

B I B L I A,

Tai esti:

W i s s a s

E z w e n t a s

N á s f a s

Sēno ir Naujo

Testamento,

Lietuviškai pērstattytas,

is naujo pērveizdētas

Ir ketvirtā Kartā isspāustas.

Silāje, 1824.

Kāptais isspāustas per Andrei Post.

V o r r e d e.

Das Buch aller Bücher, wodurch die Schätze himmlischer Weisheit dem menschlichen Geschlecht mitgetheilt worden und was in vielen hundert Sprachen und Zungen von den Völkern des Erdbodens zum Trost und Seelenheil gelesen wird, ist dem litthauischen Volke erst seit der Mitte des verflossenen achtzehnten Jahrhunderts, durch die göttliche Barmherzigkeit zu Theil geworden. Zwar erweckte der Geist Gottes schon früher einige mit Fleiß und Sprachkunde ausgerüstete Männer dieser Nation, welche an die Uebertragung der göttlichen Schriften in die damals noch unregelte, aber bildsame litthauische Sprache muthig die Hand legten; aber ihre verdienstvollen Arbeiten konnten wegen der Zeitumstände, nicht durch den öffentlichen Druck zum allgemeinen Gebrauch der nach dem Wort Gottes verlangenden Seelen gelangen. Der Erste, welcher bald nach der Glaubensverbesserung im sechszehnten Jahrhundert, das alte und neue Testament in die litthauische Sprache übersetzte, war Johannes Bretke, Prediger der litthauischen Gemeinde zu Königsberg; aber er starb dahin, ohne das Glück zu erleben, das sein, im Jahr 1579 angefangenes und 1591 mit Ausdauer vollendetes Werk, öffentlich ans Licht treten konnte. Erst im siebzehnten Jahrhundert war es seinem Nachfolger im Amt, Johannes Rhesa möglich, die Psalmen mit einer deutschen Uebersetzung nach der verbesserten Bretkischen Arbeit, auf Kosten des Churfürsten Georg Wilhelm, 1625 herauszugeben. Aber hiebei hatte es nunmehr auch sein Bewenden. Mehr als hundert Jahre flossen darüber hin, zum herzlichen Bedauern des litthauischen Volks, bevor die ganze heilige Schrift alten und neuen Testaments den Händen der heilsbedürftigen Seelen übergeben ward. Endlich kam es durch die Bemühung des verdienten Oberhofprediger Quandt dahin, daß von einer Anzahl litthauischer Geistlichen, deren

deren würdige Namen in der ersten Vorrede genannt sind, eine neue Uebersetzung sämmtlicher Bücher der heiligen Schrift ausgefertigt wurde und also die ganze Bibel in litthauischer Sprache im Jahre 1735 zum ersten Mal im Druck erschien. Die deutsche Uebersetzung Luthers war hiebei zum Grunde gelegt und nur an wenigen Stellen eine Abänderung bewirkt worden. Dieser ersten Auflage folgte bald die zweite im Jahre 1755, welche nur wenige und größtentheils auf den litthauischen Sprachgebrauch Bezug habende Abweichungen von der ersten enthielt. Bei diesem Abdruck ist es bis auf unsere Zeiten verblieben. Kein Wunder, wenn nach Verlauf eines halben Jahrhunderts seit der letzten Auflage, das göttliche Wort in litthauischer Sprache zu fehlen anfing und man ein gedrucktes Exemplar der Bibel nur selten, für eine bedeutende Geldsumme, erlangen konnte.

Diesem Mangel abzuhelpen und den sehnlichen Wünschen vieler frommen Gemüther in Litthauen entgegen zu kommen, that sich eine Gesellschaft von Freunden der Bibel im Jahre 1810 zusammen, die aus dem Bischof der evangelischen Kirche D. B o r o w s k i, dem Consistorialrath D. W a l d, dem Archidiaconus W e r n e r, dem Prediger C u n o w und dem Unterzeichneten bestand, um theils durch Subscription in Litthauen, theils durch wohlthätige Beiträge edler Seelen unterstützt, eine neue Ausgabe der Bibel zu veranstalten. Obgleich die feindlichen Heere das unglückliche Vaterland zu Grunde gerichtet und jedes Haus mit Thränen angefüllt hatten, so ließ die Gesellschaft im Vertrauen auf den göttlichen Beistand den Muth nicht sinken und glaubte um so mehr eilen zu müssen, den Trost des göttlichen Wortes den niedergebeugten Familien zu verschaffen, als durch den verwüstenden Krieg alle Stützen des irdischen Glücks zerbrochen und selbst die Hoffnungen verschwunden waren. Aber die Hülfe des Allmächtigen säumte nicht lange, sich an uns thätig zu offenbaren und unser Vertrauen segnend zu rechtfertigen. Denn noch in demselben Jahre ward uns durch die hochverdiente Großbritannische Bibelgesellschaft, die den unglücklichen Zustand unseres Landes und den Mangel des göttlichen Wortes in Litthauen erfahren, eine bedeutende Unterstützung zugesendet, welche die Gesellschaft aller Verlegenheit entriß. Die Königliche litthauische Regierung in Gumbinnen ward liebeich aufgefordert, einige sprachkundige Männer, aus der Zahl der litthauischen Geistlichen zu ernennen, welche die Herausgeber zu Königsberg mit ihrem einsichtsvollen Rath unterstützen sollten. Sie erwählte hiezu den Pfarrer Z i p p e l sen. aus Niebudzen, den Pfarrer H ü b s c h aus Gers

Bermischlehen und den Superintendent. Jordan aus Walterfemen, welche Männer die biblische Gesellschaft zu ihren auswärtigen Mitgliedern mit Freuden annahm. Erstere beide erlebten aber nicht die Vollendung des für ihre Nation so segnungsreichen Werkes; denn Hübsch ging schon im Jahr 1812 zu seiner Ruhe ein, und der ehrwürdige Zippel, dem die Gesellschaft schätzbare Anmerkungen über einen Theil des alten Testaments verdankt, folgte demselben im Jahre 1814. Lohn Gottes den treuen Arbeitern vor dem Throne seiner Herrlichkeit!

Was das mühevollen und zeitraubende Geschäft der Correctur anbelangt, so übernahm der Archidiaconus Werner, die erste, der Garnisonprediger Zippel (Sohn des verstorbenen Senior Zippel, welcher später der Arbeit beitrug) die zweite, der Unterzeichnete aber die dritte und letzte Correctur, zugleich die vorhergehende Vergleichung des zu druckenden Textes mit der Grundsprache der heiligen Schrift, nebst der Revision des Ganzen. Was wir mit gewissenhafter Anstrengung und beharrlicher Geduld geleistet haben, werden einsichtsvolle Männer, welche die Schwierigkeiten der Arbeit kennen, mit Schonung und Liebe beurtheilen.

Aber kaum hatte das nützliche Werk einen glücklichen Fortgang gewonnen und die historischen Bücher des Alten Testaments waren bereits mit der Hülfe Gottes beendigt, als durch den neuen Ausbruch des Krieges im Jahre 1812, eine Unterbrechung der segensvollen Arbeit auf drei Jahre, zu unserm großen Leidwesen erfolgte. Die Degen'sche Druckerei hieselbst ward durch den Aufruf zur Vaterlandsvertheidigung aller Arbeiter beraubt und auch mich riefen Pflicht und Amtsverhältniß auf die Felder des großen Kampfes, welchen der allmächtige Arm des Höchsten zum Ruhm des Vaterlandes und zum Segen der Völker Europa's entschieden hat. Nach dem Friedensschluß von Paris mahnte mich das Bedürfniß und die Liebe zur verlassenen Arbeit, um so muthvoller zum Vaterlande zurück zu eilen, als der Großbritannische Bibelverein einen neuen Beitrag, bei meiner Anwesenheit in London dargeboten hatte, wodurch neue Lettern gegossen, zwei Sezer angestellt und 3000 Exemplare vom Neuen Testament mehr gedruckt werden konnten. Dieser verehrungswürdigen Gesellschaft Brittaniens, welche um Verbreitung des göttlichen Wortes unsterbliche Verdienste sich erworben, wie auch allen Wohlthätern und Subscribenten in Litthauen, welche das Werk rühmlichst gefördert haben, sey hiemit vor Gott dem Vergelter alles Guten, der gerühmteste Dank abgestattet!

Heber

Ueber die Beschaffenheit dieser umgearbeiteten Ausgabe der litthauischen Bibel halten wir uns verpflichtet, den Lesern folgende Nachricht kürzlich mitzutheilen. Das Wesentliche, wodurch die neue Bearbeitung sich von den frühern Ausgaben vom Jahre 1735 und 1755 unterscheidet, bestehet darin: daß

1. der aus Luther's Version ursprünglich geflossene litthauische Text mit dem hebräischen und griechischen Urtext genau verglichen worden. Wo eine Abweichung von dem Deutschen ein nothwendiges Erforderniß war, wie Jes. IX, 1. XXVI, 14. Act. XVII, 11. Röm. VIII, 3. Jac. I, 13. u. a. D. sind die gründlichsten Commentarien alter und neuer Schriftausleger zuvor geprüft, und nur bei völlig entschiedenen Stellen einige Abänderungen mit Beistimmung der Mitarbeiter angebracht. Außer den Bemerkungen des Pfarrer Zippel sen. über die histor. Bücher, (die hauptsächlich den litthauischen Sprachgebrauch betreffen) und des Superintendent Jordan über die Psalmen und das Neue Testament, ist auch von einigen wiewohl sehr sparsamen und kurzen Notizen des verstorbenen Pfarrers Ostermeyer in Trempen, welche dem Unterzeichneten zukamen, ein dankbarer Gebrauch gemacht worden.
2. Daß die schätzbare Handschrift von Janus Bretke aus dem sechszehnten Jahrhundert, welche in 5 Folianten und 3 Quartbänden auf der hiesigen Königl. Bibliothek vorhanden ist, bei den abzuändernden Stellen sorgfältig zu Rathe gezogen, und manche glückliche Bereicherung der litthauischen Sprache hiedurch bewirkt worden.
3. Daß die Bibel eine zahlreichere Menge von Parallelstellen, welche in den frühern Ausgaben in manchen Büchern gänzlich mangelten, erhalten hat. Doch ist hierin eine geringe Ungleichheit entstanden. Denn da die häufigen Parallelstellen in den ersten Büchern des Alten Testaments die Bogenzahl übermäßig vermehrten, so sahen wir uns genöthigt, die Zahl derselben, bei den folgenden Bogen zu verringern und uns nur auf die wichtigsten zu beschränken, wie die Vergleichung von Ebr. XI. zum Beweise dienen kann.
4. Daß die Summarien der Kapitel hin und wieder kürzer gefaßt, die Perikopen von den Aposteltagen im Neuen Testament ausgeschieden, die doppelten Kapitelanzeigen zwischen den Versen
und

und beim Abschnitt, welche zu Verwechslungen oft Anlaß geben, weggelassen sind und die Reihesfolge der Bücher im Neuen Testament mit der, in der Cansteinschen Bibel (Vergl. 1 Petr. 4.) gleich gemacht worden ist.

5. Daß eine zahlreiche Menge von Lücken und Auslassungen sowohl einzelner Wörter als ganzer Redensarten, aus dem Grundtext und den alten Uebersetzungen ausgefüllt worden: worüber die Stellen Genes. V, 30. Num. XXXIII, 54. 2 Chron. XXVIII, 23. Luc. XVIII, 20. Röm. XIII, 13. c. XV, 24. Apocal. XX, 12. u. A. verglichen werden können.

6. Endlich, daß die Frankische Vorrede zur Cansteinischen Bibelaußgabe, enthaltend eine Anweisung zum nützlichen Bibellesen, nach der Uebersetzung des Consistorialrath K e b e r in Gumbinnen, dessen Mitwirkung wir rühmlichst erwähnen müssen, auf den Wunsch vieler Liebhaber des göttlichen Wortes in Litthauen, hinzugekommen ist.

Schließlich wird noch bemerkt, daß die alte Orthographie z. E. P e r s k y r i m a s statt P e r s k r i m a s, um weniger Anstoß zu erregen beibehalten, die überflüssige Verdoppelung der Buchstaben aber besonders im Neuen Testament ausgetilgt worden. Wegen unbedeutenderen orthographischen und Druckfehlern, die bei keinem menschlichen Werke ganz zu vermeiden sind, hoffet der Unterzeichnete um so mehr Nachsicht, als die Arbeit unter manchen Stürmen und Unterbrechungen geschehen ist.

So sey denn dieß Gottesbuch — in drangsalvoller Zeit angefangen und zu Stande gebracht, gegenwärtig den frommen Händen des treuen, litthauischen Volkes mit dem herzlichsten Wunsch übergeben, daß über jeden Leser desselbin ein überschwenglicher Segen des Allershöchsten sich ergieße. Möge das Wort des Lebens in diesem Buch dem Einen ein sanftes heiteres Licht seyn, was sein naßgeweintes Auge erquickend zum Himmel richtet, dem andern ein Blißstrahl der durch die Felsen schlägt, um ihn aus dem Schlummer der Sünden zu wecken; diesem ein rettender Stern aus der Nacht der Zweifel und des Irrthums, jenem eine Fackel des Trostes und der Hoffnung auf dem Sterbebette; Allen aber eine Sonne des Heils, die in das ewige Leben leuchtet. Dieß Buch sey die Zierde jedes Hauses, das theuerste Vermächtniß der Eltern an die Kinder, der beste Freund in Einsamkeit und Unglück, der Jugend Rathgeber und des Alters Stütze.

Gott

Gott aber des Friedens und alles Trostes, der uns den Reichthum himmlischer Barmherzigkeit in diesem Buch geschenkt hat, gebe, daß beides Lehrer und Lernende, Hörer und Leser durch den treuen Gebrauch desselben hier gerecht und dort ewig selig werden.

Es erfolgt nunmehr die zweite Auflage dieser verbesserten litthauischen Bibel, welche auf Veranlassung der hiesigen Bibelgesellschaft von Neuem von mir durchgesehen worden ist. Die bei N. 3. angedeutete Ungleichheit der Parallelstellen ist in dieser Ausgabe gehoben worden. Die Berichtigungen des litthauischen Textes nach dem hebräischen und griechischen Original, werden für sprachkundige Männer in einer besonderen Schrift: Anmerkungen zur litthauischen Bibel. Zweiter Theil. Königsberg 1824 abgedruckt und mitgetheilt werden.

Die Mitarbeiter und Correctoren bei dieser neuen Ausgabe, waren die dem Druckort nahe wohnenden Prediger: Herr Pfarrer Hassensstein sen. aus Piktupönen und Herr Pf. Malkwitz in Ragnit. Ersterer wurde schon frühzeitig durch den Tod abgerufen, und Letzterer konnte wegen eingetretener Hindernisse nur bis zur Hälfte seinen Fleiß dieser Arbeit schenken. An beider Stelle übernahm Hr. Pf. Hassensstein jun. in Tilsit (Sohn des Verstorbenen) die mühsame Correctur, und hat sie mit treuer Sorgfalt beendigt. Da jeder Bogen theils zur letzten Correctur theils zur Revision nach Königsberg gelangen mußte, der Druck auch bald durch Papiermangel, bald durch Feuergefahr und andere Schwierigkeiten in der Officin verhindert wurde, so konnte das heilsame Werk, das schon im Jahre 1819 angefangen wurde, erst in diesem Jahre zur Vollendung gedeihen.

Der Gott aller Gnade lege auf diese durch seinen väterlichen Beistand vollbrachte Arbeit, seinen tausendfältigen Segen. Er lasse die Ströme des Heils, welche in seinem Worte fließen, in alle Herzen der Leser erweckend, tröstend, und beseligend zum ewigen Leben sich reichlich ergießen. Amen.

Königsberg, den 18ten Februar 1824.

D. L. J. N e s s a,
Professor der Theologie.

Augusto

Augusto Ermono Franko trumpas Pamokini-
mas, kaipą šventą Rąstą sau ant Petro Pasigerinimo
šlaityti turrim.

Prástas ir neišmánas žmogus ant savo Pasigerinimo šventą
Rąstą šlaityti norédams

1. didey ir rupestingay tur sąugotis, idant ne slapta Pólią nei
wiernybę arba netikrą Misiį savo širdyje né turretu, dėl šo šventą
Rąstą šlaityt apšimma. Užsa Rąste mošiti ir Parizeužai taipjan
šventą Rąstą šlaitydawo; alle tai jūs wissay ne pagérino. Jiems
regėjos, jemme Gywasti turrėti; alle prie Kristaus ne norėjo wer-
stis, idant Gywatą turrētu. Jon. 5, 39. 40. Bet netikras Apšis-
mimas ir newierna Misiis yra, jey šventą Rąstą šlaitai, ar jog
tikray Ežesą praleistumbei, ir Padangi jemme kelli Nusdawimai ran-
dami yra, iš Furriū ir swietiška Szirdis pasidzangias; arba Pad
šwento Rąsto Šlaitimną taip wiršutinni Darbą warai, sawije
dumódams, jau tikray stiprus Likėjime ir Uobajnysteje esąs ir
priegtam dar Paproti turris Rytmeti' ir Wakare wieną ir Pittą
Pérštyrimą péršlaityti, mislidams, tūmi Ponui Diėwui kas šin' Póli
gerą Darbą padarę; Paipgi daug žmonū tūmi pasikėdina, bille
Diėwo žodi tankiey škaito, Furriū Duma ir Paslelgimmas tazaus
su Diėwo žodzin wissay ne sutinka; arba Pad tikr todėl šventą
Rąstą i Kanfas immi, idant Rąstemošiti pastotumbei ir didi
žinnojimą igtumbei, po Furriūmi sawo paties netikra Meile
Gyri

Gyrypelnyste ir Pitti parizeusishti Griekai pasislėpja. O tolia musū Dienosa daugiū didey mošitū Wprū Mislis ir Geidawimas yra, Purrie norėdami buti Rąsto, Mošytojeis, ne išmāno, ney Fą Palba, ney Fą už Tiesa laiko. 1 Tim. 1, 7. Beje ir tai yra pėr, Preiptas žmonū Budas, Kad šwentam Rąste daugiau ne nau dingū Klāuslmū ir Paslėptinū jėško, užot tikrą Geuntą Prislweri timme ir Tiffėjime dētu. Jeygu dabar Fās czia minnėtas arba Pittas netikras Mislis tur šwentą Rąstą bešaitydams, tas su wissū sawo žinnojimū Rąsto + Pėflą gal nugrimsti, Paczeig wissą šwens tą Rąstą iš Gaiwōs butu išmošs. Togidėl Požnas prāstas ir ne didey mošitas, šwentą Rąstą šaityti norėdams

2. tikray praštą Szirdi te atnėša prie to, tai esti wierną ne Plastojanti Geidawimą, per šwentą Rąstą išmošinnamas buti ant Įšganimo per Tiffėjimą + Jėzu Kristu, 2 Tim. 3, 15. ir taipo tikėti ir elgtis. Kaip jam šwentą Rąstą be šaitant nū Diowo paties pranėpama yra. Trumpay: Jey šwentą Rąstą šaityti apšlimi, tų sawo wierna Mislis tikt ta tur buti, Kad tiffinczū ir nobažnū Kristščonimi pastotumbei, ne pagal Weidą, bet tikroį Galybeje, idant tikrą Patwirtinnimą turrētumbei, jog tu Diowui patinkas ir tēnay su jūmi amžinay pasidzaugti galėšs.

3. Todėl czia dabar Malda pirmutinnis Daišts tur buti; o praštōkas, pirmneng šwentą Rąstą šaito, ne su Burna wierna, bet su tikra nobažna Szirdžė, šitū arba Pittū Budū, Diową tur prieit: Af tu amžinas ir gywas Pone Diowe, Kaip Taw gana uždėkawoti galim, Kad mums Tawo šwentą Walę tawo žodiye taip maloningay apreišks, Kad iš to išmošti galim, Kaip to tiki šinczeis, nobažnais ir išganytingais pastoti galim. Taygi suteš man sawo šwentą Dwasę, Kad man mano Afis atwėrtu, jeib res gėczau Stebušlus tawo žokano; Kad per tawo žodi Tiffėjimą mano Szirdiye išprowitu ir daugšintu, ir mano Wālę macningay walditu, idant aš pasidzaugecziau iš tawo Luddijimū, ir iš Sziri diēs + tawę tikėczau bey tawo žodi laikycziau.

4. Taipjan ir gēr bey reikalinga esti, Kad Škaitimas šwento Rąsto tikt su Malda ir Dusaujimū, Kaip su Diowo Laupšė ir Dešawonė daromas butu. Mēs taipo wiernay bedarant wissadōs Pamokinnimą bey Pagraudėnimą iš to turrėsi. Kaip antay 1 Moiz. 1, 1. bešaitydams taipo sawije melstis: Af tu amžinas Diowe, dešawōju taw, Kad manę per sawo žodi mošinni, iš šo Danguis ir Žeme sawo Pradžia tur. Arba: aš mielasis Tėwe Danguje, Kad sawo Afis pakela Dangausp' ir jas nuleidziu ant Žimės: tay bent šittą tawo diewisę žodi man + Szirdi idėš, jog man reikiant tawę Kaip Sutwertoit Dangaus bey Žimės pas garbinti ir melstis. Arba: Af mielasis Diowe! Jey tu Dangu ir Žemę sutwėrei, tay juš tu esi gerėsnis ir šlowingėsnis už Dan gu bey Žemę. Todėl, Kad aš tawę tikėczau turrin, tay n'atboju
ney

ney Danguis ney Žmės. Arba: Pone Dieve, Tu esi Tėvas ant viso, kas Waisis wadinama yra Danguje ir ant Žmės, tu Pursai Dangu ir Žemę sutwėrei. At mošė manę wissadōs tikray apdumoti, Pōt dīdelt Budawotoj ir Sutwertoj mano smerčėlnas Kunas, šis Žmės Grumtas, turris. Arba: At mies las Tėwe dangujės, Paipgi aš galu daugiaus tužbitis dėl mano kunisko Įslaitimo, tamę Tėwū wadindams, Purs Dangu ir Žemę sutwėre. Taip prie Pōjno Perskrymelio Bibelijė reik apstīt, ir Paip Luterus sašo, ney prie Eiekwieno Krumėlio Prattyti, bau ne Pellics ūgieles nupultu. Jey taw iš pirmo sunku ēsant todos ir jey Malda ne tojaus nor tēkti, tay tolyn reik eiti ir nēy prie Pitto Krumėlio bandyti. Jey Dufia tikray alēsta, tay Diewo Dwase ję nepasotintą ne lēis. Beje galāusey tropis, Kad Žmogus prie wieno mąžo Perskrymelio tiek gymū Waisū matys, Kad ir prie to paslaikys' ir nusileis' Paip prie Mėdzio Waisumis pil nintelio. Alle kas iš Pradiōs to nusigando dumėdams, jam per sunku ēsant. jė ne galint taip šventą Raštą skaityti, tas pats yra kaltas, Kad per wissą sawo Amžią ney jokiōs Linksmybės ir Dzaugsmo iš švento Rašto ne tur.

5. Su Malda Apmislijimas tur suglaustas buti, taipo Kad prie Pōjno Žodžio maž apstītum' ir wissab sawo Szirdijė gražey apdumotum'. Tikray gražey Luterus sawo Įsguldime Ewangelijōs pirmoj' Szwentėje Kalėdū taria: Ewangelia taip aiskī yra, Kad daug Įsguldimo ne priwalo, bet tikray reik tą geray apmis lit, apžwalgyt ir i Szirdi išdēt. O ney joks daugiaus Waudōs iš to ne turrės, ne Paip tie Purrie sawo Szirdi tyfą laišo, wiss sus Daiktus pamėta ir su Stropummū išwelgia, lygey Paip Saule tyfame Wandenijė czielay šwieczia ir sylingay šildo, Purri užians czam ir tēkanczam Wandenijė ne taipo gal rėgėta buti, neygi tais po ne gal šildit'. Todėl ir tu norėdams apšwieczamas buti, Diewo Malone ir Dywus matyti, idant tawo Szirdis usidėgtu, ir nobajna bey linkma pastōtu, tay tēn nueik, Pur tyfas butums bei ir Paweikslą gillei i Szirdi išdētumbei, tēn tu surasi Dywus per Dywus. To wissą šventą Raštą beskaitydami turrim das bōri. Kad per Pōt Perskrymą nubėgam, potam Bibeli užwė ram, ir fą skaitēm bewėik užmurtam, tay nesidymėim, Kad Bi belit tankei per skaitydami taczau šwentėsnī ir gerėsnī ne pastojam. Malda ir Apmislijimas wis prie Pitto Pitto tur buti. Jey taw per sunku apmis lit, tay turri Diewą mēlštis; o Kad Malda ne nor tēkti, tay Žodžius turri Walandą apdumoti. Įš Maldōs atšrak' Apmislijimas ir per ję wadaugsinnamas bus; ir per Ap mislijimą ant Maldōs priraginnamas bus. Bernhardas sašo: ney wiens Žmogus šliu neslauskstin'. Wopodams o ne užliėdams wyrāusą Stippiną Ropecziū išpašsi. Togidėl užlipkim Paip su dwėjoms Pōjomis, butent per Maldą ir Apmislijimą. Wėsa Ap mislijimas mus mošinna ir mums rodo, ko mes pristokstam; alle per

per Maldą įgyjam, pas Poną Dievą tieš, kad nieko ne stofo, tumbim. Apmislėjimas parodo mums tikrą kėlą, bet Maldą mus tūm' kėlū wėda. O Pittur jis safo: Per Maldą Apmislėjimas apšwieczamas ir Apmislėjime Maldą karssta pastoja. Tai yra salbus ir meilingas Susikalbėjimas, butent kad Maldą ir Apmislėjimas susleina, taip kad wiens antrą waldo. O wėl jis taip taria: Maldą be Apmislėjimo yr saltas ir netinšas Daktas. Apmislėjimas be Maldos esti newaisingas ir wissaip niekam ne dera. Kas ant šitto Graudėnimo nobažno Bernharde geray das boja, tas tikray šwentą Kąstą be Maldos ne šaitys. Kaip antay: 1 Moiz. 1, 2. O žėme buwo pūsta ir tuščia, ir buwo tamsu ant Gilybės; o Dwase Diwo išsipleite ant Wandeniū. Apmislėjimas: Aš kaip Ponas Diws stebuklingas is Prasidiš ir wissadōs wieneropus Kellus laike, kad sawo Szlowę tam me daugiausey įbrodo, jog jis is nieko ēsantē kę, is pūsto ir nesdawādito ka Gražu ir geray dawādītą, is Wargingo kę Didē ir Aušktą kę padaro? Taip tai ant Garbės jo šwento Wardo turs rējo tekti, kad žėmę pūsta ir tuščia buwo, pirmneng jiji jo štaikintą ir gražt bey waisingą buwo padaryta. Maldą: Aš mīe, lasle Teme, tai saw i Palinkšminojimą immūs', sawo Bedą ir Pagadinnimą išwelgdams. Dūk man tikray mano prigimtą Pagadinnimą tikray išpažinti. Žinnau, kad tu tadda manęs susmilš ir Kristui manije Paweikšlą gauti dūš, jeib aš Grožybeje po tawo Akiū pasirodiczau. Gailestis Ašaras aš rods dēley sawo Griebū pralieti noru. Dūk tikray tawo Dwasei ant šitto Wandenio išsipleisti. Alle taipo apmislidami ne turrim užmiršti patis pėrsimėginti, idant is Diwo žodzio Szirdiēs Pagadinnimą tikray išpažintum' ir musū Szirdis pagal Paweikšlą išgananczio Pamokšlo štaisyta butu.

6. O kaip šwentą Kąstą bėštaitydami su Maldą turrrime pradėti, ir be škaitant nepalautinay melstis; taip ir su Maldą turrim baigti. Taipgi škaityti palowęs šittū arba tam lygū Budū Dievą iPalink: Aš tu wiernasis dangiškas Teme, Laupse, Garbe, Szlowe ir Dekawone tawo pafarnay t'essie sakyta už šittą didę Malonę, kad su šannē Mannē (Dangaus Dūna) tawo diei wiško žodzio mano Dūšią pasotinei, pastiprinai ir atgaiwinai. Dabar wissab, kę šaitęs esmi, su Diwiškū Pirštū tawo šwentiš Dwasės i mano Szirdi trasyt ir tūmi užpeczwetit, idant Szetons tai wėl nū mano Szirdiēs ne atimtu, bet kad tai geroj' ir tikroj' Szirdije palaišycziau, ir is to tēn amžinay po tawo Weidū pasidzauzcziau. Amen. Galt ir priprašti, tai, kę šaitęs esm, galausey Maldoje suglausti ir toje Ponui Diwui pranėšti.

7. Diwas wiernas isas tadda tošiam žmogui, šwentą Kąstą škaitancziam widdutinno Kryžaus bey Kentėjimo ir wissor Piū Pagundimū stofoiti ne dūs, Furrie brangus Ušstatas jo Meis lė yra, ir kūmi mes jo wiengimmasiam Sunui cze lygus pastor jam.

jam. O tai Kryžus mielas, mačningay mums padėda, Ŗwentą Rąstą išmanyti, beje tą ragauti ir pájusti. Malda, Apmislįjimas ir Pagundimas yra tie trys Dalykai, Kurrie Ŗmogu tikray Dievo moŖitų padaro. Jey taw ko pikto nusidūda, ar butu widduj' tawije ar iš wirŖaus, tay dumoŖ, MoŖitojė cze ėsant, tawę iŖt Klausnėti norinti, Ėą iš Ŗwento Rąsto išsmoŖinei. O tai dabar tojaus atŖminė Szprukėlio, kurs tawo Bėdai ir Reikmenei prėtinka. O toŖio ne rąsdams: tay, Progėds tam beturrėdams, tojaus Bibelt imė i Kanėą, ir Ŗaityė PoŖt Psalmą, arba ant ko Ŗeip tawo NobajnyŖte tawę werczią, tay weikę rąŖti, kūmi atŖgaiwint galėŖti. Alle rods wiŖŖadėds Ŗopostą gerą Luddijimū Ŗwento Rąsto taw reik turrėti ir saw tanŖiey Škarbą iš jū susirinkti, idant niekėdėds ne pristoktumbėi, wieno iš jū be reikalėudams. Jeygu dabar Szprukėlė randė: tay tikray (Diews taw ant to Mas long dūš) sawo MiŖlis apie wirŖutinę Bėdą pamėŖt ir jas tikray ant toŖio Szprukėlio dėŖt ir tą tikray nobajnay sawo Szirdije apdumoŖ. Alė Ėaip tas taw bus Wersme gywojo Wandens! Kaip tai jo aiŖŖiaus po Kryžumi ne Ėaip pirm Kryžiaus išmanyŖti! Ėai lėusey Ŗinnof: Ėieku tu Ŗiam Swietui numirŖti, tieku tu Ŗwento tam' Rąste regėŖti ir suprašti. Alle Ėieku tu pagal Dumą Buno ir Swieto gywėŖti, tieku tu Ŗwentam' Rąste aŖlas ir neŖmėnųs busi.

Bet Diewas musū Pono Jezaus Kristaus, Szlowės Tėwas, te Ŗutenka mums DwaŖę ŖŖmintiės ir ApreiŖŖimmo ant ŖŖpai Ŗinnimo sawo patiės, ir apŖwiestas Alėis musū ŖŖmanimo, Ėad išpaŖintumbim, kursai yra ŖuŖtikiŖŖėjimas musū Pawadinimo ir Kurri yra BagotyŖte jo Ŗlowingėds TėwiŖkės jo SzwentūŖe, ir Kurri yra apŖtinga Stiprybe jo Ŗlaciės musump', Kurrie mes tiŖŖime, pagal Darbą jo mačningėds Drutybės, Kurę jis dare KrisŖtuje, Ėad jė iš Ŗumirrusū priŖėle ir jė pasodino po sawo DeŖŖinės Danguje, Kurriam t'essie Ėarbe ir Szlowe n' Amjiū iŖŖi Amjiū. Amen.

S u r á ſ i m a s

wiſſu Knygû ſéno Teſtamento.

1. Pirmos Knygos Moiz zeſaus . . . 50 pérſt.	12. Antros Knygos apie Karálus . . . 25 pérſt.
2. Antros Knygos Moiz zeſaus . . . 40 :	13. Pirmos Knygos Iuſu dávimû Karálû . . 30 :
3. Trečios Knygos Moiz zeſaus . . . 27 :	14. Antros Knygos Iuſu dávimû Karálû . . 36 :
4. Ketvirtos Knygos Moizeſaus . . . 36 :	15. Knygos Ezro . . 10
5. Penktos Knygos Moiz zeſaus . . . 34 :	16. Knygos Jeremioſaus 13 :
6. Knygos Jozuwo . . 24 :	17. Knygos Eſterės . . 10 :
7. Knygos Waldonû . 21 :	18. Knygos Jobo . . 42 :
8. Knygos Rutôs . . 4 :	19. Pſalmi Dawido . 150 :
9. Pirm. Knyg. ſomelo 31 :	20. Pamokſlo ſodzei Sa lomon . . . 31 :
10. Antr. Knyg. ſomelo 24 :	21. Moſytojis Salomo no . . . 12 :
11. Pirmos Knygos apie Karálus . . . 22 :	22. Auſtotoji Gieſme Salo mono . . . 8 :

P r á r a ſ a i.

1. Jezaioſus . . . 66 pérſt.	4. Obadia . . . 1 pérſt.
2. Jeremioſus . . . 52 :	5. Jona . . . 4 :
Jeremioſaus Raudoji mo Gieſmes . . . 5 :	6. Miſa . . . 7 :
3. Ezeſiel . . . 48 :	7. Naum . . . 3 :
4. Dangelis . . . 12 :	8. Abaſuſ . . . 4 :
1. Ozeas . . . 14 :	9. Jovanja . . . 3 :
2. Joel . . . 3 :	10. Agai . . . 2 :
3. Amos . . . 9 :	11. Zaſaria . . . 14 :
	12. Malakia . . . 4 :

Knygos Apokrypa. wadinnamos.

1. Knygos Judit . . 16 pérſt.	8. Pridėjimai prie Knygû Eſterės.
2. Knygos Iſmintiės Salomono . . . 19 :	9. Iuſudávimas ſu Suſanna ir ſu Dangelu.
3. Knygos Tobioſaus 14 :	10. Arie Běl (balwóna) ſémėje Babel.
4. Jezus Siraf . . . 51 :	11. Arie ſmáſa ſémėje Babel.
5. Knygos Baruf . . 6 :	12. Malda Aſſarijo.
6. Pirmos Knygos Maſſabėu . . . 16 :	13. Gieſme trijų vyrû, péczuje ug nimi pleſſantje.
7. Antros Knygos Maſſabėu . . . 15 :	14. Malda (Karalaus) Manaffe.

Pirmos

Pirmos knygos Moizešaus.

1. Pėrsfyrimas.

Smieto Satmėrim's.

Aradžose sutwėre Diewas dangur žėmę. *Ps. 33, 6.*

Jon. 1, 1. Darb 4, 24.

2. O žėme buwo pāsta ir tufczia, ir buwo tam su ant gillybės; o Diewas se Diewo issisplėte ant wandenū.

3. Ir Diewas tare: *tesiranda šwiesa; ir radosi šwiesa.

* 2 Kor. 4, 6.

4. Ir Diewas rėgėjo, kad šwiesa gėra buwo; tai atšyre Diew's šwiesa; nū tam sybės.

5. Ir pramine šwiesą diena, o tam sybę naktimi. Tai stojos iš wakarō ir iš rytmečio pirma diena.

6. Ir Diewas tare: tesiranda twirtybe tarp wandenū; ir ta t'essie pėrsfyrimas tarp wandenū.

7. Tai padare Diewas twirtybę, ir atšyre wandenus po twirtybės, nū wandenū wiršuj' twirtybės; ir stojosi taip.

8. Ir Diewas pramine twirtybę dangumi; tai stojos iš wakarō ir iš rytmečio antra diena.

9. Ir Diewas tare: te susirenk wandū po dangum' ing ypacies wietas, jeib rėgimas butu sausumas. Ir stojosi taip.

10. Ir Diewas pramine sausumą žėme; ir susirinkimā wandenū pramine māremis. Ir Diewas rėgėjo, kad tai gėr buwo.

11. Ir Diewas tare: žėme te išžėldin' žoles bey želmenis, sėklōs turrinczus, ir waišingus medžius, kōjnā sawo waišu nėganti, ir sawo sėklā turrinti sawije ant žėmės; ir stojosi taip.

12. Ir žėme išžėldiko žolę bey

želmenis, sėklōs turrinczus, kōjnā pagal sawo weislę; ir medžius waišu nėganczus, ir sawo sėklā sawije turrinczus, kōjnā pagal sawo weislę. Ir Diewas rėgėjo, kad gėr buwo.

13. Tai stojos iš wakarō ir iš rytmečio trėčia diena.

14. Ir Diewas tare: tesiranda žwakes ant twirtybės dangaus, kūrros pėrskirra dienā bey nakti, ir diūda ženklius, czėsius, dienas bey mettus.

15. Bey t'essie žwakes ant twirtybės dangaus, jeib žibbėtu ant žėmės; ir stojosi taip.

16. Ir Diewas padare dwi didi di žwaki; didę žwakę, waldancziā dienā, ir mašā žwakę, waldancziā nakti, priegtam ir žwaigždes.

17. Ir Diewas pastate jas ant twirtybės dangaus, kad šwiestu ant žėmės;

18. Ir dienā bey nakti waldytu, ir pėrskirtu šwiesybę bey tam sybę. Ir Diewas rėgėjo, kad tai gėr buwo.

19. Tai stojos iš wakarō ir iš rytmečio ketwirtā diena.

20. Ir Diewas tare: te išdūd wandū krėbzdančzus ir wėbzdančzus sutwėrimus; ir paukščzus ant žėmės po twirtybės dangaus lafkiojanczus.

21. Ir Diewas sutwėre * didi des bangōs; žuwis ir wissolius gymolus, krėbzdančzus ir wėbzdančzus, ir iš wanden's išdūtus, kōjnā pagal sawo weislę ir wissolius plunkšnotus paukščzus, kōjnā pagal sawo weislę. Ir Diewas rėgėjo, kad tai gėr buwo.

* *Ps. 104, 26. Job. 40, 10.*

22. Ir Dievas žegnojo jus, ir täre: waisitities ir daugitities, ir pririskite juriu wardenisa ir paukscei tesidaugsin' ant žemės.

23. Tai stojos iš wakarų ir iš rytmečio penkta diena.

24. Ir Dievas täre: žeme te išdūd' gyvus sutwėrimus, kogną pagal savo weisę, galvijus, firmes ir žvėris ant žemės, kogną pagal savo weisę. Ir stojos taip.

25. Ir Dievas sutwėre žvėris ant žemės, kogną pagal savo weisę, ir galvijus pagal savo weisę, ir wissokias firmes ant žemės pagal savo weisę. Ir Dievas rėgėjo, kad tai gėr buvo.

26. Ir Dievas täre: padarykim žmones, abrožą, mummus lygų, furrie ponawotu ant žuwiu mariosa, ir ant pauksčių po dangum' ir ant galvijų, ir ant wissos žemės, ir ant wissu firmelų, ant žemės slenkancijų.

27. Ir Pon's Diew's sutwėre žmogų i savo wėidą, i Diwo wėidą sutwėre jį, ir sutwėre jūdų wyra bey moteriskę.

* M. 2, 7. Matt. 19, 4. Epej. 4, 24. Kol. 3, 10.

28. Ir Dievas žegnojo jūdų, ir täre jiems dwiem: waisititos ir daugititos, ir išwėistita apšcey ant žemės, ir pawerškita jė po sauwim, ir ponawokita ant žuwiu mariosa, ir ant pauksčių po dangum', ir ant wisso, kas gyw' yra, ir Prutta ant žemės.

29. Ir Dievas täre: stay, aš jum dwiem dawjau wissokią žolę, sawą sėklą turrincę ant wissos žemės, ir wissokius waisingus medžius, ir medžius sawą sėklą turrincius, jum dwiem ant walgio.

30. Ir wissiems gywolėms ant žemės, ir wissiems pauksčiams po dangum', ir wissoms firmelėms, gyw' esancioms ant žemės,

kad wissokią žalią žolę walgitu. Ir stojos taip.

31. Ir Dievas apžwalge wis tai, ką buvo padaręs, ir stay, buvo labay gėr. Tai stojos iš wakarų ir iš rytmečio šešta diena.

2. Pėrstyrimas.

Apie šventą dieną, (Sabbatą) žmogaus indymą sutwėrimą, Rojū, Diwo prisakimą ir wencjamonysės istatimą.

Szittaipo gatawas pastojos dangus ir žeme, su wissu jų pulku.

2. Ir taip pabaigė Diew's sėkmą dieną sawo darbų, furrus padare. Ir lowėst i sėkmą dieną nū wissu sawo darbų, furrus padare. * 2 Roj. 20. 11. i Ebr. 4, 4.

3. Ir žegnojo sėkmą dieną ir šwentino jė, todėl, jog toje buvo išėjęs nu wissu sawo darbų, furrus Diew's sutwėre ir dare. * Eja. 58, 13.

4. Tokiu budu stojos dangus ir žeme, kaip jūdu sutwertu yra, tū čės', kaip Pon's Diew's žemę ir dangų padare;

5. Ir wissokie mēdžei ant laužo, furrie pirm to niekadōs ne buvo ant žemės, ir wissokios žolės ant laužo, niekadōs pirm to ne augusos ant žemės. Uėsa Pon's Diew's dar lytaus ne buvo dawės ant žemės, ir ne buvo ney wieno žmogaus, laukus igywenancjo.

6. Bet migla passikėle iš žemės, ir padrėkino wissą žemę.

7. Ir Pon's Diew's padare žmogų iš žemės grunto, ir išwė: pe jam gywą dwasę i jo nosį. Ir szittaipo žmogus gywą dušę igyjo.

8. Ir Pon's Diew's sodino sodą Edenij', ties užtekkėjimu sėulės, ir klėido žmogų i tą, furri jis buvo padaręs.

9. Ir Pon's Diew's dawė augti iš.

iš žėmės wissokius medžius, gra-
žus pazurēt, ir škanney iš jų wal-
git, ir * mēdi gywasčio widduje
sodo; priegtam ir mēdi išpažinni-
mo gėro ir pišto. * Apr. 2, 7.

10. Ir šromė ištefėjo iš Eden,
padrėint' sodo, ir pėrsistyre ezia-
jau i ketures dides uppes.

11. Pirma wadinama Pison, tē-
fanti aplink wissą žėmę Ewilą, ir
ezonay randamas yra aušas.

12. Ir aušas tōs žėmės labay
faštaunas yra, ir ezonay randamas
Bedellion, bey žemczugas Oni.

13. Antra uppe yra wadinna-
ma Gyon, tēfanti aplink wissą
Murrinū žėmę.

14. Trėzia uppe wadinama Ede-
fel, tēfanti pro Assyrinū žėmę. Ket-
wirta uppe yra Prat.

15. Ir Pon's Diew's ėmės žmo-
gu, idejo ji i sodą Eden, kad tą
įgywėntu ir pridabotu.

16. Ir Pon's Diew's prisāfė
žmogui ir tārė: tu gali walgit nū
wissokiū mēdziū sode.

17. Bet nū mēdzio išpažinnimo
gėro ir pišto taw ne reik walgit';
nēs * furre dien' tu nū to walgisi,
† smerczu numirsi. * 1 Kor. 2, 37.
† Rm. 5, 12.

18. Ir Pon's Diew's tārė: ne
gėr yra žmogui * wienam buti, es-
jam padarysu pagalbininkė, furri
prie jo prisiglaustu.

* Mol. 4, 8. 9.

19. Vės kaip Pon's Diew's bu-
wo padaręs iš žėmės wissokius gy-
wolus ant laužo, ir wissokius
paufšczus po dangum', atwėde
jus prie žmogaus, kad rėgėtu,
kaip jissai tus pramintu; nēs kaip
žmogus wissokius gywolus pra-
mintu, taipo jie turrėtu wadin-
nami buti.

20. Ir žmogus * pramine kōžną
galwiją, ir kōžną paufšti po dan-
gum', ir žwėri ant laužo sawo

wardu: bet žmogui ne buwo ran-
dama pagalbininkė, furri prie jo
prisiglaustu. * Job. 35, 11.

21. Tai užlėido Pon's Diew's
diddi miegą ant žmogaus, ir jis
uzmiggo. Ir ėmės wieną son-
fauli iš jo, atpilde tą wietą funu.

22. Ir Pon's Diew's padarė
moteriškę iš to sonfaulio, furri
iš žmogaus buwo ėmės, ir atwėde
tą jam.

23. Tai tārė žmogus: juš tai
esti faulas nū mano faulū, ir fu-
nas nū mano funo; todėl ji wyre-
bus wadinama, kadangi iš wyro
išimta yra.

24. * Dėl to wyr's sawo tėwą
ir sawo motiną palikęs prie sa-
wo moter's glausis, ir bus jųdu
wienas funas. * Matt. 19, 5.

25. Ir abbudu buwo nūgu, ir
žmogus ir jo patti, ir nesigedėjo.

3. Pėrsistyrimas.

Adam's ben Jėma susigriešij', kora-
motu ir žaddėjimu Įgelbetojo Kristaus
palinksmintu.

S žaltys buwo pytrėsnis už wiss-
sas iwėris ant laužo, furres
Pon's Diew's buwo sutwėręs, ir
tārė moteriškai: argi Diew's butu
sašęs: idant juddu ne walgisita
nū wissokiū mēdziū sode?

2. Tai tārė moteriškė žalcui:
muddu walgowa nū waisaus mē-
dziū, sode.

3. Bet apie waisų mēdzio wids-
duje sodo Diew's sāfė: idant ne
walgisita nū to, neygi pakrutins
šita jo, kad ne numirtumbita.

4. Tai tārė žaltys moteriškai:
* juddu nieku budu smerczu ne nus-
miršita. * Jon. 8, 44. 2 Kor. 11, 3.

5. Bet Diewas žinno, jog, furre
dien' juddu nū to walgisita, bus
jusū dwešū akys atwėrtos, ir bus
šita lygu Diewui, žinnodama,
kas gėr' arba pišt' yra.

6. Ir moteris̃ke ĩsvelge, jog tawo wale bus padūta tawam wy: gēr burwo nū to mēdžio walgit', rui, ir jissai bus * tawo ponas.

7. Tai jū abbejū ālys tēpe atwertos, ir suprāto, nūgudu ēsan: cju, ir nupyne pygū: lappus, ir dāre saw ĩs tū furs̃tus.

8. Ir jūdu girdėjo balsą Pono Diemo, sodo waif̃sczojanczio, die: nai wēs̃snei pastojusei. Ir Adomas pasilēpe su sawo pacze nūg wēido Pono Diemo, po mēdžū, sode.

9. Ir Pon's Diem's pawadines Adomą täre jam: Fur essi?

10. Ir jis atsiliepe: Ãs ĩsgit: dgs tawą balsą sode bijojaus, nēs esmi nūgas, todėl pasilēpiau.

11. Ir jis täre: Kas taw s̃ake tawę nūgą ēsanti? Ar ne walgei nū to mēdžio, apie fur̃t̃ taw prisafiau: idant tu ne walgit' nū to?

12. Tai täre Adomas: mostrĩs̃ke, fur̃t̃ tu man pristyrei, dāwe man walgit' nū to mēdžio, ir ãs walgiau.

13. Tai täre Pon's Diem's moteris̃kei: Pam tu tai darei? moteris̃ke ats̃ake: žaltys manę taipo prigāwo, jog ãs walgiau.

14. Tai täre Pon's Diem's žalcziui: Kadangi tu tai darei, tai bũ prãkeistas tarp wissū galwijū, ir tarp wissū žwērū ant laũko. Aht sawo pilwo tu slinksi, ir žėme grimsi per wissą sawo Amžią.

15. Ir ãs Neprietelystę darysu tarp tawęs, ir tarp moteris̃kės, ir tarp tawo waisaus bey jōs waisaus. * Tas taw galwą sumis, ir tu jo kulnis igėlsi. * 1 Jon. 3, 8.

16. Ir moteris̃kei täre jissai: ãs taw daug pēr̃sulū padarysu, fū: met tu nēsczia busi, tu su pēr̃sulais pagimdysi sawo kūdikius, ir

tawo wale bus padūta tawam wy: rui, ir jissai bus * tawo ponas.

* Ep. 5, 22. 1 Tim. 2, 11. 12.

17. O Adomui jissai s̃ake: Kadangi tu klaus̃ei balso sawo moterės, ir walgei nū to mēdžio, apie fur̃t̃ ãs taw prisafiau, tardam's: idant tu ne walgit' ĩs to; prãkeis̃ta testow žėme dėl tawęs, war: gingay ĩs tōs pasipennēs̃i, Foley gym's busi;

18. Ẽr̃f̃f̃eczei ir usnys taw dygs ir augs ant tōs, ir žolę laukinę walgisi.

19. Prãfaite * sawo weido walgisi sawo dūnq, ĩs t žėmę wēl pawirsi, ĩs fur̃riōs tu essi imtas. Lēsa tu essi žėme, ir t žėmę wēl pawirsi.

* 2 Ies̃. 3, 10. † 1 Moiz. 18, 27.

20. Ir Adomas pramine sawo paczē Jėwa, todėl, kadangi ji yra motina wissū gymujū.

21. Ir Pon's Diem's padare Adomui ir jo paczei sermėgas ĩs failū, ir jūdu tais apwilko.

22. Ir Pon's Diem's täre: Stay, Adomas norėjo pastoti kaip wienas ĩs musū, ir žinoti, kas gēr' ir pikt' butu. Bet kad ne ĩstiestu sawą ranką, ir ne laustu ir nū medžio gywas̃cio, ir ĩs to wals̃gydam's amjinay gywas butu.

23. Tai ĩslēido j̃s Pon's Diem's ĩs sodo Eden, kad žėmę igywēntu, ĩs fur̃riōs imtas yra.

24. Ir ĩswāre Adomą ir pastate pas sodą Eden Kerubyną, nūgu ir kertanczu kardu, kad apsaugotū kėlą medžiopi gywas̃cio.

4. Pēr̃styrimas.

Ronnas Broli umũga. Jo Wailai ir Wailū Wailai.

Ir Adomas ĩspazinno sawo paczē Jėwą, ir ji nēsczia pastōa jo, ir pagimde Royną ir täre: ãs turrū Wyra, Pona Diemą.

2. O potam ji wēl pagimde Abėlą,

jo broli. Ir Abėlas pastójo awi-
ninku, o Roynas lauřininku.

3. Bet nusidame po Fellu dienu,
kad Roynas Ponui Diewui apiera-
nėge nu waisu lauko.

4. Ir Abėlas taipojau apiera-
nėge nu pirmėlu sawo awju kai-
menės ir nu ju rėbummo. Ir
Pon's Diew's maloningay izwelge
Abėla ir jo apiera.

5. Bet Royną ir jo apiera jissai
ne maloningay izwelge. Tai pėr-
pyko Roynas, ir jo wėidas susi-
rauke.

6. Ir Pon's Diew's täre Royn-
nui: Kodėl tu pėrpykai? ir kodėl
susirauke tawo wėidas?

7. Ar ne taip? gėr's bebudam's
tu Rožnam patinki, bet ne
gėr's bebudam's, griet's už dur-
riu gul'. *Bet ne duf jam walg,
bet ponawok ant jo. *Rym. 6, 12.

8. Tai susikalbėjo Roynas su
sawo broliu Abėlu. Ir nusidame,
kaip ju du ant lauko buwo, pasi-
feles Roynas prieš sawo broli
Abėla, užmuše jį.

9. Tai täre Pon's Diew's Royn-
nui: Kur yra tawo brolis Abėlas?
jis atsake: ne žinlau, argu aš
sargas busu sawo brolio?

10. Bet jissai atsake: Ka tu pa-
darei? *Balsas fraujo tawo bro-
lio šaukia manėpi nu žėmės.

*Ebr. 12, 24.

11. O dabar prakeiktas tu busi
ant žėmės, kurri atsižojo, ir tawo
brolio frauja iš tawo rankų priėme.

12. Kad tu dirwų tgywėsi, tai
ji sawo waisu taw tolaus ne dūs;
nerimstas ir bėgas tu busi ant
žėmės.

13. Bet Roynas atsake Ponui
Diewui: mano griekas yra didėsi-
nis, ne kaip kad man galėu at-
leistas buti.

14. Sztay, tu šen dien' manne
išwarai iš žėmės, ir turre pasi-

slėptis nu tawo wėido, ir nerim-
stas bey bėgas buti ant žėmės.
Taip man nusidūs, kad randas
manne, užmuš manne.

15. Bet Pon's Diew's täre ja-
mui: ne, bet kurs Royną užmuš,
tam septyneropay bus pajėškoma.
Ir Pon's Diew's padare žėnkla
ant Royno, idant ney wienas jį
randas jį ne užmuštu.

16. Szittaipo atstojo Roynas nu
wėido Pono Diewo, ir gywėno
žėmėje Uod, anna pus Eden, ties
užtefėjimu saulės,

17. Ir Roynas išpažinno sawo
pacę, ta pastójo nėžezia, ir pa-
ginde Anoką. Ir jissai pabuda-
wojes miestą, pramine tą pagal
sawo sunaus wardą Anoka.

18. O Anokas pagimde Irada.
Iradas pagimde Maujaėla. Mau-
jaėlas pagimde Metuzaėla. Metu-
zaėlas pagimde Lamėka.

19. Bet Lamėkas wėde dwt moteri:
wieną wardu Ada, o antrą Zilla.

19. Ir Ada pagimde Jabalą; iš
to radosi, kurrie šėtrūs gywėn-
davo ir galwijus augindavo.

21. Ir jo brolis buwo Tubals
pramintas, iš to radosi smuiki-
ninkai ir wamzdininkai.

22. O Zilla taipojau waifus au-
ginno, butent: Tubalkoyna, mi-
stra wissokio waro ir gellejės; o
jessu Tubalkoyno buwo Maėma.

23. O Lamėkas täre dwiem sa-
wo moterim, Adai bey Zillai: ju-
dwt moteri Lamėko, girdėkita ma-
no kalbą, ir dabokita ka aš sakau:
aš wyra užmušau saw ant žaizdū,
ir Jaunikaiti saw ant ronū;

24. Roynui septynis kartus bus
pajėškota, o Lamėkui septynis de-
šimtis ir septynis kartus.

25. Adomas iš naujo išpažinno
sawo pacę, ir jį pagimde sunu,
tą jį wadinno Set. Uės Diew's

man

man (tāre ji) Pittā sēklā dāwe wies toje Abēlo, Roynaus uzmūsto.

26. O Setui taipojau gimme * sunus, Enosu wardu. Tū czeš' pradėjo apsaftyti wardą Pono Die: wo. * P. 5, 6.

5. Pėrskyrimas.

Gimmine senujū Zemū, nū Adomo pradėjus ikti Noakui.

Szittos yra Knygos apie žmo: gaus gimining: Diewas * žmo: gu lėisdams sutwėre jė t weidą Pono Diewo. * Kol. 3, 10.

2. Ir * sutwėre jūdų vyrą bey moterisfė, ir pėrjegnojo jūdų, ir pramine jūdų žmogumi, tū czeš' kaip jūdų sutwertu buwo.

* Žm. 2, 23.

3. O Adomas buwo šimtū ir tris dėsintis mėtū sen's, ir jam gimme sunus t jo wėidą ir prami: ne jė Seta.

4. Ir patėfo po to aštūnis šim: tus mettus, ir jam gimme sunus ir dukteres.

5. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimtū ir tris dėsintis mė: tū, ir numirre.

6. Set's buwo šimtū ir penkiū mėtū, ir jam gimme * Enosas.

1 žm. 1, 1.

7. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir septynū mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

8. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimtū ir dwylīka mėtū, ir numirre.

9. Enosas buwo dewynis dėsint's mėtū, ir jam gimme Kėnanas.

10. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir penkiolīka mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

11. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimtū ir penkiū mėtū, ir numirre.

12. Kėnanas buwo septynū dės: šintis mėtū, ir jam gimme Maalaleēlas.

13. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir ketturū dėsintis mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

14. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimtū ir dėsintis mėtū, ir numirre.

15. Maalaleēlas buwo šesū dės: šintis ir penkiū mėtū, ir jam gimme Jarėdas.

16. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir tris dėsintis mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

17. Kad wissas jo amžias buwo aštūnū šimtū ir dewynis dėsintis bey penkiū mėtū, ir numirre.

18. Jarėdas buwo šimtū, šes: šos dėsintis ir dwėjū mėtū, ir jam gimme Enofas.

19. Ir sulauke po to aštūnū šimtū mėtū, ir jam gimme sunus bey dukter's.

20. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimū šesšos dėsintis ir dwėjū mėtū, ir numirre.

21. Enofas buwo šesū dėsint: tis ir penkiū mėtū, ir jam gimme Metuzalas.

22. Ir Metuzalui ušgimmus ne palowe Diewui iš tikrōs birdiēs šlužit tris šimtus mettus, ir jam gimme sunus ir dukter's.

23. Kad wissas jo amžias buwo trijū šimtū, šesšos dėsintis ir penkiū mėtū.

24. O kadangi jis wiernay Die: wui šlujijo, * Diew's jė atėme ir daugians ne buwo rėgėtas.

* Ežai. 57, 1. 2. Ebr. 11, 5. Jud. 14.

25. Metuzalas buwo šimtū aš: tūnos dėsintis ir septynū mėtū, ir jam gimme Lamėkas.

26. Ir sulauke po to septynū šim: tū aštūnis dėsintis ir dwėjū, mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

27. Kad wissas jo amžias buwo dewynū šimtū, šesšos dėsintis ir dewynū mėtū, ir numirre.

28. Lam:

28. Lamėkas buwo šimtū, aš pradėjęs nū žmonū iški galvijū, tūnos dėšimtis ir dvejū mėtū, ir ir iški kirmėlū, ir iški paukėziū jam gimme sunus. po dangum', nės aš gailūs, jūs

29. Ir pramine jį Moakū, ir sutwėres. 8. Bet Moakas rado malonę po täre: tassai mus palinkėsmis musū ačiū Pono Dievo. Pon's Diew's praėėė.

30. Po to dar sulauėe penkiū Moakas buwo * nobažnas vyr's šimtū, dewynis dėšimtis ir pen- be nūtartiės, ir iš wišėos girdiės kiū mėtū, ir jam gimme sunus ir Dievui šlužijo sawo Čėsu.

* Sir. 44, 17. Ebr. 11, 7.

31. Kad wišas jo amžias buwo 10. Ir jam gimme trys sunus: septynū šimtū, septynos dėšimtis Sėmas, Amas, Japėtas.

32. Moakas buwo penkiū šim- 11. Bet žėme buwo pagadinta po tū mėtū ir jam gimme Sėmas, ačiū Dievo, ir pilna piktenybju. Amas bey Japėtas. 12. Tai žurėjo Diew's ant žė-

6. Pėrėyrimas.

Apėalimas Imano dėl Griekū uėisen- cjo; Šėrnės Budamone.

S žmonėms prasiplatinus ant žėmės, ir jiems dukteres už- gimmus;

2. Tai Dievo waikai weizdėjo ant dukterū žmonū, kaip jos gra- žos buwo ir wėde saw i moteres, Furrias norėjo.

3. Tai sėėe Pon's Diew's: žmo- nes jau daugiaus ne nor mano dwasės pamokėlą priimti, nės jie kunas yra. Aš jiems dar pa- kentėsu šimtą ir dvidešimt mėtū.

4. Ir buwo tū čės' smarkini- 16. Langą toje darysi wirėuje, kai ant žėmės. Nėsa kaip Dievo wieno masto ilgą. O angą i pāti waikai žmonū dukteres apžaide, ir jės šalliės widdu statys. Ir reik waikū iš jų sulauėe, macnus ant turrėti tris lubbas, wieną žem- swieto, ir garbės pilni žmonės iš may, antrą widdurije, o trėczą auėėtay.

5. O Ponui Dievui išwydus, 17. Nėsa štay, aš twaną, grie- žmonū piktenybę bais diddė ėsan- kū dėl, su wandenimi užlėisu ant cje ant žėmės, * ir wišas dumas žėmės, išgašinti wišą kuną, Fur- bey mišlis jų girdiės tiėt piėtas reme gywas kwapas esti po dan- ėšanczias wišadės. * P. 8, 21. gum'. Wis kas ant žėmės yra,

6. Tai jis gailėjos, jog žmones turrės nuėėsti. 18. Bet su tawim' aš derėjimą da- buwo sutwėres ant žėmės, ir ru- rysu. Ir tu teisi i tą šrynę su sawo

7. Ir täre: aš žmones, kurrus sunumis, ir su sawo pacze, ir su sutwėrau, išgašisu nū žėmės, sawo sunū paczomis. 19. Ir

19. Ir tu i tą srynę turri išėisti wissokius gywokus wissokio kūno po porą, patinėli ir jo patėlę, kad gywi išliktu pas tawę.

20. Jė paušęczū pagal jų weisę, ir iš galwijiū pagal jų weisę, ir iš wissokiū firmelū ant žemės pagal jų weisę. Jė tū wissū po porą teis pas tawę, kad gywi išliktu.

21. Ir imė pas sawę wissoki walgti, ir tą pašawok pas sawę, kad taw ir jiems penušęlui tētū.

22. Ir Moakas dāre tai wis, tą Diemas jam prisakę.

7. Pėrsšyrimas.

Imānē randāū ari. kū dēl ušleistas.

S Ir Pon's Diew's tārē Moakui:

1. Eit i srynę, tu ir wissa tai wo gimmine, nēs aš tawę teisu išradan po sawo atėiū, kū czėsu.

2. Jė wissokiū czystū gywokiū imė pas sawę po septinētą, patinėli ir jo patėlę. O iš nezystū gywokiū po porą, patinėli ir jo patėlę.

3. Taipojau ir iš paušęczū po dangum' po septinētą, patinėli ir jo patėlę, jeib jų weisę gywa išliktu ant žemės.

4. Tėsa, dar po septynū dienū aš dišu lyti ant žemės, ketturis dėsintis dienas ir ketturis dėsintis naktis, ir išrašysu ant žemės wis, kas gynn' yra, tą tikt' esini dargės.

5. Ir Moakas atliktu tai wis, ta Pon's Diew's jam buwo liepęs.

6. O jissai buwo šėšū simtū mētū, "aiw. twanas griekt. dēl užleistas radosi ant žemės.

7. Ir jis iėjo i srynę su sawo sunumis. su sawo pacze ir su sunū paczomis pirm wandėns griektwanis.

8. Jė czystū gywokiū ir iš nezystū, ir iš paušęczū ir iš wissokiū firmelū ant žemės.

9. Ejo pas j' po porą i srynę, patinėlis ir jo patėle, taip Pon's Diew's jam buwo prisakę.

10. O taip praėjo tos septynios dienos, radosi wandū griektwanis ant žemės.

11. Šjėštame simtame mette amžio Moako, septynoliktaje die: noje antro mėnesto: tai yra ta diena, kuros' patėko wissi kuli: nei didžios gillybės, ir atsimėre langai dangaus.

12. Ir pagawo lyti ant žemės, per ketturis dėsintis dienas ir ketturis dėsintis naktis.

13. Tą paczę diena Moakas iėjo i srynę su Sėmu, Amu bey Jaspėta, sawo sunumis, ir su sawo pacze, bey su sawo sunū trimis paczomis.

14. Prėgtam wissokie gywolei pagal sawo weisę, wissokie galwijiū pagal sawo weisę, wissokios firmėles, lendę ant žemės, pagal sawo weisę, ir wissokie paušęczai pagal sawo weisę. Wis, kas lėkti galėjo, ir wis kas sparnū turrėjo:

15. Tai wis' iėjo i srynę pas Moaką, po porą, iš wissokio kūno, gywa dwasę turrinczio.

16. Ir tai buwo patinėlei bey patėles iš wissokio kūno, ir iėjo, "taip Diew's jamui buwo liepęs. Ir Diew's užrašino srynę jam kėjus.

* P. 6, 20.

17. Tai radosi griektwanis ketturis dėsintis dienas ant žemės, ir wandenis patwinno ir "patėle srynę ir nėše tą aukštyn wiršū žemėn.

* Jsm. 14, 6.

18. Taip wandū wiršū gawo ir labay patwinno ant žemės, kad sryne ant wandenū plaufe.

19. Ir wandū wiršū gawo, ir taip labay patwinno ant žemės, kad wissi aukšti kalnai po wissu dangum' apdengti buwo.

20. Pentiolika mēstū aukšęcaus wandū baros patwinnes už kalnus, wandenimi apdengtus.

21.

21. Tai prapūle wissas funas ant žemės fruttas, taip paukščų taip ir galvijų ir gyvolų, ir wissos to pas frutta ant žemės, ir wissos žmones.

* Jsm. 10, 4. Matt. 24, 38. 2 Petr. 2, 5.

22. Wis, kas gvwą dwasę turėjo sausumoj, tai numirre.

23. Taip prapūle wis, kas buwo ant žemės, pradėjus nū žmonių iki galvijų, ir iki firmėlių, ir iki paukščų po dangum, tai wissab buwo išgaistinta ant žemės. * Tikt wien's Mošas išliko su tais, kurie su jūmi skrynėje buwo.

* Mal. 3, 17.

24. Ir wandū pasilikto ant žemės simta ir penkis dešimtis dienų.

8. Pėrskrymas.

Imonas grietū dėl užkistas nusenta. Tai * atsimine Diew's Mošas ir wissū gyvolų, ir wissū galvijų su jūmi skrynėj' esancų, ir dar we wēją pūsti ant žemės, ir wandū nusęko.

* P. 30, 22.

2. Ir bullinei gillybės buwo užsimsti, podraug ir langai dangaus, ir lytus iš dangaus buwo apdranstas.

3. Ir wandū nusęko nū žemės ir wis mazynėjo, po simtū ir penkis dešimtis dienų.

4. Septinoliktą dieną sėkmo mėnesio, nusileido skryne ant kalno Ararat.

5. Ir nusęko wandū iš to czėse, ir wis mazynėjo, iki dešimtam mėnesiui. Pirmoje dienoje dešimto mėnesio, kalnū wirgus rėgiami buwo.

6. Po fetturū dešimt's dienų Mošas atwėre skrynės langą, kuri jis buwo padaręs.

7. Ir išlėdino warną, tassai wis ir gėn ir tén laffiojo, iki kol wandū nusęko nū žemės.

8. Potam išlėdino ir farwėli, kad istirtu, bau wandū jau butu nusėkęs ant žemės.

9. O taip farwėlis ne rādo, kur jo koja išėtis galėtu, sugryžo wėl į skrynę, nėsa wandū dar laikėsi ant wissos žemės. Tai iškibes sawo ranką į wėl sawespi ėme į skrynę.

10. Tai laukė dar Pittas septynes dienas ir wėl išlėdino farwėli iš skrynės.

11. Tas pargryžęs pas į palubę dienų czėse, staj, allywū lapą nusėknes sawo snapė nešoj. Iš to numane Mošas wandent jau nusėkusi ant žemės.

12. Bet jissai dar Pittas septynes dienas palukėjęs wėl išlėdino farwėli, tassai jau ne sugryžo pas į.

13. Szeštame simtame ir pirms mane mette amžio Mošas, pirms moje dienoje pirmo mėnesio, išdjuwo wandū ant žemės. Tai Mošas farwėlės stogą nuplėjęs rėgėjo, žemę jau išdjuwusę.

14. Taip žeme wissay sausa parstojo, dwidešimtą ir sėkma dieną antrojo mėnesio.

15. Tai Diewas su Mošu kalbėdam's täre:

16. Išei iš skrynės, tu ir tawo patti, ir tawo sunus, ir tawo su nū moteres podraug su tawim'.

17. Wissos gywolei pas tawę ėsa iš wissos funo, paukšči, galvijai, ir wissos firmėles, lenda ant žemės, tie wissi t'iseina su tawim, ir fruttėkit' ant žemės, ir waiskities * ir daugskities ant žemės. * P. 1, 22. 28. P. 9, 1. 7.

18. Szittaipo išėjo * Mošas su sawo sanumis, ir su sawo pacze, ir su paczomis sawo sūnū.

* 1 Petr. 3, 20. 2 Petr. 2, 5.

19. Priegtam wissos gywolei, wissos firmėles, wissos paukščiai, ir wis, kas frutta ant žemės, tai išėjo iš skrynės, kojas prie saw lygaus.

20. O

20. O Moāfas pabudamojęs Po-
nui Dievui altoru, ėme iš wissos
Fiū cysstū galwijū, ir iš wissotiū
cysstū paukščų, ir apierawojo dės-
ginnimo; apierą ant altorau.

21. Ir Pon's Diew's suūdes tą
saldų kwapą tare sawo širdije:
aš daugiaus žėmę ne praėėksū dēl
žmonū; nēsa * dūmos žmogisfės
širdiēs yra piktos iš jaunų
stēs, ir aš daugiaus ne išgaistū
wis kas ant žėmės krutta, kaip
dabar dariau. * Matt. 15, 19.

Aym. 3, 23.

22. Pašol žėme patęks, ne lau-
sis ney sēkla ney pjūtis, ney šaltis
ney šilluma, ney wāsara ney žiema,
ney diena ney naktis.

9. Pėrsfyrimas.

Diew's sawą Derėjimą pastiprin-
sawo Dangaus Jūsta.

Ir Diewas pėržegnojės Moāfa
ir jo sūnus tārė: waisfities
ir prasiplatinfities ir prisipjūfite
ant žėmės.

2. Tesibijo ir tesibaudo jusū wis-
sos žwerys ant žėmės, wissī paukš-
čiai po dangum', ir wissab, kas
ant žėmės krutta, ir wissos žu-
wys marēsa testow padūtos i jusū
kanfas.

3. Wissab kas krutta ir gyw'
yra, t'essie jusū walgis; kaip žala
žolę, taip ir tus wissus aš jums
dawjau.

4. Tiktai * tōs miesōs ne walgis
fit', kurri dar gywa yr' sawo
trauje. * 3 M. 3, 17. 5 M. 12, 16.

5. Uēs aš pajėškofu ir jusū ku-
no kraują; ir tą pajėškofu ant wissū
gywolū, irgi žmogaus gywastī pa-
jėškofu ant kožno žmogaus, jo
brolio ēsanczio.

6. Kuršai * žmogaus kraują pra-
lieja, to kraujas per žmones wēl
turrēs buti pralietas. Uēs Diew's
žmogus sutwēre i sawo weidą.

2 R. 21, 12. Matt. 26, 52

7. Waisfities ir dangsfities, ir
kruttėfite ant žėmės, kad jusū daug
butu ant tōs.

8. Ir Diew's sākė Moāfui ir jo
sūnams:

9. Štay, aš derėjimą darau
su jummis, ir su jusū waisfais
po jusū;

10. Ir su wissokais gywoleis
pas jus, ar butu paukščžei, ar gal-
wijai, ar fiti gywolei ant žėmės
pas jus, iš wissū iš šrynēs išē-
jusū, kofie norint butu gywolei
ant žėmės.

11. Ir tofiu budu aš sawo der-
ėjimą su jummis darau, kad dau-
giaus ne butu išgaistintas wissas
funas wandenimi griektwanio, ir
ne užeis daugiaus griektwanis ant
išgaishinnimo žėmės.

12. Ir Diewas tārė: tai esti
žėnklas derėjimo, kurri aš esmi
darg tarp manēs ir tarp jusū, ir
tarp wissū gywū gywolū pas jus
amžinay:

13. Mano dangaus jūstą aš pa-
staczau i dēbesis, ta turrēs buti žen-
klas derėjimo tarp manēs ir tarp
žėmės.

12. O kad da nusidūst, kad dēbe-
sis randasi ant žėmės, tai mano
* dangaus jūsta bus rėgima dē-
besisa. * Sir. 43, 12.

15. Tai aš atsimisū sawo derė-
jimo tarp manēs ir tarp jusū, ir
tarp wissū gywolū, wissokiamė
fune, kad * daugiaus ne užeitu tof-
sai griektwanis, ant išgaishinnimo
wisso funo. * Ez. 54, 9. Sir. 44, 19.

16. Todėl bus mano dangaus
jūsta dēbesisa, kad tą mattydam's
atsimėzan amžino derėjimo tarp
Diewo ir tarp wissū gywolū, wiss-
same fune ant žėmės ēsanczame.

17. Tiekajau Diew's sākė ir Moā-
fui: šittas t'essie žėnklas derėjimo,
kurri aš esmi darg tarp manēs ir
tarp wisso funo ant žėmės. 18.

18. Sunus Moāfo, Purrie iſ ſtry: nēs iſējo, ſittie buwo: Sēmas, Amas, Japētas. O Amas yra tēwas Kanaano.

19. Tai yra tie trys sunus Moāfo, iſ tū wiſſa žēme priwiſſo.

20. O Moāfas pradējes paſtojo lauſimnē's, ir ſodino wyniczias.

21. Ir gērdam's wyno apſigēre, ir nuſidenges gullējo ſētroje.

22. Tai Amas, Kanaano tēwas, mattydam's gēdą ſawo tēwo, ap ſāke tai abbiem ſawo broliem lauķē.

23. Tai Sēmas bey Japētas ſer mēgą ēmę, uždējo tą ant ſawo abbejū pēczū, ir atbullay jūdu priėjū uzdenge gēdą ſawo tēwo, ir jūdu nuķreipe ſawo wēdą, kad ne mattytu gēdą ſawo tēwo.

24. O kaip Moāfas nū wyno pabuddes iſtyre, ką jam majas ſawo sunus buwo dāres,

25. Tāre jis: * praſeiktas buſ Kanaan's, ir buſ tarnū werginnis tarp ſawo broliū. * Jſm. 12, 11.

26. Ir tolaus ſāke: Paſlowint's buſ Dieme, tu WJĖſpatie Sēmo; o Kanaan's t'essie jo werginnis.

27. Dieme iſplātinē Japētą, ir dūſ jį gywēnti ſētroſa Sēmo; o Kanaans t'essie jo werginnis.

28. O Moāfas po griektwanio dar ſulauķe trijų ſimtū ir penkis dēſimtis mētū.

29. Kad jo wiſſas amžias buwo dewynū ſimtū ir penkiū dēſimtis mētū, ir numirre.

10. Pērſtyrimas.

Gimmine ir Waiſū Waiſai Sunū Moāfo.

Szitta yra gimmine waiſū Moāfo: Sēmas, Amas, Japētas. Ir jiems gimme waiſai po griektwanio.

2. Waiſai * Japēto ſie yra: Gomars, Magogs, Madai, Jawan's, Tubals, Meſēkas bey Tyras.

* 1 Ruſſ. 1, 5.

3. Bet waiſai Gomaro tie yra, Aſkenas, Aypatas ir Togarmas.

4. Waiſai Jawano tie yra: Elyſas, Tarsys, Rittim's ir Dodanin's.

5. Iſ tū iſſiplātino ſallos pagor nū jū žēmēsa, kōžna pagal ſawo kalbą, gimmine ir žinones.

6. Waiſai Amo ſittie yra: Kus, Mizraim's, Puts ir Kanaan's.

7. Bet waiſai Kuſo ſie yra: Sēbas, Ewilas, Saptas, Kaēmas bey Sabtēkas. Bet waiſai Kaēmo ſie yra: Szēbas bey Dedānas.

8. O Kuſui gimme Nimrodas, tas pradējo * macnu Ponu buti ant žēmės. * 1 Ruſſ. 1, 10.

9. Ir buwo macnus ſmarĳininf's po aſiū Pono Diemo. Todėl ſas Poma: tas eſti macnus ſmarĳininf's po aſiū Pono Diemo, kaip ir Nimrodas.

10. Ir pradžia jo ſaralyſtēs buwo žēme Babel, Ereĳ, Akad bey Kalne, žēmėje Sinēar.

* Amos 6, 2.

11. Iſ tōs žēmės paſtuy rādost Aſſurs; tas budawojo Uyniwę bey Mieſtą Reĳobot bey Kalą;

12. Priegtam ir Keſſeną tarp * Uyniwės bey Kalōs. Tai yra didi dis mieſt's. * Jona. 1, 2.

13. Mizraimui gimme Ludymas, Anamymas, Leabymas, Naptugymas,

14. Patruſymas ir Kaſlugymas. Iſ tū rādost Pyliſtymai ir Kaptorymai.

15. O Kanaanui gimme Sidonas, pirmgimmesis jo sunus bey Etas,

16. Jebuſis, Emoris, Girgoſis,

17. Iwis, Arĳis, Sinis,

18. Arwadis, Zemaris bey Amatts. Iſ tū iſſiplātino gimmines Kananitū.

19. Ir jū rubėjus praſidējo pas Sidoną, per Gerarą, iſſi Gāsōs, ir

ir atent' i Sodomą, Gomorą, Adamą, Zeboim ir iſſi Lazôs.

20. Tai yra Amo vaikai sawo gimminėsa, liejuwjuse, žemėsa ir žmonėsa.

21. O Sėmui, * Japėto wyrau: sojo broliui taipojau gimme wai: kai; tas tėwas yra wissū wai: kũ Ebėro. * 1 Luf. 1, 17.

22. O šie yra jo wai: kai: Elam's, Assuris, Arpaksadas, Luds bey Arams.

23. O wai: kai Aramo šie yra: Uzas, Ulas, Gėteras bey Mėas.

24. O Arpaksadui gimme Salas. Salui gimme Eberas.

25. Eberui gimme du sunu, wien's wadinnam's Pėleg, todėl, kad jo cžės' swiet's pėrsistyre. Jo brolis pramintas buvo Jafėtans.

26. O Jafėtanui gimme Almodas, Salėpas, Azarnapėtas Jaras,

27. Adoramas, Uzas, Difėlas,

28. Obalas, Abimaėlas, Sėbas,

29. Opyras, Ewylas, ir Jobabas. Tai wissū wai: kai Jafėtano.

30. Ir jũ gywėnim's prasidėjo nũ Mezôs, ir ateinant i Separą, pas Kalną i rytų.

31. Szittie yra wai: kai Sėmo, sawo gimminėsa, liejuwjuse, žemėsa ir žmonėsa.

32. Tai yra wai: kũ Noafo wai: kũ wai: kai, sawo gimminėsa ir žmonėsa; iſ tũ iſſiplatino žmones ant žemės po griekwanio.

11. Pėrsistyrimas.

Koras Miestas Babel; Sumisim's Kalbôs ir Sėmo Gimmine.

Bet wissas swietas tikr' wieną turrėjo liejuw i Kalbą.

2. O kaip jie nusitrauke i rytus, rādo plynus laukus žemėje Synėar, ir gywėno czonay.

3. Ir Kalbėjo tarp sawes: Eime, darykime plytas ir dėginime tas. Ir ėme plytas wietoje akmėnũ, ir moli wietoje Kalbiũ.

4. Ir sėke tarp sawes: eime, pabudawokime miestą ir kōrą, turrō wiršus iſſi dangaus iſkaktũ, jeib saw garbę darytumbim', nes rassi iſſiklaidyti buſim' per wissas žemes.

5. Tai nuſenge Pon's Diew's, kad matytu miestą ir kōrą, turrē žmonũ wai: kai budawojo.

6. Ir Pon's Diew's täre: stay, juſ wissū wienôs gimminės žmonės yra, ir wien's tikray liejuwis jũ wissū; ir jie pradėję tai daryt', ne palāus nũ wisso, kō apsiėme daryti.

7. Todėl nuſengkim' žemyn, ir sumaiſykim' jũ Kalbą, kad ney wien's antrojo Kalbą ne pėrmanytu.

8. Szittaipo iſſiklaidino jũs Pon's Diew's per wissas žemes, jog ir turrėjo palāuti tą miestą budawoti.

9. Todėl ir jo wardas pramintas yra Babel, kadangi Pon's Diew's czonay sumaiſe wissū žemę jũ Kalbas, ir jũs iſbarſte * iſ cze i wissas žemes. * 5 Moiz. 32, 8.

10. Szittos yra gimminės Sėmo: Sėmui šimtą mėtũ sukaktus gimme Arpaksadas, du mettu po griekwanio.

11. Ir jam sulāukius po to penkiũ šimtũ mėtũ jam gimme ſanus ir dukter's.

12. Arpaksadas buvo tris dės šimts ir penkiũ mėtũ ir jam gimme Salas.

13. Ir sulāuke po to fetturũ šimtũ ir trijų mėtũ, ir jam gimme ſanus ir dukter's.

14. Salas buvo tris dėsimt's mėtũ, ir jam gimme Eberas.

15. Ir sulāuke po to fetturũ šimtũ ir trijų mėtũ, ir jam gimme ſanus ir dukter's.

16. Eber's buvo tris dėsimt's ir fetturũ mėtũ, ir jam gimme * Pėlėgas. * 1 Luf. 1, 19.

17. Ir

17. Ir sulāuķe po to fetturū šimtū ir trīs dešimts mētū, ir jam gimme sūnus ir dūķters.

18. Pelēgas buwo trīs dešimts mētū, ir jam gimme Rēgu.

19. Ir sulāuķe po to dweļū šimtū ir dewynū mētū, ir jam gimme sūnus ir dūķter's.

20. Rēgu buwo trīs dešimts ir dweļū mētū, ir jam gimme Serugas.

21. Ir sulāuķe po to dweļū šimtū ir septynū mētū, ir jam gimme sūnus ir dūķteres.

22. Serugas buwo trīs dešimts mētū, ir jam gimme Ūaoras.

23. Ir sulāuķe po to dweļū šimtū mētū, ir jam gimme sūnus ir dūķteres.

24. Ūaoras buwo dwidešimt' ir dewynū mētū, ir jam gimme Taras.

25. Ir sulāuķe po to šimta ir dewynolīķa mētū, ir jam gimme sūnus ir dūķteres.

26. Taras buwo septynis dešimtis mētū, ir jam gimme Abromas, Ūaoras ir Arānas.

27. Szyttos yra gimmines Taro: Tarui gimme Abromas, Ūaoras ir Arānas. O Arānui gimme Lotas.

28. Bet Arānas numirre pirm sawo tēwo Taro, sawo tewiķšj', Urrē, jēmēje Kaldēū.

29. Tai Abromas ir Ūaoras saw wēde paczias. Abromo patti waddinama buwo Sarai, o Ūaoro patti Milķa, Arāno dūķte, kurfai tēw's buwo Milķōs bey Jistōs.

30. O Sarai buwo newaisinga, ir ne turrējo waiķū.

31. Tai ēmes Taras sawo sunu Abromā ir Lotā sawo sunaus Arāno sunu, ir sawo marczē Sarai, sawo sunaus Abromo paczē, ir iķwēde * jūs iķ Urro Kaldēōs, pad nusiķrāuķtu t jēmē Kanaan, ir jie atējē t Aran, gwynō czonay.

* P. 15, 7. Ģbr. 11. 2.

32. Ir Taras sulāuķes dweļū šimtū ir penķiū mētū numirre miestē Aran.

12. Pērķyrimas.

Abromo Wawadinimas; Reķones; Wargai ir Bēda.

Ir Pon's Diew's Palbējo Abromui: * iķeiķ iķ sawo Tēwiķš kēs ir nū sawo genczū, ir iķ sawo tēwo namnū t jēmē, kurrē aķ taw parōdisu. * Darb. 7, 3. Ģbr. 11, 8.

2. Ir aķ padarysu tawē didzu pulķū žmonū, ir žegnōsu tawē, ir taw didde garbē darysu, ir tu busi žegnōne.

3. Aķ žegnōsu tawē žegnojanczus, ir praķēiķsu, tawē praķēiķianczus. * Ir tawije bus pērķēgr notos wiķšos gimmines ant jēmēs.

* Darb. 3, 25. Gal. 3, 8. 16.

4. Tai iķiķtrāuķe Abromas, ģaip Pon's Diew's jam buwo priķāķes, ir Lotas drange ķelāwo su jūmi. O Abromas buwo septynis dešimts ir penķiū mētū, ģaip iķ Arāno iķiķtrāuķe.

5. Taip ēmes Abromas sawo paczē Sarai, ir Lotā, sawo brolio sunu, su wiķšu jū turtu, kurrē buwo nusiķpelne, ir su dūķomis, kurrē rios jlems gimme buwo Aranē, ir iķiķtrāuķe, * ķelaut' t jēmē Kanaan. * Darb. 7, 4.

6. Ir nuķāķē t tā jēmē, Abromas jē perķelāwo iķķi wietōs Siceķem, ir iķķi girrēs * More; nēs Kananytai gwynō tū czēs' tōj' jēmēj'. * P. 18, 1.

7. Tai paķirōdēs Pon's Diew's Abromui, tāre jam: Tawo wais kams * aķ dūsu ķē jēmē. O jis czia: jau pabudawojo altory Ponui Diewui, jam paķirodzusiam.

* Darb. 7, 5. Rym. 4, 13.

8. Potam atķiķēķes iķ czē ķelāwo iķķi neķurrio ķalno, tas buwo t rytus ties miestu Bētel, ir paķi dāre

dare šėtrą, kad miestą Bėtel i wā:
kara, o Ai i rytus galėjo mattyti.
Ir pabudawojo czonay altoru Po:
nui Diewui, ir sáke žmonėms apie
wardą Pono Diewo.

9. Pasłuy Abromas tolaus nu:
sitrauke ir nukelāwo i pėtus.

10. Bet rādosi brangus czėsas
toje žėmėje. Tai Abromas nus:
trauke i Egiptū žėmę, kad tėnay
šaip swėtim's butu, nėsa * bādas
labay diddis buwo toj' žėmėj'.

* P. 41, 57.

11. Ir šaip arti priėjo pas
Egiptą, sáke sawo paczei Sarai:
štay, aš žinnau tawę gražę moter:
iškę esancę.

12. Taigi kad Egiptionai tawę
išwys, tai jie sakys: tai yra jo
patti; ir jie manę nusmaugs, o
tawę palaišys.

13. Todėl mano miela, sakysis
mano sessū esanti, kad man jo ger:
taus butu dėl tawęs, ir mano du:
šia gywa išliktu dėl tawęs.

14. Irgi Abromui nušakus i
Egipto žėmę, mātė Egiptionai tą
moteriškę labay gražę esancę.

15. Ir Punnigaiškei Paraono je:
pamatę pagyre je po jo ašiū. Tai
ji buwo iwesta i Paraono nammus.

16. Ir jissai gēr dare Abromui
dėl jōs, ir jis turrėjo awis, jau:
czus, asilus, bernus ir slugines,
asilėnes bey werblūdus.

17. O Pon's Diew's šloginno *
Paraoną didzomis šdgomis, ir jo
nammus, dėl Saraiōs Abromo
paczōs.

* Ps. 105, 14.

18. Tai Paraonas Abromą pas
sawę wadinnes tāre jamui: kodėl
tu man tai darei; kam ne sakei
man, je tawo moterė esancę?

19. Kamgi sakei je esancę tawo
šėseri? todel aš je norėjau saw i
paczę westi. O dabar, štay tutri
sawo paczę, imt je ir kelauk.

20. Ir Paraonas liepe sawo žmo:
nėms, kad jie palydētu jį, jo pa:
czę ir wis, ką jissai turėjo.

13. Pėrsšyrimas.

Abromas šitrosi nū koto, kursai Abro:
mo brolio Sunus.

Szitai po Abromas išitrauke iš
Egipto: žėmės, su sawo mo:
terimi ir su wissu labbu, ką tišt'
turrėjo, ir Lotas draug su jūmi,
prieš pėtus.

2. O Abromas labay bagot's
buwo turrėdams daug šidabro ir
auksu ir bandēs.

3. O jis tolaus nusitrauke iš
pētū iški Bėtel, i tą wietą, kur
* pirmjausey buwo gywėnės, tarp
Bėtel bey Ai, * P. 12, 8. P. 28, 19.

4. I tą paczę wietą, kur pirni:
jais Altory buwo pabudawojęs,
ir jis apsáke czonay wardą Pono
Diewo.

5. O Lotas, su Abromu nus:
traukdam's, taipojau turrėjo awis
ir jāuczus, ir šėtras.

6. O ne rado gana ganyklōs po:
draug pas Pitt's Fittą gywėnti;
nėsa jū dwėjū turtas buwo perdidi:
dis, ir ne galėjo gywėnti pas Pitt's
Fittą.

7. Ir wis buwo waidai tarp
Ferdzū ant Abromo galwijū, ir tarp
Ferdzū ant Loto galwijū. Priegtam
ir Kananytai bey Peresytai tū czes'
toje žėmėje gywėno.

8. Tai sáke Abromas Lotui: mel:
dziu, te nėsie waidai tarp manęs
ir tarp tawęs, ir tarp mano Ferdzū
bey tarp tawo Ferdzū, nes muddu
eswa broliu.

9. Ar ne atwirra taw wissa žė:
me? geraus atšifirfis nū manęs.
Jey tu nori po Fairės, tai aš eisu
po dešinės; arba jei tu nori po
dešinės; tai aš eisu po Fairės.

10. Taigi Lotas sawo Afis pa:
šėles apžwalge wissą šalį pas Jori:
daną.

daną. Nėsa pirm ne Faip Pon's Diew's Sodomą bey Gomorrą iš pąstijo, ji wanden' apšezey turėjo, Faip sodas Pono Diewo, lygey Faip ir Egypto žeme, iškėi atent i Zoar.

11. Tai Lotas saw iššyre wissą žemę pas Jordaną, ir nusitaukė i rytus. Tai po brolis nū brolio atššyre.

12. Kad Abromas gywėno žemės je Kanaan, o Lotas miestūse tōs šaliēs, ir pabudawojo sawo šėtrą Sodomoj'.

13. Bet susiedai Sodomos * piktėi buwo, ir labay susigriešijo prieš Poną Diewą. * Ez. 16, 49.

14. O Faip Lotas nū Abromo buwo atššyręs, sake Pon's Diew's Abromui: Pakėlė tawo akis ir apsiwalgyk, iš šōs wietōs, kur tu gywėni, i šaurę, i pėtus, i rytus ir i wakarą.

15. Nės wissą tą žemę, kurrę tu dabar mattai, aš dūsu taw ir tawo waišams amžinay.

16. Ir aš tawo waišus * padaugisėsu Faip dulkes ant žemės. Jey žmogus dulkes ant žemės galės škaityti, tai galės ir tawo waišus suskaityt'. * P. 15, 15.

1 Ral. 4, 20.

17. Togidėl atšėlės pėrkėlauk tą žemę iš ilgay ir šersay, nės taw aš je dūsu.

18. Szittaipo pakėlės Abromas sawo šėtrą gywėno girroje Namre, kurri Ebronoj' yra, ir pakūrė cze altoru Ponui Diewui.

14. Pėrššyrimas.

Abromas išgėlbtėi Potą. Melkisebekas ji įegnoja.

Ir nusidawo cžėse Faralauš Amrapel iš Sinėar, * Ariok, Faralauš iš Elasar, Redorlaomor, Faralauš iš Elam, ir Tidealo, Faralauš pagonū. * Jud. 1, 6.

2. Kad jie Farawo su Bėra, Faralumi Sodomōs, ir su Birsā, Faralumi Gomorrōs, ir su Sineab Faralumi Adamōs, ir su Sėmesbro, Faralumi Zeboim, ir su Faralumi iš Bėla, kurri Zoar was dinnama yra.

3. Tie wissi susiėjo pakalnėje Siddim, kur dabar druskōs jures yra.

4. Nėsa jie dwylėka mėtū padūti buwo Faralui Rėdor Laomor, o tryliktame mette nū jo buwo atššyrę.

5. Todėl susiėjo Redor Laomor su Faraleis su jūmi buwuseis, Pettuoliktame mette, ir užmuše milžinus Astarot Karnayme, ir Sulymus Amėj' ir Enymus ant laužo Ryriataim.

6. Ir Orytus ant jū Falno Seir, iškėi plattummo Paran, kurs priodur prie pūščziōs.

7. Potam atšigregę atėjo iškėi šuklinio Mispāt, tai esti Kades, ir išpūstijo wissą Amalekytū žemę, priegtam ir Amorytū, Azezonė Taimore gywėnanczū.

8. Tai išėjo Faralus iš Sodomōs, Faralus iš Gomorrōs, Faralus iš Adamōs, Faralus iš Zeboim, ir Faralus iš Bėla, kurri Zoar wadinnama, ir pasitaisė Farauti pakalnėje Siddim,

9. Su Redor Laomoru Faralus mi iš Elam, ir su Tydeal, Faralus mi Pagonū, ir su Amrapel, Faralus mi iš Sinėar, ir su Ariokū, Faralumi iš Elasar; Petturi Faralei su penkėis.

10. O pakalnėje Siddim daug molio; dūbjū buwo. Bet Faralus iš Sodomōs bey iš Gomorrōs cze buwo išmuštu ir pėrgalėtu, ir kurtie buwo išliktę, pabėgo ant Falnū.

11. Tai annie išėmę wissą turtą iš Sodomōs ir iš Gomorrōs, ir wissą išliktusi walgi, atstojo.

12. Prieg:

12. Priegtam ir drauge ėme Lotą, Abromo brolio sunu, ir jo turtą: nės jis gyveno Sodomoj, ir atstojo.

13. Tai atėjo wien's iš tū, kurrie buvo išbėgę, ir apsakė tai Abromui, * ateiwui, gyvenančiam girroje Mamre, Amoritono, kurs brolis buvo Eškolo bey Anėro; su tais Abromas iš wieno ėjo.

* P. 17, 8. Ebr. 11, 9. 13.

14. O kaip Abromas girdėjo savo broli esanti sugautą, jis šarwais aprėde tris šimtus ir aštuonulišą savo bernū, kurrie jo namūse buvo užginę, ir wijo jūsiški Dano.

15. Ir pėrsidalydam's naktije tūsiųpūle su savo bernais, ir mušdam's jūsi pagūjo jūsi iški Obantkairės miesto Damasfko ėsanczo.

16. Ir sugražino wissą turtą; priegtam ir Lotą, savo broli, su savo turtu, ir moteres bey šeimyną.

17. Tai jam pagryjus iš mūšio Kedor' Laomero, ir Pittū Karalū su jūm esanczujū, Karalus iš Sodomės jam priėjais ėjo t lauką, Karalus pakalni wadinnamą.

18. Bet * Melkisedėkas, Karalus Salėmo, dūną bey wyną išnešė: O jis buvo Elebonas aušėjaušojo Diewo. * P. 110, 4. Ebr. 7, 1.

19. Ir * pėrjėgnodam's jį, täre: perjėgnotas tu buš, Abromai, t aušėjaušam Diewui, dangū bey šėmę waldanczamai. * Ebr. 7, 6. t Ps. 97, 9.

20. Ir pašlowintas t'essle Diewas aušėjaušais, kursai tawo neprietelus i tawo rankas esti padawęs. Ir tam Abromas * dawe dešimtines iš wissosio.

* Ebr. 7, 2. 4. 6.

21. Tai sakė Karalus Sodomės Abromui: dūš man žmones, o turtą saw palaišų.

22. Alie Abromas atsakė Karalui Sodomio: aš pakelu sawo rankas * aušėsyn pas WJEspati, aš ėsėjaušajū Diewą, kurs dangū ir šėmę walda, * 5 Moiz. 32, 40.

23. Kad aš iš wisso, kas tawo yra, neys šulę arba turpjū: dirzq norū imti; Kad ne sakytumbei: buš tu Abromą bagotą darei.

24. Tiktay, kę jaunikaiczei suwalge bey wyrai Anėro, Eškolo ir Mamre, kurrie su manim' ėjo, tie t'immie sawo dalyką.

15. Pėrsėjyrimas.

Abromo Mustiffėjim's ir Teisybe pas garbinnama.

Po tū nusidawimū nusidawe, Kad Pon's Diew's sakbejo Abromui rėgėjime, ir täre: * nesibis jokis Abromai, aš esmi tawo šydas, ir tawo labay didde alga.

Et. 41 10.

2. O Abromas atsakė: WJEspatie, Pone Diewe, kę tu nori man dūti? Aš išeimi iš šio swiesto be waišū; o mano Uweizdas, šissai Eliesars iš Damasfės, tur sunu.

3. Ir Abromas tolaus täre: tu man ne daweš kuno waisaus; o štay, sunis mano šeimynės mano turtą gaus.

4. O štay, Pon's Diew's atsakė jamui: jis ne gaus tawo turtą; bet kurs iš tawo kuno rassis, tas bus tawo Turtą gaus.

5. Ir jis liepe jį laukan išeit, ir sakė, žurėš t dangū, ir škaitys žwaigzdes, ar gali tu jas škaityti? ir sakė jamui: taipo bus ir tawo waišū; waišai.

6. Abromas * tiffėjo Ponui Diewui, o tai jissai jam rošawo už teisybę. * Gal. 3, 6. Ebr. 11, 8.

7. Ir jissai sakė jamui: aš esmi Pon's Diew's, kurs tawę išwede iš Ur Kaldeif'ū, Kad taw dūcziau šė šėmę gywėtinay. 8. Bet

8. Bet Abromas atsakė: **WJĘS**, patie, Pone Dieme, ant ko aš tai numanytu, kad aš ję gausu?

9. Ir jis atsakė jamui: atvest man treigę Parvę, ir treigę oškę, ir treigi arvinę, ir wienę Furklęlt, bey wienę jėunę Parwėlt.

10. Ir jis tai wis jamui atga: bėno, ir pussau pėrdalijo, ir dālį priėš dālį dėjo; bet paukščius ne pėrdalijo.

11. Ir paukščiei nulėkė ant mai: tōs; bet Abromas tus pabaide.

12. O faip saule buwo nuslėi: duši, didis miegas užpūle Abromą; o štay, išgąstis ir dide tam: sybe apniško jt.

13. Tai sakė jis Abromui; tai turri žinnot, kad tawo waikū wai: fai swėtimi bus nekurtoje žėmeje, furri ne jū yra, ir czonay jūs pri: wers sluziti ir mēcys, per feturis šintus metus.

14. Bet aš sādisu tus žmones, furriems jie turrės sluziti. Pasłuy jie išitrėuės su didzu turtu.

15. Ir tu su pakėjumi nueisi pas sawo tėvus, ir geray pasėngs pa: lėidotas busi.

16. Bet jie po feturū wyro amžiū šėn wėl sugryš; nėsą Amoritū nusidejimai dar ne wissi.

17. O saulei nuslėidus ir sutė: mus, štay pėczus nekursai rūkė, ir ugniės liepsna tarp annū sturkū išsikėle.

18. Tą dieną Pon's Diem's de: rėjimą dare su Abromu, ir täre: tawo waikams aš dūsu šę žėmę, pradedant nū wanden's Egypto ikki didžū wandeniū Prat:

19. Kenytus, Kinisytus, Kad: monytus,

20. Etytus, Peresitus, Milžinus,

21. Amorytus, Kananytus, Ger: gestus, Jebusitus.

16. Pėrsfytimas.

Algara pagimda Ismaėlą.

Sarai Abromo pati jam nieką ne pagimde. Alle ji turrėjo Egyptiškę sluginę, Agar wadinę namą.

2. Tai ji täre Abromui: štay, Pon's Diem's mano žywatą užras Finno, kad aš nieką ne galu pa: gunditi; meldzu, sugulė su mano slugine, bau ne rasti iš jōs waikū gānczan? Abromas buwo paklusi nus balsui Saraiōs.

3. Tai Sarai, Abromo pati, ėmusi Egyptiškę sawo sluginę Agar: tą, dare tą sawam wyru Abromui i pacę, faip jau dėsint mėtū žėmeje Kanaan buwo gywėngs.

4. Ir jissai sugulėjo su Algara, ir ji nėsčzia pastojo. O ji numas nydaraa, nėsčzia pastojusę, panies Finno sawo župōnę priėš sawę.

5. Tai sakė Sarai Abromui: tu ne geray darai su manim. Aš sawo sluginę taw priguldzau; o dar bar ji regėdama, kad nėsčzia pas: stojusi, tai aš turru priėš ję pa: niekintā buti. Pon's Diem's tai te sādij' tarp manęs ir tarp tas węs.

6. Bet Abromas täre Sarai: štay, tawo slugine po tawo rankōs yra; daryk su je, faip žinnai. O faip Sarai ję norėjo pabausti, ji pas bėgo nū jōs.

7. Bet Angėlas Pono Diemo rādo ję pas šullint, pūščioje, bus tent pas šullint ant kėlo Sur.

8. Tas sakė jei: Agar, Saraiōs slugine! iš fur ateini, ir fur fetti kėlant? ji atsakė: aš pabėgau nū sawo župonės Saraiōs.

9. Ir Angėlas Pono Diemo täre jei: pargryšk wėl prie sawo župo: nės, ir pasižėminkis po jōs rankōs.

10. Ir Angėlas Pono Diemo täre jei: aš tawo waikus taip deug:

daugsiu, kad dėl didžios daugybės ne galės skaitomi buti.

11. Tolaus jei sake Angėlas Pono Dievo: štai, tu nežinia pastojei, ir pagimdysi sunu, to wardą tu pramisi Ismael, todėl, kad Pon's Diev's išklause tavo wargus.

12. Jissai bus žmogus, saw wainink's išdykęs; jo ranka prieš koją bus, ir kojo ranka prieš jį; ir jis gyvės ties wissu sawo broliu.

13. Ir ji wadinno Wardą Pono Dievo su je kalbancio: tu Dieve matai manę. Nės ji sake: tikrai žmonay aš tą maciau, kurs po tam manę žwelge.

14. Todėl tą šullini wadinno šullini Gywojo, kurs manę žwelge, kursai šullinys yra tarp Kades bey tarp Bared.

15. Ir Agara pagimde Abromui sunu, o Abromas tą sunu iš Agarės pramine Ismael.

16. O Abromas buwo aštūnū dešimt's ir šešū metų, kaip Agara Ismaelą pagimde.

17. Pėrstyrimas

Įaoko pažadėjimas appjaustimu pašiprintas.

S Abromui jau esant dewynū dešimt ir dewynū metų, pasirote jam Ponas Dievas, ir sake jamui: Aš esmi wissagalisis Dievas, nobajnay elgtis po mano akiu, ir iš tikrės širdiės man gluzpė.

2. Ir aš* hawo derėjimą darysu su tawim', ir tawę labay padaugisiu. * Kym. 4, 17.

3. Tai Abromas parpūle ant sawo wėido. Ir Dievas tolaus su jumi kalbėdam's täre:

4. Štai, aš pats esmi, ir sawa derėjimą turru su tawim', ir tu busi tėwas daug žmonū pulkū.

5. Todėl ne busi tolaus Abromu

wadinnam's, bet Abraomas bus tavo Wardas; nės aš tawę tėwu dariau daug žmonū pulkū.

6. Ir aš tawę labay waisingą darysu, ir žmones priėlsu iš tawęs; o ir karalei iš tawęs turės rąstis.

7. Ir aš darysu sawo derėjimą tarp manęs ir tarp tawęs, ir tarp tavo waiķū po tawęs, su jū waiķū waiķais, kad amžinas derėjimas butu, taipo, kad aš busu tavo Dievas ir tavo waiķū po tawęs.

8. Irgi taw bey tavo waiķams po tawęs dūsu tą žėnę, kurroj' tu swėtim's esi, butent, wissą Kananytū žėnę, ant amžino watojimo; ir busu jū Dievas.

9. Ir Dievas täre Abromui: taigi pildyė mano derėjimą, tu ir tavo waiķai po tawęs, i eilū eilę jū waiķū.

10. * O tai esti mano derėjimas, pagal kuri jūs turrit' elgtis ir tavo waiķai po tawęs: kojas jū waiķelis tur buti appjaustitas.

* Darb. 7, 8. Kym. 4, 11.

11. Bet plėwėlę sawo kūno jūs turrit' appjaustit'; tai tur buti žemėlas derėjimo, tarp manęs ir tarp jū:

12. Koją waiķeli, kad bus aštūnū dienū, jūs turrit' appjaustit, ir wissi jū waiķū waiķai. Taipojau ir wissą šeimyniēsti namėj' užgimusti, arba iš wissokiū swetimū pirktą, kuri ne yra iš jū waiķū.

13. Taipojau mano derėjimas bus amžin's derėjimas ant jū kūno.

14. Ir jei koksai waiķelis ne bus tu appjaustit's ant plėwėlės sawo kūno, to dūge tur buti išgaibinta iš sawo žmonū; todėl, kad ne pils nawojo mano derėjimą.

15. Ir Diev's wėl sake Abromui: jau sawo pacę Sarai ne wadi

wadiš daugiaus Sarai, bet Zore bus jōs wardas.

16. Tēs aš jē pērzegnosu, ir iš jōs aš taw dūsu sunu; nēs aš jē pērzegnosu, ir žmonū pulkai užgims iš jōs, bei Farālei ant daug žmonū.

17. Tai Abraomas ant wēido sawo parpūlės prasijūke, ir tāre sawo širdije: argi man † šimtą metų sulaukusam užgims sunus? ir Zore dewynū dēšimt's metų gimdys? † Luk. 1, 18.

18. Ir Abraomas atšāke Diewui: aš, kad ben Ismael's gywas iš: liktu po tawo ašiū!

19. Tai šāke Diewas: berods, Zore, tawo pati turrēs taw sunu paginditi, to wardą tu pramiš Isrofu, nēs su jūm aš amžiną sawo derėjimą pastiprisu, ir su jo waifais, jam numirrus.

20. Priegtam ir Ismaelo dēl aš tawę išklaušiau. Štayı, aš jį peržegnojau, ir jį waisingą darysu ir didey praplātisu. Dwylīka funnigaišščiū jam gims, ir aš iš jo didi pulkā žmonū darysu.

21. Bet sawą derėjimą pastiprisu su Isrofu, * kurti Zore taw pagimdys, apie šį Česą, antra: me mete. * Rym. 9, 9.

22. Ir jis palowe su jūmi kalbėti. O Diewas Abraomą palikęs užjenge aufštyn.

23. Tai Abraomas ėmęs sawo sunu Ismaelą bey wissus sawo tarnus namėj' užgimtus, ir wissus pirktus, ir wissus vyris: kus wardus turrinczus sawo namūse, ir appjauste plėwėlę jū funo, tą pacę dieną, kurrę Diew's jamui tai buwo prisākęs.

24. O Abraomas buwo dewynū dēšimt's ir dewynū metų, kaip jissai plėwėlę ūdōs sawo funo appjauste.

25. Bet Ismaels jo sunus buwo

trylikā metų, kaip plėwėlę jo funo appjaustama buwo.

26. Lygey ant wiendōs dienōs jie wissai buwo appjaustiti, Abraomas ir jo sunus Ismael.

27. Ir kurrē tikt' vyris: buwo jo namūse, namėj' gimne ir pirkti iš swetimujū, tie wissai su jūm' buwo appjaustiti.

18. Pēršyrimas.

Abraomui iš naujo Isrofas pajadetas, ir išpūstijimas miesto Sodom apšakntas.

Ir Pon's Diew's pasirōde jamui šį giroje Namre, jam be sēdint pas angą sawo šētrōs, kaip diena didžausēy twanki buwo.

2. Ir jissai pakēldams sawo akis, mātē tris vyrus ties sawe stōwin: czius. O matydam's tus, bēgo jiems priēšais, nū angōs sawo šētrōs, ir pasiflōnojo iškū žēmēs,

3. Bey sake: Wiešpatie, * jey radau malonēs po tawo ašiū, tai † ne praeiš pro sawo tarną.

* Luk. 1, 30. † Ebr. 13, 2.

4. Māzumas wandens bus jums atneštas, ir * jussai kōjos mazgōtos, ir atsiūsēfities po šiū Mēdziu. * 1 Tim. 5, 10.

5. Ir aš parnešu jums dūndōs kaskni, kad sawo širdi gawintums bit, pastuy galit' tolaus eiti; nēs todēl atlanfēt' sawo Tarną. Jie atšāke: daryš, kaip šākei.

6. Abraomas greitay nuėjo i šētrą pas Zorę ir tāre: pasifubbidama imaišyk tris saikelus kwečū miltū, minkyš, ir iškepš prāploczus.

7. O jis patsai nubēgo pas jāunczus, ir parwede jauną gērą weršt, ir dawē tą tarnui; tas jį šubrev stelawo.

8. Ir uždėjo swiestą bey pieną ir weršėną, kurrę buwo pastelās wēs, ir padėjo jiems, ir stōwėjo ties jū po mēdzio, ir jie wāige.

9. Tai jie sáke jamui: kame tawo pati Zore? jis atsáke: widduj' bētrōs.

10. Tai sáke jissai: aš wēl tawę lančysu antrame mete, štay, tadda Zore, tawo pati, augys sunu. Tai girdėjo Zore užpačallij' jo, už angōs bētrōs.

11. Ir jūdu abbudu, taip Abraomas, kaip ir Zore, buwo senu ir iščāršusū, taipo kad Zorei jau daugiaus ne be būdaro pagal moterū būdą.

12. Todėl ji sawije nuslyūdama táre: argi aš dabar sėna jau budama dar kūno geidulus išpildisu, o mano pon's taipojau pasėngs?

13. Tai sáke Pon's Diew's Abraomui: kodėl jūkiasi Zore iš to, ir sáke: argi dumoji, tai tiesą esanti, kad aš taip pasėnusi dar pagimdisu?

14. Argi * Ponui Diewui ben koks daikt's butu negálimas? † šičėsą aš wēl ateisu pas tawę, antrame mete, tai Zore turrēs sunu.

* Eul. 1, 37. † Rom. 9, 9.

15. Tai usigyne Zore sačydama: aš nesijūdžiau, nės ji bijojos. Bet jis sáke: tai ne tiesa, tu jūkeisi.

16. Tai tie wyrai kėlėsi eit' iš čy, ir nusigreže eit' i šallis Sodomos; ir Abraomas ėjo su jeis, jūs palydėti.

17. Tai sáke Pon's Diew's: kaip galu užlėpti Abraomui, ką aš darau?

18. Kadangi didis žmonū pulkas iš jo rąsis, ir wissi žmonės ant žemės jeme bus pėržegnoti.

19. Nės aš žinnau, jį paliepsenti sawo waikams, ir sawo waikū waikams po sawo galwōs, kad jie flausytu Pono Diewo prisákimū, ir darytu, kas teisu ir ger' yra; kad Pon's Diew's tai Abraomui dūtu nusidūt, ką jissai jam pajaudėjęs.

20. Ir Pon's Diew's táre: šauksmas yra Zodome bey Gomorre, ir tas yra didis, ir jū griekai yra labay sunkus.

21. Todėl aš nužengsu ir das bosu, bau jie ir dāre tai wissab, pagal tą garšą, kaip aš apie jūs girdejau, arba ar ne yra taipo, kad žinnoczau.

22. Ir tūdu wyru šalin greže sawo weidą nuėjo i Sodomą. Bet Abraomas apsištojo po ačiū Pono Diewo.

23. Ir priėjęs jį táre jamui: argi Tu teisujį norētumbei nužawinti su Diewo nesibijanczu?

24. Rassi teisujū ben penkis dės šimt's butu tame mieste; argi norētumbei tus nužawinti, o tai wietai ne atsileistumbei dėl penkiū dėsimt teisujū, kurrie tame butu?

25. Tai niera tawo budas, kad tu tai darytumbei, irgi nužawintumbei teisujį su Diewo nesibijanczu, kad teisusis butu kaip Diewo nesibijas, tai niera tawo budas, karsai tu wisso swieto sūdžia essi, tu taipo * ne sūdisti.

* Darb. 17, 31. Rom. 3, 6.

26. Pon's Diew's atsáke: Jey aš rąsu penkis dėsimt teisujū, mieste Sodome, tai aš jū dėley atsilėisu wissoms toms wietoms.

27. Abraomas atsačydams táre: štay, aš pasidryšiau su Ponu Diewu kalbėti, kaczėig aš žėme esmi bey dulkės. Job. 30, 19.

28. Rassi penkis dėsimtis be penkiū teisujū tame butu; argi norētumbei wissą miestą išpūstiti dėl tū penkiū? Jis atsáke: jei randu tame penkis dėsimt be penkiū, tai jį ne išpūstisu.

29. Ir jis pradėjo tolaus su jū mi kalbėti ir sáke: rassi keturis de

dēšimt tame rāstumbim? o Jis sāfe: aš jiems niekz ne darysu dēl keturū dēšimt.

30. Abraomas tāre: ne pykš pone Diewe, man dār daugians kalbancziam; rāši trīs dēšimt's tame randami butu? O Jis sāfe: jey trīs dēšimt tame rāsu, tai aš nieka jiems ne darysu.

31. Ir jis sāfe: aš štay, aš išdryšiau kalbēti su Ponu Diewu, rāši dvidešimt tame rāstumbel? Jis atsāfe: aš jūs ne išpūstisu dēl tū dvidešimt.

32. O jis tāre: aš ne papykš, pone Diewe, man dar tikš wienz kartz kalbancziam; rāši dēšimt tame rāstumbel? O Jis atsāfe: aš jūs ne išpūstisu dēl tū dēšimt.

33. Ir Pon's Diew's palowēs kalbēti su Abramū, nuējo; ir Abraomas sugryžo ī sawo namus.

19. Pērskrymas.

Miesto Sodom iškūstijimas; Loto iškūstijimas ir sušigrišijimas.

Anūdu Angelu wākarz atējo ī Sodomā, o Lōtas Sodomoj sēdējo po wartū. Ir tūdu pamarēs atšikēle ir jiem dwiem priēšais ējo, ir pasiklōnojo su sawo Wēidu iškūstijimēs.

2. Ir tāre: štay, * wiespaczudu, užeikita ben ī namus sawo tarno, ir czonay nakwofita. Numazgō: dinkita sawo Fojas, tai rytme: czeis ankšty atšikēle, kēlāufita sawo kēlu. Bet jūdu atsāfe: nē, bet paslikšwa per nakšti ant uly: czōs. * Ebr. 13, 2.

3. Tai jis labay jūdu melde, ir jūdu pas jē gāspādā ēme, iējo ī jo namus. Ir jis stelawo jiem dwiem wākarēnē, ir kēpe neragintū praploczū; ir jūdu wālae.

4. Bet jiem dwiem dar ne atšigullus, atējo wyrai iš miesto Sōdomo, ir apstōjo namus, jauni ir sēni, wišši žmones iš wiššū šalliū.

5. Ir atwadinne Lotz tare jam: kame tūdu wyru, kurrūdu pas tawē atējo šē nakšti? iškwest jūdu pas mus, kad mes jūdu išpazin: tumbim.

6. Lōtas iškējes pas jūs uz wartus; o durris uzrakšēs po šawim,

7. Tare: aš, mieli brolei, ne darykit' taip pikšay.

8. Štay, aš turru dwi duk: tert, tiedwi wyro dar ne išpazinno, tūdwī jums iškūsu, darykite su jom dwiem, kas jums mēgsta; bet šiem dwiem wyram, nieko ne darykite; nēsa todēl jūdu iējo po pawēsu mano stōgo.

9. Bet jie atsāfe: eiš šen. Ir tolaus sāfe: tu wien's ešsi ateiwis czonay ir nori ponawot'? geray, mes tawē labjaus špaušim', ne kaip anūdu. Ir jie su syla * wercjēši ant to wyro Loto; o kēip jie priēgo, norēdami durris atlaust', * 2 Petr. 2, 7.

10. Tūdu wyru sēke lāukan, ir Lotz pas sawē itrāufe ī buttz, ir uzrakšino durris.

11. O wyrai pas durris to butto ney ašli pastōjo, taip didieji kaip ir mažieji, iškēkol pailso, ir durris rāsti ne galējo.

12. Ir tūdu wyru sāfe Lotui: ar dar cze turri kōkš žēntz, ar sunus, ar dukteres, ir kas tawujū mieste, tē iškwest iš šōs wietōs.

13. Nēsa mudu iškūstiswa šittz wietz, todēl, kadangi garšas * apie jē didis yra po ašiu Pono Diewo, tas mudu atsunte, jē iškūstīt. Apr. 18, 5.

14. Tai iškējes Lōtas kalbējo su sawo žēntais, kurrūdu turrejo wēsti jo dukteres: atšikēle iškēkita iš šio miesto, nēsa Pon's Diew's šī miestz iškūstya. Bet jūdu tai jūfu nuleido.

15. Taigi augrai pasirodus, * Angelu du liepe Lotz pasikūst: bint.

bint, ir tare: Fēlķis ir imķ sawo' ir wiſſā tā kampa, ir wiſſus ſuſēdus mōteri bey abbi sawo dufteri, kurrū mieſtū, ir kaſ ant žēmēs augo. tie dwi cze yra, kad ir tu ne prapultumbei griekūſe ſio mieſto.

* 2 Petr. 2, 6. 7.

16. O jam užtrūnkant nutwēre tūdu wyru jē ir moteri ir jo abbidwi dufteri prie ranķū, todēl, kad Pon's Diew's jo czēdijo, ir iſwēdę jē lauķan paliķko jē lauķe pas mieſta.

17. O kaip jūdu jē buwo iſwēdę, tai tare: iſgēlbēķ sawo duſę ir ne atſizwilgēķ ir ne ſtowēķ ſoj' wiſſoj' ſali'. Ant kaľno iſſilaiķēķ, kad ne prapultumbei.

18. Bet Lōtas atſaķe jiēm dwiem: aķ ne, Wieſpatie!

19. Sztay, kadangi tawo taras * malonę rādo po tawo aķiū, tai daryķ dar didēsne sawo mielas ſirdingyſtę man iſrōdita, kad tu mano duſę gywā iſlaiķytumbei. Aſ ant kaľno ne galu iſſilaiķytis; galētu man kōfia neganda užpulti, kad numirczan.

* P. 6, 8. Luķ 1, 30.

20. Sztay, cze arti yra mieſtas, i kurrū aſ galu nubēgti, ir tas yra mažas; cze aſ iſſilaiķyſu; juſ mažas yra, kad mano duſę cze gywā iſliķtu.

21. Tai jis atſaķe jam: ir tame dalyķe iſklaufiau tawę, kad aſ ne iſpūſticziau tą mieſtą, apie kurrū tu kaľbėjai.

22. Skubbinķis ir iſſilaiķyķis czonay; nēs aſ nieķo ne galu daryt', taw ne tėjus. Dēl to ſis mieſt's pramintas buwo Zoar.

23. Ir ſaulę jau buwo užteķķėjusi ant žēmēs, kaip Lōtas i mieſtą Zoar tėjo.

24. Tai Pon's Diew's dawe lyti ſēr; bey ugni, nū Pono Diewo iſ dangaus žemyn ant Sodomo bey Gomorro

25. Ir iſpūſtijo annus mieſtus,

26. Ir jo pati atſizwalge, * ir pawirto i druſķōs; ſtulpą.

* Luķ. 9, 62. 17, 32.

27. O Abraomas rytmeczeis ankſty kēļes nuėjo ant tōs wietēs, ant kurrōs buwo ſtowējes po aķiū Pono Diewo.

28. Ir gręje sawo weidą ant Sodomo ir Gomorro linķay, ir ant wiſſōs žēmēs to kampo, ir regėjo, o ſtay, dumas paķillo iſ žēmēs, kaip dumas pēczaus.

29. Uķsa kaip Diewas iſpūſtijo mieſtus tame kampe, tai jis atſimine Abraomo, ir palydėjo Lōtą iſ tū mieſtū, kurrus iſpūſtijo, ir kurrūſe Lōtas gywēno.

30. Ir Lōtas iſitrauķe iſ Zoar, ir paſiliķko ant kaľno su sawo dwiem dufterim; nēs bijojos Zoare paſiliķt; ir taipo paſiliķko nes kurrej' dauboj' su abiem sawo dufterim.

31. Tai tēre wyrausoji jaunaus ſei: muſū tēws paſēno, ir jauniera ney jōfio wyro ant žēmēs, kursai su mumis ſugultu pagal wiſſo ſwieto budą:

32. Tai eiķſ, dūķiwa sawo tēwui wyną gērt, ir gullēķiwa prie jo kad waikū iſ sawo tēwo gautumbim'.

33. Taipojiedwi dawe sawo tēwui wyną gērti tą pāczę naķti. Ir wyrausoji tėjusi atſigulle prie sawo tēwo; ir jis ne pajutto ney kaip jē atſigulle, ney kaip atſiķēle.

34. Rytą metą wyrausoji ſaķe jaunaus ſei: ſtay, aſ wāķar gullėjau pas sawo tēwą. Dūķiwa jam ir ſę naķti wyną gērt' kad tu tėjusi atſigultumbei prie jo, kad waikū iſ sawo tēwo gautumbiwa.

35. Taipoj dawe sawo tēwui itą naķti wyną gērt'. Ir jaunaus ſoji

soji taipojau nuėjusi atsigulle prie jo; o jis ne pajutto, ney jei atsigullint, ney atsikelant.

36. Tai po abbi dukteri Loto nēščzi pastojo iš savo tėvo.

37. Ir vyrausoji pagimde sunu, tą ji wadinno Moab. Iš to rādoši Moabitai, iškū šei dienai.

38. O jaunausoji taipojau pagimde sunu, tą ji pramine waiškū Ammi. Iš to rādoši waiškai Ammon, iškū šei dienai.

20. Pėrskrymas.

Abimelēšas Abraomui jo paczė Zorę atimma ir su nauda wēl atdūda.

Bet Abraomas iš tēn nusitrāukė i žėmę prieš pietus, ir gywėno tarp Kades ir tarp Sur, ir buwo ateiwis žėmėje Gerar.

2. Ir safe apie savo paczė Zorę: ji yra mano sessū. Tai Abimelēšas Geraro karalus nusuntęs pas jė dawe jė atwest'.

3. Bet Diēwas naktij' sapne atėjes pas Abimelēšką tare jam: štay, tu smerczu numirsi dėl tōs moteriskės, kurrę tu ėmei; nēs ji yra wyro pati.

4. Bet Abimelēšas jė ne buwo paruttings ir täre: Pone Diēwe, argi nori ir teisus žmones nužawinti?

5. Ar jissai man ne safe: ji yra mano sessū? o ji taipojau safe: jis yra mano brolis? juš aš tai dariau su neišmānancze širdze, ir su nekaltomis rankomis.

6. Ir Diēw's atsiškė jamui sapne: ir aš žinnau, kad tu tai darei su neišmānancze širdze, todėl tawę ir apšangojau, kad prieš mane ne susigriešitumbei, ir taw ne pawėlijau, jė pakurtinti.

7. Todėl atdūš tani wyreni jo paczė, nēs jis esti prārašk's, ir te meldza jissai už tawę, tai tu gywas išliksi. O jey tu jė ne atdūsi, tai žinnoš, kad tu smerczu turreši numirti, irwis, kas tawujū yra

8. Tai Abimelēšas rytą mėtą anšty atsiškėles suwadinno wišsus savo tarnus, ir safe tai wišlab, jiems be girdint; ir žmones labay to bijojosi.

9. O Abimelēšas ir Abraomą pawadinnes täre jamui: Kam tu mums tai padarei? Ir kūmī aš prieš tawę nusidėjau, kad toki sunkū grieką norėjai użwest' ant manęs ir ant mano karalystės? tu su manim' darei, kaip ne paraitis daryti.

10. Ir Abimelēšas tolaus tare Abraomui: Kagi tu regėjai, kad tai man padarei?

11. Abraomas atsafė: aš duwojau, rāsi žmones šime kampe nesibijo Diēwo, ir nužawis mane dėl mano paczės.

12. Priegtam ji ir tikray yra mano sessū, nēs ji yra mano tėwo dukte, alle ne mano mōtinōs dukte, ir aš jė wedzau i paczė.

13. O kaip Diēw's manę liepe išeit' iš mano tėwo namū, aš jei sakiau: išrodiš man tą miela: širdingystę, ir wišsur, kur mudu tiktai nukelausiwa, sakys, manę ėsant tawo broli.

14. Tai Abimelēšas žnēs awis ir jauczus, bėrnus bey slugines, dawe tus Abraomui; priegtam ir atdawe jamui jo paczė Zorę.

15. Ir täre: štay, wišsa mano žėme taw atwira; gywėnš, kur taw patinka.

16. Ir täre Zorėi: štay, aš dawjau tawo broliui tēstanti šidabrininkū; štay, tie bus taw dangas ašiu, po ašim' wišsū pas tawę esanczujū, ir wišsur; o tai buwo jōs korōne.

17. Bet Abraomas meldėsi Poną Diēwą, tai gyde Pon's Diēw's Abimelēšką, ir jo paczė, ir jo slugines. Kad waiškū pagimde.

18. Nēsa

18. Tiesa Pon's Diew's iškol drutay buvo užrašinęs wissū mo: terū įmwatą namūse Abimelėko, dėl Jorės Abraomo pažos.

21. Pėrskrymas.

Izaoko uigimimas: Ismaels is, wārimas: Abraomo derėjimas ir Diemo jodris sakimas.

S Pon's Diew's atlanke Jore, kaip buvo sākęs, ir dare jei, kaip buvo kalbėjęs.

2. Ir Jore pastojo nėščia, ir pagimde "Abraomui jau pasėnus sam sunu, tū czės", kurti Diew's jam buvo apsaķęs.

* Ebr. 11, 11.

3. Ir Abraomas pramine savo sunu, kurs jam uigimime, Izaoku, kurti Jore jam pagimde.

4. Ir appjauste ji asmą dieną, kaip Diew's jam buvo prisakęs.

5. Szintū mētū sēn's buvo Abraomas, kaip jo sunus jam uigimime.

6. Ir Jore sākę: Diew's man jūką padāre, nės kas tai girdēs, manęs jūksis.

7. Ir täre: Kas drystu tai sakyt apie Abraomą, kad Jore waikus žinda, ir kad sunu jam pagimduši jam pasėnus?

8. Ir waikėlis augo ir buvo nutrūktas; ir Abraomas kėle didę czėsni, tą dieną, kurti Izaokas buvo nutrūktas;

9. Ir Jore pamātusi sunu Agar rōs, Egyptiškōs, kurti ji Abraomui buvo pagimduši, ji apjūt toj esanti,

10. Täre Abraomui: "išwaryk tu šę sluginę su jōs sunumi; nės šōs sluginės sunus ne tur gāuti dalykus su mano sunumi Izaoku.

* Gal. 4, 30.

11. Tas jodis ne patikko Abraomui dėl savo sunaus.

12. Bet Diewas sākę jamui: ne priimk tai už piktą dėl waiko ir

dėl sluginės. Wis kę Jore tam sākę, tai daryk; "nės Izaokę pasjadėjimo sēkla tam bus wadin: nama.

* Gal. 4, 29.

13. Priegtam ir sluginės sunu as darysu (didu) pulkū, todėl, kas dangi jis tawo sunus yra.

14. Tai Abraomas anksty kėles ėme dūną bey plėczką wandenimi pripiltą, ir uždėjo Agarai ant pe: czū, ir waiką podraug, ir išlėido jūdū. Tai ji išitrantę ir pašlydo pašczioje pas Berzabą.

15. O kaip wandens plėczkoj jau ne buvo, pamete ji waiką po medzin

16. Ir atstojusi pasisėdo iš tēlo per kilpino suvė, nės ji sākę: as ne galu matyti waiką be mirštant. Ir ji ties jo pasisėdusi pradėjo werkti.

17. Tai išklause Pon's Diew's werksmą to waiko. Ir Angelas Diewo prišaukė Agarai iš dangaus, ir sākę jei: Kas kēnt tam Agara? Tiesbijok, nės Diew's išklause werksmą waiko cze be gullinczio;

18. Atsikėlusi imk waiką, ir west j priesawo ranfōs; nės as iš jo diš di pulką žmonū darysu.

19. Ir Diewas jei atwėre akis, kad ji gullini išwydo, tai ji priėjusi pripyle plėczką wandenimi, ir pagirde waiką.

20. Ir Diew's buvo su tū waiku, tas augo ir gywėno pašczioje, ir pastojo tikras strėlczus.

21. Ir gywėno pašczioje Paran. Ir jo mōtina išrinko jam paczę iš Egypto žemės.

22. Tū czės kalbejo Abimelėkas ir Pīkol's jo wyransasis ant abazū su Abraomu ir täre: Diew's yr su tawim' wissūse tawo darbūse.

23. Todėl dabar man prisėk prie Diewo, kad tu ney man, ney mano

mano waišams, ney mano waišū: waišams ney jošią newiernybę ne nori daryti; bet tą mielaširdin gystę, kurrę aš taw iškrodžiau, ir man iškroditi, ir tai žemei, kurre roje tu ateiwis ešči.

24. Tai atsakė Abraomas: prišėsu.

25. Ir Abraomas pabare Abime: lėką dėl šullinio, kurre Abimelėko bernai su šyla buwo išweržę.

26. Tai atsakė Abimelėkas: aš ne žinnojan, kas tai dāres; prieg: tam, juš tu man tai ne pasakei: o aš to ney girdėti ne girdėjau, kaip šen dien'.

27. Tai Abraomas ir awis ir janczus ēmes dāwe tus Abimelė: kui; ir jųdu dāre derėjimą tarp sawes.

28. Ir Abraomas šyru pastate septynis ēryczus.

29. Tai tāre Abimelėkas Abrao: mui: kam tie septyni ēryczei šyru cze pastatyti?

30. Jis atsakė: septynis ēryczus tu imsi nū mano ranfōs, kad man tie butu luddimui, kad aš kasdis nau šit šullini.

31. Todėl ta wieta praminta buwo Berzaba, kadangi abudu cze Pitt's Pittam prisėkė.

32. O tokiu budu jųdu suderėjo Berzaboj'. Tai atsikėlęs Abimelė: kas ir Pikol's jo wyrausasis ant abąjų wėl nusitraukė i Pylistū žemę.

33. O Abraomas medzius sodino Berzaboj', ir apsakė czonay Wardą Pono Diemo, * amžinojo Diemo

* Rym. 16, 26.

34. Ir buwo ateiwis Pylistū žė: meje ilgą czėlą.

22. Pėrštyrimas.

Žeoto apieramojimas. Pajadėjimas apie Kristu.

Po šiu nasidawimū * meginno Diem's Abraomą, ir sakė

jam: Abraome, ir jis atsiliepe: štay! * Ebr. 11, 17.

2. Tai jis sakė: imk Izaoką wiens gimmust sawo sunu, kurre tu myli, ir nuėjes i žemę Moryą apieras: woš tēnay jė už dēginnimo apierą, ant kalno kurre aš taw prirodėsu.

3. Tai Abraomas rytą mėtą anksty atsikėlęs pabalnojo sawo asilą, ir drauge su sawimi ēmęs dwėjėtą tarnū bey sawo sunu Izaoką; ir sustalde malę dēginnimo apierai, ir pasikėlęs nuėjo i tą wietą, apie kurrę Diemas jam bus wo kalbėjes.

4. Trėczą dieną Abraomas pasikėlęs sawo afis, iš tolo pamāte tą wietą,

5. Ir tāre dwiem sawo tarnam: pasilikita cze su asilu, aš su waišu tēnay nuešwa, ir kada Diemą buswa meldžusu, pas jųdu wėl sugryšwa.

6. Ir Abraomas ēmęs malę dēginnimo: apierai, uždėjo tą ant sawo sunaus Izaoko, bet jis ugnė bey peilė ēmęs i sawo ranę, ējo abudu podraug.

7. Tai sakė Izaokas sawo tėwui Abraomui: man's tėwe! Abraomas atliepe: štay, mano sunau! ir jis sakė: cze yra ugnis ir malė; alle kame awis dēginnimo: apierai?

8. Abraomas atsakė: mano sunau, Diem's saw išidabos awi dē: ginnimo: apierai. Ir nuėjo tūdu podraug.

9. Ir nušakėsu i tą wietą, Diem's jam apsakytą, pabudawojo cziajau Abraomas altoru ir užkrė: węs malę, bey sawo sunu suri: šęs, uždėjo jė ant altoraus, ant wiršaus malė.

10. Ir * ištiesęs sawo ranę nu: twėre peilė, kad tūmi sawo sunu papjantu. * Još. 2, 21.

11. Tai Angelas Pono Diemo pri:

prīšauke jam iš dangaus, ir täre: Abraome! Abraome! jis atšliepe: stay!

12. O jis täre: idant ne pajeiš waišką su savo ranka, ir jam nieko ne daryš. Nes dabar įinnau, tawę Diewo bijanti, ir *ne czedijei savo wienintelą sunaus, dėl manęs.

* Rym. 8, 32.

13. Tai Abraomas pakėlęs savo akis užpažalij' mātę āwina eršfę: czūse su ragais fābanti; ir nuėjęs ėme tą āwina ir tą apierawoio dēginimo: apierai wietoje savo sunaus.

14. Ir Abraomas pramine tą wietą: Pon's Diew's mato. Todėl dar iškli bei dienai sašoma: ant Palno, kur Pon's Diew's mato.

15. Ir Angėlas Pono Diewo wėl prišauke Abraomui iš dangaus,

16. Ir täre: *aš pats prie sawęs prisėkiau, sašo Pon's Diew's, kad dangi tu tai darai, ir savo wienintelą sunaus ne czedijei,

* Ebr. 6, 13. Luk. 1, 73.

17. Kad aš *tawo waišus žeg: nōsu ir jūs daugis, kaip žwaigzdes ant dangaus, ir kaip žiezdras ant franto jurū; ir tawo waiškai gywęs namūse tawo neprietelū.

* Ebr. 11, 12.

18. Ir per tawo *sėklą bus pėr: žegnoti wišsi žmones ant žėmės, todėl, kad tu pašlusnus buwai mano tžodzams.

* Gal. 3, 16.

† Ebr. 11, 8.

19. Taip Abraomas wėl par: gryžo pas savo tarnudu; ir pasi: taisę nukelāwo į Bėrzabą, ir gy: wėno czonay.

20. Po bū nusidāwimū stojos, kad apsaityta buwo Abraomui: stay, Milka taipjau waiškū pagimde tawo broliui Naorui,

21. Butent Uza pirmutini *ir Buzą jo broli, ir Kemuėlą, iš kurrio Syrionai radosi.

* Job. 1, 1. P. 32, 2.

22. Ir Kesėdą, ir Ašą, ir Pildą, ir Jedlāpą, ir Betuėlą.

23. O Betuėlui gimme Kėbėkė; bus aštūnis pagimde Milka Naorui, Abraomo broliui.

24. Ir netifroji jo pati wardu Kėlma tiekajau pagimde, butent Tėbą, Gaamą, Tėą ir Maaką.

23. Pėrsfyrimas.

Žorės mirrim's ir palaidojimas.

3 ore buwo šimtū, dwidešimt's ir septynū mētū sėna.

2. Ir numirre wyrausame mieste, Ebron wadinnamame, žėmeje Kā: naan. Tai atėjo Abraomas kad ję apraudotu ir apwerktu.

3. Potam kėlęs nū savo lawōno susikalbėjo su waiškais Eto, ir täre:

4. Aš esmi ateiwis, *ir jusū su: sėdas, dūfite man laidojimo: wietą ir mano waiškū waišams tarp sawęs, kad savo lawōną galėczau palaidoti, po mano akiū gullinti.

* Darb. 7, 3.

5. Tai atsėkė Abraomui waiškai Eto, ir täre jam:

6. Klausyk musū, miel's kus nige, tu essi funigaiškstis Diewo tarp musū; palaidok savo lawōną gerausosa musū kapinesa. Uzey wiens žmogus tarp musū tai taw uždraus, kad tu jo grabūse ne palaidotumbei savo lawōną.

7. Tai Abraomas kėlėsi ir pasi: klōnojo žmonėms tōs žėmės, butent waišams Eto.

8. Ir jis su jeis kalbėdam's täre: jeigi jums tai patinka, kad aš sawo lawōną po mano akiū gullinti palaidocžau, tai klausykite manęs ir mano wardan, melškite Epro: ną sunu Joaro,

9. Kad jissai man dūtu savo ilą Mašpėlą, kurre jis tur gale sawo dirwos; te dūdie ję man už pinnigus fiek ji werta, man ir mano waiškū waišams į kapines tarp jusū.

10.

10. Ties Epronas gyveno tarp Eto vaikų. Tai atsakė Epron's, Etytas, Abraomui, wissims Etū vaikams be girdint, po afiū wissū, Eurrye pro wartus jo mieste ir išejo, ir tėjo, ir täre:

11. Tė taip, Eunnige, bet Elausy E manes: aš taw dowanoju tą dirwą ir ūlą taipjau toje, ir pasi dūmi taw po afim' vaikū mano žmonū, kad palaidotumbei sawo lawoną.

12. Tai pasiEloėjo Abraomas žmonėms tōs žemės.

13. Ir kalbėjo su Epronu, žmonėms tōs žemės be girdint, ir täre: jey man nori tą pėrleisti, tai mel dzu, imk nū manes pinnigus už dirwą, Eurrys aš taw dūmi, tai cze palaidosiu sawo lawoną.

14. Epronas atsakydam's Abraomui täre jam:

15. Miel's Eunnige, Elausy E manes: ta dirwa Eeturū šimtū sidābro siflū werta, alle Eą tai maczij' man arba taw? palaidok tiftay sawo lawoną.

16. Abraomas pafluso Epronui, ir užmoEėjo jam pinnigus, Eie E bus wo sEes, begirdint vaikams Eto, butent Eeturū šimtū sidābro siflū prekij' immamū ir dūdaniū.

17. Taip Eprono dirwa, Eurry ri MaEpėloj' yra, ties Mamrės, tEko Abraomui pasisawintinay, draug su ūla widduj', ir su wissais mēdžeis aplinkuy;

18. Kad waiEai Eto tai mātė, ir wissi, Eurrye pro wartus jo mieste ar tėjo, ar išejo.

19. Potam *Abraomas palaidėjo sawo pacze Žorę, ūloje dirwos. Eurry MaEpėloj' yra, ties Mamrės, tatarai esti Ebrone, žemeje Kanaan.

* P. 25, 9, 10.

20. Szittaipo tEko Abraomui dirwa ir ūla toje, Abraomui ir jo vaikū vaikams i Eapines nū vaikū Eto.

24. Pėrstyrimas.

Žiaofas RebeE gāuna i pacę.

Abraomas buvo pasėnes ir geray iEkaršes, ir Pono Diew's ji buvo peržegnojes wissur.

2. Ir sEke wyrausam tarnui sawo namū, užweizdėtojui sawo namū: paEiE sawo ranEą po mano Eulšės.

3. Ir prisE man prie Pono Diewo, dangaus bey žemės Diewo, kad ne nori mano sunui motert iE: rinkt iE dukterū Kananytū, tarp Eurry aš gywėnu.

4. Bet kad nuEelautumbei i mano tėwiEę, ir prie mano gencziū, ir iEširtumbei iE cze mano sunui Žiaofui motert.

5. Tarnas atsEke: Eaipgi, o jey ta moterisE ne norėtu manę sekti i Eę žemę; argi aš tawo sunu wEł nugabėsu i aną žemę, iE Eurrys tu iEšitrāukei?

6. Abraomas atsEke jam: dabo: Eis, idant mano suny daugiaus tēn ne nuwestumbei.

7. WJEspats, dangaus Diewas, Eurs manę ēme iE mano tėwo namū, ir iE mano tėwiEės, Eurs man kalbėjes ir pasibāzijos, sakydam's: Eę žemę aš dūsu tawo vaikams, tassai sūs sawo angėlų pirn tarwes, kad cze mano sunui pācze iEširtumbei.

8. O jey ta moterisE ne noris tawę sekti, tai waldas busi nū šōs prisėgōs; alle ne nuwest tēnay daugiaus mano sunu.

9. Tai padėjo tarnas sawo ranEą po Eulšės Abraomo, sawo Eunnigo, ir prisEke jam tai,

10. Taip ēme tarnas dešimtā werbludū, iE werbludū sawo Pono, ir nuEelāwo, ir buvo drauge ēmės wissokiū lobjū sawo Pono: ir pasitaisės nuEelāwo i Mezopotāmiją, i miestą Uėoro.

11. Ta

11. Tai werbludams dāwe atsi-
gulti laukė pas miestą, pas nefurri
šullini, apie wākarą, tū cžės, kū
moteres išeidamo wandeni senti.

12. Ir täre: Pone Diewe, tu
Diewe mano pono Abraomo, sutiš
man šen dien'ir iškrodyt mielasir
dystę mano ponui Abramui.

13. Štay, aš cze stowju pas
šullini, ir žmonū dukteres išeis
iš miesto, kad wandeni šentu.

14. Kadagi kofia merga ateis,
kurėi aš tarsu: prilenkusi sawo
krągą, dūš man gerti; o ji atsā:
Kys: gert, aš ir tawo werbludus
pagirdisu; kad ji ta butu, kurė
tu sawam tarnui Izakui i moteri
busi pastyres; ir aš ant to numa:
nyczau, kad tu mielasirdystę iš
rodęs mano Ponui.

15. Ir jam dar ne iškalbėjus,
štay išejo Rebeke, Betuėlo dukte,
kursai Milkos sunus buwo, ir
kurri Laoro, Abroomo brolio,
pati buwo, nešdama krągą ant
sawo peczū.

16. Ir ji buwo labay graži
merga ant weido, dar merga ir
ney jofio wyro ne pafruttinta; ta,
nulippusi i šullini, prisėme krągą
ir wėl aukštyn užlippo.

17. Tai tarnas jei priesais bėg:
dam's sake: dūš man mājumią
* wanden's gerti iš tawo krągo.

* Jon. 4, 7.

18. O ji atsāke: gert, miel's
pone! ir tūjan krągą ant sawo
rankū nuleidusi dawe jam gerti.

19. O ji jam gerti dawusi, täre:
šensu ir tawo werbludams, išk
wissi bus gėrę.

20. Ir pasištubbidama išpyle
krągą i rindą, ir wėl nubėgusi pas
šullini šentu, sėme wissiema jo
werbludams.

21. O šis wyr's dywijos jės, ir tylė:
jo, iškifol suprāto, bau Diew's ma:
lonę dawęs ant šės kelonės, ar ne?

22. O šaip werblūdai wissi bus
wo atsigėrę, išeime jissai aukšną
sakti pusę swarėli swėrenti, ir du
rankū žiedu ant jės rankū, dešimt
lengwū swārū aukso swėrenczu,

23. Ir täre: mano dukte, kieno
tu essi? sakyt man tai, bau ir pra
nuimo namūse tawo tėwo naš
wynei?

24. Ji atsāke jamui: aš esini
Betuėlo dukte, sunaus Milkos,
kurė ji Laorui pagimde.

25. Ir tolaus sake jamui: tur:
rim ir daug šaudū bey pašaro, ir
ganā Kuimo našwinoti.

26. Tai wyr's pasiklonojęs mel:
dėsi Poną Diewą,

27. Ir täre: pagārbint's buš,
WJEspatie, tu Diewe mano pono
Abraomo, kurs sawo mielasirdy:
stę ir teisybę ne attrāukei nū mano
pono, nēsa Pon's Diew's wēde
manę keli i mano pono brolio
namus.

28. O merga nubėgusi pasāke tat
wislab sawo motinės namūse.

29. O Rebeke turėjo broli wars
du Laboną; o Labon's išbėgo laus
šan prie to wyro pas šullini.

30. Ir pamātes saktis bey ap:
rankes ant rankū sawo sesters, bey
girdėjęs žodzus Rebekės sawo sės:
ters, šāfanczōs: taip man täre
tassai wyr's; priėjo jissai tą wyrą,
ir štay, jis stowėjo prie werbludū
pas šullini,

31. Ir täre: eikš i widdu, tu
žegnotasis Pono Diewo, ko sto:
wi laukė? aš buttą iškrowjau
ir werbludams taipojau ruimę
dariau.

32. Taipu wēde jissai tą wyrą
i buttą, ir nužabojęs werbludus
padawe jiems šaudū bey pašaro,
ir wandens numazgoti jo kijas,
bey tū wyrū, kurrie su jūm buwo.

33. Ir padėjo jiems wālgit'.
Bet

Bēt jis tāre: aš ne wālgisu, pirm neng busu pasāfēs, Eodēl ezon atējan. Jis atsāfē: Ealbēt.

34. Jis tāre: aš esmi Abraomo tarnas;

35. O Pon's Diew's mano Pona apšcey pērzegnojes, ir jis didzu ponu pastojo; ir dawe jam āwis ir jāuczus, sidābrā ir āufšā, ber nus ir slugines, werblādus ir āsilus.

36. Priegtam Zore mano pono pati suny pagimde manata Ponui jo senatwēje, tam pādawe jis wišlab, Eā tištai tur.

37. Ir aš turrējan prisēkti sa wam ponui man sāfanczam: tu ne šķirk paczē manam sunui iš dukterū Kananytū, Eurrū zēmēje aš gywēnu,

38. Bet nušēlāuf i mano tēwo namus, ir pas mano gimminē, eze iškirk mano sunui pāczē.

39. O aš atsāfiau sawam ponui: Eaipgi? o jey ta merga ne norētu manē sekti?

40. Tai jis atsāfē: Pon's Diew's, Eurrām aš šluziju, šās sawo āngēlā su tawim' ir bus taw marlonus ant šōs šelōnēs, Ead manam sunui moterī iškirtumbēi iš mano genczū ir iš mano tēwo gimminēs.

41. Tai busi wālnas nū šōs prysēgōs, Ead busi nušēlāwēs pas mano gentis; jey jie (sawo dukterī) taw ne dūs, tai busi wālnas nū šōs prysēgōs.

42. Taipo atējes šen' dien' pas šullinī sāfiau: Pone Diewe, tu Diewe mano pono Abraomo, jey tu sawo malonē išrōdei man ant šio šēlo, Eurrī aš paršelawan,

43. Šztay, tai eze štowju pas šullinī. Kadāgi šofia merga ateis wandenī šēmt', o aš jei tarsu: dūš man māžumā wanden'a gērt' iš sawo Erago,

44. O ji atsāfys: gērt', aš ir tawo werbludams šēmsu: Ead jē butu ta moterīške, Eurre Pon's Diew's esti paštyrēs sunui mano pono.

45. O man tus šodzus dar ne iškālbējus sawo širdije, štay, išeit Kebeke su fragu ant sawo peczū, ir nulippusi i šullinī, šēmj'. Tai aš jei sāfiau: dūš man gērti.

46. Ir ji Eragā greitay nulēidust nū sawo peczū tare: gērt', ir tawo werbludus taipojau pagirdisu. Taipo aš gērau, o ji pagirde ir werbludus.

47. O aš jē pašlausēs sāfiau: Eieno dukte tu essi? ji atsāfē: aš esmi Betuēlo dukte, sunaus Maoro, Eurrī Milka jam pagimde. Tai aš sākti uškabinau ant jōs paštōs, ir āpranšes ant jōs ranšū.

48. Ir pašklōnojes meldzaust Pona Diewā, ir laupšinau WJēš: pati, Diewā mano pono Abraomo, Eurs manē tikru šelu bus wo wēdēs, Ead aš jo sunui sawo pono brolio dukterī per pāczē iškriņczau.

49. Jeigu jūs tie este, Eurrīe mano ponui prietelyštē ir wiers nybē norit' išrodit', tai sākykit man: jey ne, tai wēl sākykit, Ead aš sušczaus ar ant dešinēs ar ant šairēs.

50. Tai Labon's ir Bētuēl's atsākydamu tāre: tai randasi nū Pono Diewo, todēl nieka priēš tawē ne gāliwa Ealbēti, ney pīštā ney gērā.

51. Šztay yra Kebeke po tawo ašiu, imš jē ir nušēlāuf, Ead jē tawo pono sunaus pati butu, Eaip Pon's Diew's esti Ealbējes.

52. O Eaip Abraomo Tarn's šus šodzus girdējo, tai jis pašklonos jo Ponui Diewui ant zēmēs.

53. Ir išēmēs šidabrinus ir āufšinus ryšus bey rūbus dawe tus

tus Rebekei, bet jo broliui bey môtis
naidawezjoles štañey fwepjanczes.

54. Tai walge ir gère jissai su
tais wyrais, furrie su jūm' buwo,
ir nakwin's czonay pasilikko. Bet
rytą mētą kēldam's täre: lēiskit'
manę kēlauti pas sawo poną.

55. Bet jōs brolis ir motina
sāke: dūf mergai dar ben wieną
arbą dēšimt dienų pas mudu
pasilikit; pasituy gali kēlauti.

56. Tai jis jiems dwiem atsāke:
ne trukfinkita manę, nes Pon's
Diew's man sawo malonę išrode
ant šio kēlo; lēiskit' manę, kad
pas sawo poną nukąfczau.

57. Tai jūdu täre: parwadyfiwa
mergą, ir girdėfiwa, ką ji atsākys.

58. Ir pawadinusu Rebeke
täre jei: ar nori tu kēlauti su šūm
wyru? ji atsāke: noru su jūm.

59. Taip o išlėido sawo sēsseri
Rebeke su jōs aukle, ir su Abrao:
mo tarnu ir jo wyrais.

60. Ir jie Rebeke pėrjegnojo ir
tare jei: tu essi musū sėsū, išu
plātink i daug t. k. stanczū tūkstanc:
czū, ir tawo waikai te walda
martus sawo neprietelū.

61. Taip o kēlusi Rebeke su sawo
mergomis ussėsėdo ant werbludū,
ir sēke tam wyru. O Tarnas prie:
męs Rebeke nukelawo.

62. O Izaokas parėjo nū fulli:
nio Gywojo ir Kėginczo, nės jis
gywėno žēmėje i pietus.

63. Ir buwo išėjes Diewą mėl:
stis ant lāuko prieš wākarą, ir
pakēles sawo akis, mātė werblū:
sus pareinanczus.

64. O Rebeke sawo akis pakē:
lusi ir painātusi Izaoką, nusėdo
nū werbludo,

65. Ir täre tarnui: kas tai per
wyr's, kars mums priešais atėit
ant lāuko? tarnas atsāke: tai ma:
no pon's. Tai ėmusi ji kreistę ap:
sidengė.

66. O tarnas Izaokui wislab
pasāke, ką jis buwo atlikęs.

67. Tai Izaokas iwede ję i
kētrą sawo motinōs Zorės, ir
wėde Rebeke, ir ji pastojo jo
pati, ir jis ję mylėjo. Taip o
Izaokas wėl linkšmas pastojo po
numirrino sawo motinōs.

25. Pėrstyrimas.

Abraomo antroji Pati. Iismaėlo ben
Izaoko Waikai.

Abraomas wėl wėde Pittą moterį,
wadinnamą Ketura.

2. Ta janui pagimde Simroną
ir Iakšaną, Medėną ir Mydianą,
Jesbaką ir Suą.

3. O Iakšanui gimme Sėbas,
ir Dedanas. Bet waikai Dedano
buwo: Assurims, Latusims bey
Lėumims.

4. Waikai Mydiano buwo: Epas,
Eper's, Anok's, Abydas ir Eldaas.
Szie wissi yra waikai Kėtārōs.

5. O Abraomas wissą sawo turtą
dawe Izaokui.

6. Bet waikams, Furrus iš Pittū
moterū buwo gawes, dawe jis do:
wanas, ir lėido tus šalin trāuf:
tis nū sawo sunaus Izaoko, jam
dar gywam b'ėsant, ties šaulės
užtekėjimo i rytū žemę.

7. O šittas yra amžias Abraomo,
furri jis buwo sulāufęs, šimta
septynis dēšimt's ir penkis metus.

8. Ir silpnyn ėjes numirre pa:
kajingame amže, jau pasėngs ir
šio amžio nūgrissęs, ir buwo pa:
laidot's pas sawo žmones.

9. Ir jo sunudu jį palāidojo,
Izaokas bey Iismaėlas, ūloj' Mašpe:
loj' ant dirmos Eprono, sunaus Zoa:
ro, Etyto, furri yra ties Namrės,

10. I lanką, furri Abraomas iš
waikū Etytū buwo nupirkęs, czo:
nay Abraomas yra palāidot's,
drauge su Zore, sawo pacze.

11. Ir

11. Ir po Abraomo galwos ſegnojo Diew's Izaoką jo ſunu; ir jis gywėno pas ſulini Gymojo ir Rėginajojo.

12. Szitta yra gimmine Iſmaėlo, Abraomo ſunaus, kurr jam Agara buwo pagimduj, ſlugine Jorės, iſ Egypto.

13. Ir ſittie yra wardai waikū Iſmaėlo, iſ kurrū jū gimmines buwo pramintos: pirmgimmes Iſmaėlo ſunus Nebajots, Rėdars, Adbeels, Miſſams,

14. Miſſas, Dumas, Maſas,

15. Adars, Tėmas, Jetrus, Napisas ir Kedmas.

16. Szittie yra waikai Iſmaėlo ſu jū wardais jū dwardiſe ir mieſtūſe; dwylika kunigaiſcziū ant ſawo žmonū.

17. Ir ſittas yra amžias Iſmaėlo, ſimtas ir trisdeſimt's ir ſeptyni metų, ir ſilpnyn ėjes numirre, ir palaidotas buwo pas ſawo žmones.

18. Ir jie gywėno nū Ewilos iſki Juro ties Egypto žėme, ant kėlo iſſyrū žėmę. O jis numirre po aſim' wiſſū ſawo broliū.

19. Szitta yra gimmine Izaoko, ſunaus Abraomo: Abraomui gimme Izaokas.

20. Izaokas buwo kėturis dės ſimt's metų, kaip jiſſai Rebeke t paczė wėde, dukteri Betuėlo, Syriono, iſ Meſopotamyčs, Labano, Syriono, ſeſſert.

21. Bet Izaokas meldėſi Poną Diewą uz ſawo moterį, nės ji buwo newaiſinga. Ir Pon's Diew's dawėſi pėrſiprašyti, ir Rebeke, jo pati nėsčzia paſtojo.

22. Ir kudikiudu ſkundieſi jōs žywate. Tai ji ſake: Kad man taip turrėjo nuſidūti, kam aſ nėsčzia paſtojai? ir ji nuėjo Pono Diewo paſiſlauſt.

23. Ir Pon's Diew's atſake jei: dwėji žmones yra tawo žywate, ir

dwėji žmones pėrſiſkirs iſ tawo žywato, ir wieni žmones pėrgalės kirtus, o * wyrėſniſis ſlužys mas žausamui. * Rym. 9, 10.

24. O czėſui priėjus, kad ji pagimditu; ſtay, dwyni radosi jōs žywate.

25. Pirmas, kuras iſėjo, buwo ruddas ir wiſſas plauktas, kaip kailis; ir pramine ji Eſawą.

26. Potam tojaus iſėjo ir jo * brolis, taſſai laiſeſi ſu ſawo ranka prie kulnū Eſawo, o tą pramine Joſubą. Szėſes dėsint's metų Izaokas buwo ſulaukęs, kaip jūdu užgimme. Matt. 1, 2.

27. O waikam dwiem užaugus, Eſawas poſtojo medzotojis ir lauſtinink's, o Joſubas poſtojo wieras myr's, kėtrosa gywėndam's.

28. O Izaokas mylėjo Eſawą, ir rod's walge, ką jiſſai buwo ſumedzojes; bet Rebeke mylėjo Joſubą.

29. Ir Joſubas iſwirre wirralą. Tai Eſawas iſ lauko atėjes, buwo pailſęs,

30. Ir ſake Joſubui: dūk man paragauti tą randoną wirralą, nės aſ eſmi pailſęs. Todėl jis Edomas wadinnam's eſti.

31. Bet Joſubas atſake: pardūk man ſę dien' ſawą pirmgimmimą.

32. Eſawas atſake: ſtay, aſ tiſtay turru numirti, kagi man mączys ir pirmgimmim's?

33. Joſubas täre: tai priſeſ man ſen dien'. Ir jis priſeſe jamui. Ir taip * pardawe Joſubui ſawo pirmgimmimą. * Ebr. 12, 16.

34. Tai dawė jam Joſubas dūną ir tą lenſū wirralą, ir jis walges bey gėres paſiſe ir wėl ſalinėjo. Szittaipo panieſinno Eſawas ſawo pirmgimmimą.

26. Pėrſtyrimas.

Izaoko ſelawimas, namai ir margai. **B**et radosi brangum's žėmėje, be ano, * kursai czėſe Abraomo buwo

buwo. Ir Izaokas nusitrāufē pas Abimelēfā Pylistēnū Karālu i Gerārā.

2. Tai pasirode jamui Pon's Diew's ir tāre: ne nusitrāufē i Egipto: zēmē, bet pasīlīf toje žē mēje, kurrē taw sašau.

3. But swētīm's šioje žēmėje, o aš su tawim' budam's žegnosu tawę, nēs taw ir tawo waišams aš dūsu wissas šas žėmes, ir aš pastiprīsu sawo prysėgā, kurrē aš tawo tėwui Abraomui prisėšiau.

4. Ir padaugsisu tawo waišus, šaip žwaigždes ant dangaus ir dūsu wissas šas žėmes tawo waišams. Ir per tawo sėklā peržegnoti bus wissī žmones ant swieto;

5. Todėl, kad Abraomas mano žodžams pėklusnus buwo, ir laiše mano prowas, mano paliepiūnus, mano budā ir mano prisakimus.

6. Taip Izaokas gywėno Gerārē.

7. O kad žmones tame kampe jē klāuse apie jō paczē, tai jis sašau: ji yra mano sessū. Nēs jis bijojos sašyti, jē sawo paczē esanczē, dū modam's: rassi galėtu manę užmušti, dėl Rebešės, nes ji labay graži buwo ant wėido.

8. Jamgi cze gėrā wālandā ēsant žurėjo Abimelēfas Pylistēnū Karālus pro langā, ir išwydo Izaokā žaidžiantī su sawo pacze Rebešē.

9. Tai pawadiņes Abimelēfas Izaokā tare jam: štay, ji yra tawo patī, šaipogi sašiei, jē tawo sesserī ēsanczē. Izaokas atsakē jamui: dumojau, kad man rassi mirt' tektu dėl jōs.

10. Abimelēfas tāre: Fodėlgi mums tai darei? bewēif butu galėje nusidūti, kad šas iš žmonū su tawo pacze butu sugullėjes, ir taipo šaltybē butumbēi ant musū wėdēs.

11. Tai Abimelēfas wissīems žmonėms apsašydam's tāre: šas šiwyrā arba jō paczē pašruttyš, smerczu turrēs numirti.

12. Ir Izaokas sėjo toj' žēmėj', ir atgāwo tą mėtā * šimteropay; † nēs Pon's Diew's jē žegnojo.

* Luk. 8, 8. † Pam. 10, 22.

13. Ir jis pastojo didzu wyru, ir gywėndam's pralobo, iškifol geray išigāwo,

14. Daug lobjo turrėdams, ir mažū ir didzū galwijū, ir daug šeimynōs. Todėl pawydėjo jam Pylistėnai,

15. Ir užpylę wissus šullius, kurrus jō tėwo bernai buwo kāsē, czėse Abraomo jō tėwo, ir pripylę jūs žėmemis;

16. Kad ir Abimelēfas jamui tāre: šalin trāufis nā musū, nēs tu mums permachus pastojei.

18. Tai Izaokas šalin nusis trāufē, ir attiesē sawo šėtrā pašalīnėj' Gerār, ir gywėno czonay.

18. Ir dāwe wėl atkasti šullius, kurrus czėse Abraomo jō tėwo buwo kāsē, kurrus Pylistėnai buwo užpylę, Abraomui numitrus, ir pramine jūs tais paczeis wadais, kurreis jō tėw's jūs buwo praminēs.

19. Taipjau Izaoko bernai ir pašalnėj' kāsē, ir rado cze šullinē gywo wanden's.

20. Bet kerdzei iš Gerārōs susis waidijo su kerdzeis Izaoko ir tāre: tas wandū yr' musū. Todėl pramine tą šullinē: Ešēf, todėley, kadangi jie cze jam neteisybē buwo dārē.

21. Tai wėl kāsē Pittā šullinē; alle ir dėl to wėl waidā kēle; todėl jē pramine Sitna.

22. Tai jissai šalin ējes wėl Pittā šullinē kāsē, dėl to ne susiwaidijo; todėl jē pramine Rešobot, ir tāre: dabar Pon's Diew's mums rūi mā dāwe, ir dāwe mums āugti šoje žēmėj'.

23. Paškuy iš cze nusitrāufē i Berzabā.

24. Ir

24. Ir Pon's Diew's pasirote jamui tą pączę nafti ir täre: Aš esmi Diewas tavo tėwo Abraomo, nesibijoš, nės * aš esmi su tavim' ir žėgnosu tawę ir plātisu tawo waiķus, dėl mano tarno Abraomo.

* Rym. 8, 31.

25. Tai paķure jis žmonay altoru, ir apsaķe wardą Pono Diewo, ir attiese žmonay jawo šėtrą, ir jo bernai kase šullint czejau.

26. O Abimilėķas nuėjo pas jį iš Geraro su Agusatu sawo genti: ni ir su Piskolu, sawo wyrausoju ant Abajū.

27. Bet Izaķas tare jiems: Kam jus ateinat' pas manę? juš n'ap: ķenczat' manę, ir manę šalin wārēt' nū sawęs.

28. Jie atsāķe: mes sawo afi: mis matyts mātom, Poną Diewą su tavim' esanti, todėl sakēm: tur buti prisėga tarp musū ir tarp tawęs, ir mės norim' su tavim de: rėjimą daryti.

29. Kad tu numis ney jokios išķa: dōs ne darytumbei, kaip ir mes tawę ne išķadijom', ir kaip mes taw nieķą, kaip wissą gėrą dārēm, ir su paķaju tawę išlėidom. O tu dabar essi žegnōtasis Pono Diewo.

30. Tai kėle jissai jiems czėsni, ir jie walge bey gėre.

31. Ir rytą mėtą anksty pasi: kėlę prisėķe wiens antram, ir Iza: ķas jūs išlėido, ir jie su paķaju mi šalin kėlawo.

32. Tą paczę dieną Izaķo ber: nai atėję saķe jamui apie šullint, kurri buwo kase, tardami mes rādom' wanden's.

33. Ir jis pramine jį Sabą, to: dėley tas miest's Bersaba wadi: nam's iķi šei dienai.

34. Esawas keturis dėšimt's mētū sulauķęs paczę wėde, wardu Judit, dukterį Beri, Etyto, ir Basmatą, dukterį Elono, Etyto.

35. Tie dwi abiem, ir Izaķui ir Rebėķei tikėt wieną awmaudą padare.

27. Pėrsityrimas.

Jokubas sawo tėwo peržegnojam's, o nū Esawo ne apķencjam's.

Ir nusidawe, Izaķui pasėnus, kad jo āķys aptėmo regėti, jis wadinno Esawą sawo wyresnė sunų, tardam's jamui: sunau! ir jis atsiliepe: štay!

2. Ir jis täre: štay, aš esmi pas sėnės, ir ne žinnau, kada man tės mirti.

3. Tai imė sawo ryķus, seidoķą ir kilpint, ir nuėjęs i lauką sumedzoł man koki pauķšt.

4. Ir stelawęs man walgt man patinķanti, inest tą, kad aš wāl: gicziau, kad mano duģe tawę žeg: notu, pirm neng numirsu.

5. O Rebėķe išgirdo tus žodzus, kurrus Izaķas sawo sunui Esawai saķe. Ir Esawas nuėjo ant lauko, kad koki pauķšt sumedzoł tu ir namān neģtu.

6. Tai Rebėķe saķe sawam sunui Jokubui: štay, aš giđejau tawo tėwą kalbanti su Esawu tawo broļu, ir sakanti:

7. Sumedzoł man koki pauķšt, ir steloł man walgt, kad wālgicziau, ir tawę žegnocziau po afiū Pono Diewo, pirm neng mirsu.

8. Todėl klausyķ dabar, sunau, mano žodžiū, kę aš taw paliepsu.

9. Nuėjęs i kaimenę atnešt man porą rebjū ožyciū, kad aš tawo tėwui walgt iš tū stelocziau jam patinķanti.

10. Tą turri tu inest sawo tewui, kad jis wālgitu, ir tawę žegnotu, pirm neng numirģta.

11. Alė Jokubas saķe sawo mo: tinai Rebėķei: štay, mano brolis Esawas yra gaurots, o aš ne gaurots.

C

12. Tai

12. Tai rasi mano tėvas mane apczupinėtu, ir bučiau išraštas buk' aš noris jį prigauti; tai aš ant savo užvesčiau prakeikimą, o ne žegnų.

13. Tai sake jo motina jamui: prakeikim's testow ant manęs, sunau; tu tikrai klausyk mano žodžių, eik ir atnešk man.

14. Tai nuėjęs atnešė savo motinai. Tai jo motina taisė valgti kaip jo tėv's labidawo valgit.

15. Ir ėmusi didėsnajo savo sunaus Esawo grajausosius rubus, kurrus namėj' pas save turrėjo, apwilko tais Jofubą, majast savo sunu;

16. O kailius ožyczių užmowė ant jo rankų, ir kur ne gaurot's buwo ant karklo,

17. Ir dawe taipotą valgti, su dūna, kaip buwo pataisusi, i Jofubo, savo sunaus rankas.

18. Ir jis tėjės pas savo tėvą täre jamui: tėwe! jis atsiliepe: stay! kas tu esi, sunau?

19. Jofubs atsake savo tėvui: aš esmi Esawas, pirmgimmes tavo sunus; aš dariau, kaip man esi liepęs. Kėles pasisek, ir walgyk mano paukščzių, kad tavo dušė mane žegnotu.

20. Bet Izačkas täre sawam sunui: Sunau, kaipgi taip wėikiey sugawai? jis atsiliepe: WJEspat's, tavo Dievas man dawe laimėti.

21. Tai Izačkas sake Jofubui: eikš artyn, sunau, kad aš tave apczupinėčiau, bū tu esi mano sunus Esawas, bū ne?

22. Taip Jofubas artyn priėjo prie savo tėwo Izačko, o apczupinėjęs jį täre: balsas yr' Jofubo balsas, bet rankos Esawo rankos.

23. Ir jis ne pažino jį; nės jo rankos buwo gaurotos, kaip Esawo jo brolio rankos, ir žegnojo jį.

24. Ir täre jam: argu tu esi mano sunus Esawas? jis atsake: berods, aš esmi.

25. Tai sake jissai: tai nešė man, sunau, walgyt' tavo paukščzių, kad mano dušė tave žegnotu. Tai atnešė jamui, ir jis walge; prieg tam dar ir wyną jam inėšė, ir jis gėre.

26. O Izačkas jo tėvas täre jam: eikš šen sunau, ir pabuczok mane.

27. Jis priėjęs pabuczawo jį. Tai suėdęs jis kwapą jo rubų, perėjęnojo jį ir täre: stay, kwapas mano sunaus yra kaip kwapas laufo Pono Diewo peržegnotojo.

28. *Dievas te dūde taw rassės dangaus ir rėbummo žemės, ir ruggių bey wyno apščzey.

*ebr. 11. 20.

29. Žmonų pulkai taw šlužys, ir žmonės taw i kielus puls. Būk ponu ant savo brolių, ir tavo motinōs waitai taw turretu tlcnotis. Prateiktas te eshe kursai taw kėis fia, o peržegnotas, kursai tave žegnoja.

30. O kaip Izačkas buwo palowęs Jofubą žegnoti, o Jofubas wōs buwo iėjės nū savo tėwo Izačko, atėjo jo brolis Esawas iš savo medzoklės,

31. Ir taipojau taisė valgti inėšė tą pas savo tėvą ir täre jamui: kėkis, tėwe, ir walgyk paukščzių savo sunaus, kad tavo dušė mane žegnotu.

32. Tai atsake jamui Izačkas jo tėvas: kas tu esi? jis atsake: aš esmi Esawas, pirmgimmes tavo sunus.

33. Tai Izačkas labay nusigandęs täre: kas? kurgi dingo ansai medzotojis, kurs man walgti atnešė? ir aš walgiau wisso to, taw dar ne atėjus, ir jį peržegnojau; jissai ir pasilik's peržegnotas.

34.

34. Esawas tus žodžius sawo tėvui girdėdam's pradėjo šaukti balsu, ir labay nusisnūdėdam's tėvui sawam tėvui: * žegnoť ir manę, man's tėvė. * Ebr. 12, 17.

35. Bet jissai tėvė: tawo brolio atėjęs su Etryste pagawo tawo žegnong.

36. Tai jissai saķe: wertay jissai Jofubu pramintas yra; nės jis dabar du kartu manę pamyne. Mano * pirminimę jissai pagawo, o štay, dabar ir žegnong man atima. Ir tėvė: argi man ne jokių žegnong ne palaiķiei?

* Ebr. 12, 16.

37. Izaokas atsakydam's tėvė jamui: aš jį Wiešpatimi stacau ant tawęs, ir wissus jo brolius aš jam tarnais padariau; jawa is ir wynu jį aprėpinau: Ĳagi aš taw dabar darysu, sunau?

38. Esawas atsakė sawo tėvui: argi tikt' wieną žegnong turri, man's tėvė? žegnoť ir manę, man's tėvė! ir pakėles * sawo balį, werkė. * Ebr. 12, 17.

39. Tai atsakydam's jo tėwas Izaokas tėvė jamui: štay, * tu reba gywėnimą turrėsi ant žėmės ir is raišdės dangaus is auķsto.

* Ebr. 11, 20.

40. Sawo kardu tu pennėsis, ir sawo broliui tarnėusi. Ir nusidėsis, Ĳad ir tu Wiešpatimi busi, ir jo junga nū sawo Ĳaklo numessi.

41. Ir Esawas ne apķente Jofubą dėley pėr žegnojimo, Ĳurru jo tėwas jį buwo pėr žegnojės, ir tėvė sawo širdiję: bewėiķ prieis tas cėsas, Ĳad Izaokas turrės gedėti, nės aš Ĳettu sawo broli Jofubą nusmaugti.

42. Tai pasakomi buwo Rebėķei tie žodžei jės wyrausojo sunaus Esawo, ir nusuntusi dawė parwaditi sawo mązajį sunu Jofubą, tardama jamui: štay, tawo bro

lis Esawas gramzdįia tawę nusmaugti.

43. Taigi Ĳlausyť mano žodį, sunau, Ĳėķis ir bėgť pas mano broli Laboną i Aran.

44. Ir pasilik Ĳokią walandą pas jį, iķiķol Ĳerķstas tawo brolio lėuķis,

45. Ir iķiķol jo pėpyķis pėreis ir jis uķmirķ, Ĳą tu jam darei; tai aš palūy susu, ir tawę is ten pargabėndėsu. Kodėl aš judu abudu pameščau i wieną dieną?

46. Ir Rebėķe tėvė Izaokui: is apmaudo jau ne noru gywa buti dėl dukterų Eto; jey Jofubas pacsę westu is dukterų Eto, Ĳurros lochos yra dukterimis šės žėmės, Ĳą mączij' man taipu gywėnti?

28. Pėrķyrimas.

Jofubas mata ant sawo klėnės Dangaus Ĳocėjį.

Tai Izaokas pawadinnges sawo sunu Jofubą žegnojo jį, ir prisakė jamui, tardam's: idant ne west pacę is dukterų Kanaan.

2. Bet Ĳėķis ir nueiķ i Mesopotamiją pas Betuėlą, i tawo motis nės tėwo namus, ir westisi czonay pacsę is dukterų Labono, tawo motinės brolio.

3. Bet wissagalisis Diawas te žegnoja tawę, ir te waisin' bey te platin' tawę, Ĳad tu pastotumbei pulku žmonų.

4. Ir te dūde taw žegnong Abraom, taw ir tawo waiķams su tas wim', Ĳad tu gautumbei žėmę, Ĳurroį swėtim's eķsi, Ĳurre Diawas Abraomui dawęs esti.

5. Taipu Izaokas Jofubą is lėido, Ĳad jissai nusitrėuktu i Mezopotamiją pas Laboną, Betuėlo sunu, i Syrionus, pas broli Rebėķės, sawo ir Esawo motinės.

6. O Ĳaip Esawas mate, Ĳad Izaokas Jofubą žegnojės ir i

Mesopotamiją išleides, kad žmonai pažę vestu, ir kad ji bežę nojant' jamui buwo liepęs ir sākęs: idant ne wēt pažę iš dukterū Kananytū;

7. Ir kad Jofubas sawam tėwui bey sawo motinai pažiussu, ir i Mesopotamiją nusitrūke,

8. O ir mātė, kad Jzāfās jo tėwas ne rods apfente dukteres Kananytū:

9. Tai jis nuėjęs pas Ismaėlą, ir be pirmųjų sawo moterū, dar wēde ir Maalātą, dukterį Ismaėlo sunaus Abraomo, Uebajoto sesser.

10. Bet Jofubas iškelawęs iš Berzabōs nukāfo i Araną.

11. Ir atėjęs ant nekurrōs wietōs pasiūkio cje per nakti, nēs saule jau buwo nusilėidusi. O jis cjeptat ēmęs afment padėjo tą po sawo galwōs; ir atsigulle žmonay miegoti.

12. Ir jam sapnawo, ir stay, * Eōpeczos stowēio ant žēmės, tū wiršus iškāfo išk dangaus ir stay, Angelai Diewo lippinėjo ant tū aukštyn, ir žemyn. * Jon. 1, 51.

13. O Pon's Diew's stowėjo wiršuj', ir tāye: Aš esmi WJ Ešpat's, tawo tėwo Abraomo Diewas, ir Jzāfō Diewas; žēmę, ant kurrōs tu quili, taw ir tawo waitams dūsu.

14. Ir tawo waitū tief bus, kief dulkū ant žēmės, ir tu busi iš plātintas i wafarus, i rytus, i šaurę, ir i pietus. Ir per tawę bey per tawo sēklę bus peržęgotos wissos gimmines ant žēmės.

15. O stay, aš esmi jū tawim', ir tawę apsaugosiu, kur tikt' nu kelāusi; ir tawę wēl parwešiu i žēmę. Nēs aš tawę ne prastosu, išk išk atessesu wissab', kę taw esmi kalbėjęs.

16. O kaip Jofubas pabuddo iš sawo miego, tai jis tare: tik

Pray, Pon's Diew's yra šoje wietoje! o aš tai ne žinnojan.

17. Ir pasibijodam's tare: Kaip šwentą yra ši wietą! Cje tikt' nieko ne yra, kaip Diewo namai, ir cje yra wartai dangaus.

18. O Jofubas rytą mētą anksty pasikėlęs ēme afment po galwōs padėtą, ir attiese tą ant paminklo, ir užpyle alliejaus wiršuy.

19. Ir pramine tą wietą Betel; nes pirma wadinama buwo Lus.

20. Ir Jofubas užsžadėjo ir tāre: jey Diewas bus su manim', ir manę apsaugos ant kēlo, kurrā aš kelāuju, ir man dūs i dūnōs walgit' bey drabuziū apstredyti;

* 1 Tim. 6, 8.

21. Ir manę su pažėjumi wēl dūs pargryšt' pas mano tėwą, tai Pon's Diew's bus mano Diewas.

22. Ir šis afmū, kurrā aš ant paminklo attiesau, pastōs Diewo namais; ir wisso, kę tu man dūsi, to aš taw dešimties atdūsu.

29. Pėrktyrimas.

Jofubas gauna dvi moteri, kaip keturolikta metų sluzijęs.

Tai Jofubas sawo Eojas pašes lęs nuėjo i žēmę prieš rytus ēsancę.

2. Ir apsiwalges, stay, pamāte šullin ant lauko; o stay, trys šaimenes awjū atsigulle pas tą; nēs iš šullinio girdidawo awis, ir * diddis afmū buwo užrist's už angą šullinio. * Mark 16, 4.

3. Ir suwarydawo žmonay šaimenes awjū ir afment nū šullinio angōs atrisdawo ir awis pagirdidawo; taigi afment wēl užristdawo už angą šullinio, i sawą wietą.

4. Ir Jofubas tāre jiems: mieli brolei, iš kur jūs? jie atsakę: iš Aranės.

5. Jis tare jiems: Argi ir pažystat'

žystat' Laboną Maoro sunu? jie atsaŭe: berods ji pajystam.

6. Jis täre: bau ir dar ſweik's? jie atsaŭe: ſweik's, o ſtay, cze ateit jo dukte Raėle ſu awimis.

7. Jis täre: dar geray yra die nos, ir dar niera czėſas bānda ſu waryt'; girdiſite awis, ir nuėje dar ganyſite jas.

8. Jie atsaŭe: ne galime, iſſiſi wiſi pulkai bus ſuwaryti, ir mes aſmeni nū angōs ſullinio atriſim', ir taipo awis girdiſim'.

9. Jamgi ſu jeis dar be ſalbant, atėjo Raėle ſu awimis ſawo tėwo; nės ji gāne awis.

10. O ſaip Joſubas pāmata Raėlę, Labono dukterį, ſawo motinōs brolio, ir awis Labono ſawo motinōs brolio, priėjo ir atriſto aſment nū angōs ſullinio.

11. Ir girde awis Labono ſawo motinōs brolio, ir pabuczāwęs Raėlę werke baſu.

12. Ir apſaŭe jei, ſawę ėſanti jōs tėwo broli, ir Rebėkės ſunu. Tai ji nubėguſi apſaŭe tai ſawam tėwui.

13. O ſaip Labonas girdėjo apie Joſubą, ſawo ſeſſers ſunu, bėga jam prleſais, ir apſiſabingės bu: czawo ji, ir wėde ji i ſawo namus. Tai paſaſojo jis Labonui wiſiſą ſittą nuſidāwimą.

14. Tai ſaŭe Labonas jamui: geray! tu eſi mano ſāulas ir mano ſūnas. O ſaip jiſſai jau per mėneſį pas ji buwo buwęs,

15. Labonas Joſubui täre: Pa ezeig tu ir mano brolis eſi, argi dēl to man dyſay ſlūžiſi? ſaſyſ, ęa nori algōs?

16. O Labonas turrėjo dwti dukteri; wyreſnoji buwo wadinnama Lėa, o jaunesnoji Raėle.

17. Bet Lea aſimis ne labay galėjo! alle Raėle buwo mandagi ir graji.

18. O Joſubas pradėjo mylėti Raėlę ir täre: aſ taw ſeptynis metus ſlūžiſu už Raėlę, jaunėſnėje tawo dukterį.

19. Labonas atsaŭe: geraus yra, kad aſ ję taw dūmi, ne ſaip ſwėſtimam; buſ pas manę.

20. Taip ſlūžijo Joſubas Labonui ſeptynis metus už Raėlę; ir ro dēſi jam, ſaip kėletos dienos, taip labay ję "mylėjo" * Ept. 5, 25.

21. Ir Joſubas täre Labonui: dūſ man dabar mano paczę, nės czėſas yr', kad ſu je ſugullėczau.

22. Tai paſwiete Labonas wiſſus žmones to kampo, ir kėle ſwodbą.

23. Bet ant wākaro jis ėmie ſawo dukterį Lėa, ir tą atwede pas jį. Ir jis ſugullėjo ſu je.

24. O Labonas dawe ſawo dukterei Leai ſawo ſuginę Silpą, kad jei ſlūžitu.

25. Bet rytą mėtą, ſtay buwo tai Lėa. Ir jis ſaŭe Labonui: Kam tu man tai darei? ar ne aſ taw už Raėlę ſlūžijau? Podėlgi tu manę taip prigawai?

26. Labonas atsaŭe: ne turrim mes tą budą muſū žėmėj', kad jaunesnoji iſteſtėtu pirm wyrāu: ſoſės.

27. Iſkėſt ſu ſe nedėlę; tai ir anną taw dūſu už ſlūžimą, Purę dar ſittus ſeptynis metus man turri ſlūžiti.

28. Joſubas dare taipo, ir paſentėjo dar tą nedėlę. Tai dawt jam Labonas Raėlę ſawo dukterį paczę.

29. Ir dawe ſawo dukterei Raėlei Silgą per ſuginę, kad jei ſlūžitu.

30. Taip jiſſai ſugullaėjo ir ſu Raėle; ir daugiaus mylėjo Raėlę, ne ſaip Lėą, ir ſlūžijo pas jį tos laus ſittus ſeptynis metus.

31. O

31. O taip Pon's Diew's regėjo, Leą peikiamą esancę, dāre jissai ję waisingą, o Kaėlę newaisingą.

32. Ir Lėa nėščia pastoja, ir pagimde sunu, tą ji pramine Ruben, ir täre: Pon's Diew's pameizdėjo ant mano wargū, dabar mano wyr's manę mylės.

33. Ir wėl nėščia pastojusi pagimde sunu ir täre: Pon's Diew's girdėjo manę peikiamą esancę, ir man ir bti dawe, o pramine jį Simeoną.

34. Ir ji wėl nėščia pastoja, ir pagimde sunu ir täre: dabar mano wyr's wėl prie manęs laikysis, nės aš jam tris sunus pagimdžiau; todėl pramine jį Lėwi.

35. Ketvirtą kartą ji nėščia pastoja, ir pagimde sunu ir täre: dabar aš Ponui Diewui dėkowsu, todėl jį pramine * Juda; ir paslowe waišus giudit'.

* Matt. 1, 2. Luk. 3, 33.

30. Pėrskyrimas.

Jofubo waišai ir banotnste.

A taip Kaėle mate, kad ji Jofubui nieką ne pagimde, ne apfente ji sawo sešert, ir täre Jofubui: rūpiš man waišū, jey ne, tai numiršū.

2. O Jofubas labay supykęs ant Kaėlės täre: juš aš ne esmi Diewas, kursai taw waišaus tawo žywato ne nor dūti.

3. Bet ji saše: bstay, cze mano slugine Bilga, sugult su je; kad ji ant mano prieglobščio pagimditu, ir aš ben iš jės waišū gausau.

4. Ir ji taipo dawe jam Bilgą sawo sluginę i pacę. Ir Jofubas sugullejo su je.

5. Tokiu budu Bilga nėščia pastoja, ir pagimde Jofubui sunu.

6. Tai täre Kaėle: Diew's man prową dawe, ir mano balsą iš

klause, ir man sunu dawe; todėl jį wadinno Dan.

7. Bilga Kaėlės slugine wėl nėščia pastoja, ir pagimde Jofubui antrą sunu.

8. Tai saše Kaėle: Diew's fit taip dėjo su manim' ir su mano sešterimi, ir aš ję apgalėsu, ir pramine jį Napтали.

9. O taip Lėa regėjo kad jau buwo palėwusi waišū gimditi, ėme ji sawo sluginę Silpą, ir dawe tą Jofubui i moterį.

10. Taip pagimde Silpa, Lėos slugine Jofubui sunu.

11. Tai saše Lėa: laimėsim; ir pramine jį: Gad.

12. Potam pagimde Silpa Lėos slugine Jofubui antrą sunu.

13. Tai saše Lėa: geray man; nės a * manę išganitingą pagirs dukteres; ir pramine jį Ašserą.

* Luk. 1, 48.

14. O Rubenas išėjo, per fwieczū pjuti, ir rādo Dudaim ant laužo, ir praneše tus sawo motisnai Lėai. Tai Kaėle täre Lėai: dūš man Dudaimū tawo sunaus wieną dūlt.

15. Ir ašsaše: ar taw dar ne gana, kad tu man mano wyką atėmei; o dabar dar ir nori Dudaimus mano sunaus imti? Kaėle täre: geray, te gul' jis šę nakti pas tawę už Dudaim tawo sunaus.

16. O taip Jofubs ant wākaro iš laužo atėjo, Lėa jamui priešais ėjo, sašydama: pas manę tu gullėsi, nės aš tawę pirkau už Dudaim mano sunaus. Ir jis sugullejo tą nakti su je.

17. Ir Diew's išklause Lėą; ir ji nėščia pastoja, ir pagimde Jofubui penktą sunu.

18. Ir täre: Diew's man tai užmoėjo, kad aš sawo sluginę sašwō wyrut dawjau; ir pramine jį Jazar.

19. Wėl

19. Wēl Lēa nešcza pastojo, ir paginde Jofubui šēstā sunu;

20. Ir tare: Diew's manē geray aprāpino; dabar mano wyr's wēl prie manes glaussis, nēs aš jamui šēšis sunus pagindzau, ir pramine jī Sebulon.

21. Pašuy paginde jī dukterī, tā pramine Dyna.

22. O Pon's Diew's atsiminna Raēlēs, ir išklause jē, ir dare jē waisinga.

23. Tai jī nešcza pastojo ir paginde sunu, tarydama: Diew's mano gēdā nū manes atēme.

* Luk. 1, 25.

24. Ir pramine jī Jozēpā ir tare: Diewe sutek man dar ir sunu.

25. O Kaip Raēle Jozēpā buwo pagindzusi, tare Jofubas Labonui: lēist manē kēlaut' ir nusi traukt' i sawo šalt ir i sawo jēme.

26. Dūf man mano moteres ir mano waiķus, uš furrus aš taw šluzijau, kad ten nusi traukczau; nēs tu zinai mano šluzmā, Kaip aš taw šluzijau.

27. Labonas tare jamui: dūf man malonēs rasti po tawo aķiū; aš jauču, kad Pon's Diew's manē šegnoja dēl tawēs.

28. Prašyf saw algā, Eā aš taw turru dūti?

29. Bet jis atsaķe jam: tu zinai, Kaip aš taw šluzijau, ir kofius tu galwijus turrējei po mano ranķū.

30. Tu maž turrējei man dar ne atējus; allē dabar daugumma turri, ir Pon's Diew's tawē šegnojo dēl mano beginėjimo. O dabar, Eā dagi aš ir sawo namus aprāpīsu?

31. Bet jis atsaķe: Eāgi aš taw dūsu? Jofubas atsaķe: tu man būtinay nieko ne dūsi; bet jey tu darysi tai, Eā taw saķau, tai aš wēl ganyšu ir kawosu tawo awis.

32. Aš šen dien' per wissā tawo kaimenē eisu, ir atskirsu wissas

šlakūtas ir margas awis, ir wissas jūdas awis tarp erycziū, ir margas bey šlakūtas ošķas. Taigi Eas marga ir šlakūta bus, tai tēssie mano alga.

33. Tai mano teisybe man luddis šen' dien' arba rytoj', Kaip czēsas ateis, kad aš sawo algā atimti turru nū tawēs: taipo, kad Eas ne šlakūta ar marga, ar jūda ne bus tarp erycziū bey ošķū, tai tēssie, Kaip kad taw buczau pa wogēs.

34. Tai atsaķe Labonas: štay, tēssie taipo, Kaip tu saķei.

35. Ir atšyre tā diena, šlakūtas ir margus awinus, ir wissas šlakūtas bey margas ošķas, Eurtikt Eas balta buwo matyt', ir wis, Eas jūda buwo tarp erū, ir padawe po ranķū sawo waiķū.

36. Ir padare ruimā trijų diēnōs kelonū platummo, tarp sawēs ir tarp Jofubo. Taipo gano Jofubas liķkuse kaimenē Labono.

37. O Jofubas ēme lazdu nū žaliū pēplōs medžiū, reģutū medžiū, ir kaskanijū medžiū, ir išluppinejo ant tū iš ilgay baltus rasti, kad baltūmas ant lazdu buwo rēgimas.

38. Ir dējo nusi luppinėtas lazdas i girdijimo rindā, po aķiū awjū pulko, Eurie ateidawo gērti kad apšieitu, gērt' ateidami.

39. Taip apšiejo wissi awjū pulkai žurėdami i lazdas; ir turrėjo šlakūtu, kerkū ir margū.

40. Tai pēršyre Jofubas eryczius, ir atskirtes awjū pulkus suleido su margais ir jūdais i pulkā Labono, ir šyre saw ypaczey pulkā, tā ne suleido su pulku Labono.

41. Bet kada apšibėgimo czēsas ankštybjū awjū buwo, tai idėjo jissai tas rastytas lazdas i rindā po aķiū awjū pulko, kad jos i tas žurėdamos apšieitu.

22. Bet

42. Bet welyboms apsižėgant, tas ne idėjo. Taip welybos tėko Labonui, o antstybos Jofubui.

43. Tofin budų tas wyr's per mierą pralobo, kad daugel awjų, sluginų ir bernų, werbludų bėy asilų turrėjo.

31. Pėrskyrimas.

Jofubas bėga su abiem savo moterim ir su vaikais nū savo ošwjo Labono.

Jis ištyrė žodžius vaikų Labono, tārenczujų: Jofub's wissą musų tėwo turtą pasisawino; ir iš musų tėwo lobjo jis tolt ba gotumę gawo.

2. Ir Jofubas žurėjo i Labono wėidą, ir stay, jau ne tols pries jį buwo, koks wakar bey užwakar.

3. Ir Pon's Diew's täre Jofubui: nusitrukt wėl i sawo tewiskę, ir pas sawo gentis aš busu su tawim'.

4. Tai Jofubas nusuntęs dawe parwaditi Kaele ir Lėą i lauką pas sawo awjų pulką.

5. Ir täre jiems dwiem: aš matau jusų tėwą, jau ne esanti pries mane tolt, koks jissai wakar ir užwakar buwo; bet Diewas mano tėwo buwo su manim'.

6. Ir judwi žinnota, kad aš iš wissos sawo sylos jusų tėwui slus žijau.

7. Ir jis manę nugawo, ir manė alga, jau dėšimt' fartus pėrs freipe; o Diew's jam ne pawėlijo man iškados daryti.

8. Kad man sašydawo: margos testow tawo alga, tai wissas pulkas margus turrėjo. O kad sašydawo: slaukti bus tawo alga, tai wissi awjų, ir slauktus turrėjo.

9. Taip Diew's turtą jusų tėwo jamui atėmė, o man dawe.

10. Nės kad czėsas awjų apsi bėgimo atėjo, aš pawėlau sawo afis, ir maczau sapne; o stay,

awinai šoko ant slauktų, kersū ir margū awjų,

11. O Angelas Diewo safe man sapne: Jofub! o aš atsiliepjau: stay.

12. O jis safe: pawėlk sawo afis ir regė; stay, awinai šoka ant slauktų, kersū ir margū awjų, nės aš wiss' maczau, kę Labon's taw dāro.

13. Aš esmi Diewas Bėtelėj', kur tu ašment mōstijei, ir man ezonay žadėjai. Dabar kėlksis ir nusitrukt iš šos žėmės, ir kelaus wėl i žėmę sawo genczių.

14. Tai Kaele bey Lėa atsašy: damu täre jamui: juš jau ne turris wa ney daliės ney tewiskės daugiaus sawo tėwo namūse.

15. Juš jissai mudwi laike saip swetimas, nės jis mudwi pardas we, ir musų alga suėde.

16. Todėl Pon's Diew's atėmė musų tėwui jo turtą, ir dawe tą mums bey musų waikams. To gidėl tai wis daryk, kę Diew's taw sašęs.

17. Taip kėlesi Jofubas ir užkėlė sawo waikus bey moteres ant werbludų,

18. Ir šalin gabėno wissus sawo galwijus, ir wissą sawo turtą, kurri Mesopotamjoj' būwo pėlėngs, kad parkelautu pas Izaoką sawo tėwą, i žėmę Kanaan.

19. (O Labonas buwo nuėjęs sawo awjų firpt'.) Ir Kaele pawoge sawo tėwo balwonus.

20. Taip Jofubas slapczyy išėjo nū Labono iš Syrišs, kadangi jamui ne pasisakė, šalin kėlausęs.

21. Szittai po jis išbėgo su wissu labu, kas jo buwo, kėlesi, ir peršyre per wandeni, ir kėlėwo ties kalno Gilead.

22. Treczią dieną Labonui buwo apsašyta, Jofubą išbėgant.

23. Ir

23. Ir jissai drauge ēmes sawo brolus, wijo jī septynes dienas; ir pawijo jī ant Pālno Gilead.

24. Bet Diew's naftije sapne priējes Labonā Syrionā sāke ja: mui: idant saugokis, kad tu su Jofubu Fittai ne Pālbētumbei, Paip mēilingay.

25. Ir Labon's prislartino pas Jofubā. Bet Jofub's sawo bētrā buwo patieses ant Pālno; Labon's su sawo broleis sawo bētrā taipo: jau attiese ant to paties Pālno Gilead.

26. Tai sāke Labon's Jofubui: Kam tu tai darei, kad taip slapzey ijbēgai, ir mano dukteres ijboginai, Paip darytumbei Pāre su gāutoms?

27. Kam tu tylomis pabēgai ir Paip waggis ijbējei, ir man ne pasisekei, kad aš tawē buczau palydējes su dzaugsmu ir su dainomis, su warinnom's būbnomis ir su Panfaleis,

28. Ir ne dawei man pabuczoti mano waifus ir mano dukteres? wey! tu durnay darei.

29. Ir aš pilnay tief māciēs turrēczau, kad jums galēczaus ijbēdōs daryti. Alle jusū tēwo Diewas sāke man wākar: idant saugokis, kad tu ne Fittai su Jofubu, Paip mēilingay Pālbētumbei.

30. Ir Kadangi taip labay ussi: geidei šalin trāuft' ir taip labay issiilgai sawo tēwo namū, Kamgi man mano balwonus pawogiei?

31. Jofub's atšakydami's tāre Labonui: aš prisibijojau, ir dumojau, kad tu sawo dukteres man atimsi.

32. Alle prie kurrio tu sawo balwonus rassi, tas cze te miršta po ašim' musū brolū. Jēšfok, kas taw, pas manē, ir rades atime. Bet Jofub's ne jinnojo, kad Kaile tus buwo pawogusi.

33. Tai ējo Labonas i Jofub bētrā, ir i bētrā Lēds, bey abbēšū sluginū, ir niekz ne rādo. Ir ijbējo i bētrā Lēds i bētrā Kaēlēs.

34. Tai Kaēle balwonas ēmusi pašiso po pašraikū werbludū, ir ussišēdo ant jū. O Labonas wissz bētrā iškrateš nieko ne rādo.

35. Tai jī sāke sawo tēwui: miels pone, ne padywyf, kad aš dabar ne galu fēltis priēš tawē, nēs man nusiđūst pagal moterū budā. Taip jissai balwonū ne surādo, gana tā jēšfodam's.

36. O Jofubas supykes iškō: lojo Labonā, ir tāre jamui: Pūmē aš nusiđējau ar susigriešijau, kad tu taip didey ant manes supyķai?

37. Tu wissz lab' Pa tikt' turru, iškratei; Paigi tu radai sawojo? Upsakyt' tai mano ir sawo broslams, kad jie tarp num dwiem sūditu.

38. Per dwidešimt mētū aš pas tawē buwau, tawo āwys bey oš: kos ne buwo newaisingos, āwinus tawo pulkū aš niekad ne wālgiau.

39. Kā žweris papustijo, taw ne parnešau, aš turrējau tai taw užmošēti, iš mano rankū tu tai jēškojei; ar butu dienoj' ar naftij' pawōgta.

40. Dienoj' aš apalpaus iš Pārščio, o naftij' iš šalczio, ir miegas nesirādo mano ašisa.

41. Taip aš šus dwidešimt metus tawo namūse šlužijau, Pēturoliķauz tawo dukteres, ir šēšis uż tawo awjū pulkus, o tu dēšimt Pārtūmano algā pērkreipei.

42. Jey Diewas mano tēwo, Diewas Abrogomo ir baimē Izāōko manē ne pristojēs, tu manē tufšcā butumbei iškēides. Bet Diew's mano wargus ir mano proce mātē, ir tawē wākar pašraupe.

43. Labons atšakydami's tāre Jofubui:

Pubui: tos dukteres yra mano dukteres, ir tie vaikai yr' mano vaikai ir tie pulkai mano pulkai ir wissab', kq tu mattai, mano yra. Kagi aš šen dien' galu daryt' mano dukterims arba jų vaikams, kurrus jos pagimde?

44. Taigi eikš dabar, ir daryk: Tiwā derėjimą, aš bey tu, tassai te ešsie luddininku tarp manės ir tarp tawęs.

45. Tai Jofubas akment emės attiese tā t ženklą.

46. Ir tāre sawo broiams: suringite akmenū. Ir jie akmenū suringę sukrone tus t fruwą, ir walge ant tōs paczōs fruwōs.

47. O Labon's ję pramine Jegar Saaduta. Bet Jofub's ję wadino Gilead.

48. Tai sākė Labon's: ta fruwatessie šen dien luddininku tarp manės, ir tarp tawęs, todėl ji praminta Gilead.

49. Ir testow paminėlas; nės jis tare: Pone Diewe weizdē ant manės ir ant tawęs, kad muddu atstosiwa nū eit's Eitto;

50. Jey tu mano dukteres raudisi, arba dar Eittas moteres wessi prie mano dukterū. Uley wieno žmogaus tiesa dabar niera pas mus; bet štay, Diew's yra luddininku tarp manės ir tarp tawęs.

51. Ir Labon's dar tolaus kalbėjo Jofubui: štay, tai yra ta fruwā, ir tas jōs ženklas, kurrattiesau tarp manės ir tarp tawęs.

52. Ta fruwā testow luddininku, ir tas ženklas taipjau testow luddininku, jey aš pareisiu pas tawę arba tu sugryštumbei pas manę per šę fruwą bey ženklą, wien's antram iškadōs daryti.

53. Diewas Abraomo ir Diewas Izaoro, bey Diewas jų tēwū t'essie * sudžia tarp musū.

* Mald. 11, 27.

54. Ir Jofubas prisėkė jamui per baimę sawo tēwo Izaoko. Ir Jofubas apierawojo ant kälno, ir pakwiete sawo broius, kad su jūmi walgitu. O pawälge pasliškė ant kälno nākwini.

55. Bet rytą metą Labon's anksty kėlęs pabuczāwo sawo waikus ir dukteres, ir jas žegnojēs wėlnu: kėlāwo ir sugryžo namū.

32. Pėrstyrimas.

Jofubas prisibijojmas; malda ir kėwa.

Jofubas ėjo sawo kėlu; ir Angėlai Diewo jį sutikė.

2. Ir iissai jų matydam's tare: tai yra Diewo waikai; ir wadino tā wietą Maanajim.

3. O Jofubas sunte passus pirmawęs, ras sawo broli Esawą t žemę Seir šalije Edom;

4. Ir prisėkė jiems ir tāre: tais po sakytit mano ponui Esawui: tawo tarnas Jofubas taw sakydin: aš iššoley didde walandą pas Laboną ušilaisiau.

5. Ir turru jāuczū bey asilū, awjū, bernū bey sluginū, ir išsumczau, taw mano ponui tai apsakyt, kad aš malonę rāsczau po tawo akniū.

6. Paskai pas Jofubą wėl parigryžę tare: mes nukakom iškittawo brolio Esawo; o ir jissai prieš tawę eit su kėturreis šimtais wyrū.

7. Tai Jofub's pabugęs buwo, ir nusigando. Ir pėrdalijs žmones pas sawę esanczus, ir awis, ir bandą ir werbludus t du pulkū.

8. Ir tare: jey Esawas užeis wieną pulką, ir pamuš tā, tai ben antras išbėgs.

9. Tolaus tāre Jofub's: Diewe mano tēwo Abraomo, ir Diewe, mano tēwo Izaoko! Pone Diewe, kurs tu man sakai: nūstrauk wėl t sawo žemę ir t sawo genczius, aš taw geray darysu;

10. Aš

10. Aš * ne vertas esmi wiššos mielaširdystės, ir wiššos wiernybės, kure tu sawo tarnui išrodei. Nės aš daugiaus ne turėjau kaip tikėt šę lazda per šį Jordana pėr: siirdam's; o dabar aš du pulku pastojau.

* 2 Rom. 7, 18. Matt. 8, 8.

11. Išgėlbeš manę iš rankos mano brolio, iš rankos Esawo: nės aš bijausi jo, kad jissai ne atėjęs užmuštų manę, motinas su vaikais.

12. Tu sakei: aš tau gėr darysiu ir tauo vaikus daugysiu, kaip žiezdras mėtosa, kuras ne gali skaityti dėl daugybės.

13. Ir jis nakwin's cze pasiliko, ir nū to, ką po rankū turėjo, dovanas ėme sawam broliui Esawui:

14. Du šimtū oškū, dvidešimt ožiū, du šimtū awjū, dvidešimt žwinū,

15. Ir tris dėsimt žindancziū werbludū, su jū kummeleis, keturias dėsintis karwju, ir dėsimt jaucziū, dvidešimt asilėnū su dėsimt asilaiczeis,

16. Ir padawe tus po rankū sawo tarnū, wis po pulką šyru, ir täre jiems: eikit pirm manęs, ir wis ruimą palikkit po pulku ir po pulku.

17. O pirmam prisakydams täre: Kad mano brolis Esawas tauę sutiks, ir tauę klāus: Fieno tu esi? ir kurlinkay tu kelauji? ir Fieno tai, ką cze warai?

18. Tai tu sakyp: tatai tauo tarno Jofubos yra, tas sunczia dō: wanas sawo ponui Esawui; ir pasłuy mus ateit.

19. Taipojau prisake jis ir antram ir treciam, ir wiššiemis kaimeng sėkantiems, tardams; kaip aš jums sakiau, taip sakypsit Esawui, kad jį sutiksiti.

20. O idant ir taipo sakypsit: stay, tauo tarnas Jofubas pasłuy mus ateit. Nės jis täre: aš jį nū maldysiu tą dōwana, pirm manę einancze, pasłuy aš jį regėsu, majū jissai manę priims.

21. Szittaipo dōwana pirm sa: węs sunte; bet patsai pasiliko tą nakti pas pulką.

22. Ir atsikėles nakti, ėme abbi sawo moteri, ir abbi slugini, ir kelāwo iškėi pėrwažo Jaboš;

23. Ėme ir perėle jūis per upę. Kad su wiššu labbu pėrsigawo, ką tiktay turrėjo,

24. Ir wien's pasiliko. * Tai nekursai wyr's su jūmi ėmėsi, iškėi aušrai pasirodant.

* Dž. 12, 4.

25. O jissai matydams jį ne pergalėsent, pakrutino sanari jo kulšies; ir sanaris jo kulšies niškterėjo, kaip jūdu ėmėsi.

26. Ir jis täre: leisk manę eit, nės aušra jau rōdosi. Bet jis atsake: aš tauę ne lėidzu pirm neng tu manę pėržegnoši.

27. Jis sake ko wardu tu? jis atsake Jofuba.

28. O jis täre: tu jau daugiaus Jofubū ne buši wadinnamas, bet Izrael; nės tu su Diemu ir su žmonėmis ėmeisi, ir wiršu gawai.

29. Ir Jofubas klāusdams jį täre: ben sakyp, ko wardu tu ėšas? Bet jis atsake: Kam tu klāusi, ko wardu aš esmi? ir jis czonay jį pėržegnojo.

30. Ir Jofubas pramine tą wietą Pniel: nės aš sawo afimis Diemą maczau, ir mano duše pagilbo.

* Ps. 80, 4.

31. O kaip jis iš Pniel atėjo, užtefėjo jam saule; ir jis raišėjo ant sawo kulšies.

33. Todėl vaikai Izraelo ne wāls ga sutraukimmo: gvilā ant sāraro

Fulsiēs, iſſi ſei dienai: todēl, ſa- dangi ſutraufimmo-gyſla ant ſana- ro Fulſiēs Joſubo pažeista buwo.

33. Pėrſkyrimas.

Guſderėjim's Joſubo ſu Eſawu.

Joſubas ſawo aſis paſėles, pa- mate ſawo broli Eſawą atei- nant ſu ſėtureis ſimtais wyrū. Ir pėrdaliſo ſawo waiſus prie Leōs, prie Raėlės, ir prie abbejū ſluginū.

2. Ir ſlūgines ſu ſawo waiſais ſtate i pryſakė. ir Lea paſtuy ſu ſawo waiſais, o Raėlė ſu Jozė, pugalauſey.

3. Ir paſſai pirma jū nuėjo, ir paſiſlonojo ſeptynis ſartus iſſi žė- mės, pirm neng priėjo ſawo broli.

4. Bet Eſawas jam prieſais bė- ges, ji globėjo; ir apſiſabinęs jo ſaklu, ji pabuczawo. Ir jūdu werke.

5. Ir paſėles ſawo aſis mate moteres ſu waiſais ir tare; ſas tie yra pas tawę? Jis atſaſe: yra waiſai, furrus Diaw's tawo tar- nui dawęs eſti.

6. Ir ſlūgines priėjusos ſu ſawo waiſais paſiſlonojo jamui.

7. Lea taipojau priėjusi ſu ſawo waiſais paſiſlonojo jamui. Ga- laus ir Jozėpas ſu Raėle prieje paſiſlonojo jamui.

8. Ir jis täre: Ƒa tu nori ſu wiſſu tū pulku, furri aſ ſutiſkau? jis atſaſe: Ƒad malong rąſezau pas ſawo poną.

9. Eſawas tare: aſ gana turru, mens brolau, palaiſyſ, Ƒa turri.

10. Joſub's atſaſe: aſ nė, jey malong radau pas tawę, tai imė mano dōwaną iſ mano rankū; nės * aſ maczau tawo wėidą, hey, Ƒaip Ƒad matyczau Diawo wėidą; ir uſ gėr tai priimė nū manęs.

* 2 Ƒom. 14, 17.

11. Priimė ben tą žegnong nū manęs, furre aſ daw parneſau,

nės Diaw's tai man eſti dawęs, ir aſ wiſſo gana turru. Taipojai ji taip ilgay melde, iſſiſol priėme.

12. Ir jis täre: eiſiwa ſalin ir nuſelaufiwa; aſ ſu tawim ſelaufu.

13. Bet jis atſaſe jamui: miel's pone, tu žinnai, manę mazus Ƒas Ƒadiſius eze turrinti, priegtam bandą ir žindanczes Ƒarwes, Ƒadda tos wieng dieng butu perwarys tos, tai wiſſa Ƒaimene iſgaiſtu.

14. Miel's Pone, tu ſelauſ pirm ſawo tarno; aſ palengwėlė paſtuy waryſius, Ƒieſ banda bey waiſai gallės paeiti, iſſiſol nuſaſu pas ſawo Poną i Seir.

15. Eſawas atſaſe: taigi ben ſellis iſ ſeimynōs pas tawę paliſ ſu, furrie ſu manim yra. Jis at- ſaſe: Ƒa maczij? dūſ tiſtay man malonės rąſti pas tawę, mano Poną.

16. Taipoj Eſawas tą dieng wėl ſawo ſeluėjo i Seir.

17. Ir Joſubas nuſitráuſe * i Suſōtą, ir pabudawojo ſaw nas mus, bey ſawo bandai ſėtras. Todėl ta wiėta praminta Suſot.

* Wald. 8, 5.

18. Paſtuy Joſubas nuſitráuſe ſweikatoje, pas mieſtą Siſėmo, žėmėje Kanaan eſanti, Ƒaip iſ Mesopotamyōs buwo iſėjes; ir pabudawojo ſawo ſėtrą uſ mieſtą.

19. Ir * nuſipirko dirwą nū waiſū Emor, tėwo Siſėmo, uſ ſimtą grāſū; eze jiſſai attieſe ſa- wo ſėtrą.

* Ƒoj. 24, 32.

20. Ir paſtaiſe ezonay altoru, ir meldėſi wardo wiſſogāliuczia Diawo Izraėlo.

34. Pėrſkyrimas.

Donės apgėdinnimas dara bibi Ƒranjo praliejimā.

Dyna, Leōs duſte, furre ji Jo- ſubui pagimde, iſėjo duſteres tōs žėmės apžwalgyt.

2. Tą

2. Tę památęs Sifėmas, Emoro sunus, Ewito, tōs žemės pono, ėme ję, ir sugulėjo su je, ir apžaidę ję.

3. Ir jo ėirdis prilippo prie jōs, ir mylėdam's tę mergę meilingay su je ėalbėjo.

4. O Sifėmas täre sawo tėwui Emorui; nupirkt man tę mergaitę per pacę.

5. Ir Jofubas ištire sawo dukterį Dynę apgėdintą; ir jo sunus buvo prie bandōs ant lauķo; ir Jofub's tylėjo iķi jiems ateinant.

6. Tai Emoras Sifėmo tėwas iķėjo pas Jofubą, su jūmi ėalbėti.

7. Tame tarpe parėjo Jofubo sunus iš lauķo; ir tai girdėję supyķo ir labay apsirustawo, ėad jis tokią durnystę ant Izraelo buvo daręs, ir Jofubo dukterį apžaidęs; nės taipo ne reiktu buti.

8. Tai Emoras su jeis ėalbėdam's täre: mano sunaus Sifėmo ėirdis uřigeide jūsų dukterį; meldžiu, dūķite ję jamui, i pacę.

9. Susigėntauķit su mumis, ir dūķite mums sawo dukteres, o jus wėl wėķite mūsų dukteres.

10. Ir gywėnķite su mumis, žėme bus jums atwirra, gywėnķit, elģkitiės ir apsipelnyķite toje.

11. Ir Sifėmas täre jōs tėwui ir brōlams: buķite man malonus; tę jūs sakysite, tai jums dūsu.

12. Prařķit tiķt drąsey iš manęs ir ėrāiczio ir dowanā, ař tai wiřlab dūsu, ėieķ tiķt prařķit; tiķt mergę man dūķit per pacę.

13. Tai Jofubo sunus atsāķe Sifėmui ir jo tėwui Emorui priģāutinay todėl, ėad jū sėřū Dyna buvo apķaista,

14. Ir täre jiems: mės ne galim tai daryt, ėad mes sawo sėřeri dūtumbim wyrui ne apķaustitam; nės tai mums gėda butu.

15. Tac̄au, tai mes darysim pagal jūsų wālę, jey jūs mums lygus pastōsite, ir wis, ėas wyrįķķa yra tarp jūsų, apķaustysite;

16. Tai mes sawo dukteres jums dūsim, ir jūsų dukteres wėsim, ir pas jus gywėndami wienais žmōnėmis pastosim.

17. O jey jūs ne norite apřimti apsipķaustyt, tai mes sawo dukterį ėmę ėalin trāuķsim.

18. Tie žodzei geray patiķķo Emorui ir jo sunui.

19. O jaunįķaitis tāsai ne trāuķķo tai daryti; nės jis uřigeide Jofubo dukters. Ir jis garbėj' buvo uř wiřsus sawo tėwo namūse.

20. Taigi priėję Emoras ir jo sunus Sifėms po miesto wartū, ir susiķalbėdamu su mieřczonimis täre:

21. Šzie žmōnes paķaiingay su mumis gywėna, ir nor ėoj' žėmeje gywent ir apsipelnyt. O ir žėmės juķ ganę yra jiems. Wės jū dukteres wėsim, ir jiems mūsų dukteres dūsim.

22. Bet tad̄da jie tai nor daryti, ėad pas mus gywentu, ir wienōs žėmės žmōnėmis pastotu; jey mės wis, ėas wyrįķķa yra tarp mūsų, apķaustysim, lygey ėaip jie apķaustiti yra.

23. Jū banda ir turtas, ir wis ėas jū yra, mums tės, jey tiķtay mes jū ėlausysim, ėad jie pas mus gywentu.

24. Ir jie ėlause Emorui ir jo sunui Sifėmui, wiři, ėurrie pro jo miesto wartus ar iķėjo, ar tėjo, ir apķauste wis ėas wyrįķķa buvo, ėas pro jo miestą ar iš; ar tėjo.

25. O trėczą dieną, ėaip jiems tai dar ėaudėjo, annūdu sunu Jofubo, Simėonas bey Lėwi, Dynės brōludu, ėoņnas ėme sawo ėar

pardą, ir drasę nūjė į miestą nus
šawino wis, kas tikt wyriškā buwo.

26. O uzmūgė ir Emorą bey jo
sūnu Sifēmą, žmonimi sawo kar
dū, ir isēmė sawo sesserį Dyną iš
namū Sifēmo, ir ējo šalim.

27. Tai Jofubo sūnus atėję pas
uzmuštūsus ir išplėgė miestė wis
są naudą, todėl, kadangi jie jū sė
sert buwo apjaidę.

28. Ir ēmė jū awis, jāuczius,
asilus, ir kas ar miestė, ar ant lau
ko buwo.

29. Ir wissą jū turtą, wissus
waitus ir moteres sugāwė ir iš
plėgė wis, kas namūje buwo.

30. Ir Jofubas tārė Simeonui
bey Lėwi: juddu man bėdōs pada
reta, kad aš piktay apšėlbjam's es
mi po ačiū šoj' žėmėj' gywėnan
cujū, (butent) Kananytū bey Pė
rezytū; o aš mąžas esmi pulkėlis.
Kadda jie dabar susitaras ant ma
nės, tai jie manę užmuš. Taip
aš busi išpūstitas su sawo gim
nine.

31. Alie jūdu atsāke: argi jiems
reiktū su musū sėserimi, kaip su
Eofia kėkė daryti?

35. Pėrskyrimas.

Kaile miršta pagimdidama.

Ir Diemas tārė Jofubui: kėlkis
ir nusitrāuk į Betėlą, ir gy
wėnk czonay; ir pabudawok czo
nay altoru tam Diemui, kursai
taw pasirodė, dėl tawo brolio Esą
wo bėganciam.

2. Tai Jofubas tārė sawo wai
šams ir wišiemis sawo namūse
ėsantiems: pameškite swetimus Die
wus tarp jusū ėsanczus, ir nus
cystikit, bey apšiwilkit kitta is ru
bais.

3. Ir pasikėlę nusitrāukim į Be
tėlą, kad altoru czonay attiescau
tam Diemui, kurs manę išklause
cžėse mano bėdōs, ir su manim
buwo ant kėlo, kurti aš kėlawau.

4. Tai padawė jam wissus bal
wonus jū rankosa buwusius, ir sa
wo auskabas; ir jis pakasė tus po
auzolu, šale Sifem stowinczo.

5. Ir jie iškėlawo. O baimė
Diemo apėmė susėdus tū miestū
aplink ėsanczū, kad jie Jofubo sū
nus ne wijo.

6. Taip nušāko Jofubs į Lu
są, žėmėje Kanaan, Betėle wadin
namą, su wissais žmonėmis su jū
mi ėsanczeis.

7. Ir budawōjo czonay altoru,
ir wadinno tą pietą, Elberėl; to
dėley kad Diem's czonay buwo
pasirodęs jam dėl sawo brolio bė
ganciam.

8. Tai numirė Debora, Kėbės
kės žindinyčė, ir palaidojo ję už
Betėlę po auzolu, ir pramine tą
raudojimo auzolą.

9. Ir Diem's wėl Jofubui pas
sirodė, kaip iš Mesopotamiōs bu
wo parėjęs; ir zegnojo jį.

10. Ir tārė jam: tu Jofuba
pramintas esi; alle ne busi dau
gians Jofubu wadinnam's, * bet
Izraėl bus tawo wardas. Ir tais
po Izraėlu jį wadinna.

1 Kar. 18. 31.

11. Ir Diem's sakė jama aš es
mi wišagalasis Diemas, buk wai
singas ir platinėlis; žmones ir žmo
nū pulkai iš tawo waitu rąsis,
ir karālei pastos iš tawo rietū.

12. O žėmę Abraomui bey Izāōs
fui dūtą, aš taw dūsu, ir tawo
waitams po tawo galwēs.

13. Taip Diem's užjenge nū
jo, iš wietōs, kur su jūmi buwo
kalbėjęs.

14. Bet Jofubas attiesė pamink
lą iš akmens darytą toj' wietoj',
kur su jūmi buwo kalbėjęs; ir už
pylė gėrimo apierą ant to, ir ap
pylė jį aliejumi.

15. Ir Jofubas pramine, tą
pietą

wietā, kur Dievs su jūmi buwo
palbējs, Bētel.

16. Ir jie iškēlāwo iš Bētel; ir
taip dar tikt warsnas buwo iškē
Eprato, tai Kaēle pagimde.

17. Ir jei labay sunkus buwo
tas pagindinmas. O taip jei taip
sunkiey stōjos, sākē jei pribuwēja:
nesibijofis, nēs ir. Ši suns tu tur:
rēši.

18. Bet taip jē dūšē jau iškēdo,
ir turrējo mirti, pramine jē Benos
ni; aile jo tēw's jē pramine Ben
jamin.

19. Taipo numirre Kaēle ir bu
wo palaidota ant kēlo, priēš Epras
tā, dabar wadinnama Betlēem.

20. Ir Jofubās attiese paminēs
jimo sūlpā ant jos grābo, tas yra
Kaēlēs grabas iškē šei dienai.

21. O Izraēlas iškēlāwo, ir
attiese sawo bētrā anna pus Eory:
cžōs Eder.

22. Ir nusidawe, Izraēlui toj
semj' gywēnant, Rubenas nuējes
sugulē ju Bilga, sawo tēwo neti:
ra moterimi; o Izraēlas tai ištys
re. Bet Jofubās turrējo dwylīka
sunū.

23. Sunus Lēds šittie buwo:
Rubēnas pirmgimmes Jofubo su
nus, Simeon's, Lēwi, Judas,
Jazār's ir Sebulon's.

24. Sunus Kaēlēs buwo: Jof
zēpas bey Benjamin's.

25. Sunus Bilgōs, Kaēlēs su
gines: Dan bey Naptali.

26. Sunus Silpōs, Lēds slugis
nēs: Gad bey Affer. Tie yra su
nus Jofubo, Mesopotamjōj jam
užgimne.

27. Ir Jofubās atējo pas sawo
tēw: Jzaoķā i Mamrē, didžausaj
miestā wadinnama Ebron; kurre
me Abraomas ir Jzaoķas swēti
mi yra buwē.

28. Ir Jzaoķas buwo sulāukēs
šimtā ir aštūnis dēšimtis mētū.

29. Ir pašēns numirre. Ir
jis palaidojam's buwo, pas sawo
žmones, pašēns ir šio amžio nu:
grisēs; ir jō sunudu Esawas bey
Jofubās palaidojo jē.

36. Pērsīrimas.

Esawo gimmine.

Szitta yra gimmine Esawo,
wadinnama Edom.

2. Esawas wēde saw moteres
iš dukterū Kannan: Adā dukterū
Elono, Etyto, bey Alibama duk
teri Ano, sunaus Zibēono, Ewito,

3. Ir Basmata Jfmaēlo duktes
ri, Liebejoto sēseri.

4. Ir Adā pagimde Esawū
Elypā; o Basmata pagimde Kes
guēlā.

5. Alibama pagimde Jeusā,
Jaelamā bey Korā. Tai yra Esā
wo waikāi, kurrie jam užgimne
jēmēje Kanaan.

6. Ir Esawas ēmes sawo moter
es, waikus bey dukteres, ir wis
sas dušias sawo namū, sawo
turtā ir wissā banda, su wissu lab
bu, ka tikt' jēmēje Kanaan buwo
nusipelnes, ir nusitrāuke i Pittā
jēmē, šalin nū sawo brolio Jof
ubō. * 5 Moiz. 2, 5.

7. Nēs jū turtas buwo perdis
dis, kad ne galējo Eruwoj' gywēn
ti, o jēme, kurroj' jie swētīmē
buwo, ne galējo išlaityti daugybē
jū bandōs.

8. Taipo Esawas gywēno ant
kalno Seir. O Esawas yra Edoms.

9. Szitta yra gimmine Esawo,
iš kurrio Edomitai rādos ant kal
no Seir.

10. Ir taip wadinname prawais
kai Esawo: Elipas sunus Adōs,
Esawo moters. Kēguēlis sunus
Basmatēs, Esawo pacžōs.

11. O Elypo sunus šittie buwo:
Teman, Omar, Zepo, Gaētam
bey Bēnas. 12. Ir

12. Ir Timna buwo netikra moteristė Elypo, Esawo sunaus, ta jam pagimde Amalek. Tai yra waikai Ados, Esawo paczds.

13. Bet Reguelės waikai fittie yra: Naat, Sera, Samma, Missa. Tai yra waikai iš Basmatos, Esawo paczds.

14. O waikai Alibamos, Esawo paczds, dukters Ano, sunaus Zibeono, fittie yra, furruš jiji Esawui pagimde: Jėus, Jaėlam ir Kora.

15. Szittie yra funigaišczei tarp waikų Esawo: waikai Elypo, pirmgimuso Esawo sunaus fittie yra: funigaištis Tėman, funigaištis Omar, funigaištis Zepo, funigaištis Kėnas.

16. Kunigaištis Kora, funigaištis Gaėtam, funigaištis Amalek. Tai yra funigaišczei iš Elypds gimnė, žėmeje Edom, furrie yra waikai iš Ados.

17. O fittie yra waikai Reguelo, Esawo sunaus: funigaištis Naat, funigaištis Sera, funigaištis Samma, funigaištis Missa. Tai yra funigaišczei iš Reguelo, žėmeje Edomytū, ir yra waikai iš Basmatos Esawo paczds.

18. Szittie yra waikai Alibamos, Esawo paczds: funigaištis Jėus, funigaištis Jaėlam, funigaištis Kora. Szittie yra funigaišczei iš Alibamos, dukters Anos, Esawo paczds.

19. Tai yra Esawo waikai, ir jų funigaišczei. Jis yra Edoms.

20. O waikai Seiro, Orytėno, furs žėmeje gywėno, fittie yra: Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, Disjon, Ezer, bey Disan.

21. Tai yra funigaišczei Oritei nū waikū Seiro, žėmeje Edom.

22. Bet Lotano waikai buwo fittie: Ori bey Emam: o Lotano sessū wadinnama buwo Timna.

23. Waikai Sobalo fittie buwo: Alwan, Manaat, Ebal, Sėpo, bey Onam.

24. Waikai Zibeono buwo: Aja bey Ana. Tai yra ansai Ana, furs pūšczoje aslarflus isrado, sawo tėwo Zibeono asilus be ganydams.

25. O waikai Ano buwo: Disjon bey Alibama, tai yra dukte Ano.

26. Waikai Disono buwo: Emdan, Ešban, Jėtran bey Karan.

27. Waikai Ezero buwo: Bilan, Sawan bey Ašan.

28. Waikai Dizano buwo: Uz bey Aran.

29. Szittie yra funigaišczei Orytū: funigaištis Lotan, funigaištis Sobal, funigaištis Zibeon, funigaištis Ana,

30. Kunigaištis Disjon, funigaištis Ezer, funigaištis Disan. Tai yra funigaišczei Orytū, furrie Karalawo žėmeje Seir.

31. O Karalei, furrie žėmeje Edom walde, pirm neng waikai Izraėlo Karalū turrėjo, fittie yra:

32. Bėla buwo Karalus Edomo, sunus Beoro; ir jo miestas buwo pramintas Dinaba.

33. Ir Bėlui numirrus i jo wietą Karalumi pastojo Jobabas, sunus Sera iš Bazra.

34. Jobabui numirrus Karalus mi i jo wietą pastojo Usam iš Temanytū žėmės.

35. O Usamui numirrus, Karalus mi i jo wietą pastėjo Adadas, sunus Bedado, fursai Midianitus ismuše ant Moabytū dirwds, ir jo miestas pramintas buwo Awit.

36. Adadui numirrus Karalumi pastojo Samla iš Masref.

37. Samlui numirrus, Saulas Karalumi pastojo iš Refobot pas wandeni.

38. Saului

33. Saului numirrus ī jo wietā Karalumi pastojo Baal; Anan, sunus Ašboro.

39. Baal; Anui Ašboro sunui numirrus, ī jo wietā Karalumi pastojo Adaras, ir jo miestās pramintas buwo Paqu; ir jo pati wadinnama buwo Meetabeel, duktē Matrēdo, duktē Mēsaabo.

40. Taipō wadinnami buwo Kunigaišcei Ešawo jū gimminēsa, wietosa ir wardūse: Kunigaištis Timna, Kunigaištis Alwa, Kunigaištis Jetet,

41. Kunigaištis Alibama, Kunigaištis Ela, Kunigaištis Pinon,

42. Kunigaištis Rēnas, Kunigaištis Teman, Kunigaištis Mibzar,

43. Kunigaištis Magdiel, Kunigaištis Iram. Tai yra Kunigaišcei Edomo, kaipo gywēno sawo tēwiškej. O Ešawas yra tēwas Edomitū.

37. Pērsēyrimas.

Jozēpas īš parīds sawo broļu parbūdams. **D** Jozēbas gywēno toj' žēmēj', kurroj' jo tēwas sweczīu buwes, butent žēmēje Kanaan.

2. O tai yra gimminēs Jozēbo: Jozēpas buwo septynolika mētū, kaip jissai pēmenimi bandōs pastoj jo su sawo broleis; ir tassaiwaiš's buwo pas waišus Bilgōs bey Silpōs sawo tēwo moterū, ir pasafy dawo sawo tēwui, jey kur pīkta kalba apie jūs buwo sāfoma.

3. Bet Izraēlas Jozēpā daugiaus mylējo, kaip wišsus sawo waišus, todēl kad jis jam pasēnufam buwo ušgimmes, ir padarydino jam mārگا sērmēga.

4. O kaip jo brolei tai mātē, kad jo tēwas jī daugiaus mylējo, uš wišsus jo brolus, * ne apfente jī, ir ne galējo su jūmi meilingay kalbēti.

* Darb. 7, 9.

5. Priegtam Jozēpas wienā kartā sapnā mātē, ir ta pasafōjo sawo brolams; tai jie jū daugiaus jī ne apfente.

6. Tēs jis sāfē jīems: girdēkit kā aš sapnē maczau:

7. Man rōdēs, buš mes pēdus berišā ant laufo, ir mano pēdās atsitīese ir stowējo, o jūšū pēdai aplinkūy klonojos priēš mano pēdā.

8. Tai sāfē jam jo brolei: argi tu musū Karalumi pastōtumbēi, ir ant musū ponāwōtumbēi? ir jie dar jū daugiaus jī ne apfente dēl to sapno ir jo kalbōs.

9. Ir jis dar fittā sapnā mātē, tā taipjau pasafōjo sawo brolams ir sāfē: stay, aš dar fittā sapnā maczau: man rōdēs, buš saule bey menū, ir wienolika žwaigždes man pasiklonojo.

10. O kaip tai jo tēwui bey jo brolams apsafyta buwo: pabāre jī jo tēwas, safydam's jamui: kas tai per sapnas, kurri tu regējei? argi aš, bey tawo mōtina, ir tawo brolei atējē taw ī Fiēlus pulsim?

11. Ir jo brolei neapfente jī. Bet jo tēwas ne ušmiršo tū žodžū.

12. O kaip jo brolei nuējo gai nyti bandā sawo tēwo ī Sifēmā,

13. Tare Izraēlas Jozēpui: ar ne tawo brolei bandā gāno pas Sifēm? eikš, aš tawę pas anus nususū. O jis atsāfē: stay.

14. O jis tare: nuējes weizdēš bau geray apie brolus ir bandā dēstis; ir atsafyē man, kaip tēt rāsi. Ir nusunte jī īš pašalnēs Ebron, kad ī Sifēma nueitu.

15. Tai rādo jī nefursai wyr's ant laufo beflajojanti, tas jī paš klāuse tardam's: kō tu jēškai?

16. Jis atsāfē: aš jēškau sawo brolus; meldžiu, safyē man, kur jie gāno?

D

17. Tas

17. Tas vyr's atsāķe: jie iņ cze šalīn nušwāre; nēs girdējan jūs saķancjus: eikime t Dotanę. Tai Jozēpas sēķe sawo broļus ir sura: do tus Dotane.

18. O ģaip jie iņ tolo jē pamāte, jam dar jiems ne prišārtinus, su šitare, ji nuķawinti.

19. Ir sāķe tarp sawes: ant! sa pnōtojis ateit.

20. Ģaigi susistojē užmuķim jē, ir i mēte i kokiņ dūbe saķyķim: žwēris jē papjowe, tai matysim, ģas bus iņ jo sapnū.

21. O Rubēnas tai girdējes, norējo jē iņ jū ranķū iņplēķti ir tāre: ne nuķawitķime jē.

22. Ir Rubēnas tolaus jiems saķē: ne pralieķite ģraujā, bet mēķite jē i dūbe, cze pūsczoj' ēsancze, neigi pridēķit sawo ranķas prie jo. O jis norējo jē iņ jū ranķū iņplēķti, ģad jē pas sawo tēwā parwēķtu.

23. O ģaip Jozēpas pas sawo broļus atējo, iņwilķo jie jo Ser mēģa su margaje sērmēģa, ģurreģ jis buwo apsiwilķes,

24. Ir ēme jē imette t dūbe; o ta dūbe buwo * tuķcza ir be wan dehs. * Ģaķ. 9, 11.

25. Ir pasiķēdo wālgit. Tame tarpe jie apsiķwalģe ir māte diddi pulķā Ģsmaēlitū ateinant iņ Ģyle ad, su sawo werbludais, wiķso: ģias branges žoles neģanczeis, bal samā bey mirģā, ir ķelāujant t Ģgyptā.

26. Tai sāķe Ģuda sawo broļams: ģā maczij' mums, sawā broļi nuķawinti, ir jo ģraujā užslēpti:

27. Ģuēģe pardūķim jē Ģsmaēlitams, ģad muķū ranķos ant jo ne susigrieķitu; nēs jis yra muķū broļis, muķū ģun's ir ģraujas. Ir ģe paķluso jamui.

28. Ir ģaip Ģidianitai, tie ģup: eķei praķelāwo, iņķrāuķe jē iņ dū: bē, ir pārdawe jē Ģsmaēlitams

uķ dwideķimt šidabrininkus. Tie jē nugabēno t Ģgyptā.

29. O ģaip Rubēnas wēl pas dūbe parējo, ir Jozēpā ne rādo toģe, iņplēķe jis sawo rubā,

30. Ir wēl atēģes pas sawo broļus tāre: jau nieta cģe waiķo, ģur aķ dēķūs?

31. Tai jie ēme Jozēpo sērmēģā, ir oķi papjowē imerķe tģ t ģraujā.

32. Ir nusunte tģ mārgā sērmēģā, ir parneķdino tģ sawo tēwui, saķyķdami: tģ mes rādom; ģurēķ, artai tawo sunaus sērmēģa, ar ne?

33. Bet jis paziņno jē ir tāre: tai mano sunaus sērmēģa; piķta žwēris jē suēde, drāķtanti žwēris jē sudrāķķe.

34. Ir Ģoķub's sawo rubus tģ pleķģes ģaķu apsiķcute, ir gedējo ilģay dēl sawo sunaus.

35. Ir wiķķi jo sunus bey duķteres priējo, norēdami jē nuram: dit; alle jis ne norējo nuķiramdy: dint, ir tāre: aķ gedēdam's nuķaķ: su t ģāpines pas sawo sunū. Ir jo tēwas apwerķe jē.

36. Bet Ģidianitai pārdawe jē Ģgypte Ģotiparui, Ģaraono ģamār: ninķui, ir wyrānsam užweizķdui.

38. Ģērķķyrimas.

Ģudo ģraujā - ģēda su Ģamore.

Ģū cģēķ' nuķidawe, ģad Ģuda ģemyn nuķitrāuķe nū sawo broļū, ir priķtoģo prie neķurrio wyro iņ Odollam, Ģra wadinnamo.

2. Ir Ģuda pamāte cģe neķurrio Ģananytiķķo wyro duķteri, tas wadinnamas buwo Sua; tģ jis wēde.

3. Ir ģaip su je sugullējo, jē neķcza paķtoģo, ir paģimde sunū, tģ jis Ģērā pramine.

4. Ir jē wēl neķcza paķtōģuķ, sunu paģimde, ģurri jē Onan pra: mine.

5. Ji

5. Ji dar wël sunu pagimde, tą mojo jis kėkė ešancę; nės ji sawo wėda buwo uždengusi.

6. O Juda nupiršo sawo piramjam sunui Gėrui pაცę, Tamar wadinname.

7. Alle jis nelabas buwo po ašim Pono Diewo; todėl Diews jį žavinno.

8. Tai Juda täre Onanui: * gulėis prie sawo brolio pაცős, ir wėk ję, kad sawam broliui waiķų gamintumbei.

* 5 Mat. 25 5. Matt. 22. 24.

9. Alle Onanas žinnodam's, tus waiķus ne jo paties busencius kad jissai suguls su sawo brolio pაცę, tai jis sawą sėklą palėdo ant žėmės, ir prapulde tą, kad sawam broliui ne dūtų sėklės.

10. Tai Ponui Diewui ne patiko, kę jis dare; ir jį taipojau žavinno.

11. Tai sėkė Juda sawo marcei Tamar: pasiķ nagle sawo tėwo namūse, iķķōl mano sunus Sėla užaug. Nės jis dumojo: rasi ir tas numirtu, kaip jo brolei. Taip Tamar nuėjusi pasiķ: kō sawo tėwo namūse.

12. O kaip daug dienų jau buwo praėjusos, numirre Suōs dukte, Judo pati. Ir kaip Juda buwo iģ gedėjes, nuėjo jissai sawo awjū ėirpti i Timnat, su sawo ėerdzum' Irę i Odollam.

13. Tai apėkė Tamorei: štay, sawo uģwis nueina i Timnatus sawo awjū ėirpti.

14. Tai ji naglės rubus, ėurreis wilķėjo iģwilķo, ir apėsaute su ėreiste, ir uždengusi pasisėdo už wartū, laukė pas kėlą, ant Timnātū linkay; nės ji mātė, Sėlą užaugusi, o ję taczaus jam i pაცę ne dūtą.

15. Kaipgi Juda ję pamātė, du

16. Ir priejes prie jōs pas kėlą, täre jei: melozu, dūk man pas tawę gulėti; nės jis ne žinnojo, ję sawo marcę ešancę. Ji atėkė: ėagi man dūk pas manę gule: dams?

17. Jis täre: aš taw oži iģ ėais menės susu. Ji atėkė: tai dūk man užstatą, iķķōl man susu.

18. Jis täre: ėagi tu per užstatą nori, kad aš taw dūczau? Ji atėkė: tawo žiedą, ėepurro šnūrą hey lązdą, ėurre rancōj' turri. Tai jis jei dāwe tai, ir sugulle su ję; o ji pastojė nēščza.

19. Ir ji atėķēlusi nuėjo, ir nusante ėreiste: ir sawo naglės rubais (wël) apėwilķo.

20. O Juda nusunte jei oži per sawo ėerdzu iģ Odollam, kad jissai užstatą wël atimtu iģ moteriģ: kės, o jissai jōs ne rādō.

21. Tai jissai paķlause žmones to ėampo ir täre: ėame yra anna kėkė, ėurri laukė pas kėlą sėdėjo? jie atėkė: ne buwo cze ne jokios kėķės.

22. O jissai pas Judą wël paręgryģes täre: aš jōs nerādau; prieģ tam ir sėko žmones to ėampo, ne jokią kėķę czonay ne buwuse.

23. Juda sėkė: ji tesžinnos; juķmus taczau dėl to ne galapėķēlbtį; nės aš sunczaus oži, o tu ję ne radai.

24. Po trijų mėnesių apėkė Jui: sawo marti Tamorė apėķē: šāwo, o štay, be kėķāudama ji nēščza pastojė. Juda täre: atwėsi ėit ję, kad butu sudėginta.

25. O kaip ję atwėdė, nusunte ji pas sawo uģwį tardama: iģ to wyro aš nēščza pastojau, ėurrio ėie daitai yra. Ir täre: bau tu ir pažysti, ėiēno ėis žiedas, ir ėis šnūras ir ėi lązda yra?

D 2

26. Juda

26. Juda išpažinno tai ir täre: ji teisėsne yra už mane; nės aš ję ne davjau mano sunui Sėla. Alle tačjau jis ne sugulle su jė daugiaus.

27. Ir kaip czėsas priėjo, kad ji pagimditu, dwyni radosi jės žyuate.

28. O begimdėdama wiena rana: ka išsikiso. Tai pribuwėja raudona sūlą užrišo ir täre: tas pirma išeis.

29. Bet kaip tassai sawo rančą wėl itraukė, išėjo jo brolis ir ji täre: kam tu sawęs dėl toki plyši plėšei? ir pramine ji Perez.

30. Pastuy išėjo jo brolis, kirs raudoną sūlą aplink sawo rančą turrėjo. Ir pramine ji Sėra.

39. Pėrstyrimas.

Jozėpo sluzba, miežlibyste ir apkalėjimas.

Jozėpas buwo nuwėstas i Egiptą; o Potyparas, Egiptiškasis wyr's, Paraono kamárninkas ir wyr's rąsajis užweizdas, pirko jį iš Ismaėlitėnų, kurrie jį nugalėno.

2. Ir Pon's Diew's buwo su Jozepu, ir jis palaimingas wyr's pastojo; ir buwo sawo pono, Egiptiono, namūse.

3. Ir jo pon's mātė, kad Pon's Diew's su jūm' buwo; nės wis, kę jis tikėt dārė, Pon's Diew's žegnojo per jį.

4. Taip kad jo Pon's jamui labay malonus buwo, ir jis pastėjo jo tarnu; tas jį dėjo i užweizdą sawo namū, ir wis, kę tikėt turrėjo, po jo rančū padawė.

5. Ir iš to czėso, kaip jis i užweizdą jį dėjo ant sawo namū ir ant wisso sawo turto, Pon's Diew's žegnojo Egiptiono namus dėl Jozėpo; ir jis wissur jaute Diewo žegnong wissam daiktė, kę tikėt turrėjo, taip namėj' kaip ir ant laužo.

* P. 30, 27.

6. Todel wislab, ka tikėt turrėjo, padawė po Jozėpo rančū, ir pats nieko nesirūpino, kōley jį turrėjo, tikėtay, kad wālge bey gėrė. O Jozėpas gražus ir wiežlybs ant wėis do buwo.

7. Ir po šū nusidawimū trė: pijos, kad jo pono pati ušigeide Jozėpo, ir täre: gullėk pas mane.

8. Alle jis to gynesi ir täre jei: stey, mano pon's ney wieno daikto nesirūpin jo namūse esans czio dėl manęs, ir wislab man po mano rančū padawė.

9. Ir nieko taip didžio tur sawo namūse, kę jis man butu užlais kęs, kaip tikėt tawę, kadangi tu jo pati essi. Kaipgi aš galėczau taip sunkiey nusijengt, ir * prieš Diewą susigriešit. * Pam. 8, 13.

10. Ir ji kas dien tus žodžus prieš Jozėpą kalbėjo; o jis jei ne paklusso, kad arti prie jės miegōtu, arba aplink ję butu.

11. Bet nusidawė wieną dieną, kad Jozėpas i butąėjo sawo darbą atlikt; ir ney wiens šeimynōs ne buwo namėj',

12. O ji nutwėtusi jį prie jo sermėgōs täre: gullėk pas mane. Alle jis sermėgą palikto jės rana: foje, ir bėgte išbėgo iš butto.

13. Taigi ji matydama jį sawo sermėgą jės ranfoje paliktu ir išbėgusi,

14. Szaukė ji šeimynōs butte ir tārė jiems: stey, jis mums tą Ebrėišką wyrą atwėdė, kad mus apgėdintu. Jis pas mane iėjės, norėjo pas mane gullėt', alle aš prašukau didzu balsu;

15. Ir kaip jis girdėjo mang labay šaukiančę, tai jis sawo sermėgą pas mane paliktes bėgte išbėgo iš butto.

16. Ir ji padėjo jo sermėgą pas sawę, ikki jo ponui namūn parsinant.

17. Ir

17. Ir safe jamui tus paczus
žedzus, tardama: Ebrėiškas an-
sai bern's, kurri mums atwedel,
tėjes pas mang, norejo mang ap-
gėdint;

18. Alle man bešlykiant, ir rėkiant,
palikto jis savo sermėgą pas ma-
nė, ir išbėgo.

19. Jo pon's girdėdam's tą kal-
bą savo paczės, sakanczės: taipo
dare man tawo bern's, labay su-
pyko.

20. Ir ėmęs ji imette i temny-
czią, kur karālaus kálinei apkalti
gullėjo, ir jis gullėjo cze kalėjime.

21. Alle * Pons Diews buwo su-
jūmi, ir išrōde jamui savo susi-
millimą; ir dawe jam malonės
rašti po akiū užweizdo to kalėjimo.

* Darb. 7. 9.

22. Tassai padawe po jo rankės
wissus apkaltūsus tame kalėjime,
kad wis, kas nusidawe, per jį
stojos.

23. Nės užweizdas kalėjimo
nieko nesirūpino; nės Pons Diews
užstojo Jozėpą, ir kę jis tikė dāre,
tai buwo Diewo pėržegnota.

40. Pėrstyrimas.

Jozėpas išguldo kalnicmė jū sapnų.
Ir nusidawe po to, kad wyn:
užweizdas karālaus Egypto ir
walg; užweizdas nusidėjo prieš
savo wiespatį, karāly Egypto;

2. Ir Paraonas supyko ant ab-
bėjū savo kamárninkū, ant wy-
rausojo wyn; užweizdo ir ant wy-
rausojo walg; užweizdo,

3. Ir dedino jūs i temnyczą dwa-
ro priweizdėtojo nammūse, kur
Jozėpas apkalt's gullėjo.

4. O dwaro priweizdėtojis stāte
Jozėpą ant jū dwėjū kad jiems blā-
žitu, ir sėdėjo kelles dienas ka-
lėjime.

5. Ir jūdu sapnāwo, wyn; už-
weizdas ir walg; užweizdas karā-
laus Egypto wieną nakti, kōžnas

sawo sapnā; ir kōžno sapnas tur-
rėjo sawo išmanimą.

6. O kaip Jozėpas anksti pas-
jūdy tėjo ir mātė kad abbudu
smutnu buwo,

7. Klāuse jis jūdu tardams: kō-
dėl judu šen dien' taip smutnu
ėsat?

8. Jūdu atsakė: mudu sapnā-
wowa, ir ne turriwa ne wieno,
kurs mum dwiem tai išgulditu.
Jozėpas täre: išgulditi Diemo
darbas yra, alle taczans pāsako:
fita man.

9. Tai wyrāusas wyn; užweiz-
das pāsakojo sawo sapnā Jozėpui,
ir täre jam: aš sapnāwan: buš
wynmėdis po mano akčiū ėsas;

10. Tas turėjo tris šakas; ir
žalūdams āugo bep žydėjo, ir jo
āgos issirpo.

11. O aš Paraono kypką turė-
jau sawo rankoj'; ir ūgū ėmęs
suspaudžau tas i kypką, ir kypką
dawjau Paraonui i ranką.

12. Jozėpas tare jamui: tai yra
jo išguldimas: trys šakos yra
trys dienos.

13. Po trijų dienū Paraonas
tawą galwą pačūštis, ir tamę
wėl ištatis i tawo urėdą, kad tu
kypką jam i ranką dūtumbei, pa-
gal sėnā budą, kaip dar jo wyn:
užweizdas buwai.

14. Alle * minnėk manęs, kad
taw geray sėšis, ir mielasirdystę
man išrodyp, ir primink Paraonui,
kad jis mang išlėistu iš šio butto.

* Luk. 23, 42.

15. Nės aš iš Ebreonū žėmės
slapczy esmi pawōgtas; o prieg-
tam aš cze ir nieką ne dariau, kad
jie mang apkāldino.

16. O kaip wyrāusas walg; už-
weizdas suprāto, tą išguldimą gerą
ėsanti, täre jis Jozėpui: ir aš sap-
nāwan

nawau, buķ aš trīs baltus pinti:
nus ant sawo galwās nēķas;

17. Ir wiršuttiname pintini:
wissokius pyragus Paraonui; o
paufšczi lēse iš pintinio ant ma:
no galwās.

18. Jozēpas atsaķydams tare:
tai yra išguldimas: trys pintinei
yra trys dienos.

19. O po trijū dienū Paraonas
iškēls tawo galwā, ir paķars ta:
wē i mēdī, ir paufšczi sulēs tawo
mēšā nū tawā.

20. Ir nusidame trēcziā diena,
kad Paraonas šwente diena sawo
užgimimui, ir jis ezēsni kēle wi:
šiem sawo tarnams. Ir iškēle
galwā wyrāusojo wyn: užweizdo,
ir galwā wyrāusojo walg: užweiz:
do iš sawo tarnū.

21. Ir ištate wyrāusaji wyn:
užweizdā wēl i sawo wyn: urēdā,
kad kupa pridūtu i Paraono
rankas.

22. Alie wyrāusaji walg: už:
weizdā dāwe paķarti, pagal Jo:
zēpo išguldimā.

23. O wyrāusas wyn: užweiz:
das ne minnējo Jozēpo, bet jo
užmiršo.

41. Pērskyrimas.

Jozēpas i didē garbē iškēlamas.

Ir po dwējū mētū Paraonas
sapnā mātē, buķ jissai stowis
pas wāndeni,

2. Ir buķ matas iš wanden's
iškūpant septynes gražes rēbes
kārwes, einančes ant ganyklės
žolėje.

3. Po to mātē dar fittas septy:
nes kārwes iš wanden's iškūpan:
čes, tos buruo bjauros ir lēsos;
ir stowėjo pas anas kārwes prie
kranto wanden's.

4. O anos bjauros ir lēsos suēde:
tas septynes gražes ir rēbes kār:
wes. Tai pabūdō Paraonas.

5. Ir jis wēl užmigges iš naujo

sapnāwo, ir mate septynes war:
pas iš wieno šaudō āugančias,
pilnas bey stōras.

6. Paštuy ir mātē septynes plo:
nas ir apšwillintas warpas āu:
gančias.

7. O septynos plōnos warpos
prarijo septynes stōras ir pilnas
warpas. Tai Paraonas pabūdēs
numāne, sapnā ēsanti.

8. O prausus jo dušē diddey
pasirūpino; ir išsuntēs, suwadini:
dino wissus burtininkus Egypto;
žemēs, ir wissus išmintingūsus,
ir pasakojo jiems sawo sapnudu;
alle tze ney wien's ne buwo, kurs
Paraonui tūdu butu galējes iš:
gulditi.

9. Tai wyrāusas wyn: užweiz:
das Paraonui kalbēdam's täre:
aš šen dien' atsimenu sawo griekū;

10. Kaip Paraonas ant sawo
tarnū supyko, ir manę su wyrāu:
soju walg: užweizdu apkaldino
dwato priweizdētojo butte,

11. Tai mudu abudu wieng
nakti kōžnas sawo sapnā mātewa,
kurrū išguldimas mum dwiem
nusitiško;

12. Lēsa buruo pas muming
Ebreiškās jauniātis, dwaro pri:
weizdētojo tarn's, tam tai pasas
kojowa. Ir jis mum dwiem iš:
gulde sapnudu, kōžnam pagal jo
sapnawimą.

13. Ir kaip jis mum dwiem iš:
gulde, taip nusidame. Lēs aš wēl
i sawā urēdā esmi ištatyts, o an:
sai esti paķarts.

14. Tai Paraonas nusuntēs Jo:
zēpā dāwe parwadyt, ir šubrey:
it iškēido iš temnyčiōs. Ir jis
barzdā nusiskusdino, ir fittais ru:
bais apšwillkēs iējo pas Paraonā.

15. Tai Paraonas iškē jamui:
aš sapnā turrėjau, ir ney wieno
nieca, kuro tū galētu išgulditi.

O aš

O aš girdēju apie tawę sākant, kad tu sapnā girdēdam's, ji gali išgulditi.

16. Jozēpas atsaķe Paraonui: * tai ne mano waleje, alle Diews taczau Paraonui kę gērą apsaķys.

* P. 40. 8.

17. Paraonas pāsakojo Jozepui: aš sapnawau, buķ aš stowēju prie franto wanden's,

18. Ir maczau iš wanden's iš kūpant septynes grażes rēbes kārwes, einanczes jolēsa ant ganyflōs.

19. Ir po jū maczau fittas septynes sudzūwufes, bjaures ir lēsas kārwes iškūpanczes; aš per wissą Egipto:žemę tokiū bjaurū kārwiū ne maczau;

20. O tos septynos lēsos ir sudzūwufos kārwes suēde septynes pirmases rēbes kārwes.

21. O kaip tas buwo praryjusos; nieķo ant jū ne buwo numasnyt, kad tas butu praryjusos, ir buwo bjauros kaip pirma. Tai aš pabuddau.

22. Ir wēl maczau aš sapne septynes warpas ant wieno šaudauganczes, pilnas ir storas;

23. Pašuy užāugo septynos, sudzūwufos warpos, plonos ir apswillusos;

24. Ir septynos plonos warpos prarijo septynes storas warpas. O aš burtininkams tai pāsakiau, alle jie tai ne gal man išguldīt.

25. Jozēpas atsaķe Paraonui: abbu sapnu Paraono wieną tur išguldiną; nēs Diew's apreiskia Paraonui, kę jis kettas daryti.

26. Septynos grājos kārwes esti septyni mētai; o septynos gēros warpos taipojau septyni mētai yra. Wieno išguldimo abbu sapnu yra.

27. Septynos bjauros ir lēsos kārwes po annū iškūpusos pajēnt;

lin septynis metus. O septynos plonos ir apswillintos warpos pajēntlin septynis metus brangaus czēso.

28. Tattaigi yra, kę aš sakiau Paraonui, kad Diews Paraonni rōda, kę jis kettas daryti.

29. Sztay, septyni geri mētai bus per wissą Egipto:žemę.

30. O po tū bus septyni brangus mētai, kad ir ušmiršta bus wisso to apstummo Egipto:žemėje; o brangums išpūstis žemę,

31. Kad nieķo ne žinnoma bus apie tą apstummą dēl brangaus czēso, pašuy ateisenczio; nēs jis labay sunkus bus.

32. O kad tai Paraonas antrą kartą sapnawo, pajēntlin, kad Diew's tai tikray ir weikiey darys.

33. Tatgi Paraonas tesirāpin išmintingo ir protingo kōkio wyro, kurri ant wissōs Egipto:žemės ištatyti;

34. Ir te weizd, kad urēdinin: kus uždētu ant žemės, ir te surenkā penktą dalyką Egipto:žemėje per septynis waisingus metus;

35. Ir te surenk wissōkiū grūdū waisingū metų ateisencziū, kad jamū supiltu i Paraono spykeres, sopōstui miestose, ir ta parawōtu,

36. Kad walgi gātawą rąstu žemėje per septynis brangus metus ant Egipto:žemės ateisenczus, kad žmones badu ne numirtu.

37. Ta kalba geray patikko Paraonui, ir wissiems jo tarnams.

38. Ir Paraonas tāre sawo tarnams: kaip mes galētumbim toki wyrą surąsti, kurreme Diewo Dwase yra.

39. Ir tāre Jozepui: kadangi Diews tai wissab taw apreiskē, taigi ney wien's taip išmintingas ir protingas ne esti, kaip tu.

40. Tawę

40. Tave *dėsu ant mano na-
mū, ir tavo žodžiams wissi mano
žmones tur pašlusius but; alle kas
karaliskai frāsei prigul, aš noru
didėsnis buti uz tave. *Darb. 7, 10.

41. Ir tolaus tare Paraonas
Jozėpui: Stay, aš tave uždėjau
ant wissos Egypto žemės.

42. Ir nutraukęs savo žėdą nū
savo piršto dawe tą Jozėpui į jo
ranką, ir apwilko jį rūbais iš
baltū šilkū, ir užkabinno auksinę
apikaklę ant jo kaklo.

43. Ir pawėlijo jamui wazūti
ant savo antrojo wežimmo ir pirm-
jo iššaukdino: Szittas yra žemės
tėwas. Ir uždėjo jį ant wissos
Egypto žemės.

44. O Paraonas tare Jozėpui:
aš esmi Paraonas, be tavo walės
niek's ney ranką ney koją ne tur
pakelt, per wissą Egypto žėmę.

45. Ir wadinno jį tikrąjį ka-
ralaus dumezu, ir dawe jam paczę,
Asnatą, dukterį Potipėro, Onū
kunigo. Taip o iškelāwo Jozė-
pas, kad žėmę apžwalgytu.

46. O jis trisdesimtis mėtū bu-
wo, kaip po atim' Paraono, ka-
ralaus Egypto, stowėjo; ir išwa-
žamo nū Paraono, ir pėrkelāwo
wissą Egypto žėmę.

47. Ir žėme nėše taip o savo
waisū per septynis waisingus me-
tus.

48. Ir surinko wissotius wal-
gius per tus septynis metus,
Egypto žėmėje āugusus ir pakā-
wojo tus miestāse. Kofie jawai
ant lauko aplink kōją miestą au-
go, tofius jie supyle.

49. Taip o Jozėpas jawus supy-
le, per miera daug, kaip žiezdrū
marosa, taip o, kad ir palowe šai-
tyti; nės jū buwo be ša:laus.

50. Ir Jozėpui du suna užgim-
me, pirm neng tas brangus ezė-
sas priėjo, kurrudu jamui pa-

gimde Asnata, dukte Potipėro,
Onū kunigo.

51. Ir pramine pirmąjį Manas-
sę; nes Dieu's dawe man užmirš-
ti wissū mano wargū, ir mano
tėwo namū.

52. Antrą pramine Epraimą;
nės Dieu's dawe manę augti žė-
mėje mano bėdōs.

53. O kaip tie septyni pigūs
metai pėrėjo Egypto žemėje,

54. Priėjo septyni brangus mės-
tai, apie kurrus Jozėpas buwo
sakes. Ir radosi brangum's per
wissas žėmes; bet per wissą Eyp-
to žėmę ne pristoko dūnōs.

55. O kaip ir wissa Egypto žė-
me jau badą kentėjo, šauke žmo-
nes Paracnai dūnōs. Bet Parao-
nas sake wissiemis Egyptionams:
eikite pas Jozėpą, ką tassai jums
sakys, darykit.

56. Ir kaip per wissą žėmę
brangybe buwo, Jozėpas wissur
atwėre spyķeres, ir pardawe Eyp-
tionams. Ušsa brangybe jo ilgiaus
jo skaudžaus žmones prispāude.

57. Ir wissos žėmes atėjo į Eyp-
tą, kad pirktu iš Jozėpo; nesa
brangum's sunkus buwo per wiss-
sas žėmes.

42. Pėrštyrimas.

Kelone waitū Jolubo į Egypto žėmę
be Benjamyno.

Jolubas matydams, kad jawai
Egypto žėmėj' pardūdami bu-
wo, tare savo sunums: Kam ilgay
žwalgoties?

2. Szitay, aš girdzu, Egypto
žėmėj' jawus pardūdant; nukelā-
wę pirkite mums jawū, kad gywi
išliktumbim, ir ne numirtumbim.

3. Taip o nukelāwo dėšimt bro-
lei Jozėpo, kad Egypto žėmėje
jawū pirktu.

4. O Benjamyne, Jozėpo bro-
li, Jolubas ne lėido su savo bro-
leis

leis drauge Felaut; nēs jis sāke: rassi kofia iškada jam nusiđutu.

5. Taiĥo atējo Izraēlo waiķai jawū pirkti, su Pittais, su jeis Felaujanczeis; nēs ir žēmēje Kanaan brangu buwo.

6. O Jozēpas buwo waldōnas tōs žēmēs, ir pardawe jawū wisieme žmonēms žēmēje. Taigi jo brolei pas jē atējē pasiēlōnojo iķi žēmēs, ir pūle ant sawo wēido po jo aķiū.

7. Ir jis tus pamatēs pažinno jūs ir dējos, buķ jūs ne pazystas, ir rņšczey su jeis Falsbēdam's tare žiems: iķ ģur jus ateinat? jie atsaķe: iķ žēmēs Kanaan, maistā saw nupirkti.

8. O ģaczeig jissai jūs pažinno, ģaczaus jie ne pažinno jo.

9. Ir Jozēpas atšimaine annū dwējū sapnū, ģurrū apie jūs buwo sapnāwes, ir tāre žiems: jus este spēgai, atējē žwalgyt, ģame žēme atwirra butu.

10. Jie atsaķe jamui: aķ ne, miel's wiešpatie; tawo tarnai atējo walģi saw nupirkti.

11. Mēs wiši wieno wyro sunus esme, ir esme wierni; ir tawo tarnai nieķadōs spēgai ne buwo.

12. Jis sāķe žiems: ne! bet jus atējot apsižwalgyt, ģur žēme jums butu atwirra.

13. Jie atsaķe jamui: mēs tawo tarnai esme dwyliķa brolei, wieno wyro sūnus žēmēje Kanaan, o maģausasis dar yra pas musū tēwā; alle wieno iķ jū jau daugiaus niera.

14. Jozēpas tāre žiems: taip yra, ģaip aķ jums saķiau: spēgai jus este.

15. Tūmi aķ jus mēģisu, taip tiķray, ģaip Paraōnas ģyw's yra, jus ne iķeist iķ cģ, pirm neng maģausasis jussū brolis cžōn ateis.

16. Tūsustite wienā iķ jussū, ģur sei atģabēntu jussū broli; o jās busite apķalti. Taiĥo aķ mēģisu

jussū ģalģā, ģau jus tiesā ģalģat, ģau ne. Tēsa jey ne atģabēsit jē, tai jus spēgai este, taip tiķray, ģaip Paraōnas ģyw's yra.

17. Ir dāwe jūs ģruwon paķas wot per tris dienas.

18. O trēcģā dienā jis sāķe žiems: jey norite ģywi iķliķt, tai daryķit taiĥo; nēs aķ * Diemo biķausi.

* P. 50, 19.

19. Jey wierni este, tai wienā sawo broliū suraķintā palikķit tems nyczoj; o jās ģelāudami nugabēns ķit ģā nusipirķot dēley ģādo.

20. Ir atģabēnķit maģajē sawo broli pas maģē; tai aķ wierisu jussū ģodzams, ģad ne turrētumbit mirti. Ir jie dare taiĥo.

21. Bet jie tarp sawēs sāķe: * tai mes dēl sawo brolio nufaltom matydamē tuzģā jo dušōs, ģaip jissai musū mēldēs, o mēs jē ne norējom iķķlausyti; todēl ģi ģēda dabar randaģi ant musū.

* P. 44, 16. P. 50, 21.

22. Rubēnas atsaķydam's tare žiems: ar ne saķiau tai jums, tarģdam's: idant ne susģigriķķit ant to waiķo; o jās ne norējot ķlausyti? dabar jo ģraujas paģēģķomas.

23. Alle jie ne žinnojo, Jozēpā tai iķmānant; nēs jis ģalbējo su jeis per tulkā.

24. Ir jis nū jū atģķreipēs nusīwerķe. O ģaip wēl pas jūs atējo ir su jeis ģalbējo, tai iķ jū ēme Simeonā, ir suriģo jē po jū aķiū.

25. Ir Jozēpas liepe jū ģaķūs jawais priķilt, ir jū pinnigus ģoģnam idēti i jo ģaķā, priģgtam ir cģeringē ant ķelōnēs; ir dare taiĥo.

26. O jie sawo tawōģā ant aķiū uģdēģe ķelāwo ģalin.

27. O ģaip wien's iķ jū sawo ģaķā aģriģo, ģad sawo aķilui abģrāķā dūtu ģaģpadoģ, paģutto sawo piņģigus wirģuģ ģaķe ģegullincģus,

28. Ir

28. Ir tāre sawo broļams: aš atgawan sawo pinnigus, ſtay, ma: nam' ſaķe yra. Tai jie * iſuſimine ir labay nuſigandę tare: Eodel Dien's mums tai dāre?.

* 1 Rom. 17, 32. Jer 4, 9.

29. O ſaip jie namūn parėjo pas sawo tėwą Joſubą i žėmę Kanaan, paſaķojo jam wis, ſas jiems nuſidawe, ir tare:

30. Tas wyr's, ſurs toje žėmėj' wieſpatauja, ſu mumis ruſtay ſalbėjo, ir laiķe mus per ſpėgus tōs žėmės.

31. O ſaip mes jamui atſaķem, mus wiernus eſanczus, ir nieķadōs ſpėgus ne buwufus,

32. Bet eſanczus, dwyliķa bro: lū muſū tėwa ſunus; wieno jau daugiaus ne b'eſant, o mažiaſą dar eſanti pas muſū tėwą žėmėje Kanaan,

33. Tāre wieſpat's tōs žėmės mums: ant to aš numanyſu, bau jus wierni eſat; wieną sawo brolū palikkit pas manę, ir drauge eimę ſopōſtą sawo gimminei nu: ſelaukite,

34. Ir atgabėnkit mažiauſi sawo broli pas manę; tai numanyſu, jus ne ſpėgus, bet wiernus eſanczus; tai aš jums ir juſū broli atdūſu, ir galite žėmėje apſipelnyt.

35. O iſpillant sawo ſaķus ſoſ: nas rādo sawo maſnėli ſu pinnigais sawo ſaķe. O matydam i kad jū maſnėlei ſu pinnigais buwo, nuſigando draug ſu sawo tėwu.

36. Tai Joſubas jū tėw's ſaķe jiems: jus iſplėſat man mano waiķus; Jozėpo jau daugiaus nie: ra, Simeono jau daugiaus nera, Benjamyną norit atimti; juſ man wiſſur bėda!

37. Rubėnas atſaķydam sawo tėwui tare: jey aš jį taw ne wēl atgabėſu, tai nuſawinē mano du:

ſunū; dūiķ tu jį tiſt i mano ram: ſas, aš jį taw wēl atgabėſu.

38. Jis tare: mano ſunus ne ſe: lāus ſu jums; nēs jo brolis nus mirre, ir jis wien's iſliķo. Jey jis ſoſiōs iſķadōs ant ſėlo gautu, ſur jūs ſelaujat, * tai jūs mano žilūs plauķus ſu ſielwartu i grabą nuſaķitumbit.

* 1 Kar. 2, 9.

43. Pėrſtyrimas.

Relone waiķū Joſubo i Egnpto, žėmę ſu Benjamynu.

S brangum's tą žėmę (labay) priſpāude.

2. O ſaip buwo ſuwālge, ſą jawū iſ Egnpto perſigabėnę buwo, tāre jiems jū tėwas: wēl nuſelawę nupirķite mums mažumą wālgio.

3. Tai atſaķydam's jamui Juda tāre: Tas wyr's mums tai * drus tay priſaķe ir tāre: idant ne ateis fit man i mano aķis, jey ne par: ſigabėſite sawo broli.

* P. 42, 20.

4. Jeygu nori muſū broli ſu mumis ſuſti, tai mės nuſelauſim ir taw walgi pirķsim'.

5. O jey tu jį ne nori drauge lėiſt, tai ne nuſelauſim; nēs anſai wyr's ſaķe mums: ne ateikit man i mano aķis, jey juſū brolis ne bus ſu jums.

6. Izraėlas tāre: Kam jūs taip ne geray priſidabojot, kad tam wyrui ſaķēt, kad dar wieno brolio turrit?

7. Jie atſaķe: taſſai wyr's juſ taip labay muſaſlauſinėjo apie mus ir muſū gentis tardams; ar juſū tėw's dar igyr's yra? argi dar ir fitto ſoſio brolio turrite? tai mės atſaķem jamui. ſaip jis mus ſlauſe. Kaipgi galėjom mes taip tiſray žinnoti, jį ſaķysenti: parſigabėnkit ir sawo broli?

8. Tai Juda tāre Izraėlui, sawo tėwui: lėiſt waiķą ſu manim ſe: laut,

lāut, kad pasitaisē kēlātumbim, ir gyvi iškēlātumbim, o ne nu mirtumbim, taip mēs, kaip tu, ir musū vaiķai;

9. Aš laidōju uz jī; iņ mano rankū tu jī galēsi jēķoti. Jey aš jī taw ne vēl pargabēsu, ir po tawo aķiū ne ūtatysu, tai per wišķa sawo amjā mang kēlānt;

10. Mēša jey ne butumbim uz; trūkē, jau du ķartu butumbim sugryķē.

11. Tai Izraēlas jū tēwas sāķe jiems: jeygu taipo tur buti, tai daryķite taipo, ir imķite gerāusū jū waisū bōs ķēmēs i sawo ķaķus, ir nugabēnķit tam wyrui dowa: nas, maķumā balzamo bey me: daus, ir graķey ķwepjancjū žolū, ir mirrū, ir dattulū ir migdalū,

12. O ir ķittū pinnigū drauge imķit su sawim; ir pinnigus wir: ūj' sawo ķaķūse rastus wēl drauge imķit; rasti tēnā ķūmi pērķjurējo.

13. Priegtam imķit ir sawo broli, ir pasitaisē nukelānķit wēl pas tā wyrā.

14. Bet wišķagalisis, Diēwas te iķroda jums sawo mielāķirdyste po aķiū to wyro, kad jissai palēistu jums anā jusū broli ir Benjamy: nā. O aš turru but' kaip ķurram sawo vaiķai wišķay iķplēķti.

15. Taigi jie tas dowa: nas ir dwējus pinnigus drauge ēme, ir su Benjamynu pasitaisē nukelāwo i Eģyptā, ir priējo Jozēpā.

16. Tai Jozēpas jūs pamāķes su Benjamynu tāre sawo urēdi: ninķui: wēķ tus wyrus i nanius, papjānķ ir taisyķ walģi; nēs jie ant pietū su manim wālgys.

17. O tas wyr's dare, kaip Jozēpas jam buwo lieķes, ir iwe: dētus wyrus i Jozēpo namnus.

18. Alle jie i Jozēpo namnus iwe: dami pasibijōjo, ir tāre: mēs eķē iweķti eķine dēl pinnigū musū

ķaķūse rastujū, kad jissai mus dēl to ķaltintu, irģi prowā mums darytu, kad mus palaiķytu per sawo werginnus, draug su musū aķilais.

19. Todēl jie priēķ Jozēpo urē: dininķā ķalbējo su jūmi pas aģā,

20. Ir tāre: Pone, mēs andai atķelāwom walģi nusipirķt.

21. O mums i gāspadā ateinant ir sawo ķaķus atriķant, ūtay, Poķ: no pinnigai wirķuy gulējo jo ķa: ķe, pilnu swaru; todēley tus wēl drauge parsinēķom.

22. O priegtam ir ķittus pinnis: gus drauge atsineķom, walģi nu: sipirķt. Alle mēs ne ķinnom, ķas mums musū pinnigus i musū ķa: ķus idējo.

23. Bet jis tāre: buķite linķ: ūni, nesibijōķit. Jusū Diēwas ir jusū tēwo Diēwas ūķarbā jums dā: we i jusū ķaķus. Jusū pinnigai man tēķo. Ir jis iķwede Simeonā pas jūs.

24. Ir iwe: dē jūs i Jozēpo namus, dūdām's jiems wāndenti, kad sawo ķojas numāģgotu, ir jū aķilams dāwe paķarā.

25. O jie dōwanā taise, iķķi Jozēpui ant pietū ateinant, nēs buwo girdēķē, kad jie eķonay pie: tū walģisē.

26. Taigi Jozēpui i butķā ie: nant atneķē jamui dowa: nā su sa: wo rankomis, ir pasiklonoķō jam iķķi ķēmēs.

27. Bet jissai meilīngay jūs ūweikidam's tāre: bān ir dar ūweikis jusū tēw's, anķai sēnasis, apie ķurri jus man saķēt? ar dar gyw's?

28. Jie atsāķe: dar ūweikis tawo tarnas, musū tēwas, o ir dar gyw's; ir pasiklonoķē pūle ant sa: wo wēido jam ant garbēs.

29. Ir

29. Ir jis sawo āfīs pašēles māte sawo broli Benjamynā sawo motinōs sunu, ir tare: ar tai ma: gāusas jūšū brolis, apie kurrē jus man sakēt? ir tāre tolaus: Dievas t'essie tam malonus sunau!

30. Ir Jozēpas šubinos, nēs jo širdis ney plyšte plyšo dēl sawo brolio, ir jēškojo, kur galētu werkti; ir iējes ī sawo kamarā nusiwerke czonay.

31. Ir kaip buwo nusiuprauses išejo, ir drūtay laikēsi, (kad ne werktu) Ir tāre: uždēkite dūnōs.

32. Ir jie nēše jamui skyrū, o aniems wēl skyrū, o Eypcio: nams, su jūmi wālgantiems wēl skyrū. Nēs Eypcionai ne tur dūnōs wālgit su Ebreonais, ka: dangi jie tai * uš nūboda laikō.

* 2 Moiz. 8, 26.

33. Ir pašodino jūs ties jo, pirmginuši pagal sawo pirm: gimimā, o jāunaji pagal sawo jaunumā. To jie tarp sawes dy: wijos.

34. Ir atneše jiems walgti nū jo stalo; o Benjamynui penkis kartus tief dawe, ne kaip Pittiems, ir jie gēre, ir atsigēre su jūmi.

44. Pērskyrimas.

Jozēpo brolei standžē gandinnami. Ir Jozēpas liepe sawam urēdi: ninēui, ir tāre: pripilē wy: rams jū žakus jawais, fief jie gal nugabēnt, ir kōznam sawo pinnig: us idēf wiršuy ī jo žakā.

2. O mano sidabro kēpka, idēf wiršuy ī mažausojo žakā, draug su pinnigais uš jawus. Jis dāre taipo, kaip Jozēpo buwo pa: lieptas.

3. Kytā mētā išaušus išlēido wyrus su sawo asilais.

4. O kaip iš miesto buwo išjūję, o ne toly nušakē, tāre Jozēpas sawam urēdininkui: kēlīs, ir wyf wyrus, ir tus nutwērs, sakyf

jiems: Kodēl jūs gērā su pištu attesėjot?

5. Ar ne tai, iš ko mano Wieš: pat'a gēra, ir kurrūmi prarakau: ja? jūs ne geray dārēt?

6. O kaip jūs sugāwo, kalbėjo su jeis tus žodzus.

7. Jie atsāke jamui: Kodēl tu, Pone! kalbi tokius žodzus kaip drystumbim mēs, tawo tarnai, tattai daryt.

8. Eytay, pinnigus, kurrus mes rādom sawo žakūse, wēl atsi: nēšom pas tawę iš žēmės Kanaan. O kaipgi mēs butumbim pawōgę iš tawo Pono namū sidabrā, ar: ba kufsa?

9. Pas kurrē tawo tarnū tu jē rassi, tassai te miršta; priegtam mēs tawo Pono werginnei busime.

10. Jis sake: mielay, t'essie tais: po, kaip jus sakēt: pas kurrē rasi: sim, tas bus mano werginnis, o jus busite walni.

11. Ir jie skubrey nušēle kōžnas sawā žakā, ir padēję tą ant žēmės kōžnas atrišo sawo žakā.

12. Ir jis jēškojo, pradējęs nū didžausojo, iškē mažausojo, tai atsirādo kēpka Benjamyno žake.

13. Tai jie sawo rubus iplešę kōžnas wēl užkēle (sawo žakā) ant asilo, ir wēl parjojo ī miestā.

14. Ir Juda nuėjo su sawo bro: leis ī Jozēpo namus, nēs jis dar buwo czonay; ir jie po jo ašiu: jam parsiklaupe ant žēmės.

15. Bet Jozēpas tare jiems: kaipgi jus drysot tai daryt? ar ne žinnot; toki wyra, kof's aš esi: mi, tai galēsenti atniti?

16. Judā sake: kēgi atsakysim: tam, miel's wiespatie, arba kaip atsikalbēsini? ir kūmi mēs galim teisintis? Diew's nusiđėjimus tawo tarnū atjēškoja. Eytay, mes ir: tas, pas kurrē kēpka radosi, tawo: tarnais esime,

17. Bet

17. Bet jis tare: aš to nieku būdu ne darysiu. Tas vyr's, pas kurį tu kėlai atsižadoti, bus mano vergininkas; o jis su pažėjimu nukelsit pas savo tėvą.

18. Tai Juda jį priėjęs täre: miel's wiespatie, parwelyf man tavo tarnui ben žodi kalbėti po tavo anšū, man's wiespatie ir ne supyf iš keršto ant savo tarno; nės tu esi lygus Paračnui:

19. Tu, wiespatie, klausei savo tarnus, sakydami's: bau ir dar turite tėwo arba brolio?

20. Tai mės atsačėm': mes turime tėvą, tas pasėngs, ir jauna waiķą, kurs jam jau pasėnufam užginime, ir to brolis numirre, ir jis kaip wienturtis savo motin's pasiliko, ir jo tėw's jį myl.

21. Tai tu saķei savo tarnams: gabėnfite jį pas mane, aš jamui malonus busiu.

22. O mes taw, savo wiespatie, atsačėm': tas waiķ's ne gal atstot nū savo tėwo; jey jis atstot tu nū jo, tai ansai numirtu.

23. Tai tu saķei mums savo tarnams: jey mažasis jūšū brolis ne atkelūs su jumis, tai ne ateitit man į aķis.

24. Tai mės nukelāwom pas savo tėvą, tawo tarną, ir pasakėm jam žodjus, kurtus tu, miel's wiespatie! mums buwai kalbėjęs.

25. Tai atsake musū tėw's: wėl nukelāufit, ir nupirkit mums mažumą walgit.

26. Bet mes atsačėm': ne galime nukelaut be mažojo musū brolio, su jūmi kelāufim; nės mės anam vyrui ne galime į aķis eiti, jey jis ne drauge kelāuja.

27. Tai tawo tarnas, mano tėw's, saķe mums: žinnotė, kad mano pati man du sunu gimdusi.

28. Wien's iķėjo nū manęs,

apie tą saķo, kad jis (žwėrū) suėst's; ir aš jo ne maciau iķi ūienai.

29. Jey ir ūi ūalin wessit, o jis kokią iķėdą gautu, tai jūš žilus mano plāufus su tūžba į grābą nukafisit.

30. Taigi jey aš namūn parkelāuczau pas tawo tarną, savo tėvą, o tas waiķ's ne butu su mumis, kadangi jissai jį kaip sawą dūšę myl,

31. Tai stosis, kad matydami, waiķą drauge ne ēsanti, jis numirs; tai mės tawo tarnai, žilus plāufus savo tėwo, tawo tarno, su tūžba į grabą idētumbim.

32. Nės aš tawo tarnas, laidas wau už tą waiķą sawam tėwui, ir sakiau: jey aš jį taw ne parwessu, tai kalting mane per wissą mano amžią.

33. Taigi palaiķyf mane, savo tarną, į to waiķo wietą per sawą wergininką; o tą waiķą leisk su sawo broleis kelāuti.

34. Nės kaip aš galēczaui nukelāuti pas savo tėvą be to waiķo? aš turrēczaui matyti tą bėdą, kuri mano tėwui nusidūtu.

45. Pėrsķyrimas.

Jozėpas dūst savo Brolams išpaįintia. Tai Jozėpas ne galėjo daugiaus iķķest, po aķim' wissū aplink sawę stowinczujū, ir jis ūauķe: koįnas te eit laukan. Ir ney wiens žmogus ne stowėjo pas jį, kaip *Jozėpas su sawo broleis paįįjinno.

* Darb. 7, 13.

2. Ir jis didzu balsu werķe, kad ir Eypcionai ir Paračno ūeimyna tai išgirdo,

3. Ir täre sawo brolams: Aš esmi Jozėpas. Beggu dar gyw's mano tėwas? Ir jo brolei nieko ne galėjo jamui atsakyti, taip labay jie nusigando, jį paįindami.

4. Bet

4. Bet jis atšakė savo broliams: ben artyn eikite. Ir jie artynėjo. Ir jis tarė: Aš esmi Jozėpas, jus ū brolis, kurti jus į Egiptą parduot.

5. O dabar nesirūpinkit, ir ne dumokit, manę dėl to pykstanti, kad jūs manę čion parduot; nes jūsų išlaiskimo dėlei Dievo's manę pirmi jūsų atsunte.

6. Ties dabar du metu yra, kad brangū buvo žemėj? o dar penkis metus perlėisim, kad neį arti neį pėjuti galėsim.

7. Alie Dievo's manę ir pirmi jūsų čion atsunte, kad jis jus gyvū palaikytu ant žemės, ir jūsų gyvastį išlaiskytu didžiū išlaiskimu.

8. O wey! ne jūs manę šen atisuntėt, bet Dievas; tas manę Paraonui į tėvą davė, ir wies: paczu däre ant wissū jo namū, ir kunigaiškeziū ant wissos Egipto: žemės.

9. Togidėl stubbikities ir nuskelādami pas mano tėvą, sakyt jamui: tai Jozėpas tawo sunus taw sakydin? Dievo's manę waldonu däre ant wissos Egipto: žemės; nusitrāuf pas manę, ir ne užtruf.

10. Tu žemėje Gosen gywesi, ir arti pas manę buji, tu ir tawo waiškai, ir tawo waiķū waiškai, tawo mazieji ir didieji galwijai, ir wis kę tu turri.

11. Aš tawę tėnay aprūpisi: nės dar bus penki brangūs mėtai kad ne prapultumbei su sawo waiķeis, ir su sawo namisķeis.

12. Sztay, jūsų akis mato, ir mano brolio Benjamyno, kad sawo burna su jumis kalbu.

13. Apsakytite mano tėwui wissą mano šlowę Egipto: žemėj, ir wis, kę matėt; stubbidamies šen asitrāufit su mano tėwu.

14. Ir jis apsikabinęs kėklui

Benjamyno werte; o Benjamyn's taipojau apsikabinęs jo kėklui werte.

15. Ir werte dam's pabuczawo wissus sawo brolus. Pasłuy jo brolei kalbėjo su jūmi.

16. O kaip tai Paraono namūse apsakoma buwo, kad Jozėpo brolei atėjo, geray tai patikto Paraonui, ir wissiemis jo tarnams.

17. Ir Paraonas tarė Jozėpui: sakyt sawo broliams: darykite taip, ir apkrōwę sawo galwijus nukelāufit,

18. Ir parėję į žemę Kanaan imkite sawo tėvą ir sawo šeimyną, ir atkelāufit pas manę; aš jums laukū dūsu Egipto: žemėje, kad jūs walgitumbit smāgines tōs žemės;

19. Ir sakyt jiems: idant darykite taip: imkities drauge iš Egipto: žemės wežimmū, kad ant tū parwežtumbi sawo waiķus bey moteres, ir atweždami sawo tėvą ateikit.

20. Ir sawo ryķū dėl ne užtrufit; nės turtas wissos Egipto: žemės teks jums.

21. Waiķai Izraėlo däre taip. Ir Jozėpas dāwe jiems wežimmū, pagal jodt Paraono, ir cžeringę ant kelonės.

22. Ir dāwe jiems wissiemis kožnam *grazę garbės sermėgą; o Benjamynui dāwe tris šimtus sidabrinių, ir penkis gražes garbės sermėgas. *Wald. 14, 12. 19.

23. O sawo tėwui sunte dėšimt asilū su jawais iš Egipto apkrāutis, ir dėšimt aslėnū su brangeis daiķtais ir dūnų ir walgį sawo tėwui ant kelonės.

24. Taip jis išlėido sawo brolius; ir jie nukelāwo. Ir jis tarė jiems: idant, ne susibarkit ant kėlo.

25. Taip

25. Taip jie iškelavo iš Egiptų: žemės, ir pagryžo į žemę Kanaaną pas savo tėvą Jokubą,

26. Ir apsažė jam tarydami: Jozėpas dar gyv's, ir yra wieš: pats ant wissos Egipto: žemės. Alle jis iš wisso Pittaip mislijo savo širdije; nės ne wierijo jiems.

27. Tai jie pásažojo jamui wissus žodžius Jozėpo, kurrus jissai jiems buwo sažės: Ir matydam's wežimmus Jozėpo atsustus ji parwejt, dwasė Jokubo, jū tėwo, wėl gywa pastōjo.

28. O Izraėlas täre: gana man, kad mano sunus Jozėpas dar gyw's. Aš nukelāusu kad jį matyczau, pirm neng numirsu.

46. Pėrsšyrimas.

Jokubo Kelone į Egiptą: žemę pas savo Sunu Jozėpa.

Izraėlas nusitrāukė su wissu labu, kę tikt turrėjo. O nukāžės į Berzabą, apierawojo Diėwui savo tėwo Izađko.

2. Ir Diėw's sažė jamui naštij' regėjime: Jokub, Jokub! jis atsiliepe: štay.

3. Ir jis tare: aš esmi Diėwas, Diėwas tawo tėwo; nesibijoš į Egiptą nukelāut: nės tén aš iš tawęs darysu didđi pulką žmonū.

4. Aš su tawim nukelāusu į Egiptą, o ir tawę taipjan nuswessu; ir Jozėpas savo rankas dės ant tawo akių.

5. Tai Jokubas kėlėsi iš Berzabos; o waikai Izraėlo wėje Jokubą savo tėvą, su savo waikai: czeis ir su moterimis ant wežimū, kurrus Paraónas buwo suntes, ji parwejt.

6. Ir ėmę savo bandą bey turtą, žėmeje Kanaan užpelnytą, nukāko į Egiptą, Jokubs ir wissi jo waikai su jūmi.

7. Jo waikai ir jo waikū: waikai su jūmi, jo dukteres ir jo

waikū: dukteres, ir wissą sawo gimningę jissai nugabėno į Egiptą.

8. Szie yra wardai waikū Izraėlo į Egiptą atėjusū: Jokubs ir jo sunus. Pirmgimesis Jokubo sunus: Ruben's.

9. Waikai Rubėno: Anok's, Pallu, Ezron bey Karmi.

10. Waikai Simeono: Semuel, Jamin, Oad, Jakin, Zoar; bey Saulas, sunus iš moteriškės Kananitiškės.

11. Waikai Lewi: Gerson, Kaat ir Merari.

12. Waikai Judo: Ger, Onan, Sėla, Perez bei Sėra. O Ger's bey Onan's buwo numirę žėmes je Kanaan. Bet waikai Perez: Ezron bey Amuel.

13. Waikai Izašar: Tola, Pua, Job ir Simron.

14. Waikai Sebulono: Sėred, Elon ir Jaleel.

15. Tai yra waikai iš Leđs, kurrus Jokubui gimde Mezopotamyoj', priegtam ir dukterė Dyna; tū wissū, su sunumis ir dukterimis yra trys dėsimt's ir trys dušos.

16. Waikai Gado: Zipion Aggi, Suni, Ezbon, Eri, Arodi ir Arėli.

17. Waikai Ašero: Jemna, Jezua, Jesui, Bria ir Sėra, jū sessū. O waikai Brio: Eber bei Malkiel.

18. Tai yra waikai iš Silpōs, kurrę Labon's sawo dukterei Leai dawe: ir iš jōs užgime Jokubui šos šėsolika dušos.

19. Waikai Raėlės Jokubo pačiōs: Jozėpas bey Benjamyns.

20. O Jozėpui Egipto: žėmeje užgimne Manasses bey Epraym's kurrudu jamui pagimde Asnata, dukte Potipėro, Elebono iš On.

21. Waik

21. Waikai Benjamyno: Bēla, Bēker, Aabel, Gēra, Maaman, Ri, Ros, Nūpim, Upim bey Ard.

22. Tai yra waikai iš Raėlės, Jofubui užgimę; iš wisso kettu: rolika dušos.

23. Waikai Dano: Usim.

24. Waikai Naphtalymo: Jazeel, Guni, Jezer, bey Sillem.

25. Tay yra waikai Bilgōs, Furre Labon's sawo dukterei Raē: lei buwo dāwēs; ir pagimde Jofubui šas septynes dušes.

26. Wissos dušos su Jofubu i Egyptą kelawusios, kurriz iš jo rētū buwo prasidėjusios (be moterū jo sunū) yra iš wisso šės šos dēšintis ir šėsos dušos.

27. O waikū Jozėpo Egypto: žemej' užgimusių buwo dwi duši. Taip kad wissos dušos gimminės Jofubo i Egyptą atėjusos buwo * septynis dēšint's.

* 2 Moiz. 1, 5.

28. Ir jis Juda pirm sawes sunte pas Jozėpą, kad jiems priūdūtū žemę Gosen; ir jie atėjo i žemę Gosen.

29. Tai Jozėpas pakinkydino sawo wežimma, ir priesais kelā: wo sawam tėwui Izraēlui i žemę Gosen. Ir ji pamātes apsikabin: no jo kaklu, ir ilgay werke taipo apsikabinęs.

30. Tai sākė Izraēlas Jozėpui: jau dabar mielay aš noru mirti, tawo wēdą pamatęs, kad tu dar gyw's esi.

31. Jozėpas tare sawo brolams, ir sawo tėwo gimminei: aš nuwa: žāwēs Paraōnui apsakysu ir tarsu: mano brolei ir mano tėwō gimmine pas manę atėjo iš žemės Kanaan.

32. O jie yra Ferdzei, nēs jie yra žnones, kurrie galwijus gana, jie sawo majus ir didzus galwijus

ir wislab, kę tikr tur, su sawim atsigabēno.

33. O kad Paraōnas jus par: wadis ir sakys: iš ko jūs pēnas ties?

34. Tai atsaķyfit: mēs tawo tarnai galwijus auginnam, iš ma: žū dienū iķi šōl, taip mēs, kaip musū tėwai; kad galētumbit gy: wēnt žemėje Gosen. Nēja Ferdzus Eypcionai iš wisso ne kencza.

47. Pērskyrimas.

Jofubas ghwēna žemėje Gosen. Brangum's labay diddis Eypcio-žemėje.

Tai * Jozėpas Paraōną priējes pasakė jamui, ir täre: mano tėw's ir mano brolei, jū didieji ir mazieji galwijai, ir kę jie tikray tur; atėjo iš žemės Kanaan; ir btay, jie yra žemėje Gosen.

* Darb. 7, 14.

2. Ir jis ėme penkis sawo jaunū brolū, ir state jūs ties Paraōno.

3. Tai Paraōnas sakė jo bro: lams: iš ko jus pēnates? jie atsa: kė: tawo tarnai yra Ferdzei, taip mēs, kaip ir musū tėwai.

4. Ir jie tolaus kalbėjo Paraō: nui: mes atėjom' pas jus gywēnt' šoj' žemėj'; nēs tawo tarnai ne turrin ganyklōs sawo galwijams, taip labay brangum's prispaudz' žemę Kanaan. Taigi pawėlyk, kad mēs, tawo tarnai, žemėje Gosen gywēntumbim.

5. Paraonas täre Jozėpui: juķ tawo tėw's yra, ir tawo brolei, kurrie pas tawę atėjo.

6. Eypciožemē taw atwirra, te gywēna jie gerāusame kampe žemės; te gywēna jie žemėje Gosen. Ir jey žinnai ismintingus wyrus tarp jū ēsanczus, tai dēk jūs ir ant mano bandōs.

7. O Jozėpas iwedde ir sawo tėwą Jofubą ir state jį ties Para: ono. Ir Jofubas žegnojo Pa: raōną.

8. O

8. O Paraónas klause Jofubą: Kaip sėns tu esi?

9. Jofub's tare Paraónui: Čėsas mano amžio yra šintas ir tris dešimts metų; trumpas ir wargū pilnas yra čėsas mano amžio, ir niera toks ilgas, toks amžias mano tėw buwo.

10. Ir Jofubas Paraoną žegnojes išėjo nū jo.

11. O Jozėpas prirode sawo tėwui ir sawo broliams gywėnimą, ir dāwe jiems dwārą Egipto: žėmėje, gerāusame kampe tōs žėmės, butent žėmėje Raėmsės, kaip Paraónas buwo liepęs.

12. Ir jis * aprāpino sawo tėwą ir sawo broliū, ir wissą giminingą sawo tėwo, kōjną pagal klaitlū sawo waiķū.

* Sir. 49, 17.

13. Alle ne buwo dūnōs per wissas žėmes; nēs brangums labay sunkus buwo, kad žėme Egipto ir Kanaan apalpo dėl brangybės.

14. Ir Jozėpas surinko wissus pinnigus Egipto: ir Kananytū: žėmėje randamus už jawus, kur rus jie pirko. Ir Jozėpas paķawōjo wissus pinnigus namūse Paraōno.

15. O kaip Egiptionai ir Kananytai pinnigū jau daugiaus ne turrėjo, atėję wissi Egiptionai pas Jozėpą täre: rūpiķ mums dūnōs; kam tu dūdi mums baidu mirti, todėl, kad be pinnigū esame?

16. Jozėpas täre: atwestite sawo galwijus, tai už galwijus aš jums jawū dūsu, kadangi pinnigū pristōķot'.

17. Tai atwede pas Jozėpą sawo galwijus; ir jis dāwe jiems dūnōs už jų arklus, āwis, jāuczius bey āsilus. Taip jissai jūs ismaiķtino tą mėtą už wissus jų galwijus.

18. Tą mėtą pėrlėide wėl pas jį atėjo kitta mėtą, tardami jas mui: mēs tau, sawo wiespaczui, ne galim užslėpti, kad ne tiktay pinnigai, bet ir wissi galwijai jau tėko tau, musū wiespaczui; irgi daugiaus nieko ne turrine, kaip tiktay sawo kūnā bey sawo laukus.

19. Kam tu dūdi mus mirti, ir musū laukus pāstus buti? nupirķ ir mus ir musū laukus už dūnā, kad mēs ir musū žėme werginneti butumbim Paraónui; dūķ mums sėklōs, kad gywi išliktumbim, o ne numirtumbim, ir musū laukai ne pūsti pastōtu?

20. Taip nupirķo Jozėpas Paraónui wissą Egipto: žėmę. Tēs Egiptionai pardawe kōjnas sawą dirwā, kadangi brangums jūs per miera prispāude. Taip Paraónui tėko wissa žėme.

21. Ir jis pėrdėljo žmones miestus, iš wieno krāsto Egipto iķi kitta.

22. Tiktay flebonū laukus jissai ne pirko; nēs Paraónas tus flebonams buwo pasķyręs, kad jie išliķytu iš to, kō jiems buwo dāwęs; todėl jiems ne reikėjo parsdūt sawo laukus.

23. Tai Jozėpas täre žmonems: stay, aš šen dien' jus ir jusū laukus nupirķau Paraónui; stay turrite sėklōs, ir apsėkite laukus.

24. O iš jawū penķtą dalyķą dūsite Paraónui; ketturi dalyķai bus jusū, kad apsėtumbit laukus ant walgio saw, sawo giminei ir sawo waiķams.

25. Jie täre: dūķ tiktay mus gywus išliķti ir malonę rāsti pastawę, musū wiespati, mielay mēs norim Paraōno werginneti pastōti.

26. Taip Jozėpas dāwe jiems tą istātimā iķi šet dienai: iš Egiptionū dirwōs penķtą dalyķą

Pa

Paraõnui dūti; tiktay ne iš flei bonū laukū, tie Paraõnui ne tēko.

27. Taipò Izraelitēnai gywēno Egipto:žēmėje, žēmėje Gosen; ir jie tą gawę tarpo, labay prasipla: tindami.

28. Ir Jofubas dar septynólika métū sulauke Egipto:žēmėj' kad wissas jo amžias buwo šimtas, ketturis dēšimt's ir septyni métai;

29. O kaip czėsas prisliartino, kad Izraėlas turrėjo mirti, wa: dinno jis sawo sunu Jozėpą, ir tare jam: jey aš malong rėdau po tawo affiū, tai patišk sawo ranką po mano kulbės, kad tu tą meilę ir wiernybę man išróditum: bei, ir manę ne palaidūtumbei Egipto:žēmėj'.

30. Bet aš noru gullėti pas sa: wo tėvus. Ir tu turri išwesti manę iš Egipto, ir jū kapūse manę palaido. Jis täre: aš darysu, kaip tu sakai.

31. O jissai sáke: taigi prisiek man, ir jis prisėke jamui. Tai Izraėlas pasiflónojo ant pátalo pagalway.

48. Pėrstyrimas.

Jofubo pastiausas Surabas Epraymo ir Manasso dėlen.

Potam Jozėpui buwo apsaftyta: stay, tawo tėws serga. Ir jis drauge ėme su sawim sawo du sunu, Manassę bey Epraymą.

2. Tai buwo apsaftyta Jofubui: stay, tawo sunus Jozėpas lankotawę. Ir Izraėlas pasidrátinęs pasisėdo patale.

3. Ir täre Jozėpui: wissgalisis Diews * pasiróde man pas Lússą, žēmėje Kanaan, ir pėrjegnojo manę, * P. 35, 13.

4. Ir tare man: stay, aš taw dūsu augti ir plátintis, ir aš tawę darysu didžu pulku žmonū; ir šę žėmegywenimui dūsu tawo wai: šams po tawo galwós amžinay.

5. Taigi tawo du sunu, Epraymas bey Manasses, kurrūdu taw užgimime Egipte, man dar ne atėjus pas tawę, mano bus, kaip Rubėnas bey Simėon's.

6. O kurrė taw po šū dwėjū užgims, tie bus tawo, ir bus wa: dinami kaip ir jū brolei sawo tėwiskej'.

7. O man iš Mezopotamyós iškeláwus, * numirre Kaele žēmėje Kanaan ant fėlo, kaip dar tikt wieną warsną turrėjom iškė Epratą; o aš ję czę palaidojau pas fėlą Eprat, dabar Betleem was dinnamą. * P. 35, 16.

8. O Izraėlas památęs Jozėpo sunudu, täre: kas tūdu?

9. Jozėpas atsáke sawo tėwui: tūdu yra mano šėnudu, kurrūdu Dėws Diews czonay man dāwęs. Jis sáke: parwest jūdu pas manę, kad aš jūdu žegnoczau.

10. Lėis Izraėlo ákys aptėmo iš senystės, ir menk fę gallėjo matyt. Ir jis atwede jūdu pas jį. O jissai pabuczawo ir globojo jūdu.

11. Ir täre Jozėpui: stay, aš tawo wėidą maczau, kóktay ne bu: czau pasitikkėjęs; ir stay, Diews man taipjau dawe matyti ir tawo waiķu du.

12. Ir Jozėpas išėme jūdu iš jo prieglopščo, ir pasiflónojo jamui iškė žēmės.

13. Tai Jozėpas ėme jūdu aburdu, Epraymą i sawo dēšinę ranką, ties Izraėlo kaire, ir Manassę i sawo kairę ranką ties Izraėlo dēšine, ir atwede jūdu pas jį.

14. O Izraėlas istiesęs sawo dēšinę ranką uždėjo tą ant Epraymo, majesnojo galwós, ir sawo kairę ant Manasso galwós; ir dare taipò žinnodams, sawo rankos:

ranšomis; nēs Manasses buwo pirmigimmesis.

15. Ir jis Jozēpa žegnōdam's tēre: Dievs, po kurio ašiu mano tėvai, Abraomas ir Izaō: kas waifšciojo, Dievs, kūr manę per wissą mano amžią pa: pennėjo iſſi šōs dienōs,

* Ebr. 11, 21.

16. Angėlas, kūr manę iſ: gėlbėjo iſ wissōs bedōs, tas te žegnoja šūdu waikū du, kad jūdu pagal mano, ir pagal mano tėwū, Abraōmo ir Izaōko wardus wa: dinnamu butu, kad augtu, ir jū daug butu ant žėmės.

17. Alle Jozėpui mātant, kad jo tėwas sawo dėšinę ranšką ant Epraymo galwōs uždėjo, tai jamui tattai ne patikšo; ir nutwė: rės sawo tėwo ranšką norėjo tą nū Epraymo ant Manassō galwōs dėti.

18. Ir tēre jamui: ne taip, miel's tėwe! šissai esti pirma gim: mes: uždėk sawo dėšinę ranšką ant jo galwōs.

19. Alle jo tėw's ne apsiėme to, bet tēre: geray žinnau sunau! ge: ray žinnau. Iš šo taipojau žmo: nū daug užgims, ir didzu pulku pastos; alle mažasis jo brolis lab: jaus prasipłėtis, ne kaip ansai, o jo waikū bus didde daugybe.

20. Taip jissai tą dieną jūdu žegnōdam's tēre: kūr tarp Izraē: litėnū nor koki žegnoti, tas te tēre: Dievs tawę te žegnoj' kaip * Epraymą bey Manassę; ir taip jis Epraymą per wyrėsnį laiše už Manassę. 5. M. 33, 17.

21. Ir Izraėlas tēre Jozėpui: štay, aš mirštu, ir Dievs bus su jumis, ir jus wėl nugabės į žė: mę jusū tėwū.

22. Už taw * dalį laužo dawjau, daugiaus ne kaip tawō broiams,

tę aš sawo kardu ir kilpinu išga: wau iſ ranškū Amoritū.

* Jon. 4, 5.

49. Pėrskyrimas.

Jolubo Prarakāwimas ir Smertis.

Ir Jofubas suwadinęs sawo šūnus tēre: susirinkite krowon, kad jums apsašyczan, kas jums nusidūs busenczosa gadynosa.

2. Sustokit krowon ir klautykit, jūs waikai Jofubo, ir girdėkit sa: wo tėwą Izraėli.

3. Rubėnas, mano pirmasis sunus, tu esti mano syla, ir pir: moji mano macis, wyrāusasis apierawojant, ir wyrāusasis karas lystėj'.

4. Jis besidarčydam's nutekėjo kaip wandū; tu ne būsi wyrāusasis; * nēs tu užkopai ant sawo tė: wo pátalo, czonay tu mano lową apbjaurinai užkopdams.

* P. 35. 22.

5. Broli du, Simeons bey Lė: wi, jū dwėjū kardu yra razbājįs: ti ginčlai.

6. Mano duše su jiem dwiem te ne susirōdij', ir mano garbe te ne essie jū dwėjū surinkime; nēs * sawo kėršte jūdu anną wyrą nušawinno, ir besidarčydamu jaus ti išpūstijo. * P. 34. 25.

7. Prakeiktas te essie jū dwėjū kėrštas, kadangi toks stāttus esti, ir jū dwėjū rustybe, kadangi ta ne rimstanti. * Už jūdu tarp Jofubo išdallysu, ir išsklaidysu tarp Izraelitėnū. * Jos. 19. 1.

8. Judai, tu tikrasis, tawę girs tawo brolei; tawo ranša bus tas wo neprietelams ant kėllo. Taw pasiklonōs tawo tėwo waikai.

9. Juda yra jaun's lūts; tu lai bay issikėlei, sunau! per didzus pėrgalėjimus; jis parsiklaupės at:

sigulle kaip lūts, ir kaip lutėne. Kas gal prieš jį stengtis?

10. Karališka ryškste ne bus atimta nuo Judo, neigi mokyto; jis nuo jo Eojū, iškli Karjygiui ateis nant; o tam pripuls žmonės.

11. Jis savo kummeti prirėš prie wynmėdzio, ir savo asilaiti prie geriausios wynšakės. Jis savo rubus wynu mazgos, ir savo kreistę wyn; ūgū franje.

12. Jo akys raudonėsnes yra už wyną, ir jo dantis baltėsnes už pieną.

13. Sėbulons * gyvės prie fran to juri, fur akutai prisilėdį, ir nusiteks iškli Sidono.

* Jos. 19, 10.

14. Izahars bus labay drutas ney asilas, ir pasisės tarp rubėjų.

15. Ir jis mātē, atilsi gerą esancę, ir žemę gražę esancę; alle jis mėgsta savo pėczėis negoti, ir tarnu czyžę mokanczu pastoj.

16. Dan's bus * sudza tarp savo žmoniū, kaip kitta kofia gimmine Izraelitėnū.

* Wald. 13, 25.

17. Dan's žalczu pastos ant kėlo, ir angiu ant lėpto, ir arklio kulnis jissai iškis, kad jo raitelis atbul's turrės nupultri.

18. * Pone Diewe, aš laukiu tawo Išgānimo.

* Ps. 119, 81.

19. Gad's šarmot's * abazą waldis, ir pulkus atgalon warys.

* Jos. 1, 12, 14

20. Iš Asero gāunoma jo smulki dūna; ir jis darys, kas karalams patiks.

21. Naptali yra greits brėdis, ir žinna mandagay kalbėti.

22. Jozėpas āugs, jissai āugs kaip prie kofios wersmės ney auzolas; o šakos gražey issikėzia.

23. O kėizeig strėlzei jį iptykin, ir prieš jį karāudami jį pėrsek; kinėja;

24. Tai taczaus jo filpinis pasiliekt itemptas, ir pėczėi jo rankū druti per rankas mēchojo tarp Jofubo, per sargą Izraelo ant akmėnio (mieganczio.) P. 28, 11.

25. Tawo tėwo diewas tawę gelbėjo, ir Wissagalisis tawę žegnėjo, su žegnone iš dangaus wirsšaus, su žegnone iš gelmės žemay esanczės, su žegnone ant kruzū ir ant pilwū.

26. Žegnones tawo tėwo macnėsnes stow, ne kaip žegnones mano tėwū, pagal wėlijimą didzujū ponū šimme swiete; ir tos pareis ant Jozėpo galwės, ir ant kėu: kėlės Masiro tarp savo brolū.

27. Benjamyns yra * drąskasis wilks, rytą mētą jis suės, bet wakarą plėšimną išdalys.

* Wald. 20, 25.

28. Tai yra wissos dwylifa gimmines Izraelo; ir tai yra tie žordzei, furus jų tėwas su jeis kalbėjo, kaip jūs pėržegnojo, kōzną kėru žegnodams.

29. Ir jis prisakydams täre jiems: aš esini šurenkamas prie savo žmoniū; palaidofit manę pas mano tėwas, ūloj, ant dirwės kprono, ktyto,

30. Ūloj' Mākpēla, ties Mamre esanczėj, žēmėje Kanaan, furę Abraomas nupirkō su dirwa iš kprono, ktyto, saw ir sawo waiskams k kėpines.

31. Cziajau jie Abrahmą palaidojo, ir žorę jo pacę. Czonay ir Izacę palaidojo, su Rebėkėjo pacę. Czonay aš ir Lėą palaidojau;

32. Ant Dirwės, ūloj, iš waiskū kto nupirkēs.

33. O Jofubas palėwes tai wislab prisakyti savo waiskams, sudėjo savo kōjas ant pėtalo, ir * nuzmirre, ir buwo surinktas pas savo žmones.

* Darb. 7, 15.

50. Pėti

50. Pėrstyrimas.

Jokubas laidojam's: Jozėpas miršta.
Tai Jozėpas užpūle ant savo tė:
 wo wėido, ir apwerfė jį, ir
 pabuczėwo jį.

2. Ir Jozėpas liepe savo tar:
 nams, lieforams, kad jie jo te:
 mą mōstytu; ir lieforei mostijo
 Izraėlt;

3. Iffikol keturis dėsint's die:
 nū pėrėjo. Nės taip ilgos yra
 dienos to mostijimo. Ir Eryp:
 cionai apwerfė jį septynis dėsint
 dienas.

4. O kaip raudojimo dienos pa:
 lėwe, kalbėjo Jozėpas su Paračno
 šeimyna, tardams: jey aš malonę
 radau pas jus, tai kalbėdami su
 Paračnu tarfit:

5. Aš turrėjau sawam tėwui
 prisėkt, ir jis man sėkė: stay,
 aš mirštu; palaidof manę mano
 kapūse, kurrus aš jėmėje Kanaan
 saw darydinau. Taigi noru nu:
 kėlaut, sawo tėwą palaidot, ir
 wėl sugryšt.

6. Paračnas tare: nukėlaut ir
 palaidof sawą tėwą, kaip jam
 prisėkėi.

7. Taip nukėlėwo Jozėpas sa:
 wo tėwą palaidot. Ir wiši tarnai
 Paračno su jūmi kėlėwo, wyrėu:
 sieji jo nammū, ir wiši wyrėusieji
 Eypcto: jėmės;

8. Priegtam wissa šeimyna Jo:
 zėpo, ir jo brolei, ir šeimyna jo
 tėwo. Alle sawo waiķus, awis ir
 jėuczius palikfo jėmėje Gosen.

9. Ir drauge su jūmi kėlėwo
 wāgoti ir raiti ir buwo labay did:
 dis pulkas.

10. O jiems nukėpus iffi Flo:
 jimmo Atad, anna pus Jordano
 ėsanczio, tai jie labay ir škudzey
 raudajo: ir jis apgeddėjo sawo tė:
 wą septynes dienas.

11. O žmones tōs jėmės Kana:
 nytai, tą raudojimą pas Flojimmą

Atad išgirdę, täre jie: Eypcio:
 nai cze labay dejoja. Todėl ta
 wieta wadinnama: Eypcionū rau:
 dojimas, kurri yra anna pus
 Jordano.

12. Ir jo waiķai däre, kaip
 jiems buwo paliepes.

13. Ir nuweje jį i jėmę Ka:
 naan: ir palaidojo jį ūloj' Maš:
 pėla, kurrę Abraomas buwo nu:
 pirķes draug su dirwa, saw ir sa:
 wo waiķams i kėpines, iš Epro:
 no, Etyto, ties Mamre.

14. O kaip jį buwo palaidoję,
 Jozėpas wėl pargryžo i Eypctą su
 sawo broleis, ir su wissais su jū:
 mi tén nukėlėwuseis, sawo tėwą
 palaidot.

15. Alle Jozėpo brolei, tėwui
 numirrūs, bijojos ir täre: Jozė:
 pas raši ant musū kėrkitu, ir už:
 moķėtu mums wissą tą piķtenybę,
 jamui iškėdita.

16. Todėl sakydino jamui: tas
 wo tėws dar ne numirręs liepe ir
 täre:

17. Taip sakykite Jozėpui:
 ben atlėišk sawo brolams tą nusi:
 dėjimą ir jū griekus, kad jie taip
 piķtay su tawim däre. Taigi buš
 taip gėrs, ir atlėišk tą nusidėjis:
 mą mums, tarnams Diwo tas
 wo tėwo. Bet Jozėpas werfė,
 jiems taip su jūmi kalbant.

18. Ir jo brolei nuėję pasiķio:
 nojo jamui, ir täre: stay, mės
 esme tawo tarnai.

19. Jozėpas täre jiems: nesibij:
 okit; nės ir aš esmi po Diwu.

20. Jās dumōjot piķtay su man:
 nim daryt, alle Diws dumōjo
 geray daryt, kad jissai darytu,
 kaip dabar rėgima, ir ipla:kytu
 daug žmonū.

21. Taigi nesibijokit; Aš jus ap:
 rėpišu, ir jusū waiķus. Ir jis
 nurāmde jūs ir kalbėjo mėilingay
 su jeis.

22. Taip

22. Taip gyveno Jozėpas i žemę, Abraėmui, Izaėkui ir Egipto : žemei su savo tėvo gimmine, ir sulauke šimtą ir dešimt metų.

23. Ir mātė Epraymo vaikų, ir trečią Eilę; taipojau ir vaikus; Mațyro, Manasso su naus, tiems taipojau vaikų už gimme ant prieglopių Jozėpo.

24. Ir Jozėpas tėre savo brolius: aš mirštu, * o Dievas jus atlaikys ir išves iš šios žemės, i žemę, Abraėmui, Izaėkui ir Jozėbui su prysėga pažadėtą.

* Ebr. 11, 22.

25. Todėl dave vaikams Izraėli prisiėti, ir tėre: Kad Dievas jus atlaikys, tai išgabėnit mano Paulus iš čy.

26. Taip numirė Jozėpas, šimtą ir dešimt metų sulaukęs. Ir jie brangoms žolemis jį mėtijo, ir idėjo i Fokią krynę Egipto : žemeje.

Antros Knygos Moizeėsaus.

1. Pėrsėkrimas.

Vaikū Izraėl Baudzama ir Priespauda Egipto : žemeje.

Gittie yra wardai vaikū Izraėl su Jozėbu i Egiptą nuėjusū; Fojnas tēnuėje su savo namiėkeis.

2. Ruben's, Simėons, Lėwi, Juda,

3. Isafars, Sebulons, Benjamins,

4. Dan's, Napтали, Gads, Ašers.

5. Ir wišū dušiū iš rētū Jozėbo prasidėjusū buwo septynis dešimtys. Bet Jozėpas pirma buwo Egipte.

6. Taigi Jozėpui numirrus ir wišiams jo broliams, ir wišiams tūczės gyw' buwusiems,

7. Augo vaikai Izraėl ir jiems gimme vaikai, ir daugšinos ir jų labay daug pastėjo, ir išiplatino per wišą žemę.

8. Tai radosi naujas Faralus Egipto : žemeje, tas nieka ne žinojo apie Jozėpą * Wald. 2, 10.

9. Ir tėre savo žmonems: Stay, dangyberados žmonū vaikū

Izraėl, ir jų daugiaus yra, ne taip musū.

10. Taigi wylumis jūs pamąžitėim, Kad jų taip daug ne butu. Nes jey Faras kėltus, tai jie ir pas musū neprietelusėtu, ir prieš mus Farantu, ir iš musū žemės išstrauktu.

11. Ir uždėjo jiems baudzawos užweizdus, tie jūs sunkioms baudzawomis spāusti turrėjo, nės budawėjo Paraėnui miestus Pyton bey Raėmses, i Karbnyczes.

12. Bet jų jie žmones spāude, jų annie daugšinos ir išiplatino. Ir jie laike vaikus Izraėl, ney nūbodu.

13. Ir Egiptionai priwerte vaikus Izraėl prie baudzawos be susimillimo;

14. Ir apsunėino jūs sunku darbu prie molio ir plytū, ir wišisofia baudzawa laukūse, ir wišisofiu darbu, kurri jie jiems uždėjo be pasigailėjimo.

15. Ir Faralus Egipto Falsėjo priburėjoms mōterū Ebrėiskū, tū wiena wardu buwo Sipra, o antroji Pua:

16. Kad

16. Kad jūs Ebreiškoms mōte: jumprowos wāiškēzojo pafras rimas gēlbesit, ir annoms ant frā: sēs be sēdint numanyšte sunu gē mant, tai tā žawinfīt; bet jey duš: te gēma, tai tā palikfīt gywā.

17. Bet pribuwējos Diēwo bijojos, ir ne dāre, faip Egipto fā: rālus joms buwo fālbējes, bet wāifēlus gywus palikfo.

18. Tai pawadinnes Egipto fā: rālus pribuwējas tāre joms: fām jūs tai dārot, fād wāifēlus gywus paliekat?

19. Pribuwējos atfāke Paraōnui: Ebrēonū moteres ne yra, faip Egiptionū, nēs drātos moteres yra, pribuwējai dar ne atėjus jos pagimde.

20. Dēl to Diēws malonē ištō: de pribuwējoms; ir tie žmones wiss jū daugyn jū plattyn ējo.

21. Ir fādangi pribuwējos Diēwo bijojos, Diēws ju namus labay pērzegnojo.

22. Tai Paraōnas prisāke wissiems sawo žmonēms, ir tāre: wissus sunus gimmusus mestite i wan: deni, o wissas dukteres palikfite gywas.

2. Pērsfyrimas.

Moizēšaus ūžgimmimas, ūžauginnimas Bēgimmas ir Bēdimmas.

S Ir nuējo nekursai wyrs iš gim: minēs Lēwi, ir wēde dukteri Lēwi.

2. Ir moteriskē toji nēščza pas: stōjo, ir pagimde sunu. Ir mat: tydama fādikē gražu ēsanti paslēpe ji trīs mēnesus. * Darb. 7, 20.

3. Ir jau ne gallēdama ji il: giaus paslēpti, pādare nendrēs: skry: nēlē, tā mōlu ir piškēu ūžlaiszczu: si, ir wāifēlt idėjusi, padējo ji i šwendres pašasczeis uppēs.

4. O jo sessū iš tolo stowējo, ištirt' norēdama, fās jam tiksis.

5. Ir dukte Paraōno nuėjusi, māuditis norējo uppēje; ir jōs

sczeis uppēs. Ir pamātusi skry: nēle šwendresa, nusunte sawo tarnaitē ir pargabēndino tā.

6. Tai ji skrynēlē atwērusi pa: māte fudikē, ir štay, wāifēlis werke. Tai ji pašigailēdama jo tāre: tai fudikis Ebrēonū.

7. Tai jo sessū sāke dukterei Pa: raōno: ar eisu waddyt Ebrēonū moterū wienā, žindamā, fād taw tā fādikē pažinditu,

8. Dukte Paraōno jei sāke: eif. Tai nubēgo merga ir wadinno au: giwē to fudikio.

9. Tai fālbējo jei dukte Paraōno: atimē fudikēlt ir žindikē jt man, aš taw algā ūžmožēsu. Moteriskē atēmusi fudikē žinde ji.

10. Ir faip fādikis ūžāugo, nu: neše jt dukterei Paraōno, ir jis pastōjo jōs sunum; ir pramine jt Moizēšum, nēs ji tāre: aš ji išt: trāufian iš wandens.

* Darb. 7, 21.

11. Tū czēs, faip Moizēšus jau buwo ūžāuges, išējo pas sawo brolus, ir žurējo jū apsunfinnimā. Tai pamāte Egiptionū wienā mu: šanti nekursi sawo broli Ebreonū.

12. Ir apšdairēs šen ir ten, ir ne matydam's, ne joki žmogu ne esant, ūžmuše jissai Egiptionā, ir pašase jt i smiltis.

13. Kitta dieną wēl išējes pa: māte du wyru ēbreiškū besiwaidi: jant, ir sāke neteisānijam: Fodel tu muši sawā ārtimā?

14. Bet jis atfāke: fās tawē idējo i wyrēsntarba sudzā ant mu: sū? ar ir manē nori pašmāugt, faip Egiptionā pašmāugiei? tai Moizēšus bijojos ir tāre: faip tai ištirēiskē?

15. Ir Paraōnas tai ištyrēs ty: kōjo Moizēšu nuzawinti. Bet Moizēšus pabēgo nū Paraōno, ir

ir laikęsi žėmėje Midian, ir gywėno pas nekuri šullint.

16. Bet Kunigas žėmėje Midian turrėjo septynes dukteres. Tos atėjusios wandens sėmti prippyle rindą, kad āwis sawo tėwo pagirditū.

17. Tai atėję ferdzei atstūme jes. Bet Moizėjus pasifėlęs gėlbejo jes, ir pagirde jų āwis.

18. O kaip atėjo pas sawo tėwą, Reguėl, sākė jissai: kaipogi šen dien taip wėikiey parėjot?

19. Jos atsākė: Egyptiškās nekursai wyr's mus gėlbejo nū ferdzū, ir wandent pašėmęs pagirde musū āwis.

20. Jis sākė sawo dukterims: kur yra jissai? Kodėl palikot tą wyrą, ir ne wadinnot ji wālgiti su mumis?

21. Ir Moizėjus apsiėmė pasilikti pas tą wyrą; ir jissai dāwė Moizėjui sawo dukterį Ziporą.

22. Ta pagimde jam sunų; ir jis pramine ji Gersonu, sakydams: aš ateiwju pastojau swėtinaj' žėmėj'. (Ir ji pagimde dar fittą sunų, tą jis pramine Elišeru ir sākė: Diėwas mano tėwo yra man gėlbėtojis, ir išgėlbėjo mane iš rankū Paraono.)

23. Bet ilgay po to numirte Farālus Egypto. Ir waikiai Izraėl dusāwo sunkiey be dirbdami ir šaukė Diėwop'; ir Diėwas išklause jų šaukimą darbū dēley.

24. Ir Diėwas išklause jų dėjāwimą, ir atsimine sawo derėjimo su Abraomu, Izaėku ir Jokābu deryto.

25. Ir išwelge jų wargus, ir pristojō jūs,

3. Pėrskyrimas.

Moizėjus Diėwo parādintas išwesti waikus Izraėl iš Egypto žėmės.

D Moizėjus gāne āwis Jėtro, sawo ūšwjo, Kunigo žėmėje Midian, ir nuwāre āwis žemyn i

pūščią, ir priėjo Rālną Diėwo, Oreb wadinamą.

2. Ir Angėlas Pono Diėwo pasirōde jam * Ugnies: Liepsnoje iškrumo; ir jis mātė krumą ugnije dėgantį, o taczau ne sudėgantį.

* Darb. 7, 30.

3. Ir sākė: aš priėjęs apžwalgytu diddį tą regėjimą, kodėl tas krumas ne sudėga?

4. Bet Diėwas regėdam's jį ateiznant žurėti, Diėwas jam iškrumo prišaukė, ir tare: Moizėšau, Moizėšau! jis atšliepe: stay!

5. Tai jis sākė: idant ne priženė; išauk kurpes nū sawo kojū; nės ši wieta, ant kurrōs tu stowi, šwenta žėmė yra.

6. Ir tare tolaus: aš * esmi Diėwas tavo tėwo, Diėwas Abraomo, Diėwas Izaėko, ir Diėwas Jokābo. Ir Moizėjus uždengė sawo wėidą; nės bijojos i Diėwą žurėti.

* Matt. 22, 32.

7. Ir Pons Diėwas tare: aš maczau bėdą sawo žmonū Egypte, ir išklause jų šaukimą, ant tū, kurrie jūs baudžia; aš išpažinau jų priespūdą.

8. Ir nužengiau jūs išgelbet iš rankū Egypcionū, ir išwesti jūs iš šōs žėmės i gėrą ir plāczę žėmę, i žėmę, kurroj' pienas bey meddus šlysta, butent i wieta Kananitū, Etitū, Amoritū, Peresitū, Ewitū ir Jebuzitū.

9. Ir kadangi aš girdėjau šaukimą waikū Izraėl, priegtam ir maczau jų tūžbą, kaip Egypcionai jūs baudžia:

10. Taigi nueik; aš tawę susu pas Paraoną, kad tu mano žmones, waikus Izraėl, iš Egypto žėmės išwestumbei.

11. Moizėjus atsākė Diėwui: Kas gi aš esmi, kad pas Paraoną nueizau, ir išwestezau waikus Izraėl iš Egypto žėmės?

12. Jis

12. Jis tāre: aš busu su tawim'. Egypcionū jus ne išlēis be sylin: Ir tai jēnklas taw bus, kad aš gōs ranfōs.

13. Moizēšus kalbējo Diēwui: stay, kad eiju pas waitus Izraēl ir sakysu jiems: Diēwas jusū tewū manē sunte pas jus; ir jie man sakys: Eū wardu jissai? Eā aš atsakysu jiems?

14. Diēws tare Moizēšui: * Aš busu, kas busu. Ir tāre: taipo sakys waitams Izraēl; Aš busu, kas manē sunte pas jus.

* Apr. Jon. 1, 4, 8.

15. Ir Diēwas tolaus kalbējo Moizēšui: taipo sakys waitams Izraēl: WJēšpat's, jusū tewū Diēwas, Diēwas Abraomo, Diēwas Izaōko, Diēwas Jofābo at sunte manē pas jus; tai mano wardas amžinay, tūm atsiminit manēs wissaday.

16. Todēl eiš ir i Eruwā suwai dyk wyresnūsus Izraēlije, ir sakys jiems: WJēšpat's, jusū tewū Diēwas man pasirōde, Diēwas Abraomo, Diēwas Izaōko ir Diēwas Jofābo, ir sāke: aš jus atlantiau ir maczau, kas jums nusidawe Egypcto:žēmēje;

17. Ir sakiau: aš jus išwessu iš wargū Egypcto:žēmēs i žēme Kananitū, Etitū, Amoritū, Perezitū, Ewitū ir Jebuzitū, i žēme, kur pien's bey meddus klysta.

18. Ir jly jie priims tawo žodi, tai tu ir wyresnieji Izraēlo teikite pas karālu Egypcionū ir sakysite jam: Wiešpat's, Ebrēonū Diēws, mus wadinno. Taigi išlēis mus trijū dienū kelāwimā i pāšcā apierawoti Ponui Diēwui, sawam Diēwui.

19. Bet aš žinnau, kad karālus

Egypcionū jus ne išlēis be sylin: gōs ranfōs.

20. Lēs aš ištiefes sawo ranfā ištiefu Egypctā wissokais stebus flais, furrus išrōdisu tēnay; por tam jissai jus išlēis.

21. Ir aš siems žmonēms sawo malonē išrōdisu kad jie Egypcio: nams itiks, ir iškēlādami ne tušti išsitrāufsit.

22. Bet Eojna moterifke turrēs nū sawo kaimynfēs ir tūje nai mūse ēsanczōs, prašyti aukso ir sidabro rykus bey drabužus; tus turrēsit užprāuti ant sawo sunū ir dukterū, ir Egypcionams pagāuti.

4. Pērskyrimas.

Moizēšus sawo Pawadinime su Dorana Stebutlū darnti, padrutintas.

Moizēšus atsakysdam's tāre: stay, jie man ne wiers, ney flausys mano žodžiū, bet sakys: Pons Diēws taw ne pasirōde.

2. Pons Diēws sāke jam: Kas tai, Eā tu turri sawo ranfōj? jis atsāke: lazda.

3. Diēws sāke: pamest' tū sawes ant žēmēs. Ir jis tū pāmetē; tai ji pawirto i žaltį; ir Moizēšus bēgo nū jo.

4. Bet Pons Diēws jam sāke: ištief sawā ranfā, ir nutwēf ji prie ūdegōs. Tai ištiefē jis sawo ranfā, ir lāike ji, ir jis wēl pawirto i lazdā jo ranfoje.

5. Todēl jie wiers, kad taw pasirōdēs WJēšpat's, Diēwas jū tewū, Diēwas Abraomo, Diēwas Izaōko, Diēwas Jofābo.

6. Ir Pons Diēws tolaus jam kalbējo: ikist' sawo ranfā i sawo anti. Ir jis ikist' i sawo anti, ir ištāufē; stay ta buwo kaup: sūta, kaip sniegas.

7. Ir

7. Ir jis sakė: dėtį jė wėl t sawo anti. Ir jis dėjo jė wėl t anti, ir ištraukė jė; stay, ji wėl pastėjo, kaip Pittas jo kunas.

8. Taigi jey jie taw ne wierys, neį žodžių tawo klausys, kad wieną žėnklą parodysi, tai taciau wierys tawo žodžiui prie antro žėnklo.

9. O jey abbiem šiems žėnkliams ne wieritu, neį tawo žodžio klausytu; tai sėmt' wandens iš upės, ir išliek tą ant sausos žėmės, tai tas wandis iš upės sėmtas, t frauja pawirs ant sausos žėmės.

10. Bet Moizėšus kalbėjo Poniui Dievui: ak man's WJėšpatie aš wissados ne labay kalbas buwau, iš to czėso, kaip kalbėjau su sawo tarnu; nės aš sunkė kalbą ir sunkė liejuwė turru.

11. Pons Diews sakė jam: kas sutwėre žmogaus burną? arba kas padare nebyli, arba kurtini, arba mātanti arba akla? ar aš tai ne dariau, Pons Diews?

12. Taigi eik, aš * su tawo burna busu, ir pamokysu tawę, ką tu turri kalbėt'. * Matt. 10, 19.

13. Bet Moizėšus täre: man's WJėšpatie, sust, kurti tu nori susti.

14. Tai Pons Diews labay supyko ant Moizėšaus, ir sakė: argi aš ne žinnau, kad tawo brolis * Aaronas iš gimminės Lėwigražey kalbas yra? o stay, jis iš eis taw priekais, ir tawę pamatės širdingay dzaugsis.

15. Tu jam kalbėsi, ir žodžius t burną jam idėsi; ir aš su tawo ir su jo burna busu, ir juddu pamokysu, ką jumdwielem reiktu daryti.

16. Ir jis turrės tawo wietoje su žmonėms kalbėti; jis bus taw neį burna, o tu jam busi neį Diewu.

17. Ir tą lazda imk t sawo ranką, su kurre tu žėnklus turri daryti.

18. Moizėšus nuėjęs pargryžo pas Jėtrą sawo ūšwė, ir täre jam: prašau, leisk manę lankyti sawo brolius Egypte esanczus, kad žurėczau, bau dar gywi? Jėtras atsakė jam: eik su pakajumi.

19. Priegtam ir täre jam Pons Diews (žėmėje) Midian: eik, ir nusitrūk wėl t Egyptą; * nės tie žmones numirre, kurre tawę žawinti norėjo. * Matt. 2, 20.

20. Taip Moizėšus ėmęs sawo moterį ir sawo sunudu ir jūdu ant asilo ušdinnęs wėl nusitrūkė t Egypto; žėmę; ir ėme lazda Diewu t sawo ranką.

21. Ir Pons Diews sakė Moizėšui: dabokis t Egyptą sugryžęs idant wissus tus stebuklus dary: tumbi po afkū Paraono, taw t tawo rankas idūtus. Bet aš jo širdi pakietisi, kad ne išlėis žmonės.

22. Ir turri jam safyti: taip sakė Pons Diews: * Izraelis yra mano pirmgimmesis sunus.

* Sir. 36, 14.

23. Ir aš taw prisakau, idant paleisk mano sunu, kad man slūžitu; jey tu priestarauti, tai aš tawo pirmgimimusi sunu pasmaugsu.

24. Ir kaip jis ant kėlo gaspaudoje buwo, Pons Diews jam priekais ėjo, ir norėjo jį žawinti.

25. Tai Zipora ėmusi * akmenį apjauoste plewėlę sawo sunaus, ir pefruttinusi jo kojas täre: tu man esi fraujo jaunikis. * Jos. 5, 2.

26. Tai jam dawe pakąju. Bet ji täre: fraujo; jaunikis, apjauostimo dėley.

27. Ir Pons Diews täre Aaronui: eik priekais Moizėšui t pūš:

páscia. Ir jis nuėjes sutikėo jį pas Kalną Diewo, ir pabuczėwo jį.

28. Ir Moizėšus pasake Aarōnui wissus žodžius Pono Diewo, kurs jį buwo suntės, ir wissus ženklus jam palieptus.

29. Ir jūdu nuėjusu suwadinno i krumą wissus wyresnūsus waikū Izraėl.

30. Ir Aarōnas iškalbėjo wissus žodžius, Pono Diewo Moizėšui sakytus; ir stebuklus padare po akiū žmonū.

31. Ir žmones * wierijo. Ir girdėję, kad Pons Diews waikus Izraėl atlankęs ir jų wargus i žwelges, pasiklōnojo ir meldėsi.

* Lut. 8, 13.

5. Pėrstyrimas.

Moizėšaus nū Paraōno Paniekinnimas; žmones jo labiaus spaudžami

Potam Moizėšus su Aarōnu tėjusu kalbėjo Paraonui: taip sakė WJėspats Izraėlo Diewas: isleisk mano žmones kad man šwente šwėstu pásczoje.

2. Paraōnas atsake: Kas tas Pons Diewas; kurio balso aš turrėczau klausyti, ir Izraėli išleisti? aš nieką ne žinnau apie tą Poną Diewą, neigi išleisū Izraėli.

3. Jūdu sake: Ebrėonū Diewas mus wadinno, taigi pawėlik mums nusitrėukti trijų dienū kelawimą i pásczia, ir WJėspaczui, sawo Diewui apierawóti, kad mus ne forawótu mārū arba Earu.

4. Tai atsake jiems dwiem Egipto Karalus: tu Moizėšau ir tu Aarōne! Kodėl juddu norita žmones walnus daryti nū jų darbū? eikit prie sawo darbū.

5. Tolaus täre Paraōnas: štay, beto jau per daug yra tū žmonū žėmėje, o juddu dar norita liepti jiems ilsėtis nū sawo darbū.

6. Todėl prisake Paraōnas tą pacę dieną žmonū urėdinin-

kams, ir jų užweizdams, tarys dams:

7. Jūs tiems žmonėms tolaus ne rinkit ney dūkit šaudū, kad plytas išdegtu, kaip iššolėy, jie pátys tur eiti šaudū saw surinkti.

8. O taczaus tą skaitlu plytū, kiek iššól padare, jiems uždėkite, ir nieką ne mazīnkite; nės pateis šaudami jie šauk ir saka: mės nusitrėukšim ir apierawósim sawo Diewui.

9. Spáuskite žmones darbais, kad darbą turrėtu, ir ne klausytu kalbū newertū.

10. Tai užweizdai žmonū ir urėdininkai nuėję kalbėjo žmonėms: taip sako Paraōnas: ne bus daugiaus jums dūti šaudai.

11. Eikite jus pátys, ir rinkite saw šaudū kur randat, bet jūsų darbas ne bus pamāžintas.

12. Tai issiklaide žmones po wissą Egipto žėmę, ruggienū surinkti, kad šaudū turrėtu.

13. Ir užweizdai baude jūs tarydami: atlikkite sawo dienōs darbą, lygey, kaip kad da šaudū turrėjot.

14. Ir urėdininkai waikū Izraėl, kurrus užweizdai Paraono jiems buwo uždėję, mušami buwo, ir buwo jiems sakyta: kodėl jūs ney šendien ney wákar uždėtą jums darbą ne atlikot, kaip pirm to?

15. Tai tėje urėdininkai waikū Izraėl Paraonui šauke: kodėl tu taip sunkini sawo tarnus?

16. Uė dūda tawo tarnams šaudū, o werczia mus tiek plytū daryti, kiek uždėjo. Ir štay, mušami yra tawo tarnai, ney kokie pikadėjai?

17. Paraōnas sake: jūs pateikaujat, ir pateikaudami sakot: mes eisim ir Ponui Diewui apierawosim.

18. Taigi

18. Taigi eikite, ir atliškite savo baudžamą, šaudū ne gausit; o šaltu plytū turrite padaryti.

19. Tai regėjo urėdininkai waiskū Izrael, kad piktyn nuėjo, kad dangi sifoma buwo: idant ne mas žinėtė dienōs: darbą plytosa.

20. Ir kaip isėjo nū Paraono, sutiško jie Moizėsu bey Harōnā, ir pasistėjo ties jeis;

21. Ir jie sakė jiems dwiem: Pons Dievs te daboja ant jusū dwėjū ir te sudij' tai! juddu padarēt, kad musū kwapas pasmirdo po atkiū Paraono ir jo tarnū, ir idawēt i jų rankas kardą, mus žawinti.

22. Bet Moizėsus wėl sugryžo pas Poną Dievą, tarydam's: Pone Dieve, kodėl tu taip piktay darai šiems žmonėms? Kam tu mane šen atsuntei?

23. Ties is to czėso, kaip tiktay tėjau pas Paraoną kalbėti su jųm' tawo wardan, jis dar sunkiaus wārgino žmones; o tu ne išgėlbėjai savo žmones.

6. Pėrsšyrimas.

Moizėsus nū Diemo gāun' smiegti žafimā: Gimminę savo sūrošū.

Pons Dievs tārė Moizėsu: Dabar tu matysi, kāk aš darysu Paraonui: nės per sylingą ranką jissai tur jūs išlėisti: jis dar turės per sylingą ranką jūs išwaryti iš savo žėmės.

2. Ir Dievas kalbėjo su Moizėsum', tarydam's: Aš esmi Ponas Dievas.

3. Ir esmi pasirōdęs Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, kad buczau wissagālisis jų Dievas. Bet mano wardas WJėšpats, jiems ne aprėiktas.

4. Ir aš derėjimā su jeis dariau, ir žadbėjau jiems dūti žėnę Kanāan, žėnę jų Belonės, Ewroj' jie swetimi buwo.

5. Ir išgirdau deėjimā waiskū Izrael, furus Eypcionai baudžawomis apsunfin, ir atšminnau savo derėjimo.

6. Togidėl sakyt waiskams Izrael: Aš esmi Pons Dievas, ir jūs išwessu iš jusū sunkenybų Eypcio: žėmėje, ir jūs išgėlbėsu nū jusū baudžawōs, ir jūs išwaddūsū per ištēstą ranką ir per didžus sādus.

7. Ir priimsu jus i (savo) žmones, ir busu jusū Dievas: kad ištirtumbit, manę esant WJėšpati jusū Dievą, kur's jūs išwede iš tōs sunkybės Eypcio.

8. Ir jūs nugabėno i tą žėnę, ant furōs aš savo ranką pakėtau, kad tą dūczau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui; tą aš jums dūsū pasisawintinay, Aš Ponas Dievas.

9. Moizėsus tai pasakė waiskams Izrael; bet jie jo ne klause dėl dū: sawimo, tūjbōs, ir sunkū darbū.

10. Tai Pons Dievas kalbėjo Moizėsu, tarydam's:

11. Žeiš' ir kalbės' su Paraonu Eypcio Faralui, kad jis išlėistu waiskus Izrael iš savo žėmės.

12. Bet Moizėsus kalbėjo po atkiū Diemo, ir tārė: Štay, waiskai Izrael manęs ne klauso, kaipo klausytu manęs Paraonas? priegs tam mano kalba ne tam tikra.

13. Taip kalbėjo Pons Dievas su Moizėsum' ir su Aaronu, ir prisakė jiems dwiem dėl waiskū Izrael, kad Paraonui Eypcio Faralui sakytu, kad jie waiskus Izrael išwessu iš Eypcio: žėmės.

14. Szittie yra wyresnieji Eoj' gimminėj' tėwū: waiskai Ruben, wyrėinojo sunaus Izraelo, šie yra: Anoka, Pallu, Ezrons, Karmi. Tai yra gimmines Ruben.

15. Waiskai Simeono šie yra: Jėmuel, Jamin, Oad, Jafin, Joar

Zoar bey Sauls, sunus mote: rīstēs Kananēistēs. Tai Simeono gimmines.

16. Šie yra wardai vaišū Lēwi jū gimminēsa: Gerson, Kaats, bey Merari. O Lēwi sulāuke šim: tā trīs dešimt's ir septynis metus.

17. Waikāi Gersono šie yra: Libni bey Simeī gimminēsa sawo.

18. Waikāi Kaat šie yra: Amram's, Jezear's, Ebrons, Uziels. Bet Kaat buwo sulaukęs šimtą trīs dešimt's ir trīs metus.

19. Waikāi Merari šie yra: Maēli bey Musi. Tai gimmine Lēwi, eilēsa sawo.

20. O Amrams paēme sawo awynēnē Jokebed i pācžę; ta pagimde jam Aaroną bey Moizēšu. Bet Amrams sulāuke šimtą, trīs dešimt's ir septynis metus.

21. Waikāi Jezear šie yra: Korā, Nepeg, Sifri.

22. Waikāi Uziel šie yra: Mizaēl, Elžapan, Sitri.

23. Aaronas wēde Elisēba, dukterī Aminadab, seserī Naassono; ta jam pagimde Nadabą, Abjū, Eleazarą, Itamarą.

24. Waikāi Korą šie yra: Assirs, Elfana, Abiassaps. Tai yra gimmines Koritū.

25. Bet Elēasars, Aaronas sunus wēde wieną iš dukterū Putiel, ta jam pagimde Pineasą. Tai wyrausieji tėwai gimminēs Lēwi.

26. Tai yra ansai Aaronas bey Moizēšus, furriem dwiem Pons Diews šāke: išwēšita waikus Izrael iš Egipto: žēmēs su jū pulkais.

27. Jūdu yra, furrūdu su Paraōnu Egipto Farālumi kalbėjo, kad waikus Izrael iš Egipto išwēstu, butent Moizēšus bey Aaronas.

28. Ir tą paczę dieną kalbėjo Pons Diews su Moizēšum Egipto: žēmėje.

29. Ir tare jam: Aš esini Ponas Diewas, kalbēt su Paraonu Egipto Farālumi, wis kę aš su tas wim kalbu.

30. Ir jis atsāke Ponui Diewui: Štay, aš sunkiey kalbu, kaipogi klausys manęs Paraonas?

7. Perskyrimas.

Wardenis Pamietimmas i Krauj.

Pons Diews šāke Moizēšui: Štay, aš tawę dėjau ney i Diewą Paraonui. O Aaronas tawo brolis turrēs buti taw prānāsu.

2. Tu turri kalbēt, wis, kę aš taw prisakysu; o Aaronas tawo brolis taiturrēs iškalbēt po akšiū Paraono, idant išlēistu waikus Izrael iš sawo žēmēs.

3. Bet aš paliētisu Paraono širdi, kad daug ženkliū ir stebukliū daryczau Egipto: žēmėje.

4. Ir Paraonas jūsu ne klausys, kad aš parodiczau sawo mātē Egipte, ir išwēczau sawo pulką, sawo žmones, waikus Izrael iš Egipto: žēmēs per didzus sūdus.

5. Ir Egiptionai istirs, manę ēsanti Poną Diewą, kad aš dabar istiesu sawo ranką ant Egipto, ir waikus Izrael nū jū išwēssu.

6. Ir Moizēšus bey Aaronas dāre, kaip Pons Diews jiems dwiem buwo liepęs.

7. O Moizēšus buwo aštūnis dešimtis metų, o Aaronas aštūnis dešimtis ir trjū metų, kaip jūdu kalbėjo su Paraonu;

8. Ir Pons Diews tare Moizēšui bey Aaronui:

9. Kad Paraonas jum Dwieni sakys: parodišita sawo stebuklus tai tu tarf' Aaronui; imf' sawo lāzda, ir pamēf' tą po akšiū Paraono, kad ji jalczu pawirštu. 10.

10. Tai iėjo Moizėjus bey Aaronas vas Paraon; ir dāre, kaip Pons Dievs jiems dwiem buvo prisākęs. Ir Aaronas pamete savo lazda po Paraono akšiu, ir po akšiu jo tarnū, ir ji pawirto žalczu.

11. Tai suwadinno Paraonas ismintingūsus ir žynus. Ir Eypcionū žynei taipojan padāre savo užjadėjimais. * 2 Tim. 3, 8.

12. Rožnas savo lazda nū saugės mēte, tai pawirto į žalczus; bet Aarono lazda prarijo jų lazdas.

13. Taipo pasiŕietino širdis Paraono, ir ne klause jų dwėjū, kaip Pons Dievs buvo kalbėjęs.

14. Ir Pons Dievs sakė Moizėjui: širdis Paraono kietą yra, jis ne apsim' žmones išlėist.

15. Kai rytas pas Paraoną; stas, jis pas upę waikštinės, tai stotisties jųm' pakraščiais upės, ir imė tą lazda į savo ranką, kuri pawirto į žaltį,

16. Ir tarė jam: WJEspar's, Ebrėonū Dievs manęs sunte pas tave, ir tave safydin, išlėist mano žmones, kad man slūžitu pūščioje; bet tu ne norejei išgōi klausyti.

17. Dėlgi to taip kalba Pons Dievs: iš to numanyti manę esanti Poną Dievą, stas, aš su lazda, kure aš savo rankoj' turėtu, ištiksi wandeni upėje, ir jis pawirs į fraują.

18. Kad žuvis upėje turrės mirti, ir upę pasmirs, Eypcionai baidysis gerti wandens iš upės.

19. Ir Pons Dievs tare Moizėjui: safyk Aaronui: imė savo lazda, ir ištiesk savo ranką ant wandeniū Egipto žemėje, ant jų mazū, ir didžū upjų bey ant ezerū, ir ant wissū rudynū, kad fraujų pawirstu; ir fraujas butu wissoj'

Egipto žemėj', tief iš mēdzio, tief iš afmens darytūse rykūse.

20. Moizėjus bey Aaronas padāre, kaip Pons Dievs jiems dwiem buvo liepęs, ir pakėlės lazda muše į wandeni upėje po akšim Paraono ir jo tarnū. Ir wissas wandū upėje pawirto į fraują.

21. Ir žuvis upėje mirė, ir upę pasmirdo, kad Eypcionai ne galėjo gerti wandens ir upės: ir buvo fraujos per wissą Egipto žemę.

22. O Eypcionū žynei taipojan padāre savo monais. Taipo buvo užkietinta širdis Paraono, ir ne klause jų dwėjū, kaip tai Pons Dievs buvo kalbėjęs.

23. Ir Paraonas atsigręžęs parėjo namū, ir to nieko ne atbōjo.

24. Bet wissi Eypcionai kase wandens pagal kretą upės gerti: nes wandens iš upės ne galėjo gerti.

25. Ir toktai buvo per septynes dienas, kad Pons Dievs upę ištikso.

8. Pērštyrimas.

Egipto žemę Warlėmis, Uttėlemis bey Enusais warginta.

Pons Dievs sakė Moizėjui: Ieif pas Paraoną ir safyk jam: taip sakō Pons Dievs: lėist mano žmones, kad man slūžitu.

2. Jey tu to ussigisi, stas, aš wissus tawo rubėjus * warlėmis slogisu: * Ps. 78, 45.

3. Kad upę krebždės warlėmis, tos atrėplos ir išigaus į tawo namus, į tawo kamėrą, į tawo lozų, į tawo pātala, ir į namus tawo tarnū; tarp tawo žmonū, į tawo pėczus ir į tawo tāsłą.

4. Ir warles užlys ant tawęs, ir ant tawo žmonū, ir ant wissū tawo tarnū.

5. Ir Pons Dievs tāre Moizēšui: sakyt Aaronui: ištiet sawo rankā tu sawo lazda ant wissū (mažū ir didzū) upjū ir ējertū; kad rastus warles per wissā Egipto: zēmē.

6. Ir Narōnas ištiese sawo rankā ant wandenū Egipto: zēmē; ir rādosi warles, kad Egipto: zēme apdengta buwo.

7. Tai žynei taipojau dāre sawo mōnais ir uzlēido warles ant Egipto: zēmēs.

8. Tai pawadinno Paraonas Moizēšu bey Aaronā, ir tāre: melšita Pong Diewā uz manē, kad atimtu warles nū manēs, ir nū mano žmonū, tai aš lēisu žmones kad apierawotu Ponui Diewui.

9. Moizēšus tare: tu turrē tē gārbe uz manē, ir sakyt, kū czeš aš uz tawē uz tawo tarnus, ir uz tawo žmones turrēsu melstis, kad warles nū tawēs ir nū tawo namū butu prawarryos, o wienoš up: pēje pasiliktu.

10. Jis sāke: rytoj'. Szissai atsāke: kaip tu sākei, jeib ištirtum: bei, ney wienā n'ēsant' lygu Ponui Diewui, musū Diewui.

11. Tai warles nū tawēs, is tawo namū, nū tawo tarnū ir nū tawo žmonū bus atimtos; o wienoš uppēje pasiliēs.

12. Taipō isējo Moizēšus bey Narōnas nū Paraōno. Ir Moizēšus šauke Diewop' warlū dēley, kaip Paraōnui buwo pazadējes.

13. Ir Pons Dievs dāre kaip Moizēšus sākes buwo. Ir war: les padwēse namūse, dwarūse ir laukūse.

14. Ir sumette jas i fruwās, eze fruwā, ir ten fruwā; ir zēme smirdejo nū jū.

15. O kaip Paraonas mate, tā slogā atimta ēsant, jo širdis buwo

uzkietinta, ir ne flause jū, kaip Pons Dievs tai buwo kalbējes.

16. Ir Pons Dievs tāre Moizēšui: sakyt Aaronui: ištiet, sawo lazda, ir mušē i dulķes ant zēmēs, kad stotus uttēles per wissā Egipto: zēmē.

17. Jūdu dāre taipō. Ir Narōnas ištiese sawo rankā su sawo lazda, ir mušē i dulķes ant zēmēs. Ir apkrēsti tape uttēlemis ir žmones ir galwijai; wissos dulķes zēmēs pawirto i uttēles per wissā Egipto: zēmē.

18. Ir žynei taipojau dāre sawo mōnais, kad isgāntu uttēles; bet ne gallējo. Ir uttēles rādosi ir ant žmonū, ir ant galwijū.

19. Tai sāke žynei Paraōnui: * tai Diewo pirštās. Bet Paraōno širdis kietā pasilikto ir ne flause jū, kaip ir Pons Dievs buwo sākes. * Luk. 11, 20.

20. Ir Pons Dievs sāke Moizēšui: kēlšis rytoj' anēsti, ir stōkis po Paraōno akšū, (stāy, jis waištinēs pas uppē) ir tarē jam: taip safo Pons Dievs: lēist man: no žmones, kad man slūžitu.

21. Jey ne, tai uzlēisu wissokū gnūsū ant tawēs, ant tawo tarnū tawo žmonū, ir tawo namū; kad wissi Egiptionū namai ir laukai, ir kas ant laukū yra, tū pilni bus.

22. Ir tā dienā dywus padarysu zēmēje Gosen, kur mano žmones laikos, tenay ne bus gnūsū; kad numanytumbei mang ēsanti Pong Diewā, ant zēmēs wissur.

23. Ir aš Išgēlbėjimā stattyšu, tarp mano ir tarp tawo žmonū, rytoj' nusidūs tas ženkļas.

24. Ir Pons Dievs dāre taipō. Ir rādosi daugybe gnūsū namūse Paraōno, namūse jo tarnū, ir per wissā Egipto: zēmē. Ir

Ir žėme buwo pagadinta nū tū gnūsi.

25. Tai parwadindino Paraōnas Moizėsu bey Aaroną, ir sáke: eik' ir apierawokit' sawam Dieuwui šoje žėmėje.

26. Moizėsus sáke: ne tinka ezonay taipo darryt'; nēsa tokiu budu mes Eypcionū nobūda apierawotumbim' Ponui Diewui, sawo Diewui. Sztay, kad apierawotumbim' nobūda Eypcionū po jū akliū, ar ne akmėnimis mus žudditu?

27. Trijū dienū kėlę mes eisim' pūščią, ir WJĖppaczui, sawo Diewui apierawosim, kaip jissat mums prisákes.

28. Paraōnas sáke: aš jus lėisu apierawoti WJĖppaczui, jusū diwui pūščioje; beo idant tolaus ne eikite: ir mēstities Diewą už manę.

29. Moizėsus sáke: štay, kad išeisu nū tawės, tai aš melsu Poną Diewą, kad šie gnāsai nū Paraōno, ir nū jo tarnū, ir nū jo žmonū atimti butu rytoj'; bet ne willof manę dangiaus, kad žmones ne lėistumbei apierawoti Ponui Diewui.

30. Ir Moizėsus išėjęs nū Paraōno melde Poną Diewą.

31. Ir Pons Diews dare pagal maldą Moizėsaus, ir išwāre gnāsus nū Paraōno, nū jo tarnū ir nū jo žmonū, kad ne liško ney wienas.

32. Bet Paraōnas pakietino sawo širdi ir tą kartą, ir ne išlėido žmones.

9. Pėršyrimas.

Galwijū Išgaishim's; jūdos piktos puslės; Redbai.

Pons Diews sáke Moizėsui: Eik' pas Paraoną ir sakyk jam: taip sáko Ponas Dievas

Ebrėonū Diews: išlėisk mano žmones, kad man slājitū.

2. Jey to uššiginni, ir tolaus jūs laikysi,

3. Sztay, Pono Diewo ranka bus ant tawo galwijū, ant laužo, ant akliū, ant asilū, ant werbludū, ant jāuczū ant awjū, bais didžū marū.

4. Ir Pons Diews dywną stirtumną darys tarp galwijū Izraelitėnū ir Eypcionū, kad nieko ne gais iš wisso to, ką tur waitai Izrael.

5. Ir Pons Diews czėsą stāte, ir sáke: rytoj' Pons Diews tai darys ant žėmės.

6. Ir Pons Diews dare tai rytmetij', ir išgaisho wissokie galwijai Eypcionū; bet galwijū waitū Izrael ne gaiso ney wien's.

7. Ir Paraōnas nusunte tārtyti, ir štay, ne gaisęs buwo ney wien's galwijū waitū Izrael. Bet širdis Paraōno buwo pakietusi, ir ne lėido žmones.

8. Tai täre Pons Diews Moizėsui bey Aaronui: imšita sawo rankas pilnas sodžū iš pėczaus: ir Moizėsus te barsta jūs prieš dangū po akliū Paraōno,

9. Kad per wissą Eypcio: žėmę dulkėtu, ir pašoektu piktos jūdos puslės, ir ant žmonū ir ant galwijū, per wissą Eypcio: žėmę.

10. Ir jūdu ėmusu sodžū iš pėczaus, pasistojo po akliū Paraōno ir Moizėsus barste tūs prieš dangū. Tai pašoko piktos jūdos puslės ir ant žmonū, ir ant galwijū,

11. Taip, kad žynei ne gallėjo stowėti pas Moizėsū, tū piktū puslū dēley, nēs tokios jau puslės buwo ant funū žynū, kaip ir ant wissū Eypcionū.

12. Bet

12. Bet Pons Diews pafietino širdi Paraono, kad jū ne klause, kaip ir Pon's Diew's Moizėšui buwo saęs.

13. Tai sáke Pons Diews Moizėšui: pasikėl rytoj' anėsti, ir stó: tis po Paraono aėtėi, ir tarė jam taip safo WJĖšpat's, Ėbreonū Diew's: išleisk mano žmones, kad man šluzitu.

14. Aš Pittaip užlėisu ši kartą wissas sawo šlogas ant tawęs paties, ir ant tawo tarnū, ir ant tawo žmonū, kad ištirtumbei, n'ė: santi Pittą man lygu per wissas žemes.

15. Nės dabar aš ištiesu sawo ranką, ir tawę bey tawo žmones ištiskū maru, kad tu išgaishintas buš nū žemes.

16. Jrgi tiesa, *del to aš tawę gywų palikkau, kad mano mაცის pasiróditu ant tawęs, ir mano wardas butu apsašytas po wissas žemes.

* Nym. 9, 17.

17. Tu dar paminni mano žmones po sawim, ir ne nori jūs išlėisti.

18. Štayı, aš rytoj' i tą czėsą dūsu lyt' per mier didzeis ledlais, kokiū dar ne buwo Ėgypto: žemė: je, iš to czėso, kaip tiktai lėista, iėki šoley.

19. Taigi nusust' ir sukawodyt' sawo galwijus, ir ką tik turri ant laufo. Nės wissi žmones ir galwijai, kurrie lauė bus rąsti i namus ne parwaryti jey ledai ant jū puls, turrės numirti.

20. Taigi, kurrie iš Paraono tarnū Pono Diewo žodzio prisi: bijojo, tie dawe sawo bėrnus ir galwijus namū bėgti.

21. Bet furrū širdis ne klausė Diewo žodžū, tie palikko sawo bėrnus ir galwijus lauė.

22. Tai sáke Pons Diews Moizėšui: išties sawo ranką prieš

dangu, kad ledai pulu ant wissos Ėgypto: žemės, ant žmonū, ant galwijū ir ant wissos žolės laufo Ėgypto: žemėje.

23. Taip ištiesė Moizėšus sawo lazda dangun, ir Pons Diews dawe perfunu grąuti, ir ledais lyti, kad žaibai nusowe žemyn ant žemės. Taip dawe Pons Diews ledais lyti ant Ėgypto: žemės,

24. Kad sumišo ledai ir žaibai tarp sawęs taip baisėy, kad tokie niekadōs ne buwo reggėti wissoj' Ėgypto: žemėj', kól žmones toje gywėno.

25. Ir ledai sukále per wissą Ėgypto: žemę, kas tik lauė bus wo, tiek žmones, tiek galwijus: ir sukále wissą žolę ant laufo, ir sulaužė wissus medžus ant laufo.

26. Tiktay wienat žemėje Gosen, kurroj' laikėsi waitai Izraėl, ledais ne lyjo.

27. Tai nusunte Paraonas ir parwadindino Moizėšui bey Haro: ną, ir sáke jiem dwiem: aš susi: griėšijau ši kartą: Pons Diews yra teisus, bet aš ir mano žmones esme Diewo: nesibija.

28. Bet melkite Poną Diewą, kad palantu tošai perfun's ir ledai Diewo, tai jus išlėisu, kad ilgiaus cze ne pasiliktumbit.

29. Moizėšus atsáke jam: kaip išeisu iš miesto, tai ištiesu sawo rankas Ponui Diewui, o perfun's tad: lausis, ir ne bus daugiaus ledū, kad išpažintumbei žemę esancę Pono Diewo.

30. Bet šinnau, kad ney tu, ney tawo tarnai dar nesibijoties Pono Diewo.

31. Taip buwo sukulti linnat ir miežei: nės miežei jau buwo iš: plaukė, ir linnai turrėjo mazgū.

32. Bet kwieczei bey ruggiei ne buwo sukulti, nės wielybi jawai buwo.

33. Tai

33. Taipogi išėjo Moizėšus nu Paraono iš miesto, ir ištiese savo rankas Ponui Dievui; ir perkus bey ledai lėvėsi, ir ne lyjo daugiaus ant žemės. *Jok. 5, 6.

34. Bet matydams Paraonas, kad lėvėsi lytus, perkunas ir leidai, dar tolaus susigriešijo ir pašietino savo birdi, jis pats ir jo tarnai.

35. Taip pasišietino birdis Paraono, kad ne išlėido vaikūs Izrael, kaip ir Ponas Dievas buvo kalbėjęs per Moizėšų.

10. Pėr šyrimas.

žogai ir Jamšbe.

Sir Ponas Dievas täre Moizėšui: Ieik pas Paraoną, nės aš pasišietinau jo birdi, ir jo tarnū, kad aš parodėčiau bus mano stebuklus tarp jų;

2. Ir kad tu tai apsažytumbei po ausimis tavo vaikū, ir tavo vaikū: vaikū, ką aš ištaisiau Egipto žemėje, ir kaip aš savo stebuklus tarp jų parodžiau; kad žinotumbit, manę esant Poną Dievą.

3. Taip išėjo Moizėšus bey Haronas pas Paraoną, ir sakė jam: taip sakė Ponas Dievas Ebreonū Dievas: kaip ilgai ne apsimmi pasižeminti po manim, kad mano žmones ne lėidi man glūžiti?

4. Jey tu usiginni mano žmones išlėist, štai, aš rytoj' užlėisu tav žogus wissosa šalisa,

5. Kad apdengs žemę, taip, aš žemę ne bus mātoma. Ir turrės suėst, kas jums liko ir ką palai. Eit nū ledū, ir turrės suėsti wissos žalūjenczus medzus ant laužo.

6. Ir tū bus pilni tavo namai, ir namai wissū tavo tarnū ir namai wissū Eypcionū; koštai ne mate tavo tėvai: ney tavo tėwū tėvai, nū to czėso, kaip

ant žemės gywėno, iškėi šos dienos. Ir jis atsigrėžęs laužan išėjo nū Paraono.

7. Tai Paraono tarnai sakė jamui: kaip ilgai mės tūmi bus me wėrginti? Išlėi žmones, kad jie glūžitu WJėšpaczui, sawam Dievui. Argi pirma nori sulaukti, kad Egipto žeme išpūstita butu?

8. Moizėšus bey Haronas wėl parwadintu buwo pas Paraoną, tas sakė jiems dwiem: eikit ir slūžikit WJėšpaczui, sawo Dievui, alle kurriegi yra tie, kurrie išsitrauksis?

9. Moizėšus atsakė: mes išsitrauksim jauni ir seni, su sunumis ir su dukterimis, su awimis ir galwijais; nės šwente turrim Pono Diewo.

10. Jis sakė jiems dwiem: berods, Ponas Dievas t'essie su jusmis; ar aš jus, o dar ir jusū wais bus dūczau iškelaut; štai, bau ne su klasta apšteinat?

11. Ne taip: bet jus wyrai eikit ir slūžikit sawam Dievui; nės to ir prāšet. Ir išstame jūdu laužan nū Paraono.

12. Tai sakė Ponas Dievas Moizėšui: ištiesk savo ranką ant Egipto žemės dėl žogū, kad žogai atliektu i Egipto žemę, ir suėstu wissą žolę ant laužo, taipojau ir wis, kas išliko nū ledū.

13. Moizėšus ištiese savo lazda ant Egipto žemės, ir Ponas Dievas pakėle rytū: wėją per wissą diena ir per wissą nakti; ir rytmetij' atwėre rytūwėjas žogus.

14. Ir atliekė ant wissos Egipto žemės, ir nuslėido wissosa šalisa Egiptėj', taip daug, kad pirm to niekadōs tiek ne bus wo, ir po to ne bus.

15. Uėis

15. Uėš jie apdenge žėmę ir ap-
tėme ję. Ir jie nuėde wiśą žolę
ant laužo, ir wiśą mėdzū waiśu,
kas tiťt nū ledū iśliťko; ir ne
palitko ney jokia žala daitą ant
medžū, ney ant žolės laužo, per
wiśą Egipto žėmę.

16. Tai Paraonas greitay par-
wadindino Moizėšū bey Aroną,
ir täre: aś susigriebijau pries
WJėspati, jūśū Diwų, ir pries
juddų.

17. Atliėskite man dar ir ėt kartą
mano grietus, ir melėskite WJėš-
pati, sawo Diwų, kad ben atimtu
nū manęs tą smertį.

18. Ir jis iśėjęs nū Paraono
meldėsi Pono Diwo.

19. Tai atkreipe Pons Diws
labay didi wakarū wėją, tas pa-
kėlęs žogus nuwerte jūś t ėwen-
drū jures, kad jū ney wien's ne
litko po wiśas ėalis Egipto.

20. Bet Pons Diws pakietino
ġirdi Paraono, kad waiśus Izraėl
ne iślėido,

21. Pons Diws sakė Moizė-
šui: iśtiesi sawą rančą dangun,
kad taip tamsu butu Egipto žė-
mėje, kad tą ėzupinėti galės.

Matt. 27, 45.

22. Ir Moizėšus iśtiese sawo
rančą dangun; tai stojos labay
didde tamsybe per wiśą Egipto
žėmę tris dienas.

23. Kad ėitt's ėittą ne mātė, ney
atsikėle nū sawo wietos t tris
dienes. Bet pas wiśus waiśus
Izraėl ġwiesa buwo jū namūse.

24. Tai parwadindino Paraonas
Moizėšū ir sakė: eikit ir ġlūġikit
Ponui Diwui, bet ġwis ir gal-
wijus sawo palitkite ėzonay; o ir
jūś waiśėlei galės drauge eiti.

25. Moizėšus atsakė: tu turri
ir apierą ir dėġimmo; apierą mums
iśdūti, kad tą WJėspaczui, musū
Diwui, atliťti galėtumbim.

26. Musū galwijai tur drauge
eit, ir ney wien's nāgas ne pasli-
kėsis ėzonay, nės nū sawojo mės
imsim ant ġlūġbės WJėspatiės
musū Diwo. Uėš ne ġinnom,
ġūmi mes wertay Diwui ġlūġiti
galėsim, iśkėl ten nukatėime.

27. Bet Pons Diws uġkietino
ġirdi Paraono, kad jūś iślėisti ne
norėjo.

28. Ir Paraonas jam sakė: eit
laukan, ir ġaugokis, kad man
daugiaus ne eitumbėi t mano akis;
nės ėure ėien tu man t akis eisi,
turrėsi mirti.

29. Moizėšus atėliepe: ėaip tu
sakėi, ne eisu daugiau t tawo akis.

II. Pėrėkrimas.

ġstėraukimas iś Egipto iśakntas.

Ir Pon's Diw's sakė Moizėšui:
aś dar wieną slogą uġlėisu ant
Paraono ir Egiptionū, po tōś
jis iślėis jus; ir ne tiťtay palėis
wiślab, bet ir iśwarys jus iś ėġ.

2. Taigi sakyt žmonėms, kad
koġnas nū sawo ėaimyno, ir koġ-
na nū sawo ėaimynkės praśytu
sidėbro ir aukso rykus.

3. Uėš Pons Diws dūs rąsti
žmonėms malonę po akū Egipt-
cionū. Ir Moizėšus didžos gar-
bės wyrs buwo Egipto žėmėje,
po akimis tarnū Paraono, ir po
akimis žmonū.

4. Ir Moizėšus täre: taip sakė
Pons Diws: aś iśėisu naťtiės
ġūdumme Egipto žėmėje;

5. Ir turrės mirti wiśi pirms
ġimmuśėji Egipto žėmėje, pra-
dėjus nū pirmojo sunaus Paraono
ant jo ėrāsės sėdincio, iśki pirmos
jo sunaus ġuginės prie ġirnū
stowincio; ir wiśas pirmdėlis
galwijū.

6. Ir bus diddis ġauġimmas per
wiśą Egipto žėmę, koġs niekas
dōś ney bawos, ney ġus.

f 2

7. Bet

7. Bet pas wišsus waišus Izrael ne lōs ney sū, tieš tarp žmonū, tieš tarp galwijū; Kad ištirtum bit, kaip Dievs skirria Egyptą bey Izraeli.

8. Tai atels pas mane šie wišsi tawo tarnai, ir man iškli kōjū pasisklonojė sakys; ištiraufities ir tu, ir wišsi žmones, po tawin ešą; po to aš ištiraufiu. Ir jis galin ējo nū Paraono didey su pykęs.

9. Bet Pons Dievs kalbėjo Moizėjui: Paraonas ne klausojū; Kad nusidūtu daug stebuklū Egypto žemėje.

10. Ir Moizėjus bey Aaronas dāre wišsus tus stebuklus po afimis Paraono; bet Pons Dievs pakietino jo širdi, Kad ne norėjo iškliesti waišus Izrael iš sawo žemės.

12. Pėrskyrimas.

Žinātimas Bėlykū, Awinėlio, Nujud, dimas Pirmgimimmo; Pradžia Ištiraufimo.

Bet Pons Dievs kalbėjo Moizėjui bey Aaronui Egypto žemėje:

2. Szissai menū pirmas turrės buti pas jus; ir nū to pradėję mēto mėnesius rofūkite.

3. Sakykite wišsam surinkimui Izrael, tarydami: dēgimtoje dienoje šlo mėnesio imkit kōžnas awinėli, kas ufininč's yra, wieną awinėli sawo namams.

4. O kur wienūse namūse per maž žmonū butu wienam awinėli, tai t'immie jissai tą, ir jo awiciausias faimynas pas šali gywėnq, kōl taip daug jų bus, Kad awinėli galėtu suwālgiti.

5. Bet toki imkite awinėli, kurs be klāudo ir šweikas yra, patinėli ir mētą mintanti; nū awjū ir ošpū it imkite.

6. Ir ta laikykite iškli keturolik; tōs diēdōs to mėnesio. Ir kōžnas pulkėlis Izraeliye turrės tą pajauti prieš wakarą.

7. Ir turrite imti jo fraujo, ir apšlūstite abudu stulpu bey wirtutinni slenksti tū namū, kurrūse tą wālgot.

8. Ir taipo turrite mėsą wālgiti tą paczė nakti prie ugniės kerp; tą, ir dūną nerāugintą, ir turrite tą wālgit su farczoms žōlemis.

9. Ne žalą tą wālgikit, ney wandeniye wirtę; bet prie ugnies kerp; tą, jo galwą su kōjomis ir su wūdureis.

10. Ir nieką iš to ne palikkite ištymeczio; bet jey kas pasiliekt iškli rytisškos diēdōs, tai ugnimi sudėginkite.

11. Bet taipo turrite wālgiti: Kėtus jusū apšijūse, kerpėmis apšlawę, ir lazdas laikydami ranfos; ir wālgiti turrite, kaip ištiskubidami iš cze; nēs tai yra Pono Diewo Pasca.

12. Nēs aš tą paczė nakti eisū per Egypto žemę, ir žudišu * wišsus pirmgimimus Egypto žemėje, tarp žmonū ir tarp galwijū; ir ištėdisū sawo kōrawōnę ant wišsū Diewū Egypcionū, aš Ponas Dievas. * Ebr. 11, 28.

13. Ir fraujas bus ženklas jus sū namū, kurrūse jūs este, taip, Kad fraują matydami aplenkczau jusū namus, ir jus ne trōpitu kōrawōnē, ney jus nužawintu, Kad aš ištiskū Egypto žemę.

14. Ir laikykite tą diēną ant atsiminimo ir pėgskite tą Ponui Diewui i šwentę, jūs ir wišsi jus sū waišū waiškai, i amžiną budą.

15. Septynes dienas turrite wālgiti neraugintą dūną, butent pirmoje dienoje turrit lāutis nū rāugintōs dūnōs sawo namūse.

Was

Kas raugintą dūną wālgis nū pirmōs dienōs iſſi ſėkmōs, to duſe bus iſgaiſinta iſ Izraėlo.

16. Pirmoji diena tur buti ſwenta, kad ſuſieitumbit, o ſėkma diena taipojau tur ſwenta buti, kad ſuſieitumbit; ne joſi dārba toje ne turrite dirbti, tiſt kas ant walgio reikia wiſſoſioms duſoms, tai wienat taiſykite ſaw.

17. Ir ne kittą, kaip tiſtay ne: raugintą dūną wālgikite: nės tą pāczę dieną aſ jūſū pulkus iſwėdžiau iſ Egipto:žėmės; todėl ſwėkrite tą dieną ir wiſi jūſū waiſū waiſai, i amžiną budą.

18. Returoliktoje dienoje to mėneſio ant wakarō turrite wālgit nerāugintą dūną, iſſi antrōs deſimtōs ir pirmōs dienōs to mėneſio, iſſi wakarō.

19. Idant per ſeptynes dienas te ne eſſie randoma jūſū namūſe dūna rāugita, nės kas dūną rāugintą walgo, to duſe bus iſgaiſinta iſ ſurinkimo Izraėl, ar jiſ ſai ſwėtims butu, ar cze žėmėje āuges,

20. Todėl ne wālgykite rāuginą dūną, bet tiſt nerāugintą dūną, wiſſuſe ſawo namūſe.

21. Ir Moizėſus ſuwadinno wiſſus wyreſnūſus Izraėlije, ir täre jiems: iſrinkit ir imkit awjū, kožnas ſawo ſeimynai, ir papjaukite tą Paſą.

22. Ir imkite * izopū ſwėtką, ir padažę i kraują blāde apſlāstikite tūmi ir wartū wirſū ir abudu ſulpū wartū. Ir idant ne iſeikite ney wien's žmogus pro wartus ſawo namū, iſſi rytme: cziō. * Ebr. 11. 28.

23. Nės Pons Diews aplint eis ir ſlogis Egiptionus. Ir pamātes kraują ant wartū wirſaus, ir ant abiejū ſulpū aplenks tus war:

tus, ir ne iſeis žudytoj i jūſū namus, jus ſloginti.

24. Todėl laiſyk tą budą ir ſaw, ir ſawo waiſams amžinay.

25. Ir kad ieſite i žėmę, kurre jums dūs Pons Diews, kaip jis žadėjes jums; tai tą ſlāžmą laiſykite.

26. Ir kad jūſū waiſai jums ſakys: kokią cze turrite ſlāžmą?

27. Tai ſakykite jiems: tai Paſōs: apiera Pono Diewo, kura aplenke waiſus Izraėl Egipto:žėmėje, kaip jis Egiptionus ſlogino, ir iſgėlbėjo muſū namus. Tai paſilenke ir paſklōnojo žmones.

28. Ir waiſai Izraėl nuėje padare, kaip Pons Diews Moizėſui ir Arōnui buwo priſakęs.

29. Ir naſtiēs: gādumme iſtiſko Pons Diews wiſſus pirmginimus ſus Egipto:žėmėje, pradejes nū pirmojo ſunaus Paraōno ant jo kraſės ſėdinczo, iſſi pirmojo ſunaus apſāltojo kalėjime, ir wiſſus pirmdėlus galwijū.

30. Tai atſikėle Paraōnas ir wiſi jo tarnai tą paczę naſti, ir wiſi Egiptionai, ir buwo diddis ſaukſmas Egipto:žėmėje; nės ne buwo ney wien's butas, kurreme ne butu buwęs lawōnas.

31. Ir jis parwadindino Moizėſu bey Arōnā naſtiję, tarrydams: paſikėle iſſitrāufit nū mano žmoniū, juddu ir waiſai Izraėl; eiſit ir ſužikit' Ponui Diewui, kaip ſakėt;

32. Ir drauge warykite ſawo awis bey galwijus, kaip kalbėjot'; eiſit' ir žegnoſit' ir manę.

33. Ir Egiptionai ſylijo žmones, kad jūs ſtubrey iſwarytu iſ tōs žėmės; nės ſake: mės wiſi prapuliſim.

34. Ir žmones iſnege žālą, tās: lą, dar ne ſurāugintą, ſaw wālginti i ſa:

į savo darbų ir išta ant savo peczū.

35. Ir waikai Izrael buvo dāre, kaip Moizėšus jiems buvo liepes, ir išprāšę nū Eypcionū sūdabro ir auksa ryšus bey drabus žus.

36. Priegtam Pons Dievs žmo: nēms buvo malonę sutēkes pas Eypcionus, kad jiems tai pažy: ezijo; ir išneše Eypcionams.

37. Taip išstrāukė waikai Izrael iš Raėmsės į Sukot, šeši simtai tukstantis pēstininkū be waikū.

38. Ir išstrāukė su jais daugybė prastū žmonū ir awjū, ir ban: dōs, ir Pittū labay daug galwijū.

39. Ir jie kēpe iš žalōs tāsflōs iš Eypso išgabēntōs nerāugintas plones; nēs ne buvo surāgusi, kadangi iš Eypso išstūmti bu: wo, ir ne galėjo užtrukt, o Pitta sopōstą saw ne buvo pataisę.

40. Bet czėsas, kurri waikai Izrael Eypso: žēmėje gywēno, yra keturi simtai ir tris desimta mėtai.

41. Tiems pērėjus wissas pul: kas Pono Dievo išėjo iš Eypso: žēmės ant wienōs dienōs.

42. Todėley tr naktis Ponui Dievui yra šwenezama, kad jūs išwede iš Eypso: žēmės: ir wa: kai Izrael tur tē šwēsti Ponui Dievui, ir jie pātis, ir jū waikai.

43. Ir Pons Dievs sakė Mo: zėjui bey Arōnui: tai yra tas budas Pašōs: ney wiens swētims ne tur wālgiti nū to.

44. Bet jey kas berns pirktas, tē appjāustifite, ir tai jis galēs wālgiti nū to.

45. Uamīšfīs ir samdinīfīs ne tur wālgiti nū to.

46. Wienūse namūse reit tē wālgit, ir niekā nū tōs mēsōs ne turrite išnešti iš namū: neygi

* turrite ney wieno jo kaulo sus: lāujit. * Jon. 19, 36.

47. Wissas surinkimas Izrael tur tai daryt.

48. Bet jey ateivis gywēntu pas tawę, ir Ponui Dievui ant gar: bės norētū šwēsti tē pašę, tas tur appjāustiti kōžnā wyriškā; tad da priējes gal daryti taip, ir bus kaip tōs žēmės žmogus. Uēs ney wien's ne appjāustitas ne tur wālgyti nū to.

49. Tas wiens ištatimas teessie tōs žēmės žmogui, ir swētīmam, tarp jū gywēnancziam.

50. Ir wissi waikai Izrael dāre, kaip Pons Dievs Moizėjui bey Arōnui buvo prisākęs.

51. Taip išwede Pons Dievs waikus Izrael ant wienōs dienōs iš Eypso: žēmės, su jū pulkais.

13. Pērskyrimas.

Pašwentimmas Pirmgimmusū; Išt: raufimas pradetas.

S Ir Pons Dievs kalbėjo su Mo: zėjum' tarydams:

2. Pašwentit' man wissus pirm: gimmusus, kurrie pirmjāus žy: watā atwer pas waikus Izrael, kaip tarp žmonū, taip ir tarp galwijū; nēs tie yra mano.

3. Tai sakė Moizėšus žmonėms: atsiminkit' šōs dienōs, kurroj iš: ejot' iš Eypso, iš namū šluz: mōs, kad Pons Dievs jus iš: czia išwēdēs su sylinga ranka: dėl to tu rāugā idant ne wālgit.

4. Sžen dien' jās išėjot mėnesijē Ubib.

5. Taigi kad Pons Dievs tawę nugabēs į žēmē Kananytū, Etitū, Amoritū, Ewitū ir Je: buzitū, kurę su prysēga žadēs jēs dūti tawo tėwams, į žēmę, kur pienas ir medus šlysta; tai laišk' tē šluzmā šimme mēs: nesijē.

6. Sep:

6. Septynes dienas tu nerāugintą dūną turri wālgit, o sėf moje dienoje yra šwente Pono Dievo.

7. Dėl to tu septynes dienas nerāugintą dūną turri wālgit. Ir idant pas tawę te ne essie rąstas rāugas, * ney dūna rāuginta wissosa tawo šalisa. * I Kor. 5, 8.

8. Ir turrite sątyti sawo wais kams toje dienoje: tai mės laikom todeley, kad atsimintumbim', kad Pons Diews mums dārgs, kaip išsitraukēm iš Egypto.

9. Dėl to tai taw tur ženklas buti tawo rančoj', ir paminklas po tawo akiū, kad žokanas Dievo butu tawo burnoj': kad Pons Diews su sylinga ranča išwėdės tawę iš Egypto.

10. Dėl to laikyk tą budą sawo cžėsu, kas mėta.

11. Kadgi tawę Pons Diews bus nugabėnės į žemę Kananytū, kaip jissai taw ir tawo tėwams žadėjęs ir taw dāwęs:

12. Tai turri atskirti Ponui Diewui wiss, kas pirmjāusey žy wata atwēr', ir pirmdėlus galwį jū, patinėleis ēsanczus.

13. Pirmdėlus āsilū turri wadūti awini; bet jey ne wadūji, tai nusuk jam sprandą. Bet wissus pirmgimmusus žmonū tarp tawo waiķū turri wadūti.

14. Ir kad šen dien arba rytoj' klāus tawę tawo klādikis: kas tai? turri jam sątyti: Pons Diews mus išwede iš Egypto, iš annū namū šlužmōs, su sylinga ranča.

15. Mēs kaip Paraōnas gynėsimus išleisti, žawinno Pons Diews wissus pirmgimmusus Egypto žemėje, pradėjęs nū pirmgimmusū žmonū, iķi pirmdėlū galwįjū. Dėl to aš apierawoju Ponui Diewui wissus pirmdėlus, pirmjans žywātą atwėrantzus, patinėleis

ēsanczus, ir pirmgimmusus sawo waiķū aš wadūju.

16. Ir tai bus taw ženklas tai wo rančoj', ir paminklas po tawo akiū, kad Pons Diews su sylinga ranča mus išwėdės iš Egypto: žemės.

17. Ir kaip Paraōnas žmones buwo išlėidės, Diews jūs ne wėde kėlu per Pylistėnū: žemę, kurs arczāusas buwo; nės Diews dumojo, rassi gailėsis žmones kārą pamatę, ir wėl sugryš į Egypto: žemę.

18. Dėl to jis wėde žmones ap linkuy, kėlu per pūščią pagal šwendrū:jures. Ir waiķai Izraėl su ginklais išsitraukė iš Egypto: žemės.

19. Ir Moizėšus drauge išgabėno kaulus Jozėpo; nės jis buwo prisėdinęs waiķus Izraėl, ir jiems sąkęs: Diewas jus atlančys, tai išgabėnkit mano kaulus su sawim iš cžė.

20. Taip jie išsitraukė iš Egiptot, ir apsisitojo Etame, prysakiję pūščzōs.

21. Ir Pons Diews * pirm jū ējo, dienoje debesiēs: stulpe, kad tikru kėlu jūs westu, o nāktiję ugniēs: stulpe, kad šwiesu jiems buwtu kėlaut ir dieną ir naktį.

* I Kor. 10, 1.

22. Debesiēs: stulpas niekadōs ne atstojo nū žmonū dienoje, ney ugniēs: stulpas nāktiję.

14 Pėrsšyrimas.

Ištraukimo Galas; Prapūlim's Egiptieionū raudūnosa Marėsa.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjum' tarydam's:

2. Kalbėk su waiķais Izraėl ir sątyk, kad apsisukę gultus' prieš daubą Jrot, tarp Migdol ir tarp jurū, ties Baal-Zepon, ir kad czo: nay prieš marres atsigultu.

3. Mēs

3. Uė̃s Paraónas sakys apie waiķus Izraėl: jie paklydo ėmėje, ir ne išsigėmė iš pėščio.

4. Ir aķ pakietisė jo ėirdi, kad jė̃s wytu, ir pelnysė garbė ant Paraono ir wissos jo mėciė̃s, o Eypcionai iķtė̃s, manė ēsanti Pona Diewa. Ir jie dāre taip.

5. Ir kaip tai apsakėta buwo Eypcio: Parėlui, ėmones pabėgė̃sus, apsiwerie jo ėirdis ir jo tar: nė̃ prieķ tus ėmones, ir sėke: Kodėl mės tai dārėm, ir iķlėidom Izraėlitė̃nus, kad daugiaus mums ne ėlė̃jiti?

6. Ir jis pakinkydinges sawo weėimė̃, ėme drauge su sawim sawo ėmones.

7. Ir ėme septynis ėimtus iš ėirtė̃ weėimė̃, ir kas dar daugiaus weėimė̃ buwo Eypcio: ėmėje, ir wyresnė̃sus ant wissos sawo abajo.

8. Uė̃s Pona Diews pakietino ėirdi Paraono, Eypcio Paralaus, kad wytu waiķus Izraėl. Bet waiķai Izraėl buwo iķė̃je per sylinga ranķa.

9. Ir Eypcionai wydami jė̃s pawijo, (kaip jie buwo atsigulė̃ pas mares,) su ėirgais, su weėimė̃mais ir su raitelė̃is, ir su wissu abaju Paraono dauboje Trot, ties Baal: ėepon.

10. Ir kaip Paraonas ėiems priķartino, pakė̃le waiķai Izraėl sawo ēķis, ir ėtay! Eypcionai trė̃kė̃si paskuy jė̃s; ir jie didey bijojos, ir ėauķe Diewop'.

11. Ir tere Moizė̃sui: ar ne buwo kapė̃ Eypcio: ėmėje, kodėl ėi tu mus turrė̃jei iķwesti, kad mirtumė̃m pėščioje? Kodėl mums tai darei, kad mus iķwedei iš Eypcio?

12. Ar ne tai taw sėķė̃m Eypcio: ėmėje: lė̃uķis, ir lė̃iķ mus ėlė̃jiti Eypcionams? nė̃sa juķ geraus

mums butu Eypcionams ėlė̃jiti, ne kaip mirti pėščioje.

13. Moizė̃sus sėke ėmonė̃ms: nesibijokities, stowė̃kite drutay, ir dabokit, kodė̃ iķgė̃nimė̃ ėen dien Pona Diews jums iķrė̃dis. Uė̃s tus Eypcionus, kurrus ėen dien mėtot, nieķados daugiaus ne matysite amė̃inay.

14. Pona Diews Parė̃sus uķ jus, o jė̃s busite tyķoje.

15. Pona Diews sėke Moizė̃sui: ko ėauķi manė̃sp'? sakė̃t waiķams Izraėl, kad jie trė̃kė̃tus.

16. Bet tu pakė̃l sawa lazda, ir iķtiel sawa ranķa ant jurė̃, ir pėrdalyķ jas; kad waiķai Izraėl ėeitu pėrdė̃m ant sausumė̃s.

17. Ėtay, aķ pakietisė ėirdis Eypcionė̃, kad jus seķtu; tai aķ garbė̃s gė̃nsu ant Paraono, ir ant wissos jo mėciė̃s ir ant jo weėimė̃m bey raitelė̃.

18. Ir Eypcionai supras, manė ēsanti Pona Diewa, kad aķ garbė̃s busu gė̃wė̃s ant Paraono ir ant jo weėimė̃m bey raitelė̃.

19. Tai pasė̃le Angė̃las Diewo, kurs trė̃kė̃s pirm abajo Izraėlitė̃nė̃, ir stojos jė̃ uķpakaliķe; ir debesė̃s: stulpas tieķajau trė̃kė̃s nė̃ jė̃ weido, ir stojosi uķ jė̃ uķpakali.

20. Ir stowė̃jo tarp abajo Eypcionė̃ bey Izraėlitė̃nė̃. Bet buwo tamsi debesis ir perķwiete nakķi, kad ėie ir annie per wissę̃ nakķi ne galė̃jo susteiti.

21. O kaip Moizė̃sus sawa ranķa iķtielė̃ ant mārė̃, Pona Diews joms dā̃we nubė̃gti rytwė̃jui druztay pucant per wissę̃ nakķi, ir iķ dzowinnę̃ mares, ir wandė̃nis per ėidalijo.

22. Ir waiķai Izraėl * ėejo i widdu mārė̃ ant sausumė̃s, ir wandė̃nis

dū jiems buwo nėy murai ant de-
šinės ir ant kairės.

1 Kor. 10, 1. Ebr. 11, 29.

23. Ir Eypcionai sėkė ir tėjo
pašuy jūs, wissi žirgai Paraono,
ir wežimmai ir raitelėi t widduri
marū.

24. O kaip pradėjo aušti, žurės
jo Pons Diews t abaja Eypcio:
nū iš ugnies: stulpo ir iš debesiės,
ir dare išgastė jū abajė.

25. Ir nustumė ratus nū jū
wežimmū, ir apwertė jūs skaudzey.
Tai sākė Eypcionai: bėgtime nū
Izraelitėnū, Pons Diews karkū:
ja už jūs, prieš Eypcionus.

26. Bet Pons Diews sākė Moizė-
žėnai: istiekt sawą ranką ant mar-
tū, kad wandū wėl atgalōs pultu
ant Eypcionū, ant jū wežimmū
ir ant jū raitelū.

27. Tai istiesė Moizėšus sawą
ranką ant jurū, ir jurios pargryžo
dar ne wissay išaušus t sawo
sromę, ir Eypcionai bėgo joms
priešais. Taip Pons Diews
jūs nustumė t widduri marū;

28. Kad wandū atgryžo ir už-
denge wežimmus, bey raitelus, ir
wissą gallybę Paraono, kurrė jūs
buwo sėkė t jures, aža ney wiens
jū ne išlikto.

29. Bet waikai Izraėl pėrėjo
sausomis kōjomis per widduri mar-
tū; ir wandū jiems buwo nėy mu-
ras ant dešinės ir ant kairės.

30. Taip išgėlbėjo Pons Diews
Izraelitėnus toje dienoje iš rankū
Eypcionū. Ir jie mātė lawonus
Eypcionū pakrasczeis marū;

31. Ir didgė maci, kurrė Pons
Diews buwo išrōdės ant Eyp-
cionū. Ir žmones bijojos Diewo,
itiekėjo t jį, ir wierijo jo tarnui
Moizėšui.

15. Pėrsšyrimas.

Moizėšaus laupsės, giesmė. Kartus
wandū pasaldintas.

Tai giedojo Moizėšus ir waikai
Izraėl šė giesmę Ponui Die-
wui ant garbės, ir tārė: aš giesmei
mis laupšijū Poną Diewą, nės
jis garbingą daitą istaise, žirgus
ir wežimmus jis nuwertė t mares.

2. Pons Diews yr mano syla,
ir mano laupsės: giesmė, ir mano
išgėnimas. Tassai mano Diewas,
aš jį gėrbisū; jis yra mano tėwo
Diewas, aš jį iškėlsū.

3. Pons Diews yra tikrasis
karzygis; * Pons Diews yra jo
wardas. * Dsa. 12, 6.

4. Wežimmus Paraono ir jo
maci jis nuwertė t mares; jo iš-
skirti wyresnieji nuskendo šwen-
drū: marėsa.

5. Gelmė jūs apdenge; jie nu-
grimzdo nėy afmenis.

6. Pone Diewe, tavo dėšine
ranka daro didzus stebuklus; Pone
Diewe, tavo dėšine sumusė nes-
prietelus.

7. Ir su didde tavo garbe tu
nuwertėi tavo neprietelus; nės
kaip tu išlėidai sawo narsą, tai
jis suėdė jūs, ney ruggėnas.

8. Iš tavo pātimumo pėrsistyre
wandenis, ir twanai stowėjo ney
kruwoj; gillybe pėrsidallijo widi-
duje marū.

9. Neprietelus dumojo: aš jūs
wydam's sugausū, ir plėšimną
išdallydam's ant jū gausū pasi-
tiesit. Aš ištrankėsu sawo karką,
ir mano ranka jūs prapuldis.

10. Tai tu liepei pāsti sawam
wėjui, ir mares apdenge jūs; ir
jie nugrimzdo kaip šwina didžūs
wandenisa.

11. Pone Diewe, kas tam lygus
yra tarp Diewū? Kas tam lygus,
kurs toka macius, šventas, bai-
singas, blowingas ir stebuklingas
butu?

12. Kaip

12. Kaip tu ištiesei savo dėšinę ranką, praryjo jūs žemę.

13. Tu vedei per savo mielas birdystę savo žmones, kurrus tu išgėlbėjai; ir nuvedei jūs per savo sylą prie šventū namū savo.

14. Tai ištyrę žmones padrebėjo; tujba užpūle pylistėnus.

15. Tai nusigando kunigaiščezi Edom, drebėjimas užėjo sylingūs sus Moab; wissi gywātninkai žemės Kanaan bauštus pastojo.

16. Dūš jiems užpulti išgąsti ir baime, per tavo diddį pėti, kad jie pastiptu, kaip akmenis; Esi tavo žmones, Pone Dieve, pėreis, Esi žmones persigāus, kurrus tu wadawai.

17. Isgabėnė jūs ir sodinė jūs ant kalno savo dalliės, kurrū tu, Pone Dieve, saw darei gywėnimui; i savo šventnyczą, Pone Dieve, pataisytą per tavo ranką.

18. Pon's Diew's bus Farālumi wissados ir amžinay.

19. Nės Paraōnas isitrāuše i mares, su žirgais, su wežimais ir su raiteleis, ir Pon's Diew's ant jų wėl dawe užpulti mares. Bet waikai Izraēl pėrėjo sausi per widdurt marū.

20. Ir Mirjam, Prarašėne, Arono sessū, ėme wāro; bubną i savo rankas: ir wissos moteres ėjo paškuy ję, su wāro; bubnais šokinėdamos.

21. Ir Mirjam giedojo pirm annū: Giedofime Ponui Diewui ant garbės: nės jis šlowną daištą ištaisęs, wyrus ir žirgus jis nuwerte i mares.

22. Moizėšus liepė waiķus Izraēl trāuktis nū šwendrū; jūrū i pašczia Sur; ir jie kėlavo tris dienas pašczoje, ne wāsdami wandens.

23. Tai jie nušāko i Mārą, bet ne galėjo gėrti wandens Ma:

roje, nės labay kartus buwo. Dėl to ir pramine tą wietą Mārą.

24. Tai murmėjo žmones prieš Moizėšū, tarydami: Egi gėrsim?

25. Jis šauke Diewop', ir Pons Diews parėde jam mēdi, tą imette i wandent, tai jis saldus pastojo. Čiajau dawe jiems šofaną ir prisākimą, ir mėginno jūs.

26. Ir tāre: jey klausysi balso WJēšpatiės, savo Diewo, ir darysi, kas teisu yra po jo ašiu, ir i širdi dėsi jo prisākimus, ir laikysi wissus jo ištātinus: tai aš ne užlėisu ant tavęs ney wieną tū liggū, kurras užlėidau ant Egiptionū; nės aš esmi Pons Diews, tavo liekorus.

27. Ir jie iškako i Elim, cze buwo dwylīka šullinū, ir septynis dėšimtis werbū mēdzei, ir atsigulle czonay pas wandent.

16. Pėrstyrimas.

Putpellos; Manna Izraēlitėnams būdama.

Iš Elim išstrāuše, ir wissas surinkimas waiķū Izraēl iškako i pašczia, Sin wadinnamą, tarp Elim bey Zinai gullincze, penkioliktroje dienoje antro mėnesio, po išėjimmo savo iš Egipto.

2. Ir wissas surinkimas Izraēlitėnū murmėjo prieš Moizėšū bey Aroną pašczoje.

3. Ir sāke: aš, jey mes butumbim numirre Egipto; žemėje per ranką Pono Diewo, kur sėdėjom pas mėsės pūdus, ir priwalgēm dūnōs pilnay; nės judu todėlmus išwedėta i šę pašczia, kad badu numarintumbita wissą ši pulkā.

4. Tai sāke Pons Diews Moizėšui: stay, aš iš dangaus jums dūsu nulyti dūną, is žmones tur išėiti ir tą surinkti kas dieną, kiek priwalu tai dienai; kad jūs išmėgins

mēginczau, ar jie klaušo mano prisakimū, ar ne.

5. Bet bēstoje dienoje tur jie taisytis, kad antrā tiek surinktu, tiek renka kas dienā

6. Moizēšus ir Aaronas sāke wiššiem waikams Izraēl: ant wā: faro suprašte, kad Pons Diems jus iswēdes is Egypto: žēmēs.

7. Ir rytmettij' iswysite blowe Pono Diemo; nēs jis isgirdo jus sū murmējimā priēš Pona Diemā. Mudu, kas eswa, kad murmat priēš mudu?

8. Tolaus sāke Moizēšus: Pons Diems dūs jums ant wā:aro mē: sōs wālgit, ir rytā mētā dūnōs pilnay; todēl, kad Diemas girdējes jusū murmējimā, kad jās murmē: jot priēš jē. Nēs kas eswa mudu: Jusū murmējimas ne priēš mudu yra, bet priēš Pona Diemā.

9. Ir Moizēšus tāre Arōnui: sakyt' wiššam surinkimui waikū Izraēl: eikit artyn i akis Pono Diemo; nēs jis girdējo jusū mur: mējimā.

10. Ir Arōnui taip bekalbant wiššam surinkimui waikū Izraēl, atsigrēje jie priēš pūšcziā; o stay, blowe Pono Diemo pasirode de: bēšje.

11. Ir Pons Diems sāke Moizēšui:

12. Aš girdējau murmējimā waikū Izraēl; sakyt' jiems: is wa: farais jās gāusite mēsōs wālgit, o rytā mētā priwālgisite dūnōs pilnay, ir suprašit, manē ēsan: ti Wiešpati, jusū Diemā.

13. Ir ant wā:aro atlēke put: pellos, ir uždenge abažā. Ir ryt: mettij' gullējo rassa aplinē abažā.

14. Ir kaip nudzuwo rassa, stay gullējo pūšcziōje apwallus ir mazi, kaip fruga ant žēmēs. * Jon. 6, 31.

15. Ir waikai Izraēl tai pamā: tē, tare tarp sawēs: Mannu?

(Kas tai yra?) nēs jie ne zinnojo, kas tai buwo: Bet Moizēšus sāke jiems: tai yra ta * dūna, kurē jums Pons Diems dāwe wālgiti.

* Jon. 6, 31. I. Kor. 10, 3.

16. Bet taip prisāke Pons Diems: Rožnas te renka to, tiek jis pats suwālgā, ir Rožnas saw te immie wienā saikā, Gomor wadinnamā, pagal skaitlu dušū sawo bētroje.

17. Ir waikai Izraēl dāre taip, ir rinko, wiens daug, antras maž.

18. Bet kaip pērsaiķējo su saiku Gomor wadinnamu, tai * tas ne rādo daugiaus, kurs daug buwo surinkēs, ir tas ne mažaus, kurs maž buwo surinkēs: bet Rožnas surinkēs buwo, tiek suwālgiti gal: lējo.

* 2 Kor. 8, 15.

19. Ir Moizēšus tāre jiems: ney wiens ne tur ko palikt is to, * iķi rytmecziō. * Matt. 6, 34.

20. Alle jie ne klause Moizēšaus. Bet nekurrie palaiķe kā is to iķi rytmecziō: tai firmēles rādosi ir pasmirdo. O Moizēšus su: yko ant jū.

21. Bet jie to surinko kas rytā, tiek Rožnas suwālgiti gallējo. O kad sāule išillo, tai sutirpo.

22. Ir bēstoje diēnoje jie dwis gubay surinko tōs dūnōs, Rožnam po du saiku Gomor wadinnamu. Ir wiši wyresnieji surinkimo iējo ir apsāke tai Moizēšui.

23. Ir jis tāre jiems: tai yra, kā Pons Diems kalbējes; rytoj yra Sabata šwentōs ātilsēs Pono Diemo; kā septi norite, kēkite, ir kā wirti norite, wirtite; bet kas liekt, tai paliktite, kad butu kas wota iķi rytmecziō.

24. Ir jie palaiķe iķi rytme: czio, kaip Moizēšus buwo isāķes; tai ne pasmirdo, ney firmēles ra: dosi toje.

25. Tai sāke Moizēšus; wālgit: kite

Kite tai šen dien; nės šen dien
yra Sabata Pono Diemo; šen
dien to ne rasite ant laužo.

26. Szešes dienas jūs turrite
rinkti; bet sėkmoji diena yra Sa-
bata, toje ne bus.

27. Bet sėkmoje dienoje nekurie
žmones išėjo to rinkti, o nieko
ne rado.

28. Tai täre Pons Diems Moiz-
zėjui: iškėlgi jūs giunaties lai-
pyti mano prisakimus ir zokana?

29. Sztay, Pons Diems jums
dáveis Sabatą; todėl jis ir dūd-
jums šeštoje dienoje dvėjū dienū
dūnōs. Taigi kožnas pasilikite
savo wietoj, ir ney wiens ne
išeikit' iš savo wietōs sėkma-
dieną.

30. Taip šwente žmones sėk-
mą dieną.

31. Ir gimmine Izrael tai pra-
mine: Mann. Ir buvo kaip
Koriandrū; Sėkla, ir balta ir
šlanni kaip pyrągs su medumi.

32. Ir Moizėjus sake: tai yra,
Eg Pons Diems prisakęs: pripilk
tōs dūnōs saiką Gomor wadinna-
mą, pakawotinay jusū waikū:
waikams; kad ir jie matytu tą
dūną, su kurre aš jus walgidis
nau pušchoje, kaip jus išwedzau
iš Egipto; žemės.

33. Ir Moizėjus täre Aaronui:
"imk fragėlį, ir ipilk į tą wieną
saiką Gomor wadinnamą tōs dū-
nōs, ir palik tą po ašiu Pono
Diemo pakawoti ant jusū waikū:
waikū. * Ebr. 9, 4.

34. Kaip Pons Diems Moiz-
zėjui buvo prisakęs, taip Aaronas
tai palikto ténay šrynėje lu-
dijimo pakawotinay.

35. Ir waikai Izrael wálge tą
Mann per fėturis dėsimit's mėtū,
fól išigawo į žemę, kur jie gy-
wėnti turėjo; iškė rubėjų žemės
Kanaan jie walge tą Mann.

36. Bet saikas, Gomor wadin-
nam's, yra dėsimita dallis saiko
Epa wadinnamo.

17. Pėrsfėrimas.

Wailai Izrael iš ūlōs girditi pergai
Amalekitus.

Ir wissas surinkimas waikū
Izrael iškėlwo iš pāšezds
Zin, sawo dienōs kėlėwimus,
kaip Pons Diems jiems buwo
liepęs, ir susėdo į Kapidim; cze
žmones ne turėjo gėrti wandens.

2. Ir jie waidijos su Moizėjū
mi, tarydami: dūkit mums wan-
dens, kad gėrtumbim. Moizėjus
atsake jiems: Ko bāraties su
manim? Kam jūs gundate Poną
Diemą?

3. Bet kaip žmones czonay trōšs
ko wandens, tai jie murmėjo pries
Moizėjū, tarydami: todėl tu mus
leidai išitraukti iš Egipto, kad
tu mus ir musū waikus bey gal-
wijus numarintumbei trōškulu.

4. Moizėjus šauke Diemop', ta-
rydams: Egi aš weiksu su tais
žmonemis? jau ne daug reik, jie
manę dar ašmenimis žuddys?

5. Pons Diems sake jam: eik
pirma pirm tū žmoniū, ir wadin-
nefurus wyresnūsus Izraelije su
sawim, ir imk sawo lazda į sawo
ranką, kurre tu wandent ištikšai,
ir eik.

6. Sztay, ténay aš stowėsu ties
tawim' ant ūlōs kalno Orėb; ten
turrėsi musti ašment, * tai ištė-
kės wandū, kad žmones gėrtu.
Moizėjus däre taipo po ašiu wy-
resnųjų Izraelije. * 1 Kor. 10, 4.

7. Tai pramine tą wietą Massą
bey Meribą, dėl waido waikū Iz-
rael, ir kad jie Poną Diemą buwo
gundę, tarydami: ar yra Pons
Diems tarp musū, ar ne?

8. Tai atėjęs Amaleks karawo
pries Izraelitėnus Kapidimėj.

9. Ir

9. Ir Moizėšus sàke Jozuwui: ištirk mums vytus, ir išsitaukęs karėnų prieš Amalėką; vytoj aš pasistósu ant Kalnėlio viršaus, ir turrėsu Diewo lązdą savo rankoj'.

10. Ir Jozua dāre, kaip Moizėšus jam sàke, ir karėwo prieš Amalėką. Bet Moizėšus, Aaronas ir Urras užkopo ant Kalnėlio viršaus.

11. O kòl Moizėšus aukštyn kėle savo rankas, laimėjo Izraėlitėnai; bet kad jis savo rankas žemyn nulėido, laimėjo Amalėks.

12. Bet rankos Moizėšaus buvo sunkios, todėl jie ėmė padėję tą po jūmi, kad ant to pasistėtu. Bet Aaronas bey Urras parėmė jam jo rankas iš kójnòs šalies wienas: taipo ištiestos pariliekto jo rankos, iškėi sàule nusilėido.

13. Ir Jozua nutrėmė Amalėką ir jo žmones aštrummu karduo.

14. Ir Pons Diews sàke Moizėšui: jurasųk tai ant paminklo i knygas, ir sàkyk i ausis Jozuwui; nės aš išpústisú Amalėką po dangum, kad jo daugiaus ne bus minnėta.

15. Ir Moizėšus pabudawojo altoru, ir pramine tą: Pons Diews Uissi.

16. Nės jis sàke: tai yra atsiminnimo ženklas prie sosto Pono Diewo, kad Diews karėnus prieš Amalėką nū waikū iškėi waikū, waikū.

18. Pėrėpyrimas.

Jėtro pridūda Moizėšui gėra róbą.

Ir kaip Jėtro, kunigas žėmėje Midian, Moizėšaus ūšwis girdėjo wislab, kà Diews buvo dāres su Moizėšumi, ir su savo žmonėmis Izraėl, kaip Pons Diews išwėdes Izraėlitėnus iš Egypto:

2. Ėme jis Žiporą, Moizėšaus paczė, kurrė jis buvo atgalos suntes,

3. Su jòs dviem sunum; wiens wadinuamas buvo Gersonu; nės jis tāre: aš sweczū pastojau swėtimoj žėmėje;

4. O antras Eližėru; nės jis sàke: Diewas mano tėwo buvo man pagalba, ir išgėlbėjo man nū kardo Paraóno.

5. Ir kaip Jėtro, Moizėšaus ūšwis, ir jo sūnu du ir pati pas jį buvo atėję i púsczią, pas kálną Diewo, kur jis buvo atsigulęs,

6. Dawe Moizėšui sàkyti: aš Jėtro, tavo ūšwis atėjau pas tawę, ir tavo pati, ir abu jòs sūnu du draug su je.

7. Tai Moizėšus laušan išėjo jam priešais, ir pasiklėnojes jamui, pabuczawo jį. Ir kaip jūdu buvo pasiswėikėnusi, iėjo i bėtrą.

8. Tai Moizėšus pásàkojo sàwam ūšwui wis, kà Pons Diews buvo dāres Paraónui bey Egyptionams, Izraėlitėnū dēley; ir wissus wargus, kurrė jiems tikfos ant kėlo, ir kaip Pons Diews jūs buvo išgėlbėjes.

9. Bet Jėtro dzaugėsi wisso to gėro, kà Ponas Diewas buvo išrodės Izraėlitėnams, kad jūs išgėlbėjes iš rankū Egyptionū.

10. Ir Jėtro tāre: paslowintas te essie Pons Diews, kurs jus išgėlbėjes iš rankū Egyptionū ir Paraóno; jis žinna išgėlbėt savo žmones iš rankū Egyptionū.

11. Dabar žinnau, Pona Diewą didėsnėi esanti už wissus Diewus, dėl to, kad jie pasididžūtis norėjo ant jū.

12. Ir Jėtro, Moizėšaus ūšwis ėmės dėgimmo: apierą apierawojo tą Diewui. Tai atėjo Aaronas ir wissi wyresnieji Izraėlije

ėlije su Moizėšaus išėjū, dūnā walgit po ašin Diemo.

13. Antrā dienā pasisėdo Moizėšus prōwā daryti žmonems; ir žmones stowėjo aplink Moizėšū nū ryto iki wakarō.

14. Bet jo išwis, matydam's wislab, ėq jis dāre su žmonėmis sākė, ėas tai, ėq tu darai su žmonėmis? Kodėl tu sėdi wiens, ir wissi žmonės stow aplink tawę nū ryto iki wakarō?

15. Moizėšus atsākė jam: žmones ateit pas manę, ir jėškā rōdā pas Diemā.

16. Uėis, ėad ėo priswāla, pas manę ateit, ėad aš prōwā daryczau tarp ėojno, ir tarp jo artimo, ir pasakyczau jiems Diemo prōwas ir io žokanus.

17. Jo išwis atsākė jam: ne gēr yra, ėq tu darai.

18. Tu sawę pāti per miera sunkini, taipiau ir žmones su tawim; tas reikalas taw per sunkus, tu ne gali tai wiens ištaisyti.

19. Bet klausyė mano balsui, aš tawę pamokėsu, ir Diems padės taw. Tu aprāpink žmones po Diemo ašiū, ir Diemui pranešt jū reikalus.

20. Ir statyė jiems prōwas ir išākimus, ėad jūs mokintumbei ėėlq, ėurrūm jie wāikščzoti, ir darbus, ėurrus atlikti turrėtu.

21. Bet dabōkis tarp wissū žmonū wiernū Diemo bijanczū, teisū, ir gōdā nę ėencenczū žmonū, tus dēė ant jū, ėittus ant tukstanczū, ėittus ant ėimtū, ėittus ant penkiū dēėimt, ir ėittus ant dēėimt.

22. Kad jie sūditu žmones wissadōs. O jey rāstus didde ėofia skunda, ėad tq taw praneštu, bet jie sūditu wissas mažas skundas.

Tai taw lengwjaus bus, ir jie taw padēs tawo nastā neėoti.

23. Jey tai darysi, tai ištaisyti galėsi, ėq taw Diems prisākā; ir wissi ėie žmones galēs su pašajumi pareiti ė sawo namus.

24. Moizėšus ėlause žodžū sawo išwjo, ir dāre wis, ėq jis jam sākė:

25. Ir iššyre wiernus wyrus iš wisso Izraėlo, ir dėjo jūs ė wyrėsnūsus ant žmonū, ėittus ant tukstanczū, ėittus ant ėimtū, ėittus ant penkis dēėimt, ir ėittus ant dēėimt.

26. Kad jie wissadōs sūditu žmones, bet diddes skundas Moizėšui praneštu: o mažases pātys sūditu.

27. Taipo išlēido Moizėšus sawo išwi ė jo žemę.

19. Pėrstyrimas.

Prisigatāwijimas ant pallasimo žokano. Reczoi' mėnėsi' po išsitraukimo waikū Izraėl iš Egipto; žėmės, išākō jie toje dienoje ė pūščzia Sinai.

2. Uėis jie buwo išsitraukė iš Kapdim, ir norėjo eiti ė pūščzia Sinai, ir atsigulle czonay pūščzoi je pries ėálnq.

3. Ir Moizėšus užėopo pas Diemā. Ir Pons Diems wadinno jū nū ėalno, tarydam's; taipo tu turri sakyti giminei Jokubo, ir pranešti waikams Izraėl:

* Darb. 7, 38.

4. Jūs mātēt ėq aš dariau Egiptionams, ir ėaip aš jus nešiau nēy ant errėlū sparnū, ir jus gabenau manėpi.

5. Jey jūs klausysite mano balsui, ir mano *derėjimā išpildisit, tai jūs busite mano žmones, už wissus žmones nēs wissa žėmeyr mano.

* 1 Kor. 10, 26.

6. Ir jūs busite man ėleboniškā ėaralyste ir ėwenti žmones. Tai yra

yra tie žodzei; tus turri sakyti
waišams Izraēl. * 1 Pet. 2, 9.

7. Moizēšus parējes suwadinno
wyrėsnūsus žmonėsa, ir praneše
jiems wissus tus žodžus Pono Die-
wo prisakytus.

8. Ir wissi žmones iš wieno at-
sake, tarydami: wis, ką Pons
Diews kalbėjes, mes darysim.
Ir Moizēšus tą kalbą žmonū wėl
praneše Ponui Diewui.

9. Ir Pons Diews kalbėjo
Moizėšui: stay, aš ateisiu pas
tawę tamsoj' debesyje, kad tie žmo-
nes girdėtu mano žodžių, kurrus
aš taw kalbėsu, ir taw wieritu
amžinay. Ir Moizēšus atsake
Ponui Diewui tą kalbą žmonū.

10. Ir Pons Diews sake Moiz-
ėšui: nueik pas žmones, ir pa-
šwentiš jūs šen dien bey rytoj,
kad skalbtu sawo drabužus,

11. Ir gatawi butu ant treczės
dienos. Ušs treczoje dienoje Pons
Diews nužengs ant kalno Sinai
po ašimis wissū žmonū.

12. Ir twėrk žmonėms tworą
aplinėny, ir sakys jiems: saugos-
kities, kad ant to kalno ne užkūp-
tumbit, ney jo kraštą pakrutti-
tumbit; nės kas tik pakrutts tą
kalną, turrės mirti.

13. Ne jokia ranka ji ne tur
pakruttit, bet tai daras ašmenis-
mis tur buti žudditas, arba strė-
lomis nušautas; ar butu galwis-
jas, ar žmogus, tai ne tur išlikti
gywas. Bet kad ilgay skambės,
tai tur jie prie kalno prieiti.

14. Moizėšus nū kalno nužengs
pašwentino žmones; ir jie iškal-
be sawo drabužus.

15. Ir jis sake jiems: bukite
gatawi ant treczės dienės, ir ney
wiens ne prisitartinkite prie mo-
ters.

16. O kaip treczoji diena buwo
priėjusi, ir išaušo, pradėjo grąuti

ir žaibauti, ir tamsi debesis buwo
ant kalno, ir balsas didey skams
banczės trubės; bet wissi žmones
abazė ešą, nusigando.

17. Ir Moizėšus išwede žmo-
nes iš abazės, Diewui priešais;
ir jie pasistojo žemay pas kalną.

18. O wissas kalnas Sinai rūko,
todėl, kad Pons Diews nuženge
ant kalno ugnimi; ir jo dumai
ėjo aukštyn, kaip dumai pėczaus,
ažja wissas kalnas diddey drebėjo.

19. Ir trubės balsas wisėjo dids
dyn. Moizėšus kalbėjo, ir Pons
Diews atsake jam su balsu.

20. O kaip Pons Diews jau
buwo nusilėides ant kalno Sinai,
ant paties wiršaus kalno, užwas
dinno aukštyn Moizėšus ant wir-
šaus kalno, ir Moizėšus užkūpo.

21. Tai sake jam Pons Diews:
nukūpf žemyn, ir sakys žmonėms,
kad idant ne werštus prie Pono
Diewo, jė žurėti, ir daug iš jų
prapultu.

22. Priegtam flebonai, kurrė
Ponui Diewui artinas, tur šwen-
tintis; kad Ponas Diewas jūs ne
sutruškintu.

23. Bet Moizėšus täre Ponui
Diewui: žmones ne gal užkūpti
ant kalno Sinai; nės tu mumš
liepei, tardam's: twėrk tworą ap-
linė kalną, ir pašwentiš jė.

24. Ir Pons Diews sake jam:
eik ir nukūpf; tu ir Aaronas su
tawim turesita užkūpti, bet fle-
bonai ir žmones ne tur waržytis
užkūpti pas Poną Dievą, kad
jissai jūs ne sutruškintu.

25. Ir Moizėšus nukūpes pa-
sake tai žmonėms.

20. Pėrsšyrimas.

Moizėšus gāuna dėsimt šwentū Pri-
sakimū Diewo.

Ir Diews kalbėjo wissus šus
žodžus:

2. Aš

2. Už esmi Ponas Dievas, tavo Dievas, kurs išvedžiau tavę iš Egipto; žemės, iš namų; glužmės.

3. Uže turėk Pittą Dievą pagal manę.

4. Uže daryk sau neį joį žbrožą, arba koki pavėiklą, neį to, kas aukštay danguje, neį to, kas žemay ant žemės, neį to, kas wan: denij' po žeme yra.

5. Uže garbiu tu jūs, neįgi gluziū jiems. Užes aš Ponas Dievas tavo Dievas, esmi diddey keršijąs Dievas, atlanfas nusi: dėjiną tėvū ant vaikū išk' i tre: czią ir ketvirtą eilę tū, kurrie ne Pencz' mangs;

6. Ir darau * mielaširdystę ant daug tūkstančių, kurrie myl manę, ir laiko mano prisąkimus.

* Luk. 1, 50.

7. Uže minėk noprošnay *wardą Pono Dievo savo. Užes Pons Dievs tą ne paliks ne forawótą, kurs noprošnay mėna jo wardo.

* Matt. 5, 33.

8. Atsimink, idant dieną šventą šventumbei.

9. Šešes dienas tu turri dirbti, ir wissus savo darbus atlikti;

10. Bet sėkma diena yra Sabata Pono Dievo, tavo Dievo; tą dieną neį joį darbą ne turri dirbti, neį tavo sunus, neį tavo dukte, neį tavo berns, neį tavo slūgine, neį tavo galwijai, neį tavo ateivis, kurs tavo war: tūse yra.

11. Užes šešosa dienosą sutwėre Pons Dievs dangų, ir žemę, ir mares, ir wis, kas tosa yra, ir iššjos sėkmoje dienoje; dėl to Pons Dievs pėrjegnojo Saba: tōs dieną, ir šventino tą.

1 Moz. 2, 2.

12. Garbinu * tėvą ir mōtiną savo, kad ilgay patektumbei ant

žemės, kurrę tav dūda Ponas Dievas tavo Dievas.

* Matt. 15, 4. Epež. 6, 2.

13. Uže užmyšk.

14. Uže pėrjengk wenczawonystę.

15. Uže wogk.

16. Uže luddik neteisans luddis mo prieš artimą savo.

17. Uže geisk šio savo artimo.

* Uže geisk savo artimo moters, neį jo berno, neį jo slūginės, neį jo jāuczo, neį jo asilo, neį wisso to, ką tavo artimas tur.

* Rym. 7, 7.

18. Ir wissi žmones mātę pers: kuną ir žaibus, ir balsą trubōs, ir kalną rūkstanti. Bet tai pamātę, bėgo, ir iš tōlo pasistojo.

19. Ir sākė Moizėšui: Kalbėk tu su mumis, mes klausysim; o Dievs te ne kalba su mumis, Pittaip numirtumbim.

20. Bet Moizėšus sākė žmos: nėms: nesibijošities; nės Dievs atėjo jus mėginti, ir kad jo baime butu po jusū akiū, jeib ne susis griešitumbit.

21. Taip žmones pasistojo * iš tōlo; bet Moizėšus artynėjo i tamsumą, kur Dievs buwo.

* Ebr. 12, 18.

22. Ir Pons Dievs sākė jam: taip sakyk waišams Izrael: jūs regėjot, kaip aš su jumis iš dany: gaus kalbėjau.

23. Togidėl ne darykite nieką pagal manę; ne darykite šidābro bey auksa Dievus.

24. Altorų man padaryk iš žemės, ant kurrio tu man apies: rawosi savo dėginimo; ir dėkas: wojimo; apierą, savo āwis ir galwijus. Užes kurroj' wietoj' aš pastatysu savo wardo paminklą, czon aš tawespi ateisu, ir tawę pėrjegnosu.

25. O.

25. O jey man nori daryti al: rubū ir wenczawonystės dalyko
toru iš akmenū, ne turri tą daryti ne tur nutrūkti.
iš akmenū kaldinti; nės jey an: 11. Jey šis tris daktus ne dās
nos jį su peilu, ne šventu da: ro, tay ji gal walna atstoti be jos
rysi jį. Eio atšipirkinio.

26. Zeigi ant stippinū turri 12. Kas žmogū muša, ir jis iš
užkūpti ant mano altoriaus; kad to miršta, tas tur smerzu mirti.
gėda ne butu atdengta ties jo. 13. Bet kad jissai jo ne tykojo,
bet Dievs ne tyczomis dave jį

21. Pėrskyrimas.

Ištėimas apie šeimyniškėus; taipiau
ir apie rajbaininkus.

Szittie yra tie ištėimai, kurrus
tu jiems turri igraudėnti.

2. Jey tu žydišką bėrną perfi, 14. Alle jey kas ant sawo artis
tas taw šėsis metus tur šlužit; mo tyczomis nusidėtu, ir su Eys
o šėkmą mėtą tur jis walnas at: tryste jį pasmāugtu, tay tu tą nū
stoti. mano altoriaus turri atinti, kad
nužudditas butu.

3. Jey be paczės atėjes, tai ir 15. Kas sawo tėwą arba augis
be paczės tur atstoti. O jey su wę muša, tas smerzu tur mirti.
pacze atėjo, tai ir su pacze tur at: 16. Kas * žmogū wag' ir tą par
stoti. dūda, ir tu (tą wogtajį žmogū)
pas jį randi, tas smerzu tur mirti.

4. O jey jo Pons jam pāczę dā: 17. Kas * tėwą ir mōtiną kėik,
węs, ir ji butu sumū ir dukterū tas tur smerzu mirti.
pagimdžusi, tai ta moteriškė ir
jōs waiškai pasiliks jo ponui, bet
jis be paczės tur išeiti.

5. Alle jey bėrn's safo: aš mylu 18. Kad wyrai tarp sawes susi
sawą poną, ir sawo pāczę bey wai: waidij', ir wienis antrą ištinka
kus; aš ne noru wālnas buti; akmenimi arba kumščia, kad jis
ne miršta, bet tišt ant pātalo (nū
tū musū) serga;

6. Tay jo Pons te privedie ji 19. Jey išgija, ir ant lazdos pa
prie wytrausybės, ir prispāudes sirenės waiščioj', tai tas, kurs
jį prie durrū arba butto stulpū, jį ištikto, bus nekaltas; alle tas
te peršwerbkie jo ausi su yla, ir czaus tur, kę jis užgaišo, jam
jissai te pasiliekt jo bėrnas amžinay. užmoėti ir liekorui jo algą atlikti.

7. Jey kas sawo dukterį per slu: 20. Kas sawo bėrną arba slāgis
gingę pardūda, tay ji ne tur išeiti ne ištinka lazda, ir jis miršta po
kaiip bernai. jo rankū, tas dėl to tur buti foras

8. O jey ji ne patinka sawam 21. O jey wieną arba dwi dienė
ponui, ir ne nor jei pawēlit ište: gyws pasiliekt, tay ne bus dėl to
kėti, tay tur ję išwadūdint. Bet forawōtas; nēsa tai jo pinnigai.
šwetimėms žmonėms ję pardūti
jam ne wale, kadangi jis ję panie: 22. Kad wyrai susiwaidij, ir pat
kings. seidz' nēščią moteriškę, kad ji iš
trinška, o ji be iškādės pasiliekt;

9. O jey jissai sawam sunui ję 23. Tay tas pinnigais tur but' farawō
primenczawodis, tai jis ję tur lyg tas, kiek jamui tōs moteriškės
kaiip dukterį išlēisti.

10. Bet jey jam tittą paczę dū: 24. G
da, tay nieko nū jōs išlaišimo, wys

wyras užmeta, ir jis tur tus dūti pagal sudzū pasūdiimą.

23. O jey išfada iš to jei ran-
das, tay tur dūti dušę už dušę,

24. Už už aš, danti už danti,
foją už foją, ranfą už ranfą,

* Mat. 5, 38.

25. Dėginimą už dėginimą, ro-
nų už ronų, žaizdą už žaizdą.

26. Jey kas savo berno arba
sluginės aš ištinka, ir tą pažeidž,
tas tur jūs ašies dėl dykay wal-
nus išleisti.

27. Taipojau kad kas savo bėr-
no arba sluginės danti išmuša,
tas tur dėl dantiės jūs dykay wal-
nus išleisti.

28. Jey jautis vyrą arba mo-
teriskę bada, ir jis numiršta; tay
tas jautis ašmenimis tur buti jud-
ditas, ir jo mėsa ne valgoma;
tay ponas to jaucio pasiliekt nes-
kantas.

29. O jey tas jautis jau pirma
badas butu buvęs, ir jo ponui
pirma butu apsakęta, ir jis ji ne-
butu uždars, o nujudda potam
vyrą arba moteriskę; tay tas jau-
tis ašmenimis tur buti judditas, o
jo pons turrės mirti.

30. O jey ji pinnigais korawo-
tu, tai jis savo galvą tur wadū-
ti tiek pinnigais, kiek jam bus už-
dėta.

31. Taipojau ir tur buti koras-
wotas, jey kieno sunų arba dukter-
is badytū.

32. Bet jey koks bėrną arba slū-
ginę subada, tay tur jo ponui tris
dešimt sidabrininkū mokėti, o tą
jauti reik ašmenimis užmušti.

33. Jey kas kokią dūbę atden-
gia, arba dūbę iškasa, o tą ne už-
dengia, ir tame tarpe ipultu jau-
tis arba asils;

34. Tay pons tōs dūbės annam
tą iškandą pinnigais tur užmokėti;
o maita tur jo buti.

35. Kad kieno jautis kito jauti
subada, ir jis nudwės, tay jie
gyvajį jauti tur pardūti ir pinnis-
gus tarp lawės dalyti, o maizą
taipjau pėsčidalyti.

36. Bet jey jinoma buwo tą
jauti jau pirma badanti buvusi,
ir jo ponas ji ne sudaręs; tay jis
jauti už jauti tur dūti, o maizą
vien's saw palaišyti.

22. Pėsčytimas.

Koramone wagnis ir kiti griedi.

Jey kas kieno jauti arba awt
pawag' ir pamuš, arba par-
dūda, tay tas tur penkis jaucius
už wieną atdūti, ir ketures awis
už wieną.

2. Kad wagis sugėnam's, i
namus besilaužant, ir mirtinay
mušamas; tay franjo prōwą ant
jo ne reik laikyti.

3. Alle jey saule jam bewagiant
bus užtefėjusi; tay franjo: prowa
tur buti laikyta. Bet wagis tur
tai užmokėti. Jey nieko ne tur,
tay reik ji pardūti wagystės
deley.

4. O jey pas ji, ką jis wōges,
dar gywa bus randama, ar butu
jautis, ar asils, ar awis; tai tur
jissai tus dwillinšay atdūti.

5. Jey kas kieno dirwą arba
wyniczią iškadij, sawo galwijus
ant iškadōs i swėtimą dirwą leisi-
dams, tassai tur nū gerāusōs sa-
wo dirwōs, arba wynicziōs tai
atdūti.

6. Kad ugnis randasi, ir užeit
erškėczius, ir sudėga pėdus ar jas
wus ant laužo dar ēsanczus, arba
dirwą, tay tas tur užmokėti, kurs
uždėgines.

7. Kad kas savo artimui pinnis-
gus arba ryšus dūst pasawoti, ir
tay jam butu iš jo namū pawōgta;
tai wagis, jey surandamas, tur
tai dwillinšay atdūti.

8. Bet

8. Bet jey wagis ne surandas mas, tay gaspadoru pas wyraus sybe reik nurvesti, bau jissai ne pats butu prišišęs saw nagus prie sawo artimo turto.

9. Jey kas kitta: kältin' dėl kokiės newertybės, ar butu dėl jaucejo ar dėl asilo, ar dėl awiės, ar dėl drabužų, ar dėl wissokių daktų prapūlusų: tay abiejų prowa wyrausybei tur buti apsaikoma. Katra iš jų wyrausybe kelta iš randa, tas dwilinkay sawam artimui tur atdūti.

10. Jey kas sawam artimui asilą, jautį ar awi, ar kitta koki galviją dūst pakawoti, ir tas arba nugaišta, arba iškādą gāuną, arba butu šalin wāromas niekam ne mātant:

11. Tay tur toštai prie Pono Diemo ant prysėgės iškakti, bau jis ne pats rassi sawo nagus prie sawo artimo turto prišišęs; ir ponas to turto tur tai taip priimti, kad anšai ne priwalytu užmožėti.

* Ebr. 6, 16.

12. O jey wagis jam tai pas wagia, tay jis tur sawo ponui užmožėti.

13. Alle jey žwėris butu papūstijusi, tay jis luddimą to tur atnešti, ir ne priwalo užmožėti.

14. Jey kas iš sawo artimo kag žyczij, ir tas daktas iškādą gāun' arba nugaišta jo ponui ne pristowint: tay tur jis užmožėti.

15. O jey jo pons pribuwo, tay anšai ne priwala užmožėti, jey už sawo pinnigū derrėjęs.

16. Jey kas kokią mergą pėrkalba, kittam dar ne pažadėtą, ir su ję sugul, tas tur jei kraittūti, ir per sawo pāczę palaižyti.

17. O jey jōs tėws ję ne norjamui dūti, tay jissai tiek pinnigū jei tur dūti, tiek mergai ant kraicziū pūlas.

18. Žynes (arba rāganas) ne turri gywas palikti.

19. Jey kas su galwiju laikos, tas smerdziu tur mirti.

20. Kurs balwonams apierawoj, o ne Ponui Diemui wienam, tas iš šurinkimmo tur buti išnieštas.

21. Ateiwjus ne turri lupt, ney paminti; nės ir jās ateiwjei buwote Egiptō: žēmėje.

22. Uašles bey širratas jās ne turrite spāusti,

23. Jey tu jas prispāusti, tay jos šauks manėpi, ir aš jų šauksmą išklausysu;

24. Tay mano pāpyktis ant jų nēy degte išsidėga, kad aš jus kardu nužawisū, ir jų moteres našlemis, bey jų waiškai širratomis pastos.

25. Kad tu pinnigū žycziji mano žmonėms pas tawę wargstantiems: tay ne turri jų iškāditi, ney nūmais jų apsunktinti.

26. Jey tu nū sawo artimo rubą i užstatą immi; tay jam tą turri atdūt, šāulei dar ne nusilėidus.

27. Uēsa jo Kubas wienintelis dangal's esti jo Puno, kurame jis miegt. O jey jis šauks manėpi, tay aš jį išklausysu; nės aš esni malōnus.

28. * Wyrausybei ne turri kėikti, ir wyrausajė tarp sawo žmonų piktais žodžiais ne apskėlbt.

* Darb. Ap. 23, 5.

29. Pirmones sawo jawū bey wyno ne turri užtruktinti. Pirmu gimusi sawo sunu tu turri maitinti.

30. Taip ir turri daryti su sawo jauceis bey awimis. Septynės dienas t'essie pas sawo motiną; bet ašmoje dienoje tą turri man dūti.

6 2

31. Jās

31. Jūs šventi žmonės man turrite buti, dėl to ir ne turrite walgiti ne jokios mėsos ant lauko žvėrų papjautos, bet šunnims pamesti.

23. Pėrskyrimas.

Apie šventes ir šventas dienas.

Neteisam apskundimui tu ne turri wieri, Kad Diewo nesibijanti ne užstotumbei, ir neteisu ludinim: tu ne pastotumbei.

2. Tu ne turri sekti pulką ant piktos, ir ne atsaityti prową dąrantienis: Kad dėl pulko nūteisybės atsikreipęs.

3. Tu ney pawargėli neteisu, būdū ne turri garbinti jo prowoje.

4. Jey sawo priešininko jauti arba asilę beklystanti sutinki; tay tu jam tą turri namon' westi.

5. Jey tu tawęs ne kencenczo asilę mattai po sunkios kokišos nastos be gulinti, tay saugokis ji palikt', bet rods sawo reikalus dėl jo patrukinė.

6. Tu teisybę sawo pawargelio ne turri sukfinėti jo prowoje.

7. Atsitolinė nū neteisu daiktū; nekaltaji ir teisui ne pasmaugė; nės aš nelabaji ne dūmi wirtū gauti.

8. Ne priimė dōwanas; nėsa dōwanos apjėfin mātanczūsus, ir pėrkreipja prōwas teisui.

9. Ateiwjus ne turrite paminti; nės žinnot, ateiwjui koku, Kad dangi pātys ateiwjei buwot' Egipto žėmėje.

10. Szefis metus apsėsi sawo dirwą, ir jōs waisu surinksi.

11. O sėkmame mete dūsi je atsigulėt ir atsilsėt, Kad pawargelei tawo žmonėsa tū walgitu; ir atlykus palik žvėrimis ant lauko walgiti. Taip ir turri daryti su sawo wyniczia bey aliejans: kálnu.

12. Szefes dienas sawo darbą turri dirbti, bet sėkmą dieną turri

šwesti; Kad tawo jautis ir asils atsilsėt, ir tawo sluginės wais bey ateiwis atsigaiwintu.

13. Wis, Ką aš jums sakiau, tai pilnawófit'. Ir Pittū Diewū wardū ne turrit' minnėti, ney iš jūsi burnos jie ne tur buti girti dėti.

14. Tris kartus per mėtą man turrite šventes šwesti:

15. Butent, šventę nerąugin: tōs dūndos turri šwesti, Kad septynes dienas nerąugin: tōs dūndos walgitumbei (Kaip aš taw priasčiau) czėsu karwelino mėnesio; nės tame ištraukėi iš Egipto. Alle tušti idant ne pasirōdite po mano ašiū.

16. Ir šventę pirmosos pjus tiės waisū ant dirwos išsėtui; ir šventę sudagawimo, mėtui pasibaigiant, Kaip sawo darbus nūlaukū busi suwales.

17. Tris kartus per mėtą tur pasirōditi po ašiū Pono Diewo, dangu ir žėmę waldanczio, wissi tawo wyrai ir sūnus.

18. Tu kraują mano apierōs ne turri drauge apierawoti su rāugu; ir rėbummas mano šventės ne tur pasilikti ikti rytojans.

19. Pirmaji waisu sawo dirwos turri parnešti i namus Wiespaties, sawo Diewo. O awinėli ne turri wirti, Kėl dar žind sawo motinōs pieną.

20. Sztay, aš Angėlą sunczu pirm tawęs, tas tawę apsaugos ant to kėlo, ir tawę nuwes i tą wietą, Kurrę aš taw prigatawiau.

21. Del to saugokis nū jo wėido, ir klausyk jo balse, neygi ji ipyfinė; nės aš jissai jūsi nusidėjimus jums ne atleis, ir mano wardas yra jemme.

22. Bet jey tu jo balse klausysi ir istaisysi wissab', Ką aš taw priasčiau

sakysu

sačysu; tai aš tawo neprieteļu neprieteļus, ir tawo priēšinintu priēšinintu busu.

23. O kaip mano Angēlas pirm tawes eis, ir tawē nugabēs pas Amoritūs, Etītūs, Pērēsītūs, Kanānītūs, Ewītūs bey Jēbusītūs, o aš jūs ispūstīsu:

24. Tay jū balwonams idant nesiklōnoķ, ney jiems šlūžīķ, ir ne daryķ, kaip jie dāro; bet tu jū balwonams nuplēšīķ ir sulāužīķ.

25. Bet * WJēšpaczui sawam Diewui turrīte šlāzīti, tai jis tawo dūnq ir wandeni pēržegnōs; ir aš wissas liggas nū tawes nukreipsu.

* Matt. 6. 33.

26. Ir ney wiena tawo žēmēje ne īstriķs ir newaisīnga ne bus, ir aš dūsu tawē pasesti.

27. Taw dar ne nuējus aš jūs īšgandīsu, ir wissus tus žmones dūsu nusiminti, furrus tiķt užeisī; ir wissī tawo neprietelei turrēs pabēgt.

28. Aš širšlus pirm tawes susu, tie pirm tawes īšwarys Ewītūs, Kanānytūs ir Etītūs.

29. Aš jūs ne wienu metu prawarysu, kad toji žēme pāsta ne pašlīķtu, ir drāstanczū žwērū nesīdaugšintūs priēš tawē.

30. Po ēit's ēittq aš jūs īštumsu, pofoley tu prasīplātīsi ir galēsi toje žēmēje gywēnti.

31. Ir tawo rubējus bus rausdonos jures, ir Pylīstēnū jures, ir puščzia īķķi wandēnū. Nēs aš ī tawo ranķas padūsu wissus žmones tōs žēmēs, kad tus prawarytumbei pirm sawes.

32. Tu ney su jeis, ney su jū Diewais dērrējīmq ne daryķ.

33. Bet ne pawēlīķ jiems gywēnti tawo žēmēje kad tawē ne pagundītu priēš manē. Nēs jey tu jū balwonams šlūžīsi, tay taw toķtai bus ant papīktūnimo.

24. Perštyrimas.

Moizēšus mēl uzķūpa ant kalno Sinai po dērrējimo: pašiprinimo.

Ir Moizēšui jissai tāre: Eupē aukštyn pas Pona Diewq, tu bey Aaronas, Nadab's ir Abyu, bey septynis dēšimt's wyrausis jū Izraēlije, ir Pona Diewq melsīdami klōnoķities īš tolo.

2. Alle Moizēšus tiķt wien's tes šārtin' prie Pono Diewo, o annie te nesīartina; neygi žmones te ne eina su jūmi aukštyn.

3. Moizēšus parējes pašāķe žmonēms wissus žodzus ir īstatis mus Pono Diewo. Tay wissī žmones atsakydami wienu balsu tāre: wissus žodzus furrus Pons Diews šāķe, mes pildīsim.

4. Tai Moizēšus surāšes wissus žodzus Pono Diewo, ir rytq mētaq anksti ķeļes pabādawojo al tōru žemay pas kalnq, su dwy: līķa stulpais, pagal dwylīķq gimminū Izraēlo.

5. Ir nusunte jaunīķāiczū īš waikū Izraēl, kad ant to dēginnis mo:apieras ir deķawōnēs:apieras nū jāuczū Ponui Diewui apieras wotu.

6. O Moizēšus * ēmes pusse fraujo īpyle tq ī Kyķq; o ēitta pusse apšlāķste altoru.

* Ebr. 9, 19. 20.

7. Ir ēmes dērrējimo: Enygas pašķaite tas wissīems žmonēms. Ir kaip jie šāķe: wis ķq Pons Diews šāķes darysim, ir ķlausysim.

8. Tay ēmes Moizēšus tq frau: jq * apšlāķste tūmi žmones ir tāre: štay, ēittas estī frauķas dērrējimo, furrī Pons Diews su jumis dāro, ant wissū šū žodzū.

* Ebr. 9, 20. 12, 24.

9. Tai uzķūpo ant kalno Moizēšus, Aaronas, Nadab's ir Abyu, bey annie septynis dēšimtis wy: rāusleji Izraēlitēnū.

10. Ir

10. Ir * iswydo Diewa Izraelo. indami tą nū fiekwiemo iſ gerōs
po jo kōjomis buwo matyt faip wālēs dūdanczo.
grāžus kōksai Sapyrs, ir faip 3. Bet tai yra aukāwimo: apiera,
dāhgus, kad iſſigaidrijes yra. Turę turrēsite imti nū jū: auſę,

* 1 Tim. 6, 16.

11. Ir jis (ne iſgandino) samō 4. Mēlinus ſilkus, ſarlotus,
rankā tus wyreſnūsus Izraelije. randonus ir bāltus ſilkus, bey
Ir faip jie buwo iswydę Pono oſkū: plaukus,
Diewą, tay jie wālge ir gēre. 5. Rūddus ožio failus, ūbi
ſraus failus, bey gerāusus cēdro

12. Ir Pons Diewa tare Moizėjui: uſkūp' pas manę ant kālno mēdzus;
ir paſilik czonay, kad tam dūczau 6. Mēju lampoms, branges
* iſ akmens darytos tobligias, žoles mostims, ir gražey fweš
ir zōkany ir priſākinus, furus panczes žoles ſtanam imſkimui,
aſ ſurāſian, tus tu turri jūs mo 7. Brangus akmēnaczus Oniſ
finti. * 2 Kor. 3, 3. wadinnamus, ir pritaistytas žem
czugus wirſutinnei wyſkupikſai

13. Tai Moizėjus ir jo tarnas ſermėgai, bey ſydelui.
Jozua paſitaiſuſu uſkūpo ant kālno 8. O jie turrēs man * ſwentny:
no Diewo. czę padaryti, furroj' aſ tarp jū
gywēnczian. * Ebr. 9, 1. 2.

14. Ir tare wyreſniems; pa 9. Kaip aſ tam pawyzdi budas
ſlikſite czonay, iſki wēl ſugryſt wonēs ir wiſſū jōs rykū parōdiſu,
wa pas jus, ſtay, Aaronas bey taipo turrēsite daryti.
Ira yra prie juſū, jey kas tur kō: 10. Padarykit ſkrynę iſ cedrū:
fę ſkunda, tas gal jiem dwiem pa mēdzio, pus trēcū māſtū tur il
ſikſti. gum's buti, pus antro māſto

15. O kaip Moizėjus ant kālno platum's, o pus antro māſto
uſkūpo, debesis uždenge tą kālno aukſtum's.

16. Ir ſlowe Pono Diewo pa 11. Ir turrit ję * gerāusu aukſu
ſirode ant kālno Sinai, ir aplēpe iſ widdaus itis wirſaus aptrāukt;
jt debesimi ſēſes dienas; ir ſēmo: ir daryt aukſiną wainikę aukſi:
je dienoje wadinno Moizėjaus iſ tay aplinkuy. * Ebr. 9, 4.

17. Ir regėjimas ſlowēs Pono 12. Ir nulėjes fētures aukſinas
Diewo buwo matyt faip ſuēdanti rinkes, pritaistyt tas prie wiſſū
ugnis ant kālno wirſaus po aſiū feturū kampū, taipo, kad dwi
waikū Izrael. rinki ant wienōs, o wēl dwi rinki
ant antrōs puſſēs fabėtu.

18. Ir Moizėjus ējo i widdu 15. Ir daryt kārtis iſ cēdro:
debeſēs, ir uſkūpo ant wirſaus mēdzio, ir aptrāukt tas aukſu.
kālno, ir paſilikto ant to kālno 14. Ir iſiſt jas i tas rinkes
* feturis dēſimt's dienū, ir fetu: abbi puſſei ſkrynēs, jeib tomis ję
ris dēſimt's naſczū. Matt. 4, 2. pakėltu ir neſtu.

25. Pērſtyrimas.

Apie apieras iſ gerōs walēs būtas ſetrai: ſerinkimo.

Ir Pons Diewa kalbėjo ſu Moizėjum', tarydama:

2. Saſyt' waikams Izrael, kad 16. Ir i tą ſkrynę turri idėti * ludi
jie man būtu aukāwimo: apiera; dijim., furri aſ tam dūſu.
* Ebr. 9, 4.

17. Tai

17. Taipojau ir turri malonės; Frasę daryti iš gerąso aukso; pus trėczū mąstū tur buti jōs ilgum's, o pus antro mąsto jōs platum's.

18. Ir turri daryti du Kerubynu iš cyssto aukso prie abbejū galū malonės; Frasės.

19. Kad wien's Kerub's butu ant šio, o antras ant antro gālo, ir taipo du Kerubinu butu prie malonės; Frasės galu.

20. O Kerubynai tur išskęsti sawo sparnus aukštay per wiršū, kad jūdu sawo sparnais malonės; Frasę apdengtu, ir Fojno wėidas prieš antrą stowėtu; bey jū dwe; jū wėidu ant malonės; Frasės tur žurėti.

21. Ir uždėk malonės; Frasę wiršuy ant skrynės, ir idėk i skrynę luddijimą, kurrū aš taw dūsu.

22. Iš tōs wietōs aš taw ludišu, ir su tawim' kalbėsu, butent iš malonės; Frasės tarp tū dwejų Kerubynū, kurrūdu ant luddijimo; skrynės yra, wislab', kę aš (per tawę) prisakydysu waišams Izrael.

23. Dar ir stālę iš cėdro; mēdzio darysi, dwėjū mąstū tur buti jo ilgum's, wieno mąsto jo platum's, ir pus antro mąsto jo aukštum's.

24. O tę tu turri aptraukti gerąsū aukso, ir aukšingą wainikę aplinkuy daryti.

25. Ir wienę lystę aplinkuy per plāstakę aukštę, ir aukšingą wainikę aplink lystę.

26. O fėtures aukšinas rinkes prie jo turri daryti, i fėtures wietas tū fėturū Fojū.

27. Arti apaczos lystės tur rinkes buti, kad kėrtis iškamos, ir stalas panešamas butu.

28. Ir kėrtis iš cėdro; mēdzio darysi, ir tas aukso aptrauksi, kad tūmis stālę paneštu.

29. Taipojau ir jo bludus, kępas, Fraggus, kausus padaryk' iš cyssto aukso, kad tais išpiltu ir ipiltu.

30. Ir ant to stālo man wissas dos šwentōs dūnōs kėpalus turri uždėti.

31. Dar ir listorę iš plono bey cyssto aukso turri padaryti, kurrū lēmū tur buti su rāroms, šolems, gužikais ir žolemis.

32. Szėšios ruos tur iš listorės raus šalū išeiti, iš kiek wienōs pussės trys ruos.

33. Kiek wiena rura tur turrėti tris atwiras šoles, gužikus ir kwietskas; tai tur buti tos šėšios ruos iš listorės.

34. O lēmū listorės tur fėtures atwiras šoles su gužikais ir su žolemis turrėti;

35. Ir po wienę gužikę po dwiem ruomis, kurrū šėšios iš listorės išeina.

36. Uēs abbu, jū gužikai ir ruos tur iš jo išeiti, wislab stiprus ir cysstas aukso.

37. O wiršuy septynes lampas padarysi, prieš kit's kitta šwieczenczes.

38. Ir žwakšnypšles, bey iš gesinanczes šolėles iš cyssto aukso.

39. Iš šimto swarū gerąso aukso tu tai wis padarysi, su wis šais šais ryškais.

40. Ir dabokis, * kad tai wis taipo padarytumbei pagal jū pawyzdi, kurrū regėjai ant kalno,

* Darb. Ap. 7, 44. Ebr. 8, 5.

26. Pėrkrymas.

Koliu budu šėtra šwentingjōs tur buti daryta.

Manus turri padaryt iš dėšimt kaurū, iš baltū susuktū šilkū, iš mėlinū šilkū, ir iš šarlotū bey raudonū šilkū; Kerubynus i tus turri kausi gražiausę.

2. Ir

2. Jlgum's wieno fauro tur bus
ti dw' dēšimt ir aštūnū māstū,
platum's feturū māstū, o wišī dē-
šimtis tur buti lygus.

3. Ir tū faurū sudawādīši po
penkis, wieną prie fit's fitto.

4. Ir ašėles turri padaryti iš
mėlinū šilkū, abipusėi faurū, fur-
suristi reiša, jeib po du ir po du
sawo wietosa surišant butu.

5. Penkis dēšimt's ašėlū prie
kiek wieno fauro, kad fit's fitta
suristu.

6. Ir turri penkis dēšimt's fab-
jū iš auksa padaryti, kad tais fau-
rus sukabintu prie wiens wieno,
jeib namai iš jū pastotu.

7. Tu turri ir uždangą iš oškū
plaukū daryti, kad šėtra wiršny
namū tūmi uždengtu iš wienoliša
faurū.

8. Jlgum's wieno fauro bus
trisdešimt's māstū, o platum's
feturū māstū, ir wišū wienoliša
didum's tur lygus buti.

9. Penkis suraišosi, ir šešis tai-
pojau, kad šeštąjį faurą dwilim-
fay užkabintumbei prysakij šėtrōs.

10. Ir turri prie kiek wieno fau-
ro penkis dēšimt' ašėlū jū wieto-
se padaryti, jeib galai t fit's fitta
susieitu.

11. Ir gi penkis dēšimt warinnes
saktis turri padaryti, ir tas saktis
i ryšėlus išegti, kad šėtra sustaty-
ta, ir wiena šėtra pastotu.

12. Alle kas perilgu ant faurū
šetrōs, tai per pusę dūš pėrkabė-
ti ant šetrōs,

13. Abipusėi faip māsto miera;
kad palaiš's ant šetrōs šaliės bus-
tu, ir je abipusėi uždengtu.

14. Ant wiršaus šio uždangalo
padaryt dar fitta dangalą iš rau-
donokū awinū failiū; ir ant šio
wiršaus wėl fitta iš ūbšrū failiū.

15. Taipojau ir lentas šiems

namams taisyt iš cėdro:mėdzū,
furros tur staczos stowėti.

16. Wiena lenta dēšimt māstū
tur buti ilga, o pus:antro māsto
plati.

17. Du capu kiek wiena lenta
tur turrėti, kad pagretam galėtu
buti sustatyta. Taip wissas len-
tas šiems namams turri daryti.

18. Dvidešimt jū stowės prieš
pietus.

19. Tos feturis dēšimt's šidas
brinnū kojū tur turrėti apaczoj
po dwi koi po kiek wiena lenta
ties dwiem sawo capais.

20. Taipojau ant antrōs puešės,
prieš šėurę, wėl dwidešimt lentū
tur stowėti.

21. Ir feturis dēšimts šidabrin-
nū kojū, po dwi koi po kiek wien-
nā lentą.

22. O gale tū namū i wākas
rus šešes lentas turri daryti.

23. Priegtam užpakalij dwi len-
ti abiejū galū tū namū;

24. Jeib kiek wiena abejū su sa-
wo galinne lenta iš apaczōs auks-
tynop' susilėisū, ir aukštay prie
wiršaus lygey susieitu ir susira-
šintu.

25. Kad aštūnos lentos butu
su jū šidabrinoms kojomis, tū
šešoliša tur buti, po dwi po kiek
wieną lentą.

26. Ir turri užkaiščius daryti
iš cėdro:mėdzio, penkis, lentoms
prie wiendōs puešės tū namū.

27. Ir penkis lentoms an-
trai pusėi tū namū, ir penkis,
lentoms gale namū prieš wā-
kas.

28. Ir turri užkaiščius widduj'
lentū pėrkisti, bey wissus suda-
wāditi nū wieno gālo iški fitto.

29. O lentas turri auksu ap-
trāukti, ir jū rines iš auksa da-
ryti, kad užkaišči czon' butu

30. Ir

30. Ir užkaišzus turri aukšu aptraukti. Ir šittaipo turri sustatyti tus namus, pagal tą abro: 32, furri tu mattei ant kálno.

31. Ir užkabą turri daryti iš mėlinų šilkų, šarlotų, ir raudonų šilkų, bey susuktų baltų šilkų; o Kerubinus dailey turri káusti.

32. Ir turri jį pašabinti ant keturų stulpų iš cėdro: mėdžio, furrie aukšu aptraukti, ir aukštinus gužikus bey ketures sidabrinės kojas tur.

33. Ir užkabą kabemis turri prišabinti, ir šrynę luddijimo wi: dnų' užkabos pastatyti, * kad tarp pas jums butu tarp šventos ir tarp šventžiausios wietos.

* Ebr. 9, 3.

34. Ir * Malonės: krāsę turri pastatyti ant luddijimo šrynės šventžiausoje wietoje. * Ebr. 9, 5.

35. Bet stālę pastatyf lauše užkabos, ir liكتور ties stālų i pietus linkay tū namū, kad stālas stowėu i šaurę.

36. Ir turri užkabą daryti ant durrų pėtrės, áustą iš mėlinų šilkų, raudonų šilkų, šarlotų bey susuktų baltų šilkų.

37. Ir turri tai užkabai daryti penkis stulpus iš cėdro: mėdžio, aukšu aptrauktus su aukštinais gužikais; turri jiems penkias kojas iš wáro nulyditi.

27. Pėršyrimas.

Apie dėginnimo, Apieros, altorų; apie priangi ir apie šventą alicjų.

S turri pabudawoti altorų iš cėdro: mėdžio, penkis mąstais ilgą ir platų keturkampį, ir trijų mąstų aukštą.

2. Ragus tu turri ant jo wissū keturų kampų daryti, ir jį waru aptraukti.

3. Padaryf ir pūdus pelenams, šėpeles, bludus, trišakes, angli:

nyczias: wissus jo ryfus iš wáro turri daryti.

4. Tu ir warinnes narinyczias kaip tinklą turri daryti, ir ketures warinnes rinkes i sawo ketures wietas.

5. Alle iš apacziós aukštynlinė: kay aplinė altorų tai turri daryti, kad tos narinyczos pėrtektu iškėi i widdu altorau.

6. Taipojau ir kėrtis padaryf tam altorui iš cėdro: mėdžio, waru aptrauktas.

7. Ir tas kėrtis per rinkes turri pėrkisti, abi pusėi altorau, furromis galėtu jį nešti.

8. Ir taipo jį iš lentų turri padaryti, kad widurys tuščias butu; kaip taw ant kálno ródita.

9. Taipojau ir tiems namams priangi turri padaryti, apkabą iš susuktų baltų šilkų, ant wienos pusės šimta mąstų ilgą, prieš pietus,

10. Ir dwidešimt stulpų ant dwidešimt warinnų kojų; ir jų gužikus, su jų braunomis iš sidabro.

11. Taipojau ir prieš šaurę tur buti apkaba šimta mąstų ilgą, dwidešimt stulpų ant dwidešimt warinnų kojų, ir jų gužikus su jų šalėmis iš sidabro.

12. Alle prieš wėkarus platums to pryangio tur apkabą turrėti, penkis dešimtis mąstų ilgą, dešimt stulpų ant dešimt kojų.

13. O prieš rytus platums to pryangio tur buti penkis dešimtis mąstų.

14. Taip, kad apkaba iš wienos pusės butu penkiolika mąstų, o priegtam tris stulpus ant trijų kojų turrėtu.

15. O wėl penkiolika mąstų ant antrės pusės, priegtam tris stulpus ant trijų kojų.

16. O

16. O durrisa pryangio tur buti užkaba dvidešimt mėsū plati, iš kusta iš mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū šilkū, ir susuktū baltū šilkū, priegtam keturi stulpai ant savo keturū kojū.

17. Wissi stulpai aplink pryangi tur sidabrinnes sūles, sidabrinnes gužikus, o varinnes kojas turrėti.

18. Ir ilgums pryangio tur buti šimtą mėsū, platinis penkis dešimt mėsū, aukštums penkiū mėsū, iš susuktū baltū šilkū; ir jo kojos tur buti varinnes.

19. Ir wissi ryšai tū namū ant wissokio wartojimo, ir wissos jo winnis, bey wissos winnis pryangio tur buti varinnes.

20. Prisakyk waisams Izrael, kad tau sunestų cysczausajį tikrą aliejų, iš aliejaus medžio išspausk, žibinti, kurri wissada wirtų ir lampas įpiltu.

21. Szėtroje surinkimo, lauke užkabos, kurri prieš Kryną luddijimo kaba. Ir Aronas bey jo sūnus tur tai pagataviti, taip ryt neczeis kaip wakarais Ponui Dievui. Tai jums tur buti amžinas būdas ir įsū waisū waisams, tarp waisū Izrael.

28. Pėrkrymas.

Wystupiskū rubū grazummas Aronui jo sūnū.

S Aroną savo broli ir jo sūnus prie savo turri imti iš waisū Izrael, kad jis mano flebonu pastotų, butent Aronas ir jo sūnus, Nadabs, Abys, Eleazars bey Itamars.

2. Ir turri Aronui, sawam broliui šventus rubus padaryti, kurrie garbingi ir gražūs butu.

3. Ir turri kalbėti su wissais ismintingos širdies esančiais, furus as dvasę isminties pripildžau kad darytu rubus

Aronui jo žegnojimui, ir jis mano flebonu pastotų.

4. O rubai, furus turrės padaryti, šittie bus: Rydėle, wirtutinne wystupiskā sermėga, šittā sermėga, ankšta sermėga, kypurre ir jūsta. Tokius šventus rubus jie tur padaryti savo broliui Aronui ir jo sūnams, kad mano flebonas butu.

5. Tam jie te immie aukso, mėlinus šilkus, šarlotą, raudonus ir baltus šilkus.

6. Wirtutinne wystupiskā sermėgą jie tur daryti iš aukso, mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū dailey,

7. Kad toji ant abėjū peczū sufabinnama ir ant abėjū pussū suris kama butu.

8. Lygu budu ir jūsta ant (tōs sermegos) tur buti padaryta iš aukso, mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū.

9. Ir turri du žemzugu, Onif wadinamy, iriti ir i tus įpjaut wardus waisū Izrael.

10. Ant kiek wieno šekis wardus, paeiluy, kaip po fit's fittą užgimme.

11. Ir tai darydi per tus mistrus, kurrie brangūs akmenāiczūs ir pėškvetes dailey pjauja, taipo, kad kiekvienas aukso aptwerts butu.

12. O tūdu užkabink ant peczū wirtutinnos wystupiskės sermegos, kad tie akmenys butu ant paminklo waisams Izrael, kad Aronas nesotų jų wardus ant abėjū savo peczū, Ponui Dievui ant atsiminimo.

13. Ir aukso fabes turri padaryti;

14. Bey du lencugu iš gerāuso aukso, su dwiem galais, o sanarus i fite fittą fabanczus; ir tus i fabes turri ifabinti.

15. Urės

15. Urėdo : ūydėli padaryt dakt
ley, kaip wiršutinę wystupistę
sermėgą iš aukso, mėlinū šilkū,
šarlotū, raudonū ir susuktū baltū
šilkū.

16. Keturkampis tur buti ir
dvišlinis; jo ilgums tur buti plėš-
taša, o jo platumas wėl plėštaka.

17. O tą turri išpildit keturo-
mis eilėmis žemczugū; pirmoji
eile t'ėšie: Sarders, Topasers
bey Smaragds;

18. Antroji: Rubin's, Sappir's,
Diamant's;

19. Trečioji: Linfurers, Alfat's,
Ametist's;

20. Ketvirtoji: Tirkyšas, Oniks,
Jaipis; aukšū jie tur aptwėrti bu-
ti wissosa eilėsa.

21. Ir turrės stowėti pagal dwy-
lika wardū waikū Izrael, iškasti
uū mistro, žemczugus dailey pjau-
ti mokanczio, kiek wiens sawo
wardu pagal dwylika gimminū.

22. Ir turri lencugėlus padary-
ti prie ūydėlio, su dwiem galais;
o šanarus i fitts fittą sukaban-
czus, iš gerāuso aukso.

23. Ir du aukso žiedu prie ūy-
dėlio, taipo, kad tūdu žiedu prie
dwejų galū ūydėlio prisegtumbei.

24. Ir tūdu iš aukso darytu
lencugėlu i tū paczu du žiedu prie
abbiejū galū ūydėlio ikabintum-
bei.

25. Alie fittu du galu tū dwejų
lencugelū turri i dwi kabi dėti, ir
jos prisegti ant peczū apatinnės
sermėgės, prieš fitts fittą.

26. Ir turri fittudu aukšnu žie-
du padaryti, ir prie fittū dwejų
galū ūydėlės prisegti sawo wietoje,
iš widdaus, prieš wiršutinę wy-
stupistę sermėgą.

27. Irgi wėl fittudu aukšnu
žiedu turri padaryti, ir i abu kam-
pu apaczoje wiršutinės wystu-
pistės sermėgės prieš fitts fittą

susegti, wiršuy, fur sermėgos gas-
lai susileidz, dailey.

28. O tą ūydėli tur su sawo
rinkėlemis su mėlinu šmuru prie
sermėgės rinkiū primetsti, kad dru-
tay prie tōs dailey padarytōs wir-
šutinės wystupistės sermėgės
prigultu, neygi fittas ūydėlis nū
tōs sermėgės atsilosūtū.

29. Taipo Aronas wardus wais-
kū Izrael tur nešoti, uredo ūydė-
lėje ant sawo širdiės, eidam's i
šwentinyczę, Pono Diwui ant
atsiminnimo wissadės.

30. Ir turri i tą uredo : ūydėli
idėti Szwiesą ir Teisybę, kad ant
širdiės Arono butu, jam einant
i šwentinyczę Pono Diwo; bey
nėšant uredo: ūydėli waikū Izrael
ant sawo širdiės po Pono Diwo
akiū wissaday.

31. Ir šilkū sermėgą po wir-
šutinę wystupistę sermėgą turri
padaryti iš wienū mėlinū šilkū.

32. Ir wiršuy widurij' tur šyle
buti, ir rumbas apie tą šylę sus-
stulpūtas, kad ne suplyštū.

33. O aplink apatinę sulę Gra-
not: obolis turri daryti iš mėlinū
šilkū, šarlotū bey raudonū šilkū
wissur aplink, o tarp jų aukšnus
zwanelus taipjau wissur' aplink.

34. Kad wiens aukšnus butu
zwanėlis, potam granotol' olis ir
wėl aukšnus zwanėlis bey wėl gra-
not: obolis wissur aplinkuy, prie
sulės tōs šilkū sermėgės.

35. Ir Aronas taje tur apsirė-
dyti, be tarnaudams, kad jo kam-
bėjims butu girdėtas, jam išeis-
nant ir teinant i šwentinyczę po
akiū Pono Diwo, kad ne numirtū.

36. Tu taipojau ir žestėli ant
kaktōs dėdama turri padaryti, iš
gerāuso aukso, ir i tą ikasti, kaip
i peczwėczus ikasti lėbij': Szwen-
tybe Pono Diwo.

37. Ir

37. Ir tą turri prisiekti prie mės:
lino šnuro prišakij' prie kerpurrės,

38. Ant kaktos Aaronas, kad tai:
po Aaronas * neštu nusidėjimus
šventųjų apierū, kurrias waitai
Izrael šventin wissosa dowanosa
jų šventos apieros; ir tą jis wis:
šados ant kaktos tur nešti, kad
jūs su Ponu Diewu † sudėrintu.

* Jon. 1, 29. † 2 Kor. 5, 19.

39. O ir anštą sermėgą turri
pasūti nū baltū šilkū, ir kerpurrę
iš baltū šilkū, bey jūstą aukšu iš:
sūtą.

40. O sunums Aaronas turri pa:
daryti sermėgas, jūstas ir kerpur:
res bicznas ir mandages,

41. Ir tais turri apredyti sawo
broli Aaroną bey jo sunus. Ir
turri jūs pamōstiti, ir jų rankas
pildit, ir jūs šventint, kad mano
klebonais butu.

42. Ir turri jiems pasūti marš:
kongs kėlines, uždegti kuną jų
gėdōs, nū blaudū iškū kulkū,

43. Ir Aaronas bey jo sunus
tūmis tur buti apwikti, eidami
i šėtrą surinkimo, arba artinda:
mies prie altorais, kad da tarnauj'
šventinyczoj; kad ne nešotu sawo
nusidėjimus ir ne numirtu. Tai
jam ir jo waitams amžinas tur
buti budas.

29. Pėrskyrimas.

Klebonū žegnėjimas ir apiera.

Sir tai yra, kę tu jiems turri
daryti, kad jie man i klebo:
nus žegnoti butu. Imk jauna
jautukę bey du awinu be klāudo,

2. Uteraugintą dūną ir nerāu:
gintus praploczus alėjumi sumais:
šytus, ir neraugintus ragaišus
alėjumi apteptus; iš kwieczū mil:
tū tai wislab turri kėpti.

3. O i pintinnē tai turri sudėti,
ir pintinnij' prinešti su jautukėu
ir su dwiem awinais.

4. Ir Aaroną su jo sunumis

prie durrū šėtrōs surinkimo prie
wėdės, wandenimi turri numaz:
goti.

5. Ir ėmēs tus rubus, Aaroną
turri apredyti anštaje sermėga,
ir šilkū sermėga ir wiršutinne wy:
šupiška sermėga, ir šydēle prie
tōs sermegōs; ir turri ji apjūsti
ant wiršaus wiršutinnēs wystus
piškōs sermegōs.

6. Ir uždėti kerpurrę ant jo gal:
wōs, ir šwentaji wainikę prie
kerpurrės.

7. Ir turri imti pamostijimo
alēju, ir ant jo galwōs užpilti,
ir ji mostiti.

8. Ir jo sunus taipojau turri
privešti, ir jūs anštaje sermėga
apredyti;

9. O abbiejus, kaip Aaroną,
taip ir jūs jūstomis apjūsti, ir
jiems kerpures uždėti, kad jie kle:
bonū urėdą palaikytu amžinay.
Ir turri Aaronui bey jo sunums
rankas pilditi.

10. Ir ta jautukę privešti prie
šėtrōs surinkimo: Ir Aaronas su
sawo sunumis turrēs sawo rankas
uždėti ant jautukės galwōs.

11. Ir turri tą jautukę pa:
mušti Ponui Diewui, pas durris
šėtrōs surinkimo.

12. Bey jo kraują ėmēs, turri
tą ant ragū altorais dėti sawo
pirštu, ir wisę Pittą kraują išlie:
ti prie dugno altorais.

13. Ir turri wissus taukus im:
ti nū žarnū, ir tinklę nū kėpanū,
bey abbu inkstu su taukais apāug:
tu, ir turri ant altorais uždegti.

14. Alle * jautukės mėsa, škurę
ir miešlus lauke abažo ugnimi
turri sudėgint; nēs apiera yra už
griekus.

* Ebr. 13. 11.

15. Bet wieną tū dwėjū awinū
tu tūrri imti, ir Aaronas su sawo
sunumis tur sawo rankas ant to
awino galwōs uždėti.

16. Tai

16. Tai ji turri papjauti, ir jo fraujo ėmęs wissą altoru aplinkuy apšlakstyti.

17. Bet tą awiną i stučkius turri supjautiti, ir jo widdurus bey blanz; kaulus numazgoti, ir ant jo stučkū bey galwōs uždėti.

18. Ir wissa awiną uždegti ant altoraus; nēsa jis yra dēginimo: apiera Ponui Diewui, saldus kwapas, ugnis Pono Diewo.

19. O antrą awiną tu turri imti, ir Aronas su sawo sunumis tur sawo rankas ant jo galwōs uždėti.

20. Ir turri ji papjauti, ir jo fraują ėmęs Aronui bėy jo sunums ant dešinės auslės pakremšlės dėti, ir ant nykščio jū dešinės rankōs, ir ant didžiojo piršto jū dešinės kojos, ir turri fraują wissur aplink altoru šlakstyti.

21. Ir turri to fraujo ant altoraus imti, ir mostijimo: aliejū, ir Aroną ir jo rubus, jo sūnus ir jū rubus apšlakstyti, tai jis ir jo rubai, jo sūnus ir jū rubai bus pašwentinti.

22. Po to turri imti taukus nū awino udegą, ir taukus nū widurū, tinflėli nū kėpanū, ir abbu inktu su jū taukais, ir dēšinę pėti, (nēsa tai yra awins pašwentinimmo)

23. Ir wieną dūnōs kėpalą, ir wieną aliejaus ragaist, ir wieną prāploti iš pintinės nerāugintōs dūnōs, po akiū Pono Diewo stowinczōs.

24. O uždėk tai wislab ant rankū Arono ir jo sunū, aukūdams Ponui Diewui.

25. Po to atėmęs nū jū rankū uždegk ant altoraus dēginimo: apierai, ant saldaus kwapo Ponui Diewui: nēsa tay yra ugnis Pono Diewo.

26. Ir turri imti krutinę awin

no kėgnojimo Arono, ir turri aukūti po akliū Pono Diewo; tai tawo dallis bus.

27. Ir taipo turri šwentint' su būjimo: krutinę bey aukawimospėti, kurrie subūti ir aukūti yra nū awino kėgnojimo Arono, ir jo sunū.

28. Ir tur Arono bey jo sūnū buti amžinu budu nū waiķū Izrael; nēs yra aukawimo: apiera. Ir aukawimo: apieros tur Pono Diewo buti, nū waiķū Izrael, prie jū dešawonės bey aukawimos: apierū.

29. Alle šwentūsus rubus Arono tur jo sūnus gāuti, po jo galwōs, jeib tūse pamōstiti ir jū rankos pildamos butu.

30. Kas iš jo sunū i jo wietą wyskupu pastos, tas septynes dienas tais tur apsiwilkti, eidams i šėtrą surinkimo, kad tarnāutu šwentinyczoj'.

31. O tu turri imti ta awiną i kėgnojimo, ir jo mėšą šwentoje wietoje wirti.

32. O Aronas su sawo sūnū mis tur wālgiti mėšōs to awino, draug su dūna iš pintinės pasdurris derėjimo šėtrōs.

33. Nēsa suderejimas tūmi passtojo ant pildimo jū rankū, kad šwentinnami butu. Rits ne tur to wālgiti, nēsa tas walgis šwentas.

34. O jey kas liktu tōs šwentsintōs mėšōs, ir tōs dūnōs i kėrytojaus, tą ugnimi turri sudėginti, ir ne wālgiti, nēs šwenta yra.

35. Ir šittaip turri daryti su Aronu ir su jo sunumis, wis, kq aš taw prisakiau: septynes dienas tu turri jū rankas pilditi,

36. O kas dieną pamūsti wieną janti i griekū: apierą, ant suderejimo; ir turri altoru apšlakstyti, kad

Kad tu jį sudėrinsi, ir turri jį mostiti, kad pašventitas butu.

37. Septines dienas altoru turri sudėrinti, ir jį šventinti, kad pastoru altorum, šventizausoju. Kurs altoru nor pašrutint, tas šventitas tur buti.

38. O taipo su altorum turri daryti: dvėjėta mitulū awinėlū kas dieną ant to altoraus turri apierawoti.

39. Wieną awinėli rytmetzeis, o antrą pawāfare.

40. Ir prie kiek wieno awinėlio dešėtinę kwieczū miltū, sumaisytū su ketvirtū dalykū saiko In (wadinnamo) sugrasto alėjaus, ir ketvirtą dali saiko In wyno ant gėrimo: apierōs.

41. Su antru awinėlu pawāfare turri daryti, kaip su walgimmo ir gėrimo: apiera rytmetij ant saldūs kwāpo ugni Ponui Diewui.

42. Tai yra dieniskā dēginimo: apiera pas jusū waikū: waikus už durrū šėtrės surinkimo Ponui Diewui, ezonay aš jums pašrōdisu, ir su tawim kalbėsu.

43. Ezonay aš waikams Izrael išpažinamas ir šventinamas busu sawo šlowėje.

44. Ir šėtrą surinkimo su altoru šventisu; bey Narōnā su jo sunumis saw wystupais idėsu.

45. Ir tarp waikū Izrael gywėsu, ir su Diewas busu.

46. Kad jie žinotu manę esanti WJĖšpati jū Diewā, kurs jus iš Egipto: žėmės išwėdēs, kad aš tarp jū gywėnczau, aš WJĖšpats, jū Diewas.

30. Pėršpyrimas.

Apie rufinnimo: altoru, uždėta mėžla: wā, praušamę, mōstijimo: aliejū ben rufinnimo: 30k8.

Dar ir rufinnimo: altoru iš cēdro: mēdzio turri daryti, kad ant-to smilkoma butu.

2. Wieno mēsto ilgą ir plātū, lygey keturkampi, ir dwiejū mastū aukštą, su jo ragais.

3. Ir turri jį su gerāusu aukšu aptrāukti, jo dangalą ir jo šėnas aplinkuy, ir jo ragus. Ir turri wainikę iš aukso aplink daryti.

4. Ir dwi aukso rinkti po wainikū abipusse, per kures kērtis pėrkšti, ir jį tūmis nešti galėtu.

5. Kartis taipojau iš cēdro: mēdzio turri daryti, ir aukso aptrāukti.

6. Pastatydamas tą pas užkabą, kursai už šėrynės luddijimo kaba, ir ties malonės krasę ant luddijimo ēšanczōs, nū kurriōs aš taw luddisu.

7. Ir Narōnas ant to tur smilktyti gėras smilkinnimo žoles kas rytą, kadā lampas taisa.

8. Taipojau lampas pawāfare uždegdamas tolius rufinnus wēl tur smilktyti. Tai dieniskās tur buti smilkinnas Ponui Diewui, pas jusū waikū: waikus.

9. Jūs swetimus rufinnus ant to ne turrēte smilktyti, ir ney jokią dēginimo: arba walgimo: arba gėrimo: apierą ant to ne turrēte apierawoti.

10. Ir Narōnas tur wieną kartą per mētą ant jo ragū suderinimą daryti, su krauju apierōs už grieskus ant suderinimo. Toksai suderinimas tur * wieną kartą per mētą nusidūti prie jusū waikū: waikū; nēsa tas esti Ponui Diewui šwenzausas.

* Ebr. 9. 7. 23.

11. Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėšumi, sakydams:

12. Kad tu wyrāuses galwas tarp waikū Izrael suskaitysi, tay kōžnas tur dūti Ponui Diewui suderinimą sawo dušōs; kad jūs ne užpultu kokią slogą, kaip bus suskaityti.

13. O

13. O kiel wiens, drange skaitluje esas, turreis dūti pusę syklo pagal sykla šventinycios (o Syklas yra dvidešimt Gėra) ta pusę syklo tur buti aukavimo: apiera Pono Dievo.

14. Kas skaitluje yra nū dvidešimt metų ir daugiau, tas tur tokią aukavimo: apiera Ponui Dievui dūti.

15. Bagotasis ne privalys daugiau dūti, o pavargulys ne mažaus, kaip pusę syklo, dūdamą Ponui Dievui i dėvaną už sudegėsimą jų dūšų.

16. O tu tus pinnigus sudėdimo turri surinkti nū vaikū Izrael, ir ant Dievo šluosmės šėtrės surinkimo išvartūti; kad vaikams Izrael butu atsiminimas po akiū Pono Dievo, kad jų dušoms atsilėistu.

17. Ir Pons Dievas kalbėjo su Moizėšum, ir täre:

18. Tu ir varinę Ryką turri daryti, su varinne koja, mazgotis, ir tą turri pastatyti tarp šėtrės surinkimo bey altoriaus, ir wandeni ipilti.

19. Kad Naronas su savo sumomis savo rankas ir kojas tame nusimazgotu,

20. Eidami i šėtrę surinkimo arba prie altoriaus, kad tarnautu su smilkimmais, su ugnimi Pono Dievo,

21. Kad ne numirtu. Tai amžinas budas tur pasilikti, jam ir jo vaikams prie jų vaikū: vaikū.

22. Ir Pons Dievas kalbėjo su Moizėšum, ir täre:

23. Imkis geranų ir skanney kvėpanczū žolū, brangiānų mirrū penkiū šimtū sykū, ir pusę tief cinnamomū, dū šimtū ir penkiū dėšimt, o kalmusū wėl pus trėczą šimtą.

24. Ir kasyū penkiū šimtū, pagal sykla šventinycios, bey aliejaus iš alyvū mēdzio wieną saiką In (wadinnamą.)

25. Ir padaryk šventą mostijį mo aliejų pagal aptėkūrū žinę.

26. Ir tūmi turri mostiti šėtrę surinkimo, bey šėrynę luddijimo,

27. Stalą su wissais jo rykais, liktorų su sawo rykais ir rušinnis mo: altorų,

28. Dėginimo: apierōs: altorų su wissais jo rykais, ir mazgotus wę su jo koja.

29. Ir taipo turri jų paswenti, kad šwenczāusieji butu; nės kas jųs nor pasrutint, tas tur paswentintas buti.

30. Naroną ir jo šanus taipos jau turri mostiti, ir man i klebosius šwenti.

31. Ir turri su vaikais Izrael kalbėti ir tarti: šis alėjus ant man šwenta mostis buti pas jųs vaikū: vaikū;

32. Ant žmogaus kūno ne turrės buti lietas, ir tam lygaus ne turri daryti; nės yra šwentas, dėl to ir jums tur šwentas buti.

33. Kurs toki dāro, arba Pittam dūda, tas bus išgaishintas iš sawo žmonū.

34. Ir Pons Dievas täre Moizėšui: imkis skanney kvėpanczū žolū, balsamū, štaftū, galbū bey czystą kodylą, wieno tief, kiel Pitto,

35. Ir daryk rušimmus iš tū, pagal aptėkūrū žinę sumaišytus, kad czysti ir šwenti butu;

36. O smulkiey turri sugrāsti, ir toktai dėti ties luddijimu, šėtrojė surinkimo, iš kur aš tau luddisu; tai jums šwenczāusa tur buti.

37. Ir tokiū rušimmū saw ne turrite pasidaryti; bet Ponui Dievui wienat tur šwenti buti.

38. Kurs

38. Kurs tokiu saw padarys, kad tumis rufitu, tas bus isgaišintas is sawo žmonu.

31. Pėrsšyrimas.

Darbū mīstrai, jofano toblhcgos.

S Ir Pons Diew's kalbėjo su Moizešum', ir täre:

2. Sztay, aš wardu pawadinuau Bezalelę, sunu Uri, Sunaus Ur, is gimminės Juda;

3. Ir jam dawjau Dwasę Diewo, isminti ir protą, ir ispažinimą ir wissoti darba;

4. Dailey dirbti auksą, sidabrą, warą;

5. Dailey žemczugus ispjauti, ir isodinti, ir dailey sutasyti medžius, padaryti wissotius darbus.

6. O štay, aš jam pridawjau Aaliabę, sunu Afisamafo, is gimminės Dan. Ir wissoti ismintingujū isminti i jų dweju širdi idėjau, padaryti wissab, ką aš tau prisakiau;

7. Szėtrą surinkimo, štrynę luddijimo, malonės krāsę ant tōs, ir wissus šetrōs ryfus;

8. Stalę ir jo ryfus, grąžujū liktoru ir jo wissus ryfus, rufinimo altoru,

9. Dėginimo: apierōs: altoru, su wissais jo rykais, mazgotuwę su jo kōja;

10. Urėdo: rubus bey šwentus rubus wystupo Arono, irgi rubus jo sunū ant wystupystės;

11. Mostijimo: alėju, ir rufinimus is škanney kwėpanczū žolū ant pašwentinnimo; wis, ką aš tau esmi liepęs, jųdu padarys.

12. Ir Pons Diews kalbėjo su Moizešum', ir täre:

13. Pasakyk waišams Izrael, ir tarė: šwėkite mano Sabbatą, nēsa ta yra ženklas tarp manęs ir tarp jusū, ant jusū waišū waišū; kad žinnotumbit, manę esantį Pong Diewą, kuro jus pašwentin.

14. Todel šwėkite mano Sabbatą; nēsa ta jums šwenta tur buti. Kurs tą ne šwęs, tas smerczu turrēs numirti. Uēs kuro kōti darbą toje dirbs, to duše bus isgaišinta is sawo žmonu.

15. Szėšes dienas rečia dirbti, o sėkmoje dienoje yra Sabbata, šwenta atilsis Pono Diewo. Kurs darbą dirbs Sabbatoje, tas smerczu tur mirti.

16. Togidel waišai Izrael Sabbatą tur šwėsti, kad je ir jų waišū waišai šwėstu ant amžino dės rėjimo.

17. Ji amžinu yra ženklis tarp manęs ir tarp waišū Izrael. Uēs i šėšes dienas sutwėre Pons Diews dangi ir žemę, o sėkmoje dienoje jissai ilsėjos ir atsigais winno.

18. Ir kaip Pons Diews iskalbėjęs buwo su Moizešum' ant kalno Sinai, idawę jam dwi toblysz luddijimo, tiedwi buwo is afemeng daryti, ir pirštu Diewo parasyti.

32. Pėrsšyrimas.

Balmynstės korawone ant lieto wėro isrodita.

S žmones matydami Moizešus užtrunkanti nū kalno sugryšti, susirinko jie prieš Aroną ir sakė jam: šubbitis, ir * padaryk mums Diewus, kurie pirm masū eitu; nēsa mes ne žinnom kas tam wyrui Moizešui tikfos, kuro mus iswėde is Egiptožēmės.

* Darb. 7, 40.

2. Aronas sakė jiems: nuplėkite auksodėdus nū ausū jusū mōterū, sunū bey dukterū, ir atnešite man.

3. Tay wissi žmones nuplėkė auksinus sawo žėdus nū sawo ausū, ir atnešę tus Aronui.

4. Ir

4. Ir jis tus ēmes iš jū rankū pasizenklino pāwizdi saw darydams, ir nulieto nulietę werši. Tai jie tāre: tai tawo Diewai, Izrael, furrie tawę išwede iš Egipto: zēmēs.

5. Aaronas tai išwydēs, pabūdawojo jamui altoru ir dawe iš: šaukti, sakydams: Kytoj' bus Pone Diewo givente.

6. O rytmetij' anksty atsišēle apierawojo dēginnimo: apierę, o dar prie tās atneše ir dēkawonēs: apierę. Potam' pasisēdo žmones walgiti ir gērti, ir sustoje pradėjo žaišti. I Kor. 10. 7.

7. Alle Pone Diews sake Moizēšui: eif, nušūp' žemyn, nēs tawo žmones, furrus tu išwedei iš Egipto: zēmēs, susigriešijo.

8. Jie taip weikiey iškrypo iš to kēlo, furri aš jiems prisakiau. Jie nulietę werši saw padare, jam klonojos ir jam apierawojo, sakydami: tai tawo Diewai, Izrael, furrie tawę iš Egipto: zēmēs išwede.

9. Ir Pone Diews sake Moizēšui: aš mattau, kad jie kietisprandi žmones yra.

10. O dabar lēisť manę, kad aš ant jū pērpykčiau, ir jūs išpušticčiau, tai aš tawę didzu žmonū pulku padarysu.

11. Alle Moizēšus didey melde Ponę Diewą sawą sakydams: aš Pone Diewe, kam tawo pāpykis nor užėti ant tawo žmonū, furrus tu su dide galybe ir su sylinęga ranka iš Egipto: zēmēs išwedei.

12. Kodėl Egiptiečiai turrētu sakyti ir tarti: jis jūs ant jū prapūlinimo išwede, kad jūs pasmaugtu tarp kalnū, ir išpūstytu jūs nū zēmēs: apškritumō? Lūkis nū pāpykio sawo narso, ir buť malonus piktenybei sawo žmonū.

13. Atsimink sawo tarnū, Abraomo, Izaoko bey Izraelo, kuriems tu patsai prie sawes prisė: fiei ir jiems pažadėjai: sakydams: aš jūsų waiķus platysu kaip žwaigždes ant dangaus; ir wissę zēmę, jums pažadėta, aš dūsu jūsų waiķams, ir jie apturrēs tą amžinay.

14. Taip pasigailėjo Pone Diews to pikto, furri buwo grumzdes sawo žmonėms užlēisti.

15. Moizēšus atsigrežęs nušūpo nū kalno, laikydams dwi tobulę luddijimo sawo rankoj', ties dwi abbipussei buwo aprašyti.

16. O patsai Diews tiedwi buwo padaręs, ir raštus pats i ties dwi irasęs.

17. O kaip Jozua išgirdo žmonū šauksmą, kad šukawo, tāre jissai Moizēšui: yra toksai šauksmas abazę, kaip kare.

18. Jis atsāke: ne yra šauksmas prieš kitts kitta, kaip pērgalinczujū bey pērgaletujū; bet aš girdzu šauksmą dainuojanczū ir šokinējanczū.

19. O kaip jis arczans priėjo prie ābažo, ir werši bey šokinėjimą išwydo, didey pērpykēs išmete tobulę iš sawo rankū, ir sukūle tas appaczoj' pas kalną.

20. Ir ēmes werši, furri buwo pasidare sudėgino tą ugnimi, ir i dulkes sutrynęs užbėre ant wands, ir dawe waiķams Izrael tą gērti.

21. Ir tāre Aarōnui: kę taw tie žmones padare, kad toki didi grietę ant jū užlēlei?

22. Aarōnas atsāke: miels Pone, atsilēisť nū didzo sawo pāpykio; tu žinnai, kad nelabi šie žmones.

23. Jie sake man: daryť mums Dievus furrie, pirm musū eitu, nēsa mes ne žinnom, kas tikros

šam vyrui Moizėšui, kars mus išvėde iš Egipto žemės.

24. Aš sakiau jiems: Kas ausė, tur, tas te nuplėšie, ir te dūdie man tą. Ir aš imeczau tą į ugnį, iš to stojos tas veršis.

25. O kaip Moizėšus mate, žmones Dievą pra stojusius (nės Aaronas jų buvo, nu Dievo atkreipęs, kad savo neprietelams ant gėdės butu.)

26. Stojosi angoje abazė ir tātė: šen eikite, kurrė Ponui Dievui rriklautot. Tai susirinko pas jį visi vaikai Lėvi.

27. Ir jis tātė jiems: taipo sakė MŪŠpats, Izraelo Dievas: apsiųskit' kožnas savo kardu aplink savo sėrenas, ir pėrvaikščio: kit šen ir ten nū vienū wartū iškutittū per abazę, ir žuddikit kožnas savo broli, genti bey artimą.

28. Vaikai Lėvi dare, kę jiems Moizėšus buvo prisakęs; ir pūle tą dieną iš žmonių trys tuštanczėi vyrū.

29. Tai sakė Moizėšus: šventikit šen dien savo rankas Ponui Dievui, kožnas ant savo sunaus ir brolio; kad šen dien žegnone ant jų butu dūdama.

30. O rytą mėtą tātė Moizėšus žmonėms: jūs labay sunkiey susigriešijot, taigi aš dabar pas Poną Dievą užkūpsu, rassi atleis jums jūsų griekus.

31. O kaip Moizėšus wėl pas Poną Dievą buvo užkūpęs, tātė jissai: aš tie žmones didey susigriešijo, ir ausinus Dievus saw pasidare.

32. Taigi atléist jiems jų griekus; jey ne, tai išgessyt' ir manę iš * savo knygū, kurras tu rasei.

Rym. 9, 3. Pil. 4, 3.

33. Pons Dievas tātė Moizėšui: kę? aš tą išgessysu iš savo knygū, kurs prieš manę susigriešija.

34. Taigi nuėjės nuvest' tus žmones, ten kur aš tau sakiau. Štay, mano Angėlas eis pirm tawęs. Aš jų griekus jau korawosu, kad mano cėšas prieis jų korawoti.

35. Šzitaipo korawojo Pons Dievas tus žmones, kad tą veršį pasidarydino, kurrė Aaronas buvo padaręs.

33. Pėrstyrimas.

Moizėšus Dievą meldžia už žmones, ir nor Pono Dievo garbę regėti.

Pons Dievas tātė Moizėšui: eik o nusitrūkities iš cė, tu ir tie žmones, kurras tu iš Egipto žemės išvėdei, į tą žemę, kurrę aš Abrahėmui, Izahėmui ir Jakobui su prisėga esmi žadėjęs ir taręs: tavo vaikams aš tą dūsu.

2. Ir pirm tawęs aš susu Angėlą, ir prawarysu Kananitus, Amoritus, Etitus, Peresitus, Ewitus bey Jebusitus;

3. Į žemę, kurrej' piens bey meddus šlysta. Aš ne trūkšus drauge su tawim nės jūs este kėts sprandi žmones; aš jus ant kėlo išgaishinczau.

4. Kaip žmones tus skaudzus žodzus išgirdo, diddey nusismātijo, ir visi praštais rubais apsirėde.

5. Ir Pons Dievas kalbėjo Moizėšui: sakyt' vaikams Izrael: jūs este kėtsprāndi žmones: aš wieną kartą umay jus užklāpsu ir sugaishisu. Irgi dabar šalin dēk nū sawęs puikus savo rubus, kad numanyczau, kę tau turru das ryti.

6. Taip vaikai Izrael padėjo puikus savo rubus pas kalną Oreb.

7. O Moizėšus ėmęs šėtrą pastate ję laukė atstū nū abazė, ir wadinno ję šėtrą surinkimmo. Ir kurs Poną Dievą klāusti norėjo, tas

tas turrējo išeiti prie bētrōs: su-
rintimmo ties abazū.

8. O Kad Moizešus išejo i bē-
trōs, tai wissi žmones kēlēsi, ir
pasistōjo kief wiens i sawo bētrōs
angā, ir žurējo pastuy j i kēi wēl
i bētrā sugryžo.

9. O Moizešui i bētrā tėjus,
nujilēdo debestēs: stulpas ir pasi-
stōjo bētrōs angoje, tai Diems
kalbėjo su Moizešumi.

10. Ir wissi žmones mātē debe-
stēs: stulpā bētrōs angoje stowin-
ti; ir atsiķēlē pasiklōnojo; Požnas
sawo bētrōs angoje.

11. O Pons Diems kalbėjo su
Moizešumi nū wēido i kēi wēido,
kaipo wyrs su sawo gentimi kal-
ba. Ir kad wēl sugryžo pas abazę,
tai jo tarnas Jozua, sunus Mun-
jaunifaitis, ne atstōjo nū bētrōs.

12. Ir Moizešus täre Ponui
Diewui: stay, tu man sakiei: west-
tus žmones aukštyn, ir žinng man
ne dūdi, kurri tu su manim' ketti
sūsti; norint tu sakiei: aš tawę
wardu pažystu, ir tu malonę ra-
dai po mano akiū.

13. Jeigi tadda malonę radau
po tawo akiū, tai dūf man žin-
noti tawo kēlā, kad tawę pažin-
czau, ir malonę po tawo akiū
rašczau. Ir ben padumof, bus
žmones tawo žmones ēsanczus.

14. Jissai sakē: mano wēidas
eis pirm tawęs, tūmi aš tawę
wadžiusu.

15. O jis atsakē jam: jey tawo
wēidas ne eis, tai ne west mus i
czę tolaus.

16. Lēša ant kogi numanytum-
bim, kad aš bey tawo žmones
malonę rādom po tawo akiū, jey
drauge su mumis ne busi? jeib
aš ir tawo žmones pagirti butum-
bim tarp wissū žmonū ant šio
swieto gywēnanczū.

17. Ir Pons Diems täre Moiz-
zešui: kaip tu dabar kalbėjai taip
aš ir darysu; nēs tu malonę radai
po mano akiū, ir aš tawę * wardu
pažystu. * 2 Tim. 2, 19.

18. O jis sakē: tai dūf * man
tawo šlowę pamatyti.

* Jon. 1, 14.

19. Tai Jis täre: aš pirm ta-
wo wēido dūsu eiti wissā mano
malonę, ir apsakydysu taw Pono
Diewo wardą. O * kurrām aš
malonus esmi, tam aš esmi malos-
nus, ir ant kurrio aš susimilstu,
ant to susimilstu. * Rym. 9, 15.

20. Ir täre tolaus: mano wēi-
dą tu ne gali regėti: nēsa ney
wiens žmogus ne gal gyws i
likti, kurs manę pamatys.

21. Ir Pons Diems tolaus kal-
bėjo: stay, juš yra ruimo pas
manę, czonay ant ūlōs turrēsi
stowėti.

22. Kadgi dabar mano šlowę
praeis, tai aš dūsu tawę ūlōs ply-
šije stowėti, ir mano ranka tawę
apdengs, kol aš praeisu.

23. Ir kad aš sawo ranką
attrāuksu nū tawęs, tai tu iš už-
pakalo pastuy manę, matysi manę;
alle mano * wēidą nieks ne gal
matyti. * 1 Tim. 6, 16.

34. Pērskyrimas.

Mauji dwi žolano: toblnczi; Diems
derėjimas; šaitas Moizešaus weidas.
Ir Pons Diems sake Moizešui:
S ištiktis dwi akmens toblnczi,
kaip pirmosės dwi buwo, kad i
tas irasyczau tus žodzus, kurrie
ant dwėjū pirmū buwo, kurrudy
tu sukūlei.

2. Ir rytoj' buš gátawas, anksti
užkopt' ant kalno Sinai, ir tēnai
ties manim stowėti ant kalno
wiršaus.

3. O ney wiens su tawim te ne
užkopie, kad nieks ne butu mas

tytas aplinė wissą kálną; ir ne dūf prieš šį kálną ney awjū ney galwijn wieną ganyti.

4. Ir Moizėjus iškirtė dwi apmens toblęzi, kaip pirmi dwi būmo, ir rytmetij' anksči atskėles užkūpo ant kálno Sinai, kaip Pons Dieus jam būwo prisėkęs, ir ėme dwi apmens toblęzi i sawo rankas.

5. Tai Pons Dieus nusilėido debesije, ir pasistojęs žmonay pas jį, apsakė (sawo) Wiešpaties wardą.

6. Ir kaip Pons Dieus pro jo wėidą praėjo, šaukė jissai: * WJšpatie, Pone Diewe, mieš laširdingas ir malonus ir kantrus ir diddės malonės bey wiernybės,

* Ps. 20, 6. Jona. 4, 2.

7. Tu iškrodai malonę i tūkstan: cę eilę, ir atlėidi nusidėjimus, pėrjengimmus ir griekus, ir po tawo akiū ney wiens be kaltės; Tu tawū nusidėjimus pajėšai ant waikū, ir jū waikū; waikū, iškė i trėcę ir ketvirtą eilę.

* Ežek. 18, 20.

8. Ir Moizėjus šubrey pasi: klonojo iškė žėmės, ir meldėsi Jo,

9. Sakydams: jey malonę rą: dau, Pone Diewe, po tawo akiū, ta: tu WJšpatie, drauge su mumis; nės jie yra kėsprāndi žmones, kad musū nusidėjimams ir griekams malonus butumbei, ir dūnūmbai mus pastoti tawo waitais.

10. Ir Jis tare: štay, aš derėjimą darysu po wissū tawo žmonū akiū, ir darysu šėbušlus, fokie dar ne nusidawę wissosa žėmėsa ir tarp wissū žmonū; ir wissi žmones, tarp kurrū tu esi, regės Diewo darbus, nės šėbušlingi daitai bus, kurrus pas tawę darysu.

11. Pilnawok, kę aš taw šen dien' prisėkau; štay, aš pirm tas węs prawarysu Amorus, Kanas nytus, Eritus, Peresitus, Ewitus bey Jebusitus.

12. Saugokis, kad ne darytum: beiderėjimą su gywatininkais tōs žėmės, i kurrę ieisi; kad jie taw ne pastotu papiktuminiu tarp tas węs.

13. Bet jū altorus turri sugrāuti, ir jū balwonus sulāužyt', ir jū pašwentintas girres išpūstiti.

14. Ušs tu ne turri kittam Die: wui šlužyt. Ušsa Pons Dieus wadinamas kėštininkas, todėl, kadangi Dievas yra ant griekū diddey kėšijęs.

15. Jeib, kad tu derrėjimą su gywatininkais tōs žėmės darytum: bei, ir kad jie su sawo diemais: czeis kėšautu, apieras jiems apies: rawodami, jie tawę ne pašwėstu, ir tu jū apierōs ne wālgitumbei;

16. Ir ne nupirštumbei sawo sunums jū dukteres; ir jie tadda sawo balwonams tarnāudami ne darytu, kad ir tawo sūnus jū balwōnams šlužitu.

17. Tu nejošiu lietū balwonū saw ne turri daryti.

18. Szwentę nerāugintōs dū: nōs turri šwėsti; septynes dienas turri wālgit' nerāugintōs dūnōs, kaip taw prisėkiau, cžesu mėnesio Abib; nės mėnesij' Abib is Egy: pto; žėmės iššitrāuķei.

19. Wissi pirmgimmusieje mano yra, kas pātinėlis bus tawo gal: wijūse, pirm užgemęs, ar butu bandōs, ar awjū.

20. Bet pirmdeli āsilo awē tu turri wadūti; o jey ne wadūji, tai jam sprandą nulāuķē. Wissus pirmgimmusus sawo sunū turri wadūti. Ir ney wiens tuščias man ne tur pasirodit.

21. Szėges

21. Szešes dienas tu turri dirbti, o sėkmą dieną turri švęsti, ir toje ney art, ney pjauti.

22. Sėminnū šventę turri švęsti, su pirmonemis kvičėzū; pjūtės; ir šventę sudagawimo, mėtui pašibaigius.

23. Tris kartus per mėną wissi wyrai tur paširodyt dangaus WJEsparzui, ponawojancziam Diewui Izraelo.

24. Kad aspagonis pirm tawęs prawarysu, ir tawo rubėzus praplātisu, tai nieks tawo žėmės ne geidāus, kadangi tu tris kartus per mėną aukštyn eisi, paširėdyt WJEsparzui, sawo Diewui.

25. Tu kraują mano apierōs ne turri apierawoti ant rūgintōs dūnōs; apiera welykū šventės ne tur per nakti pašlikti iškūrytojaus.

26. Pirmōni nū pirmujū waisū sawo dirwōs tnamus Pono Diewo sawo turri parnešti. Ožėli ne turri wirti, kol dar žinda sawo mōtiną.

27. Ir Pons Diews tare Moizėjui: surašyt bus žodžus; nės pagal tus žodžus aš su tawim ir su waisais Izrael derrėjimą padariau.

28. Ir jis tēnā pas Poną Diewą pašliktō keturis dėsintis dienas nū ir ketures dėsintis naktis, ir ne wālge dūnōs, ney gėre wanadens. Ir Jis raše ant tū dwėjū toblyczū tą derrėjimą, dėsintis žodžus.

29. O kaip Moizėjus nuėjo, nū kālno Sinai, laiše jis tie dwi toblyczū luddijimo sawo rankoje; ir ne žinnojo, kad ūda jo wėido žibbėjo, iš to, kad su Ponu Diewu kalbėjės buvo.

30. O kaip Aronas ir wissi waisai Izrael regėjo, ūda jo wėido taip žibbanczė, bijojos prie jo prisistinti.

31. Tai prisaukė jiems Moizėjus: ir jie prištėrino prie jo, taip Aronas, kaip ir wissi wytrūstėji surinkimmo, ir jis kalbėjo su jais.

32. Pasšuy artinos prie jo wissi waisai Izrael. Ir jis prisakė jiems wissab, kę Pons Diews su jūmi kalbėjės buvo ant kālno Sinai.

33. O jissai tai wissab su jais kalbėdam's, * uždengdawo sawo wėidą šėpeta. * 2 Kor. 3, 7. 13.

34. Ir teidams pas Poną Diewą su jūmi kalbėti, padėjo šėpeta, iškū wėl laukān išėjo. Ir kaip wėl išėjo, su waisais Izrael kalbėdamas kas jam prisakytā buvo,

35. Tai pamatydawo waisai Izrael jo wėidą, kaip ūda jo wėido žibbėjo; tai jis wėl uždengė wėidą šėpeta, iškū wėl iejo, su jūmi kalbėti.

35. Pėrstyrimas.

Sabbatōs atšilšėjims; wālnos do-manos; pamadinimas mistrū dailen dirbanczū.

Ir Moizėjus suwadinno wissę surinkimā waisū Izrael, ir tare jiems: tai yra, kę Pons Diews prisakęs, jums pilnamoti.

2. Szešes dienas turrite dirbti; o sėkmą dieną šventę laikyti, Sabatą atšilšėjimo Pono Diewo. Kas toje kę dirbs, turrēs mirti.

3. Jūs dienoje Sabatōs ne turrite ugnį sukurti wissūse sawo namūse.

4. Ir Moizėjus tare wissam surinkimui waisū Izrael: tai yra, kę Pons Diews prisakęs esti.

5. Dūkite kožas pakėlimo; apiera Ponui Diewui, taipo kad tą pakėlimo; apiera Ponui Diewui kožas iš gėrōs wālės parneštu, kūsą, šėabra, wārą;

* 2 Kor. 9, 7.

6. Mė

6. Mėlinus gilfus, šarlotą, raudonus gilfus, baltus gilfus ir ūgštą plaukus,

7. Ruddus awinū : Pailus, ūbgrū : Pailus ir cedro : medžius;

8. Alleju lampoms, ir branges žoles mostims, ir šanims rušimams.

9. Žemczugą Oni (wadinnama) ir įstatytus žemczugus wystupiš : Pail sermėgai ir šydėlui.

10. Ir kas iš jūsu išmintingas yra, tas te ateit, ir te dāra, Ka Pons Diews yra prisātes.

11. Butent namus su jū pētra ir užkaboms, rinkemis, lentomis užpaiscizis, stulpais ir kojomis;

12. Šfrynę su jōs Pārtemis, maionės : Frisę ir užkabą;

13. Stalą su jo Pārtemis, ir su wissais jo ryšais, ir šwentōs dūnės Pēpalus.

14. Liktoru zibinti, ir jo ryšus ir jo lampas bey alleju žwakėms.

15. Rušimmo : altoru su jo Pārtemis, mosti ir šaney Fwēpan : czes žoles rušimmui, uždangą prie angōs namū.

16. Dėginimo : apierōs altoru su jo warinnomis narinyzomis, Pārtemis ir su wissais jo ryšais, mazgotuwę su jōs Koją.

17. Apkabą prybucio su jo stulpais ir kojomis, ir angōs apkabą prie prybucio.

18. Winnis nammū ir prybucio su jū stulpais.

19. Rubus urēdo šwentinyzoms : je tarnauti, šwentus rubus Harono, wystupo, su rubais jo sunū ant kunigystės.

20. Tai atstojo wissas surinkimas waikū Izraelo nū Moize : šaus.

21. Ir wissi, kurrie tai rods ir iš gerrōs walės dawe, atėjo ir atneše pakēlimmo : apierę Ponui Diewui darbui pētrōs surinkimo, ir

wissai jo šlužmai, ir šwentims rubams.

22. O atneše, taip wyrai, kaip ir moteres, kas iš gerrōs walės norėjo : Kabes, aušcizjēdus, ir Kittus žēdus bey šākis, ir wissos : Eius iš aušso darytus ryšėlus. Priegtam parneše Kiet wiens ir aušsą Ponui Diewui : subojimo : apierę.

23. Ir kas pas sawę rado mėlinū gilfū, šarlotū, raudonū ir baltū gilfū, oškū plaukū, ruddū awinū Pailiū, ir ūbgraus Pailiū, tas atneše tai.

24. O kas šidabrą ir wārą pas Kēle, tas atneše tai pakēlimo : apierai Ponui Diewui. Ir kas cēdro : mēdžio pas sawę rado, tas atneše wissotiems darbams ant Diewo : šlužmōs.

25. Ir furros išmintingos moteres buwo, tos āude sawo ranfomis, ir atneše, Ka iš āude, nū mėlinū gilfū, šarlotū, raudonū ir baltū gilfū.

26. Ir furros moteres toki darbą mokėjo, bey iš gerrōs walės tai daryt apsieme, tos āude oškū : plaukū.

27. Bet Kunigaišcizis sunesė žemczugū Oni (wadinnamū) ir žemczugus (: aušsą) įstatytus, wiršutinnei wystupiš : Pail sermėgai ir šydėlui.

28. Ir šaney Fwēpancziū žolū bey alleju žwakėms, ir mostiēs, bey gēram rušimmui.

29. Taip atneše waikai Izrael iš gerrōs walės taip wyrai kaip ir moteres wissotiam darbui Pono Diewo per Moizešų palieptam, kad tą pagatawitu.

30. Ir Moizešus täre waikams Izrael : štay, Pons Diews wardu pawadinno Bezalelį, sunu Uri, sunaus Ur, iš gimminės Juda;

31. Ir

31. Ir ji ištaiše dōwanomis dūšės Dievo, kad protingay, išmintingay ir dailey wissokius darbus žinnotu ištaisyti,

32. Dailey išdirbti aukšą sidą: brą ir wārą,

33. Žemczūgus išpjāustit, ir tus ištatyti, medžus nutašyti, wissokius mandagų darbą iš to padaryti.

34. Ir pamokinnu jo širdi su Aliabu, sunumi Alisamaš, iš gimminės Dan.

35. Jis suteko jū širdzei išminti, kad padarytu wissokius darbus, išpjāustiti, austi ir sėti su mėlinais šilkais, šarlotū, raudonais ir baltais šilkais, ir su audimū, padaryti wissokius darbus, ir dailey darbus išmisliti.

36. Pėrsėkrimas.

Swentinyczjōs dailinai pagatāwijami. **T**ai dirbo Bezaleels ir Aliabs, bey wissi išmintingi wyrai, furriems Pons Diews išminti ir protą buwo nudalijęs, išmanyti, kaipo wissoki darbą reiktu padaryti, ant šlužmōs šwentinyczjōs; wissokiu budu kaip Pon's Diews tai buwo prisāfęs.

2. Ir Moizėsaus pawadinno Bezaleelą bey Aliabą ir wissus išmintingus wyrus furru širdis Pons Diews išmincze buwo apdowanojęs; butent wissus, furrie rods sūlijos ir prisārtino tam darbui.

3. Ir jie pas sawę ėme nū Moizėsaus wissą pakēlimmo: apierą, furrę waikai Izrael atneše ant išprowijimo šwentinyczjōs ir jōs pagatāwijimo; nēsa jie kas rytą iš gerōs wālės jam atnešdawo sawo dōwanas.

4. Tai atėjo wissi išmintingieji, furrie prie to darbo šwentinyczjōs dirbo kiek wiens prie sawo darbo jo daromo.

5. Ir sākė Moizėšui: žmones perdaug sunęsa, daugiaus, ne kaip prie to darbo šōs šlužmōs reikālāujam, Pono Dievo padaryti prisākyto.

6. Tai liepe Moizėšus iššaukti per wissą ābažą, ney wiens te atnešie daugiaus dōwanojimą šwen: tinyczai. Tai žmones palōwe atnešti.

7. Nēsa tū dailtū kākō wissokiam darbui dāroniam, ir dar per wiršu buwo.

8. Taipō dāre wissi išmintingi wyrai tarp darbininkū prie to darbo, namus, dēšimt faurū iš susuktū baltū šilkū, mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū, ir Kerubynus, dailey.

9. Ilgums wieno fauro buwo dwidešimt ir aštūnū māsū; ir placums fetturū māsū; ir wissū buwo wiena miera.

10. Ir jis susegge tus faurus, po penkis, wieną prie kito fitto.

11. Ir padare mėlinas asėles prie fojnōs fauro wietōs, fur susėgiami yra,

12. Po penkis dēšimts asėlū prie wieno fauro, kad su kit's fittu susieitu.

13. Ir padare penkis dēšimts aukso kablū, ir susėge faurus su kabėlemis wieną prie kit's fitto, kad namais pastōtu.

14. Ir padare wienolika faurū iš oškū: plaukū, šėtrai wiršuje namū.

15. Triodesimts māsū ilguo, ir fetturū māsū placus; wissus wienu maczum'.

16. Ir suglaude jū penkis i wieną šalt, o šėšis i antrą šalt.

17. Ir padare po penkis dēšimts asėlū prie kiek wieno fauro, sawo wietoj, kad susėgiami butu.

18. Ir

18. Ir padāre po penkis dēsimtis warinnū fabēlū, furro: mis fētra i wieną daiktą sustatos ma butu.

19. Ir padāre uždangą ant fētrōs iš ruddū awinū: failū; ir ant tōs dar fittą iš ūbstrū: failiū.

20. Ir padāre lentas namams iš cēdro: medžio, furros turrētu stowėti;

21. Riekwieną dēsimt mąstū ilgą, o pus: antrą mąstū plაცę.

22. O prie Riekwienōs du capu, kad prieš fittą fittą sustatytu butu. Taipso sutaise wissas lentas namams.

23. Kad tū lentū dwidešimt i pietus stowėjo.

24. Ir padāre fetturis dēsimt sidabrinnū fojų apaczoj', po foj: na lenta dwi foji prie sawo dwėjū capū.

25. Taipojau ant antrōs pussės namū prieš šaurę, wēl padare dwidešimt lentū.

26. Su fēturonis dēsimt sidabrinnoms fojomis, po Riekwieną lenta dwi foji.

27. Alie užpačali' namū prieš wākarus dāre jissai šekes lentas.

28. Ir fittū dwi užpačali' prie dwėjū kampū tū namū.

29. Kad Riekwieną tū dwėjū su sawo kampine lentą iš apaczōs susieitu, ir wiršuj' susieitu su wiesnu flemmeru.

30. Kad lentos aštūnos pastōtu, ir šekolika sidabrinnū fojų, po Riekwieną dwi foji.

31. Ir jis padāre užkaišzus iš cēdro: medžio, penkis prie tū lentū ant wienōs pussės tu namū.

32. O penkis ant fittos pussės ir penkis gale prieš wākarus.

33. Ir padāre tus užkaišzus, kad per widdu lextū butu pērkiš: ti, nū wieno galo iškū fitto.

34. Ir aptrāuke lentas aukšu, o jū rinkes užkaišzams padare iš aukšo, ir užkaišzus aptrāuke aukšu.

35. Ir pritaise užfabą ant to su Kerubynais, dailey, su mēlinais šilkais, šerlotu, raudonais ir susuktais baltais šilkais.

36. Ir nudailino tai (užfabai) fetturis stulpus iš cēdro: medžio, ir aptrāuke tus aukšu, o jū galwas iš aukšo, ir prie tū nulėjo fētures fojas iš sidabro.

37. Ir padāre užfabą i fētrōs angą iš mēlinū šilku, šerlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū, rašytą.

38. Ir penkis stulpus su jū galwomis, ir aptrāuke jū galwas ir rumbus aukšu, ir penkias warines fojas prie tū.

37. Pērskyrimas.

Apie nekurus tylus šventinėjios.

Ir Bazaleėls padāre šrynę iš cēdro: medžio, pus trēcą mąstū ilgą, o pus: antrą mąstū plაცę bey aukštą.

2. Ir aptrāuke tą czystu aukšu, iš widdaus ir iš wiršaus; ir ap: linė ję padare aukšo wainišką.

3. Ir nulėjo fētures aukšinas rinkes i jōs feturis kampus, abi pussei po dwi.

4. Ir nutāše kārtis iš cēdro: medžio, aptrāukdam's jas aukšu.

5. Ir iškū tas i rinkes prie šalliū šrynės, kad panešama butu.

6. Ir padāre malonės: frāsę iš gerāuso aukšo, pus trēcą mąstū ilgą, o pus: antrą mąstū plაცę.

7. Ir padare du Kerubinu iš druto aukšo, prie abbiejū galu malonės: frāsės.

8. Wieną Kerubiną ant šio gālo o fittą ant anno gālo.

9. Ir

9. Ir Kerubinai išsplėre iawo sparnus iš wiršaus, ir apdengė taiš malonės:krāse. Ir jū dvejū wėidu stowėjo prieš Fitts Fitta, žuredamū i malonės:krāse.

10. Ir jis padāre stalą iš cėdro: mėdzio, dwejų māsū ilgą wieną māsą plātū, ir pus antro māsio aukštą.

11. Ir aptrāukė tą cystalū; ir aukso wainiką padāre aplink tą.

12. Ir padāre jam lystę, ap: linkuy, plaštakkōs aukštą; ir ap: link tą lystę dāre aukso wainiką.

13. Ir nulėjo prie to fėtures aukšnas rinkes, ir idėjo jas i tas fėtures wietas, jo fėturū kojū,

14. Arti lystės, kad kartis per: fišt galėtu, stalą tomis nešti.

15. Ir padāre tas kartis iš cėdro:mėdzio, ir aptrāukė tas aukso, stalą tomis nešti.

16. Taipojau ir ryšus ant to stalo padāre iš gerāuso aukso, bludus, kėpkes, fragus ir kėu: fus. Kurreis ir ipilti ir išpilti galėtu.

17. O liktorų padāre iš plono tikro aukso; to' siėbas buwo su ruromis, bludais, gužais ir rāš: tais.

18. Šešios ruros išėjo iš abbi: jū pusū, ir iš kiek wienōs pusės trys ruros.

19. Trys bludėlei buwo prie kiek wienōs ruros, su gužikais ir rāštais.

20. O ant liktoraus buwo fė: turi bludėlei su gužikais ir rāštais;

21. Wįjur po dwiem rāromis wiens gužikas, kad šittaipo šešos ruros išsišijo.

22. Ir jū gužikai ir ruros prie to; ir tai wislab buwo iš druto cystalū.

23. Ir padāre tas septynes

lampas su jū žwakšnypplėmis, ir žwakgesinng iš cystalū aukso;

24. Iš šinto swarū gerāuso aukso padāre tą, ir wislus jo ryšus.

25. Jis pabudawojo ir rufinnū mo: altorų iš cėdro: mėdzio, wieną māsą ilgą ir plātū, lygey fėturkampi, ir dwejų māsū aukš: tą, su jo ragais.

26. Ir aptrāukė ji cystalū aukso, jo dantti ir jo sėnas aplinkuy, bey jo ragus. Ir padāre jam ap: link aukso wainiką.

27. Ir dwi aukso rinki apaczoj: po wainikū iš abejū pusū, kad kartis idėtu, ir jė tomis nešetu.

28. O kartis padāre iš cėdro: mėdzio, ir aptrāukė tas aukso.

29. Ir padāre šwentą mosti bey ant rufinnimo tinkanti daitą, iš cystalū kanney kwėpanczū žolā, pagal žinng aptėkorū.

38. Pėrskyrimas.

Eurofojimas išdūto aukso, sidabro bey wāro.

Ir padāre dēginnimo: apierōs: altorų iš cėdro: mėdzio, pen: kiū māsū ilgą ir plātū, lygey fėturkampi, bey trijų māsū aukštą.

2. Ir padāre fėturis ragus iš to išeinanczus, ant jo fėturū kampū; ir aptrāukė jė waru.

3. Ir padāre wissokius reikalins: gus daitus prie altoraus, pūdus pelkenams, šūpeles, bludus, šas: kes, anglinczes, wislab iš wāro.

4. Ir padāre prie altoraus nas: rinczes, kaip tinklā, iš wāro ap: linkuy, nū apaczōs iškū pusės altoraus.

5. Ir nulėjo fėtures rinkes i fė: tures wietas warinnū narinczū, kartims pėrkisti.

6. Tas padāre iš cėdro: mėdzio, ir aptrāukė jas waru.

7. Ir

7. Ir pėrkis tas per rinkes abipussei altoraus, kad ji tūmi nesotu; ir padare ji iš widdaus išdubusi.

8. Ir padare mazgotuę iš wāro, ir jos kofą taipojau iš wāro, ties moteremis, furros prangij' šėtrės surinkimo šlužio.

9. Ir jis padare prybuti prieš pietus su apfaba, šimtą mąstū ilgą, iš susuktū baltū šilkū,

10. Su jų dwidešimt stulpais, ir dwidešimt warinnoms kofomis; o jų gužikėus ir sūles iš šidabro.

11. Taipojau prieš šėurę šimtą mąstū, su dwidešimt stulpais, ir dwidešimt kofomis iš wāro; o jų gužikėai ir sūles iš šidabro.

12. Alle prieš wākarus penkis dėsint mąstū, su dėsint stulpais ir dėsint kofomis; o jų gužikėai ir sūles iš šidabro.

13. Bet prieš rytus penkis dėsint mąstū.

14. Penkiolika mąstū ant kofų nės šaliės wartū prybucio, po tris stulpus bey po tris kofas.

15. Ir antroj' pusėj' penkiolika mąstū, kad jų taip daug buwo ant wienos pusės wartū prybucio, kaip ant antrės, su trimis stulpais ir trimis kofomis.

16. Kad wissi uždangai prybucio buwo iš susuktū baltū šilkū.

17. Ir kofos stulpū iš wāro, o jų gužikėai ir sūles iš šidabro, taip; kad jų galvos aptrauktos buwo šidabru. Alle jų sūles buwo šidabrinnes prie wissū stulpū prybucio.

18. Ir wartūse prybucio padare jissai uždangą iš mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū bey susuktū baltū šilkū išsūtą, dwidešimt mąstū ilgą, ir penčiū mąstū aukštą, pagal mączy apfabū prybucio.

19. Priegtam ketturis stulpus, ir kėtures kofas iš wāro, ir jų gužikėus iš šidabro, o jų galvas šidabru aptrauktas, bey jų sūles šidabrinnes.

20. Ir wissos winnis namū ir prybucio aplinkū buwo iš wāro.

21. Taigi yra wissikėas surokū jimas reikalū prie namū Iuddijūmo, kurs yr pasakytas, kaip Moizėšus buwo prisakęs ant Dievo; šlužinōs Lewitams, po ramiū Itamaro, Aarono wyskupo sunaus;

22. Kurri * Bezaleel, sunus Uri, sunaus Ur, iš gimminės Juda padare, wissab taipo, kaip Pons Diews Moizėšui buwo prisakęs.

23. Ir su jūmi Aaliabs, sunus Aisamafo, iš gimminės Dan, mis štras išpjaušiti, iškaušti, ir išsūti mėlinais šilkais, šarlotu, raudonais ir baltais šilkais.

24. Wisso aukso, kursai paridirbtas yra sittame wissame darbe šwentinyczōs, Diewui ant garbės dowanoto, yra dwidešimt ir deswyni centnerai, septyni šimtai ir tris dėsint syklai, pagal syklą šwentinyczōs.

25. O šidabro, žmonū sudėto, buwo šimta centnerai, tuštantis, septyni šimtai, septynis dėsint ir penki syklai, pagal syklą šwentinyczōs.

26. Kiek galwū, tiek pusū syklū, pagal syklą šwentinyczōs nū wissū suskaitytųjų, nū dwidešimt ir daugiaus metų, šėši šimtai tušstancū, trys tušstancėi, penki šimtai ir penkis dėsint.

27. Iš tū šimtū centnerū šidabro nuliejamos buwo kofos šwentinyczōs, ir kofos uždango; šimta kofū iš šimtū centnerū, iš kiek wieno centnero wieną kofą.

28. Bet

28. Bet iš tų stancijų, septynių simtų, septynis dešimt ir penkių syklų padaryti buvo stulpų gužikai ir jų galvos aptrauktos, bey jų šalės.

29. Visi domanos vairo buvo septynos dešimtis centnerių, du tukštancijų ir keturi simtai syklų.

30. Jė tū buvo nuliotos Eijos angoje šėtrės surinkimui, ir varinnis altorius bey varinnos narincijos prie to, ir visai rykai altoriaus.

31. Priegtam ir Eijos prybucio, aplinkuy, ir Eijos angos prie prybucio; visos winnis namū, ir visos winnis prybucio aplinkuy.

39. Pėrskyrimas.

Wystupiskā rubā arajummas.

S iš mėlinų silkū, šarlotū bey raudonū silkū padare jie Aaronui urėdo: rubus, glūziti šwentinycioje; Kaip Pons Dieus Moizešui buvo prisakęs.

2. Ir jis padare wiršutinę wystupiskā sermėgā su aukso, mėlinais silkais, šarlotais, raudonais ir baltais susuktais silkais.

3. Ir išplojo aukso, bey su pjāuste tą į gijes, kad dailėy austi galėtu tarp mėlinų silkū, šarlotū, raudonū ir baltū silkū,

4. Kad ant abėjų pecių sustatyti, ir abipusėy surašoti galėtu.

5. Ir jo įsta buvo pagal to: Eijau dailu mokslą ir darbą, iš aukso, mėlinų silkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū silkū, Kaip Pons Dieus Moizešui buvo prisakęs.

6. Ir jie padare du žemczugū Onif aukso aplinkuy aptwertu, iš pjāustitu per žemczugū: pjowikkus, su wardais waikū Izrael.

7. Ir prisėge jųdu ant pecių wiršutinnės wystupiskōs sermėgōs, kad žemczugai butu atsiminai

mui waikū Izrael; Kaip Pons Dieus Moizešui buvo prisakęs.

8. Ir jie padare šydėli pagal mokslą ir darbą wiršutinnės wystupiskōs sermėgōs iš aukso, mėlinų silkū, šarlotū, raudonū ir baltū susuktū silkū.

9. Kad keturkampis ir dwilinkas buvo, wienos plastakōs ilga ir platu.

10. Ir apšodinno tą kėtuoma eilėmis žemczugū; pirmoji eile buvo Sarders, Topasera bey Smaragds.

11. Antroji: Rubins, Sappira bey Demants.

12. Trečioji: Linkurers Akats, bey Ametists.

13. Ketvirtoji: Turkysas, Oniks, ir Jaspis, aplinkuy aukso aptwėrti wissosa eilėsa.

14. Ir tie žemczugai buvo istatyti pagal dwyliskā wardū waikū Izrael, išpjāustiti per žemczugū: pjowikkus, kiek wiens sawo wardu pagal dwyliskā gimminū.

15. Ir jie padare lencugėlus prie to šydėlio, su dwiem galais, iš gerāuso aukso.

16. Ir dwi aukso sakti, ir du aukso: žėdu; ir prisėge tūdu žėdu prie dwėjų galū šydėlio.

17. Ir tūdu aukso lencugėlius idėjo į dwi rinkti, ant galū šydėlio.

18. O galu du tū dwėjų lencugėlū jie idėjo į tie dwi sakti, ir jie prisėge jųdu į kampus wiršutinnės wystupiskōs sermėgōs prieš Pits Fittą.

19. Ir padare Fittu du aukso žėdu ir prisėge jųdu prie antrū dwėjų galū šydėlio, sawo wietosa, kad geray prigultu prie wiršutinnės wystupiskōs sermėgōs.

20. O dar Fittu du aukso žėdu padare, tūdu prisėge appaczoj' prie

prie dvejū galū wiršutinės wys-
stupiškės sermėgės, prieš tita
tita, kur wiršutinė wystupiška
sermėga apaczoj' susieina.

21. Kad skydėlis su sawo žėdais
prie žėdū wiršutinės wystupiškės
fės sermėgės primegstas butu su
mėlinu šnuru, kad ant tės sermė-
gės drutay prigultu, ir ne atsi-
lōsotu nū sermėgės; kaip Pons
Diews Moizėsui buwo prisakęs.

22. Ir pasuwo šilkū: sermėgą
i wiršutinę wystupišką sermėgą,
wissą iš mėlinū šilkū išaustą.

23. Ir jōs šylę wiršuy patim
widdurij'; ir jōs rumbą aplink
šylę stulpōta, kad ne išplystū.

24. Ir jie prisuwo prie jōs
rumbos granot: obolus iš mėlinū
šilkū, šarlotū, raudonū ir su-
suktū baltū šilkū.

25. Ir padare žwanėlus iš ge-
raiso auksa, tus prisuwo tarp
granot: obolū aplinkuy, prie rum-
bo tės šilkū: sermėgės.

26. Po wieną granot: obolū ir
po wieną žwanėlū apie wissą rum-
bą aplinkuy, toje služiti, kaip
Pons Diews Moizėsui buwo pri-
sakęs.

27. Taipojau pasuwo ir anekstas
sermėgas iš baltū šilkū išaustas,
Naronui ir jo sunums;

28. Ir kerpurę nū baltū šilkū,
ir grazes muczes nū baltū šilkū,
ir kėlines iš susuktū baltū gijū
išaustas.

29. Ir dailey išsūtą jūtą nū
baltū susuktū šilkū, mėlinū šilkū,
šarlotū ir raudonū šilkū, kaip
Pons Diews Moizėsui buwo pri-
sakęs.

30. Jie padare taipojau ir kė-
tės raištū ant šwento mainiškio
iš cysio auksa, ir iškassė i tą š-
rėstą: Szwentybe Pono Diewo.

31. Ir prirışo mėliną šaurą
prie to, kad iš wiršaus prie kė-

purės prisegta butu; kaip Pons
Diews Moizėsui buwo prisakęs.

32. Taip pasibaige wissas dar-
bas prie namū šėtrės surinkimmo.
Ir waikai Izrael dāre wissab, ka-
Pons Diews Moizėsui buwo pri-
sakęs.

33. Ir nunešė namus pas Mo-
žesū, šėtrą, ir wissus tus rykus,
kėbles, lentas, uškaisčius, stul-
pus, kijas,

34. Dėkū iš ruddū ōjū: kailū,
dėkū iš ūbšrū kailū ir apkaba,

35. Škrynę luddijimo, su jōs
kėrtimis, ir malōnės: kėrse,

36. Stalą, ir wissus jo rykus
ir šwentės dūnės kėpalus,

37. Gražū liktoru su lampo-
mis pagatāwita, ir su jo wissą
priprowa, ir alėju žibburiams,

38. Auksiną altorū ir mōstī, ir
gėrą rušinnimą, uždangą šėtrės
angoje.

39. Warinnū altorū ir jo wa-
rinnas narinyces, su jo kėrtimis,
ir su wissais jo rykais, mazgotu-
wė su jōs kija,

40. Apkabas prybucio su jo
stulpais ir kōjomis, uždangą an-
goje prybucio, su jo stulpais ir
winnimis, ir su wissais reikalini-
gais daitais, ant služmės namū
šėtrės: surinkimmo,

41. Urėdo rubus wystupo Naro-
no, tarnāuti šwentinycoje; ir
rubus jo sunū, kad jie kėbonū:
urėdą pilnawotu.

42. Wissab, kaip Pons Diews
Moizėsui buwo prisakęs, dāre
waikai Izrael prie wissės šės
služmės.

43. Ir Možesūs apžwalge
wissą tą darbą, ir štay, jie tai-
po buwo padarę, kaip Pons Diews
buwo prisakęs. Ir jissai pėrjeg-
nojo jūs.

40. Pėr-

40. Pērkrymas.

Surinķimmo bētra pabudawōta ir pa-
šwēsta.

S Ir Pons Diews kalbējo su Moiz-
zešum', ir tāre:

2. Tu turri namus bētrōs su-
rinķimmo sustatyti pirmoje dienoje
pirmo mēnesio.

3. Ir i tā turri idēti šryne lūd-
dijimo, ir pryšakije šrynēs uz-
kaba ūžkabinti.

4. Ir turri stāla inēsti, ir tā
pritaistyti, ir liktoru pastatyti bey
lampas ant jo ūžkisti.

5. Ir turri aukšing ruķinnimo
altoru pastatyti ties šryne luddi-
jimo, ir tā ūždangā angoje namū
pašabinti.

6. O dēginnimo: altoru tu turri
lauke pastatyti ties anga namū
bētrōs surinķimmo.

7. Ir mazgotuwē tarp bētrōs
surinķimmo, ir tarp altoraus, ir
wandens ipilti,

8. Ir prybutti aplinē sustatyti,
ir ūždangā angoje prybucio pa-
šabinti.

9. Ir ēmes mosti, turri tus
namus, ir wišlab, kas tūse yra
pamōstī; ir turri jūs šwentit, su
wišsais prie tū reikalingais dai-
šais, kad šwenti butu.

10. Ir dēginnimo: altoru turri
pamōstī su wišsais jo ryķais, ir
jī šwentinti, kad šwenczāusas
butu.

11. Taipojau ir mazgotuwē bey
jōs kōjā turri pamōstī ir pa-
šwentinti.

12. Ir turri Aronā bey jo sū-
nus priwesti prie durrū bētrōs, ir
su wandenimi mazgūti.

13. Ir Aronā šwentaish rubais
apredyti, ir jī mostī ir šwentint,
kad mano wystupu butu.

14. O taipojau ir jo sunus pri-
westi, ir jūs anštomis sermēgo-
mis apredyti.

15. Ir jūs pamōstīti, kaip tu
jū tēwā pamōstītei, kad jie mano
klebonais pastotu. Ir tā pamō-
stijing jie tur gānti ant amžinōs
kunīgystēs, i eilū eiles jū waikū.

16. Ir Moizešus wišlab padare,
kaip Pons Diews jam buwo pri-
šāķes.

17. Taipō tie namai buwo
pastattyti antrame metē, pirmoje
dienoje pirmo mēnesio.

18. Ir kaip Moizešus tā attie-
se, pastate jissai kōjas ir lentas
bey ūžkaiščus, ir attiese stulpus.

19. Ir išplātino bētrā, kad
namai butu, ir ūždējo ūždangā
bētrōs ant wiršaus, kaip Pons
Diews jam buwo prišāķes.

20. Ir ēmes * luddijing idējo
tā i šryne, ir iķišo kārtis šale
šrynēs; ir pastate malonēs: krase
wiršuj' ant šrynēs. * Ebr. 9. 4.

21. Ir inēse šryne i namus,
ir ūžabinno ūžkabā priēš šryne
luddijimo, kaip Pons Diews jam
buwo prišāķes.

22. Ir inēse stāla i bētrā surin-
ķimmo, i kampa namū priēš šau-
rē, lauķe priēš ūžkabā.

23. Ir pataise dūnōs kēpalus
ant to po aķiū Pono Diewo, kaip
Pons Diews jam buwo prišāķes.

24. Ir ištate taipjau ir liktorū
ties stālu i namū kampa priēš
pietus.

25. Ir padējo lampas ant to
Ponui Diewui, kaip Pons Diews
jam buwo prišāķes.

26. Ir ištate aukšing altoru i
widdu ties ūžkaba.

27. Ir smilke ant to geru ru-
ķimmu, kaip Pons Diews jam
buwo prišāķes.

28. Ir ūždangā pašabinno prie
angōs namū.

29. Alle dēginnimo: apierōs: al-
toru pastate pas angā namū
bētrōs

ġétrôs surinkimô; ir apierawojo ant to dġinnimo: apierą bey walgio:apierą, ġaip Pons Diews jam buwo prisąġes.

30. Ir mazgotuwę pastąte ġissai tarp ġétrôs surinkimô, ir tarp altoraus; ir ġpile wanden's, iš tôs mazgôtis.

31. O Moizeġus bey Aronas ir jo sunus mazgojo sawo ranġas ir ęojas iš tôs.

32. Uġes ġie turręjo mazgôtis, ġ ġétrą surinkimmo ġeidami, arba prię altoraus prisartindami, ġaip Pons Diews jam buwo prisąġes.

33. Ir ġis sustąte prybutti aplink nąmus, ir aplink altoru, ir paġabinno užġabą ġ angą pry buczio. Taip Moizeġus pabaiġe wišġą tą dąrbą.

34. Tai debesis apdenġe ġétrą surinkimô, ir ġlowęs Pono Diewo tie namai pilni pastojo.

35. O Moizeġus ne galġėjo ġeiti ġ ġétrą surinkimmo ęól debesis ant jo pasiġġo, ir ġlowe Pono Diewo tus namus pripilde.

36. Ir ġad debesis pasiġeldawo nū tū namū, tai waġġai Izraël trąuġesi tolyn, ġieġ ġartū ġie ġeląu dawo.

37. O ġad debesis nesġeldawo, tai ġie nesitrąuġies, ġġi tai dienai ġurroj' ġi ġeldawos.

38. Uġesa debesis Pono Diewo buwo dienomis ant namū o naġtimis ġi buwo uġninga po aġiū wišġū ġimminū Izraël, paġos ley ġie ġeląwo.

Tręczos Knygos Moizeġaus.

1. Pęrstyrimas.

Prisąġimas dġinnimo, apierôs.

Sir Pons Diews pawadinġes Moizeġu ġalbęjo su ġūmi iš ġétrôs surinkimmo, ir tąre:

2. ġalbęġ su waġġais Izrael, ir saġyġ ġiems: ġas iš ġusū Ponui Diewui apierą nor dūti, tas te dūdie iš galwiġū, iš bandôs bey iš awġū.

3. ġey ġis nor dġinnimo apierą dūti iš bandôs, tay te apierawo: ġaišġai patinęli be ġląudo ęsanti, ties durrimis ġétrôs surinkimmo, ġad tas Ponui Diewui patinęġs butu nū jo.

4. Ir te dędie sawo ranġą ant galwôs tôs dġinnimo: apierôs, tai ġi patinęanti bus, ir ġi sudęris.

* ġbr. 9, 12, 13.

5. Ir tur tą ġąuną galwiġą pas mušti po aġiū Pono Diewo; ir ġlebonai, Arono sūnus tur ġraus ġą atnešt, ir ant altoraus aplins ġuy ġlaġstyti, ġursai ties durrimis ġétrôs surinkimmo yra.

6. O tur dġinnimo:apierai ūdą nuimt, ir tur ġ stufġius suġappūta buti.

7. Ir sūnus Arono, wystupo, tur uġni ant altoraus praġurt, ir mąġšū wirġuy ūdęti.

8. O tur stufġius, butent galwą, bey tąuġus ant mąġšū ūdęt ġurrie ant uġnięs, ant altoraus gul.

9. Uġe wiġdurus bey blauzdi ġaulus reġġ wąndenimi mazgoti, o ġlebons wišlab tai tur ūdęgti ant altoraus, dġinnimo:apierai. Tai yra uġnis ant šalġaus ġwapo Ponui Diewui.

10. O

10. O jey jis nor iſ awjū arba oſkū dēginnimo : apierā dūti, tay te apierawoj' patinēli be flāudo.

11. Ir tur jī papjūt' prie ſa: liēs altoraus priē ſaurē po Po: no Diewo akſiū; o flebonai, Aa: rono ſānus, tur jo ſraujā ant al: toraus aplinkuy ſlaſſtyti,

12. O tur jī i ſtukſius ſuſapūti, o flebon's tur galwā bey tākſus ant malſū bey ugniēs, ant altoraus ēſanczus, uždēti.

13. Alle widduſus bey blauzd: ſāulus reiſ wandenimi maįgoti; o flebon's tur tai wiſſab apieras woti bey uždegti ant altoraus dē: ginnimo : apierai. Tai yra ugnis ant ſaldaus ſwapo Ponui Diewui.

14. O jey ſas Ponui Diewui iſ paukſczū nor dēginnimo : apierā dūti, tay te dūdie tai nū ſurklēlū, arba jaunū ſarwēlū.

15. O flebons tur tai prie alto: raūs pargabēnti, ir jam galwā nugnylt, ſad butu ant altoraus uždegta, o jo ſraujā dūtu iſteſ: ſēt prie ſēnōs altoraus;

16. O jo gurklī, ſu jo plunkſno: mis reiſ pagal altōru i rytus ant pelenyno meſti;

17. O turrit' jo ſparnus iſklēt', alle nenulāuſti. Ir taipo flebons tur tai ant altoraus uždegti, ant malſū, ant ugniēs dēginnimo : apierai. Tai ugnis ant ſaldaus ſwapo Ponui Diewui.

2. Pērſſyrimas.

Prisākimas apie walg : apieras.

Sad ſas Ponui Diewui walg: apierā nor dūti, tai tur buti toji iſ ſmulkiū ſwieczū miltū; ir tur allējaus qnt jū uzlēti, ir ſo: dylo uždēti,

2. Ir taip atneſt prie flebonū, Aarono ſunū. Tai flebons pilnā ſawo ſāuje tur imti tū ſmulkiujū ſwieczū miltū, bey allējaus drau: ge ſu wiſſomis ruſinnimo : ſole:

mis, ir uždegti paminſlui ant al: toraus. Tai ugnis ſaldžiam ſwā: pui Ponui Diewui.

3. O atſtanſas tōs walgio : apie: rōs tur Aaroni bey jo ſunums teſti. Tai tur buti ſwentū ſwen: czāuſa iſ ugnū Pono Diewo.

4. O jey jis ſawo walgio : apierā nor dūti nū ſeptūjū pēczuje, tay te imnie jiſſai praploczus ſmul: kiū ſwieczū miltū nerāugintus, ſu allējumi maiſytus, bey nerāu: gintū ragaiſū allējum' apteptus.

5. O jey tawo walgio : apiera: yr' ſoſio ſſaurādoj' ſepta, tay tur buti nerāugintū ſwieczmiltū, allē: jumi maiſytū,

6. O turri tai i ſtukſius pērdal: lyt, ir allējaus užpilti, tai yra walgio : apiera.

7. O jey tawo walgio : apierōs ſoſs dalyſas butu ant ruſto ſep: tas, tay turri tą daryti iſ ſwieczū: miltū ſu allējumi.

8. Ir turri tą walgio : apierā, ſurę iſ tokiū dalyſū daryti nori, Ponui Diewui, flebonui prineſt, tas tur tą prie altoraus gabēnti.

9. Ir jo walgio : apierā auſūti paminſlui, ir uždegt ant alto: raus. Tai ugnis ant ſaldaus ſwā: po Ponui Diewui.

10. Alle atſtanſas tur Aarono, bey jo ſunū buti. Tai tur buti ſwentū ſwenczāuſā, iſ ugnū Pono Diewo.

11. Wiſſas walgio : apieras, ſur: ras Ponui Diewui norit apierawot, be rāugo turrit daryt; nēſa ney joſs rāugas ney meddus ne tur jūſa Ponui Diewui ant ugniēs už: degtas buti.

12. Bet pirmōnēms turrit tai Ponui Diewui atneſti; alle ant altoraus to ne tur iſſaſt ſaldžiam ſwāpui.

13. Wiſſas tawo walgio : apie: ras turri tu' ſūdit; ir tawo walgio: apiera

apiera niekadōs ne tur buti be druskōs derėjimo tawo Diewo: nės wissosa sawo apierosa turri druskōs apierawōti.

* Mark. 9, 49. Kol. 4, 6.

14. O jey nori walgio: apierą Ponui Diewui dūti pirmujū waisū; tay tu turri warpū prie ugniės kėpitū smulkėy sugrūsti, ir taipo walgio: apierą pirmujū tawo waisū apierawot.

15. Ir turri allėjans užpilt, ir kodylo uždėt, tai yra walgio: apiera.

16. O Elebons tur to sugrūstojo, ir to allėjans su wissu kodylu uždegti paminklui. Tai yra ugnis Ponui Diewui.

3. Pėrskyrimas.

Prisakimas, apie dėkawonės: apieras.

S jey jo apiera dėkawonės: apie: ra yra, nū bandos, ar butu jāutis, ar farwe, tay tur jė apie: rawoti Ponui Diewui, kad be klāudo butu.

2. Ir tur sawo ranką ant jōs galwōs uždėt, ir paminkti ties durrimis sėtrōs surinkimō. O Elebonai, Arono suns tur tą kraują ant altoraus aplinkuy įlaikstyti.

3. O tur tōs dėkawonės: apie: rōs Ponui Diewui apierawōti, butent wissus taukus nū žarnū,

4. Ir abbudu inkstu su jū taukais prie rėtū, ir taukū: tinklėli aplink kėpenas pagal inkstus nuplėstą.

5. O Arono suns tur tai uždegti ant altoraus, dėginimo: apierai ant malkū, ant ugniės gullinczū. Tai yra ugnis ant saldaus kwapo Ponui Diewui.

6. O jey nor Ponui Diewui dėkawojimo: apierą nū majū galwis jū dūt, ar butu žwings ar awis, tay tur be klāudo but.

7. Jey erytis yr, tay tur pono Diewo aklū atgabėnti,

8. Ir tur sawo ranką ant jo galwōs uždėti, ir papjauti ties sėtra surinkimō; o suns Arono tur jo kraują ant altoraus aplinkuy įlaikstyti.

9. O taipo tur tas dėkawonės: apieras Ponui Diewui apierawoti ugnei, butent jo taukus wissą udegą nū nuggarōs nuplėstą, ir wissus taukus nū widdurū.

10. Abbu inkstu su taukais, prie prie jū rėtū yra, ir taukū: tinklėli aplink kėpenas, pagal inkstus nuplėstą.

11. O Elebons tur tai uždegt ant altoraus, ant walgio ugniės Ponui Diewui.

12. O jey jo apiera ofša, ir jė atgabėna Ponui Diewui,

13. Tay tur jissai sawo ranką ant jōs galwōs uždėti, ir jė papjauti ties sėtra surinkimō; o suns Arono tur tą kraują ant altoraus aplinkuy įlaikstyti.

14. Ir tur nū tōs apierawoti apiere Ponui Diewui, butent taukus nū widdurū.

15. Abbu inkstu su taukais prie jū rėtū, ir taukū: tinklėli aplink kėpenas, pagal inkstus nuplėstą.

16. O Elebon's tur tai uždegt ant altoraus, ant walgio ugniės, saldžiam kwapui. Wissi taukai yra Pono Diewo.

17. Tai t'essie amžins budas jussū waiķū waiķams, wissosa jussū gywātosa: idant ney jokiū taukū ney kraujo ne wālgytumbit.

4 Pėrskyrimas.

Prisakimas apie apierą u; griekus.

S Pons Diews kalbėdam's su Moizešum tāre:

2. Kalbėk su waiķais Izrael, ir sakyk: Jey kas susigriešitu iš nesiangojimo prieš bilėkoti prisakimą Pono Diewo, kę ne reikės jo daryti:

3. Butent: jey Elebons pamō: stits be esq̄s, susigriešitu, kad žmones papiktintu; tas tur už sa: wo griek̄, kurr̄i padāres, jāun̄ą jautuk̄ą atgabēnti, tikray swēik̄, Ponui Diewui ant apierōs už griek̄us.

4. O tur tą jāun̄ą jautuk̄ą ties durrimis šētrōs surinkimmo atgabēnti po Pono Diewo ašiu, ir sawo rank̄ą ant jo galwōs uždēti ir j̄t pamušt̄i po ašiu Pono Diewo.

5. O Elebons pamōst̄its esq̄s, tur to jāuno jautuk̄o kraujo im̄ti, ir inēst̄i i šētr̄ą surinkimmo,

6. Ir tur sawo piršt̄ą i tą krauj̄ą idāžes tūmi septynis kartus po ašiu Pono Diewo šlakstyti, ties užkaba šwentinyczoj;

7. Ir tur to patiēs kraujo dėti ant rāgū rufinnimo altoraus, ties Ponu Diewu, šētroj' surinkimmo stowinczo; o wiss̄ą krauj̄ą to jāuno jautuk̄o lēti ant ašlōs dėginnimo altoraus, ties durrimis šētrōs surinkimmo stowinczo.

8. Ir wissus taukus tōs apierōs už griek̄us tur jis aukūti, butent taukus widdurū,

9. Abbu inēstu, su j̄u taukais prie rētu esanczeis, ir taukū tink̄lēli aplink̄ kēpanas nū inēstū nu: plēst̄ą.

10. Lygey kaip̄ jis tai aukūj' nū jāuczio, defawonēs apieroj': ir tur tai uždegt ant dėginnimo: altoraus.

11. Alle ūd̄ą to jāuno jautuk̄o su wiss̄a mēsa, bey su galwa ir su rētais, ir widdurus bey mēšl̄ą,

12. Tai wiss̄ab tur jiss̄ai laušan̄ iswest * is abazo ant czystōs wie: tōs, kur pellenai paberami, ir tur tai sudēgit ant māl̄kū, ugnimi.

* Ebr. 14, 11.

13. Jey wiss̄as surinkimmas Iz: s̄ašij̄e nusijengtu, o tas nusijeng:

gims nū j̄u ašiu paslēptas butu, kad jie prieš kōk̄i Pono Diewo prišakim̄ą butu nusijenḡ, k̄ą ne turrējo daryti, ir taipo nukals titus;

14. O potam sawo griek̄us numanytu, kurr̄us butu padāre; tay tur jie jāun̄ą jautuk̄ą atgabēnti, aplerai už griek̄us, ir ties durrimis šētrōs surinkimmo pastatyti.

15. O wyresnieji is surinkimmo tur sawo rank̄as ant jo galwōs uždēt' po ašiu Pono Diewo, ir tą jāun̄ą jautuk̄ą pamušt̄ po ašiu Pono Diewo.

16. O Elebons pamōst̄its esq̄s, tur to jāuno jautuk̄o krauj̄ą i šētr̄ą surinkimmo inēst̄i.

17. Ir sawo piršt̄ą idāžes septynis kartus šlakstyti po ašiu Pono Diewo ties užkaba.

18. Ir to kraujo tur dėti ant rāgū altoraus, po ašiu Pono Diewo stowinczo, šētroj' surinkimmo. Ir wiss̄ą kitt̄ą krauj̄ą ant ašlōs dėginnimo: altoraus lēti, ties durrimis šētrōs surinkimmo stowinczo.

19. Alle wissus jo taukus tur aukūti, ir ant altoraus uždegti.

20. Ir tur su tū jāunu jautuk̄u daryti, kaip̄ tu jautuk̄u apierōs už griek̄us dāres. Ir tur taipo Elebons j̄us sudėrint; tay jiems atšėidžama.

21. Ir tur tą jāun̄ą jautuk̄ą is abazo iswest, ir sudēgit, kaip̄ pirm̄ast̄ jāun̄ą jautuk̄ą sudėgis nēs. Tai tur butt̄ apiera už griek̄us surinkimmo.

22. Alle jey kōks kunt̄aaiskt̄is susigriešij', ir prieš bilē kōk̄i prišakim̄ą Pono Diewo sawo kūm' susigriešij', kō ne turrējo daryti, ir nusijeng, kad kaltas

pastōtu,

I

23. Ir

23. Ir sawo griekū padarytū nušmāno; tas tur apierai atgābēnti oži be klāudo.

24. Ir sawo ranķa ant ožio galwōs uždēti, ir jī papjāuti toje wietoje, fur apieros papjāujamos iudēginnimui, po ašmū Pono Diemo. Tai testow apiera uz jo griekus.

25. Tay tur flebons fraujo apierōs uš griekus imti sawo pirštū, ir ant rāgū altoraus dēginnimo; apierōs dēti, o fittā frauja ant āslōs dēginnimo; apierōs altoraus paliet.

26. Alle wissus jo taukus tur ant altoraus ušdegti, lygey faip taukus dešawonēs; apierōs; ir taipo tur flebons jo griekā sudērinti; tay bus jam atlēidzama.

27. O jey dušā prastū žmonū nušženg, ir susigriešij, darydama fā priekš foki Pono Diemo priekšmā, fā ne reiktu daryt, ir taipo susigriešija;

28. Arba ir sawo griekā numāno, furrūm nušdējo: ta tur apierai ožk atgabēnti be klāudo, uš griekā, furri padarusi.

29. Ir tur sawo ranķa uždēti ant galwōs apierōs uš griekus, ir papjāuti wietoje dēginnimo; apierōs.

30. O flebons tur to fraujo su sawo pirštu imti, ir ant rāgū altoraus dēginnimo; apierōs dēti, ir wissā frauja ant altoraus āslōs paliet.

31. Alle wissus jo taukus tur jis nuplēsti, faip taukus dešawonēs; apierōs nuplēse, ir tur jis ušdegti ant altoraus saldžam fwarū Poni Diemui; ir taipo tur flebons jē sudērinti; tay jei atlēidzama.

32. O jey awt apierai uš griekus atgabēs, tai te atgabēna awāitē tifrāy swēikā.

33. Ir te uždēda sawa ranķa ant galwōs apierōs uš griekus, ir te papjāuj' apierai uš griekus toj' wietoj', fur dēginnimo; apierōs papjāujamos.

34. O flebon's tur to fraujo sawo pirštu imēs ant rāgū altoraus dēginnimo; apierōs dēti; ir wissā frauja ant āslōs altoraus paliet.

35. Alle wissus jōs taukus tur nuplēsti, faip taukus awēs dešawonēs; apierōs nuplēse, ir tur ant altoraus ušdegti, ugnei Poni Diemui. Ir taipo flebon's tur jī sudērinti dēl jo grieko, furri pāsdarēs; tāy bus jam atlēidzama.

5. Peršyrimas.

Prisakimas apie kalnbēs; apierā.

Jey foks žmogus susigriešitu, girdējes foki kēikmā, o jis to luddinintā yr, arba tai mātes, arba ištyses, o ne apsašes, tas nušžengimū kalbas yra.

2. Arba jey foks žmogus "fo nez cysto pafuttina, ar butu maita necystōs fokiōs žwēriēs, arba galwijo arba šlenfanczio fokiō, o tai ne žinnodama, tas yra necystas ir nušdējes. "Kor. 6, 17.

3. Arba jey fās žmogu foki nez cystā pafuttina — — bille fokiōj' nez cystybej' žmogus nez cystas galētū pastēti, — tai ne žinnodama, o susipranta: tas nušdējes;

4. Arba jey foks žmogus bāzijas, kad iš sawo burnōs butu žodžiū išlēides, išfādēs arba gērō fō daryti faipgi ir žmogus bāzijimā gal iš sawo burnōs išlēisti, tai ne apdumojes — o susipranta: tassā tū wienū nušālto;

5. Taipgi jey nušdūda, kad jis tū wienū butu nušāltes, ir nušmāno tūmi susigriešijes;

6. Tay jis tur uz sawo kalte šio sawo grieko, furri jis padārēs yr,

Ponui Dievui abgabēnt iſ Fai: menēs āwī arba oſkā jau turrē: juſg, apierai uſ grieſus: tadā Flebon's tur jī dēl jo grieſo ſudērinti.

7. O jey ne iſſitenka awim', tai te atgabēna jis Ponui Dievui uſ Faltes ſawo padarytas, du Fur Flēlū, arba du jāunū Farwēlū; pirmā apierai uſ grieſus, antrā dēginnimo; apierai,

8. O te atgabēna jūdu Flebonui; tas pirmajī tur apierai uſ grieſus padaryti, ir jam gālwa nugnybt uſ sprādo, o ne nukūſt,

9. Ir te Flāſta ſu Frauju apierōs uſ grieſus i ſali altoraus; ir te iſwarwina āſtanka Fraujo ant altoraus āšlos. Tay ta apiera uſ grieſus;

10. Alle antrā tur padaryti dēginnimo; apierai, pagal jo prōwā; ir taipo Flebons tur jī dēl jo grieſo ſudērint, Furri padāres tay jam bus atlēiſta.

11. O jey ne iſſitenka du Fur Flēlū arba du jāunū Farwēlū dūti, tay te atgabēna uſ ſawo grieſā ſawo apierā, deſimtajī dālykā puſketwirczio gerāuſū miltū apierai uſ grieſus. Alle jis ne tur ant jū allējaus užpilti, ney Fodylo uždēti, nēsa tai apiera uſ grieſus.

12. Ir tur tā pas Flebonā atgabēnti; o Flebons tur ſāujg tū ēmēs ant paminklo uždegt ant altoraus ugnei Ponui Dievui. Tai apiera uſ grieſus.

13. O Flebons tur taipo jo grieſā, Furri jis padāres, ſudērint, tay jam bus atleidžama; o tai tur Flebono buti, Faip walgio; apiera.

14. O Pons Diews ſalbēdams ſu Moizeſum tāre:

15. Jey Foks žmogus iſ nežinnū nuſiženg, ir ſuſigrieſij' tūmi,

pas Ponui Dievui ſwentita, tai jis tur ſawo apierā uſ ſawo nuſižengimā Ponui Dievui atgabēnt, āwinā tikray ſweikā iſ Fais menēs, dwėjū ſyklū ſidābro wertā, pagal ſyklā ſwentinyczōs, apierai uſ nuſidėjimā.

16. Priegtam Fiēku ſuſigrieſis jēs to paſwentitojo, tur atdūt, o penktā dalykā aukſczaus uždēt, ir tur tai Flebonui dūti; tas jī tur ſudērint āwinu apierōs uſ Faltys bes; tay bus jam atleidžama.

17. Jey Foks žmogus ſuſigrieſij', darydams prieſ Foki Pono Diewo priſaſimā, Fā ne turrējo daryt, o tai nežinnojes: tas nuſiženg; ir nuſižengimmo Faltas yra;

18. O tur atneſti āwinā iſ Fais menēs tikray ſweikā, wertā apierōs uſ nuſidėjimā, pas Flebonā; tas jī dēl jo nuſižengimo, tur ſudērint, Furri padāres, nežinnoſ damas; tay jam atleidžama.

19. Tai yra apiera uſ jo nuſidėjimā, Furri Ponui Dievui pūlas.

6. Pērſkyrimas.

Apie dēginnimo, walgio, ir uſ grieſus apierā.

S Pons Diews ſalbēdams ſu Moizeſum tāre:

2. Jey Foks žmogus ſuſigrieſitu, ir prieſ Ponā Diewā nuſižengtu, ſawam artimui uſſigidams, Fā jam paltecamojes arba Fās jam i wier: nā rankā idūta buwo, arba Fā jis per newālę ēmēs, arba neteſey ſaw priſiſawinęs,

3. Arba prapūluſi daiſtā butu rādēs, o tai uſſiginna ſu melāgiſi Fā prysēga — Fokiū norys budu žmogus prieſ ſawō artimā ſuſigrieſija —

4. Taipgi nuſidūdant, Fād jis taipo ſuſigrieſidam's nuſideſt: * tay jis tur atdūt Fā per newālę ēmēs, arba ſu neteiſybe ſaw priſiſawinęs,

sąwines, arba kas jam idūta bus
wo pašawoti, arba ką jis butu
rādęs. * Ežef. 33, 15.

5. Ir ant bilė ko jis melāgiš;
kay prisėkės butu, tay jis wišab
tur atdūt, ir priegtam * penktą
dalyką aušėczans pridėti tam,
kurrio tai buwo, tą dieną, kad
sawo apierą už griekus dūsti.

* V, 5, 16.

6. Alle už sawo kaltes tur jis
Ponui Diewui pas kleboną, kwi-
ną iš kaimenės tikray sweiką at-
gabėnt, apierōs už nusidėjimą
wertą;

7. Tay klebons jį tur sudėrint,
po Pono Diewo akiū, ir jam bus
atlėidžama wišab, ką jis padaręs
ir kurrūmi jis nusizenges.

8. O. Ponas Dievas kalbėdams
su Moizešum tare:

9. Paliepk Aaronui bey jo sū-
nūs, sakydams: tai yra istatimas
dėginnimo; apierōs: dėginnimo;
apiera tur degti ant altoraus per
wišką nafti iškū rytmečio; alle tik
altoraus ugnis tur ant jo degti.

10. O klebons tur sawę marš-
kona sermėga, ir marškonomis
tėlnėmis apšiwilkt, ir tus pėlenus
ėmes, kurrus ugnis dėginnimo;
apierōs ant altoraus padare, tur
pagal altoru paberti.

11. O potam tur sawo rubus
išwilkt, ir kittais rubais apšiwilkt
ir pėlenus tus išnešt laukan iš
abazjo i czystą wietą.

12. Ugnis ant altoraus tur degt
ir niekadōs ne užgest; klebons tur
kas rytą malkū ant jo uždegt, ir
ant jo wiršaus dėginnimo; apiera
pritaistyt, bey taukus dėkawonū;
apierū ant jo uždegti.

13. Amžinay tur ta ugnis ant
altoraus degt, ir niekadōs ne už-
gest.

14. O tai yra tas istatimas walg-
apierōs, kurrę Aaronu sūnus apie-

rawoti tur po akiū Pono Diewo
ant altoraus:

15. Wiens tur aukot' sawo rans
kōs sąuję kwieczū miltū nū walg-
apierōs bey allejaus, ir wišką ko-
dylą ant walg apierōs gullinti, ir
tur tai uždegt ant altoraus sal-
džiam kwāpui, paminėlą Ponui
Diewui.

16. Alle atstanką tur Aaronas
bey jo sūnus suwalgit, o tur tai
neraugintą walgit, kwentoj' wies-
toj' priangij' bėtrōs surinkimmo.

17. Jie tą ne tur su rāugu kepti,
nėsa tai jų dalyk's, ką aš jiems
dawjau, nū mano apierōs. Tai
jiems kwentū kwenczāusa tur but,
lygey kaip apiera už griekus, bey
apiera už kaltes.

18. Kas wyriskā yra tarp wai-
kū Aaronu, tas tai tur wālgit.
Tai testow amžina prowa justū
waikū waikams, iš apierū Pono
Diewo; ney wiens jas ne tur
kruttit, kaip tiktay kas kwentits.

19. O Ponas Diews kalbėdams
su Moizešum tare:

20. Tai tur but apiera Aaronu
bey jo sunū, kurrę Ponui Diewui
tur apierawoti dienoje jo apmōstis-
jimo: dėsimtą dalyką pušketwir-
čio kwieczū miltū kasdieniškōs
walg; apierōs; wieną puškę ryt-
mėczais, antrą puškę wākarais;

21. Skaurādoje su allejum' tai
turri daryt, ir ant rusto keptą
atnešti; o dalykais keptą tai turri
apierawoti saldžiam kwāpui Ponui
Diewui.

22. O tas wyškus kursai iš jo
sunū i jo wietą bus mōstijimas,
tur tai daryti. Tai amžina prowa
Ponui Diewui; abelnay tur sudė-
ginta buti.

23. Lėsa kōjna walg; apiera
klebono tur wiškay sudėginta but',
o ne walgita.

24. O

24. O Pons Dieus Kalbėdams su Moizešum tare:

25. Sakyk Aaronui bey jo sąnums tardams: tai istatims apierôs už griekus: Toj' wietoj', kur dēginimo: apierą pjauji, turri ir apierą už griekus pjaut' po affiū Pono Dievo; tai šventū šwenczāsa.

26. Tassai Elebons, kursai apierą už griekus apierawoją, tur je walgit šwentoj' wietoj', priangij' šetrôs surinšimmo.

27. Uey wiens ne tur jôs mėsôs pašuttint, kaip tik šwentits. O kas jôs krauju rubą apwarwin', tas tur apwarwitaję wietą išmazgot šwentoj' wietoj'.

28. O tą pūdą, kurreme tai wirta, reik sukulti. Alle jey wāro pūds, tay reik ji iššweisti ir wān: denimi išplauti.

29. Kas wyriška yr iš Elebonū, tur to walgit; nēsa tai šventū šwenczāsa.

30. Alle wissôs apierôs už griekus, kurrū kraujas i surinšimmo šetrą inekams, sudėrint šwentoje wietoje, ne reik walgit, bet ugnimi sudėgit.

7. Pērštyrimas.

Apie kalnbės, ir dėkawonės, apierą. **S** tai istatim's apierôs už kaltes, ir tai šventū šwenczāsa.

2. Toj' wietoj', kur dēginimo: apiera papjaujama reik ir apierą už kaltes papjauti, o jôs kraujo ant altoriaus aplinkuy glāstyti.

3. O wissus jôs taukus reik apierawoti, ūdegą ir taukus nū grobū,

4. Du inštus, su jū taukais pagal rētus, ir taukū tinklėli wiršuj' šėpenū, pagal inštus nuplėstus.

5. O Elebons tur tai ant altoriaus ūdegti, ugnei Ponui Dievui. Tai apiera už kaltes.

6. Kas wyriška tarp Elebonū yr, tur tai walgit, šwentoj' wietoj', nēsa tai šventū šwenczāsa.

7. Kaip apiera už griekus, taip tur but ir apiera už kaltes; abbėjū tur tas wiens istatims buti; ir tur Elebono buti, tūmi sudėrinanczo.

8. Katras Elebons Fieno dēginimo: apierą apierawoj', tam tur tôs dēginimo: apierôs šura teksti, kurrę jis apierawoja.

9. O wissos wala: apieros. Kas pėczuje arba ant rusto, arba šauradoj' šepa, tur tam Elebonui teksti, kurs je apierawoja.

10. O wissos wala: apieros Kas allėjum' maišyta arba sausa yr, tur wissiemis Aarono maišams teksti, wienam, kaip Pittam.

11. O tai istatimas dėkawonū: apierôs Ponui Dievui apierawojamôs.

12. Jey nor garbės: apiera dūti, tay tur pyragėlus nerāugintus apierawoti, allėjumi maišytus ir nerāugintus ragaisius allėjumi apteptus, ir šėptus sinuškū kwi: cju mistū plyktus, allėjumi maišytus.

13. Bet tą apierą tur dūti su pyragėlu rūgintôs dūnôs ant sawo garbės: ir dėkawonės: apierôs.

14. O wieną iš tū wissū tur Ponui Dievui pašėlimmui apierawoti, o tur tam Elebonui teksti, kurs dėkawojimo: apierôs kraują glāsta.

15. O mėsą garbės: apierôs ant dėkawojimo apierawotės, tur tą pacę dieną walgita buti, kuroj' apierawota; o nieko ne buti palikta iškū rytui.

16. O ar butu priejadas; arba gėrôs: walės: apiera, tai tur tą pacę

paczē dienu, kad apierawōta, wāl gita buti; alle jey kas apierawō: tōs (mēsōs) liekt' ant rytojaus, tai taczau reik' wālgit.

17. Alle kas apierawotōs mēsōs liekt' trīcžā dienu, tai tur ugnimi but' sudēgita.

18. O jey kas trīcžā dienu wālgis apierawotōs mēsōs sawo dēfawojimo: apierōs, tay tas ne patīks, kurs jē apierawoja, neygi jam ne bus priroktā, bet ji bus bjaurybe; o kurri dušia tōs wālgys, ta nusidējimo kalta.

19. O ta mēsa, kure kas ne cysstas pakrutin', ne tur but' wālgita, bet ugnimi sudēgita. Kas cysstā kūnā tur, tas tōs mēsōs tur wālgit.

20. O kurri dušia wālgis tōs mēsōs dēfawonēs: apierōs, tōs necysstybe testow ant jōs; ir ji bus išgaistinta iš sawo žmonū.

21. O jey kofia dušia ko ne cyssto pakrutina, ar butu ne cysst's žmogus, ar galwijas ar kas Pittaip bjauru, o mēsōs dēfawojimo: apierōs wālga, Ponui Diewui tēfusōs, ta bus išgaistinta iš sawo žmonū.

22. O Pons Diews kalbēdams su Moizešum tāre:

23. Kalbēk su waikais Izraēl, ir sakyk: jās ne turrit wālgit taukū jaucziū, erycziū, bey oškū.

24. Alle taukus nustippusio bey žwērū suplēsio pasinaudōkit wis saip: alle wālgit jo ne turrit;

25. Tēsa kas taukus wālga galwijo, Ponui Diewui apierai dūto, ta dušia tur išgaistinta buti iš sawo žmonū.

26. Ir kraujo jās ne turrit wālgit, ney nū galwijū, ney nū paukščių, kur jās gywēnat.

27. Jey kurri dušia kofio kraujo wālgitu, ta tur išgaistinta buti iš sawo žmonū.

28. O Pons Diews kalbēdams su Moizešum tāre:

29. Kalbēk su waikais Izraēl sakydams: kas Ponui Diewui sawo dēfawojimo: apierā nor dūti, tas tur ir tai atšinešt, kas prie dēfawojimo: apierōs Ponui Diewui pālas.

30. O jis tai sawo ranka tur atsigabēnt apierai Pono Diewo; bus tent taukus ant krutinnēs ēsančius tur atgabēnti drauge su krutinne, kad subojimu pastotu po ašiu Pono Diewo.

31. O Flebons tur taukus uždegti ant altorans; o Frutinne tur Aaronui bey jo sūnums tekti.

32. O dēšinēs pēti tur Flebonui dūti aukawimui, iš sawo dēfawojimo: apierā.

33. O Fatras Aarono sūnū kraujo dēfawojimo: apierū apierawoja, bey taukus, tam tur dēšinēs pētis tekti ant jo dalyko.

34. Tēsa subojimo: Frutinne bey aukawimo: pēti aš emjau nū waikū Izraēlo, nū jū dēfawojimo: apierū, ir dawjau wystupui Aaronui bey jo sūnums amžinai prōwai.

35. Tai apmōstijims Aarono bey jo sūnū iš Pono Diewo apierū, toje dienoje, kaip padūti buvo, Flebonais buti Ponui Diewui,

36. Ponui Diewui liepjant tą dieną, kaip jūs apmōstijo, kad jam turrētū dūta buti nū waikū Izraēlo amžinai prōwai, wišiemis jū waikū waikams.

37. O tai istatimas dēginimo: apierōs, walg apieros, apierōs užgriekus, apierōs užkaltes, papilds apierū bey dēfawonēs: apierū,

38. Kurri Pons Diews Moizešui paliepe ant kalno Sinai, tą dieną, kaip per jį paliepe waikams Izraēlo, apierawoti apieras Ponui Diewui pāšezoje Sinai.

8. Pēr:

8. Pērtīrimas.

Kleboni pašventinnīmas.

S Ir Pons Dievs kalbējo su Moizešum, sakūdams:

2. Tūk Aronā bey jo sūnus su jūm, draūge su jū rubais, ir mēstijimo alēju, ir jautuškā, apierai uz griešus, du āwīnā ir pinīnne su nerāuginta dūna,

3. Ir suwadīk wišā surinšimnā ties durrimis šētrōs: surinšimmo.

4. Moizešus dāre, kaip jam Pons Dievs paliepe, ir suwadīnnes surinšimnā ties durrimis šētrōs surinšimmo,

5. Sate jīems: tai yra, kē Pons Dievs liepes daryti.

6. Ir emēs Aronā bey jo sūnus, mazgojo jūs wandenimi.

7. Ir aprēde jī marškonā sermēga, ir apjūse jī jūsta, ir apwilko jī šīkū sermēga, ir apsaute jī wiršutinne wyskupīškā sermēga, ir apjūse tā wiršutinne wyskupīškā sermēgā;

8. Ir uždējo jam šydēli, ir i tā šydēli „Šzwiesybe bey Teisybe.“

9. Ir uždējo jam šēpurre ant jo galwōs, ir dējo prie šēpurrēs aukšā: tay ties jo fakā, annā aukšo jā: jū šwento wainkšo, kaip Pons Dievs Moizešui buwo liepes.

10. O Moizešus emēs mōstijimo: alēju, mōstijo Diwo namus, ir wišab, kas jūse buwo, ir pašwentinno jūs

11. Ir tūm apklāste seytynis kartus altoru; ir mōstijo altoru su wišais jo ryšais, mazgotuwē, su jōs Roja, kad pašwentita butu;

12. Ir liejo mōstijimo: alējans ant Arono galwōs; ir apmōstijo jī kad pašwentita butu.

13. Ir priwēdes Arono sūnus aprēde jūs marškonomis sermēgomis, ir apjūse jūs jūstu, ir ant jū galwōs jīems uždējo mucas kaip jam Pons Dievs liepes buwo.

14. Ir priwēdino jāunā jautuškā: apierai uz griešus; ir Aronas su sawo sūnumis uždējo sawo rančas ant jo galwōs;

15. Tay jī pamuše. O Moizešes emēs to fraujo dējo tā ant altoraus ragū aplinkuy su sawo pirštu, ir pašwentino altoru; ir liejo frauja ant altoraus āslōs ir pašwentino jī, šudē: indams jī.

16. Ir emēs wišus taukus nū widdurū, taukū tīnklēli ant šēpenū ir abbu inšty su jū taukais, uždēge jūs ant altoraus.

17. Alle tā jāunā jautuškā, su jo šēra, mēsa bey mēšlais šudē: gino jīs ugnini lauke uz ābažo; kaip jam Pons Dievs buwo liepes.

18. Ir atgabēno āwīnā dēginnis mo: apierai; o Aronas su sawo sūnumis uždējo sawo rančas ant jo galwōs,

19. Tay jī papjowe; o Moizešus šlakste to fraujo aplinkuy ant altoraus,

20. Sušapojo tā āwīnā i šukšius, ir uždēge galwā; šukšius ir taukus;

21. Ir numazgojo widdurns bey blauzdīkšulus wandenimi; ir taipo wišā: āwīnā uždēge ant altoraus. Tai buwo dēginnimo: apiera saldžiam šwāpui, ugnis Ponui Diwui, kaip jam Pons Dievs buwo liepes.

22. Jīs prigabēno ir antrā āwīnā papild: apierōs; o Aronas su sawo sūnumis uždējo sawo rančas ant jo galwōs,

23. Tay jī papjowe; o Moizešus emēs jo fraujo, uždējo Aronui ant kreimles jo dešinēs ausiēs, ir ant nyškēzo jo dešinēs rančēs, ir ant didzojo piršto jo dešinēs Rojōs,

24. Ir priwēdes Arono sūnus uždēje fraujo ant pākreimlēs jū deši-

dėginės ausiės, ir ant nyfėczos jū
dėginės rankės, ir ant didzojo
piršto jū dėginės kojos; ir blakste
Fraują aplinkuv altoru;

25. O ėme taukus bey ūdega,
ir wissus taukus nū widdurū bey
taukū tinfelēt ant kėpenū, abbu
infstū. su jū taukais, ir dėging pėti.

26. Priegtam ėme iš pintinnės
neraugintės dūnės po ačiū Pono
Diewo, wieną neraugintą pyragė
lī, ir wieną pyragėlī dūnės allė
jum' apteptōs, ir wieną ragaištī,
ir ūdėjo tą ant taukū bey ant dē
sinės pėtiės.

27. Ir dawe tai wissab ant ran
kū Aarono bey jo sunū ir subojo
tai subojimo: apierai po ačiū Po
no Diewo.

28. Ir wissab wėl atėmgs nū
jū rankū ūdege ant altoraus, ant
wiršaus dėginnimo: apierōs; nėsā
tai papild: apiera saldžiam kwapui,
ugnis Ponui Diewui.

29. O Moizėsus ėmgs krutinnę
subojo subojimą po ačiū Pono
Diewo nū ėwino papild: apierōs;
ta Moizėsiui i dalyką tēko, kaip
jam Pons Diews buwo liepės.

30. Ir Moizėsus ėmgs mōst: al
jaus bey fraujo ant altoraus,
blakste ant Aarono ir jo rubū, ant
jo sunū, ir ant jū rubū; ir taipo
pašwentino Aaroną bey jo rubus,
jo sunus ir jū rubus su jūmi.

31. Ir tare Aaronui bey jo sū
nus: wirkit tą mėsą ties durri
mis bėtrōs surinkimmo, ir ję cze
jau wālgikit, priegtam ir dūnā
pintinij' papild: apierōs; kaip man
palėpta ir safyta, kad Aaronas
bey jo sūnus tai tur wālgiti.

32. O kas liekti mėsōs bey dū
nōs, tai turrit ugnimi sudėgit.

33. O per septynes dienas ne
turrit išeit iš durrū bėtrōs surin
kimmo, iškī tai dienai, kad dienos
jusū papild: apierōs pabaigtos; nē

sa septynes dienas jusū rankos yra
papilditos.

34. Kaip tai kę dienā nusidawe,
Pons Diews liepe taip daryt, kad
jās sudėrinti butumbit.

35. O turrit pas durris bėtrōs
surinkimmo dienā ir nakti pasi
likt per septynes dienas; ir turrit
sargybę Pono Diewo pilnawoti,
kad ne prapultumbit; nesa taipo
man paliepta.

36. O Aaronas su sawo sunumis
wis padāre, kę Pons Diews per
Moizėsu buwo liepės.

9. Pėrkrymas.

Pėrmoji Aarono apiera ugnimi suėsta.

Dėginā dienā pawadinnes
Moizėsus Aaroną bey jo sū
nus, ir wyrėsnūsus Izraėlije, tare
Aaronui:

2. Imk saw jāuną wersjt apier
rai ūj griekus, bey ėwina dėginn
mo: apierai abbu tikray geru ir
sweiku ir atgabėnt jūdu po ačiū
Pono Diewo,

3. Ir kalbėk su waiķais Izraėl,
safydams: imkit oži apierai ūj grie
kus, ir wersnūķą ir ėwi, abbu
wieno mēto, ir tikray sweiku,
dėginnima: apierai.

4. Ir jāuti ir ėwina dėkawōnės
apierai, kad po ačiū Pono Diewo
apierawōtumbim; ir walg: apierą
su allėjum' maišytą; nėsā šen dien
jums Pons Diews pasirodis.

5. Ir jie ėme, kę Moizėsus bu
wo liepės ties durrimis bėtrōs su
rinkimmo; ir priėjęs wissas surin
kimmas stojosi po ačiū Pono
Diewo.

6. Tay tare Moizėsus: tai yra,
kę Pons Diews liepės, kad jus
darytumbit; tay jums šlowe Po
no Diewo pasirodis.

7. O Moizėsus tare Aaronui:
eik prie altoraus ir daryk sawo
apierą ūj griekus bey sawo dėgin
nimo:

ntimo:apierā, ir sudērinē * sawē ir žmones; potam taisyē ir žmonū apierā, o sudērinē ir jūs, Ēaip Pons Dievs yra liepēs.

* Ebr. 7, 27.

8. O Aaronas priejēs prie altoraus papjowe weršufkq sawo apierai uz griekus.

9. O jo sūnus atnesze to fraujo prie jo; ir jis pirštā sawo idāžēs ī frauja, dējo ant ragū altoraus ir liejo frauja ant altoraus āslōs.

10. Alle taukus ir infstus ir taukū:tinflēlēt nū ēpenū iš apierōs uz griekus uzdege jis ant altoraus; Ēaip Pons Dievs Moizešui buwo liepēs.

11. O mēsq bey skurā sudēgino jissai ugnimi lauke uz abazo.

12. Potam papjowe dēginnimo:apierā, O Aarono sūnus atgabē: no frauja prie jo; ir jis blāfste tā ant altoraus aplinkuy.

13. Ir jie atgabēno jam dēginimo:apierā sukapūtā, bey galwā; ir jis uzdege tai ant altoraus.

14. Ir jis mazgojēs widdurus bey blauzd; ēāulus uzdege tus ant wiršaus dēginnimo:apierōs ant altoraus.

15. Potam priwede ir žmonū apierā, ir ēmēs oži, apierā uz žmonū griekus, papjowe jī, ir padāre iš jo apierā uz griekus, lyg Ēaip reifia.

16. Ir priwede artyn dēginnimo:apierā ir padāre jei, Ēaip reifia.

17. Ir atsigabēngs artyn walg: apierā, ēme iš tōs sawo saujē ir uzdege tai ant altoraus; be tōs rytisfēds dēginnimo:apierōs.

18. Pašuy jis pamuše jāuti, ir papjowe āwina dēkaron:apierai žmonū. O jo sūnus atgabēno jam frauja; tā jis blāfste ant altoraus aplinkuy.

19. Alle taukus jāuczio bey āwino, ūdegā bey taukus nū widdurū,

bey infstus, bey taukū:tinflēlēt, apš linē ēēpenas,

20. Wissus sittus tāufus ūdējo jie ant frutinnēs: o jis tus taukus ūdege ant altoraus.

21. Alle frutinņē bey dēšingē pēst subojo Aaronas subojimui po ašiu Pono Diewo; Ēaip Pons Dievs Moizešui buwo liepēs.

22. O Aaronas pašēles sawo ranfā ant žmonū, * peržegnojo jūs; ir nuženge žemyn, Ēaip buwo apierā uz griekus, apierā dēkawōs nēs, bey dēginnimo:apierā atliškēs.

* 4 Moiz. 6, 23.

23. O Moizešus bey Aaronas iējo ī šētrā surinkimmo; o Ēaip jūdu wēl buwo išējē, peržegnojo žmones. Tay pašrōde šlowe Pono Diewo wissiems žmonēms;

24. Tēs ugnis išėjusi nū Pono Diewo suēde ant altoraus dēginnimo:apierā ir taukus. Tai pamatē wissi žmones, šukāudami Diewā pagārbino ir pūle ant sawo wēido.

10. Pērštyrimas.

Nadab ir Abiu (Aarono maifudu) ugnimi suēsta.

Sunu du Aarono, Nadabš bey Abiu ime šojnas sawo rušimmo:šauradā, ir idējo ī tas ugniēs ir ūbēre rušinnimo žolē; ir tā swētina ugni inēše po ašiu Pono Diewo; šoktai jis jienē dwiem ne buwo liepēs.

2. Tay išlēkusi ugnis nū Pono Diewo, suēde jūdu, šad numirre po ašiu Pono Diewo.

3. Tay tare Moizešus Aaronui: tay tai! Šq Pons Diews šafēs: aš šwentitas busu tais, šurrie prie mangs artinas, ir po ašim' wissit žmonū aš busu pašlowintas. O Aaronas tylējo.

4. Alle Moizešus pawadinņēs Mizaēli bey Eljapana sunu du Ušielo, Aarono dēdzu du, tāre jienē

jiem dwiem: eifita ņen ir iņneŝ; fita ņawo brolu du iŝ ņwentiny, ežs už abazo.

5. O jūdu priėjusu * iņneŝe jūdu, ņu jū dweju marŝkonomis ņermēgomis už abazo, ņaip Moizeŝus buwo ņaŝeŝ. * Darb. 5, 6. 10.

6. Tai tare Moizeŝus Aaronui bey jo dwiem ņunum, Eleazarui bey Itamarui: juddu ne turrīta ņawo galwas nudengti, ney ņawo rubus iplēŝt, ņad ne prapultum bita, ir Diewo papyŝims ant wiŝŝo ņurīnŝimmo ne užeitu; te werŝie juŝu brolei wiŝŝu gimminū Izraēl dēl ņio ņudēgimmo, ņurri Ponas Diews padaręs.

7. Alle juddu ne turrīta iŝeit nūdurriū ņētrōs ņurīnŝimmo; ņit: taip juddu prapultumbita; nēŝa most: allėjus Pono Diewo yr ant juŝu dweju. O jūdu dare ņaip Moizeŝus ņaŝe.

8. Alle Pons Diews ņalbēdams ņu Arōnu tare:

9. Tu bey tawo ņūnus, drauge ņu tawim, ne turrīt ney joŝio wyno ney druto gērīmo gērti, i ņētrā ņurīnŝimmo eidami; ņad ne numirtumbit. Tai testow amīna prowa wiŝŝīms juŝu waifū: wais ņams.

10. ņad galētumbit atŝirt, ņas ņwenta, ir ņas ne ņwenta, ņas nečysta, ir ņas čysta.

11. Ir ņad waifus Izraēlo iŝ: moŝintumbit' wiŝŝas tas prowas, ņurres Pons Diews jums ņalbējęs esti per Moizeŝu.

12. O Moizeŝus ņalbėjo ņu Aronu, bey ņu jo dwiem liŝŝu: ņiem ņunum, Eleazarui bey Itamarui: Imŝita ņas liŝŝo walg: apierōs, nū apierōs Pono Diewo ir walgyŝita tai nērāuginta pas altoru; nēŝa tai ņwentū ņwenzauŝa.

13. Bet tai turrīta ņwentoj' wies toj' wālgit, nēs tai tawo prowa, ir tawo ņunū dalyŝa, iŝ apierū Pono Diewo; nēŝa taip man pas liepta.

14. Alle ņubojimo: ņrutinņ bey auŝawimo: pētī turri tu ir tawo ņunus, ir tawo duŝters ņu tawim walgit čystoj' wietoj'; nēŝa toŝia prowa taw ir tawo waifams dūta yra iŝ dēŝawōnēs: apierū waifū Izraēl.

15. Nēŝa auŝawimo: pētīs bey ņubojimo: ņrutinne prie apierū tau: ņū tam atneŝamos, ņad ņubojimui ņubōti butu po aŝiū Pono Diewo; todēl tai yra tawo bey tawo wais ņams ant amžinēs prows, ņaip Pons Diews lipeęs yra.

16. O Moizeŝus jeŝŝojo ožt apierai už grięfus, ir rādo ji ņudēgintā. Ir jis papyŝo ant Eleazaro bey Itamaro, Arono ņunū dū, ņurrūdu dar liŝŝusu buwo, ir tare:

17. ņam juddu apierā: už grięfus ne wālgēta ņwentoj' wietoj'? juŝ ji ņwentū ņwenzauŝa; o dūta jum dwiem, ņad juddu ņurīnŝimmo nūŝjengimā neŝōtumbita, ņad juŝ ņudērtumbita po aŝiū Pono Diewo.

18. Sztay, jo ņraujas ne iŝŝāŝo i widdu i ņwentinyčg; jum dwiem reiŝėjo jē ņwentoje walgit, ņaip man paliepta.

19. Bet Aronas tare Moizeŝui: ŝtay ņendien jūdu ņawo apierā už grięfus, bey ņawo dēginimo apierā po aŝiū Pono Diewo apierawo: jo, o man taip nūŝitīŝo, ņaip tu matai; o aŝ ņendien turrēcza: walgit grię: apierōs? Argi tai itīktu Ponui Diewui?

20. Tai girdēdams Moizeŝus priēme už gēr.

11. Pėrskyrimas.

Apie pėrskyrimą cysnū ir necysnū galvijū.

S Pona Dievas Palbėdams su Moizėjum bey su Aaronu, tare jiems dviem:

2. Palbėkita su vaikais Izrael ir sakykita: tie yra * galvijai, kurrus valgiti galit iš wissū galvijū ant žemės: * Darb. 10, 14.

(Ebr. 9, 10.)

3. Wissagi, kas stėltus nagus tur, ir grómuloja iš galvijū, tai galite valgiti.

4. Bet kas grómuloja, o tur nagū, alle nestėltū kaip antai werblādas, tai jums necysta, ir jūs to nė turrit valgit.

5. Kralikai tiesa grómuloj' alle jie nestėltus nagus tur; todėl jie necysti.

6. Rįškis taipojau grómuloj', alle nestėltus nagus tur; todėl jis jums necystas.

7. O Eianle tiesa tur stėltus nagus, alle ne grómuloj'; todėl ji jums tur necysta but.

8. Szittū mėsos ne turrite valgit, ney jū maitą pafruttit, nesa jums necysti.

9. Tai turrit valgit iš to, kas wandenisa yr. Wissagi, kas spar: nėlū bey žwynū tur wandenisa, mārōsa bey uppėliūse, galit valgit.

10. Alle wissagi, kas ne tur sparnėlū ney žwynū, mārōsa bey uppėliūse, wissū fruttanczujū wandenisa, ir wissū gywujū wandenisa, tur jums bjaurybe buti;

11. Kad jū mėsos ne valgitumbit, o jū maitos diddey wengitumbit.

12. Tės wissagi, kas ne tur sparnėlū ney žwynū wandenisa, turrit baifėtis.

13. O tai jūs turrit uį bjaurybe tyti paufšczūse, kad jū ne valgitumbit: orėlė, wanagą, žuwėdra,

14. Wanagėlė, lingė, ir kas jōs weilės yr,

15. Ir wissus warnus su jū weilėmis,

16. Sztrausą, apūkę, gėgužę, kanapinnę su jū weisle,

17. Apūkieli, gulbę, pelėdą,

18. Szikšno: sparni, baublė,

19. Gandrą, gerbę, upūtį su jū weisle, tutlė bey fregždę;

20. Ir wis tai, kas frutta tarp paufšczū, o ant fėturū kōjū waifšczoj', to jūs turrit baifėtis.

21. Tai taczau galit valgit iš paufšczū, kas frutta ir waifšczoj' ant fėturū kōjū, o ne dviem kōjom ant žemės šokinej'.

22. Iš tū wale jums valgit, kaip antai: arbę su ju weisle, ir selamą su jo weisle, ir argolą su jo weisle, ir argabą su jo weisle.

23. Alle Pitti kas fėtures kōjas tur tarp paufšczū, jums tur bjaurus but,

24. Ir per necystus laiptyti turrit. Kas šittokiu maitą pafruttina, tas necystas bus iškė wakarui.

25. O kas šū wieno maitą nēsa, tas tur sawo drabūjus mazgoti, ir bus ne czystas iškė wakarui.

26. Todėl kōjnas galwijas, nas gū turris, alle nestėltū, ir ne grómuloja, tur jums necystas but; kas tą pafruttina, bus necystas.

27. O wissagi tarp galvijū, fėturomis kōjomis waifšczojanczujū, kas ant nestėltū nagū eit, tur jums necystas buti: kas jū maitą pafruttin, bus necystas iškė wakarui.

28. O kas jū maitą nēsa, tur sawo drabūjus mazgoti, ir necystas but iškė wakarui; nēsa tofė jums necysti yra.

29. Szittie

29. Szittie jums tur taipjau ne-
cysti but is pauššezū ant žemės
šlenkanczujū: žebėnštis, pellė,
ruppuize, Eojnas su sawo weisle,
cystas but iškė wakarui. Taipos
jau ir kas nėra tofiq maitq, tur
sawo rubq mazgoti, ir necystas
buti iškė wakarui.

30. Ejs, žwaizdėtassis, drėzas,
sraigis ir karmis.

31. Tie jums necysti, is tū
wissū, kurrė šlenka; kas jū maitq
pafruttin, tas bus necystas is
wakarui.

32. Ir wissab, ant ko tofia ne-
gywa maita pūla, tai bus necys-
ta, ar butu bille kofie mēdzio ry-
šai, arba drabužei, arba kėlei,
arba žakai ir bille kofios pėdas;
rynes, prie darbo kofio warto-
jamos, tas reik i wāndeni dėti,
ir necystos yra iškė wakarui, tad-
da cystos pastoja.

33. Wissokie mōlio ryšai, i kurr-
us tofiū maitū wiena ipūla wissab
necystu pastoja, kas jūsa yr, ir
reik jūsa sukulti.

34. Kojnas wālgis wālgomas,
jei tofs wandū i ji iškanka, yra
necystas. Ir Eojnas gėrimis gė-
rams bille kofiūse tofiūse ryšūse,
necystas pastoja.

35. Ir wissab, ant ko tofia mai-
ta pūla necystu pastoja, ar butu
kafalys, arba katils, tay reik ji
sukulti; nėra necystu yr, ir tur
jums necystu buti.

36. Taczau šaltinnei, šulinnei
bey prudai cysti yr. Alle kas jū
maitq pafruttin, tas necystu yr.

37. O jei tofia maita pultu ant
sėjimmū, tay jie taczaus cysti.

38. Alle jei kas wandeni ant
sėklės užpiltu, o potam tofia mai-
ta ant jės užpiltu, tay ji jums ne-
cysta pastotu.

39. Kad kofis galwijas užstampa
kurs jums wālgit pawēlitas, kas
tq maitq pafruttin, tas necystas
iškė wakarui.

40. Kas tofiōs maitōs wāлга,
tas tur sawo rubq mazgot, ir ne-

41. Kas ant žemės šlenka, to jū-
s turrit baisėtis, ir to ne wālgit.

42. Ir wissab, kas pilwu šlenka
ir wissab, kas kėturomis arba dau-
giaus Eojomis eit, tū wissujū ant
žemės šlenkanczujū, jū-
s ne turrit wālgit; nėra jū-
s jū turrit baisėtis.

43. Ne padarykit sawo dušiq
darke, ir ne pašbjaurkite jeis,
bjaureis sawę darydami.

44. Nėsa aš esmi WJšpats,
jusū Diemas; todėl jū-
s turrit šwens-
tintis, kad šwenti būtumbit; *
nėsa aš šwents esmi. Ir-
gi ne tur-
rit sawo dušias pabjaurint, ne-
ys-
jokeis replinėjenczeis pauššezis,
ant žemės šlenkanczeis.

* 1 Pet. 1, 16.

45. Nė-
s aš esmi Pons Diemas,
kurs jus is Egipto išwedziau, kad
jusū Diema būzau; todėl jū-
s turrit šwenti buti, nėra aš esmi šwens-
tas.

46. Tai tas istāimas apie gal-
wijas bey pauššezus, bey wissos-
kūs replinėjenczus wandens gywo-
lus, ir wissokius ant žemės šlen-
kanczus pauššezus,

47. Kad jū-
s atskirti galētumbit
kas necysta, bey kas cysta ir kofė
galwijq galite wālgit, o wēl kofė
ne turrite wālgit.

12. Perskryimas.

Dawādnas istāimas šesauinloms.

S Pons Diemas kalbėdamas su
Moizesum tare:

2. Kalbėk su waikais Izrael, ir
tarė: Kad moteriškė kofia nėscza
pastojusi waikėli gimda, tay ji sepi-
tynes dienas tur necysta buti, pa-
šoley jiji sawo liggą kencza;

3. O * āšmā dienā tur mėsa jo-
priē: uōds appjaustita but.

* Luk. 1. 59.

4. O

4. O ji tur namėj' pasiikt tris; dešimtis ir tris dienas, savo Fraujo apczystijime. Uzejofio švento ji ne tur pafruttint, o prie šventinyczės ji ne tur ateit, iškai pasi baigius dienoms jės apczystijimo.

5. O jey ji mergaitę auginna, tay ji dwi nedėli tur neczysta buti, pafoley ji savo liggą kencza; o tur šešes dešimtis ir šešes dienas namėj' pasiikti, apczystijime savo Fraujo.

6. O dienoms jės apczystijimo išėjus, dėl sunaus arba dėl dukters, tur ji awinėli mittuli atga bėnt dešinnimo apierai, bey jau na farwėli, arba furklėli apierai už griešus flebonui, ties durrimis šėtrės surinkimmo.

7. Tas tai tur apierawoti po ačiū Pono Diewo, ir je sudėrint, tai ji czysta pastos nū savo Frau jo pludimmo. Tai yra tas ista tims tai furri waikeli arba mer gaitę auginna.

8. Alle jey jės ranka ne isitenka awim', tay ji te imma * du fur klėli, arba du jaunū farwėli, wieną dešinnimo apierai, o antrą apierai už griešus, tai flebons je tur sudėrint, kad ji czysta pastota.

Luk. 2, 24.

13. Pėrskyrimas.

Raupso pažėnkliis ant žmoni, ir ant drabuži.

S Pons Diews kalbėdams su Moizejum bey su Aaronu tate:

2. Kad žmogui ant ūdės jo funo pas pasikėle, arba šašota, arba baltay pulūta randasi, ney * raup sui busent ant ūdės jo funo, tay reik jį pas wystupą Aaroną nu wėsti, arba pas jo sunū wieną iš flebonū;

* Matt. 8, 2,

3. O kad wystup's ta marke ūdoj' funo mato, plaukus i balti sus pawirtus, o žurint, ūdą

toj' wietoj' gillėsnę šancę ne faip fitta ūda jo funo, tay iš tiesės tai raupsas; todėl wystups tur jį apžurēt, ir per neczystą luddit.

4. Alle kad pas baltay pulota yr' ūdoje jo funo, o taczaus ros dos, kad ne gillėsnę už fittą funo ūdą, ir plaukai ne pawirte i balti sus; tay flebons tą tur užraštė septines dienas;

5. O sėkmą dieną apžurēt. Jey butu, kad ta marke pasiikt', fofia pirma mate, o ne isigrāuze tolyn i ūdą,

6. Tay flebons jį wėl tur septy nes dienas užraštė. O jey antrą kartą sėkmą dieną jį apžurėdams randa tą marke prapūlusę, o ne isigrāuzusę tolyn i ūdą, tai jį per czystą tur luddit, nēsa tai šašai; o jis tur savo drabužus * mazgot, tay jis czystas. Ebr. 10, 22.

7. Alle jey šašas tolyn isigrāuze i ūdą, jau kad jis flebono apžurėts, ir per czystą luddits yr, o dabar antra kart' flebono apžurėts,

8. O kad tai flebons mata, šašas tolyn isigrāuzusi i ūdą, tay jis jį tur per neczystą apluddit; nēsa tai iš tiesės raupsas yra.

9. Jey fofia marke raupso ant žmogaus bus, tay reik jį pas fle boną nugabėnt.

10. Kad tas mata ir randa, kad baltay iššofo ūdoje, o plaukai i baltus pawirte, o žale miesa šau dulij' yr;

11. Tai iš tiesės sėnas raupsas ūdoj' jo funo. Todėl flebons jį per neczystą tur apluddit, o ne užraštint, nēsa jis jau neczystas.

12. Alle jey raupsas prajyda ant ūdės ir wissą ūdą apdenge, nū galwės iškai fofū, wis pas fle bonui po ačiū gal buti,

13. O jey tadde flebons apžurė dams randa, raupso wissą funą apžur

apėmusi, tay tą tur per cysytą ap-
luddit; Kadangi wylab ant jo i-
balta pawirto; nesa jis cysytas.

14. O jey žalôs mėsôs ten yra,
tą dieną, Kad jis apjurims, tay
jis necysytas.

15. O Kad Elebons tą žalę mėsą
apjurėjo, tur ji per necysytą iš-
luddit; nesa jis necysytas, ir tas
iš tiesôs raupso marke.

16. O jey ta žaloji mėsa wėl
pėrwirsta, o balta pastoja: tay
jis tur pas Eleboną ateit;

17. O jey Elebons apjurėdams
randa, tą markę i balta pawir-
tusę, tay ji per cysytą tur luddit;
nės jis cysytas.

18. Kad Eieno Euno ūdoje wôtis
randas, ir wėl išgija,

19. Potam toj' pacjoj' wietoj'
Kas balto išwirsta, arba raudonū:
Eay pulôta stow. tay tur jis Elebo-
no apjurėts buri.

20. O tadda Elebons matydams
tai gillėinę esant už Fittą ūdą, ir
plaukus i baltus pawirtusius; tay
tur ji per necysytą apluddit; nės
iš tiesôs raupso marke iš tôs wô-
tės wirtos

21. Alle jey Elebons apjurėdams
randa, plaukus ne baltus esant,
o tai ne gillėinę už Fittą ūdą ir
prapūlust, tay tur ji septynes die-
nas užrašinti.

22. Jey tolyn išigrąuje i ūdą,
tay ji tur per necysytą luddit; nes
tai iš tiesôs raupso marke.

23. Alle jey pūlis taip baltas
pasiliekt ne išigrąudams tolyn, tai
randas yra wotiės, o Elebons tur
ji per cysytą išluddit.

24. Kad Kas ūdą prie ugniės
susidėgin, o ta sudegtoji wieta rau-
donūka arba balta stow;

25. O Elebons ji apjurėdams,
randa, plaukus i baltus pawirtu-
sius, prie tôs sudegtôs wietos, o
Kad ji gillėinė rodos už Fittą ūdą:

tay iš tiesôs raupso iš tôs sm-
degtôs wietôs wirtos; todėl Ele-
bons ji per necysytą tur išluddit;
nesa tai raupso marke.

26. Alle jey Elebons apjurėdams
randa, plaukus sudegtos wietôs
ne pawirtusius i baltus, ir Kad ne
gillėinė už Fittą ūdą, ir priegtam
prapūle: tay ji septynes dienas
tur užrašinti.

27. O sėkmą dieną tur ji apju-
rėt; jey tolyn išigrąuje i ūdą, tay
tur ji per necysytą išluddit; nes
tai raupso.

28. Alle jey pasiliekt toj' sudegt-
toj' wietoj' o ne išigrąuje tolyn i
ūdą, ir priegtam prapūle, tay
šaudulys sudegtos wietos; ir Ele-
bons tur ji per cysytą išluddit;
nės tai randas sudegtôs wietos.

29. Kad wyrs arba moteriške
ant galwos arba barzdôs apšasta,

30. O Elebons tą markę apju-
rėdams randa, je gillėinę esant
už Fittą ūdą, o plaukus ténay néy
auksas geltonus ir rėtus: tay ji
tur per necysytą išluddit; nesa tai
raupso: šašas galwos arba barz-
dôs.

31. Alle jey Elebons mato tą
šąšą ne gillėinė rodantis' už ūdą,
ir plaukus ne esancius palwus;
tay ji tur septynes dienas užra-
šinti.

32. O Kad ji sėkmą dieną apju-
rėdams randa šąšą plattyn ne
ėjusi, ir ne esant plaukū néy auks-
as geltonū, o jurint, šąšą ne gil-
lėinė esant už Fittą ūdą:

33. Tay jis tur apšikust, taczau
taip, Kad šąšą ne apšikustu; o Ele-
bons ji wėl tur septynes dienas
užrašinti;

34. O Kad ji sėkmą dieną apju-
rėdams randa, šąša neėjusi plat-
tyn i ūdą, o jurint, ne gillėinė
rodantis už Fittą ūdą: tay ji tur Ele-
bons

bons cysstā luddit; o jis tur sawo drabuzus mazgōt; nēsa jis cysstas.

35. Alle jey šāšas plattyn eit i ūdā, jau kad jis per cysstā luddit, būs yr,

36. O Flebons apšurēdams randa, šāšā taipo plattyn ējust i ūdā; tay jau daugiaus ne reik flāusti to, ar plaukai ney auksas geltoni ēšā; nēsa jis necyssts.

37. Alle jey žurint, šāšas apšurēdams, o palwi plaukai tēnay rādos, tay šāšas išgijēs, o jis cysstas; todēl tur jē Flebons per cysstā išluddit.

38. Kad wyrui arba moteris būs ūdoj' jū funo, kas baltay pāluta yra,

39. O Flebons tēnay mata, tā baltā pālū prapūlanti; tay baltas šāšas ūdoj' pasišēlēs, o jis cysstas.

40. Kad wyrui galwōs plaukai nušēnka, jam nuplinkant, tay jis cyssts.

41. Jey pryšatij' galwōs nušēnka jam, o plikē randa, tai jis cysst's.

42. Alle jey plikēj' arba fur jis plikēas balta arba raudonūka marke randa: tay jam raupšas plikēj' arba nuplikēusoj' galwoj' iššoko;

43. Todēl tur jē Flebons apšurēti. O jey randa, tā baltā arba raudonūkā marke iššakusē jo plikēje, arba ant plikēosės galwōs, jē rodancjē, kaip antai raupšas ūdoj'.

44. Tay jis raupšots ir necyssts; o Flebons tur jē necysstā luddit, dēl tōs markės ant jo galwōs.

45. Kuršai gi raupšots yr, to rubai tur sudristē buti, o galwa ne dengta, o lupos užristos, ir tur wissay necysstu wadints buti.

46. O pašoley ta marke ant jo yr, tur jis necysstas buti, * šyru

gywēnti ir jo buttas tur lauže abajō buti. * 2 Mus. Kar. 26, 21.

47. Kad ant nekuriō rubo raupšas ženklas bus, ar butu wilnons ar margšona;

48. Ar mētmenūse ar atāudūse, ar butu margšona ar wilnons, ar šailijē, arba bille šokiamē iš šailū darytame,

49. O kad tas ženklas baltūkas arba raudonūkas yr rube, arba šailij', arba mētmenūse, arba atāudūse, arba bille šokiamē dāikte iš šailū darytame, tay iš tiesōs ženklas raupso. Todēl Flebons tai tur apšurēt.

50. O mātēs tā ženklā, tur tai užrašit per septynes dienas.

51. O šėkmā dienā matydams, tā ženklā platyn ējust, rubo mētmenūse, arba atāudūse, šailijē, arba bille šokiamē dāikte iš šailū darytame, tai yr išgrāujenti marke raupso, ir necyssts yr.

52. Ir tur tā rubā sudēgit, arba tus mētmenus, arba tas atāudus, ar butu wilnons arba margšona, arba bille šoks šailū rubas, šur reme tošs ženklas yr; nēsa tai ženklas raupso; ir turri tā ugnimi sudēgit.

53. Alle jey Flebons matys, tā ženklā rube platyn ne ējust ar mētmenūse arba atāudūse, arba bille šokiose šailū rubūse:

54. Tay tur paliept, kad tai mazgota butu, fur tas ženklas yr, ir tur užrašinti Pittas septynes dienas.

55. O jey Flebons matys, kas dangi jau tas ženklas mazgots, tā ženklā ne pastojusi Pittokē po jo atū, ney platyn ējust: tay necysstu yr, ir turri ugnimi sudēgint; nēsa gily išgrāuje, ar tikrojoj' pusėj' (rube) ar išwens stoj'

56. Alle

56. Alle Flebons matydams, tą ženklą prapūlusi po jo mazgojimo: tay tur jį nuplėsti nū rubo, nū failio, nū mėtmenū, arba nū ātaudū.

57. Alle jey dar pažymys ant rubo, ant mėtmenū, ant ātaudū, arba bille fokiū failiniū: tay raupso marke yra, ir tur ugnimi sūdėgit, fur tofs ženklas yr.

58. Alle tą rubą, arba mėtmenus, arba ātaudus, ar bille fokiū failū išmazgotajį, ir to ženklą ne turrinti, reišk antrą kartą mazgoti, tay czysta.

59. Tai tas istatimas apie ženklus raupso rubūse, ar jie butu wilnoni, arba marškoni, mėtmenūse bey ātaudūse, ir wissokiū failū rubai, jūs czystus ar ne czystus užluddit.

14. Pėrskyrimas.

Raupso apczystijimas.

S Pons Diows kalbėdams su Moizešum' täre:

2. Tai istatimas ant raupsoto apczystitino. Jis tur * pas fleboną ateiti; * Matt. 8, 4.

3. O flebons iš abažo išėjęs, tur apžurėt, kaip ta sloga raupso ant raupsoto išgijusi.

4. Ir tur paliepti tam czystiti namjam, kad du gywū paukščziū imtu, czystijū, bey cėdro mėdzio, ir wilnū purpuroj' dažytū bey yzopo;

5. Ir tur paliepti tū paukščziū wieną papjauti molio ryše, prie tēfanczo wandens.

6. O ėmęs tą gywajį paukštį su cėdro medziu, wilną purpuroj' dažytą bey yzopą, tur į papjauto paukščzo fraują įdažyt prie tēfanczo wandens,

7. Ir * apšlakstyti tą nū raupso apczystitiną septynis kartus; ir taip jį te czystija, o gywajį paukštį te te palėidž', kad paliektu į atwirą lauką. * Ebr. 10. 22.

8. Alle czystitasis tur sawo rubus mazgót, ir wissus sawo plaukus nuskust, bey wāndenij' maus dytis, tay jis czystas. Pasłuy te eit į abazą; o taczau lauke sawo bėtrōs tur paslikt septynes dienas.

9. O sėfmą dieną tur wissus sawo plaukus nuskust, ant galwōs ant barzdōs, ir ant akiū, kad wissi plaukai nuskusti butu; ir tur sawo rubus mazgot, bey sawo kėnā wandenij' nuplaut, tay jis czystas.

10. O ašmą dieną jis tur du ėryczu imti abelnay sweifu, ir wiesno mėto āwi taipiau sweiką, ir tris dešėtines smulkū kwieczū milstū, walgiapierai allėjumi maišytū, ir wieną saikėli allėjaus;

11. Tay tur flebons tą apczystis tą bey jūs dāiktus stattyt' po akiū Pono Diowo, ties durrimis bėtrōs surinkimmo:

12. O tur tą wieną eryti ėmęs apierai už kaltes apierawoti, su saikėlu allėjaus; ir tą tur po akiū Pono Diowo suboti;

13. O potam tą eryti papjaut, fur apieros už griekus bey dėginis nimoses apieros papjaujamos, bus tent šwentoj' wietoj'; nēsa kaip apiera už griekus taipojau ir apiera už kaltes flebono yr'; nēsa tai šwentū šwenczausa.

14. O flebons ėmęs to fraujo iš apierōs už kaltes, tur apczysti tam ant dešinės auslės pakremis slės dėt, ir ant nykščzo jo dešinės rankōs, ir ant didzojo piršto dės šinės kojōs.

15. Potam tur jis allėjans iš saikėlio imt, ir į jo (butent flebono) kairę ranką įpilt.

16. Ir dešinės rankōs pirštu į allėju įdažyt, jo kairėj' rankoj' ėsanti, ir šlakstyti sawo pirštu septynis kartus po akiū Pono Diowo,

17. Alle

17. Alle liķuſt allēju ſawo ran-
koj' tur jis apczyſtitam ant pa-
fremšlēs deſinēs aušlēs dēti, ir
ant dēfiro nyķēzo, ir ant didzojo
pirſto jo deſinēs kojōs, ant wir-
šaus fraujo apierōs uſ kaltes.

18. Alle liķuſt allēju ſawo ran-
koj' tur jis ant apczyſtito galwōs
dēt ir jē ſudērint po aſiū Pono
Diewo;

19. Ir tur apiera uſ arieſus
padaryti, ir apczyſtitajē ſudērint
dēl jo neczyſtybēs. O paſkuy dē-
ginnimo: apiera tur papjanti,

20. Ir jē ant altoraus apiera:
woti, drauge ſu walg: apiera, ir
jē ſudērint; tay jis czyſtas.

21. O jēv jis wargingas, ir
ſawo ranka tiek ne uſpelina, tay
te imnie ēryti, apierai uſ kaltes
tā ſuboti, ir jē ſudērint, ir wienā
deſetinē plonū kwočzū miltū allē-
jum maiſytū, walg: apierai, bey
wienā ſaiķēli (Log wadinnama)
allējaus,

22. Bey du furklēlu arba du
jāunu ſarwēlu, furrus jis ſawo
ranka uſpelnyti gal; kad wiena
butu apiera uſ grieſus, o antra
dēginnimo: apiera.

23. O te atgabēna jē aſmā diena
ſawo apczyſtijimo pas Flebōnā,
ties durrimis ſētrūs ſurinkimmo,
po aſiū Pono Diewo.

24. Tay Flebons tur tā ēryti
imt apierai uſ kaltes, bey tā ſai-
ķēli (Log wadinnama) allējaus, ir
tur tai wiſlab ſubōti po aſiū Pono
Diewo;

25. Ir tā awinēli apierōs uſ
kaltes papjant, ir ēmes fraujo
tōs pacziōs apierōs uſ kaltes, ap-
czyſtitam tur dēti ant jo deſinēs
aušlēs paſremšlēs, ir ant nyķēzo
jo deſinēs ranfōs, ir ant didzojo
pirſto jo deſinēs kojōs,

26. O allējaus t jo, (butent Fle-
bono) ſaire rankā ipilt;

27. O ſawo deſinēs ranfōs pirſ-
tu alleju, jo ſairej' ranfoj' ēſantē,
ſeptynis kartus ſlaķſtyti po aſiū
Pono Diewo;

28. Ir allēju ſawo ranfoj' tur
apczyſtitam dēti ant paſremšlēs
jo deſinēs aušlēs, ir ant nyķēzo
jo deſinēs ranfōs, ir ant didzojo
pirſto jo deſinēs kojōs wirſuj'
fraujo apierōs uſ kaltes.

29. Alle liķuſt allēju ſawo ran-
koje tur jis apczyſtitam ant gal-
wōs dēt, ir jē ſudērint po aſiū
Pono Diewo.

30. O potam iſ to wieno furi
klēlo arba jauno ſarwēlo, ſaip jo
ranka galējo uſpelnyti,

31. Apiera uſ grieſus, iſ antro
dēginnimo: apiera padaryt, drauge
ſu walg: apiera. Ir Flebons ap-
czyſtitajē taipo tur ſudērint po
aſiū Pono Diewo.

32. Tai teſtow iſtātimas uſ
raupſotajē, fursai ſawo ranka ne
gal uſſipelnyt, ſo ant jo apczy-
ſtijimo priwalu.

33. O Pons Diews ſalbēdams
ſu Moizēšum bey ſu Aaronu
tare:

34. Kad jās t jēnē Kanāan iſi
ſanſat, furre aſ jums apturretē
nay dūmi; o bille ſoķiūſe namūſe
juſū gywātū raupſo jēnklā dūſu:

35. Tay tas tur atēit furrio tie
namai, Flebonui apſiſaķyt ir tarti-
man rōdos, nēy raupſo jēnklas
butu prie mano butto.

36. Tay Flebons tur liept, kad
tā buttā iſſarauſtitu, Flebonui da-
t ne iējus tā jēnklā apjūrēt, kad ne
wiſkaſgi neczyſta paſtōtu, ſas
namūſe yr; potam Flebons tur
itit, tā buttā apjūrēti.

37. O kad jis tā jēnklā apjūrē-
dams, randa ſēnoje to butto gel-
tōnas arba raudonūkas dūbēles
ēſant

esant, o jes žurint, gillēšnes uš
Fitts sēna:

38. Tay jis tur iß butto pro
durris ißeit, o butta septynes die:
nas ugraſinti.

39. O sēma diena wēl atēis
dams jey mato, tā jēnfla plat:
tyn ējust sēnoje to butto:

40. Tay tur liepti, tus šfmenis
išplēpti, furrūse tas gentlas yr,
ir tus laušan iš miesto i neczystą
wieta išmesti.

41. O ta buttą reif widdurif
wiffą aplinkuy nuffust, ir tur tą
nuffapſtytaję mūli laufan iſ mie:
ſto i neczyſtą wietą iſpilt;

42. O Fittus Akmenis imt, ir i
annu wietā idēt; ir Fittā mūlt imt
ir tā buttā laištūt.

43. Jeygu tas zēnklas atgryfsta
ir iswirsta prie to butto, kadā
jau akmens isplēsti, ir but's fit
taip islaistyts yr:

44. **Tay** Elebons tur ieit. O jey mato tē zēnkē tolyn isigrānjusi i buttē, tai iš tiesōs yr ēdāsis raupsas butte, ir jis nezysstas.

45. Todél reif tã buttã par-
grãut, afmenus ir mēdi, ir wiffã
mũlt to butto, ir tai ißweßt iß
miesto i neczystã wieta.

46. O Fas i tã buttã, eit, Foley
jis ugrafints, tas neczystas yr
iffi wãFarni.

47. ① Fas tame gul, arba ta:
me wálga, tas tur šawo rubus
mazgoti.

48. Ule jey Fēbons iējes māta
tā zenflā ne ējusi tolyn butte,
tadda buttas jau laistyts: tay jē
cystā tur sašyt; nēs tas zenflas
iēdillo,

49. Ir tur apierai uš griekus
uš tā buttā int dū paušēziū, cē,
dro mēdžio, ir wilnū, šaip purš
pura raudonū, bey yzopū;

50. O tą wieną pakuſti, papjant
mūlio ryſe prie tēfanczo wandenio.

51. O tur imti tą cédro mēdi,
tą wilną purpuriską d. j. tą, tą
ysopą bey gwazi paufstti, o i
papjautojo paufstecio kraują idą
żęs prie tēfanczo wāndens tą butę
tą septynis kartus apflakstyti;

52. O tur taipo ta butta šven-
tinti krauju to pauškežio, bey
tėkanciu wāndenimi su gywoju
pauškežiu, cėdro mėdžiu, yzopu
bey su wilna diddey raudonay
dažyta.

53. O tur gwyaji paufſti lau:
Fan iſ mieſto i etwirra lauſa pa:
leſti, it buta ſudérint: tay jis
czyſtas.

54. Tai tas istatims ant wissos:
Eiñ slōgū raupso bey šašū;

55. Ant rānpsō rutū bey buttū;

56. Ant aptinnimû, ničžû bey
pâliû.

57. Kad jinnome butu, Fadda
 Fas czysta arba neczysta yr. Tai
 ištátims apie raupsą.

15. Þerfyringas.

Scilicet motus, necesse
est, ut sit, necesse est.

S Pons Diems Falsbedam's su
Moizeßum bey su Maron,
tare:

2. Kalbēfita su waiſais Izraēl,
ir ſaſyſita jiems: Kad koſſai wy:
riſſis ſawo kune pludimmā tur,
taſſai necyſtas yra.

3. O tad da jis nezys tas yr sit:
tame pludimme, kad jo kun's is to
pludimmo puluja arba ussi temsa.

4. Wiffas pátalas, Fur jis gul, ir
wiffab, Fur jis sēd, bus neczysta.

5. O kas jo pátalq pašrutina,
tas tur sawo rubus mazgot, ir
wandenu nusiplaut, ir neczystas
buti iffi wāferui.

6. O kas pasīdēda, kur jis se-
dējis, tas tur savorubus mazgot
ir wandenu nušplaut, ir nečystas
outi iĒti waĒarui.

7. K_2O

7. Kas jo funą pafruttina, tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas buti iſſi wáſarui.

8. Kad jis sawo spjándulus méta ant to, kurlai czystas, tay tas tur sawo rubus mazgoti, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarui.

9. Ir balnas ant kurrío jis júja, neczystas pastos.

10. O jey jis pafruttina bille ſoki dáikta, ká po sawim turréjo, tas neczystas bus iſſi wáſarui. Ir kas tai neſoja, tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarui.

11. O kurrí jissai pafruttina, pirm neng rankas nusimazgojes, tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarui.

12. Kad jis mūlio ryką pafruttin tay reik tą sukult; alle mēdzio ryką reik su wandenu plaut.

13. O kad jis czystas pastoja nū sawo pludimmo, tay jis tur septynes dienas rožoti, iſ tōs, kuroj czystas pastojės, ir sawo rubus mazgoti, ir sawo funą tēfanczu wandenu nusiplaut, tay jis czystas;

14. O aſmą dieną tur jis du furklélū arba du jáunū farwélū imti, ir po aſiū Pono Diemo atgabént ties durrimis ſétrōs surin kimmo, ir flebonui dūti.

15. O flebons tur iſ wieno apierą už griekus, o iſ antro dēginimo apierą padaryt, ir ji su dērint po aſiū Pono Diemo, dēl jo pludimmo.

16. Kad wyrui miegant jo ſēplōs ká iſtēka, tas tur wiſſą sawo funą wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarui.

17. Ir ſožną drabužį bey ſožną

káili toſia ſēkla iſteptą tur wandenu jis mazgot, ir neczystu but iſſi wáſarui.

18. Moteriſke pas furę toſa gul tur wandenu nusiplaut, ir neczysta but iſſi wáſarni.

19. Kad moteriſke sawo funo franjo pludimną tur, tā tur septines dienas atſkirta buti; kas ję pafruttin, tas tur neczystas but iſſi wáſarui.

20. Ir wiſlab ant ſo ji gul, pas ſol ji sawo antdrapanes tur, bus neczysta; ir ant ſo ji ſēd, tai bus neczysta.

21. O jey kas jōs pátalą pafruttin, tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarni.

22. O jey kas pafruttin bille ká, ant ſo ji ſēdėjusi, tay tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir neczystas but iſſi wáſarni.

23. O jey kas ſo pafruttin ant jōs lowōs ēſanczo, arba fur ji ſēdėjusi, gullėjusi, arba ſtowėjusi, tas tur neczystas but iſſi wáſarni.

24. Ir kad wyr's pas ję gul, o užėiti ję antdrapanes prie jo, tas septynes dienas neczystas bus; ir ta lowa, fur jis gulėjo, neczysta bus.

25. Alle kad moteriſke franjo sawo pludimną ilgay tur, ne tikė tay tikru czėsa, bet ir be czėso; tay ji neczysta bus, paſóley ji tēka, kaip czėse jōs atſiſkyrimo, taip ir tadđa tur neczysta but.

26. Roinas patalas, fur ji gul, per wiſſą czėsa jōs pludimmo, tur buti kaip pátalas jōs atſiſkyrimo. Ir wiſſasgi, ant ſo ji ſēd, bus neczysta, lygey neczystybei jōs atſiſkyrimo.

27. Kas ká to pafruttina, tas bus neczystas; ir tur sawo rubus mazgot,

mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir
neczystas bu: iŝi wakarui.

28. Alle kad ji wėl czysta pastoja
nū sawo pludimmo, tai ji tur sep:
tynes dienas roŝoti; paŝtuy tur ji
czysta buti;

29. O aŝmą diena tur ji du Fur:
Plėlū, arba du jāunū karwėlū imt,
ir pas fleboną nuneŝti ties durris
mis ŝėtrōs surinŝimmo;

30. O flebons tur iŝi wiėno pa:
daryt apiera uŝ griekus, iŝ antro
dėginimo apiera; ir je sudėrint
po aŝiū Pono Diėwo dėl pludim:
mo jōs neczystybės.

31. Taip jās turrūt waiŝus
Izraėl pagraudent dėl jų neczysty:
bės; idant ne prapultu sawo ne:
czystybėje, pahjaurindami mano
namus, tarp jų ēsanczus.

32. Tai tas iŝtātīm's ant turrin:
eziojo pludimma, ir Furriam ŝėkla
be mėgant iŝtėka, kad iŝ to ne:
czystas pastoja,

33. Ir ant tōs, Furri sawo
fraujo pludimma tur. Ir kas
pludimma tur, ar butu wyrifŝis
arba mōterifŝe; ir kad wyrs pri:
koŝiōs neczystōs gul.

16. Pėrŝtyrimas.

Detėjimo apiera, kas mėt' atliekama.

D Pons Diėws kalbėjo su Moi:
zeŝum. (dwieim sunum Aaro:
no numierus, kaip po aŝiū Pono
Diėwo apierawojo)

2. Ir tare: ŝaŝyŝ sawo broliui
Aaronui, kad jis ne bille koŝiu
czėsa t widdutinę ŝwentinyczę
teitu, uŝ užkabōs, ties malonės:
krāsės ant ŝrynės ēsanczōs, kad
ne prapultu; nės aŝ noru debe:
ŝi' apŝirėiŝt, ant malonės:krāsės.

3. Bet ju tūm jis tur teit: su
jāunu jautuŝku, apierai uŝ grie:
kus, ir su āwinu, dėginimo:
apierai.

4. O tur ŝwentaje marŝkona
ŝermėga apŝirėdyti ir marŝkono:

mis ŝėlnemis ant sawo funo wil:
pėr, ir marŝkona jūsta apŝijūst,
ir marŝkoną ŝepurre uŝŝidėjęs tur:
rėti; nės tai ŝwentieji rubai; ir
tur sawo funą wandenu nuplo:
węs jeis apŝirėdit.

5. O tur nū surinŝimmo waiŝū
Izraėl imti du ožiū. apierai uŝ
griekus, ir wieną āwiną dėginni:
mo: apierai.

6. O Aaronas tur jāuną jautuŝ:
ką * sawo apiera uŝ griekus atŝi:
gabėngs, sawę, bey sawo namus
sudėrint. * Ebr. 7, 27.

7. O potam tūdu ožiū ēmęs po
aŝiū Pono Diėwo ŝtatyt ties dur:
rimis ŝėtrōs surinŝimmo.

8. Ir tur burta meŝt' ant tū
dwėjū ožiū; wieną burta Ponui
Diėwui, o antrąjį wālnamjam
ožiui.

9. Ir tur tą ožį, ant Furrio
Pono Diėwo burta pūla apieras
wot apierai uŝ griekus.

10. Alle tą ožį, ant Furrio wai:
nojo burta pūla, tur jis gywą
po aŝiū Pono Diėwo ŝtatyt, kad
ji sudėrintu; ir te palėidz tą wālna:
mą ožį t pūŝcia.

11. Irgi taip jis tur jautuŝką
sawo apierōs uŝ griekus prigai:
bėnt, ir sawę bey sawo namus sui:
dėrint, ir jį pamuŝti.

12. Ir tur ŝtaurėdą žarijū pilną
nū altoraus imti, po aŝiū Pono
Diėwo ŝtowinczio, bey pilną ŝauję
ŝugrūstū ruŝinnimo žolū, ir t
widdu uŝ užkabōs ineŝt.

13. Ir tas ruŝinnimo:žoles ant
ugniės uždėt, po aŝiū Pono Die:
wo, kad migla tū ruŝinnimo:žolū
malonės kraŝę apdėngtu, ant ludi:
dijimo (ŝrynės) ēsanczo, kad ne
prapultu.

14. Ir tur * to jautuŝko fraują
ēmęs sawo pirŝtu prieŝ malonės
krāsę ŝlaŝstyt pryŝaŝij' septynis
kari:

Kartus jis taip tur prieš malonės krašę savo pirštu šlaikstyt to kraujo.

* Ebr. 9, 13.

15. Potam tur ožt, apierą už žmonių griekus papjaut, ir jo kraujo atgabėnt už užkabos; ir su jo krauju su tur daryt, kaip su krauju jau tušo däre, ir tūmi taipojau šlaikstyti prieš malonės krašę.

16. Ir taip tur jis šventinycze sudėrint nū neczystybės vaikū Izrael ir nū jų pėrjengimmo, wissuse jų griekuse. Taip jis tur daryt surinkimmo: šėtrai, nėra ji tarp neczystųjų yra.

17. * Uey wieno žmogaus ne tur buti šėtroje surinkimmo, jami teinant sudėrintu šventinyczoj, iškū jami išeinant; ir taip tur sudėrint sawę bey sawo namus, ir wissą draugysę Izraelo.

* Ebr. 9, 7.

18. O išeidams prie altoraus po akiū Pono Dievo stowinczo, tur ji sudėrint, ir ėmęs kraujo to jautukko bey kraujo to ožio, ant altoraus ragū aplinkuy dėti;

19. Ir tur sawo pirštu to kraujo šlaikstyti septynerus kartus, ir jį apczystit ir šventit nū neczystybės vaikū Izrael;

20. O pabaiges tą sudėrinimą šventinycziūs bey surinkimmo šėtrūs ir altoraus: tay anną gywajit ožt tur atgabėnt.

21. Taddagi tur Aaronas abbi sawo rankiant jo galwos uždėjęs, išpažinti ant jo wissus nusijengimus vaikū Izrael, ir wissus jų pėrjengimus wissuse jų griekuse; ir jųs ožui ant galwos dėti, ir jį per wyrą cze ėsanti i pūščią paslėizdit;

22. Kad taipo ožys wissus jų nusijengimus ant sawes i girvū girres nuneštu; ir jį te paliekt pūščioje.

23. O Aaronas tur i šėtrą surinkimmo tėjės išwilt marškos nus rubus, kurreis apširėdęs i šventinyczą tėjo, ir jųs tur ténay palikt;

24. Ir tur sawo kuną wandenu nuplāut šventoj' wietoj', ir sawais waisais rubais apširėdyt; ir išėjės sawąę dėginimo; apierą bey žmonių dėginimo; apierą daryt, ir abbėjus, sawę, bey žmones sudėrint;

25. Ir tūkūs apierūs už griekus ant altoraus uždegti.

26. Alle tas, kurs wālnajit ožt išwede, tur sawo rubus mazgoti, ir sawo kuną wandenimi nuplāut; ir potam i ābazą ateit.

27. Jautukką apierūs už griekus, bey ožt apierūs už griekus, kurrū dwėjū kraujas i šventinyczą sudėrinimui inėšamas, reik išwest už abazą, ir ugnimi sudėgint, podraugey jų dwėjū kuras mėšą ir mėšlus.

* Ebr. 13, 11.

28. O kursai tai sudėgin, tas tur sawo rubus mazgot, ir sawo kuną wandenu nuplowęs potam i ābazą pareit.

29. Ir tai jums amžina prowa tur buti, dešimtąę dieną sėkmojo mėnesio turrit jūs sawo kuną ramdit, ir ney jošio dārbo ne dirbt, ar butu sawiškis, arba swėtima tarp jusū;

30. Nėsa * toje dienoje jusū sudėrinimas stojas, kad jūs czysti jami butumbit; nū wissū jusū griekū jūs apczystijami este po akiū Pono Dievo.

* Ebr. 9, 11. 12.

31. Todėl tai jums tur buti didžiausia Sabbata, ir jūs turrit sawo kuną pažėmint; amžina tes stow tai prowa.

32. Ir toki sudėrinimą tur išprowit Elebonū wien's, kursai šwen-

šwentits, ir furrio ranča papil: dita yr per fleboną i jo tēwo wieta. Ir tur marškonais rubais apsirēdyt, butent šwentaisis rubais.

23. Ir taipo tur sudérinti šwentaje šwentnyczą ir surinkimmo šėtrą, ir altoru, ir flebonus, ir wissus žmones surinkimmo.

34. Tai jums tur but amžina prowa, kad waikus Izrael sudérintumbint už wissus jų griekus, *wieną farią kas mėta. Ir Moizėjus dare, kaip Pons Diews jam buwo paliepes. *Ebr. 9, 7.

17. Pėrsėyrimas.

Apierū mieta pastirta; fraujo walgis uždraustas.

S Pons Diews kalbėdams su Moizejumi tare:

2. Sakyt Aaronui ir jo sunums, ir wissiem Izraelo waikams, ir tarť jiems: tai yr, kę Pons Diews liepes.

3. Kas iš namū Izrael jauti, arba awinėli, arba oškę papjauja abaje, arba lauše ties abaju,

4. O ne atgabėna pas durris šėtrės surinkimmo, kad Ponui Diewui apierai atgabėnta butu ties namais Pono Diewo, tas to fraujo tur kalas buti, kaip frauja pralėjęs. O toks žmogus tur išgaishintas buti iš sawo žmonū.

5. Todėl tur waikai Izrael sawo apieras, fures atwirrame lauše nor apierawot, po ašiū Pono Diewo atgabėnt, ties durrimis šėtrės surinkimmo pas fleboną; o tenay sawo dėfawon: apieras Ponui Diewui apierawoti.

6. O flebons tur fraują ant altorauš Pono Diewo šlakšyti, pas durris šėtrės surinkimmo, bey laukus uždegt, saldžiam kwapi Ponui Diewui.

7. O wissai ne tur tolaus sawo apieras apierawot lauķū: wėl:

namas, su furreis kėščauja. Tai tur jiems amžina prowa buti tarp jų waikū waikū.

9. Todėl turri jiems sakyt: fursai žmogus iš namū Izrael, arba ir swėtims, tarp jų šėšs, apierą, arba dėginimo apierą dūda,

9. O je ne atgabėna ties durrimis šėtrės surinkimmo, kad tai Ponui Diewui dūtu, tas tur išpāstitas buti iš sawo žmonū.

10. O fursai žmogus, ar butu jis iš namū Izrael, arba swėtims tarp jų fofio fraujo walga, prieš tą aš sawo wėida statysu, ir jį iš tarpo jo žmonū išgaishisu.

11. Lėsa kūno gywastis frauje yra; o aš tai jums altorui dawjau, kad jų dūšos tūm' sudérinamos butu, * Lėsa frauja yr sudérinimas už gywastį. * Kol. 1, 20.

12. Dėl to aš esmi sakęs waikams Izrael: ney jokia dūše iš jų sū ne tur fraujo walgit; neygi ney joks swėtims tarp jų gywėnšis.

13. O bille toks žmogus, ar jis butu iš namū Izrael, ar swėtims tarp jų šėšs, furs žwėri arba lėfanti paukšti walgomą sugauną medžūdams tas tur jo fraujo pralieti, ir žėme užkasti.

14. Lėsa kūno gywastis yra jo frauje, pakóley jis gyws, o aš waikams Izrael sakiau: idant jās ne turrit ne jofio kūno fraujo walgit; nes kūno gywastis jo frauje yra. Kas to walgo, tas tur but išgaishintas.

15. O furri dūše maitės, arba kas žwėrū sudraškita walgą, ar butu jis czebuwys, ar swėtims, tas tur sawo rubą mazgót, ir wani denimi nusiplaut, ir necystu but ikfi wėfarui, tay jis cystu pastoja.

16. Jey jis sawo rubus ne mazgós, neygi mādysis, tay jis tur sawo nusizengimmo kalas buti.

18. Pėr:

18. Pėrsfyrimas.

Kolia artimoji gentysė wenczawojime drausė.

D Ponas Diews kalbėjo su Moizėjum tardams:

2. Kalbėk su waiķais Izrael, ir sakyk jiems: Aš esmi WJĖspats jūŲ Diews.

3. Jūs ne turrite elgtis pagal elgimą Egipto žemės, Egiptieji jūs este gywėnė; ney pagal elgimą žemės Kanaan, i Egiptę aš jus iwesti noru, neygi turrite elgtis pagal jū būdą;

4. Bet pagal mano prową turrite elgtis, ir mano ištatinus turrit laikyti, kad pagal tus darytumbit; nės aš esmi WJĖspats, jūŲ Dievas.

5. Todėl jūs turrit mano ištatinus laikyti, ir mano prowas; * nės aš Egiptieji žmogus jūs pilda, tas per jūs gyws bus; nės aš esmi Ponas Dievas.

* Rym. 10, 5. Gal. 3, 12.

6. Nėywiens ne tur artitis prie artimjaušės sawo gentainės, jōs gėdą atdengt; nės aš esmi Ponas Dievas.

7. Tu sawo tėwo bey sawo motinōs gėdą ne turri atdengt; ji tai wo motina, todėl ne turri atdengti jōs gėdą.

8. Tu gėdą sawo tėwo pacziōs ne turri atdengt; nės aš tai sawo tėwo gėdą.

9. Tu gėdą * sawo sėssers, Egiptieji sawo tėwo arba sawo mūmōs duktė, nammėj arba Egiptieji gimnusi, ne turri atdengt.

* 2 Kor. 5, 1.

10. Tu gėdą sawo sunaus arba sawo dukters dukters ne turri atdengt; nės aš tai sawo gėdą.

11. Tu gėdą dukters, sawo tėwo pacziōs, Egiptieji sawo tėwui gimnusi, ir sawo sėssu yr, ne turri atdengt.

12. Gėdą sawo tėwo sėssers ne turri atdengt; nės ji sawo tėwo artimjauša gentaine.

13. Gėdą sėssers sawo mūmōs ne turri atdengt; nės ji sawo mūmōs artimjauši gentaine.

14. Gėdą sawo tėwo brolio ne turri atdengt, jo paczė wesdams; nės aš tai sawo dėdzuwėne.

15. Gėdą sawo marcziōs ne turri atdengt; nės aš tai sawo sunaus pati, todėl ne turri jōs gėdą atdengt.

16. Gėdą sawo * brolio pacziōs ne turri atdengti; nės aš tai sawo brolio gėdą. * Mark. 6, 18.

17. Gėdą sawo pacziōs podraug su jōs dukters gėdą ne turri atdengti, neigi jōs sunaus dukters arba dukters dukteri west, jū gėdą atdengdam's; nės aš tai jōs artimjauša gentaine, o tai bjaurybė.

18. O ir ne turri west sawo pacziōs sėsseri, drauge su je, jōs gėdą atdengti, prieš ję, jei dar gywai esant.

19. Tu ne turri prie sawo moters artintis, kad ji pagal moterū būdą necysta, jōs necystybej, jōs gėdą atdengti.

20. Ir ne turri prie sawo artimo pacziōs gullėt, ję apwaisiti, sawę pas ję apšibjauridams;

21. Nėyai ne turri sawo sėssis dūt, kad * Moloċui butu sudėginta, kad neswenta ne padarytumbei sawo Diewo wardą; nės aš esmi Ponas Dievas.

* 2 Kor. 21, 6.

22. Ne turri su waiķisėn sugult kaip su moterisė; nės aš tai bjaurybė;

23. Nėygi ne turri su galwiju Ćoċiu laikytis, su jūm apšibjaurit. O ney jokia moterisė, ne tur su galwiju Ćoċiu laikytis; nės aš tai bjaurybė.

24. Jūs

24. Jūs turrit ney jokiame fite: tū neapšibjaurint, nės tūse wissūse dāifcūse apšibjaurino tie pagonai, furruš aš pirm jūšū išstūnti noru.

25. Ir žėme ta tūmi abpjaurinta yr. O aš jū nusiengimimus ant jū pajėfcū, kad ta žėme sawo gymāminėš išspjāus.

26. Todėl laikykite mano istātis mus is prowas, ir ne darykite fū bjaurybjū neywieno, ney czebu: wis, ney swētimašs tarp jūšū.

27. Uėsa wissas tofias bjaury: bes dare žmones tōs žēmės, fur e pirm jūšū buwo, ir tą žėmę ap: bjaurino.

28. Kad ne išspjāutu ir jus ta žėme, kad jās ję apbjaurinat; fēip pagonus išspjowe, pirm jūšū cze buwusūs.

29. Uėš furrie tas bjaurybes daro, tū dušos tur išgaifšintos buti iš jū žmonū.

30. Todėl laikykite mano istātis mus. Kad ne darytumbit pagal a: tū bjaurus budus, furrie pirm jūšū buwo, kad tūmi jās ne ap: bjaurinti butumbit; nės aš esmi WJėšpats, jūšū Diemas.

19. Pėrskyrimas.

Jėruldinas dēfinatš Pono Diemo prisafimū, podraug su fittais prisafimais.

D Ponas Diemas Palbėdam's su Moizešum täre:

2. Kalbėš su wissu surinšimmu waiēū Izraėl, ir sakys jiems: jās turrit šwenti but; nės aš esmi šwentas, WJėšpats, jūšū Diemas.

3. Kojnas gārbinkite sawo tėwā ir sawo mōtinā. Laikykite mano šwentes; nės aš esmi WJėšpats, jūšū Diemas.

4. Jūs ne turrit balwonus gār: bint, ir ne turrit saw li: tū diemū padaryt, nės aš esmi WJėšpats, jūšū Diemas.

5. O norėdami Ponui Diemui dėlawon: apierā apierawoti, tay turrit apierawot fās jam itikt galētu.

6. Alle jās ję turrit ta paczē dies nā wālgit, kad apierawojat, bey antrā dienā; alle fās trėczai dies nāi liekti, reik ugnimi sudėgint.

7. Bet jey fās to wālgys trė: czia dienā, tai jis bjaurėstis, ir ne patiks.

8. O tassai walgasīs, nusiens gima sawo neš, kad jis Pono Diemo šwentybę ne šwenta pa: dars; ir tofia duše bus išgai: šinta iš sawo žmonū.

9. Sawo laufā nuwalydams, ne turri jo galus aplinkuy nupjāt, ney wissab godzey surinkt.

10. Taipojau ir sawo wynkalnt ne turri godzey nurinkt, ney nur: frittuses āgas surinkt; bet wargi štantiems bey swētīmėms turri tai palikt; nės aš esmi WJėšpats, jūšū Diemas.

11. Jūs ne turrite wogt ney mellūt, ney ne wiernay elgtis su fitts fittu.

12. Jūs ne turrit neteisey pris: sēkt per mano wardā, ir ne šwen: tu ne padaryti wardā sawo Dies: wo; nės aš esmi Ponas Diemas.

13. Sawo artimā tu ne turri prigaut, ney jam fā išplėkt. Sam: dininko alga ne tur pasilikit pas: tawę iēki rytojans. * Jof. 5, 4.

14. Ant furtinio ne turri fēikt. Aklamjam ne turri pāinas dėti: nės tu turri bijotis sawo Diemo; nės aš esmi Ponas Diemas.

15. Jūs ne turrit neteisey elgtis prowoj, ir ne turrit išfēkt prās: stajt, ney gārbinat diddijt; bet teis: sey turri šādit sawo ārtimā.

16. Tu ne turri apškelbrojis but sawa žmonėsa. Uėygi turri tyfot: fraujo sawo ārtimo; nės aš esmi Ponas Diemas.

17. Tu

17. Tu * ne turri sawo brolio nekest sawo širdije; bet turri pa bārē sawo ārtimā, kad ne reiktu taw dēl jo nušaltimā nešot.

* Matt. 5, 23.

18. Ne turri patiešdōs jēšot, ney kēštā laiķyt ant waiķn sawo žmonū. Tu turri sawo ārtimā * mylēti, kaip pats sawē; nēs aš esmi Ponas Dievas.

* Mark. 12, 31. 1c.

19. Jūs tū mano ištātīmū turrit klaušyt: kad sawo galwijamē ne dūtumbēi pasieit su kītōs wēl sēs galwijais; * ney dirwā sawo ne apšētumbēi sēkla ne wienoka; ir ney jošs drabužis ant tamēs ne butu, iš wilnū ir iš linnū sumis šey āustas.

* 5 M. 22, 9. 11.

20. Kad myriškis pas moteriškē gul, jē apwaisdam's, furri pas donka slugine yra, ir wyro pas niekinta, taczau ne atpirktā, ney išwālnita, tas forawotins, alle ne mirtinay; nēs ji ne walna buwūš;

21. Bet jis tur dēl sawo nusdējimo Ponui Diewui atgabēnt āwina, apierai uš nusdējimā ties durrimis šētrōs surinkimmo.

22. O flebons tur jē sudērint taje apiera uš kaltes po aķiū Pono Diewo, uš tā grieķā, furri jis pas dargē; tay Diews jam malonus bus po to grieķo, furri jis padāre.

23. Kad jūs t žēmē annā tējē wišofius wāisings medzus so dinnat, furru waisus wālgomi, tay turrit jū neapipjāustimā apipjāustit, ir jū waisus. Tris metus jūs per ne papjāustitus turrit laiķyt, kad jū ne wālgytumbit.

24. Alle ketwirtame mēte tur wiš jū waisus šwenti but ir garbingi Ponui Diewui.

25. O penktā mētā gālit waisus wālgit, ir jūs suwallyt; nēs aš esmi WJēšpats, jūšū Dievas.

26. Jūs nieko ne turrit su frau ju wālgit. Jūs ne turrit paukščių balso atbōti; ney dienas šēstyti.

27. Jūs ne turrit aplink sawo galwā plāukus apšarpyti, ney wišā sawo barzdā nušust.

28. Jūs ne turrit ženkla koki t sawo kūnā dēl kokiū numirruso rēsti, arba šaitytines sawo išū pjaut; nēs aš esmi Ponas Dievas.

29. Tu ne turri sawo dukterit ant kēšāwimo laiķyti, kad toj žēmėj kēšāwimas ne butu, ney bjaurybēs pilna pastotu.

30. Mano šwentes idant laiķyt fit, ir bijoties mano šwentybēs; nēs aš esmi Ponas Dievas.

31. Jūs * ne turrit prisikreipti prie žynū, ir nesiklausinēit žens klū; išguldytojū, kad jeis ne bjaurinti butumbit; nēs aš esmi WJēšpats, jūšū Dievas.

* 1 Rom. 28, 7.

32. Prieš žillā galwā turri atsis kēlt, ir garbē dūt seniemsēm; nēs tu turri bijotis sawo Diewo; nēs aš esmi Ponas Dievas.

33. Kad swētims koks pas tas wē jūšū žēmėje gywēs, tā ne turrit lupti.

34. Jis tur pas jus gywēnt, kaip czebūwys tarp jūšū, ir turri jē mylēt, kaip pats sawē; nēs ir jūs buwot swētimi Egipto žēmėj. Aš esmi WJēšpats, jūšū Dievas.

35. Jūs ne turrit neteisēy elgtis prowoj mastu, swarczu, saikū.

36. Tikri swarczei, tikri swārai, tikri ketwirczei, tikri kragai tur pas jus buti. Nēs aš esmi WJēšpat's, jūšū Diews, kursat jus iš Egipto žemēs išwedziau.

37. Idant laiķyt wišus mano ištātimus, ir wišas mano prowas ir tai darrykit; nēs aš esmi Ponas Dievas.

20. Pėrsfyrimas.

Koramone ant wissókū griekū statyta.

D Pons Dieus kalbėdams su Moizėsum tare:

2. Sakyk waišams Izraėl: Kas iš waiškū Izraėl, arba swėtims Izraėlij' gywėnasis sawo sėklōs Molėkui dūda, tas tur smerczu mirti; žmones tōs žėmės tur jė āf menimis žudditi.

3. O aš sawo āfis prieš tofė žmogū statysu ir iš jo žmonū jė išgaishu, kad jis Molėkui sawo sėklōs dawēs, ir šwentybę mano apbjaurinęs, ir šwentajė mano wardą atšwentinęs.

4. O jey tōs žėmės žmones užslėpdami czedys to žmogaus, turė sai sawo sėklōs Molėkui dawēs, jė ne žuddydami:

5. Tay taczau aš sawo āfis prieš tą žmogū statysu, ir prieš jo gimining, ir jė bey wissus, turė jė tame kėšāwime pasekė, su Molėku iš jū žmonū išgaishu.

6. Kad kofia dušia prie žynū bey burtininkū nueis, kėšāwime jūs pasekdama: tay aš sawo wėidą prieš tofią dušią statysu, ir jė iš jōs žmonū išgaishu.

7. Todėl šwentikities, ir bukit šventi, nės aš esmi WJėspats jūsu Dievas.

8. Ir laikykite mano istatimus ir darykite jūs; nės aš esmi Pons Dieus, jus šventinąsis.

9. Kas * sawo tėwā arba sawo motinā iškėičia, tas tur smerczu mirti; jo fraujas t'essie ant jo, kad jis sawo tėwā arba sawo motinā iškėičė. * 2 M. 21. 17.

10. Kas * wenczawonystę perženg su kitto pacze, tas tur smerczu mirti, abbu, wenczawonystės peržengtojis ir peržengtoje; todėl, kad jis su sawo artimo moteriške wenczawonystę perženge.

* Matt. 5, 27. Jon. 8, 5.

11. Jey kas su sawo tėwo pacze sugul, ir taip sawo tėwo gėdą atdenge, tūdu abudu tur smerczu mirti; jū fraujas t'essie ant jū dwėjū.

12. Jey kas su sawo marcze (sunaus pacze) sugul, tai jūdu abbu tur žute prazūt, nes jūdu gėdįkay nušjėnge; fraujas jū t'essie ant jū dwėjū.

13. Jey kas * su waišu sugul, taip su moteriške, tūdu bjauru daitą dare: ir abbu tur smerczu mirti; jū fraujas t'essie ant jū dwėjū. * Rym. 1, 27.

14. Jey kas pacze wėda, ir jōs āugiwę podraugey, tas bairu grieską padare; reik jė ugnimi sudėgit, o abbudu po draugey, kad taip bairū griekū ne butu tarp jūsu.

15. Jey kas su galwiju sugul tas tur žuddomas buti; o ir ta galwiją reik užmušt.

16. Jey moteriške prie kofio galwijo artinas, su jūm paseidama, ta turri nužudditi, o tą galwiją taipojau; smerczu tur tūdu praspult; fraujas jū dwėjū t'essie ant jū dwėjū.

17. Jey kas sawo sėsserė'ėmės, tėwo sawo dukterė, arba sawo augwės dukterė, jōs gėdą apžūr, o jiji wėl jo gėdą, tai fraujo gėda; tūdu reik išgaishinti po atim' žmonū sawiškūjū; nesa jis sawo sėssers gėdą atdenge, jis tur sawo nušjengimā nešoti.

18. Jey wrys su moteriške sugul czėse jōs antdrapanū, nūgis dams jōs gėdą, ir atdangtdams jōs fraujo pawėrsni, o ji nūgina pawėrsni fraujo sawo; tūdu abbu reik išgaishinti iš sawo žmonū.

19. Sawo motinōs sėssers gėdą bey sawo tėwo sėssers gėdą ne turi atdengt; nės tofs artimjāusę sawo gentainę atdenge, ir jūdu tur sawo nušjengimā nešoti. 20. Jey

20. Jey kas su sawo tēwo bro:
lio pacze sugul, tas dēdēs sawo
gēdā atdenge; jūdu tur sawo grie:
fā nešot; be waikū jūdu tur mirt.

21. Jey * kas sawo brolio pa:
cze wēda, tai bjaurus dāikts; be:
waikū jūdu tur but, todēl, kad
jis sawo brolio gēdā atdengēs.

* Mark. 6, 18.

22. Taigi idant laiķytis wissus
mano istātimus, ir mano prowas,
ir pagal tus elgēties, kad ne iš:
spjāntu jus ta zēme, i furre aš
jus wedu, kad tēnāy gywēn:
tumbit.

23. O idant ne pildīkite pagonū
istātimus, furrus po jūšū ašim
ištumsu; nes tokiū wissū dāiktū
jie dare; o aš jūs diddey n'apken:
czau.

24. Bet jums aš saķau: jus an:
nū zēme apturrēsīt; nēs aš jums
toķiā zēme i tēwišķe dūsu, furroj
piens bey meddus šlysta. Aš es
mi WJēšpats, jūšū Diēwas, at:
štyrēsīs jus nū tū žmonū.

25. Kad taipjau atširtumbit
galwijus czystus nū neczystuju,
bey neczystosus paušēczius nū cyp:
stujū, ir sawo dušē ne pabjaurin:
tumbit galwijais, paušēczeis ir
ney joķeis ant žēmēs replinējen:
czeis, koķtai aš atštyriau, kad ne:
czysta butu.

26. Todēl jūs turrit man šwen:
tais but; nēs aš, Pons Diēws, es:
mi šwentas, aš esmi jus atštyrēs
nū tū žmonū, kad manieji butum:
bit.

27. Jey koķs wyrs arba mote:
rišķe žynys arba burtininķe bus,
tie tur smerczu mirt; reiķ jūs aš
menimis žudditi; jū fraujas t'essie
ant jū.

21. Pērštyrimas.

Kaipo flebonai tur elgtis.

Ir Pons Diēws tare Moizešui:
Sakjē flebonam, Narono su:

num dwiem, ir tarķ jiem dwiem:
flebons ne tur neczystu darytis
neyjoķiu numirrusu sawo žmonū,

2. Kaip tiķtay sawo gentim,
furs jam artimjāusas yr, kaip
sawo motina, sawo tēwu, sawo
sunum, sawo duķterim, sawo
brolu,

3. Bey sawo sēsserim, furri
dar merga ir dar pas jī yr, ir ne
buwo ney joķio wyro pati, taje
gal jis neczystu pastot.

4. Kittaip jis ne tur apšibjaurit
ney joķiu sawujū tarp sawo žmo:
nū, kad nešwentu ne pastotu.

5. Jis ir ne tur plīķķe pasīda:
ryt ant sawo galwōs, ney sawo
barzdā nušķust, ir neyjoķi ženkla
iširēsīt i sawo kūnā.

6. Jie tur šwenti but sawo
Diēwui, ir nešwentu ne daryt
wardā sawo Diēwo, nēs jie apies
rawoj' Pono Diēwo apierā, dūnā
sawo Diēwo; todēl jie tur šwen:
ti buti.

7. Jie ne tur west ķēķķē, ney
apķēķāutā, ney wyro pameštā;
nēs jis šwents yra sawo Diēwui.

8. Todēl turri jī per šwentā lai:
fyt, nēs jis apierawoj' dūnā tawo
Diēwo; jis tur taw šwentu but,
nēs aš šwentas, Ponas Diēwas,
jus šwentināsis.

9. Jey flebono * duķte pradedā
ķēķāut, tai jē ugnimi reiķ sudē:
gint; nēsa jī tēwā sawo apgēdino.

* I Sim. 3, 4.

10. Kas wyrausu wystupā pra:
tarp sawo brolū, ant furrio gal:
wōs mostijimo; allejus liet's yr,
ir jo ranķa papildita, kad aprē:
dytas butu annais rubais, tas ne
tur sawo galwā atdengt, ney sa:
wo rubus supjāustit.

11. Ir ne tur eit ney prie joķio
numirrusio, ir ne tur ney tēwu
ney motina apšibjaurint.

12. Jē

12. Jė šventnyčios jis ne tur
išeit, kad ne šventu ne padarytu
šventybę savo Dievo; nės šven
tas vainikėtas, mōst; allejus jo
Dievo yr ant jo. Aš esmi Po
nas Dievas.

13. Merga jis tur per paczę
saw westi;

14. Ule ney našle, ney pamesta,
ney apfėkėntoję, ney fėfėgę, bet
merga iš sawo žmonū jis tur saw
per paczę westi.

15. Kad sawo waikūs ne šven
ta's ne padarytu sawo žmonėsa;
nės aš esmi Ponas Dievas, ji
šventinnas.

16. Ir Pons Dievs kalbėdams
su Moizešum tare:

17. Kalbėk su Aaronu ir tarė:
jei kas iš tavo waikū, jūšū gim
minėsa, kūmi nesweikš yr, tas ne
tur prištartitis, dūnq sawo Die
wo apierawot.

18. Lėsa ney wiens bille faip
nesweikš, ne tur artintis, ar jis
butu aklas, ar lūšas, ar pertrūm
pus ar perilgus sanarius turrys;

19. Arba furrio katra kaja, arba
katra ranka žėista;

20. Arba furs euprots yr, arba
apwilkt; akys, arba žwairys, arba
šasūts, arba nēžūts, arba flyna
turrys.

21. Kas iš Aarono, wystupo
waikū, sawije flaudingas, tassai
ne tur artitis apierawot Pono
Dievo apierū; nēsa jis flaudin
gas, todėl prie dūnōs fėpalėlū
sawo Dievo ne tur artitis, kad
jūs apierawotu.

22. O taczau tur jis walgit dū
nōs sawo Dievo, abbejū, taip
šwentojo, faip ir šwentū šwen
czaušojo.

23. Ule wienof prie uždangōs
jis ne tur prieiti, ney prie alto
raus artitis; kadangi jis flaudin
gas; idant ne šventu ne padary

kit mano šventybę, nės aš esmi
Ponas Dievas jūs šventinnas.

24. O Moizešus kalbėjo tai
Aaronui bey jo sunum dwiem, ir
wissiems waikams Izraelo.

22. Pėrštėrimas.

Kofias apieras r if apierawoti.

Pons Dievs kalbėdams su
Moizešum tare:

2. Sakyk Aaronui bey jo sunum
dwiem, kad saugotus nū šventi
tojo waikū Izrael, kq jie man
šwentin, ir šwentaji mano wardq
nešwenta ne padarytu; nės aš
esmi Ponas Dievas.

3. Taigi sakyk jiems ant jū waikū
waikū: kas jūšū waikū ateit
prie šwentitojo, kq waikai Izrael
Ponui Dievui šwentina, ir taip
apsibjaurina prie to, to dafia
išgaistina nū mano aklū, nės
aš esmi Ponas Dievas.

4. Kas iš Aarono waikū raup
sūts yr, arba pludimq tur, tas
ne tur walgit šwentojo, iš jam
išgyjus. Kas kofė neczystq funq
prilypsta, arba furrām sėkla be
mėgant ištėfa,

5. Ir kas kofė firmynq saw nes
zystq esanti pakrutin', arba žmo
gu kofė, furs neczystas, ar wisso
to, kas ji apbjaurina,

6. Kurri dušia tū wienq par
kruttin, ta neczysta ičkė wakarō;
ir ne tur šwentojo walgit, bet
tur pirma sawo funq wandenn
nuplāuti,

7. O saulei nussilėidus, ir jei
cystu pastōjusi, tai ji galto wal
git; nės tai jos pėnas;

8. Maitōs, arba kas žwerū sus
plėšita, ji ne tur walgyt, kad
tūm ne apsibjaurintu; nės aš esmi
Ponas Dievas.

9. Todėl jie tur mano istatimus
pildit, kad ne usitrauktū saw
grieko, ir tūmi ne prapultu, ne
šwem

šventais darydami sawę; nės aš esmi Dievas jūs šventinąsis.

10. Teyjoks Eits ne tur šventojų walgit, ney Elebono šeimyną, ney samdininką.

11. Alle kad Elebons dušią Eos Eia už sawo piniginę perka, tas gal to walgit, o kas jam jo namūse gėna, tas taipojau gal jo dūnūs walgit.

12. Alle kad Elebono dukte už Eittą nuteka, ta ne tur to šventojų pašėlimo walgit.

13. Alle jey ji našle pastoja, arba pamesta, o ne tur waiškų, ir atgryšta į namus sawo tėwo; tay jei wale walgit dūnūs sawo tėwo, lygey kaip dar mergai esant; alle ney joks swėtims ne tur to walgit.

14. Jey kas ne apsidabodams to šventojų walgą, tas tur penktą dalyką aušezaus pridėt, ir Elebonui dūti drauge su šventojų;

15. Idant neswenta ne darytu šventybę waiškų Izrael Ponui Diewui aufojamą.

16. Idant ne ušidėtu sawo nusišengimmus bey kaltės, jū šventojų walgidami; nės aš esmi Ponas Dievas jūs šventinąsis.

17. Ir Ponas Dievas kalbėjo su Moizešum, tarydams:

18. Sakyt Aaronui bey jo waiškams, ir wissiems Izraelo waiškams: Eurs Izraelitėnas arba swėtimas Izraelije, apierą sawo nor dūti, ar bille Eoki sawo priežadą, arba iš gerūs wales, noredami Ponui Diewui dėginimo; apierą dūti, kad jam iš jū itiktų:

19. Tay tur patinėlis ir iš wissos sweikas buti, iš jāuczū arba awėliū, arba oškū.

20. Teyjokio nesweiko esanczo ne turrit apierawoti; nės tai už jū ne bus miela.

21. O jey kas dėkawon, apierą Ponui Diewui nor dūti, ypatiską priežadą, arba iš gerūs wales, bandūs arba awjū: tay tur wissap sweika buti, kad itiktų; ne tur nės kaip nesweika but. * Rym. 12, 1.

Rol. 1, 22.

22. Jey ašlas arba nesweiks, arba sumuštąs, arba sudžūwęs, arba nušąšęs, arba dederwinūts, tay Eittokt Ponui Diewui ne turrit apierawot, ney nū to apierūs dūt ant Pono Diewo altorau.

23. Jautt arba awi, šanari Eos Eit ne kaip reikia, turtint, arba ne wissay sweiką, gali tu iš gerūs wales apierawot, alle tai ne gal itikt priežadai.

24. Irgi ne turri Ponui Diewui Eofio idurto, arba pritruto, arba Eplėsto, arba Ezeisto apierawoti; ir ne turrit tai sawo žemėje daryti.

25. Ir tu ne turri nieko tofio iš swėtimojo ranūs, drauge su dūną sawo Diewo apierawoti; nės tai ne tinka, ir yra Elaudinga, todel ne itiks už jū.

26. Ir Ponas Dievas kalbėdams su Moizešum tare:

27. Jāuczui Eokiam, arba eryczi, arba oškai gimmus, tai jie tur septynes dienas pas sawo mostiną but; o ašmą dieną ir potam gali tai Ponui Diewui apierawot tay itinką.

28. Ar tai butu jāutis, arba awėle, tai ta ne tinka su sawo waišku tą pacę dieną papjauti.

29. Alle jey jūs norit Ponui Diewui garbės apierą dūt, už jū itinką Eancę.

30. Tay ję tą pacę dieną turrit walgit, ir ne turrit nieko ne palikt likfusio i rytojui; nės aš esmi Ponas Dievas.

31. Todėl laikykite mano prisakimus ir jūs darykite; nes aš esmi Ponas Dievas.

32. Kad

32. Kad mano šventąjį vardą
ne šventą ne padarytumbit, ir aš
šventitas buczau tarp vaikū Iz-
raël; nės aš esmi Ponas Dievas,
jus šventinnas,

33. Kurs jus iß Egypto zémès
iřwédzan, Fád juřú Diew's buczan,
ař Ponas Dieras.

23. Þérffyringas.

Darabnas istatimas didžiausią smencų.

Sr Pons Diews Falbédams su
Moizeßum tare:

2. Sakyſ waitams Izraēl, ir
tarſ jiems: ſittos yrapono Dievo
ſwentes, kures ſwentas ir mano
ſwentes wadinti turrit, kurosa
susieinat.

3. Szešes dienas tu turri dirbti; alle sēkmoji diena yr diddēji ūventoji Sabbata, kuroj' jās susī eināt; neyjošio "arbo toje ne turrit dirbti; nēs tai Sabbata Pono Die: wo wiss'je jusu namūse.

* 2 Mcj. 20, 8. 9.

4. Alle fittos yra Pono Diowo
 ſwentes, Fures ſwentafes ſwen-
 tes wadint' turrit, Furroſa fuſſi-
 einat.

5. Keturoliftoj' dienosj' pirmos:
jo mēnešio apie wākarę yr Pono
Diewo Paša.

6. O penſioliſtoj' to paſiês mē-
neſiô, yr ſwente nērāugintôs dū-
nôs Pono Diemo; tay turrit jās
per ſeptynes dienas nērāugintā
dūnā wālqit.

7. Pirmoji diena tur jums švenc:
ta buti, kurroj' susieinat; tad ne
turrit neyjofig sluzmôs dârbq
dirbt',

8. O Ponui Dievui apierawót
septynes dienas. Sėkmoji diena
taipojau tur šwenta buti, Purroj
susleinate; toje taipjau ne turrit
ney jokią šluzmôs darbą dirbti;

9. Ir Pons Dīevs Ēsbēdams
su Moizēsum tare;

10. Saſyſ waifams Izrael, ir
tarſ ſiems: Kad ieſit i jēmg kurrē
aſ jums dūsu, ir tēnay jawnu
pjāuſit, tay turrit wieng pēdē pirs
monū ſawo pjutēs paſ tlebonē at
neſt.

11. Eze tur tas pēds subūtas bu:
ti po aīu Pono Diemo, Pad
jam itiftu; o tai tur Flebons da:
ryt, antrajā diena po Sabbetōs.

12. Ir turrit tą dieną, kad jūsi
pėdas subojams, dėginimo: apies
tą Ponui Dievui padaryt, iš avės
lės tikray sveikės, mittulės,

13. Drauge su walg : apiera,
dwiēm dessētām kwečū : miltū
allējum maišytū, apierai Ponui
Diewui ant saldaus kwapo ; prieg-
tam gērino : apiera, fetwirtā das
liķa saiko (In)wyno.

14. O ne turrit ney joſiðs ſwies
 30s dũn0s ney ſwylũ ney grud0lu
 pirma w0lgit, iſ tai dienai, Fad
 jũs ſawo Diewui apier0s atneſat.
 Tai tur prowa but juſũ waiſũ:
 waiſams wiſſũſe juſũ namũſe.

15. Potam turrit rošót nū an:
trošēs dienōs Sabbatōs, Paip su:
bōjimo : pēdā atrēšet, septynes
ezēlas Sabbatas,

16. Żeśi antrai dienas sėkmōs
Sabbatōs, iŝmanyk penkes dėsimt
dienū turrit rokōti, ir apierawōt
Ponui Diewui ŝwėŝa wala: apiera.

17. O iſ wiſſû ſawo namû tur:
rit apierawot, bytent, du ſubô:
ſimo: ſépalu iſ dwéjû deſetû Ewé:
czû: miltû, raugintû ir ſeptû, pirs
monëms Ponui Diewui.

18. Ir turrit atgabēnti prie
sawo dūno, septynes mittules
arvēles tīfraz sweekas, ir wienā
jaunā jantukā, ir du āwīnu;
tai tur buti Pono Diemo dēginnī:
mo: apiera, walg: apiera bey gerts
mo: apiera; tai yra apiera sal:
daus kwapo Ponui Diemui.

19. Priegs

19. Priegtam turrit dūti oži apierai nī griešus, ir dvi āwi mituli dēkawon; apierai.

20. O Flebons tur tai subūt po draug su dūna pirmonū po ašū Pono Diewo, ir su tiem dwiem āwim; ir tai tur buti šwenta Ponui Diewui, ir Flebonui tekti.

21. Ir tā dienā turrit iššaukt; nēsa ta tur tarp jūšū šwenta wadinta but, Furroj' susieinat i Fruwā, nejokt slūžbōs; darbā ne turrit dirbt. Amžina prowa tur tai jums buti, ant jūšū waiķū, wišsūse jūšū namūse.

22. Bet sawo lauķā nuwalydami, ne turrit abelnay ant lauķo nupjaut, neygi wišlab wišisķay surinkt; bet tai turrit wargdēniems bey swetimēms palikt; aš esmi WJĒšpats, jūšū Diewas.

23. Ir Pons Diews Kalbēdams su Moizēšum tare:

24. Kalbēš su waiķais Izraēl ir saķyš; pirmā dienā sēkmo mēnesio turrit šwentajā trābijimo; Sabbatā paminklui šwēst, Furroj' draugēn susieinat.

25. Tadda ne turrit neyjoct slūžbōs; darbā dirbt, ir turrit Ponui Diewui apierawōt.

26. Ir Pons Diews Kalbēdams su Moizēšum tare:

27. Dešimtā dienā šio sēkmojo mēnesio pra sudērinimo diena, ta tur jūšū šwenta wadinta buti, kad susieitumbit draugēn; tadda turrit sawo kūnā ramdit, ir Ponui Diewui apierawot.

28. Ir ney jokio dārbo ne turrit dirbti šittoj' dienoj'; nēs tai sudērinimo diena, kad jās sudērinti butumbit po ašū WJĒšpatiēs, jūšū Diewo.

29. Nēsa kas sawo kūnā ne ramda toj' dienoj', tas išgaišintins but iš sawo žmonū.

30. O kas tā dienā bille kōkt darbā dirbā, tā aš išgaišisu iš jo žmonū.

31. Todēl ney jokio darbo ne turrit dirbt; tay tur amžina prowa buti jūšū waiķū waiķams, wišsūse jūšū namūse.

32. Tai diddēji jūšū Sabbata, kad sawo kūnā rāmdytumbit. Deswintā dienā to mēnesio apywakarij' turrit šē Sabbatā šwēsti, nū wāķaro iš wēl i wāķarā.

33. Ir Pons Diews Kalbēdams su Moizēšum tare:

34. Kalbēš su waiķais Izraēl, ir tarš: penkioliktaj' dienoj' šio sēkmojo mēnesio yr šwente šētrū iš lapū, septynes dienas Ponui Diewui.

35. Pirmoji diena tur šwenta šauķta buti, kad toje susieitumbit; ney jokio slūžbōs; dārbo toje ne turrite dirbti.

36. Septynes dienas * turrit Ponui Diewui apierawōt; ašmoji diena taipojau tur šwenta šauķta buti, kad susieitumbit draugēn; ir turrit sawo apierā Ponui Diewui dūt; nēs tai surinkimmo diena, ney jokio slūžbōs; darbā ne turrit dirbti. * Jon. 7, 37.

37. Tai pra šwentes Pono Diewo, furres jās per šwentas turrit laispyt, kad susieje draugēn Ponui Diewui apieras dūtumbit, dēginimo; apieras, walg; apieras, gērino; apieras, ir kittas apieras, kōjnā ant scwo dienōs,

38. Bē to, kas Pono Diewo Sabbata, bey jūšū dowanos, bey priežados, ir iš gērōs wālēs dowanos yr, furras Ponui Diewui dūdat.

39. Taipgi penkioliktā dienā sēkmojo mēnesio, lauķū waiķus* su walg, turrit šwente Pono Diewo šwēst per septynes dienas. Pirmā diena

diena yra Sabbata, o ašma diena taipojau yr Sabbata.

40. Ir pirmoje dienoje turrit imti waisū iš gražū mėdziū, pal: mū:šakėlū, bey žalū šakū tātū mėdzu, bey paupjio: glóšnū, ir septynes dienas linšmintis po ašiū Pono Diewo, jusū Diewo.

41. Ir taipo tą šwentę turrit Ponui Diewui kas mėtą šwėst septynes dienas. Tai tur amžina prowa but prie jusū waišū waišū, kad sėkmame mėnesij' taipo šwėstu.

42. Septynes dienas jūs turrit šėtroša iš lapū gywėnt; kas cze: buwys Izraėlije, tas tur šėtroša iš lapū gywėnt.

43. Kad jusū waišū: waišai žinotu, kaip aš waišus Izraėl šėtroša dawjau gywėnti, jūs iš Egipt: to žėmės išwėsdams. Aš esmi WJ:špats, jusū Diewas.

44. Ir Moizėšus apšakė waišams Izraėl. šittas Pono Diewo šwentes.

24. Pėrštyrimas.

Apie žibnyjes, paminklo: dūnas: to: ramonė Diewo bluznijancū, ir žmonū: judėtojų.

Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tāre:

2. Paliepė waišams Izraėl, kad jie prie tawės atgabėntu grūsto czysto allėjaus žibburėnis, kursai aukštay i lampas kas dien' butu aliejamas,

3. Lauke už užkabōs luddijimo, šėtroj' surinšimmo. O Aaronas tai tur pastellet wāšarais bey ryt: meczeis, po Pono Diewo ašiū kas dien; tai t'essie amžina prowa jusū waišū waišams.

4. O jis tur lampas ant czysto listoraus ištaisyt' po Pono Diewo ašiū kas dien.

5. Ir turri kwėczū: miltū imt, o iš tū dwiliša kėpalaczū pakėpt,

dwėjū dessėtku tur kōžnas kėpalais tis buti.

6. Ir turri jūs dėti po šėjis i wieną eilę, ant czysto stalo po Pono Diewo ašiū.

7. Ir turri ant tū uždėt czysto kodylo, kad butu paminklo: kėpalai ugnei Ponui Diewui.

8. Kojną Sabbatą nepalāntinay jis tus tur ištaisyt po ašiū Pono Diewo, iš waišū Izraėl, amžinam derėjimui.

9. O tie tur tekt Aaronui bey jo waišams, tie tus tur walgit šwentoj' wietoj'; nės tai jo šwens tū šwenczause iš apierū Pono Diewo, amūnai prowai.

10. Bet išėjo wien's Izraelitė: niškōs moteriškės junus, kurs Egiptiško wyro waišs buwo, iš waišū Izraėl, ir bārėst abaze su wyru Izraelitėniškū.

11. Ir bluznijo tą wardą, ir kėikė. Tay jė atwede prie Moizės šaus (o jo motina wardu buwo Selomitte, dukė Dibro, gimis nės Dan.)

12. Ir apšakė jė, iš jiems atsakims dūts butu iš burnōs Pono Diewo.

13. O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tāre:

14. Išwėzdiē tą kėikėką iš abas jo, o wiši, kurrie tai girdėjo, kas wo ranšas te uždėd ant jo galwōs ir wiššas surinšimmas jė te užmuš āfmenimis.

15. O sakyt waišams Izraėl: kas sawo Diewui kėikia, tas tus sawo grieką nešot.

16. Kursai * Pono Diewo wars dą bluznija, tas tur mirte mirt; wiššas surinšimmas tur jė āfmes nimis užmušt; kaip swėtims, taip ir czebuwys tur but, kad tą wars dą bluznija tay tur jis mirti.

* Matt. 26, 65.

17. Jey

17. Jey kas koki žmogų užmuša, tas tur mirtę mirti.

18. Alle kas galvija užmuša, tas tur tą užmokėti, kuną už kuną.

19. O jey kas savo artimą pažeidžia: tam reik taip padaryt, kaip jis padaręs.

20. Žaizdą už žaizdą, akį už akį, dantį už dantį; kaip jis žmogų įžeidė, taip reik ir jam padaryt.

* Matt. 5, 38.

21. Tokiu būdu, kad kas galvija užmuša, tas tą tur užmokėti; alle kas žmogų užmuša, tas tur smerkti mirti.

22. Wiena ir ta pati prowa tur jums buti, taip swėtimam kaip ezebuwjam, nės aš esmi WJEŠ pats, jūsų Dievas.

23. O Moizešus tai pasakė waisams Izraelio; ir iswede tą tėti tiktą iš abazų, ir akmenėmis į užmuše. Taip padare waisai Izrael, kaip Ponas Dievas Moizešui buwo liepęs.

25. Pėrsšyrimas.

Upie swenczama ir walnybės mėta.

Su Pons Dievas kalbėjo su Moizešum ant kalno Sinai sakysdams:

2. Kalbėk su waisais Izrael ir sakyk jiems; kad jūs i tą žemę ištėkate, kure aš jums dūsu, tą žemę savo swentes tur Ponui Diewui swęsti;

3. Kad * tu šėšis metus sawą lauką apšėtumbei, ir šėšis metus sawo wyn: kálnį nupjautumbei, ir waisus suwalytumbei;

* 2 M. 23, 10.

4. Alle sėkma mėta tur žemę didde sawo swentę swęsti Ponui Diewui, kuroj tu sawo lauką ne turri apšėti, ne sawo wyn: kálnį nupjaut.

5. O kas po sawo pjutiės, ne sėta ūga, tai tu ne turri suwalyt,

o wyn: kėšes, be sawo darbe ūguses, ne turri surinkti; kadangi tai swenczams mės yra tās žemės.

6. Bet swentimā žemės jūs to turrit laikyt, kad tu waisaus walgitumbei, sawo bernas, sawo ilugine, sawo samdininkas, sawo namisškis, sawo swėtimajis patamę.

7. Sawo galwijai, ir kas tik gywa sawo žemėj; wissi waisus tur walgiui tekt.

8. O tokiū swenczamū mėta turri rofoti septynis, kad septyni mėtai septynis kartus rofūjami butu; ir czėsas tū septynū swenczamū mėtū padaro fėures dėsims tis bep dewynis metus.

9. Tadda turri trėbomis dūt trūs byt per wissą jūsų žemę, dėsims tą dieną sėkmojo mėnesio paczų dienų suderėjimo.

10. Ir turrit penktą dešimtą mėtą swentit, ir turrit ji wadit: walnybės mėtą žemėj wissiems cze gywėnantiems; nės tai jūsų gryšt: metis, tame tur kėžnas jūsų gryšt pas sawo turtą ir pas sawo gimminę.

11. Nės penktas dešimtas mėts, tai jūsų gryšt: metis. Jūs ne turrit sėt, neygi to, kas ne sėta užauga, suwalyti, neygi to, kas ne dirbus užauga wyn: kálnij, rinkti;

12. Nės gryšt: metis, tur jums swentu but; alle jūs turrit to walgit, kę lauks nės.

13. Tai gryšt: metis, kurreme kėžnas wėl tur atgaut, kas jo yr.

14. Taiqi jey tu kę sawo artimui pardūdi, arba iš jo kę perki, tay * ney wiens ne tur sawo broli nugauti.

* 1 Tess. 4. 6,

15. Bet rofūjant nū gryšt: meczio turri tai iš jo virkti; o

kaip

Ėaip mėtai potam nėsti gal, taip brangej jis taw tur pardūti.

16. Pagal daugumma mėtū turri tu prėkė didint, o pagal mėtū majumma turri tu prėkė pigint, nės jis taw tur, Ėaip gal atsiwa: dūt, pardūti.

17. Togidėl idant ne nuskaudif ney wiens sawo artima, bet bijo: Ėis sawo Diemo, nės aš esmi WJĖpats, jusu Diemas.

18. Todėl darykit pagal mano istatimus, ir pildikit mano pro: was, Ėad pagal tas darytumbit; Ėad be baimės jėmėj gywėnt galė: tumbit.

19. Lėsa jėme tur jums sawo waisus dūt, Ėad ganóley walgit' turrėtumbit, ir toj' be baimės gy: wėntumbit.

20. O jey tu sakytumbei: Ėa mes walgisim sėkma mėta? nės tadda ne sėjam, taipjaugi ney jo: Ėiū jawū ne pjaujam;

21. Tay aš sawo jėgnonei sėk: tame mėte ant jusu paliepsū Ėad trijų mėtū jawū padarytu

22. Kad sėtumbit ášma mėta, ir sėnū jawū walgitumbit, iš i: dewinta mėta, Ėad sėnojo walgitumbit, iškė wėl šwiežū jawū su: laufus.

23. Todėl laufą ne turrit par: dūt amžinay, nės ta jėme yr ma: nōji; o jūs este swėtimi bey swe: czei po mano ašiu.

24. O wissoj' jusu jėmėj' turrit dūt atwadūt jėmę.

25. Kad tawo brolis pawargsta, ir taw pardūst sawo turtą, o ar: czausas jam gentis ateit tai išwa: dūt, tay tur jis " išwadūt, Ėa jo brolis pardawęs. *Rut. 4, 2. 2c.

26. Alle jey Ėas ne tur wado: tojo, o sawo ranĖa tief gal išrašt, Ėad Ėokia dalt išwadūtu;

27. Tay reik rofūti nū to mēto, Ėad jis pardawę, o pardūtojai at:

stanĖus metus wėl pardūt, Ėad jis sawajė turtą wėl atgāntu.

28. Alle jey jo ranĖa ne gal taip daug surašt, Ėad dalyĖa jam wėl tektu, tay tur tas pardūtas dāikts ranĖoje pirkusojo but, iškė gryšt: meczio; tame tai tur atstot, ir jis wėl sawo turtą atgānt.

29. Kas butą gywėnamą par: dūst widdurij' miesto muro sto: wint, tas wissą mėta tur czėso, tą wėl atwadūt; tay tur tas czėsas but, Ėurrem jis gal atwadūti.

30. O jey jis ne atwadoj' wissam mėtui dar ne išėjus, tay pirkėsis jė amžinay tur palaiĖyt, ir jo wai: kū waiĖai, ir ne tur walnay at: gryšt gryšt: metij'.

31. Alle jey butu butas Ėofame Ėieme, murais ne aptwėrtame, tą reik su jėmės laufais lygey rofūt, ir tur wėl wálnas buti, ir wal: nay atgryšt gryšt: metij'.

32. Miestai Lewitū, bey butai miestūse, Ėurrūse jū turtas yr, wissadōs išwadūtin.

33. Kas Ėa iš Lewitū atwadūja, tas tai tur palėist gryšt: metij', ar jis butu butą, arba miestą turrėjes; nės butai miestūse Le: witū yra jū turtas tarp waiĖū Izraėl.

34. Alle jū miestū laufą ne reik pardūti; nės tai jū dalyĖas am: žinay.

35. Kad tawo brolis pawargsta, ir prie tawo šaliės blogyn eit, tay tu turri jė priimt, Ėaip Ėofk swėtimą arba swėczą, Ėad gywėn: tu pagal tawę.

36. O ne turri nūmū iš jo imti, ney užkaupū, bet turri bijotis sawo Diemo, Ėad tawo brolis pas tawę pasilaiĖyti galėtu.

37. Lės tu ne turri jam sawo pinnigus ant palúfanū, ney sa: wo walgio ant užkaupū išdūt.

38. Bėis

38. Tėš aš esmi **WJĖšpats**, jūsų Dievas jus iš Egipto: žėmės išvėdėšis, kad jums tą žėmę Kanaan dūczau, ir jūsų Dievu buczau.

39. Kad tavo brolis pawargsta pas tave, ir tam parsidūda, tay tu ne turri jį dūt šlužit, kaip padūnq;

40. Bet ney koks samdininkas bey swėczas jis tur pas tave but, ir iškė gryšt: meczui pas tave šlužit.

41. Tadda jis tur wálnas nū tawę išeit, ir jo waiškai su jūm', ir tur atgryšt į sawo gimminę, ir į sawo tėwiškę.

42. Tėš jie yr mano šlužau: ninkai, kurrus aš iš Egipto: žėmės išvėdžiau; todėl ne reik jūs padūniku budu pardūti.

43. O * ne turri aštrey ant jų ponawot, bet sawo Diewo bijotis.

* Ezei. 6, 9. Kol. 4, 1.

44. Alle jey nori padūniku ber: nū bey šlužinū laikyt, tay turri jūs pirkt iš pagonū, kurrie aplink jus yra;

45. Jš sweczū, kurrie swėtimai tarp jūsų yra, ir iš jų waiķū waiķū, kurrie jiems pas jus, jūsų žėmėj' gėma, tus jūs turrit saw laikyt per padonus.

46. Ir turrit jūs apturrēt, ir jūsų waiķai po jūsų sawiškay wis: sadōs, tus turrit kaip padoniskus bernus laikyti; alle ant jūsų brolū, waiķū Izrael, ne tur ney wiens ant Pitts Pitts ponawōt aštrey.

47. Kad koks swėtims, arba swėczas pas tave diddyn eit, o tavo brolis prie jo šalīs pawargsta, ir tam swėtimam arba sweczui tavo, arba kurram jo gimminės parsidūda:

48. Tay jis po sawo parsidawimo walg turrēt, wēl wálnu pasloti; ir gal jį wiens jo brolū atpirkt,

49. Arba jo dėdžus, arba dėdžaus sunus, arba Pitts jo artims jāusas gentis, jo gimminės; arba jey jo patiēs ranka tiek užpelna, tay tur jis atspirkt.

50. O tur su sawo pirķėju roķūt nū to mėto, kurreme buwo parsu dāwęs iškė gryšt: meczui; o pins nigai tur pagal škaitlu mėtū jo parsidawimo roķūjami but, ir tur sawo dienōs pėlnq iš wijsio to czėso, drauge troķūti.

51. Jey dar buta daug mėtū iškė gryšt: meczio, tay jis pagal tą jo daugiaus atspirkimui tur dūt, kaip jis pirķts yra.

52. Alle jey maž mėtū dar yr iškė gryšt: meczio, tay taipojau pagal tus tur dūt saw atpirkimui; ir tur sawo dienōs pėlnq drauge roķūt į mėtū mėtq.

53. Ir ne turri dūt aštrey ant jo ponawōt po tavo aķiū.

54. Alle jey toķiu budu ne atspirķs, tay jis gryšt: metij wálnas tur išeit, ir jo waiķai su jūmi.

55. Tėš waiķai Izraelo mano yra šlužau: ninkai, kurrius iš Egipto žėmės išvėdžiau. Aš esmi **WJĖšpats**, jūsų Dievas.

26. Pėrskyrimas.

Pagrumūditi keikimmai, o pažadėta žėgnone.

Jūs ne turrit saw padaryt bals wōnū, ney abrozū; ney stulpus saw ne turrit pakēlt, ney paminklo ākment statyt sawo žėmėj, prie jų melstis; nės aš esmi **WJĖšpats**, jūsų Dievas.

2. Laikykite mano Sabbatas, ir bijokities mano šwentybės. Aš esmi **Ponas** Dievas.

3. Jey mano istatimū klausysite, ir mano prisākimus laikysite ir dārysit:

4. Tay jums lytaus dūsu tikru czėsu, ir žėme tur dūt sawo ūglit

ir laužo mėdžei savo waijns nešt;

5. O kulės cėšas priteks iškėi wynn: rantišaus; o wynn: rantišius turrės pritekt iškėi sėjamui cėšui, ir dūnòs pilnay turreit, ir be baimės gywėsite savo žėmėj'.

6. Aš pakąju suteisū jusū žėmei kad mėgotumbit, ney wienam jus ne gandinant. Aš žwėris drąskans cėšs iškėi jusū žėmės išwarysu, o ney joks kardas ne eis per jusū žėmę;

7. Jūs savo neprietelus wysit; o jie po jusū akiū turrės kardu prapult.

8. Penkt iškėi jusū tur šimtus wyt, o šimts jusū tur dėsimt tūkstan: cū praweikti; nės jusū neprietelei turrės po jusū akiū kardu prapult.

9. O aš prie jusū prisišreipės, dūnū jums augt ir išsiplātīt; ir savo suderėjimą jums atesėsu.

10. Ir turrėsit pėrnyškėzo walgit; o šwėjam užėjus, pėrnyškėti pamest.

11. Aš savo namus tarp jusū turrėsu; ir mano dušia jusū ne pames.

12. Ir pas * jus pasiliksu, ir jusū Diewu busu, o jūs mano žmonemis busite. * 2 Kor. 6, 16.

13. Nės aš esmi WJėpats, jusū Diewas, išwėdėsis jus iškėi Egiptu: žėmės, kad ne butumbit jiems per bėrnus; ir jusū jungą sulaužės dawjau jums waiškėzot atšietėjusiems.

14. Alle jey manės ne klausysit ir ne pildisit wišius šittus prisakimus,

15. O mano istatimus nieku wersit, ir jusū dušia mano prowas pames, ne darydami pagal wišius mano prisakimus, suderėjimo mano ne atbodami:

16. Tay ir aš jums taip padarysu; aš jus atlankysu išgasczu, ap: tinninu ir druggiu, kad jusū gynn: jei pagestu, ir kun's apalptu. Jūs turrėsit savo sėklą noprosnay sėt, o neprietelei jusū jė turrės suėst.

17. Ir aš savo wėidą priėš jus statysu, ir busit išmušti po akiū jusū neprietelū; ir kurrie jusk ne kencza, tie tur apt jusū ponawót, ir turrit bėgt, ney wienam jus ne wėjant.

18. O jey be to taczaus man dar ne klausot, tay aš dar septy: neropay to daugiaus padarysu, jus dėl jusū griekū forawot.

19. Kad jusū pasipātimą bey piet: sprandystė laušezau. Ir padarysu jusū dangų kaip gellejt, bey jusū žėmę kaip wārą;

20. Ir jusū proce ir dārbas tur prapult, kad jusū žėme savo ūglī ne dūtu, ir žėmės mėdžei savo waisū ne neštu.

21. O jey jūs man priėšysities, manės ne klausydami, tay to dar septyneropay daugiaus padarysu, jus ištikti dėl jusū griekū.

22. Ir i jus šąsu pištas žwėris, tos tur jusū kudikius suėst, ir jusū galwėjus sudraskit, ir jus išrėtit; ir jusū wieskėlei pūsti pastos.

23. O jey jūs tūmi dar ne dūsities nū manės pasibaust, ir man pasipriėšysities:

24. Tay ir aš jums priėšysūs, ir jus dar septyneropay daugiaus ištėksu, jusū griekū dėley.

25. Ir atkeršijimo kėrdą ant jusū užwėsu, tas mano suderėjimą atkeršis. O norint jūs i savo miestus susirinksit, taczau aš mārą i jus šąsu, ir jus i jusū neprietelū rantišas padūsu.

26. Tadda aš jums dūnòs žos pòstą pagadisu, kad dėsintis moterū jusū dūną turrės wiename pėczuje

pēcūje kēpti, o jūšū dūna turrēst swarczeis išswērti; o wālgidami taczans ne priwālgisite.

27. O jey tūmi man dar ne klansysit ir man priēšysities:

28. Tay ir aš jums diddey supys kēs priēšysūs, ir jus dar septyne: ropay daugiaus forawosu dēl jūšū griekū.

29. Kad turrēst miesā sawo sunū bey dukterū ēsti.

30. Ir išnietisū jūšū anēštybes, ir jūšū abrozus išgaišisū, ir jūšū lawonus ant jūšū balwonū uz: mēšū; ir mano dušia jus wissay ne kēs.

31. Ir jūšū miestus pāstus padarysu, ir jūšū šwentybēs baņny: czaa pargrānsu, ir jūšū saldaus kwapo ne ūstisū.

32. Tai po jūšū zēmē pāstā padarysu, kad neprietelei jūšū, toj gywēnā, to pērsigās.

33. Alle jus tarp pāgonū išbarstisū, ir karda ištāukšu i jūšū uz: pakalt, kad zēme jūšū turrēs pāsta buti, ir jūšū miestai sugaišinti.

34. Tadda zēmei itiks jōs šwentims, pakoley pūsta gul, ir jūs neprieteļu zēmēj este; ir mielay tadda zēme šwes, ir jei itiks jōs šwentimas,

35. Pakoley pūsta gul; todēl, kad ji ne galējo šwest, kaip jums reikējo jei dūt šwesti, toje gywēdami.

36. O liķkusiems iš jūšū aš širdi padarysu nusiminnuse jū neprieteļu zēmēj, kad jūs lāpas pasijuddin: s paguis, ir to bēgs, ney wējent jūs kardu, ir prapuls, ney wienam ne wējent,

37. Ir pūlinēs ant Pitts Fitte lygey kaip nū kardo, o taczau ney wieno ne guiti. O jās ne drysit ney stēngtis priēš sawo neprieteļus.

38. Ir turrit prapulti tarp pāgonū; ir jūšū neprieteļu zēme jus suēs.

39. O dar liķkusiēji iš jūšū tur nusidējimūse sawo apalpt neprieteļu zēmēj; ir sawo tēwū nusidējimūse ir tur apalpt.

40. Taddagi jie išpažys sawo nusidējimūse, ir sawo tēwū nusidējimūse, kurreis jie priēš manē sūs griēšijo, ir man priēšijosi.

41. Dēlgi to ir aš jiems priēšisūs, ir jūs pawarysu šalin i jū neprieteļu zēmē; tēnāy juš jū ne apjāustitoji širdis lenšis, ir tadda jie forawōnē sawo nusijengimū turrēs uz gēr priimti.

42. O aš minnēsu sawo derējimo su Jokubu, bey sawo derējimo su Jzakū, bey sawo derējimo su Abraomu, ir tōs zēmēs minnēsu

43. Jū paliktosēs, ir kurrei jū šwentim's itinka, kadangi jū dēl ley pāsta be gul, ir jiems forawos nes jū nusijengimo itinka, todēl, kad jie mano prowas niekino, ir jū dušia mano ištātimū wissay ne klause.

44. Ir jiems jau neprieteļu zēmēj b'ēsant, aš taczau jūs ne pameczau; ir nesibodziūs jū tai po kad jie butu prapūlē ir mano šus derējims su jeis jau nieko ne gillātu, nēs aš esmi WJēšpats, jū Diewas.

45. Ir aš apie jūs minnēsu sawo pirmojo derējimo, kaip jūs iš Egipto zēmēs išwēdzau, po aš mis pagōnū, kad aš jū Diews bucza, aš Ponas Diewas.

46. Tai yra ištātimai, ir prowas ir prisakimai, kurreis Pons Diews tarp sawes ir tarp waišū Izrael states ant kalno Sinai per ranfā Moizešaus.

27. Pėrskyrimas.

Apie priejadas ir dešėtines.

Sr Dons Dievas kalbėdams su Moizėsum tare:

2. Kalbėk su vaikais Izrael, ir sa'y^o jiems: Kad kas Ponui Dievui ypatiską priejadą dūda, sawo kuną pažadėdams;

3. Tay tą taip brangiev reik laišk: vyriską galvą dvidešimt mėtū ir i šeštą dešimtą mėtą, turri werta laišk, penkis dešimtis sidabro syklū pagal šventinyczės syklą.

4. Moteriską galvą tris dešimt syklū.

5. Uū penkiū mėtū ir dvidešimt, turri jį wertą laišk, dvi dešimt syklū, jey butu vyriskis; o jey moteriske, dešimt syklū.

6. Uū wieno mėnesio ir penkiū turri jį wertą laišk, penkis sidabro syklus, jey vyriskis; o jey moteriska galwa, trijų syklū sidabrinnū.

7. Alle jey jis šėsis dešimtis mėtū sulaukęs ir daugiaus, tay turri jį wertą laišk, penkiolika syklū, jey vyriskis; o jey moteriske dešimt syklū.

8. O jey jis ne tur tief užmojėt, tay tur jissai pas fleboną nuėit, o flebons tur atėadit, Fieš werts; o tur jį tiefo wertą laišk, Fieš ranka to pasizadėjuso užpelnyti gal.

9. Alle jey tai yra galwijas, i apierą Ponui Dievui tinkas, wislab, kas to Ponui Dievui dūdam, šwentu yr.

10. Uė turri tą mainyti ney pėrkeist, Foki gėrą už ne gėrą, arba Foki negėrą už gėrą. Alle jey tai kas mainys, galwiją už galwiją, ta abbu Ponui Dievui tur but pašwentitu.

11. O jey tas galwijas ne czyst's, Furri ne galli Ponui Dievui apie

rawot, tay reik jį pas fleboną nuwest,

12. O flebons tur sašyti, ar jis gėrs ar ledas; ir kaip flebons išranda, taip tur pašlikt.

13. Alle jey jį kas nor išwadūt, tas tur penktą dalyką aušėczaus, kaip atėudita dūt.

14. Jey kas sawo butą šwentin, kad Ponui Dievui šwentits butu, tą tur flebons išraš, ar jis gėrs ar ledas esas; o Fieš flebons jį sašo wertą, taip tur pašlikt.

15. Alle jey tas, Fursai jį šwentino, jį nor atwadūt, tay jis tur penktą dalyką aušėczaus dūt pinigū, ne kaip werts laiškys buwo, tai tur jam tekti.

16. Kad kas dalyką dirwės nū sawo tėwisėš Ponui Dievui pašwentin, tay jo wertybė reik išrašti, Fieš jis naudės nėša; jey ant jo užauga miešū Omors, tay jis wertas yra penkis dešimtis sidabro syklū.

17. O jey jis sawo dirwą pašwentin nū patiės gryšt: meczio, tay tur jį werta buti po sawo wertybės.

18. Alle jey tą po gryšt: meczio pašwentino, tay flebons tur roškūt pagal busenczus metus, ir gryšt: meczio, ir iš to piggėsnę išraš.

19. O jey tas, Furs jį pašwentinęs, tą dirwą nor išwadūt, tay jis tur penktą pinnigū dalyką užprėkti aušėczaus dūti, tay tur jam tekti.

20. O jey jis ne nor tą atwadūt, bet tą pardūda Fittam, tay jau ne tur jis tą atwadūt,

21. Bet ta dirwa, kad gryšt: meczio, tij walna išeit, tur Ponui Dievui šwenta but, kaip dirwa Fokia Furri prapūlusi yra, ir tur flebonui i tėwisėš dalyką tekti.

22.

22. Alle jey kas dirwā Ponui Diewui šwentina, kurre jis pirkes, o ne ēsanczē sawo tēwišfēs dali,

23. Tay flebons tur tā iškroūt, kiefō ta werta, iē gryšt; meczui; o jis tā paczē dienā tur tā kaštunkā dūti, kad Ponui Diewui šwentita butu.

24. Alle gryšt; metij' wēl tur tam gryšt, iē kurrio tā pirkes, kad jo tēwišfēs dalyfēs žēmėje butu.

25. Kožna prēfio wertybe tur daroma but pagal syklā šwentybēs; o syklas werts dwidešimt Gēra.

26. Pirmdēli galwijū, jau be to Ponui Diewui pareinanti, ne tur ney wiens Ponui Diewui pašwentit, ar butu jis jāntis ar awis; nēs tai Pono Diewo yr.

27. Alle jey tas galwijas kam me neczystas butu, tay reik jē iškroūt, kief jis werts o dar aušezaus dūt penktā dalykā. Jey jis ne nor iškroūt, tay reik jē padūt, kief jis wertas.

28. Ne reik tū daiktū, kurrie ant Diewo garbēs pūlasti, pardūt

ney iškroūt, ka kas Ponui Diewui padūt, iē wis ko sawojo, ar butu tai žmogus, ar galwijas, arba tēwišfēs dirw's. Lēs kožnas Diewui paširtas dāiktas yr šwentū šwenzausas Ponui Diewui.

29. Neigi ne reik Diewui paširtaj žmogū iškroūt; bet jis tur smerczu mirti.

30. Wissos * dešėtines žēmėje, taip lauko seklōs, kaip ir mēdžū waisaus Ponui Diewui pūlasti, ir tur jam šwentos but.

* 4 M. 18, 21.

31. O jey kas sawo dešėting nor iškroūti, tas tur penktā dalykā aušezaus dūt;

32. Ir wissos dešėtines iē ban dōs bey iē awjū, ir kas po ryškite eit, tai šwenta dešėtine Ponui Diewui.

33. Ne reik klāust, ar tai gera, arba ledaka, neigi ne reik mainyt o jey kas tā mainys, tay abbu tur šwentita, ir ne iškroūtu buti.

34. Tai tie prisakimai Pono Diewo Moizešui paleptieji, waisams Izrael, ant kalno Sinai.

Galas trėczujū knygū Moizešaus.

Retwirtos Knygos Moizešaus.

1. Pėrskyrimas.

Sustaitimas wėrū i waiskā eiti tinkančujū, tarp waisū Izrael.

Sur Pons Diews Palbėjo su Moizešum pūšezoje Sinai, šėtroj' surinkimmo, pirmā dienā antrojo mėnesio, antrāj mēstā jiems iē Egipto žēmės išejus, ir tare:

2. Sustaitykita gálwas wissos surinkimmo waisū Izrael, pagal

jū gimmines, ir jū tėwū namus bey wardus, wislā, kas woryškū yra, pagal jū gálwas;

3. Kas dwidešimt metų ir senėsnis yr, ir i waiskā eiti tinkā Izraeliē; ir turrita jūs skaityt' pagal jū pulkus, tu bey Aronas.

4. Ir turrita priimt prie jumna iē kožnōs gimminės po wienā woryšnį ant sawo tėwo namū.

5. O

5. O tai yra wardai wyrėsnujū, Purrie pagal jus tur stowėti; iš Ruben t'essie Elizur, sunus Se-
dent;

6. Iš Simeon t'essie Selumiel, sunus Zuri Sadei;

7. Iš Juda t'essie Naassons, su-
nus Amminadab;

8. Iš Isasar t'essie Nataneel, sunus Zuar;

9. Iš Sebulon t'essie Eliab su-
nus Elon;

10. Iš waikū Jozėpo, iš Epraim t'essie Elisama, sunus Ammiud; Iš Manasse t'essie Gamliel, sunus Pedazur;

11. Iš Benjamin t'essie Abidan, sunus Gideoni;

12. Iš Dan t'essie Nieser, sunus Ammi Sadai;

13. Iš Ašer t'essie Pagiel, su-
nus Ofram;

14. Iš Gad t'essie Eliasaps, su-
nus Deguel;

15. Iš Napтали t'essie Aira, su-
nus Enan;

16. Tai yra wyresnieji surin-
kimmo, wyresnieji gimminėsa sa-
wo tėwū, Purrie galwos ir kun-
gaikščzei buwo Izraėlije.

17. O Moizešus bey Aaronas priėme jūs prie sawės, kaip cze wardais šaukti.

18. O surinko ir wissą pulką pirmą dieną antrojo mėnesio, ir rokėwo jūs pagal užgimti, pagal jų gimmines, ir tėwū namus bey wardus, kas dwidešimt metų ir senėsnis buwo, pagal jų galwas;

19. Kaip Pons Diews Moizėšui buwo liepės, ir rokėwo jūs pa-
czioje Sinai.

20. Waikū Ruben, pirmojo Izraėlio sunaus, pagal jų užgim-
ti, gimmines, jų tėwū namus, bey wardus, pagal jų galwas, rožnas wiens, kas tik wyrigėiū

buwo, dwidešimt metų ir senėsnū, o i waiką eiti tinkanczujū

21. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Ruben, keturos dėsintis ir šeši tukstanczei, ir penki šimtai.

22. Waikū Simeon pagal jų už-
gimti, gimmines, jų tėwū namus, šaitlu ir wardus, pagal jų gal-
was, rožnas wiens, kas tik wyr-
igėiū buwo, dwidešimt metų, ir
dar senėsnū, o i waiką eiti tin-
canczujū

23. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Simeon penkios dėsintis ir de-
wyni tukstanczei, ir trys šimtai.

24. Waikū Gad, pagal jų už-
gimti, gimmines, jų tėwū namus
ir wardus, dwidešimt metų ir se-
nėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

25. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Gad keturos dėsintis ir penki
tukstanczei, šeši šimtai ir penkios
dėsintis.

26. Waikū Juda pagal jų už-
gimti, gimmines, jų tėwū namus
ir wardus, nū dwidešimt metų ir
senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

27. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Judo, septynios dėsintis ir ke-
turi tukstanczei, ir šeši šimtai.

28. Waikū Isasar, pagal jų
užgimti, gimmines, jų tėwū na-
mus bey wardus, nū dwidešimt
metų ir senėsnū, i waiką eiti tin-
canczujū

29. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Isasar, penkios dėsintis ir
keturi tukstanczei, ir keturi šimtai.

30. Waikū Sebulon pagal jų
užgimti, gimmines, jų tėwū na-
mus bey wardus, nū dwidešimt
metų ir senėsnū, i waiką eiti tin-
canczujū

31. Buwo štaityti prie gimmi-
nės Sebulon, penkios dėsintis
ir septyni tukstanczei, bey keturi
šimtai.

32. Waikū

32. Waikū Jozepo, iš Epraim, pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

33. Buwo šaityti prie gimminės Epraim, keturios dešimtis tuštanczei, ir penki šimtai.

34. Waikū Manasse, pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

35. Buwo prie gimminės Manasse šaityti, trys dešimtis ir du tuštanczu ir du šimtu.

36. Waikū Benjamin, pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

37. Buwo šaityti prie gimminės Benjamin trys dešimtis ir penki tuštanczei, ir keturi šimtai.

38. Waikū Dan pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

39. Buwo šaityti prie gimminės Dan, šešios dešimtis ir du tuštanczei bey septyni šimtai.

40. Waikū Ašer pagal jū užginti, gimminės, ir jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

41. Buwo šaityti prie gimminės Ašer, keturios dešimtis ir viens tuštantis, bey penki šimtai.

42. Waikū Naphtali pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

43. Buwo šaityti prie gimminės Naphtali, penkios dešimtis ir trys tuštanczei, bey keturi šimtai.

44. Tai yra tie, kurrus Moizėsus bey Aaronas rošawo, po

draugey annie dwylka kunkaišis pagal jū užginti, gimminės, jū tėvū namus bey wardus, nū dwidešimt metų ir senėsnū, i waiką eiti tinkanczujū

45. O wissa rošaba waikū Izrael pagal jū tėvū namus, nū dwidešimt metų ir senėsnū i waiką eiti tinkanczujū, Izraeliye,

46; Tū buwo, šeši šimtai tuštanczū, ir trys tuštanczei penki šimtai ir penkios dešimtis.

47. Alle Lewitai pagal jū tėvū gimming ne buwo drauge su jeis rošūti.

48. O Pons Dieus Kalbėjo su Moizėsum sakydams;

49. Gimmine Lewi tu ne turri šaityt, ney jū šaitlu pridėti prie waikū Izrael;

50. Bet turri jū priširt, prie daboti šetrą luddijimo, bey prie wissū ryfū, ir prie wisso, kas ten pareitis. O jie tur namus nešoti, ir wissus ryfus, ir tur tū pridai bōti bey aplinē tus namus apsištoti.

51. O Kaip czėsas bus trauktis, tay tur Lewitai tus namus ardyti. O Kad abazui wėl reik apsištot, tay jie tus namus tur sustatyt. O jey fitts priširtis jiems, tas tur mirti.

52. Waikai Izrael tur apsištot, kožnas wietoje sawo apsištojimo, ir prie farunės sawo pulko.

53. Alle Lewitai tur apsištojimo wietą saw padaryt aplinē namus luddijimo, Kad ne užetu papyrim's ant wisso pulko waikū Izrael; todėl tur Lewitai sargybe pilnawot prie namū luddijimo.

54. Ir waikai Izrael dāre wislab, Kaip Pons Dieus Moizėjui buwo liepės.

2. Pėrskrimas.

Dawānas ištamas, kairo mailai Izrael sawo abazus turėjo degti.

Ir Pons Dieus Kalbėjo su Moizėsum bey su Aaronu sakydams:

2. Waik

2. Waišai Izrael tur sawo abazą statyti ties šėtra surinkimmo aplinkuy, kožnas po sawo Farūnūs bey ženklū, pagal sawo tėwo namus.

3. Į rytus tur sawo abazą statyt Juda su sawo Faruna bey su sawo pulku; jų vyrėsnis Laassons sunus Aminadab,

4. O jo pulkas, iš wisso septyniuos dėsintis ir keturi tukstanczei bey šeši šimtai.

5. Pagal tą tur sawo abazą statyt gimmine Izasbar; jų vyrėsnis Uatanėėlas, sunus Zuar,

6. O jo pulkas iš wisso penkios dėsintis ir keturi tukstanczei, bey keturi šimtai.

7. Priegtam gimmine Sebulon; jų vyrėsnis Eliabs, sunus Elon,

8. Jo pulkas iš wisso penkios dėsintis ir septyni tukstanczei, bey keturi šimtai.

9. Kad wissū prie pulko Juda rokojamųjų butu iš wisso šimtas bey aštunios dėsintis ir šeši tukstanczei, bey keturi šimtai, prie jų pulko rokojamųjų; ir tur pirma trauktis.

10. Į pietus tur gullet šėtra bey Faruna Ruben, su jų pulku; jų vyrėsnis Elizur, sunus Sideur,

11. Ir jo pulkas, iš wisso keturiuos dėsintis ir šeši tukstanczei, bey penki šimtai.

12. Pagal tą tur sawo abazą daryti gimmine Simeon; jų vyrėsnis Selumiel, sunus Zuri Saddai,

13. O jo pulkas, iš wisso penkios dėsintis ir dewyni tukstanczei bey trys šimtai.

14. Priegtam gimmine Gad, jų vyrėsnis Eliasape, sunus Reguel,

15. O jo pulkas iš wisso keturiuos dėsintis ir penki tukstanczei, šeši šimtai, ir penkios dėsintis;

16. Kad wissū prie pulko Ruben rokojamųjų butu iš wisso, šimtas ir penkios dėsintis ir wiens tukstantis, keturi šimtai bey penkios dėsintis, prie jų pulko rokojamųjų; o tur antri but, issitraukiant.

17. Potam tur šėtra surinkimmo trauktis su abazu Lėwitū, pastim widdurij' abazū; o kaip saw abazą statys, taip tur ir trauktis, kožnas sawo wietoj' po sawo Farunūs.

18. Į wakarūs tur gullet šėtra bey Faruna Epraimo, su jų pulku; jų vyrėsnis tur buti Elisama sunus Ammiud,

19. O jo pulkas iš wisso keturiuos dėsintis tukstanczei bey penki šimtai.

20. Pagal tą tur sawo abazą statyt gimmine Manasse; jų vyrėsnis Gamliel, sunus Qedazur,

21. Jo pulkas iš wisso trys dėsintis tukstanczei ir du, bey du šimtai.

22. Priegtam gimmine Benjam; jų vyrėsnis Abidan, sunus Gideoni,

23. Jo pulkas iš wisso trys dėsintis ir penki tukstanczei bey keturi šimtai.

24. Kad wissū prie pulko Epraimo rokojamųjų butu iš wisso šimtas ir aštuni tukstanczei, bey wiens šimtas, prie jo pulko rokojamųjų; ir tur trecieji but issitraukiant.

25. Į šaurę tur gullet šėtra bey Faruną Dano su jų pulku; jų vyrėsnis Mieser, sunus Ammi Saddai,

26. Jo pulkas iš wisso šešios dėsintis ir du tukstanczei, bey septyni šimtai.

27. Pagal tą tur sawo abazą statyti gimmine Ašer; jų vyrėsnis Pagieli, sunus Ofra,

28. Jo

28. Jo pulkas iš wisso kėturios dėsims ir wiens tuštantis, bey penki šimtai.

29. Priegtam gimmine Naphtali; jų wyresnysis Ayras, sunus Enan,

30. Jo pulkas iš wisso penkios dėsims ir trys tuštanczei, bey keturi šimtai.

31. Kad wissū prie pulko Dan rokojamūju butu iš wisso šimts ir penkios dėsims bey septyni tuštanczei, ir šeši šimtai; o tur pastatinni but, išsitraukiant, su sawo Faruna.

32. Tai yra skaitlus waikū Izrael, pagal jų tėvū gimmines, bey abazus, su sawo pulkais; šeši šimti tuštanczei, ir trys tuštanczei, penki šimtai bey penkios dėsims.

33. Alle Lewitai ne buwo drauge skaityti i sustaitimmą waikū Izrael kaip Pons Diews Moizešui buwo liepes.

34. O waikai Izrael dāre wislagi, kaip Pons Diews Moizešui buwo liepes, ir abazą saw pastate po sawo Farunomis, ir išsitraukę kožnas sawo gimminėj, pagal jų tėvū namus.

3. Pėrsfyrimas.

Lewitū sustaitims, ir jų služma; pirmgimjū išmadojimas.

Tai yra gimmine Arono bey Moizešaus tū czes, kaip Pons Diews su Moizešum kalbėjo ant kalno Sinai. *2 Moiz. 6, 23.

2. Ir tai wardai sunū Arono: pirmgimėsis Nadobs potam Abiu, Eleazar ir Itamar.

3. Tai wardai sunū Arono, furrie i klebonus mōstiti buwo, ir jų rankos pilditos kunigystei.

4. Alle * Nadabs bey Abiu numirre po akiū Pono Diemo, kaip swētima ugni apierawōjo po akiū Pono Diemo. puščioj Sinai, ir

ne turrėjo sunū. O Eleazar bey Itamar pilnawōjo kunigystę po sawo tėwu Aronu.

*1 Mus. Kar. 25, 2.

5. O Pons Diews kalbėdams su Moizešum tare:

6. Atgabėnk gimminę Lewi šen, ir statyk jų pas wystupą Aroną, kad jam služitu,

7. Ir jo, bey wisso surinkimmo sargybę pilnawōtu, pas šėtrą surinkimmo, ir služitu prie služmōs namū.

8. Ir kawotu wissus rykus šėtrōs surinkimmo, ir sargybę waikū Izrael, služit prie služmōs namū.

9. Ir turri Lewitus Aronui ir jo sunums priskirti per domaną iš waikū Izrael.

10. O Aroną bey jo sunu du turri statyt, kad sawo kunigystę pilnawōtu. Jey swētims priskis, tas tur mirti.

11. O Pons Diews kalbėdams su Moizešum tare:

12. Sztay, aš Lewitus ėmėjau iš waikū Izrael, už wissus pirmgimmus, motinōs žywātą atwėrenczus tarp waikū Izrael, taip, kad Lewitai tur mano buti.

13. Nėsa * pirmgimjei mano yra, iš to czes, kaip kožną pirmgimį mī žudėjau Egipto žēmėj, tū czes skwentinau saw kožną pirmgiminį Izraelij, pradėjus nū žmonū iškigalwijū, kad jie manieji butu. Aš Pons Dievas.

*2 Moiz. 13, 2.

14. O Pons Diews kalbėdams su Moizešum puščioje Sinai tare:

15. Pėrskaityk waikus Lewi pagal jų tėvū namus, bey gimmines, wis ką, kas tikt wyriškū yr, wieno menesio senū, ir senėsnus.

16. Taip skaitė jų Moizešus pagal Pono Diemo žodį, kaip jis buwo liepes.

17. O

17. O waikai Lewi šittie buwo sawo wardu: Gerson, Raat, Merari.

18. O wardai waikū Gersono, jū gimminėje buwo: Libni bey Simej.

19. Waikai Raat jū gimminėj' buwo: Amram, Jezear, Ebron ir Uziel.

20. Waikai Merari jū gimminėj' buwo: Maėli bey Musi. Tai yra gimmines Lewi pagal jū tėwū namus.

21. Tai yra gimmines iš Gersono: Libnitai bey Simettai.

22. Tus surokawus, radosi iš wisso septyni tukstanczei bey penki šimtai, wissū wyriškiū, kas menėsio ir senėsnū buwo.

23. O ta gimine Gersonitū tur sawo abazą statyt už tū namū i wāferus.

24. Jū wyresnisis testow Eliašaps, sunus Laėl.

25. O jie tur rūpinti apie šėtrą surinkimmo, butent namū, bey šėtrōs, bey jōs uždangū, bey užkabōs durrisa šėtrōs surinkimmo,

26. Užkabōs priangi', ir uždangōs durrisa pryangio, kursai aplink namus bey aplink altoru stow, ir jo wirwū, ir wisso, kas prie jo šlužmōs pareitis.

27. Tai yra gimmines iš Raat: Amramitai, Jezearitai, Ebronitai, bey Uzielitai.

28. Kas wyriškiū buwo, wieno menėsio ir senėsnū, iš wisso aštūni tukstanczei, ir šėši šimtai, sargybę šwentybės pilnawojanczū.

29. Ir tur saw abazą statyt ant šalies tū namū i pētus.

30. Jū wyresnisis t'essie Eliza pan, sunus Uzielio.

31. O jie tur daboti strynės, stalo, liktoraus, altoraus, ir wissū, rykū šwentinyczōs, prie kurriōs

jie šlužij', ir užkabōs, ir kas prie jo šlužmōs pareitis,

32. O wyreusasis ant wissū wyresnū Lewitū tur but Eleazar, wyskupo Aaronos sunus, ant tū, kurrie pastirti yra pridabōti sargybę šwentinyczōs.

33. Tai yra gimmines Merari: Maelitai bey Musitai.

34. Kurū iš wisso buwo šėši tukstanczei bey du šimtu, wis kas tik wyriškiū buwo, wieno menėsio ir senėsnū.

35. Jū wyresnisis t'essie Zuriel, sunus Abailo. Ir tur saw abazą daryt ant šalies namū i šaurę.

36. O jū šlužma tur but, apdas bōt anas lentas, ir užkaiščus, ir stulpus ir łożas namū, ir wissus jū rykus ir šlužmą;

37. Priegtam stulpus aplink prie angī, su łożomis ir winnimis bey wirwemis.

38. Alle ties namū ir ties šėtrōs surinkimmo i rytus tur saw abazą pastatyt, Moizėjus bey Aaronas, ir jo sunus, kad pridabōtu šwentinyczę bey waikus Izrael. Jey kas swėtims prisiartin, tas tur mirti.

39. Wissū Lewitū iš wisso, kurs Moizėjus bey Aaronas suskaitę pagal jū gimmines, pagal Pono Diwo žodī, wienū wyriškiū, wieno menėsio ir senėsnū, buwo dvidešimt ir du tukstanczū.

40. Ir Pons Diws tare Moizėjui: pėrskaitę wissus pirmgimnusus, kas wyriškiū yra tarp waikū Izrael, kas wieno menėsio ir senėsnū yr, ir suskaitę skaitlū jū wardū.

41. Ir turri Lewitus man, Ponui Diwui atskirt, už wissus pirmgimnusus waikū Izrael; ir Lewitū galwijus už wissus pirmgimnusus galwijū waikū Izrael.

42. Ir

42. Ir Moizėsus sustaite, kaip jam Ponas Dievas buvo liepęs, wissus pirmgimmus tarp waiķū Izrael.

43. Ir radosi sustaitime wardū wissū pirmgimmusū kas wyriķiū buvo, wieno mėnesio ir senėsnū, iš wissū, dwidešimts ir du tukstanczū, du šimtū, ir septynios dėsims ir trys.

44. O Ponas Dievas kalbėdams su Moizėsum tare:

45. Imė Lewitus už wissus pirmgimmus tarp waiķū Izrael, ir Lewitū galwius už jų galwius kad Lewitai mano, Pono Diewo, būtu.

46. Alle wadūt: pinnigū nū tū dwėjū šimtū, ir septynios dėsims bey trijų, kas aukščiaus yr' pirmgimmusū iš waiķū Izrael, per Lewitū staitlu,

47. Turri po penkis syklus imt nū Rojnōs galwōs, pagal syklą šwentinyczos (dwidešimt Gėra Pasoj' wien's syklas.)

48. Ir turri tus pinnigus, kurre jų staitlu pėreit, dūt Aaronui bey jo sunums.

49. Tay ėme Moizėsus tus wadūt: pinnigus, kurre per Lewitū staitlu per wirsū buvo,

50. Tū pirmgimmusū waiķū Izrael, tūstanti, tris šimtus ir šešis dėsims bey penkis syklus, pagal syklą šwentinyczos.

51. Ir dāwė tus Aaronui bey jo sunums, pagal Pono Diewo žodi, kaip Ponas Dievas Moizėjui buvo liepęs.

4. Pėrkyrimas.

Wpaczėn uždėti sluzbōs daln'ai, bey staitlus Lewitū.

Ir Ponas Dievas kalbėdams su Moizėsum bey su Aaronu tare:

2. Imė sustaitimną waiķū Raat, iš waiķū Lėwi, pagal jų gimminę ir jų tėwū namus,

3. Tū tris dėsims mėtū, ir šešis nėsni iķi i penktą dėsimtą mėtą, wissus i abazą tinčanczus, kad jie darytu dārbus šėtroje surinķimo.

4. O tai tur dārbas buti waiķū Raat, šėtroje surinķimmo, šwens tū šwenczāusame:

5. Abazui kėlentis, tur Aarōnas bey jo sunu du teit, ir užkabą nuimt, ir šėrynę luddijimo i įewynot,

6. Ir uždėt anną uždangą iš ūbšrū: ūdū, o ant wiršaus uždangą abelnay mėliną užtiest, ir jōs kėtis pridėt.

7. O ant stālo šwentintoms dūnoms taisyto taipojau mėliną uždangą užtiesti, ir dar uždėti bluzdus, šāukštus, šoles ir Pragus, kad išpilti ir ipilti gallėtu; o dies niška dūna tur tenjau gullėti;

8. Ir tur ant tū užtiesti uždangą tikray raudoną, o tą apdengti su uždanga iš ūbšrū: ūdū, ir jōs kėtis pridėti;

9. Ir tur imti mėliną uždangą ir i tą įewynoti lyktorū, žwakės ir jo lampas, su jo žnyppslėmis, bey jo šolėmis, ir wissus allėjaus rykus, prie sluzmōs reikiamus,

10. Ir ant tū wissū tur užkloti uždangą iš ūbšrō: ūdū, ir tur įe ant karczū uždėt.

11. Taipojau tur ir ant aukso altoraus užtiest mėliną uždangą tą apdengti, uždanga iš ūbšrū ūdū, ir jo kėtis pridėt.

12. Rojnus rykus, kurre warstojā šwentinyczoj', tur jie imti, ir mėlinas uždangas ant jų uždėt, ir uždanga iš ūbšrū: ūdū uždengt, ir ant karczū uždėt.

13. Jie tur ir pėlenus nū Altoraus nušlūti, ir uždangą tikray raudoną ant jo užtiest,

14. Ir wissus jo rykus pridėt, kurreis ant jo sawo dārbą dāra, anglū:

anglū; skauradas, šakės, šupei-
lės, bešius, su wissais ryšais
altoraus; ir tur ant tū užties už-
dangą iš ūbšrū: ūdū, ir jo šartis
pridėt.

15. O šaip Aaronas bey jo šunu
du tai bus ištaisę, ir šwentinycę
bey wissus jės ryšus apdengę,
abazui šelentis: tay potam tur
waikšai Kaat ieit, kad ję neštu,
o šwentinycę jie ne tur pašruti-
ti, kad ne mirtu. Tai yra naš-
tos waikšai Kaat prie šetrės su-
rinšimmo.

16. O Eleazar, wyskupo Aaro-
no sunus tur tą urėdą turrėti, kad
pridawāditu allėju šwāšei, bey
šoles škanney šwēpančes rušinn-
mū, ir dienisšką walgio: apierę
bey mōstijimo: allėju; kad lobtus
wissuse namuse, ir apie wišab,
šas juse yr, šwentinyczoj, ir jės
ryšuse.

17. Ir Pons Dieus šalbėdams
su Moizešum bey su Aaronu tare:

18. Juddu ne turrita dūti išgai-
šinti gimining Kaatitū tarp Lė-
witū.

19. Bet tai turrita su jeis daryt,
kad gywi butu o ne mirtu, jey pa-
šruttintu šwentū šwenczauso, Aa-
ronas bey jo šanus tur ieit, ir šo-
nų štatyt prie sawo šlužmōs bey
naštōs.

20. Alle jie ne tur šeit matyti
šwentinyczōs ne dengtōs, kad ne
prapultu.

21. O Pons Dieus šalbedams
su Moizešum tare:

22. Šuštaitų ir waikšai Gerson
šaitlu, pagal jū tėwū namus ir
gimines.

23. Tū tris dešimts mėtū ir
šurrie senėšni yr' iškėti i penktą de-
šimtą mėtą, ir pridawādī jūs
wissus i abazą tinšanczus, kad
šlužmą šokią turrētu šetroje su-
rinšimmo.

24. O tai tur gimminės Gerso-
nitū šlužmą buti, šą darytu ir ne-
šotu.

25. Jie tur šaurus namū bey
šetrės šurinšimmo nešot, ir jės
uždangą, bey uždangą iš ūbšrū
ūdū; ant wiršaus ššancę, ir užka-
bą durrisa šetrės šurinšimmo,

26. Ir apdangus pribucio ir
užkabą durrisa angōs pribucio,
šursai namus bey altorū aprēcza,
ir jū wirwes ir wissus ryšus jū
šlužmōs, ir šas tišt ant jū šlu-
žmōs pareit.

27. Pagal šodi Aarono bey jo
sunū tur wissas urėdas waikšai Ger-
son buti, wišab šą jie nešot ir
daryti tur; ir juddu turrit dabotis
kad jie wissą sawo naštą pilnas
wōtu.

28. Tai tur but urėdas gimmi-
nės waikšai Gersonitū šetroje su-
rinšimmo; ir ju šargybe tur buti
po ranka Itamaro, šunaus Aaro-
no, wyskupo.

29. Waikus Mērari pagal jū
gimines, ir jū tėwū namus tais
pojau turri pridawādīt.

30. Tū tris dešimts mėtū ir
šurrie senėšni yr, iškėti i penktą
dešimtą mėtą, wissus i abazą tin-
šanczus, kad šlužmą turrētu šē-
troje šurinšimmo.

31. O tą naštą tur jie pilnawo-
ti, pagal wissą sawo šlužmą šetros
je šurinšimmo, kad nešotu lentas
namū, ir užkaščzus, ir šulpus ir
šojas.

32. Priegtam ir šulpus pribu-
cio aplinkuy, ir šojas ir winnis,
ir wirwes, su wissais jū ryšais
pagal wissą jū šlužmą; šojnam
turrit jūs priškirti jo dalyšką naštōs
ryšus pridaboti.

33. Tai testow urėdas gimmi-
nės waikšai Mērari, to wisso, šą
jie tur wēikti šetroje šurinšimmo,
po

po ranka Itamaro, sunaus Aarono, wyskupo.

34. O Moizešus bey Aaronas drauge su wyresneiseis suskajte waifus Raatitū, pagal jų gimmines, bey jų tėvū namus

35. Tū tris dešimtis metų ir kurrie senėsniai buvo, iškėti i penktą dešimtą metų, wissus i abazą tinsanczus, kad gluzmōs turrētu šėtroje surinkimmo.

36. O skaitlus jų buvo du tukstanczu, septyni šimtai ir penkios dešimtis.

37. Tai yra suskaitims gimminū waifū Raatitū, kurrie wissi darbą turrėjo šėtroje surinkimmo, kurrus Moizešus bey Aaronas suskajte; pagal žodi Pono Diewo per Moizešū.

38. Waikai Gerson taipojau buvo suskaityti jų gimminėsa bey tėvū namūse

39. Tū tris dešimtis metų, ir kurrie senėsniai buvo iškėti i penktą dešimtą metų, wissi kurrie i abazą tinsanczu, kad gluzmōs turrētu šėtroje surinkimo;

40. O jų iš wisso buvo du tukstanczu, šeši šimtai ir trys dešimtis.

41. Tai yra suskaitims gimminū waifū Gerson, kurrie wissi darbą turrėjo šėtroje surinkimmo, kurrus Moizešus bey Aaronas suskajte, pagal Pono Diewo žodi.

42. Waikai Merari taipojau buvo skaityti pagal jų gimmines, bey tėvū namus

43. Tū trisdešimtis metų ir kurrie senėsniai buvo, iškėti i penktą dešimtą metų, wissi kurrie i abazą tinsanczu, kad gluzmōs turrētu šėtroje surinkimmo.

44. O iš wisso buvo trys tukstanczei ir du šimtai.

45. Tai suskaitims gimminū waifū Merari, kurrus Moizešus

bey Aaronas skajte, pagal žodi Pono Diewo per Moizešū.

46. Skaitlus wissū Lėwitū, kurrus Moizešus bey Aaronas su wyrėsnėiseis Izrael suskajte, pagal jų gimmines, bey jų tėvū namus,

47. Kurrie trisdešimtis metų ir dar senėsniai buvo, iškėti i penktą dešimtą metų; tū wissū, kurrie iėjo kožnas sawo darbą atlikt, nešōti naštą šėtroje surinkimmo,

48. Buvo aštūni tukstanczei, penki šimtai ir aštūnos dešimtis,

49. Kurrie suskaityti buvo pagal žodi Pono Diewo per Moizešū, kožnas prie sawo gluzmōs bey naštōs, kaip Pons Diews Moizešui buvo liepęs.

5. Pėrskrymas.

Abazō cyskijimas, sudėrinimo, bėp fėrkijimo apiera.

S Pons Diews kalbėdams su Moizešum tare:

2. Prisakyk waikams Izrael, kad iš abazō išskirtu wissus raupūsūs, ir wissus kurriems pūlei tėka, ir kurrie iš lawonū necysti pastojō;

3. Abbėjus ir wyriškūs ir moteriškės tur atskirt iš abazō, kad jie sawo abazus ne pabjaurintu, kurrūse aš tarp jų laikaus.

4. O Waikai Izrael dāre taipo, ir jūs išskyre iš abazō, kaip Pons Diews Moizešui buvo kalbėjęs.

5. O Pons Diews kalbėdams su Moizešum tare:

6. Sakyk waikams Izrael, ir tarp jiems: jey koks wyrs arba moteriškė priėš kurri žmogu nusidėda, ir tūmi priėš Poną Dievą susigriešij, tay jo dušia kalte tur ant sawes;

7. Ir jie tur sawo griešą išpažinti, kurrūm nusidėjo, ir tur sawo kalte atlygit, atdūdami išėjūs rošūbą, ir aukšėzaus pridėt penktą

penktą dalyką, ir tam dūt, prieš
Kurri jie nusidėjo.

8. O jey ne wieno cze ne butu,
Kurriam reiktu uzmoėti, tay tur
Diewui dūta but Elebonai, su su
derinimo áwinu, Kurriam jis sudė
rinams.

9. Taipojau tur wissi pašėlimai
wisso, ką waikai Izraėlio šwen
tin, ir Elebonui apierawoja, jo
buti.

10. O jey kas ką šwentina, ir
tai tur jo buti; ir jey kas ką Elebo
nui dūda, ir tai tur jo but.

11. O Pons Diews šalbėdams
su Moizešum tare:

12. Sakyk waikams Izraėl, ir
tarė jiems jey koks wyro mote
riškė nusizengtu, ir prieš jį susi
griegitu,

13. Ir kas su je kaip su kėkė
sugultu, o tazau paslepta butu
nū wyro akiū, ir uždengta butu,
kad ji apšibjaurinusi ir ne gal je
apluddit, kad tame nusidėjime ne
nutwėrta,

14. O jo dwāse kėrštu usidega,
kad dėl sawo paczōs kėršij, ar ji
butu neczysta ar czysta:

15. Tay tur je pas Eleboną at
west ir apierą už je atgabėnt, de
šimtą dalyką Epōs miežū: miltū,
ir ne tur allėjaus ant to uzpilt,
ney kodylo ant to uždėt — nēsa
tai apiera kėršijimo ir ištyrimo
nusizengimū: * tardinanti —

* Matt. I, 19.

16. Tay Elebons je tur atwest,
ir po Pono Diewo akiū statyt,

17. Ir šwento wandens imt i
ryką iš molio darytą, ir dulkiū
nū aslōs šwentū namū i wānde
ni dėti,

18. Ir tur ta Moteriškė po
Pono Diewo akiū statyt, ir jōs
galwā nudengti ir ištyrimo apie
rą, Kurri kėršijimo apiera yr, ant
jōs rančōs uždėt. O Elebons tur

sawo rančoj' turrēt kartaus pras
kėikto wandens.

19. Ir tai moteriškėi prisakyti
ir jei tarti: jey ne jōs wyro su
tawim ne sugulle, ir jey tu nū
sawo wyro nesistyre, kad butums
bei apšibjaurinusi: tay taw šittie
kartus prakeikti wandens nieko ne
tur kėikti;

20. Alle jey tu nū sawo wyro
bātumbėi atšikyrusi, ir neczysta
pastėjusi, ir jey kas šittas su ta
wim sugulle, o ne tawo wyro:

21. Tay tur Elebons ta mote
riškė prisakyti tokiu kėikimu, ir
jei tarti: Pons Diews testata tawę
per kėikimū ir per bėzijimū tarp
tawo žmonū, kad Pons Diews
tawo kulšis dzūt, ir pilwā tawo
aptinti dūru.

22. Taigi te eina tas prakeik
tas wandū i tawo kuną, tad tas
wo pilnas patintu, ir tawo kul
šis dzutu. O ta Moteriškė tur
sakyti: Amen, Amen.

23. Taip Elebons tur šittas kėi
kimus ant laiško parašyt, ir su
tū kartus wandenimi nuplaut.

24. Ir tur moteriškėi to kar
taus prakeikto wandens dūt gėrti.
O kad tas prakeikto kartusis wān
dū i je iėjo:

25. Tay Elebons iš jōs rančōs kėv
šijimo: apierą tur imti, ir per wals
gio: apierą po Pono Diewo akiū
subūt, ir ant altoraus apierawōti;

26. Butent: jis tur šaujē tōs
walgio: apierōs imti ant jōs tar
dinimo: apierōs, ir ant altoraus
uždegti, o potam tai moteriškėi tą
wādeni gėrti dūti.

27. O to wandens gėrusi, jey ji
neczysta, ir prieš sawo wyrą susi
griegijusi, t. r. tas prakeiktasis wān
dū i je iėjēs, jei kartus bus, kad
jei pilwas patis, ir kulšis dzūs,
ir bus ta moteriškė kėikimū jōs
žmonėsa.

28. Alle

28. Alle jey tā moterīške ne apbjaurinta, bet czysta, tay jei nieko ne fenks, kad galīs nēšezia pastoti.

29. Tai yra tas keršijimo istātimas, jey kofia moterīške pas sawo wyra budama kēšāwusi, ir neczysta pastosusi,

30. Arba kad wyro dušia keršijimu ussidega, dēl sawo paczōs keršijant; kad je statytu po pono Diemo ašiū, ir kēbons su je darytu wislab pagal šī istātimā.

31. O wyrs tur nekals buti to usizengimmo; alle jo pati tur nēšoti sawo usizengimma.

6. Pērštyrimas.

Nazarinū arba Diemui apšijadejusi istātimas, pamokinnimas žmones žegnoti.

S Pons Diemo kalbēdams su Moizēšum tare:

2. Sakyt waikams Izrael, ir tarš jiemis: kadā kōks wyrs arba moterīške Ponui Diemui ypaczey priežadā dāra, lanfotis,

3. Tas wissay ne tur gerti ney wyno ney druto gērimo, ney wyno ušsūšā arba kitto druto gērimo, ušsūšā taipojau ne tur gerti, ir nieko, kas iš wyn: ūgūt dāromā. Jis ne tur ney žalū ney dzo: wintū wyn: ūgūt wālgit,

4. Kol tas jo priežadas patenkā, ir nieko jis ne tur wālgit, iš wyn: mēdžio dāromā, ney wyno: grū: dēlū ney lūštelū.

5. Pafoley czēsas to jo priežado patenkā, ne tur ney barzd: skutys jo galwōs fruttit, ikki tam czēsui pereinant, kurri Ponui Diemui pasižadējo; nēsa jis šwents, ir tur walę dūt plāukams ant sawo galwōs augti.

6. Per tą wissā czēsā, kurri Ponui Diemui pasižadējes, jis ne tur ney prie wiemo numirrusio eiti.

7. Jis taipjau ne tur apšibjaurinti ney lawonu sawo tėwo, ney

sawo motinōs, ney sawo brolio, ney sawo sēters; nēsa jo priežadas Diemui dūtas yr ant jo galwōs.

8. O per wissā czēsā jo priežado, tur jis Ponui Diemui šwents buti.

9. O jey kas po jo ašiū, jam ne dingant, nūglay miršta, tay gal: wa jo priežado neczysta pastoja; todėl jissai tur sawo galwā nu: kūt, dienoje sawo apczystijimo, butent sēkmoje dienoje,

10. O ašmā dieną tur jis atnešt du kūrklēlu, arba du jaunū kūr: wēlu, pas kēbonā už anga šē: trōs surinkimmo;

11. O kēbons tur wienā daryt apierā už griekus, o antrā dēginimo apierā, ir jī sudėrint, kad jis prie numirrusio susigriešijēs; ir taipo sawo galwā toj' dienoj' šwentit,

12. Kad jis Ponui Diemui czēsā sawo priežado pabaigtu; ir tur mittulī šwinēli atgabēnt i apierā už griekus. Alle pirmos dienos tur buti noprōsnos; todėl, kad jo priežadas neczystas pastoja.

13. Tai yra istātimas pasižadē: juso: kad czēsas jo priežado pas: baigtas, tay tur jī atwesti prie durrū šētrōs surinkimmo,

14. O jis tur atgabēnt sawo apierā Ponui Diemui, eriti mittulī iš wisso šweikā, dēginimmo: apierai, ir aw: tē mittulę wissaip šweis: kā, apierai už griekus, ir šwinā wissaip šweikā i dēkawōnēs: apierā,

15. Ir pinting su ragaišēleis nerangintais iš kwieczū: miltū allēs jumi aplietais, ir ragaišū nerā: gintū allėjum apteptū, ir jā wals: gio apierā bey gērimo: apierā;

16. O kēbons tur tai po pono Diemo ašiū atnešti, ir tur jo apierā už jo griekus bey jo sudėginimo apierā daryti.

17. O tą áviną tur i dėfawonės: apierą padaryt Ponui Dievui, podraug su pintine su neráuginta dūna; ir tur taipojau jo walgio: apierą ir jo gėrimo: apierą daryti.

18. Ir tur tam pasižadėjusiam galwą jo priežado nuskusti, pas durris bėtrės surinkimmo, ir tur galwos plaukus jo priežado ėmęs i ugnį ėmest po dėfawonės: apierės ėsanti;

19. Ir tur ėmti wirtajį áwino pėtį ir wieną neráugintą ragaišėlį iš pintinės, ir wieną neráugintą ragaišį, ir tur anam pasižadėjusiam ant jo rankū dėt, kurs sawo priežadėtus plaukus nuskutęs.

20. Ir tur tai po Diewo ákšči subūti. Tai šwentinta yra flebonui, drauge su subójimo: krutinne ir pakėlimo: pėtimi. Paslų pasižadėjusis gál wyno gėrti.

21. Tai yra istátimas pasižadėjuso, kursai sawo apierą Ponui Dievui pažadėjo, dėl sawo priežado, be to, ká kittaip gál, kaip pasižadėjęs, taip tur daryti, pagal istátimą sawo priežado.

22. Ir Pons Diews kalbėdams su Moizešum, táre:

23. Sakyt Aaronui bey jo sumams, ir tarė: taipo turrit sakyti waikams Izraelio, kad jūs peržegnojat:

24. Pons Diews te pėržegnoj tawę ir te apšąngoj tawę;

25. Pons Diews te apšwiečia sawo wėidu tawę, ir t'essie taw malonus;

26. Pons Diews te pakellie sawo wėidą ant tawęs, ir te sutenė taw pakajus.

27. Nėsa jūs turrit mane wardą dėt ant waikū Izrael, kad aš jūs pėržegnoczau.

7. Pėršlyrimas.

Apieros ben domanos wprausiū ant pašwentinnimo bėtrės surinkimmo.

Ir kaip Moizešus namus buwo pastátęs, ir tus apmostíjes bey šwentinės su wiffais iū ryšais, taipojau ir altoru su wiffais jo ryšais apmostíjes ir šwentinės:

2. Tay apierawójo kunitgáikščzei Izraelo, kurre wprausieji buwo sawo tėwū namūse; nėsa jie buwo wyresnieji gimminėsa, ir šos wėjo pirmosá wietosá tarp suškaitytųjų.

3. Ir jie parneše sawo apieras po Pono Diewo ákšči, šėšis apšengtus wežimmus ir dwylisá jáuczū; po wežimną už du kunitgáikščzu, ir po jáutį už kėš wieną; ir atgabėno jūs prie namū.

4. Ir Pons Diews táre Moizešui:

5. Imė tai nū jū, kad wertos jama butu ant šlužbės bėtrės surinkimmo, te dūš tai Lewitams, kójnam pagal jo šlužmą.

6. Tay ėme Moizešus tus wežimmus bey jáuczus, ir dawe tus Lewitams.

7. Du wežimmus bey kėturis jáuczus dawe jis waikams Gerson pagal jū šlužmą.

8. O kėturis wežimmus bey áštūnis jáuczus dawe jis waikams Merari, pagal jū šlužmą, po ránká Itamaro, sunaus Arono wystupo.

9. Alle waikams Raat ne dawe nieko, todėl kad šwentą šlužmą ant sawęs turrėjo, ir sawo peczeis nešoti turrėjo.

10. O kunitgáikščzei apierawojo, pašwentinnimui altoraus, tą diėną, kaip jis pašwentits buwo, ir apierawojo sawo domaną prie altoraus.

11. Ir

11. Ir Pons Dievs tare Moizešui, te atgabėna Foznas Funi: gaišėtis savo apierą savo dienoj pašventinimui Altoraus.

12. Pirma dieną apieravojo savo dovana Laassons, sunus Aminadab, gimminės Juda.

13. O jo dovana buvo sidabro bludas, šimta ir trisdešimt syklų vertas, sidabro šole, septynios dešimts syklų werta, pagal syklą šventinyczės, abbu pilnu kwieczų miltų allėjum sumaišytų, walgio: apierai;

14. Priegtam aukso šaukštas, dešimts syklų aukso wertas pilnas rufinnimo: žolų,

15. Wiens jautuškės iš galwijų, wiens awinas, wiens erytis mitulės, dēginnimo apierai;

16. Wiens ožys apierai už griekus;

17. Ir dėkavojimo apierai du jauczu, penki awinai, penki ožei ir penki eryčiai mittulei. Tai dovana Laassono, sunaus Aminadab.

18. Antrą dieną apieravojo Letaneel, sunus Zuar, funigaištis gimminės Isafar.

19. Jo dovana buvo sidabro bludas, šimto ir trisdešimt syklų wertas; sidabro šole, septynios dešimts syklų werta, pagal šventinyczės syklą, abbu pilnu kwieczų miltų allėjum sumaišytų, walgio: apierai;

20. Priegtam aukso šaukštas, dešimt syklų aukso wertas, pilnas rufinnimo: žolų,

21. Wiens jautuškės iš galwijų, wiens awinas, ir wienas erytis mittulės dēginnimo apierai;

22. Wiens ožys apierai už griekus;

23. Ir dėkavojimo: apierai du jauczu, penki awinai, penki ožei, ir penki eryčiai mittulei. Tai dovana Letaneelio, sunaus Zuar.

24. Trečią dieną funigaištis waišų Sebulon, Eliab, sunus Elon.

25. Jo dovana buvo sidabro bludas, šimta ir trisdešimt syklų wertas, sidabro šole, septynios dešimts syklų werta, pagal šventinyczės syklą, abbu pilnu kwieczų miltų allėjum sumaišytų, walgio: apierai;

26. Wiens aukso šaukštas, dešimt syklų aukso wertas, pilnas rufinnimo žolų,

27. Wiens jautuškės iš galwijų, wiens awinas, wiens erytis mitulės, dēginnimo apierai;

28. Wiens ožys apierai už griekus;

29. Ir dėkavonės: apierai du jauczu, penki awinai, penki ožei, ir penki mittulei eryčiai. Tai dovana Eliabo, sunaus Elon.

30. Ketvirtą dieną funigaištis waišų Ruben, Elizur, sunus Sedeur.

31. Jo dovana buvo sidabro bludas šimtų bey trisdešimt syklų wertas, wieną sidabro šole, septynios dešimts syklų werta, pagal syklą šventinyczės, abbu pilnu kwieczų miltų allėjum sumaišytų, walgio: apierai;

32. Wiens aukso šaukštas, dešimt syklų aukso wertas, pilnas rufinnimo: žolų,

33. Wiens jautuškės iš galwijų, wiens awinas, wienas erytis mitulės, dēginnimo: apierai;

34. Wiens ožys apierai už griekus;

35. Ir dėkavonės: apierai, du jauczu, penki awinai, penki ožei, ir penki mittulei eryčiai. Tai dovana Elizuro, sunaus Sedeur.

36. Penktą dieną funigaištis, waišų Simeon, Selumiel, sunus Zuri Sadai.

37. Jo dovana buvo sidabro bludas, šimtų ir trisdešimt syklų wertas, wieno sidabro šole, septynios dešimts syklų werta, pagal

pagal syflą šventinyczos, abbu pilnu Fwieczu miltu allėjum su maišytu, walgio: apierai;

38. Wiens aukso šaukštas, dešimtis syflų aukso wertas, pilnas rušinnimo žolų,

39. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens awinas, wiens erytis mittulis, dēginnimo: apierai;

40. Wiens ožys, apierai už griekus;

41. Ir dėkawonės: apierai (dawe) du jauczu, penkis awinus, penkis ožus, ir penkis mittulus eryczus. Tai dowana Selumielo, sunaus Zuri Sadai.

42. Šeštą dieną kunigaištis waišų Gad, Eliašaps, sunus Dequelio.

43. Jo dowana buwo sidabro bludas, šimtų ir tris trisdešimt syflų wertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syflų wertas, pagal syflą šventinyczos, abbu pilnu Fwieczu miltu allėjum maišytu, walgio: apierai;

44. Wiens aukso šaukštas, dešimtis syflų aukso wertas, pilnas rušinnimo žolų,

45. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens awinas, wiens mittulis erytis, dēginnimo: apierai;

46. Wiens ožys, apierai už griekus;

47. Ir dėkawonės: apierai (dawe) du jauczu, penkis awinus, penkis ožus, ir penkis mittulus eryczus. Tai dowana Eliažapo, sunaus Dequelio.

48. Šėmą dieną kunigaištis waišų Epraim, Elisama, sunus Ammindo.

49. Jo dowana buwo sidabrinis bludas, šimtų ir trisdešimt syflų wertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syflų wertas, pagal šventinyczos syflą, abbu pilnu

nu Fwieczu miltu allėjum maišytu, walgio: apierai;

50. Wiens aukso šaukštas, dešimtis syflų aukso wertas, pilnas rušinnimo žolų,

51. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens awinas, wiena mittulis erytis, dēginnimo: apierai;

52. Wiens ožys, apierai už griekus;

53. Ir dėkawonės: apierai (dawe) du jauczu, penkis awinus, penkis ožus, penkis mittulus eryczus. Tai dowana Eliamo, sunaus Amindo.

54. Ašmą dieną kunigaištis waišų Manasšes, Gamliels, sunus Pedazur.

55. Jo dowana buwo sidabro bludas, šimtų ir trisdešimt syflų wertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syflų wertas, pagal syflą šventinyczos, abbu pilnu Fwieczu miltu allėjum maišytu, walgio: apierai,

56. Wiens aukso šaukštas, dešimtis syflų aukso wertas, pilnas rušinnimo žolų,

57. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens awinas, wiens mittulis erytis dēginnimo: apierai;

58. Wiens ožys, apierai už griekus;

59. Ir dėkawonės: apierai (dawe) du jauczu, penkis awinus, penkis ožus, penkis mittulus eryczus. Tai dowanas Gamlielio, sunaus Pedazuro.

60. Dewintą dieną kunigaištis waišų Benjamin, Abidan, sunus Gideon.

61. Jo dowana buwo sidabro bludas, šimtų ir trisdešimt syflų wertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syflų wertas, pagal syflą šventinyczos, abbu pilnu Fwieczu miltu allėjum maišytu, walgio: apierai;

62. Wiens

62. Wiens auksa šaukštas, dešimt syklų auksa vertas, pilnas rufinnimo žolų;

63. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens avinas, wiens mittulis erytis, dešimnimo: apierai;

64. Wiens ožys, apierai už griekus;

65. Ir dėkavonės: apierai (dave) du jauczu, penkis avinus, penkis ožus, penkis mittulus eryczus. Tai dōwana. M^oidano, sunaus Gideonio.

66. Dešimtą dieną kunigaiškystis vaikū Dan, Abiēseris, sunus Ammi Sadai.

67. Jo dōwana buvo sidabro bludas, šimtū ir trisdešimt syklų vertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syklų werta, pagal syklą šwentinyczōs, abbu pilnu kwieczū miltū allėjum maišytū, walgio: apierai;

68. Wiens auksa šaukštas, dešimt syklų auksa vertas, pilnas rufinnimo žolų,

69. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens avins, wiens mittulis erytis, dešimnimo: apierai;

70. Wiens ožys, apierai už griekus;

71. Ir dėkavojimo: apierai (dave) du jauczu, penkis avinus, penkis ožus, penkis mittulus eryczus. Tai dōwana Abiēsero, sunaus Ammi Sadai.

72. Wienoliktą dieną kunigaiškystis vaikū Ašer, Pagiel, sunus Ofran.

73. Jo dōwana buvo sidabro bludas, šimtū ir trisdešimt syklų vertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimtis syklų werta, pagal syklą šwentinyczōs, abbu pilnu kwieczū miltū allėjum maišytū, walgio: apierai;

74. Wiens auksa šaukštas, dešimt syklų auksa vertas, pilnas rufinnimo žolų,

75. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens avinas, wiens mittulis erytis, dešimnimo: apierai;

76. Wiens ožys apierai už griekus;

77. Ir dėkavonės: apierai, du jauczu, penki avinai, penki ožei, penki mittulei eryczei. Tai dōwana Pagielo, sunaus Ofran.

78. Dwyliktą dieną kunigaiškystis vaikū Napтали, Ayras, sunus Enan.

79. Jo dōwana buvo sidabro bludas, šimtū ir trisdešimt syklų vertas, wiena sidabro šole, septynios dėšimt syklų werta, pagal syklą šwentinyczōs, abbu pilnu kwieczū miltū allėjum maišytū, walgio: apierai;

80. Wiens auksa šaukštas, dešimt syklų auksa vertas, pilnas rufinnimo žolų,

81. Wiens jautuokas iš galvijų, wiens avinas, wiens mittulis erytis dešimnimo: apierai;

82. Wiens ožys, apierai už griekus;

83. Ir dėkavonės: apierai (dave) du jauczu, penkis avinus, penkis ožus, penkis mittulus eryczus. Tai dōwana Ayro, sunaus Enan.

84. Tai pašwentinnimas altoriaus, tū čės. Kaip jis pašventinamas buvo. Kurio dėl kunigaiškystei Izraelio apierawojo kitta dwylia sidabro bludū, dwylia šolū, ir dwylia auksa šaukštū.

85. Taip, kad poinas wiens sidabro bludas šimta ir trisdešimtis syklų sidabro, ir Poina wiena šole septynios dėšimtis syklų swēre. Kad šaitlus wisse sidabro: ryklū buvo du tukstanczu ir ferturis šimtus syklų, pagal syklą šwentinyczōs.

86. O dwylifa aukso šaukštū, rušinnimo žolū pilnū, Foznas wiens derėjo po dėšimt syklū, pagal syklus šventinyczės, Kad šaitlus aukso šaukštū buwo šimtū ir dwidėšimt syklū.

87. O šaitlus bandōs dėginnimimo apierai buwo dwylifa jautuškū. dwylifa āwinū, dwylifa mittulū erylū, podraugey su jū walgio : apieromis, ir dwylifa ožiū apierai už griešus.

88. O šaitlus bandōs dėfawonės : apierai buwo dwidėšimt ir šeturi jautuškai, šėšios dėšimtis āwinū, šėšios dėšimtis ožiū, šėšios dėšimtis mittulū erylū. Tai pašwentinnimas altoraus, Kaip jis pašwencziamas buwo.

89. O Moizėšui i šėtrą surinšimmo ieinant, Kad su jūm kalbama butu, tay jis girdėjo balsą su jūm kalbanti nū malonės : Frāsės kurri ant šrynės luddijimo buwo, tarp dwėjū Kerubinū; iš tén su jūm kalbama buwo.

8. Pėrštyrimas.

Vasmentinimas Lewitū.

S Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėšum ir tare:

1. Kalbėk su Aronu, ir sakyk jam: lampas uždedams jas taip turri dėti, Kad jos wissos septynos prysakij' liktoraus šwieštu.

3. O Aronas dare taipo, ir uždėjo lampas prysakij' liktoraus šwiešti; * Kaip Pons Diews Moizėšui buwo liepęs.

* 2 M. 27, 21.

4. O liktorus buwo iš druto aukso lieta, taip jo kotas, Kaip ir jo išdailijimai, pagal regėjimą. Kurri Pons Diews Moizėšui buwo parodęs, taip jis padarydino liktoru.

5. Ir Pons Diews kalbėdamas su Moizėšum tare:

6. Imk Lewitus iš waiškū Izrael ir apczystyk jūs.

7. O taipo su jeis turri daryt, Kad jūs apczystisi: tu turri czystis jimo wandens ant jū šlakstyt; ir jie tur wissus * sawo plākus abelnay nuskust, ir sawo rubus mazgot, tay jie czysti. * 3 M. 14, 8.

8. Tay jie tur imti jāuną jautušką ir jo walgio : apierą, šwieszū miltū su alėjum maišytū, ir šittą jāuną jautušką turri tu imt apierai už griešus;

9. Ir turri Lewitus pas šėtrą surinšimmo atwest, ir wissą surinkimną waiškū Izrael suwadinti.

10. Ir Lewitus po ašiū Pono Diewo atwest; o waiškai Izrael tur sawo ranšas ant Lewitū uždėt.

11. O Aronas tur Lewitus po Pono Diewo ašiū Kaip dowaną širt, nū waiškū Izrael; Kad šlužyt galėtu šlužmoje Diewo.

12. O Lewitai tur sawo ranšas ant tū dwėjū jautuškū galwū uždėt, ir wiens tur apierai už griešus, o antras dėginnimo : apierai Ponui Diewui tekti, Kad Lewitus sudėrintu.

13. Ir turri Lewitus po ašiū Arono ir jo sunū statyti, ir po Diewo ašiū Kaip dowaną širstit;

14. Ir taip jūs turri atširt nū waiškū Izrael, Kad manieji butu.

15. Potam tur jie šeit šlužy šėtroj' surinšimmo. Taip jūs turri apczystit, ir širstit.

16. Uėsa jie yra mano dowana iš waiškū Izrael, ir jūs saw emjan už wilab, Kās pirmą kartą motis nōs žywātą atwera, būtent už pirmgimūsus wissū waiškū Izrael.

17. Uėsa Foznas pirmgimis tarp waiškū Izrael mīno yr, Kaip žmonū, taip ir galwijū, iš to czėso, Kaip Fozną pirmgimmi Egipto : rėmėje ištiškau, ir jūs saw šwens tinau.

18. Ir

18. Ir priėmėjan Lewitus už
wiffus pirmgimmus tarp waiķų
Izraėl,

19. Ir dawėjan jūs i dowanę
Aronui ir jo sunums, iķ waiķų
Izraėl, kad ųluzitu prie ųluzmōs
waiķų Izraėl, ųėtroje ųurinkimo,
waiķus Izraėl ųuderint, kad ne
butu tarp waiķų Izraėl kōtia ųlo-
ga, jey jie norėtu prisłartit ųwen-
tinyczai.

20. O Moizėsus su Aronu
drauge su wiffu ųurinkimmu wai-
ķų Izraėl, dāre su Lewitais, wis-
kagi, kaip Pons Diews Moizėšui
buwo liepęs.

21. O Lewitai atųigriėfijo, ir
mazgojo sawo rubus; o Aronas
ųirųte jūs po Diėwo aķiū, ir ųu-
dėrino jūs, kad cysteri pastojō.

22. Potam jie iėjo, sawo ųluz-
mą atlikt ųėtroje ųurinkimmo po
aķiū Arone ir jo sunū; kaip Pons
Diews Moizėšui buwo liepęs dēl
Lewitū, taipo jie dāre su jeis.

23. O Pons Diews ųalbėdamis
su Moizėšum tare:

24. Tai yra, ųas pareitis Lewi-
tams daryti: kurrė dwideųimt ir
penķiū mētū yr, ir ųenėųni, tie
tinkā abazui bey ųluzmai ųėtroje
ųurinkimmo.

25. Alle nū penķto dēųimto mēto
tur jie walni buti nū darbo ųluz-
mōs, ir ne tur daugias ųluzit.

26. Bet ųluzmą sawo brolū pri-
weizdėt ųėtroje ųurinkimmo; alle
ųluzmą ne tur pilnawōti. Taip
tu turri su Lewitais daryt, kad
kōjnas sawo waiķalą atliktu.

9. Pėrųtyrimas.

Upie Passę ir apie ųenkę, arba ap-
ųlōt, arba trāuktis.

Ir Pons Diews ųalbėjo su Mo-
izėšum pāųczoj' Sinai, antrą
mētą jiems iķ Egipto: žėmės iķė-
jus, pirmą mėnėų, ir tare:

2. Te laiķo waiķai Izraėl Passę
(arba Welyķas) sawo czerųu.

3. Keturoliķtą diėną ųio mėnėųio
apiwāfarij' sawo czerųu, tur jie tą
laiķyt, pagal kōjną jo iųtātīmą ir
prową.

4. O Moizėsus ųalbėjo su wai-
ķais Izraėl, kad Passę laiķytu.

5. Ir jie walge Passę keturoliķtą
diėną pirmo mėnėųio *apiwāfarij'
pāųczoj' Sinai; wis, kaip Pons
Diews Moizėšui buwo liepęs, taip
dāre waiķai Izraėl.

* 2 M. 12, 6.

6. Tai buwo keli wyrai, necy-
ųti pastoję dēl lawōno, kad ne ga-
lėjo Passę laiķyt tādieną; tie priėjo
Moizėšui bey Aroną tą diėną, ir
tare jam:

7. Mes necysteri esime dēl lawō-
no; kodėl turrētumbim mes men-
ķėųni buti, kad sawo dēwanas
Ponui Diėwui ne galētumbim dū-
ti, sawo czerųu, tarp waiķų Izraėl?

8. Moizėsus tare jiems: palu-
ķėųit, aķ girdėųu. Eą jums Pons
Diews prisłko:

9. Ir Pons Diews ųalbėdamis
su Moizėšum tare:

10. Saķyķ waiķams Izraėl, ir
tarķ, jey ųas necysteras dēl lawōno,
arba tōli nū jusū per lauķą yr,
arba jusū gimminėsa, tas tarzau
tur Ponui Diėwui Passę laiķyt.

11. Alle tarzau antrame mėnė-
ųije, keturoliķtą diėną apiwāfarij',
ir tur ję su nerauginta dūna ir su
karczoms žolemis, wālgiti;

12. Ir ne tur nieķo iķ jōs walikt
iķ rytōjui, ir *ney wiėno jōs ųau-
lėlo ųulāuųit, ir tur tai pagal wiffą
budą Passōs laiķyt.

* Jon. 19, 36.

13. Alle ųas cysteras, o ne per
lauķą yr, ir užtrunkā tą Passę
laiķyt, to duųe tur iķgaikųinnama
buti iķ sawo žmonū, todėl kad sawo
do:

dovaną ne atnešė Ponui Dievui savo užsė. Jis tur savo griežą nešiot.

14. O kad kas swėtims pas jus gywėna, ir tas tur Ponui Dievui Passą laišyti, ir tur tai laišyti pagal istatimą ir prową Passos. Tas istatims tur jums per wien' buti, kaip swėtimam, taip ir tos žemės namisšiams.

15. O tą dieną, kaip bėtrės namus pastate, apdenge jus dēbesis wiršuy bėtrės suderėjimo, o wās karą iškū rytui buwo wiršuy namū ney ugnis matyti.

16. Taip nusidawe wissados, kad dēbesis jus apdenge, o naktij' pa- weislas ugnies.

17. O kaip tik dēbesis pasikėle nū bėtrės, tai traukėsi waikai Izrael; o kurroje wietoje dēbesis pasilikko, cze saw abazą padare waikai Izrael,

18. Pagal Pono Diewo žodį traukėsi waikai Izrael, ir pagal jo žodį apsisitojo. Pakoley * dēbesis ant namū pasilikko, patoley jie nesikrutino. * I Kor. 10, 1.

19. O kad dēbesis daug dienū užtruško ant namū, tay waikai Izrael pilnawėjo sargybę Pono Diewo, ir nesitrauė.

20. O kad nusidawe, kad dēbesis keles dienas ant namū apsisitojo, tay jie saw abazą dare, pagal Pono Diewo žodį, ir traukėsi pagal Pono Diewo žodį.

21. Dēbesi cze b'esant nū wās karo iškū rytui, ir pastuy pasikėlant, tay jie traukies; arba kaip pasikėle dieną arba nakti, tai jie traukies taipojau.

22. Alle kad jis dwi dieni arba mėnesi, arba kū czei' ilgay ant namū pasilikko, tay waikai Izrael apsisitojo, ir nesitrauė; o nesū šwontėsa, turrit trimittomis kad jis tadde pasikėle, tay jie traukėsi.

23. Mėsa pagal Pono Diewo burną jie apsisitojo, ir pagal Pono Diewo burną jie traukiesi; kad sargybę Diewo pilnawėtu, pagal Pono Diewo žodį per Moizę.

10. Pėrsšyrimas.

Wartojimas trimittū; Izraelitū nusi- traukims.

Su Pono Diewo kalbėdams su Moizęsum tare:

2. Kadaryk saw dwi trimittū iš druto lieto sidėbro, kad dwėjes wartotumbei, surinkimā sušaukt, ir kad abazas tur keltis.

3. Abbėjoms prastay trūbijant, tur pas tawę susieit wissas surinkimas pas duris bėtrės surinkimmo.

4. O tik wiena prastay trūbijant, tay tur pas tawę susieit wy- rāusieji ir wyresnieji ant tūkstans czū Izraelije.

5: Alle kad trimittojat, tay tur pulkat keltis, kurrie i rytus stow.

6. O kad antru kartū trimittojat, tay tur pulkat keltis, kurrie i pės- tus stow; mėsa kad jiems reik trauktis, tay jis turrit dūti tris mittot.

7. Alle kad reik surinkimā suwas dyti, tay turrit prastay trūbit, o ne trimittot.

8. O ta trūbijimā su trimittomis tur atlikt sūnus Arono, kles bonai; o tai tur jusū prowa but amžinay pas jusū waikū waikus.

9. Kad jus * i musū traukiaties sawo žemėj', prieš sawo nepriete- lus, kurrie jus spaudžia, tay turrit trimittoti trimittomis, kad jusū minėta butu pas WJĘspati, jusū Diewā, ir išgėlbėti butumbit nū sawo neprietešū, * I Kor. 14, 8.

10. Taipojau, kad linksminas ties, sawo šwontėsa, ir jaunū mės nesū šwontėsa, turrit trimittomis trūbiti prie sawo dēginimo bey dēkū

dēfawonēs: apierū, kad jums butu paminēti pas jūsu Dieva. Aš esmi WJēspats jūsu Dievas.

11. Dvīdēsimtā dienā, antrame mēnēšij' antro mēto pasifēle dēbesis nū namū luddijimo.

12. Ir waikāi Izrael kēlēsi, ir trāukēsi iš pāšcziēs Sinai, dēbesis pasilikko pāšcziēje Paran.

13. O pirmieji pradējo trāukētis, pagal žodi Pono Diewo per Moizēšu;

14. Butent Farūna pulko waikū Juda pirmjāusey trāukies su sawo abaju, o ant jū ābajo buwo Naasfon, sunus Aminadab.

15. O ant abajo gimminēs waikū Isasār buwo Metanēelas, sunus Zuar.

16. O ant abajo gimminēs waikū Sebulon buwo Eliabs, sunus Elono.

17. Tai (jie) išarde šētrā surinimo, ir trāukēsi waikāi Gerson bey Merari, ir nēše namus.

18. Potam trāukies Farūna pulko Ruben su sawo abaju, o ant jū ābajo buwo Elizur, sunus Sedeur.

19. O ant abajo gimminēs waikū Simeon, buwo Selumielas, sunus Zuri Sadai,

20. O Eliašaps sunus Dēguēlio, ant abajo gimminēs waikū Gad.

21. Tay trāukies ir Kaatitai nešdami šwentnycze, o anie pastāte namus iškī šie pastuy atējo.

22. Potam trāukies Farūna pulko waikū Epraim, su sawo abaju, o ant jū ābajo buwo Elisama, sunus Ammiud;

23. O Gamliel, sunus Pedazur, ant abajo gimminēs waikū Manasse;

24. Ir Abidan, sunus Gideon, ant abajo gimminēs waikū Benjamin.

25. Potam trāukies Farūna pulko waikū Dan, su sawo abaju;

ir taip buwo gatavi wissi pulkai; ir Ašferis, sunus Ammi Sadai buwo ant jū ābajo;

26. O Pagiel sunus Ofrāno ant ābajo gimminēs waikū Ašfer.

27. O Ayras, sunus Enan, ant ābajo gimminēs waikū Naphtali.

28. Taip trāukies waikāi Izrael su sawo abaju.

29. O Moizēšus tare sawo swaisnui Obabui, sunui Reguēlio iš Median: mes trāukiamies tēnāy i tē kampā, apie Euri Pons Diews sašes: Aš jums tē dūsu. Taygi eiš su mumis, tay mes taw wissā gerā iškōdisim, nēsa Pons Diews Izraelui wissā gerā jādējes.

30. Alle jis atšāke: aš ne noru su jums eit, bet noru i sawo žēmg pas sawo gentis trāukētis.

31. Ans tare: mielasis, ne prastok mus, nēs tu žinai, kur pāšczoj' mums reik apšistotis, ir tu mums ney atis busi;

32. O jey tu su mumis trāukēsi, tay, kē Pons Diews mums gēro darys, tai ir mes taw darysim.

33. Taip jie trāukies nū kalno Pono Diewo, trijų dienū kēlā, o škyne derējimo Pono Diewo pirm jū ējo tē trijų dienū kēlā, jiems paroditi, kur jiems reikētu ilfētis.

34. O dēbesis Pono Diewo buwo dienoj' ant jū, kad iš ābajo trāukies.

35. O škynei trāukentis, saš Moizēšus: Pone Diewe, * kēlāis, te iškōlaido tawo neprietelei, ir Euvrie tawes ne kencza, te pabūt sta po tawo akū.

* 2 Mus. Kar. 6, 41. Ps. 68, 2.

36. Bet jey apšistojant, tare jis: atgryš Pone Diewe pas pulkā tūkstančū Izraelo.

11. Pėrskyrimas.

Žmonės dėl nelabos savo užsigeidimmo
sunties koramoiami.

Skaip žmonės pradėjo murmėti, tai nepatiko tautai ausis Pono Dievo. Ir Ponui Dievui tai išgirdus, diddei iniršo jo papykims, ir uždege ugni Pono Dievo tarp jų, ta suėde kraštinius abazius.

2. Tų žmonės skauke Moizės skausp; o Moizėjus praše Poną Dievą, tai prapūle ta ugnis.

3. Ir wadinno tą wietą Tabėra, todėl, kad ugnis Pono Dievo tarp jų buvo užsigeidusi.

4. Nėsa prastieji žmonės iš jų buvo išdykę, ir susėdę werkdami drange su waisiais Izrael tare: kas dūs mums mėsos walgit?

5. Nės atsimenam žuwū, kurrū Egipte dewanay walgēm, ir agurkū, molugū, cibulū, swogunū bey czesnākū.

6. Alie dabar dušia musū apalpo; nėra musū akys nieko nemato, kaip tišt tą Manną.

7. O ta Manna buvo ney Koriandrū: sėkla, ir buvo žurėi kaip Bedellions.

8. Ir žmonės bėginėdami šen ir ten, tą surinko, ir sumale girnomis, ir sugrāde pėstoj, ir wirre tą pūdūse, ir kėpe saw iš jų ragaišū, ir jų gardums buvo kaip plyčiai su alėjum kėpami.

9. O kad naktij' rassa ant abazų užkrito, tai *ta Manna drauge ant jų krito. * Jon. 6, 31.

10. Taigi Moizėjus girdėdams žmonės werkent tarp jų gimminū, kōžną durrisa sawo kėtrės, tai diddei iniršo papykims Pono Dievo, o Moizėjus taipojau prisibijojo.

11. Ir Moizėjus täre Ponui Dievui: todėl kpmaudą darai sawam tarnui? Ir todėl aš ne ran-

du malonės po tawo akiū, kad šittū wissū žmoniū naštą ant manęs dedi?

12. Argi wissi tie žmonės manije prasidėje, ir manęs gimditi, kad man sakytumbei: nešok jūs ant sawo rankū (kaip kufle kurdiki nešoja) i tą žemę, kurrę tu jų tėwams su prysėga pažadėjai.

13. Jš kūr aš mėsos imju, kad šiems wissiemis žmoniems dūczau? jie werkdami po mano akiū sako: dūš mums mėsos, kad walgis tumbim.

14. Jš ne imanau tus wissus žmones wiens waldyti, nėra tai man per sunku.

15. O jeygu taip nori su manim daryt, tai geraus manę pasmauk, jey aš malonę radau po tawo akiū, kad ne turrėczau taip sawo bėda matyti.

16. Ir Pons Diews tare Moizėjui: surink man septenios dės šintis wyrū iš wyresnųjų Izrael, kurrus žinai wyresnūsius žmoniū ir jų urėdninkais esant, ir emes jūs pas kėtrą surinkimmo statyk jūs tēnay po sawo akiū.

17. Tų aš nužengsu, ir su tawim tēnay kalbėsu, ir tawo dwās sės ant tawęs esanczōs emes ant jų dėsū, kad jie su tawim naštą tū žmoniū nešotu, ir ne tu wiens tą nešotumbei.

18. O žmonėms turri sakyt: šwentities rytojui, mėsos walgiti, nėra jusū werksmas i ausis Pono Dievo iškako, kurris sakot: kas mums dūd mėsos walgit; nėra mums geray buvo Egipte? todėl Pons Diews jums dūs mėsos walgit.

19. Ne wieną dieną, ne dwi, ne penkis, ne dēšimt, ne dwidēšimt dienū,

20. Bet per mėnesį, ikti jums per nōst išeis ir nigrissit, todėl, kad

Kad Pona Diewa tār jūšū esantī panieknot, ir po jo ašū werf: dami tarēt: Kam mes iš Egypto išejom?

21. Ir Moizēšus tare: šēši šim: tai tuštančū pēštininkū yr, tarp kurrū esmi, o tu šakai: aš jums mēšos dūšu, kad wālgitumbit per czēlā mēnēš.

22. Ar *awis papjāusim arba janczus pamušim, kad jiems gana butu? arba wiššos jurū žuvys šēn susirinkēs, kad jiems pakaktu?

Jon 6, 7.

23. Alle Pons Diews tare Moizēšui: argi Pono Diewo ranča patrupita? bet dabar tu matysi, ar mano žodžei taw gal ko werti but, ar ne?

24. Ir Moizēšus išeies šakē žmonėms žodžus Pono Diewo, ir surinkēs tē septynētā dēšimti wyrū iš wyreinuju žmonū, stāte jūs aplink šētrā.

25. Tay Pons Diews nužengēs dēbesij, kalbėjo su jūm; ir ēngs dwasēs ant jo ēsanczōs dėjo tē ant tū septynū dēšimtis wyrausujū wyrū. O dwasei ant jū ēsant, prarakāwo jie, ne palāudami.

26. Alle dar du wyrū abazē buwo pašilikē, wiens wardu buwo Eldad, antras Medad, o dwasē buwo ant jū dwėjū; nesa ir jūdu buwo parašytu o taczau ne buwo išejusū i šētrā, o tūdu taczau prarakāwo abazē.

27. Tay waišū wiens nubėgēs tai apšakē Moizēšui, šakydams: Eldad bey Medad prarakājuja abazē.

28. Tay atšakydams Josuwa, suuus Lunno, Moizēšaus tarnas, kurrī išrinkēs buwo, tare: wieš patie Moizēšau, apdraust jūdu.

29. Alle Moizēšus tare jiems: ar tu esi kerkininkas už mang? Diewe dūš, kad wišši žmones Pono Diewo prarakātu, ir kad

Pons Diews sawo dwasē jiems dātu!

30. Taip Moizēšus susirinko prie ābažo, ir wyresnieji Izraelo.

31. Tay išejo wėjas nū Pono Diewo, ir atware putpellū nū jurū, ir jūmis užkrėte ābažā, cze dienōs kėlo mierā, ir tēnāy dienōs kėlo mierā aplink ābažā, dwiejū māsūtū aukštay nū žėmės.

32. Tay kėlėsi žmones tē wiššā dienā ir wiššā naktī, ir antrā wiššā dienā, ir gāude putpellas, o šas mažausey gāude, tas surinko dēšimti omorū, ir pakabino jas aplink ābažā.

33. Alle mėsai dar po jū dantis mis ēsant ir jē dar ne suwālgius, tay iniršo papyšims Pono Diewo tarp žmonū, ir ištikē jūs labay dide šōga,

34. Ir to ta wieta wadinuama ušigeidiņo; kėpines todėl, kad czo: nāy palāidoti buwo tie žmones, kurrī ušigeide.

35. O nū tū ušigeidiņo; kėpinā traužiesi žmones kaln i Azerōt, ir pašilikē Azerōtūse.

12. Pėrsšyrimas.

Mirjāma murėdama pastōja rauplota. **S** Mirjama bey Aaronas kalbėjo prieš Moizēšū dēl jo paczōs, murinkōs, kurrē buwo wėdēs, todėl, kad murinkā per paczē wėdēs buwo,

2. Šakydami: argi Pons Diews tikst per wienā Moizēšū kalba? ar ne kalba ir per mudu? o Pons Diews tai iškirdo.

3. Ir Moizēšus buwo žmogus labay wargintas, kaip ney wiens žmonū ant žėmės.

4. Ir umay tare Pons Diews Moizēšui, Aaronui bey Mirjai: išeikite jūs trys iš šētrōs surinkimmo, Ir jie išejo wišši trys.

5. Tai

5. Tai Pons Dievas nuženge dė:
besiės stulpe, ir stojosi angoje bė:
trės, ir wadišo Aaroną bey Mir:
jamą, ir tūdu išėjo.

6. Ir jissai tare: Klausykita ma:
no žodžiū: ar yra kas tarp jū:
praratas Pono Dievo? tam aš
pasirūdisu regėjime, arba su jūmi
kalbėsu sapne.

7. Alle mano tarnas Moizėjus
ne daro taipo, * kursai wissūse
mano namūse wiernas.

* Ebr. 3, 2.

8. Jis burnos i burną aš kalbu
su jūmi, ir jis mato Poną Dievą
ir jo wėidą, ne per kofias misles
bey priliginimus, kodėlgi judu
nesibijojota, prieš mano tarną
Moizėjų kalbėti?

9. Ir papvėim: Pono Dievo
tūršo ant jū dw jū ir nusigrėze
galin.

10. Taipojau ir dėbesis atstojo
nū bėtrės. O stay Mirjama bu:
wo raupsōta kaip sniegas. O
Aaronas atskreipęs prie Mirja:
mos, pamate ję raupsūtą esancę,

11. Ir tare Moizėjui: at mans
wiešpatie, te ne pasiliektas grie:
kas ant mumū, kureūdu netikau:
sey darewa ir susigriešijowa,

12. Kad šiji ne butu, kaip
koks negywas dāiktas, kurs iš sa:
wo motinōs žywāto išeit; jau tas
raupsas pusę jōs kūno suėde.

13. Ir Moizėjus skauke Die:
wop, ir tare: at Diewe, išgy:
dyk ję!

14. Pons Dievas tare Moizėjui:
sey jōs tėws jei i ašis butu spjo:
wos, ar šiji ne turrētu gėdėtis sepi:
tynes dienas? užrašydink ję septy:
nes dienas atstū nū abajo; potam
ję wėl priimdik.

15. Taip Mirjama septynes dies:
nas atskirta buwo atstū nū abajo.
O jōngs ne trankeis solaus iškū eikt
Mirjama priimta buwo.

13. Pėrskyrimas.

Apie tirdinėtolas žemės Kanaan.

Potam žmones trankeis iš Aze:
rot, ir abają kėlė i pūscą
Paran.

2. Ir Pons Dievas kalbėdamas
su Moizėjum tare:

3. Išsūt vyrus, kurie tārdu
žemę Kanaan, kurie aš waišams
Izraėl dūsu, iš kōznōs gimminės
jū tėwū wieną wyrėšni wyrą.

4. Moizėjus sunte jūs iš pūsc:
zōs Paran, pagal žodi Pono Die:
wo, kurie wissī wyrėšni wyrāi
buwo tarp waiškū Izraėl.

5. Ir taip jie wardu buwo:
Sammua, sunus Zacur, gimmi:
nės Ruben,

6. Sapats, sunus Ori, gimmi:
nės Simeon,

7. Kaleb, sunus Jepunne, gim:
minės Juda,

8. Igeal, sunus Jozepo, gim:
minės Isasar,

9. Osea, sunus Nun, gimmi:
nės Epraim,

10. Palti, sunus Kapu, gimmi:
nės Benjamin,

11. Gadiel, sunus Sodi, gim:
minės Sebulon,

12. Gaddi, sunus Susi, gim:
minės Jozepo iš Manasse,

13. Ammiel, sunus Gemalli,
gimminės Dan,

14. Setur, sunus Mikael gim:
minės Ašer,

15. Naėbi, sunus Wapsi, gim:
minės Naptali,

16. Guel, sunus Naši, gimmi:
nės Gad.

17. Tai wardai wyrū, kurie
Moizėjus išsunte, istārdu tą žē:
mę; alle Oseą, sunu Nun, pra:
mine Moizėjus Jozuwa.

18. O Moizėjus sūdams jūs iš:
tārdu žemę Kanaan täre jiems:
O jōngs ne trankeis solaus iškū eikt
jūs i pietus ir užeikt ant
kalnū,

19. Ir

19. Ir apjūrēkit tā zēme, Eofia ji yr, ir tus žmonės, kurie tēnā gyvėna, ar jie druti arba silpni, ar jų mai, ar jų daug yra;

20. Ir Eofia tā zēme, Eūroji jie gyvėna, ar gėra arba ledaša; ir Eofie miestai, Eūrūse jie gyvėna, ar jie šėtroša gyvėna, arba miestūse mūrais aptvertūse;

21. Ir Eofia tā zēme, ar rebi ar Eāda irgi bau mēdziū joje yr, arba ne. Būkit drąsus, ir imkit vaitis tōs zēmės. O buwo tadda pats cėsas pirmųjų wyn: ūgū.

22. Jie užėjė ištārde tā zēme, nu pušcžōs zin iškė Rēob, kur Amas kop nueinama.

23. Jie ir nuėjo i pietus, ir iškė Eāfo iškė Ebron; tēnā buwo Amans, Sesai ir Talmai, vaikai Enaš. O Ebron buwo septynis metus budawotas pirm Joano, Egipte.

24. Ir iškė Eāfo iškė uppēlio Eškol, ir tēnā nupjowe wyn: mēdziō: šašā su wyn: kėše, ir dawe jė dwiem nešti ant lazdos, taipjau ir granot: obolū bey pygū.

25. Ta wieta wadinama up: pēlis Eškol, dėl tōs wynkėšės, Eūrę vaikai Izraēl tēnā nupjowe.

26. Ir jie atgryžo, kaip tā zēme buwo pērtardę, po keturū dēšimtis dienū;

27. Ir nuėjė priėjo Moizešū bey Aronā, ir wišā surinkimā waiškū Izraēl pūšcžoj' Paran i Kades, ir atšakė jiems dwiem ir wišam surinkimui, kaip tēn ēšā, ir parode jiems waisus tōs zēmės.

28. Ir išpāsašodami jiems tārė: mes iškėkom i tā zēme, i Eūrę mus suntēt, kur pienas bey medus šlysta, o tai jōs waisus.

29. Tikt šā druti žmonės joje gyvėna, ir labay didžū ir rutū miestū yr; ir regėjom tēn vaikis Enaš.

30. O Amalekitai gyvėna toj' zēmėj' i pietus, Etitai ir Jėbusitai ir Amoritai gyvėna ant Eālnū; alle Kananitai gyvėna prie jurū, bey aplink Jordanā.

31. Allē Kalebis nutilde žmones prieš Moizešū (murmanczus) šakydams: traukimies aukštyn ir iweikim tā zēme, nēsa mes galim jė pėrgalėti.

32. Allē wyrai, kurie su jųm nuėjė buwo, tārė: mes ne galim aukštyn trauktis prieš tus žmones, nēsa jie mums perdruti yr.

33. Ir ne geray kalbėjo apie tā zēme, Eūrę ištārde buwo, tarp waiškū Izraēl, šakydami: tā zēme, Eūrę pėrėjom ištārditi, ēda šakwije gyvėnanczus, ir wišī žmonės, Eūrius joje mātēm, yra žmonės, didzo stomens.

34. Regėjom taipjau tēnā ir milžinus, Enašo waišus, iškė milžinū; ir mes sawo akisa rodēmės nēy žogai, ir taipojau buwom ir jų akisa.

14. Pėrskyrimas.

Murmējanti žmonės koramōti.

Say wišas surinkimmas pasikės les šauke, ir žmonės werke tā nakti.

2. Ir wišī vaikai Izraēl murtmėjo prieš Moizešū bey Aronā, ir wišas surinkimmas tārė jiems dwiem: ak! Kad Egipto: zēmėj' butumbim numirre, arba dar numirtumbim šoj' pūšcžoj'!

3. Kam Pons Diews mus wēda i šittā zēme, Kad musū moters Eardu prapultu, ir musū vaikai plėšimmu butu? ar ne gėraus mums wēl trauktis i Egiptā?

4. Ir tārė šis šittam: statykim saw wienā wyrėšnī, ir traukimies wēl i Egiptā.

5. Allē Moizešus bey Aronas pūle ant sawo wēido po akis wišo

wisso surinkimmo draugystės wais:
kū Izrael.

6. O Jozua sunus Nuno bey
Kalebs, sunus Jepunne, kurrūdu
podrang anną žėmę buwo pėrtār-
dę, ipleše sawo rubus,

7. Ir täre wissai draugystei wai:
kū Izrael: ta žėme, kurrę pėrėjom
pėrtarditi, yra labay gėra.

8. Jey mums Pons Diems ma:
lonus, tay mus i tą žėmę iwęs,
ir mums dūs tą žėmę, kurreje
pienas bey medus klysta.

9. Ne atpulkit nū Pono Diemo,
ir nesibijokities žmonū tōs žėmės,
nėsa mes jūs kaip dūną suėjim.
Jū apšarga nū jū atstōjo, alle
Pons Diems yra pas mus; nesibi:
jokit jū.

10. Tay täre wissi žmones: reif
jūdu kėmenimis juditi. Tay pa:
sirōde šlowe Pono Diemo šėtro:
je surinkimmo wissiemis waisams
Izrael;

11. O Pons Diems täre Moize:
šui: kaip itgay bluznij' manę
tie žmones: ir ikšoley jie ne nor
tikėt i manę, wissokėis ženklais,
kurrius aš tarp jū dariau?

12. Taigi aš jūs maru ištisū
ir išpūstisū, o tawę didėsnė ir
macėsnė pulką darysū, ne kaip
tas yra.

13. Alle Moizešus täre Ponui
Diemui: tay Egypcionai toktai iš:
girs; nės tu šūs žmones sawo
māce iš jū widdurio išwedei;

14. Ir sakyta bus šoj' žėmėj'
gywėnanties, kurrie girdėjo, ta:
wę, Poną Diemą tarp šū žmonū
ėšant, tawę rėginay mātomą, ir
tawo dėbest stowinti ant jū, ir
tawę Pone Dieme, * einanti pirma
jū, dėbesiės stulpe dieną, bey ug:
niės stulpe nakti. * 2 M. 13, 21.

15. O šūs žmones numarintum:
bei nėy koki wyką, tay pagonel

tą garšą apie tawę girdėdami, sa:
kytu ir tartu:

16. Pons Diems niekaip ne gas
lėjo tus žmones i tą žėmę iwėst,
kurrę jiems su prisėga buwo žadės
jės, todėl jūs pamūge pūščioj'.

17. Todėlgi te eina diddyn mās
cis Pono Diemo, kaip tu sakiei ir
tarei:

18. Pons Diems yra * kantrus,
ir didžio susimilimo, ir atleidžia
nusidėjimus ir peržengimus, ir
ney wieną ne paliekti nekorawotą,
bet pajękta nusidėjimus tēwū ant
waitū i trėczą ir kėwirtą jū eilę:
* 2 M. 34, 6.

19. Taigi dabar susimilk nuside:
jimams šū žmonū, pagal sawo
diddę mielaširdingystę, kaip ir at:
leidai šiems žmonems iš Egipto
ikšoley.

20. O Pons Diems täre: aš at:
leidau, kaip tu sakiei.

21. Alle kaip tikray aš gywas
esmi, taip tikray wissas swiets tur
pilnas buti šlowės Pono Diemo;

22. Nės wissi tie wyrai, kurrie
mano šlowę, ir mano ženklus
māte, kurrus aš dariau Egipte
bey pūščioj', ir dabar manę de:
šimtą kartą bande, ir mano balso
ne klause.

23. Tū * ney wiens ne pamatys
tą žėmę, kurrę aš jū tewams su
prisėga žadėjau; ir ney wiens je
ne tur matyt, kurs manę pabluz:
nijo. * 1 Kor. 10, 5.

24. Alle mano * tarną Kaleb,
todėl, kad kitta dwase jeme yra,
ir jis wiernay manę sėke, tą aš
i tą žėmę iwėssu, i kurrę jis bu:
wo iškėlęs, ir jo waisai tur je
iweikti; * Jon 14, 6. 9.

25. Podraug ir Amalefitus bey
Kananitus, žemay gywėnantjus.
Kytoj' kreipfities, ir trėnfities i
pūščią kėlu ant šwendrū: jurū.

26. O

26. O Pons Dievs Kalbēdams sūntes žemę pėrtarditi, ir sugryžę su Moizešum bey su Aqronu tare: buwo, ir prieš jį murmėjimą kėle wissame surinkimne;

27. Iškoley murmės šittas piktas surinkimmas prieš manę? nės aš tą murmėjimą waitū Izrael, kaip prieš manę jie murmėjo, gir: dėjau.

28. Todėl sakys jiems: taip ti: Pray, kaip aš gyws esmi, sašo Pons Dievs: aš jums darysu, kaip jūs po mano ausims kalbėjot.

29. Jūsū * Egnai šoj' pūščjoj' tur supāti, ir jūs wissi, kurrie este suskaityti, nū dvidešimt metų ir senėsi, kurrie prieš manę mur: mėjot, * Ebr. 3, 17.

30. Ne turrit iškast i tą žemę, ant kurrios aš sawo ranką pakė: lau, kad jums joje gywėnt dū: czau; kaip tišt Kalebs sunus Jepunne. bey Jozuwa, sunus Tunno.

31. Jūsū waitus, kurrus sakėt, per plėšimną busent, tus iwessu, kad pazintu tą žemę, kurrę jūs niefinat.

32. Alle jūs su sawo Egnais tur: rite šoje puščjoje palaidoti buti.

33. O jūsū waitai tur Ferdzeis buti pūščjoj', per ketures dėsims: tis metų, ir * jūsū kėščawimą nes: got, iškėi jūsū Egnai wissi ismirs: pūščjoj', * Ebr. 3, 17.

34. Pagal skaitlu tū keturū de: šimtis dienū, kurrusa jūs žemę pėrtardinejot, kőzna diena tur i: mėtą rokūta buti, kad jie kėturis, dėsintis metus jūsū nusizengimą neštu, kad suprastumbit, kas tai yra, kad aš sawo ranką attraukiu.

35. Aš Pons Dievas tai sakiau, tai ir padarysu wissam šittam ne: labam surinkimui, kursai prieš manę priešistėnge; šoj' puščjoj' tur jie wissi išgaisti, ir czonay numirti

36. Taip * mirre per tą slogą po Pono Diewo akiū wissi tie žemę sawo gywatū, kurrę aš jums wyrai, kurrus Moizešus buwo dūsu,

sūntes žemę pėrtarditi, ir sugryžę buwo, ir prieš jį murmėjimą kėle wissame surinkimne;

* 2 Kor. 10, 10. Ebr. 3, 17.

37. Tūmi kad tą žemę apskelbe, ję ne gerą išanczę.

38. Alle Jozuwa, sunus Tunno, bey Kalebs, sunus Jepunne, du gywu išliko iš tū wyrū, kurrie išėję buwo žemę pėrtarditi.

39. Ir Moizešus kalbėjo šus žodzus wissims waitams Izrael; tay žmones labay nulūdo.

40. Ir kėlėsi rytą mėtą anksty ir užėjo ant wiršaus kėlno, sakys dami: štay mes esme, ir norim aukštyn trauktis i tą wietą, apie kurrę Pons Dievas sakęs, nės mes susigriešijom.

41. Alle Moizešus tare: kam jūs taipo peržengiat žodi Pono Die: wo? ne geray sešsis jums.

42. Idant ne traukties aukštyn; nės Pons Dievas niera tarp jūsū, kad ne išmušti butumbit nū sawo neprietelū.

43. Nės Amalekítai bey Kanai: nitai ténay prieš jus yr ir jūs kėrdū žawinti busit, todėl, kad nū Pono Diewo atšikreipėt, ir Ponas Dievas ne bus su jums.

44. Alle jie tyczojos trauktis ant wiršaus kėlno; alle šryne derės jimo Pono Diewo bey Moizešus ne išėjo iš abazjo.

45. Tay Amalekítai bey Kanai: nitai, kurrie ant kėlnū gywėno, nusitraukė žemyn ir išmuše ir iš: wajojo jūs iškėi Orman linčay.

15. Pėrstyrimas.

Šmentōs dienōs nesmentims kora: mōtas.

Ir Pons Dievas kalbēdams su Moizešum tare:

2. Kalbēt su waitais Izrael, ir tarė jiems: kad jūs iškėsit i žemę sawo gywatū, kurrę aš jums

3. O

3. O norit Ponui Dievui apierę daryt, ar ji butu dėginnimo: apiera, arba apiera ypatiskam kōfiam priežadui, arba iš gėrōs wa: lės apiera, arba jusū švenczū, apiera, kad Ponui Dievui saldu kwapą padarytumbit iš bandōs arba iš awjū:

4. Taigi kas sawo dōwaną Ponui Dievui nor apierawōti, tas tur walgio: apierai dūt dessētką kwiēcū miltū maišytū su ketwirtu dalyku In allėjaus;

5. Ir wyno gėrimo: apierai taipojau ketwirtainę (saišelo) In, dėginnimo apierai, arba fittai apierai, kad kōs awinēlis apieras wojams.

6. Alle kad āwins apierawojams, tay turri walgio: apierą daryti dwėjū dessētkū kwiēcū miltū maišytū trėczu dalyku In allėjaus;

7. Ir wyno, gėrimo: apierai, taipojau trėczą dalyką saišo In, tai turri Ponui Dievui apierawōt ant saldaus kwāpo.

8. Alle jey nori jāuti skirt dėginnimo: apierai, arba ypatiskō priežado apierai, arba dėkawōjimo: apierai Ponui Dievui:

9. Tay turri jāuczui pridēt walgio: apierą, tris dessētkus kwiēcū miltū maišytū su allėjaus puse In;

10. Ir wyno, gėrimo: apierai: taipojau pusę saišo In; tai apiera Ponui Dievui ant saldaus kwāpo.

11. Taip tu turri daryt su wienu jāuczū, su wienu āwinu, su wiena āwe, iš erylzū bey iš oškū.

12. Pagal skaitlū šū apierū tur buti ir skaitlus walgimo: bey gėrimo: apierū.

13. Kas czebuwys, tas taip tur daryt, kad Ponui Dievui apieras wotu apierą saldžiam kwāpui.

14. O jey ateiwys pas jus gywēna, arba tarp jusū pas jusū gentis yr, ir nor Ponui Dievui apierą daryti saldžiam kwāpui, tas tur daryt, kaip jie dāro.

15. Wissam surinfinmui t'essie wiens istatims, abbėjims, ir jums ir ateiwėjims. Amžins istatims tai tur buti jusū waikū waikams, kad po Diwo akiū ateiwys butu, kaip jās.

16. Wiens žokans ir wiena prowa tur but jums ir ateiwjui, pas jus gywēnancziam.

17. Ir Pons Diws kalbėdams su Moizėsum tāre:

18. Kalbēt su waikais Izrael ir sašyē jiems: kad iškafsit i žemę, i kurrę aš jus iwessu,

19. Walgidami dūnōs tōs žėmės: tay turrite Ponui Dievui pakēlimmo: dōwaną dūti;

20. Butent sawo tašlōs pirmos nū turrit dūti ragaiši pakēlimmo: dōwanai; kaip pakēlimą iš šunės.

21. Taipojau turrit dūt Ponui Dievui ir sawo tašlōs pirmōnus pakēlimmo dōwanai tarp jusū waikū waikū.

22. O jey iš nežinnōs wieną kōfi šū prisakimū ne dārōte, kurrus Pons Diws Moizėjui kalbės;

23. Ir wissą, ką Pons Diws jums per Moizėsu liepēs, iš tōs dienōs, kaip jis pradėjo paliept jusū waikū waikams:

24. Taigi jey surinfinmas ką darytu iš nežinnōs, tay tur wissas surinfinmas jāuną jāutuską iš bandōs dėginnimo: apierai padaryti saldžiam kwāpui Ponui Dievui, drange su jo walgio: bey gėrimo: apiera, kaip pareitis, ir ožt, apierai už griešus;

25. O flebons tur taip wissą surinfinmą waikū Izrael sudėrint, tay

tay bus jiems atlēista, nēsa tai nešinne yra. O jie tur atgabēnt tofias sawo doweras apierai Pono Dievui, ir sawo apieras už griekus po Pono Dievo ašiu, del tos ū nežinnōs.

26. Tay bus alēidžama wissam surinkimui waitū Izrael; po draugey ir ateiwjui tarp jušū gywēnancziam; kadangi wissū žmones tošios' nežinnos' yr.

27. Alle jey wiena fofia dušia iš nežinnōs susigriešitu, tay ta tur mittulę ožką atgabēnti, apierai už griekus.

28. O flebons tur sudėrint tofias nežinnanczią dušią ta apiera už griekus, už nežinnę po Pono Dievo ašiu, kad je sudėrintu: tay jei atlēista bus.

29. O tur buti wiens istatims, kę už nežinnę daryti turrit, abbejėms, ir czebuwjiems tarp waitū Izraelio, ir ateiwjui, tarp jušū gywēnancziam.

30. * Alle jey fofia duše tyczomis kę dāra, ar ji butu czebuwis, ar butu ateiwis, tas Ponas Diewų išdarke; tofia dušia tur išgaišina ma buti; t'essie tai jōs kaltybe.

* Ebr. 10, 26. 27.

31. Nēsa ji Pono Dievo žodi paniekimno, ir Jo prisakimo ne klause; ji butinay tur išgaišina ma buti; t'essie tai jōs kaltybe.

32. Taigi waitams Izrael pūš: czoje be ēsant rādo jie wieną wyrą malkū renkanti dienoje Sabbatōs.

33. O tie, kurie ji buwo nu twėrę, malkū renkanti, atwede ji pas Moizešū bey Aroną, ir po ašiu wisso surinkimmo,

34. Ir apkale ji; nēsa ne buwo aiškėy išrašta, kaip su jūm reiktū daryti.

35. Alle Ponas Diews täre Moizešui: tas wyrs tur mittinay

mirti, wissas surinkimmas tur jė akmenimis žudditi atstu nū abazō.

36. Tay išwede ji wissas surinkimmas iš abazō, ir žudde ji akmenimis, iktū numirštant, kaip Ponas Diews Moizešui buwo isakęs:

37. Ir Ponas Diews täre Moizešui.

38. Kalbėf su waitais Izrael, ir sakėf jiems, kad saw * lopelū padarytu kraštūse sawo sermėgū, tarp wissū jušū waitū waitū, ir mēlinus šnurėlus uždėtu ant lopelū tū kraštū. * Matt. 23, 5.

39. Ir tie lopėlei jums tam tur derēt, kad jās tū susjurėdami minėnētumbit wissū prisakimū Pono Dievo, ir pagal jūsus darytumbit, kad ne pagal sawo širdiės nūmū: nę militumbit, ney sawo ašiu kėkšawiną sektumbit.

40. Todėl turrit minnēt, ir pilnawoti wissus mano prisakimus, ir šwenti buti sawam Dievui.

41. Aš esmi WJĖšpats jušū Diewas, kursai jus iš Egipto žėmės išwede, kad aš jušū Diews buczau. Aš WJĖšpats, jušū Diewas.

16. Pėrskyrimas.

Diews labon foramōja maistininus. **S** Kora sunus Jezeāro, sunaus Kato, sunaus Lewi, drauge su Datanu ir Abiramu sunumis Eliabo, ir su Onnu, sunumi Pėlėto, sunumis Kubens,

2. Tie pasikėle prieš Moizešū, drauge su keleis wyrais iš waitū Izrael, du šimtu ir penkios dės šimtis wyresnūjū draugysteie, rōts ponai ir gārbinnamis žmones;

3. Ir jie susiėję prieš Moizešū bey Aroną, täre jiems dwiem: judu perdiddey elgiaties, nēsa wissas surinkimmas wissay šwentas, ir Ponas Diews jūse yra; kamgi judu pasikelat ant surinkimmo Pono Diewo? 4. Tai

4. Tai išgirdęs Moizėsus pūle ant savo vėido,

5. Ir tare Kōrui ir jo visiems maištininkams: rytoj' Ponas Dievas išrōdys, kas jam priklauso, kas šventas esąs, ir jam apierawot turrys; kurti jis išrinkęs, tas tur jam apierawot.

6. Tai darykit: imkities savo skauradas, Kora ir visi jo maištininkai,

7. Ir idėkit į tas ugnies, ir užbėkit rušinnimozolū po Dievo akiū, rytoj'. Kurti Ponas Dievas išrinko, tas tēssie šventas. Jūs per daug dārot, jūs waikai Lēwi.

8. Ir Moizėsus tare Kōrui: ben girdėkit jūs waikai Lēwi:

9. Ar tai jums per maž, kad jus Dievas Izraelo išstygęs iš surinkimmo Izrael, kad jam apierawotumbit, kad jam šlužitumbit urėdysteje namū Pono Dievo, ir po akiū surinkimmo stowētumbit, jam pašlužit?

10. Jissai tamę ir wissus tawo brolus, waikus Lēwi drauge su tawim prie sawes ēmęs; o dabar jūs dar ir funigystės jėškot?

11. Tu ir wissi tawo maištininkai, maištą padārot prieš Poną Dievą. Kas esti Aaronas, kad prieš jį murmēnat?

12. Ir Moizėsus nusiunte parwadindit' Dataną bey Abiramą sunu du Eliabo. Alle jūdu sake: muddu ne eisiwa aukštyn.

13. Ar tai per maž, ką tu mus išwedei iš žemės, kuroj pienas ir medus šlysta, kad mus numarrintumbei pušcoj'? dar tu ir ponas wōt' turri ant musū?

14. Kaip grazey mus iwedei į žemę, kur pienas ir medus šlysta, ir dāwēi mums dirwū ir wynkāl: nū į tēwiskę, argi nori ir ākis žmonėms išplėst? muddu ne einas wa aukštyn.

15. Taw Moizėsus labay supyęs tare Ponui Dievui: nešigrešk prie jų walg: apierōs. Už ney āsilo nū jų ne ēmjan, ir ney wies nam jų niekadōs iškādōs ne darian.

16. Ir jis tare Kōrui: tu, ir wissi tawo maištininkai turrit rytoj' po Pono Dievo akiū but'; tu, ir jūdu drauge, ir Aaronas.

17. Ir Kojnas imkit savo skauradą, ir užbėkit rušinnimozolū, ir stokities po Pono Dievo akiū, Kojnas su savo skauradą, tai pra du šimtu ir penkios dēšimtis skauradū.

18. Ir Kojnas ēmęs savo skauradą, idėjo ugnies, ir užbėre rušinnimozolū, ir sustojo ties durimis šėtrōs surinkimmo; o Moizėsus bey Aaronas drauge.

19. O Kora suwadinno prieš jūdu wissą surinkimną ties durimis šėtrōs surinkimmo. Alle šlo: we Pono Dievo pasirōde po akiū wisso surinkimmo.

20. O Ponas Dievas kalbēdams su Moizėsum bey su Aaronu tare:

21. Atsikirkita nū šo surinkimmo, kad jį umay išgaifinczau.

22. Alle jūdu parpūle ant savo vėido, ir tare: Už Dieve, tu esi Dievas dwāsū wissū funū; argi kad wiens wyrs susigriešijo, dėl to ant wisso surinkimmo taip labay ne malonus busi?

23. Ir Ponas Dievas kalbēdams su Moizėsum tare:

24. Sakyk surinkimui ir tarf: atstokit aplinkuy nū namū Koro bey Datano ir Abiramo;

25. Ir Moizėsus kėlėsi ir nuejo pas Dataną ir Abiramą; ir wyrėsi nieji Izraelio sēke jį.

26. Ir kalbēdams su surinkimui tare: * atstokit nū šėtrōs šū Dievo nasibijanczū žmonū, ir nieszko ne fruttikite to, kas jų pra, kad

Ēad ne prapultumbit Ēoĥiame jū grieķe. * 2 Kor. 6, 17.

27. Ir jie parejo nū namū Ro: ro, Datano ir Abiramo. Alle Datans bey Abirams iſēje ſtojoſi prie durrū ſawo ſētrōs, ſu ſawo mo: terimis ir ſunumis ir ſu Ēudifieis.

28. Ir Moizešus tāre: iſ to turrit numanyt, Pona Diewa ma: ne ſuntuſi, Ēad aſ wiſſus ſittus dārbus daryczau, o ne iſ ſawo ſirdiēs;

29. Jey jie mirs Ēaip wiſſi žmo: nes mirſta, arba pajēſtōjami bus, Ēaip wiſſi žmones pajēſtōjami, tay manę Pons Diews ne ſunteſ;

30. Alle jey Pons Diews Ēoĥiā naujēnā padarys, Ēad žēme ſawo naſrus atwērūſi jūs prarys, ſu wis tūmi, Ēā jie tur, Ēad jie gy: wi žemyn i pēklā nužengtū, tay jūs pajysit Ēad ſittie žmones Pona Diewa yra bluznije.

31. O jam ſus žodzus wiſſus iſkalbėjus, pērplyſo žēme po jeis,

32. Ir atwērūſi ſawo naſrus, praryjo jūs ſa jū ſētromis, ſu wiſſais žmonėmis, Ēurrie pas Ro: rā buwo, ir ſu wiſſu jū turtu,

33. Ir nuženge gywi i pēklā, ſu wis tūmi, Ēā tiĥt' turrējo, ir žēme jūs uždenge, ir prapūle iſ ſurinkimmo.

34. Ir wiſſas Izraēl, Ēas ap: linĥ jūs buwo, pabēgo, jiems be rēĥiant; nēſa jie tāre: Ēad žēme ir mus ne prarytu.

35. Priegtami ugnis iſlēķe nū Pono Diewo, ir ſuēde tūdy ſimtu ir penĥios dēſimtis wyrū, Ēurrie tas ruĥinnimo: žoles apierawōio.

36. O Pons Diews Ēalbēdams ſu Moizešum tāre:

37. Saĥyĥ Eleazarui, ſunui Arono, wystupo, Ēad ſĥauradas iſimtu iſ dēginimo, ir ugni iſmē: titu ſēn ir tēn.

38. Mēſa ſĥaurādos tofiū gries ėinintū yra ſwentitos jū duſe, Ēad jas i platus bleĥius muſtu, ir altoru tais aptrauktū; nēſa jos apierawotos po Pono Diewo aſiū, ir ſwentitos, ir tur wais Ēams Izraēl ženĥlui but.

39. O Eleazaras wystups, ėmęs tas warinnes ſĥauradas, Ēurrim s ſudēgintieji buwo apierawoje, Ēāle jas i bleĥius, altora apĥabinēti,

40. Paminklui waitams Izraēl, Ēad ne Ēas ſwētims artyn prieitu, Ēurs ne eſas ſēklōs Arono, apie: rawōti ruĥinnimo: žolū po Pona Diewo aſiū; Ēad ne butu jani, Ēaip Korui ir jo maiſtininkams, Ēaip jam Pons Diews Ēalbējes buwo per Moizešu.

41. Alle antrā rytā nurmėjo wiſſas ſurinkimmas waitū Izraēl prieſ Moizešu bey Aronā, ſaĥys dami: juddu Pono Diewo žmos nes nužuddēt.

42. Ir Ēaip ſuſiėjo ſurinkimmas prieſ Moizešu bey Aronā, jūdu nuſiĥreipe ſētropi ſurinkimmo, o ſtay je apdenge dēbeſis, ir ſlowe Pono Diewo paſirōde.

43. Ir Moizešus bey Aronas iėjo i ſētrā ſurinkimmo,

44. O Pons Diews Ēalbēdams ſu Moizešum tāre:

45. Paſiĥlĥita iſ ſitto ſurinkimmo; aſ jūs umay iſgaifſu: ir jūdu ant ſawo wēdo parpūle.

46. O Moizešus tāre Aronui: imĥ ſĥaurādā ir idēĥ ugniēs nū altoraus, ir uiberĥ ruĥinnimo: žo: lū, ir eiĥ greitay prie ſurinkimmo, ir ſudērinf ji; nēſa tas diddis pa: ryĥims iſėjo iſ Pono Diewo, ir ſlōga praſidėjo.

47. Ir Aronas ėmęs, Ēaip jani Moizešus buwo ſaĥes, nubēgo i pati widduri ſurinkimmo, (o ſtay

slėga buwo prasidėjusi tarp žmonių) ir sudėrino žmones;

48. Ir stovėjo tarpė negywuju būgywuju: tay apstabdita buwo slėga.

49. O tujū, kurrie per tą slėgą numirę, buwo keturólėka tukstanczei ir septyni šimtai, be tū, kurrie su Koru numirė.

50. Ir Aronas parėjo pas Moizęsu prie durrū šėtrės surinkimmo, ir slėga buwo abstabdita.

17. Pėrskyrimas.

* Arono wstupyte žalójenczia lazda pasiprinta.

S Pons Diews kalbėdams su Moizęsum täre:

2. Sakyt waikams Izraėl, ir imt is jų dwylėka lazdu, nū kójno wyrkušojo jo tėwo namū po wieną; ir kójno wardą parasyt ant jo lazdos.

3. Alle wardą Arono turri parasyt ant lazdos Lėwi; nėsa už kójną galwą jų tėwū namū tur wiena lazda buti.

4. Ir padėt jas i šėtrą surinkimmo, ir luddijimo, kur asėjums luddiju.

5. O kurri as isrinėsu, to lazda žaliu; kad murmėjimą waikū Izraėl, kurriūm jie prieš jus murmėna, nutildiczau.

6. Moizęsus kalbėjo su waikais Izraėl: ir wissi jų wyrkušėji dawe jam dwylėka lazdu, kójnas wyrkušas wieną lazdą, pagal namus sawo tėwū, o lazda Arono taipojau buwo tarp jų lazdu.

7. O Moizęsus padėjo tas lazdas po Pono Diemo akū, luddijimo šėtroj.

8. Alle rytmetij' kaip Moizęsus i šėtrą luddijimoėjo, rado jis lazdą Arono, gimminės Lėwi, * žalójenczė, ir žiedus issiskėtusus, ir migdalū nėšanczė.

* Ebr. 9, 4.

9. Ir Moizęsus isneše wissas lazdas nū Pono Diemo po akū wissū waikū Izraėl, jiems be mātant; ir kójnas ėme sawo lazdą.

10. O Pons Diews täre Moizęsui: inest wėl Arono lazdą i luddijimo (šėtrą) kad pakawėjama butu ant ženklō tiems neklausans tiems waikams, kad jų murmės jims apie mang lūtusi, kad jie ne prapultu.

11. Moizęsus padėre, kaip jam Pons Diews buwo prisakęs:

12. O waikai Izraėl täre Moizęsui: štay, mes pagendam ir prapūlam; mes wissi išgaiginnami esme ir prapūlam.

13. Kas artinasi pas Pono Diemo namus, tas miršta, argi mes abelnay turrim prapult?

18. Pėrskyrimas.

Urėdyste ben islaikimas Diemo tarnū ben Lewitū.

S Ir Pons Diews täre Aronui: Tu, ir tawo sūnus, ir tawo tėwo gimmine su tawim turrit nusizengimną prieš šwentinyczę nešėti, o tu bey tawo sūnus su tawim turrit nusizengimną jūsu kunigystėj' nešėti.

2. Alle sawo brolus, gimminės Lėwi, sawo tėwo; turri prie sawęs priimti, kad jie pas tawę butu, ir taw šlūžitu; alle tu, bey tawo sūnus su tawim pas šėtrą luddijimo.

3. Ir jie tur tawo šlūžimą ir šlūžimą wissos šėtrės pilnawoti. Taczau prie rykū šwentinyczės bey prie altoraus jie ne tur prisikartit; kad ne abbeji, jie ir jās ne numirtumbit.

4. Bet pas tawę jie tur buti, kad šlūžimą pilnawotu prie šėtrės surinkimmo, wissoj' urėdystėje šėtrės; ir ney wiens swėtims ne tur tarp jų fiktis.

5. Taigi

5. Taigi pilnawótīt slūžmā šwen-
tinyczōs, bey slūžmā altoraus, kad
jau daugiaus ne ūzeitu tofs diddis
papykims ant waikū Izraēl.

6. Lēs štay, aš Lewitus, jūšū
brolus, ēmjau iš waikū Izraēl,
ir jums dawjau i dōwanā Diewui,
kad jie slūžbā pridabotu prie šē-
trōs surinšimmo.

7. Alle tu, bey tawo šānus su
tawim, turrite sawo kūnigystē
pilnawōti, kad šlūžitumbit wisso:
ēiūse weikalūse altoraus ir widduj
ūz ūžabōs; nēsa aš jūšū kūnigystē
dūmi jums urēdyste i ant dōwanōs.
Jey kas swētims prisīkšā, tas
tur mirti.

8. O Pons Diews šāke Naro-
nui: štay aš taw dawjau mano
pašēlimo: apieras nū wisso, ka
waikai Izraēl šwentinn, ūz tawo
wyskupiskā urēdā, ir tawo su-
numš, ant amžinōs išprowōs.

9. Tai turri gāuti nā šwenczāu-
sujū ka jie apierawoja wissas jū
dōxanas iu wissa jū wālgio: apie-
ra, ir su wissa jū apiera ūz griešus,
ir su wissa jū šalt: apiera, kurre
man dūsti, tai taw bey tawo su-
numš tur šwenczāusia but.

10. Šwenczāusoje wietoje tu
tai turri wālgit; kas wyrišēiū yr,
tur to wālgit; nēsa tai taw tur
šwenta buti.

11. Ir pašēlimo: apierā jū do-
wanōs, prie wissū subōjimo: apie-
rā waikū Izraēl, dawjau taw ir
tawo sunums, ir tawo dūfterims
drange su tawim amžinai prowai;
kas czystas tawo namūse, to tur
wālgiti.

12. Wissā gerāusā allēju, ir
wissā gerāusā jaunā wynā ir jāwā
jū pirmonū, ka jie Ponui Diewui
dūda, aš taw dawjau.

13. Pirmasis waišus wisso to,
kas jū žēmēj' yr, kurre Ponui
Diewui atneša, tur taw tekti;

kas czystas tawo namūse, to tur
wālgit.

14. Wis kas pašēkimmu ūz
drausta Izraēlije, tur tawo buti.

15. Wis, kas pirmjāus žywās
tā atwer, iš wissū gywū dāktū,
ka ponui Diewui atgabēna, ar
butu žmogaus, ar butu galwijo,
tur tawo buti. Taczau, kad pir-
mā žmogiskā waišu išwadūdītums
bei; ir pirmaj waišu neczysto gal-
wijo taipojau išwadūdītumbei.

16. Alle jie tur išwadūti, kad
mēnesio czēsā sulauke, ir turri iš-
wadūdīt pinnigais, penkeis syklais,
pagal syklā šwentybēs, tas dēra
dwidesimt Gērū;

17. Alle pirmaj waišu galwijū,
arba awiēs arba cšēš, ne turri
išwadūdīt, nēsa jie šwenti; jū
franū turri apšlakstyti altōru,
o jū tēnus turri ūdegti apierai
šaldans kwapo Ponui Diewui.

18. Tū mēsa tur tawo buti: kaip
ir subōjimo: kurtinne bey dēšins
pētis tawo yr.

19. Wissas pašēlimo: apieras,
kurre waikai Izraēl šwentina
Ponui Diewui, aš taw dawjau,
ir tawo sunums, ir tawo dūfte-
rims drange su tawim, amžinai
prowai; tai tur nepalautinas dēre-
jims buti, amžinay po Diewo
akiū, taw, ir tawo waikams drau-
ge su tawim.

20. O Pons Diews tār Naro-
nui: tu jū žēmēj' nieko ne turri
šawiskay turrēti, nevgi ne jošt
dalykā jūse turrēti; nēsa aš esmi
tawo dalis ir tēwiske tawo, tarp
waikū Izraēl.

21. O waikans Lewi aš wšas
desšēties dawjau Izraēlije i daly-
kā, ūz jū slūžmā, kurre jie man
atliekt prie šētrōs surinšimmo.

22. Kad potam waikai Izraēl
ne prisīkštus prie šētrōs surin-
šimmo

Pimmo, grieko ant sawes užtraukt, ir ne mirtu.

23. Bet Lewitai tur urėdystę atlikt prie šėtrės surinkimmo, ir jie tur annū nusijengimū nešoti amžinai pramai, jūšū waikū waikūse. Ir jie ne tur tarp waikū Izraėl dalt apturrėti;

24. Lėsa dešėting waikū Izraėl kurrę Ponui Dievui pakela, aš Lewitams i dalt dawjan, dėl to aš jiems sakiau, kad jie tarp waikū Izraėl tėwisėš ne tur apturrėti.

25. O Pons Diews kalbėdams su Moizėsum täre:

26. Sakys Lewitams ir tarp jiems: Kad jās dešėtines immat nū waikū Izraėl, kurre aš jums iš jū dawes esmi jums i dalyk, tay jās iš to pakėlimo; apierą turrit dūti Ponui Dievui, dešėting nū kėjnės dešėtinės.

27. Ir tofią sawo pakėlimo; apierą turrit taip priimt, kaip kad dūdat jawū iš šunės, ir pillamo iš wyno spāustuwės.

28. Taipojau ir jās turrit dūti pakėlimo; apierą Ponui Dievui nū wissū jūšū dešėtimū, kurre immat nū waikū Izraėl, kad jās tē pakėlimo; apierą Pono Diewo wyskupui Aaronui dūtumbit.

29. Nū wisso, kas jums dūdamā, turrit Ponui Dievui dūti wissokias pakėlimo; apieras nū wisso gerāusojo, kas iš tū šwen: tinnama.

30. Ir sakys jiems: Kad jās tai po tai, kas gerāusla, iš to pakėlāt, tai tur Lewitams rošūjama buti, kaip pirmėnes šunės, ir kaip pirmėnes wynospāustuwės.

31. Ir gālit to wālgit bille kur, jās ir jūšū waikai; nēsa tai * jūšū alga už urėdystę jūšū, šėtroj' surinkimmo.

* Matt. 10, 10.

32. Taip ne pelnysit saw grieko dėl to, kad kas gerāusla nū jo paselāt, ir ne paniekisite, kas šwen: tita waikū Izraėlo, ir ne mirsit.

19. Pėrsšyrimas.

Apie raudonoką karwę, ir apie cysstijimo wardeni.

Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėsum bey su Aaronu täre:

2. Szittas istatimas tur per prišakimā buti, kurrē Pons Diews paliepe, sakydams: sakys waikams Izraėl, kad pas tawę atwestu* karwę raudonokā tikray sweikā, nieku ne klaidingā, ir ant kurrės dar niekadōs jungas ne buwo dėstas,

* Ebr. 9, 13.

3. Ir dūkit ję wyskupui Eleazarui, tas ję tur laušan išwest iš abajo, ir tēnay po sawo ašū pas muszdit.

4. O Eleazars, wyskups, tur jōs kraujo sawo pirštu imt, ir tiesog priēs šėtrę surinkimmo * klakstīt septynis kartus.

* Ebr. 9, 13.

5. Ir tą karwę po sawo ašū sudėgidit, kaip jōs ūdā, taip ir mėsā, podraug jōs kraują su mėsłais.

6. O wyskups tur imti cėdros mėdzio, ir izopū ir wilnū tamsey raudonū, ir ant tōs dėganczōs karwės užmesti.

7. Ir tur sawo rubus mažgoti, ir sawo kūną wardenimi cysstiti, ir potam i ābažā eit, ir necysstu but iškū wākarut.

8. O kursai ję sudėgino, taipojau tur sawo rubus wardenimi mažgoti, ir sawo kūną wardenij' cysstiti, ir necysstu but iškū wākarui.

9. O wiens cysstas myrs tur tū pėlenus nū tōs karwės sugrės bės pabert atstu abajo ant cysstōs wietōs,

wietōs, kad tēnāy pašawota butu
surinkimui waikū Izraēl, * ap:
šlāstijimo: wandenui; nēsa tai
apiera uz griekus. * 1 Petr. 1, 2.

10. O tas, kursai tūs pēlenus
nū karwēs sugrēbes, tur sawo ru:
bus mazgoti, ir neczystas buti i:
fi wākarui. Tai tur amžina pro:
wa but waikams Izraēl, ir ateiw:
jiems, kurrie tarp jūšū gywēna.

11. Taigi, jey kas koki lawonā
pafruttina, tas septynes dienas
bus neczystas.

12. Tassai šittūmi tur atšigrie:
šit trēcā dienā, ir sēfma dienā,
taip czystas pastōs; o jey jis trē:
cā dienā bey sēfma dienā ne at:
šigriešij, tay jis ne bus czystas.

13. Alle jey kas koki lawonā
pafruttin, o ne norētu atšigriešit
tas namus Pono Diemo neczystus
daro: o tošia dušia tur išgaišina:
ma buti iš Izraēlo, todēl, kad ap:
šlāstijimo wandū ant jo ne šlā:
stitas, tay jis neczysts, pašlei jis
nū to nesczystidina.

14. Tai yra prišāfimas, kad
žmogus koksai šētroje numirštu:
kas i šētrā ieit, ir wis kas šētroje
yr, tur neczysta buti septynes die:
nas.

15. Ir wissi atwiri ryšai, kuru
rie danfczo arba ryšio ne tur,
neczysti yra.

16. Ir kas pafruttina ant laus:
ko kardu nužudditā, arba ne gy:
wā, arba žmogaus kaulā, arba
grābā, tas yra neczystas septynes
dienas.

17. Taigi tur tam neczystam
imti pelenū šittōs sudēgintōs apie:
rōs uz griekus, ir tēfanczo wan:
dens ušpilti i ryšā.

18. O czystas wyrs tur imti
žopū, ir i tā wāndeni idāžes šē:
trā apšlāstyti, ir wissus ryšus,
ir wissas Dušes widduj' ēšanczas
taipojau ir tā, karsai lawonkaulā,

arba ušmuštaji, arba negywā,
arba grabā pašruttino;

19. Alle czystasis tur neczystaji
trēcā dienā bey sēfma dienā ap:
šlāstyti, o jē sēfma dienā at:
griešit, ir tur sawo rubus mazi:
gōti, ir wāndenij' czystitis; tay
jis ant wāfaro czystu bus.

20. Alle kursai neczystas bus,
ir ne nor atšigriešitis, to duše
tur išgaišinama buti iš surinkimo;
nēsa jis šwentnyczē Pono Diemo
neczystā padāres, ir apšlāstijimo:
wandenu ne apšlāstytis, todēl jis
neczystas.

21. O tai jiems tur amžina pro:
wa buti. O ir tas, kursai ap:
šlāstijimo: wāndenimi apšlāste,
tur sawo rubus mazgoti; Ir kas
tā šlāstijimo: wāndeni fruttina,
tas tur neczystas buti išfi wākarui.

22. Ir wissab, kā jis pafruttina,
neczystu bus, ir kurs žmogus jē
pafruttis, tur neczystas buti išfi
wākarui.

20. Pēršyrimas.

Diems diš wandens iš ūlōs. Mir:
jamā ben Aarōnas miršta.

S waikai Izrael iškāko su wisi
su surinkimu i pašcā Žin,
pirmame mėnesij, o žmones gulle
jo mieste, wadinnama Kadēse.
O Mirjama tēnjau numirre, ir
buwo tēnjau palaidūta.

2. O surinkimmas ne turrējo
wandens, ir sušrinko priš Moir:
žesū bey Aarōnā.

3. Ir žmones bāresī su Moizer:
šum, sašydami: ak, kad butum:
bim prapūlē, šaip musū brolei
prapūle, po Diemo akiū!

4. Kam juddu Pono Diemo su:
rinkimā i šē pašcā iwedēta, kad
zonay mirtumbim su sawo gal:
wijais?

5. Ir kam mus išwedēta iš
Egypto i šē nelābā wietā kur ne
gālis

gálina ká sēt, Fur ney pygū ney
wyn-medzū ney granot-obolū yra,
o dar priegtam niera ney wandens
gerti?

6. Moizešus bey Aronas nue-
jusū nū surinkimmo prie angos
kétrōs surinkimmo, parpūle ant
sawo wēdo; ir Pono Diewo šlo-
we pasirode jiems dwiem.

7. Ir Pons Diews kalbėdamis
su Moizešum täre:

8. Imk ta lazda ir suwadin-
surinkimā, tu bey tawo brolio Ara-
ronas, ir prikalbėkita tē ūlā po
jū akiū; ta dūs sawo wāndeni.
Taipo tu turri jiems wandens iš
ūlōs išgāuti, ir surinkimā pa-
girdit bey jū galwijus.

9. Tay Moizešus ėme lazda po
Pono Diewo akiū, kaip jis jam
buvo liepęs.

10. Ir Moizešus bey Aronas
suwadinio surinkimā pas ūlā,
ir täre jiems: girdėkit jės ne pa-
klusnėji, argu muddu jums ir wan-
dens iš tēs ūlōs galėsim dūti?

11. Ir Moizešus sawo rankā
pakėlęs muš ūlā su lazda du kart,
tay daug wandens iš jōs tekėjo,
kad surinkimias gėre, ir jū gal-
wijai.

12. Alle Pons Diews täre Mo-
izešui bey Aronui: todėl, kad i-
manę ne itikėjota, manę šwen-
titi po akiū waikū Izrael, juddu
ne turrita ši surinkimā iewest i-
žėmę, kurrę aš jiems dūsiu.

13. Tai tas waid: wandū, dėl
kurrio waikai Izrael su Ponu
Diewu bārėji; o jis šwentits bu-
wo ant jū.

14. O Moizešus išsunte pāslū
iš Kades pas karalū Edomitū
(sakydams:) taip taw sakydin ta-
wo brolio Izrael: Tu žinnai wi-
są wargā, kursai mums tikos;

15. Kad musū tėwai i Egiptā
nusitrėpė, ir mes ilgā czėsā Egi-
pte gywėnė; o Egiptionai sunkėy

laikė mus ir musū tėvus;

16. O mes šaukiem Diewop,
tas musū balse išklausė, Angėlā
atsunte, ir mus iš Egipto išwede.
O štay mes esame mieste Kades,
arti tawo rubėrū.

17. Dūf mums trauktis per ta-
wo žėmę: mes ne esame dirwomis
ney wyn: kalnais ney wandens
gėrsim iš šulinū: wiežkelu mes
trauksimės, ney po dešinės ney po
kairės nesitraipysim, iškū tawo ru-
bėzu pėreisin.

18. Alle Edomitas täre jiems;
tu ne turri per manę trauktis;
arba aš su kardu taw priešais
trauksiu.

19. Waikai Izrael tare jam:
mes kėlu kėlanjamu trauksimės.
O jey mes tawo wandens gėrsim,
mes bey musū galwijai, tay taw
užmokėsim; mes nieko ne norim,
kaip tikėt pėsti pėreit.

20. Alle jis tare: tu ne turri
per musū žėmę trauktis. Ir Edo-
mitai išsitrėpė jiems priešais su
dangummu žmonū, ir su druta
ranka.

21. Taipo ne norėjo Edomitai
Izraelui pawėlit per jū rubėzu
trauktis. O Izrael kreipėsi šalin
nū jū.

22. Ir waikai Izrael kėlėsi iš
Kades, ir iškako su wissu surin-
kimu iškū kalno Or.

23. O Pons Diews kalbėjo su
Moizešum bey su Aronu, pri-
kalno Or, parubėzuse žėmės Edo-
mitū, ir sake:

24. Te susiwala Aronas prie
sawo žmonū; nėsā jis ne tur iš-
kakt i tē žėmę, kurrę waikams
Izrael dawjau, dėl to, kad mano
jodžni ne klauseta pas waid:
wāndeni.

25. Alle

25. Alle imē Aaronā bey jo sunu Eleazarą ir užvest jūdū ant Kalno Or.

26. Ir ištėdės Aaroną, jo rubais aprėdyt Eleazarą jo sunu: o Aaronas tur tēnay susiwalit ir numirti.

27. Tay dare Moizešus, kaip jam Pons Diews buwo liepės ir užkūpo ant Kalno Or, po afiū wisso surinkimmo.

28. Ir Moizešus ištėde Aaroną, ir aprėde jo rubais Eleazarą jo sunu. O Aaronas mirre tēnay ant wiršaus Kalno. Alle Moizešus bey Eleazaras nukūpo žemyn nū Kalno.

29. O wissas surinkimmas, matydams, Aaroną jau Diewui dušę atdawusį, apwerke jį trisdešimtis dienū, wissi namai Izrael.

21. Pėrstyrimas.

Ugninū žalcū kaudams, gnditas jurėimu i warinni žalti.

S kaip Kanaitas, Karalus Arads, i pėtus gywenasīs, išgirdo, Izraelą ieinanti Felu tār dancujū, Karawo jis prieš Izrael, ir Fellis sugāwēs, nuwede.

2. Tay Izraelas Ponui Diewui priejadą pažadėjo sačydams: jey tu šittus žmones po mano ranka padūdi, tay jū miestus prašėitū nay išvāstijū.

3. Ir Pons Diews išklause balsą Izraelo, ir padawe Kanaitus, ir jie išgašino jūs podraugey su jū miestais, ir pramine ta wietą wardu Arma.

4. Tay traukiesi nu Kalno Or Felu, šwendrū jurumpinay, kad aplink Edomitū žėng trauktus. O žmones ne rods ējo tū Felu.

5. Ir kalbėjo prieš Diewą ir prieš Moizešū: Kam tu mus iš Egipto išwedei, kad mirtumbim pāščioj? nēsa czonay ney dūnōs

niera ney wandens, o musū dušia nugrišo to ledakō walgio.

6. Tay atsunte Pons Diews ant žmonū žalcjus ugningus, tie kando žmones, kad daugummas žmonū Izraelije numitre.

* I Kor. 10, 9.

7. Tay jie atėję pas Moizešū täre: mes susigriešijom, kad prieš Poną Diewą bey prieš tawę kalbėjom; prašyt Poną Diewą, kad žalcjus nū musū atimtu. Moizešus meldėsi už žmones.

8. Tay tare Pons Diews Moizešui: * pasidarykis warinni žalti, ir jį pakėl per ženklą; kas ištās, o i jį žurės, tas išliks gywas.

* Jon, 3, 14.

9. Tai padare Moizešus warinni žalti, ir pakėle tą ženklui; o kad furri žaltys ikando, tay tas žurėjo i tą warinni žalti, ir išliks gywas.

10. O waišai Izrael išsitraukė, ir sawo šbają padare Obotūse.

11. O iš Obotū išsitraukę apsisčiojo Jimme, pas Kalnus Abasrim, pāščioj, ties Moab, i saulės užtekėjimą.

12. Iš tēn išsitraukę apsisčiojo pas uppėlį Šared.

13. Iš tēn išsitraukę apsisčiodami pasliško šę pus, pas Arnoną, furšai pāščioj yr, ir rėgimas nū rubėžaus Amoritū. Ušsa Arnon yra rubėžus Moab, tarp Moab bey Amoritū.

14. Iš to sakoma Enygosa apie Eowas Pono Diewo: Waėb Suspoje ir uppėlei pas Arnon.

15. Ir wersine uppėlū, pritenanti ištū miestui Ar, ir Kreipjasi, ir yr rubėžus Moab.

16. Ir iš tēn traukies prie šulio: tai tas šullinys, apie furri Pons Diews Moizešui sake: suswadyt žmones, aš jiems wands dūsu.

17. Tay

17. Tay Izrael giedojo šę giesmę, ir pafarczui giedojo apie šullint.

18. Tai šullinys tassai, kurri kunigaisščzei kase; garbei' esq tarp žmonū jį iškase, per mofintojį ir per sawo lazdas. O iš šos pūšcžs jie traukėsi i' Mataną.

19. O iš Matanos i' Aaliel; o iš Aaliel i' Bamotus;

20. O iš Bamotū i' Daubą, kurri laukė Moabos yr, prie aukštojo kalno Pisga, ties puščią sto winczo.

21. O Izrael sunte paskus pas Sioną karalū Amoritū ir jam sakydino:

22. Leisk manę trauktis per tawo žemę; mes ne kraipysimės i' dirwas ney i' wyna sodus, neygi wandens gėrsim iš šullinū; wiežėlu mes trauksimės i'ki per tawo rubėjus pėrsigausim.

23. Alle Sionas ne pawėlijo waikams Izrael su waikū pėrsi traukt per sawo rubėjus; bet surinkęs wissus sawo pulkus traukėsi Izraelui priešais i' pūščią; o iškėkęs i' Jazoną karawo jis prieš Izraelą.

24. Alle Izraelitėnai išmuše jį ašmenimi kardo, ir igawo jo žemę nū Arnono i'ki Jabočni, ir i' waikū Ammon; nesa rubėjai waikū Ammon buwo ginflais apwėrti.

25. Taip Izrael wissus šittus miestus ėmęs, gywėno wissuse miestūse Amoritū, Esbonėj' ir wissuse jōs miestėlūse.

26. Nesa miestas Esbon buwo Siono, karalus Amoritū, o jis pirm to su Moabitū karalumi buwo karawęs, ir wissą jo žemę sawo laimėjęs i' Arnon.

27. Iš to sakoma priejodij': eikit i' Esboną, miestą Sioną pafurt, ir attiekti.

28. Nesa ugnis iš Esbon išlėte, liepsna iš miesto Siono, ta suėde Arą Moabitū, ir mieščzonis aukstybės Arnono.

29. Bėda taw, Moab, jūs žmones Ramos jūs prapūlėt: Jo sūnus išguinoti, o jo dukters apkaltes išwėstos, Siomi, karalui Amoritū.

30. Jū šlowe nieku pawirto nū Esbono i'ki Dibon; ji išpūstita i'ki Mopa, kurri pritenka i' Mėdbai.

31. Taip gywėno Izraelitėnai žemeje Amoritū.

32. O Moizėjus išsunte apžwalgytojus Jašerop, ir igawo jos dukteres ir išwėre Amoritus jū žemėj' gywėnanczus.

33. Ir kreipdamėsi traukies aukštyn kėlu i' Bazaną. Tay iššitruauke jiems priešais Oggas, karalus Bazanoj', su wissu sawo (waikū) pulku, karanti Edrėjose.

34. Ir Pons Diews täre Moizėjui: nesibijokis jo, nesa aš taw jį i' tawo rankas dawjau, su žeme ir su žmonėmis, ir turri su jūmi daryti, kaip tu su Sionu, karalumi Amoritū darei, kursai Esbone gywėno.

35. Ir jie išmuše jį ir jo sūnus, ir wissus jo žmones, i' ney wiens ne išliko, ir žemę igawo.

22. Pėrsikrymas.

Bileam's tur Izraelitėnus prakėlti; jo asilėne kalba.

Potam traukdamiės waikai Izrael apsisitojo laukūse Moabos, anna šal' Jordano, ties Jerikōs.

2. O Balaks, sunus Ziporo mai tydams wis tai, kq Izraelas buwo dars Amoritams;

3. Ir kad Moabitai labay bijōjes tū žmonū, taip didžio pulko; ir kad Moabitai labay prisibijōjo waikū Izrael:

4. Ir

4. Ir sāke wyresniemšems Mi-
dianitū: dabar tas pulkas suēs,
kas aplinē iaus yr, kaip jāntis
žolē ant lanku suēt. O Balaks su-
nās Žiporo buwo tū cēs karālus
Moabitū.

5. Ir jis iēsunte paslū pas Bi-
leamā, sunu Beoro, i Petorā,
Kursai gywēno prie wandenū; žē-
mēje waikū sawo žmonū, jē pawas-
dint, ir safydino jam: štay žmonū
pulkas iš Egipto išejo, tas wissā
žēme apdenge, ir sustōjo ties ma-
nimi.

6. Taigi šēn atējes, prašēf man-
tus žmones, nēsa jie man permaci-
nus; ar rasi galēczaū jūs išmušti
ir iš žēmēs išwaryti; nēsa aš tai
žimau, kurri tu pēžegnoji, tas
pēžegūctas yra, o kurri tu pra-
šēfi, tas yra prašēktas.

7. O wyrēšneji Moabitū nuējo
su wyrēšnešis Midianitū, ir tur-
vėjo *algā uš burrimā sawo ran-
kosa; ir iēje pas Bileamā, sāke
žodzus Balako. *2 Pet. 2, 15.

8. O jis tare jiema: pasiliktit
czonay našwini; tay aš jums atsa-
fysu, kaip man Pons Dieus sa-
fys. Taipō pasilikto wyrāusieji
Moabitū pas Bileamā.

9. O Dievas atējes pas Bileamā
tare: *kas tai per žmones,
kurrie pas tawę yr?

*Jez. 39, 3.

10. Bileams tare Diewui: Ba-
laks, Žiporo sunus, Moabitū ka-
ralus, atsunte pas manę.

11. Štay, žmonū pulks iš
Egipto išejes apdengia wissā žē-
mę; tāigi dabar ateif šēn ir pra-
šēf jē; ar rasi galēczaū su jeis
muštis, ir jūs prawaryti.

12. Alle Dieus tare Bileamui:
ne eif tu su jeis, ir neprašēf tus
žmones, nēsa jie pēžegnoji yra.

13. Tay Bileams rytmetij' kēles
tare wyrāusiemšems Balako; ei-

fit i sawo žēme; nēsa Pons Dieus
ne nor pawēlit, kad su jums
eiczau.

14. O wyrāusieji Moabitū kē-
lēf, ir parēje pas Balakā tare:
Bileams neapsim su mumis ateit.

15. Tay Balaks sunte dar didi-
dēšnus ir garbingēšnus wyrāus-
jū, kaip anie buwo.

16. Kaip tie atējo pas Bileamā
tare jam: taipō taw safydin Ba-
laks, suns Žiporo: mielasis, ben
ne wengf pas manę ateit;

17. Nēsa aš tawę diddey garbi-
su, ir kę tu man safyfi, tai darysu;
meldžu, ben ateif ir prašēf man
šittus žmones.

18. Bileams atsafydams tare
tarnams Balako: kad man Balaks
sawo namus pilnus sidābro bey-
kūšio dūtu; taczaū aš ne galēczaū
pēžengt žodi WJEspatiēs, sawo
Diewo ar mažo ar didžio kō daryt.

19. Taigi tiktay pasiliktit ir jūs
czonay šę nakti ikti ištirsu, kę
Pons Dieus tolaus su manim
kalbēs.

20. Tay atējo Dievas načtij' pas
Bileamā, ir tare jam: jey tie wy-
rai atējo tawę wadit, - tay kēktis
ir eif su jeis; taczaū kę aš taw
safysu, tai turri daryt.

21. Tay Bileams rytmetij' kēles
pabalnojo sawo asilēnę, ir kēlāwo
su tais wyrāuseis Moabitū.

22. Alle pāpikis Diewo (diddey)
supykō, jam tēnay kēlaujent. Ir
Angēlas Pono Diewo stojosi i kēlā
kad jam prišitus; o jis jojo ant
sawo asilēnēs, ir du waiku buwo
su jūm.

23. O asilēne regėjo Angēlā
Pono Diewo ant kēlo stōwinti, ir
nūgā kerdā jo rankoj'. O asilē-
ne išsikreipe iš kēlo, ir ējo i lau-
kę; alle Bileams ję muše, kad
kēlu eitu.

24. Tai

24. Tay Angėlas Pono Diemo stojas i tãkã tarp wyn; kãlnũ, fur abbišaley sėnõs buwo.

25. Ir asilėne matydama Angėlã Pono Diemo, šlėjosi prie sėnõs, ir priespãude kojã Bileamo prie sėnõs; ir jišai jė dar labjaus muše.

26. Tay Angėlas Pono Diemo tolyn ėjes stojosi aukštoj' wietoj', fur ne buwo iš kėlo išsikreipt, ney po dėšinės, ney po kairės.

27. O kaip asilėne Angėlã Pono Diemo pamãte, pũle ji ant sawo kėlũ po Bileamu. Tay diddey paipyko Bileamas, ir muše asilėnẽ su lazda.

28. Tay Pons Diems atwėre nasrus asilėnei; * ir ji tãre Bileamui: kã aš taw dariau, kad mang mušei dabar tris kartus?

* 2 Petr. 2, 16. Gr. Judo 11.

29. Bileams tare jei: kad tu mang apjũku turri. Ak kad dabar kãdã ranfoj' turrėczau, tay tawẽ pėrdurczau.

30. Asilėne tare Bileamui: ar ne esmi tawo asilėne, kurrẽ tu joi jei sawo czėsq iškėi dienai? ar ir taw kã czės taipo darydawau? jis tare: nė.

31. Tay atwėre Pons Diems Bileamui akis, kad Angėlã Pono Diemo mate ant kėlo stowinti, ir * nũgã kãdã jo ranfoj', ir klonojos pasilenkės sawo weidu.

* Joz. 5, 13.

32. Ir Angėlas Pono Diemo tare jam: kam tu sawo asilėnẽ mušei dabar tris kartus? štay aš iškėiau, kad taw priesticzau; nėsãtas kėlas mano akisa ne gėras.

33. O asilėne mang pamėczusi tris kartus man lenkės; fittaip, jey ji man ne butu lenkusis, tay ir tawẽ buczau dabar nujudde, o asilėnẽ gvwã išklaikė.

34. Tay tare Bileams Angėlui

Pono Diemo: aš susigriešijau, nės aš ne zinnojau to, kad tu cje stowi prieš mang ant kėlo. O dabar, jey tai taw ne patinka, tay aš gryšu atgalon.

35. Angėlas Pono Diemo tare jam: kėlauf tėnay su tais wyrais, alle nieko fitto ne turri kalbėti, kaip kã aš taw sakysu. Taip kėla wo Bileams su wyrãuseis Balako.

36. Kaip Balaks išgirdo, kad Bileams ateinas, trãukies jis jam priešais i miestã Moabitũ, furri gul prie rubėzãus Arnon, furšai yr pas patĩ kraštã rubėzãus,

37. Ir tare jam: ar ne sunczau pas tawẽ, ir tawẽ wadėdinau? kamgi tu ne atėjei pas mang? ar dingai, mang ne galinti taw garbės daryt?

38. Bileams atsãkė jam: štay, aš atėjan pas tawẽ; alle kaip galu aš kã fitto kalbėt? Kaip man Diems i burnã dũst, tai aš turru kalbėt.

39. Taip kėlãwo Bileams su Balaku, ir iškãkã i miestã pas patĩ kraštã rubėzũ ėsanti.

40. O Balaks apierawojo bandõs ir awjũ; ir nusunte Bileamo bey tũ wyrausujũ wadit, furrie pas jĩ buwo.

41. O rytmetij' Balaks ėmė Bileamã užwede ji ant aukštibės Baalo, kad iš tėnay matyt galėjo žmonũ galus.

23. Pėrskrymas.

Bileamo kėlims i zėgnonẽ perwerstas. Ir Bileams tare Balakui: pas furf man czonay septynis altorus, ir atgabėndyť man šėn septynėtã jautukũ, bey septynėtã ėwinũ.

2. Balaks dare, kaip jam Bileams sãkė: ir abbudu, Balaks ir Bileams apierawojo kãznas ant sawo altoraus po jautukũ ir po ėwinã.

3. Ir

3. Ir Bileams tare Balakui: eif prie sawo dēginnimo; apierōs; aš nueisu, kad rassi Pona Diewa; sutikēzau, kad taw apsaķyczau, ēķ jis man roda; ir jis nuējo ū: bindams.

4. Ir Diews sutikē Bileamā; o jis jam tare: septynis altoraus itaisau, ir ant kōjno altoraus po jantukēķ ir po āwina; apierawojau.

5. Alē Pons Diews dawe sawo žodi i burnā Bileamo iakydams: eif wēl pas Balakā, ir taipo kalbēķ.

6. O jam wēl pas jī pareinant, ūtay, jissai stowējo pas sawo dēginnimo; apierā drauge su wissais wyrāuseis Moabitū.

7. Tay jis pradējes sawo žodi tare: iš Syriōs manē Balaks Moabitū karalus atgabēndino, nū kēlnū i užteķjima; eifš ir praķēiķ man Joķubā, eifš pabārķ Izraeli.

8. Kaip aš ķēiķzau, kurrī Diews ne ķēiķia? Kaip aš tā barczau, kurrī Pons Diews ne bāra?

9. Nēsa iš aukštybjū ūlū aš jī geray matau, ir nū kaķkarū aš jī rēgiu. Sztay, tie žmones ūtyru gywes, ir ne bus roķūti tarp pagonū.

10. Kas gal pasķaityt dulkēs Joķubo, ir ūkaitly ķetwirto daly; kō, Izraeli? mano duķe te mirķta smerczu tū teisujū, ir mano amžio galas testow kaip ūittū galas.

11. Tay tare Balaks Bileamui: ēķ tu su manim darai? aš tawē atgabēndinau ķēiķti ant mano ne; prietelū; o ūtay tu jūs pērķegnoji.

12. Jis atsakydams tare: ar aš ne turru tai laiķyt' ir kalbēt, ēķ man Pons Diews i burnā dūda?

13. Balaks tare jam: eifš ben su manim i ķittā wietā iš ķur tu jo ķrāķtā matysi, o taczau ne wissā matysi; ir praķēiķ man jūs tēnay.

14. Ir jis (Bileams) nuwede jī i lygē wietā ant wiršaus Disgo, ir pakures septynis altoraus, apierawōjo ant kōjno altoraus po jaus tukēķ ir po āwina;

15. Ir tare Balakui: stōtis tais po pas sawo dēginnimo; apierā; aš tēn palukēšū.

16. O Pons Diews sutikē Bileamā, ir dawe jam žodi i jo burnā ir tare: eif wēl pas Balakā, ir taipo kalbēķ.

17. Ir jam wēl pas jī pareinant, ūtay, jis stowējo pas sawo dēginnimo; apierā, drauge su wyrāuseis Moabitū. Ir Balaks tare jam: ēķ sake Pons Diews?

18. Ir jis pradējes sawo žodi tare: ķēlķis Balak ir girdēķ; prisimķ i ausis, ēķ taw ūķau tu jū nan Žiporo:

19. Diews ne žmogus, kad * mes ūtū, neygi žmogaus waitas, kad jam kō gailētu. Ar jis ēķ ūķytū, o ne darytū? ar jis ēķ kalbētu, o ne išpilditū? * Žit. 1, 2.

20. Sztay, pērķegnot aš ūēn atgabēntas esmi; aš pērķegnoju ir ne galu tai nukreipt.

21. Nē matyt yra procēs Joķube, ir ney joķio darbo Izraelij'. WJēķpat's, jo Diewas yra pas jī; ir trinitāwimas karālaus yr jeme.

22. Diews jūs išwede iš Eyp: to; jo drāsums yra kaip kōķio medinnio jaučio.

23. Nēsa niera žynio Joķube, ney burtininko Izraelije. Sawo cžēsū bus apie Joķubā ūķyta, ir apie Izraeli, kōķius dywus Diews daras.

24. Sztay tie žmones ķēlķis ney jāuns lutas; ir pasistēbs kaip lutas; jie nesigulķis iš plēķimmo ēs ir kraujo užmuķtūjū gers.

25. Tay

25. Tay tare Balafs Bileamui: tu ant jū ney fēif, ney jūs pērzeg: nof.

26. Bileams atsaſydam's tare Balafui: ar ne ſaſiau taw, wiſ fā Pons Diews ſalbēſes, aſ da: ryſu?

27. Balafs tare jam: eiſſ ben, aſ tawę Pittur nuweſſu: maſu Diewui itiks, kad tu man tēnay jūs praſēiftumbei.

28. Ir jis jū užwede ant wir: ſaus ſalno Peor, furs ties pāſ: czia yra.

29. Ir Bileams tare Balafui: paſurk man ſzonay ſeptynis alto: rus, ir pargabēndik man ſeptynētą jautuſſū, bey ſeptynētą ſwinū.

30. Balafs padarydams, kaip Bileams ſaſe, apierawojo ant ſo: no alteraus po wieną jautuſſą ir po wieną ſwiną.

24. Pērkirimas.

Bileamo prāſawimas apie jwaigždę iſ Joſubo.

Kaipgi Bileams regēdams Ponui Diewui tai patinkant, kad jis Izraēl pērzegnojo, ne ējo dan: giaus kaip pirma, pas žynus, bet ſawo wēidą tiesog kreipe ant puſ: czōs linſay.

2. Paſēles ſawo aſis mate Iz: raēl, kaip jie ſuſtōję buwo pagal ſawo gimmines. Ir Diewo Dwa: ſe atējo ant jo.

3. Ir pradējes ſawo žodi tare: ſaſo Bileams, Beoro ſunus ſaſo, wyrs, furriam ſſis atwērtos;

4. Saſo tas, fursai gird Diewą ſalbanti ir wiſgalinczojo paſtro: dimą rēg, furriam ſſys atwēra: mos, kad atſiſlaupja:

5. Kaip mandagos tawo ſētros Joſube! ir tawo namai, Izrael!

6. Kaip antai uppēlei plātinās kaip darjai paupjūſe, kaip Moēs Pono Diewo ſtātomos, kaip cē: drai paupjūſe.

7. Jū jo fibirro wandū bēgs, ir jo ſēſla diddis wandū bus; jo ſaralus bus aukſtēſnis už Agagą, ir jo ſaralyſte iſſiſēls.

8. Diews jū iſ Egypto iſwede, jo draſums yr, kaip medinnio jau: czio. Jis pagōnis, ſawo pērſekinė: tojus ēs, ir jū ſaulus ſutrūppys, ir ſawo wyliczomis judauzys.

9. Jis atſigulle ney lutas, ir kaip jūnas lutas; ſas prieſ jū paſiſtengs? teſtow pērzegno: tawę pērzegnoj', ir praſēifts, ſas tawę iſſēiftia.

10. Tay Balafs ruſczey papyko ant Bileamo, ir ſuplodams rans ſas tare jam: aſ tawę atwadidinau kad mano neprietelus iſſēiftum: bei, o wey, tu dabar jūs tris ſars tus pērzegnojei.

11. Ir dabargi ſuffis i ſawo ſampą; aſ burau miſlijes, taw garbės dūt; alle Pons Diews taw tą gārbę ne wēlijo.

12. Bileams atſaſe jam: ar ne ſaſiau ir tawo paſlams, furrius pas manę atſuntei, ir tarau:

13. Kad Balafs man dōtu ſawo nanus ſidābro bey aukſo pilnus, aſ taczau ne galēczau Pono Diewo žodi aplenkti, ſo piſto, ar ſo gē: ro daryti pagal mano ſirdi; bet fā Pons Diews ſalbēſes, tūi ir aſ ſalbēſes.

14. O ſtay dabar, kad prie ſa: wo žmonū nueiſu, tay ateik, tay taw rōdiſu, fā ſittie žmones tawo žmonėms padarys czēſe paſtuczau: ſame.

15. Ir jis ſawo žodi pradējes tare: ſaſo Bileams Beoro ſunus, ſaſo wyrs, furriam aſis atwērtos.

16. Saſo girdysis Diewą ſal: bant, ir turrys ſis pažinnimą Auſſ: czāuſojo, fursai aprēiſſimną wiſ: ſagālinco rēg, ir furriam aſis atwēramos jam atſiſlaupjant;

17. Aſ

17. Aš jį matysiu, alle ne dabar; aš jį regėsiu, alle ne arti. * Užtefės žvaigždė iš Jofubos, ir Faras liškų ryškėte iš Izraelio pasifėls, ir sutruppys vyrėsius Moabitų ir išpūstys wissus waišus Sėto.

* Matt. 2, 2. Luk. 1, 78.

18. Edomą iweiks, ir Seir sąwo neprietelams bus padūtas; alle Izrael pėrgalėjimą apturrės.

19. Iš Jofubo ateis wiespatāus jėsis, ir nuzuddys, kas miestū iš liškų.

20. O matydams Amalekitus, pradėjo sawo žodi ir täre: Amaleks, pirmasis pagonū, alle pastuczėns abelnay prapulsi.

21. O matydams Kenitus, pradėjo sawo žodi ir täre: sawo namai drutay itaisyti, ir sawo lizdą i ūlą krowei.

22. Alle, aš Rojne, tu sudėgits busi, kad Assur tawę sugautą nuwes.

23. Ir wėl pradėjęs sawo žodi täre: aš! kas bus gyws, kad Diews tai darys?

24. Ir afrutai iš Rytimū išpūstis Assurą bey Eberi; alle ir jissai prapuls.

25. O Bileams kėlės nuėjo ir atgryžo i sawo kampa, ir Balaks nusitrėukė sawo kėlu.

25. Pėrstyrimas.

Balmonyste ir kėlėnyste didden kora, mora.

Ir Izraelis gywėno Sittimūse. O žmones pradėjo kėlėjauti su dnfterimis Moabitū,

2. Kurrie kwierte žmones ant apierū sawo balwonū. O žmones walge ir meldėsi jų Diewū.

3. Ir Izrael pradėjo glūžiti Baal:Peorui. Tay diddey papyko Pono Diewo papykims ant Izraelo.

4. Ir tare Moizešui: imk wissus vyrėsnūsus žmonū ir pakark jų

Ponui Diewui i sąulę; kad sunks bus papykims Pono Diewo nū Izraelo butu nukreiptas.

5. Ir Moizešus tare sudžiams Izraelio: kognas pasmaukit sawo žmones, kurie prie Baal:Peoro prisikabinę.

6. O štay, wrys nekursai iš waišū Izrael atėjęs atwede pas sawo brolus wieną Midianitėnę, ir dawe tai Moizešui regėti, ir wissam surinkimui waišū Izrael, werkenczū ties durrimis šėtrės surinkimmo.

7. Tai pamatęs Pineas, sunus Eleazaro, sunaus Arono, wystupo, kėlės iš surinkimmo ir ėme ragotinę i sawo ranką,

8. Ir ėjęs pastuy tą vyrą Izraelitėniškį i jo kėlėjwimo kampa, pėrdūre tūdu abbudu, tą Izraelitėniškį vyrą, ir tą moteriškę, per jų dwėjū pilwą. Tay palowe šitta sloga nū waišū Izrael.

9. O nuzawinti buwo šittoj' slogoj' dwidėsimt' ir keturi tūkštanczei.

10. O Pons Diews kalbėdamas su Moizešum tare:

11. Pineas, sunus Eleazaro, sunaus Arono, wystupo, mano diddt kėrštą nū waišū Izrael ats kėripe šalin, sawo kėršijimu už manę, kad aš sawo kėršijime wais bus Izrael ne išpūstiezan.

12. Todėl sakyk: Štay, aš dūmi jam suderėjimą mano pakėjans.

13. Ir jis tur turrēt, ir jo wais kėi po jųmi derėjimą amžinds kunigystės, todėl kad už sawo Diewą kėršijo, ir waišus Izrael sudėrino.

14. O tas Izraelitėniškis wrys, kurs nuzudditas buwo su ta Midianitėne, wardu buwo Simri, sunus Salu, kunigaiškis namūse tėwo Simeonitū.

15. Ta

15. Ta moterisė Midianitėne, furri taipojau nužuddita buwo, wardu buwo Kasbi, dukte Zuro, wyrāusojo nefurrōs gimminės Midianitū.

16. O Pons Diews kalbėdams su Moizešum tare:

17. Padarykit iškādōs Midianitams ir nužawinkite jūs.

18. Nėsa jie jum iškādōs padare sawo vytyste, furre jums itaise per Peorą, ir per sawo sėsferi Kasbę, dukteri wyrāusojo Midianitū, furri nužuddita die: noje slogōs, dėl Peoro, slogai potam užeinant.

26. Pėrsfyrimas.

Waikai Izrael iš naujo sustaitami.

Su Pons Diews kalbėjo Moizešui bey Eleazarui, jumui wyskupu Arono:

2. Surokūf skaitlu wisso surinkimmo waikū Izrael, kas dwidešimt mētū ir senėšni yr, pagal jų tėwū namus, wissū i abazą trauktis tinkanczujū Izraeliše.

3. Ir Moizešus kalbėjo su jeis, ir podraugey Eleazaras wyskupas, ant laufo Moabitū, pas Jordaną, ties Jerikōs,

4. Kurrie dwidešimt mētū buwo sulaukę ir daugiaus, kaip Pons Diews Moizešui buwo paliepes, ir waikams Izrael, iš Egypto išėjusiems.

5. Ruben pirmgimnėsis Izraelio. O waikai Rubeno buwo Anoks, iš furrio gimmine Anokitū prasideda; Pallu, iš furrio gimmine Paluwitū prasideda;

6. Ezrons, iš furrio gimmine Ezronitū prasideda; Karmi, iš furrio gimmine Karmitū prasideda.

7. Tai gimmines iš Rubėno; ir ju skaitlus iš wisso buwo fėturios dėsintis ir trys tūkstančiai, septyni šimtai ir trisdešimt.

8. O waikai Pallu buwo Eliabs.

9. O waikai Eliabo buwo: Nėsmuel, Datan bey Abyrams. Tai tas Datans ir Abyrams, wyrėšnieji surinkimne, furrūdu prieš Moizešū bey Aroną priešsistenge, maiste Koro, kaip prieš Poną Diewą priešsistenge.

10. Ir žėme sawo nasrus atwėrusi jūdu praryjo su Koru, kaip maistininkai mirre, ir kaip ugnis du šimtu ir penkies dėsintis wyrū suėde, ir zenflu pastojo.

11. Alle waikai Koro ne mirre.

12. Waikai Simeono jų gimminėsa buwo: Nėsmuels, iš to prasideda gimmine Nėsmuelitū; Jamin, iš to prasideda gimmine Jaminitū; Jakins, iš to prasideda gimmine Jakinitū;

13. Sera, iš to prasideda gimmine Seraitū; Saulus iš to prasideda gimmine Saulitū.

14. Tai gimmines iš Simeono, dwidešimts ir du tūkstančiu ir du šimtu.

15. Waikai Gado jo gimminėsa buwo: Zipons, iš to gimmine Ziponitū prasideda; Aggi, iš to gimmine Aggitū prasideda; Sunis, iš to gimmine Sunitū prasideda;

16. Ošni, iš to gimmine Ošnitū prasideda; Eris, iš to gimmine Eritū prasideda;

17. Arods, iš to gimmine Aroditū prasideda; Ariels, iš to gimmine Arielitū prasideda.

18. Tai gimmines waikū Gado, jų iš wisso, fėturios dėsint tūkstančiai ir penki šimtai.

19. Waikai Judo: Gers bey Onans, furrūdu abbudu numirre žėmėje Kancan.

20. O waikai Judo jų gimminėsa buwo: Sėla, iš to gimmine Sėlanitū prasideda; Perezas, iš to gimmine Perezitū prasideda; Seras iš to gimmine Serajitū prasideda.

21. O

21. O waikai Perezio buwo: Ezrons, iſ to gimmine Ezronytū prasideda; Amuls, iſ to gimmine Amulytū prasideda.

22. Tai yra gimmines Judo, jū iſ wiſſo ſeptynios dēſimtis ir ſeſi tūkſtanczei, ir penki ſimtai.

23. Waikai Izacharo jū gimminėsa buwo: Tola, iſ to gimmine Tolajitū prasideda; Puwas, iſ to gimmine Puwanitū prasideda;

24. Jasubs, iſ to gimmine Jasubitū prasideda; Simrons, iſ to gimmine Simronitū prasideda.

25. Tai gimmines Izacharo iſ wiſſo, ſėſios dēſimtis ir keturi tūkſtanczei ir trys ſimtai.

26. Waikai Sebulono jū gimminėsa buwo: Sered, iſ to gimmine Sereditū prasideda; Elons, iſ to gimmine Elonitū prasideda; Jaėlels, iſ to gimmine Jaėlelitū prasideda.

27. Tai gimmines Sebulono, iſ wiſſo ſėſios dēſimtis tūkſtanczei ir penki ſimtai.

28. Waikai Jozėpo jū gimminėsa buwo, Manasse bey Epraims.

29. O waikai Manassės buwo: Makirs, iſ to gimmine Makiritū prasideda; Makirui gimme Gileadas, iſ to prasided' gimmine Gileaditū.

30. O tai waikai Gileado: Jaseris, iſ to prasided' gimmine Jaseritū; Elefs, iſ to prasideda gimmine Elefitū.

31. Afriels, iſ to prasided' gimmine Afrielitū; Sifems, iſ to prasideda gimmine Sifemitū,

32. Smida, iſ to prasided' gimmine Smiditū; Eperis, iſ to prasideda gimmine Eperitū.

33. Alle Zelapėads buwo Eperosunus, o ne turrėjo sunū, bet dufterū, tos wardu buwo: Maėla, Noa, Agla, Milka bey Tirza.

34. Tai gimmines Manassės, iſ wiſſo penkios dēſimtis ir du tūkſtanczu ir ſeptyni ſimtai.

35. Waikai Epraimo jū gimminėsa buwo: Sutėlas, iſ to prasideda gimmine Sutelitū; Bėkeris, iſ to prasideda gimmine Bėkeritū; Taans, iſ to prasideda gimmine Taanitū.

36. O waikai Sutėlo buwo: Erans, iſ to prasideda gimmine Erañitū.

37. Tai gimmines waikū Epraim, iſ wiſſo trisdeſimtis ir du tūkſtanczu, ir penki ſimtai. Tai waikai Jozėpo jū gimminėsa.

38. Waikai Benjaminio jū gimminėsa buwo: Bela, iſ to prasideda gimmine Belaitū; Azbels, iſ to prasideda gimmine Azbelitū; Ajirams, iſ to prasideda gimmine Ajiramitū;

39. Supams, iſ to prasideda gimmine Supamitū; Upams iſ to prasideda gimmine Upamitū.

40. O waikai Bėlo buwo: Aridas bey Maėmans, iſ to prasideda gimmine Arditū bey Maėmanitū.

41. Tai waikai Benjaminio jū gimminėsa, iſ wiſſo keturios dēſimtis, ir penki tūkſtanczei, ir ſeſi ſimtai.

42. Waikai Dano jū gimminėsa buwo: Snams, iſ to prasideda gimmine Suamitū.

43. Tai gimmines Dano jū gimminėsa, ir iſ wiſſo buwo ſuſtaityti ſėſios dēſimtis, ir keturi tūkſtanczei, ir keturi ſimtai.

44. Waikai Aſſero, jū gimminėsa buwo: Jemna, iſ to prasideda gimmine Jemnitū; Jeswis, iſ to prasideda gimmine Jeswitū; Bria, iſ to prasideda gimmine Brijitū.

45. Alle waikai Brijo buwo: Eberis, iſ to prasideda gimmine Ebritū,
O

Ebrītū, Mešielis, iš to prasideda gimmine Mešielitū.

46. O dukte Ašfero buwo wardu: Sara.

47. Tai gimmines waikū Ašfero, iš wisso jū buwo penkios dėsimtis, ir trys tukstanczei, ir keturi šimtai.

48. Waikai Aaptalimo jū gimminesa buwo: Jajezielis, iš to prasideda gimmines Jajėzielitū; Gunis, iš to gimmine Gunitū;

49. Jėzeris, iš to prasideda gimmine Jėzeritū; Sillems, iš to prasideda gimmine Sillemitū.

50. Tai gimmines iš Aaptalimo, jūš sustaitant iš wisso buwo fėturios dėsimtis, ir penki tukstanczei, ir keturi šimtai.

51. Tai wissas šaitlus waikū Izrael, šeši šimtai tukstanczei, ir wiens tukstantis septini šimtai, ir trisdešimt,

52. O Ponas Dievas kalbėdamas su Moizėsum täre:

53. Szittiems turri tą žėmę iš dalyt, i tėwiškės dalykus, pagal šaitlu wardū.

54. Kurrū daugums yra, tiems turri daug dūt i tėwiškės dālī, o kurrū maž, tiems maž; kožnam reik dūti pagal jū šaitlu.

55. O taczan reik tą žėmę pagal burtą išdalyti; pagal wardus jū tėwū gimminū tur jie dalyk; sawo tėwiškės imti.

56. Tėsa pagal burtą turri jū tėwiškės dalyk; padalyt tarp tū, kurrū daug, ir tarp tū, kurrū maž yra.

57. O tai yra šaitlus Lewitū, jū gimminesa: Gersons iš to gimmine Gersonitū; Raats, iš to gimmine Raatitū; Merari, iš to gimmine Meraritū.

58. Tai gimmines Lewi: gimmine Libnitū, gimmine Ebronitū, gimmine Maelitū, gimmine Mu-

sitū, gimmine Koraitū. Raatui gimme Amrāmas.

59. O Amrāmo pati wardu buwo Jofebėta, dukte Lewi, kurrū jam užgimme Egypte; o ji pagimde Amrāmui, Aarona bey Moizėsu, ir jū dweju sėsserė Mirjama.

60. Alie Aaroni užgimme Adabs, Abijū, Eleazars, bey Adams.

61. Bet Adabs bey Abiju mirė, swėtiną ugnį apierawōdamu po Diwo ašiū.

62. O jū iš wisso buwo dwidesimt ir trys tukstanczei, wissi wyriski, wieną mėnėst sulaukė ir sėnesni. Tėsa jie ne buwo šaityti drauge su waikais Izrael; nesa ne buwo jiems dūtos tėwiškės dālys tarp waikū Izrael.

63. Tai sustaitim's waikū Izrael, kurrus Moizėsus bey Eleazaras wyskups, sustaitė, laukušė Moabitū, pas Jordaną ties Jerikōs.

64. Tarp kurrū ney wieno ne buwo iš to šaitlaus, kaip Moizėsus bey Aaronas wyskups waikus Izrael sustaitė pūščzoje Sinai.

65. Tėsa Pons Diews jiems buwo sėkės, kad jie turrės mirtinay numirti pūščzoje; ir ney wieno ne likko, kaip tikė Kalebs, sunus Jėpunnės, bey Jozuwa, sunus Nunno.

27. Pėrsšyrimas.

Ištāimas apie tėwiškės dalykus.

S dukters Zelapėado, sunaus Epėro, sunaus Gileado, sunaus Mafiro, sunaus Manassės, iš gimminū Manassės, sunaus Jozėpo, wardais, Maela, Moa, Agla, Milka bey Tirza,

2. Priėjusos artyn, stojosi po ašiū Moizėsaus bey Elezaro wyskupo, ir po ašiū wyresnujū, ir wisso surinšimmo ties durrimis šėtrōs surinšimmo, ir tare: 3. Mus

3. 'Musū tėws numirre pāšezoj', o ne buwo drangystėje tū kurrie prieš Poną Dievą priešistėnge maište Koro, bet sawo grieko dėl numirre, o ne turrėjo sunū.

4. Dėlkoji musū tėwo wardas turrėtu jo gimminėje pranykti, noris jis sunaus ne tur? Dūkit ir mums dalyką tėwiškės tarp brolių musū tėwo.

5. Moizėšus jū kalbą praneše Ponui Dievui.

6. Ir Pons Diews täre jam:

7. Dukters Zelapeado teisybę kalbėjo; tu turri joms tėwiškės dalyką tarp jū tėwo brolių dūti, ir joms iteikti jū tėwiškę.

8. Ir sakytė vaikams Izrael: Kad kas miršta, ne turrėdams sunū, tay jis turrit jo tėwiškę iteikti jo dukterei.

9. Jey jis ne tur dukters, turrit tą dūti jo broiams.

10. Jey ne tur brolių, turrit tą dūti jo dėdžams.

11. Jey ne tur dėdžū, tay turrit dūt jo arczāusiams gentims, kurrie jo 'gimminej' yra, kad je pasisawintu. Tai tur buti vaikams Izrael istatims ir prowa, kaip Pons Diews Moizėšui liepęs.

12. Ir Pons Diews täre Moizėšui: užkopk ant šū kalnū Abairim, ir apžurėk tą žemę, kurę aš vaikams Izrael dūsu.

13. O kad tu busi je mātės, turri susiwalyti prie sawo žmonū; kaip po sawo brolis Aronas suwalys yra.

14. Kadangi mano žodzui ne buwota paklusnu pāšezoje Žin, surinkimui susiwaitijant, kaip manę šwentit jum reikėjo per wāndenį po jū akiū. Tay yra waidwandū pāšezoje Žin.

15. Ir Moizėšus kalbėdams su Ponu Dievu täre:

16. Wiešpats, Dievas ant wišū gywū kunū, norėtu wyką dėti ant šio surinkimio.

17. Kursai su jeis išeitu ir ieitu, ir jūis išwestu, ir iwestu; Kad susurinkimmas Pono Diewo ne butu kaip awys be kerdžaus.

18. O Pons Diews täre Moizėšui: imk prie sawęs Jozuwą sunū Tuno, wyką, kurreme dwaję yr, ir uždėk sawo rankas ant jo,

19. Ir statyk jį po akiū wystu po Eleazaro, ir wišo surinkimmo, ir paliepk jam po jū akiū.

20. Ir uždėk jam sawo šlowės; Kad jam klansytu wišas surinkimmas waiķū Izrael.

21. Ir jis tur stėtis po akiū Eleazaro, wystupo, tas už jį tur klansyti Dievą pagal dawādę šwier sybės po Diewo akiū. Pagal jo žodi tur išeit ir ieit, taip jis, kaip wiši waiķai Izrael su jūmi, ir wišas surinkimmas.

22. Moizėšus padāre, kaip jam Pons Diews buwo liepęs; ir ėmęs Jozuwą, state jį po akiū Eleazaro ir wišo surinkimmo;

23. Ir sawo ranką jam uždėjęs, liepe jam kę Pons Diews su Moizėšum buwo kalbėjęs.

28. Pėrstyrimmas,

Istatimas apie penkeropę apierę atkartūtas.

Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėšum täre:

2. Liepk vaikams Izrael, ir sakytė jiems: Apieras mano dūnōs, kuros mano apiera saldaus kę kpo yr, turrit laikyti sawo czėsais, kad man jas apierawotumbit.

3. Ir sakytė jiems: tai yra apieros, kuras Ponui Dievui turrit apierawoti: mirulus eryczus, ti kray sweifus, kas dien du, dienis kę dēginimo: apierai;

4. Wienę

4. Vieną eryti rytmečzeis, o antrą apiwafarij';

5. Priegtam dessėtką epa fwieczų miltų, walgio apierai, allėjumi maišytų, kursai sugrūstas yr, ketvirtą dalyką saiko In.

6. Ta yra dienisėka dėginnimo; apiera, furrę pas kalną Sinai apierawojot, saldžiam fwapui, ugni Ponui Diewui.

7. Priegtam jo gerimo; apierą, prie korno erylzo ketvirtą dalyką saiko In. Šwentinyczoje reik Wyną gerimo; apierôs apierawoti Ponui Diewui.

8. Antrą eryti turri apiwafarij' gatawit', faip walgio; apierą rytmetij', ir jo gerimo; apierą, apierai saldaus fwapo Ponui Diewui;

9. Alle Sabbatôs dienoje du erylzų mitulų iš wisso sweikų ir du dessėtinų fwieczų miltų, walgio; apierai, allėjum maišitų, ir jo gerimo; apierą.

10. Tai dėginnimo; apiera kornôs Sabbatôs, prie dienisėkôs dėginnimo; apierôs, draug su jôs gerimo; apiera.

11. Alle pirmą dieną jufū mėnesiū turrit Ponui Diewui dėginnimo; apierą apierawoti, du jaunų jautukų, wieną awiną, septynis mitulus erylzus tikray sweikus.

12. Ir po tris desėtkus fwieczų miltų walgio; apierai, allėjum maišytų, prie korno jautukų, ir du dessėtkus fwieczų miltų, walgio; apierai, allėjum maišytų prie korno awino.

13. Ir po wieną dessėtką fwieczų miltų walgio; apierai allėjum maišytų, prie korno erylzo. Tai dėginnimo; apiera saldaus fwapo apiera Ponui Diewui.

14. Ir jū gerimo; apiera tur buti pusė (saiko) In wyno prie jautukų, trėczas dalykas (saiko)

In prie awino, ketvirtas dalykas (saiko) In prie erylzo. Tai dėginnimo; apiera korno mėnesio per mėtą.

15. Priegtam reik oži, apierai už griekus taisyti Ponui Diewui, prie dienisėkôs dėginnimo; apierôs, ir jôs gerimo; apierą.

16. Alle keturioliktą dieną pirmojo mėnesio yr Passa Ponui Diewui.

17. O penkioliktą dieną to paties mėnesio yr šwente; septynes dienas reikia nerūgintą dūną walgit.

18. Pirmoji diena tur šwenta buti wadinta, kad jus susieitumbit; neį joki trusingą darbą toje ne turrite dirbti.

19. Ir turrit Ponui Diewui dėginnimo; apierą padaryt, du jaunų jautukų, wieną awiną, septynis mitulus erylzus iš wisso sweikus;

20. Podraug su jū walgio; apieromis, tris dessėtkus fwieczų miltų allėjum maišytų prie wieno jautukų; ir du dessėtkų prie awino.

21. Ir po dessėtką prie korno erylzo tū septynių erylzų.

22. Priegtam wieną oži, apierai už griekus, kad jus sudėrinti butumbit.

23. O tai turrit daryti rytmetij' prie dėginnimo; apierôs; furri dienisėka dėginnimo; apiera yr.

24. Tokiu budu turrite kas dien', per tas septynes dienas dūną apierawoti, apierai saldaus fwapo Ponui Diewui prie dienisėkôs dėginnimo; apierôs; priegtam jos gerimo; apierą.

25. O šešmōji diena tur jums šwenta buti wadinta, kad susieitumbit; ne į joki trusingą darbą toje ne turrite dirbti,

26. O

26. O diena pirmdėliū, Kad apie: rawojat šviėžą walgio:apierą Po: nui Diewui, jusū nedėlems pėrės: jus, tur šwenta wadinta buti, Kad susieitumbit; ne još trusingą dar: bą toje ne turrit dirbti.

27. Ir turrit Ponui Diewui dėginnimo:apierą padaryti saldžam Fwapui, du jaunū jautuškū, wieną āwiną, septynis eryczus mitulus, drauge su jū walgio:apierą,

28. Tris dessėtkus Fwiczū miltū allėjum maišytū prie wieno jautuškū, du dessėtkū prie āwino;

29. Ir po dessėtką prie Fožno eryczo tū septynū eryczū;

30. Ir wieną oži, jus sudėrinti.

31. Tai turit daryti be tōs dienisškōs dėginnimo:apierōs, drauge su jōs walgio:apiera, tišray gera ji tur buti, taipojau ir jōs gėrimo:apiera.

29. Pėrsšyrimas.

Rittū šwenczū apierōs.

S* pirmoji diena sėkmojo mė: nesio tur pas jus šwenta buti wadinta, Kad susieitumbit; ne jošią baudzawisšką darbą joje ne turrite dirbti; tai jusū trimitawimo:diena, * 3M. 23. 24.

2. Ir turrit dėginnimo:apierą padaryti, saldžam Fwapui Ponui Diewui, wieną jauną jautušką, wieną āwiną, septynis eryczus mitulus tišray sweikū;

3. Priegtam jū walgio:apiera, tris dessėtkus Fwiczū miltū, su allejum maišytus prie jautuškū, du dessėtkū prie āwino.

4. Ir wieną dessėtką ant Fožno eryczo tū septynū eryczū;

5. Ir wieną oži, apierai už griekus, jus sudėrinti;

6. Be dėginnimo:apierōs mėnesio, bey jōs walgio:apierōs, ir bey dienisškōs dėginnimo:apierōs, su jōs walgio:apiera, bey su jōs gėrimo:apiera, pagal jū prowas, sal:

dzam Fwapui. Tai yra apiera Ponui Diewui.

7. Dėsimtoji diena šitto sėkmo mėnesio tur taipjau jums but šwenta wadinta, Kad susieitumbit, ir turrit sawo Fonus rāmdit, ir ney još darbą toje ne turrit dirbti,

8. Bet dėginnimo:apierą Ponui Diewui apierawoti saldžam Fwapui, wieną jauną jautušką, wieną āwiną, septynis eryczus mitulus tišray sweikū,

9. Su jū walgio:apieromis, trimis dessėtkais Fwiczū miltū, su allejum maišytū, prie to jautuškū, dwiem dessėtkam prie āwino,

10. O po wieną dessėtką prie Fožno tū septynū eryczū;

11. Priegtam oži apierai už griekus, bey anōs apierōs už griekus sudėrinimo, bey dienisškōs dėginnimo:apierōs, su jōs walgio:apiera, bey su jū gėrimo:apiera.

12. * Penkiolikta diena sėkmojo mėnesio tur pas jus šwenta wadinnama buti, Kad susieitumbit; ney još trusingą darbą toje ne turrite dirbti, ir turrit Ponui Diewui šwesti septynes dienas.

* Jon. 7, 2.

13. Ir turrit Ponui Diewui dėginnimo:apierą padaryti, apierai saldaus Fwapo Ponui Diewui: trylika jaunū jautuškū, du āwinū, Feturoliška eryczū mitulū tišray sweikū,

14. Drauge su jū walgio:apiera tris dessėtkus Fwiczū miltū, su allejumi maišytū, prie Fožno tū trylika jautuškū, du dessėtkū prie Fožno tū dwėjū āwinū;

15. Ir po wieną dessėtką prie Fožno tū Feturoliška eryczū.

16. Priegtam wieną oži apierai už griekus, bey anōs dienisškōs dėginnimo:apierōs, su jo walgio:apiera ir jo gėrimo:apiera.

17. Antėg

17. Antrą dieną, dwylia jaunū jautuškū, du áwinū, feturolika eryczū mitulū tikray sweikū,

18. Su jū walgio : apiera bey gėrimo : apiera, prie jautuškū, prie áwinū bey prie eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

19. Priegtam oži, apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apiera, bey su jū gėrimo : apiera.

20. Trėczą dieną wienolika jautuškū, du áwinū, feturolika eryczū mitulū, tikray sweikū,

21. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis, prie tū jautuškū, prie tū áwinū, bey prie tū eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

22. Priegtam wieną oži apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs su jo walgio : apiera bey su jo gėrimo : apiera.

23. Ketvirtą dieną dėsint jautuškū, du áwinū, feturolika eryczū mitulū, tikray sweikū,

24. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis, prie tū jautuškū, prie tū áwinū, bey prie tū eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

25. Priegtam wieną oži apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apiera, bey jo gėrimo : apiera.

26. Penktą dieną dewynis jautuškus, du áwinū, feturolika eryczū mitulū, tikray sweikū,

27. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis, prie jautuškū, prie áwinū ir prie eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

28. Priegtam oži, apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apiera, ir jo gėrimo : apiera,

29. Šėštą dieną aštūnis jautuškus, du áwinū, feturolika eryczū mitulū, tikray sweikū,

30. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis, prie jautuškū, prie áwinū, ir prie eryczū faip, jū rofunda yr, pagal istátimą;

31. Priegtam oži apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apiera, ir su jo gėrimo : apiera.

32. Sėtmą dieną septynis jautuškus, du áwinū, feturolika eryczū mitulū tikray sweikū,

33. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis prie jautuškū, prie áwinū, ir prie eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

34. Priegtam oži apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apiera, ir su jo gėrimo : apiera.

35. Ašma diena tur but diena susijimmo, ney joki trusingą darbą toje ne turrit dirbt.

36. Ir turrit dėginnimo : apierą apierawoti, apierai suldaus fwą po Ponui Diewui, wieną jautušką, wieną áwiną, septynis eryczus mitulus, tikray sweikus,

37. Su jū walgio : apieromis bey gėrimo : apieromis, prie jautuškū, prie áwinū ir prie eryczū, faip jū rofunda yr, pagal istátimą;

38. Priegtam oži, apierai už griekus, be anòs dieniskòs dėginnimo : apieròs, su jo walgio : apieromis ir jo gėrimo : apieromis.

39. Tai turrit Ponui Diewui daryt ant jusbū fwenczū; be to, fą apšizadat ir iš gėròs wálės dūdate, dėginnimo : apieroms, walgio : apieroms, gėrimo : apieroms, ir dėkawònės : apieroms.

30. Pėr

30. Pērskrymas.

Apie priekšadus, kaip jie ney riste suriša, arba ne suriša.

S Ir Moizešus safe waitams Izraēl wīlāb, k̄ Pons Diēws jam buwo liepēs.

2. Ir Moizešus kalbējo su kunnigaitšceis gimminēsa waitū Izraēl, ir tare: tai yra, k̄ Pons Diēws liepēs.

3. Kad kas Ponui Diēwui *priekšadā dūst, arba kokiā prisēgā prisēkia, dušią sawo ney riste surišdams, tas sawo žodi ne tur pamāžinti; bet tur wīlāb daryt, kaip pro jo burnā išējo.

* 5 M. 23, 21. Motyt. 5, 3. 4.

4. Jey moteriškē Ponui Diēwui priekšadā dūst, ir k̄ apsimma, k̄l ji dar sawo tėwo namūse ir mergystėje yra,

5. Ir jōs priekšadā bey apsiēmimma, kurrūm dušią sawo ney riste suriša, jōs tėws butu ištysrēs, o jis tam nieko ne safa, tay tur tikti wissas jōs priekšadas, ir wissas jōs apsiēmimmas, kurrūm ji sawo dušią ney riste surišo.

6. Alle jey jōs tėws tai uždraudz t̄ dienā, kurrej' tai išgirdēs: tay ne tur tikti ney joks priekšadas, ney apsiēmimmas, kurrūmi sawo dušią ney riste surišusi; ir Pons Diēws jei bus malonus, kadangi jōs tėws jei uždraudēs.

7. O jey ji wyrā tur, ir priekšadā ant sawēs tur, arba išeit jei iš jōs lupū koks apsiēmimms ant jōs dušōs;

8. O wyrš tai gird, ir t̄ dienā tyl: tay tur tikti jōs priekšadas, ir tas apsiēmimmas, kurrūm dušią sawo ney riste surišo.

9. Alle jey jōs wyrš tai uždraudz t̄ dienā, kurreje tai išgirdēs: tay ji walna nū sawo priekšadēs, kurre ji ant sawēs tur, ir nū to apsiēmimmo, kursai iš jōs lupū išējo,

ant jōs dušōs; ir Pons Diēws bus jei malonus.

10. Priekšadas nāslēs bey pamēstōs, wis k̄ ji apsimma, ant sawo dušōs, tai tur tikti.

11. Kad kieno šeimyna apsižada, arba su prisēga k̄ apsimma ant sawo dušōs,

12. O gaspadorus tai išgirdēs niek̄ k̄ ne s̄ko, ir ne uždraudžia: tay tur tikti wissas tas priekšadas, ir wīlāb, k̄ ji apsiēme ant sawo dušōs;

13. Alle jey gaspadōrus jē atwālnij' t̄ dienā, kad tai išgirdēs, tay nieko ne tinka, kas iš jōs lupū išējo, k̄ apsižadējo, arba apsiēme ant sawo dušōs, nēsa gaspadōrus tai atwālnijo, ir Pons Diēws jei bus malonus.

14. O wissus priekšadus ir prysēgas apsiēmimmo, kunnā randit, gal gaspadōrus padrutit arba pāniekit tokiu budu:

15. Kad jis tiems nieko ne s̄ko nū wienōs dienōs ik antrai, tay jis padrātīn wissus jū priekšadus ir apsiēmimmus, kurrū apsiēmēs yr; todēl, kad tylejo t̄ dienā, kaip tai išgirdo.

16. Alle, jey tai išgirdēs paniektis, tay jis nusižengimma nēšōs.

17. Tai tie istātīmai, kurrus Pons Diēws Moizešui paliepe, tarp wyro bey tarp moters, tarp tėwo bey dukters pašolej ji dar merga yr sawo tėwo namūse.

31. Pērskrymas.

Izraēl gaura ant Midianitū didbi pērgalėjimā ir didbi plėšimū.

S Ir Pons Diēws kalbēdams su Moizešum, tare:

2. Patiesy k̄ waitus Izraēlo ant Midianitū, kad pašuy susiwalytumbei prie sawo žmonū.

3. Tay kalbēdams Moizešus su žmonemis tare: išredykite ginflais tarp

tarp sawęs vyrus ábažui prieš Midianitus, kad patiesitu Poną Dievą ant Midianitū.

4. Iš Ežnės gimminės tūstancų; kad iš wissū gimminū Izraelis ábažą sūstumbit.

5. Ir jie éme iš tūstancų Izraelio, po tūstanti Ežnės gimminės, dwylką tūstancų šarwotū ábažui.

6. Ir Moizėjus sunte jūš su Pinėu, Eleazaro wyskupo sunumi, á ábažą, ir šwentūsus rubus ir šwento méto trimitus jo ranfoje.

7. Ir jie wéde waistą prieš Midianitus, kaip Pons Diews Moizėjui buwo liepęs, ir nujudde wis, kas wuriškū buwo.

8. Priegtam Karalus Midianitū nujudde podraug su jū užmuštais sėis, butent: Ewi, Kešem, Zur, Ur bey Rėba, penkis Karalus Midianitū; Bileamą sunu Beoro jie taipojau nujudde Fardu.

9. O waikai Izrael pagrėbe moteres Midianitū ir jū waikus; wissus jū galwius, wissą jū turką, ir wissą jū lobt jie išplėše.

10. Ir sudėgino ugnimi wissus jū miestus, jū gywatas, ir wistas pillis.

11. Ir éme wissą plėšinamą, ir kas tikt imtina buwo, taip žmonū, kaip ir galwijū,

12. Ir atgabėno tai pas Moizėu bey Eleazarą, wyskupą, ir pas surinkimną waikū Izrael, butent pagrėbtūsus bey atimtūsus galwius, ir išplėstą gerybę, á ábažą, ant laukū Moabitū, kurrie prie Jordano gul ties Jerikės.

13. Ir Moizėjus bey Eleazars wyskups, ir wissi wyrūsieji surinkimmo, išėjo jiems priešais laukan ties abazų;

14. Ir Moizėjus supyko ant wyrėsnujū to abazų, kurrie wyrėsnieji ant tūstancų bey ant

šimtū buwo, kurrie iš abazų ir karo parėjo.

15. Ir tare jiems: Kam jās wissas moteriškes palikt gywas?

16. Wey, ar ne šittos waikas Izrael Bileamo pamokinimu nukreipe, susigriešit prieš Poną Dievą, Peorui gląždami; ir užėjo slogą ant surinkimmo Pono Diewo?

17. Todėlgi nujuddit wis kas wuriška yra tarp waikū, bey wissas moteriškes, kurrios su wrais susiję ir sugulėjo.

18. Alle wissus Eudėjus, kurrie moteriški yr, bey kurrios su wrais ne susiję, neį sugulle, tus saw palikite gywas.

19. Ir apšistokities atstu nū abazų septynes dienas, wissi, kurrie ką nujudde, arba užmuštūsus pakrutting; kad atsigriešitumbit trėžą bey sėkmą dieną, drauge su tais, kurris pagrėbtus atwedēt.

20. Ir wissus rubus, ir wissus kailus, bey šittus iš kailū darytus rubus, ir wissus mēdzio ryšus turrit wandenije czystit.

21. O Eleazars, wyskups, tare tiems žalnierams, kurrie á karką buwo ėję: Tai istatimas, kurris Pons Diews Moizėjui liepęs:

22. Auksą, sidabrą, watą, gėlę, ciną bey šwiną;

23. Ir wis kas ugnij' išliekti, turrit per ugnį lėizdami czystit; kad apšlaštijimo wandenu apczystita butu; o wis tai, kas ugnij' n' išliekti, turrit per wandeni lėisti.

24. Ir turrit sawo rubus mazgoi sėkmą dieną, tay czysti busite; potam turrit ateit á ábažą.

25. Ir Pons Diews kalbėdamas su Moizėum täre:

26. Imk šaitly plėsimmo pagrėbtujū, taip žmonū, kaip ir galwijū, tu bey Eleazaras wyskups, ir wyrėsnieji tėwai surinkimmo, 27. Ir

27. Ir dūš puse tiems, kurie
t abazą išėje, ir neprietus iš-
muše; o antrą pusę surinkimui.

28. Ir turri Ponui Dievui iš-
rinkti nū žalnieriū, kurie t abazą
ėje, iš penkeriū šimtū po vieną
dušę, taip nū žmonū, kaip nū
bandos, nū asilū ir nū avjū.

29. Tū jū pusses turri tai imti,
ir dūti wystupui Eleazarui, t do-
waną Ponui Dievui.

30. Alle iš pusses waikū Izrael
turri imti nū penkiū dėsintū po
vieną dalyką lobjo, taip nū žmo-
nū, kaip ir nū wissū galwijū;
ir turri dūti Lewitams, kurie
sargybę pilnawoja namū Pono
Diewo.

31. Ir Moizešus bey Eleazaras
wystups dare, kaip Pons Diews
Moizešui buwo liepes.

32. O atstanka plėšimmo, ką
žalneriū buwo išplėšę, buwo šeši
šimtai ir septynios dėsintis bey
penki tūkstančiai avjū;

33. Septynios dėsintis ir du
tūkstančiai bandos;

34. Šešios dėsintis ir wiens
tūkstantis asilū;

35. O moteriškiū kurios su wy-
rais ne susėjusos ney sugullusos
buwo, trisdešintis ir du tū-
kstančiai dušū.

36. Ir puse, kurri tiems, iš
abazos išėjusiems pūlėsi, buwo su-
rokojant, trys šimtai tūkstančių,
ir trisdešimt bey septyni tū-
kstančiai ir penki šimtai avjū.

37. Iš tū pūlėsi Ponui Dievui
šeši šimtai, septynios dėsintis,
ir penkios awis.

38. Taipojau trisdešintis ir
šeši tūkstančiai bandos; iš tū tēko
Ponui Dievui septynios dėsintis
ir du.

39. Priegtam trisdešimt tū-
kstančiai ir penki šimtai asilū, iš tū

tēko Ponui Dievui šešios dėsint-
tis ir wiens.

40. Priegtam žmonū dušū: še-
ši tūkstančių dušū; iš tū tēko
Ponui Dievui trisdešimt ir dwi
duši.

41. Ir Moizešus dawe toki pa-
kėlimą Pono Diewo wystupui
Eleazarui; kaip jam Pons Diews
buwo liepes.

42. Alle antra puse, kūrę Mo-
izešus Waikams Izrael pridali-
jū annū žalnieriū,

43. Butent puse, surinkimui
pripūlant, taipojau buwo tris
šimtai tūkstančiai bey trisdešimt
ir septyni tūkstančiai, ir penki šim-
tai avjū.

44. Trisdešimt ir šeši tū-
kstančiai bandos,

45. Trisdešimt tūkstančiai ir
penki šimtai asilū,

46. Ir šeši tūkstančių žmo-
nū dušū.

47. Ir Moizešus ėmes šittos
pusses waikū Izrael po vieną iš
penkios dėsintis, taip galwijū, kaip
ir žmonū, dawe Lewitams, sar-
gybę pilnawojantiems prie Diewo
namū, kaip Pons Diews Moize-
šui buwo liepes.

48. Ir priėjo wyresnieji ant tū-
kstančių žalnieriū, butent kurie už-
dėti buwo ant tūkstančių bey ant
šimtū prie Moizešaus,

49. Ir tare jam: tawo tarnai
ėme šaitlu žalnieriū, kurie po mu-
sū rankū buwo, ir ney wieno ne
pasigendam;

50. Todel atnešam Ponui Die-
vui dōwanū, ką kōžnas rādom
aukso rykū, lencugelū, rankares
dyklū, žėdū, auškarū, ir kabalū;
kad musū dušos sudėrintos butu
po ašiu Pono Diewo.

51. Ir Moizešus ėme nū jū, dran-
ge su wystupu Eleazaru, tą auk-
so wissokiū rykū.

52. O

52. O wisso áukso dowana, kurrę Ponui Diewui dawe, buwo šesio: lika tákstanczei bey septyni šimtai ir penkios dėsintis syklai, nū tū wyresnų, kurrę ant tákstancų bey ant šimtū buwo.

53. Uėsa žalnerei buwo plėšę, Požnas saw.

54. O Moizėjus su Eleazaru wyskupu ėme tą áukšą nū wyresnų ant tákstancų bey ant šimtū, ir meše tai į šėtrą surinkimmo, paminklui waikū Izrael po Diewo ašiū.

32. Pėrskyrimas.

Užeminimo žėmės Kanaan pradžia dāroma.

Waikai Ruben, bey waikai Gad turrėjo labay daug galwijū; ir issizūrėjo žėnę Jaėzer bey Gilead per wietą tinkancę sawo galwijams.

2. Ir atėjo tare Moizėjui bey wyskupui Eleazarui, ir wyrāu: šems surinkimmo:

3. Žėne Atrot, Dibon, Jaėzer, Timra, Esbona, Eleale, Šėban, Uėbo bey Beon,

4. Kurrę Pons Diews pėrweife po ašiū surinkimmo Izrael, tinka galwijams; ir mės tawo tarnai turrin galwijū.

5. Ir kalbėjo tolans: jey malō: nę rādom po tawo ašiū, tay dūf šę žėnę tawo tarnams palaišyti: nay, tay mes ne traufsimies per Jordāną.

6. Moizėjus tare jiems: jūšū brolei į mušt eis, o jūs norit czo: nay pasilikt?

7. Kam jūs waikū Izrael šir: dis kraipote, kad ne nusitrauktū į tą žėnę, kurrę jiems Pons Diews dūs?

8. Taipō dārė ir jūšū tėwai kaip aš jūs sunczau iš Kades Barneės, žėnę apšwalgyti.

9. Ir kaip užėję buwo iškū up: pėlei Eškol, ir regėję tą žėnę, tay jie iškraipe širdi waikū Izrael, kad ne norėjo į tą žėnę eiti, kurrę jiems Pons Diews norėjo dūti.

10. Ir Pono Diewo pāpykims diddey pasirōde to cžės, ir prisėš: dams tare:

11. Szittie žmones, kurrę iš Egypto išėjo, ir dwidešimt mētū seni ir senesni yr, ne tur matyt tą žėnę, kurrę aš Abrahomui, Izakui bey Jofubui prisėkdams pažadėjau: todėl, kad manę ne sęše wiernay;

12. Kaip tišt Kalebs sunus Jee punne, Kenesito, bey Jozuwa, sinus Amos; nēsa jūdu Pong Diewą wiernay sęše.

13. Taipō Pono Diewo pāpykims diddey pasirōde ant Izraelo, ir dawe jūs pāščoj' šėn ir tēn trāuktis, keturos dėsintis mētū, iškōl gālę gawo wissa ta žmonū eile, kurri buwo pištay dārusi po Pono Diewo ašiū.

14. O šitay, jūs stojoties į wietą sawo tėwū, kad griešininū jo daugiaus butū, ir jūs Pono Diewo kerkta ir pāpyki dar diddēsni darytumbit prieš Izraeli;

15. Uėsa jey jūs nū jo freipjaities, tay jissai ir dar ilgiaus jus paliks pāščoj'; ir jūs wissus tus žmones prapuldisite.

16. Tay jie priėję tare: mes tišt awjū: staldus norim cze pašurt, sawo galwijams, bey miestus, sawo waikams.

17. Alle mes su ginčlais gatawi stowėsim į pryšakti pirma waikū Izrael iškū jūs nuwėsim į jū wietą. Musū waikai pasiliks miestūse murais aptwėrtūse, dėl gywātis: ninū tōs žėmės.

18. Mes ne sugryšim, iškū wais kai Izrael gaus Požnas sawo tė: wiškę;

19. Uėsa

19. Mėsa mes ne norim su jeis dalykus, ana pus Jordano; bet mūsų tėviškė testow numis bė pus Jordano i rytus.

20. Moizėsus tare jiems: jey taip norit daryti, kad pasigatė: wijat i mūsų po akiū Pono Dievo,

21. Tay traukities per Jordana po akiū Pono Dievo, kas jusū šarwots yr, iškėl savo nepriete: lus išwarys nū savo akiū,

22. Ir ta žemė padūta butu po akiū Pono Dievo; potam turrit sugrysti, ir nekalti buti Ponui Dievui, bey Izraelui; ir taip bittą žemę palaišytinay turrėsit po Pono Dievo akiū.

23. Alle jey taip daryti ne norit, štay, tay jus susigriešysit prieš Poną Dievą; ir jausite savo grie: kę, kad jis jus atras.

24. Taigi kurtite miestus, savo waikams, ir šėtras savo galwi: jams, ir darysit, kę kalbėję este.

25. Waikai Gad bey waikai Ruben tare Moizėjui: tawo tar: nai darys, kaip tu, wišpatiel: mums liepei.

26. Mūsų waikai, moters, tur: tas ir wiši mūsų galwijai tur: buti miestūse Gilead;

27. Alle mes tawo tarnai wiši šarwoti trauksimies karauti po Pono Dievo akiū, kaip tu, mano wišpatie! Kalbėjė:

28. Tai liepe Moizėsus dėl jū wystupui Eleazarui, bey Jozuwui, sunui Nuno, ir wyrešniems tē: wams gimminū waikū Izraelo,

29. Ir tare jiems: Kad waikai Gad bey waikai Ruben su jumis per Jordana trauksis wiši gatawi i mūsų po Pono Dievo akiū, ir žemė jums padūta yr, tay dūkit jiems žemę Gilead palaišytinay;

30. Alle jey jie ne traukias su jumis šarwoti, tay jie tur su jumis daly: kę tėviškės gėuti žemėje Kanaan.

31. Waikai Gad bey waikai Ru: ben atšakydami tare: Kaip Pons Dievs kalba tawo tarnams, taipo darysim.

32. Mes ginflais gatawi trauk: simies po Pono Dievo akiū i žemę Kanaan, o savo tėviškės dalyką pasišėwėsim bė pul' Jordano.

33. Taip dāwe Moizėsus wai: kams Gad, bey waikams Ruben ir pussei gimminei Manassės, su: naus Jozėpo karalystę Siono, karalaus Amoritū, ir karalystę Oggo, karalaus Basane; tą žemę drauge su miestais wišūje tūse rubėjūse aplinkuy.

34. Tay waikai Gad pakūre, Diboną, Astarotą, Aroērą,

35. Atrotą, Sopaną, Jaėzeri, Jėgabeją,

36. Betnimirą ir Betaraną; mie: stus uzrašinnamus ir arwinyzas.

37. Waikai Ruben, pakūre Es: boną, Elėalę, Kiriataimą,

38. Mėbo, Baal: Meoną, Furrū pėrmaine wardus, bey Sibamą; ir dāwe wardus tiems miestams, Furrus jis pakūre.

39. O waikai Makiro sunaus Manassės iėjė i Gilėadą, jė pėrga: lėjo, ir išwāre Amoritus, ten ēsanczus.

40. Tay dāwe Moizėsus Makis: rui, sunui Manassės, Gilėadą; ir jissai tēnay gywėno.

41. O Nairs, Manassės sunus nuėjes laimėjo jōs kėmus, ir was: dinno jūs Awot: Jair.

42. Moba nuėjes pėrgalėjo Knat: tą, su jōs dukterimis, ir wadinno jė Moba, pagal savo wardą.

33. Pėrsšyrimas.
Sustaitims felonū ir abajū, wictū imonū Izrael.

Szittos yra felones waikū Iz: raėl iš Egipto išėjusū, pa: gal jū abają per Moizėjū bey: Aaroną.

2. Ir Moizėjus apraše jū išėjimą, kaip jie šalin traukies, pagal paliepinimą Pono Dievo; butent tai yra tos kelones jū traukimmo:

3. Jie išsitraukė iš Raėmsės, penkiolikta dieną pirmojo mėnesio, antrą dieną welyfū, per ašifšitą ranką, wisliems Eypcionams mātant,

4. Ir tū cžės palāidojent pirmū gimnūsūsus, kurrus Pons Diews tarp jū buwo ištiffes; nēsa Pons Diews ir ant jū diewū sudą padares buwo.

5. Iš Raėmsės išsitraukę apsisistojo Sukfote.

6. Ir išsitraukę iš Sukfotū apsisistojo Etame; tas gul prie krašto pūščziōs.

7. Iš Etamo išsitraukę pasliėjo pakalnėje Ajirot, kurri gul Baal Zepon linay; ir apsisistojo ties Migdolū.

8. Iš Ajirotū išsitraukę ējo per widduri jurū i pūščzią, ir kelāwo trijų dienū kelonę pūščzioj' Etam, ir apsisistojo Maroj'.

9. Iš Marōs išsitraukę iškėjo i Elymus; czonay buwo dwylīka šaltinnū ir septynios dēšimtis palmōs mēdziū; ir atsiilsėjo czonay.

10. Iš Elymū išsitraukę apsisistojo prie šwendrū; jurū.

11. Tū šwendrū; jurū išsitraukę apsisistojo pūščzioj' Sin.

12. Iš pūščziōs Sin išsitraukę apsisistojo Dapkoj'.

13. Iš Dapkōs išsitraukę apsisistojo Alusuj'.

14. Iš Alusaus išsitraukę apsisistojo Rapidimūse, tēnay žmones ne turrėjo wandens gerti.

15. Iš Rapidimū išsitraukę apsisistojo pūščzioj' Sinai.

16. Iš Sinai išsitraukę apsisistojo pageidimmo; kapinūse.

17. Iš usigeidimmo; kapinū išsitraukę apsisistojo Azerotūse.

18. Iš Azerotū išsitraukę apsisistojo Ritmoj'.

19. Iš Ritmōs išsitraukę apsisistojo Rimon Parēze.

20. Iš Rimon; Parēze išsitraukę apsisistojo Libnoje.

21. Iš Libnōs išsitraukę apsisistojo Rissioje.

22. Iš Rissōs išsitraukę apsisistojo Kejēlatoj'.

23. Iš Kejēlatōs išsitraukę apsisistojo Kalnūse Saperū.

24. Iš Saperū Kalnū išsitraukę apsisistojo Aradoj'.

25. Iš Aradōs išsitraukę apsisistojo Mafejēlotūse.

26. Iš Mafejēlotū išsitraukę apsisistojo Taatoj'.

27. Iš Taatōs išsitraukę apsisistojo Taroj'.

28. Iš Tarōs išsitraukę apsisistojo Mitkoj'.

29. Iš Mitkōs išsitraukę apsisistojo Asmonoj'.

30. Iš Asmonōs išsitraukę apsisistojo Moserotūse.

31. Iš Moserotū išsitraukę apsisistojo Bne; Jaēkone.

32. Iš Bne; Jaēkonū išsitraukę apsisistojo Orgidgadij'.

33. Iš Orgidgādo išsitraukę apsisistojo Jatbatoj'.

34. Iš Jatbatōs išsitraukę apsisistojo Abronoj'.

35. Iš Abronōs išsitraukę apsisistojo Ezeongabērij'.

36. Iš Ezeongabēro išsitraukę apsisistojo pūščzioj' Žin, tai yra Kādes.

37. Iš Kādes išsitraukę apsisistojo prie Kalno Orro, prie rubėzaus žēmės Edom.

38. Tai užėjęs wystups Arons ant Kalno Orro, pagal Pono Dievo paliepinimą numitre tēnay, ketwir:

Ectwirtame dešimtame mēte iņē; jūmo waikū Izrael iņ zēmēs Egipto, pirmoje dienoje penkto mēnešio,

39. Sulāufes šintā dwidešimt ir trīs metus.

40. O Urads, Kananitū Faralus, gvwēnāšis i pietus zēmēs Kanaan, iņgirdo, waikus Izrael atēinan: cūs.

41. O nū Kalno Orro iņsitrāufē apšistojo Zalmonoj.

42. Iņ Zalmonōs iņsitrāufē apšistojo Punonēsa.

43. Iņ Punonū iņsitrāufē apšistojo Oborūse.

44. Iņ Obotū iņsitrāufē apšistojo Iggimūse, arti Kalnū Abarim, rubējūse Moabitū.

45. Iņ Iggimū iņsitrāufē apšistojo Dibon Gadij.

46. Iņ Dibon: Gado iņsitrāufē apšistojo Almon: Diblatajimūse.

47. Iņ Almon: Diblatajimū iņsitrāufē apšistojo Kalnūse Abarim, ties Uēbo.

48. Iņ Kalnū Abarim iņsitrāufē apšistojo laukūse Moabitū, arti Jordano ties Jērifōs.

49. O apšistojo nū Bet: Jēšimo: tū iķfi ploczui Sittimū laukū Moabitū,

50. Ir Pons Dieus Kalbējo su Moizēšum tūse laukūse Moabitū, arti Jordano ties Jērifōs, ir tarē:

51. Kalbēf su waikais Izrael, ir saķyķ jiems: Kad busit pēreķe Jordana i zēme Kanaan,

52. Tay turrit wiššus czonay gvwēnancjus prawarēt iņ jūšū aķiū, ir wiššus jū stulpus, ir wiššus jū lietūšus abrozus iņpūstīt, ir wiššas jū auķštybes sugaķšint.

53. Kad taipo jūs tā zēme igā: wē toje gvwēntumbit; nēsa aķ jūms tā zēme dawjau, Kad jūs jē pasišawintumbit,

54. Ir turrit tā zēme iņdalyt per burta tarp sawo gimminū; tiems furrū daug yr, turrit tieķ daugiaus pridalyt, ir tiems, furrū maķ yra, turrit tieķ mazaus pridalyt. Kaip burta Rožnam tēs nay pūla taip jis tur gāuti, pagal gimmines jū tēwū.

55. Alle jey gvwātininkus tōs zēmēs ne prawarēsīt iņ sawo aķiū, tay tie, furrus palieķat, bus jūms erķēczeis i jūšū aķis, ir dyguleis i jūšū pašōnius; ir jūms diddey spāus toje zēmeje, furroje gvwēnat.

56. Taipgi tadda bus, Kad aķ jūms lygey taip darysu, Kaip mis šlijau jiems daryti.

34. Pērskyrimas.

Rubēķei pažadētōs zēmēs; taipo, ir per furrus tur iņdalyta buti.

S Ir Pons Dieus Kalbēdams su Moizēšum tare:

2. Palieķf waikams Izrael, ir saķyķ jiems: Kad jūs i zēme Kanaan ķeist, tay tā zēme, furri jūms i tēwiķķēs dalyķa tēķs zēmej Kanaan, tur sawo rubēķu turrēt.

3. Szalis i pietus tur pradēt prie pāšcziōs Zin, pas Edoma, Kad jūšū rubēķus i pietus butu, nū gālo druskōs: jurū, furros i rytus yra;

4. O Kad tassai rubēķus freiptus, nū pietū auķštyn Afrabbimop, ir eitu per Zinna, o jo galas nū pietū iķ Kades: Barnēui, ir nueitu iķ Piemui Adarui, ir eitu per Azmona;

5. Ir freiptus nū Azmono, iķfi uppēlio Egipto ir jo galas butu prie jurū.

6. Alle rubēķus i wāķarus tur šitas buti: butent didzūses jures tāķ testow jūšū rubēķus i wāķarus.

7. Rubēķus i šāure, tur šittas buti: jūs turrit mattōt nū didzujū jurū iķ Kalnui Orrui;

8. O

8. O nū Palno Orro mattót iffi iškanki i Amatą; kad jis išeitu i rubėžu Jeddado.

9. O šitto rubėzaus gėlas, ties Siproņa, o jo gėlas butu pas Kiemą Enaną. Tai testow jusū rubėjus i šėurę.

10. Ir turrít saw mattot rubėžu i rytus, nū Kiemo Enano i Šėpamo.

11. O rubėjus eitu žemyn iš Šėpamo i Ribloną Njing, prieš rytus, potam te eit žemyn, ir te Kreipjas i šėlt jurū Linnėret i rytus;

12. Ir tur eit žemyn iš Jordānui, kad jo galas butu druskos jures. Tai testow jusū žėme su sawo rubėžeis aplinkuy.

13. Ir Moizėšus paliepdams waikams Izrael tare: tai ta žėme, furre jis per burką tarp sawes turrít dalytis; furre Pons Diews paliepe dewyniems gimminiems bey pusses gimminei dūti.

14. Nėša gimmine waikū Ruben namū jū tėwo, bey gimmine Gado jū tėwo namū, ir pusses gimminės Manassės sawo dalyką ėme.

15. Taip tie dwi gimmini, bey ta pusses gimminės sawo tėwiškės dalyką be tur, šę pus Jordano ties Jerikōs i rytus.

16. O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

17. Tai wardai tū wyrū, furrie tą žėnę jums tur išdalyti wyskups Eleazars, bey Jozua sunus Luno.

18. Prie tū turrít imti Požnōs gimminės kunigaiškėti žėnę išdalyti.

19. O tai tū wyrū wardai: Kaleb, sunus Jepunnės, gimminės Judo;

20. Semuels, sunus Ammiudo, gimminės Simeono;

21. Elidado, sunus Kislono, gimminės Benjamino;

22. Buči, sunus Jagli; wyrėus šasis gimminės waikū Dan;

23. Aniels sunus Epodo, wyrėus šasis gimminės waikū Manassės, iš waikū Jozėpo;

24. Remuels, sunus Siptaino, wyrėus šasis gimminės waikū Epraimo;

25. Elizapans, sunus Parnako, wyrėus šasis gimminės waikū Šėbulon;

26. Paltiels, sunus Nsano, wyrėus šasis gimminės waikū Izasaro;

27. Njinds, sunus Selomi, wyrėus šasis gimminės waikū Nšero;

28. Pėdaels, sunus Ammijudo, wyrėus šasis gimminės waikū Tapitalimo.

29. Tai tie, furriems Pons Diews liepe, kad waikams Izrael gywatas išdalytu žėmėj Kanaan.

35. Pėrskėmas.

Apie Lewitū miestus, walnabės miestus, ir iucogaus nethejomis uzmumimę.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėšum ant laužo Moabitū prie Jordano, ties Jerikōs, ir tare:

1. Paliepk waikams Izrael, kad Lewitams miestū dūtu iš sawo tėwiškės dalykū, fur jie gywėnti galėtu.

2. Priegtam pry : miesczus aplinkuy miestus taipojau turrít Lewitams dūti, kad jie tūse miestuse gywėntu, o pry : miesczuse sawo bandą ir lobi ir wissokū galwijėst turrėtu.

3. O plotis pry : miesczū, furs rus jie Lewitams dūst, tur tūstanti mastū laikyt uz miestū murū aplinkuy.

4. Taigi turrít mattoti lauķe pas miestą nū šaliės i rytus du tūstantū mastū, o nū šaliės i pietus

pietus du tēstanczū māstū, o nū
šaliēs ī wākarus, du tēstanczū
māstū o nū šaliēs ī šāure du
tēstanczū māstū; Kad miestās
widurij' butu. Tai tur jū pry-
miesezei buti.

6. O tarp tū miestū, Furrus
Lewitams dūsit, turrit šēšis wal-
nybēs miestus dūti, Kad ten galētu
ībēgti, Kas žmogu užmušes. O
per tus aukščiaus dar turrit fē-
tures dēšintis ir du miestū dūt.

7. Kad wissū miestū, Furrus
Lewitams dūdat, butu fēturios dē-
šintis ir aštūni, su jū pry-
miesezeis.

8. O turrit tū tief daugiaus
dūt iš tū, Furrie daug aptur tarp
waiķū Izraēl, ir tief mažaus iš
tū, Furrie maž aptur; Kožnas pa-
gal sawo tēwisfēs dalyfą, jam
pridalyjamą, tur miestū dūti Le-
witams.

9. Ir Pons Dieus Kalbēdams
su Moizēšum tāre:

10. Kalbēf su waiķais Izraēl,
ir sakfē jiems: Kad per Jordaną
pėreisit ī žemę Kanaan,

11. Turrit miestū isrinēti, Kad
walnybēs miestais butu, Fur bēgt
galētu, Kas žmogu netyczomis už-
muša.

12. O tur tarp jusū tofie * walny-
bēs miestai buti, priēf Fraujo at-
feršytoji; Kad tām ne reiktū mirt,
Fursai žmogu užmuše, pirma, pa-
fōl dar ne stowējes po afiū surin-
kimmo prowoj'. * Num. 5, 9.

13. O tū miestū, Furrus dūsit,
tur šēši walnybēs miestai buti.

14. Tris turrit dūti * šę šal'
Jordano, o tris žemėj' Kanaan.
* 5 M. 4, 41.

15. Tai tie šēši walnybēs mie-
stai, taip waiķams Izraēl, Kaip
ir swėtimiams ir šeimynai pas-
jus, Kad tēnay bēgtu, Kas žmogu
netyczomis užmušes.

16. Kas Fofē žmogu geležim'
muša, ir šis miršta, tay tas
žmogžuddys yr, ir tur mirte mirt.

17. Jey jī āfmenimi mēta, (Fur-
rūm' Kas gal užmuštas buti) o jis
iš to miršta, tay jis žmogžuddys
ir tur mirte mirt.

18. O jey jī muša mēdziu (Fur-
rūm' Kas gal užmuštas buti) o jis
miršta, tay jis žmogžuddys, ir tur
mirte mirt.

19. Kraujo atferšytojis tur tą
razbaininfą nužuddit, Kaip jis mu-
še, taip ir jī reik užmušt.

20. * Jey jī iš n'apykantōs stumja,
arba mēta fą ant jo tyfodams, o
jis miršta, * 5 Moiz. 19, 11.

21. Arba muša jī neprieteliškay
sawo ranka, Kad jis miršta, tay tur
mirte mirt jī mušesis; nesa jis
žmogžuddys. Kraujo atferšytojis
tur jī nužuddit.

22. Alle jey jī netyczomis stum-
ja nepyfdams; arba fą ant jo mē-
ta iš nežinnū;

23. Arba Fofē āfmeni, nū Furrio
Kas mirt gal, o jo ne mātēs, ant
jo mētą, Kad jis miršta; o jis ano
neprietelis ne yr, ney jam pišto
fo ne wėlijo;

24. Tay surinķimmas tur sūdit
tarp to, Fursai mušes, bey Fraujo
atferšytojo toje prowoj'.

25. O surinķimmas tur tą, Furs
užmušes, išgėlbēt iš rankōs Frau-
jo atferšytojo, ir tur jī wėl atgryš-
dit ī tą walnybēs miestą, ī Furrē
bėges buwo; ir tur tenjau pasiľtē
if * wyrāusam wystupui šwentojū
allėjum' apmostytam, numirrus.

* Ebr. 9, 15.

26. Alle jey tas žmogžuddys iš
sawo rubėžū walnybēs miesto iš-
eis, Fur nubėges buwo,

27. O Fraujo atferšytojis jī randa
iš rubėžaus jo walnybēs miesto iš-
ėjusit ir jī užmuša, tas to Fraujo
tur ne kalts but.

28. Ufesa

28. Nėsa jam reikėjo pasilikti savo valnybės mieste, išk' vyrąsam wyskupui numirtus; o numirtus vyrąsam wyskupui wël ant gywa: tōs sawo tėwisfės atgrysti.

29. Tai jums tur prowa but i eilū eilę jūnū waikū, kur jās gywēnat.

30. Žmogžuddi reik' nužuddit pagal* burną dwejiū luddininkū; wiens luddinink's ne tur atsakyt prieš du: šią žuddytinay. * Jon 8, 17. 2c.

31. O ne turrīt suderėjimą priimt už razbaininko dušią, nėsa jis smer: ti pelnēs yr; ir jis tur žudditas buti.

32. Ir ne turrīt suderėjimą priim: ti už tą, kursai i valnybės miestą bėgēs yr, kad atgryštu gywēnt' žė: mėj', išk' wyskupui numirtus.

33. O ne išgėdikit tą žėmę, kurroj' gywēnat, nėsa kas krauju nukaltēs, tas žėmę išgėdina; o žėmę ne gal dël kraujo suderinta buti, jūje pralieto, kaip tikt krauju to, kursai jį pra: liejo.

34. Ne pabjaurinkite tą žėmę, kur: roj' gywēnat, kurroj' ir aš gywe: nu; nesa aš esmi WJĖšpats, tarp waikū Izrael gywēnāsis.

36. Pėrskyrimas.

Dukterū Zelapėado klausim's apie tėwis: fės dalyką, ir Moizėsaus atšudijim's.

Swyresneji tėwai giūninū Gilė: ado, sunaus Makiro, sunaus Manassės, iš gimminės waikū Jo: zėpo, priėję kalbėjo su Moizėsum, ir po akiū kunigaisczū vyrāusu: jū tėwū waikū Izrael,

2. Ir tare: Miels wiespatie! Pons Diems liepe, kad tą žėmę tėwisfės dalykui dūta butu per burtą wa: kams Izrael; o tu, miels wiespa: tie, liepei wardan Pono Diemo, kad tėwisfės dalykas Zelapėado, musū brolio jo dukterims dūtas butu.

3. Kad kas iš gimminū waikū Izrael jas per paczes wėda, tay mus: sū tėwo tėwisfės dalyks mažyn eis;

ir kiek jos tur, prisidēs prie tėwis: fės dalyko tōs gimminės, kurroj' jos yr, taipo musū tėwo tėwisfės dalyks mažyn eit.

4. Sulaukusgi gryst: meti waikū Izrael, tay jū tėwisfės dalyks pri: sidēs prie tėwonisfko dalyko šittōs gimminės, kur jos yr; taipo musū tėwo tėwisfės dalyks mažyn eit tieku, kiek jos tur.

5. Moizėsus liepe waikams Izrael pagal paliepinimą Pono Diemo ir tare: gimine waikū Jozėpo, kas teisu, kalbėjo.

6. Tai yra, ką Pons Diems dukter: rims Zelapėado liepe ir safo: jos te: tėka, kaip joms patink; tiktay, kad jos tefėtu i eilę giūnine sawo tėwo.

7. Kad ne pultu tėwisfės dalykai waikū Izrael nū wienōs gimminės ant šittōs; nėsa kožnas waikū Iz: rael tur pasilikti prie tėwisfės da: lyko gimminės sawo tėwo.

8. Ir wissos dukters, tėwisfės da: lyko turrinczos gimminės waikū Izrael, tur tefėti už wieno iš gim: minės eilės sawo tėwo; kad kožnas waikū Izrael sawo tėwo tėwisfę palaišytu.

9. O ney wiens tėwisfės dalyks nū wienōs gimminės ne pultu ant šit: tōs; bet kožnas pasiliktu prie sawo tėwisfės giūninės waikū Izrael.

10. Kaip Pons Diems Moizėjui buwo paliepes, taipo dāre dukters Zelapėado,

11. Maėla, Tirza, Agla, Milka bey Moa, ir tefėjo už waikū sawo dėdžū,

12. Gimminės waikū Manassės, sunus Jozėpo. Taip pasilikto jū tėwisfės dalyks prie gimminės ei: lės jū tėwo.

13. Tai prisėkimai bey promos, kurras Pons Diems paliepe per Moizėsu waikams Izrael ant laus: kū Moabitū pas Jordana ties Jės: rifōs.

Penftos Knygos Moizešaus.

1. Pērkrymas.

Diemo geradejsties; Izraēlītēnā ne-
bešingstie.

Gittie yra žodzei, Furrus
Moizešus kalbėjo wif-
siems Izraēlītēnams, a-
na pus' Jordano, pēšezio:
je ant laufo, ties šwendrū; jurū,
tarp Paran ir tarp Topel, Laban,
Azerot ir Dizaab.

2. Wienolika dienū kelonę nū
Oreb, per Fēlę Kalnū Seir, iſſi
Kades Barnea.

3. Ir nusidawe ketwirtame de-
šimtame mete, pirmoje dienoje
wienolikto mėnesio, tay kalbėjo
Moizešus su waiſkais Izraēl wif-
kų Pons Diems jienas saſyti, jam
buwo liepęs,

4. Kaip jis Sioną, Amoritū
Karalu, Esbone gywēnanti buwo
pērgalējes; priegtam ir Ogą, Ka-
ralu Basano, Astarote bey Edreije
gywēnanti.

5. Ana pus' Jordano, žemėje
Moabitū pradėjo Moizešus iſ-
gulditi šį žokaną ir saſe:

6. Wiešpats mūsų Diems kal-
bėjo su mumis pas Kalną Oreb,
ir saſe: jūs jau gana ilgay laiſie-
ties prie šio kalno.

7. Atsigrežę nusitrūkė it iſſi kal-
nū Amoritū, ir iſſi wiſſū jū kai-
mynū, lauſe ant Kalnū ir paſal-
nėj', prieš pietus ir prieš frantą
jurū, žemeje Kanaan, iſſi kalno
Libanon ir iſſi didžios uppės
Prat.

8. Sztay, aſ jums tą žemę, cze-
po aſiū esancę, dawjau; eik it
imkit tą, Furre Pons Diems mūsų
tėwams, Abraomui, Izaokui ir
Jokubui priſėkdams pažadėjo, kad
tą jiems ir jū waiſkams po jū
gyw' busentiems norėtu dūti.

9. Tay aſ tū czeſ' jums ſaſiau:
aſ ne galu jus wiens waldyti;

10. Nėsa Wiešpats, mūsų Diems
jūs padaugsinno, kad ſen dien'
mūsų daugums yra, kaip žwaigždė
ant dangaus.

11. Wiešpats, mūsų tėwū Diems
mūsų dar daug tūkſtanczū daugiaus
te daro, ir te žegnoja jus, kaip
jums žadėjes;

12. Kaip galu aſ wiens toſią
procę ir darbą ir waidus mūsų iſ-
ſentēt'?

13. Pritōdikite man iſmintin-
gus, protingus ir waldyt' iſmār-
nanczus wyrus iſ mūsų gimminū,
tus aſ jums i waldonus idėſu.

14. Tay jūs man atſaſydamis tas
rēt: tai gėrs dailts, kų tu ſaſai,
ir daryti nori.

15. Tai aſ ėmęs waldonus mūsų
gimminū, iſmintingus ir daug
žinanczus wyrus, idėjau tus jums
i waldonus, ant tūkſtanczū, ant
šimtū, ant penkios deſimtis ir
ant deſimtis, ir urėdininkus tarp
mūsų gimminū.

16. Ir liepdams tū czeſ' mūsų
sudzams ſaſiau: pērklausinėkit ſa-
wo brolus, ir tikrą prawą dary-
kite koſnam, taip ſawo brolui,
kaip ir swētiamam.

17. Prawą darydami ne atbōkite
ney joſio ſmogaus; bet wargdier-
ni taipo turrit girdėti, kaip didēt
poną, ir ney joſio ſmogaus neſi-
bijotis; nėsa jūs Diemo wietoje
prawą laiſot. O jey koſia pro-
wa jums perſunki butu, tay tą
man padūkite, kad aſ tą giv-
dėczau.

18. Taip aſ jums tū czeſ' pa-
liepjau wiſlab, kas jums pūles
daryti.

p

19. Tai

19. Tay iškelšiom iš Oreb, ir pėrwaikščiojom wissą pūščią, kurri diddi ir basinga yra, kaip jās tą matēt, ant kėlo iškė falno Amoritū, kaip Wiešpats, musū Diews mums buwo liepes; ir nuėjom iškė Kades Barneq.

20. Tay sakiau es jums: parėjot iškė falno Amoritū, kurri Wiešpats, musū Diewas dūs mums.

21. Pamatykite žėnę po ašū ēsan: 3ę, kurre Wiešpats tawo Diews taw dāwes; kėlāuf aukštyn ir atimk ję, kaip Wiešpats, tawo tėwū Diews, pažadėjo; nesibijokis, ir nieko ne pabūgk.

22. Tay jās wissi pas manę atėję sakēt: nuslūpime wyrus pirma, kurrie tą žėnę pėrweizdėtu, ir mums atsakytu, kėtru kėlu mes i tą ištrāuktumbim, ir miestus, i kurrus mes ieitumbim.

23. Tay man pamėgo; ir išstyre au iš jūšū dwylėka wyrū, iš kōj nōs gimminės wienq.

24. Kaip tie atstōjo ir aukštyn užėjo ant kalnū, o iškė uppėlio kēkol priėjo, tay pėrweizdėjo ję.

25. Ir drange ēnę waisaus tōs žėmės parneše mums žėmyn; ir atsakydami mums tare: ta žėme gėra yra, kurr: Wiešpats, musū Diews dāwe mums.

26. Alle jās ne norėjot nusitrāukt, ir ne paklusnus buwot žodžams Wiešpatiės, sawo Diowo.

27. Ir murmėdami sawo šėtrosa sakēt: Pons Diews ant musū supyko, todėl mus išwede iš Egipto: žėmės, kad mus i Amoritū rankas dūtū, mus išgaiginti.

28. Katrul mes aukštyn eisim? musū brolei musū širdis diddey drėbanczes padare ir sake: anie žmones diddesni ir aukštėsnī yra už mus, miestai labay diddi, ir iškė dangaus uimuroti; priegtam ir waišus Enašim cizajau matēm.

29. Bet es jums sakiau; ne nusigąskit ir nesibijokities jū.

30. Wiešpats jūšū Diews pirm jūšū tēnay nusitrāukia, ir jis už jus faraus; kaip jis tattai esti dās rės Egipto: žėmėje po jūšū ašū,

31. Ir pūščioje, kur tu matei, kaip Wiešpats, tawo Diews tas wę nešojo, kaip wyras sawo waiskq nešojo per wissą tą kėlą, ant kurrio jās waiškščiojot, iškėl ant šōs wietōs atėjot.

32. Alle jūs tai už niekq laikēt, kad jās Wiešpaczui, sawam Dieuwui, butumbit itikfėję,

33. Kurs pirm jūšū ējo, wietq jums parōdit, kur jums reiktū apstiot, naštū ugnię, kad jums kėlq roditu, kurrūm' kėlūtumbit, o diena dēbesi.

34. Bet Pons Diews girdėjęs jūšū šaukėmą supyko ir prisėkdams tare:

35. Uey wiens tōs nelabōs gimminės ne matys tą gėrą žėnę, kurre jū tėwams dūti prisėkiau;

36. Tiktay Kalebs, sunus Jepunne, tas matys ję, ir jam aš dūsu tą žėnę, ant kurrōs jis užėjęs, ir jo waišams; todėl, kadangi jis wiernay Pona Diewq sėke.

37. O Pons Diews ir ant manęs supyko jūšū dēley ir tare: ir tu ne teis i tą žėnę.

38. Alle Jozuwa, sunus Nunno, tawo tarnas, tas teis; tą tu idrasink, nēs jis Izraelitėnams jū teiwiskę išdalys.

39. Ir jūšū waiškai, apie kurrus jās sakēt, kad jie plėšimui rės; ir jūšū šėms, kurrie šen dien' dar ney gėro ney pikto ne išmāna, tie teis; tie ns aš tą žėnę dūsu, ir jie gaus ję.

40. Bet jās atsigręžę kėlāufit i pūščią, kėlu priekš šwendrū; jures.

41. Tay

41. Tay jās atsaſydamī tarēt man: mes Pons Diewui susigriešjom; mes jau norim auks̄tyn eit ir farānt, faip Wiešpats, mūs sū Diewas mums prisāksa. O faip palitaisēt Eoņas sawo šarwu, ir jau norējot uštrāukt ant falno:

42. Tare Pons Diews man: sašyķ jiems, kad nesitrāukt auks̄tyn, ir ne farāntu; nēs aš ne esnū tarp jūšū, kad ne butumbit iš mušti nū sawo neprietelū,

43. Kaip aš tai jums sašiau jās taczans ne klausēt, ir ne pašluffot šodžui Pono Diewo, ir ant sawes pašitīkēdami uštrāukt auks̄tyn ant falno.

44. Tay Amoritai ant falno gywēnā priēš jus išsitrāuke ir ware jus, faip bittes dara, ir muše jus Seyre iķi Ormā.

45. Tay jās pargryzē tiesa weršēt po ašū Pono Diewo, alle Pons Diews jūšū balīq ne norējo išklausyt, ir ne prigrēze sawo aušis jūšump.

46. Taipo Kadēse pašlīkēot, ilgā czēsā.

2. Pēršyrinas.

Upie pergalejima priēš Amoritus.

Tay mēs atsigrēze uštrāukt i pūščziq ant kēlo priēš šwen dru:jures, faip Pons Diews man saše; ir kēlāwom aplinē falnus Seir gērā czēsā.

2. Ir Pons Diews tare man:

3. Jau dabar gana aplinē tā fālāq kēlāwot, freipšities i šāurē,

4. Ir prisāfydams žmonēms tarē: jās eisite per rubējus sawo brolū, waikū Esawo, Seyre gywēnanczū; ir jie bijosis jūšū. Alle geray saugokities,

5. Kad šu jeis ne farāntumbit; nēs aš ne dūsu jums jū žēmēs ney pādo:platumno: nēs fālāq Seir aš waikams Esawo dawjau gywēntinay.

6. Wālgī uš pinnigus iš jū turrite pirkt, kad wālgitumbit; o wandent taipjan uš pinnigus turrite pirkt, kad gērtumbit.

7. Mēsa Wiešpats, tawo Diews, tawē pēržegnojo wišūse darbūse tawo rančū; jissai tawo kelong širdingay apdumojo per šē didde pūščziq; ir per kēturis dēšimts metus Wiešpats, tawo Diewas, šu tapim buwo, kad tu nieko ne štoškojei.

8. O faip mes žēmē sawo brolū, waikū Esawo, ant falno Seir gywēnanczū, pērkelāwom, ant kēlo lančū Klat bey Ezeongaber, mes atškreipēm ir ējom kēlu pūščziōs Moabitū.

9. Tay Pons Diews saše man: idant ne pajeiš Moabitū ney wiešnā, neygi priēš jūš farāuf; nēs aš ju žēmēje taw ne dūsu gywēnt, nēs aš žēmē Ar Loto Waikams dawjau gywēnti.

10. Emymai Kittā Kartā toje gywēno, tie buwo diddi, druti ir didžio stomens žmones, lygey faip Enafymai.

11. O ir tus laiše uš milžinus, lygey faip Enafymus; o Moabitai jūš taipjan pramine Emim.

12. O Kittā Kartā Seyre gywēno ir Orytai; o waikai Esawo prawāre ir išpūštijo tus pirm sawes, ir jū wietoje czē gywēno; faipo ir Izraelitēnai dare tai žēmei sawo gywēnimo, kurre Pons Diews jiems dawe.

13. Taigi atšikēle kēlāufite per uppe Sared. Ir mes pērkelāwom.

14. Alle czēsas, kurreme mes iš Kades Barnea iškēlāwom, iķis kōl per uppe Sared pēršigāwom, buwo trisdešimts ir aštūni mētai, kad wišsi tie wyrai numirtu abaže, faip Pons Diews jiems buwo prisēks.

15. Priegtam ir Dievo ranka
sunki buvo prieš jus, kad jie iš-
gaikinti butu iš žemės, iškikol
wissi išmirtu.

16. Ir kaip tie vyrai wissi pra-
pūle ir numirte tarp žmonių,

17. Kalbėjo Ponas Dievas su ma-
nim, ir täre:

18. Tu dabar per rubėjus Moa-
bitū keląsi pas Arą,

19. Ir arti prieisi waišus Am-
mon; tiems tu nieką ne daryk
neygi prieš tus karauk; nės aš
žemės waišū Ammon taw nieką
ne dūsu gywėtinay; nės aš tą
waišams Loto gywėnti dawjau.

20. [Ir ta žeme laikoma buvo
už milžinū žemę, ir milžinei Pitta-
kartą toje gywėno, o Ammonitai
tus wadinno Samsunitus.

21. Tie buvo aukšti, druti ir
didžio stomens žmones, lygey, kaip
Enakymai; ir Ponas Dievas tus
išgaikino pirm jų, ir dawe jiems
jų žemę gywėtinay, kad jų wie-
toje cze gywėntu.

22. Kaip jis dare su waišais
Esawo, ant kalno Seir gywėnan-
čeis, kaip jissai Oritus jų dėley
išpūstijo, ir dawe jiems jų žemę
gywėtinay, kad jų wietoje cze
gywėntu, iški šei dienai.

23. O Kaptorymai pasikėle iš
Kaptoro, išgaikino Awymus,
Azeryme gywėnanczus, ički Ga-
3ds, ir gywėno czejau jų wietoje.]

24. Pasikėlę iškelaukit ir eikit
per uppėlį pas Arnon. Štaty, aš
Sioną, Amoritū karalū, Esbone
dawjau i tawo rankas, su jo žeme;
pradėk tą pasisawinti ir karauk
prieš jį.

25. Šzen dien aš pradėsu, kad
tawęs bijotus ir išsigastu wissi
žmones po wissu dangum, kad
apie tawę girdėdami prisibijotus,
ir apalptu dėl tawo atėjimmo.

26. Tay * aš sunczau pāslus iš
pūščizės iš tyto pas Sioną, kar-
alū Esbono, ir palajingais jo-
džeis jam safydinau:

Wald. 11, 19.

27. Aš noru per tawo žemę ke-
lanti, ir kur kėlą rassu, cze ke-
lāusu; ir iš kėlo ne išsikreipsu,
ney ant dešinės, ney ant kairės.

28. Walgi tu man už pinnigus
pardūsi, kad wālgiczau; ir wān-
deni man už pinnigus dūsi, kad gēr-
czau; aš tik pēščias perdėm eisū,
29. Kaip waišai Esawo Seire
gywėnā, ir Moabitai Arę gy-
wėnā man dāre; ičkikol persigāusu
per Jordānā, i žemę, kurę Ponas
Dievas dūs numus.

30. Alle Sionas, karalū Es-
bono, ne norėjo mus pralėist.
Užsa Wiespats tawo Dievas už-
kietino jo dūkę, ir perlėido, labay
piktą pastot jo širdi, kad jį taw i
tawo rankas dūtu, kaip dabar
rėgima yra.

31. Ir Ponas Dievas sakė man:
Štaty, aš pradėjau Sioną ir jo žē-
mę dūti i tawo rankas; pradėkite
iweikt ir igywėnt jo žemę.

32. Ir Sionas mums priešais
išėjo su wissais sawo žmonemis,
karāuti i Jazą.

33. Alle Wiespats mūsų Dievas
padawe jį mums, kad mes jį iš-
mušėm, ir jo waišus ir wissus
jo žmones.

34. Tay mes tū cžės' igāwom
wissus jų miestus, irgi nušawins
nom wissus jų miestūse esanczus,
ir vyrus ir moteres ir waišus,
irgi ney wieną ne palikom.

35. Tiktay galwijus mes saw
palaišem ir turtą miestū, kurrus
laimėjom.

36. Pradėjus pas Aroer, kurri
prie franto uppės Arnon yra, ir
nū miesto pas wāndeni ički Gilead.

Ne buwo ney wiens miests, furs musū butu galėjes atsiginti; Wiešpats musū Diews tai wišlab pasdawe mums.

37. Tiktay i žėmę waikū Amone galėjei nukakti; neygi to kagauti, pas pas uppe Jabok buwo, neygi miestū ant kálno, neygi wis to, kę Wiešpats, musū Diewas, mums buwo uždraudęs.

3. Pėrskyrimas.

Ogas, karalus Basane, pėrgalėtas. Ir mes atsigrežę užkelāwom, keli i Basanę; ir Ogas, karalus Basano isėjo mums priešais su wišais sawo wyrais, karauti pas Edrei.

2. Bet Pons Diews tare man: nesibijokis jo, nės ji ir wišsus jo wyrus, ir jo žėmę i tawo ranfas dawjau, ir turri jam daryti, kaip tu Sionui, Amoritū karalui, Esbone gymėnancziam, essi dārgs.

3. Taipo Wiešpats musū Diews, ir karalu Ogą Basane mums dawe i musū ranfas, su wišais jo žmonėmis, kad mes ji išmušėm, kad nieks jamui ne liko.

4. Tay mes tū czės' laimėjom wišsus jo miestus, ir ne buwo ney wiens miestas, furri jam ne butimbim atėmę; šėšos dėsims miestus, wišę keli Argab, karalysteje Ogo Basane.

5. Wiši šie miestai buwo druti, su kufstais murais wartais ir užkaišezais; o priegtam ir labę daug miestėlū be mūrū.

6. Ir nužawinom jūs, lygey kaip mes su Sionu, Esbono karalumi, darėm. Wišsus jū miestūse išanczus nužawinom, draug su wyrais, moterimis ir waikais.

7. Bet wišsus galwijus ir turta iš miestū mes saw palaišėm.

8. Taipo mes tū czės' išweržėm tę žėmę iš ranfū tū dwiejū karalū Amoritū, anapus Jordano, nū

uppės pas Arnon, iški kálno Ermon,

9. Kurri Zidonitai Sirion wadinna; o Amoritai wadinna ji Sėnir.

10. Wišsus miestus ant plyno, ir wišę žėmę Gilead, ir wišę žėmę Basan, ički keli bey Edrei, miestus karalystės Ogo Basane.

11. Nės tiktay wiens karalus Ogas iš Basano dar buwo išliks iš milžinū; štay, jo gelezinne lowa yra cze Kabate, (mieste) waikū Ammon, dewynū māstū ilga, o feturū plati, pagal wyro elkung mattota.

12. Tę žėmę mes iweikėm tū czės', pradėje nū Aroer, pas upę pėlę keli Arnon gullincę. Ir aš dawjau pusę kálnū Gilead su jū miestais Rubenitams ir Gaditams.

13. Bet palaišę kálnū Gilead ir wišę žėmę Basan karalystės Ogo, dawjau pussei gimminei Manasse; wišę keli Argob, žėmei Basan priklausancę, ta wadinnama yra milžinū, žėme.

14. (Jair, suns Manasse priklawino wišę keli Argob, ički rubėzans Gessuri bey Maakati, ir žėmę Basan pramine pagal sawo wardę Awot: Jair ički šei dienai.)

15. O Maakirui dawjau žėmę Gilead.

16. Ir Rubenitams bey Gaditams dawjau dalį žėmės Gilead, ički uppės pas Arnon, widdurij' uppės, furri rubėzu daro ir ički uppės Jabok, furri rubėzu daro waikams Ammon.

17. Priegtam ir laukus bey Jerdanę, fursai rubėzu daro iš Cine: ret ički jurū, keli laukū, butent druskos; jures, žemay pas kálnę Plaga, prieš rytū.

18. Ir prisakiau jums tū czės', tardams: Wiešpats, jū Diews jums

jums dave šę žėmę atimti: taigi su ginfiais nusitrūkities pirm sa: wo broliu, Izraelitenū, kurrizal: niereis este.

19. Tiktay sawo mōteres bey maikūs ir galwijus, (nės aš žinau, jās daug galwijū turrinczus) palikite miestūse, kurrus aš jums dawjau.

20. Jkifol Pons Diews ir jūšū broiams atilsi dowanos, kaip ir jums; kad ir jie gātu tą žėmę, kurrę jiems dūs Wiešpats jūšū Diewas, anapus Jordano; taigi wēl pargryškite, i sawo tėwiškę, kurrę aš jums dawjau.

21. Ir Jozuwui aš liepiau tū czēs' sakydams: Tu sawo afimis matei tai wissab, kę Wiešpats jūšū Diewas isrodēs siem dwiem faralūm; O taijau Pons Diews isrodys ir wissoms fittoms faraly: stēms, i kurrēs tu nusigūni.

22. Nesibijokities jūšū; nėsa Wiešpats, jūšū Diewas farauja uš jus.

23. Ir aš meldžiau tū czēs' Pong Diewą, tardams:

24. Wiešpatie, Pone Diewe! tu pradėjai isroditi sawam tarnui sawo šlowę ir sawą sylingą rans kę. Nėsa, kame butu Diews, ar danguje, ar ant žėmės, kursai galētu istaisyti tokius didžius dārbus ir maci, kofius tu gali?

25. Lėist manę eiti ir peržurėti tą gērą žėmę anapus Jordano, šus gerus falnus bey Libanon.

26. Alie Pons Diews buwo supykęs ant mangs dėl jūšū, ir ne išflaūse manę, bet täre man: r'esie gana, ne sakyk man daugiaus apie tai.

27. Užkūp ant wiršaus šal: no Pisga, ir pakėl sawo akis pries nusileidimą: šalės, ir pries Szaurę, ir pries pietus, ir pries

užtekėjimą šalės, ir apžwalgyk tą afimis; nės tu ne persigūsi per šį Jordaną.

28. Ir paliepk Jozuwui, kad jis drąsus butu, ir nesibijotū; nės jis persigūs per Jordaną pirm žmonū; ir jissai tur jiems išdaly: ti žėmę, kurrę tu matysi.

* P. 31, 7. 26.

29. Taip pasilikom pakalnėj: ties balwon: baznyczos * Peoro.

* 4 M. 25, 3.

4. Pėrskyrimas.

Pagraudėnimas, Diemo prisakimū pilbit.

Ir dabar girdėk, Izrael, prisakimus ir prowas, kurrus aš jus mokinnu, kad tus pilditumbit; kad gywi išliktumbit, ir išigātumbit, bey iweiktumbit žėmę, kurrę Wiešpats, jūšū tėwū Diews, jūmus dūda.

2. Jūs nieko ne turrite pridėti tiems prisakimams, kurrus aš jums prisakiau, ir nieko ne turrite nū tū šalin imti, kad kawō: tumbit prisakimus Pono Diemo sawo, kurrus aš jums prisakau.

3. Jūs sawo afimis matėt, kę Pons Diews dāre Baal: Peorui. Nės wissus Baal: Peorą sėkanczus, Wiešpats sawo Diewas išpūstijo tarp jūšū.

4. O jūs, kurriz sėkėt Wiešpati, Pong Diewą sawą, wissi dar gywi este iškė šei dienai.

5. Stay, aš jus mokinau prisakimus ir prowas, kaip Wiešpats, mano Diewas, man prisakęs; kad taip darytumbit toje žėmėje, i kurrę ieisite, tą saw pasisawint.

6. Taigi palaiškite tai, ir taip darykit; nės tai bus jūšū išmin: tis ir raznummas prie wissū žmonū, kad girdėję wissus šus prisakimus turrēs iakyti: ak, kofie is:

išmintingi, ir protingi, ir garbės pilni žmonės!

7. Tiesa tur yra tokie garbės pilni žmonės, kuriems Dievas taip artinasi, kaip Viešpats mūsų Dievas, kaip tančiey mes jo prašomes?

8. Ir tame yra tokie garbės pilni žmonės, kurie turrėtu tokius teisus budus ir prisakimus, kaip wissas šis žokanas yra, kuri aš šen dien jums dedu po ašiu.

9. Taigi sąugokis, ir Ewof sawo dušią geray, idant ne užmirštumbei šiu nusidawimui, kuris tu sawo ašimis matei, ir kad tū iš sawo širdies ne lėistumbei per wissą sawo amžią.

10. Ir turri sawo waikams bey waikū; waikams žinoma daryti tą dieną, kurę tu stowėjai po ašim? Pono Diemo sawo, prie Falno Oreb, kaip Pons Dievas man sakė: Eruwon' man suwadyt' žmones, kad jie mano žodžių girdėtu, ir prisimokitū manęs bijotis ant žemės per wissą sawo amžią, ir taip išmokitū sawo waikus.

11. Ir jūs priėję stowėjot žemay pas Falną, o Falnas dēge iškėi i padanges; ir buwo cze tamšybe, dēbės ir nešwiesums.

12. Ir Pons Dievas Falbėjo su jumis iš widdaus tōs ugniės; balsa jo žodžių jūs girdėjot; alle ne joki pawaydė ne matėt, tikėta balsa girdėjot.

13. Ir apsakę jums sawo derėjimą, kuri jums liepe pildit, bu tent dēsimt žodžius; ir parāše tus i dvi ašmens toblyczit.

14. Ir Pons Dievas prisakė man to cžės, kad aš jus pamokiczau prisakimus ir prowas, kad pagal tus darytumbit žemėje, i kurę nušitrānkia, tē iweikti.

15. Taigi geray apsaugokit Eojnas sawo dušią; nēs ne matėt tą

dieną ney joki pawaydė, kurie me Pons Dievas su jumis Falbėjo iš ugniės, ant Falno Oreb.

16. Idant ne susigriešitumbit, ir saw ne padarytumbit Eoki abrozų, lygu ar wyrui ar moteriški,

17. Urba * galwijui ant žemės, arba paukczui po dangum,

* Rom. 1, 23.

18. Urba firmelėms ant žemės, arba juwims wandenije po žeme.

19. Kad ir sawo ašis ne pateltumbei dangun, ir matydams šaukė bey mėnėst ir žwaigždes, wissą dangaus pulką, ne atpultumbei, ney tus garbintumbei, ney jiems šlužitumbei; kuris Viešpats tawo Dievas dawęs esti wissiems žmonėms, po wissu dangaus apskritumu.

20. Bet jus Pons Dievas priėme, ir iš geležinno pėczaus, tai esti, iš Egypto, išwede, kad jo žmones išrinktiejie butumbit, kaip šen dien mātoma yra.

21. Ir Pons Dievas taip buwo supykęs ant manęs, dėl jūsu elgimo, kad ir prisėkė, manę ne pėreisenti per Jordaną, neygi ieisenti i tą gėrą žemę, kurę Viešpats tawo Dievas taw dūs i dalitėwiskiēs.

22. Bet aš šoj' žemėj' turru numirti, ir ne pėrsigāusu per Jordaną; alle jūs pėrsigāusit, ir tą gėrą žemę iweiksit.

23. Taigi dabokities, idant jūs derėjimo su Ponu Diemu daryto ne užmirštumbit, kuri jissai su jumis dāres, ir nesidarytumbities abrozū, pagal bilė Eoki pawaydė, kaip Viešpats tawo Dievas prisakęs.

24. Tiesa Viešpats tawo Dievas yra ney suėdanti ugnis, ir [ant griekū labay] pykštąs Dievas.

* Ebr. 12, 29.

25. Kadgi

25. Kadgi jums waikai ir waikū
waikai užgims, ir jūs toj' žėmėj
gyvėsite, ir griekais pasibjaurėsite,
padarydami saw wissokius ābro:
zus šokio arba tokio pawėikšlo, ir
pištay darydami po afimis Wieš:
paties, sawo Diemo jį iptykšite:

26. Tay aš šoje dienoje i luddi:
ninkus wadinnu ant jūšū ir dangū
ir žėmę, kad jūs bewėik wėl pras:
pulsite iš tōs žėmės, i kurrę jūs
einat per Jordaną, tą iweikti.
Jūs ne ilgay toje pasiliksit, bet
busit išpāstiti.

27. Ir Pons Diems jus išklai:
dys tarp žmones; ir tikė mažas
pulkėlis prastū žmonū išliksite
tarp pagonū, Fur Pons Diems
jus nuwarys.

28. Czėjau tu šlužisi Diemai:
czams, kurrė žmonū; rankomis
padaryti yra, mēdziems ir āfme:
nims, kurrė ney mato, ney gird,
ney wālgā, ney ūdžā.

29. O kad tu czėpat Wiešpati,
sawo Diemą, jėškosi, tay jį surasi;
jey tu jį iš wissōs širdiēs, ir iš
wissōs dušōs jėškosi.

30. Kad tu warginams busi, ir
tawę uipuls wissi šie grumzdū:
mai, passiāusosa dienosā: tay pri:
siwerst Wiešpatiespi, sawo Die:
wop, ir jo balsui paklusnus busi.

31. Uėsa Wiešpats, tawo Die:
was, yra mielāširdingas Diemas;
jis * tawę ne prastōs ney išgaišis,
ir ne užmirš ano derėjimo, tawo
tėwams su prysėga pažadėto.

* Ebr. 13, 5.

32. Tay klāusl' pirmujū gadynū
pirm tawęs buwusū, iš tōs die:
nōs, kurrej' Pons Diems žmones
sutwėre ant žėmės, nū wieno kras:
to dangaus iškė fitto, ar ben joit
kartą tokie diddi dāiktai stojōs, arba
tiems lygus girdėti yra,

33. Kad šokie žmones butu gir:
dėję balsą Pano Diemo iš ugniš

kālbanczo, kaip tu girdėjai, o tas
czaus gywas išliktai?

34. Arba ar Diems butu bana:
dės ieiti, ir saw žmones iš fittū
žmonū išrinkti, pagundimais, žėn:
klais, šebuklais, faru ir sylinga
ranka, ir ištiestu pėtimi, ir bai:
singais darbais; kaip tai wissab
Wiešpats, jūšū Diemas, dēl jūšū
dāres Egypte po tawo afiū?

35. Tu tai matei, kad žinnotum:
bei, Wiešpati wienat Diemą ēsan:
ti, o ne fittą.

36. Iš dangaus jis dawė taw
sawo balsą girdėti, kad tawę kōz:
nitu; ir ant žėmės parōdė taw
didde sawo ugnį, ir jo šodžus tu
iš ugniēs girdėjai,

37. Todėl, kad jis tawo tėwus
mylėjęs, ir jū waikus po jū saw iš:
rinkęs, ir tawę išwėdęs sawo wėis
du per sawo didde macti iš Egypto;

38. Kad prawarytu pirm tawęs
didžus žmonū pulkus, sylingėsnus
už tawę, ir tawę iwestu, kad taw
jū žėmę dūtu i tėwišę, kaip šen
dien rėgima yr.

39. Taigi šen dien turri žirnoti,
ir širdingay apdumoti, Wiešpati
Diemą ēsanti auštay dangujė,
ir žemay ant žėmės, o ne fittą
daugiaus.

40. Kad tu pilditumbei jo pro:
was ir prisākimus kurrus aš taw
šen dien prisākau, tay taw ir tas
wo waikams po tawęs geray pasis:
sėks; kad tu ilgay patektumbei
toje žėmėje, kurrę taw Wiešpats
tawo Diemas, dūda amžiray.

41. Tay Moizėjus pašyre tris
miestas anapus Jordano, ties
saulės užtekėjimu,

42. Kad tėnay nubėgtu, kurs
sawo ārtiną netyczomis butu už:
mušęs, kurrei pirma u'apykantoje
ne turrėjo; tas i tū miestū wieną
tur nubėgti, kad gywas išliktu.

43. Bezer,

43. Bezer, pāšezoje ant plynôs zēnēs, tarp Rubenitū, ir Ramot, Gileadoj', tarp Gaditū, ir Galan Bajane, tarp Manasitū.

44. Tai yra tas zofanas, kuris Moizešus vaiķams Izrael prāneše.

45. Tai yra tas Iuddijimas, ir priķāsimas, ir promos, kuris Moizešus vaiķams Izrael sāķe, ķaip jie iķ Egypto buwo iķsitrāuķe,

46. Anapus Jordano, paķal nēj', ties balwon: bāznyczōs Peoro, *zēmēje Sion, ķarālaus Amoritū Esbone ēsanczo, kuris Moizešus su vaiķais Izrael iķmuķe, ķaip jie iķ Egypto buwo iķsitrāuķe.

* P. 1, 4.

47. Ir pasisāwino jo zēme; priegtam ir zēme Ogo, ķarālaus Basano, abbejū ķaralū Amoritū, anapus Jordano buwusū, ties uķteķējimu sāulēs,

48. Pradējus nū Aroēr, pas Frantā uppēs Arnon, iķķi ķālns Sion, tai yra (ķalnas) Ermons;

49. Ir wissus plynus lauķus, anapus Jordano, ties uķteķējimu sāulēs, iķķi jurū ant plynos lauķo, ķemay pas ķalnā Pisga.

5. Pērķyrimas.

Atķartojimas deķimt's Diemo priķāsimū.

Ir Moizešus suwadinnos wissus Izraelitēnus, ir tare jiems: girdēķ Izrael, priķāsimus ir promas, kuris ķen dien jums be girdint sāķau, ir iķķimōķit tus ir palaiķyķit tus, ķad pagal tus darytumbit.

2. Wieķpats musū Diemas derējimą su mumis Orebej' dare.

3. O tā derējimą jissai ne su musū tēwais, bet su mumis dāw, kurie mes czonay iķķiķom iķķi ķei dienai, ir wissi gywi esme,

4. Jis rēģimay su mumis ant ķālns iķ ugniēs ķalbējo.

5. (Aķ tū cķēķ' stowējau tarp Pono Diemo, ir tarp jusū, ķad jums apsāķyczau Diemo jodi; nēs jās biķojoties ugniēs, ir ne uķķū pōt ant ķālns.) Ir jis tare:

6. Aķ esmi Wieķpats, tawo Diemas, ķurs tawē iķwēķes iķ Egypto: zēmēs, iķ namū: ķlūķbōs.

7. Tu ne turrēķ ķittū Diemū pagal manē.

8. Tu saw abrozā ne daryķ ney jōķio pawēiķlō, ney wirķuy danģuķe, ney ķemay ant zēmēs, ney wandenij' po zēme.

9. Tu jiems *ne turri pasķlō: nōt, ney jiems ķlūķiti. Nēs aķ esmi Wieķpats, tawo Diemas, ant grieķū labay pyķķas Diemas, ķurs nusķējimū tēwū pajēķō ant waiķū, i trēcā ir ķetwirtā eilē tū, ķurs rie ne ķencz' manģs. * Matt. 4, 10.

10. Ir mielāķirdystē iķrodau ant daug tūķķanczū, kurie manģ myl, ir laiķo mano priķāķimū.

11. Tu ne turri noprosņay min: nēti wardā Wieķpatiēs, sawo Diemo; nēķa Pons Diems tā ne liķķ ne ķorawotā, ķurs noprosņay mēs na jo wardā.

12. Sabatōs dienā turri uķ ķwenta: laiķyt, ķad jē ķwēķtumbēi, ķaip Wieķpats, tawo Diemas taw esti priķāķes.

13. Sķeķes diemas turri dirbti, ir wissus sawo darbus atliķti.

14. Aķ sēķmā dienā yra Sabata Wieķpatiēs, tawo Diemo, toķe tu ney jōķi darbā ne turri dirbti, ney tawo sānus, ney tawo duķķe, ney tawo bērnis, ney tawo slūģine, ney tawo jāutis, ney tawo āķils, ney wissi tawo galwijai, ney tawo atēwis tawo wartūķe ēķas, ķad tawo bērnis beķ tawo slūģine atķiķķētū, lyģey ķaip ir tu.

15. Nēs

15. *Užs tu turri atsiminti, kad ir tu bėrnu buvai Egipto žemėje, ir kad Wiešpats, tavo Dievas, tavę iš tōs išvėdęs su sylinga ranka ir su ištietu pėtimi. Todėl Wiešpats, tavo Dievas, tavę liepe, idant šventą dieną šventintumbei.*

16. *Tu turri garbinti tėvą ir mōtiną savo, kaip Wiešpats tavo Dievas, tavę prisėkęs, kad ilgai patektumbei, ir kad tavę gerai pasisektus toje žemėje, kūrę tavo dūs Wiešpats, tavo Dievas.*

17. **Užs mušė. *Matt. 5, 21.*

18. *Užs pėrženė wenczawonytę.*

**Matt. 5, 27.*

19. *Užs wōgė. *Epej. 4, 28.*

20. *Užs ludytė neteisaus luddimo prieš savo artimą.*

Rym. 13, 9.

21. *Užs * ušigeistė savo artimo moters. Užs noretė savo artimo ūkio, dirvōs, berno, šuginės, jāuczū, asilū, neį wisso to kas jo yra.*

**Rym. 7, 7.*

22. *Tai yra tie žodžiai, kūrę Ponas Dievas kalbėjo wissam jūšū surinkimui, ant kalno, iš ugniės, ir iš dėbesiės, bey tamsummo, didzu balsu; ir nieko ne pridėjo. Ir iškale tas ant dwėjū akmenis toblyczū, ir dave tas man.*

23. *O kaip balsą iš tamsummo girdėjot, ir žurėjot kalną ugnimi dėganti, pas manę prisitartinot, wissi waldonai jūšū gimminėsa, ir jūšū wyresnieji.*

24. *Ir taret: štai, Wiešpats, mūsų Dievas, numis dave regėti savo šlovę, ir garbės pilną savo mātį; ir mes jo balsą iš ugniės girdėjome. Šien dien mes mātėm Dievą su žmonėmis kalbanti, ir jūs taczau gyvus pasiliekanzus.*

25. *Ir dabar, todėl mes turrėtumbim mirti; kad mus didde šiji ugnis sudėgintu? Jey mes dau-*

giaus balsą Wiešpatiės, mūsų Dievo girdėtumbim, turrėtumbim numirti.

26. *Užs kas yra wissas kunas, kad girdėtu balsą gywojo Dievo iš ugniės kalbanczo, kaip mes tą girdėjom, ir gywas pasiliktų?*

27. *Tu priženges girdėt wisslab, ką Wiešpats, mūsų Dievas sakė, ir numis atsakyt. Wisslab, ką Wiešpats, mūsų Dievas, su tawim kalbės, to mes klausysim, ir pagal tai darysim.*

28. *Ir kaip Ponas Dievas jūšū žodžius girdėjo, kūrę su manim kalbėjot, tare jis man: Užs girdėjau kalba šū žmonū, ką jie su tawim kalbėjo; wisslab ger yra, ką jie kalbėjo.*

29. *Užs, kad jie tokią širdi turrėtu manęs prisibijoti, ir pilditi mano prisakimus per savo amžią, kad jiems gerai pasisektus, ir jų waisams amžinai!*

30. *Eiž, o sakyt jiems: eikit namon' i savo šėtras.*

31. *Alle tu cze po mano akiū turri stowėti, kad su tawim kalbėczau apie wissą žokaną ir prisakimus bey prowas, kūrę tu jūs turri išmokinti, kad pagal tus elgtus toj žemėje, kūrę aš jiems dūsu pasisawinti.*

32. *Taigi apsimkit tai daryti, ką jums Wiešpats, jūšū Dievas, prisakęs, neįgi atstokite nū to, neį ant dešinės, neį ant kairės.*

33. *Bet waiskoczokite wissūse šėlūse, kūrę jums Wiešpats, jūšū Dievas prisakęs, kad gywi išliktumbit, ir jums gerai pasisektus, ir ilgai patektumbit žemėje, kūrę atimsit.*

6. *Pėrstyrimas.*

Šėguldimas pirmojo prisakimo, apie mēilę Dievo.

Sittie yra žokanai, prisakimai ir prowas, kūrę Wiešpats, jūšū

jasū Diewas, prisėkės, kad tus išsimokėtumbities ir pagal tus darytumbit toje žemėje, i kurre nuptraukiat, tą atimti.

* Jof. 1, 22.

2. Kad tu Wiešpatiės, sawo Diewo, bijotumbeis, ir laisytumbei jo prowas ir prisėkimus, kurre as taw prisakau, tu ir tawo waikai, ir tawo waikū; waikai, per wissą jusū amžią, kad ilgay gywi watektumbit.

3. Izrael, tu turri girdėt ir palaisyt kad tai darytumbei, ir taw geray pasisektus, ir labay daugsinamas butumbei, kaip Wiešpats, tawo tėwū Diews taw kalbėjes žėnę, kurreje piens bey medus išlysta.

4. Klausyk, Izrael, * Wiešpats, musū Diewas, wiens wienatijis yra Diewas.

* Mark 12, 29. 1 Kor. 8, 4. 6.

5. Ir tu Wiešpati, sawo Diewo, * turri mylėti iš wissos širdiės, iš wissos dušos, ir iš wissos syls.

* Mark. 12, 30.

6. Ir šus žodžus, kurre as taw šen dien prisakau, tu turri i sawo širdi dėti.

7. Ir turri tus sawo waikams drutay prisakyt, ir apie tus kalbėti namėj' bebudams arba ant kėlo waikšezodams, ar atsiguldams, ar atsikėldams.

8. Ir turri tus risti ženkliui ant sawo rankos, ir tie tur taw paminklū buti po tawo akiū.

9. Ir turri tus wirsny stulpū sawo namū parašyti, ir i wartus.

10. O kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę nugabės i žėnę, tawo tėwams Abraomui, Izakui ir Jofubui pažadėtą, taw dūti, dižus ir gražus miestus, kurre tu ne kūrėi,

11. Ir buttus turtu priekautus, kurre tu ne prikowėi, ir iškirstus

šullinus, kurre tu ne iškirtai, ir wynyczas bey alėjans; kalnus, kurre tu ne išdinnai, kad walgitumbei ir priwalgitumbei:

12. Tay saugofis idant Pono Diewo ne užmirštumbei, kurre tawę iš Egypto žėmės, iš sluzbės; namū išwede.

13. * Bet Wiešpatiės, sawo Diewo, turri bijotis, ir jam sluziti, ir prie jo wardo prisėkti.

* Matt. 4, 10. Luf. 4, 8.

14. Ir ne turri kitiū Diewū sekti, žmonū, aplink jus esanczū;

15. Mėsa Wiešpats, tawo Diewas, yra griekus n'apfenczas Diewas tarp tawęs, kad ferktas Wiešpatiės, tawo Diewo ant tawęs ne pėrpyktu, ir tawę ne išgaišintu nū žėmės.

16. Jūs Wiešpati, sawo Diewo, ne turrit gunditi, kaip Masose ji gundėt.

17. Bet turrit daryti pagal prisėkimus Pono Diewo sawo, ir pagal jo luddijimus bey prowas, kurre jis esti prisėkės;

18. Kad darytumbei, kas teisu ir gēr' yra po akiū Pono Diewo, kad taw geray pasisektus, ir teitumbei bey atimtumbei tą gėrą žėnę, kurre Pons Diews tawo tėwams šu prysėga esti žadėjes;

19. Kad prawarytu wissus tawo neprietelus po tawo akiū; kaip Pons Diews esti kalbėjes.

20. O kad tawo sunus tawę klėus, ar šen dien ar rytoj', sakydams: Kas tai per luddijimai, prisėkimai ir promos, kurre jums Wiešpats, musū Diewas prisakės?

21. Tay turri sawam sunui atisakyti: mes buwom werginnei Paracno Egypte, ir Pons Diews išwede mus iš Egypto šu sylinga ranka.

22. Ir

22. Ir Pons Dievs didjus ir piktus žėnklus bey stebūklus iš; rode ant Eypcionū ir ant Parao; no, ir ant wissū jo namū po musū ašiū.

23. Ir išwede mus iš tén fad mus iwestu, ir mums dūtu tą žėmę, musū tėwams su prysėga žadėta.

24. Ir Pons Dievs mums liepe daryti pagal wissas šas prowas, fad Wiešpatis, sawo Diewo pri; sibijotumbim, fad mums geray pasisektus per wissą musū amžią, faip rėgima yra šen dien.

25. Ir tai bus mums teisybe po ašiū Pono Diewo musū, jey laikysim ir pildisim wissus šus prisėkimus, faip jissai mums esti liepes.

7. Pėrskyrimas.

Susigėntamimas su wagonais ir jū balwonū, garbinnimas uždraustas.

Pad Wiešpats, tawo Diewas, tawę nugabės i žėmę, i kurre tu nukasī, tą iweikti, ir išgaišts daug žmonū pulkus pirm tawęs, Etitus, Girgositus, Amoritus, Kananitus, Peresitus, Ewitus bey Jebusitus, septynis žmonū pulkus, didėsnus ir sylingėsnus už tawę esanczus;

2. Ir fad Wiešpats, tawo Diews, tus taw padūda, jūs iš; musti: tay jūs turri nužawinti, ir su jeis nieku budu ne sutikti, ney jiems malonę išrōdit;

3. Ir ne turri su jeis susigėnta; wōti, sawo dukteres ne turri dūti jū sūnums, ir jū dukteres ne tur; uite paimti sawo sūnums;

4. Uēs Pittaip jie darys, fad jū sūnus nū manęs atpuls, Eiti tiems Diewams šlužadami; tai nar; sas Pono Diewo pėrpyks pries jus, ir jus išpūstys wėikiey.

5. Bet šittai po su jeis turrite daryti: jū altorus turrite par;

grauti, jū stulpus sulaužiti, jū girres iškirsti, ir jū balwonus ugnimi sudėgint.

6. Uēs jūs este * šwenti žmones Ponui Diewui sawam. Tawę Wiešpats, tawo Diewas, išrinko per sawištius žmones iš wissū žmonū ant žėmės esanczū.

* I Pet. 2, 9.

7. Ne todėl Pons Diews jus priėme ir iškyre, fad jū daut; giaus butu, faip Pittū žmonū; nės jūs mažausėji este tarp wissū žmonū;

8. Bet, fadangi jissai jus mylės; jes, ir fad sawo prysėgą laikytu, jū tawams prisėktą, jissai jus išwede su sylinga ranka, ir išgėls bėjo tawę iš namū šlužbōs, iš rans kōs Parao;no, Farėlaus Eypcto.

9. Taigi turri žinoti, fad Wieš; pats, tawo Diewas, patsai Die; was yra, * wiernas Diewas fursai žadėjimą ir mielasirdystę laiko jū mylintėms, ir jo prisėkimams klaušantiems i tūstanczę eilę.

* I Kor. 10, 13.

10. Ir atrošūja jū nešenczėms po sawo ašiū, fad jūs iš; pūstytu, ir ne užtrunka tiems atros Eūti po sawo ašiū, kurrie jū ne šencza.

11. Taigi palaišyk prisėkimus, ir žokanus, ir prowas, furrus aš; taw šen dien liepju, fad pagal tus darytumbei.

12. Ir fadda šas prowas gir; dit, ir tas laikot, ir pagal tus dārot, tay ir Wiešpats, tawo Diewas, sawo dērėjimą ir mielasirdystę laikys tawo tėwams su prysėgą žadėta;

13. Ir tawę mylės, ir žegnōs ir daugsis, ir pėržegnōs waisu tawo žywāto, ir waisu tawo žėmės, tawo jawus, šwileją wyną bey allėju; priewaisu tawo fārwojū, ir priei waisu

waisu tawo awjū, ant žēmēs, tawo tēwams su prysēga žadētōs, taw dūti.

14. Žegnotas tu busi už wissus žmones; ney wiena tarp tawęs ne bus newaisinga, ney tarp tawo galwijū.

15. Pōns Diews nū tawęs at: tōlis wissas liggas, ir ney jokią piktą slogą Eypcionū taw uždēs, kurras tu matei; ir uždēs tas wissiems tawo newidōnams.

16. Tu prarysi wissus Pittus žmones, kurrus taw dūs Wiešpats, tawo Diemas. Tu jū ne turri czēdit, ney jū Diewaiczams glūžit, nēs tai taw pastotu ža: bangu.

17. Bet jey tu sawo širdije sa: rysi: šū žmonū daugiaus yra, ne kaip musū, kaip galu aš jūs prawaryti?

18. Tay nesibijoš jujū; atsimink, kę Pons tawo Diemas dāres pa: raonui ir wissiems Eypcionams,

19. Per didzus pagundimus, kurrus tu matei sawo afimis, ir per žēnklus bey stebūklus, per sy: lingą rančą ir ištiestą pētį, su kurrūm tawę Wiešpats, tawo Diemas, išwēdes. Tai po Wiešpats, tawo Diemas, darys wissiems žmonems, kurrū tu bijaisi.

20. Priegtam Wiešpats, tawo Diemas širšlū sus tarp jū, išk: fōl išgaishinta butu, kas likko, ir slėpjas nū tawęs.

21. Nepabūš jujū; nēsa Wiešpats, tawo Diemas, yra tarp tawęs, ansai diddysis ir baisingas Diemas.

22. Jissai, Wiešpats tawo Diemas, šus žmones išgaishis pirm tawęs, wieną po Pitts Pittą; tu ne skubrey galēsi jūs išgaishinti, kad taw priēs tawę ne per miera daugintus žwēris ant laužo.

23. Wiešpats, tawo Diemas, jūs taw padūs, ir jūs didzu mūšu užmuš, išk: fōl jūs išpūstis;

24. Ir jū karalus taw padūs i tawo rančą, ir jū wardus turri išgaishinti po dangum; nieks taw ne priēsistēngsis, išk: fōl tu jūs išpūstisi.

25. Abrozus jū balwonū tu už: nimi turri sudėgint; ir ne turri usšigeisti sidābro arba auksa ant tū ēsanczo, ney tą prisifawint, kad ne susigriešitumbei; nēs tai nūboda yra Wiešpaczui, tawam Diemui; 1 Mūs. Kar. 15, 12.

26. Todėl tą nūboda i sawo nas mus ne turri inešti, kad ne pras: keiktas butumbei, kaip ana, bet tu jōs turri pasibaisėti ir baiditis; nēs tai prašēikta yra.

8. Pērskyrimas.

Žmones grandenami, kad ne užmirš: tū Igeradejstū Pono Diemo.

Wissus prisākimus, kurrus aš taw šen dien prisākau, * jūs turrite laikyti, kad pagal tus dā: rytumbi, kad gywi pasiliktumbit, ir jūšū daug butu, ir teitumbit bey atimtumbit žēmę, kurrę Pons Diemas jūšū tēwams su prysēga pajadējes; * 3 M. 18, 30.

2. Ir atsimintumbei wisso to kēlo, per kurrū Wiešpats, tawo Diemas, tawę wēdes, per šus kētus rios dēšimts metus pūščzoje, kad tawę pakarnu darytu ir mėgitu, ir žiņoma butu, kas tawo širdije yra, bau tu jo prisākimū laikyti: tumbei, bau ne.

3. Jis tawę pažēmino ir dawe tawę alkti, ir * walgidiņo tawę su Manna. Kurrę ney tu, ney tawo tēwai sawo anže ne pažinnot, kad taw žiņomą darytu, kaip žmogus ne dūna wienat mintą, bet wissu iš Diemo burnōs iseinanczu.

Matt. 4, 4. Luf. 4, 4.

4. Tawo

parvėrs, ir pravarys bey išpūstis jūs vėikėy, kaip Pons Dievs taw esti kalbėjės.

4. Taigi, kad Wiešpats tawo Dievas, jūs bus išstūmės po tawo akiū, tay ne sakys sawo širdijė: Pons Dievs manė iwede, ta žėmė iwėikt mano teisybės dėley; nėsą juš Pons Dievs pagonis prawara po tawo akiū, dėl jū Diwo: nesibijojimo.

5. Nės tu juš ne ieini jū žėmė pasisawinti sawo teisybės ir sawo wiernos širdiės dėley; bet Wiešpats, tawo Dievas praware šus pagonis dėl jū Diwo: nesibijojimo; kad sawo žodi laikytu, kurri Pons Dievs su prysėga žadėjės tawo tėwams, Abraomui, Izao: kui ir Jofubui.

6. Taigi žinoš kad Wiešpats, tawo Dievas, taw tą gėrą žėmė ne dūd i dalitawo teisybės dėley; kadangi jās fetsprandi žmones este.

7. Atsimink ir ne užmirš, kaip tu Poną Diwą sawą ipykinai pūščioje. Iš tōs dienos, kurroj tu iš Egypto: žėmės išsitraukėi, iškėl jās atėjot i šėwiėtą, jās ne pašlusnus buwot Ponui Diwui.

8. Nės Drebe jās ipykinot Poną Diwą, taipo, kad sawo narsė jus norėjo išpūstyti.

9. Kaip aš ant kalno buwan už kūpės, iš atmens darytas toblyczes atimti, toblyczes susiderėjimo, kurriū Pons Dievs su jumis buwo susiderėjės, ir aš ketures dešimtis dienū ir ketures dešimtis nakczū ant kalno pasilikau ir ney dūnōs walgiau ney wandens gėrau.

10. Ir Pons Dievs man dawė dwi atmens tobliczi, Diwo pirš: tu rašyti, ir ant tū dvejū wissus žodžus, kurrus Pons Dievs su jumis iš ugniės ant kalno buwo kalbėjės, dienoje surinkimmo.

11. Ir po tū keturios dešimtis dienū ir keturios dešimtis nakczū Pons Dievs man dawė dwi atmens tobliczi susiderėjimo.

12. Ir tare man: kėlėis, ir eik šubrey iš cze, nės tawo žmones, kurrus tu išwedei iš Egypto: žėmės, susigriešijo. Jie umay atsi: kreipe nū to kėlo, kurri aš jiems prisakiau; jie saw nulyditą abroz: žą padare.

13. Ir Pons Dievs tare man: matau, šus žmones kėtsprandzus žmones esanczus.

14. Lėikt manė, kad aš jūs iš: gaisinczau, ir jū wardą išpūstic: zau po dangum; aš iš tawės dis: desnus ir macėsnus žmones pa: darysu, neng jie yra.

15. Ir man atsigrežus ir nū kal: no ugnini dēganczo nukūpus, ir dwi tobliczi susiderėjimo ant mas: no abbiejū rankū laikius:

16. Tay maczau, o štay, jūs priėš Wiešpatį, sawo Diwą, bu: wot susigriešiję, kadangi nulyditą werši saw buwot padarę, ir šub: brey nū to kėlo atsigrežę, kurri Pons Dievs jums buwo liepės:

17. Tay aš nutwėręs abbi to: blyczį išmeczau tiedwi iš abbiejū rankū ir sukėlau tiedwi po jusū akiū.

18. Ir pasiėlnojau Ponui Die: wui, kaip pirma, ketures dešimt: dienas, ir ketures dešimt naktis, ir ne walgiau dūnōs, ney gėrau wandens, dėl wissū jusū griekū, kurrus jūs buwot darę, kaip taip pištay nusizengėt po akiū Pono Diwo jį ipykit.

19. Nės aš bijojaus to narso ir pāpykio, kurriū Pons Dievs ant jusū buwo supykęs, kad ir norėjo jus išgaisinti; alle Pons Dievs išklause manė ir tą kartą.

20. Prieg:

20. Priegtani Pons Diews ir ant Narono labay supyfo, noris dams ir ji nuzawinti; alle as ir uz Narona meldzansi tu zes'.

21. Alle jusu susigriešijima; werst, as emes sudėginau ugnimi ir sukulau bey su truškinau ji, isfikol i dulkes pawirto, ir tas dulkes imeczau i uppe, nu falno nus tefancze.

22. Taipojau ir tpykinot Pona Diewa Tabėeroj', bey Massoj', ir pas ussigeidimmo; grabus.

23. Ir taip jissai jus is Kades; Barneos sunte ir tare: ussitraukis ties, ir prisiskawitities ta žeme, furre as jums dawiau, tay jus ne paflusot burnai Pono Diewo sawo, ir ne wierijot jamui, ney paflusot jo balsui.

24. Nes jus ne paflusnus buwot Ponui Diewui, fol as jus pajinnau.

25. Tay as pasfelonojau Ponui Diewui ketures desimtis dienas ir ketures desimtis naktis, per furre as eze gullejan; nes Pons Diews tare: jissai noris jus isgaifinti.

26. Alle as meldzau Pona Diewa, tardams: Wiespatie, Pone Diewe! ne prapuldyf sawo žmones, sawo isrinktus, furre tu sawo didde mace iswadawei, ir su sylinga ranka is Egipto iswedei.

27. Atsiminf sawo tarnu, Abraomo, Izaoko ir Jokubo; ne izwel jū birdies fietuma; ir Diewo; nesi bijojima, bey griekus su žmonu.

28. Kad ana žeme, is furreos tu mus iswedei, ne sakytu: Pons Diews ne galėjo jus i ta žeme nugarėnti, furre jiems buwo pajadejes; ir todėl jus iswede, kadangi jus ne apfente, kad jus nuzawintu pušchoje.

29. Nes jie yra tawo žmones ir tawo isrinktieji, furre tu per

didde sawo mact ir per isstiesta sawo peti iswedei.

10. Pėrskyrimas.

Atnaujinnimas derėjimo tur Izraelio tenus ant Diewo melės ragint.

Tu zes' Pons Diews man tare: Tisfikaldif dwi afmens toblycz, taip pirmidwi buwo, ir užkupes pas mang ant falno, pasidaryfis medzio; skryne.

2. Tay as ant tu dweju toblyczu rafysu tus zodjus, furre ant pirmuju tawes sukultuju buwan rases; ir idef judwt i skryne.

3. Taipo as pasidarau skryne is cedro; medzio, isfaldinan dwi afmens toblycz, taip pirmidwi buwo, ir užkupan ant falno, ir turtėjan dwi toblycz sawo rans kosa.

4. Tay jis parase ant tu dweju toblyczu, ka ant pirmuju dweju buwo rases, desimt zodjus, furre Pons Diews jums falbėjo is ugnies ant falno, cze se surinkimmo; ir Pons Diews tiedwt man dawe.

5. Ir as atsigrejes nukupan nu falno, ir idejan abbi toblycz i skryne, furre as buwan pasidares, kad czonay pasiliku, taip Pons Diews man buwo prisakes.

6. Ir waikai Izrael isstrauke is Berot: Bnejafan i Mosera, Czonay pamirre Aronas ir cze pat yra palaidots; ir jo sunus Eleazars wystupu pastoj i jo wieta.

7. Is cze nusitrauke i Gudegos da. Is Gudegodos i Jatbatą, i žeme, fur uppes yra.

8. Tu zes' Pons Diews isskyre gimmine Lewi, skryne susiderėjimo Pono Diewo nesti, ir stowėti po afiu Pono Diewo jam tarnauti, ir jo warda garbinti, isfi get dienai.

6. Tor

9. Todēl Lewitai ney dalt ney tēwišfē tur turrēti su sawo bro: leis; nēsa Pons Diēws yra jū daltis; faip Wiešpats, tawo Diēwas jiems buwo Faltbējs.

10. O aš stowējan ant Fālna faip pirma, fetures dēšintis dienas ir fetures dēšintis naftis, ir Pons Diēws išklause manē ir tā Fartā, ir ne norējo tawē išpūstīti.

11. O jis safe man: Fēlētis ir nueit, Kad pirm tū žmonū Fēlātumbei, Kad jie išigāutu tū žemē, je atinti, Furre aš jū tēwams su prysēga esmi žadējs, jiems dūti.

12. O dabar Izraēl, Fā prašo Wiešpats tawo Diēwas iš tawēs: nēs tiktay, Kad Pono Diēwo sawo prisibijotumbei, ir pagal jo prisākimus elgtumbeis, ir jū mylētumbei, ir Ponui Diēwui sawam šlužytumbei iš wiššōs širdiēs, ir iš wiššōs dušōs.

13. Kad prisākimus Pono Diēwo pilditumbei, ir jo prowas, Furrus taw šen dien liepja; Kad taw geray pasisektus.

14. Sztay! dangus, ir wiššū dangū dangus bey žemē, ir wiššab, Fas tūse yra, tai Wiešpaties tawo Diēwo yra.

15. O taczans jis wienat tawo tēwū pamēgo, Kad jūš mylētu, ir jū waišus išrinko po jū, butent jus, už wiššus žmones; faip šen dien rēgima yra.

16. Taigi appjāustikite sawo širdiēs prieūdā, ir ne būkite daugiaus Fētsprāndžei.

17. Nēsa Wiešpats, jūšū Diēwas, yra Diēws ant wiššū Diēwū, ir Wiešpats ant wiššū Wiešpaczū, diddis Diēwas, macnus ir baisin gas, Furs ne atbojaney šokio, ney tofio žmogaus, ir dowanū neimā;

18. Ir daro teisybę štrātoms bey našlėms, ir myl ateiwjus, jiems walgt bey rubū dūdams;

19. Todēl ir jūš ateiwjus turrite mylėti, nēs ir jūš ateiwjei buwot Egipto: žemėje.

20. Wiešpatiēs, sawo Diēwo, tu turri bijotis, jamui tu turri šlužit, prie jo tu turri laikytis, ir prie jo wardo prisēkti.

21. Jis eiti tawo garbe ir tawo Diēwas, Furs tarp tawēs tofius didžus ir baisingus šebuklus ištaišes, Furrus tu sawo afimis matei.

22. Tawo tēwai nusitrāufe tū Egiptā su septinios dēšintis dūš šomis, o dabar Wiešpats, tawo Diēwas, tawē daugšino, faip žwaigždes ant dangaus.

12. Pēršerimas.

Priešascei, dėl furū Pona Diēwo reit mōlėti, ir jo prisākimus pildinti.

Taigi Pona Diēwā sawo turri mylėti, *ir jo zokanā, bey jo budā ir prowas, ir jo prisākimus pilditi, Fōl gyws busi.

* P. 8, 6.

2. Ir išpažinkite šen dien, Fā jūšū waišai ney žiņojo, ney mātē, butent Foznijimus Pono Diēwo jūšū, jo šlowē, priegtam jo maciēs pilnā ranfā bey ištiestā pētī;

3. Ir jo ženklus bey dārbus, Furrus jis dāre tarp Egiptionū, Paraonui, Faralui Egipto, ir wiššai jo žemei,

4. Ir Fā jis galybēi Egiptionū padarēs, jū atkliams ir wežims mams, faip jūšai wandent šwens drū; jurū ant jū ušlēido, faip anie jus wijo, ir Pons Diēws jūš nužawino, iškē šei'dienai.

5. Ir Fā jūšai jūms dāres pūšezoje, iškē Fōl jūš tū šē wietā atšū Fākinot.

6. Ka jūšai Datalui bey Abirai mui darēs, waišams Eliab, suš nans Ruben; faip žemē praplyšo,

O

ir

ir jūs praryjo su wissa jų šeimys na, ir su šėtromis bey su wissu turtu, kurti buwo nusipėlne wi duj' tarp wissu Izraelitėnų.

7. Uėis jūs sawo afimis matėt didjus darbus Pono Diewo, kurtus jis ištaisęs.

8. Todėl jūs turrit wissus tus prisėkimus laikyti, kurtus aš jums šen dien prisakau, kad butumbit pastiprinti teiti i tą žemę, ir je pasisawinti, i kurrę nusiiraukšiat, kad je pasisawintumbit.

9. Ir kad ilgay gywas patėktumbei toje žemėje, kurrę Pons Diews jūsų tėwams su prysėga pažadėjęs, jiems dūti, ir jų wai kams, žemę, kurtoj' piens bey medus šlysta.

10. Uėis žeme, i kurrę tu nu kėsi, je atimti, ne tokia yra, kokia Egipto žeme, iš kurrės išsiirau kėt, kur tu sawą sėklą turrėjai sėti, ir tą pats aplaistit, kaip lapėnų daržą;

11. Bet šoje yra kėlnai ir lan kos, kurtus lytus iš dangaus ap šlėksta,

12. Kurrę žemę Wiefpats, tawo Diewas, pridaboja; ir afys Wief patiės, tawo Diewo, wissadės rėg' ant tės, nū pradžės mėto, iškė galo.

13. Jeigi jau mano prisėkimū klauysite, kurtus jums šen dien prisakau, Wiefpati, sawą Dievą, mylėdami, ir jam kluzidami iš wissos kirdiės, ir iš wissos dušos:

14. Tay aš jūsų žemei lytaus dūsu tikru cėsu, ankstybą lytu ir wėlibą lytu, kad suwalytumbei sawo jawus, šwiežą wyną bey alėju.

15. Ir tawo bandai žolės dūsu ant tawo ganyklės, kad walgitum bit ir priwalgitumbit.

16. Alle saugokities, kad jūsų kirdis ne dūtus pėrsikalbėti, nusū

kreipti ir fittiems Diewams klū žiti, tiems besiklonodami.

17. Ir kad tadda narsas Pono Diewo ne mirstu ant jūsų, ir ne užrakintu dangu, kad lytaus ne butu, ir žeme sawo waisų ne dūtu, ir jūs bewėik ne prapultumbit nū tės gėrės žemės, kurrę Pons Diews jums dāwęs.

18. Taigi šus žodžius dėkite i sa wo kirdi, ir i sawo dušią, ir už rikite tus ženklui ant sawo ran kės, kad paminklu butu po jūsų akių.

19. Ir mošinkite jūs sawo wai kams, kad apie tus kalbetumbei, ar namėj' sėdėdami, ar ant kėlo waiškeszodams, ar gult eidams, ar atsikėldams.

20. Ir rašyk tus i stulpus sawo namū, ir i sawo wartus.

21. Kad tu ir tawo waiškai ilgay gywi patektumbit toje žemėje, kurrę Pons Diews tawo tėwams su prysėga pažadėjęs jiems dūti, ko ley swiets pateks.

22. Uėis jey šus prisėkimus wissus pildysite, kurtus aš jums prisakau, pagal tus darydami, ir Poną Dievą sawą mylėdami, ir pagal jo prisėkimus pasielgdami, ir prie jo prisiglaudami:

23. Tay Pons Diews wissus šus žmonū pulkus pirm jūsų prawas rys, kad didėsnus ir sylingėsnus žmonū pulkus pėrgalėsite, ne kaip jūs este.

24. Wissos wietos, ant kurrū su kėjū: pādais užmėsite, teks jus mus; pradėjus nū pāšezdės bey nū kėlno Libanon, ir nū uppės Prat, iškė pašikušo jurū franto bus jūsų rubėjus.

25. Uėiks ne galės jums priek šistėngti. Jūsų baimę ir išgastį Pons Diews dūs užteiti ant wissu tū žemjū, i kurtus jūs kėlaujate; kaip jums esti kalbėjęs.

26. Šytay

26. Sztay, aš ſen dien jums po ašiu dēdu ir ſegnong ir ſēiſimma:

27. ſegnong, jey jās paſluſnus bāſite priſākimams Wieſpatis, ſawo Diwo, Furrus aš jums ſen dien priſākau;

28. O praſēiſimma, jey ne paſluſnus buſite priſākimams Pono Diwo ſawo, ir atſikreipſite nū to ſēlo, Furrū aš jums ſen dien priſākau, Fittus Diwus ſekſioſdami, Furrū ne paſyſtat.

29. Kad Wieſpats, tawo Diwus, tawę nugabęs t tą ſēmę, t Furre jums nuſaſi, tą paſſawinti, tay tu tą ſegnong turri dūt iſſkaukti ant ſalno Griſim, o praſēiſimma ant ſalno ſbal;

30. Kurrūdu yra anapus Jor: dāno, ant ſēlo prieſ nuſlėidiņa ſaulės, ſēmėje Kananytū, ant ply: no lauſo ties Gilgal gywėnanczū, pas girre More.

31. Nės tu perſigauſi per Jor: daną, Kad ieitumbi ſēmę atimti, Furre jums Wieſpats, juſū Diwas eſti dāwęs, Kad tą gāuumbi, ir toje gywėntumbi.

32. Taigi dabōkities, Kad darytumbi pagal wiſſus priſākimus ir prowas, Furrus aš jums ſen dien po ašiu dedu.

12. Pērſtyrimas.

Wieta ben būdas tikrōs Diwo ſluſbōs.

Szittie yra tie priſākimai ir prowas, Furre jums pūlas pildit, Kad pagal tus elgtumbities ſēmėje, Furre Wieſpats, tawo tēwū Diwas, taw dāwęs eſti paſſawinti, ſōl gywi būſite ant ſēmės.

2. Aſpūſtykite wiſſas wietas, Furrūsa pagonei, Furrū ſēmę iweiſite, ſawo balwonama ſluſijo, ar butu ant auſtū ſalnu, ar ant ſalnēlū, ar po ſalūjianczū mēdzū.

3. Ir nuplēſkite jū altorus ir ſulauzykite jū ſtulpus, ir ugnimi ſudėginkite jū ſwentintas girres,

ir balwonus jū Diwaiczū numes: Fite, ir iſgaiſinkite jū wardą iſ tōs wietōs.

4. Jūs Wieſpaczui ſawam Die: wui taipo ne turrite daryti;

5. Bet toje wietoje, Furre Wieſpats, juſū Diwas, iſſkirs iſ wiſſū juſū giniminū, Kad ſawam wardui czonay dūt gywėnti, turrit tardyti, ir tēnay nueiti.

* 2 Ruſſ. Kar. 7. 12.

6. Ir juſū dēginnimo: apieras ir juſū Fittas apieras, ir juſū deſſētines, ir juſū rankū dōwaną, ir juſū ſadėjimus, ir juſū iſ geros walės dūtas apieras, ir pirmdėlus ſawo galwijū bey awjū tēnay turrit nugabēnti.

7. Ir czonay turtēſite po ašiu Pono Diwo ſawo wālgit, ir linſmi buti iſ wiſſo to, Ka jūs ir juſū gimmine atſineſa, Furrū mi tawę Wieſpats, tawo Diwas, pērſegnojes.

8. Tēnay jūs to nieko ne turrite daryti, Ko mes czonay ſen dien dārom, ſoſnas, ſas jam ger' rōdos,

9. Nės jūs iſſkoley atilſtēs dar ne gāwot, ney daliēs, Furre Wieſpats, tawo Diwas, taw dūſęs.

10. Alle jūs pērſigauſite per Jor: daną, ir toje ſēmėje gywēſite, Furre Wieſpats, juſū Diwas, jums tēwiſkēs: dalt iſdalyſ, ir ſuteks jums paſājans nū wiſſū juſū neprietelū aplinkuy, ir be baimės gywēſite.

11. O Kad Wieſpats, tawo Diwas iſſkirs ſoiką wietą, Kad jo wardas czonay gywėntu: tay jūs tēnay turrit nugabēnti, wiſlab, Ka aš jums liepju; juſū dēginnimo: apieras juſū Fittas apieras, juſū deſſētines, juſū rankū dōwanas, ir wiſſus juſū iſ geros walės dūtus ſadėjimus, Furrus Ponui Diwui pajadēſite.

12. Ir turrite linksmi buti po ašim' Pono Dievo savo, jūs ir jūsų sūnus, ir jūsų dukteres, ir jūsų bernai, ir jūsų slugines; ir Lewitai jūsų wartūse esą; nės jie ne tur ney daliės ney tėwistės su jumis.

13. Šaugotis, idant savo dėginimo: apierą ne apierawotum: bei wissosa wietosa, furrias tu matai,

14. Bet toje wietoje, furre Pons Diews iškirs šoj' arba toj' tawo gimminū, cze tu savo dėginimo: apierą turri apierawoti, ir daryti wissab, fą aš taw prisafau.

15. Alle taczans gali galwijus pamusti ir mėsos walgiti wissuse savo wartūse, pagal wissą usigeidimną savo dušos, pagal žegno: ne Wiespaties, tawo Diewo, taw dūtą; taip czystasis, faip ir ne: czystasis galės to walgit, faip stirną arba elni.

16. Tiktay fraują ne turri walgiti, bet tą ant žemės pralieti faip wāndeni.

17. Alle tu ne turri walgit savo wartūse dessetinū savo jawū, šwiežaus wyno, allėjaus, ney pirmi: dėlū savo galwijū, awjū, ney nū šokiū savo žadėjimū, furrus pažadėjai, arba bille šokiūs savo apierūs iš gerūs walės dūtūs, arba savo ranfū pakėlimo,

18. Bet po ašiū Pono Diewo tawo tai turri walgit toje wietoje, furre Wiespats, tawo Diewas, iškirs, tu ir tawo sūnus, tawo dukteres, tawo bernai, tawo slugines, ir Lewits, tawo wartūse esąs; ir turri linksmas buti po ašiū Pono Diewo savo dėl wisso to, fą atneši.

19. Ir saugotis, idant Lewitą ne prastotumbei, šol gyws busi ant žemės.

20. O kad Wiespats, tawo Die: was, tawo rubėjus padiddis, faip taw kalbėjus, o tu sakysi: aš noru mėsos walgiti, kadangi tawo dus fia mėsos walgiti usigeidž: tay walgif mėsos pagal wissą usigeidimną savo dušos.

21. O jey ta wieta Pono Diewo pastirta toli butu nū tawęs, fur jissai savo wardą nor dūti gywėns ti, tay ar pamusi savo jauczū, ar papjauš awjū, furrus Pons Diews taw dawęs, faip aš taw prisafiau, ir walgif tai savo wartūse, pagal wissą usigeidimną savo dušos.

22. Kaip stirna arba elnis walg gomi, taip gali tu ir tai walgit; faip czystasis, taip ir neczystasis galite to walgit.

23. Alle dabotis, kad fraują ne walgitumbei; nesa fraujas yra jo dušia, todėl tu dušią su mėsa ne turri walgit;

24. Bet turri tą ant žemės pralieti nēy wāndeni.

25. Ir todėl to ne turri walgiti, kad taw geray pasisektus, ir tawo waikams po tawęs, kad tu essi daręs, kas wert yra po ašiū Pono Diewo.

26. Bet kad sawojo fą nori ar šwentinti ar pažadėti, tay turri tai užkrowęs nugabėnti i tą wietą, furre Pons Diews pašyres.

27. Ir turri savo dėginimo: apierą su mėsa ir su franju uždėti ant altoraus Wiespatiės savo Die: wo. Kraują savo apierūs turri užlieti ant altoraus Wiespatiės, savo Diewo, o mėsą walgit.

28. Dabotis, ir klausyf wissū šū jodžū, furrus aš taw prisafau; kad taw geray pasisektus, ir tawo waikams po tawęs amžinay; kad butumbei daręs, kas wert, ir šo galėtu pamėgti Wiespats, tawo Diewas.

29. Kad

29. Kad Wiešpats, tawo Die-
was, pagonis pirm tawes išpūstys,
ir tu nueisi, jū žemę atimti, ir tu
tą busi pasisėwines, ir jū žemėje
gywesi:

30. Tay saugokis, kad i jū ža-
bangą ne iškūtumbei pašty jū,
potam jie bus išpūstiti pirm ta-
wės, ir ne tūrditumbei apie jū bal-
wonus, neį sašytumbei: kaipo šie
žmones sawo balwonus garbingę,
taipo ir aš kettu daryti.

31. Tu ne taipo turri daryti
Wiešpaczui, sawam Diewui; nēsa
jie sawo Diewams dāre tai wis,
kas Ponui Diewui nūboda yra,
ir kę jis ne apšencza; nēsa jie
ir sawo sūnus bey dukteres ug-
nimi sudėgino sawo Diewams.

32. Wis, kę jums liepju, turrit
pilditi, kad pagal tai darytumbit.
Jūs nieko ne turrite neį pridėti,
neį atimti.

13. Pėrsšyrimas.

Korawone neteisiū prārafi, išwadjo-
jencziujū ir išwadjoztujū.

Kad koksai prārafs arba sapno-
rus tarp jusū kėlšis, ir dāda
taw koki ženklą arba stebuflą;

2. Ir tassai ženklas arba stebufl-
as išsipilda, apie kurri jis taw
sāfęs, tardams: šlužišime Pittiems
Diewams, kurrus ne pažystat, ir
jiems tarnaušime:

3. Tay tu žodžams tošio prāra-
fo arba sapnoraus ne turri flau-
syti; nēsa Wiešpats jusū Diews,
jus mėginna, kad ištirtu, bau ir
jūs jį iš wiššos širdiės ir iš wiš-
šos duššos mylit.

4. Nēs jūs Wiešpati, sawo Die-
wā, turrit sešioti, ir jį bijoti, ir
jo prisākimū flausyti, ir jo balsui
paklusnus buti, ir jam šlužit, ir
prie jo laišytis.

5. Alle tassai prārafs arba sap-
noras tur žawinnams buti, todėl,
kadangi jus nū Pono Diewo sawo,

kurs jus iš Egipto: žemės išwede,
ir tawę iš tū šlužbōs: namū iš-
wālnijo, atpulti mošino, ir ta-
wę iš to kėlo išwadjojo, kurri
Wiešpats, tawo Diewas, taw
palieps, tūm' wāikšzoti, kad tu
piktaji nū sawes atširtumbei.

6. Kad tawo brolis, tawo mo-
tinōs sūnus, arba tawo sūnus,
arba tawo dukte, arba tawo pati,
kurę tu globūji, arba tawo prie-
telus, kurri tu, kaip sawo dušę
myli, tawę šlapczey norētu pėrkals
bėti ir sašyti: eime ir šlužišime
Pittiems Diewams, kurrus neį
tu, neį tawo tēwai pažystat,

7. Kurrie tarp pagonū aplinē
jus yra, ar butu taw arti, arba
toli, nū wieno kėšto žemės išk-
fitto:

8. Tay ne daryk pagal jū wālgę,
ir ne buk jiems paklusnus. Ir ta-
wo kėlis ne tur jo ezedit, ir ne
turri jo susimilti, neį jį paslėpti.

9. Bet turri jį pasniāugt; tawo
ranka pirmjans prieš jį tur but,
jį žudditi; ir pašty vanšos wiššū
žmonū.

10. Jis ašmenimis tur žudditas
buti; nēs jis norėjo tawę išwa-
dzūti nū Wiešpatiēs, tawo Diewo,
kurs tawę iš Egipto: žemės, iš
namū: šlužbōs išwede.

11. Kad wišši Izraēlitėnai tai
išgirdę, bijotus, ir tošią piktę
nybę daugiaus ne butu girdėta
tarp jusū.

12. Kad tu girdi apie ne kurri
miestą, kurri Wiešpats, tawo
Diewas, taw esti dāwęs, tame gy-
wēnti, o bille kas sašytu:

13. Išėjo nekurrie wa'kai Belial
iš tawės, ir išwadjojo mieszonis
šio miesto, ir tāre: eime, ir šluži-
šime Pittiems Diewams, kurrus
ne pažystat:

14. Tay

14. Tay tu geray-turri tai iš; jėštot, tardyt ir flaušint. Ir jey randasi taip tiesa esant, ir tifaray taip yra, kad tokia nūboda tarp jų nūsidawę:

15. Tay tu mieszonis to miesto turri nužawinti aštrummu karduo, ir jų išgašinti su wissu labu, kas tame yra, ir jų galwijus karduo ašmenimi.

16. Ir wis, ką iš jų išplėket, turrit i kruwą sudėt ant šliczės, ir ugnimi sudėgint, taip miestą, kaip wissą jų turtą podraug, Wieš paczui Ponui Diewui sawam; Kad jis ant wienės kruwės gullėtu amžinay, ir niekadės ne pafurtas butu.

17. Ir nieką jų turto ne pasisą; wis; Kad Pons Diews Iktus nū narso sawo papykio, ir taw mie: laširdystę išrōditu, bey ant tawęs sujūmiltu, ir daugšintu tawę, kaip tawo tėwans su prysėga žadė: jės esti.

18. Todėl, kadangi tu paflusai balso Pono Diewo sawo, laikyti wissus jo prisakimus, furrus aš taw šen dien įprisakau, Kad dary: tumbei, kas wert' yra po akiū Pono Diewo sawo.

14. Pėrskyrimas.

Dawadas apie gedėjimą, walgi bei dešėtines.

Jūs este waikai Pono Diewo sawo, jūs ne turrite saw kokią marę rėši, neigi plaukus nuskusti wiršų akiū, Kad jums kas nu mirre.

2. Ties jūs este šwenti žmones Wiešpaczui jų Diewui. Ir Pons Diews tawę išrinko, Kad jo išrink: tasis butumbei, iš wissų žmonų, furrie ant žėmės yra.

3. Tu nūboda ne turri walgiti.

4. O šittie yra galwijai, furrus walgiti galit: jāuczus, awis, oškas,

5. Elnius, stirnas, medinnus jāuczus, medinnes oškas, medinės oškaites, stumbrus ir brėdžus;

6. Ir wissus gywolus pėrskeltus nagus turrinczus, ir gromulojen: czus, galite walgiti.

7. Alle rus ne turrite walgiti, furrie tiesa gromuloja, alle ne pėrskeltus nagus tur. Werbludas, fiškis, bei fralikis, furrie tiesa gromuloja, alle nagus tur ne pėrskeltus, tur jums necysti buti.

8. Kiaule, faczeig pėrskeltus nagus tur, tay taczaus ne gromuloja, todėl tur jums necysta buti. Jū mėsės ne turrite walgiti, ir jų mais tą ne turrit pafrutit.

9. Tai galite walgiti iš wisso to, kas wandenij' yra, wisą, kas sparnėlū bey žwynū tur, galite walgiti.

10. Alle wisą, kas ne tur sparnėlū, ne žwynū, ne turrite walgiti, nės necysta jums yra.

11. Wissus czystus pauščzus walgikite.

12. Alle šittus ne turrite walgiti: errėli, wānagą, žuwėdrą,

13. Uarą, lingę, wanagėlį su jo weisle,

14. Ir wissus warnus su jų weisle,

15. Šitrausą, apūfą, gėgužę, bei kanapinę su jės weisle,

16. Apokėli, pellėdą, šikšnosparnį,

17. Baublį, gandrą, gulbę,

18. Gerbę ir gerwę su jų weisle, tutli bey frėgždę;

19. Ir wissi pauščzei, furrie replūja, tur jums necysti buti, ir ne turrite tū walgiti.

20. Czystū pauščzū galite walgiti;

21. Jūs maitės ne turrite walgiti. Ateiwjui sawo wartūse gali tės dūti, Kad walgitu, arba pėr: dūf

dūf swētīmam; nēs jūs este fwentī
žmones wiešpaczui, sawam Die
wui. Tu awinēli dar žindanti sawo
monā ne turri wirti.

22. Tu fās mētā dešētines tur
ri atskirti wišo waisaus sawo sēf
lēš, ant tawo dirwōš auganczo.

23. Ir turri wālgit po ašiū
Wiešpatiēs, sawo Diemo, toje wie
toje, furre jissai išttyres, kad jo
wardas czonay gwentu, butent,
dešētiniū sawo jawū, fwiežaus wy
no, alliežaus, ir pirmdēlū sawo
galwijū bey awjū; kad prissimofti
tumbēi bijotis Wiešpatiēs, sawo
Diemo, per sawo amžią.

24. Alle kad fēls tam pertolus
butu, kad tai negalētumbēi nuga
bēnti, todēl kadangi ta wieta tam
perdaug attolinta, furre Wieš
pats, tawo Diemas, saw išttyres,
kad sawo wardā czonay dūtu gy
wēnti, (nēs Wiešpats tawo Die
was tawę pēržegnojo):

25. Tay pardūf uš pinnigus, ir
tus pinnigus i sawo rančas ēmes,
nueif i tą wieta, furre Wiešpats,
tawo Diemas, išttyres,

26. Ir pirf tai wišlab uš pinni
gus, fo tawo dušią ušigeidž', ar
butu jāuczei, ar awis, ar wyna,
ar druts gērims, arba wis tai,
fo tawo duše ušigeidž'; ir wālgif
czonay po ašiū Pono Diemo sa
wo, ir buf linšmas, ir tu, ir ta
wo gimmine.

27. O ir Lewits tawo wartūse
esās; tu ji ne turri prastoti, nēs
jis ne tur ney daliēs ney tēwišfēs
su tawim.

28. Po trijų mētū turri ištirti
wišas dešētines sawo pēlno to
mēto, ir turri tas palift sawo
wartūse,

29. Tai tur ateiti Lewitas, su
tawim' ney daliēs ney tēwišfēs
turrys, ir ateimis, ir sirrāros, ir
nāšles tawo wartūse esā, ir tur

wālgit ir prisswālgit, kad Wieš
pats, tawo Diemas, tawę žegnotu
wišūse darbūse tawo rančū, furs
rus tu turri atlikti.

15. Pērsfyrimas.

Apie atlaidōš mētā; uš bēnā parfi
būdenti, ir pirmgimmi.

Po žnā sēkmā mētā atlaidōš mētā
turri fwešti.

2. O taipo tu turri daryti tą at
laidōš mētā fwešdams: kad da nes
fursai sawam artimui fā pažyczi
jes, tas ne tur tai atprašyti nū
sawo artimo, arba nū sawo brolio;
nēsa tas mēts atlaidōš mēts was
dinnems yra Ponui Diemui.

3. Iš swētimo tu tai gali atpras
šyti; alle tam, furs tawo brolis
yra, tu turri atlēisti.

4. Ubbagū wišifkay tarp jūšū
ne tur buti, nēsa Pons Diems ta
wę žegnōš toje žēmėje, furre Wieš
pats, tawo Diemas, taw dūs i
tewiškę pasifawinti.

5. Alle idant paklusnus buf bal
sui Wiešpatiēs, sawo Diemo, ir
pildi wišus šus prisafimus, furs
rus aš taw šen dien prisafau, kad
pagal tus darvtumbēi.

6. Nēsa Wiešpats, tawo Die
was, žegnōš tawę, fāip jissai taw
fālbējes. Taip tu daug žmonems
žycziš, alle tu iš ney wiemo ne pa
žycziš fo. Tu ant daug žmoniū
pulkū ponawōši, o ant tawęs ney
wiens ne ponawōš.

7. Kad tawo broliū wiens butu
pawarges, bille fofiamē mieste
tawo žēmėje, furre taw dūs Wieš
pats, tawo Diemas, tay tu sawo
širdi ne turri užkētinti, neygi sa
wo rančā užwērti prieš pawar
gust sawo broli;

8. Bet turri jį gelbēt, ir jam žy
czit, fo tištay štokūja.

9. Saugokis, kad tawo širdis
wēlinui ne pasidūtu ney tartu:
sēf.

sėkmasis mets, ansaiatlaidōs; mets
prisiartin, irgi todėl sawo pawar:
gusi broli žwairėy norētumbei i:
žwelgti, ir jam nieko ne dūti: tay
jis tawęs dėl saufs Diewopi, o
tu pelnyli grieķą.

10. Bet tu turri jam dūti, ir
tūmi saw apmaudą ne daryti, kad
jam turri dūti; nės dėl to Wieš:
pats, tawo Diewa, tawę žegnōs,
wissūse tawo darbūse, ir kę tiktay
pradedi.

11. Pawargulū wissu czėsu bus
toje žėmėje; todėl aš taw liepju ir
safari, kad sawo ranką atwėrtum:
bei prieš sawo broli, kursai pri:
spaudžams ir pawargės yra tawo
žėmėje.

* Matt 26, 11. Jon. 12, 8.

12. Kad tawo brolis, Ebreonis
arba Ebreonka parsidūda, tay jis
sai taw šėsis metus tur gluziti,
alle sėkmame mete tu ji walną tur:
ri išlėisti.

13. Ir kad tu ji walną išlėidi,
tay ji ne tuščią turri išlėisti nū
sawęs;

14. Bet turri jam kę sutekti nū
tawo awjū, iš tawo skunės ir iš
tawo spāustuwos, kad jam dūtum:
bei to, kurrūmi tawę Wiešpats,
tawo Diewas žegnōjes.

15. Ir atsiminė, kad ir tu bėrnu
būwai Egipto:žėmėje, ir kad Wieš:
pats, tawo Diewas, tawę išwāl:
nijes; todėl aš tai taw šen dien
prisafari.

16. Alle jey jissai taw sakys: aš
ne noru šallin trauktis nū tawęs,
nės aš mylu tawę ir tawo gimmi:
nę (kadangi jis geray tur prie ta:
węs):

17. Tay ylą ēmės pėrskwerbē jo
auš prie angos, ir jis amžinay
kėssie tawo bėrnas. Su sawo slu:
gine tu lygey taipojau turri daryti.

18. Ir taw te n'ėssie sunku, ji
walną išlėisti; nėsai jis taw kaip

dwillinkės priedienininkės šėsis me:
tus gluzijo, tay Wiešpats tawo
Diewas, tawę žegnōs wissūse dai:
kūse, kę tikst darai.

19. Wissus pirmdėlus sawo ban:
dōs ir awjū, patinėlus ēsanczus,
Wiešpaczui, sawam Diewui, turri
šwentinti. Tu ne turri arti su
pirmdėleis sawo jāuczū, ir ne nu:
firpti pirmdėlus sawo awjū.

20. Po akiū Pono Diewo sawo
tu jū turri wālgiti kas mėtą, toje
wietoje, kurrę Pons Diews išrin:
ko, tu ir tawo aimmine,

21. Bet kad kūmi klādingi, ar
rāišas ar ašlas, ar kit' kūmi šaud:
zey pažeistas butu, tai ji ne turri
apierawoti Wiešpaczui, sawam
Diewui.

22. Bet sawo wartūse tu jo tur:
ri wālgit ar butumbei czystas, ar
neczystas, kaip širną bey ēlni.

23. Alle tikst jo Franjo ne turri
wālgit bet tą ant žėmės palieti,
kaip wāndeni

16. Pėrskyrimas.

Apie tris dides šventes kas mėtą
šwenczamas; ir apie sudzus ben urėdi:
ninkus.

Mėnėst Abib turri šwentint, kad
welykas laikytumbei Ponui
Diewui sawam. Uės mėnėsiye Abib
Wiešpats, tawo Diewas, tawę iš
Egipto išwede nāktije.

2. Ir Wiešpaczui, sawam Diewui,
welkōs; awinėli turri pas
pjāuti, priegtam āwis ir jāuczus,
toje wietoje, kurrę Pons Diews
išsikirs, kad jo wardas czonay
gywėntu.

3. Tu rūginto, ant tōs šwen:
tės ne turri wālgiti. Septines die:
nas tu nerūgintą tužbōs dūną
turri wālgiti; nės su baine išsi:
traukiei iš Egipto:žėmės; kad
tōs dienōs tawo išėjimmo iš Egi:
pto:žėmės minuktumbei per sawo
amžią.

4. Per

4. Per septynes dienas nieko rūginto ne tur matoma buti wissuse tawo rubėjuse; ir nieka tōs mēlōs, kurri wākarą pirmōs dienōs papjauta, per nafti ne tur pasilikti iškri rytojaus.

5. Tu welykōs: awinėli ne gali papjauti bilie kurruse tawo namūse, kurrus taw dawe Wiešpats, tawo Dievas;

6. Bet toje wietoje, kurrę išskirs Wiešpats, tawo Dievas, kad jo wardas czonay gywēntu, czę tą welykōs: awinėli turri papjauti ant wākarō, sūlei jau nusilėdus, tū częs, kurrū tu iš Egipto išstrāufiei;

7. Ir turri tą kept ir wālgit toje wietoje, kurrę Wiešpats, tawo Dievas, išskirs; ir pasluy rytą mētą atsigrēžs namon' eiti į sawo bētrą.

8. Sėjės dienas tu nerūginto turri wālgit; o sėkmoje dienoje yra diena surinkimmo Wiešpaczui, tawo Diewui; toje tu ney joki darbą ne turri dirbti.

9. Septynes nedėles saw turri skaityti, ir pradėti skaityt, kad pradėd su pjautuwa is jawus pjauti.

10. Ir turri šwēsti šwente sėkminnū Wiešpaczui, sawam Diewui, kad iš gērōs wālės dōwaną dūtumbei sawo ranfū, pagal žegnōnę, kurrę taw daweš Wiešpats, tawo Dievas.

11. Ir turri linksmas buti po ašiu Diemo, sawo Wiešpaties, tu ir tawo sūnus, tawo dūkte, tawo bērs, tawo slugine, ir Lewits, tawo wartuse esqs, ateiwis, sirrata ir našlė, po tawim esq, toje wietoje, kurrę Wiešpats, tawo Dievas, išskyręs, kad jo wardas czonay gywēntu.

12. Ir atsimink, tawę bērnubuwasi Egipto: žėmėje, kad pil:

dytumbei ir darytumbei pagal šus prisakimus.

13. Lap: būdžū: šwente turri šwēsti septynes dienas, kad būsi jawus suwālęs iš tawo šūnės, ir wyną tawo spāustuwōs.

14. Ir turri linksmas buti ant tawo šwenczū, tu ir tawo sūnus, tawo dūkte, tawo bērs, tawo slugine, Lewits, swetimasis, sirrata ir našlė, tawo wartuse esq.

15. Septynes dienas tu Wiešpaczui, sawam Diewui, ta šwente turri šwēsti, toje wietoje, kurrę Wiešpats išskirs. Uēs Wiešpats, tawo Dievas žegnōs tawę wissuse tawo lobjuse; ir wissuse darbuse tawo ranfū; todėl turri linksmas buti.

16. Tris kartus per mētą wissi wyriški iš jasiu po ašiu Wiešpaties, tawo Diemo, tur pasirōdit, toje wietoje, kurrę Pons Diemo išskirs ant šwenczū nerūgintōs dūnōs: ant šwenczū sėkminnū, ir ant šwenczū lap: būdžū. Ule nieks tur tusezias pasirōdit po ašiu Pono Diemo; * Jir. 35, 6.

17. Rožnas pagal dōwaną sawo ranfōs, pagal žegnōnę, kurrę taw daweš Wiešpats, tawo Dievas.

18. Sūdžūs ir urėdninkus tu saw turri idėti wissuse sawo wartuse kurrus taw dūs Wiešpats, tawo Dievas, tarp tawo gimminū, kad žmonems teise promą darytu.

19. Tu * promą ne turri fraispyti, neygi dabot ant šofio, arba ant tofio žmogaus, neygi turri dōs wanū inti; nesa dōwanos apjėfin išmintingūsus, ir iškreipja proswas teisujū. * Pamok. 15, 27.

20. Kas teisu yra, tai turri tu pildit, kad gywas išliktumbei ir taw tektu ta žėmė, kurrę taw dūs Wiešpats, tawo Dievas.

21. Tu

21. Tu ne jokią girę iš mėsų ne turri sodinti prie altoriaus Viešpaties, savo Dievo, turri saw budawóji.

22. Tu ir stulpą saw ne turri attiesti, turri ne apšencza Viešpats, tawo Diemas.

17. Pėrskyrimas.

Apie idėjimą ben urėdą waldonā, o bidžausen karalaus.

Tu Viešpaczui, savo Diemui ne turri apierawoti jauti, arba awi flaudingą, arba nesweiką; nesa tai nūbūda yra Viešpaczui, tawo Diemui.

2. Kad tarp tawęs, bille furrūse wietūse, turri Viešpats, tawo Diemas, taw suteks, randami butu ar wyrs ar moteriskę, ko piktodara po afiū Pono Dievo tawo, pėrzengdami jo derėjimą;

3. Ir nueidami, fittiems Diemams gluzija, ir jū meldžasi, ar butu saule ar menū, ar fitti dangaus pulkai, koštai aš ne liepjau;

4. Ir kad taw tai sākoma, ir tu tai girdi: tay geray turri to flausinėti; ir kad randi, taip tikray tiesą esant, kad tofie bjaurus griekai Izraelije daromi:

5. Tay tu tą wyrą arba moteriskę, turri tai dāre, turri išwesti iš sawo wartū, jūdu ašmenimis žudditi.

6. * Dwiem arba trims luddininkams luddijant tur žudditas buti, kas smertiės: Forawong užpelnes, alle wienam luddininkui tik: tay luddijant nieks ne tur žudditas buti. * Jon. 8, 17.

7. Kanfos luddininkū tur pradėti jį žudditi, o pašuy ranfos wissū žmonū; kad piktadėją išgaišintumbei.

8. Kad koka skunda, prawą laisvantiems persunki butu, apie frauslą tyczomis ar netyczomis pralietą, apie fupczysę, kad fite fittą

kas butu prigawęs ar ne, apie iškadą darytą, ar ne, ir kas waidą gal fėlti tawo wartūse: tay tu atsidiels turri nueiti į tą wietą, furrę Viešpats, tawo Diemas, taw išfirs;

9. Ir turri nueiti pas flebonus, Lewitus ir pas sādžą tū cžės' prawą laisvanti, ir tus flausiti; tie taw atsūdys.

10. Ir turri daryti pagal tai, ką jie taw safo, toje wietoje, furrę Pons Diems išfyrę; ir turri tai pildit, kad darytumbei pagal wis, ką jie tawę mofys

11. Pagal zofaną, turri jie tawę mofin, ir pagal prawas, furras jie taw sako: tu turi elgtis, kad nū tū ne atšfreiptumbei ney ant dešinės, ney ant kairės.

12. Ir jey kas priegynis budams, ne flausytu flebonui, cžepat urėdą Viešpaties, tawo Diemo, pilnawojenczam, arba ir susdžai, tas tur žudditas buti, irgi taipo piktajį iš Izraelo turri atširti.

13. Kad * wissi žmones tai girdėdami bijotus, ir daugiaus tofie priegynei ne butu. * P. 13, 11.

14. Kad nušakši į tą žemę, furrę taw dūs Viešpats, tawo Diemas, ir tą gaudams gywėni toje, ir safsi * aš karalu ant sawęs idėsu; kaip wissi fitti aplink manę esą žmonū pulkai tur:

* 1 Rom. 8, 5. 6.

15. Tay tu tą į karalu saw turri išrinkti, turri išfirs Viešpats, tawo Diemas. Alle iš sawo brolū wieną tu saw į karalu turri idėti. Swėtimą, furs ne tawo brolio yra, ne gali idėti.

16. Alle kad ne perdaug žirgū laisytu, ir žmones atgalon ne wesi į Egiptą, dėley daugybės žirgū; kadangi Pons Diems juns saks,

sakęs, jūs šū keli atgalon daugiaus ne gryšent.

17. Jis ir ne tur daug mōterū westi, kad jo širdis ne atsikreiptu, ir ne tur daug sūdabro bey aukso surinkti.

18. O kadda jissai sėdės ant krėsės savo faralystės, tay jis ši ant trę zōfanę iš klebonū bey Lewitū tur imti, ir i knygas surašydinti;

19. Tos pas jį tur pasilikti, ir jis tosa tur laikyti per wissę savo amžią; kad prisimokitus, bijotis Wieszpatiės, savo Diemo, pilnas wodams wissus žodžius šio zōfano, ir šas promas, kad pagal tus darytu.

20. Jissai savo širdije ne tur pasididžūti ant savo brolių, ir ne tur atsikreipti nū to prisākimo, ney ant dešinės ney ant fairės. Kad jo dienos ilgyn eitu jo faralystėje, jis ir jo waiškai Izraelije.

18. Pėrstyrimas.

Apie klebonū: daili, balmonū, gārbinimę, ir apie Kristu, tikrąjį prarągą.

Klebonai, Lewitai iš wissōs gimminės Lėwi, ne tur ney daliės, ney tēwiskės turrėti su Izraelitėnais. Apieras Pono Diemo, ir jo tēwiskės dali jie tur wālgit.

2. Todėl jie ne tur daliės gānti tarp savo brolių, kadangi Pons Diems jų dalis yra, kaip jissai jiems esti kalbėjęs.

3. Alle tai tur buti klebonū: dalis prie žmonū, ir prie tū, kurrie apierawoja, ar butu jāutis ar awis: kad klebonui dūtu pėti, ir abbi škrošti, bey widdurus;

4. Ir pirmones tawo ruggiū, tawo šwiežaus wyno bey'alliejaus, ir pirmjāuses wilnas tawo erylzū.

5. Tiesa Wieszpats, tawo Diems, jį isrinkęs iš wissū tawo gimminiū, kad urėdę pilditu wardan Pono Diemo, jis ir jo sūnus amžinay.

6. Kadda Lewits ateit iš bille kofidōs tawo šaliės, arba iš kittur kur iš wisso Izraelo, kur jissai sweczu yra, ir ateit pagal širdingą norą savo dušōs i tą wietą, kurrę Pons Diems iššyręs,

7. Kad šlužtu wardan Wieszpatiės, savo Diemo, kaip wissi jo brolei, Lewitai, kurrie czonay stowja po afiū Pono Diemo:

8. Tie lygey tiek tur gānt wālgit, kaczėig ir kę turrētu pardūtū turtū savo tēwū.

9. Kad išigāusi i tą žėmę, kurrę taw dūs Wieszpats, tawo Diemas, tay ne turri mokitis daryti pagal nūbodas šū žmonū:

10. Kad tarp tawęs ne butu kas randamas, kurs dūtu savo sunu ar dukterį eiti per ugnį, arba burtininkę, arba dienū, škirtojis, arba žalcziū: apmonitojis, arba žynys,

11. Arba apžadėtojis, arba putwėizda, arba wissokiū žėnkliū: išguldytojis, arba kursai numirrusis klāustu.

12. Ties kurs tai dāra, nūbūda yra Ponui Diemui, ir dėl tokiū nūbūdū anus prawāra Wieszpats, tawo Diems, pirm tawęs.

13. Alle tu turri buti be nūtar: tiės, kaip ir Wieszpats, tawo Diems, yra.

14. Tiesa šie žmones, kurrus tu pėrgalėsi, klāuso burtininkams ir apžadėtojams; alle tu ne taipo turri elgtis prieš Wieszpatį, savo Diemą.

15. Prarągą, koks aš esmi, prikelis taw Wieszpats, tawo Diemas, iš tawės ir iš tawo brolių; to jūs turrite klāusyti.

* Jon. 6, 14. Darb. Ap. 3, 22. 7, 37.

16. Kaip ir iš Pono Diemo sawo meldeisi Orebe, dienoje surins kimmo, tardams; aš daugiaus ne noru

noru girdėti balsą Viešpaties, savo Dievo, ir tą didį ugnį ne matyti, kad ne mirščiau.

17. Ir Ponas Dievas sake man: jie geravę kalbėjo.

18. Aš jiems praraską priėsiu iš jų brolių Eofa tu esi, ir mano žodžius į jo burną dėsiu, tas jiems kalbės wylab ką aš jam prisa-
kysiu. * Jon 1, 45.

19. Ir kas mano žodžių ne klausys, kurrus jissai mano warden kalbės, tam aš jau žinnosu.

20. Alle taczau, jey Eofai praraks pasidrasintu kalbėti mano warden, Eofai aš jam ne liepiau kalbėti; ir kursai ką kalbėtu warden Eittū Dievū, tassai praraks tur žuditas buti.

21. O jey tu savo širdije tartumbei: ant ko aš galėsiu numanyti, Eofius žodžius Ponas Dievas jam ne butu kalbėjęs?

22. Tay žinnoš: kadda Eofai prarakas taw ką apšako warden Pono Dievo, ir taipo ne stojas neį nusidūda: tay numanyš, Pona Dievą tus žodžius jam ne kalbėjusi: nės praraks tai iš pasididžawimo kalbėjęs, todėl jo kalbės nesibijoš.

19. Pėrskyrimas.

Dawadas del walnabės miestū darn-
tas; neteisū luddininkū korawone.

Kad Viešpats, tawo Dievas, manus žmones bus išgaishin-
nės, kurrū žemę taw padūs Vieš-
pats, tawo Dievas, kad jė gaus-
tumbi, ir jų miestūse bey namūse
gywėntumbi:

2. Tay saw tris miestus turri išskirti toje žemėje, kurrę Vieš-
pats, tawo Dievas taw dūs atinti.

3. Ir turri tam pritinšanczas wietas išskirti, ir rubėjus tawo žė-
mės, kurrę taw išdalys Viešpats,
tawo Dievas, į tris dalis pėrda-
lyti, kad ténay nubėgtu, kurs ne-
tyczomis žmogu butu užmušęs.

4. Ir todėl tattai tur buti, kad galėtu nubėgti, kurs žmogu už-
mušęs, jeib gywas išliktu; kad nekursai savo artimą mušą, ne
išpatycz, ir pirm to kėrštą prieš
jį ne turrėjo.

5. Bet kad nusidūtu, kad nekursai su savo artimu į girrę eitu,
malčū kirsti, ir kirmi su ranka
aukštyn kėltu, mēdi nukirsti, o
kirmis nusmuktu nū koto, ir iš-
tiktu artimą, kad jis numirtu:
tas į šū miestū wieną tur nubėgti,
kad gywas išliktu.

6. Kad ne tą kraują jėškasia žmogjuddi wytu, kadangi jo šir-
dis kėršto pilna yra, ir jį sugau-
tu, kadangi kėls tošs tolus, ir jį
užmuštu, kaczėig smertiės kaltybe
jeme nesiranda, kadangi pirm to
kėrštą prieš jį ne turrėjęs.

7. Todėl aš taw prisašau, kad tris miestus išskirtumbei.

8. Ir kad Viešpats, tawo Dievas, išplātis tawo rubėjus,
kaip jis tawo tėwams su prysėga
žadėjęs, ir dūs taw wissą tą žemę,
kaip tawo tėwams, tą dūti, kalbės
jės esti:

9. (Jey tiktay pildisi wissus šus
prisakimus, kad pagal tū dary-
tumbei, kurrus aš taw šen dien
liepju, kad Viešpats, savo Dievą,
mylētumbei, ir jo kėlūse waiššczo-
tumbei per savo amžią) tay dar
tris miestus turri išskirti be šū
trijų.

10. Idant nekaltas kraujas ne
butu pralietas tawo žemėje, kurrę
Viešpats, tawo Dievas, taw dūs
da į tėwiskę, ir kraujo kaltybes
tawę ne spāustu.

11. Alle jey kas kėrštą turrētū
prieš savo artimą, ir ant jo ty-
kodams jį užpultu, ir jį užmuš-
tu, ir tadda nubėgtu į šū miestū
wieną:

12. Tay

12. Tay wyresnieji jo miesto tur ténay nusústi, ji atgabéndint, ir ji i rankas fraują; pajėškan; cziamjam padúti, kad nujawintas butu.

13. Tawo ákys jo ne tur czėdit, ir turri tą, kurs nekaltą fraują praliejęs, iš Izraėlo išgaĩsinti, kad taw geray pasisektus.

14. Tu sawo artimo rubėžu ne turri pamázint, kurri sennieji státe tawo tėwišėėj', kurrę tu gáuni žėmėje, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, taw esti dawęs atimti.

15. Wienintelis luddininkas ne tur prieš koki luddit, dėl bille koki nusidėjimo arba grieko, kurrum' kas gal nusidėti, bet i dwiem arba trimis luddininkams besástant, tiesa tur išródit.

† Jon. 8, 17.

16. Kad da neteĩsus luddininkas prieš nekurri kėlasi, ji káltint dėl koki nusidėjimo,

17. Tay túdu wyru, kurrúdu pro: wą tarp sawęs tur, tur stowėti po ákiu Pono Diewo, Flebonu bey sudžu, kurrie tú czės' bus.

18. Ir sudzei geray tur tárditi. Ir kad neteĩsus luddininkas neteĩsey luddijęs prieš sawo ártimą,

19. Tay jús jam turrite daryti, kaip jis mišlijo sawam brolui daryti, kad piktaji nú sawęs atstirtumbei.

20. Kad Pitti, tai išgirdę bijotus, ir ne daugiaus apsimtu to: Eius piktus daĩtus istaisyti tarp sawęs.

21. Tawo ákys jo ne tur czėdit. Dušę už dušę, ákį už ákį, danti už danti, ranką už ranką, kóją už kóją.

20. Pėrsšyrimas.

Karą turrėdami, kaip tur elgtis.

Kad i karą nusitráukĩ prieš sawo neprietelus, ir matai žirgus bey wežimnus žmonu, kurrie di-

desni už sawę yra, tay nesibijókis juju; nės Wiešpats, tawo Diewas, kurs sawę iš Egipto; žėmės išwede, yra su tawim.

2. Taigi kad prisártinat mášui, tay Flebons tur prižengti, ir su wyrais kalbėti,

3. Ir jiems tarti: Klausykite jús Izraelitėnai: jús šen dien einat i karą prieš sawo neprietelus! jús širdis te ne nulásta, nesibijokities ir ne nusigáškite, ir ne pabúgkite juju;

4. Nės Wiešpats, jús Diewas, eina su jumis, kad už jus karautu su jús neprieteleis, jus pagėlbėt.

5. Bet žalnėru wyresnieji su wyrais tur kalbėti, ir jiems sakyti: kurs naują butą pasikáre, ir i tą dar ne ištráuķęs, tas te sugryšta, ir te pasiliekt sawo butte, kad ne numirtu kare, ir Eitsai i jo butą ištráuķtu.

6. Kursai wyniczą sodinnes, o dar waisaus iš tós ne gáwęs, tas te gryšta, ir te pasiliekt namėj', kad kare ne numirtu, o Eitsai pirmus waisus iš to gáutu.

7. Kursai su pacze susijiedáwo, alle dar swodba ne kėle, tas te gryšta ir te pasiliekti namėj', kad kare ne numirtu, ir Eitsai swodbą su je kėltu.

8. Ir žalnėru wyresnieji tolaus su wyrais tur kalbėti ir tarti: kursai bijasi, ir bauķstą širdi tur, tas te gryšta ir te pasiliekt namėj', kad ne ir sawo brolu širdi bauķstą darytu, lygey kaip jo širdis yra.

9. Ir kad žalnėru wyresnieji bus iškalbėję su wyrais, tay jie puls káuninkus pirm wissu wyru tur i pulko prykakti statyti.

10. Kad koki miestą karu nori apgulti, tay tu jei pirma pakáju turri šalit.

11. Jey

11. Jey taw pašajingay atšas Fa, ir wartus atwera, tay wišši žmones tame esą, taw turrės czyžę mošėti ir tawo werginnei buti.

12. O jey ne nor pašajingay su tawim sutišti, bet nor su tawim Farauti, tay ji apgulė.

13. Ir Ead Wiešpats, tawo Dievas, jė taw i tawo ranfas dūda, tay tu wis, kas wyriška tame yra, aštrummu fardo turri nušawinti;

14. Tiktay moteres, waišus bey bandą ne žawikite, ney wis to, kas mieste yra, ir wiššą jū turta tu gali tarp sawęs išdalyti, ir turri walgiti nū to, ką iš sawo neprietelū. Si gawęs, Furrus taw Wiešpats, tawo Dievas, i tawo ranfas dāwęs.

15. Taip o tu turri daryti su wiššais miestais, toly nū sawęs esanczeis, ir Furrė ne yra iš miestū šū žmonū.

16. Alle miestūse šū žmonū, Furrus Wiešpats, tawo Dievas, taw i dali tēwiškės dūs, tu nieką gywą ne turri palikti, kas tiktay dwāse tur;

17. Bet turri jūs išgaishinti, bus tent: Etitus, Amorus, Kananus, Peresitus, Ewitus, bey Jebusitus, kaip Wiešpats, tawo Dievas, taw liepęs.

18. Kad jus ne mošintu daryti wiššas tas nūbodas, Furras jie dāro sawo balwonams, ir jūs ne susigriešitumbit prieš Wiešpati, sawo Diewą.

19. Kad tu už nēfurri miestą (su abaju) ilgay turri gullėti, prieš Furrė tu Farauji, jė igāuti, tay tu sodus ne turri išpūstiti, ney su Firwjeis tus iškapūti; tu gali tū walgit, todėl ne turri tus išpūstiti; jūš tai mēdžei yra ant laufo, o ne žmogus, kad taw kaip ir pylinmu butu.

20. Alle medius, apie Furrus tu žinnai, iš tū galint walgit, tus gali iškirst ir išpūstīt ir pylimus iš tū Furti prieš tą miestą, Fursai su tawim Farauja, iškirsti tu jė pērweiři.

21. Pērštyrimas.

Apie rasbaju, kad ne žmog, kas jė dāwęs, apšaltas moteriškes prēmą armigimūsi; n palkusnu su u p karkūš.

Kad žmogu kōst rąstumbėi užmuštą toje zēmėje, Furrę taw dūs Wiešpats, tawo Dievas, igauti, gullinti ant laufo, ir ne gali žinnoti, kas jė butu užmušęs:

2. Tay tawo wyresnieji ir sudžėi tur i laužą eiti, ir nū to lawono matoti ikki miestū avlinė esanczū.

3. Kursai miestas artimjāušas yra, to wyresnieji tur imti jāuną Fārwę iš bandos, Furrė dar dārbo ne dirbusi, ney su žagre ārusi.

4. Ir jie tur jė nuwesti i afmeningą daubą, Furrė niekadōs ney ārta ney apšėta yra, ir czepat dāu boji tur jei galwą nukirsti.

5. Tay tur priėiti Elebonai, waišai Lēwi. (Wēsa Wiešpats, tawo Dievas, jūs išrinko, kad jam šlūzitu, ir jo wardą gārbintu, ir pagal jū žodi wišši dāiktai ir iš Fādos sūdijsami butu).

6. Ir wišši wyresnieji to miesto tur prižengti prie to lawono, ir tur sawo ranfas mazgoti ant tōs jāundōs Fārwės, Furrei Fāšlas nuširstas,

7. Ir atsašydami tur tarti: musū ranfōs tą Fārują ne praliejo, taigi ir musū ākis to ne mātė;

8. Buš malonus sawo žmonėms, Izraelitėnams, Furrus tu, Pone Diewe! išwālnijei; ne Fāš tinf sawo žmones, Izraelitėnus, iš to nešaltojo Fārujo; tay jie dēl to Fārujo (su Diewu) bus susidėrinti.

9. Taip o

9. Taipo tu tā nekaltāji Franjā nū savēs turri atšķirti, kad darv tumbēi, kas teišu yra po ašiū Pono Diewo.

10. Kad tu ī kārā trāufies priēš savo neprietelus, o Wiešpats, tawo Diewas, tus dūda taw ī tawo ranfas, kad tu sugautūšus gali šalin westi,

11. Ir matai tarp šalinū grāžē koki moteriškē, ir jipatinā taw, kad nori jē ī pāczē westi:

12. Tay west jē ī savo namus, ir nuskusdiē jōs plāufus, ir nupjāudiē jōs nagus,

13. O rābus, kurrūse ji apkalta, ji tur iškūkti, ir sedēti tawo namūse, ir per wissā mēnessi apwerkti savo tēmā bey motinā; pašuy sugulē su jē, ir west jē, kad ji butu tawo pati.

14. Alle jey tu jōs ne nori, tay turri jē iškūkti, kur ji nor, o ne užpinīgus pardūti, ney užstatyti, todēl, kadangi tu jē pažēminai;

15. Kad nekursai dwi mōteri turrētu, wienā, kurrē myl, o antrā, kurrē ne apšencza, ir jie dwi jam waišus pagimda, taip myli moji, kaip ir ne mylima, o pirmgimēsis sunus butu nemylimosēs.

16. Ir cžēsas prišārtin savo waišams tēwiškē išdalyti, tay jis ne gal sunu mylimosēs ī pirmgimū must sunu idēti, wietoje pirmgimū muso sunaus ne mylimosēs.

17. Bet jis sunu ne mylimosēs už pirmgimū must sunu tur išpažint, kad jam dwillinkay dūtu wis, kas yra; nēs jis esti jo pirmoji macis, ir jis tur prōwā pirmgimū musio.

18. Jey kas turrētu sunu sawo waininkā ir nepaklusnu, kurs tēwo bey motinōs žodzū ne klauso, ir kad jūdu jē nor bausti, jiems ne nor klausyti:

19. Tay jo tėws ir mōtina jē sugāwē, tur nugabēnti pas wyres nūšus miesto, ir ī wartus, to miesto,

20. Ir tur wyresniēmšiemis miesto sačyti: šissai musū sunus sawo waininkas ir nepaklusnus yra, ir ne klauso musū žodzū, priegtam ir yra lebāuninkas bey girtūklis:

21. Tay wissi žmones to miesto jē akmenimis tur žudditi, kad nūmirtu, ir taipo tu pištaji nū savēs turri atšķirti, kad wissi Izraelitēnai tai girdējē bijotus.

22. Jey kas butu koki griež pelnēs, smertiēs wertā, ir jissai to: šiū budu butu žudditas, kad jē pašartu prie mēdzio:

23. Tay jo lawons ne tur pernakti ant mēdzio pašartas pašilikti, bet turri jē tā pāczē dienā pašlaidot; nēs pašartas prašēktas yra pas Ponā Diewā. Idant tu savo žēmē ne pabjaurintumbēi, kurrē Wiešpats, tawo Diewas, taw dūda ī tēwiškē. Gal. 3, 13.

22. Pēršyrimas.

Wissokie prisakimai surašinti.

Kad tu matai savo brolio jāutį arba āwi flystanti, tay ne turri nū jū atšitrāukti, bet jūs wēl sawam broliui namon wartyti.

2. Alle kad tawo brolis taw ne artus butu, ir jē ne pažysti, tay turri jūs sawo namon westi, kad pas tawē butu, iškūčkōl tawo brolis jūs jēškōs, ir tu tadā jam gaslētumbēi arđūti.

3. Taipo ir turri daryti su jo āsilu, su jo rubais, ir su wissu pašmēstoju, kā tawo brolis tištay gal pamesti, ir tu atrandī; tu ne gali tai palaišyti.

4. Kad tu savo brolio āsilā arba jāuti matai parpūlant ant kēlo, tay ne gali nū jo atšitrāuktis, bet turri jē gēlbeti.

5. Mos

5. Moteris̃ke ne tur wyriš̃kais sawo dufteri damjau i p̃acze; o rubais apsiwilkti, o wyrs ne moterū rubais d̃ewēti. Ñēs tai daras nūboda yra Wiešpaczui, tawam Diewui.

6. Kad ant k̃elo kur randi pauš̃czū; lizda, ar ant m̃edzio, ar ant žēmės, su waiš̃kais, arba su pauš̃tais, o s̃enoji dar tup ant waiš̃kū, arba ant pantū, tay ne turri s̃enaję su waiš̃kais iš̃imti.

7. Bet s̃enaję turri dūt paliekt, o waiš̃kus iš̃imti; kad taw geray pasisektus, ir ilgay patektumbei.

8. Kad naują butą pafurri, tay turri k̃artes primušt̃i aplinkuy ant stogo; kad kraujo; kaltybę ne užwestumbei ant sawo namū, jey kas nupultu.

9. Tu sawo wyniczą ne turri su wiss̃ofia sumaiš̃yta s̃ekla apš̃eti, kad ponui Diewui ne š̃wentitumbei tofią sumaiš̃ytą s̃eklą, k̃ofią tu sejei, draug su tūmi, k̃ą wynicza taw gal dūt̃i.

10. Tu ne turri i wieną jungą suš̃inkyti jāuti bey aš̃ilą.

11. Tu ne turri apsiwilkti rubais iš̃ wilnū bey iš̃ linnū su austaie.

12. Tu saw kuttas turri prisūti ant keturū kampū sawo kreistės, su kurre apsisauti.

13. Kad kas mōteri saw wēda, ir ję ne apš̃encza, kad su je sugul̃ęs:

14. Ir bjaure k̃ofią kalbą apie ję pramāno, ir pištay ję apš̃elbja, tardams: aš̃ tą moteris̃kę wedžau, alle kaip su je sugul̃ėjau, ne radau ję mergą:

15. Tay tėws bey motina tōs mergōs tur ję imti, ir wyr̃ėsnieš̃iems miesto jū wartūse parōdit tōs mergōs mergystę;

16. Ir mergōs tėws wyr̃ėsnieš̃iems tur sak̃yti: aš̃ š̃am wyr̃ui

sawo dufteri damjau i p̃acze; o dabar jissai ję ne š̃encza.

17. Ir bjaurey ję apš̃elbdams t̃ara: aš̃ tawo dufteri ne radau mergą. Alle š̃tay mergystę mano dufters. Ir tay jie marš̃kinus wyr̃ėsnieš̃iems miesto tur parōdit;

18. Tay wyr̃ėsnieji to miesto tą wyr̃ą sugawę tur forawoti.

19. Ir ant š̃imtū syklū sid̃ebro forawoti, ir tōs mergōs tėwui dūt̃i, tod̃el, kad jis mergą Izraēlije apš̃elbe, ir tur ję per p̃acze palaiš̃yti, kad ję per sawo aniją ne pal̃eistu.

20. Alle jey taipo tiesa, kad marti ne rasta yra merga:

21. Tay tur iš̃westi po wartū jōs tėwo namū, ir žmones to miesto tur ję aš̃menimis žudditi; tod̃el, kadantai durnay elgies Izraēlije, ir sawo tėwo namūse apsis̃ekš̃awo; ir turri tą pištumą nū sawes atš̃irti.

22. Jey kas butu randamas, kurs su moteris̃ke wyr̃ą turrincze sugultu, tay jūdu abbudu tur ž̃ad̃itu buti, ir wyr̃a ir moteris̃ke, su kurre jissai sugul̃ęs; ir turri tą pištumma iš̃ Izraēlo atš̃irti.

23. Kad k̃ofia merga nekurs riam pajad̃eta butu, ir k̃itsai k̃ofs wyr̃s mieste ję nutw̃ėres su je sugultu:

24. Tay jās turrit jūdu abbudy pro miesto wartus laukan iš̃westi, ir turrit abbudu aš̃menimis žudditi, kad numirtu; mergą tod̃el, kad ne š̃aukiusi mieste beš̃anti; o wyr̃ą tod̃el, kad sawo artimo marczę apjaides; ir tą pištumą nū sawes turri atš̃irti.

25. Alle kad nekursai suž̃edūtą mergą ant laužo gauditu, ir ję sugawęs su je sugultu, tay tas wyr̃s wiena tur numirti, kurs su ję sugul̃ęs.

26. O

26. O mergai nieką ne turri dar ryti; nės ji ney joft griešką smerkiės wertą n'uzpelne. Bet lygey, kaip kadada nekursai. prieš savo artimą atsišėlęs jį užmuštų, taipo ir yra jissai nusidėvimas.

27. Uėš jis rādo ję ant laužo, ir ta sužėdūta merga šaukė; alle nieks ne pribuvo, kurs butu galėjęs ję pagėlbėt.

28. Kadada nekursai mergą užėina, kurri dar ney wienam ne pažadėta, ir jissai ję sugawęs su ję sugul, o tatai taipo išsiranda:

29. Tay tas, kurs ję apžaidęs, jōs tewui tur dūti penkis dėsintis syflū sidābro ir tur ję per paczę palaišyti, todėl, kad ję apžaidęs; jis ne gal nū jōs atšifirti per wissą savo amžią.

30. Uėy wiens ne tur westi savo tėwo paczę; ir ne atdengti savo tėwo gėdą.

23. Pėrskyrimas.

Kursai gal citi i surinkimā Pono Diemo, ir kursai ne.

I surinkimā Pono Diemo ne tur ieiti, ney kurs kūmi pajėstas, ney kurs išrōmitas,

2. Uėy iškešinnis ne tur ieiti i surinkimā Pono Diemo, ney pō dešimtą eilę, bet wissikšay ne tur nukakti i tą surinkimā Pono Diemo.

3. Ammonitai ir Moabitai ne tur i surinkimā Pono Diemo ieiti, ney i dešimtą jū eilę, bet jie wissikšay i tą ne tur ieiti.

4. Todėl, kad jums užgyne dūnōs bey wandens ant kėlo, kaip iš Egypto išsitraukėt, o priegtam jums ant iškādōs samde Bilėama, sunu Bėoro, iš Pėtor Mezopotamids, kad jis tawę prašėktu.

5. Alle Wiespats tawo Diemas, Bilėamo ne norėjo klausyti, ir pėrwerte prašėkimā i žegnong,

todėl, kadangi Wiespats, tawo Diemas, tawę mylėjo.

6. Tu jiems ney palaimą, ney kę gėrą turri wėliti savo amžje amžinay.

7. Edomitū ne turri baidytis; nės jie yra tawo brolei. Egypciono taipojau ne turri baidytis; nės tu šwėtims buwai jo žėmėje.

8. Waikū waikai, kurrus jie trės czoje eilėje pagimda, gal ieiti i surinkimā Pono Diemo.

9. Kad išėini iš ābajo prieš savo neprietelus, tay saugokis nū wissokio susigriešijimo.

10. Jey kas iš jūšū butu neyczyst's ēšas, kurriam naktije kas tikšos, tas tur laukan išėiti iš ābajo, ir ne tur wėl sugryšti,

11. Iškėdōl pirm wāfaro wandsenije nusiplowęs. Ir šaulei jau nusilėidus gal wėl nueiti i ābają.

12. O lauše už ābajo tur taw wieta buti, kad galėtumbei ant wėjo eiti.

13. Ir turri šupelėlę turrėti, ir kad lauše nori pasitapt, taje turri dūbėlę kasti; ir atlikkus turri užjerti, kę nū sawęs šalin dawei.

14. Uėsa Wiespats, tawo Diemas, waikšezoja tawo ābaje, kad tawę išgėlbētu, ir tawo neprietelus taw padūtu. Todėl tawo ābasas tur šwentas buti, kad ney jokia gėda tarp tawęs ne butu mātoma, ir jis nū tawęs ne atšifreiptu.

15. Bėrną, kurs pas tawę atėjo, ne turri wėl padūti i ranšas jo pono.

16. Jis pas tawę tur pasiliktoje wietoje, kurre saw išskirs wiesnūse tawo miestūje, saw ant gėro, ir ne turri jį lupti.

17. Kėkše ne tur randoma buti tarp dūsterū Izraėl, ney kėkšininkš tarp sunū Izraėl.

R

18. Tu

18. Tu ney kēkšēs : algā, ney šun : pinntigus : namus Diewo, sawo Wiešpatiēs, turri igabēnti, iš bille kokiio pažadējimo, nēs tai Wiešpaczui, tawam Diewui ab bejeip nūbūda yra.

19. Tu iš sawo brolio nūmū ne turri imti, ney iš pinnigū, ney iš walgio, ney iš wišo to, iš kokiio nūmus galētum imti.

20. Iš swētimo gali nūmū imti, alle nē iš sawo brolio; Kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę žegno: tu wiššūse tawo darbūse toje žemėje, i kurre tu pareini, tā igāuti.

21. Kad tu Wiešpaczui, sawam Diewui, koki žadėjimą žadi, tay ne užtruš tā laikyti; nēs Wiešpats, tawo Diewas prašys tā iš tawęs, ir bus taw griekui.

22. Kad niekā ne žadi, tay ne pelnai griekū.

23. Alle Kad jau koki žadėjimą išlėidei iš sawo burnos, tay tā ir turri attešėti, ir pagal tai daryti, kaip Wiešpaczui, sawam Diewui, iš gėrōs walės pažadėjėi, kā tu su sawo burno iškalbėjėi.

24. Kad tu eini i wyniczā sawo artimo, tay ūgū gali wālgit, kief nori, i kiefōl priwalgai; alle ney wienā tū ne turri i sawo rykā idėti.

25. Kad i jamus sawo artimo eini, tay su ranka * warpas gali nuplėsti; alle su pjautuwe tūse ne turri šen ir ten kā pjauti.

* Matt. 12, 1.

24. Pērskyrimas.

Prisakimai, kurie didžiauseny ūkininkams prigul.

Kad nekursai pāczę wēda, ir su je sušwenczawodin, o ji ne randa malonę po jo akiū, dėl kokiio žin' kokiio newiežlibummo, tay jis * atšikyrimo : gromatā jei rašyti, ir i rankas tur dūti, ir je iš sawo namū išlėisti. Matt. 5, 31.

2. O Kad ji tadda iš jo butto išėjusi kitią vyrą imma,

3. O tas antras vyras je taip jau ne kencza, ir atšikyrimo : gromatā rašo, o tā i jōs rankas dūda, ir je iš sawo butto išlėidza; arba je tas antras vyras numirtu, kurs je saw i pāczę wēdęs :

4. Tay jōs pirmasis vyras, kurs je išlėidęs, je ne gal iš naujo westi, Kad wēl jo pati pastōtu, Kadangi ji apšibjaurino; nēs tai yra nūšboda po akiū Pono Diewo; Kad tā žemę ne padarytumbei griekū pilnā, kurre taw Wiešpats, tawo Diewas, i tēwisikę dāwęs.

5. Kad kas ne seney pāczę wēdęs, tassai i kārā ne tur nusitrāufėti, ir ne turri ji kūmi sunkit. Jis walnas tur buti sawo namūse wišā mētā, Kad linšmas butu su sawo pacze, kurre jis wēdęs.

6. Tu užstatui ne turri imti apas tinnē ir wiršutinnē girnū : šemesni; nēs tūmi jissai taw dušią užstatęs.

7. Jey kas butu randamas, kurs iš sawo broliū žmogu paswōgtu iš waišū Izrael, ir tā ar užstatytu, ar pardūtu, tofsai wāgis tur žawinnams buti; Kad piškajit nū sawęs atšikirtumbei.

I Tim. 1, 10.

8. Saugōkis nū slogōs raupsū, ir drutay apšimē wišlab pildit ir daryti, kā tawę kēbonai, Lewitai, mokinna. Ir kā jie jums liepja, tay turrit pildit, ir pagal tai daryti.

9. Apdumok, kā Wiešpats, tawo Diewas, dāre su * Mirjama, ant kēlo, kaip iš Egypto išsitrāufēt. * 4 M. 12, 10.

10. Kad tu sawam artimui pinnigū žycziji, tay ne turri i jo namus eiti, ir ji išpāntiti;

11. Bet

11. Bet tu laukė turri stovėti, o taffai, kram tu žycziji, tavo užstatą tur išnešti.

12. O jey jissai wargdienys butu, tay tu ne turri miegoti eiti, jam užstatą ne atdėwęs;

13. Bet turri jam jo užstatą atdėti, saulei nusilėidžiant, kad * savo rubūse atsigultu, ir taw wissą gėrą wėlitu. Tai taw po ačiū Wieszpatiės, tawo Diemo, bus rožuta už teisybę.

* 2 M. 22, 26.

14. Wargdienui ir pawargului tu * ne turri jo algą užlaikyti, ar jis butu iš tawo brolių, ar iš swėtimū, kurs tawo žėmėje ir miestūse yra; * 3 M. 19, 13.

15. Bet turri jam tą paczę dieną jo algą užmokėti, kad saule pirm to ne nusilėistu; nės jis yra pawargęs, ir išlaiko tūmi savo dušią, kad jissai prieš tawę Diemo pi ne gautu, ir taw griekui ne butu.

16. * Tėwai ne tur žawinnami buti už waišus, ney waiškai už tėwus, bet kožnas už savo nusidėjimą tur žawinnams buti.

* Ežek. 18, 19, 20.

17. Tu prową swėtimujū bey sirrātū ne turri kraipyti, ir nāšlei rubus i užstatą ne imti.

18. Nės tu turri atsiminti, tawę bėrną buwusį Egipte, ir kad Wieszpats, tawo Diemas, tawę iš tén išwálnijęs. Todėl prisakau taw, kad taipo darytumbei.

19. Kad tu savo dirwą nuwalęs eisi, ir * wieną pėdą ant dirwos butumbei užmiršęs, tay ne turri gryšti, tą sawalyti; bet jis tur tekti swėtimam, sirrātai bey nāšlei, kad Wieszpats, tawo Diemas, tawę žegnotu wissūse dar būse tawo rantū. * 3 M. 19, 9.

20. Kad tu nufratai savo allies, medžus, tay ne turri tus

dar kartą kratyti; bet tai tur tekti swėtimam, sirrātai bey nāšlei.

21. Kad savo wyniczą nurinsai, tay ne turri dar parankioti; bet tai tur tekti swėtimam, sirrātai bey nāšlei.

22. Ir turri atsiminti, tawę bėrną buwusį Egiptožėmėje. Todėl taw prisakau, kad taipo darys tumbei.

25. Pėrsšyrimas.

Neturrios dalis žydiškū promū ben maidijimū.

Kadda wāidas randasi tarp wrrū, tay jūs reik i prową nuvesti, ir jūs šūdit, teisamujam reik gėrą prową daryti, o neteisujt koras woti.

2. Ir jey neteisusis musiū užpelnęs, tay sudžia tur ji liepti pasigulti, ir tur ji plakdint po jo ačiū, pagal didduimą ir šaitlį jo nusidėjimū.

3. Kad jissai * kėtures dėsintis musiū gāwęs, tay ne reiks ji daugiaus plakti, kad ne, jey daugiaus musiū gātu, jis per miera suplaktas butu, ir tawo brolis bjaurus pastotu po tawo ačiū.

* 2 Kor. 11, 24.

4. Tu * jāuczo kulinczo našrus ne turri užrišti. * 1 Kor. 9, 9.

1 Tim. 5, 18. Jof. 5, 4.

5. Kad * brolei pas kīts kitta gys wėna, ir wiens iš jų numiršta be waiškū, tay nabāstininko palikta pati ne tur swėtimą wyrą kittur imti, bet jōs swāinis tur su ję sugulti, ję i paczę westi, ir su ję sušwenczawōdint. * Matt. 22, 24.

Mark. 12, 19. Luk. 20, 28.

6. Ir pirmajimmi sunu iš jōs gimmus, tur jis praminti pagal wardą jo nabāstininko brolio, kad jo wardas ne pragaistu Izraėlije.

7. Alle jey tam wrrui ne patiksi tu savo swāinę westi, tay ji, io

swaine, tur nueiti i sudo wartus pas wyresnūsus, ir įaktyti: mano swainis ne apsim sawam broliui wardą gaminti Izraelije, ir ne nor mane westi;

8. Tay wyresnieji miesto ji atwadiņę su jūmi tur kalbėti. Kad jissai tadda stowėdams atsafo; as ne apsimnuu je westi;

9. Tay jo swaine tur pas je priėjengti po akiu wyresnuju, ir jam wiene kure isauti nu jo kaju, ir ji i spjowusi tur atsakyt ir tarti: taipo reikia daryti su kaju wyru, kure sawo brolio gimmine ne nor isplātinti.

10. Ir jo wardas Izraelije bus pramintas: baskojo gimmine.

11. Kad da du wyru waidijas, ir wiene pati pribėgusi norėtu sawo wyrą gėlbėt is ranku ji musan: czio, ir ji sawo ranką istiesdama ji nutwertu prie gedos:

12. Tay tu jei ranką turri nu: kirsti, ir tawo akis jos ne tur czedit.

13. * Dwejopą swarti, mažą bey didi, ne turrek sawo jake.

* 3 M. 19, 36. Eze. 45, 10.

14. Ir sawo namuse ne laikyk du ketwircu, didi bey mažą.

15. Tu pilną ir tikrą swarti, bey pilną ir tikrą ketwirti turri laikyti, kad tawo gywastis ilgay patektu toje žemėje, kure taw dūs Wieszpats, tawo Dievas.

16. Nės kure taipo dāra, tas nūboda yra Wieszpacui, tawam Diewui, kaip ir wissi, kurrie pikt dāra.

17. Atsimink, ką jums isrode Amalekitai, ant kėlo, kaip is Egipto isitraukėt;

18. Kaip jie tawę užpūle ant kėlo, ir musė tawo pastikusius, wissus negalincius, kurrie pastuy tawę ejo, kaip buwai pailses ir be sylės; o nesibijojos Diewo.

19. Taigi, kad Wieszpats, tawo Dievas, taw pakaju suteks nu wissu tawo neprietelu, žemėje ap: link esancu, kure taw Wieszpats, tawo Dievas, dūs i tewiske atimti: tay tu paminklą Amalekitu turri isgaistinti po dangum. To ne užmirsk.

26. Pėrskyrimas.

Apie pirmones ben desetine.

Kad tu nukaksi i tą žemę, kure taw Wieszpats, tawo Dievas, i tewiske dūs, ir tu tą pasisawini, ir joje gywėni:

2. Tay turrimti wissokius pirmojus waisus tos žemės, is žemės augancius, kurtus taw dūd Wieszpats, tawo Dievas, ir turri, tus i pintini dējes, nueiti i tą wietą, kure iskirs Wieszpats, tawo Dievas, kad jo wardas czonay gywėntu.

3. Ir turri pas wystupą, to czes' esanti, nueiti ir jam tarti: as ben dien ispažystu po akiu Wieszpatiės, tawo Diewo, mane iskakusi i tą žemę, kure Pons Diews musu tewams su prysėga: žadējes esti mums dūti.

4. Ir wystups tą pintini turinti is tawo ranku, ir pre altor: raus Wieszpatiės, sawo Diewo, padėti.

5. Cze tu turri atsakyti ir tarti po akiu Pono Diewo sawo: Syričiai norėjo mano tewą nužastinti; tas nusitrėuke i Egiptą, ir tēnay swėtims buwo su maž žmonemis, o czepat pastojos didu, drutu, ir daugybės pilnu pulku žmonu.

6. Alle Egiptčiai mus piktay laike, ir priwerte mus, ir sunke bandjawą uždėjo ant musu.

7. Tay mes gaukėm Wieszpati, Diewopi musu tewu, ir Pons Diews isklause musu gank: sing

smā, ir mâte musū wargā, tujbā
ir bēdā;

8. Ir išwede mus iš Egipto
su sylinga ranča, ir su ištietu pē-
timi, ir su didžu išgasczu, per
žēnklus ir stebuklus;

9. Ir atgabēno mus i šē wietā,
ir dawe mums šē žēnē, furroje
piens bey medus ištlysta.

10. Dabar aš atnešu pirmūsus
waisus šōs žēmēs, furrus tu,
Pone Diewe, man dawei. Ir turri
tus palikti po ašiū Wiešpatiēs,
sawo Diewo, ir pasiklonoti po
ašiū Pono Diewo sawo;

11. Ir turri linskmas buti iš
wisso to gēro, Eš Wiešpats, ta-
wo Diewas, taw esti dawēs, ir
tawo gimminei; tu, ir Lewits, ir
swētims, pas tawē ēsas.

12. Kad wissas dessētines sawo
waisū būsi suwāles, trēcame mēte,
tai esti dessētiniū mēts, tai turri
Lewitui, swētiman, sirratāi ir
našlei dūti, kad jie wālgitu tawo
wartūse, ir priwālgitu.

13. Ir turri tarti po ašiū Wieš-
patiēs, sawo Diewo: aš atsine-
šiau Eš paswentinta iš mano
namū, ir dawjau tai Lewitams,
swētimams, sirratoms bey naš-
lēms, pagal wissā tawo prisākimā
man palieptā; aš tawo prisākimā
ne paniešinu, ney to uzmiršau.

14. Aš to ne wālgiau sawo tuž-
boje, ir niekā to ne atēmju ne-
cystybēje. Ir numirrusiems iš to
niekā ne dawjau. Aš balsui Pono
Diewo sawo paklusnus buwan,
ir dariau wissab, Eš tu man liepei.

15. Pažurē žemyn iš šwento
sawo gywēnimo, iš dangaus, ir
žegnoš sawo žmones Izraēl, ir tā
žēnē, furre tu mums dawei, Eš
tu musū tēwams su prysēga tai
žadējei, žēne, furroje piens bey
medus ištlysta.

16. Šen dien aš prisāko Wieš-
pats, tawo Diewas, aš tu dar-
ytumbei pagal wissus šus
kimus ir prowas, kad tū pildu-
tumbei ir pagal tūs darytumbei iš
wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs.

17. Ponui Diewui šen dien iš-
pažinnai, jē ēsanti tawo Diewā,
kad wissuse jo kēluse waikšotums
bei, ir pilditumbei jo zōkanc, pri-
sākimus ir prowas ir jo balso
klausytumbei.

18. Ir Pons Diews taw šen
dien žadējes, kad jissai tawē nor-
laišyti uš sawo žmones, Eš taw
esti kalbējes, kad tu wissū jo pri-
sākimū pilditumbei.

19. Ir jissai tawē iškēltu, ir tu
pagirtas, gārbintas irgi czēstawo-
tas butumbei, dangins Eš wissū
žmones, furrus jissai sutwēres,
kad tu Wiešpaczui sawam Diewui,
šwentas žmonū pulkas butumbei,
Eš jis esti kalbējes.

27. Pērskyrimas.

Atsiminnimo akmens waisū Izraēl;
priekatam dawadas bech budas žegnoti ir
kēlti.

Ir Moizešus su wyresneiseis
Izraēlo prisāke žmonēms ir
tare: palaišyrite wissus prisāki-
mus, furrus aš jums šen dien
prisākau.

2. Ir tū czēs' kad per Jordā-
nā pēršigāusite i žēnē, furre taw
dūs Wiešpats, tawo Diewas, di-
džus akmens turrite attiesti, ir
jūs kalķēms apbāltinti.

* Joz. 3, 17.

3. Ir ant tū rašyti wissus žo-
džus šio zōkano, Eš pēršigāusi,
kad nukaltumbei i tā žēnē, furre
taw dūs Wiešpats, tawo Diewas,
žēne, furroje piens bey medus
ištlysta, Eš Wiešpats, tawo tēs-
wū Diews, taw esti kalbējes.

4. Taigi

4. Taigi, Fair pērgānsite per Jordānā, turrite tofius ašmenis (apie furrus aš jums ņemti (apie furrus aš jums ņemti dien prisakau) ant kalso Ebal, ir tus kalso baltinti.

5. Ir turri cēpat Wiešpaczui, sawam Diewui, * ašmens altoru budawoti, fursai geležimi ne kalso dintas. * 2 Moiz. 20, 25.

6. Ir czielū ašmenū tu fē alto ru Wiešpaczui, sawam Diewui, turri budawoti, ir dēginnimo: apierq apierawoti Ponui Diewui sawam.

7. O turri ir dēkawonēs: apierq apierawoti, ir czonay wālgiti, ir linskmas buti po ašmū Pono Diewo sawo. * J. 12, 12. 18.

8. Ir turri ant tū ašmenū rašyti wišsus žodžus šio žofano, ašfey ir pērmāntinay.

9. Ir Moizešs draug su Flebonais ir Lewitais, kalso bējo su wišsais Izraelitēnais ir tare: dabodams kalso, Izrael: šen dien tu žmonū pulku pastojei Wiešpatiēs, sawo Diewo,

10. Kad balsui Wiešpatiēs, sawo Diewo, pašlusnus butumbei, ir darytumbei pagal jo prysakimus ir prowas, furrus aš taw dien šen prisakau.

11. Ir Moizešs tū dieną žmonės prisakydams tare:

12. Szos (gimmines) tur stowēti ant kalso Grism, žegnoti žmones, kad per Jordānā busite pērsigāwę: Simeons, Lewi, Judas, Izasars, Jozeps ir Benjamins;

13. Ir šos gimmines tur stowēti ant kalso Ebal prakēikti: Rubens, Gads, Ašers, Sebulons, Dan bey Naphtali.

14. Ir Lewitai pradēje tur sašyti kalso iš Izraelo ašfey balsu;

15. Prakēiktas te esie, furs balwonq arba lyditq ābrozq saw dāro,

nūbūda Ponui Diewui, darbq darbininkū rančū, ir tū pastata slapczey. Ir wišsi žmones atsakydami tur tarti: Amen.

16. Prakēiktas te esie, furs saw tēwui arba mōtinai kēfēia; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

17. Prakēiktas te esie, furs saw artimo rubėžu pamāžin; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

18. Prakēiktas te esie, furs ašfey klajodin ant kalso; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

19. Prakēiktas te esie, furs prowa šwētimojo, širātōs bey našlēs iškraipin; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

20. Prakēiktas te esie, furs saw tēwo pacze sugul, tūmi atdengdams gēdą sawo tēwo; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

21. Prakēiktas te esie, furs su bille kalso galwiju laikosi; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

22. Prakēiktas te esie, furs saw sesserimi sugul, furri arba sawo tēwo, arba motinos dukte butu; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

23. Prakēiktas te esie, furs saw ušwe sugul; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

24. Prakēiktas te esie, furs saw artima slapczey užmuša; ir wišsi žmones tur tarti: Amen.

25. Prakēiktas te esie, furs dō: wanū imma, ir nekaltaję dušiq mirtinay pašūdi; ir wišsi žmones tur sakyti: Amen.

26. * Prakēiktas te esie, furs ne pil: nawoja wišsus žodžus šio žofano, kad pagal tus darytu, ir wišsi žmones tur sakyti: Amen. * Gal. 3. 10.

28. Pērslyrimas.
Žadēta žegnone; grūmādites kēlims.
Ir kad tu pašlusnus busi balsui Wiešpatiēs, sawo Diewo, pil: nai

nawodams ir darydams wissus jo priakimus, furrus aš taw šen dien prisakau, tay Wiešpats, tawo Diemas, tawę auššezusoju darys už wissus žmones ant žemės;

2. Ir ateis ant tawęs wissos šos žegnones, ir tawę tropys, todėl, kad tu paklusnus buvai balsui Wiešpatiės, savo Diemo.

3. Žegnojams tu busi mieste, žegnojams ant lauko.

4. Žegnojams bus waisus tawo žywato, waisus tawo žemės, ir priewaisus tawo bandos, ir priewaisus tawo galwijų, ir priewaisus tawo awjų.

5. Žegnojams bus tawo pintiny, ir tawo zopūstas.

6. Žegnojams busi teidams, žegnojams išeidams.

7. Ir Pons Diems tawo neprietelus, prieš tawę atsisėngiančius, po tawo akių užmuš; wienu kėlu jie išsitrauks prieš tawę; ir septyneis kėlais jie bėgs pirm tawęs.

8. Pons Diems palieps savo žegnonei, kad ta su tawim butu tawo kėlnorėj' ir wissame, kę tu pradedi, ir žegnos tawę toje žemėje, kurrę taw dāwe Wiešpats, tawo Diemas.

9. Pons Diems tawę prikėls saw i šwentus žmones, kaip taw su prysėga žadėjęs, todėl, kad pilnawoji priakimus Wiešpatiės, savo Diemo ir waišezoji jo kėluse.

10. Kad wissi žmones ant žemės matytu, tawę pramintę pagal wardą Pono Diemo, ir jie tawęs bijotus.

11. Ir Pons Diems darys, kad tu apstumę turėsi lobjų, waisaus sawo žywato, waisaus sawo galwijo, ir waisaus sawo dirwos, ant tos žemės, kurrę Pons Diems tawo tėwams su prysėga žadėjęs esti, tawo dūti.

12. Ir Pons Diems taw atwers sawą gėrąjį šarbą, dangų, kad jissai tawo žemei lytaus dūtu sawo cėsū; ir kad žegnotu wissus darbus tawo rankų. Ir tu daug žmonių pulkams žyczisi; alle iš ney wieno niekų ne žyczisi.

13. Ir Pons Diems darys tawę galwą, o ne ūdegą, ir wiršų gausi, o ne pergalejams busi; todėl, kad tu paklusnus essi priakimams Wiešpatiės, savo Diemo, furrus aš taw šen dien prisakau, pilnas woti ir daryti.

14. Ir kad ne atsikreiptumbei ney nū jokio žodžio, kurti taw šen dien prisakau, ney ant dešinė, ney ant kairės, idant Pittū Diemū ne sekotumbei, jiems šlužiti.

15. Alle jey ne paklusnus busi balsui Wiešpatiės, savo Diemo, ne laišydams neygi pilnawodams wissus jo priakimus ir prowas, furrus aš taw šen dien prisakau: tay wissi šie kėikimmai tawę užeis ir tawę tropys.

16. Prakėiktas tu busi mieste, prakėiktas ant lauko.

17. Prakėiktas bus tawo pintiny, ir tawo zopūstas.

18. Prakėiktas bus waisus tawo žywato, waisus tawo žemės, priewaisus tawo galwijų, ir priewaisus tawo awjų.

19. Prakėiktas tu busi teidams, ir prakėiktas išeidams.

20. Pons Diems ant tawęs užleis nepalaimą, priespūdą, ir negandą, wissuse tawo rankų; darbus ir kę tikt darai, iškėdėl išgašintas busi, ir weikiey prapulsi dėl sawo nelabo elgimmo, kad manę prastojei.

21. Pons Diems tawę ištife marū; skauduleis, iškėdėl tawę išpūsis toje žemėje, i kurrę nutanki, tą atime.

22. Pons

22. Pons Dievs tavę ištifs tannu, druggiu, faršczeis, bran: tais, džūwa, nesweikū oru, ir geltōs: ligga, ir pērsēkfinēs tavę, iškifōl tavę nužawis.

23. Dangus, wiršuj' tawo gal: wōs ēšas, bus ney warinnis, o žēme po tawim gelejinne.

24. Pons Dievs tawo žēmei dulkes ir pēlenus, lytaus wietoje sutefs iš dangaus ant tavęs, iškifōl išgaifintas busi.

25. Pons Dievs tavę parmuš po akiū tawo neprietelū; wienu kėlu tu jiems priėjais iššitrāukši, ir septyneis kėlais tu nū jū bėgsi, ir busi išbarstoms i wissas kėlas: lystes ant žēmės.

26. Tawo lawonas tefs walgui wissims paušpčzams dangaus ir wissam žwėrui ant žēmės, ir ney wiens ne bus, kurs tus pabaidytu.

27. Pons Dievs tavę ištifs moczeis Egipto, kėrpomis, pišk: tais šašais ir nėjais, kad ne galėsi išgyditas buti.

28. * Pons Dievs tavę ištifs padūkummu, apjėkimmu ir sutummu širdiēs. * Rym. 1, 28.

29. Ir graibysi per pietus, kėip kėklas graiba tamsummoj', ir ant sawo kėlū palaimōs ne turrėsi. Ir turrėsi gwoltą bey neteisybę kėntėti per sawo amžią, ir nieks tavę ne gėlbēs.

30. Moteriskę saw priwencza: wėdysi, alle kėtsai su je sugullēs. Butta saw pakursi, o tame ne gy: wesi. Wyneczą sodysi, o waisū iš tōs ne gausi.

31. Tawo jautis po tawo akiū bus pamuštas, alle tu jo ne wāl: gisi. Tawo kėsls taw be mātant gwoltu bus atimtas, o taw ne atdurs. Tawo kėwis bus dūta tas: mo neprietelams, ir nieks tavę ne gėlbēs.

32. Tawo sūnus ir tawo duk: ters bus padūti kėttiems žmonėms, kad tawo kėys tai matydam: apalps dėl jū kės dien, ir ne jokia syla ne bus tawo rankosa.

33. * Waisus tawo žēmės, ir wissę tawo darbą žmonū pulkai suwālgis, kurrus tu ne pažysti, ir neteisybę turrėsi kėntėti, ir busi sumuštas per sawo amžią.

* Wold. 6, 3.

34. Ir wissay padākši iš to, kę sawo akimis turrėsi matyti.

35. Pons Dievs tavę ištifs pišk: tais woczeis ant kėlū ir ant blauz: dū, kad ne galėsi gyditas buti, nū padū išk: galmēs wiršaus.

36. Pons Dievs tavę ir tawo kėrālu, kurre tu ant sawęs idėjei, warys tarp žmonū, kurrus tu ne pažysti, ney tawo tėwai, ir šlus zisi czonay kėttiems Wiewams, iš mēdzio ir iš kėmens darytams.

37. Ir busi nūbūda ir priejodžu bey apjūku tarp wissū žmonū, kur tavę Pons Dievs nuw: rēs.

38. Tu daug sėklōs išwesi i laus kę, o maž surinkši, nēs jogai tę suēs.

39. Wyneczas sodysi ir igyweši, alle wyno ney gėrsi ney surinkši: nēs firmeles tę sustwarbys.

40. Allėjus: mēdzū tu turrėsi wissūse sawo rubežūse, alle tu ne mostysies allėjumi, nēs tawo allėj: aus: mēdis bus išplēstas.

41. Sunū ir dukterū taw užgims, o taczaus jū ne turrėsi; nēs jie ap: kėlti bus šallin wėjami.

42. Wissus tawo waisingus mēd: jus ir kėttus waisus tawo žēmės gnūsai nuēs.

43. Swētimas pas tavę ēšas, tavę pėreis, ir wis wiršus aptur: rēs, o tu mažyn eisi, ir wis pajė: mintas busi.

44. Jia

44. Jis tav žyczis, alle tu jam ne žyczisi; jis bus galwa, jo tu ūdega.

45. Ir užpuls tavę wissi šie kėikimmai, ir tavę pėrsekinės ir tropys, iškėikol tu išpūstitas busi; todėl kad tu balso Wiešpatiės, savo Dievo, ne klausai, kad pilnai wotumbei jo prisakimus ir pro: was, Furrus jissai tav prisakęs.

46. Todėl ženklai ir stebuklai bus ant tavęs ir ant tavo vaikū anjina,

47. Kad tu Wiešpaczui, sawam Dievui, ne šlužijei su džaugsmu ir gėrawale sawoširdiės, kaip wis: kę pilnai turrėjai;

48. Ir sawo neprietelui, Furrui Pons Diews tav užlėis, šlužisi, bėda ir troškuli kentėdams, nū gume ir wissokiamė nerurte, ir jis gellejinni jungę tav ant kėklo už: dės, iškėikol tavę išpūstys;

49. Pons Diews žmones ant ta: vės sūs iš tolo, nū swieto gėlo, kaip errėlis lėkia, Furrū kalbą tu ne išmanai;

50. Dingus žmones, ne daboją ney ant sėnojo, ney czėdiją jāuni: kėiczus;

51. Ir jie suwėlgis priewaisū tavo galwijū, ir waisū tavo žė: mės, iškėikol tu išpūstitas busi, ir nieko tav ne lėis ney ruggiū, ney šwiežaus wyno, ney alliejaus, ney priewaisaus galwijū bey awjū, iškėikol tavę nužawis;

52. Ir prispāus tavę wissūse tavo wartūse, iškėikol pargrāus aukštus ir drutus tavo murus, ant Furrū tu pasitiki wissosa ta: wo žėmėsa; ir busi prispāustas wissūse tavo wartūse, wissoje ta: wo žėmėje, Furrę tav dawęs Wieš: pats, tavo Diewas.

53. Tu wėlgisi waisū sawo žy: wato, mėsa sawo sunū ir dukterū, Furrus tav dawęs Wiešpats, tai

wo Diewas; tužboje ir bėdoje, su Furre tavo nėprietelus tavę pris: spāus;

54. Kad wyras, Furs pirma lep: jey ir geidulūse tarp jusū laikies, sawo broliui, ir pāczėi sawo prie: globstijė, ir sunui, Furs jamui dar likko iš sawo waiķū, pawidės,

55. Dūti nekurrām iš jū mėsa sawo sunū, wėlgiti; kadangi nieks jam likko iš wisso turto, tužboje ir bėdoje, su Furre tavę prispāus tavo nėprietelus wissūse tavo wartūse.

56. Moteriškė tarp jusū, Furi pirma lep: jey ir geidulūse laikies, kad ir ne bandžusi sawo kōjū pa: dus ant žėmės dėti iš lepummo ir geidulū; ta wyrui sawo prieglob: stijė, ir sawo sunui, ir dukterei pawidės

57. Tūwalus, Furie iš jōs tarprēcziō išėjo, priegtam ir jōs summs, Furrus ji pagimde; nės jie iš neturto slapczey tus wėlgis tužboje ir bėdoje, su Furre tavę prispāus tavo neprietelus tavo wartūse.

58. Jey tu tai ne pilnawosi, da: rydams pagal wissus žodžus šio žokano, šosa Enygosa rašytas, kad prisibijotumbei šio, šlowės pilno ir baisingo wardo, Wieš: patės, sawo Dievo;

59. Tay Pons Diews dywinay su tawim elgis, šlogindams tavę ir tavo waiķus, su didžoms ir ilgay patenkanczoms šlogoniis, su piktons ir ilgay patenkanczoms ligoms,

60. Ir ant tavęs užlėis wissos kias liggas Egipto, Furrū tu bai: daisi, tos tav prilips.

61. Priegtam ir wissas liggas bey wissas šlogas, Enygosa šio žokano ne rašytas Pons Diews užlėis ant tavęs iškėikol tu išgaishintas busi.

62. Ir

62. Ir ne daug prastųjų žmonių liks iš jūsų, kurie jūsų pirma bus mot taip daug, kaip žvaigždžių ant dangaus; todėl, kad ne pašalinsu buvę balsui Viešpaties, savo Dievo.

63. Ir kaip Ponas Dievas pirma jums džiaugiesi, jums gerą daryti galėdams, ir jus padauginsio: taip po jįsai jums džiaugsis, kad jūs išgaistis ir išpūstis, ir busite išvartyti iš tų žemių, į kurę dabar nusitraukiat tą pasisavinti.

64. Už Ponas Dievas tavę išbarstys tarp visų žmonių, nū viešas no galo swieto, iškliktis, ir garbinti tenai Pittus Dievas, kuris tu ne pažysti, neįtaro tėvai, mūsų dūs ir atmenis.

65. Priegtam tarp tų žmonių ne turtėsi vietos pasiliekancios, ir tavo padai ne turtės atlikti. Už Ponas Dievas tav tenai dūs pasibugusę žirdi, idubuses atis, ir nulūdisę dušę.

66. Kad tavo gyvastis priegados rodysis. Uaktis ir dienos, tu bijosies, bey nesitikięsi savo gyvąjį išlaikysies.

67. Ryta mėta tu sakysi: at, kad ben wāfara sulaukėzau! o wāfara sakysi: at, kad ben rytą mėta sulaukėzau! iš baimės savo žirdies, kurie tavę išgandis; ir iš wiso to, ką savo atimis matysi.

68. Ir Ponas Dievas tavę su atkrutais wel atgalon gabės į Egiptą, tū felu, apie kuriaš sakiau: tu daugiaus to ne matysi. Ir jūs tenai pardūti busite savo neprietelams į bernus ir slūgines, o pirkėjū ne bus.

29. Pėrskyrimas.

Atnaujinimas derėjimo.

Szittie yra žodžiai to derėjimo, kurie Ponas Dievas Moizėjui buvo liepęs daryti su waisais Izrael, Moabitū, žemėje antrą

fartą, kaip jis tą su jeis jau buvo dars Drebė.

2. Ir Moizėjus suwadinno wisi sus Izraelitėnus, ir tare jiems: jūs matėt wilaib, ką Ponas Dievas dars Egipte po jūsų atū, Pas raoni su wissais jo tarnais, ir su wissa jo žeme:

3. Didzus pamėginnimus, kurie savo atimis matei, kad diddi ženkliai ir stebuklai buvo.

4. Ir Ponas Dievas jums išklibei dienai dar ne dawe žirdi išmincingą atis matanczes, ir ausis girdinczes.

5. Jis kėtures dėsimtis metų jus dawe waišėzoti pūšėzoje; jūs sū rubai ant kuno ne pasėno, neįgi kurpes nuplyšo ant kojū.

6. Jūs dūnės ne walgėt, ir wyno ne gėrėt, neį kito drūto gėrimo, kad žinotumbit, manę esantį Viešpatį, jūsų Dievą.

7. Ir jums nukatus į šę wietą, Sions, karalus Esbono, ir Ogs, karalus Basano, mums priegais išsitranke su mumis mustis:

8. Ir mes jūsų išmušėm, ir jūs dwėjū žemę pasisawinom, ir į tų wiskę dawėm Rubenitams, Gaditams ir pussei giminei Masnassitū.

9. Taigi pilnawokite žodžius šio derėjimo, ir pagal tus darykite, kad išmintingay elgtumbities wissuse jūsų darbuse.

10. Jūs wissi šen dien stowite po atū Viešpaties, jūsų Dievo, wyresnieji jūsų gimminū, jūsų wyrausieji, jūsų utėdininkai, ir kōžnas Izraeliše,

11. Jūsų waisai, jūsų moteres, tavo swėtimasis, tavo abazė esas, taip kurie malkos kerta, kaip kurie wandens sėmja;

12. Kad turrētumbei pilnawoti derėjimą Viešpaties, savo Dievo, ir

ir prysēgā, Kurē Pons Dievs
taw, ir tu Ponui Dievui šen dien
prisēfiei.

13. Kad tawē šen dien i sawo
žmones priimtu, ir jis tawo Die
was butu, kaip jis taw esti kal
bējs, ir kaip tawo tēwams Abra
omui, Izaofui, ir Jofubui su
prysēga zadējs.

14. Mēs aš ēt * derējima, ir šē
prysēgā ne darau wienat su jumis,
* P. 5, 3.

15. Bet kaip su jumis Kurrie
jūs šen dien cze este, ir su mumis
stowite po ašiu Pono Diewo mus
sū, taip ir su tais, Kurrie šen dien
dar ne cze yra su mumis.

16. Mēs ziņote, kaipo mes gywē
nom Egypto: zēmēje, i per wīddu
pagonū atfelawome, Kurru zēme
jūs pērfelawot,

17. Ir matēt jū nūbūdas ir jū
balwonus, medžus ir āfmenis,
sidābrā ir aukšā, pas jūs ēšanczus.

18. Kad ne rassi butu tarp jū
wyrō, arba moterīše, arba šei
mynīštis, arba gimmine, Kurrio
širdis šen dien butu atšīkreipusi
nū Pono Diewo musū, nueidams
ir plūzidams Kittiems Diewams
su žmonū, ir * rassi kofia šaknis
tarp jū išsprogtu, tulzē bey
mēteles nēšanti. * Ebr. 12, 15.

19. Ir kaczeig jis girdētu žodžus
šio kēikimmo, taczaus pats žeg
notus sawo širdijē ir tartu: juē
man wīllab geray sēkasi, kadangi
elgiausi, kaip man geray dingōs;
kad prišigērusi draug su trōfštān
cze prapultu;

20. Tay Pons Diews tam ne
bus malonus, bet tadā jo narsas
ir kerkstas ušīdegs ant tošio wyro,
ir ji užpuls wīši kēikimmai, Kur
rie šosa Enygosa yra rašyti. Ir
Pons Diews išgaists jo wardā po
dangum;

21. Ir atskirs jī ant nepalāimōs
iš wīšū gimminū Izraēl, pagal
wīšus kēikimūš šlo derējimo, Kurs
rašytas yra Enygosa šio žōkano.

22. Tay sakys waikū waikai
jūšū waikū, Kurrie po jūšū užgims,
ir swētīmieši, iš swētīmū šalū at
einā, matydami šlogas šōs žēmēs
ir liugas, Kurūmis Pons Diews
jūs šlogin,

23. Kad jis wīšā jū žēmē sēra
ir druška sudėgino, kad ne galētu
apsėjama buti, neygi kas augtu
ant tōs, neygi kofia šole toje žēltu,
lygey kaip Sodoma ir Gomorra,
Adama bey Zeboim išpūstīti yra,
Kurru Pons Diews sawo narsē
bey pāpyšij' išpūstijēs;

24. Tay wīši žmones sakys: ko
dēl Pons Diews tai dārgs šei žē
mei? kofiai tai esti bašingas jo
narsas?

25. Tay galēs atsakyti: todēl,
kad jie derējima Wīšpatiēs, jū
tēwū Diewo prastojo, Kurri su
jeis dāre, kaip jīšai jūs iš Egypto:
žēmēs išwede;

26. Ir kad nuējē Kittiems Die
wams pašīklēnojo, ir jū meldēsi,
tošiem Diewams, Kurru jie ne
pājysta, ir Kurrie jiems nieko ne
dawe;

27. Todēl narsas Pono Diewo
supyko ant šōs žēmēs, kad ant jū
dawe užėiti wīšus kēikimūš šiosa
Enygosa rašytas;

28. Ir Pons Diews jūs ištā:
me iš jū žēmēs su didžu pāpyšiu,
narsu ir nemalone, ir nuwāre jūs
i Kittā žēmē, kaip rēgima yra šen
dien.

29. Pašlēptine Wīšpatiēs mus
sū Diewo, yra apreištā mums
ir musū waikams amžinay, kad
darytumbim pagal wīšus žodžus
šio žōkano.

30. Pērkšyrinas.

Diemop prišwertentiēji gāuna malone; alle Diemui prišvēstēngiantēji ne malone ben forawone.

Padgi tawē trōpys tai wišlab, ar butu žegnone, ar kēikimās, furrus taw po ašiu dējau, ir šir: dije apdumōši tai wišlab, hille fur tarp pagonū esās, fur Wiešpats, tawo Diemas, tawē šalin nu: stūmes;

2. Ir prišwertī Wiešpatiespi, sawo Diemop, jo balsui pašlūsnus budams, tu ir tawo waitai, iš wišsōs širdiēs ir iš wišsōs dušsōs, wišsame, kē aš taw šen dien liepju:

3. Tay Wiešpats, tawo Diemas, palāudis tawo kalējimā, ir tawes: susimils, ir tawē wēl šurinkš iš wišū žmonū: pulkū, fur Wiešpats, tawo Diemas, tawē iš: barstēs;

4. Kad tu butumbēi praštūnitas iškšiwieto gēlo, tai tatzas Wiešpats, tawo Diemas, tawē šurinkš iš tēn, ir iš tēn tawē atgabēs.

5. Ir nugabēs tawē i tē žēmē, furē turrējo tawo tēwai, ir tu tē wēl paššewi, ir taw gērā iškōdis, ir tawē iškplātis daugiaus kaip tawo tēwas.

6. Ir Wiešpats, tawo Diemas, * appjauštys tawo širdi, ir širdi tawo waitū, kad Wiešpati, sawo Diemā mylētumbēi iš wišsōs širdiēs, ir iš wišsōs dušsōs, idant tu gywas iškliktumbēi. * Rym 2, 29.

Pil. 3, 3. Kol. 2. 11.

7. Alle šus kēikimnūs Wiešpats, tawo Diemas, wiššus uždēs ant tawo neprietelū, ir ant tū, furrie tawē n'apfenczia ir pērse: finēja:

8. Alle tu prišwertēi ir pašlūsnus buši balsui Pono Diemo, pilnawo: dams wiššus jo prišakimūs, fur: rus aš taw šen dien prišakau.

9. Ir Wiešpats, tawo Diemas, taw dūs palaimā wiššuse darbūse tawo rankū, ant waisaus tawo žywāto, ant waisaus tawo gal: wijū, ant waisaus tawo žēmēs, kad taw tai wis tēktu; nes Pons Diems atšlēis, kad tawimi dzaugs: tūši, taw ant gēro, kaip jis dzaugs tawo tēwais.

10. Todēl, kadangi pašlūssai balsui Wiešpaties, tawo Diemo, pilnawoti wiššus jo prišakimūs ir promās, rašytus Rūgšosa šio 30: kano, jey prišwertēi Wiešpatiespi, sawo Diemop, iš wišsōs širdiēs ir iš wišsōs dušsōs.

11. Nēs tie prišakimai, furrus: aš taw šen dien prišakau, taw ne yra pašlēpti, ney n'išmanomi,

12. * Nēy danguje, kad sašytumbēi, kas notētū mums i dangū: kēlanti, ir tus mums pargabēnti, kad tū girdētumbim ir pilnawo: tumbim? * Rym. 10, 6.

13. Jie ir ne yra anapus marū, kad sašytumbēi: kas nor mums per mares irtis, ir mums tus pargabēnti, kad tū girdētumbim ir pilnawo: tumbim?

14. Nēs tāsai žodis juš arti yra pas tawē, tawo burnoje, ir tawo širdije, kad tē pilnawo: tumbēi.

15. Szay, aš taw šen dien po ašiu dējau ir gywašti bey wišs: gērā, ir smerti bey wišs: piškā.

16. Kursai aš taw šen dien prišakau, kad Wiešpati sawo Diemā, mylētumbēi, ir waitšczotumbēi jo kēlūse, ir jo prišakimūs, 30: kanā ir promās pilnawo: tumbēi, ir gywas iškliktumbēi ir pašdaugsintumbēi; ir Wiešpats, tawo Diemas, tawē žegnōtu žēmēje, i furē nūš: trāukē, tē atimti.

17. Alle jey nušreipsi sawo širdi, ir ne pašlūsnus buši, bet dūšies iškwas

išvadzūti, Pittiems Diewams pasisklōnodams ir jiems sklūzidams:

18. Tay apsakau jums šen dien, kad jūs prapulsite, ir ne ilgay patelsite toje žemėje, i kurę nusi trauki per Jordaną, tą pasisawinti.

19. Aš šen dien dangū bey žemę ant jūsų i luddininkus wadinu, aš jums gywasti bey smerti, žegnonę ir kėikimą po ašiū dėjau, kad tu gywasti skirtumbei, ir tu bey tawo waikai gywi isliktumbit.

20. Kad Wiešpati sawo Diewą mylētumbit, ir jo balsui paklusnus būtumbit, ir prie jo laikytumbities; nės tai yra tawo gywastis ir tawo ilgas amžias, kad toje žemėje gywētumbei, kurę Pons Diews tawo tėwams Abraōmui, Izaōkui ir Jokubui su prysęga žadėjęs esti, jiems dūti.

31. Pėrsšyrimas.

Moizešus atsisaka mū sawo urėdo, Jozua ibed i sawo wieta.

S Ir Moizešus nuėjės kalbėjo bus žodžus su wissais Izraelitėnais.

2. Ir tāre jiems: aš su še diena sulaukęs esmi šimtą ir dvidešimt metų, ne galu daugiaus paeiti ney i widdu ney laukan; priegtam Pons Diews man sakęs: tu ne pėrsigausi per šį Jordaną;

3. Wiešpats, tawo Diewas, patsai eis pirm tawęs, jis patsai bus žmones pirm tawęs išgaišis, kad tus pergalētumbei; Jozua pirm tawęs eis, kaip Pons Diews esti kalbėjęs;

4. Ir Pons Diews darys su jeis, kaip jis dāres su Sionu bey su Ogu, karāleis Amoritū bey su jų žemę, kurrus jis išgaišinges:

5. Taigi kad Pons Diews tus jums i rankas dūs, tay su jeis turite daryti, pagal wissą paliepinimą, kurri aš jums esmi prisakęs.

6. Būkite drasūs, ir be baimės, nesibijokities, ir jų ne pabūgkite; nės a Wiešpats, tawo Diewas, pats su tawim kelāus, ir sawo ranką ne atrauks, ney tawę prastos.

(Ebr. 13, 5.)

7. Ir Moizešus wadinu Jozua ir tare jamui po ašiū wissū Izraelitėnū: "bū drasūs ir nesibijokis; nės tu šis žmones iwessi i tą žemę, kurę Pons Diews jų tėwams su prysęga žadėjęs jiems dūti, ir tą jiems išdalysi.

"(Ebr. 13, 5.)

8. Ir Pons Diews patsai pirm jūsų einas, bus su tawim, ir sawą ranką ne atrauks, ney tawę prastos; nesibijokis ir ne nusigąst.

9. Ir Moizešus surāpė šį žofaną, ir dawe tą klebonams, waisams Lėwi, kurrie ašpė šrynę derėjimo Pons Diewo, ir wissiemis wyresniems Izraelije.

10. Ir jiems prisakė, tarydams: kožnam septintam mėtui baigiant, czėsu atlaidōs mēto, šwentęjė lapas būdzū,

11. Kad wissi Izraelitėnai ateis pasirōdit po ašiū Pono Diewo tawo, toje wietoje, kurę jissai širsis, tu šį žofaną iškaukdisi po ašiū wissū Izraelitėnū, kad tą girdētu;

12. Butent, kad wissi žmones bus susirinkę, taip wyrai kaip ir mōteres, ir waikai, ir swētimasis tawo wartūse esas, kad jie tą girdėję prisimokitus, Wiešpatiės, sawo Diewo, bijotis, ir pilnawoti, kad pilditu wissus žodžus šio žofano.

13. Ir kad jų waikai, tai nežins na, taipojau tai girdētu ir prisimokiu, kad Wiešpatiės, sawo Diewo, bijotus per wissą sawo amžią, kurrie jās toje žemėje gywēnat, i kurę einat per Jordaną, tą pasisawinti.

14. Ir

14. Ir Pons Dievs tare Moizėjui: ʒtay, *tawo cėjās prisiār: tino, ʒad mirtumbei; taigi pawar: dings Jozuq, ʒengʒita i ʒėtrq su: rinʒimmo, ʒad aʒ jam prisafyczan. Moizeʒus nuėjo su Jozuwu, ir stojos ʒėtroje surinʒimmo.

* 2 Petr. I, 14.

15. Ir Pons Dievs pasiróde ʒėtroje surinʒimmo, debesiės: stulpe, ir tas debesiės: stulpas stowėjo an: goje ʒėtros.

16. Ir Pons Dievs tare Moizėjui: ʒtay, tu užmigsi su sawo tėwais, o ʒie ʒmones pasifėle su swėtimais Dievais susimaiʒys i os ʒėmės, i kurre ʒie nueina, ir pra: stós manę, ir paniekis derėjimą su manim darytq:

17. Tay mano narsas supyʒs ant jū tū cėj', ir aʒ jūs prastósu, ir mano wėida nū jū užslėpsu, ʒad ʒie suėsti butu. O ʒad tadda daug bėdós ir tuʒbós jūs tropys, tay ʒie ʒafys: ar ne wissa ʒi bėda ma: nę užpūle, ʒadangi mano Dievas su manim nėra?

18. Ule aʒ tū cėj' sawo wėida paslėpsu, dėl wisso piʒto, ʒq ʒie dāre, ʒadangi ʒie prie Pittū Diewū nusifreipe.

19. Taigi pasiraʒykite sėfancę giesmę, ir pamofikite tą waiʒams Izraėl, ir tą dėkite i jū burna, ʒad ta giesme man butu luddinin: fu tarp waiʒū Izraėl.

20. Uės aʒ noru jūs nugabėnti i tą ʒėmę, kurre aʒ jū tėwams su prysėga esmi ʒadėjes, ʒur piens bey medus sklysta. Ir ʒad ʒie wálgis, ir prisiwálge geray bus itufę, tay ʒie nusifreipsis prie Pittū Diewū, ir ʒiems fluzis, o mang bluznys ir mano derėjimą prastós.

21. Ir ʒad jūs tadda daug bė: dós ir nepalaimós užpuls, tay ʒi giesme ʒiems atśafimą dūs ant

luddijimo; nės ta ne tur užmiršta buti iš burnós jū waiʒū. Uės aʒ ʒinnau jū mislis, kurras ʒie jau dabar mislij', pirm neng aʒ jūs nugabėnu i tą ʒėmę, kurre aʒ ʒiems su prysėga esmi ʒadėjes.

22. Taip Moizeʒus suraʒe tū cėj' ʒę giesmę, ir moʒinno tą waiʒams Izraėlo.

23. Ir liepe Jozuwui, sunui Uuno, ir tare: buʒ drasus ir nesibijoʒ, nės tu nuwėsi waiʒus Izraėl i ʒėmę, kurre aʒ ʒiems su prysėga esmi ʒadėjes, ir aʒ busu su tawim.

24. O ʒaip Moizeʒus ʒodʒus ʒio ʒóʒano wissay buwo suraʒes i knygas,

25. Tay liepe Lervitams, kurre ʒrynę luddijimo Pono Diewo nes ʒojo, ir tare:

26. Imkite knygas ʒio ʒóʒano, ir dėkite tas i ʒalt ʒrynės derėjimo Wieʒpaties, sawo Diewo, ʒad tos czonay luddininfu butuprieʒ tawę.

27. Uės aʒ pažystu tawo nepas flusnumą ir kėtsprandytę; ʒtay, ʒol dar ʒen dien su jumis gyws esmi, jās ne paslusnus buwot prieʒ Pona Diewą; argi ne labi jaus man numirtus?

28. Taigi dabar susirinʒite po mano aʒiū wissi wiresnieji jusū gimminū, ir jusū urėdninʒai, ʒad aʒ ʒus ʒodʒus ʒiems be girdint ʒalbėczau, ir dangu bey ʒėmę prieʒ jūs luddininʒais wadinczan.

29. Uės aʒ ʒinnau, ʒad jās man numirtus susifriegysite ir išʒėngs site iš to kėlo, kurre aʒ jums prisafiau. Taigi jus pasfuy bėda užpuls, todėl ʒad piʒt' darėt po aʒiū Pono Diewo, ir ipyʒindami dar: bais sawo ranʒū.

30. Taip Moizeʒus aʒiskiey iš: ʒalbėjo ʒodʒus ʒos giesmės po ausū wisso surinʒimmo Izraėl.

32. Pėr:

32. Pērskrīmas.

Moizēšaus laupstis: giesme.

Klausykite, jās dangus, aš kal-
bēšu, ir tu jēmg, girdēk balsi
mano burnās.

2. Mano moksas te nusiāksta
kaip lytus, ir mano kalba te krin-
ta kaip rassa. Kaip lytus ant jo-
lēs, ir kaip lāšai ant želmenū,

3. Nēs aš warda Pono Dievo
laupstis; dūfite musū Dievui
vienam garbē.

4. Jis yra ūle; jo darbai yra
nešaltinami; nēs wis, kę jissai
dāro, geray daryta. Wiernas yra
Dievas, ir nieko pikto jemne;
teisus ir geras jissai.

5. Ta *perkripta ir pikta wei-
slė nū jo atpūla; jie yra gėdōs
pilni, o ne jo waitai.

* Matt. 12, 39.

6. Argi taip dėkwojate Wies-
paczui, sawam Dievui, jās pa-
dūkē ir durni žmones? ar ne jissai
jusū tėwas ir jusū Wiespats? ar
ne jis wiens, kurs tawę sūtwerēs
ir padarēs?

7. Atsimink pirmųjų gadynū i-
kisōl; ir apdumok, kę jissai darg-
seniems tėwams. Klausk sawo tė-
wā, tas taw tai apsakys; sawo
wyresnūsus, tie taw tai pasakys.

8. Kaip Ausšezāusasis žmones
pērskre, ir išsklaide žmonū; wai-
kus, tay jissai stāte rubėjus žmo-
nū pagal šaitlu waitū Izraēl.

9. Nēsa Pono Dievo dalis yra
jo žmones: Jožub's yra mączus
jo tewonystēs.

10. Jis rādo jį pūsczoje, sauso-
je pustyneje, kur (žwerys) kaukia.
Jis wadžūjo jį, ir dāwē jam žo-
kanę; jis apsaugojo jį, kaip sawo
akiēs; pawidduli,

11. Kaip errēlis išlēdin sawo
waitus, ir ant jų lingūja. Jis iš-
splēte sawo sparnus, ir jį ēmēs
jūs nēje ant sawo sparnū.

12. Pons Diews wiens jį wēde;
ir ne buwo swētimo Diewo su
jūmi.

13. Jis dāwē jį didžū buti ant
žemēs; ir pennējo jį waisumis laus-
ko. Ir dāwē jį medaus žysti iš
ūlēs, ir aliejū iš kietū ākmenū.

14. Swiestą jam dāwē iš kār-
wū, ir pieną iš awjū, draug su
taukais nā ēryczū, ir riebus rō-
mitus šwinus bey ožus su riebiais
intstais, ir fwieczus; ir girde jį
tikru geru raudūnu wynu.

15. Alle kaip nutukko ir pri-
wālge, tay gašlus pastojo. Jis
riebus, dužas ir drutas pastojo,
ir paniekinno tą Dievą, kurs jį
sūtwerē. Jis ūlę sawo išgānimo
už menką laiķē,

16. Ir kussino jį kersit per swē-
timus, (Dievus) per nūbūdas jis
jį ipykino.

17. Jie wēlnuščzams apieraz
wojo, o ne sawam Dievui; Dies-
wams, * kurrū ne pajinno; nau-
jiems, pirma ne buwusiems, kurs
rū jusū tėwai ne gārbino.

* I Ker. 10, 20.

18. Sawo ūlēs, kurri tawę pa-
gimde, tu nieko ne atbojei, ir už-
miršai Diewo, kurs tawę sus-
twērēs.

19. O Pons Diews tai matys
dams supyko ant sawo sunū ir
dukterū;

20. Ir jis tare: aš sawo wēidą
nū jų pailēpsu, ir matysu, kas
galāusey jiems nusidūs. Nēs jie
yra perkripta weisle, ir newierni
waitai.

21. Jie manę kussino tūmi, kas
ne Dievas; su sawo balwonyste
manę ipykino. † Ir aš jų kussisu
tūmi, kas ne žmones, iš paikū
žmonū aš jų ipykisu.

† Rym. 10, 19.

22. Nēsa

22. Ušsa ugnis užsidege per mano naršą, ir degs ir i apatinę pėklą, ir suės tą žemę su savo žemėnėmis, ir uždegs tvirtummus Eilnū; gruntū.

23. Aš wissą nepalaimą ant jų daugisū; aš wissas savo strėlas i jųs šėnsu.

24. Jš bado jie turrės apalpti, ir bus suėsti druggiu bey nūglu smerczu. Aš jųs suėdisu danti mis žwėrū, ir nūdais žalczū.

25. Jš laufo kėrdas jųs plešis nės, ir iš widdaus išgęstis: taip janniškėczus, kaip ir mergas, žindanczūsus su pradžilluseis.

26. Tay aš sakyczau: Kame jie? aš jų paminklui gėlę daryczau tarp žmonū,

27. Kad aš narso neprietelū nešibijoczau, jeib jų neprietelei pasi didzūdami ne sakytu: musū macis diddele, ir Pons Dieus to wisso né dāre;

28. Ušs jie yra žmones be rāzunimo, ir proto niera jųse.

29. Aš! Kad jie išmintingi bu tu, ir tai i savo širdi dētū; Kad *pėrmanytu, kas jiems pasituy tikšis! *Luk. 19, 42.

30. Kaip tai, kad wiens guis jų tušstanti, ir du dėšimt tūštančus darys beganczus? ar ne taip, kad jų ūle jųs pardawe? ir Pons Dieus jųs padawe?

31. Ušs musū ūle niera kaip jų ūle, tai sādys patys musū neprietelei.

32. Ušs jų wyn: mēdis prilygsta wyn: mēdzui Sodomo ir dirwai Gomorra; jų wynkėfės yra tulžis, karczes turrinczios irgas.

33. Jū wynas yra smėlū: nūdai, ir sauczenčū angilū tulžis.

34. Ar tai ne pas manę užslėpta, ir užpeczwėtita mano šarbuše?

35. *Dagiejinimas yra manas, aš atrošūsu. Sawo czėsu šlys jų

foja; nės czėsas jų nepalaimōs arti yra, ir jų ateisenti bėda prisūšubin.

*Rym. 12, 19.

36. Ušs Pons Dieus sādīs sawo žmones, ir susimils ant sawo tarnū. Ušs jis tai padumōs, kad jų maciēs daugiaus niera, ir kad taip kę užrašinta laike, kaip ir kę prastoje buwo, šallin yra.

37. Ir tai bus sakoma: Kame jų Diewai, jų ūle, ant kurrōs jie nustikėėjo;

38. Kurriū apierōs rėbumą jie walge, ir gėre wynę jų gerimo: apierōs? Te atsikėlie, ir jus te gėlbtū bey te apginnie.

39. Argi dabar mātot, manę wieną ēsantū, o ne Fitto Diemo pagal manę? Aš galu žawinti ir gywus daryti, aš galu ištikti ir gydit, ir ney wieno niera, kurs išwālnitu iš mano rančū.

40. Ušs aš sawo rančą i dangū pakėlēs tarsū: aš amžinay gywas esmi.

41. Kad aš sawo kėrdą kaip žaibą pagalsū, ir mano ranča pradēs forawoti, tay aš wēl pasitiekisū ant mano neprietelū, ir manę n'apfenczentiems atrošūsu.

42. Aš sawo strėlas prigirdisū krauju, ir mano kėrdas ēs kūnų, iš kraujo užmuštųjų ir iš kalėjimo, ir ant nūgōs galwōs neprietelū.

43. Kryštaukite *wissi jo žmones esą; nės jis pajėškōs kraują sawo tarnū, ir pasitiekys ant sawo neprietelū, ir bus malonus žėmei sawo žmonū. *Rym. 15, 10.

44. Ir Moizėsus atėjęs kalbėjo wissus žodžus šōs giesmės po ausū wissū žmonū, jis, bey Jozuwa, su nus Tuno.

45. Kaipgi Moizėsus tai wissab buwo iškalbėjęs wissam Izraelui be girdint?

46. Tāre

46. Tāre jissai jiems, dēkite i sawo firdi wiššus šus žodžus, furrus jums šen dien apšakau, kad ir waifams prisakvumbit, lai Eyti ir pilnawoti wiššus žodžus šio žefano.

47. Ušsa neį wiens žodis jums norroinay ne šakomas, bet tai jusū * gywastis, ir šissai žodis jusū amia pailgis toje žemėje, i furre nučinat anapus Jordāno, ję atinti. * Jon. 6, 63.

48. Ir Pons Diews dar tą dieną su Moizēšumi kalbėdama täre:

49. Tuėjės ant kalnū A'arim, uškūp ant kalno Mēbo, Moabis tū; žemėje šanczo, ties miestu Jeriko, ir apšwalgė žemę Kanaan, furre aš waifams Izrael dūsu pajiskwinti.

50. Ir numirė ant to kalno, ten uškūpęs, susirinkdama pas sawo žmones; lygeį kaip ir tawo brolis Aaronas numirė ant kalno Or, ir taipojau susirinko pas sawo žmones.

51. Todėl, kad judu man susigrįšijota tarp waikū Izrael pas waid:wandent, Kadėse, pūšezoje žin, manę ne šwentydami tarp waikū Izrael.

52. Ušs tu tiesa matysi tą žemę prieš tawę, furre aš waifams Izrael dūmi, alle ne ieisi i ję.

33. Pėrsšyrimas.

Moizēšaus pastuczauja žegnone ir prarē rimas.

Szitta yra žegnone, su furre Moizēšus, Diewo tarnas, waifus Izrael žegnojo, pirmneng numirė.

2. Ir tare: Pons Diews atėjo iš Sinai, ir pašrode jiems iš Sevr; jis apširėšė nū kalno Paran, ir * atėjo su dang tākstan: czeis šwentyjū. Po jo dešinės ugningas yra žokanas jiems dūdamas. * Gr. Judo. 14.

3. Kaip jissai * žmones taipomyl; wiši jo šwentyjei yra jo rams; foje; jie pašės pas tawo fojas, ir išsimokis iš tawo žodžū.

* Yamoš. 8, 31.

4. Moizēšus muma prisāke tą žokanę, i tēwišką dalykę surimui Jošubo.

5. Ir jis pilnawoja nrėdą Farās laus, ir furrewos laika galwas žmonū, draug su giuiminėmis Izraelo.

6. Ruben buš tu gyws, ir ne numirė, ir tawo prašujū žmonū ne daug tēšie.

7. Szitta yra žegnone Judo, ir jis tare: Pone Diewe, išklaušė balse Judo, daryš ji waldonu sawo žmonėsa, ir jo macę padiddinė, ir jam tēšie gėlbėta prieš jo neprietelus.

8. Ir Lewui jis tare: tawo prowa ir tawo šwiesia te pašliekt pas tawo šwentyjū wyra, furre tu mėginai Massoje, kaip susiwaidiot pas waid:wandent;

9. Kur's sawo tėwui ir sawo mōitina i sašo: aš jo ne matau, ir sawo broliui: aš jį ne pažystu, ir sawo šunui: aš nieko ne žinau; bet pilnawoja tawo kalbą, ir Easwoja tawo derėimą.

10. Tie Jošuba mokis tawo prowas, ir Izraeli tawo priatimus. Tie rušimus taw dūš ūstiri, ir cželas apieras uždės ant tawo altorauš.

11. Pone Diewe, žegnoš tu jo išlaišima, ir taw te pamėgsta daribai jo rankū, sumušė nuggarą tū, furre prieši jį stėngiasi, ir tū, furre jį ne apšenczia, kad jie ne atšikėltu.

12. Ir Benjaminui tare jissai: Pas Diewui patinka, pakājuje bus; wišadōs jis te išlaišys, ir tarp jo kalnū jis gywės.

S

13. O

13. O Jozėpui jis t  re: jo   me testow   gnon  je Pono Diešwo;   ze t'essie ger  usieji waisus n   dan; gaus, i   rass  s, ir iš gillyb  s   m  y   sanc  s.

14.   ze t'essie ger  usieji waisus s  ul  s, ir t  tray prino      waisus menes  ,

15. Ant   us  t     aln   pries rytus, ir ant   aln  l   wissad  s,

16. Ir ger  usieji wais  s   m  s, ir   as toje yra. Malone   ram  sa gyw  nancio t'issipl  tin ant gal; w  s Joz  po, ir ant        s   as sro tarp jo brol  .

17. Jo   lowe yra ney pirm  elis j  utis, ir jo ragai yra ney ragai medinnio jancio; tais jissai   mon   n  : pulkus badys   ruwon, i  ki g  lo   m  s. Tai yra anie t  f; stantis   praimo, bey anie t  f; stantis   nanass  s.

18. Ir Sebulonui jis t  re: Sebulon, d  aug  is sawo i      wi; mu;    :   as  ars d  aug  is sawo     ra.

19. Jie   mon   pulkus suwadis ant   alno, ir t  n  y apieraw  s apieras teis  b  s.    s jie i  surbs daugum   j  r  , ir nugrimzdusius   arbus   iezdr  se.

20. Ir Gadui jis t  re: Gads bu   p  r  egnotas, ruim   dar  sis; jis atsigul n  y lutas, ir pl   a p  ti bey galw  s wir  u.

21. Ir jis m  te,   ad pirmones jam buwo prissirtos; n  sa   zonay pass  pto mo  ytojio daly  as. Ir jis at  jo su wyresneiseis   mon  , ir pritais   jiems teis  yb   Pono Diešwo, ir jo prow  s   zra  lije.

22. O D  nui jis t  re: D  nas yra j  uns lutas, jis i       s i   Basano.

23. O   aptalimui jis t  re:   ap; tali wis gana turr  s,   o jis nor, ir bus pilnas   gnon  s Pono Diešwo;

ir iš w   arus ir iš pietus bus jo t  wiss  .

24. O   sserui jis t  re:   ssers t'essie žegnotas sunumis; jis t'essie meilingas sawo brolams, ir te imer   sawo   oj   i     lliej  .

25. Gelie  is bey w  ras t' essie ant jo   urpj  ; tawo senyste te essie to  ia,     ia jaunyste.

26.   tiera   itto Diešwo,   aip t  ftay Die  was teisojo. Danguje     sis, tas t' essie tawo pag  lba, ir   urrio   lowe deb  sisa yra.

27. Tai yra gyw  nimas Pono Diešwo i   prad  j  s, ir tarp pa; wargusuj   am  zinay. Ir jis pirm taw  s i  warys tawo neprietel  , ir sakys: bu   i  p  stitas.

28.   zra  elis wiens gyw  s pa;   ajuje;   ullinys Jofub   bus toje   m  je,   ur ruggi   bey   wie  aus wyno yra, priegtam jo dangus ras   la  sis.

29. Geray taw,   zra  el,   as taw lygus?       mones,   urrie per Pon   Die  w   sawo būsite i  ganyti,   urs tawo pagalb  s   tydas, ir    rdas tawo p  rgalejimo yra. Tas wo neprietelei ne laim  s,   lle tu ant jų   us  tyb  s wais    sosi.

34. P  r  tyrimas.

Moiz  sus mir  ta, ir   as potam nu;   idaw  .

Ir Moiz  sus   jo i   lauk     mo; bit   ant   alno     bo, ir už;    po ant wir  saus   alno Pisga, ties Jeri   s. Ir Pons Die  was jam parod   wiss     m     ilead i  ki Dan,

2. Ir wiss     m     aptali, ir    m     praimo bey   nanasse, ir wiss     m   Juda, i  ki passutinno   rans to jur  ;

3. Ir pries p  tus, ir    li pl  tummo Jeri   s, werb  ; miesto, i  ki Joar.

4. Ir

4. Ir Pons Dievs safe jamui: šitta yra ta žemė, kurrę aš Abraomui, Izakui ir Jokubui su prys: sėga esmi žadėjęs, tardams aš tą tavo vaikams dūsu. Tu sawo ašimis tą matei, alle ne pėrsi: gausi i ję.

5. Taipo numirre Moizešus tar: nas Pono Dievo, czepat Moabitū: žemėje, pagal žodi Pono Dievo.

6. Ir jis * palaidojo jį pašalni, žemėje Moabitū, ties balwon: baž: nyczōs Peor. Ir nieks n' ištire jo grābą, iškėi šei dienai.

* Gr. Jud. 9.

7. Ir Moizešus šimtą ir dwi: dešim mētū buwo sulaukęs, kaip jis numirre. Jo ašis ne buwo aptėmusos, ir jo syla ne mažyn: ėjusi.

8. Ir waikai Izrael apwerke Moizešū ant laužo Moabitū per trisdešimt dienas. Ir pastuy pa:

šibaige dienos raudojimo ir dejas wimo dėl Moizešaus.

9. Alle Jozuwa, sunus 2Tuno pilnas pastojo dwase išmintiēs; nės Moizešus sawo rankas ant jo buwo uždėjęs. Ir waikai Izrael pašlause jamui, ir dāre, kaip Pons Dievs Moizešui buwo prisākęs.

10. Ir potam ney wiens prāraks Izraeliē nesikēle, kurs butu bus węs kaip Moizešus, kurri Pons Dievs butu išpazinęs * nū wėido iškėi wėido: * 2 M. 33, 11.

11. Iškōdit wissokius ženklus bey stebuklus, kurrū dėl Pons Diews jį sunte, kad tus ištalsytu Egipto: žemėje, ant Paračno ir wissū jo tarnū, bey wissū jōs žemės.

12. Ir ant wissū šū maciēs pilnū darbū, ir didžū regėjimū, kurrus Moizešus ištaise po ašū wissū Izraelitēnū.

R n y g o s J o ž u w o.

1. Pėrsšyrimas.

Jozua sawo urednšėje drutitas.

Moizešui tarnui Pono Die: wo numirrus, tare Pons Dievs Jozuwui, sunui 2Tuno, Moizešaus tarnui:

2. Mano tarnas Moizešus nu: mirre; taigi pašikēles kēlauk per šittą Jordāną, tu, ir wissi šie žmones, i žemę, kurrę aš jiems, waikams Izrael, dawjau.

3. Wissas wietas, ant kurrū jusū kōjū pādai žengs, aš jums padawjau, kaip aš Moizešui esmi kalbėjęs.

4. Nū pūščzōs ir nū šio Liba: no, iškėi didžōs uppēs Prat, wissa žeme Etitū, iškėi didžū jūrū pries: wākarus, turrēs jusū rubėjus buti.

5. Taw kōl gywam ney wiens

ne turrēs priesšstēngti. Kaipo aš su Moizešum' esmi buwęs, taipo ir su tawim busu; * aš tawę ne prastōsu, ney nū tawęs atštrāukšu. * Ebr. 13, 5.

6. Buš linkšmas ir ne nusiminē; nės tu išdalysi šiems žmonėms žē: mę, kurrę aš jū tėwams su prys: sėga esmi žadėjęs, kad jiems tą nos: rēcžau dūti.

7. Buš tištay drąsus, ir labay linkšmas, idant pilnawotumbei ir darytumbei wissiškay, pagal zōs: kana, Moizešaus mano tarno, taw palieptą; ne kreipkis nū to, ney ant dešinēs, ney ant kairēs; kad išmintingay pašielgtumbei wissai: me, kas taw prigul.

8. Ir idant Enygos šio zōkano te ne atštoj' nū tawo burnōs, bet

apmiliš tas diena bey nakti, kad laikytumbei ir darvtumbei pagal tai, kas tūsa parašyta. Tay taw geray sešis wissab, ką tik darai, ir galėsi išmintingay elgtis.

9. Štayı, aš taw prisafiau, kad tu linkimas ir drąsus būtumbei; nesibijok ir ne nusigąst, nės Wiešpats, tawo Dievas, yra su tawim, wissame, ką tik pradėsi.

10. Tay Jozuwa liepe wyresniems žmonėm, ir tare:

11. Eikite per ābažą ir prisafykite žmonėms, tarydami: stellokities saw žopostą, nės po trijų dienų pėreisite per šį Jordaną, kad išigautumbit ir atimtumbit žėnę, Furę Wiešpats jusų Dievas, dūs jumis.

12. O Rubenitams, Gaditams, bey pussei gimminei Manasse tare Jozuwa:

13. Atšminkite žodžio, * Furis Moizėjus, Diemo tarnas, jums sake, tardams: Wiešpats, jusų Dievas, jums atilsi, ir šę žėnę dāwēs: *4 M. 32, 20.

14. Sawo moteres ir waišus, bey galwijus palikkit žėmėje, Furę Moizėjus jums dāwēs šę pus Jordano; bet jūe wirma sawo broliū su ginfiais turrit išsirāukt, Furrie druti wyrai este, jiems ant pagalbōs.

15. Pakōl Pons Diemos atilsi dūs jusų broiams, kaip ir jums, kad ir jie atimti žėnę, Furę Wiešpats, jusų Dievas, jiems dūšēs: ay wel turrit sugryft i sawo žėnę, Furę Moizėjus, Pono Diemo tarnas, jums išdaliēs palaišytinay, šę pus Jordano, ties užtefėjimo sālēs.

16. Ir jie atsāke Jozuwui tarydami: wissab ką tu mums liepei, tai darvšim, ir fur tu mus nususi, tēn nueišim.

17. Kaip mes Moizėjaus Flausēm, taipo ir tawēs Flausysim; bille tiktay Wiešpats, tawo Dievas, taw taipo padėtu, kaip jissai Moizėjui padėjes.

18. Kursai taw priestarāus, ir ne Flausys tawo žodžių šo wissam, ką tu mums liepi, tas tur žuddomas buti. Būf tiktay linkimas, ir nesibijok.

2. Pėrsšyrimas.

Štirdinētojei žėmēs prie Kafabōs išlailo.

S Jozuwa, sunus Amos, du spėgu slapczy buwo išsuntēs iš Sittim, jiems dwiem isafydams: nuėję apžwalgifita žėnę bey Jerikā. Jūdu nueidamu iėjo i buttą * nekurrōs fēfēs, Kafaba wardu, ir užėjo prie jēs. * Ebr. 11, 31.

Jof. 1, 25.

2. Tay apšāke Faralui Jerikōs: štayı, šę nakč du wyru atėjo iš waišū Izrael, žėnę apžwalgyt.

3. Tay Jerikōs Faralus nusuntēs prie Kafabōs jei safydino: išdūf man wyrudu i tawo namus iėjusu; nės jūdu atėjusu wissā žėnę pėrzwalgyt.

4. Alle ši moterisfē pastēpe tūdu wyru, taipo tarydama: atėjo tiesa du wyru pas manę, bet aš ne žinojau, iš fur jūdu buwo.

5. Ir kaip wartus norėjo užrašinti, apitamsoj, jūdu išėjo, kad aš ne žinnau, fur jūdu nuėjo. Wykite jūdu greitay, nės jās su gāusite jūdu.

6. Bet ji liepe jiems dwiem ant stōgo užlipti, ir uždenge jūdu su linnais ant stōgo išfreiktaišeis.

7. Bet tie wyrai wijo jūdu, ant fēlo Jordanop' linkay, iškė perwāso; ir wartai buwo užrašinti, tiems, Furrie jūdu wijo, išėjus.

8. Ir pirm neng tū du wyru atsigulle miegotu, užlippo ji prie jų dwiejū ant stōgo,

9. Ir

9. Ir täre jiem dwiem: aš jin: du walnu noriwa buti nū prisėgōs nau, Pona Diewą dawušt jums tą žėmę; nės išgastis mus apėme jusū dėley, ir wissī susėdai šōs žėmės pabūgo dėl jusū atėjimo.

10. Nėsa girdėjom, kaip Pons Diews wandeni Szwendrū: jurū: iždžowings pirm jusū, jums iš Egipto išstrāufiant, ir kę jūs ab: biem Ammoritū Karalēm, Sionui bey Ogui, ana pus Jordāno dā: ret, jūdu nužawindami.

11. Ir iš to czėso, kaip mės tai girdėjom, musū širdis nusiminne, ir jau niera ney jofio drąsuño mus: šije dėl jusū atėjimmo; nėsa Wies: pats, jusū Diewas, pra Diewas, taip aukštay danguje, kaip ir žemay ant žėmės.

12. Taigi prisėfita man prie Pono Diewo, kad, kadangi aš mielasirdystę jum dwiem isrō: džau, ir judu mano tėwo gimni: nei mielasirdystę isrōdytumbit; ir tam dūfita man koki žėnkla,

13. Kad gywus paliktumbita mano tėwą, mano mōtiną, mano brolus, ir mano sėseres, bey wissab, kę jie tur, ir išgėlbetumbita musū dūšias iš smertiės.

14. Wyrudu atsāke jei: jey mes taw mielasirdystę ir wiernybę ne isrōdisim, kad Pons Diews mums padūs šę žėmę, tay musū dūšia jusū wietoje turrės smerczui tekti, jey tu musū weikala ne apskėlbi.

15. Tay ji * nulėido jūdu žemyn prie wirwės pro lāngą, nėsa jōs buttas buwo ant miesto: mūrū, ir ji taipjau gywėno ant murū.

* 2 Kor. 11, 33.

16. Ir ji tare jiem dwiem: eifita ant kalnū, kad wiantieji judu ne sutiktu, ir pasilėpfita czonay tris dienas, pakol sugryšta tie, kurie jus wėja, pasłuy eifita sawo kėlu.

17. Bet wyru du jei atsāke: mu:

du walnu noriwa buti nū prisėgōs taw dūtōs,

18. Kad išigāusim i šę žėmę, o tu šę raudoną wirwę ne trāši i lāngą, su kurre tu mudu žemyn nulėidai, neygi sawęspi suwadisi sawo tėwą, sawo mōtiną, sawo brolus, ir wissą gimming sawo tėwo;

19. Ir kōjnas, kuris išeis iš angōs tawo namū, to frau: t'essie ant jo galwōs, o mudu nei kaltu. O jey ben wieną tawo na: mūse ēsanczujū ranka istiksim, tay jū frau: t'essie ant numa dwejų galwōs.

20. Ir jey tu ben mazauso kō bio musū weikalo pāsafoši, tay mudu walnu busiwa nū prysėgōs taw dūtōs.

21. Ji tare: t'essie taipo, kaip juda sāketa, ir ji išlėido jūdu. Ir jūdu ējo šalin. Ir ji imezge tą raudoną wirwę i lāngą.

22. O jūdu šalin ējusū nušāko ant kalnū, ir pasilėfko czonay tris dienas, ičkė tiems pargryzus, kurie jūdu wijo; nės jie buwo jūdu jėškōje ant wissū kėlū, o taczans ne surādę.

23. Taip sugryžo tūdu wyru, ir nuėjusū nū kalno pėrslyre, ir parėję pas Jozuwą sunu Nuno, pāsafojo jam wissab, kaip buwo rādę;

24. Ir täre Jozuwui Pons Diews mums wissą tą žėmę pā: dawę i musū rankas, o priegtam ir wissī susėdai tōs žėmės pabūgo dėl musū.

3. Pėrskyrimas.

Izraelitėnai saujomė ksjomis pėreit per Jordaną.

Ir Jozuwa anksti pasikėle, ir jie išstrāufę iš Sittim nušāko ičkė Jordano, jis ir wissī waikai Izrael; ir pasilėfko czonay na: wini, pakol jie pėrėjo. 2. O

2. O po trijų dienų wyresnieji
ėjo per Abazą,

3. Ir prisąke žmoniemis, tary-
dami: Kad jūs matysite skrynę de-
rėjimo Wiešpatiės, sawo Diewo,
ir flebónus iš Lewitų tą nėsant,
tay išsitraukities iš sawo wietos,
ir sekite ję;

4. Alie kad tarp jusų ir tarp
jūs tautos butu ant dvejų tūk-
stancų mąstų. Jūs ne turrite prie-
jūs artintis, kad žinotumbit ka-
tru keli žums reik eiti; nės tū keli
dar niekadōs ne kelawot.

5. Ir Jozuwa tare žmonėms:
šventikities, nės rytoj' Pons
Diews tarp jusų dywus darys.

6. Ir flebónams täre jissai: neš-
kite skrynę derėjimo, ir eikite pir-
ma žmonų. Tay nėsie jie skrynę
derėjimo, irėjo pirma žmonų.

7. Ir Pons Diews tare Jozu-
wui: šen dien aš pradėsiu tawę
iškelt po akimis wisso Izraelo,
idant jie žinotu, kad aš, kaip su
Moizešum' esini buwęs, taipo ir
su tawim busu.

8. Ir tu prisąkyf flebonams,
skrynę derėjimo nėsantiems, tar-
dams: Kad kraštą prieję išengsite i
wandent Jordano, tai apsisitokite.

9. Ir Jozuwa täre waišams
Izrael: artyn eję klausikite žodžių
Wiešpatiės, sawo Diewo.

10. Ir tare: ant to numanykite
gywaji Diewą tarp jusų esanti, ir
ji išwarysenti pirm jusų Kanani-
tus, Etitus, Ewitus, Peresitus,
Gergositus, Amoritus bey Jer-
busitus;

11. Sztay, skryne derėjimo, po-
nawojanczojo ant wisso swieto,
pirma jusų teis i Jordaną.

12. Taigi išskirkite dwylifą wyrų
iš gimminų Izraelo, iš kōžnōs
gimminės wieną.

13. O kad padai flebónų, fur-
rie skrynę Wiešpatiės, ant wisso

swieto ponawojanczo nėsie i Jor-
dano wandent nusilėis, tay wandū
iš aukšto žemyn tekas Jordane,
atsiskirs, kad ant wienos krowos
stowėtu.

14. * Taigi žmones išsitraukė iš
sawo šėtrū, kad per Jordaną pėr-
sigautu, ir flebonai skrynę derėji-
mo pirma žmonų nėsie.

* Darb. 7, 45.

15. Ir Jordaną priejo, ir sawo
kojas pas kraštą i wandent ikiso
(o Jordanas buwo skliddins ant
wissų sawo kraštū per wissą dągo
czėsą).

16. Tay wandū, iš aukšto že-
myn tekas aukštyn linkay ant
wienos krowos stowėjo, labay
toly nū miesto Adama, šale Šar-
tan esanczo; o wandū ant jurū
linkay žemyn bėgas ikki i druskos
jures, mažyn ejo o nusėko. Taipo
žmones pėrejo ties Jerikōs.

17. Ir flebónai, furrie skrynę
derėjimo Pono Diewo nėsie, stō-
wėjo taipo ant sausuino, widduje
Jordano; ir wissi Izraelitėnai sau-
soms kōjomis pėrejo, ikkikol wissi
žmones, kōžnas wiens, pėrsigawo
per Jordaną.

4. Pėrsšyrimas.

Paminlas dymno pėrėjimo per Jor-
daną.

Ir Pons Diews tare Jozu-
wui:

2. Širkities dwylifą wyrų, iš
kōžnōs gimminės wieną.

3. Ir prisąkykite jiems, tarda-
mi: iškėkite iš Jordano dwylifą
akmenų nū tōs wietos, fur kōjos
flebonų taipo stōw, ir neškite jūs
su sawim i antrą šalį, kad tus pa-
liktumbit gaspadoj', fur jūs šę-
nakti pėrnakwosite.

4. Tay Jozuwa suwadinnu dwy-
lifa wyrų, furrie išskirti buwo iš
waišū Izrael, iš kōžnōs gimmi-
nės wieną,

5. Ir

5. Ir täre jiems: eikite jās pirma, pirm šrynės Wiešpaties, sa: wo Diemo, i widdu Jordano; ir Eojnas te kelie po akmeni ant sa: wo peczū, pagal šaitly gimminū waikū Izrael;

6. Kad jie paminklui butu tarp jų. O kad Eittą Eartą jų waikū Eai Elaus sawo tėvus, tardami: Kam tie akmenys czonay?

7. Kad jās tadda jiems safy: tumbit, wandeni Jordano atsisy: rust, šrynei derėjimo Pono Diemo pereinant per Jordaną, kad jie akmenis waikams Izrael amžinu paminklui butu.

8. Tay dare waikai Izrael, kaip Jozuwa jiems buvo liepes, ir iš: neše dwylka akmenū iš widdaus Jordano, kaip Pons Diems Jozuwui buvo safes, pagal šaitly gimminū waikū Izrael, ir pėrneš: dami tus su sawim i gaspādą, pa: likko tus czonay.

9. Ir Jozuwa sušrowe dwylka akmenis widduje Jordano, kur Eojos Elebonū, šryne derėjimo nės: šanczujū, buvo stowėjusos, tie dar te b'era czonay ieki šei dienai.

10. Nės Elebonai, kurrie šryne neše, stowėjo widduje Jordano, iekikol tai wislab atlikta buvo, Eą Pons Diems Jozuwui liepes, žmo: nės safyti, kaip ir Moizesus Jozuwui buvo prisafes. Ir žmones pasistubbidami pėrėjo.

11. O kaip wissi žmones buvo pėrėję, tay ir šryne Pono Diemo pėrėjo, ir Elebonai pirma žmonū.

12. Ir Rubenitai bey Gaditai, ir pusse gimmine Manasso, su gin: Flaisėjo pirma waikū Izrael, kaip Moizesus jiems buvo kalbėjės.

13. Ant Eėturis desimt tákstan: czū, su ginflais isredyti waikui, Ejo pirm Pono Diemo i must ant laukū Jerikōs.

14. Tą Dieną Pons Diems Jozuwa garbingą däre po akiū wissū Izraelitēnū; ir bijojos jo, kaip Moizesaus buvo bijoję, per wissą jo amžią.

15. Ir Pons Diems täre Jozuwui:

16. Prisafyk Elebonams, šryne luddijimo nėsantiems, kad iš Jor: dano aukštyn liptu.

17. Taip prisafe Jozua Elebo: nams, tardams: lipkite aukštyn iš Jordano.

18. Ir kaip Elebonai, kurrie šryne derėjimo Pono Diemo nėsę, iš Jordano išlippo, ir sawo Eojū padais ant sausumōs uženge, tay Jordano wandū wēl nuslėdo i sawo wietą, ir tēėjo, kaip pirma, pagal wissus sawo Erantus.

19. Bet buvo desimta diena pirmojo mėnesio, kaip žmones iš Jordano aukštyn lippo, ir atsi: gulle su abazu Gilgale, i rytus miesto Jerikōs.

20. Ir dwylka akmenis, Eurus iš Jordano buvo ēng, sušrowe Jozua Gilgale,

21. Ir täre waikams Izrael: Kad jų waikai Eittą Eartą sa: wo tėvus Elaus, tardami: Kam cze tie akmenys?

22. Tay jiems tai ant žinnōs turrit dūt, ir safyti: Izraelitēnai sausoms Eojomis pėrėjo per Jor: daną,

23. Kaip Wiešpats, jų Diems, wāndeni Jordano stābde pirma jų, iekikol pėrsigāwot; kaip Wiešpats, jų Diems, tai däre ir šwendrū: jurosa, Euras jissai išdžowino, ieki nume pėrėjus;

24. Kad wissi žmones ant žēmės * ranką Pono Diemo išpažintu, kaip sylinga ji yra; kad jās Wieš: paties, sawo Diemo bijotumbities wissadōs.

* Jz. 59, 1.
5. Pėr:

5. Pėrskyrimas.

Apipjausijimas atliktas. melnės, amine is pažatėtoj' jėu.ėj' málaitas.

Skaip wissi karálei Ameritū. anapus Jordano i wařarna gywėnq, ir wissi karálei Kana: ritū prie jurū girdėjo, kaip Pons Diews wāndeni Jordano buwo iřdžowings pirm waikū Izraėl, itkitol jie pėrėjo, tay nusimyne jū řirdis, ir ne buwo jūse ney jofio drąsummo dėl waikū Izraėl.

2. Tū cžėj' sake Pons Diews Jozuwui: pasidaryk saw ařtrus peilus is akmens, ir wėl appjau: slyk waikus Izraėl antrq kartq.

3. Tay Jozuwa saw pasidare ařtrus peilus is akmens, ir appjau: ste waikus Izraėl ant kalnėlo Aralot.

4. Ir tai pra prieistis, dėl Fur: rės Jozua appjau: ste wissus žmones, is Egipto isřitraufiusus, wyr: riřkus; nės wissi fareiwjei p: ř: cžioje buwo numirę pakelej', jiems is Egipto isřelaujant.

5. Nės wissi žmones, Furtie is: řio, buwo appjau: stiti, 'bet wissi žmones, Furtie puřczoje buwo gimnė, jiems beřelaujant, kaip is Egipto isřitrauke, nē buwo appjau: stiti.

6. Nės waikai Izraėl řelāwo řeturis dēřint mėtū p: ř: cžioje, itkitol wissas pulkas fareiwjū, is Egipto isřitraufiusujū, numirę, todėl, řad balso Pono Diewo ne buwo řlausę, kaip ir Pons Diews jiems buwo priřkęs, řad jie ne gāus tq žėng matyti, Furtę Pons Diews jū tėwams priřkėdams bu: wo řadėjęs muims dūri, žėng, fur: roj' piens bey medus řlysta.

7. Tū waikns, i jū wieta nžau: gusis, apipjau: ste Jozua; nės jie dar turrėjo prieūdę, ir pakelej' ne buwo appjau: stiti.

8. Ir kaip wissi žmones appjau: stiti buwo, pauslėko jie sawo wies: toj' abazę, pakol jie iřgijo.

9. Ir Pons Diews tare Jozu: wui: řen dien ař giedq Egipto nukreipjan nū jūšū. Ir ta wieta Gilgal praminta buwo itki řei: dienai.

10. Ir waikams Izraėl taipo Gilgale abazę be esant, walge jie welikos: awinėlė, řeturolėta dies: nq to mėnėlio, apie wařarq, ant laukū Jerikos.

11. Ir walge jawū tės žėmės, antrq diena: welykū, butėit nes: rauginta dūnq ir řwillius, tq paczę dieng.

12. Ir Manna palowe řristi an: trq dieng, kaip jie jawū tos žėmės walge, řad waikai Izraėl tq Man: na daugiaus ne turrėjo, bet walge jawū žėmės Kanaan, to paties mėro.

13. Ir nusidawę, Jozuwui prie Jerikės esant, řad jis sawo ākis pakėdams, mare wyrq ties sawim stowinti, nūgq řardq sawo ran: koj' turrinti. Ir Jozuwa jį prie: řęs, tare jam: ar tu is muřū žmos nū, arba is muřū neprietelū?

14. Jis atsake: nē! bet ař esmi funigaikřtis ant waikō Pono Diewo, ir dabar atėjau. Tay Jozuwa pūle ant sawo wėido itki žėmės, ir mēdėsi, tarydams: řq řakai tu Wieřpatie sawam tarnui?

15. Ir tas funigaikřtis ant waikō Pono Diewo tare Jozu: wui: isřauk řurpes nū sawo řojū; nės wieta, ant Furrės tu stowi, pra řwenta. Ir Jozua isřiawe.

6. Pėrskyrimas.

Geiřa iřauta, iřpuāta.

Serika buwo uřařinta, ir řaugojama dėl waikū Izraėl, řad ney wiens ney iřėiti, ney řėiti ne galėjo.

2. Alle

2. Alle Pons Diewa tare Jozu wui: štay, aš Jėrifą draug su jės. Faralumi bey zalnėreis padaw jau i tawo ranfas.

3. Wissi zalnerei te eit aplink miestą wieną kartą, ir taipo te daro šešes dienas.

4. O sėfmą dieną Elebonai t'im mie septynes trąbas šwento mės to pirma šrynės, ir tą paczė sėf ma diena eifite septynis kartus aplink miestą, ir Elebonai te trąbij ant trąbų.

5. Ir kad šwento mės to trąba trąbys ir trimittės, ir jės garš trąbų girdėsite: tay wissas wais šas didži balsu tur pradėti šu kaut; tay miesto murai sugrūs, ir žmones tur išweršt, kognas to l dzaus ties sawim.

6. Tay Jozuwa, sunus 2Tuno, šwadiño Elebonus, ir tare jiems: neškite šrynę derėjimo, ir septyni Elebonai septynes šwento mės to trąbas te nešie pirm šrynės Pono Diowo.

7. O žmonėms jis sake: nuėjė apwāššezokite miestą, ir kurs su ginfkais išrėdytas, tas te eit pirm šrynės Pono Diowo.

8. Kaip Jozuwa žmonems tai buwo sakęs, tay tie septyni Elebonai nešė septynes šwento mės to trąbas, pirm šrynės Pono Diowo, ir waifšezodami trąbijo ant trąbų; ir šryne derėjimo Pono Diowo sėke jės.

9. Ir kurs ginfkais buwo išs rėdęs, pirma ėjo pirm Elebonų, ant trąbų trąbijanczųjų; ir pulkas sėke šrynę, ir trąbijo ant trąbų.

10. O Jozuwa liepe žmonems, ir tare: idant ne pradėkite šu kaut, neigi pašėkite sawo balsą, ir ney žedi ne išlėist iš sawo burnos, ikti tai dienai, kurę aš jums sa kysiu: pradėkite šu kauti, tay ir šu kaudite.

11. Taip šryne Pono Diowo ėjo aplink miestą wieną kartą, ir parėjo i abazą, ir pašlėko czejau.

12. Uės Jozuwa anksti pašėlė dawo; ir Elebonai nešė šrynę Pono Diowo.

13. Taip septyni Elebonai nešė septynes šwento mės to trąbas, pirm šrynės Pono Diowo, ir eidami trąbijo ant trąbų, ir kurs su ginfkais buwo išs rėdęs, ėjo pirm jų, ir pulkas sėke šrynę Pono Diowo, ir trąbijo ant trąbų.

14. Antrą dieną wėl ėjo wieną kartą aplink miestą, ir wėl parėjo i abazą. Taip jie daro šešes dienas.

15. Alle sėfmą dieną, aušrai pašrėdžus, jie anksti pašėle, ir ėjo septynia kartus pagal tą budą aplink miestą; kad tą wieną sėfmą dieną septynis kartus aplink mies tą ėjo.

16. O sėfmą kartą, Elebonams ant trąbų trąbijant, tare Jozuwa žmonėms: pradėkite šu kaut; nės Pons Diowas dawę jums tą miestą.

17. Alle tassai miesto, ir wissab, kas tame yra, Ponui Diowui ant garbės tur būti išpūstitas. Tik: tay ana šėfše Kakaaba tur gywa išlikt, ir wissi, kurie jės namūse yra; nės ji paslu du pašėpe, kurs rūdu mes išsuntēm. Ebr. 11, 31.

18. Alle šaugokities to, kas Dies wui žadėta, idant ne prasipuldis tumbit, indami šą to, kas Dies wui žadėta, kad abazą Izrael ne prapulditumbit, neygi i bėdą ne uestumbit.

19. O wissus šidabras bey auš sas, draug su warinnais ir geles zinneis rykais, Ponui Diowui tur buti pašwentinti, kad i šarba Pono Diowo butu idėti.

20. Tay žmones pradėjo šu kauti, ir trąbijo ant trąbų; nės žmonės

žmones, girdėdami garšą trúbū, pradėjo didžiu balsu šukauti; ir *murai sugruvo, ir žmones įgąwo miestą, Fojnas tojau ties šarwim. Taipō jie laimėjo tą miestą.

* Ebr. 11, 30.

21. Ir nuėjauwino wissab, kas tame mieste buwo, astruūm kardo, taip wyrus, kaip mōteres, taip jāunus, kaip ir senus, jāuczus, awis ir āsilus.

22. O Jozuwa tare tiem dwiem wyram, kurrūdu tą žėnę buwo išspėgawusu: nueikita i buttą anōs kėkšės, ir išwestita tą moteriskę iš cze, su wissu labu, kę ji tur, kaip jei pasibązijota.

23. Tay iėjo tūdu jauniskaiczu, spėgu du, ir išwede Rāfaba su jōs tėwu bey motina, ir su broleis, bey su wissu labu, kę ji tur rėjo, ir su wissa jōs gimnīne, ir palikto ję laukę, kalc ābazo Izraēlo.

24. Alle miestą jie sudėgino ugimimi, ir wissab, kas jeme buwo. Tiktay sidābrę bey āufšę, ir warinnus bey geležinnus rytus jie dėjo i skarbą, i namus Pono Diewo.

25. Ber kėkšę * Rāfaba, drang su jōs tėwo gimnīne, ir wissus, kurrie jōs buwo, Jozuwa gawus palikto. Ir ji gywėna Izraēlij i kki bei dienai; todėl, kad ji pasludu paslėpusi, kurrūdu Jozuwa buwo išsuntęs i Jeriką spėgawōti.

* Wald. 1, 25.

26. Tūczēs Jozuwa prisėkdams täre: prafėikts t' essie tas wyrso ašiu Pono Diewo, kure tą miestą Jeriko budawotu ir wėl pakurtu. Kad jis * jo grūitą dės, tai te kastoja jam jo pirngimnūsi sunu; ir kad wartus atties, tai te kastoja jam jaunāusij jo sunū.

* 1 Kar. 16, 34.

27. Taipō Pons Diews padėjo Jozuwui, kad apie jį sākoma buwo wissosa žėmėja.

7. Pėrskyrimas.

Alfons dēl wagnės korawojams.

Bet waikai Izrael nusijenge ant to, kas Diewui žadėta buwo; nēs Alfons, sunus Karmi, sunaus Sabdi, sunaus Sėra, iš gimminės Juda ėmie kę to, kas Diewui žadėta buwo. Tay naršas Pono Diewo papyko ant waikū Izraēl.

2. O kaip Jozuwa wyrus išsunte, iš Jerikōs i Ai, pas Bet: Awėnū ėsanti, ties rytus pries Berelę, tay safe jiems: eitite aukštyn, ir išspėgokite tą žėnę. Ir jiems aukštyn ėjus, ir miestą Ai išspėgawus,

3. Wėl paravyžo pas Jozuwa, tarydami jamui: te ne nusitrāuf wissi žmones, bet tik apie du arbatris tūkstanczū wyrū, kad jie nusitrāuftu, ir mustu Alytus, kad ne wissi žmones czonay procawōtus, nēs jū mąjas pulkėlis esti.

4. Taipō nusitrāufė žmonū apie tris tūkstantis wyrū, ir jie bėgo dēl wyrū iš Ai.

5. Ir tie iš Ai užmuše jū apie trisdėsimts ir šėšis wyrus, ir wāre jūs už wartū i kki Sābarim, ir muše jūs ant kėlo žemyn linkay. Tay žmonū širdis nusimyne, ir nēy wandū pastoj.

6. Alle Jozuwa iplėše sawo rūbus, ir parpūle ant sawo wėido ant žėmės, prie skrynės Pono Diewo, i kki wākarui, drang su wyrāuseis iš Izrael; ir dulkės ušis barste ant sawo galwū.

7. Ir Jozuwa täre: aš Wiesi patie, Pone Diewe, kam tu šus žmones wedei per šį Jordāną, kad mus padūtumbi i ranšas Amoritū, mus nuėjawintu? aš jey būtumim anapus Jordano paslikę, kaip pradėjom.

8. At

8. *Uf* mans *Wiešpatie!* *Eg* *aš* *safysu*, kadangi *Izrael* *sawo* *ne-*
prietelams *pašala* *freipja?*

9. Kad tai išgirs *Kananitai*, ir
wisi *susėdai* *tos* *žemės*, *tay* *jie*
mus *apniš*, o ir *musu* *warda* *iš*
gašis *nū* *žemės*. Kagi tu tad da
darysi dėl didžiojo *sawo* *wardo?*

10. *Tay* *tare* *Pons* *Diews* *Jozu-*
zuwui: *kėlis*, kam tu guli *taipo*
ant *sawo* *wėido?*

11. *Izraelitėnai* *susigriešijo*, ir
mano *prisakimą* *pėrjenge*, *kuri*
aš *jiems* *prisakiau*; *priegtam* *jie*
ir *to*, *kas* *man* *žadėta* *buwo*, *ėme*,
ir *apsiwoge*, o *tacaus* *ušigyne*, ir
tarp *sawo* *rytū* *padėjo*.

12. *Waišai* *Izrael* *ne* *gal* *stov-*
wėti *po* *akimis* *sawo* *neprietelū*,
bet *tur* *sawo* *neprietelams* *pašala*
freipti; *nės* *jie* *yra* *prakeikime*. *Uš*
tolaus *jums* *ne* *padėsu*, *jey* *jūs* *nū*
to *kėikimmo* *ne* *atsiwálnysite*.

13. *Pasikėles* *šventis* *žmones* *ir*
tark: *šventities* *ant* *rytojaus*.
Mės *taipo* *sako* *Wiešpats*, *Die-*
was *Izraelo:* *yra* *prakeikims* *tarp*
tawęs, *Izrael*, *todėl* *tu* *ne* *gali*
stowėti *po* *akiū* *sawo* *neprietelū*,
itkikol *iš* *to* *kėikimo* *išswálnysite*.

14. *Ir* *turrit* *anksti* *prisikartint*,
gimmine *po* *gimminės*, ir *katrą*
gimminę *Pons* *Diews* *trėpis*, *ta*
tur *prisikartint*; *gentyste* *po* *genty-*
stės, ir *katrą* *gentyste* *Pons* *Diews*
trėpis, *ta* *tur* *prisikartint*; *akis* *po*
úšio, ir *kurti* *úš* *Pons* *Diews*
trėpis, *tas* *tur* *prisikartint*, *úš-*
ninkš *po* *úšininko*.

15. *Ir* *kursai* *vandamas* *bus*
kėikime, *tą* *ugnimi* *turrit* *sudėgint*,
su *wissu* *labu*, *Eg* *jissai* *tur*; *todėl*,
kadangi *prisakimą* *Pono* *Diewo*
paniekimmo, ir *durnyste* *Izraelije*
padare.

16. *Tay* *Jozuwa* *rytmetij'* *ank-*
sti *kėle*, ir *privede* *Izraeli*, *gim-*

minę *po* *gimminės*; *tay* *buwo* *tro-*
pita *gimmine* *Juda*.

17. *Ir* *kai* *gentystes* *Judo* *pru-*
wede, *buwo* *trėpita* *gentyste* *Ser-*
raitū. O *kai* *gentystę* *Serairū*
privede, *úšininką* *po* *úšininko*,
tay *Sabdi* *buwo* *trėpitas*.

* 4 M. 26, 20.

18. *Ir* *kai* *jissai* *sawo* *waišus*
privede, *úšininką* *po* *úšininko*,
tay *buwo* *trėpitas* *Ušons*, *sunus*
Karmi, *sunaus* *Sabdi*, *sunaus*
Sera, *iš* *gimminės* *Judo*.

19. *Ir* *Jozuwa* *tare* *Ušonui:*
* *sunau!* *dūk* *Wiešpaczui*, *Diewui*
Izraelo, *garbę*, ir *dūk* *jam* *laupę*,
ir *sakyk* *man*, *Eg* *tu* *darei?* ir *nieką*
man *ne* *užlėpė*. * Jon. 9, 24.

20. *Tay* *Ušons* *atsakydams* *Jozu-*
zuwui, *tare:* *tikray*, *aš* *susigriešis*
jau *Wiešpaczui*, *Diewui* *Izraelo*
taipo ir *taipo* *aš* *dariau*.

21. *Uš* *maczau* *tarp* *išplėstųjų*
daiktū *brangę* *Babyloniską* *kreis-*
te, ir *du* *šimtu* *syklū* *sidabro*, ir
aukso *liežuvi*, *penkis* *dėšimts* *sy-*
klū *swėrenti*; *to* *aš* *ušigėdžiau*, ir
ėmžiau *tai*. O *stay* *pašta* *yra*
žėmeje *mano* *šėtroj*, ir *sidabras*
apaczoj.

22. *Tay* *Jozuwa* *nusunte* *passus*,
tie *nubėgo* *i* *šėtrą*; o *stay*, *pa-*
šta *buwo* *jo* *šėtroj*, ir *sidabras*
apaczoj.

23. *Ir* *jie* *išėmę* *tai* *iš* *šėtrės*
parneše *pas* *Jozuwa*, ir *pas* *wis-*
sus *waišus* *Izrael*, ir *papyle* *po*
akiū *Pono* *Diewo*.

24. *Tay* *Jozuwa*, ir *wissi* *Iz-*
raelitėnai *su* *jūmi* *eme* *Ušona*, *su-*
nu *Sera*, *draug* *su* *sidabru*, *kreis-*
te *kę* *aukso* *liežuviu*, *jo* *sunus*
ir *duktėres*, *jo* *jauzus* ir *asilus*,
ir *awis*, *jo* *šėtrą*, ir *wislab*, *Eg*
turrėjo, ir *nugabėno* *tus* *i* *pašal-*
nę *Ušor*.

25. *Ir*

25. Ir Jozuwa täre: Kadangi tu mus apsmūtnijei, tay Pons Dievs ir taw smutką te dāro šę diena. Ir wissi Izraelitėnai āfmenimis jį nuzudde, ir ugnimi jūs sudėgino.

26. Ir kaip jūs āfmenimis buwo nuzudde, sufrowe jie ant jų didde āfmenū krūwā; ta pasiliekt' iškė šei dienai. Taip Pons Dievo lowesi nū narso sawo didžo pāpy: fio. Todėl ta wieta wadinnama pašalne Alkor, iškė šei dienai.

8. Pėrsšyrimas.

Miestas Ai apgultas ir igautas.

S Ir Pons Dievs tare Jozuwui: Nesibijokis ir nedrebėk; imk su sawim wissus zalnėrus, ir pasi: fėles nusitrauk i Ai; štay, aš far: ralu iš Ai su jo žmonėmis jo mie: ste, bey žėmėj' padawjau i tawo rankas.

2. Ir su Ai bey jōs farālumi turri daryti, kaip tu su Jerika bey jōs farālumi ešė dāres; tiktay jų turtą bey galwijus tarp sawes gālite dalytis. Alle paslėpt' koki pulką zalnėrū už miesto.

3. Tay Jozuwa pasifėle ir wissi zalnerei, usitraukti i Ai. Ir Jozuwa isrinko trisdesimt tūkstan: czū tikrū zalnėrū ir išsunte tus naktij;

4. Ir prisake jiems, tardams: dabokities, jūs turrite paslėptasis pulks buti už miesto, alle ne per dang atsitolinkities nū miesto, ir būkite wissi gatawi.

5. O aš bey wissi žmones, su mannim esantieji, artsimies mie: stui. Ir kad jie mums priekais iš: šitrauks, kaip aną kartą, tay mes bėgsim dėl jų.

6. Kad jie mus sektu laukan, iškėpōl mes jūs iš miesto laukan āwillošim; nės jie dumōs, buf: mes jų dėl bėgam, kaip aną kartą, ir kad mes dėl jų bėgam.

7. Tay jūs turrite pasifėlt iš wietōs, kur pasilėpėt, ir miestą atimti; nės Wiešpats, jūsų Die: was, dūs jį i jūsų rankas.

8. O kad miestą būsit atėmę, tay jį uždegkite ugnimi, ir darykite pagal žodi Pono Diewo. Štay, aš jums tai liepiau.

9. Taip, Jozuwa jūs nusunte; ir jie nueidami pasilėpe, ir apšū stojo tarp Bėtel ir Ai, i wākarus pas Ai; o Jozuwa pasilikto tą nakti tarp žmonū.

10. Ir * rytą mėtą anksti pasi: fėles dawādą dare tarp žmonū, ir usitrauke su wyrāuseis Izraelo pirma žmonū prieš Ai.

*P. 6, 12, 15. P. 7, 16.

11. Ir wissi zalnerei pas jį esan: tieji usitrauke, ir priėję nukāfo ties miesto, ir apšūtojo su ābaju ties šaurę prieš Ai, kad tiktay lėnke buwo tarp jų ir tarp Ai.

12. O jis buwo apie penkis tūf: stanzū wyrū drauge ėmęs, ir tus buwo paslėpęs, tarp Bėtel bey Ai, prieš wākarus miesto.

13. Ir jie dawadney sustāte žmones wissō ābajo, i šaurę miesto esanczo, kad jų pasfutinnis gāls nukāfo i wākarus to miesto. Tai: po Jozuwa nuėjo tą nakti i widdu lėnkės.

14. O farālus iš Ai tai maty: dams, pasistubbino, ir anksti pa: sifėle, ir wyrāi iš miesto išėio Izraelui priekais i mūši, su wiss: sais sawo žmonėmis i lėmtą wietą ne toly nū laukū; nės jis ne žin: nojo paslėptū zalnėrū prieš jį esan: czū už miesto.

15. Bet Jozuwa ir wissi Izraelitėnai dėjos, buf jie jų buwo pa: mušami, ir bėgo ant fėlo pūpczon linķay.

16. Tay wissi žmones mieste šaus: fe, kad jūs reiktū wyti.

17. O

17. O jie wyjo ir Jozuwa, ir atsitolino šalim nū miesto, kad ney wiens wyras ne pasilikko ney Aiūse ney Betelij', kurs ne butu išsitrāmęs, Izraelitėnus wyti, ir miestą palikko atwirrą Izraelitėnus be wėjant.

18. Tay tare Pono Diews Jozuwui: išties ragotinę sawo ranfoj' ties Ai; nės aš dūsu jūs i sawo ranfas. Ir kaip Jozuwa ragotinę sawo ranfoj' ties miesto ištiese,

19. Tay pasikėle paslėptasis pulkas skubrey iš sawo wietos, ir bėgo, jam sawo ranfą pakėlus, ir išgąso i miestą, ir laimėjo ję, ir pasiškubidami uždėge ji ugnimi.

20. Ir wyrai iš Ai atsigręžę, ir apsišwelgę, išwydo dumus iš miesto pasikėlanczus dangun, ir ne turrėjo ruimo bėgti, ney šen, ney ten. Ir žmones pasėzonlinkay bėgantieji atsigręžę jūs wyti.

21. Nės Jozuwui ir wissiems Izraelitėnams mātant, paslėptaji pulką miestą laimėjusi, kadangi dumai iš miesto pasikėle, tay jie wėl sugryžę išmuše wyrus iš Ai.

22. O tie, kurie mieste buwo, taipojau išėjo jiems priešais, kad jie abišalley ney suspānsti buwo nū Izraelitėnū, ir išmuše jūs, iškikol ney wiens jų ne likko, ney išbėgti galėjo.

23. Ir karālu iš Ai gywā sugawę parwede pas Jozuwa.

24. Ir kaip Izraelitėnai wissus mieszonis Aiūse buwo nužawinnę, ant laufo, ir pūščzoje, kurie jūs buwo wyję, ir wissi astrumū karado prapūle, iškikol wissi prajuwo: tay wissi Izraelitėnai gręžėsi prieš Ai, ir uzmusę jūs astrumū kardo.

25. O wissū, tą dieną nužawintujū, kaip wyrū, taip moterū, tū buwo dwylika tūkstancū, wissi žmones iš Ai.

26. O Jozuwa ne attrāukę wėl sawo ranfą, su kurre ragotinę ištiese, iškikol nužawinti buwo wissi mieszonis Aiūse.

27. Tiktay galwijus, bey turtą miesto Izraelitėnai išdallijo tarp sawęs; pagal zodi Pono Diewo, Jozuwui salytą.

28. Ir Jozuwa butinay sudėgino miestą Ai, ir frūwā iš to supyle cze anžinay buti, kurri dar ikti šei dienai cze gul.

29. Ir karālu iš Ai dawe par karti prie mēdzio, ikti wakarui. Alle šaulei nuslėidus, liepe jissai, jo lawonā nū mēdzio nuimti, ir pamette ji po miesto wārtū, ir didde akmenū frūwā užfrowe ant jo, kurri ikti šei dienai tēn yra.

30. Tay Jozuwa Wiešpaczni, Diewui Izraelo, altoru pabudas wojo ant kalno Ebal,

31. (Kaip Moizėjus, tarnas Pono Diewo, buwo liepes wais kams Izrael, kaip parapyta yra knygos zokano Moizepau, altoru iš czėlū akmenū, ney jokia gėlezimi ne kalcintū) ir apierawojo ant to Ponui Diewui dėginnimo: apierą ir dekaronės: apierą.

* 2 M. 20, 25.

32. Ir surašę czonay ant akmenū antrą zokaną, kurri Moizėjus wais kams Izrael buwo surašęs.

33. Ir wissi Izraelitėnai, su sawo wyresneisėis bey urėdinim kais ir sudžais, stowėjo abhipusse krynės, ties Elebonū iš Lewitū, krynę derėjimo Pono Diewo nės šanczujū, taip swetimi, kaip ir namisėi; wiena pusse šalle kalno Grisin, ir antra pusse šalle kalno Ebal; * kaip Moizėjus, tarnas Pono Diewo, pirma buwo liepes, žegnotu žmones Izrael.

* 5 M. 11, 29. 27, 12,

34. Pastuy

34. Pastuy jis dawe iššaukti wissus žodžius žofano, apie jėg, nonę ir praėjimą, kaip parašyta yra žofano knygoje.

35. Ir ne buwo neį joks žodis, Moizėšaus lieptas, kurį Jozua ne butu dāwęs iššaukti wissam surinkimui Izraelio, ir moterims bey waišams, ir swėtimiams tarp jų esantiems be girdint.

9. Pėrstyrimas.

Gibeonitai su intrasęju derėjimą dāro.

Tai išgirdę wissai Farālei anapus Jordāno, ant Fālnū, ir pa Fālnėsa, ir prie wissū Fōptū didžujū jurū, ir pas Fālną Libanon gywėną, būtent: Etitai, Amoritai, Kananitai, Peresitai, Ewitai bey Jebusitai,

2. Wienširdžey wissai susirinko, kad Farāutu prieš Jozuą, ir prieš Izraelitėnus.

3. Alle miešczonis iš Gibeon ištyrę, ką Jozuwa su Jerika bey Ai buwo dāres, Eytrey jie išmis lijo klāstą.

4. Ir nuėję nusunte pašus, ir ėme sėnus žakus ant sawo āsilū.

5. Ir sėnus suplyšusius bey lōpitus wyn: rykus, ir sėnas lōpitas kurpes ant sawo Fojū, ir sėnais rābais apsirėde, ir wissa dūną, Eurre drauge ėme, buwo kėta ir supellėjusi.

6. Ir nuėjo pas Jozuą i ābažą, i Gilgalus, tarydami jamui ir wissiemis Izraelitėnams: mes ateinam iš tolimōs žemės, taigi su mumis susiderėkit.

7. Tay wissai Izraelitėnai atšakę Ewitui: rassi norētumbai tarp mūsų gywėnti; kaipgi galētumbim su tavim susiderėti?

8. Bet jie atšakę Jozuwui: mes ėme tawo tarnai. Jozua tare jiems: Pas jūs ėste. ir iš kur jūs pareinat?

9. Jie atšakę: tawo tarnai iš labay tolimōs žemės atėjo, dėl wardo Wiešpatiės, tawo Diwo; nės mes girdėjom jo garą, ir wissai, ką jissai Egypte dāres;

10. Ir wissai, ką jis aniem dwiem Farālam Amoritū anapus Jordano dāres, * Sionui, Faralui Esbone, ir Ogui, Faralui Basane, Astarote gywėnanciam.

* 4 Moiz. 21, 21.

11. Todėl sake musū wyresnieji, ir wissai susėdai musū žemės: imkite walgti su sawim ant kėlōnės, ir jiems priešais ėję tarkite jiems: mes ėsme jusū tarnai. Taigi wissai derėkit su mumis.

12. Ši musū dūna, Eurre su sawim iš namū drauge ėmėm, mums walgti, dar buwo swėži, mums iškelaujant pas jus: o das bar, štay. Kėta ir supellėjusi.

13. Ir šie wyn: rykai dar nauji buwo, kaip tus pripylem, o štay, jau suplyšę; ir musū rubai bey kurpes pašeno ant šos labay tolimōs kėlōnės.

14. Tay wyresnieji priėme jų walgti, ir ne pasiškāuse Pono Diwo.

15. Ir Jozuwa sutikė, ir susiderėjo su jais, jųs gywus palikti, Ir wyrāusieji surinkimo prisėkė jiems.

16. Alle po trijų dienū, kaip jie su jais buwo susiderėję, jie ištyrę, anus arti prie jų esancius, ir tarp jų gywesencius.

17. Tėis kaip waiškai Izrael tolaus kėlāwo, nuškė, jie trėczą dieną pas jų miestus, tie buwo wadinami: Gibeon, Rapira, Beerot bey Ririat: Jearim.

18. Ir ne išplūstijo jųs, todėl, kadangi wyrāusieji surinkimo jiems prie Wiešpatiės, Diwo Izraelio buwo prisėkė. Alle kaip wissai surink

surinkimas prieš vyresnius mums;
mūsų,

19. Tare wissi wyransieji wisso surinkimmo: mes jiems prisiekem prie Wiespaties, Diewo Izraelo; todėl mes jus ne galime pazeist.

20. Alie tai norim daryt: palikite jus gyvus, idant ne koksai narfas ant musu uzeitu, del priske: gos jiems prisektos.

21. Ir wyransieji tare jiems: palikite jus gyvus, kad malke Kirstu, ir wandens prinestu wissam surinkimui, kaip wyransieji jiems sake.

22. Tay Jozuwa jus suwadinges, kalbejo su jeis ir tare: kodelmus prigawot, safydami, buk toli nu musu esq, o taciaus tarp musu gywenat?

23. Todėl jus busite prakeikti, ir ne palusite bernai buti, malke Kirsti ir wandens nesti namams mano Diewo.

24. Jie atsake Jozuwui, tarydami: mums, tawo bernams, yra apsaftyta, kad Wiespats, tawo Diewas Moizesui, sawam tarnui, liepes, kad juma wisse zeme dutu, ir pirma jusu wissus susedus tos zemes noretu ispastit. Tay mes sawo gywaszio pasibijodami, tai darem.

25. O dabar, stay, mes esme tawo rankosa; kas taw rodos geray ir wertay daryt su mumis, tai daryk.

26. Ir jis dare su jeis taip, ir iswalnijo jus is ranku waiwu Izrael, kad jie jus ne turrejo zawinti.

27. Taip Jozuwa ta pacze diena jiems ujdejo, kad wissados malke Kirstu bey wandens prinestu surinkimui, ir altorui Pono Diewo, ikki sei dienai, toj' wie toj', kurre jissai pastirtu.

10. Perskyrimas.

Jozuwo dymnas pergalejimas Amoritoni.

S kaip Adonizede, karalus is Jeruzales girdėjo, Jozuwa miesta Ai laimejusi, ir ji ispasti just, ir Mitams bey ju karalui taipo darusi, kaip jis Jerikonis tams ir ju karalui buwo dages, ir Gibeonitus susiderinus su Izraelis tenais, ir jiems pasidawusis:

2. * Labay bijojos: (nes Gibeon buwo diddis miests, kaip karaliskas miestas, ir diddesnis, kaip Ai, ir wissi ju miesczionis kareiwjei.)

* P. 9, 24.

3. Ir jis nusunte pas Dam, karalu is Ebron, ir pas Piteam, karalu is Jarmut, ir pas Japiq, karalu is Lakis, ir pas Debira, karalu is Eglon, ir jiems safydino:

4. Ateikite pas mane, ir gelbeskite man, kad Gibeona ispastitum bimi; nes jie su Jozuwu ir su wais kais Izrael ant pakajaus sutikko.

5. Tay susiejo Erwon, ir uissi trauke * penki karalei Amoritu, karalus is Jeruzalem, karalus is Ebron, karalus is Jarmut, karalus is Lakis, karalus is Eglon, su wissais sawo waiskais, ir apgulle Gibeona, karaudami prieš ja.

* 1M. 14, 9.

6. Alie Gibeonitai nusunte pas Jozuwa i abaja, i Gilgalus, ir jam safydino: ne atrauf dabar sawo ranka nu sawo tarnu, bet stubrey pas mus ateges, padef ir gelbesmus; nes wissi karalei Amoritu, ant kalnu gyweng, susitare prieš mus.

7. Tay Jozuwa nukelawo is Gilgalu, ir wissi zalnerei bey druti wyrai su jumi.

8. Ir Pons Diews tare Jozuwui: nesibijokis ju, nes as jus dawjam

dawiau taw i tawo ranfas; ne wiens jujū dēl tawęs galės sto wēti.

9. Taip Jozuwa uipūle jūš staigey; nēs per wissą nakti ussi trauke iš Gilgalū.

10. Alie Pons Diews jūš gān dino dēl Izraelitēnū, kad jie diddi māši muše Gibeonij, ir guijo jūš ant Fēlo Bet Oronoj, ir muše jūš iškū Ašēkq bey Makēdā.

11. Ir kaip jie dēl Izraelitēnū bēgo ant Fēlo žemynlinkay i Bet Oron, Pons Diews didjus ledus dāwe pultri iš dangaus ant jų, iškū i Ašēkq, kad jie numirre; ir toli dangiaus jų mirre ledais, ne kaip Izraelitēnai kardū nužawinno.

12. Tay Jozuwa kalbejo su Ponu Diewu, tą dieną kaip Pons Diews Ameritus padawē waišams Izrael, ir tare Izraelitēnams po akiū ēsant: sūle, apsišdē Gibeonij, ir menū, pašalnėj' Ažalon.

13. Tay sūle bey menū apsi stojo, iškūl žmones gāwo pasi tiešit ant sawo neprietelū. Ar tai ne parašyta Enygosa wierauijū? Taip apsi stojo sūle widduje dangaus, ir patrukko nusilēisti maj ne wissą dieną.

14. Ir ne buwo ney wiena die: na lygi šei dienai, ney pirma, ney pašuy, kaip Pons Diews balsui žmogaus pašluso; nes Pons Diews karāwo už Izraelitēnus.

15. Alie Jozuwa wēl nusitraukē i ābažq, i Gilgalus, ir wissi Izraelitēnai su jūmi.

16. O šie penki karālei buwo pabėgē, ir buwo pasišėpē i ūlq pas Makēdā.

17. Tay Jozuwui apsaše: mes surādom tus penkis karālus pasi šėpus ūloj pas Makēdā.

18. Jozuwa tare: tay vri stite didjus āfmenis prie šylės tōs

ūlōs, ir pašellokite cze wytus, furrie jūš šėpētū.

19. Bet jus ne stowēkite pa: taišoj, bet wrtite sawo nepre: telus, ir muškite ū pašuczānūs sus, nevgi dūtite jiems iūgant i sawo miestus; nēs Wiešpata, jus ū Diewas, padāwe jūš i jūš ranfas.

20. Ir kaip Jozuwa bey wais kai Izrael atlikē buwo š labay diddi māši; ir jūš butinay išmušē, tay išgāwo, kas jų liko, i už muritus miestus.

21. Taip wissi žmones wēl pargrėjo i ābažq pas Jozuwa su pašajumi i Makēdā; ir ney wiens ne dryso dēl waišū Izrael ney šnibdēt.

22. O Jozuwa tare: atdary: fite šyle daubos, ir išwestite tus penkis karālus po mano akiū.

23. Jie dāre taip, ir išwede tus penkis karālus pas jį iš ūlōs, karālu iš Jeruzalem, karālu iš Ebron, karālu iš Jar: mut, karālu iš Lasis, karālu iš Eglon.

24. O kaip šie penki karālei pas jį iwesti buwo; suwadins no Jozuwa wissus Izraelitēnus, ir tare žalnērū wyresniems, su sawim šalaujančems: priēje šojomis minkite šie ns karālam ant ju kākū. Ir jie priēje šojomis užmyne tiems karalums ant jų kākū.

25. Ir Jozuwa tare jiems: nes šibijokities, ir ne nusigąškite; bus fite drąsus ir be baimės; nēs taip darys Pons Diews wissiems jūšū neprietelams, prieš furris jūš karāujat.

26. Ir Jozuwa jūš užmušēs pašuy, nužawinno jūš ir pašore jūš i penkis medžus, ir jie kai bējo ant mēdžū iškū wakarui.

27. O

27. O kaip šaule jau buvo nu-
slėidusi, liepe jissai, kad jūs nū-
mėdžiu nuimtu, ir numestu + ūla,
kurioj' jie buvo pasislėpę, ir di-
džius akmenis užritto už angos
tōs ūlōs; tie dar yra žmonay iškū-
pei dienai.

28. Tą paczė dieną laimėjo Jo-
zua ir Makėdā, ir žavinno jųs
astrumu kardo, priegtam ir jų
karālu, ir nužudde jųs, ir wissas
dūšias, tame esanczės, ir ney wien-
gā gywā ne palikō. Ir dare su
karālumi iš Makėdōs, * Kaip jis
su karālumi iš Jerikōs buvo dā-
rēs. * P. 6, 21.

29. Tą Jozuwa ir wissai Izrae-
litėnai su jųmi šalin traukies iš
Makėdōs + Libnā, ir karāwo
prieš jį.

30. Ir Pons Diews tą taipojau
padave + rankas Izraēlo, su jų
karālumi; ir jis žavinno jųs as-
trumnu kardo, ir wissas dūšias
žonay ēsanczės, ir ney wienā ta-
me gywā ne palikō. Ir dare su
jų karālumi, kaip jis su karālumi
iš Jerikōs buvo dā-
rēs.

31. Pastuy Jozuwa ir wissai Iz-
raelitėnai su jųmi šalin traukies
iš Libnā + Lāpis, ir jį apguldami
karāwo prieš jųs.

32. Ir Pons Diews ir Lāpis
dave + rankas Izraēlo, kad jį an-
trą dieną laimėjo, ir žavinno jųs
astrumu kardo, ir wissas dūšias
tame ēsanczės lygey taipo, kaip
Libnai buvo dā-
rēs.

33. Tū czēs Oranis, karālus iš
Geser, ušitrāukē Lāpisus gēlbeti;
alle Jozuwa išmušē jį su wissais
jo žmonėmis, iškūlōl ney wienas
tame ne išlikō.

34. Ir Jozuwa su wissais Iz-
raelitėnais iš Lāpis šalin traukies
+ Eglon; ir jį apgulēs karāwo
prieš jųs.

35. Ir laimėjo jį tą paczė dieną,
ir žavinno jųs astrumu kardo, ir
nužudde wissas dūšias jeme esan-
czės, tą paczė dieną; lygey taipo,
kaip Lāpitams buvo dā-
rēs.

36. Pastuy Jozuwa aukštyn ējo
su wissais Izraelitėnais iš Eglon
+ Ebronā, ir karāwo prieš jį.

37. Ir laimėjo jį, ir mušē jį
astrumu kardo, ir jų karālu, su
wissais jų miestais, ir wissas dū-
šias, tūse ēsanczės; ir ney wienā
ne išlikdino; lygey taipo, kaip
Eglonui buvo dā-
rēs, ir žavinno
jūs, ir wissas dūšias, tame ēsan-
czės.

38. Tą Jozuwa su wissais Iz-
raelitėnais wēl pargryžō + Debirā,
ir karāwo prieš jųs;

39. Ir laimėjo jį, draug su jų
karālumi ir su wissais jų miestais;
ir išmušē jųs astrumu kardo, ir
nužavinno wissas dūšias, tame
ēsanczės, ir ney wienā ne palikō
gywā. Kaip Ebronui buvo dā-
rēs, taipo dare ir Debirui ir jų
karālui; ir kaip Libnui ir jų ka-
rālui buvo dā-
rēs.

40. Taip Jozuwa pėrgalėjo
wissā žėmę ant kalmū ir + pietus,
ir pakālnēsā, ir priē upių, su wiss-
sais jų karālais, ir ney wienā gy-
wā ne palikō; ir žavinno wissab,
kas gywā dūšē turrėjo; kaip
Wiešpats, Diewas Izraēlo, bu-
wo liepēs.

41. Ir mušē jųs, pradėjęs pas
Kades Barnea, iškū Gaza, ir wissā
žėmę Gosen, iškū Gibeon.

42. Ir apgalėjo wissus suos ka-
ralus su jų žėmę wienu kardu; nēs
Wiešpats, Diewas Izrael, karā-
wo už Izraelitėnus.

* P. 3, 22.

43. Ir Jozuwa wēl ušitrāukē
+ Abazā, + Gilgalus, su wissais
Izraelitėnais.

T

11. Pėr-

11. Pėrskyrimas.

Jepūdijėnės šamanis.

Skaip Jabinas, karalus iš Azor, tai gardėlo, nuilunte jėssai pas Jobabą, karalų iš Madono, ir pas karalų iš Simron, ir pas karalų iš Afaj,

2. Ir pas karalus, i skaurę ant kalnų, ir ant laukų i pietus Cimerot, ir pašalnėsa, ir Napot; Dore prie jurų gyvėnancius.

3. Kanaitai i rytus ir i vakarus gyveną, Amoritai, Etitai, Perėitai ir Jebuitai ant kalnų, priegtam ir Ewitali žemay pas kalnų Ermon žemėje Mizpa,

4. Tie įntreukė su wissu sawo waisū, diddis pulka žmonų, tief. tief. nezdru pas jurų; ir labay daug žirgų bey wežimnų;

5. Jis tie karalei sušrinko, ir sušiję gulorė i wieną pulką, prie wienos Mėrom, kad karautu su Izraelitėnais.

6. Ir Pons Diews täre Jozuwin: nešbijokis juų; nės rytoj šo crėf' af' tus wissus dūsu up' murt per waikus Izrael; jū žirgus tu pareisi, ir jū wežimnus ugnimi sudėgisi.

7. Ir Jozuwa apnikko jūs stauger, ir wissi žalnėrei su jūmi pas wandeni Mėrom, ir upūle jūs.

8. Ir Pons Diews padawe jūs i ranka Izraelitėnų, ir išmušdami jūs were jūs iškė didzojo Sidono, ir iškė šiltū wandenū, ir iškė platū tūno Mizpės, ties rytus; ir muše jūs, iškėl ney wiens iš jū ne liko.

9. Tay däre jiems Jozuwa, kaip Pons Diews jam buwo safes, ir pareide jū žirgus, ir ugnimi sudėgino jū wežimnus.

10. Ir sugryžes tū crėf', laimėjo Azorą, ir nužawino jū karalų Fardu; (nės Azor iš senowės buwo wpr. usasias miests wissū bū karalystėjū.)

11. Ir užmuše wissas dėsias, tame esancias, astrummu Fardo, ir nužawino jas, ir nieką gywą ne palikto. Kas tikt kwapą turrės jo; ir sudėgino Azorą ugnimi.

12. Priegtam wissus miests bū karalū laimėjo Jozuwa, ir jū karalus, ir pamuše jūs astrummu Fardo, * kaip Moizėjus, tarnas Pono Diewo, buwo liepęs.

* 4 M 33, 51. 52.

13. Alle taczaus waiškai Izrael ney jokią miestą ne sudėgino, ant kalnų pašurtą, bet tikt Azor wienat sudėgino Jozua.

14. Ir wissą turtą bū miestū bey galwijus, waiškai Izrael daslijo tarp sawęs: o wissus žmones jie nužawino astrummu Fardo, iškėl jie tus išpėstijo; ir ney wieną gywą ne palikto, kas kwapą turrėjo.

15. Kaip Pons Diews Moizėjui, sawo tarnui, ir Moizėjus Jozuwai buwo liepęs, taip dare Jozuwa; kad nieko daugiaus ne reikėjo wisso to, ką Pons Diews Moizėjui buwo liepęs.

16. Taip Jozuwa igawo wissą žemę ant kalnų, ir wissab, kas i pietus yra, ir wissą žemę Gosen, ir pašalnes bey laukus, ir kalnus Izrael su jū pašalnemis;

17. Pradėjes nū kalno, Eursai žemę antstrenlinkay prieš Seir Kirra, iškė Baal Gad, platumme kalno Libanon, žemay pas kalnų Ermon; wissus jū karalus jis pėrgalėjo, ir parmušdams jūs qužawino jūs.

18. Alle jis didde wālandą karą, wo su šeis karaleis.

19. O ney wiens miest's ne buwo, Eurs su geru butu pasidawęs waiķams Izrael (tikt wienat Ewitali Gibeone gywenantieji) bet jie jūs wissus laimėjo karu.

20. Ir

20. Ir tai stojos taipu nu Pono Diewo, kad ju sirdis pasikietintu, su karnu prieskais citi waikams Izrael, kad jie isgaisinti, ir ne jokia malone jiems ne dūdamas, bet ispastiti butu, kaip Pons Diewo Moizesui buwo liepes.

21. Tu czes Jozuwa prieges is gaisinno Enafimus ant kalnu is Ebron, is Debir, is Anab, is wissu kalnu Juda, ir is wissu kalnu Izrael, ir ispastijo ju su ju miestais.

22. Ir ney jokius Enafimys ne paliko gyvus zemesje waiku Izrael; kaip tikray Gaseje, Gatte, Asdode, cze ju teli paliko.

23. Taip Jozuwa izawo wissu zeme, pagal tai wis, ka Pons Diews Moizesui buwo kalbes, ir dawe je Izraelitams i teres fies dalt, kognai gimminei, sawo dali. Ir karas lowesi toj zemes.

12. Peryrimas.

Surasimas pergalejim Jozuwo.

Szittie yra karalei tos zemes, kurns waikai Izrael ismuše, ir igawo ju zeme anapus Jordano, ties ustejimu saules; pradeges nu wardenu pas Arnon, ikki kalnui Ermon, ir ikki wissam laukui pries rytus.

2. Siona, karalu Amoritu, Esbone gywenant, ir wiespataujenti, pradeges nu Aroer, pas kraste wandens pas Arnon esas, ir widdule wandens, ir ant pusies Gilead, ikki wandens Jakob, kurns rubezu daro waikams Ammon.

3. Ir ant lauku, ikki * maru Cinnerot, i rytus, ir ikki maru tarp lauku, butent ikki druskos maru pries rytus, ant felo i Bet Jesimot; ir is pietu zemay prie upju kalno Pisga. * 4 M. 34, 11.

4. Priegtam rubezu karalus Oggo, Basane, kurns is Milzinu

dar buwo likes, ir kurns gyweno Astarote bey Edreij,

5. Ir ponawois ant kalno Ermon, ant Salka, ir ant wisso Basan, ikki rubezaus Gessuri ir Meakati, bey pusies Gilead; koki tai rubezus buwo Siono, karalus Esbone.

6. Moizesus, tarnas Pono Diewo, ir waikai Izrael, ismuše ju, ir Moizesus, tarnas Pono Diewo, dawe ju gywentinay Rubenitams, Gaditams, ir pusci gimminei Manasse.

7. Szittie yra karalei tos zemes, kurns Jozuwa ismuše, bey waikai Izrael, sepus Jordano i was karus pradese nu Baal Gad, ant platumo kalno Libanon, ikki anam kalnui, kurns zeme aufstynsinfay pries Seirg pestyri; ir kure Jozuwa gimminems Izrael dawe palikytinay kognam sawo dali.

8. Kas ant kalnu, pakalnu, laukui, prie upju, pasczoje ir i pietus buwo, Etitus, Amoritus, Kanaitus, Peresitus, Ewirus bey Jebusitus.

9. Karalus is Jerikos, karalus is Ai, ant galiés pas Betel esas,

10. Karalus is Jeruzalem, karalus is Ebron,

11. Karalus is Jarmut, karalus is Lakis,

12. Karalus is Eglon, karalus is Geser,

13. Karalus is Debir, karalus is Geder,

14. Karalus is Arma, karalus is Arad,

15. Karalus is Libna, karalus is Adullam,

16. Karalus is Makeda, karalus is Bet el,

17. Karalus is Tapua, karalus is Eper,

T 2

18. Ka

18. Karalus iš Apeš, Karalus iš Lāsaron,

19. Karalus iš Madon, Karalus iš Azor,

20. Karalus iš Simron Meron, Karalus iš Ašap,

21. Karalus iš Taenaf, Karalus iš Megiddo,

22. Karalus iš Kēdes, Karalus iš Jafneam pas Karmel,

23. Karalus iš Napot Dor, Karalus pagonū iš Gilgal.

24. Karalus iš Tirza, tai yra trisdešimts Karālei ir wiens.

13. Pėrsfyrimes.

Jozuwa pradeda Izraelitėnams žemę išdalinti.

Dėaip Jozuwa buwo pasėngs ir gėrą amžią sulaukęs, tare Pons Diews jamui: tu esi pasėngs ir gėrą amžią sulaukęs, o šėds žėmės dar gėrs dalyks yra pėrgaletins:

2. Butent wissa Galilėa Pilistėnū, ir wissas Gessuri,

3. Pradėjus nū Sioro, šė pus Egiptės tēfanczo, iškė rubėžaus Efron i šaurę, furri Kananitams prirošėjama, penki wiespaczei Pilistėnū, butent: Gasitū, Asdoditū, Asklonitū, Getitū, Efronitū, ir Awitū.

4. O nū pietū yra wissa žėme Kananitū, bey Mėara Sidonitū iškė Apeš, iškė rubėžaus Amoritū;

5. Priegtam žėme Gibilitū, ir wissas Libanons ties užtėėjimu šaulės, pradėjus nū Baal: Gad, pagal kalną Emon, iškė ateinant i Amatą;

6. Wissi ant kalnū gywėnantieji, pradėjus nū Libanon, iškė šiltū wandenū, ir wissi Sidonitai; aš jūs prawarysu nū ašitū waikū Izrael; mės tiktay burta, jūs išdalyti tarp Izraelitėnū, dėaip aš taw prisakiau.

7. Taigi išdalys dabar šė žėmę i tėwisėks; dālė tarp dewynū gimminū, ir tarp pussės gimminės Manasse.

8. Ties Rubenitai bey Gaditai su antra pusse gimines Manasse jau gāwo sawo tėwisėks dālė, furre jiems Moizėjus dawęs ana pus Jordano, ties užtėėjimu, dėaip tai jiems Moizėjus, tarnas Pono Diewo, esti dawęs;

9. Pradėjus nū Aroer, furri prie franto wandens pas Arnon randama, ir nū miesto widduje wandens, ir wissą šalė Medba, iškė Dibon;

10. Ir wissus miestas Siono, Karalaus Amoritū, Ebone gywėnuso, iškė rubėžaus waikū Ammon;

11. Priegtam ir Gilead bey rubėžu pas Gessuri ir Maafati, ir wissą kalną Emon, ir wissą Basan iškė Salfa.

12. Wissą karalystę Oggo, Basane, Astarote bey Edrei, gywėnuso, furs dar buwo liksės iš Milzinū, bet Moizėjus jūs išmuše ir praware,

13. Alle waikai Izrael ne praware tus iš Gessur bey Maafat, bet gywėna taip Gessur, dėaip Maafat tarp waikū Izrael, iškė šėi dienai.

14. O gimminei Lewitū ne joks fiōs daliēs ne dawė; nės apierą Wiespaties, Diewo Izraelo, yra jų dalis, dėaip jiems esti kalbėjės.

15. Taip dawė Moizėjus gimminei waikū Ruben pagal jų gentytes,

16. Kad jų rubėjus prasidėjo nū Aroer, furri prie franto wandens pas Arnon yra, ir miestas widduje wandens, su rėšais plynais laukais, iškė Medba,

17. Ebon

17. Esbon ir wissus jū miestus, ant plynū laukū ēsanczus, Dibon, Bamot Baal ir Bet Baal Meon,

18. Jaza, Kedemot, Mepaat,

19. Kiriatajim, Sibma, Zeret: Saar, ant Ealno lėnkėje,

20. Bet Peor, uppes pas Pisga, ir Bet Jesimot,

21. Ir wissus miestus ant lygummo, ir wissą karalystę Sion, karalais Amoritū, Esbone gywėnujō, furri Moizešus užmuše su kunigaiškiečiais Midian, Ewi, Rekem, Jur, Ur, bey Reba, macnūsus karalais Sion, žėmėje gywėnanczus;

22. Priegtam Bileamą, sunu Beor, prarėk, nužawinno waiškai Izrael kardu, su fittais užmuštais.

23. Ir rubėjus waiķū Ruben buwo Jordanas. Tai yra tewiškės: dalis waiķū Ruben, tarp jų gimminū, miestū bey Eiemū.

24. Gimminei waiķū Gad tarp jų genczū dawe Moizešus,

25. Kad jų rubėjus buwo Jaėser, ir wissi miestai Gileadoj, ir pusse žėmę waiķū Ammon, iķi pas Aroer, furri šę pus Rabbōs yra;

26. Ir nū Esbon iķi Ramat Mizpe ir Betonim; ir nū Maanajim iķi rubėjaus Debir;

27. O pakalnėj Bet Aram, Bet Uimra, Sufor bey Zapon, furriedar likko iš karalystės Sion, karalais Esbono, kad Jordans rubėžu dāre, iķi gālo jurū Cinneret, šę pus Jordano ties užteėjimu.

28. Tai yra tewiškės: dalis waiķū Gad jų gimminėsa, miestūse ir Eiemūse.

29. Pussei gimminei waiķū Manasse pagal jų genczus Moizešus pawėlijo,

30. Kad jų rubėjus prasidėjo iš Maanajim, per wissą Basaną, per

wissą karalystę Oggo, karalais Basano, ir wissus miestėlus Jair, Basane ēsanczus, butent šešos dėsimts miestū.

31. Ir pusse Gilead, Astarot, Edrėi, miestus karalystės Oggo Basane, dāwe jissai waiķams Makir, sunaus Manassės, tai esti, pussei waiķū Makir, pagal jų gimminės.

32. Tai esti, kę Moizešus išdailęs ant laukū Moab, anapus Jordano už Jerikōs ties užteėjimu.

33. Alle gimminei Lewi Moizešus ne jokią tewiškės dali ne dawe; nės Wiespats, Diewas Izrael, yra jų dalis, kaip jissai jiems esti kalbėjės.

14. Pėrskyrimas.

Apie Kalebo temonstės dali.

S tai yra, kę waiķai Izrael pasisawino žėmėje Kanaan, kę jiems išdalijo Elebons Eleazar, bey Jozuwa, sunus Luno, ir wyrausieji tėwai iš gimminū waiķū Izrael.

2. Bet jie tai išdalijo per burtą tarp jų, kaip Pons Diews per Moizešū buwo liepęs, dūti toms pus desimta gimminems.

3. Nės anom dwiem ir pussei gimminei, Moizešus tewiškės dalė buwo dawęs anapus Jordano. O Lewitams ney jokią dali jis ne buwo dawęs tarp jų.

4. Nės waiķū Jozėpo dwi pas stojo gimmini, Manasse bey Epraim; todėl Lewitams ne dawe daliės žėmėje; bet miestus, tūse gywėnti, ir prymiestczus, jų galwijams ir turtui.

5. Kaip Pons Diews Moizešui buwo liepęs, taip dare waiķai Izrael, ir pėrdalijo žėmę.

6. Tai priėjo waiķai Juda pas Jozuwą Gilgale, ir Kaleba, sunus Jepunne, Kenesits, tarc jamui:

tu žinai, ką Ponas Dievas Moizės: fad Wiespaczui, Diewui Izraelo, fūi, Diewo tarnui, įakęs dėl manęs ir dėl tawęs Kades Barneoj.

7. Aš buvau ketures dešimtis metų, kaip Moizėsus, Diewo tarnas manę išimti iš Kades Barneša, žėmę išpėgoti; ir aš jam atsačiau pagal sawo sąžinę.

8. Alle mano brolei, Furrie drauge su manim aukštyn buvo ėję, žmonų širdis diddey drėbančes padare; bet aš paflusau Wiespaczui, sawam Diewui, wiernav.

9. Tay pasibazijo Moizėsus tą dieną, ir täre; žėme, ant kurrōs tu użengei sawo kōjomis, tawo ir tawo waitū tēwišķe bus anžinay, todėl, fad Wiespaczui, manam Diewui, wiernav paflusai.

10. O dabar stāv, Ponas Dievas manę gyvą išlaikę, kaip buvo kalbėjęs; dabar jau yra keturias dešimtis ir penki metai, kaip Ponas Dievas Moizėsui tai kalbėjęs, per kurrus Izraelitėnai pasiėjo aplinkuy waitšķezoj. O stāv, aš dabar esmi astūnios dešimtis ir penkių metų;

11. Ir dar šen dien taip drūts esmai, kōks buvau tū cēs, kaip Moizėsus manę išimti; kōsia mano syla buvo tą kartą, kōsia dar ir dabar yra karauti ir išeiti bey ieiti.

12. Taigi dabar man dūf ši kalnų, apie kurri Ponas Dievas kalbėjęs aną dieną, nės tu tai girdėsi jei tą dieną; nės Enakimai wirtuy gywėna, ir yra diddi ir drūti miestai; bau ne Ponas Dievas man padėtu jūs išwaryti kaip Ponas Dievas kalbėjęs.

13. Tay žegnojo ji Jozuwa, ir dawe miestą Ebron Kalėbui, su nui Jepunne, i tēwišķės dālį.

14. Iš to Ebron Kalėbui tėko, sunni Jepunne, Benesui, i tēwišķės dālį, iškli šei dienai todėl,

fad Wiespaczui, Diewui Izraelo, wiernav buvo šluzijęs.

15. Alle Ebron Pittą kartą Kiriat; Arba buvo wadinams, kursai diddis žmogus buvo iš Enakimū. Ir žmones buvo palewe karauti.

15. Pėrskyrimas.

Rubėjus ir miškai gimminės Juda.

Dalykas gimminės waitū Juda tarp jų gencų buvo: rubėjus Edom pas pėščę Žin, i pietus esancę, ant kampo žėmjū i pietus esancų.

2. Kad jų rubėjus i pietus buvo nū kampo prie druskōs jurū, tai esti nū frāsto i pietus esanczo;

3. Ir išeina iš cze aukštyn i Afrahbin, ir lenkiasi per Žin, o wėl aukštyn lenkias iš pietū ties Kades Barnea, ir eina per Ebron, ir aukštyn lenkias i Adar, ir wėl lenkiasi aplink Karfą,

4. Ir eina per Azmon, ir wėl išeina pas upę Egipto, fad gās las rubėjaus jures yra. Tai t'essie jusū rubėjus i pietus.

5. Alle rubėjus i rytus prasided' nū druskōs jurū, iškli gālo Jordano. Rubėjus i šaurę yra nū frāsto jurū, gale Jordano esanczo,

6. Ir lenkiasi aukštyn i Bet Aglą, ir traukias iš šaurės i Bet Arabą, ir eina aukštyn ičkli afmens Boen, sunaus Ruben.

7. Ir aukštyn lenkias i Debirą, iš pakalnės Afor, ir iš šaurės wietōs ties Gilgal esanczōs, kurri yra tiesog, ant Adumin linkay, kurri iš pietū šenlinkay prie wans dens yra. Pastuy jis lenkias ant wandens linkay En Semes, ir išlenkias ant Gullino linkay Rogel.

8. Pastuy jis lenkiasi i pakalnę sunaus Innom, prie šaliės Jebusū to, i pietus šenlinkay gywėnanczo, tai

tai esti Jeruzalem, ir auksdyn len: tēwo; ir ji nukūpo ant kšilo. Tay fias ant kšlno wiršaus, kurs še pus pakalnės Innom yra, iš w: karo linkay. Kursai pridur kampa pakalnės Napaim, i kaurę.

9. Pasfuy jis lenkias nū to paties kšlno wiršaus ant šullino linkay Neptoa, ir išeina ant miestū linkay kšlno Epron, ir kreipjas i Baalę, tai esti Kiriat: Jearim;

10. Ir lenkiasi aplinkuy iš Baala i wakarūs ant kšlno linkay Seir, ir kreipjas ant kšlės linkay Jearim iš kaurės šen linkay, tai esti Kšsalon, ir jemyn lenkias i Bet Sėmes ir eina per Timnę.

11. Ir išsi uška ant kšlės Ebron linkay, i kaurę, ir traukias i Sikron, ir eina per kšlę Baalę, ir išeina i Jabneel, kad jo galas yra juos.

12. O rubėjus i wakarūs vra didiosos juos. Tai esti rubėjus waiskū Juda aplinkuy, jū gimminėsa.

13. Alie Kalėbui, sunui Jepunne, jo dalis buwo dūta tarp waiskū Juda, pagal tai, kę Pons Diews Jozuwui liepe, butent: Kiriat Arba, tēwo Enak, tai esti Ebron.

14. Ir Kalebs prawāre iš cze tris sunus Enako: Sesai, Niman, bey Talmi, kurrie iš Enako buwo gimnę.

15. Ir nusitrāuke auksdyn iš cze pas gywātninkus Debir. O Debir po senowės Kiriat Seper buwo wadinnamas.

16. O Kalebs tare: Kursai Kiriat Seper pėrgalės ir ji laimės, tam aš sawo dukteri Afę dūsu per pacę.

17. Tai ji laimėjo Atniels, sunus Kenaso, Kalebo brolio; ir jis dawē jam sawo dukteri Afę per pacę.

18. Ir nusidawē, kaip ji išsi trāuke, tai žmones ję pamokinnu, kad ji dirwę prašytus nū sawo

tēwo; ir ji nukūpo ant kšilo. Tay Kalebs jei sake: Kas tarw kēnia?

19. Ji tare: sutes man kokię dōwana; nės tu man dirwę dawē šėnūmoj, dūf man ir wans dēns: wersmę. Tai dawē jssai jei wersmę ir wiršuy ir iemay.

20. Saita vra tēmiskės dalis waiskū Juda taro jū gimminū.

21. O miestai gimminės waiskū Juda, nū wiēno kampo išt an tro, prie rubėjus Edominū i pus tus, šittie buwo: Kabzeel, Beer Jagur,

22. Kina, Dimona, Adēda,

23. Kēdes, Azor, Jtnan,

24. Sip, Tēlem, Bealot,

25. Azor: Adata, Kiriot, Ebron, tai esti Azor,

26. Anan, Sema, Molada,

27. Azor: Gadda, Esnon, Bet Palet,

28. Azar: Sual, Beer: Seba, Bisjot: Ja,

29. Baala, Jjim, Azem,

30. El: Tolad, Kēsil: Arma,

31. Ziflag, Madmanna, Sanna, Sanna,

32. Lebaot, Silim, Ain mon; tai yra dwidesimt ir dewyni miestai, ir jū kēmai.

33. Alie pakalnėsa buwo Estaol, Zarea, Asna,

34. Sannoa, En Gannim, Tapua, Enam,

35. Jarmut, Adullam, Sofo, Afeka,

36. Saarim Aditaim, Geder, Gederotaim; tai yra keturolis miestai ir jū kēmai.

37. Jenen, Adasa, Migdal: Gad,

38. Dilean, Mizre, Jaktiel,

39. Lasis, Bazefat, Eglon,

40. Kabon, Lamam, Kitlis,

41. Gederot, Bet: Dagon, Maes ma, Makēda; tai yra šešiolis miestai ir jū kēmai.

42. Libna,

42. Libna, Eter, Asan,

43. Tepta, Asna, Uezib,

44. Kegila, Ufsib, Marésa; tai yra dewyni miestai ir jų kėmai;

45. Efron su savo miestėleis, ir kėmais.

46. Pradėjus nū Efron iškli jurū, wis pas Asdodą pridur, ir jų kėmai.

47. Asdod su savo miestėleis, ir kėmais; Gasa su savo miestėleis ir kėmais, iškli wandens Egipto; ir didžios juos yra jų rubėjus.

48. O ant kálnū buwo: Samir, Jatir, Goko,

49. Danna, Kiriati Sanna, tai esti Debir,

50. Anab, Estemo, Anim,

51. Gosen, Olon, Gilo: tai yra wienólika miestai ir jų kėmai;

52. Arab, Duma, Elean,

53. Janum, Bet Tapua, Apéfa,

54. Umta, Kiriati Arba tai esti Ebron, Zior; tai yra dewyni miestai ir jų kėmai;

55. Maon, Karmel, Sip Juta,

56. Jesreel, Jakdeam, Sanoa,

57. Kain, Gibeá, Timna; tai yra dėsimt miestai, ir jų kėmai;

58. Ulul, Betzur, Gedor,

59. Maaret, Bet Anot, Eltefon; tai yra šeši miestai, ir jų kėmai;

60. Kiriati Baal, tai esti Kiriati Jearim, Arabba; du miestai ir jų kėmai.

61. O púsczoje buwo Bet Araba, Middin, Sefaka,

62. Tibson bey Druskôs miest's ir Engeddi; tai yra šeši miestai, ir jų kėmai.

63. O Jebusitai gywėno Jeruzalėj', o waitai Juda ne galėjo jų prawartyti. Taip paslikko Jebusitai su waitais Juda Jeruzalėj' iškli bei dienai.

16. Pėrsyrimas.

Miestai, turie rubėzu daro waitams Epraim.

S waitai Jozepo per burtą dali gáwo nū Jordano priek Jėriką, iškli wandens pas Jėriką, iš užtekėjimo šen linkay, ir tēfo jiems púscza aufstyn einanti iš Jėrikôs per kálną Bet El;

2. Ir iš Bet El išeina i Lusa, ir pėreina per rubėzu Urki Atarot;

3. Ir lenkiasi žemyn i wákarus, pas rubėzu Japlėti, iškli rubėjaus žemay esancio Bet Oron, ir iškli Gaser, ir gálas yra prie jurū.

4. Tai ėme i tėwisfės; dali waitai Jozepo, Manasse bey Epraim.

5. Rubėjus waitū Epraim, tarp jų gimminū, jų tėwisfės; daliės nū užtekėjimo linkay, buwo Atarot Adar, iškli wiršausojo Bet Oron.

6. Ir išeina priek wákarus pas Mitmetat, i šaurę esq, czonay lenkiasi aplinkuy ties užtekėjimu miesto Taenat Silo, ir czėjau pėrsiweria nū užtekėjimo i Janoa.

7. Ir žemyn lenkiasi nū Janoa, i Atarot bey Maarata, ir pridur Jėriką, ir baigiasi pas Jordaną.

8. Iš Tapua jis eina i wákarus, i Maal Kaną, ir jo gálas yra prie jurū. Tai yra tėwisfės; dalis gimminės waitū Epraim, jų gimminėsa.

9. Ir wissi miestai rubėzu darantieji, draug su jų kėmais waitū Epraim, buwo randomi tarp tėwisfės; daliės waitū Manasse.

10. Ir jie ne praware Kananitus, Gasere gywėnanczus. Taip Kananitai paslikko tarp Epraim, iškli bei dienai, ir jiems czyžė mošėjo.

17. Pėrs

17. Përskyrimas.

Urie tewiskës : dali autrôs pussës gimminėje Manasse.

Jr giminė Manasse per burtą laimejo, nės jis esti Jozepo pirmgimmes sunus, ir tēfo Ma: firui, pirmgimmusam sunui Ma: nasse, tēwui Gileado; nės jis bu: wo tikras karjygys; todėl jam tēfo Gilead bey Basan.

2. O Pittiems waikams Manasse jū gimminėsa taipojau tēfo jū dalis, butent waikams Abiēser, waikams Elef, waikams Asriel, waikams Sešem, waikams Eper, ir waikams Semida. Tai yra wai: fai Manasse, sunaus Jozepo, wy: riški jū gimminėsa.

3. Alle Zelopėad, sunus Eper, sunaus Gilead, sunaus Ma: fir, sunaus Manasse, ne turrėjo sunū, bet dukterū, ir jū wardai Pittie yra: Maēla, Moa, Agla, Milka, Tirza.

4. Jr priėjo Eleboną Eleazarą bey Jozuwa, sunu Luno, ir wyrėsnūsus, tarydamos: Pons Diews * liepe Moizegui, kad mums dūtu tewiskës : dali tarp musū bro: lū. Jr dawe joms tewiskës : dali tarp bro: lū sawo tēwo, pagal is: ai: Fima Pono Diewo. * 4M. 27, 7.

5. Alle dēšimt padalu tēfo Ma: nassui be žēmės Gilead ir Basan, anapus Jordano esancjōs.

6. Uēs dukteres Manasse ēme tewiskës : dali tarp jo sunū; o žē: me Gilead tēfo Pittiems waikams Manasse.

7. O rubėjus Manasse prasidėjo nū Asser iški Mikmeta, uį Sešem ējanti, ir pritenka ant dēšinės iški En Tapuonius.

8. Uēs žēme Tapna tēfo Ma: nassui; ir rubėjus davo Manassui bey waikams Epraim.

9. Pasłuy jis žemyn eit i Ma: la, Kaną, prieš pietus i miestus prie

upjū, kurrie Epraimui priklausio, tarp miestū Manassės. Alle is: šaurės rubėjus Manasse prasidėd prie appės, ir baigiasi prie jurū,

10. Epraimui i pietus, ir Ma: nassui i šaurę, o jures yra jū rubėjus, ir tur pridurti prie Asserū is: šaurės linkay, ir prie Isasat is: rytū linkay.

11. Taipogi Manasse tarp Isas: sar bey Asser turrėjo miestą Bet Sean ir jo miestelus, Jeblaam ir jo miestelus, ir tus, kurrie Dorre buwo bey jū miestelus, ir tus is: Endor, bey jū miestelus, ir tus is: Taanaš bey jū miestelus, ir tus is: Megiddo bey jū miestelus, ir trės: cza dalyką Napet.

12. O waikai Manasse ne galėjo iweikt' šus miestus, bet Kananitai pradėjo gywēnti toje žēmėje.

13. O kaip waikai Izrael pasł: dratino, tai jie czyžę ēme is: Kana: nitū, ir jūs ne išwāre.

14. Tay kalbėjo waikai Jozepo su Jozuwa ir tare: Kodėl, tu man tišt wieną burtą ir wieną pādali dawe tewiskës : daliēs? o aš ta: czaus esmi diddis pulks žmonū, kaip manę Pons Diews taipo pēr: jegnojęs.

15. Tay atsake jiems Jozua: Kas dangi tu diddis žmonū pulkas esti. tay užeik aukštyn i girrę, ir is: first czonay medžus žēmėje Pere: sitū bey milžinū, kadangi kalnai Epraim tau per ankšti.

16. Tay tare waikai Jozepo: tus kalnus mes ne iweisim, nės gele: žinnus wežinmus tur wissi Kana: nitai, pašalnėje tōs žēmės gywē: na, prie kurrū šalliēs yra Bet Sean ir jo miestėlei, ir Jestreel pašalnėje.

17. Jozuwa atsake gimininei Jozepo, Epraimui bey Manassui: tu esti diddis pulks žmonū, ir

Kadangi tu tošs diddis essi, taw ne fanfa wiena dalis.

18. Bet kalnai tur tawo buti, Fur girrės yra, tą tu iškirš, tay jis bus tawo daliės gālas, Kad tu prawarysi Kanenitus, geležinns wežimms turrinczus, ir macnus esanczus.

18. Pėrsfyrimas.

Mieskai, kurtie rub ju dats gimminci Benjamin.

S wissas surinkimmas waitū Izrael susiėjo Siloj, ir susita te czonay pėtrą surinkimmo, ir ta žėme jiems buwo padūta.

2. Ir dar buwo septinos gimmines waitū Izrael, Furroms jų tewiškės, dali ne buwo išdalyję.

3. Ir Jozuwa tarė waitams Izrael: Kaip ilgay jūs taipu trunkat, ne nueidami žėmę pasiūwint, Furre jums Wiespats jusū tewū Diems esti dāwęs?

4. Pasifirkitės iš kornōs gimminės tris wyrus, Kad aš tus išsėzau, ir jie pasifėlę tą žėmę pėreitu, ir tą surašytu pagal jų tewiškės, d. l. s., ir pas mang ateitu;

5. Pėrdalykite tą žėmę i septynes dalis. Juda tur pasiūkt ant sawo rubėjaus iš pietū linčay; ir gimmine Jozepo tur pasiūkt ant sawo rubėjaus iš šaurės linčay.

6. O jūs surašykite tą žėmę tū septynū dalū, ir atneškite tas pas mang šėnay, tay aš jums burtaq messu po ašū Pono Diemo musū.

7. Mēs Lewitai ne tur daliės tarp jusū, bet Elebonyste Pono Diemo yra dalis jų tewiškės. O Gads bey Rubens su puse gimmine Manasse ėme sawo tewiškės, dali anapus Jordano, i rytus, Furre Moizešus, tarnas Pono Diemo, jiems esti dāwęs.

8. Tai pasifėle tie wyrai, Kad nueitu; ir Jozuwa liepe jiems,

Kad nueitu, tą žėmę surašyti, ir tare jiems: nuėję pėrwaitščiofite tą žėmę ir surašykite ję, ir wėl pareikite pas mang, Kad aš jums cze burtaq mesėzau po ašū Pono Diemo, Siloje.

9. Taip tie wyrai nuėję pėrwaitščiojo tą žėmę, ir suraše tą i grōmatą, pagal miestus i septynis dalis, ir parėjo pas Jozuwą i abazą, i Siloj.

10. Tay Jozuwa jiems burtaq mēte Siloje po ašū Pono Diemo; ir išdalyjo czonay tą žėmę tarp waitū Izrael, kornam sawo dali.

11. Ir burtas gimminės waitū Benjamin jiems pūle pagal jų gimmines, ir rubėjus jų daliės prasi dėjo tarp waitū Juda ir tarp waitū Jozepo.

12. Ir jų rubėjus buwo ant kampo i šaurę, ir pradėjęs nū Jordano aukštyn, e na prie šaliės Jerikōs, iš šaurės linčay, ir aukštyn kėlasi ant kalnū linčay i wākarus, ir gālą randa pas puščios Bet Awen;

13. Ir iš cze eina i Lusą, prie šalies Luso i pietus, tai esti * Bet El; ir žemyn lenkiasi i Udarot Udar, pas kalną, Furs iš pietū yra pas Bet Oron, pakalnėj;

* P. 28, 19.

14. Pasfuy jis lenkiasi ir aplink sukasi prieš kampa wakarų i pietus nū kalno, už Bet Oron i pietus esanczo, ir gālą randa pas Kiriat: Baal, tai esti Kiriat: Jearim, miest's waitū Juda; tai esti kams pas i wākarus;

15. Alie kamps i pietus prasi ded pas Kiriat: Jearim, ir išsi traukias i wākarus ir nusitenka i kēi šullinio Neptoq.

16. Ir žemyn lenkiasi i kēi kalno gālo, Furs ties pakalne susnaus Innom yra, Furi pakalnėj

Kai

Kapaim i šaurę yra, ir žemyn traukiasi per pakalnę Innom, pas šalt Jebusitū i pietus, ir žemyn traukias iškli šallino Rogel.

17. Ir traukiasi šilinkay iš šaurės, ir išeina i En Semes, ir išeina prie aukštųjų, viršų ties Adumim esančių, ir žemyn lenkiasi iškli afmens Boen, sunaus Ruben.

18. Ir traukiasi ant šaliės pagal laukę i šaurę esanti, ir žemyn eina i laukus.

19. Ir freipjasi prie šaliės Bet Agla i šaurę esančios, ir jo gėlas, yra ant krasto druskos; jurū i šaurę esančio, prie pat Jordano, i pietus; tai esti rubėjus i pietus.

20. O kaimai i rytus Jordanas gėlą darva, Tai esti tewiskės; dalis waikū Benjamin jų rubėjuse aplinkų, tarp jų gimminų.

21. O miestai gimminės waikū Benjamin tarp jų gimminų šittie yra: Jerifa, Bet Agla, Amek Keziz,

22. Bet Araba, Zemaraim, Bet El,

23. Awim, Apra, Opra,

24. Rapar Amonai, Apni, Gaba; tai yra dwylia miestai ir jų kiemai;

25. Gibeon, Rama, Beerot,

26. Mizpe, Rapira, Moza,

28. Refem, Terpeel, Tareala,

29. Zela, Elp ir Jebusitai, tai esti Jeruzalem, Gibeat, Kiriat, keturiolika miestai ir jų kiemai. Tai yra tewiskės; dalis waikū Benjamin jų gimminės.

19. Pėrsyrimas.

Viskusių šėšū gimminų bey Jojumo tewiskės, dalis.

Paskų antra burta tėko gimminės nei waikū Simeon pagal jų gimmines; ir jų tewiskės; dalis buvo tarp daliės waikū Juda.

2. Ir jiems tėko i tewiskės dali: Beer Seba arba Sēba, Molada,

3. Azar: Sual, Bala, Azem,

4. El Tolad, Betul, Arma,

5. Ziflag, Bet Markabot, Azar Sussa,

6. Bet Lebaot, Saruen. Tai yra trylika miestai ir jų kiemai;

7. Ain, Rimon, Eter, Asan; Tai yra keturi miestai ir jų kiemai;

8. Priegtam wišči kiemai aplink sus miestus esą, iškli Baalat: Beer Ramat i pietus. Tai esti tewiskės; dalis gimminės waikū Simeon jų gentystės.

9. Ties waikū Simeon tewiskės; dalis yra po matu, waikū Juda. Kadangi tewiskės; dalis waikū Juda jiems per diddis buvo, todėl waikai Simeon daliės gawo tarp jų tewiskės.

10. Trėzas burtas tėko waikams Sebulon pagal jų gimmines; ir rubėjus jų tewiskės; daliės buvo iškli Sarid,

11. Ir aukštyn eina i wāfarus iškli Marealą, ir pridur Dabaseta bey uppe šalle Jakneam tėkančę.

12. Ir freipjasi iš Sarid prieš šulės; užteėjimą, iškli rubėjaus Kialot Tabor; ir išitrūkias i Dabrat, ir aukštyn nutenka i Japig.

13. Ir iš cze jis eina i užteėjimą, per Gita Eper, Ita Razin, ir išeina iškli Rimon, Mitoar ir Ulea;

14. Ir lenkiasi aplinkų iš šaurės i Uatoną, ir gėlą randa pagal alnės Nepta El;

15. Katat, Maalal, Simron, Jedeala bey Betleem, tai yra dwylia miestai, ir jų kiemai.

16. Tai yra tewiskės; dalis waikū Sebulon jų gimminės; tai yra jų miestai bey kiemai.

17. Ketvirtas burtas tėko waikams Izakar, pagal jų gimmines.

18. Ir jų rubėjus buvo Jesreel, Resullot, Sunem,

19. Apr

19. Nparaim, Sion, Anaarat,
20. Kabit, Kiseon, Abes,
21. Remet, Engannim, Enada,
Bet Bazez,

22. Ir pridur prie Taboro, Saa:
zima Bet Semes, ir jo gėlas yra
prie Jordano; šėšolika miestai ir
jū kėmai.

23. Tai yra tewiškės: dalis gim:
minės waikū Izasar, jū gimmi:
nėsa, miestūse ir kėmūse.

24. Penktas burtas tėko gimmi:
nei waikū Ašser pagal jū gentystes.

25. Ir jo rubėjus buwo Elfat,
Ali, Beten, Ašsap,

26. Ala Meleš, Amead, Miseal,
ir pridur Karmėlą prie jurū, ir
pas Sior Libnat.

27. Ir lenkias i užtekėjimą sėu:
lės iškė Bet Dagon, ir pridur Se:
buloną ir pakalnę Tepta El, i
šaurę Bet Emeš, Megiel; ir lau:
kan išeit prieš Rabul ant Fairės
linfay;

28. Ebron, Keob, Amon, Kana,
iškė didžiojo Zidon;

29. Ir freipjasi i Kėmą, iškė
padrūtinto miesto Zor; ir lenkias
i Ošsą, ir gėlą gėun pas jutes
tiesog i Ašsib;

30. Uma, Apeš, Keob; dwide:
šimt ir du miestai ir jū kėmai.

31. Tai esti tewiškės: dalis gim:
minės waikū Ašser jū gentystėsa,
miestūse ir kėmūse.

32. Šėštąs burtas tėko wai:
kams Uaptali, jū gimminėsa.

33. Ir jū rubėjus prasidėjo pas
Elep, Elon, Zer Zaenanim, Ada:
mi Utešeb, Jabneel, iškė Lakum,
ir baigiaš pas Jordaną;

34. Ir lenkias i wėkara, i Ašnot
Tabor, ir iš cze išeina i Ukoš, ir
pridur Sebuloną, i pietus, ir Ašse:
rą i wėkarus, ir prie Judės pas
Jordaną, ties užtekėjimu sėulės.

35. Ir tur padrutintus miestus,
Zidim, Zer Amat, Kafat, Cinnaret,

36. Adama, Kama, Azor,

37. Kedes, Edrei, Enazar,

38. Jereon, Migdal El, Arem,
Bet Anat, Bet Sames; dewynolis
ka miestai ir jū kėmai.

39. Tai yra tewiškės dalis gim:
minės waikū Uaptali, jū gentys:
tėsa, miestūse ir kėmūse.

40. Šėktas burtas tėko gimmi:
nei waikū Dan, pagal jū gimines.

41. Ir rubėjus jū tewiškės: dalies
buwo: Zarea, Eštol, Irsames,

42. Saelabin, Aalon, Jetla,

43. Elon, Timnata, Eron,

44. Elteke, Gibeton, Baalat,

45. Jend, Ene Barak, Gat:
Kimon;

46. Me, Jarfon, Kapon, su ru:
bėjumis ties Japo.

47. Ir prie tū galop' eit rubėjus
waikū Dan. O waikai Dan anks:
tyn ušitrėukę karėwo prieš Lesem,
ir laimėjo jį, ir žawinno wissab
astrumū kardo, ir iwėike jį, ir gy:
wėno tame, ir praminne jį Dan,
pagal sawo tėwo wardą.

48. Tai yra tewiškės dalis gim:
minės waikū Dan ju gentystėsa,
miestūse bey kėmūse.

49. Ir kaip žėmę wissay buwo
išdaliję, su sawo rubėzeis, tai wai:
kai Izrael Jozuwui, sunui Uuno,
dawe tewiškės dali tarp jū.

50. Ir dawe jam, pagal isėkimą
Pono Diewo, miestą, Furrio jis
prāše, butent Timnat Sėra, ant
kalno Epraim. Tay išbudawojo
jis tą miestą, ir gywėno tame.

51. Tai yra tewiškės: dalis Fur:
ras Elebons Eleazar, bey Jozuwo,
sunus Uuno, ir wyrėusieji tėwū
tarp gimminū, per burtą išdalijo
waikams Izrael Siloj, po ašis:
Pono Diewo, prie angės šėtrės:
surinkimmo, ir pabaige taipo iš:
dalijimą žėmės.

20. Pėrslyrimas.

Walnybės miestai istatomi.

Jr Pons Diews kalbėjo su Jozuwa, ir täre:

2. Sakyk waišams Izrael: išstirkit tarp sawės walnybės miestus, apie Eurus *Moizėsus jums sakęs. *4 M. 35, 6.

3. Kad tenay galėtu nubėgti žmogžuddys, Eurs žmogus netyczomis ir iš nežinnū butu užmušęs; Kad jie tarp jų walni butu nū Kraujo atkeršytojo.

4. Jr Eurs nubėg i tū miestū wieną, tas tur stowėti laufe prie miesto wartū, ir wyresniems to miesto sawo reikalą apsaityti; tay jie tur jį pas sawę i tą miestą imti, ir jam wietos dūti, Kad pas jūs gywėntu.

5. Jr Kad Kraujo atkeršytojis jį weja, tay jie ne tur tą žmogžuddį padūti i jo rankas; Kadangi iš nežinnū užmušęs sawo artimą, ir pirma prieš jį kerštą ne turrėjęs.

6. Tay jis mieste tur išsilaišytis, iškōl stowėtu po afim' surinkimo prowoj, iškōl wyrūsas wylupus numis, Eurs bus tū czėsu. Tay tas žmogžuddys gal wėl sugrysti i sawo miestą ir i sawo namus, miestopi, iš Eurio jis išbėgęs.

7. Tay jie paswente miestą Rēdes Galileoj' ant kalno Napтали, ir Sēfem ant kalno Epraim, ir Kiriat:Arba, taj esti Ebron, ant kalno Juda.

8. Jr anapus Jordana, Eurs Jėriša yra, ties užtekėjimu, jie paslyre Bezer pūščoj' ant plynū laukū, iš gimminės Ruben, ir Ramod Gileade, iš gimminės Gad, ir Holon Basane, iš gimminės Manasse.

9. Tai buwo miestai, ant to pastirti wissiems waišams Izrael, ir swėtimiams, tarp jų gywėnan:

tiems, Kad ten nubėgtu Eurs iš netycziū, žmogus butu užmušęs, Kad ne tektu jam mirti per Kraujo atkeršytoj iškōl jis bus stowėjęs po afim' surinkimo.

21. Pėrslyrimas.

Lėwitai aprūpinti.

Tay priėjo wyrūsieji tėwai iš Lewitū, Eleboną Eleazar, ir Jozuwą, sunu Luno, ir wyrūsus tėvus gimminū waišū Izrael,

2. Jr kalbėjo su jais Siloj' žė mėje Kanaan, ir täre: Pons Diews liepęs per Moizėsu, Kad muma miestū dūtu gywėnt, ir jų prymiestczus musū galwijams.

3. Tay dawe waišai Izrael Lėwitams nū dalū sawo tewiškės, pagal isākimą Pono Diewo, bus miestus ir jų prymiestczus.

4. Jr gimmine Kaatitū laim io per burtą, ir waišams wylupo Karono, iš Lewitū tėko trylika miestū, iš gimminės Juda, iš gimminės Simeon, ir iš gimminės Benjamin.

5. O kitiems waišams Kaat, tōs paczōs gimminės, per burtą tėko dēšimt miestai, iš gimminės Epraim, iš gimminės Dan, ir iš pussės gimminės Manasse,

6. Alie waišams Gerson, tōs paczōs gimminės, tėko per burtą trylika miestai, iš gimminės Izasjar, iš gimminės Ašer, iš gimminės Napтали, ir iš pussės gimminės Manasse, Basane,

7. Waišams Merari ir jų gimminei tėko dwylīka miestai, iš gimminės Ruben, iš gimminės Gad, ir iš gimminės Sebulon.

8. Taip dawe waišai Izrael Lėwitams šus miestus per burtą, ir jų prymiestczus, Kaip Pons Diews per Moizėsu buwo prisakęs.

9. Iš gimminės waišū Juda, ir iš gimminės waišū Simeon, dawe

dawe jis šis miestas, kurrus sa-
wo wardais pramine,

10. Waikams Arono, gimmi-
nės Kaatitū, iš waikū Lewi, nės
pirma burtā jū buwo.

11. Taigi jiems dawe Kiriat:
Arba, kurrū tēwui Enafo pri-
klauso, tai esti Ebron, ant kalnū
Juda, ir jū prymiestczus aplinkuy.

12. O dirwā to miesto, ir jo
kiemus, dawe jie * Kalėbui, sunui
Jepunne, i tewiškės, dalt.

* P. 14, 14. P. 15, 13.

13. Taipō jie dawe waikams
Arono, wyskupo, walnybės mie-
stā žmogų judžū, Ebronā, ir jo
prymiestczus, Libnā ir jo pry-
miestczus,

14. Jatir, ir jo prymiestczus,
Estemoā ir jo prymiestczus,

15. Olon ir jo prymiestczus, De-
bir ir jo prymiestczus,

16. Ain ir jo prymiestczus, Jutā
ir jo prymiestczus, Bet Semės ir
jo prymiestczus; dewynis miestas
iš šū dwėjū gimminū.

17. O iš gimminės Benjamin jie
dawe keturis miestas: Gibeon ir
jo prymiestczus, Gebā ir jo pry-
miestczus,

18. Anatot ir jo prymiestczus,
Almon ir jo prymiestczus,

* Jer. 1, 1.

19. Kad miestū waikū Arono,
wyskupo, iš wisso buwo trylikā,
su jū prymiestczais.

20. O gimminėms fittū waikū
Kaat, Lewitams, tēko per jū burtā
keturi miestai iš giminės Epraim.

21. Ir dawe jiems prymiesti
žmogų judžū, * Sešem ir jo pry-
miestczus ant kalno Epraim, Geser
ir jo prymiestczus, * P. 20, 7.

22. Ribzaim ir jo prymiestczus,
BetOron ir jo prymiestczus,

23. Iš gimminės Dan keturis
miestas: Eltē ir jo prymiestczus,
Gibton ir jo prymiestczus,

24. Ajalon ir jo prymiestczus,
GatKimon ir jo prymiestczus.

25. Iš pusės gimminės Ma-
nasse du miestū: Taēnā, ir jo
prymiestczus, GatKimon ir jo
prymiestczus.

26. Kad wissī miestai fittū waikū
gimminės Kaat iš wisso buwo dės
šimt, su jū prymiestczais.

27. O waikams Gerson, iš gim-
minės Lewitū, tēko iš pusės
gimminės Manasse du miestū,
walnybės miestas žmogų judžams,
Golan Basane, ir jo prymiestczai,
Beestra ir jo prymiestczai.

28. Iš gimminės Isasār keturi
miestai. Kiason ir jo prymiestczai,
Dabrat, ir jo prymiestczai.

29. Jarmut ir jo prymiestczai,
Engannim ir jo prymiestczai.

30. Iš gimminės Ašser keturi
miestai: Mizeal, ir jo prymiestczai,
Abbon ir jo prymiestczai,

31. Elkā, ir jo prymiestczai, Reob,
ir jo prymiestczai.

32. Iš gimminės Naptalī trys
miestai: walnybės miestas Kedas
žmogų judžams Galilėoj, Amor: Dar
ir jo prymiestczai, Kartan ir jo
prymiestczai;

33. Kad miestū iš gimminės
Gersonitū iš wisso buwo trylikā,
su jū prymiestczais.

34. O gimminėms waikū Aš-
sar, iš fittū Lewitū, dūti buwo
iš gimminės Sebulon keturi mie-
stai: Jafneam ir jo prymiestczai,
Kartā ir jo prymiestczai.

35. Dimna, ir jo prymiestczai,
Maalal ir jo prymiestczai.

36. Iš gimminės Ruben keturi
miestai: Bezer ir jo prymiestczai,
Jaza ir jo prymiestczai,

37. Kedemot ir jo prymiestczai,
Mepaat ir jo prymiestczai.

38. Iš gimminės Gad keturi
miestai: walnybės miestas žmogų
judžams,

judzama, Kamos Gileade ir jo prymiestcei,

39. Maanaim ir jo prymiestcei, Eodon ir jo prymiestcei, Jaeser ir jo prymiestcei;

40. Kad miestų vaikų Merari jų gimminėsa iš Fittų Levitų, pagal jų būrą, iš wissio buwo dwylka.

41. Wissų miestų Levitų, tarp tewisfės vaikų Izrael, iš wissio buwo keturis dešimt's iš aštuni, su jų prymiestceis.

42. O Eomas jų miestų turrejo sawo prymiešt aplinkuy, wiens kaip Fittas.

43. Taip dāwe Pons Diews Izraelitenams wissą žėnę, kurre jų tėwams dūti jis su prysėga buwo zadėjęs, ir jie pasisawino tą, ir gwenė toje.

44. Ir Pons Diews jiems suteko pakaju nū wissų aplinkuy, kaip jis jų tėwams su prysėga buwo zadėjęs, ir ney wiens jų neprietelū ne galėjo jiems prieštū stėngti, bet wissus jų neprietelus jis padawė i jų rankas.

45. Ir * nieko ne pristoko wissoto gėro, ką Pons Diews gimminei Izraelitėnū buwo kalbėjęs; wislab išsipilde. *P. 23, 14.

22. Pėrsšyrimas.

Pustrėcios aimines pargindamos altoru pabudawojo.

Tai Jozuwa wadinno Rubenitus, bey Gaditus, ir pusse gimmine Manasse,

2. Ir tare jiems: jūs wislab pilnawojot, ką jums Moizešus, tarnas Pono Diewo, esti liepęs, ir klausėt mano balsui ant wisso, ką aš jums liepiau.

3. Jūs sawo brosus ne prastojot gėrą walandą, ikki šei dienai, ir pilnawojot prisakimus Wiešpaties, sawo Diewo.

4. O kadangi Wiešpats, jūsų Dievas, jūsų brolas pakaju sutekęs, kaip jissai jiems esti kalbėjęs, taigi atsigrežę nukelankit i sawo gywatą, žėmėje jūsų tewisfės, kurre jums Moizešus tarnas Pono Diewo, esti dāwęs, anapus Jordano.

5. Nū geray prisidabokit, kad darwtumbit pagal paliepiimą ir prisakimą Moizešaus, tarno Pono Diewo, palieptą, kad mylētumbit Wiešpatį, sawo Dievą ir waisę; czodoni wissūse jo kalasė pilnas wotumbit jo prisakimus ir prie jo laikytumbities, ir jam šluostumbit iš wissos širdies, ir iš wissos dufės.

6. Taip pėriegnojo jūs Jozuwa, ir palėido jūs, ir jie nuėjo i sawo namus,

7. Pussei gimminei Manasse Moizešus jų dakt buwo dāwęs Basane, o antrai pussei dāwe Jozuwa tarp jų brošų šepus Jordano priešwakarus. Ir kaip jūs buwo palėis dės namon eiti, ir pėrzegnojęs,

8. Tare jissai jiems: jūs wel pargryštāt su didžu turtu i sawo namus, su labay daug galwiais, sidabru, auksu, waru, geležimi bey rūbais, taigi tą wissą nūdą iš sawo neprietelū gantą išdalykit sawo brolams.

9. Taip sugryžo Rubenitai, Gaditai ir pusse gimmine Manasse, ir išėjo nū vaikų Izrael iš Siloės, žėmėje Kanaan esanczės, kad i žėmę Gilead isitrauktū, i žėmę sawo tewisfės, kurre gawo iš prisakimo Pono Diewo per Moizešū.

10. Ir kaip priejo anas kruwas pas Jordaną, žėmėje Kanaan esanczas tie patys Rubenitai, Gaditai ir pusse gimmine Manasse, czonay pas Jordaną pabudawojo diddi gražū altoru.

11. Alie

11. Alie taip waikai Izrael gir: dėjo sakant: įtay, waikai Ruben, waikai Gad, ir pusse gimmine Manasse saw altoru pabudawojo ties žemę Kanaan prie kruwū pas Jordana, šepus waikū Izrael:

12. Tay jie ir wissas surinkimas susiejo Giloj, kad waikū pries jūs aukštyn nusitrauktū.

13. Ir sunte pas jūs i žemę Gilead Pineasą, sunu Eleazaro, wy: skupo,

14. Ir drauge su jūmi dėšimt iš wytrausujū kunigais, iš gimminū sawo tėwū, iš kojnōs gimminės Izraelo wieną.

15. Ir jiems pas jūs nukātus i žemę Gilead, kalbėjo jie su anais, sakydami:

16. Taip jums sakydin wissas surinkimas Pono Diewo: kam jūs taip susigriešiat Diewui Izraelo, šen dien atsikreipdami nū Pono Diewo, tūmi, kad altoru saw pabudawojot, ir įatpūlat nū Pono Diewo?

17. Ar dar ne kanka mums nusidėjimo Pėoro? nū kurro mes dar ikki šei dienai ne esme apczy: stiti, kaip sloga tropijo surinkimą Pono Diewo. * 4 M. 25, 3.

18. Ir jūs šen dien atsikreipjat nū Pono Diewo sawo, ir šendien prasto jat Poną Diewą sawo, kad jis ar šen dien ar rytoj ant wisso surinkimmo Izraelo supyktū.

19. Jey žemę sawo tėwis kės jums rodos ne czysta esanti, tay pėrsir: Pit i žemę, Ponui Diewui priklan: sanczę, kur namai Pono Diewo sustatyti, ir imkities daliēs tarp musū, neigi prastokite Poną Die: wą ney mus, altoru saw budawo: dami, be ano alteraus Wiešpatiēs, musū Diewo.

20. Ar ne susigriešijo Afons, sunus Šėva, ant to, kas Diewui buwo įadėta? Ir narsas užpūle

wissą surinkimą Izraelo, o jis ne wiens prapūle sawo nusidėjime?

21. Tay atsąkė waikai Ruben, waikai Gad, ir pusse gimmine Ma: nasse, kalbėdami wyresniems ir kunigais Izraelo:

22. Macnufis Diewas, patsai Ponas Diewas, macnufis Diewas, patsai Ponas Diewas. jinno, Iz: raelitėnai taipojau jinno: i jey mes prastōsim arba susigriešim pries Poną Diewą, tay jis mus šen dien te ne gėlbtū;

23. Ir jey mes todėl tą altoru butumbim budawoję, kad nū Pono Diewo norētumbim atsikirti, dė: ginnimo: arba walgimo: apierą ant to apierawoti, arba dešawo: nės: apierą uždėt, tay Pons Diews te jėška tai.

24. Ir jey ne labjans pasirūpin: dami tai dārēm, tarydami: šen dien arba rytoj rasti jusū waikai sakytu musū waikams: ka jums rūp Wiešpats Diewas Izraelo?

25. Pons Diews Jordana i ru: bėjū stātes, tarp musū, ir tarp jusū waikū Ruben bey Gad, jūs ne turrite daliēs prie Pono Diewo? Tūmi jusū waikai musū waikus attrāuktū nū baimės Pono Diewo?

26. Todėl mes tārēm: pasibu: dawokim altoru, ney apierōs, ney dėginnimo: apierōs dėley,

27. Bet kad jis luddininkū butū tarp musū ir tarp jusū, bey tarp musū waikū: waikū, kad Ponui Diewui šlūžitumbim po jo akiū, sawo dėginnimo: apieromis, dešawo: wonės: apieromis, ir fittomis apieromis: ir jusū waikai šen dien arba rytoj, ne privalytu sa: kyti musū waikams: jūs ne turrite daliēs prie Pono Diewo.

28. O kad jie taip sakytu mums arba musū waikū waikams šen dien arba rytoj: tay šie galėtu atsakyti: matys

matyfkite pāwizdi altoraus Pono Diewo, musū tēwū daryto, ne apierai, ney dēginnimo: apierai, bet luddijimui tarp musū ir tarp jūšū.

20. Apšāngot Diewe! Kad mes atšūktumbim nū Pono Diewo, šen dien nū jo atšūkreipt norēdami, ir altoru budawodami dēginnimo: apierai, ir walgimo: apierai bey klttoms apieromis, be altoraus Wiešpaties, musū Diewo, pas jo gywēnina ēšanczio.

30. O šaip Pineas wyškups, ir wyrāusieji šurintimmo, kunigaiš: žei Izrelo, šu jūm atēje, girdėjo jus žodjus. Furrus waikai Ruben, Gad ir Manasse, kalbėjo, tay tie jiems labay patifko.

31. Ir Pineas, sunus Elezaro, wyškupo, tare waikams Ruben, Gad bey Manasse: šen dien išpažystam, Pona Diewą tarp musū ēšanti, kad Poniui Diewui ne šūgriekijot tai darydami. Dabar išgēlbėjot waikus Izrael iš rānfōs Pono Diewo.

32. Tay Pineas, sunus Elezaro wyškupo, ir wyrāusieji wēl išėjo iš žemes Gilead, nū waikū Ruben bey Gad, i žemę Kanaan, pas waikus Izrael, ir apšāke jiems tai.

33. Tai geray patifko waikams Izrael, ir jie laupsinno Diewą waikū Izrael, ir ne šāke daugians, kad su šbazūnort ušitrāufti prieš jūš, jū žemę išpūstiti, furroj' waikai Ruben bey Gad gywēno.

34. O waikai Ruben bey Gad wadinno tą altoru: luddininku tarp musū, kad Wiešpats musū Diewas esti.

23. Pēršyrimas.

Jozuwa žmones šuwabinna ant wienōs diēnōs, ir tūs graudēna.

Ir po daug mētū, šaip Pons Diews Izraelui pašāju buwo šutēkēs nū wišū jū neprietelū ap:

linkuy, o Jozuwa jau pašēngs ir gērą amžią buwo šulaukēs,

2. Suwadinno jis wišus Izraelitēnus, ir jū wyresnūšus, waldomus, sudžias bey uredininkus ir tare jiems: aš esmi šēns ir daug dienū mātēs;

3. Ir jūs mātet wišlab, šą Wiešpats, jūšū Diewas, esti dāres wiššiemis šiemis žmonėmis apšlink jus; nēs Wiešpats, jūšū Diewas, pats uš jus šarāwo.

* V. 3, 22.

4. Šztay, aš pālaišą žmonū per burtą jums prištyrau, šoz ai gimiminei šawo tewiškēs: dali, prades jus nū Jordano, ir wišus žmones, furrus aš išgaisinau, ir prie didžū jurū ties šaulēs nušū leidimu.

5. Ir Wiešpats, jūšū Diewas jūs išštums pirm jūšū, ir prawarys nū jūšū, kad jūs jū žemę pašawintumbit; šaip Wiešpats, jūšū Diewas, jums esti kalbējes.

6. Tai gi būkite labay drāsus, pilnawodami ir darydami wišlab šas parašyta pra šnygos šōfano Moizešaus, kad jūs nū to ne atšitrāuktumbit ney ant dēšinēs, ney ant šairēs;

7. Kad jūs ne šušimaišytumbit ties su šeis liškuseis žmonėmis su jums ēšanczeis; neygi šo minnētumbit arba prišektumbit prie wardo jū balwonū, neygi jiems šlūžitumbit, ney melstumbities:

8. Bet prie Wiešpaties šawo Diewo laišytumbities, šaip dāret iškē šei dienai.

9. Tay Pons Diews prawarys pirm jūšū didžus ir macnus žmonū pulkus; ir nieš jums ne priešištēnge iškē šei dienai.

10. Wiens jūšū warys tūššanczus, nēs Wiešpats, jūšū Diewas šarauja uš jus; šaip jums esti kalbējes.

11.

11. Todėl

11. Todėl tikrai gerai priekawo: Eit sawo dušias, kad Wiešpati, sawo Diewą mylētumbit.

12. Alle jey jūs atsitreipe prie šū likusū žmonū laikysitės, ir su jeis susilvenczawodisitės, kad jūs jū jeis, ir jie su jumis sumištu:

13. Tay žinokit, Wiešpati jūsų Diewą ne prawaty senti daugiaus wissus šus žmonū pulkus; bet jie pastos jums nēy wirwe bey tin: Plas, ir nēy botags ant jūsų šonū, ir nēy pašins i jūsų akis, iškikolius išgaishys iš tōs gērōs žēmės kurrę Wiešpats, jūsų Diewas, jums esti dawgs.

14. Sztay, aš dabar turrū atstoti, kaip wissi žmones, ir jūs turrit tai žinnot iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs, kad ney wiens žodis ne žuwo wisso to gēro, kad Wiešpats, jūsų Diewas, jums esti kalbējs, tai wissab stojos, ir ney wiens tū ne prapūle.

15. Ir kaip wissa ta gerybe stojos, kad Wiešpats, jūsų Diewas, jums esti kalbējs: taipo Pono Diews ir dūs ant jūsų pareiti wissa piktą, iškikolius išgaishys iš gērōs šōs žēmės, kurrę jums Wiešpats jūsų Diewas, esti dawgs.

16. Kad jūs pēržengsite derėjimą Wiešpatiēs, sawo Diewo, jums palieptą, ir nueisite kitiems Diewams šluzydami, jū melsitės: tay narsas Pono Diewo papyf's ant jūsų, ir jūs bewēit išgaishys iš tōs gērōs žēmės, jums dūtōs.

24. Pērštyrimas.

Jozuwa pastutinnē karta suwadinn' surinkimā; us ben Eleazar's miršta.

Jozuwa surinkēdino wissas gimimines Izraelo i Sifem, ir suwadinnō wyresnūsus Izraelo, waldonus, sudžias bey urēdinin: bus. Ir kaip jie po Diewo atitū buwo susieję,

2. Tare jis wissiems žmonėms: taip safo Wiešpats, Diewas Izraelo: jūsų tėwai kitta karta gywēdawo anapus wandens, * Tara, Abraomo bey Laoro tėwas, ir šlužijo balwonams.

* 1 Moiz. 11, 26.

3. Tay aš isrinkau jūsų tėwą Abraomą anapus wandens, ir liepiau ji kēlanti per wissą žemę Kanaan, ir dauginau jo waišus, dūdams jamui Izaką.

* Ebr. 11, 8.

4. O Izakui dawiau Jofubą bey Esawą, ir Esawui dawiau kalną Seir, ant to gywēnti. Alle Jofubs su sawo waišais jūis traukē žemyn i Egyptą.

5. Tay * sunezau aš Moizę bey Aaroną, ir slōginau Eypcio: nus, kaip aš tarp jų ir darian.

* 2 M. 3, 10.

6. Pašty aš išwedžiau jus ir jūsų tėvus iš Egypto. Ir jums iškū jurū nukākus, o Eypcio: nams jūsų tėvus bewejant, su wežimmais ir su raitelais iškū šwendrū jurū:

7. Tay jie šaukē Diewop; tas state tamsybę tarp jūsų, ir tarp Eypcionū, ir jissai jures ant jų užlēdo ir jūs apdenge. Ir sawo akimis jūs mater, kad aš Eypcio: žēmėje esmi dārgs. Ir jūs gywēnot plūščioje didde wālandą.

8. Ir aš igabenau jus i žemę Amoritū, anapus Jordāno gywēnanczū; ir kaip jie priēs jus karāmo, aš jūs padawiau i jūsų rankas, kad jūs jū žemę igawot, ir išgaishinau jūs pirm jū.

9. Tay kēleši Balaks, sunus Šiporo, Moabitū karālus, ir kas rāwo priēs Izrael; ir nusuntēs dawē parwadinti Bileamą, sunus Beoro, kad jissai jus prašēktu.

10. Alle

10. Alle aš ne norėjau jo klauti. Ir jis žegnojo jus, o aš išgelbėjau jus iš jo rankų.

11. Ir jums per Jordaną perėjus, Faravos prieš jus miešizonys iš Jerikos, Amoritai, Peresitai, Kananitai, Etitai, Girgositai, Ewitali bey Jebusitai; alle aš davjau jus į jūsų rankas.

12. Ir širklū suncau pirm jūsų. tie jūs įtvare pirm jūsų, anūdu Faraludu Amoritū ne tawo kardū ney tawo kilpinu.

13. Ir davjau jums žemę, kurrę jūs ne įgyvėnot, ir miestus kurrus jūs ne pafurėt, kad tūse gyvėndami, walgitumbit iš wynnyczū bey aliejaus, kalmū, jūsų ne sodintū.

14. Tai ai bijokities Pono Diewo, ir služikite jam wiernay ir tikray, ir pameškite balwonus, kurriems jūs tėjai služijo, anapus wandens, ir Egiptoj, ir služikite Ponui Diewui.

15. Alle jey jums tai ne patinka Ponui Diewui služit, tay kenda dien issikirkit, kattram jūs norite služit, ar Diewui, kurriam jūs tėjai služijo anapus wandens, arba balwonams Amoritū, kurrū žemėje jūs gyvėnat. O aš bey mano gimmine služijim Ponui Diewui.

16. Tay žmones atsakydami tare: apsaugok Dieve, kad mes Poną Dievą prastotumbim, ir balwonams služitumbim.

17. Uleša Wiešpats, mūsų Dievas, mus ir mūsų tėvus išwede iš Egipto: žemės, iš anū namū ninfu tarp mūsų; nės jis girdėjo wergystės, ir tofins didius dykus padare po mūsų akū, ir mus apsaugojo ant wisso to kėlo, kurrūm mes kelowom, ir tarp mūsų žmonū pulkū, per kurrus mes ejom;

18. Ir ištūme pirm mūsų wissus žmonū pulkus Amoritū, toj žemėj gyvėnūsū: todel mes ir norime Ponui Diewui služit; nės aš esti mūsų Dievas.

19. Jozuwa tare žmonėms: jūs ne gėlitate Ponui Diewui služit; nės jis esti šwentas Dievas, ant griekū pvyktas Dievas, kurs jūsų griekū bey nusidėjimū ne czėdys.

20. Alle kad Poną Dievą sawo prastodami kofiam balwonui služit, tay jis kittokas pastos, atsigrežęs jus ilgis ir žawis, kurs jums pirma dang gėro išrėdęs.

21. O žmones tare Jozuwui: ne taip, bet mes norim Ponui Diewui služit.

22. Tay Jozuwa tare žmonėms: jūs dabar luddininkais este ant sawes, kad Poną Dievą saw išrinkot, jam služit norėdami. Ir jie atsakė: norime.

23. Taigi kalin meškite nū sawes balwonus tarp jūsų esancus, ir prileukit sawo kirdi Wiešpatiespi, Diewopi Izraelo.

24. Ir žmones tare Jozuwui. mes apsimmam Wiešpaczui sawam Diewui služiti, ir jo balsni klausyti.

25. Taip Jozuwa susiderėjo tą dieną su žmonėmis, ir dawe jiems prisakimus bey žokaną Sikėme.

26. Ir Jozuwa tai wissab jurai se į knygas žokano Diewo, ir patarė gawes didi akmeni, attiele tą po nekurre aujolu, pas šwentinyczos Pono Diewo esancu.

27. Ir tūre wissiems žmonėms: stey, kassai akmū testow luddis wissę kalbesti Pono Diewo, kassai su muntis esti kalbėjęs; ir jis tur luddininku buti ant jūsų, kad Pono Diewo sawo ne issiginatumbities.

28. Taip Jozuwa palėido žmo- wui jau numirrus, ir geray žino- nes, koiną i sawo tėwisfės; dali. jo wišus dārbus Pono Diewo.

29. O po šū nusidāwimū stōjos, kurrus jis Izraēlije buwo dārpa. Kad Jozuwa, sunus ūuno, tar- 32. O kaulus Jozėpo, kurtas waikai Izrael is Egypto su ja- nas Pono Diewo numirre, kaip jis wim buwo pargabėng, palaidojo

30. Ir palaidojo ji rubėžiuse sa- jie Sikėme, toj' dirwoj'. kurre Jo- wo tewisfės, Timnat: Seroj', ant kubs nusipirko nū waikū Entor, kėwo Sikėmo, už simta grāšū, ir ta pastojo tewisfės; dalis waikū Jozėpo.

31. Ir Izraelitėnai služijo Po- 33. Eleazars, sunus Aarono taip: nui Diewui, kōl Jozuwa gyws jau numirre; ir jie palaidojo ji Gi- buwo, ir wyresnieji, kurre dar bėoj', sawo sunaus Pineas, kurre gėrą walandą gywi buwo, Jozu- jam buwo dūta ant kalnū Epraim. Galas knygū Jozuwo.

R n y g o s w a l d o n ū.

1. Pėrstyrimas.

Simmine Juda Jozuwo wietoje kėra- maido.

Po Jozuwo galwōs klāuse waikai Izrael Poną Die- wą, tarydami: kas is musū dabar karāus pries Kananitus?

2. Pons Diews atsāke: Juda karāus. Sztay, aš tą žėng daw- jau i jo rankas.

3. Tay täre Juda sawo brolui Simeonui: ussitrauē aukštyn su manim i mano tėwisfės; dali, ir karāukime pries Kananitus, tay aš wēl su tawim nusitrauēsu i ta- wo tėwisfės dali. Taip Simeo- nas ussitrauē su jūmi.

4. O kaip Juda ussitrauē, tay padawe jam Pons Diews Kana- nitus bey Peresitus i jū rankas, ir užmuše Besėke dėšimt tūkstan- tis wyrū.

5. Ir rādo Adoni: Besėk Besėke, ir karāudami pries ji muše Kananitus bey Peresitus.

6. Alle Adoni: Besėks bėgo, ir jie wyjo ji, ir ji sugawę, nukirto

jam jo rankū nykštis ir didžosus kōjū pirštus.

7. Tay sāke Adoni: Besėks: sepa- tynis dėšimts karālei, kurrū nykš- tis ir diddieji kōjū pirštai nukas- pūti buwo, rānkiojo po mano stalū. Taigi kaip aš dariau, taipo Diews man wēl atesėjo. Ji nugabėno ji i Jeruzalę, cze jis numirre. Luk. 6, 38.

8. Alle waikai Juda karāwo pries Jeruzalę, ir laimėjo ji, ir užmuše wišlab aštrumū karde, ir uždege miestą.

9. Paškuy žemyn trāukės waikai Juda karānti pries Kananitus, ant kalnū, i pietus, ir pakalnije gywėnanczus.

10. Ir Juda nuėjo karānti pries Kananitus, Ebrone gywėnanczus (alle Ebrons pirma KiriātArba buwo wadinams) ir muše Sesai, bey Alimaną bey Talmi.

11. Ir is cze wēl ējo pries susėdus Debiro (o Debir pirm- to wadiām's buwo KiriātSėper.

12. Ir Kalebs täre: kursai Kiriāt. Se

Seper muš ir laimės, tam aš savo dukterį Afę dūsu per pącę.

13. Tai laimėjo ji Atniel, sunus Kenaso, Kalebo mažausojo brolio, ir jis dave jam savo dukterį Afę per pącę.

14. Ir nusidave, kad jei išsi traukiant, je ragino, kad ji kokią dirvą prašytus iš savo tėvo, ir nukūpo nū ašilo. Tay tare jei Kalebs: Kas tam kenkia?

15. Ji sake, sutek man kokią žegnong. Ties tu man davei dirvą i pietus; dūk man ir wandens wersmę. Tay dave jei wandens wersmę ir aukštay ir žemay.

16. O waikai Kenito, Moize: šaus swainio, aukštyn traukies iš werbū: miesto su waikais Juda i pūščę Juda, esancę i pietus miesto Arad, ir nuėję gywėno tarp tū žmonū.

17. Ir Juda nusitrauke su savo broliu Simeonu, ir muše Kananus Zepate, ir išpūstijęs jūs pramine tą miestą Arma.

18. Priegtam Juda laimėjo Gązą, su wissū, kas jam priklauso, ir Afelon su wissu, kas jam priklauso, ir Efroną, su wissu, kas jam priklauso.

19. Ir Pons Dieus gėlbėjo Judą, kad jis tą kėlną igawo: nės jis susėdus pakalnių ne galėjo igauti, dėl to, kadangi jie geležinius wežimmus turrėjo.

20. Ir jie dave Kalėbui Ebroną, kaip Moizesus buwo safs; ir jis išwäre iš to tris sunus Enaso.

21. Alle waikai Benjamin ne prawäre Jėbusitus, Jeruzalėj' gywėnanczus, bet Jėbusitai gywėno Jeruzalėj' pas waikus Benjamin, ičkė šei dienai.

22. Taip jau aukštyn ussi trauke ir waikai Jozepo i Betėlę, ir Pons Dieus buwo su jais.

23. Ir Jozepo glumine išspigawo Betėlę (kurri) pirin to Lubowo wadinama.)

24. O sargai mātė koki wyrą iš miesto einant, ir tare jam: rōdiš mums, kur mes galėtum' i miestą išigaut', tay mes tawmielagirdystę išrōdisime.

25. Ir kaip jissai jiems rode, kur jie i miestą galėtu išigauti, užmuše jie wissus tame mieste esanczus aštrumu kardo; alle tą wyrą ir wissą jo gimmingę jie palėido.

26. Tay nusitrauke tas wyrs i žemę Eritū, ir pakāre miestą, tą jis pramine Lus; tas dar ičkė šei dienai taip wadinamas.

27. Ir Manasse ne prawäre * Bet Šėan ney jo miestelus; ney Taneat su jo miestėleis, ney gywatninkus Dorre su jū miestėleis, ney gywatninkus Jeblean su jū miestėleis, ney gywatninkus Megiddo su jū miestėleis; ir Kananita pradėjo gywėnti toje žemėje,

* Joz. 17, 11.

28. O kaip Izraelitėnai buwo pasidrutinę, tay jie czyžę ėme iš Kananitū, ir jūs ne prawäre.

29. Taipojau ir Epraims ne prawäre Kananus, Gasėre gywėnanczus; bet Kananita gywėno tarp jū, Gasėre.

30. Sebulons taipojau ne prawäre gywatninkus Kitrone bey Maalol; bet Kananita gywėno tarp jū ir mofėjo czyžę.

31. Assers ne prawäre gywatninkus iš Afo, ney gywatninkus iš Zidon, iš Aėlab, iš Afib, iš Elba, iš Apik, bey iš Reob.

32. Bet Asseritai gywėno tarp Kananitū, toj' žemėje gywėnanczū; nės jie ne prawäre jūs.

33. Napтали ne prawäre gywatninkus Bet Semės, ney Bet Anato; bet gywėno tarp Kananitū, žemėje gywė-

gywénanczû; o tie iš BetSemės bey iš Bet Anot apsiėmė czyżę mōkėti.

34. Ir Amoritai prispāude wai: fus Dan, kad ant kálnū turrejo laiſytis, ir ne pawėlijo jiems žė: may pakalnių gywėnti.

35. Ir Amoritai pradėjo gywėnti ant kálno Eres, Ajalone bey Saalbime. Alle taczau ranka gimminės Jozepo jiems pėrsunki stojos, ir apsiėmė czyżę mōkėti.

36. O rubėzus Amoritū buwo, Fur t Akrabim aukštyn einama, pradėjus nū ūės iſki aukštībės.

2. Pėrsſyrimas.

Waikū Izrael pateikamimas, atpūlmas, foratone ir iſgelbėjimas.

S Angėlas Pono Diewo parėjo aukštyn iš Gilgalės t Bofim. tarydams: aſ jus iš Egipto aukštyn wedžau ir nugabenau t žėnę, ju ū tėwams su prysėga žadėtą, tarydams, manę sawo derėjimą su jumis darytą ne panieksenti amžinay,

2. Idant jūs ne susiderētumbit su gywātninkais šōs žėmės, bet jū altorus sulāujitumbit. Alle jūs ne paflusot mano žodzams. Ko: dēl jus tai dāret?

3. Tay ir aſ tarau: aſ jūs ne noru po jus ū aſi ū prawaryti, kad jie jums žabangu pastotu, ir jū balwonai jums tinflu.

4. Ir kaip angėlas Pono Diewo tus žodzus buwo kalbėjęs, wiſ jiems waikams Izrael, tay žmones sawo balsą pakėlę, werkė.

5. Ir pramine tą wietą Bofim, ir apierawōjo gjonay Ponui Diewui.

6. Uės kaip *Jozuwa žmones buwo palėdęs, ir waikai Izrael buwo nusitraukę, kožnas t dali sawo tewiškės, žėnę pasisawint:

* Joz. 24, 28.

7. Tay žmones Ponui Diewui ſluzijo, kol Jozuwa gyws buwo, ir kol wyresnieji, dar gėrą wālan: da po Jozuwo galwōs gywi buwo, ir furrie wiſus didžus ſtebuklus Pono Diewo buwo matę, furrus jis Izraelitėnams buwo dārgs.

8. O Jozuwui, sunui Muno, Pono Diewo tarnui, numirrus, kaip jis ſimta ir dėsint mētū buwo sulāukęs,

9. Palaidojo jį rubėžūse jo tė: wiškės, Timnat Erese, ant kálno Epraim, iš ſaurės ſen linſay, pas kálną Gaas.

10. O kaip ir wiſi tū czės' gywi buwėjie, pas sawo tėvus suwalyti buwo, po jū fitta giminine rādoſi, Pona Diewą ne pajystanti, neigi ſiñanti ſtebuklus, furrus jis tarp Izraelitėnū buwo dārgs.

11. Tay waikai Izrael ſunkiey susigrieſijo prieſ Pona Diewą ir ſluzijo Baalui.

12. Ir prastojo Pona Diewą, sawo tėwū Diewą, kursai jūs iš Egipto: žėmės buwo iſwėdęs, ir ſekinėjo fittus diewus, ir diewus žmonū, aplinſ jū gywénanczū, jū melzdamies, ir ipykino Pona Diewą;

13. Uės jie jo ilgiaus, jo daugiaus prastojo Pona Diewą, ir ſluzijo Baalui bey Astarot.

14. Taigi inirſo narsas Pono Diewo ant Izraelitėnū ir jis pā: dawe jūs t rankas tujū, furrie jūs iſplėſe, kad jūs supūſtitu; ir pā: dawe jūs t rankas jū neprietelū ap: linſuy. Ir jie ne galėjo dangiaus paſiprieſyt sawo neprietelams.

15. Bet fur jie tiktay grėžies, cze ranka Pono Diewo prieſ jūs buwo, jiems ant iſkādōs, kaip toſtai ir Pons Dievas jiems pris: ſėdams buwo ſakęs; ir buwo labay prispaudžami.

16.

16. O Kad Pons Dievs jiems waldonū dawe, kurrē jūs išgėl bejo iš plešikfū nagū:

17. Tay ney waldonams jie ne paflusso, bet susikėkšāwo (mylėdami) fittus diewus, ir jū meldėsi, ir greitay nukrypo nū to kėlo, ant kurre jū tėwai buwo wāikščzojė, Pono Diowo prisakimams paklusnus budami, ir ne elgies taip, kaip anie.

18. O Kad Pons Dievs jiems waldoną buwo dawęs, tay Pons Dievs pristojō waldoną, ir išgėl bejo jūs iš jū neprietelū rankū, kol tas waldons gyws buwo. Uės Pons Dievs pasigailėjo jū werkimo, dėl tū, kurrē jūs priverte ir prispaude.

19. O waldonui numirrus tay jie atsikreipe, ir dar piktesaus susigriešijo, ne kaip jū tėwai, fittus diewus sekiodami, jiems služit, ir jiems pasiklōnot; jie ne lōwest nū to, kę buwo apsiēmę, ney nū sawo griešno pasielgimmo.

20. Todėl tolaus iniršo Pono Diowo narsas ant Izraelitėnū, kad jis tare: Kadangi šie žmones mano prisakimus pėrjenge, kurrus aš jū tėwams liepjau, neygi klausomano zodjū:

21. Taigi ir aš tolaus ne prawarysu pagonus Jozuwo palikėjus, kaip jis pamirre.

22. Kad aš Izraelitėnus ant jū mėginėjau, bau jie kėluse Pono Diowo pasiliksis, kad pagal tus elgtus, kaip jū tėwai pasilikko, arba ne.

23. Taip Pons Dievs išlikdino šūs pagonus, jūs ne wėikėy prawarydams, kurrus i Jozuwo rankas ne buwo padawęs.

3. Pėrskyrimas.

Atniel, Eub, Gagar, ir jū darbai. Szittie yra anie pagėnai, kurrus Pons Dievs išlikdino.

Kad ant jū mėgintu Izraelitėnus, apie karus žėmės Kanaan niekų ne žinnancjus;

2. Ir kad gimmines waitū Izrael žinnotu, ir motintus kairauti, kurrē pirm to nieka apie tai ne žinnojo,

3. Butent: penkis funigaitščzus Filistėnū, ir wissus Kanaitus, bey Zidonius, ir Ewitus pas kėlėnų Libanon gywėnancjus, pradėjus nū kėlno BaalErmon, ikfikatent i Emātą.

4. Tie išlikko, kad Izraelitėnaitais butu mėginami, kad išsirėditu. Bau jie prisakimams Pono Diowo klausytu, kurrus jissai jū tėwams per Moizėsu buwo liepęs.

5. Taigi Izraelitėnams taip gywėnant tarp Kanaitū, Etitū, Amoritū, Peresitū, Ewitū bey Jebusitū,

6. * Eme jie anujū dukteres saw i paczes, ir dawe sawo dukteres anū sunums, ir služijo anū diewams.

* 5 M 7. 3.

7. Ir piktay elgėsi po kėlū Pono Diowo, užmiršdami Wiešpaties, sawo Diowo, ir služijo Baalui bey šwentitoms girtoms.

8. Tay papyko Pono Diowo narsas ant Izraelitėnū, ir padawe jūs i rankas Kusan Kisataim, kėralaus Mezopotamiės, ir taip služijo waitai Izrael Kusan: Kisataimui aštūnis metūs.

9. Tay šauke waitai Izrael Diewopi, ir Pons Dievs dawe jiems išgėlbetoj, tas jūs išgėlbėjo, Atnieli, sunū Kenaso, Kalebso mažausojo brolio.

10. Ir dwase Pono Diowo buwo jeme, ir jis waldonu pasto: dams Izraelije, išėjo i kėrą, ir Pons Dievs Syrionū kėralū, Kusan: Kisataimą dawe i jo rankas, kad jo ranka ant jo per sunki buwo.

11. Tay

11. Tāy buwo pašājaus toje zē' jūšes, ir tūmi jī pērdāve per jo meje per fētūres dešīrta metus; pilwā.

ir Atniels, sunus Benaso, nu mitre.

12. Alle waikāi Izrael dar to: laus sunkiey susigriešījo Ponui Diewni. Tāy padrātino Pons Diews Eglonā, Moabitū karālu, priēš Izraelitēnus, todēl, kadangi jie sunkiey susigriešījo priēš Ponā Diewā.

13. Ir šurinko pas sawē wai: kus Amon, bey Amalekitus; ir jis nustrāukes muše Izraelitēnus ir igawo werbū: miestā.

14. Ir waikāi Izrael glūzījo Eglonui, Moabitū karālui aštū: nolika metū.

15. Tāy jie kauke Diēwop, ir Pons Diews atsunte jiems gēlbe: tojt, Eudā, sunu Gēra, sunaus Jemini, tas te galējo su faire. O kaip waikāi Izrael per jī dō: wanas sunte Eglonui, Moabitū karālui,

16. Nusikāldino saw Euds kārda dwiem ašmenim, wiens māsio ilgā, ir apšijūse tūmi po sawo sermēgōs, ant dešinēs kulšīs:

17. Ir atneše dowanā Eglonui, Moabitū karālui. O Eglon bu: wo labay dužjas wyrs.

18. Ir kaip dōwanā jam buwo dāwes, pālēido žmones dowanā nēfusūs;

19. Ir atsiagrežes nū balwonū Gilgale ēsanczū, sakydino: aš taw, karalau, slapzey kā turru sakyti. O jis tare: tylēkite; ir išejo laus: kan wišī aplink jī stowintieji.

20. Ir Euds iējo pas jī; o jis sēdējo swetlyczos', jam wienam pa: budawotoj'; ir Euds tare: aš Die: wo žodi taw turru pranēsti. Tāy jis atsiēle nū šrēslo.

21. O Euds istieses sawo faire: ranķā nuwēre kārda, kurrām: ant dešinēs kulšīs buwo apšī:

22. Kad ir Frannos su ašmenimi ilindo, ir taukai kraunas apšlēpe (nēs jis kārda ne istrāuke iš jo pilwo) kad ir mešlai iš jo išejo.

23. Alle Euds išejo iš stubbos, ir angā po sawim uzwēres uzra: kinno durris.

24. O jam išejus iējo jo tarnai, ir matydami, durris swetlyczōs użrašintus, tare: rasi jis ant wējo ējes kamāroj' prie swetlyczōs.

25. Alle jiems taip ilgay lāu: kius, kad ir gēdējos: (nēs nieks ne atwēre durris swetlyczōs) ime: jie rāktā ir atrafinno durris; o štay, jū wiespats ant žēmēs gulē: jo numirēs.

26. O Euds buwo pabēges, jiems be trunkant, ir praējes bal: wonus nubēgo iēki i Seirata.

27. Ir jam iėjus trūbijo jis su trūbomis ant kālno Epraim. O waikāi Izrael su jūmi nukelāwo nū kālno, ir jis ējo pirm jū.

28. Ir tare jiems: sekite jūs manē, nēs Pons Diews Moabi: tus, jūšū neprietelus, jums dawe t' jūšū ranķas. Ir jie sēke jī, ir igā: wo perwāzā pas Jordana, ties Moabitus ēsanti, ir ney wienā ne lēido pērsirti.

29. Ir užmuše tū czeš' Moabitū apie dešimt tūkstantis wyrū, wiš: sus gerāusūsus wyrus ir tikrus: žalnierus, kad jū ney wiens n' iš: bēgo.

30. Taip buwo Moabitai tū: czeš' pažēminti po ranķa waikū Izrael. Ir pašajus buwo toj' žēmėje per aštūnes dešimts metus.

31. Pašny rādosi Samgar, su: nus Anato; tas pamuše Pilistai: nū šēšis simtus su lazda jāuczus: baudžama, ir taipojau išgelbējo Izrael.

4. Pēr:

4 Pėrskyrimas.

Debore, Baraks ir Jaele taip tikri karangai elgiai.

Alle waikiai Izrael dar tolaus po ašiu Pono Dievo sankiey ju figriešjo, Endui numireus.

2. Ir Pons Diews ju pardave i rancias Jabino, Kananitū karalauis, Azore gywėnanczo; ir jo wyrāusais ant ābajo wardu buwo Sissera, ir jis gywėno Aro Sėte pagonū.

3. Ir waikiai Izrael kauke Dieu wop, nės jis turrėjo dewynū simtū geležinnū wežimmū, ir prišpāude waikus Izrael su syla per dwidešimt metų.

4. Tū czeš' Izraelitėnū waldonka buwo prarafėne Debore, Lapidoto pati.

5. Ir ji gywėno po werbū Debore, tarp Rama ir tarp Betel, ant kėlno Epraim. Ir waikiai Izrael aukštyn atėjo pas jė i pruwą.

6. Ta nusuntusi parwadindino Baraką, sunu Abinoamo, iš Kėdes Napтали, ir jam sakydino: ar ne liepe tau Wiešpats, Diewas Izraelo: nuėjes kėlauk ant kėlno Tabor, ir imk su sawim dėšimt tūkstantis wyrū iš waiku Napтали bey Sebulon?

7. Nės aš Sisserą, Jabino wyrāusait ant ābajo, pas tawę dūsu trauktis pas wandeni Kison, su jo wežimmais ir su jo daugybe, ir padūsu ji i tawo rancias.

8. Baraks atsake jei: jėy tu su manim kėlausi, tay kėlausu ir aš; alle jėy tu ne kėlausi su manim, tay ney aš ne kėlausu.

9. Ji tare: aš kėlausu drange su tawim, alle taw ne teka garbe ant šos kėlonės; bet Pons Diews Sisserą padūs i rancias moteriškės. Taipo Debore kėlusi kėlwo su Baraku i Kedes.

10. Tay suwadinnu Baraks Sebulonitus bey Naptalimus i Kėdė, ir pėščias ėjo su dėšimt tūkstant wyrais. Debora taipojau ėjo su jūm.

11. O Ebers, Kėnits, iš Kėnitū waiku Obabo, Moizesiaus swainio, buwo šalin nusitrāukęs, ir sawo šėtrą sustatęs pas āuolus Jaanaim prie Kedes.

12. Tay Sisserui buwo apsarpyta, kad Baraks, sunus Abinoam, ant kėlno Tabor užėjes.

13. Ir jis suwōke wissus sawo wežimmus, dewynis šimts geležinnus wežimmus, ir wissus žuones su sawim ėsanczus, iš Aroset pagonū, iški wandens Kison.

14. Alle Debore sake Barakui: kėlėis, ši yra ta diena, kuroj' tau Pons Diews Sisserą i tawo rancias dāwes, nės Pons Diews išeis pirm tawęs. Taipo nujo Baraks nū kėlno Tabor, o anie dėšimt tūkstantis wyrai pastuy ji.

15. Alle Pons Diews išgandino Sisserą su wissais jo wežimmais ir su wissu ābaju, dėl āstrummo kardo Barako, kad Sissera nū wežimmo nukūpęs pėščias bėgo.

16. O Baraks wijo wežimmus ir ābają, iški Aroset pagonū. Ir wissas ābajas Sissero buwo žawintas āstrummu kardo, kad ney wiens jū ne liko.

17. Bet Sissera pėščias bėgo i šėtrą Jaėlės, Ebero, Kėnito, paczōs; nės karalus Jabin iš Azor, bey gimmine Ebero, Kėnito, tarp sawęs pakaju turrėjo.

18. O Jaele laukan išejo Sisserui priekais, ir täre jamui: šen eikš, miels pone, šen eikš pas manę, ir nesibijok. Ir jis iėjo pas jė, i jōs šėtrą; ir ji užflojo ji su streiste.

19. Alle jis tare jei: meldju, diš man mājumą wandens gerti, nės aš

aš trofštu. Tay ji pien: pūdi at dengusi dāwe jam gērti, ir už flojo ji.

20. Ir jis tātė jei: stōkis i angą fētrōs, ir jey kas atėjės klāustu, bau ne kas cze yra, tay tarf: ney wieno cze ne ēsant.

21. Tay Jaēle, Ebero pati, ēmusi winni iš fētrōs bey fāgi i sawo ranfā, tylomis pas ji iėjo, ir pēr. Fale tą winni per jo smilkinus, kad jis ant žēmės parpūle. Alie jis užmigges apalpo ir numirre.

22. O kaip Baraks Sissera wijo, Jaēle laukan jam priekais išėjusi tātė jam: šen eifš, aš vōdisu tau tą vyrą, kurrio tu jeshai. Ir kaip jis pas ję i butą iėjo, mātė Sissera žudditą begullintį, ir winnis dar tykojo jo smilkinūse.

23. Taip iweikė tū cžės' Pons Diews Jabiną, Kananitū Farālu, po akiū waikū Izrael.

24. Ir ranfa waikū Izrael to: laus taipo dare; ir drūtinos pries Jabiną, Kananitū Farālu, iškikol it išgaifinno.

5. Pēršyrimas.

Debōrēs ben Barako defamonēs giesmę už pergalejimę.

Tay giedojo Debore ir Baraks, sunus Abinoam tū cžės', ir tātė:

2. Laupsinkite Poną Diewą, kad Izraelitėnai wēl walni pastojo, ir žmones mielay apsiēme tai išraisyt.

3. Klausykite jūs Karālei, ir dabokities jūs funigaišczei: aš noru, Ponui Diewui aš noru giedoti Wiespaczui, Diewui Izraelo, aš noru žāisti.

4. Pone Diewe, kaip tu iš Seir išėjėi, ir atkelawai iš lauko Edom, tay žēme padrebėjo, iš dangaus lyjo ir debesis lašėjo andenimi.

5. Rālnai aptwinno po akiū Pono Diewo, kalnas Sinai po akiū Wiespatiēs, Diewo Izraelo.

6. Čese Samgaro, sunaus Anat, cžese Jaēlės prapūlē buwo felai, ir kurriems tākais reikėjo eiti, tie freiwais felais felāudawo.

7. Mes pristōkom Parzygiū, mes jū pristōkom Izraelije; iškikol aš Debore pasikēlau, iškikol aš pasikēlau, mōtina Izraelije.

8. Izrael naujus Diewus issistyre, tay kēras pri wartū rādos; ne buwo matyt ney šydas ney rāgōtis ne tarp ketures dēšimts tākstan: cžū Izraelije.

9. Mano širdis wissā gērą wēslij' waldonama Izraelo kurrie iš gērōs walēs tai apsiēme tarp žmonū. Laupsinkite Poną Diewą,

10. Jūs, kurrie ant gražū asilėnū jūjat, jūs, kurrie ant brangū kaurū sedit, jūs, kurrie ant kēlo einat, išmislikit giesmę.

11. Kaip strēlczei šaukė tarp sēmikiū, tay sākoma buwo apie teisybę Pono Diewo, apie teisybę jo Parzygiū Izraelije: tay Diewo žmones žemyn trūkies iškik wartū.

12. Buš linkšma, buš linkšma Debore, buš linkšma, buš linkšma, ir giedōf giesmēlē! Kēkisi, Barākai, ir gāudiš sawo gāuditōjus, tu sunau Abinoam!

13. Tay aplēistieji ponawojo ant macnū žmonū; Pons Diews pos ponawojo per manę ant macnūjū.

14. Iš Epraimo radosi jū šākis nis pries Amalēk, ir po tawēs, Benjamin sawo žmonėsa. Iš Mās fir waldonai radosi, ir iš Sebulon waldonystēs ryfštę nēfantieji.

15. Ir funigaišczei Izajaro būwo su Debore, ir Izajars buwo kaip Baraks pafalnėj', sustas su sawo pēstininkais. Rubens pri uppės liū diday širdij' abbėjojo.

16. Ro:

16. Kodėl tu laikaisi tarp gardū, kodėl užtrunsk jo vežimnas, kad girdėti blowimą kaimenės, kodėl pri-
 uppėliū didey širdij' abbėjojei? ne atvaioj? kodėl rātai jo vežim-
 mū ne pasiškubbin?

17. Gileads pasiškė anapus Jordano: ir kodėl Dan gyvėna tarp ākrutū? Ašėras tuppėjo prie
 kranto jurū, ir pasiškė savo priirimo wietosa.

18. Alie Sēbulono žmones savo dušōs ne czėdijo iškė smertiēs; tai po jau ir Naptalimo, ant aukš-
 tummo laužo.

19. Karālei priėjė karāwo, Karā-
 naitū karālei karāwo Taanoše, pas wandeni Megiddo; alle jie ney
 pussiklā sidabro i plešimnā gāwo.

20. Iš dangaus pries jūs karā-
 jama buwo; žwaigzdes savo tēk-
 jime karāwo pries Sissērą.

21. Uppėlis Kison išpāstijo jūs,
 uppėlis Kedumin, uppėlis Kison.
 Pasiškė, mano duše, ant sylingajū.

22. Tay arklei sowada bėgo,
 kadangi sylingi jū raitelei taipo
 nulādo.

23. Prašėkite miestą Meros,
 tāre Angelas Pono Diwo, pra-
 šėkite jū miešizonis, kad ne atėjo
 Ponui Diwui ant pagālbōs, Po-
 nui Diwui ant pagālbōs, pas
 karzygius.

24. Peržegnota te esie tarp mo-
 terū Jaēle, pati Ebero, Kenito;
 peržegnota ji testow šėtrosa tarp
 mōterū.

25. Pieną ji dawe, jam wan-
 dens prašanczam, ir waršką at-
 neše brāngume blūde.

26. Ji su savo ranfa nutwėre
 winni, ir su savo dėšine kugi,
 ir pėrkale Sissēro gālwą, ir sutreš-
 ke bey peršwerbe jo šmilkinus.

27. Prie jōs kojū jis rāngies, žemyn
 parpūle ir pasidėjo; jis susirietes
 parpūle prie jōs kojū; kaip buwo
 susirietes, taip gullėjo nūžawintas.

28. Sissēro motina žurėdama
 pro langą raudėjo pro narinyčą;

Kodėl užtrunsk jo vežimnas, kad
 ne atvaioj? kodėl rātai jo vežim-
 mū ne pasiškubbin?

29. Šmirtingiausos tarp jo
 moterū atjaše, kaip ji ne palōwe
 dėjūti:

30. Argi jie ne surinktu ir išda-
 lytu, kę supliše? Kojnām wyrisk-
 kam wiera gražė mergaitė, arba
 dwt, i pėrgalėjimo dāli, o Sissērai
 margus išsūtus rubus i pėrgalėji-
 mo: dāli dwillinkay išsūtus rubus
 aplink kākla i pėrgalėjimo: dāli.

31. Taip tur prapulti, Pone
 Diwe, wissi tawo nēprietelei! alle
 kurrie ji mvl, tur buti, kaip saule
 užtėkanti savo grožybėje. Ir pa-
 kėjans buwo žēmėje per kėtures
 dėšimt's metus.

6. Pėrštyrimas.

Gideon's i waldonā idėtas

Ir kaip waikai Izrael sunkiey
 susigriešijo pries Poną Diwą,
 tay Pons Diws jūs padawe po
 ranfū Midianitū per septynis
 metus.

2. O kaip Midianitū ranfa pėr-
 sunki buwo Izraelitėnams, waikai
 Izrael ūlas saw kase kálnūse, ir
 dūbes bey pylimus.

3. Ir kad Izraelitėnai kę sėjo,
 tay atėjo Midianitai bey Amaleki-
 tai, ir anie iš ryto žēmės, pries
 jūs,

4. Ir guldėsi pries jūs išpāstis
 dami, kas āugo ant žēmės, iškė
 Gajōs; ir nieko ne liko walgio
 Izraeliē, ney awis, ney jāuczis,
 ney āsilus;

5. Tēs jie aukštyn užėjo su sa-
 wo banda ir su šėtromis, kaip
 diddis kofai pulkas žogū, kad
 ney jie, ney jū werblādai sustaito-
 ni buwo; ir užpūle tą žėmę, kad
 ję išpāstitū.

6. Taip Izraelitėnai labay pa-
 peikti buwo Midianitū. Tay wai-
 kai Izrael šauke Diwop.

7. O

7. O Kaip jie Diewop šaukė, Midianitū dėley,

8. Atsunte jiems Pons Diews prarėg, tas jiems täre: taip sako Wiešpats, Diewas Izrael: Aš jus išvedžiau iš Egipto, ir iš anū namū sluzbōs išgabenau;

9. Ir jus išgėlbejau iš rankū Egiptionū, ir iš rankū wišū tū, kurrie jus spāude, ir tus ištām: jau pirm jusū dūdams jums jų žėmę.

10. Ir sakau jums: aš esmi Wiešpats, jusū Diewas; nesibijo: Pities diewaiczū Amoritonū, kur rū žėmėje jūs gywėnat. O jūs mano žodžū ne klausėt.

11. Ir Angėlas Pono Diewo atėjęs pasiėjo po aužolu Oprėje, tas buvo Joaso, Abiesritėno; ir jo suzus Gideons Ewieczus kėle spāustuwos, kad tus šalin gabėntu dėl Midianitū.

12. Tay pasirėde jam Angelas Pono Diewo, ir tare jam; Pons Diews t'essie su tawim tu karžy: gi karanti žinnas.

13. Alle Gideons tare jam: mielo Wiešpatie! jey Pons Diews su mumis, kodėlgi taipo mums tik: kōs? O kame wiši jo stebuklai, furrus musū tėwai mums pās: kōjo, sakydami: Pons Diews mus išwede iš Egipto? Alle dabar Pons Diews mus prastojo, ir mus padauwe i Midianitū rankas.

14. O Pons Diews grejėsi jopi, tarydams: eik šoje sawo macėje, tu išwalnysi Izraėlį iš rankū Midianitū. Ežtay, aš sunczau tawę.

* Ebr. 11, 32.

15. Bet jis täre jam: mans Wiešpatie, kūmi aš Izraėlį iš: gėlbėsu? Itay, mano giūine men: ka yra iš Manassės, ir aš esmi mašausasis sawo tėwo namūse.

16. Alle Pons Diews täre jam: ašžbusu su tawim, kad tu

Midianitus užmuši Kaip ieninar teli wyta.

17. O jis tare jam: meldžiu, jey aš mėlōnė radau po tawo akiū, tay daryt man kōk ženkla, kad žinnoczau, tawę esanti, kurs su manim kalba.

18. Ne atstoť iš cze, iškli pas tawę ateisu, ir parnešu sawo wals gimo: apierg, kad tų palikczau po tawo akiū. Jis täre: aš pasiiliksiu, iškli taw pargystant.

19. Ir Gideons parčjęs papjos we ožyti, ir ėme saikėli nerāngins tū miltū, ir idėjo mės: i kurbą, ir srubbą ipyle i pūdą, ir išnės šęs laufan pas jį po aužolu, priėjo jį.

20. Alle Angėlas Pono Diewo šaukė jam: imk mėsą, ir kas nerāuginta ir padėť ant akmens cze esanczio, ir išpilk srubbą. Ir jis dare taipo.

21. Tay Angelas Pono Diewo ištiese lazda rankoje be laikoma, ir su lazdos gėlu pakrutino mėsą, ir neraugintus miltus: ir ugnis išėjęs iš akmens, sudėgino mėsą ir neraugintus miltus. Ir Angelas Pono Diewo atstojo iš jo akiū.

22. O Gideons matydams, Angėlą Pono Diewo esanti, tare: Aš Wiešpatie, Pone Diewe, argi aš taipo sawo akimis maczau Angėlą Pono Diewo?

23. Alle Pons Diews tarė jam: pakąjus t'essie su tawim, nesibijo: tu ne mirsi.

Jon. 20, 19.

24. Tay Gideons czejau pabus dawojo altoru Ponui Diewui, ir pramine jį: Wiešpatimi pakąjans; tassai dar iškli šei dienai yra Oprėje, tėwo Ešritū.

25. Ir tą pāczę nāfti Pons Diews jam šaukė: imk jautušką iš jāuczū sawo tėwo, ir fittą jauti septynergi, ir sulānjyk altoru

Baalo,

Baalo, tawo tėwo ėsanti ir pa-
firš girrāite aplink ėsancę.

26. Ir pabudawof Wiešpaczui-
sawo Diewui, aukštay ant wio-
šaus šdōs ūlės altoru, ir tą patai-
ses imf antrą jāuti, ir apierawof
dėginimo: apierą su malša tōs
girrāitės, tawes pakirstōs.

27. Tay Gideons dėšint wyrū
ėme iš sawo tarnū, ir dāre taipo,
kaip Pons Diews jam buwo sa-
tęs; alle jis bijojos tai daryti die-
nā, dėl sawo tėwo giminės, ir
dėl žmonū to miesto, ir dāre tai
naktij.

28. Taigi žmonems rytą mėtą
anksti kėlant štay, altorus Baalo
buwo sulauštas, ir girrāite prie
to išfirta, o antras jāutis dėgin-
nimo: apierai padėtas ant alto-
rans, kuro buwo budawōtas.

29. Ir wiens tare antram: Kas
tai dāre? Ir jiems tai jėškant ir
klausinėjant, sakoma buwo: Gi-
deons, sunus Joaso, tai dāres.

30. Tay žmones to miesto safe
Joasui; išdūf mums tawo sunu;
jis tur mirti, kadangi altoru
Baalo suardęs, ir girrāite prie to
išfirtęs.

31. Alle Joas tare wišiams cze-
stōwintiems: argi jūs dėl Baalo
norite waiditis? argi jūs jam no-
rite gėlberti? Jey kursai dėl jo
susiwaidis, tas šī rytą tur mirti.
Jey jissai Diewas yra, tay pato
dėl sawes te prowawoja, kadangi
jo altorus suardytas.

32. Iš tōs dienos jie jī prami-
ne Jerub: Baal, ir tare: Baal te
prowawo'a patšai už sawę, ka-
dangi jo altorus suardytas.

33. O kaip wiši Midianitai be-
v Amalekitai, ir kurre išryto žemės
buwo i kruwą susiėję, ir persiga-
wę, pasigulde pakalnėje Jesreel.

34. Tay dwase Pono Diewo
Gideoną pėršwiete, ir jis liepe

trābit ant trābū, ir wandinno
Abieserą, kad jī sektu.

35. Ir sunte pašus per wišą
Manassės žemę, ir pawadinno jūs,
kad jī taipojau sektu. Priegtam ir
sunte pašus i Ašero, Sebulono
bey Neptalimo žemę, tie atėjo
aukštyn jam priesais.

36. Ir Gideons tare Diewui:
Jey tu nori Izraelitėnus per mas
no ranką išwālnyt, kaip man kals
bėjei:

37. Tay aš nukirptą wilną padėsu
ant šo klojinimo. Jey rassa wies-
nat bus ant wilnōs, ir ant wišdōs
žemės sausa, tay aš ant to numas
nysu, tawę išgėlbesenti Izraeli per
mano ranką, kaip tu kalbėjai.

38. Ir stojos taipo. Ir kaip
jis antrą rytą anksti atsikėle, iš-
spāude jis rasią iš tōs wilnōs, ir
pripyle wišą blādą wāndenimi.

39. Ir Gideons tare Diewui:
ne papyf ant manęs sawo naršę,
kad dar wieną kartą kalbėsu. Dar
tik wieną kartą noru bandyti su
wilnōs; t'essie sansums wienat
ant wilnōs, o rassa ant wišdōs
žemės.

40. Ir Diewas dar taipo tą pacę
nakti, kad sausa buwo wienat
ant wilnōs, o rassa ant wišdōs
žemės.

7. Pėrštyrimas.

Gideons pėrgal Midianitus.

Tai Jerub Baals, tai esti Gi-
deons, anksti pasikėle ir wiši
žmones su jūmi ėsantieji, ir gul-
dėsi pas šullini Arod, kad Mi-
dianitū ābažas jam buwo i šāurę
už kalnelio Morė pakalnėje.

2. O Pons Diews tare Gideo-
nui: žmonū per daug yra su tai-
wim ėsanczū, kad aš Midianitus
dūcgau i jų rankas; Izraelitėnai
galėtu girtis pries manę, sakydai-
mi; mano ranka manę išgėlbejo.

3. Taigi

3. Taigi iššaukdinė po ausū žmonū ir safydiš: Eurs bijasi ir ne drąsus yra, tas te sugryšta, ir bewėiš tessikellie nū Ealno Gilead: tay žmonū atstojodwidėjimt ir du tūkstanczu, kad tikt dėšimt tūkstanczei pasilikko.

4. Ir Pons Diews tare Gideonui: žmonū dar yra per daug. West jūs žemyn prie wandens, čionay aš jūs taw mėgisu: ir apie Eurri aš taw safsu, kad su tawim eitu, tas tur su tawim eiti; o apie Eurri aš taw safsu, kad ne eitu su tawim, tas ne tur eiti.

5. Ir jis wėde žmones žemyn prie wandens. Ir Pons Diews tare Gideonui: Eursai sawo liežuwoju wandens lašs, kaip šūlėša, ta statyš styru; taipojau ir tą, Eurs ant Eėliū parsšlaupja gėrti.

6. Tay buwo skaitlus tųjū, Eursie su burna iš rankōs wandenti buwo laije, trys šimtai wyrū; o Pitti žmones wissi buwo pasšlaupę gėrę.

7. Ir Pons Diews tare Gideonui, šit aistrimis šimtais wyrais, Eursie aiže, aš jus išgėlbesu, ir dūsu Midianitus i tawo rankas: alle Pitti žmones wissi te eina i sawo namus.

8. Ir jie walgi drauge ėme žmones, bey sawo trūbas. O Pittus Izraelitėnus jis wissus palėido, kožnā i sawo šėtra. Bet jis pasi drātino su trimis šimtais wyrais. Ir ābažas Midianitū žemay gulė: jo po jo ašiū pakalnėje.

9. Ir Pons Diews tą pāczę naštė tārė jam: atšikėles nueiš i ābažą; nės aš jė padawjau i tawo rankas.

10. Alle jey bijasi žemyn eiti, tay Pura, tawo tarns, te eit su tawim i ābažą,

11. Kad girdėtumbei, Eā jie Palba; pašny su wissu pulku turri nusitrūktis i ābažą. Tay Gideons su Puru, sawo tarnu, žemyn ėjo i tą wietą, Eursārgai, ābaže ėsan: tieji, stowėjo.

12. O Midianitai bey Amalekitai ir wissi iš ryto: žėmės, buwo atsigulę pakalnėje, kaip daugybė žogū, ir jū werblūdai ne buwo sustaitomi dėl daugybės, kaip žiezė dros ant kranto jurū.

13. O Gideonui atėjus, štay, wiens Pittam sapnā pāsafojo, sai Eydams: štay, aš sapne maczau, ir man rōdės; buš ant anglū Eepstos miežū dūnos Eėpals rittos iškė ābažo Midianitū, ir kaip priėjo šėtras, stūme tas ir pardauže jas ant žėmės, apwerzdams tas, wirs šutinni i āpaczę, kad šėtros ant žėmės gulėjo.

14. Tay antras atsāke: tai Pit nieko niera, kaip Eārdas Gideono, sunans Joaso Izraelitėno; Diews padawė Midianitus i jo rankas su wissu ābažu.

15. Kaip Gideons tą girdėjo tą sapnā pāsafojant, ir jo išguldimā, meldėš jis Ponā Diewā, ir wėl pargryšes i ābažą Izraelitėnū, tārė: Eėlkities, nės Pons Diews ābažą Midianitū padawė i jusū rankas.

16. Ir jis pėrdalijo tus tris šimtus wyrus i tris pulkus, ir dawė kožnam trūba i jo rankā, ir tuščzus Eragus, o žibburū tūše.

17. Ir tārė jiems: žurėkite i manę ir darykit taip, kaip aš; ir štay, kaip aš i tą wietą, Eurs ābažas yra, ateisu, tay kaip aš darysu, taip ir jus darykite.

18. Kad aš ant trūbōs trūbisu, ir wissi, su manimi ėsantieji, tay ir jūs turrite trūbit aplink wissā ābažą, ir tarti: čionay Pons Diews bey Gideons.

19. Taip

19. Taip Gideons ir šimts vyrų su jūmi atėjo į vietą ábajo pas pirmūsus sargus, kurie ant sargybės stovėjo, ir jūs pabūdino, ir trúbijo ant trúbų, ir sufule Fragus savo rankosa.

20. Taip trúbijo wissi trys pulkai ant trúbų, ir sufule Fragus. Alle jie žibburus laike savo fairėj' rankoj', o trúbas definėj' savo rankoj', kad trúbidami šauke: czonay kárdas Pono Diemo, bey Gideons.

21. Ir kóžnas stovėjo ant savo wietos aplink tą ábają. Tay wissas ábajas pradėjo bėgti, šaukdamis ir tēfini bėgdami.

22. O tiems trimis šimtiems vyrams ant trúbų dar be trúbijant, padare Pons Diems, kad per wissą ábają kóžno kárdas prieš kito kitta buvo. Ir ábajas bėgo iški į BetSittą Jereratą, ički rubežaus platummo Meola, pas Tabatą.

23. O vyrai Izrael iš Napтали, iš Ašer, ir iš wisso Manasse šauke, ir guijo Midianitus.

24. Ir Gideons sunte pašlus ant wisso kálo Epraim, ir safydino: eifšte žemyn, Midianitams priešais, ir nukreipkit jiems wándeni ički BetBarą bey Jordaną. Tai šauke wissi, iš Epraim esą, ir nukreipė jiems wándeni, ički BetBarą bey Jordaną.

25. Ir sugawo du kunigaiš: cžū Midianitū, Orebą bey Sebą; ir nujudde Orebą ant ūlės Oreb, o Sebą spáusiuwoj' Sebo, ir guijo Midianitus, ir parneše galwas Orebą bey Sebo pas Gideoną ana pus Jordano.

8. Pėrsšyrimas.

Gideono bėda; aštri suda; neprisidabojimas; wiskai ir smertis

O vyrai iš Epraim tare jam: Kodėl tu mums tai darei, kad mus ne wadinnai į kárą eidama

prieš Midianitus? Ir waidijos su jūmi šaudžey.

2. Alle jis täre jiems: Ką aš dabar esmi dāres jusū darbams lygu? ar ne wiena wynšakke Epraimo gerėne yra, kaip wissas wyn: rankius Abiesero?

3. Diems Midianitū kunigaiš: cžus, Orebą bey Sebą padawe į jusū rankas, kaipgi aš tai buczau galėjes daryti, ką jūs dārėt? O jam taip su jeis bekalbant, lós wėjį jū pápykis.

4. O kaip Gideons Jordaną priėjo, jis pėrsšyre su tais trimis šimtais vyrais, pas įtēšanczeis, ir buvo pašlę be wydami.

5. Ir jis täre žmonems iš Sušot: meldžiu, dūkite žmonėms, po manim ēšantiems, kallis kėpalus dūnōs, nēs jie pašlę, kad aš galēcžau wyti káralus Midianitū, Sebą bey Zalmuną.

6. Alle wyrāusiejei iš Sušot tare: argi kumščžos Sebo bey Zalmuno jau yra tawo rankosa, kad mes tawo pulkui turrētumbim dūnōs dūti?

7. Gideons tare: geray, kad Pons Diems Sebą bey Zalmuną padūs į mano rankas, tay aš jusū kuną erškėcžeis iš páščžos, ir us nimis nuplašdysu.

8. O jissai iš cze kėlāwo į Pnuel, ir kalbėjo lygey taip su jeis. Bet žmones iš Pnuel atsake jam lygey taip, kaip anie iš Sušot.

9. O jis tare ir žmonėms iš Pnuel: jey aš su pašėjumi pargryšiu, tay aš šę koryczą sugrausiu.

10. O Seba bey Zalmuna buvo karkore, ir jū ábajas su jeis, apie penkiolika tūkstancžū, kurie wieni išlikko iš wisso ábajo tū iš ryto; žēmės; nēs šimts ir dwides šimt tūkstancžū buvo pūlē, kurie wissi kárdą ištrāukti galėjo.

11. Ir

11. Ir Gideons aufstyn nusi-
trankė kėlu, kur sėtroja gyvėna:
ma irytus, ties Uobą bey Jagbea,
ir muše tą abają; nės abajas nie-
ko nesibijojo.

12. Ir Seba bey Zalmuna bėgo;
alle jis jūs wyjo ir sugawo du ka-
rėlu Midianitū, Seba bey Zal-
muna, ir išgandino wissą abają.

13. Taigi Gideonui, sunui Joaso
pargrėvus iš karo, saulei dar ne
užtekėjus.

14. Sugawo jis wieną waiką
iš žmonū iš Sukot, ir klause jį;
tas suraše jam wyresnius iš Su-
kot, ir jū senius, septynes dėsim-
tis ir septynis vyrus.

15. Ir jis atėjęs pas žmones iš
Sukot, tare: štai, cze yra Seba
bey Zalmuna, kurrū dėl jās manę
išsikėt, tarydami: argi Sebo bey
Zalmuno kumščios jau tawo ran-
kosa, kad mes tawo žmonėms pail-
susėms, dūndės dūtumbim?

16. Ir jis ėmęs wyrėsius iš
miesto, ir erškėčius bey usnis iš
pūščios, ir dawe tus jausti žmo-
nėms iš Sukot.

17. Ir koryczą Pnuel jis sugro-
wė, ir nujawinno žmones tame
mieste.

18. Ir jis tare Sebui bey Zal-
munui: kaip rodės jum dwiem au-
nie wtrai, kurrus juddu nujudės-
ta Labore? judu atsakė: jie bur-
taw lygnus, kornas jū grajus, kaip
kokio karėlaus waikai.

19. O jis tare: jie buwo mano
brolei, mano motinės waikai.
Taip tikray, kaip Pons Dieus
gywa yra, jey juddu anas butum-
bita gywas palėdinu, tay aš jud-
du ne nujawinczau.

20. Ir tare sawo pirmgimnu-
sam sunui Jerėni: pasikėles už-
mušė jūdus. Alle tas waiks sawo
laidą ne ištrankė; nės buijos,
kadangi dar jauns klaps buwo.

21. Alle Seba bey Zalmuna tare:
tu pasikėles juddyt muddu; nės
kokiai wrys, tokia ir jo syla. Tai-
po kėlėsi Gideons ir užmuše Seba
bey Zalmuna, ir ėmė saktis, ant
jū werbludū kaktū ėsanczes.

22. Tay tare Gideonui kelli iš
Izrael: būk tu wiespatimi an-
musū, tu bey tawo sunus, ir tawo
sunaus sunas, kadangi tu mus
išgėlbejei iš rankū Midianitū.

23. Alle Gideons tare jiems: aš
ne noru wiespatimi buti ant jūsū,
ir mano sunas taipojau ne bus
wiespatimi ant jūsū, bet Pons
Dieus tur buti jūsū Wiespats.

24. O Gideons tolaus tare jiems:
wieną daiktą aš prašau iš jūsū:
kornas te dūdie kaktės: saktis, kurr-
tas jis kare gawęs. Nės kadangi
Ismaelitėnei buwo, tay autsinas
saktis ant kaktū turrėjo.

25. Jie atsakė: tū mes dūšime.
Ir pakloję koki rābą kornas už-
mete ant to kakt: saktis, kurras
kare buwo gawęs.

26. O tos autsinos kakt: saktys,
kurrū jis praše, swėre tākstanti
ir septynū šimtū syklū aukso; dar
be fittū sakczū bey lencugėlū, ir
iš karloto padarytū rubū, kurreis
dewj Midianitū karėlei, ir be kakt-
lo raicczū jū werbludū.

27. Ir Gideons padare iš to
wyssupiską sermėgą, ir pastate tą
sawo miestą Oprėje. Ir wissi
Izraelitėnai apsikėšawo ant to
czejau; ir stojos Gideonui bey wi-
sai jo gimimnei papiktinnimui.

28. Taip Midianitai buwo pa-
žėminti per waikus Izrael, ir ne
pakėle daugiaus taip sawo gal-
wą; ir buwo pakėjans toje žėnėje
per fėturis dėsimt metus, koley
Gideons gywas buwo.

29. O Jerub Baals, sunas Jo-
asė, nuėjęs gywėno sawo namūsė.
30. Ir

30. Ir Gideons turrėjo septynis dēsimts sunū, kurrie wissī iš jo strenū buwo išėję; nēs jis daug moterū turrėjo.

31. O netikroji jo pati, kurrė Sifēme laiķe, taipojau sunu jam pagimde, tą jis pramine: Abimeleķ.

32. Ir Gideons, sunus Joaso numirre, kaip gėrą pulkā mėtū buwo sulauķęs, ir palaidojo jį grabe sawo tėwo Joaso, Opreje Abiešratu.

33. O Gideonui numirtus, atsi- kreipę waikai Izrael susikėķawo pagal Baalim, ir idėjo saw Baal: Veritą, i Diewa.

34. Ir waikai Izrael ne atsimin: ne Pono Diowo sawo, kurs jū būwo išgėlbėjęs iš rankū wissū jū neprietelū aplinkuy.

35. Ir ne išrōde mielakirdystė gimminei Jerub; Baal Gideon, kaip jissai wissą gėrą Izraelitė: nams būwo dārgs.

9. Pėrkrymas.

Abimeleķas sawo brolus nuķawinno.

Abimeleķas, sunus Jerub: Baalo nuėjęs i Sifēmą pas brolus sawo motinōs, kalbėjo su jais, ir su wissa gimmine, sawo motinōs tėwo gimminės tardams:

2. Mėdzu, sakykite wissiemis wyrams iš Sifēm be girdint: kas jums geraus yra, ar kad septynios dēsimts wyrai, wissī waikai Jerub Baalo, ant jūšū wiešpatania: arba kad wiens wyrs ant jūšū wiešpatautu? o priegtam ir min: nēkite, manę ēsanti jūšū kaną, ir iš jūšū gimminės.

3. Tay kalbėjo brolei jo mōtinōs avie jī wissus šittus iōdžus wissiemis wyrams iš Sifēmo be girdint, ir jū širdis lenkėsi ant Abimeleķo; nēs jie dūmojo: jis yra musū brolis;

4. Ir dāwe jam septynis dēsimt sidabrininkū iš namū Baal: Veris to; ir Abimeleķas samde tais pik: tus ir nelabus wyrus, kurrie jī sēķe.

5. Ir jis i Opra atėjęs i sawo tėwo namus, nuķawinno sawo brolus, waikus Jerub: Baal septynis dēsimts wyrus ant wieno aķmens. Alle isliķko wiens Jerub: tams, mažausasis sunus Jerubi Baalo; nēs jis būwo palėptas.

6. Ir susirinko wissī wyrai iš Sifēm, be wissa gimmine iš Mollo ir nuėję Abimeleķą idėjo i Karalu, pas aukštą aną aukolą Sifēme stowinti.

7. Kaip tai Jotamui būwo ap: sakyta, jissai nuėjęs nūstijo ant wiršaus kalno Grisin, ir pakėjęs sawo balsą, šauķe ir tare jiems: klausykite manęs, jus wyrai iš Sifēm, kad Pons Diows ir jūšū klausytu;

8. Mėdzei nuėjo, kad Karalu ant lawęs idėtu, ir tarė alliejaus mėdzui: buķ tu musū Karalumi.

9. Bet alliejaus: mėdis atšāķe jiems: ar aš sawo viebumną pamešū, kurrė taip diewai kaip žmones ant manęs girt, ir nueisu, kad aš wyrāusasis buķau ant mėdzū.

10. Tay tare mėdiei pygū mėdzui: eikš tu, ir buķ musū Karalumi.

11. Alle pygū, mėdis atšāķe jiems: ar aš sawo salduinę ir sawo kanus waisus pamešū, ir nuėjęs wyrāusasis buķau ant mėdzū?

12. Tay tare mėdzei wynmes dzui: eikš tu ir pastoķ musū Karalumi.

13. Alle wynmedis tare jiems: ar aš sawo šwieža wyną palikęs, kurs ir diewus ir žmones palinkš min, nueisu, kad wyrāusasis buķau ant mėdzū?

✕

14. Tay

14. Tą wisi mēdžei tare erš: fēcui: eifš tu, ir buf musū karalumi.

15. O erfētis atšāfe mēdžams: ar tiesa, kad mang karalumi norit idēt ant sawes, tay atėj pasidūfi: te po mano pawēsū; jey ne, tay ugnis te išeit iš erfēczo, ir te sudėgin' cēdro; medžus Libanone.

16. Jeygu dabar geray ir wer: tay darēt, kad Abimelēką t karalū idėjot; o jey geray daret su Jerub: Baalu ir su wissa jo gimmine, o jey darēt su jūmi, kaip jis apie jus upelngs;

17. Kad mano tėws jusū dēl karawes, ir sawo dušią kaip meste salin mētes nū sawes, kad jus iš: gēlbetu iš rankū Midianitū;

18. O jās fen dien stėngiaties pries mano tėwo gimminę, nužawindami jo waifus, septynis dėsimitis wyrus ant wieno akmens, ir idėjote saw karalū, Abimelēką, jo sluginės sunu, ant wyrū iš Sifem, todėl, kadangi jis jusū brolis esti;

19. Jeygu tūmi geray ir wertay darēt su Jerub Baalu ir su jo gimmine, šoje dienoje: tay bukite linšmi su Abimelēku, ir Abimelēkas su jumis;

20. Jey ne, tay ugnis te išeit iš Abimelēko, ir te sudėgin wyrus Sifemo, ir buttą Millo; o taipojau ugnis te išeit iš wyrū Sifemo, ir iš gimmines Millo ir te sudėgin Abimelēką.

21. Ir Jotams begte pabėgo ir nukāko t Bėrą, ir gwyno czejau dēl sawo brōlio Abimelēko.

22. O kaip Abimelēkas tris metus ant Izraelitėnū buwo wiešpatāwes:

23. Užlėdo Pons Diews piktą žmones norą tarp Abimelēko, ir tarp wyrū iš Sifem; nės wyrai iš Sifem atšjedėjo Abimelēkui;

24. Ir jam t ašis šāfe, kaip jissai septynis dėsimitis sunū Jerube Baalo buwo nužawinngs, ir jst krājuo dėley jie kältino Abimelēką, jū broli, kursai jūs buwo nužawinngs, priegtam ir kältino anus wyrus iš Sifemū, kurrie ant to jam buwo prišoķę, kad nužawintu sawo brolus.

25. O wyrai iš Sifemū pastellai wo slapczyj žalnerū pulką ant kalinū wiršū, ir sugāwo wissus, tū keli jumplinķay kėlaujenczus. O tai Abimelēkui apsakoma buwo.

26. Bet atejęs Gāals sunus Ebed su sawo broleisėjo t Sifemū. O wyrai iš Sifemū ant jo pastitkėjo.

27. Ir laukan išėj t lauką nuskyne wyn: ūgas, tas jie išspande ir pradėjo šokinėti, ir iėj t sawo diemo namus wālge bey gėre ir kēike Abimelēkui.

28. Ir Gāals, Ebedo sunus, tare: kas esti Abimelēkas? ir kas esti Sifems, kad mes jo padūnai butumbim? Ar jis ne esti Jerub: Baalo sunus, ir idėjęs Sebula, sawo tarną ant žmonū Emoro, Sifemo tėwo? Todėl mes jam gluzitumbim?

29. Dieme dūf, kad žmones butu po mano ranka, kad aš Abimelēką prawaryczau. Ir Abimelēkui buwo sakoma: padiddink sawo žalnerū pulką, ir išstrauk.

30. Nės Sebuls, wyrėsnysis to miesto, išgirdęs žodžius Gāalo, Ebedo sunaus, inirto jis sawo papikij.

31. Ir slapczyj pašus nusuntęs pas Abimelēką, jam sakydino: štay, Gāals, Ebedo sunus, ir jo brolei t Sifemą atėję, sujuddin žmones.

32. Taigi kēikis naktij, tu ir sawo žmones, pas tamę esantėji, ir

ir pastellof slapzey zalnerū pulkq zalnierū pulkq jis slap zey pastellās
prieš jūs i laukā.

33. O rytā mētā, sāulei uītes
Fant tay anksti fēltis ir uīspulē
miestā. Ir jey jis bey žmones pas
jē ēsantieji prieš tawę išsitraukę,
tay daryk su jūmi, kaip tu rasti.

34. Abimelēks fēlēsi nāktij' ir
wiīsi žmones pas jē ēsantieji. ir ty
kojo ant Sifēmo fētūreis pulkais.

35. O Gāals, Ebēdo sunus iš
sitraukę, ir stowėjo už angōs pas
miesto wartus. Alle Abimelēks
pasikēle iš wietōs pasleptōs su
wiīšais žmonemis, su jūmi šyru
ēšanczeis.

36. Taigi Gāalas matydamas
žmones, tare Sebului: štay, cze
žmones žemyn ateit nū kalno wirt
šaus. Bet Sebuls tare jam: taw
rodos, buk kalnū šęšēlei žmo
nes ešq.

37. Gāals dar daugiaus kalbės
dams tare: štay, žmones ateit žem
yn iš widdurio žėmės, ir žmonū
pulkas atkelauj' ant kēlo prieš žy
nawimo: aužolq.

38. Tay Sebuls jam tare: kame
dabar tawo liejuwis sakasis: kas
esti Abimelēks, kad mes jam šluži
tumbim? ar tai ne tie žmones,
kurrus tu papeikiei? išsitraukęs
dabar muškis su jūmi.

39. Gāals išsitraukęs pirm
wyrū iš Sifem, mušesi su Abi
melēku.

40. Alle Abimeleks guijo jē, kad
pirm jo bėgo; ir prapūle daug už
muštųjų i fēi angōs wartū.

41. Ir Abimelēkas pasilikko
Arumoj'. Alle Sebuls prawāre
Gāalę ir jo brolus, kad jie Sifē
me ne turrėjo pasilikti.

42. O rytā mētā žmones išėjo
i laukā. Kaip tai Abimelēkui bu
wo apsaftyta,

43. Surinko jis žmones, ir tus
pėrdalyjo i tris pulkus, ie wienq

wo ant lauko. O matydamas, kad
žmones iš miesto išėjo, fēlēsi jis
prieš jūs ir užmuše jūs.

44. Alle Abimelēks bey pulkai,
kurie su jūmi buwo, užpūle jūs,
ir stowėjo pas angā miesto wartū,
o du tū pulkū užpūle wiīšus ant
lauko ēšanczus, ir užmuše jūs.

45. Tay Abimelēks farāwo prieš
miestā per tą wiīšq dienā, ir jē lai
mėjes nujudde žmones tame ēšan
czus, ir išpūstijęs miestā druška
ant tōs wietōs sėjo.

46. Tai girdėję wiīsi wyrai kory
czōs Sifem, ējo jie i drutā pūlt
balwōno Berit.

47. O kaip Abimelēks tai airt
dėjo, kad wiīsi wyrai koryczōs
Sifēme buwo susiję.

48. Ejo jissai ant kalno Salmon,
su wiīšais sawo wyrais, pas jē
ēšanczeis, ir firwi i sawo rankas
ėmes nukirto šakq nū mēdzū, o
tq pakėlęs ir ant sawo peczū už
dėjęs tare wiīšiemis žmonemis su
jūmi ēšantiems: kq jūs mātēt,
manę dāranti, tai ir jūs šubrey
darykit, lygey kaip aš.

49. Tay nukirto wiīsi žmones
kojnas po šakq, ir sėke Abime
lēkq, ir tas prie pillės pridėjo ug
nimi ję uždege, kad ir wiīsi wyrai
koryczōs numirre, apie tušstanti
wyrū bey mōterū.

50. Bet Abimelēkas nuštraukę
i Tebezq, ir tq apgūlęs laimėjo ję.

51. Alle widduje miesto druta
buwo koryczia, ant kurrōs bėgo
wiīsi wyrai bey moteres, ir wiīsi
mieščzonis to miesto, ir po sawim
užrašinę užkopo ant stōgo kory
czōs.

52. Tay Abimelēkas koryczq
priėjęs farāwo prieš tq, ir artis
nosį prie angōs koryczōs, kad ję
ugnimi sudėgintu.

~ 2

53. Alle

53. Alle wiena moteriškė stuffi akmens iš girnū, Abimelėkui ant galwos mėtė, ir sukūle jo kaulolą.

54. Tay Abimelėks greitay pa wadinno waišką, kura jo šarwus nešojė, ir tare jam: ištirauf sawo karda, ir žuddišk manę, kad ne saitytu apie manę: moteriškė jė užmušusė. Tay jo waišs jė pėrdure, ir jis numirre.

55. O kaip Izraelitėnai, kurie su jumi buwė, mate, kad Abimelėks žudditas buwė, kognas ėjo į sawo namus.

56. Taip o * užmoškėjo Pons Diews Abimelėkui tą piktenybę, kurie jis sawo tėwni buwė ištrodęs, kaip jis nužawinno septynis dėsintis sawo brolus.

* P. 1, 7. Jer. 50, 29.

57. Taipojau ir wissą piktenybę wyrū iš Siskemū Pons Diews jiems atėskėjo ant jų galwos; ir trėpijo jų kėikims Jotamo, sunaus Jerub Baal.

10. Pėrskyrimas.

Izraelitėnai smėtimū Diemū dēlen sunkien prispaudzami.

Po Abimelėks pasikėle Izraelitėnus gėlbeti Tola, wyrš iš gimminės Isakar, sunus Pua, sunaus Dodo. Ir jis gywėno Samire, ant kėlno Epraim.

2. Ir walde Izraelitėnus per dwidešimt ir tris metus; ir jė nurmirrust palaidojo Samire.

3. Po jo kėlėsi Jairs, Gileadis, tas walde Izraelitėnus dwidešimt ir du metus.

4. Ir turrėjo trisdešimt sunū ant tris dešimt asilėczū jųjanczū, ir tris dešimt miestėlū, kurrus kėimus Jair wadindawo. ikki šei diei nai, ir yra žėmėie Gilead.

5. O Jairs numirres buwė palaidojomas Ramone.

6. Alle waiškai Izrael tolaus sunkien susigriešijo prieš Poną

Diewą, ir šlužijo Baalim bey Astarot, ir balwonams Syriūs, bey balwonams Zidono, bey balwonams Moabo, ir balwonams waiškū Ammon, ir balwonams Pilistėnū, ir prastoje Poną Diewą ne šlužijo jamui.

7. Tay papykė naršas Pono Diemo ant Izraelitėnū, ir pardas wė jųs į rankas Pilistėnū, bey waiškū Ammon.

8. Ir jie sumyne bey sumusė waišus Izrael, ta mėtą pradėję mai ne aštūnoliška mėtū, butent wissus waišus Izrael anapus Jordano, žėmeje Amoritū, kurie Gileade yra.

9. Priegtam waiškai Ammon pėrslyre per Jordaną, ir karawo prieš Judą, ir prieš Benjaminą, ir prieš gimminę Epraim, taip o, kad Izraelitėnai didzoje bėdoje buwė.

10. Tay šaukė waiškai Izrael Diemop, ir tare: mes prieš tawę susigriešijom, nės mes prastojom sawo Diewą, ir šluzijom Baalim.

11. Alle Pons Diews tare Izraelitėnams: ar ne prispaude jus ir Egyptionai, ir Amoritai, ir Amonitai, ir Pilistėnai,

12. Ir Zidonai, ir Amalekitai ir Maonitai, o aš jus išgėlbejau iš jų rankū, kaip jūs manęspi šaukėt?

13. O taczaus manę prastojot, ir kitiems diewams šlužijot; to dēl aš jums daugiaus ne gėlbėsu.

14. Nuėję prašykities pggalbės iš tū diemū, kurrus saw ištinkot; tie dabar jus t' išgėlbtė cėse jusū bėdės.

15. Alle waiškai Izrael atsākė Ponui Diemui: mes susigriešijom, tu su mumis daryk, kaip taw mėgsta; alle tikėtay išgėlbėk mus šimme cėse.

16. Ir

16. Ir jie šallin mēte nū sawes swētīmus diēwus, ir pasiēlōnojo Ponui Diēwui. Ir jis pasigailējo matydams, Izraelitēnus taipo slogintus.

17. O waikai Ammon sukāwo ir guldēsi Gileade; alle waikai Izrael susirinkę guldēsi Mizpoje.

18. Ir wyresnieji žmonū iš Gilead tare tarp sawes: kurs pradės karauti prieš waikus Ammon, tassai bus wyrāusasis ant wissū Gileade gywēnanczū.

11. Pėrskyrimas.

Septo pėraalėjimas ir pajadėjimas.

Sep̄ta, Gileadytas, karjygis buwo karauti moķas, alle išķeķsinis. O Gileadui Septa buwo gimęs.

2. O kaip Gileado pati jam waikus pagimde; ir tōs moteriķkės waikai užaugo, išstūme jie Septą, sakydami jam: tu ne gausi daliės musū tėwo namūse, nės tu esi Pittōs moters sunus.

3. Tay jis bėgo dēl sawo broliū, ir gywēno žēmėje Tob. Ir susirinko pas jį nelabi žmones, ir išsitrauke su jūmi.

4. Ir pastuy po keliū czėsū karāwo waikai Ammon su Izraelitėnais.

5. Taipo karāujant waikams Ammon su Izraelitėnais, wyresnieji iš Gilead nuėjo, kad Septą sugrąžintu iš žēmės Tob.

6. Ir tare jam: eiķ, ir buķ musū wyrēsnysis, kad karautumbim prieš waikus Ammon.

7. Alle Septa atsāķe wyresniems iš Gilead: ar ne jūs tie este, kurrie mangs ne kenzat, ir kurrie mang išstūmēt iš mano tėwo namū? O dabar ateinat pas manę, kadangi bėdoj' ēsat?

8. Wyresnieji iš Gilead atsāķe Septui: todēl mes dabar wēl parėinam pas tawę, kad su mumis keli

lautumbei ir mums gēlbētumbei karauti prieš waikus Ammon, ir kad butumbei musū wyrēsnysis ant wissū Gileade gywēnanczū.

9. Septa atsāķe wyresniems iš Gilead: kad jūs mang sugrąžisit karauti prieš waikus Ammon o Pons Diēwa tus man padūs, argi aķ tad busu jusū wyrēsnysis?

10. Wyresnieji iš Gilead tare Septui: Pons Diēwa t' esie klau: sytoju tarp musū, jey mes ne darysim, kaip tu esi sāķas.

11. Taipo nuėjo Septa su wyresneiseis iš Gilead, ir žmones idėjo jį i waldoną ir wyrēsni ant sawes. Ir Septa tai wissab kalbėjo po akiū Pono Diēwo, Mizpoje.

12. Tay Septa nusunte pašlus pas karālū waikū Ammon, ir jam sakydino: kę tu darbo turri su manimi, kad ateini pas manę karaut prieš mano žēmę?

13. Karalus waikū Ammon atsāķe pašlams Septo: todēl, kad Izraelitėnai man atėme mano žēmę, kaip jie iš Egipto išsitrauke, pradėjus iš Arnon iķi Jaboķo, ir iķi Jordano. Taigi man tą atduķ su geru.

14. O Septa dar Pittus pašlus nusunte pas karālū waikū Ammon.

15. Tie tare jamui: taip sāķo Septa: Izrael ne atėme ne jōķi laukę, ney Moabitams, ney waikams Ammon;

16. Wēs kaip jie iš Egipto išsitrauke, kelowo Izraelitenai per pāķezę iķi šwendrū: jurū, ir nusāķo + Kadēsę,

17. Ir nusunte pašlus pas karālū Edomitū, tarydami: lėisť mus pėrkelaut per tawo žēmę. Alle Edomitū karālus jū ne klause. Taipjau ir nusunte pas Moabitū karālū, tas taipjau ne norėjo. Taipo Izraelitėnai pašliskō Kadēsę.

* 4 M. 20, 14.

18 Ir

18. Ir aplink waišęžiojo pūšį, cizioje, felāndami aplink Edomitū bey Moabitū žėmę, ir priėjo iš saulės užtekėjimo pas Moabitū žėmę, ir guldėsi anapus Arnon; ir ne pėrėjo per rubėzu Moabitū, nės Arnons yra Moabitū rubėzus.

19. Ir Izraelitėnai sunte pasus iškė Sioną, Amoritū karalū Esbone gywėnant, ir jam safydino: pawėlik nūms per tawo žėmę felāuti iškė i sawo wietą.

* 4 M. 21, 21.

20. Alle Sions ne pawėlijo Izraelitėnams, kad jie per jo ru'ėzus felāuti, bet sujėkėjos wissus sawo žmones guldėsi Jazoje ir karalūwo su Izraelitėnais.

21. Alle Wiefpats, Diemas Izraelo, padawo Sioną su wissais jo žmonėmis i rankas Izraelitėnū, kad jie jūs parmuše. Taipo tga: wo Izraelitėnai wissą žėmę Amoritū, toje žėmėje gywėnanczū;

22. Ir tga wo wissus rubėzus Amoritū, pradėjo nū Arnon iškė Jabofo, ir nū pūščzės iškė Jordano.

23. Taipogi Wiefpats, Diemas Izraelo, praware Amorus pirm sawo žmonū Izrael, ir tu jūs nori pasisawint?

24. Taw reiktū tū žėmę pasisawint, furus tawo Diemas Ramos praware, ir mūs dūti pasisawinti wissus, furus Wiefpats, musū Diemas pirma rūsū prawars.

25. Argi misliji, kad tu gerėsnę prawą turri, ne * faip Balaks, sunus Jipero, Moabitū karalūws? atgi ir jissai ben Eofė kartą prawawojės arba karawos, priėš Izrael?

* 4 M. 22, 2.

26. Kaczeig Izraelitėnai dabar jau per tris simtus metus gywėno Esbone ir jū miestėlūse, ir wissūso miestėse pas Arnoną esanczūse.

Kodėl jūs tą žėmę ne išwālnijot tą kartą?

27. Aš taw nieku ne nusidėjau, o tu taip pištay man darai, kad priėš manę karauji. Pone Dieme, tu šen dien prawą daryk Izraelitėnams bey waišams Ammon.

28. Alle karalūws waišū Ammon ne klause jodzū Tepto, furus jam safydino.

29. Tay Dwase Diemo apėme Teptą, ir pėrkelawo Gilead bey Manassę ir Mizpę, Gileade esanczės, ir iš Mizpės, Gileade esanczės, kelawo ant waišū Ammon.

30. Ir Tepta žadėjo Ponui Dieuwui paradą tarydams; jey tu waišus Ammon man padūsi i mas no rankas:

31. Kas iš mano wartū laušan eis, man priėšais, kad aš su pasėjumi pargryšū nū waišū Ammon, tai aš Ponui Dieuwui pasdūsu, ir tai aš i dēginimos apierą apierawosū.

32. Taipo Tepta nukelāwo i waišus Ammon, priėš jūs felāuti. Ir Pons Diemas padawo jūs i jo rankas.

33. Ir jis muše jūs, nū Arcer pradėdams, iškė ateinant i Mānā, dwidešimt miestus, ir iškė eilės wy - falnū, labay diddī mūšt. Ir taipo parėminti buwo waišai Ammon per waišus Izrael.

34. O Teptui i Mizpą parėjus, i sawo namus, stay, jo dukterė laušan išeit jam priėšais, su warinu nomis bubnomis ir su dainomis; o ji wieninteli buwo dukterė, ir jis ne turtėjo Eittą Eofė ney sunu ney dukterė.

35. Ir ję pamātes, iplėše jis sawo rubus, tarydams: aš, mano dukterė, faipo tu manę prilenki ir smutną darai! nės aš sawo burną atwėsi

atwērau pries Pona Diewa, * ir ne galu tai atgręst. * 3 M. 27, 29.

36. O ji atsake: miels tėwe, kad tu sawo burna atwėrei pries Pona Diewa, tay daryk man, pagal tai, ka tu kalbėjes esi; kadangi Pona Dievas tau dave pėrgalėti tauo neprietelus, waikus Ammon.

37. Ir ji sake sawo tėwui: pa: wėlik man tai, ir lėisk manę du mėnesu iš czeballin eiti ant kalnū, kad mergystę sawo apwerkėzau su sawo draugomis.

38. Jis tare: eik; ir lėido ję du mėnesu eiti. Tay ji nuėjusi su sawo draugomis apwerke sawo mergystę su sawo draugomis ant kalnū.

39. Ir po dwėjū mėnesū ji wėl pargryžo pas sawo tėwą. Ir jis dāre ję pagal sawo pažadą; ir ji niekados ne jofio wyro ne buwo jautusi. Iš to radosi pāprotis Izraelije:

40. Kad Izraelitėnū mergos pas mėtą nueit apraudoti dukteri Jep: to, Gileadito, pas mėtą kėtures dienas.

12. Pėrsšyrimas.

Epraimitai išmušti.

S tie iš Epraim šaukdami i šau: rę ējo, ir tare Jeptui: Kodėl tu ējei i kową pries waikus Ammon, ir mus ne wadinnei, kad su tawim butumbim ēję? mes ir tau wo namus ir tawę ugnimi su dėgisim.

2. Jępta atsake jiems: aš bey mano žmones didde kową turrėjom su waikais Ammon, o aš jums prišaukiau, alle jūs ne gėlbejot manę iš anū rankū;

3. Taigi matydams, jūs ne norint gėlbeti, aš sawo gywastį ne cėdijau, ir nusitrėukiau pries waikus Ammon, ir Pona Dievas dāwe jūs i mano rankas. Kodėlgi dabar cteinat pas manę aukštyn, pries manę karāuti?

4. Ir Jępta suwadinno wissus wyrus iš Gilead, ir karāwo pries Epraim. Ir wyrai iš Gilead mus še Epraimus, todėl, kad sake: jupūs Gileaditai este tarp Epraim bey Manasse, kaip kurrie bėga iš Epraim.

5. O Gileaditai igawo perwāžą Jordano už Epraim; taigi kad bėgantieji iš Epraim sake: lėisk manę per perwāžą; tay wyrai iš Gilead atsake jam: ar tu esi Epraimits? o kad jis atsake: ne;

6. Tay jie liepe jį sakyti: Szibolet; tay jis sake: Sibolet, ir ne galėjo geray ištarti. Tay jie jį su gawę parmuše pas perwāžą Jordano; kad tą cžesą iš Epraim pūle kėturiuos dėsint ir du tūkstančų.

7. O Jępta walde Izraeli šėsis metus. Ir Jępta, Gileadits nu mirre, ir palaidojo jį miestūse Gilead.

8. Po šio walde Izraeli Ebzans iš Betlėem.

9. Tas turrėjo trisdesimt sunū; o trisdesimts dukterū ištekkėdino; ir trisdesimts marczū jis iš swetis mū nupiršo sawo sunums; ir walde Izraeli septynis metus.

10. Ir jį numirrusi palaidojo Betlėeme.

11. Po šio Izraeli walde Elons, Sebūlonits; ir walde Izraeli dėsint mētū.

12. Ir jį numirrusi palaidojo pašalnei' Ajalon žėmėje Sebulon.

13. Po šio walde Izraeli Abidons, sunus Illelo, Pireatoniskis.

14. Tas turrėjo kėturiuos dėsimts sunū, ir trisdesimts sunū sunū, kurrie ant septynios dėsimts āsi lāiczū jūdawo. Ir walde Izraeli aštūnis metus.

15. Ir jį numirrusi palaidojo Pireatone, žėmėje Epraim, ant kalno Amalefitū.

13. Pėr

13. Pėrskyrimas.

Simsono prasidėjimas jamo motinės įmote; jo uždūmimas.

Sir waikai Izrael dar tolaus sunkėy susigriešijo Ponui Dievui; ir Ponas Dievas jų pasidavė į rankas Filistinū per kėturis dešimt metų.

2. O buwo koksai vyras Zarėoj, iš neturtos giminės Danitū, wardu Manoa; ir jo pati buwo newaisinga, nieką ne pagimdydama.

3. Ir angelas Pono Dievo pasirodė tai moteriškai, tarėdama: jei: štai, tu esi newaisinga, ir nieko ne pagimdai; alle tu nėsčza pastosi ir sunu pagindisi.

4. Taigi saugotis, idant weno arba koksio drūto gėrimo ne gėrtumbei, ir nieko, kas nečysta, ne valgitumbei. *4 M. 6, 3.

5. Nės tu nėsčza pastosi ir sunu pagindisi, to galwa barzdskutėzu ne tur buti nusktama; nės tas waikas bus Dievui zadėtas toj tikt uždūmęs; ir jis pradės Izraeli išgėloet iš Filistinū rankū.

6. Tą tą moteriškai atėjusi apsakė tai sawo vyrui, tarėdama: atėjo koksai Dievo vyras pas mane, ir jo wėidas pasirodė kaip angelas Dievo, kaip ir didey plėtingas; ir aš jį ne klāusau, iš kur (jisai esąs?) arba kur jis kėlėjas? ir jis neįsakė man, kū wardu esąs.

7. Alle jis tārė man: štai tu nėsčza pastosi ir pagindisi sunu: taigi ne gėrė neįwyno, neįdrūto gėrimmo, ir ne walgis, kas nečysta; nės waikėlis bus Dievui zadėtas, toj tikt uždūmęs iškūnimis.

8. Tą mēdė Manoa Pona Dievą, tarėdama: miels Pone Dieve, kēist tą Dievo vyrą wēl pas mudu atėit, kurri tu atsuntei, kad

jisai muddu mokintu, kā muddu turriwa daryti su tū waiku? Kūrs uždūmēs.

9. Ir Dievas išklāuso balsą Manoo. Ir angelas Dievo wēl atėjo pas tą moteriškai; alle jį sėdėjo ant laužo, o jōs vyras Manoa ne buwo prie jōs.

10. Tą jį kūbrey nubėgusi apsakė tai sawo vyrui, sakėda na: štai, tas vyras man pasirodė, kūrs bendien pas mane buwo.

11. Manoa pasikėlęs sakė sawo pāczę, ir priėjęs prie to vyro, sakė jam: ar tu esi tasai vyras, kūršai su mano moterimi kalbėjės? jis atsakė: aš esmi.

12. Ir Manoa tarė: taigi, kadda stosis, kā tu kalbėjai: koksai bus to waiko budas ir wēikals?

13. Angelas Pono Dievo atsakė Manoui: jis tur saugotis nū wājio to, kā aš tawo pāczei sakiau.

14. Jis ne tur walgit, kas ant wyno; medžio auga, ir ne tur neįwyno, neįdrūto gėrimo gėrti, ir ne walgit, kas nečysta; wēilab, kā taw liepiau, jis tur pilnawoti.

15. Manoa tārė angelui Pono Dievo: mēdzu, pakentėk, muddu taw ozyti pakępswa.

16. Alle angelas Pono Dievo atsakė Manoui: kad tu ir norēs tumbei mane įylit, tą aš taczau ne walgisū tawo walgio. Alle jey nori Ponui Dievui dēginimo: apierą dūti, tą gali tą apieras wot. Nės Manoa ne zinnojo, jį angelą Pono Dievo esanti.

17. Ir Manoa tārė angelui Pono Dievo: kū wardu tu? kad tawę galētumbiwa garbint, kad tai nusidūs, kā tu kalbėjai.

18. Alle angelas Pono Dievo tārė jam, kōdėl tu klāusi mano wardo, kūrs taczans dywinas?

19. Tą

19. Tay Mānoa oįyti ėme bey walgimo : apierą, ir apierawojo tai ant nefurriōs ūlės Ponui Die: wui; ir jis (angelas) dare tai dy: winay. O Manoa bey jo pati tai žurėjo.

20. Ir kaip liepsna aukštyn ė: lės ū altoraus dangun, angelas Pono Diawo aukštyn tēke lieps: noje altoraus. Tai pamātes Ma: noa ir jo pati, pūle jūdu ant žēmės ant sawo wēido.

21. Ir angelas Pono Diawo ne pasirode daugiaus neį Manoui neį jo paczei. Tay išpajinno Ma: noa, angelą Pono Diawo buwusi.

22. Ir tāre sawo paczei: muddu turriwa numirti, kadangi Diawą matēwa.

23. Alie jo pati atsāke jam: Kad Pons Diawo norētū muddu ža: winti, tay jis dēginimo, bey wal: gimo : apierą ne butu priēmes iš: mumma ranķū, ir ne butu mum: tai wišlab išrodes, neįgi tai butu dawes mum girdėti, kaip o dabar nuįdawe.

24. Ir ta moteriške pagimde: sunu, ir pramine jį Simsoną. O tāsai waifs āugo, ir Pons Diawo žegnojo jį.

25. Ir dwase Diawo pradėjo jį: rāgint abaze Danitū tarp Zarea ir tarp Eštol.

14. Pēršyrimas.

Simsons eliaši kaip tikras karįngis; swodba kēla, ir m šę dūd ūmīti.

Simsonas žemyn nuējes i Tim: natus pamāte kōkę mergą Timnate, tarp dukterū Pilistēnū.

1. Ir wēl pargryžes apsāke tai sawo tēwui bey sawo mōtinai sa: fydams: aš pamaczau kōkę mergą Timnate tarp dukterū Pilistēnū; dūkitā man tą per pāczę.

3. Jo tēws ir jo mōtina atsāke jam: argi jau ne randi paczōs tarp dukterū sawo broļu, ir tarp

wiřū sawo žmonū, kad tu nori nueiti, paczę westi iš Pilistēnū, kurrie ne appjāstīti? Simjonas tāre sawo tēwui: pawēliť man ję westi, nēs jį patinķa mano ařims

4. O jo tēws bey mōtina ne žinnojo, kad tai stojos nū Pono Diawo, nēs jis priežasties jęřkojo ant Pilistēnū. O Pilistēnai tū częř ponawojo ant Izraelitēnū.

5. Taip o Simsonas žemyn ējo su sawo tēwu ir su sawo motina i Timnatus. Ir kaip jie priėjo wynkalnus Timnatū, stay jāuns lāts rēkdams jam priešais ējo.

6. Ir dwase Diawo apēme jį, ir jis suplēke jį, kaip oįytis su: plēšams; o taczas nieko ne tur: rėjo sawo ranķoj. Ir ne apsāke tai neį tēwui, neį mōtinai, ką jis buwo dāres.

7. O kaip žemyn nuējo, kalbėjo jis su ta merga, ir jį patiķko Simsonui jo ařisa.

8. Ir po kēlleta dienū jis wēl pargryžo, kad ję westu; ir ējo iš kēlo, kad stērwa lāto apjwalgytu: stay, biczū : spēcūs buwo stēr: wūje lāto, ir medūs.

9. Ir jis ėme tai i sawo ranķas, ir wālge to pakelui, ir ējes pas sawo tēwą bey motiną, dāwe jiēm dwiēm, kad ir jūdu wālgitu. Alie jis ne saķe jiēm dwiēm, kad mēdu iš luto stērwoš buwo išēmės.

10. Ir kaip jo tēws žemyn ējo prie tōs mergōs, Simsonas czos: nay swōdbą kēle, kaip jaunīkai: czei lūbij.

11. Ir jį pamāte dawe jam tris: deřimts draugū, kad prie jo butu.

12. Alie Simsons tāre jiems: aš jums mišę dūsu ūmīti: jey tę atmiřit ir tropiřit, per šas septy: nes dienas swōdbōs, tay aš jums dūsu trisdeřimt marřfinū, ir tris: dē.

dēšimt sermēgū šwentoms dieš
noms dewējamū.

13. O jey jūs tē ne galēšite at
mīt tay jūs man dūšite trisdešimt
marškinū, ir trisdešimt sermēgū
šwentoms dienoms dewējamū. Ir
jie tāre jam: pāsafof mums sawo
mišlē, kad tā girdētumbim.

14. Jis tāre jiems: walgis išejo
iš ryjōklio, o saldums iš drātojo.
Ir jie t tris dienas tā mišlē ne
galējo atmiti.

15. Sēkmā dienā jie tāre Sim
sono pāczei: pērkalbēf sawo wyra,
kad jis mums sašytu tā mišlē, jey
ne, tay mes tamē ir tawo tēwo
namus ugnimi sudēgīsim. Ar jūs
czon mus pāfwētēt, kad mus ub
bagais darytumbit, ar ne?

16. Tay Simsono pati werke
po jo ašiu, tarydama: tu manē
ne apfenti, ir manē ne myli. Tu
waišams mano žmonū mišlē daw
jei użmit, o tā man ne išguldei.
O jis tāre jei: štay, aš tai ney
sawo tēwui ney mōtinai ne apsa
šiau, argi taw sašyczau?

17. Ir ji werke per tas septy
nes dienas po jo ašiu, šoley swod
bā fēle; alle sēkmā dienā jis saše
jei; nēsa ji jam pāšājaus ne dāwe.
Ir ji išgulde tā mišlē waišams sa
wo žmonū.

18. Tay wyrai to miesto tāre
jam sēkmā dienā, šaulei dar ne nu
šlėidus: kas butu saldēšnis uż mē
du? Kas yra drutēšnis uż lūtā?
Alle jis atsaše jiems: jey jūs ne
būtumbit mano telycze āre, tay
mano mišlē ne būtumbit atmynē.

19. Ir Diwo dwāse apēme ji,
ir jis nuējo t Ašlonā ir użmuše
trisdešimt's wyru iš jū, ir atēme
jiems jū rūbus, ir dawe sermēgas
šwentoms dienoms dewētinas
tiems, kurrie tā mišlē buwo atmin
nē. Ir papykēs sawo kerkste, aukš
tyn ējo t sawo tēwo namus.

20. Alle Simsono pati tēfo wies
nam jo draugū, kurs jam pri
klause.

15. Pērštyrimas.

Simsonas Pilistēnams iškādōš dars
lapemis ben ašlo, pažandkaulu.

S nusi dawe po fēleta dienū,
apie fwieczū: dāgā, kad Sim
sonas sawo pāczē atlanķēs jei par
neše ozyti. Ir šaip jis dumojo:
aš eisu t kamārā pas sawo pāczē:
jōs tēws ne norējo j t lēisti,

2. Ir tāre: aš dumojau, kad
tu jē ne apfenti, ir darwjan jē tawo
prietelui; alle j tūc majēsne sēsert,
ta gražēsne yra, šaip ši; ta t'essie
tawo nē jē.

3. Tay tāre jiems Simsonas; aš
dabar ben wienā kartē: škunda gas
wau priēš Pilistēnus; aš jums iš
kādōš darysu.

4. Ir Simsonas nuējēs sugāwo
tris šimtas lāpes, ir ēmēs žibbus
rus suķeite ūdega su ūdega, ir
pašišo wienā žibburi tarp dwējū
ūdegū;

5. Ir użdege tus ugnimi, ir pas
lēido t ruggius Pilistēnū, ir taipo
użdege pēdus ir dar ne pjautus
ruggius, ir wynkalnus, ir allies
jaus medzus.

6. Tay saše Pilistēnai: kas tai
padāre? Tay atsašoma buwo:
Simsonas, Timnito žentas; todēl,
kad jam jo pāczē atēmēs, ir jē jo
prietelui dāwēs. Tay Pilistēnai
suslējo tēnay, ir ugnimi sedēgino
ir jē, ir jōs tēwā.

7. O Simsonas tāre jiems: kas
czeig jūs tai ir dāret, tay taczaus
aš pats ant jūšū noru paštiešit,
o paštuy palāut.

8. Ir muše jūs škaudzey, ir ant
peczū ir ant rētū. Ir žemyn nuē
jēs gywēno ašmens ūloje Etamēj'.

9. Tay Pilistēnai uššitrāukē
aukštyn apgulde Judā, ir guldeš
Lefioj'.

10. Alle

10. Alle tie iſ Judo tāre: Eodēl jās prieſ muw uſſitrāukēt? Jie atſake: mes parējom, Ead Simſon: nā ſuriſtumbim, ir Ead jam dary: tumbim, Eap jās mums dāreſ.

11. Tay nuſelawo trys tūkſtantis wyrū iſ Judo i akmens: ūlā Etamēj, ir tare Simſonui: argi ne zinnai, Ead Pilistēnai ant muſū ponawoja? Eodēlgi tai mums padare? Jis atſake jiems: Eap jie man dāre, taip aſ jiems wēl dariau.

12. Jie tare jam: mes žemyn parējom, Ead tawę ſuriſtumbim, ir i Pilistēnū rankas dūtumbim. Simſonas atſake jiems: taigi priſėkite man, Ead man ne norite užginti.

13. Jie atſake jamui: mes taw niēko ne užgime, Eet tiēt' norim tawę ſuriſt, ir i jū rankas padūt, ir ne norim tawę užmuſti. Ir jie ſuriſo jį su dwiem naujom wir: wēm, ir iſwede jį iſ ūlōs.

14. Ir jam nuſkėpus iſ' i Lėfi, ſuſkėwo Pilistēnai jam i aſis. Alle dwase Pono Diowo apėmie jį, ir wirwes antranſū paſtojo Eap ſūlai, ugnimi apſwillinti, Ead wir: wes ant jo rankū ſutirpo.

15. Ir jis rādo apipuwuſt [†] aſſlo: pajand: Eauli: tay iſtieses ſawo ranką ėme tą, ir užmuſe tūmi tūkſtanti wyrū.

[† o dar drutą.]

16. Ir Simſons tare: cze jie gul po krūwa: aſilo pajand: Eaulu aſ užmuſau tūkſtanti wyrū.

17. Ir tai iſkalbėjes pamete pa: žand: Eauli iſ ſawo rankōs, ir pramyne tą wietą: Kamat Lėfi.

18. O Eap labay trōſko, mel: dēſi jis Pono Diowo tarydams: tu tofią didde pagalbą dawei per ranką ſawo tarno: o dabar aſ troſte turru nutrōſt, ir i ran: kas iſlėti neappjauſtutujū.

19. Tai pėrſkelde Pons Diows paſkutinnū dantū wieną iſ pajand: Eaulo, Ead wandū iſ to iſtefėjo. Ir Eap jis gėre, jo dwase atſigās wo, ir jis wēl buwo atgawintas.

Todēl wadinname jis dar ſen dien ſullinys meldženczojo, Eurs iſ pajand: Eaulo rados.

20. Ir jis walde Jzeaelitėnus czeſe Pilistėnū dwideſimt mētū.

16. Pėrſpyrimas.

Simſono ſuſigrieſijimmaſ, beda ir pa: ſutinnis paſigiejimmaſ.

Simſonas nuėjo i Gaſą, ir mate czonay Eėſſe, ir ſugus lėjo ſu je.

2. Tay Gaſitams buwo apſakos ma, Simſoną iėjus. Ir jie ap: gulle jį, ir tykojo ant jo per wiſſą nakti mieſto wartūſe, ir per wiſſą nakti jie tyli buwo ir tāre: palauk, rytoj, Ead praſwis, mes jį nu: ſawim.

3. Alle Simſonas gullėjo iſ Eė naktiēs: gūdummo. Tay paſiſkėles naktiēs: gūdumme nutwėre abbejes durris mieſto wartū, drang ſu abbejis ſulpais, ir iſkėle tūdu drang ſu užkaiſczeis, ir tūdu uždė: jes ant ſawo peczū, nēſe aukſtyn ant wirſaus Ealno ſe pus Ebron ėſanczo.

4. Paſtuy jis pradėjo mylėti moteriſkė, pas uppėlę Soreſ, Delila wadinname.

5. Pas tą Pilistėnū Eunigaiſſ: czei aukſtyn ėje tāre jei: pėrkalbėk jį ir žurėk, Eurreme jis tą didde ſylą tur, ir Eūmi mes jį galim pėrgalėti, Ead jį ſuriſe pėrweik: tumbim; tay mes taw dūſim Eojnas tūkſtant ir ſimta ſidas brininkū.

6. Ir Delila tāre Simſonui: meldžu ſakyp man, Eame tu tą didde ſylą turri, ir Eūmi tawę rėik: tu ſuriſt, Ead tawę pėrgalėtu?

7. Sim

7. Simsons atsakė jei: Kad man ne safydams, iš ko tu ne surištu septinoms wirwėmis tokią didę syla turri. iš šwiežū lunčū, furros dar ne padzuwufos, tay aš silpnas pastojęs buczau kaip kistsai žmogus.

8. Tay Pilistėnū kunigaiškėzei parneše pas ję septynes wirwes iš šwiežū lunčū, furrios dar ne buwo padzuwufos, ir ji tomis jį surišo.

9. (Bet jie tykojo ant jo prie jės kamaroj.) O ji tare jam: Pilistėnai nutwėrkite Simsoną. Alle jis sai pertraukė wirwes, kaip linnū sūlai sutrūkt', kad prie ugniės lais komi, ir ne buwo žinnoma, tokiu budu jis tokią didę syla turrėjo.

10. Tay atsakė Delila Simsonui: Štay, tu manę willojei ir man pamellawai. Taigi dabar man safyk kūmi tawę risti galėtu.

11. Jis atsakė jei: Kad manę surištu naujomis wirwėmis, furromis dar ney joki darbą ne dirbo, tay aš silpnas buczau, kaip kistsai žmogus.

12. Tay ėme Delila naujas wirwes, ir tomis ji surišusi täre Pilistėnai, nutwėrkite Simsoną; (alle jie tykojo ant jo kamaroj) ir jis pertraukė jas ant sawo rankū, kaip koki sūla.

13. Alle Delila täre jam: jau wėl manę willojei ir manę prigawai; meldži, safyk man, kūmi tawę galėtu risti? Jis atsakė jei: Kad tu septynes kassas mano galwos supintumbei su kaspina, ir tas prikaltumbei su winnimi.

14. Ir ji tare jam: Pilistėnai nutwėrkite Simsoną. Alle jis iš miego pabuddes ištraukė supintus plaukus draug su winnimi ir su kaspina.

15. Tay ji tare jam: Kaip tu gali safyti, kad manę myli, o tacsiaus tawo širdis niera su manim'. Tris kartus tu manę willo-

jei, man ne safydams, iš ko tu tokią didę syla turri.

16. O kaip ji kas dieną ji ragino no tais žodžiais, ir ji nuwėrgino, tay jo dušia apalpo, kad wos gyws pasilikto;

17. Ir jis sake jei wylab, ką sawo širdis žinnojo, tarydams: dar niekados ney wiena barzdutis ne skutęs mano galwą; nės aš Diewui žadėta esmi toj' rikt' užginmes. Kad manę nuskustumbei, tay mano syla nū manęs atstotu, kad taip silpnas pastoczau, kaip wissi Pitti žmones.

18. Taigi Delila matydama, kad jis jei wylab buwo safes, ką širdi žinnojo, tay ji nusuntusi dawe parwadit' Pilistėnū kunigaiškėzcius, ir safydino jiems: dar wieną kartą ateikite, nės jis man išsisake wissą sawo širdi. Tay parė: ję pas ję Pilistėnū kunigaiškėzei parneše pinnigus drauge sawo rankoj'.

19. Ir ji dawe jį užmigti sawo prieglobstij' ir pawadinno wieną, kurs jam septynes kassas nū galwos nuskustu. Ir ji pradėjo jį nutwėrti. Tay jo syla nū jo buwo atstojusi.

20. Ir ji tare jam: Pilistėnai nutwėrkite Simsoną. O kaip jis iš miego būwo pabuddes, dumos jo jissai: aš šalin eisu, kaip tiek kartū esmi dages; aš išstwersu: o ne žinnojo, kad Pons Diews jį buwo prastojes.

21. Bet Pilistėnai, jį sugawę, afis jam išdūre, ir jį žemyn wėdg i Gają surišę jį dwejeis lencugais, ir jis turrėjo malti kalėjime.

22. Alle plaukai ant jo galwos jam wėl pradėjo augti, fur nuskust's buwo.

23. O kaip Pilistėnū kunigaiškėzei susirinko, sawo balwonui Dagonui

gonui, didde apierq'fēlt, ir pasi-
džugtis, tay jie täre: musū diew's
dawe mums musū neprietelu,
Simsoną, i musū rankas.

24. Taipojau ir žmones kaip
ji pamate, gārbino sawą balwo-
ną; nės jie täre: musū diews
mums dāwēs musū neprietelu i
musū rankas, furs musū žemę iš-
plūstijo. ir daug musū užmuše.

25. O kaip buwo pašilinksmi-
noję, tay tare: parwestite Simso-
ną, kad mums žaistu. Tay parwe-
de jie Simsoną iš kalėjimo, ir jis
pajāide jiems, o jie stāte jį tarp
dvejū stulpū.

26. Alle Simsonas täre waikui,
furs jį prie rankos wēde: lēist
manę, kad prie stulpū laikyciaus,
ant furrū trobos pabudawotos,
kad prie tū prisiglauscau.

27. O trobos pilnos buwo wy-
rū bey moterū. O ir Pilistēnū ku-
nigaišksczei wissi czejau buwo, ir
ant stogo apie trys tūkstantczi,
wyrai ir moteres, furrie regėjo
Simsoną žaidžanti.

28. Bet Simsons šauke Die-
wop, tarydam's: Wiešpatie, Po-
ne Diewe, atsimink manęs, ir pa-
drutink manę, Diewe, ben fi far-
tą; kad aš u; abbi mano aš ben
gāuczu pasitiesit ant Pilistēnū.

29. Ir jis nutwēre abu widdu-
rinu stulpu, ant furrū buttas
buwo budawōtas, ir ant furrū
jis laikėsi, wieną i sawo dēšing,
o antrą i sawo kairę ranką,

30. Ir täre: mano duše te mirš-
ta su Pilistēnais; ir sylingav pasi-
leife. Tay sugruwo tas buts ant
kunigaišksczū ir ant wissū žmonū,
tame ēsanczujū, kad užmuštujū
daugiaus buwo, furrie drauge su
jūmi numirre, kaip furrie mirre,
jam dar gywam ēsant.

31. Tay žemyn atėjo jo brolei,
ir wissa jo tėwo gimmine, ir jį su-

jėškoję nėse jį aufstyn ir palais-
dojo jį sawo tėwo Manoo grabe,
tarp Jarea bey Estaul. O jis wals
de Izraeli dwidešimt metų.

17. Pėrskyrimas.

Miffa daro sam balwoną.

S buwo nekursai wyrs ant kal-
no Epraim, wardu Miffa.

2. Tas täre sawo mōtinai:
anie tūkstantis ir šimti sidabrinis
kai, furrie taw yra pawōgti, ir
dėl furrū waggi prakeikiei po mas
no ausū, štay, tie pinnigai yra
pas manę, aš tus pakawojau.
Tay atsakė jo mōtina: peržegno-
tas buš, miels sunau, Ponui
Diewui.

3. Taipojau jis atdawe sawo mō-
tinai tą tūkstanti ir wieną šimtą
sidabrininkū. Ir jo mōtina tare:
aš tus pinnigus Ponui Diewui
pašwentinau iš sawo rankos, už
mano sunu, kad abrozą ir balwo-
ną darydinczu; todėl aš tus das
bar taw atdūmi.

4. O jis wēl atdawe sawo mō-
tinai tus pinnigus. Tay ēmuss
jo motina du šimtu sidabrininkū,
dawe tus aukškalui, tas jei nukale
abrozą ir balwoną, tas buwo
pastuy namūse Miffa.

5. Taipojau tas wyrs, Miffa was-
dinnams, turrėjo balwon: namus,
ir padarydino wiršutinę wystus
pišką sermėgą ir šwentnyczą, ir
pilde wienam iš sawo sunū ranką,
kad jo klebonu pastōtu.

6. Tū czēs' ne buwo farālaus
Izraelije; ir kōžnas dāre, kas jam
gēr dingojo.

7. O buwo kōksai jaunikāitis
iš Betlėem Juda, tarp gimminės
Juda, ir jis buwo Lewits ir swēs
tims czonay.

8. Alle jis išštrāuke iš miesto
Betlėem Juda kelāuti, kur tišt
imāne. Ir nukāgs ant kālno
Epraim

Epraim pas Miffo trobą, kad tolaus kelsitės,

9. Klause į Miffo, iš kur tu? jis atsakė jam: aš esmi Lewits iš Betleem Juda, ir kelsiu, kur tikt' imanau.

10. Miffo tare jamui: pasilik pas mane, tu busi man ir tėvu ir klebonu: aš tau kas meta dėsimt sidabrininkų, ir pažadėsiu rubų, ir išlaisvinsiu dūsu. Ir tas Lewits pasilikto.

11. Lewits pradėjo sluzit ir pasilikto prie to vyro: ir jis laisvą vaiką lygį kaip sunu.

12. Ir Miffo pildė to Lewito ranką, kad jis jo klebonu pastojų, ir pasilikto taip namuose Miffo.

13. Ir Miffo tare: dabar aš žinau, Poną Dievą man ger' darysenti, kad Lewitą turru į kleboną.

18. Pėrskyrimas.

Danitai igauo miestą Laiz, ir daro sam balmonus.

Sū cžės' ne buvo karčlaus Izraėlije. Ir gimine Danitai jėskėjo savo tėviskės, dalį, kur roj' jie gyventi galėtu. Nės iškietai dienai jie dar ne buvo daliės gėwę tarp giminių Izrael.

2. Ir waiškai Dan išsunte iš savo giminių nū savo kampū penkis vyrus karčuti mošanczus iš Zarea bey Estaul, žėmę pėrjėš: kėt ir pėrweizdėt, ir tare jiems: nukelawę pėrweizdekite tą žėmę. Ir jie nuėjo ant kėlno Epraim, prie butto Miffo, ir pasilikto čonay nakwini.

3. Ir jiems cze pas Miffo šei: myną b'esant, išgirdo jie balsą to waišo, Lewito, ir jie pas jį priėję tare jam: kas tauwę čon nugabėno? Ką tu cze darai? ir ką cze turri?

4. Jis atsakė jiems: taip ir taip Miffo dāre su manim, ir manę samde, kad aš jo klebonu būczau.

5. Jie tare jamui: meldžame, klause Poną Dievą, kad ištirtum: bim, bau mūsų kėlas, kurriūm mes kelsiam, ir geray mums sekis?

6. Klebons atsakė jiems: kelsi: kite su pašėjumi; jūsų kėlas paštinka Ponui Diewui, kurriūm' jūs kelsiat.

7. Tay tie penki vyrai šalin ēję nukėjo į Laizą, ir mate žmones čonay gywėnanczus be baimės ēšanczus, tokiu budu, kaip Židoniai, tyli ir be baimės, ir nieks ne buwo, kurs jiems abydą butu dāres toj' žėmėj', arba kurs ant jų butu ponawojęs; ir buwo atstu nū Židoniū, ir nieko darbo ne turėjo su žmonėmis.

8. Ir jie pargryšo pas savo brolus į Zarea bey Estaulą, ir jų brolei tare jiems: ką jus weikiat?

9. Jie tare: eime ir užkėlausim aukštyn pas jus; nės mes ta žėmę perjurėjom, ta yra labay gera; todėl šubiškities, ir ne tins gėkite nukelauti, kad atėję pašisai witumbit tą žėmę.

10. Jūs nuėję, ateisite prie žmoniū nieko nesibijanczųjų, ir žėme yra didde ir plati, nės Diws pašdawe ję į jūsų rankas, toki kampą, kurs nieko ne stofoja wišo to, kas ant žėmės yra.

11. Tay išejo iš cze, iš giminių nū Dan, iš Zarea bey Estaul, šeišimtai vyrų su šarwais išsirėdę į mūši.

12. Ir užkėlawę guldėsi Kiriat Jearime, Judeoje; todėl jie praminę ne tą wietą, šbają Dan, iškietai dienai, kurriū Kiriat Jearim yra.

13. Ir iš cze jie nuėjo ant kėlno Epraim, ir priėjo namus Miffo.

14. Tay atsakė tie penki vyrai, kurrie buwo išėję, žėmę Laiz peršwalgyt, ir tare savo brolams: bau

bau ir žinnot, kūsė namūsė wiršutinę wyskupisę sermėgą, šwentnyczą, abrozą ir balwoną esant? dabar patys gálit dūmot, kas jums pūlas daryti.

15. Jie cze iėjė atėjo į namus ano waišo, Lewito, Mišo namūsė esanczo, ir swėikino jį mēilingay.

16. Alle anie šėši šimtai su šarwais išrėdyti wyrai, iš waišų Dan esą, laukė stowėjo už wartū.

17. O šie penki wyrai, kurrie žėmę peržwalgyt buwo iškelāwę, ējo aukštyn, ir priėjė atėmė tą ābrozą, wiršutinę wyskupisę sermėgą, * šwentnyczą ir balwoną; taip ilgay flebons už wartū stowėjo pas anns šėšis šimtus su šarwais išrėdytus.

* V. 17, 5.

18. O kaip anie į Mišo namus buwo iėjė, ir atėmę ābrozą, wiršutinę wyskupisę sermėgą, šwentnyczą ir balwoną, täre jiems flebons; ką jūs darot?

19. Jie atsakė jam: tylėk ir laispyk burną, o kėlauk su mumis, kad musū tėwu ir flebonu pastotumbei. Argi tam geraus yra, kad tu to wieno wyro namūsė flebonu esi, arba tarp wissos gimminės ir gentystės Izrael?

20. Tai geray patikėto tam flebónui, ir drauge ėmė wiršutinę wyskupisę sermėgą, šwentnyczą bey abrozą, ir drauge ējo su žmonėmis.

21. O kaip jie atsigrežė ir šalin ējo, sunte jie sawo waišėlus, ir bandą, ir ką tikėt' brangū daiktū turrėjo, pirma.

22. O kaip jie jau geray nū Mišo namū buwo atsitóling, šaukė tie wyrai, kurrie namūsė buwo, pas Mišo namus, ir sėkė waišus Dan, ir prišaukė waišams Dan.

23. Alle jie atsigrežė täre Miš: Eui: Kas tam kėnkia, kad tu taip labay šauki?

24. Jis atsakė: jūs man atėmėt mano diėwus, kurrus saw padai rydinau, ir fleboną, ir šalin kėlaujat, o kągi aš dabar daugiaus turru? O dar klāusat, kas man kėnk?

25. Alle waišai Dan atsakė jam: ne dūk išgirst' sawo balsą pas mus, kad ne kėltus priėš tamgrustus žmones, ir tamwo dūšia bey tamwo gimminės dūšia ne bus tu užmušta.

26. Taip waišai Dan ējo sawo kėlu. Ir Miša, matydams, kad jie jam perdruti buwo, atsigrežė, ir wėl parėjo į sawo namus.

27. Alle jie ėmė tai, ką Mišas buwo pasidarydinęs, ir fleboną kurti jis turrėjo, ir nušakė į Laisą, pas žmones, kurrie tyli buwo ir nieko nesibijojos, ir išmušė jūs aštrummu kardo, ir sudėgino tą miestą ugnimi.

28. Ir ney wieno ne buwo, kurs jūs butu išgėlbejęs, nės jie toly buwo nū Židonū, ir nieko dārbo ne turrėjo su žmonėmis, ir miests pakalnėj' buwo budawotas, kursai prie Bet Keob yra. Tai jie pakūre tą miestą, ir gywėno tame,

29. Ir praminne į Dan pagal wardą sawo tėwo Dan, kurs iš Izraelo buwo gimmes. O tas miest's pirma Lais buwo wadinams.

30. Ir waišai Dan saw attiesė tą ābrozą. Ir Jonatans, sunus Gersono, sunaus Manasse, ir jo sunus buwo flebónais tarp gimminės Danitū, iškė tam czėsui, kaip jie iš tōs žėmės šalin gabėi nami buwo.

31. Irgi taip tarp sawes attiesė ta ābrozą Mišo, kurti jis pasle

pasidarydino, Eoley Diemo namai
buwo Siloėj'.

19. Pėrsfyrimas.

Eufėbai iš Gibeos bjauru ir žora,
monės wertę giedę dāra.

Sū cžės ne buwo Karālaus Iz-
raėlije. Ir Lewitiškas nekursai
wyras buwo swėtims ant šalies
kālno Epraim, ir netikrą moter-
iškę saw i paczę buwo ėmęs iš
Betlėem Juda.

2. O kaip ji su fittu buwo apsi-
kėfėjusi, pabėgo ji nū jo i sawo
sėwo namus i Betlėem Juda, ir
pasilikko czonay per kėturis mė-
nessus.

3. Ir jōs wyras pasikėles ėjo jei-
pastuy, kad meilingay su je kalbės-
tu, ir ję wėl pas sawę sugražintu;
ir turrėjo tarną bey āsilū porą
pas sawę. Ir ji iweđe ji i sawo tē-
wo namus. O kaip moteris kės
tėws ji pamatė, dzaugėsi jissai,
ir jį swėikino.

4. Ir jo ūšwis, mōteris kės
tėws, sylijo jį, kad tris dienas pas
jį pasilikko, wālge ir gėrė, ir pa-
silikko czonay nakwini.

5. Kėwirtą Dieną jie anėsti pa-
sikėle, ir jis atsikėles norėjo kė-
lėuti. Tay tėws tōs moteris kės
sāke sawam žėntui: gaiwinė pir-
ma sawo širdi dūnōs kāsnu, pas-
tuy gālit kėlėuti.

6. Ir jūdu pasisėdę wālge abu-
du podraug ir gėrė. Tay sāke tėws
tōs moteris kės tam wyrui: meld-
žu, pasilik per nakti, ir buė lin-
kės mōs širdiēs.

7. Alle kaip tas wyras buwo pa-
sikėles, kėlanti norėdams, sylijo
jį jo ūšwis, kad wėl nakwins pa-
silikko.

8. Rytą mėtą, penktą dieną jis
anėsti pasikėle, ir norėjo kėlėuti.
Tay sāke tėws tōs moteris kės:
meldžu, gaiwinė sawo širdi ir

palaukima iš dienai pasibaigiant,
ir taip wālge tūdu podraug.

9. Ir tas wyras pasitaisęs norėjo
kėlėuti su netikra sawo mōter mi,
ir su sawo tarnu; alle jo ūšwis,
moteris kės tėws, täre jam: stay,
diena prilinko, ir toj' bus wākars;
pasilik nakwins; stay, juė yra ga-
spādōs dār šę dieną, pasilik per
nakti, ir buė ākrōs širdiēs; rytoj'
anėsti jūs pasikėlę eikite sawo kėlu
i sawo namus.

10. Alle wyras tassai ne apsiėme
per nakti pasilikti, bet pasikėles
šalin kėlėwo ir nukako ikti pas
Jebus, tai esti Jeruzalem ir dwėi
jėtą sawo āsilū buwo apfrowęs,
ir jo netikra pati su jūmi.

11. O kaip pas Jebus nusikės-
tino, wākars stojos. Ir tarnas
sāke sawo Ponui: meldžu, šubė-
tis, ir prāpykim gaspādōs šeme
mieste Jebusitū, ir cze pasilikim
nakwini.

12. Alle jo Pons täre jam: ne
nakwōkime mieste swetimujū, kur-
tie ne yra iš waikū Izrael, bet
kėlūkime i Gibeā.

13. Ir täre sawo tarnui: eik,
kad nukaktumbim i kokia wieta,
ir nakwini pasiliktumbim ar Gi-
beoj', ar Ramoj'.

14. Ir jie trāukdamiesi kėlās
wo; ir sāule jiems nusilėido prie
pat' Gibeos, tarp Benjaminū
ėsanczōs.

15. Ir jie gaspādą cze ėme,
kad iėję Gibeoj' nakwini pasiliktu.
O cze iėjus pasisėdo jis ant ūlis-
czōs miesto; nės nieks ne buwo,
kurs tą nakti jiems gaspādą dūtu.

16. O stay, sėns koksai wyras
wākara atėjo iš laufo nū sawo
darbo, o jis taipjan buwo iš kės-
no Epraim, ir swėtims Gibeoj';
o žmones to kampo buwo waikai
Jemini.

17. Ir

17. Ir taip jis sawo ākis pa-
fėle, ir mātė tą swėczyą ant ūli-
czės, tārė jam: Kur tu nori fėlau-
ti? Ir iš kur ateini?

18. O jis atsākė jam: mes at-
fėlāwom iš Betlēem Juda iškikōl
nufakšim i bali fėlno Epraim, iš
kur aš esmi, ir nukelawau i Bet-
lēem Judę, ir fėlāju dabar i na-
mus Pono Diewo, o nieks ne nor-
man gaspadōs dūti.

19. Mes turrim šaudū ir pāša-
rą sawo asilams, ir dūndōs bey wy-
nų saw ir šei tawo šluginei, bey
tarnui, kursai su manim tawo tar-
nu yra, kad mes nieko ne reika-
lāujam.

20. Sėnasis tassai wyrs tārė:
buk su pākājumi, wissab, Po sto-
foji, tu rassi pas mane; o tikt ne
pasilik per nakti ant ūliczės.

21. Ir iweđe ji i sawo namus,
ir dāwė āsilams pāšarą, ir jie sa-
wo fōjks numazgojė wālge ir gėrė.

22. O taip jū širdis gražey pasi-
linkiminojo, štay, atėjo žmones
to miesto, tikri piktadėjei, ir apstō-
dami butą bėlde i durris, ir tārė
tam sėnam wyrui, gaspadorui:
išwess wyrą, i tawo butą iėjusi,
kad ji išpajintumbim.

23. Alle tas wyrs, gaspadōrus,
pas jūs laukan išėjės tārė jiems:
meldži, mieli brolei, ne darykit
toki grieką, nės šis wyrs i mano
butą iėjės, ne elgkities taip durnay.

24. Štay, aš turru dufteri dar-
mergą, o šissai netikrą pāczę, tie-
dwi aš jums išwessu, ir galite ji
dwi apgėdinti, ir su jom dwiem da-
ryti, kų jums patink; alle su šiu
wyrui ne darykite taip durnay.

25. Alle tie žmones ne norėjo jo
flausyti. Tay nutwėrė tas wyrs
netikrą sawo pāczę, ir išwėde ję
pas jūs, tą jie išpajino, ir rėrsi-
dirbo per wissą nakti, iškė rytu,
ir jau prašwittus, palėdo je-

26. Tay parėjo ta moterisė be-
austant, ir parpūle ant žėmės už
angōs butto to wyro, kur jōs
pons widduj' buwo, ir gullėjo cze,
išk' praaušus.

27. O taip jōs pons rytą mėtą
atsikėle, ir butto angą atwėręs išė-
jo, kad sawo fėlu fėlantu; štay,
netikra jo pati be gullėjo už angōs
butto, ir jōs rankos ant šenksczo.

28. O jis tārė jei: fėlks, ir fė-
lāukim. Bet ji nieko ne atsākė.
Tay jis užkėle ję ant āsilo, ir pasi-
taisęs fėlāwo namon.

29. O namon parėjus ėmė jis
peili, ir nutwėręs tą sawo netikrą
pāczę, pėrpjowė ję su fėulais ir
su wissu labu i dwylifa stukkūs,
ir sunte ruz i wissus rubėjus Iz-
raėlo.

30. Kas tai pamātė, tas tārė:
tōktai ne nusidawė ney regėta,
iš to czeso, kurremė Izraelitėnai
iš Egypto: žėmės išitrukė, iškė
šei dienai. O dabar apsimisikite
dėl šio, susirōdikite, ir sakyt.

20. Pėrsšyrimas.

Gimmine Benjamin maj ne wissas
išpūšijama.

Tay waiškai Izrael išfėlāwę su-
šėjo krumon, taip wient
wyras, iš Dan iškė Bersėbą, ir iš
žėmės Gilead, pas Poną Diewą
i Mizpą.

2. Ir susijė wyresnieji wissū
žmonū, wissū gimminū Izrael,
jurinkime Diewo, Peturi šimtai
tākstanczū wyru, kurrie kardą iš-
traukė.

3. O waiškai Benjamin ištyrė,
waikus Izrael anštyn i Mizpą
uškėlāwusus. Ir waiškai Izrael
tārė: sakyt, kaip nusidawė tas
bjaurus daiktas?

4. Tay atsākė Lewits, wyrs tōs
moterisės, kurri žawinta buwo,
ir tārė: aš atėjau i Gibėg Benjai

minā

minū su netikra savo pacze, kad naikwins cze pašilikzau;

5. Tay kėlesi prieš manę mies: czonis iš Gibeos, ir apstojo manę butte, kurreme naikwins buwau; ir mislijo manę žavinti, o netikrą mano paczę jie giediškay sudarke, kad ir numirrusi;

6. Tay aš nutwėres netikrą savo paczę, supjaušzau ję ir nusunczau i wissus laukus tewiškės Izraelo; nės jie saw: wálniškay ir gėdiškay elgėsi Izraelije.

7. Szta, cze este wissi, jūs waikai Izrael! susirėdijs išnišli: kite, kę reikia daryti.

8. Tay susiėjo wissi žmones, tarytumb' wiens wyrs, ir täre: nieks te ne eit i sawo šėtrą ney te gryšt' i sawo namus,

9. Bet tai mes dabar darysim prieš Gibeonus.

10. Mestime burtą, ir imkime dėsimt wyrū iš šimtū, ir šimtą iš tūkstančių, ir tūkstanti iš dėsimt tūkstančių, iš wissū gimminū Izrael, kad jie walgt imtu žmonėms, ir atėję darytu su Gibeonais iš Benjamin pagal wissą jų durnystę, Izraelije darytą.

11. Taip susirinko prie to miesto wissi wyrai iš Izrael, tarytumb' wiens wyrs, ir susitäre.

12. Ir gimmines Izraelo išsunte wyrus i wissas gimmines Benjamin, ir jiems sakydino: Kokia tai bjautybe, pas jus daryta?

13. Taigi išdūkite mums tus wyrus, anus pištūsus žmones, Gibėoj', kad tus nužawinę tą bjauru dāiktą iš Izraelo išpūstūmim. Alle waikai Benjamin ne norėjo klausyti žodžams sawo brolių, waikū Izrael.

14. Bet jie susirinko iš miestū i Gibėą, išstraukti i mūsų prieš waikus Izrael.

15. Ir tą dieną buwo suskaičyti waikū Benjamin iš miestū dwi: dėsimt ir šėši tūkstančiai, kurrie karda galėjo ištraukti, be mies: czonū iš Gibėos; tū buwo skaito: mi septyni šimtai, tikri wyrai.

16. O tarp wissū šū žmonū buwo septyni šimtai wyrū iššiktū, kurrie su kaire galėjo, ir su wilpš: šine ir plauką galėjo trėpit.

17. Alle Izraelitėnū (be tū iš Benjamin) suskaitomi buwo keturi šimtai tūkstančiai wyrū, kurrie karda ištrauke, ir wissi wyrai, karauti žinantieji.

18. Tie pasikėlę nukelėwo i Diewo namus, ir Diewą klausdami täre: Kuriai iš mūsų tur užkelti karką pradėt su waikais Benjamin? Pons Diews atsakė: Juda tur pradėt.

19. Taip waikai Izrael rytą mėtą pasitaisė, ir guldėsi už Gibėos.

20. Ir kōžnas iš Izraelitėnū išėjo karauti su waikais Benjamin; ir pasigatawijo karauti prieš Gibėą.

21. Tay waikai Benjamin padurmay kaip pulte išpūle iš Gibėos, ir išmuše tą dieną iš Izraelitėnū dwi: dėsimt ir du tūkstančių.

22. Alle žmones, wyrai Izraelo, pasidrasino ir pasigatawijo dar daugiaus karauti tame kampe, kur wāfaryškęzią dieną buwo pasitaisę.

23. Ir waikai Izrael užkėlėwo austyn, werkdami po akiū Pono Diewo i kēi wāfaro, ir Poną Diewą klausdami täre: ar dar daugiaus artsimies, karauti su waikais Benjamin, mūsų broleis? Pons Diews atsakė: Kėlūkite austyn pas jus.

24. Ir kaip waikai Izrael ant trą dieną artinos pas waikus Benjamin:

25. Ben:

25. Beniamitai padurmay kaip rie aplink miestą buvo pasislėpę, pulke išpūle iš Gibeos jiems prie: išškoko iš savo kampo, iš daušais tą pacę dieną, ir išmušė būs Gaba,

waikū Izrael dar astūnolika tūkstančū, kurrie wiši karda turrėjo.

26. Tay uikelawo wiši waikai Izrael aukštyn, ir wiši žmones, ir atėję į Dievo namus werke, ir pasilikko czonay po akiū Pono Dievo, ir paskutawo tą dieną išwakaro, ir apierawojo ir dēginimo ir dēkawonės: apierą Ponui Diewui.

27. Ir waikai Izrael klause Poną Dievą (o buvo czonay tū czės' skryne derėjimo Dievo,

28. Ir * Pineas, sunus Eleazaro, Arono sunaus, tū czės sto: wėjo po jo akiū) ir täre: ar dar daugiaus iškelaušim karanti su waikais Benjamin, musū broleis, arba ar palauim? Pons Dievas atsafę; kelaukite aukštyn, rytoj aš jus padūsu jums į jusū rankas.

* Joj. 22, 13.

29. Ir waikai Izrael žalnierus slapčey pastellawo aplink Gibeą.

30. Ir taipo ussitrauke waikai Izrael trečią dieną pas waikus Benjamin, ir susitaisę pas Gibeą, kaip jau pirma, du kartū.

31. Tay waikai Benjamin padurmay kaip pulke išpūle, žmonės priekais, ir atsitolino nū miesto, ir pradėjo mušti ir suronit žmonū, kaip jau du kartū, ant lauko ant dwėjū wieškelū, kurtū wiens į Betelą, o antras į Gibeą lenkiasi, apie tris dešimt vyrū iš Izraelitėnū.

32. Tay dumojo waikai Benjamin: jie bus užmušti musū, kaip pirma. Alle waikai Izrael tare: pradėkime bėgti, kad jus nū miesto atitolintumbim į wieškelus.

33. Tay pasikėle wiši vyrai iš Izrael, iš savo kampo, ir taisies Baal: Tamare. Ir žalnieri, kurtū

34. Ir tėjo į Gibeą dešimtis tūkstančei vyrū, išrinkti iš wišo Izraelo, kad mūšis labay standus buvo; alle anie ne zinnojo, kokią negandą jus upulenti.

35. Taipo išmuše Pons Dievas Benjaminus per waikus Izrael, kad waikai Izrael tą dieną supūstijo dwidešimt ir penkis tūkstančū, ir wieną šimtą vyrū iš Benjamin, wišus, karda nėsiančius.

36. Uės kaip waikai Benjamin mišlijo, kad anie mušami buvo, waikai Izrael jiems ruimą däre: nės jie pasitikkėjo ant žalnierū, kurtus už (miesto) Gibeą buvo slapčey pastellawę.

37. Ir anie už miesto slapčey pastelloti žalnieri taipojau skubios, ir išškoko ant Gibeos linkay, ir įę prieję muše wišą miestą, aštrummu kardo.

38. Alle jie buvo susitäre, vyrai iš Izrael. bey anie slapčey pastelloti žalnieri, su kardu jis užpulti, kad dūmai iš miesto aukštyn kelsis.

39. Taigi, kaip vyrai Izrael atgalon traukėsi kare, o Benjaminai pradėjo mušti, ir išronijo Izraeliye apie trisdešimtis vyrū, dumodami: jie wēi bus musū išmušami, kaip aname kare:

40. Tay pradėjo dūmai pasikėsti iš miesto, tiesiog aukštyn, ir Benjaminai atsigręžę, ir stey wišas miestas (ugnise) kėlėsi dangun'.

41. Ir vyrai iš Izrael taipojau atsigręžę išgandino vyrus Benjamin: nės mate, jiems negandą būsentį;

42. Ir kreipės dėl vyrū Izrael ant kėlo į pūščią. Alle karcas kėlė jus: priegtam tie, kurtie iš mie:

stū czon' buwo sūsiėjė jūs czonay supūstijo.

43. Ir jie apstójė Benjaminas, wyjo jūs iŝ' i Menua, ir sumyne jūs iŝ' už Gibeōs, ties užtefėjimu sūlės.

44. Ir pūle iŝ' Benjaminū aŝ' tūnolika tūkstančū vyrū, kurrie wiŝi tikri karžigei buwo.

45. Tay jie atšikreipe bėgo i pūščia pas ūlę Kimmon, o ant to kėlo jū wėl iŝmuŝe penkis tūkstančius vyrū, ir sekdami wyjo jūs iŝ' i Gideom, ir iŝmuŝe jū du tūkstančū.

46. Ir taip pūle tą dieną iŝ' Benjaminū dwidėšimt ir penkis tūkstančiai vyrū, kurrie kardo ne bōjo, ir wiŝi tikri žalnieri buwo.

47. Tikt šėši šimtai vyrū beŝi kreipdami bėgo i pūščia prie ūlės Kimmon, ir pasiškė ūleje Kimmon per kėturis mėnesus.

48. Ir wyrai Izrael wėl sugryžo pas waiŝus Benjamin, ir užmuŝe aŝtrummu kardo mieste ešancus, taip žmones, kaip ir galwius, ir wiŝlab, kę jie rado; ir wiŝsus miestus, kurrus jie rado, ugnimi sudėgino.

21. Pėrsšyrimas.

Kokiū budu gimmine Benjamin wėl paswaisino.

Swyrai Izrael Mizpoje buwo pasibāžijė, ir sākė: ney wiens sawo dukteri Benjamins ne tur dūti per pāczę.

2. Ir žmones sūsiėjo prie Diwonomū, ir pasiškė cze iŝki wāfariupo aŝiū Diwo, ir pakėlę sawo balsę nuswerke ŝaudžę.

3. Ir täre: Ak Wieŝpatie, Diwe Izraelo! Kodėl tai nusidawe Izraeli, kad ŝen dien wiendōs giminės maŝaus stojos Izraelitėnū?

4. Untrą rytą žmones anksti kėlę pabudawojo czonay altoru, ir

apierawojo dēginimo; ir dēkawo: nēs; apierę.

5. Ir waiŝai Izrael tare: bau ne kas atširąstu iŝ' gimminū Izrael, kurs ne butu su ŝurinkimū aukštyn ejęs pas Poną Diwą? Uēs jie drutay buwo prišėkė, kad tas, kurs ne eitu aukštyn pas Poną Diwą i Mizpą, turrėtu žudomas buti.

6. O waiŝai Izrael pasigailėjo Benjamitū, sawo brolū, ir täre: ŝen dien wiena gimine iŝ' Izraelo prapūlusi.

7. Kaip mes jiems gālime gėlbėt, kad liktieji moterū gātu? Uēs mes prišėkėm prie Pono Diwo, kad mes iŝ' sawo dukterų jiems mōteres ne dūšime.

8. Ir täre: Kas rasi butu iŝ' gimminū Izrael, kurrie ne butu aukštyn eję pas Poną Diwą i Mizpą? O ŝtay, cze nieŝs ne buwo atėjęs i ābažą iŝ' ŝurinkimō Jabes Gileadoj'.

9. Uēs jie suskaite žmones, o ŝtay, tay ne buwo ney wiens mieŝi czonis czonay iŝ' Jabes Gileadoj'.

10. Tay ŝurinkimas nusunte tēnay dwylika tūkstančū vyrū tikrū žalnieriū, ir iŝkėpdami jiems täre: nuėjė užmuŝkite aŝtrummu kardo miesczonis iŝ' Jabes Gileadoj', draug su mōterimis ir wais kais.

11. Alle taczauš taip darykite: wis, kas wyrai, ir wiŝsas moteres prie vyrū gullėjusas, žuddikit.

12. Ir jie rado prie mieŝi czonū Jabese Gileadoj' ketures šimtas jaunas mergas, kurras ney su jokiū wyru ne buwo susgullėjusos, tas jie pargabėno pas ŝurinkimą i Siloą, žėmėje Kanaan.

13. Tay wiŝsas ŝurinkimas nusunte, ir susikalbėdino su waiŝais Benjamins.

Benjamin, ūleje Rimmon ēsan: ezeis, wadindami jūs pakajingay.

14. Taipō waiķai Benjamin tū czeš' pargryžo, ir jie dāwe jiems tas moteres, kurrias jie buwo gawę iš mieščonū iš Jabės Gileados, ir ne rādo daugiaus jū to: fiu budu.

15. Tay žmones pašigailėjo Benjamino, kad Pons Diews toki plyši buwo dāres tarp gimminū Izrael.

16. Ir wyrėsnieji surinkimmo tare: kę galim daryt, kad ir fitti moterū gātu? nēsa moteres Benjaminiū yra nužawintos.

17. Ir tāre: tie, kurie liko iš Benjamin, juš tur dāli sawo tėwiskės palaiķyt, kad ney wiena gimmine iš Izraelo išpūstita butu.

18. Ir mes ne galim jiems dūt westi musū dukteres, nes waiķai Izrael prisėkdami buwo tare: praeikts te essie, kurs moterū dūd Benjaminitams.

19. Ir jie tare: štay, juš yra mēto šwente Ponui Diewui Siloėj', i šaurę prieš Betėlę ēsan: czoj', ties užtekkėjimu saulės, ant kēlo, kur aukštyn einoma iš Betėlo i Sikėmą, ir iš pietū linķay ji yra ties Libona.

20. Ir jie prisakydami waiķams Benjamin, tāre: eikit, it tykoit wynyczosa.

21. Ir matydami, dukteres Siloės išeinanczes laukan su žaillais šokinėti, tay iššokite iš wynyczū, ir kožnas saw t'immie moterū iš dukterū Siloės, ir nueikite i žėnę Benjamin.

22. O kad jū tėwai arba brolei pareita su numis prowarotis, tay mes jiems sakysim: bukite jiems malonus, nes mes jums tas ne atėmė su waidu, bet jus ne norėjot jas jiems dūti; kaltybe dabar jusū yra.

23. Waiķai Benjamin dare taipō ir wēde saw moteres, pagal jū skaitlū iš šokinėjanczū, kures pagawo, ir nukelāwę gywėno sawo tėwiskės dālije, ir miestus pabudawoję gywėno tūse.

24. Ir waiķai Izrael šalin ējo iš cze tū czeš', kožnas pas sawo gimminę, ir pas sawo genczus, ir išstrauke iš cze, kožnas i sawo tėwiskės dāli.

25. Tū czeš' ne buwo Parālaus Izraelije; kožnas dare, kas jam gēr rodės,

Galas Rnygū waldonū.

R n y g o s M u t d s.

1. Pėrstyrimas.

Ruta su Naėmi kelauja i Betlėm.

Sū czeš', kaip waldonai žėnę walde, rādosi brangums toje žėmėje. Ir nekursai wyrs iš Betlėem Juda aplink kėlāwo Moabitū: žėmėje, su sawo pacze, ir su dwiem sūnum;

2. Tas wardu buwo Elimėleš, o jo pati Naėmi, ir jo du suni, Malon bey Kiljon, tie buwo

Epratėnai, iš Betlėem Juda. Ir atėję i Moabitū: žėnę, pašliko czonay.

3. Ir Elimėleš, Naėmės pats, numirre; ir ji wiena išliko, su dwiem sawo sunum.

4. Tūdu wēde Moabitiskās mōteres: wiena wardu buwo Arpa, o antroji Ruta. Ir kaip czonay buwo gywėnę apie dėsimt metų,

5. Tu:

5. Numirre jûdu abudu, ir Moabions ir Kiljons: Kad ta mote: alle Ruta pasliſko pas ję. riſke tiſt' wiena iſliſko po galwos abejû ſunû bey wyro.

6. Tay ji ſeſeſi ſu dwiem ſawo martim, ir wël iſkelawo iſ Moabitû: žémės; nės ji buwo iſtyruſi Moabitû: žėmėje, Kad Pons Diews buwo atlantęs ſawo žmones, ir Kad jiems dūnôs buwo dāwęs.

7. Ir iſkelawo iſ to ſampo, Kur ji buwo iſſilaikiuſi, ir abi jos marti ſu ję. Ir jei be einant ante ſėlo, Kad wël ſugryſtu i žėmę Juda.

8. Tare ji dwiem ſawo martim: eikita ir pargryſkita, Kozna i ſawo metinoſ namus. Pons Diews jrm dwie n t'ſreda mielakiſtyſtę, Kaip judw. tą numitruſiems ir man iſpredėta.

9. Diew dūf, Kad atliſiės raſtama tozna ſawo wyro namuſe; ir pabuczawo abidwi. Tay jiedwi ſawo baſq paſėluſi, werke,

10. Ir tare jei: mudwi noriwa ſu tawim eiti pas tawo žmones.

11. Alle Ōaėmi ſaſe: ſugryſkita, mano dwi dūfteri: Kodėl norita ſu manim eiti? Kaip aſ dabar dar galu waiſu du auginti, Kurrūdu juſû dwėjû wyru du galėtu paſtoti?

12. Sugryſkitaq mano dwi dūfteri, ir eikita: nės aſ dabar jau per ſena, Kad dar wyraq imczau. O Kad ir tarczau: galu paſitiſkėt', dar ſę naſti wyraq gāuſent, ir waiſus pagymdyſent:

13. Kaipogi gālita lāuſti, iſ Poljūdu ujauga? Kaip judwi norita uſtrukt, Kad uſ wyro ne teſkėtumbita? Ōlė mano dwi dūfteri, nės aſ labay gailūs juſû dwėjû; nės ranſa Pono Diewo manę trėpijo.

14. Tay jiedwi ſawo baſq paſėluſi dar jo daugiaus werke. Ir

Arpa atſibuczėwos ſu ſawo ūſwe; alle Ruta paſliſko pas ję.

15. Bet ji tare: ſtay, tawo ſwaine ſugryžo pas ſawo žmones ir pas ſawo Diewq; ir tu ſugryſk paſtuy ſawo ſwainę.

16. Ruta atſaſe: ne ſalbėſ man apie tai, Kad aſ tawę palikczau ir nū tawes ſugryſczau. Kur tu nuſei, czon eiſu ir aſ; Kur tu paſiſi, czon paſliſi ir aſ. Tawo žmones yra mano žmones, ir tawo Diewas yra mano Diewas.

17. Kur tu mirſi, cze ir aſ mirſu, o cze ir noru palaidota buti. Kad Pons Diews ir ſazi ſq man uſlėuſtu, tay ſits nieſs ſaip tiſt ſmertis manę atſirs nū tawęs.

18. Taigi jei matant, Kad ſi drutay buwo apſiėmuſi ſu ję eiti, palcwe ji je apie tai ſu je ſalbėti.

19. Taip o ējo tiedwi podraug, iſſiſol nuſaſo i Betleėmą. Ir jiem dwiem i Betleėmą iėjus, wiſi ſas mieſtas ſalbėjo apie jiedwi, ir tare: ar tai ne ana Ōaėmi?

20. Alle ji atſaſe jiems: ne wai diſkite manę Ōaėmi, bet Ōara: nės Wiſſagalijis manę labay ſmutnq padaręs.

21. Bagota iſſitrāuſiau, alle tuſcziaq Pons Diews manę wël ſugrāzino. Kodėlgi manę dar wadinnte Ōaėmi, Kadangi Pons Diews manę pazėminęs, ir Wiſſagalijis manę labay ſmutnq padaręs?

22. O buwo apie tą czėſq, Kad miezus pradėjo pjauti, Kaip Ōaėmi ir jōs marti Ruta, Moabitėnė, wël pargryžo iſ Moabitû: žėmės i Betleėmą.

2. Pėrſkyrimas.

Ruta ant Boſo dirwôs wārpū ſurenka.

S buwo ir ſoſſai wyros Ōaėmōs wyro gentis, iſ gimmi nės

nēs Elimelēko, wardu Boas, tas buwo garbēs pilns wyras.

2. Ir Kuta, Moabitēne, tare Naime: leist manę eit i lauķa, ir wārpas surinkti, pastuy tā, kurs man rinkti pawēlis. O ji atsāķe jei: eif, mano dukte.

3. Ji nuėjusi priėjo ir surinko, pastuy pjowikkus ant lauķo. Ir nusidawe, kad tas lauķs buwo Boaso, is gimminēs Elimelēko.

4. O stay, Boas, atėjo is Betlēem, ir tare pjowikkams: Pons Diews t'essie su jumis; jie atsāķe: Pons Diews te žegnoj' tamę.

Luf. 1, 28.

5. Ir Boasas tare sawo waikui, kurs pribuwo pjowikkams: Eieno ta moterisķe?

6. Waiks, kurs pribuwo pjowikkams, atsāķydams tare: tai yra ana moterisķe, Moabitēne, su Naime pargryžusi, is Moabitū žemēs.

7. Lēs ji täre; meldžu, pawēliķ man surinkti ir sugrēbt tarp pėdū, pastuy pjowikkus; taipo ji atėjusi stowėjo cze is ryto is' šol, ir ne daug pasliķko namėj'.

8. Tay tare Boas Kutai: ar girdi tai, mano dukte? tu ne eif ant Pittōs dirwōs rinkti, ir ne atstoķ is cze, bet buķ pas mano mergas.

9. Ir stay, kur jos pjauja ant lauķo, cze eif pastuy jas. Aš liep: jan sawo waikams, kad nieķs tamę ne fruttintu. Ir jey nori gerti, tay nuėjusi gērķ is Frāgo, kur mano waikai gėra.

10. Tay ji ant sawo wėido pūlusi pasiklonojo jam iķķi žemēs, tarydama jam: Kūmi aš malonēs radaupo tawo aķiū, kad manę pažysti, kurri aš taczaus swėrima esmi?

11. Boas atsāķydams tare jei: wislab man yra apsākyta, kę tu

darei tawo ūšwei, tawo wyrui numirtus; kad tu prastojusi sawo tėwę ir sawo mōtinę, ir sawo iķwiķķę, nukelawai i žmones, kurtus pirma ne pažinnai.

12. Pons Diews te atlygin' taw, kę tu dārusi: ir tawo alga t'essie pilna pas Wiespati, Diewę Izraelo, pas kurri tu atėjai, kad po jo sparnū nusitikķejimę turrētumbei.

13. Ji tare: buķ man malonus, miels pone: nēs tu manę palinkšminojei, ir manę, tawo slūging, meilingay iķalbinai, kurri aš taczaus ne esmi dar tokia, kaip tawo slūginū wiena.

14. Boas atsāķe jei: Kad cžėsas bus wālgit, tay priejusi wālgit tōs dūnōs, ir idājiķ sawo kęsnį i rūķpywę. Ir ji pasisėdo prie šalies pjowikkū. O jis padėjo jei swillinus, ir ji wālgė ir priwālgė, o ir dar liķko.

15. Ir kaip ji kėlėsi rinkti, liepe Boas sawo waikams tarydams: lėiķkite ję rinkti ir tarp pėdū, o ne apgėdinķite ję.

16. Ir * is pėdū te liekt mažus mas, ir palikķite kę, kad ji tai surinktu, ir ney wiens ję ne bārķite dēl to.

* 3 Moiz. 23, 22.

17. Taipo rinko ji ant dirwōs iķķi wāķarui, ir isķāle, kę buwo surinkusi, ir buwo maž ne saikas kępa miežū.

18. Ir ji tai ussidėjusi atėjo i miestę, ir jōs ūšwe mate, kę ji buwo surinkusi. Tay ji iķtrāukusi dawe jei, kas jei liķko to, kō ji buwo priwālgusi.

19. Tay jōs ūšwe tare jei: Kur tu šen dien rinkai, ir kame tu dirbai? peržegnotas t'essie, kurs tamę pažinno. O ji saķe sawo ūšwei, pas kę ji dirbusi, tarydama: tas wyrs, prie kurrio aš šen dien dirbau, wadinams yra Boas.

20. O

20. O Ūaēmi tare sawo marczei: peržegnotas t'essie jissai Ponui Dievui, nēs jis sawo mielaširdystē ne palōwe iſrōdit ney gyw ēsantiems ney numirrušiem. Ir Ūaēmi tare jei: tassai wyrs yra musū gentis, ir jam tēwišķe pūlas.

21. Ruta Moabitēne, tare: jis ir man tai saķe: laiķyķis prie ma: no waikū, iķķiķōl jie man wišlab bus suwaļē.

22. Ūaēmi tare Rutai, sawo marczei: geraus yra, mano duķte, ģad su jo mergoniš iķeiši, ģad ne bille ģas tam uķdraustu ant swēti: mōs dirwōs.

23. Taipo ji laiķēši prie mergū Boaso, ir rinķo iķķi mieķei bey ģwieķzei buwo suwalyti; ir wēl pargryķo pas sawo ušwē.

3. Pērštyrimas.

Ruta ģodi ģauna apie busenķē swēdbā Ir Ūaēmi, jōs ušwe, tare jei: mano duķte, aš taw atilsiēs dūsu, ģad taw geray butu.

2. Stay Boas, musū gentis, prie ģurrio mergū tu buwai, wēto ķē nāķt' mieķus ant sawo Flo: jimmo.

3. Taigi mēndiķis ir mōstiķis, ir apšiwilķ sawo rubais, ir nueiķ ģemyn i Flojimmā; ģad ney wiens tawē ne paķintu, iķķi wišay pa: walģius ir ģērus.

4. O ģad jissai atšigulšis, tay dabōķis wietōs, ģur jis atšigulšis, ir priējusī atķloķ uķłode nū jo ģojū, ir atšigulķ; tai jis taw jau saķys, ģo taw reiķia daryti.

5. Ji atsāķe jei: wišlab, ģā tu man saķai, aš darysu.

6. Ji nuējusī i Flojimmā, dare wis taipo, ģaip jōs ušwe jei buwo ģiepusi.

7. Ir ģaip Boas buwo walģes bey ģēģes, tay jis linķšinas paģoķo, ir nuēģes atšigulle uķķrāwōs; ir ji ušwē.

tylomis priējusī atķloķo nū jo ģojū, ir atšigulle.

8. O apie nāķtiēs: ģūdumā nušģando tas wyrs, ir drebēķo, nēs ģtay, moterišķe ģulleķo pas jo ģojas.

9. Ir jis tare: ģas essi tu? ji atsāķe: aš ēšmi Ruta tawo slūģine. Jģtēš tawo sparnelus ant sawo tarnaitēs, nēs tu arcģāusas gentis.

10. Bet jis tare: perģegnota tu būķ Ponui Diewui, mano duķte; tu dar ģerēsģē wiģľlibystē iģros dei pašķuy, ne ģaip pirma; ģad ne pašķuy bēģai ģauniģāicģams, ney bagotiems, ney pawarguģiem.

11. Taigi, mano duķte, nesibi: jōķis; wis, ģā tu saķai, aš taw darysu: nēsā wišas miestas mano ģmonū ģinna, tawē wiģľlibā mote: rišķē ēģancģē.

12. Ģerōds tai tiesa, ģad aš tawo gentis; alle dar ģit's yra artēģnis uģ manģē.

13. Pašľiķ nāķwynay; ryto, ģey jis tawē nor westi, tay geray; alle ģey jis ne apšim' tawē west' tay aš tawē wessu, ģaip tiķray Pons Diews ģyws yra. Mģieģoķ iķķi ryto.

14. Ir ji mieģoķo iķķi ryto prie jo ģojū. Ir atšīķēle, pirm neng wiens antrā ģalētu paķinti. Ir jis mišľiķo, ģad ben nieķs ne iģtirtu, moterišķē i Flojimmā iēģusē.

15. Ir tare: dūķ ģen šķreistē, ģurģum tu apšģautusi, ir suimķ ģē. Ir ji suēme ģē. Ir jis seiķēķo ģēģis saķus mieķū, ir uģdēķo tus ant jōs. Ir jis nuēķo i miestā.

16. O ji parēķo pas sawo ušwē, ta tare: ģaip dēģtis su tawim, mano duķte? Ir ji saķe jei wišlab, ģā tas wyrs jei buwo dareģa.

17. Ir tare: ģus ģēģis mieķā saķus jis man dareģe, nēs jis tare: tu ne turri tuģģia pareit pas tawo ušwē.

18. Bet ji tare: tylēf, mano dukte, iſſiſol matysī, kas iſ to bus; nēs tas wyrs ne palāus, pirm neng jis tai ſen dien' galop warys.

4. Pērſtyrimas.

Boas bey Ruta ſwodbq kēla, ir pēr- ſegnojamu.

Boas auſſtyn ējes ī wartus paſiſēdo czonay. O ſtay ſaip tikras arczāuſaſis gentis pro ſalī ējo, ſalbējo Boas ſu jūmi, ir tare: eiſſi ir ſēſtis ar ſen ar tēn. Ir jis atējes paſiſēdo.

2. Ir jis ſu ſawim ēmes dēſimt wyrū iſ wyreſnujū mieſto, tare: ſēſtities ſēn. Ir jie paſiſēdo.

3. Tay ſāke jis arczāuſam gen- czei: Maēmi, iſ Moabitū, jēs mēs pargryzuſi, nor pardūti dir- wā, kurri muſū brolio, Elime- lēfo, buwo.

4. Taigi aſ norējau taw tai apſaſyti ir tarti: jey tu nori tā paſiſāwint, tay pirē dabar po aſiū mieſczonū ir wyreſnujū mano ſmonū; o jey tu ne nori tā paſiſā- wint, tai ſaſyē man, kad tai zin- noczau; nēs niera artēſnio genties, ſaip tu, o aſ paſſuy tawēs. Jis atſāke: aſ tā paſiſāwiſu.

5. Boas tare: Kurē dien tu tā dirwā perē iſ ranēds Maēmi, tay ir turri wēſti Rutā, Moabitēnē, numirruſo palikta, kad numirru- ſam wardā gamintumbēi ant jo tewiſkēs daliēs.

6. Tay jis atſāke: aſ ne noru paſiſāwint, kad raſſi ſawo tewiſkēs dalī ne iſpūſticzau. Tu paſiſāwiſ tai, kas man pūlas, nēs aſ ne no- ru paſiſāwint.

7. Bet * iſ ſenowēs toſſai pā- protis buwo Izraelije, jey kas kōti ūfi ne norējo, ney uſ tewiſ- kēs dalī priinti, ney pirēti, kad bille kōti dāikta paſtiprintu, tay jis iſāwēs ſawo kurpē dawe tā

antram: tai buwo luddimas Iz- raelije.

8. Ir tas, arczāuſaſis gentis ſāke Boasui: tu tā nuſpirēſis; ir iſāwe ſawe kurpē.

9. Ir Boas tare wyreſniemſiems ir wiſſiemſ ſmonēms: jūs ſen dien' eſte luddininkais, kad aſ wiſ- lab nuſpirēſan, kas Elimelēfo bu- wo, ir wiſlab, kas Kiljono bey Malono buwo, iſ ranēds Maē- mōs;

10. Priegtam ir Rutā, Moabi- tēnē, Malono palikta, aſ ſaw we- du per pāgē, kad aſ numirruſiam wardā gamminczau ant jo tewiſ- kēs, ir jo wardas ne prapultu tarp jo broli, ney iſ wartū jo ſam- po; luddininkais jūs to eſte ſen dien'.

11. Ir wiſſi ſmones, kurrie wartūse buwo, ſu wyreſneiseis tare: mes eſme luddininkais. Pons Diews te ſegnoj' tā moteriſkē, ī tawo gywātā ieſenczē, * ſaip Raē- lē bey Leā, kurrie dwi abi gimmi- nē Izrael iſplātino, ir te dūd' jē labay āugti Eprate, kad pagirta butu Betleēme.

* 1 Moiz. 29, 32.

12. Ir tawo giminē butu ſaip giminē Perezō, kurri * Tāmōre Judui pagimde, iſ to waiſaus, kurri Pons Diews taw dūs iſ ſōs moteriſkēs.

* 1 M. 38, 29.

13. Taipō wēde Boas Rutā, kad ji jo pati paſtojo. Ir ſaip jis ſu je ſugullējo, dawe Pons Diews, kad ji neſczia paſtōjo, ir pagimde ſunu.

14. Tay tare moteres Maēmei: paſlowints te eſſie Pons Diews, kurs ne dawe arczāuſo genties ſto- kōti taw ſime czēse, kad jo wardas Izraelije paſliktu.

15. Tas tawē atgawis, ir tawē, kad buſi paſēnuſi, aprūpis; nes tawo

tawo marti, furri tawę mylėjo, jį pagimde; furri taw gerėšne yra už septynis sunus.

16. Ir Naėmi ėmusi tą kėdėi padėjo jį ant sawo prieglobščio, ir kawojo jį.

17. Ir jės kaimynės pramine jį, tarydamos: Naėmei kėdėtis užgimęs, ir pramine jį Obėd; tas yra tėwas Isai, kurs esti Dowlido tėwas.

Galas knygu Rutos.

18. Szitta yra gimmine * Pėrė 30: Pėrėjui gimmes Ezronas;

* 1 M. 46, 12.

19. Ezronui gimmes Ramas; Ramui gimmes Amminadabas;

20. Amminadabui gimmes Naėfonas, Naėfonui gimmes Salmas;

21. Salmui gimmes Boasas; Boasui gimmes Obėds;

22. Obėdui gimmes Isai; Isai gimmes Dowidas. * 1 Zom. 16, 20.

Pirmos knygos Zomeio.

1. Pėrėkrymas.

Zomelis užgama.

Buwo nekursai wyrs iš Ramataim Zopin, nū kėlnū Epraim, wardu Elkana, sunus Jeroamo, sunaus Eliu, sunaus Tou, sunaus Zupo, Epraitiščio.

2. Ir jissai dwi moteri buwo wėdės, wiena buwo wardu Anna, antroji Peninna. Ir Peninna auginno waiķū, bet Anna ne auginno.

3. Ir tassai wyrs aukštyn ėjo iš sawo miesto, sawo czėju, kad melstus bey apierawotu Ponui Diewui Zebaot Siloėj'. O czonay buwo Elebonai Pono Diewo: Opni bei Pineas, sunu du Eli.

4. Kaipgi wieną dieną nusidawe, kad Elkana apierawojo, tay jis dawe sawo paczei Peninnai, ir wissiems jės sunams bey dukterims, koįnam po dālį.

5. Bet Annai jis dawe wieną dālį, smutnas: nės jis Anną mylėjo, alle Pons Diews jės žywātą buwo užrafinęs.

6. Ir jės priesininke ję apsmūtijo, budama jei ant patyczio, kadangi Pons Diews jės žywātą buwo užrafinęs.

7. Taip nusidawe kas mėtą, jei be einant i Diwo namus, ir ję taip apsmūtijo, kad ji wėrdawo, ir nieko ne walgidawo.

8. Bet Elkana, jės wyrs sake jei, Anna, kam tu wėrki, ir kam tu nieko ne walgai? ir kam tawo širdis ne rimta? ar aš taw ne gerėšnis, už dešimtis sunū?

9. Tay Anna atsikėle, kaip buwo pawalgiusi Siloėj', ir atšigėrusi, (Bet Eli Elėbonas sedėjo ant krasės prie angos bažnyczos Pono Diewo)

10. Ir ji buwo iš širdiės smūtna, ir meldėsi Poną Diewą wėrki dama,

11. Ir žadėjo pažadą, sakydama: Pone Diwe Zebaot, jey tu padabosi ant wargū sawo sluginės, manęs atsimindams, ir sawo sluginės ne užmirėdams ir dūsi sawo sluginei sunu: tay aš tą Ponui Diewui dūšu, kol jissai gyws bus, ir baždskuttys ne turrės ateiti ant jo galwos.

12. Ir kaip ji ilgay meldėsi po ašiu Diwo, padabojo Eli ant jės burnos.

13. Lėš Anna kėldėjo sawo širdiję, tiktay jės lypės pasiuddino, ir jės balsas ne buwo girdamas. Tay Eli dumojo, kad ji girta,

14. Ir

14. Ir tare jei: Kaip ilgay tu ir žinde savo sunus, pakol ji nū girta busi? išsiblaiwytis nū pa: trauke.

15. Bet Anna atsake jam tary: dama: ne taip, miels kunige, aš smutna moteriške esmi; wyno bey druto gėrimo aš ne gėrau; tikt sa: wo pirdi pranėšiau Ponui Diewui.

16. Ne laikyk manę, savo slū: gine, per kokią moteriškę išdy: kule: nėra aš iš savo didžios smutnybės bey tužbės iškoley. Kal: bejan.

17. Eli atsake tarydams: eif su pakajumi; Pons Diews Izraelo taw dūs tai wis, kę tu nū jo essi prašiusi.

18. Ji atsake: dūf savo slūgi: nei malonę rąsti po tawo akiū. Taip nuėjo ta moteriške savo kėlu, ir walge, neygi tolaus taip smutna pasirode.

19. Ir rytą mėtą jie anksti pasi: taisė, ir kaip Diewą buwo melde, tay wėl sugryžo ir parėjo namon t Ramatą. Ir Elėana išpazinno savo moteri Aną, ir Pons Diews atsiminne jōs. * 1 M. 30, 22.

20. Ir po kėlū dienū ji nėsčia: pastojė, ir pagimde sunus, ir pra: minne jė Zomelu; nės (tare ji) aš jė iš Diewo išmeldžau.

21. Ir kaip jōs wyrs Elėana su wissa savo gimmine aukštyn kėlawo, kad Ponui Diewui apie: rawotu savo apierą, kas mēt' apie: rawojamą, ir savo pažadejimą:

22. Tay Anna ne kėlawo drauge aukštyn, bet tare savo wyrui: pakol tas waikėlis bus nutrāukts, tay aš ji nugabėsu, kad Diewui pasiroditu, ir kėl gyws tenay pasiliktu.

23. Elėana, jōs wyrs, sake jei: raigi daryk, kaip taw patinka, pasilik, iškol jė nutrāuksi; bet Pons Diews te išpild', kę jis sa: kęs; taip pasilikto to moteriške,

24. Ir atgabėno jė drang su sa: wim aukštyn jau nutrāuktą, ir tris jāuczus, saikėli miltū, ir plėcz: kę wyno, ir atneše jė i namus Pono Diewo Siloėj'. Bet waikėlis dāt jāuns buwo.

25. Ir jie pamuše wieną jau: tuską, ir atgabėno waiką pas Eli.

26. Ir ji tare; aš, miels kunige, taip tikray, kaip tawo dušia gywa, miels kunige, aš esmi ta pati mo: teriškę, kurri czonay pas tawę sto: wėjau Diewą melsdama,

27. Kaip šio waikėlio dėl Diewą prašiau. Dabar Pons Diews man dawe sulāukt, kę aš iš jo meldžiau.

28. Todel aš jė Ponui Die: wui atdūmi, kėl jis gyws bus; kadangi jis iš Diewo išmelstas yra. Ir jie meldėsi czonay Pono Diewo.

2. Pėrstvrimmas.

Annės laurs s giesm: užauginnimas Zomėlo: pil: knybe sunū Eli.

Ir Anna meldėsi tarydama: ma: no širdis linksmā iš Pono Diewo; mano ragas paaukštints yra Wiespatije, man burna atsi: wėre labay ant savo neprietelū: nės aš džiaugius tawo išganimu.

* Luk. 1, 47.

2. Nėy wiens ne esti šwentas, kaip Pons Diews; be tawęs niera ney wieno, ir niera kittōs ūlės nusitikėjimo, per musū Diewą.

3. Lāukities nū savo gyrpel: nystės ir pasityczawimo; išmėkit iš savo burnōs priestarāwimo žodžius. Nėsa Pons Diews yra Diews, ant to dabojas, ir me dūst laimėti tam, kurs tai apsimima.

4. Kilpinis slyngujū yra sulāus žytas, ir silpnieji syla patwirtinti.

5. Kurrie priswālge buwo, tur: už dūną glūžiti, o kurrie buwo išalkę.

išalkę, jau tolaus ne alksta. Ute
waisinga sęptynis auginna, ir daug
waiķų turrinti laujasi gimditi.

6. Pons Dievs numarin ir at
gaiwin; iweda i pęklę ir wël iķ
weda.

7. Pons Dievs pawargin ir
pralobin; jissai pajęmin ir pa
auķstin. Lut. 1, 52.

8. Jis wargdieni iķkela iķ dul
ķiū, ir paauķstin pawargusi iķ
purwū, kad ji statytu tarp funt
gáikęczū, ir garbės kraęę dūtu
apturrėti. Utes swieto twirtum
mai yra Pono Diemo, ir jissai
jęmę pagruntawojęs.

9. Jis apsaugos kajas sawo
řwentujū; alle Diemo nesibijan
tieji tur sugaiķti tamsybeje; nės
diddis turtas ney wieną ne gęlbt.

10. Kurrie su Diemu waidijasi,
tur sutesķėti; ant jū jissai per
funu grąus iķ dangaus. Pons
Dievs sádis swieto krařtus, ir
pastipris sawo karálu, ir pakęls
rágą sawo pamostytojo.

11. O Elřana nuėjo i Kamatą
i sawo namus; ir tas waiķelis
buwo Diemo tarnu, po aķiū Fle
bono Eli.

12. Bet sunu du Eli buwo piķ
tudu neprietelu; tūdu Pono Diemo
nieķo ne atbojo,

13. Utegi prowōs Flebonū apie
řmones. Kad kas kę norėjo apie
rawoti, tay atęjęs Flebono waiķs,
męsai be wėrdant, turrėjo triķas
kōtą řakę sawo rankoj,

14. Ir sękdama i pūdą, ar i ka
tilą, ar i řkauradą, wis kę tiķt su
řake užtráuřdawo, tay Flebons
atėme; taip jūdu däre wissiemis
Izraelitėnams, czonay ateinan
tiems i Silog.

15. Lygey taipo ir pirm neng
taufus uždege, atęjęs Flebono
waiķs, řake apierawojanczam; dūf
man řę męsę, Flebonui řepti; nės

jissai ne nor wirtōs, bet řálōs
męsōs nū taręs imti.

16. Taigi jeý kas jam řakędai
wo; lęiķt taufus uždegti, řaip řen
dien reikia, ir potam imķis, řo
tawo duķe norės, tay jis jam at
řake: turri tą dabar man dūti, jeý
ne, tay per newáķę atimsu.

17. Todėl buwo griekai tū dwę
jū waiķų labay diddi po aķiū Pono
Diemo; nęsa řmones bluznijo wal
gio: apierą Pono Diemo.

18. Bet Žomelis tarnáwo po
aķiū Pono Diemo, ir tas waiķs
buwo aprėdyts drobės řermėga
ant sawo funo.

19. Priegtam pasuwo jam jo
motina maįą řermėgą, ir atgabėno
tą jam auķřtyn, częsu paprastu,
kad ji su sawo wyru užkelándawo
apierawoti apieras, sawo częsu
apierawojamas.

20. Ir Eli pėrřegnojo Elřaną
ir jo pacę, řakędams; Dieme dūf
taw waiķų iķ řōs moters řuláuř
ti, dėl tōs maldōs, řaip ji iķ
Diemo meldęusi. Ir jūdu nuėjo i
sawo řali.

21. Ir Pons Dievs atlanķe Anną,
kad ji nęřcza postoj, ir auginno
tris sunus ir dwi dukteri. Bet waiķ
řelis Žomelis tarpo pas Poną
Diemą.

22. Bet Eli buwo jau labay
pasęngs, ir patyre wis, kę jo sunu
du buwo padárusu wissiemis Iz
raelitėnams, ir kad sugulle su mo
terimis tarnaujenczomis už wartū
řetrōs řurinķimmo.

23. Ir jis řake jiemdwiem: řam
judu tai dárota? nęsa aķ girdžu
jusū dwęjū piķtą pasiėginimą nū
wissū řū řmonū.

24. Ute taipo mano waiķu du,
tai ne gėra pastálba yra, řurre
aķ girdžu; judu sugrieřidinōtą
Diemo řmones.

25. Jey

25. Jey kas priēš kōti žmogu sušigriēšij, tay sudzia gal tai su derēti. Alle jey kas priēš Pona Die: wā sušigriēšij, kas gal už tą melstī: Bet jūdu neklause balso sawo tė: wo, todėl Pons Diews jūdu fettin: no žawinti.

26. Bet Zomelis waikš āugo ir tarpo, ir labay patikšo Diewui ir žmonėms.

27. Bet atėjo nukursai Diewo wyrs pas Eli, ir sake jam: taip safo Pons Diews: aš *apsireiš: fiau tawo tėwo gimminei, Eyp: toje dar b'ēsanczei Paraono na: mūse; *Darb. 7, 25.

28. Ir jė žmonay apštyrau saw isš wissū gimminū Izraelo, kad Elėbonū urėdą pilnawotu, ir apie: rawotu ant mano altoraus, ir rušimmus uždegū, ir wyskupisšką sermėgą po mano ašiū nešotu, ir dawjau tawo tėwo gimminei wiss: sas ugnis waikū Izraelo.

29. Kamgi tu spārdaisi priēš mano apieras ir walgio: apieras, nū manes palieptas pėtroje? ir tu sawo sunu du daugiaūs garbini, ne kaip manę, besimaitindami ge: rāusojū wissū walgio: apierū mano žmonū Izrael.

30. Todėl safo Wiešpats, Diews Izraelo: aš kalbėjau, kad tawo gimmine ir tawo tėwo gimmine amžinay po mano ašiū turrētu patekti; bet dabar safo Pons Diews: nieku budu; bet manę gār: binanti aš wėl garbisu, o manę, paniekianti aš wėl paniekisū.

31. Štay, ateis cėsas, kad aš sulāujysu tawo pėti, ir pėti tawo tėwo gimminės, kad ney wiens senuttis ne butu tawo gimminėsa.

32. Ir tu regėsi sawo priēšinin: ką gywėnime, wissame dalykē, kaip aš gēr darysu Izraelui, ir amžinay ne bus sėno žmogaus ta: wo tėwo gimminėsa.

33. Alle taczas ney wieną tai: wujū nū sawo altoraus ne išgais šisu; kad tawo ākys aptėmtu, ir tawo dusia tužitus, ir wissi puls: kai tawo gimminės išmirtu, wy: rais jau pastoje.

34. Ir tai taw bus ženklū, fur: sai pasirōdisis ant tawo dwėjū sus: nū Opni bey Pineas: * wieną dies: ną numirs abudu. * P. 4, 11.

35. Bet aš saw wierną Elėboną išsikirsu, tas darys, kaip mano širdzei ir dušei patinka; tam aš wirtą gywėniną pabudawosū, kad jis po ašiū mano pamostytojo wissadōs išsilaikytus.

36. Ir kurs išliks tawo gimmi: nėsą, tas atėjes anam pasiklonōsis už sidabro grašt bey už dūnōs Pāsi: nt, sakydams: prašau, dūl man Elėbono dalyką, kad dūnōs Pāsu priswālgiczau.

3. Pėrštymas.

Zomelis i sawo urėdą wabinamas gubēs pilnas pastoja.

S Ir kaip ansai waikš Zomelis Ponui Diewui tarnawo pas Eli, Diewo žodis brangus buwo tū cės, ir maž prerašwimo.

2. Ir nusidawe tū cės, kaip Eli gullėjo sawo wietos, ir jo ākys pradėjo aptėmti, kad ne galėjo primatyti,

3. Ir Zomelis buwo atsigulęs bāžnyczoje Pono Diewo, fur Dies: wo štryne buwo, pirm neng lams pa Diewo užgėse.

4. Ir Pons Diews šauke: Zomel! O jis atsāke: štay, cze aš esmi.

5. Ir bėgdams pas Eli, tare: štay, aš cze esmi, tu manes šauk: tiei. Bet jis atsāke: aš tawes ne šaukiau; eik, ir wėl atsigulk. Ir jis nuėjes atsigulle.

6. Pons Diews šauke antrą kartą: Zomel! Ir Zomelis atsikė: lė

Iš nuėjo pas Elį sąpydams: štai, aš čje esmi, tu manęs šaukiei. Bet jis atsakė: aš tavęs ne šaukiau, sunau; eik, ir vėl atsigulkis.

7. O Zomelis Poną Dievą dar ne pažinno, ir Dievo žodis dar jam ne buvo aprėikštas.

8. Ir Pons Dievas wadinno Zomelį trėczą kartą. Ir jis atsikėlęs ėjo pas Elį, ir sakė: štai, aš čje esmi, tu mane wadinnai. Tą supratęs Elis, kad Pons Dievas waišką wadinęs,

9. Ir sakė jam: eik, ir vėl atsigulkis, ir kad busi wadintas, tą tarė: kalbėk Pone Dieve, nės tavo tarnas klausio. Zomelis nuėjęs atsigulė savo wietoj.

10. Tą Pons Dievas atėjo ir pasistojęs šaukė kaip pirma: Zomel, Zomel! Ir Zomelis tarė: kalbėk, nės tavo tarnas klausio.

11. Ir Pons Dievas sakė Zomeliui: štai, aš tą darau Izraeliui, kad koįno tai išgirsencio abi ausi pėrkambės.

12. Tą pacę dieną aš išpildisų Eliui, wis, tą aš prieš jo gimimę esmi kalbėjęs; aš tai pradėsiu ir pabaiašu.

13. Nės aš jam išskęs esmi, kad aš sudžia busi amžinay ant jo gimimės; dėl to nusidėjimo, kad jis zinodams, kaip bjaurey jo waišką du pasiėge, o taciaus niekas dōs dėl to jūdų aštrev nepabėgēs.

14. Todėl aš giminei Eli esmi prisėkęs, kad tas nusidėjims gimimės Eli ne bus amžinay sudėrintas, ney apieromis, ney walgio, apieromis.

15. Ir Zomelis gullėjo iškė rytmečio, ir atwėre wartus bažnyčios Pono Dievo. Alie Zomelis bijojos tą regėjimą Eliui sakyti.

16. Tą wadinno jį Elis sąpydams: Zomel, mans sunau! Jis atsakė: štai, čje aš esmi.

17. Jis sakė: kas tai per žodis, tą sakytas? ne užtylėk man tą. Dievas tąw korawotu, jey tu man tą užtylėsi, kas tąw sakyta.

18. Tą sakė jam Zomelis wislab, ir nieko jam ne užtylėjo. Bet jis sakė: Jis yra Pons Dievas, jissai te daro, kaip jam mėgsta.

19. Bet Zomelis užaugo; ir Pons Dievas buvo su jūmi, ir ney joks jo žodis ne buvo paniekintas.

20. Ir wisli Izraelitėnai, nū dan iškė Berzaba, išpažinno, Zomelį wierną Pono Dievo praras tą esanti.

21. Ir Pons Dievas pasirōdė potam Siloėj; nės Pons Dievas Zomeliui buvo aprėikštas Siloėj per Dievo žodį.

22. Ir Zomelis pradėjo Dievo žodį sakyti wisliems Izraelitėnams.

4. Pėrkvrimas.

Izraelitėnai pergaū i štrne derėjimo atimta, Elis ir jo sunu du mirėta.

Bet Izraelitėnai ištraukė prieš Pilistėnus i karą, ir atsigulė su abazu pas Eben; Ezer. O Pilistėnai savo abazą turrėjo pas Apeš.

2. Ir pasigatėwijo prieš Izraelitėnus. Ir pasiojo diddis karas wimas, ir Pilistėnai pergalėjo Izraelitėnus: ir užmuše iš waisko sustatyto ant lauko apie kėturis tūkšiantis wyrū.

3. Ir žmonems i abazą atėjus, tarė wyresnieji Izraelitėnū: kodėl Pons Dievas dawe, kad Pilistėnai mus šen dien' pergalėjo? Imkim štrvę derėjimo Pono Dievo iš Siloės, ir t'esie jį tarp mūsų, kad ji mus išgėlbėtu iš rankū mūsų neprietelū.

4. Ir žmonės sunte i Siloę, ir dawe iš tén atgabėnti štrvę derėjimo Pono Dievo Žebaot, ant kėrus

Kerubinū sēdinczo. Ir buwo czo: nay sunu du Eli, Opni bey Pineas, su skryne derėjimo Diewo.

5. Ir skrynei derėjimo Pono Diewo i ābažą atėjus, sūkawo wišši Izraelitėnai didu sūkawimu, kad žėme skambėjo.

6. O kaip Pilistėnai išgirdo balsą to sūkawimo, tare jie: Koks tai skausmas tokio didžio sūkawimo Ebreonū ābažė? ir kaip jie patyre: skrynę Pono Diewo i ābažą atėjusę.

7. Jie bijojos, ir safe: Diews i ābažą atėjo. Ir safe tolans: bėdamums! nės iš pirmo taip ne stojosi.

8. Bėdamums! Kas mus išgėls bės iš rankū šū sylingujū Diewū? Tai yra tie Diewai, Kurrie Eypci: onus šloginno, wiššokiomis šlogomis pūščioje.

9. Taigi drąsinčies ir bukite wyrai, jās Pilistėnai, kad ne priwalytumbit šluziti Ebreonams, kaip jie jums šluzijo. Būkit wyrai, ir karaukit.

10. Tay karawo Pilistėnai, o Izraelitėnai pėrgalėti, ir bėgo, kožnas i sawo šėtrą. Ir buwo labay diddis mūšis, ir pūle iš Izrael, trys dešimt's tūkstančiai pėstininkū.

11. Ir Diewo skryne buwo atimta, ir sunu du Eli, Opni bey Pineas, numirre.

12. Tay wiens iš Benjamino gimminės iš waiško pabėges, parėjo i Silog tą pacę dieną, ir buwo sawo rubus sudrąšęs, ir žėmę ant sawo galwos uzbarsęs.

13. Ir štay, jam ieinant, sedėjo Eli ant Frasės, žurėdams ant kėlo; nės jo širdis nusimyne dėl Diewo skrynės. O kaip tas wyrs i miestą iėjo, tay jis apsafe tai, ir wiššas miests rėkte rėkte.

14. Ir kaip Eli tą diddį rėkimą išgirdo, klause jis; Kas tai per

diddis tranšmas? Tay tas wyrs skubrey priėjes apsafe tai Eliui.

15. (Bet Eli buwo dewynis dės šimt's ir aštūnū metų sėns, ir jo akrs buwo aptėmusos, kad ne galėjo regėti).

16. Bet tas wyrs safe Eliui: aš ateimi, ir šen dien iš waiško esmi išbėges. O jis tare: Kaip dėsliš, sunau?

17. Tay atsafė jam pāsšas tarys dams: Izraelitėnai bėgte pabėgo pirm Pilistėnū, ir diddis žmonū pulkas yra užmuštas; ir sawo sunu du, Opni bey Pineas jau numirre, priegtam ir Diewo skryne yra atimta.

18. O kaip jis Diewo skrynės primyne, nupūle jis atbuls nū Frasės pas durris, ir sawo sprandą palūžes numirre, nės jis buwo sėns ir dužas wyrs. O jis walde Izraelitėnus per kėtures dėsšimts metų.

19. O jo marti, Pineo pati, buwo neščia, bewėit pagimdysenti. Kaip ji išgirdo tą garšą, Diewo skrynę atimtą esancę, bey sawo ūšwi ir wyrą numirrusu, susirietusi ji pagimde, nės jei atėjo jōs skaudėjimai.

20. O jei jau be mirštant, safe moteres, prie jōs šaliės stowins czos: nestbijokis, tu turri jāuną sunu. Alle ji nieko n'atsafė, neigi širdije tai suprato.

21. Ir ji pramine tą waišką Ikar bodu, tarydama: šlowe jau atstojō nū Izraelitėnū; kadangi Diewo skryne atimta buwo, ir jōs ūšwis bey wyrs.

22. Ir safe antrą kartą: šlowe jau atstojō nū Izraelitėnū, nės Diewo skryne yr atimta.

5. Pėrskryrimas.

Šloga Pilistėnū dėl atimtōs skrynės, derėjimo.

Bet

Bet Pilistėnai ėmę Diewo šrynę, nugabėno tą iš Eben: Ezer į Azdodą.

2. Į namus Dagono, ir padėjo ję prie šalies Dagono.

3. Ir kaip Azdodėnai antrą rytą anksti atsikėlė, rado jie Dagoną ant savo vėido gullinti, ant žemės, už Diewo šrynės; bet jie ėmę Dagoną ir pastatė jį vėl į savo vietą.

4. Ir kaip antrą rytą anksti kėlė, rado jie vėl Dagoną ant savo vėido gullinti ant žemės, už Diewo šrynės; bet jo galvą ir abbi ranki nuėmė ant sienės, kad tiėt wiens lėmū ant to gullėjo.

5. Dėl to flebonai Dagono, ir wissi, furrie į namus Dagono eiti, ne minna ant sienės Dagono Azdode, iškė bei dienai.

6. Alie ranka Pono Diewo sunėkė pastoją ant Azdodėnų, ir sugaišino jųs, ir forawojo Azdodėnus, ir wissus jų rubėzus paslėptosia wietosa.

7. O kaip Azdodėnai regėjo, taipo nusidūdant, sake jie: ne palikt pas mus šrynę Diewo Izraelitėnų, nėra jo ranka pėsuntė yra ant mūsų, ir ant mūsų Diewo Dagono.

8. Ir nusuntę suwadinno wissus kunigaisczus Pilistėnų pas save, sakydami: ką mes darysim su šryne Diewo Izraelio? Tay jie atsake: te nesie Gatėnai tą šrynę Diewo Izraelio aplinkuy.

9. Ir jie nėše aplinkuy tą šrynę Diewo Izraelitėnų: o kaip jie tą aplink nešėjo, tay Pons Diewo per savo ranką labay diddi suirrimą dawa rąstis mieste, ir apšloginno žmones tame mieste, tiek didžius tiek ir mažius; ir nerėgimos slogos jųs užpuile paslėptosia wietosa,

10. Tay jie nusuntę tą Diewo šrynę į Ekron. O Diewo šrynei į Ekroną atėjus, šaukė Ekronitai: jie Diewo šrynę aplinkuy nėra pas manę, kad manę nužawintu ir mano žmones.

11. Tay jie nusuntę suwadinno wissus kunigaisczus Pilistėnų, sakydami: nusistite šrynę Diewo Izraelio vėl į savo šalį, kad ji manę ir mano žmones ne nužawintu. Nėsa Diewo ranką padėre diddi sumišimą wissame mieste, be žuddydama.

12. Ir furrie žmones ne mirre, tie buwo sloginti paslėptosia wietosa, kad šauksmas miesto dangun' iškako.

6. Pėrsšyrimas.

Štene berėjimo Izraelitėnams vėl atbūta.

Kaipogi buwo šryne Diewo per septynis mėnesus Pilistėnų žemeje.

2. Ir Pilistėnai pawadinę savo flebonus ir pranasus täre jiems: ką mes su Diewo šryne weišime? pamokinkite mus, kūs mi mes tą galėtumbim į savo šalį susti?

3. Jie täre: jey jūs šrynę Diewo Izraelitėnų norite nusūsti, tay ne sustite ję tuščia, bet turrit jei užmokėti kaltybės: apierą: tay jūs išgysit, ir numanysit, kodėl jo ranka nesilaujasi nū jųs.

4. O jie sake: kokia tai kaltybės: apiera, kurrę jam dūri turrime? jie atsake: penkis aukšinas bullis, ir penkis aukšinas pelles, pagal skaitlu penkiū kunigaisczū Pilistėnų; nėra ta pati sloga buwo ir ant jųs wissū, ir ant jųs kunigaisczū.

5. Taigi jūs dabar turrit padaryti abrozus jųs bullim's ir jųs pellem's lygus, kurreis jųs žemę supū

supūstijo, kad Dievui Izraēlo garbē dūtumbit; mažu jo ranka lengwēšne bus ant jūsu, ir ant jūsu diēwāiczo, ir ant jūsu zēmēs.

6. Kam užkētinnat sawo širdi, * Kaip Egpccionai ir Paraonas sawo širdi užkētinnos? Ar ne taip, kad jis jiems apštreiškė, tay * jūs palėido, kad nuėjo?

* 2 M. 8, 15.

7. Taigi imkit ir taisytit naują wežimną, ir dvi jauni žindami kūrvi, kuriom dviem dar niekas dos jungas ne buwo uždėtas, ir prikinėkite jie dvi prie wežimmo, o weršudu palaišykite namėj;

8. Ir ēmę šrynę Diewo, uždėkite ję ant wežimmo, ir kūrvinus šarbus i kaltybės apierą dūtus, i šrynėlę pašalij' dėkite, ir nusišdami, nulėiskite ję.

9. O jūs padabokite, jey ji nufelāus parubėj; Felu i Betzemes, tay jis mums tą wissą bėdą padėręs; jey ne, tay numanyšin, jo ranką mus ne ištikėsi, bet mums tai tiēt pripultinay nasidawus.

10. Žmones dāre taip, ir ēmę dvi jauni žindami kūrvi, prikinėkite jie dvi i wežimną, sawo weršudu namej' palaišydamis.

11. Ir uždėjo Diewo šrynę ant wežimmo, ir šrynėlę su kūrso pellėmis ir su ābrožais sawo Bullū.

12. O kūrvi dvi ējo tiesog ant Betzemes linkay, wienū Felū, ir ējo baubdamos, ir ne atšikreipdamos ney ant fairės ney ant dėkėnės; o kunigaiškiečiai Pilistėnū sėkė jie dvi iškė rubėžaus Betzemes.

13. O Betzemitėnai tū czės' kwieczus pjowe per darbineti palalnėje, ir pakėldami sawo ākis, pamate šrynę, ir dzaugėsi, tą pamatyti.

14. O wežimnas parwažawo ant dirwos Jozuwo, Betzemitėno, ir czonay apsisitojo. Ir buwo

czonay diddis afmū; ir jie suskalde wežimmo padarynes, ir kūrvi dvi apierawojo Ponui Dievui i dėginimmo: apierą.

15. Bet Lewitai nukėle Diewo šrynę, ir šrynėlę pašalij' ēsanczė, kur kūrso šarbai buwo, ir padėjo tas ant to didzojo afmens. Bet žmones Betzemitieškie apierawojo Ponui Dievui tą paczė dieną dėginimmo: apieras, bey Pittas apieras.

16. Bet kaip penki kunigaiškiečiai Pilistėnū gana buwo pajutėję, tay jie wėl nusitrāukė i Efroną tą paczė dieną.

17. O šittie yra kūrso bullys, kurrus Pilistėnai Ponui Dievui i kaltybės: apierą dawe: Uzdod wieną, Gaza wieną, Ašklon wieną, Gat wieną ir Efron wieną.

18. Ir kūrso pelles, pagal šditlū wissū miestū Pilistėnū, tarp penkiū kunigaiškiečių, taip muritū miestū kaip ir kēmū, iškė didzojo Abel, kur jie Pono Diewo šrynę palikė, iškė šei dienai, ant dirwos Jozuwo, Betzemitieškie.

19. O nekurtie Betzemitėnai buwo žawinnami, todėl, kad jie šrynę Pono Diewo buwo pamatę, ir jis gadinno žmonų penkis dėšimt tūkstantis ir septynis dėšimtis vyrū. Tay žmones gedėjo, kad Pons Diews toki diddi mūšt tarp žmoniū buwo mušęs.

20. Ir žmones Betzemitieškie tārė: kās gal stowėti po afiū Pono Diewo, tokio šwentojo Diewo? ir pas kę jissai dabar nū musū nufelāus?

21. Ir jie nusunte pāslus pas miēczonis Kiriat Jearim, ir jiems sakydino: Pilistėnai Diewo šrynę wėl atgabėno, pareikite jei myn, ir nugabėnkite ję pas sawę.

7. Pėrskyrimas.

Izraelitėnai Dievo prisimerzientieji pėra il Pilistėnus, Zomelui uė jėus Dievą prėskant.

Taigi parėję žmones iš Kiriat Zearim, su savim gabėno skrynę Pono Dievo aukštyn, ir atnešė jė į namus Abinadabo, Gibeoj'; ir jo sunu Eleazarą jie pasventino, kad skrynės Pono Dievo karmotu.

2. Ir iš tės dienės, kad skrynę Pono Dievo Kiriat Zearime pasiliko, užtrušo tas cėsas taip ilgai, Foley dvidešimt mėtai pėrėjo; ir wissa gimmine Izraelo werke po akių Pono Dievo.

3. Bet Zomelis täre wissai giminei Izraelo: jey jėus iš wissės girdies Dievop prisimerzities, tay šalim mėsitate nū sawes swėtinus dievus, bey Astarot, ir pritaisytit sawo širdį Ponui Dievui, ir jam wienam šlužkite: tay jissai jėus išgėlbės iš Pilistėnų rankų.

4. Tay Izraelitėnai šalim mēte nū sawes Baalim bey Astarot, ir Ponui Dievui wienam šlužijo.

5. O Zomelis täre: suwadintite wissus Izraelitėnus į Mizpą, kad uė jėus Dievą mėsiczau.

6. Ir jie suslėję į Mizpą, sėme wāndent, ir išliejo tą po Pono Dievo akių, ir pastatėwo per wissą tą dieną sakydami žmonay: mes Ponui Dievui susigriešijom. Taip walde Zomelis Izraelitėnus Mizpe.

7. Bet kaip Pilistėnai išgirdo Izraelitėnus Mizpe susirinkusius, kunigaisfczei Pilistėnų aukštyn uė sitrāukė prieš Izraelitėnus. Kaip tai ištyrė Izraelitėnai, tay jie labay bijojos Pilistėnų.

8. Ir sake Zomelui: ne palauk uė mus šaukti Wiešpatiespi, musū Dievop, kad mus išgėlbėtu iš Pilistėnų rankų.

9. Zomelis ėmęs ėryti dar žinodanti, Ponui Dievui cėlą dėginimo: apierą apierawojo, ir Dievop šaukė uė Izraelitėnus; ir Pons Diews išklause jį.

10. Ir Zomelui tą dėginimo: apierą be apierawojant, atėjo Pilistėnai karāuti prieš Izraelitėnus. Bet Pons Diews damė baisu perfuną grāuti ant Pilistėnų tą paczdieną, ir išgandino jėus, kad Izraelitėnai jėus pėrgalėjo.

11. Tay wyrai Izraelitėnų iš Mizpės išėję, wijo Pilistėnus, ir muše jėus iėki anapus Betkar.

12. Tay Zomelis ėmė wieną ākmenį, ir tą pastātė tarp Mizpa ir tarp Zen, pramindams jį Eber; ir sake: iėki žmonay mus Pons Diews pagėlbėjo.

13. Taip Pilistėnai buwo pažėminti, ir tolaus n'atėjo į rubės žus Izraelitėnų. Ir Pono Dievo ranka buwo prieš Pilistėnus, kol Zomelis gyws buwo.

14. Taip atgāwo Izraelitėnai miestus, nū Pilistėnų jiems atimtus, nū Ekron iėki Gat, su jė rubėjeis; tus išweržė Izrael iš rankų Pilistėnų; nės Izraelitėnams pakejus buwo su Amoritais.

15. O Zomelis walde Izraelitėnus per wissą sawo amžią.

16. Ir kas mėt' aplink kelawo į Betel ir Gilgal bey Mizpą. Ir kad jis Izraelitėnus wissosa šosa šalisa buwo sudijęs,

17. Tay jis wėl atėjo į Ramatą, nės cze buwo jo namai, ir walde žmonay Izraelitėnus, bey pakure žmonay Ponui Dievui altoru.

8. Pėrskyrimas.

Izraelitėnai praša sam karalų; jo prowa jiems apsakoma.

Bet Zomelis pasėngs, idėjo sawo suns du į waldonius ant Izraelitėnų.

2. Pirmis

2. Pirmgimmesis wardu buwo Joels, antras Abia, ir buwo wal: donais Berzeboj'.

3. Alle jo sunu du ne pasiélge taipo taip jis, bet pasiélido ant godo, ir éme domanas, ir pér: freipe prowas.

4. Tay susirinko wissi wyres: nieji Izraeliténú, ir atėjo i Ka: matą pas Zomelį,

5. Sakydami jam: štay, tu pasenai, o tawo sunu du ne elgiasi taip, taip tu: taigi idėf mums karalų, kurs mus walditu, taip wissi pagónai tur. Darb. 13, 21.

6. Tay Zomelui labay ne patifko, kad jie sake: idėf mums karalų, kurs mus walditu. Ir Zomelis meldėf po afiū Pono Diemo.

7. O Pons Diems sake Zomelui: klausyf tū žodžū žmonū pagal wis tai, ką jie taw sake; nės jie ne tawę, bet manę paniekėšo, kad af ant jų karalumi ne buczau.

8. Jie taw dāvo, taip wissu czė: su dare, iš tōs dienos, taip af jūs iš Egypto išwedžiau, ikki sei dienai, ir manę prastojo, ir swė: tiniems diemams sluzijo.

9. Todėl klausyf tikray jū žo: džū; alle taczaus tikray jiems iš: luddiė, ir prisakyf jiems prowa karalaus, ant jų karalūsenczo.

10. Ir Zomelis sake kōzną Die: mo žodi žmonėms, iš jo karalų prāfantiems;

11. Tay prowa bus karalaus, ant jū karalūsenczo: jū sūnus jissai ims, prie sawo wežimmū ir raitėlū, kad teffini pirm jo we: žimmo bėgtu,

12. Ir idēs jūs i wyresnūsus ant tākšanczū, ir antpenkiū dėsint's. ir i laukininkus, kad jo laukus igwėntu, ir i piowiffus per sawo darbymeti, ir kad jam jo karūs bey wežimmū pādarynes taisytu.

13. O jū būteres jis atims, kad mostes taisytu, walgus iš: wirtu ir keptu.

14. Jū gerā'fas dirwas ir wynyczas, bey alywū sodus jis atims, ir sawo bernams dūs.

15. Priegtami ir nū jū sėklōs ir wynyczū dėsintaj dalyką atims, ir sawo urėdininkams ir tarnams dūs.

16. Ir jū bernus ir slugines, bey mandagiūsus jaunīkaičius, ir jū asilus atims, ir tais sawo reikalus atliks.

17. Tū jū kaimenū jis dėsintaj dalyką atims; ir jās turrite jo tarnais pastoti.

18. Taigi kad jūs tū czėf' šauk: site dėl sawo karalaus, saw pas: širto, tay jus Pons Diems tū czėf' ne išklausys.

19. Bet žmones n' apšlėme klau: syti žodžū Zomelo, tarydami: nie: ku budu, bet tur karalus buti ant musū;

20. Kad ir mes butumbim, taip wissi fitti pagónai, kad mus musū karalus waldytu, ir pirm musū iškelāntu, kad sawo karus kar: rāujame.

21. Tay klause Zomelis wissu žodžū žmonū, ir kalbėjo tai po ausū Pono Diemo.

22. O Pons Diems sake Zome: lui: klausyf jū žodžū, ir idėf jiems karalū. Ir Zomelis sake wyrams Izraelo: eikite kōznas i sawo miestą.

9. Pėršyrimas.

Zaulas, Izraeliténū i karalū isrin: tas, pas Zomelį i swecus eina.

D buwo nefursai wyrs iš (gim: minės) Benjamin, wardu Rissas, sunus Abi Elo, sunaus Jeroro, sunaus Bekorato, sunaus Apia, sunaus wyro Jemini, gar: bės pilnas wyrs.

2. Tas turrėjo sunu, wardu Saulu, tas buwo jáuns gražus vyras, ir ney wiens iš waikū Izrael ne buwo gražėsnis už jį, per galvą aukštėsnis už wissus žmones.

3. O Kissui, Saulo tėwui ásilienes buwo prapūlusos, ir jis sake sawo sunai Saului: imk waikū wieną su sawim, o pasikėles eik ir ještòk ásilėnū.

4. Ir jissai kelawo per Kalnų Epraim, ir per žėnę Zalisa, ir ne rado jų; jųduėjo per žėnę Zaalam, ir jų ne buwo žmonay; jųduėjo per žėnę Jemini, ir ne rado jų.

5. O jiems dwiem atėjusėm į žėnę Sup, sake Saulas waikui, sawo draugui: eikiwa wėl namū; mano tėws ásilienū užmiršes, apie mūsų rupintus.

6. Bet jis atsake: štai, šim mieste šlowingas Diewo vyras laikosi; wis, ką jissai sake, tai nusidūst. Taigi eikiwa tenay rasti jis mum dwiem pasakys kėlą, kurru kelanti galėsiwa.

7. Bet Saulas sake sawo waikui: kad ir tenay nueitumbiwa, kagi pargabėsiwa tam vyrui? nėra dū: nòs jau niera mum žakė; o kittòs domandòs ne turriwa tam Diewo vyrui dūti. Kagi turriwa eit' ko?

8. Waikė wėl atsake Saului, tar: rydams: štai, aš turru ketwirtą dalyką sidabrinno syfelo pas sawę: tą dūkiwa tam Diewo vyrui, kad jissai mum dwiem musū kėlą sakytu.
9. Kitta partą Izraelije, kad eida: wo Diewo klausti, sakydawo: eime, nukelaukim pas regėtoją; nės kur: rie šen dien pratakais wadiñami, kitta partą regėtojeis buwo wadinami.

10. Saulas sake sawo waikui: tu geray kalbėjai; eikiwa. Ir kaip jųdu nuėjo į tą miestą, kur tas Diewo vyras laikėsi.

11. Ir į miestą aukštyn parėjo, rado jųdu mergas išeinances wands sėmti; toms jųdu sake: ar re: gėtojais cze yra?

12. Jos atsake jiems dwiem tar: rydamos: yra, štai, cze jis yra; šubikities, nės šen dien į miestą atėjo, kadangi žmones šen dien ant aukštybės tur apierawoti.

13. Kad jųdu į miestą ieisita, tay jųdu jį rasita, pirm neng jis aukštyn eis walgiti: nės žmones ne walgis, išk jam atėjus; nės jis žegnoja apierą, potam walga pa: kwiestieji. Togidėl eikita aukštyn, nės dabar jį tikray prieisita.

14. Ir kaip jųdu aukštyn užėjo į miestą, ir widduje miesto buwo, štai, Zomelis išėjo jiems dwiem priešais, norėdams ant aukštybės užieiti.

15. Bet Ponas Diews Zomelui i ausis buwo aprėiškęs wieną dieną, pirm neng Saulas atėjo, tar: rydams:

16. Rytoj' į tą cžesą aš wyrą pas tawę atsusu, iš žėnės Ben: jamin, tą tu turri kunigaitės: czu pamòstiti ant mano žmonių Izrael, kad jissai mano žmones išgėlbėtu iš Filistėnų rankų. Nės aš sawo žmones išwelgiau, ir jų šaukšmas pas manę iškėko.

* Darb. 13, 21.

17. O Zomelui Saulą išwėlgiant, atsake jam Ponas Diews: štai, tas yra tassai vyras, apie kurru taw sakiau, jį ant mano žmonių ponawosenti.

18. Tay Saulas Zomelį priėjo po wartū, ir täre: sakyk man, kame žmonay regėtojio namai?

19. Zomelis atsake Saului tar: rydams: áš esmitas regėtojais; užieik pirm manes ant aukštybės, nės jųdu turrita šen dien su manim walgiti; rytoj' tawę iškėsiu, ir wis,

wis, kas tawo širdijē yra, arī taw pašakysu.

20. O apie asilienes pirm trijū dienu prapūluses tu dabar nesitūpi, jos jau atrastos. Ogi kam tēks wīslab, kas gerāusa yra Izraēlij? ar ne taw tēks, ir wissai tawo tēwo gimminei?

21. Zaulas atsāķe: ar arī ne esmi sunus Jemini, ir iņ prasczāusujū gimminū Izraēlijē, ir mano gimmine ar ne mājāusa tarp wissū gimminū Benjamin? Fogidēl tu man tai sakai?

22. O Zomelis ēme Zaulā, ir jo waiķā, ir iwedē jūdu ī swetlycā, ir sodinno jūdu ī wyrāusā wietā, tarp tū, kurrie pašwiestibūwo, tū būwo apie trīs dešimt's wyrū.

23. Ir Zomelis saķe wirrējui: dūķ šen, tā dalyķā, kurri arī taw darwiau, ir prisakiau, kad pas sawē palaiķytumbēi.

24. Tā atneķe wirrējas pēti, ir kas aplinē ķabējo. Ir jis padējo tā Zaului, tarydams: štay, to dar liķķo, imē saw tai ir wālgīķ; nēsa tai taw palaiķyta šam czēsui, ķaip arī žmones ķwēcāu. Ķaipo walģe Zaulas su Zomelu tā dienā.

25. O jiem dwiem nueinant nū aukštībēs ī miestā, ķalbējo jis su Zaulu ant stogo.

26. Ir ķēlēsi anķsti; ir auķrai pašrodant, wadinno Zomelis Zaulā ant stogo, tarydams: ķēķis, kad tawē iķķēiscāu. Ir Zaulas ķēlēsi, ir jūdu ējo podraug lauķan, jis bey Zomelis.

27. Ir ķaip jūdu nuķāķo iķķi mēsto gālo saķe Zomelis Zaului: sakyp waiķui, kad pirm numū eitu, ir jis nuējo pirma. Bet tu dabar stois czonay, kad taw iacycāu, ķā Diew's saķģs.

10. Pērštyrimas.

Zaulas ī karalu mōstis ir idētas.

Zay Zomelis ēmes alliejaus stīķlā, iķļiejo tā ant jo galwōs, ir pabuczāwģs jī, saķģ: ar regi tu, ķad tawē Pons Diews ī ķunis gāiķģti ant sawo tewiķķēs daliēs pamōstijģs? † Darb. 13, 21.

2. Kad dabar nū mangs atstosi, tā tu rāsi du wyru prie * ķapā Raēlēš, rubēzuje Benjamin, Zēģzoej; tūdu taw saķģs: asilienes yra atrastos, ķurras iķģģei jēķķoti. Ir štay, tawo tēws asilienū uģmirģģs apie judu rūpinasi tarydams: ķagi wēiķsu arī dēl sawo sunaus? * 1 M 35, 19.

3. Ir iģ tēn tolaus beķķreipi dāms, ateisi pas ānģolā Tabor, czonay tawē uģtiķs trys wyrai, ķurrie uģeit pas Diewā ī Bētēlā. Wiens nēģa trīs oģycģus; antras trīs ķēpalus dūnōs, trēcģas plēcģķā wyno.

4. Ir jie tawē meilingay pašwēiķģs, ir taw du ķēpalu dūnōs dūs, tūdu tu imē iģ jū ranķū.

5. Potam uģeisi ant Diewo ķalsnēlo, ķur Pilistēnū ābāģas yra; ir kad czonay ī miestā ateisi, sutiķs taw pulķas prāraķū, nū aukštģbēs nueinancģū, ir pirm jū pašteras, ir warinni būbnai, wamģģģģei ir arpai, ir praraķāujencģū.

6. Ir Dwase Pono Diewo uģeis ant tawģs, kad tu su jeis praras ķāusi; tā tu ķir's wģrs pašģģsi.

7. Ir ķaip ģie ģenķlai taw iģģģi rūdis, tā daryķ, kas taw prie ranķū bus; nēs Diews yra su tawim.

8. Bet tu turri pirm mangs nuķēģuti ī Ģilģāģā, štay, czonay arī pas tawē ģemyn ateisu, apie rawoti dēģinnimo bey dēķawonēs; apieras. Septynes dienas tu turri pašuķģti, iķķi arī pas tawē ateisu, ir

ir taw ant žinnės dūsu, Eš tu turri daryti.

9. Ir kaip jissai sawo peczus atkreipe, Kad nū Zomelo šalin eitu, dawe jam Diews Fittokia širdi; ir wissi tie ženklai išstrōde i wieną dieną.

10. Ir kaip jūdu priėjo Kalnėli, štay, prarakū pulkas jam prie: šais atėjo; ir Dwase Diemo atėjo ant jo, Kad jis tarp jų prarakāwo.

11. Ir kaip ji pamiāte wissi, Kurrie ji pirma buwo pažinnę, su prarakais prarakaujenti, tare jie wissi tarp saws. Kasgi sunui Kisso nusidame? Ar ir Saulas yra tarp prarakū?

12. Ir nekursai czonay atsaky: dams tare: Kasgi jų tėws? iš to rādosi ans priejodis: argi ir Saulas yra tarp prarakū?

13. Ir kaip jissai buwo palowes prarakauti, atėjo jis i aukštybę.

14. Bet Saulo dėdžus täre jam bey jo waikui: Kurgi judu buwota nuėjusu? jūdu atsāke: asilienū jėš: Foti; bet kaip numānawa jas ne b'ėsanczes, atėjowa pas Zomeli.

15. Tay šake Saulo dėdžus: ša: Eš man, Eš šake jum dwiem Zomelis?

16. Saulas atsāke sawo dėdžui: jis pasāke mum dwiem, Kad asiles nes atrasto. Bet apie Karalystę jam nieka ne šake, Eš Zomelis buwo Kalbėjes.

17. Bet Zomelis suwadiņo žmones pas Poną Diemą i Mizpą,

18. Ir šake waikams Izrael: taip šako Wiešpats, Izraelo Diewas: aš Izraelitėnus iš Egypto išwedžiau, ir jus iš Egypcionū rankū išgėlbėjau, ir iš rankū wissū Karalū, Kurrie jus prispānde.

19. Ir jis šen dien sawo Diemą paniešinnot, Kurs jus iš wissos jusū nepalaimos ir prispāndos išgėlbejes, ir šakote jam: idėf

mums Karalū. Taigi, sustokities po ašiu Pono Diemo, pagal sawo gimmines ir gentystes.

20. Kaipgi Zomelis wissas gimmines Izraelo priwede, tay buwo trōpita gimmine Benjamine.

21. Ir kaip jissai gimming Benjamine priwede su jōs gentystes mis, buwo trōpita gimmine Naari; ir buwo trōpitas Saulas, sunus Kisso. Ir jie jėškojo jo, alle ji ne rādo.

22. Tay jie tolaus Klause Poną Diemą: argi jis dar ir ateis? Pons Diews atsāke: štay, jis tarp bōsū pasislėpe.

23. Tay jie nubėgo, ir jt iš tén atgabėno. Ir kaip jis i tarpą žmoniū ištojo, tay jis per galwą aukš: tėsniis buwo už wissus žmones.

24. Ir Zomelis täre wissiems žmonėms: cze mātote, Kurri Pons Diews pašyres, nės neį wienis jam ne lygus tarp wissū žmoniū. Tay Kryštawo wissi žmones, ša: Ešdami: Dieme padėf Karalui!

25. Bet Zomelis šake žmonėms wissas prowas Karalaus, ir su rāše tas i Enygas, ir padėjo tas po ašiu Pono Diemo. Ir Zomelis palėido wissus žmones, Požina i sawo namus.

26. Ir Saulas taipojau nuėjo namū i Gibeą; ir su jūmi draugeėjo wiens pulkas waikō, Kurri širdi Pons Diews ištriko.

27. Bet nekursie nelabi žmones täre: Eš tassai galētu mums gėlbēt? ir paniešinnuo jt, neigi jam dōwanū atneše. Bet jissai dėjosi, buš tai ne girdėjes.

II. Pėrsšyrimas.

Saulo pirmutinis pergėlėjimas Naajo Ammonito.

Bet atėjo aukštyn Naajas, Ammonitiskis, ir apgulde Jabeš Gilėadoj. Ir wissi wyrai iš Jabeš šake

sake ūaazui: susiderē su mumis, tay mes taw šluzisim.

2. Bet ūaazas ūmonitīškis atšēke jiems: tame aš jū jumis susiderēsu, kad jūšū kojam dēšis ne āki išdursu, ir jūš išgēdīšū tarp wiššū Izraelitēnū.

3. Tay sake jam wyrāusieji Jābēze: pawēlīš mums septynes dienas, kad pašus sustumbim i wiššus rubēžus Izraēlo; jeygu ney wiens ne butu mums pagelbās, tai mes pas tawē išeisim.

4. Tay atējo pāslai i Gibeā pas ūaulā, ir kalbējo tai wiššiemš žmonēmš be girdint. Tay wišš žmones sawo balsā pakēlē, werke.

5. Ir štay, tay ūaulas parējo nū laukō, pašuy jāuczū, ir tare; kas kenē žmonēmš, kad jie werkia? tay jie pāsekojo jam reikālā wyrū Jābēziškū.

6. Tay Diemo Dwāse ant jo atējo, kaip jis tus žodžus girdējo, ir jīšai labay supyko.

7. Ir ēmēs porā jāuczū, sukas pojo tūdu, ir sunte pašus i wiššus rubēžus Izraēlo, ir sačydino: kas ne ištāuks pašuy ūaulā ir Zomeli, to jāuczams taipo reikš daryti. Tay baimē Pono Diemo apēme žmones, kad jie ištāukē nēy wienintelis wyrs.

8. Ir jis i eiles jūš sustāte Bāsefe, ir waikū Izrael buwo trys šimtai tukštanczei wyrū; o waikū Juda trys dešimts tukštanczei.

9. Ir jie sake pašams parėjusiemš: taipo sakytite wyrams Jābēze Gilēadoj, rytoj' jūs pagal bōs sulāukšite, kad saule pradēs labay šaitit. Kaip pāslai atējo, ir toktay wyrams Jābēziškēms sake, tay jie labay prasidzugo.

10. Ir wyrai iš Jābes täre: rytoj' mes pas jūš išeisime, kad jūs mums darytumbit, wis kas jūms mēgsta.

11. Ir kitta rytā pērdalijo Jāy las žmones i tris pulkus, ir atējo i ābazā apie ryto buddėjimą, ir mušē ūmonitēnus, iškē dienai išillus: o kurrie iškēko, tie taipo buwo iškēlaidyti, kad jū ney du kuruwoj' ne pašlikko.

12. Tay sake žmones Zomelui: kur yra tie kurrie täre: ar ūaulas ant mušū ponawotu? iškēkit mums tus wyrus, kad tus nuja: wintumbim.

13. Bet ūaulas täre: šen dien ney wiens ne tur mirti; nēs šen dien Pons Diems palaimā dawe Izraelije.

14. Zomelis täre žmonēmš: eime, šelaukim i Gilgālā, ir tenay karas lystē atnaujīkim.

15. Tay wišš žmones ējo i Gilgālā, ir idējo czonay ūaulā i karālū po ašū Pono Diemo Gilgaloj', ir apierawojo dēkawonēs apieras po ašū Pono Diemo. Ir ūaulas su wiššais wyrais Izraēlo cze jau labay džaugēš.

12. Pērsšyrimas.

Su šolia garbe Zomelis nū sawo walden urėdnyšēs atšidėkawojēs.

Tay täre Zomelis wiššiemš Izraelitenams: štay, aš jūš žodžū pašlauslau wiššame, ka jūs man šekēte, ir karālū jūms idėjau.

2. O dabar, štay, cze jūš karalus pirm jūš šelanja. Bet aš pašenau, ir pašillau, ir mano sunu du yra pas jūš, ir aš jūš waldžau iš mažū dienū, iškē šei dienai.

3. Štay, aš cze esmi: sakytit kę priēš manę po ašū Pono Diemo ir jo pamōstitojo: "kau aš šieno jauti arba āsilā esmi ēmēs? kau aš wienam špaudā arba ne: teisybē esmi dargē? kau aš iš wieno jūšū dowanū esmi ēmēs, arba ākis man buczau dawēs šūmi

ap:

apimōnyt? tay aš toštai jūms nanti, tay sašēt man: ne ru, bet noru atdūti. * Darb. 20, 33. Faralus tur ant musū ponawoti;

4. Jie atšafe: tu munis ney norint Wiešpats, jusū Diewas, spaudą ney neteisybę ne darei, ir jusū Faralus buwo. ne iš wieno kę ėmei.

5. Jis saše jiems: Pons Diewas te luddij' prieš jus, ir jo pamo: stytasis šen dien, kad jūs ne jo: Fiōs kaltybės ant manęs ne rādūt. Jie saše: beje, t'essie jūdu luddis ninku.

6. Ir Zomelis täre žmonėms: mielay, tas Pons Diewas, kure Moizešū bey Aroną lėidęs, ir jusū tėvus iš Egipto: žėmės iš: wėdęs.

7. Taigi sustokities ezonay, kad aš su jumis prawarociaus po ašiu Pono Diewo, dėl wissōs gerades: jystēs Pono Diewo, jūms ir jusū tėwams išrōditōs.

8. Kaip Jofubs i Egiptą buwa tējes, šaukė jusū tėwai Diewop ir jissai sunte Moizešū ir Aroną, kad tūdu jusū tėvus iš Egipto išwestu, ir jūs šoje wietoje dūtu gywēnti.

9. Bet kaip jie Wiešpaties, sawo Diewo, užmiršo, tay jis jūs pardawe po mace * Sifferos wy: rāusojo ant zalnērū Azore, ir po mace Pilistēnū, bey po mace Farālaus Moabitū; tie Farāwo prieš jūs. * Wald. 4, 2.

10. Bet jie šaukė Diewop tarys dami: mes susigriešijom, kad Pona Diewą prastoje Baalim bey Astarot šlužijome; bet dabar iš: gėlhef mus iš rankū musū neprietelū, tay mes tam šlužisim.

11. Tay sunte Pons Diewas * Jerub Baalą, Bedaną, Jeptą bey Zomeli, ir išgēlbėjo jus iš rankū jusū neprietelū aplinkuy, ir dawe jūms be baimės gywēnti, * Wald. 6, 14.

12. Bet kaip jūs matit, Maāzā Ammonitū Faralus prieš jus atei: sōs širdis,

13. Taigi dabar cze turrit sawo Faralu saw išskirtę ir išmelsią; nēs štay Pons Diewas jūms Faralu idėjo ant jusū.

14. Jeigu jūs Pono Diewo būjosities, ir jam šlužisit, ir jo žodžio klausysite, ir burnai Pono Diewo ne būsite nepaflusnus, tay tiek jūs, tiek jusū Faralus, ant jusū Faralaujas, Wiešpati, sawo Diewą sešsite.

15. Alle jeį jūs balso Pono Diewo ne klausysite, bet jo burnai nepaflusnus busite, tay Pono Diewo ranka bus prieš jus, ir prieš jusū tėvus.

16. Priegtam ir stokities ezonay, ir matykit tą stebuflingą daitą, kure Pons Diewas, jūms be rēgint, darys.

17. Ar ne dabar Fwieczū pjūstis? Bet aš Pona Diewą melsu, kad jis dūtu perfuną grāuti, ir lyti, kad snprastumbit, ir išwystumbit tą didę jusū piktenybę, kure jūs dārēt po Pono Diewo ašiu, kad saw Faralu prāšēt.

18. Ir Zomelui Pona Diewą be meldžiant, dawe Pons Diewas perfuną grāuti ir lyti tą pacę dieną. Tay žmones labay bijōjos Pono Diewo bey Zomelo.

19. Ir täre wissi Zomelui: melst už sawo tarnus Wiešpati, sawo Diewą, kad mes ne mirtumbim, nēs prie wissū sawo grieķū mes ir tą piktenybę dar pridėjom, kad Faralus saw išsiprašēm.

20. Bet Zomelis täre žmonėms: nesibijokities, jūs tiesa wissą tą piktenybę išpildēt, alle taciaus ne atškreiptities nū Pono Diewo, bet šlužit Poni Diewui iš wissōs širdis,

21. Ir

21. Ir ne mylēkite niekus, nēs tai niefas ne dēra, neigi gal iſ gelbēti, kadangi niekingas daiķtys ra.

22. Bet Pons Dievs ne praſtoj ſawo ſmones, dēl didžo ſawo war do, nēs Pons Dievs pradējo ſus ſawo ſmonemis darvti.

23. Bet apſangoſ Dieve, kad aſ taip prieſ Pona Dieva ſuſ grieſiczau, kad palāuczau jē uſ jus melſti, ir ſus pamokinti gēra ir tikraji Fēla.

24. Bijokit tikſtay Pono Dievo, ir jam ſlāzikit wiernay iſ wiſſōs ſirdiēs; nēs jūs regējote, Fokius didžus daiķtus jīs ſu jumis daro.

25. O jey jūs piķtay elgſities, tay tiek jūs, tiek jūſu Faralus pras pulſite.

13. Pērſtyrimas.

Zaulas Dievui ſuſgrieſi, prieſ Pilistēnus karaudams.

Zaulas būwo wienā mētā Faras lumi buwes; ir kaip jīs du metu ant Izraelitēnū būwo Faras lawes:

2. Tay ſaw iſſtyre tris tūſtanczys wyrū iſ Izraelitēnū; du tūſtanczu būwo ſu Zaulu Miķmāze, bey ant Palnū BētEl, ir wiens tūſtantis ſu Jonatanu pas Gibēa Benjamin. Bet Pittus ſmones jissai palēido, Fojnā i ſawo ſētrā.

3. Bet Jonatanas muſe Pilistēnus jū ābaze, Furs Gibēoj' būwo. Tai iſtyre Pilistēnai. Ir Zaulas dawe trāboms trābit per wiſſā žēmg, ir ſaķydim: te gird' tai Ebrēonai;

4. Ir wiſſi Izraelitēnai girdējo ſaķant: Zaulas Pilistēnū ābaza iſ muſes, nēs Izraelitēnai ſmirdēte ſmirdējo Pilistēnams. Ir wiſſi ſmones ſauke paſtuy Zaulā iſ Fēl Gilgālā.

5. Tay ſuſtrinķo Pilistēnai, Farauti ſu Izraelitēnais, tris deſimts

tūſtantis wejimmū, ſeſi tūſtanczei raitelū, ir Firtū ſmonū, taip daug, kaip žiezdrū ant Franto jurū, ir auſſtyn uſſitrāufe, bey ābaza ſuſtate Miķmāze i rytus ſe pus Bet: Awenus.

6. Kaip tai numane wyrai Izraelo, jūs didžoje bēdoje beēſant, (nēs ſmones labay priſibijojo) tay jie paſiſtēpe i urvus, i tārpus, i ūlas, i ſkyles, ir i daubes.

7. Bet Ebrēonai pērējo per Jordana i žēmg Gad bey Gilead. Bet Zaulas dar būwo Gilgālē, o wiſſi ſmones paſtuy jē diddey drebējo.

8. Taigi jissai palukējo ſeptynes dienas, i czēſā Zomelo paſtirtā. O kaip Zomelis ne atējo i Gilgālā, tay wiſſi ſmones nū jo atſiſtyre.

9. Tay ſaķe Zaulas: atneſkit man dēginnimo: bey dēſawonēs apieras. Ir jissai apierawojo dēginnimo: apierā.

10. Bet dēginnimo: apierai jam pabaigus, ſtay, atējo Zomelis. Tay Zaulas iſējo jam prieſais, jē pērjegnoti,

11. Bet Zomelis tāre: Fā tu padarei? Zaulas atſāķe: aſ maczau ſmones nū mangs atſtojančys, o tu ne parejēi tū czēſu, o Pilistēnai būwo ſuſtrinķe Miķmāze.

12. Taigi aſ tarau: dabar Pilistēnai pas mang žemyn ateis i Gilgālā, o aſ wēido Pono Dievo ne eſmi paſimeldes; tay aſ iſdryſau, ir apierawojau dēginnimo: apierā.

13. Bet Zomelis tāre Zaului: tu durnay darel, ir priſaķimā Wiep patiēs, ſawo Dievo, n' iſpildei, taw priſaķytā; nēs jissai butu tawo Faralyſtē ant Izraelitēnū amžinay paſtipringes.

14. Bet dabar tawo Faralyſtē n' iſſilaiſyſis. Pons Dievs ſaw' wyrā iſſtyre pagal ſawo ſirdi, tam

tam Ponas Dievas prisikė funi: gailėczu buti ant sawo žmonų; nės tu Pono Dievo prisikėmą ne laikiei. * Darb. 13, 22.

15. Ir Jonelis pasikėles ėjo i Gilgala, i Gibeą Benjamin. O Saulas kaite žmones pas sawę ėsanczus, šešis šimtus vyrų.

16. Bet Saulas su sawo sunumi Jonatanu, ir žmones pas jį ėsantieji pasilikko ant kalnelio Benjamin. Bet pilistėnai buwo pasigulle Mikmāze.

17. Ir iš abazų pilistėnų išejo trys pulkai, žėmę išpūstuti; wiens freipėsi i wiežkelt ant Opro linay, i žėmę žual;

18. Antras freipėsi i wiežkelt ant Betoron linay; trečias freipėsi i wiežkelt, kursai iškanka iški pas kalnė Zeboim, pagal pūsczā.

19. Bet nesirādo ney wiens kalis po wissa žėmė Izraelo; nės pilistėnai mislijo, rassi Ebrėonai kardus bey ragotines saw nus kalditu.

20. Ir wissi Izraelitėnai turrejo žemyn nukelauti pas pilistėnus, kam reikals buwo, žāgrę, firwė, teslyczia, arba dalgt aštrint;

21. Ir ašmenys dalgiū, ir firwju, ir šakiū ir teslyczju buwo atšipę, ir aštinū wiršus atbukęs.

22. O kaip karawimo: diena priėjo, ney wiens kardas arba ragotinė nešrādo rankosa wissu žmonų, su Saulu bey su Jonatanu ėsanczujū, tik Saulas bey jo sunus turrejo ginklū.

23. Ir pilistėnų abazas išstraukė pro šalį Mikmazo.

14. Pėrslyrimas.

Jonatanas kaip tikras karjgis elgiasi: Saulas ne werton ant jo lėšidams ji bidzaušq bėdą wėdo.

Bet nusidawė nešurre diena, kad Jonatanas Saulo sunus tare sawo waifui, kuts jo ginklus turrejo

nešoti: eiwa, ir nusstrāufiwa i pilistėnų abazā, ana pus ėsanti, ir ne apšakė tai sawo tėwui.

2. Bet Saulas pasilikko Gibėoje, g l po granot: obelū mēdžio, prymiestij' esanczo; o žmonų pas jį esanczujū buwo šeši šimtai vyrų.

3. Ir Aia, sunus Nitobo, Ika: bodo brolis, Pineofaus sunus, Eliofaus sunaus, buwo Plebonu Pono Dievo Siloėj', ir nešjo wyskupisškā sermėgā. O ir žmonės taipojau ne žinnojo, Jonatanā atstojusi.

4. O buwo tū kėlu, kur Jonatanas jėškėjo pėreiti, iški pilistėnų abazā dwi smaili ūli, wiena šė pus, antrā anapus; wienā wadin: nama Bozez, antra Senne.

5. Ir wiena freipėsi i šaurę ties Mikmaz ir antra i pietus ties Gaba.

6. Ir Jonatanas šakė tam, kurs jo ginklus nēše: eiwa ir nukelau: Eiwa i abazā tū n'appjāustytujū; rassi Ponas Dievas per mudu kę ištaisys; nės tai Ponui Diewui ne sunku, per kėlis tieš išpro: witi, kėš per daugumā.

7. Tay atšakė jam jo ginklū: nės šėjis: daryk wis, ko tawo širdis usigeidz; kėlauk, štay, aš su ta: wim esmi, kaip tawo širdis nor.

8. Jonatanas šakė: geray, kad pėreisiwa prie anų žmonų, ir jiems i akis ateisiwa,

9. Jey jie tadda sakys: apsisotita, iški pas judu iškafšime, tay mudu sawo wietoje pastowėsiwa, ir pas anus ne užeisiwa.

10. Bet jey jie sakys: eikita pas mus aukštyn, tay mudu pas anus aukštyn eisiwa: tay Ponas Dievas jūs i musū dweju rankas esti dawęs. O tai tur mum dwiem žėn: klu buti.

11. Kaipgi

11. Kaipgi jūdū Pilistēnū ābažui ī ašis atējo, tāre Pilistēnai: štay, Ebreonai īs sawo šylū īšlindo, ī futres buwo pasislēpē.

12. Ir wyrai abaze atsāke Jonatanui bey jo ginklū: nešējui, tarydami: užeikita tišt aukštyn pas mus, tay mes jūdū jau pamo: šissime. Tay sake Jonatanas sawo ginklū: nešējui: lipē pašuy manē, Dons Dievs jūs padawe ī rančas Izraēla.

13. Ir Jonatanas užlipinėjo aukštyn rančomis bey šojomis, ir jo ginklū nešėjis pašuy jī. Tay jie parpūle po ašū Jonatano, ir jo ginklū: nešėjis pašuy jī wis jūdē;

14. Taip, kad Jonatanas ir jo ginklū: nešėjis per pirmą mūštī dvidešimt vyrū užmuše, maž ne per pusę ubą dirwōs, wienu jungu āramōs.

15. Ir bāime užpūle ābažą ant laufo, ir wissus žmones ābažo, ir aplinkuy bēgantieji žalnėrei īššigando podrang; taip, kad žėme padrebėjo, nēsa tai buwo bāime uū Pono Diewo.

16. Ir šėrgai Saulo Gibėjoje Benjaminū īšwydo, kad pulkai īššiklaide, ir pabėgo, ir sumuštī buwo.

17. Saulas sake žmonėms pas jī ēsantiems: škaitykite ir padabōkite, kas nū musū bus šalin ējes. Ir jiems bėskaitant, štay, Jonatanas bey jo ginklū: nešėjis ne buwo czonay.

18. Tay sake Saulas ūiui: atnešē šėn Diewo šryne, (nēs Diewo šryne tą kart' buwo pas Izraelitėnus.)

19. Ir Saului šū Elebonu dar be susikalbant, tassai tranšmas ir bėginėjims Pilistėnū ābaze diddēs nis pastojo. Ir Saulas sake Elebonui: nulėišt sawo rančą žemyn,

20. Ir Saulas ir wissī žmones šū jūmi ēsantieji susirinko, ir pras dėjo karanti, o štay, tai šojno kardas priēs šita šittą kėlēs, ir radosi diddis tranšmas.

21. Taipojau ir Ebreonai, kurie pirm pas Pilistėnus buwo, ir šū jeis ābaze aukštyn užsitrauke, prie Izraelitėnū prisiglaude, kurie šū Saulu bey šū Jonatanu buwo.

22. Ir wissī wyrai Izraelitėnū, kurie ant kalnū Epraim buwo pasislēpē, kaip jie īštyre, Pilistėnus bėganczus, jūs wijo karāudami.

23. Taip gėlbėjo tū cžės' Pons Dievs Izraelitėnus; ir karāwimas ne palōwe īkēi Betšwen.

24. Ir kaip wyrai Izraelitėnū tą dieną pailšē buwo, Saulas pras kėiktinay prisāke žmonėms, ir tāre: prakēikts t'essie šojnas, kurs īkēi wākarui ką wālgitu, kad ant sawo neprietelū pasitiešiczu. Tay wissī žmones nieko ne wālge.

25. Ir wissī žmones atėjo ī girrę. O medus buwo ant laufo.

26. Ir žmonėms iemant ī girrę, štay šlydo medus. Bet ney wiens sawo ranča to prie sawo burnōs ne pridėjo, nēsa žmones bijojos prysėgōs.

27. Bet Jonatanas ne buwo girdėjes, kad jo tėws žmonėms prakēiktinay buwo prisākēs, ir īštiesēs sawo lazda rančoj' be turcinczē, dāje galū ī medaus fort, ir prilenkē sawo rančą prie šawo burnōs, tay jo ākys budrēs pastojo.

28. Tay atsāke nekursai žmonū tarydams: tawo tėws žmonėms prakēiktinay prisāke tarydams: prakēikts testow šojnas, kurs šen dien' ką wālgo. Ir žmones buwo pailšē.

29. Tay

29. Tay sáke Jonatanas: mano tėws apsmátija žmones; žurėk kaip budros mano ákys pastojo, man tikėt mažummo šio medaus para gáwus.

30. Bet kadangi žmones šen dien ne galėjo walgit nū plėšimo sawo neprietelū, kurri jie rado, tay dabar ir ne galėjo daugiaus Pilistėnū užmušti.

31. Bet jie muše Pilistėnus tą dieną, pradėję nū Mifmaz iškli Ajalon. Ir žmones diddey buwo pailšę.

32. Ir žmones supūle ant plėšimo, imdami jáuczū, awjū bey weršū, ir pamušę bey papjówetus ant žėmės, ir wálge taip fruwiny.

33. Tay Saului buwo apjakyta: štay, žmones susigriešij' prieš Poną Diewą, fraują wálgidami. Jis atsáke: jūs ne geray dárėt, atstite man dabar czonay diddi afmenį.

34. Ir Saulas sáke tolaus: pėrsidalyšties tarp žmonū, ir prisistykite jiems, kad kojas sawo jáuti bey sawo áwis pas manę atgabėntu, ir pamuškite bey papjówite tus czonay, kad tai wálgitumbit, ir ne susigriešytumbit prieš Poną Diewą, fraują bewalgydami. Tay atgabėno wiši žmones kojas sawo jáuti su sawo ranke našče, ir pamušę tus czonay.

35. Ir Saulas pabudawojo Ponui Diewui altory. Tas pirmiasis yra altorus, kurri jissai Ponui Diewui pabudawojo.

36. Ir Saulas sáke: nusitrėusime dabar pašuy Pilistėnus, našče, ir išplėštime jūs, iškli rytoj' išauštant, ney wieną jū ne palikdami. Jie atsáke: daryk wis, kas tau gėr rėdos. Alle Plebonas sáke: pristartinėmies czonay Ponui Diewui.

37. Ir Saulas klause Diewą: Ar aš nusitrėusiu pašuy Pilistėnus? o ar ir padūsi jūs i Izraelis tēnū rančas? bet jissai jamui tą kartą nieką n' atsáke.

38. Tay sáke Saulas: te ateit czonay wiši pulkai žmonū, ir pėrsitardikite, bey weizdekite, kas to grieko kalts yra šime czėse.

39. Nės taip tikray, kaip Ponas Diews gyws yra, Išgėlbėtojis Izraelio, kad norint ir mano sunus Jonatanas kalts butu, tay jis tur mirti. Ir ney wiens iš wišū žmonū jam nieko n' atsáke.

40. Ir jis sáke wišiemis Izraelitėnams: bukite jūs anoj' šalių; aš bey mano sunus Jonatanas bušwa koš' šalių. Žmones sáke Saului: daryk, kas tau mėgsta.

41. Ir Saulas sáke Wiespaczui, Diewui Izraelio: apreikš tiesą. Tay Saulas ir Jonatanas buwo trėpitu; bet žmones išėjo wálni.

42. Saulas sáke: meškit apie manę, bey apie mano sunu Jonataną. Tay Jonatanas buwo trospitas.

43. Ir Saulas sáke Jonatanui: pasakyk man, ką tu darei? Jonatanas pasáke jam, tarydams: aš mažumą medaus paragawau su lazda, kurrę sawo ranchoje turrėjau, o žurėk, argi aš todėl turrėjau mirti?

44. Tay sáke Saulas: kad manę Diews forawotu! Jonatanai, tu turri mirti.

45. Bet žmones sáke Saului: argu Jonatanas turrėtu mirti, kursai tokę didde pagėlbą Izraeli dąręs? apšūgoš Diewe! taip tikray, kaip Ponas Diews gyws yra, ney plaukėlis nū jo galwos ant žėmės ne tur nuslinkti; nės Diews šen dien per jį tai ištaises esti. Taip išgėlbejo žmones Jonataną, kad jam ne tėjo mirti.

46. Tay

46. Tay Saulas aukstyn ussū trauke nū Pilistēnū, o Pilistēnai traukies t sawo šēli.

47. Bet taip Saulas karalyste ant Izraelitēnū buwo igāwes, fā: rāwo jis priēš wissus sawo neprie: telus aplinkuy, priēš Moabitus, priēš waikūs Ammon, priēš Edo: mitus, priēš karalus Jaba, priēš Pilistēnus. o fur jis tiktay nusi: freipe, cze jis iskadōs padāre.

48. Ir sutaise ābajā, ir muše Amalekitus, ir isgēlbējo Izraeli: tēnus is rānkū wissū, jūs užfā: binanczujū.

49. O Saulas turrējo sunū: Jos: natana, Iswi, Malkisua; ir jo dwi: dukteri taipo wardu buwo: pirm: gimusi Merob o mažoji Mikal.

50. Ir Zaulo pati wardu buwo: Ainoam, dukte Aimaaz. Ir jo wy: rāusasis ant ābajo, wardu buwo: Abners, sunus Nero, furs su: Zaulu brolū waikais buwo.

51. Bet Kissas buwo Zaulo: tēws; o Ner's, Abnēro tēw's, ju: nus buwo Abiēlo.

52. Alle sunkus buwo Farāwims: priēš Pilistēnus, kol Saulas gyws: buwo. Ir fur tikt Saulas drutā: bey pajēgenti wyra pamate, tā jis: pas sawę ēme.

15. Pērskyrimas.

Saulas dēl sawo nepaflušnummo is: karalstēs ismestas.

Bet Zomelis sake Zaului: Pons: Diews manę sunte, kad tawę: Farālumi pamōsticzau ant sawo: žmonū Izrael; taigi flausyē bāso: žodžū Pono Diewo.

2. Taip sake Pons Diews Ze: baot: aš apmisliau, fā Amaleks: Izraelitēnams dāre, ir taip jissai: kēlā jiems užgyne, taip jie is: Egipto isšitrāuke.

3. Todėl nukelāuk, ir mušk: Amalekitus, ir nužuddi jūs su: wissab tūmi, fā jie tur, ne czediē

jo; bet užmušk wyrus podraug su: mōterimis, waikus ir žindanczus, jānczus ir awis, werbludus ir: āsilus.

4. Saulas tai pasakydino žmo: nēms, ir sustaite jūs Telaimē, du: šimtu tūkstančū pēstininkū, ir: dēšimt tūkstančū wyrū is Ju: dawōs.

5. Ir Saulas atējes pas Amale: kitū miestā, žalnērū pulkā paslėpe: is užpakalo pas upę,

6. Ir sakydino Kenitams: jūs: ēje atsitolinkit, ir nusitrāukities: nū Amalekitū, kad aš jus ne po: draug ispūsticzau su jeis; nēs jūs: mielafirdingyste isrodēt Izraelitē: nams is Egipto iskelānjentiems. Taip atsislyre Kenitai nū Amale: kitū.

7. Tay Saulas muše Amaleki: tus, pradējes nū Ewilo iškū Zur, kurre šę pus Egipto yra.

8. Ir gywā sugāwes Agagā: Amalekitū Farālu, nužudde wissus: žmones ašmenimi kardo.

9. Bet Saulas ir žmones czēdijo: Agāgo, bey gerujū awjū ir jānczū: penētujū ir ēryczū, bey Pittū gerū, ne norėdami tus žuditi; alle kas: ledeka ir niekam ne werta buwo, tai jie zawinno.

10. Tay žodis Pono Diewo Zo: melui buwo sakomas, ir tare;

11. Aš gailūs Zaulā Farālumi: idējes; nēs jissai nū manęs atsi: freipe, mano žodžus ne ispidis: dams. Todėl Zomelis supyko, ir: šauke Diewop per wissā nakti.

12. Ir Zomelis anksti paslėle, kad Zaulā is ryto sutiktū. Ir jam: buwo sakoma, kad Saulas t Kar: mēlā atējes, ir saw pērgalėjimo: paženklt attieses, ir kad aplinkuy: kēlāwes, t Gilgālā iskākēs buwo.

13. Ir Zomelui pas Zaulā atē: jus, sake jam Saulas: pēržegnotas: tu

tu būsi Pono Dievui; aš Pono Dievo žodi esmi išpildęs.

14. Zomelis atsakė: kasgi tai per blėvius ašvū mano ausis, ir baubjū's įauczū, kurri aš girdžiu?

15. Zaulas sakė: nū Amalekitū jie tūs paršigabėno; nės žmones czėdijo gerausujū ašvū bey įauczū, dēl apierōs Wiešpaties, tawo Dievo; palaišk mes nušawinnom.

16. Bet Zomelis atsakė Zaului: paklausyk, kę Pons Dievs su manim kalbėjęs kę nāstī. Jis tare: sakyk.

17. Zomelis tare: ar ne tiesa, tu mažu be budams po tawo akiū, wyrāusasis pastojeiant wissū gimminū Izraēlo; ir Pons Dievs tawę karālumi pamōstijo ant Izraelitēnū.

18. Ir Pons Dievs tawę sunte tą kėlą, sakydams, nusitrāuf ir nužuddif anus griekiniņus, Amalekitus, ir karāuf priēs jūs, iškī tu jūs išgaishysī.

19. Kam tu ne klausei balso Pono Dievo? bet ant plėšimmo nusikreipęs? Ne geray darei po akiū Pono Dievo.

20. Zaulas atsakė Zomelui: juš aš balso Pono Dievo klausydams, nusitrāufiau tām' kėlu, kurrū Pons Dievs manę sunte, ir Agagą, Amalekitū karālū, pargabenau, bey Amalekitus išpāstijau.

21. Bet žmones ėme plėšimmo, āwis bey įauczus, gerausaji tarp žuddamujū dāiktū, Wiešpaczui, tawo Dievui apierawoti Gilgālė.

22. Bet Zomelis sakė: argi mišlįji tu, kad Pons Dievs daušgiaus mėgsta apieromis, arba dės ginnimo; apieromis, ne kaip pasklusnumū balso Pono Dievo? Štay pasklusnums gerėsnis yra už apieras, ir pridabojims gerėsnis už awinū taukus.

Matt. 9, 13.

23. Nės nepaklusnums yra žy nāwimo; griek's, ir priestarāwims yra balwonyste bey diewaiczū gārbinimas. Taigi, kadangi dabar žodi Pono Dievo paniekinnai, tay jis ir tawę paniekinnu, kad tu karālumi ne butumbei.

24. Tay sakė Zaulas Zomelui: aš susigriešijau, kad Pono Dievo išākimus ir tawo žodžius pėrjengiau; nės aš bijojaus žmonū, ir jų balso klausiau.

25. Bet dabar atlēist man tą grieką, ir sugryšk su manim, kad aš Pono Dievo melszaus.

26. Zomelis sakė Zaului: aš ne noru su tawim sugryšti; nės tu žodi Pono Dievo paniekinnai; to dēl Pons Dievs ir tawę paniekino, kad tu ne butumbei karālumi ant Izraēlo.

27. Ir kaip Zomelis atsigrežė, kad šalį eitu, tay jis nutwėre į priē šwėrno jo sermėgōs, ir tas nuplyšo.

28. Tay sakė Zomelis jamui: Pons Dievs karalystę Izraelitēnū šen dien nū tawęs atplėšė, ir tą tawo artinui dawe, gerėsnam už tawę.

29. Priegtam * karžygis Izraelije ne mellūja, neygi jamui kas gail; nės jis ne esti žmogus, kad jis kō gailėtus.

* 4 M. 23, 19.

30. Bet jis sakė: aš nusidėjau; bet taczaus gārbinė manę dabar po akiū wyrāusujū mano žmonū, bey po Izraelitēnū, ir sugryšk su manim, kad Wiešpaties, tawo Dievo, melszaus.

31. Taip Zomelis sugryžo, Zaulą sekdamas, kad Zaulas Poną Dievą gārbinu.

32. Bet Zomelis sakė: atgabėndikit pas manę Agagą, Amalekitū karālū. Ir Agagas ėjo pas jį linksmas, tarydams: taip reiš smerties karatybe prawartyti.

33. Žo

33. Zomelis sake: kaip tawo fardas moterims ju waisus isplēše, taip ir tawo motinai jos waisai tur but' isplēsti, tarp moterū. Taip sukapojo Zomelis Agagą i stufkūs po atin Pono Diewo Gilgale.

34. Ir Zomelis nuėjo i Ramat: bet Saulas nukelāwo i sawo namus i Gibea Saul.

35. Ir Zomelis is to częso Saulo dangiaus ne mātē, ikki numirre. Bet taczus Zomelis gedėjo dėl Saulo, kad Pons Diews gailėjosi, Saulą i Karālus ant Izraelitėnū idėjes.

16. Pērskyrimas.

Dowido pirmutinnis mōstijims i Karālu.

Ir Pons Diews sake Zomeliui: Kaip ilgay tu gedi dėl Saulo, kurri as atstaczu, kad ne butu Karālumi ant Izraelitėnū? pripilk sawo rāgą allėjumi, ir eik, as tawę susu pas Izai Betleėm: tiskē, nēs is jo sunū as saw Karālu isrinkau. Darb. Ap. 13, 22.

2. Bet Zomelis tare: kaip as nueisu? Saulas tai isityrēs mane pasmāugs. Pons Diews tare: imk werst is jāuczū pas sawę ir tarf: as atėjau, Ponui Diewui apierawoti.

3. Ir turri Izai ant apierawojimo pakwiest, czę as taw pārodisu, kę tu turri daryti, kad tu man pamōstitumbi tę, kurri taw pasakysu.

4. Zomelis dare, kaip Pons Diews jam buwo pasākēs, ir atėjo i Betleēm. Tay nusigando wyrāu: sieji miesto, ir jamui priešais ējo, sakydami: ar pakajus kad tu ateini?

5. Jissai atsake: pakajus, as atėjau Ponui Diewui apierawoti; šwentinties, ir ateikit su manim ant apierōs. Ir jissai pas

šwentino Izai, ir jo sunus, ir pakwiete jūs ant apierawojimo.

6. Ir jiems tėjus, pajurėjo jis i Eliabę, ir dumojo, bau ne tas butu po Pono Diewo atin, jo pamōstytasis.

7. Bet Pons Diews sake Zomeliui: ne žurēk ney i jo *wōidę, ney i jo diddi stomeni; as jo ne noru. Nēs ne tink: taip, kaip žmonėms rēgis; žmogus daboja ant to, kas po atin yra; alle Pons Diews pa: daboja ant širdiēs.

*Darb. Ap. 10, 34. 2c.

8. Tay wadinno Izai Abinadabę, ir dawe ji Zomeliui pro šalt eiti. Ir jissai sake: ir tę Pons Diews ne isrinko.

9. Tay dawe Izai Samuę pro šalt eiti. Bet jissai sake: ney tę Pons Diews ne paslyre.

10. Tay Izai wissus sawo septynis sunus Zomeliui dawe pro šalt eiti; bet Zomelis sake Izai: ney wienę tū Pons Diews ne paslyre.

11. Ir Zomelis sake Izai: ar tai waisai wissi? jis sake: dar yra czonay majausasis, o stay, jis gāna awis. Tay sake Zomelis Izai: nusust, ir pargābēndik ji: nēs mes ne pasišėsimės, ikki jam cze atėjus.

12. Tay jis nusuntęs atgabēndino jt, ir jis buwo ney raudo: nofs ant wēido, su gražomis afimis, ir mandagaus gymjo. Ir Pons Diews sake: kēlis ir pamōstyt jt, nēs tas tikrasis.

13. Tay Zomelis žmēs sawo aliejaus: rāgą, pamōstijo jt tarpe jo brolū. Ir Dwāse Pono Diewo atėjo ant Dowido, is tōs diendės, ir tolaus. Bet Zomelis pasikēles nukelāwo i Ramę. Darb. 13, 22.

14. Bet Dwāse Pono Diewo atstōjo nū Saulo, o piktę dwāse nūs Pono

Pono Dievo ji labay nerimstanti padare.

15. Tay sake Saulo tarnai jamui: stay, piska dwase nu Dievo tame labay nerimstanti padaro.

16. Miels wiešpatie! sakyk mums sawo tarnams, kurrie po tame akiu stowime, kad koki myra su jiskotum ant kanflu gražey žaist mofanti; kad, jey piska dwase ant tamės užeit, jissai sawo rankomis žaistu, kad nusiramditumbei.

17. Tay sake Saulas sawo tarnams: Upsidabokities koki žmogaus, ant kanflu gražey mofanczo, ir atgabenskite ji pas mane.

18. Tay sake waiku wiens, tarjdamas: stay, as maciau Izai Berleemitisko sunu wieną, gražey ant kanflu žaist mofanti, tas pajeges wyrs, ir tikras zalnerus, bey ismintinga wissuse daiktuse, ir grajus, o Pons Dievas yra su jumi.

19. Tay nusunte Saulas paslus pas Izai, ir sakydino jam: sust sawo sunu Dowida pas awis esanti pas mane.

20. Tay Izai asila emes, uždėjo ant to duna, ir legeraiti wyno, bey otyti, ir nusunte tai Saului per sawo sunu Dowida.

21. Taip Dowids atėjo pas Saulą, ir glūžio jam: ir jis ji labay mylėjo, ir pastojo jo ginklū, nesėjis.

22. Jė Saulas nusunte pas Izai, ir sakydino jam: testow Dowidas pas mane, nesa jissai ma long tado po mano akiu.

23. Taigi, kad Dwase Dievo ant Saulo užejo, tay Dowids ėme kanflus, ir žaide sawo rankomis; tay Saulas atsigaiwinno ir jam geraus buwo, o piskoji dwase nu jo atstėjo.

17. Pērskyrimas.

Dowido koma su milžinu Goliat.

Pilistėnai surinko sawo waistus, kad karantu, ir susirinkę pas Soķą Judawoje, abazą stāte tarp Soķo bey Užeķo, gale Damimo.

2. Bet Saulas, ir wyrai Izrael susilę, abazą sustāte aujolidauboje ir susitaisė karanti pries Pilistėnus.

3. Ir Pilistėnai stowėjo ant kalinano anapus, o Izraelitėnai ant kalinano šepus, taip kad jų tarpe lėnke buwo.

4. Tay isėjo iš Pilistėnū abazū milžins, wardu Goliats iš Gato, šeku māsū ir plāstakos aukstas,

5. Turrėdams warinni šalma ant sawo galwos, ir žwinotu panceru buwo apsirėdęs; o swartis jo panceraus, buwo penkis tukstantis syklū wāro.

6. Ir turrėjo warinnus kijos šarwus ant sawo kulšū, bey warinni šyda ant sawo peczū.

7. O kotas jo ragotinės buwo ney audejans riestuwa, ir gellejis jo ragotinės swere šepis kintus syklū gellejiės; ir jo ginklū nesėjis tjo pirm jo.

8. Ir jis pasistojes prisauke pulkam Izraelo, tarjdamas jiemas, kam jus isėjot, prisitaisyt ant musio? ar as ne esmi Pilistėn's, o jus Saulo tarnai? Jiskirkit wieną iš jusū, kurs pas mane žemyn eitu.

9. Jey jis iweiks mane, be karandams, ir užmuš mane, tay mes jusū tarnais norime buti: alle jey as ji iweiksu, ir užmušu, tay jus musū tarnais turrėsite buti, kad mums glūzytumbit.

10. Ir tassai Pilistėns sake: as sen dien waistus Izraelo pries tus besityczodams, apjū: kiau: dūkite man wieną, o mudu imsimos.

11. Kaip

11. Kaip Saulas bey wissī Izraelitėnai tą kalbą to Pilistėno išgirdo, nusigando jie wissī ir labay bijojos.

12. Bet Dawidas buwo Epraitiško wyro sūnus, iš Betlėem Juda, wardu Izai, tas turrėjo aštūnis sūnus, o jau buwo pasėnės Saulo ezėse, ir daug dienų buwo sulūkęs tarp vyrų.

13. O trys didžiausieji sūnus, Izai buwo su Saulu i kārą nukerlāwė, ir wardais wadinamū buwo: Eliabs pirmgimnėsis, Aminadabs antras, o Samma trėczas.

14. Bet Dawidas buwo jėunaušasis. Bet kaip trys wyrāusieji su Saulu i kārą nusitrāukė,

15. Dawidas wėl atstojo nū Saulo, kad awis sawo tėwo ganytu Betlėeme.

16. Bet Pilistėns parėjo anksti ir rytą ir wākārą, ir pasirōde per ketures dėšimt's dienų.

17. Bet Izai sake sawo sunui Dawidui: imk sawo brolaus Gittę Epa apswillintū jawū, ir sus dėšimts dūnōs kėpalus, o nubėgk i waiską pas tawo brolus.

18. Ir sus dėšimt's šwiežus kėjus, ir nunešk tus wyrāusojui ant ābajō, ir aplankyk sawo brolaus, bau jie dar šweiki, ir imk, ką jie taw isakys.

19. Bet Saulas su jeis, bey wissī wyrāi Izraelitėnū buwo āujolėdauboje, ir karāwo prieš Pilistėnus.

20. Tay Dawidas anksti iš ryto pasitaisės, palikė awis sargui, ir nešdams nuėjo kaip jam Izai buwo liepės, ir priėjo daugumną sustatytū kārōwėjimnū. Ir waiskas buwo išsitrāukęs ir i eiles sustatys, bey sukarāwo mūšije.

21. Nės Izraelitėnai buwo pasitaisę, o Pilistėnai taipojau prieš jū pulkus buwo pasitaisę.

22. Tay Dawidas ryką, kurrėsojo, pas sargą rykū palikęs, bėgo pas sustatytus pulkus, ir iejės paswėikino sawo brolus.

23. Ir jam dar su jeis susikalbant, stay, atkelawo milžinnis, wardu Goliats, Pilistėns iš Gato, iš Pilistėnū sustatytū pulkū, ir kalbėjo kaip iš pirmo; ir Dawidas tai išgirdo.

24. Bet kōjnas Izraelije, tą wyką pamātes, bėgo dēl jo, ir labay bijojos.

25. Ir kōjnas Izraelije tāre: ar ne mātėt tą wyką aukštyn einanti? nės jis atėjo Izraelitėnus ant apjūko laikyti. O kurs jį užmuš, tą karālus diddey nor pralōbint, ir jam sawo dukterī dūti, bey jo tėwo gimminę walną padaryt Izraelije.

26. Tay Dawidas tāre wyrams, pas jį stōwintiems: kas teks tam wyrai, kurs šį Pilistėną užmuš, ir tą gėdą nū Izraelitėnū atkreips? nės kas yra tas Pilistėn's, šis neappjėustitasis, kurs sustatytus pulkus gywojo Diawo išjūka?

27. Tay sake jam žmones, kaip iš pirmo: taip darys tam, kurs jį užmuš.

28. Ir Eliabs, jo wyrāusās brolis išgirdęs jį taip su wyrais susikalbant, diddey supykė ant Dawido, ir tāre: kam tu atėjai žemyn? ir kodėl tu palikėai tą mažą awjū pūsczoje? aš pažystu tawo perdiddi drasumną, ir tawo širdiēs nelabumną: nės tu žemyn atėjai, mūši regėti.

29. Dawidas atsāke: kūmigi aš dabar nusidėjau? ar man tai ne paliępta?

30. Ir atsigręžęs nū jo prie Fitto, tāre, kaip pirma buwo sakęs. Tay atsāke jam žmones, kaip pirma.

31. Ir kaip jie išgirdo tus žodžius, kurrus Dawidas buwo kalbėjęs,

praneše jie tai Saului; ir jįsiai ji pargabėdino.

32. Ir Dovidas sake Saului: dėl to ney wiens žmogus te ne nušien'. Aš, tavo tarnas, eisu ir karąsu su Filistėnu.

33. Bet Saulas sake Dovidui: tu ne gali nueiti prieš šitą Filistėną su jūmi muštis; nės tu dar vaiks esi, bet šissai yra karžygis iš mažų savo dienų.

34. Bet Dovidas sake Saului: aš, tavo tarnas, ganiau avis savo tėvo, o atėjo lėtas bey lošys, ir šalin nėše aš iš kaimenės;

35. O aš jį wydams mušiau ir išplėšiau aš iš jo nastrų. O kaip jis manę apniško, tay aš jį nutvėres prie barzdės, mušiau, ir užmušiau.

36. Taip aš, tavo tarnas užmušiau, ir lėta ir lėkė. Taigi taip ir šissai Filistėns, tas neapjauštasis, tur buti kaip anų dviejų wiens; nės jįsiai išpeikė su statytus pulkus gywojo Dievo.

37. Ir Dovidas tārė: Ponas Dievas, kurs manę išgėlbėjo nū * lėta bey nū lėkio, ir išgėlbės manę nū šio Filistėno.

* 2 Tim. 4, 17.

38. Ir Saulas sake Dovidui: eik, Ponas Dievas t'essie su tavim. Ir Saulas aprėde Dovidą savo rubais, ir uždėjo jam varinmi šalimą ant jo galvės, ir apvilko jį pancėrum'.

39. Ir Dovidas jo kardu apšijūse ant savo rubų, ir pradėjo vaikščioti, nės niekadės ne buvo tai bandės. Tay sake Dovidas Saului: aš ne galu taip vaikščioti; nės ne esmi paprėtęs; ir šalin padėjo.

40. Ir ėmęs savo lėzdą ir savo tankas, parinko sav penkis glitrus akmenis iš upėlio, ir idėjo

tus į savo krėpšą, kūrri turrėjo, bey į šakelį, ir wilpštinę į savo ranką ėmęs prisitino Filistėnui.

41. Ir Filistėns tiekajau be vaikščiodams, artinosi Dovidui, ir jo ginclų: nėšėjis pirm jo.

42. Ir kaip Filistėns mātė, ir į Dovidą žūrėjo, paniekinno jis jį. Nės jis dar buvo vaiks, raudos nos ir gražus ant wėido.

43. Ir Filistėns sake Dovidui: argi aš šū esmi, kad tu su lėzda pas manę ateini? ir kėikė Dovidui prie savo balwono.

44. Ir sake Dovidui: eikš šen pas manę, aš tavo kūną dūsu paukščiams po dangum', ir žvėrims ant lauko.

45. Bet Dovidas sake Filistėnui: tu ateini pas manę su kardu, su ragotine, bey su šydu, bet aš ateimi pas tavę warden Pono Dievo Zebaot, Dievo sustatytų pulkų Izraelitėnų, kūrri tu išpeikėi.

46. Šen dien Ponas Dievas tavę į mano rankas dūs, kad aš tavę pėrveikčiau, ir tavo galvą tav nufirstčiau, bey padūcyan lauwonus vaikšo Filistėnų šen dien' paukščiams po dangum', ir žvėrims ant žėmės; kad wissas swiets žinnotu; Izraelitėnus Dievą turinczus.

47. Ir kad wissas šis surinkimas suprastu, Pona Dievą ne kardais ney ragotinnemis gėlbanti; nės karawims yra Pono Dievo, ir jįsiai jūs padūs į mūsų rankas.

48. Taigi kaip Filistėns pasikėle, ir eidams prie Dovidą prisitino, šubbinosi Dovidas, bėgdams iš sustatyto pulko prieš Filistėną.

49. Ir Dovidas savo ranką į krėpšą kėikęs, išėmė iš to akmenį, ir

ir wilsztinne mesdams istiffo Pilistēnā i kākta, kad akmū i jo kākta i mēgo, ir jissai ant zēmēs parwiro ant sawo grynjo.

50. Taipo pērweife Dowidas Pilistēnā su wilsztine bey su kākmenimi, ir mušdams nužawiņo ji. Ir Dowidas ne turrēdams karda sawo ranfoje,

51. Bēgo ir priējo Pilistēnā, ir ēmēs jo patiēs karda iš mašstīēs, istrāufe tā, ir nužawindams ji, jam galwā tūmi nuķirto. Bet Pilistēnai matydami, jū sylingiausaji žudditā ēsanti, pabēgo jie.

52. Ir wyrai Izrael bey Juda pašfēle, ir šaukdami wijo Pilistēnus i' pašalnēs, ir i' wartū kērono. Ir Pilistēnai pūle prie wartū uymuštī pašeleis Saarim i' kē Gat bey kēron.

53. Ir Izraēlitēnai Pilistēnus wyti palowē sugryžo, ir išplēše jū ābažā.

54. Bet Dowids ēmēs galwā Pilistēno, pargabēno tā i Jeruzalē; bet jo ginklus jis padējo i sawo šētrā.

55. Bet Zaulas pamātes Dowidā išeinant priēš tā Pilistēnā, safe Abnerui, sawo wytrāusam ant waiško: Fieno sunus tas waike? Bet Abneras safe: Kaip tawo duše gywa, karalau! aš to ne žinnau.

56. Karalus safe: taigi klausīnēš, Fieno sunus butu tassai jaunīkaitis.

57. Ir Dowidui sugryžus nū mūšio ano Pilistēno, Abneras jī ēmēs Zaului po ašū atwēde; ir jissai galwā to Pilistēno turrējo sawo ranfoje.

58. Ir Zaulas safe jam: Fieno sunus ešī waike? Dowidas atsafe: aš esmi sunus tawo tarno Izai, Betlēemitiffo.

18. Pērskyrinas.

Dowido garbe, didzausa bēdā, ir swōdha. Ir Kaip jissai buwo palowēs kēlbēti su Zaulu, širdis Jonatano išwienjo su širdze Dowido, ir Jonatanas jī pradējo mylēti, Kaip sawo patiēs širdi.

2. Ir Zaulas priēne jī tā dienā, ir ne lēido jī tolaus nueit i sawo tēwo namus.

3. Ir Jonatanas bey Dowids susiderējo tarp sawēs; nēs jis mylējo jī Kaip sawo patiēs širdi.

4. Ir Jonatanas išwiffo sawo sermēgā, kurre apredyts buwo, ir dawe tā Dowidui, priegtam ir sawo iškristē, sawo karda, sawo kēlpinni, ir sawo diržā.

5. Ir Dowids išējo, kur tikt Zaulas jī nusunte, ir elgēš iš mintingay. Ir Zaulas idējo i ant zalnērū; ir jis geray patiffo wifšiemš žmonēmš, irgi tarnams Zaulo.

6. Bet nušdawe, Kaip jissai sugryžēs buwo nū Pilistēno mušio, kad moteres iš wifšū miestū Izraēlitēnū priēšais buwo ējusios karalui Zaului, dainodamos ir šokinēdamos su warinnēis būbnais, su dzaugsmu ir su smuifais.

7. Ir moteres daināwo priēš kēttā, žāide ir tāre: Zaulas tūstanti pērgalējo, bet Dowids dēšimts tūkstanczus.

8. Tāy supyko Zaulas labay, ir tas žodis jam ne patiffo, ir tāre: Jos Dowidui dēšimt tūkstanczū pridējo, o man wienā tūstanti; dar be maž tēks jam ir karalyšte.

9. Ir iš tōs dienōs bey potam wifšaday Zaulas Dowido ne galējo kēsti.

10. Antrā dienā piftoji dwase nū Diwo ušējo ant Zaulo, ir prarakāwo namēj' sawo gymēni; me; bet Dowidas žāide strunomis

su savo ranka, kaip tas dien lū:
bidavo. Ir Saulas turrėjo rago:
ting savo rankoj;

11. Ir šovė į jį, mislidams:
aš jį prie sienos prismeigsiu. Bet
Dowidas du kart atsigrežė nū jo.

12. Ir Saulas bijojos Dowido;
nės Pons Dievs buvo su jūmi,
o nū Saulo jis buvo atstojes.

13. Tay Saulas jį atšyre nū
savęs, ir idėjo į i wyresnyj ant
tūstant vyrū, ir jissai ištelāwo
ir sugryžo po akiū žmonū.

14. Ir Dowids išmintingay
elgiesi wissuse savo weikalūse; ir
Pons Dievs buvo su jūmi.

15. Kaipgi Saulas išwydo, jį
taip išmintingay pasielgenti, bi:
jojos jo.

16. Bet wissi Izraelitėnai, ir Juda
mylėjo Dowidą, nės jissai ir išėjo
ir sugryžo prie jū.

17. Ir Saulas sakė Dowidui:
stay, aš savo wyrausaję dukterį
Merob tam per moterį dūsu; but
tiktay drasus, ir ištaisys Pono
Dievo karus. Nės Saulas misli:
jo: mano ranka ne bus prieš jį,
bet ranka Pilistėnū.

18. Bet Dowids atsakė Saului:
kas aš esmi? Kokia mano gywata
bey gimmine, mano tėwo Izrae:
lije, kad aš karalaus žentu pa:
stoczau!

19. Bet czėsui priešus, kad Mē:
rob, Saulo dukte, turrētu už Do:
widą tekėti, tay je Adrielis Meola:
tiskis i paczę gawo.

20. Alie Mikal, Saulo dukte,
mylėjo Dowidą. Kaip tai Saului
buvo apsakyta, täre jissai: tai
geray.

21. Už je jam dūsu, kad ji jam
ant iškādės butu, ir Pilistėnū
rankos jį iweiktū. Ir sake Dowi:
dai: tu šen dien su antraje mano
žentu pastosi.

22. Ir Saulas prisakė savo tar:

namis: kalbėkite su Dowidu slap:
czy sašydami: wėy, karalus ta:
wim mėgsta, ir wissi jo tarnaimyl
tawę; taigi pastok karalaus žentu.

23. Ir tarnai Saulo kalbėjo tus
žodžius i ausis Dowido. Bet Do:
wids täre: ar jās tai už menką
laikot, karalaus žentu buti? bet aš
esmi pawarges ir prāstas žmogus.

24. Ir tarnai Saulo jam wėl
atsakė, tarydami: tus žodžius Do:
widas kalbėjo.

25. Saulas täre: taipo sakękite
Dowidui: karalus ne nor fraiczo,
kaip tiktay gimtą prieūdžū Pilistė:
nū, kad pasitiekitu ant karalaus
neprietelā. Nės Saulas mislijo
Dowidą Pilistėnū rankoms žawit.

26. Tay pasakė jo tarnai Do:
widui tus žodžius, ir Dowidui tai
paddingo gėrs daktis esąs, kad ka:
ralaus žentu pastotu. Ir czėsas
tas dar ne buvo išsipildęs,

27. Tay Dowids pasikėle; ir
nusitrāukęs su savo wyrais, uži
muše Pilistėnū du gimtū vyrū.
Ir Dowid's atnešė jų prieūdes,
ir dawe jam tū, kiek jis norėjo,
kad jo žentu pastotu. Tay dawe
Saulus jam savo dukterį Mikal
per paczę.

28. Ir Saulas mate ir suprato,
poną Dievą su Dowidu esanti.
Ir Mikal Saulo dukte jį mylėjo.

29. Tay Saulas Dowido jo labi:
jaus bijojos, ir per savo amžig
jo neprietelum' pastėjo.

30. Ir kad Pilistėnū kunigaikščei
išsitrāukė, Dowidas išmintin
gians elgesi už wissus Saulo tarsi
nus, kad jie išsitrāukė; kad jo war:
das didžoj' garbej' buwo laikomas.

19. Pėrstyrimas.

Dowids savo gnywasti išlaikyti norė:
dams i didė margą bredā.

S Saulas kalbėjo su savo sunus
mi Jonatanu, ir su wissais
savo

sawo tarnais, kad jie Dowidą judi-
ditu. Bet Jonatanas, Zaulo su-
nus, Dowidą labay mylėjo;

2. Ir pasakė jam tai, tarydams:
mano tėws Zaulas tyko tawę už-
mušti. Taigi sūgokis iš ryto,
ir slapczy fur pasilikdams, pa-
sislėpė.

3. Bet aš išėjęs, pas sawo tėwą
stowėjau ant lauko fur tu esi, ir
apie tawę su sawo tėwu kalbėjau,
ir ką aš numanysu, taw wissab
pranešu.

4. Ir Jonatanas wis gėr kal-
bėjo apie Dowidą su sawo tėwu
Zaulu, tarydams jam: ne susi-
griėšyk, Farėlau, ant sawo tarno
Dowido; nėsa jis taw ne nusidė-
jęs, ir jo darbai taw labay nau-
dingi yra.

5. Ir jissai sawo gywasti už-
menką laike užmušdams aną
Pilistėną, ir Pons Diews didde
pagėlbą suteko wissam Izraelui.
Tu tai regėjai, ir iš to dzaugsmą
gawai. Kamgi tu dabar ant nes-
kaltojo kraujo nori susigriėšyti,
kad Dowidą be reikalo nujuddy-
tumbim?

6. Tay pašluso Zaulas balsui
Jonatano, ir pasibėžijo: taip ti-
fray, kaip Pons Diews gyws yra,
jissai ne tur mirti.

7. Tay Jonatanas Dowidą wa-
dinno, ir pasakė jam wissus tus
žodzus, ir parwede jį pas Zaulą,
kad pas jį butu, kaip iš pradžės.

8. Bet wėl waidas pasikėle; ir
Dowidas išstraukė bey Farəwo
prieš Pilistėnus, ir jų labay daug
užmuše, kad jie dėl jo bėgo.

9. Bet piktoji dwase nū Pono
Diewo užėjo ant Zaulo, ir jissai
sėdėdams sawo namuose, turrėjo
ragotinę sawo rankoj; bet Dowi-
das su ranka įaide ant strėnų.

10. Ir Zaulas tykojo Dowidą
su ragotine prie sienos prismeigti.

Bet jissai nū Zaulo atsiplēše, ir
ragotinė į sieną išsmeige; bet Do-
widas bėgo, ir ištrūko tą paczę
nakti.

11. Bet Zaulas sunte pašlus į
Dowido namus, kad jį sutykėtu,
ir rytą mėtą užmuštu. Tay Do-
widui apsakė jo pati Mikkal tas
rydama: jey tu šę nakti ne išwalsi
nisi sawo dušią, tay rytą mėtą
turrėsi mirti.

12. Tay Mikkal jį išlėido per
lėngą žemyn, kad jissai nuėjęs iš-
bėgo ir ištrūko.

13. Ir Mikkal ėmusi ābrozą,
idėjo tą į patalą, ir padėjo oškės
kaili prie galwės, bey apdenge tą
rubais.

14. Tay sunte Zaulas pašlus,
kad Dowidą atgabėntu. Bet jį
tare: jissai sėrga.

15. Bet Zaulas sunte pašlus,
Dowidą apjurėti, sakydams: par-
gabėnit jį pas manę aukštyn su
patalu, kad žuddomas butu.

16. Alie kaip pašlai atėjo, štay,
ābrožas patale gullėjo, ir oškės
kailis prie jo galwės.

17. Tay sakė Zaulas Mikkalai:
kam tu manę prigawai, mano ne-
prietelų palėizdama, kad ištrūktu?
Mikkal atsakė Zaului: jissai man
sakė: paleišk manę, kittaip aš ta-
wę užmušu.

18. Bet Dowidas ištrūko, ir pa-
bėgo ir atėjo pas Zomelį į Ramą,
ir pasakė jam wissab, ką jam
Zaulas buwo dāres. Ir jissai
nuėjo su Zomeliu, ir pasilikko abu
du Majote.

19. Ir Zaului buwo pasako-
ma, štay, Dowidas yra Majote
Ramoj.

20. Tay nusunte Zaulas pašlus,
kad Dowidą atgabėntu. Ir jie pa-
māte du puikū prarakū, praras
kūjančų, ir Zomelis buwo jų
už

užveizdas. Tą užėjo Dievo Dvasė ant pašlų Saulo, kad ir jie prarastų.

21. Kaip tai Saului buvo apsahtyta, nusunte jis fittus pašus; tie taipojau prarastų. Tą jis nusunte ir treczus pašus, alle ir tie taipojau prarastų.

22. Tą jissai pats nuėjo į Kėmą, ir atėjęs pas didįjį šullinį, kuro pas Jėfu yra, klausinėjo jissai, tarydams: kur yra Zomelis su Dovidu? tą jam apsahtė: štai, Uajote Kamoje.

23. Ir jissai nuėjo ten į Uajot Kamoj. Ir Dvasė Dievo, taipojau ant jo užėjo, ir jissai bekelandams prarastų, iškė atėjo į Uajot Kamoje.

24. Ir jissai savo rubus išvilkęs, drauge prarastų po ašiu Zomelo, ir nūgas parpūle per visą tą dieną ir visą naktį. Todėl sakoma: argi ir Saulas yra tarp prarastų?

20. Pėrstyrimas.

Jonatano bėg Dovidu prietelyste.

Bet Dovidus bėgo iš Uajot Kamoje, ir atėjęs täre Jonatano: ką aš dariau? Kūmi aš nusidėjau? Kūmi aš susigriešijau prieš tavo tėvą, kad jissai tųtoj' manę įavinti?

2. Bet jissai atsakė jam: apsaugot Dieve! tu ne turri mirti. Štai, mano tėvas nieko ne dėjo, neį koki didį, neį koki mąją dėtį; tą, kad man tai į ausis ne sakytu; tegidėl mano tėvas tai man pasakėtu? ne bus taip.

3. Tą prisėkė Dovidus tarydams: tavo tėvas geray jinno, kad aš malonę radau po tavo ašiu, todėl jissai mišlys: Jonatanas ne tur tai jinnoti, jissai apie tai rūpintus. Iš tiesos, taip tikray, kaip Ponas Dievas gyws yra, ir tavo dūšia gywa, tikray wiens

jinngnis yra tarp manęs, ir tarp jinertiės.

4. Jonatanas sake Dovidui aš tav darysu, ko tikray tavo širdis geidžia.

5. Dovidus sake jam: žuvėk, ryttoj' yra jauno mėnesio šventė, kurtoj' man reiktų su karalumi už stalą sėdėti; taigi lėik manę, kad ant lauko pasislėptau, iškė wakar trėczdės dienos.

6. Jey tavo tėws apie manę klausinės, tai sakyk: Dovidus melde manę, kad į Betlėem į savo miestą galėtu nubėgti; nės kas mėtą tenay ta wissa gimmine apierawoj' apiera.

7. Jey jissai sakys: geray, tą ir pakajus bus man tavam tarnui. Bet jey jissai papyks, tą nusimanyti, kad jissai ką pikt sudu mojes.

8. Tegidėl iškėdiel mielafirdins gystę man, sawam tarnui; nės tu su manim', sawo tarnu susiderėjai wardan Pono Dievo. Bet jey koks nusidėjims manije randamas, tą tu nušawink manę, nės todėl tu norėtumbei manę pas savo tėwą nugarbėnti.

9. Jonatanas sake: apsaugot Dieve, kad aš, numanydams, ką pikt savo tėwo sudumotą apie tavę, tą tai ne pasakyczau.

10. Bet Dovidus täre: kasgi man tai praneš, jey tavo tėws tavą ką rūstay atsakys?

11. Jonatanas täre Dovidui: kėlksis, eikiwa į lauką. Ir jūdu abuduėjo į lauką.

12. Ir Jonatanas sake Dovidui: Wiešpatie, Dieve Izraelo! kad aš numanytu ant savo tėwo, ryttoj' bėg trėczą dieną, kad wis geray apie Dovidą, ir ne nusisų pas tavę, neį tavo ausims ant jininės dūšu,

13. Tą

13. Tay Pone Dieme Jonataną kaip ir taip korawo. Bet jey ma: no tėwui tą pikt pamėgtu prieš tawę, tay aš ir tai tawo ausims pranešu, ir tawę nulėisu, kad su pašajumi nukelėutum. Ir Pons Diems t'essie su tawimi, kaip jissai su mano tėwu buwęs.

14. O tu, kol gyws busu, mie: laširdingystę Pono Diemo man išrodiš, kad ne numirciau.

15. Ir kad Pons Diems Do: wido neprietelus sugaišys, kožną iš žėmės, tay tu sawo mielastir: dingystę amžinay ne atimš nū ma: no gimminės.

16. Taipogi Jonatanas suderėjo su Dowido gimmine, tarydams: Dieme pajėškoš tai iš rankų Do: wido neprietelū.

17. Ir Jonatans tolaus kalbė: dams prisėke Dowidui, taip jissai jė mylėjo; nės jis mylėjo jė kaip sawo dušią.

18. Ir Jonatans sake jamui: rytą mėtą yra jauno mėnesio šwente, tay klėus apie tawę, nės pasigės tawęs, kur tu sedėdawai.

19. Bet trėczą dieną tu šubinšis czonay ateiti, ir ešes į nešurre wietą, kur pasislėptumbei dirba: mą dieną, pasisėškis pas akmeni: Ųzel.

20. Tay aš į jo šali tris strėlas šėusu, nėj į mieri šėudams.

21. Ir dabok, aš waišką sūsu: eit ir jėškoš strėlas. Jey aš wai: fui sakysu: štay, strėlos gul šen linėay taw į užpakalė, tay ateiš; nės pašajus yra, ir ne joks pawo: jums, taip tikray, kaip Pons Diems gyws yra.

22. Bet jey aš waišui sakysu: štay, strėlos gul ten linėay pirm tawęs, tay nueiš; nės Pons Diems tawę palėido.

23. Bet tą aš, bey tu, tarp sa:

węs kalbėjowa, cze Pons Diems yra tarp manęs bey tawęs am: žinay.

24. Dowids pasislėpe ant laužo, ir šwentei jauno mėnesio priėjus, karalus už stalo sėdosi wākjit.

25. O karalui atsisėdus sawo wietoj, kaip pirma paprėtęs bu: dawo prie sienos, atsitėle Jonatanas. Bet Abneras sėdosi prie šalės Zaulo. Ir jie Dowido pa: sigėdo jo wietoje.

26. Ir Zaulas tą kart' nieką ne kalbėjo: nės jis dumojo: rasi jam kas tikšosi, kad ne czystas yra.

27. Antrą dieną šwentėje jauno mėnesio, kaip Dowido pasigėdo jo wietoje, sake Zaulas sawo su: nui Jonatanui: kam sunus Izai ne atėjo wālgit, ney wākar ney šen dien'?

28. Jonatanas atsake Zaului: jis prāšėsi manęs, kad į Betlėem nueitu,

29. Tarydams: pawėliš man eiti, nės musū gimmine tur apier: rawoti ntieste, ir mano brolio man pats tai liepe. Jeygu aš ma: long radau po tawo akiū, tay aš šalin ešes, sawo brolius atlanėysu; todėl jissai ne atėjo prie karalaus stalo.

30. Tay Zaulas labay supyko ant Jonatano, ir sake jam: tu nei: pašlusnus neprietelau, aš geray jinnau, kad tu sunus Izai saw pa: štyrei, taw bey tawo nelabai mo: mai ant gėdės.

31. Nės kaip ilgay sunus Izai gyws yra ant žėmės, ney tu, ney tawo karalystė išsilaitėsis. Todėl nusuntęs jė atgabent czonay pas manę, nės jis tur mirti.

32. Jonatanas atsake sawo tė: wui Zaului, ir täre jam: kogi dėl jissai turrėtu mirti? tą jis pikt' dārgs?

33. Tay

33. Tą Saulas mēte ragōtinę į jį, kad jį pėrdurtų. Ant to nu-
māne Jonatanas, kad butinay jo
tėvas buvo apsiėmęs, Dowidą
nužavinti.

34. Jis atsiėle nū stalo labay
supykęs; ir tą pacę antrą dieną
jauno mėnesio šventės ne wālge
ney kaski dūnōs; nės pasirūpino
apie Dowidą, kad jo tėvas jį taip
labay išdaręs.

35. Rytą mētą Jonatanas išėjo
į lauką, kur Dowidą buvo nušė-
męs, o mąjas vaikėlis buvo su
jūmi.

36. Jis sakė vaikui: bėgk, ir
iššokk man strėlas, kuras aš
šāusu. Bet vaikui be begant, šo-
we jis wieną strėlą per jo wiršū.

37. Jis vaikui atėjus į tą vietą,
kur Jonatanas strėlą buvo šo-
węs, šaukė Jonatanas pašūy jį,
tarydamas: strėla gul ten linkay
pirim tamęs.

38. Jis šaukė wėl pašūy jį: šū-
bikis greitay, o ne stowėk. Tą
surinko Jonatano vaiks strėlas,
ir atnešė tas sawo ponui.

39. O vaiks apie tai nieką ne-
žinnojo: tiktay Jonatans bey Do-
wids wienodu žinnojo tą daitą.

40. Tą dawe Jonatanas sawo
ginflus sawo vaikui, sakydams
jam: eik, ir nunešk tus į miestą.

41. Vaikui iėjus, atsiėle Do-
wids iš sawo wietōs prieš pietus,
ir parpūlęs ant sawo wėido prie
žemės, ir tris kartus pasiflonō-
jęs susibuczawo jūdū wiens antrą,
ir werke abudu, bet Dowidas
labjau p.

42. Jis Jonatanas sakė Dowi-
dai: eik su pašajumi; ką mudu
prisiekėwa warden Pono Dievo,
tarydamu: Pons Diews tēssie tarp
manęs bey tamęs, tarp mano ir
tawo gimminės, tai tur buti
amžinay.

43. Jis Jonatanas pašėlęs,
atėjo į miestą.

21. Pėrsikyrimas.

Dowids alksta, bėga ir darlos.

Bet Dowids atėjo į Zobe pas
Eleboną Ajimėlėk. Jis Ajimė-
lėks nusigando Dowidui priešais
eidams, ir sakė jam: kam tu wiens
ateini, ir ney wiens wyrs yra su
tawim?

2. Dowids sakė Ajimėlėkui Ele-
bonui: Karalus man wieną reikā-
liepe, tarydams man: ney wies-
nam žinng ne dūk, kodėl aš tawę
sunczau, ir ką aš taw liepjau;
nės aš ir sawo vaiką šen ir tēn
nunczau.

3. Taigi jey dabar ką turri prie-
rankū, ar wieną, ar penkis dūnōs
šėpalus, tą dūk man tus į mano
rankas, arba bille ką randi.

4. Klebons atsiėle Dowidui ir
tārė: aš ne turru prastōs dūnōs
prie rankū, bet tiktay šwentintą
dūną, kad tiktay jaunikaiczei nū
moterū butu atsilaikę.

5. Dowids atsiėle Elebonui, ta-
rydams jamui: moters tris dienas
nū musū buvo atširtos, man
išfelkūjant, priegtam ir jaunikāis
czū rykai buvo šventi: bet jey
šissai kēls ne šventas, tą jis šen
dien bus šwentits ant jų rykū.

6. Tą dawe jam Elebonas šwen-
tosės, * kadangi Pittōs dūnōs ne
buvo, kaip tik' šwentinta alto-
raus dūna, kurrę po akiū Pono
Dievo pakawōdawo, kad Pittą
šwiežą dūną tą dieną uždētu, kaip
šę atėmęs buvo. *Matt. 12, 3.

7. Bet buvo tą dien' nefuršai
wyrs apšėlts po akiū Pono Die-
wo iš tarnū Saulo, wardu Doėgs,
Edomitiskis, wyrāusas tarp Per-
dzū Saulo.

8. Jis Dowids tarė Ajimėlėkui:
ar ne turri koki ragotinę arba
kardą,

Ēardā, prie rānēds? aš sawo ra: goting bey ginēlus ne ēmjan drauge; nēsa Ēaralaus reikāls šu: binams buwo.

9. Klebons saķe: Ēardas Golia: to, Pilistēno, Ēurri tu ušmušei āuzoldauboje, yra czonay, iwy: nots i šķreistē uš wiršutinē wy: šķupišķā sermēgā. Jey to nori, tay imē; nēs niera czonay Ēitto, Ēaip tištay to. Dowids tāre: niera ney wiens tam lygus, dūšš man tā.

10. Ir Dowids pasiķēls bēgo nu Ēaulo, ir atējo pas Aķissā, Ēaralus Gato.

11. Bet tarnai Aķisso tāre jam: tai yra ansai Dowidas, žēmēs Ēaralus, apie Ēurri daināwo šķokinē: dami, ir tāre Ēaulas tāķstanti uš: muše, bet Dowids dēšimt tāķ: stanczus.

12. Bet Dowidas tā žodi i sawo širdi dējo, ir diddey bijojos Aķisso, Ēaralaus Gato.

13. Ir jis sawo gymju Ēittaip pasirōde, ir durnawo tarp jū rān: Ēū, ir daužies i angā, prie wartū, ir jo seiles jam warwējo i barzdā.

14. Tay saķe Aķissas sawo tar: nams: šķtay, jās mātot, tā žmogu be proto ēsanti, Ēam jās jē pas mang atgabēnot?

15. Ar aš per maž turru pasut: tusujū, Ēad jās šē atwestumbit, Ēad šale mangs saustu? ar tassai i mano namus turrētu ateit?

22. Pēršķyrimas.

Ēaulas per išdameja Doēgā penķis dēšimts ir aštinis klebonus žudda.

Dowids iš tēn išējes, nubego i daubā Adullam. Tai išgirde jo brolei, ir wissa jo tēwo gim: mine, pas jē tenay nuķelāwo.

2. Ir susirinko pas jē wissokie wyrai, bēdoj' bey šķoloj', ir smut: nos širdiēs esā; ir jis pastojo jū

wyrāusas; Ēad pas jē buwo apie Ēeturi šķintai wyrū.

3. Ir Dowids išējo iš cze i Mizpā, i Moabitū: žēng, ir saķe Moabitū Ēaralni: pawēliķ mano tēwui bey motinai pas tawē laiķy: tis, iķķi aš ištirsu, Ēā Diews su manim darys.

4. Ir jis palikto jūdu po ašiu Ēarālaus Moabitū, Ēad pas jē butu, šol Dowidas pillije buwo.

5. Bet prācēkas Gats saķe Do: widui: ne pasiķē pillije, bet nuējes eiķ i žēng Juda. Tay Dowids nuējes atējo i girrē Aret.

6. Ir Ēaulas patyre, Ēad Do: widas su wyrais pas jē ēsanczeis wēl atširādo. Ir Ēaip Ēaulas gys wēno Gibēoj', pasaliķ' po šķwentis: tōs girrēs Rāmoj', turrējo jis sawo ragoting rānkoje, ir wissi jo tarnai aplinē jē stowējo.

7. Tay tāre Ēaulas sawo tar: nams, šale jo stowintiams: Ēlaus syķite jus waikāi Ēemini! argi sunus Izai dūs jums wissiems dirwas bey wynķalūs, ir jus wissus ant tāķstanczū bey ant šķintū idēs i wyresnūsus?

8. Ēad jās wissi susitāret priēš mang, ir ney wiens yra, Ēursai mano ausims tattai aprēiķtu, Ēas dangi ir mano sunus susiderejes su sunumi Izai. Argi ney wiens iš jusū niera, Ēurs mangs pasigais lētu, ney tai apsaķytu man i ausis? nēs mano sunus mano tarnā priēš mang ušgunde, Ēad mang pērseķis nētu, Ēaip dabar žinnoma.

9. Tay atšāķe Doēgs, Ēdomis: tiķķis, šale tarnū Ēaulo stojas, tarydams: aš regējau sunu Izai i Lōbē ateinantē pas Aīmēlēķā, su nu Ažitobo.

10. Tas Ēlāuse Pona Diemā nē jē, ir dawe jam walgi, ir Ēardā Goliato, Pilistēno.

11. Tay

11. Tay nusuntęs Faralus dame wadit' Ajimelėka, Eleboną, sunu Ajitobo, ir wissą jo tėwo gimminę, Elebonus Uobėj' ęsanczus. Ir jie wissi atėjo pas Faralu.

12. Ir Zaulas täre: Klausyė, tu sunau Ajitobo. Jis atsąke: ętay, wieępatie!

13. Ir Zaulas täre jam: Kam judu prieę mang susiderėjota, tu, bey sunus Azai, kad jam dūnōs bey karda dawei, ir jo dēl Diwų klausei, kad ji ęsistumbei mang pėrsekinėt, kaip rėgima?

14. Ajimelėkas atsąke Faralui, tarydams: o kas yra tarp wissų tawo tarnų, kaip Dowids, taw wiernas, ir Faralaus ęntas, taw paklusnus, ir garbėj' laiėomas tawo namūse?

15. Argi tift ęen dien' pradėjan už ji Diwų klauėti? apėangot' Diwe! Tu, Faralau, tūmi ne káltinė, ne sawo tarną, ne wissą mano tėwo gimminę; nės aę, tawo tarns, apie wis tai nieko ne ęinojau, ne diddį, ne mažą dąktą.

16. Bet Faralus sąke: Ajimelėk, tu turri mirti, tu, bey wissą tawo tėwo gimmine.

17. Ir Faralus sąke sawo žals nėramo ęale sawęs stowintiams: greękities, ir užmuękite Pono Diwų Elebonus; nės a ir jie su Dowidu susitäre, ir ęaczeig jie ęinnojo, ji beganti, man tai n'apsąke. Bet tarnai Faralaus ne norėjo sawo rankas kėlti prieę Pono Diwų Elebonus, jūs užmuęti.

18. Tay sąke Faralus Doėgui: greękis tu, ir užmuęk Elebonus. Doėgs, Edomitiskis atęgreęs užmuęk Elebonus, kad tą dieną mirre aętūnis dėęimt's ir penėi wyrai, wystupisėkas sermėgas nės ęantieji.

19. Ir miestą Elebonų Uobe muęe jis aęmenimi kardo, ir wy-

rus ir moteres, ir waiėus ir ęin danczus, ir ęauczus ir ęsilus bey awis.

20. Bet iętrąko wiens sunus Ajimeleko, sunaus Ajitobo, wardu Abjatar, ir bėgo paękuy Dowidą,

21. Ir apsąke jam, kad Zaulas Elebonus Pono Diwų užmuęs dings.

22. Bet Dowids sąke Abjatai: aę geray ęinnojan tą dieną, kaip Doėgs, Edomitiskis, ęzonay burwo, kad jissai tai Zaului pasąkysęs: aę kált's esmi wissų duęų tawo tėwo gimminės.

23. Pasilit pas mang, ir nieko nesibijoė, kas mano gywasczio tyko, tas ir tawo gywasczio tyko, ir tu su manimi busi ięlaiėytas.

23. Pėrėkymas.

Dowids ię naujo iędūdams, pėrėli nejamė, ir dymnan ięgėlbejamė.

Ir Dowidui kėli pranėse: žurėk, Pilistėnai Farauja prieę Regilą, ir apwag ęlojimmus.

2. Tay klause Dowids Poną Diwų, tarydams: ar aę nuėjęs ęus Pilistėnus muęu? Ir Pons Diwų sąke Dowidui: nueiė, tu muęi Pilistėnus, ir Regilą ięgėlbėsi.

3. Bet wyrai pas Dowidą ęsantieji, sąke jam: ętay, mes bijomes ęzonay Judawoje, ir norim nueiti i Regilą pas sustatytus pulkus Pilistėnų?

4. Tay Dowids antrą kartą Poną Diwų klause; ir Pons Diwų atsąke jam, ir täre: kėkis, nueiė i Regilą; nės aę Pilistėnus taw i tawo rankas dūsu.

5. Taip Dowids su sawo wyrais kėlwo i Regilą, ir Farawo prieę Pilistėnus, ir jų galwijus jiems ęalin wāre, ir diddį mūęi tarp jų muęe. Taip ięgėlbėjo Dowids Regilėnus.

6. Nės

6. Ties kaip Abjataras, sunus Ajimelēko, pas Dowidą bėgo į Rėgilą, atsinešė vystupisšką sermėgą su sawim.

7. Tay Saulas žinę gāmo: Dowidą į Rėgilą atėjusi, ir jissai safe: Dievs jį man į mano rankas padave, kad užrašints yra, į miestą iėjęs, wartais bey užkaiščeis padratitę.

8. Ir Saulas wissus žmones, į mūši dave suvadinti žemyn į Rėgilą, kad nuėję Dowidą su jo wyrais apgultu.

9. Bet Dowids numanydams, Saulą kę piēt ant jo sudumojusi, tare Elebonui Abjatarui: dūf man vystupisšką sermėgą.

10. Ir Dowids tare: Wiefpatie, Dieme Izraelo, aš tavo tarnas patyrau, Saulą tykojenti, kad į Rėgilą parėjęs miestą išpūstiu dėl manęs.

11. Argi ir miesczonys Rėgilōs manę išdūs į jo rankas? o argi Saulas žemyn ateis, kaip aš tavo tarnas patyrau? toktai apsakyt Wiefpatie, Dieme Izraelė, man, sawam tarnui. Ir Pons Dievs tare: jissai ateis žemyn.

12. Dowids tare: Ogi miestczonys Rėgilōs, ar ir išdūs manę bey mano wyrus į Saulo rankas? Pons Dievs tare: išdūs.

13. Tay Dowids pasikėlęs su sawo wyrais kurrū apie šeši šimtai buvo, iškelāwo iš Rėgilōs, ir kelāwo kur tikl imāne. Kaipgi Saului buvo pasakyta, Dowidą iš Rėgilōs ištrūkusi, palowe jis išstrūkētis.

14. Bet Dowids pasilikko pūščoje, pillije, ir pasilikko ant kėlno, pūščoje Žip. Bet Saulas ješkėjo jo per sawo amžą; alle Dievs ne padāwe jį į jo rankas.

15. Ir Dowids išwydo, Saulą iškelāwusi jo dušōs tykot;

bet Dowids buvo pūščoje Žip, šille.

16. Tay pasikėlęs Jonatanas, sunus Saulo, nuėjo pas Dowidą į šillą, ir Diemo žodzu jį palinkšminojo,

17. Tarydams jamui: nesibijo: eis: mano tėwo Saulo ranka tawę ne suras, ir tu busi karālumis ant Izraelitēnū, ir aš šale tawęs arczāusas busi; toktai ir mano tėws geray žinno.

18. Ir jūdū abudu susiderėjo tarp sawęs po Pono Diemo ašiu. Ir Dowids pasilikko šille, bet Jonatanas wēl sugryžo į sawo namus.

19. Bet Žypitai nukelāwo aušš: tyn pas Saulą į Gibę, tarydami: ar ne Dowids pas mus pasislėpe pillije, šille, ant kelnėlio Ukila, ant dešinės esanczōs prie pūščōs?

20. Taigi žemyn atei, karālau, pagal wissą sawo širdiės nōrą, tay mes jį išdūšime į karālaus rankas.

21. Tay tare Saulas: pėrjegnotti jās este Ponui Diemui, kad manęs susimillot.

22. Taigi nuėję tikray tārđikit, kad žinnotumbit, ir matytumbit, kuroje wietoje jo kōjos buwuso, ir kas jį czonay pamātes; nēs man pasakytā yra, jį labay fytru ēsanti; * Matt. 2, 8.

23. Pėrweizdēkit ir pėrklausinēkit wissas wietas, kur jissai pasislėp, o pareikit wēl pas manę, kad tai tikray žinnosite, tay aš su jumis kelāusu. Jey jis šoje žēmėje yra, tay aš jį ištārdisu, tarp wissū tūkstanczū Judawoje.

24. Tay jie pasikėlę nuėjo pirm Saulo į pūščą Žip. Bet Dowidas su sawo wyrais buvo pūščoje Maon, ant laufo dešinės linkay pūščōs.

25. Bet

25. Bet Saului nušėlėmus su savo vyrais įėjoti, Dovidui tai buvo pasakoma; Ir jis žemyn nuėjęs į ąlą, pasiliko pūscioje Maon. Saulas tai išgirdęs, vijo Dovidą į pūscią Maon.

26. Ir Saulas su savo vyrais ėjo vienoj' šalij' kėlne; Dovidas su savo vyrais antroj' šalij' kėlno. Bet kaip Dovidas stubinos, kad Saului ištrūktu, tay Saulas su savo vyrais apstojo Dovidą ir jo vyrus, kad juos sugautu.

27. Bet pasėlas atėjo pas Saulą tarydams: stubitis ir pargryšė; nės pilistėnai į žemę ipūle.

28. Tay Saulas atsigręžęs palomė Dovidą wyti, ir nušėlėwo pilistėnams priešais; todėl ta wieta praminta Sėla Maekot.

24. Pėrskyrimas.

Dovids cėdija Saulo dauboje.

Ir Dovids auštyn kėlėwo iš ąsę, ir pasiliko pillie Engedi.

2. O kaip Saulas pargryžo nū pilistėnū, tai buvo jam sakoma; stay, Dovidas laikosi pūscioje Engedi.

3. Ir Saulas ėmęs tris tūkstanczus jaunū vyrū iš wissū Izraelitėnū, nušėlėwo, Dovidą ir jo vyrus įėjoti ant medinnū ūš; kū kū.

4. O kaip jis atėjo pas awjū gārdą pašeļį, buvo czonay daubą; ir Saulas į tą ėėjo, kad savo kijas uždengtų; bet Dovidas su savo vyrais sėdėjo gale daubos.

5. Tay Dovidas wyrai tare jam: stay, šitta yra ta diena, apie kurę Pons Diews taw sakęs: stay, aš tawo neprietelū į tawo rankas padūšū, kad tu su jūmi darytumbei, kas taw mėgita. Ir Dovidas atsikėlęs iš palengwo nupjūmė wieną šwėrną nū Saulo sermėgōs.

6. Bet potam jo širdis drebėjo, kad Saulo sermėgōs šwėrną buvo nupjūwęs;

7. Ir tare savo vyrams: nū to manę Diewe apšaugof, kad tai daryczau, ir su savo ranka ištikėczau savo wiespatį, tą Diewo pamostytą; nės jissai yra Pono Diewo pamostytas.

8. Ir Dovidas apdraudė savo vyrus žodzeis, ir ne pėrlėido jiems, prieš Saulą kėltis. O Saului iš daubos išeinant, ir kėlū kėlūjant,

9. Tay ir Dovidas pastuy pasi kėles išėjo iš daubos, šaukdams pastuy Saulą, ir tarydams: wiespatie karalau! Saulas atsizwelgė. Ir Dovidas pasiklonojo iškū žėmės, ir pagarbino jį.

10. Ir tare Saului: kam tu klausai žmonū kalbōs, sakanczujū: Dovidas įėjō tawo iškādōs.

11. Jurėk, šen dien savo ašimis regėjai, kad Pons Diews taw į mano rankas padawęs dauboje; ir kėli man sake: kad tawę ušmušczau, alle aš tawęs pacėdijau, nės aš tarau: aš ne ištikėsu su savo ranka savo wiespatį: nės jissai yra Pono Diewo pamostytas.

12. Mielis tėwe, ben pažūrėk šwėrną savo sermėgōs mano rankoje, kad aš ne norėjau tawę žawit, šwėrną nū tawo sermėgōs nupjaudams; išpažinė ir jurėk, kad nieko piktō savo rankomis ne įėjau, ney nešokią piktėnybę. Aš ir prieš tawę ne nusidėjau; o taczaus tu guinoji mano dušę, kad į sugautumbei.

13. Pons Diews promą darys tarp manės ir tarp tawęs, ir manę iš tawęs atėjėkōs; bet mano ranka ne bus prieš tawę.

14. Kaip

14. Kaip sakoma pagal senųjų priėjodi: iš nelabųjų ateit nelabums; alle mano ranka ne bus prieš tavę.

15. Ką tu pėrsėkinėji, Karalai Izraelo? Ką tu veji? Sunni ne gyvą, wienintelę blusą?

16. Pons Dievs prąwą te daro ir te sudij' tarp mangs ir tarp tawęs; te padaboj' ir te atsudij' mano prąwą ir te išgėlbtį mang iš tawo rankū.

17. Ir kaip Dowids tus žodžius Zaului buwo iškalbėjęs, tare Zaulas: ar tai ne tawo balsas, mans sunau Dowid? Ir Zaulas sawo balsą pakėlęs, werke,

18. Tarydams Dowidui; tu essi teisėsnis už mang. Tu man gėro išrodei, bet aš taw pikto išrodžiau.

19. Ir tu šen dien man išlud: dijei, kaip tu man gėrą išrodeš essi: Kad mang Pons Dievs buwo dawęs tawo rankas, o tacžau tu mang ne nusmāugei.

20. Kaipgi galėtu kas sawo neprietelų rast, ir ji su geru palėist: Pons Dievs te atpilda taw wissą gėrą už tai, Ką tu šen dien man padārei.

21. Togidėl, štay, aš žinnau, tawę karālumi pastōsenti, ir karalystę Izraelo tawo rankoje ēsancę.

22. Taigi prisėk man prie Pono Diewo, Kad ne išgaishiši mano gimminę man numirrus neygi Kad ne išpūstiši mano wardą iš mano tėwo gimminės.

23. Ir Dowids prisėk Zaului. Tay Zaulas kėlėwo namū; bet Dowids su sawo wyrais pasikėle aukštyn t pilli.

25. Pėrsstyrimas.

Zomelis miršta; Nabals burnas elgiasi; Abigail gerą priūdaboją, Dowids i nor wisti.

S Ir Zomelis mirre, ir wissi Izraelitėnai susirinkę gedėjo apie

ji, ir palaidojo ji jo namūse, Karajoje. Bet Dowids pasikėlęs nukėlėwo t pūscę Paran.

2. Ir buwo nekursai wyrs Maone, tas sawo darbą turrėjo Karmėle; o tas wyrs labay bagots buwo, ir turrėjo tris tūkstantis awjų, ir tūkstanti ūškū. Ir nusi dawė, Kad jis tą syk' sawo awis kirpo Karmėle.

3. Ir jissai wardu buwo Uabals, bet jo pati Abigail, ir ji buwo moteriskė labay išmintingā, ir graži; bet wyrs buwo kėts ir nelabs sawo elgime, iš gimniū nės Kaleb.

4. Kaipgi Dowidas pūscęjoje iš: girdo, Uabalą sawo awis kerpanti,

5. Išsunte jis dėsint jaunifāicziū, ir tare jiems: užeikite t Karmel, ir pas Uabalą atėję, paswėis kinkite ji nū mangs meilingay,

6. Tarydami: Diewe padėk; pas kėjus t'essie su tawim, su tawo gimmine, ir su wissu labu, Ką tikst turri.

7. Patyrau, tawę turrinti awjų kirpikšus. Taigi, tawo kerdžei, kurrie taw priklauso, buwo šu munis; mes jūs ne išdarėm, ir nieks jiems ne prapūle, kaip ilgay jie Karmele buwo.

8. Klāust sawo jaunifāiczus apie tai, tie taw pasākys, ir leisk jaunifāiczus malonę rasti po tawo ašniū; nės t gėrą dieną mes atėjom. Dūk sawo tarnams, ir sawo sunui Dowidui, Ką tawo ranka randa.

9. Ir kaip Dowido jaunifāiczei nuėjo, ir wardan Dowido wissus tus žodžius su Uabalu kalbėję buwo, tay jie palowė.

10. Bet Uabalas atsākė tarnams Dowido, tarydams: Kas tai per wiens Dowidas? arba Kas tai per wiens, sunus Izai? dabar daug rani

randasi tokiu tarnu, nu sawo ponu
saliu begancu.

11. Ar as sawo duna, wandeni
bey mesq, sawo kirpikams pa-
stellota, emes, duciau zmonems,
kurus ne pazystu, is fur jie yra.

12. Tay jaunikaizei Dowido
wel nusikreipe i sawo kela; ir pas
ji wel sugryje, pasake jam tai
wistab.

13. Tay sake Dowids sawo
wyrams: apsiustit kornas sawo
kardu. Ir kornas apsiuse sawo
kardu, o Dowidas taipojau apsi-
juse sawo kardu; ir pastuy ji usi-
sitrauke austyn keturi simtai
wyru, bet du simtu pasilikto pas-
rykus.

14. Bet jaunikaizu wiens pa-
sake Abigailai, labalo paczei,
tarydams: stey, Dowids sunte
palsus is pusczos, musu ponq
perzegnoti, bet jissai jus iskolojo.

15. O tazaus jie mums labay
naudingi zmones buwo, ir mus
n'isdarke, ir nieks mums ne pra-
pule, kol mes pas jus laikemes,
ant lauko budami.

16. Bet jie musu marais buwo
diena bey nakti, kaip ilgay mes
pas jus awis beganeme.

17. Togidel apsimislyk ir dabok,
ka tu darai; nes tikray iskada nu-
sidus musu ponui, ir wissai jo
gimminei; ir jissai yra netikes
zmogus, kuram ney wiens ne
drysta, ka sakyti.

18. Tay stubinos Abigail, ir
emus du simtu dunos kpalu, ir
du legeraiczu wyno, ir penkis is-
wirtas awis, ir penkis ketwirczus
miltu, ir simta praplociu rozy-
nu, ir du simtu praplociu pygu,
uzkrowe tai wis ant aslu,

19. Ir tare sawo jaunikaizems:
eikite pirm mangs, stey, as ateisu
pastuy jus. Ir ji sawo wyrui
labalui nieka apie tai ne sake.

20. Ir kaip ji ant aslo jujo, ir
zemyn nusitrauke ksekelij karno,
stey, sutikto je Dowidas su sawo
wyrais, kad ji jiems i akis atjojo.

21. Bet Dowidas buwo kalbegas:
getay, as dykay apsergejau wis,
ka jissai turrejo pasczoje, kad jam
nieks ne prapule wisso to, ka jis
turrejo; o jissai man atdust pistq
uz gerq.

22. Diews te forawoja ir dar
daugians neprietelus Dowido, jey
as tam paliksu ikki astant ben
wiena, kas i siena meza, is wisso
ka jis tur.

23. Ir kaip Abigail Dowida
pamate, tay ji greitay nusedusi
nu aslo, parpule ant sawo weido
po Dowido akiu, ir pasiklonojo
jam;

24. Ir pule jam i kielus, tardas
ma: Ak miels wiespatie, te gul
ant mangs ki kaltybe ir duf sawo
sluginei kalbėti po tawo ausu, ir
klausy koczū sawo slugines.

25. Miels wiespatie, ne ipylik
sawo birdi pries ki labala, netik-
fusi ta wyrq; nes jissai yra dur-
nas, kaip jo wardas issimanos,
ir durnyste yra jeme. Bet as, ta-
wo slugine ne maciau tawo jaunio
kaiczus, miels wiespatie, kuras
tu atsuntei.

26. Bet dabar, miels wiespatie,
taip tikray, kaip Pona Diews
gyws yra, ir taip tikray, kaip
tawo dusia gywa, Pona Diews
tawę užtruokino, kad ne ateitum
bei krauja pralieti, ir pats sawę
ne pasitiekstumbei. Taigi tawo
neprietelei tur buti, kaip labals,
ir wissie kurrie taw ka pist welij.

27. Gre yra ta zegnone, kurre
tawo slugine taw, miels wies-
patie! atgabeno, ta duf jaunio
kaiczems, kurrie po tawo wal-
dzia yra.

28. At

28. Atlėist savo slėginei tą nusi-
dėjimą; nės Pons Dievs taw,
miels wiešpatie! tvirtus namus
sutaisys; nės tu waldai Pono Die-
wo karus; ir per savo amžą ne-
dūt, kad tawije kas pikt' butu
randama.

29. Ir kad koki ai žmogus kėlsis
prieš tawę, tawę persekinėti, ir
tawo dušos tyfos, tay tawo du-
šia, miels wiešpatie! bus irišta-
rišije gywuji pas Wiešpatį, ta-
wo Dievą; bet dušia tawo ne-
prieteli bus šalin mesta, nės su-
wilyštine.

30. Taigi kad Pons Dievs taw
wiską tą gėrą, miels wiešpatie!
išrėdis, kę jissai taw žadėjęs, ir
prisakys, kad tu wiešpatimi bu-
tumbei ant Izraelo:

31. Tay tawo dušei, miels wieš-
patie! ne bus kokia iškada arba
papištinnimas, kad ne be reikalo
kruoją essi praliejęs, ir ne pats
sawę pasitėšijęs. Taip Pons
Dievs taw miels wiešpatie! gėr'
darys ir tu mangs savo slėginės
atšimist.

32. Tay sake Dowids Abigailai:
pagarbints te essie Wiešpats, Die-
was Izraelo, tassai tawę šen dien
man priešais sutes.

33. Ir pėržegnota te essie tawo
kalba, bey pėržegnota buk tu pati,
kad tu man šen dien' užgynei, kad
kruoją ne praliejau, ir pats sawe
ne pasitėšijau.

34. Iš tiesės, kaip tikray Wieš-
pats, Dievs Izraelo gyws yra,
kurs man uždraude, kad taw kę
pikt' ne išrodiczau! jey tu ne bu-
tumbei mang greitay sutikfusi, tay
Abalui ikki auštant ne butu lik-
kęs ney wiens i seną mėžą.

35. Taip eime Dowids iš jės
rankū wis, kę ji jamui buwo at-
gabėnusi, ir sake jei: kalauk su
pačaiumi auštyn i savo namus;

štay, aš tawo žodžū klausiau, ir
tawę ne paniekinnau.

36. Bet kaip Abigail pas Ua-
balą parėjo, štay, jissai czėsnė
buwo kėles savo namūse, kaip
karėlaus czėsnė, ir jo širdis lin-
sma buwo jeme, ir jis labay buwo
prišigėres. Bet ji jam nieko ne-
sake, ney didė ney mažą, ikki
pilnay išaušus.

37. Bet išaušus, kaip Uabals nū-
pagirrū buwo iššblaiwęs, tay jo
patijam tai pasake. Tay jo širdis je-
me apmirre, kad pastoj, ney akmū.

38. Ir po dėjimt dienū, istikfo
ji Pons Dievs, kad numirre.

39. Kaip tai Dowids išgirdo,
Uabalą numirrusi, tare jis: pa-
šlowintas te essie Pons Dievs,
tas mano apgėdinnimą pajėškojęs
ant Uabalo, ir sawo tarnui ne-
pawėlijęs tofia piktėnybe daryt.
Ir Pons Dievs tą piktėnybę Ua-
balui ant jo galwės užmoķėjęs.
Ir Dowids piršli nusunte pas
Abigailą, tas turrėjo su je kalbėti,
kad ję per paczę westu.

40. Ir kaip tarnai Dowido pas
Abigailę i Karmėlą atėjo, kalbėjo
jie su je, sakydami: Dowids at-
sunte mus pas tawę, kad tawę
per paczę westu.

41. Ji atsikėlusi, sawo wėidu
ikki žėmės pasiklonojo, ir tare:
štay, cze yra tawo slėgine, kad
slėjiczau tarnams mano wiešpa-
tiės, ir jū kijas mazgoczau.

42. Ir Abigail pasikubidama
pasikėle, ir jūjo ant asilo, su pen-
iomis mergomis, po jės waldzia
ėšanczomis, ir kėlawo pasłuy Do-
wido pasłus, ir pastoj jo pati.

43. Priegtam Dowids ir wėde
Ajinoamą iš Jezreel; ir jiedwi abi
dwi pastoj jo pėcziomis.

44. Bet Saulas sawo dufteri Mit-
kal, Dowido paczę, dawe Paltui,
sunui Lais iš Gallimū. 26. Pėr:

26. Pėrskyrimas.

Dowidas atimma Saulo ragotinę ir įžboną.

Bet žipytai pas Saulą i Gibeą atėję tare: ar ne Dowidas pasislėp, ant Kalnėlio Akila sę pus pūščzōs?

2. Tay Saulas pasikėlęs nusi: traukė i pūščzą žip, ir su jūmi trys tūkstantzei jaunū vyrū iš Izraelo, kad jissai Dowidą ješko: tu pūščzoje žip.

3. Ir sustāte ābažą ant Kalnėlio Akila sę pus pūščzōs ēsanczo pa: kelėj. Bet Dowidas pasiliko pūščzoje. Ir kaip jissai pamāte Saulą pastuy ji ateinanti i pūščzą,

4. Įksunte jis spėgus, ir patyre, Saulą tikray atėjus.

5. Ir Dowidas pasikėlęs atėjo i tą wietą, kur Saulo ābažas buwo, ir pamāte tą wietą, kur Saulas gullėjo, su sawo wyrausoju ant waisko, Abneru, sunumi Ner; nes Saulas gullėjo widduje ābažo, o žalnėrū pulkai aplink jį.

6. Tay atsakė Dowidas, ir tāre Ajimelėkui, Etitui, ir Abisajui, sunui Jeruja, broliui Joabo: kas nor su manim žemyn kėlūt pas Saulą i ābažą? Abisai atsakė: aš noru su tawim žemyn.

7. Taip o atėjo Dowidas su Abisaju pas pulkus naktije; o stay, Saulas gullėjo ir miegojo widduje ābažo, ir jo ragotinė prie galwōs i žemę ismeigta; bet Abneras su žmonū pulkais gullėjo aplink jį.

8. Tay sakė Abisai Dowidui: Diews tawo neprietelū šen dien i tawo rankas padawė; taigi aš ji su ragotinė prie žemės prismeigsu wieną sykį, kad daugiaus ne priuwalys.

9. Bet Dowidas atsakė Abisajui: ne nužuddi jį; nės kas norėtu sawo ranką kelt prieš Diewo pamostytąjį, ir nekorawotas igliti?

10. Tolaus sake Dowidas: taip tikray, kaip Diews gyws yra, jey * Diews ji n' ištiks, arba jo likims n' ateis, kad mirtu, arba i karą traukęs ne prapultu;

* Num. 12, 10.

11. Tay Diewe manę apsaugok, kad sawo ranką prieš Pono Diewo pamostytąjį pakėlciau. Taigi imė ragotinę prie jo galwōs ēsanczė, bey wandens Įžboną, ir eikiwa.

12. Tay ime Dowidas ragotinę bey wandens Įžboną nū Saulo galwōs, ir nuėjo; ir ney wiens tai ne pamāte, ney pajutto, ney pabuddo, bet wissi buwo imigge; nės sūnkus miegas nū Pono Diewo jūš buwo užpūlęs.

13. Taigi, kaip Dowidas ana pus i antrą šalį buwo iškakęs, pasistojo jis ant kėlno wirgans iš tolo, kad diddis tarpas tarp jų buwo.

14. Ir prisaukė žmonėms, ir Abnerui, sunui Ner, tardams: ar ne girdi Abner? Ir Abneras atsakė, tardams: kas tu esi, kad taip šauki prieš Karalų?

15. Ir Dowidas sake Abnerui: ar tu ne wyrs esi? o kas taw lygus Izraeliye? Kodėlgi tu ne apsergėjei sawo wiespati, Karalų? nės atėjo žmonū wiens i widdu, tawo wiespati, Karalų nužudditi.

16. Bet tai ne gražu, kę tu darei. Taip tikray, kaip Pons Diews yra, jūš smerties werti ēsat, kad sawo wiespati, Pono Diewo pamostytąjį ne apsergėjot. Taigi žurėk, stay yra ragotinė Karalaus ir wandens Įžboną, kur: tidwi prie jo galwōs buwo.

17. Tay pažinno Saulas balsą Dowido, ir tāre: ar tai ne tawo balsas, mans sunau, Dowid? Dowidas sake: tai mano balsas, mans wiespatie Karalau.

18. Ir

18. Ir täre tolaus: kam tu, miels wiešpatie, taip pėrsekfinėi sawo tarną? Eą aš darau? Kokiagi piktėnybe yra mano rankoje?

19. Todėl klauyė, miels wiešpatie karėlau, žodžų savo tarno: jey Pons Dieus tawę kusiñ' prieš mang, tay apierawotim walgio; apierą; bet jey žmonū waitai tai daro, tay jie testow praėėkti po ačiū Pono Diewo, kad jie mang, šen dien' ištumja, ir aš ne pasi- lėczau Pono Diewo tėwisėje, ir safo: eik, ir gluzik swėtinams Diemams.

20. Taigi te ne pūla mano krauias ant žėnės toly nū Pono Diewo ačiū; nės karalus Izraelo ištėrėufe jėškėti blusą, kaip kurrapka gāndoma ant kėlnū.

21. Ir Saulas täre: aš sugrie- šėjau, sugryšė mans sunau Do- wid; aš taw daugiaus nieko pikt- ne darysu todėl, kad mano dušia šen dien brangi buwusi po tawo ačiū. Sztay, aš durnay ir n'is- mintingay esmi pasielges.

22. Dowids atsėke, tarydams: štay, cze yra ragėtine karėlaus; t' ateit wiens jaunėkėczū šę pus; ir t'atūmie tą.

23. Bet Pons Dieus atdūs kōj- nam pagal jo teisybę bey nusitė- kėjimą. Nės Pons Dieus šen dien tawę i mano rankas padė- węs; bet aš ne norėjau sawo ranka ištikti pamostytai Pono Diewo.

24. Ir kaip šen dien tawo dušia po mano ačiū diddėj' garbėj' buwo laikoma, taip ir mano dušia diddėj' garbėj' laikoma bus po ačiū Pono Diewo, kad mang išgelbėtu iš wissū wargū.

25. Saulas sėke Dowidui: pėr- žegnots buk mans sunau Do- wide! tu tai darysi ir ištaisysi. O Dowids kėlavo sawo kėlu, ir Saulas sugryžo i sawo wietą.

27. Pėrskyrinas.

Domids gėmėna Ziklase.

Bet Dowids dumojo sawo šir- dije; aš tikt biltė kurrę dien i Saulo rankas iklūsu; ne bus man gerans, kaip kad išbėgzau i Pili- stėnū žėmę, kad Saulas lėutus mangs tolaus jėškoti tarp wissū rubėžū Izraelo, taip aš ištėrėsu iš Saulo rankū.

2. Ir pasikėles pėrėjo ana pus, draug su šėšeis šimtais wyrū, pas ji ēsanczū, pas Akisą, suns Maoko, karalu Gato.

3. Taip pasilikto Dowids pas Akisą Gate su sawo wyrais, kōj- nas su sawo gimmine; taipojau ir Dowids su sawo dwiem mo- terim, Ainoam iš Jezrėel, ir Abis- gail Abalo pacze, iš Karmel.

4. Ir kaip Saulas patyre, Do- widą i Gatą išbėgusi, daugiaus jo ne jėškojo.

5. Ir Dowids sėke Akisui: jey aš malonę radau po tawo ačiū, tay pawėlik man kokią wietą wies namė mieste ant lauko, kad aš tas me gywėnczau; kaip tawo tarnas tolaus su tawim karalištame mie- ste gywėntu?

6. Tay dawė jam Akisas tą diest Ziklą; todėl Ziklė karalams Juda tēko, ikti šei dienai.

7. Bet cžėsas, kaip ilgay Dowi- das Pilistėnū žėmėje gywėno, yra mėtās ir kėturi mėnesėi.

8. Bet Dowids nžkelāwo aukšt- yn su sawo wyrais, ir tpule i žėmę Gessuritū, bey Girsitū, ir Amalėkitū; nės šie iš senowės buwo gywātinkai šōs žėmės kūr- einama i Sur, ikti Egipto; žėmės.

9. Bet Dowids tą žėmę be muš- dams, ne palikto gywūs ney wyrą ney moterį, ir ēmė awis, jauczus, ošilus, werbludus ir rubus, ir wėl sugryžes patėjo pas Akisą.

B b

10. Talai

10. Taigi kad Ašisas sakydavo: ar šen dien niekur ne tūpūlet? tay sakė Dowidas: prieš pietus Judas wōs, bey prieš pietus Jeramēli tū, bey prieš pietus Rēnitū.

11. Bet Dowidas ne lėido ney wyrą ney moterį gyvus i Gata ateiti, ir dumojo: jie apie mus ką sakytu ir kalbėtu. Taip dare Dowidas, ir tas buwo jo budas, kaip ilgay jis gywėno Pilistėnū žėmėje.

12. Todėl wierijo Ašisas Dowidui, ir dumojo: jis wissai n'ap: Pencilamą pasidare sawo žmonemės Izrael; todėl jissai wissadōs mano tarnu turrės buti.

28. Pėrskyrimas.

Zaulas pagal dōs jėklo pas rāganą ir piktōs dvasės gundinamā.

Sir nusidawo tū ežės, kad Pilistėnai sawo žalnērū pulkus su: traukė, karāuti prieš Izraelitėnus. Ir Ašisas sakė Dowidui: tu turri žinnoti, kad tu su sawo wyrāis su manim i kārą turri iš: kelāuti.

2. Dowidas tārė Ašisui: geray, tu supraš, ką aš, tawo tarnas, darysu. Ašisas sakė Dowidui: todėl aš tawę per sawo amžią idėsu i sargą mano galwōs.

3. Bet Zomelis buwo numiręs, ir wissī Izraelitėnai dėl jo buwo gedėję, ir jį palaidoję, jo mieste Ramoje. O Zaulas iš žėmės buwo išwārgs wissus žynus, bey pažymjū: išguldytojus.

4. Taigi kaip Pilistėnai susirinko, ir atėję sawo ābažą sustate pas Žunem, tay ir Zaulas surinko wissus Izraelitėnus, ir sawo ābažą sustate pas Gilboą.

5. Bet Zaulas Pilistėnū pulkus pamātes, bijojos, ir jo bėrdis labay drebėjo.

6. Ir jissai pasiklausė Pona Diewą; alle Pons Diews jam nieką n'atsakė, ney per sapnus,

ney per šwiesybę ney per prā: rākus.

7. Tay sakė Zaulas sawo tarnams: jėškōkit man kokią moterį, žynāwimo dvasę turrincze, kad pas jė nuėjęs jōs pasiklausėzau. Jo tarnai sakė jam: štay, Endore yra wiena moteriskė žynāwimo dvasę turrinti. *Darb. 16, 16.

8. Ir Zaulas sawo rubus pėr: keites, Pittais apsiwilko, ir nuėjo, ir Pittu du wyrū su jūm, ir atėjo naktiję pas tą moteriskę, ir tārė: meldzu, prārakāuf' man per žynāwimo dvasę, ir atgabėnf' man tą, kurri aš taw sakysu.

9. Moteriskė tārė jam: štay, tu geray žinai, ką Zaulas dārgs, kaip jissai žynus bey ženklū: išguldytojus iš žėmės išgaishinnes. Kamgi tu nori mano duklą i žabangą iwesti, kad buczau nujuddoma?

10. Bet Zaulas prisiekė jei prie Pono Diewo, tarydams: taip tik Pray, kaip Pons Diews gyws yra, ne bus taw tai per nusidėjis: mā rokūta.

11. Tay sakė ta moteriskė: kurgi aš taw atgabėsu? jis sakė: atgabėnf' man Zomelį.

12. O kaip moteriskė Zomelį mate, tayji labay šaukė, tarydamā Zaului: kam tu manę prigaiwai? tu esi Zaulas.

13. Ir karālus sakė jei: nesibis jokis, ką regi tu? moteriskė sakė Zaului: aš regiu dienus iš žėmės užkūpančius.

14. Jis sakė: kokiū wėidū jis yra? Ji atsakė: išeit wiens sėns žmogus, aprėdyts šilkū sermėga. Tay suprāto Zaulas, Zomelį esantį, ir pasilenkęs sawo wėidu iškū žėmės, pasiklōnojo jamui.

15. Bet Zomelis sakė Zaului: kam tu man pakājaus ne dūdi, kad manę užgabėndini? Zaulas sakė:

safę: aš labay esmi prispāustas; Pilistėnai karāuja prieš manę, ir Dievas manę prastojo, man nieka n'atsikę, ney per prārakus, ney per sapnus; todėl aš tawę parwadindinau, kad tu man parėditumbei, ka man reik daryti.

16. Zomelis tare: ka tu manęs nori pasiskāusti, kadangi Pons Dievas tawę prastojo, ir tawo priešininku pastojo.

17. Pons Dievas taw darys, kaip jis per manę kalbėjęs, ir jissai išplėš karalystę iš tawo rankos, ir dūs tą Dawidui, tawo artimui;

18. Todėl, kad tu žodžių Pono Dievo ne klausai, neygi kerštą jo narso ant Amalekitū ne išpildai, todėl Pons Dievas dabar taw tai padarys.

19. Priegtam Pons Dievas ir Izraelitėnus su tawim padūs i Pilistėnų rankas. Kytos' tu su tawo sunumis pas manę bujite. Ir Pons Dievas ir Izraelo pulkus padūs i rankas Pilistėnų.

20. Tay parpūle Saulas ant žėmės ištissas, ir didey nuslgando dėl tū žodžių Zomelo, ir wissay sylōs ne tēko, nės jis per wissą dieną, ir wissą nakti nieko ne buwo walgęs.

21. Ir moteriskę pas Saulą atėjusi, išwydo jį labay nusigandusi, ir täre jam: stov, aš tawo slugine tawo žodžių klausydama, sawo dušią i sawo ranką staczu, kad tawo žodžių klausyczau, Eurus tu man safei.

22. Togidėl ir tu dabar paklausyk žodžių sawo sluginės: aš taw dūnōs kasni dūsu, kad walgytumbei, kad sylōs atgautumbei, ir sawo keli eitumbei.

23. Bet jissai ne apstėme tarydams: aš ne noru walgit. Tay rāginno jį jo tarnai, ir ta moteris,

risķe, kad jū žodžių klausę. Ir jis atskėlęs nū žėmės, pasisėdo ant lowōs.

24. Bet moteriskę namėj' turi rėjo peñėtą werkti; tay ji pasiskubino, papjowę tą, ir ėmusi miltū, minķe bey kėpe tą neraugintą.

25. Ir atnešę Saului ir jo tarys namas. Ir kaip šė buwo pawalgę, atsikėle jie, ir kelowo per naktį.

29. Pėrstyrimas.

Dawids pėstėnā na' in juncjams. **B**et Pilistėnai surinko wissus sawo pulkus pas Apeš; ir Izraelitėnai sawo ābają sustate pas Ain Jezreēle.

2. Ir kunigaisķežei Pilistėnų waikštėnėjo su šimtais ir su tūkstančiais; bet Dawids su sawo wyrais pastuy jūs ėjo su Akeisu.

3. Tay saķe kunigaisķežei Pilistėnų: ka nor šie Ebreonai? Akeisas täre jiems: Ar tai ne Dawids, tarnas Saulo, karalaus Izraelo, Eurs pas manę buwęs jau wissą mėtą, ir aš nieko pikto ant jo ne esmi numānęs, iš to czėso, kaip jissai atpūle, iķi šei dienai.

4. Bet kunigaisķežei Pilistėnų supykę ant jo, tarydami jam: lėisk tą wyrą sugryšti i tą wietą, kur tu jį pastellawai, kad jissai su mumis ne trauktus i mušt, neygi musū priešininku pastotu mušije. Tės, kūmi jissai galėtu geras patikti sawo wiesparzui, kaip galis womis šū wyrū?

5. Ar jissai ne ansai Dawids, apie kurį jie daināwo, šokinėdamai: Saulas tūkstanti uñmūše, bet Dawids dėšimt tūkstančius?

6. Tay wadinno Akeisas Dawidą, ir saķe jam: taip tikray, kaip Pons Dievas gyws yra, aš tawę laiskau per wierną, ir tawo iķis jims ir iķjims su manim i ābają, man geray patiuka, ir aš ney rāginno jį jo tarnai, ir ta moteris,

jo kiods klaidos ant tavoęs ne paju-
tau, iš to czėso, kaip tu pas mane
atėjai, iššolei; bet tu ne patinki
kunigaikščiams.

7. Todėl sugryšė, ir eik su pa-
sėjumi, kad tu ne darytumbei,
kas ne tinka po akių kunigaikščų
Pilistėnų.

8. Bet Dawidas sakė Afisui. Ka-
ką dariau, arba ką tu pajutai ant
(manęs,) savo tarno, iš to czėso,
iš kurio aš po tavo akių buvau
iššolei, kad aš ne nuėjus, karau-
čiau prieš neprietelų mano vieš-
paties, karaliaus?

9. Afisas atsakė Dawidui ta-
rydams: aš tai žinau, nės tu pa-
tinki mano akims, kaip Angelas
Diewo. Alle Pilistėnų kunigaikš-
čiai sake: ne leisk jį su mumis i-
eiti, trauktis.

10. Togidėl kėlėis ryto anksti,
su tarnais savo viešpaties, su
tavin atėjusiais, ir ryto anksti
kėlė, praaušus, kėlėukite.

11. Taip pasikėlė Dawidas ir jo
vyrai anksti, kad rytą mėtą išėję
vėl i Pilistėnų žemę pareitu. Bet
Pilistėnai nusitraukė i Jezreel.

30. Pėrskyrimas.

Dawidas pėrgal Amalekitus, ir iš-
dalią plesimą.

Ir kaip Dawidas trėczą dieną su
savo vyrais i Ziklę atėjo,
Amalekitai buvo išweržę prieš-
pietus, ir i Ziklę; ir Ziklę
buvo išpūstiję, bey ugnimi su-
dėgingi;

2. Ir moteres iš ten šalin buvo
vėdę, tiek mažasės tiek didžasės,
bet taciaus neį vieną ne buvo
nujudę, bet tikėy šalin vėdę,
ir nukėlavo savo kėlu.

3. Taigi, kaip Dawidas su savo
vyrais pas miestą buvo atėję,
ir išvydo tą ugnimi sudėgintą, ir
savo moteres, sunus bey dukteres
apfaltus;

4. Pakėlė Dawidas su žmonėmis,
pas jį išanczeis savo balsą, ir
werfė; taip ilgai, iškėlė dau-
giaus ne galejo werkti.

5. Nės Dawido dvi moteri-
taipjau buvo apfalti, Ainoam
Jezreelitėna, ir Abigail Abalo
Karmelitėno pati

6. Ir Dawidas labai buvo pri-
spāustas; nės žmones norėjo jį
atmenimis žudditi; nės wissū žmo-
nų dušos buvo supykusos, kō-
nas dėl savo sunų bey dukterų.
Bet Dawidas pasistiprino Ponu
Diewu, savo Diewu,

7. Ir tārė Abjatarui, Flebonui,
Amelėko sunui: atnešė man wir-
šutinę wiskupisę sermėgą. Ir
Abjatarui wiršutinę wiskupisę
sermėgą pas Dawidą atnešus,

8. Klause Dawidas Poną Diewą,
tarydams: ar aš wysu šis žalties-
rus? o ar ir sugāusi aš jūs?
Jissai tare: wisk jūs, tu sugāusi,
ir išgėlbėsi.

9. Tą nukėlavo Dawidas, su
tais šėšeis šimtais vyrais pas jį
išanczeis. Ir kaip jie nukėlė pas
upę Besor, kėli jū apsisėjo.

10. Bet Dawidas su ketureis
šimtais vyrais wiso anus; bet
šėdu du šimtu vyrų, kurie apsi-
stėjo, per labai buvo pailę, per
upę Besor pėreiti.

11. Ir jie rādo wieną Egipti-
tišę vyrą ant lauko, tą jie pas
Dawidą nuvėdę, dave jam dū-
nōs, kad walgitu, ir girde jį wans-
denimi;

12. Ir dave jam wieną praploti
pygū, ir du praplocių rozynų.
Ir kaip jissai buvo pasiwālgęs,
tą jo dušia wėl atsigāwo; nės jis
i tris dienas, ir tris naktis nieko ne
buvo walgęs, neį wandens gėręs.

13. Dawidas tare jam: kieno tu
esi? ir iš kur tu? Jis sake: aš
esmi

esmi Egyptiskas wyrs, Amale; Eito nēkurrio bērs, ir mano Pons manē prastojo; nēs aš apsirgau pirm trijū dienū.

14. Mēs ipulēm priēš pietus Kreti, ir i Judawā, ir priēš pietus Kaleb, o Ziflaka ugnimi su sudēginom.

15. Dowida tāre jam: ar nori manē nuwesti pas tus zalnērus? Jis safe: prisieš man prie Pono Diemo, kad manē ne nūjuddisi, nēy i rančas mano pono padūsi, tay aštawē nuwestu pas tus zalnērus.

16. Ir jissai nuwede jūs. Ir štay, jie buwo ištīklaidē per wissā žēmē, wālge ir gēre, šwēsdami del wisso to didžio turto, furri suplēše iš Pilistēnū bey Judawōs žēmēs.

17. Ir Dowida muše jūs, nū ryto iškī wākarui antrōs dienōs, kad jū ney wiens ne ištūko, kaip tiktay keturi šimtai jaunikāiczū, tie ant werblādū ušsīdē pabēgo.

18. Taip atgāwo Dowida wissab, ka Amalēkitai buwo atēmē, ir sawo dwt moteri,

19. Ir nieko ne pasigēdo, ney mažujū ney didzujū, ney sunū, ney dukterū, ney plēšimo, ney jokiū atimtū dāiktū; Dowids wissab atgabēno.

20. Ir Dowidas ēme awis bey jāuczus, ir tus galwijus pirm sawes wāre, ir jie safe: tai Dowido plēšimmas.

21. Ir Dowidui ateinant prie tū dwējū šimtū wyrū, furrie per daug buwo pailse, Dowidā sekti, ir pas uppe Besor apsisetojo, išejo jie priēšais Dowidui, ir žmonēms su jūmi ēsantiems. Ir Dowida ējo pas žmones, ir jūs meilingay paswēkino.

22. Tay atsāfe, kas nelabi ir pikti žmones buwo, tarp tū, furrie su Dowidu buwo iškēlāwē,

tarydami: kadangi jie su mumis ne ištūka, tay jiems nieko ne reik dūti to plēšimmo, furri mes atgāwom, bet Eojnas te weddie sawo moteri bey sawo waišus, ir te eina.

23. Tay safe Dowida: ne reik jums taipo daryti, mano brolei, su tūmi, ka Pons Diems mums dawēs, ir mus apsaugojo, ir tus zalnērus, priēš mus ištūkusius, i musū rančas padawē.

24. Kas jūšū, aplink tą dalykū klausytu? Kokia yra dalis i māsī ištūkusujū, tokia ir tur buti dalis pas rykus pasilikusujū, ir lygey tur buti dalyjama.

25. Toktai iš to ezēso, ir pastuy, Izraelije budas bey dawādas pas stojo, iškī šei dienai.

26. Ir Dowida i Ziflakā parėjēs, nusunte jis to plēšimo wyresniemsiems Judawoje, sawo priestelams, ir tāre: štay, priimkite žegnong iš plēšimmo neprietelū Pono Diemo.

27. Butent, tiems Bētele, tiems Ramote i pietus, tiems Jatire,

28. Tiems Aroēre, tiems Sipas mote, tiems Estemone,

29. Tiems Kakaēle, tiems mieštūse Jeramēelitū, tiems miestūse Kēnitū.

30. Tiems Armae, tiems Bori Azane, tiems Ataše,

31. Tiems Ebronē, ir wissosa wietosa, fur Dowids buwo felas wēs su sawo wyrais.

31. Pērskyrimas.

Saulo paslutinnis mišis su Pilistēnais kurreme jis patē persidure.

S Pilistēnai karāwo priēš Izraelitēnus; ir wyrai Izrael bēgo dēl Pilistēnū, ir pūle užmušti ant Kalnū Gilboa.

2. Ir Pilistēnai wijo Saulā ir jo sūnus, ir nužawinno Jonatanā, ir

ir Abinadabą, ir Malkisų, sunus Saulo.

3. Ir buwo sunkus mąšis prieš Saulą, ir strėlcei ištiko jį filpiniais; ir jis labay ižeistas buwo nū strėlczū.

4. Tay sate Saulas sawo ginclū: nešėjui: ištirauk sawo kardą, ir pėrdurk manę, kad ne šie neap: pjaustitieji atėję, manę pėrdurtu, ir iš manęs jūką darytu. Bet jo ginclū: nešėjis ne norėjo, nės jis labay bijojos. Tay Saulas ėme sawo kardą, ir puldams i tą pėrsidure.

5. O kaip jo ginclū: nešėjis mąte, Saulą numirust, taipiau ir jissai i sawo kardą puldams, pėrsidure, ir numirre su jūmi.

6. Taip numirre Saulas ir jo trys sūnus, ir jo ginclū: nešėjis, ir wissi jo wyrai wienu kartu tą dieną.

7. O kaip wyrai Izrael, kurie anapus pafalnės, ir anapus Jor: dano buwo, pamate, wyrus Izraelo pabėgusius, ir Saulą su sawo

sunamis numirusius: paliko jie sawo miestus, ir taipiau bėgo; tay atėjo Pilistėnai tūse gvwėno.

8. Antrą dieną atėjo Pilistėnai, užmuštūsūs ištėdyti, ir rado Saulą ir jo tris sūnus gullinczus ant kalnū Gilboa.

9. Ir nukirto jam galvą, ir atėme jam jo ginclus, ir nusunte tus per wissą Pilistėnū žėmę aplinkuy, apsaftyti namūse sawo baliwonū, ir tarp žmonū.

10. Ir padėjo jo ginclus i namus Astarot; bet jo lawoną jie pafabinno ant murū Betzane.

11. Kaip tie iš Jabes Gileadoj' tai patyre, kę Pilistėnai Saului buwo dare.

12. Pasikėle jie, kas wyrai, tūrvi žalnėrai buwo, ir ėjo per wissą nakti, ir atėme lawoną Saulo, bey jo sunū, nū murū Betzano, ir atgabėno jūs i Jabėzą; ir sudėgino tus czonay.

13. Ir ėmę jū Eklus, palaidojo tus po medžiū Jabėze, ir pāstinu kawe septynes dienas.

Antros knygos Zomelo.

1. Pėrsyrimas.

Dowido dejamimo, giesme dėl smertiės Saulo bey Jonatano.

Saului numirus, kaip Dowida iš mąšio su Amalekitais buwo pargryžes, ir dwi dieni žilpake pasilikęs:

2. Štay. trėczą dieną atėjo žmogus iš ābaio nū Saulo, su su: driskuseis rūbais, ir galwa žėme apbarstyta. Ir jis Dowidą prie: jės ikti žėmės pasiklonojo parsi: klaupes.

3. O Dowida täre jam: iš kur tu pareini? jis atsake jam: iš Izraeltėnū waisto aš atbėgau.

4. Dowida täre jam: saptyk man, kaip tén dēstis? jis atsake: žmones pabėgo iš mąšio, ir daug žmonū užmušti, taipiau ir Saulas numirres bey jo sunus Jonatanas.

5. Dowida täre jaunikaitiui jam tai pranešanciam: iš ko tai žinai, Saulą numirust, ir jo sunū Jonataną?

6. Jaunikaitis jam tai pranešęs, atsake: aš iš nežinnū užėjau ant kalnū Gilboa; ir štay, Saulas parsi: šėme ant sawo ragotinės, ir wes žimmai bey raitelai wišo jį.

7. Ir jissai atsigryžes ir manę pamātes prihaute man. Ir aš atsiliepiau: štay.

8. Ir

8. Ir jis tare man: Kas tu esi? aš atšakiau jam: aš esmi Amalekita.

9. Ir jis tare man: žengė artyn prie manęs, ir žuddiė manę, nės aš prispaudžiams esmi wissur; o dar wissay gyws esmi.

10. Tay aš jį priejės nužudžau jį; nės geray numaniau, jį ne galėsenti gywą išlikt' iš sawo pūlimo. Ir nuėmęs karališką wainiką nū jo galwos, ir wissus brangius daktus nū jo peczū, atnešiau tai pas tawę, mano wiespātį.

11. Tay Dowids sawo rubus nutwėres įpleše jūs, taipjau ir wissi wyrai, furrie pas jį buwo.

12. Ir dejāwo, werke bey pāstni: kēwo iktė wākarui, dėl Zaulo bey Jonatano, jo sunaus, ir dėl žmonū Pono Diemo, bey dėl gimminū Izraelo, kad jie kardu buwo prapūlē.

13. Ir Dowids tare jaunikāi: cziui jam tai pasākancziam: iš fur tu? jis atsāke: aš esmi swėtimo, Amalekito sunus.

14. Dowids tare jam: Kaipgi tu nesiblijojei, sawo ranką kėlti prieš mōstytaį Pono Diemo, jį nužawinti?

15. Ir Dowids tare wienam sawo jaunikāiczū: eikš ir mušk jį. Ir jis muše jį, kad numirre.

16. Tay Dowids tare jam: tawo kraujas t'essie ant tawo galwos; nės tawo burna prieš tawę pāti kalbėjusi, tarydama: aš nužawins nau mōstytaį Pono Diemo.

17. Ir Dowids apraudōjo Zaulą ir jo sunu Jonataną sėkanczu budu;

18. Ir liepe waikus Juda mo: fit' ta kilpinnio: giesmę: žurėk, tai rasyta yra knygos wiernujū.

19. Sžlowingiāusieji Izraelo ant tawo kálnū užmušti; aš, kaip prapūlē karzygei!

20. Ne apsašykite tai Gate, ne praneškite tai ant ūliczū Asflono; kad nesidzaugtu dukteres Pilistėnū; kad ne šukātu dukteres neappis pjaustitujū.

21. Jūs kálnai Gilboa! kad neyrassa, neyr lytus ant jūšū ne užeitu, neyr dirvos butu, iš furū pakėlimo, apieros immamos; nės czonay karzygiems jū šyda atimta; šyda Zaulo, kaip kad jis ne butu aliejumi pamostyts buwęs.

22. Kilpinnis Jonatano nieka: dōs pro šalį ne ējo, ir kardas Zaulo niekad tuščias ne parėjo nū kraujo parmuštujū, ir nū rėbumo karzygiū.

23. Zaulas bey Jonatanas, meis lingudu ir patogudu kōl gywudu, neyr smertije ne atskirtudu; lengi wėsnudu nėy errėlei, ir drutėsnudu nėy lėtai.

24. Jūs dukteres Izraelo, ap: werkite Zaulą, kurs mandagey jus aprėde raudonais rubais, ir jus išdabinno su aukšnomis grožybėmis ant jūšū rubū.

25. Kaipgi karzygei taipo prapūlē mušije! Jonatans ant tawo aukštųjų užmuštas.

26. Aš gailūs tawęs, mans brolau Jonatan! aš tawimi labay pasidzaugian! tawo meile man brangėne buwo, už moterū mėlę.

27. Kaipgi prapūlē karzygei ir kareiwjei pragaišo!

2. Pėrsšyrimas.

Dowido mōstijimas i karaliu. Įbažėto maistas.

Po šio nusidawimo klause Dowids Pona Diemą, tarydams: ar aš aukštyn trauksūs i koki miestą Judawos? Ir Pons Diems atsāke jam: traukis aukštyn. Dowids täre: i furri miestą? jis atsāke: i Ebroną.

2. Taip

2. Taip Dovidas nusitrūkę tė:
nay su savo dviem moterim, Ais-
noam, Jesreelitene, ir su Abigail,
Nabalo, Karmeliteno (buwuse) šie guldėsi šoj' šalij' ėzero, o anie
pagze.

* I Rom. 25, 42.

3. Taipojau ir vyrus, pas jį
buwusius, uzvede Dovidas ant š-
tyn, Fojnų su savo gimmine, ir
gywėno miestuose Ebron.

4. Ir vyrai iš Juda atėję mō:
stijo czejau Dovidą, ir idėjo jį i
Faralu ant gimminės Juda. O
Faip Dovidui buwo apsaftyta, kad
* Jabešitai iš Gilead Saulą buwo
palaidoję:

* I Rom. 31, 12.

5. Sunte jis pāslus pas jūo, ir
jiems sakydino: pėrzeugnoti jūs bu-
kite Ponui Diewui, kad tofią
mielagirdingystę savo wiespaczui,
Saului, isrodet, ir jį palaidojot.

6. Taigi dabar Pona Diews ir
jums te isrōda mielagirdingystę
ir wiernybę; ir aš jums taipjau
gēr darysū, kad jus tai dārēt.

7. Taigi testow jusū rankos pa-
stipritos, ir bukite linksmi; nės
jusū wiespato. Saulas, numiręs;
taigi gimmine Juda manę mōstijo,
ir i Faralų idėjo ant sawės.

8. O Abners, sunus Nerō, Saulo
wyrāusasis ant ābažo, ėme Izbo-
zėtą, Saulo sunu, ir nuwede jį
i Maanaim.

9. Ir idėjo jį i Faralų ant Gi-
lead, Issuri, Jesreel, Epraim
Benjamin ir ant wissū Izraelitėnū.

10. Ir Izbozets, Saulo sunus,
buwo feturū dešimts mētū, Faip
jis Faralumi pastojo ant Izraeli-
tėnū, ir Faralawo du metu. Alie
gimmine Juda laipšiprie Dovidu.

11. O tas cžėsas, Furteime Do-
wids Faralumi buwo Ebrone ant
gimminės Juda, buwo septyni
mėtai ir šeši mėnesiai.

12. Ir Abners, sunus Nerō, iš-
sitraukė su tarnais Izbozėtu, Saulo
sunaus, iš waike, i Gibeoną.

13. Ir Joabs, sunus Jeruja iš-
sitraukė su tarnais Dovidu, ir
sūtikė pas ėjerą Gibeone, ir
šie guldėsi šoj' šalij' ėzero, o anie
ant anōs šalies.

14. Ir Abners tare Joabui: te
pasikėlie jaunikaiczei, kad imtus
po mudwejų ačiū. Joabs atšakė:
mangs dēl.

15. Tay pasikėle ir nuėjo dwylis
ka iš Benjamin, nū šalies Izbo-
zėto, Saulo sunaus, ir dwylis
iš tarnū Dovidu.

16. Ir Fojnas wiens nutwėre
kits kitią prie galwōs, ir sawo
kardą wiens antram i jo tuštini-
mus dāre, ir atlikė abudu. To-
dēl ta wieta wadinama: Elfat
Azurim, Furri Gibeone yra.

17. Ir prasidėjo labay diddis
mūšis tą dieną; o Abners bey
vyrui Izrael buwo parmušami
nū tarnū Dovidu.

18. Bet buwo czonay trys su-
nus Jeruja: Joabs, Abisai bey
Asael. O Asaels labay greits
buwo ant Fojū, nēy Fokia stirna
ant laužo.

19. Ir pawijęs Abnerą, nesi-
kreipe ney ant dešinės ney ant
kairės nū Abneru.

20. Tay Abners atsigręjęs tare:
ar tu esi Asaels? jis atšakė: esmi.

21. Abners tare jam: atsitrauk
šalin, ar po dešinės, ar po kai-
rės, ir wieną tū jaunikaiczū nu-
twėręs atimk jam jo šarwą. Bet
Asaels ne norėjo nū jo atsitraukti.

22. Tay Abners tolaus kalbėjo
Asaelui: atsitrauk nū mangs. Ko-
dēl tu nori, kad aš tawę užmuši-
čiau? Ir Faip aš drysczau tawo
brolui Joabui i ašis eiti?

23. Bet jis ne apsiėme atsitraukti.
Tay Abners atbulay jį pėrdūre sa-
ragotine per jo pilwą, kad rago-
tine pėrdēm pėrėjo; ir jis czonay
pavė

parpūšs numirre po jo ašiu. Ir tas tik' atėjo į tą vietą, kur Ašaels pėrdurta gullėjo, tas apsislojo.

24. Alie Joabs bey Abisai wijo Abnerą, iškvi saulei nusileidžiant. Ir atėję ant Fahnelio Anuna, šepus Gya esančio, ant kėlo pūšę: czoplinėy Gibeon.

25. Smirinko waikai Benjamin pašuy Abnerą, ir pastojo koksai pulkėlis, ir užkūpo ant wiršaus koksio Fahnelio.

26. Ir Abnerą prisaukė Joabui, ir tare: argi kėrdas be palowimo ney este es? argi ne žinnai, kad pašuy daugiaus bedos galėtu rastis? Kaip ilgay ne prisakysi žmonėms, kad palautu wyti savo brolius?

27. Joabs atsakė: kaip tikray Diews gyws yra, jey tu ši ryt taipo butumbei kalbėjęs, tay koks nas žmonų nū savo brolio butu atsitrukęs.

28. Ir Joabs trėbijo ant trėbų, ir wissi žmones apsisloję ne wijo daugiaus Izraelitėnus neygi kėrėwoto laus.

29. O Abneras su savo wyraisėjo tą wissą nakti per plynus laurus, ir pėrsigawę per Jordaną pėrkelawo wissą (jėmę) Bitron, ir parėjo į kėbają.

30. Alie Joabs atsislyre nū Abnerio, ir suwadinnu wissus žmones; ir jie pasigėdo tarnū Dowido, dewynolika wyrū, bey Ašaels.

31. Bet Dowido tarnai buwo užmušę iš Benjaminū ir Abnerio wyrus, tris šimtus ir šėšis dės šimts wyrū.

32. Ir jie pakėle Ašaėlą, ir palaidoje jį jo tėwo kėpinėia, Betleėme. Ir Joabs su savo pulkuėjo tą wissą nakti, kad aušrai jėms rėdėsi Ebrone.

3. Pėrslyrimas.

Abneras Joabo nusidėdintas.

Ir buwo ilgas karėwimas tarp gimminės Saulo ir tarp gimminės Dowido. O Dowidas tarpo ir diddynėjo, bet gimmine Saulo ne tarpo ir mažynėjo.

2. Ir Dowidui užgimne waikai Ebrone: pirmgimnės jo sunus Amnonas, iš Ainoamės, Jestrėi litėnės;

3. Antras Kileabs, iš Abigailės, Labalo Karmelitėno, (buwusos) paczės; trėczas Absaloms, sunus Maakės, dukters Talmai, karėw laus iš Gesur;

4. Ketvirtas Adonia, sunus Agitės; penktas SapatJa, sunus Abitalės;

5. Šeštąs Jėtrėam, iš Eglo nės, Dowido paczės. Šittie užgimne Dowidui Ebrone.

6. Taigi, kėrui bė esant tarp gimminės Saulo, ir tarp gimminės Dowido, padrėtino Abneras karėwlystę Saulo.

7. Ir Saulas turrėjo neprimenzawotą paczę, wardu Rizpa, dukterį Aja. Ir Izbozetas tare Abnerui: kodėl tu laikaisi su mano tėwo ne primenzawota paczė?

8. Tay Abneras labay supykodėl tū zodžū Izbozeto, ir tare: argi aš esini kun's galwa, kursai aš priėš Juda karalystei Saulo, tawo tėwo ir jo broliams bey gentims mielėširdingystę darau, ir ne padawjau tawę i Dowido rankas? o tu manę šen dien' koksio nusidėjimo kėltini dėl moteriškės?

9. Diews te kėrawoj' Abnerą, jey aš ne darysu, kaip Pons Diews Dowidui prisėktinay žadėjęs,

10. Kad karalyste nū gimminės Saulo butu atimta, ir karaliskė kėrase Dowido iškėlta butu ant Izrael ir ant Juda, pradėjus nū Dawidki Berzeba.

11. Tay

11. Tay jis ne galėjo daugiaus jam ney žodžio atsaityti, taip labay jo bijojos.

12. Ir Abners dėl sawęs nusunte paslus pas Dowidą, ir jam sakydino: Pieno ta žėmė? ir täre: sutiš su manim, štay, mano ranka bus su tavim, kad po tavim paversu wissą Izraeli.

13. Jis täre: geray, aš sutiš su tavim; alle wieną daiktą iš sawęs prašau; kad man t akis ne ateitumbei, pirm neng tu man pargabesi Mikalą, Saulo dukterį, ateidams manę matyt.

14. Taipjan Dowids ir sunte paslus pas Izbožetą, Saulo sunu, ir jam sakydino: diš man mano pაცე Mikalą, kurrę aš per pაცე gawau už šinitą plėwėlū Pilistėnū.

15. Izbožets nusunte, ir dawe ję atimti nū jōs wyro * Paltielo, sunaus Laifo. * 1 Sam. 25, 44.

16. Ir jōs pats ējo drauge su je, werkdams pastuy ję iš t Bala rim. Tay Abners jam täre: su gryš ir eiš šalin; ir jis sugryjo.

17. Ir Abners susikalbėjo su wyresneiseis Izraeliye, tarydams: jūs pirm to jau senay wėlijot, kad Dowids karalumi ant jnsū butu.

18. Taigi dabar tai daryšit; nės Pons Diews apie Dowidą sakęs: aš sawo žmones Izraelitėnus, iš gėlbesu per ranką Dowido, mano tarno, iš rankū Pilistėnū, ir iš rankū wissū jū neprietelū.

19. Taipjan Abners ir kalbėjo gimminei Benjamin be girdint. Ir nuėjo taipjan kalbėti Dowidui be girdint Ebrone, wissab, kas Izraelitėnams, ir wissai gimminei Benjamin geray patikšo.

20. O Abnėrui t Ebroną pas Dowidą atėjus, ir su jūni dwidesimt wyrai, Dowids jiems cjesni kėle.

21. Ir Abnėras täre Dowidui: aš pasikėlęs nueisu, kad wissus

Izraelitėnus pas tawę, mano wiesi pati karalū suwesezan, ir kad jie su tavim susiderėtu, kad tu karalūmi butumbei, kaip tamo dusia geidžia. Taip Dowids išlėido Abnėrą nū sawęs, kad su pakėjumi nuėjo.

22. O štay, Dowido tarnai bey Joabs atėjo nū žalnėrū, ir parneše su sawim diddį turtą, k buwo suplėgę. Bet Abners tū cjes ne buwo pas Dowidą Ebrone, bet jis j buwo išlėides, kad su pakėjumi buwo atstojes.

23. Bet Joabui, ir wissam jo pulkui su jūmi parėjus, buwo jam apsakyta, Abnėrą, sunu Uero pas karalū atėjusi, ir jis j išlėides, kad su pakėjumi buwo šalin ējes.

24. Tay Joabs pas karalū iėjes täre: k tu padarei? Štay, Abnėras pas tawę atėjo; kodėl tu j išlėidei, kad jis šalin eitu?

25. Argi nepajysti Abnėrą, sunu Uero? nės jis atėjes tawę pėra kalbėt, kad numanytu tawo išejimą ir iėjimą, ir ištirtu wissab, k tu darai.

26. Ir Joabui nū Dowido išejus, nusunte jis paslus pastuy Abnėrą, kad j sugražintu iš Borasira; ir Dowids apie tai niek ne žinnojo.

27. O kaip Abners wėl t Ebroną nuėkšo, tay Joabs j nusiwede i widdu wartū, kad slapczi su jūmi kalbėtu; ir pėrdure j czonay per pilwą, kad numirre, dėl sawo brolio Asaėlo kraujo.

28. Kaip tai Dowids passay petyre, täre jissai: aš ne kalts esmi, ney mano karalyste prie Pono Diewo amžinay to kraujo Abnėro, sunaus Uero.

29. Bet te pūl ta ant galwōs Joabo, ir ent wissės gminės jo

jo tėvo; ir te ne palauja gimni-
nėje Joabo, Eurrain pālei tėfa,
arba Eursai raupšū turrėtu, ir prie
lazdės eitū, ir Eardu žavinname
butu ir dūnės pristoktu.

30. Taip nuzawino Joabs, ir
jo brolis Abizai, Abnėrą, todėl,
Ead jissai jū dvejū broli Asaeli
buwo pėrduręs Earawine, pas
Gibeoną.

31. Alle Dowids tare Joabui ir
wissiems žmonėms, su jūmi esan-
tiems: ipleškite savo rubus, ir
apsijūskite žėkais, ir apgedėkit Ab-
nėrą. O Earalus lydėjo lawoną.

32. O kaip Abnėrą palaidojo
Ebrone, Earalus savo balsa pa-
fėle, ir werke pas Eapą Abnėro,
taipjau ir werke wissi žmones.

33. Ir Earalus su deėjwimu ap-
raudojo Abnėrą, ir tare: Abnėras
ne numirre, kaip Eofšai padafelis.

34. Tawo rankos ne buwo su-
ristos, tawo Eojos i panczus ne
buwo idėtos; tu pūlei, kaip Eadda
Eas pūla po afiū pikczausujū žmo-
nū. Tay wissi žmones jį dar jo
daugiaus apwerke.

35. O kaip wissas pulks iėjo su
Dowdu wālgit, dar geray dienės
be esant, pasibazijo Dowidas ir
tare: Diews manę te Eorawoj,
jeį aš dūnės ar fir' Eą ragausu,
iškli saulei nusilėidus.

36. Ir wissi žmones išpažino
tai, ir patikė jiem wissab labay
geray, Eą Earalus dare, po afiū
wissū žmonū.

37. Ir wissi žmones bey wissi
Izraelitėnai suprāto tą dieną, Ead
ne Earalaus paliepta, Ead Abnėras,
sunus Uero, buwo nuzawintas.

38. Ir Earalus tare savo tar-
nams: ar ne žinnot', Ead šen dien
Funigaiškėtis ir diddia Eariygis
Izraeliše pūles?

39. O aš dar jėuns esmi, ir
mostits Earalus. Bet šie wyrai,

waiškai Jeruja, man labay ne pa-
tinka: Pone Diewe, atrofūk pik-
tay dērančiam pagal jo piktenybę.

4. Pėrsfyrimas.

Izbojėts nuzudditas, bet Dowido
atkerėjams.

Alle kaip Saulo sunus ištyste,
Abnėrą Ebrone numirrust, jo
rankos pasilėido ir wissi Izraeli-
tėnai nusigando.

2. Bet buwo du wyru, wyres-
nieji ant žalnierū, po sunumi
Saulo: wiens wardu buwo Baė-
na, antras Eefob, ir buwo sunu
du Rimono, Berotito, iš waiķū
Benjamin. Uėsa ir Berot prie
gimminės Benjamin buwo pri-
roktas.

3. Ir Berotitai buwo bėgę i
Getaim, ir gyweno czonay kaip
swėtimi, ičkli šei dienai.

4. Priegtam ir Jonatans Saulo
sunus, turrėjo sunu Eojomis ne
gālinti; tas buwo penķiū mėtū,
kaip garšas apie Saulą bey Jonā-
taną iš Jestrel buwo girdėtas, ir
jo auklė jį paėmusi bėgo, tay jei
bebėgant jis pūle ir aprāigo, ir
jo wardas buwo Mepi Bozet.

5. Taigi nuėjo sunu du Rimono,
Berotito, Eefobs bey Baėna, ir
atėjo i namus Izbojeto, dienai
labjāus iškli; ir jis gullėjo ant
sawo pātalo per pietus.

6. Ir jūdu atėjo i buttą Ewieczū
išgabėnt; ir jį per pilwā pėrdurę
padėgo.

7. Uėsa jiem dwiem i buttą atė-
jus, gullėjo jissai ant sawo pātalo,
sawo Eamėroj; ir jie jį nudūrę,
jam galwā nuķirto; ir ėmę jo gal-
wā nuėjo wiežkelu antplyno lauko
per wissą naštą.

8. Ir atneše galwā Izbojeto
pas Dowidą i Ebroną, ir tare
Earalui: Estay galwā Izbojeto,
Saulo sunaus, tawo neprietelau,
Eay

Kurs tavo dušos tykojo. Ponas Dievas šen dien tav, mans viešpatie Karaliau! dave pasitęsit ant Saulo, ir ant jo vaikū.

9. Tay atsake jiems dwiem Dowids: taip tikray, kaip Ponas Dievas gyws yra, kurs mano dušią iš visos bėdos išgelbėjo!

10. Aš nutvėrau tą, kurs man apsakė, tarydams: Saulas numiris, ir dumojo, buk gėrs pašas esąs, ir nužavindinau jį Žilake, faczeig tikėjos už tą naują gėrą pilną gausės.

11. O šitūdu neprietelu nei keltą vyrą nujudde savo bute ant savo patalo. Argi aš ne atjėškoczau tą kraują iš jūsu dvejū rankū, ir judu gyvus palikczau?

12. Ir Dowids liepe savo tarnams, kad jūdu užmuštu; tie jiems dwiem rankas bey kojas nuširto, ir jūdu pakore pas žėrą Ebrone. Bet galvą Izbozeto jie anę palaidojo kapuse Abnero Ebrone.

5. Pėrstyrimas.

Dowido antras mōstijimas, palaimingas pasilaikimas, ir dmigubas pėrgalėjimas.

Sir visos gimminės Izraelo atėjo pas Dowidą i Ebroną, ir tare: štay, mes esame istawo gimminės ir iš tavo kuno.

2. Priegtam ir pirma, Saului ant musū be Karalaujant, tu Izraelitėnus išvedei ir wėl iwedei. Taipgi Ponas Dievas tav sakęs: tu kawosi mano žmones, Izraelitėnus, ir busi kunigaitščziū ant Izraelo.

3. Ir wissi wyresnieji Izraelie susiėjo pas Karalū i Ebroną. Ir Karalus Dowidas su jais susiderėjo Ebrone po akiū Pono Diewo; ir jie mōstijo Dowidą, kad Karalumi butu ant Izraelitėnū.

4. Tris dešimts metų buwo Dowidas, kaip jis Karalumi pastojo, ir Karalawo kėturis dešimt metus.

5. Ebrone jis Karalawo septynis metus ir šešis mėnesus ant gimminės Juda; alle Jeruzalėj' jis Karalawo tris dešimtis ir tris metus ant wisso Izraelo bey Juda.

6. Ir Karalus nukelawo su sawo wyrais i Jeruzalę, prieš Jebusitėnus, toj' žemėj' gywėnanczus. O jie tare Dowidui: tu czon ne ieisi, bet aklieji bey rašieji tawę šalin warys. (Alle jie tai dumojo, buk Dowidas jūis ne iweiks.)

7. Alle Dowids iweike pilli Zioną, tai esti: Dowido miest's.

8. Tay sake Dowidas tą pacę dieną: kursai Jebusitėnus parmuš, ir priėjes stogū rindas numes akus ir rašius, kurrus Dowido dušia ne aršencz', [tą aš diddey garbisiu.] Todėl sakoma: ne ilėist ney akla ney rašq i sawo namus.

9. Taip gywėno Dowids piliyje, ir wadinno jį Dowido miestą. Ir Dowids budawojo aplink, pradėjus pas Millo, ir widduj'.

10. Ir Dowidas gerynėjo ir tarpo; ir Wiešpats, Diewas Žebaot, buwo su jūmi.

11. O Jrems, Karalus iš Tyro, sunte pašus pas Dowidą, ir cėdro; medzus sėnams, ir cimnerinėjus, ir mistrus akmenis iškaliti mofanczus, kad Dowidui butų pakurti.

12. Ir Dowids suprato, kad Ponas Dievas jį Karalumi ant Izraelo padrūtinęs, ir jo Karalystę garbės pilną dārgs dėl sawo žmonū Izraelitėnū.

13. Ir Dowids wėde dar daugiaus moterū, ir ne priwencawotū mōsterū, Jeruzalėj', iš Ebrono parėjęs; ir užgimne jam dar daugiaus sunū bey dukterū.

14. O

14. O tai yra wardai tã, kurie Jeruzalėj' jam užgimne: Sammua, Sobab, Natan, Salomo,

15. Tebear, Elisua, Nepeg, Japia,

16. Elisama, Eliada, Elipalet.

17. Ir kaip Pilistėnai patyre, Dowidą i karalų ant Izraelitėnų mostitą; tay jie wissi aukštyn traukies, Dowidą jėškoti. Kaip tai Dowids ištire, jis nusitraukė i wieną pillt.

18. Bet Pilistėnai atėję guldėsi pakalnėje Repaim.

19. Ir Dowids klause Poną Diewą tarydams: ar aš aukštyn trauksius prieš Pilistėnus? o ar padūsi jūs i mano rankas? Pons Diews tare Dowidui: Kelauk aukštyn, aš Pilistėnus padūsu i tavo rankas.

20. Ir Dowids atėjęs i Baal Prazim, parmuše jūs žmonay ir tare: Pons Diews mano neprietelus po mano akiū ney širte pėrskyre kaip wādenis širraši. Todėl pramine tą wietą Baal Prazim.

21. Ir jie palikto žmonay savo balwonus. Alie Dowids bey jo wyrai tus paėmie.

22. Bet Pilistėnai wėl traukėsi aukštyn, ir guldėsi pakalnėje Repaim.

23. Ir Dowids klause Poną Diewą, tas tare: idant ne traukis aukštyn, bet iš uypakalo jūs priei, kad jiems prištartitumbei ties morū; mēdzū.

24. Ir kad to girdėsi wiršūnes tū morū; mēdzū ūjent, tay judėdinkis; nės i tą cėsą Pons Diews ištėjęs pirm tawęs, kad išmuštu pulkus Pilistėnų.

25. Dowids dare taipo, kaip Pons Diews jam buwo liepęs; ir išmuše Pilistėnus, pradėjus nū Gēba iŝi atent i Gaser.

6. Pėrskyrimas.

Dowids linksmas šokinėj', šrynę derėjimo atgalėndam̃s.

Ir Dowids iš naujo suwadinno wissus jėmus vyrus Izraeli, tū buwo tris dešimt tūkštanczei.

2. Ir pasikėlęs nuėjo su wissais žmonemis, pas sawę esanczeis, iš miestėzonū Juda, kad šrynę Diewo iš ten aukštyn gabėntu, kuri wadinnamą: wardas Pono Diewo. Ir aiet gywėna ant wiršaus per Kerubinua.

3. Ir jie dāwe šrynę Diewo wėsti ant naujo wėzimmo, ir atgabėno ję iš namū Abinadabo, Gibėoj' gywėnanczo. O Usa bey Aia, sunu du Abinadabo, wāre tą naują wėzimną.

4. O kaip jie tą su šryne Diewo iš butto Abinadabo, Gibėoj' gywėnanczo, išweje, ir Aia pirm tōs šrynės ējo,

5. Žāide Dowids, ir wissi wais kai Izrael Diewui ant garbės, wissokieis strūn; žaislais iš ēglū mēdzio, su arponis ir psalterais, ir warinnomis bubnomis, ir fančalėleis ir cimbalais.

6. Ir kaip nukelāwo iŝi Flojimmo Uafano, tay Usa šrynę Diewo nutwėrdams laike tą; nės jāuczei išsikreipe iš kėlo.

7. Tay Pons Diews labay supykto ant Uso, ir Diews jį ištikto žmonay dėl jo netiksummo, kad žmonay numirre pas šrynę Diewo.

8. Tay Dowids nusismūtnijo iš to, kad Pons Diews Usą taipo ištikęs; ir pramine tą wietą Perez Usa iŝi ŝei dienai.

9. Ir Dowids bijojos tą dien Pono Diewo, tarydams: Kaipgi dabar ateis šryne Pono Diewo pas manę?

10. Ir

10. Ir nenorėjo ję pas save atgabėndit i miestą Dowido, bet nugabėndino ję i namus Obed Edomo, Gatito.

11. Ir kaip ta Dievo šryne per tris mėnesius pasilikto namuose Obed Edomo, Gatito, tay Ponas Dievas žegnojo ir jį, ir wissus jo namus.

12. O Faralui Dowidui buvo apsakęta, kad Ponas Dievas Obed Edomo namus žegnojės, ir wis ką jis turėjo, dėl šrynės Dievo. Tay jis nuėjęs pargabėndino Dievo šrynę iš namų Obed Edomo aukštyn i miestą Dowido, su dzeugsmu.

13. Ir jiems be einant su Pono Dievo šryne per šešis žingsnius, apierawojo wieną jautį bey rėbės kwi.

14. Ir Dowids iš wissos sylsos šokinėjo po akių Pono Dievo, ir buvo apsirėdęs wystupisčia sermėga.

15. Ir Dowids su wissais Izraelitėnais pargabėno aukštyn šrynę Pono Dievo, su būkėnėmis ir su trubomis.

16. Ir kaip ta šryne Pono Dievo atėjo i miestą Dowido, tay Mikala, Saulo dukte, žurėjo pro langą, ir pamaczusi Faralą Dowidą po akių Pono Dievo šokinant ir šokinėjant, išpeikė jį savo širdije.

17. Bet kaip jie šrynę Pono Dievo buvo igabėnę, pastate jie tą i savo wietą, widduje šėtrės, kurrę Dowids jei buvo budawojęs. Ir Dowids apierawojo dėginimino i apieras ir defawonės, apieras po akių Pono Dievo.

18. Ir Dowidui palowus apierawoti dėginimino i defawonės, apieras žegnojo jis žmones wardan Pono Dievo Žebaot.

19. Ir išdalijo wissims žmonėms, ir daugybei Izraelo, kaip wyrams, taip ir moterims, koks namo pyragą, ir po skutę mėsos, ir po plėtkę wyno. Tay wiss žmones sugryžo, kojnas i savo namus.

20. O Dowidui parėjus savo namus žegnoti,ėjo jam priešais Mikala, Saulo dukte, ir tare: kaip mandagiey šen dien Faralus Izraelo pasiėlge, kurs po akių sluginis savo tarną atsidengęs, lygey, kaip nelabi žmones atsidengia.

21. Alie Dowids atšakė Mikalei: aš žaisu Ponui Dievui ant garbės, kurs mane išrinko i wietą tavo tėwo, ir i wietą wissos jo gimminės, kadangi jissai man wėlijo buti wyrāusoju ant žmonių Pono Dievo, ant Izraelitėnų.

22. Ir dar daugians noru pasižėmint, ne kaip taip, ir noru prastas buti mano akisa; ir su sluginėmis, apie kures tu kalbes jei, pargarbints busu.

23. O Mikala, Saulo dukte, pasilikto be waikų kol gywa.

7. Pėrsšyrimas.

Dowids gauna pažadėjimą, kad Mešios bus uždėjęs, kaip apšvieta baidėnų budamoti.

S kaip jau Faralus savo namuose sedėjo, ir Ponas Dievas jam buvo pakėjans dawęs nū wissu jo neprietelū aplinkuy:

2. Tare jissai prārafui Natonui: štay, aš gywenn namuose iš cėdros mēdzū pafurtūse, o šryne Dievo laikosi po kaurais.

3. Natonas atšakė Faralui: eik, wissab, ką savo širdije misliji, tai daryk; nēsa Ponas Dievas yra su tavim.

4. Bet naktis girdėjo Natonas žodi Pono Dievo, sākanczo:

5. Nuėjęs

5. Nuŗjes sakys mano tarnui Dowidui: taip sakę Ponas Dievas: argu tu man namus budawotum: bei, kad aŗ tųse gywėnczau?

6. Juŗ aŗ ney jokiusė namųse ne gywenau, iŗ to częso, kaip aŗ waiķus Izrael iŗ Egypto iŗwedzau, iŗki ņei dienai, bet waiķęczojau ņetroje bey gywėnime,

7. Kur tikŗ nuwedzau wissus waiķus Izrael. Argi aŗ ben kartą kalbėjau su kofia gimmine Izraelitėnų, kurrei aŗ buczau liepes mano žmones Izrael ganyti, arba sakęs: kodėl jūs man ne budawojat namus iŗ cėdro: mėdzų?

8. Taigi tu taipo turri sakyti mano tarnui Dowidui: taip sakę Ponas Dievas Zebaot: * aŗ tawę emjau nų awjų gardų, kad tu butumbei wyrčusoju ant mano žmonų Izraelitėnų.

* I Jom. 16, 12.

9. Ir buwan su tawim, kur tu tikŗ nuėjai, ir iŗpąstijau pirm tawęs wissus tawo neprietelus, ir taw garbės pilną wardą dawjau, kaip antai wārdas didzėusujų ant žėmės.

10. Ir aŗ sawo žmonėms, Izraelitėnams, wietą prirėdisu ir jūs nėy czėpite czėpisiu, kad jie czonay gywėntu, ir ne daugiaus klajotu, ir nelabi žmones jūs daugiaus ne spąustu, kaip pirma,

11. Ir iŗ to częso, kaip aŗ wal dōnus ant Izraelitėnų buwan idėjęs, ir suteķsu taw pakąju nų wis sū tawo neprietelū. Ir Ponas Dievas taw apsakydin, kad Ponas Dievas taw namus budawos.

12. Taigi, * kad tawo czėsas bus pėrėjęs, ir tu prie sawo tėwų jau miegosi, tay aŗ tawo sėklą po tawęs priķėlsu, iŗ tawo strėnų iŗeisenczė, tay aŗ jo karalystę patwirtisiu.

* I Kar. 8, 20.

13. Tassai mano wardui namus

pabudawos: ir aŗ krāsę jo karalystės patwirtisiu amžinay.

14. Uŗ * busu jo tėwu, o jissai bus mano sunum. Kad jis kumi nusidės, tay aŗ jį ryķstemis, žmonis pritinķanczomis plaķsu, ir įmogiķėy korawosiu. * Ebr. 1, 5.

15. Alle mano mieląbirdingyste nų jo ne bus atimta, kaip aŗ į atėmjau nų Saulo, kurri aŗ pirm tawęs iŗmeczau.

16. Bet tawo gimmine ir tawo karalyste amžinay patwirtinta bus prie tawęs, ir tawo krāsę amžinay iŗsilaiķys.

17. Kaip Ulatons wissus kus žodzus, ir wis kę jis regėjęs, Dowidui buwo apsakęs,

18. Atėjo Dowids, karalus, ir pasilikę po aķiū Pono Diewo, tarydams: kasgi aŗ esmi, Wieŗpatie, Pone Diewe, ir kas yra mano gimmine, kad manę iŗtol ats gabenai?

19. O priegtam tai taw dar per maŗ rėdės, Wieŗpatie, Pone Diewe! bet dar ir apie busenczus daitus gimminei sawo tarno kalbejei, kad tai žmonems žokanu butu, aŗ Diewe Wieŗpatie!

20. Ir kagi Dowids daugiaus kalbėtu su tawim? tu pažysti sas wo tarną, Wieŗpatie, Pone Diewe.

21. Dėl sawo žodžio, ir pagal sawo ņirdi tu iŗtaisei wissus toķius didzus daitus, kad tus žin nomus darytumbei sawam tarnui.

22. Todėl ir essi diddey garbis nams, Pone Diewe! nės niera ney wienu per tawę, ir niera ney wies no Diewo, kaip tiktay tu wienu, pagal wis tai, kę mes sawo ausimis girdėjom.

23. Uŗs kur yra toķiū žmonų ant žėmės, kaip tawo žmones Izrael, dėl kurri Dievas nuėjės sawo žmones

žmones atpirkti, ir savo vardą dar-
vyti, ir tokius didžius ir stebuklin-
gus daiktus įstaistyti ant savo žė-
mės po akių tavo žmonių, kurrus
tu išgelbėjai iš Egipto, iš pagonų
ir iš jų balwonų.

24. Ir tu savo žmones, Izrae-
litenus, pritaisei savo į žmones
amžinay; ir tu Viešpatie, jiems
Dievu pastojai.

25. Taigi padrūti, Viešpatie
Diewe, tą žodį ant amžių, kurti
tu apie savo tarną ir jo gimining-
palbėjai, ir išpildė, kaip tu pal-
bėjai.

26. Tą tavo vardas bus pa-
gąrbintas ant amžių, kad sašysim:
Viešpats Zebaot yra Diewas ant
Izraelo, ir gimine tavo tarno
Dowido išsilaisys po tavo akių.

27. Uėis tu, Viešpatie Zebaot,
tu Diewe Izraelo, atvėrei ausis
savo tarno, besašydams: aš tav
namus budawosiu. Todėl tavo
tarnas savo širdyje taip išragdo,
kad su še maža tavę melstus.

28. Taigi Viešpatie, Pone Die-
we, tu eisi Diewas, ir tavo žodžiai
bus teisūs. Tu tą gerą savo tar-
nui palbėjai.

29. Taigi pradėk dabar, ir per-
žegnoš namus savo tarno, kad
amžinay išsilaisytu po tavo akių;
nėis tu, Viešpatie, Pone Diewe,
tai palbėjai; ir tavo žegnone
namai tavo tarno bus žegnoti
amžinay.

8. Pėrštyrimas.

Dowids pėrgal nerietelūs, ir įstato
urednintūs.

Ir nusidave potam, kad Do-
wids Pilistėnus išmušęs jųs
panąžino, ir atėme šluobos kama-
nas iš Pilistėnų rankų.

2. Jissai ir Moabitėnus taip
šaudžei išmuše, kad du dalykū
jų nužavinno, ir tikt wieną dalyką
gyvą palikė. Taip Moabitėnai

pastojė Dowido padonais, kad jam
dōwanū prineše.

3. Dowids ir išmuše Adad:
Eserą, sunu Kelebo, karalū iš
Zoba, kaip tas nusitrūše, savo
makt atgrąžinti prie wandens Prati.

4. Ir Dowids sugāwo jų tāk-
stanti ir septynis šimtus raitelū,
ir dvidešimt tūkstančių pestinū
kū; ir sugašino wissus wežim-
mus; o šimtą wežimū jis savo
palaike.

* Joz. II. 9.

5. Bet Syrionai iš Damasko
atėjo gėlbei Adad: Eserą, karalū
iš Zoba; ir Dowids išmuše Sy-
rionū dvidešimt ir du tūkstančių
wyrū.

6. Ir igulde žmones į Damask-
ką Syriū žėmėje. Tokiu būdu Sy-
rionai Dowido padonais pastojė,
kad dōwanū jam prineše; nėis
Pone Diews gėlbėjo Dowidą, kur
jis tikėy nusitrūše.

7. Ir Dowids ėme aušinas šys-
das, kurrus Adad: Esero žalnėrū
būwo, ir pargabėjo tas į Jeru-
salę.

8. Bet iš Beta bey iš Berotai,
miestū Adad: Esero, ėme karalus
Dowids labay daug wāro.

9. Alie Toi, karalus Emato,
tai išgirdęs, kad Dowids wissus
pulkus Adad: Esero parmušęs,

10. Sunte jis Joramą, savo
sunu, pas Dowidą, jį meilingay
šwėšint ir jį pėržegnot, kad priėš
Adad: Eserą būwo karawęs ir jį
pėrgalėjęs (nėis Toi waidą turrėjo
su Adad: Eseru); ir jis drange tur-
rėjo šdabrinū, aušinnū ir wa-
rinnū dōwanū,

11. Kurrus karalus Dowidas
taipojan Ponui Diewui pašwen-
tino, draug su šdabru bey aušū,
kurti (Ponui Diewui) pašwentins
no iš wissū pagonū, kurrus jis
būwo pėrgalėjęs.

12. Jė

12. Iš Syrišs, iš Moab, iš waikū Ammon, iš Pilistēnū, iš Ainalet, iš suplēstujū dāiktū Adad-Esero, sunaus Kefobo, Farā: laus iš Zoba.

13. Taipojau Dowids saw didde garbę dāre, kaip jis pararyjo, ir rōs, iš namū Maširo, sunaus Syriōnū druškōs; dauboje uzmuše aštūnolika tuštanczū.

14. Ir igulde zaluērus t wissā Edomēq, ir wissi Edomitai Dowidui pasidāwe; nēs Pons Diews gēlbėjo Dōwidq, kur jis tikray nukelāwo.

15. Taipō Dowids Farālumipais tojo ant wissū Izraelitēnū; ir jis prōwq bey teisybę dare wissienis žmonēms.

16. Joabs, sunus Jeruja, buwo wyrāufasis ant zaluērū; o Jozapat, sunus Alud, buwo nusi dawinū rašytojis;

17. Zadoks, sunus Nitobo, ir Aimelets, sunus Abjataro, buwo flebonais; Seraja buwo raštūninkas;

18. Benaiq, sunus Jojada, wyrāufasis buwo ant Kreti bey Pleti; o sunus Dowido buwo kunigaikis.

9. Pėrskyrimas.

Dowido getadėjste Mepibozetui iš rōdita.

Ir Dowids tare: argi dar ir kas likko iš gimminės Saulo, kad jam mielafirdingystę išrodiezau, dėl Jonatano?

2. Bet buwo Foklai tarnas iš Saulo namū, wardu Ziba, tą jie atwadinno pas Dowidq. Ir Farālus tare jam: ar tu esi Ziba? jis atsakė: aš, tawo tarnas.

3. Karālus tare: ar dar kas likko iš gimminės Saulo, kad jam mielafirdingystę išrodiezau? Ziba atsakė Farālui: dar likko wiens sunus Jonatano, ne gālys kojomis.

4. Karālus tare jam: Fame jissai? Ziba tare Farālui: štay, jis yra Lodabaroj, namūse Maširo, sunus Ammiel.

5. Tay Farālus Dowids nusunte ir dawė ji pargabėnt' iš Lodabas Ammiel.

6. O kaip Mepibozets, Jonatano sunus, Saulo sunaus, pas Dowidq atėjo, tay jis sawo wėidit pasilentes pasiklonojo jam ikti jės mės. O Dowids tare: Mepibozet! Jis atsakė: cze esmi, aš tawo tarnas.

7. Dowids tare jam: nesi bijot, nēs aš noru mielafirdingystę taw išprodit, dėl Jonatano, tawo tėwo, ir noru taw atdūti wissus laukus tawo tėwo Saulo; o tu kas dien' dūnōs wālgisi prie mano stālo.

8. Bet jis labav pasiklonedams tare: kasgi aš, tawo tarnas, kad tu manępi greštumbeis, nēy prie Fokio padwēsuso žuniēs, Foksat aš esmi?

9. Tay Farālus wadinno Zibq, Saulo tarnq, ir tare jam: wissab, kq Saulas ir wissa jo gimminė turrėjo, aš dawjau sunui tawo wiespatiēs.

10. Taigi apdirbt jam jo laukus, tu ir tawo waikai bey bernai, ir suwalyt wissab, kad sunus tawo pono iš to sawq išlaikima turs rētū. O Mepibozets, tawo pono sunus, kas dien' dūnq walgis prie mano stālo. O Ziba turrėjo pens kiolika sunū, ir dwidešimt bernū.

11. Ir Ziba tare Farālui: wissab, kq tu, mans wiespatie Farālau, man, tawo tarnui, liepei, tai aš, tawo tarnas, atlikšu. Ir Mepibozets te walgia prie mano stālo, kaip Foklai Farālaus sunus.

12. Ir Mepibozets maia turrėjo sunēlt, wardu Miffa; o wissi Ziba

Šibo namūse gyvėnq tarnawo
Mepi: Bojetui.

13. Bet Mepi: Bojets gyvėno
Jeruzalėj', nės jis kas dien' walge
prie Karalaus stalo; ir buwo rai-
šas ant abiejū kojū.

10. Pėrėyrimas.

Ammonitai iškarta Dovidą tarnus,
ir parmušami.

Jr nusidawe potam, kad Karā-
lus waikū Ammon numitre;
ir jo sunus Anons Karālumi pa-
stojo i jo wietą.

2. Tay tare Dovidą: aš miela-
širdingystę iškrodysu Anonui, su-
nui Maaso kaip jo tėwas man
mielaširdingystę iškrodes. Ir nu-
suntęs dawe ji palinksminti per
sawo tarnus, dėl jo tėwo. O kaip
Dowido tarnai i žėnę waikū Am-
mon atėjo:

3. Tare wyrėsnieji waikū Ammon
sawo wiešpaczui Anonui: ar mi-
liji, Dovidą tawo tėwą gārbi-
nanti po tawo akiū, kad palink-
smintojus pas tawę atsuntęs? ar
ne supranti, kad jis todėl sawo
tarnus pas tawę atsuntęs, kad jie
miestą pėrspėgawotu, pėrjurėtu ir
pašūy išpėstytu?

4. Tay Anons Dovidą tarnus
nutwėręs nuslėsdino jiems barzdą
per pusę, ir nurėjdino jiems ru-
bus per pusę iškė jūstai, ir pa-
lėdo jųs.

5. Kaip tai Dovidui buwo ap-
sakyta, sunte jissai jiems priešais:
nės tie wyrai labay buwo apgė-
dinti. Ir Karālus jiems sakydino:
pasliktit Jerikoje, i' atžels jū-
sū barzda, potam sugryškit.

6. O kaip waikai Ammon su-
prato, kad po akiū Dovidą did-
dey n'apfėnczami buwo, nusunte
jie, ir samde Syrionus iš gim-
minės Keob, ir Syrionus iš Zoba,
dvidešimt tukstantis pėstininkū,
ir iš Karalaus Maaka tukstanti

wyrū, ir iš Istob dwylifą tuk-
stantū.

7. Dovidą tai ištyręs sunte
Joabą su wissu waiku zalnerū.

8. O waikai Ammon išitrėu-
paitaisė ant mušio pas aną
wartū. Bet Syrionai iš Zoba,
iš Keob, iš Istob ir iš Maaka
wieni buwo ant lauko.

9. O kaip Joabs regėjo, kad
jie buwo susitarg ant jo mušti, ir
i priekė ir iš užpakalo, iškyre
jis wissus jėunus wyrifkus iš
wissu Izraelo, ir taišė prieš
Syrionus.

10. O palaišką žmonū jis pada-
we po ranka sawo brolio Abisai,
kad prisitaisytu prieš waikus
Ammon.

11. Ir tare: jey Syrionai man
perdrėti bus, tay tu manę gėlbėš.
Alle jey waikai Ammon taw peri-
drėti bus, tay aš tawę gėlbėsu.

12. Būk drąsus; ir karāukwa
už sawo žmones, ir už miestus
musū Diewo. Bet * Pons Diews
te dara, kūm' jis mėgsta.

* Darb. 21, 14.

13. Ir Joabs prisiartino su
žmonėmis, pri jo šanczeis, ka-
rėti prieš Syrionus, ir jie pa-
bėgo nūg jo.

14. Ir waikai Ammon matyda-
mi, Syrionus pabėgusius, pabėgo
ir jie nūg Abisajo, ir parėjo i
miestą. Taip sugryžo Joabs nū
waikū Ammon, ir parėjo i Je-
ruzalę.

15. O Syrionai matydami, kad
pėrweikti buwo waikai Izrael, su-
siėjo fruwon.

16. Ir AdadEsers nusunte, ir
išwede Syrionus anapus wani-
dens, ir iwede jų pulkus, o So-
baks, wyrāusasis ant zalnerū Adadi
Esero,ėjo pirm jų.

17. Bet

17. Kaip tai Dowidui buvo apsa-
falyta, suwadinno jis Efron
wisus Israelitēnus, ir pėrsigā-
wes per Jordana atėjo i Elam.
Ir Syrionai taisėsi ant mēšio
prieš Dowidą su jūmi karūti.

18. Bet Syrionai bėgo nū Iz-
raelitēnū. Ir Dowids Syrionus
išmušęs atėme jiems septynis šim-
tus wežimnus, ir užmušė kėturis
dešimt tūkstančius raitelū; prieš-
tam Sobaką, wyresnyji ant zal-
nerū, mušė jissai, kad czepat
numirre.

19. O kaip tai karalei, kurrie
po Adad Eserū buvo, mātė, kad
Israelitēnū išmušti: ant palājaus
jie sutikė su Israelitēnais, ir
pasidawė jiems per padonus. Ir
Syrionai bijojos, tolaus waikams
Ammon ant pagālbos eiti.

11. Pėrsikrymas.

Dowido wencyamonskės pėrsikrymas
ir tarybais.

Ir mētui pėrėjus, i tą cėsą,
Efronė karalei išitrukdawo
karūti, sunte Dowids Joaba ir
sawo tarnus su jūmi, bey wisus
Israelitēnus, kad jie waikūs Am-
mon išpūstytu, ir apgulle (miestę)
Rabaką. O Dowids pasilikė Jeru-
zalej.

2. Ir nusidawė, kad Dowids
apie wāfara kėlės iš sawo pātalo,
ir waikštinėjo ant stogo karališkio
sawo butto, ir išwydo nū stogo
moteriskę besmazgojencę, o ta
moteriskę buvo labay graži.

3. Ir Dowids nusuntęs dawe
klusinēt apie tą moteriskę, ir sa-
kyt: ar tai ne Bat Seba, dukte
Eliamo, Uriošaus, Etito, pati?

4. Ir Dowids pašlus nusuntęs
dawe ję parwest. Ir kaip ji pas
su sawo wiešpaties tarnais, ir
ji išjo, sugullėo jissai su je. O
ne ējo žemyn i sawo namus,
ji apsiczystijo nū sawo nečysty-
bės, ir pargryjo wėl i sawo
namus.

5. Ir ta moteriskė nēščia pa-
stojo, ir ji nusuntusi apsačydino
Dowidui: ak nēščia pastejau.

6. Bet Dowids nuunte pas
Joabą, kad parūstū Uriošui, keli-
tėnā. Ir Joabs sunte Uriošui pas
Dowidą.

7. Ir Uriošui pas ji atėjus,
klause Dowids, bau dar wīlab
geray su Joabu, su žmonėmis ir
su karāwimu?

8. Ir Dowids tare Uriošui:
eiš žemyn i sawo namus, ir nuš-
mazgoš sawo kijas. Ir Uriošui
iš karālaus namū išėjus, sēkė jį
karālaus dawanos.

9. Ir Uriošus atsigulle už wartā
karālaus namū, kur wissi tarnai
jo wiešpaties gullėjo, ir ne nuėjo
i sawo namus.

10. Alie kaip Dowidui buvo
apsačyta: Uriošus ne nuėjo i sawo
namus, tare Dowids jamui: ar
tu ne iš kēlo šen parėjai? Kodėlgi
ne nuėjai žemyn i sawo namus?

11. Bet Uriošus tare Dowidui:
Diewo šryne, ir Israel bey Juda
pasiliekt šėtrūsa; ir Joabs, mano
pons, bey mano wiešpaties tarnai
gul abai ant laužo, o ak turrės
crau eit i sawo namus, walgit,
gert, ir su sawo pacze sugullėti?
Kaip tikray tu gyws, ir tawo dus-
šia gywa, ak tai ne darvū.

12. Dowids tare Uriošui: taigē
ir šen dien cze pasilik. rrtos ak
tawę išlėisu. Taip Uriošus pas-
siliškė Jeruzalej tą dienā, o dar
ir antea.

13. Ir Dowids kwēte jį, kad
po jo akū wālze ir gēre, ir
prigirde jį. O wāfara jis išėjo,
kad atsigultu ant sawo pātalo,
su sawo wiešpaties tarnais, ir
ne ējo žemyn i sawo namus.

14. Ryta mētā rāše Dowids grōs
matą Joabui, ir Uriošus turrėjo tą
nunešti.

15. O taipojis raše toj' grėdėl to, nės Fardas cze wieną, cze matoj': statykite Uriofus i mūrū, Fur skaudžausėy karāuja, o jis ti prieg tą miestą, Kad ji tveiks ballin traukities nū jo, Kad jis tumbit, ir bāpice drasus.

16. Taigi, Kaip Joabs miestą sawo wyra Uriofus numirtusi, ges dėjo ji dēl sawo gaspadoraus.

17. O Kaip wyrai to miesto padumay išpūle prieg Joabą, Kad ir paginde jam sunu. Bet Ponui Diewui tai wissay ne patikėo, Ež Dowida dāre.

18. Tay Joabs nusuntęs apsar Matens Dowidą mofin', t. d. Diewos kurtus; Dowidą sawo grietis išpajūta, ir goun' atleidimā.

19. Ir prisāke pāslui, tarydams: Ir Pons Diewo sūnte Matoną pas Dowidą. Tas pas jį atėjės tare jam: buwo du wyrū nes kurrame mieste, wiens bagots, o antras pawarges.

20. Ir matysl, Karālu pykstanti, 2. Bagotasis turtėjo labay daug ar taw sākanti: kodėl jis taip arti awjū ir bandōs;

21. Kas užmuše Abimeleka, su 3. Alie pawargesla nieko ne turs nū Jerubbēset? * ar ne moteriskė rėjo, Kaip tikl' wieną mają awėlę, stūktė girnū: akmens ant jo nu tą jis buwo pirkes, ir sawojo tą, mete nū mūrū, Kad jis numirre. Kad užaugo pas jį, ir podraug su jo kudiķeis. Ji wālge nū jo kāsno, Tēbėje? kodėl jis mūrui taip arti ir gēre iš jo kūpės, ir miegojo noties? tay turri atsakyti: tawo ant jo ranfū, ir jis laike tą nep tarnas Uriofus, Etitens, taipjau kokią dukterį.

22. Pāslas nuėjės parėjo pas 4. O Kaip ansai bagotasis swēczią Dowidą, ir apsāke jam wissay, gāwo, tay jis czėdijo imti sawo awjū bey bandōs, Kad swēcziui pas dēl ko Joabs jį buwo sūntęs. jį atėjusam kę stellotu, ir atėmes tą wienintelę awėlę šio pawargusiojo, papjowe tą, ir walgt taise tam wyrui, Furs pas jį buwo atėjės.

23. Ir pāslas tare Dowidui: 5. Tay Dowida per miera labay anie wyrai ant musū wirsu gawo, supyko ant to wyro, ir tare Matonui: Kaip tikray Pons Diewo ir išgofo pas mus i laukę; bet gyps yra, tas wyras, Furs tai dā: mes jās drasėy atgalon wārem i kę rės, smertiēs saltas.

24. Ir strėlzei šowe nū mūrū 6. Priegtam awėlę * feturōpay ant tawo tarnū, ir nušowe fellis tur užmokėti; todėl, Kad tai dārga, Karālaus tarnū; priegtam ir Uriofus, Etitens, tawo tarnas, nū mirre.

25. Dowids atsāke pāslui: taipo 7. Tay tu Joabui turri sakyti: nesidymisk

* 2 R. 23, 1.

7. Tay

7. Tay Uatons tare Dowidui: tu essi taffai wyrs. Taip safo Wießpats, Diewas Izraelo: Aß tawę karalumi mostidinau ant Izraelitēnū, ir tawę išgelbėjau iš rankū Saulo;

8. Ir taw dawjau tawo pono namus, priestam jo moteres t tawo prieglobsti, ir dawjau taw gimmines Izraelo ir Juda. O jey tai dar per maž, tai dar daugiaus taw norėzan pridėti.

9. Kodėlgi tu Pono Diewo žodi paniešinei, tokią didę piktėnybę darydams po jo ašiu? Uriošu, Etitėnų, tu užmušdinai kardu; jo pączę saw atėmei per pączę, o ji pati nujawindinau kardu waišū Ammon.

10. Taigi ne atstos kėrdas nū tawo namū amžinay; todėl, kad manę paniešinau, ir Uriošaus Etitėno pączę saw ėmei, kad tawo pati pastotu.

11. Taip safo Pons Diews: štay, aß taw daug bėdōs prikėlsu iš tawo paties gimminės, ir tawo moteres taw atėmęs po tawo ašiu, dūsu tas tawo artimui, * kad jis sugullės su tawo moterimis Poj: nam be mātant. * V 16, 22.

12. Ušs tu tai slapčey darei; alle aß tai darydisu wišiemis Izraelitėnams be matant, ir saulei be šwieczent.

13. Tay Dowids atšāke Uatonui: aß susigriešijan prieß Pona Diewą. Uatons tare Dowidui: tay Pons Diews ir atleido taw tawo griekus, tu ne mirši.

14. Alle kadangi tu siom nusi dāwimu neprietelams Pono Diewo priejasti dāwei bluznit; tay * tas sunus, kurs taw gėnė, turs rės mirti. * V 11, 27.

15. Ir Uatons parėjo namon. Ir Pons Diews ištiko tą kadišt, kuri Uriošaus pati Dowidui pa-

gimdžiusi buvo, kad jis sunkėy apsirgo.

16. Ir Dowids melde Diewą už tą waišeli; ir pašniškawo, bey šyru nuėjes gullėjo per nakti ant žemės.

17. Tay wyresnieji jo tarnai prieję melde jį, kad nū žemės atsikėltu; bet jis ne norėjo, ir ne wālgė su jais.

18. O sėfmą dieną numirre kadišis. Ir Dowido tarnai bijojos jam apšakyti, kadišt numirrusi; nės jie dūmojo: štay, kadišius dar gywam ėsant mes kalbėjome su jūmi, ir jis ne paflusso musū balsui, kū ne daugiaus jam skaus du bus, jey sakysim: kadišis numiręs.

19. O Dowidui mātant, kad jo tarnai tylomis susikalbėjo, ir su prāto kadiši numirrusi, tare jis sawo tarnams: ar kadišis numiręs? jie atšāke: numiręs.

20. Tay Dowids atšikėle nū žemės, ir nusiprausęs mōstijos, ir kitta is rnbais apsirėdęs tėjo t namus Pono Diewo, ir meldėsi. Ir pargryžęs liepe jam dūnōs atnegt, ir wālgė.

21. Tay jo tarnai tare jam: kas tai yra, ką tu darai? Kol kadišis gyws buvo, tu pašniškawai ir wėrkiei? o dabar jam numirus, tu atšikeli ir wālgai?

22. Jis täre: dėl to kadišio pašniškawau ir wėrkiau, kol jis gyws buvo; nės mislijau: kas žinn', ar Pons Diews man matlonus butu, kad kadišis gyws išliktu?

23. O dabar jam numirus, ko aß pašniškāusu? argi ir galu jė wēl sugražint? aß tiesa pas jį išpašsu, alle jis ne pas manę.

24. Ir kaip Dowids sawo pa-
cų BatSebą buvo nurāmdęs,
kūjo

išjo jis pas ję, ir sugulėjo su ja. Ir ji pagimde sunu, ta jis pramane Salomonu; ir Ponas Dievas mylėjo jį.

25. Ir jis padave jį po ranka Natonio, prarado; tas jį pramane: Jedioja, kadangi Ponas Dievas jį mylėjo.

26. Taipogi Farāmo Joabs prieš Kabbą (miestą) vaikū Ammon, ir laimėjo tą Karališką miestą.

27. Ir sunte paskus pas Dowidą, ir jam sakydino: aš farawau prieš Kabbą, o laimėjau ir tą wandens miestą.

28. Taigi surink ir palaišką žmonų, ir apgulė miestą ir iškėlė jį; kad aš jį ne iškėčiau, ir garbė man tektu.

29. Taip surinko Dowidas wisus žmones Eruwōn, ir nusiėtraukęs Farawo prieš Kabbą, ir laimėjo jį.

30. Ir ėme wainišką jū Faralauš nū jo galvės, Eursai wertas buvo wieną centneri aukso, ir žemzugaais buvo išplotas, ir uždėjo tą Dowidui ant galvės: ir išvežė iš miesto labay daug suplėšino.

31. Alle žmones tame esancius jis išvedė, ir dave jū paguldyt po geležinėis pjūklais, geležinėis wežimais, fullėms, bey tešlyciomis; ir plytnyczosa jū su dėgino. Taip jis dare wisiems miestams vaikū Ammon. Tay Dowidas ir wisji žmones welpargryžo į Jeruzalę.

13. Pėrskyrimas.

Ammonas savo seserį apjaukęs nū Absalomo tarnū nujamins.

Ir nusidave potam, kad Absalom, Dowido sunus, turrėjo gražę sėseri, wardu Tamore; ir Ammonas, Dowido sunus, ję pradėjo mylėti.

2. Ir Ammonas dėjos, buš sėsgas, dėl Tamorės, savo sėsers. Tėš ji dar buvo merga, ir Ammonas wargey tikėjos, su ja susitęs.

3. O Ammonas turrėjo gėrą prietelū, wardu Jonadab, tas buvo sunus Simea, Dowido brolio; ir tas Jonadabs buvo labay išmintingis wyrs.

4. Tas tare jam: Kodėl tu kasdien lėsyn eini? tu Faralans sunau, ar ne gali tai man sakyt? Tay Ammonas jam atsakė: aš pamylu Tamorę, mano brolio Absalomo sėseri.

5. Jonadabs tare jam: gulšia ant savo pátalo, ir sakysis, buš sėsgas. Taigi, kad tavo tėwas ateis, tamę lankyt, tay sakys jam: meldzu, te ateit mano sėsū Tamore, kad ji manę kawotu, ir man koki walgi taisytu, kad aš tą mates, iš jės rankos walgiczu.

6. Taip Ammonas atsigulęs dėjos, buš sėsgas. O taip Faralus atėjo jį lankyt, tare Ammonas Faralui: meldzu, te ateit mano sėsū Tamore, kad ji man bille kę walgit taisytu, ir aš iš jės rankos walgiczu.

7. Tay sunte Dowidas pas Tamorę į namus, ir jey sakydino: eik į namus savo brolio Ammono, ir taisyk jam walgi.

8. Tamore nuėjo į namus savo brolio Ammono, o jis gullėjo ant pátalo. Ir ji tešla ėmusi minke tą, ir jį pataisusi po jo akiū išwirre jam walgi.

9. Ir ji tą walgi ėmusi ipyle tą (į bludą) po jo akiū; bet jis ne apsiėmę walgit. Ir Ammonas tare: Kojnas te išeit laukan nū manęs. Ir Kojnas išėjo laukan nū jo.

10. Tay

10. Tāy tate Amnonas Tamore: nešē tā walgē i samāra. Kad aš iš tawo rankōs wālgiczau. Tāy ēme Tamore tā walgē, kurti buwo taisusi, ir atneše tā Amnonui, sawo broli, i samāra.

11. Ir taip ji tā jam atneše, kad wālgitu, nutwēre jis jē ir tare: eišē mano sēsū, ir gultis pas manē.

12. Alle ji atsaķe jam: aš ne, mans broļau, ne apgēdint manē; nēs taipo ne dāroma Izraeliše. Idant ne daryē tošiā durnystē.

13. Kur aš galēcizau dēcis dēl gēdōs? ir tu buši nēy kōšai pa dūkelis Izraeliše. Alle kalbē apie tai su karālumī, tas manē taw ne uzijs.

14. Bet jis ne norējo jei klau: syti, ir jē pērgalejš apjāide jē, ir gullējo su jē.

15. Ir tolydzaus Amnonis jē diddey ne apfente; kad neapifanta didēsni buwo, neng pirma mēile. Ir Amnonas tare jei: kēšis ir eiš salin.

16. Alle ji atsaķe jam: tas nusi dējims, kurti man dabar darei, didēnis yra už anā, kadangi manē taipo salin warai; bet jis ne norējo jōs klaujyti.

17. Bet prišauķes sawo wai: fui, kurti jam tarnawo, tare jam: iškaryē jē salin mū manēs, ir už: rakint durris jei išejus.

18. Ir ji buwo apširdzusi mar: ga sermēga; nēs tolioms sermē: goms wilkējo karālaus dūteres, kol dar mergos buwo. Ir taip jo tarnas jē buwo iškārps, ir durris užrafinnēs.

19. Tamore sawo gālwa apbarste pelenais, ir iplēše marga sawo ser: mēga, kurti apširdzusi, ir gālwa su ranka paēmusi nuējo kančdama.

20. Ir jōs brolis Absalomas tare jei: ar tawo brolis Amnonas

buwo pas tawē? taigi mano sēsū, tylē, juš jis tawo brolis, ir tu ne taip labay tūjbikis. Taipo Tamore pašlīķo netekėjusi, sawo brolio Absalomo, namūse.

21. Ir karālus Dawids tai wiš lab patyrēs, labay supyko. Alle Absalomas niekā ne kalbėjo su Amnonu, ney gērā ney pištā.

22. Alle Absalomas ne apfente Amnonā, todėl, kad jis jo sēferi Tamorē buwo apgēdinēs.

23. Po dwejų mētū Absalomas dawē sawo awis kirt, Baalas zore, po Epraimo gimminēs, ir Absalomas pašwiete wišus karā: laus waifus.

24. Ir atējes pas karālu tare: štay, tawo tarnas dūd sawo awis kirt; taigi prašau, kad tu, karālau su sawo tarnais norētumbē: ten eit su manim, tawo tarnu.

25. Alle karālus atsaķe Absalomui: nē, mans šman, ne eifime wiši, kad taw ne per daug procēs darytumbim. Ir norint jē labay melde, jis taczaus ne norējo eiti, bet pērjegnojo jē.

26. Absalomas tare: argi ne galētu mauo brolis Amnonis su mur: mis eiti? karālus tare jam: todėl jis eitu su tawim?

27. Tāy Absalomas jē labay melde, kad lēistu su jūmi Amno: nā, ir wišus waifus karālaus.

28. Alle Absalomas prišaķe sawo tarnams, tarydams: pridaboķit, kad Amnonis wyna bus prišig: rēs, ir aš jums tarsu: muškie Amnonā ir nušawikit jē, kad nesibijotumbities; nēs aš tai jums liepjau; bukite drasus ir be bāimēs.

29. Taip Absalomo tarnai dare taip Amnonui, taip Absaloms jiems buwo liepēs. Tāy pašlē: wiši waikai karālaus, ir uši: sids

šėdę kėjnas ant savo ašlėkartlio, išbėgo.

30. O jiems dar ant kėlo bešant, nuėkė tas gėrėsas iškėi Dovidas, buė Absaloms wišus karė: laus waikė ušmūšė, kad ir ney wiens jė n'isliškė.

31. Tay karėlus pasiškėlė iplėšė savo rubus, ir atšigulė ant žėmės, ir wišė jo tarnai, kurrė avė linė jė stovėjo, taipojau iplėšė savo rubus.

32. Tay atšakė Jonadabs, sunus Simeas, Dovidas brolio, ir tare: mans wišpatie, ne dumok, kad wišė karėlaus waikai ušmūšė, bet Amnonas tikė wiens ušmūšėtas. Ušs Absaloms tai apšėmė, iš tės dienės, kaip jissai šėseri Tamorė apjaidė.

33. Taigt dēl to, wišpatie karėlau, nēstėjė, buė wišė karėlaus waikai ušmūšė, bet Amnonas tikė wiens ušmūšėtas.

34. Ušs Absaloms pabėgo. Ir žalnėrus ant sargybės pakėlė savo akėis ir mātė: ir šėtay, diddis žmonū pulks arėjo paeiluy, prie šaliės kėlno.

35. Tay tare Jonadabs karėlui: šėtay, karėlaus waikai, pakėlė lauja; kaip tawo tarnas iškė, kaip nusidawė.

36. Ir jant iškalbėjus, šėtay, parėjo karėlaus waikai, ir savo balsą pakėlė wėrkė; karėlus ir wišė jo tarnai taipjau labay wėrkė.

37. Bet Absaloms pabėgo, ir nuėjo pas Talmā, sunu Ammiud, karėlu iš Gėsur. Ušs jissai apšaudojė savo sunu kas dieną.

38. O kaip Absalomas bėgo, ir Gėsurus nuėjo pasliškė jis czo: nay per tris mētus.

39. Ir karėlus Dovidas palowė išsirauktė priekš Absalomą; nės jau buwė nusirāndęs dēl Amnono, nužawintojo.

14. Pėrėpyrimas.

Absaloms randa malonę, kaip ana moteriškė iš Tėfoa uš jė meldžia.

D Joabs, sunus Seruja, suprėsto, kad karėlus iš širdiės ant Absalomo buwė supykė.

2. Ir nusunte i Tėfoą, o iš ten parwadindino išmintingą moteriškė, ir tare jei: buė gedulinga, ir apširėdyk gedulingais rābais, neygimėstikėis alliejumi, bet dēkis, kaip kofia moteriškė, kurti jau ilgay gedėjusi dēl nēkurria nusmiruso.

3. Ir turri leit pas karėlu, ir su jumi kalbėti šėip ir taip: ir Joabs pamokėno jė, kaip jei reikėtu kalbėti.

4. Ir ta moteriškė iš Tėfoa, su karėlumi kalbėt norėdama, pūlė savo wėidū ant žėmės, ir labay pasielonėdama tare: gėlbek mang, karėlau!

5. Karėlus tare jei: kas taw kėnk? jė atšakė: aš esmi našle, moteriškė gedulinga, ir mano pata numirre!

6. Ir oš, tawo slāgine, turrė: jau du sunu, tūdu susiwaiddjo ant laufo, ir kaip ne buwė cze gėlbek toje, mušė wiens antrą, ir nužawino jė.

7. O šėtay, dabar sujunda wišė gimmine priekš tawo slāgine, ir iakė: išdūk mums tą, kurs sas wo broli ušmūšė, kad jė žudė ditumbim, uš dušią savo brolio, kurti jis ušmūšė, ir taipo tą pāstutinti sunu išgaiksitumbim, ir nor taipo tą man dar likėuskė šibirškėlė išgessyti, kad mano wyrui ney wardo, ney kit' kō dauš giaus ne liktu ant žėmės.

8. Karėlus tare moteriškei: eik namū, aš taw prową darysu.

9. Ir ta moteriškė iš Tėfoa tare karėlui: mans wišpatie karėlau,

rálau! tas nusiđėjims te pasiľiekt' ant mangs, ir ant mano tėwo gimnminės; bet Karálus ir jo Karalyste te esie nekalti.

10. Karálus tare: jey kas pries tamę ká kalbės, tą tu atvest pas mang; tay jis tamę daugiaus ne fluddys.

11. Ji atsáke: atsiminkt, Karálau, Wiešpaties, sawo Diemo, kad ne per daug butu kraują atjės: kanczujū, neygi žudditū mano sunū. Jis tare: kaip tikray Pons Diems gyws yra, ney pláukėlis nū tawo sunaus ne nusintės ant žėmės.

12. Ir moteriške tare: pavėliť man sawo slúginei, kad aš tam, wiešpatie Karálau, dar ben žodėlt kalbėczau. Jis tare kalbėt.

13. Moteriške tare: kodėl tu taipo dumojei pries Diemo žmones? Kad tu, Karálau, toktai kalbėjai, ir nusiđėjai tūmi, kad sawo prastumtaji ne dūdi sugražint.

14. Nės mes wiš turrin' mirti, ir ney wandū i žėmę isitráukt', kursai ne sugryšt; o Diems ne nor žawint, bet apsimislj', kad ne prastótasis, ir jo ne butu prastūtas.

15. Taigi aš dabar atėjau, su tavim, miels wiešpatie Karálau, toktai kalbėti, nės žmones mang gandin'; nės aš tawo slúgine, dumojau: aš su karálumi kalbėsu; rassi jis darys tai, ká aš, tawo slúgine, sakau.

16. Nės jis sawo slúgine, is klauys, kad mang isgėlbėtu is rankū wišū, kurrie taip mang, kaip mano sunu nor pragaišint is tėwiškės Diemo.

17. Ir tawo slúgine dumojau: tawo žodis, wiešpatie Karálau, man bus palinkšminojimu; nės tu wiešpatie Karálau, esi kaip angelas Diemo, kad gali klauys,

ir kas gér', ir kas pišką, todėl Wiešpats, tawo Diemas, bus su tavim'.

18. Karálus atsačydams tare moteriškei: ne ussiginkt, ká aš tamę kláusu. Moteriške tare: kalbėt, mans wiešpatie Karálau.

19. Karálus tare: ar ne Joabs tam liepe tai wišlab kalbėt? moteriške atsačydama tare: kaip tu kray tawo dušia gywa, mano wiešpatie Karálau, niera kito ká, ney po dėsínės, ney po kairės, nes kaip tu, wiešpatie Karálau, man kalbėjai. Nės tawo tarnas Joabs, man tai liepe, ir jis tai wišlab mang, tawo slúgine, pamokinnu,

20. Kad aš tą reikala taipo is: taisyczau, tai tawo tarnas, Joabs, padare. Bet tu, wiešpatie, is: mintings essi, kaip tokią ismintt tur angelai Diemo, kad numany: tumbai wis ká ant žėmės.

21. Tay tare Karálus Joabui: štay, aš tai esmi dąrgs. Taigi nuėjes wěl sugražint mano waltą, Absalomą.

22. Tay Joabs ant sawo wėido pūles pasiklonojo jam i kėi žėmės, ir dėkawodams Karálui tare: šen dien aš, tawo tarnas, humanau, kad aš malonės gawan po tawo ašū, mans wiešpatie Karálau! Kadangi tu, Karálau, tai darai, ká aš, tawo tarnas, sakau.

23. Taipo Joabs pasikėles nu kelawo i Gesurus, ir pargabėno Absalomą i Jeruzalę.

24. Nė Karálus sake: te eit jis wěl i sawo namus ir te ne pareit man i ašis. Taipo Absalomas wěl parėjo i sawo namus, ir neėjo Karálui i ašis.

25. Nė per wišką Izraeli ne buwo ney wieno tokio gražaus wyro, koks Absalomas, ir jis turrejo tą garbę nū wišū; nū jo

fojū

Jojų pādū iēfi galwōs wiršaus
jis ne turrējo ney jofio klāudo.

26. Ir kad jo gālwa nukirpo
(foktai nusidawe kas mētą: nēs
planfai jam būdavo pērsunkus,
todėl turrējo tus nukirpt*) tay
swēre planfai jo galwōs du šimtu
syklū, pagal, karališką swartį.

27. O Absalomui užgimime trys
sūnus, ir wiena dukte, wardu
Tamar, ta buwo labay graži.

28. Taip pasilikto Absalomas
du metu Jeruzalej, kad karalui
ne atėjo į afis.

29. Ir Absalomas sunte pas
Joabą, kad jį pas karalų sustu,
o jis ne norėjo pas jį ateiti. Bet jis
sunte pas jį antrą kartą, alle jis
taczaus ne norėjo ateiti.

30. Tay jis tare savo tarnams:
žinnote, tą stui dirwōs Joabo,
šalle mano, ir jis miežū ant to
pasėjes; taigi nueikit* ir uždegkite
tą ugnimi. Tay Absalomo tarnai
uždege tą ugnimi.

31. Tay Joabs pasikėlęs atėjo
į Absalomo namus, ir tare jam:
kodėl tavo tarnai mano miežus
uždege ugnimi?

32. Absalomas tare Joabui:
štay, aš sunczau tawespi, ir taw
sakydinau: eik šen, kad tawę pas
karalų nususcza, ir jam saky-
dincza: kodėl aš pargryžau iš
Ge'ur? geraus man butu, kad
dar tes buczau. Taigi daryk, kad
karalui į afis galēcza eiti. Alle
jei foksai nusidėjimas manije ran-
domas, tay žawik manę.

33. Ir Joabs pas karalų tējes,
apsūfė jam tai. Ir jis prišaukė
Absalomui, kad pas karalų ateitu,
ir jis tējes pasflonojo karalui
savo wēidu iēfi žēmės: ir karā-
lus* buczāwo Absalomą.

* Lut. 15, 20.

15. Pėrsikyrimas.

Domids bėga dėl savo sūnauš Absa-
lomo, maista darancio.

Ir nusidawe potam, kad Absa-
lomas saw dawę pritaisyti
wezimmū ir arkliū, ir penkis dē-
simts wyrū, furrie pirm jo eis
davo.

2. Ir Absalomas taip rytme-
tij* anksti pasikėlęs stowėjo pas
kėlą prie watū. Ir kad kas fofę
škundą turrėjo, kad jam reikėjo
pas karalų į prową eiti, wadimno
jį Absalomas pas sawę, ir tare:
iš furrio miešo tu esti? o anam
atsakius: aš tawo tarnas, ejmi
iš wienōs gimminės Izraelo:

3. Tay tare jam Absalomas:
štay, tawo škunda yra teisi ir gera;
bet niera, kuts tawę užtarta prie
karālaus.

4. Ir Absalomas tare: aš, kad
manę kas idėtu per sūdžią žėnrėje,
kad fofnas pas manę ateitu, fur-
sai fokią škundą arba reikalą tur,
kad aš jam prową daryczau!

5. O kad kas jam prišārtino,
norėdams jam pasiklonot, tay jis
savo ranfą ištiesęs, prišėle jį, ir
pabuczāwo jį.

6. Taip dare Absaloms wissam
Izraelui, kad jie į prową ējo pas
karalų, ir taip jissai sawespi
trāufė širdi wyrū Izrael.

7. Po keturū dēsimts mėnū tare
Absalomas karalui: aš nueisu, ir
savo pažadą atesšėsu Ebrone,
furri Ponui Diewui zadėjan.

8. Lėn tawo tarns, pažadėjo
šaip aš Gesure, Syrioj* gywēs-
nau, ir tare: jeį Pons Diews
manę wēl nugabēs į Jeruzalę,
tay aš Ponui Diewui šluzbą at-
lišju.

9. Karālus tare jam: eik su pa-
šajumi. Ir jis pasikėlęs nuėjo į
Ebroną.

10. Alle

10. Alle Absalomaspēgus buwo iſſuntēs i wiſſas gimnines Izraelo, ir ſaſkydines: Kad jūs gir dēſte trābēš ſkambejlma, tay tary: Fit: Absalomas karalumi paſtojes Ebrone.

11. Bet ējo ſu Absalomu du ſimtu wyrū, iſ Jēruزالēš wadin tū; alle jie ējo ſawo ſirdiſs wier nybēje nieſa apie tā daiſtā ne ži nodami.

12. O Absaloms dawe taipjau wadit Nitopēlā, Gilonitā, Doro wido dunczu, iſ jo miesto, Gilo. O jam ſawo apieras be apierawo: Jant, daug žmonū ſu prysēga ſuſt tare, ir žmones pribēgo, Kad jū daug buwo, pas Absalomā.

13. Tay atējo wiens, ir apſāke tai Dowidui, tarydams: wiſſū žmonū ſirdis Izraelije ſēka Absalomā.

14. Bet Dowids tare wiſſiems ſawo tarnams, prie jo Jēruزالēš ſantiems: paſikēlē bēgtime; nēs tabar ne galēšime iſbēgti Absalomā; ſkubbities, ir eiſim, Kad jis mus ne ujpultu, neygi mus ſugāwes mus i didde bēdā; ne twer ſtu, neygi žudditu miestā aſmenis mi kardo.

15. Tay karālaus tarnai jam tare: Kaip taw mēgſta, mans wieſi patie karalau, ſtay, cze tawo tarnai.

16. Ir karālus iſējo pēſčas ſu ſu wiſſa ſawo gimmine. Bet na mēj' palikſo deſimt moterū ne pri wenczawotū, buttā apſērgēt.

17. Ir karalui bey wiſſiems žmo: uēms pēſtiems iſeinant, ſtowėjo jie iſ tolo namū.

18. Ir wiſſi jo tarnai drauge ējo ſu jūmi, priegtam wiſſi Kreti bey Plēti, ir wiſſi Getitai, Eſi ſimtai wyrū, kurrie pēsti iſ Gato buwo atēje, pirma karālaus nuėjo.

* P. 8, 18.

19. Ir karālus tare Itajui, Getitēnui: Kodėl ir tu drauge eiſi ſu mumis? ſugryſt, ir paſilik prie (ano) karālaus; nēs tu eſi ſwētims, ir iſ ſawo ſaliēs czonay atējes.

20. Wākar tiſt' atėjai, o ſen dien' jau paſidrāſinai ſu mumis eiti; alle aſ eiſu, kur tiſt' imanau. Sugryſt, ir tawo brolei ſu tawim te gāuna mielaſirdingyſt bey wiernybę.

21. Itai atſaſydamas tare: Kaip tiſtray Pons Diews gyws yra, ir kaip tiſtray tu gyws eſi, wieſpas tie karalau, kurroj' ſalij' tu buſi mano wierpatie karalau, ar tektu mums mirti, ar gywiems iſlikt', cze buſu ir aſ tawo tarnas.

22. Dowids tare Itajui: taigi eiſi ir kēlauk drauge. Taip o Itai, Getitēn's, ir wiſſi jo wyrāi ējo drauge ir wiſſas waikū pulkas, kurie ſu jūmi buwo.

23. Ir wiſſi žmones werke didzu balſu, ir wiſſi ējo drauge. Ir karālus pērėjo per uppē Kiron, ir wiſſi žmones ējo pirma, ant kēlo pāſczop' linſay.

24. O ſtay, ir Zadoks buwo czonay, ir wiſſi Lewitai, pas jiesā, ir nēſe ſtrynę derėj. Die: wo, ir kadėjo ję czonay. O Abja: tars ējo i aukſtybę, iſkiſol wiſſi žmones iſ miesto iſſigāwo.

25. Bet karālus tare Zadokui: nugabēnt' Diewo ſtrynę wēl i miestā. Jey Pons Diews man mas lonus bus, tay jis manę wēl ſu: grazis, ir dūs man ję matyti, ir jo namus.

26. Alle jey jis taipo ſaſys: aſ tawim ne mēgſtu; ſtay, cze aſ eſmi, jiſſaite daro ſu manim, kaip jam mēgſta.

27. Ir karālus tare wyſtupui Zadokui: tu prārake, ſugryſt wēl iſ

ſu

su pažėjumi į miestą, ir su tavim abbu sunu juma, Aimaaz, tawo sunus, ir Jonatans, Abjataro sunus.

28. Štai, aš palikėsiu ant plyno lauko, pūscioje, iškikol atsisite paslū, ir man žodi dūsite.

29. Taip Zadoks bey Abjataras Dievo šrynę vėl nugabėno į Jeruzalę, ir pasilikto czonay.

30. Alie Dowidas užėjo ant allywū: Palno, ir werke, o jo galwa buvo surišta, nės jis ėjo bāsas. Priegtam ir wissi žmones, pas jį esą, Rožnas sawo galwą buvo surišęs, ir ėjo aukštyn, werkdami.

31. Ir taip Dowidui buvo apsaityta, Aitopėla su Absalomu susitarusi, tare jissai: Pone Dieve, išniekinė tu rodą Aitopėlo, pėrwerzdamis ję į durnystę.

32. Ir Dowidui ant wiršaus užėjus, Fur lūbidawo Dievą melstis, štai, Usai, Arafitėns, Jam priekais atėjo, su sudrissuseis rūbais, ir galwa žėme apbarstyta.

33. Ir Dowidas tare jam: jey su manim eisi, tay busi man suns Penybe.

34. Alie jey vėl į miestą eitumbei, ir Absalomui tarytumbei: aš esmi tawo tarnas, ir noru pas tawę, Karālau pasilikti, Fursai aš tawo tėwo tarnu buwau anūczės, noru dabar buti tawo tarnu: tay man ant gėro, išniekitumbei rodą Aitopėlo.

35. Priegtam Zadoks bey Abjataras, wystupu du, yra pas tawę. Wilab, ką tu girdėtumbei iš Karālaus namū, tu apsaitytumbei wystupam dwiem, Zadokui bey Abjatarui.

36. Štai, juš yra pas jūdu jū dvejū sunu du, Aimaaz, Zadoko, ir Jonatans, Abjataro sunus; per šūdu gali man apsaityti, ką girdėsi.

37. Taip Usai, Dowido prietelus, parėjo į miestą; ir Absalomas nuėkė į Jeruzalę.

16. Pėrštyrimas.

Zibo m-lai, Simejo iškėlojimas; Absalomo kraujo gėda.

S Ir Dowidui tikė mažumą nū (Palno) wiršaus nuėjus, štai, sutikto jį Ziba, Nepi Božeto tarnas, su pōra āsilū balnotū; ant tū dvejū buwo užkromės du šimtu dūnōs kėpalū, ir šimtą praplocziū rosinū, ir šimtą stučkū pygū, ir wieną legerę wyno.

2. Tay tare Karālus Zibui: o kam tai? Ziba atsakė: āsilai t'essie šei mynai Karālaus, ant tū jūti, o dūnōs kėpalai bey pygai tarnams, wālgit, ir wyną gėrė, taip bus pailgė pūscioje.

3. Karālus tare: Fur yra sunus tawo pono? Ziba atsakė Karālui: štai, jis pasilikto Jeruzalėj; nės jis tare: šen dien gimmine Izraelo man atdūs mano tėwo Karālystę.

4. Karālus tare Zibui: štai, wilab dabar taw teks, ką Nepi Božets turrėjo. Ziba atsakė: pasi klōnodaris aš tawę meldzu, dūš man malonės rasti po tawo āsiū, mans wiespatie Karālau!

5. O Dowidui, Karālui, iš Baurim atėjus, štai, wyrs ne Fursai iš cze išejo, iš gimminės Saulo, wardu Simej, sunus Gero. Tas išeidams * kėikė, * 1 Kar. 2, 8.

6. Ir mēte Dowidą āfmenimis, ir wissus tarnus Karālaus Dowido. Nės wissi žmones, ir wissi wyresnieji buwo jam po dešinės ir po kairės.

7. O taip sakė Simej, be kėikėdams: eikš laukam, eikš laukam, tu šunie, kraujo trokštąsis, tu Belialo waikė!

8. Pons Diews taw atrofāwo wišą kraują gimminės Saul, kad tu

tu i jo wieta; karālumī pastojēi. Dabar Pons Dievs karalystē padawe i ranfas tawo sunaus, Absalomo. O štay, dabar tawē geray prispaudz tawo bēda, nēs tu eisi šū, franjo trošqšis.

9. Bet Abisai, sunus Zeruja, tare karālui: ar tas padwēšēšis šū taip turrētu kēikti mano wieš; paczui, karālui? Aš nuējēš jam sprānda nufušu.

10. Karālus tare: jus waišai Zeruja, kas man darbo su jumis? te kēikia jissai; nēs Pons Dievs jam tatai liepe, kad kēiktu Dowidui. Kasgi dabar gal sakyt: Eodēl tu taipo darai?

11. Ir Dowids tare Abisajui, ir wissiems sawo tarnams: štay, mano sunus, iš mano strēnū išē jēšis, jēško mang žawit, kaipgi ne dabar daugians tassai sunus Jemini? pawēlikit jam, kad man kēiktu, nēs Pons Dievs jam tai liepe.

12. Kassi Pons Dievs ižwelgs mano bēda, ir man wissq gēra; suteks uš tai, kad jis man šen dien kēikia.

13. Taipō ējo Dowids su sawo žmonemis tū felu; o Simei ējo prie šaliēs kālno pagal jē, be kēikdams, ir ašmenimis ant jo be mētidams, ir žēmēs grumstus be mēsdams.

14. Ir karālus iējo su wissais žmonemis, pas jē ēšanczeis, pailšes ir atšigaiwinno czonay.

15. Alle Absaloms, ir wissi žmones iš wyrū Izrael, atējo i Jeruzale, ir Aitopels su jami.

16. O kaip Usai, Araitēns, Dowido prietels, pas Absalomq, iējo, tare jis Absalomui: Diewe padēk, karālaui! Diewe padēk, karālaui!

17. Bet Absalomas tare Usajui: ar tošia tawo mielaširdingyste

prieš tawo prietelu? Eodēl ne ējei drauge su sawo prietelu?

18. Alle Usai atšāke Absalomui, ne taipō, bet kurri Pons Dievs paštyres, ir šittie žmones, ir wiši wyrai Izraelo, to aš noru buti, ir pas jē pašlikti,

19. Ant antro, kam aš šlāžis czaui? ar ne jo sunui? Kaip aš tas wo tēmui šlāžian, taip aš ir taw šlāžisu.

20. Ir Absaloms tare Aitopēš lui: šūšrodikite dabar, kq mes darysim?

21. Aitopels tare Absalomui: sugulē su neprimencawotomis mōterimis sawo tēwo, kurras jissai palikē, butta; kawat, tay wiši Izraelitēnai ištirs, kad tu sawo tēmā taip labay apgēdinai, ir wiši, kurrie tawo šālē laiēo, jo drasesni bus.

22. Tay jie Absalomui šētrq sustate ant štogo, ir Absalomas sugulle su neprimencawotomis mōterimis sawo tēwo, po ašia wisso Izraelo.

23. Kad tū cžēs Aitopels kokiq rodq dawē, tay jietq taipō priēme, kaip kad Diewq kō butu klause; tošioj' garbēs' laikomi buwo wiši šūšrodijimai Aitopēlo, tieš pas Dowidq tieš pas Absalomq.

17. Pērsšyrimas.

Aitopelo niekam ne wertas robas ir bjaurūs smertis.

S Ir Aitopēlas tare Absalomui: Aš iššērsu dwylika tākšanczū wyrū, ir paškēles wysu Dowidq nakče.

2. Ir užpulsu jē, kol dar ne gal, ir pailšes yra. Taigi, kad aš jē iškandisu, kad wiši žmones, pas jē ēšq, pabēg, tay aš karālu wienq nēmūšsu,

3. Ir wissus žmones wēl pas tawē atweissu. Taigi, kad kōžnas bus

bus pas tavę atvestas, kaip tu tai nori, tay wissi žmones pasiūlyt' su pakėjumi.

4. Tas žodis patiko Absalomui, ir wissiems wyresniemsiems Izraeliui.

5. Alle Absalomas tare: geraus wadikite ir Usai, Arahitėnų, kad girdėtumbim, ką jissai sakys.

6. Ir Usaiui pas Absalomą iėjus, tare jamui Absalomas; toki tai kalbėjo Aitopelis; sakyt' tu, ar mes tai darysime, ar ne?

7. Tay atsakė Usai Absalomui: tai ne gėrs rōdijimas, kurri Aitopelis ši kartą dāwęs.

8. Ir Usai tare tolaus: juč tu par ši sawo tėwą ir jo žmones, kad jie druti, ir labay pyktą, nēy tokiai lōkys, kurram jo wailai ant laiko atimti. Priegtam tawo tėws tikras karžygis, ir ne užtrukęs su sawo žmonėmis.

9. Sztay, jis rassi dabar kur ncris pasiūlype, bille tokioj' dāwboj', arba fittoj' tokioj' wietoj'. Taigi, kad taipo nusidūtu, kad pirmą kartą ne laimėtumbim, ir išsiplātintu tolia paskalba: žmones, kurrie Absalomą sėka, išmušti:

10. Tay kognas nusimintu, kuras ir fitą kartą tikras karžygis esti, ir toks drasus, kaip lūts butu. Nēs žiūna wissi Izraelitėnai, tawo tėwą labay drutą ēsantį, ir tikrus karžygius, kurrie pas jį.

11. Alle toki rōdijimą, aš taw dūmi, kad tu pas sawę suwadint' dūtumbei wissus Izraelitėnus, nū Dan, iški BerSeba, tiek dang, tiek žiezdrū prie jurū, ir tu patsai eis drange su jeis.

12. Tay mes jį užpulsim, bille kur jį surašim, ir norim jį užpult, kaip rassa ant žemės frinta, kad iš jo, ir iš wissū jo wvru nēy wieną gywą ne paliktumbim.

13. O jey jis i tokį miestą išis gaus, tay wissi Izraelitėnai wirtes turrės mesti prie to miesto, ir jį žemyn plēst' i upę, kad nēy wieno akmenaiczo žmonay daugiaus ne rastumbei.

14. Tay tare Absalomas, ir kognas iš Izraelitėnū: rōdijimas Usajo, Arahitėno, munis geraus patinka, ne kaip rōdijimas Aitopelo. Alle Pons Diews tattai taip itaiki, kad Aitopelo rōdijimas butu gaisinnams: kad Pons Diews bedōs užwēstu ant Absalomo.

15. Ir Usai tare Zafokui bey Abjatarui, wystupiem dwiem: taip ir taip Aitopelis Absalomui ir wyresniemsiems Izraelitėnū kalbėjo; alle aš taip ir taip kalbėjau.

16. Taigi greitay nusustit pas Dowidą, ir jamui sakydinkit: ne pasilik nakwyns ant plynū laukū pasczōs, bet kelaukit i aną pusę, kad karalus ne butu praryjams, ir wissi žmones, pas jį esą.

17. O Jonatans bey Alimaazas stowėjo prie fullinio. * Rogel, ir sluginū wiena nuėjusi apšare jiems tai. Bet jūdu nuėjusi tai wēl apšakė karalui Dowidui; nēs jūdu ne dryso pasirodit', nēy i miestą pareit'. * i Kar. I, 9.

18. Bet wailū wiens jūdu par mātės apšakė tai Absalomui. Alle jūdu Hubrey nuėjo i namus tokio žmogaus Baurime, tas fullinū turėjo, ant sawo dwāre, i tą jūdu nukūpo.

19. Ir moteriškė dangalą žmūst uždenge tūmi fullint, ir papylePROPŪ ant to, kad nieks to ne suprato.

20. Taigi tarnams Absalomo pas tą moteriškę i jōs butą iėjus, tare jie: kame cze Alimaaz bey Jonatans? moteriškė tare jiems: jūdu pārslyre per upelį. Ir kaip jie

jie jūdu jėškėjo. o ne surėdo, tay walgita; nės jie dumojo, žmones jie wėl nuėjo į Jeruzalę.

21. O aniema šalliaėjus, iškū po jūdu iš to šullinio, ir nuėjo, kad tai apšėytu Dawidui, karaliui, ir tare Dawidui: jūs pasikėlę greitay pėrsiūrkit per upę; nės taip ir taip Aitopels prieš jus rėdijo.

22. Tay pasikėle Dawidas, ir wiissi žmonės pas jį ešę, ir pėrsiyre per Jordaną, iš wiissay išaušus, ir jie ne pasigėdo ney wieno, furs ne butu drange per Jordaną pėrsigėwes.

23. Alle Aitopels matydams, sawo rodę į nieką pawirtusi, balnojo jissai sawo ėsilę, ir pasikėles namon Pelawo į sawo miestą, ir namėj' dėl sawo lobjū dawadę dargę, patšai pasikore, ir gėlę gawęs buwo palaidojamas sawo tėwo kapinėsa.

24. Ir Dawidas nuėkė į Maanaim: O Absalomas pėrsiyre per Jordaną, ir wiissi wyrai iš Izrael su jūmi.

25. Ir Absalomas buwo Amasą įwyresnyji ant waiško idėjęs į wietą Joabo. Bet Amasa buwo sunus nekuriio wyro, wardu Jėtra, Izraelitėns, fursai per pacę turėjo Abigailę, dukterį Maas sesers Jerujo, Joabo motinės.

26. Bet Izraelitėnai su Absalomu abaįę sawo sustate Gileadoj'.

27. O Dawidui į Maanaim parėjus, parneše Sobi, sunus Maas, iš Rabbat, (miesto) waiškū Ammon, ir Maširs, sunus Ammiel, iš Lodabar, ir Barsillai, Gileadit's iš Roglim,

28. Pėtalū, bludū, wiissokū molo rykū, kwieczū, miežū, miltū, swillinū, puppū, lėkū, kėpū,

29. Medaus, swiesto, awjū bey karmjū, kėžū pas Dawidą ir ne kaip kėrdas pas žmones, pas jį ėsancjus, kad

bus išalkę, pailę ir ištroškę pasczoje.

18. Pėrsėrimas.

Absalomas prie anjolo tabas pėrdurtas.

Ir Dawidas dawadę dare tarp žmonū su jūmėsanczū, ir idėjo ant jų wyresnūsus ant tūkstantczū ir ant šimtū.

2. Ir išjunte žmonū trėczą dalykų po waldzia Joabo, ir trėczą dalykų po waldzia Abisai, sunaus Jeruja, Joabo brolio, ir trėczą dalykų po waldzia Itajo, Getistėno. Ir karalus tare žmonėms: ir aš su jumis išsiirauksūs.

3. Bet žmones atsakė: tu ne turri išsiirauktis, nės kėzeig mes ir bėgtumbim, arba pušė musū uzmušti būtumbim, tay jie taczauš musū menk atbės; nės tu elli, kaip kad musū dėsint tūkstantczėi butu. Taigi geraus butu, kad tu mums iš miesto gėlbei.

4. Karalus tare jiems: kas jums patinka, tay aš darysu. Ir karalus stowėjo prie wartū, ir wiissi žmones išsiiraukė po šimtais ir po tūkstantczėis.

5. Ir karalus prisakė Joabui, Abisaiui bey Itajui, tarydams: czedykite man waiško Absalomo. Ir wiissi žmones girdėjo, kaip karalus tai prisakė wiissiems wyresniems apie Absalomą.

6. Ir žmonėms į lauką iškėjus, prieš Izraelitėnus, prasidėjo kėstas girroje Ewraim.

7. Ir Izraelitėnū žmones ismus kėmi buwo nū tarnū Dawido; kad tą dien diddis mūšis stojos, dwidesimt tūkstantczėi wyrū.

8. Ir karawims czonay išsiplėstino per wiisą žėnę, o girre dargiaus žmonū tą dien' supūstijo, ne kaip kėrdas.

9. Ir

9. Ir Absaloms sutikė Dovidui tarnus, ir jojo ant ąsil:arklio. Ir kaip ąsil:arklys po didžiu ir placyę išsikėtusį aužolą parėjo, prisikabino jo galva prie aužolo, ir kaip bėio tarp dangaus ir žemės; alle jo ąsil:arklys po jį pabėgo.

10. Kaip tai vyrui wiens pamatė, apsakė jis tai Joabui, ir tare: štai, aš maciau Absalomą prie aužolo kabančią.

11. Ir Joabs atsakė vyrui, tatau jam apsakanciam: štai, ar matei ji? Kodėlgi tu ji čionai žemyn ne parmušei? tay aš iš savojo tau bučiau davęs dešimt sidabrininkų, o dar ir diržą.

12. Vyras tas atsakė Joabui: Kad tu ir tūkstanti sidabrininkų man butumbei ir mano ranką swėres, tay aš taciaus ne bučiau apsiėmęs savo ranka ištikti karalau sunu. Nės karalus prisakė tau ir Abisajui ir Itajui, muims begirdint, ir täre: idant daboties, kad ne kas vaiką Absalomą [ne žjeistų].

13. Urba jey aš ko pišt daryti bučiau padryšęs, ir tai ant savo dušos ėmęs, o karalui neį joks daktas ne gal užslėptas buti, tay tu pats mano priešininčią butumbei pastojęs.

14. Joabs tare: aš ne galu taip ilgai pas tavę užtrukt. Tay ėme Joabs tris ragotines ir savo ranką, ir pėrware tas per Absalomo širdį, jam dar gyvam ėsant prie to aužolo.

15. Ir dėsimts tarnų, Joabą glūklū: nešejei prie jo jį, ir užmuše jį butinai.

16. Tay Joabs trūbijo ant trūbų, ir sugrajinno žmones, kad Izraelitėnus dangiaus ne wytu; nės Joabs žmonų norėjo czėdit.

17. Ir jie Absalomą nuėmę, mėtė jį girroj ir didę kofę dūbė,

ir užkrowe ant jo labai didę krūvą kėmenų. Ir wiši Izraelitėnai bėgo, kožnas ir savo namus.

18. O Absalomas saw stulpą buwo attiesęs, dar gywa be budams, tas randomas yra karalau; pas kalnėj; nės jis tare: aš ne turru neį jokio sunaus, todėl šis stulpas bus paminklas mano wardo. Ir pramine tą stulpą pagal sawo wardą, o dar ir iškė bei dienai wadinams, Absalomo wieta.

19. Aimaaz, sunus Zadofo, tare: prašau, pawėlik man bėgti ir karalui apsaityti, kad Ponas Diews jam prową dars prieš rankas jo neprietelū.

20. Alle Joabs tare jam: t. l. šen dien' ne gėra naujėną praneši; Pittą dieną galėsi tą naujėną pranešt, alle ne šen dien; nės karalus sunus numiręs.

21. Bet Rusui tare Joabs: nuėis įs pasakyk karalui, ką tu matei. Ir Rusi pasiklonojo Joabui, ir nubėgo.

22. Alle Aimaaz, sunus Zadofo, wėl tare Joabui: kaipgi? Jey ir aš bėgčiau pasaky Rusi? Joabs tare: ką nori bėgt, sunau? eik šen, nės tu ne gėrą naujėną praneši.

23. Ogi, kad ir aš bėgčiau? Jis tare jam: taigi bėgt. Tai po bėgo Aimaaz ties kėlu, ir pranešė Rusi.

24. O Dovid sėdėjo tarp dwėjū wartū. Ir sargas užlippo ant stogo wartū prie muro, ir jis sawo akis pakėles, mate kofę vyrą wieną be bėgantį?

25. Ir jis kaukdams apsakė tai karalui. Alle karalus tare; jey jis wiens, tay jis gėrą naujėną praneš. Ir jam be einant ir artyn prisitartinant,

26. Mate

26. Mate sargas fittā wyrā bē gan'i, ir prišauke t wartus tary: dams: stay, wrys foksai atbēg wiens. O karālus tare: ir tas gēra nāujenā parneš.

27. Sargas tare: aš regiu pir: mojo bēginā faip bēginā Nimaaz, sunaus Zadōfo. Ir karālus tare: jis gērs wrys, ir parneš gēra nāujenā.

28. O Nimaaz sašydams tare karālui: pašajus! ir jissai karālui sawo wēidu ičkī žēmēs pašflōno: dams tare: pašlowinnams t'essie Wiešpats, tawo Dievas, fursai žmones sawo ranfā priēš mano wiešpatt, karālu, fēlanczus, pašdawe.

29. Ule karālus tare: ar dar geray deštis su mano waiķu Absalomu? Nimaaz atšēke: aš maczau diddi tranšmā, faip karālaus tarns Joabas manē, tawo tarynā, sunte, ir ne žinnau, kas tai buwo.

30. Karālus tare: ant šaliēs ējes eze apšistoķ. Ir jis ējo ant šaliēs, ir apšistojo.

31. Štay, tame tarpe priējo ir Ruš, tarydams: štay gēra nāujena, mans wiešpatie karālau! Pons Diews taw šen dien' gēra prowā dārgs ant wišū, priēš tawē bešstēngiancziūjū.

32. O karālus tare Rušui: ar dar wišlab geray su mano waiķu Absalomu? Ruš tare: aš kad wiššiemis neprietelams mano wiešpattis karālaus taipo nusiđutu, faip tam waiķui nusiđawe ir wiššiemis, furrie priēš tawē stengias, fā piķt daryt.

33. Tay karālus wiššas nusišmā: tijo, ir auķstyn t swetlycziā wartiše ējes werķe, ir be eidams taipo kalbējo: mans sunau Absalom, mans sunau, mans sunau Absalom! aš! kad aš tawo wies

toje buczau mirges! Aš Absalom, mans sunau, mans sunau!

* Rym. 9, 3.

19. Pērskyrimas.

Domids t sawo karalystē wēl idētas.

Ir Joabui buwo apsašyta: štay, karālus werķ, ir apraudoja Absalomā.

2. Ir pērgalējimas pēršēite t dejāwimā tā dien, tarp wišū žmonū; nēs žmones buwo girdēje tā dien, karālu bešituzijant dēl sawo sunaus.

3. Ir žmones slapczey šalin ējo tā dien, kad ne parējo t miestā, faip žmones pašilēpdawo, kad gēdā gawo, iš fāro pabēge.

4. O karālus sawo wēidā buwo uždenges, ir šauķe didzu balšu: aš mans sunau, Absalom, Absalom, mans sunau, mans sunau!

5. Bēt Joabs atējo t karālaus namus, ir tare: tu šen dien apšgēdinei wiššus sawo tarnus, furrie šen dien tawo, tawo sunū, tawo duķterū, tawo moterū, ir tawo nepriwenczawotū moterū dušias išgēlbējo.

6. Kadangi myli, tawē ne fenczenczus, ir ne fenti, tawē mylinczus. Uēs tu šen dien dūdi numš numanyt, kad menķ atboji ney wry resnujū, ney zalnērū. Uēs aš dabar geray numanau, kad taw tiķt Absaloms gyws butu, o mes wišši prapūlē, tai taw geray butu.

7. Taigi pašfēles išeik laufan, ir kalbēķ su sawo tarnais meilincgay. Uēs aš prie Pono Diewo taw pašibāžiju, jey ne išeisi laufan, tay ney wiens wryū ne pašlifs pas tawē šē nākti; tay taw piķczaus bus uz wišā bēdā ant tawēs užejujē, iš majū tawo dienū, ičkīšol.

8. Tay karālus pašfēles pašišdo t wartus. Ir tai apsašoma buwo

buvo wiššiemis žmonėms: štai, Farālus sėd wartūse. Tą wišši žmones atėjo pas Farālu. Bet Izraelitėnai buvo pabėgę, kožnas į savo namus.

9. Ir wišši žmones iš wišši gimminū Izraelo waidijosi, ir tare: Farālus mus išgėlbėjo iš rankū mūsų neprietelū, ir išwalnijo mus iš rankū Filistėnū, ir turrėjo iš žėmės išbėgti dėl Absalomo.

10. O dabar Absalomas gėlą gāwo Farāwime, kurti mes ant savės buwom idėję. Kodėlgi dabar taip pasilėidzat, kad Farālu ne wėl atgrąžinat?

11. O Farālus nusunte pas Jaddę ir Abjatarą, wysšupu du, ir jiems dwiem sakydino: Palbėkita su wyresneiseis Judawoj, ir tarškita: Kodėl jūs norit pasfuczausiesi but, Farālu wėl sugrąžint į savo namus? (nės ana Palba wišši Izraelitėnū Farālui buvo apsakęta įc namūse.)

12. Jūs este mano brolei, mano Pāulū ir mano kūno; kodėlgi jus pasfuczausiesi norite but, Farālu sugrąžint?

13. Ir Amasui tarškita: ar tu ne esi mano Pāulū ir mano kūno? Diewe manę korawof, jey tu ne busi wyrāusasis ant ābajo pas manę per savo amžią į Joabo wietą.

14. Ir jis sawesį traukė širdis wišši žmonū, kaip wienintelis wyro. Ir jie nusunte pas Farālu: sugryš, tu ir wišši tawo tarnai.

15. Taip pargryžo Farālus. Ir jam iškū Jordano nukākus, wyrai iš Judawos buvo atėję į Gilgalą, kad žemyn eitu, Farālui priegais, ir kad Farālu per Jordaną pėrgabėntu.

16. Ir Simeis, sunus Gėra, sunaus Jemini, Baurime gywenas, šubinos, ir žemyn ejo su

wyrais iš Judawos, Farālui Dosi widui priegais. * 1 Kar. 2, 8.

17. Ir tūkstantis wyrū iš Benjamin buvo su jūmi; priegtam ir Ziba ansai tarns iš namū Saulo, su sawo penkiolika sunumis, ir dwidešimt bernais, ir šubinos per Jordaną pėreit pirm Farālaus.

18. Ir pataisė perwāzą, kad Farālaus šėimyną pėrgabėntu, ir darytu, kas Farālui patikto. Alie Simeis, sunus Gėra, ant žėmės pasimešdams pasiklonojo Farālui, kaip perslyre per Jordaną.

19. Ir tare Farālui: mano wiesš patie, ne kāltink manę iš ano nusidėjimo, ir ne atsimink, kad aš tawo tarns, taw neteisybę dariau, * tą dien, kaip tu, mans wiesš patie Farālau, iš Jeruzalės išėjai, ir ne minnink to daugiaus, Farālau; * P. 16, 5.

20. Wēs aš, tawo tarns, išsipazystu, kad sunkiey esmi nusidėjęs. O štai, aš šen dien pirmjāusey atėjau, iš wiššos gims minės Jozepo, kad aš taw mano wiesšpaczui Farālui priegais ateisčiau žemyn.

21. Alie Abisai, sunus Zeruja, atsačydamis tare: Argi Simeis ne dėl to žuddytinas, kurs taczans ant pamostytojo pono Diewo kėikęs?

22. Bet Dowids tare: Kas man darbo su jumis, jūs waiškai Zeruja, kad jūs manę šen dien, nėy wėl nas, norite kussint? argi šen dien kas turrētu žuddijamas buti Izraeli? ar dingai, kad aš ne žinnau, manę šen dien Farālumi wėl pasistojust ant Izraelitėnū?

23. Ir Farālus tare Simejui tu ne busi jawinnamas. Ir Farālus pasibazijo jam.

24. Mepi Bozets, Saulo sunus, tais pojau žemyn atėjo Farālui priegais. Ir

Ir jissai ney sawo fojas buwo mazgojes, ney sawo barzda czy: stijes, ney sawo rubus mazgojes. iß tös diendös, faip karäls buwo šalin djes, ißki tai dienai faip jis su pašajumi pargryžo.

25. Ir faip jis i Jeruzale par: ejo, karäli priekšais, tare karäls jamui: kodėl ne ējei su manim', NepiBozet?

26. Ir jis tare: miels wiešpatie karälu, mano tarnas mang pri: gäwo, nēs aß, tawo tarns dumo: jau: aß äsilä pašbalnosu, ir ant to pas karälu nujūsu; nēs aß, tawo tarns, rašas esmi.

27. Priegtam jissai mang, tawo tarną, pištay apšėlbe po ašiū mano wiešpatiēs, karälaus; alle mano wiešpats karäls faip angels Diwo; daryt, kas taw gēr rōdos.

28. Nēs wissa mano tēwo gim: mine šit' nieko ne buwo faip žmo: nes šinertiēs wertu po ašiū mano wiešpatiēs, karälaus. Taipogi tu dabar sawo tarną dējei tarp tū, furrie prie tawo stālo wālga. Rogi man daugiaus reiktū, arba šo daugiaus priwalau, karälu prašyt?

29. Karäls atsāke jam: šą tu man dar daugiaus šalbi apie tai? aß šalian: tu bey žiba pērsidaly: šities tą dirwā.

30. NepiBozets atsāke karäli: te immie jissai tą ir wissay, bille tišt tu, mans wiešpatie karälu, su pašajumi parējei.

31. Ir Barsillai, Gileadits, žė: myn parėjo iß Roglim, ir wēde karälu per Jordana, kad jis be ißkadōs pērsigāutu.

32. O Barsillai buwo geray pa: šēngs, apie aštūnis dešimts me: tus; tassai aprāpino karälu, [wissō: šlu žopūstu] Maanaim dar ēsanti; nēs jis buwo garbēs pilnas wyrs.

33. Ir karäls tare Barsillaiui: šelāut drauge su manim', aß tawę aprāpisi pas mang Jeruzalēj'.

34. Bet Barsillai tare karäli: faip ilgaygi aß dar pateksu šim' swiete, kad su karäliumi auktyn šelānczau i Jeruzalę?

35. Nš šen dien' esmi aštūnis dešimts mētū, faipgi galēczaū iß pašint, kas gēr, arba kas pišta, arba ragāuti, šą walgau arba geru; arba girdēt, šą dainantieji ar dainojenczos dainoja? kodėl aß, tawo tarnas sawo wiešpati, kas rālu tolans apšunkinczaū?

36. Pawēlik man sawo tarnui, kad majmą eiczau su karäliumi per Jordana. Kodėl tu man, karälu, toktai nori atšēti?

37. Dūt man, sawo tarnui, sus gryšt, kad numirczaū sawo mieste, pas sawo tēwo, ir pas sawo mō: tinōs šapines, Šytay, cze yra tawo tarnas Kimeam, tas te šelāuja su mano wiešpaczu, karäliumi, ir tam tu daryt, kas taw gēr rōdos.

38. Karäls tare: Kimeams tur su manim' šelāuti i aną šālį, ir aß jam ißrōdisu, kas taw geray patink, ir wissab, šą tu tišt' pati šai norēš, aß taw ißrōdisu.

39. Ir wissiems žmonėms su karäliumi per Jordana pērėjus, pabuezāwo karäls Barsillai, ir pēržegnojo jį; ir jis wēl pargryžo i sawo šālį.

40. Ir karäls peršelāwo i Gil: galą, ir Kimeams šelāwo su jūmi. Ir wissi žmones iß Judawōs kas rālu buwo pērweđe; bet Izraelis tēnū tišt' puse cze buwo.

41. O štay, tay wissi žmones iß Izrael atėjo pas karälu, ir tare jam: kodėl musū brolei, wyrai iß Judas wōs, tawę šlapczy ēmie, ir pērweđe karälu bey wissā jo gimminę per Jordana, ir wissus wyrus Dowido su jūmi? D d 2 42. Tay

42. Tay atšakė tie iš Judawos tiems iš Izrael: karalus. mums artėnės yra; kam waidijaties dėl to? ar dingot, mus iš karalaus penušlo arba dōwanū gawisus?

43. Tay atšakė tie iš Izrael aniams iš Judawos ir tare: mes dešimt kartū daugiaus, [daliės] turrime prie karalaus, ir prie Dowido, ne kaip jās: kodėlgi mus taipo paniekinat, kad mes ne turrėjom pirmieji buti musū karalų pargabent? Alle tie iš Judawos drąsaus kalbėjo už anus iš Izrael.

20. Pėrsprimas.

Raistiniukė Seba gaus savo algą. Ir buwo czonay piktay kelbjama. Wyra wardu Seba, sunus Biki, nekuriu wyro iš Jemini; tas trąbijo ant trąbū, ir tare: mes ne turrime ką darbo su Dowidu, neį daliės iš sunaus Izai: kožnas iš Izrael tesikeli i savo šėtra.

2. Tay kožnas iš Izrael atšakė nū Dowido, ir pašliso Sebui, sunui Biki. Alle wyrai iš Judawos laikėsi prie savo karalaus, pradėjus nū Jordano, i Jeruzalę.

3. Alle karalui Dowidui namon parėjus i Jeruzalę, ėme jissai anas dešimtis nepriwenzawotas moteres, kurras jissai buwo paliktes, kad namū pridabotu, ir tas šyru karojo ir joms jū išlaikimą dawę, alle ne sugullėjo daugiaus su jomis. Ir jos buwo taipo šyru laikamos, iškū numirte, ir pašlikto našles.

4. Ir karalus tare Amasui: suwadik man wissus wyrus iš Judawos ant treczės dienos; o tu taipojau czon turri stowėti.

5. Ir Amasa nuėjo Judą suwadit; alle jis ilgiaus užtruko, kaip jam czėsas buwo statytas.

6. Tay sake Dowods Abisajui: dabar Seba, sunus Biki, mums daugiaus bėdės darys, ne kaip Absalomas. Tu imk tarnus sawo pono, ir wyk jį, kad ne rąstu pirm sawes murosus mištus, ir ne pabėgtu po musū akiū.

7. Tay išštraukė pašny jį wyrai Joabo, priegtam ir Kreti bey Pleri, ir wissi drątieji. O jie išštraukė iš Jeruzalės, kad wytu Sebą, sunu Biki.

8. Alle kaip jie prie ano didzojo akmens buwo pas Gibeon, tay Amasa jiems priekais ėjo. O Joabs buwo apsiūšęs ant sawo rubū, kurreis apsirėdęs, ir kardu ant tū buwo apsiūšęs, tas kalbėjo prie jo kulsū makštij, tą jis gailėjo tylomis ištraukt' ir iškist.

9. Ir Joabs tare Amasui: labą dien, miels brolau! Ir Joabs su dėšine sawo ranka nuswėre Amasą prie barzdės, kad jį buczutu.

10. Ir Amasa ne prisidabojo, kad Joabs karda sawo rankoj' turrėjo; ir jis pėrdūrė jį tūmi per pilwą, kad jo widdurėi išsikrėte ant žemės, ir ne durė i jį daugiaus, bet jis toj' numirte. O Joabs bey jo brolis Abisai, wijo Sebą, sunu Biki.

11. Ir nekursai iš Joabo tarnū pasistojo šale jo, ir tare: būkstu, kad kas Joabą ištiktū, ir kožnas te sekpie Dowidą, pašny Joabą.

12. O Amasa sawo paties frauje wolotas gullėjo ant paczės ulis czės. Alle kaip wiens tai pamate, wissus žmones cze apsistojenczus, tay jis Amasą pawilko iš kėlo i dirwą, ir užmete rubū ant jo; kadangi jis mate, kad kožnas jį prieinas, apsisstojo.

13. Taygi, kaip jis iš uliczės buwo šalin dėtas, kožnas šėle Joabą,

Joabą, kad wytū Sebą, sunu Bifri

14. Ir jis pėrėlėwo per wissas gimmines Izraelo, i Abela ir Bet Maafa, ir i wissą Aberim; ir jie susirinkę sėkė jį.

15. Ir priėję apgulle jį Abeloj' ir Bet Maafoj', ir pylė pylimą aplink miestą, ir prisiartino prie murū; ir wissi žmones su Joabu ėsantieji, su wissa syla norėjo murus parplėsti.

16. Tay išmintinga Eofia moteriškė šaukė iš miesto: klansykite, klansykite, sakykite Joabui, kad šen ateitu, aš noru su jūmi kę kalbėti.

17. Ir jam atėjus, tare ta moteriškė: ar tu esi Joabs? jis atsakė: esmi. Ji tare jam: girdėk žodžių tawo iluginės. Jis tare: girdzu.

18. Ji tare: Pittą kartą sakys dawo: jey kas nor kę klaukt, tas te klausa Abeloj', tay wis geray sėkies.

19. Aš esmi wiena pašajingū ir wternū miestū Izraelije; ir tu nori tą miestą žawit, tą motiną Izraelije? Kodėl tu nori praryt' Diewo tewiškę?

20. Joabs atsakydams tare: apšaugok Diewe, apšaugok Diewe nū to, kad aš tą norėczau praryt' arba išpūstit': tai ne tiesa.

21. Bet wiens wyrs nū Kalnū Epraim, wardu Seba, sunus Bifri, maištą kėle pries Karalu Dowidą. Išdūkite tą man wieną, tay aš šalin trauksūs nū šio miesto. Moteriškė tare Joabui: štay, jo galwa bus taw išmiesta per murus.

22. Ir ta moteriškė atėjo pas wissus žmones, taip išmintingay jiems kalbėdama. Ir jie Sebui, sunui Bifri, galwą nukirto, ir išmetė tą pas Joab. Tay trūbijo jis ant trūbū, ir jie atstojo nū

miesto, kōjnas pareidams i sawo namus; alle Joabs wėl parėjo i Jeruzalg pas Karalū.

23. O Joabs buwo wyrāusasis ant wisso waisko Izrael. Benaja, sunus Jojada, wyrāusasis buwo ant Krėti bey Plėti.

24. Adorams buwo šėrbininės. Jozapat sunus Alud, buwo nusi dawimū rasytojis.

25. Seja buwo raštininės. Jaddas bey Abjatars buwo wyskupu du.

26. Priegtam dar Ira, Jairita, buwo Dowido klebonu.

21. Pėrskyrimas.

Dowids randa brangu ežė, pergali Pilistėnus.

Drėdosi brangi gadyna ežėse Dowido, per tris metus pagretėm; ir Dowids jėškėjo weidą Pono Diewo. Ir Pons Diews tare: dēl Saulo, ir jo kraujo pils nōs gimminės [aš tai daran] kę dangi jis Gibeonitus užmušęs.

2. Tay Karalus Gibeonitus suswadindings tare jiems: (O Gibeonitai ne buwo iš waisū Izrael, bet buwo likę iš Amoritū. *Alle waisai Izrael jiems buwo su prysėga žadėje, o Saulas jėškėjo jū užmušt sawo kerkte, kad patiktū waisams Izrael bey Juda.)

*Jof. 9, 15, 19.

3. Taygi tare Dowids Gibeonitams: kę aš jums daryju? Ir kūmi aš jus sudėrisu, kad wissą gėrą wėlitumbit tewiškėi Pono Diewo?

4. Gibeonitai tare jam: mes ne norim' ney aukso ney sidėbro nū Saulo, ney nū jo gimminės, ie ne norim', kad bille kas žawinnas butu Izraelije. Jis tare: kagi sakot, kad aš jums daryczau?

5. Jie tare Karalui: tą wyrtę kursai mus supūstijo, ir išgaishiū, tą

ta mes išpaistim. Kad nėy wiens jam ne liktu per wissus rubėjus Izrael.

6. Dūkite mums septynis wykus iš jo gimminės, kad tus pašartumbim Ponui Diewui Gibeoj Saulo, anno isrinštojo Pono Diewo. Karalus tare: aš jūs dūsu.

7. Alie karalus ezėdijo Nepi Božeto, sunaus Jonatano, sunaus Saulo, dėl anės * prysėgės po ašiu Pono Diewo tarp jų dwėjų prisėrtės, butent, tarp Dowido bey Jonatano, sunaus Saulo.

* 1 Sam. 18, 3.

8. Bet sunu du * Rizpės, dukters Ajo, kurrūdu ji Saului buwo pagindžusi, Armoni bey Nepi Božet, priegtam annus penkis sunus Mikalės, dukters Saulo, kurrus ji iš Adriele pagindžusi, sunaus Barjilai, Maalotito, ėme karalus,

* P. 3, 7.

9. Ir dawe tus i rankas Gibeonitū: tie tus pašore ant kalno po ašiu Pono Diewo. Taip prapūle sie septyni wienu kartū, ir mirre ezėse pirmojo dago, miežū, dāgui prasidedant.

10. Tay Rizpa, dukte Ajo, žāką ėmusi užklojo tą antwiršaus ūlės, kaip dāgas prasidėjo, iškikol lytus iš dangaus ant jų warwėjo: ir ji ne pėrleido, kad dieng paušėzei po dangum ant jų tuppėtu, ney kad nakze žwėrys ant laužo jūs sudraštytu.

11. Ir Dowidui tai buwo apsaityta, ėg Rizpa, dukte Aja, Saulo neprimenzawota moteriskė dārusi.

12. Ir Dowids nuėjes atėme kaulus Saulo ir kaulus Jonatano, jo sunaus, iš mieszonū Jabes Gileadoi; kurrus * jie nū aliczū Betsan slapzey buwo atėme, nės ezonay Pilistėnai jūs buwo paš-

šore, tū ezės kaip Pilistėnai Saulą muše ant kalno Gilboa.)

* 1 Sam. 31, 12.

13. Ir pargabėno tus iš ten auštyn, ir jie suwale jūs i wiengą krāwą draug su kaulais pašartujū.

14. Ir jie palaidojo kaulus Saulo ir jo sunaus Jonatano žėmeje Benjamin, Zeloj, kapinesa jo tėwo Kis; ir dare wylab, ka karalus buwoltepes. Taip Diews potam tai žėmei wel malonus pastojo.

15. Bet Pilistėnai iš naujo ptai dėjo karanti prieš Izraelitėnus, ir Dowida su sawo tarnais žemyn kėlawęs karawo prieš Pilistėnus. Ir Dowida pailso.

16. Ir Jesbi iš Zob (kurs buwo waikū Kapa wiens, ir swertis jo ragėtinės swėre tris simtus syklus waro, ir turrėjo naujus ginklus) tas dumojo Dowidą užmušt.

17. Alie Abisai, sunus Jeruja, gėlbejo jį, ir užmuše tą Pilistėną. Tay Dowida wyrai jam labay pasibąžijo, ir tare: tu ne kėlausi daugians su mumis i kārą, kad ne išgėsoma butu žibnyeza Izraelije.

18. Pastuy dar Eits kėras kėlesi Uobe su Pilistėnais. Tay Sibekai, Usatits, užmuše Gāpa, kurs tais pojau wiens buwo iš waikū Kapa.

19. Ir dar Eits kėras kėlesi Gobe su Pilistėnais. Tay Elanans, sunus Jaere Orgim, Betlėmitėns, užmuše Goliatą, Getitėną; kursai ragėting turrėjo, tės kartis buwo nėy audėjans: riestuwas.

20. Ir dar Eits kėras prasidėjo Gate; tame buwo wyrs bais didjo stomens, tas turrėjo šėsis pirštus ant kojnos rankės, ir šėsis pirštus ant kojnos kojės, tai yra iš wisse dwidesimt ir keturi: o ir jis buwo gimmes iš Kapa.

21. Ir

21. Ir kaip jissai Izraelitēnus bjaurey buwo ispeites, užmuše jį Jonatans, ūnus Simea, Dowido brolio.

22. Szie keturi Kapui buwo užgimę Gate, ir buwo užmušami per rankas Dowido ir jo tarnū.

22. Pėrskyrimas.

Dowido laupsės-giesmė už išgėlbėjimą nū savo neprietelū.

Sir Dowids kalbėjo Ponui Dievui žodžius šōs giesmės, tū cžės', kaip Pons Dievs jį buwo išgėlbėjęs nū rankū wissū jo neprietelū, bey nū rankū Saulo, ir tare:

2. * Pons Dievs yra mano ūle, ir mano pillis, ir mano išgėlbėtojis.

* Ps. 18, 3.

3. Dievs yra mano nusitikėjimas, kurrūm aš nusitikiu, mano stydas ir rėgas mano išgėnimo, mano apginnimas, ir mano prisitiekėjimas; mano išgėlbėtojis, tu manę gėlbi nū žmonū piktummo.

4. Už Poną Dievą laupsis ir prašysu, tay busu išgėlbėtas nū savo neprietelū.

5. Už manę buwo apėmę smertiės bangos, ir uppes Belial išgandino manę.

6. Pėklōs ryšei apėmė manę, ir smertiės wirwes apgalėjo manę.

7. Kad tūžboj' esmi, tay prašaus Poną Dievą, ir šaukiu savo Dievop, tay jis išklauso mano balsą iš savo bažnyčōs, ir mano šauksmas ateiti pas jį ir jo ausis.

8. Žėme drebėjo, ir pasiuddino, twirtybes dangaus kurtėjo ir wisėjo, kaip jis tūršo.

9. Gėras išėjo iš jį nosiės, ir pustijenti ugnis iš jo burnōs, kad žaibawo iš to.

10. Jis dangū palenkė ir nušenge; ir tamsu buwo po jo kėjomis.

11. Jis' pasirodo ant Kerubimū atlėkdams, ir nusilėdo ant wėjo sparnū.

12. Jo šėtra aplink jį buwo tamsybė, ir jūdi drumstus debesėi.

13. Šibėjimas pirm jo žėrėjo ney anglys dėganczos.

14. Pons Dievs growe iš dangaus, ir aukščiausis išlėdo savo perkiūną.

15. Jis šowė savo stulpus, ir išbarstė jū; jis dawė žaibūti, ir išgandino jū.

16. Tay rėgimi buwo diddi twa; nai, ir žėmės dugnas atsiwėre, nū bėrimo Pono Diewo, nū kwapo ir putimmo jo nosiės.

17. Jis išsunte iš aukštybės, ir gabėno manę; ir ištraukė manę iš didzu wandenū.

18. Jis išgėlbėjo manę nū stiprū mano neprietelū, nū manęs ne apšencenczujū, kurrie man permacius buwo,

19. Kurrie manę apgalėjo cžėse mano nepalaimōs; ir Pons Dievs stojosi man nusitikėjimu.

20. Jis išwėdė manę antruimo; jis ištraukė manę, nės jis pasiėmėgo manimi.

21. Pons Dievs man geray dāro pagal mano teisybę; jis užmošė man pagal czystybę mano rankū.

22. Už aš laikau Pono Diewo kelus; ir ne esmi piktas prieš savo Dievą.

23. Už wissus jo sudus aš turre po akiū; ir jo prisėkimus aš ne paniekinu.

24. Bet aš esmi be nūtartiės po jo akiū, ir šaugojuš nū griekū.

25. Todėl Pons Dievs man užmošė pagal mano teisybę, pagal mano czystybę po savo akiū.

26. Pas šwentūsus tu esi šwentas, ir pas gerūsus tu esi gėras.

27. Pas

27. Pas cysčius tu esi cistas, ir pas pėkreiptūsus tu esi pėkreiptas.

28. Tėsa tu gėlbi pavargusius žmones; ir savo akimis tu pažėjai mini didžiusius.

29. Tėsa tu, Pone Dieve, esi man žibnyčia, Pone Dievas mano tamsybe daro šviesą.

30. Tėsa tu tawim aš galu žaibiūrū; pulkus parmušė, ir su savo Dievu per murus šokė.

31. Dievo kelai yra be nūtarčių; Pone Dievo * žodžiai yra pėkreipti; jis yra atsarga visiems žūmi nusišėintiems.

* Ps. 12, 7.

32. Tėsa kame yra Dievas be to Dievo? ir kame yra apgintojis be mūsų Dievo?

33. Dievas stiprin mane su mace, ir rodo man kėlą be nūtarčių.

34. Jis daro mano kojas lyges kėlams; ir pastato mane ant mano ankštųjų.

35. Jis mokinia mano rankas karanti; ir mokinia mano pėti varinti kėlini šėpti;

36. Ir dūdi man šėdą savo išėganimui; ir kad tu mane pažėjai, tay mane didži darai.

37. Tu po manim wietą darai waišėzoti, kad mano kojos ne paslysu.

38. Aš savo neprietus wysu, ir jūš išpūstisu; ir ne sugrysu, iš aš jūš busu užmušes.

39. Aš jūš žawisu, ir sumušu, ir jie manes ne atėigs; jie tur pulki po mano kėjomis.

40. Tu gali mane su mace išvėdyt ant karawimo; tu po manim gali mėsti prieš mane šėngencius.

41. Tu pravarai mano neprietus, kad išvūsticzu mane n' apėfencencius.

42. Jie šaukia, bet cze niera gėlbėtojo; Dievop, bet jiems ne atėilėpja.

43. Aš jūš sutrisu nėy dulkės ant žėmės; kėip purvus ant uli cės aš jūš sumindžėsu ir iš barstysu.

44. Tu gėlbi mane nū žmonū waidą kėlanczujū, ir idėdi mane i wresnyji tarp pagonū; žmones, kėrus aš ne pažinau, šlūzija man.

45. Swetinieji waiškai mane ne iweike; ir kėluso manes su pėklus nomis ausimis.

46. Swetinieji waiškai apalėsta, ir sparosė savo pėnczuse.

47. Pone Dievas yra gyws, ir pagiramas t'essie mano apgintojis; ir Dievas, ilė mano išėganimui, t'essie pėkūštinnams;

48. Tas Dievas, kėrs man dūd pastiešit, ir pawercz žmones po manim.

49. Jis išėlbtu mane nū mano neprietelū: tu pėkūštini mane iš tū, kėrie prieš mane šėngiasi; tu išėlbi mane nū neteisujū.

50. * Todėl aš taw dėkavosu, Pone Dieve tarp pagonū; ir taw wardo laupė giedosu;

* Rom. 15, 9.

51. Kėrs savo karalui diddi išėganimą išroda, ir gėr daro savo pamostytamui, Dowidui ir jo wais kams amzinay.

23. Pėrėyrimas.

Dowido pastuczaušėi giesmė, ir surašė kėzngiū.

Szittie yra pastuczaušėi žodžiai Dowido: kėlbėjo Dowids, sunus Izai, kėlbėjo wrys, kėrs iškėltas yr i mostytajį Dievo Jofubę, meilingay su giesmemis Izrael.

2. * Dwase Pone Dievo kėlba iš manes, ir jės kėlba ant mano lies žuwju. * Matt. 22, 43. 3. Dies

3. Dievas Izraelo man kalbėjo, gelbėtojis Izraelo kalbėjo: teisusis waldons tarp žmonių, waldonas baimėje Dievo.

4. Ir lygey kaip aušra rytmetij, saulei rytą metą užtefant be debesų, kad iš saulės spindulio po lytaus žole išžėl' iš žėnės.

5. Nės mano gimnė ne yra tofia pas Dievą, nės jis su manim susiderėjo, ir tas suderėjimas bus amžins, dawėdnas ir laišomas, nės wissas mano išganimas bey wale ant to laukia, kad jis kugtu.

6. Alle Bėlialo waikai wissai yra ney išbarstytos usny, kuras rano komis ne gali suspāust.

7. Bet kuras jas tur nutwėrt, geleži ir ragotines tur sawo rano koj' turrėti, ir ugnimi bus sudėgimami šėtroje.

8. Szittie yra wardai karžigių Dowido: Jasabeam, sunus Akemoni, garbingiausasis iš trijų. Jis pakėle sawo ragotinę, ir užmuše aštunis šimtus wienu kartu.

9. Po jo buwo Eleazars, sunus Dodo, sunaus Agoji, iš tų trijų karžigių su Dowidu; kaip jie išpeikė Pilistėnus, ir žmonay buwo susirinkę ant musio, ir wyrarai iš Izrael aukštyn traukies:

10. Tay jis stowėjo ir muše Pilistėnus, iškikol jo ranka prie kardo paliusi pastippo. Ir Pons Diews didde pagalba dawe tū cės'; kad žmones wyl sugryzo pas kuy ji, plešimną suwalyt'.

11. Po jo buwo Samma, sunus Azo, Araritėno; kaip Pilistėnai susirinko i wieną pulką, ir buwo žmonay plotis dirwos, pilnas lėšų, ir žmones bėgo pirm Pilistėnų:

12. Tay jis pasistojo i widdutės dirwos, ir tą išwėlnijęs užmuše Pilistėnus; ir Diews sutėko didde pagalba.

13. Ir šie trys garbingiausieji iš trijų dėsintis parėjo žemyn per pjutiės cėsę, pas Dowidą, i daubą Adullam; ir wissas pulkas Pilistėnų gullėjo pakalnėj' Repaim.

14. Alle Dowidas tą kart' pillije buwo; bet Pilistėnų žmones buwo Betleėme.

15. Ir Dowid's ussigeisdams tare: kas man nor gėrt' atnešt wandens iš šulinio Betleėme, ties wartais?

16. Tay šie trys karžigei išuwerže i abazą Pilistėnų, ir sėme wandens iš šulinio Betleėm ties wartais, ir nėše, ir pargabėno tą Dowidui. Bet jis ne norėjo to gėrti, bet paliejo tą Ponui Diewui.

17. Ir tare: apsaugo Diewe, kad aš tai daryčiau. Ar tai ne kraujas anų wyrų, kurie sawo gywast' nečėdidami tén nuėjė: ir ne norėjo to gėrti. Tai dare tie trys karžigei.

18. Abisai, Joabo brolis, sunus Jeruja, taipjan buwo garbės pilnas tarp Fittų trijų. Jis sawo ragotinę pakėles užmuše tris šimtus; ir taipjan buwo diddey pagirtas tarp trijų.

19. Ir šlowingiūsasis tarp trijų, ir buwo jū wyrūsasis; alle tas cžaus jis ne buwo prilyginamas aniems trims.

20. Ir Benaja, sunus Jojada, sunaus Isail, didžų darbų dėl pagirtas, iš Kabzeel, tassai užmuše dwėjėtą Moabitėnų, ney lātū du drūtū, ir nuėjės užmuše tikrą lātą dauboj' žiemos cėsė.

21. O ir užmuše wieną baissu Egiptišką wyrą, tas turrėjo ragotinę sawo rankoj; alle jis nuėjo pas ji sulazda, ir išwerže Egiptios nui tą ragotinę iš jo rankos, ir nujawiwo ji jo paties ragotinė.

22. Tai

22. Tai dare Benaja, sunus Jojada; ir labay buwo pagirtas tarp tū trijų karžigiū,

23. Ir šlowingėsnis už anus tris; dešimtis; alle jis ne lygus pastoja aniems trims. Ir Dovidas idėjo į wietnėjusąjį sawo rodininkū.

24. Asaels, brolis Joabo, yra tarp anū trijų dešimtis. Elamans, sunus Dodo, Berleėme;

25. Samma, Aroditens; Elifa, Aroditens;

26. Elez, Paltitens; Ira, sunus Ikeso, Tekoitėno;

27. Abieser, Antotitiškis; Nebunai, Usatitiškis;

28. Salmon, Agotitens; Maėrai, Metopatitens;

29. Eleb, sunus Baėna, Metopatitiškis; Itay, sunus Ribai iš Gibėds, waitū Benjamin;

30. Benaja, Pirgatoniškis; Idai, iš uppėlū Gaas;

31. Abialbon, Arbatitens; Asmawet, Barumitiškis;

32. Eljaeba, Saalbonits; Beniasen bey Jonatan;

33. Samma, Araritens; Niam, sunus Sararo, Araritėn's;

34. Elipelet, sunus Aasbai, sunaus Maėfati; Eliam, sunus Nitopelo, Gilonitėno;

35. Ezrai, Karmelitens; Paėrai, Arbitens;

36. Jegeal, sunus Uatan, iš Zoba; Bani, Geditens;

37. Zelefs, Ammonitens; Maėrai, Beerotitens, ginėlū; nešėjis Joabo, sunaus Jeruja;

38. Ira Jetritens; Gareb, Jetrtritens;

39. Uria, Etitens; tū iš wisso yra trisdėšimt ir septyni.

24. Pėrštyrimas.

Dowido pasididėjimas, kad žmones sustaita, maru koramėjams.

Ir Ponas Diews sawo narse wėl diddey supyko pries Izraelitė-

nus, ir pėrlėido Dovidą tarp jų Eusint, kad jis tare: nuėjus suskaityt Izraelitėnus bey Juda.

2. Ir karalus tare Joabui, sawo wyrausiam ant waitko: eif aplink per wissas gimmines Izrael, pradėjes, nū Dan, iėfi Bers Seba, ir suskaityt man žmones, kad aš žimnočiau, kiek jų butu.

3. Joabs tare karalui: Wiešpats, tawo Dievas, te pridedie prie šū žmoniū, kiek jų dabar yra, dar simtą kartą tiek, kad mano wiešpats karalus, sawo pamė gimnų iš to gautu; alle kodėl, mans wiešpatie karalau, tai apsiėmei?

4. Alle karalus toktai norėjo, kad tai darytu Joabs ir wyres nieji ant waitko. Taip iškelawo Joabs, ir wyrausieji ant waitko, nū karalaus, kad suskaiytu žmones Izrael.

5. Ir pėrėjo Jordaną, atsigulėdami Aroere, ant dešinės miesto, pas uppėlū Gad išanczo, ir Jaesere.

6. Ir atėjo į Gilead, ir į pakalėnė Adsi, ir nukako į Dan Jaan, ir aplink Zidoną.

7. Ir nukako į aną mūrąis aptwėrtą miestą Tyro, ir į wissus miestus Ewitū bey Kananitū, ir išėjo į pietus Juda, į Bers Sebą.

8. Ir pėrkelawo wissą tą žėnė, ir po dewynū mėnesū ir dwidesimt dienū jie wėl pargryžo į Jeruzalę.

9. Ir Joabs dame karalui skaitly žmoniū, kurie buwo suskaiyti. Ir buwo Izraelije aštūni simtai tūkstančiai drātū vyrū, su kardu gálinczujū, ir Judawoj' penki simtai tūkstančiai vyrū.

10. Ir Dowido firdis pradėjo tūžbitis, žmonėms sustaitus. Ir Dovidas tare Ponui Diewui: aš sunkiey

sunkiey susigriekijau, tai dāres. Ir dabar Pone Dieve, atlēist nušidėjimą savo tarno; nēs aš labay durnay dariau.

11. Ir Dowidui rytą mėtą kėlus, girdėjo prārakš Gads, Dowido vyrāusasis regėtojis Diewo žodi, kurs tare:

12. Nuėjes kalbėk su Dowidu, taip safo Pons Dievs: trejopus daiktus aš tau pranešu; išsistieki savo vieng iš tū, kad tau daryčiau.

13. Gads pas Dowidą nuėjes apsakė jam tai, ir tare jam: ar nori, kad septyni brangūs mėtai trōpitu tavo žėmę? arba kad tris mėnesius turrētumbėi bėgt pirm savo neprietelū, ir jie tau pėrsefinētū? arba kad per tris dienas mārās butu tavo žėmėje? Taigi dabar geray apsimilėk, ir prisidabok, (kad aš žinnoczau,) kas man reik atsaityti tam, kurs manę suntęs.

14. Dowids tare Gadui: diddi tužba manę apėmė; alle pulkime gerave i rankas Pono Diewo; nēs jo mielafirdingyste diddi yra; aš ne noru žmonėms i rankas pulsi.

15. Taip pėrleido Pons Dievs, kad mārās rādos Izraelie, iš to ryto, iškė lėmtam cėsui, kad žmonū išmirre, nū Dan išk i Ber Seba. septynios dėsims tūkstant; czei vyrū.

16. Ir kaip angelas savo ranką istiese ant Jeruzalės, je išpūstė, gailėjes Pons Dievs tōs didžōs iškādōs, ir tare angelui, žuddytōjui žmonėsa: jau gana, dabar attrauk wėl savo ranką. O angelas Pono Diewo jau buwo pas Flojimą Arapno, Jebusitėno.

17. Alle Dowids angelą žmones žuddanti pamātes, tare Ponui Diewui: stay, aš susigriekijau, aš tą griešą daran; ko nakalte šos

āwys? tavo ranka tesikėlie prieš manę, ir prieš mano tėwo gimnį.

18. Ir Gads atėjo pas Dowidą, tū paczu cėsui, ir tare jam: aukštyn ėjes pabudawok Ponui Diewui altorū ant Flojimmō Arapno, Jebusitėno.

19. Taip Dowids aukštyn ėjo, kaip Gads sakęs, bey Pons Dievs buwo liepęs.

20. Ir Arapnui atsigrežus, mātė jis karalū su jo tarnais pas sawę einanti, ir pasiškōnojo jam savo wėidu iškė žėmės,

21. Ir tare: Podėl tu, mans wiešpatie karālau! ateini pas sawo tarną? Dowids atsakė: nuspirkt' iš tauės tą Flojimą, ir pabudawok Ponui Diewui altorū, kad ta šloga tarp žmonū lāutus.

22. Bet Arapna tare Dowidui: mans wiešpatie karālau, imk ir apierawok, kaip tau mėgsta. Stay, cze yra jāutis dēginnimo: apierai, kuls wėzimmai ir jungai ant pakūrimo.

23. Wis tai Arapna dawe karālui. Ir Arapna tare karālui: Wiešpats, savo Diewas te dūdie, kad tu jam itiktumbėi.

24. Alle karālus tare Arapnui: ne taip, bet aš noru tą iš tauės pirkt, kiek jis werts; nēs aš Wiešpaczui, savo Diewui, ne noru dēginnimo: apierą dūt iš to, ką dyčay gawau. Taip Dowids nupirko tą Flojimą ir jāutė už penkis dėsims syklus sidābro.

25. Ir pabudawojo czonay Ponui Diewui altorū, ir apierawojo dēginnimo: ir dēkawonės: apieras. Ir Pons Dievs tai žėmei wėl malonus pastojo: ir šloga palowe tarp waiķū Izrael.

Pirmos knygos apie Faralų.

1. Pėrkyrimas.

Salomonas i Faralų mōstis ir pasventis.

Sar Faralus Dowids pasėngs ir metū pulką sulaukęs ne galėjo susilt, norint ir drabužis jį užklejo.

2. Tay tare jam jo tarnai: te jėkka kas musū wiešpaczui Faralui jėmą kokią mergą, kuri po ašiu Faralaus butu, jį pridabotu, jo glebije miegotu, ir susilditu musū wiešpati Faralų.

3. Ir jie jėkkojo gražos jėmū mergaitės per wissus rubėnus Izrael, ir surado Abisagę iš Sunem, ir nugabėno ję pas Faralų.

4. Ir ji buvo labay graži merga, ir pridabojo Faralų, glūžidama jamui. Alie Faralus jei ne prigulle.

5. Alie Adonia, sunus Agitōs pasididzodams tare: aš noru Faralumi pastot. Ir priswėlijo wėsimū ir raitelū, ir penkis dėsims sargū pirm jo bėganczū.

6. O jo tėws ne norėjo jį apsmūtīt kol gyws buvo, kad butu sākęs: kam tu tai darai? O ir jis buvo labay gražus wyrs ir jis jam buvo gimmes tojau pagal Absalomą.

7. Ir buvo susitārgs su Joabu, sunum Zeruja, ir su Abjataru, wyskupu; tūdu gėlbėjo Adonią.

8. Alie Zadoks, wyskups, ir Benaja, sunus Jojada, ir Natans, prāraks, ir Simej, ir Kei, ir Farzygei Dowido ne pritare Adoniui.

9. Ir kaip Adonia āwis bey jėuczus, ir penētus galwijus apie rawojo pas ākmeni Solet, arti gullinio * Rogel gullinti, kweite jis wissus sawo brolus, Faralaus su-

nus, ir wissus wyrs Izrael, Faralaus tarnus. * 2 Sam. 17, 17.

10. Alie prāraką Nataną ir Benają, ir Farzygius, ir Salomoną, sawo broli, jis ne kweite.

11. Tay Natans tare BatSebai, Salomono mōtinai: ar ne girdėjei, Adonia, sunu Agitōs Faralumi pastojusi? O musū wiešpats, Dowids, nieką apie tai ne zinna.

12. Taigi eitė, aš tawę pamosėisu, kad išgėlbetumbei sawo dusi, ir sawo sunaus, Salomono, dūsi.

13. Eit, ir tėjusi pas Faralų Dowidą, sakyt jam: ar tu ne, mans wiešpatie Faralau, man sawo slūginei su prysėga pažadėjai ir sakiei: tawo sunus Salomonas tur Faralumi b. ? po mano galwōs, ir jis tur sedėti ant mano Faral: krėslio? Kodėlgi Adonia Faralumi pastoję?

14. Sztay, taw ten dar be ēsant, ir su Faralumi be kalbant, aš pasikuy tawę i widdu ateisu, ir tawo žodzus pilnay iškalbėsu.

15. Ir BatSeba tėjo pas Faralų i kamara; o Faralus labay buvo pasėngs, ir Abisagę iš Sunem glūžijo Faralui.

16. Ir BatSeba pasilenkusi labay pasiklōnojo Faralui. Alie Faralus tare jei: kas taw kent?

17. Ji tare jam: mans wiešpatie, tu man, sawo slūginei prie Wiešpatiės, sawo Diewo, prisėkei: tawo sunus Salomonas tur: rės po mano galwōs Faralumi buti, ir ant mano krėslo sedėti;

18. O dabar wey: Adonia Faralumi pastoję; ir tu, mans wiešpatie Faralau, nieko apie tai ne zinnei.

19. Jis

19. Jis jāuczā ir penētā galwījū, ir daug awjū apierawojo, ir paķwēte wissus Karālaus sūnus, podrang ir Abjatarā, wyskupa, ir Joabā, wyrāusajit ant zalnērū; alle tawo tarnā Salomonā jis ne ķwēte.

20. Alle tu essi mano wiespats Karālus; āfys wissū Izraelitēnū jur i tawē, kad jiemis zinnoma darytumbēi, kas ant krēšlo mano wiespatis Karālaus po jo galwōs sēdēti tur.

21. O kad tu, mans wiespatie Karālan! su sawo tēwais busi uz migges, tay aš ir mano sunus Salomonas turrēšwa griešnu būt'.

22. O jei dar be kalbant su Karālumī, atējo prārafs Natans.

23. Ir jie apsaķe tai Karālui: stay, cze yrā prārafas Natans. Ir kaip jis buwo iējes pas Karālu, pasklōnojo Karālui sawo wēidu iķķi zēmēs,

24. Ir tare: mans wiespatie Karālan, ar tu sakiei: Adonia tur ir mano sunu Salomonā ant man po mano galwōs Karālumī būt' ir ant mano krēšlo sēdēt'?

25. Mēs jis šen dien nuējes apierawojo jāuczā ir penētā galwījū, ir daug awjū, ir paķwēte wissus Karālaus sūnus ir wyresnūsus ant zalnērū, podrang ir wyskupa Abjatarā. O antai, jie wālga ir gēra pas jī, sakydami: Diewe padēķ Karālui Adonia!

26. Alle manē, tawo tarnā, ir Zadoķā, wyskupa, ir Benajā, sunu Jojada, bey tawo tarnā Salomonā jis ne ķwēte.

27. Ar tai paliepta mano wiespatis, Karālaus, o apie tai zin nōs ne dawai sawo tarnams, kas ant krēšlo mano wiespatis Karālaus po jo galwōs sēdēs?

28. Karālus Dowids atsakys: dams tare: parwadīkit man BatSebā. Ir jī i widdy atējo pas

Karālu. O jei po Karālaus ašū be stowint,

29. Karālus pasibāzīdams tare: Kaip tikray Pons Diews gyws yra, furs mano dušig isgēlbejes is wissēs bēdōs,

30. Aš šen dien darysu, kaip aš taw prisēķian prie Wiespatis, Diewo Izrael, ir kaip aš kalbējan, kad Salomonas, tawo sunus tur Karālumī but po mano galwōs; ir jis tur sēdēt' ant mano krēšlo, i mano wietā.

31. Tay BatSeba sawo wēidu iķķi zēmēs paslētusi pasklōnojo Karālui, ir tare: Diewe padēķ man no wiespaczui Karālui Dowidui amžinay!

32. Ir Karālus Dowids tare: parwadīkit man wyskupa Zadoķā, ir prārafa Natana, ir Benajā, sunu Jojada. Ir jiemis pas Karālu iējus,

33. Tare jiemis Karālus; imkite su sawin sawo wiespatis tarnus, ir mano sunu Salomonā ant man no āsil: ārklio uzsodinņē nugabēns fit jī i Gionus.

34. O wyskups Zadoķs, su prārafu Natanu te mōstija jī tenay per Karālu ant Izraelitēnū. Ir trābomis trābīdami sakykī: Diewe padēķ Karālui Salomonui!

35. Ir pasūy jī aukštyn uss trāukē atēkit, tay jis turrēs sēdēti ant mano krēšlo, ir Karālumī būt' i mano wietā; ir aš jam prisakysu, kad jis wyrāusasis busēs ant Izrael ir ant Juda.

36. Tay atsāķe Karālui Benajā, sunus Jojada, ir tare: Amen. Wiespats, Diewas mano wiespatis Karālaus, lygey taipo te saķo!

37. Kaip Pons Diews su mano wiespatimi Karālumī buwēs, tai po jissai te essie ir su Salomonu: kad

Kad jo Frēlas didēsnis butu uz Frēlā Dowido, mano wiešpaties Karālaus!

38. Tay wiskups Zadošs, ir prāraks Natans, ir Benaja suns Jojada, ir Kreti bey Pleti nuēje ušsodinno Salomonā ant āsil: arklis Karālaus Dowido, ir nuga: bēno ji i Gionus.

39. Ir wiskups Zadošs ēme aliejaus: rāgā iš šētrōs, ir pamōstijo Salomonā. Ir jie trūbijo su trūba, ir wissi žmones safe: Diewe padēk Karalui Salomonui!

40. Ir wissi žmones pasluy jē auštyn ējo, ir žmones žāide ant wamzdzū, ir buwo labay līfsmi, kad ir žēme iš jū šukāwimo pēršambējo.

41. Ir Adonia girdējo tai, ir wissi jo patwēstieji, kurrie pas jē buwo, o jie jau buwo pawālge. O Joabs trubōs šambejimā iš girdes, tare: Kas tai per šukāwimas ir nūfims mieste?

42. Alle jam dar bešalbant, štay atējo Jonatans, suns Abjataro, wiskupo. Ir Adonia tare: eif i widdu, nēs tu essi wiernas wyrs, ir gērā naujēnā atneši.

43. Jonatans atsakydams tare Adoniui, berods, musū wiešpats, Karālus Dowids, Salomonā i Karālu idējes,

44. Ir su jūmi suntes wiskupā Zadošā, ir prārakā Natana, ir Benajā, sunu Jojada, ir Kreti bey Pleti; ir jie ušsodinno ji ant Karālaus āsil: arklis.

45. Ir wiskups Zadošs su prāraku Natanu pamōstijo ji per Karālu Gionūse, ir iš ten auštyn ušējo su dzaugsmu, kad miestas pēršamba. Tai tas šukāwims, kurri jās girdējot.

46. Priegtam jau sēd' Salomonas ant Karāla Frēlo;

47. O Karālaus tarnai iējo pers žegnoti musū wiešpatē, Karālu Dowidā, ir tare: tawo Diews te dūdie Salomonui dar auštēsnē wardā uz tawaji, ir te daro jo Frēlā auštēsnē uz tawaji. Ir Karālus pasklōnejes Diewā melde ant sawo pātalo.

48. O ir taip sāfēs Karālus: paslowintas te essie Wiešpats, Diewas Izraelo, kurs šen dien wienā pasodinno ant mano Frēlo, man tai sawo afimis be mātant!

49. Tai mūsigando ir kēlē wissi, kurrie prie Adonijo patwēsti buwo, ir šalin ējo, kōžnas sawo kēlu.

50. Alle Adonia bijojos Salomonu, ir pasklēgs nuējo ir nuš wēre ragus altorauš.

51. O tai apsafe Salomonui: štay, Adonia bijasi Karālaus Salomono, ir wēy, jis twēraši prie altorauš ragū, ir safa: Karālus Salomonas šen dien su prysēga man te žāda, kad manē, sawo tarnā ne žuddis kardu.

52. Salomonas tare: jey jis wiernas bus, tay ney wiens jo plankēlis ne turrēs pult' ant šē mēs; alle jey kas piktō jeme rāsis, tay jis tur mirti.

53. Ir Karālus Salomonas nus suntes, atwēdino ji žemyn nū altorauš. O taip jis atējo, tay jis diddey pasklōnojo Salomonui. Alle Salomonas tare jam: eif i sawo namus.

2. Pērskyrimas.

Dowido pastutinne wale ir smertis: Salomono pasēkims ir tikras waldims.

Dzēsui jau priėjus, kad Dowids turrējo numirt, prisāfe jis sawo sunui Salomonui, tarydams:

2. Aš atstoju iš šio swiēto, taip wissi fitti žmones. Taigi tu būf drāsus, ir būf wyrs;

3. Ir

3. Ir dabote dabot ant istātimū Wiešpaties, sawo Diewo, kad tu wāiķezotumbei jo kēlais, ir pilnas wotumbei jo budus, prisāimus, promas ir luddijimus, * Kaip tai parašyta zofane Moizešaus, kad protingas butumbei wissame, kē darai; ir ketrul tu freipsies,

* 5 Moiz. 17, 16.

4. Kad Pons Diews sawo žodi, man kalbētā, padrātintu, besaķy: dams: jey tawo waikāi ant sawo kēlū dabosis, po mano aķiū wier: nay ir iķ wissōs kirdiēs, ir iķ wissōs dūķōs pasielgdami, tay iķ tawēs niekādōs ne pristōks wyro ant Karāli: Frēslo Izrael.

5. Taipjau ir geray žinnai, kē man padāres Joabs, sunus Zeruja, kē jis dare aniem dwiem wyrausēm ant waiķō Izrael, Abnērui, sunui Nerō, ir Amasui, sunui Jeter, kurrūdu jis nužawino, praliedams Frauja Kaip kare, pakājni ēsant, ir apwarwino sawo diržā aplinķ sawo strēnas ēsanti Frauju, Kaip kare, ir sawo kurpes, kurrōms sawo kōjas apāwes.

6. Daryķ pagal tawo iķminti, kad žillus jo plāukus su pakājumi, žemyn i dūbē ne kleistumbei.

7. O waikams Barsillai, Gileaditēno, tu mielafirdingyste turri iķrōdit, kad jie prie tawo stālo wālgitu; nēs taipo jie prie manēs prisiglaude, Kaip aķ bēgau dēl tawo brolio Absalomo.

8. Ir stay, tu turri pas sawē Simeī, sunu Gēro, sunaus Jēmini iķ Baurim, * kursai ant manēs bjaurey kēike tū cēs, Kaip aķ ējau i Maanaim. O jis atējo man priekšais prie Jordano; tay aķ jam prisēķiau prie Pono Diewo, tary: dams: aķ tawē ne nužuddisu kardu.

* 2 Žom. 16, 5.

9. Alle tu ne dūķ jam nekaltam but, nēs tu iķmintings wyrs essi,

ir geray žinnai, kē jam reikia das ryt, kad jo žillus plāukus krumis nus i dūbē nuķāķitumbei.

10. Taipō užmiggo Dowids su sawo tēwais, ir palaidojo jē mieste Dowido.

11. Bet cžēsas, per kurrē Dowids Karālumī buwēs ant Izraelitēnū, yra katures dēšimtis mētū. Septynis metus jis buwo Karālus mi Ebrone, o trisdešimtis ir tris metus Jēruزالėj.

12. Ir Salomonas sedėjo ant Frēslo sawo tēwo Dowido, ir jo Karalyste labay pasistiprino.

13. Alle Adonia, sunus Agitōs, iėjo pas Bat Sebā, Salomono mōtinā. Ir ji tare: argi tu ir atėini geroju? Jis tare: geroju.

14. Ir sake: aķ turtu su tawim kō kalbēt, ji tare: kalbēt.

15. Jis tare: tu žinnai, * kad Karalyste mano buwo, ir wissī Izraelitēnai ant manēs buwo pasistikējē, kad aķ Karālumī buczau. Alle dabar Karalyste kittaip wirtō, ir mano broliui tēko. Jē Pono Diewo ji jam tēko.

* P. 1, 5.

16. Taigi dabar aķ wienā malda prašau iķ tawēs, ogi tu ne apgēdiķ mano aķis. Ji tare jam: pasakyk.

17. Jis tare: kalbēt su Karālumī Salomonu, nēs jis ne apgēdis tawo aķis; kad jis man dūtu Abisagē iķ Sunem per pāczę.

18. BatSeba tare: geray; aķ kalbēsu dēl tawēs su Karālumī.

19. Ir BatSeba iėjo pas Karālu Salomonā, kad su jūm kalbētū, dēl Adonijo. Ir Karālus atsikēles ējo jei priekšais, ir jei pasiklōnojes atsisēdo ant sawo Frēslo. Ir Karālaus mōtinai Frēslas bus wo padētas, kad ji atsisēstu po jo dēšinēs.

20. Ir

20. Ir ji tare: aš mąjumo ko iš tavęs prašau, tu ne apgėdiš mano akis. Karalus tare: prašyk, mano motina, aš tavo akis ne apgėdysiu.

21. Ji tare: pavėlišk, kad Abisage iš Sunem tavo broliui Adoniui, per pacę dūdama butu.

22. Tada karalus Salomonas atsisakėdams tare savo motinai: Kodėl tu prašai Abisagės iš Sunem Adoniui; prašyk jam ir karalyštis; nes jis yra vyrėsnis mano brolis, ir tur vystupą Abjatarą, ir Joabą, sunu Jerujo, ir prietelus.

23. Ir karalus Salomonas pasibąžijo prie Pono Dievo, ir tare: Dieve padaryk man šeimą ir taip, jey Adonia tai kalbės ne pripulditi savo gyvastį.

24. O dabar, kaip tikrai Ponas Dievas gyvs yra, kurs mane patvirtino ir davė sėdėt ant krėslų mano tėvo Dawido, ir kursi mane gimininge iškėle, kaip jis kalbės: Šen dien' Adoniui teks mirti.

25. Ir karalus Salomonas nusunte Benaja, sunu Joada; tas muše jį, kad numirte.

26. O vystupui Abjatarui tare karalus: eik į Anatotus, prie savo laukų; nes tu smertiš kalas esį. Nėle aš šen dien, ne noru tavę žuddit'; nes tu škrinę Wiesi paties, Pono Dievo po akių mano tėvo Dawido nešojei, ir drauge kentėjai, kur mano tėvas kentėjęs.

27. Taip išmete Salomons Abjatarą, kad ne turrėjo daugiaus but' vystupu Pono Dievo; * kad išsipilditu žodis Pono Dievo, kurti jis ant gimminės Eli buvo kalbėjęs Siloėj. * 1 Sam. 2, 31.

28. Ir tą kalbą ištyrė Joabs, nes jis su Adoniu iš wieno buvo ejęs, norint ne su Absalomu. Tą bėgo Joabs ir šėtrą Pono Dievo, ir nutvėrė ragus altorams.

29. Ir apsakoma buvo karalui Salomonui, Joabą ir šėtrą Pono Dievo ibėgusi; o šėtrą, jis stov prie altorams. Tą nusunte Salomonas Benają, sunu Joada, ir tare: eik, ir užmušk jį.

30. Ir Benaja iėjęs ir šėtrą Pono Dievo, tare jam: taip sašo karalus: išeik laukan. Jis atsakė: ne, čionay aš noru mirti. Ir Benaja atsakė tai karalui, ir tare: kittaip kalbėjo Joabs, ir taip jis man atsakė.

31. Karalus tare jam: daryk, kaip jis kalbės, ir jį užmušęs palaidok jį, kad tu tą kraują, kurį Joabs be reikalo praliejęs, nū manęs nukreiptumbei, ir nū gimminės mano tėvo;

32. Ir Ponas Dievas jam užmoko. Šėtrą jo kraują ant jo galvės, kad jis du vyrų užmušęs teisėsnudų, ir gerėsnudų už jį, ir jūdų nužalwinęs kardu, kad mano tėvas Dawidas apie tai nieko ne žinnojo, butent Abnerą, sunu Nero, vyrą rūsą ant waisko Izraelitėnų, ir Amasą, sunu Jetero, vyrą rūsą ant waisko Juda,

33. Kad jų dvejų kraują užmokamas butu ant galvės Joabo, ir jo waisų amžinay; alle Dawidas ir jo waisai, jo gimmine ir jo karališkas krėslas pakąjans turrėtu amžinay nū Pono Dievo.

34. Ir Benaja sunus Joada užėjęs muše ir užmuše jį. Ir jį palaidojo savo namuose pūfczų.

35. Ir karalus idėjo Benają, sunu Joada, ir jo wietą ant waisko: ir Jedoką, vystupą idėjo karalus ir wietą Abjataro.

36. Ir karalus nusuntęs wādindino Simeį, ir tare jam: pakurk savo butą Jeruzalėj, ir gywėnk čionay; ir ne išeik iš cje ney šen ney tén.

37. Kurrę

37. Kurę dieną tu išeisi, ir per
upelį Kidron eisi, tay žiņot, kad
mirtinay turrėsi prapult; tawo
fraujas t'essie ant tawo galwos.

38. Simėi atsėke Faralui: tai
gera mišlis; kaip tu, mans wiesė
patie Faralan, kalbėjai, taip da
rysu aš, tawo tarnas. Taip Si
mėi gywėno Jeruzalėj' ilgą czėsą.

39. Alle nusidawe po trijų metų,
kad du bėru Simėjui pabėgo,
pas Akišą sunu Maėka, Faraiu
iš Gat. Ir apsakoma buwo Si
mėjui: štay, tawo bėrnudu yra
Gate.

40. Tay Simeis pasikėlęs balno
jo sawo ašlą, ir nukelawo i Gata
pas Akišą, kad sawo bėrnudu jėš
Potu. O ténay nukėlęs pargabė
no sawo bėrnudu iš Gat.

41. Ir Salomonas ištire:
Simeis nukelawusi iš Jeruzalės
i Gata, ir pargryžusi:

42. Tay Faralus nusuntęs at
wadindino Simėt, ir tare jam:
ar aš taw ne pasibėžijau pri Pono
Diewo, ir graudendams taw sa
kiau: Kurę dien' tu iškelauši ar
šėn ar tén, tay žiņot, kad tu mir
tinay turrėsi prapult: ir tu man
atsakiei: aš gėrą mišlį girdėjau.

43. Kodėlgi tu nesielgiei pagal
tą prysėgą Pono Diewo, ir pagal
paliepinimą, kaip aš taw liepiau?

44. Ir Faralus tare Simėjui:
tu jinai wissą tą piktenybę, tawo
širdzei jinnomą, kurę tu išrodei
mano tėwui Dowidui. Pons
Diews taw tawo piktenybę užmo
kėjo ant tawo galwos.

45. Ir Faralus Salomonas yra
pėrjegnotas, ir Dowido krėslas
twirtas iškliks po akiu Pono Die
wo anžinay.

46. Ir Faralus prisėke Benajui,
sunui Jojada, tas išėjės muše jį,
kad numirre. Ir Faralyste pasi
twirtino rankosa Salomono.

3. Pėrskyrimas.

Salomonas pacie wėda; jo malda ir
proma.

Ir Salomonas gentimi pastojo
su Paraonu, Egypto Faralum',
ir wėde Paraono dukteri, ir atga
bėno jė i Dowido miestą, iė
wissay pakārgs sawo namus, ir
Pono Diewo namus, ir mucus
apliuf Jeruzalę.

2. Alle žmones dar apierawojo
ant aukštųjų; nės dar ne buwo
pabudawoti namai wardui Pono
Diewo, iė tam czėsui.

3. O Salomonas mylėjo Poną
Diewą, ir sėke budą sawo tėwo
Dowido, tiktay kę ant aukštųjų
apierawojo ir rūkino.

4. Ir Faralus nuėjo i Gibėoną,
czonay apierawoti, nės czonay
buwo labay graži aukštyste. Ir
Salomonas apierawojo tūstanti
dėgiūmo: apieru ant to alteraus.

5. Ir Pons Diews pasirōde
Salomonui Gibeone per sawą
nakę, ir Diews tare: melst, kę
aš taw dūczau.

6. Salomons tare: tu mano
tėwui Dowidui, sawo tarnui, didde
mielastirdingyste išrodei, nės a jį
sai po tawo akiu elgėsi wiernybėje
ir teisybėje, ir su tikra širdze po
tawo akiu: ir tą sawo didde mier
lastirdingyste jam atėssėjai, ir jam
dawei sunu, kurs ant jo krėslas sė
dėtu, kaip tai dabar regima.

7. Taigi Wiespatie, mano Die
we, tu mane sawo tarną idėjai i
Faralą, i wietą mano tėwo Do
wido. O aš esmi mažas waiķs,
nejinnodams, kur man reiktū arba
išeit, arba teit.

8. Ir aš tawo tarnas, esmi tarp
tū žmoniū. Furrus tu paspyrei,
ir furrū točia daugybę, kad ney
wiens jū ne gal ney staityt' ney
surašyt', dėl daugybės.

E e

9. Taigi

9. Taigi dūk savo tarnui pa-
klusiai širdi, kad tavo žmones
galėtu sūdit, ir išmanyti, kas ger-
esba kas piktą. Ar kas imana
šus tavo žmonių pulsus valdyti?

10. Tai Ponui Dievui gerai pa-
tikėjo, kad Salomonas to prašė.

11. Ir Dievas tare jam: Kadangi
tu tai prašai, ir ne prašai ney-
ilgo amžio, ney bagotummo, ney
dušū savo neprietelū, bet išmin-
tiės, pagal vertybę proką daryti:

12. Štai, aš dariau, kaip tu
kalbėjai. Štai, aš tau daviau
širdi išmintingą ir protingą, kad
tau lygaus pirm taveš ne buvo,
ir po taveš ne atsitęs.

13. Priegtam ir tai, ko tu ne-
prašei, aš tau daviau, butent
bagotumką bey garbės, kad tau
lygaus ney wieno niera tarp ka-
ralū tavo cėsė.

14. Ir jey tu mano kėlais wais-
čiosi, pilnawodanis mano istatū-
mus ir prisikimus, kaip tavo
tėws Dawidas taip elgėsi, tay aš
tau suteksiu ilgą amžių.

15. Ir Salomonas pabudęs
suprato, tai sapną esant. Ir atei-
jęs į Jeruzalę stojos ties šrynė
derėjimo Pono Dievo, ir apieras
wojo dėginimo, ir dėkawonės,
apieras, ir kėle didę cėsni wisi-
siems savo tarnams.

16. Tū cės' atėjo dwi kėšai pas
karalū, ir stovėjo po jo akiū.

17. Ir wiena tū dwėjū moteriš-
kiū tare: aš, mans wiespatie, aš
ir ši moteriškė gywėnoma wiena-
me butte; ir aš kėdiš pagimdžau
prie jės tam patim butte.

18. O po trijų dienū, man pa-
gimdžus ir ji pagimde. O mudwi
būmowa podraug, kad ney wiens
swėtims su mum dwiem ne buvo
tame butte, kaip tik mudwi.

19. Ir šės moteriškės sunus

mirre naštij'; nės ji miegodama
ji būwo nugulusi.

20. Ir ji našče atšikėlusi ėme
mano sunu nū mano šaliės, tavo
slūginei be miegant, ir idėjo į
prie savo rankės, o savo nes-
gywą sunu ji pridėjo prie mano
rankės.

21. O man rytmetij' kėlentis,
savo sunu žindit, štai, jis ne-
gyws būwo. Alle išaušus į jį žu-
rėdama, štai, jis ne mano sunus
būwo, kūrė aš pagimdžau.

22. Antroji moteriškė tare: ne
taipo, mano sunus gyws, o tavo
sunus numiręs. Alle anoji tare;
ne taipo, tavo sunus miręs, o
mano sunus gyws yra. Ir šnė-
kėjo taipo po akiū karalaus.

23. Ir karalus tare: ši saša:
mano sunus gyws, o tavo sunus
numiręs; anoji saša: ne taipo,
tavo sunus numiręs, ir mano
sunus gyws yra.

24. Ir karalus tare: atneškit
man šen kėrdą. Ir kaip kėrdas
karalui būwo atneštas,

25. Tare karalus: pėrdalykite
gywajį kėdiš į dwi dali, ir dū-
kite šei pusę, ir anai pusę.

26. Tay tare ta moteriškė, kūr-
rės sunus gyws būwo, karalui:
(nės jės, kaip motinės, širdis
nėy plyšte plyšo dėl savo sunaus)
aš mans wiespatie, dūkite jei kė-
diš gywą, ir ne žuddikit' jį. Alle
anoji tare: te ne tenfa jis ney
man, ney tau, te pėrdalija jį.

27. Tay atsakė karalus: dūkite
šei kėdiš gywą, ir ne žuddikit' jį;
ši yra jo motina.

28. Ir ta prowa padaryta pėr-
skambėjo per wissą Izraeli, kūrę
karalus būwo padaręs, ir prisi-
bijojo karalaus; nės jie mātė,
Dievo išminti jeme esant, pro-
ką daryti.

4. Pėr

4. Pērtīrimas.

Salomono urēdininkai, flome ir iſ mintiē.

Szittaipo Salomonas Parālumi buwo ant wiſſū Izraelitēnū.

2. Ir ſittie buwo jo wyreſnieji waldonai: Aſarja, wyſkupo Zadoſo ſunus,

3. Elioreps ir Aija, ſunu du Sisa, buwo raſtininkai, Jozapats, Ailudo ſunus, nuſidawimū raſytojis.

4. Benaja, ſunus Jojada, buwo wyrāuſoju ant zalnērū. Zadoſs ir Abjatars buwo wyſkupudu.

5. Aſarja, Natano ſunus, buwo ant urēdininkū. Sabud, Elobono Natano ſunus, buwo Parālui per prieteli.

6. Aiſar buwo wyrāuſaſis prie dwarenyſtēs. Adoniram, ſunus Abdo, buwo ſarbininks.

7. Ir Salomonas turrējo dwylika urēdininkū ant wiſſū Izraelitēnū, furrie Parālu ir jo nahuſ aprūpino. Reinas per mētā po wieng mēneſi turrējo aprūpint.

8. Ir ſittaip jie wardu buwo: Urro ſunus ant Fālna Eptaim.

9. Deſero ſunus Maſaze ir Saalbime, ir BetSemēſej, ir Eloze ir BetAnanoj.

10. Eſedo ſunus Arubote, ir drange turrējo Sofo, ir wiſſā jēmg Eper.

11. Abinadabo ſunus wiſſā Famiſa Dore; ir jis per pācē turrējo Tapatā, Salomono dukteri.

12. Baena, Ailudo ſunus, Taēnaſe ir Mēgiddoj, ir ant wiſſōs Betſeandōs, furri arti Zartandōs, po Jeſtreļu, nū Betſeandōs iſki AſelMeola, iſ ana ſal' Jaſmeam.

13. Gebero ſunus Ramotūſe Gileadoj; ir turrējo mieſtelus Jair, ſunus Manaffe, Gileadoj; ir turrējo Famiſa Argob, Baſane ſanti, ſeſis, dēſimts didži ap

māritū mieſtū, ſu warinneis uže ſaiſcējis.

14. Ai Nadabs, Jodo ſunus, Maanāimūſe.

15. Aimaaz Taptali; ir jis wēde Salomono dukteri, Baſmatā, per pācē.

16. Baena, Uſajo ſunus, Aſſere, ir Alotūſe.

17. Jozapats, Paruo ſunus, Jaſare.

18. Simei, ſunus Ela, Benjamine.

19. Gebers, ſunus Uri, jēmēje Gilead, jēmēje Siono, Parālaus Amoritū, ir Ogo, Parālaus Baſane; wiens tiſtay waldons buwo toje jēmēje.

20. Ogi žmonū Judawoj' bey Izraelij' taip daug buwo, ſaip jiezdri prie jurū; ir walge ir gēre, ir buwo linſmi.

21. Szittaipo Salomonas buwo wieſpatimi ant wiſſū Paralyſcū, pradėjus nū wandens Pilistēnū jēmēje, iſki rubēžaus Egipto, furrie jami dōwanū prineſe, ir jami ſluſijo, ſol jis gyws buwo.

22. O Salomonui ant walgiū ſas dien' reikējo trisdeſimts ſorū ſmulkiuſojū ſwietimilcū, ir ſes ſosdeſimts ſorū ſittū miltū;

23. Dēſimts pennētū jaučū, ir dwideſimt jaučū nū ganyklōs, ir ſimta awjū; dar be ēlnū ir ſtiri nū, ir medinnū ūſkū, ir pennētū galwijū.

24. Nēs jis ponawojo per wiſſā jēmg, ſepus wandens, nū Tipſo, iſki Gaſa ant wiſſū Parālū ſeſal wandens, ir turrējo paſajaus nū wiſſū jam ſluſijancū aplinkū;

25. Kad Juda ir Izrael be bāis mēs galējo gywēt, ſojnas po ſawo wyn medzu, ir po ſawo pyg medzu, nū Dan iſki Berſebōs; ſoley Salomonas gyws buwo.

Re a

26. Ir

25. Ir Salomonas turrėjo kelturisdėsimts tūkstančių arklių važiujamų, ir dwylėka tūkstančių raitelių.

27. Ir urėdininkai aprupino karalus Salomoną, ir wislab, kas prie karalaus stalo reikėjo, kožnas per sawo mėnest; ir nieko ne dave pristoti.

28. Ir miežų bey sandų ar Eliams bey zowadnininkams atgabėndino jie i tą wietą, kur jis buwo, kožnas kaip jam isakęta buwo.

29. Ir Diews dawe Salomonui labay didę isminti ir rāzumą, ir drasę širdi, kaip žiezdrū prie frančių jurū gullinczū.

30. Kad Salomono ismintis didėse buwo, ne kaip wisšū waišū i rytus, ir kaip wisšū Egepcionū ismintis.

31. Ir buwo ismintingėsnis už wisšus žmones, ir ismintingėsnis už giesnių ismisljanczūsus, už Etaną Eraiteną, Emaną, Kaloli ir Dardą, ir buwo garbinamas tarp wisšū pagonū aplinkuy.

32. Ir jis kalbėjo tris tūkstančius pamokilo žodžių; ir jo giesnių buwo tūkstantis ir penkios.

33. Ir jis kalbėjo apie medžius, pradėjęs nu cedro is Libanon, iski yzopo is sėnės kuganczo. Taip jau jis kalbėjo apie galwius, apie paukščius, apie firmelės ir apie žuwis.

34. Ir jie atėjo is wisšū žmonų, kad girdētu isminti Salomono, nu wisšū karalū ant žemės, kurie apie jo isminti kę buwo girdėję.

5. Pėrskrymas.

Salomono suderėjimas su Iramu; pristatamijimė bāgnęjo budawoti.

Ir Irams, karalus is Tyro, sunte sawo tarnus pas Salomoną; nės jis buwo isgirdęs, kad jie jį per karalū buwo idėję i wietą

jo tėwo; nės Irams mylėjo Dovidą, kol gyws buwo.

2. Ir Salomonas nusuntęs pas Iramą, jam sakydino:

3. Tu žinai, kad mano tėws, Dowids, ne galėjo namus pabudawot wardui Wiespatiės, sawo Diewo, dėl karo, kuris aplink jį bāwo, iski kol Pons Diews jįs padawe po jo pādū.

4. Alie dabar Wiespats, mano Diews, man pakājans dawe aplinkuy, kad ney jokio priešininko, ney nelēbo sugaisinnimo daugiaus niera.

5. Sztay, todėl aš apsiėmėjau namus pabudawot wardui Wiespatiės, mano Diewo, * kaip Pons Diews kalbėjęs mano tėwui Dovidui, ir sakęs: tawo sunus, kuri aš i tawo wietą pasōdisu ant tawo krēlo, tas mano wardui namus pabudawos. * 2 Jon. 7, 13.

6. Taigi dabar paliept, kad man cėdrū is Libanon pakirstu, ir kad tawo bernai butu su manais. Ir alga tawo bernū aš taw dūsu, wislab, kaip tu sakai. Ties žinai, pas mus ney wieną esanti, kure mēdi taipo istašyt žinnotu, kaip Židoniai.

7. O kaip Irams girdėjo Salomono žodžius, tay jis labay pasidzange ir tare: Paslowinams te esie Diewas, sen dien, kure Dovidui, ismintingą sunu dawęs, ant šio didžio žmonū pulko.

8. Ir Irams pas Salomoną nusuntęs jam sakydino: aš girdėjau, dėl ko tu pas mane atsuntei. Aš darysu wislab ka tu nori, cedro: mēdzeis ir su ēglū; mēdzeis.

9. Mano bernai jįs turrės nugabent is Libano iski jurū, ir su dēdisu jįs i sėles ant jurū, iskitōs wietōs, kure tū mar sakyditi ir tēnāy aš jįs palėizōisu, ir tu jįs

jūs turri pergabēndit. Alie tu ir turri daryt, ká aš noru, ir wálgi dūt mano šeimynai.

10. Taip dawe Irams Salomonui cėdrū; ir ęglū; mėdzū, kaip jis tikt norėjo.

11. O Salomonas dawe Iramui dvidešimt tūkstančių forū fwieczū, jo šeimynai wálgit, ir dvidešimt forū grusko aliejaus. Tokiai Salomonas kas mėt' dawe Iramui.

12. O Pons Dievs sutėko Salomonui išminti, * kaip jam buwo pašėjęs. Ir buwo pašėjus tarp Iram ir tarp Salomono, ir jų abu suderėjo su kais kistu.

* P. 3, 12.

13. Ir Salomonas skaitlu uždėjo ant wissū Izraelitėnū, ir tū skaitlus buwo trisdešimts tūkstančiai vyrū.

14. Ir nusunte jųs i Libanoną, kas mėnesi po dešimti tūkstančių, kad jie wieną mėnesi Libanone buwo, o du mėnesi namėj'. O Adonirams buwo [užweizdu] ant to pulko.

15. Ir Salomonas turrėjo septynes dešimts tūkstančių, kurrie sunkius daktus nešėjo, ir aštunes dešimts tūkstančių, kurrie tase ant kálo.

16. Dar be wyresnųjų užweizdū Salomono, kurrie ant to darbo buwo idėti, butent, trys tūkstančiai ir trys šimtai, kurrie prweizdėjo žmones ši darbą dirbancius.

17. Ir Farálus liepe, kad didžū ir daug kástūjanczū akmenū prwėstu, butent iskáltū akmenū apacziai tū namū.

18. Ir Salomono remestininėi ir Iramo remestininėi bey Giblis mai iskapojo ir prigatawijo medžus ir akmenis, budawonei tū namū.

6. Pėskyrimas.

Salomono baznyčia i septynis metus isbudawojama.

Anetwirtame šimame ir ašmam' dešimame mete po isėjimo waisū Izrael iš Egipto: žemės, kaip Salomonas jau ketwirtą mėstą faralawo ant Izraelitėnū, mes nesije Sip, tai esti anttras menū, namus Ponui Diewui budawoti pradėjo.

2. O tie namai, furrus farálus Salomons Ponui Diewui padawodino, ilgi buwo šesies dešimts mástū, ir platus dvidešimt mástū, ir aukšti trisdešimts mástū.

3. Ir budawodino prybažnyti prie baznyčės, dvidešimt mástū ilgą, pagal platumą tū namū, o dešimt mástū platu ties tais namais.

4. O jis padarydino i tus namus langus, iš widdaus placzus, o laukan aukštus.

5. Ir jis pabudawodino pašutę prie sėnės namū aplinkuy, apręczencę ir baznyčę, ir šwent: wietą; ir padarydino jos sėną kraštinę aplinkuy.

6. Apatinnis rentinys buwo penkiū mástū platus, ir widdutinnis šešiū mástū platus, o trėczas is septynū mástū platus; nėsarastus jis dėdino iš lauko aplink namus, ne ilėistus i sėną namū.

7. O namus pastatant, akmenis jau pirma buwo abelnay prigatawiti; kad budawojant ney kugio, ney krowjo, ney kokiės geležinnės pryprowės ne buwo girdama.

8. O wienos durrys buwo po dešinės šalies widduje namū, kad ant suktės lippinės užkopt galėjo i widdutinni rentini, ir iš widdutinno ant trėczojo.

9. Taip

9. Taipojis budawodino tus namus, ir pabaigė juos, ir apflodino namus cedrais, taip wiršui, taip ir per senas.

10. Jis budawodino ir atlošus wiršui wissu tu namu aplinkui, penkiu mastu aukstus; ir apdengidino tus namus cedro medzeis.

11. Ir Pono Dievo zodis issireiske Salomonui, ir tare:

12. Tai t'essietie namai, kurrus tu budawoji. Jey tu pagal mano prisakimus elgies, ir pagal mano prowas darysi, ir wissus mano prisakimus pilnawosi, pagal tus pasielgdams, tay as sawo zodis apie tawe laipsu, * taip as tawe tewui Dowidui esmi kalbes.

* 2 Jon. 7, 13.

13. Ir gywesu tarp waiku Izrael, ir ne atstosiu nu sawo zmonu, Izraelitenu.

14. Taipojis pabudawodino Salomonas tus namus, ir pabaigė juos.

* Darb. 7, 47.

15. Ir budawodino senas namu widdurij ant saliu is cedru, nu aslos namu ieki lubbu, ir is flojo jas medzeis widdurij; ir asla tu namu jis isflodo eglu lenomis.

16. Ir gale namu jis budawojo cedru, sena, dwidesimt mastu ilga nu aslos ieki lubbu; ir czonay widduj budawojo swent; wieta, ir swenczauzaje.

17. O tie baznyczos namai (sėpus swent; wietos) buwo kėstarios desimts mastu ilgi.

18. Widduj wissi namai buwo is wienu cedru, su suktais guziemis ir ispjautais raktais, kad ney wieno akmens ne buwo matomo.

19. Alle swenta wieta itaise jis widduje namu, kad skryne derėjimo Pono Dievo czonay patetu.

20. O ties swent; wieta dwidesimt mastu ilga, dwidesimt mastu plauce, ir dwidesimt mastu aukstata esancze, ir czystu auksu aptraukta, apflodino jis altoru cedrais.

21. Ir Salomonas aptraukdino tus namus widduj czystu auksu, ir uzliko auksu uzkaiszus uz swent; wietos, kurre auksu buwo aptraukdines,

22. Taipojis, kad wissi tie namai wissay auksu buwo aptraukti; priegtam ir wissq altoru ties swent; wieta jis aptraukdino auksu.

23. Jis ir padarydino swentoj wietoj du Kerubinu, desimt mastu aukstu, is alywu medzio.

24. Penkiu mastu buwo wiens sparnas kono Kerubo, kad desimt mastu buwo nu galo wieno jo sparno, ieki galo antro jo sparno.

25. Taipojis turrejo ir antras Kerubs desimt mastu, ir buwo tas pats maczus, ir ta pati miera abeju Kerubinu.

26. Kad tociu budu kono Kerubs desimt mastu aukstas buwo.

27. Ir jis idėjo tudu Kerubinu i widdu namu. Ir Kerubinudu isplėte sawo sparnus, kad wieno sparnas pritėko ieki sos senos, ir antro Kerubo sparnas pritėko ieki antros senos; alle widduje namu suslėjo sparnas su sparnu.

28. Ir jis aptrauke Kerubinudu auksu.

29. O prie wissu senu tu namu aplinkui jis padarydino ispjautus abrozus Kerubinu, palmu, ir isdrostu raktu, ir is widdaus, ir is wirsaus.

30. Taipjau ir asla namu jis aptraukdino auksu is widdaus ir is wirsaus.

31. Ir

31. Ir anžo' švent: wietōs jis darydino dwejes durris iš alywū: mēdzio; o tos durrys penkšam: pinnes buwo.

32. Ir darydino ant jų išpjau: stitus ābrozus Kerubinū, palmū ir wissotiū išdrōštū rāštū, ir ap: trāufdino tus āufšū.

33. Taipjau ir pryangij' baž: nyczōs jis padare stulpus iš aly: wū: mēdzio keturkampjey;

34. Ir dwejes durris iš ēglū: mēdzio, kad kožnos durrys du: sparnu turrējo, prie kito kito: kabanču sawo wāfšūse.

35. Ir darydino ant jų išpjau: stitus ābrozus Kerubinū, palmū, ir wissotiū išdrōštū rāštū, ir ap: trāufdino tus āufšū, tikray taip, kaip paliepta buwo.

36. O ir budawodino prybutti: widduj' iš trijų eilū apfaldintū: āfmenū, ir iš wienōs eilės nu: drōštū cēdrū.

37. Ketwirtame mete, mėnesije: Sip, pāmatą dejo namams Pono: Diewo.

38. O wienolištame mete mėne: sije Bul (tai esti ašmas mėnū) tie: namai gatavi buwo, kaip jiems: reikėjo; kad septynis metus jų: budawojo.

7. Pėrskyrimas.

Pagatawijimas Paráslus namū ir rēlū: bažnyčōs.

Alle sawo namus budawodino: Salomonas per trylikā mētū, iškikōl jų wissay pafūre.

2. Butent jis namus budawo: dino iš girrės Libanon, šimta: māsū ilgas, penkisdešimts māsū: placzus, ir trisdešimts māsū: āufštus. Ant to rentino jis uždėjo: lubbas iš cēdro: lentū, ant cēdro: stulpū, paeilemis.

3. Ir ant jų wiršaus ištašytus: āpfodus iš cēdrū, ant tū paczū: stulpū, kurrū buwo ketures dē:

šimts ir penki, po penkiolika i: kožnā eilę.

4. Ir buwo langai ties toms: trimis eilėmis, ties kito kito, trys: ties trimis.

5. Ir buwo sawo stulpūse ke: turkampjey.

6. Tisai ir budawodino pry: butti iš stulpū, penkisdešimts: māsū ilgā, ir trisdešimts māsū: platu, ir dar kitią prybutti pry: šakij' jo, su stulpais ir su stōrais: bālkeis.

7. O budawodino ir prybutti: promoms daryt, kurreme promos: buwo daromos, ir išfodino abbi: āst cēdrais.

8. Priegtam sawo namus, kurrū: se jis gywēno, aname gale už: prybuczio, taipo darytus, kaip: kiti. O pafurdino ir namus pry: bucziui lygus, dukterei Paraono, kurrę Salomonas buwo wēdęs.

9. Tai wis buwo iš brangū āf: menū, lygeis kampa isškaltū, su pjūklais pjautū iš wissū šalū, nū apaciōs iškikōl stogo, taipjau: ir iš laužo didysis prybuttis.

10. O pāmatai taipjau buwo: iš brangū ir didzū āfmenū, kiti: dešimts, kiti āštūnū māsū ilgi.

11. Ir ant tū brangus iškalti: āfmenys, su lygeis kampa isškaltū: cēdrai.

12. Alle diddysis prybuttis aplins: kuy turrējo tris eiles iškaltū āf: menū, o wienā eilę cēdro: medzio: lentū. Taipojau ir prybažnytis: widduj' prie Pono Diewo namū, ir prybažnytis prie tū paczū namū.

13. Ir Paráslus Salomonas nu: suntes pargabēndino Iramą iš: Tyro,

14. Ufurrōs naflės sunu iš: giminės Uaptali (ir jo tėws Tyrū: se gywēnēs), tas buwo waro: remestninks, pilnas išmintiēs, rās: zumo

zumo ir žinnōs, išdirbti wissotiq warinni daitq. Tas atėjus pas Faralu Salomonq, padare jam wis, kas jam reikėjo.

15. Ir nuliejo *du warinnu stulpu, kožną astūnolišmāstū aukštą, ir wirwē warinne dwylīka māstū ilga, aptēko kožną stulpą.

* Jer. 52, 21.

16. Ir nuliejo dwi kulkū iš waro, ant wiršaus tū dvejū stulpū uždēt, o kožna tū dvejū kulkū buvo penkiū māstū aukšta.

17. Ir buvo prie kožnōs kulkōs wiršuj' stulpo septyni, tarytum pite nupiti lencugēlei padaryti.

18. O prie kožnōs kulkōs jis padare dwi eili granōt: obolū aplinkuy, prie wieno lencugēlo, kurreis kulkā buvo apdengiamā.

19. O tos kulkos buvo nēy rožes ties prybažnyczū, keturū māstū dides.

20. O granōt: obolū eilēsa aplinkuy, buvo du šimtu, wiršuj' ir apaczoj' ano lencugēlo, kursai kulkōs pilwā aprēte, prie kožnōs kulkōs ant abėjū stulpū.

21. Ir jis attiese tūdu stulpū prieš prybažnyti bažnyczōs, ir kurrei jis po dēšinės state, tą jis prāmine Jafin; o kurrei po kairės pāstate, tą jis prāmine Boos.

22. Ir taip kas wiršuj' tū dvejū stulpū buvo, pasirode kaip rožes. Taip buvo atliktas tas stulpū dārbas.

23. Ir jis padare ēžerą iš wāro lietq, dēšimt māstū plātu, nū wieno krāsto iškū antro aplinkuy, ir penkiū māstū aukštą o apstirtummas trijų dēšimts māstū ilgas buvo aplinkuy.

24. O po ta ēžera dēšimt māstū plātu, buvo nēy guzikai ant krāstū aplink wīją tą ēžerą, o guzikū buvo dwi eili nulietai.

25. Ir tas stowėjo ant dwylīka jānų, kurrū trys i šaurę, trys i wākarus, trys i pietus, ir trys i rytus kreipti buvo, o ēžers wiršuj' jų, kad wissi jų pasturgalei i widdu stowėjo.

26. O jo storums buvo per plāstaką, ir jo krāstas kaip kōkės kypkōs krāstas, nēy pilnay žydinti rožė, ir tilpo i jį du tūkstantų batū.

27. Jis ir padare dēšimt wārinū stulpū, kožną keturū māstū ilgą ir plātu, ir trijų māstū aukštą.

28. O tie stulpai buvo taip padaryti, kad plāczes šalis turrėjo tarp randū.

29. Ir tosa šalis tarp tū randū buvo lūtai, jāuczei ir Kerubinai, ir tos šalys, ant kurrū lūtai bey jāuczei buvo, turrėjo randas aukštay ir žemay, ir kōjėles prie tū.

30. Ir kožnas tū stulpū turrėjo kēwerus warinnus ratus, su wārinoms afemis. Ir ant jų keturū kampū buvo nēy peczei nulietai, kožnas ties kīts kitta, apaczoj' prie kātilo prislėti.

31. O kāklas wiršuj' tū stulpū buvo wieno māsto aukštas ir apstirtus, pusantrō māsto platus; ir buvo guzikēlei prie to kāklo tūstosa wietosa, tie buvo keturi kampjai; ir ne apstirtus.

32. O tie keturi rātai stowėjo apaczoj' i šalis, o ššys tū rātū buvo prie stulpū; kožnas rāts pusantrū māstū aukštas buvo.

33. Ir buvo rātai nēy wēzimmo: rātai; ir jų ššys, ššrys tos, špykai ir stebulės, wissos nuliotos.

34. O tie keturi pēcziai ant keturū kampū kožno stulpo, taipot jau buvo prie stulpū prilieti.

35. Ir

35. Ir wiršutinne faklo dalis padare namams Pono Diemo, prie tū stulpū buwo apwali, ir buwo iš cyssto wāro mulietė. pūssė māsio aukštummo turrejo; 46. Ne toli nū Jordano Karā: aplinė wissā buwo randos, ir lus jūis lėdino kėtoj' žėniēs' tarp fālys prie tū stulpū. Sufot ir Zartan.

36. Ir i tustunime tū fālū bey 47. Ir Salomonas wissus tus randū jis dawe išpšauštit Kerabi: rykus palikto ne swertus, dėl las nus, lutus ir palm: medzus, kōz: bay didžōs dauaybės wāro. nę prie kīs fitto, wissur aplinė prie jū.

37. Tokiu budu jis padare dē: 48. Taipjan ir padarydino Sal fimit mulietū stulpū; kōzito wieno lomomas wissus rykus, furriū tikt buwo ta pati mieta ir plotis. prie Pono Diemo namū reikėjo, butent aukso: altoru, aukso stalų, ant furjio swentita dūna gul;

38. Ir jis padare dēfimit wa: 49. Penkis liktorius po dēfū rinū mazgotuwū, kad i wieną nės, ir penkis liktorius po kairės, kėturos dēfimitis batū tilpo, ir ties swent: mieta, iš cyssto aukso, buwo kėturū māsūt didžes, ir ant su aukštinomis kwekėmis, lampo: kōzito stulpo buwo wiena maz: mis ir župplėmis;

39. O penkis stulpus jis pastate 50. Priegtam bludus, peilius, prie dēfino kampo tū namū, ir mazgotuwes, fāukštus ir skauras: wēl penkis prie kairojo kampo: das iš cyssto aukso. Taipjan ir alle ējerą jis pastate po dēfinės, žowēkai wartū tū namū widduj' toj' prykaij' i pietus. swentū swenczāusame; ir wartū butto bāžnyczōs buwo iš aukso.

40. O Trams padare ir pūdus, 51. Tai po pasibaige wissas tas fūpeles, bludus, ir pabaige taip darbas, furri Karālus Salomonas wis, kas reikėjo, kę tikt Karālus darydino prie namū Pono Diemo. Ir Salomons igabėno, kę jo Salomonas prie namū Pono Die: tēws Dowids buwo swentines, wo liepe daryt, ar butu aukso ar sidābro, ar ry: kū, ir idėjo tai i karką namū Pono Diemo.

41. Butent anūdū stulpū, ir 8. Pērštyrimas. apwalas fulkas wiršuj' ant anū Bajnecia Salomono paswentinama. dwejū stulpū, ir du nēy pite nu: Ray suwadinno Karālus Salo: pitū lencugėlū, apdangyti aniedwē monas pas sawę wyresnūsus apwali fulkē ant stulpū;

42. Ir anus kėturis fimitus 1. Bay suwadinno Karālus Salo: granot: obolū, prie tū nēy pite monas pas sawę wyresnūsus Ray suwadinno Karālus Salo: nupitū lencugėlū, po dwi eili is Izrael, wissus gimminū wals: granot: obolū prie kōzito lencu: donus ir wyraūsūsus tēwū tarp: gēlo, apdangyti aniedwē apwali waišū Izrael, i Jeruzalę, kad jie fulkē stulpū;

43. Priegtam ir anus dēfimit 2. Ir susirinko pas Karālu Sa: stulpus, ir dēfimit mazgotuwes: lomoną wissi wyrai iš Izrael, mēs: ant wiršaus, nesiē Etanim, swentėje, tai esti: tyn gabėntu iš miesto Dowido, tai esti Zion.

44. Ir anę ējerą, ir dwylīka 3. Ir susirinko pas Karālu Sa: jāuczū po tūm' ējeru, lomoną wissi wyrai iš Izrael, mēs: 45. Ir pūdus, fūpeles bey nesiē Etanim, swentėje, tai esti: rus Trams Karālui Salomonui: sēkmas mėnū,

3. Ir wiššiemis wyresniemšiemis iš Izrael atėjus, pakėle Elebonai šrynę Pono Dievo,

4. Ir užnešė į aukštyn prieg: tam ir šėtrą surinkimmo, ir wiššus ryšus šwentnyczdžs, šėtroje ėsanczus; tai dāre tie Elebonai ir Lewitai.

5. Ir Karālus Salomons, ir wiššas surinkimmas Izrael, kūr: sai pas jį buwo susirinkęs, ejo su jūmi pirma šrynės, ir apiera: wojo awis bey jāuczus, taip daug, kad jūs ne galėjo ney pasšaityt, ney surokōt.

6. Taip Elebonai atgabėno šry: nę derėjimo Pono Dievo i jōs wietą, i šwent: wietą namū, i šwentū šwenczāusę po sparnais Kerubinū.

7. Ušs Kerubinudu išsplėte sparnus, toj' wietoj', kūr tą šryne buwo, ir apdenge šrynę, ir jōs kurtis iš aukšto.

8. O tos kurtys buwo taip ilg: gos, kad jū galas matyt galėjėi šwentnyczoj' ties šwent: wietā; alle lauše jas ne galėjėi matyt; ir liško czonay iškėi šei dienai.

9. Ir nieko ne buwo toje šry: nėje, kaip tikstay dvi afmens to: blydzi Moizešaus, kūr idwi jis czonay paliko Orebe, kaip Pons Diews su waiškais Izrael susiderėjo, jiems iš Egipto: žemės iš: kelāwus.

10. O Elebonams iš šwentny: czdžs išeinant, dėbesis pripilde namus Pono Dievo.

11. Kad Elebonai ne galėjo sto: wēt, ir sawo šlužma atlikt dēl des: besišs. Ušs šlowe Pono Dievo pripilde tus namus Pono Dievo.

12. Tay tare Salomonas: Pons Diews kalbėjės, kad * norys tam: soje gywēnti. * 5 Moiz. 4, 11.

13. Aš tiesa namus pabudawo: jau, taw gywēnt, ir sostą, kad amžinay cze gywēntumbei.

14. Ir Karālus sawo wēidu at: šigrežęs pėržegnojo wiššą surins: kimmą Izrael; ir wiššas surins: kimmas Izrael stowėjo.

15. Ir jis tare: Pagārbina: ms te ėsšie Wiešpati, Izraelo Diews, kūr sawo burna mano tėwui Dowidui kalbėjės, ir sawo ranka, atesšėjės ir sašęs:

16. Iš tōs dienōs, kaip aš sa: wo žmones Izrael iš Egipto iš: wedzau, aš niekadōs ney wieną miestą ne išštyrau ney jošloj' gim: minei Izraelo, kad mano namai butu pabudawoti, kad mano war: das cze būtu. Alle Dowidą aš pas: štyrau, kad jis būtu ant mano žmonū Izrael.

17. Ir mano tėws Dowids * tai: tiesa buwo apšlėmęs, kad namus: pakurtu wardui Wiešpati, Die: wo Izraelo: * 2 Sam. 7, 2.

18. Alle Pons Diews tare mano tėwui Dowidui: kadangi tu apšlė: mei mano wardui namus pakurt, aplinė tą dalyką tu geray darei, kad to apšlėmei.

19. Alle taczaus ne tu turri tus: namus budawoti, bet tawo sunus, kūr iš tawo strėnū išeis, tas tur: mano wardui namus budawoti.

20. Ir Pons Diews sawo žodį patwirtino, kūrri jis kalbėjo. Ušs aš istojau i sawo tėwo Do: wido wietą, ir sėdzu ant frėšlo Izrael, kaip Pons Diews kalbė: jės, ir pakūrau namus wardui: Wiešpati, Diewo Izrael.

21. Ir czonay aš wietą itaisau: tai šrynei, kūrroj' suderėjims: Pono Diewo yra, kūrri jis pa: dāres su musū tėwais, kaip jūs išwede iš Egipto: žemės.

22. Ir Salomonas stojosi ties: altoru Pono Dievo po ašiū wiššo: surinkimmo Izrael, ir pakėle sawo: rankas dangun',

23. Ir

23. Ir tare: Wiešpatie, Dieve Izrael, niera ney jofio Diemo, ney aušētay danguje, ney zemay aut jēmēs, taw lygaus; tu darai pagal sawo suderējimą ir išrodai susimillimą sawo tarnams, po tawo ašiū waišēzojantiems iš wišsōs širdiēs;

24. Tu atsešējei sawo tarnui, mano tēwui Dowidui, Eš tu jam kalbējei. Sawo burna tu tai kalbējei, ir sawo ranka tu tai išpildei, kaip tai rēgima šen dien'.

25. Taigi, Wiešpatie, Dieve Izraelo, atsešēk sawo tarnui, mano tēwui Dowidui, * Eš tu jam kalbējei, besakydams: tu ne prisistōsi wyro po mano ašiū, Eurs sēdētū ant krēlo Izrael, alle tawo czaus, kad tawo waišai ant sawo kēlo dabotu, kad jie po mano ašiū pasiēlgtu, kaip tu po mano ašiū pasiēlgei. * 2 Žom. 7, 16.

26. Taigi, Dieve Izrael, te išsipilda tawo žodžei, Eurus tu sawo tarnui, mano tēwui Dowidui kalbējei.

27. Uēs argu misliji, Diewa ant jēmēs gywēnanti? Šytay, * dangus, ir wišū dangū dangus ne gal tawę tēlpit; kaipgi tai galētū daryt šittie namai, Eurus aš pakūrau? * Darb. 7, 49.

28. Alle prisikreipk prie maldos sawo tarno, ir prie jo pakārno meldimo, Wiešpatie, mans Dieve, kad tu girdētumbei tą gėrbinnimą ir maldą, Eure tawo tarnas šen dien taw dūda:

29. Kad tawo akys atwiros stowētū ant šū namū dieną ir naktį, ant tōs wietōs, apie Eure tu šakiei: mano wardas bus czonay. Taigi girdēk tą maldą, tawo tarnas šoje wietoje meldžamą;

30. Ir norētumbei išklausyt parnę maldą sawo tarno ir sawo žmonū Izrael, Eure jie czonay

mels šoje wietoje tawo gywēnimo, danguje, ir tą girdėdams buš malonus:

31. Jey kas priėš sawo artimą kūmi nusideda, ir dėl to apsimma prisėkt, sawę prisizadėdams, o tawo prysega pranėšama prie tawo altoraus šūse namūse:

32. Tay tu norētumbei išgirst dangų, ir promą daryt sawo tarnams: pikt dārantį prajuddit, ir jį pagal jo elgimą korawot; o teis samjam promą daryt, ir jam užmokėti pagal jo teisybę.

33. Jey tawo žmones Izraelio tēnai sawo neprietelū parmušti butu, kadangi priėš tawę susigries šijo; ir prisimercza tawę spi, išpažindami tawo wardą, ir besimeldžami tawo susimillimo praša šūse namūse:

34. Tay tu norētumbei išgirst danguje, ir sawo žmonėms Izrael priėš tawę susigriesijusiems, malonus buti, ir jūs wel sugrąžint ta žėnę, Eure tu jų tēwams esit dāwēs.

35. Jey dangus butu užrašins namas, kad ne lytu, kadangi priėš tawę susigriesijo; o melsis šoje wietoje, tawo wardą išpažindami ir nū sawo griekū laūsīs, kadangi tu jūs prispāudi:

36. Tay tu norētumbei išgirsti dangų, ir malonus buti grieši niems sawo tarnams, ir sawo žmonėms Izrael, kad jiems gėrą kėlą rōditumbei, Eurrūm jie waišēczotu, ir dūtūmbei lyti ant tōs žēmės, Eure tu sawo žmonėms tēwiškēs: dālī essi dāwēs.

37. Kad kofia brangybe, arba mārās, arba sausas czėsas, arba kulei, arba žogai, arba gnusai bus toje žėmėje, arba jų neprietalus žėmėje jų wartus apstoj, arba bille kofia slōga ar ligga randas;

38. Kas

38. Kas tad da meldzasi ir susi millimo prasa, ar butu titti žmones, arba tavo žmones Izrael, kurie numano savo sloga, kojos nas savo širdije, ir savo rankas išplėcz' ties tittais namais:

39. Tay tu norėtumbei išgirsti danguje, savo gyvėnime, kur tu gyvėni, ir malonus buti ir taip daryt, kad dūtumbei kojam pagal jo elgimą, kaip tu jo širdi išpažysti; nės *tu wiens pažysti širdi wissu žmonių waiķu,

* Ps. 7, 10. Ps. 139, 1. Luk. 16, 15.

40. Kad jie tawęs bijotus wissados, kol jie toj' žemėj' gyvėna, kurie tu dawei musu tėwams.

41. O kad ir swėtims, ne esąs iš tavo žmonių Izrael, iš tolimos žemės ateitu, dėl tavo wardo

42. (Nės jie išgirs apie diddijį tavo wardą, ir apie machaję tavo ranką, ir apie istiestą tavo pėti) ir ateit, melstis prie tū namu:

43. Tay tu norėtumbei išgirsti danguje, soste savo gyvėnimo, ir daryt wissab, ko swėtimasis tawę prasa; kad wissi žmones ant žemės tavo wardą išpažintu, kad ir jie tawęs bijotus, kaip tavo žmones Izraelitėnai; ir kad jie suprastu, sus namus pagal tavo wardą pramintus, kurie as tavo wardu pabudawojau.

44. Kad tavo žmones issitrāuks mustis su savo neprieteleis, tū keli, kurie tu jūs sūsi, ir melsis Pono Diewo šėnlinkay kėlo ties miestu, kuri saw paštyrei, ir ties namais, kurie as tavo wardu pabudawojau:

45. Tay tu norėtumbei danguje išgirst jū maldą ir pašarnu meldimą, ir jiems prowa daryti.

46. Kad jie prieš tawę susigriešis (nės niera ney wieno žmogaus, kuris ne susigriešitu) ir tu

papykęs padūdi jūs jū neprieteleis, kad jūs apkaltus šalin gabėna i neprietele žemę, ar tōli ar arti;

47. Ir jie savo širdije apsimis litu toj' žemėj', kur jie apkalti, ir tawęspi prisiwerzdamu tavo susi millimo šauktu žemėje, kur jie apkalti, ir tartu: mes susigriešijom, ir nusidėjom, ir Diewā sawą pra stojom;

48. Ir taip tawęspi prisiwerzda iš wissos širdies ir iš wissos dušos, žemėje savo neprietele, kurie jūs šalin gabėnę, ir meldzasi tawęs šėnlink, keli i savo žemę, kurie tu dawei jū tėwams, miestop linkay, kuri tu paštyrei, ir namu linkay, kurie as tavo wardu pabudawojau:

49. Tay tu norėtumbei išgirst jū maldą, ir pašarnu meldimą iš sosto savo gyvėnimo, ir teisybę išprōwit,

50. Ir savo žmonėms malonus buti, kurie prieš tawę nusidėjo, ir wissims jū pėrjengimams, kurie jie prieš tawę susigriešijo, ir dūtumbei jiems mielafirdingystę rasti prie tū, kurie jūs apkaltus laiko, ir jū susimiltis;

51. Nės jie yra tavo žmones, ir tavo dalis, kurie tu iš Egypto, iš * ano gelejinno pėczaus, iš wedei.

* 5 M. 4, 20.

52. Kad tavo akys atwiroso butu ant pašarnos maldos tavo tarno, ir tavo žmonių Izrael, kad jūs išklausytumbei wissame tame, dėl ko jie tawęspi šaukia.

53. Nės tu jūs saw atštyrei i savo dalį, iš wissu žmonių ant žemės, kaip tu kalbėjai per Moizęsu, savo tarną, kaip tu musu tėwus išwedei iš Egypto; Wiešpatie, Pone Diewe!

54. O

54. O Kaip Salomonas wissq ta maldq ir užmeldimną po akiū Pono Dievo buwo išskaites, kės lėst jissai nū altoraus Pono Dievo, ir palōwe flauptis ir ranfas iš splēst dangun'.

55. Ir priėjes peržegnojo wissq surinkimną Izraelitėnū didzu balsu, ir tare:

56. Garbet'essie Ponui Diewui, kurs sawo žmonėms Izrael atilsi dawes, Kaip jis kalbėjes; * ney wiens žodėlis ne prapūle iš wissū jo gerujū žodžū, kurrus jis kalbėjes per sawo tarną Moizešū.

* Joj. 21, 54.

57. Wiefpatie, musū Diewe, buk su mumis, Kaip tu buwai su musū tėwais; ne prasto tu mus, ir neattrauk nū musū sawo ranfą.

58. Musū širdi tawęsp' lenkti, kad mes elgtumbimies pagal wissus tawo kelus, ir pilnawotumbim tawo prisėkimus, budus ir prowas, kurrus tu musū tėwams essi liepes.

59. O šittie žodzei, kurreis aš po akiū Pono Dievo meldžanši, te prieinie arti Wiefpaties, musū Dievo, dieną ir nakti, kad jis teisybę išprōwitu sawo tarnui, ir sawo žmonėms Izrael wissab sawo czėsu;

60. Kad wissi žmones ant žėmės išpažintu Poną Dievą Diewu esanti, o ne joki fittą.

61. Ir jusū širdis tawie wierna su Wiefpatia, musū Diewu, paslęgtis pagal jo budus, ir pilnawoti jo prisėkimus, Kaip šen dien taipo stow.

62. O Karalus, drauge su wissais Izraelitėnais, apierawojo apierū po akiū Pono Dievo.

63. Ir Salomonas apierawojo dešawonės; apieras, kures jis Ponui Diewui apierawojo, dwi dešimt ir du tūkstančū jāuczū,

ir šimta ir dvidešimt tūkstančū awjū. Taipo jie pašwentino Pono Dievo namus, Karalus ir wissi waikai Izrael.

64. Ta paczė dieną pašwentino Karalus widutinni prybažnyti, kursai prie Pono Dievo namū buwo, tūmi, kad dėginimo; apieras, walgimo; apieras, ir tūkus dešawon; apierū czonay pastelā wo. Ties wārinnis altorus, po akiū Pono Dievo stowis, per mąžas buwo dėginimo; apieroms, walgimo; apieroms ir tautams dešawon; apierū.

65. Ir Salomonas tū czės' šwentę istate, ir wissi Izraelitės nai su jūmi, diddis žmonū pulks, nū rubėjaus Emat iški uppėlio Egipto, po akiū Wiefpaties, musū Dievo, septynes dienas, ir wėl septynes dienas, tai buwo keturolika dienū.

66. Ir palėido žmones ašmą dieną. Ir jie Karalui wissą gėrą wėlidami nuėjo i sawo šėtras su džaugsmu ir su linksmia širdze, dėl wisso to gėro, kq Pons Diews Dowidui, sawo tarnui, ir sawo žmonėms Izrael buwo išrōdes.

9. Pėrsikrymas.

Salomons gėrs pasiturrėjims, dešawon, budawonės, padonai, apieros ir akrutai.

Ir Kaip Salomonas buwo pas budawojęs Dievo namus, ir Karališkus namus, ir wissągi, kq jis norėjo ir lūbijo daryt:

2. Pasirōde jam Pons Diews antru kartū, Kaip jam buwo pasirōdes Gibeone.

3. Ir Pons Diews tare jam: aš tawo maldą ir pašarnus melidimus girdėjau, Kaip tu mangs meldėiši, ir pašwentinau šus namus, kurrus tu pabudawojei, kad aš sawo wardą czonay paš dēczau

dėczau amžinay; ir mano akys, bey širdis bus czonay wissadōa.

4. Ir tu, jey po mano akiū pasielsi, kaip tawo tėwas Dōwids pasiels, su wierna širdze, ir be klaidos, bedarydams wistai, ką aš taw liepiau, ir pilnas wodams mano prisakimus ir manas promas:

5. Tay aš patvirtėsu Prėslą tawo Karalystės ant Izraelitėnū amžinay, * kaip aš tawo tėwui Dōwuidui kalbėjau, besakydams: tu ne pristotėsi wyro ant Prėslō Izrael.

* 2 Jon. 7, 12.

6. Alle jey jūs nū manes atbulay atitot, jūs ir jūsi waiškai, ne pilnawodami mano prisakimū ir prawū, furus aš jums po akiū dėiau, ir nueidami Pittiems diwams sklūzist, ir jū melsitės:

7. Tay aš Izraelitėnus isgaisėsiu iš tōs žemės, furę aš jiems esmi dawęs; o tus namus, furus aš paswentinau sawo wardui, aš pamešiu iš sawo akiū; ir Izraelitėnai bus apkalba ir pāsaka tarp wissū žmonū.

8. Ir tie namai bus suardyti, kad wissi pro šalį einą, nusigās, šwilpys ir sašys, kodėl Pons Diwos šei žemei ir šiemis namams taip padėre?

9. Tay bus atsākoma: todėl, kad jie Wiespati, sawo Diwą, prastojo, furs jū tėwas iš Egiptos žemės išwede, ir priėme Pittus diwus ir jū meldėsi, jiems besflužydami; todėl Pons Diwos wissą tą bėdą ant jū užwede.

10. O tiems dwidešimt mėtams jau pėrėjus, per furus Salomonas tus dwėjus namus, budawojo, Diwo namus, ir Karalaus namus,

11. Ant furū reikalo Jrams, Karalus iš Tyro, Salomonui cėdrū: medzus, ir ēglū: medzus ir

auską, pagal wissą jo norą, nugabėndino: tay Karalus Salomonas dawė Jramui dwidešimt miestū žemėje Galilėa.

12. Ir Jrams iškelāwo iš Tyro, kad apjurėtu tus miestus furus Salomonas jam buwo dawęs; ir jie ne patikė jam;

13. Ir tare: Kokie tai miestai, mans brolau, furus tu man daswei? ir pramine jūs žemę Kabul, iškė šei dienai.

14. O Jrams Karalui buwo suntes šimtą ir dwidešimt centneriū ausso.

15. O taipo nusidawė su baudi žiawa, furę Karalus Salomonas žmonėms uždėjo, kad galėtu pakurt Pono Diwo namus, ir sawo namus, ir Millo, ir murus Jeruzalės, ir Azor, ir Megiddo ir Gaser,

16. Uės Parao, Karalus iš Egipto, buwo aukštyn atėjęs, ir Gaserą iweikęs, ugnimi sudėgtinęs, ir Kananitus nužawinęs, tame mieste gywėnanczus, ir jū sawo dukterei, Salomono pāczėi, dowanote buwo dowanojęs.

17. O Salomonas budawodino Gaserą, ir žemay esanti Bet Oroną,

18. Ir Baelatę, ir Tamarą, pāsczoje toj žemėj,

19. Ir wissus miestus jawams pākawot, furus Salomons turėjo, ir wissus miestus wėjims mams, ir miestus raisteliams, ir ko jis tikėt geidė budawot Jeruzalėj, ir Libānone, ir wissoj žemėj furę jis walde.

20. Wissus liėfus žmones iš Amoritū, Etitū, Peresitū, Ewritū ir Jebusitū, furie ne buwo iš waiķū Izrael,

21. Tū waiķus, furus jie po sawo galwōs palikė žemėj, furus waiķai

waišai Izrael ne galėjo išgaist, tams Salomonas uždėjo baudzą wos darbui iškai šei dienai.

22. Ule iš waišai Izrael jis ne padare baudžaninkus; bet paliko jius, kad butu žalnėrais, ir jo tar: nais, ir wyresneiseis, ir karzygeis, ir ant sawo wežimmū bey raitelū.

23. Ir urėdninkū, ant Salomono darbū statytū, tū buwo penki šimtai ir penkios dėsintis, kurre žmones walde, ir darbą aprūpino.

24. O Pataono dukte ušsitrū: te iš miesto Dowido, i sawo namus, kurre jei buwo pafūrgs. Tū cžes' pabudawojo ir Nillo.

25. Ir Salomonas apierawojo tris kartus per mētą, dēginnimo: ir dešawonės: apieras ant alto: raus, kurre jis Ponui Diwui buwo pabudawodines, ir rūkino ant jo, po ašū Pono Diwo. Ir taipie tie namai buwo pagatūwiti.

26. O Salomonas pabudawo: dino ir akrutū Ezeon: Geberoj, kurre arti Elotū yra, prie franto nēdrū: jurū žemėje Edomitū.

27. Ir Irams sunte sawo bernus akrute, kurre geri akrutininkai buwo, ir ant jurū geray galėjo, su bernais Salomono,

28. Ir iškāko i Opirą; ir par: gabėno iš ten keturis šimtus ir dvidešimt centneriū aukso, ir parneše tai Faralui Salomonui.

10. Pērskyrimas.

Karalėne iš Arabiōs dymijos Salomono išmintiēs, bagotummo ir glowēs.

Ir kaip Salomono gārsas apie wardą Pono Diwo nukāko iškai * Faralėnės iš Karalystės Arabiōs, atėjo ji i mēgit mīslėmis.

* Matt 12, 41. Luk. 11, 31.

2. Ir ji atkelāwo i Jeruzalę su didzu tarnū pulku, su werbludais, branges žoles nēganczeis, ir daug

aukso bey brangujū afmenāiczū. Ir ji pas Faralū Salomono tėjusi, kalbėjo wislab su jūmi, kq ji buwo apsiēmusi.

3. Ir Salomonas atsāke jei to wisso; ir nieko ne buwo Faralui nežinnoma, kq jis ne butu jei sakęs;

4. Taigi Karalėne iš Karalystės Arabiōs regēdama wissą išminti Salomono, ir namus, kurre jis buwo pabudawodines,

5. Ir wālgai ant jo stālo, ir jo tarnū namus, ir jo tarnū glūzmas, bey jū rūbus, ir jo wyn: užweiz: dus, ir jo dēginnimo: apieras, kurre jis namūse Pono Diwo apierawojo, tay ne galėjo ji ilgiaus pakest,

6. Ir tare Faralui: tai tiesa, kq aš sawo žemėje girdėjusi apie tawo daiktus, ir apie tawo išminti.

7. Ir aš ne norėjau tai wierit, iškai pati atėjusi tai sawo aš: mis maczau. O stay, man neypusse to ne safyta. Tu daugiaus turri išmintiēs bey gēro, neng ta kalba, kurre aš apie tawę girdėjau.

8. Palaimōs pilni yra tawo žmones, ir tawo tarnai, kurre wis stow po tawo ašū, ir gird tawo išminti.

9. Pagārbinams t'essie Wieš: pats, tawo Diwas, kurre tai wim' mēgsta, kad jissai tawę už: sodinnes ant krēslo Izrael; todėl, kad Pons Diws Izraelitēnus myl amžinay, ir tawę i Faralū idėjo, kad tu prową ir teisybę padarys tumbei.

10. Ir ji dawe Faralui šimtą ir dvidešimt centneriū aukso, ir labay daug brangiū žolū, bey brans giū afmenāiczū. Ule atėjo daugiaus tolia daugybe tū brangujū žolū, kief ta Karalėne iš Arabiōs bionū

bionū Karalystės Karalui Salomoni dave.

11. Priegtam ašrutai Iramo, kurie ašrū iš Opir pargabėno, parneše labay daug brangujū ašmenaičių.

12. Ir Karalus padarydino iš to brangiųjų cėdro mėdzio stulpus namūse Pono Dievo, ir namūse Karalaus, ir arpas bey psalterius tiems, kurie mandagey giedodavo. Ne atėjo daugiaus tofie brangūs cėdrū mėdzei, ir ne buvojū regėta iškėti šei dienai.

13. Ir Karalus Salomonas dāvė Karalėnei iš Arabionū žemės, žemės, ką ji norėjo ir prašė, be to, ką jis jei dave iš sawės. Ir ji grįždama parkelėmo i sawo žemę, drang su sawo tarnais.

14. Visi ašrū, kursai Salomonui i vieną mėtą buvo pargabėnami, to swėrent buvo šėši šimtai ir šešos dešimtys ir šėši centneriai.

15. Be to, kas nū pardavėjū, nū kupčū, tawōrininkū ir nū wissū Arabionū Karalū, ir nū macnujū žemės atėjo.

16. Ir Karalus Salomonas padarydino du šimtus skydū iš geriausiojo ašrū; šėšis šimtus syklus ašrū jis ėmė wienam skydui.

17. Ir tris šimtus majesnus skydus iš geriausiojo ašrū; po tris swarus ašrū wienam tū majesnui skydū. Ir Karalus idėdino tas i namus iš mėdzū girrės Libanon.

18. Ir Karalus padarydino diddį krėslą iš elpant dantū ir aptrūk; dino jį brangiųjų ašrū.

19. O tas krėslas turrėjo šėšis strėpsnus, ir wirtėne to krėslu už pakalij' buvo apskriti. Ir i abi šalį aplink sėstą buvo atlošos, ir du lūtu stowėjo prie jų atlošū.

20. Ir dwylėka lūtu stowėjo ant tū šėši strėpsnū ant abiejū šali,

Toftai niekadōs ne daryta ney joksios Karalystės.

21. Wissi rykai Karalaus Salomono, iš kurrū jis gėrė, buvo ašrūni, ir wissi rykai namūse iš mėdzū girrės Libanon, taipojau buvo iš cysro ašrū; nėsa šidabrą, cėse Salomono, per nieką laike.

22. Nėsa ašrutas Karalaus juremis einas, kursai ant jurū su Iramo ašrutu ėjo, i tris metus wiena kartą pargryžo, ir pargabėno ašrū, šidabrą, elpantū dantū, bezdženkas ir powus.

23. Taip Karalus Salomonas bagotumū ir išmincze didėsnis pasistojo, neug wissi Karalėi ant žemės.

24. Ir wissas swiets geide Salomoną matyt, kad jie tų išminti girdėtu, kurrę jam Dievas i jo širdi buvo dāvęs.

25. Ir bille kas jam atneše dovanū, šidabrinnū ir ašrūnū rykū, ruhū bey šarwū, žolū Kaney kwėpjančū, arkliū ir asil; arkliū kas mėtą.

26. Ir Salomonas sugabėno wežimnū bey raitelū, kad jis turrėjo tūkstanti ir keturis šimtus wežimnū, ir dwylėka tūkstančū raitelū; ir palikto jų miestūse, kur wežimmai pakawojami buvo, ir pas Karalū Jeruzalėj'.

27. Ir Karalus padare, kad šidabrū Jeruzalėj' taip daug buvo, kaip akmenū, ir cėdro; mėdzū tiek, kaip laukinū pygmedžū pakalnės.

28. Ir atgabėno Salomonui arkliū iš Egipto, ir wissokiū tawōrū; ir kupčei Karalaus nupirko tas taworus.

29. Ir išgabėno tus iš Egipto, kožną wežimną po šėšis šimtus šidabrinnū, ir arkli už šimta ir penkis dešimtis. Taip jų ir atgabėno wissiemis Karalams Egitū, ir Karalams Syriū, per jų rankas.

11. Pėri

II. Þérftyringas.

Salomono moteres, balvoni garbini-
mas, neprietelei ir smertis.

Alle Karālus Salomonas mīļējo
 daug * moteres īs swātīmū
 zēmjū, dūsteri Paraono, ir: Moa
 bitīķes, Ammonitīķes, Edomit
 tīķes, Zidonitīķes ir Etitīķes;

* 5 M. 17, 17.

2. Tosiû zmonû, * apie Fures
Pons Dievs buvo sakęs varšams
Izrael: ne susieikite su jers, ir jie
te ne susteina su jumis; jos iš
tiesos jumi širdis prilenks ant jų
dievų. Prie tų Salomonas prisig-
laude su mēile.

* 2 M. 34, 16.

3. Ir jis turrėjo septynes šimtas moteres per savo paczes; ir tris šimtas ne priwenzawotas moteres; ir jo paczos palenke jo širdi.

4. O faip jis jau pasėnėsa buwo,
tay jo paczos palenke jo ģirdi ant
swėtimu dienu; Kad jo ģirdis
ne wiisigėy buwo su Wiešpaczu,
jo Dienu, faip ģirdis jo tėwo
Domido.

5. Taipo sēte Salomonas Asto:
ret, balwona Sidonionū, ir Mil:
Eom, bjauresti Ammonitēnū.

6. Ir Salamonas elgēsi, Kad
Ponui Diewui wissay ne patifko,
ir ne sēfe abelnay Poną Diewą,
Kaip jo tėws Dawids.

7. Tay Salomonas pašure auſſi
tybē * Ramosui, bjaureszui Moa;
bitēnū, ant Falso ties Jernale
ēsanço; ir Molefui, bjaureszui
Ammonitēnū. * 4 M. 21. 20.

* 4 pp. 21, 29.

8. Taipo dare Salomonas wis-
soms sawo paczoms is swëtimû
żëmjû, furros sawo balwonams
rûfino ir apierawojo.

9. Alle Pons Diews suryfo ant
Salomono, Ead jo firdis buwo
atfrypust nū Wiefpatiēs, Diewo
Izraēlo, Furs jam du kartu buwo
pasirōdes,

10. Ir jam tai liepes, idant ne
sefiotu Eitnis dievus; ir jis tas
zaus ne klauies, Pa jam Pons
Dievs buwo liepes;

11. Todēl tare Pons Diews Sa-
lomonui: Kadangi tatai pas taw
nusidawe, Kad tu ne pilnawojet
mano derējima, ir mano prisafis-
mus, Eurus aš taw prisafiau,
taigi ir aš Eavalyste taw isplēšs,
ir tawo tarnui dūšu.

12. Tac̄sau aṣ̄ tai tawo c̄ṣ̄se ne
darysu, d̄el tawo t̄ewo. Dowido;
bet iṣ̄ ranḡōs tawo sunaus aṣ̄ je
iṣ̄pleṣ̄su.

14. Taczan ne wissq Farályste
ispléssu, wienq gimming aß düssu
tawo sunui dël Dowido, mano
tarno, ir dël Jeruzalès, kurre aß
passprau.

14. Ir Pons Dieus priekšle Sa:
lomonui priekšininā, Adada,
Edomitēnā, is karaliskōs gimmi
nēs, furs Edome buwo;

15. Mēs *faip Dowids Edome
buwo, ir Joabs, wyrāusasis ant
waiſto, auſtyn ſelāwo, uzmuſ-
tūſus palaidot, uzmuſe jis, Paſ
wyrīſtīn liſſeſ buwo, Edome;

* 2 Sam. 8, 14.

16. O Joabs paslikko ténay
pér kesis mēnesus, ir wissi Izraes
litēnai, ikkikol isgaishinno wissab,
kas wyriskū buwo, Edome;

17. Taz pabēgo Adads, ir su
 ūmi Felli wyrai Edomitū, iſ jo
 tēwo tarnū, kad iſfaktu i Egypta,
 o Adads dar buwo jaunās waifs.

18. Ir jie pašėle iš Midian,
ir atėjo į Paran. ir ėmę su sa-
vim žmoniū iš Paran, atėjo į
Egyptą pas Paraoną, Farąlu
Egypto, tas davė jam namus
ir išsilaisiną, ir padavė jam vieš-
ną ėmę.

19. Ir Adada rádo didde maló;
ne prie Paraono, fad jam ir sawo
f f parzôo

paczōs Takpēnēs, Karalēnēs, sējeri per pāczę dawe.

20. Ir Takpēnēs sēsū paginde jam Genubata, jo sunu, ir Takpēnes auginno jī namūse Paraōno; Kad Genubata namūse Paraōno buwo, tarp waikū Paraono.

21. Ogi kaip Adada girdėjo Egipte, Dowidą užmigusi su savo tėvais, ir Joabą, vyrąsajant žálnėrū numirrust, tate jis Paraōnui: lėist manę trauktis į savo žėmę.

22. Paraonas tate jam; Eo tu pristoksti pas manę, Kad į savo žėmę nori trauktis? jis atsāke: nieko, alle lėist manę trauktis.

23. Priegtam Pons Dievas jam priekėle priekininė, Resoną, sunu Eljado, kurs nū savo pono Adada Efer, Karālaus iš Zoba, buwo pabėges.

24. Ir surinko priekį jī vyrū, ir pastojo wyresnoju žálnėrū kaip Dowids anūs nužadwinno; ir nusū trauke į Damaską, ir gywėno tēnay, ir ponawojo Damaske.

25. O jis buwo Izraelo priekis ninku, kol Salomonas gyws buwo; be to ir Adada jam iškadōs dare; nēs jis diddey baifėjos Izraelitėnū, Karālumi pastojes ant Syriōnū.

26. Priegtam Jerobeams, sunus Nebato, Epratistis iš Zareda, kurs prie Salomono klūjijo; (ir jo mōtina wardu buwo Jeruga, našle,) tas taipojau ranką pakėle prieš Karālu.

27. O tai pra ta priežastis, dėl kurrōs jis ranką pakėle prieš Karālu: kaip Salomonas Millą budawojo, uždare jis sprāgą miesto, sawo tėwo Dowido.

28. Ir Jerobeams buwo wyrs, tikras į kārą. Ir Salomonas matydams, tą jaunižatimudru esant, idėjo jis jī į užweizdą ant wissū darbininkū gimminės Jožėpo.

29. Alle nusidawę tū czēs, Kad Jerobeams išėjo iš Jeruzalės, ir prāraks Aia, iš Silo, sutikfo jī ant kėlo, ir nauja kreiste buwo apsisantes, o kūdū buwo wienudu ant laufo.

30. Ir Aia nutwėre tą naują kreistę, kurre jis apsisantes, ir pėrplėse ję į dwyliką dalis;

31. Ir tate Jerobeamui: imkis saw dėsinti dālū; nēs taip tara Wiešpats, Dievas Izrael: stay, aš Karalystę ištrauksiu iš rankū Salomono, ir taw dūsū dėsime gimminū.

32. Wieną gimminę jis tur gauti dėl mano tarno Dowido ir dėl miesto Jeruzalės, kurti aš išrinkau iš wissū gimminū Izraelo.

33. Todėl, Kad manę prastojo, ir meldesi Astoret, balwoną Zidoi niū, Ramos balwoną Moabitėnū, ir Milkom, balwoną waikū Ammon, ir ne waifšczojo mano kėlais, Kad darytu, Kas man geray patinka, (ir pilnamotu) mano prisėkimus ir prowas, kaip Dowids, jo tėws.

34. Zeigi aš noru wissą Karalystę atinti iš jo rankōs; bet aš jī vyrāsojau waldōnu statysu, kol jis gyws bus, dėl Dowido, mano tarno, kurti aš pastyrau, kursi mano prisėkimū ir prowū pilnai wojes.

35. Iš rankōs jo sunaus aš ištrauksiu tą Karalystę, ir taw dėsinti gimminū,

36. Ir jo sunui wieną gimminę dūsū, Kad mano tarnas Dowids po mano ašiū žibnyczią turrėtu wissadōs mieste Jeruzalėj, kurre aš saw pastyrau, Kad sawo war: dą tēnay statyczau.

37. Taigi aš tawę imsu, Kad tu ponawotumbei ant wisso, Eo tawo širdis geidz, ir busi Karālumi ant Izrael.

38. Zeigu

38. Jaigu tu klausysi wissam, Eā aš taw paliepsi, ir mano fēlais waitščzosi, ir darysi, kas man patinka, kad pilnawotumbai mano prowas, ir prisafimus, kaip mano tarnas Dowida dāres: tay aš busi su tawim, ir taw twirtus namus pabudawosiu, kaip aš Dowidui pabudawojau, ir dūsi taw Izraeli;

39. Ir Dowido waitus todėl pažėmisi, alle taczau ne amžinay.

40. Alle Salomonas jėščojo Jerobeama nužuddit. Tay Jerobeams pasifėles nubėgo i Egiptą, pas Sisaką, Egipto karalū, ir pasiiskė Egipte, i Salomonui nu mirrus.

41. Kas daugiaus apie Salomoną sakytina, ir wissab, Eā jis ištaisės, ir jo ismintis, tai yra prarašyta Enygosa nusidawimū Salomono.

42. Ogi czėsas, kaip ilgay Salomonas karalumi buwo Jeruzalej, ant wisso Izrael, yra fėturios dėsintis mėtai.

43. Ir Salomonas užmigo su savo tėwais, ir buwo palaidojamas mieste Dowido, jo tėwo. Ir jo sunus Reabeams karalumi pastojo i jo wietą.

12. Pėrsfyrimas.

Pėrdalijimas karalystės Salomono.

Ir Reabeams nusitrėukė i Sijem; nės wissas Izrael i Sijemą buwo susiėjęs, jė i karalū idėti.

2. Ir Jerobeams, Nebato sunus, isgirdo tai, Egipte dar bebudams, kur jissai dėl karalaus Salomono buwo nubėgęs, su gryjo i Egiptą.

3. Ir jie nusuntę wadindino jė. Ir Jerobeams su wissu surinkimū Izraelo atėję kalbėjo su Reabeamu, ir tare:

4. Tawo tėws per mierą sunkė jungą mums uždėjo. Taigi tu dabar tą skaudu skūmą ir sunkė jungą lengwėsnė daryk, kurri jis mums uždėjęs, tay mes taw glūžisim.

5. Alle jis tare jiems: eikite iškė trėczai dienai, o tadda wėl pareikt pas mane. Ir žmones nuėjo.

6. Ir karalus Reabeams susirėdė: dijo su wyrėsnėis, kurie po akiū jo tėwo Salomono stowėjo, jam dar gywam esant, ir tare: Eā jus sakot, kad šiems žmonėms atsakytumbim?

7. Jie tare jam: jey tu šen dien šiems žmonėms paklausysi, jiems patikt norėdams ir jė isklausysi, ir jiems gerū žodžių dūsi, tay jie taw bus padūti, kol gywas busi.

8. Alle jis paniekino tą kalbą wyrėsnijū, jam kalbėtą, ir susirėdė: dijo su jaunaisiais, kurie su jūm buwo užaugę, ir po jo akiū stowėjo.

9. Ir jis tare jiems: Eā jus sakot, kad mes atsakytumbim šiems žmonėms, kurie man sake: daryk lengwėsnė jungą, kurri tawo tėws mums uždėjęs?

10. Ir jaunieji, su jūm užaugusieji, tare jam: tu šiems žmonėms, taw sakantiems: tawo tėws mums per mierą sunkė jungą uždėjo, tu tą lengwėsnė daryk, taipo turri atsakyt: mano majausis pirštas bus storėsnis už mano tėwo strėnas.

11. Mano tėws tiesa sunkė jungą mums uždėjo, alle aš jė dar sunkėsnė mums darysi. Mano tėws jus botāgais baude, o aš jus dygetis karbōczeis bausiu.

12. Taipō atėjo Jerobeams su wissais žmonėmis pas Reabeamą trėczą dieną, kaip karalus buwo

sakęs ir targes: ateikite wël pas mane trëczą dieną.

13. Ir karalus žmonëms astrey atsakë, pamejdams tã kalbã, wy: resnujũ jam kalbëtã.

14. Ir kalbëjo su jeis, kaip jau nieji jũ buwo pamokinnë, ir tare: mano tãws jums sunku jungã uždëjo, alle aš jũ dar sunkëšni jums darysu. Mano tãws jus betãgais baude, alle aš jus dygeis karbõ: czeis bausu.

15. Taip karalus ne paflusso žmonëms; nës tai taip buwo përlëista nũ Pono Diewo, kad jis sawo žodi ispiditu, Euri jis per Aig is Silo buwo kalbëjęs Jerobeamui, Liebato sunui.

*P. 11, 31.

16. Alle kaip wissi Izraelitënai mâte, kad karalus jũ ne norëjo klausyt, žmones atsakë karalui, ir tare: Fokidagi mes daliës turime prie Dowido, arba dalykũ prie sunaus Isai? Izraelitënai, këlfities i sawo bëtros! Taigi tu jau dabokis sawo gimminei, Dowid! Taip nuëjo Izraelitënai i sawo bëtros.

17. Kad Keabams tiklay karalus ant tũ walfũ Izrael, Euri miestuse Judawõs gywëno.

18. Ir kaip karalus Keabeams nusunte Adoramã, skãrbinnë, tay wissi Izraelitënai jãkmenimis užmašë; alle karalus Keabeams greitay ikũpo i wejinnã, kad bëgti i Jeruzalę.

19. Taip Izraelitënai atpũle nũ gimminës Dowido, ikfi sei dienai.

20. Taigi wissam Izraelui isgirdus, Jerobeamã pargryvust, nusunte jie, ir dawe jũ waddit prie wisso surinkimmo, ir idëjo jũ i karalũ ant wissũ Izraelitënũ. Ir ney wiens ne sêkë gimminę Dowido, kaip tik wiena gimmine Juda.

21. O Keabeamui i Jeruzalę atejus, surinko jis wissã gimminę Juda, ir gimminę Benjamin, him: ta ir astünis dësimts tãkstanczũ jaunũ i karã tikrũ wyrũ, kad priëš gimminę Izrael karautu, ir karalysig wël sugražintu ant Keabeamo, sunaus Salomono.

22. Alle Diewo žodis sakoms buwo Semajui, Diewo wyrui, ir tare:

23. Sakyk Keabeamui, Salomono sunui, karalui Judawõs, ir wissai gimminei Juda bey Benjamin, ir kittiems žmonëms, tar dydams:

24. Taip sak Pons Diews: idant ne usitrãukit karaut priëš sawo brolus, waihus Izrael. Kõs nas wiens eikite wël namũ; nës tai nũ mangs rãdost. Ir jie klause žodžui Pono Diewo, sugryžo ir ëjo namũ; kaip Pons Diews buwo sakęs.

25. Bet Jerobeams budawojo Sifemã ant kalno Epraim, ir gywëno tame, ir is ten isitrãukęs budawojo *Pnuel. *Wald. 8, 17.

26. Alle Jerobeams mislijo sawo širdije: karalyste dabar wël pripuls gimminei Dowido,

27. Jey sie žmones aukstyn eitu apierawoti namuse Pono Diewo Jeruzalëj; ir širdis šũ žmonũ prisilenks prie sawo wiespatiës, Keabeamo, karalaus Juda, ir mang nužawis, ir wël pripuls Keabeamui, karalui Juda.

28. Ir karalus susirodijęs pardarydino du weršus is aukso, ir tãre jiems: persunku jums aukštyn eit i Jeruzalę. Sztay, cze yratawo diewai, Izrael. Euri tawe iswede is Egypto: žemës.

29. Ir jis wienã pastãte Betelij, o antrã i Danã.

30. Ir

30. Ir tūmi labay susigriešijo; nės žmones nuėjo prie to wieno išk' i Daną.

31. Tisai ir pabudawojo balwon: baidnyczū ant aukštybjū, ir idėjo Elebonus iš prasczānsujū žmonū, kurrie ne buwo iš waikū Lėwi.

32. Ir jis padare swentę pen: lioliktoj' dienoj' asmojo mėnesio, kaip swentę Judawoj', ir apierawojo ant altoraus. Taip jis dare Betelij', kad tiems weršiams apierawojo, kurrus jis padarydino. Ir idėjo Betelij' Elebonus aukštybjū, kurras jis buwo pašuręs.

33. Ir apierawojo ant altoraus, jo padarydinto, Betelij', pen: lioktą dieną asmojo mėnesio, kurrę jis iš sawo širdiės buwo sumislijęs; ir istate waikams Izrael swentes, ir apierawojo ant altoraus, kad rufinnama butu.

13. Pėrsšyrimas.

Jerobeamo ranka padžiusta; nekursai praraks lito nuzudditas.

Ir stay, Diewo wyras atėjo iš Judawos per Pono Diewo žodi, i Betelą, ir Jerobeams stowėjo prie altoraus, kad rufintu.

2. Ir jis šaukė prieš tą altorū, per Pono Diewo žodi, tarydams: altorau, altorau! taip safo Pons Diews: stay, sunus užgims iš gimminės Dowido, wardu Josia, "tas ant tawęs apierawos Elebonus tōs aukštybės, kurrie ant tawęs rufin, ir žmonū Faralus jis ant tawęs sudėgis. " 2. Kar. 23, 16.

3. Ir jis dawe tą dien' stebuklą, sakydams tai yra tas stebuklas, kad tai Pons Diews kalbėjęs: stay, tas altorus sugrūs, ir pelėnai, kurrie ant jo yra, bus išbarstyti.

4. Alle kaip Faralus tą žodi giridėjo iš to Diewo wyro, prieš tą altorū Betelij' šaukianczo, istiesė

jis sawo ranką prie altoraus, ir tare: sugaukite jį. Ir jo ranka padzūwo, kurrę jis prieš jį buwo istiesęs, ir ne galėjo ję wėl prie sawęs traukt'.

5. Ir altorus sugruwo, ir pelėnai nū altoraus buwo išbarstyti; pagal stebuklą, kurrį tas Diewo wyras buwo dawęs, žodzu Pono Diewo.

6. Ir Faralus atsakydams tare tam Diewo wyrui: prašyk wėidą Wiešpatiės, sawo Diewo, ir melš už manę, kad sawo ranką wėl galėčiau prie sawęs traukt. Tay praše tas Diewo wyras Pono Diewo wėidą; ir Faralus sawo ranką wėl galėjo prie sawęs traukt; ir ji tokia pastojo, kaip pirma buwusi.

7. Ir Faralus kalbėjo su tū Diewo wyrū: eikš su manim i mano namus, ir atsigaiwik, aš tau kokią dōwaną dūsu.

8. Alle tas Diewo wyras atsakė Faralui: norint tu man ir pusę sawo namū dūtumbei, tay aš taczauš ne eiczau su tawim. Nės aš czonay neydūndōs noru wālgit, ney wandens gėrt.

9. Nės taip man liepta Diewo žodzu, ir sakyta: tu ne turri ney dūndōs wālgit, ney wandens gėrt, ir ne wėl sugryšt tū kėlu, kurrūm tu atėjai.

10. Ir jis šalin ėjo kėtu kėlu; ir ne pargryžo tū kėlu, kurrūm i Betelą buwo atėjęs.

11. Alle Betelij' gywėno sėns praraks; pas tą atėjo jo sunus, ir pasafōjo jam wissus stebuklus, kurrus tas Diewo wyras buwo ištaisęs tą dieną Betelij', ir tus žodzus, kurrus jis Faralui buwo kalbėjęs.

12. Ir jū tėws tare jiems: kurtas kėls, kurrūm' jis nukelāwo?

ir

ir jo sunus parode jam tą Fėlą, Furrūm' tas Diewo wyrs buwo Fėlāwēs, Fursai iš Judawōs buwo atėjēs.

13. O jis tare sawo sūnumis: baltōkite man āsilą. Ir jiems āsila pabalnāwus, jis jūjo jūmi;

14. Ir Fėlāwo pastuy tą Diewo wyra, ir jį po kūjolu rādes sėdin: ti, tare jam: ar tu esi tas Diewo wyrs, iš Judawōs atėjēsis? jis tare: esmi.

15. Ans tare jam: eik su manim i mano namus, ir wālgit dūnōs.

16. Alle jis tare: aš ne galu su tawim gryšt, ney su tawim eit; neigi noru dūnōs wālgit, ney wandens gėrt su tawim šime kampe.

17. Uēs su manim kalbėta yra Pono Diewo žodzu: tu tēnay ne turri ney dūnōs wālgit, ney wandens gėrt tu ne turri wēl tū Fėlu sugryšt, Furrūm' atėjai.

18. Jis tare jam: ir aš esmi prāraks, lygey kaip tu; ir angelas kalbėjo su manim Diewo žodzu, ir sākė: parwēst jį wēl namū su sawim, kad dūnōs wālgitu, ir wandens gėrtu. Alle jis pamelāwō jam.

19. Ir paršwede jį wēl, kad dūnōs wālgė ir wandens gėrė jo namūse.

20. Ir jiems už stalo bešėdint, Diewo žodis buwo sākoms prārakui, Furs jį wēl buwo parwēdēs,

21. Ir prisākė tam Diewo wyrui, iš Judawōs atėjusam, ir tare: taip sako Wiewpats: todėl, kad tu ne klausei burnai Pono Diewo, ir ne pilnawojei tą prisākimą, Furi taw Wiewpats, tawo Diewas, prisākēs;

22. Ir sugryžēs dūnōs wālgėi, ir wandens gėrėi toje wietoje, apie Furre jis taw sākė: tu ne turri ney

dūnōs wālgit, ney wandens gėrt, taw tawo lawons ne bus palāidos; jama Fāpinēsa tawo tēmū.

23. Ir jam dūnōs wālgius ir gėrus, pabalnojo āsilą prārakui, Furi buwo wēl paršwēdēs.

24. Ir kaip jis buwo iškėlāwēs, rādo jį lūts ant Fėlo, ir nužudde jį. Ir jo lawons gulėjo pamestas i Fėlą, ir āsils stowėjo šale jo, ir lūts prie to lawōno.

25. Ir žmones pro šālį eidami mate lawōną i Fėlą pamestą, ir lūtą prie lawono stowinti; ir atėjė apšākė tai mieste, Furrame senas šis prāraks gywėno.

26. Tai išgirdēs ansai prāraks, Furs jį wēl buwo parwēdēs, tare jissai: tai tas Diewo wyrs, Furs burnai Wiewpatiēs ne klause; todėl Wiewpats jį padawe tam lūtui, tas jį sudaužė, ir nužudde, pagal Wiewpatiēs žodi jam sakytą.

27. Ir tare sawo sūnumis: baltōkite man āsilą. Ir kaip jie jį buwo pabalnoję,

28. Tūkelāwo jis, ir rādo jo lawoną i Fėlą numestą, ir āsilą bey lūtą arti lawōno stowinti. Lūts nieko ne buwo ēdēs to lawono, ney āsilą ne sulānžēs.

29. Taw prāraks lawōną to Diewo wyro pakėlēs, uždėjo jį ant āsilo, ir pargabėno jį atgalōs; ir atėjo i miestą to sėnojo prārako, kad jį apraudoję palāidotų.

30. Ir jis idėjo lawoną i sawo kapą; ir jie apraudawo jį: at brolau!

31. Ir kaip jį buwo palāidoję, tare jis sawo sūnumis: kad aš numiršu, taw palāidokit manę tam kapė, Fur tas Diewo wyrs palāidos, ir dėsit mano kaulus pas jo kaulus.

32. Uēs tai nusidūs, ką jis sakė; Fes prieš altorų Bėtelių, žodzu Wiewpats

Wiešpatišs, ir priēš wissus namus aukštībju, miestūse Samaria ēsanczus.

33. Alle po sū nusiawimū Jerobeams nesilowe nū pištojo sawo elgimo; bet pištyr: eidams idējo Elebonus aukštībju, iš prasczau: sujū žmonū. Kas jam patikko, to rančā jis pilde, ir tas pastojō Elebonu aukštībēs.

34. O tai grieķu wirtō gimmini Jerobeamo, kad išgaišinnama ir nū žēmēs išpūstijama buwo.

14. Pērštyrimas.

Prarāwimas priēš Jerobeamq, Reabeams waldimmas.

Sū czēs' Abia, Jerobeamo sunus, apsirgo.

2. Ir Jerobeams tare sawo pāczi: kēlķis, ir taipo dēķis, kad nieks ne numanytu, tawē Jerobeamo paczē esanczē: ir nueif i Silo. Sztay, tēn yra prārāks Ajas, kur man sākēs, kad aš Farālumī busu ant sū žmonū.

3. Ir imē su sawim dēšimt dūnōs kēpalū ir pyrāgū ir medaus pūda, ir nueif pas ji, kad jis taw sakytu, kaip su tūm' waiķu bus.

4. Ir Jerobeamo pati dare tai: po, ir pasiķelusi nuējo i Silo, ir atējo i namus Ajo; alle Ajas jau ne primāte; nēsa jo āķys tamšos buwo dēl senystēs.

5. Alle Wiešpats tare Aju: štay, Jerobeamo pati ateit, kad tawē apie wienā dāiktā pašlāustu dēl sawo sunaus, nēs jis serga. Taigi kalbēf su je taip ir taip. O kaip ji buwo tējusti, dējosi jiji swētima ēsanti.

6. O kaip Ajas girdējo jōs kōjas braškančās per durris, tare jis: eifš i widdu, tu pati Jerobeamo, kam tu taip dedēfi, buf swētima ēsanti? aš pas sawē esmi: sūstas sunkus pranašas.

7. Eif, ir sakyt Jerobeamui: taip saķo Wiešpats, Izraelo Diews: aš tawē patēlau iš žmonū pulko, ir wyrēsnoju idējau ant mano žmonū Izraelitēnū.

8. Ir Faralystē nū Dowido gimminēs atplēšau, ir taw dawjau. Alle tu nesiēlgei, kaip mano taras Dowids, kurs mano prisākimū pilnawojo, ir manē sēķe iš wissōs širdiēs, kad darytu, tikf kas man patikko;

9. Ir piščaus elgeif uš wissus pirm tawēs buwusis; nuējēs saw kittus diewus padarei, ir nuliētus ābrozus, kad manē supykti priwerstumbei, ir manē i sawo uš pašalt numetēi.

10. Todēl, štay, aš bedōs ušwesu ant Jerobeamo gimminēs, ir išgaišisu iš Jerobeamo gimminēs ir i sēnā mēžanti, užrakintaji ir pamestaji Izraelije. Ir waiķū waiķus Jerobeamo nēy šlūte iššlūsu, kaip purwai iššlōjami, iš jo abēlū nay gloda bus.

11. Kas iš Jerobeamo miršta mieste, tā sunnys suēs; o kas ant lauķo miršta, tā paukščzei po dangum sules; nēsa tai Wiešpats kalbējo.

12. Todēl tu kēlķis ir eif namū; o tawo kōjai i miestā ižēngiant, kadikis numirs.

13. Ir wissi Izraelitēnai jē aptraudos, ir jē palaidos. Nēs šis wiens iš Jerobeamo bus lāidos jams; todēl, kad kō gēro jeme išrasta po aķiū Wiešpatišs, Diewo Izraelo, gimminēje Jerobeamo.

14. Alle Wiešpats saw Farālu ant Izraelitēnū priķels, tas išgaišis gimminē Jerobeamo tādienā; o rassi jau dabar.

15. Ir Wiešpats ištiks Izraelitēnus, kaip nēndres wandenis juddinnamos, ir išplēs Izraelitēnus

nus iš šios gėdos žėmės, Furre bes pagonū, Furrus Wiešpats jis jų tėvams esti davęs, ir jis išbarstys anapus wandens: todėl, kad jie saw šventitas girres pa-
dare Wiešpatį iptytint.

16. Ir padūs Izraelitėnus dėl griešd Jerobeamo, Furs įsigriešė, ir Izraelitėnus i griešd.

17. Ir Jerobeamo pati pasikėlusi nuėjo ir parėjo i Tirzą. Ir jei ant šenščio namū užstojus numirre vaikatis.

18. Ir jie palaidojo jį, ir wissi Izraelitėnai apraudojo jį, pagal žodi Wiešpaties, Furt jis buwo kalbėjęs per sawo tarną Ają, prarąšą.

19. O kas daugiaus sakytina apie Jerobeamą, kaip jis karąwęs ir karaląwęs, štay, tai parašyta knygojė nusidawimū karalū Izrael.

20. Alle cžėsas, kaip ilgay Jerobeams karalawo, yra dwidėšimt ir du metu. Ir užmigo su sawo tėvais; ir jo sunus Nadabs karalumi pastojo i jo wietą.

21. Bet Reabeams, Salomono sunus, karalumi buwo Judamoj. Rėtures dėšimts metų buwo Reabeams, kaip karalumi pastojo; ir karalawo septynoliška metų Jeruzalėj, tame mieste, Furt Wiešpats buwo paštyręs iš wissū gimiminū Izraelo, kad sawo wardą ténay statytu. Jo motina wardu buwo Naėma, Ammonitėne.

22. Ir Juda dāre, kas Ponui Dievui wissay ne patikėo, ir iptytino jį, daugiaus ne kaip jų tėvai buwo dāre sawo griešais.

23. Uės jie pašūre saw aukštys bes, stulpus bey šventitas girres, ant wissū aukštū kalnelū, ir po wissais žaliujenczeis medzeis.

24. O buwo ir kėšininikai toj žėmėj; ir jie dāre wissas bjaurys,

bes pagonū, Furrus Wiešpats pirm waikū Izrael buwo išwāres.

25. Alle penktame mete karalauš Reabeamo uštrāufė aukštyn Sifaks Egypto karalus, pries Jeruzalę,

26. Ir atėme šarbus iš Diewo namū, ir iš karalaus namū, ir wis kas imtina buwo; ir atėme wissus aukšnus šydus, Furrus Salomonas buwo padarydinęs;

27. I Furrū wietą karalus Reabeams padarydino warinnus šydus, ir padawė tus i rankas wysransū sargū, durris pridabojenczū prie namū karalaus.

28. Ir kaip tanšėy karalus i Diewo namus iejo, nešoje tus tie sargai ir wėl inėse tus i tū sargū kamara.

29. Alle kas daugiaus apie Reabeamą sakytina, ir wissab, ką jis ištaišęs, štay, tai surašyta knygojė nusidawimū karalū Juda.

30. Alle Reabeams su Jerobeamu karawo, dōl gywu du buwo.

31. Ir Reabeams užmigo su sawo tėvais, ir palaidojo jį su sawo tėvais mieste Dowido. Ir jo mėtina wardu buwo Naėma, Ammonitėne; o jo sunus Abiams karalumi pastojo i jo wietą.

15. Pėrštyrimas.

Baldimas dwėjū karalū Judamoj, Abiams ir Ašo; ir dwėjū Izraeliē, Nadabs, ir Bašo.

Uštūnolištame mete karalaus Jerobeamo, Liebato sunaus, Abiams karalumi pastojo Judamoj.

2. Ir karalawo tris metus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Naėfa, dukte Abisalom.

3. Ir jis elgėsi wissamē daitė taip griešnay, kaip jo tėws pirm jo buwo pašelgęs, ir jo širdis nesilaike

nesilaikē wiernay prie Wiešpatiēs sawo, kaip širdis jo tėwo Dowido.

4. Nēs dēl Dowido dāwe jam Wiešpats, jo Dievas, žibnyčą Jeruzalėj, jo sunu po jo prikelį dams, ir jį išlaisydamis Jeruzalėj.

5. Todėl, kad Dowido buvo dārgs, kas Wiešpaczui patikėjo, ir ne buvo atstojes nū to wisso, ką jis jam liepe, todėl gyws buvo, tikėtų be ano nusidėjimo su Uriasu, Etitenu.

6. Alle Reabeams Farāwo su Jerobeamu, todėl gywū du buvo.

7. O kas daugiaus apie Abiamą sakytina, ir wis, ką jis ištraisęs, šitay, tai yra rašyta knygoje nusidawimū Farālu Judawos. Alle Abiams bey Jerobeams Farāwo su kito kintu.

8. Ir Abiams užmigo su sawo tėwais, ir palaidojo jį mieste Dowido. Ir Asa, jo sunus, Farālu mi pastojo į jo wietą.

9. Dvidešimtame mete Farālaus Jerobeam ant Izraelo, pastojo Asa Farālumi Judawoj.

10. Ir Farālawo ketures dēl kintis ir wieną metą Jeruzalėj. Jo mótina wardu buvo Maėka, dukte Abisalemo.

11. Ir Asa dare, kas Wiešpaczui geray patikėjo, lygey kaip jo tėws Dowids.

12. Ir išwāre kėšininėsus iš žemės, ir šalin mete wissus balwonus, jo tėwū darytūsus.

13. Priegtam jis atstātė ir sawo mótiną Maėką nū tōs služmōs, kurę jį Miplezetui buvo dārusi, šwentitoj girtoj; ir Asa išpūstijo jōs Miplezetą, ir sudėgino tą pas upę Kidron,

14. Alle aukštybes jie ne išpūstijo; tačiau širdis Asa buvo wierna Wiešpaczui todėl jis gyws buvo.

15. Ir tą sidabrą ir auksą, ir rykus, kurrus jo tėws buvo pas šwentinęs, ir kas šwentita buvo Wiešpatiēs namams tai jis įgavėno.

16. Ir buvo nepakājaus tarp Asa, ir tarp Baėso, Farālaus Izraelo, todėl jūdu gywu buvo.

17. Alle Baėsa, Izraelo Farālus, nusitrūke aukštyn prieš Judą, ir pakūre Ramą, kad niekas ne galētu ney išeit, ney teit ant šalies Asa, Farālaus Juda.

18. Tay ėme Asa wissą sidabrą ir auksą, likusį šarbe namū Wiešpatiēs, ir šarbe Farālaus, ir dāwe tą į rankas sawo tarnū, ir nusunte jūs pas BenAdadą, sunu Tabrimon, sunaus Esion, Syrionū Farālu, Damaste gywėnanti, ir jam sakydino:

19. Jra suderėjim's tarp manęs bey tavęs, ir tarp mano tėwo bey sawo tėwo; todėl aš nusunczu tau dowaną, sidabrą, ir auksą, kad pamestumbei tą suderėjimą, kurrū su Baėsu, Farālumi Izraelij, turri, kad jis nū manęs šalin trauktus.

20. BenAdads paklusses Farālaus Asa, nusunte sawo wyress nūsus ant žalnėrū prieš miestus Izrael, ir pamušė Ijon bey Dan, ir Abel Bet Maėka, wissą Cinerot, prie wissos žemės Naptali.

21. Kaip Baėsa tai išgirdo, paslōwe jissai Ramą budawot, ir wėl nusitrūke į Tirzą.

22. Alle Farālus Asa apsakysdino wissoj žydū žemėj: cze ney wiens ne tur išlikti. Ir atėme akmenis bey medžus iš Ramos, kur reis Baėsa buvo budawojęs. O Farālus Asa tais budawōjo Gėhą Benjaminij, bey Mizpą.

23. Alle kas daugiaus apie Asą sakytina, ir wissa jo macis, ir wissab,

willab, ką jis daręs, ir tie miestai, kurrus jis padaręs, štai, parašyta knygos apie nusidavimus karalū Juda; tikrai ką savo senybtėj' pojomis ne galėjo.

* 2 Ruff. 14, 2.

24. Ir Asa, užmigo su savo tėvais, ir palaidojo jį pas savo tėvus, mieste Dovidu, savo tėvo. Ir Jozababs, jo sunus, pastėjo karalumi į jo vietą.

25. Visi Nadabs, Jerobeamo sunus, pastėjo karalumi ant Izrael, antrame mete Asa, karaliaus Juda, ir karalavo ant Izrael du metu.

26. Ir dave, kas Viešpaczui ne patiko, ir vaikščiojo keliu savo tėvo, ir dave tą jo grieką, kurrūm jis Izrael į grieką buvo tvėdęs.

27. Visi Baša, sunus Aijo, iš gimminės Izabab, padare maištą, prieš jį, ir užmuše jį Gibetonej, kurrū pilistėnū buvo. Visi Nadabs bey wissas Izrael abajū apstoję Gibetoną. * P. 16, 9.

28. Taip nužudde jį Baša, trezame mete Asa, karaliaus Juda; ir pastėjo karalumi į jo vietą.

29. Taipgi karalūm' budams, užmuše jissai wissą gimminę Jerobeamo, ir ney wieną ne paliko gyvą iš Jerobeamo, ikki jį išgaissinęs; * pagal žodi Viešpaties, kurrū kalbėjęs buvo per Aiją, Siloniskį, savo tarną,

* P. 14, 10.

30. Dėl grieko Jerobeamo, kurrū jis dave, ir tūmi Izraeli į grieką iweđe, su tū kussinnimu, kurrūm Viešpati, Dievą Izraelo papyfino.

31. Bet kas daugiaus apie Nadabą sakytina, ir willab, ką jis daręs, štai, tai parašyta knygos nusidavimų karalū Izrael.

32. O buvo karas tarp Asa bey Bašo, karaliaus Izrael, koley jūdū gyvū buvo.

33. Trezame mete Asa, karaliaus Juda, pastėjo Baša, Aijo sunus, karalumi ant wisso Izrael, Tirzaj, per dwidėjimt' ir keturis metus.

34. O dave, kas Viešpaczui ne patiko, ir vaikščiojo keliu Jerobeamo, ir pagal jo grieką, kurrūm jis Izrael į grieką buvo tvėdęs.

16. Pėrstyrimas.

Apie penkis karalus Izraelij': Baša, Ella, Simri, Omri, ir Ahab.

Visi atėjo Viešpaties žodis Jėui, sunui Anani, prieš Bašą, ir tare:

2. Todėl, kad aš tavę iš dulkū pakėlau, ir wyrausiu padariau ant savo žmonū Izrael, o tu vaikščioji keliu Jerobeamo, ir į grieką wedi mano žmones Izrael, manę iypfidams jų griekais:

3. Štai, todėl aš vaikū waisus Bašo, ir vaikū waisus jo gimminės atimsiu; ir tavo gimminę padarysiu, kaip gimminę Jerobeamo, sunaus Lebato.

4. Kas Bašo miršta mieste, tą sunys tur suest'; o kas jo miršta ant lauko, tą tur paukščiai dangaus suest'.

5. Visi kas daugiaus apie Bašą sakytina, ir ką jis daręs, bey jo macis, štai, * parašyta tai yra knygos nusidavimų karalū Izrael.

* 2 Ruff. 16, 1.

6. Ir Bašas užmigo su savo tėvais, ir jį palaidojo Tirzaj; o jo sunus Ella pastėjo karalumi į jo vietą.

7. Ir atėjo Viešpaties žodis per prarabą Jėu, sunu Anani, ant Bašo, ir ant jo gimminės, ir prieš wissą tą piktą, ką jis dave,

po

po akiu Wiešpaties, jį įpykiti, per darbus savo rankų, kad pasistotų kaip gimmine Jerobeamo, ir todėl, kad jis būtų buvęs užmušęs.

8. Dvidešimtame ir šeštame mete Ašso, Farálaus Juda, pasistoję Elia Baėso sunus Farálumi ant Izrael, Tirzų, du metu.

9. Alle jo tarnas Simri, vyrėsi nysis ant pusės vežimnų, maišytą padare prieš jį. Alle jis buvo Tirzų, gėre, ir buvo girtas, namūse Arzo, wietininko Tirzų.

10. O Simri tėgęs, jį užmušę, sėkmame ir dvidešimtame mete Ašso, Farálaus Juda; ir pastoję Farálumi į jo vietą.

11. O kaip jis Farálumi buvo, ir ant jo krėslas sėdėjo, nujawinno jis wissus waišus Baėso, ir ne palikto neį prie sėdės mėžancio, priegtam ir jo gentis bey prietelms.

12. Szittaip išgašino Simri wissus waišus Baėso, pagal žodį Wiešpaties, kurį ant Baėso buvo kalbėjęs per prarą Jėu,

13. Dėl wissų griekų Baėso bey jo sunaus Ello, kurrus jų du dare, ir Izrael į griekus iwėde, Wiešpati, Izraelio Dievą įpykiti per jų balwonystę.

14. Alle kas daugiaus apie Elą sakytina, ir wissab, ką jis dars, stay, tai parašyta knygos nusi dāwimū Farálū Izrael.

15. Dvidešimtame ir sėkmame mete Ašso, Farálaus Juda, pastoję Farálumi Simri, septynes dienas Tirzų, nėra pulkai buvo apguldę Gibetoną Pilistėnų.

16. Alle kaip žmones abazę išgirdo kalbant: Simri maištą palikusi, o ir Farálus užmušusi, tay padare wissas Izrael tą pacę dieną Amri, wprānsajį ant žalnėrū Farálumi ant Izrael, abazę.

17. O Amri traukiesi aukštyn, ir wissas Izrael su jūmi iš Gibetona, ir apguldę Tirzą.

18. Alle Simri matydams, miestą pėrgalėtą busent, tėgęs į palocų namū Farálaus, susidėgino su namais Farálaus, ir numirė,

19. Dėl savo griekų, kurrus buvo pildęs, darydams, kas Wiešpaczui ne patikto, ir waišę: zodams keli Jerobeamo, ir pagal jo grieką kurrū jissai Izraeli buvo į griekus iwėdęs.

20. Alle kas daugiaus apie Simri sakytina, ir kaip jis maištą palikęs, stay, tai parašyta knygos nusi dāwimū Farálū Izrael.

21. Tū czės žmones Izrael šypės į dvi dali; wiena pusė laikėsi prie Tibno, sunaus Ginato, kad jį Farálumi padarytu; alle antroji pusė laikėsi prie Amro.

22. Alle tū žmonų, kurrie prie Amro laikės, daugiaus buvo, ne kaip tū žmonų, kurrie prie Tibno, sunaus Ginato laikės. Ir Tibni numirė; tay Amri Farálumi pasistoję.

23. Treczame dešimtame ir pirmame mete Ašso, Farálaus Juda, pastoję Amri Farálumi ant Izrael, dwylį metų, ir Farálawo Tirzų šepis metus.

24. Jis pirko kálną Samarią iš Sėmero už du centnerus sidabro, ir apbudawojo tą kálną, ir pramincę tą miestą, kurį budawojo, Samaria, wardū Sėmero, to kalno pono.

25. Ir Amri dars kas Wiešpaczui ne patikto, ir nelabėsnis buvo už wissus tūs, kurrie pirma jo buvo.

26. Ir waišęzėjo wissais kėlais Jerobeamo, sunaus Nebato, ir jo griekūse, kurreis jis Izraeli į griekus iwėde, kad jis Wiešpati, Izraelio

Izraelo Dievą, įpykino savo balwonyste.

27. Alie kas dangius apie Amri sąlytina, ir wissab, ką jis dars, ir jo macis, kurrę jis išrōdęs, stay, parašyta tai yra knygos nusidawimū karalū Izrael.

28. Ir Amri ujmigo su savo tėvais, ir palaidojo jį Samarioj. Ir Afabs, jo sunus, karalumi pastėjo į jo wietą.

29. Treczame desimtame ir aš: mame mete Ašo, karalaus Juda, Afabs, sunus Amri, pastėjo karalumi ant Izrael; ir karalawo ant Izrael Samarioj dvidešimt ir du metų.

30. Ir dare, kas Wiešpaczui ne patiko, už wissus pirma jo buwusus.

31. Ir jam tai menkas buwo nusidėjims, kad jis pilde grietus Jerobeamo, sunaus Uebato; ir podraug wēde Isebelę, dukterį Et Baalo, karalaus Zidono, perpacę; ir nuėjęs sluzijo Baalui, ir meldėsi jo.

32. Ir pažūrė Baalui altoru, namūse Baalo, kurrus jam padawojo Samarioj.

33. Ir padare šwentą girę; kad Afabs daugiaus dare, Wiešpati, Izraelo Dievą, įpykti, ne kaip wissi karalei Izrael, kurrie pirma jo buwo.

34. Per tą czėsą budawojo Ijelis iš BetEl Jeriką. Tai jam fastas wo jo pirmaji sunu Abiramą, jam apatinni akmeni dēdant; bey jo jaunėsnij sunu Segubą, durris stātant; pagal "žodi Wiešpatiės kurri kalbėjęs buwo per Jozuą, sunu Nunu.

* Joz. 6, 26.

17. Pėrpyrimas.

Eliofus brangumo czėse warnū aprūpintas; waiseli mirusi prikel.

Ir kalbėjo Eliofus, Tiabitėnas iš miešezonū Gilead, Afabui:

Kaip tifaray gywas Wiešpats, Izraelo Diewas, po kurrio ašit aš stowju, ne tur per šus metus ney raišos ney lytaus ne ateiti, iškū man tai ne sakant.

2. Ir žodis Wiešpatiės atėjo jam, ir tare:

3. Eik šalin iš cze, ir freipkis į rytus, ir pasišlėpt arti uppelio Krit, kursai prieš Jordaną tēfa.

4. Ir turri iš uppelio gėrti; o aš warnams paliepjau, kad jie tas wę tēnay tur aprūpit.

5. Ir jis nuėjęs dāre pagal žodi Wiešpatiės ir atšiojęs atšlėdo prie uppelio Krit, prieš Jordaną tēfanczo.

6. Ir warnai atnešė jam dūnōs bey miesos rytmezeis ir wākarais; ir jis gėrė iš uppelio.

7. Ir nusidawė po kelū dienū, kad uppelis išdzuwo; nės ne buwo ney jofio lytaus žėmėj.

8. Tay jam atėjo žodis Wiešpatiės, ir tare:

9. Kėlks ir eik į Zarpatą, kurri arti Zidono yra, ir pasišk tēnay; nės aš ten kofiei našlei pālėpjan, kad tawę aprupintu.

10. Ir jis kėlėsi ir nuėjo į Zarpatą. Ir jam prieinant prie miesto wartū, stay, cze be ējanti našle ir mālķū berenkanti. Ir jis ję pašaukdams tare: atnešk man mažumą wandens kofiamė ryše, kad aš gėrczan.

11. O jei nueinant atnešti, jis šaukdams jei tare: atnešk man drauge ir dūnōs kėsnū.

12. Ji tare: Kaip tifaray gywas Wiešpats, tawo Diewas, aš nieko ne turru kėpto, kaip tik wieną šaują miltū kādij, bey mažumą alėjaus izbōne; ir stay, wieną arba dwi mālķēli rinkausi, ir eimi į widdu, ir taw bey savo sunui pastelosu, kad wālge numirtums biwa.

13. Elios

13. Eliošus tare jei nesibijoš, eik, ir padaryš, kaip tu sakei; taciau man pirma to mažumą išsept, ir atneš man, alle saw bey sawo sunui potam taipojau turri padaryti.

14. Uėš taip tare Wiešpats, Izraelo Dievs: tie militai Eade ne tur suwalgomi but, ir tas alėjaus izbónas nieku ne tur pristófti, ikti tai dienai, Ead Wiešpats dūs lyti ant žemės.

15. Ji nuėjusi padare, kaip Eliošus buwo safs. Ir jis wálge, ir ji taipojau, ir jós namisťai, gėrą czėsą.

16. Militai Eade ne buwo suwalgomi, ir alėjaus izbónas nieko ne pristoko, pagal Wiešpatiės žodi, Ealbėtą per Eliošą.

17. Ir po tū nusidawimū sunus tós žmonės, jo gaspadinnės apsirgo, ir jo ligga buwo taip labay sunki, Ead jau Ewapo jeme ne lieto atsidwest.

18. O ji tare Eliošui: Eą aš turru su tawim darbo, tu Diemo wyre? Tu pas mane atėjai, Ead mano peržengimmo minėta, ir mano sunus numarinnams butu.

19. Jis tare jei: dūš man šen sunu sawo. Ir jis ėmęs ji nū jós Eieliū užėjo aukštyn i tą swetly: czią, Eir jis laikės, ir idėjo ji i sawo lówą.

20. Ir šaukdams Wiešpatiesp' tare: Wiešpate, mano Dieme, argi tai naslei, prie Eurrós aš swėczas esmi, tieš piktó padarei, Ead jós sunu numarintumbi?

21. Ir jis ant Eudifio matáwos tris Eartus, ir šaukdams Wiešpatiesp' tare: Wiešpatie, mano Dieme, dūš atgryšt dušėlei šio Eudifio wél prie jo!

22. Ir Wiešpats išElause balsą Eliošaus; o dušėle Eudifio wél atgryžo pas jį, ir jis gyws pastojo.

23. Ir Eliošus ėmęs Eudiki nusėse žemyn nū swetlyczós i butą, ir dāwe ji jo motinai, tarydams: štay, tawo sunus gywas yra.

24. O moteriške tare Eliošui: dabar aš išpažystu, tawę Diemo wyrą ėsanti; ir Wiešpatiės žodis tawo burnoj yra tiesa.

18. Pėršyrimas.

Prarakas Eliošus papjauja Baalo prarakus.

Ir po ilgo czėso atėjo Wiešpatiės žodis Eliošui, trėczą mėtą, ir tare: eik, ir pasiródiš Afabui, Ead aš dūczau lyt ant žemės.

2. Ir Eliošus nuėjo, Afabui pasiróditu. Alle buwo didde brangybe Samarioj.

3. Ir Afabs pawadinno Obadją, sawo dwáro užweizdą, alle Obadją Wiešpatiės labay bijojos.

4. Uėš Isabėlei prarakus Wiešpatiės išgaipinnant, Obadją ėmęs šimtą prarakū, paslėpe jūs dausboje, cze penkes dėsint's, tén wél penkes dėsint's, ir aprúpino jūs dūna bey wāndenimi.

5. Taigi taipo tare Afabs Obadjui: pėrkelauf žėmę pas wissus šaltinnus bey uppėles, begu rąs stumbiwa šieno, ir žirgus bey asil: arklis išlaikytumbiwa, Ead ne prapultu wissi galwijai.

6. O jūdu štyrėst i žėmę, Ead je pėrkelautu. Afabs wiens kėlawo wienu kėlu, o Obadją taipjau wiens antru kėlu.

7. Ir Obadjai ant kėlo b'ėtant, štay, sutičko ji Eliošus; o ji pas žindams, pūle ant sawo wėido, ir tare: ar ne tu essi mano Eunigs Eliošus?

8. Jis tare esmi; eik, ir sakyt sawo wiešpaczui, štay, Eliošus czonay yra.

9. Alle

9. *Alle ans tare: Eim' aš susigriėjau, kad tu nori sawo tarną i rankas Akabo padūr', kad mane nužudditu?*

10. *Kaip tikray gyws yra Wiešpats, tawo Diews, nier ney jokiū žmonū ney ne jokiōs karalystės, fur mano wiešpats ne nusuntęs, tawęs jėškoti. Ir jiems sakant: cze jo nier, ėme jis prysegą nū tōs karalystės ir nū žmonū, kad tawęs ne radę.*

11. *Ir tu dabar sakai: eif, sakyt sawo wiešpaczui: štay, Eliošus yr czonay.*

12. *Taigi man atstojus nū tawęs, tawę Pono Diewo Dwāse atimtu, Ežin Eatrul; ir aš tadā parėjės Akabui tai apsakyczau, ir jis tawęs ne rąstu, tay jis mane nužudditu. Alle tawo tarnas Wiešpaties bijos iš mažū sawo dienū.*

13. *Ar tai ne apsakyta taw, mans kunige, Ež aš dāreg, Izabėlei praratus Wiešpaties nužuddant? Kad aš šimtą Wiešpaties prarātū paslėpiau, cze penkes dės šimt's, tēn wēl penkes dės šimt's dauboj' ir jūs aprupinęs dūna bey wandenimi.*

14. *Ir tu dabar tari: nueif, sakyt sawo wiešpaczui: Eliošus cze yra, kad mane nužudditu.*

15. *Eliošus tare: Kaip tikray gyws Wiešpats Zebaot, po Eurrio akiū aš stowju, aš jam šen dien pasirōdisu.*

16. *Tay Obadja nuėjo Akabui priekais, ir apšakė tai jam. Ir Akabs nuėjo Eliošui priekais.*

17. *Ir Akabs matydams Eliošu, tare Akabs jam: ar tu esi tas, kurs Izraeli painoja?*

18. *Alle jis tare: aš ne painoju Izraeli, bet tu bey tawo tėwo gimminė, tūmi kad prisakima Wiešpaties pamētēt. ir sēkate Baalim.*

19. *Taigi nusust dabar, ir suswadit prie mangs wissą Izraeli, ant Ealno Karmel; ir anūs feturis šimtus bey penkes dės šimt's praratus Baalo, ir anūs feturis šimtus praratus šwentōs girrės, nū stalo Izabėlės wālganczus.*

20. *Tai po Akabs nusuntęs i wissus waisus Izrael, suwadinnotus praratus ant Ealno Karmel.*

21. *Tay Eliošus priėjės wissus žmones tare: ikkoley jūs šlubojat i abi šalt? Jey Wiešpats yra Diewu, tay sekite jį. O wēl jey Baal tai yra, tay jį sekite. Ir žmones jam nieko ne atsakė.*

22. *Tay Eliošus tare žmonėms: aš wiens pasilikau praratus Wiešpaties, alle prarātū Baalo yra feturi šimtai ir penkios dės šimt's wyrū.*

23. *Taigi dūkit mums du jūnū jautuškū, ir jie te imma saw wieną jautušką, ir tą tē sukapoja i stufkus, ir te uždēda ant malkōs, ir te ne pridēda ugniēs; tay aš antrajį jautušką ėmęs ant malkōs uždėsu, ir taipojau ne pridėsu ugniēs.*

24. *Tay jūs melšities wardo sawo Diewo, o aš melšius wardo Wiešpaties. Katras dabar Diews su ugnimi atsakys, tas t' esie Diews. Ir wissi žmones atsakydami tare: tai gērs žodis.*

25. *Ir Eliošus tare praratus Baalo: jūs saw isrinkite wieną jūnū jautušką, ir padarykit pirma, nēs jūsi daug yra; ir melšities sawo Diewo wardo, o ne pridėkit ugniēs.*

26. *Ir jie ėmę tą jautušką, kurti jissai jiems dawe, ir pritaisę, ir meldēst wardo Baal iš rytmetžio ikki pētū, tarydami: Baal, išklausyt mus! Alle cze ne buwo ney jokio balso ney atsiliepinimo.*

Ir

Jr jie šlubāwo aplink altoru jū padarytą.

27. Pētumsgi jau atėjus, apjūst tūs Eliošus, tarydams: šaukt didzu balsu, nēs jis Dievs yr', jis kę sumislja, arba dārbo Eo fio tur, ar per laukę iškėlāwes, arba rasi miegt', kad pabustu.

28. Jr jie šaukė didzu balsu, ir režėsi peileis bey plōmis, pagal sawo budą, aža jū kraujas bėgo.

29. Alle pētums pėrėjus, prarākāwo jie, iškė reikėjo walgi apieras itaisyti, alle ne buwo czonay ney jo fio balso, ney atsākimo, ney išklausimo.

30. Tay Eliošus tare wissiems žmonėms: eikit šen pas manę, wissi žmonės. Jr wissiems žmonėms prie jo atėjus, pataise jis altoru Wiešpatiės, fursai suardytis buwo.

31. Jr ėmęs dwylįką akmenų pagal šaitlu gimminų waikų Jozubū (Kurram žodis Wiešpatiės kalbėdams tare: * tu turri Izrael wardu but). * I M. 32, 28:

32. Jr patūre iš tū akmenų altōru wardan Wiešpatiės, ir aplink altōru padāre dūbę, dwejų saikū, jawams seikiamū placę.

33. Jr mālęką pritaise, ir jautukę i stūkšius sukąpojęs uždėjo tą ant mālės.

34. Jr täre: atgabėnkite fēturis rykus kad, wandenim' pilnus, ir užpilkite tai ant dēginnimo: apie rōs, bey ant mālės, Jr sākė: darykit taip dar kartą, ir jie dare taip dar kartą, ir jis sākė: darykit tai dar trėczą kartą. Jr jie taip dare irėczą kartą.

35. Jr wandū teikėjo aplink altoru, ir dūbe pilna buwo wandens.

36. Jr kaip czėsas jau buwo walgimo: apieras apierawōti, prieš jęs Eliošus prāraks tare: Wiešpatie, Diewe Abraomo, Jzako

ir Izraelo, ak ben šendien žinoma daryk, tawę Diewą esanti Izraelij', o manę tawo tarną, ir manę tai wissab ant tawo žodžio dārusi.

37. Išklausyk manę, Wiešpatie, išklausyk manę, kad šie žmonės žinōtu, tawę, Wiešpat, esantį Dievą, kad tū jū širdi potam priverstumbei!

38. Tay ugnis Wiešpatiės pūle žemyn, ir suėde dēginnimo: apierą, mālę, akmenis ir žemę, ir su laiže wāndent dūbėj'.

39. Tai matydami wissi žmonės, ant sawo wėido pūle, ir tare: Wiešpats yra Diewu, Wiešpats yra Diewu!

40. Bet Eliošus tare jiems nu: twėrkite Baalo prārakus, kad jū ney wiens ne ištrāktu. Jr jie nu: twėre jūs. Jr Eliošus nuwede jūs žemyn, prie uppėlio Rison, ir papjowe jūs tēnay.

41. Jr Eliošus tare Akabui, nūstrāuf aukštyn, wālgit ir gėrt, nēsa užia, ney ant didžio lytaus.

42. Jr Akabui aukštyn kėlaujant wālgit ir gėrt, užėjo Eliošus ant patiės wiršaus Karmel, ir pasiklōnojęs iš žėmei, sawo galwę tarp kielū palenkė,

43. Jr tare sawo waikui: užei aukštyn, ir apsidairyk jurumplin: kay. Jissai užėjęs apsidaire, ir tare: nieko ten n'iera. Jis tare: nueik wel septineis kartais.

44. O sėkmū kartū tare jissai: antay debesėlis kėlasi iš jurū, lyg wyro plāstakai. Jis tare: nueik, ir sakyk Akabui: pakinkyk, ir wāžof žemyn, kad lytus tawę ne užspėtu.

45. Jr dar nepasidabōjent, dangus aptėmo debeseis ir wėju, ir užėjo diddis lytus. Alle Akaba wāžodams iškāko i Jezreel.

46. Jr

46. Ir Wiešpaties ranka atėjo ant Elišaus; ir jis apjūses savo strėnas, nubėgo pirma Akabo, ir išlėko į Jezreelį.

19. Pėrštyrimas.

Elišaus begimmas, bėdas ir palinkėjimojimas.

Ir Akabas pasakė Išebei wissab, ką Elišus buwo dāres, ir kaip jissai wissus praratus Baalo kardu nužudde.

2. Tay Išebe nusunte paslą pas Elišū, ir jam sakydino: Die wai man te dara šaip ir taip, jey aš rytoj ne padarysu į šį cžesą tawo dušei, kaip wienai šū dušū.

3. Tay jis malydams, kėlėsi, ir nuėjo ketrul jis norėjo, ir atėjo į Betzebą žydū [žėnėje] ir palikė savo waiką tēnay.

4. Alle jis nuėjo į pūšezą dienōs žygt, ir iėjes atsisėdo po kādīg medžū, ir mėlde, kad Diews ji suwalytū, sakydams: Jan gana, taigi imk Wiešpatie, mano dušėlę; aš ne gerėšnis už mano tėvus.

5. Ir atsigulęs miegōjo po kādīg medžū. Ir štay, angelas jį pakruti tidams tare: kėlkis ir wālgis.

6. Ir jam apšiwelgiant, štay, prie savo galwōs bešant kėpta dūna bey krāgas su wāndenimi. Ir jis wālgės bey geres wēl atsigulle miegot.

7. Ir angelas Wiešpaties antru kartū sugrūžęs pakrutino jį, tarydams: kėlkis, ir wālgis, nēs tu diddi kėlą turri kėlant.

8. Ir jis atsikėlęs wālgė ir gėrė; ir tū walgii padrutis ējo ketures dėjimt's dienū ir ketures dėjimt's nakczū, iš Diemo kálnui Oreb.

9. Ir iėjes tēnay į nekurre dau bą, paslikko czejau nakwinay. Ir štay Wiešpaties žodis jam atėjes, tare jam: Ką tu czonay weiki, Elišau?

10. Jis tare: * aš atkeršijau Wiešpati, Diemą Žeboat: nēs waikai Izrael tawo derėjimą prastōjo, ir tawo altorus sugrōwe, ir tawo praratus kardu nužudde; ir aš wienas tišt išlikėau, ir jie to jėško, kad man gālą darytu.

* Rom. 11, 13.

11. Jis tare: eik laukā, ir stōkis ant kálno po akiū Wiešpaties. Ir štay, Wiešpats praėjo pro kālį, ir diddis wėjas, fūks kálnus suplėše, ir ūles sulėužė, pirs ma Wiešpaties. Alle Wiešpats ne buwo wėje. Bet po wėjo užėjo žėnės padrebėjimas; alle Wiešpats ne buwo žėnės padrebėjime.

12. Ir po žėnės padrebėjimo atėjo ugnis; alle Wiešpats ne buwo ugnij. Ir po ugniės radošit ykas šwelnas užims.

13. Ir kaip tai Elišus girdėjo, ussidenge jis savo wėidą savo kreiste, ir išėjes laukā, stojos priangij ūlės. Ir štay, tay jam atėjo balsas, ir tare: Ką tu cze turri darbo, Elišau?

14. Jis tare; aš Wiešpati, Diemą Žeboat atkeršijau; nēs waikai Izrael tawo suderėjimą prastōjo, tawo altorus sugrōwe, tawo praratus kardu nužudde; ir aš wiens išlikėau, ir jie to jėško, kad man gālą padarytu.

15. Alle Wiešpats tare jam: eik wēl savo kėlū, per pūšezį į Damasaką; ir nuėjes ieik ir pamōstik Asaeli per karālū ant Syriōnū,

16. Ir Jėu sunu Ąimsi per karālū ant Izrael, ir Elišą, sunu Sapāto, iš Abel Meolōs per praratus į tawo wietą.

17. Ir tur nušūdūt, kad, kas kardu Asaelio ištrūksta, tą tur Jėu nužuddit; ir kas kardu Jėu ištrūksta, tą tur Elisas nužuddit.

18. Ir

18. Ir * aš dūsu išlikt septynis tūkstančius Izraelių, butent wis sus Pielius, Purrie nesiklonajo Baalui, ir wissas burnas, Purros ji ne pabuczawo. * Rym. 11, 4.

19. Ir jis išėjęs iš tén, rādo Elisą, sunu Sapāto, ārantį su dwylīka jungū po sawo ašiū; ir jis pats buwo tarp tū dwylīka. Ir Eliošus prie jo priėjęs, sawo kreistę ant jo užimate.

20. Alle jis jāuczus palikęs ir bėgdams pastuy Eliošu tare: dūš man pabuczot' mano tėwą bey mano augiwę, tay aš tawę sekšu. Jis tare jam: nueik, ir wėl pareik; nės aš turre su tawim šo dārbo.

21. Ir jis wėl nū jo pabėgęs ėme wieną jāuczū jungą, ir tą apierawojo; ir mėšą išwirres tais medzeis nū jāuczū dawe žmonėms, kad walgitu. Ir kėlėsi, ir šėke Eliošu, ir šlužijo jam.

20. Pėrsšyrimas.

Dwigubas karas ir pergaliimas Alabo, prieš Ben-Adadą Syrioną.

Ir Ben-Adads, Farálus Syrio: nū, surinko wissą sawo žaliūrū pulką, ir buwo trisdėšimtis ir du karálū su jū, bey žirgū ir wežimmū; ir nusitrāukęs aukštyn, apgulle Samarią, ir karāwo prieš ję.

2. Ir nusuntęs pasū pas Akabą, karálū Izrael, į miestą,

3. Sakydino jam: taip tare Ben-Adads: tawo šidabras, ir tawo auksas mano yr, ir tawo pāczos, ir tawo gerausieji waikai taipojau mano yr.

4. Karálus Izrael atsakydams tare: mano wiešpatie, karálan! Kaip tu sakiei, aš esmi tawo, ir wislab, ką aš turre.

5. Ir paslai wėl pareidamū tare: taip sakō Ben-Adads: kadangi aš pas tawę funcziā ir sakyi

dinau; sawo šidabrą ir sawo auksą, sawo pāczes ir sawo waikus turri tu man dūt:

6. Tay aš rytoj' šū czėsu sawo tarnus pas tawę atšasu, kad tawo namus, bey tawo padonū namus apkrāustitu; ir kas taw miela, tu ėie į sawo rankas ėmę išnešt'.

7. Tay Farálus Izrael wissus wyresnūsus žėmės pawadinnes tare: dabokities ir žurėkit', koki piktą dāiktą jis pradeda. Jis prie manęs atsunte dėl mano paczū bey waikū, šidabro bey auksa, o aš to jam ne užgynau.

8. Tay tare jam wissi senieji ir wissi žmones: tu ne klausyk, neygī pawėlik.

9. Ir jis tare pāslams Ben-Adad: sakyk it mano wiešpaczui, karálui: wislab, ką tu pirmjāusej sawo tarnui sakydinai, aš noru daryt; alle šio ne galu aš daryt. Ir paslai nuėję atsāke tai.

10. Tay Ben-Adads sunte pas jį, ir sakydino jam: diemai man te dāro šėip ir taip, jey dulkis Samariōs ganā bus, kad wissi žmones po manim po sauja parsis nešt gāutu.

11. Alle Farálus Izrael atsakydams tare: sakyk it: kas šerwu apfirėda, ne tur girtis, kaip tas, kursai jį nusiwilko.

12. Tay Ben-Adads išgirdęs (tam patim czėse bė gėrdams su karáleis šėtroša) tare jis sawo tarė namis: pasigatāwėkit. Ir jie pasigatāwijo prieš miestą.

13. O štay, prāraks priėjęs Akabą, karálū Izrael, tare: taip sakō Wiešpats, juš tu matei wissą ši didi pulką? štay, aš jį šendien ė tawo rankas dūsu, kad zinnoti tumbėi, manę ėsanti Wiešpati.

14. Akabs tare: per ką? anšat tare: taip sakō Wiešpats, pėr

waitus žėmės : waldonū. Uns tare: kas tur māgti pradėt? jis atšakė: tu.

15. Tay surokāwo jis waitus žėmės : waldonū, o jū buwo du šimtu ir trisdesimtis ir du. Ir po jū surokāwo wissą pulką wissū waitū Izrael, septynis tūkstančius wyrū.

16. Ir išsitrāukė per pietus. Alle Ben:Adads gėre ir apsigėre šėtroj, drauge su tais trisdesimt's ir du karaleis, kurrie jam pristot buwo atėjė.

17. O waitai žėmės waldonū pirmjāusey išsitrāukė. Alle Ben:Adads išsunte, o tie jam apsašy: dami tare: trāukias wyrai iš Samariūs.

18. Jis tare sugāukit jūs gywus, ar jie butu dėl pakājaus, ar ant mušio išsitrāukė.

19. Alle kaip tie žėmės : waldonū waitai buwo išėjė, ir waitas pašly jūs,

20. Rožnas muše tą, kurs ji sutikė. Ir Syrionai bėgo, bet Izrael jūs wijo. Ir Ben:Adads, Syrionū karalus, išbėgo su žirgais bey su raiteleis.

21. Ir karalus Izrael išsitrāukė: pas pamuše žirgus ir wežimius, kad Syrionū didę daugybę užmuše.

22. Tay prāraks priėjės karalū Izrael tare jam: eik, ir pašdrūtėk, ir numanyk, ir dabokis, ką dāras: nės karalus Syrionū prieš tawę aukštyn užeis, mėtui pėrėjus.

23. Učs tarnai karalaus Syriūs tare jam: jū Diemai, Fálnū Diemai, todėl prieš mus laimėjo. Bet mes su jeis lygumoj' karāuti norim, matysi, bau ne laimėsim prieš jūs?

24. Taigi taip tu daryk: karalus atstatyk Rožną iš jo wietos, ir waldonus i jū wietą statyk.

25. Ir pasisteloš saw waitę, kaip tą waitę, kuri prapuldei, ir žirgus bey wežimius, kaip antie buwo; ir prieš jūs karāukime lygumoj', matysi, bau mes jūs ne pėrgalėsūm? Jis jū žodžą pasluso, ir padāre taip.

26. Kaipgi tas mėtas pėrėjo, Ben:Adads Syrionus pridawādijo, ir trāukėsi aukštyn i Apeš, prieš Izrael karāt.

27. Ir waitai Izrael taipojau prisigatāwijo, ir apsirāpinę trāukėsi jiems priešais, ir apsisitojo su ābažu ties jeis, ney dwi maži kaimeni oškū; alle Syrionū pilna žėme buwo.

28. Ir nekursai Diemo wyres priėjės tare karalū Izrael: taip šako Pons Diems: todėl, kad Syrionai šakė, Wiešpatė ēsanti Diemą Fálnū, o ne Diemą lygumū, tay aš wissą tą didi pulką i tawo ranką padawojau, kad žinnotumbit, manę Wiešpatė ēsanti.

29. Ir jie ābažu apsisitojo tiesog prieš anus, septynes dienas. Šėkma dieną jie ējo prieš kits Pittą karādami; ir waitai Izrael pamuše Syrionū šimtą tūkstančū pėstininkū i wieną dieną.

30. Ir išlikėieji bėgo i miestą Apeš: ir muras užpūle ant išlikėiūsū dwidešimt ir septynū tūkstančū wyrū. Ir Ben:Adads bėgo i miestą, iš wienos kamārōs i Pittą.

31. Tay tare jam jo tarnai: štay, mes girdėjom, karalus waitū Izrael mielaširdingus karalus ēsanczus. Taigi sawo strėnas žaikais apdengę, ir wirwemis sawo galwas aprisę, išeikim pas karalū Izrael, mažu jis tawo dušią gywą paliks.

32. Ir jie sawo strėnas apsirisę žaikais, ir sawo galwas wirwemis, atėjo

atējo pas Karālu Izrael, ir tare: Ben: Adads, tawo tarnas taw sa: Eydin: prašau, ben gywā palif mano dušiq. Alle ansai tare: jēy jis dar gyws, tay jis mano brolis.

33. Ir tie wyrai greitay tā jo žodi priēmę saw ant gēro išgulde, ir tare: beje, tawo brolis Ben: Adads. Jis tare: ateikit, ir atga: bēnkit jį. Tay Ben: Adads išėjo pas jį; ir liepe jį užsēst ant sawo wejimmo,

34. Ir tare jam: tus miestus, kurrus mano tėwas tawo tėwui atēmęs, aš taw atdūsu; ir pada: ryp saw ūliczas Damaške, kaip mano tėws Samarioj' pasidāres; tay aš tawę su derėjimu išlėisu. Ir jis padāre su jūm derėjimą, ir išlėido jį.

35. Tay nekursai wyrs iš prā: rakū waiķū sawo artimui tare per žodi Wiešpatiēs: prašau, ištik manę. Alle ansai ne norėjo jį ištikt.

36. Tay jis tare jam: todėl, kad tu ne klausai balso Wiešpatiēs, štay, tawę *luts įstik nū manęs einanti. Ir kaip jis nū jū atstōjo, rādo jį lutas, ir ištikto jį.

* P. 13, 24.

37. Ir jis rādes fittą wyra, tare: prašau, ištik manę; ir tas wyrs sumuše jį krūwiną.

38. Tay tas prāraks nuėjęs, stojos prie Karālaus, arti kēlo, ir sawo wėidą pelenais nepažystamą padāre.

39. Ir Karālui pro šali kēlāu: jant, šauķe jis paštuy Karālu, ir tare: tawo tarnas buwo išėjęs i pati kārą; ir štay, wiens wyrs buwo atstojęs, ir atgabėno wieną wyra pas manę, sakydams: ser: gēf šittą wyra; jēy jo pašigės, tai tawo dušia bus už jo dušią, arba tu turrēsi šidābro wieną cent: nerį užmokėti.

40. Ir tawo tarnui šen ir ten be įygiojant, ano jau ne be buwo. Karālus Izrael tare jam; tai tawo prowa, tu pats tą padarei.

41. Tay jis greitay pelenus nū sawo wėido nubraukę; ir Karālus Izrael pažinno jį, kad jis wiens prārakū ējās.

42. Ir jis tare Karālui; taip safo Wiešpats: todėl, kad tu tą wyra prajuddytiną iš sawo rankū išlėidai, bus tawo dušia už jo dušią, ir tawo žmones už jo žmones.

43. Alle Karālus Izrael trāukęs šalį ne linksmas ir didey papy: kęs i sawo namus; ir iškātō i Samarią.

21. Pėrsšyrimas.

Ukabo ben Isadilēs smarknbe pries Nabotą.

No tū nusidāwinū tikfos, kad Nabots, Jesreelitens, wyn: kālñi turrėjo Jesreelij', arti palō: czaus Ukabo, Karālaus Samarioj'.

2. Ir Ukabs kalbėdams su Nasbotu, tare: dūf man sawo wyn: kālñi, aš saw daržą wirralams iš jo darysu, kadangi jis taip arti prie mano namū gul; aš taw gerēsni wyn: kālñi už jį dūsu, arba, jēy taw taip dingsta, aš taw tiek šidābro už jį dūsu, tiek jis kēs: tōja.

3. Alle Nabots tare Ukabui: Diewe manę nū to apsaugoķ, kad aš taw sawo tėwiškės dalyką dūczau.

4. Tay Ukabs parėjo namū, pilns apmaudo ir labay papykės, dėl to žodžio, kurrį Nabots Jesreelitens jam buwo sakęs tatydams: aš taw ne dūsu sawo tėwiškės dalykō. Ir jis atsigulęs ant sawo lowōs, sawo wėidą ša: lin nugręžę, ir dūnōs nė walgę.

5. Tay tėjusi prie jo Isebele, jo pati, kalbėjo su jūm: kās tai, kad

tavo dvasė taip nulūdusi, ir kad ne walgai dūnōs?

6. Jis tare jei: aš kalbėjau su Labotu, Jesreelitėnu, sakydams: dūš man sawo wyn: kalni už pinnigū; arba, jėy taip taw patinka, say aš taw fittą už tą dūš. Alle jis tare: aš taw mano wyn: kalni ne dūš.

7. Tay Isebele, jo pati, jam tare: kokia tai karalyste butu Izraeli, taw taip dārant? Kėlki, ir walgidūnōs, ir buk linksmas; aš taw wyn: kalni Laboto, Jesreelitėno, iteiksu.

8. Ir ji rāše gromatas Akabowardan, ir jas užpeczwėtijo jo peczwėtimi; ir nusunte jas seniems bey wyresniems jo mieste, aplink Labotą gywėnantiems.

9. Ir fittaip ji rāše gromatosa: dūkit gawėjimą iššaukt; ir pasodinkit Labotą i wyrėsnę wietą tarp žmonū.

10. Ir statykit prieš jį dwėjėtą žmonū nieko newertū, kurūdu ludi ir sakytu: tu Dievą ir karalū kėikei. Ir ji išwėdę akmenimis užmuškite, kad numirtu.

11. Ir senānsieji bey wyresnieji jo mieste, kurie jo mieste gywėno, padare, kaip jiems Isebele buwo paliepusi, kaip ji buwo rābusi gromatosa, jiems nusustosa;

12. Ir iššaukdino gawėjimą, ir pasodino Labotą i wyrauslę wietą tarp žmonū.

13. Tay atėję tūdu žmonu nieko newertudu, ir stojosi ties jūm', ir luddijo prieš Labotą po akimis žmonū, sakrdamu: Labots Dievą ir karalū kėike, Tay ji iš miesto išwėdę, akmenimis užmuše, kad numirre.

14. Ir jie dāwe žinę Isebelei, ir sakydino jei: Labots yra akmenimis užmuštas, ir negywas.

15. Ir Isebele išgirdusi, Labotą akmenimis judditą ir negywasanti, tare Akabui: kėlki ir pasišauki wyn: kalni Laboto, Jesreelitėno, kuri jis ne norėjo taw už pinnigū dūt, nės Labots jau negywas, bet atliškęs.

16. Akabs girdėdams, Labotą negywasanti, atšikėle, kad jėmyn eitu pas wyn: kalni Laboto, Jesreelitėno, ir jį saw pasisās wintu.

17. Alle Wiešpatiės žodis atėjęs Elišui, Tisbitėnui, sake:

18. Kėlki, ir eik priešais Akabui, karalui Izrael, Samarioj' šanczam. Štay, jis yra ant wyn: kalno Laboto, tén jis nuėjės, jį pasisāwit.

19. Ir kalbėk su jūmi, ir tarė: taipo safo Wiešpats: tu nujuddei, priegtam ir pasisawinai. Ir turrisu jūm kalbėt, ir sakyt: taip safo Wiešpats toj' wietoj', kur sunnys krauja Laboto laiže, taipojau sunnys tawo kraują laižys.

20. Ir Akabs tare: Elišui: begu tu manę radai kū cžės' saw per neprietelū? alle jis tare: beje, aš tawę rādau; todėl, kad tu paridūts esi tikt piktō daryt po akiū Wiešpatiės.

21. Štay, aš bedōs ant tawęs užwesu, ir tawo waikū waikus atimsu; ir išgaishu Akabui ir prie senōs mėžanti: ir užrakintaji, bey ušilikustu Izraeli.

22. Ir padarysu tawo namus, kaip namus Jerobeamo, sunaus Laboto, bey kaip namus Bašo, sunaus Aijo; dėl to griefingo pasielgimmo, kurrūm' tu manę sunpykinai, bey Izraeli i griekus iwedei.

23. Ir ant Isebelės Wiešpats taipojau kalbėjo, ir tare: sunnys Isebele tur suėsti prie mūrū Jesreel.
24. Kas

24. Kas iņ Ahabo miršta mieste, tā būnys suēs; ir kas ant laufo miršta, tā dangaus pauššcei sulēs.

25. Tai po neywieno ne buwo, taip abelnay pardūto, pišto daryt po ahiu Wiešpatiēs, kaip Ahab; nēs jo pati Isebele jē taipo pēr: kalbējo.

26. Ir jis pasidāte didziū bjaus resziū, kad balwonus sēke, wissay, kaip Amoritai buwo dare, kurrus Wiešpats pirm waiķū Izrael buwo iņwāres.

27. Ir kaip Ahab toliuss žodžus girdējo, ipleše jis sawo rubus, ir žaku apdenges sawo kūnā, pāstniķāwo, ir miegojo jāke, ir labay nulūdes, waiķšcojo.

28. Ir Wiešpatiēs žodis ātējes Eliofui, Tisbitēnui, tare:

29. Ar tu ne matei, kaip Ahab priēš manē flonojas? Taigi, kadangi jis po mano ahiu pasižemina, aš tā bēdā ne užwesu kol' jis gyws; alle dienosā jo sunaus užwesu aš bēdā ant jo gimminēs.

22. Pērstyrimas.

Ahabo prapiūimas, Jozapato ir Ašo wāldimas.

Ir pērējo trys mētai, karui ne ēsant tarp Syrionū bey Izraelitēnū.

2. Alle trēcāme mēte Jydū Karalus, Jozapats, nuķelāwo pas Karālu Izrael.

3. Ir Karalus Izrael tare sawo tarnams: ar ne jinnote, Ramot Gileade musu ēsant? ir mes besēdim' tyķay, ir ne atimmam jē iņ ranķū Karālaus Syrioj'?

4. Ir tare Jozapatui: ar tu nori su manim trāuktis i muši Ramoton Gileade? Jozapats tare Karālui Izrael: aš busu kaip tu, ir mano žmones, kaip tawo žmones, ir mano žirgai, kaip tawo žirgai.

5. Ir Jozapats tare Karālui Izrael: ben paklaust' ben dien žodzio Wiešpatiēs.

6. Tā suwadiņo Karālus Izrael prārafū apie keturis simtus wy: rā, ir tare jiems: ar aš trāufšus i Ramotā Gileade Karāuti? Arba ar ne tinķa, tai daryt? Jie tare: trāufis aukštyn, Wiešpats jē dūs i Karālaus ranķas.

7. Bet Jozapats tare: ar cze niera daugiaus neywieno prārafō Wiešpatiēs kad jo pasīklāustum: bim?

8. Karālus Izrael tare Jozapatui: dar pra wyrs, Miķķa, sunus Jemlo, per tā Wiešpati gali ķlāusti. Alle aš jo ne ķenczu, nēsa jis man nieko gero ne apsaķo, bet tiķt wiēno pišto. Jozapats atķaķe: ne kalbēķ taipo Karālan.

9. Tā pawadinno Karālus Izrael Kamārninkū wiēnā, ir tare: atgabēnē greitay Miķķā, sunu Jemlo.

10. Alle Karālus Izrael bey Jozapats, Karālus Juda sēdējo koķnas ant sawo ķrēķlo, rubais apsis wilķē, lauķe ties durrimis, prie warthi Samariōs; ir wissi prārafai prārafāwo po jū ahiū.

11. Ir Žedekia, sunus Knaēno, geležinnus ragus buwo pasidāres, ir tare: taip saķo Wiešpats: ķitais tu Syrionus badysi, iķ jūs iķgaiksinēs.

12. Ir wissi prārafai taipo prārafāwo, ir tare: nusiķrānē i Ramotā Gileade, ir tu laimēsi; Wiešpats jē dūs i Karālaus ranķas.

13. Ir pāklas, ķursai nuējes buwo, Miķķo pawadint, tare jam: ķtay, prārafū kalbos iķ wiēno ķeros uķ Karālu; taigi ir tawo žodis t'essie kaip jū žodis, ir saķyķ ķēro.

14. Miķķas

14. Mifkas tare: Kaip tikrai Wiešpats gyvs, aš kalbėsiu, kad man Wiešpats sakys.

15. Ir jam pas Egrėlu atėjus, tare jam Faralus: Mifkai, ar turrim trauktis į Ramotą Gileade. Farauti, arba tai ne turrim daryt? Jis tare jam: beje, traukis aukštyn, ir tu laimėsi, Wiešpats įe dūs į Faralaus rankas.

16. Karalus wėl tare jam: aš tau per prisėga sakau, kad man nieko kito ne sakytumbei, kaip kėsą, wardan Wiešpatiės.

Matt. 26, 63.

17. Jis tare: aš maciau, wissą Izraeli išsklyditą ant kalnų, kaip awis berdžaus ne turrinczes. Ir Wiešpats tare: ar šittie ne tur? Fonas wėl te gryšta namū su pašajumi.

18. Tay tare Faralus Izrael Jozapatui: ar aš tai tau ne sakiau, kad jis man nieko gero ne parakauja, bet wieno pisko?

19. Ans tare: todėl girdėkgi Wiešpatiės žodi: aš regėjau Wiešpatį sėdinti ant sawo krėlo, ir wissą pulką dangišką šalė jo stowint, po jo dėšinės ir po fairės.

20. Ir Wiešpats tare: Kas nori? Ašabą pėrkalbėti, kad jis nusitrauktų, ir pultu Ramotūse Gileade? Ir wiens sake šaip, o kito taip.

21. Tay wiena dwase išėjusi stojos po akiū Wiešpatiės, ir tare: aš ji pėrkalbėsiu. Wiešpats tare jei: kūmi?

22. Ji tare: aš išėjusi busi nelojenti dwase wissū jo prarakū burnoj. Jis tare: tu ji pėrkalbėsi ir tai ištestėsi; išeik, ir daryk taip.

* Uprejš. 16, 14.

23. Dabargi žurėk, Wiešpats melojencį dwase pėrlėido į wissū bū tawo prarakū burną; ir Wiešpats pisko ant taręs kalbėjes.

24. Tay priejes Zedekia, sunus Knaėno, ištikto Mifką per ausį, tarydama: Kaip? Ar Wiešpatiės dwase nū manęs atstojo, kad su tauwim kalba?

25. Mifkas tare: štay, tu tai matysi, tą dieną, kad iš wienos kamārōs į Pittą eisi, kad bū pas lystumbei.

26. Karalus Izrael tare: imk Mifką, ir te pašliekt jis pas Amoną, bey pas miestwaldont Joesą, Faralaus sunu;

27. Ir sakę: taip sakė Faralus: šit idekit į temnycią, ir wals gidikit jį dūna bey wādenimi priespaudōs, it man su pašajumi sugrystant.

28. Mifkas tare: jey tu su pašajumi sugryši, tay Wiešpats ne kalbėjo per manę. Ir tare: Klausykite wissi žmones!

29. Taip traukies Faralus Izrael, bey Jozapats, Faralus Juda, aukštyn į Ramotą Gileade.

30. Ir Faralus Izrael tare Jozapatui: aš apširedysu nepažintiną; bet tu ateik į mūsų sawo rūbais apšiwilkes. Taip Faralus Izrael nepažintiną apširedes nuėjo į mūsų.

31. Alle Faralus Syrionū pas liepe wyrausiemis ant sawo wežimū, kurrū buwo trisdėšimtis ir du, ir tare: ne turrit į mūsų eit, ney ant didžū ney ant mažū, bēt wienintelej ant Faralaus Izrael.

32. Ir wyrāusieji wežimū, matydami Jozapatą, dumojo, jį esanti Faralu Izrael, ir užpūle jį su mušiu: alle Jozapats rėkė.

33. Ir wyrāusieji ant wežimū, matydami jį ne esanti Faralu Izrael, nusigreže nū jo į užpakali.

34. Alle wiens wrys kilpint itempes, iš nežinū išowę Faralu Izrael į tarpą barwo bey susėgimmū.

gimnū. Ir jis tare savo važny: czar: atgrēš savo ranką, ir iš: vest manę iš waisko, nės aš esmi rjeistas.

35. Ir tas mušis didyn ējo tą dieną, ir Farālus stowėjo ant wežimo prieš Syrionus, ir numirre ant wākaro. Ir kraujas iš rōnū tekėjo i widuri wežimmo.

36. Ir dāwe iššaukt ābaze, sūlei nusileidzent, ir sakyt: Eožas eikit i savo miestą bey i savo žemę.

37. Taip numirre Farālus, ir buwo nugabēntas i Samarią. Ir palaidojo jį Samarioj'.

38. Ir numazgojent wežimą prie ējero Samariōs, laiže sunnys jo kraują; (bet kēkšes jį mazgojo) pagal Wiešpatiēs žodį, kurri jis buwo kalbėjęs. *P. 21, 19.

39. Kas daugiaus apie Afabą sakytina, ir wissab, ką jis dārges, ir elefant i dantū butta, kurri jis budawojo, bey wissi miestai, jo pakurtieji, štay, tay parašyta Enygosa nusidawimū Farālū Izrael.

40. Szittaiپ užmiggo Afabs su savo tėwais; ir jo sunus Aasja pastojo Faralumi i jo wietą.

41. Ir Jozapats, sunus Aso, pastojo Farālumi ant Juda, Petwirtame mēte Afabo, Farālaus Izrael.

42. Ir trysdesimt bey penkiū metų buwo, Farālumi pastodams, ir Faralawo dvidešimt ir penkis mētus Jeruzalėj'; jo augywe wardu buwo Ašuba, dukte Silli.

43. Ir waišsczojo wissu kėlu savo tėwo Aso, ir ne atstojo nūto, ir jis dāre, kas Wiešpaczui geray itikė.

44. Taczau aukštibes ne pamete; ir žmones dar apierawojo ir rāfino ant aukštųjų.

45. Ir turrėjo pašą su Faralumi Izrael.

46. Alle kas daugiaus apie Jozapatą sakytina, ir jo nujegims, ką jis dārges, ir kaip jis Farawes, štay tai parašyta Enygosa nusidawimū Farālū Juda.

47. Taipojau jis iš žemės išwāre, kas dar likusū kēšininū buwo, kurrie czėse jo tėwo Ašabuwo ussilikė.

48. Ir Edome ne buwo Farālaus bet wietininės ten wiespas tėwo.

49. Ir Jozapats buwo padarydinges afrutū ant jurū, kurrie turrėjo i Opirą eit, ākso pargabēnt. Alle jie ne nuėjo; nēsa buwo salaužiti Ežeon; Gebere.

50. Tū czės' tare Aasja, Afabo sunus, Jozapatui; te eina mano tarnai su tawo tarnais ant afrutū. Alle Jozapats ne norėjo.

51. Ir Jozapats užmiggo su savo tėwais; ir palaidojo jį pastėwus, mieste Dowido, jo tėwo; Ir Jorams, jo sunus, Farālumi pastojo i jo wietą.

52. Aasja, Afabo sunus, Farālumi pastojo ant Izrael Samarioj', septinoliktame mēte Jozapato, Farālaus Juda; ir Faralawo ant Izrael du mētū.

53. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui wissay ne patikė, ir waišsczojo kėlu savo tėwo, ir savo motis nōs, ir kėlu Jerobēamo, sunaus Nebato, kurs Izraeli i griekus iwėde.

54. Ir šlužijo Baalui, ir meldeši jo, ir ipyfino Wiešpatį, Diewą Izrael, kaip jo tėws dāre.

Antros knygos apie karalus.

1. Pėrkyrimas.

Naša serga; Elišaus stebėjimai.

Moabitai atpūle nū Izrael, užabui numirtus;

2. Ir Naša išpūle pro narinę: cizias savo swetlyczōs, Samarioj, ir apsirgo; ir sunte pašlus, ir sąfe jiems: nuėję, * klāustite Baal Se-
bub, diewą Efrone, bau aš nū šōs liggōs išgytu? * Eja. 19, 3.

3. Alle angėlas Wiešpaties kalbėjo su Elišum, Tisbitėnu: pasikėles priesais eif pašlams karalus Samariōs, ir sakę jiems: argi jau niera Diemo Izraelije, kad nueinat pasiklausti Baal Se-
bub, diewą Efrone?

4. Todėl taip sakō Wiešpats: tu ne kėlsies iš to pātalo, ant kurio atsigullei: bet tikray turrėsi mirti. Ir Elišus atstojo.

5. Ir pašlams pas jį wėl paragryšus, tare jissai jiems: kodėl jus paragrybat?

6. Jie tare jam atėjo mums koksai wyrs priesais, ir tare mums: nueikite wėl pas karalų, kurs jus suntes, ir tarkite jam: taip sakō Wiešpats: argi jau niera Diemo Izraelije, kad nusunti pasiklausti Baal Se-
bub, diewą Efrone? todėl tu ne kėlsies iš to pātalo, ant kurio atsigullei, bet tikray turrėsi mirti.

7. Jis tare jiems: kaipogi tas žmogus buwo apsirėdes, kursai jus sutikė, ir toktai jums kalbėjo?

8. Jie tare jam: jis * gaurūta šura buwo apsisautęs, ir kėlėnė diržu aplink strėnas apsiūšęs. Ir jis tare: tai Elišus. Tisbitėns.

* Matt. 3, 4.

9. Ir jis nusunte pas jį wyrāusaj ant penkiū dėsintū, draug su tais penkeis dėsintais. Ir tam

pas jį aukštyn einant, stay, jis sedėjo wiršuy ant kalno. Alle jis tare jam: tu Diemo wyre, karalus taw sakydin, kad žemyn eitumbei.

10. Elišus atsakė tam wyrāus samjam ant penkiū dėsintū, ir tare jam: jey aš Diemo wyrs esmi, tay ugnis te * nupūl žemyn nū dangaus, ir te suėdie tawę, ir tawo penkes dėsintis. Tay nū pūle ugnis iš dangaus, ir suėdie jį, ir jo penkes dėsintis.

11. Ir jis wėl nusunte Pittą wyrāusaj ant penkiū dėsintū, su jo penkeis dėsintais. Tas atsakėdams tare jam: tu Diemo wyre, taip sakō karalus: tolydžaus eif žemyn.

12. Elišus atsaėdams tare: jey aš Diemo wyrs esmi, tay ugnis te nupūl iš dangaus, ir te suėdie tawę ir tawo penkes dėsintis. Tay nūpūle Diemo ugnis iš dangaus, ir suėdie jį ir jo penkes dėsintis.

13. Tay jis wėl sunte trėczą wyrāusaj ant penkiū dėsintū, draug su jo penkeis dėsintais. Tas pas jį aukštyn atėjęs, pasiklonojo Elišui, ir jį pakārney melsdams, tare jam: tu Diemo wyre, pasigailė ben mājumą mano dušōs, ir dušōs tawo tarnū, šū penkiū dėsinta.

14. Stay, ugnis nūpūle nū dangaus, ir sudege pirmudu wyrāus soju ant penkiū dėsintū, draug su jų dweju penkeis dėsintais; taigi dabar ben mājumą pasigailė mano dušōs.

15. Tay tare angėlas Wiešpaties Elišui; eif su jūmi žemyn, ir nesibijokis jo. Ir jis pasikėles eja su jūmi žemyn pas karalų.

16. Ir

16. Ir jis tare jam: taip safo Wiešpats: todėl, kad tu pąslus nusuntęs kląsdinai Baal, Seub, diemą Efrone, kaip kad Izraeliė Diemo ne butu, kurio žodžio kląsti galėtu; tay tu ne kėlsies iš to pátalo, ant kurio atsigullei, bet tikray turrėsi mirti.

17. Taip numirre jissai pagal žodi Wiešpatiės Elišaus kalbėtą. Ir Jorams Farálumi pastojo i jo wietą, i antrą mėtą Joramo, su naus Jozapato, Farálus Juda; nės jis ne turrėjo sūnu.

18. Alle kas daugiaus sakytina apie Nasją, ką jis daręs, štay, tai prašyta knygos nusidėwimū Farálū Izrael. * 2 Mus. 22, 1.

2. Pėrsšyrimas.

Elišaus dangun, žengimmas; Eliso šebuklai.

S kaip Wiešpats norėjo Elišū wėtroj' dangun paimti, ėjo Elišus su Elisu iš Gilgal.

2. Ir Elišus tare Elisui: prašau, cze pasiik; nės Wiešpats suntemanę i Bet: Elą. Alle Elisas atsáke: kaip tikray Wiešpats gyws, ir tawo dušia gywa, aš ne prastoju tawę. Ir jiem dwiem i Bet: Elą žemyn ėjus,

* Rut. 1, 16.

3. Išėjo prarakū waiškai, Bet: Eloj' ėsantieji, laukan pas Elisą, ir tare jam: bau ir žinnai, kad Wiešpats šen dien tawo kunigą atims nū tawo galwōs? jis tare: ir aš tai žinnau, jūs tikray tylėkit.

4. Ir Elišus tare jam: Elisai, prašau, cze pasiik; nės Wiešpats suntemanę i Jeriką. Alle jis tare: kaip tikray Wiešpats gyws yra, ir tawo dušia, aš ne prastosu tawę. Ir jiems i Jeriką atėjus,

5. Priėjo prarakū waiškai, Jerikoje ėsantieji, Elisą, ir tare jam: bau ir žinnai, kad Wiešpats šen dien tawo kunigą atims

nū tawo galwōs? o jis tare: ir aš tai žinnau, jūs tikray tylėkit'.

6. Ir Elišus tare jam: prašau, cze pasiik; nės Wiešpats manę sunte pas Jordaną. Alle jis atisáke: kaip tikray Wiešpats gyws yra ir tawo dušia, aš ne prastoju tawę. Ir ėjo tūdu podraug.

7. Alle penkios dėsintis wyrai iš prarakū waiķū nuėjo, ir susistojo tiesog iš tolo; bet šūdu stos wėjo pas Jordaną.

8. Tay Elišus sawo kreistę ėmęs suwynojo tą, ir muše i wandent, tas * pėrsidalijo ant abiejū šalū, kad tūdu sausay pėrėjo.

* Joz. 3, 16.

9. Ir kaip jūdu buwo pėrėjusu, tare Elišus Elisui: melš, ką aš taw išrodiczau, pirm neng nū tawęs atimtas busu. Elisas tare: kad tawo dwase pas manę butu dwejojpay. * Mark. 6, 22.

10. Jis tare: tu sunku daiktą prašei; taczaus, jey manę matysi, kad nū tawęs paimtas busu, tay nusidūs taip; jey ne, tay ne nusidūs taip.

11. Ir kaip jūdu podraug ėjo, ir jis kalbėjo, štay, atėjo ugnings wėžims, su ugningais žirgais, ir atšyre jūdu nū fits fitto; ir Elišus taip wėtroje dangun užženge.

12. Ir Elisas mâte tai, ir šaukė: mans tėwe, mans tėwe, wėžimas Izraelo ir jo raitelėi. Ir ne mate jo daugiaus. Ir jis sawo rubus nutwėgęs iplėše jās i dwi dali.

13. Ir pakėle Elišaus kreistę, kurri jam išpūlusi, ir pargryžęs apšistojo prie franto Jordano.

14. Ir ėme tą pácę kreistę Elišaus, kurri jam buwo išpūlusi, ir muše taje i wandenti, ir tare: fame dabar yra Wiešpats,

Elisus

Elisaus Diewas? Ir musė t wāndeni, tay jis pėrsidalijo ant abejū šalū, ir Elisaus pėrėjo perdėm.

15. Ir kaip jį mātė prārakū waiškai Jerikoje ties jū esantieji, tare jie: dwase Elisaus nusilėido ant Eliso; ir ėjo jam priekais, pasielonodami jam iškė žėmės,

16. Ir tare jam: štay, tarp musū, tawo tarnū, yra penkios dėsimts drutū wyrū, tie te eit, ir te įėkta tawo kuniga; rasti dwase Wiespatiės jį paėme, ir ant kofio kėlno, arba i kofiq pa kėlnę numete. Alle jis tare: te ne eit jie.

17. Alle jie sylijo jį, iškėkol jis pykterėjo, ir tare: taigi te eit. Ir jie nusunte penkes dėsimts wyrū, ir įėktojo jį per tris dienas; alle ne surėdo jį.

18. Ir atėjo wėl pas jį, ir jis pasilikto Jerikoje, ir tare jiems: ar ne satiau jums, kad ne nueitumbit?

19. Ir wyrai to miesto atėkė Elisui: štay, geray cze butu gywėnt šime mieste, kaip tu, mans kunige, tai matai; alle nesweikš yra wandū, ir žėme ne waisinga.

20. Jis tare: parneškit man naują kofį blūdą, ir idėkit i tą druskos. Ir jie tą parneše iam.

21. Tay jis išėjęs prie wandens wersmės, imete tą druską, ir tare: taip safo Wiespats: aš sweikš padariau ši wandeni; jau daugiaus ney smertis ney pagėdins ne rasis iš to.

22. Taip tas wandū sweikš pastojo, iškė šei dienai, pagal žodi Eliso, jo kalbėtą.

23. Ir jis aukštyn ėjo i Bet Elą. Ir kaip tū kėlu aukštyn ėjo, išėjo mazi waiškaičiai iš miesto, ir jį apjūdami tare jam: plikė, eikš aukštyn, plikė, eikš aukštyn!

24. Ir jis atsigrėjęs, ir jū pas mātės kėikė jiems warden Wiespatiės. Tay iškofo du lofin iš girrės, ir suplėše tū waiškaičių kėtures dėsimts ir du.

25. Iš tén jis ėjo ant kėlno Karmel; ir iš cze jis pargrėjo i Samarią.

3. Pėrsšyrimas.

Joramo waldimmas, karas ir pėrgalėjimas Moabitū.

Jorams, Nebos sunus, karalus mi pastojo ant Izrael Samarijoj, aštūnoliktame mēte Jozapato, karalaus Juda, ir karalawo dwylką mētū.

2. Ir elgėsi, kad Wiespaczui ne patikto; alle taczais ne taip, kaip jo tėws, ir jo motina. Nės jis išmete šalin stulpus Baalo, kurrus jo tėws darydino.

3. Alle jis labay pasilikto prie griekū Jerobeamo, Nebato sunaus, kurs Izraeli i griekus iweidė, ir nesilowe nū tū.

* I Kar. 15, 26. 34.

4. Alle Mēza, Moabitū karalus, turrėdawo daug awjū, ir mėzlawą moėdawo karalui Izrael uį wilnas nū šimtū tūkštanczū awinaczū ir nū šimtū tūkštanczū awinū.

5. Bet Nebabui numirtus, atpūle Moabitū karalus nū karalaus Izrael.

6. Tay išsitraukė tū cžės karalus Jorams iš Samarijos, ir sudawėdijo wissus Izraelitėnus.

7. Ir nusunte pas Jozapatą karalū Juda, ir jam sakydino: Moabitū karalus atpūle nū manęs, eikš su manim karauti prieš Moabitus. Jis tare: aš ateisu aukštyn, aš esmi, kaip tu, ir mano žmones, kaip tawo žmones, ir mano artėlei, kaip tawo artėlei.

8. Ir

8. Ir tare: Patrū Felu mes auktyn trauksimies? Jis atsaķe: Felu pāšcizoje EDOM.

9. Taipo nuštrāuķe Farālus Izrael, Farālus Juda, ir Farālus EDOM. Ir jiems per septynes dienas besitrāuķent, ney waiškas, ney galwijai su jeis ēsantieji turrējo wandens:

10. Tay tare Farālus Izrael: aķ beda! Wiešpats pakwiete šus tris Farālus, Ead jūs padūtu i Moabitū ranķas.

11. Alle Jozapats tare: ar niera cze prāraķo Wiešpaties, Ead mes Wiešpati per ji klāustumbim? Tay atsaķe wiens tarnū Farālaus Izrael, ir tare: cze yra Elisas, sunus Sapāto, Eurs Eliošui wandens nžvyle ant ranķū.

12. Jozapats tare: žodis Wiešpaties yra pas ji. Taipo kelāwo pas ji žemyn Farālus Izrael, ir Jozapats, ir Farālus EDOM.

13. Alle Elisas tare Farālui Izrael: Eas taw dārbo su manim? nueiķ pas prāraķus sawo tēwo, ir pas prāraķus sawo mōtinōs. Farālus Izrael tare jam: ne; nēs Wiešpats Ewēte šus tris Farālus, Ead jūs padūtu i Moabitū ranķas.

14. Elisas tare: Kaip tikray Wiešpats Žebaot gyws yra, po Eurrio aķiū aķ stowju, Ead aķ ne žurēcza i Jozapata Farālu Juda, aķ i tawę nēy žurēcza, ney tawęs atbocza.

15. Taigi atgabēnķit man smuikiniķā. Ir kaip tas smuikiniķs ant strānū žāide, uķejo Wiešpaties ranķa ant jo.

16. Ir jis tare: taip saķo Wiešpats: Eakķite šen ir ten grabes pagal šl uppēli.

17. Nēs kaip saķo Wiešpats: jūs ne matysite ney wējo, ney lytaus; taczaus uppēlis pilnas bus wandens, Ead jūs, ir jūšū

šeimyna, ir jūšū galwijai gēr: tumbit.

18. Priegtam tai menķs daiķta yra po aķiū Wiešpaties; jis ir Moabitus padūs i jūšū ranķas.

19. Kad jūs išpūstisite wišsus murais aptwērtus miestus, ir wišsus gražāusūs miestus, ir pas Eirsite wišsus waišingus medžus, ir uķimķsite wišsus šullinus, ir wišq gērā dirwā āķmenimis ap Elosite.

20. Ir rytā mētā, Ead walgis mo: apieķā apierawodawo, štay, rādosi wandū, Felu iš EDOM, ir pripilde tā žemę wandenimi.

21. Alle wišsiems Moabitams girdėjus, Ead tie Farālei aukštyn nuštrāuķe pries jūs Farāuti, su wadinno jie wišsus, Eurrie šārwa neķoti gana mētū turrējo, ir apšis stojo pas rubėjū.

22. Ir kaip jie rytā mētā anksti pasikēle, ir šāule uķtekėjo ties tū twanu, rodēsi Moabitams wandū raudons ēsas ney Eraujas.

23. Ir tare: tai Eraujas, anie Farālei wiens antrā Eardu žawins nos, ir wiens antrā bus užmušes. Dzaugķis Moab, ir dabar šubibis ant plēšinmo!

24. Alle jiems atejus pas ābažā Izraelo, Izraelitēnai kelēsi, ir parmuķe Moabitus, ir jie bēgo dēl jū. Alle jie iējē užmuķe Moabitus.

25. Miestus jie sugrōwe, ir Eoķs nas sawo āķmenis mēte ant wišsōs gērōs dirwōs, ir tus wišay ap Elojo, ir uķimķo wišsus šullinus, ir nuķirto wišsus gerus medžus, iķķiķol tikl' āķmenis murūse pasilicko; ir jie apstojo jūs wilpķtineimis, ir išpūstijo jūs.

26. Alle Moabitū Farālus pas mātēs, Eārā jam pērsunkū ēsant, ēme jis pas sawę septynis šimtus

wyrū,

wyrū, furrie karda ištrauke, kad padurmay išpultu prieš karalū Edom; alle jie ne galėjo.

27. Tay ėme iis pirnigimnust savo sunu, furrām t jo wietą reiktū karalūmi pastoti, ir apie rawojo j t dēginimo; apierą ant muro. Tay Izrael labay supykęs nū jo bālin traukies ir wēl pargryjo.

4. Pėrskrymas.

Eliso penki stebūklai.

Sr wiena moteriskė iš moterū prarakū waiķū priķauķe Elisui, ir tare: tawo tarnas, man no wyrs numiręs. Ir tu žinnai, kad jis, tawo tarnas, Wiešpaties biķojos. Dabar ateit tas pons, furrām aķ iķillau, ir nor abu mano waiķu atimti t werginnus.

2. Elisas tare jei: ką aķ taw darysu? sakyk man, ką turri namėj? ji tare: aķ, tawo slugine, nieķą ne turru namėj, kaip tik wieną fragą su aliejum.

3. Jis tare: eik, ir prašyk laukė iš wissū sawo fainynķiū tuscus ryķus, ir tū ne maj.

4. Ir iķėjusi uķraķiķ durris pastuy sawę su sawo dwiem sunumis, ir ipilķ t wissus ryķus; ir tus pripy: lusi dūķ jūs bālin.

5. Ji nuķėjusi uķraķinno durris pastuy sawę su sawo dwiem sunumis; tūdu jei prinēķe tus ryķus ir ji ipyle.

6. Ir kaip jau wissi ryķai pilni buwo, tare ji sawo sunui: pridūķ man dar wieną ryķą. Jis tare jei: jau niera cze ney wieno ryķo. Tay aliejus apķistojo.

7. Ir ji nuķėjusi apķaķe tai tam Diemo wyrui. Jis tare: nuķėjusi pardūķ tą aliejū, ir uķmoķēķ tam ponui, furrām tu ķelli; o tu, hey tawo sunudu, penēķities iš liķkusojos.

8. Ir nusidawe tū cżes, kad Elisas nuķėjo i Sunem. Czāķu bu

wo bagota moteriskė, tą kwēte j, kad prie jōs wālge. Ir kaip jis tanķiey cze pėrkelāwo, tējo jis pas ję, ir wālge pas ję.

9. Ir ji tare sawo wyrui: ķtay, aķ numanau, ķi Diemo wyrą ķwentą ēsanti, furs wissados cze pėrkelauja.

10. Daryķiwa jam auķķtay māķą swetlyczią iš lentū, ir jam pātalą stālą, ķrēķą bėy liķtoru padēķiwa; kad jissai pas mudu ateldams, czo: nay laiķytus.

11. Ir nusidawe tū cżes, kad jis atėjo, ir atķigulle ant auķķto t tą swetlyczią, ir miegojo toje.

12. Ir tare sawo tarnui Geaķi: wadiķ Sunamitēnę. Ir kaip jis ję wadinno, atėjo ji pas jį.

13. Jis tare jam: sakyk tu jei: ķtay, tu mum dwiem tai wissab ant gēro darei; ką aķ taw darysu? ar tu turri ķoķi reikālę prie karā: laus, arba prie wyrausojo ant žalnērū? Ji tare: aķ gywenu tarp sawo žmonū.

14. Jis tare: kagi mes gālim jei daryt? Geaķi atsāķe: aķ, ji ne tur ney wieno sunaus, ir jōs pats pasēņęs.

15. Jis tare: pawadiķ ję, ir kaip ję buwo pawadinņęs ji stojos t angą.

16. Ir jis tare: Fittą mētą t ķi cżesą tu sunu globēķi. Ji tare: aķ nē, mans ķunige, tu Diemo wyre, ne pamelūķ man, sawo sluginei.

17. Ir ta moteriskė nēķza pas stojo, ir pagimde sunu, t tą cżesą, ant fitto mēto, kaip Elisas jei buwo ķalbēķęs.

18. Alle tam waiķui uķķugus, nusidawe, kad jis išėjo pas sawo tēwą, pas pjowikķus.

19. Ir tare sawo tēwui: aķ mano galwa, mano galwa! Jis tare sawo tarnui: parwēķ ji pas jo mōtingą.

20. Ir

20. Ir jis jį ėmęs tvėde pas jo mōtiną: ir ji pasōdinno jį ant savo kielū, iškū pietū, * tay jis numirre. * Luk. 7, 12.

21. Ir ji aukštyn ėjusį padėjo jį ant pātalo to Dievo vyro, ir užrašinnusi išėjo laukan.

22. Ir wadinno sawo vyrą, ir tare: parsušt man bėrnū wieną ir āsilėnę; aš nuėjū pas aną Dievo vyrą, ir pargryšū.

23. Jis tare: Kodėl tu nori pas jį? juš šen dien' ney nauj' me: nesio šwente, ney Sabata. Ji tare: geray.

24. Ir ji pabalnojusi āsilėnę tare bėrnui: warykis, ir ne traukis manę jūjant, kaip taw sačau.

25. Taip ji nuėjū, ir iškako pas tą Dievo vyrą ant kalno Karmel. Ir kaip tas Dievo vyras ję mātė ateinant, tare jis sawo tarnui Geasui: štay, Sunamitėne cze yra.

26. Taigi bėgk jei priekais, ir klaušt ję, bau ji ir jōs pats, bė sunus dar šweiki? ji atsake: šweiki.

27. Alle kaip ji pas tą Dievo vyrą ant kalno užėjo, nutwėre jį prie jo kōjū; o Geasui priėjo kad ję šalū stumtu. Alle tas Dievo vyras tare: Ieisk ję, nės jōs dušiasmūtina ir Wiešpats apslėpe man tai, ir ne apskake.

28. Ji tare: Kadā aš sunu praukau nū sawo kunigo? ar ne sakiau taw, kad manę ne wilotumbėi?

29. Jis tare Geasui: apsiūškis; ir imk mano lazda i sawo ranką, ir nueik, (jei kas tawę sutiks, tay ne šweikint jį, ir jei kas tawę šweikintu, tay ne dėkawot jam) ir uždėk mano lazda ant wėido to waikėlio.

30. Alle mōtina to waikėlio tare: kaip tikray Wiešpats gywas yra, ir tawo dušias gywa, aš ne

atstoju nū tawęs. Tay jis pasiėles ėjo pasuoy ję.

31. Ir Geasui nuėjo pirma jū dwėjū, ir uždėjo tą lazda waikėliui ant wėido, alle cze ne buwo ney balso ney jautimmo. Ir jis wėl jam priekais ėjes apskake jam itare: waikėlis ne pabuddes.

32. Ir Elisui i butą iėjus, štay, waikėlis numirres gullėjo ant pātalo.

33. Ir jis iėjes užrašinnos duris jiems abiem, ir meldeši Wiešui patiēs.

34. Ir užkūpes užgulle ant to kudičio, ir dėjo sawo burną ant kudičio burnos, ir sawo ākis ant jo akiū, ir sawo rankas ant jo rankū, ir taip ant jo išsiplėte, kad kudičio kuns pasillo.

35. Alle jis wėl atšikėle, ir wāikšczojo butte šen ir tēn, ir užkūpes aukštyn, išsiplėte ant jo. Tay waikėlis atšidwėse septynis kartus, pasuoy waikėlis atwėre sawo ākis.

36. Ir jis priekaukė Geasui, ir tare: wadiš Sunamitėnę. Ir ji pawadinta iėjo pas jį. Jis tare: * te atimkis sawo suuu.

* Luk. 7, 15.

37. Tay ji atėjusi parsimete prie jo kōjū, ir pasiklōnojo jam iškū žemės; ir atėmusi sawo sunu išėjo laukan.

38. Alle Elisui i Gilgalą wėl atėjus, brangums radosi žemėje, ir praraktū waikai gywėno Pruswoj' su jūm'. Ir jis tare sawo tarnui: pridėk didi pūdą, ir išwirė wirralą praraktū waikams.

39. Tay išėjo wiens i lauką kad žolū surinktū, ir rado laukines wiršczes, ir nuskyne nū tū kōlokwintū pilną sermėgą; ir parėjes supjowe tus wirralui i pūdą, nės ne pažinno, kas tai buwo.

40. Ir

40. Ir kaip tai išpyle, tiems vyrams walgit, ir jie to wirralo wálge, šauke jie, ir tare: aš Dievo wyre, smertis yra pūde! nės jie ne galėjo to walgit.

41. Alle jis tare: atneškite mil. tū. Ir jis idėjo tus i pūdą, ir tare: iškrėskite tai žmonėms, kad walgitu. Tay nieko pikto ne bu: wo tam pūde.

42. Bet atėjo nekursai wyrs iš Baal: Salisa, ir atneše tam Dievo wyrui pirmonų dūnūs, butent dvidešimt miežū: dūnūs kėpalū, ir šviežą jėwą sawo kreistėje. Alle jis tare: dūf tai žmonėms, kad jie walgitu.

43. Jo tarnas tare: kaip aš gim: tui wyrū to dūsu? jis tare: dūf žmonėms, kad jie walgitu. Uš taip safo Wiešpats: jie walgis, o dar ir liks.

44. Ir jis padėjo tai jiems, kad walgitu; ir dar liko, pagal jodi Wiešpatiės. *Matt. 15, 37.

Mark. 8, 8. Luk. 9, 17. Jon. 6, 10. 11. 12.

5. Pėrkyrimas.

Maėmans nū raupso apcystijams; Šeš: tūmi koramojams.

Maėmans, wyrūsasis ant zal: nērū karalaus iš Syriūs, bus wo wyrs didzjoj garbėj' laiskomas, ir labay brangus sawo wiešpa: cziui; nės per jį Diews palai: mą dāwe Syrioj'. Ir jis buvo labay druts wyrs, als raupšutas.

2. Ir zalnėrei Syrionū buvo išpūlę, ir mājā wieną mergaitę šalin wėdę iš Izraelitėnū žėmės; ta šlužijo Maėmano pāczei.

3. Ta tare sawo župonei: aš, kad mano wiešpats butu pas prā: raką Samarioj', tas jį nū jo raupso apcystitu.

4. Tay jissai tėjo pas sawo wieš: patį, ir aysakė jam tai, tarydams:

taip ir taip ta merga iš Izraelitėnū žėmės kalbėjusi.

5. Syrionū karalus tare: taigi nukelkūf, aš karalui Izrael grō: matą rašysu. Ir jis nukelāwo, ir drauge ėme dēšimt centneriū sidābro, ir šešis tūkstančius auks: siū, ir dēšimt rubū šwentoms dienoms wilkiamujū.

6. Ir atneše grōmatą karalui Izrael, ta taipo rašyta: Kad ši gromata taw bus nunėsta, tay jinnoš, kad aš sawo tarną Maė: maną pas tawę sunczau, kad tu jį apcystitumbei nū jo raupšū.

7. Ir karalus Izrael tą grōma: tą pastaites iplėše sawo rubus, ir tare: argi aš Diews esmi, kad galeczau nužuddit ir gyvus daryt, kad pas manę sunczia, tą wyrą apcystit' nū jo raupso? *dabokit', ir žurėkit', kaip jis priežastiės jėš: ko ant manęs.

8. Tay išgirdęs Elisas, Dievo wyrs, karalus Izrael sawo rubus iplėšusi, nusunte jis pas jį, ir jam sakydino: kodėl tu iplėšei sa: wo rubus? lėist jį pas manę ateit, kad jis supraštu, prāraką Izraeli: je šanti.

9. Taip atėjo Maėmans su žirgais ir su wežimmais, ir ap: sistoj pas wartus, prie butto Eliso.

10. Tay Elisa nusunte pālū wieną pas jį, ir jam sakydino: nuėjes mazgōpis septynis kartus Jordane, tay tawo kūnas taw bus wēl atnaujints ir apcystits.

11. Tay Maėmans supylęs šalin kėlāwo, ir tare: aš dumojau, jį pas manę laufan išeisenti, ir pri: žengsenti, ir wardo Wiešpatiės, sawo Dievo, prāšysenti, ir su sawo rančą raupšutą wietą pa: fruttings raupšą taip gydisenti.

12. Ir

12. Ar ne wāndenys Amana ir Parpar Damascōje gerēsni uz wissus wandenis Izraelije, kad tūšē nusimazgojēs cysstas pastō, czau? Ir atšigrejēs šalin wazāwo supyēs.

13. Tay jo tarnai jī priējē, kalbējo su jūm', ir tare: niels tēwe, kad taw tas prārafs kōt didi dāiktā butu liepēs, ar ne taw reiktū tai daryt? Ko ne daugiaus, kad taw safa: mazgošis, tay cysstas busi.

14. Tay jis nušūpēs mazgō: josi septynis kartus Jordane kaip tas Diewo wyrs buwo kalbējēs; ir * jo kuns atšinaujino, kaip kuns majo kōlio waitēlio, ir cysstas pastojo.

* Lūf. 4, 27.

15. Ir jis wēl pargryžo pas tā Diewo wyrā, su wissu sawo pulku, ir tējēs priženge prie jo, ir tare: Sztay, aš žinnau, ne esanti fitto Diewo per wissas žēmes, kaip tiktay Izraelije. Tai gi imē dabar šē žegnong nū sawo tarno.

16. Alle jissai tare: kaip tikray Wiešpats gyws yra, po kurrio ašiu aš stowju, aš ne immu tai. Ir jis melde jī, kad imtu, alle jis ne norējo.

17. Tay safe Aaēmans: argi ne galētu dūdama buti tawo tarnui tiekōs žēmēs naštōs, kief du šilārkliau paneštu? Uš, tawo tarns, ne nor daugiaus Pittiems diwams apierawōt, ney dēginnimo: apierā dūt, bet Wiešpaczui.

18. Kad Wiešpats tawo tarnui tame dalykē norētu malonus buti, kaip aš melsūs balwon: namūse Rimmon, kad mano wiešpats i Rimmono namus eina czonay melstis, ir jis prie mano rankōs prišiglandza.

19. Jis tare jam: kēlūf su pas kėjumi. Ir kaip jis nū jo buwo šalin kēlūwēs, per kōti warsnā,

20. Dumiojo Geaš, tarnas Eliso, ano Diewo wyro: štay, mano kunings czēdijo šio Syriono, Aaēmano, nieko ne imdams iš jo, kē jis parsineše. Kaip tikray Wiešpats gyws yra, aš bēgsu pastuy jī, ir imsu kē iš jo.

21. Tai po wijo Geaš Aaēmans nā. Ir Aaēmans matydams, kad jis pastuy jī bēgo, nušūpo jis nū wežimino, kad jam prišais eitu, ir tare: bau ir wišlab geray?

22. Jis tare: geray. Alle mano kunings manę suntēs taw sašys din: štay, dabar atējo pas manę du waitū nū kalno Epraim, iš prārakū waitū; dūf jiem dwiem wienā centneri sidabro, ir du rubū šwentoms dienoms wilkias mujū?

23. Aaēmans tare: geraus imē du centneru. Ir jis melde jī ir irišo du centneru sidabro i du kolytu, ir du rubu šwentoms dienoms wilkamuju, ir dawe tai dwiem sawo tarnam, tūdu nēše tai pirm jo.

24. Ir kaip atējo i Opel, ėme jis tai iš jū dwēju rankū, ir padėjo tai ant šaliēs namūse; ir paslėdo tūdu tarnu.

25. Ir jiem dwiem šalin ėjus, atējo jis pas sawo kuningā. Ir Elisas tare jam: kur buwai, Geaš? jis tare: aš tawo tarns niekur ne ėjau, ney šēn, ney tēn.

26. Alle jis tare jam: ar ne mano širdis drauge waitšczojo, kaip tas wyrs sugryžo nū sawo wežimmo taw prišais? Ar tai czėsas buwo, sidabraq ir rubus imti [kad pirštumbis] alejaus šodua,

sodus, wynkalnus, awis, jauczus, bernus ir slūgines?

27. Alie raupšas Uaėmano taw prilips, ir tawo waikams amžinay. Tay išėjo jis nū jo, raupšutas ney sniegas.

6. Pėrsšyrimas.

Apie plautiantį geležį, apiekiną Syriónū; badą Samarijų.

Prárašū waikai tare Elisui: štay, ruinas, kur mes po tawo akiū gywėnam, mums per ankštias.

2. Eikime pas Jordaną, ir Eojnas nugabėnkime ténay medžus, kad mes čonay miestėli sawo pafarę gywėntumbim. Jis tare: nueikit.

3. Ir wiens tare: geraus eik tu drauge su sawo tarnais. Jis tare: aš eisu drauge.

4. Ir jisėjo su jeis. Ir pas Jordaną nuėjo medžių pakirto.

5. O wienam mēdi pakertant, geležis nusmukko i wādeni. Ir jis šaukė ir tare: aš bėda, manš kunige! ta geležis pažyczita.

6. Alie šis Diemo wyrs tare: kur ji ipūle? Ir kaip jam tą wietą parode, nupjome jis koki medėli, ir stūmė tūmi i tą; tay plaukė geležis.

7. Ir jis tare: pakėlė jė. Tay jis sawo ranką ištiesęs ėmė tą.

8. Ir Syriónū Faralus Faras wo pries Izrael, ir susirōdijo su sawo tarnais, ir tare: mes ābažą sustatysim šėn, arba tēn.

9. Alie šis Diemo wyrs nusunte pas Faralū Izrael, ir jam sakys dino: sāngōšis, idant ne felāu: tumbėi i tą wietą, nės Syriónai guldėsi čonay.

10. Tay nusunte Faralus Izrael i tą wietą, kurrę tas Diemo wyrs jam buwo apsakes, aptwėrė tą, ir fargybę laikė čonay; o tai jis dārė ne tikėy wieną arba du kartus.

11. Tay širdis Syriónū Faras laus dēl to apmaudōs pilna pas stojo, ir sawo tarnus pawadinngs tare jiems: argi ne norite man apsakyt, kursai iš mūsųkiū nus bėgo pas Faralū Izrael?

12. Tay wiens jo tarnū tare: ne taipo, mans wiešpatie Faras lau; bet Elisas, ansai prarasas iš Izrael, apsako tai wislab Faras lui Izrael, kę tu kalbi sawo far maroj, kur tawo pātals yra.

13. Jis tare: taygi nueikit ir matykit, kur jis yra, kad aš nusuntęs jį pargabėndiczau. Ir jie apsake jam, tarydami: štay, jis yra Detane.

14. Tay jis nusunte žirgū ir wežimmū, ir didi pulką; ir kaip jie nakče tēn nukāko, apgulle jie tą miestą.

15. Ir tarnas šo Diemo wyro anksti kėlė, kad taisytus iškelaut, o štay, tay pulkas gullėjo aplink miestą, su žirgais ir su wežimais. Tay jo tarnas jam tare: aš bėda, manš kunige, kę mudn dabar weikšima?

16. Jis tare: nesibijok, nės tū daugiaus yra, kurrie pas mudu, ne kaip tū, kurrie pas jus yra.

17. Ir Elisas meldėsi, besakys dams: Wiešpatie atwėrk jam ākis, kad matytu. Tay atwėrė Wiešpats tarnui jo ākis, kad matė; ir štay, tai fālnas pilnas buwo ugningū žirgū ir wežimmū aplink Elisą.

18. Ir kaip jie pas jį žemyn atėjo, meldėsi Elisas, ir tare: Wiešpatie, ištik šus žmones apiekimu. Ir jis ištikko jus apiekimu, pagal žodi Eliso. * I R. 19, 11.

19. Ir Elisas tare jiems: tai ne tas kēls, ney tas miest's. Sekite manę. Aš wessu jus pas tą wyrą, kurrio jus jėškōt. Ir wēds jus i Samarią.

20. Ir

20. Ir jiems i Samariā atējus, tare Elisas: Wiešpatie, atvērti jiems ākis, kad jie matytu. Ir Wiešpats atvēre jiems ākis, kad māte; ir štay, tay jie buwo widu duje Samariās.

21. Ir Karālus Izrael jūs pamātes, tare Elisui: mans tēwe, ar aš jūs užmušū?

22. Jis tare: tu ne turvi jūs užmušt. Kurru tu sawo kardu ir filpinu sugāuni, tus užmušē. Dūš jiems dūnās bey wandens, kad wālgitu ir gērtu, ir te nuķe: lāuja jie pas sawo wiešpati.

23. Tay jis didē czešnī jiems kēle. Ir kaip jie buwo wālgē ir gērg, palēido jūs, kad pas sawo wiešpati nuķelāntu. Jē to czešo Syrionū zalnērai daugiaus ne atējo i žemē Izrael.

24. Po to nusidawe, kad Ben Adads, Syrionū Karālus, wissā sawo waistā surinko, ir aukštyn nusitraukęs apgulle Samariā.

25. Ir didis brangums buwo Samarioj; alle jie apgulle miestā, iškikol āsilo; galwa kaštawo aš tūnios dėsims sidabrininkū, ir ketwirts dalyks saiko kāk, kar wēlū penukšlo kaštawo penkis sidabrininkus.

26. Ir Karalui Izrael pas mūrus einant, prišauke jam koka moteriškē, ir tare: gēlbēt manę, mans wiešpatie Karālau!

27. Jis tare: jey Wiešpats tawę ne gēlbēs, iš ko aš tawę gēlbēczau? iš skūnės, arba iš spāu: stuwō?

28. Ir Karālus tare jei: kas taw kēnē? ji tare: šī moteriškē tare man: dūš šēn sawo sunu, kad ji šēn dien wālgitumbitwa, rytoj wālgisīwa mano sunu.

29. * Tay mudwi išwirrę mano sūnu suwālgewa ji. O antrā dienā aš jei sakiau: dūš sawo sunu

ir wālgisīwa ji, alle ji sawo sunu paslėpe. * 5 M. 28, 53.

30. Kaip Karālus išgirdo tus žodžius šōs moteriškės, iplėse jis sawo rubus pas murus beeidams. Tay māte wissi žmones, jē žakū apšisautusi apaczoj' ant kūno.

31. Ir jis tare: Dieme man dar ryt šėip ir taip, jey galwa Eliso, Sapato sunaus, šēn dien ant jo paslėks.

32. Alle Elisas sedėjo sawo namūse, ir wyresnieji sedėjo pas jį. Ir Karālus sunte wieną wyrą pirm sawęs. Alle pirm neng tas pāslas pas jį atėjo, tare jis wyresniems: ar ne mātēt, kaip jis žudditojo sunus pas manę ate suntes, kad man galwā nuplėštū? Pridabokit, kad pāslui ateinant, durris užrašintumbit, ir jē su durrimis šalin stumtumbit. Štay, kijos jo wiešpatiēs jau atšlambs: czia pastuy jē.

33. Ir jam dar taip su jeis bekalbant, štay, atėjo pašlas pas jē žemyn, ir tare: Štay, ta bēda randasi nū Wiešpatiēs, kę aš daugiaus sulauksu iš Dono Diemo.

7. Pėrstyrimas.

Piggis czešas uman randasi Samarioj. Alle Elisas tare: klāusykite žodzio Dono Diemo; taip sakō Wiešpats: rytoj' i šī czešā ketwirts smulkiausojų pyrag; miltū dės rēs wieną sykā, ir du ketwirczu miejū wieną sykā, po wartais Samarioj.

2. Tay atšakē karzygiū wiens, ant kurtio ranfōs Karālus pasi rēmdawo, tam Diemo wyrui, ir tare: Ir kad Diems lāngus ant dangaus padarytu, kaipgi tai gal lētu nusidūt? Jis tare, štay, sawo ašimis tu tai matysi, alle to ne wālgisi.

3. Jt buwo fėjuri raupsūtū wyrai pas durris prie wartū; ir wiens tare antram: Ką mes pasiliksime žmonay, iš numirsent?

4. Kad ir apsimislitumbim i miestą eit, tay brangums yra mieste, ir tarzauš czejau turrētumbim mirti; o jey cze pasiliešam, tay taipojau turrim mirti. Taigi nuėję pripulkime waistui Syriū. Jey jie mus gyvus pasiliekt, tay esame gyvi, jey jie mus žavina, tay esame žaviti.

5. Jt pasikėle anksti, kad išėjau i waistą Syriū. Jt jiems prysakij' i waistą wietą nukakus, štai, ney wiens cze ne buwo.

6. Ties Ponas Dievas Syriūms dave girdėti šauksimą žirgū, wētū, ir labay didžio waistū, kad tarp sawes tare: štai, Izraelitėnū Karalus priek mus samdęs Karalus Eitū, ir Karalus Egiptiū, kad jie ant mūsų ateitu.

7. Jt pasikėle išbėgo anksti, ir palikė sawo šėtras, arklis ir asilus abaje, kaip jis stovėjo ir pabėgo prisidabodami kad išliktū.

8. Ogi kaip raupsūtieji i tą wietą nuėjo, tur abajas buwo, čjo jie i šėtrū wieną, wālge ir gėre, ir ėme šėdabą, auksą ir rubus, ir nuėję paslėpe tai. Jt pargryję ėjo i kintą šėtrą, ir ėme iš tōs, ir nuėję paslėpe tai.

9. Alle wiens tare antram: ne darykime taip, ši diena yra diena gėrōs naujėnōs. Jey tai užtylėsim, ir lauksim, iš pilnay išaušus, tay mūsų nusidėjima bus išvaramas. Taigi dabar nueikime, kad atėję tai apsakytumbim namams Karalaus.

10. Jt kaip jie atėjo, šaukė jie prie miesto wartū, ir apsakė jiems tai, tarydami: mes atėjom i Syriū abają, o štai, ney wiens cze niera, ney žmogaus balso; bet

arkliai ir asilai pririšti, ir šėtros, kaip jos sustatytos.

11. Tay prišaukė wartū sargams, kad tai widduj', apsakytu namūse Karalaus.

12. Jt Karalus kėlėsi nakcze ir tare sawo tarnams: aš pasakysiu jums, kaip Syriūnai su mumis dāro: jie žinamus bādą kenczent, ir išėjo iš abajō, kad ant laužo pasilėptu, ir dūmoja: kaip jie išeis iš miesto, tay mes jūs gyvus sugausim, ir i miestą iešim?

13. Tay io tarnū wiens atsakė ir tare: imkite penkis liksus arklus, kurrie widduj' dar išliktū, (štai, šie widduj' išliktū iš wiesos daugybės Izrael, kurri wissis štai prapūle) tus mes sustim ir apjurėsim.

14. Tay ėme jie du wėjimus su arkliais; ir Karalus sunte jūs pastuy abają Syriū, ir tare: nukelaukit ir apjurėkit.

15. Jt jiems pastuy kėlėjant iškėi Jordano, štai, kėls buwo primėtis rubais ir rykais, kuris Syriūnai šalin buwo mėtę, besistubidami. Jt pāslams paragryjus, ir Karalui tai apsakius,

16. Išėjo žmones i lauką, ir išplėšė Syriū abają. Jt ketvirtis pyrag' miltū derėjo wieną syklą, o du ketwirczu miežū tais pojen wieną syklą, pagal žodį Wiešpaties.

17. Alle Karalus pastate, tą karžygį, ant kurrio rankōs jis pasirėmdawo, po wartais; ir žmones sumyne ji wartūse kad numirė; kaip tas Diewo wyrs buwo kalbėjęs, Karalui pas jį žemyn einant.

18. Jt nusidawe, kaip tas Diewo wyrs Karalui sakęs, tarydams: rytoj' i ši cšę du ketwirczu miežū derēs wieną syklą, ir ketwirtis pyrago

pyrāg; miltū wienā syfē, po wartais Samarioj;

19. Ir tas Farzygis Diemo wyrui atšadydams tare: žurē, kad tam wissā nāudā tōs dirwōs, iš Wiešpats ir lāngus ant dangaus darytu, kaipgi tai nusiūdū? O jis tare: štay, sawo atimis tu tai matysi, alle to ne wālgisi.

20. Ir jam nusidawe lygey tai; po; nēs žmones sunyhe jē wartūse, kad numirre.

8. Pērsšyrimas.

Brangūmas per septynis metus; naujas waldimmas Syriōnū karalystėje.

Elisas kalbėjo su ta moteriške, "Kurčos sunu jis buwo gywā dargē, ir tare: pasiželusi šalin eik su sawo gimmine, ir buk swētima, kur tikt imanai; nēs Wiešpats wadis brangūmā, tas ateis i žemę per septynis metus.

* P. 4, 35.

2. Moteriške pasiželusi dare, kaip tas Diemo wyrus buwo sākēs, ir nukelāwusi su sawo gimmine, swētima buwo Pilistēnū žemėje septynis metus.

3. Alle tiems septyniems mėtams pėrėjus, wēl pargryžo ta moteriške iš Pilistēnū žemės, ir ji išėjo Faralu pėrprašyti dėl sawo butto ir dirwōs.

4. Bet Farālus kalbėjo su Gēasi, tarnu to Diemo wyro, ir tare: pāsakoš man wissus tus didzus stebuklus, Eliso ištaiš tus.

5. Ir jam Farālui * pasakojant, kaip jis numirrusi gywā buwo dargē, štay, tay priėjo ta moteriške, kurčos sunu jis gywā dargē, ir prāše Farālū dėl sawo butto ir dėl dirwōs: tay sake Gēasi: mans wiešpatie Farālau, tai yra ta moteriške, ir šis yra jōs sunus, kurti Elisas gywā dargē.

6. Ir Farālus klause tą moteriškę, ir ji pāsakojo tam tai. Tay

pridawe jei Farālus koki urēdōninkā, ir tare: paršpik, kad ji wissab atgautū, kas jōs yra, priegit tam wissā nāudā tōs dirwōs, iš to czėso, kaip ji iš šōs žemės atstojusi, iki šei dienai.

7. Ir Elisa nufėjo i Damaskā, Čze Ben: Adads, Syriōnū Farālus, sirgo; ir jie apšakė jam tai, ir tare: anšai Diemo wyrus šent atėjes.

8. Tay tare Farālus Asaelui: imk dowanū su sawim, ir eik tani Diemo wyrui priekais, ir klāuš Wiešpatį pėr jį, tarydams: atgi aš nū šōs liggōs išgyšu?

9. Asaelsėjo jam priekais, ir ėme dowanū su sawim, ir wissotai turtū iš Damasko, kiet ketus rios dėšintis werblūdai nešti galėjo. Ir atėjes stojos po jo akiū, ir tare: tawo sunus Ben: Adads, Syriōnū Farālus, manę atsunte pas tawę, ir taw šadydin: bau ir galėsu aš pagilbt nū šōs liggōs?

10. Elisas tare jam: nuėjes šafyk jam: tu pagilbsi. Alle Wiešpats man aprėiškęs, kad jis tikray numirs.

11. Ir tas Diemo wyrus stowėjo nulūdęs, susiraukė ir werke.

12. Tay tare Asaels: Fodėl tu werki, mans kunige? Jis atsakė: aš žinnau, kę pikt' tu darysi wadī kams Izrael. Tu * ugnimi sudėigsi jū užmāritus miestus, ir jaus nus jū wyrus kardu žawis, ir jū mažus waikelus žuddis, ir nēščias jū moteres sukaposi.

* P. 10, 32.

13. Asaels tare: kasgi aš esmi, tawo tarns, tas šū, kad jis tokius didzus daiktus ištaisytu? Elisas tare: Wiešpats man aprėiškęs, kad tu Farālumi busi anš Syriōnū.

h 2

14. Ir

14. Ir jis ėjęs nu Eliso parejo pas savo wiešpatį, tas tare jam: ką sake tau Elisas? Jis tare: jis sake man, kad tu pagilbsi.

15. Visą dieną jis ėmė koki užvalkalą, ir tą ir wāndent ėmė: kęs, užklojo ant savęs, tay jis mirė. Ir Ašaelis karalumi pastojo jo ir jo wietą.

16. Penktame mėte Joram, Ašabo sunaus, karalaus Izrael, tay Jorams, Jozapato sunus, karalumi pastojo Judawoje.

17. Tris dešimtis ir du mėtu jis sėns buwo, kaip karalumi pastojo; ir karalawo aštūnis mėtus Jeruzalėj.

18. Ir elgėsi pagal elgimą karalū Izrael, kaip gimine Ašabo dāre; nės Ašabo dukte buwo jo pati: ir jis dāre, kas Wiešpaczui ne patikė.

19. Visi Wiešpats Judą ne norėjo išpūstis dėl savo tarno Dawido, * kaip jis jam buwo kalbėjęs, jam dūti žibnyczia tarp jo waiķū wissadōs. * 2 Jon. 7, 13.

20. Jo czėse Edomitėnai atpūle nu Juda, ir idėjo karalū ant savęs.

21. Nės Jorams per Jairą buwo kelawęs, ir wissl wežimmai su jūmi, ir buwo naćze pasikėles, ir buwo mušęs Edomitėnus, aplinė sawę esanczus, priegtam ir wysresnūsus ant wežimmū, kad žmonės bėgo ir sawo šėtras.

22. Todėl atpūle Edomitėnai nu Juda, iķi šei dienai. Tū czės ir atpūle Libna.

23. Visi kas daugiaus sakytina apie Joramą, ir wissl, ką jis ištalęs, štay, tai parašyta * Pnygos gosa nusidawimū karalū Juda.

* 2 Russ. R. 21, 1.

24. Ir Jorams užmiggo su sawa tėwais, ir palaidojo jį prie jo

tėwū, mieste Dawido. Ir Ašaja, jo sunus, karalumi pastojo ir jo wietą.

25. Dwiliktame mete Joram, sunaus Ašabo, karalaus Izrael, Ašaja Joram, sunus, karalumi pastojo Judawoj.

26. Dvidešimt ir du mėtu sėns buwo Ašaja, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo wieną mėtą Jeruzalėj. Jo mótina wardu buwo Ašaja, dukte Amri, karalaus Izrael.

27. Ir elgėsi pagal elgimą gimminės Ašabo, darydama, kas Diewui ne patikė, kaip gimine Ašabo; nės jis buwo žentas gimminės Ašabo.

28. Ir jis traukėsi su Joramu, Ašabo sunumi ir kārą prieš Ašael, Syrionū karalū, ir Kamotą Gileade; alle Syrionai pėrweike Joramą.

29. Tay Jorams, karalus, sugryžo, kad gyditus Jesreele, nu anū mūšū, kaip Syrionai Ramoje jė buwo ėjeide, kaip jis su Ašaelu, Syrionū karalumi, karawo. Ir Ašaja, Joram, sunus, karalus Juda nuėjo žemyn atlankyti Joramą, Ašabo sunu Jesreele, nės jis sirgo.

9. Pėrsšyrimas.

Jeu ir karalū mōstis, nujudda Joramą, Ašają, ir Jesreelę.

Bet pradžiai Elisas wadinno prara * waiķū wieną, ir tare jam: apsiųskis ant strėnū, ir imė su sawim šit aliejaus krągą, ir nueik ir Kamotą Gileade.

2. Ir ten nuėjęs, matysį czonay Jėu, Jozapato sunu, sunaus Alimš; ir ėjęs sakė jam, kad kėltus tarp sawo brolių, ir wess jė ir widdutinng kamārą.

3. Ir ėmęs aliejaus krągą išliek tą, ant jo galwōs, ir tarė: taip

taip safo Wiešpats: Aš tawę idėjau Farálumi ant Izrael. Ir turri durris atwért', ir bėgt', ir ne užtrukt'.

4. Ir jaunišaitis to prárašo, tas waišs, nuėjo i Ramotą Gileade.

5. Ir jam iėjus, štay, susisėde wyráusieji ant waišo. Ir jis tare: aš taw, wyráusafis, turru kę sa: Eyt'. Jėu tare: Kam iš musų wissū? jis tare: taw, wyráu: samjam.

6. Tay jis atšikėlęs iėjo. Alle jis išliejo aliejų ant jo galwos, ir tare jam: taip safo Wiešpats, Izraelo Diews: Aš tawę Farálu: mi idėjau ant Wiešpatiės žmonų Izrael.

7. Ir tu turri užmušt' gimmine Akabo, sawo wiešpatiės, kad aš kraują prarakū, mano tarnū, ir kraują wissū tarnū Wiešpatiės pajėškoczau iš rankos Isebelės.

8. Kad wissa gimmine Akabo prapultu. Ir aš iš Akabo noru išgaissinti tą, kurs i sieną mėža, ir apšáltajį bey aplėistajį Izraeliję.

9. Ir noru su Akabo gimmine daryt', kaip su gimmine Jeroboamo, Liebato sunaus, ir kaip su gimmine Baėso, Aio sunaus.

10. Ir sunnys Isebelę turrės suėst ant dirwos Jesreėle; ir ney wiens ne tur ję palaidot. Ir jis durris atwėręs pabėgo.

11. Ir Jėui išėjūs pas tarnus sawo wiešpatiės, tare jie jamui: ar dar geray? Kodėl šis padūkėlis atėjo pas tawę? jis tare jiems: juš jūs pažystate tą vyrą, ir jo kalbą.

12. Jie tare: tai ne tiesą; alle pásafoš tai mums. Jis tare šaip, ir taip jis su manim' kalbėjo, ir tare: taip safo Wiešpats aš tawę Farálumi mostijau ant Izrael.

13. Tay jie Rubinosi, ir Eojnas imęs sawo rubą padėjo tą po jūmi,

ant aukščiausios pākopos; ir trūs bijo ant trūbū, sakydami: Jėus Farálumi pastojo.

14. Taip Jėu, Jozepato sunus, Nimsi sunaus, derėjimą padare priėš Joramą. Alle Jorams gullėjo pas Ramotą Gileade, su wissais Izraelitėnais priėš Asaeli Syrionū Farálu.

15. Bet Jorams Faralus, wėl buwo pargryžęs, kad gyditus Jesreėle, nū anū mąšū, kaip Syrionai jį buwo izeide, kaip jis Faráwo su Asaelu Syrionū Farálumi. Ir Jėu tare: jey jams taip patinka, tay ney wiens te n'isbėg' iš miesto, kad nuėjęs apsaitytu Jesreėle.

16. Ir jis wėjdinosi, ir keláwo i Jesreėl, nės Jorams gullėjo ezonay. Ogi Asaja, Faralus Juda, buwo žemyn keláwęs, Joramą lančyt'.

17. Alle sargas, kurs ant Eoryczos Jesreėle stowėjo, mąte Jėaus pulką ateinanti, ir tare: aš matau pulką. Tay safo Jorams: imk wieną raitelį, ir sust jiems priėšais, ir tarė: ar yra pakąjus?

18. Ir raitelis nušūjo jam priėšais, ir tare: taip safo Faralus: ar yra pakąjus? Jėu tare: kas taw rūp pakąjus? sukėis tu pastuy manę. Sargas atsáke ir tare: paslas nušáko pas jūs, alle ne sugryšta.

19. Tay sunte jis kitta raitelį. Tas pas jį atėjęs, tare: taip safo Faralus: ar yra pakąjus? Jėu atsáke: kas taw rūp pakąjus? sukėis tu pastuy manę.

20. Tay apsáke sargas, tarydams: jis nušáko pas jūs, o ne sugryšta. Ir jie taip wáros, kaip Jėu, sunus Nimsi, warydamo, nės jis wáros, kad tarytumbei padūkės.

21. Tay

21. Tay saŭe Jorams: Einkykite. Ir jie kintė jo vežimnā; ir jie iškėlavo, Jorams, Karālus Izrael, ir Aasja, Karālus Juda, Eojnas ant sawo vežimmo, Kad Jėui priešais eitu; ir jie sutikėo jį * ant dirwōs Laboto, Jesreēli tēno. * I Kar. 21, 1.

22. Ir Jorams Jėu pamatęs tare: Jėu, ar yra pakėjus? Alie jis tare: Eą pakėjus? Lawo mōtis nōs Isebelės kėkyste ir žynyste wis eit didyn.

23. Tay Jorams sawo rankā atsisfreipęs bėgo, ir tare Aasjui: prapūlam, Aasja.

24. Alie Jėu kilpini nutwėgęs pėrkbowe Joramā tarp peczū, Kad strėla per jo širdį pėrėjo, ir jis parpūle i sawo vežimnā.

25. Ir jis tare sawo Karzygiui Bidekarui: imk, ir pamest jį ant dirwōs stūkio Laboto Jesreēli tēno. Lėis aš atsimenu, Kad tu su manim ant wieno vežimmo jo tėjwui Akabui pašny wajawai, Kaip Wiešpats tokią sunkė Korawone jam grūnzde:

26. Tu matysi, saŭo Wiešpats, Kaip aš tau fraują Laboto, ir jo waiķū, Furri wākar maczau, at roķūsu ant šės dirwōs. Taigi dabar jį imęs pamest i tą dirwā, pagal žodį Diėwo.

27. Tai matydams Aasja Karālus Juda, bėgo jis tūm kėlu, Fur i buttā sodo einama. Alie Jėu wijo jį, ir liepe ir jį užmušt ant vežimmo, ant Gurū linkay, pas Jeblaam ēsanczū. Ir jis nubėgo i Megiddo, ir pamirre ezonay.

28. Ir jo tarnai weždino jį i Jerūzalg, ir palāidojo jį jo kās pinėsa prie sawo tėwū, mieste Dawido.

29. Alie Aasja Karālawo ant Juda wienoliķtame mete Joramō, sunaus Akabo,

30. Ir kaip Jėu i Jesreēl atėjo, o Isebele tai ištyrė, dabimno ji sawo wėidā, ir mandagiey ištaišė sawo galwā, ir žurėjo laukan per lāngā.

31. Ir Jėui po wartū atėjus, tare ji: * ar Simrui geray sėkėsi, kurs sawo wiešpatį nužudde?

* I Kar. 16, 10. 18.

32. Ir jis sawo ākis i langā pakėles tare: Kas yra ezonay pas manę? tay du arba trys kamari ninkai jį priėjo.

33. Jis tare: numėškite ję žemyn. Ir jie numėte ję žemyn, Kad ir sėna ir arklei jōs frauju apšlašė styti buwo, ir ji buwo suminta.

34. Ir jis tėjęs, ir wālgęs bey gėgės, tare: ben apžurėkit tą pras kėiktaję, ir palāidokit ję; nės ji yra Karālaus dukte.

35. Alie jiems nueinant, Kad ję palāidotu, nieko nū jōs ne rādo, kaip tikr' kiaušę bey Eojas, ir jōs rankas.

36. Ir wėl pargryžę pasakė tai jam. Alie jis tare: tai yra, Eą Wiešpats Palbėgęs * per sawo tarsnā Eliōšu, Tisbitėnā, ir sākęs: ant dirwōs Jesreēl Sunnys suės Isebelės kūnā. * I Kar. 21, 23.

37. Taipō maita Isebelės pas stojo nėy purwai ant lauķo, ant dirwōs Jesreēl, Kad ne galėjėi sas tyti: tai Isebele.

10. Pėrstyrimas.

Alabo gimmine ir Baalo, kėbonai išgaishinnami.

Bet Akaba turrėjo septynes dės šimts sunū Samarioj. Ir Jėu rāšė gromatas, ir suntetas i Samariā, pas didžausūsus ponus miesto Jesreel, pas wyrešnūsus ir apeķunus Akabo; tosa taipō buwo rāšęs:

2. Kad ši gromata pas jus ateis, pas Furrus jusū wiešpaties sunue
yrc

pra, ir wežimmai, arklei, uzmūroš
miestai ir ginfai:

3. Tay jurēit, kursai gerāusa-
sis ir mandagiāusās butu īs sunū
jusū wiespatiēs, ir uzsodīt' jī
ant frēlo jo tēwo; ir karāufite
uz sawo wiespatiēs namus.

4. Alle jie labay bijojos ir tare:
stey, du karālu ne galējo stowēt'
prieš jī, kaipgi mes stowēsime?

5. Jē kurrie karālaus namus
bey miestā prīweizdējo, ir wyres-
nieji bey apekunai nusunte pas
Jēu, ir jam sakpydino: mes esme
tawo tarnai, mes wišab darysime,
kā tu mums sakai; mes ney wienā
ne idēsime ī karālu; daryk, kaip
taw mēgsta.

6. Tay raše jis antrā gromatā
jiems, ta šittai buwo rašyta:
jey jās manieji este ī mano bal-
sui klausat, tay nukirskite galwas
tiems wyrams, jusū wiespatiēs
sunums, ir pargabēnkite tas pas
manē rytoj' ī šī cēsā ī Jēstreēlī.
(Bet sunū karālaus buwo septi-
nios dēšimts wyrai, ir didzausieji
ponai to miesto auginno jūs.

7. Taigi, kaip ta gromata jiems
buwo parnešta, ēme jie karālaus
sunus, ir papjowe septynes dē-
šimts wyrus; ir sugrowe jū gal-
was ī pīntinus, ir nusunte tas
pas jī ī Jēstreēlī.

8. Jē kaip pāslas atējo, ir tai
jam apšāke tarydams: jē atgabēno
galwas waitū karālaus, jis tare:
padēkite jas ī dwē krūwē prie an-
gōs wartū, īkēi rytojaus.

9. Jē ryta mētā, jam īšeinant
apšistojo jissai, ir tare wišiem
žmonem: jūk jūs norite teišus
buti? stey, ar aš pasistengdams
sustaran priē sawo wiespati, ir
jī nužndzan; pasgi šus wišus
nužwinno?

10. Taigi īspajystat, kad ney
wiens žodis Wiespatiēs noprosnay

ne kalbētas, ī kā Diews kalbējs
priēš gimminē Akabo; ir Wiešs
pats dare, kaip jis kalbējs per
sawo tarnā, Eliošū.

† 1 Kar. 21, 22.

11. Tai po uzmūše Jēu wišus
likkus īs gimminē Akabo, Jē-
streēle, wišus jo didžisus, jo gen-
tis, ir jo Elebonus, īkēi kol jam
ney wieno ne likko.

12. Jē pasīkešs nukelāwo, ir
atējo ī Samariā. O pakelēj' buwo
ferdzaus; buttēlis.

13. Tay Jēu czia rādo brolus
Aasjo, karālaus Jūda, ir tare:
kas jās este? Jie tare: mes esme
Aasjo brolei, ir nukelāujam Jē-
myn, kad swēitumbim karālaus
waitus, ir karalēnēs waitus.

14. Alle jis tare: sugāufite jūs
gywnus. Jē jie sugāwo jūs gywnus,
ir papjowe jūs pas šullint prie to
ferdzaus; buttēlio, kētures dē-
šimts ir du wyrū; ir ney wienā
jū ne īslīkdino.

15. Jē īs cze šalin kalāndams
rādo jissai * Jonadabā, Akabo
sunu, kurs jī sutikko, ir jī swēi-
tino, ir jis tare jam: ar tawo šir-
dis wierna, kaip mano širdis su
tawo širdze? Jonadabs atsāke:
wierna. Jey tai po, tay dūk man
sawo ranķā. Jē jis dāwe jam sa-
wo ranķā. Jē jis parvēlijo jam
šale jo ant wežimmo sedēti,

* Jer. 35, 6.

16. Jē tare: eikš su manim ī
jurēk, kaip aš Dōnā Diewā at-
kēršiju. Jē jie wēze jī drange
ant jo wežimmo.

17. Jē ī Samariā atējšs uzs-
mūše wišab, kas likko īs Akabo.
Samārios, īkēi kol jī īsgaišinno;
* pagat žodi Diewo, Eliošui kal-
bētā.

* 1 Kar. 21, 21. 22.

18. Jē Jēu surinko wišus žmo-
nes, ir jiems sakpydino Akabs
Baalui

Baalui maž sląžijo; Jėu jam daugiaus sląžis.

19. Taigi suvadkite wissus, praratus Baalo, wissus jo tarnus ir wissus jo klebonus, pas mane, kad ney wieno ne pasigestu, nės aš Baalui didę apierą turru dūti. Kurrio pasiges, tams teks mirti. Alle Jėu dare tai jiems iš bu: flystės, kad nužawintu Baalo tarnus.

20. Jėu tare: šventkite Baalui šventę, ir dūkite tą iš: šaukt.

21. Taipiau ir sunte Jėu per wissą Izraeli, ir liepe sueit wissiemis Baalo tarnams, kad ney wieno ne liško, kurs ne butu atėjės. Jėu jie sustėjo i Baalo namus, kad Baalo namai pilni buwo per wissus kampa.

22. Tay sake jis tiems, kurrie rubū pridabėjo: išnėskite rubū wissiemis Baalo tarnams. Jėu jie išnėję rubus.

23. Jėu tėjo i Baalo bažnyčią su Jonadabu, Kešabo sunumi, ir tare Baalo tarnams: tårdikite, ir weizdėkit, kad ne cze tarp jusū butu kas iš Wiešpaties tarnū, bet tik wieni Baalo tarnai.

24. Jėu jiems tėjus apierą ir dėginimo: apierą daryti, pastate Jėu lauke aštūnes dėsimts wyrū, ir tare: jey šū wyrū wiens iš bėgs, kurrus aš jums i jusū rans kas padūmi, tay turrės už jo dusia jusū dusia but,

25. Jėu kaip jis dėginimo: apieras buwo pritaises, tare Jėu sargams, ir karjygiams: iėję užmuskite kožną, ir ne wieną ne išlėiskite. Jėu jis užmuše jūs aš: menimi kardo. Jėu sargai bey kar: sygei jūs šalin mēte, ir iėjo i miestą bažnyčios Baal.

26. Jėu išmete laukan abrozus iš bažnyčios Baal, ir sudėgino jūs.

27. Jėu sulaužė abrozus Baal, draug su bažnyčia Baal, ir dare iš to žokėdą, iškėi šei dienai.

28. Taipu išpūstijo Jėu Baalą iš Izrael.

29. Alle nū griekū Jerobeamo, Uebato sunaus, kurs Izraeli i griekus iwėde, Jėu nesflowe, ney nū auksinū weršū BetElėj' bey Dane.

30. Jėu Wiešpats tare Jėui: to: dēl, kad tu tojaus apsiėmei daryt', kas man patikko, ir su gimmine Akabo wissab darei, kę aš sawo širdije norėjau: tay sawo waikai tay sedės ant sawo karal: kėllo Izraelitisko i' i ketvirtą waikū eilę.

31. Alle taczas Jėu ne pilnai wojo, kad pagal žokaną Wiešpaties, Izraelo Diwo, butu pasiėlges iš wissos širdies; nės jis ne lōwest nū griekū Jerobeamo, kurs Izraelitėnus i grieką buwo iwėdęs.

32. Tū cžes' Wiešpats pradėjo nubosti Izraelo; nės Asaels išmus šei jūs per wissus rubėjus Izraelo,

33. Tū Jordano priess saulės užtekėjimą, ir wissą žemę Gilead, Gaditū, Rubenitū ir Manassitū, pradėjus nū Aroer, prie uppėlės pas Arnon šfanczės, ir Gilead, ir Basan.

34. Bet kas daugiaus apie Jėu sakytina, ir wissab, kę jis ištaisęs ir wissa jo macis, štay, tai yra rašyta knygoja nusidėwimū karalū Izrael.

35. Jėu užmiggo su sawo tė: mais, ir jie palaidojo i Samarioj'. Jėu Joas, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

36. Alle cžesas, per kurri Jėu ant Izraelitėnū karalawes Samarioj', pra dwidėsimt ir aštūni mėtai.

11. Pērsērimas.

Ataljšs smarķummas; Joas ī karālu idētas.

Bet Atalja, Masjo mētiņa, mas tydama, sawo sunu judditā, pasifēle, ir niķawinno wissus karālaus waitus.

2. Alle Joseba, karālaus Joas mo dūte, Masjo sēti, ēme Joasq, Masjo sunu, ir pagāwo jē ī karālaus waitū žawinnamujū, su jo āufle kamaroj; ir jie paslēpe jē nūg Ataljšs, kad ne žawinnams buwo.

3. Ir jissai su je buwo paslēptas Diewo namūse per šefis metus. Alle Atalja buwo karālēne toje žēmēje.

4. Alle sēkmame mēte nufunte Jojada, ir ēme wyresnāsus ant šimtū su žalnērū wyresneiseis, ir sargus, ir liepe jiems pas sawē ateit ī Diewo namus; ir suderējinaq padāre su jeis; ir jie turrējo jam prisēkti namūse Diewo; ir jis parōde jiems karālaus sunu;

5. Ir prisāke jiems, tarydams: tai yra, kq jās turrēte daryt; trēcasis jūšū dalyks, kurrie sabatoje šluzijat, tur pridaboti sargybēs namūse karālaus.

6. Ir trēcasis dalyks tur buti prie wartū Sur, ir trēcasis dalyks prie wartū, aha šal sargū ēsanczū; ir turrēte sergēti prie butto Masā.

7. Alle du dalyku jūšū wissū, kurrie sabatoj atšojat, turrēte sergēti namūse Wiefpatiēs prie karālaus.

8. Ir turrēte aplinē karālu su šistot, ir kōžas sawo ginflais ranķoj; o kas ī widdu eis, tarp senēs, tas juddytinas; kad prie karālaus butumbit, jam išeinant ir ieinant.

9. Ir wyrāusleji ant šimtū dare wīllab, kaip jiems kunigs Jojada

buwo liepes, ir su sawim ēme sawo wyrus, kurrie sabatoje parējo, su tais, kurrie sabatoje šas lin ējo, ir atējo pas kunigq Jojadq.

10. Ir kunigs dāwe wyresniemsiems ragōtines ir šyds, kurrie karālaus Dowido buwo, ir nas mūse Diewo buwo.

11. Ir sargai stowējo aplinē karālu, kōžas su sawo ginflais sawo ranķoj, nū kampo namū ant dešinēs, īkēi kampo ant kairēs, ant altorans, ir ant namū linēay.

12. Ir jis liepe karālaus sunu ateit, ir uždējo jam wainiķq, ir padāwe jam "žofānq, ir idējo jē ī karālu, ir mōstijo jē; ir ī ranķas muķdami tare: Diewe padēf karālui!" 5 M. 17, 19.

13. Ir Atalja girdēdama šufāwinaq žmonū, pribēganczū, atējo ī pas žmones ī namus Wiefpatiēs,

14. Ir māte, štay, cze stowintē karālu prie stulpo, pagal jū pāproti, ir kurrie giedojo ir ant trubū trābijo, prie karālaus, ir wissē žmones tōs žēmēs buwo linēsmi, ir trābijo ant trubū. Alle Atalja īplēše sawo rubus, ir tare: maištas, maištas!

15. Alle kunigs Jojada prisāke wyresniemsiems ant šimtū, kurrie waitq walde, ir tare jiems: īšwēfite jē īš šū namū laufan ī pryangt; ir kas pāšluy jē eis, tas kardabus žawissams. Uēs kunigs buwo šefes, kad ji ne juddama butu namūse Wiefpatiēs.

16. Ir jie sawo ranķas priķiķo prie jōs, ir ji iējo, tū kēlu, kur arķlei ī karālaus namus eiti; ir buwo czonay juddita.

17. Tū czeš Jojada derējinaq dāre tarp Pono Diewo, ir tarp karālaus, ir tarp žmonū, kad jie Diewo

Diewo žmonėms butu, taipojau ir karalus su žmonėmis.

18. Tay wissi žmones tōs žemės tėjo i bažnyčią Baal, ir suarde jo altorus, ir sukūle jo abrozus w stay; o Mattanę, Baalo fleboną, užmuše jie ties altorais. Alle kunigs kožnam sawo šlužmą dāwe namūse Wiefpatiēs.

19. Ir ėme wyresnūsus ant žimtū ir sargus, ir wissus žmones tōs žemės, ir wēde karalū žemyn iš Diewo namū, ir atėjo Erelu nū wartū sargū i karalaus namus; ir jis usisėdo ant karalū krėslu.

20. Ir wissi žmones žemėje buwo linksni, ir mieštas atilsi gāwo. Alle Altalę jie žawinno kardu, namūse karalaus.

21. Ir Joas buwo septynū mėtū, kaip jis karalumi pastojo.

12. Pėrsšyrimas.

Joaso, karalaus Juda, waldimmas. Sekmame mēte Jėu, Joas karalumi pastojo, ir karalū wo kėturas dėšintis metus Jeruzalej. Jo mōtina wardu buwo Zibea iš Bersebōs.

2. Ir Joas dāre, kas teisu buwo, ir Ponui Diewut geray patikėo, kol kunigs Joada jė moštinno;

3. Tikėt kad jie aukštybes ne sugrōwe, nēs žmones dar apieraswojo ir rūfinno ant aukštybjū.

4. Ir Joas tare flebonams: wissus pinnigus, Diewui žadētus, kad i Diewo namus idėdami butu, kurrie tikray geri yra, pinnigus, furrus kožnas dūd pagal tai, ką cženawojēs sawo dušia, ir wissus pinnigus, furrus kožnas iš gėrōs walės dūda, kad idėdami butu i Diewo namus,

5. Tus flebonai pas sawę teimmie, kožnas iš sawo pažystamo. Tais jie tur pataisyt, kas pagėdo

namūse, fur jie vanda, kad kas pagėdo.

6. Alle kaip flebonai iš i dwis dėšintą ir trėczą mētą karalaus Joas nieko ne taisė, kas pagėdo tūse namūse:

7. Wadinno karalus Joas furi nīgą Joada, ir flebonus, ir tare jiems: Kodėl jās ne taisot, kas pagėdo tūse namūse? Taigi dabar jau ne gāusite sawęsp imti tus pinnigus, kožnas iš sawo pažystamo, bet turrite tus dūti ant to reikalo, kas taisytina tūse namūse.

8. Ir flebonai apsiėme, pinnigū ne imti iš žmoniū, ir kas pagėdo namūse pataisyt.

9. Tay ėme kunigs Joada kofic skrynę, ir pėrgrežę wirtsup skylę i tą, ir padėjo tą po dėšinei prie altorais, fur einama i Diewo namus. Ir flebonai, furrie prie šlenkščio sėrgėjo, idėjo i tą wissus pinnigus, namams Diewo ant gėro dūtus.

10. Taigi, kad mātė, daug pinnigū skrynėje ėsant, tay atėjo karalaus rašytojis su wyrausoju wystupu, ir surišo pinnigus, ir škaitė jūs, furrus jie rādo Diewo namams ant gėro.

11. Ir dāwe tus gatawus pinnigus darbininkams, ir furrie pristatyti buwo prie tū namū Diewo; ir jie dāwe tus remėstininkams, furrie budawojo ir dirbo prie namū Wiefpatiēs.

12. Butent murininkams, ir tiems, furrie šfmenis dailey iš Pale, ir furrie medzus ir išfalditū šfmenis pirko, kad pataisyta butu, kas pagėdo namūse Diewo, ir wistab, ką jie rādo, kad reiktu namūse pataisyt.

13. Alle taczaus ne darydino šdabrinnes mazgotuwes, peilius, blūdus, trūbas, ney kofit aukštinę arba

arba sidabrinni ryką namūse Wiespaciūs, iš tū pinnigū. Kurie Dievo namams buwo sudėti.

14. Bet padawe tai darbininkams, kad tūmi, kas namūse Pono Dievo pagėdo, pataisytu.

15. Taip jau * ir ne privale tie vyrų rožunda dūt, kurie pinnigus buwo gawę, kad tus remėstininkams dūtu; bet jie wierijo jiems. * P. 22, 7.

16. Alle pinnigai iš apierū užkaltes, bey už griekus ne buwo sudėdami Dievo namams ant gėro; nės tie klebonams tėko.

17. Tū cžės' Asaels Syrionū Karalus, aukštyn kėlavo, ir kėlavo prieš Gatą, ir iweikė tą. Ir kaip Asaels savo wėidą freipe prieš Jeruzalę aukštyn trauktis,

18. Eme Joas, Karalus Juda, wis kas šwentita, kę jo tėwai, Jozapats, Jorams bey Asja, Karalei Juda, buwo šwentinng, ir kę jis buwo šwentinngs; prie tam wissą kę kę, kę rādo kę kę namūse Dievo, ir namūse Karalus, ir sunte tai Asaelui, Syrionū Karalui. Tay jis atsitruke nū Jeruzalės.

19. O kas daugiaus sakytina apie Joasą, ir wislab, kę jis ištaises tai yra surašyta knygoje nusidawimū Karalū Juda.

20. Ir jo tarnai maistą kę sušitare, ir užmuše jį namūse Nillo, kur žemyn einama į Silla.

21. Nės Jozafars, Simeato sunus, ir Jozabads, Somero sunus, jo tarnudu, jį užmuše. Ir jie palaidojo jį pas savo tėvus miestė Dowido. Ir jo sunus, Amazias, Karalumi pastojo į jo wietą.

13. Pėrskyrimas.

Karalawimas Joakasas bey Joaso, brėji Karalū Izraeli.

Dwidesimtame ir trėczame mēte Joaso, Asojo sunaus, Kar

alus Juda, Joakas, Jėaus sunus, Karalumi pastojo ant Izraelitėnū Samarioj' per septynolių metų.

2. Ir dare, kas Wiespacui ne patiko, ir elgėsi pagal griekus Jerobeamo, Uebato sunaus, kurs Izraelitėnus į griekus iweide, ir neišlėwe nū tū.

3. Ir Wiespats supyko savo narsę ant Izrael, ir padawe jū po ranka Asaelo, Syrionū Karalus, ir Ben: Adado, Asaelo sunaus, kol jūdu gywu buwo.

4. Alle Joakas meldėsi Dievą. Ir Wiespats išklause jį; nės jis izwelge bėdą Izrael, kaip jū prišpānde Syrionū Karalus.

5. Ir Wiespats dāwe Izraelitėnams * išgėlbetoj, kurs jū išgėlbejo iš mēcės Syrionū, kad waitai Izrael savo šėtrosa galėjo gywėnt kaip pirma. * P. 14. 27.

6. Alle taczans jie ne palėwe susigriešit pagal būdą gimminės Jerobeamo, kurs Izrael į griekus iweide, bet elgėsi pagal tą. Taip jau ir pasilikto šwentita girre Samarioj'.

7. Nės Joakasas žmonū ne buwo daugiaus likę, kaip tik penkis dėsintis raitelėi, dėsint wežimmai, ir dėsint tākstanczei pėstininkū. Nės Syrionū Karalus jū buwo užmušęs, ir sutrėškęs, kaip kullikū dulkės.

8. Alle kas daugiaus sakytina apie Joakasą, ir wislab, kę jis ištaises, ir jo macis, stay, tai yra rašyta knygoje nusidawimū Karalū Izrael.

9. Ir Joakas užmiggo su savo tėvais, ir palaidojo jį Samarioj'. Ir jo sunus Joas Karalumi pastojo į jo wietą.

10. Tris dėsintame ir šėmame mēte Joaso, Karalus Juda, Karalumi pastojo Joas, Joakasas sunus

nus

nus ant Izrael Samarioj' per Beſolika mētū.

11. Ir elgėsi, kad Wieſpaczui ne patikėo, ir ne lėwėsi nū griekū Jerobeamo, Źebato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iwėde, bet elgėsi pagal tus.

12. Alle kas dangiaus saſytina apie Joasą, ir ką jis iſtaisė, ir jo mącis, ir kaip jis su Amaziu, Karálumi Juda, Karáwes, tai yra raſyta knygoſa nuſidėwimū Kará: lū Izrael.

13. Ir Joas užmiggo su sawo tėwais, o Jerobeams sėdėjo ant jo krėſlo. Alle Joas buwo palái: dojamis Samarioj', pas Karálus Izrael.

14. Alle Elisas apſirgo, taipo, kad ir numirė. Ir Joas, Kará: lus Izrael žemyn atėjo pas jį, ir werkdams po jo akiū, tare: *mans tėwe, mans tėwe, wežimmai Iz: rael ir jo raitelei. * P. 2, 12.

15. Alle Elisas tare jam: imk pilpinni ir strėlas. Ir jam pil: pinni ėmus bey strėlas,

16. Tare jis Karálui Izrael: itempk pilpiñi sawo ranka; ir jis itempe tą sawo ranka. Ir Elisas dėjo sawo ranką ant Karálus rankòs,

17. Ir tare: atwėrk ląngą i ry: tus: ir jis atwėre tą. Ir Elisas tare: ſkūk, ir jis ſówė: O jis tare: tai strėla pagálbòs iſ Die: wo, tai strėla pagálbòs pries Syrionus! ir tu Syrionus pat: muſi Apeke, iſikol jū gloda bus.

18. Ir jis tare: imk strėlas. Ir kaip tas ėme, tare jis Karálui Iz: rael, muſk i žėmę; ir jis muſe tris kartus; ir apſistojo.

19. Tay tas Diemo wyrs su: pyko ant jo, ir tare: jey tu bū: tumbei ar penkis, ar ſeſis kartus muſės, tay tu Syrionus būtum: tumbei muſės, iſ' jū buta gloda

bus; alle dabar tu jūs muſi tris kartus.

20. Alle kaip Elisas buwo nus miręs ir paláidots, Moabitū žalnėrei ipūle i žėmę tą mėtą.

21. Ir nuſidawė, kad jie kòk wyką paláidojo. Alle žalnerus pa: mātę, imete jie tą wyką i Eliso kápą. Ir kaip jis nuſkò i ápa: czią, ir Eliso káulus paſruttino, jis wėl gyws pastojo, ir stowėjo ant sawo kòjū.

22. Taipogi Aſaėls, Syrionū Karálus, Izraeli priſpáude, kol Joakas gyws buwo.

23. Alle Wieſpats jiems sawo malonę iſròde, ir suſimillo jū, ir priſigreže prie jū dėl sawo derėj: mo, su Abraomu, Izaoku ir Jo: kubu; ir ne norėjo jūs iſpúſtit'; neygi ſálin mėtė jūs nū sawo wėido iſki ſei adynai.

24. Ir Aſaėls, Syrionū Kará: lus, numirė, ir jo sunus Beni: Adads Karálumi pastojo i jo wietą.

25. Alle Joas sugryžo, ir atėme miestus iſ rankòs Beni: Adado, Aſaėlo sunaus, kurrus jis iſ ran: kòs jo tėwo Joakaso buwo ėmęs per karą. Tris kartus muſe jį Joas, ir wėl atgáwo miestus Izrael.

14. Pėrſtyrimas.

Nuſidėwimai Amazio ir Aſarjo, Karálū Juda, ir antrojo Jerobeamo, Karálus Izrael.

Antrame mete Joaso, Joakaso sunaus, Karálus Izrael, Ka: rálumi pastojo Amazia, sunus Joaso, Karálus Juda.

2. Dwideſimt ir penkiū mētū jis buwo, kaip jis Karálumi pastojo, ir Karálawo dwideſimt ir dewynis metus Jeruzalėj'. Jo mótina war: du buwo Joadan iſ Jeruzalės.

3. Ir jis elgėsi, kad Wieſpaczui geray patikėo, alle tiſt ne taipo, kaip

Kaip jo tēvas Dovidis; bet Kaip jo tēvs, Joas, taipo elgēsi ir jissai.

4. Lēs aukštības jis ne sugrāus dīno; bet žmones dar apierawojo ir rūkino ant aukštībju.

5. Ogi Kaip jis Farālystē igāwo, užmušē jis sawo tarnus, kurrie jo tēwā, Farālu, buwo užmušē.

6. Alle waiķus tū razbaininkū jis ne nužudde; Kaip tai ir para: byta yra Enygosa Moizešaus, kur Wiespats liepēs, ir sakēs: tēwai ne tur žawinnami buti už waiķus, ney waiķai už tēvus; bet Kojnas dėl sawo nusidėjimo tur žuti.

5 M. 24, 16.

7. Jis išmušē ir Edomitēnū druskos; dauboje dėsimt tūkstan: czū, ir laimėjo miestą Sėlą per Fārą, ir pramine tą Jakteel, iķi ūpei dienai.

8. Tay Amazia paslus nusunte pas Joasą, sunu Joakaso, sunaus Jėu, Farālu Izrael, ir jam sakę: dino: eik bėn ir apšjurėkiwa Fitis Pittą.

9. Alle Joas, Farālus Izrael, nusunte pas Amazią, Farālu Juda, ir jam sakędino: erkētis, Liba: none ēšas, nusunte pas cėdrū; mės dē i Libanoni, ir jam sakędino: dūk sawo dukterī mano sunui per pāczę. Alle žwėrys ant laufo Li: banonē bėgo per erkētī, ir sa: myne jī.

10. Tu išmušēi Edomitėnus; to pasididzoj' tawo širdis. Pasū girķis tū gyru, ir pasilik namėj'; Kodėl tu jėškai sawo prapūlimo, Kad tu prapultumbei, ir Juda su: tawim?

11. Alle Amazia ne klause jo. Tay Joas, Farālus Izrael, Felā: wo aukštyn, ir jūdu apšjurėjo su Fitis Pittu, jis ir Amazia, Farālus Juda Bet: Semešėj', kurri: Judawoj' yra.

12. Alle Juda išmušama buwo Izraelitėnū, Kad Kojnas turtėjo bėgt' i sawo šėtrą.

13. Ir Joas Farālus Izrael, sugāwo Amazią, Farālu Juda, su: nu Joaso, Masjo sunaus, Bet: Semešėj', ir nuėjo i Jeruzalę, ir su: grōwe murus Jeruzalės, pradėjęs nū wartū Epraim, iķi Kampinnū wartū, Kėturis šimtus māsū ilgus.

14. Ir * ėme wissą aukšą ir sidās brą, bey rykus, kurrus jie rādo namūse Diwo, ir šarbinyczoj' Farālaus namū, priegtam ir wais: kus i užstatą, ir wėl nukelāwo i Samarią. * 1 Kar. 14, 26.

15. Alle Kas daugiaus sakytina apie Joasą, Ką jis ištaisēs, ir jo macis, ir Kaip jis su * Amaziu, Farālumi Juda, Farāwes, stay, tai yra surašyta Enygosa nusidās: winū Farālū Izrael. * P. 13, 12.

16. Ir Joas užmiggo su sawo tēwais, ir jie palaidojo jī Samarij', tarp Farālū Izrael. Ir jo sunus Jerobeams Farālumi pa: stōjo i jo wietą.

17. Bet Amazia, Joaso sunus, Farālaus Juda, dar gyws buwo, Joasui sunui Joakaso, Farālui Izrael numirrus, per penkiolikā mētū.

18. Alle Kas daugiaus sakytina apie Amazią, tai yra rašyta Eny: gosa nusidāwinū Farālū Juda.

19. Ir jie padāre māistą priēš jī Jeruzalėj', alle jis nubėgo i Lākis. Ir jie nusunte pastuy jī i Lākis, ir užmušē jī czonay;

20. Ir pargabėno jī ant arkliū, ir palaidojo jī Jeruzalėj', pas jo tēvus, Dovidio mieste.

21. Ir wissī žmones Juda ėme Asarją šėšoliktame jo mēte, ir idėjo jī i Faralū, i jo tēwo Amas: zio wietą.

22. Jis

22. Jis budawojo Elatą, ir su gražino tą vėl Judawai, potam Farālus su sawo tėvais buwo už migges.

23. Penšioliktame mēte Amazio, Joaso sunaus, Farālaus Juda, Jerobeams, Joaso sunus, Farālumis pastoj ant Izraelitėnų, Samarioj, per ketures dēsimtis metus ir wiena.

24. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikto, ir ne lėwėsi nū wissū griekū * Jerobeamo, Uebato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus tvede. * I Kar. 15, 34.

25. Alle jis wėl atgrazino ru bėjus Izraelo, nū Emat, iškū mārū, ant plynū laukū ēsanczū, pagal žodi Wiešpatiės, Diewo Izraelo, kalbėtą per jo tarną * Joną, sunu Amitai, praraką, kurs iš GatEper buwo. * Jonos. 1, 1.

26. Ties Pons Diewo išwelge didę bėdą Izraelitėnų, kad ir užrakintųjų bey pamestųjų ne buwo paczėdię, ir ne buwo gėlbetojo Izraeli.

27. Ir Wiešpats ne buwo kalbėjęs, kad noris wardą Izrael po dangum sugaišit, ir gėlbejo jiems per Jerobeamą, sunu Joas.

28. Alle kas daugiaus sakytina apie Jerobeamą, ir wissab, ką jis ištaisęs, ir jo macis, kaip jis karawęs, ir kaip jis Damasaką ir Ematą wėl atgrazinęs prie Juda Izraeli, štai, tai yra rašyta Enygosa nusidawimū Farālū Izrael.

29. Ir Jerobeams užmiggo su sawo tėvais, su Farāleis Izrael. Ir jo sunus Sazarja Farālumis pastoj i jo wietą.

15. Pėrsšyrimas.

Karalawimas kėlėnū Farālū Juda ir Izrael.

Dwidėsimtame ir sėkmame mēte Jerobeamo, Farālaus Izrael,

Farālumi pastoj Asarja, sunus Amazio, Farālaus Juda.

2. Ir buwo šėšolika mētū kaip jis Farālumi pastoj, ir karawo penkis dēsimtis ir du mētū Jeruzalėj, Jo mōtina wardu buwo Jekalja iš Jeruzalės.

3. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui geray patikto, wissotinay, kaip jo tėwas Amazia.

4. Tiktay kad aukštėbes ne sugrōwe; nės žmones dar apierawojo ir rūkino ant aukštėbjū.

5. Alle Wiešpats šlogino Farālu, kad raupsūtis pastoj, iškū nurmirštant; ir gywėno butte šyrū pabudawotame. Bet Jotams, Farālaus sunus, walde [karaliskus] namus, ir prōwą dāre žmonems toj žemiėj.

6. Bet kas daugiaus sakytina apie Asarją, ir wissab, ką jis ištaisęs, štai, tai yra parašyta Enygosa nusidawimū Farālū Juda.

7. Ir Asarja užmiggo su sawo tėvais; ir jie palaidoj jo pas sawo tėvus mieste Dowido. Ir jo sunus Jotams Farālumi pastoj i jo wietą.

8. Tridėsimtame ir ašmame mēte Asarjo, Farālaus Juda, Farālumi pastoj Sazarja, Jerobeamo sunus, ant Izrael, Samarioj, per šėšis mėnesius.

9. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikto, kaip jo tėwai buwo pasielgę. Jis ne lėwėsi nū griekū Jerobeamo, Uebato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus tvede.

10. Ir Sallums, Jabešo sunus, padāre derėjimą priėj jį, ir užmušė jį po ašiū žmonū, ir nurūdė jį; ir pastoj Farālumi i jo wietą.

11. Alle kas daugiaus sakytina apie Sazarją, štai, tai yra rašyta Enygosa nusidawimū Farālū Izrael.

12. Ir

12. Ir tai yra tai, kę * Wiesi: pats Jēni buvo kalbėjęs: tau sedės waikai i ketvirtą vaikų eilę ant krėslų Izraelio; ir nusidave taip. * Ps. 10, 30.

13. Ir Sallumis, Jabešo sunus, Karālumi pastojų trisdešimtame ir dešimtoje mēte Asarjō, Karālaus Juda; ir Karālūwoper wieną mėnesį Samarioj'.

14. Nės Mēnaem, Gadi sunus, ankštyn traukėsi iš Tirza, ir nuėjo i Samarią, ir užmuše Sallum, Jabešo sunų, Samarioj', ir nujudde jį, ir Karālumi pastojų i jo wietą.

15. Ir kas daugiaus sakytina apie Sallum, ir apie jo sutartiną, stay, tai yra surašyta knygoje nusidawimų Karālū Izrael.

16. Tū czēs', muše Mēnaem Tisrą, ir wissus jeme esenczus, ir jū rubėjų aplink Tirzą, todėl, kad jie jį ne norėjo ilėsi; ir užmuše wissas jū nėsčzas, ir pėrpjowę jas.

17. Trėczame dešimtoje ir dešimtoje mēte Asarjō, Karālaus Juda, Karālumi pastojų Mēnaem, sunus Gadi, ant Izrael, per dešimtą metų Samarioj'.

18. Ir elgėsi, kad Wiespaczui ne patikto. Jis kol gywė buvo, ne lówėsi nū griekū Jerobeamo, Mēbato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iwėde.

19. Ir atėjo Assyrionū Karālus Pūl i žemę. Ir Mēnaems dawę Pūlui tūstanti tripindzū sidabro, kad su jūmi iš wieno eitu, ir patwirtintu jam Karalystę.

20. Ir Mēnaem uždėjo mēzlą wą Izraeliye ant bagocziūsujū, penkis dešimtis syklū sidabro ant korno wieno wyro, kad tū galetu dūti Assyrionū Karālui. Taip Assyrionū Karālus sugryžo namūn, ir ne paslikto toje žemėje.

21. Alie kas daugiaus apie Mēnaem sakytina, ir wissab, kę jis ištaisęs, stay, tai surašyta knygoje nusidawimų Karālū Izrael.

22. Ir Mēnaems užmiggo su savo tėvais; ir Pėkaja, jo sunus Karālumi pastojų i jo wietą.

23. Penkis dešimtoje mēte Asarjō, Karālaus Juda, Karālumi pastojų Pėkaja, sunus Mēnaemo, ant Izrael, Samarioj', du metu.

24. Ir dare, kas Wiespaczui ne patikto; nės jis ne lówėsi nū griekū Jerobeamo, Mēbato sunaus, kurs Izraeli i griekus iwėde.

25. Ir Pėka, sunus Kemaljo, jo Karzygio, sustare prieš jį, ir užmuše jį Samarioj', paloczuję Karālaus namū, su Argob ir Arje, ir penkis dešimtis wyrai su jūmi iš vaikū Gilead, ir nujawinno jį; ir pastojų Karālumi i jo wietą.

26. Bet kas daugiaus apie Pėkają sakytina, ir wissab, kę jis ištaisęs, stay, tai surašyta knygoje nusidawimų Karālū Izrael.

27. Penkis dešimtoje ir antrame mēte Asarjō, Karālaus Juda, Karālumi pastojų Pėka, Kemaljo sunus, ant Izrael Samarioj', per dvidešimt metų.

28. Ir elgėsi, kad Wiespaczui ne patikto; nės jis ne lówėsi nū griekū Jerobeamo, Mēbato sunaus, kurs Izraeli i griekus iwėde.

29. Czēsė Pėko, Karālaus Izrael, atėjo Tiglat-Pileser, Assyrionū Karālus, ir atėme Jjon, Abel, Bet-Maėką, Janoą, Bedes, Azor, Gilead, Galilėa, ir wissą žemę Naphtali, ir jūis šalingabėno i Assyrionū žemę.

30. Ir Osea, Elo sunus, sustare prieš Pėką, Kemaljo suną, ir užmuše jį; ir pastojų Karālumi i jo wietą, dvidešimtoje mēte Jotamo, Usijo sunaus.

31. Alie

31. Alle kas daugiaus apie Pėką sakytina, ir wylab, kę jis ištaišes, stay, tai surašyta Enygosa nusidawimū Karālū Izrael.

32. Antrame mēte Pėko, Remaljo sunaus, Karālaus Izrael, Karālumi pastojo Jotams, Ušijo sunus, Karālaus Juda.

33. Jt buwo dwidešimt ir penkiū mētū, kaip jis Karālumi pastojo, ir Karālāwo šėšoliškā mētū Jeruzalėj'. Jo motina wardu buwo Jerusa, Jadošo duktė.

34. Jt dare, kas Diewui geray patikėo, wissotinay, kaip jo tėwas Ušia buwo padaręs.

35. Tikt' kad aukštybes ne sugrōwe; nēs žmones dar apierawojo ir rūfino ant aukštybjū. Jis budawojo aukštūsus wartus prie namū Diewo.

36. Bet kas daugiaus apie Jotamą sakytina, ir wylab kę jis ištaišes, stay, tai surašyta Enygosa nusidawimū Karālū Juda.

37. Tū cės' Wiešpats pradėjo atsusti i Judą, Reziną, Syrionū Karālū, ir Pėką, Remaljo sunu.

38. Jt Jotams užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo jį pas sawo tėwas, mieste Dowido, jo tėwo. Jt Ašas, jo sunus, Karālumi pastojo i jo wietą.

16. Pėrštyrimas.

Apie Ašą ir jo maldimū.

Septynolištame mēte Pėko, Remaljo sunaus, Karālumi pastojo Ašas, Jotamo sunus, Karālaus Juda.

2. Dwidešimt mētū buwo Ašas, kaip jis Karālumi pastojo, ir Karālāwo per šėšoliškā mētū Jeruzalėj'; ir ne dare, kas Wiešpaczui, sawo Diewui patikėo, kaip jo tėwas Dowidas.

3. Nēs jis elgėsi pagal elgimū Karālū Izrael. Priegtam jis darwe sawo sunu per ugni elti, pagal

bjaurybes pagonū, Eurus Diewas pirma Izraelitēnū buwo prawaręs.

4. Jt apierawojo, bey rūfino ant aukštybjū, ir ant kalnėlū, ir po wissū žalūjenczū medzū.

5. Tū cės' Rezins, Syrionū Karālus, ir Pėka, Remaljo sunus, Karālus Izrael, aukštyn nusitrūke i Jeruzalę, kad Karāntu, ir apgulle Ašą; alle jie ne galėjo jį iweikti.

6. Tū cės' *Rezins, Syrionū Karālus, miestą Elatą wėl atgrąžino prie Syriōs, ir ištume Syrius iš Elato; o Syrionai atėję gywėno tame iškėi šei dienai.

*P. 14, 22.

7. Ašas nusunte pašlus pas Tiglat Pileserą, Assyrionū Karālū, ir jara akydino: aš esmi tawo tarnas ir tawo sunus; eikš aukštyn, ir cėlbėk manę iš rankōs Syrionū Karālaus, ir Karālaus Izrael, Eurrūdu pries manę kėlėsi.

8. Jt Ašas ėme sidabrą bey auksą namūse Diewo, ir šarbuše Karālaus nanū randamą, ir sunte do: wanū Assyrionū Karālui.

9. Jt Assyrionū Karālus klause jo, ir aukštyn nusitrūke i Damasą, ir iweikė jį, ir šalin gabėno jūs i Kėrą, ir užmuše Reziną.

10. Jt Karālus Ašas prieskais kėlāwo Tiglat Pileserui, Assyrionū Karālui, i Damasą. Jt kaip jis cze altorū pamāte, Damaske ėsan: ti, sunte Karālus Ašas to altorū abrozą ir pawyzdė pas fleboną Urią, kaip ansai daryts buwo.

11. Jt Urias, flebons, pašūre altorū, ir padare tą, kaip Karālus Ašas pas jį buwo suntes iš Damasą, iškėl Karālus Ašas iš Damasą atėja.

12. Jt Karālui iš Damasą atėjus, ir altorū pamatęs, apierawojo jis ant to,

13. Jt

13. Ir uždege ant to sawo dėginimo : apiera, ir walgimo : apiera, ir užliejo ant to sawo gėrimo : apieras ; ir fraują dėlawon : apierū, furrus apierawojo, jis dawė flakstyti ant altoraus.

14. Alle warinnt altoru, po Wiešpaties akiū stowinti, jis šalini dėjo, kad ne stowėtu tarp altoraus, ir tarp namū Wiešpaties ; bet padėjo ji i kampą altoraus i šaurę.

15. Ir Farālus Aas liepe Uriui, Elebonui, ir tare : ant didzojo altoraus tu turri uždegti dėginimo : apieras rytmeceis, ir walgimo : apieras wāfarcis, ir dėginimo : apieras Farālaus, bey jo walgimo : apieras, ir dėginimo : apieras wissū žmonū žėmėje, po draug su jų walgimo : apiera ir gėrimo : apiera, ir wissą fraują dėginimo : apierū, ir fraują wissū fittū apierū tu turri ant jo flakstyti ; alle kę aš su warinnu altoru weiksu, dar pašimilisu.

16. Uri : Elebons dāre wis tai, kę jam Farālus Aas liepe.

17. Ir Farālus Aas nulauže šalis nū anū stulpū, ir atėme mazgo turwes nū wiršaus, ir ējerą jis nuėme nū warinnū jauczū, apačioj ēsanczū, ir padėjo tą ant žėmės ašmenimis išflotės.

18. Priegtam stogą sabbatės, prie tū namū pakurtą, ir pryangi Farālaus iš laužo, jis pėrkeite, ir freipe tą nū Diewo namū, dėl Assyrionū Farālaus.

19. Alle kas daugiaus sašytina apie Aasą, ir kę jis ištaisęs, šitai surašyta knygos nusidėwinū Farālū Juda.

20. Ir Aas uimiggo su sawo tėvais, ir jie palāidojo ji p s sawo tėvus mieste Dawido. Ir jo sunus Josia Farālumi pastojo i jo wietą.

17. Pėrsšyrimas.

Ostui be Farālanjant dėsimt ginmines i Assyrią nugabėnamos.

Dwyliktame mēte Aaso, Farālaus Juda, Ošea, Elo sinus, Farālumi pastojo ant Izrael, Samarioj, per dewynis mētus.

2. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikėto ; alle taczaus ne taipo, kaip kas rālei Izrael, furrie pirm jo buwo.

3. Prieš tą aukštyn nusitrāukė Salmanassers, Assyrionū Farālus. Ir Ošea jam pasidawe, kad jam dōwanū nėše.

4. Alle kaip Assyrionū Farālus ištire, Ošea prieš ji susitrūsė, ir pailus nusuntus pas So, Egepcionū Farālu, ir dōwanū ne sunčiant kas mētą Assyrionū Farālui, apgulle jis ji, ir apkale ji.

5. Ir Assyrionū Farālus išsitrāukė prieš wissą tą žėmę, ir i Samarią, ir apgulle ję per tris mētus.

6. Ir dewintrame mēte Ošeo iweikė Assyrionū Farālus Samarią, ir šalin gabėno Izrael i Assyrią, ir dėjo jūs i Alą ir i Aborą, pas upę Hosan, ir i miestus Medū.

7. Aės waikai Izrael prieš Wiešpati, sawo Diewą, susigriešijo, fursai jūs iš Egipto : žėmės buwo išwėdes, iš rankės Parao : Egepcionū Farālaus, ir fittū diewū bijojos ;

8. Ir elgėsi pagal pagonū budą, furrus Wiešpats pirm waikū Izrael buwo išwārgs, ir taipo dare, kaip Farālei Izrael darydavo.

9. Ir waikai Izrael sawo elgimā gėrą ēsanti sake prieš Wiešpatį, sawo Diewą. Fursai taczaus ne gėrs buwo, butent, kad jie sawo aukšybes pakūre wissūse miestūse, taip pillese, kaip ir murais aptwėrtūse miestūse ;

Ev. Jon. 9, 40. 41.

3 i

10. Ir

10. Ir attiesė stulpus, ir šventitas girres ant wissū aukštū karū, ir po wissū žalūjenczū mēdzū;

11. Ir rāfinno czonay ant wissū aukštybjū, kaip pagonai, kurrus Wiešpats po jū afiū buwo šalin wārgs, ir darydawo wissotius ne labus daiktus, kurreis jie Diemą iptyfino;

12. Ir šlužijo balwonams, apie kurrus Wiešpats jiems buwo sąkės: jūs ne turrite tai daryt'.

13. Ir kad Wiešpats pagrausdėno Izrael bey Juda per wissus prātakus ir regėjimą reginczus, ir jiems sakydino: * sugryškite nū sawo piktū kėlū, ir pilnawokite mano prisākimus ir promas, pagal wissus istatimus, kurrus aš jus tēwams esmi liepęs, ir kurrus aš jums sakydinau per sawo tarnus, prātakus: * Jer. 25, 5.

14. Tay jie ne klausydawo, bet pasilikdawo kėisprandzei, kaip jū tēwai kėisprandzei budawo, kurrie ne nustrikėdawo Wiešpaczui, sawo Diemui.

15. Priegtam jie paniekindawo jo prisākimus, ir jo derėjimą, kurri jissai su jū tēwais buwo darys, ir jo luddijimus, kurrus jis tarp jū aprėiskė, bet elgėsi pagal sawo išdykumą, ir išdyko kaip pagonai, kurrie aplinė jūs gywėno: apie kurrus Wiešpats jiems buwo priakės, kad jie ne darytu taip, kaip anie.

16. Alle jie prastojo wissus prisākimus Wiešpatiės, sawo Diemo, ir pasidarydino du nalietu weršu, ir šventitas girres; ir gārbino wissas dangaus pulkus, ir šlužijo Baal.

17. Ir dawo sawo sūnus ir dukteres per ugni eiti, ir pastojo butininkais ir žyneis; ir pasidawo tai daryt', kas Wiešpaczui ne patiko, jė iptyfint'.

18. Tay Wiešpats labay supyko ant Izrael, ir jūs šalin mēte nū sawo wėido; kad nieks jū ne liko, kaip tikt wiena gimmine Juda.

19. Taipiau ir Juda ne pilnawojo prisākimus Wiešpatiės, sawo Diemo, ir elgėsi pagal pajunkimą Izrael, kaip jie buwo pasiėlge.

20. Todėl paniekino Wiešpats wissus waikus Izrael, ir prispausde jūs, ir padawo jūs i rankas plėšikū, iškėl jūs patrėmęs nū sawo afiū.

21. Nės Izraelitėnai buwo atplėsti nū gimminės Dowido, ir jie saw i karalū idėjo Jerobeamą, Nebato sunu. Tassai Izraelitėnus atkripe nū Wiešpatiės, ir darte, kad jie sunkiey susigriešijo.

22. Taip elgėsi waikai Izrael pagal wissus griekus Jerobeamo, kurrus jis buwo pradėjęs, ir ne lōwesi nū tū;

23. Iškėl Wiešpats Izraelitėnus šalin mēte nū sawo wėido, kaip jis buwo kalbėjęs per wissus sawo tarnus, prātakus. Taip Izraelitėnai šalin gabėnti iš sawo žėmės i Assyrią, iškėi šei dienai.

24. Bet Assyriōnū karalūs darte ateit iš Babel, iš Kuta, iš Uwa, iš Emat, ir iš Separwaim ir apšodino miestus Samariōs, i wietą waikū Izrael. Ir jie iweikė Samarią, ir gywėno jū miestuse.

25. Alle kaip jie pradėjo czonay gywėnt', ir Diemo nesibijojo: tay Wiešpats * lātus tarp jū sunte, tie jūs nužudde. * 3 M. 26, 22.

26. Ir jie sakydino Assyriōnū karalui: pagonai, kurrus tu atgabėdinai, ir tais miestus Samariōs apšodinai, nieko ne žinno apie istatimus Diemo toje žėmėje; todel jis lātus tarp jū suntes; o stay, tie jūs žuddo, kadangi jie nieko

nieko ne žinno apie istátimus Diewo toje žemėje.

27. Asyryonų Farálus prisáke, ir tare: nugabénkit ténay flebonų wieną, iš tų, kurie iš tén yra šalin gabénti, ir nusitrúnkite gywénkite czonay; ir jissai jús te mošinna istátimus Diewo toje žemėje.

28. Tay otėjo flebonų wiens, tų, kurie iš Samariós buwo šalin gabénti, ir gywéno Betelėj; ir primošino jús, kaip jiems reiktu Diewo bijotis.

29. Alle kožnas žmonų pulks padáre saw diewą, ir idėjo tus i buttus ant aukštybių, kurrus Samaritonai padáre, kožnas žmonų pulks sawo miestūse, kurrūse jie gywéno.

30. Tie iš Babel pasidáre Surkot Benot. Tie iš Kut pasidáre Uergel. Tie iš Emat pasidáre Asmą.

31. Tie iš Uwa pasidáre Uibeas ir Tartak. Tie iš Separwaim sudégino sawo sunus Adramelekui ir Anamelekui, diewams anų iš Separwaim.

32. Alle kadangi jie ir Wiešpatiės prisibijojo, idėjo jie saw flebonus ant aukštybių, iš prasczau sujų tarp jų, ir dawe jiems gywént' buttūse aukštybių.

33. Taip jie bijojos Wiešpatiės, o šluzijo ir diewams, pagal kožno žmonų pulko pajunkimą, iš kur jie buwo pargabénti.

34. Ir ikki šei dienai jie elgiasi pagal sėną jų budą; kad jie ney Diewo bijos, ney sawo budus ir promas pilnawoja, pagal zofaną ir prisákimus, kurrus Wiešpats liepęs Jofubo waikams, kurram jis Izraelo wardą dawęs;

35. Ir suderėjo su jeis, ir liepe jiems, tarydams; nesibijokities Fittū diewų, ir nesimelšities jų,

ir nešlúžikite jiems, neygi apieraswokite jiems;

36. Bet Wiešpatiės, kurs jus iš Egypto; žemės išwede su dide mace ir su ištiestu pėtimu, to bijokities, to melšities, ir tam apierawokit.

37. Ir tus ludus, promas, istátimus ir prisákimus, kurrus jissai juns surašydino, tų jų pildikit, kad pagal tus elgtumbities wišš, kay, ir swetimų diewų nesibijotumbities.

38. Ir derėjimo, kurrum' su jumis suderėjo, ne užmirškite, kad Fittū diewų nesibijotumbities.

39. Bet bijokities Wiešpatiės, sawo Diewo; tas jus išgėlbės nū šiu jussu neprieteliu.

40. Alle šie ne klause, bet elgėsi pagal sėną sawo budą.

41. Taip šie pagonai bilojos Wiešpatiės, o šluzijo ir sawo balwonams. Taip ir dáre jų waikai, ir waikų waikai, kaip jų tėwai buwo dárę, ikki-šei dienai.

18. Pėrsšyrimas.

Išini karalaujant Saneribis apgut Jeruzalę.

Grėzame mėtė Dseo, Elo sunaus, Farálaus Izrael, Faráus lumi pastojos Išia, Aaso sunus, Farálaus Juda.

2. Ir buwo dvidešimt ir penkių mētų, kaip jis Farálumi pastojos, ir Farálawo dvidešimt ir dewynis metus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Abi, Sašarjo dukterė.

3. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui getay patikto, kaip jo tėws Doidis.

* Jek. 38, 3.

4. Jis gálą dare aukštybėnis, ir sugrowe stulpus, ir išpustijo šventis; tas girres, ir sukūle warinti žalti,

* Moizės aus darytą, nės ik tam czė; sui waikai Izrael jei buwo ráfišę, ir pramine į Megustan. * 4M. 21, 8-9.

It 2

5. Jis

5. Jis nusiškėjo Wiešpaczui, Izraelo Dievui; kad po jo gal wōs jam lygaus ne buwo tarp wišū karālū Juda, ney pirm jo ne buwo.

6. Jis laikėsi prie Wiešpatiės, ir ne atškreipe nū jo; ir pilnas wojo jo prisakimus, furrus Wiešpats Moizešui buwo liepės.

7. Ir Wiešpats buwo su jūmi, ir kur jis išstrāūdawo, cze jis elgėsi išmintingay. Priegtam jis atpūle nū Assyriōnū karālaus, ir ne pasidawo jam.

8. Jis muše ir Pilistėnus iškė Gasōs, ir jū rubėžū, pradėjęs nū pillū, iškė su murais aptwėrtū miestū.

9. Ketwirtame mēte Iškio, karālaus Juda, (tas buwo sėkmasis mēts Oseo, Elo sunaus, karālaus Izrael) tay Salmanassers, Assyriōnū karālus aukštyn nusitrāuke priekš Samarią, ir apgulle ję;

10. Ir iweikė ję po trisū mētū, šeštame mēte karālaus Iškio; tai yra, dewintame mēte Oseo, karālaus Izrael, tay Samaria buwo iweikta.

11. Ir Assyriōnū karālus Izraeli kalin gabėno i Assyrią, ir dėjo jūis i Alą, ir i Abor, pas uppę Gošan, ir i miestus Mėdū.

12. Todėl, kad jie ne buwo klaušę bālso Wiešpatiės, sawo Diewo, ir peržengė jo derėjimą, ir wišlab, kę Moizešus, Diewo tarnas, buwo liepės, tū ney wie: no jie ne buwo ney klaušę ney darę.

13. Alie keturoliktame mēte karālaus Iškio, aukštyn nusitrāuke Saneribis, Assyriōnū karālus, priekš wišus mūrais aptwėrtus miestus Juda, ir iweikė jūis.

14. Tay sunte Iškia, karālus Juda, pas Assyriōnū karālū i Lašis, ir jam sakydino: aš nusi-

dėjau, grėškis nū manęs, kę tu man uždėsi, aš nekosu. Tay Assyriōnū karālus uždėjo Iškui, karālui Juda, tris simtus centnerū šidabro ir tris dešimtis centnerū auksu.

15. Taipu dawo Iškia wišą šidąs brą, namūse Diewo, ir karbūse karālaus namū randamą.

16. Tū cžės' sulāuze Iškia, karālus Juda, wartus baznyčōs Diewo, ir blekūs, furrus patšai buwo aptrāūdines; ir dawo tus Assyriōnū karālui.

17. Ir Assyriōnū karālus sunte Tartaną, ir wyrāusajį Samārinis kę, ir Rabsakę iš Lašis, pas karālū Iškį, su didžn žalnėrū pulku, i Jeruzalę; ir jie nusitrāuke aukštyn. Ir tēn nukākę jie susis stojo pas wandens dūbę, prie wiršuy ēsanczo prādo, kursai yra pagal pati kėlą ant dirwōs malūs: nininko mišlą wēlanczo;

18. Ir prišaukė karālui. Tay atėjo laukan pas jūis Eliakims, Iškijo sunus, wyrāusasis ant dwaronystės, ir Sebens raštiniš kās, ir Joa, Assapo sunus, nusi: dawimū rašytojis.

19. Ir wyrāusasis wyn: urėdi: nininkas tare jiems: prašau, sakys: kite karālui Iškui, taip safo didi: dyšis karālus, karālus Assyriōnū: kōks tai drasums, ant kurrio tu nusitiki?

20. Argi dingai, dar ēsant pas galbōs arba maciēs karāuti? Ant kogi tu pasitiki, kad nū manęs atpūlei?

21. Sztay, ar tu pasitiki ant šōs sukultōs nendrinnės lazdōs, ant Egiptōs? Kurri, jey kās ant tōs pasirem', jam i ranką lys, ir tą pėršwerbs. Toksai yra Paraos nas, Egiptiōnū karālus, wišiemis tiems, kurrie ant jo nusitik.

22. O

22. O jey rasti norētumbit man sakyt: mes nusišķim Wiešpaczui, musū Diewui; taigi ar ne jissai tas, kurio aušķtybes ir altorus Iškias išpūstijes, ir Judawoj' bey Jeruzalėj' sakēs: "prie šio altorus, kura Jeruzalėj' yra, jus turrite melsis?" * 2 M. 20, 24.

23. Dabar tišt pasijadēf mano wiešpaczui, Assyrionū Farālui: aš taw dūsu du tūkstanczu arklū, kad tu norētumbei tiems raitelū dūti.

24. Kaipogi tu petti išlikti po aklū mažausojo Pono, mano wiešpaties padūno? ir pasitički ant Egyptos, dėl jū wežimmū ir raitelū?

25. Ogi ar tu misliji, manę be Diewo aušķtyn ušitrāufiusi, kad aš šus miestus išpūsticzau? Wiešpats man tai liepe: ušitrāuf aušķtyn i tą žemę, ir išpūstič ję.

26. Tay atšakė Eliakims, Iškijo sunus, ir Gebena, bei Joa, wyrāusam wyn:urėdninkui: kalbėf su mumis, sawo tarnais Syriškay, nės mes tai pėrmānom; o ne kalbėf su mumis žydiškay, po ausū šū žmonū, ant murū šfanczuiū.

27. Alle wyrāusasis wyn:urėdninkas tare jiems: argi mano wiešpats manę sunte pas tawo wiešpati, arba pas tawę, kad aš tokius žodžius kalbėczau? beje, pas tus wyrus, kurie ant murū sėd', kad jie su jumis sawo paties mėsłą wālgitu, ir sawo myžalus gėrtu.

28. Taip stowėjo wyrāusasis wyn:urėdninkas, ir šaukė didzu balsu žydiškay, ir kalbėdamas tare: girdėfite žodi didzojo Farālaus, Farālaus Assyrionū.

29. Taip šako Farālus: nesi dūkities per Iškiją suwiloti; nės jis ne gal jus išgėlber' iš mano rankos.

30. Ir te ne roda jus Iškias ant Diewo, kad sakytu: Wiešpats mus išgėlbės, ir šissai miests ne bus padūtas i rankas Assyrionū Farālaus.

31. Ule klausykite Iškijo. Ules taipo šako Assyrionū Farālus: priimkite mano malonę, ir išeiškite laukan pas manę, tay "kožnas sawo wyn: mēdzio ir sawo pyg: mēdzio gāus wālgit, ir iš sawo šulis nio gėrti;" * I Kar. 4, 25.

32. Iškikol aš pārėjęs jus nuigabėsu i žemę, jusū žemei lygę, kur ruggiū, šwiežaus wyno, dūnės, wynkalnū, aliejaus mēdzū, aliejaus ir medaus widuj' yra; tay jus gywi išliksit, ir ne nusmirsit. Ule klausykite Iškijo, nės jis suwilloja jus, besakydams: Wiešpats mus išgėlbės.

33. Argi ir pagonū diewai kožnas sawo žemę išwālnijo iš rankos Assyrionū Farālaus?

* Jes. 10, 10. 11.

34. Kame yra anie diewai iš Emat ir iš Arpad? Kame yra diewai iš Separwaim, Ena bey Iwa? Argi jie ir išgėlbėjo Samarią iš mano rankos?

35. Kame yra ben wiens diews iš wissū žemjū diewū, kursai sawo žemę iš mano rankos butu išgėlbejes? Kad Wiešpats Jeruzalę galėtu išgėlber' iš mano rankos?

36. Alle žmones tylėjo, ir n'atšakė jam niek; nės Farālus buwo liepes, ir sakēs: n'atsakykite jam niek.

37. Tay atėjo Eliakims, Iškijo sunus, wyrāusasis ant dvarony: stės, ir Gebena, raštinkinš, ir Joa, Ašapo sunus, nusidawimū rašytojis, pas Iškiją, su iplėštais rubais, ir apšakė jam žodžius to wyrāusojo wyn:urėdninko.

19. Pėr-

19. Pėrskyrimas.

Saneribš pasididyoja, alle ant Jskijo maldės jis foramoiams ir šalim matoms.

Kaip tai išgirdo Faralus Iskias, ir iplėše jis savo rubus ir žakū apsisautęs nuėjo į Dievo namus.

2. Ir sunte Eliašimą, vyrąus sąjį ant dvaronystės, ir Sebeną, raštinišką, draug su vyrąuseis flebonais, žakais apsisautuseis, pas prarąką Jesaią, Amozo sunu.

3. Ir jie tare jam: taip safo Iskias: fitta yra diena bedės, ir bėrimo, ir bluznijimo. Čėsas užginti priėjo, alle niera sylōs gimdit'.

4. Rassi norėtu Wiešpats, tawo Dievas, girdėi wissus žodžius to vyrąusojo wyn: uredininko, kurio jo wiešpats, Assyrionū Faralus, atisuntęs, per apjūką laikyti gywaji Dievą, ir bluzniti žodžiais, kurrus Wiešpats tawo Dievas, girdėjęs: taigi ne palauk Dievą melst' už palaišus, kurrie dar liško.

5. Ir tarnams Faralaus Iskijo pas Jesaią atėjus,

6. Tare jiems Jesaias: taip safykite savo wiešpaczui: taip safo Wiešpata: nesibijokis tū žodžių, kurrus tu girdėjei, kurreis manę tarnai Assyrionū Faralaus bluznijo.

7. Sztay, aš jam tofią dwase dūšu, kad jis garsą išgirs, ir wėl sugryš į savo žemę; ir kardu aš jį juddisu jo žemėje.

8. Ir kaip vyrąusasis wynuredininkas pargryžo, rado jis Assyrionū Faralū Faraniantį prieš Libną; nės jie buwo išgirdęs, jį nūlakis šalin ejusi.

9. Ir kaip jis ištyre apie Tiraką, Murrinū Faralū, stay, jis išsitraukė, kad su tawim Faranitu, sugryžo jissai, ir sunte pasiū pas Iskią, ir jam safydino:

10. Taip safykite Iskini, Faralui Juda: nesidūkis su willoti per savo Dievą, ant kurrio tu nusistiki, besafydams: Jeruzale nebus padūta į rančias Assyrionū Faralaus. * P. 18, 30.

11. Sztay, tu girdėjei, kę Assyrionū Faralei dare wissoms žėmėms, tas išpūstidami, argi kas tawę išgėlbėtu?

12. Argi pagonū diemai jūis išgėlbėjo, kurrus mano tėwai su pūstijo, Gosan, Aran, Kezep, ir waikai Eden, kurrie Telassare buwo?

13. Kame yra Faralus Ematū, Faralus Arpadū, ir Faralus miestū Separwaim, Ena bey Iwa?

14. Ir kaip Iskias grōmatas nū paslū buwo gamgės ir skaitės,ėjo jis ankštyn į Dievo namus, ir padėjo tas po akiū Wiešpaties;

15. Ir meldėsi po akiū Dievo, tarydams: Wiešpatie, Dieve Izraelo, kursai tu sėdi ant Kerubinū; Tu wiens essi Dienu tarp wissū Faralysczū ant žėmės; tu dangus ir žemę sutwėrei.

16. Wiešpatie, prilenk savo ausis, ir girdėk; atwėrk savo akis, ir žūrėk; ir išgirs žodžius Saneribo, kurs atsuntęs * per apjūką laikyti gywaji Dievą.

* 1 Rom. 17, 10.

17. Tai rods tiesa, Wiešpatie! Assyrionū Faralei pagonis išpūstijo kardu, ir jū žemę;

18. Ir jū diemus jie į ugnį imete; nės tai ne buwo diemai, bet žmonū rančū darbai, mēdžei ir akmenys, todėl jie jū išpūstijo:

19. Ogi dabar, Wiešpatie, musū Dieve, gėlbėk mus iš jo rančos; kad wissos Faralystes ant žėmės išpažintu, kad tu, Wiešpatie, wiens Dienu essi.

20. Tay

20. Tay nusunte Jesaias, Amozo sunus, pas Jīkī, ir jam sakydi-
no: taip safo Wiešpats, Izraelo
Dievs: fo tu manē prašei dēl
Saneribo, Assyrionū Ēarālaus, to
aš girdējan.

21. Tai yra tatai, Ēa Wiešpats
priēš jī kalbējes: ana merga, Žio:
no dukte, išpeiš tawē ir išlojoja
tawē; Jeruzalēs dukte sawo galwā
Frāta pašuy tawē.

22. Kā tu išpeišiei ir kōlojei?
ant Eieno tu sawo balsā pašēlei?
tu sawo ākis pašēlei priēš šwen-
tajt Izraelije.

23. Tu Wiešpati išdaršiei per
sawo pāslus, ir sakiei: aš per
daugybē sawo wēžimmū ant Ēalnū
wiršū uzkūpan, ant šalū Libano:
no; aš nukirtau aukštus jo cē-
drus, ir gražānsūsas ēgles, ir nu-
Ēafau i paškūsā šalī gīrrēs sawo
Karmelo.

24. Aš Ēafau ir išgērau sweti-
mus wandenis; ir sawo Rojū pa-
dais išdzowinau ēžerus.

25. Ogi ar ne girdējei, manē
tai jau ilgay pirm to dārust, ir iš
pradzōs aš tai ištaišlau? ir dabar
aš tai uzlēidau, Ēad druti miestai
sugrūtū i pūstā ākmentū Ērāwā,

26. Ir Ēad tūse gywēnā pailstu,
bijotus ir gēdētus; ir pastōtu nēy
žole ant lauĒo, ir nēy žalūjantieji
želmenys šēnui ant stogo, Ēurrie
padzūsta, dar ne nunošus.

27. Aš žinnau tawo gywēnimā,
tawo išējimā ir tējimā, ir Ēad tu
stauti priēš manē.

28. Taigi, Ēadangi tu stauti priēš
manē, ir tawo išdyšumas išĒāfo
iĒēi mano ausū: tay aš taw rinķē
dēsu i tawo nosti ir žaislus i tawo
burnā, ir tawē wēl atgalon wēšū
tū Ēelu, Ēurrūm tu atējei.

29. Ir tai taw te essie žēnĒlu; šī
mētā mēlgīš, Ēas sumita; antcā
mētā, Ēas iš sawēs āng; trēcā

mētā sēkit ir suwalykit, ir sodikit
wyniezas, ir walgikit jū waisū.

30. Ir dukte Juda, Ēurri iš
gēlbēta ir liĒkusi, iššāknys tolaus
po sawim, ir waisū nēš wiršuy
sawēs.

31. Nēs iš Jeruzalēs išeis liĒkus
steji, ir išgēlbētieji nū Ēalno Žion.
* Ēeršijimas Diewo Žebaot tai
ištaišys. * Jēz. 9, 7.

32. Todēl Wiešpats taipo safo
apie Assyrionū Ēarālu: jis ne iš-
gāus i šī miestā, ir nēy wienā
strēlā ne šāus i tā; ir nēy wienā
štydā priēš tā ne Ēels, nēgi pylis
mu tā apstos;

33. Bet jis wēl tur sugryšt tū
Ēelu, Ēurrūm jis atējes; ir ne teis
i šī miestā; Wiešpats tai safo.

34. Ir aš noru šī miestā ap-
gint, Ēad aš jam gēlbeczau dēl sa-
wēs, ir dēl Dowido, mano tarno.

35. Ogi tā pāczē nākti išējo
Angelas Diewo, * ir užmuše Assy-
rionū abazē šimtā ir astunis dēi
šimts ir penkis tūkstantis wyru.
Ir Ēaip jie rytā mētā anĒsti paš-
Ēēle, štay, cze wišsur gullejo wie-
ni lawōnai. * Jēz. 37, 36.

36. Taipo pašĒēle Saneribs,
Assyrionū Ēarālus, ir šalin trāns
Ēēs sugryžo; ir pašliĒfo Ēiniweje.

37. Ir Ēaip jis meldēš nar-
mūše ĒisroĒ, sawo diewo, už-
muše jī Ēārdū Adramelešs bey
Sar:Ēzers, jo sunu du; ir jie
pabēgo i žēmē Ararat. Ir jo su-
nus AssarĒddons Ēarālumi pa-
stojo i jo wietā.

20. Pērštyrimas.

Jīkio ligga; amžio pailginnimas, paš-
didžawimas, ir smertis.

Sū cžēs' * Jīkias smertnay apštr-
go, ir prāraĒas Jesaias, Ama-
zo sunus, atējo pas jī, ir tare jam:
taip safo Wiešpats: aprūpiš sawo
namus; nēs tu numirši, ir gywas
ne išliĒši. * Jēz. 38, 1.

2. 200

2. Alle jis kreipėsi savo vėidu prie sėdės, ir Dievą meldams tare:

3. Aš, Viešpatie, ben atsimė, kad aš po tavo akių wiernay pasielgiau, iš tikrės širdies, ir darau, kas tau patinka. Ir Jisias labay werke.

4. Alle Jezaiui dar ne per pusę miesto išėjus, atėjo jam Dievo žodis, ir tare:

5. Sargyk ir sapty Jisui, myrūsiamjam mano žmonū: taip sakė Viešpats, Dievas tavo tėwo Dowido: Aš girdėjau tavo malda, ir regėjau tavo asparas; štai, aš tau įveiką darysi; trečią dieną tu aukštyn eisi į Dievo namus.

6. Ir pridėsiu tavo amžui penkiską metų, ir išgelbėsiu tau ir šį miestą nu Karalaus Asyriionū, ir apgisu šį miestą dėl manęs, ir dėl mano tarno Dowido.

7. Ir Jezaias tare: atneškite šien koki dalį pygės. Ir kaip jie tą atneše, uždėjo jie tą ant šaudulo; ir jis pasveiko.

8. Alle Jisias tare Jezaiui: Koks šis yra tas ženklas. ant kurio galėčiau numanyt, kad Viešpats manę išgydis, ir kad aš galėsiu aukštyn eit' į Dievo namus, ir trečią dieną?

9. Jezaias tare: ženklą tu galėsi iš Dievo, kad Viešpats įstailys, kad jis kalbės: ar nori, kad šie šėlis dėsint žinėsnū tolaus eitu, arba kad dėsint žinėsnū atgalon eitu?

10. Jisias tare: tai mažas dailis, kad šėlis dėsint žinėsnū žemyn linkay eitu; to aš ne noru, bet kad jissai dėsint žinėsnū atgalon eitu.

11. Tay meldėsi praraks Jezaias Dievą: ir šėlisėjo atgalon dėsint žinėsnū, prie rodykle

Ulas, kuris jis žemynlinkay bus we ejs.

12. Tū cės' atsunte Brodai, Baledan, Baledano sunus, Bas bėlo Karalus, gromatas ir dōwas nas Jisui; nės jis buwo patyręs, Jisias sargusi.

13. Ir Jisias buwo linksmas su jais, ir rode jiems wissus šarbo namus, sidabrą, auksą, šarney kwėpjančes žoles, ir gerai: saki alieju, ir šarwū: kamara, ir wissab, kas jo šarbūse buwo randa. Nieko ne buwo wissuse jo namuse, ir wissoj' jo Karalystėj, kad Jisias jiems ne butu rōdęs.

14. Tay atėjo Jezaias, praraks, pas Karalū Jisias, ir tare jam: Kad sake šie žmones? Ir iš kur jie atėjo pas tau? Jisias tare: jie iš tolimės žemės atėjo pas mane, iš Babel.

15. Jis tare: Kad jie mātė tavo namuse? Jisias atsakė: jie mātė wissab, kas mano namuse yra; ir nieko ne yra mano šarbūse, kad aš jiems ne buczau rōdęs.

16. Tay tare Jezaias Jisui: Klausyk Dievo žodžio:

17. Štai, ateit cėsas, kad wissab į Babel bus nugabēnama iš tavo namū, ir kad tau tēwai surinko, iški šai dienai; ir nieko ne pasiliks, sakė Ponas Diews.

18. Priegtam ir wakkus, iš tai wēs užgimsenczus atims, kad kas mārnikais butu paloczujė Babelo Karalaus.

19. Alle Jisias atsakė Jezaiui: Tay geray, kad Viešpats kalbės. Ir tare tolaus: juš taczaus bus pakajaus ir wiernybės, kol aš pateksiu.

20. Kas daugiaus apie Jisias sakytina, ir wissa jo macis, ir kad jis įstailys, ir ežers, bey wāns dēns rāros, kurromis jis wāndes:

na

ni i miestā lēido; stāy, tai rašyta knygosā nusiđawimū Parālū Juda.

21. Ir Jīšias užmiggo su savo tėvais. Ir Manasse, jo sunus, Paralumi pastojo i jo wietā.

21. Pėrkyrimas.

Nusiđawimai Manassė ben Amono.

Manasse buwo dwylīka mėtū, kaip jis Paralumi pastojo, ir Paralāwo penkis dėsintis ir penkis metus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Epziba.

2. Ir jis elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikė, pagal bjaurybę pagonū, furus Dieus pirm waitū Izrael buwo prawāres.

3. Ir ant ne gero pasidawe, ir budawojo aukštybes, furas jo tėws Jīšias buwo sugrōwes; ir attiese Baalui altorus, ir pasūdare šwentitas girres, kaip Akaba, Paralus Izrael, buwo dāres, ir pasiėlonojo wissokiam dangaus pulkui, jiems bešlāžidams.

4. Ir pakūre altorus namūse Diewo, apie furus Wiešpats buwo kalbėjes: * Aš sawo wardā Jeruzalėj statysu. * 5 M. 12, 5.

5. Ir jis pakūre altorus wissokiam dangaus pulkui abejūse prysangiūse prie namū Diewo.

6. Ir dawe sawo sunu per ugni rėreit, dabodams ant paukščų įauksmo, ir ant ženkū, ir laike burtininkus ir pažymjū; išguldys tojus; ir daugel to dare, kas Wiešpaczui ne patikė, furūmi jis įipyfino.

7. Jissai ir pastate balwonā i šwentitę girę, jo padarytę i tušnamus, apie furus Wiešpats Dowidui, ir jo sunui Salomoniui, buwo sakęs: šūje namūse ber Jeruzalėj, furre aš įgrinkau iš wissū gimminū Izrael aš sawo wardā statysu amžinay.

8. Ir aš Rojā Izrael daugiau ne dūsu pajuddit iš žemės, furre

aš dawjau jū tėwams, alle tišt, kad jie pilnamōs ir darys pagal wis tai, kā aš liepjau, ir pagal wissus istātinus, furus mano tarnas Moizėšus jiems liepes.

9. Alle jie ne klause; bet Manasse suwillojo jūs, kad jie pikčaus elgėsi už pagonus, furus Wiešpats pirm waitū Izrael buwo išgaišinnęs.

10. Tay kalbėjo Wiešpats per sawo tarnus, prārakus, ir tare:

11. Todėl, kad Manasse, Paralus Juda, šas bjaurybes išpildęs, furus piktesnes yra už wissas bjaurybes Amoritėnū išpilditas, furie pirm jo buwo; ogi ir Judā i griekus įwede sawo balwonais:

12. Todėl taipo sakė Wiešpats, Izraelo Diews: stāy, aš bėdōs užwesu ant Jeruzalės ir ant Juda, kad tam, * furs tai girdēs, jo abi ausi pėrskambēs. * 1 3om. 3, 11.

13. Ir aš māt: wirwę Samaridōs trānksu per Jeruzalę, ir swartū gimminēs Akabo, ir iš fėrsu Jeruzalę, kaip bludai iš fėrczami, ir jūs apwersu.

14. Ir išliėdīsu keltus mano tėwiskės, ir pardūsu jūs i rankas jū neprietelū, kad jie plešimu būtu, ir išplešimu wissū sawo neprietelū.

15. Todėl, kad jie dare tai kas man ne patikė, ir man įpyfino, iš tōs dienōs, kaip jū tėwai iš Egipto išitrānke, iktū bei dienai.

16. Priegtam Manasse ir prailėjo daugel nefaltojo fraujo, iktū kol Jeruzalė sen ir ten buwo pripildita; be ano grieko, furūmi jis Judā i griekus įwede, kad jie taip darydawe, kas Diewui ne patikė.

17. Alle

17. *Alle kas daugiaus apie Manasse sakytina, ir wylab ka jis istaises, ir jo griekai, kurrus jis pildes, stay, tai yra parašyta Pnygosą nusidawimū karalū Juda.*

18. *Ir Manasse uzmiggo su sawo tėwais, ir buwo palaidots sode prie sawo butto, butent sode Ufo. Ir jo sunus Amons, karalumi pastojo i jo wietą.*

19. *Dvidešimts ir dvejū metų buwo Amons, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo du metų Jeruzalėj'. Jo motina wardu buwo Mesulemet, dukte Aruzo, is Jatba.*

20. *Ir dare, kas Wiešpaczui ne patiko, kaip jo tėws Manasse buwo darges.*

21. *Ir elgėsi pagal wissą tą budą, kurrūm jo tėws buwo pasielges; ir gluzijo balwonams, kurriems jo tėws buwo gluzijes, ir meldėsi jū.*

22. *Ir prastojo Wiešpati, sawo tėwū Diewą, ir ne waiscezojo ant kėlo Wiešpatiės.*

23. *Ir jo tarnai sustare prieš Amoną, ir užmuše karalū jo namūse.*

24. *Alle žmones toje žemėje užmuše wissus, kurrie buwo sustare prieš karalū Amoną. Ir žmones žemėje, Josia, jo sunu, i karalus idėjo i jo wietą.*

25. *Bet ka Amons daugiaus istaises, stay, tai yra parašyta Pnygosą nusidawimū karalū Juda.*

26. *Ir jie palaidojo jį jo kėpi nēsa, sode Ufo. Ir jo sunus Josia karalumi pastojo i jo wietą.*

22. Pėrstyrimas.

Josui be karalauiant suranda jofano, kungas.

Josia buwo astūnū metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo triadešimts ir wienus metų Jeruzalėj'. Jo motina wardu

buwo Jedida, dukte Adajo, is Bazkat.

2. *Ir dare kas Wiešpaczui geray patiko, ir elgėsi pagal wissą elginą sawo tėwo Dowido, ir ne atsikreipe, ney ant dešinės, ney ant kairės.*

3. *Ir astūnolištame mēte, karalus Josia, nufunte karalus Sapaną, Azaljo sunu, Mesullamo sunaus, rastininę, i Diewo namus, ir tare:*

4. *Kif aukštyn pas wyrūsąjį wystupą Ilkį, kad sustaitytu pinnigus, i Diewo namus sugabēntus, kurrus sargai prie slenkėzū surinko is žmonū,*

5. *Kad jie tus dūtu darbininkams prie namū Diewo; kad jie pataisytu, kas taisytina prie tū namū;*

6. *Butent budawoninkams, ir remėstininkams, ir murinininkams, ir kurrie medzus bey iskaltus akmenis tur pirkti, namus taisyt.*

7. *Tacjaus, kad rofundą is jū ne prašytu pinnigū, i jū rankas dūtujū; bet kad jie tai pagal teisę wartūtu.*

* P. 12, 15.

8. *Ir wyrūsasis wystups Ilkia tare rastininēui Sapanui: aš 30: kano: Pnygas radau namūse Diewo. Ir Ilkia dawe tas Pnygas Sapanui, kad toja skaitytu.*

9. *Ir Sapans, rastininē, parneše tas karalui, ir atsakė jam, tarydams: tawo tarnai sudėjo pinnigus i wieną kruwą, kurrus bažnyczoje rado, ir dawe tus darbininkams, pastelotiams prie namū Wiešpatiės.*

10. *Taipjau ir sake Sapans, rastininē, karalui, ir tare Wyskups Ilkia dawe man kofias Pnygas. Ir Sapans pėrskaite tas, karalui beklausant.*

11. *Alle*

11. Alle taip Karālus išgirdo žodžius žofano, iplėše jis savo rubus.

12. Ir Karālus liepe Ilkini, wyskupui, ir Aikamui, Sapano sunui, ir Akborut, Mikajo sunui, ir Sapanui, raštininčiui, ir Asajui, Karālaus tarnui, tarydams:

13. Tuėje pasiėliuokite Viešpatį už mane, už žmones, ir už visą Judą, apie žodžius šū Enygū rastujū; nes didis yra pėpykis Dievo, kurs ant mūsų ušsudege, todėl, kad mūsų tėvai neklause žodžių šū Enygū, kad darytu vis tai, kas tosa parašyta.

14. Tay nuėjo Ilkia, wyskups, Aikams, Akbors, Sapans ir Asajai pas prerafėnę Uldą, Sallumo pėčę, sunaus Tikvą, sunaus Aram, rubū sargo; ir ji gyveno Jeruzalėj antroje pusėje, ir jie kalbėjo su je.

15. Alle ji tare jiems: taip safo Viešpats, Izraelo Dievas: safykite tam vyrui, kurs jus pas mane atsiunte:

16. Taip safo Pons Dievas: stay, aš nepalaimos užvesu ant šio kampo, ir ant jo gyvatininčū, visus žodžius žofano, kurrus Karālus Juda dāve skaityt.

17. Todėl, kad jie manę prastoję, ir kitiems diėwams rūkine, kad manę ipykitu visais darbais savo rankū; todėl mano narsas pėpykis prieš šį kampą, ir nebus išgėšomas.

18. Alle Karālui Juda, kurs jus atsiunte Pono Dievo pasiėliaust, taip turrėte safyt: taip safo Viešpats, Izraelo Dievas:

19. Todėl kad tawo širdis pamankštinta dėl tū žodžių kurrus tu girdėjai, ir pasižėminai po akiū Pono Dievo, kaip tu girdėjai, kad aš kalbėjau prieš šį kampą, ir jo gyvatininčius, kad jie turrės iš-

pūstijami ir praėkėjami buti, ir savo rubus iplėšai ir werkėi po mano akiū: taygi ir aš tai išėliausiau, safo Pons Dievas.

20. Todėl aš tawę suvalysu pas tawo tėvus, kad su pakėjumi tawo kapus nuėkėsi, ir tawo akys ne matys visą tą bėdą, kurrę aš užvesu ant šio kampo. Ir jie atsėkė tai Karālui.

23. Pėrėstymas.

Apie mierės apėstijima Josio, ir apie šėtanėjus Karalus Joas ben Joakim. Ir Karālus nusunte, ir susirinko pas jį visi vyrėusieji iš Juda ir Jeruzalės.

2. Ir Karālus auėstynėjo i Pono Dievo namus, ir visi vyrai iš Juda, ir visi gyvatininėai Jeruzalės su jūmi, kėbonai ir praraėai, ir visi žmones, kaip maiėieji, taip ir didieji; ir pasėkite po jų ausū visus žodžius anū Enygū apie derėjimą, namuse Pono Dievo rastujū.

3. Ir Karālus priėėnge prie stulpo, ir derėjimą padėre su Ponu Dievu, kad jie sėktu Pona Dievą, ir pilnawotu jo prisėkimus, luddijimus ir prowas, iš visos šėrdies, ir iš visos dušės; kad jie pradėtu elgtis pagal žodžius šio derėjimo, rašytus šosa Enygosa. Ir visi žmonės tą derėjimą pildit apsiėme.

4. Ir Karālus liepe vyrėusam wyskupui Ilkini, ir kėbonams iš antrės eilės ir sargams prie šėnės sczo, kad jie išmestu iš bažnyčios visus rykus, Baalui, šwentitai girrei, ir visokiām dangaus pulėkui darytus. Ir sudėgino tus laurė šę pus Jeruzalės dauboj Rikron, ir jų dulkes nunėšamos buvo i Betėlę.

5. Ir jis atstėte Ramarinus, kurrus Karālei Juda buvo idėję, kad

Ėad rūkintu ant aukštųjų, mies-
tūse Juda, ir aplink Jeruzalę;
ir rūtijos Baalo bey šaulės, ir
menesio, ir žvaigždžių, bey visų
dangaus pulkų.

6. Ir dave šventitą girrąte
išvesti iš Pono Dievo namų,
laukan Jeruzalės ir upelį Kidron,
ir sudėgino ję pas upelį Kidron,
ir perverte ję ir dulkes, ir už-
mete tas dulkes ant kapų prastųjų
žmonių.

7. Ir jis sugrūve kėlininkų
buttus, prie Pono Dievo namų
išancius, kūrūse moteres išau-
dė butėlus tai šventitai girrątei.

8. Ir jis liepe ateit visus Ele-
bonus iš miestų Juda, ir subja-
rino aukštųjų, kur Elebonai bu-
vo rūkintę, pradėjęs iš Geba ir
Ber Seba; ir sugrūve aukštųjų
wartūse, kuriuos buvo angoje
wartų Josuo, miesto waldono,
kuris buvo ant kairės, Ėad ir mie-
sto wartus einama.

9. Taciau Elebonai aukštųjų
niekadōs ne buvo apierawoję ant
altorais Pono Dievo Jeruzalės,
bet wālge neraugintōs dūnōs tarp
savo brolių.

10. Jis ir subjaurino Topetą,
paskalnį waiškų Innom; Ėad ne-
wiens savo sunu arba dukterį
Molėkui ne dātu ugnimi sudėgint.

* 3 Moiz. 18, 21.

11. Ir jis šalim mēte žirgus,
kuriuos Ėaralėi Juda šaulėi [ant
garbės] buvo pastatę, kur eina-
ma ir Dievo namus, prie kam-
rōs Metanmeleko, kamarninko,
kurs Parwarime buvo; ir šaulės
wezimmus jis sudėgino ugnimi.

12. Ir altorius ant stogo swet-
lycoj' Aaso, kuriuos Ėaralėi Juda
padarydino; ir altorius, kuriuos
Manasse padarydins abėjuse pry-
angiuse Dievo namų Ėaralus su-

grūve; ir šalim ėmes iš cze jų dū-
kes išbarste ir upelį Kidron.

13. Taipiau ir aukštųjų, ke-
pus Jeruzalės išancius, ant de-
šinės prie Ėalno Masit, kuriuos
Salomo, Ėaralus Izrael, buvo
itaisęs, Astoret, bjaurėsczui Zi-
donionų, ir Ramos, bjaurėsczui
Moabo, ir Milkom, bjaurėsczui
waiškų Ammon, Ėaralus subja-
rino.

* 1 Kar. 11, 7.

14. Ir sugrūve stulpus, ir iš-
pūstijo šventikas girres, ir pris-
mēte jų wietą žmonių Ėaulais.

15. Taipiau ir altoriu Betelij',
aukštųjų, * kuriuos Jerobeams itai-
sęs, Nebato sunus, kuras Izrael
ir griekus ėvede, tą altoriu jis su-
grūve ir tą aukštųjų; ir sudėgino
aukštųjų, ir dulkes ję perwerzdams,
ir sudėgino šventitą girrę.

* 1 Kar. 12, 32.

16. Ir Josia atsigręjęs pamate
Ėapines ant Ėalno išancius, ir nu-
suntęs atgabėndino Ėalus iš ka-
pų, ir sudėgino tus ant altorais,
ir subjaurino jį; pagal žodi Pono
Dievo, kuris ans Dievo wrys
buvo iškalbėjęs, kuras tai iškaule.

17. Ir jis tare: Kieno tas Ėaps,
kuris at matau? Ir žmones mieste
atsakę jam: tai tas Ėaps * ano
Dievo wro, iš Juda atėjuso,
kuras iškaule tatau, Ėa tu esi dū-
ręs prieš altoriu Betelij'.

* 1 Kar. 13, 30.

18. Ir jis tare: Dūkite jam pas
Ėaju, nieks te ne fruttin jo Ėau-
lus. Taip jo Ėaulai buvo išwāl-
nijami, draug su Ėaulais ano prā-
rako, iš Samariōs atėjuso.

19. Jissai ir sugrūve visus
buttus aukštųjų miestūse Samar-
iōs, kuriuos Ėaralėi Izrael buvo
pastatę, Dievą ėpykint; ir dare
su tais wissay taip, kaip jis Be-
telij' buvo daręs.

20. Ir

20. Ir jis apierawojo wissus Elebonus aukštųjų, žmonų išančius, ant altorų, ir sudėgino tai po ant jų žmonų; Farulus, ir weli pargrįžo į Jeruzalę.

21. Ir Farulus liepe žmonėms, tarydams: "Swestite Diešpaczui, sawo Diewui, welykas, kaip parasyta yra knygoje šio derėjimo:

22. Nėš neį jokios welykos tai po ne buwo swestos, kaip šos, iš ežeso waldonų, kurrė Izrael buwo waldę, ir per wissus ežesus Faralū Izrael, bey Faralū Juda.

23. Bet asirūnoliškame mēte Faralaus Josia šos welykos buwo swenczamos Ponui Diewui Jeruzalėj'.

24. Priegtam Josia ir išslawe wissus burtininkus ir pažymjū, išguldytojus, abrozus ir balwonus, ir wissas bjaurybės, žėmėje Juda ir Jeruzalėj' matytus; kad jis patwirtintu žokano žodžius tosa knygoje rasytus, kurrus wyskups Ilkia surado Diewo namūse.

25. Jam lygaus ne buwo pirmo neį wieno Faralaus, kurr taip iš wissos širdiės, iš wissos dūbės, ir iš wissos syls Diewop' butu prisiwertęs, pagal wissą 30. Kaną Moizės; ir jam numirtus jam lygaus ne buwo.

26. Taczaus Pons Diews nesišlėwe nū narso sawo didžio pavyrio, kurrūm' ant Juda buwo supykęs, dėl wisso to kussinimo, kurrūm' Manasses jį buwo kussinęs.

27. Ir Pons Diews tare: Aš ir Juda šalin mesu nū sawo wėido, kaip aš Izrael šalin metczau, ir pamesu šį miestą, kurr saw buwau išrinkęs, butent Jeruzalę, ir tus namus, apie kurtus aš įstatiau: mano wardas tur czonay buti.

28. Bet kas daugiaus apie Josia sakytina, ir wissab, ką jis įstaisęs,

stai, tai yra rasyta knygoje nusidawimū Faralū Juda.

29. Jo ežes' aukštyn nusitraukę Parao Nefo, Egiptionū Faralus, priekš Assyrionū Faralū, prie upės Prati. Alle Faralus Josia nusitraukę jam priekais, ir numirtę Niegiddoj', kaip jį buwo mātęs.

30. Ir jo tarnai pargabėno jį mirrustį iš Niegiddo, ir nugabėno jį į Jeruzalę, ir palaidojo jį jo kapinėse. Ir žmones žėmėje ėme Joasą, Josio sunu, ir jį pastatė idėję jį į Faralū ir jo tėwo wietą.

31. Dvidešimt ir trijų metų buwo Joasas, kaip jis Faralumi pastoj, ir Faralūwo tris mėnesius Jeruzalėj'. Jo mōtina wardu buwo Amutal, Jeremio dukte iš Libna.

32. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikėjo, kaip jo tėwui buwo pasielgę.

33. Alle Parao Nefo sugawo jį Riblate, žėmėje Emat, kad ne gautu Faralū Jeruzalėj'; ir už mēte mėzlawa ant tōs žėmės šimtą centnerū sidabro, ir wieną centneri auksu.

34. Ir Parao Nefo ir Faralus idėjo Eliakim, Josio sunu, ir wietą jo tėwo Josio, ir pramine jį Joakim. Alle Joasą jis ėmęs nugabėno į Egiptą, czonay jis mirre.

35. Ir Joakims dawė tą sidabrą bey auksą Paraonui; alle taci au jis mėzlawa uideję žmonėms, kad tą sidabrą dūtu pagal žodį Paraono, kožną pagal jo pasiturėjimą jis czėnawojo. Kad sidabrą bey auksą dūtu, iš žmonų toj' žėmėje, kad galetu dūti Paraonui Nefo.

36. Dvidešimt ir penkių metų buwo Joakims, kaip jis Faralus mi

mi pastojo, ir karalawo wienolika mētū Jeruzalėj'. Jo mōtina waradu buwo Sebuda, Pedajo dukte iš Xuma.

37. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikto; kaip jo tėvai buwo pasielgę.

24. Pėrsityrimas.

Apie tris karalus Juda: Jojakima, Jojakima ben Zidekio.

Jo cės' auštyn nusitrāukė Nebuchad: Nezars, Babelo karalus; ir Jojakims jam pasidawė per tris mētus. Ir jis atsigręžes atpūle nū jo.

2. Ir Pons Diews užlėido ant jo žalnėrū, furrie atėjo iš Kaldeo: nū, iš Syrionū, iš Moabitū, ir iš waikū Ammon, ir dawė jūs i Judą atėit, kad ji nužawintu, pagal žodi Pono Diewo, per sawo tarnus, prarakus kalbėtą.

3. Bet tai nusidawė Juda taip, pagal žodi Pono Diewo, kad jūs nū sawo wėido prastumtu, *dėl griekū Manassės, furrus jis buwo padėres; *P. 21, 10.

4. Ir dėl nekaltojo kraujo, furri jis praliejo, ir Jeruzalę pilną padare nekalto kraujo, Pons Diews ne norėjo atsilėisti.

5. Alle kas daugiaus sakytina apie Jojakimą, ir wissab, ką jis istaisęs, stay, tai yra rasyta knygos nusidawimū karalū Juda.

6. Ir Jojakims užmigo su sawo tėvais; ir jo sunus Jojakims karalumi pastojo i jo wietą.

7. Ir Egiptionū karalus ne išitrāukė daugiaus iš sawo žėmės; nės Babelo karalus jam wissab buwo atėmęs, kas Egiptionū karalaus buwo, nū uppės Egipto, ikti wandens Prato.

8. Užtūnolika mētū buwo Jojakims, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo tris mėnesus Jeruzalėj'. Jo motina wardu tuwo

Zeusta, Elnatano dukte iš Jeruzalės.

9. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikto, kaip jo tėws buwo dargės.

10. Tū cės' auštyn nusitrāukė tarnai Nebuchad: Nezaro, Babelo karalaus, i Jeruzalę; ir apgulle miestą pylimu.

11. Ir Nebuchad: Nezarus su sawo tarnais miestą priėjus, apgulle jį.

12. Alle Jojakims, karalus Juda, išėjo pas Babelo karalū, su sawo mōtina, su sawo tarnais, su sawo wyresneiseis bey dwaronais; ir Babelo karalus jį prėmė, kaip jis āsmą mētą buwo karalawęs.

13. Ir išėmė iš cze wissus stābus iš namū Pono Diewo, ir iš namū karalaus; ir sukūle wissus āukšnus rykus, furrus Salomons, karalus Izrael, buwo darydingės bažnyčioje Pono Diewo, kaip tai Pons Diews buwo kalbėjęs.

14. Ir kalin gabėno wissą Jeruzalę, wissus wyresnūsus, wissus macnūsus, dėsimt tūkstančių apkaltojū, ir wissus budawoninkus, bey wissus kalwjus; ir nieko ne palikto, kaip tiēt prastujū žmonū tōs žėmės.

15. Ir kalin gabėno Jojakimą i Babeli, karalaus mōtiną, karalaus moteres ir jo dwaronus; priegtam ir macę turrinczus toj' žėmėj' jis kalin gabėno apkaltus iš Jeruzalės i Babeli.

16. Ir kas gerāusujū žmonū buwo, septynis tūkstančius, ir budawoninkū bey kalwjū wieną tūkstanti, wissus drūtus žalnėtus; ir Babelo karalus nugabėno jūs i Babeli.

17. Ir Babelo karalus idėjo jo dėdzu Matanją i karalus i jo wietą, ir pėrwerte jo wardą Zidekį.

18. Dwi

18. Dwidėšimt ir wieno mėto buwo Židefia, faip jis Farálumi pastojo, ir Farálawo wienolika mėtū Jeruzalėj'. Jo mėtina war du buwo Amital, Jeremio dukte, iš Libna.

19. Ir jis dare, fas Ponui Diewui ne patikto, faip Jojaš fims buwo padaręs.

20. Uės nusidawe taipu su Jeruzale ir su Juda iš pąpyčio Pono Diewo, itikol jis jūš prastumtu nū sawo wėido. Ir* Židefia atpūle nū Babėlo Farálauš. *Jer. 52, 3.

*Eze. 17, 15.

25. Pėrstyrimas.

Apie išpištijimą miesto Jeruzalės, ir Babėlišką kalėjimą.

Ir nusidawe dewintame mėte jo Faralystės, dešimtą dieną dešimtojo mėnesio, kad Nebužad: Nezars, Babėlo Farálus, atėjo su wissu sawo pulku prieš Jeruzalę, ir jie guldėsi prieš ję; ir pyle pylimą aplink ję.

2. Taipu miestas buwo apguldytas ir i wienolika mėtą Farálauš Židefio.

3. Alle dewintoje to menesio badas labay sunkus buwo mieste, kad žmones tōs žėmės nieko ne turrėjo wālgit.

4. Tay jie išwerže i miestą, ir wissī zalnėrei pabėgo nafeze fėlu nū wartū, tarp anū dvejū mūrū, furriem i Farálauš sodą einama. Alle Kaldeonai gullėjo aplink miestą. Ir jis bėgo tū fėlu i plynus laukus.

5. Alle Kaldeonū pulkai wijo Farálu, ir sugáwo jį ant plynū laukū pas Jeriką; ir wissī zalnėrei, pas jį esantieji, išsišlaide nū jo.

6. Bet jie sugáwo Farálu, ir nuwede jį pas Farálu Babėlo aukštyn i Riblatu; ir jie prōwā jam dare.

7. Ir papjowė Židefio waišus po jo aklū; ir apjėfino Židefik, ir lencugais jį suriše nugabėno i Babėli.

8. Sėfma dieną penktojo mėnesio, tai esti dewynoliktis mėtis Nebužad: Nezaro, Babėlo Farálauš, atėjo Nebusar: Adans, wyrāusasis ant dvaronystės, Babėlo Farálauš tarnas, i Jeruzalę.

9. Ir sudėgino Pono Diewo namus, ir Farálauš namus, ir wissī sus buttus Jeruzalėj', ir wissī didzus buttus jis ugnimi sudėgino.

10. Ir wissas pulkas Kaldeonū, furs buwo su wyrāusoju ant dvaronystės, sugrōwė murus aplink Jeruzalę.

11. Bet fittus žmones, furrie likto mieste, ir furrie Babėlo Farálui pripūle, ir fittus prastus žmones, tus Nebusar: Adans, wyrāusasis ant dvaronystės, šalin gabėno;

12. Ir iš prasczāusujū tōs žėmės žmonū palikto wyrāusasis ant dvaronystės wynyczininėus bey laukininėus.

13. Bet* warinnus stulpus prie Pono Diewo namū, ir pāstulpus, ir warinni ēžerą, prie Pono Diewo namū esanti, sukūle Kaldeonai, ir nuweže wārą i Babėli. *Jer. 27, 19.

14. Ir pūdus, šupeles, peilius, šaukštus, ir wissus warinnus rykus, prie šlužmōs priwālomus, jie šalin ėme.

15. Priegtam ėme wyrāusasis ant dvaronystės štauradas, ir bludus, ir fas ar iš aukso, ar iš sidabro buwo.

16. Du stulpū, wieną ēžerą, ir anus stulpus, furruš* Salomonas buwo darydines namams Pono Diewo. Ue buwo swėramas wāras wissū šū rykū. *I Kar. 7, 15. 23.

17. Uš

17. Aštūnolika mąstū auštąs buwo wiens stulpas, ir jo kulta wirkuy taipojau buwo warinne, ir trijų mąstū auštą, o lencugėlei, bey granot; obolei prie kulkos aplinkuy wis buwo iš wāro. Lyg gey tofs buwo ir antras stulpas, su lencugėleis.

18. Ir wyrausasis ant dwaro nystės ėme Fleboną Serają, iš pir mōs eilės, ir Fleboną Žepanją, iš antrōs eilės, ir tris wartū sargus,

19. Ir wieną dwaront iš miesto, kurs idėts buwo ant žalnėrū, ir penkis wyrus, wis prie Faralaus ėsanczus, kurtie mieste buwo rasti, ir Soperą, wyrausą ant abajo, kurs žmones toj' žėmėje Farauti mofino, ir šešis dėšimts wyrū iš žmonū ant kėmū, mieste rastū;

20. Szūs ėme Nebusar Aldans, wyrausasis ant dwaronystės, ir nugabėno jūs pas Babelo Faralū i Kiblatą.

21. Ir Babelo Faralus užmuše jūs Kiblate, žėmėje Emat. Taip Juda buwo šalin gabėnama iš sawo žėmės.

22. Alle ant likusū žmonū žėmėje Juda, kurtus Nebufad: Uezars, Babelo Faralus išlikdinno, * idėjo jis Gedalją, Aikamo suns, Sapano sunaus.

* Jer. 40, 5.

23. Taigi, kaip wissi tie žalnėrai, wyrausėji ir wyrai girdėjo, kad Babelo Faralus Gedalją buwo jiems idėjgs, atėjo jie pas Gedalją i Mizpą, butent Ismaels, Ue-

tanjo suns, ir Joanans, Kareo suns, ir Seraja, Tanumeto suns, Uetopatitėns, ir Jaefanja, Maefato suns, draug su sawo wyrais.

24. Ir Gedalja prisėke jiems, ir jų wyrams, ir tare jiems: nesi bijokities padūti buti Kaldeonams; pasilikite šoj' žėmėj', ir bukite padūti Babelo Faralui, tay juns wissab geray pasiseks.

25. Alle sėkmame mėnesije atėjo Ismaels, Uetanjo suns, Elisas mo sunaus, iš Faraliskės gimminės, ir dėšimt wyrai su jūmi, ir užmuše Gedalją, prlegtam ir Žydus bey Kaldeonūs, pas jį Mizpoje buwusūs.

26. Tay pasisele wissi žmones, kaip mažieji, taip ir didieji, ir wyrausėji žalnėrei, ir nukako i Egiptą; nės jie bijojos Kaldeonū.

27. Bet trisdešimtame ir sėkmame mėte, kaip Jojakims, Faralus Juda, šalin gabents buwo, dwidešimtą ir sėkmą dieną dwysliktojo mėnesio, isėle Ewil: Uezarodaks Babelo Faralus, Jojakimsą, Faralū Juda, iš kalėjimo,

28. Ir kalbėjo meilingay su jūmi, ir dėjo jo krėslą per krėslus Faralū, pas jį Babelė ėsanczū.

29. Ir pėrmaine rubus jo kalėjimo; ir jis wissadōs walge po jo akū, kol gyws buwo.

30. Ir jis prišyre jam jo dālį, kurti jam wis dūdama buwo nū Faralaus, ant košnōs dienōs, kol jis gyws buwo.

Galas antrųjų knygū apie Faralus.

Pirmos knygos nusidawimū Faralū.

1. Pėrsšyrimas.

Surasims gimmini patriarkū ilki Jofubo.

Adoms, Set, Enos,

2. Kenan, Maalaleel, Jared,

3. Enof, Metuzala, Lameš,

4. Noa, Sem, Am, Japet.

5. Waikai * Japeto šittie yra: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Mesek, Tiras. * 1 M. 10, 2.

6. Bet

6. Bet waikai Gomero fittie yra: Menas, Ripat, Togarma.

7. Waikai Jawano fittie yra: Elisa, Tarsisa, Kirim, Dodanim.

8. Waikai Am fittie yra: Kus, Mizraim, Put, Kanaan.

9. Bet waikai Kus fittie yra: Seba, Ewila, Sabta, Kagama, Sabtefa. Bet waikai Kagama fittie yra: Szeba bey Dedan.

10. Alle Rusui gimme Nimrodas; tas pradėjo mainu ponu būr ant žemės.

11. Mizraimui gimme Ludim, Anamim, Leabim, Naptuim,

12. Patrusim, Kasluim, is Efur, rū radosi Pilistim ir Raptorim.

13. Ir Kanaanui gimme Zidonas pirmgimmesis jo sunus ir Etas,

14. Jebusi, Amori, Girgosi,

15. Ewi, Urki, Sini,

16. Arwadi, Zemari ir Emati.

17. Waikai Sem fittie yra: Elam, Assur, Arpaksad, Lud, Aram, Uz, Ul, Geter ir Masak.

18. Bet Arpaksadui gimme Salas. Salui gimme Eberas.

19. Alle Eberui du sunu buwo pagimditu, wiens wardu buwo Peleg, todėl, kad jo cžės žėme buwo pėrdalyta, ir jo brolis wardu buwo Jastan.

20. Bet Jastanui gimme Almodadas, Salep, Azarmawet Jara,

21. Adoram, Usal, Dišla,

22. Ebal, Abimael, Szeba,

23. Opir, Ewila ir Jobab. Tie wiši waikai yra Jastano.

24. Sem, Arpaksad, Sala,

25. Eber, Peleg, Reau,

26. Serug, Naor, Tara,

27. Abram, tai esti Abraomas.

28. Ir waikai Abraomo fittūdu yra: Jzafas bey Ismaels.

29. Szitta yra jū dwešū gimmi ne: pirmgimmesis Ismaelo sunus, Nebajot, Bedar, Adbeel, Mibsam,

30. Misma, Duma, Mafa, Adad, Tēma,

31. Jetur, Napis, Kedma. Tai yra waikai Ismaelo.

32. Bet waikai * Returds, Abraomo ne priwenzawotds paczds: ta pagimde Simram, Jaksan, Medan, Midian, Jesbak, Suq. Bet waikai Jaksano fittūdu yra: Szeba bey Dedan. * 1 M. 25, 2.

33. Ir waikai Midian fittie yra: Epa, Eper, Enok, Abida, Eldaa. Tai wiši yra waikai Returds.

34. Abrahamui gimme Jzafas. Ir waikai Jzafas fittūdu yra: Esawas bey Jzraela.

35. Waikai * Esawo fittie yra: Elipas, Reguel, Jėus, Jaelam, Kora. * 1 M. 36, 10.

36. Waikai Elipas yra: Teman, Omar, Sepi, Gaetam, Kenas, Timna, Amalek.

37. Waikai Reguel yra: Naaf, Sera, Samma bey Misa.

38. Waikai Seir yra: Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, Dison, Ezer, Disan.

39. Waikai Lotano fittie yra: Ori, Omam; ir Timna buwo sesū Lotano.

40. Waikai Sobalo fittie yra: Allian, Manaat, Ebal, Sepi, Onam. Waikai Zibeono fittūdu yra: Aja bey Ana.

41. Waikai Ana: Dison. Waikai Dison fittie yra: Amram, Eban, Jetrān, Keran.

42. Waikai Ezer fittie yra: Bilan, Saewan, Jaskan. Waikai Disan fittūdu yra: Uz bey Aran.

43. Szittie yra tie Paralai, Euri tie Faralāwo žėmeje Edom, pirm neng Faralus Faralāwo tarp wais kū Jzrael: Bela, sunus Beor, ir jo miests wadinams buwo Dinaba.

28

44. Ir

44. Ir Belui numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Jobabs, sunus Sera, iš Bazra.

45. Ir Jobabui numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Usams, iš Lemanitū, žėmės.

46. Usamui numirrus i jo wietą Karálumi pastojó Adads sunus Bedado, kurs Midianitus išmuše ant Moabitū laukā; ir jo miestās wadinnamas buwo Awid.

47. Adadui numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Samla iš Masref.

48. Samkui numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Saulas iš Keabot pas wandeni.

49. Saului numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Baal, Anan, sunus Afbor.

50. Baal, Ananui numirrus, i jo wietą Karálumi pastojó Adads, ir jo miestās wadinnamas buwo Pagi; o jo pati wardu buwo Meetabeel, dukte Matred, kurri Mesaabo dukte buwo.

51. Alle Adadui numirrus, funigaiškezei radosi Edome: funigaišktis Timna funigaišktis Alia, funigaišktis Jetet,

52. Kunigaišktis Alibama, funigaišktis Ela, funigaišktis Pinon,

53. Kunigaišktis Kenas, funigaišktis Lemans, funigaišktis Mibzar,

54. Kunigaišktis Magdiel, funigaišktis Iram. Tai yra funigaiškezei Edome.

2. Pėrpyrimas.

Soľubo ben Judo waikai.

Sittie yra waikai * Izraelo: Ruben, Simeon, Lewi, Juda, Izasar, Sėbulon, * 1 M. 35, 22:26.

2. Dan, Jozeps, Benjamin, Napтали, Gad, Ašer.

3. Waikai * Judo sittie yra: Ger, Onan, Sėla. Tie trys jam

užgimme iš Kananitėnės, dukters Suo. † Bet Ger, pirmasis sunus Juda, nelabs buwo po ašiu Pono Diemo, todėl jis jė nužawinno.

* 1 M. 46, 12. † 1 M. 38, 7.

4. Alle Tamare, jo marti pagimde jam Perezą bey Serą, kad waikū Juda iš wisso buwo penki.

5. Waikudu Perezó sūdu yra: Ezron bey Amul.

6. Bet waikai Sera sittie yra: Simri, Etan, Eman, Kalkol, Dara. Tū iš wisso yra penki.

7. Waikai Karmi yra: Ašar, * kurs Izrael i bėda iweide, kaip jis ano kę ėme, kas Diemui buwo zadėta. * Joz. 7, 1.

8. Waikai Etan yra Ašarja.

9. Bet waikai * Ezron, furtie jam užgimme, sittie yra: Jeras meel, Ram, Kalubai. * Rut. 4, 19.

10. Bet Ramui gimme Ammi: Adabs. Ammi: Adabui gimme Maessonas, funigaišktis waikū Juda.

11. Maessonui gimme Salmas, Salmui gimme Boas.

12. Boasui gimme Obed. Obedui gimme Izai.

13. Izai * gimme jo pirmgimis mešis sunus Eliab, antras Abi: Adab, trėczas Simeas, * 1 Jom. 16, 6.

14. Ketwirtas Metaneel, penktas Kaddai,

15. Šėštās Ozem, sėfmas Do: widas.

16. Ir jū seseri dwi buwo: Zeruja ir Abigail. Waikai Zerujos sittie yra: Abisai, Joab, Ašael, tie trys.

17. Bet Abigail pagimde Amasą. Bet tewas Amaso buwo Jeteras, Ismaelitens.

18. Kalebui, sunui Ezron, gimme iš Ašubos, sawo paczos, ir iš Jerigotos; ir sittie yra jos waikai: Jaser, Sobab ir Ardon. 19. Alle

19. Alle Arsubai numirrus, wé de Kalebš Eprata, ta jam pagimde Urrā.

20. Urrui gimme Uri. Uriui gimme Bezaleelis.

21. Pašuy sugulle Ezrons su dukterini Mašir, tēwo Gilead, ir jis wéde jē šēšis dēšimts mētū be budams, ir ji pagimde jam Segubā.

22. Alle Segubui gimme *Jairas, tas turrējo dvidešimt ir tris miestus žēmėje Gilead.

* Wald. 10, 3.

23. Ir jis gāwo iš tū Gesur ir Aram, kēmėlu du Jair; priegtam Kenat, su jo miestėleis, šēšisdėšimts miestus. Tai wišši yra waišai Maširo, tēwo Gilead.

24. Ezronui Kaleb Epratoje numirrus, palikto Ezrons sawo pācžė Abiā, ta jam pagimde Ašurā, tēwā Tešoa.

25. Jerameels, pirmasis Ezrono sunus, turrējo waišū, pirmajam Kam, Bunā, Oren bey Ozem, ir Aja.

26. Ir Jerameels dar fittā turrējo pācžė, wardu Utara, ta yra mōtina Onamo.

27. Bet waišai Rammo, pirmojo sunaus Jerameelo, fittie yra: Maaz, Jamin, bey Efer.

28. Bet Onams turrējo dwi tū waišū: Samai bey Jada. Ir waišai Samai fittūdu yra: Nadab ir Abisur.

29. Ir Abisuro pati wardu buwo Abigail, furri jam pagimde Ašban ir Molid.

30. Bet waišai Nadab fittūdu yra: Seled bey Appaim; Ir Seleda numirre be waišū.

31. Waišai Appaim yra Jesei. Waišai Jesei yra Sesan. Waišai Sesan yra Aelai.

32. O waišai Jada, Samai brolio, fittūdu yra: Jeter bey

Jonatan. Bet Jeters numirre be waišū.

33. Ir waišai Jonatano fittūdu yra. Pelet bey Saja. Tai yra waišai Jerameelo.

34. Bet Sesans ne turrējo sunū, bet dukterā. Ir Sesans turrējo Egiptiškā bėrnā, wardu Jarā.

35. Ir Sesans dawė Jai, jai wo bėrnui, sawo dukteri per pācžė, ta jam pagimde Aiai.

36. Atajui gimme Natan. Natanui gimme Sabad.

37. Sabadui gimme Eplal. Eplalui gimme Obed.

38. Obedui gimme Jėn. Jėnui gimme Aarjas.

39. Ašarjui gimme Allez. Allezui gimme Elieajas.

40. Elieasui gimme Sijemai. Sijemai gimme Sallam.

41. Sallumui gimme Jefamias. Jefamui gimme Elisamas.

42. Waišai Kaleb, Jerameelo brolio yra: Meša, pirmojo sunus, tas yra tēwas Sippo, ir waišai Marša, Ezrono tēwė.

43. Bet waišai Eron fittie yra: Kora, Tapua, Kešem ir Sama.

44. Ir Samui gimme Kam, tēwas Jaršaan. Kešemui gimme Samai.

45. Bet Samajo sunus wardu buwo Maon; ir Maons tēwas buwo Betzuro.

46. Bet Epa, Kalebė nepriweni, czawota pati pagimde Aran, Moza bey Gases. Ir Aranui gimme Gasesas.

47. Bet waišai Jada fittie yra: Kešem, Jotam, Gesan, Pelet, Epa, ir Saap.

48. Bet Maeka, Kalebė nepriweni, czawota pati, pagimde Seberā ir Tirenā;

R F 2

49. Bet

49. Bet pagimde ir Saapa, tėvą Madmanno, ir Sewą, tėvą Mašbeno, ir tėvą Gibeo. Bet Aša buvė Kalebo dukte.

50. Sigitie buvė vaikai Kalebo: Ur, pirngimms sunus is Eprata, Sobal, Kiriat Jearimo tėvų,

51. Salma, tėvas Betleem, Arops, tėvas Betgader.

52. Ir Sobals, tėvas Kiriat Jearim turtėjo sunū: Aroš, Aži, Amanuot.

53. Bet gentystes Kiriat Jearime buvė Jetrilai, Putilai, Suimatilai ir Misraitai. Iš jų radosi Zaregatilai ir Estalilai.

54. Vaikai Salma yra Betleem, ir Netopatitenai, Aterot gimimė ne Joab, ir pusė Manatitėnų, iš Zareitėno.

55. Ir gentystes rastiininkų, Jabeze gyvėnancų, yra Tircatilai, Simeatilai, SuPotilai. Tai yra Rinitai, kurie radosi iš Amat, tėvo Betrešab.

3. Pėrsėyrimas.

Suraskius karalū Juba.

Sigitie yra * Dowido vaikai, kurie Ebrone jam užgimė: pirmasis Amnon, iš Ainoamės Jefreelitėnės. Antras Danelis, iš Abigailės, Karmelitėnės.

* 2 Jom. 3, 2.

2. Trečias Absaloms, sunus Maša dukters Talmai, karalaus iš Gešur. Ketvirtas Adonia, sunus Agit.

3. Penktas Sapat: Ja, iš Abitalės. Šeštasis Jetreem, iš Eglės, savo pažės.

4. Siekėsi jam užgimė Ebronė; nės jis čion karalūvo septynis mėtus ir šešis mėnesius; alle Jeruzalėj' jis karalūvo tris dešimtis ir tris mėtus.

5. Ir * Sigitie jam užgimė Jeruzalėj': Simea, Sobab, Natan,

Salomo, tie Peturi, iš dukters Sua, dukters Ammiel.

* 2 Jom. 5, 14.

6. Priegtam Jėbear, Elisama, Elipalet.

7. Moga, Nepeg, Japia,

8. Elisama, Eliada, Elipalet, tie dėwyni.

9. Tie wissi yra Dowido vaikai, dar be vaikų neprimencas wētū mōterū. Ir * Tamore buvė jų sesū.

* 2 Jom. 13, 1.

10. Salomono sunus buvė Reas beams; to sunus buvė Abia, to sunus buvė Ašso, to sunus buvė Jozapats,

11. To sunus buvė Jorams, to sunus buvė Aasja, to sunus buvė Joas,

12. To sunus buvė Amazia, to sunus buvė Ašarja, to sunus buvė Jotams,

13. To sunus buvė Aas, to sunus buvė Jšia, to sunus buvė Manasse,

14. To sunus buvė Amons, to sunus buvė Josia.

15. Bet Josio sunus Sigitie buvė: pirmasis Joanan, antras Jozas Eim, trečias Jidešia, ketvirtas Sallum.

16. Bet vaikai Jozakim buvė Jėšanja, to sunus buvė Jidešia.

17. Bet vaikai Jėšanjo, kurie apšale, buvė Sealtiel,

18. Mašfiram, Padaja, Seneas zar, Jėšanja, Osama, Medabja.

19. Vaikai Padajo buvė: Jerubabel bey Simeit. Vaikai Jerubabelo buvė: Mesullam ir Ananija, ir jų dvejū sesū Selomit;

20. Priegtam Ašuba, Oš, Beresja, Ašadja, Jusab, Ešed, tie penki.

21. Bet vaikai Ananjo buvė: Platja ir Jėšaja; to sunus buvė Repaja, to sunus buvė Arnan, to

to sunus buwo Obadja, to sunus buwo Seſanja.

22. Ir waifai Seſanjo buwo: Semaja. Waifai Semajo buwo: Attus, Jegeal, Baria, Nearja, Sapat, Seza, tie ſeſi.

23. Bet waifai Nearjo ſittie buwo: Elioenai, Iſſia, Iſſſſam, tie trys.

24. O waifai Elioenai ſittie buwo: Obaja, Eliaſib, Plaja, Akub, Joanan, Delaja, Anani, tie ſeptyni.

4. Périſſyrimas.

Waifai, waifai Judo.

Waifai Judo ſittie buwo: Per rez, Ezron, Karmi, Ur bey Sabal.

2. Ir Keaja, ſunui Sabal, gimme Jaat. Jaatui gimme Numai bey Laad. Tai yra gentyſtes Zar regatitū.

3. Ir tai yra gimmine tēwo Etam: Jeſreel, Jeſma, Jedbas; ir jū ſeſū wardu buwo Azlelponi.

4. Ir Pnuels, tēwas Gebor, ir Eſers, tēwas Uſa. Tai yra waifai Ur, pirmojo ſunaus Eprata tēwo Betleem.

5. Bet Aſurs, tēwas Teſoa, tur rējo dwi moteri: Eleq ir Laēra.

6. Ir Laēra jam pagimde Aſſam, Eper, Temni, Aſtari. Tai yra waifai Laērōs.

7. Alle waifai Elleōs ſittie buwo: Zeret, Jezoar ir Etnan.

8. Ir Rozui gimme Anubas bey Azobebas, ir gentyſte Narel, ſunaus Arum.

9. Alle Jaebez buwo garbingēs: nis už ſawo brolus; ir jo mōtina pramine jį Jaebez, nēs ji tare: aš jį ſu tūžba pagimdžau.

10. Ir Jaebez meldėſi Diewā Izraelo, ir tare: jey tu manę žeg: noſi ir mano rubėjus didiſi, ir manę gėlbėſi, ir wiſſoſia bėdą nū manęs attoliſi, Ead manę ne pri:

spāuſtu, [tay taw dēkawōſu]. Ir Diews jam dawė, Eo jis melde.

11. Bet Kalubui, broliui Sua, gimme Mēiras; tās yra tēwas Eſtono.

12. Ir Eſtonui gimme Betras pas, Paſſeas bey Teinnas, tēwas mieſto Maās; tai yra wyrai iſ Kēfa.

13. Waifai Kenas ſittūdu buwo: Atniel bey Seraja. Bet waifai Atniel buwo: Atat.

14. Ir Mēonotui gimme Opras. Ir Serajui gimme Joabas, tēwas pakalnēs cimmerninkū; nēs jie buwo cimmerninkai.

15. Bet waifai Kalebo, ſunaus Jėpunne, ſittie buwo: Jru, Ela, bey Maam. Waifai. Ela buwo: Kenas.

16. Ir waifai Jealeēlo ſittie buwo: Sip, Sipa, Tirja ir Aſareel.

17. Ir waifai Eſro ſittie buwo: Jeter, Mered, Eper bey Jalon, ir Taar ſu Mirjama, Samai, Jeſba, tēwu Eſtemoa.

18. Ir jo pati Judija gimde Jered, tēwā Gedor, Eber, tēwā Sofo, Jeſutiel, tēwā Sanoa. Tai yra waifai Bitjōs, dukters Pa: raono, Eurre Mareds wēde.

19. Waifai Odijo paczōs, ſe: ſers Maamo, tēwo Regila, buwo: Garmi bey Eſtemoa, iſ Maefitit.

20. Waifai Simono ſittie buwo: Ammon, Rinna ir Benanan, Tilon. Waifai Jeſei buwo: Soet ir Ben: Soet.

21. Bet waifai Sela, ſunaus Juda, ſittie buwo: Er, tēwas Leſa, Laeda, tēwas Maresa, ir gentyſte audėjū tarp gimminēs Aſbea.

22. Priegtam Joſim ir wyrai iſ Roſeba, Joas ir Sarap, Euri: rie ūkt walde Moabe ir Jaſubij' Laſeme; pagal pāſatą ſenujū.

23. Jie

23. Jie buvo pūdzei, ir gywė: no tarp sodū ir aptwértū daržū pas Faralū ant jo reikalo, ir atėję pajiliško žmonay.

5. Pėrsfyrimas.

Simeono gimminė.

24. **W**aikiai * Simeono šittie buvo: Nemuel, Jamin, Jarib, Sera, Saul.

* 1 Moiz. 46, 10.

25. To sunus buvo Sallum, to sunus buvo Mibsam, to sunus buvo Misma.

26. Bet waikiai Misma buvo: Amiel, to sunus buvo Zakur, to sunus buvo Simei.

27. Ir Simei turėjo šėšolika sunū, ir šėškėta dukterū, ir jo brolėi ne dang waikū turėjo; ir wissos jū gentvestes nesidaugino taip labav, kaip waikiai Juda.

28. Bet jie gywėno Berseboj Molada, Azar Sual,

29. Bila, Ezem, Tolad,

30. Benuel, Arma, Ziflag,

31. Bet Marfabot, Azar Sussim, Bet Birei, Saaraim. Šittie buvo jū miestai, ir Dowidni karalaujant.

32. Priegtam jū kėmai pas Etan, Ain, Kimmon, Tokėn, Asan, tie penki miestai.

33. Ir wissi kėmai, aplink šus miestus esantieji, ir * t Baal, tai yra jū gywėnimas, ir eile jū gimminės tarp jū.

34. Ir Mėjobab, Jamlek, Josa, sunus Amazja,

35. Joel, Jėu, sunus Josija, sunaus Seraja, sunaus Asiel,

36. Elioenai, Jaakoba, Jesoaja, Asaja, Adiel, Ismeel ir Benaja.

37. Sisa, sunus Sipei, sunaus Allon, sunaus Jedaja, sunaus Simri, sunaus Semaja.

38. Šittie paštoja garbės pilni kungai šezėi sawo gimminėsa kėmai

nės sawo tėwū, ir pėrsistyre pagal dangybę.

39. Ir jie nusitrūfė, kad nuskaustu t Gedor, t rytus pašalnės, kad ganyklės jėškotu sawo awims;

40. Ir rado rėbję ir gėrą ganyklą, bey žėmę plėczę, tyką ir waislingą; nės pirma cze gywėno waiskai Am.

41. Ir kurrė žmonay dabar waradais surašyti yra, tie atėjo czeše Iskio, karalauk Juda, ir muškė anū šėtras ir gywėnimas, kurrus žmonay rado, ir nužawino wialab iškėi šei dienai ir gywėno jū wiestoje; nės buvo žmonay ganyklės awims.

42. Ir kalinėjo is jū, is waiskū Simeon, penki šimtai wyrū ant kalnū Seir, su sawo wyrėšneiseis, Platja, Uearja, Kėpaja ir Usiel, is waikū Jesei.

43. Ir užmuškė palaišką pabėgusū Amalekitū; ir gywėno žmonay iškėi šei dienai.

6. Pėrsfyrimas.

Abie Ruben, Gad ben Manasse.

Waikiai Ruben, pirmojo sunaus Izrael, nės jis buvo pirmis gimmesis sunus; alle todėl, * kad jis pátalą sawo tėwo subjaurino, jo pirmgimimimas buvo dūtas waikams Jozepo, sunaus Izrael; ir jis ne buvo laikytas už pirmis gimmus.

* 1 M. 35, 22.

2. Nės Judui, kurs magnus buvo tarp sawo brolū, wissa kungitgaitystė buvo dūta t ano wiestą; ir Jozėpui prowa pirmis gimmuso;

3. Taigi waikiai * Ruben, pirmis gimmusio sunaus Izraelo, šittie yra: Anok, Pallu, Ebron bey Karmi.

* 2 M. 6, 14.

4. Ir waikiai Joel buvo: Semaja, to sunus buvo Gog, to sunus buvo Simei,

5. To

5. To sunus buwo Miša, to sunus buwo Reaja, to sunus buwo Baal,

6. To sunus buwo Beera, furri apšalta šalin wēde Tiglat: Pilneser, Karālus Assyrionū; bet jissai buwo wyrēsnujū wiens tarp Rubenitū.

7. Alle jo brolei, tarp wiššos jo gimminēs, faip jie pagal sawo gimminēs šaitomi buwo, i wyrēsnišus turrējo Jeiel bey Saferja.

8. Ir Bela, sunus Asan, sunaus Sema, sunaus Joel, gywēno Aroere, ičkī ūebo ir BaalMeon.

9. Ir gywēno ties užtefėjimū, ič' atent' i pūščzā pas wāndent Prāt; nēs jie labay daug galwijū turrējo žēmėje Gilead.

10. Ir czēse Saulo jie Karāwo su Algaritais, ir nužawinno jūš sawo rankomis, ir gywēno jū šē: trosaper wiššā šali i rytus Gilead.

11. Ir waikai Gad gywēno ties jeis žēmėje Basan, ičkī Salka.

12. Joels wyrāusasis, ir Sappans antrasis, Jaenai ir Sapats Basane.

13. Ir jū brolei ič' gimminēs sawo tėwū šittie buwo: Mišael, Mesullam, Seba, Jorai, Jaefan, Sia bey Eber, tie septyni.

14. Szittie yra waikai Abiail, sunaus Uri, sunaus Jaroa, sunaus Gilead, sunaus Mišael, sunaus Jesisai, sunaus Jado, sunaus Bus.

15. Ūy, sunus Abdiel, sunaus Guni, buwo wyrāusasis gimminėje sawo tėwū.

16. Ir gywēno Gileadoj' Basane, ir jū miestėlūse, ir wiššūse prymiesczūse Saron, ič' jū gālui.

17. Szis wiššai buwo rofūjami czēse Jotamo, Karālaus Juda, ir Jerobeamo, Karālaus Izrael.

18. Waikū Ruben, Geditenū, ir puššes gimminēs Manasse, kas

tikri žalnėrei buwo, šydas bey Kardus turri, ir Kilpinis iempti galėjo, ir Karānti žiņojo, tū buwo Keturios dėšimtis ir Keturi tūkstantai, septyni šimtai, ir šefios dėšimtis, Kurrie i waikā fėlāwo.

19. Ir jiems be Karāujant su Algaritėnais, gėlbejo jiems Jetur, ūapes ir ūodab.

20. Ir Algaritėnai buwo padūti i jū rankas, ir wišab, kas su jeis buwo. Ūēs jie šauke Diewop Kare; ir jis dāwēs pėrsimelst, nēs jie nusitikkėjo ant jo.

21. Ir jie šalin gabėno jū gali wijus, penkis tūkstantus wers bludū, du šimtu ir penkis dėšimtis tūkstantis awjū, du tūkstantu šimtu ūsilū, ir šimta tūkstanti žmonū dušū.

22. Ūēs daug prapūle ič' eistujū; nēs Kāras buwo ič' paties Diewo. Ir jie gywēno cze i anū wietā, ič' tam czēsui, faip jie apšalti buwo.

23. Bēt waikai puššes gimminēs Manasse gywēno toj' žēmėje, nū Basan, ičkī BaalErmon bey Senir, ir ičkī Kāno Ermon; ir jū buwo daugel.

24. Ir šittie buwo wyrēsnieji gimminēs sawo tėwū: Eper, Jesei, Eliel, Ūsriel, Jeremia, Odawja, Jadiel, macnus ir druti wyrai, ir geray šelbjami wyrēsnieji, gimminēsa sawo tėwū.

25. Ir faip jie priēs Diewā sawo tėwū susigriešijo, susitėkšausdami su Kalwonais žmonū toj' žēmėje, Kurrus Pons Diews pirm jū išgaišings,

26. Parāgino Pons Diews dwās šę Pullo, Karālaus Assyrionū, ir dwāsę Tiglat Pilnesero, Karālaus Assyrionū; ir šalin gabėndino Rubenitus, Gaditus ir puššę gimminę Manasse; ir nugabėndino jūš

jūs i Mā, ir i Abor bey Mā, ir pas wāndenti Gosan, iſſi ſei dienai.

7. Pērtvrimas.

Gustaitims ir gūvėnims waifū ſemi ir Arono.

Waifai Lewi ſittie buwo: * Gerson, Raat ir Merari.
* 2 M. 6. 16.

2. Bet waifai Raat ſittie buwo: Amram, Jezeat, Ebron bey Uſiel.

3. Waifai Amram ſittie buwo: Aronas, Moizeſus ir Mirjama. Waifai Arono ſittie buwo: Nadab, Abiu, Eleasar ir Itamar.

4. Eleasarui gimme Pineas. Pineui gimme Abisua.

5. Abisuiui gimme Buſis. Buſini gimme Uſi.

6. Uſui gimme Serajas. Serajui gimme Merajot.

7. Merajotui gimme Amarjas. Amarjui gimme Nitob.

8. Nitobui gimme Zadoſ. Zadoſui gimme Aimaaz.

9. Aimaazui gimme Aſarjas. Aſarjui gimme Joanan.

10. Joananui gimme Aſarjas, tas, kurs funigu buwo Diewo namūſe, kurrus Salomonas pas Elre Jeruzalėj'.

11. Aſarjui gimme Amarjas. Amarjui gimme Nitob.

12. Nitobui gimme Zadoſ. Zadoſui gimme Sallum.

13. Sallumui gimme Iſſijas. Iſſijui gimme Aſarjas.

14. Aſarjui gimme Serajas. Serajui gimme Jozadaſ.

15. Bet Jozadaſ buwo drauge ſalin gabėntas, ſaip Pons Diews Juda ir Jeruzalė apſkaltus dawe ſalin gabėnt' per Nebuſad: Nerzars.

16. Taygi waifai Lewi ſittie yra: Gerson, Raat, Merari.

17. Bet taip wadinnamu buwo waifudu Gerson: Libni ir Simei.

18. Ille waifai Raat wadinna: mi buwo: Amram, Jezeat, Ebron ir Uſiel.

19. Waifudu Merari wadinnamu buwo: Maėli bey Muſi. Tai yra gimmines Lewitū tarp ſawo tėwū.

20. Gersono ſunus buwo Libni, to ſunus buwo Jaat, to ſunus buwo Sima,

21. To ſunus buwo Joa, to ſunus buwo Jodo, to ſunus buwo Sėra, to ſunus buwo Jeatrai.

22. Bet Raato ſunus buwo Ami nadabs; to ſunus buwo Kora, to ſunus buwo Uſſir,

23. To ſunus buwo Elkana, to ſunus buwo Abi: Aſſap, to ſunus buwo Uſſir,

24. To ſunus buwo Taats, to ſunus buwo Uriel, to ſunus buwo Uſija, to ſunus buwo Saul.

25. Waifu du Elkana buwo: Amaſai ir Aimet;

26. To ſunus buwo Elkana, to ſunus buwo Elkana iſ Jop, to ſunus buwo Uaat,

27. To ſunus buwo Elijab, to ſunus buwo Jeroam, to ſunus buwo Elkana,

28. To ſunus buwo Zomelis, to pirmgimmesis buwo Waſni, paſtuy Abia,

29. Merari ſunus buwo Maėli, to ſunus buwo Libni, to ſunus buwo Simei, to ſunus buwo Uſa,

30. To ſunus buwo Simea, to ſunus buwo Aggija, to ſunus buwo Aſaja.

31. Bet ſittie yra tie, kurrus Dowids paſtelawo giedoti namūſe Pono Diewo, kur ſtryne buwo padėta.

32. Ir ſlūzijo prie namū ſetrōs ſurinkimmo ſu giesmemis, iſſikōl Salomonas Pono Diewo namus paſare Jeruzalėj'; ir ſtowėjo pagal ſawo eiles, ir daga ſawą pilnawedami.

33. Ir

33. Ir fittie yra tie, Furrie sto: wējo, ir jū waikāi. Iš waikū Raat buwo Emans, gražey gie: doti mokas, sunus Joel, sunaus Zomelo,

34. Sunaus Elkana, sunaus Jez: roam, sunaus Eliel, sunaus Toa,

35. Sunaus Zup, sunaus Elkana, sunaus Maat, sunaus Amasai.

36. Sunaus Elkana, sunaus Joel, sunaus Asarja, sunaus Zepanja,

37. Sunaus Taat, sunaus Assir, sunaus Abiassap, sunaus Kora,

38. Sunaus Jezear, sunaus Raat, sunaus Lewi, sunaus Izrael.

39. Ir jo brolis Assaps stowē: jo pas jo dēšing; ir jis, Assaps, buwo sunus Berekja, sunaus Simeas,

40. Sunaus Mišael, sunaus Baeseja, sunaus Malkija,

41. Sunaus Atni, sunaus Sera, sunaus Adaja,

42. Sunaus Etan, sunaus Simeas, sunaus Simeis.

43. Sunaus Jaat, sunaus Gersom, sunaus Lewi.

44. Bet jū brolei, waikāi Mē: rari, stowējo po Eširės, butent Etan, sunus Ruš, sunaus Abdi, sunaus Malluf,

45. Sunaus Asabja. sunaus Amazia, sunaus Ilfia,

46. Sunaus Amzi, sunaus Bani, sunaus Samer,

47. Sunaus Maeli, sunaus Musi, sunaus Merari, sunaus Lewi.

48. Alle jū brolei, Lewitai, pil: nawojo wissoti reikalą prie namū: bažnyczos Pono Diewo.

49. Alle Arons ir jo sunus pil: nawojo tą urėdą, ugni uždegt ant dēginnimo: apierū: altoraus, ir ant rāfinnimo: altoraus, ir wissot: Eiam reikalui šwentū šwengau: same, ir sudėrint Izrael, Ešip Mo: zėjus, Diewo tarns, buwo liepęs.

50. Bet fittie yra waikāi Aron: Eleasars, jo sunus; to sunus buwo Pineas, to sunus buwo Abisua,

51. To sunus buwo Bufi, to sunus buwo Uši, to sunus buwo Seraja,

52. To sunus buwo Merajot, to sunus buwo Amarja, to sunus buwo Nitob,

53. To sunus buwo Zadoš, to sunus buwo Amasas.

54. Ir fittas yra jū gywėnimas ir paslāikimas sawo rubėžūsė, butent waikū Aron, gimminės Raas: titū; nės per burta jiems tai tēfo.

55. Ir jie dawe jiems Ebron žēmėje Juda, ir jū prymieszus aplinkų.

56. Alle laužus to miesto, ir jū kėmus dawe jie Kalebui sunui Jepunne.

57. Taygi jie dawe waikams Aron šus walnybės miestus, Ebron bey Libna, su jū dweju prymieszeis, Jater ir Eštemog su jū prymieszeis,

58. Ilon, Debir,

59. Asan ir Betsemes, su jū prymieszeis.

60. Ir iš gimminės Benjamin, Geba, Almet ir Anatot, su jū prymieszeis. Kad wišū miestū jū gimminėje buwo trylika.

61. Bet fittiems waikams Raat, jū gimminės, iš pussės gimminės Manasse per burta tēfo dēšimt miestai.

62. Waikams Gersom jū gimminės, tēfo iš gimminės Izasas, ir iš gimminės Asser, ir iš gimminės Naphtali, ir iš gimminės Manasse, Basane, trylika miestū.

63. Waikams Merari, jū gimminės, tēfo per burta iš gimminės Ruben, ir iš gimminės Gad, ir iš gimminės Sebulon, dwylis miestū.

64. Ir

64. Ir vaikai Izrael Lewitams taipojai dave miestus, su jų prymiescėis;

65. Butent per burta iš gimminės vaikų Juda, ir iš gimminės vaikų Simeon, ir iš gimminės vaikų Benjamin tus miestus, kuriuos jie wardais wadinno.

66. Alle gimminės vaikų Raat tėko miestai jų rubėjuse, iš gimminės Epraim.

67. Taygi jie dave jiems, gimminei vaikų Raat, walmus miestus: Sifem, ant kalnų Epraim, Geser,

68. Jakmeam, BetOron,

69. Alalon ir Gat Rimmon, su jų prymiescėis;

70. Priegtam iš pussės gimminės Manasse: Aner ir Bileam, su jų prymiescėis.

71. Bet vaikams Gerson dave jie iš gimminės pussės gimminės Manasse: Golan Basane, ir Astarot su jų dvejų prymiescėis.

72. Iš gimminės Izasjar: Keddes, Dabrat,

73. Ramot ir Anem, su jų prymiescėis.

74. Iš gimminės Ašer: Masal, Abdon,

75. Ufof ir Reob, su jų prymiescėis.

76. Iš gimminės Napтали: Keddes Galilėoj, Amon ir Kiriataim, su jų prymiescėis.

77. Kittiems vaikams Merari dave jie iš gimminės Sebulon: Rimmono ir Tabor su jų dvejų prymiescėis;

78. Ir anapua Jordano ties Jerikōs, i saulės užtekėjimą pas Jordaną, iš gimminės Ruben: Bezer pūščioje, Jazg,

79. Redemot ir Nepaat, su jų prymiescėis;

80. Iš gimminės Gad: Ramot Gileadoj, Maanaim,

81. Ešbon ir Jaisar su jų prymiescėis.

8. Pėrskyrimas.

Surasims titū [titkū] bėsi simū Jolubo.

Waikai Izasjar fittie buwo: Tola, Pua, Jasub ir Simron, tie feturi.

2. Alle vaikai Tola fittie buwo: Uši, Kevaja, Jerial, Jaemai, Jebam bey Samuel; wyresnieji gimminėsa sawo tėwū iš Tolo, ir macnus wyrai sawo gimminėsa, pagal šaitlu, czėse Dowido, dwis dėsint ir du tūkstančū, ir bėsi simtai.

3. Vaikai Uši buwo: Jestraja. Alle vaikai Jestraja buwo: Misael, Obadja, Joel ir Jesia, tie penki, ir wissi buwo wyresnieji.

4. Ir su jeis, iš jų gimminės, namūse jų tėwū su ginklais isrė: dyti tikri žalnerei, buwo tris dėsinta ir bėsi tūkstančiai; nės jie currėjo daug moterū ir vaikū.

5. Ir jų brolū per wissas gimmines Izasjar, macnū wyrū, buwo astūnie dėsinta ir septyni tūkstančiai. iš wisso surokūjami.

6. Vaikai Benjamin fittie buwo: Bela, Befer ir Jediael, tie trys.

7. Bet vaikai Bela fittie buwo: Ešbon, Uši, Ušiel, Jerimot bey Tri, tie penki, wyresnieji gimminėsa sawo tėwū, macnus wyrai. Ir jų buwo surokūjami dwides simt ir du tūkstančū, ir tris dėsinta ir feturi.

8. Vaikai Befero fittie buwo: Semira, Joas, Elieser, Elioenai, Amri, Jerimot, Abia, Anatot ir Mamet; tie wissi buwo Befero vaikai.

9. Ir buwo surokūjami jų gimminėsa, pagal wyresnūsus gimminėsa sawo tėwū, macnus wyrai,

rai, dwidešimt tūkštančei ir dušimtu.

10. Ir waikai Jediael buwo: Bilan. Ir Bilano waikai buwo: Jeus, Benjamin, Eud, Anaena, Setan, Tarsis, ir Abisaar.

11. Tie wišši buwo waikai Jediael, wyreiniēji iš tēwū, macnus wyrai septynoliš tūkštančei ir dušimtu, kurrie iwaikšā ējo farānti.

12. Ir Sup m bey Upim buwo waikudu Irro. Ir Usim waikai buwo Her.

13. Waikai Taptali buwo Jaziel, Guni, Jezer ir Sallum, waikai iš Willōs.

14. Waikai Manasse yra: Estriel, kurri pagimde Uramja, jo nepriwenzawota pati: ir jam gimme Maširas tēwas Gilead.

15. Ir Maširas Upimui bey Supimui mēteri dwi nupiršo; ir jo sessū wardu buwo Mašfa. Antras jo sunus wardu buwo Zelapead; ir * Zelapeads turrējo dukterū.

* 4 M. 27, 1.

16. Ir Mašfa, Maširo pati, pagimde sunu, tāji pramine Peres; ir jo brolis wardu buwo Sares; ir to sunudu buwo Ulam ir Rašem.

17. Ir Ulam sunus buwo Betdan. Tay yra waikai Gilead, sunaus Mašir, sunaus Manasse.

18. Ir jo sessū Moleket pagimde Isud, Abieser ir Mašla.

19. Ir Semida fittus turrējo waikus: Ušan, Šifem, Liki ir Aniam.

20. Waikai Epraim fittie buwo: Sutela; to sunus buwo Bereds, to sunus buwo Taats, to sunus buwo Eleada, to sunus buwo Taats,

21. To sunus buwo Sabads, to sunus buwo Sutela, to sunudu buwo Ešer bey Ešad. Ir wyrai iš Gat, gywatiniškai tōs žēmės,

nuzawinno jūdu; todėl, kad jie žemyn buwo ēję, jiems jū galwijus atimt.

22. Ir jū dwējū tēwas Epraimas ilgay gedėjo; ir jo brolis atėjo į nuramdit'.

23. Ir jis sugullesu sawo pacze, ta nēščza pastojusi pagimde sunu, ta jis pramine Bria: todėl kad jo namūse ne geray stojos.

24. Bet jo dukte buwo Seera, ta pašure ir žemay ir ankštay ēsanti BetOronā, ir UsenSeerā.

25. To sunudu buwo Kapa ir Kesep, to sunus buwo Tela, to sunus buwo Taan,

26. To sunus buwo Laedan, to sunus buwo Ammiud, to sunus buwo Elisama.

27. To sunus buwo Nun, to sunus buwo Jozua.

28. Ir jū turtas bey gywėnimas buwo Betel, ir jo miestėlei; ir ištefėjimā Maėvan, ir iwašarus Geser ir jo miestėlei, Šekem ir jo miestėlei, iškū Aza ir jo miestelus.

29. Ir pašalij' waikū Manasse Betsean ir jo miestėlei, Taenak ir jo miestėlei, Megiddo ir jo miestėlei, Dor ir jo miestėlei. Šzittūs se gywėnō waikai Jozepo, sunaus Izrael.

30. Waikai Aššero fittie buwo: Jemna, Jeswa, Jeswi, Bria ir Sera, jū sesū,

31. Waikai Brio buwo: Eber ir Malkiel; tas yra tēwas Bir: sawito.

32. Ir Eberut gimme Japletas, Šomer, Otam ir Sua, jū sesū.

33. Waikai Japleto fittie buwo: Paša, Bimeal, ir Ašwat; tai buwo waikai Japlet.

34. Waikai Šomero buwo: Ai, Raga, Teuba ir Uram.

35. Ir waikai jo brolio Elem fittie buwo: Jopa, Jemna, Seles ir Amal.

36. Waikai

36. Waikiai Zopo fittie buwo: Sua, Arneper, Sual, Beri, Jemra,

37. Bezer, Od, Sama, Silsa, Jetrān ir Beera.

38. Waikiai Jetro fittie buwo: Jepunne, Dispa ir Ara.

39. Waikiai Ullo fittie buwo: Ara, Aniel ir Kizja.

40. Szittie wissi buwo waikiai Ašfero, wyresnieji gimminėsa sawo tėwū, iškirti macius wyrai, ir wyresnieji ant kunigaiškėzū. Ir buwo surokėjami i waikė, farėut ismanantieji, dwidešimt ir šeši tūkstančiai vyrū.

9. Pėrštyrimas.

Gimmine Benjaminas bey Saulo.

Bet Benjaminui gimme Bėla, pirmgimnėsis jo sūnus, Asbal antras, Ara trėczas,

2. Moas ketvirtas, Rapas penktas.

3. Ir Bėla turrėjo waikū: Adar, Gera, Abiud,

4. Abisua, Maeman, Moa,

5. Gera, Sepupan ir Uram.

6. Szittie yra waikiai Eudo, kurrie wyresnieji buwo tėwū, tarp mieščzonū is Geba, ir šalin traukies i Manaat,

7. Butent Maėma, Ma bey Gera, tassai jūs šalin gabėno; ir jam gimme Ufas ir Aiud.

8. Ir Saaraimui gimme žėmėje Moabo (šaipanus buwo palėides) is Ušim ir Baera sawo dwėjū moterū.

9. Ir jam gimme is Odės, sawo paczōs: Jobab, Zibjas Mėsas Malkam,

10. Jeuz, Šafjas ir Mirmas. Tai yra jo waikai, wyresnieji tėwū.

11. Alle is Ušim jam gimme Abi tob ir Elpaal.

12. Ir waikai Elpaal fittie buwo: Eber, Mifeam, ir Samed. Tassai pakūre Ono, ir Lod bey jū dwėjū fėmus,

13. Ir Bria bey Sama buwo wyresnieji tėwū, tarp mieščzonū Hjalon. Jie prawėre Gatėnus.

14. Alle Hjo, Šafak, Jeremot,

15. Sebadja, Urad, Alder,

16. Mikael, Jespa ir Joa; tai yra waikai Bria.

17. Sebadja, Mesullam, Iši, Eber,

18. Jesmerai, Jeslia Jobab; tai yra waikai Elpaal.

19. Jafim, Sifri, Sabdi,

20. Elioenai, Ziltai, Eliel,

21. Adaja, Braja ir Simrat; tai yra waikai Simej.

22. Jespan, Eber, Eliel,

23. Abdon, Sifri, Anan,

24. Ananja, Elam, Antotja,

25. Jėpdėja ir Pnuel; tai yra waikai Šafak.

26. Samserai, Šearja, Atalja,

27. Jaeresja, Elia ir Sifri; tai yra waikai Jeroam.

28. Tai yra wyresnieji tėwū jū gimminū, tie gywėno Jeruzalėj'.

29. Alle Gibeone gywėno tėwas Gibeon; ir jo pati wardu buwo Maėka.

30. Ir jo pirmgimnėsis sūnus buwo Abdons, Šur, Kis, Baal, Adab,

31. Gedor, Hjo ir Šefer.

32. Bet Miflotui gimme Šimeas, ir jie gywėno ties sawo broleis Jeruzalėj' su jeis.

33. Merui gimme Kifas. Kifui gimme Saulas. Saului gimme Jonatanas, Malkisuas, Abinadabas ir Ebaalas.

34. Bet sūnus Jonatano buwo Meribaal. Meribaalui gimme Mifkas.

35. Waikai Mifko fittie buwo: Piton, Mielek, Taerea ir Aas.

36. Ir Aasui gimme Joaddas, Joaddai gimme Aemet, Aomas wet ir Simri. Simriui gimme Mozas.

37. Mozui

37. Mozui gimme Zineas; to sunus buwo Kapa, to sunus buwo Kleasa, to sunus buwo Azel.

38. Alle Azel turrêjo šefis sunus, tie wardu buwo: Efrîkam, Bokru, Jesmael, Searja, Obadja, Anan. Tie wissi buwo sunus Azel.

39. Waikai Esek, jo brolio, šiti tie buwo: Ulam, jo pirmasis sunus, Jems anters, Elipelet trėczas.

40. Bet waikai Ulam buwo matus nus wyrai, ir galėjo su kilpineis; ir turrêjo daug sunû, ir sunû sunû, šimta ir penkis dėsintis. Tie wissi gimme iš waikû Benjamin.

10. Pėrštyrimas.

Gymatininkai Jeruzalės ben Gibeono.

Sr wissi Izraelitėnai buwo su rokūjami, ir štay, jie yra prirašyti knygos apie Faralus Izrael bey Juda, ir dabar šalin gabėnti į Babelę, dėl sawo nusiðejimo.

2. Kurrie pirma gywėndawo sawo dvaruse ir miestuse, butent Izraelitėnai, Elebonai, Lewitai ir Netinim.

3. Alle Jeruzalėj' gywėndawo kelli iš waikû Juda, kelli iš waikû Benjamin, kelli iš waikû Epraim bey Manasse.

4. Butent iš waikû Perez, sunaus Juda, buwo Utai, sunus Ammiud, sunaus Amri, sunaus Imri, sunaus Bani.

5. Bet iš Siloni buwo Asaja, pirmasis jo sunus, ir jo Pitti sunus.

6. Iš waikû Sera: Jeguel ir jo brolei, šefi šimtai ir dewynis dėsintis.

7. Iš waikû Benjamin: Sallu, sunus Mesullam, sunaus Odawja, sunaus Asnua;

8. Ir Jebnėja, sunus Jeroam, bey Ela, sunus Uši, sunaus Mifri; ir Mesullam, sunus Sepatja, sunaus Reguel, sunaus Jebnėja.

9. Priegtam jû brolei jû gimminėsa, dewyni šimtai, ir penkis dėsintis ir šefi. Wissi šie wyrai buwo wyresnieji tėwû, gimminėje sawo tėwû.

10. Ir iš Elebonû: Jedaja, Jojarib, Jakin;

11. Ir Asarja, sunus Ilia, sunaus Mesullam, sunaus Zadok, sunaus Merajot, sunaus Aitob, wyrăusasis namuse Diwo;

12. Ir Adaja, sunus Jeroam, sunaus Pasur, sunaus Malkja; ir Maesai, sunus Adiel, sunaus Jaksera, sunaus Mesullam, sunaus Mesillemit, sunaus Immer.

13. Priegtam jû brolei, wyrăus šefi gimminėje sawo tėwû, tūkstantis, septyni šimtai ir šefios dėsintis, tikri wyrai atlikti reikalą šlužmôs namuse Diwo.

14. Bet iš Lewitû, iš waikû Merari: Semaja, sunus Asub, sunaus Efrîkam, sunaus Asabja;

15. Ir Bafbakars, cimmerinkas, ir Galal, ir Matanja, sunus Mifko, sunaus Sikri sunaus Assap;

16. Ir Obadja, sunus Semaja, sunaus Galal, sunaus Jedutun; ir Berešja, sunus Asa, sunaus Elkana, kurs gywėn' kėmuse Netopatitû.

17. Ir martinininkai buwo: Sallum, Asub, Talmon, Himan su sawo broleis, ir Sallum wyresnysis;

18. Ušs iškol pas Faralaus martus i ušteėjimą, sargybę laike waikai Lewi su abaju;

19. Ir Sallum, sunus Kore, sunaus Abiassap, sunaus Kora, ir jo brolei iš gimminės jo tėwo, buwo Koritai prie reikalo urėdôs, kad sargybę turrėtu prie šlentis czio šėtrôs, ir jû tėwai abaze Pori no Diwo, kad sargybę turrėtu prie angôs.

20. Bet

20. Bet Pineas, sunus Eleazar, buwo wyráusis ant jû todël, Fadangì Pons Diëws pirma su jûm' buwës.

21. Ir Saſarja, sunus Meſe: Iemja, buwo ſargas prie wartû ſêtrôs ſurinkimmo.

22. Wiſſi ſie buwo iſſirti, kad ſargais butu prie ſlenſſezio, du ſimtu ir dwylſa, tie buwo roſû: jami jû kêmûſe. Ir Dowida bey ſomelis, prânaſas, jûs idëjo iſ ſawo nuſtiſſëjimo,

23. Kad jie ir jû waifai ſargybe turrëtu prie namû Pono Diëwo, butent prie namû ſêtrôs, kad jû parâpitu.

24. Ir toſie wartininkai buwo ſtatomi i ſeturus wëjus, i rytus, i wâſarus, i ſâurę, i pietus.

25. Alle jû brolei buwo ant ſawo kêmû, kad i mieſtą ateitu ſoznâ ſëkmâ dienâ, wiſſados prie jû buti.

26. Uëſa Lewitai buwo ſiems ſeturiems wyrâusiems wartininkams padûti; ir jie pridabôjo ſkrynû bey ſkârbû Diëwo namûſe.

27. Priegtam jie ir per nâkti paſliſſo aplink Diëwo namus; nës ſiems pripûle ta ſargybe, kad ſas rytâ wartus atwërtu.

28. Ir Felli jû buwo ſtatyti, kad bajnyczôs rykû pridabotu, nës jie tus ſuſtaitytus ir iſneſe ir ineſe.

29. Ir Felli jû buwo idëti, kad jie rykus, ir wiſſus ſwentitus rykus ſawotu, priegtam ir pyragimltus, wvna, alieju, ſodylâ, ir ſoles rûſinnimui tinkanczes.

30. Bet Felli iſ Elebonû waifû ſutaiſe tas ſoles rûſinnimui tinkanczes.

31. Matitjni iſ Lewitû, pirmam ſunui Sallum, Korito, ſkaurados buwo dûtos, kad jû ſowotu.

32. Bet iſ Kaatitû, jû brolû, buwo Felli, kurrie ſwentitâ dūnâ ſtelotu, kad tâ ſoznâ ſwenta dienâ padëtu.

33. Tai yra tie, kurrie giedojo, wyre nieſi iſ tëwû Lewitû, kad ſkrynû pridabotu, paſirti; nës dienâ bey nâkti, jie cze buwo, ſawo uredyſtę pilnawot'.

34. Tai yra wy'e nieſi tëwû iſ Lewitû. jû gimminëſa. Tie gys wëno Jeruzalë'.

35. Gibeone gys wëno Zejel, tës was Gibeon; jo pati wardu buwo Uëſa,

36. Ir pirmas jo sunus Abis donas, ſur, Kis, Baal, Uer, Nadab,

37. Gedor, Aajo, Saſarja, Miſlot.

38. Ir Miſlotui gimme Simeram; ir jie gys wëno pas ſawo broſus Jeruzalëj' taip ſawnjû.

39. Bet Uerui gimme Riſſas. Riſſui gimme ſaulas. ſaului gimme Jonatanas. Malſiſuas, Abis nadab, Ebaal.

40. Alle Jonatano sunus buwo Meribaal. Ir Meribaalui gimme Miſſas.

41. Waifai Miſſo ſittie buwo: Piton, Meleſ ir Taëra.

42. Aſui gimme ſaeras. ſaerui gimme Almet, Aſnawet ir Simri. Simrui gimme Mozas.

43. Mozui gimme Pineas, to ſunus buwo Kapaja, to ſunus buwo Eleaſa, to ſunus buwo Azel.

44. Alle Azels turrëjo ſeſis ſunus, tie wardu buwo Aſriſam, Boſru, Jeſmael, Searja, Obadja, Anan; tai yra waifai Azelo.

II. Përſtyrimas. ſaulas prapil priek Pilistënus karâudams.

Pilistënai* karâwo prieſ Izrael; ir Izraelitënai bëgo dël Pilistënû. ir uzmuſtieji pûle ant ſalino Gilboa.

* I ſom. 31, 1.

2. Bet

2. Bet Pilistēnai wijo Zaulā, ir jo sūnus pašņuy jī, ir užmušē Jotatanā, Abinadabā bey Malkisūā, Zaulo sūnus.

3. Ir kēras labay šānfus buwo priēš Zaulā, ir strēlezei priējo jī, kad jis tū strēlczū kēistas buwo.

4. Tay tare Zaulas sawo ginflū: nešėjui: ištāuf sawo kārda, ir pērdurk manē tūmi, kad šie neap: pjāustitieji, ne priēje jūfā iš manēs gāutu. Alle ir jo ginflū: nešėjis ne apšēme tai, nēs jis labay bijojos. Tay Zaulas sawo kārda ēme, ir i tā puldams pērsidāre.

5. Bet kaip jo ginflū: nešėjis mātē Zaulā numirrust, tay ir jis i sawo kārda puldams numirre.

6. Taiपो numirre Zaulas ir jo trys sūnus, ir wissa jo gimmine, wienu kartū.

7. Bet wyrai Izrael, kurrē pas kalnēje buwo, matydami jūs pas bēgusūs, ir Zaulā bey jo sūnus numirrusūs, palikē jie sawo miesstus, ir pabēgo; ir Pilistēnai atēje gywēna tūjē.

8. Antrā rytā atējo Pilistēnai, užmuštujū drāpanas nuplēšt, ir rādo Zaulā bey jo sūnus pamuštus ant kālno Gilboa;

9. Ir jie jam drāpanas nuplēšē nukirto jam gālwa, ir atēmē jo ginflus, sunte tus i žēmē Pilistēnū aplinkuy, ir dawe tai pranest jū balwonams, ir žmonēms.

10. Ir idējo jo ginflus i namus sawo balwono; ir jo kaulkolē jie primuše prie butto Dagon.

11. Bet kaip wissi Jabešitai iš Gilead girdējo wis tai, kā Pilistēnai Zaului buwo dāre.

12. Jie pasikēlē, wissi kārui tinkā roptai, ēmē lawonā Zaulo ir jo sunū, nugabēno tus i Jabeš, ir palāidojo jo kaulus po aužolu Jabeše; ir pāstnikawo septynes dienas.

13. Taiपो numirre Zaulas sawo nusidėjime, kurrūm jis priēš Ponā Diewā buwo nusidējes, * dēl žodzio Pono Diewo, kurrē jis ne pilnawojo; priegtam ir todēl, kad trāganōs klāuse, * 1 Žom. 15, 11. † 1 Žom. 28, 8.

14. Ir kad ne klāuse Ponā Diewā, todēl jis nūžawindino jī, ir dawe tā karalystē Dowidui, sunui Izai.

12. Pērštyrimas.

Dowids karalumi idēs; jo ghwēnimās ir karzngēi.

Ir wissi Izraelitēnai susirinko pas Dowidā i Ebronā, ir tare: štay, mes esme tawo kaulai bey tawo kunas.

2. Jau ir pirma, Zaului karālumi ēsant, tu Izrael ir išwesdai wai ir iwesdawai. Taigi taiपो tawo kalbējo Wiekpats, tawo Diewas: Tu mano žmones Izrael ganyši, ir tu busi wyrāusoju ant mano žmonū Izrael.

3. Taiपोjau atējo ir wissi wyrāusieji Izraelo pas karālū i Ebron. Ir Dowids derėjimā pas dāre su jeis Ebrone, po akiū Pono Diewo. Ir jie * mostijo Dowidā, kad karālumi butu ant Izrael, pagal žodi Pono Diewo, per Žomelį sakytā * 1 Žom. 16, 13.

4. Ir Dowids nusitrāukē su wissais Izraelitēnais i Jeruzalę, tai esti Jebus; nēs Jebusitai gywēno toj žemėjē.

5. Ir miesczonei iš Jebus tare Dowidui: tu ne teisi cze. Alle Dowids iweikē pilli Zion, tai yra Dowido miests.

6. Ir Dowids tare: kursai pirmjāusey pamuš Jebusitus, tas bus wyrāusoju ir waldonu. Tay tā pirmjaus iweikē Joabs, sunus Jeruja, ir pastojo wyrēšnoju.

7. Alle

7. Alle Dovidas gyveno pillij'; to-
dėl ji wadinama Dovidomiestas.

8. Ir jis budavojo miestą ap-
linkų, nū Millo iš wissay aplink.
Alle Joabs likusius mieste gyvus
paliko.

9. Ir Dovidas dare tolaus taip,
ir didynėjo, ir Wiešpats Zebao-
buwo su jūmi.

10. Szittie yra *wyrąusieji iš
Karzygiū Dovidom, kurie macney
su jūmi elgėsi, jo Karalystėje, pas
wissus Izraelitėnus, kad jį Kara-
lumi idėjo, pagal žodi Pono Die-
wo, ant Izrael. * 2 Sam. 23, 8.

11. Ir šittas yra šaitlus Kar-
zygiū Dovidom: Jasabeam, sunus
Ašmoni, vyrąusasis tarp trijų
dėšimtis; jis pakėlė savo ragoti-
nę, ir išmušė tris šimtus wienu
kartu.

12. Po jo buwo Eleazars, su-
nus Dedo, Moitėns; ir jis buwo
tarp tų trijų Karzygiū.

13. Tassai buwo su Dovidu,
šalle Pasdammim, kaip Pilistėnai
czonay buwo susirinkę muštis.
Ir buwo plotis dirwos su mie-
šais; ir žmones bėgo pirm Pilis-
tėnų.

14. Ir jie pasistojo i widdu to
ploczio, išgėlbėjo tą, ir išmušė
Pilistėnus. Ir Ponas Dievas sutėjo
dide pagalbą.

15. Ir tie trys iš anų trijų dė-
šimtis wyresnui, žėmyn nusis-
traukė iški ūlės, pas Dovidą, i
daubą Adullam; alle Pilistėnų abas-
šas gullėjo pakalnėj' Rėpaim.

16. Bet Dovidas buwo pillij'; ir
Pilistėnų žmones buwo tū czės'
Betleėme.

17. Ir Dovidas ussigeide, ir tare:
Kas gal man dūr' gėrti wandens
iš šulinio Betleėme po wartais?

18. Tay šie trys išweržė i Pi-
listėnų abasą, ir šėme wandens iš
šulinio Betleėme po wartais; ir

nėšė tą, ir parnešė Dovidui. Alle
jis ne norėjo to gėrti, bet išliejo
tą Ponui Dievui,

19. Ir tare: apšaugok mane
Dieve, kad aš tai daryčiau, ir
gėrciau kraują šū wyrū, kurie
savo gywastiės ne czėdijo, nės jie
savo gywastipaguldėdami tą par-
nešė: todėl jis ne norėjo tą gėrti.
Tai dare tie trys Karzygei.

20. Abisai, Joabo brolis, buwo
wyrąusasis iš trijų, ir jis savo
ragotinę pakėlęs užmušė tris šim-
tus. Ir jis geray šėlbjams buwo
tarp trijų.

21. Ir jis trėczasis, garbingės-
nis buwo už tūdu, ir buwo jū
wyrąusasis, alle aniems trims ly-
gus ne pastėjo.

22. Benaja, sunus Jojada su-
naus Isail iš Rabzeel, didzus daik-
tus ištaise. Jis užmušė du drutu
wyrū iš Moab, ir nuėjęs numušė
wieną lūtą dauboj' žiemės czėse.

23. Jis ir užmušė wieną Egi-
ptišką vyrą, penkiū mąstū ilgą,
tas turrėjo ragotinę savo rankoj',
nėy audėjans restuą. Alle jis
nuėjo pas jį su lazda, ir išweržė
jam ragotinę iš rankos, ir nužudė
de jį jo paties ragotine.

24. Tai ištaise Benaja, sunus
Jojada, ir labay geray buwo šėlb-
jams tarp trijų Karzygiū.

25. Ir buwo garbingiūsasis
iš trijų dėšimtis, alle aniems trims
lygus ne buwo. Bet Dovidas jį
idėjo i Karalaus dumezu.

26. Karzygei, geray Karėuti iš-
manantieji, šittie yra: Ušael Joa-
bo brolis, Elanan, sunus Dodo
iš Betleėm,

27. Samots, Uroritėns, Elez,
Pelonitėns,

28. Ira, sunus Ešes, Tekoitėns,
Abieser, Antotitėns,

29. Sibekai, Ušatitėns, Ilai,
Moitėns,

30. Maer

30. Maerai, Metopatitēns, Eled
sunus Baēna, Metopatitēns,

31. Itai sunus Ribbai, iſ Gī
bēds waikū Benjamin, Benaja
Pirgatonitēns,

32. Urai, nū uppēlu Gaas,
Abiel, Arbatitēns,

33. Asmawet, Baerunitēns,
Eliaba, Saalbonitēns,

34. Waikai Asen, Gisonitēno,
Jonatan sunus Sage, Araritēns,

35. Niani sunus Sakar, Arar
ritēns, Elipal sunus Ur,

36. Eper, Maferatitēns, Aia,
Pelonitēns,

37. Ezro, Karmelitēns, Maerai
sunus Abai,

38. Joel brolis Matano, Mi
bear sunus Agri,

39. Zelef, Ammonitēns, Maer
rai, Berotitēns, giuēlu; nešējis
Joabo sunus Zerua,

40. Ira, Jetrītēns, Gareb, Jetr
ritēns,

41. Uria, Eritēns, Sabad su
nus Melai,

42. Adina sunus Sisa, Ruben
itēns, wyrāusajis ant Rubenitū,
ir trisdesimts buwo po jūmi;

43. Anan sunus Maēka, Joza
pats, Mitnitēns,

44. Uša, Astratitēns, Sama ir
Jasel sunudu Otam, Aroeritēno,

45. Jediael sunus Siari, Joa
jo brolis, Tizitēns,

46. Eliel, Maewitēns, Jeribai
ir Josawja sunudu Elnaam, Jetr
ma, Moabitēns,

47. Eliel, Obed, Jaesiel iſ
Mezobaja.

13. Pērskyrimas.

Domida pagalba iſ tiku kareivju.

Atējo ir ģie pas Dowidā i Zī
flakā, ģaip jis dar uzrakins
tas buwo dēl Saulo, sunaus
Kisso. Bet ir ģie buwo tarp tū
Ģarģygiū, Ģare pagalba daranc
czujū

2. Ir ſu Ģilpineis moŢanczujū,
abiem ranĢomis aĢmenis, strēlas
ir Ģilpinis wartūti. Iſ broļu
Saulo, iſ Benjamin Ģſanczujū,

3. Wyrāusajis Aieser, ir Joas,
waikudu Semaa, Gibeatitēno;
Jesiel ir Pēlet, waikudu Asmas
wet; Barako, ir Jenu; Antotitēns,

4. Jesmaja, Gibeonitēns, mās
cēs pilnas iſ trijū dēsimts, ir ant
trijū dēsimts, Jeremia, Jaesiel,
Joanan, Josabad, Gederatitēns,

5. Eleusai, Jerimot, Bealja,
Samarja, Sapatja, Aropitēns,

6. Elkana, Jesija, Asareel, Joer
ser, Jasabeam, Koritēnai,

7. Joela ir Sabadja, waikai
Jeroam iſ Gedor,

8. Iſ Gaditēnū iſsistyre pas
Dowidā i pilli pāŢczoje drūti Ģars
ģygei ir tikri Ģareiwjei, Ģyda Ģey
ragōting nešāntiejie; ir ſū gymis
buwo nēy lātū, ir labay greiti
nēy stīrnos ant Ģālnū.

9. Pirmasis Aser, antasjis Obadi
ja, trēcasis Eliab,

10. Ketvirtasis Masmana,
peptasis Jeremja,

11. Szeptasis Atai, ſēkmasis
Eliel,

12. Asmasis Joanan, dewintas
sis Elſabad,

13. Dešimtasis Jeremja, wienos
likstasis MaŢbanai.

14. Szie buwo iſ waikū Gad,
wyresnieji ant waikū; maģausasis
ant Ģimtū, ir didzausasis ant tū
Ģanczū.

15. Tai yra tie, Ģurrie per
Jordanaģ ējo pirmame mēnesijē,
Ģaip jis Ţlidins buwo ant abiejū
Ģrantū, ir wiſšos lankos buwo
aptwinnusos, tieģ i rytus, tieģ i
wāĢarus.

16. Bet atējo ir Ģelli iſ waikū
Benjamin ir iſ Juda i pilli Do
wido.

2 i

17. Aie

17. Alle Dovidas išėjo pas jį, ir atsažydams tare jiems: jėy jūs su pakėjumi ateinat pas mane, ir norit manę gėlbet, tay mano širdis su jūsų viena bus; bet jėy ateinat manę prigaut, kad mano priešininėsis būsumbit, faczeig nieko piėto manijė randama, tay tu Dieve musū tėwū ant to žurėk, ir tai forawok.

18. Alle Dwase idrāsino Amasai, wyrāusait iš trijų dėšimts [ir jis tare]: mes tawo esme, Dovid, ir su tawim iš wieno einam, tu su nau Izai. Pakėjus, pakėjus te esie su tawim, pakėjus te esie ir su tawę gėlbanczeiseis, nės tawo Diews gėlbtu tawę. Tay Dovidas jūs priėme, ir idėjo jūs wyresneiseis ant žalnėrū.

19. Ir iš Manasse belli Dovidui pripūle, kaip jis atėjo su pilistėnais į karką prieš Saulą, ir jiems ne gėlbėjo. Nės wyresnieji pilistėnū susirōdię tarp sawęs jį palėido nū sawęs, ir tare: kad jis sawo wiešpaczui Saului wėl pripultu, tay mes sawo karką pripulditumbim.

20. Taygi jam nusitrūkiant į žiklėką, nuėjo pas jį iš Manasse: Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Eliu, Ziltai, wyresnieji ant tūkstančių iš Manasse.

21. Ir jie gėlbejo Dovidą prieš žalnėrū pulką, nės jie wiši buwo wierni karzygei; ir pastojo wyresneiseis ant waiskų.

22. Taipjan ir kas dien belli atėjo pas Dovidą, jam gėlbėt, ik pilol iš jų didis waiskas pastojo, kaip waiskas Diewo.

23. Ir jis yra staitlus wyresnųjų, su ginklais išredytųjų į waiską, kurrie pas Dovidą į Ebroną atėjo, kad karalystę Saulo jam padūtu, pagal žodį Pono Diewo.

24. Waiskū Juda, stydas bey ragōtines nėšanczųjų, buwo šeši tūkstančiai ir aštūni šimtai, su ginklais išredyti į waiską.

25. Waiskū Simeon, wiernū karzygiū į waiską, septyni tūkstančiai ir šeši šimtai.

26. Waiskū Lewi, Peturi tūkstančiai ir šeši šimtai.

27. Ir Jozada wyrāusasts tū iš Arono su trimis tūkstančiais ir septyneis šimtais.

28. Jadofas, jaunikaitis, wieras karzygys, su sawo tėwo gimine, dwidesimt ir du wyresnieji.

29. Waiskū Benjamin, Saulo broliū, trys tūkstančiai. Nės ik tam ezėtui dar daugel tikėjos ant gimminės Saul.

30. Waiskū Epraim dwidesimt tūkstančiai ir aštūni šimtai, wierni karzygei, ir geray stėlbjami wyrrai gimminės sawo tėwū.

31. Pussės gimminės Manasse aštūnolika tūkstančiai, kurrie waridais wadinti buwo, kad ateitu, ir Dovidą karalumi idėtu.

32. Waiskū Izahar, kurrie išmintingi buwo ir geray apsimistieje, sake, kas Izraelui kōzną czėsą pūlės daryt, du šimtu wyresnųjų, ir wiši jų brolei klause jų žodzams.

33. Iš Sebulon, kurrie į waiską išstrūke ant mūšio, su wišor kiejis ginklais išredyti ant mūšio, penkis dėšimts tūkstančiai; ir žinot jo dawadnay susistoti wienširdzey.

34. Iš Napтали tūkstantis wyresnųjų, ir su jeis, kurrie stydas bey ragōtines turrėjo, trys dėšimts ir septyni tūkstančiai.

35. Iš Dan ant mūšio su ginklais išredyti dwidesimt ir aštūni tūkstančiai ir šeši šimtai.

36. Iš Ašer, kurrie į waiską trūkies, su ginklais išredyti ant

ant mûþio, k turios d þimt t k: stanczei.

37. I  anapus Jordano, i  Rubenitū, Gaditū, ie i  puss s gimmin s Manasse, in wissok is ginklais i r dyti ant m þio, þimts ie dwideþimt t k: stanczei.

38. Wissi þie Fareiwjei, tie kra daw d  apie k r  þinn ntieji, at jo i  wiss s sawo þirdi s i  Ebron , kad Dowid  Far lumi id tu ant wisso Izrael. Taipjan ie wissi fitti Izraelit nai ant to buwo susit r , kad Dowid  Far lumi id tu.

39. Ir pasiik o czonay pas Dowid  tris dienas, walge ie g re; n s j  brolei þiems buwo pastell w .

40. Taipjan tie, furrie arti ap: lin  i s buwo, i  at nt pas Izajar, Sebulon ie Naphtali, tie arne e d nd s ant  sil , werblud ,  sil : ar li  ir ant j ucz , w lgit, milt , pyg , rozyn , wyno, alie: jaus, jauczū ir awj  did  daugyb ; n s didis buwo dzangsmas tarp Izrael.

14 P r þyrimas..

Atgab nimas ie priimimas skenn s ber jimo.

Ir * Dowida susir dijo su wy: resneiseis ant t k: stancz  ir ant þimt , ir su wissais waldonais.

* 2 Jon. 6, 2.

2. Ir tare wissam surinkimui Izraelo: jey jums tai patinka, ir tai randasi i  Wie pati s, mus  Diewo, tay i susikime wissur pas Fittus mus  brolus i  wiss  ž m  Izrael, ir taipjan pas Eleonus bey Lewitus miestūse  sanczus, ir iš jų vrymiesczus, kad jie pas mus susirinkt .

3. Ir pargab nkime w l skrynę mus  Diewo pas mus. N s cz se Saulo mes apie j  niek  nesir  þinom:

4. Tay atsakewissas surinkimas, kad reikt  taipo daryt; n s tai geray patik o wissiems žmon ms.

5. Taip surinko Dowids wissus Izraelit nus, i  Sior Egypto, i  at nt i  Emat, skrynę Diewo atgas b nt i  Kiriat Jearim.

6. Ir Dowids auk styn nusi: tr uk  su wissu Izrael i  Kiriat Jearim, Judawoj  santi, kad iš ten atgab ntu skrynę Wie pati s Pono Diewo, ant Kerubin  sedins cz , fur jo wardas meldzamas.

7. Ir jie wejdino Diewo skrynę ant naujo weþimmo i  namų Abis Nadab, bet Usa ir jo brolis w r r s su weþimnu.

8. Bet Dowida su wissu Izrael ž ide po aki  Diewo, i  wiss s syl s, su giesmemis ant arp , psalterū, warinn  bubn , cymbas l , ir ant skambancz  tr b .

9. Bet þiems atėjus i  wiet  Kisdon, i rie  Usa sawo rank , kad skrynę laikytų; n s j uczei i  jo i  k lo.

10. Tay Pons Diews labay suspy o ant Uso, ir i tik o j , kad jis sawo rank  buwo i ties s, skrynę laikyt, kad czonay numirre po aki  Diewo.

11. Tay Dowids nusi m tijo, kad Pons Diews toki  ilog  ant Uso u leids; ir pramine t  wiet  Perez Usa, i ki þei dienai.

12. Ir Dowids þrisibijojo t  dien Pono Diewo, tarydams: kaip  a  t  Diewo skrynę gab su pas saw ?

13. Todėl jis Diewo skrynę ne l ido pas saw  atgab nt i  miest  Dowido; bet nusunte j  i  namus Obed: Edom, Girit no.

14. Taip pasiik o Diewo skrynę ne pas Obed: Edom , jo namūse, per tris m nesis. Ir Pons Diews zegnojo namus Obed: Edomo, ir wis ką jis turr jo.

L I 2

15. P r:

15. Pērsīrymas.

Dowido moteris, maīlai ir pērgalējimas Pilistēnū.

Ir Irams, Karālus Tyro, sunte pāšas pas Dowidā, ir cēdro mēdzus, mūriniņus ir cīmnetiniņus, Kad jam buta pafurtu.

2. Ir Dowids suprāto, Kad Pons Dievs jī Karālumī ant Izrael buwo patwirtinges; nēs jo Karalyste didyn ējo dēl sawo žmo nū Izrael.

3. Ir Dowids dar daugiaus moterū wēde Jeruzalēj, ir jam gimme dar daugiaus sunū bey dukterū.

4. Ir Kurrie Jeruzalēje jam uż gimme, šittai po buwo wadinna mi: Sammua, Sobab, Natan, Salomo,

5. Zebear, Elisua, Elpalet,

6. Noga, Nepeg, Japia,

7. Elisamma, Baeljada, Elipalet.

8. Ir Pilistēnams ištirus, Dowidā i Karālu mostytā ant wisso Izrael; nusitrāuke jie wissī aukštyn, Kad Dowidā jēškotū. Kaip Dowids tai girdējo, ištītāuke jis priēš jūs.

9. Ir Pilistēnai atējē guldēsi pašalnēje Kepam.

10. Alle Dowids klāuse Diewā, ir tare; ar aš nusitrāukšu aukštyn, priēš Pilistēnus, ogi ar ir tu jūs padūsi i mano ranfas? Pons Dievs atšāke jam: usitrāuf aukštyn, aš jūs padawiau i tawo ranfas.

11. Ir Kaip jie aukštyn nusitrāuke i Baal Prazim, išmuše Dowids jūs czonay. Ir Dowids tare: Dievs mano neprietalus mano ranfomis pērsīyre, Kaip wandū širasi. Todēl jie pramine tā wietā Baal Prazim.

12. Ir jie palikto czonay sawo balwonus; tay liepe Dowids tus ugnimi sudēgint.

13. Alle Pilistēnai wēl susitāre Karāt, ir guldēsi pašalnēje.

14. Ir Dowids wēl klāuse Diewā; ir Diews tare jam: idant ne trāukis aukštyn pašuy jūs; bet Kreipēis šalin nū jū, Kad jiems prišartitumbei ties mōrū mēdzeis.

15. Taigi, Kad tu girdēsi wiršū; nes tū mōrū mēdzū ūjent, tay ištītāuf Karāuti; nēs Dievs i tā czēsā išējēs pirm tawes, Kad ištīmuštu Pilistēnū pulkus.

16. Ir Dowids dare taipo, Kaip Dievs jam buwo liepes; ir jie ištīmuše Pilistēnū pulkus, nū Gibeon, i i Gaser.

17. Ir Dowido wardas ištīplastino per wissas žemes; ir Pons Dievs dawe jo baimē ant wissū pagonū ateit.

16. Pērsīrymas.

Derėjimo šryne i sawo wietā nūgabenta.

Ir jis pabudawojo saw butū miestē Dowido, ir pašyre wietā Diewo šrynei, ir attiese šētrā wiršuy jōs.

2. Tū czēs' tare Dowids: Diewo šryne ney wiens šits ne tur nešoti. Kaip tiktay Lewitai; nēs tus Pons Dievs tam pašyres, Kad jie šryne Pono Diewo nešotu, ir jam šlūžitu amžinay.

3. Todēl šurinkēdino Dowids wissā Izrael i Jeruzalē, Kad jie šryne Pono Diewo aukštyn gabēntu i tā wietā, šurre jissai tam bawo pašyres.

4. Ir Dowids šurinko waišus Aaron, ir Lewitus:

5. Iš waišū Raat, Uriel, wy: rāusaji, draug su jo broleis, šimtā ir dwidešimt;

6. Iš waišū Merari, Asaja wy: rāusaji, draug su jo broleis, du šimtu ir dwidešimt;

7. Iš

7. Jš waikū Gersom, Joel, wyrāusaj, draug su jo broleis, šimū tē ir trisdesimt;

8. Jš waikū Elizapan, Semaja, wyrāusaj, draug su jo broleis, du šimtu;

9. Jš waikū Ebron, Eliel, wyrāusaj, draug su jo broleis, aš tūnes dēšintis;

10. Jš waikū Uziel, Amminadab, wyrāusaj, draug su jo broleis, šimū ir dwylīka.

11. Jš Dowids wadinno Zado, kē ir Abjatarā, wystupu du, ir Lewitus, butent: Urieli, Asaja, Joeli, Semaja, Elieli, Amminadabā,

12. Jš tare jiemis: Jūs este wyrēšnieji tēwū iš Lewitū; taygi dabar pasišwentit ir sawē, ir sawo brolus, kad šryne Wiešpaties, Diemo Izraelo, aukštyn gabēntumbit i tē wietā, kurē aš jei paštyrau.

13. Nēs pirma, jums eze ne b'ēsant, Wiešpats musū Diemas šlogā ant musū užlēido, todēl, kad mes jo ne jēškojom, kaip mums pūlas.

14. Tai po pasišwentino Elebonai ir Lewitai, kad šryne Wiešpaties, Diemo Izraelo aukštyn gabēntu.

15. Jš waikai Lewi nēše šryne Pono Diemo ant sawo peczū su pērkištoms Kartemis, kaip *Moizes šus buwo liepes, pagal žodi Pono Diemo. *4M.4, 15.

16. Jš Dowids tare wyresniem: siems iš Lewitū, kad jie sawo brolus paštelōtu giedot', ir su strun: žaislais, su psalterais, su arpomis, ir su šambanczeis cymbalais, kad giedojanczū balsas aiškiey butu girdziamis, ir kožnas pašdzaugtus.

17. Tay paštyre Lewitai Emana, sunu Joel, ir iš jo brolū Asapā, sunu Berešja, ir iš wa-

kū Merari, jū brolū, Etanā, sunu Kusaja,

18. Jš drauge su jels jū brolus, iš antro pulko, butent Sašarja, Ben, Jašiel, Semiramot, Jeziel, Unni, Eliab, Benaja, Maeseja, Matitja, Elipelēja, Mišneja, Obed Edom, Jeziel wartū šargus.

19. Nēs Emans, Asaps bey Etans giedojo, ir su warinneis cymbalais labay mandagiey šambino.

20. Bet Sašarja, Uziel, Semiramot, Jeziel, Unni, Eliab, Maeseja ir Benaja su psalterais pašty giedojo.

21. Alie Matitja, Elipelēja, Mišneja, Obed Edom, Jeziels ir Asasja su arpomis, aštūnes strunas turinczomis, kad jiemis pirmgiedotu.

22. Bet KenanJa, buwo Lewitū wyrāusasis, ir užweizdas tū, kurie giedojo, kad jūs mokintu geray giedot', nēs jis tai pilnay išmane.

23. Jš Berešja bey Etana prie wartū stowėjo, kad šrynēs priuweizdētu.

24. Alie Sabanja, Jozapat, Metaneel, Amasai, Sašarja, Benaja, Eliesers, Elebonai, trimitāwo ant trimittū pirm Diemo šrynēs, ir Obed Edoms bey Jeiza prie wartū stowėjo, kad šrynēs pridabētu.

25. Tai po nuėjo Dowids, ir wyrāusieji iš Izrael, ir wyresnieji ant tēštančzū, kad aukštyn gabēntu šryne derėjimo Pono Diemo, iš namū Obed Edomo, su dzaugsmu.

26. Jš kaip Pons Diems gėl: bėjo Lewitus, šryne derėjimo Pono Diemo nēšanczūšus, tay jie apierawōjo septynis įanus jau: tukkus ir septynis āwinus.

27. Jš

27. Ir Dovidis drobės sermėga buvo apsirėdęs, priegtam ir wiſſi Lewitai, tą ſkrynę neſantieji, ir tie, kurie giedoja; ir Kenanja, kuris fittus moſinno giedot, ſu giedojanczeiſeis; o priegtam Dovidis ir wiſſutinne wiſſupieſka ſermėga iſ drobės daryta buvo apsirėdęs.

28. Taip wiſſi Izraelitėnai ſkrynę derėjimo Pono Diewo auſſityn gabėno ſu ſufawimu, ſu trumbomis, ſu trimittais, ir ſu ſtambanczeis cymbalais, ſu psalterais ir ſu arponis.

29. Bet kaip ſkrynę derėjimo Pono Diewo i mieſtą Dovidio igabėno žurėjo Mikala, Saulo dukte, per langą. Ir ji pamāczuſi karaliu Dovidą ſokanti ir žaidzanti, panieſinno ji ſawo ſirdije.

17. Pėriſkyrimas.

Dowido laupſėſ gicime ir damadas prie Diewo, ſluſmōs darptas.

Ir kaip jie igabėno Diewo ſkrynę, tay jie tą padėjo i fėtrą, kurę Dovidis jei buvo attieſęs, ir apierawojo dėginimo; apierą ir deſawonės; apierą po aſiū Diewo.

2 Ir Dovidui atliktus ſu toms dėginimo; apieroms ir deſawonės; apieroms, peržegnojo jis žmones wardan Pono Diewo.

3. Ir iſdalijo koſnam iſ Izrael, taip wyrams, kaip ir moterims, po kėpalėli dūnōs, ir po ſtukėli meſōs, ir po ſaikėli wyno.

4. Ir jis ſtėlāwo prie ſkrynės Pono Diewo Fellis Lewitus, kad tarnautu, ir gārbintu, deſawotu bey laupſintu Wieſpati, Diwą Izraelo;

5. Butent Aſſapą, pirmąjį, Saſarją antrąjį, Tejel, Semiramot, Teziel, Matitja, Eliab, Benaja, Obed, EDOM, ir Teziel, ſu psalterais, ir ſu arponis, bet Aſſapą ſu ſtambanczeis cymbalais;

6. Alle Benaja ir Teafeli, flebos nudu ſu trimittais wiſſadōs pirm ſkrynės derėjimo Diwō.

7. Tū czėſ' dawādijo Dovidis pirmjāuſey, kad Ponui Diwui deſawotu, per Aſſapą, ir jo brolus;

8. Deſawōkite Ponui Diwui, apſakſkite jo wardą, žinnomus darykite tarp žmonū jo dārbus.

9. Giedokit, žaiſkit ir kalbėkite jam apie wiſſus jo ſtebuſlus.

10. Pagārbinkit' ſwentą jo wardą; teſidzaugia ſirdis Pona Diwą jėſkanczujū.

11. Klāuſkite Pono Diewo, ir jo maciės, jėſkōkite jo wėidą wiſſadōs.

12. Atſiminſit' jo ſtebuſlū, kuris jis dārgs, jo ſtebuſlū ir jo žodžio.

13. Jūs, waiſkai Izrael, jo tarno, jūs waiſkai Joſubo, jo iſtinktojo.

14. Jis yra Wieſpata, muſū Diwas, jis ſūdiſ' po wiſſą ſwietą.

15. Atſiminſit anžinay jo derėjimo, kę jis žadėjęs, iſki tuſtam czę gimminū eilę,

16. Kurį jis dare ſu Abraomu, ir jo prysėgōs ſu Izaoku.

17. Ir ſtāte tai Joſubui per prōwą, ir Izraelui per anžiną derėjimą.

18. Ir tare: taw aſ dūſu žėmę Kanaan, burtą juſū tewiſkės,

19. Kaip jū ne daug ir panieſinti buvo, ir ſwėtimi toje.

20. Ir jie kėlāwo iſ žmonū i žmones, ir iſ wienōs karalyſtės i fittus žmones.

21. Jis ney wienam, ne perlėi: do jiems iſkadōs daryt', ir forawōje karalus dēl jū.

22. Ne paſtutinkite mano moſtytūſus, ir ne iſeikkit' mano prėratūs.

23. Gies

23. Giedōkite Ponui Diewui, wissos žēmes, apsačykite kas dien' jo pagālbā.

24. Apsačykite tarp pagonū jo šlowę, ir tarp žmonū pulkū jo štebuklus.

25. Učs Pons Diews yra didis, ir labay gārbinamas, ir šlowės pilnas už wissus diewus.

26. Učs wissū pagonū diewai yra balwonai; alle Pons Diews sutwēre dangū.

27. Willsab yra šlowės ir garbės pilna po jo ačiū; ir jo matis labay, ir jo linšmybe pagārbinama yra jo šwentybėj'.

28. Atneškite Ponui Diewui, jās žmonū pulkai, atneškite Ponui Diewui garbę ir maceę.

29. Atneškite garbę wardui Pono Diewo; atneškite dومانas, ir ateikit' pas jį, ir melškities Pono Diewo šwentoje grožybeje.

30. Wissas swietas jo tesibijōs; jis žēmės, apskritumę padaręs, kad ne pajuddinams.

31. Dangus tesidzangia, ir žeme t' essie linšma, ir t' apsačo tarp pagonū, Pona Diewą karalaujanti.

32. Jūros te ūja, ir kas tosa yra, ir laukai t'essie linšmi, ir wis, kas ant jų yra;

33. Ir wissi mēdzei girtoje te šukauja po ačiū Pono Diewo, nēs jis ateit, kad šūditu žemę.

34. Dešawōkite Ponui Diewui, nēs jis yra meilingas, ir jo malōne patenk amžinay.

35. Ir tarykit: gēlbēt mus Diewe, musū gēlbētojai, ir suwalyt' mus, ir išgēlbēt mus nū pagonū, kad tawo šwentam wardui dešawotumbim, ir taw laupstasakytumbim.

36. Pagārbints t'essie Wiešpats, Diewas Izraelo, nū amžū ištū amžū; ir wissi žmones te

sačo: Amen, ir te laupsina Pona Diewą.

37. Tai po jis czonay palikto pas šrynę derėjimo Pono Diewo Ašapą, ir jo brolus, kad tarnāntu prie šrynės wissadōs, kas dieną sawo dienōs darbą.

38. Alle ObedEdomą, ir jų brolus, šesidēsimts ir aštūnis, ir ObedEdomą, sunu Jeditun, ir Ošą, [palikto] kad wartū prisdabētu.

39. Ir Zadoką, Eleboną, ir jo brolus, Elebonus, palikto jis pas namus Pono Diewo ant aukštųjų Gibeono,

40. Kad jie kas dien' Ponui Diewui dēginimo: apierą apierą: woru, ant dēginimo: apierū: alitōraus, rytą mētą, ir wāfarą; kaip parašyta yra Ezygosa 30 šano Pono Diewo, Izraelui paliepto;

* 2 M. 27, 21.

41. Ir su jeis Emaną bey Jeditun, ir Eittus pastirtūsus, kurie wardais wadinami buvo, dešawoti Ponui Diewui, kad jo gerbybe amžinay patenkā;

42. Ir su jeis Emaną bey Jeditun, su trimittais ir su cymbais lais šambint, ir su strūn: žaislais Diewo; bet waišus Jedituno jis idėjo i wartū sargus.

43. Tai po nuėjo wissi žmones, kožnas i sawo namus; ir Dowidas taipojau pargryžo, kad pėržegno tu sawo namus.

18. Pėršyrimas.

Bajncų kurt' Dowidui ne pawēlita; Mesšiosus pazadētas.

Bet nusidāwe, Dowidui sawo butte gywēnant, kad jis tare prārašui Natoni: štay aš gywe nu butte iš cėdrū, o šryne derėjimo Pono Diewo yra po kaurais.

2. Natons tare Dowidui: willsab, ką sawo širdije apsiėmei, tai daryt' nēs Diews yra su tomin. 2. Nū

3. Alle tą paczę nafti atėjo žodis Pono Dievo pas Liatoną, tarydams:

4. Tučjęs sakyt Dovidui, mano tarnui: taip sakė Ponas Dievas: tu ne turimi man namus kurti, tame gyventi.

5. Užs aš ne jokiame bute ne gyvenau, iš tų dūnų, kaip Izraelitai išvedžau iš tų dienai; bet aš čy buvau, kur būta buvau, ir gyvenimas.

6. Kur aš tikė kelavau su wisais Izraelitais, argi aš satiau ben wienam waldonui Izrael, kur ram aš liepiau waldyt' mano žmones, tarydams: Kodėl man ne bus dawojat kuta iš cedro: medžių?

7. Taigi taip sakyt mano tarnui Dovidui: taip sakė Ponas Dievas Zebao: Už tawę atėjau nū ganyklūs paštyt' ašis, kad tu pastotumbei kunigaikščiu ant mano žmonių Izrael;

8. Ir su tawim buvau, kur tu tikė nuėjai, ir išgausimau tawo neprietelus pirm tawęs; ir taw garbę dariau, kaip didieji ant žemės garbę tur.

9. Alle aš sawo žmonėms Izrael wietą prirūdiu, ir jųs čėpisiu, kad jie čzonay gyventu, ir daugiaus sujuddinami ne butu, ir ne labi žmones jųs ne turrės daugiaus pamazint, kaip pirma,

10. Ir tū čės', kaip aš waldos namas pasatiau apie mano žmones Izrael. Ir aš pažėmisiu wisus tawo neprietelus. Ir apsakau taw, kad Ponas Dievas taw namus bus dawosęs.

11. Alle kad sawo dienas busi pabaigęs, kad nuėksti pas sawo tėvus, tay aš tawo sėklą priėlsiu po tawęs, wieną iš tawo sūnų, tam aš jo katalystę patvirtiu.

12. Tas man namus wafurs, ir aš jo kraį patvirtisiu amžinay.

13. Už busi jo tėwu, ir jis bus man sunami. Ir aš ne atimsiu nū jo sawo mielasirdingystę, kaip aš tą atėjau nū to, kurs pirm tas węs buvęs;

14. Bet aš jį idėsiu ant mano namų, ir ant mano katalystės amžinay, kad jo kraį patvirtinta butu amžinay.

15. Ir kaip Liatons pagal wisus saws žodžius ir regėjimą su Dovidu buvo kalbėjęs,

16. Atėjo Karalus Dowids, ir pasilikto po akių Pono Dievo, tarydams: Kasgi aš esmi, Pone Dieve? ir kas yra mano gimine, kad tu manę išėol taip išėlei?

17. Ir tai taw dar per maį rodes, Dieve, bet tu ir dar gimini nei, sawo tarno, kalbėjai apie dar busencius daktus; ir išwelgei manę, kaip paweišlą žmogaus kurs aukštybėje Dievas ir Wiesi: pats yra.

18. Kagi Dowids taw galėtu daugiaus sakyt, kad tu sawo tarną taip garbės pilną darai? tu išsi pažysti sawo tarną.

19. Pone Dieve, dėl sawo tarno tu pagal sawo girdies norą istaisei wisus tus didžius daktus, kad žinnomą darytumbei wisą flowę.

20. Pone Dieve, niera taw lygus, ir niera kitto Dievo, per tawę; pagal wisą tą, ką mes sawo ausimis girdėjome.

21. Ir kame yra tokie žmones ant žemės, kaip tawo žmones Izrael, dėl kurrū Dievas butu nuėjęs saw žmones atpirkti, ir saw pažam garbę daryti didžiais ir baisingais stebuklais, pagonis istuntiti pirm tawo žmonų, iš Egypto išgelbėtųjų?

22. Ir tu sawo žmones Izrael paštyrei saw žmones amžinay; ir

ir tu, Wiešpatie, jū Diewu pa-
stojei.

23. Taigi, Pone Diewe, dūē,
Ēad tas žodis, sawo tarnui ir ma-
no gimminei Ēalbētasis išsipilditu
amžinay; ir daryē taipo, Ēaip tu
Ēalbėjei.

24. Ir tawo wardas testow tiesa,
ir padidints amžinay, Ēad sašytu:
Wiešpats Žebaot, Diewas Izrael,
yra Diewu Izraeliē; ir gimmine
tawo tarno Dowido t'essie patwir-
tinta po tawo ašiu.

25. Uēs tu, Pone Diewe, at-
wėrei aust sawo tarno, Ēad tu
jam namus nori budawot,* todėl
tawo tarnas sawo širdiē rādo,
Ēa tawęs meldžiasi.

26. Taigi, Pone Diewe, tu ešsi
Diewas, ir tą gėrą Ēalbėjei sawo
tarnui.

27. Taigi pradėk pėržegnoji nas-
mus sawo tarno, Ēad amžinay
pasiliktus po tawo ašiu. Uēs Ēa
tu, Pone Diewe, pėržegnoji, tai
pėržegnota yra amžinay.

19. Pėršyrinas.

Dowids Ēarus palaimingan pabaigęs
įstato arėdinatą.

Po šio [nusiðáwimú] išmūše Do-
wids Pilistėnus, ir pajėmino
jūs, ir atėmė Gata, ir jo mieste-
lus, iš Pilistėnų ranėu.

2. Taipjau jis išmūše ir Moa-
bitus, Ēad Moabitai Dowido pa-
donais pastojo ir dōwanū atneše.

3. Jis išmūše ir AdadEšerą,
Ēarālu Žoba, Ēmate, Ēaip jis tén
nusiðráuke, sawo rubėju padidint
iškė wandens Prat.

4. Ir Dowids laimėjo iš jo táf-
stanti wežimmū, septynis táfstan-
tis raitelū, ir dwidešimt táfstan-
czū pėstėnikū. Ir Dowids paga-
dinno wišsus wežimmus, tišt šim-
tą wežimmū jis saw palaike.

5. Ir Syrionai iš Damasko
atėjo Adad Ešerą, Ēarālu Žoba,

gėlbėt. Alle Dowids užmūše tū
paczū Syrionū dwidešimt ir du
táfstanczū vyrū;

6. Ir idėjo žmones i Damaską
Syrion, Ēad Syrionai Dowidui
pasidawe, ir jam dōwanū atneše.
Uēs Pons Diews gėlbėjo Dowidą,
Ēur jis tišt nusiðráuke.

7. Ir Dowids ėme aukso šydas,
Ēurres AdadEšero tarnai turrėjo,
ir pargabėno tas i Jeruzalę.

8. Taipjau ir ėme Dowids iš
AdadEšero miestū, Tibeat bey
Ēun, labay daug wāro, iš Ēurrio
Salomonas * warinnį ējerą, ir
stulpus, ir warinnus ryšus pa-
darydino. * i Kar. 7, 23.

9. Ir Ēaip Togu, Ēarālus iš
Ēmat, patyre, Dowidą wišą waifs
Ēa AdadEšero, Ēarālus Žoba iš-
mūšė,

10. Sumė jis sawo suns Ado-
ram pas Ēarālu Dowidą, ir liepe
ji šwėikit, ir jam wišą gėrą wėlit,
Ēad jissai su AdadEšeru buwo Ēas
rāwes ir ji išmūšės. Uēs Togu
Ēarāwo pries AdadEšerą. Taip-
jau ir wišus aukšmus, šidabrin-
nus ir warinnus ryšus

11. Šwentino Ēarālus Dowids
Ponui Diewui, drang su šidabru
bey aukšu, Ēurri jis iš pagonū
buwo atėmęs, butent iš Edomitū,
Moabitū, Ammonitū, Pilistėnū
ir Amalėitėnū.

12. Ir Abisai suns Žeruja, už-
mūše Edomitū druskos; pabalneje
aštūnoliķa táfstanczū.

13. Ir igulde žmones i Edomeą,
Ēad wišsi Edomitai Dowido pa-
donais pastojo. Uēs Pons Diews
gėlbėjo Dowidą, Ēur jis tištay
nusiðráuke.

14. Taiipo Ēarāwo Dowida
ant wišū Izraelitėnū, ir prową
bey teisybė dāre wišsiems sawo
žmonėms,

15. Jo

15. Joabs, sunus Jeruja, vyras rūsas buwo ant waislo. Joas pats, sunus Alud, buwo nusidawimū rasytojis.

16. Jadošs, sunus Nitob, ir *Abimelešs, sunus Abjataro, buwo Elebonudu. Sausa buwo rasytojis. *P. 25, 6.

17. Benaja, sunus Jojada, vyras rūsas buwo ant Areti bey Pleti. Ir wyresnieji Dawido sunus Faralui buwo ant pagalbos.

20. Pėrslyrimas.

Dawids pasitiekij ant Ammonitėnū ir apgėdinnusū.

Ir po šio nusidawimo numirė Maas, Faralus waišū Ammon; ir jo sunus Faralumi pastojo i jo wietą.

2. Tay Dawids mislijo: aš mielasirdingystę išrodėsu Anonui, sunui Maaso, nės jo tėws man mielasirdingystę išrodės. Ir nusunte pāslus, kad jė nurāmditu dēl sawo tėwo. Ir Dawids taro namis i žėmę waišū Ammon atėjus pas Anoną, jė nurāmdit:

3. Tare wyresnieji waišū Ammon Anonui: ar dingai Dawidą sawo tėwą garbinantį po sawo ašiu, kad palinksmintojus pas tawę atsuntės? Beje, jo tarnai atėjus pas tawę, kad tarditu ir išpāstiti ir išpėgawotu žėmę.

4. Tay Anons Dawido tarnus nutwėręs, nusludino jiems barzdą, ir nurėzdino jiems rubus per pusę iškė strėnū, ir jūs palėido.

5. Ir jie šalin ėję apsašydino tai Dawidui per nefurus wyrus. Alle jis sunte jiems priekais, (nės tie wyrai labay buwo apgėdinti.) Ir Faralus tare: paslikkit Jeri, foje, i atjels jusū barzda, tay sugryškit.

6. Bet kaip waišai Ammon suprato, kad po ašiu Dawido didey n' apšenczami buwo, nusunte jie,

taip Anons, kaip ir waišai Ammon, tūstanti centnerū sidabro, wėžimū ir raitelū samdyti iš Mesopotamiės, iš Maeka ir iš Joba.

7. Ir samde trisdesimtis ir du tūstanczū wėžimū, ir Faralus Maeka su jo žmonėmis; tie atėję guldėsi už [miesto] Medba. Ir waišai Ammon taipojau susirinko iš sawo miestū, ir atėjo Farauti.

8. Dawids tai ištyręs sunte Joabą su wissu waišku karžygiai.

9. Bet waišai Ammon buwo išstrāukę, ir pasitaisė ant mūšio pas angą wartū. Bet Faralei, kurrie buwo atėję, styru guldėsi ant lauķū.

10. Bet kaip Joabs regėjo, kad ir iš prysakio ir iš užpakalio priek jė Farawo, išstyre jis wissus jėnus wyriskius iš Izrael, ir taisėsi prieš Syrionus.

11. Alle pėlaiķą žmonū jis padawė po ranka Abisai, sawo brolio; kad prisitaisytu prieš waišus Ammon.

12. Ir tare: jey Syrionai man perdruti bus, tay tu manę pagėlbėk. Alle jey waišai Ammon taw perdruti bus, tay aš tawę gėlbėsu.

13. Buš drasus, ir Farauķiwa drasėy už sawo žmones, ir už miestus musū Diewo. Pons Diews te dāwa, kas jam mėgsta.

14. Ir Joabs prislartino su žmonėmis pas sawę ėsanczeis, Farauti prieš Syrionus; ir jie pabėgo pirm jo.

15. Bet waišai Ammon, matydami, Syrionus pabėgusius, pabėgo ir jie pirm Abisajo, jo brolio, ir parėjo i miestą. Alle Joabs parėjo i Jeruzalę.

16. Bet Syrionai, matydami, kad pėrweikti buwo waišū Izrael,

nu

nusunte jie pāsūs ir iðwede ant pagalbūs Syrionus anapus wan dens. Ir Sopaks, wyrāusasis ant zalnērū Adad Esero, ējo pirm jū.

17. Kaip tai Dowidui buwo apsaityta, juwadinnō jis fruwon wissā Izrael, ir persigāwo per Jordānā, ir jūs priējes taisēsi priēš jūs. Ir Dowids taisēsi priēš Syrionus Farāuti, ir jie Farāwo su jūmi.

18. Alle Syrionai bēgo pirm Izrael. Ir Dowids Syrionus iðmus šēs atēme jiems septynis tūkstan tis wežimnū, ir nužawinnō fetures dēšimts tūkstanzū pēstinin fū; priegtam užmuše Sopākā, wyresnyjē ant zalnērū.

19. Ir Adad Esero tarnai tai matydami, kad Izrael jūs iðmu še, sutikfo jie su Dowidu, ir su jo tarnais. Ir Syrionai ne norėjo daugiaus gēlbėti waikams Ammon.

21. Pērskyrimas.

Dowido karas ir pērgatējimas Ammonitū ir Pilistēnū.

S Ir mētui pērėjus, i tū czēsā, kad Farālei iðsitraukdamo, iðwede Joabs wissā waikā, ir iðpāstijo žēnē waikū Ammon, ir atējes ap gulle Kabbā; bet Dowids pasilik fo Jeruzalėj. Ir Joabs iweikē Kabbā, ir pargro ve tū.

2. Ir Dowids ēme wainikā jū Farālaus nū jo galwōs, ir rādo tū wienā centneri aukšo werta, ir žemczugais iðklōtū; ir tas Dowidui ant jo galwōs buwo uždē dams. Taipjau ir iðweže ið miesto labay daug plēšimmo.

3. Allē žmones, tame ēsanczus, jis iðwede, ir dāwe jūs paguldyt po geležinheis pjūklais, geležinneis kullū; wežimmais bei teflyczomis. Taipō dāre Dowids wišiemis miestams waikū Ammon. Ir Dowids su žmonemis wēl pargryjo i Jeruzalę.

4. Pastuy rādosi Faras Gasere su Pilistēnais. Tū kart' užmuše Sibekai, Usatita, anā Sibai, kurs ið waikū milžinnū buwo, ir pas žėmino jū.

5. Ir dar fitsai Faras rādosi su Pilistēnais. Tay Planans, sunus Jair, užmuše Laēmi, Goliato broli, Gatitēnā, kursai turrėjo ragotinēs; karti, nēy audėjans rēstuwā.

6. Ir wēl Faras rādosi Gate. Cze buwo wiens didis wyrs, tas turrėjo po šėsis pirštus ant kōj nōs rankōs bey kōjōs, tai pasi daro dwidesimt ir keturi, o ir jis ið milžinnū buwo gimmes,

7. Ir iðpeikē Izrael. Alle Jonatans, Simeo sunus, Dowido brolio, užmuše jū.

8. Szittie buwo gimmes ið milžinnū Gate; ir prapūle per rankas Dowido ir jo tarnū.

22. Pērskyrimas.

Sustaitims žmonū trijų dienū maru kō rawojau's.

S Ir šėtons pasipriešijo priēš Izrael, ir kussino Dowidā, kad Izrael dūtu sustaityt.

2. Ir Dowids tare: Joabui ir wyresniems žmonū: nuėjē sustaitykite Izrael nū Bersaba ieki Dan; ir atneškite [roktundā] pas mane, kad žinnoczau, kiek jū yra.

3. Joabs tare: Pons Diews te pridėdā prie sawo žmonū, kiek jū dabar yra, dar šimtā kartā tiek. Alle, mans wiešpatie Farālau, ar jie ne wissi mano wiešpaties tarnai; kodėlgi tu, mans wiešpatie, apie tai rūpinies? Kodėl nori, kad kaltybē užėitu ant Izrael?

4. Alle Farālus norėjo, kad Joabs tai darytu. Ir Joabs ið kėlāwo, kad pērwaikščiotu per wissā Izrael, ir atėjo i Jeruzalę.

5. Ir

5. Ir dave Dovidui skaitlus žmonų suskaiytųjų. Ir buwo iš wisso Izrael wienolika šimtų tūkšanczų wyrų, karda istrāukianczųjų; ir iš Juda kėturi šimtai tūkšanczų ir septynios dėsintis tūkšanczų wyrų, karda istrāukianczųjų.

6. Alle Lewitus ir Benjaminus jis ne skaitė su šeis; nės Joabui karālaus žodis ne patiko.

7. Alle tai Ponui Diewui ne patiko; nės jis muše Izrael.

8. Ir Dowids tare Diewui: aš sunkiey susigriebiau, tai dāres. Ogi dabar atskis nusidėjimą sawo tarno, nės aš labay durnay dariau.

9. Ir Pons Diews kalbėjo su Gadu, Dowido pranasu, ir tare:

10. Nuėjes kalbės su Dowidu, tarydams: taip safo Pons Diews: trejopus dāiktus aš tau po akiū dēdu, išsikirk saw wieną iš tū, kad tau daryczau.

11. Ir kaip Gads pas Dowidą atėjo, safo jis jam: taip safo Pons Diews, išsikirk:

12. Ar trijų metų branguia, ar kad tris mėnesus bėgtumbei pirm sawo priešininkū, ir dėl kardo sawo neprietelū, kad jis tau tro: pitu, arba tris dienas karda Pono Diewo, ir mārą žėmės, kad angelas Pono Diewo pūstytu per wissus rubėjus Izraelo. Taigi apsimisik, ką aš gāusu atsakyti tam, kurs manę suntes.

13. Dowids tare Gadui: dide tušba manę apėmė; alle taczaus aš noru pulsi i rankas Pono Diewo, nės jo mielaširdingyste labay dide, ir ne noru žmonėms i rankas pulsi.

14. Tay Pons Diews pėrleido, kad mārąs ragtusi Izraeliye, kad septynios dėsintis tūkšanczei wyrų išmirė iš Izrael.

15. Ir Diews sunte angelą i Jeruzalę, ję išpūstyt. Ir jam be pūstijant, Pons Diews tai izwelge, ir gailėjo jam tōs slogos, ir tare angelui, juditojui: jau ganna; atrauk sawo ranką. Bet angelas Pono Diewo stovėjo pas flojimą Arnano, Jebusitėno.

16. Ir Dowids sawo akis pas kėles mate angelą Pono Diewo stovint tarp dangaus bey žėmės, ir nuėg karda jo rankoj, istiestą ant Jeruzalės. Tay Dowids ir wyresnieji su žākais apsilantę par: pūle ant sawo wėido.

17. Ir Dowids tare Diewui: ar ne aš esmi tas, kurs žmones liepe suskaiyt? aš esmi tas, kurs nusidėjes ar tą piktenybę dāres; alle šos āwys, kūmi jos nusidėjo? Wiešpatie, mano Diewe, lėis sawo ranką buti prieš manę, ir prieš mano tėwo gimming, ir ne prieš tauw žmones, tus sloginti.

18. Ir angelas tare Gadui, kad jis Dovidui safytu, kad Dowids aufstyn eitu, ir Ponui Diewui altoru pabudawotu, flojime Arnano, Jebusitėno.

19. Taip Dowids aufstyn kjo pagal žodi Gado, kurri jis buwo kalbėjes wardan Pono Diewo.

20. Bet Arnans atsigrejes ir su ketureis sawo sūnumis, angelą pas mātės, pasilėpe jie; nės Arnans Fwiczus kule.

21. Bet kaip Dowids nuėjo pas Arnaną, mātė tai Arnans, ir re: gėjo Dowidą, ir išėjes iš flojimo mo pasiflonojo Dovidui sawo wėidu ikki žėmės.

22. Ir Dowids tare Arnanui: dūk man wietos ant flojimo, kad Ponui Diewui altoru ant to pakurczau. Už pilnus pinnigus tu tą man dūsi, kad sloga lāutus nū žmonū.

23. Alle

23. Alle Arnans tare Dowidui: imfis ir daryf, mans wießpatie farálsau, faip taw patinf. Sztay, aß dūmi jāuti dēginnimo: apierai, ir pādaryņ málkoms, ir fwieczū walg: apierai, tai wišab aß dūmi.

24. Alle Farálsus Dowids atšáke Arnanui: ne taipo, bet uż pilnus pinnigus aß tai pirkšu. Nēs aß to, kas tawo, ne noru imti po ašiu Pono Diewo, ir ne noru dy: Fay tai gāuti dēginnimo: apierai.

25. Taipo Dowids dáwe Arnanui tief áuško uż tā ruinā, kad tas šefis šimtus syklū swēre.

26. Ir Dowids pašure czonay Ponui Diewui altoru, ir apieras wojo dēginnimo: apieras ir dēfawonēs: apieras. Ir faip jis Pono Diewo meldēš, išklause jis ji per agni is dangaus, ant altoraus dēginnimo: apierōs.

27. Ir Pons Diews šake angēlui, kad sawo fārda i sawo mašf: ti iškstu.

28. Tū cžēf, faip Dowids mâte, kad Pons Diews ji išklause ant šlojimmō Arnano, Jebuštēno, apierawodawo jis czonay.

29. Nēs namai Pono Diewo, furrus Moizešus pūščoje buwo darydīņs, ir dēginnimo: apierū: altorus tū cžēf buwo ant aušty: bēs Gibeono. * P. 17, 39.

30. Alle Dowids dēl jo ne galējo nueiti, Diewā prašyt: taip jis buwo nusiðandēs dēl fārdo angēlo Pono Diewo.

23. Pērštyrimas.

Pastellāwimas wišo to, kas primalu buwo, bāzņečā budawoti.

Ir Dowids tare: czonay tur što: wēti namai Pono Diewo, ir šissai [tur buti] altorus dēginnimo: apierai Izrael.

2. Ir Dowids liepe šuwadit swētīmūsus, Izraelo žēmēje ēšan: cžus; ir pastellawo mistrus, ašmenis

nis dailey iškalti mošancžus, kad jie ašmenis iškaltu, budawonēi namū Diewo.

3. Ir Dowids pastellawo daug gelležiēs winnims i durris wartū, ir fur tišt reikējo fā sufalti, ir tošiq daugybē waro, kad tā ney swērtē ne galējo pašwērt.

4. Ir cēdro mēdzā be škaitlaus, nēs Zidonai ir Tyrionai pargabēs no daug cēdro: mēdzū pas Dowidā.

5. Nēs Dowids dumojo: mano sunus Salomonas dar jauns ir lēpus yra, bet tie namai, furrie Ponui Diewui bus budawoti, tur didi buti, kad jo wardo ir garbēs butu minēta per wišas žēmes, to: dēl aß jam: žopūstā pastellošu. Taipo Dowids daug žopūsto paštellawo, pirm neng numirre.

6. Ir jis wadinno sawo sunus Salomonā, ir liepe jam budawoti namus Wießpatiēs, Diewo Izraelo.

7. Ir tare jam: mans sunau, aß buwan apšlēmēs, wardui Wießpatiēs, mano Diewo, namus pašurt:

8. Alle atējo man Pono Diewo žodis, ir tare: tu daug fraujo praliejai, ir didžus farus waldai; to: dēl tu ne turri namus furt' mano wardui, kadangi tu taip daug fraujo ant žemēs praliejai po man no ašiu.

9. Sztay, sunus taw užgimsēs, bus pašajingas wyrs; nēs aß jam pašajaus dūsu nū wišū jo neprietelū aplinkuy; ir jis Salomonu bus pramintas, nēs aß jam pašajaus ir atilšēs dūsu ant Izrael, per wišā jo amžiq.

10. Tas mano wardui namus pašurs. Jis bus man šunumi, ir aß busu jam tėwu. Ir aß jo pašrālišfā frēšā padrūtisu ant Izrael amžinay.

11. Taigi

11. Taigi dabar mans sunau, Pona Dievs bus su tavim, ir turrēsi daug palaimōs, kad Wiešpaczui, sawam Diewui, namus pakurtumbei, kaip jis apie tawę kalbējēs.

12. Priegtam ir dūs taw Pona Dievs išminti ir razumą, ir taw valieps Izrael, kad tu pilnamotumbei žokanę Wiešpatiēs, sawo Diewo.

13. Bet tadda tu palaimōs turrēsi, kad prisidabosi, idant pilnamotumbei prisakimus ir prowas, kurrus Pona Dievs Moizešui liepēs, [kad praneštu] Izraelui. Būk linkimas, ir drasus, nesibi jōk ir ne nusiminē.

14. Sztay, aš ne daug turrēdam's surinkau namams Pono Diewo šimtą tūkstančių centnerų aukso, ir tūkstanti tūkstančių centnerų sidabro, priegtam wāro ir gelležiēs be šaitlaus, nēs jo per daug yra; taipjau ir akmenų bey mēdžių aš pritaissau, ir tū tu gali dar daugiaus pridėti.

15. Taipogi tu turri daug darbū bininkū, mistrū akmenis dailey iškalti mokanczū, ir cimmerninkū, kurrie žinno akmenis ir medžus ir wissokių fittą darbą wissokiū budu ištaisyt;

16. Ir aukso, sidabro, wāro bey gelležiēs be šaitlaus. Taipopaskēlēs tai ištaisyt; Pona Dievs bus su tavim.

17. Ir Dovidas liepe wissiems wyresnėmsiems Izraelo, kad jie gilsētū jo sunu Salomoną.

18. Ar tie su jumis yra Wiešpats, jūsu Diewas, ir jums pakajaus dāwēs aplinkuy? nēs jis gywatininkūs tōs žemės padawēs ir ū rankas, ir žemė padūta yra Ponomi Diewui, ir jo žmonėms.

19. Taigi dūkite dabar sawo žirdi ir sawo dušią, Wiešpati,

sawo Diewą, jēškoti. Ir pasikēlę budawōkite Ponomi Diewui šwens tincyčą, kad šrynę derėjimo Pono Diewo, ir ryšus Diewui šwens tus i tus namus įgabēntu, kurrie wardui Pono Diewo bus pakurti.

24. Pėrskyrimas..

Lewitū šaitlus, dawads ir uredas.

1. Kaip Dovidas sawo sunu Salomoną i karalū idėjo ant Izrael, kaip jis pasēnēs ir jam gywam' buti pakāko.

2. Ir Dovidas surinko wissus wyresnūsus iš Izrael, ir klebonus bey Lewitus,

3. Kad Lewitai sustaitomi buwo nū trisdesimts mētū ir daugiaus. Ir jū šaitlus buwo galwa po galwōs, drutū wyrū, trisdesimts ir astūni tūkstančiai.

4. Iš kurrū dwidešimt ir keturi tūkstančiai buwo priškirti, kurrie reikalus prie namū Pono Diewo atlikko, ir šėši tūkstančiai uredininkai bey sudžos.

5. Ir keturi tūkstančiai wartū sargai, ir keturi tūkstančiai, kurrie Diewui ant laupsēs giedojo, ir ant strun: žaislū žāide, kurrus aš idėjau kad [Diewui] ant garbēs giedotu.

6. Ir Dovidas dawādą dare tarp waikū Lewi, butent tarp [waikū] Gerson, Raat bey Merari.

7. Gersonitai šittūdu buwo: Laėdan ir Simėi.

8. Waikai Laėdan, pirmasis Teziel, Setam bey Joel, tie trys.

9. Bet waikai Simeis šittie buwo: Salomit, Ašiel ir Aron, tie trys. Tie buwo wyresnieji tarp tēwū iš Laėdan.

10. Taipjau ir šittie buwo Simėi waikai: Jaat, Sina, Jeus ir Bria. Szie keturi taipjau Simėi waikai buwo:

11. Bet

11. Bet Jaats buvo pirmas, Sina antras. Alie Jaus bey Bria ne daug vaikū turrėjo, todėl jūdu nį wieno tėwo gimming buvo rofūti.

12. Waikai Kaato fittie buvo: Amram, Jezear, Ebron, ir Uziel, tie keturi.

13. Waikai Amramo buvo Aaronas bey Moizešus. Alie Aaronas buvo atskirtas, kad šwentinnams butu ant šwentū šwenczāusojo, jis ir jo sūnus amžinay, kad rūšitu po akiū Pono Diemo, ir šlužitu, ir žegnotu wardan Pono Diemo amžinay.

14. Ir Moizešaus, Diemo wyro, waikai rofūjami buvo tarp gimminės Lewitū.

15. Bet waikai Moizešaus buvo: Gersom ir Elieser.

16. Waikai * Gersomo, pirmasis buvo Sebuels. *P. 27, 24.

17. Waikai Elieser, pirmasis buvo Reabja. Ir Eliesers ne turrėjo fittū vaikū. Alie vaikū Reabja toli daugiaus buvo.

18. Waikai Jezear buvo: Salomit pirmasis.

19. Waikai Ebrono buvo: Jeraja, pirmas, Amaria antras, Jezasiel, trėczas, ir Jafmėam, ketvirtas.

20. Waikai Uziel buvo: Mifka pirmas, ir Jesia, antras.

21. Waikai Merari buvo: Maeli ir Musi. Waikai Maeli buvo: Eleazar ir Kis.

22. Bet Eleazars numirre ne turrėdams sunū, bet dufterū; ir waikai Kis, jū brolei, wėde jas.

23. Waikai Musi buvo: Maeli, Eder ir Jeremot, tie trys.

24. Tai yra waikai Lewi gimminėsa jū tėwū, ir wyresnieji tarp tėwū, kurie šluofūjami buvo pagal šaitlū, wardū ir gālwū, ir kurie atliks reikalą uredystės

namūse Pono Diemo; nū dwidesimt metų ir daugiaus.

25. Alie Dawids tare: Wiešis pats, Diemas Izraelo, patas jutėš sawo žmonėms, ir gywės Jeruzalėj' amžinay.

26. Ir is Lewitū sustaitomi buvo vaikū Lewi, nū dwidesimt metų ir daugiaus, kurie ne priwalytu namus nešoti, su wissais ryšais prie jū uredystės;

27. Bet pagal pastuczāusūsus žodžus Dawido,

28. Kad jie stowėtu po ranka vaikū Aaron, šlužiti namūse Pono Diemo, prangij', ir prie šrynū, ir apczystijimui, ir prie wissokū šwentintū ryšū, ir wissokiam reikalui ant uredystės namūse Diemo,

29. Ir prie šwentintū dūnū, prie pyragmiltū, prie walg: apierū, prie neraugintū praploczū, prie skaurādū, kad keptu, ir prie wissū swarczū bey saikū;

30. Ir kad stowėtu rytą mėtą dešawoti ir laupsinti Poną Diemą, wākarą lygiey taip;

31. Ir wissas dēginnimo: apieras Ponui Diemui apierawoti ant Sabbatu, jāuno mėnesio šwenczū ir šwenczū, pagal šaitlū ir budą wissadōs po akiū Pono Diemo;

32. Kad jie sargybę laitytu prie šėtrōs surinfinimo, ir prie šwentinyczōs, ir prie vaikū Aaron, sawo broliū, kad tarnautu namūse Pono Diemo.

25. Įrštyrimas:
Wyresnieji šwentinyczoj', ir jū tarnai. Alie fittas buvo dawadas tarp vaikū Aaron. Waikai Aaron buvo: Nadab, Abiu, Eleazar ir Itamar.

2. Bet * Nadabs bey Abiu mirre pirm sawo tėwo, ir ne turrėjo vaikū. Ir Eleazars bey Itamarō pastojō wystupais. *3 M. 10, 1. 2.

3. Ir

3. Ir Dovidis toki davėdą tarp jų dare: Zadoką iš vaikų Eleazar, ir Aimeleką iš vaikų Itamar, pagal jų skaitlą ir urėdą.

4. Ir vaikų Eleazar daugiaus buvo randami wyresnųjų drūtų vyrų, ne kaip vaikų Itamar. Ir jis tarp jų toki davėdą dare, būtent šešiolika iš vaikų Eleazar, kad wyresnieji būtų savo tėvų gimminėsa, ir aštuni iš vaikų Itamar, gimminėsa savo tėvų.

5. Bet jis davėdą jiems dāre per burtą, todėl, kad tie iš Eleazaro, tie ir iš Itamaro vaikų wyresnieji pastojo šventinyczoj, ir wyresnieji po ašių Dievo.

6. Ir rašytojis Semaja, sunus Metaneel, iš Lewitų, suraše jų po ašių karėlaus, ir po ašių wyresnųjų, ir po ašių Zadoko, Elebono, ir po ašių Aimeleko, sunaus Abjatar, ir po ašių wyresnųjų tėvų tarp Elebonų ir Lewitų, būtent vieną vyrąusą gimminę už Eleazar, o antra už Itamar.

7. Ir pirmas burtas tėko Jojaribui, antras Jedajui,

8. Trečias Arimui, ketvirtas Georimui,

9. Penktas Malkijui, šeštasis Mejaminui,

10. Septymas Afozui, aštomas Abini,

11. Dewintas Jesuwui, dešimtas Sekanjui,

12. Wionoliktas Eliašbui, dwyliktas Jafinui,

13. Tryliktas Uzi, keturioliktas Jesebeabui,

14. Penkioliktas Bilgui, šešioliktas Immerui,

15. Septinoliktas Esirui, aštunoliktas Apizezui,

16. Dewynoliktas Petajui, antras dešimtas Jeezelui,

17. Antras dešimtas ir pirmas Jafinui, antras dešimtas ir antras Gamusui.

18. Antras dešimtas ir trečias Delajui, antras dešimtas ir ketvirtas Maasui.

19. Tai yra jų davėdas pagal jų urėdą, kad eitu i namus Pono Dievo, pagal jų būdą po jų tėvų Aarona, kaip jiems Wiespats, Izraelo Dievas, esti liepęs.

20. Bet tarp piktų vaikų Lewi, buvo iš vaikų Amram, Subael. Iš vaikų Subael buvo Jedea.

21. Iš vaikų Reabja pirmas buvo Jesia.

22. Bet iš Jezearitų buvo: Słomot. Iš vaikų Słomot buvo Jaat.

23. Vaikai Ebron buvo Jeria pirmas, Amaria antras, Jaesiel trečias, Jafneam ketvirtas.

24. Vaikai Usiel buvo: Mifka. Tarp vaikų Mifka buvo Samir.

25. Mifko brolis buvo Jesia. Tarp vaikų Jesia buvo Sarja.

26. Vaikai Merari buvo: Maeli ir Musi, to sunus buvo Jaesia.

27. Vaikai Merari iš Jaesio, jo sunaus, buvo: Soam, Safur bey Ibri.

28. Iš Maeli buvo Eleazar; tas ne turėjo sunų.

29. Iš Kiso: vaikai Kiso buvo Jerameel.

30. Vaikai Musi buvo: Maeli, Eder bey Jeremot. Tai yra vaikai Lewitų, tarp savo tėvų gimminės.

31. Ir jiems taipojau burtą mėte po ašių jų brolių, vaikų Aaron po ašių karėlaus Dovidio, ir Zadoko, ir Aimeleko, ir po ašių vyrąusiųjų tėvų tarp Elebonų ir Lewitų, mažausiam brolui lygy taip, kaip vyrąusiam iš tėvų.

26. Pėm

26. Pērkrymas.

Dawadaš tū, kurie šmentas giesmes
turējo atēvoti.

Ir Dawids su wyrešneiseis za-
nērū atēyre ant urēdo iž waikū

Ušap, Eman bey Jeditun, pra-
rašu du, su arponis, psalterais
ir cymbalais; ir jie suškaitomi bu-
wo tam reikalui pagal jū urēdą.

2. Iž waikū Ušap buwo: Sa-
fur, Jozeps, Metanja, Asarēla,
waikai Ušap, po Ušapu, furs
prārašawo prie Farālaus.

3. Iž Jeditun: Waikai Jedi-
tun buwo: Gedalja, Zori, Jesaja,
Simeja, Asabja, Matitja, tie šeši,
po sawo tėwu Jeditun, su arpo-
mis, furrie prārašawo, kad dėka-
wotu ir laupsintu Poną Diewą.

4. Iž Eman. Waikai Eman bu-
wo: Bušja, Matanja, Ušiel, Se-
buel, Jerimot, Ananja, Anani,
Eliata, Gidalti, Komanti Eser,
Jasbešasa, Malloti, Otir, ir
Maėšiot.

5. Szittie wiši buwo waikai
Eman, prānašo Farālaus, žodžiše
Diewo, rāgą paaukštint; nės
Diews Emanui keturolika sunū ir
trėjeta dukterū buwo dawės.

6. Szittie wiši buwo po sawo
tėwais Ušap, Jeditun ir Eman,
kad giedotu namūse Diewo,
su cymbalais, psalterais ir arpo-
mis, pagal urēdą namūse Diewo
prie Farālaus.

7. Ir jū šaitlus buwo, draug
su jū broleis, furrie Ponui Die-
wui giedot' išmošinti buwo, wiši
pilnay išmošinti, du šimtu, aš-
tūnios dėšimts ir aštūni.

8. Ir jie lygey burtą mėtė ant sa-
wo urēdo, mažamjam kaip didzam-
jam, mošitojui kaip mošintinui.

9. Ir pirmas burtas po Ušapu
tėšo Jozepui; antros Gedaljai ir
jo brolaus bey sunums, tū buwo
dwylika;

10. Trėczas Sašurui, ir jo sunums
bey brolaus, tū buwo dwylika;

11. Ketvirtas Jezrui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

12. Penktas Metanjui ir jo sunums
bey brolaus, tū buwo dwylika;

13. Šeštis Bušjui ir jo sunums
bey brolaus, tū buwo dwylika;

14. Sėšmas Jisreelui ir jo su-
nums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

15. Ašmas Jesajui, ir jo sunums
bey brolaus, tū buwo dwylika;

16. Dewintas Matanjui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

17. Dešimtas Simejui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

18. Wienolištas Asareelui, ir
jo sunums bey brolaus tū buwo
dwylika;

19. Dwylištas Asabjui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

20. Trylištas Subaelui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

21. Keturolištas Matitini, ir
jo sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

22. Penšiolištas Jeremotui, ir
jo sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

23. Šeššolištas Ananjui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

24. Septinolištas Jasbešasui,
ir jo sunums bey brolaus, tū bu-
wo dwylika;

25. Aštūnolištas Ananui, ir jo
sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

26. Dewynolištas Mallotui, ir
jo sunums bey brolaus, tū buwo
dwylika;

III m

27. Dwi

27. Dvidešimtas Eliatui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

28. Dvidešimtas ir pirmas Otirui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

29. Dvidešimtas ir antras Gidaltui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

30. Dvidešimtas ir trečias Maasiotui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

31. Dvidešimtas ir ketvirtas Romantišerui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis.

27. Pėrskyrimas.

Wartū sargai, skabininkai, ir subjai idėti.

Pie dawāda wartū sargū. Iš Koritū buvo Meselemja, sunus Kore, iš waišū Ašap.

2. Bet waišai Meselemja šittie buvo: pirmgimnėsis Sašarja, antras Jediael, trečias Sebadja, ketvirtas Jataniel,

3. Penktas Elam, šeštias Joanan, sėkmas Elionai.

4. Bet waišai Obed, Edom šittie buvo: pirmgimnėsis Semaja, antras Josabad, trečias Joa, ketvirtas Sašar, penktas Metaneel,

5. Šeštias Ammiel, sėkmas Izašar, ašmas Pegultai; nės Diews jė buvo pėrjegnojęs.

6. Ir jo sunni Semaja taipojau sunus užgimne, furrie wyresnieji buvo gimminėje sawo tėwū; nės jie buvo druti karzygei.

7. Taygi waišai Semaja buvo: Atni, Repael, Obed ir Elšabad, furrie broľudu mudrus žmones buvo, Eliu ir Samasja.

8. Šie wissi buvo iš waišū Obed, Edom, jie ir jū waišai bey brolei, mudrus wyrai, tinkantieji urėdams, buvo šešios dėsintis ir du iš Obed, Edom.

9. Meselemja turrėjo broľū ir waišū, sukrū wyrū, aštūnolika.

10. Bet Oša iš waišū Merari turrėjo waišū, wyrāusajė Simri; nės pirmgimnėsis cje ne buvo, todėl jo tėws jė idėjo į wyrėsnijė.

11. Antrajė Iliša, trečajė Tešalja, ketvirtajė Sašarja. Wissi waišū ir broľū Oša buvo trylika.

12. Šittas yra dawādas wartū: sargū tarp wyresnųjų karzygiū prie urėdo, draug su jū broleis, kad tarnautu namūse Pono Diewo.

13. Ir burtas buvo mestas, taip mažam, kaip didžiam, tarp jū tėwū gimminės, kiekvieniems wartams.

14. Burtas į rytus tėko Meselemjui; alė jo sunni Sašarjui, furs išminings dumczus buvo, taipjan burtą mėtė, ir tėko jam į šaurę.

15. Bet Obed Edomui į pietus, ir jo sunums prie butto Ešupim.

16. Ir Šupimui bey Ošui į wakarūs prie wartū, fur einama ant uliczės dėginimo: apierū, fur sargybe ties šitta yra.

17. Į rytus Lewitū šėši buvo, į šaurę kas dieną keturi, į pietus kas dieną keturi. Alė pas Ešupim po du ir po du.

18. Bet pas Parbar į wakarūs keturi prie uliczės, ir du pas Parbar.

19. Šittie yra dawādai wartū: sargū, tarp waišū Koritū, ir tarp waišū Merari.

20. Bet iš Lewitū buvo Aia idėt's ant skarbū Diewo namū, ir ant skarbū pašwentinamųjų.

21. Iš waišū Laedan, waišai Šersonitū. Iš Laedan buvo wyrāuslėji tėwū butent Jeielitai.

* P. 24, 8.

22. Waišai Jeielitū šittūdu buvo: Šetani ir jo brolis Joel, idėtni

idētudu ant šarbū namū Pono Diewo.

23. Iš Amramitū, Jezearitū, Ebronitū ir Ušielitū,

24. Buwo Sebuels, sunus Gersom, sunaus Moizešaus, vyras: sasis ant šarbū.

25. Alie jo brolis Elieser tur: tėjo sunu [wardu] Reabja, to sunus buwo Jesaja, to sunus buwo Joram, to sunus buwo Siferi, to sunus buwo Selomit.

26. Tassai Selomits ir jo brolei buwo idėti ant wissū šarbū šwen: titujū, kurrus farālus Dowids šwēntino, ir wyresnieji tēwai tarp wyresnųjų ant tūkstanczū ir ant šimtū, ir wyresnieji waisko.

27. Iš Farū ir iš plėšimmo jie tai pašwēntino, kad jo geraus pabudawotu Pono Diewo namus.

28. Ir wissab, kę Zomelis, prė: nasas, ir Zaulas sunus Kisso, ir Abners, sunus Uer, bey Joabs, sunus Jeruja pašwentinę buwo, tie pašwentinti dāiktai wissi buwo po ranka Selomito ir jo broliū.

29. Iš Jezearitū buwo Kenan: ja, su sawo sunumis, kad prowa darytu lauķe Izraelitėnams, nrė: dininkai ir sudzai.

30. Bet iš Ebronitū buwo: Ušabja ir jo brolei, sukrus wyrai, tūkstantis ir septyni šimtai ant Izrael idėti, šepus Jordano, i wakarūs, wissokiam reikalui Po: no Diewo, ir kad farālui tar: nautu.

31. Priegtam iš Ebronitū buwo Jerja, vyras: sasis iš Ebronitū sa: wo gimminės tarp tēwū. Bet iš jū buwo jėškoti ir surasti ketwir: tame dešimtame mēte farālaus Dowido, sukrus wyrai Jaesere Gileadoj.

32. Ir jū broliū sukrū wyrū du tūkstanczu ir septyni šimtū wy: rausujū tēwū. Ir Dowids idėjo

jūs ant Rubenitū, Gaditū, ir ant wissės gimminės Manasse, wissos: Eiam reikalui Diewo ir farālaus.

28. Pėrskyrimas.

Dowido wprausieji ant jalnėrū, waldos: nai, mēdininkai ir dumezai.

Bet waiskai Izrael pagal jū šaitlu buwo wprausieji tēwū, ir ant tūkstanczū ir ant šimtū, ir urėdninkai, kurrie farālui tarnas: wo, pagal jū eile, ir ateit ir ats: tot', kas mēnesi wiens [pul's] per wissus mēnesus wisso mēto. Bet Eojnas pul's turėjo dwides: šimt ir kėturis tūkstanczus.

2. Ant pirmo pulko pirmojo mēnesio idėts buwo Jasabeams, sunus Sabdiel; ir po jo waldzia buwo dwidesimt ir kėturi tūks: tanczei.

3. Tas iš waiskū Perez vyras: sasis buwo ant wissū wyresnųjų wissū waiskū pirmame mēnesije.

4. Ant pulko antrojo mēnesio buwo Dodai, Motitėns, ir Mis: Flots buwo wprausasias ant jo pul: ko; ir po jo waldzia buwo dwides: šimt ir kėturi tūkstanczei.

5. Trėczas wprausasias ant waisko trėczojo mēnesio buwo Benaja, su: nus Jojado, wyskupo; ir po jo waldzia buwo dwidesimt ir kėturi tūks: tanczei.

6. Tas yra Benaja, karzygis iš trijų dėsintis, ir ant trijų dės: intis; ir jo pulkas buwo po wald: zia jo sunaus Amni; Sabad.

7. Ketwirtas ketwirtame mēnės: sie buwo Ušaėls, Joabo brolis, ir po jo, Sabadja jo sunus; ir po jo waldzia buwo dwidesimt ir kė: turi tūkstanczei.

8. Penktasis penktame mēnesije buwo Sameuts, Jesraitėns; ir po jo waldzia buwo dwidesimt ir kė: turi tūkstanczei.

M m 2

9. Šjėš

9. Šeštasis šeštame mėnesyje buvo Ira, sunus Iffes, Tešoitėns; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

10. Šeptynis septyniame mėnesyje buvo Elez, Pelonitėns, iš waiškū Epraim; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

11. Ašimasis ašimame mėnesyje buvo Sibekai, Usatitėns, iš Seraitėnū; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

12. Dewintasis dewintame mėnesyje buvo Abieser, Antotitėn's, iš waiškū Jemini; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

13. Dešimtas dešimtame mėnesyje buvo Maerai, Metopatitėn's, iš Seraitėnū; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

14. Wienoliktas wienoliktame mėnesyje buvo Benaja, Pirgatonitėn's, iš waiškū Epraim; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

15. Dwyliktas dwyliktame mėnesyje buvo Eldai, Metopatitėn's, iš Atniel; ir po jo waldzia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

16. Bet ant gimminū Izrael šitie buvo: ant Rubenitū buvo wyrāusasis Eliesers, sunus Sikri. Ant Simeonitū buvo Sepatja, sunus Maeko.

17. Ant Lewitū buvo Asabja, sunus Kemuelo. Ant Aaronitū buvo Zadofs.

18. Ant Juda buvo Eliu, iš brošū Dowido. Ant Izasat buvo Amri, sunus Mikaelo.

19. Ant Sebulon buvo Jesmaja, sunus Obadjo. Ant Napatali buvo Jeremot, sunus Asrielo.

20. Ant waiškū Epraim buvo Osea, sunus Asassa. Ant pusės gimminės Manasse buvo Joels, sunus Pedajo.

21. Ant pusės gimminės Manasse Gileadoj' buvo Jodo, sunus Sakarja. Ant Benjamin buvo Jaėsel, sunus Abnero.

22. Ant Dan buvo Asareel, sunus Jeroamo. Tai yra wyrėsnieji ant gimminū Izrael.

23. Bet Dowids tus ne rošai wo, kurrie tikt dwidešimt metų ir mažaus buvo; nės Pons Diews buvo žadėjęs, Izrael dauginti, kaip žwaigždžių po dangum.

24. Bet Joabs, sunus Jerujo, buvo pradėjęs šaityti, ir tai ne atliko; nės todėl [Dievo] perštas užėjo Izrael; todėl tas šaitlus ne išrašytas i knygas nusidawimū Karalaus Dowido.

25. Ant šarbū Karalaus buvo Asinawets, sunus Adielo; ir ant šarbū ant laukū, Pėnū bey pillū buvo Jonatans, sunus Ušo.

26. Ant laukininkū, dirwų igy wėnt, buvo Ešri, sunus Kelubo.

27. Ant wynkalnū buvo Simeis, Ramatitiškis. Ant wynšėlnorū ir wyno šarbū buvo Sabdi, Sipimitiškis.

28. Ant aliejaus: sodū ir morū: mēdzū lančūse buvo BaalAnon, Gaderitėns. Ant aliejaus: šarbū buvo Joas.

29. Ant galwijū gānomajū Sarone buvo Sitrai, Saronitėns. Bet ant galwijū pašalnėsa buvo Sapats, sunus Adlai.

30. Ant werbludū buvo Obils, Ismaelitėns. Ant ašlū buvo Jeredja, Meronotitiškis.

31. Ant awjū buvo Jasis, Agaritiškis. Šzie wiši buvo užweizdai ant turto Karalaus Dowido.

32. Bet Jonatans, Dowido dėdžus, buvo dumczus, wyras iš mintingas ir rašte mofits. Ir Jeiels, sunus Ašmoni, mofinno Karalaus waiwas.

33. Au

33. Atopels taipjau buwo Farālaus dumezus. Usai, Arafitiš; fis, buwo Dowido prietelis.

34. Po Atopelu buwo Tojada, sunus Benajo, ir Abjatars. Bet Joabs buwo wyrāusasis ant waiso Farālaus.

29. Pērstyrimas.

Dowido pašutinnis suwadinnimas žmo-
nū dėl pabudawojimo bājancjōs.

N Ir Dowids suwadinnos į Jeru-
zale wissus wyresnūsus Iz-
raelo, butent waldonus gimminū,
waldonus pulkū, Farālui tarnau-
janczujū, waldonus ant tūkstanc-
zū ir ant šimtū, waldonus ant
turto, ir ant galwijū Farālaus ir
jo sunū, taipjau ir Kamārnin-
kus, Kareiwjus, ir wissus drutus
wyrus.

2. Ir Dowids Farālus, ant sa-
wo Fojū pasistojęs tare: Klausykite
manęs, mano brolei ir mano žmo-
nės; aš buwau apsiėmęs namus
budawot, kurrūse padėta butu
štryne derėjimo Pono Dievo, ir
kur butu Fojū solėlis Fojoms mu-
sū Dievo, ir jau buwau pasirūpi-
nęs tą budawoti.

3. Alle Diews man sakydino: tu
ne turri namus pabudawot, mano
wardui; nės tu esi Kareiwis, ir
daug fraujo praliejei.

4. Taygi Wiefpats, Diewas
Izraelo, mang pašyre iš wissos
mano tėwo gimminės, kad aš Far-
ālumi ant Izrael buczau amžin-
nay. Nės jis Juda pašyre į wals-
donus, ir iš gimminės Juda ma-
no tėwo gimminę; ir tarp mano
tėwo waisū jis pamėgo manimi,
kad mang Farālami idėtu ant wisso
Izrael.

5. Ir iš wissū mano sunū (nės
Pons Diews man daug sunū dā-
węs) jis pašyre mano sunu Salo-
moną. Kad jissai sėdėtu ant Farāl-
Frėlo Pono Dievo ant Izrael.

6. Ir man pašėjo: tawo sunus
Salomonas mano, namus ir jų
pryangius pabudawos: nės aš į
saw pašyrau per sunu, ir aš busu
jo tėwu.

7. Ir jo Faralystę aš patvirtėsiu
amžinay, jėy jis tolaus taipo dar-
ys, ir pilnawos mano prisaki-
mus, ir prowas, kaip šendien
rėgima.

8. Taygi dabar [aš jus grandė-
nu] po akiū wisso Izrael, ir wisso
surinkimmo Pono Dievo, ir po
ausū musū Dievo: laikykite ir pil-
nawokit wissus prisakimus Wief-
patiės, sawo Dievo; kad jūs pa-
laikytumbit tą gėrają žėnę, ir tą
per tėwiškės dālį apturrētumbit
ant jusū waisū po jusū amžinay.

9. Ir tu, mans sunau, Salo-
mo, išpažink Dievą tawo tėwo,
ir šlūžil jam iš wissos širdiės, ir
iš gėros dušos. Nės Pons Diews
išpažysta wissū širdis, ir pėrmano
wissū mislū dūmojimą. Jey tu į
ieškosi, tay jį rasi; alle jey tu į
prastosi, tay jissai tawę prastums
amžinay.

10. Taygi pasidabok, nės Pons
Diews tawę pašyres, kad tu koki
butą pašurtumbei, šwentinycziai;
buk drąsus, ir ištaisyk tai.

11. Ir Dowids dawe sawo su-
ni Salomonui pawayzdi pryan-
gio, ir jo namū, ir stubbū, swet-
lycziū bey Kamārū widduj, ir but-
to malonės: Frasės.

12. Priegtam pawayzdi wisso to,
kas jo širdije buwo, butent dwāro
prie namū Pono Dievo, ir wissū
stubbū aplink šārbo namūse Die-
wo, ir šārbo šwentitujū.

13. Ir dawādą flebonū bey Le-
witū, ir wissū reikalū urėdo na-
mūse Pono Dievo.

14. Mušq pagal auksą swartį,
ant wissokiū rykū Fojnōs uredy,
stēs

stēs; ir wissotius sidābrinnus ry:
kus pagal swartī, ant wissotiu
rykū kōznōs uredystēs.

15. Ir āusq āusiniems listo:
rams, ir āusīnoms lampome,
kōznam listorui ir lampai sawo
swartī. Taipjau ir sidābrinniems
listorams dawe jis sidābrq, listo:
rui ir jo lampai pagal reikalq kōz:
no listorams.

16. Priegtam ir stālam, fur
šwentitēs dūnōs kēpalai gullējo,
dawe jis āusq, kōznam stālui sa:
wo swartī; taipjau ir sidābrq, sidā:
brinniems stālam.

17. Ir cysq āusq kākīems,
bēkīems, ir kragams, ir āusī:
noms kēpkoms, kōznai kēpkai sa:
wo swartī; ir sidābrinnoms kēp:
koms, kōznai kēpkai sawo swartī.

18. Ir rutinnimo: altorui cysq
czāusq, sawo swartī. Ir
pāwyzdī meimmo āusīnū keru:
binū, kad isīplēstu ir apdengtu
is wiršaus šryne derējimo Pono
Diewo.

19. Wistah man aprasyta dūta
yra is ranēs Pono Diewo, kad
pērmānczau, taip wistī rykai pa:
gal tq pāwyzdī tur buti daryti.

20. Ir Dowids tare sawo su:
nui Salomonui; buk lūkīmas, ir
drāsus, ir istaisyk tai; nesibijek
it ne nulūk; Diews, Wiskpats,
mano Diewa, bus su tawim, ir
ne atrāuks sawo ranke, ney tawē
prastōs, ikkīkol tu wissus darbūs
ant urēdo parrinanczūs namūse
Pona Diewo busi atlēks.

21. Sztay, dawēdas Elebonū
bey Lewitū, wissotiam reikalui
namūse Diewo, yra su tawim prie:
kōzno darbō, ir daro tai is gērōs
walēs, ir ikmītingi yra ant wis:
sotīdōs glāzmōs priegtam wyres:
nieji ir wisti jmones ant wistū
sawo reikalū.

30. Pērskyrimas.

Damonōs ant bājnecjōs budamonēs.
Salomonōs ir Zadokōs mōjitu du.
Dowids miršta.

Ir kārālus Dowids tare wissam
surinfinimui: Diews Salo:
monq, mano sunū wienq, pastyre,
* Furs dar jauns ir lepus yra; bet
ta budawone dide, nēs tai ne jmo:
gaus, bet Pono Diewo namai.

* P. 23. 5.

2. Bet aš, kēk tikt imanian,
pastellawan tiems Diewo namams,
āusq āusiniems, sidābrq sidā:
brinniems, wārq warinnams, gēr:
lējt geležinniems, mēdi mēdzo:
rykams, jēmczugas Onik wadin:
namus, aptwērtus rubynus, ir
mārgus ākmenis, ir wissotius
jēmczugas, ir daugybē marmor:
ākmenū.

3. Priegtam, is pamēgimmo i:
namus mano Diewo, is sawojo
dūmi āusq ir sidābrq,

4. Tris tūkstantis centnerū āus:
so is Opir, ir septynes tūkstantis
centnerū cysq sidābro; tai aš dū:
mi šventiems Diewo namams,
dar be to, kq aš pastellawan, sē:
nās tū namū aptūksti;

5. Kad āusīnu butu, kas is
āusq, ir sidābrinu, kas is sidā:
bro tur buti, ir kq tikt mīstēti
ranēs tūrēs daryti. Ir kas dar
is gērōs wālēs apšimma, sa:
wo ranēq šendien pūdit Ponui
Diewui?

6. Taw pašjaddējo wyresniejt
tawū, wyresnieji gimminū Izrael,
wyresnieji ant tūkstanczū ir ant
šimtū, ir wyresnieji ant kārālaus
reikalū, is gērōs wālēs,

7. Ir dawe ant urēdo Diewo
namams penkis tūkstantis centne:
rū āusq, ir dēšimt tūkstanczū
āusīnū, ir dēšimt tūkstanczū cent:
nerū sidābro, aštūnolika tūkstan:

czū centnerū wāro, ir šimtā tūkš
stanczū centnerū geležiēs.

8. Ir Eas žemczugū turrējo, tas
dāwe tus i šārbā namū Pono
Diewo, po ranka Jeziel, Berso
nitēno.

9. Ir žmones dzaugēš, kad tai
iš gērōs wālēs apšēme; nēs jie
dawe tai iš wišsōs širdiēs Ponui
Diewui, ir iš gērōs wālēs. Ir
Dowids, Parālus, taipjau labay
dzaugēš.

10. Ir gārbino Diewā, tarys
dams po ašiū wišo surinkimmo:
pagārbints tu buš Wiešpatie, Die
we Izraēlo, musū tēwo, amžinay.

11. Taw pareitis garbe, macis,
glowe, pērgalējimas ir dešawone.
Uēs wišlab, Eas danguje ir ant
žēmēs yra, tai tawo yra. Tawo
yra Paralyse, ir tu eši pačūšs
tintas ant wišo i wyršnyjt.

12. Tawo yra bagotums, ir tu
eši garbēs pilnas, tu Parālūji
ant wišū; tawo rankoje yra dru
tybe ir mācis: tawo rankoje tai
randama, kojnā didi ir drutā
daryt.

13. Taygi, musū Diewe, mes
taw dešawojam, ir gārbīnam war
dā tawo glowēs.

14. Uēs Easgi aš esmi? Eas pra
mano žmones, kad mes tieš nau
dōs turrētumbim iš gērōs wālēs
tieš dūti, Eap rēgima? Uēs iš ta
wēs gāwom tai wišlab, ir iš tawo
rankōs mes taw tai dāwem.

15. Uēs mes esme swetimi ir
sweczei po tawo ašiū, Eap musū
tēwai wiši. Musū gywastis ant
žēmēs yra nēy šēšēlis, ir ne at
laišoms.

16. Wiešpatie, musū Diewe,
wiši: ta daugybe, furtē mes pa
stellāwom, taw namus pabnda
woti, tawo šwentam wardui,
mums dūta iš tawo rankōs, ir
wišlab yr' tawo.

17. Uš žinnau, mans Diewe,
kad tu širdi mėginai, ir wienys
be taw patinka. Todēl aš tai wi
šlab iš wienōs širdiēs bey iš gēr
rōs wālēs dāwjan, ir dabar pasi
dzaugdams maczau tawo žmonēs,
cze ēsanczus, kad jie taw iš gērōs
wālēs dawe.

18. Wiešpatie, tu Diewe musū
tēwū, Abraomo, Izaoko, ir Iz
raēlo, išlaišyt amžinay tošiā du
mā ir tošias mišs širdije sawo
žmonū, ir prilenē jū širdis prie
sawēs.

19. Ir mano sunui, Salomos
nui, dūš wienā širdi, kad jis
pilnawotu tawo prisēkimus, Iud
dijimus ir promas, kad jis darytu
tai wišlab, ir pabudawotu šus
namus, furriems jau pastellawan,
Eas reikia.

20. Ir Dowids tare wišam su
rinkimui: laupsinkite Wiešpati,
sawo Diewā. Ir wišas surinkis
mas laupsino Wiešpati, Diewā
sawo tēwū; ir paršilaupe mel
dēš Pono Diewo, ir pasiškonojo
Parālui;

21. Ir apierawojo apieras Do
nui Diewui; ir antrā rytā jie
apierawojo i dēginimo: apieras
tūšstanti jautū. Šū, tūšstanti āwi
nū, tūšstanti eryczū su jū gērīmos
apieromis; ir labay daug iš Izrael
tai apierawojo;

22. Ir wālge bey gērē tā dienā
po ašiū Pono Diewo su didzu
dzaugsmu. Ir Salomonā, Do
wido sunu, jie antrā kartā idėjo
i Parālu, ir mēstijo jį Ponui
Diewui i waldonā, ir Zadokā i
wyšrupā.

23. Taipō sēdėjo Salomonas
ant krēšlo Pono Diewo, Parālumi
budams i wietā sawo tēwo Do
wido, ir wišlab jam geray sēšēs;
ir wišas Izrael jam paklause.

24. Ir

24. Ir wissi wyresnieji, ir mairieji, priegtam ir wissi waikai Farálaus Dowido, pasidawe Farálui Salomonui.

25. Ir Pono Dieus Salomonui wis daugians garbės dāwe po akiū wisso Izraelo, ir dāwe jam garbės pilną Faralystę, Kokią ney wiens pirm jo ant Izrael ne buwo turrėjes.

26. Taipogi Dowido, sunus Izai, Farálumi buwęs ant wisso Izrael.

27. Bet czėsas, kurgi jis Farálumi ant Izrael buwęs, yra fėturios dešimtis metų. Ebrone jis Faralawo septynis mėtus ir Jeruzalėj' trisdėsimtis ir tris mėtus.

28. Ir numirre geray pasėngs, šio amžio nugrišęs ir pilnas bagotummo bey garbės. Ir jo sunus Salomonas Farálumi pastojė jo i jo wietą.

29. Bet nusidāwimai Farálaus Dowido, taip pirmieji kaip paskutinnieji, įtay, tie surašyti tarp nusidāwimų Žemelo, pranašo, ir tarp nusidāwimų prarako Natano, ir tarp nusidāwimų pranašo Gad,

30. Su wissa jo Faralyste, masce ir czėšais, kurgie pėvėjo jam be Faralaujant, taip tarp Izrael, kaip ir ant wissu Faralystėjų jė mėsa.

Antros knygos nusidāwimų Farálu.

1. Pėrskyrimas.

Salomono ismintis ir bagotum's.

Sir Salomons, Dowido sunus buwo sawo Faralystėje patwirtintas; ir Wiešpats, jo Dievas, buwo su jūmi, ir dāwe jė wis didėsnis.

2. Ir Salomonas kalbėjo su wissu Izrael, su wyresneiseis ant tūkstancų ir ant šimtų, su su dzais, ir su wissam waldonais is Izrael, su wyresneiseis tėwais,

3. Kad nueitu, Salomons ir wissas surinkimas su jūmi, i aukštųbę, Gibeone esancę; nės czonay buwo šėtra surinkimmo Diewo, kurg Moizėsus, Pono Diewo tarnas, buwo darydingas pūsczoje.

4. Nės Diewo šryng Dowido buwo aukštyn gabėngs is Kiriat Jearim, kur jei [wietą] buwo paspyręs; nės jis šėtra jei buwo su stātes Jeruzalėj'.

5. Alle warinnis altorus, Betzaleelo, sunaus Uri, sunaus Ur, darytas, buwo czėjau pas namus

Pono Diewo; ir Salomons bey wissas surinkimas jėškodawo jo.

6. Ir Salomonas apierawojo ant warinno altoraus po akiū Pono Diewo, kurg pas šėtra surinkimo stowėjo, tūkstanti dėginimo: apieru.

7. Bet tą pāczę nakti pasirōde Dieus Salomonui, ir tare jam: melš, ką dūsi aš tau?

8. Ir Salomonas atsāke Dieui: Tu didę mielafirdingystę išrodei mano tėwui Dowidui; ir idėjei manę i Faralu, i jo wietą.

9. Taygi, Pone Diewe, dūf išsipildit tauw žodzus ant mano tėwo Dowido; nės tu manę i Faralu idėjei ant žmonų pulko, kurg rū taip daug yra, kaip dulkū ant žemės.

10. Taygi man dūf isminti ir išpazinnima, kad po akiū šiū žmonių išėiczau ir ieiczau, nės kas gal ši didi tauw žmonių pulką šūdit?

11. Tay atsāke Dieus Salomonui: Padangi tu apie tai pašimilis ji, ir nesimeidei ney bagotummo, ney

ney turto, ney garbēs, ney sawo neprietelū dūšū, ney kad ilgay patektumbei; bet isminti ir ispažinnimā meldei, kad mano žmones galērumbei sūdit, ant furrū aš tarwē Farālumi idėjau:

12. Taygi taw bus dūta ir ismintis, ir ispažinnimas, priegtam aš taw bagoturimā ir turtā ir garbē dūšū, kad taw lygaus tarp Farālū pirm tawęs ne buwo, neygi bus po tawęs.

13. Taip patėjo Salomonas is auštybēs, Gibeone ēsanczōs, ir Jeruzalē, nū šetrōs surinkimo, ir Faralawo ant Izrael.

14. Ir Salomonas surinko sawo wežimū ir raitelū, kad turrėjo tūkstanti ir šeturis šimtus wežimū, ir dwylka tūkstanczū raitelū; ir paliko jūsi miestūse wežimams pasirtū, ir pas Faralū Jeruzalėj.

15. Ir Faralus padare, kad sidas bro bey aušo Jeruzalėj taip daug buwo, taip akmenū, ir cėdrū, taip morū, mēdzū pakalnėsa.

16. Ir pargabėno Salomonui žirgus is Egypto, ir wissoti tawōrā. Ir Faralus kupzei nu pirko tą tawōrā,

17. Ir pargabėno tai is Egypto, kožnā wežimā po šešis šimtus sidabrininkū, žirgā po pus antrā šimtā, Taip jie toftai ir nugabėno wissiems Faralamo Etitū, ir Faralamo Syriōnū.

2. Pėrsėyrimas.

Pasidawimas wisso to, kas privalu buwo baznyczā furt.

Ir Salomonas apsiėme namus budawot wardui Pono Diawo, ir saw Faraligē buttā.

2. Ir suskaitė septynes dēšimtis tūkstanczū wyrū nešėjū, ir aštūnes dēšimtis tūkstanczū cimerninkū ant Fālno, ir tris tūkstanczū bey šešis šimtus užweizdū ant jū.

3. Ir Salomonas nusunte pas Uram, Faralū is Tyro, ir jam safydino: Kaip tu darei mano tės wui Dowidni, ir jam suntei cėdrū, kad saw buttā, tame gywėnt, pas Furtu:

4. Štay, aš wardui Wiešpaties, sawo Diawo, namus pabudawōsu, furrie jam šwentiti bus tu, gėrā rušimā po jo ašū rūšit, ir šwentitas dūnas wissadōs cze padėt, ir dēginimo, apierā rytā mētā ir wākarā, ant sabbatū ir ant jāuno mėnesio šwenczū, ir ant [Etitū] šwenczū Wiešpaties, musū Diawo, anšinay Izraelitėnams.

5. Ir tie namai, furrus aš noru pabudawot, tur didi but; nės musū Diawo yra didėsnis už wissus diawus.

6. Alie kas gal tai isstaisyt, jam namus pabudawot? nės dangus, ir wissū dangū dangus jė ne gal talpint; Kasgi aš esmi, kad aš jam namus pabudawoczau? bet tištay, kad rūšintumbim po jo ašū.

7. Taygi man atsust ismintingā koki wyrā, kura dirbtu su kuskū, sidabru, wāru, geležimi, šarlotu, raudonais ir mėlinais šilkais, ir kura jinnotu dailey isfasti, draug su ismintingais pas manę Jūdawoj ir Jeruzalėj ēsanczeiseis, furrus mano tės Dowids ismo: findines;

8. Ir sust man cėdrū, ēglū ir brangiāusujū cėdro: mēdzū is Libanon; nės aš jinnau, tawo tarnus tus mēdzus pakirsti mōkam czus Libanone. Ir štay, mano tarnai bus su tawo tarnais.

9. Kad man daug mēdzū patas bytu. Nės tie namai, furrus aš pabudawōsu, bus didi, ir ne turs rės saw lygus.

10. Ir štay, aš dūsu cimerninkams, tawo tarnams, furrie mēdzus

médzus paferta, dwidešimt táf-
stanczû forû grustû fwarczû, ir
dwidešimt táfstanczû forû miežû,
ir dwidešimt táfstanczû battû wy-
no, bey dwidešimt táfstanczû bat-
tû aliejaus.

11. Tay Urams, Farásus iŝ Tyro
atšilėpe gromatomis, ir nusunte-
tas Salomonui: Todėl, kad Ponas
Diews sawo žmones myl, jis tawę
Farálumi ant jû idėjo.

12. Ir Urams tare tolaus: pa-
šlowintas t'essie Wiešpats Izraelo
Diewas, kars dangi ir žemę su-
twėręs, kad jis Farálui Dawidui
išmintingą, protingą ir razumą
turrinti sunu dawęs, kars Ponui
Diewui namus budawotu, ir saw
Farálisfą butą.

13. Taygi aš dabar parsunczu
išmintingą vyrą, razumą turrin-
ti, UramAbiw;

14. Kars sūnus yra nekurčs
moterisfės iŝ dukterû Dan, ir
kurris tėws Tyrisfės buwęs, tas
žinna dirbti auksą, sidabrą, wārą,
gelėži, ašment, mēdi, šarlotą,
mėlinus šilkus, drobę, raudonus
šilkus, ir dailey iŝfasti wissoti
dailtą, ir wisłą dailey padaryt',
fą tik jam pridusi, su tawo iŝ-
mintingais ir su iŝmintingais
mano wiešpatiės Farálus Dawi-
do, tawo tėwo.

15. Taygi sust, mano wiešpa-
tie, fwieczû, miežû, aliejaus ir
wyno, sawo tarnams, kaip tu
falbėjai:

16. Tay mės medzus pafiršm
ant Libanon, Fieš jû reikis, ir tus
i sėles supintus juwemis nulėisim
iŝfi Japo; iŝ cze tu galli tus
aukštyn gabent' i Jeruzalę.

17. Ir Salomonas sustaitė wis-
sus swetinišsus žemėje Izrael,
pagal skaitlu, kaip jūs Dawids,
jo tėws, buwo sustaitęs, ir surės-
do šimtą ir penkes dėsims táf-

stanczû, tris táfstanczus, ir šefis
šintus.

18. Ir jis dare iŝ tū septynes
dėsims táfstanczû nešėjû, ir aš-
tūnes dėsims táfstanczû kirtikšiu
ant Fálno, ir tris táfstanczus ir
šefis šintus užweizdû, kurrie
žmones prirągino, kad sawo dar-
bą atliktu.

3. Pėrštyrimas.

Apie Diewo namū budawonę.

Ir Salomonas pradėjo budas-
woti Pono Diewo namus Jer-
uzalėj', ant Fálno Morija, karsai
jo tėwm Dawidui buwo paródits;
kurri Dawids buwo pritaifęs wies-
tai, ant flojimmu Arnan, Jebus
sitėno.

2. Bet jis pradėjo budawoti an-
trameriŝiėje antrą dieną, ketwiri-
tame mēte sawo Faralystės.

3. Ir taip Salomonas pāmatus
dėjo Diewo namus budawoti; pir-
muciaus ilgumą šefisdėsims
māstū, ploti dwidešimt māstū.

4. Ir prybažnytis pagal plas-
tumą tū namū buwo dwidešimt
māstū, bet aukštums buwo šimtū
ir dwidešimt māstū; ir aptráu-
tus iŝ widdaus czystu āusu.

5. Bet didij butą jis apflodino
ėglū mēdzeis, ir aptráuėdino jį
gerāusoju āuŝu, ir darydino ant
tū palmus bey rašytus lencugėlus.

6. Ir apflodino tą butą brans-
gieis ašmenāiczeis, kad grajus
butu: bettas āuŝas buwo āuŝas
iŝ Parwain.

7. Ir aptráuėdino bālkius wir-
šuj', ir sėnzs, ir durris su āuŝu;
ir dawė Kerubinus iŝpjāustit' ant
sėnū.

8. Jissai ir budawodino butą
šwenezāusojo, to ilgums buwo
dwidešimt māstū, pagal platumą
bažnyčės, ir jōs platumas
taipojau buwo dwidešimt māstū,
ir

ir aptraufdino tą gerausoju aukšu, maž ne šešeis simtais centnerū.

9. Ir winnims jis pasvėre pensės dėšimts syklū aukšo; ir apklo: dino wiršutinnes stubbas aukšu.

10. Jis ir padarydino butte šwenzāusojo du Kerubu dailey išpjāustitu; ir aptraufdino tūdu aukšu.

11. Ir ilgunis sparnū tū dwėjū Kerubū buwo dwidešimt māsū; kad wiens sparnas penkiū māsū buwo, ir pakruttino seną bazny: czōs, ir antras sparnas taipojau penkiū māsū buwo, ir pakruttino sparną antrojo Kerubo.

12. Taipojau ir antrojo Kerubo wiens sparnas buwo penkiū māsū, ir pakruttino seną baznyczōs; ir jo antras sparnas taipojau penkiū māsū buwo, ir priškabinno prie sparno antrojo Kerubo.

13. Kad sparnai tū dwėjū Kerubū buwo išsplėsti dwidešimt māsū; ir jųdu stowėjo ant sawo kojū, ir jųdu sawo wėidą kreipe namū linkay.

14. Jissai ir darydino užkaba iš melinū šilkū, iš šarlotū, iš randonū šilkū, ir iš plonāusasōs drobės, ir ant tōs jis darydino Kerubims.

15. Ir šę pus baznyczōs jis dawe attiest' du stulpu, trisdešimts ir penkiū māsū aukštu; ir kulkā wiršuj' buwo penkiū māsū.

16. Ir darydino išrašytus len: cugėlus t šwent: wietą, ir uždėjo tus wiršuj' ant stulpū; ir darydino šimtą granot: obolū, ir pridėjo tus prie tū len: cugėlū.

17. Ir dawe attiest' stulpu du šę pus baznyczōs, wieną po dēšim: nės, ir antrą po fairės; ir jis tą po dēšimės praminė, Jafin, ir tą po fairės, Boas.

4. Pėrsšyrimas.

Upie Diemo namu rufus.

Jissai ir padarydino watirai al: toru, dwidešimt māsū ilgą bey plātu, ir dėšimt māsū aukštą.

2. Ir jissai padarydino ējerą, iš wāro lieta, dėšimt māsū platu, nū wiens krāstro itki antro wissay apškritu, ir penkiū māsū aukštą; ir šnāras trijų dėšimt māsū ilgas buwo māczus aplinkuy.

3. Ir jāuczū abrozai buwo po jūmi aplinkuy, ir dwi eili gužikū buwo aplink tą ējerą (dėšimt māsū plātū), kurrie prilieti buwo.

4. Bet tas taipo stowėjo ant tū dwylifa jāuczū, kad jų trys buwo kreipti t šaurę, trys t wākarus, trys t pietus, ir trys t rytus, ir ējers wiršuj' ant jų; ir jų wipū pasturgalei stowėjo t widdu.

5. Jo storums buwo nēy plāš: taša, ir jo krāstas kaip kokiōs kāpčōs krāstas, ir nēy pilnay žys dinti rože; ir tilpo t ji trys tūks: stanczei battū.

6. Jis ir darydino dėšimt kās: tilū; tū jis padėjo penkis ant de: šinės, ir penkis ant fairės, tūse mazgōti, ką wifėjo prie dēgin: nimo: apierū, kad tai t tus ikistu; bet ējerą, kad flebonai tame mazi: gotus.

7. Jis ir darydino dėšimt auk: sinus liktorus, kaip jie reikėjo bus: ti; ir idėjo tus t baznyczą, penkis po dešinės, ir penkis po fairės.

8. Ir darydino dėšimt stalus, ir idėjo tus t baznyczą, penkis po dešinės, ir penkis po fairės; ir darydino šimtą aukšniū bludū.

9. Jis ir pakurdino prybuti flebonams, ir didi aptwėrtą pry: angį, ir durris t tą pryangį, ir waru aptraufdino durris.

10. Ir pastate tą ējerą t kampa: po dešinei, t rytus pietū linkay.

11. Ir

11. Ir Urams padare pūdus, supeles ir bludus. Taip pabaigę Urams tą darbą, ką jis Salomoniui padare prie tū Diewo namų;

12. Butent anūdu stulpu su jų dvejų pilvais bey fultomis wiršų' ant abejų stulpų, ir abu tarytum' pite nupitu lencugėlu, tais apdangyti pilvus fultų wiršų' ant stulpų.

13. Ir anus keturis šimtus granot: obolų prie abejų fultų lencugėlų; dwi eili granot: obolų prie kojų lencugėlo, kad apdangytu abu pilvus fultų, wiršų' ant stulpų esančių.

14. Jissai ir padare anus stulpus, ir mazgotuves ant tū stulpų.

15. Ir wieną ezerą, bey dwylika jėnczų po tūm'.

16. Priegtam pūdus, supeles, šakes, ir wissus jų ryšus padare Uram; Abiws Karalui Salomoniui, namams Pono Diewo, iš czysto wáro.

17. Ue toli nū Jordano Karalus jųs lėdino kėtoj' žėmėj', tarp Sufo ir Jaredata.

18. Ir Salomonas wissū tū ryšų per miera dan, darydino, kad wára ney swėrti ne galėjo.

19. Ir Salomonas padarydino wissus ryšus Diewo namams, butent aukšną altorų, stalą ir šwentitą dūną ant to;

20. Liktorus su jų lampomis, iš czysto aukso, kad jos degtu ties šwent: wieta, kaip reikiama.

21. Ir įtrašytes wietos prie lampų, bey žnyples buvo aukšnos, tai wissab buvo tiktas aukšas.

22. Priegtam peili, bludai, šaukštai bey rufinnimo ryšai buvo iš czysto aukso. Taip jau anga ir jės durrys, kur einama į widu šwenczáusosės wietos ir durrys bėžnyczos aukso aptrauktos buvo.

5. Pėrskyrimas.

Pradžia paswentinimo bėžnyczos.

Taip pabaigtas buvo wissas darbas, ką Salomonas darydino prie namų Pono Diewo. Ir Salomonas igabėno wissab, ką jo tėws Dowids buvo paswentingas, butent sidabrą bey aukso, ir wissos fijos ryšus, ir padėjo tai į stėrbą namųse Pono Diewo.

2. Tay suwadinno Salomonas wissus wyresnūsus iš Izrael, wissus waldonus gimminų, ir wycėusūsus tėwų tarp waišų Izrael į Jeruzalę, kad jie šrynę derėjimo Pono Diewo aukštyn gabėntu, iš miesto Dowido, tai esti Zion.

3. Ir susirinko pas Karalų wissai wyrai iš Izrael, ant šwentės, tai esti, sėkmame mėnesi.

4. Ir wissai wyresnieji iš Izrael atėjo. Ir Lewitai pakėle šrynę.

5. Ir užneše į aukštyn, draug su šėtra surinkimo, ir su wissais šwentitais ryšais, šėtroje esančiais, tus drange aukštyn nėše Flebonai, Lewitai.

6. Uke Karalus Salomonas, ir wissas surinkimas Izrael, kurie pas jį buvo susirinkę ties šrynė, apierawojo awjų bey jėnczų, taip daug, kad jų ney skaityti, ney surokūti ne galėjo.

7. Taip nugabėno Flebonai šrynę derėjimo Pono Diewo į sawo wietą, į šwentą wietą bėžnyczos, į šwentą šwenczėnasąj wietą, po sparnais Kerubinų.

8. Kad Kerubinu du sawo sparnu išsplėte per wietą tės šrynės; ir Kerubinu du apdenge tą šrynę, ir jės Partis nū wiršauz.

9. Bet tos Partys buvo taip ilgos, kad jų galai buvo matyt' nū šrynės ties šwent: wieta; alle laufe jos ne buvo matomos. Ir buvo czonay iškėti šei dienai.

10. Ir

10. Ir nieko ne buwo toje ſtry-
nėje, kaip tiškai dwi toblyczy,
kuridwi Moizeſus Orebe buwo
idėje, kaip Pons Diews ſuderėjis
mą buwo padārcs ſu waiķais
Izrael, jiems iſ Egipto iſſi-
trāufiant.

11. Ir kaip Elebonai iſėjo iſ
ſwentojos (nės wiſſi Elebonai cze
ēſantieji, ſwentinoſi, kad ir dai
wadai ne buwo laiķomi.)

12. Ir Lewitai, ſu wiſſais po
Aſſapu, Emanu, Jeditunu, ir po
jû waiķais bey broleis ēſanczeis,
drobės rubais apſirėdę giedojo ſu
cymbalais, pſalterais ir ſu ārpo-
mis, ir ſtowėjo i rytus altōraus,
ir prie jû ſimts ir dwideſimts
Elebonû, ant trimittû trimittû
janczû.

13. Ir rodėſi, buť tiťt' wiens
ēſas, kurs trimittawo ir giedojo,
buť tiťt' wiens balsas buwo giri-
dēt, laupſinti ir deķawoti Ponui
Diewui. Ir kaip balsas paſiķele
ſu trimittomis, cymbalais ir ſit-
tais ſtrun: ſiſleis, ir iſ laupſin-
nimo Pono Diewo, kad jis mei-
lingas yra, ir jo mielaſjirdingyſte
amžinay patenķa; tay tie namai
Pono Diewo buwo pripilditi dei-
beſimi,

14. Kad Elebonai ne galėjo ſto-
wēt, ney ſawo darbą atliťt' dēl
tōs debesiēs; nės ſlowe Pono Die-
wo pripilde tus Diewo namus.

6. Pērſkyrimas.

Wainneķia dar daugiaus paſwentinnama.

Tay tare Salomonas: "Pons
Diews kalbėjo [kad norys] gy-
wēnti tamſoje. " I Kar. 8, 12.

2. Aſ tiesa namus pabudawo-
jau taw gywēnt, ir ſoſtą, kur am-
žinay gywēntumbei.

3. Ir Farálus ſawo wēidu atſi-
gręžes pēržegnojo wiſſą ſurinkti-
mą Izrael; (nės wiſſas ſurinkti-
mas Izrael ſtowėjo.)

4. Ir jis tare: Paſlowintas
t'eſſie Wieſpats, Izraelo Diews,
kurs ſu ſawo burna mano tēwui
Dowidui kalbėjęs, ir ſu ſawo ran-
ka atteſėjęs, kaip jis ſāķe:

5. Iſ to czėso, kaip aſ ſawo
žmones iſ Egipto; žēmės iſwe-
dzau, aſ ney wieną miſtą ne iſi-
ſtyrau iſ wiſſû gimminû Izrael,
namus pabudawodit, kad mano
wardas czonay butu; irgi ney wie-
ną wyrą ne iſrinkau, kad jis wy-
rāuſoju waldonu butu ant mano
žmonû Izrael;

6. Alle Jeruzalę aſ paſtyrau,
kad mano wardas czonay butu;
ir Dowidą aſ paſtyrau, kad jis
wyrāuſoju butu ant mano žmonû
Izrael.

7. Ir kaip man tēws Dowids bu-
wo apſiēmęs, namus paſurti war-
dui Wieſpatiēs, Izraelo Diewo,

8. Tare Pons Diews mano tē-
wui Dowidui: tu geray darei, kad
tu apſiēmei, mano wardui namus
pabudawoti.

9. Taczaus, ne tu turri pabudas-
woti tus namus, bet tawo ſunus,
kurs iſ tawo ſtrėnû iſeis, pabu-
dawōs tus namus mano wardui.

10. Taygi dabar Pons Diews
patwirtino ſawo žodį, kurri jis
kalbėjo; nės aſ iſtojau i ſawo tē-
wo Dowido wietą, ir ſėdzu ant
krėſlo Izrael, kaip Pons Diews
eſti kalbėjęs, ir pabudawojau na-
mus wardui Wieſpatiēs, Izraelo
Diewo.

11. Ir idėjau i tus ſtrynę, kurs
roje derėjims Pono Diewo yra,
kurrūmi jiſſai ſuderėjęs ſu waiķais
Izrael.

12. Ir jis ſtojosi ties altoru Pono
Diewo, po akiū wiſſo ſurinkimo
Izrael, ir paķele ſawo rankas.

13. Nės Salomonas Fozelnyczą
iſ wāro buwo darydinges, ir tą

padējes ī widdu aptwēnto pryam
gio, penkū māstū ilgā ir plācē,
ir trījū māstū kūstā, ant tōs jis
užējo, ir ant sawo fiēlū paršīflaupe
po ašiū wisso surinkimo Izrael,
ir pakēle sawo rančas dangun,

14. Ir tare: Wiešpatie, Izraelo
Dieve, niera ney jofio diēwo taw
lygaus, ney danguje, ney ant žē
mēs! tu darai pagal sawo suderės
jimā, ir išrodai susimillimā sa
wo tarnams, po tawo ašiū waitš
czojantiems iš wissōs širdiēs.

15. Tu attesėjai sawo tarnui
Dowidui, mano tėwui, Eā tu jam
kalbėjai, su sawo burna tu tai
kalbėjai, ir sawo ranča tu tai iš
pildei, kaip tai rėgina šen dien'.

16. Taygi Wiešpatie, Izraelo
Dieve, attesėjai sawo tarnui Do
widui, mano tėwui, Eā tu jam
essi kalbėjai ir sākys: tu ne pri
stoksi wyro po mano ašiū, Eurs
sėditu ant krėslo Izrael; alle tas
czans, jey tawo waitai ant sawo
kėlo dabos, Ead jie pasiēlgtus pa
gal mano ištatinus, kaip tu po
mano ašiū pasiēlgei.

17. Taygi Wiešpatie, Izraelo
Dieve, išpildė sawo žodį, Euri
tu sawo tarnui Dowidui kalbėjai.

18. Mēs argi mišlji, Diewā
pas žmones ant žėmės gywėnanti:
štay, dangus, ir wissū dangū dan
gus ne gal tawę talpint; kaipgi
tai galėtu daryti šittie namai, Euri
tus aš pakėrau?

19. Alle kreipkis, Wiešpatie,
mano Dieve, prie maldōs sawo
tarno, ir prie jo pakārno meldim
mo, Ead tu išflausytumbei mel
dimā ir maldā, Eurre tawo tar
nas po tawo ašiū meldza;

20. Kad tawo akys atwiros bu
tu ant šū namū dienā ir nakti,
ant tōs wietōs, Euri tu sawo wat
dā išfėli esi kalbėjai, Ead tu iš

girstumbei tą maldā, Eurre tawo
tarnas mels šoje wietoje.

21. Taygi girdėk pakarnā mel
dimā sawo tarno, ir sawo žmos
nū Izrael, Ead jie melsis šoje wies
toje; bet girdėk tą iš wietōs sawo
gywėnimo iš dangaus, ir Ead tą
girdėsi, tay buf malonus.

22. Kad Eas kūmi nusidēs prieš
sawo artimā, ir jis turrēs dēl to
prišėt', ir ta prysėga pranėšama
bus prie tawo altoraus šūse na
mūse:

23. Tay tu norėtumbei tai iš
girst' iš dangaus, ir sawo tarnui
prowā daryt, Ead pikt' dāranczam
užmoėtumbei, ir jį pagal jo el
gimā forawotumbei, ir prowā
darytumbei teisamjam, jam atros
kūdams pagal jo teisybę.

24. Jey tawo žmones Izrael
sawo neprietelū išmušti butn,
Eadangi jie prieš tawę susigriešijo,
ir pristwerzdami išpažysta tawo
wardā, ir besimelzdami tawo susi
millimo prāšo šūse namūse:

25. Tay tu norėtumbei tai
išgirst' iš dangaus, ir malonus
buti sawo žmonėms Izraelitės
nams, prieš tawę susigriešijusiems,
ir jūs wėl sugrąžint ī tą žėmę,
Eurre tu jiems ir jū tėwams essi
dawęs.

26. Jey dangus butu užrašins
nams, Ead ne lytu, Eadangi jie
prieš tawę susigriešijo, ir jie mel
dzasi šoje wietoje, ir išpažysta ta
wo wardā, ir lauiasi nū sawo
griekū, Eadangi tu jūs pažėminai:

27. Tay tu norėtumbei išgirsti
danguj', ir malonus buti griekš
niems sawo tarnams, ir sawo
žmonėms Izraelitėnams; Ead jūs
gėrā kėlā mošitumbei, ant Eurio
jie tur waitščzot, ir dūtumbei
lyti ant sawo žėmės, Eurre tu sa
wo žmonėms dawei gywėtinay.

28. Kad

28. Kad Fofia brangybe arba mārās, arba sausas czešas, arba Fūlei, žogai bey gnūšai rāšis; arba Ead jū neprietelus žėmėje jū wartus apstoj'; arba bille Fofia floga ar ligga [randas]:

29. Kas tadda meldžasi, arba susimillimo prašo tarp wissū tawo žmonū Izrael, Ead kas sawo floga arba pēršulus jaučia, ir sawo rankas išsplėcz ties šeis namais:

30. Tay tu norētumbei tai išgiršti iš dangaus, iš sosto sawo gywėnimo, ir malonus buti, ir Fožnam dūti pagal wissą jo elgimą, Kaip tu jo girdi išpažysti; (nės tu wiens išpažysti girdi žmonū waiškā.)

31. Kad jie tawęs bijotus ir waiškēzotu tawo Fėlais wissadōs, Fōl gywi bus toj' žėmėj', Furre tu dawei musū tēmams.

32. Jeygu ir swētims, ne ēšas iš tawo žmonū Izrael, iš tolimōs žėmės ateitu dėl didzojo tawo wardo, ir dėl tawo sylingōs rans Fōs, bey ištiestōs pėtiēs, ir melstus prie šū namū:

33. Tay tu norētumbei tai išgiršt' iš dangaus, iš sosto sawo gywėnimo, ir daryt wissab, Fō jis tawę meldžia; Ead wissū žmones ant žėmės tawo wardą išpažintu, ir tawęs bijotus, Kaip tawo žmones Izrael, ir supraštu, Ead šie namai, Furrus aš pabudawodinau, pagal tawo wardą praminti.

34. Kad tawo žmones išsitrāufs muštis su sawo neprieteleis, tū Felu, Furrū tu jūs susi; ir tawęs melsis šėnlinėy Fėlo šio p miesstop', Furi tu paštyrei, ir šėnlinėy namū, Furrus aš tawam wardui pabudawodinau:

35. Tay tu norētumbei jū maldą ir pakarnu meldimną išgiršt' iš dangaus, ir jiems prową daryti.

36. Kad jie prieš tawę susigriešis (nės niera ney wieno žmogaus, Furs ne susigriešitu) ir tu ant jū supykęs padūdi jūs jū neprietes lams, Ead jūs aš Faltus šalin gabėna i tolimą arba arti ēsanczė žėmę;

37. Ir jie sawo širdije apšmišlitu toje žėmėje, Furre jie apFalti yr, ir tawępi prisiwerzdami tawo susimillimo prašytu žėmėje, Fur jie apFalti, ir tartu: mės susigriešijom, nusidėjom, ir sawo Diewą prastojom;

38. Ir taip tawępi prisiwercza iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dūšōs, žėmėje sawo Falėjimo, Fur jie apFalti laikomi; ir jie meldžasi tawęs šėnlinėy Felu sawo žėmės, jū tēmams dūtōs, ir ant miesto linėy, Furi tu paštyrei, ir ant namū linėy, Furrus aš pabudawodinau tawo wardui:

39. Tay tu noretumbei išgiršt' jū maldą ir pakarnu meldimną iš dangaus, iš sosto sawo gywėnimo, ir jiems gėrą prową daryt', bey sawo žmonems malonus buti, Furre prieš tawę nusidėjo.

40. Taygi dūš, mans Diewe, Ead tawo ašys atwiros butu, ir tawo aušys dabotu ant maldōs šoje wletoje.

41. Taygi dabar FėlFis, Pone Diewe, i sawo atsiilsėjimą, tu, bey šryne tawo maccēs. Dūš Pone Diewe, Ead tawo Fėbonai išgėniamu butu aprėdyti, ir tawo šwenti tieji dzaugtusi dėl tōs gerybės.

42. Tu Pone Diewe, ne šalin Kreipt' wėidą sawo mostytojo; atsimiē malonēs, sawo tarnui Dōwidui žadētōs.

7. Pėrštyrimas.

Pabaiga pašwentinnimo bašnczōs.

S Ir Kaip Salomonas buwo pašlowgs Diewą melsi, nupūle ugnis

ugnis iš dangaus, ir sudėgino de-
ginnimo: apierą ir kittas apieras;
ir glowe Pono Dievo pripilde tus
namus;

2. Kad Elebonai ne galėjo iėiti iš
Dievo namus, kadangi glowe Po-
no Dievo pripilde Dievo namus.

3. Taipjau ir mātė wissī waišai
Izrael, kaip ugnis nupūle, ir glo-
we Pono Dievo, ant tū namū; ir
pūle ant sawo kielu sawo wėidu
pasilenkė iškū išflotōs žėmės, ir
besimelzdami dėkawojo Ponui Die-
wui, kad jis meilingas esti, ir jo
mielafirdingyste pasiliekt' amžinay.

4. Alle Karālus su wissais žmo-
nemis apietawojo po ašū Pono
Dievo.

5. Nės Karālus Salomonas
apierawojo dwidešimt ir du tūk-
stanczū jāuczū, ir šimtą bey dwi-
dešimt tūkstanczū awjū; ir pa-
šwentino taipo tus Dievo namus,
taip Karālus, kaip ir wissī žmones.

6. Bet Elebonai stowėjo sawo
sargybėj', ir Lewitai su strūn; ja. u
lais Pono Dievo, kurrus Karālus
Dowids buwo darydins, Ponui
Diewui dėkawoti, kad jo miela-
firdingyste amžinay patenkā, su
psalmais Dowido per jū rankas;
ir Elebonai trimittawo ant trimit-
tū ties jeis, ir wissī Izraelitėnai
stowėjo.

7. Ir Salomonas pašwentino
widdutinnī dwārą, šepus Pono
Dievo namū ēsanti; nės jis turrėjo
cze dėgintimo: apieras, ir rėbum-
mą dėkawon: apierū buwo apieras
wojes. Nės antwarinno altoraus,
kurri Salomonas darydins, ne
galėjo tālpit wissas dėkawon: apie-
ras, walgimo: apieras bey taukus.

8. Ir Salomonas tū czės' šwen-
tė šwente per septynes dienas, ir
wissas Izrael su jūmi, labay didis
žmonū surinkimas, pradėjus nū
Ematū iki uppėlio Egypto.

9. Ir ašmą dieną jis dawė žmo-
nėms susieit; nės altōru jie septy-
nes dienas pašwentino, ir šwente
wėl septines dienas šwente.

10. Alle dwidešimtą ir trėczą
dieną sėkmojo mėnesio jis lėido
žmones namū eiti linšmus ir
dzaugsmo piknus dėl wissoto gėro,
ką Pons Diews Dowidui, Salo-
monui ir sawo žmonėms Izrael
buwo išrodęs.

11. Taip pabaigė Salomonas
Pono Dievo namus ir Karālaus
namus ir wissab, ką jis sawo šir-
dije buwo išmisišes padaryti Po-
no Dievo namūse, ir sawo na-
mūse, palaimingay.

12. Ir Pons Diews našcze pasū-
rode Salomonui, ir tare jam: Aš
išklausiū tawo maldą, ir pašty-
rau saw šę wietą apierawojimo:
namams.

13. Šztay, kad aš dangū užras
Eisu, ir ne dūsu lyt', arba liepsu
žogams žėmės želmanis nuėst arba
dūsu marą užeit mano žmonems;

14. Kad jie mano žmones tur-
rės pažėmint, kurrie pagal mano
wardą praminti, ir jie besimelzda-
mi jėškōs mano wėidą, ir lausis
nū sawo pikto elgimmo: tay aš
girdėsu iš dangaus, ir jū griekus
atlėisu, ir jū žėmę gydisu.

15. Taygi mano ašys bus atwi-
ros, ir mano ausys dabos ant
maldōs šoje wietoje.

16. Taygi aš šus namus pašty-
rau ir pašwentinau, kad mano
wardas czonay butu amžinay; ir
mano ašys bey mano širdis bus
czonay wissadōs.

17. Ir jey tu po mano ašū
pasielgsi, kaip tawo tėwas Do-
wids pasielges, be darydams wiss-
lab, ką aš taw liepjau, ir pik-
nawodams mano prisākimus ir
prowas:

18. Tay

18. Tay aß patwirtsu Freila tar
wo Paralytës, faip aß passaden
jan tarwo tẽwui Dowidui, * be sas
Fydam: tu ne pristofsi wyro, ant
Izrael ponawojanczo.

* 2 Tim. 7, 12, 16.

19. Alle jey jās atšfreipe, praštō:
fite mano prows bey prīfāsimus
jums palieptus, ir nuējē Ettiems
diewams fluzysīte ir jū melsīties:

20. Tay aß jüs in þaßnimis iß;
râuſu iß ſawo žėnėš, kurrę aß
jiems dawjau ir ėt buttą, kurrį
aß paßwentinau ſawo wardui, aß
þalin meſu nū ſawo wėido; ir da
ryſu tą priežodžiu bay pásaſa wiſi
ſiems žmonėms.

21. It sittû namû, Kurrîe bu-
wo garbês pilni, nusigas wišši,
Kurrîe pro šāli eis, ir sašys: Po-
dēl Pons Dievs šei žēnei, ir šit-
tiems namams taipo dārgs?

22. Tay bus atšakoma: todēl,
 Kad jie prastojo Wiešpat, sawo
 tēwū Diemā, kurs jūs īš Egipto:
 žēmēs īšwēdēs, ir laifēš prie Pittū
 diemū, ir jū meldēš, ir jiems šlu
 žijo; todēl jis wišā šē bēdā nū
 wēde ant jū.

8. Pétþyrinnas.

Salomono budamones. padonai, urtd.
nintai, apieros ir issuntims afcuti.

Gr *po dwideſimt mētū, per fur-
rus Salomonas Diewo namus
ir sawo namus buwo pabuda-
wōjēs, * 1 Rar. 9, 10.

* 1 Kar. 9, 10.

2. Paſſure jis ir tus mieſtus,
Purruſ Uramſ Salomonui da:
we; ir dawſ waifamſ Izrael tūſe
gywēnt.

3. Ir Salomonas nufelāwō ī
Ēmat Zoba, ir aptvērē tā su
mātais.

4. Ir pašāre Tadinorā pāšcizoje
ir wiššus miestus ruggiams supilt,
Purrus jis pašāre Emate.

5. Iis ir pasture aulſtāy ir ſe
may eſanti Bet Orōnq, Pad druti

niestai aptverti būvo su mūrais,
wartais ir užlaužtais,

6. Ir Baelat, bey wiſſus mieltus
ruggians ſupilt, turrus Salomos
nas turrējo, ir wiſſus mieltus,
wezimmams paſawor, ir rattelus,
ir wiſſab, Eſq riſt Salomonas lās
biſo Eurti, taip Jeruſalēj' Eap ir
Libanone, ir per wiſſq žėmg ſawo
Earalyſtės.

7. Wissus iiffusus zmones is
Etitû, Amoritû, Peresitû, Ewitû,
bey Jebusitû, Purrie ne buwo is
waikû Izrael.

8. Ir jū vaifus, Furrus jie buwo paliffę toj' zémėje, Furrus waifai Izrael ne buwo ifgaitins nę, tne Salomonas priwerte, Fad czyję mošetę, ieffi fei dienai.

9. Alle iſ; waitû Izrael Salomonas ne dare bérnus sawe dare bams; bet jie buwo žalnėrais, ir idėti ant jo wyresnujû, ir ant jo wežimmû bej raitelû.

10. Ir wyreſnujâ urêdinieſâ
farâlaus Salomono buwo du ſims
tu ir penſis dëſints, Eurie žmos
nes walde.

11. Ir Salomonas liepē aukstī
tyn gabēnt Paragno dūktērī is
miēsto Dowido, ī tē buttē furvī
jis jei būmo pašārs. Mēs jis tar?
māno pati ne tur gŗvēnti namūsē
Dowido, Izraēlo Farālaus; nēs
jis vŗa pašvēntinti, Ecdangi ī tus
īgabēnta fŗyne Pono Dēmo

12. Jś to częso apierawojo Sas
lomonas Ponui Diemui dęginnis
mo : apierą ant altorais Pono
Diemo, furri jis humo pabudas
wojas sięwie prybainoczo,

13. Kad Poma galētu sawo cēsū
apierawoti, faip Moizēsus buwo
liepēs ant Sabbathū. nan, mēnēs
sio: Swenczū, it pastirtū cēsū;
Fas mētā trīs Farrus, butent ant
Swentēs hēraugintēs dānōs ant
H H Swentēs

紅 花

510449

šventės šeiminnū, ir ant šventės lūp: budzū.

14. Ir jis davėdijo Elebonus pagal jū davėdą ant jū uredo, kaip Dovidą, jo tėvą, tai buvo liepęs, ir Lewitus ant jū sargybės, kad laupšintu ir tarnautu po ašiu Elebonū, koją ant savo dienų, ir wartū sargus pagal jū davėdą, koją prie savo wartū. Nėš taipo buvo Dovidą, Diewo vyrą, tai liepęs.

15. Ir Elebonai bey Lewitai ne pėrjenge karalaus prisėkimą jiems dūtą, apie wissus daiktus bey karbus.

16. Taip Salomonas pagatą: wijo wissą reikalą iš tōs dienų, Furroj Pono Diewo namams pāmātą dėjo, iškėl tai atlikti, kad Pono Diewo namai wissay gātai wi pastōjo.

17. Tav nukelāwo Salomonas i Ezeon Geber, ir i Elot, pas krantą jurū žemėje Edomea.

18. Ir Urams sunte jam afрутū, per savo tarnus, kurie jinuojo juremis eiti; ir kelāwo, su Salomono tarnais i Opirą, ir pargabėno iš tēn kėturis šimtus ir penkes dešimtis centnerū auksu; ir parnešė tai karalui Salomonui.

9. Pėrsėprimas.

Salomonas iš Arabionū karalėnės domanū gaut, ir didi turtą surėnta.

Sir kaip karalėne iš Arabionū žemės tą kalbą apie Salomoną girdėjo, atkelāwo ji i Jeruzalę su didzu tarnū pulku, su werbludais, brangias žoles, ir daug auksu bey brangiū akmenāiczū nėsanczeis, kad Salomoną su mylėmis mėgtu. Ir tėjusi pas Salomoną kalbėjo ji su jūmi wislab, ką ji savo girdiję buvo apjėmusi.

* 1 Kar. 10, 1.

2. Ir karalus atšakė jei ant wisso, ko ji klause; ir nieko ne

buwo karalui ne žinnoma, ką jis ne butu jei sakęs.

3. Ir karalėne iš Arabionū žemės regėdama išminti Salomono, ir namus, kurie jis buvo pabudavodinęs,

4. Wālgė ant jo stalo, jo tarnū namus, bey jo tarnū glūžmas ir jū rubus, jo wyn: užveizdus su jū rubais, ir jo swetlyczą, iš kurios auktyn buvo einama i Pono Diewo namus: tay ji ne galėjo daugiaus pakęst;

5. Ir ji tarė karalui: tai tiesa, ka aš savo žemėje girdėjau apie tavo daiktus, ir apie tavo išminti.

6. Aš ne norėjau jū žodžiams wierit iškėl aš atėjusi tai maczau savo akimis. Ir stay, ney puse tavo didžios išminties man ne sakyta. Tu daugiaus išminties turri, ne kaip ta kalba, kurie aš apie tavę girdėjau.

7. Palaimūs pilni yra tavo žmonės, ir palaimūs pilni šie tavo tarnai, kurie wis stow po tawo ašiu, ir gird tavo išminti.

8. Pagarbints t' esie Wiespats, tavo Diewas, kuris tavę myl, kad jis tavę užsodinęs ant savo krėslo, kad karalui būtumbei Wiespatiūs, savo Diewo. Tai iš to ateit, kadangi Pons Diewas Izraeli myl, ir nor ji amžinay išlaikyt; todėl jis tavę ant jū karalū idėjo, kad tu prową ir teisę darytumbei.

9. Ir ji davė karalui šimtą ir dvidešimt centnerū auksu, ir labay daug brangiū žolū bey brangiū akmenāiczū. Ne buvo daugiaus matoma tokiū brangiū žolū, kaip šios, kurios karalėne iš Arabionū žemės karalui Salomonui davė.

10. Priegtam ir Uramo bernai, bey Salomono bernai, kurie auksą

auksą iš Opir atgabėno, tie atgabėno ir brangiųjų medžių ir brangiųjų afmenaičių.

11. Ir Salomonas padarydino iš tų brangiųjų medžių lipynas namūse Pono Dievo, ir namūse Faralau, ir arpas bey psalterus tiems, kurie giedoja. Pirmo to ne buvo regėti tokie brangūs medžiai žemėje Juda.

12. Ir Faralus Salomonas davė Faralėnei iš Arabionų žemės vis, ką ji norėjo ir prašė; be to, ką ji Faralui buvo parėšusi. Ir ji gyždama nukėlavo į savo žemę su savo tarnais.

13. Bet auksas, kuris Salomonui į vieną metą buvo atgabėtas, to swėrent buvo šeši simtai šešios dešimtys ir šeši centneriai.

14. Be to, ką tarnainiai bey Eupcei atgabėno; ir visą Faralėi Arabionų, ir didieji ponai žemėje atgabėno auksą ir sidabrą Salomonui.

15. Iš to *padarydino Faralus Salomonas du simtus šydų iš geriausio auksas; kad šėšis simtus šydlų auksas ėme wienai šydai.

* 1 Kar. 10, 16.

16. Ir tris simtus majėsnus šydus iš geriausio auksas; kad tris simtus šydlų auksas ėme wienai tū majėsnui šydū.

17. Ir Faralus idėjo tus į namus iš medžių girrės Libanon (budawotus). Ir Faralus *padarydino didi fresla iš elpantių dantių, ir apraūdino tą brangiųjų sojų auksu.

* 1 Kar. 10, 18.

18. Ir tas freslas turrėjo šėšis strepsnus, ir auksinę pafoji prie freslo, ir turrėjo dwi atloš ant abiejų šalų aplinė sostą; ir du lūtu stovėjo prie tū atlošū.

19. Ir dwylėka lūtu stovėjo czonay ant tū šėšū strepsnū ant

abiejų šalų. Tokiai niekadōa ne darėta ney jokioja Faralėje.

20. Ir visi rykai Faralau Salomonas, iš kurrū jis gere, buvo auksini; ir visi rykai namūse iš medžių girrės Libanon buvo iš cyssto auksas. Uėsa sidabraq per nieką laike czėse Salomono.

21. Uėsa afrūtai Faralau ėjo juremis su Uramo tarnais, ir paragryžo į tris metus wieną kartą, ir pargabėno auksą. Sidabraq elpantių dantių, bezdenkas ir yowus.

22. Taip Faralus Salomonas bagotumū ir ėšmincze didėsnis paslojo, ne kaip visai Faralėi ant žemės.

23. Ir visai Faralėi ant žemės ušligeide matyt Salomono wėidą, ir jo ėšminti girdėt, kurie Pons Dievas jam ėjo širdi buvo dāwes.

24. Ir jie atneše jam kožnas savo dōwang, sidabrinus ir auksinus rykus, rubus, šarmus, ioles kas ney kwėpjančes, žirgus ir asilus arklins kas mėta.

25. Ir Salomonas turrėjo feturis tūstantis arklis waiūjamū, ir dwylėka tūstanczū raitelū; ir jie idėjo tus į miestus, kur wežimai buvo pakawojami, ir pas Faralū Jeruzalėj.

26. Ir jie buvo wiespatimi ant visų Faralū, pradėjus nū wandens iki pūmėnū žėmes, ir iki rubėlėaus Egipto.

27. Ir Faralus padare. Kad sidabro Jeruzalėj taip daug buvo, kaip afmenū, ir cedrū taip daug, kaip morū medžių pakalnėsa.

28. Ir pargabėno jam žirgus iš Egipto, ir iš visų žemū.

29. Uėsa kas daugiaus sakytiną apie Salomoną, taip pirmieji kaip pasikūstieji jo nusidawimai. Itay, tai yra tasysa Egipto nusidawimū prātako Uarono, ir Egipto prarai

praradawimo Agijo iš Silo, ir regėjimūse Jeddi, pranašo, prieš Jerobeamą, Nebato sunu.

30. Ir Salomonas faralawo Jeruzalėj' ant wissū Izraelitėnū per keturis dešimtis metus.

31. Ir Salomonas užmiggo su savo tėvais; ir jis palaidojo jį mieste Dawido, jo tėwo. Ir Reabeams, jo sunus, faralumi pastoj į jo vietą.

10. Pėrskyrimas.

Pėrdalijimas faralūnės; Reabeams prieš jį dūda, kad dešimt gimminės atpūt.

Reabeams nukelawo į Sikem; nės wissas Izrael į Sikem buwo susijęs, kad jį į faralū idėtu.

2. Ir kaip tai ištire Jerobeams, Nebato sunus, kurs Egipte buwo, (kur jis buwo nubėgęs dėl faralū Salomono) sugryžo jis wėl iš Egipto.

3. Ir jie nusurtę dawe jį parwadit, Ir Jerobeams su wissu surinkimu Izrael atėję kalbėjo su Reabeamu, ir tare:

4. Tawo tėws per miera sunfu jungą mums uždėjo; taygi tu dabar tą skaudiją gluzmą tawo tėwo lengwėsnę daryk, ir sunfu jungą, kuri jis mums uždėjęs: tay mes taw glūzīm.

5. Jis tare jiems: po trijų dienų ateikit wėl pas manę. Ir žmonės nuėjo.

6. Ir faralū Reabeams susirėdijo su wyresneiseis, kurie po afiū jo tėwo Salomono buwo stowėję, jam gywan be esant, ir tare: Eja jūs saktot, kad aš žmonės atsakyciau?

7. Jie kalbėjo su jūmi, ir tare: Jey tu žiems žmonės malonus bus, ir su jeis meilingay elgsies, ir žiems gerū žodžių dūsi: tay jie taw bus padūti wissados.

8. Alle jis paniekino tą pamofinnimą wyresnųjų, jam dūtą; ir

susirėdijo su jaunaiseis, kurie su jūmi buwo užaugę, ir po jo afiū stowėjo.

9. Ir tare jiems: Eja jūs saktot, kad mes žiems žmonės atsakytumbim, kurie su manim' kalbėjo, ir sakte: daryk lengwėsnį tą jungą, kuri tawo tėws mums uždėjęs.

10. Alle jaunieji, su jūmi užaugusieji, kalbėjo su jūmi, ir tare: taip tu turri sakyti žmonės, kurie su tawim kalbėjo, ir tare: tawo tėws mums pėrsunfu jungą uždėjo, tu musū jungą lengwėsnį daryk; sakyt' jiems: mano man žausasis piršta bus storėsnis už mano tėwo strėnas.

11. Taygi, jey mano tėws jums pėrsunfu jungą uždėjo, tay aš jusū jungą dar sunkėsnį darysu. Mano tėws jus botagais bausde; bet aš jus dygeis karboczeis bausu.

12. Alle kaip Jerobeams ir wissi žmonės trėczą dieną atėjo pas Reabeamą, kaip tai faralū buwo liepęs: ateikit wėl pas manę trėczą dieną;

13. Atsake jiems faralū asitrey. Ir faralū Reabeams paniekino pamofinnimą senųjų jam dūtą.

14. Ir kalbėjo su jeis, kaip jaunieji jį buwo pamofinnę, ir tare: jey mano tėws jums pėrsunfu jungą uždėjo; tay aš jį dar sunkėsnį darysu. Mano tėws jus bausde botagais, bet aš dygeis karboczeis.

15. Taip faralū ne paflusse žmonės. Nės tai taip buwo pėrlėista nū Diemo, kad Pons Diems sawo žodi išpilditu, * kuri jis buwo kalbėjęs per Agiją iš Silo, Jerobeamui, Nebato sunui.

* 1 Kar. 11, 29. 31.

16. Bet

16. Bet taip wissas Izrael mās te, kad karalus jū ne norėjo klauti, atsakę žmones karalui, ir tare: Kokiągi mes dalyės turim' prie Dawido, arba tėwisfės prie sunaus Izai? Kojnas iš Izrael eis kiti ir sawo bėtra. Tapgi tu jau žinokis su sawo gimmine, Dawid. Ir wissi Izraelitėnai nuėjo ir sawo bėtras;

17. Kad Reabeams tikėty karaliū ant tū waišū Izrael, kurrie miestūse Judawos gywėno.

18. Bet karalus Reabeams nusunte Adoramą, karbininką; alle waišai Izrael užmuše jį akmenimis. Ir karalus Reabeams greis tų ikūpo ir sawo wežimną, kad bėgtu ir Jeruzalę.

19. Taip Izraelitėnai atpūle nū gimminės Dawido, ikki šei dienai.

II. Pėrsfyrimas.

Reabeams taisos ant karo: jo miestai, moterės ir waišai.

Ir Reabeamui ir Jeruzalę nukasė sus, surinko jis gimminę Judą ir Benjamin, šintą ir aštūnes dėsintis tūkstančū jaunū vyrū, ir karą tinkančūjū, prieš Izrael karauti, kad karalystę wėl sugrasintu ant Reabeamo.

2. Alle Diemo žodis atėjo Seimajui, Diemo wyrui, ir tare:

3. Sakyk Reabeamui, Salomono sunui, karalui Juda, ir wissiems Izraelitėnams, tarp Juda bey Benjamin esantiems, ir tark:

4. Taip sakio Pono Diemo: jūs ne turrit aukštyn trauktis ney karauti prieš sawo brolius; Kojnas wiens eikite wėl namū; nės tai nū mangs radosi. Jie klausė žodžui Pono Diemo, ir palowe išsi traukt prieš Jerobeamą.

5. Bet Reabeams gywėno Jeruzalėj, ir mūrais aptwėre miestus Judawoj;

6. Butent Betleem, Etam, Tesoq.

7. Betzur, Sofo, Adullam,

8. Gat, Marėsa, Sip,

9. Adoraim, Lasis, Aseka,

10. Jarėga, Aialon bey Ebron, kurrie buwo druczūseis mūrais aptwėrti miestai Judawoj' ir Benjaminėj'.

11. Ir apmurijo jūs mūrais, ir idėjo ir jūs wyrėsnūsus, ir žopūs: ską walgio, aliejaus bey wyno.

12. Ir i wissus miestus jis igas bėndino skydus bey ragotines, ir tus labay drutay aptwėre. Ir Judabey Benjamin jam buwo padūti.

13. Taip jau ir nuėjo pas jį Flebonai ir Lewitai iš wisso Izrael, ir iš wissū jū rubėisū.

14. Ir jie palikė sawo prymiesčius bey turtą, ir nuėjo pas Judą ir Jeruzalę. Nės Jerobeams ir jo sūnus isfmete jūs, kad jie Ponui Diemui ne turrėjo atlikti Fleboniską urėdą.

15. Alle jis saw idėjo Flebonus aukštybėms, ir laufo wėlnams, ir weršiam dwiem, kurru du jis darydino.

16. Ir po jū atėjo ir Jeruzalę iš wissū gimminū Izrael, kurrie širdingay apšlėme Ponui Diemui, Izraelio Diemui, šlūžit, kad apieskawotu Wiešpaczui, sawo tėwū Diemui.

17. Ir patwirtino taip karalystę Juda, ir padrūtino Reabeamą, Salomono sūnu, per tris metus. Nės jie elgėsi pagal elgimą Dawido bey Salomono tris metus.

18. Ir Reabeams wėde Maelat, Jerimoto dukterė, Dawido sunaus, per pácę, ir Abiaile, dukterė Eliabo, sunaus Izai.

19. La pagimde jam šittus waišus: Jeus, Samariją bey Saam.

20. Po

20. Po tās jis wēde Maekā, praštojot, todėl ir aš jus prašto: Absalomo dukterį; ta jam pagimiau i Sisafo rankas.

de Abia, A'ai Sisa bey Selomit. 6. Tay wyresnieji is Izrael pas

21. Alle Keabeams Maekā, Abi sižemino su Faralumi, ir tare: salomo dukterį daugiaus mylėjo, Pona Dievo yra teijus.

ne taip wissas sawo moteres ir ne. 7. Alle taip Pona Dievo mātė, priwenzawotas moteres; nės jis kad jie pasižemino, atėjo Pono turėjo apūnoliška moterū, ir pė. Diemo todia pas Semajā, ir tare: šes dėjims ne priwenzawotū jie pasižemino, todėl aš jūs ne is: moterū. ir iam gimme dwidėjim pūstis; bet jūs wēik išgėlbėjū, ir ašrūni sunū, ir šėšos dėjims kad mano didis pāpykis ne išpū: dukterū

22. Ir Keabeams idėjo Abia, Maekos sunū, i wyresnyji bey dūti buti; kad jie suprāstu, kas tai waldonā tarv sawo brclū, nės jis yra, man šlu'it, ir kas tai yra, norėjo j i Faralū idėti.

23. Ir jis tarpo, ir didyn ējo per wissus jo sunus, žmėje Juda bey Benjamin per wissus apmurtus miestus; ir jis dawe jiems 300 što pilnų ir wēde daug mō: terū.

12. Pėrskyrimas.

Sis 14 atitauka prie Keabeams.

Net taip Faralysie Keabeams buwo patwirtita ir padratita, tay jis prašioio zofenā Pono Die: wo, ir wissi Izraelitėnai su jūmi.

2. Alle * penktame mete Faralāus Keabeam, aukštyn nus: trauke Sisafo, Eypcionū Faral: ius priek Jeruzalę. nės jie buwo susigriešiję prie Pona Dievą.)

* 1 kar. 4. 22. 25.

3. Su tātstanczu ir dwiem šim: tais wežimnū, ir su šėšis tāt: stan:zeis raitelū; ir žmones ne buwo iustaitomi Furrie su jūmi drauge atėjo is Egypto is Libiōs, is Sušim bey is Murinū.

4. Ir jis iweikė apmūritus mie: stus, Judawoj' ēsanczus, ir nus: kėjo is Jeruzalę.

5. Tay atėjo Semaja, prāraš, pas Keabeamą, ir pas wyresnūsus Juda, Furrie Jeruzalėj' buwo su: siję, dēl Sisafo, ir tare jiems: taip safo Pona Dievo; jās manę

stutu Jeruzalę per Sisafo.

8. Alle tarzauš jie tur jamui pas: dūti buti; kad jie suprāstu, kas tai yra, man šlu'it, ir kas tai yra, Faralysims per rėmes šlužit.

9. Taip Sisafo, Eypcionū Faralūs, nusitrauke aukštyn i Jer: uzalę. ir ižėme šārbus is namū Pono Dievo, ir šārbus is namū Faralāus, ir atėme tai wissab; jis atėme * ir āufsinas šydas, Fures Salomonas buwo darydins.

* 1 Kar. 10. 16.

10. I Furrū wietā Faralūs Kea: beams warines šydas padarydis no; ir padawetas wyresniems sargū, Furrie prie wartū Faralāus namū sargybę laike.

11. Ir taip tančiej Faralūs i Pono Dievo namus ruėjo, atėjo sargai, ir nēkė jūs, ir parnešetūs wēl i sargū kamara.

12. Ir kadangi jis pasižemino, narsas Pono Dievo šalin grėžėjū jo, kad ne wissab išpūstijama buwo. Nės Judawoj' dar ko gėro buwo.

13. Taip Keabeams, Faralūs buwo pastiprints Jeruzalėj', ir Faralāwo. Returū dėjims ir wies: no mēto buwo Keabeams, taip jis Faralumi pastojo, ir Faralāwo septynoliška mētū Jeruzalėj', tame mieste. Furri Pona Dievo buwo pastyręs is wissū gimminū Izrael, kad sawo wardą tēnay statytu.

Jo

Jo motina wardu buwo Maema, Ammonitēne.

14. Ir jis piktay elgēsi, ir ne pritaisē sawo ģirdi, Pona Diewa jēfēoti.

15. Bet nusiðawimai Keabeamo, taip pirmieji, ģaip pašutinieji, su rašyti yra Enygosa nusiðawimū Semajo, prāraķo, ir Jddo, regējinus rēginczo; priegtam ģārai tarp Keabeam bey Jerobeam, kol jādū gywu, buwo.

16. Ir Keabeams užmiġgo su sawo tėwais, ir jie palaidojo jē mieste Dowido. Ir jo sunus Abia karālumi pastojo i jo wietā.

13 Pērskyrimas.

Abio, karālaus Jūda, karas ir pergalējimas priē Jerobeamā, karālu Izrael.

Aštūnoliķtame mete karālaus Jerobeam, Abia karālumi pastojo Judawoj,

2. Ir karālawo tris metus Jeruzalēj. Jo mōtina wardu buwo Mīķaja, dukte Uriel iķ Gibeā. Ir ģāras radosi tarp Abia ir tarp Jerobeam.

3. Ir Abia prisitaisē ant māsio su Petureis ģimtais tūķstanczeis jaunū wyriķiū, ģurrie drūti wyrai buwo, ģārai tinfā. Bet Jerobeams prisitaisē su jūmi karāuti su aštūneis ģimtais tūķstanczeis jaunū wyriķiū, drutū žmonū.

4. Ir Abia pasiķēļs užējo ant wirķaus ģālno Žemaraīm, ģursai ant ģālnū ģpraīm yra, ir tāre: ģlausyķite manģs, Jerobeam ir wiķsas Izrael.

5. Ar ne žiņote, ģad Wieķpats, Izraēlo Diews, karalyķē Izrael Dowidui esti dāwģs anģinay, jam ir jo sunus i nepalautinā derējimā?

6. Alle Jerobeams, Uebato sunus, Salomono tarnas, Dowido sunaus, iķiķigo, ir pabēgo nū sawo pono.

7. Ir susirinko pas jē nieķam ne werti žmones, ir Belialo waiķai, ir pašdrutino priēķ Keabeamā, Salomono suny. Uēķ Keabeams buwo jāuns ir lētōs ģirdiēs, ģad priēķ jūs nesigyne.

8. Bet dabar jūs norite stēngtis priēķ karalyķē Pono Diewo, tarp sunū Dowido; ģadangi jūsi didis pulķas yra; ir turrite āuķsinus werģus, ģurris Jerobeams jūms i diewus dargģs.

9. Ar ne jūs iķstumēt ģlebonus Pono Diewo, waiķus Aarōn, bey ģewitus, ir saw ģittus ģlebonus idējot, ģaip pagōnai per žemes. ģursai ateit sawo ranķā pildit jānu jautuķķu ir septyneis āwinais, tas ģlebonu pastoj tū, ģurrie ne yra diewais.

10. Alle su mumis yra Wieķpats, musū Diewas, ģurri mes ne praštojam; ir ģlebonai ģurrie Ponui Diewui ģluķij, waiķai Aarōn, ir ģewitai jū weķalūķē;

11. Ir uždēģ Ponui Diewui ģas rytā dēģinnimo i apierā, ir ģas wāķarā, priegtam tinfanczes rūķinimo i žoles, ir padest dūnā ant cysterō stālo, bey āuķso liķtoru su sawo lanpomis, ģad ģas wāķarā uždēģtos butu. Uēķ mes palaiķēm sargybē Wieķpatiēs, musū Diewo, bet jūs jē praštojot.

12. Ģatay, su mumis ant patiēs wirķaus yra Diews, ir jo ģlebonai, ir trimitos trimitoti, ģad priēķ jūs trimitotu. Jūs waiķai Izrael, ne karāuķite priēķ Wieķpati, jūsi tėwū Diewā; nēs jūs ne laimēķite.

13. Alle Jerobeams paslepe žalnērū pulķā aplinkuy, ģad iķ užpaķalo jūs prietit; ģad jie Judawēnamas āķisa buwo, ir paslēptas žalnērū pulķas jiēms užpaķaliķē.

14. Taygi,

14. Taip Judavėnai apsi-
sivalge, štai, kėnas jiems buvo
ir prapalij' ir uipakalij'. Taip
šauk. jie Dievop, ir Elebonai tris
mitavo ant trinitū.

15. Ir kėnas Judavoj' trimi-
tavo. Ir kėnam Judavoje be-
trimito ant, slogino Pons Dievs
Jerobeama, ir wissus iš Izrael
dėl Abio bey dėl Judavėnū.

16. Ir waikai Izrael pabėgo
pirm Judavėnū: ir Dievs pada-
we jūis i jū ranfas.

17. Kad Abia su sawo imone-
mis didi mūrai muše; ir pūle iš
Izrael uimūstnū penki šimtai
tūkstančių jaunū vyrū.

18. Taip waikai Izrael buvo
pažėminti tū cės'; alle waikai
Juda buvo drąsus, nės jie pasi-
tikėjo ant Pono Diewo, sawo tē-
wū Diewo

19. Ir Abia wijo Jerobeama,
ir laimėjo iš jo miestū, Bet-Elas
su jo miestėleis, Jesana su jo mie-
stėleis, ir Erona su jo miestėleis.

20. Kad Jerobeama dangiaus ne-
atšig wo, kol Abia gywas buvo;
Ir Pons Dievs slogino jį, kad
numirre.

21. Bet taip Abia buvo pasi-
drutinęs, tai wėde jis kėturolika
moterū; ir jam gimme dvidešimt
ir du sūnus, bey šešiolika dukterū.

22. Bet kas dangiaus laiptina-
rie Abia, ir jo elgimmas bey
darbai, tai yra rasyta nusidawis-
mūse prarako Jodo.

14. Pėrskyrimas.

Ussa sugaigė balmonū: garbinimę ir
pėraal Murinus,

Ir Abia užmiggo su sawo tēwais,
ir jie palaidojo jį mieste Do-
wido. Ir Ussa, jo sūnus, karalumi
pastėjo i jo wietą. Jo cės' pa-
jans buvo toj' žėmėje per dēšimt
mētū.

2. Ir Ussa dare, kas teisu bus
wo, ir Wiešpaczui, sawo Dievui,
patikto.

3. Ir kalin dėjo swėtimus alio-
rus, ir aukštybes, ir sugrowe
stulpus, ir nufirto šwentitas girs-
vāites;

4. Ir sakydino Judavėnams,
kad jie iėpkotu Wiešpati, sawo
tēwū Diewą, ir darytu pagal žo-
kana bey prisėkimus.

5. Ir jis iėmete iš wissū miestū
Juda aukštybes ir balmonus. Nės
karalystėje pakėjans buvo po jo
akiū.

6. Ir jis pakure apmūritus mie-
stus Judavoj'; kadangi žėmėje pa-
kėjans, ir ney jošio karo pries jį
ne buvo per tus metus; nės Pons
Dievs jam atilsiēs dawe.

7. Ir jis tarė Judavėnams: pas-
turkime šūs miestus, ir aptwėri-
kime jūs mūrais, ir korycas,
wartus bey užkaiščius, kadangi
žėme dar mums priklauso. Nės
mes Wiešpati, sawo Diewą, jesi-
kojom; ir jis mums atilsiēs dawe
aplinkuy. Taip jie kare, ir wissab
jiems geray sėkėsi.

8. Ir Ussa turrėjo waiską, šys-
das ir ragotines nėsanti, iš Ju-
dawos tris šimtus tūkstančių, ir
iš Benjamin, šydas nėsanczus,
ir filpineis mokanczus, du šimtu,
ir astūnis dēšimt tūkstančių, ir
tie wissi buvo druti kėriygei.

9. Bet išstrauke pries jūs Sera-
Murins su labav didzu waisku,
su tūkstančių tūkstančiais, prie-
tam su trimis šimtais wėžimū,
ir aukėjo i Marėk.

10. Ir Ussa išstrauke pries jį;
ir jie taisēs ant mūšio pakalnėj'
Zepata, pas Marėk.

11. Ir Ussa meldėsi Wiešpati,
sawo Diewą, ir tarė: Pone Die-
we, tau wiens miers yra, gėlbēt,

ar fur daug yra, arba fur sylôs niera. Gelbêt tu mus, Wiešpatie, mūsų Dieve; nês mes nusitikiim ant tawęs, ir tawo warden mes atėjom prieš šitą pulką. Wiešpatie, mūsų Dieve, prieš tawę niekq ne gal ney wiens žmogus.

12. Ir Ponas Dievas šlojinno Murinus po akiû Ašso bey Judo, kad pabėgo.

13. Ir Ašsa, su žmonėmis pas jį ešanczeis, wijo jûs iki Gerar, ir Murinai pûle; kad jû ney wiens gyws ne išliškio; bet jie buwo užmušami po akiû Pono Diewo, ir jo waiško. Ir jie daug turto išplėšto šalin gabėno.

14. Ir jis muše wissus miestus aplink Gerar ešanczus, nês baime Pono Diewo atėjo ant jû. Ir jie išplėše wissus miestus; nês daug turto buwo jûse.

15. Taipjau jie muše ir šėtras galwijû, ir pargabėno awjû daugybę, ir werbludû; ir wël atėjo i Jeruzalę.

15. Përštyrimas.

Ašsa dar tolaus tikrą wicrą apgerstij. Ir Pono Diewo Dwaše, užėjo Ašarjâ, suns Obed.

2. Tas laukan išėjo Ašsui prieš šais, ir tare jam: Klausykite manęs, Ašsa, ir wissi Judawėnai bey Benjaminai. Ponas Dievas yra su jumis, kadangi jûs su jûmi ešat: ir kad jûs jo jėškot, tay jis dūsis surąsti jûsû. Alle jey jûs jį prasto: site, tay jissai ir jus prastos.

3. Alle daug dienû bus Izraėlije, kad ne bus ney tikrojo Diewo, ney Elebono, kurs mošintu, ir ne bus ney zoėano.

4. Ir kad jie sawo bėdoje prisowers prie Wiešpatiės, Diewo Izrael, ir jį jėškos: tay jis dūsis surąst.

5. Tû czės' ne geray bus tam, kurs išeina bey teina, nês didi

tranšmai rąsis ant tû, furrie ant jėmės gywėna.

6. Uês wiens žmonû pulkas šutrėškis šitą, ir wiens miestas šitą. Uês Dievas jûs išgandis su wissiofa tuzba.

7. Alle jûs būkite drąsus, ir ne palaukit. Ką pradėjot; nês jûs alga gausit pagal jûsû darbą.

8. Bet kaip Ašsa girdėjo šus žodžus, ir prarašawimâ Obėdo, praraše, tay jis linksmas pastojo, ir išmete bjaurybės iš wissios žemės Judo bey Benjamin, ir iš miestû furrus jie buwo laimėjęs ant šalnû Epraim; ir atnaujino aloru Pono Diewo, furšai pas prybažnyti Pono Diewo stowėjo.

9. Ir surinkdino wissâ Judâ bey Benjamin, ir iwėtimūsus prie jû, iš Epraim, Manasse bey Simeon. Uês dide daugybė iš Izrael jam pripûle, matydami, kad Wiešpats, jo Dievas, su jûmi buwo.

10. Ir jie susirinko i Jeruzalę trėczâ mėnesi penkioliktame mēte faralystės Ašsa;

11. Ir apierawojo tą pāczę dienâ Ponui Diewui nû ano suplėšto turto, furre jie buwo pargabėnę, septynis šimtus jāuczû, ir septynes tūkstantis awjû.

12. Ir jie susitäre, kad jėškotu Wiešpatį, sawo tėwû Diewâ iš wissios širdiės, ir iš wissios dušės.

13. Ir kurs ne norėtu jėškoti Wiešpatį, Izraėlo Diewâ, tam tektu mirti, tiek mažėmsiems, tiek didėmsiems, tiek wyrams, tiek mōterims.

14. Ir jie prisėk Ponui Diewui didzu balsu, trūbidami su trimis tais, ir su trūhomis.

15. Ir wissas Judo buwo linksmas iš tōs prysėgės; nês jie iš wissios širdiės buwo prisėkę, ir jėškėjo jį iš pilnės wālės, ir jis

dāwesi jū suręst; ir Pons Diews dawę jiems pakājaus aplinkuy.

16. Priegtam Farālus Ašsa ir atstāte Maēkq, sawo mōtinq nū tōs šluimōs, Furę ji buwo pramānusi šwentitoj' gitrėj' Miplezet. Ir Ašsa išpūstijo jōs Miplezētq, ir sukāle ji, ir sudėgino ji pas uppę Kidron.

17. Alle aukštibes Izraēlie ne buwo išmestos; taczaus širdis Ašso buwo wierna, kol jis gyws buwo.

18. Ir jis inėdino, kq jo tėws buwo pašwentings, ir kq jissai buwo pašwentings, i Diewo namus, sidābrq, aukšq, bey rykus.

19. Ir ne buwo ney jokiō karo, iš i trisdešimtq ir penktq mētq Faralystės Ašso.

16. Pėrstyrimas.

Ašsa trejopu vodu susigriešij'.

Trisdešimtame ir šeštame mete Faralystės Ašso nusitrāukę aukštyn Baēsa, Izraēlo Farālus pries Juda, ir kure Kama, kad Ašsui, Faralui Juda draustu išsitrāukt ir isitrāukt.

2. Alle Ašsa ėme iš karo namūse Pono Diewo, ir iš namū Farālaus sidābrq bey aukšq, ir sunte pas Ben Adadq, Syriōnū Faralu, Damaske gywėnanti, ir jam sakydino:

3. Yra suderėjims tarp manęs bey tawęs, ir tarp mano tėwo, bey tawo; todėl aš taw sidābrq bey aukšq sunczau, kad pamestumbei suderėjimą su Baēsu, Izraēlo Faralumi, kad jis nū manęs šalintū.

4. Ben Adads pašlusse Faralui Ašsa, ir nusunte sawo wyresnūsus ant žalnėrū pries miestus Izraēlo, tie muše Ejon, Dan, ir Abelmėcin, ir wissus miestus Napтали, fur ruggiū supple.

5. Kaip Baēsa tai išgirdo, palowe jis Kama kurti; ir palowe nū sawo darbo.

6. Alle Farālus Ašsa pas sawę ėme wissus Judawėnus, ir jie nēfē āfmenis bey medzus iš Kāmo, Furreis Baēsa kure, ir jis tais kure Gebq bey Mizpq.

7. Tū czėj' atėjo Anani, pranas kas pas Ašsa, Faralu Juda, ir tare jam: Kadangi tu pasitikkėjai ant Syriōnū Farālaus, ir ne pasitikkėjai ant Wiespaties, sawo Diewo: todėl macia Syriōnū Farālaus iš tawo nagū išsprādo.

8. Ar ne buwo Murinū bey Libionū dide dangybe, su labay daug wėnimmais bei raiteleis? o taczaus Pons Diews jūs padawę i tawo rankas, kaip tu ant jo pasitikkėjai.

9. Užs ākys Pono Diewo mato wissas žemes, kad jis padrūtintutis, Furrie iš wissos širdiės prie jo laikos; tu durnay darei: todėl iš bio czėjo ir busi karu aptrāuktas.

10. Alle Ašsa supykō ant to pranas, ir apkale ji; nės jis murti mėjo su jūmi dėl to. Ir Ašsa tū czėj' kėllis žmones labay prispaude.

11. Bet nusidāwimai Ašso, taip pirmieji, kaip pašutinnieji, stay, tie yra rašyti knygosia apie Faralus Juda bey Izrael.

12. O Ašsa apsirgo kōjomis trisdešimtame ir dewintame mete sawo Faralystės, ir jo liggawis suntyr ējo; bet jis ir be sirgdams Pono Diewo ne jėškōjo, bet lies forus.

13. Taip uzmiggo Ašsa su sawo tėwais, ir numitre, kėturis: dešimtame ir pirmame mete sawo Faralystės,

14. Ir jie palaidojo ji jo karpūse, furrus jis saw buwo iškasi dings mieste Dowido. Ir jie padėjo ji

ji ant jo pātalo, furrē buwo iſi taiſę ſu graſomis ruſinnimo: ſole mis, ir ſittomis ſtaney kwēpjan- cionis ſolemis, pagal aptēforū ſinņę ſutaiſytomis; ir paſūre labay diđi ugni.

17. Pērſtyrimas.

Jozapats Diemo dijobams gana palai- mōs tur.

Jr jo ſunus Jozapats Farālumī paſtojo ī jo wietā; ir turrējo diđę mācę priēš Izrael.

2. Jr jis zaſnērū idējo ī wiſſus apmāritus miestas Judawōs; ir idējo urēdninkus ſimēje Juda, ir ī miestas Epraim, furrus jo tēws Aſſa buwo laimējēs.

3. Jr Pons Diēws buwo ſu Jozapatu; nēs jis elgēš taipo, ſaip jau ſeney pirma jo tēws Dawids buwo paſielgēs, ir ne jēš: ſojo Baalim.

4. Bet Diēwā ſawo tēwo, ir elgēš pagal jo priēſkinus; ir ne pagal elgimnā Izrael.

5. Todēl patwirtino jam Pons Diēws jo Faralyſtę; ir wiſſi Ju- dawēnai dōwanū nēſe Jozapatui; ir jis pilnay turrējo ir bagotumo ir garbēs.

6. Jr ſaip jo ſirdis paſdray ſino ſelūſe Pono Diēwo, tay jis tolaus iſimete a fſtybes ir ſwen- titas girraites iſ Judawōs.

7. Triēcame mete ſawo Faraly- ſtēs ſunte jis ſawo wyreſnūſus Benail, Obadjā, Saſarjā, Aſe- taneel ir Miſajā, ſad jie moſintu per miestas Judawōs.

8. Jr ſu jeis Lewitus, Semajā, Metanjā, Sebadjā, Aſael, Semu- ramot, Jonatan, Adonijā, Tobijā, ir Tob: Adonijā; ir ſu jeis Eſebonu du Eliſamā bey Jorani.

9. Jr jie moſino Judawoj' ir turrējo ſoſano Bnygas Pono Die- wo ſu ſawim. Jr aplink ſelāwo

per wiſſus miestas Juda, ir mo- ſino ſimones

10. Jr beime Pono Diēwo pēr- ime wiſſas Faralyſtes per wiſſas- remes aplink Judawo: ſad ne ſarāwe priēš Jozapatā

11. Jr Pū-... Jozas- patui dōwanas, ir mēzlawōs ſidaj- brā Jr Arabionai jam atneſe ſep- tynis tūſtantis ir ſeptynis ſim- tus ſwinū, ir ſeptynis tūſtantis bey ſeptynis ſimtus oſū.

12. Taip Jozapats patarpo, ir wis diđēnis paſtojo, ir jis pa- ſūre Judawoj' pillis ir miestas ja- wams ſupilti.

13. Jr turrējo daug ſopūſto miſtūſe Judawōs, ir ſarāuti mo- ſancjus wyrus, ir diđjus ponus Jeruſalēj'.

14. Jr ſittas buwo dawādas tarp jū tēwū gimminū, furrē Ju- dawoj' ant tūſtanczū wyreſnieji buwo: Adna, wyreſnyſis, ir ſu jūmi buwo trys ſimtai tūſtan- cziū macnū ſmonū.

15. Pagal ji buwo Joanans, wyreſnyſis; ir ſu jūmi buwo du ſimtu ir aſtūnios dēſimtis tūſ- tanczej.

16. Pagal ji buwo Amasja, ſu- nus Siſtri, furs iſ gerōs wālēs Ponu: Diēwui buwo paſizadējēs; ir ſu jūmi buwo du ſimtu tūſ- tancziū macnū ſmonū.

17. Jſ waikū Benjamin buwo Eliada, macnus wyrs; ir ſu jūmi buwo du ſimtu tūſtancziū, fur- rie ſu ſilpinneis ir ſu ſtydomis buwo iſkrēdyti.

18. Pagal ji buwo Jozapads; ir ſu jūmi buwo ſimts ir aſtūnios dēſimtis tūſtancziū, ſu ginſlais iſkrēdyti ī waikā.

19. Szie wiſſi gatawi buwo Farā- ſui, dar be tū, furrus Farālus dar buwo idējēs ī apmāritus miestas per wiſſā Judawā.

18. Pēr-

18. Pėrėstymas.

Jozapats su Akabu i farq traukias
prieš Syrionus.

Jr Jozapats pilnay turrėjo ir
bagotummo ir garbės; ir gen-
timi pastojo su Akabu.

2. Jr po dwėjū mėtū jis žėmy-
traukies pas Akabą i Samarią,
ir Akabs jam bey žmonėms pas
ji ēsantiems, daug awjū bey jāuczū
dawe pamušt. Jr jis pėrfalbėjo
ji, kad aukštyn kėlautu i Ramotą
Gileade.

3. Jr Akabs Izraelo karalus,
tare Jozapatui, karalui Juda:
Kėlauf su manim i Ramotą Gi-
leade: Jis tare jam: aš busu kaip
tu, ir mano žmones, kaip tavo
žmones; mes norim su tavim i
farą.

4. Alle Jozapats tare Izraelo
karalui: Ben. pasišklaust sen dien
žodzio Pono Dievo.

5. Jr Izraelo karalus surinko
prarakū keturis šimtus vyrū, ir
tare jiems: ar mes galim i farą
trauktis i Ramotą Gileade, arba
ar ne? Jie atsakė: traukis aukš-
tyn, Dievas jė padūs i karalaus
rankas.

6. Alle Jozapats tare: ar ne dar
Eitsai Eoks praraks Pono Dievo
cze yra, kad iš jo pasišklaustumbim?

7. Izraelo karalus tare Jozap-
atui: dar yra wiens vyras, kad iš
jo Pona Dievą klauštumbim: alle
aš jo ne kenczu; nēsa jis man nie-
ką gėro ne apsakė, bet tik wieno
pišto, butent Miffa, sunus Jem-
lo. Jozapats tare: ne kalbėf taip
karalui.

8. Jr Izraelo karalus wadinno
sawo kamarninkū wieną, ir tare:
atgabėnf greitay Miffą, sunu
Jemlo.

9. Jr karalus Izraelo, bey Jo-
zapats, karalus Juda, sėdėjo Eo-
nas ant sawo krėslu, kubais ap-

stredę; bet jūdu sėdėjo laufe ties
durrimis, prie wartū Samariōs;
ir wiss prarakai prarakawo po
jū dwėjū akū.

10. Jr Zidefia, sunus Knaėno,
pasidarydino gelležinnus ragus, ir
tare: taip sakė Pons Dievas: šit-
tais tu Syrionus badysi, ič' jūs
išgaishingis busi.

11. Jr wiss prarakai prarakas
wo lygiey taip, ir tare: traukis
aukštyn, tu laimėsi; Pons Dievas
jūs padūs i karalaus rankas.

12. Jr pašlas, Eursai nuėjės bu-
wo, Miffą wadit, kalbėjo su jūm',
ir tare: štay, prarakū kalbos iš
wieno gėros yra uį karalu. Mel-
dzu, t'ēšie ir tavo žodis tofsai,
kaip jū žodis, ir sašyf gėro.

13. Alle Miffas tare: kaip tikray
Pons Dievas gyws yra! Eą mano
Dievas sakys, tai aš kalbėsu.

14. Jr jam prie karalaus atėjus,
tare jam karalus: Miffai, ar tur-
time trauktis i Ramotą Gileade,
karauti, arba ar ne turtim tai
daryt? Jis tare: beje, traukities
aukštyn, jės laimėsite; padūtas
jums bus i jūsu rankas.

15. Alle karalus tare jam: aš
taw po prysėga sakau, kad man
nieko Eitto ne sašytumbei, kaip
teisybė, warden Pono Dievo.

16. Tay jis tare: aš maczau
wissą Izraeli išsiklaidžust ant kal-
nū, kaip awis kerdžaus ne turtin-
czes. Jr Pons Dievas tare: ar
šittie ne tur pono? Eožnas wēl te
gryšta namū su pašajumi.

17. Tay tare Izraelo karalus
Jozapatui: ar aš taw ne sakiau:
jis ant mangs nieko gėro ne pra-
sakāja, bet pišto?

18. Alle jis tare: todėl klausys
Eite žodzio Pono Dievo: aš regėj-
iau Wiešpat sėdinti ant sawo
krėslu, ir wiss dangaus pulkai
stos

stowējo po jo dešinēs, ir po jo Fairēs.

19. Ir Pons Dievs tare: Fas nor Akabā, Izraelo Farālu pēri: Falbēt, kad aušstyn trāuktus ir pultu Kamote Gileade? Ir wienam šeip, o antram taip be Falbant,

20. Išējo wiena dwase, ir stowjos po ašiu Pono Diewo, ir tare: aš jī pērfalbēsu. Bet Pons Dievs tare jei: kūmi?

21. Ji tare: aš išejuši busu melojanti dwase wišu jo prāraķū burnoj. Ir jis tare: tu jī pērfalbēsi, ir tai ištaiysi. Išeik ir daryk taipo.

22. Dabar, štay, Pons Dievs melojanczē dwasē dawe i šū tawo prāraķū burnā; ir Pons Dievs piķto priēš tawē Falbējes.

23. Tay priēšs Zideķia, sunus Bnaeno, ištikko Miķķā per aust, ir tare: Patru Felu Dwase Pono Diewo nū mangs atstoj, kad per tawē Falbētu?

24. Miķķas tare: štay, tu tai matysi, kad i widutinē Kamāraķējes pasilēpsi.

25. Alle Farālus Izraelo tare: imķit Miķķā, ir te pasiliekt jīšai pas Amonā, miesto waldonā, ir pas Joasā, Farālaus sunu.

26. Ir sakysit: taip saķo Farālus: mešķite šī i Falējinā, ir wālgidiķit jī dūna bey wandenimi priēspāudōs, iķ man su paķājumi pargrystant.

27. Miķķas tare: jey tu su paķājumi pargryšsi, tay Pons Dievs ne Falbējo per mang. Ir jis tare: girdēkite tai, jās žmones wiši!

28. Taipō aušstyn trāukies Farālus Izraelo, ir Jozapata, Farālus Juda, i Kamotā Gileade.

29. Ir Farālus Izraelo tare Jozapatui: aš nepaķintinay apši rēdysu, ir i Fara ateisu; bet tu Foti.

sawo rubais buķ aprēdēs. Ir Farālus Izraelo nepaķintinay apši rēde, ir jūdu atējo i Farā.

30. Alle Syrionū Farālus sawo wyresniemsiems raiteliems buwo liepes: jūs ne turtite Farāuti, ney priēš didzus, ney priēš mazus, bet wienintey priēš Farālu Izraelo.

31. Taygi wyresnieji raitelai Jozapatā pamātē, dumojō jie, jī esanti Farālu Izrael, ir ārtinosi, kad priēš jī Farāutu. Alle Jozas pats šauķe; Ir Pons Dievs gēls bējo jī, ir Dievs jūs nū jo šalin Kreipe.

32. Nēs wyresnieji raitelai, mas tydami, jī ne ē anti Farālu Izrael, atšķreipe jie šalin nū jo.

33. Alle wiens wyrs sawo Fiš pini itempe, ir iķ nezinū iķowe Farālu Izrael tarp pancēraus ney susēgimū. Tay jis tare sawo wājs nycai: atgrēķ sawo ranķā, ir iķ wēķ mang iķ waiķo, nēs aš esmi iķeistas.

34. Ir tas Fārs didyn ējo tē dienā. Ir Farālus Izrael stowējo ant sawo wezimmo, priēš Syrios nus, iķi wāķarui; ir numirre, šaip šāle nusiķēdo.

19. Pēriķyrimas.

Jēu bāra Jozapatā; Jozapats arupin bazneczā ben šioķiķķā mrausnōģ.

Alle Jozapats, Farālus Juda, atējo wēl namū su paķājumi i Jeruzalē.

2. Ir Jēu, Ananjo sunus, prās našas, iķējo jam priēšais, ir tare Farālui Jozapat: ar taw reiķia taipō gēlbēt Diewo nešibijanti, ir mvlēti tus, Kurrie Pono Diewo n'apķenczia? Ir dēl to ant tawēs perpyķo narķas Pono Diewo.

3. Alle taczans šo gēro tawisē vra tēķta, kad tu šwentitas girs raites iķpustijei iķ šōs jēmēs, ir sawo širdi pritaisēi, Diewā jēģe Foti.

4. Tais

4. Taipoz Jozapats pasiškė Jeruzalėj'. Ir jis wėl iškėlė tarp žmonių, pradėjęs nū Berieba, iškė ant kalnū Epraim. ir jūs wėl atgrajino prie Wiešpaties, jū tėwū Diewo.

5. Ir jis pastelėwio sudzias toj žėmėje, per wissus apmūritus miestus, Eozname miestė kėlis.

6. Ir tare sudzoms: prisidabokite, kq jus darot; nės jās prowa darot ne žmonėms, bet Ponui Diewui; ir jis pas jus yra, kad jās prowa darot.

7. Todėl baimė Pono Diewo t'essie tarp jusū, ir prisidabodami tai darykit'. Nės pas Wiešpatį, musū Diewą, niera ney jokios ne teisybės, jis ir ne weizd ney ant šokio, ney ant tokio žmogaus, ir ne imma dewanū.

8. Taipiau Jozapats ir pastelėwio Jeruzalėj' iš Lewitū bey Elebonū ir iš wyresniųjų tėwū iš Izrael ant prowū Pono Diewo, ir ant bylū; ir dawe jiems Jeruzalėj' gywėnti.

9. Ir liepe jiems tarydams: darykite taip, baimė Pono Diewo po afiū turrėdami, wiernay ir iš tūrda firdiēs.

10. Wissosa prowa, furrios jūms bus praneštos nū jusū broliū, sawo miestūse gywėnanczū, apie franją ir frauą, apie zófaną ir prisėkimus, apie budą ir prowas, jās jūs turrit' pamokinti, kad ne nusikaltintu prieš Poną Diewą, ir kokią kėstas jus ne ušpultu, ney jusū brolius. Darykite taip, tay jās ne susigriešite.

11. Štay, Amaria, Elebon, yrawyrūsas ant jusū ant wissū reikalū Pono Diewo. Taygi Sabadja, Ismaėlo sunus, yra wykūsio namūse Juda, ant wissū reikalū karalaus. Taygi ir turrit sawo bėdoje, tay tu norėtumbei tai

afiū. Būkite drāsus, ir darykite tai; ir Pons Diews bus drange su tū geroju.

20. Pėrsšyrimas.

Jozapats pėrgal Ammon' itus ir Moabitus.

Po to atėjo waikai Moab, waikai Ammon, ir su jeis Amunis mai, kad karantū prieš Jozapat.

2. Ir atėję apsake tai Jozapatui, ir tare: ateit prieš tawę didis pulkas iš anapus jurū, iš Syrios nū; ir štay, jie yra Azezon Tarmare, tai esti Engeddi.

3. Bet Jozapats bijojos, ir prisitaie, Poną Diewą įskoti; ir dawę gawėjimą iškaukt per wissą Judawą.

4. Ir Judawėnai suslėjo Poną Diewą įskoti; taipiau ir suslėjo iš wissū miestū Judawos, Poną Diewą įskoti.

5. Ir Jozapats nuėjo i furinsimą Judawėnū bey Jeruzalės, namūse Pono Diewo, ties naujū pryangiū.

6. Ir tare: Wiešpatie, musū tėwū Diewe, ar ne tu essi Diewu danguje, ir wiešpataujanczu per wissas karalystes pagonū? ir tawo rankos yra syla bey macie, ir niera ney wieno, kurs prieš tawę stowėru.

7. Argi ne tu, musū Diewe, gywatininkus šės žėmės prawas rei pirmi sawo žmoniū Izrael; ir dawe tą waikams Abraomo, kurs tawę mylėjo, amžinay;

8. Kad jie toje gywėno, ir tawo šwentinyczą tawo wardui toje pakeite, ir sake;

9. Kad kokia nepalaima, kargas, korawone, mēras arba brangus cėsas mus uzwultu, ir mes turrim stowėti ties šeis namais po tawo afiū (nės tawo wardas yra šūse namūse) ir turrim tawę pšaukti sawo bėdoje, tay tu norėtumbei tai girdėt ir gėlbėt?

10. Ir gi

10. Irgi dabar wep, waikāi Ammon, Moab, ir tie nū Ēalno Seir, ant Ēurrū tu ne dawei trāufis waikams Izrael, jiems īs Ēgypto ģēmēs īsĒelānjant, bet turrējo nū jū ģalin Ēreiptis, neygi jūs īsġaīšint';

11. Irgi ţtay, jie mums taip piġtay atrofoj', ir ateit, Ēad mus īsġstumtu īs tawo tēwiġġēs, Ēurre tu mums dawei.

12. Musū Diewe, ar tu ne nori jūs ţlidiť? Mēs mes ne turrime ţylōs priēġ ţi didi pulġā, Ēurs priēġ mus ateit. Mēs ne ģinnom, Ēā daryť; bet mušū aġys ģūr ant tawēs.

13. Ir wiţţi Judawēnai ţtowē jo po aġiū Pono Diewo, su ţawo waikais, mōterims ir ţānumis.

14. Alle ant Jeasġelo, ţunu Ģarġo, ţunaus Benajo, ţunaus Jeiel, ţunaus Matanjo, Ēewito, īs waikū Aţġap, nġējo Dwase Pono Diewo, widduġe ţurinkimo,

15. Ir tāre: geray ţupraţġite, wiţţi Judawēnai ir jūs ġywātininkai Ģeruzalēs, ir tu Ēarālau Ģozapat, taip ţaġo Pons Diews ģums: jūs ne turrite biġotis neygi ne nuţġaġţt dēl ģio didzojo pulġo; nēs ne jūs Ēarāujat, bet Diewas.

16. Rytoj' jūs turrite pas jūs ģemyn trāufis: ir ţtay, jie anġġtyn trāufiaţi pas Ģiz, ir jūs priēiţite jūs prie ţwendrū uppēlio, ţē pus pūţġōs Ģernel.

17. Mēs ne jūs Ēarāuţite dēl ģio reiġalo. Mueiġit tiġtay ir ţtowēiġit, ir matyġit paġalbā Pono Diewo, Ēurs su ģumis pra, jūs īs Judawōs bey īs Ģeruzalēs; neţbiġoġit, ir ne nuţġaġţit, rytoj' īsġitrāufit prieġ jūs, Pons Diews pra su ģumis.

18. Tay Ģozapats paţġlonojo ţawo wēidu īġi ģēmēs; ir wiţţas Ģuda bey ġywātininkai Ģeruzalēs

paţġlonojo Ponui Diewui, ir meldēţi Pono Diewo.

19. Ir Ēewitai īs Ģaatitū wais Ēū, ir īs Ģoritū waikū, paţġēle, Ēad laupţintu Wieţpati Ģzraēlo Diewā, didzu bāġu dangun.

20. Ir jie rytā mētā paţġēle anġţti, ir īsĒelāwo ant pūţġōs Teţoa linġay. Ir Ēaip jie īsġitrāus Ēe, ţtowējo Ģozapats, ir tāre: Ģlauţġite manēs, Ģudawēnai, ir jūs ġywātininkai Ģeruzalēs; nuţţiġġēġite Wieţpatimi, ţawo Diewu, tay buġite be baimēs; ir wies riġite jo praraġams, tay turrēţite palaimōs.

21. Ir ġis moġino ģmones, ir ţtāte ġiedoġanczus Ponui Diewui, Ēad laupţintu ţwentoje ġrōzybēje, ir pirma tū eitū, Ēurrie su ġins Ģlais īsġirēde, ir tartu; dēġawoţġite Ponui Diewui, nēs jo mielas Ģirdingyste patenġa amġinay.

22. Ir Ēaip jie pradējo dēġawot' ir laupţinti, dawe Pons Diews paţlēptā ġalnēru pulġā, prieġ Ģudā atējuţi, uġpulti waiġus Ame mon, Moab, ir tus īs Ēalno Seir, ir īsġmuţe jūs.

23. Tay paţġēle waikāi Ammon bey Moab prieġ tus, Ēurrie ant Ēalno Seir ġywēno, Ēad jūs īsġaīţintu ir īsġūţġitu. Ir Ēaip jie tus wiţţus, Ēurrie ant Ēalno Seir ġywēno, buwo īsġaīţinne, ġēl bējo wiens antrā, Ēad ir pātys ţuţġaīţino.

24. Bet Ēaip Judawēnai ī Mizpē atējo prie pūţġōs, Ģreipēţi jie prieġ tē pulġā, ir ţtay, Ģe ġullējo Ģudā dyti lawonai ant ģēmēs, Ēad ney wiens ne buwo īsġbēġs.

25. Ir Ģozapats atējo su ţawo ģmonemis, Ēad turtā īs jū ţui plēţtā īsġdalytu, ir rādo tarp jū tieġ turto bey rubū ir brangiāuţū ryġū, Ēurruţ jie jiems buwo atēmē, Ēad

Ėad tūs neyp panešt ne galėjo; ir išdalijo per tris dienas suplėstą turtą, nės jo buvo daugummas.

26. Bet ketvirtą dieną jie susijėjo laupštinimo; pakalnej, nės žmonay jie laupštinno Poną Dievą. Todėl ta vieta vadinama laupštinimo; pakalne, iškėlėi diei dienai.

27. Taipso Eoznas iš Juda bey iš Jeruzalės wėl pargyjo, ir Jozapats pirma jū, Ėad i Jeruzalę nuštrauktu su dzaugsmu. Nės Pons Diews jiems dzaugsmą buwo dawęs ant jū neprietelū.

28. Ir ištraukė i Jeruzalę su psalterais, su arpomis ir su trimtomis, i namus Pono Diewo.

29. Ir baimė Diewo užėjo wissas karalystes per žemes, Ėaip jie girdejo, Ėad Pons Diews prieš Izraelio neprietelus buwo karąwęs.

30. Taipso karalyste Jozapato tyka pastojo, ir Diews jam dāwė pakajaus aplinkny.

31. Ir Jozapats karalāwo ant Juda; ir buwo tris dešimts ir penkiū metų, Ėaip jis karalumi pastojo, ir karalāwo dwidešimt ir penkis metus Jeruzalėj. Jo mótina wardu buwo Asuba, Siljo dukte.

32. Ir jis elgėsi pagal elgimną jo tėwo Asa, ir nesilowe nū to, darydams, Ėas Ponui Diewui geray patikėo.

33. Tiktė Ėa jie aukštybes ne sugrōwė; hēs žmones sawo širdi dar ne buwo pritaikę Diewop sawo tėwū.

34. Alle Ėas dauklas sašytina apie Jozapatą, tief Ėas pirmujū, tief Ėas pastutinujū stov, tai yra sašyta nušidawimūse Jėu, Ananjo sunaus, Eurus jis sutaręs Enygosā karālū Izrael.

35. Pasėy susitāre Jozapats, karālus Juda, su Asaja, karalumi Izrael, Eursai labay griešnay pajilgdawo.

36. Ir jis susitāre su jūmi āfriu tū darydit, Ėad galėtu juremis Ėelauti; ir jie darydino tus āfriu tus Ezeon Gabere.

37. Alle Elieseris, Dodawo sunus, iš Maresa, prarāwio prieš Jozapatą, ir tare: todėl, Ėad tu, su Asajumi iustarei, Pons Diews tawo darbūs suplėkė. Ir āfriuai suluzo, Ėad ne galėjo juremis Ėelauti.
* 1 Kar. 22, 49.

21. Pėrstyrimas.

Joramā jaminna sawo brolus, garbin balmonus, jo Joramone ir bėdnas smertis.

Ir Jozapats užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo jį pas sawo tėwus mieste Dowido; ir jo sūnus Jorams karālumi pastojo i jo wietą.

2. Ir tas turėjo brolū, Jozapato sūnus, Asarja, Jeiel, Sasarja, Azarja, Mikael ir Sepatja; šittie wissi buwo waikai Jozapato, karālaus Juda.

3. Ir jū tėws dawė jiems daug dōwanū sidābro, aukso bey žėm: czugū, priegtam ir apmurtus miestus Judawoj; alle karalyste jis dawė Joramui, nės tas buwo pirmgimnėsis.

4. Alle Ėaip Jorams karalyste sawo tėwo buwo gawęs, ir tą iweikęs, tap jis Ėardu nužawinno wissus sawo brolus, priegtam i šellis wyrešnuū iš Izrael.

5. Triadešimts ir dwėjū metų buwo Jorams, Ėaip jis karalumi pastojo, ir karalāwo aštūnis metus Jeruzalėj.

6. Ir elgėsi pagal elgimną Ėas rālū Izrael, Ėaip Afabo gimmine buwo dāruš; nės Afabo dukte buwo jo pati; ir dāre, Ėas Ponui Diewui ne patikėo.

7. Alle Pons Diews ne norėjo išgašinti Dowido gimminę, dėl ano

ano derėjimo, Eurrūm' su * Doi
widu buwo suderėjęs, ir kaip jis
buwo kalbėjęs jam žibnyčę dūti,
ir jo waitams wišadōs.

* 2 Rom. 7. 12.

8. Jo czēs' atpūle Edomitai nū
Juda, ir idėjo saw Karalus.

9. Uēs Jorams t jū žėng buwo
nukelāwęs su sawo wyreineis,
ir wiši wežimmai su jūmi, ir naš,
cze buwo pasikeles, ir Edomitus
aplinē jē, ir wyrešnūjus prie we
žimnū užmušęs.

10. Todėl Edomitai atpūle-nū
Juda, iškēi bei dienai. To czēs' ir
Libna nū jo atpūle. Uēs jis pra
stojo Wiešpat, sawo tėwū Diewą.

11. Jis ir pakūre aukštębes ant
Palnū Judawoj'; ir dare, kad tie
Jeruzalėj' kėškāwo, ir išwadzojo
Judawą.

12. Bet jis gāwo grōmatą nū
prārašo Elišaus, toje taip buwo
rašyta: taip sašo Wiešpats, Die
was tawo tėwo Dowido: todėl
kad tu nesielsi pagal elginą
sawo tėwo Jozapat, neį pagal el
giną Asso Karālaus Juda;

13. Bet elgeisi pagal elgin: Ka
rālū Izrael, ir darai kad Juda,
ir tie, kurie Jeruzalėj' gywēna,
kėškāuja, pagal kėškāwiną gim
minės Abab; o priegtam, ir sawo
brolus sawo tėwo gimminės nu
juddei, kurie gerēsni buwo, ne
kaip tu:

14. Sztay, todėl Pons Diews
tawę su dide slogą ištiks, tawo
žmones, tawo waitus, tawo mō
teres, ir wišą tawo turtą.

15. Ir tu sunksey apsirgsi wid
dureis; iškēkol tawo widdurei dēl
liggōs išpuls t diena dienōs.

16. Taip Pons Diews priškēle
prieš Joramą dwalę Pilstēnū be
Arabionū, prie šalies Murinū
gywēnancų.

17. Ir užstrāukē t Judawą, ir
suplēse ję, ir šalin' wēze wišą
turtą, namūle Karālaus esanti,
priegtam jo sunus. beį mōteres,
kad jam neį wiens sunus ne liškō,
kaip tikray Jorās, majausis jo
sunus.

18. Ir po wišo to Pons Diews
jē slogino widdurāse tolia ligga,
kurri ne buwo gydoma.

19. O kaip tai wis taipo buwo
t diena dienōs, tay dwiem mētām
pērėjus jo widdurei išpūle draug
su ligga, ir jis numirre piktomis
liggomis. Ir jie jo dēl ne smilke
kaip jie jo tėwams buwo dare

20. Trisdešimt ir dwėjū mētū
jis buwo, kaip Karālumi pastojo,
ir Karālāwo astūnis metus Jeru
zalėj'; ir elgēsi, kad ne graiu bu
wo; ir jie palāidojo jē mieste Do
wido, alle ne t Karus Karālū.

22. Pēršerimas.

Uējo prapūlimas; Ar mōs raibėjus.
Ir tie iš Jeruzales t Karalu idēs
jo Alasja, marausai jo sunū,
t jo wieta. Uēs salnierei iš Arabios
nū paswaitę atėję, pirminis wiš
sus buwo nušawinng; todėl Karā
lumi pastojo Alasja, Joramo su
nus, Karālaus Juda.

2. Keturiš dešimts ir dwėjū
mētū buwo Alasja, kaip jis Karā
lumi pastojo, ir Karālāwo wiens
metus Jeruzalėj'. Jo motina wari
du buwo Alasja. Amrio dukte.

3. Bet ir jissai elgēsi pagal el
giną gimminės Abab; nēa jo mō
tina priprārimo jē Diewą prastoti.

4. Todėl jis dāre, kas Poni
Diewui ne patikēo, kaip gimmine
Abab. Uēs jie buwo jo rodinins
kais, jo tėwui numirrus, kad jē
prapulditu.

5. Ir jis elgēsi pagal iū odą.
Ir jis nusitrāukē su Joramu Abab
sunumi, Karālumi Izrael t kārā t

Do

Ka

Kamotą Gileade, prieš Asaelį, Syrionų karalų. Visi Syrionai išeidė Joramą,

6. Kad pargryžęs gyditus Jeseelę; nes jis turėjo žaidū, kuriomis išeistas buvo Ramose, bei karalams su Asaelu, Syrionų karalumi. Ir Asarja, Joramo sunus, karalus Juda žemyn kelavo, kad iškviesti Joramą, Aabo sunu, Jeseelę, kūrį sūnų.

7. Visi prapūlimas Asajui Pono Dievo buvo lėmtas, kad pas Joramą ateitu ir taip su Joramu išsikviesti prieš Jėu, visi suns, kūrį Pono Dievo buvo mūstidings, kad išgaistintu gimminę Aabo.

8. Tągi, kaip Jėu Porawojo Aabo gimminę, vėdo jis kelis vyrų iš Juda, ir vaikus brolių Asaja, Asajui tarnaujancius, ir nužudė jų.

9. Ir jis įsiskodams Asają sugavo jį, kaip jis buvo pasilėpęs Samarioj. Ir nugabėno jį pas Jėu, tas jį nužudė, ir jie palaidojo jį. Visi jie tare: jis esti Jozabato sunus, kūrį Pono Dievą įsiskodo iš visos žemės. Ir nebuvo daugiau nei vieno iš gimminės Asajo, kūrį karalumi pašėto.

10. Visi Atalja, Asajo mėtina, matydama, jės suns žudita, pasileidė ji, ir nužudė visus karalų vaikus gimminę Juda.

11. Bet Josabeat karalų sėdū, ėme Joasą, Asajo sunu, ir pagavo jį iš karalų vaikų žudamųjų, ir pašėto jį su jo žūle ir kūrį kamara. Taip pasileidė Josabeat. dūte karalų Joram, Plebono Jozado pati (nes ji buvo Asajo sėdū) dėl Ataljos, kad jis ne žudomas buvo.

12. Ir jis su jėis buvo pašėtas namuose Dievo šėis metu,

dėl Atalja karalėne buvo toje žemėje.

23. Pėrsstyrimas.

Jozada mōstij' Joasą i karalū; Atalja žudita; Baal išpuštijams.

Visi sėkmame mete Jozada pasiūdrasino, ir ėme vyrų iš ant žemės, butent Asarją, suns Jeroam, Ismael, suns Joranan, Asarja, suns Obed, Maeseja, suns Adaja, ir Elisapat, suns Sifri, kad su jėis susitartu.

2. Tie kelavo aplink per Judą, ir surinko Lewitus i kūrį iš visos žemės Juda, ir vyrų iš žemės Izrael, kad ateitu i Jeruzalę.

3. Ir visas surinkimas suderėto su karalumi Dievo namuose. Ir jis tare žiemis: štai, karalų suns tur karalumi buti, kaip Pono Dievo kalbės ant vaikų Domido.

4. Tągi dabar taip turite daryti: trėzasis visų dalykų, kūrį Sabbatoje pareinat, tur buti po Plebonais ir Lewitais. Vartų sargais ėsanciais prie šėnės;

5. Ir trėzasis dalykų namuose karalų, ir trėzasis dalykų prie apatinų vartų; alle visi žmonės tur buti priangij' prie namų Pono Dievo.

6. O nei vienas te ne eina i tus Pono Dievo namus, kaip tik štai Plebonai bey Lewitai, kūrį tarnaūja; tie tur teiti, nes jie pašventiti; ir visi žmonės te laiko sargybę Pono Dievo.

7. Ir Lewitai tur aplink karalų susistoti, kūrį savo ginklas šėto rankoj. Ir kas teis i tus namus, tas tur but žudomas. Ir jie tur pas karalū buti, jam išeinant ir ieinant.

8. Ir Lewitai ir visos Juda dary, kaip Plebono Jozada žiemis buvo

buwo liepes, ir ēme kōžas sawo žmones, kurie Sabbathoje parējo, su tais, kurie Sabbathoje šalin ējo. Unš flebons Jojada ne dawe tiem dwiem pulkam pērsīkirti.

9. Ir flebons Jojada dawe wys rēšniešiem ant šimtū, ragotinu bey šedū, ir ginfū karālaus Dowido, kurie Diwo namūse buwo.

10. Ir sustāte wišus žmones, kōžn su sawo ginfais rākoj, nū kampo po dešinīs tū namū iēti kampo po kairīs, ant altorāus, ir ant namū linķay aplinē karālu.

11. Ir jie iškēde karālaus suns, uzdejo jam wainiškā, bey lud. dijinā, ir idējo jī karālu. Ir Jojada, bey jo suns, mōstīo jī, ir tare: Diwe padēk karālui!

12. Alle Atalja girdēdama šaukšmā žmonū, pribēganczujū, ir karālu garbinanczujū, atējo jī pas žmones karālo Diwo namus.

13. Ir jī mātē, ir štay, karālus stowējo ant sawo wietōs, kur tei nama, ir wyresnieji ir kurie trimittāwo, aplinē karālu; ir wiš žmones tōs žēmēs buwo linķini, ir trimittāwo ant trimittū, ir kurie giedojo, su wišokieis strūnšais pastelloti, kad laupšintu. Tay jī iplēse sawo rubus, ir tare: maištas! maištas!

14. Alle Jojada, flebons, išejo laukā su wyresniešis ant šimtū, kurie waiškā walde, ir tare jiems: iškwestit jē iē šū namū laukā per prvangt, ir jey kas pastuy jē eis, tas kardu žuddytis. Unš flebons buwo liepes, kad jī ne butu žudoma namūse Pono Diwo.

15. Ir jie sawo rānkas pridējo prie jōs. Ir kaip jī nuēkē, kur teinama karālu wartus, pri karālaus namū, tay jē czonay nujudde.

16. Ir Jojada derējinā dāre tarp sawes ir tarp wišū žmonū ir tarp karālaus, kad jie Pono Diwo žmonemis butu.

17. Tay wiš žmones ējo karālo namus, ir sulūze jī, ir jo altorus bey ābrozus jie sufāle; ir nujudde Matanā, Baalo flebonā, pas altorus.

18. Ir Jojada idējo urēdnini kus namūse Pono Diwo, tarp flebonū bey Lewitu, kurie Doidis buwo padawadišes namus Pono Diwo, kad dēginimōs apieras taisytu Poni Diwui, kaip tai rašyta Moizēšaus zōfane, su dzaugsmu ir su giesmėmis, kurie Doidis iēmīlīes.

19. Ir padawadijo wartū šarģu karālu prie namū Pono Diwo, kad nieko ne teitu, kas nekysta, bīle kōfio dāisto.

20. Ir jis ēme wyresnīšus ant šimtū, ir mātē turrinczus bey didzus ponus tarp žmonū ir wiš žmones nū kēmū, ir nuwede karālu žemon iē namū Pono Diwo, ir wēde jī per ankštūs wartus prie namū karālaus; ir dawe karālui pastēst ant karālaus kēšlo.

21. Ir wiš žmones tōs žēmēs buwo linķini, ir niestas ārilšt gāwo; alle Atalja kardu buwo žuddita.

24. Pērsīvīmas.

Joas garbēs mēti dorbai, šatmonā garbinimāš, šarwane ir smertis.

Joas buwo septynū mētū, kaip jis karālu pāstojo, ir karālo kēures dēfinta mētū šarwalē. Jo mētina wardu buwo žibja, iē Bersabōs.

2. Ir Joas dāre, kas Poni Diwui geray patīkē, kol kunigs Jojada arwō buwo.

3. Ir Jojada dawe jam dwi mōtes ēti; ir jam giške sunū bey dufterā.

4. Pastu Joas apsieme, Pono Dievo namus iš naujo pataisyti.

5. Ir surindino Elebonus bey Lewitus, ir tare jiems: iškelaukit' i wissus miestus Juda, ir surinkit piūtigū iš wisso Izrael, kas mētą pataisyti namus jūi Dievo; ir stubitities tai daryt. Alle Lewitai nesiubinos.

6. Tay wadinno Karalus Jojada wyresnyji iš jū, ir tare jam: Kodėl tu ne pridaboji ant Lewitū, kad jie sudētu mezlawą iš Juda bey iš Jeruzalės, kurę Moizešus Pono Dievo tarnas, jiems uždėjęs, kurę rinko tarp Izrael, šėtrais surinkimo?

7. Uės Dievo nesiubijanti Atalja ir jōs sūnus parplėše Dievo namus; ir wissab, kas Pono Dievo namams buwo šwentita, jie Baalim ant gėro pristyre.

8. Tay liepe Karalus, kad skrynę darytu, ir tą padētu lanke i wartus, prie Pono Dievo namū,

9. Ir dave iškaukti Judawoj, ir Jeruzalėj, kad Ponui Diewui atgabėntu mezlawą, * Moizešaus Dievo tarno, Izraelui. uždėtą pūščzoje. * 2 Moiz. 30, 12. 13.

10. Tay džiaugėsi wissi wyresnieji ir wissi žmones ir atneše bey sumete tą i skrynę, iškikol ji pilna pastojo.

11. Ir kad czėsas buwo skrynę parnešt' per Lewitus, pagal Karalaus jodi, (matydami, daug pinigū toje esant,) tay atėjo Karalaus rašytojis, ir kam wyrūsasis Elebons tai buwo liepęs, ir išfratė skrynę, ir nėše tą wėl i sawo wietą. Taip dāre jie kas dien, kad pinnigū daugybę supyle;

12. Ir Karalus bey Jojada daretus darbininkams, dirbantiems prie namū Pono Dievo; tie samde remėstnikus, wissokius akmenis dailey iškalti mošanczus, ir

cimmerninkus, kad taisytu Pono Dievo namus; ir remėstnikams kurie geležimi bey waru dirbo, taisyti Pono Dievo namus.

13. Ir darbininkai dirbo, kad tas pataisims jiems gėray sėkėsi per jū rankas; ir pilnay pataisėtus Dievo namus, ir geray istaisėtus drātus padare.

14. Ir kaip jie tai buwo pasbaigę, atgabėno jie liskusus pinnigus Karalui bey Jojadi; iš tū padarydino jie rykus namams Pono Dievo, rykus urėdai, ir dėginimo; apieroms, šaukštus, ir aukštus bey sidabrinus rykus. Ir jie apierawojo dėginimo; apieras prie tū Pono Dievo namū wissadōs, kōl Jojada gywas buwo.

15. Ir Jojada buwo pasėngs, ir šio amžio jam pakąsus, numirė; ir buwo šimtū ir trijų dėšimts mētū, kaip jis numirė.

16. Ir jie palaidojo jį mieste Dowido, tarp Karalū; todėl kad jis geray buwo dargis Izraelui, ir Diewui bey jo namams.

17. Ir Jojadi numirrus atėjo wyrėsnieji Juda, ir pasišlonojo Karalui; tay Karalus jū klause.

18. Ir jie prastojo Pono Dievo namus, Dievo jū tēmū, ir šlužio šwentitoms girrėms bey balwos namas. Tay kerštas užėjo Judą bey Jeruzalę, dėl šōs jū kaltybės.

19. Alle jis sunte prarakū pas jūs, kad jie Diewopi priswerstu; ir tie išluddijo jiems, alle jie tai norėjo girdėt.

20. Ir Dievo Dwase užėjo ant Zafarjo, sunaus Jojado, kuningo, tas pasistojo aukštay žmonėms i akis, ir tare jiems: taipo sašo Dievas: Kodėl jūs pėrėngiat priešakimus Pono Dievo, toktai jums ne geray sėkėsi: Uės jūs Pong Dievą

Diewa prastojot, tay jis jus wël prastos.

21. Alle jie susitäre pries jî, ir nužudde jî afmenimis, kaip Karalus buwo liepes, pryangi' prie namû Pono Diewo.

22. Ir Karalus Joas ne atsiminne mielaširdingystės, kurre Jojada, jo tēws, jam buwo isrodes, bet nužudde jo sunu. Alle mirdams jis sãķe: Pons Diews tai matys ir pajēķōs.

23. Ir mētui pērėjus traufies aukštyn Syriônû waiškas, ir atėję i Judawã, ir i Jeruzale, nužawino wissus wyrēsnišus žmonû; ir wissus iš jû suplētus dãiktus jie nusunte Karalui i Damasķã.

24. Uēs Syriônû pulkas atėjo su ne daug wyrais; o tacza Pons Diews i jû rankas dame labay didi pulkã; Todėl, kad jie Wiespati, sawo tēwû Diewã, buwo prastoję. Taipjau jie ir Joasã pašorawojo.

25. Ir jiems nû jo šalin atsitraufent, palikto jie jî sunkomis liggomis serganti. Alle jo tarnai susitare pries jî, dėl kraujo waikû Jojado, kuningo, ir žawinno jî ant jo pátalo, ir jis numirre. Ir jie palaidojo jî mieste Dowido, alle ne tarp Karálû Kapû.

26. Bet kurre pries jî susitäre, šitie buwo: Sabads, sunus Simeas; tōs, Ammonitēnės, ir Josabats, sunus Simritōs, Moabitēnės.

27. Alle jo šunus ir wissas šaitilus, kursai po jûm' buwo susirinkęs, ir budawone Diewo namû, štay, tai yra surašyta knygos nusiðawimû Karálû. Ir jo sunus Amazias Karálumi postojõ i jo wietã.

25. Pērštyrimas.

Karalámiras Amazio, karalaus Juba. Dwidēsimt ir penkiû mētû buwo Amazia, kaip jis Karálumi pastojõ, ir Karálawo dwidēsimt ir dewynis metus Jeruzalėj.

Jo mótina wardu buwo Joadan, iš Jeruzalės.

2. Ir jie dare, kas Ponui Dieui geray patikto; alle taczaus ne iš wissōs širdiės.

3. Bet kaip jo Karalyste buwo patwirtinta, nužudde jis sawo tarnus, kurre Karalu, jo tēwã buwo ušmušę.

4. Alle jû waikus jis ne nužudde. Uēs * taipõ yra rašyta knygos zofano Moizešaus, kurre Pons Diews liepja, ir saķo: tēwai ne tur žawinnami bût' už waikus, ney waikai už tēws; bet kožnas dėl sawo nusiðėjimo tur žawinnams buti.

* 5 Moiz. 24, 16.

5. Ir Amazia krown suwadino no Judã, ir sustate jûs pagal tēwû gimmines, pagal wyrēnišus ant tãkstanczû, ir ant šimtû, po wissã Judã bey Benjamin; ir suškaitė jûs nû dwidēsimt mētû ir daugiaus, ir rãdo jû tris šimtus tãkstanczû išrinktųjų, i waikã tins kanczujû, ir ragotines bey šydas wartûti gálinczujû.

6. Priegtam jis ir priėme iš Izrael šimtã tãkstanczû drutû žalnėsrû, už šimtã centnerû sidabro.

7. Alle wiens Diewo myrs atėjo pas jî, ir saķe: Karalau, te ne eina Izraelo waikas drauge su tawim; nės Pons Diews ne yra su Izrael, ney su wissais waikais Epraim.

8. Uēs jey tu ateini, koki dras summã išrodit kare, tay Diews tawę dūs prapult per tawo neprietelus. Uēs Pons Diews męg tur ir gelbet' ir prapuldit'.

9. Amazia atsãķe Diewo wyrui: Kagi weikšime su šimtû centnerû, kurre aš žalnėrams Izrael esmi davgę? Diewo myra tare; Pons Diews dar daugiaus tur, ne kaip tief yra, kã jis taw gal dût.

10. Tay

10. Tay Amazia atšyre žalne: rus. Furrie iš Epraim pas ji buvo atėję. Kad jie į savo kampą nueitų. Tay jie labay supykto ant Juda, ir wël nusitrūkė į savo kampą su didžu papykiu.

11. Ir Amazia buwo linksmas ir išvede, savo žmones, ir išstrūkė į druskos pašalį. ir užmuše Edomitū iš Seir dėsint tūkstančių.

12. Ir waitai Juda sugawo jų dėsint tūkstančių gywus, tus jie wēde ont wiršaus nekūrės ūlės ir nustūme jų nū wiršaus tōs ūlės, kad jie wissi pėrplyšo.

13. Alle žalnerai, kurrus Amazia wël buwo palėids. Kad jie su jo žmonėmis į E. r. ne trauktus, išpūlė į miestus Juda, nū Samaria į Bet Oron, ir užmuše jų tris tūkstančius, ir ėme daug suplėštū dainū.

14. Ir kaip Amazia pargryšo, nū Edomitū mūsų, parsinėję jie balwonus waitū Seir, ir paratė tus saw į dienus; ir meldėsi po jų ačiū, ir rūkino jiems.

15. Tay Pons Diews labay supykto ant Amazio ir sunte prarašę pas jį, tas sake jam: Kodėl tu jėšėjai balwonus tū žmonū. Furrie savo žmones ne galėjo išgelbėti iš savo rankos?

16. Ir jam su iūmi bekalbant tare jis jam: ar kas tamę idėjo į Karalaus dumezu? palauk, kodėl tu nori užmušams buti? tay praratas palowe, ir tare: aš geray numanau, kad Pons Diews pėrleidęs tamę išgaistint, kad tu tai darei, ir mano jodzams ne klausai.

17. Ir Amazia, Karalus Juda, susirōdijęs nusunte pas Joasą, su nu Joaso, sunaus Jau, Karalus Izrael, ir jam sakydino: eik šen, ir apširėkiwa wiens antra.

18. Alle Joas, Karalus Izrael, sunte pas Amazią, Karalū Juda,

ir jam sakydino: eršėtis, Libanone esąs, nusunte pas cedrą į Libanoni, ir jam sakydino: dūk sawo dukterį mano sunui per pączę. Alle žwėrys Libanone bėgo per eršėti, ir sumyne jį.

19. Tu dingai: štay, aš Edomitus išmušau; to pėsėdidžoj' tas wo širdis, ir jėšėjai qyraus. Dar bat paslišk namėj'; kodėl tu jėšėjai savo prapūlimo, kad tu prapultumbei, ir Juda su tawim?

20. Alle Amazia nē klausė jo; nės tai stojos nū Diemo, kad jie padūti butu į jo rankas; todėl, kad jie Edomitū balwonus buwo jėšėjo.

21. Tay Joas, Karalus Izrael, belawo aukštyn, ir jųdu apšijus rėjo su Eits Eittu, jis ir Amazia, Karalus Juda Bet Semesėj', kurrū Judawoj' vra.

22. Alle Judawėnai nū Izraelis tēnū vergalėti bėgo, kožnas į sawo kėtra.

23. O Joas, Joaso sunus, Karalus Izrael sugawo Amazią, Karalū Juda, Joaso sunu, Bet Semesėj', ir nugabėno jį į Jeruzalę; ir sugrōwe murus Jeruzalės, nū wartū Epraim, iškė fami pinnū wartū, keturis šimtus mas stū ilgius.

24. Ir wišq aukšq bey šdābrq, ir wišsus rykus, furrie randami buwo Diemo namūse, pas Obed Edomą, ir šarbinyčoj' namūse Karalaus, ir waitus į ušstatq ėme jis su sawim į Samarią.

25. Ir Amazia, Joaso sunus, Karalus Juda, dar patėko, Joasui, sunui Joas, Karalaus Izrael numirtus, penkiolika metų.

26. Bet kas daugiaus sakytina apie Amazią, taip kas pirma, kaip kas palėius nusidawe, štay, tai yra raketa knygos Karalū Juda bey Izrael.

27. Ir

27. Ir iš to čieso, kaip Amazia nū Pono Dievo atsikreipe, susitäre jie prieš jį Jeruzalėj'; alle jis nubėgo į Lašis. Tay jie nusunte pašuy jį į Lašis, ir užmuše jį čionay.

28. Ir pargabėno jį ant arkliū, ir palaidojo jį pas savo tėvus, mieste Juda.

26. Pėrskyrimas.

Uša rikiū ir pastoja raupšėtu.

Tay wissi žmones Juda ėme Ušą, tas buwo šėholiša mėtū, ir idėjo jį karālumi į wietą jo tėwo Amazio.

2. Tassai pašėre Elot, ir tą wėl atgrazino Judawop' pošam karalus užmigges buwo su savo tėwais.

3. Šėholiša mėtū buwo Uša, kaip jis karālumi pastojė, ir karalawo penkis dėsintis ir du mėtū Jeruzalėj'. Jo mėtina wardu buwo Jekalja iš Jeruzalės.

4. Ir jis däre, kas Ponui Diewui geray patikė, kaip jo tėws Amazia buwo dāręs.

5. Ir jis Diewą jėškėjo, kol Sakaria awos buwo, mošitojis regėjimūse Diewo; ir kol jis Poną Diewą jėškėjo, tol Diews jam dawe laimėti.

6. Nės jis išstrėkė, ir karawo prieš Pilistėnus, ir pargrōwe murus Gate ir murus Jabnėj', bey murus Asdode; ir kūrė miestus aplink Asdod, ir tarp Pilistėnū.

7. Nės Diews gėlbėjo jį prieš Pilistėnus, prieš Arabionus, prieš tus Gur Baale, ir prieš Meunitus.

8. Ir Ammonitai dōwanū dawe Ušui, ir jis buwo geray šėlėjams, išk' atent į Egyptą; nės jis wis drutėsnis ir drutėsnis pastojė.

9. Ir Uša pašurdino koryczas Jeruzalėj' prie kampinnū wartū, ir prie pašalninnū wartū, ir ant Pittū kampū, ir mūrais padrūtino jas.

10. Jis ir pillū pašurdino pūšę cjoje, ir pašdino daug šulliniū; nės jis daug bandōs turrėjo, taip ant lančū, kaip ant plynū laukū; ir laukininkus bey wynyczininkus prie kalnū, ir pas Karmel, nės jam labay patikė lauko darbai.

11. Ir Uša turrėjo gėrą pulką karni, į waišką tinkanti žalnėrū, pagal šaitlu sustaitytū, po ranka Zeiel, rašytojio, ir Mašejo, urės dininko, po ranka Ananjo, iš wyrėsnujū karalaus.

12. Ir šaitlus wyrėsnujū tėwū iš drutujū karjygiū buwo du tūkštanczu ir šėši šimtai.

13. Ir po jų ranka wissa waišką, tris šimtus tūkštanczū, ir septynis tūkštanczus, ir penkis šimtus kārui tinkanczus, drūtus ir drasus, kad gėlbētu karalui prieš neprietelus.

14. Ir Uša sunte jiems, wissam waiškui, šydas, ragotines, šalmus, pancėrus, šilpinius, ir āfemenis wilpštinnemis mesti.

15. Ir darydino Jeruzalėj' rykus, kytrey išmilitus, kad butu ant koryczū bey kampū, kad šautu su strelomis ir didzeis ākmenimis. Ir garšas apie jį toli buwo giridims; todėl kad Diews jį labay gėlbėjo, išk' ol jis macnus pastojė.

16. Ir kaip jis macnus buwo pastojęs, pašdidzawo jo širdis saw ant prapūlimo. Nės jis nusidėjo prieš Wiešpatį, sawo Diewą, ir ėjo į bažnyčią Pono Dievo, kad rušitu ant rākinimo; altorans.

17. Alle Asarja, kunigs ejo pašuy jį, ir āštūnios dėsintis klabonū, Pono Diewo su jūmi, drasus wyrai.

18. Ir pašipriekijo Ušui, karalui, ir tare jam; taw ne pareitis, Ušai, rāfir' Ponui Diewui, bet Elebonams, * Aarono waiškams, kurrie

Furrie pašwentiti yra, kad ruštu. Eif laukan is šventinyčios, nės tu nu ženai; ir tai ne bus tam garbe, po akiu Pono Dievo.

* 4 Mon. 18. 7.

19. Alle Uša jupyto, ir tūrėjo rūšinimo: rėką savo rankoj. Ir kaip jis su flebonais susibare, is šoko raupiai ant jo kaktos po akū flebonu, namūse Pono Dievo, pas rūšinimo: altoru.

20. Ir Marja, vyrūsaslo Eunnigs, prigreže savo galvą prie jo, ir wissi flebonai, ir štay, tay jis buvo raupšutas ant savo kaktos; ir jie stūne ji šalin is cze. Jis ir pars stubnos isėiti, nės jo sloga buvo nu Pono Dievo.

21. Tai po karalus Uša buvo raupšutas iškisimui numirre, ir gywėno šyru kokią butte raupšutas; nės jis buvo prastumas nu namu Pono Dievo. Alle Jotams, jo sunus, wade karalus namus, ir prwą dāre žmonėms žemėje.

22. Bet kas daugiaus apie Ušą sakytina taip pirmieji, kaip pastutinieji jo nusidawimai, tai apraše praraka Jesaia. Amozo sunus.

23. Ir Uša uimiggo su savo tėvais; ir jie palaidojo ji pas savo tėvus dirwoj pas kapines karalū, nės jie tėre: jis raupšutas. Ir Jotams, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

27. Pėrsšyrimas.

Jotams dāro, i d Annoutai jam turėu zę moker.

Jotams buvo dwidesimta ir penkiu metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo šėšolika metų Jeruzalėj. Jo mótina war du buvo Verusa, Jadošo dñte.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui geray patifko, kaip jo tėwa Uša buvo dāres, tiktay kad jis i bazny: cza Pono Dievo ne ėjo; ir žmones dar susigriešijo.

3. Jis Eurdino aukštus warus prie namu Pono Dievo; ir prie mārū Opel jis daug budarwodino.

4. Ir pašurdino miestus ant kálnu Juda; ir girtėsa jis Eurdino pillis ir koryzas.

5. Ir jis karawo su karalumi waikū Ammon, ir pėrgalėjo jis, kad waikai Ammon tą metų jam dāwe šimtą centneru sidābro, dės šimt tuštanczu foru kwieczu, ir dėsimt tuštanczu foru miežu. Tiek dāwe jam waikai Ammon ir antrą bey trėczą metų.

6. Tai po Jotams maenū pastojō: nės jis taisėi elgtis pagal žodė Wiespatiēs, savo Dievo.

7. Alle kas daugiaus sakytina apie Jotamą, ir wissi jo kārcai, ir jo elgimnas, štay, tai yra rakyta Enygosa karalū Izrael bey Juda.

8. Dwidesimt ir penkiu metų jis buvo kaip jis karalumi pastojō, ir karalawo šėšolika metų Jeruzalėj.

9. Ir Jotams uimiggo su savo tėvais; ir jie palaidojo ji Dowido mieste. Ir jo sunus Aas karalumi pastojo i jo wietą.

28. Pėrsšyrimas.

Apie Aasą, karalū Juda, ir apie jo griešing elgimną.

Aas buvo dwidesimt metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo šėšolika metų Jeruzalėj; ir ne dare, ka Ponui Diewui geray patifko, kaip jo tėws Dowido:

2. Bet elgėi pagal elgimną karalū Izrael. Priegtam jis dāre nulietus ābrozus Baalim.

3. Ir rūfino pašalnėj waikū Innom, ir sudėgino savo sunus ugnimi, pagal biaurybę pagonu, furus Pone Diews pirm waikū Izrael buvo prawāres.

4. Ir

4. Ir apierawojo bey rāfino ant aukštybju. ir ant kaukarū, ir po wissais salūjenczeis mēdžeis.

5. Todēl Wiešpats, jo Dievs, jē padawe i rantas Syrionū karā; laus, kad jie ī muše. ir didi pulkq tū, kurrie jam priklausi apfāltus šalin wēde ir i Damaskq nugabēno. Taipjau jis ir padūtas buwo i rantas karālaus Izrael, kad jis jo labay didi pulkq uzmuše.

6. Uēs Peša, Kemaljo sunus, ūmuše Judawoj' šimtq ir dwide; šimt tukstanczū i wienq diena. Kurrie wissi druti wyrai buwo; todēl, kad jie Wiešpati, sawo tēwū Diemq, prastojo.

7. Ir Sifri macnus īš Epraim, nujawinno Mašēiq. Karālaus suns, ir Arikam, jo namū waldona, ir Elkanq, wyrāusijē pagal karālū.

8. Ir waikai Izrael apfāltus šalin wēde īš sawo broļu, du šimtu tukstanczū moterū, sunū bey dukterū; ir priegtam daug plėšimmo ēme īš jū, ir nugabēno tq plėšimmq i Samariq.

9. Alle buwo czonay wiens prācafū Pono Diemo, wardu Oded, tas īšējo laukan, waistui priekšais, kurs i Samariq atējo, ir tare jiems: šay, kadangi Wiešpats, jūšū tēwū Dievs, ant Juda labay pyksta, jis jūs padawe i jūšū rantas; alle jūs jūs nujawinnot, taip bjaurey, kad tai dangun' nukanka.

10. Ir dabar jūs dumojat waiskus Juda bey Jeruzalės saw padūt' i bėrnus bey slūgines. Argi tai jums ne griekas priekš Wiešpati, sawo Diemq?

11. Taygi klausykite manę, ir nugabėnkite apfāltūsus wēl tēnay, kurns jūs šalin wēdēt īš sawo broļu; nēs Pons Dievs ant jūšū labay supykęs.

12. Tay pasikėle nekurrie īš wyrėšniū waikū Epraim: Masja, sunus Joanan. Berekja, sunus Mesilemot. Jeiskia, sunus Sallum, ir Amasa, sunas Adlai, priekš tus, kurrie īš waistū atējo;

13. Ir tare jiems: jūs apfāltūsus ne turrit igabėnt; nēs jūs tikst mislijat kaltybę ant musū ūs west po afiū Pono Diemo, kad musū griekū bey kaltybės jo daugiaus darytumbit; nēs jau pirma kaltybės per daug buwo, ir Pons Dievs ant Izrael labay supykęs.

14. Tay šarwotiejē palėdo apfāltūsus ir plėšimmq po afiū wyrėšniū, ir po afiū wižo surins kimo.

15. Tay pasikėle tie wyrai, kurrie dabar wardais kaukti, ir ēme apfāltūsus, ir wissus, kurrie nūgi buwo tarp jū, ir aprėde jūs rūsbais, kurns buwo īšolėš; ir aprėde jūs, ir apėwe jiems kūrpes ir dawe jiems wālgir' bey gėrt', ir mōstijo jūs, ir ūsodino jūs ant āšlū, wissus, kurrie blogi buwo ir nugabēno jūs i Jerikq, i werts bū; miestq, pas sawo brolus; ir wēl pargryjo i Samariq.

16. Tū czės' sunte karālus Nas pas karālus īš Assur, kad jam gėlbėtu.

17. Ir wēl atējo Edomitai, ir muše Judq, ir jū kėlis šalin gabēno.

18. Priegtam ir Pilistėnai īš plātino per miestus, i lankas, ir i pietus Juda; ir laimėjo Bet Semes, Ajalon, Gederot bey Soko su jū miestėleis, ir Timnq su jōs miestėleis, ir Gimsq su jōs miestėleis; ir gėwėno tūse.

19. Uēs Pons Dievs pažėmino Judq dēl Naso, karālaus Judq; todēl, kad jis Judq nūgino, ir priekš Ponq Diemq susigriekijo.

20. Ir

20. Ir atėjo pries jį Tiglat Pilezer, Karalus iš Asūr, tas apgulle jį, alle ne padrutino jį.

21. Ušs Aas pėrdalijo Pono Dievo namus, ir namus Karalaus, ir wyresnujū, kad dūtu Karalui iš Asūr; alle nieką jam ne gėlbėjo.

22. Priegtam Karalus Aas sawo bedoje dar wis daugiaus pries Pona Dievą susigriešijo;

23. Ir apierawojo balwonams Damaske, kurrie jį buwo mušę, ir tare: diewai Karalū Syriou gėlbtį jiems, todėl aš jiems apierawosiu, kad jie ir man gėlbtu; norint tie jom ir wissam Izraelui prapūlimu buwo.

24. Ir Aas i kruvą sunesę ryfus iš Dievo namū, ir surinko ryfus Dievo namūse, ir utrafino durris prie Pono Dievo namū: ir pasidare altorus ant wissū kam pū Jeruzalės.

25. Ir per miestus Juda sėn ir tēn jis padare aukštybes, kad rūfitu Pittiems diewams; ir tpyfino Wiešpati, sawo tėwū Dievą.

26. Bet kas daugiaus apie jį sakytina, ir wissas jo elgimmas, taip pirmas, kaip pastutinnis, stay, tai rasyta Pnygosa Karalū Juda bey Izrael.

27. Ir Aas užmigao su sawo tėwais, ir jie palaidojo jį mieste Jeruzalėj; alle ne padėjo jį i karpines Karalū Izrael. Ir jo sunus Josija Karalumi pasto'o i jo wietą.

29. Pėrsstyrimas.

Josija tikra Dievo gluzbą wėl atnaujin. Josija buwo dwidešimt ir penkiū metų, kaip jis Karalumi pastojo, ir Karalawo dwidešimt ir dewynis mėtus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Abja, Satarjo dukte.

2. Ir jis dare, kas Ponui Diewui geray patiffo, kaip jo tėws Dawids.

3. Jis atwėre wartus namū Pono Diewo, pirname mėnesije pirmojo mėto sawo Karalystės, ir padrutino jūs.

4. Ir iwede Elebonus bey Lewitus; ir surinko jūs ant placzės šaliczės i rytus,

5. Ir tare jiems: Klausykite manęs, jūs Lewitai: šwentifikies dabar, kad pašwentitumbit namus Wiešpatiės, jussū tėwū Diewo, ir išmestite wissą bjaurumą iš šwentinyczės.

6. Ušs musū tėwai nusijenge, ir dare, kas Wiešpaczui, musū Diewui, ne patiffo, ir jį prastojo. Ušs jie sawo wėidą atkreipe nū namū Pono Diewo, ir pašalą prikreipe.

7. Ir užrafinno durris prybašnyczio, ir išgesė lampas, ir rūfis nimo; žoles ne rūfino, ir ney josią dėginimo: apierą ne apierawos jo šwentinyczioj, Diewui Izrael.

8. Todėl Pons Diews labay suspyfo ant Juda bey Jeruzalės, ir padawe jūs, kad iššklaiditi ir išpāstiti butu, kad Pojnas jūs šwils pite iššwilsja, kaip jūs sawo ašis mis mātot.

9. Ušs stay, todėl musū tėwai prapūle kardu; musū sūnus, dukterės bey moterės yra šalin gasbėnti.

10. Bet dabar aš apstėmėjau susderėti su Wiešpaczu, Diewu Izrael; kad jo kerštas ir narsas nū musū šalin freiptus.

11. Taygi mano waikci, ne tingėkite; nės jus Pons Diews paštyre, kad jūs po jo ašiu šowētumbit, ir kad jūs jo tarnais būstumbit, ir jam rūfitumbit.

12. Tay paškėle Lewitai: Maat, sunus Amasai, ir Joel, sunus Asaria, iš waikū Kaatitū. Bet iš waikū Merari: Kis, sunus Abdi,

Abdi, ir Asarja, sunus Jealeleel; alle ið waikù Gersonitù: Joab, sunus Simmo, ir Eden, sunus Joa; Diewo.

13. Ir ið waikù Elizapan: Simri bey Tejel; ir ið waikù Aššap: Sašarja ir Matanja.

14. Ir ið waikù Eman: Tejel ir Semei: ir ið waikù Jedutun: Semaja ir Ušiel.

15. Ir jie surinko sawo brolus, ir pasiðwentino, ir iðjo pagal žodi karalaus, ið žodzio Pono Diewo. Kad cystitu Pono Diewo namus.

16. Bet Elebonai iðjo i widdu namu Pono Diewo tus cystit, ir wis, kas nečysta (ka tikt bažny: czoje Pono Diewo rado) jie sumete i dwàrą prie namu Pono Diewo; ir Lewitai tai paime, ir nuneše i uppe Kidron.

17. Bet jie pradėjo pirmoje dienoje pirmo mėnesio pasiðwentint; ir ašmą dieną to mėnesio iðjo jie i prybažnyti Pono Diewo, ir šwentino Pono Diewo namus per aš: tūnes dienas; ir pabaige tai šešioliktoj' dienoj' pirmojo mėnesio.

18. Ir jie iðjo pas karalų Iškiją, ir tare: mes iðezystijom wissus Pono Diewo namus, dēginimo: apierū altoru, ir wissus jo rykus, stálą šwentitōs dūnōs, ir wissus jo rykus;

19. Ir wissus rykus, kurrus karalus Aas, karalumi budams, buvo šalin mētes, kaip jis susi: griebijo, tus mes pritašēm, ir pašwentinom; štay, jie yra pas altoru Pono Diewo.

20. Tay karalus Iškija anksti pasiškėle, ir surinko wyresnūsus to miesto, ir iðjo aukštyn i Pono Diewo namus.

21. Ir parwede septynis jantus kus, septynis awinus, septynis ērus, ir septinis ožus apierai už griekus, už karalystę, už šwentis: nycę, ir už Judą, ir tare Elebo:

namis, Arono waifams, kad jie apierawou ant altoraus Pono Diewo.

22. Tay ramuše jie galwijus, ir Elebonai ėme kraujo, ir šlakste tūm ant altoraus; ir papjowe awinus, ir šlakste kraują ant altoraus; ir papjowe ērus, ir šlakste kraują ant altoraus.

23. Ir parneše ožus apierai už griekus po ašmą karalaus ir surinkis mo, ir uždėjo sawo rankas ant jų.

24. Ir Elebonai papjowe jų, ir ašwentino jų kraują ant altoraus, kad sudėrintu wissą Izrael. Nės karalus buvo liepes, dēginimo: apieras ir apieras už griekus tam syti už wissą Izrael.

25. Ir jis pašellawo Lewitus Pono Diewo namuše su cymbalais, su ušalterais, ir su arponis, kaip Dawidas tai buvo liepes, ir Gads, pranašas karalaus, ir pranašas Matans; nės tai buvo Pono Diewo prisakimas per sawo pranašus.

26. Ir Lewitai šlowėjo su strūns žašlais Dawido, ir Elebonai su trinitomis.

27. Ir Iškija liepe jiems dēginimo: apieras taisyti ant altoraus. Ir apie tą dieną, kaip pradėdavo dēginimo: apieras, prasidėjo ir giesmes Pono Diewo, bey trinitos, ir ant wissokū strūns: žašlū Dawido, karalaus Izrael.

28. Ir wissas surinkimas meldėsi, ir giesmes giedojanczų, ir trinitawimas trinitūjanczų, taip ilgay buvo girdime, iškėl dēginimo: apieros buvo atliktos.

29. Bet kaip dēginimo: apiera buvo atlikta, pašklonojo karalus, ir wissi pas jį ėsantieji, ir meldėsi.

30. Ir karalus Iškija, draug su wyresneis, liepe Lewitams, Pong Diewą

Diewą laupšinti su giesmemis Do: wido, ir Ašapo, pranašo. Ir jie laupšino su dzaugšniu, ir pasiklō: noję meldėsi.

31. Ir Iškija atsakydama tare: dabar jūs sawo rankas pildėt Ponui Diewui; artyn žengkite, ir parneškite apieras ir laupšės; apieras i namus Pono Diewo. Ir surinkimas prineše apieras, ir laupšės; apieras, ir kožnas iš gėrōs wālės dēginimo; apieras.

32. Ir škaitlus dēginimo; apierū, kurras surinkimas atneše, buwo septynios dēšimts jāuczū šimts āwinū, ir du šimtu ērū; ir tai wislab dēginimo; apieroms Ponui Diewui.

33. Ir jie šwentino šėšis šimtus jāuczus, ir tris tukstantis awjū.

34. Bet Flebonū per maž buwo, ir ne galėjo wisliems dēginimo; apierams ūdą nutrāukt; todėl jie ėme sawo brolus, Lewitus, iškis kol wislab buwo atlikta, ir iškis kol Flebonai pasšwentino. Nės Lewitai wėikiaus šwentinnami, ne kaip Flebonai.

35. Ir dēginimo; apierū daug buwo, su taukais dēkawon; apierū ir gėrimo; apierū dēginimo; apieroms. Taip gātawas pastojo urėdas prie namū Pono Diewo.

36. Ir Iškija dzaugėsi su wislais žmonėmis, kad Diewo šlujma wėl buwo atgrajinta: nės tai šubrey stojos.

30. Pėrsšyrimas.

Welykū šwente apšakoma ir šwentiāma. Ir Iškija nusunte pas wislą Izrael bey Juda; ir rāpė grōmatū iškis Epraim bey Manasse, kad jie ateitu i Pono Diewo namus i Jeruzalę, welykas šwėsti Wiešpaczui, Diewui Izrael.

2. Ir karālus susirōdijo su sawo wyresneiseis, ir su wislu surinkimu

Jeruzalėj, welykas šwėsti antras me mėnėšje.

3. Nės jie ne galėjo tas šwėsti tū czėsu, todėl, kad Flebonū ne ganė pašwentinti buwo, ir žmonės dar ne buwo krumon suėję i Jeruzalę.

4. Ir tai karālui geray patikfo, ir wislam surinkimui.

5. Ir liepe iššaukti per wislą Izrael, pradėjus nū Berseba iškis Dan, kad pareitu welykas šwėsti Wiešpaczui, Izraelo Diewui, Jeruzalėj; nės tos ilgay ne buwo šwėstos taip, kaip parasyta yra.

6. Ir tēkūnai nuego su gromas tomis iš rankōs karālaus, ir jo wyresnųjų, per wislą Izrael bey Juda, kaip karālus buwo liepęs, ir tare: jūs waitai Izrael, prisweršities Wiešpatiespi, Diewop Abraomo, Izaoko bey Izraelo, tay jis prisigrėš prie likusųjų, kurrie dar liko tarp jusū iš rankōs karālū iš Ašsur.

7. Ir ne bukite kaip jusū tėwai bey brolei, kurrie prieš Wiešpatį, sawo tėwū Diewą nusijenge, ir jis pėrlėido, kad jie išpūstijami butu, kaip pātys matot.

8. Taygi ne bukite pėtsprandzei kaip jusū tėwai, bet dūkite sawo ranką Ponui Diewui, ir ateikit i jo šwentinyczą, kurrę jis pašwentino amžinay, ir šlužikite Wiešpaczui, sawo Diewui, tay didis jo pāpykis šalin kreipsis nū jusū.

9. Nės jey jūs prisweršities Diewop, tay jusū brolei ir waitai mielaširdingystę turrės po akiū tū, kurrie jūs apkaltus laiko, kad jie wėl pareitu i šę žėmę. Nėsa Wiešpats, jusū Diews, yra malonus ir mielaširdingas, ir ne atkreips nū jusū sawo wėidą, jey jūs jopi prisweršities.

10. Ir

10. Ir tešūnai ējo iš wieno miesto i kitta, per zēme Epraim bey Manasse, ir i Sēbulon; alle jie išjūte ir išpeife jūs.

11. Taczaus kelli iš Ašer, iš Manasse bey iš Sēbulon pašjēmino, ir atējo i Jeruzalē.

12. Taipjau ir atējo Diewo ranta i Judā, kad jiems dawe wienā misti turrinczē girdi, daryt pagal karālaus bey wyresnujū žodī, iš žodzio Pono Diewo.

13. Ir didis pulks žmonū susiėjo i Jeruzalē kad šwēstu šwēntę neraugintōs dūnōs antrame mėnēšje, labay didis surinkimas.

14. Ir jie pasižēg sugrōwe alitōrus, Jeruzalēj' ēsanczus, ir wisas rūšinimo; žoles jie šalin mēte, ir numete jas i uppę Kidron.

15. Ir papjowe welykōs; awinēli Peturoliktōj' dienoj' antrojo mėnēšio. Ir Elebonai bey Lewitai išpažinno sawo gēdā, ir pasišwēntino, ir atneše dēginimo; apieras pas namus Pono Diewo.

16. Ir stowėjo pagal sawo dawādā, kaip reikiamā, pagal 30: kanā Moizėsiaus, Diewo wyro. Ir Elebonai šlaktē kraujā iš ranta i Lewitū.

17. Nēs daug jū buwo surinkime, kurriene buwo pasišwēnting; todēl papjowe Lewitai welykōs; awinēli uš wissus, kurrie necysti buwo, kad Ponui Diewui šwēntinnami butu.

18. Taipjau ir daug žmonū buwo iš Epraim, Manasse, Izasār, bey Sēbulon, kurrie necysti buwo, bet wālge tiesa welykōs; awinēli, alle taczaus ne taipo, * kaip parašyta yra. Nēs Iškija melde uš jūs, ir tare: Pons Diews, kura meilingas yra, bus malonus,

* 2 Moiz. 12, 3.

19. Wissiems, kurrie sawo girdi pritaisa Diewā jēškōti, Wišpati,

Diewā sawo tēwū, ir ne dēl pašwēntinnimo czystybēs.

20. Ir Pons Diews išklause Iškia, ir gyde žmones.

21. Taip šwēnte waikāi Izrael, kurrie Jeruzalēj' randami buwo, šwēntę neraugintōs dūnōs, per septynes dienas su didžiu dzaugsmu. Ir Lewitai bey Elebonai laupsino Ponā Diewā kas dien su didēj šambanczeis strūnžaislais Pono Diewo.

22. Ir Iškija kalbėjo širdingay su wissais Lewitais, kurrie geray iškāne, Pono Diewo garbę plāstint. Ir jie wālge per wissā šwēntę, septynes dienas, ir apierawojo dēkawon; apieras, ir dēkawojo Wišpaczi, sawo tēwū Diewui.

23. Ir wissas surinkimas sustare, dar kittas septynes dienas šwēsti; ir šwēnte ir tas septynes dienas su dzaugsmu.

24. Nēs Iškija, karālus Juda, dawe dōwanā surinkimui, tūkstanti jautūkū, ir septynes tūkstantis awjū. Ir wyresnieji dawe dōwanā surinkimui tūkstanti jautūkū, ir dēgimt' tūkstantis awjū. Tay Elebonū daug pasišwēntino.

25. Ir wissas surinkimas Juda, Elebonai ir Lewitai dzaugēsi, ir wissas surinkimas iš Izraelatējs, ir swetinieji iš Izraelo žēmēs atējē, ir Judawoj' gwynā;

26. Ir buwo didis dzaugsmas Jeruzalēj'. Nēs iš czēslo Salomono, Dovidio sunaus, Izraelo karālaus, toktay Jeruzalēj' ne buwo.

27. Ir Elebonai bey Lewitai atsižēle, ir žegnojo žmones, ir jū balsas buwo išklaustas; ir jū malda nušako i jo šwēntā gwynimā i dangū.

31. Pėri

31. Pėrskyrimas.

Walmōn gārōi imas iškūstis; aprūpinimas klebonū b n lem tū.

S taip tai wissab buwo atliktā, tav iškėlāwo wissi Izraelite: nai, miestūse Juda randamieji, ir sulauze stulpus, ir nukirto šventitas giraites, ir sugrōwo aurkitybes bey altorus iškūstis Juda: wds, Benjamin, Epraim bey Masnasse, iškūstis wissay iškūstis. Ir waikāi Izrael wissi wel nusitruktis pas sawo turtā i sawo miestus.

2. Alle Iškija sustate klebonus bey Lewitus i jū dawādā, Eoznā pagal jo urēdā, taip klebonus, kaip Lewitus, prie dēginimo: apierū, ir prie dėkawon: apierū, kad jie šluotū, dėkawotū, ir laupintū wartūse abazō Pono Diewo.

3. Ir Faralus dawe sawo daly: k, iškūstis sawo turtū, dēginimo: apieroms rytā: mētā ir wakarā, ir dēginimo: apieroms ant sabbatōs, nauj: mėnesio šwenczū ir fittū šwenczū, kaip tai parašyta yta Pnygosa zofano Pono Diewo.

4. Ir jia tare imonēms, Jeruzalėj' gywēnantims, kad jie dailiē dūtū klebonams bey Lewitams, kad jo geraus galētū pributi prie zofano Pono Diewo.

5. Ir kaip tas jodis iškūplātino, dāwewaikāi Izrael daug pirmonū, jawū, šwēzans wyno, aliejaus, medaus, ir wisso, k, suwāle iškūlauko: ir wissokū dėsimtinū jie daug sunēse.

6. Ir waikāi Izrael bey Juda, kurie miestūse Juda gywēno, tai: pojau dėsimtines parneše galwū bey awjū, ir dėstines šwentitojo, kuras jie Wiešpaczui, sawo Diewu, buwo šwentinę, ir padare tū cze kūrā, o tē wel kūrā.

7. Trečiamē mėnesiē jie pradėjo kūrā suder, ir šėmame mėnesiē jie tai atliktō.

8. Ir Iškijui su wyresneiseis ieinanti, ir tas kūrā be matanti, laupsinno jie Pona Diewā, ir jo žmones Izrael.

9. Ir Iškija klause klebonus bey Lewitus apie tas kūrā.

10. Ir Asarja, klebons, wyresnysis iškū gimminēs Zadok, tare jam: iškū to czešo, kaip jie pradėjo dōwanas sunēst i Pono Diewo namus, mes walgēm, ir prisiwālgēm, ir dar daug liktō: nēs Pons Diews pėrjegnojo sawo žmones todēl liktō ši kūrā.

11. Tay liepe Faralus, kad jie štrynū darytu, prie Pono Diewo namū. Ir jie padare jas.

12. Ir supyle czonay dōwanas, dėsimtines, pašwentitas, wiernay. Ir ant tū wyresnysis buwo Kananja, Lewits, ir Simeis, jo brolis, antras.

13. Ir Jeiel, Asasja, Magat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Jesmašja, Maat bey Bēnaja, pašteloti per ranfas Kananja, ir Simeis, jo brolio, pagal žodi Faralus Iškio. Bet Asarja buwo wytrūsfis Diewo namū e.

14. Ir Kore, sunus Zemna, Lewits, wartū sargas i rytus, buwo ant dōwanū Diewo, iškū gērōs wālēs dūtūjū, kurie Poni Diewu i dōwanā buwo dūdami, ir ant šwenczūjū.

15. Ir po jorankā buwo: Eden, Minjamin, Jesua, Semaja, Amarija bey Sakanja klebonū miestūse, ant wiernōs šluotōs, kad turtetu dūti sawo broiams, pagal tū dāwadā, mazānsamjam kaip dīdzamjam.

16. Priegtam ir tiems, kurie per wyreskus buwo tofūjami, nūtrijū mētū, ir kas dauqiaus wissūtū, kurie iškū i Pono Diewo namus, kōznas sawā dienā, kad tū
klus

glužitu, faip jis wadits, pagal jū dawādā.

17. Ir tiems, kurie tarp flebonū buwo rofūjami gimnūnėje sawo tėwū, ir Lewitams, nū dwidesimt metū, ir kas daugiaus, faip kožnas wadits, pagal jū dawādā.

18. Priegtam tiems kurie rofūjami buwo tarp jū waiķū, moterū, sunū bey dukterū, tarp wissosurinimo; nēs jie wiernay šwentino, kas šwentita buwo.

19. Taipjau ir myrai wardais buwo šaukti tarp waiķū Aaron, flebonū, ant prymiesczū laukū, per wissus miestus gywėnanczū, kad jie daliēs dūtū wissims wyriskiams tarp flebonū, ir wissims, kurie tarp Lewitū buwo surofūjami.

20. Taipo dare Iškija per wissą Judawą; ir dare, kas gėra, tikra ir teisū buwo po aķiū Wieszpatiēs, sawo Diewo.

21. Ir apie wissą dalyką, ką jis pradėjo, namams Diewo ant gėro, pagal zokanę ir prisėkimus, jėškoti sawo Diewą; tai dare jis iš wissos širdiēs, todėl jis ir laimėjo.

32. Pėrsšyrimas.

Iškija domnu budu apsaugojamš prieš Saneribą.

Po šū nusidāwimū ir wiernybės atėjo Saneribs, Assurū Farālus ir trānkies i Judawą, ir guldėsi aplink apmurtus miestus, ir mislijo tus sawę p plėgti.

2. Ir faip Iškija mātė Saneribą ateinantį, ir sawo wėidą freipjanti prieš Jeruzalę Faranti:

3. Tay jis susirōdijo su sawo wyrėšneiseis ir karzygeis, užkimšti wandenis šullinū laukė miesto šanczū; ir jie gėlbėjo jam.

4. Ir susirinko didis žmonū pulkas, tie užkimšo wissus šullinūs, ir tēšanczus wandenis wido

duje tōs žėmės, ir tare: Kad Farāls lei iš Assur ne daug wandens ras šū, kadā jie ateis.

5. Ir jis buwo drāsus, ir paitaisė wissus murus, kur jie stylėti buwo, ir pafūre forczū ant tū, ir budawojo laukė dar Pittą murą, ir mūrais aptūrė Mollo prte miesto Dowido; ir padare daug gimtū bey šydū.

6. Ir sustātė žalnērū wyresnūs su t Farą pas žmones. Ir surinko jūs pas sawę t plėczę uliczą prie miesto wartū, ir kalbėjo su jeis širdingay, tarydams:

7. Būkite linksmi ir drāsus, nei šibijokities ir ne nusiminkit dėl Farālaus iš Assur, ney dėl wissoto pulko, kurs pas jį yra; nēs didėsnis yra su mumis, ne faip su jūm'.

8. Su jūmi yra kūniška pėtis, alle su mumis yra Wieszpats, musū Diewas, kad jis mus gėsi bėtu, ir musū Farą waldytu. Ir žmones pasitikėjo ant žodziū Iškio, Farālaus Juda.

9. Potam sunte Saneribs, Farālus Assurū, sawo tarnus i Jeruzalę (nēs jis buwo Lafis apgults, ir wissi jo žmones su jūmi) pas Iškiją, Farālu Juda, ir pas wissus Judawėnus, Jeruzalėj' šanczus, ir jam sakydino:

10. Taip safo Saneribs, Farālus Assurū: ant ko jūs pasitikities, kurie jūs gywėnat Jeruzalėj' apgultoje?

11. Iškija jus pėrkalb', kad jus smerczui padūtu, t badą bey trōgš kuli, ir tara: Wieszpats, musū Diewas, mus išgėlbės iš rankos Farālaus Assurū.

12. Ar ne iss tas Iškija, kursai jo aukštibes ir altorus sugrōwė, ir safes Judawoj' bey Jeruzalėj': prie wiemo altoraus jūs turrite melstis, ir ant to rūšint?

13. Ar

13. Ar ne žinote, ką aš bey
mano tėvai dāre wišties žmo-
nėms per žemes? Argi ir diemai
pagonū per žemes savo žėmę ga-
lėjo išgėlbēt iš mano rankōs?

14. Kas yra tarp wišū diemū
šū pagonū, kurrus mano tėvai
išgaižino, kura savo žmones
butu galėjęs išgėlbēt iš mano
rankōs, kad juū Dievas jus ga-
lētu išgėlbēt iš mano rankōs?

15. Targi nesidūkities Iškija
suwiloti, ir ne dūkities tai pėr-
kalbēt, nevgi wierykite jam. Ties
kadangi ney wiens diemas wišū
pagonū ir karalysčū ne galėjo sa-
wo žmones išgėlbēt iš mano bey
iš mano tėvū rankū: tay ir jušū
diemai jus ne išgėlbės iš mano
rankōs.

16. Priegtam jo tarnai dat dau-
giaus kalbėjo prieš Wiekpatį, Die-
wą, ir prieš jo tarną Iškiją.

17. Jis ir grōmatas raše, ant
apiūko Wiekpaties, Diemo Izraē-
lo, ir kalbėjo apie jį, ir tare: ly-
gey kaip diemai pagonū per žemes
savo žmones ne išgėl'ėjo iš ma-
no rankōs, taip ir Iškija Dievas
jo žmones ne išgėlbės iš mano
rankōs.

18. Ir jie kauke didzu balsu žy-
dišpāy prieš žmones Jeruzalės,
ant mūrū esanczus, jūs pabauckš
tinti ir išgandit', kad jie miestą
laimētu.

19. Ir kalbėjo prieš Dievą Je-
ruzalės, kaip prūs balwonus
žmonū ant žėmės, kurrie žmonū
rankomis buvo padaryti.

20. Alie karalus Iškiją, bey prās
rašs Jesaia, Amozo sunus. Dievą
melde prieš tai, ir kauke dangun'.

21. Ir Pons Dievas sunte an-
gelū wieną, tas nugaišino wišus
macnūsus iš waist', ir maldonus
bey wyresnūsus abazė Assurū ka-
rālaus; kad su gėda wėlnusitrukte pradėjo.

ir savo žėmę. Ir kaip jis ir savo
diemo namusėjo, nujudde jį czo-
nay kardu, tie, kurrie iš jo rėtū
buwo išėję.

22. Taip gėlbėjo Pons Dievas
Iškiją, ir tus iš Jeruzalės, iš
rankōs Saneribo, Assurū karā-
laus, ir wišū kintū, ir išgėlbėjo
jūs nū wišū aplinkuy.

23. Kad daugel Ponui Dievui
dėwanū nėše i Jeruzalę, ir brans
gus dāiktus Iškijui, karalui Juda.
Ir jis pastuy garbės pilns buwo
po akiū wišū pagonū.

24. Tū cžės' Iškija smertnav ap-
sirgo; ir jis meldėi Pono Dievo;
tas išklause jį, ir dawe jam stes-
bučią.

25. Alie Iškija nesilaitė pagal
gerybes iš Diemo gautases, nės
jo širdis pasididžawo. Todėl pās-
pykis Diemo jį užpūle, ir Judawą
bey Jeruzalę.

26. Alie Iškija pasižėmino, kaip
jo širdis buwo pasididžawusi, su-
tais iš Jeruzalės: todėl wāpykis
Diemo jūs ne užpūle, Iškijui gy-
wan b'ė'ant'.

27. Ir Iškija turrėjo labay didi
bagetumą bey garbę; ir pasidare
saw kārčū iš sidābro, iš auksō,
iš brangū akmėnūcū. iš kancų
kwėpjančū žolū, iš švūdū, ir iš
wišokiū brangū dāiktū;

28. Ir namūs rugziamas, kad
cze supiltu jawnas, šwiea wyną
bey aliejū; ir staldus wišokiems
galwijams, ir gārdus awims.

29. Ir pasikurdino saw miestus,
ir turrėjo galwinū awjū bey janczū
daugybę; nės Pons Dievas jam
dawe labay didi turtą.

30. Jis yra ansai Iškija kura
aukštaję wandens wersmę Gione
utimko, ir tą ie nyn freipe iš wās
karū i Domido miestą; nės Iškija
palaimōs turrėjo, biltė kę jis tikt'
31. Alie

31. Alle kaip pālai wyresnūjū iš Babel pas jį buwo atsusti, kad klāustu ano stebūkle žēmėje nusiđawuso, prastojo jį Diews taipo, kad jį mėgtu, jeib žinnoma butu wīllab, kas jo širdijē buwo.

32. Alle kas daugiaus apie Iškiją sakytina, ir jo mielaširdingyste, štay, tai yra rašyta regėjime prārako Jesaio, Amozo sunaus, Enygoša karālū Juda bey Izrael.

33. Ir Iškija užniggo su savo tėvais, ir jie palaidojo jį aukštūse kapūse waikū Dowido. Ir wissas Juda, ir tie iš Jeruzalės jį gārbino jau numirus. Ir jo sunus Manasse karālumi pastojo i jo wietą.

33. Pėrštyrimas.

Karalawimas Manasse ben Amos.

Manasse buwo dwylėka metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo penkis dešimtis ir penkis metus Jeruzalėj.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikė, pagal bjaurybės pagonū, furus Pons Diews pirm waikū Izrael buwo prawarės.

3. Ir atškreipe, ir budamojo aukštybes, furas jo tėws Iškija buwo pargrōwęs; ir istate Baalim altorus, ir pasidare šwentitas girvāites, ir pašklonojo wissokiam dangaus pulkui, ir gluzijo jiems.

4. Jis ir pakūre altorus namūse Pono Diewo; apie furus Pons Diews buwo kalbėjās: Jeruzalėj tur māno wardas buti amūinay.

5. Ir pakūre altorus wissokiems dangaus pulkams, abejūse pryan giūse prie namū Pono Diewo.

6. Ir jis dawė savo sunums per ugni eiti pakalnėje sunaus Inom, ir štyredienas ir dabōjo ant paukščių haufsmo; ir žynawo, ir istate burtininkus bey paįmjū, išguldytojus; ir dare daug to, kas Ponui Diewui ne patikė, kad jį išpykintu.

7. Jis ir dėjo ābrozus bey balt wonus, furus jis darpdino, i Diewo namus, apie furus Pons Diews Dowidui buwo kalbėjās ir Salomonui, jo sunui: kūse nas mūse Jeruzalėj, furus aš saw pas štyrau iš wissū gimminū Izrael, aš sawo wardą statysu amūinay;

8. Ir ne dūsu daugiaus paslystkoją Izrael nū tōs žēmės, fureg aš itekiau jū tėwams: jey tiktay klausydami darys wīllab, kq aš jiems liepiau, pagal wissą žofānq, prisikimus ir prowās per Moiz zegu.

9. Alle Manasse suwillojo Judq, ir tus iš Jeruzalės, kad jie piktszans dare, ne kaip pagonai, furus Pons Diews dėl waikū Izrael buwo išgaishinngs.

10. Ir kad Pons Diews dawė kalbėti su Manasse, ir su jo žmos nemis, tay jie to nieko ne atbojo.

11. Todėl Pons Diews dawė ant jū ateit waikū: waldonus karālaus iš Assur, tie Manasse i pānczias idētą apfale; ir surakino jo lencugais, ir nugabēno jį i Babel.

12. Ir kaip jis bėdoj buwo, tay jis pakārney melde Wiešpati, sawo Diewq, ir labay pasižemino po afiū Diewo sawo tėwū,

13. Ir meldėsi ir pakārney melde jį. Tay jis išklause jo pakārny meldimū, ir sugrąžino jį wēl i Jeruzalę i jo karalystę; tay išpas žinno Manasse, Ponq Diewq ēsant i Diewq.

14. Potam jis pakūre galāusūs sus murus prie Dowido miesto, i wakarūs pas Gion prie uppēlio, ir fur i uwiū wartus teinama, ir aplink Opel, ir dārė jū labay aukštus, ir idėjo wyresnūs sus i apmūritus miestas Juda.

P P

15. Ir

15. Ir mēte šalim swētimus diem, ir balwonus iš namū Pono Diewo, ir wissus altorus, Furrus jissai buwo pakūres ant kalno namū Pono Diewo, ir Jeruzalėj'; ir išmete jūs laukan iš miesto.

16. Ir pataise altoru Pono Diewo, ir apierawojo ant to dėkawonės; bey laupsės; apieras; ir liepe Judą, kad jie glūžitu Wiešpaczui, Izraelo Diewui.

17. Bet tišt žmones dar apierawojo ant aukštųjų, alke taczauš Wiešpaczui, sawo Diewui.

18. Bet kas daugiaus apie Manasse sakytina, ir jo malda sawo Diewop, ir kalbėjimas tū, Furrus regėjimus regėdawo ir su jūmi kalbėdawo wardan Wiešpatiės Izraelo Diewo, štay, tie yra tarp nusidawimų karalū Izrael;

19. Ir jo malda, bey pašarnus meldimas, ir wiss jį grieškai bey nusidėjimai, ir anos wietos, ant Furrū jis aukštųjųes pašare, ir šwentitas girraitės bey balwonus idėjo, pirm neng jis pažėmints buwo; štay, tie yra rašyti tarp nusidawimų pranašū.

20. Ir Manasse užmiago su sawo tėvais, ir jie palaidojo jį jo namūse. Ir jo sunus Amons karalumi pastojo i jo wietą.

21. Dvidešimt ir dwėjū metų buwo Amons, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo du metus Jeruzalėj'.

22. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patiko, kaip jo tėws Manasse buwo darg. Ir Amons apierawojo wissiem balwonams, Furrus jo tėws Manasse buwo darydingas ir glūžijo jiems.

23. Alie jissai ne pasižėmino Ponui Diewui, kaip jo tėwas Manasse buwo pasižėmingas. Tassai Amons kaltybes wis padaugino.

24. Ir jo tarnai pasistenge prieš jį, ir nužudė jį jo namūse.

25. Tay žmones žėmėje užmuše wissus, Furrus prieš karalū Amon buwo pasistenge. Ir žmones tōs žėmės idėjo į sunu Josią karalū mi, i jo wietą.

34. Pėrstyrimas.

Josia cyslij' ir pataisa baimejį. Josia buwo aštūnū metų kaip karalumi pastojo, ir karalawo tris dešimtis ir wienus metus Jeruzalėj'.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui geray patiko; ir elgėsi pagal elgimą sawo tėwo Dowido, ir ne atsikreipe ney ant dešinės, ney ant kairės.

3. Nės ašmame mete sawo karalawimo, waiks dar bebudams, pradėjo jis jėškoti Diewą sawo tėwo Dowido; ir dwyliktame mete jis pradėjo apczystit' Judą bey Jeruzalę nū aukštųjų, ir nū šwentitū girraitū, ir nū balwonū bey nulietū abrozū.

4. Ir dawe po sawo ašū nū lauzt altorus Baalim; ir abrozus ant jų wiršaus jis wiršuy nukirsto; ir šwentitas girraitės, ir balwonus bey abrozus jis sukūle, ir sutryne jūs i dulkes, ir pabėre jūs ant kapū tujū, Furrus jiems buwo apierawoję;

5. Ir sudėgino Fāulus Elebonū ant altorū; ir apczystijo taip Judą bey Jeruzalę.

6. Priegtam ir miestūse Manasse, Epraim, Simeon, išk' atent i Naptali, per jų pūsczas apsilinuy.

7. Ir kaip jis altorus bey šwentitas girraitės buwo nulaužęs, ir balwonus i dulkes sudaužęs ir wissus abrozus nukirtęs per wissą iemę Izrael, tay jis wēl parėjo i Jeruzalę.

8. Aštūnoliktame mēte sawo Karalystēs, Kaip jis žėnę ir Diemo namus buwo apczystijęs, sunte jis Sapaną, Azaljo sunu, ir Maesę, wyresniję miesto, ir Joą, Joaaso sunu, wyrāusaję ant rāstū, Kad pataisytu namus Wiešpaties, sawo Diemo.

9. Ir jie atėjo pas wyrāusaję Kuningą Ilkį, ir pinnigai jiems buwo dūti, Kurie Diemo namams buwo atnešti, Kurus Lewitai, pas slenkstį sargybę laikantieji, buwo surinkę iš Manasse, iš Epraim, ir iš wissū likfusujū Izraēlije, ir iš wissos Judawos bey Benjamin, ir iš tū, Kurie Jeruzalėj' gywėno.

10. Ir dawe tus darbininkams ir rankas, pastatytiems prie Pono Diemo namū. Ir jie dawe tus tiems, Kurie dirbo prie Pono Diemo namū, ir kur tie buwo pagėdę, Kad jie tus taisytu.

11. Tie tus išdawe cimnierninkams ir budamoninkams, Kad jie iškalditus akmenis ir ištakytus medžus pirktu, lubbas tū namū iškloti, Kurus Karālei Juda buwo pagadinę.

12. Ir tie wyrai dirbo wiernay prie to darbo. Ir ant jū buwo statyti Jaats bey Obadja, Lewitai iš waikū Merari, Sakarja bey Mesullam iš waikū Raatitū, tą darbą pastubint; ir wissi buwo Lewitai, Kurie ant strān: žāislū galėjo.

13. Alle ant tū, Kurie naštąs nešoję, ir Pittus prie wissokio darbo priwarydawo per wissas urėdystes, buwo iš Lewitū, rašytojei, urėdninkai bey wartū: sargai.

14. Ir išimdami pinnigus, Pono Diemo namams idėtus, rado Ilkį, Kuningą, Enygą, žokano Pono Diemo, Moizėsiaus dūtes.

15. Ir Ilkį atsašydams tarę Sapanui, rašytojui: aš radau žokano: Enygą, Pono Diemo namūse. Ir Ilkį dawe tas Enygą Sapanui.

16. Alle Sapans nunešę tas Karāliui, ir atšakę Karāliui, tarydams: wissab, Kas po rankomis tawo tarnū padūta, tai jie dāra.

17. Ir jie supyle pinnigus, Pono Diemo namūse rāstus, ir dawe tus pristatytiems bey darbū ninkams.

18. Ir Sapans, rašytojis, patšakę tai Karāliui, tarydams: Ilkį, Kuningą, dawe man kofias Enygą. Ir Sapans šaitę tosa po akū Karālaus.

19. Ir Kaip Karālus žokano žodžus girdejo, iplėšę jis sawo rubus.

20. Ir Karālus liepę Ilkiui bey Aikamui, Sapano sunui, ir Abdonui, sunui Miffo, ir Sapanui, rašytojui, ir Asajui, Karālaus tarnui, ir tarę:

21. Nuėję klāustite Poną Diewą už manę ir už likfusus Izraēlije, ir už Judą, dėl žodžių Enygū, rastujū. Mēs pāpykis Pono Diewo pra didis, Kursai ant musū ušidege, Kad musū tėwai ne pils nawojo žodi Pono Diemo, Kad jie darytu, Kaip rašyta pra šosa Enygosa.

22. Tay nuėjo Ilkį su Pittais Karālaus sustaiseis pas prārakėnę Uldą, Sallumo pāczę, sunaus Taisat, sunaus Asra, rābū: sargo, Kurie Jeruzalėj' gywėno antroje pusėje, ir kalbėjo tai su je.

23. It ji tarę jiems: taip safo Wiešpata, Izraēlo Diews: sašys Eite tam wyrui, Kurs jus pas maš ne sunte:

24. Taip safo Pons Diews: štay, aš nepalaimos užwesu ant

šio kampo, ir jo gyvatininkū, ir iš wissos dušos, kad darytu pagal wissus žodžius šio derėjimo, kurrie rašyti buvo šios knygos.

Parálaus Juda; * 3 M. 26, 14. 5 M. 28, 15.

25. Todėl, kad jie manę prasto, jo, ir kitiems diemams rūkino, kad manę ipyktintu wissokiais darbais savo rankū. Ir mano papykis ussidegs ant šio kampo, ir ne bus išgėsomas.

26. Ir Parálui Juda, kurs jus parsunte Pona Diewą klaušt', jús taip turríte sašyt': taip šako Wiešpats, Izraėlo Diews, apie žodžius, kurrus tu girdėjai;

27. Todėl, kad tawo širdis pamankštinta, ir pasižeminai po akiū Diewo, jo žodžius girdėdams prieš šį kampa, ir prieš jo gyvatininkus, ir po mano akiū pasižeminai, ir savo rūbus iplėšai, ir po mano akiū werkai; tay aš tawę ir išklaušiau, šako Pons Diews.

28. Šytay, aš tawę suwalysu pas tawo tėvus, kad su pakąjumi į savo kapus nušakumbai; kad tawo akys ne matytu wissą tą bėdą kurrę aš užwesu ant šio kampo, ir ant jo gyvatininkū. Ir jie atšakė tai Parálui.

29. Tay nusunte Parálus, ir darwe kruwon sueiti wissus wyresnūs sus iš Juda bey iš Jeruzalės.

30. Ir Parálus aukštyn nuėjo į Pono Diewo namus ir wissi wyrai Juda, ir gyvatininkai iš Jeruzalės, flebonai, Lewitai, ir wissi žmones, taip mažieji, taip didieji; ir po jų ausū buvo šak: tomi wissi žodžei knygos derėjimo, Pono Diewo namūse rąstosa.

31. Ir Parálus pasistojo į savo wietą, ir derėjimą padare po akiū Pono Diewo, kad pagal Pono Diewo žodi kognas pasielgtu, ir pilnawotu jo prisakimus, iuddijimus ir prowas, iš wissos širdies,

ir iš wissos dušos, kad darytu pagal wissus žodžius šio derėjimo, kurrie rašyti buvo šios knygos.

32. Ir cze stowėjo wissi, kurrie Jeruzalėj' ir Benjaminij' buvo. Ir gyvatininkai iš Jeruzalės dare pagal derėjimą Diewo, jų tėwū Diewo.

33. Ir Josia mēte šalin wissas bjautybes iš wissū žemjū, waišū Izrael esanczujū, ir dare, kad wissi Izraelije randami, Wiešpaczui, savo Diewui, šlūžijo. Kol Josia gyws buvo, tol jie ne atškreipe nū Wiešpatiės, savo tėwū Diewo.

35. Pėrstyrimas.

Josia šwencyia welykas, ir galą gāuna kare.

Ir Josia šwente welykas Ponui Diewui Jeruzalėj', ir papjowe welykūs awinėli keturoliktą diemą pirmo mėnesio.

2. Ir jis dawādijo flebonus į jų urėdą, ir twirtino jūs jų urėde namūse Pono Diewo.

3. Ir tare Lewitams, kurrie wissą Izraeli mokinno, ir Ponui Diewui pašwentiti buvo: idėkit šwentą šrynę į namus, Salomono, Dowido sunaus, Izraėlo Parálus, pakurtus. Jūs ne turríte tą ant peczū nešti. Taygi šlūžikite Wiešpaczui, savo Diewui, ir jo žmonėms Izrael.

4. Ir dawādikite gimminę savo tėwū pagal jusū dawadą, kaip tas parašyts esti Dowido, Parálus Izrael, ir jo sunaus Salomono.

5. Ir stowėkite šwentinycoj' pagal dawadą gimminū tėwū, tarp savo brolių iš žmonū gimmusū, ir pagal dawadą tėwū gimminū tarp Lewitū.

6. Ir papjaukit welykūs awinėli, ir pasišwentikit, ir pritaisykit savo brolius, kad jie darytu pagal žodi Pono Diewo per Moizę.

7. Ir

7. Ir Josia dawe dowanay prastiems žmonėms, erylzys bey ozy: czus (wylab ant welykū, wylsiems, kurre cze buwo) kad jū staitlus buwo tris dešimts tūkstancziū; ir tris tūkstanczei jāuczū, ir wylab, iš turto karālaus.

8. Bet jo wyresnieji dawe dowanay iš gėrōs walės žmonėms, ir flebonams bey Lewitams, (butent Jlfia, Sakarja bey Jeiel. wyresnieji Diewo namūse, iš flebonū welykoms, du tūkstanczu ir šešis šimtus (erylziū bey ozydziū) prie tū dar tris šimtus jāuczū.

9. Alle Kananja, Semaja, Nechaneel, ir jo brolei, Asabja, Jeiel ir Josabad, Lewitū wyresnieji, dāwe i dowanā Lewitams ant welykū, penkis tūkstantis (erylziū bey ozydziū;) prie tū dar ir penkis šimtus jāuczū.

10. Taip Diewo glužma buwo pagatāwita; ir flebonai stowėjo ant sawo wietōs, ir Lewitai i sawo dawādā, pagal žodi karālaus.

11. Ir jie papiowe welykōs: awinēli; ir flebonai ėme iš jū rankū, ir glākste; ir Lewitai nu trauke jū ūdā:

12. Ir atšyre dēginimo:apieras, kad jas dūtu tarp daliū tėwū gimminū i kōjnā jū pulkā, Ponui Diewui apierawoti, kaip tai rašyta knygoja Moizešaus. Taip jau jie dare ir su jāuczeis.

13. Ir jie kēpe tą welykōs:awinēli prie ugniēs, kaip reikėjo. Alle kas šwentita buwo, išwirre pūdūs se, kātillūse bey skauradosa; ir jie dāre tai kubrey prastiems žmonėms.

14. Potam jie pastelāwo ir saw, bey flebonams. Nės flebonai, Arono waikai, dārbo turrėjo prie dēginimo:apierū bey taukū ikinaties; todėl turrėjo Lewitai ir saw, ir flebonams, Arono waikams, pasteloti.

15. Ir giedantēji, waikai Assapo, stowėjo ant sawo wietōs, pagal žodi Dowido, ir Assapo, ir Emano, ir Jedituno, karālaus pranašo, ir wartū: sargai prie wylsi wartū, ir jie ne atstojo nū sawo urėdo; nės Lewitai jū brolei, pastelāwo jiems.

16. Taipo prigatāwita buwo tą dien' wylsā Pono Diewo glužma, kad welykos butu šwenczamos, ir dēginimo:apieros ūdėgamos ant altorans Pono Diewo, kaip karālus Josia buwo liepęs.

17. Taip waikai Izrael, kurre cze buwo susiję, šwente tū cžės welykas, ir šwente nerāuginis tōs dūnōs per septynes dienas.

18. Bet ney wienos welykos Izraelije taipo ne buwo šwentitos, kaip šos, iš cžio žomelo, prarašo, ir ney wiens karālus Izraelije taipo welykas buwo šwentęs, kaip Josia welykas šwentė, ir flebonai, Lewitai, wylsa Judda, ir kas iš Izrael buwo susiję, ir gywātninkai Jeruzalēs.

19. Aštūnolištame mēte karaly: stēs Josia šos welykos buwo šwentitos.

20. Po to, kaip Josia tus namus buwo itaisęs, aukštyn traukies Nefo, Eypcionū karālus, kad karāutu prie Karfemis pasta Prat; ir Josia išsitrauke jam priešais.

21. Alle jis sunte pāslus pas jė, ir jam sakydino, kas man dārbo su tawim, karālau Juda? aš dar bar ne ateimi, prie tawęs, bet aš karāju prieš Pittā gimming, ir Diews man sakęs, kad kubiczaus. Palauk prieš Diewā (stēngtis) su mannim ėsanti, kad jis tawę ne sugaisintu.

22. Alle Josia ne atkreipe sawo wēidā nū jo, bet taisėsi su jūmi karāuti.

Parauti, ir ne klause žodžiams Ue-
Fo iš burnos Diewo; ir atėjo su
jūmi Parauti ant plynų laukų pas
Megiddą.

23. Bet strėlėzei tšdwe Paralus
Josia; ir Paralus sake savo tar-
nams: wežkite manę i Pittą šalį,
nės aš labay esmi tšeistas.

24. Ir jo tarnai nuėle jį nū
wežimmo, ir wėje jį ant Fitto jo
wėžimmo, ir nugabėno jį i Jeru-
zalę; ir jis numirė, ir jie palai-
dojo jį i kapus savo tėwo. Ir wis-
sa Juda bey Jeruzale gedėjo dėl
Josio.

25. Ir Jeremia dejāwo dėl Jos-
sio; ir wisš, kurrė giedojo, ir
kurrus giedojo, kalbėjo savo dejā-
wimo giesmes ant Josio, iškė šei-
dienai; ir tai i pāproti wirtu Iz-
raėlije. Štay, tai yra rašyta de-
jawimo: giesmėsa.

26. Alle kas daugiaus apie Jo-
sia sakytina, ir jo mielašiedingyste,
pagal šwentą raštą zokane Pono
Diewo,

27. Ir jo nusidāwimai, taip pir-
mieji, kaip pašutinnieji, štay, tie
yra rašyti knygosā Paralū Izrael
bey Juda.

36. Pėrsšyrimas.

Apie tuš, kurrė Josia sėkė, ir apie
kalėjimą Babelišką.

Ir žmones žėmėje ėme Joasą,
Josio sunu, ir idėjo jį Paralus
mi i jo tėwo wietą Jeruzalėj.

2. Dvidešimt ir trijų metų bu-
wo Joas, kaip jis Paralus mi pas-
tojo, ir karalāwo per tris mėne-
sus Jeruzalėj.

3. Uės Eypcionū Paralus at-
stātė jį Jeruzalėj; ir uždėjo tai
žėmei i korawonę šimtą centnerū
sidābro, ir wieną centnerį auksa.

4. Ir Eypcionū Paralus idėjo
Eliašim, jo broli, i Paralus ant
Juda ir ant Jeruzalės, ir pėrfeite
jo wardą Joasim. Alle jo broli

Joas ėme UeFo, ir nugabėno jį
i Eypitą.

5. Dvidešimt ir penktū metų
buwo Joasims, kaip jis Paralus
mi pastoj, ir karalāwo wienolika
metū Jeruzalėj; ir dare, kas Wieš-
paczui, savo Diewui, ne patikko.

6. Ir Uebužad:Uezar, Babelo
Paralus, traukėsi aukštyn prieš jį,
ir surakinno jį lencugais, kad jį i
Babel nuveštų.

7. Taipiau Uebužad:Uezar keli-
lis rykus iš Pono Diewo namū,
nugabėno i Babeli; ir idėjo jūs i
savo bažnyčią Babelė.

8. Alle kas daugiaus apie Joas-
im sakytina, ir jo bjaurus dāik-
tai, kurrus jis dāre, ir kurrė jeme-
rādosi, štay, tie yra rašyti kny-
gosā Paralū Izrael bey Juda. Ir
jo sunus Joasims Paralus mi pas-
toj i jo wietą.

9. Aštūnū metų buwo Joasims,
kaip jis Paralus mi pastoj, ir ka-
ralāwo tris mėnesus ir dēšimt die-
nū Jeruzalėj; ir dare, kas Ponui
Diewui ne patikko.

10. Alle mėtui pėrėjus, nusunte
Uebužad:Uezar, ir dāre jį i Ba-
beli nugabėnt draug su brāngiais
rykais iš namū Pono Diewo; ir
idėjo Zidekias, jo broli, i Paralus
ant Juda ir ant Jeruzalės.

11. Dvidešimt metų ir wieno
buwo Zidekias, kaip jis Paralus mi
pastoj, ir karalāwo wienolika
metū Jeruzalėj;

12. Ir dare, kas Wiešpaczui,
jo Diewui, ne patikko; ir ne pasi-
žėmino po ašiū prārafo Jeremio-
saus, kalbanczo iš burnos Pono
Diewo.

13. Priegtam jis atpūle nū Ue-
bužad:Uezaro, Babelo Paralaus,
kurtam jissai prie Pono Diewo
buwo prisėkęs; ir pastoj pėti-
sprandis, ir užfėtino savo širdį,
kad

Kad ne prisiwerstu Diemop, Izraēlo Diemop.

14. Ir wissu wyresnieji is Erebbonu, draug su žmonemis, labay daug griekū padare pagal wissu: Eias bjaurybes pagonū; ir subjaurino Pono Diemo namus, kurrus jissai buwo šwentinges Jeruzalėj.

15. Ir Wiešpats, jū tēwū Diems, funte pas jūs sawo pašus, anksti. Ušs jis czėdijo sawo žmonū, ir sawo gywėnimo.

16. Alle jie per apjūką laike Diemo pašus, ir paniekiño jo žodžus, ir isjūke jo prārakus, iškėl papykis Pono Diemo ant sawo žmonū taip didyn ėjo, kad ne galėjo tą gydit.

17. Ušs jis atwede ant jū Kaldeonū Faralus, ir dawe kėndu nužuddit' jaunus jū wyriškius, namūse jū šwentinyczės, ir ne czėdijo ney jaunikāiczū ney mergū, ney senujū, ney tēwū, tēwū; wissus jis padawe i jo rankas.

18. Ir wissus rykus is Diemo namū, didžus ir mažus, stārbus is Pono Diemo namū, ir stārbus Faralāus bey jo wyresnujū; wislab jis nuwejdino i Babeli.

19. Ir jie sudėgino Diemo namus, ir sugrōwemurus Jeruzalės;

ir wissus jū paloczus jie ugnimi sudėgino, ir wissus jū brāngus rykus pagādino.

20. Ir šalin gabėno i Babeli, kas mū kardo buwo isliktės; ir pastojo jo ir jo sunū tarnai, iktis kol Persū Farālei Faralāwo;

21. Kad išsipilditu žodis Pono Diemo, * Jeremiošaus kalbėtas, iškėl žėme sawo sabbatū gana turrėtu. Ušs per wissą czėsą is pūstijimo buwo sabbata, iškėl septynios dėšimtis mėtū išsipilde.

* Jer. 25, 11.

22. Alle pirmame mėte Kores, Persū Faralāus, kad išsipilditu žodis Pono Diemo, is burnos Jeremiošaus kalbėtas, priekėle Pons Diems dwāsę Korės, Persū Faralāus, kad jis dawe iskaukti per wissą sawo Faralystę, ir gromatomis, ir safydino:

23. Taip safo Kores, Persū Faralus: Wiešpats, dangaus Diems, dawe man wissas Faralystes per žemes, ir liepe man, jam namus budawoti Jeruzalėj' Judawoje. Taygi, kas jūšū is jo žmonū yra, su tūm' t'essie Wiešpats, jo Diems, ir te nusišrāukie aukštyn.

Gālas antrujū knygū nusiðáwimá Farálá.

K N Y G O S E J R O.

1. Pėrsšyrimas.

Ebraus malone, kad žindus is kalėjimo išleido.

Pirmame mete Korės, Persū Faralāus, kad išsipilditu žodis Pono Diemo, is burnos Jeremiošaus kalbėtas, priekėle Pons Diems dwāsę Korės, Persū Faralāus, kad jis dawe iskaukti per wissą sawo Faralystę, ir gromatomis, ir safydino:

2. Taip safo Kores, Persū Faralus: Wiešpats, dangaus Diems, dawe man wissas Faralystes per žemes, ir liepe man, jam namus budawoti Jeruzalėj', Judawoje.

3. Taygi, kas jūšū is jo žmonū yra, su tūm' t'essie jo Diems, ir te nusišrāukie aukštyn i Jeruzalę, Judawoj' ir te budawoj' namus Wiešpatiės, Izraēlo Diemo. Jissai yra Diemas Jeruzalėje.

4. Ir

4. Ir Eursai dar lifkės yra wisłosa šalisa, kurosa jis swátims yra, tam te padėda žmones iš jo šalies sidābru, ir auksu, lobju, ir galwijais iš gėrōs walės, Diewo namams Jeruzalėje.

5. Tay pasikėle wyresnieji tēwai iš Juda ir Benjamin, ir Elebonai bey Lewitai wisłi, Eurrū dawase Diewa prikėle aukštyn nueiti, ir budawoti Pono Diewo namas Jeruzalėje.

6. Ir wisłi jū susėdai nudalijo jiems sidābro ir auksu rykus, lobi ir galwijus ir brāngius dāiktus; be to fa dar iš gėrōs walės dawė.

7. Ir Parālus Kores išdawe rykus Pono Diewo namū, Eurrus Nebufad: Uezar iš Jeruzalės buwo išėmęs, ir i sawo diewo namus idėjės.

8. Bet Kores, Persū Parālus, išdawe tūs per Miredati, kārbus užweizdą; ir pasłaire jūs Sesbarzarui Euntgaitkēcui Jydū.

9. Ir tai yra jū kaitlus: trisdešimt auksu praustuwū ir tūkstantis sidābro praustuwū, dwidešimt ir dewyni peiliū.

10. Tris dešimt auksu Eupfū, ir Pittū sidābro Eupfū keturi šimtai ir dešimt; ir Pittū rykū tūkstantis.

11. Kad wisłi rykū iš auksu, ir sidābro buwo penki tūkstantczai, ir keturi šimtai. Wisłus Sesbarars su tais nugabėno, Eurrle iš šalė jimo Babel aukštyn nuėjo i Jeruzalę.

2. Pėrsłyrimas.

Slaitus ir surašim: suatėtanczū Jydū ir jū rankūs.

Tai yra tie žmones iš tōs žemės. Eurrle aukštyn nuėjo iš šalė jimo, Eurrus Nebufad: Uezar Parālus iš Babel, i Babel buwo nuwėdęs; ir wėl i Jeruzalę ir i Judą sugryžo, Eiekwienis i sawo miestą.

2. Ir atėjo su Serubabėlu, Jesua, Ueenia, Seraja, Keelja, Mardokai, Bilan, Mispar, Bigeswai, Keum, ir Baena. Tai yra kaitlus wrrū žmonū Izrael:

3. Waikū Pareos, du tūkstantczū, šimts, septynios dešimt ir du.

4. Waikū Sepatjo, trys šimtai septynios dešimt ir du.

5. Waikū Ara, septyni šimtai, septynios dešimt ir penki.

6. Waikū Paat Moab, iš wai kū Jesuo, Joabo, du tūkstantczū aštūni šimtai ir dwyslika.

7. Waikū Elam, tūkstantis, du šimtu, penkios dešimt ir keturi.

8. Waikū Satu, dewyni šimtai, keturios dešimt ir penki.

9. Waikū Safai, septyni šimtai ir šešios dešimt.

10. Waikū Bani, šeši šimtai, keturios dešimt ir du.

11. Waikū Behai, šeši šimtai dwidešimt ir trys.

12. Waikū Agado, tūkstantis, du šimtu dwidešimt ir du.

13. Waikū Adonikamo, šeši šimtai šešios dešimt, ir šeši.

14. Waikū Bigewai, du tūkstantczū, penkios dešimt ir šeši.

15. Waikū Adino, keturi šimtai, penkios dešimt ir keturi.

16. Waikū Utero iš Jitio, dewynios dešimt ir aštūni.

17. Waikū Bezai, trys šimtai dwidešimt ir trys.

18. Waikū Jora, šimts ir dwyslika.

19. Waikū Usun, du šimtu, dwidešimt ir trys.

20. Waikū Gibbar, dewynios dešimt ir penki.

21. Waikū Betleem, šimts dwidešimt ir trys.

22. Wrrū Metopa, penkios dešimt ir šeši.

23. Wrrū iš Anotot, šimts, dwidešimt ir aštūni.

24. Wan

24. Waikū Usamawet, feturios dēšimt ir du.

25. Waikū Kirijat Arim. Ras pira ir Deerot, septyni šimtai feturios dēšimt ir trys.

26. Waikū Rama ir Gaba, šeši šimtai, dvidešimt ir viens.

27. Wyrū iš Mifmas, šimtas dvidešimt ir du.

28. Wyrū iš Betel ir Ai, du šimtu dvidešimt ir trys.

29. Waikū Nebo, penkios dēšimt ir du.

30. Wyrū iš Magbis, šimtas penkios dēšimtis ir šeši.

31. Waikū antrojo Elamo, tūkstantis, du šimtu, penkios dēšimt ir keturi.

32. Waikū Arim, trys šimtai, ir dvidešimt.

33. Waikū Rod, Adid, bey Ono, septyni šimtai dvidešimt ir penki.

34. Waikū Jereo, trys šimtai, feturios dēšimt ir penki.

35. Waikū Senaa, trys tūkstantys, šeši šimtai ir trisdėšimt.

36. Klebōnū: Waikū Jedajo iš gimminės Jesuo, dewyni šimtai septynios dēšimt ir trys.

37. Waikū Immer, tūkstantis, penkios dēšimt ir du.

38. Waikū Passur, tūkstantis du šimtu feturios dēšimt ir septyni.

39. Waikū Arimo, tūkstantis ir septinolika.

40. Lewitū: Waikū Jesuo ir Kadmiel, iš waikū Odawjo septynis dēšimt ir keturi.

41. Tū, Eurrē giedojo: Waikū Ašapo, šimtas dvidešimt ir aštuoni.

42. Waikū martininkū: waikai Sallum, waikai Atero, waikai Talmono, waikai Ašabo, waikai Atito, ir waikai Sobajo, iš wisso šimtas trisdėšimtis ir dešimtyni.

43. Metinimū: Waikai Šio, waikai Ašupo, waikai Tabauto.

44. Waikai Keroso, waikai Šieo, waikai Padono,

45. Waikai Lebano, waikai Agasbo, waikai Ašubo,

46. Waikai Neabo, waikai Samlajo, waikai Anano,

47. Waikai Giddelo, waikai Gaaro, waikai Keajo.

48. Waikai Kexino, waikai Kefodo, waikai Gasamo,

49. Waikai Išo, waikai Passeao, waikai Bessajo,

50. Waikai Ašno, waikai Meunim, waikai Nebušim,

51. Waikai Bašbušo, waikai Ašupo, waikai Aruro,

52. Waikai Bazeluto, waikai Meido, waikai Aršo,

53. Waikai Barfomo, waikai Sissero, waikai Tamo,

54. Waikai Uezia, waikai Atipo.

55. Waikai bėrnū Salomono: waikai Šotai, waikai Soperet, waikai Pruda,

56. Waikai Jaesa, waikai Darfono, waikai Giddelo,

57. Waikai Sepatjo, waikai Attilo, waikai Poferet iš Zebaim, waikai Ami.

58. Wissū Metinimū, ir waikai bėrnū Salomono, iš wisso buswo trys šimtai, dešimnios dēšimt ir du.

59. Ir šittie taipojan drauge aukštyn kelavo: Mitel, Mela, Tel, Arsa, Kerub, Addon, ir Immer; alle jie ne galėjo išrodit sawo tėwū namus, ney sawo gimnų mine: ar jie butu iš Izraelitėnū.

60. Waikai Delajo, waikai Tobio, waikai Kefodo, šeši šimtai, penkios dēšimtis ir du,

61. Ir iš waikū Klebōnū: waikai Abajo, waikai Afoz, waikai Barsilai, Eursai iš dukterū Barsilai.

šilai, Gileaditeno, pátę wéde, ir buwo jós wardu wadinta.

62. Tie jėškojo sawo gimniniės suráginą, ir ne surádo tą; todėl jie nū flebonū služniós wálai ni pastojo.

63. Ir Atirsatas safe jiems, kad jie ne walgitu nū šwenczaušojo; ikkifol kuniga stósis su šwiesybe ir teisybe.

64. Wišo surinkimo i kruwą surūkoto, buwo kėtuos dėsintis tūkstančių, ir du tūkstančiu, trys šimtai ir šešios dėsint;

65. Be jų bėrnū ir sluginū; tū buwo septyni tūkstančiai, trys šimtai, ir trisdešimtis ir septyni, ir turėjo du šimtu vyrū bey moterū giedancū,

66. Septynis šimtus ir trisdešimtis ir šešis žirgus, du šimtu kėtuos dėsintis ir penkes ásilakšlū,

67. Keturis šimtus ir trisdešimtis ir penkis werbludū, ir šešis tūkstančius septynis šimtus, ir dvidešimt ásilū.

68. Ir nekuriė wýresnujū tėwū, kaip jie atėjo prie Pono Diewo namū i Jeruzalę, tay jie patis pasifúlijo ant sawo wietós Diewo namus pastatyti.

69. Ir dawe kief įgalėjo i skarbą ant budawonės, šešes dėsintis tūkstančius, ir wiena tūkstanti áuštū, ir penkes tūkstantis swarū sidábro; ir šimtą sermėgū flebonišū.

70. Taip gywėno flebonai ir Lewitai, ir nekuriė žmonū, ir kuriė giedojo, ir wartininkai, ir Metinim sawo miestūse, ir wiši Izraelitėnai sawo miestūse.

3. Pėrstyrimas.

Apie dėginimo, apierós, altorū; lap, budžū šwentę, ir bažnyčós pamatą.

Ir kaip septints mėnesis rados Izraelitėnams sawo miestūse

bėšant; žmones wienširdžey susirinko i Jeruzalę.

2. Ir pašėle Jesua, Jozadašo sunus, ir jo brolei, flebonai, ir Serubabelis, Sealtielo sunus, bey jo brolei, ir budawojo altorū Diewo Izraėlo, dėginimo; apierą ant to apierawóti, kaip i rašyta yra zofane Moizešaus, Diewo wyro.

† 3 M. 6, 9.

3. Ir pastate altorū ant sawo wietós, (nėsa išgastis jiems rados nū žmonū per žemes,) ir apieras wójo ant to Ponui Diewui dėginimo; apierą, ir rytmerzeis ir wás karais.

4. Ir šwente lap; budžū šwentę, kaip rašyta yra, ir parneše dėginimo; apierą kas diená, pagal skaitlū, kaip pareitis, kas dién sawo apierą. * 3 M. 23, 34.

5. Potam ir dieniskas dėginimo; apieras, ir nauj; mėnesiū ir wišū šwenczū Ponui Diewui šwentinis namū, ir wišofias iš gėrós wálės dūtas apieras, kuras Ponui Diewui iš gėrós wálės atneše.

6. Pirmą diená sėkmojo mėnesio pradėjo jie dėginimo; apierą Ponui Diewui apierawóti. Alle pámats Pono Diewo bažnyčós dar ne buwo dėtas.

7. Bet jie dawe pinnigū tiems remėstininkams, kuriis akmenis iškalė, ir ciminerninkams; ir walgt ir gėrimą, ir aliejū Zidoniams ir Tyrionams, kad cėdrū; medžus iš Libanono juremis iš i Japo atgabėntu, kaip Kores, Persū karalus, jiems buwo liepęs.

8. Antrame mete jų atėjimo prie Diewo namū i Jeruzalę, antrojo mėnesio, pradėjo Serubabelis, Sealtielo sunus, ir Jesua Jozadašo sunus, ir Fitti, jų brolū, flebonai ir Lewitai, ir wiši, kuriis iš kalėjimo buwo sugryžę i Jeruzalę,

3alę, ir pastelawo Lewitus nūg dwidešimt mētū ir senėšnus, pri-
weizdēt dārbą prie Pono Diewo
namū.

9. Ir Jesuas stowėjo su sawo
sunumis ir broleis, ir Radmiel su
sawo sunumis, ir waikiai Juda
wišši iš wieno, priweizdėti darbi-
nikus prie Diewo namū, butent,
waikūs Enadado, su jų waikais ir
su jų broleis, Lewitais.

10. Ir budawoninkams pāmatą
prie Pono Diewo bažnyčios bedės
dant, stowėjo funigai apsirėdę, su
trimitomis, ir Lewitai, Asafas
waikiai, su cymbalais, gārbinti
Poną Dievą, su giesme Dowido,
Izraelo Karalaus.

11. Ir giedojo prieš Eits Pittą,
laupsindami ir dėkawodami Ponui
Diewui, Kad jis malonus yra, ir
jo mielaširdingyste amžinay paten-
ka ant Izraelo. Ir wišši žmones
didzu balsu gārbino Poną Dievą,
Kad pāmatas Diewo namū buwo
dėtas.

12. Bet daug senųjų flebonū ir
Lewitū, ir wyrėšnujų tėwū, fur-
rie pirmūsus namus buwo regėję,
o dabbar mātę, kaip šiems na-
mams po jų ačiū pāmats buwo
dėtas, werkę jie didzu balsu. Alle
daug iš jų šukāwo su dzaugsmu,
Kad jų šukāwimas toli buwo iš-
girdims;

13. Kad žmones ne galėjo per-
manyti šukāwimą su dzaugsmu,
dėl šaukimmo werksmo žmonėsa;
nės žmones šaukė didzu balsu, Kad
jų balsą iš tolo galėjęi girdėti.

4. Pėrstyrimas.

Bažnyčios budawojimas mūg žydū ne-
prietelū abšakdntas.

Bet kaip priesininkai Juda ir
Benjamin išgirdo, Kad Ka-
lėjimo waikai Wiešpaczui, Iz-
raelo Diewui, bažnyčią buda-
wojo;

2. Atėjo jie pas Serubabel, ir
pas wyrėšnūsus tėwus, ir tare-
jiems: mes su jumis norime budas-
woti, nės mes jėškōm jūšū Dievą,
lygey kaip jūs; ir mes ne apieras
wojom nū to czėso, kaip * Asar-
Addon, Asfurū Karālus, mus czę
atgabėno. * 2 Kar. 19, 37.

3. Bet Serubabelis ir Jesua, ir
Eitti wyrėšnujų tėwū, iš Izrael,
atsākę jiems: Ne pridēr mums su
jumis namus sawo Diewo budas-
woti; bet mes norime wieni budas-
woti Wiešpaczui, Diewui Izraelo,
kaip mums Kores, Persū Karālus,
liepęs.

4. Tų žmones tōs žēmės wis-
trufino rānkū dārbą žmonū Juda,
ir gandinno jųs be budawojant.

5. Ir samde prieš jųs rodinins
Eus, ir suarde jų sudumōjimą, For-
ley Kores, Persū Karālus, gyros
buwo, iki Dariui, Persū Karālui,
be Karālujant.

6. Uėsa Haswerui Karālum pas-
stōjus, pradzoj sawo Karalystės,
rāštais jie apskunde gywėnancjus
žydū; žēmėje ir Jeruzalėje.

7. Ir czėse Artasasto rāke Bis-
lams, Mitredatas, Tabeelis, ir Eitti
ti jų draugai ikki Artasasto, Persū
Karālaus. Bet rāštas tōs gromas
tōs Syriškay buwo rāšytas, ir
Syriškay išguldytas.

8. Keum, wyrāusas dumczus,
ir Simsai, rāšytojis, rākė tą gro-
matą prieš Jeruzalę, ikki Artasasto
Karālaus:

9. Mes Keum, wyrāusas dum-
czus ir Simsai rāšytojis, ir Eitti,
roto iš Dina, iš Aparsaf, iš Tar-
plat, iš Persū, iš Arak, iš Babel,
iš Susan, iš Dea, ir iš Elam,

10. Ir Eitti žmones, furrus didis
ir pagirts Asnaparus atgabėno, ir
jūs buwo ilėides i miestus Samas-
riōs, ir Eitti šę pus wandens ir
(žēmėje) Banaan.

11. Ir

11. Ir tai buvo gromatoje rašyta, Eurgė Karalui Artasastui sunte: tavo tarnai, vyrai šę pus wandens, ir Kanaane,

12. Žinnę dūdam Karalui, kad žydai nū tamės pas mus atėjusieji į Jeruzalę, į tą miestą kelenti, ir piktą miestą, budawoj' tą, ir jo murus iš apaczės išmurių'.

13. Dėlgi to Karalui žinnę dūdam, jey tas miestas bus pabudawotas, ir murai iš naujo pagatāwiti: tay jie mėzlawa, muita ir kas mēt' dūdamą czyžę ne dūs, ir jū darbas pradėtasis Karalums bus ant uždōs.

14. Bet kadangi mes wissi dabar eze kruwoj' esme, Eurgie bažnyca išpūstijom, tay mes ne norėjom daugiaus iškelt, kad Karalus taipo paniekinnams butu; dėl to mes sunczam, ir Karalui apie tai žinnę dūdam'.

15. Kad dūtumbui jėškūti Eurgosa nusidawimū sawo tėwū, tay tu tosa Eurgosa rasi, ir supraš, kad šis miestas miestą darasis, ir Karalums bey jėmėms iškadingas yra, ir daro, kad ir Pitti iš senowės atpūl; dėl to tas miestas ir išpūstite yra.

16. Dėl to mes, Karalau, žinnę dūdam. Kad tu, jey šis miestas bus budawotas, ir jo murai gatāwibus: tay tu dėl to miesto šę pus wandens nieką ne palatkyti.

17. Tay Karalus ātrafą sunte Keumui, wyrāusam dumezui, ir Simsajui rašytojui, ir Pittiems iš jū roto Samarioj' gywėnan: tiems, ir Pittiems aną pus wan: dens: Pakaju jums wėlijam, ir jus swėifinam.

18. Ta gromata, Eurgė jūsums atsunet, aiškėy man yra pastaityta.

19. Ir aš liepiau, kad jie jėškotū. Ir jie surādo, kad šis miestas

iš senowės prieš Karalus pasi: stēnges, ir maistą bey atpūlimą pakēles;

20. Ir kad macnus Karalei Jeruzalėje buurg, Eurgie ponawojo ant wisso to, kas aną šal' wan: dens yra, kad jiems muitas, mėz: lawa, ir kas mēt atliekama czyžę dūta yra.

21. Taygi dabar darykit pagal šį paliepinimą: uždrauskite tiems wyrams, kad tą miestą ne budawotu iš' aš tai liepsu.

22. Taygi dabokities, kad tame dalykė geray prisidabōtumbit; kad Karalui iškada ne rāstus.

23. Bet kaip ta gromata Karalus Artasasto, Keumui ir Simsajui rašytojui, ir jū draugams pastaityta buvo, nukelāwo jie greitay aukštyn į Jeruzalę pas žydus, ir gyne jiems su šarwota ranka ir su gwoltu.

24. Tay lowėši darbas prie Die: wo pamū Jeruzalėj', ir pasilikto iš' į antrą mētą Darius, Persū Karalus.

5. Pėrsšyrimas.

Dar apie bažnyčios budawone.

Bet prarākāwo prarākai Aggai ir Zakarja, sunus Jddo, žy: dams Judāwoje ir Jeruzalėje ēsant: tiems, wardan Diemo Izraelo.

2. Tay pastikėle Serubabėlis, Sealtielo sunus, ir Jesua, Jozas dako sunus, ir pradėjo Diema nas mus budawoti Jeruzalėje, ir su jeis prarākai Diemo, Eurgie jū pastiprino.

3. Tū czēs' atėjo prie jū Tatnai, jėmės waldonas, šę pus wandens, ir Star: Bosnai, su sawo draugais, ir taipo jiems sakė: Kas jums liepe tas namus budawoti, ir jo murus pagatāwiti?

4. Tay mes jiems atsākēm, Eū: wardu tie vyrai esą, Eurgie tą bu: dawonę praweizdėjo.

5. Bet

5. Bet akys jų Dievo atviro
buvo ant žydų vyrėnujų, kad
jiems tai ne uždraude iškikol tas
reikals Dariui buvo praneštas, ir
jie dėl to atrašę gavo.

6. Bet tokią gromatą parašė
Tatnai, žemės waldonas šę pus
wandens, ir Star: Bosnai su sa
wo draugais iš Aparsak, kurrie
šę pus wandens buvo, iškikil karā
laus Darius.

7. Ir tie žodžiai toj' gromatoj'
taipo buvo parašyti: Karalui
Dariui, wissę pakajus mes wėlijam.

8. Žinnę dūdam karalui, kad
mes i žydų žemę nukākom prie
namū aukščiausiojo Dievo, kur
rus iš wissokilū akmenū budawoja,
ir baltius i sėnas dēda, ir tas
darbas greitay jiems sėkast per jų
rankas.

9. Bet mes wyrėnūsus blāus
sēm, ir jiems taipo sakēm: Kas
jums liepe, tus namus budawoti,
ir jų mūrus pagatāwiti?

10. Taipjau mes ir blāusēm:
Kū wardu jie esę, kad taw tus
praneštumbim. Ir surakēm war
dus tū wyrū, kurrie jų wyrāus
siejū buvo.

11. Alle jie mums tokius žodžius
atsākė, ir tare: mes esme tarnais
Dievo dangaus ir žemės, ir bu
dawojam tus namus, kurrie jau
pirm daug metų buvo pabuda
woti, kurris didis karālus Iz
raēlo buvo budawojęs ir paga
tāwijęs.

* I Kar. 6, 1.

12. Alle kaip musū tėwai Diewā
iš dangaus ipykino, taw jis jų
padawė i rankas Nebukad: Nezaro,
Babelo karālaus, Baldeigko, tas
išpūstijo šus namus, ir šalin ga
bėno žmones i Babeli.

13. Alle pirmame mēte Korės,
karālaus Babelo, liepe tas pats
karālus Korės, šus Dievo namus
budawoti.

14. Ušs ir aukso bey sidābro
rykus Dievo namūse Nebukad:
Nezaro, iš bāznyczōs Jeruzalės
atimtus, ir i bāznyczā Babel nus
gabēntus, tšēme karālus Korės
iš bāznyczōs Babel, ir dawė tus
Sesbazarui wardu, kurri jis i žė
mės waldonā idejo,

15. Sakydams jam: Imk šus
rykus, ir nukelāuk, ir nugabēnk
jūs i bāznyczā Jeruzalėj'; ir budas
wodink Dievo namus ant sawo
wietōs.

16. Tay tas pats Sesbazaras atē
jo, ir pāmatā dējo Dievo namams
Jeruzalėj. Iš to czėso budawojas
mi ir dar ne pagatāwiti yra.

17. Taygi jey taw, karālau, pas
tinka, tay dūk pėrjėgkoti wissus
škarbonamus karālaus, Babelij'
ėfanczus, ar tai karālaus Korės
liepta yra, Dievo namus Jeruzas
lėje budawōti; ir pasusk mums ka
rālaus misli apie tą dalykā.

6. Pėrskyrimas.

Wissękas išbudawojimas ir paswėn
tinimas bāznyczōs.

Tay liepe karālus Darius, kad
jėgkōtu, kamaroj, škarbonas
mūse karālaus, kurrie buvo Bas
belije.

2. Ir surado Agmetoj' pillij',
kurri Mēdū žemėj' yra, kofias kny
gas; ir tosa toks nusidāwimas tais
po buvo rašytas:

3. Pirmame mēte karālaus Ko
rės, liepe karālus Korės Dievo
namus Jeruzalėj' budawōti, ant
tōs wietōs, kur apierawōdawo,
ir pāmatā dēti, aukštummui šes
šes dēšintis māsūtū, ir platummui
wėl šesšes dēšintis māsūtū.

4. Ir tris sėnas iš wissokilū akme
nū, ir wienā sėnā iš mēdžū. Ir
kastas atgaus iš karālaus namū.

5. Priegtam aukso ir sidābro
rykus namū Dievo, Nebukad:
Ušs

Mezaro iš bažnyčios Jeruzalės atimtus, ir i Babel nugabėntus reikės atdūti, kad wėl atgabėnami butu i bažnyčią Jeruzalėj', ant savo wietos Diewo namuse.

6. Taygi atsitolinėtis nūg jū, tu Tatnai, žėmės waldonas, aną šal' wandens, ir Star: Bosnai, su sawo draugais iš Uparsak, kur jie jās aną šal' wandens este.

7. Te dirb' jie prie Diewo namų; kad žydū waldonas ir jū wyrėsnėji Diewo namus budawotu ant sawo wietos.

8. Aš ir liepiau, ką jums reikia žydū wyrėsnėms daryti, kad budawotu Diewo namus, butent, kad iš karalaus skėrbū nū mokeš: czū mokamujū aną šal' wandens, umay imtu, ir žmoniems dūtu, ir jie ne gašinnami butu.

9. Ir jey jie privalytu werkū, erylū, arba ožū ant dėginimo: apieros Diewui iš dangaus, kwie: czū, druškos, wyno ir alėjaus, pagal budą Elebonū Jeruzalėj', tay reik' jiems, kas jiems pareitis, kas dieną dūti, ir toktay pilnay išpilditi.

10. Kad jie apierawotu ant sal: daus kwapo Diewui iš dangaus, ir melstū už karalaus amžią, ir jo waikū.

11. Aš toktai paliepiau. Ir kursai žmogus bus žodžius atmainys, nūg to namū reik' rastą imti, ir tą atiešti, ir jė prie to pakarti; ir jo namai tur wrausybei pripulti, to nusidėjimo dėley.

12. Bet Diewas, danguje gywėnqsis, te nuzudda wišsus karalus ir žmones, kurie sawo rankas ištėsa, Pittaip daryti ir suardyti Diewo namus Jeruzalėje. Aš Darius toktai paliepiau, kad tai tūšaus išpilditu.

13. Tai suwišsa proce pilnawojo Tatnai, žėmės waldonas aną šal'

wandens, ir Star: Bosnai, su sawo draugais, pas kurrus karalus Darius buwo suntės.

14. Ir wyrėsnėji žydū budawo: jo; ir tas dārbas jiems getay sėkėsi pagal prarākawimą prarākū Ag: geaus, ir Žakarjaus, Jddo sunaus; ir budawonę atlikko pagal paliespimą Diewo Izraelio, ir pagal isākimą Korės, Dariaus bey Aristasto, Persū karalū.

15. Ir pilnay išbudawojo tus namus iškėi trėczai dienai mėnesio Adar; tai buwo šėstas metas karalui Dariusi bewaldant.

16. Ir waikai Izrael, Elebonai, Lewitai, ir fitti waikai kalėjimo, pašwentino Diewo namus su dzaugsmu.

17. Ir apierawojo pašwentin: dami Diewo namus šimtą werkū, du šimtu erylū, keturis šimtus ožū, ir apierai užgriekus, už wišq Izraeli dwylīką ožū, pagal skaitly gimminū Izrael.

18. Ir dėjo Elebonis i jū dā: wādą, ir Lewitus i jū sargybę, kad šlužitu Diewui Izraelije ēsans: czani; * Kaip parašyta pra Knygosa Moizekaus. * 4. M. 3, 6. p. 8, 24.

19. Ir waikai kalėjimo welykas šwente, keturoliktoji dienoj' pirmojo mėnesio.

20. Tėsa Elebonai ir Lewitai buwo apšicystiję, kad wišsi wišsotinay cysiti buwo; ir papjowe werkū; awinėli wišsiems waikams kalėjime, ir sawo broliams, ir Elebonams, ir saw.

21. Ir waikai Izrael, kurie iš kalėjimo buwo sugryję, ir wišsi, kurie prie jū buwo prisistyrę, nū nečystybės parai žėmėje, kad ještėtu Wiešpati, Diewą Izrael.

22. Wālge, ir šwente šwente neraugin: os dūndos septynes dienas su dzaugsmu. Tės Pons Diewas buwo

buwo jūs linšimūs padāres, ir girdi Farālaus is Assur prie jū prikreipes, kad jūs pastiprintu ant darbo prie namū Diewo, Izraēlo Diewo ēsancjis.

7. Pērtīrimas.

Ezra gāun' pavēlējuma pastubinti ir pastelloti Diewo. Glusmā.

Po sū nusiāwimū Faralystēje Artasasto, Persū Farālaus, nusiāwē auštyn is Babel Ezras, Serajo sunus, sunaus Asarjo, sunaus Ilfio,

2. Sunaus Sakum, sunaus Zadošo, sunaus Nitobo,

3. Sunaus Amarjo, sunaus Asarjo, sunaus Merajot,

4. Sunaus Serajo, sunaus Ufi, sunaus Būfi,

5. Sunaus Abisuo, sunaus Pūnāso, sunaus Elezaro, sunaus Arono, wyrāusojo kūningo,

6. Kutsai tīkrai buwo ismōfīts zōfane Moizešaus, kurti Wiešpats Izraēlo Diews, buwo dawēs. Ir Farālaus dawe jam wīlab, kq jis prāfe, pagal rankq Wiešpatis, jo Diewo, jī pristojenēzio.

7. Ir auštyn nusiāwē drauge nekurti is wāikū Izrael, ir Elebonā, ir Lewitū, giedanczujū, wartininkū ir Metinimū, i Jeruzalē, sēkmame mete Artasasto, Farālaus.

8. Ir jī atējo i Jeruzalē penktame mēnesijē, tai yra sēkmas mēts Farālaus.

9. Mēsa pirmā dienā pirmo mēnesijē jis pasimīljo auštyn nusiāwē is Babel, ir pirmā dienā penkto mēnesio jis atējo i Jeruzalē, kaip Diewo ranka jī pagēlbejo.

10. Mēs Ezras prītaise sawo girdi, jēstoti Pono Diewo zōfanq, ir daryt, ir mōfīt Izraēlijē prisāfimus ir promas.

11. Ir tai rašyta buwo gromatoje Farālaus Artasasto, dūtoj

Ezrai, tam Elebonui, ir raštemos Eitui, kurs mōfitojis buwo jodzū Pono Diewo, ir jo prisāfima Izraēlijē:

12. Artasastas, Farālus wissū Faralū, Ezrai, Elebonui ir raštemos mōfītui zōfane Diewo is dangaus, pakajus ir paswēifinimas!

13. Mēs liepjau, kad wissī, kurti is gērōs wālēs mano Faralystēje is žmonū Izrael, ir is Elebonū bey Lewitū, i Jeruzalē nor trāuktis, kad su tawimi trāuktus;

14. (Tu nēs) Farālaus ir septynū rot: ponū essi sustas kad lančytumbei Judā ir Jeruzalē pagal Diewo zōfanq tawo rankoj' ēsanti;

15. Ir kad drauge imtumbei sīdābrq ir āufsq, kurti Farālus ir jo rot: ponei is gērōs wālēs dūda Diewui Izraēlo, kurtio gwynimas Jeruzalēj' yra;

16. Ir wissoti sīdābrq bey āufsq per wissq zēmē Babel gandamq, su tūni, kq žmones ir kūnigai is gērōs wālēs Diewo namams Jeruzalēj' dūda;

17. Wīlab toktai imē, ir prīst dabōdams is tū pinnigū pirkwers sū, eryczū, ožū, ir ant wālgimos apierū ir gērīmos apierū; kad ant altorjus prie Diewo namū Jeruzalēje apierawōtumbit.

18. Priegtam, kas taw ir ta wobrolams mēgsta daryti su pālaiķu pinnigū, tai darykite pagal sawo Diewo wālē.

19. Ir tus wykus, kurti taw dūti, ant glūzmōs prie tawo Diewo namū, tus atdūf po aķiū Diewo Jeruzalēje.

20. Ir kas daugiaus bus priē walū priē namū tawo Diewo, ir kas trēpītus taw isdūti, tai te dūs die is Amārōs Farālaus.

21. Mēs Farālus Artasasta toktai liepjau kārbi: uzwēizdams, ang

šal'

gal wandens, Kad tai, Eza
iš jūsu prašys, Ebeons ir raštes
mošitas zofane Diewo iš dangaus,
jūs prisidabodami dūtumbit,

22. Jtėi ant ėimto centnerū sidas
bro, ir ėimto Eor: tawieczū, ir ant
ėimto batū wyn, ir ant ėimto
batū aliejaus ir druskos be saiko;

23. Wilab, Kas paliepta daryti
pagal zofaną Diewo iš dangaus,
Kad toktay geray išpilditumbit, ant
gėto namams Diewo iš dangaus,
idant ne toktai Perštas uzeitu Kas
ralaus Karalytę ir jo waikus.

24. Ir tēšie jums žinoma, jums
ne wale ēsant cazyg, muita, ir mo
kēczus, Kas mēt mošamus užmesti,
ney antwieno iš Elebonū, Lewitū,
giedanczujū, wartininkū, Uetini
mū ir tarnū prie namū ėio Diewo.

25. Bet tu, Eza, pagal ėimn
tė sawo Diewo, tawę gėlbanczg,
ėdėk iūdzas ir prowinkus, Eurs
rie pro wq darytu wistems žmos
niems, anq pus wandens ēsan
tiems, wišus, zofaną tawo Die
wo žiānczus; ir Eursie to ne žiā
tus mošite.

26. Ir wiš, Eursie ne apšims
ėirdingay pilnawoti zofaną tawo
Diewo ir Karālaus isakimą, tam
ptowq te daro dēl to nusidėjimo,
ar butu Kad ji judditu, ar iš žė
mės ėalin wartyu, ar pinningais
Ėorawetu, ar i ėalėjimą imėstu.

27. Pašlowinams tēšie Wieš
pats, mušū tēwū Diewas, Eurs
toktai Karālui i ėirdi dawgs, Die
wo namus Jeruzalėje taip grazey
išdabinti

28. Ir dawse man malong rast
po ašiu Karālaus ir jo rot: ponū,
ir po ašiu wišū machujū Karā
laus. Ir aš buwau linksmas per
wanfą Wiešpaties, mano Diewo,
manę pristojanczg, ir surinkau
wyrėnūsus iš Izrael, Kad su ma
nim auktyn trauktus.

8. Pėrštyrimas.

Eza atliekt sawo E. long i Jeruzalę.

Šittie yra wyrāusieji jū tēwū
pagal jū gimminū parāšimą,
Eursie su manim iškelāwo iš Ba
bel, to cžės, Kaip Karālus Artas
sastas Karalāwo.

2. Iš waikū Pineas, Gersom.
Iš waikū Jtamar, Dangelis. Iš
waikū Dowido, Attus.

3. Iš waikū Sekanja, waikū
Pareos, Sakaia, ir su jūmi wy
rū surūkotū ėimts ir penkios dės
ėimtis.

4. Iš waikū Paat: Moabo
Elionenai, sunus Serajo, ir su jū
mi du ėimtu wyrū.

5. Iš waikū Sekanjo, sunus Jeas
sil, ir su jūmi trys ėimtai wyrū.

6. Iš waikū Adin Ebed, sunus
Jonatano, ir su jūmi penkios dės
ėimts wyrū.

7. Iš waikū Elam, Jesaja su
nus Ataljo, ir su jūmi septinios
dėėimt wyrū.

8. Iš waikū Sepatja, Sebaia,
sunus Mikelio, ir su jūmi aštū
nios dėėimts wyrū.

9. Iš waikū Joabo, Ohadja,
sunus Jeiel, ir su jūmi du ėimtu
ir aštūnolika wyrū

10. Iš waikū Selomit, sunus
Josipio, ir su jūmi ėimts ir ėes
ėios dėėimt wyrū.

11. Iš waikū Bebai, Sakaia,
sunus Bebajo, ir su jūmi dwides
ėimt ir aštūni wyrū.

12. Iš waikū Asgad, Joanan,
mažausajis sunus, ir su jūmi
ėimts ir dėėimts wyrū.

13. Iš pašiausiu waikū Ados
nikamo. Šittaip pramintū: Elipes
let, Jeiel, ir Semaja, ir su ėeis
ėėėios dėėimt wyrū.

14. Iš waikū Bigewai, Urai ir
Sabud, ir su ėeis septynios dėėimt
wyrū.

15. Ir

15. Ir aš jūs surinkau pas upę ant Aėwū linkay tēfancę, ir pasiškėm tēnay tris dienas. Ir perweizdėdamas žmones ir flebonus, neį wieną iš Lewitū tēn ne rėdau.

16. Tay aš nufunczau Elieseri, Urieli, Semają, Elnataną, Jariqbą, Elnatan, Uatanį, Sakariją, ir Mesullam, wyrėsnūjus, ir Jodariqbą bey Elnatan, mokytojus.

17. Ir išfunczau jūs pas Jodont, wyrausijį, i Raspią, kad jie mumis pargabėntu tarnus i namus mūsų Diewo. Ir aš jūs pamokinnau, kę jie kalbėt turrėjo su Jodu ir su jo broleis, Metinimais Raspioje.

18. Ir jie atgabėno mumis, pagal rankę mūsų Diewo mumis didey padedancę, ismintingę wyra, iš waikū Maeli, sunaus Lewi, sunaus Izraelo, Serebja, su jo sunumis ir broleis astūnolika.

19. Ir Asabja, ir su jūmi Jesaja, iš waikū Merari, su jo broleis ir su jų sunumis dvidešimt.

20. Ir iš Metinimū, Eurus Dowids ir Funigaifšcei dawe tarė nauti Lewitams, du šimtu ir dvidešimt, wiši wardais wadinti.

21. Ir aš tēnay prieupės pas Aėwa pāstninkę apsaŷdinau, kad mes pasizėmintumbini po ašū mūsų Diewo, jėškoti iš jo tikrą kėlę, mumis ir mūsų waikams, ir wisam mūsų turtui.

22. Uės aš gėdėjaus nūg kerė laus palidėjimą ir raitelus melsti, mumis ant pagalbos priš neprietelus ant kėlo. Uės mes karalui buwom saŷ: ranka mūsų Diewo paded wišiems jėškantiems, ir jo macis bey kerštas yr ant wišū jėprastojančū.

23. Taip mes pāstninkaudami jėškojom toktai nū sawo Diewo, ir jis mus išflausė.

24. Ir aš išštyrau dwyliką iš wyrėsnujū flebonū, Serebją ir Asabją, ir su jėis jų brolių dėsint.

25. Ir paswėrau jiems sidabrą ir auksą, ir ryšus dewanai namams mūsų Diewo, Eurus karėlus ir jo dunczei bey waldonai, ir wišas Izrael, cze b' ėsas, i dowa nę buwo dawe.

26. Ir paswėrau jiems i jų rankas šešis šimtus ir penkes dės šimtis centnerū sidabro, ir sidabrinū ryšū šimtą centnerū, ir auksos šimtą centnerū;

27. Dvidešimt auksos kėpė, tūkstanti auksinū karūjančū, ir du ryšū iš brangiausio kaisi waro, taip graiū. Taip auksas.

28. Ir sakiau jiems: Jūs šwenti ēiat Ponui Diewui, tarsi ir jie rykai šwenti yra, taipojau ir iš gėrds wā'ės dūtasis sidabras, ir auksas, Wiešpaczui, jūšū tėwū Diewui.

29. Togidėl kawokit ir sangoŷit tai geray, iškė jās tū paswėrte po ašū wyrėsnujū Funigū ir Lewitū ir wyrėsnujū tėwū tarp Izrael, Jeruzalėje, i krynę namū Pono Diewo.

30. Tay ēme flebonai bey Lewi tai tą atswėrtę sidabrą ir auksą, bey ryšus, kad tai nugabėntu i Jeruzalę, i namus mūsų Diewo.

31. Taip mes pasikėlem nū upės Aėwa, dwiliktą dieną pirmos jo mėnešio, i Jeruzalę, tranŷis. Ir ranka mūsų Diewo su mumis drauge buwo, ir gėlbėjo mus iš neprietelū rankū, mūsų ant kėlo tykojančū.

32. Ir atėję i Jeruzalę pasiškėm tēnay tris dienas.

33. Bet ketwiroj' dienoj' buwo paswėrtas sidabras ir auksas, ir rykai namams mūsų Diewo, i rankas Meremoto, sunaus Urio, ir jis mus išflausė.

Elebono; ir jo draugo Eleazaro, sunaus Pineas; ir su jais buvo Josabads sunus Jesuo, ir Moadja, sunus Benni, Levito;

34. Pagal šaitlų ir paswėrimą šiek wieno dąktu; ir tas wissas paswėrimas tū cžės' buvo suras homas.

35. Ir waišai šalėjimo iš šalėjimo sugryžusieji, apierawojo dęginimo; apierą Diewui Izraelo, dwylką jautukū už wissą Izrael, dewynes dęgimtis, ir šešis awinūs, septynes dęgimtis ir septynis tryczus, dwylką ojų, apierai už griekus; wissab dęginimo; apierai Ponui Diewui.

36. Ir jie padawę karalaus prišakimą urėdninkams karalaus, ir žėmės waldonams, šę pus wandens. Ir jie pagelpe žmones ir Diewo namus.

9. Pėrsšyrimas.

Ezo griekū ispažianimo ir prisimer-
timmo mōlda.

Tai wissab atliškūs, atėjo pas mang wyrėšnieji, sakydami: žmones Izrael, ir Elebonai bey Lewitai niera atširti nū žmonū žėmū pagal jų bjaurybės, butent Kananitū, Etitū, Peresitū, Jebusitū, Ammonitū, Moabitū, Eypciotū ir Amoritū.

Užs jie wēde jų dufteres sawo ir sawo sunums, ir šwentą sēklą sumaiše su žmonėmis Pittū žėmjū. Ir tame dalykė wyrėšnieji bey dum-
czi piktėjus buvo nušjengę.

3. Kaip aš tai girdėjau, iplėšiau aš sawo rubus; ir sawo sermėgą, ir išplėšau sawo plaukus iš galwos ir iš barzdos, ir sedėjau nulūdes.

4. Ir susirinko pas mang wissi, kurris prisibijojo Diewo žodžio, Izraelo Diewo, dėl to didžio nusijengimmo; ir aš sedėjau nulūdes, iškū wāfaro; apierōs.

5. Ir apie wāfaro; apierą aš šėlaus uūg sawo wargū, ir iplėšiau sawo rubus, ir sawo sermėgą, ir puldams ant sawo šielū išsplėczau rankas Diewop, sawo Diewop,

6. Ir tariau: mans Diewe, aš gėdžos ir baıdaus, sawo ašis tai wesp' aukštyn pakēlti, mans Diewe; nēsa musū nusidėjimai musū galwą pėrėjo, ir musū šaltybe pritenka iškū dangaus.

7. Už cžeso musū tėwū mes didis 30j' šaltybėj' buwome, iškū šei dienai; ir dėl sawo nusidėjimū mes, ir musū karālei bey Elebonai pasdoti esme i rankas karālū Pittū žėmjū, kad kardu žawiti, i šalėjimą imesti, išplēsti, ir apgēditi butumbim, kaip šen dien rėgima.

8. Bet dabar mes umay gawom mąžumą malonės iš Wiespatiės, sawo Diewo, kad mums dar mas žas dalykas išliško, kad mums dūtu twirtą gywėnimą ant sawo šwentos wietos; kad musū Diewas was musū škis pėršwiestu, ir mums dūtu ben mąžumą atsigauti sawo newalnybėje.

9. Užs mes esme werginnei ir musū Diewas mus ne prastojo, kaczey ir werginnei esme; ir mies laširdingystę mums dawę rąsti po ašiu Persū karālū, kad mums dar we atsigauti, ir mes pagarbintumbim namus musū Diewo, ir jų išpūstijimus pataisytumbim, ir dūtu mums tworą Judawoj' ir Jeruzalėje.

10. Taygi šę sakysime, musū Diewe, po to, kaip tawo prisakius prastojom,

11. Kurrus tu per sawo tarnus, prārafus, prisakēi, ir tarei: ta žėme, i kurrę jūs teisite palaišytū nay, yra neczysta žėme, per nes czystybę žmonū Pittū žėmjū, dėl jų
bjau:

bjaurybjū, furromis jie tą, šę ir
tę wissaip yra apbjaurinę.

12. Togidėl jūs sawo dukteres
idant ne dūkite jų sunums ir jų
dukteres sawo sunums ne westite,
ir ne jėškūkite jų pačiams ne jų
gėro amžinay, kad jūs macneis
pastotumbit, ir walgitumbit gė-
rumą tōs žėmės, ir palaišytumbit
tą sawo waikams amžinay.

13. Ir po wišo to, kas mums
tikėsi, musū piktū darbū ir di-
džūs kaltybės dėley, tu, musū
Dieve, musū nusidėjimo pacėdi-
jei, ir mus išgėlbėjei, kaip cze
rėgima.

14. Bet mes atšikreipėm, ir ta-
wo prisikimū paniekimū, su-
žmonėmis tokiū bjaurybjū pa-
gentdami. Argi tu nori ant musū
pykti, iškol musū gloda bus, kad
ney wiens ne išliktu ir pagalbos
ne butu.

15. Wiešpatie, Izraelo Dieve,
tu esie teisus, nesa mes išliktom
išgėlbėti, kaip šen dien dar rėgi-
ma; štai, mes esme po tawo akiū
sawo kaltybėje; nės todėl ne gali-
me išsilaišyti po tawo akiū.

10. Pėrsšyrimas.

Atšyrimas smetimū moterū nū Iz-
raelitėnū.

Sut kaip Ezras taipo meldėsi, ir
išpažino, wėkdams, ir prie
Diewo namū gullėdams, susirinko
pas jį iš Izrael dide daugybė wy-
rū, ir moterū, ir waikū, nės
žmones labay wėkė.

2. Ir Sakania, sunus Jegiėlo,
iš waikū Elamo, atšakydams tare
Ezrai: gana, mes nusijengėm prieš
sawo Diewą, swėtimas moteres iš
žmonū tōs žėmės wėdami. Ta-
čaus Izrael dabat gal pastikėti
apie tą dalyką.

3. Taygi dabar derėjimą dar-
kim su sawo Diewu, kad wissas
moteres, ir kuris iš jų gimė,

prawarytumbim pagal žodi Pono
Diewo, ir tū, kurie prisikimū
musū Diewo bijasi, kad darytum
pagal žofaną.

4. Taygi kėlėis, nės taw tai pris-
gul; mes su tawimi norime buti;
buš linksmas, ir daryt tai.

5. Tay kėlėsi Ezras, ir dawe
prisikt wyrausūsus Elebonus bey
Lewitus, ir wissą Izraeli, kad jie
darytu pagal šittą žodi. Ir jie
prisikė.

6. Ir Ezras kėlėsi nū pryangio
Diewo namū, ir iėjo į kamara-
Joanano, sunaus Eliasibo. Ir tes-
nay iėjus ney dūnūs walge, ney
wandens aėre; nesa jis smutios
dėl nusidėjimo tū, kurie apkal-
buwo.

7. Ir jie apsakrdino per Judas-
wą ir Jeruzalę wissims waikams,
iš kalėjimo parėjusiems, kad jie
Jeruzalę susirinktū;

8. Ir kursai i tris dienas ne butu
atėjus, pagal žodi wyrausimū ir
wyresnū, to turtas wissas bus
prakeiktas ir jis pats nū sutinkū
mo apkaltū atširtas;

9. Tay susirinko wissi wyrai iš
Juda ir iš Benjamin i Jeruzalę i
tris dienas, tai esti dwidešimtoj
dienoj dewinto mėnesio. Ir wissi
žmones sėdėjo ant ulicūs ties Die-
wo namais, drebedami tōs prie-
kasties ir lytaus dėley.

10. Ir Ezras kuninga kėlė, tarė
jiems: jūs nusijengėt swėtimas mo-
teres wėdami, ir kad nusijengimo
Izraelo dar daugiaus darotumbit.

11. Taygi išpažinkite Wiešpat-
czui, jussū tėwū Diewu. ir dary-
kit, kas jam mēasta, arširdamē
nūg žmonū tōs žėmės, ir nū swi-
timū moterū

12. Tay wissas surinkimas at-
šakydams tare didžū balsu; mes
darysim, kaip tu mums sakiet.

13. Nė

13. Nė

13. Alle žmonų yra daugummas, ir lytingas oras, ir ne gal laukę stovėti; priegtam juš tai ir ne yra darbas vienos dienės arba dviejų; Kadangi musų daug yra, turrie taivo nusizenge.

14. Iškirtime saw vyrėsnūsus per wissą surinkimą, kad wiss tie, turrie musų miestūse swėtimas moteres wėde, pastirtame czėse atėitu, ir vyrėsnieji tiek wieno miešto, ir ją sudzos drauge, iškū nū musų bus nukreiptas narsas musų Diewo, tōs priejasties dėley.

15. Tay buwo pastirti Jonatan, sunus Asaėlo, ir Teasja, sunus Tikwo, ant tū daiktū; ir Mesullam bey Saptai, Lewitai, jiems pagėlbėjo.

16. Ir kalėjimo waikai dare taip. Ir klebons Ezras bey vyrū sieji tėwai iš jų tėwū gimminės, ir wiss dabar wardais wadinti atštyrėjūs, ir atsisėdo pirmoj' dienoj' dešimto mėnesio, kad pėrtarditu bus daiktus,

17. Ir jie tai atlikko su wissais wyrais swėtimū moterū turrin; czeiss, pirmoje dienoje pirmojo mėnesio.

18. Ir radosi iš waikū klebonū, turrie swėtimas moteres buwo wėdg butent iš waikū Jesuo, sunaus Jozadafo, ir jo brolū, Maesėja, Elieser, Jaribs ir Gedalja.

19. Ir jie dawe ant to sawo ranką, kad tas moteres išwarysę, ir apierai už sawo griekus awiną už sawo nusliengimną dūti.

20. Iš waikū Immer: Anani ir Sebadja.

21. Iš waikū Arimo: Maeseja, Elia, Semaja, Jeiel ir Uša.

22. Iš waikū Passur: Elioenai Maeseja, Ismael, Metaneel, Jozabad ir Eleasa.

23. Iš Lewitū; Josabad, Simeis ir Kelaja, (jis est ansai Alita), Petaja, Juda ir Eliezer.

24. Iš giedojanczujū: Eliafib. Iš wartininkū: Sallum, Telem ir Uri.

25. Lū Izrael iš waikū Pareos: Ramja, Jesia, Malkja, Mejamin, Eleasar, Malkja ir Benaja.

26. Iš waikū Elam: Matanja, Sašarja, Jeiel, Abdi, Jeremot ir Elia.

27. Iš waikū Satu: Elioenai, Eliafib, Matanja, Jeremot, Sabsad ir Asisa.

28. Iš waikū Bėbai: Joanan, Ananja, Sabai ir Atlai.

29. Iš waikū Bani: Mesullam Malluf, Adaja, Jasub, Seal ir Jeremot.

30. Iš waikū Paat: Moab: Adina, Kelal, Benaja, Maeseja, Matanja, Bezaleel, Benui ir Manasse.

31. Iš waikū Arim: Elieser, Jesia, Malkja, Semaja, Simeon,

32. Benjamin, Malluf ir Seimarja.

33. Iš waikū Asum: Matnai, Matata, Sabad, Elipelet, Jeremai, Manasse ir Simeis.

34. Iš waikū Bani: Maedai, Amram, Uel,

35. Benaja, Bedja, Kelui,

36. Uaja, Meremot, Eliafib,

37. Matanja, Matnai, Jaesan,

38. Bani, Benui, Simeis,

39. Selemja, Uatan, Adaja,

40. Mašnadbai, Sasai, Saraj,

41. Asareel, Selemja, Samarja,

42. Sallum, Amarja bey Jozeps.

43. Iš waikū Uebo: Jeiel, Matitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel ir Benaja.

44. Szie wiss swėtimas moteres buwo wėdg; ir nēfurrios iš tū moterū waikus buwo auginnusos.

Rygos Neēmiošaus.

1. Pērstyrimas.

Neēmiošaus malba uz valdus Izrael.

Szittie yra nusidāwimai Neēmiošaus, Ašaljo sunaus. Nusidāwe mēnesīje Kisleu, dwidešimtojo mēto, man Susane pillij' b'ēsant,

2. Atējo Anani, wienas mano brolū, su feleis wyrais iš Judas wōs. Ir aš klāusiau jūs, kaipo ēsā su Jydais, išgēlbētais ir liķtuseis iš Kalējimo, ir kaip Jeruzalēje nusidūda?

3. Ir jie atsāfe man: liķtusieji iš Kalējimo tēnay toje žēmēje di djoj' bēdoj' ir gēdoj' yra; mūrai Jeruzalēs suardyti, ir jōs wartai ugnimi yra sudēginti.

4. Bet aš tokius žodžius išgirdęs, sedėjau ir werčiau, ir smutis jaus dvi dienis, ir pāstniķawau, ir meldžaus po ašiū Diemo iš dangaus,

5. Sakydams: Aš Wiešpatie, Dieme iš dangaus, didis ir išgāringasis Dieme, laiķas suderėjimą ir mielaširdingystę tawę mylinčiams, ir tawo prisākimū klāusantiems:

6. Dabōf sawo ausimis, ir sawo ākis atwērt, kad išgirstumbei maldā sawo tarno, kurrę aš dabar po tawo ašiū meldžu dienā bey nakti, už waiķus Izrael tawo tarnus, ir išpaįystu griekus waiķū Izraelo, kurreis priēš tawę nusidējom, ir aš ir mano tēwo gimmine tieķājau susigriēšijom.

7. Mes durnay pasiēlgēm ne laiķydami prisākimus, paliepinimus ir prowas, kurrus tu sawo tarnui Moizēsui isāķei.

8. Aš tacžaus atsiminķis ano žodžio, "Kurri sawo tarnui Moizēsui liepei, tarydams: jey jūs

nusiķengsite, tay aš jus tarp žmonū išbarstysu; *5 M. 28, 64. P. 30, 1.

9. Bet jey jūs manēspi prisīwērsite ir klāusysite mano prisākimū, ir darysite pagal tus, kaczais ir prastumti butumbit iķi dangaus krāsto, tay aš tacžau jus iš tēn surinkšu, ir jus atgabēsu i ta wieta, kurrę aš aprinkau, kad mano wardas tēnay gywēntu.

10. Juk jie tawo tarnai, ir tawo žmones yra, kurrus tu išgēlbėjai per sawo didę macę ir sylingā rankā.

11. Aš pone Dieme, dabōfis sawo ausimis ant maldōs sawo tarno, ir ant maldōs sawo tarnū, kurrie apsim bijotis tawo wardo; ir dūf sawo tarnui ķen dien lais mēti, ir dūf jam mielaširdingystę sulaukti po ašiū ķio wyro. Bet aš wyno, uredā, turrėjau pas Karālu.

2. Pērstyrimas.

Neēmiošaus gāun wale ir gromatas Jeruzalę budāmot.

Mēnesīje Nisan dwidešimtojo mēto Karālaus Artasasto, kaip wynas ties jūm stowējo, aš wynā imdams idawjau tą Karālui, ir aš smutnas buwau po jo ašiū.

2. Tay sāķe man Karālus: Kodēl tu taip smutnas esi? Juk tu ne setgi? Su tawimi nier' taip, bet tu smutnōs ķirdiēs esi. Bet aš didey bijojaus,

3. Ir sakiau Karālui: Karālus te patenķā amžinay, ir kaipgi mano wēidas ne butu smutnas? Miestas, wieta kapū māno tēwū, yra iķpus stitas, ir jo wartai ugnimi sudēginti.

4. Tay sāķe man Karālus: Kagi tu praķai? tay aš meldžaus Diewā iš dangaus;

5. Ir

5. Ir tariau Faralui: Jey Farai
lui ir tawo tarnams po tawo aſiū
patinka, kad mang ſuſtumbai i
Juda, i m eſtq kapu mano tēwū,
kad ta budawoczau?

6. Ir Faralus ſake man, ir Far
alene prie jo ſaliēs ſdinti: Paip
ilgay tu iſhuj ant Felonēs? ir Far
da tu ſugryſi? Ir Faralui patiko,
mang nuſuſti. Ir aſ jam tikra
czēſq paſaſiau.

7. Ir tariau Faralui: Jey taw
patinka, Faralai, tay dūf man
gromatū iſki žēmēs waldonū anq
ſal wandens, kad jie mang pēr
leistu, iſ aſ iſſekſu i Juda;

8. Ir gromatū iſki Uſſa-o, giri
rēs uſweizdo Faralaus, kad jis
man mēdzū dūtu, paſurti wartus
prie palōczaus, kurrē namūſe, ir
prie mieſto murū yra, ir namus,
i kurrus man reikſ teiti. Ir Farai
lus man dawe per ranką mano
Diewo mang didey priſtojančę.

9. Ir Paip aſ atėjau pas žēmēs
waldonus anq ſal wandens, tay
aſ jiems idawjau Faralaus gro
matas. Ir Faralus ſunte ſu ma
nim' wyreſnūsus ir raitelus.

10. Bet Paip tai iſgirdo Sanne
ballas, Oronits, ir Tobias, Am
monitiſkis tarnas, tay jiems dwiem
toſtai didey ne patiko, kad žmo
gas buwo atėjęs, ko gėro parūpi
nqſ waiſams Izrael.

11. Ir Paip aſ i Jeruzalę atė
jau, tris dienas tēu iſbuwęs,

12. Paſikēlau naſcze, ir kelli
wyrai ſu manim. Uēs aſ ney wie
nam imogui ne ſaſiau, ka mano
Diewas man i ſirdi buwo dāwęs
daryti Jeruzalē; ir ney wiens
galwijas ne buwo drauge ſu ma
nim, Paip tikray tas, ant kurris
aſ jūjan.

13. Ir aſ iſiſtjan pro paſalnēs
wartus naſcze, ties Imāba ſuli
nio, ir iſki mēſlū warty, ir ſiri

dis man plyſo, kad mūrai Jeru
zalēs ſuardyti buwo, ir wartai ug
nimi ſudėginti.

14. Ir nuėjau pas ſulinio:war
tu, ir pas Faralaus ējerą, ir ne
buwo cze ruimo mano galwijui,
kad po manim butu galėjęs eiti.

15. Tay aſ naſcze ant uppės
linſay nuſitrāukiau, ir ſkaidu man
buwo, mūrus taipo pamatyti; ir
ſugryžau, ir wēl namū parėjau
pro paſalnēs wartus.

16. Ir wyreſnieji ne žiņojo, kur aſ
nuėjęs, ir kq aſ daręs; nēs aſ iſſol
ney Jydams, ney Elebonams, ney
garbingams, ney wyreſniemsiems,
ney Eittiemis, tq darba aprupin
nantiems, niekq ne buwan ſakęs.

17. Ir ſaſiau jiems: Jūs matot
tq bėdą, kurrej' mes eſme, kad Jer
ruzale pūſta, ir jōs wartai ugnimi
ſudėginti. Eime, budawokime mūs
rus Jeruzalēs, kad ne butumbim
tolaus ant gėdēs.

18. Ir paſaſiau jiems ranką
ſawo Diewo, mang didey gėlbam
czę, tiekajau ir Faralaus žodžius
man Palbėtus. Ir jie tare: Taygi
kēlkinēs! ir budawokim! Ir jie
paſtiprino ſawo rankas ant gėro.

19. Bet tai iſgirdęs Sanneba
lats, Oronits, ir Tobias, Ammos
nitiſkis tarnas, ir Goſems, Aras
bits, tay jie mus iſjūkdami pas
niekino mus, ir tare: kas tai yra,
kq jūs darote? ar jūs wēl norit
atpulti nū Faralaus?

20. Tay aſ jiems atſaſiau, tary
dams: Diewas iſ dangaus mums
dūs ſaimėti. Uēs mes, jo tarnai,
paſikēlēm budawoti; bet jūs ne tur
rite nejoſtēs daliēs, ney nejoſtēs
teisybės, ney paminklo Jeruzalėje.

3. Pērſtyimas.

Jeruzale budawojama.

Ir Eliaſibs, wyraſas Euntgas,
paſikēle ſu ſawo broleis, Ele
bei

bonais, ir paſūre awjū; wartus; jie tus paſwentino, ir jū durris idėjo; bet jie paſwentino tus iſſi Eoryczôs Mea, ir iſſi Eoryczôs Ananeel.

2. Prie jo ſaliės budawojo wyrai iſ Jeriko; ir budawojo prie jo ſaliės Satura, ſunus Imri.

3. O žuwū; wartus budawojo waikai Senaa; jie tus apdenge ir jū durris idėjo, ſpynas ir užkaiſčius.

4. Prie jū ſaliės budawojo Mesremotas, ſunus Uriſaus, ſunaus Afozo. Prie jū ſaliės budawojo Mesullams, Bereſjo ſunus, ſunaus Meſeſabeelio. Prie jū ſaliės budawojo Zadoſs, ſunus Baeno.

5. Prie jū ſaliės budawojo Teſoitai, bet jū wyrėſnieji ne paſidave prie to darbo ſawo wieſų paczū.

6. Senoſus wartus budawojo Jojada, ſunus Paſſeo, ir Meſullams ſunus Beſodjo; jie apdengetus, ir jū durris idėjo, ir ſpynas, ir užkaiſčius.

7. Prie jū ſaliės budawojo Melatja iſ Gibeon, ir Zadons iſ Merono, wyrai iſ Gibeon, ir iſ Mizpa, iſſi ſoſto žėmės waldono ſę ſal' wandens.

8. Prie jū ſaliės budawojo Uſielis, ſunus Arajo, aukſſalis. Prie jo ſaliės budawojo Ananja, ſunus taworninkū, ir jie iſ budawojo Jeruzalėje, iſſi placzū murū.

9. Prie jo ſaliės budawojo Rapaja, ſunus Urro, wyráuſſis pus; Etwirtainės Jeruzalėje.

10. Prie jo ſaliės budawojo Jedaja, Arumapo ſunus, ties ſawo buttu. Prie jo ſaliės Eūre Attus Aſabenjo ſunus.

11. O Malkja, Arimo ſunus, ir Aſubas, Paat Moabo ſunus, budawojo du dalykū, ir Eoryczą prie péczaus.

12. Prie jo ſaliės budawojo Sallumas, Aloeso ſunus, wyráuſſis pus; Etwirtainės Jeruzalėje, jis ir jo duſters.

13. Paſalnės wartus budawojo Annas, ir meſzonis iſ Sanoa, jie budawojo tūs, ir idėjo jū durris, ſpynas ir užkaiſčius, ir ſtanti mąſtū prie mūro, iſſi mieſų lū; wartū.

14. Bet mieſlū; wartus budawojo Malkja, Keſabo ſunus, wyráuſſis ant Etwirto dalyko wyrniezininkū; jis tus budawojo, ir idėjo jū durris, ſpynas ir užkaiſčius.

15. Bet ſullinio; wartus budawojo Sallumas, ſunus Kal Oſe, wyráuſſis ant Etwirto dalyko Mizpa; jis pabudawojo ir apdengetus, ir idėjo jū wartus, ſpynas ir užkaiſčius. Priegtam ir mūrus prie ėzero Seloa prie Karálaus ſodo, iſſi Lippyrės, Furroj' nū miesto Dowido žemyn einama.

16. Po jo budawojo Neemia, ſunus Aſbuſo, wyráuſſis ant puſſės Etwirto dalyko Bet Zuro, iſſi ties Dowido Kápais, ir iſ ėzero Aſuja, ir iſſi namū Karjygiū.

17. Po jo budawojo Lewitai, Keumſ, ſunus Bani. Po jo budawojo Aſabja, wyráuſſis ant puſſės Etwirto dalyko Regila i ſawo Etwirtą dalyką.

18. Po jo budawojo jū brolei, Bawai, ſunus Enadado, wyráuſſis ant puſſės Etwirto dalyko Regila.

19. Prie jo ſaliės budawojo Eſeris, ſunus Jeſuo, wyráuſſis Mizpoj', du dalykū, ant Kampo linſay, ties ſarwū; namais.

20. Po jo ant Fálno budawojo Barufas, ſunus Sabai, dwi dalį, nū Kampo, iſſi butto; durriū Elias ſibo, wyráuſojo Funigo.

21. Po

21. Po jo budawojo Meremot, tas, Uriošaus sunus, sunaus Afozo, dwi dali nū butto; durriū Eliabio, iſſi gālui Eliabio namū.

22. Po jo budawojo Elebonai, wvrai tos šalies.

23. Po jo budawojo Benjaminas, ir Ašabas, ties sawo namais. Po to budawojo Aſaria, junus Maefio sunaus Ananjo, šalė sawo namū.

24. Po jo budawojo Benui, Enadado sunus, dwi dali nū namū Aſario, iſſi kampo, ir iſſi jo krāstū.

25. Palal, Uſajo sunus, pries kampo ir pries aukštą korycą ant karėlaus namū iſbudawotą, pas temnyčėa pryangt. Po jo Pedaja, Pareoso sunus.

26. Bet Uetinimai gywėno pas Opel, iſſi wandens; wartū i rytus, fur korycą praillėsnī yra.

27. Po to budawojo tie iſ Tė: Poca dwi dali pries didę korycą, furri praillėsnī yra ir iſſi murū Opel.

28. Bet nū paczū arklū; wartū, budawojo Elebonai, kiefwiens ties sawo buttu.

29. Po to budawojo Zadoſe Immero sunus ties sawo buttu. Po jo budawojo Semaja, Saſamjo sunus, wartininkas i rytus.

30. Po jo budawojo Ananja, Selemjo sunus, ir Anuna, Zala: po sunus, kėstas, dwi dali. Po jo budawojo Mesullams, Bereſjo sunus, ties sawo ſtarbinyčia.

31. Po jo budawojo Maſſia, aukſtalis sunus, iſſi namū Uėi: nimū, ir Fromininkū, ties wartais, fur promą dāro, ir iſſi swetlyczės ant kampo.

32. Ir tarp swetlyczės ant kampo ant awiū, wartū linčay budawojo aukſtali ir Fromininkai.

4. Pėrslyrimas.

Budawone, norint trutinama tilt neſ'auja.

Bet kaip Sanneballata iſgirdo, mus murus budawojant, apsiuſtawo jis, ir didey supyko, ir iſjūke žydus,

2. Ir tare po aſiū sawo broliū, ir po aſiū macnujū Samarioj': kę dāro bėdnėji žydai? ar jiems wālę dūšime? Ar jie apieramos? Argi jie wieną dieną tai atliks? Argi jie akmenis i plėnis sudėgintus gywns padarys?

3. Bet Tobias, Ammonits, pas iſ ſtowėdams, tare: Te budawoj' tiktay, jey lāpes užeitu, tay jos iſarditu jū murus iſ akmenū darytus.

4. Klausyk, musū Diewe, kaip paniekinti mes esime; gręſt jū gėda ant jū galwės, kad jūs patūmbei i paniekiniūną žėmėje jū kalėjimo.

5. Uėe uždengt jū nuſidėjimus, ir jū griekus ne iſgeiſyk po sawo aſiū; nės jie budawoninkus i pykino.

6. Bet mes budawojoni murus, ir jūs wiſſay ſuſėdom iſſi puſtės aukštunimo. Ir žmones paſidrasino dirbti.

7. Bet kaip tai iſgirdo Sanneballata, ir Tobias, ir Arabionai, ir Ammonitai, ir Adodotai, murus Jeruzalėje pilnay iſmūritus, ir jiems jau pradėjus ſyles uždaryti, taw jie didey supyko.

8. Ir jie wiſſi ſuſtrodiję ſuſtāre, kad atėję karātu pries Jeruzalę, ir jei pāines darytu.

9. Bet mes meldėm sawo Diewą, ir ſargybę laiſėm pries jūs dieną ir naktį.

10. Ir Jutta ſaſe: ſyla neſiejū yra perſilona, ir dulkū yra per daug, mes ne iſgāline mūrus iſ budawoti.

11. Bet

11. Bet musū priekšininiai mūsų: jie tai ne žinios, ney regės, iš widdu jų ateisime, ir jųs nujudysime, ir tą darbą sugaishysime.

12. Bet kaip žydai, prie jų šalies gywenantieji atėjo, ir sake mums tai apie dėsint kartū, iš wissū kampū, kurrūse jie aplink mus gywėno;

13. Tay aš ant galinnū kampū už murū i grabes pastaczu žmones, pagal jų gimmines, su jų kėrdais, ragotinemis ir kilpineis.

14. Ir jųs apjurėdams pasikėliau, ir sakiau garbinams, ir wyresniems, ir liksusiems žmonėms: idant jų nesibijokities, atsimunkit didžio ir išgastingo Dono Diewo ir kėrukite už savo brolius, sūnus, dukteres, moteres ir namus.

15. Bet kaip musū neprietelei išgirdo, mus tai jau ištyrus, Diews jų rodą i nieką pawerte. Ir mes wissi prie murū wėl atpencz sugryžom, kiekwiens prie savo darbo.

16. Ir nusidāwe potam, kad wiens dalis jaunifāiczū darbą atliko ir antra dalis laike ragotines, žydus, kilpinius ir šarvus, ir wyresnieji stowėjo užpašalij wissos gimminės Juda.

17. Tie, kurie mūrus budawojo, ir kurie nastą nėše, ir kurie tą Pittiems uždėjo, su wiens ranka jie dirbo, ir su antra jie ginclus laike.

18. Ir kiekwiens, kursai budawojo, savo kėrdą prie savo šalies turrėjo, ir taipo budawojo, ir kurs trubą trubijo, man prie šalies buwo.

19. Ir aš sakiau garbinams ir wyresniems, ir Pittiems žmoniemis: didis ir platus yra tas darbas, ir mes išklaidyti esame ant murū, tol nū kito kito.

20. Taygi kurrame kampe jųs trubą trubijant išgirsite, i tą susirinkites pas mus; musū Diews už mus kėrāus.

21. Szittaip mes dirbsim tą darbą. Ir wusse jų dalis laike ragotines, kaip tik pradėjo augt, iš žwaigždėma užtekant.

22. Taipiau ir sakiau to cžės žmoniemis: kiekwiens pėrnakwoskite su savo waiķu Jeruzalėje, kad mes naktimis sargybę turrētum, ir diena darbą atlikūmbim.

23. Bet aš ir mano brolei, ir mano waiķai, ir wyrai, kurie sargybę laike pašup manę, mes savo rubus ne išwilkom; ir ney wiens ne ējo mēnditis.

5. Pėrityrimas.

Neemiošus gėlai žmones nū jų apsunfinimū.

Ir žmones pradėjo dides kaukti su savo moterimis, prieš savo brolius, žydus.

2. Ir buwo nekurie, kurie tare: musū sunū ir dukterū daug yra; piršimes jawū, ir wālgikime, kad išmistum.

3. Bet nekurie sake: užstatykime savo laukus, wyniczas ir namus, ir piršime jawū brangybėje.

4. Bet nekurie sake: jyczikime pinnigū ant palūkanū iš kėralaus, užstatydami savo waiķus ir wyniczas.

5. Lēs musū brolių kunas yra kaip musū kunas, ir jų waiķai, kaip musū waiķai; szittaip mes sawo sūnus ir dukteres i padūnus padūtumim; ir be to jau kelios musū dukterū padonkos pastojo, ir mes jes ne galime išgēlbėti, taipiau ir musū laūķai bey wyniczos Pittiems tektu.

6. Bet kaip aš jų dešawimę ir tokius žodzus girdėjau, tay aš labay supykau.

6. Ir

7. Ir pamislidams sawo širdije, pabariau rot-ponus ir wyresnū: sus, ir jiems sakiau: ar jūs iš Eits Fitto palūkanū imsite? ir aš didi žmonū pulką prieš jus suwadinau,

8. Ir jiems sakiau: mes sawo brolus, Žydus, atpirkom, kurrie pagonams pardūti buwo, pagal musū išgalėjimą, ir jūs norite taipjau sawo brolus pardūti, kurrus mes saw atpirkom? Tay jie nutillo, ir ne zinnojo ką atsakyti.

9. Ir aš sakiau: Tai ne geray, ką jūs dārote. Ar ne reiktu jumō Diewo bāimėje waiškeszoti, dėl išgėdinimo pagonū musū neprietelū?

10. Aš, ir mano brolei, ir mano waiškai, jiems taipojau ir pinigū ir jawū žyczijom; alle mes palūkanas iš jų ne ėmem.

11. Taygi dabar šen dien' jiems atdūfite jų laukus, wyneczas, alėjus daržus, ir namus, ir šimtą dalyką pinningū, jawū, šwiežaus wyno, ir alėjus, kurri iš jų per palūkanas atėmet.

12. Tay jie sake: Mes norim atdūfite, ir nieką iš jų ne norim prašyti, ir norim daryti, kaip tu sakiei. Ir aš suwadinau Elebonus, ir jus priešiedinau, kad jie taipo darytu.

13. Priegtam aš ir iškracau sawo antė, tarydams: šittaipo te iškrāto Diewas šiefwieną iš jo namū, ir nū jo darbo, kuršai šie žodi ne laika, tas t'essie iškratyts ir tušezas. Ir wissas surinkimas pritāre: Amen; ir laupsino Poną Diewą. Ir žmones dare taipo.

14. Ir iš to czėso, kaip man isakyta buwo žėmės waldonu buti žėmėj' Juda butent nū dwidėšimto mėto, iškėi i trisdešimtą ir antrą mėtą Parālaus Artasasto, tai yra dwylika mėtai, aš ney sawę ney sawo brolus pennėjau wālginiu žėmės waldono.

15. Mēs pirmieji žėmės waldonai, kurrie pirm mangs buwo, žmones buwo apsunke, ir iš jų buwo ėmę dūnōs ir wyno, ir prie to kėtures dešimtis syklū šidābro; priegtam ir jų waiškai buwo su gwoltu, ponawoję ant žmonū. Bet aš taip ne dariau, kadangi Diewo bijojaus;

16. Ir darbą prie muro pilnas wojau, ir nejoči lauką ne pirkau; ir mano wissi tarnai turrėjo prie darbo tēnay susieiti.

17. Priegtam Žydū ir wyresnūjū šimts ir penkios dešimts sėdėjo prie mano stalo, kurrie iš pagonū aplink mus kšanczujū buwo atėję.

18. Ir man kas dien pritaise wieną jauti, ir šėketą rėbjū awjū, ir paukščjū, ir ant kōžnōs dešimtės dienū wissokio wyno daugybę. Taczaus ne prašiau žėmės waldonū wālgė, nēsa jie didey žmones sawo šluima apsunkeino.

19. Atsimink mangs mans Diewe, ant gėro, wiss tai, ką aš šiems žmoniemis esmi daręs.

6. Pėrskyrimas.

Neemiošus arda wissas paines, tą darbą goštinanczės sawo wicnu pridabojimu.

Ir kaip Sanneballats, Tobias ir Gosems, Arabionis, ir Fitti musū neprietelū išgirdo, mang mūrus pabudawojus, ir tūse jėney jočiōs šylės ne b'esant; (kas czeig aš durris tū czės' dar ne buwau ikabingis i wartus.)

2. Atsunte Sanneballats ir Gosems pas mang, ir man sakydino: eikš, ir susirinkimes kėmuše, pas kalnėj' Ono. Bet jie mislijo man pištay daryti.

3. Bet aš pāslus nusunczian pas jus, ir jiems sakydinau: aš didi darbą turru atlikti, ne galu žėmyn eiti, šittaip tas darbas turrētu pasilikt, jey aš ranką attrāufczau, ir pas jus žėmyn ateiczan. 4. Bet

4. Bet jie apie Peturio Kartus pas mane atsunte taip, kaip pirma sakę; ir aš jiems atsakiau taip, kaip jau sakę yra.

5. Tay Sanneballata penktą kartą atsunte pas mane savo tarną, su atvira gromata jo rankoj;

6. Toje buvo rašyta: pagonai išgirdo, ir Gosem yra sakęs, buk tu ir Žydai milija atpulti, togidėl ir tu murus budawoji, ir tu jų karalumi nori buti, kaip jau yra apskelbta;

7. Ir kad tu praradus esi pas šyręs, kurrie apie tavę Jeruzalėj ir drebėdami nusigando: nės jie tur išsaukti, ir sakęti: Jis yra karalus Juda. O karalus toktay ištirs; taygi ateik, ir susirodifi mės tarp sawęs.

8. Alle aš pas jį nusunczau, ir jam sakėdinau: Tatai ne nusidauwe, ką tu sakei, tu tatai savo širdije vrasmanei.

9. Uės jie wissi norėjo mus įbauginti, milidami: jie turrės palauti nū to darbo, kad ne dirbtu. Alle aš jo daugiaus pastiprinau savo rankas.

10. Ir aš atėjau į namus Semajo, Delajo sunaus, sunaus Mee tabeelo, ir jis buvo uširakinęs, ir tare: sušieikime Diemo namūse, į patį widdu baznyčės, ir baznyčės durris ušrakikime; nės jie ateis tavę pasmāngti, ir ateis našče, kad tavę pasmāngtu.

11. Bet aš sakiau: ar reiktu to kiam wyrui bėgti? Ar to kiam wyrui, koks aš esmi, reiktu į baznyčę eiti, kad gyws išliktu? Aš ne noru į widdu eiti.

12. Uės aš supratau, kad Diemo was jį ne buvo sunkęs. Uės jis tiesą praradawo apie mane, bet Tobias bey Sanneballata jį buvo papirkę.

13. Dėl to jis piningū ėme kad aš bijociaus, ir taipo darydama

susigriešiczu, kad jie pišką paskalską turrētu mane apskelbt.

14. Atsimink, mane Diemo, Tobias ir Sanneballato; pagal jų jo darbus; ir prarakinės loadjės, ir Pittū prarakū, kurrie mane norėjo gandinti.

15. Ir muras pastojo gatawas dwidešimtoj ir penktaj dienaj mėnesio Elul, į penkis dešimtis dienas ir diw.

16. Ir kaip wissi musū neprieštelei tai išgirdo, bijojos wissi pagonai, kurrie aplink mus buvo, suprato, šį darbą Diemo esantį.

17. Ir tū cžėsu daug wyresnujū buvo Judawoje, kurrie savo gromatas susdawo Tobini, ir Tobias sawo gromatas jiems parsusdawo.

18. Uės jų daug buvo Judawoje, kurrie jau buvo pasžadėję; nės jis buvo žentas Sakano, Aro sunaus, ir jo sunus Joanans Mesullamo dukterį buvo wėdęs, sunaus Bereko.

19. Ir pasakė man wissą gėrą apie jį, ir mano žodžius jam pranešė. Tay Tobias gromatas sunkę mane gandint'.

7. Pėrstyrimas.

Miesto sargai: žmonū skaitus isdomanos.

Bet kaip mes mūrus buwom parbudawoję, tay aš durris išabinau, ir priškirti buwo martininkai, giedantieji ir Lewitai.

2. Ir aš išakiau sawo broliui Ananui, ir Ananjui, užweizdui palóczaus Jeruzalėje, (nės jis buwo wiernas wyras, ir Diemo bijojos daugiaus, ne kaip daug Pittū.)

3. Ir tarau jiem dxiem: ne reikia atwėrti wartus Jeruzalės, išsaulėi parštay spindžent, ir be dirbant, jau wėl reiks wartus užda

uždaryt ir užkist. Ir sargai buwo priskirti iš mieščionų Jeruzalės, Piekwiens ant savo sargybės, ir aplint savo namus.

4. Bet miestas buwo platus ir didis, alle maž žmonų tame, ir buttai ne buwo pakurti.

5. Ir mano Dievas man i širdi dave, kad surinkau garbingus, ir wyresnūsus, ir žmones, jų suruoti. Ir aš suradau surūšima jų šaitlaus,

6. Kurrie pirma iš Kalėjimo buwo išeję. Eurus Nebukadnezars Karalus iš Babel, buwo šalin wėdes, ir Jeruzalėje gywėno, ir Judawoje Piekwiens savo mieste.

7. Ir buwo atėję su Serubaėlu, Jesua, Teemja, Maria, Kaamja, Laemani, Marcokai, Bilian, Misperet, Bigewai, Teuni, ir Baena. Tai yra šaitlus žmonų waikū Izrael:

8. Waikū Pareos buwo du tūkstantis, šimts ir septynios dėšimt ir du.

9. Waikū Sevatja, trys šimtai, septynios dėšimt ir du.

10. Waikū Uro, šeši šimtai, penkios dėšimt ir du.

11. Waikū Paat: Moabo, iš waikū Jesuo ir Joabo, du tūkstantis, aštuni šimtai, ir aštuni noliša.

12. Waikū Elamo, tūkstantis, du šimtu penkios dėšimt ir keturi.

13. Waikū Satuas, aštuni šimtai, keturios dėšimts ir penki.

14. Waikū Sakai, septini šimtai ir šešios dėšimt.

15. Waikū Benui šeši šimtai, keturios dėšimt ir aštuni.

16. Waikū Debai, šeši šimtai dvidešimt ir aštuni.

17. Waikū Asgado, du tūkstantis, trys šimtai, dvidešimt ir du.

18. Waikū Udonikam, šeši šimtai, šešios dėšimt ir septyni.

19. Waikū Bigewai, du tūkstantis, šešios dėšimt ir septyni.

20. Waikū Udino, šeši šimtai, penkios dėšimt ir penki.

21. Waikū Atero, iš Iškio, dešynios dėšimt ir aštuni.

22. Waikū Asumo, trys šimtai, dvidešimt ir aštuni.

23. Waikū Bezajo, trys šimtai, dvidešimt ir keturi.

24. Waikū Aripo, šimts ir dwylis.

25. Waikū Gibeono, dešynios dėšimt ir penki.

26. Wyrū iš Betleem ir iš Netope, šimts, aštunios dėšimt ir aštuni.

27. Wyrū iš Anatot, šimts ir dvidešimts ir aštuni.

28. Wyrū iš Bet: Asmawet keturios dėšimt ir du.

29. Wyrū iš Kiriat: Jearim, Kapira ir Beerot, septyni šimtai, keturios dėšimt ir trys.

30. Wyrū iš Rama ir iš Gaba, šeši šimtai, dvidešimt ir wiens.

31. Wyrū iš Nikmas, šimts dvidešimt ir du.

32. Wyrū iš Betel, ir iš Ai, šimts ir dvidešimts ir trys.

33. Wyrū nū antro Lebo, penkios dėšimt ir du.

34. Waikū antrojo Elamo, tūkstantis, du šimtu, penkios dėšimt ir keturi.

35. Waikū Arimo, trys šimtai, ir dvidešimt.

36. Waikū Jereo, trys šimtai, keturios dėšimt ir penki.

37. Waikū Lod, Udud ir Ono, septini šimtai, dvidešimt ir wiens.

38. Waikū Senaa, trys tūkstantis, dešyni šimtai ir tris dėšimt.

39. Klebonai: Waikū Jedajo, iš namū Jesuo, dešyni šimtai septynios dėšimts ir trys;

40. Waikū Immero, tūkstantis, penkios dėšimts ir du; 41. Wai

41. Waikū Pasur, tūkstantis, du šimtu, keturios dešimt ir septyni;

42. Waikū Urino, tūkstantis ir septinolika.

43. Lewitai: Waikū Jesuo iš Kadmielo, tarp waikū Odua, septynios dešimt ir keturi.

44. Giedantieji: Waikū Asapo, šimts, keturios dešimts ir aštuni.

45. Martininkū buwo, waikai Sallumo, waikai Ater, waikai Talmono, waikai Afubo, waikai Atito, waikai Sobajo, iš wisso šimts ir tris dešimts ir aštuni.

46. Uetininiai: Waikai Zio, waikai Asupo, waikai Tabauto,

47. Waikai Keroso, waikai Sie, waikai Padono,

48. Waikai Libano, waikai Agabo waikai Salnajo,

49. Waikai Anano, waikai Giddelo, waikai Gaaro,

50. Waikai Reajo, waikai Bešino, waikai Uefodo,

51. Waikai Gasamo, waikai Ufo, waikai Passeo,

52. Waikai Bessajo, waikai Megunimo, waikai Uepussemo,

53. Waikai Bafbufo, waikai Afupo, waikai Aruro,

54. Waikai Bazlito, waikai Meido waikai Arso,

55. Waikai Barkoso, waikai Siffero, waikai Lamo,

56. Waikai Uezio, waikai Atipo.

57. Waikai bernū Salomono buwo: waikai Sotajo, waikai Jopereto, waikai Prido,

58. Waikai Jaelo, waikai Darono, waikai Giddelo,

59. Waikai Sepatjo, waikai Atilo, waikai Poferet iš Zebaim, waikai Almono.

60. Wissū Uetininū, ir waikū bernū Salomono, buwo trys šimtai, dewynios dešimts ir du.

61. Ir šie drange i pulką nušėlāwo: Mittel: Mela, Tel: Urfa,

Kerub, Addon ir Immer; alle jie ne galėjo išroditi sawo tėwū namus, neį sawo gimming, ar jie iš Izraelitėnū butu.

62. Waikū Delajo, waikū Tobio, ir waikū Uefodo, buwo šeši šimtai, keturios dešimtis ir du.

63. Ir iš Elebonū buwo waikai Abajo, waikai Afozo, waikai Barsillajaus, Kursai iš dukterū Barsillajaus, Gileaditėno, pacsę wėde, ir buwo ant jōs wardo pramintas.

64. Šzie jėškjo sawo giminės surašing; ir ne surašdami tą, wālni pastojo nū Elebonū gluzmōs.

65. Ir Atirsata sake jiems, kad ne wālgitu nū šwenczāusojo, iškū wyrāusas funingas šosis su šwierša ir su teisybe.

66. Wissū surinkimo i Kruwa surokūto, buwo keturios dešimt tūkstančiai, ir du tūkstančiai, trys šimtai ir šešios dešimt;

67. Be jū bernū ir be jū slugū nū, tū buwo septyni tūkstančiai, trys šimtai, tris dešimts ir septyni, ir turrėjo du šimtu, keturios dešimt ir penkis wyrū ir moterū giedojanczū;

68. Septynis šimtus, tris dešimts ir šešis žirgus, du šimtus ketures dešimt ir penkis āsilus arklus,

69. Keturis šimtus, tris dešimts ir penkis werbludus, šešis tūkstantis, septynis šimtus ir dvidešimt āsilus.

70. Ir nēkurrie wyresnujū tėwū, dāwe ant budawonės. Atirsata dāwe i šārbą, tūkstanti āufšinū, penkis dešimts, praustuwū, penkis šimtus ir tris dešimts Eleboniš: Pas sermėgas.

71. Ir nēkurrie wyresnujū tėwū dāwe i šārbą ant budawonės dweis dešimt tūkstančių āufšinū, du tūkstančiai ir du šimtu swarū šdabro.

72. Ir

72. Ir Pitti žmones dave dwis dešimt tūkstančių auksinų, ir du tūkstančius svarų sidabro, ir šešes dešimtis ir septines eleboniškas ivermegas.

73. Ir Elebonai bey Lewitai, wartininkai, giedantieji, ir nekuri žmones, ir Uletinimai, ir wisi Izraelitėnai pradėjo gyventi savo miestuose.

8. Pėrskrimas.

Ueēmiošus ir Ezras Diewo, skūmą itaisa.

Bet kaip sėkmas mėnų priejo, ir waiškai Izrael savo miestuose buvo, susirinko wisi žmones wienširdžey ant placzės aliczės ties wandens: wartais, ir tare Ezrai, rašte: mošitui, kad jis Ryngas žokano Moizešaus atgabhintu, kurri Pono Diewo Izraelui buvo isafes.

2. Ir Ezras, kunigas, parneše žokaną, po akių wiso surinkimo, tiek wyrų tiek moterų, ir wisių tą pėrmanyt galincų, pirmoj' dienos' iekmojo mėnesio.

3. Ir šlaite tame ant placzės aliczės ties wandens: wartais esanczės, nūg paties ryto ieki pietų, po akių wyrų ir moterų, ir kas tą galėjo pėrmanyt. Ir wisių žmonių ausys ant žokano: Rnygų buvo kreiptos.

4. Ir Ezras, rašte: mošitas stowėjo ant aukšto krėlo iš mēdžio datyto, kurri jie buvo padarę, Diewo žodi iš to sakyti, ir prie kalbėjim stowėjo Matitja, Semaj, Anaja, Uria, Jifia ir Maeseja po jo dešinės; bet po jo kairės, Pedaja, Misael, Malkja, Nūm, Asbadana, Sagarja ir Mesullams.

5. Ir Ezras atwėre tas Ryngas po akių wisių žmonių; nēsa jis prakilnēsnis buvo už wissus žmones, ir jam tas atwėrus, staczey stowėjo wisi žmones.

6. Ir Ezras laupšnio Wiešpat, didij Diewą. Ir wisi žmones atsake: amen, amen, sawo rankas aukštyn pėldami, ir Plonojosi, ir garbę dave Ponui Diewui, sawo wėidu pasiėlonodami ieki žmės.

7. Ir Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Akub, Sabtai, Odaja, Maeseja, Klita, Asarja, Josabad, Anan, Plaja, ir Lewitai mošino žmones išmanyti žokaną; ir žmones stowėjo ant sawo wietės.

8. Ir jie šlaite Rnygos žokano Diewo, išguldydami pėrmanytinay, kad galėjo pėrmanyt, kaip tą šlaite.

9. Ir Ueēmiošus, kursai esti Atirsata, ir Ezra, kunigas, rašte: mošitas, ir Lewitai, kurrie žmones pamošino, tare wissiemis žmonėmis: ši diena yra šwenta Wiešpaczui, jusi Diewui; todėl ne bākite smatni, ir ne werkite. Uēsa wisi žmones werke, žodžius žokano girdedami.

10. Todėl jis sake jiems: eikite, ir wālgikite rēbumą; ir gėrkite saldumną; ir tiems taipojau jų dalyką sustite, kurrie saw nieko ne pastellāwo; nēsa ši diena šwenta yra musų Ponui Diewui. Todėl nesirūpinkities; nēsa dzaugimas iš Pono Diewo yra jusi stiprybe.

11. Ir Lewitai nurilde wissus žmones, tarydami: tylėkite, nēs ši diena yra šwenta, nesirūpinkities.

12. Ir wisi žmones nukėjo wālgiti, ir gėrti, ir dalykus susti, ir didi dzaugimą parodė; nēs jie buvo pėrmang wissus žodžius jiems praneštus.

13. Ir antrą dieną susirinko wyresnēji tėwai iš wisių žmonių, ir Elebonai bey Lewitai pas Ezrą rašte: mošitą, kad jissai jų mošintu pėrmanyt žokano žodžius.

14. Ir

14. Ir jie rado *rašyta žofane, Furri Pons Diems per Moizeŭ buwo liepęs, Kad waikŭi Izrael lap; budžūse turrētu gywėnti, ant ſwentės ſėkmame mėneſije.

* 3 M. 23, 42.

15. Ir jie apſaſydino taiwiſſur, ir iſſaukdino per wiſſus ſawo mieſtus, ir Jeruzalėje, ir ſaſydino: eiſite lauſan ant kálnū, ir pargas bėnkite alywū; ſaſas, mōſtiės; ſaſas, myrtū; ſaſas, werbū; ſaſas, ir ſaſas nū tánkū mēdzū, Kad lap; budžū paſidarytumbim ſaip raſyta yra.

16. Ir žmones iſėję paſigabėno, ir paſidare lap; budžus, Fiekwienas ant ſawo ſtogo, ir ſawo pryangiūse, ir pryangiūse prie namū Diemo, ir ant placzōs ūliczōs pas wandens; wartus ir ant placzōs ūliczōs pas wartus Epraim.

17. Ir wiſſas ſurinkimas tū, iſ kalėjimo ſugryžusujū, paſidare lap; budžus, ir gywėno tūse. Uės Izraelitėnai nū czeſo Jozuwo, ſu naus Uuno, iſki ſei dienai taip ne buwo darg; ir buwo labay di dis dzaugſmas.

18. Ir ſtaite ſas dien žofano Rnygoſa, nūg pirmōs dienos iſki paſlutinnōs; ir ſwente ſeptines dienas tą ſwente, ir aſmą dieną jie wėl ſuſlėjo, ſaip reiſiama.

9. Pėrſkyrimas.

Rėgimos žmonū priſwertimmo ir malbū, dienos.

Dwideſimtoj' ir Fetwirtoj' die noj' ſio menėſio, ſuſirinko Izraelitėnai, paſtniſaudami ir ſaſais apſiſaute, ir žėmėmis apſi barſtę,

2. Ir atſkyre waikſus Izrael nūg wiſſū ſwetimū waikū, ir ſuſtōję iſpažino ſawo griekus, ir ſawo tēwū nuſidėjimus.

3. Ir atſitieſe ant ſawo wietōs, ir buwo ſaityta Rnygoſa žofano

Wieſpatiės, ſawo Diemo, Peturis kartus per dieną, ir jie iſpažino, ir melde Wieſpati, ſawo Diemą, Peturis kartus per dieną.

4. Ir Lewitai aukſtay ſtowėjo, butent Jeſua, Bani, Kadmiel, Sebanja, Buni, Serebja, Bani ir Kenani, ir ſauke didzu baiſu Diemop, ſawo Diemop.

5. Ir Lewitai Jeſua, Kadmiel, Bani, Uſabenja, Serebja, Odſa, Sebanja, Petaja, tare: Fėlkities, laupſinkite Wieſpati, ſawo Diemą, nū amžiu iſki amžiu; ir te laupſin wardą tawo garbės, pa aukſtintą ſu wiſſa žegnone ir laupſe;

6. Pone Dieme, tu wiens eſi, tu ſutwėrei dangų, ir wiſſū dangū dangus, ſu wiſſais jū pulkais, žė me, ir wiſlab, ſas ant tōs yra, jures, ir wiſlab ſas toſa yra. Tu wiſlab gywą darai, ir dangaus pulkas tamę garbina.

7. Tu Wieſpats Diemas eſi, tu *Abraomą paſkyrei, ir jė iſ Ue Kaldėū iſwedei, ir †Abraomui pras minnei. * 1 M. 11, 31. † 1 M. 17, 5.

8. Ir jo ſirdi wierną rėdai, po ſawo akiū, ir derėjimą ſu jūmi darei, jo waikams dūti žėnę Kas nanitū, Etitū, Amoritū, Peresitū, Jebusitū, ir Girgoſitū, ir ſawo žodi laiſiei, nės tu eſi teiſus.

9. Ir tu *ižwelgei wargus muſū tēwū Egipto; žėmėje, ir jū ſaukſmą iſklauſei pas ſwendrū; jures, * 2 M. 3, 7.

10. Ir žėnkſus bey ſtebukſus darai ant Paraono, ir ant wiſſū jo tarnū, ir ant wiſſū žmonū jo žė mės; nės tu iſpažinnai, Kad jie didžawos' prief jūs, ir ſaw wartą padarei, ſaip ſen dien rėgima.

11. Ir *perdalije jures po jū akiū. Kad per widdu jurū ſauſos mis ſojomis pėrėjo, ir jū wėjani cūſus

esūsus gilybėje nugramzdinai, kaip
akmenis marnos wandenis;

* 2 M. 14, 21.

12. Ir jūs *wedei dienomis de-
besės stulpu, ir naštėmis ugnies
stulpu, jiems pažwiešti ant kėlo,
Kurru kelavo. * 2 M. 13, 21.

13. Ir * nusileidai ant kėlo
Sinai, ir su jais iš dangaus kal-
bėjai, ir davei tikrą prąmą, tikrą
žofaną; ir gerus prisakimus, bey
istatimus. * 2 M. 19, 18.

14. Ir sawo šventą sabbatą
jiems žinomą davei, ir prisaki-
mus, istatimus ir žofaną jiems
išskirti, per sawo tarną Moizę;

15. Ir jiems *dūnūs iš dangaus
davei, kaip jie išalkę buvo, ir
† wandens iš ūlūs davei tefėti,
kaip jie ištroškę buvo; ir jiems
kalbėjai, kad jie nueitu, ir tą žemę
† dalykus atimtu, Kurę tu sawo
ranką pakeldams žadėjai jiems
dūti. * 2 M. 6, 4. 14. † 2 M. 17 6

16. Bet musū tėvai didžius
ir kėsprandzeis pastėjo, tawo pri-
sakimū neklusydamai,

17. Ir ne norėjo ant tū daboti,
ir ne atsiminne tawo stebulū, Kur-
rus jiems išrodei, bet kėspran-
dzeis pastėjo, ir saw waldoną ap-
styre, kad sugrybtu † sawo wer-
gystę, nekantrus budami. Bet tu
mans Dieve, atsilėidai, ir * buwai
malonus, mielagirdingas, Kan-
trus ir didžius mielagirdingystės ir
jūs ne prastėjai. * 2 M. 34, 6.

18. Ir kaceig jie saw *nulieta
weršt buwo padarę, sakydami:
tai pra tawo Dievas, taffai tawę
iš Egiptū: žemės išwede, ir didžius
bluznijimus iškalbėjo;

* 2 M. 32, 4.

19. Taczan tu jūs pūščioje ne
prastėjai, pagal sawo bidę miela-
girdingystę. ir debesės stulpas ne
atstojo nū jū, dienomis tūs westi
kelu, ney ugnies stulpas naštėmis,

jiems pažwiešti ant kėlo, Kurru
kelavo.

20. Ir tu jiems davei sawo gė-
rą Dwaisę, jūs pamofiti, ir sawo
Manną ne atėmei nū jū burnūs;
ir jiems wandeni davei, kaip bu-
wo ištroškę.

21. Keturiuos dėsintis metų tu
pūščioje jūs aprupinei, kad jie
nieko ne stofojo. * Jū rubai ne
pasėno, ir jū foios ne sutinno.

* 5 M. 8. 4.

22. Ir davei jiems Karalystes
ir žmones, ir pėrdalijai jūs šėn ir
tėn, kad pėrweikė žemę Siono,
Karalaus iš Ebon, ir * žemę
Og, Karalaus iš Basan.

* 4 M. 21, 24. 35.

23. Ir padaugsinai jū waišus,
kaip žwaigždes ant dangaus, ir
jūs nugabėnai † žemę, apie Kurę
jū tėwams buwai kalbėjės, kad
ieitu ir tą palaišytinay atimtu.

24. Ir waišai † tą nuėjo, ir
žemę atėme, ir tu pažėminei po jū
akū žmones gywėnanczus toj' žė-
mėj', Kanantus, ir davei jūs †
jū rankas, ir jū Karalus, ir žmo-
nės tūs žemės, kad jie su jais da-
rytu pagal sawo walgę.

25. Ir jie igawo apmūritus
miestus, ir rėbię žemę, ir igawo
namus wissokū lobjū pilnus, iš-
kastus kullinus, wvnižas, aly-
wū, sodus, ir medžius, Kurru
waišus walgoms, pilnay; ir wals-
gę, ir priwalgę, ir rėbus pa-
stojo, ir linksmuos' ištawo didės
malonės.

26. Bet jie nepaklusnus pa-
stojo, ir prieš tawę stėngies, ir
paniekino tawo žofaną, ir už-
musė tawo praraktis, Kurrie jiems
luddijo, kad jie tawępi priswero-
stus, ir jie iškalbėjo didžius bluz-
nijimus.

27. Lo:

27. Todēl tu jūs padawei t ran-
pas jū neprietelū, kurrie jūs wār-
gino. Ir zēse sawo bedōs jie
ſauke tawēsp, ir tu iſflāuſei jūs
iſ dangaus, ir pagal didę sawo
mielaſirdingyſtę * dawei tu jiems
iſgēlbētojus, kurrie jūs gēlbējo iſ
jū neprietelū ranfōs.

* Mald. 3, 9. 15.

28. Bet ſaip jie paſājaus gawo,
tay jie pēſſkreipe piēt daryt po
tawo aſiū. Tay tu jūs palikſai
jū neprietelū ranfōj' ſad jie ant
jū ponawojo. Tay jie priſwerte
ir ſauke tawēsp, ir tu jūs iſflau-
ſei iſ dangaus, ir iſgēlbejei jūs,
pagal sawo didę mielaſirdingyſtę
daug ſartū.

29. Ir dawei jiems apludditi,
ſad jie priſwerſtus prie tawo
zoſano. Alle jie paſdidžawo, ir
neſlauſe tawo priſākimū, ir ſuſi
grieſijo prieſ tawo prowas (kur-
ras * jey imogus laiſys, gywas
per tas iſliks) ir sawo peczus ſ-
lin grēje, ir kētsprandzeis paſtojo
ir neſlauſe..

* 3 M. 18. 15.

30. Ir tu jū daug mētū lāuſei,
ir dawei jiems apludditi sawo
Dwāſe, per sawo prāraſus; alle
jie to ne ſlauſe. Todēl tu jūs da-
wei t ranfā žmonū per žemes.

31. Alle pagal didę sawo miela-
ſirdingyſtę tu jūs ne wiſſay iſ-
gaiſinai, ney jūs praſtojei; neſa
tu eſi malonus, ir mielaſirdingas
Diewas.

32. Taygi, muſū Diewe, tu
didis Diewe, macnus ir iſgāſtin-
gas, laiſas derėjimą ir mielaſir-
dingyſtę, ne laiſyk per nieką wiſſas
ſunſenpbes, kurrus muſ uipūle,
ir muſū ſaralus, ſunigaiſſezus,
ſlebonus, prāraſus, tēvus, ir
wiſſus tawo žmones, nū patiēs
czēso ſaralū Aſſur, iſſi ſei dienat.

33. Tu eſi teiſus wiſſame tame
ſą mums uſlėdoſs eſi; nēs tu

pagal teiſybę darei, alle mes piſtay
padārēm.

34. Ir muſū ſaralai, ſunins
gaiſſezai, ſlebonai ir tēwai ne dare
pagal tawo zoſaną, ir ne dabojō
ant tawo priſākimū ir luddijimū,
kurrus tu jiems dawei ludditi.

35. Ir jie taw ne ſlūijo sawo
ſaralyſtėje, ir tawo didžoj' gerades
iſtėj', kurre tu jiems iſrodei, ir
placzoj' bey rēboj' žēmėj', kurre tu
jiems dawei, ir jie ne priſwerte,
nūg sawo piſto elgimmo.

36. Sztay, mes ſen dien tarsi
nais eſme; ir žēmėje, kurre tu
muſū tēwams dawei, ſad wālgis
tumbim jōs waiſus ir gerumną;
ſtay, toje mes tarnais eſme.

37. Ir tōs nauda daugſnas ſar-
alams, kurrus tu ant muſū idēs
jei, muſū griekū dēley; ir jie poi-
nawoj' ant muſū ſunū ir galwijū,
pagal sawo walg, ir mes eſme di-
džoj' bėdoj'.

38. Ir apie wis tai mes ſtiprą
derėjimą darom, ir raſom, ir dūs
dam tai sawo ſuningaiſſeziams,
Lewitams ir ſlebonams uſpēczi
wētiti.

10 Pērſtyrimas.

Uſpēcziwētijims atnaujinto derėjimo.

Bet uſpēcziwētitojei buwo: Zees-
mioſus Atirſata, Aſaljo ſu-
nus ir Žideſias,

2. Seraja, Aſarja, Jeremja,

3. Paſſur Amaria, Malkja,

4. Attus, Sebanja, Malluk,

5. Arim, Meremot, Obadja,

6. Dangelis, Ginton, Baruk,

7. Meſullam, Abia, Mejamin,

8. Maasja, Bilgai ir Semaja,
tie buwo ſuningai.

9. Bet Lewitai buwo: Iſſua,
Aſanjo ſunus, Binui iſ waiſū
Enadad, Kadmiel,

10. Ir jū brolei, Seſanja, Odja,
Alita, Plaja, Anan,

11. Nita.

11. Miša, Keob, Asabja,
12. Sašur, Serebja, Sebanja,
13. Odja, Bani ir Beninu.
14. Vyresnieji žmona buvo:
Pareos, Paat, Moab, Elam, Satu,
Bani,

15. Buni, Agad, Bebai,
16. Adonja, Bigwai, Adin,
17. Ater, Iša, Asur,
18. Odja, Asum, Bejai,
19. Ariv, Anatot, Ueubai,
20. Magpias, Mešulam, Esir,
21. Mesesabeel, Zadoš, Jadua,
22. Platja, Anan, Anaia,
23. Osea, Ananjo, Asub,
24. Aleos, Pila, Sobeš,
25. Keum, Asabna, Mašeja,
26. Aia, Anans, Anan,
27. Malluš, Arim, ir Baena.

28. Ir kiti žmones, Elebonai,
Lewitai, martininiai, giedantieji,
Uetinimai, ir visi, kurie nūg
žmonų žemės buvo atsiskyrę prie
žokano Dievo, su savo moterimis,
sūnumis, ir dukterimis, visi
kurie tą pėrmanyti galėjo,

29. Ir jų macnieji priėmė tai už
savo brolius. Ir jie atėjo, kad
prisiktu, ir su prisėga pasižadėtu
elgtis pagal Dievo žokaną, per
Moizės Dievo tarną, dūta, kad
norėtu pilnawot, ir daryt' pagal
visus prisakimus, prowas ir bu-
dus Pono Dievo, ant musų po-
nawojanczo.

30. Ir kad mes tōs žemės žmo-
nės savo dukteres nedūtumbim,
neį jū dukteres savo sūnums ne-
nupirštumbim.

31. Ir kad žmones tōs žemės
sabbatoj' atgabėntu taworą, ir visi
sotius jawnas pardūt, kad mes tus
iš jų sabbatoj' ir ant šwenczū ne-
dūtumbim. Ir kad mes kas sėk-
mą mētą wissotiq sunkenybę at-
lėistumbim.

32. Ir uždėjo mums prisakimą,
kad mes kas mētą trėczą dalyką

syflo dūtumbim ant glazmōs na-
mū savo Dievo:

33. Butent ant šwentitōs dū-
nōs, ant dienisfōs walgimo: apies
rōs, ant dienisfōs dēginimo: apies
rōs sabbatōs, nauj' mēneslo šwen-
czū, ir šwentū dienū, ir ant to,
kas pašwentita, ir ant apierōs už
griekus, kad Izraēlitėnai sudėrinti
butu; ir ant wisso reikalo namūse
musū Dievo.

34. Ir mes burta mētēm ant
Elebonū, Lewitū ir žmonū, dėl
mālfōs apieroms, karri prie na-
mū musū Dievo kas mēt' turrėjo
atgabėnama buti, pagal gimmines
savo tėwū, paširtame czėse degti
ant altoriaus Wiešpaties, musū
Dievo, kaip tai * žokane rašyta
yra. * 3 Moiz. 6, 12.

35. Ir kas mētą atgabėnti pi-
mones savo žemės, ir pirmones
wissū waisū, ant wissū mēdzū,
prie Dievo namū.

36. Ir pirmones savo sunū,
ir savo galwijū, * kaip žokane
rašyta, ir pirmones savo jauczū,
ir savo awjū, kad mes tai wissab
turrime atgabėnti Elebonams, prie
namū musū Dievo tarnaujans
tiems. * 2 M. 13, 2.

37. Taipjau mes ir turrim at-
gabėnti pirmones savo tāglōs, ir
savo pašelimus, ir waisus wissot
fiū mēdzū, šwiežu wyną ir aliejū
Elebonams, i kamaras prie namū
musū Dievo, ir dešimtines musū
žemės Lewitams, kad Lewitai de-
šimtines turrētu wissūse miestūse
iš musū dirwōs.

38. Ir Pungas, Arono sūnus,
drauge su Lewitais tur gaut' iš
dešimtinū Lewitū, kad Lewitai
dešimtines savo dešimtinū atga-
bėntu namams musū Dievo, i
kamaras šārbo: namūse.

39. Ir

39. Ueš waišai Izrael, ir waišai Lewi tur dowaņą jawū, šwiesšaus wyno, ir aliejaus atgabėnti i kamaras; cze yra ryšai šwenti nyczōs, ir flebonai, kurrie tarinauja, ir wartininkai ir giedantieji, kad mes namus sawo Diewo ne praštotumbini.

11. Pėrsšyrimas.

Šurāšims nāšū gwauminkū taip mieste taip ant kiemū.

Sir wyresnieji žmonū gywėno Jeruzalėje. Alie Pitti žmones dėl to burtą mėtė, kad iš dēšint wiens dalyks i Jeruzalę, i tą šwentią miestą nusitrāuftu, cze gywėnt, ir dewyni dalyšai i miestus.

2. Ir žmones žegnojo wissus tus wyrus, kurrie iš gėrōs walės buwo apšlėmę Jeruzalėje gywėnti.

3. Šzittie yra wyresnieji žēmės, kurrie Jeruzalėje gywėno. Bet miestūse Juda gywėno kielwiens sawo tėwiškej, kurri jū miestūse buwo, butent Izraelitėnai, flebonai, Lewitai, Uetinimai, ir waišai tarnū Salomono.

4. Ir Jeruzalėj' gywėno keli iš waiškū Juda, ir iš Benjamin. Iš waiškū Juda, Ataja, Usio sunus, sunaus Sakarjo, sunaus Amarjo, sunaus Sepatjo, sunaus Maelašleel, iš waiškū Parež.

5. Ir Maeseja, Baruko sunus sunaus Kaloso, sunaus Asajo, sunaus Adajo, sunaus Jojaribo, sunaus Sakarjo, sunaus Siloni.

6. Wissū waiškū Parež Jeruzalėj' gywėnanczū, buwo keturi šimtai, šešis dēšimt ir aštūni, wieszlybi wyrai.

7. Šzittie yra waišai Benjamin: Gallu, Mesullamo sunus, sunaus Joedo, sunaus Pedajo, sunaus Kolajo, sunaus Maesejo, sunaus Itielio, sunaus Jesajo.

8. Ir po jo Gabai, Salkai, dewyni šimtai, dwidēšimt ir aštūni.

9. Ir Joel, sunus Sikri, buwo ant jū wyrāusasis; ir Juda sunus Asnuo, ant antrōs pušės miesto.

10. Iš flebonū gywėno Jedaja, Jojaribo sunus ir Jakins.

11. Seraja, Ilkio sunus, sunaus Mesullamo, sunaus Zadošo, sunaus Merājoto, sunaus Aitobo, buwo wyrāusasis Diewo namūse.

12. Ir jo brolei, kurrie darba prie namū pilnawojo, tū buwo aštūni šimtai, dwidēšimt ir du. Ir Adaja, sunus Jeroamo, sunaus Plaljo, sunaus Amzi, sunaus Sakarjo, sunaus Pasuro, sunaus Malšjo.

13. Ir jo brolei, wyresnieji tū tėwū, buwo du šimtu, keturias dēšimt ir du. Ir Amasai, Asaš reško sunus, sunaus Asajo, sunaus Mesillemoto, sunaus Imero.

14. Ir jo brolū, wieszlybū wyrū, tū buwo šimts dwidēšimt ir aštūni. Ir wyrāusasis ant jū buwo Sabdiel, Gedolimo sunus.

15. Iš Lewitū Sesmaja, Asubo sunus, sunaus Asrikamo, sunaus Asabjo, sunaus Buni.

16. Ir Sabtai ber Josabad, iš Lewitū wyresnuiū buwo ant reis kalū latke Diewo namū.

17. Ir Matanja Mikšo sunus, sunaus Sabdi, sunaus Asapo, kurs wyrāusasis buwo, pirmus czāus pradėjo dēkawoti maldomis. Ir Bafbukja, antras iš jo brolū, ir Abda sunus Samnuo, sunaus Galalo, sunaus Jeditun.

18. Wissū Lewitū šwentame mieste buwo du šimtu, aštūniol dēšimt ir keturi.

19. Ir wartininkai, Ašub, ir Talmon, ir jū brolei, kurrie wartūse priweizdėjo, tū buwo šimts septynios dēšimt ir du.

20. Bet Pitti Izraelitėnū, flebonai, ir Lewitai, buwo wissūse

miestūse Judawos Kiekwiens sawo tėwifėje.

21. Jt Lėtinimai gywėno pas Ovel. Jt Zia bey Gissa priklause Lėtinimams,

22. Bet wyrāusis ant Lewitū Jeruzalėj' buwo Iši, sunus Bani, sunaus Asabjo, sunaus Matanjo, sunaus Mišo. Jš waitū Asapo buwo ant plūmės, kurrie giedojo namūse Diewo.

23. Lės Farālaus isākimas jiems buwo dūtas, idant tie, kurrie giedojo, wiernay kas dien sawo darbą pilnawotu.

24. Jt Petaja, Mėsesabeilo sunus, iš waitū Sero, sunaus Juda, buwo Farālui prie rankės, ant wisso darbo prie žmonū.

25. Jt waitū Juda, kurrie ant kėmū ant sawo laukū buwo, Pelli gywėno Kiriati: Arbe, ir jo kėmūse, ir Dibone ir jo kėmūse, ir Kapzelijs, ir jo kėmūse,

26. Jt Jesue, Molade, Bepalete,

27. Azarsuale, Berseboj' ir jų kėmūse,

28. Jt Zilage, ir MoFonoj' bey jų kėmūse,

29. Jt Enrimmone, Zareje, Jeremute,

30. Sano, Adullame, ir jų kėmūse, Lakisse, ir ant jo lauko, Aseke ir jo kėmūse. Jt guldėsinūg Bersebės, iški pakalnės Jnnom.

31. Bet waitai Benjamin iš Gabo gywėno Mišmase, Aje, Beitele ir jų kėmūse.

32. Jt Anatotė, Mobe, Ananje,

33. Azore, Kame, Gitaimė,

34. Adide, Ziboime, Zeballate,

35. Lode, Onoj' ir cimmerninkū pakalnėj'.

36. Jt Pelli iš Lewitū, kurrie daliēs turrėjo Judawoje, gywėno tarp Benjamin.

12. Pėrkyrimas.

Barbai Klebonū bey Lewitū; pašventinnimas mišo. Damodas tū, kurrie šventisus kamojo.

Szittie yra Klebonai bey Lewitū, kurrie su Serubabėlū, Sealtielo sunumi, ir su Jesua aukštyn kelāwo: Seraja, Jeremja, Ezra,

2. Amarja, Malluf, Attus,

3. Sekanja, Keum, Meremot,

4. Jodo, Gintoi, Abja,

5. Mejamin, Maadja, Bilga,

6. Semaja, Jojarib, Jedaja,

7. Sallu, Amof, Iškia, ir Jedaja. Szittie buwo wyresnieji, tarp Klebonū ir tarp sawo brolių, czėse Jesuo.

8. Bet Lewitai šittie buwo: Jesua, Benui, Kadmiel, Serebja, Juda, ir Matamja, kurs dėkawons urėdą pilnawojo, jis su sawo broleis.

9. Bašbufja, ir Unni, jų broliu, buwo aplink jų ant sargybės.

10. Jesuajui gimme Jojakimas, Jojakimui, gimme Eliašibas, Eliašibui gimme Jojadas,

11. Jojadui gimme Jonatanas, Jonatanui gimme Jadduas

12. Jt czėse Jojakimo šittie buwo wyresnieji tėwai tarp Klebonū, butent iš Seraja buwo Meraja, iš Jeremja buwo Anania,

13. Jš Ezra buwo Mesullama, iš Amarja buwo Joanan.

14. Jš Malluf buwo Jonatan, iš Sebanja buwo Jozep,

15. Jš Arim buwo Adna, iš Merajot buwo Elkai,

16. Jš Jodo buwo Sefarjo, iš Ginton buwo Mesullam,

17. Jš Abja buwo Sikri, iš Mejamin Moadja buwo Piltai,

18. Jš Bilga buwo Sammua, iš Semaja buwo Jonatan,

19. Jš Jojarib buwo Matnai, iš Jedaja buwo Iši,

20. Jš

20. Jš Sallai buwo Kallai, iš wonēs: pulku, tū wiens ant dešū Amoš buwo Eber.

21. Jš Jšia buwo Ašabja, iš lū: wartū linėj. Jedaja buwo Nētaneel.

22. Jš czēse Eliašibo, Jojado, Joanano ir Jadduo, wyresnieji tēwai tarp Lewitū ir Elebonai buwo surašyti, Dariui, Perslonui, be Faralaujant.

23. Bet waikai Lewi, wyresnieji tēwai, buwo surašyti i knygas nusidawimū, iškū czēso Joanano, Eliašibo sunaus.

24. Jš fittie buwo wyresniejie Lewitū: Ašabja, Serebja, ir Jesua, Radmielo sunus, ir jū brolei pagal jū, Kad laupsintu ir dėkawōtu; Kaip Dowidas, Diemo wyra, buwo isakęs sargybe po sargybēs.

25. Matanja, Bašbutja, Obadija, Mesullam, Talmon ir Akub, buwo wartininkai ant sargybēs, prie slenkczū wartūse.

26. Szitrie buwo czēse Joakimo, Jesuo sunaus, sunaus Joakimo; ir czēse Nēmišaus, jš mēs waldono, ir kunigo Ezro, rašte: mošito.

27. Jš pašwentinnime murū Jeruzalėje sujėkšoio Lewitus iš wissū jū šalū, Kad jū nugabēntu i Jeruzalę pašwentinnimą atlikti, su dzaugsmu, su dėkawojimu, su giesmemis, su cymbalais, su psalteriais, ir su ārpomis.

28. Jš susirinko waikai tū, kurie giedojo, ir iš šaliēs aplink Jeruzalę, ir iš dvarū Nētopati.

29. Jš iš namū Gilgal, ir iš laukū Gibeā bey Ašmawet; nės tie, kurie giedojo, saw buwo dvarus pašūrę aplink Jeruzalę.

30. Jš Elebonai bey Lewitai cypstijos, ir cypstijo žmones, ir wartus, ir murus.

31. Jš aš liepjau kunigaiš: cziams Juda ant wiršaus murū užlipti; ir taisyti du didžiū dėkai

wonēs: pulku, tū wiens ant dešū nės nuėjo wiršuy mūro ant mieš: lū: wartū linėj.

32. Jš pašuy jūšėjo Osaja, ir pusse kunigaišczū Judo.

33. Jš Ašarja, Ezra, Mesullam,

34. Juda, Benjamin, Semaja, ir Jeremia,

35. Jš keli iš Elebonū waikū su trimitomis, butent: Sašarja Jonatano sunus, sunaus Semajo, sunaus Matanjo, sunaus Mišajo, sunaus Sašuro, sunaus Ašapo,

36. Jš jo brolei Semaja, Ašareel, Milalai, Gilalai, Maai, Nētaneel ir Juda, Anani, su strunžaislais Dowido, wyro Diemo. Bet Ezras rašte: moštas pirma jūėjo,

37. Ant šulinio: wartū linėj. Jšėjo pagal jūš ant strapsnū, i miestą Dowido, ant mūro lipdami, iškū prie namū Dowido, iškū wandens wartū i rytus.

38. Antras dėkawon: pulkas ties jeisėjo, ir aš pašuy jū, ir pusse žmonū ant pat wiršaus mūro, ant wiršaus pėczaus: koryczōs, iškū plataus mūro.

39. Jš iškū wartū Epraim, ir iškū senuju wartū, ir iškū juwū wartū, ir iškū koryczōs Ananeel, ir iškū koryczōs Mea, iškū pašawjū wartus, ir apšistojo temnyczōs wartūse.

40. Jš taipo stowėjo abudu dėkawon: pulku namūse Diemo, ir aš bey pusse wyresnujū su manim.

41. Jš Elebonai, butent: Eliašim, Mašaja, Minjamin, Mišaja, Eliaenai, Sašarja, Ananja, su trimitomis.

42. Jš Mašaja, Semaja, Eleasar, Uši, Joanan, Mašja, Elam, ir Ašar. Jš giedantieji didžiū balsu giedojo; ir Jesaja buwo jū wyrausasis.

43. Jš

43. Ir jie apierambojo tą dieną dides apieras, ir buvo linksmi; nės Diews jiems buvo didi džiaugsmą padaręs, kad ir moteres ir vaikais džiaugėsi; ir džiaugsmas Jeruzalės toli girdims buvo.

44. Toinės' buvo apskirti vyrai ant šarbo: kamariū, kurruse domanos, pirmones ir desėtines buvo, kad surinktų nū laukū ir iš miestū, išdalyti pagal žofaną flebonams ir Lewitams; nės Juda džiaugėsi iš flebonū, bey Lewitū, pristojanczujū,

45. Ir pilnawojo sargybę savo Diewo, ir sargybę apczystijimo. Ir giedantieji bey wartininkai stovėjo pagal tsakimą Dowido, ir jo sunaus Salomono.

46. Nės cžė Dowido ir Assapo buvo idėti wyresnieji tū, kurrigiedojū, ir laupšė, giesmes, ir deklamowimus Diewui.

47. Bet wissi Izraelitėnai dawe tiems, kurrigiedojū ir wartininkams dalyką, cžė Serubabėlo, ir Neemiošaus, kas dien savo dalyką; ir jie dawe Lewitams to, ką buvo paswentinę; Bet Lewitai dawe to, ką buvo paswentinę vaikams Aarono.

13. Pėrkyrimas.

Neemiošus iš wissos širdies apsimma pagėriti wiss, kas p-i-ut worausnbei, bazynczams ir ufininkams.

Ir to cžė' buvo šaitytos knygos Moizešaus, wissiemis žmonėms be girdint, ir rādo tosa * rašyta, kad Ammonitai ir Moabitai ne tur niekadōs i surinkimą Diewo ateiti. * 5 M. 23, 3.

2. Dėl to, kad vaikams Izrael ne priekais ējo su dūna ir su wānderimi, ir * samde priek jūš Bileamą, kad įstai jūš prakeiktū; alle musā Diewas tą kėikimą pėrwerte i jėgnonę. * 4 M. 22, 5.

3. Bet kaip jie tą žofaną girdėjo, tay jie atšyre wissus swetimūsus ateiwjus nū Izraelitėnū.

4. Ir pirm to flebons Eliasis kamarią prie namū musū Diewo buvo idėjęs apierą Tobio.

5. Nės jis jam didę šarbinyczą buvo pataisęs, ir cze jie pirma buvo idėję walgimo i apierą, kodylą, ryfus ir desimtines nūg jai wū, šwiežaus i wyno ir aliejaus pawėlitas Lewitams, giedantiems tiems, ir wartininkams, ir prie to dōwaną flebonams.

6. Bet kaip tai wissab nusidawe, aš ne buwau Jeruzalėje. Nės trisdesimtame ir antrame mete Artasasto, Karālaus Babelij', atėjau aš pas Karālu, ir po kėlū dienū aš pawėlijimą gawau nū Karālaus,

7. Kad i Jeruzalę kėlanczau. Ir aš supratu, ne gėr ēsant, ką Eliasis Tobini buvo daręs, kad jam šarbinyczą darydinges pryan gij' prie Diewo namū.

8. Ir tai man laip ne patikėo, ir išmėczau wissus ryfus iš Tobio namū laukan iš šarbinyczōs,

9. Ir liepiau šarbinyczas cypstiti, ir aš wėl tēn atgabenau ryfus namū Diewo, walgimo i apierą ir kodylą.

10. Ir ištira, kad Lewitū dalykas jiems ne buvo dūtas; dėl to Lewitai, ir tie, kurrigiedojū, buvo išbėgę, kiekwiens pas savo dirwą, darbą pilnawoti;

11. Tay aš pabarau wyresnūsus, ir sakiau: kodėl mēs prastojam Diewo namus? Bet aš jūš surinkdamis idėjau jūš wėl i jū kluzimą.

12. Tay wissi Zydbai atgabėno desimtines jawū, šwiežaus i wyno, ir aliejaus i šarbą.

13. Ir aš idėjau ant šarbo, Sėlėmą, fleboną, ir žadoką, raste

rašte; mošitą, ir iš Lewitū Pedają, ir jiems prie rankos Ananą, sunu Safuro, sunaus Matanją. Uleš jie už wiernus buwo laikomi, ir jiems buwo isakęta, kad jie sawo brolams išdalytu.

14. Atsiminkis manęs, mans Dieme, šime dalyke, ir ne gessyk mano gėradejystę, namams mano Diemo, ir prie jo sargybės išroditą.

15. Tū čės' aš regėjau Judamo: je wyno; spāustumą minnanczus sabbatoj', ir pėdus inėfanczus, ir āsilus apsunfinanczus wynu, wynūgomis, pygomis, ir wišfokį nāštą i Jeruzalę inėfanczus, sabbatōs dienojė. Ir aš luddijau toj' dienoj', kaip jie wišfokius jawus pardawė.

16. Bet ir Tyrionai gwynėno tame mieste, tie žuwis ir wišfoki taworą atgabėno, ir pardawė tai sabbatoj' waikams Juda ir Jeruzalės.

17. Tay aš barau wyresnūsus Judamoie, ir sakiau jiems: Kas tai per piktis dāiktis, kurti jūs dārot, ir ne šwentą dārot sabbatōs dieną?

18. Ar ne musū tėwai taipo dāre, ir musū Diemas wišfą šę n' palaimą ant musū užwede ir ant šio miesto? ir jūs dārot kad dar didėsnis narsas mus tur užpult, kadangi sabbatōs dieną ne šwenczat.

19. Ir kaip Jeruzalės wartai pirm sabbatōs atdaryti buwo, tay aš liepiau wartus užrakinti, ir isakiau, idant tus ne atwėrtu, iškępo sabbatōs. Ir aš staczau kėllis sawo tarnū prie wartū, idant neytokį nāštą ne igabėntu sabbatoje.

20. Tay fromininkai ir pardodantieji su wišfokiu taworu pėrnakwojo laukę Jeruzalės, wieną ir antrą kartą.

21. Tay aš luddidams, sakiau jiems: Kodėl jūs pėrnakwojat aplink mūrą? Jey tai dar kartą darysite, aš jus korawosiu. Uū to čėsio jie sabbatoje ne atėjo.

22. Ir aš tarau Lewitams, kurtie cyski buwo, kad ateitu, ir ant wartū dabotu, sabbatą šwēsdami. Mans Dieme, ir dāl to manęs atšminė, ir cėdit manęs pagal didę sawo mielapirdingystę.

23. To čės' ir regėjau žrdus, kurtie moteres wėde iš Asdod, iš Ammon ir iš Moab.

24. Ir jų waikai pusė kalbėjo Asdodiskay, ir ne galėjo žydiškay kalbėti, bet kalbėjo, kaip kiti žmones kalbėjo.

25. Ir aš barau jųs, ir kėikiau ant jų, ir mušau kėllis wyrus, ir pėkiau jųs, ir prisėkđinau jųs per Diemą, jųs ne turrit sawo dukteres jųs numis dūti, neyt jų dukteres sawo sunums pirkti, neyt ir pātys saw.

26. Ar ne Salomonas karalus Izrael, tūm' budu susigriešio? ir taczaus tarp daug pagonū neyt wiens karalus jam lygus ne buwo, ir jo Diems jė mylėjo, ir Dies was idėjo jė i karalū ant wišo Izrael, "taczaus swėtimos moters jė i griešus iwede. * I Kar. II 3.

27. Ar jūs to ne girdėjot, kad tokį didę piktenybę ispidot, susigriešdami prie musū Diemą, swėtimas moteres be wēsdami?

28. Ir wiens iš waikū Joiado, sunaus Eliašo, wyrausojo kuni nigo, buwo gentimi pastojęs su Saneballotu Oronitu; bet aš jė nūg sawęs šalin wariau.

29. Atsimink jų, mans Dieme, kurtie atstatyti nū kėboniškōs urėdōs, ir derėjimo kėboniškōs urėdōs, ir Lewitū.

30. Szittaip aš cyskijau jųs nū wišfū swėtimū, ir idėjau per šėrgus kėbonus ir Lewitus, kėik wieną prie sawo darbo.

31. Ir kad atgabėntu malšū apieroms pastirtamę čėsę, ir pirmones. Atsimink manęs mans Dieswę, ant gėro.

Rnvgos

K n y g o s E s t e r i s .

1. Pėrsityrimas.

Wasti dēl paniekintōs cėsnės prašumta.

Sėjais Aasweraus, Eura Faralumi buwo nū Indios iſſi Murinū, ant ſimto ir dwideſimt ir ſeptynū žėmjū;

2. Ir kaip jis ſėdėjo ant Faralio ſawo krėſlo, pillije Susan,

3. Trėczame mete ſawo Faralyſtės, kėle jis cėſni namėj' wiſſiems ſawo Funigaiſſczams bey tar: nams, butent macniemiems Persū bey Medū waldōnams ir wyreſniemiems ſawo žėmėſa,

4. Kad dūtū regėt' ſlowės pilnā bagotumā ſawo Faralyſtės, ir brangę puiſyſtę ſawo ſlowės, per daug dienas, butent per ſimtā ir aſtūnes dėsintis dienū.

5. Ir toms dienoms pėrėjus, Faralus cėſni kėle wiſſiems žmonėms, pillije Susan eſantiems, tieſ pidiems, tieſ mažiems, per ſeptynes dienas, pryangij' ſodo prie Faralaus namū.

6. Tay cze Fabėjo balti, raudoni ir geltoni kaurai, ſu marſkonomis ir karlotoms wirwėlėmis aptwėrti, ſidabro žiedūſe ant marmoru ſulpū. Solai buwo iſ ſidabro ir iſ aukſo, ant ailōs iſ jallū, baltū, geltonū bey jūdū marmorū darytōs.

7. Ir gėrimā užneſe aukſo ryſais, ir wis kittaais ir kittaais ryſais, ir wyno, Furri Faralus gėrdawo, daugybę. Kieſ Faralus iſ galėjo.

8. Ir ney wienā ne priwerte, Kieſ jis gėrtu; nės Faralus wiſſiems užweizdams ſawo namū buwo liepęs, Kad Kieſwiens darytu, kaip jam patinka.

9. Ir Faralėne Wasti taipjan cėſni kėla moterims, Faraliſſkūſe namūſe Faralaus Aasweraus,

10. Ir ſėkmā dienā, kaip Faralus linſſmas buwo iſ wyno, liepe jis Meumanui, Biſtui, Arbonui, Bigtui, Abagtui, Setarui, ir Kar: ſasui, ſeptyniems kamar:ponams, Furrie Faralui Aaswerui tarnāu dawo,

11. Kad jie Faralėnę Wasti at: gabėntu pas Faralū, ſu Faraliſſku wainiſku, Kad parōditu žmonėms bey Funigaiſſczams, kaip graži ji buwo; nės ji buwo graži.

12. Alle Faralėne Wasti ne norėjo ateiti, pagal žodį Faralaus, Furri jo kamar:ponai buwo ſaſę. Tay Faralus labay ſupyko, ir jo papykis nėy degte uſſidege.

13. Ir Faralus tare iſmintini giemiems, Furrie žinnojo budą tōs žėmės, (nės Faralaus reikalus turrėjo pilnawoti tie, Furr e pro: was ir wiſſokius reikalus iſmāne;

14. Bet jam prie ſaliės kittie buwo: Karsena, Setar, Admata, Tarſis, Meres, Marsena ir Mer: muſan, ſeptyni Funigaiſſczai Persū bey Medū, Furrie Faralaus wėidā regėjo, ir wyrāuſoj' wietoj' ſėdėjo Faralyſtėje)

15. Roſiā, prowā reiktū daryti Faralėnei Wasti, todėl, Kad ji ne buwo iſpildžusi žodį Faralaus per jo kamar:ponus jei ſaſyta?

16. Tay tare Memuſans po aſiū Faralaus ir Funigaiſſczū: Faralėne Wasti ne tiktay nuſidėjo Faralui, bet ir wiſſiems Funigaiſſczams ir wiſſiems žmonėms, per wiſſas žėmes Faralaus Aasweraus.

17. Uėſa wiſſes moters iſtirs tai, kā Faralėne dārui, Kad jos ſawo wyrus paniekis po ſawo aſiū, ir ſaſys: Faralus Aaswerus liepe Faralėnei Wasti, Kad ji pės ji ateis tu, alle ji ne norėjo;

18. Tay

18. Taygi funigaišėczū moteres Persū bey Medū lygey taipo safys wišiams funigaišėczams karā laus, kad jie ištirs, karalėne taipo dārusę; tay paniečinnimo ir ipyčinnimo gana rāšis.

19. Jey taw patinka, karā lau, tay dūf karālišėą prisākimą apsaftyti, ir rašyti pagal Persū bey Medū prōmą, kurę ne reikš pėr žengt, kad Wasti daugians ne pareitu karālui Naswerui i ašis; ir tu, karā lau, dūf jōs karālystę jōs artimjausei, kurri gerėšni yra, ne kaip ji;

20. Ir kad gi karālaus grōmata, apieta dalyėą rašyta, butu žinoma daryta per wišą jo žėmę (kurri didi yra) kad wišos moters sawo wyrs garbėje laifytu, kaip tarp didžujū, taip tarp mažujū.

21. Tai patikė karālui ir funigaišėczams, ir karālus dare pagal žodi Memufano.

22. Tay grōmatos buvo išsištos per wišas karālaus žėmes, i kōjną žėmę pagal jōs rāštą, ir i wišokius žmones pagal jų liejūwt: kad kōjnas wyrs ponu butu sawo namūse, ir dawe tai apsaftyti pagal liejūwt sawo žmonū.

2. Pėrkyrimas.

Etere karāliška garbe dūbama.

Mo kū nusidāwimū, kaip didey supykęs karālus Naswerus jau buvo atsilėides nū sawo didžio pāpyčio, atšiminne jis Wastės, kę ji buvo dārusi, ir kōšia prōma jei buvo daryta:

2. Tay tare karālaus tarnai, kurrie jam tarnāwo: te jėška karālui jaunū gražū mergāiczū.

3. Ir karālus te apškir pėrweiz dētojus per wišas žėmes sawo karālystės, kad jie wišokias jaunas gražes mergāites sugabėntu i pilli Susan, i moterū buttą, po ranką Egai, karālaus kāmaripono, kura

mōterū pridabōja, ir te dūdie joms, kūmi jos išlėdytu.

4. Ir kurri mėrgāite karālui patink, ta te pastoj karalėne i Wastės wietą. Tai patikė karālui, ir jis dare taip.

5. Bet pillije Susan buvo kōšai jydiškas wyrs wardu Mardas kai, Jairo sunus, sunaus Simei, sunaus Kis, sunaus Jemini,

6. Kurs drauge šalin gabėntas buvo iš Jeruzalės, kaip Jefanja, karālus Juda, buvo šalin gabėntas, kurri Nebufad Uezar, Basbėlo karālus, šalin gabėno.

7. Ir jis buvo apėfunas Abasfōs, tai esti Esterės, dukters jo dēdžaus: nės ji ne turrejo ney tėwo ney motinōs. Ir ji buvo graži ir mandagi mėrgāite. Ir po jōs tėwo bey motinōs galwōs, Mardakai ję per dukterį priėme.

8. Taygi, kaip tas karālaus paliepinimas ir prisākimas buvo žinomas darytas, ir daug mergū i wieną pulką buvo sugabėntos i pilli Susan, po ranką Egajo, tay ir Estere buvo nugabėnta i karālaus namus, po ranką Egajo, moterū sargo.

9. Ir ta mėrgāite jam patikė, ir ji rādo susimillimo po jo ašiu. Ir jis šubinos ję išlėdyt. Kad jei jōs dālė dūtu, ir priegiam septynes gražes mėrgāites iš karālaus namū. Ir jis pastyre joms gerāusai ję wietą moterū namūse.

10. Ir Estere jam ne apsafe ney sawo žmones, ney sawo gimminę; nės Mardakai jei buvo liepgs, kad ji tai ne apsaftytu.

11. Ir Mardakai kas dien waišgā cėjo pas angą moterū namū, kad ištirtu, bau Esteri geray dēstis ir kas jei nusidūtu.

12. Bet kad pastirtas cžėsas Piek wienōs mėrgāitės priėjo, kad jei reiktu

reiktu ateiti prie Farālaus Naswēraus, Faip jau per dwylīk mēnesū pagal moterū būdą mandagey būwo išsidabinnuši; (nēs tieš cēsos jos primāle, kad išsidabintu; būtent šējis mēnesus su balsamu ir su myrromis, ir šējis mēnesus su žolemis šanney kwēvjanczomis, tay moteres būwo išsidabiņusos.)

13. Tay tolia mergāite tējo pas Farālu, ir kūrę ji norėjo, ta jei tūrėjo dūta buti, kad su je iš moterū namū i Farālaus namus eitu.

14. Ir kad wiena wakarais tējo, tay ta rytmečeis nū jo šalin ējo i Pittū moterū namus po ranka Saasgas, Farālaus kamar:pono kurs ne priwenzawotas moteres sawojo. Ir ji ne tūrėjo wēl sugrygt pas Farālu, Faip tištay, kad Farālaus norėjo, ir kad je wardu dawe wadinti.

15. Taygi, Faip Esterēs cēsas priėjo, dukters Abigail, Mardafajaus dēdžaus, (kūrę jis per dukterī būwo priēms) kad jei reiktu eiti prie Farālaus, tay ji nieko ne norėjo, Faip tištay kę Egai, Farālaus kamar:pons, moterū sargas, tare. Ir Esterē malōnēs rādo prie wišū, kūrē je mate.

16. Bet Esterē būwo nugabēnta pas Farālu Naswēru, i Faralīškus namus, dešimtame mēnesije, kūrē sai Tebet wadinams, Faip jis sēkmą mētą Faralāwo.

17. Ir Faralus Esterę daugiaus mylėjo už wišas moteres, ir ji rādo malonę ir sušmillimą po jo akū, daugiaus, ne Faip wišos Pittos mergāites. Ir jis Faralīšką wainīšką uždėjo ant jōs galwōs, ir priēme je per Faralēnę i Waišišės wietą.

18. Ir Faralus didę cēsni kēle wišiams sawo kunigaitščzams ir tarnāms, tai būwo cēsniš dēl

Esterēs, ir atlaidōs dawe šēmēms, ir išdalijo Faralīškas domanas.

19. Ir Faip antrą kartą mergāites surinko, sēdėjo Mardafai wartūse Farālaus.

20. Ir Esterē dar ne būwo apisātiusi ney sawo gimming, ney sawo žmones, Faip tai Mardafai jei būwo liepęs. Tēs Esterē dāre wišlab pagal žodi Mardafajo, lygę, Faip kad jis jōs apėkuns dar būwo.

21. Tū cēs Faip Mardafai wartūse Farālaus sēdėjo, tay du kamar:ponu Farālaus, Bigtans bey Teres, kūrē sargybę laiše prie wartū, supyko ir tykojo, kad sawo rankomis ištiktū Farālu Naswēru.

22. Tai ištyrę Mardafai, ir jis pasāke tai Faralēnei Esterēi; ir Esterē sake tai Faralui, Mardafajo wardan.

23. Ir tai be tārđant išsirādo taipo. Ir jūdu abudu būwo patartu pri mēdžū; ir būwo rašyta i knygas nusidāwimū po akū Farālaus.

3. Pėrsšyrimas.

Amano pasididžawimas ir kraujo troškumas.

Po šū nusidāwimū Farālus Naswērus didę iškēle Amaną, Medato sunu, Agagitent, ir pasauštino jį, ir pakēle jo kēslą per wišus kunigaitščzus pas jį kēsam czus.

2. Ir wiši tarnai Farālaus, kūrē Farālaus wartūse būwo, lenkē sawo kielus, ir didę pasiflōnojo Amanui; nēs Farālus tai būwo taipo liepęs. Alie Mardafai sawo kielus ne lenkē, ir nesiflōnojo.

3. Tay sake Farālaus tarnai, kūrē wartūse Farālaus būwo, Mardafajui: Kodėl tu pėrjengi Farālaus prisākimą?

4. Ir

4. Ir taip jie kas dien jam taipo mojo mėnesio, ir jieturrėio rašyt, sašydamo, ir jis jū ne klause, ap: taip Amans liepe, išk: funigaišk: šakė jie tai Amanui, kad matytū, czū karālaus, ir išk: žėmės: wals: bautas elgims Mardakajaus ilgay donū šėn ir tēn per žemes, ir išk: pateks; nės jis buwo jiems šakės, wyresmijū koino žmonū pulko per kad jis žyds esąs.

5. Ir taip Amans regėjo, kad karālai jam kielus ne lenkė, ney: liejuwt, warden karālaus Alasw: jam pasiflonojo, tay jis labay ap: raus, ir karālaus pėczwėtimi jie sirustawo.

6. Ir tai jis per nieką laikė, kad Mardakajū wieną žudditu, nės jie Mardakajaus žmones jam buwo apšakė; bet jis jėškėjo Mardakajaus žmones, wissus žyds, per wissą karalystę Alasweraus esan: czus, išgaišinti.

7. Pirmaime mėnesi, tai esti mėnesis Nisan, taip karālus Alasw: erus jau dwyliktą mėtą karālai wo, burtas buwo mestas po afi: Amano, nū wienos dienos išk: Pitt: tōs, ir nū to mėnesio išk: dwylikto mėnesio, tai esti mėnesis Adar.

8. Ir Amans tare karālui Alasw: erui: žmonū pulks yra išbarsty: tas, ir tas pėrsūdalija tarp wissū žmonū po wissas žemes tawo karalystės; ir jū prowa Pitta yra, ne taip wissū Pittū žmonū, ir jie ne dāra pagal karālaus istatimus, ir karālus ne gal tai daugiaus pas: fekt, jūs taipo palikt.

9. Jey taw patink, karālau, tay rašyt, kad jūs žudditu, tay aš dē: šimt tūkstančių centnerių sidabro paswėrsu i rankas urėdininkū, kad tus idetu i karbinyczą karālaus.

10. Tay karālaus nutrānkė sawo žiedą nū rankos, ir dawe tą Amanui, Medato sunui, Agagitėnui, žydū neprietelui.

11. Ir karālus tare Amanui: tas sidabras taw t' essie dūtas, priegtam ir tie žmones, kad su jeis darytumbei, kas taw patinka.

12. Tay suwadinnu karālaus rāstininkus, tryliktą dieną pir:

žemes šėn ir tēn, pagal rāstus koino žmonū pulko, ir pagal jū liejuwt, warden karālaus Alasw: raus, ir karālaus pėczwėtimi jie tai užpėczwėtijo.

13. Ir tos grōmatos buwo išk: sustos per tekūnus i wissas žemes karālaus, kad išgaišintu, pas: smāugtu ir nužawintu wissus žyds, taip jānnus taip ir senus, waišus ir mōtėres, i wieną dieną, butent tryliktą dieną dwylikto mė: nesio, tai esti mėnesis Adar, ir kad jū turta išplėktu.

14. Ir taip tosa grōmatosa buwo rašyta, kad prisakyta yra per wissas žemes, wissiemo žmonėms šinnoma daryt, kad jie ant tōs dienos gatawi butu.

15. Ir tekūnai išėjo šubrey, taip karālus jiems buwo liepęs. Ir pillie Susan tas prisakimas buwo pakabintas. Ir karālus sė: dėjo su Amanu, ir gėre. Alie mės: stas Susan wissay nusigando.

4. Pėrsšyrimas.

Smutla ir pāsnikėwimas Mardakajo ben žydū.

Taip Mardakai tai wislab pas: tyre, kas buwo nusidāwusi, ipleše jis sawo rubus, ir apsisaute šakū, ir apšbarste pelenais, ir išk: tēs i widduri miesto didzu balsu šaukdams per mierą dejāwo;

2. Ir nuėjo išk: wartū karālaus. Nės ney wiens ne turrėjo ieiti per karālaus wartus, kurs šakū buwo apsisautęs.

3. Ir per wissas žemes, i kurs: ras tikt' karālaus žodis ir prisakimas buwo nušakės, buwo didis dejāwimas tarp žydū, ir daug jū pāst:

pástrišámo, werke, raudojó, ir
žákais apšísautę pelenúse gulėjo.

4. Tay Esterės mergos atėjulos,
ir jós kámar: ponai atėję apšáfe
jei tai. Tay karalėne labay nusí-
gando. Ir ji sunte rubú, kad Mar-
dakai tais apširėditu; ir žáką nu-
saustu; alle jis ne priėme nus.

5. Tay Esterė wadinno Ataką, iš
karalaus kámar: ponú, kurs po
jós atíu stowėjo, ir sunte ji pas
Mardakai, kad ji patirtu, kas tai
butu, ir kodėl jis taipo dáras.

6. Tay Ataks išėjo pas Marda-
kai ant álicžos miesto, šę pus
waru karalaus kšancžos.

7. Ir Mardakai sáke jam wišab,
kas jam tikėós, ir šaitlu sidábro,
kuris Amans buwo žadėjęs t kar-
alaus šarbinyčą atšwėrti, žydú
dėley, jús išgaikinti.

8. Ir dáwe jam išrašą to pri-
sákimo, kurs Susane buwo pakai-
bintas, jús išgaikinti, kad tą
Esterėi paróditu, ir jei apšáytu,
ir jei lieptu, kad ji pas karálu
teitu, ir ji su malda melstu, ir ji
kláuntu apie sawo žmones.

9. Ir kaip Ataks téjo, ir Esterėi
apšáfe Mardakajaus žodžius,

10. Tare Esterė Atakui, ir liepe
jam, kad Mardakajui sakytu:

11. Wiši karalaus tarnai, ir
žmones per karalaus žemes tai žin-
na, kad tas, kurs prie karalaus
teit t widdy palóczaus, ar jis butu
wyró, ar moteris, kurs ne wa-
dits, tás tojaus pagal tą prisáfi-
mą tur žuddomas buti; jey ne kará-
lus priėš ji ištiestu áufsiną kará-
laus ryštę, kad jis gyws išliktu;
bet aš dabar t triadesimts dienú
ne esmi wadinta, kad pas karálu
teicjan.

12. Ir kaip tie žodžei Esterės
Mardakajui buwo apšáyti,

13. Tay Mardakai liepe Esterėi
atsáyti: ne mišli, kad tu wiena

išliškinti, kadangi tu karalaus nar-
múse esi, iš wiši žydú.

14. Uės jey tu dabar šú cžš
tylėsi, tay pagalba ir išwálnijis
mas rąsis žydams iš Eittós šalies,
ir tu bey tawo tėwo gimmine pras-
pulsite. O kas žinna. bau ne tu dėl
šokio cžšo karalėne pastojei?

15. Esterė liepe Mardakajui ats-
sáyti:

16. Taygi eiš, ir surink wišus
žydus, Susane kšancžus, ir pásti-
nišáutit' už manę, kad ne wálgū
tumbit ir ne gėrumbit t tris diei-
nas, ney dieng ney nákti. aš su
sawo mergoms tiekajau norime
taipo pástrišáut. Ir taipo aš ieis-
su pas karálu, kázeig jis tai uži-
draudęs; jey prapulsu, tay pras-
pulsu.

17. Mardakai nuėjęs wišab tais
po dare, kaip Esterė jam buwo
liepusi.

5. Pėrsšyrimas.

Amans inloj' Mardakajui judditi.

Ir treczą dieng Esterė apširėde
š kaip karalėne, ir stojos prys-
angij' prie karalaus namú, widi-
duj' ties karalaus namais. Ir kar-
alus sėdėjo ant sawo karál: krėslo
karális kšuse namúse, ties anga
namú.

2. Ir kaip karalus památe Ester-
ę, karalėnę pryangij' šowincę,
tádo ji malonę po jo atíu. Ir kar-
alus ištiese áufsiną karál: ryštę
sawo wankoj' ties Esterė. Tay
Esterė prižengiusi pakrutino wir-
butinni galą tós karál: ryštės.

3. Tay tare jei karalus: kas taw
fenš, Esterė, karalėne? ir ká tu
prašai? ir pusse karalystės taw
bus dūta.

4. Esterė tare: jey taw patinka,
karálau, tay ateikita, tu karálau,
su Amanu t cžšnit, kurrę aš esmi
prikaisiusi.

5. Kai

5. Karalus tare: Subitities, Kad Amans darytu, Kad Estere sakiusi. Taygi, Kad Karalus su Amanu i cjesni atėjo, Kure Estere buvo pritaisti,

6. Tare Karalus Esteri, Kaip wyno buvo geres: Kad tu meldi, Estere tau bus dūta; ir Kad tu prašei ir puse Karalystės, tur tau tekti.

7. Tay Estere atsakydama tare: aš meldzu ir prašau.

8. Jey aš malonę radau po akiu Karalaus, ir jey tau, Karalau, patinka, man dūti, Kad aš prašau, ir daryt, Kad aš noru, tay ateit tu Karalau, su Amanu i tą cjesni, Kure aš kėlsu, tay aš rytoj' darys su, Kad tu, Karalau, sakiei.

9. Tay Amans išejo tą dieną linšmas ir geros širdiės. Ir Kaip jis Mardakaju pamate wartuse Karalaus, Kad jis nestėle, neygi jamui pasijuddino, supyko jis labay ant Mardakajaus.

10. Alie jis laikėsi. Ir namū pats išeis nusante jis, ir dave wadit sawo gentis ir sawo paccę Seres;

11. Ir pasakojo jiems slowę sawo bagotummo, ir daugybę sawo waišū, ir wissab, Kaip Karalus jį taip didey buvo iškėles, ir Kad jissai per kunigaiščius ir Karalus tarnus buvo iškėltas.

12. Taipjau ir tare Amans: Ir Karalene Estere ney wieną ne kwe te i cjesni su Karalumi, Kure ji pritaise, Kaip tiktay mang; ir ant rytojaus aš esmi pakwiestas pas ję su Karalumi.

13. Alie tai wissab man ne kanta, Kol aš matau aną Zyda Mardakai sedinti prie Karalaus wartū.

14. Tay tare jam jo pati Seres, ir wissi jo gentis: reiks attiest toki mēdi, penkis dēkimta mēstū aūkstą, ir rytoj' sakyti Karalui, Kad Mardakaju i tą pakartu, tay

tu su Karalumi linšmas nuėisi i cjesni. Tai Amanui geray patiko, ir dave attiest toki mēdi.

6. Pėrsfyrimas.

Mardakajui labay dide garbe būta.

Kad paccę nakti Karalus ne galėjo miegot, ir liepe nusidawimū knygas ir surašimus nusidawimū atnešti. Kaip tie po ašū Karalaus buvo skaitomi,

2. Tropijos, Kur rašyta buvo, Kaip Mardakai buvo apsašes Kad anūdu kamasponu Karalaus, Bigitans bey Teres, Kurre prie šentės, czo sargybę laike, buvo tykoję, sawo nagus prikišt prie Karalaus Masweraus.

3. Ir Karalus tare: Kagi mes Mardakajui už tai garbės bey gėro dārēm? Tay tare Karalaus tarnai, Kurre jam tarnāwo: jam nieko už tai ne daryta.

4. Ir Karalus tare: Kas yra pryangij'? (nės Amans i pryangū buvo iėjęs, lauke prie Karalaus namū, Kad Karalui sakytu, Mardakaju pakarti i tą mēdi, Kure jis jam buvo attiesdinęs)

5. Ir Karalaus tarnai tare jam: stay, Amans slow pryangij'. Karalus tare: te eit jis i widdu.

6. Ir Kaip Amans buvo iėjęs, tare jam Karalus: Kad reiktu tam wyrui daryt, Kure Karalus rods nor gārbit? Bet Amans dumojo sawo širdije: Kamgi fittam Karalus norētu garbę daryt, ne Kaip man?

7. Ir Amans atsake Karalui: tą wyrą, Kure Karalus rods norētu gārbit,

8. Reiks atgabēt, Kad jį Karalus liškais rūbais aprėditu, Kurreis Karalus apsirėdidawo, ir iirgą Karalaus jūjamą, ir Kad Karalus wainišką jam uždētu ant jo galwės;

9. Ir

9. Ir tus rubus bey žirgą reiša dūti i rankas wienu kunigaiščzū karālaus, kad tas tą vyrą tais aprėditu, kurti karālus rods nor gārbint, ir jį wadzūt ant to žirgo per miesto ulyczas, ir dūti šaukt' pirm jo: taip reišia daryti tam vyrui, kurti karālus rods nor gārbint.

10. Karālus tare Amanui: štu bėsis, ir imk tus rubus bey žirgą, kaip tu sakiei, ir daryk taip su Mardakajum', žydu, kurs prie wartū karālaus sed, ir nieko ne ujmirk' daryti, ką tu kalbėjai.

11. Tay ime Amans tus rubus bey žirgą, ir aprėde tais Mardakajū, ir wadzūjo jį per miesto ulyczas, ir šauke pirm jo: taipo reiša daryti tam vyrui, kurti karālus rods nor gārbint.

12. Ir Mardakai pargryžo wėl pas karālaus wartus. Alie Amans šubinos namū, ir gedėjo su apdengta galwa;

13. Ir pāsakojo sawo paczei Seres, ir wišiens sawo gentims, wišlab, kas jam tikfos. Tay tare jam jo išmintingieji, ir jo pati Setes: Jey Mardakai iš žydū gimminės yra, dėl kurio tu prasidėjai maįn eit', tay tu ant jo wirtu né gausi, bet tu po jo akiū nieku pawirsi.

14. Bet kaip jie dar kalbėjo su jūmi, priėjo karālaus kamār: ponai, ir sylijo Amaną i czėsni eit', kurg Esterė buwo pritaįsusi.

7. Pėrkrytimas.

Amans i nėdi p lartas.

Ir kaip karālus su Amanu atėjo i czėsni, kurg karalėnė Esterė buwo pritaįsusi,

2. Tare karālus Esterėi antrą dieną, kaip jis wyna buwo gėres: ką tu meldi, karalėnė Esterė, kad tau butu dūta? ir ką tu prašai? Ir gusse karalystės, bus tau dūta.

3. Esterė karalėnė, atsačydama tare: jey aš malonę radau po tai wo akiū, karālau, ir jey tau tais po patinka, karālau, tay palik maną gywą, mano maldos dėley, ir mano žmones, mano prāšimo dėley.

4. Uės mes esme pardūti, aš ir mano žmones, kad butumbim išgaįpinti, nujuditi ir įawinti. Ir Diewe dūk, kad mes per bėrnus bey slugines butumbim pardūti, tay aš tylėczau, tay ben neprietelus karalui ne galėtu iškādōs daryti.

5. Karālus Maswerus kalbėjo ir tare karalėnei Esterėi: kas tai per wiens, arba kame tas, kurs tai apšimtu sawo širdije, taipo daryt'?

6. Esterė tare: tas neprietelus ir priėšininkas yra šis nelābasis Amans. Ir Amans nusigando dėl karālaus bey karalėnės.

7. Ir karālus kėlėsi nū czėsniės, ir nū wyno, labay supykęs, irėjo i sodo prie namū. Ir Amans atšikėles melde karalėnę Esterę, kad jį gywą išlaikytū, nės jis mate, kad nepalāima jam jau buwo karālaus pagatāwita.

8. Ir kaip karālus iš sodo prie namū sugryžo i swetlyczą, kur jie buwo walgę, gullėjo Amans prie solo, ant kurio Esterė sedėjo. Tay sake karālus: argi jis nor ir karalėnę įawit pas maną namūse? Kaip karālus tą jodė buwo kalbėjęs, uždenge jie Amanui wėidą.

9. Ir Arhona, kamār: ponū wiens po akiū karālaus tare: štay, mēdis yra Amano namūse penkis dēšimts mastū auštās, kurti jis Mardakajui buwo atitiesęs, kurs gėrą nį karālu buwo kalbėjęs. Karālus tare: pas karkite jį i tą.

10. Taip

10. Taip patore jie Amaną i tą mēdi, kurį jis Mardakajui buvo atitiesęs. Tą atsilėido Farālaus papykis.

8. Pėrskyrimas.

Žydai gāun pamėlymą ant savo neprietelū pasitiekit.

Ta dieną Farālus Aaswerus davė Esterėi namus Amano, žydū neprietelaus. Ir Mardakai atėjo Farālui i ašis, nės Esterė buvo apsakiusi, kad jis jei gims išas.

2. Ir Farālus nutrāukė nū piršto savo žiedą, kurį jis Amanui buvo atėmęs, ir davė jį Mardakajui. Ir Esterė idėjo Mardakajui ant Amano namū.

3. Ir Esterė tolaus kalbėjo po ašiu Farālaus, ir pūle jam i kielus: ir melde jį, kad jis nugręstų piktėnybę Amano, Aagaitėno, ir jo mišis, kurį jis žydams ant iškadės buvo išmišijęs.

4. Ir Farālus ištieso ašisną Farāli: rykštę iškė Esterės. Tą Esterė atsilėidusi stovėjo Farālui i ašis.

5. Ir tare: Jey tav patinkā, Farālau, ir jey aš malonę radau po tavo ašiu, ir tav gerav rodos, Farālau, ir aš tav patinku, tą liepė rašyti, kad gromatos, kurias Amans, Medato sunus, Aagaitens, išmišijęs ir rašydinęs, kad žydai nužawinti butu per wissas žemes Farālaus, butu atgrāžintos.

6. Nės kaip aš galu matyti tą bėdą, kurį mano žmones uztropitu? Ir kaip aš galu matyti, kad mano gimmine prapultu.

7. Tą tare Farālus Aaswerus Farālinei Ester, ir Mardakajui. Žydi: stay, aš Esterėi dawjanu Amano namus ir jis i mēdi pakarts, todėl, kad jis su savo ranka žydus ištiekęs.

8. Tągi jūs dabar rašykite žydams ant gėro, kaip jums patinka,

Farālaus warden, ir užpeczwėtikite tai su Farālaus žiedu. Nės rāstą, Farālaus warden rašytą, ir Farālaus žiedu užpeczwėtitą, neį wiens ne turėjo paniekinti.

9. Tą buvo suwadinti Farālaus rāstininkai, tū cžesu, trėczas mėnėsiję, tai esti mėnesis Siwan, dwidėsimtoj' ir trėczoj' dienoj', ir buvo rašyta, kaip Mardakai liepė, žydams, ir kunigaitėczams, žėmės waldonams ir wyresniemsiems per žėmes, pradėjus nū Indios iškė Murinā, butent šimta ir dwidėsimt ir septynomis žėmėmis, Požnai žėmei pagal jōs rāstą, Požnam žmonū pulkui pagal jų liejūw, ir žydams pagal jų rāstą ir liejūw.

10. Ir buvo rašyta warden Farālaus Aaswėraus, ir Farālus pėczwėte užpeczwėtitą. Ir jis suns te tas grōmatas per raišius pāslus, ant jaunū asilakliū.

11. Tūmis Farālus žydams paswėlijo, kad jie, bille kur miestūse budami, susirinktū, ir už savo gywasti gintusi, kad išgaisintu, žydū ditū ir nužawintu wissus žmonū pulkus tōs žėmės, kurie jūs kwartczawojo, draug su waiķais ir moterimis, ir jų turtą išplėstū.

12. Ant wienōs dienōs per wissas žemes Farālaus Aaswėraus, butent tryliktoj' dienoj' dwylikto mėnesio, tai esti mėnesis Adar.

13. Ir tosa gromatosa buvo rašyta, kad prisākimas ēsas dūtas per wissas žemes, pranėsti wissiems žmonėms, kad žydai ant tōs dienōs gatawi butu, pasitiekiti ant savo neprietelū.

14. Ir raitieji pāslai ant āslakliū iėjūso greitay ir stubrey, pagal Farālaus žodi, ir tas prisākimas buvo pakabintas pilliję Susan.

15. Nūs

15. *Alle Mardakai išėjo nu Faralau, Faraliskais rubais, ir geltonais ir baltais, ir su didžu auksu mainiktu, aprėdytas brangiąuse drobe, ir purpurės kreiste: Ir miestą Susan sukawo ir buwo linksmas.*

16. *Bet žydams radosi šwiesybe ir džiaugsmas, linksmysbe ir garbe.*

17. *Ir po wissas žemes bey miestus, Fur Faralau žodis ir prisakimas nukėjo, buwo džiaugsmas ir linksmysbe tarp žydų, czesnawojimas ir linksmos dienos, kad daug žmonų toj žemėj žydais pastojo; nės žydų baimė buwo jū apėmusi.*

9. *Pėrstyrimas.*

Kaip žydai pasiti. 8. 10, toj jie džiaugsmo šwente šwencya.

Dwyliktą mėnesį, tai esti mėnesis Adar, tryliktą dieną, Furre Faralau žodis ir prisakimas pastyrgs buwo, kad tai darytu; lygiey tą pacę dieną, Furre žydų neprietelei tiškėjus jū pėgalėti, Fittaip wirtu, kad žydai sawo neprietelus turrėjo pėgalėti.

2. *Tay žydai susirinko i sawo miestus, po wissas žemes Faralau Masweraus, kad sawo ranka ištiktu tne, Furre jiems piktą wėlijo. Ir ney wiens ne galėjo jiems prieštėngti; nės jū baimė buwo apėmusi wissus žmonų pulkus.*

3. *Ir wissi wyresnieji po žemes, ir kunigaiskzei ir waldonai bey urėdninkai Faralau garbino žydus; nės baimė Mardakajaus buwo jū apėmusi.*

4. *Mės Mardakai didis buwo namūse Faralau, ir jo garšas išėjo per wissas žemes, kaip jis garbingėsnis pastojo ir didynėjo.*

5. *Tai po žydai išmuše wissus sawo neprietelus, Faralais ir nužawinno bey užmuše; ir dāre su tais, Furre jū ne apėntė, pagal sawo walg.*

6. *Ir pillije Susan nužawino žydai ir užmuše penkis šimtus vyrų.*

7. *Prie tū jie dar užmuše Parsan datą, Dalponą, Aspata,*

8. *Poratą, Adalją, Aridatą,*

9. *Parmastą, Arisai, Aridai, Wajesatą,*

10. *Dėšimt sunus Amano, Mei dato sunaus, žydų neprietelais; alle jū turtą jie ne pasisawino.*

11. *Tū cžes' skaitlus užmuštųjų Faralui buwo praneštas i pilli Susan.*

12. *Ir Faralus tare Faralėnė Esterėi: žydai pillije Susan užmuše ir nužudde penkis šimtus vyrų, ir dėšimtis sunų Amano; Fagi jie nedarys Fittosa žemės Faralau? Fą tu prašai, kad taw butu dūta? ir Fą tu daugiaus nori, kad taw daryum?*

13. *Esterė tare: jey taw tai patins Fą, Faralau, tay žydai ir rytoj' Susane te dāro pagal šōs dienos isakimą, kad jie dėšimti sunų Amano i mēdi pakārtu.*

14. *Ir Faralus liepe taip daryt'. Ir tas prisakimas Susane buwo pakabintas, ir dėšimtis sunų Amano buwo pakārti.*

15. *Ir žydai susirinko Susane, Feturoliktoj' dienoj' mėnesio Adar, ir nužawinno Susane tris šimtus vyrų; alle jū turtą jie ne pasisawino.*

16. *Alle Fitti žydai po žemes Faralau susijėjo, ir gyne sawo gywaisi, norėdami pakārti turrėti nu sawo neprietelū; ir nužawinno sawo neprietelū septynis dėšimt ir penkis tūkstančius; alle jū turtą jie ne pasisawino.*

17. *Tay nusidawė tryliktą dieną mėnesio Adar; ir atsiūlsėjo Feturoo liktą dieną to mėnesio, ta buwo jiems diena džiaugsmo bey linksmybės.*

18. *Alle*

18. Alle žydai Susane buvo susiję, ir tryliktoji ir keturoliktoji dienos, ir iš trisdešimties dienų, ir ta buvo jiems diena daugumo beįlinksmybės.

19. Todėl žydams ant kėmų ir miestėluose gyvėnantiems keturolikta diena mėnesio Adar buvo diena daugumo ir liūdnų, ir kito Pittam dōwanū sūnte.

20. Ir Mardakai surašė tą nusidavimą, ir sūnte tas grėsmas pas visus žydus po visos žemės karaliaus Ašweraus išaukštas, tiek arti, tiek toli gyvėnancius,

21. Kad pasipratintu švęsti keturolikta beį penkiolikta dieną mėnesio Adar kas mėn,

22. Pagal dienas, kurosa žydai atilsi buvo gamę nū savo neprietelū, ir pagal mėnesį, kurreme jų sopėjimai į daugumą, ir jų dejuimai į gėras dienas pawirto; Kad jie tas laikytų per dienas daugumo beį linksmybės, ir kito Pittam dōwanū sūntu, ir ubbagams išdalytu.

23. Ir žydai apsiėmė tai wisdaryt, ką jie buvo pradėję, ir ką Mardakai jiems buvo rašęs:

24. Kaip Amans, Medato sūnus, Agagitėns, wisū žydū neprietelus, buvo pamilijęs, wisus žydus nužawint, ir burta mesdinęs, Kad jųs gauditu ir nužawintu;

25. Ir kaip Esterė prie karaliaus buvo nuėjusi, ir kalbėjusi, Kad grėmatomis piktis jo išmilišimai, kurtus jis žydams ant išėdės buvo išmilijęs, ant jo galwos butu atgręžti; ir kaip jis su savo sūnumis į mēdi buvo pafartas.

26. Todėl jie tas dienas pramini ne Purim, pagal wardą to burto, pagal wisus žodžius tōs grėmatos, ir ką jie patys buvo mātę, ir koks iodis jiems buvo dūtas.

27. Ir žydai istate tai, ir apsiėmė, jie ir jų wafai, ir wisai, kurre prie jų prisidėjo, Kad jie ne uorėjo perėist į mėta švęst šidwi dieni, kaip tiedwi buvo rašyti ir pastirti;

28. Kad šidwi dieni ne butu pawirkti, bet šwenczami butu waitu waitams, per wisas gimnines, po wisas žemes beį miestus. Tai era dienos Purim. Kurcas žydai ne tur perėist, ir Kad jų atsiminimas ne prapultu prie jų wafu.

29. Ir karalėne Ester, Abigailo dukie, beį Mardakai, žyds, rašė iš wisos solos, Kad pawirtintu antą kę grėmatą apie Purim.

30. Ir sūnte tas grėsmas wisas žydams po aną simtą ir dwidesimt beį septines žemes karalystės Ašweraus žodžiais meilungais ir wiernais.

31. Kad jie pawirtintu kas dienas Purim, pastirtame sawortėse; Kaip Mardakai žyds, jas buvo pawirtinęs, beį karalėne Ester; Kaip jie ant sawo dusos ir ant sawo waitu buvo pawirtinę nusidawimus pawirtawimo ir sawo faufimo.

32. Ir Esterė liepe pawirtint nusidawimą su Purim, ir tą kofias knygas surašyt.

10. Pērskyrimas.

Or edat qā-bīnā s,

Ir karalius Ašwerus cyžę uždėjo ant žemės, ir ant salū jurū.

2. Alle wisai dārbai jo garbės beį maciės, ir dide šlowe Mardakaiaus, kurre jam dawe karalius, ktay; tai surašyta knygos nusišawimū karalū Meda beį Persū.

3. Uēs Mardakai žyds, buvo antras po karaliaus Ašweraus, ir didis tarp žydū, ir meilingas tarp pulko sawo broliū, kure sawo imonėme wisą gėrą išėkso, ir kas geriausia kalbėjo už wisą sawo giminę.

R N Y G O S J O B O.

1. Pėrsėkyrimas.

Jobo margai bey fantrummas.

Buwo myras žėmėje Uz, war-
du Jobas; tas buwo ti-
fray wiernas ir teisus,
Diewo bijas, ir wenge piktą.

2. Ir jis buwo tėwas septynū
sunū, ir trijų dukterū.

3. Ir jo galwijū buwo septyni
tūkstančiai awjū, trys tūkstančiai
werbludū, penki šimtai jungū
jāuczū, ir penki šimtai aslėnū,
ir didey daug šeimynōs; ir jis bu-
wo garbingėsnis nį wissus prieš
rytus gywėnanczus.

4. Ir jo sūnus nuėję kėle cės-
ni, kōznas sawo namūse, ant sa-
wo dienōs, ir nusunte pākwieta
sawo tris sėseres, su jeis wālgiti
bey gėrti.

5. Ir wienai dienai cėsniēs
pėrėjus, nusunte Jobas, ir pa-
šwantino jūs, ir rytą mėtą anksti
pasikėles dėginimo: apierą apie
tawojo pagal jū wissū šaitlu.
Uėsa Jobas mislijo: mano sūnus
rasi butu susigriešiję, ir nū Die-
wo sawo širdije atsikreipę. Taip
Jobas dare kas dien'.

6. Bet nusidawe wieną dieną,
kad Diewo waiškai atėjo, ir po
akiū Pono Diewo stojis, tay ir
šėtonas tarp jū atėjo.

7. Bet Pons Diews tare šėto-
nui: Iš fur tu ateini? šėtonas at-
sake Ponui Diewui ir tare: aš žė-
mę aplinkuy pėrėjau.

8. Pons Diews tare šėtonui:
Ar tu ne dabojei ant mano tarno
Jobo? Uėsa jam lygas ne vra-
ant žėmės, wiernas ir teisus, Die-
wo bijas, ir piktą wengias?

9. Šėtonas atsake Ponui Die-
wui, ir tare: ar misliji, Jobą no-
prosnay Diewo bijanti?

10. Išk tu jį, jo namus, ir
wislab, ką jissai tur, aplinkuy ap-
sėrgėjei. Tu jo rankū darbą zegno-
jei, ir jo lobis išsiplatino žėmėje.

11. Bet ištiek sawo ranką, ir
atimk wislab, ką jissai tur; mas
tysi, jis taw i akis kėiks?

12. Pons Diews tare šėtonui:
štay, wislab ką jissai tur, t'essie
tawo rankoj; tikstay prie jo pa-
tiēs sawo ranką ne pridėk. Tay
išėjo šėtonas nū Pono Diewo.

13. Bet tą dieną, kaip jo sūnus
ir dukters wālgė, ir wyno gėre
namūse sawo brolio, pirmgimi-
musio,

14. Atėjo pāslas pas Jobą, sa-
kydams: jānczei āre ir asylėnes
ėjo pagal jūs ant ganyklōs;

15. Tay užpūle tie iš Paralyštės
Arabia, ir ėme jūs ir muše wai-
kus su ašmenimi kārdo; ir aš
wiens išbėgau, kad taw tai apsa-
fycziau.

16. Tam dar be kalbant, kėisai
atėjo, ir tare: Diewo ugnis pūle
nū dangaus, ir sudėgino awis ir
waikus ir suėde jūs; ir aš wiens
išbėgau, kad taw tai apsašfycziau.

17. Šiam dar be kalbant, atėjo
wiens, ir sake: Kaldeonai padāre
tris pulkus, ir užpūle werbludus,
ir jūs atėme ir muše waikus aš-
menimi kārdo, ir aš wiens išbė-
gau, kad taw tai apsašfycziau.

18. Dar tam bekalbant, atėjo
wiens, ir tare: tawo sūnus ir duk-
ters wālgė ir gėre namūse sawo
brolio pirmgimiusio;

19. Ir štay, atėjo didis wėjas
iš pūsczōs, ir užgāwo wissus fe-
turis kampus butto, ir užwerte-
tus ant waiķū, kad jie numirė; ir
aš wiens išbėgau, kad taw tai
apsašfycziau.

20. Tay

20. Tay Jobas atsikėle, ir iplėse savo rubą, ir pėse savo gabalą ir ant žėmės pūles meldėsi,

21. Sakydams: Aš * nūgas iš savo motinės žywato atėjau, nūgas wėl tén nueisū. Pons Dievas dāwes, Pons Dievas atėmęs: Pono Dievo wardas te esie pašlo wintas! I Sim. 6, 7.

22. Tame wissame Jobas ne sugriešijo, ir nieko pikto ne padare prieš Dievą.

2. Pėrsšyrimas.

Jobas ant tūno warginamas.

Bet nusidawe tą dieną, kaip Dievo waisai atėjo ir stojosi po Dievo akū, kad ir sėtonas tarp jų atėjo, ir po Dievo akū stojosi.

2. Tay sake Pons Dievas sėtonui: Nū kur tu ateini? Sėtonas atsake Ponui Dievui, tarydams: Aš žėng aplinkū pėrėjau.

3. Pons Dievas tare sėtonui: Ar tu ne dabojei ant mano tarno Jobo: nės jam lygūs ne yra ant žėmės: wiernas ir teisus, Dievo bijas ir weng' pikta, ir wis dar wiernay man šluži; bet tu man pakāssinai, kad ji be jokios priestasties taip labay warginau.

4. Sėtonas atsake Ponui Dievui, ir tare: ūdą už ūdą, ir wis lab, ką wvras tur, paliekti jis nį savo gywasti.

5. Alle ištieš tikt' savo ranką, ir ižeis jo Paulus ir kuną; matysi, jis taw t akis kėiks.

6. Dievas sake sėtonui: Stay, jissai testow tawo rankoj; tikray tžėdit jo gywasčio.

7. Tay nuėjes sėtonas nūg wėis do Pono Dievo, maše Jobą piktus ant tōs; ir diendā tamsi kugla tais skauduleis, nūg kojū padū iškėi ant momen's.

8. Ir jis ėme kūrę, ir nūgrėmė se savo kuną, ir sėdėjo pelenūse.

9. Ir jo pati tare jam: Argi tu dar taip labay savo Dievą gārbi ni? beje, tu gerans pašė Dievą, ir mirė!

10. Bet jis jei sake: Tu pā bij kaip durnos moteres kalba. Jey mės gėrą apturrėjom nū Dievo, argi ir piktą taipojau ne priūm tumbim? Tame wissame Jobas ne sugriešijo savo kupomis.

11. Bet kaip trys: Jobo gentyg buvo girdėję apie wnsą wargę ant jo atėjusi, atėjo jie, kožnas iš savo šalies, Elipas iš Tėman, Bildad iš Sua, ir Zoparas iš Aae ma. Uėsa jie buvo suktarę. Kad ateitu jo pašgaileti ir i nurānditi.

12. Ir kaip jie savo akis iš to lo buvo pakėlę, jie jo ne pažino; ir pakėlę savo balį werfe; ir kožnas iplėse savo rubą; ir ubars te dulkes ant savo galwos danguną.

13. Ir sėdėjo su jūm' ant žėmės septyną dienas ir septynes naktis, ir nieką su jūmi ne kalbėjo; nėsā jie mate, jo pėrkulus labay didzus esanczus.

3. Pėrsšyrimas.

Jobo tar'ojimas.

Potam Jobas savo burną atwėręs, prakėite savo dieną:

2. Ir Jobas tare:

3. Ta diena kad prapustu, kuryroje aš esni užgimmes; ir naktis, kuroje buvo sakoma, wyrėlis prasidėjo.

4. Ta pati diena kad butu tamsa, ir Dievas iš auštėybės tōs ne plāustu. Ne jokiai skaitummas kad ant tōs ne šwištu.

5. Tamiybe ir tamsa kad ta awar lėtu, ir tamsus dēbesei kad pasiletus ant tōs; ir diendā tamsi kugla kad tą beise padarytu.

6. Tą nakti kad tamsa apimtu, ir tarp mēto dienų kad nesis S f 2 dzaugtu:

dzaugtu; neygi ateitu t mėnesiū
štaitu.

7. Sztay, ta naftis kad butu
aplėista, ir ne jofio fryštawimo
toj kad ne butu.

8. Kad ta prašėistu dienōs pra
šėifiantieji, ir kurrie gatavi yra,
prišėlti Lewiatanq.

9. Jōs waigždes kad butu tam
sos jōs aptėmimė; kad jos lėuštū
šwiesōs, ir ta ne ateitu, ir ne ma
tytu ašiu; wofus oufrōs.

10. Kad ji ne užrašino durris
mano kūno, ir ne paslėpe nepa
laimq nū mano ašiu.

11. Kodėl aš tojaus ne numir
rau nū motinōs žywato? Kodėl aš
ne prapūlau iš žywato išeidams?

12. Kodėl manę ant žielių pas
difo? Kodėl pratumis esmi žindyts?

13. Tay ben dabar gullėzau,
pašajuje buczau, miegōezau ir at
ilsi turrėzau,

14. Su karāleis, ir su rotpo
neis ant žėmės, kurrie pustynes
budawoja;

15. Arba su kunigaišėzeis, kur
rie ašėsq tur, ir kurrū namai pilni
sūdabro yra;

16. Arba kaip ne cžėsu gimmes
waisius paslėptas, ir nieks buczau,
kaip jāuni kudišėlei, kurrie šwie
sybės niešadōs ne mātę.

17. Tėnay taczaus tur palauti,
Diewo nesibijantieji sautėjima;is;
tėnay tiktay atsilis, kurrie daug
procės turrėjo.

18. Čionay taczaus tur pašā
jaus wili kalinei, ir ne išgirsta
balso spaudzenzojo.

19. Čionay yra abieji, maži ir
didi, bėrna, ir kursai nū sawo
pono wālnu palėistas yra.

20. Kodėl šwiesybe yra dūta
nuwargintam, ir gywāstis smut
noms širdims?

21. Kurrie smertiēs, lėušt, ir ne at
eit, ir kurrie tq iškastū iš paslėpto;

22. Kurrie didey dzaugiasi ir
linšmi yra, kad grābq gāun'.

23. Ir tam wyrui, kurrio šėlas
paslėptas yra, ir Diewas tq jam
apdengia?

24. Lėis kad man reik wālgiti,
turtu dusauti, ir mano rūdosi
mas, išeiti kaip wandū.

25. Lėsa ko aš bijojaus, ant
manęs atėjo, ir dėl ko rūpinaus,
manę trōpijo.

26. Ar aš ne gėwq palaimq tur
rėjau? ar aš ne graiey pašajuje
buwau? Ar aš ne turrėjau gėrōs
atilsis? Ir ateit toks nerimastis?

4. Pėrsšyrimas.

Elipas pradėd su Jobu apie jo wargę
kalbėti.

Tay atsāke Elipas iš Teman, ir
tare:

1. Kassi taw ne patinėa, kad
kas bando su tawimi kalbėti; bet
kas gal tolaus tylėti?

2. Sztay, tu daug esi mōkinęs,
ir pailiuses ranšas pastiprinęs.

3. Tawo kalba pūlusis pašilnės
jo, ir drėbančū žielus tu padrū
tina;

4. Bet kad dabar ant tawęs
ateit, tay pašilėdi, ir kadangi dar
bar tawę trōpijo, tu išsigasti.

5. Ar tai tawo bāime, tawo pa
silšiminōjimas, tawo nusitišėjis
mas, ir tawo nobajnystė?

6. Melais, atšiminė, kur koks
sai nefaltas prapūlęs? arba kur
teišėji yra išgaiginti?

7. Kaip aš geray maržau, kur
rie procę are, ir nepalāimq sėjo,
tie ir tq suwāle;

8. Kad jie per Diewo šwāpq
prapūle, ir nūg dwāsės jo kėrsto
išgaiginti yra.

9. Lutū rėšmas, ir balsas
didžiū lutū, ir dantis jaunųjų lū
tū yra sulāužyti.

11. Lus

11. Lutas prapūle, kad daugiaus ne plėša ir jaunos lutenės yra išskaidytos.

12. Ir man atėjo paslėptas žodis, ir mano ausis žodėli iš to gąwo.

13. Kaip aš regėjimus naščez armislijau, kad miegas žmones užpūl,

14. Tay apėme mane būime ir drebėjimas, ir wissi mano kūlai išsigando.

15. Ir kaip dwāse pro mane pėreio, pasiškaukę stowėjo mano plaukai ant mano kūno;

16. Tay stowėjo ābrozas po mano akiū, ir aš jo wėdą nė pažinnau; tas tylėjo, ir aš išgirdau balsą;

17. Kaip gal žmogus teisėsis buti už Dievą? arba wpras czystėsis už tą, kursai jį sutwėre?

18. Sztay, tarp jo tarnū ney wiens yra nekaltas, ir sawo pāšlūse jissai randa durnystę.

19. Kaip jo daugiaus, kurrie iš molo darytūse butiūse gywėna, ir kurrie ant žėmės gruntawoti yra, bus firmėlū ēdami.

20. Jie patenkā nū ryto iškė wāfaro, tay jie bus iškertami; ir jiems ne dumojus jie wissay prapūla;

21. Ir jū palaiškai pragāista, ir miršta taipojau iš nežinnū.

5. Pėrstryimas.

Ekiras tolaus kalba Jobui.

Sakyk man wieną; matysi, hau wieną rasi? ir apsiurėk bille kur aplinkuy wieno šwento.

2. Bet padūkusi pasmāugnarsas, ir netikėsi žawin' didis pāpykis.

3. Už maczan padūkusi iššakė nijusi, ir aš umay kėikiau jo namams.

4. Jo waiškai ne sulakė išgānimo, ir bus sumuškami wārtūse, kur ney jokia išgėlbėtojo ne bus.

5. Jo pjūtė wālgys išalkėsis, ir šarwoti jį gabės, ir jo lobi ištroškė išgėrs.

6. Uša proce iš žėmės ne išeiti, ir nepalaima iš dirwės ne āuga;

7. Bet žmogus ant nepalaimės gēma, kaip paukščez lingos' aukštyn liekti.

8. Tactan aš dabar apie Dievą noru kalbėti, ir apie jį sakyti.

9. Jis didzus dāiktus ištaišo, kurrie ne pėrtytami, ir šebuklus, kurrie ne paškaitomi.

10. Kurs lytu dūda ant žėmės, ir dūst wandenui ateiti ant kėlū.

11. Jis pasižeminānczus pašūštyn, ir smutningą pakėl.

12. Jis i nieką pawėrcz mislis bytrūū, kad jū ranka tas ne gal ištešėti.

13. Jis sugāun išmintingus jū bytrystėje, ir nieku wercza piktujū sumislijimą,

14. Kad jie dienomis tamsoje bēga, ir pietūse rankomis graiba, kaip naščez.

15. Ir gēlbtū pawārgult nū kārdo, ir nū jū burnės, ir nū rankas gālinczo.

16. Ir yra wārgdieno nusitiškėjimas, kad piktėnybe turrės sawo burną užlaikyti.

17. Sztay, išganytas tassai žmogus, kurri Diewas baudžia; todėley kantrey priimk baudymą wissogalinczo.

18. Ušs jis pajėdė ir aptwėr; jis sumuška, ir jo ranka gydo.

19. Iš šėpū wārgū jis tawę išgėlbės, ir šėkmame tawę ne užtikės ne jokia piktėnybe.

20. Brangybės czėse jis tawę nū smertiės išgėlbės, ir kare nūg rankū kārdo.

21. Jissai tawę pasleps nū bōtāgo liejunjū, kad nesibijotumbėi bėdai ateinant.

22. Bē

22. Bėdof, bėy bėdė tu jėtėies, ir nęgnau žverė ant žėmės nęstėjosi.

23. Bėt tawo bėrėjimas tawo su smėgynia ant laužo, ir medynės žmerys, gyt žėmės, pafėjauš su tai žmuni lažys.

24. It ištėsi, tawo, nęmelus pafėjau turtėczus, ir sawo namus aprępiš, ir ne susigriešėsi.

25. It ištėsi, kad tawo waišaus dang paštes, ir tawo waišai waišai faip žolė ant žėmės.

26. Jmawafėngs ašepus ietėsi, faip tėdai sumėžami sawo cėsu.

27. Szau, tai mes ištėsi fėjom, ir taip yra, to klaušė, ir tai tu atėmėsi.

6. Pėrtėyrimas.

Jobo atėsi lėbėjimas pries Szėp.

Jobas atėsi, ir tarė:

1. Kad pafėjau mano wėręgę swėrtu, ir mano bėntėjimą po dēang ant wėrėfėjio dėtė;

2. Taw turtėfėjis butu uš žėzdras prie jurė; todel ištėda tawo mano fėlėfėj.

3. Tėfė wifogėlincio strėlės manijė randamos, jė smėkėmė mias fūfėj mano fūjėgę, ir Diewo fėgėndimėf ant manes yra męriami.

4. Žwėris ne fėant, žolės turtėdama, laupis ne bėubja, sawo fėfėfėj turtėdama.

5. Bėgu ir wėlait gėfėjau, fėa ne fėdėti? arba, fėa ragėus bėl tinf apfėj, fėrnt?

6. Ka, mano dūfėj dūfėj, pafruttint, taw yra mano walgis dēf fėaudėjimė.

7. At fėd pagal mano waldę butu, ir Diewas man dūtė, fėa fėanku.

8. Kad Diewas prādėtė, ir man fė sumuštė, ir sawo rankę pafrūtė, ir manę fufultė.

9. Taw dar palinfsmėnėjimą bėn turtėczau, ir prašyzau sawo liggėje, fėd tiftay ne cėdėtu; juf aš ne ušfėgnau fėlėfėj fūwėntoj.

10. Kofėagi mano fyla, fėd gaf lėczau pafėfėjėti? ir fėdda fufautė fufawo gėlę, fėd mano dūfija gėlėtu fėnti bėti?

11. Juf mano fyla ne lygė pra afmėnti; taipojau ir mano fūnas ne ištėwario.

12. Juf aš niefur pagėlėfėj ne furtu, ir mano palinfsmėnėjimas prapūlė.

13. Kursai mēlėfirdingystė sawo artimui ne ištėdo, tas niefin wifogėlincio bėimę.

14. Mano brolei manę niefindami pro fėlė eit, faip uppe, fėa po wandeng frowes pro fėlė tēf.

15. Tazaus, furtie fėarmės baidos, tus ušpuls smėgas.

16. It taw cėfėj, fėd twėnfas jūs fūfėj, jė apalps; ir fėdda fėrštis rafis, jė sugafė nū sawo wietės.

17. Jū fėlės eit, pro fėlė; jė waišfėjzėj nēmintais fėlais, ir prapūlė.

18. Jie žur ant fėlė Tėnta, ant taw fėraltėfės Arabidėf fė lauf.

19. Bėt jė gėdoje pafėjė dūdzansam pafėjėj fėant, ir turtės gėdėtis tēn atėidami.

20. Tėf jūs dafaj manęp atėjot; ir wargę wėgėdami bėjoties.

21. Bėgu ar aš fėfiau; atnėf fėt, ir nū juf turtė dōwanofite man;

22. It ištėfėjite manę ištė rans fėf nēprietelėus, bėy ištėfėjite manę ištė rans fīn fīn fīn fīn?

23. Mofėjite manę, aš noru tylėti; ir fėa aš ne žinnau, tai manę mofėjite.

24. Kodel jūs pėfijat tifrę fėl bę? Kas yra tarp juf, furs taw bėrti gėlėtu?

25. Jūs

26. Jūs prasimánot žodžius, kad tiktai bártumbit ir kad tiktai pátumbit žodžius, Furrie manę i nušiminninq trestu.

27. Jūs upūlate bėdningą sirgata, ir kásate sawo ártimui dūbes.

28. Taczaus, kadangi jūs pradedote, tay iurėkit i manę, ar po justu ašiu mellagiu busu.

29. Atsakykite, kas teisu vro, mano atsákimas dar teisuus pasiľis.

30. Cze žurėsim, bau mano liejūwis, ne bus tiesa kalbėjęs, ir mano burna kę piľtę pramánusi?

7. Pėrskyrimas.

Jobo skundžia apie žmonų maraus.

Nir ne tur žmogus wiľados káráwime buti ant žėmės; ir jo dienos vra nėy pridienininko?

1. Kaip bėrnas iľilgsta parwėso, ir pridienininkas, kad jo darbas baigtusi,

2. Suttaip aš czielus mėnesus noprėsnay diebau, ir wargingū naķezū man daugel buwo.

3. Atsiguldams tarau: kad da aš atsiľėliu? wáķaras pasiľgin', ir ant mano lowos werezūs dēl sos pėjimū iľki aũstant.

4. Mano kunas iľ wisso kirmėľsi pilnas ir purwins; mano ūda suruľko, ir niekam newerta pastójo.

5. Mano dienos ūbraus nullies kė, neng audėjaus: ūeiwa, ir pėrėjó, kad ne jokio atlaĩfimo czonay ne buwo.

6. Atsimink, kad mano ámĩťas wėjas yra, ir mano áķys ne wēľ suaryťtę, gėro regėti.

7. Ir ney wieno gywojo áķys manę daugiaus ne matys. Tawo áķys žur i manę, ant to aš sugaĩstu.

8. Dėbesis pėreit ir nueiti; ģiti taipo, kursai i kopus ģėmyn nueit, ne iģeit wēľ aũģtyn,

10. Ir ne sugryťta wēľ i sawo namus; ir jo wieta daugiaus jo ne pajysta.

11. Todēl ir aš sawo burnai ne ģisū. aš kalbėsu apie tuĩbą sawo ģirdiės, ir iľkalbėsu apie smutnybę sawo dufos.

12. Argi aš jurėmis esmi, arba bangos žuwinai, kad tu manę tajo po pakawoji?

13. Kad aš miľliju, mano pátals manę palinkėsmis, mano lowa manę lengwis:

14. Tay tu manę sápnais iľģandinni, ir manę bėuginni, pasiľtodimais.

15. Kad mano dūģia wėľijas pasmáugta buti, ir mano káulai smerti.

16. Aš ne noru dangiaus gywas buti. Paláuk nū manę; nės mano dienos noprėsnos buwo.

17. Kas yra žmogus, kad tu jĩ toľioj' garbėj' laĩķai? ir uģ jĩ toľiķ rápești turri?

18. Tu kas dien jĩ aplanķai ir bandai jĩ kas adynę.

19. Kam ne atsiľráuķi nū manę, ir ne palauji, iľki man sawo spjándulus rijant?

20. Jey susigrieģijau, kę tawo darysu, aš tu žmonū sárgę? Todēl man padarai, kad i tawę iľdaũzi, ir patšai saw naģta esmi?

21. Ir todēl tu man ne atľėidi mano nusidėjimū, ir ne atimmi mano griekus? Nės aš dabar i ģėmę atsiľgulsi, ir kad manę rytoj' jėģkos, jau czonay ne busu.

8. Pėrskyrimas.

Jobas wēľ Bildado newiernos Diwo baimės dėlep kaltinamas.

Tay atsáķe Bildad iľ Sua, tarydamas:

1. Kaip ilgay tu toľtai nori kalbėti? ir sawo burnos kalbomis pasiľdidžotis?

2. Ir

3. Ne misliji. Dievā neteisey sudjanti, arba Wiffogalinti prōwā xerczianti?

4. J y tawo sūnus po jo ašiū susigriešijo, tay jis jūs patrėme jū nusidėjimū dėley.

5. Bet jey tu czėsu Diwowo prišwertti, ir Wiffogalinti didey prašai;

6. Ir jey czystas bey nōbažnas esi, tay jis pabus ant tawęs, ir wēl atries namus, tawo teisybės dėley.

7. Ir kę tu pirm to maž turtėi jei, tai poram labay didyn eis.

8. Uēs klāust pirmieses gimmines, ir apsimē klāusnēt jū tėwū.

9. (Uēs mes esme wakarykšezōs dienos, ir niek ne žinome: mus su amias šėšelis yra ant jėmės.)

10. Nė tawę tai mōkis, ir taw sakys, ir sawo kalbą iš sawo širdies praneš.

11. Begu ir gal nēndrēs užangti, drėgnume ne stowėdamos? arba žole žėlti be wandens?

12. Kitaip be žydėdama, dar ne pakirsta, pādžūsta, dar sieną ne padarus.

13. Taip dēstis wiffiems, Diwową užmirstantiems, ir nusitiffėjimas Diwowo tiffey ne klāusanzu ju prarūla.

14. Uēs jo pasitiffėjimas praigaista, ir jo nusitiffėjimas yra wortinfle.

15. Jissai nusiti ant sawo namū, ir tazau ne triwos; jissai tais twėrsis, ir tazau ne stāzas pasiliks.

16. Waisaus tiesa tūt, šaulei dar ne užtefant, ir želmanys išdygsta io sode.

17. Jo sejinias stow tanfus prie baltinnū, ir jo butras ant akmenū.

18. Uē kad jis siptajums nū io wietos, jissai jam dēsis, būk io ne pajystas.

19. Sztay, tai yra dzaugsmas jo gywaros; ir kitti iš dulkū āugs.

20. Todėl matyk, kad Diwas gerūsus ne paniekia, ir ne stiprinanę pifmū;

21. Jf tawo burna jūko bus pilna, ir tawo lupos fryštawū mo pilnos.

22. Bet furrie tawęs ne fenczia, gėdoje pasiliks, ir piktūjū namėlei ne triwos.

9. Pėrsfyrimas.

Jobo atškalbėjimas prieš Bildarę.

Jobas atsāke, ir tare:

2. Beje, aš labay geray žinau, kaip esant, kad žmogus wiffaip teisus ne gal pastoti po Diwo ašiū.

3. Jey jam patinka su jūmi bylinėti, tay jam ant tūstanczū ney wiena karta gal atsakyti.

4. Jissai išmintingas yra ir gailys; kas kokiū czėsu laimėjęs, fursai prieš jį pasitenge?

5. Jissai pėrsodin kálnus pirm nena je supanta, furtus jissai sawo kerkte apwėrcia.

6. Jissai išwēt kokią žėmę iš sawo wietos, kad jōs stulpai drėba.

7. Jissai sako šaulei, tay ji ne užteka, ir užpecwėtij' žwaigzdes.

8. Jis wiens dangū u platin, ir e t ant jurū bangū.

9. Jis padaro gryžo weimnų prie dangaus, ir "Ordną ir sietą ir žwaigides i pietus. "Amos 5 8.

10. Jis daro didžus dāiktus, ne pėrtynamus, ir stebūflus, furrū staitlaus nėra.

11. Sztay, jis eiti pro mano kält, man dar ne numānant, ir fittoks pasitoda, man dar ne suprantant.

12. Sztay, jam greitay pėreis nant, kas ji nor wēl sugrazinti? Kas jam nor sakyt: "Kę tu darai?"

* Rym. 9, 20.

13. Jis

13. Jis yra Dievas, ney wiens ne gal jo kerštą tildit, po jūm tur lenktis puikėji ponai.

14. Kaipogi aš jam atsašyczau, ir žodžių rąščiau prieš jį?

15. Norint aš ir teišus buczau, taczau jam ne galu atšatyti, bet turu savo prėwos dėl werkdame jį prašyti.

16. Norint aš ir jėpi šaučiu, ir jis manę išklauso, taczau aš ne tikėiu, jį mano balsa klāusanti.

17. Lėš jis manę per miera spėndžia, ir man daug ronū pas dero be priejasties.

18. Jis ne dūst mano dwāsei atsigaiwintis, bet manę pilną pas dero smutnybės.

19. Jey kas nor drutybės, tay jis pergalis; jey kas nor sudo, kas nor buti mano luddininku?

20. Jey aš sašausi, teišus esąs, tay taczau jis manę prajuddo; jey aš nobažnas esmi, tay taczau jis manę kaltą išrąs.

21. Ir jey aš nobažnas esmi, tay mano dušia to ne gal pasišas wintis. Aš ne noru daugiaus gywas buti.

22. Tai tas wiens žodis manęs sašytas: jissai nužawin abbu, taip Diewo prisibijanti, kaip ir nesibijanti.

23. Kad jis pradest plašti, tay wis plasa, iški pone numirstant, ir niekin' pagundimą nekaltųjų.

24. Bet jėme padūdama yra po rančomis Diewo nesibijanczo, kad jis jės sudzus pamintu. Ar ne tai po? Kaip galėtu Fittaip buti?

25. Mano dienos greitėsnes buwo uį žmogu labay bėganti; jos pas bėgo, ir nieko gėro ne sulāukuso.

26. Jos pėrėjo kaip druti ašrai tai; kaip ertėlis lėčia prie pėno.

27. Kad aš misliju, aš savo dėjwimū užmirštu, ir savo pastelgimū pamesu ir atsigaiwisu,

28. Tay bijaus wissū sawo šam dėjimū, žinnodams, kad tu man ne dūdi nekaltam buti.

29. Ir jergu aš esmi Diewo nesibijąs, Fodelgi aš noproinay Fenczu tošią Fanczą?

30. Norint aš iwego wėndenis mi nusimazgoczau, ir czysticzau sawo rančias su šullinu:

31. Tay tu taczau manę imerksi i purwą; ir mano rubai man bais sus bua.

32. Lėš jis ne man lygue, Furi ram atsašyczau, kad i prową su Firts Fittu eitumbim.

33. Ne yra tarp musū ne iošio pėrštirtėjo, ney tošio, Furs sawo rančią tarp muma dėtu.

34. Te atimma jis nū manęs sawo ryštes, ir te dūde atstu buti sawo išgasti nū manęs,

35. Kad kalbėti galėczau, jo ne privalydams bijotū; Fittaip nieka ne galu daryti, kas man ant gėro butu.

10. Pėrštirimas.

Jobas dėjō sawo margū dēlen.

Mano dušia wėngia ilgiaus pat tekti; aš Fittienis girdint deš jōsu, ir kalbėsu apie smutnybę sawo dušos;

2. Ir Diewui sašysu; ne prajuddi diš manę; dūš man žinnoti, Fodel tu su manimi bylinėji?

3. Ar patinka tau, gwołtą daryti, ir manę pamesti, Furi tawo rančios padarusos; ir piktųjų dumas pagārbini?

4. Argu ir tu turvi Funiškias ašis, arba ar tu matai, kaip žmogus mato?

5. Arba ar tawo czėsas, kaip žmogaus šokio czėsas? arba tawo mėtai kaip wyro mėtai?

6. Kad tu mano nusidėjimū klāusi, ir pajėškai mano grietę?

7. Kad

7. Kaczeys tu žinnai, manę ne labą ne esanti, ir ney wieno ne esanti, kurs iš tawo ranfos išgėlbėti galėtu.

8. Tawo ranfos manę sutvėre, ir padare wislab, kas ant manęs yra; ir tu wisšaip manę nugramzdirai?

9. Ben atsimink, kad manę išmolio padaręs, ir manę wėl žėme padarysi?

10. Ar tu ne manę nęv pieną milžai, ir šaip sūrį suraužinai?

11. Tu manę ūda ir funu apwilšai; kaulais ir gyšlomis tu manę sutaikei.

12. Gywasti ir geradėjyste man padarei, ir tawo * padabojimas opsaugojo mano kwarą.

* Darb. 17, 28.

13. Ir norint tu toftay sawo širdije paslėpi, tay taczaus žinnau, kad to atsimeni.

14. Kad aš susigriešiu, tay tu wšik tai supranti, ir ne palieki mano nusidėjimą ne forawótą.

15. Jey aš esmi Diemo, nesi bijas, tai man bėda; jey aš teisus esmi, tay taczan sawo gálwą ne dręsu pakėsti, nės pilnas esmi gėdōs, ir sawo wargą matau.

16. Ir šaip ištissas lūtas guioji tu manę, ir iš naujo manę baisę spāudi.

17. Tu atnaujini sawo luddinį: kus pries manę, ir sawo fersto dang padarai ant manęs; tawo forawōnes fruwonis ir nęy atšmainydamos manę spāudzia.

18. Kodėl man darwei išmotindas žywāto išeiti? ar kad buczau pra pūlęs, ir manę niekadōs ne jošia akis ne butu mēczusi;

19. Tay buczau šaip tie, furrie niekadōs ne buwę, iš motindas žywāto i graba neštas.

20. Argi ne baigsis mano trum pas amžias; ir nū manęs ne at

stōs, kad majumą buczau atgais wintas?

21. Pirm ne šaip aš nueinu, ir ne sugryžtu, butent, i žėnę tam: sybės ir tamfōs,

22. I žėnę, fer tamfū tamfūsse, ir fer ne jošio dawādo yra, fer rodosi, šaip tamsa.

11. Pėrskyrimas.

Jobas šopars nebicēds Diemo bāimēs bēien kāstinamas.

Tay atšėkė šopars iš Naema, tarydama:

1. Jey kas ilgay butu šnekkėjęs, ar tam ne reiktu ir flausyti? Argi pluškis wis tur wiršu gauti?

2. Ar žmones taw taip didey pluškiant tur tylėti, kad tu (Diemo) niefint, ir ney wiens tawę ne apgėdintu?

3. Tu šapai, mano kalba yra cyska, ir aš wiernas esmi po tas wo akū.

4. Ak, kad Diems su tawim kalbėtu, ir sawo špas atwėrtu,

5. Ir pėrėditu paslėta išminti! Nės dar dangianis jissai su tawimi darba turtėtu, kad tu žinnotum: bei, jė ne wisšū tawo griešt atšmenanti.

6. Nės mišiji, kad tu tiek žinnai, kief Diems žinna, ir neri wislab taip pilnay trōpiti, šaip wisfogāstis?

7. Jissai aukštėsnis yra uė dangi; kę tu nori daryti? gillėsnis uė pėflę, kę tu gali žinnoti?

8. Ilgėsnis uė žėnę, ir platėsnis uė jėres.

9. Jey jas apwėrstu, ar paslėptu, arba i wieng frūwą mestu, kas tai jam nor ginti?

10. Nės jis pažysta nelabus žmones; jis mato newiežlibyste, ir tai ne suprastu?

11. Wenaudingas wytras puczasi; ir užginmėsis žmogus nor buti šaip jėuna žwėris.

12. Kad

13. Kad tu sawo širdi butum
bei trēpēs; ir sawo rankas jopi
išplātīgs;

14. Kad tu newiešlibystē, tawo
rankoje ēšanczē butumbēi nū sa
wēs artōlīnēs, kad tawo namēlūse
ne jofiq nēcīsybe ne pasīlktus;

15. Tay sawo wēdā pafēltum
bei be'faltybēs, ir drāsus butum
bei, ir ne prišībījotumbēi;

16. Tad procēs nūmīrštumbēi,
ir taip anāz atšimintumbēi, faip
wandens; prō šali einanczo.

17. Ir cēsas tawo amīo nū
teffētū, faip pietus, ir tamša
šwiesus rytas pastotū.

18. Ir galētumbēi tūmi pasi
līnšimintis; kad dar (gerēsnū
dienū) sulāufēs, ir su pafājumi
i grabā teitumbēi,

19. Ir atšīkultumbēi, ir ne
wiens tamē iškandams ne at
šēktū; ir daug po tawo ašīu
mēstus.

20. Bet'afys pīktujū apalps, ir
ne galēk'fēbēgti; nēsa jū dušei
ne bus nešotio nūšīkējimo.

12. Pērkyrimas.

Jobas pradeš priekš Jovara ir lītus
gentis atšīkēti.

Tay atšakydams Jobas, tare:

2. Beie, jās este tie žmones;
su jumis iškintis iškūra.

3. Aš taipiau širdi turru faip
jūs, ir ne esmi prastēsnis nū jūs;
ir kas yra, kurs to ne žinnotu?

4. Kursai sawo artimo iškū
fīams yra, tas Diemop kauks,
tas jī išklausys. Teisus ir nobaž
nas tur iškūktas buti.

5. Ir yra paveista žwakēle mi
šlīa puikūjū; bet jis stow, kad
jūm pasīpikantu.

6. Pūstēlnīkū namai āpsto pil
nay tur, ir sauczia priekš Diemā
drāey, norint Diemas jiems tai i
jū rankas dawēs.

7. Ben klāust banda, ta tamē
mofis, ir paušēzus po dangum,
tie taw sakys.

8. Arba kalbē su žēne, ta tamē
mofis, ir žuwys jurēsa taw pa
sakys.

9. Kas to wisse ne žinna, kad
Dono Diemo ranka tai padārusi?

10. Kad jo rankoj' yra dušia
wisse to, kas gywa yra, ir dwāse
wisse kuno, koino wieno?

11. Ar ne mēgin' ausis kalbā?
Ir burna ragāu' wālgī?

12. Beie, prie tēwū tēwū iškū
tis randama, ir rāzumas prie šē
nūjū.

13. Prie jo yra iškūntis ir mē
cis, pamofinnimas ir rāzumas.

14. Štay, kad jis sulāuja, tay
ne gēlbtī nejošs pafārims; kad jis
fā uztakin, ney wiens ne gal at
wērti.

15. Štay, kad jis wandent uš
laiko, tay wīlāb iškūnta; ir tā
iškūndams, apwercz jis žēnē.

16. Jis yra sylingas, ir tai iškū
tessa. Jo yra, kurs klājoja, ir
kurs suwīloja.

17. Jis wēda iškūnanczys faip
plēšimā, ir sūdžus padāra dāli
stanczus.

18. Jis arda karālā mātē, ir
diržu apjūsta jū strēnas.

19. Jis wēda kunigus faip plē
šimā, ir ne dūst sylā rasti drūtē
mus.

20. Jissai šalin wercza lūpas
teišujū, ir atim' senujū moflā.

21. Jissai nēy pīlte pīlla panie
fīnnimā ant kunigaiškēzū, ir su
arda derēsimā macnūjū.

22. Jissai aiwer tamšes dāibas,
ir kas tamšu yra, pastata jis i
šwiesā.

23. Jis nēkurrus padāro didžu
žmonū pālku; ir jūs wēl prapuldo.
Jis nēkurrus žmones iškūlātin, ie
jūs wēl pawāro.

24. Jis

24. Jis atim' širdiēs: drasimma žmonū wyresniemšems ant jēniēs, ir jūs pašlaidin pušcjoš, Fur Eē lo n'pra.

25. Kad jie tamšybēje graibo be šwiesōs, ir jūs pašlaidin šaip girtūjus.

13. Pērsšyrīmas.

Jebas totaus atšifalba.

Sztay, tai wīllab mano āfys mate ir mano ausys girdējo, ir tai pērranau.

2. Kā jūs zinnotē, tai ir aš zināu, ir ne prastēsnis esmi uz jū.

3. Tacāu aš rods priēš Wīssogānti šalb cāu, ir rods šu Diewu bylinēcāu.

4. Mēs jās tai ne tīfray išguldot, ir wīši este ne naudingi liešorei.

5. Diewē dūš jums tylēti, tai išmintingi pastotumbit.

6. Ben girdēšit mano pabērima, ir dabosīt ant to dalyšo, apēfurri aš šalbu.

7. Ar jās Diewa norit šu neteis sybenšarti, ir uš jī klāstā šalbēti?

8. Ar norit jī žureti? ar Diewa norit ušstoti?

9. Bāu jums ir geray bus, šad jis jūš šūdys? Bēs mīlījat, jī priēgaus. Šaipō žmogu prīgāna?

10. Jis jūš šorawos, jey jās šlapta žurēšit, ar ant šošio ar tošio žmogaus.

11. Ar jis jūš ne išgandis, pašrodidams? ir jo bāime jūš ušpuls?

12. Jusū atšiminnimas prilygints bus pellenams, ir jusū pašālas bus šaip mēlošfruma.

13. Tylēšite man, šad aš šalbēcāu: ney wienā žodē ne nopronay šalbēšu.

14. Kam šawo šunā šawo danšimis šramtysu, ir šawo dūšā šawo ranšas dēšu?

15. Šztay, jis tacāu manē pašmāngs, ir aš to ne galu šulāvēti; tacāu aš šawo šelus po jo āfīšbārsu.

16. Jis jūš bus mano išgānims; nēs ney wiens newiernas ne atēit jō afis.

17. Klāusyšite mano šalbēs, ir mano išgaldimā šawo aušimis.

18. Šztay, aš prowos jau padarīau; aš zināu šad aš teišus busu.

19. Kas nor šu manimi bylinēti? bet dabat turru tylēti, ir mirti.

20. Dwešopus dāktus man rīst ne darryš, tay aš nū tawēs ne pašilēpsu.

21. Testow tawo ranša atstu nū mangs, ir tawo išgandinnimas manē te ne išgandin.

22. Šzauš mangs, aš taw atšafysu; arba aš šalbēšu, tu man atšafyš.

23. Kieš yra mano nušidējimū ir griešū? dūš man zinnoti mano pērženšimms ir griešus.

24. Kam tu pašlēpi šawo wēida, ir laišai manē uš šawo neprietelu?

25. Ar tu priēš lēšenti lāpā šaip aštrus nori buti? ir šausā šaudā pēršešēnēti?

26. Mēs tu man šmutnybē ušlēidi, ir manē nori prapulšiti dēl griešū mano šaunystēs. * Ps. 25. 7.

27. Tu mano šojā jī šlēšēšā idēšiei, ir dabboši ant wīšū mano šelū, ir žuri ant pēdū mano šojū;

28. Kurs aš tacāu šaip pūšwanti maīta pragaištu, ir šaip rubas nū šandū ēdamas.

14. Pērsšyrīmas.

Atē žmogaus amio i lūstē.

Žmogus iš moterīšēs gimms; patenša trumpā cēšā, ir wīššadōs yra nepašānuje;

2. * Šēdygāta šaip šolēle, ir nušrinta; bēga šaipō jī šēšēlis, ir nīšlēkti. * Ps. 90. 6. jī Jezu. 40. 6.

3. Ar

3. Ir tu sawo akis ant tošio atweri, kad tu manę po sawo akių i suda westumbei.

4. Kas nor ben wienę cystą rašti prie tū, kur ney wieno cysto ne yra?

5. Jis tur sawo paširtą czėsą, staitlus * jo mėnesių prie tawęs yra; tu rąką statai, tą jįšai ne pėreis.

* Ps. 31, 16.

6. Atsitrauk nū jo, kad atilsi turrėtu, iš ateinant jo czėsui, kur ro jis kaip pridienininkas laukia.

7. Mėdis tur pašitifikėjimą, norint paširtas yra, wėl žalūšes ir jo želmenys ne palauj.

8. Norint jo pašnis žemėje pasęsta, ir jo kelmas dultėsa pamiršta,

9. Tay taczau jis wėl žalūj nū wandens kwapo, ir užaug, lyg kaip butu išodintas.

10. Bet kur yra žmogus, kad jis numirtęs ir prapūlęs ir iš cze atstojęs?

11. Kaip wandū išbėg iš marū, ir kaip uppe susenka ir išdžiūsta:

12. Tošai žmogus yra, aišguldamis, ir ne kėlis, ir ne pabus, kol dangus pasilieči, neygi iš sawo miego bus prikeltas.

13. Ar, kad tu manę grabė apdengtumbei, ir paslėptumbei, iškėl kerštui tawo pėrėjus, ir man rąką statytumbei, kad manęs atšiminumbei.

14. Ar misliji, numirtusi žmogus wėl atgyšenti? Ar kas dieną laukia, kadangi karauja, iškėl mano pėrėjimainimui ateinant.

15. Kad tu manęs šauktumbei ir aš taw atsakyczau, ir ne norėtumbei sawo rankū darbą pamesti.

16. Nėš tu jau mano žingsnius staitai; bet ne norėtumbei daboti ant mano griekū?

17. Tu mano pėrėjimą i pulėli užpėczwėtijei, ir mano nusidėjimą suėmei.

18. Juk kėlnas pargruwa ir pragaišta, ir ūle nū sawo wietos pėrsodinama.

19. Wandū akmenis iš wietos plauja, ir lašai žemę nunęša; alle žmogaus nusitifikėjimas prapūle.

20. Nėš tu į wisišėy paritumi, kad sugaištu, ir pėrmamai jo bus tybė ir dūdi jam nukelanti.

21. Ar jo waiškai garbėje stow, to jis nežinno; arba ar jie prašti, tai jis ne išwyst.

22. Kol jis kung nęša, tur jis šovėjimus kentėti, ir kol jo dušia dar pas jį yra, tur jis šelwartą kentėti.

15. Pėrskyrimas.

Elipas nor Jobą kaiti, kad Dievui ne wietan kluzjg.

Tay atšakė Elipas iš Teman, tarydams:

2. Ar reikis išmintingam žmogui tošū niekam newertinų žodžių kalbėti, ir sawo pilwą taipo paspašti nelabomis kalbomis?

3. Tu bari žodzeis, netinkams czeis, ir tawo kalbėjims niekam ne dēr.

4. Tu būimę pametei, ir per prastay apie Diewą kalbi.

5. Nėša tawo nusidėjimas taipo tawo burną mošinna, ir wattojė netikfusi liežuwi.

6. Tawo burna tawę prastūdis, ir ne aš; tawo lūpos turtės taw atsakyti.

7. Ar tu pirmasis žmogus gimęs? ar tu pirm wisišė kaukarū prasidėjėi?

8. Ar tu Diewos paslėptą rodą airdėjėi? Ar ir pati išmintis prastėsne už tawę?

9. Ką tu žinai, ko mes ne žinome? Ką tu išmanai, kas ne pas mus butu?

10. Žilli ir seni tarp mūsų yra, kurrie ilgiaus patėko už tawo tėvus.

11. Ar

11. Ar Dievo palinkšminojimai taip menki tavo akis? Bet tu dar rasi paslėptą daktą pas savo turri.

12. Ką pradedi savo žirdis? Kam tu žuri taip pasididžiodamas?

13. Ka statos tavo drasums prieš Dievą, kad tokių kalbų iš savo burnos išleidi?

14. Kasgi žmogus, kad jis turėtų būti cypstas, ir kad tas turėtų teisus būti, kurs iš moteriškos gimės yra?

15. Štai, tarp jo šventųjų ne vienas ne yra be kaltybės, ir dangus ne cypsti po jo akis.

16. Kaip jo daugiau žmogus, bjaurybė bey niekam ne vertas buvdamas, kursai neteisybę iğer, kaip wāndeni.

17. Už tav parodis, klausy mane, ir tav pasakosiu, ką aš mātės.

18. Ką išmintingi kalbėjo, ir jų tėvams ne paslėpta buvo.

19. Kuriems wieniams žėmė būta yra, kad ne vienas swėtims per ję pėreiti ne tur.

20. Dievo nesibijąs drėbą, koks ley gyws, ir smarkininkui skaitlus savo mėtų paslėptas yra.

21. Ka jis išgirst, tai ji išgamin; ir norint pakąjus yra, jis bijosi, išpūstijosi ateinant;

22. Jis ne wierij' nepalaimai išbėgęs, ir wis kārdo bijosi.

23. Jis jėška žen ir ten būnōs, ir wis jām dingsta cžėsą savo nepalaimōs jam atėjusi.

24. Tuzba ir bėda ji gandinna, ir ji pamuša, kaip koks karalus su waisku.

25. Nės jis savo ranką prieš Dievą ištiesęs, ir prieš Wislogą linti pasiėngęs.

26. Jis su savo galwa i jį bėg, ir ney burnodamas prieš jį karauj,

27. Jis pasipucį kaip rėbus pilwas, ir pasidaro rėbu ir storu.

28. Bet jis gywęs išpūstijose miestuose, kurrūse ney jokiū butūt ne yra, bet ant wienōs krumōs gul.

29. Jis ne pasliks bagotu, ir jo lōbis ne pasilaišys; ir jo palaima ne išsiplatis ant žėmės.

30. Nepalaima ne atstōs nū jo. Liepsna jo kaktas išdžowys, ir kwapu savo burnōs jį suēs.

31. Jis ne pasilaišys, nės jis niekingame savo dingojime yra prigautas, ir niekai bus jo alga.

32. Jis galą gaus, kad jam ne patiks, ir jo kaka ne žalōs.

33. Jis bus nuplėštas kaip nenokūsi wynkėke nū wyn; medzo, ir kaip alywōs mēdis savo žiedus numeta.

34. Nės Dievo ne wiernay bijanczujā surinkimas tur prastotas buti; ir ugnis tūs namus juēs, kurrē dōwanas imma.

35. Jis nepalaima eiti nėščzas, ir pagimda proę, ir jų pilwas atneša klastą.

16. Pėrskyrimas.

Jobas išluddij' savo nelaltybės.

Jobas atsakydamas tare:

2. Už tai tankiey girdėjau; iūs wissi este niekam newerti linksmintojei.

3. Argi piktis žodzei dar ne joks gālo ne nor turrėti? arba kas taw tokiu drasu dāra, taipo kalbėti?

4. Ir aš taipojau galėzau kalbėti, kaip jūs; Diewe dūk, kad jusū dugia butu mano dugōs wiestoje; ir aš gana žodžių jums sakyczau, ir savo galwą taipjau ant jusū kratyczau.

5. Už jus padruticzau burna, ir savo lūpomis jus palinkšminiczau.

6. Bet

6. Bet norint ir kalbu, taciau pėrpulai manęs ne czėdij; jėy ty lu, tikt jė nū manęs n' atstoj'.

7. Bet dabar jis manę paalpinno, ir wiššikėy manę sugaišin'.

8. Jis manę raufėlotą padėre; ir luddij' prieš manę; ir mano priešininėis statos prieš manę, ir atsako prieš manę.

9. Jo smarėunias plėša, ir kurs manęs ne apfenezia, sukānda dantis ant manęs; mano priešininėis supykėsonis atimis i manę jur.

10. Jie sawo burną atwėre prieš manę, ir mano wėidą gėdiškėy ištikė. Jie wiši iš wieno manė mi pasitėšijo.

11. Diėwas manę padawė netelė samui, ir man dawė iklāti i Die wo; nesibijanczujū rankas.

12. Aš buwau bagots, bet jis manę nieku padėre. Jis manę už kėklą nutwėręs sugrūdo, ir manę saw ant rėko pastate.

13. Jis manę apstojo sawo strėlczeis, jis mano inkėstus pėrtė le, ir ne pacėdijo; Jis mano tūlzi ant žėmės paliejo.

14. Jis man roną ant ronės padėre. Jis ant manęs uzbego, kaip kossai didey sylėngas.

15. Aš žakū apsuwau sawo ūdą, ir sawo rėgą i pelenus idėjan.

16. Mano gymis išpujto iš werė smo, ir mano akiū; wofai aplėmo,

17. Norint nejofo nelabumo mano rankoje ne yra, ir mano malda cysėta.

18. Aš žėme, ne apdengė mano kėaują, ir mano šaukėimui kad ne bntu wietės!

19. Ir šėy, mano luddininkėis yra danguje, ir manę pajystas auktėybėje.

20. Mano prietelei yra manę niefinnantėji; bet mano akis ašėa roj' Diėwop'.

21. Kad wyras galėtu su Diėwu bylinėti, kaip žmogaus waikė su sawo prietelumi.

22. Bet pastirti mėtai atėjo, ir aš eimi kėlu, kurrūm ne sugrybu.

17. Pėrėšyrinas.

Jobaš dar tolaus sawo marga ir ne kalėdy pasakoj'.

Mano kėwėwas yra silpnas, ir mano dienos patrumptos; kėpas yra pas šālė.

2. Uėy wiens nū manęs ne priu gautė, taciau mano kėkis todėl tut pasiliktė smutnybėje.

3. Norint tu lėidą už manę pas statytumbėi, kas už manė lėidos?

4. Tu jū širdzei išminti paslėpei, todėl jū ne paaukštisi.

5. Jis tieša pagir' sawo prietes liems išplėšimą; alle jo waikū kėys tūmi ne pasidzangs.

6. Jis manę prilyginimui tarp žmonū pastate, ir aš stebuklu tarp jū turrū buti.

7. Mano gymis pagėdo tužbės dėley, ir wiši mano sanarei yra kaip šėfelis.

8. To teiseji ne rods žurės; ir nekaltieji statyis prieš Diėwą ne wiernay bijanczus.

9. Teisus sawo kėlą palaiškys, ir cysitū rankū kėsas, drats pasilikė.

10. Taygi, wiši grėškities šėn nay, ir ateikite; aš taciau ney wieną išmintingą tarp jū nū ne raju.

11. Mano dienos pėrėjo, mano mišlys suirro, kurrū mano širdis pilna buwo.

12. Ir iš naktiės dieną, ir iš dienės nakti padėre.

13. Norint aš ir ilgay lėuėiu, tay tacaus grėbas yra mano na; mai, ir tamsoje mano pėtals pas klūts.

14. Supuwimą aš wadinu sawo tėwu, ir kėrmėles sawo mōtė na, bey sawo šėferimi.

15. Ko

15. Ko aš laukiu; ir kas atboj, mano nujuokėjimo?

16. Nemyn i kapus su manim nuėis, ir su manimi duokėja gullės.

18. Pėrskyrimas.

Bildad prilygin' Joba Diewo: nesibi-
jantiems žmonėms.

Tay atsaķe Bildad iš Sua, ta-
rydama:

2. Kadda palausite tofias Pal-
bas šal ējē? Ben pėrmanykite,
potam šalbėjime.

3. Kodėl mes laifomi esme ney
g taryai, ir taip ne czysti esme po
jusū afiūr?

4. Ar tu iš pāpyfio nori plykti?
bes mīliji, tawēs dēl žėnė pūsta
buienczė, ir ūlė iš sawo wietōs
perkel a buienczė?

5. Beje, žwaķe Diewo nesibijam:
czujū išgēs; ir kibirkštis jo ug-
nėn ne šwiesos.

6. Šwiesia pastōs tamši jo na-
mūn; ir jo žibnyczia ant jo išgēs.

7. Jo didyn einas turtas eis
māyn; ir jo millis jį parstums.

8. Nėn jo kōjos i zabangus iėjo,
ir waitkēzōj nēy tinfle.

9. Zabangas jo Fulnis laifys;
ir trokstantėji jį sugrėbs.

10. Jo zabangas idėtas yra i žė-
mė, ir jo spāustas ant jo žingšnū.

11. Jš wissū šalū jį išgandis
urīay ateinanti bāime, kad jis ne
žinnōs tūr dėtis.

12. Bėdas bus jo turtas; ir ne-
palāimā bus jam pagatāwita, ir
jam lipte ptilips.

13. Drutybe jo ūdōs bus suėsta;
ir jo drutybė suēs smertiēs funi-
gāištis.

14. Jo nusitėfėjimas iš jo na-
mū bus išgaisintas; ir jie jį wa-
rys prie išgaiszio karālaus.

15. Jo namūse niėks ne pasi-
līs; ant jo namū bus sieta bar-
styta,

16. Jš apaczōs išdžūs jo šal-
nis; ir nū wiršaus nupjėutas
bus jo pjūtis.

17. Jo vaminėlas žėmėje sugaiš,
ir ney jošio wardo ne turrēs ant
šliczōs.

18. Jis iš šwiesos i tamšybę
bus pawarytas, ir nū žėnės bus
patrėmtas.

19. Jis nejošiu waiķū ne turrēs,
ney waiķū waiķū sawo žmonėn;
ney wiens jam ne ušiliēs jo lobi
waldas.

20. Pastuy jį ateinantėji išigais
jo dienōs; ir tus, kurrė pirm jo
yra, bāime apims.

21. Tai yra gywėnimas neteiso:
jo, ir ta yra wieta to, kurs Diewo
ne atboja.

19 Pėrskyrimas.

Jobas apsaķo sawo wargā, ir prišlė-
limā iš numirūšū.

Jobas atsaķydama tare:

2. Kamgi jus wārginat mano
dušią, ir mūczijat manę jodžeis?

3. Jūs manę jau dēšimt kart'
apgėdinote, ir nešigėdit, taip manę
spausdami.

4. Jey aš flystu, tay aš saw
flystu.

5. Bet iš tiesōs jūs prieš manę
pasikėlāt, ir manę bārātē ant ma-
no apgėdinnimo.

6. Ben wienā kartā taciau dā-
bōkite, kad Diews manę suwārgi-
nēs, ir manę sawo medzjojimo:
tinfle apspeitēs.

7. Šitay, norint aš šauķiu, kad
man bėdōs dāro, taciau ne išklaus-
somas esmi; aš šauķiu, ir ney jo
šidōs czonay ne yra prowōs.

8. Jis mano kėlā uztwėre, kad
ne galu pėreiti; ir ant mano tāko
tamšybę uždėjo.

9. Jis mano garbę man atėmė,
ir wainiķk nū mano galwōs nus-
kėlė.

10. Jis

10. Jis manę wisistay sulauje, ir dūst man eiti; ir išplėge mano nusistėjimą, kaip būtų mėti.

11. Jo kėstas ant manęs tūrio, ir jis manę per savo neprietelų laikė.

12. Jo žalnėrei wisli iš vieno atėjo, ir savo kėlą per manę padarė, ir apgūle mano namus.

13. Jis mano brolius nū manęs atitolino, ir mano gentis man swe-
timi pastojo.

14. Mano artimieji atsitraukė; ir mano prietelei manęs užmiršo.

15. Mano šeiminys ir mano slūginės laiko manę per swėtimą; aš ne pajystams pastojau po jų akių.

16. Aš šaukiau savo bėrno, ir jis man ne atsakė; aš turrėjau jį werkdamas prašyti su savo buvna.

17. Mano patį elgiąsi kaip swė-
tima, man jės šaukent; aš turrū
prašyti savo vaikų vaikų.

18. Uzeygi pėtys jauni Eudikei manęs nieko ne atboj; kad jūs pabarų, tay jie dūst man pikūs žodžius.

19. Wisli mano wierniėji baidos manęs: ir kurrus mylėjau, tie prieš manę iš vieno eiti.

20. Mano kaulai kaba prie mano ūdės ir kūno; ir ne galu savo dantis ūda apdengti.

21. Susimilkit ant manęs, susi-
milkit ant manęs, jūs mano prie-
telei; nės Diewo ranka manę
istiekė.

22. Kodėl jūs manę pėrsekėnė-
jat, lygey kaip Diewas, ir ne gā-
lite mano kūno priwālgit?

23. Aš, kad mano kalbos butu
rāšamos! Aš! Kad t fofias kny-
gas jos butu sutāšamos!

24. Su geležės wirbalu ant
šwinno, ir ant amžino paminklo
t ūlę išapojamos!

25. Bet aš žinnau, kad mano
Išgėlbėtojis gywas yra, ir jis
manę potām iš žėmės priekėla.

26. Ir aš potām šitta sawa ūda
bnsu apwiktas, ir savo kūne
Diewą regėsu. 1 Jon. 3, 2.

27. Tą patį aš saw regėsu, ir
mano akys jį matys, ir ne joks
kittas. Mano dušia to išsilgsta
mano prieglobstiję.

28. Uš jūs kalbat: Kaip mes
jį gālime pėrsekėnėti, ir priejasties
ant jo rasti?

29. Bijokities kardo: nes kardas
yra kėstas ant žmonų nusidėjimų,
kad žinnotumbit sūdą esanti.

30. Pėrskyrimas.
Žoparo kalba apie nepasilaikancę pa-
laimą Diewo nesibijancijū.

Say atsakė Žopar iš Laėmų,
tarydamas:

2. Ant to aš turrū atsakyti, o
ne galu laukti.

3. Ir vods noru girdėti, kas tūs
norėtu bārti ir peikti; nės dwāse
mano proto tur už manę atsakyti.

4. Ar tu ne žinnai, wisada taip
nusidawus, kol žmones ant swieto
buwo,

5. Kad gyrus Diewo nesibijanti
czujū ne ilgay patenkās; ir dzaugs
sinas newiernujū patenkās akies
mirksni?

6. Morint jo aukštums dangų
pritektu; ir jo galwa iškėi debesų
istiektu;

7. Taczan pastičius jis prapuls
kaip mėšlas, kad tie, kurie jį
garbėję laike, sakys: kur yra jissai?

8. Kaip sapnas pėretti, taip ir
jis ne bus rastas, ir kaip regėjims
nāfcze prapūla.

9. Kuri akis jį mātė, jo dau-
gians ne matys; ir jo wieta dau-
gians jį ne matys.

10. Jo vaikai ubbagais eis; ir
jo ranka jam progt algą dūs.

T t

11. Jo

11. Jo kaulai paslēptus jo grieš
Eus geray užmoķēs, ir su jūmi t
žēme gulīs.

12. Norint jam pietybe jo burt
noje stanej atsidūst, norint jo lie
žuvis tą paslėpja.

13. Ilgay ušlaišo ir nepaleidza,
bet prie sawo gomurio spaudza:

14. Taczan jo walgis jo widdun
rûse jam pawirs i angiû tulži.

15. *Lobjus*, furus jis prarijo,
tur jis wēl iſſpjānti; ir Dievs jūs
iſ jo pilwo warys.

16. Tis angļu tulži jys; ir žals:
tāto liešuwis ir žuddis.

17. Jis ne matys srowes, ney
uppes, medumi ir swiestu tē:
Panczes.

18. Jis dirbs, bet ne saw ant
gēro; ir jo lobjei tenka Pittiems,
Ēad jis tais ne gāuna dzaugtīši.

19. Ties jis pamyne ir prastojo
margdient. Jis burtus priesaugs,
plēš, burtus ne pašūrs.

20. **Ļīš** jo pilnas ne galējo pilnas buti, bet sawo brangum lob: ju ne iļbēgs.

21. Žiefo ne ušilišs jo walgio;
todėl jo gėrs pagyvenims ne išsi-
laišys.

22. Korint jīs āpstā ir gana tur,
tacīzau jīfai drebēs; wišfōfīa bēda
ant jō ateis.

23. Galēus tiēt jo pilnas jam
bus pilnas, ir jis narsq sawo di-
dzio kērksto ant jo sus; Jis ant jo
dūs lyti sawo mūši.

24. Jis bēgs geležinni fārwa; it
warinnis filvins jī prawars.

25. Lūgs Fardas ver jī pēreis;
ir Fardo jw lgims, Furs jam Fari
tus bus, su iſgāsczu ant jo uſeis.

26. Ne yra czonay ne jokišs
tamsybės, kurri jė galėtu apdengti.
Ji ugnis ne užpūsta sudėgta; ir
kuris ušiliktų jo namūse tam ne
geray bus.

27. Danguš jo nusiđėjimus iŝ-
rôdis; ir žēme priēš jē kēlsis.

28. Jawai iß jo butto bus ißgas
bēnti, ißbarstyti dienoje jo fērsto.

29. Tai alga Dievo; nesibijanczo
šmogaus prie Dievo, ir dalis jo
kalbės pas Dievą.

21. Pétřymas.

Jobas teišinas priekš Boparo kalbą.

Nobas atsaſydamis tare;

2. Ben pašlausyĕit mano
kalbôs, ir dūĕite moĕintis.

3. Ujĕſtite maŕę, Ĕad ir aĖ
Ĕalbĕczau, ir potām maŕę nieŕ
ĔinĔite.

4. Argi aš darbą turru su Eoſiu žmógumi, kad mano girdis ne paspyſtu?

5. Sžén grešēities manēsp', jās
nušīstebēsit', ir ranēq ant burnòs
uždēsite.

6. Aš to atsimindams išligstu,
ir drebėjimas užėit mano kūną.

7. Kogidēl gīvēna Diewo:nes
sibijantieji, pašest', ir plātinās
lobjeis?

8. Jû waifai paĥâjuje stow ap:
linĥ jûs, ir jû waifû waifai pra
pas jûs.

9. Jū buttas pašajaus tur nū
bāimēs; ir Dievo ryšste ne pra
ant jū.

10. Jo galwijai sēkasi, ir niera
be waisaus; jo kārwe wērši tur,
ir ne stow berždze.

II. Jû jauni waifai iheit faip
 faimene, ir jû fadipei eit fofis
 nêdami.

12. Die Kryſtāuj' su bubnais
ir su arpomis, ir linšmi yra su
wamzdēis.

13. Tie pafest * gérômis dienos
mis, ir wos a fiês mir fñi iſſigſt
péflôs. * Luf. 16, 25.

* Luf. 16, 25.

14. Kurrie taczan Diewui safo: trauſis nũ muſũ; mes apie tawo felus ne norime žinnõti.

15. BqB

15. Kas yra Wissogalis, kad jam turrētumbim služit? arba kūreresni pastojom, jopi sauždami?

16. Bet štai, jū lobis ne slom jū rankosa; todėl Dievo nesibijancijų mišlis atstu nū mangs turrės buti.

17. Kaip žibnyce Dievo nesibijancijų išges, ir jū nepalaima ant jū ateis! Jis širdies tujba išdalys savo peršte.

18. Jie bus kaip ruggienos prieš vėją, ir kaip pellai, kurrus skaudus vėjas nuneša.

19. Dievas jo nepalaimą patikė ant jo vaikū. Kad jis jam užmokės, tai matyta bus.

20. Jo akys matys jo prapūlimą; ir nū didžio pappyčio Wissogalincio jis gėrs.

21. Užs kas pamėgs jo namais po jo? ir jo mėnėsū skaitlus wos per pusę pasliks.

22. Kas Dievą mokis, ir auksū tūsus sudijanti?

23. Szissai numiršta linksmas ir sveiks, wissoj bagotystėje, ir wissay pilnybėje.

24. Jo pieno bōsas yra pieno pilnas; ir jo kūlai pėnami smāginemis.

25. Bet ans numiršta su smutninga širdze, ir niekadōs su dzaugsmu ne walgēs.

26. Ir drāugey gul su kito kirtu žēmėje, ir firmes jūs apdenge.

27. Štai, aš geray pažystu jūšū mišlis, ir jūšū piktas dumas prieš mane.

28. Užs jūs sakote: Kur yra buttas kunigais? Ir kur yra namai, kurruse piktieji gywēno?

29. Jūs jūs apie tai kalbate, kaip prašti žmones, ir ne suprantat, ką anųū pasielgimas ženklin.

30. Užs piktasis palaimoms yra iškli prapūlimo dienai, ir iškli dienai didžio kūrsto jis pasiliekt.

* 2 Pet.2, 9.

31. Kas nor sakyti, ką jis užpelngs, regimay i tą jurint? Kas jam užmokės, ką jis dāro?

32. Bet jis i kapue plėšams yra, ir prie pulko tur pasliktis.

33. Geray jam vatikko upės dumbblas, ir wissi žmones pašnyti eis, ir tū, kurrie pirm jo buwo, be skaitlaus.

34. Kaip jūs manę taip noprošay linksmint? Ir jūšū atsakimas ateiti ant neteisybės.

22 Pėrstyrimas.

Elipas trečią kartą apie Jobo nobažinotė abbėjai

Štai atsakydams Elipas iš Tėman tate:

2. Kū primāla Dievas sylingo, ir kam tinka jam išmanas?

3. Bēs tikri, Wissogalinciam patinkant, kad tu taip nobažnu i darai? arba ką gēlbtu jam, norint savo pasielgimā per tū kray gėrą laikai?

4. Ar mišiji. Jt tamēs bijosenti, tamē forawoti, ir su tawimi ant promōs eiti?

5. Beje tavo piktens be yra perdide, ir tavo nusidėjimū ne jokio gālo ne yra.

6. Tu rassi savo broliui užstatą koki atėmei be priėjasties, tu nūsgam drabužus nurėdei.

7. Tu pailsūsus ne pagirdei wāndenimi, ir išalkusam savo dūnā užgynai. Matt. 25, 42.

8. Tu gwolta ant žēmės padarei, ir šlowingay toje sėdėjai.

9. Užbles tu tuščies nū sawes išlėidai, ir serratū pėtt sulāujai.

10. Todėl tu wirwėmis essi apdėts, ir baime tamē umay išgandino.

11. Argi tu ne regētumbei tamsybes, ir wandens srowes ar tamē ne apdengtu?

T t 2

12. Štai

12. Sztay, Diewas auštay yra danguje, ir mąta žvaigždes aušt, tybėje;

13. Ir tu kalbi: Egiptinai Dievas? Ar jis galėtų, kas tamsoj yra, šviti?

14. Debesis yra jo apkaba, jis ne mato, ir vaikščioj per visus dangaus pakalus.

15. Ar tu nori swieto táfais eiti, kurrus neteisieji ejo?

16. Kurrie prapūle pirm cėso, ir wandū jų gruntą paplowe.

17. Kurrie tare Diewui: atsto nū musū; Egiptogálisis jiems daryti galėtu?

18. Norint jis jų butą su lob, jeis pildo. Alie Diewo: nesibijan, cū mislis atstu testow nū manes.

19. Teisieji matys, ir dzaugsis, ir nekaltasis jų jūksis.

20. Matysite, jų darbais sugais, ir jų palaišką ugnis sudegis.

21. Tavgį su jūmi sutik, ir tur, rėk pakėjus; iš to taw daug gėro atsiųsis.

22. Klausyk žofaną iš jo burnos, ir jo kalbą idėk į savo širdi.

23. Jey prisiversi Wissogalin, cžop, tay busi pėrjėgnotas ir at, tólisi neteisybę nū savo namū.

24. Už žėmę laikyk auksą, ir už akmenis uppės, laikyk Opiro skarbas;

25. Tay Wissogálisis bus tawo auksas, ir sidabras bus taw su, kampu dūtas;

26. Tay dzaugšies Wissogalin, cžio, ir savo wėidą Diewop' patėlį.

27. Tay jį melsi, ir jis tawę klauys; ir savo pažadus atėsi.

28. Ką tu tišt pradėsi, tai taw dūs ant gėro ateiti; ir šwiesa ant tawo kėlo šwiesos.

29. Uėš kurrie pasižėmin, tus jis patėstin; ir kurs savo akis nulėidj, tas pasigaus.

30. Ir nekaltasis bus išgėlbėtas; bet jis bus išgėlbamas savo rankū cžystybės dėley.

23. Pėrsšyrimas.

Jobas pakauk savo geros šazinės dėlen, Diewo sudo krašėp'.

Jobas atsakydamas tare:

2. Mano kalba dar pasiliekt smutna; mano syla silpna yra mano dusėjimų dėley.

3. Aė, kad žinociau, kaip jį rąsu, ir prie jo krėsės prisigąusiu;

4. Ir prową po jo akiū padėczau, ir savo burną atsikalbėjimais prū pildiczau;

5. Ir ištirczau kalbą, kurrę man atsakytu, ir girdėczau, Egiptis man sakytu!

6. Ar jissai su dide syla su manimi nor bylinėti? Te nesielgie Jis taip prieš mane,

7. Bet man tūjaus po akiū te padeda, tay aė savo prową berods laimėsu.

8. Bet jey aė dabar tiesog' eimi, tay jo cžonay ne yra; jey atgalos eimi, tay jį ne matau.

9. Jey jis prie kairės yra, tay jį ne sugąunu; jey jis prie dėginės pasilėp, tay jį ne matau.

10. Bet jis pajysta mano kėlą geray. Jis te mėgin' mane, tay aė išraštas busu kaip auksas.

11. Uėš aė savo kóją statau ant jo kėlo, ir laikau jo kėlą ir nū to ne atstoju.

12. Ir ne atstoju nū prisakimo jo lupū, ir apsaugoju kalbą jo burnos, daugiaus kaip man reik daryti.

13. Jis wiens yra, kas jam gal atsakyti? Ir jis daro, kaip jis nor.

14. Ir norint man užmoť, Egiptis užpelniau, tay taczau dar daugiaus man užlaikęs yra.

15. Todėl aė išsigąstu Jo, ir tai jauzdams, aė jo bijausi.

16. Diewas

16. Dievs mano širdi lėta pa-
dare, ir Wiffogálisis manę iš-
gandino.

17. Uėš tamsybeman nepadaro
gėla, ir tamsybe po mano aėiū
ne nor apdengta buti.

24. Pėrėstymas.

Upie Dievo paslėptą, bet taejau teisę
waldėią.

Aam ne turrėtu cėšai paslėpti
buti Wiffogálinczam? Ir Euri-
rie Ji pajysta, ne mąta jo dienas.

2. Jie rubėjus atgalon waro;
jie plėša kaimenę, ir jė gána.

3. Ir sirrátu ásilus šalin waro,
ir imma naėlū jáuczus ant užstato.

4. Wargdieneni tur jiems iš fėlo
eiti, ir reikalingi ant žėmės tur
pasislėpti.

5. Šytay, žwerys páfczoje iš-
eiti, kaip prátusos, anėsti ant
plėšimmo, kad walgi pataisytu
jauniems.

6. Jie nuwálo nū dirwės wissab,
ką ji tikt nėša, ir renka wyno
fálną Euri per neteisybe tur.

7. Uėgus jie paliekt taipo
begullinczus, ir ne paliekt jiems
uėklodę šáltije, Euriems rubus
atėme.

8. Kad prie ūlū tur laikytis, di-
dzam lytui nū fálnū ant jū piėlant,
kadangi niekur gál pasislėpti.

9. Jie plėša Eudėi nū Erczū
ir padaro sirrátą, ir pawárgin
žmones užstatus imdami.

10. Uėgosus jie be drabuzū dūst
eiti, ir išálkusiems jie átimma
pėdus.

11. Jie jūs wercza alėju pada-
ryti ant sawo paczū malunū, ir
sawo paczū spáusturwas minti, ir
taczau jiems dūst troėsti.

12. Jie padaro, kad žmones mies-
te tur dusauti, ir duėią užmuė-
tųjų tur šaukti, ir Dievs jū ne
parstumja.

13. Todėl jie atsitráufę yra nū
ėwiesės, ir ne pajysta jo kėla, ne-
sugryėta į jo takus.

14. Nuėtant kėlaėi razbaininkė
ir pasmėug wargdieni ir reikálėu
janti; ir naėcze jis yra lyg' wagis.

15. Uėis wenczawonės; pėriengs
tojo dabojasi tamėės, šafanczo;
manės ne mąta ney jofia ákis; ir
mislį' paslėpts išas.

16. Tamsoje jie į buttus iš-
gáun', dienoje jie iš wieno wiss-
pasislėp', prisibijodami šwiesės.

17. Uėš jey jiems rytas randas,
tay yra jiems kaip tamsybe; nėš
jis jauca tamsybės išgąsti.

18. Jis lengway nueiti, kaip
ant wandens; Jo turtas nusimás
žin ant žėmės, ir sawo wyniczės
ne priėjur.

19. Pėkla atim susigrieėijanczus,
kaip twanėas ir giedra sniego wán-
deni gaėšin.

20. Jo uėmirė mielaėirdingieji,
jo pasimegimmas kėirmys; jo dau-
giaus ne bus minėta; jis bus sus-
láuzyts kaip newaisingas mėdis.

21. Jissai užkabinno aplėistaję,
ne gimėdancę, ir náėlei nieko gėro
ne padare,

22. Ir gálinczus po sawimi pa-
werte sawo syla. Jis palaimoj'
budams, ne žinnės, bau gyws
pasiliės.

23. Jis tiesa saw pats pašaju
padaro, Eurrūm nusitėkėtu; ta-
czau jo ákys žūr ant jū darbė.

24. Jie ant trumpo cėšo yra
paáuėštinti, ir į nieką pawirėta,
ir prispáudzami ir wissaip išgai-
ėinti bus; ir kaip pirmieji žiedai
prie wárpū bus nukulti.

25. Ar ne taip? geray, kas
manę melėgiu padarys, ir išlud-
dys, manę niekus kalbėjusi?

25. Pėr-

25. Pėrsfyrimas.

Po Diemo ašim mĩšĩ žmonės griekiniškai.

Žay atsáke Bıldad iš Sua, tarys damo:

2. Ar ne stow prie jo wiespatys; ste bey báime, pašájaus dáranczo, tarp sawo aukščiausiu?

3. Kas jo žalnėrĩ pulkus paros, kũs? Ir ant kũro ne užteka jo šwiešybe?

4. Ir kaip gal žmogus teisus buti po Diemo ašim? Ir kaip gal czystas buti žmogaus waikas?

5. Sztay, menũ dar ne šwiesoj, ir žwaigždes dar ne czystos po jo ašim;

6. Kaip jo mačius žmogus, fir mėláite, ir žmogaus waikas, fir mėlė?

26. Pėrsfyrimas.

Jobas pagárbin' Diemo šlowę toli labjauš ne kaip Bıldad.

Jobas atsákydamas tare:

2. Ką tu užstoji? Ar ne jošio machummo ne turrinti? Ar gėlbi drutybės ney jošios peczũse turrinti?

3. Kam tu pamokinnimą dũdi? Ar nejošios išminties ne turrinti, czam? ir parodai gálineczam, kaip jis tai ištaisytu?

4. Do kieno ašim tu kalbi? Ir po kũrio ašim išeit kwapas iš tauęs?

5. Milžinai tužijasi po wandeni mis su tais, kũrie ū jeis gvwėna.

6. Pėkla po jo ašim yra atdengta, ir prapũlins ne tur uždangti.

7. Jis šáurę išplátin ant tuštummo, ir pašabinna žĩmę ant niešo.

8. Jis sulaišo wándeni i sawo dėsbeis; ir dėsbeis po tũ ne suplyšta.

9. Jis laika sawo frásę, ir plástin sawo dėsbeis per tą.

10. Jis aplink wándeni ráką pastáte, iškĩ šwiesybei su tamšybe sugaistant.

11. Dangaus stulpai drėba, ir išsigąsta jo barimmo.

12. Iš jo maciės jures umay susijuddin; ir iš Jo rázumo pašikel aukštybe jũrũ.

13. Ant dangaus graži randas per jo wėją; ir jo ranka pagatas woj' tiesu žaltĩ.

14. Sztay, taipo eiti jo darbas; bet apie tai mes prástą žodėli giri dėjome. Bet kas nor perfuną jo galybės pėrmanyti?

27. Pėrsfyrimas.

Jobas opginti norėdamas sawo nešal, wbe, ingin' žmogau nobajng prieš ne wiernay Diema mĩliinti.

Ir Jobas tolaus pagáwo sawo kalbas kalbėti, tarydamas:

2. Kaip tikray Diems gywas, man promōs dar ne darąsis, ir Wissogálkis, mano dušei smutinybę dũdąsis!

3. Kol mano kwápas manije, ir atšidwestus nũ Diemo mano nōsije yra,

4. Mano lqpos nejošios neteis sybės ne kalbės, ir mano liejuwis ney jošĩ wylu ne sačys.

5. Tai atstu testow nũ manęs, kad jusũ žodzams pritarczau; iškĩ mano galuiateinant, aš ne atstōsu nũ sawo nobajnystės.

6. Už sawo teisybę niekad ne pamesu; mano sąžine manę ne fremta, wisso mano pašielgimmo dėley.

7. Bet mano neprietelus bus išraštas Diemo; nesibijas, ir kũrs prieš manę stėngiasi, neteiskus.

8. Lĩes kas yra nusitĩkėjims žmogaus newiernay Diemo; prisibijanczo, kad jis taipo šyfkstus yra, ir taczau Diemas jo duše šalin plėšką?

9. Ar tu misliji, Diemą jo šaukĩsmą klausysenti, tužbai ant jo ateinant?

10. Kaip

10. Kaip jis gal Wissogálinczu pasimėgt, arba Diemop tū cžės' šaukt'?

11. Už jus mošiu apie Diemorančą, ir kūmi Wissogalīs pasimėgsta, aš ne slėpsu.

12. Šytay, jūs wissi laikoties per išmintingus; kodėlgi tokius niekus kalbat?

13. Tai yra alga nelabo žmogaus pas Diemą, ir dalis smarfininkū, kurrę mū Wissogálinczo sulauks.

14. Jey jis daug vaikū turrės, tay jie kardui teks ir jo vaikū vaikaisne priwálgis dūnōs.

15. Ir pasilikusieji be mirštant bus palaidoti; ir jo nášles ne werks.

16. Kad jis pinnigus sunes kaip žemes, ir surenka drabužus kaip moli;

17. Tay tas jis tiesa pagatāwis; alle teisusis jis apsirėdys, ir ne kalstasis pinningus išdalya.

18. Jis pačur sawo namus kaip woras, ir kaip sargas pašūre padáro.

19. Bagotas, atsiguldams, nieko su sawimi drauge ne plėš; jis sawo ákis atwers, ir nieko czonay ne bus.

20. Ji išgaštis užpuls kaip wandū; naštimis ji paims wėtrą.

21. Nytwėjas ji nunes, kad jis nueis; ir wėtra ji iš jo wietōs warys.

22. Jis ji tūmi apnišs, ir jo ne cžėdys; jam wissab iš jo rančū ištrūšs.

23. Ant jo rančos suplōs, ir ji iššwilpis jo wietoje.

24. Pėrsšyrimas.

Išmintiēs pagárbinimas prie Diemo ir žmonū.

Sidabras tur sawo gyslas ir áušas sawo wietą, kurtirpamas.

2. Geležis iš žėmės išimamas, ir iš ákmenū tirpamas yra wáras.

3. Tikt pastiaus tamšybe gálą tur, ir tikt galūs randami yra tamsoj' gilybėj' paslėpti dailtai.

4. Tokia uppe išeit, kad ir aplink tą gywėną, kėlą ténay pamesta; ir wél nusent' ir nutėla nū žmonū šalin.

5. Ir ugnis iš žėmės apaciōs iššėškoma, norint ant wiršaus wálgis ánga.

6. Randamas Sapyrs kellofa wietosayir žėmės grumtai kurrūse áušas yra.

7. Tą tąčą ney wiens pauštis ne pažinno, ir nejošio wánago ákis ne mate.

8. Žwerys to ne apmyne, ir ney wiens lūtas tūmi ne ējgs.

9. Ir ranča pridedama yra prie ūlū, ir kalnai yra apkásami.

10. Uppes iš ūlū yra išpliešamos, ir wissab, kas brangu, mato ákis.

11. Ginnama yra wandens stow, ir ant šwiesōs pastato, kas wandēnije paslėpta.

12. Bet kur nori išmintiēs rasti? Ir kur yra wieta razummo?

13. Nėy wiens ne žinno, kur ji stow, ir ne randama yra žėmėje gywuju.

14. Gelme sašo: ji nieva manije; ir jures sašo: ji ne yra pas mane.

15. Ne gali áušą už jė dūti, ney sidábrą atšwėrti, jė užmoėti.

16. Jey ne prilygsta Opyro áušas, arba Onyšs bey Sapyras.

17. Aušas bey demants negal jei prilygti, ney brangiáusais žėmėczugais negal apmainita buti;

18. Ramot bey Gabis nerofojas mi; išmintis pėrswer perlas.

19. Topasius iš Murinnū žėmės jei ne lygus laikomas; ir czysti czáušas áušas jei ne prilygsta.

20. Tėgi

20. Išgi kur ateit išmintis? ir kur yra proto vieta?

21. Ji paslėpta yra po ašniū wissū gywuū, ir paslėpta paukščiams po dangumi.

22. Prajudimmas bey smertis sašo: mes savo ausimis jės garšą girdėjome.

23. D ewas kėlą jōspi žinno, ir pažysta jės wietą.

24. Uėš Jis mato swieto krāš: tus, ir reg' wissab, kas po dangumi yra.

25. Kaip Jis wėjui jo swarą dāre, ir wandenui jo tikrą mierą stāte;

26. Kaip Jis lytui rāką padāre, ir žaibui bey vertunui kėlą;

27. Tay Jis ję mate, ir pāsa: kōjo apie ję, pagatawojo ję ir iš rādo ję;

28. Ir tare žmogui: stay, Pono Diemo būime, tai yra išmintis, ir piktą wengti, tai yra protas.

29. Pėrsšyrimas.

Jobas pasakoja pirmasės savo palaimingas dienas.

Jir Jobas wėl pradėjo savo kalbas kalbėti, ir tare:

2. Aš kad buczau tofs, kaip pėrėjusūse mėnesūse, dienosą kūrūsa manę Diemas apšūgojo;

3. Kaip jo žibnyce ant mano galwės šwiesojo, ir aš prie jo šwiesybės tamsybėje waišėcojau.

4. Kofs buwan dienosą savo jaunystės, kaip Diemo paslaptines ant mano namū buwo;

5. Kaip W. Fogalists dar su manimi buwo, ir mano waiškai apšlind mane;

6. Kaip savo žingsnius mazgojau swieste, ir ūles man alėjaus uppes liejo;

7. Kaip išėjau iš miesto wartū, ir savo krāsę pataisydinau ant ulyczės;

8. Kaip jaunims manę matydamas, pašlėpdawo, ir senieji man atskėldawo;

9. Kaip wyresnėji palāudawo kalbėti, ir savo rančas ant savo burnos uždėdawo;

10. Kaip kunigāiškų balsas ne drysdawo kalbėti, ir jų liejuwis prie jų gomōru prikipdawo.

11. Uėš kursai savo ausimis manęs klausydawo, tas manę per išganytą gārbindawo; ir kursai savo afimis manę matydawo, tas manę pagirdawo.

12. Uėš aš išgėlbėjau wargdiesni šaukiant, ir širratą, ney jofio gėlbėtojo ne turrincę.

13. Žėgnone to, kurrām sugaišt reikėjo, ant manęs atėidawo; ir aš palinkšminodawau nāšlū širdi.

14. Teisybe buwo mano rubas, kurrę apšwilkau kaip sermėgą; ir mano sūdas buwo mano kunigāištigka kėpurre.

15. Aš buwan āflojo ašis, bey rāišojo kōjos.

16. Aš buwan tėwas pawars gusū; ir kurras bylas aš nežinno: jau, tas išjė kōjau.

17. Aš iškālau frāmines dantis neteisojo; ir plėšimną išplėšau iš jo dantū.

18. Aš mislijau: aš noru savo lizde pamirti, ir savo dienū daug padaryti, kaip žiezdrės.

19. Mano sėkla išdygo pas wān: deni; ir rāša pasiliko ant mano pjutiės.

20. Mano šlowe wis ant manęs atšinaujinno; ir maro šilpinis gėrinosi mano rančoje.

21. Klausydawo mano kalbės, ir tyledawo, ir lāuėdawo mano pamokilo.

22. Po mano šodžū ney wiens dangiaus ne kalbėdawo; ir jie man no kalbą labay pamėgdawo.

23. Jie

23. Jie manęs laukdavo kaip lytaus, ir išsijojo kaip ant vėjo lytaus.

24. Kad aš su jais sutydamau, jie todėl ne per drąsus pastodavo; ir šviesybe mano akių manę ne prastėsi ne padarydavo.

25. Kad aš jų aplankydau, tay vyrausoj' wietoj' turrejan se: dėti, ir gywendau kaip karalus tarp žalnerų, palinksmindams bėdoj' esanciusus.

30. Pėrsfyrimas.

Jobas stundą savo warą ir pagundimą. **B**et dabar manę išjūf jaunėsi uš manę, kurrū tėvus ne bu: czau per wertus laikę statyti ant savo funnų prie arųū laikomū.

2. Kurrū turq aš per niekū laikiau, kurrie ne galėjo pasėsti.

3. Kurrie dėl bado ir pėwargo wieni i pusczias bėgo, umay pagėdo ir bėdni pastėjo.

4. Kurrie dilgeles isrowe aplink frumus, ir kadagiū šafnis buvo jų walgis.

5. Žmones jų isstume fryfš: taudami ant jų kaip ant wagiū.

6. Prie baisū upjū jie gywendawo, žėmės dūbėsa ir akmenū plyšūse.

7. Tarp frumū jie šaukdawo, ir po usnimis jie surinkdawo;

8. Waikai niekam newertū ir paniekintū žmonū, kurrie pras: czausi buvo ant žėmės.

9. Dabar aš jų giesmėle pastojau, ir jų pasaka turru buti.

10. Jie baidesi manimi, ir tōli atsitrauf nū manęs, ir ne czėdij po mano akiū spjėudyti.

11. Jie mano wirwė nunarinno, ir manę nieku padare, ir kas mano buvo, nėy žabot išžabojo.

12. Po dėšinės, dar man žalojant, jie prieš manę pasistate, ir mano kōją isstume, ir per manę, fėlą padare, manę sugaišinti.

13. Jie mano tafus sulauže. Jiems taip lengwu buvo manę iš: fāditi, kad ir nēy jokiōs pagalbos tam ne priwėle.

14. Jie atėjo, kaip per placę sprag i widdu, ir be dawado užpūle,

15. Išgastis manę urėjo, ir pėrs: sefkinėjo kaip wėtas mano flowę, ir kaip bėganti debesis mano pas: laimingą pasilaifimą.

16. Bet dabar išsiliejo mano dwāse ant manęs; ir manę sugrėbe wargingas czėsas.

17. Uafęze mano kaulai wissur peršwerbiami; ir kurrie manę guis: noj', ne atsigul miegoti.

18. Per wargū daugumą fity taip aprėdoms esmi; ir tomi manę apjosta, kaip su šyle mano ser: mėgōs.

19. Manę i purwā imyne, ir lygu padare dulkei ir pelenams.

20. Jey aš tawesp' šaukiu, tay tu man ne atsakai; jey stojos po tawo akiū, tay tu ne žuri i manę.

21. Tu man pėrsiwertei i baisū, ir parōdai man papykti savo, per drutybę ranfōs savo.

22. Tu manę pakeli, ir dūdi man ant wėjo wajori, ir sutirpini manę macney.

23. Uēs aš žinnau, tu manę smerczui padūsi, cze yra pastirtas buttas wissū gwujū.

24. Taczu Jis ranfą ne isties i lawon: kaulū butteli, ir ne šauks dėl jo pagadinnimo.

25. Už ju f werfiau sunfioj' gadynoj', ir mano dušia galėjos pa: wargelū.

26. Už laufiau gėro, ir nieko gėro ateiti; aš tiffėjaua šwiesybe, ir ateiti tamsybe.

27. Mano widdurei wėrd' ir ne palauj'; manę užpūle wargingas czėsas.

28. Už

28. Ar jūds valkščioju, ir tarczau ney joia sąule manę ne Fairin'; aš atsišėlu susirinkime šaukdamas.

29. Ar esmi brolis žaležui, ir draugas štrūsi.

30. Ar no ūda ant manęs jūda pastōjo, ir mano kėnlai išdzuwo iš karščio.

31. Arno arpa raudojimu pastōjo, ir mano wamzdis werksmū.

31. Pėrsšyrimas.

Jobo ne bartinas pašelgimmas.

Aš derėjima dariau su savo ašimis, kad ne žurėczau i kokią merga.

2. Bet kokią man Dievs dūstalgą iš aukšto? Ir kokią dalį wissogālis iš aukštybės?

3. Ar ne reiktu geraus neteisaui totidōs nepalaimōs turrėti, ir piktadėjui taip prastumtam buti?

4. Ar Jis ne mato mano kelus, ir skaita wissus mano žingsnius?

5. Ar aš mylėjau niekystę? Arba ar mano koka skubinos klėstą daryt?

6. Tay manę ant tikro swarczo te swerie, tay Dievs ištęs mano nobažnystę.

7. Ar mano žingsnis iškrypo iš kėlo, ir mano širdis mano akis sekkiojo; ir koks dāikts mano ranka prilippo?

8. Tay kę sėczau, turrėtu kėts suėsti, ir mano gimmine turrėtu iš kėnū išgaishinnama buti.

9. Jey mano širdis dawe prisūragint prie moters, ir jey aš prie savo artimo durrū tykojau:

10. Tay turrėtu mano pati buti fitto apgėdinta, ir turrėtu Pitti su je sugulti;

11. Ar tai newiežliba dāikts ir nusidėjimas pasūditi sudzams;

12. Ar tai butu ugnis i kėi i prapūlimą suėdanti, ir wissą mano gerybę iš kėnū išwerczenti.

13. Ar aš niekinau teisybę savo bėrno, arba savo sluginės, kad jie bylą prieš manę turrėjo?

14. Kę aš daryczau, jey Dievs pasiškėltu; ir kę aš atsaikyczau, jey jis mano griekus pajėškotu?

15. Ar ir ji ne tas padaręs, kurs manę mano motinōs ywate padare, ir ji žywate taipojau pasgatawijo?

16. Ar aš stofojantiems jū norą užgynau, ko jie prāgę, ir našlū akis dawjau alvti?

17. Ar aš savo kāsnt wiens wālgiau, ar ir sirtata ne draugnū to wālgę?

18. Ar aš iš jaunystės elgiausi kaip tėrs; ir nū savo motinōs žywato aš rods palinkšminau.

19. Ar aš koki žmogu maczau prapūlanti, kad rūbū ne turrėjo, ar ir wargdienui be apdangalo dawjau wargti?

20. Ar manę jo šonos ne žegnojo, kaip jis mano kėrū kailis suskildome buwo?

21. Ar aš savo ranką pakėlau ant sirtatū, kaip maczau, prowę daranczus man pristojant?

22. Tay te išsinėr' mano pėtis iš savo wietōs ir mano ranka te lūgt' nū savo kaulū.

23. Ar aš bijausi Diewo, kaip kokiōs nēgandōs ant manęs, ir jo foronę ne galėczau iškėsti.

24. Ar aš ant aukso pasitikkėjau, ir aukso dangummui sakiau: mano palinkšminojimas?

25. Ar aš pasidzaugiau, kad didt lobt turrėjau, ir mano ranka wis kę supelnusi buwo?

26. Ar aš i šwiesybę žurėjau, kad ji šwiesey šwiete, ir i mėnesi, kad jis pilns buwo?

27. Ar mano širdis slapta pėrsi kalbėdino, kad mano burna mano ranką buczota?

28. Toktai

28. Toštai taipojau nusidėjims
yra sūdzama sūditi; nės tūmi ussy:
gingės buczau Diemo iš dangaus.

29. Ar pasidzangiau, kad mano
neprietelui bėda rados? ir pasifė:
lau, kad ant jo nepalaima užėjo?

30. Ušs ne dawjau savo burnai
susigriešitis, ka dwėlitu koki fei:
fimmą jo dušei.

31. Ar ne turrėjo wyrai mano
namūse sakyti: aš Dieme dūf, kad
nū jo kuno ne butumbim sotišami!

32. Lauke ne turrėjo swėczas
pasilikti, bet aš savo angą atwiri:
rą laikiau keleiwjieme.

33. Ar aš savo klastą kaip žmo:
gus dengiau, kad aš slapczyy savo
nusidėjimą paslėpczau.

34. Ar prisibijojau didės daugy:
bės, ir paniešinnimas mano gen:
tāinū manę pėrgandinno? aš tylė:
jau, ir iš wartū ne išėjau.

35. Kas man dūst pėrklausinė:
toji, kad mano išsiulgimną Wisso:
galis išklaustyti? Kad kas knygas
rašytu apie mano bylą:

36. Tay aš jas ant savo peczū
imczau, ir saw kaip wainiką ap:
sirišczau.

37. Už savo žingsnū šaitlu pa:
sakyczau, ir kaip kunigaištis jopi:
artinczau.

38. Ar mano žėme pries manę
kauks, ir jōs wāgos iš wieno
wissos werks;

39. Ar aš jōs waisus neužmo:
kėtus wālgiau, ir dušias jōs dar:
bininkū sunkiau:

40. Tay man te aug' usnis už
kwėczus, ir erškėczei už miežus.
Jobo žodzei pasibaige.

32. Pėrstyrimas.

Eliju pėstia ant tylėjimo Jobo genczū.
Tay palowe tie trys wyrai Jo:
bui atsakyti, kadangi jis per:
teisu laikėsi.

2. Bet Eliju sunus Barakeel iš
Bus gimminės Ram, supyko

ant Jobo, kad sawo dušią už teis:
sėsnę laikę ne kaip Dievą.

3. Taipojau jis supyko ant sawo
trijū genczū, kad jie ne jokio atsā:
kimo rāsdami, taczaus Jobą bus
wo kältinę.

4. Ušs Eliju buwo laukės, iškū:
anniems su Jobu kalbėjus, kas
dangi jie senesni už jį buwo.

5. Todėl matydams, ney jokio
atsākimo ne esant tū trijų wyrū
burnoje, jis supyko.

6. Ir taipo atsakydams Eliju,
sunus Barakeel iš Bus, tare: aš
esmi jauns, bet jūs este seni: todėl
baidzausi ir bijojaus jums parō:
diti, ką aš mokąs.

7. Už dumojau: te kaba mėtai,
ir daugybe senystės šminti te
parōda.

8. Ušs dwāse žmonėsa esanti,
ir kwąpą Wissogalincz, jūs padās
ro protingais.

9. Bet didėji niera išmintinē:
giāusi, ir senėji ne išmāno prōwą.

10. Todėl ir aš neu kalbėti,
pašlausyk man, ir aš jārōdisu ką
mokąs.

11. Štay, aš laukiu, kad jūs
kalbētumbit; aš padbojau ant
jūsų prōto, iškū tikrą kalbą jums
tropijant.

12. Ir daboju ant jūsų. Bet
štay, cze ney wieno tiera tarp
jūsų, kursai galētu Jōą pabarti,
arba ant jo kalbōs atsāyt.

13. Jūs rasti sakysite: mes trōs
pijom išminti, kad Diwas jį pa:
trėme, ir newiens kitta.

14. Už gana man tōs kalbōs;
aš jam ne taipo pagal usū kalbą
noru atsakyti.

15. Už, jie drėba, daugiaus ne gal
atsakytijie daugiaus ne gal kalbėti.

16. Taygi kadangi aš laukiau,
ir jie ne galėjo kalbėti, (nės jie
palauje, ir daugiaus nieką ne
atsāfa.

17. Tai

17. Taczau aš uš sawę atsačysu, ir kę mofęs parōdisu.

18. Nēs aš taip pilns esmi kalbōs, kad ir kwapas mano pilwę spaudžia.

19. Sztay mano pilwas yra taip kwapus wenas, kursai uždaryts budams, naujus bōsus pērplēša.

20. Aš turru kalbēt, kad atis dwisčau; aš turru sawo lupas atwērti, ir atsačyti.

21. Aš ne žurēsu ney i kōfi ney i tofi, ir ney jōfi žmogus aš ne giršu.

22. Nēs aš ne žinnau, jey taip daryczau, sau ne mano sutwertos tojis ne pē ilgu manę atimtu.

3. Pērštyrimas.

Es juutit Diwo teisybę.

Bēn klasyē, Jobai, mano kalbōs, r daboē ant wissū mano žodžū.

2. Sztay, aš atweru sawo burnę, ir maio liejuwis kalba mano burnoje.

3. Man širdis turrēs tiesę kalbēti, ir mano lūpos turrēs czystę išminti sakti.

4. Diwo dwase manę padare, ir Wissogāinczo kwāpas man gywasti dawe.

5. Jey jali, tay atsačyē man; gatawofisprieš manę, ir statyēis.

6. Sztay, aš Diwo esmi, taip geray kaitu, ir iš molo aš taip jau esmi drytas.

7. Taczai tu manęs ne priwalai išsigasti, r mano ranka taw ne tur per sunki buti.

8. Tu labėjai po mano ausū; balsę tavo kalbōs aš turrėjau girdėti.

9. Aš ismi czystas, binusidėjimo, nekats, ir griešo iew jōfio ne turru.

10. Sztay, jis priejastēs prieš manę rādo; todėl jis mne laiko per sawo neprietelū.

11. Jis mano kōję i pānczias idēs jo, ir ant wissū mano kēlū padaboję.

12. Sztay, iš to aš išrandu tas wę neteisu ēsanti, nēs Diwas di dēsnis yra už žmogū.

13. Kodėl tu nori su jūmi bylis nēti, kad jis taw rofundōs ne dūst apie wissus sawo darbus?

14. Diwas wienę kartę kalba, ir antrę, jey žmogus to ne dar bōjēs.

15. Sapne, regėjimo nakcre, kad miegas žmones užpūla, kad jie ant pātalo miegti,

16. Tay jis atwer žmonū ausi, ir jūs gandin' ir pamofin'.

17. Kad žmogus nū jo misli nukreiptu, ir ji apšaugotu nū pas šididzawimo,

18. Ir išgēlbtu jo dūgią nū prapūlimmo, ir jo gywasti, kad kārdu ne prapultu.

19. Jis kōrawoj' jį skaudėjimais ant jo pātalo, ir jo wissus kaulus didey macney.

20. Ir jį taipo wargin, kad jis ir walgio baidos; ir jo dūgią wissai wengia wālgiti.

21. Jo kūnas kudyn eit, jis geray matyti ne gal; ir jo kaulai sudaus žomi, kad ney wiens rōds i jūs žūr.

22. Jo dūgią artinas prapūlimui, ir jo amžias prie numirrusū.

23. Taygi jey kōfs angēlas wiens iš tūkstancžū, su jūmi kalba, žmogui atsačyti, kaip jam reik teisybę daryti:

24. Tay jis jam malonus bus ir sakys: jis bus išgēlbētas, kad ne nužengtu i prapūlimmę; nēs aš suderėjimę rādau.

25. Jo kūnas wel te žaloj' kairio jaunystėje, ir jis wēl jauns te pastoja.

26. Jis Diwę mels, tas jam malonę išrōdis, ir sawo wēidę dūs matyti su dzaugsmu, ir žmogui pagal jo teisybę atpildis.

27. Jis

27. Jis po žmonių akių išpažys, sakys: aš buczau sušigriešijęs, ir teisybę pėrėreipęs, bet tai man nieko ne butu mączyjusi.

28. Jis mano dušią išgėlbėjo, kad ne eitu į prapūlimą; bet mano gyvastis šviesybę matytu.

29. Ežtay, tai wissab daro Dievas, du arba tris kartus, su kocznu wienu;

30. Kad jo dušią sugražintu iš prapūlimo, ir į apšwiestu šviesybę gywuji.

31. Padabof, Jobai, ir paklausyk man, ir tylėk kad aš kalbėczau.

32. Bet jey dar turri kę sakyti, tay atsakyk man; pāsakyk man, teišus budams, aš rods girdėsu.

33. Bet jey nieką ne turri atsakyti, tay manęs paklausyk, ir tylėk, aš tawę išminti močisu.

34. Pėrėstyrinas.

Eliju bara Jobo kalbas, ir tolaus Diemo teisybę uztar.

Sr Eliju atsakysdamis täre:

2. Klausyk, jūs išmintingi mano kalbą, ir jūs išmanantėji, padabofite ant manęs.

3. Ušis ausis miegin kalbą, ir burna walgt ragauj'.

4. Kas teisu saw išrinkime, kad tarp sawęs išpažintumbim, kas gėr butu.

5. Ušs Jobas sake: aš esmi teišus ir Dievas man ne davo teisybės.

6. Aš turru meloti, norint teišus budams, ir didey warginnas mas esmi nū sawo strėlū, norint nieku ne nušaltęs.

7. Kas toks kaip Jobas, Pursai niekinimus gėria kaip wāndeni?

8. Ir ant kėlo eiti su pištadėjais, ir draugystės tur su Diemo nesi bijanczeiseis?

9. Ušs jis sakęs: norint kas Diemo bijotus, taczau Dievas ant jo ne žūr.

10. Taygi paklausykite manęs, jūs išmintingi žmones: tai ne tai po y: kad Dievas galėtu ne gėrs buti ir Wissogālisis neteišus;

11. Bet jis atlygin žmėau. Kaip jis pilnės, ir kocznam atrejša pagal jo dabą.

12. Iš tiesos Dievas ney wieng ne prāudda su neteisybe; ir Wissogālisis ne kreipja promas.

13. Kas wissab, kas ant žėmės yra, kabudamōjo? ir kas wissą žėmės runta state?

14. Jey, jis tai išdrystu, tay wissū wšę ir kwāpa sawęsprinktu.

15. Wissas funas po wissam lygey piapultu, ir žmogus wėl į pelenus pawirstu.

16. Taygi jey prōtą turri, tay to klausy?, ir padabof ant balso mano kalbės.

17. Ar kas todėl ne turrētu promos daryti, kadangi jis tōs ne fencza; ir kadangi tu pasididzōji, ar todėl taw reiktū teišuti prazudditi?

18. Ar kas karalui sakytu: tu nelabs wyre; ir funigaištims: jūs pištėji?

19. *Užorint taczau ne žūr ant funigaištėczū didžos šlowės, ir šlowingą ne daugiaus pažysta kaip pawārguli, nės jie wissi jo ranškā darbās. *Darb. 10. 34.

20. Umay tur tie žmones mirti, ir naštės widdurije išsigąsti, ir prapulti; sylingi sylą pamėtę atimami yra.

21. Ušs jo akys wėizd ant kiej wienu kėlū, ir jis mato wissus jų žingsnius.

22. Ušs ney jošios tamsybės, arba nešwiesybės, kad cze galėtu pasiilėpti pištadėjai.

23. Ušs ney wienam ne pėrlėista, su Diemu bylinėti.

24. Jis

24. Jis pasīdīdzojanczū daugum; mā nušawin, kurrie ne pastāiomi, ir Fittus ī jū wietā pastāto.

25. Todēl, kad jis pažysa jū dārbus, ir jūs apwercz našczi kad jie sudāužami butu.

26. Jis mēta piktūsus ī vienā krumā, kad jūs kōznas mat;

27. Todēl, kad jie nū jo yra atsitraukē, ir jo kēlū ney wina ne pērmānē;

28. Kad šauksmas parargulū turrējo ī jo ausis ateiti, ī jis tā wargdienū šauksmā girdēu.

29. Jam pakāju sutenkēnt, kas nor prajudditi? ir jam wēdā paslējant, kas ī nor reģēti tarp pagonū ir žmonū?

30. Ir dūst ant jū ponawoti ne wiernybē mylinti, žmoneesunkinti.

31. Aš turru uš Diwā kalbēti, ir ne galu be to buti.

32. Jey aš ne tropijau, tay tu manš geraus mošēnē; jey neteisey dariau, to daugiaus ne darysu.

33. Iš tawēs atšakims yra lāu kiamas, nēs tu wīslab niešinni, ir tu pradējei, o ne aš. Taygi jey kē žinnai, tay pasakē.

34. Išmintingi žmones te kalba man; ir išmintingas wyras klausomanēs.

35. Bet Jobas kalba be prōto, ir jo žodzei ne išmintingi.

36. Mano tēwe dūš Jobui gunditam buti īfki anžio gālo, todēl kad jis ne tīkrujū žmonū klausomanēs.

37. Jis narys dīdēy jau susīgriešīgs, dar yra bluznīgs, todēl tēstow jis tarp musū baudzamas, ir potam priēš Diwā daug te šnēka.

35. Pērstyrimas.

Elīu tolaus kalba apie Diwē teisybē.

J Ir Elīu atsašydams tare:

2. Ar tal per teisybē laīkai sašydams; aš teišēnis esmi uš Diwā?

3. Wēs tu šakai: kas pas tawē kē dēra? kē macij' norint sawē nū grieķū saugoczau.

4. Aš taw wienā žodī atsašysu, ir tawo gentinis su tawimi.

5. Žurē ī dangu, ir matē, ir žurē ī dēbesīs, kad taw per aukštay kēba.

6. Jey susīgriešīji, kē gali tu priēš ī daryti? ir norint tawo nusīdējimū daug yra, kē tu jam gali īškādōs daryti?

7. Ir norint tu teišus butumbei, kē tu jam gali dūti? arba kē jis nū tawo ranķū ims.

8. Tokiam žmogui, kōk's tu esi, galētu ka daryti tawo piktēnybē, ir žmogaus waīfui tawo teisybē.

9. Tie galētu šaukti dīdēy priēspāudzami, ir dusāuti, nū dīdžujū labay wārginami;

10. Kurrie to ne klāusa: kame Diwas, mano sutwertojis, kurs giedojimā padāro našcze?

11. Kursaimus daugiaus išmās nanczus padāro uš galwījus ant žēmēs, ir išmintingēs nus uš paukšcūs po dangumi.

12. Bet jie ir czonay šauks ant pasīdīdžawimo piktujū; ir jis jūs ne īšklāusys.

13. Wēs Diwas niekystē ne īšklāusys, ir Wīssogalīs ī īt ne žurēs.

14. Priegtam tu šakai, kad jo ne matysēs. Bet yra sūdas po jo ašū, lāuk tīktay jo.

15. Norint jo kēstas ne taip greitay atlānko, ir toj' ne pajēško, kad taip daug bjaurybū czonay yra.

16. Todēl Jobas sawo burnā noprosnay atwērs, ir pasīdīdžodams be prōto kalba.

36. Pērstyrimas.

Tokēsnis īšrūddīmas teišbēs, wīssogalībēs, ir išmintiēs Diwē.

Elīu tolaus kalbēdams tare:

2. Dar

2. Dar ben mažumą man pasiskūf, aš tai tav parodysiu; nės dar turru Dievo dėley tą kalbėti.

3. Aš savo rąžumą iš tolo galėsiu, ir savo sutwerėjį išluddisu, jį teisū esanti.

4. Mano žodzei be abejojimo nebus netikri, mano protas bus tikrai wiernas po tavo ašiu.

5. Sztay, Dievas ne paniekina galinczūsus; nės ir jis yra galys, iš širdiės maciės.

6. Dievo nesibijanti jis ne išlaiko; bet pagėlbtį wargingą ant prowos.

7. Jis ne nulėidz savo akis nū teisojo; ir karalums dūst sėdėti ant karalū sosto wissaday, kad didzoi garbėje pasiliktū.

8. Ir kur kalinei gul kalėjimūse, ir suristi wirwėmis wargingay:

9. Tay jis jiems apšako, tą jie dāre, ir jų newiežlibystę, kadangi jie pasiūfština.

10. Ir atwera jiems ausi ant pamokilo, ir sašo jiems, kad nū neteisybės prisiwerstu.

11. Jey jō klauso, ir jam šlužijs, tay gėromis dienomis pasęs, ir su linksmyme gywęs.

12. Jey jie ne klauso, tay jie kardu prapuls, ir prajus ne su prąsdami, kokiū budu.

13. Ulewiernėji, kad jūs kerštas tropij, ne šauk, surikti gullėdami.

14. Tay jų dušia su muša mirs, ir jų gywastis tarp kėškininkū.

15. Bet wargdient jūšai iš jo wargo išgėlbės, ir wargstanczo ausi atwers bėdoje.

16. Jis tavę plėšte plėš iš dužos tužbos, galo neturrinczos, ir tavo skalas bus pilnintelis wisso gėro.

17. Bet tu bylas bediewjū pagerini, kad jų ir byla ir teisybe išlaikoma.

18. Dabokis, kad kerštas rasti tavę ne sujuddino, koki fanfinti, arba bau ne dide kėlia domana tavę ne lenke.

19. Ar tu misliji, jį tavo galys bės atbėjenti, arba auko, arba bille kokiōs drutybės, arba iurto?

20. Ule priwalai nakties norėti, žmones jų wietoje užpulti.

21. Saugokis, ir ne daryk neteisybės; kaip tu warge budams tai jau pradėjai.

22. Sztay, Dievas yra per aukštas savo stiprybę; kame toks mošitojis, kaip jis?

23. Kas gal jį pabarti, ir jo kėlą? Ir kas jam nor sakyti: tu neteisey darai?

24. Atsimink, kad tu jo darbą ne žinnas, kur žmones laupsina.

25. Ules wissi žmones tai mato, žmones tai iš tolo žur.

26. Sztay, Dievas yra didis, ir nepajystamas; jo mērū šaitlaus neį wiens ne gal išjėškėti.

27. Jis padaro wāndenti mažais lāšais, ir suwāro savo dėbes ant lytaus,

28. Kad dėbes tėka, ir didey lāša ant žmoniū.

29. Kad jis pradest dėbes išplātinti, kaip aukštą savo šėtrą,

30. Sztay, tay jis išplātin savo žaibą ant jų, ir apdeng wissus jurū kraštus.

31. Ules tūmi jis gandin žmones, ir tikr dūst penušklo apšczey.

32. Jis deng žaibą nēy su rani komis, ir taczau liepia jį wēl su gryšti.

33. Apie tą luddij jo draugas, butent perfuno narsas dėbėša.

37. Pėrskyrimas.

Dievo šlome iš surwėrtū daiktū išpažįstama.

So išsigando mano širdis, ir drėba.

3. Miei

2. Mielasis, benpaflausys, kaip jo perkuns pyksta ir Eofios kalbos iš Jo. burnos išeiti.

3. Jis žūr po wissu dangum, ir jo zaibas šwiesoja ant wissu žemės kraštų;

4. Po to baubja perkuns, ir jis grąuja su didžu sawo balsu, ir kad jo perkuns išgirdamas, ne gali atlaisyti.

5. Dievs grąuja sawo perfunu balsey, ir dāro didžus dāiktus, ir taciau ne išpairstamas yra.

6. Jis safo sniegui, tay jis tūjau ant žemės randamas, ir didžiam lytui, tay tūjau yra dōis lytus su dide mace.

7. Jis wissus žmones tur rami Eojos, nēy užraktus, kad žmones mokintus, Eą jis gal daryti.

8. Žwēris eiti i dubę, ir pasikieft sawo wietoje.

9. Jis pietū linkay ateit wētra, ir iš šaurės baltis.

10. Jis Diewo Kwāpo ateiti šalima, ir didi wandens, kad jis dūst atdrēti.

11. Jūdi dėbesei skirasi, kad šwiesia rąstus, ir jo šwiesybe pėreit mišlą.

12. Jis Kreipa dėbesis, i Eatra šalį jis nor, kad wylab darytu, Eą jiems safo ant žemės apskritummo.

13. Ar butu ant Eofios gimnės, arba ant Eofios žemės, jey ji mielasirdingą randi.

14. Ant to dabolis, Jobai; stowēf, ir suprašf, pėrmanyf Diewo stebuklus.

15. Ar tu žinnai. Eū czēs Diews tai jiems užeid; ir Eadda jis šwiesybe sawo debesū dūst pasitēditi?

16. Ar tu žinnai, kaip dėbesis išskir? Eofius stebuklus pilnay išmintingai žinno;

17. Kad tawo rūbai šilti yra, žemei tyfai ēsant nū pietu wējo?

18. Ar tu su žūmi dangus išplātisi, furrie drutay stow, kaip lietas Eofiai žerfolas?

19. Kokiš mums, Eą jam safyti turtine; nēs mēs tēnay ne pritešime dėl tamsybės.

20. Kas jam pāsakos, Eą aš turreu kalbėti? Jey kas kalba, tas praryjams yra.

21. Dabar šwiesybės ne matai, Eurti debesē šaistay šwiecja; bet wėjui pucant, šwiesi randas.

22. Jis šaurės aukšas ateiti, ant laupsės dides šlowingam Diewui.

23. Bet Wissogalinti jie ne gal apglobti, Eurs taip didēs yra mēs cēs; nēs jis nū sawo teisybės ir gerōs prowōs ne dūs rofundōs.

24. Todėl tur jo bijotis žmones; ir jis ney wieno nesibijo, kaip išmintingi jie ir butu.

38. Pėrsšyrimas.

Patš Diewas garbin sawo wissogalnbę ir išminti.

Sr Pons Diews atsāke Jobui iš wērōs, safydams:

2. Kas tas, Eurs taip ne išmintingay, ir taip be proto kalba?

3. Apjost sawo strėnas kaip wyras; aš tawę klausu, mošif manę.

4. Kur buwai tu, man žėng gruntawojant? safyf man, taip išmintings budams?

5. Ar žinnai, kas jei maczu das wādijo; arba kas per ję tiesyflēs, šnurą traukęs?

6. Arba ant Eojos Eojos stow parentos? arba kas jei Eampinni āfment padėjo?

7. Kaip manę austrōs žwaigždes iš wieno wissos laupsino, ir wissi Diewo waitai Eryfštāwo?

8. Kas jures su jū durrimis nžerakinno, kaip iššwerže nēy iš motinōs žywāto?

9. Kaip aš jas dėbesimis aprēdzau, ir i tamsybę įwynojau, nēy i wystiflus;

10. Kaip

2. Ar tu pėrskaitei jū mėnesius, kad jie pasibėgo; arba bau tu žinai cėsą, kad jie turrės?
3. Jie susirėczia, pagimdydami, ir drąšos, ir išleidž savo jaunūsus.
4. Jū jaunieji rėbus pastoja, ir dauginas jawūse; ir išeiti, ir ne sugryšta prie jų.
5. Kas žvėrei dave taip drąsę waišyczoti? Kas ryšus žvėrei atrišo?
6. Kurėi lauką i namus dawo jau, ir pūščą i gywėnimą.
7. Ji išjūšia tranšmą miesto; tyczawimą wāranczio ji ne girdi;
8. Ji dairoso kálnū, kur jōs ganykla, ir jėškō, kur jolė jėla.
9. Ar tu misliji, mēdinnti jauti taw bluzisenti ir pasilikenti pas tawo ēdzas?
10. Ar tu jam gali sawo jungą pr megsti, wāgas padaryti, kad pasituy tawę ekketu daubosa?
11. Ar tu gali ant jo pasitikėti, kad taipo druts; ir saw jį dūsi dirbti?
12. Ar gali tu jam wieriti, kad taw tawo sėklą wėl parneštu, ir i tawo skūnę wėl surinktu?
13. Sztrūso plunkšnos yra gražėsnes, už sparnus ir plunkšnas gandro.
14. Uns sawo pantus ant žėmės paliekt, kad butu karštōs žėmės išperrėti.
15. Jis užmiršt, kad jie galētu but suminti, ir medinne kōpia žvėris jūs sulaužytu.
16. Jis taipo Piets pastōja, prieš sawo jaunōsus, kaip kad jo patiēs ne butu; n' atboj, noprošay dirbdams.
17. Nės Diews jam isminti atėme, ir jam ney jōfio prōto ne dave.
18. I cėsą, kad aukštyn pasiėl, jis pasiaukštin, ir išjūt abudu ir kėkli ir wyrą.
19. Ar tu gali žirgui sylą dūti, arba jo kėklą dabinti jo žwens gimmu?
20. Ar tu jį gali gandinti kaip žogus? tai šlowe jo nosės, kas baisu yra.
21. Jis kapor' kōjomis žėmę, linkšmas budams su stiprybe, ir drąsę išeit prieš šarwūtus.
22. Jis niekina baimę, ne išsūgądams, ir ne bėga dėl kardo;
23. Morint ir wėl seidošs stams bėtu, ir blizgėtn kaip ragotines, taip ir wyliczos.
24. Jis drėba ir saucz ir kėsa i žėmę, ne atbodams trimitū balso.
25. Trimitą stambanti girdėdams, sašo jissai: uy! ir suodž kową iš tōlo, paušmą kunigaiškū ir krykštawimą.
26. Ar wanagas lėk' per tawo prōtą, ir sawo sparnus išplatin prieš pietus?
27. Ar lėk errėlis per tawo priekšimą taip aukštay, kad sawo lizdą aukštybėje kėautu?
28. Jis ūlosa gywėn', ir pasiliekt ant ūlōs wiršaus drutosawietosa.
29. Iš ten jis apsižūr' walgio, ir jo akys toli mato.
30. Jo jaunieji gēr kraujo; ir kūr malta, czonay jis yra.
- * Matt. 24, 28.
31. Ir Pons Diewas atsāke Jui tarydams:
32. Jey kursai su Wissogālinczu nor bylinėti, ar tam ne pultusi toktay jam pranešti? Ir jey kurs Diewą peikia, ar tas ne turrētu atšikalbėti?
33. Bet Jobas atsāke Ponui Diewui, tarydams:
34. Sztay, aš niekam ne werts buwau, ką aš atsakysu? Aš sawo ranką ant sawo burnōs uždėsu.
35. Aš wieną kartą kalbėjau, todėl daugiaus ne atsakysu; antru kartą aš to ne darysu.
40. Pėrs

40. Pėrsfyrimas.

Berkolas Diemo wissogalybės ant Beemoto ir Lewiatano.

S r Ponas Diemas atšakė Jobui iš wėtrės, tarydams:

2. Apjosi kaip wyras sawo strėnas; aš tawę klāusu, moti tu manę.

3. Ar tu mano sūda paniekintumbei, ir * manę fāltintumbei, kad tu teisus butumbei?

* Rym. 3, 4.

4. Ar tu pėti turri, kaip Diemas, ir gali lygu balsu grāuti kaip jis dāro?

5. Įsireidi su grojybe, ir pasiėlė; šlowingay ir garbingay apsirėidi.

6. Įsbarstė narsą sawo kėrsto; žurė i pasididzojanczus, kur norys ēsanczus, ir pažemint jūs.

7. Bėje, žurė i pasididzojanczus, kur norys ēsanczus, o pažemint jūs, ir rėtinė Diemo; nesibijanczus, kur norys pasilaitanczus.

8. Apkalt jūs wissus iš wieno, i žemę, ir nugramzdė jū puikystę i paslėptą:

9. Tay ir aš taw išpaįysu, kad tawo dėšine ranka tawę gal gėlbėti.

10. Sztay, Beemotas, kurti aš draug su tawim' padariau, ēst sieną kaip jāutis.

11. Sztay, jo stiprybe yra jo rėtiūsa, ir jo galybe hamboje jo pilwo.

12. Jo ūdėga ištiesa nėy koksai cėdro mēdis; gyšios jo gėdės stimpai kaip šaka.

13. Jo kaulai yra kaip drutas wāras; jo kaulai kaip geležinnes lāzdos.

14. Jis yra pradžia Diemo kėlūtas, jis kėidės, tas jis sawo kėdū aprėdės.

15. Kālnai jami nēša žoles; ir wissos žwėrys žaidz tēnjau.

16. Jis rodo gul' pawėsi, nens drynėje ir dumblūse paslėptas.

17. Krumai jis apdeng' sawo pawėsu, ir paupjū glūsnei apdeng' jis.

18. Sztay, jis irija srowę, ir to ne daug atboj'; jami ding', kad Jordaną sawo burna išgėrsės.

19. Taczau jis sugāuno jo paties akimis, ir per žabāngus pėgrėja jam jo nost.

20. Ar gali tu trāukti Lewiataną su mēškėre, ir jo liežuwi su wirwe nutwėrti?

21. Ar gali tu jam mēškėrę i nost idėti, ir su ākstinu jo žāndus pėgrėsti?

22. Bės misliji, kad jis tawę daug mels, ar taw gerū žodžū dūs?

23. Ar misliji, kad jis su tawis mi derėjima darysės, kad jis wissada per bėrną turrētumbei?

24. Ar tu gali su jūmi žaisti, kaip su paukščiu? arba jis sawo mergėlėms dūt risti?

25. Ar misliji, draugystes jis suspjāusciscent, kad tarp kųpczū pėri dalytas butu.

26. Ar gali tu tinfā pilditi jo ūda, ir wēnterus jo galwa?

27. Bille sawo ranką prie jo pridėdi. minnė toki must pradesiēs, kurrem' jis ne walosi.

28. Sztay, jo nusistėjimas bus noprosnas, ir kad jis išwys, jissai umay pabėgs.

41. Pėrsfyrimas.

Apie Lewiataną didumma, sola ir maci.

M ey wiens yra taip drąsus, kurs drystu jis kibiti; kasgi tad da butu, kurs po mano akiū galėtu stowėti?

2. Kas * pirm manęs kę padare, kad tai jam atlyginezau? Mano yra, kas po wissais dangumis yra.

* Rym. 11, 35.

3. Prėgtam turru dabar sakyti, kaip didis, kaip macnus ir geray sutwėrtas jis yra.

U u 2

4. Kas

4. Kas jam gal jo rubą atdengti?
Ir kas gal drysti, tarp jo dantū
siekti?

5. Kas gal žandus jo wėido at-
wėrti? Baisėy stow jo dantis ap-
linkuy.

6. Jo puikūs žvynai yra kaip
drutos šydos, druti ir tūkūs i
Eits Pittą.

7. Wiens prie antro pritenka,
kad ir ney joks wėjėlis pėreiti.

8. Wiens su Eittu sukimba, ir
susilaiskos nepėrskirtinay.

9. Jo cžaudims žibba kaip žvažė, jo
akys yra kaip ašiu: wėkai aufrės.

10. Jis jo burnos išeiti žibburei,
ir ugingi fibirsktis islėk.

11. Jis jo nosės išeiti dumai, kaip
iš wėrdanczū pūdū ir iš Eatilū.

12. Jo Kwāpas yra kaip šwiesi
lievina, ir iš jo burnos eiti
liepsnos.

13. Jis drutą tur Eāflą, ir jam
džaugsmas, Pōkī dāiktą pagadinti.

14. Sanarei jo mėsos sukimba,
ir drutay prie jo susilaisko, kad jis
ne gal sufristi.

15. Jo širdis taip druta kaip
afmū, ir taip twirta, kaip Pōks
stufkis nū apatinnū girnū.

16. Jam pasikelant, išsigasta
sylingi, ir kad jis pagāuna eiti,
tav ney jokiōs jau ne yra czonay
malonės.

17. Kad kas jė nor prieiti su
Eardu, tay jis nesiuddina, arba
su ragotinė, šūwju ar šārwu.

18. Jis laiko gėlėj, kaip šau-
das, ir wātą kaip supawusi mēdi.

19. Uley jokia strela jė prawa-
rys; wilpžstynės afmenys yra
jam kaip rugėnos.

20. Rugi jis laiko kaip ruggė-
nas; jis niekin baisingą ragōtinės
pajuddinnimą.

21. Po jūmi gul aštrus afme-
nys; ir pėreiti per aštres ūlas,
kaip per purwą.

22. Jis padaro, kad gilios jures
wėrda kaip pūdas; ir jas wissaip
sumaiša, lygey kaip mōstis mai-
šoma.

23. Pastup jė žibba Eėlas, ir gels-
mę padaro wissay pilką.

24. Ant žėmės jam ney wiens
ne prilyginamas, jis yra darytas
be baimės buti.

25. Jis niekin wissab, kas auks-
tay yra; ir Earālus yra ant wissū
puikujū.

42. Pėrslyrimas.

Jobas wėl palaimings pasloja.

Ir Jobas atsakydams Ponui
Diewui, tare:

2. Aš ispažystu, kad tu *wissab
gali, ir ney jokia mistis taw ne
paslėpta. *Luk. 1, 37.

3. Netikėš tas žmogus, Eursai
sawo misti jėkto paslėpti. Todėl
ispažystu, netikėusey Ealbėjes, kas
man per auksstay buwo, ir ne per
manau.

4. Tavgi paklausy E dabar, dūf
man Ealbėti; aš tawę paklausu,
mokif manę.

5. Aš tawę ausimis girdėjau, ir
mano akys tawę dabar taipojau
māto.

6. Todėl sawę Eāltinu, ir prisi-
werczu dukėsa ir pelenūse.

7. Tus žodzus Pons Diews su
Jobu Ealbėjes, tare Elipalui iš
Teman: mano Eėrštās inirto ant
tawės, ir ant dwiejū sawo genczū,
nės jās apie manę ne Ealbėjot teis-
sey, kaip mano tarnas Jobas.

8. Tavgi imfit septynis jāunus
jāuczus, ir septynis awinus, ir
nuėjė pas mano tarną Jobą apieras
wokite dēginnimo: apierą už sawę;
ir te meldž už jus mano tarnas
Jobas. Ulys jė izwelgsu, kad jums
ne isrōdiczau, kaip jās ne ismin-
tingay padāret; nės jās ne Ealbėjot
apie manę teisey, kaipo mano tār-
nas Jobas.

9. Tav

9. Tay nuėjė Elipas iš Tėman, Bildad iš Sua, ir Zopar iš Maėma, padare kaip Pons Dievs jiems buvo sakęs. Ir Pons Dievs išwelge Jobą.

10. Ir Ponas Dievas attolino Jobo Palėjimą, kaip jis meldėsi už savo gentis. Ir Dievas dave Jobui dwillinkay tiek, kaip jis pirm to turrėjo.

11. Ir atėjo pas jį wissi jo bro: lei, ir wissos jo sešeres, ir tie wissi, kurrė jį pirm to pažinno, ir wálge su jumi jo namūse, ir jį lankydami, jį palinksminojo dėl wisso to pikto, kurrė Pons Dievs ant jo ateiti buvo dawęs. Ir kóžnas jam dave gražų pinnigą, ir áukso raistt.

12. Ir Pons Dievs potam pėrs žegnojo Jobą, daugiaus kaip pirm

to, kad jis gawo keturoliską tūk: stancų awjų, ir šešis tūk: stancų werblūdų, ir tūkstanti jungų jau: cų, ir tūkstanti áfilų.

13. Ir gawo septynis sūnus, ir tris dukteres.

14. Ir pirmąjį praminė Jemina, antrą Kezią, ir trečią Kerens Apuk.

15. Ir ne buvo taip grajos mōters randamos wissos žemėsa, kaip Jobo dukters. Ir jų tėwas dave joms tėwiskės dalį tarp jų brolių.

16. Ir Jobas potam dar patėko šimtą ir ketures dešimt metų, kad jis mātė waiķus, ir waiķų waiķus i ketvirtą eilę.

17. Ir Jobas mirė pasėngs ir pilnay prisigymėngs.

Galas Knygų Jobo.

Psalmi Dawido.

1. Psalmas.

Palaima Diemo bijancijų.

Sėganitingas tassai, kursai ne myl' draugystę Diemo: nei sibijancijų, ir ne ženg' ant kėlo griėnujų, neygi sėd, kur ap: jūktojei sėd.

2. Bet mėgsta Pono Diemo žo: kanu, ir kalba apie jo žokaną dieną ir naktį.

3. Tassai yra kaip mēdis, sodintas paupjūse, kursai nėša savo waiķu savo cėsu, ir jo lāpai ne pawysta, ir kę jissai davo, pasisėka geray.

4. Alle taip nieta Diemo: nest: bijantieji, bet kaip pelai, kurrus wėjas išnešoj'.

5. Todėl ne išsilaiķo Diemo: nei sibijantieji sūde, ney griėgnieji surinkime teisųjų.

6. Nėša Pons Dievs pažysta kėlą teisųjų, bet kėlas Diemo: nei sibijancijų sugaišta.

2. Psalmas.

Prarakāwimas apie Kristu, ir jo karalystę.

Todėl * klaust' pagonai, ir žmos: nes kalba taip noprosnay?

* Darb. 4, 25.

2. Karālei ant žemės stengiasi, ir ponai susitar' tarp sawęs prieš Poną Dievą, ir jo Mōstytaji.

3. Sutrukiķime jų ryšus, ir at: meštime nū sawęs jų wirwes.

4. Bet dangų' gywėnasis jųfiast jų, ir Pons Dievas niekinna jųs.

5. Jis kartunta su jeis kalbės savo narse, ir savo kerkstu išgans dīs jųs.

6. Bet aš savo karālu istaczau ant savo šwento kėlno Žion.

7. Už apie toki būdą sakysu, kad Pons Dievas man kalbėjęs esti: * Tu esi mano sūnus, šen: dien' tawę pagimdžau.

* Darb. 13, 33. Ebr. 1, 5.

8. Prosk

8. Prasv' nūg manes, tay dūsu
tao pagonus ī tewiškē, ir swieto
kragtus ant pāweldējimo.

9. Tu jūs gelejinne ryškē su
muši, kaip pūdus jūs sukulsi.

10. Togidēl īšmanyk' jūs ka
rālei, ir priimk' protā jūs sudzos
ant žemės.

11. Szlužik' ponui Diewui su
baine, ir dzaugkities su drebėjimu.

* Psl. 2, 12.

12. Buezūkite Sunu, kad ne
ferkitu, ir jūs ne prapultumbit
ant kēlo; nēs jo ferktas tūjau
ussidegs; bet geray wissiems, kur
rie ant jo nusitē.

3. Psalmas.

Malda ir palinkšminojimas.

1. Psalmas Dowido kaip jis bēge dēl
sawo sunaus Absalomo.

2. **P**one Diewe, kaip daug
yra mano neprietelū, ir taip
daug stēngias pries manę!

3. Daug sako apie mano dusia,
ji ne tur ney jokiōs pagalbōs pas
Diewā. Sēla.

4. Bet tu Pone Diewe, esti
šyda už manę, ir kursai manę
ant garbės iškēla, ir mano gālwa
attiesā.

5. Aš kaukiu sawo balsu Die
wop, tay jis manę išklausō nū
sawo šwento kalno. Sēla.

6. Aš gullu, ir miegmi ir pa
bundu; nēsa Pons Diews išklaikō
manę.

7. Aš nesibijaus ney daug šimtū
tūkstančių, kurrie pries manę ap
link guldosi.

8. Kēlēs, Pone Diewe, ir gels
bēs manę, mano Diewe; Nēsa tu
istinki wissus mano neprietelus
jū wēda, ir sukuli dantis Diewo
nesibijancijų.

9. Prie Pono Diewo randoma
pagālba, ir tawo žegnons ant ta
wō žmonū. Sēla.

4. Psalmas.

Palinkšminojimo malda.

1. Psalmas Dowido, pirmgies
dotins, ant strunū.

2. **I**šklausyk manę, Edda kaukiu,
Diewe mano teisybės, tu
manę palinkšmini tušboj', buk
man malonus, ir išklausyk mano
maldā.

3. Mielī ponai, iškoley mano
garbē bus gēdinnama? Kaip jūs
taip labay mylite niekus, ir mēlius
taip rods norit? Sēla.

4. Pāžinkite, kad Pons Diews
sawo šwentūsus dywnay wadzūja;
Pons Diews gird, kad aš jį meldžu.

5. Kad jūs feršijat', tay ne susi
griekit', kalbēkit sawo širdze ant
sawo pātalo, belaukdami. Sēla.

* Epēš. 4, 26.

6. Apierawokit teisybę, ir nusis
tikēkit Ponu Diewu.

7. Daug sako: kaip gal tas
mums rodit, kas gēr' yra? Bet
Pone Diewe, pakēl ant musū šwie
sybę sawo wēdo.

8. Tu palinkšmini mano širdi,
karzeig annie apšezey tur wyno ir
jauū.

9. Aš gullu ir miegmi wissai
su pakajumi; nēsa tu wiens, Pone
Diewe, gēlbi manę, kad pakagins
gay gywēnu.

5. Psalmas.

Nusitikėjimas ant Dievo.

1. Psalmas Dowido pirmgies
tins ant wamzdžių.

2. **P**one Diewe, išgirst mano žo
džus, dabokis ant mano
sākimo.

3. Pērmanyk mano kauksmā,
mans Karalai, ir mans Diewe;
nēsa aš po tawo akiū melsūs.

4. Pone Diewe, anksti norētum'
tu mano balsā klausyti, anksti
aš tawēspi prisigatāwisu, ir das
bosūs.

5. Nēsa

5. *Lēsa tu ne essi Diewas pa-
mēgstas pīktu elgimmu; pīktasīs
ne pasiliekt' po tawo ašū.*

6. *Gyrpelnei ne išīlaišo po tawo
ašū, tu ne apšenti wissus pīktay
dāranczus.*

7. *Tu prapulđai mellagius; Pons
Diews ne apšencz' kraujo; troš;
stanczujū ir newiernujū.*

8. *Bet aš eisu t tawo namus,
ant didēs tawo malonēs, ir mel-
sūs ties tawo šwentą bašnyczą,
tawo bāimēje.*

9. *Pone Diewe wadzēš mang
sawo teisybēje, dēl mano neprie-
telū; taisyš sawo šēlą pirm mangs.*

10. *Lēsa jū burnoj' niera ney
joklōs tiesōs, jū widdutei yra šir-
diēs fančza, jū "nasrai yra at-
wirra dūbe, jie sawo liežuweis
willōja.*

"Hym. 3, 13.

11. *Kāltinē jūs, Diewe, kad
lāutus nū sawo dumōs; ištremē
jūs dēl didzū jū pēržengimmū; nēsa
jie stengiasī priēš tawę.*

12. *Dūš dzaugtīs wissīems, Fur-
rie tawim' nusitē, dūš jiems am-
šinay girtis, nēsa tu jūs apginni;
dūš dzaugtis tawim' tiems, Furrie
tawo wardą myl'.*

13. *Lēsa tu, Pone Diewe, pēr-
šegnoji teisūsus; tu wanīkšōs jūs
su malone, kaip su šydu.*

6. Psalmas.

*Priswertimmo malda dēl šweikātōs
luno ben dušōs.*

1. *Psalmas Dowido, pirmgies
dotins ant aštūnū strunū.*

2. *Uš Pone Diewe, ne korawoš
mang sawo narse, neygi
kozniē mang sawo kersēte.*

3. *Pone Diewe, buš man malos-
nus, nēs aš esmi silpnas; gydiē
mang, Pone Diewe; nēsa mano
šāulai nusigando.*

4. *Ir mano dušia didey nu-
sigando; aš tu, Pone Diewe,
šoley?*

5. *Greškis, Pone Diewe, ir iši
gēlbēš mano dušią; gēlbēš mang
dēl sawo loštōs.*

6. *Lēsa smertije ne atmennams
essi; kas dēkawōs taw pēkloje?*

7. *Uš taip pailsau dušaujimu,
aš wissą nākti šlāpinu sawo pās-
talą; ir sawo āšaromis drēfinu
sawo pašlodę.*

8. *Mano gymis pagēdo dēl tuš-
bōs, ir pašēno; nēs aš wissur
prispaudzamas esmi.*

9. *Atstōkite nū mangs wissi pīk-
tadėjai; nēsa Pons Diews gird
mano weršmą.*

10. *Pons Diews gird mano prās-
šimą; mano malda Pons Diews
priim.*

11. *Wissi mano neprietelei tur-
but' apgēdinti, ir didey išigąsti.
ir atšigręžę umay gēdoj' buti.*

7. Psalmas.

Malda dēl išgēlbėjimo teisujū.

1. *Uškaltybe Dowido, apie kurrę
Ponui Diewui giedojo, dēl žodzū
Murino, Jeminito.*

2. *Tawimi Pone Diewe, nusitē.
Eiu, mans Diewe, gēlbēš mas
nē nū wissū pōrseškinējenczū, ir
išgēlbēš mang,*

3. *Kad jie mano dušią ne sus-
gāntu, kaip lūtai, ir ne suplėšitu,
kadangi cze niera išgēlbētojo.*

4. *Wiešpatie, mans Diewe, jey
toštai darian, ir jey neteisybe yra
mano ranšosa;*

5. *Jey pikt' atšēšėjau pašajins
gay su manim' gywēnantiams;
arba jey tus, Furrie be prieštis
mang ne apšente, pažeidžau;*

6. *Tay mano neprietelus te pēti-
seškinēja mano dušią, ir te sugāu
na ję, ir te paminna mano gys-
wasti žēmēspi, ir te pagulda mano
garbę t dulkes. Šēla.*

7. *Kēlškis, Pone Diewe, sawo
narse, išsikēš ant kersēto mano
neprie-*

neprietelū, ir īstatyē manē wēl i
urēdā. Furrei man pawēlijei;

8. Kad žmones wēl tawēspi su
sitrinktu; ir tū paczū dēl wēl at
stāvēt.

9. Pons Diews yra sūdza ant
žmonū. Sūdiē manē, Pone Diewe,
pagal mano teisybę ir wietnybę.

10. Teslauja piktēnybe Diewo
nesibijanczujū, ir gēlbēē teisūsus;
nēsa tu, teisūs Dieve, mēginim
firdis ir ingstus.

11. Mano apšarga yra Diewop',
furs gēroms firdims gēlbt.

12. Diewas yra teisus sūdza, ir
Diewas kas dien' grumzdas.

13. Jey kas ne nor priswerstis,
jis sawo karda pagaland, ir sawo
filpini itempe, ir mīerija.

14. Ir ant to nūdējo smertis kas
strēlas, sawo wyliczas jis pataise
ant nuūddimo:

15. Sztay, kas pikt' dumoja,
nepalāima jis esti nēščzas, bet pa
gindis niefq.

16. Jis dūbē kāsē ir iškāsē ir
ipūle i dūbē, furre padāre.

17. Jo nepalāima bus ant jo
galwōs, ir jo nelabummas ant jo
momens ateis.

18. Ak dēkwoju Ponui Diewui
jo teisybēs dēley, ir laupstis warda
Pono Diewo aukščiausiojo.

8. Psalmas.

Apie Kristaus karalstę, kentėjimą ir
gartę.

1. Psalmas Dowido, pirmgies
dotins ant Gitytōs.

2. Pone Diewe, ant musū wieši
pataujās, kaip flowingas
esti tawo wardas wissosa žēmēsa,
kaip taw dēkwojama danguje!

3. Iš burnōs jaunū kudiēlū ir
žindanczujū * māci pasigatāwijet,
dēl sawo neprietelū, kad išgaishini
tumbēi neprietelū ir paigiejenti.

* Matt. 21, 16.

4. Kad aš dangus apžvalgau,
tawo pirštū darbū, mēnēst ir
žwaigždes, fures tu leidai: (tariū.)

5. Kasgi žmogus, kad tu jo at
si neni, ir žmogaus suns, kad tu
ji užstoji?

6. Tu jė dawei mažą wālandą
nū Diewo prastotą buti, bet garbe
ir czėstimi jė apwainiēfojei.

7. Tu jė ponu padarei ant darbū
sawo rankū; wissab tu padėjēi po
jo kojomis:

8. Awis ir jāuczus wissus, tais
pojau ir medinnes žwėris,

9. Pauščezus po dangum', ir
žuwis marēsa ir wis, kas marēsa
laišosi.

10. Pone Diewe, ant musū wieši
pataujās, kaip flowingas yra
tawo wardas wissosa žēmēsa!

9. Psalmas.

Dėkamonės giesmė už pergalingą prieš
neprietelū.

1. Psalmas Dowido, pirmgies
tins ant Almot, Labėno.

2. Ak dēkwoju Ponui Diewui
iš wissos firdiēs, ir pa
joju wissus tawo stebuklus.

3. Ak dzaugiūz ir linšminūs
tawije, ir laupstis tawą wardą,
tu wissū aukščiausasis!

4. Kad tu mano neprietelū at
bulus warei: jie pūle ir prapūle
po tawo afiū.

5. Nēsa tu išwedi mano prową
ir bylą; tu sėdi ant krasēs, teisus
sūdza.

6. Tu bari pagonis, ir nužawins
ni Diewo: nesibijanczūsus, jė
wardą tu išgaishinni wissadōs ir
amžinav.

7. Kārdai neprietelū tur gālą;
miešus tu apwertēi; jū paminklas
sugaišo su jeis.

8. Bet Pons Diews išsilaišo
amžinav; jis sawo krasę pataise
ant sūdo.

9. Ir

9. Ir jis žemę sūdis teisę, ir žmones waldis tikrai.

10. Ir Ponas Dievas yra pavargusio apginnimas; apginnimas bėdoje.

11. Todėl nusitę tawimi, Eurie tawo wardą pažysta; nėra tu ne aplėidi, Eurie tawę, Pone Dieve, jėško.

12. Laupsinkit Poną Dievą Zione gyvenanti; apreiškite tarp žmonių jo dārbus.

13. Nėsa jis atsimena ir klauša jų kraujo; ir ne užmiršta gauksmo pavargusių.

14. Pone Dieve, buk man malonius, dabokis mano wargo tarp neprietelų, tu manę iškeli iš smerties warrū.

15. Kad aš pasakociau wissą tawo glowę wartūse dukter's Zion, kad aš dzaugczaus dėl tawo pagalbės.

16. Pagonis nugrimzdo dūbėje, Eurrę jie buwo pagatāwiję; jų kaja iklūwo i tinklą, Euri jie buwo spėndę.

17. Szittaipo pažystama yra, kad Ponas Dievas tiesą dāro. Dievo: nesibijąs išpāinojo darbūse sawo rankū. Sėla.

18. Dievo: nesibijantieji tur pėlon nuwaryti buti, wissi pagonai, Eurie Dievo užmiršta.

19. Nėsa jis pawargusio ne taip abėlnay užmirš, ir nusitękėjims pawargusių ne pragals amžinay.

20. Pone Dieve, kėlks, kad žmones wiršus ne apturrētu; dūk kad wissi pagonai butu sūditi po tawo akiū.

21. Dūk jiems, Pone Dieve, baudėja, kad pagonai suprastu, sawę žmones išanczus. Sėla.

10. Psalmas.

Malda prieš bājncjōs neprietelus.

Pone Dieve, kodėl taip toly atstoji; ir slapiai czėse bėdōs?

2. Kadangi Dievo: nesibijąs išdykumų pilnawoj, tur pawargelis kentėti; jie eit iš wieno ir pramāno piktus dāiktus.

3. Nėsa Dievo: nesibijąs gir: rasi iš sawo piktenybės; ir godin: gasis žegnojasi, bluznydams Poną Dievą.

4. Dievo: nesibijąs taip yra puikus ir rūstus, kad ne atboj: ney wieno; wissūsa sawo piktenybės: jis Dievą nieku wercza.

5. Jis nesilauja nū sawo darbū niekadōs; tawo sūdai toly yra nūg jo; jis tyczodams elgiasi su wissais sawo priešininkais.

6. Jis sakō sawo širdije: aš niekaday ne busu apgalėtas, man niekaday nieks ne kėks.

7. "Jo burna yra pilna kėikimo, klaidōs ir priāwimo; jo liežuwis padāra rūpesti ir procę.

*Rym. 3, 14.

8. Jis sėd, ir tykoj' dwardūse, jis nekaltūsus slapta pasmāug; jo akys žūr i pawargus.

9. Jis tykoj' slapczey, kaip lūtas ūloj, jis tykoj, kad pawargus sugāutu; ir nutwėra jį, be: trāukdams jį i sawo tinklą.

10. Jis sumuša ir suspāudza, bey stumda žēmėspi pawargus gwoltu.

11. Jis sakō sawo širdije: Die: was tai užmiršo; jis sawo wėidą paslėpė, jis tai niekaday ne regės.

12. Kėlks, Pone Dieve, pakėlk sawo ranką; ne užmiršk pawargusio.

13. Kodėl Dievo: nesibijąs Dievą bluznitu, ir sawo širdije tartu: tu to ne atboji?

14. Tu taczaui regi, nėra tu žwalgai wargą ir bėdą, tawo rankosa tai yra; pawargulei taw tai paliecawoja, tu essi sirrātū gėl: bėtojis.

15. Su:

15. Gulāužyķ pēti Diewo: nesi bijanczo, ir pajēķoķ piķtenybē; tay jo piķtas elgimmas amžinay ne bus raķtas.

16. Pons Diews yra karālus wiķadōs ir amžinay; pagonai tur iķ jo ķēmēs sugaiķti.

17. Iķilgimma ķirratū tu girdi Pone Diewe; jū ķirdis tikray ģinu, ķad tawo ausis to dabōjasi;

18. Ķad tu teiķey ķūdiķi ķirratoms bey pawargulēms, jeib ķmogus daugiaus ne tyczotu ant ķēmēs.

11. Psalmas.

Palinkšminojimas priķ neprietelus randasi tikrame paķitķķēime ant Diewo.

1. Psalmas Dawido pirmgie dotins.

Aķ nusiķķķiu Ponu Diewu; ķaipģi jūs sāķot mano duķei, je turrincķ palēķti, ķaip pauķķtis ant ķālnū.

2. Ķķķa ķtay, Diewo: nesi bijantieķi itempja ķilpint, ir uķdest sawo ķrēlas ant temptywū, jeib ķlapczey ķāuditu gerūsus.

3. Ķķķa jie apwercz twirtum mus; ķagi iķķaisys teiķusis?

4. Pons Diews yra sawo ķwen toķ' baņyczoiķ; Pono Diewo ķrāķe yra danguj; jo āķys ant to dabojasi; jo āķiū: woķai mēģinna ķmonā waiķus.

5. Pons Diews mēģinna teiķuji; jo duķia ne apķencz piķtaji, ir rods piķtay dēranczus.

6. Ķis dūs lyti ant Diewo: nesi bijanczujū ķaibais, uģnimi ir ķēra, ir wētraķ ģiems dūs i alģa.

7. Pons Diews yra teiķus, ir mylis teiķybē, todēl, ķad jo wēiķas weiķd ant to, ķas teiķu yra.

12. Psalmas.

Malda uķ iķķaķķima maķo pulķelo per Diewo ķodi.

1. Psalmas Dawido pirmgie dotins ant āķtūnū ķtrunū.

2. **G**ēlbēķ, Pone Diewe! ķwens tujū maķ paķtojo, ir tikķins czujū maķ yra tarp ķmonū: waiķū.

3. Wiens su antru nieķus ķnēķa, ir ķlastoja, ir moķinna iķ ne suķi tāranczōs ķirdiēs.

4. Pone Diewe iķģaiķinē wiķķa newiernā paķielģimma, ir lieķuwō, puķķey ķalbanti.

5. Ķurķie sāķo: muķū lieķuwōis tur wirķu apturrēti; mums pareiķtis ķalbēti, ķas yra muķū wieķpats?

6. Ķadangi ķirratos iķģaiķinnas mos yra, ir pawargulei dusāuja, tay āķ ķēķsūs, sāķo Pons Diews; āķ pagālģa dūsu, ķad jie dwases atģantu.

7. Pono Diewo ķodis yra ķķaisķus, ķaip ķidābras uģnimi pēri czystitas molio pūde, iķmēģintas septinis ķartus.

8. Tu Pone Diewe, apķaugoķ jūs, ir apģinē mus nū ķōs ģim minēs amžinay.

9. Ķķķa wiķķur randasi piķtujū, ķur toķie piķti ķmones tarp ķmonū ponawoja.

13. Psalmas.

Malda smutnībēje bey ķirdiēs tuģboķe.

1. Psalmas Dawido pirmgie dotins.

2. **P**one Diewe, iķķoley nori, manģs taip po wiķķam uķ mirķti? Iķķoley paķlēpi sawo wēiķdā nū manģs?

3. Iķķoley rūpiķās sawo duķoiķ, ir tūģbiķūs sawo ķirdiķe ķas dien'? Iķķoley mano neprietelei ant manģs iķķiķēls?

4. Ben ķurēķ ķēn, ir iķķķausyķ manģ, wieķpatie, mano Diewe. Pērķwiewēķ mano āķis jeib ķmertiķe ne uģmigeķau.

5. Ķad mano neprietelei neķiģirtu, buķ manģ butu perģalēģe; ir mano priķģininķai neķidģaugtus, mano prapūķimo dēķey.

6. Ķet

6. Bet arī ant to nusišķiu, kad tu taip malonus essi; mano širdis džiaugiasi, kad tu taip rodo gėlbi. Ar giedosiu Ponui Dievui, kad jis man taip geray dāro.

14. Psalmas.

Pamoklas apie žmonų prapūlimą ir jų pagalbą.

1. Psalmas Dowido pirmgies dotins.

Paišieji kalba savo širdyje: niera Dievo. Jie niekam ne dėra, ir biauzybė yra savo elgimė; cze niera ney wieno, kurs tą gėr' darptu.

2. Pons Dievas patvilgėjo iš dangaus ant žmonų vaikų jeib re gėtu, bau butu kas išmanas, ir Dievo klausas.

3. Bet jie *wissi atšikreipe, ir iš wieno wissi niekam ne dėra; cze niera ney wieno, kurs gėr' darptu, ir ney wienintelo.

* Rym. 3, 12.

4. Argi ne nor piktadejų ney wiens to daboti, kurrie mano žmones ryja, jeib penėtus? Bet Pono Dievo jie nesimeldžia.

5. Czejau jie bijasi; bet Dievas yra prie gimminės teisųjų.

6. Jūs peikiat pawargusio rodą; bet Dievas yra jo nusišķėjims.

7. Ar kad pagalba iš Ziono ant Izrael ateitu, ir Pons Dievas savo apšaltus žmones atwadūtu! tay džiaugtusi Jofubas, ir Izrael butu linksmas.

15. Psalmas.

Šėrujų darbas ir wengimmas.

1. Psalmas Dowido.

Pone Dieve, kas gywęs tawo namūse? Kas pasiškės ant tawo šwento kalno?

2. Kurs wiernay elgiasi, ir geray dāro, ir kalba tiesą iš širdies;

3. Kursai savo liežuviu ne apkalba, ir savo artimui piktą ne dāro, ir savo artimą ne niekina;

4. Kurs Dievo; nesibijanczųs ne atboja, bet gārbina Dievo; bi janczus; kurs savo artimui prisėk, ir tai atessa;

5. Kurs savo pinningus ne dūst ant palūkanų, ir ne imma dowas nū ant nekaltojo; Kurs tai dāro, tassai geray pasiškės.

16. Psalmas.

Prarakawimas apie Kristaus kentėjimą ir prisikėlimą.

1. Nušėnoji giesmė Dowido.

Psiūgoš manę, Dieve, nēsa ar tawim nusišķiu.

2. Ar sakau Ponui Dievui: jut tu essi Wiešpats; man niera ne jokios palaimos be tawęs.

3. Šwentieji, kurrie ant žemės yra, ir šlowingieji, ant tū ar turru wissą savo pasimegimimą.

4. Bet annie, kurrie Pittū diwū nusišk, turrės didę širdies kancą, ar jų gėrimo; apierōs ne apieras wosū su krauju, ney jų wardą i savo burną ne imsu.

5. Bet Pons Dievas yra mano lobis ir mano dalis; tu išlaikai mano tėwiskės dalykus.

6. Burtą man pūle meilingay; man graži tėwiskė i dalykus tėko.

7. Ar laupsinu Poną Dievą, kurs man rodijo; ir mano ingstai pamokinna manę našče.

8. Ar Poną Dievą wissadōs laikau po savo akis; nēsa jis yra man prie dėšinės, todėl ir išis laikysu.

9. Todėl džiaugiasi mano širdis, ir mano garbe linksminnasi; ir mano kunas gullės pakājuje.

10. Nēsa tu ne paliksi mano dās šią pėkloje, ir ne perleisi, kad tawo šwentas sugestū.

11. Tu man žinnoma darai kėlą ant gywasties; po tawo akių yra džiaugsmo apstummas, ir linksmas gywėnimas po tawo dėšinės amžinay.

17. Psal

17. Psalmas.

Malda uš sveikā mokiņa ir šventā
elgimnā.

1. Malda Dovidu.

Pone Dieve, išklausī teisybę,
dabois mano kauksmo, išklausī
manys mano malda, kurri ne išeit'
iš newiernōs burnōs.

2. Padaryt tu man prōwā, ir
weizdēt tu ant teisybēs.

3. Tu mēginī mano širdi, ir
atļāfai jē naķezē, ir czystījī manē,
ir ne randi nieko. Uš apšēmījau,
īdant mano burna ne pērjengtu.

4. Uš apšifangoju jodiē tawo
lupū nūg žmogisķū darbū, ant
ķēlo razbāinīfko.

5. Išklausīt mano waiķķezojī
mā ant tawo taķū, kad mano
kauksnei ne paslystu.

6. Uš kauķīau tawēsp', kad tu,
Dieve manē išklausytumbēi; pri
lenķ sawo ausis manēsp', klausyt
mano jodzū.

7. Parōdīt sawo dywnā malonē,
tu Iškanytojan tawimī nusiķē:
ķinczujū, priķ tus, kurrie priķ
tawo dēķing stēngias.

8. Ušfangoķ manē ķaip aķiēs:
wyzdi aķijē, apģinķ manē po pa
wēsu sawo sparnū,

9. Uš Diewo: nesibijanczujū,
kurrie manē suardo; nū mano ne
prietelū, kurrie iķ wissū ķalū mano
duķiā gāuda.

10. Jū rēbieji eiti iķ wieno; jē
puķīey ķalba sawo burna.

11. Kur mes waiķķezojam, cze
jē mus apstojā, sawo aķis ant
to nutaiso, kad mus žemyn par
stumtu;

12. Lygey ķaip lūtas, plēķimo
uģeides, ķaip jāunas lūtas ūloje
ruppys.

13. Pone Dieve, ķēķis, apģalēķ
jē, ir nuķeminē jē; iķģēlbēķ mano
duķiā nū Diewo: nesibijanczujū,
tawo ķārdū;

14. Uš žmonū tawo ranķōs,
Pone Dieve, nūg žmonū ķio swie
to, kurrie sawo dāli tur sawo
amķē, kurriems tu pilwā pildai
sawo ķārbu; kurrie tur waiķū
apķczey, ir paliēķt' sawo atļāņā
sawo jauniems.

15. Bēt aķ matysu tawā wēidā
teisybēje, aķ sotus busu, kadā
pabussu pagal tawo wēidā.

18. Psalmas.

Dēķamonēs giesmē uš Dūmo gērbeķ.

1. Psalmas pirmģiedotins Dō
wido, Diewo tarno, ķursai ķalbē
jo Ponui Diewui jodzus ķōs gies
mēs, tū czeķ' ķaip Diewa jē buwo
iķģēlbēķes iķ ranķū sawo neprie
telū, ir nū ranķōs Saulo ir tare:

* 2 Jom. 22, 1.

2. **S**zirdingay aķ mylu tawē Po
ne Dieve, mano stiprybe.

3. Pone Dieve, mano ūle, mano
iķģēlbētojīs. mano Diewas, mano
nusiķēķējīmas, ant kurrio nusiķē
ķim, mano ķyda, ir rāģas mano
iķģānimo, ir mano apģinnīmas.

4. Uš Ponā Diewā lauķīsu ir
praķysu, tay busu iķģēlbēķas nū
sawo neprietelū.

5. Uķēsa manē apēme smertiēs
ryķei; ir uppes Belial iķģandino
manē.

6. Pēķlōs ryķei apēme manē, ir
smertiēs wirwes apģalējo manē.

7. Kadā tuķboj' esmi, tay aķ
praķaus Ponā Diewā, ir kauķīu
sawo Diewop', tay jis iķķlausos mas
no balsā iķ sawo baķnyczōs, ir mas
no kauķīmas ateiti pas jē, iķo ausis.

8. Žēme drebējo ir pasijuddinos,
ir ķalnū twirtybe ķrutējo ir wis
ķējo, ķaip jis paķirķo.

9. Ģaras iķējo iķ jo nosiēs, ir
pūstijenti uģnis iķ jo burnōs, kad
ķaibāwo iķ to.

10. Jis dangū palenķē ir nuķenge;
ir tamsu buwo po jo ķojomis.

11. Jē

11. Ir jis ėjo ant Kėrub, ir at-
lėkė; jis lėkė ant wėjo sparnų.

12. Jo kėtra aplink jį buvo
tamsi, ir jūdi drumstus dėbėsėi,
furroša jissai buvo užleptas.

13. Tū žibėjimo pirm jo pėr-
sistyre dėbėsėi, su ledais ir su žai-
bėwimais.

14. Ir Pons Diewe gromė dan-
gų, ir Aukščiausis išlėdo sawą
perkūną su ledais ir su žaibais.

15. Jis šowė sawo stulpus, ir
išbarstė jūs: jis didey dawe žaibūti
ir išganding jūs.

16. Tay rėgimi buvo didi twa-
nai, ir žėmės gruntas buvo at-
dengtas, Pone Diewe nūg tawo
barimmo, nūg kwāpo ir putimmo
tawo nosiės.

17. Jis išsunte iš aukšto ir ga-
bėno manę; ir ištraukė manę iš
didžiū wāndenų.

18. Jis išgėlbėjo manę nūg sti-
prū mano neprietelū, nūg manęs
ne apfenczenczujū, Furrie man
permacnus buvo,

19. Kurrie manę apgalėjo czėse
mano nepalaimōs; ir Pons Diewas
stojosi man nusitikėjimu.

20. Ir išwėdė manę i walnybės
wietą, jis ištraukė manę, nės jis
pamėgo manęs.

21. Pons Diewas man geray
daro pagal mano teisybę; ir už-
moša man pagal czystybę mano
rankū.

22. Učėsa aš laikau Pono Diewo
kelus, ir ne esmi piktas prieš sa-
wō Diewą.

23. Učėsa wissus jo sūdus aš
turru po ašiū, ir jo prisafimus
ne paniefinu.

24. Bet aš esmi be nūtartiės po
jo ašiū, ir sāugojuš nū griekū.

25. Todėl Pons Diewas man
užmoša pagal mano teisybę; pa-
gal czystybę mano rankū po sawo
ašiū.

26. Pas šwentūsus tu esi šwen-
tas, ir pas gerūjus tu esi gėras.

27. Ir pas czystūsus tu esi cys-
tas, ir pas pėrkreiptūsus tu esi
pėrkreiptas.

28. Učėsa tu gėlbi pawargūsus
šmones, ir pasididzojenczū ākis tu
pajėmini.

29. Učėsa tu pėršwieti mano žibi-
nyczą; Wiešpats, mano Diewas,
daro mano tamšybę šwiesą.

30. Učėsa su tawim aš galu žals-
nėrū pulkus parmušti, ir su sawo
Diewu per murus šōkt.

31. Diewo kėlai yra be nūtari-
tiės: Pono Diewo žodzei yra pėr-
skaitinti; jis yra apfargawissiemis
jūmi nusitikintiemis,

32. Učėsa kame yra Diewas, be
to Diewo? arba apgintojis, nėt
musū Diewas?

33. Diewas išrėdo manę su mace,
ir daro mano kelus be nūtartiės.

34. Jis daro mano kėjas lyg
ėlnams; ir pastata manę ant mano
aukštybės,

35. Jis mošinna mano ranką
karauti; ir mošinna mano pėtė
wārinti kėlpint itempti.

36. Ir dūdi man kėydą sawo iš-
gānimo, ir tawo dėšine stiprin
manę; ir pajėmindams manę, dū-
dziu tu manę darai.

37. Tu po manim wietą darai
wāikščzoti, kad mano kėjos ne
pālystu.

38. Aš wysu sawo neprietelus,
ir jūs sugāusu, ir ne sugryšu, iš
aš busu jūs užmušęs.

39. Aš jūs sumušu, ir jie ma-
nės ne atsigis; jie tur pulsti po
mano kėjų.

40. Tu gali manę išrėdit sti-
pyrbe ant kowōs; tu gali po ma-
nim' mesti stėngenczūsus prieš
manę.

41. Tu

41. Tu man dūdi mano neprieteļus ant pabēgimmo, jeib mang ne apšencenczus išpūsticzau.

42. Jie šaušia, bet cze niera gēlbētojo; Diemop', alle jissai ne atšļiepja jiems.

43. Aš jūs šutrisu, šaip dulķes nū wējo; aš jūs nugrēšu, šaip purvus nūg ūliczōs.

44. Tu gēlbi mang nūg žmonū, waidā šēlanczujū, ir darai mang galwa tarp pagōnū; žmones, kuras ne pažinnau, šļūzija man.

45. Jie šlausā mangs su pašlus, nōms aušmis; ir swetīmieji waišai mangs ne iweife.

46. Swetīmieji waišai apalpsta, ir špārdoši sawo pānczūse.

47. Pons Diems gywas yra, ir pagirtas buš mano apginimas; ir Diemas mano išgānimo turtētu buti paūšštintas.

48. Diemas, kursai man dūsti pagiešimā, ir šļūzija žmones po manimi;

49. Kurs išgēlbtī mang nū mano neprieteļū, ir paūšštīn' mang iš tū, kurrie priēš mang stengiasī; tu išgēlbi mang nū neteisujū.

50. Tōdēl dēkawosu taw, Pone Dieme, tarp pagōnū, ir tawo wardui laupšē giedosu,

51. Kursai sawo šarālui didi išgānīmā išrōda, ir gēr' dāra sawo pamostytamui, Dowidui, ir jo waišams amžinay.

19. Psalmas.

Pamokšas apie Kristu, Jo jodi ir apie tīkšā prišwertimā.

1. Psalmas Dowido pirmgies dotins.

2. **D**angus pašākoja Diemo garibē, ir twirtybe apšāko jo rančū darbus.

3. **E**ta dienai pašāko, ir naštis nātūai pranēša.

4. **M**ēra nep liešuwjo ney šalbōs, kur ne girdims butu jū balsas.

5. **Jū** * štrānos išeina i wissas žemes, ir jū žodzei iēfi swieto kraštū; jis šāulei namus jūse padāre; * Rym. 10, 18.

6. **Jr** ta išeiti, šaip jaun ētis iš sawo šamārōs, ir dzaugiasī šaip šarjygis, tēfēti šelu.

7. **Ji** ūzteka wiename dangaus krašte, apeit iēfi wēl to krašto; ir ney jōšs dāists ne pašlāpomas nūg jōs šaršcio.

8. **Šošanas Pono Diemo yra** be nūtartiēs, ir atgawinna dūšiq. **Luddimas Pono Diemo** ne willoj', ir neprotīngus dāro protīngais.

9. **Prisākimai Pono Diemo yra** geri, ir palinkšmin' širdi. **Ššāšimai Pono Diemo yra** štaistus, ir pēršwicz' ašis.

10. **Bāime Pono Diemo yra** cyssta, ir iššlāiko amžinay. **Sudai Pono Diemo yra** tīfri, wissī teisus.

11. **Jie yra** brangesni ūž āušq; ir ūž daugumā gražaus āušso; jie šaldēsni ūž mēdu, ir ūž sywā medaus.

12. **Jr tawo tarnas** per jūs graudēnamas; ir kursai jūs laiķo, tas tur didē algā.

13. **Kas gal** numanyti, šieš šartū jis nūšdest? **Atlēist man** ir nešinnomus nūšdējimus.

14. **Alpsaugoš** taipojau sawo tarnā nū pašdidzūjenczujū, šad jie ant mangs ne ponawotu; tay aš busu be nūtartiēs, ir ne šaltas dīdzio nūšdējimo.

15. **Dūš taw itīkti** žodi mano buris nōs, ir šalbējimā mano širdiēs po tawo ašīū, **Pone Dieme**, mano apgintojau, ir mano išganytojau!

20. Psalmas.

Padōnū malda ūj sawo wprausibē.

1. Psalmas Dowido, pirmgies dotins.

2. **P**ons Diems te iššlausō tawē bēdoje; wardas Diemo **Jos** šubo te apgin' tawē.

3. **Jis**

3. Jis te atšuncz' taw pagálbā nū šwentinyčios, ir te pastiprin tawē iš Zion.

4. Jis te atšimen tawo walgimos apierōs, ir tawo dēginimo; apier ra t'essie riebi. Sēla.

5. Jis taw te dūda, ko tawo širdis geidz, ir te išpildo wissas tawo mislis.

6. Girramies, kad tu mus gēlbi, ir warden musū Diewo pakelam sawo karunā, Diews te dūda taw wis, ko prašai.

7. Dabar aš suprantu, kad Pons Diews sawo mostytajį pas gēlbtį, ir jį išklauso sawo šventame danguje; jo dēšine ranka gēlbtį šylingay.

8. Annie nusitį ant sawo wešimmū bey žirgū: bet mes atšimenam wardo Wiešpatiēs musū Diewo.

9. Jie yra pardaušti, ir parpūle; bet mes stātus stowim.

10. Gēlbēt, Pone Diewe; karā lau, išklausyt mus šaukenczus.

21. Psalmas.

Kristaus pėrgalėjimas neprietelū.

1. Psalmas Dowido pirmgies dotins.

2. Pone Diewe, karālus dzaugiasį tawo mācię, ir kaip didey jis linšmas yra iš tawo pagālbōs!

3. Tu jam dūdi jo širdiēs wēli jima, ir ne užginni jam, ko jo burna prašo. Sēla.

4. Nēsa tu uipili jį su gera žegnone; tu uždedi ant jo galwōs auksō wainikā.

5. Jis prašo tawē amžio išlaiskimo; tay dūdi tu jamui ilgā amžā wissadōs ir amžinay.

6. Jis tur didę garbę iš tawo padėjimo; tu dedi garbę ir grašumū ant jo.

7. Nēsa tu statai jį žegnojimu amžinay; tu palinšmini jį linšmybe sawo wēdo.

8. Nēsa karālus nusitį ant Pono Diewo, ir per aušezāusojo lōšk jis drutay išsilaitys.

9. Tawo ranka rās wissus tawo neprietelus; tawo dēšine rās tawę ne apšencenczus.

10. Tu padarysi jūs kaip ugniēs pėczu, kad da tu i jūs įwelgsi. Pons Diews prarys jūs sawo narše; ugnis jūs suēs.

11. Jū waisu tu išgaifisi nū žės mēs, ir jū sēlā nū žmonū waitū.

12. Nēsa jie dumojo taw piktą daryti, ir išmislijo mislis, furrias ne galėjo ištefėti.

13. Nēsa tu padarysi jūs pėczais; sawo temptywā tu prteš jū weidą mierist.

14. Pone Diewe, pasikēl sawo syloje; tay mes laupšsim ir gars bisim tawo māt.

22. Psalmas.

Pratāwimas apie Kristaus kentėjimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgies dotins apie pagālbā, anksti suslaukiamā.

2. **M**ans * Diewe, mans Diewe, kodėl tu manę prastojei? Nėš raudōju, alle mano pagālbā toly yra. * Mat. 27. 46. Mar. 15, 34.

3. Mans Diewe, dienomis aš šaukiu, tay tu ne atšliepi; ir naštimis taipojau aš ne tylu.

4. Alle tu essi šventas, fursai gywēni garbėje Izrael.

5. Musū tėwai tawim' nusitįkėjo, ir kaip jie nusitįkėjo, tu išgēlbėjai jūs.

6. Tawęspi jie šauke, ir buwo išgēlbėti; jie nusitįkėjo tawimi, ir ne buwo apgēdinti.

7. Bet aš esmi pirmėle, ir ne žmogus; žmonū jūkas, ir swieto paniekinnimas.

8. Wissi, furrie rėg' manę, jūs kias iš mangs; išjodami jie krato galwas,

9. Te

9. Te skundzasi Ponui Diewui, tas te gēlbtī jamui, ir te iſgēlbtī jī, jey jis jūmi mēgsta.

10. Uēsa tu manē iſtrāukei iſ mano motinōs žywato, tu burwai man nusiſtējimu, man dar beē: sant' prie kruczū motinōs.

11. Ant tawēs esini mēstas iſ motinōs žywato, tu esi mano Diews nūg žywato mano augywēs.

12. Ue atsitolinē nūg manēs, nēsa tuſba arty yra, nēs niera czonay gēlbētojo.

13. Didi werſei manē apstojo; riebus jāuczei apgulle manē.

14. Sawo nasrus jie atwer' pries manē, kaip rēliqsis ir drāſkqsis lūtas.

15. Aš iſlietas esmi kaip wandū, wiſi mano kaulai iſitro, mano ſirdis kune yra kaip ſutirpitas wāſkas.

16. Mano ſyla iſdzurwo kaip kufke, ir mano liejuwis prilippo prie gomurū; ir tu paguldei manē i smertiēs dulfes.

17. Uēsa ſunys apstōjo manē; ir piſtrujū pulkas apgulle manē, jie mano ranfas ir kōjas pēriſwerbe.

18. Aš galēczaui wiſius sawo kaulus ſuſtaityti; ir jie rēg', ir mas to sawo paſimēgimma ant manēs.

19. Jie * iſdalija mano rubus tarp ſawēs; ir mēta burta ant mano gēlumbēs. * Mat. 27, 35.

Mat. 15, 24. Jon. 19, 23.

20. Bet tu, Pone Diewe, ne atsitolinē; mano ſtiprybe, ſtubis man ant pagalbōs.

21. Iſgēlbeſ mano duſia nū kardo, mano wienturtę nū ſunnū.

22. Iſgēlbeſ manē iſ naſrū lūto, ir iſwadūē manē nū medinnū jauczū.

23. Aš tawo warda pranęſu ſawo brolams, aš tawę ſurinſime pagirū.

24. Girkite Poną Diewą, kurie jo bijoties; pagārbinkite jī wiſi waiſai Jofubo, ir jo bijoties wiſi waiſai Izrael.

25. Uēsa jis ne paniekinnō ney nieſu werte wargus pawarguſo, ney ſawą wēda nūg jo paſlępe; ir kaip jis jopi ſauſe, iſſlauſe jiſſai.

26. Tawę aš laupſiſu didime ſurinkime; aš ſawo prieſadas atliſū po aſiū jo paſbijanczujū.

27. Pawargulei wālgis, iſſi paſotinti bus, kurie Poną Diewą jēſko, garbts jī; juſū ſirdis amſinay pateſs.

28. Te eſſie priminta wiſſo ſwieto kraſtams, idant jie Diewop' priſiwerſtu; ir melſtuſi po jo aſiū wiſſos gimmines pagōnū.

29. Uēsa Pons Diews tur karalystę; ir jis ponawoj' tarp pagōnū.

30. Wiſi riebieji ant žēmēs wālgis ir melſis; po jo aſiū klōnoſis wiſi, kurie dulfęsa gul, ir kurie taip wargingay pēnaſi.

31. Jis turrēs ſēkla, kurri jam ſlūžys; apie Poną Diewą ſaſyta bus iſ' waiſū waiſams.

32. Jie ateis ir apſaſys jo teiſys; bę žmonėms, kurie užgims, jog jiſſai tai daro.

23. Psalmas.

Kriſtus muſū ganytojis ir aprūpintojis.

1. Psalmas Dowido.

Pons Diews yr mano ganytojis, aš nieko ne priſtoſſu.

2. Jis gāno manę ant žalūjens cžōs lančōs, ir wēda manę prie ſwiežo wandens.

3. Jis atgaiwinna mano duſia; jis wēda manę tikru kėlu, dėl ſawo wardo.

4. Ir norint aš waiſſęczoczau tamſoj' dauboj', neſibijau ney jos kōs iſkadōs, nēsa tu ſu manim eſſi; tawo lazda bey rāmtis linſſi mina manę.

5. Tu

5. Tu pagatāwiji po mano ašiū stāla priekš mano neprieteļus; tu mōstīti mano galwā aliejami, ir privīli man šludinay.

6. Gerybe ir mielafirdingyste sešs manē per wišā mano amžī, ir pasliksu namūse Pono Diewo wišadōs.

24. Psalmas.

Apie Kristu garbēs karālu.

Sēme yra Pono Diewo, ir kas toje yra; jēmēs wietos ir kas ant jū gvwēna.

2. Nēsa jis tā prie jurū nu gruntowojo, ir prie wandenū pri prowijo.

3. Kas eis ant kālno Pono Diewo? Ir kas stowēs jo šwentoje wietoje?

4. Kurs nekaltas ranšas tur, ir cysīds širdiēs yra; kursai ne mēgsta piķtu pamokļu, ir nesi bāzija neteisey,

5. Tas gāus žegnone iš Pono Diewo, ir teisybē iš Diewo sawo išgānimo.

6. Tai yra ta gimmine, kurri jo klāusa, kurri jēška tawo wēda, Jofub. Sēla.

7. Wartus darykite placzus, ir durris swiete auķstus, jeib garbēs karālus ieitu.

8. Kas yra tas karālus garbēs? Jissai yra Pons Diews stiprus bey galis, Wiešpats galis kowoje.

9. Darykite placzus wartus, ir durris swiete auķstus, jeib garbēs karālus ieitu.

10. Kas yra tas garbēs karālus? Jis yra Pons Diews Zebaot, jissai yra karālus garbēs. Sēla.

25. Psalmas.

Malba dēl Diewo maldimmo, malonēs, ir apginnimo.

1. Psalmas Dowido.

Sawēs, pone Diewe, išiilgstu.

2. Mans Diewe, tawimi aš nusiķķiu. Ne dūf man buti gē

doje. Kad mano neprietelei nesi dzaugtus ant manēs.

3. Nēsa ney wiens ne bus gēs doj, kursai tawēs lauķiēs, bet gēdoje tur buti piķtieji papeiķtojei.

4. Pone Diewe, parodiķ man tawo ķelus, ir pamokiņķ mang tawo taķus.

5. Wadjoj mang sawo teisybēj, ir moķiņķ mang; nēsa tu esi tas Diewas. Kurs mang gēlbtī; kas dien aš lauķiu tawēs.

6. Atsimiņķ, pone Diewe, sawo mielafirdingystēs, ir sawo loķdōs, kurri nū pradziōs swieto buwo.

7. Ne atsimiņķ griķū mano jau nystēs, ney mano pērjengimmo; bet atsimiņķ mang pagal sawo mielafirdingyste, dēl sawo loķdōs.

8. Pons Diews gēs yra ir teis sus; todēl pamokiņa griķnūsus ant ķēlo.

9. Jis wadjoj pawargulus tis fray, ir moķinna pawargulus sawo ķēla.

10. Kēlai Pono Diewo yra abels nay gērybe ir tiesa, tiems, kurrie laiķo jo derējima ir luddimus.

11. Dēl sawo wardō, pone Diewe, buķ malonus mano nusidējis mui, kursai didis yra.

12. Kas yra tassai, kurs Pono Diewo bijasi? Jis jī moķis gerāus sē ķēla.

13. Jo duķia sulāuķs gerū dies nū, ir jo waiķai gāus jēmē.

14. Paslēptine Pono Diewo yra tarp tū, kurrie jo bijasi; ir sawo derējima jis dūķ jiemis žinnoti.

15. Mano āķys wišadōs wēzd ant Pono Diewo; nēsa jis iķtrāuķs mano ķojā iķ tīķlo.

16. Greķķis mangsp, ir buķ man malonus; nēsa aš aplēistas ir pawarges esmi.

17. Tuķha mano širdiēs yra didi; iķweķķ mang iķ mano bēdōs.

X x

18. Da

18. Dabotīs mano smutkōs beywargū, ir atlēist man wissus mano griekus.

19. Dabotīs, kad taip daug yra mano neprietelū, ir ne apšencz' manę iš piktummo.

20. Apšaugot mano dušią, ir išgėlbēt manę; ne dūst manę gėdoje buti, nēsa aš tawim' nusitiktū.

21. Prastys be ir teisys be apšaugot manę; nēsa aš laukū tawęs.

22. Dieve išgėlbēt Izrael iš wissōs jo bėdōs.

26. Psalmas.

Malda bēl nelalimbēs išgėlbėjimo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Dieve, daryt man prōmą, nēs aš esmi nekaltas. Aš nusitiktū Ponu Diewu, todėl ne pulsu.

2. Mėginēt manę, Pone Dieve, ir bandyt manę; czystyt mano ingstus ir mano širdį.

3. Nēsa tawo malone yra po mano akiū; ir aš waiszczoju tawo tiesoj'.

4. Aš ne sėdzu prie nelabujū žmoniū, neygi turru draugystės su newiernaisiais.

5. Aš ne apšenczu surinkimą piktujū; ney sėdzu pas Dievo; nestbijanczūsus.

6. Aš mazgoju sawo rankas nekaltys be; ir laikaus, Pone Dieve, prie tawo altōraus;

7. Kur girdims yra balsas dės lawojimo, ir kur sakomi yra wissū tawo stebuklai.

8. Pone Dieve, aš myliu wietą tawo namū, ir wietą, kur tawo garbe laikosi.

9. Ne pagriebt mano dušią su grieknaisiais, ney mano gywastis su kraujo; trošstanczeiseis,

10. Kurrie klāstomis elgiast, ir rods priimma dōwanas.

11. Bet aš elgiūs nekaltay; išgėlbēt manę, ir buēt man malonus.

12. Mano kōja eiti tifrāy. Aš tawę, Pone Dieve, laupysu su rinkimūse.

27. Psalmas.

Palinkšminojimas ir šwiesybė prie Dievo ir jo žodžio.

1. Psalmas Dowido.

Pone Dieve yr' mano šwiesybė, ir mano išgėnimas, kō aš bi joczau? Pone Dieve yr' mano gywasties mātis, kō aš baiszczau?

2. Todėl, yey piktieji, mano priešininkai ir neprietelei, manępi artintus, mano kōną praryti, jie pātis tur nusitrenkti ir pulti.

3. Kaczeig pulkai prieš manę kēlast, mano širdis taczau nesibijo; kaczeig kēras prieš manę pasikēla, aš taczau nusitiktū jūmi.

4. Wieso dāikto aš prašau iš Pono Dievo, tą rods turtzczau, kad paslizczau Dievo namūse per wissą sawą amžą, matyti gražus paslužijimus Pono Dievo ir atilankyti jo bažnyczą.

5. Nēsa jis dengia manę sawo namūse piktame czēse; jis paslėpja manę sawo kētroje, ir pačukštis manę ant ūlōs.

6. Ir dabar iškēls mano galwą ant mano neprieteiū, aplint manę stōwinczū, tay jo namūse laupse apierawosū; aš laupysu ir šlowis su Pona Diewu.

7. Pone Dieve, klausyt mano balsą, kad aš šaukiu buēt man malonus, ir išklausyt manę.

8. Mano širdis taw primēna tawo žodi: jās turrit maho wēidą jēštot; todėl aš ir jēštau, Pone Dieve, tawo wēidą.

9. Ne slėpt sawo wēidą nū manęs, ir ne patremt sawo tarną narsę, nēs tu essi mano pagalba, ne aplēist mane ir ne attrāut sawo ranką nū manęs, Dieve, mano išgėnimas.

10. Nēs

10. Nēš mano tēwas ir mano motina prastoja man; alle Pons Dievs man primma.

11. Pone Diwe, rodiē man sa wā fēlā, ir wadzoē man tiešoju tafu, dēl mano neprietelū.

12. Nē iēdūē man t wale mano neprietelū; nēsa nemierni ludw ninkai stow priēš man, ir neteisey man dara be baimēs.

13. Bet aš tacgau tikkū, jog aš regēšu gerybē Pono Diwo žēmēje gywujū.

14. Lank Pono Diwo; buē linkšmas, ne nusiinē, ir lank Pono Diwo.

28. Psalmas.

Malda priēš nemiernus žmones.

1. Psalmas Dowido.

Ad aš šaukiu tawesp', Pone Diwe, mano apginnimas, tay ne tylē, jeib taw tylint aš ne buczau lygus tiems, kurie pēšlon nueiti.

2. Klausyē balsā mano prāšimo, kad aš tawesp' šaukiu; kad aš sawo ranšas pakelu šwenzausosp' tawo wietosp'.

3. Nē trāuē man drauge tarp Diwo; nēšbijancujū, ir tarp piētadējū, kurie prieteliškay kalba su sawo artimu, ir širdije piēt dūmoja.

4. Dūē jiems pagal jū piētā elgimā; dūē jiems pagal darbus jū ranšū; užmoēē jiems kā jie nupelne.

5. Nēsa jie ne nor daboti ant weikalo Pono Diwo, nevgi ant darbū jo ranšū; todēl jissai jūs iēgardys, ir ne atbudawōs.

6. Paškowintas tēštie Pons Dievs, nēsa jissai iēklauso balsā mano prāšimo.

7. Pons Dievs yra mano stiprybe ir mano šydas, ant jo nusiitē mano širdis, ir man yra pagēlbētā; ir mano širdis yra linkšma, ir aš jam dēkawosu sawo gieime.

8. Pons Dievs yra jū stiprybe, jis yra ta stiprybe, kuri sawo mostytam gēlbt.

9. Gēlbēt sawo žmones, ir pērs žegnoē sawo dalī, ir ganyē bey pasauktintē jūs amžinay.

29. Psalmas.

Praradawimas apie perkūnā Diwo žodžio.

1. Psalmas Dowido.

Atneškit Ponui Diwui, jūs maccieji; atneškit Ponui Diwui garbē ir stiprybē.

2. Atneškit Ponui Diwui garbē jo wardo; melškities Pono Diwo šwentais rubais aprēdyti.

3. Balsas Pono Diwo eiti ant wandenū; Diwas garbēs grauja; Pons Dievs ant didžū wandenū.

4. Balsas Pono Diwo eiti su syla; balsas Pono Diwo eiti šlo wingay.

5. Balsas Pono Diwo sulāužo cēdrus; Pons Dievs sulāužo cēdrus ant Libanono;

6. Ir dāro jūs laiganczus kaip wergus; Libanon ir Sirion kaip medinni jauti.

7. Balsas Pono Diwo kerta kaip ugnies liepina.

8. Balsas Pono Diwo sujuda dina pūščias, balsas Pono Diwo sujuddina pūščias Rādes.

9. Balsas Pono Diwo sujuda dina lones ir nunūgin' girres; ir jo bažnyčioje kōnas jē gārhis.

10. Pons Dievs sēd padaryti grietwani; ir Pons Dievs pasiliekt' karālumi amžinay.

11. Pons Dievs dūs sawo žmones iylā; Pons Dievs žegnoēs sawo žmones pakėjumi.

30. Psalmas.

Dēlawone už Diwo ločā warge ir bēnoje.

1. Psalmas pirmgiedotins apie pašwentinninā namū Dowido.

K e a

2. Aš

2. **A**š laupsinu tavę, Pone Dieve, nēsa tu manę pačūštinai, ir ne dūdi mano neprieteļams dzaugtis iš manęs.

3. Wiešpatie, mans Dieve, šaip tavęspi šaukian, tu išgydei manę.

4. Pone Dieve, tu mano dūšā iš pēklōs išwedei; tu manę gvwā išlaišei, anniems pēklon' nuzengiant.

5. Jās šwentieji, laupšnēit Ponā Dievā; dēfawošit ir garbinēit jo šwentybę.

6. Lēsa jo šerštas patenkā ašēš mirēšni, ir jis mēgstas gvwasczio; wakarais yra weršmas, ir rytis meczeis dzaugšmas.

7. Bet aš tariāu, man geray šant; aš niekaday ne parpulsu.

8. Lēsa, Pone Dieve, tawo pašmēgimmu mano šālnā pastis prinai; bet šaip wēidā sawā pašlēpei, nusiġandau.

9. Aš Pone Dieve, šauštu tawęsp; Ponā Dievā aš melsu.

10. Kam dēra mano šraujas, man numirrus? Ar dēfawōs taw dulfes, ir tawo wiernystę bau pranēš?

11. Pone Dieve, šlausyš, ir buš man malonus; Pone Dieve, buš man gēlbētojis.

12. Tu mano dejāwimā pērwertis i šošinēimā; tu mano jāšā išwilšai, ir dzaugimū manę apjūšei.

13. Kad taw laupīg giedotu mas no dūšā, ir ne nutiltu. Wiešpatie, mans Dieve, aš taw dēfawošu amjinay.

31. Psalmas.

Nusit šējimas n: dūst nen jolioj' bēdoje, gēdoje buti.

1. Psalmas Dowido pirmgie dotins.

2. Pone Dieve, aš tawim' nusišifšiu, ne dūš manę niešadav gēdoje buti; išgēlbēš manę per sawā teisybę.

3. Prilenš sawo ausis manesp', šubrey gēlbēš manę. Buš man šipra ūle ir pillimi, jeib manę gēlbētumbei.

4. Lēsa tu ešsi man ūle ir pillimi, dēl sawo wardo norētumbei manę wadzot' ir wēsti.

5. Tu norētumbei manę iš tinšlo ištrāuēti, šurri jie man špende; nēsa tu ešsi mano šiprybe.

6. *I tawo ranšas aš padūmi sawo dūšā; tu manę išgēlbēšei, Wiešpatie, tu wiernāšis Dieve.
*Luk. 23, 46.

7. Aš ne apšenczu laišanczū ant pišto pamošlo; bet aš nusišifšiu Ponu Diewu.

8. Aš dzaugiūs ir linšmas esmi iš tawo ločōs, šad tu padaboji ant mano wargo, ir pajysti mano dūšā bēdoje.

9. Ir ne padūdi manę i ranšas neprietelaus; tu pastatai mano šojas ant placzōs wietōs.

10. Pone Dieve, buš man maslonus, nēs aš esmi tušboj'; mano gymis pagēdo dēl smutōs, priegš tam mano dūšā ir šunas.

11. Lēs mano amšas nusišmāžis no dēl smutōs, ir mano czēšas dēl dūšaujimo; mano šiprybe pagēdo dēl mano nusišdējimo, ir mano šāulai išdzuwo.

12. Man taip pišt yra, šad aš gēda pastojau mano šaimynams, ir baidyše mano gentims; šurrie manę rēg' ant ulyczōs, bēg' nū manęs.

13. Ušmirštas esmi širdije, šaip numirrešis; aš pastojau, šaip šudaužys ryšas.

14. Lēsa daug šoloj' manę bjausrey, šad šožnas manęs baidos; jie dūmja tarp sawęs priēš manę, ir dūmoj' manę nutawinti.

15. Bet aš, Pone Dieve, tawim' nusišifšiu, šafydams: tu ešsi mano Dievas.

16. Mano

16. Mano cēšas yra tavo ran-
kō'a; išgēlbēk manę nū rankū
mano neprietelū, ir nū tū, kurrie
manę vērsekinēja.

17. Dūk'ib' ēti sawo wēidą ant
sawo tarno; gēlbēk manę per sa-
wo malonę.

18. Pone Dieve, ne dūk' manę
gēdoj' buti, nēsa aš tawęsp' šaukiu;
Diewo: nesibijantieji gēdoje tur
buti ir nutilditi pēkloje.

19. Nutilti turrētu wissū nei
wiernujū nasrai, kurrie prieš teis-
sujt staczei, puikieji ir papeiktinai
Palba.

20. Kaip didi yra tavo malonė,
kurę slaptomis išlaikė tiems,
kurrie tawęs bijas, ir parodai
tiems, kurrie po žmonū akiū tai
wimi nusiitē.

21. Tu jūs paslėpi slapta prie
sawęs, nū kožno tyczawimo; tu
uždengi jūs namūse nūg liejuwju
waidijanczujū.

22. Pagirtas t'essie Pons Diews,
kad indywną gerybę man parode
stiprame mieste.

23. Ušs aš sačiau sawo drebē-
jime: aš esmi patrēmtas nū tavo
akiū; taciau klausei balsą mano
prāšimo, kad tawęsp' šaukiau.

24. Mylėkite Poną Diewą, wissi
jo šwentieji; tikinczūsus apsau-
goj' Pons Diews, bet bagotingai
užmoka puikawojanczam.

25. Būkite linksmi ir ne nusi-
minkite, wissi, kurrie jūs Pono
Diewo laukiat.

32. Psalmas.

Apie apteisinimą.

1. Pamokinnimas Dowido.

Geray * tam, kurriam pēriengi-
mai atlėisti, kurriam griekai
apdengti yra. * Rym. 4, 7.

2. Geray tam žmogui, kur-
riam Pons Diews nusidėjimus ne
prirokoj', kurris dwāsėje nera-
wylaus.

3. Ušs kad aš norėjau jūs už-
tylėti, išdzuwo mano Paulai, dėl
mano dieniško waitojimo.

4. Ušs tavo ranka sunki buwo
ant manęs dieną bei naktį, jog
mano drėgnumas išdzuwo, kaip
antay wāsara džūsta. Sēla.

5. Todėl aš tau išpaįystu sawo
griekus, ir ne slėpiu sawo nusidē-
jimus. Aš tariau: aš išpaįstu
Ponui Diewui sawo pēriengim-
nis; tau atlėidei man nusidėjimus
mano griekū. Sēla.

6. Dėl to melsis tawę wissi šwen-
tieji tikru cēsū; todėl, kad rąstis
didi twanai wandens, tau annie
ne prieis jūs.

7. Tu esi man apgintojis, ap-
saugoš manę nū tuibōs, kad aš
išgēlbėtas tikrai linksmay galė-
čiau gārbinti. Sēla.

8. Aš tawę pamokėsiu, ir tau
pelą rōdisu, turrūm' waišēczoši;
aš sawo akimis tawę wadzūsu.

9. Ne būkit kaip arklei, ir ašli-
arklei, kurrie ne išmāno, kurriems
reiš pamanas ir žaišlus t burną
dēt', kad jie ne nor tawęspi.

10. Diewo: nesibijas tur daug
wargū; bet Ponui Diewui nusi-
tikinti gerybe apglobs.

11. Džaugkities Ponu Diewu,
ir būkit linksmi, jūs teisieji, ir
gārbinkit, wissi jūs gerieji.

33. Psalmas.

Musū širdies džaugsmas randasi pa-
gārbinnime Pono Diewo gerybiū.

Džaugkities jūs teisieji Ponu
Diewu, gerieji tur jį gerai
laupsinti.

2. Dėkawokit Ponui Diewui su-
arpomis; ir giedokit jam laups-
sės: giesmę ant psalteraus dėsimto
strunū.

3. Giedokit jam naują giesmę;
gerai žaiskite ant žaislū strunas
turrinczū, su skambėjimu.

✠ ✠ 3

4. Ušs

4. Mēsa Dievo šodis yra teišus; ir kę jissai žada, tai atessa tikray.

5. Jis myl teisybę ir sūdą; žėme pilna yra gerybės Pono Dievo.

6. Dangus žodzu Pono Dievo yra sutvėrtas, ir wissl jo pulkai dwase jo burnos.

7. Jis sulaiso wandent jurosa, kaip rykė, ir deš gillumus i pa slėptą.

8. Wissas swietas prislėjotus Pono Dievo; ir po jo akis drebėtu wis, kas gywa yra ant žėmės.

9. Mēsa jam kalbant, stojasi, jam prisakant, gatawa.

10. Pons Diews igniešina pagonų rōdą, ir nulenčia žmonų dumas.

11. Ir Pono Dievo roda pasi liekt amžinay; jo širdies dumas wissadōs.

12. Gēr tiems žmonėms, kuris Wiespats Dievas yra; žmonėms, kurrus saw ant tēmonystės ap, rinkęs.

13. Pons Diews iš dangaus mato, ir rēg' wissū žmonų waikus.

14. Tū sawo stipraus sosto jis rēg' ant wissū gywėnanczū ant žėmės.

15. Jis lenčia jū wissū širdi; jis daboia ant jū wissū darbū.

16. Karalui ne gēlbt dide jo mactis; milėms ne išgēlbjams per dide sawo swlę.

17. Žirgai taipojau ne padest, ir jū dide stiprybe ne išgēlbt.

18. Sztay Pono Dievo akis rēg' ant jo prislėjanczū, ant jo malonės nusištinanczū,

19. Kad jū dušia išgēlbėtu nū smertiės, ir papenėtu jūs bran gybėje.

20. Musū dušia laupia Pono Dievo jis yra musū gēlbėtojis ir ginnėjas.

21. Mēsa musū širdis dzaugias jūmi, ir mis nusištinim' ant šwen, to jo wardo.

22. Tawo malone, Pone Diewe, te esse ant musū, kaip tawim' mes nusištinim.

34. Psalmas.

Dėlawone uš Dievo meilę.

1. Psalmas Dovidu, kaip jis dėjosi, be proto esąs po akis Abis melišo, kursai jį šalin wāre, ir jis atstojo.

2. Uš Pona Diewą flowisū wisi sadōs, jo laupse wissadōs bus mano burnoj'.

3. Mano dušia girsis Pono Dievo, jeib pawargulei tai išgirdę, dzaugtus.

4. Gārbinkit su manim Pona Diewą, ir paauštinim iš wieno jo wardą.

5. Kaip aš Pono Dievo jėšos jau, jissai man atsiliepe, ir išgēlbė jo manę iš wissōs mano baimės.

6. Kurrie i jį wēizd, ir prie jo glandzas, tū wēidas ne bus apgēdintas.

7. Kaip šis pawargęsis šauke, išgirdo Pons Diews, ir gēlbėjo jį iš wissōs jo bėdōs.

8. Angėlas Pono Dievo aplinė tus guldos, kurrie jo bijos, ir iš gēlbt jūs.

9. Ragaukit ir regēkit, kaip meis lingas Pons Diews yra; geray tam, kursai jūmi nusištin.

10. Bjoities Pono Dievo, jūs jo šwentieji; nēs kurrie jo bijos, nieko ne stojoj'.

11. Bagotieji tur pristokti ir badėti; alle kurrie Pono Dievo jėšpa, ne stojoj' ne jošio lobjo.

12. Piktē bēn, waišai, klaušyt manęs, aš jus pamokisū Dievo baimę.

13. Kas yra, kursai geidžia gēro gywasczio, ir rods gēras dienas turrētu?

14. Saugot sawo liejuwū nū pišto, bey sawo lupas, kad neteisybės ne kalbētu.

15. Lāu

15. Lāukis nū pīsto, ir darys
tas gēr yra; jēstōp patājus, ir
sē jī.

16. Mēs Pono Diemo rēg' ant
teisujā; ir jo ausys ant jū sau-
rimmo.

17. Bet wēidas Pono Diemo
priestijas pīstaj dārantims, pad
jū paminklā iģgaistintu nūg jēmēs.

18. Kad teisļeji saukia, tay Pleu-
so Pons Diems, ir iģgēlbt jūs iģ
wissōs jū bēdōs.

19. Pons Diems arti yra tiems,
Kurrie sudaužytōs bīrdiēs yra; ir
gēlbtī tiems, Kurrie sumuštā tur
umq.

20. Teisusis daug tur kentēti,
alle Pons Diems gēlbt' jī iģ to
wisso.

21. Jis apsaugo j' wissus jo Pāu-
lus, idant ney wiens jū ne butu
sulaužtas.

22. Diemo : nesi bījantē nepalāi-
ma nužawis; ir Kurrie teisujē ne
apfencz, bus kalti.

23. Pons Diems iģgēlbtī dušas
sawo tarnū, ir wissi. Kurrie jamui
nustiē', iģliēs nekalti.

35. Psalmas.

*Malda dēl iģgēlbējimo nū neprietelū
smarsummo.*

1. Psalmas Dowido.

Pone Dieme, bārķis su manim
bāranczeišeis, Parāuf priest
mang Parāufenczūsus.

2. Tutwērē styda bey ginflus,
ir kēlķis man ant pagālbōs.

3. Pagāuf ragōting ir apginē
mang nū pērsēkinējenczū mang.
Sakpē mano dušei: aģ esmi tawo
pagalba.

4. Tur gēdetis ir apgēdinti but,
Kurrie tyfoj' mano dušōs; atbulay
tur eiti ir gēdoje buti, Kurrie man
piēt' wēlija.

5. Ir tūr buti kair pēlas priest
wējā; ir angēlas Pono Diemo pas-
stumtu jūs salm.

6. Jū Pēlas tur but' tamšus ir
slidus; ir angēlas Pono Diemo
pērsēkinētu jūs.

7. Mēsa jie man be priestastis
spēnde sawo tinēlus ant pagadin-
rimmo; ir be priestastis mano dus
bei dūbes padāre.

8. Jis tur iģ nežinnōs uģpultas
buti, ir jo tinēlas, Kurri paspēns
dēs, tur jī sugauti, ir tame tur
sugautas buti.

9. Bet meno dušis tur dzaugtis
Ponu Diemu, ir paslinskmint jo
pagalba.

10. Wissi mano Pāulai tur sakpē:
Pone Dieme, kas taw yr lygus?
Kursai tu bēdnaji iģgēlbi nū spilns
ģēsno uģ jī, ir pawargust bey bēdi-
nā nū jo plēģiēkā.

11. Metēsus luddininkai Pēlast,
ir Pāltin mang to, ko nekalts esmi.

12. Jie man piēt dāro uģ ģērā,
mang i bīrdiēs negandā twerst'
torēdami.

13. Bet aģ aniems sergant apstis
wilkau jāfu, māczijaus pastnēkai
wimu, ir mēdzaus iģ bīrdiēs be
palowimmo.

14. Tēkējāus, jī ēsant' mano
prietelumi ir broļu; aģ wāiģģezoi
jau smātnas, kair kurs gēd' sawo
motinōs.

15. Bet jie dzaugias iģ mano
iģkādōs ir sustrenka: rāiģieji susti-
renka priest mang, be mano kalty-
bēs: jie plēģa, neslāudami.

16. Su balamutais, Kurrie dēi
dast wierni ēsā, ir apģūktoseis,
walgio dēley, grieģe sawo danti-
mis ant mangs.

17. Pone Dieme, iģkoley tai
kentēsi? Ben iģgēlbēf' mano duģiā
iģ jū tranšmo, ir mano wienturtē
nū jāunū luti.

18. Aģ taw dēfawosu didime
surinkime, ir tarp daug jmonū aģ
ģiesu tawē.

19. Te

19. Te nesīdzaug' ant manes, Kurrie man neteisey fersija; ney ašimis manē te ne apšaišo. Kurrie manē be priežasties n' apšencz.

20. Vēsa jie tykoj īškadōs daryt', ir jēsko nemiernas promas prieš pašajingus žēmēje.

21. Ir didey issīzoj ant manes sašo; tai, tai, tai rods norime.

22. Pone Dieve, tu regi, ne ty; lēk; Wiešpatie, ne buk toly nū manes.

23. Buddinēis, ir pabūst ant mano sūdo, ir ant mano promōs, mans Dieve ir Wiešpatie.

24. Wiešpatie, mans Dieve sūdiē manē pagal sawo teisybę, kad jie ant manes nesīdzaugtus.

25. Te ne sašo jie sawo širdijē: tai, tai, to norėjom; te ne sašo jie: mes jē prarysom.

26. Tesigēd ir te stow apgēdinti wiši, Kurrie mano wargais dzau giast: testow apwilkti gēda ir apgē dišinū, Kurrie girrast prieš manē.

27. Te girrast ir te dzaugias, Kurrie man wēlij' prowoj' laimēti, ir wišada sašo; Pons Diews tur rētu buti didey pašlowints, Kursai sawam tarnui gēr' wēlij'.

28. Ir mano liejuwis kalbēs apie tawo teisybę, ir tawę kas dieną gārbis.

36. Psalmas.

Malda ir skunda prieš weidmainus Diemo, nesibijanczū.

1. Psalmas Dowido, Pono Die wo tarno, pitmgiedotins.

2. Šis dugno mano širdiēs apie piktūjū elgimū prašayta, kad prie jū neyjošios diemo, bāt mēs niera.

3. Jie teišnas tarp sawęs, jeib piktą sawą prową pašubintu, ir šittus i gēdą iwestu.

4. Jū wišū pamokšlas yra iš, kadingas ir sumellūtas; jie ir ne tūstis mokinti, kad gēr darytu.

5. Bet ant sawo vātalo jie dur moja īškāditi, ir stiprey stow ant piktō kēio ir nesibaido ney jošio piktō.

6. Pone Dieve, tawo malone patenk sulyg dangumi, ir tawo tieša sulyg debesimis.

7. Tawo teisybe stow kaip Die wo kalnai, ir tawo tiesa kaip dides gilybes; Pone Dieve tu gilbi kaip žmones taip r bandą.

8. Kaip brangi yra tawo malonė, Dieve, kad žmonū waita, po pawē u tawo sparnū nusiūk.

9. Jie atšiger' iš bagotū lobjū tawo namū; ir tu jūs girdai pašis mėgimū, kaip su uppe.

10. Vēsa pas tawę yra gywoji wersme, ir tawo šwiešybėje rėgime šwiešy g.

11. Špōlātink sawo gerybę ant pašystanczū tawę, ir tawo teisybę ant gerujū.

12. Ne dūf manę pamintą buti nūg puikū; ir ranka Diemo, nei sibijanczujū te ne pardauša manę.

13. Bet piktō ējei te pū' czejau, kad butu patrēmti, ir ne išilaištu.

37. Psalmas.

Pašpiktinnūg dėl palaimōs Diemo, nesibijanczujū reik wengti.

1. Psalmas Dowido.

Ne pėrryē ant piktūjū, ne buk sawidys ant piktadējū;

2. Vēsa jie kaip žole umay bus paširsti ir kaip žalia žole pawys.

3. Nusistipkē Ponu Diewu, ir daryē geray; pašliē žēmēje, ir per nēšis wiešlibay.

4. Turrēf sawo pašmėgimū iš Pono Diemo, tas taw dūs, ko tawo širdis geidžia.

5. Paliecamok Ponui Diewui sawo kelus, ir nusistipkē jūmi, jis ištaisyš geray;

6. Ir išrōdis tawo teisybę kaip šriesybę; ir tawo wiernybę kaip pētus.

7. Buē

7. Buš Pantrus Donui Diemui, ir lāuf jo. Ule papyš ant to, kuram jo veikals laimingay sēkasi.

8. Lāufis nū ķersto, ir pameš rustybē; ne papyš, jeib ir tu pīkto ne darytumbei.

9. Ulēš pīktieji bus išgaifinti; bet kurrie lāufia Pono Diemo, zēme apturrēs.

10. Dar māžo bereiķ, tay jau ne b'yra Diemo nesibijancio; ir kad da tu weizdēsi jo wietos, ne be bus jo.

11. Bet pawargulei apturrēs zēme, ir dzaugsis didzame pašajuje.

12. Diemo: nesibijas grumzda teisamjam, ir sukanda sawo dantis ant jo.

13. Bet Pons Diems jūķias jo; nēsa jis rēg', kad jo diena ateiti.

14. Diemo: nesibijantieji istrāufia ķardā, ir itempja sawā fili pini, kad ubagā ir pawarguli parstuntu, ir žawintu gerūsus.

15. Bet jū ķardas eis i jū paczū ķirdi, ir jū ķilpinis palūš.

16. Mazumas, kurri teisusis tur, gerēnis yra, ne ķaip didysis lobis daugiū Diemo: nesibijanczujū.

17. Ulēsa pētis Diemo: nesibijanczujū palūš, bet Pons Diems išlaiķo teisūsus.

18. Pons Diems pajysta dienas gerujū, ir jū lobis amžinay išsilaiķys.

19. Jie ne bus gēdoje pīktame cēse, ir brangybēje gana apturrēs.

20. Ulēsa Diemo: nesibijantieji prapuls, ir neprietelei Pono Diemo, norint butu ķaip gražausla lankā, taczau sugaiš, ķaip dumai išnvešta.

21. Diemo: nesibijas žyczija, ir ne uzmoka; alle teisusis mielašir, dingas ir dūsnus yra.

22. Ulēsa jo pērzegnotieji apturrēs zēme; bet jo praķēktieji tur but' išgaifinti.

23. Tofio wyro žinēsniš Pono Diemo yra pašubbinamas, ķurjai mēgsta jo ķelais.

24. Jey jis pūla, tay ne atmetams yra, nēsa Pons Diems jē išlaiķo prie ranķos.

25. Jāunas buwau ir pašē nau, ir niekaday ne regējan teisujt prastotā, ney jo sēķlā dūnos jēķtis nejanczē.

26. Jis wissadōs yra mielašir, dingas, ir su dzaugsinu žyczij'; ir jo sēķia bus pērzegnota.

27. Lāufis nū pīkto, ir daryš gērā, ir pašilē wissadōs.

28. Ulēsa Pons Diems myl tiesā, ir ne prastoj' sawo šwentūsus; amžinay jie bus apsaugojami; bet Diemo: nesibijanczujū sēķla bus sugaišinta.

29. Teisēji gywēntinay gāun zēme, ir pašilēkt toje amžinay.

30. Teisojo burna ķalba išminti, ir jo liejuwis moķinna tiesā.

31. Žoķanas jo Diemo yra jo ķirdije, jo žinēsnei ne slysta.

32. Diemo: nesibijas tyķoja teisjojo, ir dumoj' jē nuķawinti.

33. Alle Pons Diems ne dūst jē i jo ranķas, ney pradžudda jē, kad da nusādijams yra.

34. Lāuf Pono Diemo, ir laiķyt jo ķēlā, tay jis tamē išķēls, kad zēme gywēntinay gāutumbei; tu išwysi, kad Diemo nesibijā bus išgaifinti.

35. Aš maczau Diemo: nesibijanti, tas išķēle, ir išsilātino, ir žalawo ķaip bapķū: mēdis.

36. Ir ķaip praējan, štay, jau ne be buwo; aš jo ķlauslau, bet nieķur ne randamas buwo.

37. Pašilē gēras, ir buš teisus, nēsa toķims pašķāusey geray bus,

38. O pērzengtojei wissi iš wienu bus išpistiti; ir Diemo nesibijā galāusey bus sugaišinti.

39. Alle

39. **Alle Pons Dievs** gēlbtī tei: sūsus; tas yra jū stiprybe bēdoje. **Pādōs daryti, ir wissōfias bukljstes dūmoj'.**

40. **Ir Pons Dievs jūs uzsios,** ir išgēlbēs jūs; jis jūs nū Diewo: nesibijanczujū išgēlbēs, ir jiems Fursai sawo burnōs ne atwēr. **14. Bet aš turru buti kaip Furs tins, ir ne girdėti; ir kaip nebils, Fursai sawo burnōs ne atwēr.**

38. **Psalmas.**

Prisimvertimmo malda, dėl atwālnijimo nū sunkaus grieto. **15. Ir turru buti kaip negirdis, ir ne turris priēštārimo sawo burnoj'.**

1. Psalmas Dowido ant pa: minflo. **16. Alle aš tawęs lāuFiu, Pone Diewe, tu Wiešpatie, mano Diewe, išFlausysi;**

2. Pone Diewe ne forawoē mang sawo narše, ney Fozniē mang sawo Ferkste. **17. Tlēs aš dūmoju, jeib ant manęs nesidzangtus; Kadā mano Foją paslysta, didey jie priēš manę girtusi.**

3. Tlēja tawo strēlos yra mani: je, ir tawo ranka spāudz' manę. **18. Tlēja aš ant wargo esmi lēistas, ir mano sopējimas wissai day este po mano ašiu.**

4. Tlėjo sweiko niera maname Fune, dėl tawo grumzdimmo; ir niy jokio pakciaus Faulūse mano, dėl mano griekū. **19. Tlēs aš pasakau sawo nusi: dėjimą, ir rūpinos dėl sawo griekū.**

5. Tlēja mano griekai pēreit: mano galwā; kaip sunki Fofia naš: ta jie man persunkus pastojo. **20. Alle mano neprietelei gy: wēn'. ir yra sylingi; Furrie mang ne apFencz', yra didi.**

6. Mano žaidos smird ir pulūj', dėl mano neisimintiēs. **21. Ir Furrie man piēt' dāra už gērā, stātosi priēš mang; todėl, kad aš Fes gēr' yra mylu.**

7. Už wāifšezojū pasilenFes ir labay suūrēres; wissā dienā aš wāifšezojū smutnas. **22. Ne prastoē mang Wiešpa: tie mano Diewe, ne buē toly nū mangs;**

8. Tlēja mano strēnos wissay padzusta; ir niera nieko sweiko ant mano Funo. **23. Pasifsubbinē man pristoti, Pone Diewe, mano pagālba.**

9. Su manim' iš wisso Fittaip yra, aš esmi didey sufultas, aš dejuju dėl nepakajāwimo sawo širdiēs. **39. Psalmas.**

10. Pone Diewe, po tawo ašiu yra wissas mano noras; ir mano dusaujimas taw ne užsliptas. **Malda dėl žinnōs išganitingas mirti kaip tikra liekaršma priēš pasipiktinnimą.**

11. Mano širdis drēba, mano syla mang prastojo, ir šwiesybe mano ašiu niera manip. **1. Psalmas Dowido pirmgiedotins Jedutuno.**

12. Mano mylimi ii prietelei stow priēš mang, ir baidosi man: no slogōs; ir manō arāmieji at: stolin'. **2. Už apsiēmįau saugotis, kad ne susigriešiczu sawo liežuwi ju. Už sawo burnā waldysu, kas dangi turru regėti Diewo: nesibū janti po sawo ašiu.**

13. Ir Furrie mano rūšōs ty: Fof', spēndz' man; ir Furrie man piēt' wēlij', Falba Fū budu nor iš: **3. Už nutilau ir tylu ir ne sakau dzangsmo, ir sawo wargus turru ryti i sawę.**

4. Mano širdis ussidege mano Fur: ne, ir Kadā to atsimenu ney degte degu; aš Falbu sawo liežuwi ju:

5. Bet

5. Bet Pone Diewe, ben pamos: Eĩf manę, kad gėlas su manim' tur buti, kad mano amžias sawo czėsa tur, ir aš atstoti turru.

6. Szta, mano dienos yra kaip plaštaka pas tawę, ir mano amžias kaip nęks po tawo akių. Kaip wisłkay nieku yra wisłi žmones, kurrie taip be baimės elgiasi. Sėla.

7. Jie waišyczoj' kaip šešėlis, ir noprošnay didey pasirūpin'; jie renka, ir ne žinna, kam tai teks.

8. Taygi, Pone Diewe, Eĩm' aš linšmisūs; aš nusitikiu tawimi.

9. Išgėlbėf manę nū wisłi mano griekū, ir ne dūf manę pais kams apjūku buti.

10. Aš tylėsu, ir sawo burną ne atwėrsu; tu geray ištaisyši.

11. Attolinē nū manęs sawo slogą, nės aš apalpau dėl forai wonės tawo rankos.

12. Kad tu žmogu griekū dėl baudi, tay jo gražummas suėdams yra, kaip nū Pandzū. Aš kaip wisłay nieku yra wisłi žmones! Sėla.

13. Klausyf' mano maldos, Pone Diewe, ir pėrmanyf' mano šauksmą, hey ne tylėf ant mano akarū; nės * aš esmi kaip tawo ateiwis, taip ir tawo mieščzonis, kaip wisłi mano tėwai. * Ebr. 11, 13.

14. Lėufis nū manęs, kad atsi gaiwinczau; pirm neng nueiczau, ir daugiaus czonay ne buczau.

40. Psalmas.

Prarastawimas apie Kristu, jo kentėjimą ir prarastėš urėdą.

1. Psalmas Dowido pirmgie dotins.

2. Aš lėufiau Pono Diewo ir jis lenkiesi manesp', ir klauso mano šauksmą.

3. Ir ištėufė mane iš baisos dūbės, ir iš purwū, ir pastate mano Pojas ant ūlės, kad tikray minči galu,

4. Ir dāwe man naują giesinę t mano burną, gārbinti musł Diewą; toktai daug regės, ir biłosis Pono Diewo, ir ant jo nusitikiės.

5. Gėr' tam, kurs sawo nusitikiėjimą guldo ant Pono Diewo; neygi gręžasi prie puikųjų ir melūs jenczųjų.

6. Wiešpatie, mano Diewe, didi yra tawo stebuklai, ir tawo misłis, kurtus tu ant musł parodai; taw ney wiens niera lygus; aš jūs apsałysu, ir apie jūs kalbėsu, kas czeig jie ne pastaitomi yra.

7. Apieros ir walgimo: apieros taw ne pamegsta, bet ausis tu man atwėrei; tu ne nori ney dėginimo: apieros, ney apieros už griekus.

8. Tay aš sałiau: šta, ateimi, Enygosa apie manę yra parašyta.

9. Tawo wālę, mans Diewe, aš rods pildau, ir tawo zofana turru sawo širdije.

10. Aš apsałysu teisybę didime surinkime; šta, aš ne dūsu saw užkimšti sawo burną: Pone Diewe, tu tai žinai.

11. Tawo teisybę ne šlepju sawo širdije: apie tawo wiernybę, ir apie tawo išgānimą aš kalbu; aš ne šlepju tawo malonę ir wiernystę po akių didžio surinkimo.

12. Bet tu, Pone Diewe, ne atkreipf' nū manęs sawo mielasir: dingystę; dūf sawo malonę ir wiernystę wisłada manę apsaugot'.

13. Nės wargai be šaitlaus manę apėme, mano griekai manę pagāwo, kad ne galu regėti; jū daugiaus yra, ne kaip plaukū ant mano galwos, ir mano širdis manę praštojo.

14. Dūf taw pasimėgt', Pone Diewe, kad tu manę gėlbėtumbei; šubinšis, Pone Diewe, man ant pagālbės.

15. Gėr'

15. Gēdētis turrētu ir apgēdinti buti, kurrie tyko mano dušos, kad jē nužawintu; atgalōs turrētu gryšti, ir gēdoje buti, kurrie man tē p'ēt' wēlija;

16. Jie sawo gēdoje turrētu nusigasti, kurrie ant manes šaukia: czeba, czeba;

17. Turrētu dzaugtis, ir linš smintis wiši, kurrie tawes klau sinėj; ir kurrie tawo išganimą myl' tur sašyti wišadōs: Pone Diewe, hūf didey pagārbintas.

18. Nēs aš esmi bēdnas ir parwarges; bet Pons Diews rūpinasi uš manē, tu ešsi mano gēlbētojis ir išganytojis; mans Diewe, ne truē.

41. Psalmas.

Apie getadējnšę ir newiernnšę.

1. Psalmas Dawido pirmgiedotins.

2. Geray tam, kurs pasigail' reis kalaujanczo, tē Pons Diews išgēlbēs pišrame czēse.

3. Pons Diews jē apšaugos ir gywā išlaifys, ir dūs jam geray rasiēkt' ant žēmės, neygi jē pas dūs ant walės jo neprietelū.

4. Pons Diews jē atgawis ant smertiēs patalo; tu jē gēlbēsi iš wišdōs jo ligdōs.

5. Aš tariau: Pone Diewe, buē man malonus; gydiē mano dušią, nēsa taw aš susigriešijau.

6. Mano neprietelei piēt kalba priēš manē: kadā jis mirs, ir kadā jo wardas išgais?

7. Jie ateit žwalgyti, ir taczau ne iš širdiēs dumoj; bet hille šo jēško. Kad galētu bluzniti, ir nuējē, išplatin.

8. Wiši, kurrie manē n' apšencz, tylomis priēš manē eit, ir dumoj piēt' ant manes.

9. Jie didžausią klāstą priēš manē sudumoj: kadā jis gullēs, ne turrēs wēl kēlti.

10. Ir mano prietelus, kurrām aš pasitikkėjau, kurs mano dūnq wālge, po šojū manę mina.

11. Bet tu, Pone Diewe, buē man malonus, ir gēlbēš manę, tē aš jiems užmošėjū.

12. Ant to numanan, kad tu manes mėgsti; kad mano neprietelus ant manes ne šukaus.

13. Bet manę tu išlaifai mano nobažnystēs dēley, ir statai manę po sawo ašijū amžinay.

14. Pasflowints buē Wieszpats, Diewas Izrael, nūg amžijū, iškē amžijū. Amen, Amen.

42. Psalmas.

Kada ir valnšsmionimas pēsefinētujū.

1. Pamokinnimas waišū Rora, pirmgiedotins.

2. Kaip ēlnis šaukia šwiežo wani dens, taipo mano dušia, Diewe, šaukia tawęspi.

3. Mano dušia troškta Diewo, gywojo Diewo; kadā iškaksu tēs nay, kad Diewo wēidą regēcza?

4. Mano ašaros yra mano per nušglas dieną ir nakti, kadangi man kas dieną sākoma yra: kame dabar tawo Diewas?

5. Kadagi toktai pajuntu, taw aš sawo širdi iškrēcza sawije; nēsa aš rods norēcza nueiti su pulku, ir su jēis kēlanti i Diewo namus, dzaugdamas ir dēkawodamas tarp pulkū šwenczenczujū.

6. Kam nusismūtiji, mano dušia, ir taip nepašėjūji manije? Lauē Diewo, nēs aš jam dar dēkawosū kad jis manę gēlbē sawo wēidu.

7. Man's Diewe, mano dušia esti smutna manije; todėl atsimenu tawęs, žēmėje pas Jordaną, ir Ermonim, ant mąžojo kálno.

8. Tawo twānai niufia, jog cze wiena gillybe, ir tēn fitta gillybe užia; wišos tawo bangos ir wiks eis per manę.

9. Pons

9. Pons Dievs dienomis vaļas dējo sawo malonē, ir naktimis giedmi jam, ir meldziūs Diewopi mano gvwasczio.

10. Uļ sakau Diewui, sawo ūlai: Kam manēs ūzmirķai? Kori dēl aļ taip smutnas turru waifķ: cžoti, kad mano neprietelus manē spāndzia?

11. Ķra taip razbajyste mano kaulūse, kad mano neprietelei manē gēdin', kad jie kas dienā man saķo: Kame dabar tawo Diewas.

12. Kam smutijeļi mano duļia, ir taip nepaķajūji manije? Ķauķ Diewo, nēs aļ jam dar dēķawosu, kad jis mano wēido pagālba, ir mano Diewas yra.

43. Psalmas.

Prisitiķējimas Diewop', turķ auļķczāu-
sas sudja nra.

Sūdiķ manē, Diewe, ir bylinēķ ūz manē priēķ neķwentus ķmones, ir iķģēlbēķ manē nū ne-
wiernū ir piķtujū ķmonū.

2. Ķēsa tu eļsi Diewas mano sti-
prybēs, Kam patremi manē? Kam dūdi manē taip smutnā eiti, kad mano neprietelei manē ķanķinna?

3. Sust sawo ķwieļybe ir sawo tiesā, kad jie manē wadžūtu, ir westu manē ant ķwenso ķālno, ir ant tawo gvwēnimo.

4. Kad nueiczan prie Diewo al-
toraus, prie to Diewo, ķursai yra mano dzaugsmas ir linķsmjbe, ir taw, Diewe, dēķawoczau ant ķr-
pōs, mano Diewe!

5. Kam smutijeļi, mano duļia ir taip nepaķajūji manije? Ķauķ Diewo, nēs aļ jam dar dēķawosu, kad jis mano wēido pagālba, ir mano Diewas yra.

44. Psalmas.

Musidawimas ir malda wiļi ķwen-
tujū.

1. Pamotinnimas waifķ Ķora,
pirmgiedotins.

2. **D**iewe, mes sawo ausimis gir-
dējom', musū tēwai mums paķāķe, ķā tu daret jū cžēse iķ senū dienū.

3. Tu sawo ranķa prawarei pa-
gonus, alle jūs tu iķodinai; tu ķmones iķpāstijei, alle jūs tu iķ-
plātinai.

4. Ķēsa jie ķēme ne perweife sawo ķārdu, ney jū pētis jiems gēlbējo; bet tawo dēķine, tawo pētis ir ķwieļybe tawo wēido; nēsa tu jū paķimēgai.

5. Diewe, tu tas pats eļsi, mano ķarālus, ķursai tu Ķokubui pa-
gālba ķadi.

6. Su tawim sawo neprietelus
sudauļysim; tawo warden pamis-
sim, priēķ mus priēķsiķtēnczus.

7. Ķēs aļ ne nustiķķiu sawo
ķilpinu, ir mano ķārdas ne gal-
manē gēlbēt'.

8. Bet tu gēlbi mus nū musū
neprietelū, ir apģēdinni mus ne-
apķenczenczus.

9. Mes kas dienā gārbisim Die-
wā, ir tawo wardui dēķawōsim
amķinay. Sēla.

10. Ķangi dabar mus patremi,
ir dūdi mus gēdoķe buti, ir ne
iķeini tarp musū pulķū?

11. Tu dūdi mus bēģti po aķiū
musū neprietelū, kad mums wiķķ
iķplēķia ķurrie mus n' apķencz'.

12. Tu dūdi mus suryti taip
āwis, ir iķķķaidi mus tarp pagonū.

13. Tu pardūdi sawo ķmones do-
wanay, ir ne immi nieķā ūz jās.

14. Tu darai mus iķķoloķimui
musū ķaimynams; jūķu ir apģēdins
nimu aplinķ mus gvwēnantims.

15. Tu darai mus pāwyzdui
tarp pagonū, ir kad ķmones galwā
ant musū ķrāto.

16. Kas dienā mano gēda yra
po mano aķiū, ir mano wēidas
pilnas yra apģēdinnimo,

17. Kad

17. Kad arī peļenczus ir bluzņinczus girdēti, ir neprietelus bey pastiešijenczus regēti turru.

18. Toštay wiss' ant musū atējo; ir taczau tawes ne uzmīršom, neygi newiernay tawo derējine ne dārēm.

19. Musū širdis ne atstojo, ney musū waiššezojims ne atšikreipe nū tawo kēlo;

20. Kad tu mus taipo sudaujai tarp smakū, ir apdengi mus su tamšybe.

21. Jey mes wardo sawo Diewo butumbim uzmīršē, ir sawo ranšas pašēlē swetimop' Diewop'.

22. Tay Diewas galētu rašti, kadangi jis pajysta musū širdiēs dūgnā.

23. Mēsa tawes dēl kas diena pašmāugiami esme, ir kaip pjāus jamos āwys esme laifomi.

24. Pabūš, pone Diewe, *kam miegi? Pabūš, ir mus taip nūdermay ne patrēmē. *Matt. 8, 24.

25. Kam pašlepi sawo wēida, uzmīrštī musū wargū, ir prišpaus dimmū?

26. Mēsa musū dušia prišensta yra prie žēmēs; musū Funas prišippo prie žēmēs.

27. Kēlšis, gēlbēš mus, ir išwadūš mus, dēl sawo malonēs.

45. Psalmas.

Praradāwimas apie jaunīkšī Kristu, ir apie šwentuši surinkimā, jo marce.

1. Mart: giesime ir pamošinnimas waišū Kora, ant šēšiū strūnū, pirmaiedotins.

2. **M**ano širdis mīslīj' gražē giesmē, arī giedosu apie karālu; mano liejuwis yra plunkšna gēro raštīnīko.

3. Tu esi gražāusasis tarp žmonū waišū, maloningos yra tawo lāpos; todēl Diews tawē pārjēgoj' amžinay.

4. Prijūš sawo karda prie sawo šaliēs, tu karzygi, ir apširēdyš gražey.

5. Tu turri laimēti sawo grožybēj'; atēš teisybei ant pagalbēs, pawargušems ant sudo ištāisimo; tay tawo dēšine dywus parōdys.

6. Aštros yra tawo strēlos, kad žmonū pulkat po tawo ašiū parpūla, widduj' tarp neprietelū karālaus.

7. *Diewe, tawo krāse iššilaišo wissadōs ir amžinay; sceptras tawo karalystēs yra tiesus sceptras. *Ebr. 1, 8.

8. Tu myli teisybē, ir ne apšenti piškā elgimā; todēl tawē, Diewe, tawo Diewas pamōstījo linšmybēs alliejumi, daugiaus ne kaip tawo draugus.

9. Tawo rūbai yra pilni mirrū, Aloēs ir Kezyōs, kadā išeint iš paloczū padarytū iš elpantū; kauslū, tawo didēje grožybēje.

10. Tawo gražumme waiššezoj' karālū dukteres; marti stow po tawo dēšinēs, wiename brangiāus same āuše.

11. Klausyš, dukte, dabofis, ir prišenš sawo ausis; uzmīršē sawo žmonū, ir namū sawo tēwo.

12. Tay pamēgs karālus tawo grožybe; nēsa jis yra tawo ponas, ir turri jo mēlštis.

13. Dukte Zoro bus su-domas nomis czejau, žmonū bagotieji po tawo ašiū mēlštis.

14. Karālaus dukte wissa šlowi na iš widdaus yra; ji āušsinu rubu apwīlsta yra.

15. Ti wēdama yra pas karālu išrašytūse rūbūse; ir jōs draugas los, mergos, furros pašēke jē, wēdamos yra pas tawē.

16. Jos wēdamos yra su dzaugsmu ir su linšmybe; ir eit i karālaus paloczū.

17. Wies

17. Wietoje tawo tēwū tu gānsi waikū; tus padarysi kunigaišs; czeis po wissas žemes.

18. Aš tawo wardo atsimtū nū waikū iškū waikū; waikū; todėl dėkavos taw žmones wissadōs ir anštinay.

46. Psalmas.

Bajncjōs palinkšiuojimas ir palėjus.

1. Giesnie waikū Kora, ant Alas; moto pirmgiedōtina.

2. **D**iewas yra musū nusistiejęs; mu ir stiprybe, pagalba didžiosa bėdosa, furros mums tiekosi.

3. Todėl nesibijom, faczeig swiets prapultu, ir kalnai widduj' jurū nugrimstu.

4. Kaczeig jures ūgtu, ir nū jū su sijuddinimo kalnai sugrātu. Sėla.

5. Taczan Diewo miestas labay gražey išsilaišys su sawo wersmėle mis, fur šwentieji namai yra Aušezāusojo.

6. Diewas yra jeme widduj', todėl jissai išsilaišys; Diewas gėlbt' jė ankti.

7. Pagonai tur nusimintis, ir karalystes pulti; žeme tur su gaišti, jam begraujant'.

8. Pons Diews Zebaot yra su mumis; Diewas Jofubo yra musū apgintoju. Sėla.

9. Sžen eikit, ir įwalgykit Pono Diewo dārbus, kursai ant žemės tokius išpūstijimus padaro.

10. Kursai nurāmda farus po wissą swietą; kursai filpinis su laūža, ragotines sudauža, ir wes žinimus ugnimi sudėgina.

11. Tylėkit ir numanykit, kad aš esmi Diewas. Aš saw garbę padarysu tarp pagonū, aš padarysu saw garbę ant žemės.

12. Pons Diews Zebaot yra su mumis, Diewas Jofubo yra mums apgintoju. Sėla.

47. Psalmas.

Apie Kristaus dangun. įengimą.

1. Psalmas, pirmgiedotins, wais bū Kora.

2. **D**žaugšties ir ranšas musdas mi wissi, žmones, ir pašus kaukit Diewui linkimu balsu.

3. Uėsa Pons Diews, wissū aušezāusasis yra išgaštinges, dis karalus ant wissōs žemės.

4. Jis swieta pawers po musū, ir žmones po mutū kojū.

5. Jis mums iškinko ir tēwisčės dalį garbę Jofubo, furri jis myl'. Sėla.

6. Diewas užjeng' sušawimu, ir Wiekpats su štambanze truba.

7. Laupšinkit, laupšinkit Diewą; laupšinkit, laupšinkit musū karalus.

8. Uėsa Diews yra karalus ant wissōs žemės; laupšinkit jam iš mintingay.

9. Diews yra karalus ant pagonū; Diews sėd ant sawo šventos frāsės.

10. Kunigaiščezė tarp žmonū susirinko, jeib butu žmones Diewui Abraomo; nės Diews yra didėy paauštintis prie didžujū ant žemės.

48. Psalmas.

Pamėiklas ir iškejoniktōs kairncjōs.

1. Psalmas giesnie waikū Kora.

2. **D**idis yra Pons Diews ir dis dey pagirtas mieste musū Diewo ant sawo šwentojo kalno.

3. Kalnas Zion yra kair graži šakėle, iš furrios link minas wissa žeme; pas kalt prieš šičurę yra miestas didžiojo karalaus.

4. Diewas pajystams yra jū pas loczūse, kad jis yra apgintoju.

5. Uėsa štay, karalei susirinko, ir wissi pro kalt nusitrūke.

6. Jie nusidwyjo, toktai regėdam; jie nusigando, ir parpūle.

7. Dre:

7. Drebešims jūs tenay sugāwo, šovėjimas, kaip moteriškė gimdancė.

8. Tu sudaužai akrotus jurėsa, per ryū: wėją.

9. Kaip girdėjom, taip ir rėgimtai, ant miesto Pono Dievo Žebaot, ant miesto mūsų Dievo; Dievas amžinay tą išlaisko. Sėla.

10. Dieve, mes laukiam tavo lockōs, tavo bajnyczoj'.

11. Dieve, koks tavo wardas, tofies ir tavo garbe yra, iškli swiesto gālo; tavo dėšine yra pilna teisybės.

12. Tesidzang' šalnas Zion, ir dukters Judo testow linksmos tawo prawū dėley.

13. Apstokite Zion, ir apsikabinkit ję, staitykite jōs koryczas.

14. Pilnay budawokit jōs mūrns, ir paaukštinkit jōs paloczūs; kad apie tai sakyta butu waišū: waišams,

15. Kad šissai Dievas yra mūsų Dievas wissadōs ir amžinay; jis wadzoj' mus kaip jaunimną.

49. Psalmas.

Pamokinnimas ir palinkšminojimas prieš palaimą Dievo: nesibijancjujū.

1. Psalmas waišū Kora pirmo giedotins.

2. **P**ašlaussykit, wissi žmones; dabokities wissi, kurrie gywi este šimne czėse.

3. Kaip prastieji taip ir ponai, kaip bagotieji, taip ir pawargulei podrauge.

4. Mano burna kalbės apie išminti; ir mano širdis apie razumą sakys.

5. Mēs girdėsim gėrą kalbės, ir gražų išdumojimą ant arpos žaisime.

6. Kodėl bijoczaus piktosa dieš nosa, kad da piktėnybe mano pamintojū manę apstoj'?

7. Kurrie nusitik sawo lobju, ir girriasi sawo didzu turtu.

8. Juk brolis ne gal ney wieną išwadūti, neygi ney wieną su Diewu sudėrinti.

9. Uėsa * perbrangu yra jų dusiā išwadūti, kad tai ne ištaisy amžinay. * Matt. 16, 26.

10. Ir kaczeg jis ilgay patenkā, ar dūbės ne regės?

11. Uės regėsim, kad tofies išmintingi taczau miršta, taipojau, kaip ir durnieji ir paikieji pragaišta, ir tur sawo lobi kitiems palikti.

12. Tai jų širdiės noras, kad jų namai pasiliktu wissadōs, jų gywėnimai patektu amžinay, ir turėtų didę šlowę ant žemės.

13. Taczau jie ne gal pasilikt' tofioj' šlowėj; bet tur išgaisti kaip galwijas.

14. Szittas jų darbas tiktay paistyste yra; taczau jų waišai tai girra su sawo burna. Sėla.

15. Jie gul pėkloj', kaip awys, smertis gāno jų; alle gerieji bewėit ant jų ponawōs; ir jų tyczas wimas tur pragaišti; pėkloj' tur jie pasilikt'.

16. Alle Dievas mano dusiā išgėlbės iš pėklōs maciēs: nēsa jissai manę priėme, Sėla.

17. Uėsi bijok', jey kas pralobsta, jey garbe jo namū išsiplatina.

18. Uėsa mirdama jis nieko neims drauge; ir jo garbe ne sešs jį.

19. Bet jis linksminas iš šitto gėro gywėnimo, ir tai šlowina, jey kas gerū dienū jėškō.

20. Szittaip jie eiti pastuy sawo tėwus, ir šwiesybės ne rėg' amžinay.

21. Trumpay, kad da žmogus šlowėje yra, ir ne tur rāzumo, tay jis išgaista, kaip banda.

50. Psalmas.

Apie tikrą Dievą slūjba.

1. Psalmas Asapo.

Diewas, Ponas Diewas, galy-
sis, kalba ir šaukia švietui
nū šaulės užteėjimo, iškli nusi-
leidimui.

2. Iš Ziono prasižest gražus
staistummas Dievo.

3. Musū Diewas ateit, ir ne-
tyl. Įspūstijanti ugnis eit pirm-
jo, ir aplink jį didi wētra.

4. Jis wadin dangū ir žemę,
kad sawo žmones suditu.

5. Surinkit man mano šwen-
tūsus, furrie daugiaus laiko sude-
rėjimą, ne kaip apierą.

6. Ir dangus apšakys jo teisybę;
nėsa Diewas yra ūdza. Sēla.

7. Klausykite, mano žmones,
dūkit man kalbėti, Izrael, dūkit
man tarp tawęs ludditi: aš Die-
was, esmi tawo Diewas.

8. Dėl tawo apierōs aš ne baru
tawę; juš tawo dēginimo apierōs
wiffadōs be to po mano ašiu yra.

9. Aš ne imsu weršus iš tawo
namū, ney ožus iš tawo twartū.

10. Nėsa wiffos žwēris girtoje
mano yra, ir banda ant kalnū,
kur jū po tūkstanczeis eiti.

11. Aš pažystu wiffus paukš-
čius ant kalnū, ir wiffokios žwēris
ant laužo po mano ašiu yra.

12. Jey alėczau, taw apie tai
ne sakyczau; nėsa žeme yra mano,
ir wis, kas toje yra.

13. Bēs dingai, manę norinti
jautēnōs walgit', arba ožū; kraujo
gerti?

14. Apierawoš Diewui dėkawo-
jimą, ir atadūš Aušbzāusam sa-
wo pāiadus.

15. Ir šauk manšpi sawo bē-
doje; tay aš tawę išgēlbēsu ir tu
manę gārbis.

16. Bet Diewo: nesibijanczam
sako Diewas: Kam tu praneši ma-

no prisākimus, ir immi mano
derėjimą i sawo burną?

17. O taczu n' apšenti pašus-
numą, ir n' apšimmi mano žo-
džū pilditi.

18. Wāgi regēdams bēgi su-
jūm'; ir draugystę laikai su pērs-
žengtojeis wenczawonystēs.

19. Sawo burnai tu dūdi pišt'
kalbėti, ir tawo liejuwis wartoj'
mellus.

20. Tu sēdi, ir kalbi prieš sawo
broli, tu apkalbi sawo motinōs
sunus.

21. Tai tu darai, o * aš tylu,
ir tu tikfi, manę tokiu busenti,
koks tu esi; bet aš tawę forawōi
su, ir taw tai po ašiu statysu.

* Rom. 2, 4.

22. Ben dabofities to, jūs, fur-
rie Diewo užmirštāt, kad aš far-
tunta ne praplēščiau, ir ne butu
cžē daugiaus ney wieno gēlbētojo.

23. Kurs dėkawong apierawoj',
tas gārbis manę; ir cze yra kē-
las, kad jam parodau Diewo iš-
gānimą.

51. Psalmas.

Dowido prisimertummo pameiklas.

1. Psalmas Dowido pirmgies
dotins,

2. Kaip prārakas Natonas pas-
jį atėjo, kad da jissai buwo prie
Batsebōs iējys.

3. **D**iewe, buš man malonus pas-
gal sawo mielagirdinystę,
ir išgesyt' mano griekus pagal sa-
wo didi susimillimą.

4. Mazgoš manę gēray nū mano
nusidėjimū, ir apczystyt' manę nū
mano griekū.

5. Nēs aš pažystu sawo nusidė-
jimus, ir mano griekai wiffaday
yra po mano ašiu.

6. Taw wienam susigriėjiau, ir
pištay po tawo ašiu dariau; kad
tu teisus butumbi sawo žodžūse,

X y

ir

ir cžystas pasiiktumbei, kad da šu
dijams essi.

7. Sztay, aš iš griekningos sės
klōs esmi pagimditas, ir mano
motina manimi griekūse susigāwo.

8. Sztay, tu mėgstai teisybės,
kurri paslėpta yra; tu manę mo
finni paslėptą išminti.

9. Apšlakstyk manę Izopu kad
cžystas buczau; mazgoť manę, kad
baltas buczau kaip snėgas.

10. Dūk man išgirst džiaugsmą
ir linksmybę, kad Paulai džiaugtus,
kurris tu sumuše.

11. Paslėpť savo wėidą nū ma
no griekū, ir išgessyk wissą mano
piktenybę.

12. Įsprowyk manije, Dieve,
cžystą birdį, ir dūk man naują
tikrą Dvasę.

13. Ne atmesť manę nū savo
wėido, neygi atimť nū manęs sa
vo šwentą Dvasę.

14. Palinksmink manę wėl savo
pagalba; ir linksmia Dvasė te iš
laiko manę.

15. Nės aš pėrsengtojus tawo
kelus moķisu, kad griekininčiai
tawęspi prisiverstu.

16. Įgėlbėť manę nū Fraujo
Paltubjū, Dieve, kursai tu mano
Diews ir įgėlbėtojis essi, kad ma
no liežuwis tawo teisybę pagirtu.

17. Pone Dieve, atwėrť mano
lupas, kad mano burna tawo
garbę apsaťytu.

18. Nėsa tu ne mėgsti apierū,
aš taw rods tū dūczau, ir dėgin
nimo; apieros taw ne patinka.

19. Apieros, kurriū Diews mėg
sta, yra smutna dvasė; smutną
ir sudaužytą birdį tu, Dieve, ne
papeikši.

20. Geray daryť Zionui pagal
savo malonę; budawoť mūrus
Jeruzakėie.

21. Tadda taw itiks apieros teisy
bės, dėginimo; ir cželos apieros;

tadda apierawos taw jāuczus ant
tawo altoraus.

52. Psalmas.

Dowido fundimas ant Doeg.

1. Pamokinnimas Dowido pirmi
giedotins,

2. Kaip Doegs, Edomitas, at
ėjo, ir Saului sabydamas täre:
Dowids atėjo i namus Agimelėko.

3. Pagityczoties, tu smarfininke,
kad galys iškadōs daryti?
Juk Diewo malone dar kas dieną
patenka.

4. Tawo liežuwis misliť iškadą
ir pjauja mellais, kaip aštrus
barsd; skutys.

5. Tu mielais kalbi piktay, ne
kaip geray, ir mellus, ne kaip
teisybę. Sėla.

6. Tu rods kalbi wis, kas ant iš
gaikšimo dera, newiernu liežuwu.

7. Todėl Diews tawę ir wissis
kay išpūstis, ir sudaužys, ir iš
tawo namū istrāuks, ir iš žemės
gywujū išgaikšis. Sėla.

8. Ir teisieji regės tai, ir bijo
sis, ir iš jo jākšis.

9. Sztay, tas yra tas wyras,
kurs Diewą už savo palinksmimo
jimą ne laike; bet nusitikėjo savo
didzu lobju, ir buwo galys iškadą
daryti.

10. Bet aš išsilaiķysius, kaip
žalas alliejaus; mēdis Diewo nas
mūse; nusitikėiu Diewo malone
wissadōs ir amžinay.

11. Už dėlawoju taw amžinay,
nėsa tu gali tai geray istaisyti; ir
lauķsu tawo wardo, nėsa tawo
šwentieji iš to džiaugiasi.

53. Psalmas.

Apie žmdu prapūkimą ir išgānimą.

1. Pamokinnimas Dowido, šventi
wietoj, pafarczuy pirmgiedotins.

2. Paikieji kalba savo birdije:
niera Diewo. Jie niekam ne
dėra, ir bjaurybę pastojo piktame
sawo

sawo elgimme, cze niera ney wieno, Eurs Eą gér' darytu.

3. Diewas pažwilgėjo iš dangaus ant žmonių vaikų, kad regėtų, būtu, kas išmanys ir Diewo atbojys.

4. Bet jie wissi paklydo, ir ne naudingais pastojo; cze niera ney wieno, Eurs gér' darytu, ir ney wienintelio.

5. Argi ne nor piktadėjęi priimti pamokslą; Eurs e mano žmones ryja, kad sawą papeñėtu, o Diewą ne meldžia?

6. Bet cze jie bijos, Eurs ne reik bijotis; nės Diewas išbarsta wai rytojū kaulus. Tu jūs apgėdysi, nės Diews jūs paniekė.

7. Aš kad pagalba iš Ziono ant Izrael ateitu, ir Diewas sawo apskaitūsus žmones išgelbėtu! tai džiaugtus Jofubas, ir Izrael linksmas butu.

54. Psalmas.

Malda dėl pagalbos ir pagelbėjimo.

1. Pamokinnimas Dowido, pirmas giedotins ant strėnų.

2. Kaip Sipitai atėjo ir tare Sauliui: Dowids pas mus pasilėpe.

3. **G**elbėk mane, Diewe, dėl sawo wardo, ir daryk man prąą per sawo macę.

4. Diewe, išlausyk mano maldą, išmanyk žodžius mano burnos.

5. Nėsa piktieji stotosi prieš mane, ir staigus tyko mano dašos, ney Diewo bijasi. Sėla.

6. Sztay, Diews man pristo, Pons Diews išlaiko mano kušią.

7. Jis piktėnybę mano neprietelams užmočės; išgaishink jūs per sawo wiernystę:

8. Tay aš apierawosiu taw link smybės; apierą, ir tawo wardui, Pone Diewe dešawosiu, kad jis taip labay mus linksmis.

9. Nėsa tu mane išgelbi iš wissū mano wargū, kad mano

afis ant sawo neprietelū rėg' sawo džiaugsmą.

55. Psalmas.

Malda prieš nemiernus brolius.

1. Pamokinnimas Dowido, pirmas giedotins ant strėnų.

2. **D**iewe, klausyk mano maldą, ir ne pasilėpė man be prėšant.

3. Dabokis ant manęs, ir iš klausyk mane, kaip aš taip smuti nay tūjijūs ir rauduju;

4. Kad neprietelus taip šaukia, ir Diewo nesibijąs taip spāudza; nės jie nor mane neteisybės kėlinti, ir didey manęs ne kencza.

5. Mano širdis nusismatij' manije; ir smertiės išgaštis mane užpūle.

6. Baimė ir drebėjimas ant manęs atėjo; ir baisybe mane užpūle.

7. Aš tariau: aš, kad sparnus turrėczau farwėlū! kad lėczau, ir ben Eurs pasilėczau.

8. Sztay, tay aš labay atstōi linczau, ir pūščzoi' pasilėczau. Sėla.

9. Aš šubinczau, kad išbėgti czau nūg didžio umaro ir wėtrōs.

10. Dūf, kad jū liejūwjei ne sutiktu, Pone Diewe, ir dūf jiems prapulti; nės aš regiu piktėnybę, ir waidą mieste.

11. Toktai yra diena hey nakti wissadōs jū murūse; rūpestis ir dārbas yra widduje.

12. Išfādijimas ponawoj' tūse, mēlas ir prigāwimas nesilauj ant jū ūliczū.

13. Kad dar ben mano neprietelus mane apgėdintu, aš tai kenczau, ir kad mane ne kenczasis manęs baidytus, tay aš paslėpczau nū jo.

14. Bet tu esi mano draugas, mano parūpitojis, ir mano gentis;

Y y a

15. Kurti

15. Kurru du prieteliskay su wiens wienu tarp sawes budawowa; muddu waiszczodawowa po draugev i Diewo namus.

16. Smertis te uzeit umay ant ju, ir jie turretu gywi peflon nu fakti; nesa tikt' piktentybe yra tarp ju pulko.

17. Bet as Diewop' sauksu; ir Pons Diews mane gelbes.

18. Wafarais, rytmeceis ir pietumis skusus ir raudosu, tay jis mano balsq isgirs.

19. Jis isgelbti mano dusia nu tu, kurrie manes tykoj, ir dust jei pakaju; nesa daug ju yra pries mane.

20. Diews isgirs ir ju pazemis, kursai wistada pasliekt. Sela. Nesa jie ne bus kittedi, ir nesibi jos Diewo.

21. Nesa jie uskabinēja jo pafajinausus, ir neswentu dero jo derėjima.

22. Ju burna glittesne yra ne kaip swiestas, ir taciau dumoj apie kara; ju zodzei swelnēsni yra ne kaip aliejus, ir taciau yra nūgi kardai.

23. Guldyt sawo reikmenes ant Pono Diewo, tassai tawę aprūpis, ir teisuji ne dūs amžinay nepakajuje buti.

24. Alle Diewe, tu ju nustumsi i gile dūbę; kraujo i trokstantieji ir newiernieji sawo amžia ne perpuise nuwarys; bet as nusitikiu tawimi.

56. Psalmas.

Malda pries persekinetojus.

1. Auksinoji giesme Dowido, apie paminnima kunigaiszczu tarp swetimuju, kaip Filistēnai it sugawo Gate.

2. Diewe, buk man malonus, nesa žmones nor mane nugramzdinti; kas dien jie karauja ir wargin mane.

3. Mano neprietelei kas dien mane nugramzdin; nesa daug pries mane karauja puikiey.

4. Kadda bijaus, tay tawim nusitikiu.

5. As Diewo zodi girsu; as Diewui nusitikiu, ir nesibijosu; ka darys man kunas?

6. Kas dien jie mano zodzus uskabinna; jie is wieno dumoja, man pikt' daryti.

7. Jie eit is wieno tykodami, ir daboja ant mano kulnu, kaip mano dusia sugrebtu.

8. Ka jie pikt' dero, tai jau atleista butu? Diewe, nustumt totius žmones be jokio susimillimo.

9. Skaityt mano begimma, surink mano asaras i sawo jakq; be abbejosimo tu jas skaitai.

10. Kadda mano neprietelei tures atgalon' grestis; kad as sauksiu, tay pajuntu, kad tu mano Diewas esi.

11. As girsu Diewo zodi, as girsu Wicspatiēs zodi.

12. As Diewui nusitikiu; ir nesibijaus, * ka gal man daryti žmones? * Ebr. 13, 6.

13. As taw, Diewe, zadėjau kad taw noru dešawoti.

14. Nesa tu mano dusia isgelbėjai is smertiēs, mano kojas nu paslydimu, kad waiszczoti galu po Diewo akiu swiesybėje gywuju.

57. Psalmas.

Malda pries neprieteliu smarkumma.

1. Auksinoji giesme Dowido, ant balso: Ne prapuldi! pirmgiedotina, kaip del Saulo bėgo i dūbę.

2. Buk man malonus, Diewe, buk man malonus, nesa tawim nusiti mano dusia; ir po pawesu tawo sparnu nusitikiu, i koley pereis nepalaima.

3. As sauksiu Diewop' auksczau sojop' Diewop', kursai mano wargams galq dero.

4. Jis

4. Jis sunca is dānāus, ir gēlbtī manē nū gēdōs manē gramz; dinnanczios. Sēla. Dievs sunca sawo malonē ir wīernyslē.

5. Aš gullu su sawo dušā tarp lātū, žmonū waitai yra liepsnos; jū dantis yra ragorines ir strēlos, ir jū liezuwis aštrus kardai.

6. Jēšikēl, Dieve, aušcāus uš dangu, ir sawo garbē aušcāus uš wissā swietā.

7. Jie mano žinksnui tinklus spendza, ir prispāudz' mano dušā; jie kasa po mano ašū dūbē, ir patis ipūla. Sēla.

8. Mano širdis gatava yra, Dieve, mano širdis gatava yra. Kad giedotau ir laupsinciau.

9. Pabūst' mano garbē, pabūst' psaltėrau ir arpa; anēsti aš pabūstu.

10. Pone Dieve, aš taw dēkas wosu tarp žmonū pulkū; aš tawē laupsisu tarp žmonū.

11. Uš tawo malone su lyg dangum' išiplātina, ir tawo tiesa, koley debesis iškanka.

12. Jēšikēl, Dieve, aušcāus uš dangu, ir tawo garbē aušcāus uš wissā swietā.

58. Psalmas.

Skundimas ant apkalbėtojų.

1. Aušinoji giesmė Dowido pirm. giedotina, ant balso: Ue prapuldi! Kaip žaulas nusunte, ir jo namus apšergėdino kad jį užmuštu.

2. Uirgi be žado pastojot, kad kalbėti ne norit, kas teisa yra, ir sūditi, kas werta yra, jūs žmonū; waitai.

3. Beje, tyczomis darot neteis; sybē žėmėje, ir abelnay gwoltā darot sawo ranfomis.

4. Dievo; nesibijantieji * perkreipti yra nū motinōs žywato; melagei klajoj' nū motinōs žywato. * Ep. 4, 18.

5. Jū sudūkimas yra kaip sudūkimas žalczio, kaip apskurtusi angis. Kurri sawo ausi užkemga.

6. Kad ne girdėtu balsa žyno, burtininko, kurs geray moš' burti.

7. Dieve, sutruppyk jū dantis; jū burnoje; ir sutrink, Wiešpatie, kraminus jaunū lātū.

8. Jie pragaiš, kaip wandū, kurs nutęsa; jie mierij' sawo streslomis, bet tos palūšta.

9. Jie sugaišta, kaip straige užtrokšta, kaip neczėsu gimmes waitus moteriškės, jie ne rėg' saulės.

10. Pirm neng jū erškėczi ignoks eršketyneje, jūs kerkstas taip šwiežus nušys.

11. Teisusis dzaugsis, regėdams toki atkeršimā, ir mazgōs sawo kijas krauje Dievo; nesibijanczio.

12. Kad žmones galēs sakoti: teisusis taciau gāus nāudā iš jo; juš Dievs dar yra sudzia ant žėmės.

59. Psalmas.

Malda prieš persekinėtojus.

1. Aušinoji giesmė Dowido, ant balso: Ue prapuldi! Kaip žaulas nusunte, ir jo namus apšergėdino kad jį užmuštu.

2. Šgėlbėk manę, mans Dieve, nūg mano neprietelū, ir apginė manę nū tū, kurrie prieš manę stātosi.

3. Šgėlbėk manę nū pištadėjū, ir išwadūk manę nū kraujo; trokš tanczujū.

4. Ušsa stay, Pone Dieve, jie tykoj' mano dušōs, stiprieji susirenka prieš manę, be jokios mano kaltybės ir nusidėjimo.

5. Jie bėga be mano kaltybės, ir pasigatawija; pabūst' ir sutiš manę, ir išwelk.

6. Tu Wiešpatie, Dieve Žerbaot, Dieve Izraelo, pabūst, ir atlankyk wissus pagonus; ne buk ney wienam tū malonus, kurrie taip drąsus pištadėjai yra. Sēla.

7. Wa.

7. Wāfaraīs dūf jiems taipojau faukti, kaip šunims, ir bėginēt aplinkui po miesto.

8. Ežtay, jie plėšė tarp sawės, kārdaī jū luposa; kas tai girdės?

9. Bet tu, Pone Dieve, iūksties iš jū, ir wissus pagonus apjūksi.

10. Dėl jū maciės laikausi ta wėspi; nēsa Diews yra man apgintoju.

11. Diews man apstingay parōda sawo malone; Diews man dūst mano dzaugsmą regėti ant mano neprietelū.

12. Ne pasimauk jūs, kad mano žmones tai ne uimirštu; bet iš waiot jūs sawo mace, Pone Dieve, musū apsaugotojau, ir nustum jūs žemyn.

13. Jū pamokslas wieni griekai yra, ir pasiliekt sawo pulkystėj, ir mokinna tikray teikimmus ir priestarawimus.

14. Išgaishint jūs be wissos malonės, išgaishint jūs, kad su tešketu, ir painstu, jog Diewas po nawoj ant Jofubo wissame swiete. Sėla.

15. Wāfaraīs dūf jiems taipojau faukti, kaip šunims, ir aplink teškinėti po miestą.

16. Dūf jiems tešketi šėn ir tēn penušlo dėley, ir murmėti, kad ne priwālga.

17. Bet aš giedosu apie tawo máci ir rytmetzeis girsu tawo mas long; nēsa tu essi man apgintoju, ir pristitkėjimas mano bėdoj.

18. Aš tawę, mans wagėlbėtojau, laupisū; nēsa tu Dieve, essi mano apgintojis, ir mano maloningas Diewas.

60. Psalmas.

Kalba, kad geran butu wailams Israel.

1. Auksina giesme Dowido, ant psaltero kėsiū strunū, pamokslui pirmgiedotina,

2. Kaip jis karawo su Syriosis nais Mezopotamioj, ir su Syriosis nais iš Joba; kaip Joabs sugryžo, ir įsmuše Edomitū drustōs; dau boje dwylika tūkstančū.

3. Dieve, tu mus patrėmei ir išbarstei, ir papykęs bu wai, tu mus wėl palinksmink.

4. Tu žėmę pajuddinai ir suplėšei; tu gydiš jōs praplyšimus, kurrie taip suplėšita yra.

5. Nēsa tu sawo žmonėms didi wargą parodei; tu mums malę wyno dawei, kad mes swirinėjom.

6. Bet taczan tu žėnklą dawei tawę bijantiems, kurrē jie attiese, ir kurs jūs drąseis padare. Sėla.

7. Jeib tawo mylimieji išwas dūti butu, taygi dabar gėlbēt sawo dėšine, ir išklausyk mus.

8. Diews kalba sawo šwentybėj, to dzaugiūs; aš dalysu Sifem, ir matoiu pakalnę Sufos.

9. Gilead yr' mano, mano yr' Manasse, Epraim yra mācijas mas no galwōs, Juda yra mano kuni gaikštis.

10. Moab yr' mano mazgojimos pūdas, sawo kūrę aš ištiesu ant Edom; Pilistėa sukāuja manęsp.

11. Kas gabęs manę i drūtą miestą? Kas palydės manę iš Edom?

12. Ar ne tu tai darysi, Dieve, kursai mus patremi, ir ne išeisi, Dieve, ant musū pulko?

13. Dūf mums pagalbą bėdoj; nēs žmonū pagalba niekam ne dera.

14. Su Diewu mes didzus darysim; Jis musū neprietėlus pamis.

61. Psalmas.

Kalba u; myrausnbe, kad Pone Diews druta jū villis butu.

1. Psalmas Dowido, pirmgies dotins ant strunū.

2. Dieve, klausyk mano kauksma, ir dabokis mano maldōs.

3. Ežtai

3. Czonay ant žēmės šaukiau tai
wesp, kad mano širdis tužboj' yra,
tu wesi manę ant aukštės ūlės.

4. Nėsa tu esi mano nusitikėsi-
jimas, ir druta pillis prieš mano
neprietelus.

5. Aš gywėsu tawo namūse am-
žinay, ir glausūs po tawo spar-
nais. Sėla.

6. Nėsa tu, Dieve, girdi mano
pažadėjimus, tu geray apdowa-
nojitus, kurrie tawo wardo bijosi.

7. Tu dūdi karalui ilgą amžą,
kad jo mėtai butu pailginti wissai-
dės ir amžinay.

8. Kad jis wissadės išsilaike po
akiū Diewo. Įžrodyt jam malonę
ir wiernystę, kurios jį apsaugos:

9. Tay aš tawo wardą laupisū
amžinay, kad sawo pažadėjimus
kas dien užmoēciau.

62. Psalmas.

Twirtas palinkšminojimas prieš ne-
prietelus.

1. Psalmas Dowido, Jedeutuno
pirmgiedotins.

2. **M**ano dušia pasidūst Diewui,
kursai manę gėlbt.

3. Nėsa jis yra mano ūla, mano
pagálba, mano apgintojis, kad ne-
jokia priegada manę ne prapuli-
dis, norint didžiausia butu.

4. Pafoley jūs wissi ant wieno
tykot, kad jį pasmaugtumbit, kaip
ėabancę sieną, ir isitrusit mūrą?

5. Jie tiktay dumoj' kaip jį pa-
mintu, mošinasi melūti; dūst ge-
rus žodžius, bet širdije kėikia. Sėla.

6. Bet mano dušia lauk tiktay
Diewo; nėsa jissai yr mano musu-
tikėjimu.

7. Jis yra mano ūle, mano pa-
gálba, ir mano apgintojis, kad
aš ne pulsu.

8. Diwop' yr mano išgánimas,
mano garbe, ūle mano stiprybės,
mano nusitikėjimas yra ant
Diewo.

9. Nusitikėsities jūmi wissados,
mieli žmones, išliekite sawo širdį
po jo akiū; Dievas yra musu
tikėjimu. Sėla.

10. Bet žmones taciau niekai
yra, didi žmones taipojau nusidėsti;
jie mažaus swēr' ney niekas, kief
jū yra.

11. Ne nusitikėsities ant neteis-
sybės ir piktybės, nesilaikyties to-
siop', kas nieku yra; * jey jums los-
bis pripūla, tay širdi ant to ne guli-
dikite. * Matt. 6, 33. 1. Tim. 6, 9. 17.

12. Dievas wieną žodį kalbėjo,
ta aš tulą kartą girdėjau, kad
Dievas wiens galis yra.

13. Ir tu, pone Dieve, esi
malonus, užmoki kojam, kaip jis
užpelno.

63. Psalmas.

Širdingas išsilgimmas tikrės Dievo
služmės.

1. Psalmas Dowido, kaip jis
buwo pūsczoje Judo.

2. **D**iewe, tu esi mans Dievas,
anėsti nubundu tawesp';
mano dušia trėksta tawesp', mano
kunas išsilgsta tawes, sauso' ir
išdzuwuso' žemėj', kur niera
wanden's.

3. Czejau weizdu ant tawes tai-
wo šwentybėje, geisdams regėti
tawo macę ir garbę.

4. Nėsa tawo malone gerėsne
yra nėy gywastis; mano lupos
laupšinna tawę.

5. Czejau tawę rods laupšinciau,
kol gyws esmi, ir sawo rankas
pažėlciau tawo wardan.

6. Tai butu mano širdiės džaugs-
smas ir linksmyme, kad tawę linki-
sma burna gėrbint' galėczau.

7. Kad atsigullu, tay atsimenu
tawes; kad pabundu, kalbu apie
tawę.

8. Nėsa tu mano pagálbininkas,
ir po pawėsu tawo sparnū aš
gierė.

9. Mano

9. Mano dušia kaba prie tavęs; tavo dėšinė manę išlaisko.

10. Bet jie tykoj' mano dušos, manę užpult; jie žemyn nueis po žemę.

11. Jie puls į kėdą, ir teks lūpoms.

12. Alie karalus džiaugiasi Dievu. Kursai per jį bąžysis, bus pagirtas; nėra mellagiūnastrai bus užkimšti.

64. Psalmas.

Malda už apsaugojimą amžio ir gėro vardo.

1. Psalmas Dowido pirmgiedotins.

2. Klausyk, Dieve, mano balsą, mano pasistundimę; apsaugok mano amžių nū baisaus neprietelau.

3. Užslėp manę nū surinkimo piktųjų, nū pulko piktadėjų.

4. Kurris savo liejuojus atstir, kaip kėdą, kurrie nūdingais savo žodžiais mierij', kaip strėlomis.

5. Jeib tylomis skauditu gėrajt; umay jie skauda ant jo, ney wieno nesibaidydami.

6. Jie yra drąsus savo piktais sudumojimais ir safo, kaip jie nor žabangus spesti, tarydami: Kas jūs regės?

7. Jie išdumoj' plastas, užlaisfydami tas tylomis, yra trytus, ir umay klėstą dāro.

8. Bet Dievas, jūs umay skaus, ašja jiems skaudės.

9. Jū paczū liejuwis jūs prapuldīs, kad jū jūstīs, kas jūs mato.

10. Ir wissī žmones, tai regėdami sakys: tai Dievas dare, ir supras, kad tai jo dārbas yra.

11. Teisieji džiaugsis Dievu, ir jūmi nusitiktės; ir wissos gėros širdys iš to džiaugsis.

65. Psalmas.

Dėkanojimas už Dievo gėrybės trejų pan wtrausci waldjai išroditas.

1. Psalmas Dowido, giesmės wietoj' pirmgiedotins.

2. Dieve, tu garbinamas esti tykoje Zione ir tav užmo; kamī yra pažadėjimai.

3. Tu išklausai maldą; todėl ateit' tavęsi wissī žmones.

4. Musū nusidėjimas didey mus spaudza, tu roczyk mums atlėisti musū griešus.

5. Geray tam, kurri tu išrenki ir sawęsp' lėidi, kad gywėntu tavo namūse, tas tur didi palinkšminojimą iš tavo namū, tavo gyvenės banyczos.

6. Išklausyk mus pagal dywną teisybę, Dieve, musū išganimas; tu-essi nusitiktėjūmi wissū ant žemės, ir toli pas jūres.

7. Tu kalmus stiprey statai savo mაციe, ir išrėdits esti syla.

8. Tu tildai ušimimą jurū, užimsimą jū wilnū, ir skautimimą žmonū.

9. Kad išsigastu, kurrie gywėntūse krāstūse, dėl tavo ženklū; tu palinkšmini wis, kas fruttu loja, kaip rytmeceis, taip ir wai karais.

10. Tu atlanikai žemę ir pasdrėkini ję, ir darai ję didey bagotą. Diewo wersme apšeczey tur wandens; tu dūdi geray užtikti jū jawanis, nėra tu taipo žemę gėrini.

11. Tu girdai jės wagas, ir pasklāpini jės arimą; lytumi tu tą paminkštini, ir žegnoji jės želsment.

12. Tu wainikboji mėtą savo lobju, ir tavo pėdos warwa rėsummu.

13. Gywėnimai pūsczoy' taipos jau yra rėbus, ašja warwa; ir kalsnėlei aplinkuy yra linksmi.

14. Ganyklos yra pilnos awiū, ir lankosa tūkūs stow jawai, kad žmones iš to frykštāju ir giesti.

66. psal

66. Psalmas.

Laupse ir garbe brangiausū Dievs darbā.

1. Psalm: giesme pirmgiedotina.

2. **A**rykštāukite Dievui wissos
jēmes; giedoſite ant garbēs
jo wardui; girſit jī ſlowingay.

3. Tarſite Dievui: kaip dywni
pra tawo darbā! tawo neprietelei
prieš tawē nieko ne ištēssēs dēl di
dēs tawo maciēs.

4. Wissos jē nes tur melstīstī ta
wēs, ir laupſinti tawē, laupſinti
tawo wardā. Sēla.

5. **A**rkſte ſēn, ir ſwalgyſite
Diewo darbus, kurlai taip ſtebus
ſlingas pra ſawo darbūse, tarp
žmonū waikū.

6. Jis pērwerčz' jures t' ſausums
mā, kad pēsti per wandent gal
eiti; to dzaugiamēs jeme.

7. Jis ponawoj' ſawo mace am
žinay, jo ākis wēizd' ant žmonū;
atſiſkrygi ne galēs iſſiſkēlti. Sēla.

8. Laupſinſit jūs žmones muſū
Diewā, didēy iſplatinſite jo garbē.

9. Kurlai muſū duſias gywas
iſlaiſo, ir muſū ſojoms ne dūst'
ſlysti.

10. **M**ēsa. Diewe, tu mus iſ
mēginai ir cysſtījei, kaip ſidābras
cysſtiams pra.

11. Tu mus apſāldinai temny
czoj', tu ant muſū nāſtā uždējei.

12. Tu lēidai žmones eiti per
muſū galwas; mes t' ugni ir t'
wandent nuējom; alle tu mus iſ
wedēi ir atgaiminnai.

13. **T**odēl aſ ſu dēginnimo:
apieromis eiſu t' tawo namus, ir
taw ſawo apſižadējimā ujmokēſu;

14. Kaip aſ ſawo lupas atwē
rau, ir mano burna kalbējo mano
bēdoj'.

15. **A**š taw rēbjas dēginnimo:
apieras apierawōſu iſ ſudēgintū
āwinū; aſ apierawōſu jānczus ſu
ojeis. Sēla.

16. **A**rkſte ſēn, ſlauſyſit wiſſi,
kurlai bijoties Diewo, aſ iſpāsa:
ſoſu, ka jis mano duſei padarēs.

17. **A**š jopi ſauſiau ſawo bur
na, ir garbināu jī ſawo liežuwnū.

18. **J**ey aſ ka piſt' miſliczau
ſawo ſirdije, tay Pons Diews ne
ſlauſytu.

19. **T**odēl Diews manē iſſlauſo,
ir daboja ant mano prāſimo.

20. **P**agārbints buſ Diewas
kurlai mano malda ne panieſin,
ney ſawo malonē nū manēs freipjā.

67. Psalmas.

Malda ir deſawone uz maloningā Diewo
jēgnonē.

1. Psalm: giesme, pirmgiedotina
ant ſtrānū.

2. **D**iewe, buſ mums malonus,
ir pērjegnoſ mus, dūſ
mums ſwiesti ſawo wēida. Sēla.

3. Kad mes ant jēmēs pazintums
bim jo kēlā, tarp wiſſū pagonū
jo iſgānimā.

4. **D**ēkawoj' taw, Diewe, žmon
nes, dēkawoj' taw wiſſi žmones.

5. Žmones dzaugiaſt ir Frykſ
tauja, kad žmones tikray ſūdiji,
ir waldai žmones ant jēmēs. Sēla.

6. **D**ēkawoj' taw, Diewe, žmones,
dēkawoj' taw wiſſi žmones.

7. **J**ēme dūst' ſawo waiſu; pēr
jegnoſ mus, Diewe, muſū Diewe.

8. **P**ērjegnoſ mus, Diewe, ir
wiſſas ſwiets jo teſibijos.

68. Psalmas.

Prarāwimas apie Kriſtaus paaukſtin
nimā, ir Jo ſlowingā mace.

1. Psalm: giesme Dowido, pirm
giedotina.

2. **S**eſiſkelie Diewas, kad jo neprie
š telei butu iſwajoti, ir kurlai
jo ne kencz', bēgtu nū jo aſiū.

3. **P**rawaryſ jūs, kaip dumai
prawāromi pra; kaip wāſſas ſu
tirpsta nū ugniēs, taipo tur ſu
gaiſti piſtieji po aſiū Diewo.

4. **B**et

4. Bet teišleji tur dzaugtisi, ir līkšmintis po ašū Diewo, ir iš širdiēs dzaugtisi.

5. Giedoſit Diewui, laupſinſit jo warda, taisyſit kēlā lengway atenczam; jo wardas yra: Wiešpats; ir dzaugſities po jo ašū.

6. Kurſai tēwas yra ſirratū, ir ſūdza naſlū; jis yra Diewas ſawo ſwentame gywēnime.

7. Diewas, kurſai bebērnims namus wātkais papildo, kurſai apkaltūsus iſweda tīkru czeſu, ir paliekt neſlauſanczus ſauſummoj'.

8. Diewe, kaip tu pirm ſawo žmonū ējei, kaip tu wātkēzjojei po pūſze, Sēla:

9. Tay padrebējo žēme, ir dangus warwējo dēl ſio Diewo; Sinai, dēley to Diewo, kurſai Izraēlo Diews yra.

10. Bet dabar, tu Diewe, dūdi maloningā lytu, ir ſawūsus kurrie iſdžuwę yra, atgaiwinni.

11. Kad tawo žwērys gāl tēnay pabuti; Diewe, tu atgaiwinni pa wargulus ſawo gerybėmis.

12. Pons Diews dūst žodi didzeis pulkais Ewangelistū.

13. Karālei ir jū pulkai bēgte bēgo; ir namū; ſlowe iſdalija plēſimma.

14. Kad da jūs gullit ant laužo tay ſibba, kaip ſparnai karwēlū, kurrie kaip auſſas ir ſdābras blizga.

15. Kad da wiſſogaliſis ſēn ir tēn tarp jū karālus ſtato, tay ſtojas ſwiefu, kur tamſu buwo.

16. Diewo Fálnas, yra waiſingas Fálnas, didis ir waiſingas Fálnas.

17. Kam ſoſinėjate jūs didēji Fálnai? Diewas mēgſta ant ſio Fálno gywēnti, ir Wiešpats cze paſliekt' wiſſadōs.

18. Wežimmas Diewo yra daug tūkſtantis tūkſtanczū, Pons Diews yra tarp jū ſwentame Sinai.

19. Tu * uſſengei auſſtyn, ir ap: Falei apkālina, tu gawai dowanos žmonems, ir atpūlinems, kad Diewas, Wiešpats, tēn iſſilaiſys.

20. Paſlowinams t'ēſſie Diewas kas dien'; Diewas mums * uždēst nāſtā, alſo jis ir gēlbtimus. Sēla. * 1 Kor. 10, 13.

21. Mes turrim Diewā gēlbantē, ir Wiešpatē, Ponā Diewā, iſ ſmertiēs iſgēlbantē.

22. Alſe Diewas ſawo neprietes lū galwas ſutris, ſu jū mūmenimi, kurrie nū griekū neſlāuj'.

23. Taczau ſako Pons Diews: aš riebuja nekurvus atweſſu, iſ gillummo jurū nekurvus atweſſu.

24. Todēl tawo ſoja Fraujstawo neprietelū bus dājyta, ir tawo ſus nis tē laſs.

25. Kēgima yra, Diewe, kaip tu ateini, kaip tu, mans Diewe ir karālau, paſirōdai ſwentis nyczoje.

26. Pirma eit giedoſientieji, po tam žaidzentieji tarp mergū bub: nijenczujū.

27. Laupſinſit Ponā Diewā ſu rinſimūse jūs iſ werſmēs Izraēl!

28. Cze Benjamins jaunāſas, bet tarp jū karālujas, cze kunigaiſczei Judo ſu ſawo pulkais, kunigaiſczei Sebulon, kunigaiſczei Naftali.

29. Tawo Diewas tawo karas lyſtē attieſe, tā tu mums, Diewe, ſtiprinē; nēſa tai tawo dārbas.

30. Dēl tawo bažnyczōs Jeruzalēje karalei taw atneſ dowanos.

31. Barē žwēri nendrynēje, pulkā jāuczū tarp jū werſū, kurrie ſumina pinnigū dēley. Jis iſ wajoj' žmones, rods karāujanczus.

32. Kunigaiſczei iſ Egipto ateis; Murinū; žēme; iſties ſawo rankas Diewopi.

33. Jūs

33. Jūs Karalystes ant žemės giedokite Dievui, laupinkit Viešpatį, Šėla;

34. Tą, kurisai wissur dangų waldo iš pradžių; štai, jis sa wam perkanui pridūs mąci.

35. Dūkite Dievui mąci; jo šlowe yra Izraėle, ir jo mącis debesiā.

36. Dievas stebuklingas yra sa wo šwentinyczoje; jis yra Dievas Izraėlo, jis dūs žmonėms mąci ir sylą. Pašlowints buš Diewe.

69. Psalmas,

Messiokaus malda savo kentėjime.

1. Psalmas Dowido, ant šešiū strunū pirmgiedotins.

2. **D**iewe, gėlbėk manę; nės wandū man prieti iškū dušios.

3. Aš nūgrimstu gillumne purwino, kur niera dugno; aš esmi gillumne wanden's, ir srowe manę nor pašandinti.

4. Aš pailsau bešaukdams, mano kėklas užkimmo; jau ne beregiu, kad taip ilgai turru laukti savo Diewo.

5. Kurrie manęs be prieštikių n' apfencz, tū yra daugiaus, nēy plaukū ant mano galwos. Kurrie man ne wertay neprieteleis yra, ir manę prapuldo, didey gal; aš turru užmoėti, ką ne wogiau.

6. Diewe, tu žinnai mano paisyte, ir mano kaltybes niera tau užslėptos.

7. Ne dūš gėdūs gauti iš manęs, kurrie tauš laukia, Viešpatie, Diewe Zebaot. Ne dūš gėdų buti iš manęs, kurrie tauš jėško, Diewe Izrael.

8. Nės tauš dēl fenczū gėdų; mano wėidas pilnas yra apgėdinnimo.

9. Aš swėtims pastojau savo broliams, ir ne pažystams savo motinūs waišams.

10. Nės aš be maž smertiūs ne gawau iš didžio papykio dēl tawo namū; ir gėda tauš gėdinnanczū užpūl' manę.

11. Ir aš werkiu ir pašniū kaju karczey; ir išjūkiamis esmi.

12. Aš apšwilkans jaū; bet jie iš to jūkiasi.

13. Kurrie sēd wartūse, plušioj' apie manę.

14. Bet aš šaukiu taušp', Viešpatie, malonės czėse; Diewe, per didę sawo malonę išklausyk manę wiernu sawo išgėlbėjimu.

15. Išgėlbėk manę iš purwo, kad ne nūgrimsczau, kad išgėlbėtas buczau nū n' apfenczenczū manę, ir iš gillaus wandenio.

16. Kad patwānas manę ne nušandintu, ir gillybe ne prarytu, ir šyle dūbės ant manęs nu susidarytu.

17. Išklausyk manę, pone Diewe, nės sawo malone yr' pilna palinkšminojimo, grėšis manęs spi, pagal didi sawą susimillimą.

18. Ir ne slėpt sawo wėidą nū sawo tarno; nės nušimātijau, umay išklausyk manę.

19. Artinkis mano dušiospi, ir išwadūk ję; išgėlbėk manę dēl mano neprieteleū.

20. Tu žinnai mano apgėdinnimą, gėdą ir apjūką; mano priešininkai wissi yra po tawo akiū.

21. Gėda man lauk' mano širdi, ir šloginua manę; aš laukiu, baušas gailėtus, alle cze niera ney wieno, ir palinkšmintojū, o ney wieno ne randu.

22. Ir jie *dūst man tulžį wālgit', ir ušfosą gėrti, didime mano troškimme *Matt. 27, 34. 48.

23. Jū stālas turrētu butu jiems wirwe, ant užmoėjimo ir spāsto.

24. Jū āpys turrētu aptēmti, kad ne regētu, ir jū strenos wissadūs išaboj.

25. Išliet

25. Išliek sawą nemalonę ant jų, ir tawo baisingas kerštas jų gautu jųs.

26. Jū gyvėnimai turrėtu pūsti pastoti; ir ney wieno ne butu, kursai jų bėtroša gyvėntu.

27. Uėsa jie pėrsekėinėj, kurrėtu ištikėai, ir girriasi, kad tu sa wū-us staudzey ištinkėi.

28. Dūk jiems iš wiendės kaltybės pulsi t kitta, kad ne ateitu tawo teisybėsp.

29. Išgeisyk jųs iš knygtų gywujų, kad ju teisėseis ne butu prirakyti.

30. Bet aš esmi pawarges, ir ne galu; Diewe, tawo pagalba te apsaugoj manę.

31. Aš Diewo wardą laupstisu giesme; ir jė didey garbisu su dėkawojimu.

32. Tai Ponui Diewui geraus itikės, ne kaip jautis, turtis ragus ir nagus.

33. Pawargulei tai rėg' ir dzaungiasi, ir kurrė Diewą jėkė, tū bėrdis bus gywa.

34. Uėsa Diewas klauso pawargusū, ir ne paniekėin sawo apkalbėjus.

35. Laupsinė jė dangus, žėme ir juos, ir wis, kas jųsa krutta.

36. Uėsa Diewas gėlbės Zioną, ir miestus Judo budawos, kad tėnay gyvėntu, ir jie tus saw t dailę butinay turrėtu.

37. Ir sėkla jo tarnū jųs t dailėjus gėus, ir kurrė jo wardą myl, pasiliēs jųse.

70. Psalmas.

Dowido malda dėl pagalbės prieš neprietelus.

1. Psalmas Dowido, pirmgies dotins, ant paminklo.

2. Šubinėis, Diewe, manę pagėlbėt, Wiešpatie, man padėti.

3. Turrėtu gėdėtis ir apgėdinti buti, kurrė mano dušidės tykoj. Turrėtu atgalon grybti, ir apgėdinti buti, kurrė man pišt wėlij.

4. Kad wėl pagėdinti butu, kurrė ant manęs šaukia: cze, cze.

5. Turrėtu dzaungtis ir pasilinksmint' tawimi, kurrė tawęs klausinėj; ir kurrė myl tawo išgėnismą, wissadės sačytu: didey buš pagėrbints, Pone Diewe.

6. Bet aš esmi bėdnas ir pawarges, Diewe, šubinėis manėspi; nėsa tu esi mano pagalbininkės ir išgėlbėtojis, mans Diewe ne trūk.

71. Psalmas.

Malda dėl išgėlbėjimo

Pone Diewe, aš tawim' nusitikėi. Eiu, niekaday ne dūk manę gėdoje buti.

2. Išgėlbėk manę per sawą teisybę, ir išwadūk manę, prisenk sawo ausis manėspi, ir gėlbėk manę.

3. Buš man stipri ūla, kurrėosp' wissada galėczau tėkėti, kursai man žadėjei gėlbėt; nėsa tu esi mano ūla, ir mano pillis.

4. Mans Diewe, gėlbėk manę iš rankės Diewo; nesibijanczojo, iš rankės neteisojo ir smėrkininko.

5. Uėsa tu esi mano nusitikėjimas, Wiešpatie, Pone Diewe, mano nusitikėjimas iš mano jausnytės.

6. Tawim' nusitikėjau nūg aus gywės žywato, tu manę ištrėukėi iš žywato mano mōtinės; iš tawęs aš wissadav girrūs;

7. Aš daugiems esmi kaip stes buflu; alle tu esi man stipru nusitikėjimu.

8. Dūk, mano burna tawo garbės ir tawo laupsės kas dien' pilna buti.

9. Uė patrėmė manę mano senystėj; ne prastoė manę, kad paslpsu.

10. Uėsa

10. Tās mano neprietelei kalba priekš manē, ir Furrie mano dušos tykoj', iustrodij' tarp savos,

11. Safydami: Dievs jē prāstojo; wyfit ir sugāufit jē, nēsa cze niera iſgēlbētojo.

12. Diewe, ne buf toli nū manēs; mans Diewe ſtubintīs manē gēlbēt'.

13. Turrētū gēdētis ir prapulti, Furrie ſtow priekš mano duſiā; gēda ir apgēdinnimū turrētū tie appilti buti, Furrie mano nepalaimōs jēſko.

14. Bet aſ wiſſadōs lāuſu, ir wiſſadōs tawo garbē praplātīſu.

15. Mano burna apſakys tawo teiſybē, kas dien tawo iſgānimā, Furrus aſ wiſſus ne paſſaitau.

16. Aſ wāiſſeſzoju māciē Wieſi patiēs, Pono Diewo; aſ tawo teiſybē tiſtay gārbinu.

17. Diewe, tu manē iſ jaunys ſēs moſinnai; todēl apſakau tawo ſtebuſus.

18. Taipojau ne praſtof manē, Diewe ſenystēje, kad praſiſu, paſkoley tawo pēti apſakysu waiſū waiſams, ir tawo māci wiſſiems, Furrie dar užims.

19. Diewe, tawo teiſybe auſſta yra, tu didzus dāiſtus darai; Diewe, kas taw lygus?

20. Tēsa tu man dūdi jausti daug ir didzus wargus, ir manē wēl atgaiwinni, ir sugrāžini manē iſ gillummo ſēmēs.

21. Tu manē labay iſkeli ir manē wēl palintſmini.

22. Targi aſ taw ir dēſawoju pſaltero; jāiſlais uſ tawā wiernyſtē, mans Diewe; aſ taw laupſinu ant arpōs, tu ſwentasīs Izraēle.

23. Mano lūpos ir mano duſia, Furras tu iſgēlbējei, linſminas ir laupſin tawē.

24. Ir mano liezuwis kas dien dūmoj' apie tawo teiſybē; nēs gēl-

dētis tur ir apgēdinti buti, Furrie jēſko mano nepalaimōs.

72. Psalmas.

Praradimmas apie Kriſtu, ir jo katalyſtē.

1. Salomonui.

Diewe, dūf ſawo ſudā Karālui, ir ſawo teiſybē Karālaus ſunui.

2. Kad jis tawo ſmones wēstu prie teiſybēs, ir tawo ſirratas gēlbētū.

3. Dūf, kad Kālnai paſāju neſtu tarp ſmonū, ir Kālnēlei teiſybē.

4. Jiſſai pawarguſus ſmones ſude iſlaiſys, ir ſirratas gēlbēs; ir bluznijancus ſudauſys.

5. Tu buſi bijojams, Kol ſāule ir mēnū teſkēs, i eilū eilē waiſū.

6. Jis nuſjengs kaip lytus ant lauſo, kaip ſlāſſai, Furrie jēng paſlāpin.

7. Jo czeſūſe ſydzēs teiſuſis, ir didis paſājus, paſkoley mēnū ne bus.

8. Jis Karālaus nū wienū jurū iſkēi ſittū, ir nū wandens iſkēi ſwieto galo.

9. Jam Klōnoſis, Furrie pūſi czoj' yra, ir jo neprietelei laiſys dulķes.

10. Karālei prie jurū ir ſallū atneſi dowanū; Karālei iſ Karas lyſtēs Arabiōs ir Sēbōs atgabēs dowanū.

11. Wiſſi Karālei jo melſis; wiſſi pagonai jam ſlāſis.

12. Tēsa jis pawarguſi ſauķens ti iſgēlbēs, ir ſirrātā, iſgēlbētojo ne turrinti.

13. Jis bus malonus pawarguſiems ir ubbagams; ir duſias ſirrātū gēlbēs.

14. Jis jū duſias iſ wylaus ir piſtenybēs iſgēlbēs; ir jū Kraujas brangiey bus laiſytas po jo aſiū.

15. Jis iſliks arwas, ir jam bus dūtas auſſas iſ bagotōs Arabiōs; ir wiſſaday ſmones melſis po jo aſiū, kas dien jē pagirs.

16. Unt

16. Ant zēmēs, auštay ant Eāl: nū, jawai tānfus bus; jū waisus drebēs, Ēaip Libanons, ir žalūs miestūse, Ēaip žole ant zēmēs.

17. Jo wardas iškliks amžinay, pašol saule patēks; jo wardas bus waikū waikame sašytas, ir jie bus per tą žegnoti; wissi pagonai ji garbis.

18. Pagirtas t'essie Diemas Wieš: pats, Izraēlo Diemas, Ēursai wiens stebuklus daro.

19. Ir pagirtas t'essie jo pašlo: mintas wardas amžinay; ir wissos žemes t'essie pilnos jo garbės, Amen, Amen.

20. Gālas maldū Dowido, su: naus Izai.

73. Psalmas.

Palinksiminimas ir gaudėnimas prieš pašipiktinimą, dėl palaimos Diemo: nėsibijancijū.

1. Psalmas Ašāpo.

Izraēl taczaus tur Diemą pa: linksiminimu, Ēursai tišt cyp: stas širdiės yra.

2. Bet aš be maž ne Ēlupinėjau sawo šojomis, mano žinkšnei be maž ne pašydo.

3. Nės aš papykau ant gyrpel: nū, regėdams, Ēad Diemo: nėsibi: jantiems taip geray sėkasi.

4. Nės jie niera smertiės baimėje, bet stow drutay, Ēaip pašoczus.

5. Jie ne yra nepalaimoje, Ēaip Pitti žmones, neygi wārginnami, Ēaip Pitti žmones.

6. Todėl jū tyczāwimas brangus dāikts tur buti, ir jū pištenybė gėras darbas tur buti wadintas.

7. Jie pašpucz' Ēaip rėbus pil: was; jie dāvo, Ēą tištay dumoja.

8. Jie wis paniekīn, ir pištay apie tai šalba, ir šalba bey blūz: nija puikiey.

9. Rą jie šalba, tai iš dangaus tur šalbėta buti; Ēą jie šako, tai tur tišti ant žēmės.

10. Todėl pritēr' jiems jū žmo: nes, ir pulkais pas jūs bėga, Ēaip wandū.

11. Sašydami: bės Diemas anū rūpintus? Bės Aušczāusasis jū atbotu?

12. Šytay, tokie yra Diemo: nėsibijq, tie tur gėrą palaimą ant swieto, ir pralóbsta.

13. Argi tai bus noprōsnay, Ēad mano širdis nebartinay elgiasi, ir Ēad aš sawo rančas nešaltybėje mazgoju?

14. Ir Ēas dien wārginnanis esni; ir mano šorawone Ēas rytą gatawa?

15. Be maž' ir aš taip buczau šalės, Ēaip jie; alle štay, tūni buczau prisūdijęs wissus tawo wais: kus, Ēurrie bebutu buwę.

16. Aš dumojau apie tai, Ēad pėrmanyczau; bet tai man persuns Ēu buwo.

17. Jėši tėjau i Diemo šwentis nycziq, ir pašdabojau jū gālo.

18. Bet tu jūs paštatai ant ilis dummo, ir parmesi jūs žemyn.

19. Kaip umay jie nieku pawirs: sta; jie sutėška, gālą gāudami su išgqsczu;

20. Kaip šāpnas, Ēam pabudi: dus, taip tu, Dieme, jū abrozq mieste darai papeiktą.

21. Bet štandu man širdije, ir gėl' man ingstūse mano.

22. Kad aš pašu turru buti, ir nieko ne išmanyti, ir turru buti po tawo ašiu Ēaip galwijas.

23. Bet taczaus wissadōs tas wēspi laikausi; nės tu laikai mane prie mano dešinės.

24. Tu wedi mane pagal sawo rodą, ir galāusey su garbe mane priimmi.

25. Kad aš tawę tištay turru, tay aš n' atboju ney dangaus, ney žēmės.

26. Kas

26. Kaczeig mano fums ir dusia apalpstā, tay tu, Dieve, taczaus wissadōs essi mano širdiēs pašinē šininojimas, ir mano dalis.

27. Uēs štay, kurrie nū tawēs atpūla, prapuls; tu išpūstiji wissus, kurrie prieš tawē tēšāuja.

28. Alle tai yra mano dzaugsmas, kad aš laiķausi Diewopi, ir sawo nusitēkėjimą statau ant Wiespā patiēs, Pono Diewo, kad wissus tawo dārbus apsačyczau.

74. Psalmas.

Malda dėl bagnetijos išlaisvimo.

1. Pamokinnimas Asāpo.

Dieve, kam tu mus taip išwisko patremi? ir kam tokiu kerktu papyķai ant awjū sawo ganyklōs?

2. Atsiminė sawo surinkimo, kurri tu iš senū dienū nusipelnei, ir saw i dalį išwālnijei; kālno Zlon, ant kurrio gywēni.

3. Minē ant jū kōjomis, ir prastumē jūs žemyn; neprietus wiskā pagadinno šwentinyczoje.

4. Tawo priešininķai rēf tawo namūse, ir ištāto tēnay sawo balwonus.

5. Kirwis yra rēgims blyzgas iš aukšto, kaip kad da girroje kertama yra.

6. Jie sukāpoj wissas jo mōlawones firwjeis ir škatomis;

7. Jie sudėgin tawo šwentinyczā; jie wissāp atšwenczia namus tawo wardo.

8. Jie safo sawo širdije: plēš kime jūs; jie sudėgina wissus Diewo namus žēmėje.

9. Sawo žēnklū ne berēgims ir ney wiens prāraķas ne be safo mums daugiaus, ir ney wiens mōkitojis ne bemoķinna mus daugiaus.

10. At Dieve, kōley priešininķas gēdis, ir neprietus tawo wardā taip labay bluznys?

11. Kam sawo rankā attrāufi, ir sawo dėšing taip wissay sawo prieglobstije laiķai?

12. Bet Diewas yra mano kairalus iš senū dienū, iš kurrio wissa pagālba, kurri ant žēmės nusidūst.

13. Tu suardai jures per sawo māci, ir sulāuji smākū galwas wandenije.

14. Tu sukūli galwas bangōs žuvjū, ir dūdi jas penuklu žmonims pūščzoje.

15. Tu dūdi tēkėti šaltinnus ir uppes; tu dūdi išdžuri dides stowes.

16. Diena ir naktis yr' tawo; tu darai, kad taip sūnle, kaip ir žwaigzdes tikru sawo kēlu tēfa.

17. Tu kōznai žēmei statai jūs rubėjus; wāsarā ir žiemā tu darai.

18. Taygi atsiminė to, kad nei prietus Diewā gēdina, ir durni žmones bluznij' tawo wardā.

19. Ue dūf dušią sawo kūrklės lio žwėrui; ir ne ušmiršē taip labay sawo bėdnuiū žmonėlū.

20. Atsiminė derėjimo; nēs žēme wissur baisey yra išpūstita, ir tros bos yra išardytos.

21. Ue dūf bėdnaji su gēda atstoti: nēsa pawargulei ir serratōs gārbis tawo wardā.

22. Kēkis, Dieve, ir užstoķ sawo prowā; atsiminė gēdōs, kurri taw kās dien nusidūst nū paķujā.

23. Ue ušmiršē šauķimmo sawo neprietelū; šautummas tawo priešininķū eiti jo ilgyn, jo didyn.

75. Psalmas.

Paupse Diewo šebuklū aronēnimas be baimės ne pašelgtis.

1. Psalmas ir giesmė Asāpo, ant balso: Ue prapuldi! pirmgies dotins.

2. Mes dėķawojam taw, Dieve, mes dėķawojam taw ir apsa:

apsākom tawo stebuklus, kad tai
wo wardas taip artų. yra.

3. Uėsa sawo cėsu aė teisey
sūdisu.

4. Žėme drėba, ir wiėsi, kurrie
ant jos gvwėna; bet aė stipray
laikau jos itulpus. Sėla.

5. Uė tariau gypelnams: nesi
girėit talpo; ir Diewo nesibijan
tiems: ne nusitikėit ant sawo
māciės.

6. Uė nusitikėit taip labay ant
sawo māciės; ne kalbėit tokiu
nopertummu:

7. Uė ėsant bėdės, ney nū už
teikėjimo, ney nū nusilėidimo,
ney iš kalnū pūgzoje.

8. Uėsa Diewas yra sūdzia,
kursai ši pajėmin, ir aną iėkėl'.

9. Uėsa Pons Diews tur kupė
rankoje, pripiltą drutu wynu, ir
pilla iš to; bet pikieji wiėsi tur
gėrti, ir mėles išbaigti.

10. Bet aė apsakyėsu amžinay,
ir laupėsiu Diewą Jofubo.

11. Ir wiėq māci Diewo: nesi
bijanėzujū sulāuzysu, kad mācis
teisojo iėkėlta butu.

76. Psalmas.

Diewas sawo surinkimo arginnimas.

1. Psalm: giesmė Aėėpo, ant
strūnū pirmgiedotina.

2. Diewas Judeoj' pajystams yra;
Izraėle jo wardas yra pa
flowintas.

3. Salėme yra jo bėtra, ir jo
namai Zione.

4. Czejau jissai sulāuza strėlas
kilpino, ityda, kardą ir karą.
Sėla.

5. Tu flowingėsnis ir stiprėsnis
ėsi, neng' razbajū kalnai.

6. Puiėieji tur buti applėkyti,
ir užmigti; ir wiėsi karjygei tur
rankas palėist'.

7. Iš tawo bėrimo, Diewe
Jofubo, užmiegt' taip žirgas, kaip
ir wežinimas.

8. Tu ėsi išgąstingas; kas gal
po tawo aėiū išsilaiėyt', kad tu
pyėsti?

9. Kad dūdi girdėti sūda iš dan
gaus, tay nusigąsta žėme, ir nuryla;

10. Kad Diewas pasikėl sūdit',
kad gėlbėtu wiėsiems pawargus
siems ant žėmės. Sėla.

11. Kad žmones priėš tawę sau
cya, tay tu garbę nusipelnai; ir kad
jie dar daugiaus saucya, tay ir cze
ėsi gātawas.

12. Žadėit ir atėėit Wiespa
czui, sawo Diewui, jūa wiėsi,
kurrie aplink jį ėste, neėkite do
wanas Išgąstingam.

13. Kursai funėgaiėsczams atim'
drasumq. ir išgąstingas yra tarp
karālū ant žėmės.

77. Psalmas.

ėerujū bėda ir palinkiminojimas.

1. Psalmas Aėėpo, Jėdutuno
pirmgiedotins.

2. Uė kauėiu Diewop', sawo
balsu: Diewop' aė kauėiu,
ir jis iėklauso manę.

3. Czeė sawo bėdės aė jėėkau
Poną Diewą, mano ranka nāktij'
yra iėtiesta, ir nesilauja; nėsa
mano duėia ne priimma palinkė
minojime.

4. Kad smātnas ėsmi, tay atėi
menu Diewo; kad mano širdis
tuzbosa yra, tay kalbu. Sėla.

5. Tu laikai mano aėis, kad
buddėtu; aė taip apalpau, kad ir
kalbėt' ne galu.

6. Uė atėsienu senū gadynū,
pirmujū mėtū.

7. Uėėimis atėsienu sawo strūn:
žaiėlū, ir kalbu su sawo širdze;
mano dwāse tur tārdyti.

8. Argi Pons Diews amžinay
patrems, ir ney jokiės malonės
daugiaus ne iėrėdis?

9. Argi jo malone wiėaip galą
gāwo? ir pajadėjimas lėwėsi?

10. Argi

10. Argi Dievs užmiršo malonius buti, ir savo mielaširdingystę iš keršto užrašino? Sėla.

11. Bet taczan tariau: aš tai turru tęsti; dėšine ranka užrašys; užausojo tai vis gál fittaip daryti.

12. Todėl atsimenu darbū Pono Dievo; beje, atsimenu tawo pirmųjų stebuklų;

13. Ir kalbu apie wissus tawo darbū, ir sakau apie tawo istatimus.

14. Dieve, tawo kėlas yra šventas; kame toks sylingas Dievas kaip tu, Dieve, esi?

15. Tu esi: taisy Dievs, kurs stebuklus dāro; tu savo sylą parodėi tarp žmonių.

16. Tu savo žmones atpirkai macney, waišus Jofubo ir Jozepo. Sėla.

17. Wādenis regėjo tawę, Dieve, wādenis regėjo tawę, ir prisibijojo, ir gillybes santėjo.

18. Drumstus dėbesis lėjo wanden's; dėbesis growe ir žaibāwo.

19. Perkūnas growe danguje, tawo žaibai twyškėjo ant žemės; žeme pasijuddino ir drebėjo iš to.

20. Tawo kėlas buvo juosia, ir tawo tāsas didžūse wādenisa; ir taczaus tawo pėdos ne buvo pažinamos.

21. Tu wedei savo žmones, kaip awjų pulką, per Moizėsu ir Aaroną.

78. Psalmas.

Pasakojimas Dievo aernbū ir foramū, savo žmonėms paroditi.

1. Pamokinnimas Asapo.

Alausykite, mano žmones, mano prisakimą; prilenkite savo ausis žodžump' mano burnos.

2. Aš atwėrsu savo burną kalbėti pamoklo žodžus, ir pasakysiu senus nusidawimus,

3. Kuris girdėjom ir žinom, ir mūsų tėwai mums pasakojo;

4. Idant tū ne slėptumbim jų waišams, kurie pastūbūs, ir apsašytumbim garbę Pono Dievo; ir jo máci bey stebuklus, kurrus jis padāre.

5. Jis istate luddimą Jofubo waišams, ir dawe žokaną Izraėle, kurri prisāke mūsų tėwams, kad tą mokintu savo waišus;

6. Idant waišū waišai mokintus, ir waišai, kurie dar tur užgimti; kad užaugę taipojau savo waišams apsašytu;

7. Idant jie Diewui nusitikėtu, ir ne užmirštu Dievo darbū, ir jo prisakimū klausytu,

8. Ir ne butu kaip jų tėwai, prie Dievo ne pasilaukanti ir ne klausanti gimminė; kurrōs širdis ne buvo stipri, ir jōs dwāse Diewui wietnay ne titkėjo.

9. Kaip waišai Epraim, kurie garwoti kilpini nešodami, atpūle czėse kowōs.

10. Jie ne laike Dievo derėjimą; ir ne norėjo jo prisakimū klausyt'.

11. Ir užmiršo jo darbū, ir jo stebuklū, kurrus jiems buvo išrodės.

12. Po ašū jų tėwū jissai padāre stebuklus, Egipto žemėje ant laužo Joan.

13. Jis * pėrdalijo jures, dūndams jų pėreiti; ir taise wandenį kaip mūrą.

14. Jis dienoje jų wėde debesimi, ir naščze zibancze ugnimi.

15. Jis pėrplėše ūles pūščzoje, ir girde jų wandenimi apščzey.

16. Ir dawe upėles iš ūlū tēkėti, kad nutekėtu kaip wanden's srōwes.

17. Taczau jie dar wėl susigriešijo prieš jį, ir tpykino užščzau soję pūščzaje.

18. Ir pagunde Dievā savo
girdīsa, peniņšlā prašydami savo
dušei.

19. Ir kalbējo priekš Dievā, sa-
pydamik bēš galētu Dievs stālā
taisyt' puščozoje?

20. Sztay, jis tieša ūlē ištīkko
kad wandū tekkējo, ir uppes pa-
twinno; bet kaip gāl jis dūnōs
vūti, ir savo žmonēms mēsōs
padēti?

21. Bet kaip Pons Dier 3 tai
girdējo, didey supykō; ir ugnis
uščidēge Jofube, ir kerštas ant
Izraēlo,

22. Kad jiene pasitīkkējo Dievu,
neygi lāufe jo pagālbōs.

23. Ir jis prisāke dēbesims auš-
tay, ir atwēre wartus dangaus,

24. Ir dawe Mannā ant jū nu-
lyti, kad wālgitu, ir dawe jiems
dangaus dūnā.

25. Jie wālge Angelū dūnā; jis
atsunte jiems walgimo apščzey.

26. Jis dawe pūsti rytū, wējā
po dangum', ir pakēle per savo
maci wējā iš pētū,

27. Ir dawe ant jū mēsōs nu-
lyti, kaip dūfēs, ir pauščzys
kaip jiezdras jurū.

28. Ir dawe tus nupulti tarp
jū wišur, kur jie gywēndawo.

29. Tay jie wālge, ir per miera
priwālge; jis dawe jiems išpildit'
savo uščgeidimnā.

30. Bet kaip jie buwo išpildē
savo uščgeidimnā, ir dar buwo
bewālgā;

31. Tay atējo ant jū narfas
Diewo, ir nušwinno wyrāušūsus
tarp jū, ir nušawinno gerāušūsus
Izraēle.

32. Bet be to wišo jie daugiaus
sušgriekijo, ne tičkēdami jo ste-
buflams.

33. Todēl dawe jūš numirti, kad
jie nieko ne gāwo, ir turtējo, kol
gywi, wārginnami busi.

34. Kad jūš nušawindawo, tay
ješkōjo ji, ir prišwerte antšti
Diewopi.

35. Ir atšminne, kad Diewas
yra jū ūla, ir Auščczāušasis Die-
was jū Iščgēlbētojis esti.

36. Ir Elastawo jam savo bur-
nā; ir mollāwo savo liežuwoju.

37. Bet jū širdis ne laiķēš twir-
tay prie jo; ir ne pilnawojo wiers
nay jo derėjimā.

38. Bet jis buwo mielagirdin-
gas, ir atlēido griekus, ney išgais
šino jūš; ir tanķiey nugrēze savo
naršā, ir ne iščlēido wišā sawā
kerštā.

39. Učsa jis atšminne, kad jie
kunas ēšā, wējas, kurtai nueit, ir
ne sugryšta.

40. Jie tanķiey jē ikeršinnō pū-
czoje, ir didey išpykino jē pūstynēje.

41. Jie Dievā wišadōs iš naus
jo gunde, ir pamokinno šwentajē
Izraēle.

42. Jie ne atšminne jo rančōs,
tā dienā, kurrē jūš išgēlbējo nū
neprietelū;

43. Kaip ir jis savo ženklus
buwo padārgs Egipto žēmėje, ir
savo stebuflus žēmėje Joan;

44. Kaip jis jū wāndent werte
i kraujā, kad jie ne galējo gērt' iš
savo upjū;

45. Kaip jiems kirmeles atsunte,
kurrios jūš ēde, ir ruppuizes, kur-
rios jūš gadinno.

46. Ir dawe jū waisu patrančos-
mis, ir jū sēklā žogams.

47. Kaip jū wynn medzus muše
ledais, ir jū morū medzus krus-
šomis.

48. Kaip jū bandā muše ledais,
ir jū kaimeng žaibais.

49. Kaip tarp jū sunte pištū
angelū savo didzame narše, ir dar
we jūš sautēti, keršiti, ir pišt'
daryti.

50. Kaip

50. Kaip labiaus užlėido ant jų savo perštą, ir jų dušią iš smertiės n'išgėlbėjo; ir dave jų bandai maru išgausti.

51. Kaip numušė visą pirmą gimnią Egiptū; žemėje, pirmūsus Fudikius bėtrūse Amu.

52. Ir dave savo žmones išeiti kaip avis; ir vėde jųs, kaip pulką pušczoje.

53. Ir vėde jųs pakąjuje, kad ne prisibijotus; bet jų neprietelei nusikendo juosa.

54. Ir atvėde jųs į savo šventūsus rubėjus; šop kalnop, kurri jo dėgine nupelne.

55. Ir pravėre pirm jų žmones, ir dave jiems išdalyti tėviškę, ir dave annū gyvėnimūse gyventi gimmines Izraelo.

56. Bet jie gunde ir įpykino Dievą, užsėcząsajį; ir ne laisė jo luddimus.

57. Ir atpūle, ir paniekino vis, kaip jų tėvai; ir ne laisė, kaip atsilėidęs pilpinis.

58. Ir įpykino į savo aukštųjų bėnis; ir įpykino į savo balwonais.

59. Ir kaip tai Dievas girdėjo, tay jis iširšo; ir atmete Izraelą didey.

60. Kad jis savo gyvėnimą Siloėj' prastojo, bėtras, kur tarp žmoniū buvo gyvėnas.

61. Ir padave jų mātį apkalimū; ir jų gražumą į rankas neprietelaus.

62. Ir padave savo žmones kardu, ir didey supykto ant savo tėviškęs.

63. Jū jaunimą suėde ugnis; ir jų mergos turrėjo pasilikti netekėjusos.

64. Jū klebonai kardu prapūle; ir ne buvo našles, kurrios galētu raudoti.

65. Ir Ponas Dievas pabuddo kaip miegąsis, kaip stiprus krykštą tūja, nū wyno pareidams.

66. Ir ištikto savo neprietelus iš užpakalio; ir padare jiems amžiną gėdą.

67. Jis paniekino bėtras Jozėj' po; ir ne aprinko giminę Epraim.

68. Bet išrinko giminę Judo; kalną Zion, kurri jis mylėdavo.

69. Ir budamojo savo šventinyczią aukštay, kaip žemę, kurri amžinay turrētu stipray laikytis.

70. Ir aprinko savo tarną Dowidą, ir atėme į nū awjų gardo.

71. Nū žindanczią awjų atėme į, kad jo žmones, Jozubą, ganytu, ir jo tėviškę Izrael.

72. Irgi jis gane jųs tikra wiernybe; ir walde jųs wissotia išmincze.

79. Psalmas.

Malda prieš neprietelus teisybėms.

1. Psalmas Asapo.

Pone Dieve, pagonai ipūle į tavo tėviškę, tie necystą dars tavo šventą bažnyčią, ir iš Jeruzalės atimenū kruwas padare.

2. Jie lawonus tavo tarną paušczams po dangum' dave suėsti; ir miesą tavo šventųjų žvėrimis žemėje.

3. Jie fraują praliejo aplink Jeruzalę, kaip wādent; ir ne buvo ney wiens, kure pasastu.

4. Mes pastojom gėda savo susėdams; apjūru ir paniekinnimus tiems, kurie aplink mus yra.

5. Pone Dieve, koley tu nori taip didey pykti? Ir savo didi pās piki kaip ugni dūsi degti?

6. Išliet didi savo perštą ant pagonū, kurie tawę ne pažysta; ir ant karalystū, kurie tawo warsdė nesimeldž'.

7. Užėsa jie suėde Jozubą, ir jo namus išpūstijo.

8. Ne atsiminē pirmujū musū grieķū; susimilē ant musū umay; nēsa jau reti pastojom.

9. Gēlbē tu mus, Diewe, musū gēlbētojan, dēl garbēs sawo wardo; iģgēlbē mus, ir atlēist mums musū grieķus, dēl sawo wardo.

10. Kodēl dūdi pagonams safyti: Kame dabar jū Diewas? dūf žinnoma buti tarp pagonū po musū afiū atkērķijimā pralietojo Kraujo tawo tarnū.

11. Dūf iķi tawē iķfakti dūf sāujimus apfāltujū; pagal didi sawo pēti iķlāiķyķ waiķus smertiēs,

12. Ir atadūf musū susēdams septineropay i jū anti jū gēdā, kurre jie tawē, Pone Diewe, apgēdino.

13. Bet mes, tawo žmones, ir āwis tawo ganyklōs, dēkawojam taw amžinay, ir apfākom tawā garbē wissaday.

80. Psalmas.

Malda uģ iķlāiķima dwēķfōs mnnicjōs.

1. Psalmas Ašapo, ant psaltero ķeķiū strūnū pirmgiedotins.

2. Tu ganytojan Izraēlo, klauķyķ, kursai Jozepā ganai, kair āwis; pasirōdiķ, kursai sēdi ant Kērubinū.

3. Pabuddiķ sawo māci, kursai tu pirm Epraim, Benjamin ir Manasse eķi, ir ateiķ mums ant pagālbōs.

4. Diewe, palinķsmiņ mus, ir apķwiēķ mus sawo wēidu, tay tarpšime.

5. Wieķpatie, Diewe Zebaot, koley tu ķerķiķ ant maldōs sawo žmonū?

6. Tu peni iūs āķarū dūna, ir girdai jūs dide kupa āķaromis priķilta.

7. Tu pastatai mus musū susēdams ant waido; ir musū neprieķiķi jūķiāķi musū.

8. Diewe Zebaot, linķsmiņ mus, dūf ķwiēķi sawo wēidā, tay tarpšime.

9. Tu *atgabēnai wynn; mēdi iķ Egypto, ir prawcrei pagonus, ir tū czēpiķi. *Mark. 12, 1.

10. Tu pirm jo ķēlā pramynei; ir daweķ jū iķķāķnit, kad jis žēme iķpildo.

11. Kalnai apdengti yra jo pawēsu; ir jo ķakēlemis Diewo ķēdrai.

12. Tu jo āugmeni iķplātimai iķķijūru, ir jo ķakas iķķiwāndenū.

13. Kamģi tu jo tworā iķardei, kad jē sudrāķķa, ķas tiķtay praeit?

14. Medinnos ķiaules jū iķķniķķo; ir žwēris jū sugadinno,

15. Diewe Zebaot, greķķiķi tas czaus, wēizdēķ iķ dangaus, ir žwalģyķ, ir atlanķyķ ķi wynnēdi;

16. Ir ķawoķ tū, kurre tu saw stipray iķķinķai.

17. Pwēizdēķ, ir bārķ, kad dēģinnimas ir drāķķimmas lēutus.

18. Tawo ranķā te apķaugoj žmones tawo dēķinēs, ir žmones, kurre tu saw stipray iķķinķai:

19. Tay ne atķtōsim nū tawēs; dūf mus gywus iķķiķti, tay tawo wardā mēķime.

20. Wieķpatie, Diewe Zebaot, linķsmiņ mus; dūf ķwiēķi sawo wēidā, tay tarpšime.

81. Psalmas.

Graudēnimas, koly budu ķwentōs dienos tur buti ķwenēģamos.

1. Ant Ģititōs pirmgiedotins Ašapo.

2. Ķinķsmay giedoķite Diewui, ķurs musū stiprybe yra; ķryķķtāuķite Diewui Jozubo.

3. Ķmķite psālmus, ir dūķite ķēn būbnus, linķsmas arpas su psaltēķeis.

4. Trūbiķite naujame mēnesiķe trūbomis, ant musū ķwentēs lēpi budžū.

5. Ķēķa

5. Nėsa toktay yra budas Izraėle, ir prowa Diemo Jofubo.

6. Toktai jis ant luddimo istate tarp Jozėpo, jiems išeinant iš Egipto: žemės, ir švėtiną Nejuvi girdėjus.

7. Kaip aš jū pėti nū naštōa buwau išwālنيه; ir jū ranfos atliėko nū pūdū.

8. Kaip tu manėpi šaukiei bėdoje, aš išgėlbėjau tawę; ir išflausiau tawę, kaip wėtra tawę užpūle; ir mėginau tawę pas waidwāndent. Sėla.

9. Klausit, mano žmones, aš tarp jusū luddisu; Izraėl, tu manęs flausyk.

10. Kad ne butu tarp jusū fitto Diemo; ir tu švėtiną Diemą ne melstumbei.

11. Aš esmi Wiešpats, tawo Diemas, kursai tawę iš Egipto žemės išwede; atwėrk sawo burną didey, dūk man į pilditi.

12. Bet mano žmones ne flauso mano balso; ir Izraėl ne nor manęs.

13. Tay palėidau jūs pagal geidulus jū širdiės, kad waišyczotu pagal sawą rodą.

14. Jey norėtu mano žmones manęs flausyti, ir Izraėl ant mano kelū waišyczoti:

15. Tay aš jū neprietelus tūjau pažeminciau, ir sawo ranę ant jū priegininkū gręščiau.

16. Ir kurrie Poną Diemą n' apšencza, turėtu prieš jį nieko ne ištefeti; bet jū czėsas turėtu amžinay buti.

17. Ir aš jūs gerāusais kwieczais penėczau, ir medumi iš ūlės pasotinciau.

82. Psalmas.

Apie waldimā ir rėdą swietistōs wprausnbės.

1. Psalmas Ašapo.

Diemas stow surinkime Diemo, ir yra sūdzia tarp diemū.

2. Pašoley neteisey sūdisite, ir Diemo: nesibijanczus didžausoj' garbėj' laikysite? Sėla.

3. Darykite promas pāwargusam ir sūrėtai? ir gėlbėkit reikas lingajū ir pawargusū prowoj'.

4. Išwadūkite prastajū ir pawargusū; ir ištraukite jū iš máciės Diemo: nesibijanczujū.

5. Bet jie ne priimna pamokšlā, ir to neatboj'; jie wissadōs waišyczoj' tamsummoj'; todėl tur wiss žemės gruntai pulti.

6. Aš tiesa tariau: jūs este diei wai, ir wiss waiškai Aukščiausoj;

7. Bet jūs mirsite kaip žmones, ir kaip smarkininkas prapulsite.

8. Dieme, kėlkis ir sūdi žemę; nėsa tu esi Wiešpatimi ant wissū pagonū.

83. Psalmas.

Malda dėl pagalbōs prieš bažnyčios neprietelus.

1. Psalm: giesme Ašapo.

2. Dieme, ben ne tylėk taip, ir ne buk taip tylis; Dieme, ben taip nesislėp.

3. Nėsa štay, tawo neprietelei šlaucza, ir kurrie tawę n' apšencz', attiesa sawą galwā.

4. Jie kytrey mislij' prieš tawo žmones; ir dumja prieš tawo paslėptūsus.

5. Szėnay, sako jie, išpūstikim jūs, kad jie ne butu žmones; kad wardo Izraėlo daugiaus ne butu minnėta.

6. Nėsa jie suskalbėjo, ir susltarę yra prieš tawę:

7. Szėtros Edomitū ir Ismaėlitū, Moabitū ir Agaritū,

8. Gebalitū, Ammonitū ir Amalekitū, Pilistėnai, ir kurrie yra Tyroj'.

9. Ašur taipojau su jeis eit iš wieno; ir pādest waišamą Lotė. Sėla.

10. Pa

10. Padaryš jiems kaip Nidias nitams, kaip Sisserui, kaip Jabinui, pas upę Kison;

11. Kurrie buvo išpąstoti pas Endor, ir pastojė kaip purvas ant žemės.

12. Padaryš jų kunigaikščius kaip Oreb ir kaip Seeb; wissus jų vyrąsus kaip Šeba ir Šalmuną.

13. Kurrie safo: mes gyventinay gausim Dievo namus.

14. Dieve, padaryš jus kaip wėsulą, kaip jawėnas wėjo wāromas.

15. Kaip ugnis girg sudėgin, ir kaip liepsna kėlnus uždega;

16. Taip jus persekdinėš savo šturmū; ir išgandėš jus savo wėtra.

17. Daryš jų wėdą gėdės pilną, kad tawo wardo klaušinėtu.

18. Jie turrėtu gėdėtis ir nusigąsti jo ilgiaus, jo daugiaus; ir gėdoje but', ir prapulti.

19. Tay jie išpažys, kad tu sawo wardu wiens wadinams essi Ponas Dievas, ir Aukščiausasis po wissą swietą.

84. Psalmas.

Apie bažnyčią ir molitojų sluzgą.

1. Psalmas waikū Kora, ant Gėtītōs pirmgiedotins.

2. Kaip meilingi yra tawo namai, Dieve Zebaot.

3. Mano dušia išilgsta ir geidulauja pryangiū Pono Dievo; mano kunas ir dušia dzaugiasi išgywojo Dievo.

4. Mėsa paukštis rado namus, ir kregždė sawo lizdą, kuroj' išper' waikus; butent tawo alterus, Dieve Zebaot, mans katalau, ir mans Dieve.

5. Geray tiems kurre tawo namūse laikosi, tie tawę wissaday gārbū. Šėla.

6. Geray tiems žmonėms kurre tawę už sawo stiprybę laikė, ir iš širdies tawę klauše.

7. Kurrie pėreit wargingą swietą, darydami czėjau šullinus; ir mošitojei dide žegnons bus apirėdyti.

8. Jie gāuna wieną apgalėjimą po antro, kad rėgima butu, tikrą Dievą Zione esanti.

9. Wiešpatie, Dieve Zebaot, išklausyš mano maldą; pėrmanyš tą, Dieve Jokubo. Šėla.

10. Dieve, musū šyda, ben wėzdėš; dabōkis katalystės sawo mostytojo.

11. Mėsa wiena diena tawo pryangiūse gerėšne yra, ney kėttū tūkstantie. Už wėliczaus wartū ninkū buti sawo Dievo namūse, ne kaip ilgay gyventi namūse Dievo nesibijanczujū.

12. Mėsa Dievas Wiešpats, yra šėule ir šyda; Ponas Dievas dūst malonę ir garbę, jis ne dūš stofoči gėro gėriems.

13. Wiešpatie Zebaot, gėr tam žmogui, kurs tawim' nusitė,

85. Psalmas.

Malda dėl Dievo pagalbōs, ir išlaikimo wissū rėdū.

1. Psalmas waikū Kora pirmgiedotins.

2. Pone Dieve, tu pirm to mas lonus buwai sawo žėmei, ir apkaltūsus Jokubo išgėlbėjei.

3. Tu pirm to nusidėjimus atšėidai sawo žmonėms, ir wissus jų griekus apdengei. Šėla.

4. Tu pirm to wissay atšėidai, ir nusigrėžei nū didžio sawo kėšto.

5. Linšminš mus, Dieve, mus šū išganytojau, ir laukis nū sawo nemalonės ant musū.

6. Argi amžinay ant musū pyšsi? Ir wissadōs ant musū kėršisi?

7. Argi ne wėl mus atgaiwisi, kad tawo žmones galėtu tawimi dzaugtisi?

8. Pone

8. Pone Diewe, parādīš mums sawo malonē, ir gēlbēš mus.

9. Ak, kad girdēczau Ponā Dievā kalbanti, kad pašāju pažadētu sawo žmonēms, ir sawo šwen: tiems; kad jie ant kokiōs neišmin: tiēs ne paslēistu.

10. Alle taczau jo pagālba arti: yra tiems, kurrie jo bijos, jeib: musū žēmēj' garbe laišytus.

11. Kad loska ir wiernyste sus: tistu; teisybe ir pašājus pasbus: cžutu.

12. Kad wiernyste ant žēmēs āugs: tu; ir teisybe iš dangaus žurētu.

13. Kad Pons Diews ir mums: gēr' darytu; kad ir musū žēme dūtu: sawo waisū.

14. Kad teisybe taczau po jo ašiū: butu, ir išsilaišytu.

86. Psalmas.

Wisłia Dowido maldā.

1. Malda Dowido.

Pone Diewe, prilenš sawo ausis: ir išklausyš manę; nēsa srrata: ir pawerges esmi.

2. Apšaugoš mano dušią nēs: aš esmi šwentas; gēlbēš tu mans: Diewe, sawam tarnui, kursai ta: wim' nusiš.

3. Pone Diewe, buš man malon: us; nēs aš kas dien tawęsp' šaušiu.

4. Palinšminš dušią sawo tar: no; nēsa tawęs, Diewe, aš išilgstu.

5. Nēsa tu, Diewe, esš geras ir: malonus, didēs malonybēs, wisi: siems, tawę besimeldžiantiems.

6. Pėrmanyš, Pone Diewe, mas: no maldā, ir dabokis balso mano: prāšimo.

7. Bėdoje meldžūs tawęs; tu: norētum' manę išklausyti.

8. Pone Diewe, niera taw ney: wiens lygus tarp diemū; ir ney: wiens taip gāl daryti, kaip tu.

9. Wiši pagonai, kurrus tu: sutwėrēi, ateis ir melsis po tawo:

ašiū, Pone Diewe, ir tawo wardā: gārbs,

10. Kad tu taip didis esš, ir stebus: plus darai, ir wiens Diewas esš.

11. Kodyš man, Pone Diewe, sawo kėlā, kad waišęczozau tawo: teisybėje; išlaišyt mano širdi prie: to wieno, idant bijoczaus tawo: wardo.

12. Aš dėkawoju taw, Wiešpas: tie, mans Diewe, iš wissōs širdiēs, ir gārbinu tawo wardā amžinay.

13. Nēs tawa malone dide yra: ant manęs, ir išgēlbėjēi mano: dušią iš gillōs pēklōs.

14. Diewe puikieji stėngiasš prieš: manę, ir pulkas smarlininkū tys: kōj' mano dušios, ir ne tur tawę: po ašiū.

15. Bet tu, Pone Diewe, esš: mielasirdingas ir malonus, kams: trus, ir didēs malonēs bey wiers: nystēs.

16. Grežkis manęsp, buš man: malonus; stiprinš sawo tarnā su: sawo māce, ir gēlbēš sunui sawo: tarnaitēs.

17. Daryš ant manęs ženkla, kad man gēr' butu; kad tai regētu, kurrie manę n' apšencz', ir gėdēs: tus, kad tu, manę pristoji, Pone: Diewe, ir manę linšmini.

87. Psalmas.

Apie krikščioniškā baznyčā per prilo: ginnima swietiškōt Jeruzalēs.

1. Psalm: giesmė waišū Kora.

Si twirtay nugaruntawota yra: ant šwentū kalnū.

2. Pons Diews myš wartus Zio: no už wissus gywėnimus Jozubo.

3. Szlowingi daištai tawije: pra apsašomi, tu mieste Diewo. Sēla.

4. Aš apsašydisu Kaab ir Babel, kad manę pažintu; stay, Pilistėnai: ir Tyrionai su Murinais cze pas: gindomi yra.

5. Sēl

5. Sākoma bus Zione, kad wissokie žmones cze pagimdomi yra, ir kad pats Aušščiausasis ję budawojo.

6. Pone Dieus dūs sawo žodi sakyt' wissokieis liežuweis, kad ir tū nękurrie cze pagimdīt butu. Sēla.

7. Ir giedojuantieji, kaip šokinėjū me, wissi tawije giedōs pašarczuy.

88. Psalmas.

Malda sunkiame p - dime.

1. Psalm: giesmę waikū Kora, ant Malakato pašarczuy pirmgie dotina.

Pamokinnimas Emano, Ezraito.

2. **B**iešpatie Dieve, mans iš ganytojų, aš dieną ir nakti šaukiu po tawo akiū.

3. Dūš išskaiti mano maldą po tawo akiū; prilenk sawo ausis prie mano šauksmo.

4. Mėsa mano dušia pilna yra wargū, ir mano gywastis arti yra pėklōs.

5. Aš prilygintas esmi tiems kurrie i pėklą nuženg'; aš esmi lygus wyrui ne turrinczam neįjor: Pīōs pagalbōs.

6. Aš gullu tarp numirrusū prastōtas, kaip užmuštieji, kurie dūbeje gul, kurū jau daugians n' atsimeni, ir kurie nū tawo rankōs atskirti yra.

7. Tu manę žemyn i dūbę nušūmei, i tamsybę ir gilybę.

8. Tawo ferstas spāud' manę, ir gramzdini manę wissomis sawo srowemis. Sēla.

9. Mano prietelus toly nū manę atstatei; tu manę jiems bjaurybę padarei; aš apskaltas esmi, ir ne galu išeiti.

10. Mano gymis pagėdo del wargū; Pone Dieve, aš kas dien tawęsp' šaukiu, aš sawo rankas išplātinu tawęsp'.

11. Argi tu tarp numirrusū dar rysi šebuklus? Arba ar numirrusieji kēlsis, ir taw dēlawos? Sēla.

* 1 Cor. 15, 35. 2c.

12. Ar grābūje pašafys tawo malonę, ir tawo wiernystę pragendime?

13. Argi pažystami bus tawo šebuklai tamsybėje? Arba tawo teisybė žēmėje kur nieko ne atsimena?

14. Bet aš šaukiu tawęsp', Pone Dieve, ir mano malda anksti iškanka tawęsp'.

15. Kodėl patremi, Pone Dieve, mano dušią, ir paslepi sawo wėidą nū manęs?

16. Aš esmi wargingas ir apalipau, kad taip patremtas esmi; aš kenczu tawo išgandinnimus, kad tū ne nusimenu.

17. Tawo ferstas eit per manę, tawo išgandinnimas spāudž' manę.

18. Jie manę aptwyst' kas dien kaip wandū, ir apstoj' manę iš wieno.

19. Tu darai, kad mano prietelėi ir artimieji, ir mano gentis atstōs lin nū manęs, dėl tošio wargo.

89. Psalmas.

Apie M. šiošū ir jo karalystę.

1. Pamokinnimas Emano, Ezraito.

2. **A**mžinay giedosu apie malonę Pono Dievo, ir pranęsu jo teisybę su sawo burna wissaday.

3. Aš sakau taipo: Kad amžina malone užtefēs, ir tu sawo teisybę wiernay išpildisi danguje.

4. Aš derėjimą dariau su sawo išrinktoju; aš Dawidui, sawo tarnui, prisėkiau.

5. Aš taw amžinay waikū sutekėsu, ir tawo krāsę budawosu wissaday. Sēla.

6. Ir dangus, Pone Dieve, šlows tawo šebuklus, ir tawo teisybę šurinkimas šwentujū.

7. Mėsa

7. Kāp es gal debēšisā Ponui Dievui lygus buti? Ir prišlygint Wiešpaczui, tarp waiķū diwū?

8. Dievs didey galis yra šurimime šwentujū, ir štebuklingas ant wissū, Kurie aplinē jū yra.

9. Wiešpatie, Dieme Zebaot Kāp yra kāp tu macnus Diemas? Ir tawo teisybe yr' aplinē tawē.

10. Tu *ponawoji ant šujudinimo jurū, tu nutildai jū wilnis, kad jie pasīkēl. *Matt. 8, 26.

11. Tu ušmuši Kaabā; tu iši wajoji sawo neprietelus stipru sawo pētimi.

12. Dangus ir jēme tawo yra; tu nugruntawojei jēmē, ir Kāp toje yra.

13. Szaure ir pietus tu šutwērei; Tabor ir Ermon Kryštāuja tawo warden.

14. Tu šylingā turri pēti, stipri yra tawo ranķa, ir aušta yra tawo dēšine.

15. Teisybe ir sudas yra pastiprinojimas tawo krāsēs, malone ir tiesa yr' po tawo ašiū.

16. Geray tiems žmonēms, kurie galē Kryštāuti; Pone Dieme, jie wāiķšzos šwiesybēje tawo wēido.

17. Jie dēl tawo wardo Kāp dien bus linšmi, ir tawo teisybēje bus pašlowinti.

18. Kāp tu eši garbe jū stiprybēs; ir per sawo malonē tu musū rāgā paūķštisi.

19. Kāp Pons Diews yr' musū šydas; ir šwentasis Izraēle yr' musū karālus.

20. Tū cīs regējime tu kalbējei sawo šwentiems, tarydams; aš karzygti priķēlau, Kursa gelbēs; aš paūķštinau išrinktājt iš žmonū.

21. Aš rādaui sawo tarnā Dowidā; aš jū mēstijau šwentu sawo aliejumi.

22. Mano ranķa jū išlaiķys, ir mano pētis jū stipris.

23. Neprietelei jū ne pērgalēs, ir neteisieji jū ne pamis.

24. Bet aš jo priēšininkus muši su pirm jo; ir jū nekencenczus aš mūczisu.

25. Bet mano teisybe ir malone bus prie jo; ir jo rāgas mano warden bus paūķštintas.

26. Aš jo ranķā dēsu i jures, ir jo dēšing i wāndenus.

27. Jis manē taipē wadis; tu eši mano tēwas, mano Diemas ir stiprybe, Kursa manē gēlbt'.

28. Ir aš jū padarysu pirms gimmušu, aušcāusūjtū tarp Kāp rālū ant jēmēs.

29. Aš jam amžinay išlaiķysu sawo malonē; ir mano derējimas jam stiprey išilaiķys.

30. Aš jam amžinay sēklōs šutēsu; ir jo krāsē, šoley dangus pateks, išlaiķysu.

31. Alle jey jo waiķai mano prisākimū ne klausys, ir mano sudūse ne wāiķšzos;

32. Jey jie mano ištātimus parnieks, ir mano prisākimū ne laiķys;

33. Tay aš jū grieķus atlanķysu ryķšte, ir jū piktenybes wargais.

34. Bet sawo malonē nū jo ne atimsu; ir sawo teisybē tikray atessēsu.

35. Aš sawo suderējimā nelaiskytā ne liķsu; ir šittāip ne darysu, kāp aš kalbējau.

36. Aš wienā kartā prisēkiau prie sawo šwentybēs; aš Dowidui ne mellūsu.

37. Jo waiķai bus amžinay; ir jo krāsē po mano ašiū, kāp šaule.

38. Kaip menū jis amžinay bus išlaiķytas; ir kaip luddininkas debēšisā tikray bus. Šēla.

39. Bet

39. Bet dabar tu patremt, ir atmetti, ir ķeršiji su sawo mostytoju.

40. Tu nieķinni deršimā sawo tarno, ir paminni jo wainiķē.

41. Tu iķardai wišsus jo mūrus; ir dūdi sudauzyti jo pillis.

42. Wišši jē plēšo, ķurrie praeit; jis sawo iusēdams āpjūku pastōjo.

43. Tu paāuķstini dešing jo priegininē; ir palinķsmiņi wišsus jo neprietelus.

44. Ļaipojau ir atēmei mācē jo ķārdo; ir ne dūdi jam wiršu gāuti ķowoje.

45. Tu iķpāstiji jo cysstybe; ir pametti jo ķrase jēmyn.

46. Tu patrumpini cēšā jo jaunystēs; ir apdengi jē gēda. Sēla.

47. Pone Diēwe, ķoley tu taip iķ wišo paslēpsi ir sawo ķerštā, Ķaip ugnē, dūsi degt?

48. Atsiminē Ķaip trumpas mano amžias; ķodēl nori, Ķad wišsus žmones noprosnay butumbei lēides.

49. Ķamme ben wiens, Ķurs iķliķtu, ir smertiēs ne reģetu? Ķursai sawo dušā iķģēlbētu iķ nasgū pēķlōs? Sēla.

50. Pone Diēwe, Ķame pirmoji tawo malone, Ķurre Dowidui prišķiei sawo teisybēje?

51. Atsiminē Pone Diēwe, gēdōs sawo tarnū, Ķurre aķ neķu sawo prieglobstijē, nūg toķio žmonū daugummo;

52. Ķurre tawē, Pone Diēwe, tawo neprietelei gēdin; Ķurre gēdin pēdas tawo mostytojo.

53. Pagārbints buķ Pone Diēwe amžinay. Amen, Amen.

90. Psalmas.

Apie žmogaus amžio nieķiņē.

1. Mālda Moizēšaus, Diēwo tarno.

2. Pone Diēwe, tu esi mums nusiķiķējimū wišsadōs. Pirm neng Ķalnai stōjos, ir ķēme bey swietas sutwērti buwo, tu, Diēwe, esi nū amžiu iķēi amžiu.

3. Tu dūdi žmones mirti, ir Ķai sugryķēte, žmonū waiķai.

4. Ļēsa tūķstantis mētai yra po tawo aķiū, Ķaip wāķaryķēķa diēna, Ķurri pasibaige, ir Ķaip naķtiēs buddējims. * 2 Pet. 3, 8.

5. Tu dūdi jiems nueiti, Ķaip stowe, ir jie yra, Ķaip miegas; lygey Ķaip žole, Ķurri wēiķiey pawysta.

6. Ķurri anķsti žyd, ir wēiķiey pawysta, ir wāķarais nuķertama yra, ir padzūsta.

7. Ķai dāro tawo ķerštās, Ķad taip sugaiķtam; ir tawo didis pās pyķis, Ķad taip umay numirķtam.

8. Ļēsa musū nusidējimū tu statai po sawo aķiū; musū ne iķi pāžystamū griķus iķ ķwiešybe sawo wēido.

9. Ķodēl wišsos musū dienōs nueit per tawā ķerštā; mes sawo metus baigiam, Ķaip pāsāķā.

10. Musū amžias patenķa septynis dēķimtis mētū, ir Ķad ilgay patenķa, tay yra aķtūni dēķimtis mētū; ir jey Ķaķtāunas buwo, tay buwo wieni rūpesķei ir ķarbai; nēsa umay baigiasī, Ķaip Ķadde lēķte nulēķtumbim.

11. Ķlle Ķas tiķ, tawē taip didey pvēstant? Ir Ķas biķēsi toķio tawo ķeršto?

12. Moķiķ mus padumōt, Ķad mirti turrim, jeib iķmimtingi pasōtumbim.

13. Pone Diēwe, grēķtis ben wēl musump, ir buķ sawo tarsi nams malonus.

14. Anķsti mus linķsmiņē sawo malone; tay pasigirsim ir dzaugsis mies per wišā sawo amžā.

15. Pā

15. Palinšminš mus wēl, Fa:
dangi mus taip ilgay warginai, Fa:
dangi taip ilgai wargus tenczam.

16. Parōdiš sawo tarnams sawo
darbus, ir sawo garbę jū waišams.

17. Ir Wiešpats, musū Die:
was, butu mums malonus; ir pa:
stubintu darbą musū rankū tarp
musū; beje darbą musū rankū jis
pastubintu.

91. Psalmas.

Palinšminojimas smertiės, bėbojė.

Pas po apginnimu Aušezāus
sojo sėd, ir po pawėsu Wis:
gālincojo laikosi,

2. Tas safo Ponui Diewui: mano
nustitkėjimas, ir mano pillis;
mans Diewe, furrūm' nustitkiu.

3. Uēs jis manę išgēlbt iš spąsto
medzotojo, ir nū iškādijanczōs
pawėtrōs.

4. Jis tawę apdengs sawo spar:
nais, ir tawo nustitkėjims bus
po jo sparnais; jo teisybe yr' ap:
sarga ir stydas.

5. Kad tu ne išigąstumbei dėl
išgąsczio naktiės; dėl strėlū, Fur:
rios dieną lešioja.

6. Dėl pawėtrōs, Furri tamsy:
bėje slenka; dėl liggōs, Furri pie:
tumis gadinna.

7. Kaczeig tūkstantis pultu po
tawo šalies, ir dēšintis tūkstā:
czi po tawo dēšinēs; taczau ta:
wēs ne užgāus.

8. Ir tiesa, tu sawo ašimis re:
gēsi sawo dzaugsmą, ir išwysi,
Faip Diewo: nesibijantiems užmō:
šama bus.

9. Uēsa Pons Diews yr' taw
nustitkėjimu; Aušezāusasis yra
taw pillimi.

10. Uēšo piktō taw nepristika,
ir ney jokia sloga ārtis is tawo
namus.

11. Uēsa jis sawo angēlams pri:
šāke apie tawę, Kad jie tawę ap:
saugotu ant wissū tawo felū.

12. Idant jie tawę ant rankū
nešōtu; ir tu * sawo kōjā ne itrenš:
tumbei prie ašmen's. *Matt. 4, 6.

13. Ant lātū ir angis tu wāiš:
czosi; ir misi ant jaunū lutū ir
smākū.

14. Jis iškilgsta manęs, tay aš
jį išgēlbėsu; jis pažysta mano war:
dą, todėl aš jį apgėsu.

15. Jis šauk manėpi, tay aš
jį išklausysu; aš esmi pas jį bėdo:
je, aš jį ištrāuksu, ir pagārdėsu.

16. Už jį pasōtėsu ilgu amžiu;
ir parōdėsu jam sawo išgānimą.

92. Psalmas.

Dieng turrim laupsinti, ir todėl tai.

1. Psalm: giesme ant dienōs sab:
batōs.

2. **B**rangus tai daikts yra dēkas
woti Ponui Diewui, ir
laupsinti tawą wardą, tu Auš:
ezāusasis.

3. Rytmetzeis tawo malonę, ir
nāktimis tawo teisybę apsākyti.

4. Ant dēšints strunū, ir psal:
terū; žaislū ant arpōs.

5. Uēsa Pone Diewe, tu dūdi
man linšmay giedōti apie tawo
dārbus, ir aš giewu sutwėrimus
tawo rankū.

6. Pone Diewe, Faip didi tawo
darbai? tawo mislis yra taip la:
bay gilios.

7. Paikasis tai ne tik'; ir duri:
nasis to ne atbōja.

8. Diewo: nesibijantieji šaloj'
Faip žole, ir piktadėjei žyd' wissi;
iš išgaishinnami yra wissadōs ir
amžinay.

9. Bet tu, Pone Diewe, essi
Aušezāusasis ir išilaiškai amžinay.

10. Uēsa štay, tawo neprietelei,
Pone Diewe, štay, tawo neprie:
telei išgaish; ir wissi piktieji tur:
iširre buti.

11. Bet mano ragas bus išfēltas,
Faip kōžio medinno jauczio, ir busu
mostitas šwėžu alėjumi. 12. Ji

12. Ir mano akys sawo dzaug; sma regēs ant mano neprietelū; ir mano ausys sawo dzaugsmā girdēs ant piētujū, kurrie priēš manē stēngiasī.

13. Teisusis žalus kaip werba; jis āugs kaip cēdras ant Libanono.

14. Kurrie czēpiti yra namūse Pono Dievo, tie pryangije musū Dievo žalus.

15. Ir faczey pasēs, tacžau žalus, waisingi ir sweiki bus.

16. Kad apsačytu, Pona Dievą taip gėrą ēsanti, mano stiprybę, ir ne ēsant neteisybę jeme.

93. Psalmas.

Pratāwimas apie Kristu ir jo karalystę. Pons Dievs yra karālus, ir brangey su flōwe apredyts; Pons Dievs yra su flōwe apredyts, ir karalystę pradėjo po wissā swietā, ir pataise kad pasiliktu.

2. Jē to tawo krāse stow twirta; Tu essi amžins.

3. Pone Dieme, stowes upjū pasikēl, stowes upjū pakēl sawo ūzimma; stowes upjū pakēl wilnis.

4. Wanden's wilnis jurēsa yra didžos, ir ūja baisey; Bet Pons Dievs dar didēsnis yra auštzybėje.

5. Tawo žodis yra tikras pa mōkšlas; swentybe yra gražumas tawo namū amžinay.

94. Psalmas.

Malda priēš bāgnędōs neprietelus.

Pone Dieme, kurrio yra atkeršijimas, Dieme, kurrio yra atkeršijimas, pasirodyt.

2. Pasikēl tu swieto sūdža; ūži mōkēl puikiems, Ega jie nusipelne.

3. Pone Dieme, koley piētieji, koley tawēs nesibijantieji pasididžos?

4. Ir taip staczey kalbēs, ir wissā piētadėjai taip girsīs?

5. Pone Dieme, jie sumuša tawo žmones, ir wārgina taw wūsus.

6. Nagles ir swētīmūsus jie pasmaug, ir ūžmuša sirtatas,

7. Salydami: Pons Dievs to ne rēg', ir Dievas Jofubo to ne atboj'.

8. Ben dabofities, jās durnieji tarp žmonū; ir jās paikieji, kadā išmanysite?

9. Kas dārēs aust, ar tas ne girdētu? Kursai padāre ašt, ar tassai ne regētu?

10. Kursai pagonus baudza, ar tas ne atbōtu? Kursai mošin žmones, Ega jie žinna.

11. Bet Pons Dievas žinna žmonū mišlis, kad nēfingos yra.

12. Geray tam, kurrtu, Pone Dieme, baudi, ir jē mošinni sawo žodžn.

13. Kad Pantrey kęstu, jey kofia bēda randasī, iē piētamui dūbe bus pagatāwita.

14. Uēsa Pons Dievs sawo žmones ne patrems, ney sawištis aplēis.

15. Uēsa kas teisu, tur teisu pasilikt; ir tam wissos gėros širdis pritar.

16. Kas mane pristoj' priēš piētūsus? Kas eit su manim' iē wies no priēš piētadėjus?

17. Jey Pons Dievs manę ne gēlbētu, be maž mano dūgia gulētu pēfloy'.

18. Ašt tariau: mano kofa paslydo; bet tawo malone, Pone Dieme, išklaife manę.

19. Ašt turrėjau daug rupestęž sawo širdij'; bet tawo * palinkšminojimai atgairwinno mano dūgia.

* 2 Kor. 1, 4. 5.

20. Tu jušt nēkadōs ne sutinki su iškadinga krāse, kurri zočana piētay išguldo.

21. Jie pasigatawoj' priēš dūstę teisojo, ir prajuddo nekaltą kraują.

22. Bet

22. Bet Pons Dievs yra mano
pilis, mano Dievas yra ūle mano
nusistatėjimo.

23. Ir jis jiems užmojęs jų nei-
teisybę, ir jų dėl jų piktenybės
nužuddys. Viešpats, mūsų Die-
vas, jų nužuddys.

95. Psalmas.

Atėjimui tui dėkoti ir jo klausti.
Ateikite, garbinim Poną Dievą,
ir Fryštąuim apginnimui
mūsų išganimo.

2. Dėkavodami ateikim į jo ašis,
ir psalmis jam Fryštąuime.

3. Mėsa Pons Dievs yra didis
Dievas, ir didis Karalus visų
dievų.

4. Mėsa jo rankoj' yra wis, Pa-
žėme mėsa; ir kėlnų aukštybes
jo yra.

5. Mėsa jo yra juos, ir jissai
jas padare, ir jo rankos sutvėre
sausumą.

6. Eikime, melšimės, ir klaup-
kim, ir pulkim po ašiu Dievo,
kuris mus sutvėre,

7. Mėsa jissai mūsų Dievas ir
mes žmonės jo ganyklės, ir avys
jo pulko, šen dien, jey jo bal-
są girdit.

8. Tą ne užkėtinėt savo gir-
dis; kaip Meriboj' nusidave, kaip
Masoj' pūgėzėj,

9. Kaip jų tėvai mane gundino,
išmėgino ir regėjo mano dārbus,

10. Kad per ketures dešimtis
metų progturėjau su šittais žmo-
nemis, ir tariau: tai žmonės yra,
kurų girdis wissada ne tikru kėlu
nor eiti, ir kurie mano kėlus ne
nor prisimokinti;

11. Kad aš prisėkiau savo kėgste:
jie n' iškėis į mano pašą.

96. Psalmas.

Apie naują giesmę šventės Evangelijos.

1. **G**iedokit Ponui Dievui naują
giesmę. Giedokit Ponui
Dievui visi žmonės.

2. Giedokit Ponui Dievui, ir
laupsinkit jo vardą; pasakykit į
dieną dienės jo išganimą.

3. Pasakokit tarp pagonų jo
garbę, tarp visų žmonių jo ste-
buklus.

4. Mėsa Pons Dievs yra didis,
ir labai garbintinas; stebuklingas
ant visų dievų.

5. Mėsa visi žmonių dievai yra
balwonai; alle Pons Dievas dan-
gu suvėre;

6. Stov' šlingay ir brangiey
po jo ašiu; ir nusidūst šlingay ir
pagirtinay jo šventinyczoje.

7. Jūs žmonės, atneškite Ponui
Dievui, atneškite Ponui Dievui
cžėstį ir mact.

8. Atneškite Ponui Dievui cžėstį
jo wardo; atneškite dovanas ir
ateikite į jo pyangias.

9. Melškite Dievą šventame ap-
šredime; wissas swietas jo tesibijo.

10. Sakykite tarp pagonų, kad
Pons Dievas Karalus ēsas, ir tur-
rys savo Karalystę, koley swietas
išsitenk, pagatawitą kad pašliktu;
ir šūdią žmonės teisę.

11. Dangau dzaugėis, ir žėme
pašlinkšminėis; juos te ūža, ir
kas jųsa yra.

12. Laukai dzaugėities, ir wis,
kas jųse yra; ir visi mēdzei gir-
roj' pašigirkite

13. Po Dievo ašiu, mėsa jis
ateit; jis ateit šūdir' žėmę. Jis žė-
mę šūdis su teisybe, ir savo žmo-
nės su wiernybe.

97. Psalmas.

Apie Kristų ir jo Karalystę.

Pons Dievs yra Karalumi, to
dzaugėis žėme, ir linkšminėis
ties šallos, kėl jų yra.

2. Dėbesis ir tamsa yra aplink
jį; teisybe ir šūdas yra jo krasės
šiprybe.

3. Ugnis eit pirm jo, uždeg' aplini-
kuy jo neprietelus.

4. Jo

4. Jo žaibai žibba ant žėmės ap-
kritummo; žėme rėg' tai, ir issi-
gašta.

5. Kalnai sutirpsta kaip wágkės
po Dievo akių, po akių ponawó-
janczio ant wisso swieto.

6. Dangus apsafo jo teisybę, ir
wissi žmones rėg' jo garbę.

7. Gėdėtis turrėtu tie wissi,
kurrie abrozams flájija, ir balwó-
nais girrafi. * Jė melšitės wissi
diewai. * Ebr. 1, 6.

8. Žion gird toktai, ir džiaugiasi,
ir Judo dukters linksmos yra,
Pone Diewe, is tawo Karalawimo.

9. Užėla tu, Pone Diewe, essi
aukšczausaste wissosa žėmėsa: tu
essi didėy iskėltas ant wissu diewu.

10. Jūs, kurrie Poną Diewą
mylit, piktó ne apkėskite; Pons
Diews apsaugoj' dušias sawo
šwentuų; nū rankós pištųjų jis
isgėlbės jas.

11. Teisamui šwiesybe wól tur-
užtekėti; ir džiaugsmas gėroms
šird ms.

12. Jūs teisėjai džiaugitės Ponu
Diewu, ir dėkawókit jam ir gėr-
binėit jo šwentybę.

98. Psalmas.

Graudėnimas ant Kristaus laupšės.

1. Psalmas.

Giedókit Ponui Diewui naują
giesmę, nėsa jis daro stebus-
tus. Jis wiršu gauna sawo dės-
šine, ir sawo šwentu pėtimi.

2. Pons Diews dūst apsaftyti
sawo isgánimą; po žmonų akių
jis dūst sawo teisybę pranėsti.

3. Jis atšmena sawo malonės
ir teisybės namams Izraėlo. Wissi
swieto kraštai rėg' isgánimą musu
Diewo.

4. Kryštáukit Ponui Diewui
wissas swietas; giedókit, gárbinėit
ir laupšinėit.

5. Laupšinėit Poną Diewą ar-
pomis; arpomis ir psalmis;

6. Trinitomis ir trubomis;
kryštáukit Diewui, Karalui.

7. Jurgs te uža, ir kas josa yra;
žėme, ir kas ant jós gywėna.

8. Uppes džiaugiasi, ir wissi kal-
nai t'essie linksmi.

9. Po akių Pono Diewo; nėsa
jis atėit žėmę sūdīt', Jis wissą
žėmę sūdis teisybę, ir žmones
wiernybę.

99. Psalmas.

Apie budą Kristaus karalystės.

Pons Diews yra Karalus, todėl
drėba žmones; jissai sėd ant
Kėrubim, todėl Frutta žėmę.

2. Pons Diews yra didis Žione,
ir iskėltas ant wissu žmonų.

3. Dėkawókim tawo didžam ir
stebuklingam wardui, Kura šwens-
tas yra.

4. Karalystėje šio Karalaus mys-
lima yra teisybę; tu dūdi wieri-
nybę; tu darai prawą ir teisybę
Jokube.

5. Iskėlkit Wiešpati, musu
Diewą; melšitės prie solklis jo
kojų; nėsa jis yra šwentas.

6. Moizėšus ir Aronas tarp
jo kleboni, ir Žomelis, tarp tū,
kurrie jo wardą meldžia. Jie melde
Poną Diewą, ir jis isklausė jųs.

7. Jis kalbėjo su jėis per debes-
šės stulpą; jie laiše jo luddimus
ir prisėkimus, kurrus jis jiems
dawe.

8. Pone Diewe, tu essi musu
Diewas, tu isklausėi jųs; tu Diewe,
atlėidai jiems, ir korawojėi
jų darbus.

9. Paaukštinkit Wiešpati, musu
Diewą, ir melšitės jo šwentop'
kalnop'. Užė Wiešpats, musu
Diewas, yra šwentas.

100. Psalmas.

Dėkawojimas už Diewo gėrabeįšės.

1. Dėkawojimo: Psalmas.

Kryštáukit Ponui Diewui wissi
žmones.

2. Szlus

2. Szlužikit Ponui Diėwui su linėsmyme; ateikit i jo atis su dūdu dzaugsmu.

3. Pažinkite, kad Pons Diėwas yra Diėwas. Jis mus sutwėre, ir ne mes pátis, kad butumbim jo žmones, ir áwys jo ganyklós.

4. Zeikite pro jo wartus su dėkawojimu, i jo pryangas su laupsinimu; dėkawokit jam, laupsinit jo wardą.

5. Uėsa Pons Diėwas yra gėras, ir jo malone patenė amžinay; ir jo teisybe be palowimmimo.

101. Psalmas.

Dovidō waldjós paweiklas.

1. Psalmas Dovidō.

Apie malonę ir teisybę aš giedósu, ir tawę, Pone Diėwe, laupsisu.

2. Aš elgiús ismintingay ir wiešlibay tarp manujų; ir wierwybę mylu sawo namųse.

3. Aš ne mylu ney jokią neteisybę; aš n'apšenczu pištajį, neygi dūmai jam pas manę buti.

4. Uėwierna širdis tur nū manę atstóti; pištojo aš ne šenczu.

5. Kurs sawo ártimą slapzey apšalba, tą gaisinnu. Tą aš ne šenczu, kurs puikawoja ir issikėl.

6. Mano ášys weizd wiernųjų tarp žmonų, kad tie su manim' butu; ir rods turtu gėrus glūžau ninkus.

7. Willójenczus žmones ne laisau sawo namųse; mellágei ne tarpsta pas manę.

8. Anėsti išgaisinnu wissus Diėwo, nešbijanczus ant žėmės, kad wissus pištadėjus išgaisinczau iš miesto Pono Diėwo.

102. Psalmas.

Prisimertimmo malda bėdnųjų, ir Diėwo malonės alšanczų širdys.

1. Malda bėdnojo, smutnybėj, éšanczio, ir sawo rupesti Diėwui pasistundzenczio.

2. Pone Diėwe, išklausyť mano malda; ir dūť mano šauksmą tawęsp' iškakti.

3. Ne slėpt sawo wėidą nū manęs bėdoj'; prilenť sawo ausis manęsp; kad da tawęsp šaukiau išklansyť manę umay.

4. Uėsa mano dienos nuėjo kaip dūmai; ir mano šaulai sudege kaip nūdėgulyš.

5. Mano širdis yra sumušta, ir padzuwo kaip žole, kad ir sawo dūnós užmiršu wálgit.

6. Mano šaulai prilippo prie mano kūno, šaukimmo ir dusėjimo dėley.

7. Aš esmi kaip baublys pūšezoj'; aš esmi kaip apūkėlis išpūštytosia wietosa.

8. Aš bundu, ir esmi kaip paukštis prastotas ant stogo;

9. Kas dien' manę gėdin manę neprietelei; ir kurrie iš manęs josi fiaš, bázijas mano wardan;

10. Uėsa aš wálgau pėlenus kaip dūną; ir mašau sawo gėrimą su ašaromis,

11. Tawo grumzdimmo ir šeršeto dėlei; kad manę iškėlei, ir prie žėmės priblókėi.

12. Mano dienos nuėjo kaip šėlis, ir aš pādžustu kaip žole.

13. Bet tu, Pone Diėwe, issilaisai amžinay, ir tawo atšminnis mas wissaday.

14. Kėlėis, ir ant Zion susimilėis; nėsa czėsas yra, kad jei pasli gailėtumbei, ir adyna atėjo.

15. Uėsa tawo tarnai rods norėtu, kad ji pabudawóta butu, ir rods matytu, kad jós atmenis ir šalės pataisytos butu.

16. Kad págonai wardo Pono Diėwo prisibijotus; ir wissi karas lei ant žėmės tawo garbės.

17. Kad Pons Diėwas Zioną budawótu, ir pasitoditu sawo garibėje.

18. Jis

18. Jis rods priimma maldā prastotujū; ir ne paniekīn jū maldā.

19. Tai butu rašyta vaiķams; ir žmones, kurrie dar użgims, laupstis Pona Diewa.

20. Lēsa jis wēizd iķ sawo ķwentōs auķstībēs; ir Pons Diews dabējasi iķ dangaus ant ķēmēs.

21. Kad aņķaltujū dusānjimā girdētu; ir iķģēlbētu smertiēs vaiķus.

22. Kad jie apsakytu Ķionewaridā Pono Diewo, ir jo laupstē Jeruzalēje.

23. Kad susķeit žmones, ir Ķaralystes Ponui Diewui ant ģlużbōs.

24. Jis ant ķēlo pamāķin mano stiprybe; jis patrumpin mano dienas.

25. Aķ tariau: mans Diewe, ne walyķ manē pussēje mano amķio. Tawo mētai patenķ amķinū amķinay.

26. Tu * piem to ķēmē nūgrun tawōjei; ir dangus yra tawo raniķū dārbas. * Ķbr. 1, 10.

27. Jie sugaiķ, bet tu pasiķiķi; jie wiķi pasēs ķaip ģelumbe, jie bus Ķittoķi ķaip ruķas, Ķadda tu jūs Ķittoķius daryķi.

28. Bet tu iķķilaiķai Ķoķs eķķi, ir tawo mētai ne tur ģālo.

29. Waiķai tawo tarnū pasiķiķs; ir jū waiķai po tawo aķiū wiķķo ģēro sulāuķs.

103. Psalmas.

Diewo malonē turrim ragāķint'.

1. Psalmas Dowido.

Laupstīķ mano duķia Pona Diewa, ir Ķas manije yra, jo ķwenitā wardā.

2. Laupstīķ mano duķia Pona Diewa, ir ne uķmirķķ, Ķā jis taw ģēr' padāķēs.

3. Jissai taw wiķķus tawo ģrieķus atlēidķ, ir ģydo wiķķas tawo liķķas.

4. Jissai tawo amķiā nū ķrapū limmo iķģēlbēt'; jissai tawē wainiķs Ķoja malone ir mielāķirdingyste.

5. Jissai tawo burnā palinķs imin; ir tu wēl jaunyn eini ķaip errēlis.

6. Pons Diews dāro teisybē ir sūda wiķķiem newertay Ķenczentiems.

7. Jis padare ķinnomus sawo ķelus Moizēķui; waiķams Ķzraēl sawo dārbus.

8. Malonus ir mielāķirdingas yra Pons Diews, ķantrus ir diķdio susimillimo.

9. Jis ne wiķķadōs bārsis, ney amķinay ķerķys.

10. Jis ne dāro mums pagal musū ģrieķus, neyģi uķmoķa mums pagal musū nusiķējimus.

11. Lēsa lyģ ķaip dangus auķķstas yra nū ķēmēs, taip jis dūst sawo mielāķirdingyste buti ant jo priķķbijaneķujū.

12. Ķaip toķi ryķas yra nū wāķķaro, taip toķi dūst nū musū buti musū nusiķējimus.

13. Ķaip tēwas ant waiķū susimilķa, taipo ir susimilķa Pons Diews ant tū, kurrie jo biķoķi.

14. Lēsa jis ķitna, Ķoķķai mes sutwērimas esme, jis atķimena Ķad dulķes esme.

15. Ķmogus yra sawo amķe * ķaip ķolē, jis ķyd ķaip ķolē ant lauķo. * 1 Ķet. 1, 24.

16. Kad wēķas ģē pēreit, tay jōs jau ne b' yra, ir sawo wietōs ģi daugiaus ne pāķysta.

17. Bet * Pono Diewo malone patenķ ant amķiū amķiū, ant tū, kurrie jo biķoķi; ir jo teisybe ant waiķū waiķū; * Ķuf. 1, 50.

18. Prie tū, kurrie jo derējimā laiķo, ir atķimena jo priķāķimā ķad pagal tus darytu.

19. Pons Diews sawo Ķrāķē danguj' pataise; ir jo Ķaralyste ponas wōķ' ant wiķķo.

20. Laupstīķ

20. Laupsinķit Ponā Diewā, jūs jo angelai, jūs sylingieji stiprybēje, kurie jo prīfakimus īspildot; Kad girdētas butu balsas jo žodžio.

21. Laupsinķit Ponā Diewā wissi jo pulkai; jo tarnai, kurie jo walg darot.

22. Laupsinķit Ponā Diewā wissi jo darbai; wissosa wietosa jo porystēs; laupsinķ Ponā Diewā mano dušia.

104. Psalmas.

Diewo lāupse īs Inogāi sūmwertu dāiktā. Laupsinķ Ponā Diewā mano dušia. Wiešpatie, mans Diewe, tu labay šlowingas eisi; tu eisi gražey ir brangiey īšrēdytas.

2. Szwiešybe yra tawo rubas kuru apšwīkšais; tu īgtieši dangu šaip šaurā.

3. Tu aukštay tā šlēpiji wandenimi; tu waiži ant dēbesū, šaip ant wēzimmo; ir eini ant wējo spārnū.

4. Tu *darai sawo angelus wēšais, ir sawo tarnus ugnēs liepsnomis. * Ebr. 1, 7.

5. Tu žēmg nūgruntawoji ant jōs dugno, Kad pasilīktu ant amžiu amžiu.

6. Gillybe tu je apdengi, šaip šokiu rubu; ir wandenis štow wiršuj' šalnū.

7. Bet nū tawo barimmo bēga jie; nū tawo growimmo jie atstoj.

8. Šalnai aukštay īšīfēl, ir lauškai nūšlēmina, ī tā wietā, kure tu jiems nūgruntawoji.

9. Tu pastatai rubēu, tā jie ne pēreit; neygi tur wēl žēmg apdengi.

10. Tu dūdi šaltinius daubosa; Kad wandenis tarp šalnū nutēka.

11. Kad wissi galwījai ant lauķo gērtu, ir žwēris atšigērtu.

12. Prie jū šēd dangaus paukšciei, ir gies' tarp šatū.

13. Tu drēšini šālnus īs aukšto; tu darai žēmg pilnā waisaus, kure tu sutweri.

14. Tu žēldini žolē bandai, ir šēklā ant naudōs žmonēms; Kad dūnā īs žēmēs dūtumbēi.

15. Ir Kad wynas palinķsmintu žmogaus širdi, ir jo wēidas gražus butu īs aliejaus; ir dūna žmogaus širdi stiprintu.

16. Kad mēdžei Pono Diewo pilni butu drēgnummo; cēdrai Libanono, kuras jis šodinno.

17. Čejau līdus šrauja paukšciei; ir wānagai laikosi ant ēglū.

18. Aukšti šalnai vra medīnēms oššams ant pašlēpimo, ir afmei nū ūlos šralīšams.

19. Tu darai mēneš, ant pērs šyrimo mētū; šāule žinna sawo nūšlēidimā.

20. Tu darai tamšybę. Kad naštis butu; toj' pašjuddin wissos žwēris;

21. Šāuni lutai, kurie rēkia plēšimmo, ir sawo penuškā žēšfo nū Diewo.

22. Alie šadda šāule užtēka, tay jie wēl atstoj, ir atšigul ī sawo ūlas;

23. Tay īšeit žmogus pas sawo darbā, ir gywēn sawā lauķā īkši wāšaro.

24. Pone Diewe, šaip labay didi, ir šaip daug yra tawo darbū? tu jūs wissus īšmintingay dawadijei, ir žēmg pilna yra tawo gerybiū.

25. Juros, kuras taip dides ir plāzjos vra, cze šrutta be škaitis laus, taip didieji, šaip ir mažieji sutwērimai.

26. Čejau eit ašrutai; cze vra bangōs, žuws, kuras tu sutwērei, Kad tosa žāistū.

27. Wis šas lāuša tawēs, Kad jiems dūtumbēi penuškā tišru cžesu.

28. Taw

28. Taw

28. Taw būdant, jie renka; taw atwerant sawą ranką, jie pasotins nami pra gėrummu.

29. Jey paslepi sawą wėidą, tay jie išigąsta; tu atimmi jų dvasę, tay jie sugaišta, ir wėl atwiršta i dulkes.

30. Tu išlėidi sawą dvasę, tay pra sutwerami; ir atnaujini žėmės wėidą.

31. Garbe Pono Diewo yr' amžina; Pons Diews pašnėgst sawo darbais.

32. Jis žvelg i žėmę, tay ji pa drėba; jis pafruttin kálnus, tay jie rūksta.

33. Aš Ponui Diewui giedosu, kol gyws busu; ir sawą Dievą laupysiu, kol pateksu.

34. Mano kalbėjims turrėtu jam pamėgti; aš dzaugiūs Ponu Diewu.

35. Griešnieji turrėtu išgaiginti buti ant žėmės, ir Diewo nesibijantieji ne patekt. Laupsint dūgia mano Poną Dievą. Alleluja.

105. Psalmas.

Trumpas surašimas nusidėvimū nū Abraomo iki Jozu.

Dėkawokit Ponui Diewui, ir apsaųkit jo wardą; žinnomus darykite jo dārbus tarp žmonū.

2. Giedokit apie jį, ir laupsint jį; kalbėkit apie wissus jo stebuklus.

3. Szlowinkit šwentą jo wardą; tēsdzaugias širdis Pono Diewo iššpencujū.

4. Klāuskite Pono Dievo, ir jo maciēs; jėškokit jo wėidą wissaday.

5. Atsiminkit jo stebuklū, kūrūs jis padāre; jo stebuklū ir jo žodžio.

6. Jūs, sēkla Abraomo, jo tarno, jūs waitai Jozubo, jo išrinktojo.

7. Jis pra wiešpats, musū Dievas; jis sūdiš po wissą swietą.

8. Jis amžinay atšimena sawo derėjimo; žodžio, kūrri žadėjo daug tūkstantiems, iškū amžiū amžio.

9. Kūrri jis dare su Abraomu, ir prysėgōs su Jzaku;

10. Ir stāte tai Jozubui i sūdą, ir Izraelui i amžiną derėjiną,

11. Tarydams: taw aš dūsu žėmę Kanaan, burta jų tēwiskēs;

12. Kaip jų ne daugums ir pa niekinti buwo, ir ateiwjeis toje.

13. Ir jie kėlāwo nū žmonū, prie kittū žmonū, ir nū karalystēs pas kittus žmones.

14. Jis ne dawe ney wienu žmōgaus jiems iškūdą daryt; ir foras wojo karalus jų dēley.

15. Ne pafruttinkit mano mo stitūsus; ir ne pašeiskit mano prā rakus.

16. Ir jis pėrlėide bādą ont žėmės; ir pamāžino wissą sopūstą dūnōs.

17. Jis nusunte wyrą pirm jų; Jozėpas buwo per tarną pardūtas.

18. Jie idėjo jo kōjas i pānczus, jo kunas lencugūse turrėjo buti.

19. Iškū atėjo jo žodis; ir kalbėjims Pono Diewo jį pėrmēs ginno.

20. Tay nusunte karalus, ir palėisdino jį; wiešpats ant žmonū liepe jį išlėisti.

21. Jis stāte jį wiešpatimi ant sawo namū; ir waldonu ant wissū sawo lobjū.

22. Kad pamokintu jo kunis gaikščzus pagal sawo būdą; ir jo wyrešnūsus išmintingais pa darytu.

23. Ir Izrael nuėjo i Egiptą; ir Jozubas stojos ateiwju žėmėje Amō.

24. Ir jis didey padaugsino sawo žmones; ir padāre jų stiprēs nus už jų neprietelus.

25. Jis

25. Jis pārķeipe annu širdi, kad žmonu ne pente, ir dumojo jo tātus gudrumu paminti.

26. Jis sūte sawa tarna Moisi zēsu; Aaronu, kuris buwo iši rīnēs.

27. Tūdu dare jo zēnēlus tarp jū, ir jo stebuēlus zēmēje Amo.

28. Jis atsunte tamsybes, ir darwe aptemt'; ir jie buwo paklusnus jo šodžams.

29. Jis werte jū wardenus i Kraujā; ir nužawino jū žuwis.

30. Jū zēme ismete rupiņes, Karmarosa jū Karālū.

31. Jis tāre, ir atēio gnāfai; uttēles wissūse jū rubēzūse.

32. Jis dāwe tiems ledus uz lytu; ugniēs liepsnā jū zēmēje.

33. Jis sukāle jū wpi; ir pygi medžus; ir sulānje medžus jū rubēzūse.

34. Jis safe, ir atējo žogai, su wabalais be šaitlaus.

35. Ir jie suēde wissā žole jū zēmēje, ir suēde waisu ant jū lauko.

36. Ir uzmusē wissus pirmgimmusus Egipte, jū wissus pirmgimmusus waišus.

37. Ir iswēde jūs su šdabru ir su āufsu; ir ne buwo ney wieno nēgalincio tarp jū giminu.

38. Egiptas dzaugies, kad jie išejo; nēsa bijojims dēl jū buwo ant jū utpūles.

39. Jissai istiese dēbēst ant den gimmo; ir ugni nāktije ant šwier šawimo.

40. Jie mēdēst, tay jis atsunte putpēllas; ir sotinno jūs dangaus dūna.

41. Jis atwēre ūlg, tay istēfē, jo wandū; kad uppēlei susrado sansoj' pūšcjoj'.

42. Lēsa jis atšiminne sawo šwento šodžio, kuris buwo kalbējis Abrahām, sawo tātus.

43. Szittaipo jis sawo žmones iswēde su dzaugsmu; ir sawo iši rīnētūsus su līnšmybe.

44. Ir dāwe tiems wagonu žemes, kad jie žmonu lobapturrētū.

45. Idant jie klausytu jo žodžiū, ir jo prišākimus pilditu. **Alleluja.**

106. Psalmas.

Sēradlīgšes Diemo Izraēlitams isrodētōš, dibi šorawone nedēkingōšēs.

1. Alleluja.

Dēšawokit Ponui Diewui, nēš jis pra gēras; ir jo malone patenē amžinay.

2. Kas gal iskalbēti didžus Diešwo stebuēlus; ir wissus jo šlekingus dārbus pagirti?

3. Gēray tiems, kurie prišākimu Klausu, ir wissadōš teisey elgiast.

4. Pone Diewe, atšiminē mangu pagal malonē, kurē sawo žmonēms šadējet; parōdīt mums sawa pagālbā;

5. Kad iswystumbim palāimā tawo isrinētūjū, ir dzaugtumbis mēs, kad tawo žmonēms gēray šēkast, ir girtumbimēs tawo tai wišpēis.

6. Mes susigriešijom su sawo tēwais; mes nuslējom, ir pištay padarēm.

7. Musū tēwai Egipto: zēmēje ne norējo pērmānyt' tawo stebuēlus; jie n' atšiminne didžōš tawo malonēs, ir buwo nepaklusnus pas jāres, butent pas nēndrū; jūres.

8. Bet jis gēlbējo jūs dēl sawo wardo kad sawo maci isrōditu.

9. Ir jis bāre nēndrū, jāres, tay jos isdžawo; ir wēde jūs per gilīlybes, Paip šošoj' pūšcjoj'.

10. Ir isgēlbējo jūs nū ranfōš to, kursai jūs n' apfente; ir iswas dāwo jūs nū ranfōš neprietelams.

A a a a

11. Ir

11. Ir wāndens nušandino jū priekšininkus, kad ney wieno n' iškliķo.

12. Tay jie wierijo jo žodzams, ir giedojo jo laup'ē.

13. Alle jie tūjans užmiršo jo darbū; jie ne lānke jo rodōs.

14. Ir ušsigeide pūgzoje; ir gunde Diewā pustynēj'.

15. Bet jis dāwe jiems, ko jie melde; ir atsunte jiems gana, i' jie nūgrīšo.

16. Ir jie pasīkēle priēš Moizēšu abazē; priēš Aaronā, šwen-tajū Pono Diewo.

17. Žēme atšiwēre ir praryio Daitanā; ir apdengs drangus Abiram.

18. Ir ugnis ušidēge jū draugystēje; liepsna sudėgino Diewo, nestbijanczūsus.

19. Jie pasidare weršt Orebe; ir mēdēš lietojo ābrozo;

20. Ir pērwerde sawo garbę i' paweišlā jāuczio žolēs ēdanczio.

21. Jie užmiršo Diewo, sawo išgēlbėtojo, kurs tokius didzus daitus Egipto žēmėje buwo dāres,

22. Stebuklus žēmėje Am, ir išgastingus dārbus pas nēndrū, jāree.

23. Ir jissai tāre, noris jūs išpūstati; jey ne Moizēšus jo išrinē-tasli butu jūs malda užstojes, kerštā nūgręžti, kad jūs abelnay ne nužawintu.

24. Ir jie paniekinnu mielajē žēmē; jie jo žodzui ne tiškējo.

25. Ir murmėjo sawo šėtrosa, jie ne klause balso Pono Diewo;

26. Ir jis pakēle sawā rankā priēš jūs, kad jūs nužudditu pūg-zoje.

27. Ir pamestu jū waiķus tarp pagonū; ir išbarstiti jūs po wissā swietā.

28. Ir jie sēke Baal; Peorā ir walge apierū negywujū balwōnū.

29. Ir išpykino jū sawo darbais; tay ir rādosi sloga tarp jū.

30. Tay priėjo Pineas, ir užtare jūs; tay lōwesi ta sloga.

31. Ir buwo jam prirošūta i' teisybę wissadōs ir amšinay.

32. Ir jie išpykino jū pas waid; wāndenti; ir daug bėdōs padāre Moizēšui,

33. Lēs jie apsmātijo jo šėrbt, kad ne pasidumodams nekurtius žodzus iškalbėjo.

34. Uzeygi jie išgaišinnu žmones; kaip taczaus Pons Diews jiems buwo prisākēs;

35. Bet išmaikē tarp pagonū, ir išmōko jū dārbus.

36. Ir šlāžijo jū balwōnams; tie pastojo jiems papiktinnimu.

37. Ir jie apierawojo sawo sūnus ir sawo duķteres wēlnams.

38. Ir praliejo nekaltā kraujā, kraujā sawo sunū ir sawo duķterū, kurtus apierawojo balwōnams Ba-naan; kad žēmē buwo apbjaurināma kraujū; kaltybemis.

39. Ir apšibjaurino sawo darbais; ir apšiekšāwo sawo pramānimais.

40. Tay degte ušidēge Pono Diewo kerštas ant sawo žmonū; ir n' apfente sawo surinkimā.

41. Ir padawe jūs i' rankas pagonū; kad ant jū ponawojo, kurtie jūs ne fente.

42. Ir jū neprietelei wargino jūs; ir buwo pažėminti po jū rankū.

43. Jis išgēlbėjo jūs tanķiey; bet jie išpykino jū sawo pramānimais; ir menki pastojo dėl sawo piktenybės.

44. Ir jis žurėjo ant jū bėdōs, girdėdams jū pasistundimā;

45. Ir atšliminne sawo derėjimo, su jeis daryto; ir jissai pasigailėjo pagal sawā didę malonę;

46. Ir dāwe jiems susimillimā, rąsti, po akiū wissū, kurtie jūs buwo apfālę.

47. Gf;

47. Gēlbēt mus, Wiešpatie, musū Diewe, ir šurint mus iš pašonū; Kad dēšawotumbim tawo šwentam wardui, ir šlowintumbim tawo garbe.

48. Pagārbhinams t'essie Wiešpats, Izraēlo Diewas, iē' amžīū amžīū, ir wiši žmones sašykite: Amen. Alleluja.

107 Psalmas.

Dēšawone uš išgelbešimā iš mīssotū bēdū.

Dēšawotit Ponui Diewui, nēs jis yra gēras ir jo malone patē amžinay.

2. Sašykite, jūs Pono Diewo išgēlbētēji, kurrus iš bēdōs išwadāwo,

3. Ir kurrus iš žēmjū šurinkonū uitešėjimo, nū nūslēidimo, nū šaurēs, ir nū jūrū;

4. Kurrie klajojo pūščzoje, kēlais nemintais, ir ne rādo wietōs, kur gywēnti galētu,

5. Iškālķe ir ištrōšķe, ir kurrū dušia apālpo;

6. Ir Diewop' šauķe sawo bēdoj', ir jis jūs išgēlbējo iš jū tūžbōs.

7. Ir wēde jūs tīķru ķelu, kad eitu i miestā, kur gywēnti galētu.

8. Tie tur dēšawoti Ponui Diewui uš jo sūšimillimā, ir uš jo šebuklus, kurrus dāro ant žmonū waikū.

9. Kad pašōtin ištrōšķuse dušia, ir papildo išālķuse dušia gerybemis.

10. Kurrie turrejo šēdēti tamšybēj' ir tamsoj', apšalti per newalę ir gēlējisa.

11. Todēl, kad Diewo prisāķimū ne klause, ir šoķanā Auššcāusojo bluznijo,

12. Todēl jū širdis nepalāimoj' turrējo mūczita buti, kad cze gullējo, ir ney wiens jū ne gēlbējo.

13. Ir jie Diewop' šauķe sawo bēdoj'; ir jis gēlbējo jūs iš jū tūžbōs.

14. Ir jūs iš tamšybēs ir tamšōs wēde, ir jū pānczus sudrāķe.

15. Tie tur dēšawoti Ponui Diewui uš jo malonę ir uš jo šebuklus, kurrus jis dāro ant žmonū waikū.

16. Kad jis sulāužo warinnus wartus, ir sudaužo geležinnus uš pašķezus.

17. Glupieji, kurrie wārginnas mi buwo dēl sawo pēržengimno, ir dēl sawo griekū,

18. Kad jie baidēs iš wišo walgimo, ir smertnay apširgo;

19. Ir Diewop' šauķe sawo bēdoj', ir jis jūs gēlbējo iš jū tūžbōs;

20. Jis sunte sawo žodi ir išgyde jūs; ir išgēlbējo jūs, kad jie ne numirre.

21. Tie Ponui Diewui tur dēšawoti uš jo malonę, ir uš jo šebuklus, kurrus dāro ant žmonū waikū;

22. Ir apierawoti dēšawojimā, ir paškaityti jo darbū su dzaugsmu;

23. Kurrie su afrūtais ant jurū ējo, ir jēšķojo sawo kupczystę di dzūse wandenisa;

24. Kurrie išpājinno Pono Diewo darbū, ir jo šebuklus jurēsa,

25. Kad da jis tāre, ir umarā pašēle, kursai išķēle wilnis;

26. Ir jie dangun' ējo, ir i gilumū ējo; kad jū dušia nūšimins ne dēl bēdōs;

27. Kad jie swyrinējo ir wuldis nējo, kaip kōksai girtas, ir jau ne jinnojo pašigēlbēt;

28. Ir jie Diewop' šauķe sawo bēdoj', ir jis jūs išgēlbējo iš jū wargū;

29. Ir nurāmde wētrā, kad wilnis lāutus;

30. Ir jie dzaugēs, nutilus; ir jis jūs išgabēno prie Franto, kaip jie norējo.

31. Tie

31. Tie tur Ponui Dievui dēi
Pawoti uš jo sušmillimā, ir uš jo
šebufus, Furrus jis dāro ant
šmonā waiķū;

32. Ir ji šurinfime laupšinti, ir
prie senujū gārbint';

33. Tie Furrū uppes buwo iš
dzuwufos, ir wanden's wersmes
nuteķējusos,

34. Kad waislīga šēme nieko ne
nēše, dēl piķtenybēs, toje gywēi
nancū;

35. Ir jis sausumma wanden's
apstu papilde, ir sauso' jēmēj'
wandens wersmes;

36. Ir tēn pastāte išālfusus
Ead miestā pabudawotu, Eir gy
wānti galētu,

37. Ir lauķus apšēti, ir wyni
čas šodinti galētu, ir Eojno mēto
waisaus gāutu;

38. Ir jis jūs pārjēgnojo, ir jie
labay prastplātino, ir jiems daug
bandōs dāwe.

39. Tie, Furrē prispāusti ir pa
māšinti buwo nū piķtojo, Fursai
jūs šyla buwo wertēs ir pri
spāudes,

40. Kaip panieķinnimas ant Eir
nigaiķēczū buwo uždētas, Ead
wislab paklydo ir pusta buwo.

41. Ir jis pawargušt gēlbējo nū
pawargimo, ir jo gimming kaip
awjū pulķā daugšino.

42. Toštai gērieji regēs ir dzaug
šis; ir wissai piķtenybēi burna bus
užķimšta.

43. Kursai yra išmanas ir dā
bojasi to? Tay jie supras, Eie
gēro-Pons Diews išroda,

108. Psalmas.

Dowido dešamone ir malba.

1. Psalm: giesme Dowido.

2. Dieve, mano širdis tikray
yra gatawa, aš giedosu ir
ant strunū šāisu, taipojau ir ma
no garbe,

3. Pabust psalterau ir ārpa; aš
anķsti nubustu.

4. Uš taw, Pone Dieve, deķar
wofu tarp šmonū; aš taw laupšēs
giesmes giedosu tarp šmonū.

5. Uš tawo malone ištēnka,
Eolej dangus yra, ir tawo wieri
nybe, kaip toly dēbēšs eiti.

6. Pasīķēķ, Dieve, auķēczaus
uš dangu, ir sawo garbē ant wissā
jēmjā.

7. Kad tawo mielleji prietelei
išgēlbēti butu; gēlbēķ su sawo dēi
šine, ir išēlausyķ manē.

8. Diews Ealba sawo šwentiny
czoje, to dzaugiūs; aš dalysu Eā
ķem, ir pakalng Suķot numatūsu.

9. Eilead yr' mano, Manasse
taipojan mano, ir Epraim yr' gas
lybe mano galwōs; Juda yr' mas
no Euntgaiķētis.

10. Moab yr' mano mazgojimo
pūdas; aš sawo Eurpē ant Edom
ištēsu; ant Pilistenu aš Eryķē
tāusu.

11. Kas wes manē i drutā miestā?
Kas wadzūs manē i Edom?

12. Nr tu ne tai darysi, Dieve,
Eursai tu mus patremi, ir drauge
ne iķeini, Dieve, su musū pulķu?

13. Dūķ mums pagalbōs bēdoje,
nēs šmonū pagalba nieķam ne dēra.

14. Su Diewo pagalba mes
laimēsim. Jis sumis musū nes
prietelus.

109. Psalmas.

Prarakāwimas apie neprietelus.

1. Psalmas Dowido pirmgies
dotins.

Dieve, mano šlowe, ne tylēķ.

2. Ušsa jie sawo piķtā ir nes
wiernā burnā atwēre priēķ manē,
ir Ealba priēķ manē newiernu lies
žuwu.

3. Ir jie prigautinay priēķ mas
nē Ealba wissur; ir Earāuja priēķ
manē be priēķastis,

4. Uš

4. Uī tai, Ēa aš jūs mylu, jie stēn-
gias priēš manē; bet aš meldžūs.

5. Jie attadūst man pīsto uš
gēra, ir neapfentimma uš meilē.

6. Statyē ant jo Diewo; nesibi-
janczus, ir fētons te stow po jo
dešinēs.

7. Kursai nū jo pamotlā priim',
to elgimmas turrētu buti pīstas,
ir jo malda grieķas.

8. Kad jo dienū ne daug butu,
ir jo urēdas fittam turrētu tekti.

9. Kad jo waīkai sīrātos; ir jo
pati našle pastotu.

10. Kad jo waīkai per swietā
barstytus, ir ubbagāutu; ir jēško-
tu, Ēaip kurrē iš wīšo pawargo.

11. Lūmininēs te išsurbja wīš'
Ēa jis tur; ir swetimieji te išplēšia
jo lobi.

12. Ir ney wiens jam te ne dāro
ko gēro; ir ney wiens te nesigail
ant jo sīratā.

13. Jo waīkū; waīkai te išgaīš-
ta; jū wardas antroje eilēje te eslē
išgaīšintas.

14. Jo tēwo grieķai te eslē mē-
nami po ašū Diewo; ir jo mōti
nōs grieķai butu ne išgešyti.

15. Pons Diews jūs niekaday
iš ašū te ne leidzia; ir jū pamin-
ēlas te išgaīsta ant žēmēs.

16. Todēl, Ēad jis ney jošīds
mielafirdingystēs ne turrējo; bet
pērsefinējo pawargusi ir ubbagā,
ir smutnāst, Ēad jē nužawintu.

17. Ir jis norējo prašēimmo,
tās ant jo ir ateis; jis žegnonēs
ne norējo, tay ta ir atstolts nū jo.

18. Ir apšwīlko ēšimmu, Ēaip
maršēineis; ir iējo i jo widdurus,
Ēaip wandū, ir Ēaip aliejus i jo
Ēāulus.

19. Taygi te eslē jis jam Ēaip
rubas, kurrūm' apšwīlktu; ir Ēaip
jūsta, kurre wīšaday apšijūstu.

20. Tai po nussdūtu tiems nū
Pono Diewo, kurrē priēš manē

yra, ir pīst' Ēalba priēš mano
dušiq.

21. Bet tu, Wīšpatie, Pone
Diewe, buē su manimi dēl sawo
wardo; nēs tawo malone yr' mano
palinēšminojimas, išgēlbēš manē.

22. Lēs aš bēdnas ir pawarggs
esmi; mano širdis yr' pajēsta
manijē.

23. Aš nueimi, Ēaip šēšēlis pra-
wāroms yra; ir esmi prawāroms
Ēaip jogaī.

24. Mano šielei pašlpo iš pāsti
nišāwimo; ir mano kūnas palyso,
ir ne tur rēhummo.

25. Ir aš jiems turre buti ap-
jūku; jie manē rēgēdami frāto sa-
wo galwas.

26. Priškol' man, Wīšpatie,
mans Diewe; gēlbēš manē pagal
sawā malonē;

27. Kad jie suprestu, tai tawo
ranēā esanczē, Ēad tu, Pone Die-
we, tai darai.

28. Jey jie ēēiē, tay tu žegnoē;
jey jie priēš manē stēngiasl, dūē
jēms gēdoje buti; bet tawo tar-
nui dūē pašdzaugtis.

29. Mano priēšininžai te eslē
su gēda apwelēami; ir sawo gēda
aprēdyti butu, Ēaip koku rūbu.

30. Aš Ponui Diewui didey dē-
šawosu su sawo burna; ir jē gāre
bēsu daugumme žmonū.

31. Lēsa jis stow pawargusam
po dešinēs; Ēad jē gēlbētu nū tā,
kurre jo amšiq patrumpin.

110. Psalmas.

Prāfāwimūs apie Krištu, musū karālu,
prāfāq, ir wīšlupq.

1. Psalmas Dowido.

Wīšpats sašes mano Wīšpar-
czui: "šēšis po mano dēšinei,
iēēi padēsu tawo neprietelus tawo
pašōjūmp'. *Matt. 22, 44. Ebr. 10, 12.

2. Wīšpats ryēstē tawo karai-
lystēs sus iš Žiono; ponawoē tarp
sawo neprietelū.

3. Po

3. Po tawo pērgalējimo tawo žmones taw su dzaugsmu apiera: woa šwentoje grožybėje; tawo waitai taw užgims, kaip rassa iš aušrės.

4. Wiešpats prisėke ir nesiėgais: tu esi wiskupas amžinay, pagal budą Melsiėdėko.

5. Pono Diews po tawo dekinės sumuš Faralus, cžėse sawo keršto.

6. Jis sūdis tarp pagonū, jis didi išmušimą padarys; jis su kuls galwą ant didžiū žėmjū.

7. Jis gėrs iš upės ant kėlo; todėley pakėls galwą.

111. Psalmas.

Dėlamojimas ui Diemo kunisla ir dmas sifla žegnont.

1. **A**lleluja. Už dėlawoju Ponui Diemui iš wissės širdiės, rodoje gėrujū, ir surinkime.

2. Didi yra darbai Pono Diewo, kursai jū atboja, tas labay jū mėgsta.

3. Ka jis dāro, tai šlowinay ir gražu; ir jo teisybe pasiliekt amžinay.

4. Jis paminklā padāre sawo stebuflū, moloningasis ir miela: širdingasis Wiešpats.

5. Jis dūst penukflā jo bijantiems; jis amžinay atsimena sawo derėjimo.

6. Jis pranėšdin didzus sawo dārbus sawo žmonėms; kad jiems dūtu tėwiflę pagonū.

7. Darbai jo rankū yra wiernybe ir sūdas; wissi jo prisėkimai yra tikri.

8. Jie yra išlaikomi ieki amžiū amžiū; ir nusidūst wiernay ir tikrav.

9. Jis sunčja išgėlbėjimą sawo žmonėms; jis žada, sawo derėjimą amžinay busent. Šwentas ir cžėstningas yra jo wardas.

10. Diewo: bajme yra pradžia išmintiės; tai yra graži išmintis,

kursai taip elgiasi, jo laupse bus ieki amžiū.

112. Psalmas.

Diewo: prisibijancijū budas ir palaima.

1. **A**lleluja. Gėray tam, kursai Diewo bijos, kursai didey mėgsta jo prisėkimū.

2. To waitai didey galės ant žėmės; gimmine gėrujū bus pėro žegnota.

3. Lobis ir pilnyste bus jū namūs se; ir jū teisybe pasiliekt amžinay.

4. Geriems užtėka šwiesybe tam: sybėje, nū maloningojo, mielaširs dingojo ir teisojo.

5. Gėray tam, kursai mielaširs dingas yra, ir rods šyczija, ir isitaiso sawo prowas, ney wienam neteisybės ne darydams.

6. Užsa jis pasiliks amžinay; teisus niekaday ne bus užmirštas.

7. Kad wargas nor rāstis, tay jis nesibijas; jo širdis stiprey nusitit ant Pono Diewo.

8. Jo širdis yra linksmā, ir nesibijas, ieki regės dzaugsmā ant sawo neprietelū.

9. Jis išbėria ir dūst ubhagams; jo teisybe pasiliekt amžinay; jo rāsgas iškėltas bus garbėje.

10. Diewo: nesibijas tas regės ir ne kės, sawo dantimis griek ir prāžis. Užsa ko Diewo: nesibijanti tieji rods norėtu, to ne sulāuks.

113. Psalmas.

Diemas dūst pasijėminantiems malone.

1. **A**lleluja. Laupsinkit jās tar: nai Pono Diewo, laupsinkit warda Pono Diewo.

2. Pagirtas t'essie wardas Pono Diewo, nū šio cžėso ieki amžiū amžiū.

3. Nū užtėkėjimo šaulės ieki jōs nusilėidimmo t'essie pagirtas wardas Pono Diewo.

4. Pons Diews aukštas yra ant wissū pagonū; jo garbe užtenka koley dangus.

5. Kas

5. Kas yra lygus Wiešpaczui, musū Diewui, kurs taip aukštay pasisėdo.

6. Ir ant ne pasididžiojenczū žur, danguj' ir ant žėmės?

7. Kursai pasižėminantė iškėl iš dulkū; ir paaukštėtin pawargus iš purwū;

8. Kad jė pasodintu pas kunigaišczus, pas kunigaišczus sawo žmonū.

9. Kursai newaisingą dāro gywėnant namūse, kad butu linksmawaišū motina. Alleluja.

114. Psalmas.

Arje išmėdimą waišū Izraėl iš Egipto.

Kaip Izraėl išėjo iš Egipto, gimmine Jofubo iš swėtimū žmonū,

2. Tay Juda buwo jo šwentinyczia, Izraėl jo ponyste.

3. Juros išwydo ir bėgo, Joranas atgalōs sugryžo;

4. Kalnai šokinėjo kaip eryczi, kalnėlei kaip jāunos awėles.

5. Kas tikfosi jums juroma, kad bėgote? Ir tu Jordane, kad atgalōs sugryžai?

6. Jūs kalnai, kad šokinėjot kaip eryczi? Jūs kalnėlei, kaip jāunos awys?

7. Po akiū Pono Diewo padrės bėjo žėme, po akiū Diewo Jofubo.

8. Kursai ūlę pawerte i wāndes nio ēžerus, ir akmenis i šullinus.

115. Psalmas.

Paniekinnimas netikrū Diewū ir balwonū slujbōs.

Ne mums Pone Diewe, ne mums, bet sawo wardui dūf garbę, dēl sawo malonės ir tiesōs.

2. Kodėl sašytu pagonai; kame dabar jū Diewas?

3. Bet musū Diews danguje yra; jis gal daryti, kę jis nor.

4. Bet anū balwonai yra sidėbras ir auksas, žmonū rankomis daryti.

5. Jie burną tur, ir ne kalba; jie akis tur, ir ne rėg';

6. Ausis tur, ir ne gird; nosis tur, ir ne ūdja;

7. Rankas tur, ir ne nutwēr; kojas tur, ir ne waišczoj'; neygi kę iškalb sawo kalu.

8. Kurrie tokius dāro, lygus yra jiems, ir wissi, kurrie ant jų nusitiē.

9. Bet Izraėl, nusitikkē Ponu Diewu; tas yr' jusū pagalba ir šydas.

10. Namai Arono nusitikkē Ponu Diewu; tas yra jusū pagalba ir šyda.

11. Kurrie Diewo bijos, nusitiē Ponu Diewu, tas yra jų pagalba ir šyda.

12. Pons Diews atsimena musū, ir pēržegnoj' mus; jis pēržegnoj' namus Izraėlo, jis pēržegnoj' namus Arono.

13. Jis pēržegnoj' Diewo bijanczus, taip didzus, kaip ir mažus.

14. Pons Diews te pēržegnoja jus, iū labjaus jų dangiaus, jus ir justū waišus.

15. Jūs este pēržegnotieji Pono Diewo, kursai sutwēre dangū ir žėmę.

16. Dangus wissur yra Pono Diewo; bet žėmę padawē žmonū: waišams.

17. Numitrieji tawę, Pone Diewe, ne gārbis; ney kurrie žemyn žengia ant pakajaus.

18. Bet mes gārbinam Poną Diewą, nū dabar ikki amžiū amžiū. Alleluja.

116. Psalmas.

Kaip reik bėdoj' pasiūksmint' ir elgtis. **T**ai man malonu yra. Kad Pons Diews maną balsą ir maną maldą išklauso.

2. Kad sawą ausi manęsp' lensia todėl jė melsu, kol gywa busu.

3. Smeri

3. Smerties wirwes buwo manē apēmufos, ir pēlōs mušos manē buwo ušpūlusos; aš ipūlau ī wargus ir ī bēdā.

4. Bet aš meldžau wardo Pono Diewo: aš Wiešpatie, išgēlbēt mano dušā.

5. Pons Diews yra malonus ir teišus; ir mušū Diewas mielafirs dingas.

6. Pons Diews apšangoj' prasstūsus; kad apgalētas esmi, tay jis manē gēlbt'.

7. Jau wēl buš pakājuj' mano dušā; nēsa Diews taw gēr' dāro.

8. Lēsa tu ištāufei mano dušā iš smerties, mano ašis nū āšarū ir mano kōjā nū paslydimmo.

9. Aš wāifšczosu po ašiū Pono Diewo, žēmėje gywuju.

10. Aš tikliu, todēl kalbu; alle aš dides esmi wārginnams.

11. Aš tariau sawo nušsmūtijis me; wissi žmones yra mellāgei.

12. Kaipo aš Ponui Diewui užmošesu wissas jo geradējystes, kur rias man dāro?

13. Aš išgāntimo pylikā imsu ir wardā Pono Diewo apsačysu.

14. Aš sawo pājadus Ponui Diewui užmošesu, po ašiū wissū jo žmonū.

15. Smertis jo šwentujū brangus yra po ašiū Pono Diewo.

16. Aš pone Diewe, aš esmi tawo tarnas; aš esmi tawo tarnas, tawo tarnaitēs sunus; tu sudraštei mano ryšus.

17. Aš taw dėkwojimą apierawosu, ir Pono Diewo wardā pranešsu.

18. Aš sawo pājadus Ponui Diewui užmošesu, po ašiū wissū jo žmonū.

19. Priangišise pas namus Pono Diewo, tawije, Jeruzalem. Alleluja.

117. Psalmas.

Laupse Wiešpaties.

Laupstait Ponā Diewā, wissi pagonai, gārbintit ji, wissi žmones.

2. Lēs jo malone ir teisybe po: nawoj' ant mušū amžinay, Alleluja.

118. Psalmas.

Deikawone už geradėjystės.

Dėkawokit Ponui Diewui, nēs jis yra gēras, ir jo malone patenk amžinay.

2. Taygi sačyk Izrael: jo malone ne patenk amžinay.

3. Taygi sačykit namai Aarono: jo malone patenk amžinay.

4. Taygi sačykit, kurrie Pono Diewo prisibijoties: jo malone patenk amžinay.

5. Wargūse meldžaus Ponā Diewā; ir Pons Diews manē išklause, ir palinksminōjo manē.

6. Pons Diews yra su manim', todēl nesibijaus; kā gāl man žmones daryti?

7. Pons Diews yra su manim', man ant pagālbōs; ir aš sawo dzangsmā regēsu ant sawo neprietelū.

8. Gēr' yra Ponu Diewu nušstikėti; ir ne pastikėti žmonemis.

9. Gēr' yra nušstikėti Ponu Diewu, ir ne pastikėti kanti gailščzeis.

10. Wissi pagonai apstoj' manē; alle wardan' Pono Diewo aš jūs sukapūsu.

11. Jie apstoj' manē iš wissū kalū; alle wardan' Pono Diewo aš jūs sukapūsu.

12. Jie apstoj' manē kaip bittes, ir gēsta kaip ugnis erščeczūse; alle wardan' Pono Diewo aš jūs sukapūsu.

13. Jie manē stumja, kad pulczau; alle Pons Diews gēlbt manē.

14. Pons

14. Pons Dievs yr' mano syla, ir mano psalmas, ir mano iſgānimas.

15. Giedoſama yra ſu linſmybe apie pērgalējimā namūse teiſujū; dēſine Pono Dievo aptur pērgalējimā.

16. Dēſine Pono Dievo yra paſaſtinta; dēſine Pono Dievo aptur pērgalējimā.

17. Aſ ne mirſu, bet iſliēſu, ir Pono Dievo dārbus apſaſyſu.

18. Pons Dievs tieſa aſtrej manē plāka; bet ne padūst manē ſmerczi.

19. Atwerſite mān wartus teiſybēs, kad aſ tējēs Ponui Dievui dēkawoczau.

20. Tai yra wartai Pono Dievo; teiſieſt tēn teiſ.

21. Aſ dēkawoju taw, kad manē paſēmini, ir gēlbi manē.

22. * Aſmū, kurrē budawonin; ſai iſmete, tas paſtojo ſampinnu aſmenimi. * Matt. 21, 42.

23. Tai nū Pono Dievo tiſkoſt, ir yra ſtebuſlas po muſū aſiū.

24. Szitta yra diena, kurrē Pons Dievs padārgs; dzaugſimēs, ir buſime toje linſmi.

25. Aſ pone Diewe gēlbē; aſ, pone Diewe, dūē laimēti.

26. Pagirtas te eſi, kurrē ſai ateit warden Pono Dievo; mes ſegnojam juſ, kurrē eſte iſ namū Pono Dievo.

27. Wieſpats yra Diewu, kurrē ſai muſ pērſwiecz; dabinkit ſwen tē berzais, iſēti ragū altoraus.

28. Tu eſi mano Dievas, ir aſ taw dēkawoju; mans Diewe, aſ tawē garbiſu.

29. Dēkawokit Ponni Dievui, nēs jis yra gēras, ir jo malone patenē amžinai.

119. Psalmas.

Auſini pamoklai apie Dievo žodi. **S**ſganytingi tie, kurrē neſaltay ſelgiaſt, kurrē žōkano Pono Dievo ſlauſo.

2. Sſganytingi tie, kurrē jo luddimus laiſo; kurrē jē iſ wiſſōs ſirdiēs jēſto.

3. Lēs kurrē ant jo ſēlū waiſē; czoj', tie piſto ne dāro.

4. Tu priſaſiei, wiernay laiſyti tawo priſaſimus.

5. Aſ, kad mano gYWaſtis tawo iſtātimus iſ wiſſōs ſirdiēs laiſytu!

6. Kad aſ dabaju tiſtay ant tawo priſaſimū, taw ne eſmi gēdoie.

7. Aſ dēkawoju taw iſ tiſtōs ſirdiēs; kad tu manē moſinni iſtātimus tawo teiſybēs.

8. Tawo iſtātimū aſ ſlanſyſu; ne praſt, ſ manē niekaday.

9. Kaipo waiſēczos jauniſaitis ſawo ſēlū neſaltay? Kad da laiſoſt pagal tawo žodzus.

10. Aſ tawēs jēſkau iſ wiſſōs ſirdies, ne dūē manē paklyſt nū tawo priſaſimū.

11. Aſ palaiſkau tawo žodi ſawo ſirdije, kad prieſ tawē ne ſuſi gtieſiczau.

12. Pagirtas buē pone Diewe; pamokink manē tawo teiſybę.

13. Aſ ſawo lupomis pāſaſūſu wiſſā teiſybę tawo burnōs.

14. Aſ dzaugiūs iſ ſēlo tawo luddimū, ſaip iſ wiſſoſto lobjo.

15. Aſ ſalbu, ſq tu priſaſiei, ir dabaju ant tawo ſēlū.

16. Aſ mēgſtu tawo priſaſimū, ir ne ſjmirgtu tawo žodžiū.

17. Gēr daryē ſawam tarnui kad gYws iſliēczau, ir tawo žodi laiſyczau.

18. Atwērē man aſis kad regēczau ſtebuſlus ant tawo žōkano.

19. Aſ eſmi ſweczās ant žēmēs; ne ſlēpē ſawo priſaſimus nū manēs.

20. Mano duſia yr' ſudaužyta iſ iſſilgimmo tawo priſaſimū wiſſaday.

A a a

21. Tu

21. Tu bari puikawojenczus; prašėiŕi yra, Eurie pėrjėng tawo prisákimus.

22. Atimė nū mangs gėdą ir pa- niešinnimą; nės aš laikau tawo luddimus.

23. Ir Euriagaišėzei susisėng Pal-a prieš mang; alle tawo tar- nas Palba arie tawo prisákimus.

24. Aš mėgstu tawo luddimū, tie man protą pridūd

25. Mano duša gul dulkėsa; atgaiwinė mang pagal tawo žodi.

26. Aš pašakau sawo kelus, ir tu išklausai mang; mošinė mang tawo istatimus.

27. Mošinė mang kėlą tawo prisákimū; tay aš kalbėsu apie tawo stebuklus.

28. Aš tušijūs, Kad man ir fir- dis apalpta; stiprinė mang pagal sawo žodi.

29. Atimė nū mangs netikrą kėlą, ir pawėlyė man sawo pri- sákimus.

30. Aš sawo išrinėau kėlą teisy- bės; tawo istatimus stacjan po sawo ašiu

31. Aš laikauŕi prie tawo luddi- mū; Pone Diewe, ne dūė mang gėdoje buti.

32. Kad tu mano širdi palinėsi- mini, tay bėgte bėgu kėlu tawo prisákimū.

33. Kėdiė man, Pone Diewe, kėlą sawo šėdū, Kad jūs laikyczau iėsi gėlo.

34. Pamošinė mang, idant Pa- wociau tawą žėpaną, ir laikyczau jė iš wišėš širdiės.

35. Wėst mang taėu tawo pri- sákimū; nės aš jeis mėgstu.

36. Lenė mano širdi ant sawo luddimū, ir ne ant gėdo.

37. Atkreipė mano ašis, Kad ne weizdėtu ant pamošlo niešam ne- dėranczio; bet atgaiwinė mang ant sawo kėlo.

38. Dūė, Kad tawo tarnas šti- prey laikytu tawo prisákimus uš tawo žodi, idant tawės bijoczans.

39. Atimė nū mangs gėdą, Euri- rišs aš baidaus; nės tawo prisá- kimai yra meilingi.

40. Štay, aš geidzu tawo pri- sákimū; atgaiwinė mang su sawo teisybe.

41. Pone Diewe, parėdyė man tawą malonę, tawą pagálbą pagal tawą žodi.

42. Kad atsaėyti galėczau sawam bluznytojui; nės aš nusitikiėu tai- wo žodzu.

43. Ir ne atimė nū mano buri- nės žodi teisybės; nės aš nusitiė- iu tawo šėdais.

44. Aš tawą žėpaną laikysu nei- palautinay, wišėdės ir amėinay.

45. Ir aš waišėczoju linėsmas, nės jėšėau tawo prisákimū.

46. Aš kalbu apie tawo luddi- mus po ašiu karálū, nešgėdėi- dams.

47. Aš mėgstu tawo prisákimū, ir aš jūs mylu;

48. Ir pawėlu sawo ranėas ant tawo prisákimū, Eurius aš mylu, ir kalbu apie tawo istatimus.

49. Priminė sawam tarnui sa- wo žėdzio, ant Euriio dūdi man nusitikiėt.

50. Tai yra mano palinėsminos- jimas mano wargūse; nės tawo žodis mang atgaiwinna.

51. Puikiėsi jūliasi iš mangs; aš taczau n' atstojus nū tawo žėpano.

52. Pone Diewe, Kad aš atsi- menu kaipo tu nū pradzišs swie- to šėdijei, tay palinėsminojamas esmi.

53. Aš didey pyėstu ant piėtujū, Eurie tawo žėpaną niešin.

54. Tawo šėdai yra mano gies- me namūse mano kėlawimo.

55. Pone

55. Pone Dieve, naštims atsi
menu tavo wardo, ir laisau tavo
prisąkimus.

56. Tai yra mano šarbas kad
laisau tavo prisąkimus.

57. Aš sačiau, Pone Dieve, tai
tur buti mano tēwīgē, kad sefczau
tavo kelus.

58. Aš meldžius po tavo akiū
iš wissōs širdiēs; buš man malon
nus pagal savo žodi.

59. Aš misliju apie savo kelus.
ir gręžiu savo kojas prie tavo
luddimū.

60. Aš stubinūs, ir ne trunšu,
idant laisyczau tavo prisąkimus.

61. Pištujū draugyste applēge
manę: bet aš ne užmirštu tavo
prisąkimū.

62. Čese pušau: naštis kelūs,
kad tau dėlawoczau už sūdus ta
vo teisybēs.

63. Aš laisau prie tū, Purrie
tawēs bijos, ir tavo prisąkimū
klauso.

64. Pone Dieve įeme yra pilna
tavo gerybēs; mošinf manę tawę
teisybę.

65. Tu gēr darai tawam tarnui,
Pone Dieve, pagal tawę žodi.

66. Mošinf manę wiešlibę eli
gi mę ir pažinnimą; nēs aš wies
riju tavo prisąkimams.

67. Pirma ne Paip pažėmintas
buwau, Plajojau; bet dabar laisau
tawę žodi.

68. Tu esi gēras ir meilingas;
mošinf manę tavo prisąkimus.

69. Pušieji pramāno mellus ant
manęs; bet aš iš wissōs širdiēs
laisau tavo prisąkimus.

70. Jā širdis stora yra, Paip
taupai, bet aš mėgstūs tavo pri
sąkimais.

71. Man malonu yra, kad tu
manę pažėminai, kad mošinczau
tavo prisąkimus.

72. Jofanas tavo burnōs man
yra mielēsnis, uī daug tūstantis
stufiū auksu ir sidābro.

73. Tavo ranka manę sutwēre
ir lēdo; mošinf manę, kad iš
mōfczau tavo prisąkimus.

74. Purrie tawēs bijos, rēg'
manę ir dzaugias; nēs aš nusiti
fiu tavo žodį.

75. Pone Dieve, aš žinnau, kad
tavo sūdai teisus yra; ir tu manę
wiernai pažėminai.

76. Tavo malone butu mano
palinēsminojimas, Paip žadėjai sa
wam tarnui.

77. Jbrōdiš man tavo miela;
širdingystę, kad išlifczau; nēs aš
mėgstu tavo prisąkimū.

78. Aš kad pušieji turrētu ap
gēdinti buti, Purrie mellais manę
nusloginna; bet aš kalbu apie ta
vo išąkimą.

79. Aš kad manęvi laisytus,
Purrie tawēs bijos, ir tavo ludi
dimus patysta.

80. Mano širdis tikray te pasi
likt tavo prisąkimūse, kad ne bus
czau apgēdintas.

81. Mano duše išsilgsta tavo
išgānimo; aš nusitiškiu ant tavo
žodžio.

82. Mano akys išsilgsta tavo
žodžio, ir sašo: kad tu linēsmi
ni manę?

83. Kaczeig aš esmi Paip ūda
dūmosa; taczau tavo teisybēs ne
užmirštu.

84. Jpōley laupš tavo tarnas?
Kadda tu sūdą laisysi ant mano
pērsekinētojų?

85. Pušieji man kasa dūbes, su
tavo prisąkimais ne sutinanczes.

86. Tavo prisąkimai yra tikra
t-isybe. Jie pērsekinėj' manę mel
lais; gēlbēt manę.

87. Jie be maž manę nušawinno
ant iēmēs; bet aš ne praštoju ta
vo prisąkimus.

88. At:

88. Atgaiwinē manē per tawā malonē, kad laiņyczu luddimus tawo burnōs.

89. Pone Diewe, tawo žodis pasi-
liekt amīnāy, kol dangus patenka.

90. Tawo teisybe patenka wissai-
dōs. Tu žēnē pagatāwijei, ir jiji
issilaisko.

91. Kas dien pasiliekt pagal ta-
wo žodį; nēs wissī dāiktai taw tur
slūjiti.

92. Jey tawo žōkams man ne-
butu palinēsminojimu buwgs, tay
buczau prapūlgs sawo wargūse.

93. Aš tawo isākimū niekadōs
ne užmirštu; nēs tu manē tūmi
atgaiwinni.

94. Aš esmi tawo, gēlbēt manē;
nēs aš jēškau tawo isākimus.

95. Diewo: nesibijanti, tykoj
manēs, kad manē nužawintu; bet
aš dabojūs tawo luddimū.

96. Aš wissū dāiktū gālq rēgē-
jau, bet tawo isākimas patenka.

97. Kaip aš tawo žōkanq taip
mylu; kas dien aš kalbu apie tą.

98. Tu sawo prisākimu manē
dārai ismintingēsnu, ne kaip ma-
no neprietelei pra; nēsa tas amži-
nay yr' mano skārbas.

99. Aš daugiaus ismokau, kaip
wissī mano moškitojei; nēs tawo
luddimai pra mano kalbėjimas.

100. Aš pytrėsnis esmi, ne kaip
senieji; nēs aš laikau tawo prisā-
kimus.

101. Aš uždraudzu sawo kōjai
wissus piētus kelus, kad tawo žo-
dzio klauyczau.

102. Aš ne atstojū nū tawo sudū;
nēs tu manē mošinni.

103. Tawo žodis mano burnai
saldėsnis pra, ne kaip medus.

104. Tawo žodis daro manē is-
mānanti; todėl ne kēnczu wissus
netikrus kelus.

105. Tawo žodis pra libnyczia ma-
no kōjōs, ir žwāfe ant mano kēlo.

106. Aš prisiekiu ir laikysu, kad
aš sudū tawo teisybės noru klau-
syti.

107. Aš didey esmi pažėmintas;
Pone Diewe, atgaiwinē manē pa-
gal tawo žodį.

108. Taw, Pone Diewe, te pas-
tinēka walna apiera mano burnōs;
ir mošinė manē tawq teisybę.

109. Aš sawo dušia wissadōs ne-
koju sawo rankosa, ir ne užmirštu
tawo žōkano.

110. Piktieji man spėndza žaban-
gus; alle aš ne paklystu nū tawo
prisākimū.

111. Tawo luddimai vra mano
amžina tėwiškė; nēs jie pra mano
širdiēs dzaugsmas.

112. Aš lenkiu sawq širdį, idant
daryczau pagal tawo teisybę am-
žinay.

113. Aš ne apkenczu nepakajini-
gas dwases, ir mylu tawo prisā-
kimus.

114. Tu essi mano apginnimas
ir šyda; aš nustiškėiu ant tawo
žōdzio.

115. Atstōkite nū manēs, jūs piē-
tadėjei; aš noru laikyt prisākimus
sawo Diewo.

116. Užlaišyk manē tawo žodzu,
kad isgliēcza; ir ne dūš manē is-
gėdintu buti sawo nustiškėjime.

117. Stiprinē manē, kad isgy-
czau; tay wissadōs mėgsu tawo
prisākimū.

118. Tu suminni wissus kurrie
nū tawo prisākimū atstoj'; nēs jų
wylus tik' mella pra.

119. Tu wissus piētūsus ant žė-
mės atmetti kaip neczystumq; todėl
aš mylu tawo luddimus.

120. Aš bijaus taręs, kad ir
mano ūda pašurpo, ir bijaus ta-
wo prowa.

121. Aš laikau ant sūdo ir teisybės;
ne padūš manē tiems kurrie manē
nor sugašinti.

122. Už

122. Užstoť tu savo tarną ir linėti
smiltį jį, kad puičiai man gwołtą
ne darytu.

123. Mano akys išsiilgsta tavo
išganimo, ir žodžio tavo teisybės.

124. Daryk su savo tarnu pagal
tavo malonę, ir mokink mane sa-
vo provas.

125. Aš esmi tavo tarnas, pamos-
tėk mane, kad pažinciau tavo lūdi-
mus.

126. Užsisą yra, kad tą darytu
Ponas Dievas; jie iš wissio panies
fino tavo žofaną.

127. Todėl aš mylu tavo prisá-
kimą, dangiaus ne kaip auksą ir
cystą auksą.

128. Todėl rūjauš klausau wissu
tavo isakimū; aš ne apšenciu
wissą neteįų kėlą.

129. Tavo luddimai yra stebu-
lingi; todėl pilda jūs mano dušią.

130. Kadpa tavo žodis išsireiškia,
tą linksmina, ir daro prastūsus
išmintingais.

131. Aš atweru savo burną, ir
geidju tavo prisákimū; nės išsi-
ilgstu jū.

132. Gręžkis manęspi, ir buk
man malonus, kaip darydawai
tiems, kurie myl tavo wardą.

133. Waldyk mano žinksni pagal
tavo žodi; ir ne dūk ant manęs
ponawoti neį jokią neteisybę.

134. Išgėlbėk mane nū įmonū
pištenybės; tą aš pildisu tavo
isakimus.

135. Dūk šwiesti savo wėidą ant
tavo tarno; ir mokink mane tavo
teisybę.

136. Mano akys tėpa wandeni-
mi, kad ne laiskomi yra tavo pris-
ákimai.

137. Pone Dieve, tu esi teisus,
ir tavo žodis yra tikras.

138. Tu drutay prisákei luddi-
mus savo teisybės ir wiernybės
klausyti.

139. Aš be maž smertiės ne ga-
wau iš didžio pápyčio, kad mano
priešininkai tavo žodžio užmiršta.

140. Tavo žodis geray yra iš-
cystitas; ir tavo tarnas tą myl.

141. Aš esmi menkas ir panies
tintas; alle aš ne užmirštu tavo
prisákimą.

142. Tavo teisybe yra amžis-
na teisybe, ir tavo žofanas yra
wiernybe.

143. Wargai ir bėda mane užpū-
le; bet aš mėgstu tavo prisákimū.

144. Teisybe tavo luddimū yra
amžina; pamokink mane, tą iš-
liksu.

145. Aš išwissos širdiės šaukiu,
išklausyk mane, Pone Dieve, kad
klausyciau tavo teisybės.

146. Aš šaukiu tavoępi, gėlbėk
mane, kad pildiciau tavo luddimus.

147. Aš anėsti atėjęs šaukiu, ant
tavo žodžio aš nusitikiu.

148. Aš anėsti pabuodu, kad Pa-
bėczau apie tavo žodi.

149. Klausyk mano balso pagal
tavo malonę; Pone Dieve atgai-
winėk mane pagal tavo sudą.

150. Mano piktieji pėrsekinėtos
jei mane nor užpulti; ir tóli yr-
nū tavo prisákimą.

151. Pone Dieve, tu arti esi, ir
tavo prisákimai yra pati teisybe.

152. Bet jau seney žinnau, kad
tu savo luddimus amžinay pastis
prinojei.

153. Dabok maño wargū, ir iš-
gėlbėk mane; išwadūk mane, nės
aš ne užmirštu tavo žofano.

154. Wėst mano prówą, ir iš-
gėlbėk mane; atgaiwinėk mane sa-
vo žodzu.

155. Išganim's tóli yra nū pi-
ktū; nės jie ne atboj' tavo pris-
ákimū.

156. Pone Dieve, tavo susmili-
mas yra didis; atgaiwinėk mane
pagal tavo sudą.

157. Ma-

157. Mano pērsekinētoju ir priekšinieku daug yra; bet aš ne atstoju nū tawo luddimū.

158. Aš rēgiu papeiktojus, ir klaidu man yra, kad jie ne laižo tawo žodi.

159. Sztay, aš mylu tawo isėkimus; Pone Dieve, atgaiwink mane pagal tawą malonę.

160. Tawo žodis fit' nieks yra, kaip teisybe; wissi sūdai tawo teisybės patenka amžinay.

161. Kunigaikščiai pērsekinėja mane be priežasties; ir mano širdis prisibijo tawo žodžiū.

162. Aš džiaugius is tawo žodžio, kaip koksai didę nāudą gāunąs.

163. Mellū ne kenczu, ir n' apyskantoj' turru jūs; alle tawo žodėnā aš mylu.

164. Aš laupšinu tawę septynis kartus per dieną, dėley sūdo tawo teisybės.

165. Didi tur pažėjū, furrie myli tawo žodėnā, neygi klajos.

166. Pone Dieve; aš lauėiu tawo isėganimo, ir darau pagal tawo prisėkimus.

167. Mano dušia klauso tawo luddimū, ir jūs didėy myli.

168. Aš laiėau tawo prisėkimus ir tawo luddimus; nės wissi mano kelai yra po tawo aėiū.

169. Pone Dieve dūė kad mano prėšimas ateitu po tawo aėiū; pamokink mane pagal tawą žodi.

170. Dūė, kad mano malda ateitu po tawo aėiū; isėgelbėė mane pagal tawo žodi.

171. Mano lupos turrės laupšinti, kad da tu mane sawo teisybę mokinni.

172. Mano liejuwis kalbės apie tawo žodi; nės wissi tawo prisėkimai yra tikri.

173. Pristok man su sawo ranka; nės aš isėrinėau tawo prisėkimus.

174. Pone Dieve, aš issiilgstu tawo isėganimo; ir mėgstu tawo žodėno.

175. Laiėyk gywā mano dušią, kad tawę laupšintu, ir tawo teisybe mane gėlbėtu.

176. Aš esmi kaip paklydusi ir prapūlusi awis; jėėkok sawo tarina, nės aš ne užmirėtu tawo prisėkimū.

120. Psalmas.

Malda prieš nemierius žmones.

1. Giesme aukštėsnimė balėe.

Aš lauėiu Diewop' sawo bėdoje, ir jis isėklauso mane.

2. Pone Dieve, isėgelbėė mano dušią nū mellāgiū, ir nū newierū liejuwju.

3. Kā gāl taw neteiskus liejuwis daryti? ir kā gāl jis isėtaisyti?

4. Jis yra kaip aėtros strėlos stiprojo, kaip ugnis kadagyne.

5. Bėda man, kad ateiwjis esmi tarp Mesėko; aš turru gywėnti tarp šėtrū Kėdar.

6. Ugu yramano dušei gywėnti su tais, furrie pažėjus n' apkencz'.

7. Aš pažėjū laiėau; alle kad aš kalbu, tay jie pakėl waida.

121. Psalmas.

Diemas žmonių apginnėjas.

1. Giesme aukštėsnimė balėe.

Aš pakėlu sawo aėis kalnump', nū furru pagālba man randasi.

2. Mano pagālba randasi nū Pono Diewo, kurs dangū ir žėmę padāres.

3. Jis ne dūs tawo kėjai slysti; ir tawo apginnėjas ne miegti.

4. Sztay, sargas Izraėlo ney miegti, ney snūdžia.

5. Pons Diews apginna tawę; Pons Diews yra tawo pawėsis ant tawo dėšinės rankės.

6. Kad tawę dienoj' saule ne failintu, neygi menū nāėze.

7. Pons

7. Pons Dievs te apsāgoj' tawē nū wisso pīkto; jis te apsāgoj' tawo dušiq.

8. Pons Dievs te apsāgoj' tawē ištīmā ir iėjimā, nū dabar ištī amžiu amžio.

122. Psalmas.

Sjlome miesto Jeruzalē.

1. Giesme Dowido auštēsnime balsē.

Aš dzaugiūs to, kad man sakyta, kad eisme ī Diewo namus.

2. Ir kad musū kōjos stowēs tawo wartūse, Jeruzale.

3. Jeruzale budawota yra, kad būtu miestas, fur reiš susieitis;

4. Kur gimmines tur užeit, bus tent gimmines Pono Diewo, Diewo žodi sakyti žmonėms Izraēl, ir dėkawoti wardui Pono Diewo.

5. Uėsa cze stow krėslai ant sūdo; krėslai namū Dowido.

6. Wėlykite Jerūzalei wissā gėrā; aš kad riems gėray pasisektus, furrie tawē myl.

7. Paėjus turrėtu buti widduj' tawo amurū, ir palāima tawo paloczūse.

8. Dėl mano brolių ir gencziū wėlysu aš tawo paėjū.

9. Dėl namū Wiešpatiēs, musū Diewo, jėškofu aš tawo nāudā.

123. Psalmas.

Gėrujū paniekinnimas ir palinksmojimas.

1. Giesme auštēsnime balsē.

Aš sawo akis pakėlu tawēsp', fursai tu danguje sėdi.

2. Sztay, kaip āfys tarnū ant rankū sawo ponū weizd; kaip āfys slūginēs ant rankū sawo župōnēs weizd, šittaip weizd ir musū āfys ant Wiešpatiēs, musū Diewo, ištī jis mumis malonus pastoja.

3. Buš mums malonus, Pone Diwe, buš mums malonus; prawarys su piktadėjais; o paš nēla mes iš wisso esme paniekinnami.

4. Dušia musū pilna yra apjūs kimmu puikujū, ir paniekinnimo pasididžijencziū.

124. Psalmas.

Dievs musū pagalba.

1. Giesme Dowido auštēsnime balsē.

Jey Dievas ne butu su mumis, taip sakyt Izraēl.

2. Jey Dievas ne butu su mumis, kadā žmones priēs mus kėlasi:

3. Tay jie mus gyvus prarytu. Kadā jū narsas ant musū trirštū:

4. Tay wandenys mus prastans dintu; srowes eitu per musū dušiq;

5. Wandenys eitu per auštay per musū dušiq.

6. Pagirtas te essie Pons Dievas, kad mus ne dūst ant plėšimmo jū dantims.

7. Mūsū dušia išsprūdo, kaip paukštis iš žabangū peukstinis kō; spastas patrūko, ir mes walni pastojom.

8. Mūsū pagalba yra wardan Pono Diewo, fursai sutwėre dangū ir žemę.

125. Psalmas.

Musitkėjimas ne dūst gėdoje buti.

1. Giesme auštēsnime balsē.

Furrie nusitē Ponu Diewu, tie ne prapuls, bet amžinay išsilaikys, kaip kalnas Zion.

2. Aplink Jeruzalę yra kalnai, ir Pons Dievas yra aplink sawo žmones, nū šio czėso ištī amžiu.

3. Uėsa ponyste piktujū ne pasiliēs ant pulkėlo teisujū; kad teisėjai sawā rankā ne ištiestu ant nei teisybės.

4. Pone Diwe, geray daryt gėris, ir furrie yra gėrōs širdiēs.

5. Bet furrie pasidūst ant kėlū sawo neteisybės, tus Pons Dievas prawarys su piktadėjais; o paš jus te essie ant Izraēl.

B b b

126. Psalmas.

126. Psalmas.

Krišķoņu smutņbe bus pērverta i
līkšmņē.

1. Giesme auštēsnime balse.

Adda Pons Dievs apšaltūsus
Ziono ištēlbēs, tay busim šaip
sapnojentieji.

2. Tay musū burna pilna bus
jūšo, ir musū liejūwis pilnas
garbēs. Tay bus šakoma tarp pa
gōnū: Pons Dievs didzus dāištus
ant jū padāre.

3. Pons Dievs didzus dāištus
ant musū padāre, išt to esme
līkšmi.

4. Pone Diewe, nugrēšt musū
apšalimā, šaip tu wandenis priest
pietus išt dzowinni.

5. Kurrie * sēja su werkšmu, da
gos su dzaugsmu. * Matt. 5,4.

6. Jie eit werkšdami, ir nēša
brānge šēlā; ir ateit su dzaugsmu,
atnēšdami sawo pēdus.

127. Psalmas.

Pērtēgnotās utis pīmeizdējimas ir
waldimmas.

1. Giesme Salomono auštēsnime balse.

Jey Pons Dievs ne budawoj
šamus, tay noprōšnay dirba,
kurrie jūs budawoja. Jey Pons
Dievs miestā ne apšērgt, tay no
prošnay bunda šārgas.

2. Noprōšnay yra, šad anēsti
šēlaties, ir potam ilgay šēdit, ir
wālgot sawo dūnā su rūpesczeis;
nēs sawo prietelams jis tā dūst
bemiegant.

3. Štāy waišai yra Diewo do
wana, ir jywāto waišus yra jo
dāwimas.

4. Šaip strēlos ranšoje šiprojo,
šittāpo šēšast jāuni waišai.

5. Geray tam, kurlai tošiš ša
wo šēidošā tur pilnā; tie ne bus
gēdoje, šadda su sawo neprieteleis
bylinēs wartūse.

128. Psalmas.

Šumencjamotujū rēdas ir šegnone.

1. Giesme auštēsnime balse.

Geray tam, kurlai Diewo bijos,
ir ant jo šēlū waišķoj.

2. Tu pasipennēš darbaš sawo
ranšū; geray taw, taw geray pa
šēšā.

3. Tawo pati bus šaip waišins
gas wyn; mēdis aplinē tawo na
mus; tawo waišai šaip aliejaus
cēpēlei aplinē tawo šālā.

4. Štāy, šittāp yra pērtēgnos
jams wyras, kurlai Diewo bijos.

5. Pons Dievs tawē pērtēgnos
išt Ziono, šad matytumbēi pa
šāimā Jeruzalēs per wiššā sawo
amžijā.

6. Ir matytumbēi sawo waišū
waišus, pašaju ant Izraēl.

129. Psalmas.

Waišņcōš pērtējimas ant sawo
neprietelū.

1. Giesme auštēsnime balse.

Jie manē tānķey špāude nu mā
no jaunystēs, tāpo šāyt
Izraēl.

2. Jie mānē tānķey špāude nū
mano jaunystēs; bet taczau mānē
ne apgalējo.

3. Artojei āre ant mano pašāi
lōs, ir ilgas wāre sawo wagas.

4. Diewas, teišusis, nūfirtu
wirwe pištujā.

5. Aš, šad butu gēdoje, ir atgas
lōs sugryštū wiššā, kurlai n' ap
šēncz' Zionā!

6. Aš, šad jie butu šaip šole
ant šōgū, kurlai padzūsta pīrm
neng ištāujama!

7. Išt kurlōs pīowējas ne pīš
do sawo ranšā, ney rišējas sawo
glēbi;

8. Nēy tie, kurlai praēit, ne
šāytu: Diewo pērtēgnojimas te
essie ant jūšū; mes jūš šegnojam
wardan Pone Diewo.

130. Psalmas.

130. Psalmas.

Malba Stricku atleidimmo dēlen.

1. Giesme außtēsnime balsē.

3 gillybês pone Diewe, hauſiu
tawſp'.

2. Pone Diewe, Flausyẽ mano
balsq, dabotis sawo auzimis ant
balso mano maldos.

3. Jey tu, Pone Dieme, griešus
norī priekšūti, Pone Dieme, kas
īšlīlāiys?

4. Lēsa pas tawę pra atleidis
mas, Ead tawęs prisibijotum.

5. Aš laukiu Pono Dievo; mas
ne dužia laukia, ir aš nusistatiau
ant jo žodžio.

6. Mano duſſia lãuſia Pono
Diewo, nũ wienôs auſrôs iſſi
Pittôs.

7. Izraēl nusiitēfēf ponu Die
wu; nes prie Diemo yra malone,
ir daug išgēlbėjimo pas jį.

8. Ir jissai iſgēlbēs Izraēl iſ
wiſſū jo grieķū.

131. psalmus.

Paracitias palanoptes.

1. Giesme Dowido außstetnime
balse.

Pone Diewe, mano ģirdis nesi
didzūja, ir mano āķys ne puis
Pawoj'; neygi jēstau didziā daiktā,
Kurrie man perauſti yra.

2. Kadda sawo duſia ne nurám:
dydawau ir ne nutildydawau, tay
mano duſia buwo nutráufiama,
Paip Kadda Pas nutráufiama yra
nũ sawo augyrês.

3. Izrael, nusiťkěť Ponu Dies
wu, nũ sio czěso ičkĩ amžiu amžio.

132. psalmas.

Malda u; istaiting Diemo - shigbô,
ic swietisto malbinimo.

1. Giesme außstésnime balse.

Atsimint, pone Dieve, Dovidu,
ir wissu jo pērsēķinėjimū.

2. Kursai prisėkė Ponui Dieš
wui, ir žadėjo Wissagalinčiam
Jofubo:

3. Aš ne eisu + bėtra savo nas
mū, ney ant savo pātalo atšis
gulšūs;

4. Lē dūsu sawo afims miego
tt, ney afiū wofams sn.austi,

5. Ifki rasu wietą Ponui Dies
wui, namams Wiffagálinezam
Jokubo.

6. Sztay, mes girdim apie je
Epratoje; mes rądom je ant laufo
Juar.

7. Esiņie i jo namus, ir mels
smēs ties solēlu jo Eojū.

8. Kétkis, pone Diewe, ant sas
wo atsilšėjimo, tu, ir šryne tawo
maciês.

9. Tawo Flebónai te essie apres
dyti teisybe; ir tawo šwentieji testu
džiaugias.

10. Le atimē ponawojimā tawo
mestitojo, dēl sawo tarno Dowido.

11. Pons Diems Dowidui tiskā
prysēgā dawe, nū tōs jis neskreips
sis; aš taw ant tawo sesto pašos
disu waisu tawo kūno.

12. Jey tawo waifai laifys
e mano detejima, ir mano luddis
ma, furri as jus moftsu, tay ie
ju waifai ant tawo fosto sedes
amjinay.

13. Mēsa pons Dievs Zions
iſtrinko, ir padingſta jam tēnay
gywēnti.

14. Tai yra mano atilsis amžis
 ną; žmonų aš gyvensiu nesa cze
 a man padingsta.

15. Aš jū penutēslā pāržegnošu,
es ir jū pawargulēms dūnds apš
o. czev dūsu.

16. Jā Elebonus aš apwilešu
iſgānimu; ir jā ſwentieji bus
linſma

17. Čzėjau aš dūsu užaugtirāgą
Dowido; aš sawo mostitamui žibi
nyezlę pagatawįjau.

18. Jo neprietelus apviltu gēdā;
malle ant jo žydēs jo vainīfāe.

133. Psalmas.

Apie palāju ir sandorņstę.

1. Giesme Dowido aukštēsnīme balse.

Staņ, taip gražus ir meilingas
daiķis yra; Kad brolei sando-
roj' pas wiens wieną gywēn.

2. Kaip mōstis brangiāusey
Pwēpjanti, Kurrie nū galwōs Aa-
rono tēfa i jo barzdą, Kurri nutek
i jo rubą.

3. Kaip rassa, Kurri nū Ermono
Print ant kalnū Ziono; nēs cze
žāda Pons Diews žegnong ir issi-
laiķimą wissadōs ir amžinay.

134. Psalmas.

Apie rēdą baznecjōs tarnū.

7. Giesme aukštēsnīme balse.

Staņ, laupsinķit Poną Diewą,
wissi tarnai Pono Diewo,
Kurrie naktimis stowit namūse
Pono Diewo.

2. Pakēlķit sawo rankas ties
šwentinyczią ir laupsinķit Poną
Diewą.

3. Pons Diews te peržegnoj' tai
wę iš Ziono, Kurs dangus ir žėmę
sutwėre.

135. Psalmas.

Dešamojimas už Diews gėrabejystės.

1. **A**lleluja. Laupsinķit wardą
Pono Diewo; laupsinķit jūs
tarnai Poną Diewą.

2. Jūs, Kurrie stowite namūse
Pono Diewo, dwārūst namū mu-
sū Diewo.

3. Laupsinķite Poną Diewą, nēsa
Pons Diews yra gėras; giedokit
jo wardui, nēs jis meilingas.

4. Uēs Diewas saw iķrinko Jo-
kubą, Izraēlį per sawąjį.

5. Uēs žinnau, Kad Pons Diews
didis yra, ir musū Diewas už
wissus Diewas didēsnis.

6. Wis, ką jis nor, tai jis dāro,
danguje ir ant žėmės, jūrosa ir
wissosa gillybėsa.

7. Kursai dūst pasikēlti dēbesims
nū gālo žėmės; Kursai žaibus ir
lytu dāro; Kursai wėjo dūst ateit'
iš paslėptū wietū;

8. Kursai pirmgimmusis nužai-
winno Egipto; žėmėje, taip žmonū
kaip ir bandōs;

9. Ir atsunte sawo žėnklus ir
stebuklus ant tamės, Egipto; žė-
me, ant Paraono, ir ant wissū jo
tarnū;

10. Kursai daug žmonū pamūše,
ir nužawinno machus Faralus;

11. Sioną, Faralū Ammonitū,
ir Ogą, Faralū iš Basan, ir wissas
Faralystes Kanaan; 4 M. 21, 24.

12. Ir dāwe jū žėmę i tēwiskę,
i tēwiskę sawo žmoniems Izraēl.

13. Pone Diewe, sawo wardas
patenka amžinay; sawo atsiminnis-
mas, Pone Diewe, patenka iķki
amžiū amžio.

14. Uēs Pons Diews sawo žmo-
nes sūdis; ir sawo tarnams bus
malonus.

15. Pagonū balwonai yra sidūs
bras ir aukšas, dārbas žmonū
rankū.

16. Burnas tur, ir ne kalb, akis
tur, ir ne rėg'.

17. Ausis tur, ir ne gird; neygi
yra kwapas jū burnoj'.

18. Kurrie jūs dāro, yra jiems
lygus, ir wissi, Kurrie ant jū
nusitiķ.

19. Gimmine Izraēlo, laup-
sinķit Poną Diewą; laupsinķit
Poną Diewą; jūs iš gimminės
Aarono.

20. Jūs iš gimminės Lėwi,
laupsinķit Poną Diewą; Kurrie bi-
joties Pono Diewo, laupsinķit Pon-
ą Diewą.

21. Pagārbints te esle Pons
Diews iš Ziono, Kursai Jeruzalėj'
gywēn'. Alleluja,

136. Psal-

136. Psalmas.

Dešamojims u; Diemo malonę ir
stebuflus.

Dėšawožit Ponui Diwui nės
jis yra gėras; nės jo malone
patenť amžinay.

2. Dėšawožit Diwui wissū dīe;
wū; nės jo malone patenť am
žinay.

3. Dėšawožit Wiespaczui wissū
wiespaczū; nės jo malone patenť
amžinay.

4. Kursai wiens didzus stebu
flus dāro; nės jo malone patenť
amžinay.

5. Kursai dangus dāre išmin;
tingay; nės jo malone patenť
amžinay.

6. Kursai žėmę ant wāndenū
išplācino; nės jo malone patenť
amžinay.

7. Kursai dīdes padārē žwakės;
nės jo malone patenť amžinay;

1. M. 1, 14.

8. Sāulę, kad šwiestu dienai;
nės jo malone patenť amžinay.

9. Mėnėst ir žwaigzdes, kad
šwiestu naktij; nės jo malone pa
tenť amžinay.

10. Kursai ištikėto Egepcionū
pirmgimmusus; nės jo malone pa
tenť amžinay. * 2. M. 12, 21.

11. Ir išwėde Izraėlq; nės jo
malone patenť amžinay;

12. Su sylinga ranķa, ir ištiestu
pėtimi; nės jo malone patenť
amžinay.

13. Kursai pėrdalijo nėndrū;
jures i dwi dalī; nės jo malone
patenť amžinay.

14. Ir pėrwede Izraėli per widdu
jū; nės jo malone patenť amžinay.

15. Kursai Paraonq ir jo pulķq
i nėndrū; jures ištūme; nės jo ma
lone patenť amžinay.

16. Kursai sawo žmones wėde
per pūščziq; nės jo malone patenť
amžinay.

17. Kursai didzus Karālus išmus
še; nės jo malone patenť amžinay.

18. Ir pasmāuge macnus Karas
lus; nės jo malone patenť amžinay.

19. Sionq, Amoritū Karālu; nės
jo malone patenť amžinay.

* 4 M. 21, 24.

20. Ir Ogq, Karālu Basane;
nės jo malone patenť amžinay.

21. Ir dāwe jū žėmę i tėwiščę;
nės jo malone patenť amžinay.

22. I tėwiščę sawam tarnui
Izraėl; nės jo malone patenť
amžinay.

23. Nės jis atsiminne musū,
kad buwom prispāusti; nės jo
malone patenť amžinay.

24. Ir išgėlbėjo mus nū musū
neprietelū; nės jo malone patenť
amžinay.

25. Kursai dūst penuščlq wissam
sutwėrimui; nės jo malone patenť
amžinay.

26. Dėšawožit Diwui dangaus;
nės jo malone patenť amžinay.

137. Palmas.

Aplaltū jūdū werksmo giesmė.

Pas wandenius Babelo sėdėjom
ir wėrkēm, kadā Žiono atsi
minēm.

2. Sawo ārpas pakabinnom
ant glosnū, kurrie tēnay yra.

3. Nėsa tenay liepe mums gies
doti, kurrie mus apkāltus laiķe,
ir musū raudojime linķsmas buti,
meldzami; pagiedožit mums gies
mę apie Žionq.

4. Kaipė giedotumbim giesmę
Pono Diwio swėtimoj' žėmėj'?

5. Jey užmirštu tawęs, Jerus
zale, tay te essie užmiršta mano
dėšinės.

6. Mano liežuwis turrėtu pris
lipti prie sawo gōmuro, jey tai
węs n' atsiminsu; jey ne laiķysu
Jeruzalę už sawo didžausq linķsi
mybę.

7. Pone

7. Pone Dievo, atsimink waikū Edom dienoje Jeruzalės, Furrie sako: pūsta pūsta, iškū jōs dugno.

8. Tu išpūstioji dukte Babėlo, geray tam, Fursai taw atlygis, Kaip tu mums darei.

9. Geray tam, Fursai imma tawo jāunus waikus, ir wissay jūs sudauža i skment.

138. Psalmas.

Dėkavojimas už Dievo susimilimą.

1. Psalmas Dowido.

Pas dėkavojū taw iš wissos širdies; po akiū diėwū taw garbę dūsu.

2. Už melsūs ties tawo šventos bažnyčios, ir tawam wardui dėkavosū tawo malonės ir wiernystės dėley, nėsā tu sawo wardą paslō wiñai ant wisso, per sawą jodi.

3. Kadā tawesp' šaukiu, tay iš klausyē manę, ir dūē mano dušei didę sylā.

4. Taw dėkavoj', Pone Diewe wissi Farālei ant žemės, Kad gir dētū jodi tawo burnos.

5. Ir giest ant kėlū Pono Dievo, Kad garbe Pono Dievo dide yra.

6. Užsa Pons Diews yra āufštas, ir wēizd ant pasižeminancio, ir pažysta pasididzojenti iš tolo.

7. Kadā didžausame warge esmi, tay tu manę atgaiwinnt, ir ištiesi sawą ranką ant kerkto mano neprietelū, ir gėlbi manę su sawo dėšine.

8. Diews padarys gālā manęs dėley. Pone Diewe, tawo malone yr' āmžina: darbą sawo rankū tu ne prasto.

139. Psalmas.

Dievs miš žinās, mišur isgā, ir miš apsupingā.

1. Psalmas Dowido, pirmgie dotins.

Pone Diewe, tu išmėginnt manę, ir pažysti manę.

2. Ar sėdzu arba kėlūs, tai tu žinai; tu pėrmanai mano mislis iš tolo.

3. Ar eimi, ar gullu, tay tu apilink manę essi, ir rėgi wissus mano kėlus.

4. Užsa štay, niera ney jošio žodžio ant mano liežuwo, Furrio tu Pone Diewe, iš wisso ne žini notumbei.

5. Tu tai darai, Ka aš pirm arba pastuy dirbu, ir laikai sawą ranką ant manęs.

6. Toksai žinnojimas man yra perdywinas ir perāufštas, aš to ne galu pėrmanyti.

7. Kur esu aš nū tawo dwasės? Ir kur bėgsu nū tawo wėido?

8. Jey žengczau i dangū, tay tu cze essi. Jey pātālā kloczans pės kļoj', štay tu taipojau ir cze essi.

9. Jey imczau sparnus aufrōs, ir pasilikczau galāusosa jūrosa:

10. Tay taczau tawo ranka manę tēnay wadžotu, ir tawo dėšine manę nutwērtu.

11. Jey sakau: tamsybes gal manę apdengti; tay ir naktis apilink manę tur šwieši buti.

12. Užs ir * tamsybes po tawo akiū ne tamsos yra, ir naktis žibba kaip diena; tamsybe yra kaip šwiešybe. * Jol. 1, 17.

13. Užsa tu mano inštus turri sawo wālėj'; tu buwai prie manęs žywāte mōtinōs.

14. Dėkavojū taw todėl, Kad dywinay daryts esmi; štebuklingi yra tawo darbai, ir tai išpažysta mano dušia geray.

15. Mano kaulai taw ne buwo paslėpti, Kaip aš paslėptoj' wietoj' dāroms buwau, Kadā sutwērams buwau widduj' žemės.

16. Tawo ākyš manę regėjo kaip dar ne buwau pagatāwits; ir wissos mano dienos buwo rasytos ant

ant tawo Enygā, Furros dar tur:
rējo ateiti, ir Furū ney wiena
dar ne buwo.

17. Bet Kaip brangios yra Die:
we, po mano akiū tawo dumos?
Kaip yra jū toks didis šaitlis?

18. Kad jas šaityczau, jū butu
daugiaus, neng žiezdrū. Kad pa:
bundu, dar su tawim' esmi.

19. Aš Dieve, kad užmuštum:
bei piktūsus, ir Fraujo trokstan:
tieji nū manęs atstoti turrētu!

20. Mėsa darkey apie tawę kal:
ba; ir tawo neprietelei išskėl be:
reikalo.

21. Bėje n' apšenczu, Pone
Diewe, tawę n' apšenczianczus, ir
didey pykstu ant jū, kad jie prieš
tawę statosi.

22. Aš jūs tikray n' apšenczu;
todėl jie man neprieteleis pastoj.

23. Pėrtirė manę, Diewe, ir iš:
pašink' mano širdi; mėginė manę,
ir iš'irė, kaip aš dumoju.

24. Ir weizdėš bau n' esmi ant
pikto kėlo, ir west manę ant amži:
no kėlo.

140. Psalmas.

Malda dėl neprietelū.

1. Psalmas Dowido pirmagie:
dotins.

2. Išgėlbėš manę, Pone Diewe,
nū piktū žmonū; apsaugoš
manę nū žmonū ne wertay dā:
rancziū;

3. Kurrie piktay dumoj' sawo
širdij', ir kas dien waldą pakėl.

4. Jie sawo liejuwti astrin kaip
žaltys; angiēs, nūdai yra po jū
lupomis. Šėla.

5. Apginš manę, Pone Diewe,
nū rankōs Diewo; nestbijancziū;
apsaugoš manę nū žmonū ne wer:
tay darancziū, Kurrie mano ėjimą
dumoj' parstumti.

6. Puikieji žabangus man spėndza,
ir ištiesa wirwes man ant tinklo, ir
spėndza man spąstus ant kėlo. Šėla.

7. Bet aš tarin Ponui Diewui:
tu esi mano Diewas, Wiešpatie,
pėrmānėš balsą mano šaukimo.

8. Wiešpatie, Pone Diewe, ma:
no stipri pagalba, tu apsaugoji
mano galwą czėse kōwōs.

9. Pone Diewe, ne dūš piktami
jam wālēs; ne stiprinė jo piktens:
bė; kad todėl n' išskėltus. Šėla.

10. Nepalaima, apie Furę ma:
no neprietelei dumja, te pūl ant
jū galwōs.

11. Jis žarijomis jūs appils;
Jis ugnimi gillėy jūs t žėmę muš,
kad niekaday nestėltu.

12. Piktā burna ne turrēs ney
jokiōs palaimōs ant žėmēs; žmo:
gus sawo liejuwti ne waldąs bus
prawaryts ir prapuldis.

13. Mēs žinnau, kad Diewas
bėdnejo byla ir pawargusio prō:
wą išwes.

14. Ir teisieji dėkamos tawo
wardui; ir gerieji po tawo akiū
pasliks.

141. Psalmas.

Malda dėl pagalbōs, ir dėl išgėlbėjimo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, aš šaukiu tawęsp',
šlubbinėš manęsp'; pėrmānėš
mano balsą, kad da meldziūs tawęs.

2. Mano malda te itinka po ta:
wo akiū, kaip rāšinnimo; apiera,
mano rankū pakėlimas, kaip wa:
karo; apiera.

3. Pone Diewe, apsaugoš mano
burną, ir apginš mano lūpas.

4. Ne lenš mano širdi ant kō
pikto, kad piktay ne elgcziaus su
piktadėjeis, kad ne wālgiczau nū
to, kō jie mėgsta.

5. Teisusis te pamošin manę
prieteliškay, ir te pabār manę;
tai man taip itiks, kaip Fwėwja:
mas alliejus ant mano galwōs;
nėš aš wissaday meldziūs, kad jie
man iškadōs ne darytu.

B b b

6. Jā

6. Jā mošitojei turrētu nustumti buti nū ūlēs, tadā girdis mano pamocēšā meilingā ēsanti.

7. Mūsu Pāulai išbarstytī prašēti pēšlōs Paip Padda Fas išardo bey iškrišā jēmg.

8. Nēs ant tamg, Wiešpatie, Pone Diewe, wēzōd mano ākys, aš tawim' nustiškēiu; ne atmeš mano dušā.

9. Apšaugoš mang nū šabāngō Furri jē man spēnde, ir nū spāsto pištādējū.

10. Diewo: nesibijanczus dūš išklati t sawo paczū tinfus po draugey; alle mang wissada išk wēngti.

142. Psalmas.

Dawido malda pagalbōs ir iškēlbējimo dēlen.

1. Pamocinnimas Dawido melstis, Paip jē buwo ūloje.

2. Aš šauku Diewop' sawo balsu; aš mēdžiūs Ponā Diewā sawo balsu.

3. Aš pranešu po jo ašū sawo kalbēšmā, ir pesākau po jo ašū sawo bēdā.

4. Kad mano dwāse tušboje pra, tay tu mang uštoji; jē man spēndzia šabāngus ant šēlo, Furrūm eimi.

5. Jurē ant dēšinēs, ir daboš, ney wiens ne nor mang pašinti; ne galu iškēgti; ney wiens ne uštoj' mano dušā.

6. Pone Diewe, tawēsp' šauku ir taviu; tu eši man nustiškējimas, mano dalis jēmte gywūjū.

7. Dabōkis mano štundimmo, nēsa bidēy esmi wāginams; iškēlbēš mang nū mano pērkēti nētošū, nēsa jē man permacnus pra.

8. Iškweš mano dušā išk temnycōs, Kad dēšawoczau tawam wardui Tetšēji susinēš mangsp', Kad tu man geray darat.

143. Psalmas.

Priswettimmo malda dēl iškēlbējimo išk pilto, ir apturrējimo gero.

1. Psalmas Dawido.

Pone Diewe, išklausyš mano malda, pērmanyš mano prāšimā, dēl sawo wiernybēs; išklausyš mang dēl sawo teisybēs.

2. Ir ne eš prowon' su sawo tarnu, nēs po tawo ašū niera teisus ney wienas gywūjū.

3. Nēsa neprietelus pērkēinēj' mano dušā, ir mang smertney spāudza; jis paguldo mang i tam sybē, Paip numirrusus swiete.

4. Ir mano dwāse nustižij' manlie; mano širdis mano kune yr' suēsta.

5. Aš atšmenu pirmujū gadys nū, aš kalbu apie w'šus tawo šes bušus, ir sašau apie dārbus tawo ranšū.

6. Aš iškšleidu sawo ranšas tawēspi; mano dušā trōšsta tawēš, Paip iškduwusi jēmg. Šēla.

7. Pone Diewe išklausyš mang wēškiey, mano dwāse ašlēidz; ne šlēp' sawo wēida nū mangs, Kad ne buczau lygus tiems, Furrle nū eit t dūbē.

8. Dūš man anēsti girdēti tawēš mašong, nēs tawim nustiškēiu. Daryš man žinnomā šēlā, ant Furrio turre wāiškēzoti; nēs aš iškšilgau tawēš.

9. Iškēlbēš mang, mans Diewe, nū mano neprietelū, aš priš tawēš glaudziūs.

10. Mošēš mang daryti tawēš wālē. nēsa tu eši mano Diewas; tawo gēroji Dwāse te wādžoj' manē tikru šēln.

11. Pone Diewe atgairwinēš manē dēl sawo wārdo; wēšš mano dušā išk bēdōs, dēl sawo teisybēs

12. Ir

12. Ir ispūstīk mano neprieteļus dēl sawo malonēs; ir nužawinē wissus, kurrē mano dušā wārgin; nēs aš esmi tawo tarnas.

144. Psalmas.

Dēlamone ir malda u; apturētā ir dar sulāutiamā pērgalējimā.

1. Psalmas Dowido.

Pagarbints te essie Pons Dievs, mano stiprybe, kursai mano ranķas moķinna gintis, ir mano pirštus kārānti.

2. Mano sušimillimas ir mano pillis, mano ginnējas, ir mano iškālbētojis, mano šķyda, ant kurrē aš nusišķiu, kursai mano žmones po mānēs wercza.

3. Pone Diewe, kasgi žmogus, kad taip didey jī uztōji? ir žmogaus sunus, kad jo taip labay atboji?

4. Jūk žmogus kaip ir nieks yra, jo amžias nueit kaip šēšēlis.

5. Pone Diewe, palenk sawo dangus ir nužengē; pakruttē kāl nus, kad rūktu;

6. Dūk žaibānti ir iškārstyē jūs; šānt sawo strēlus ir iškāndiē jūs.

7. Sust sawo ranķā iškānto, ir iškālbēk manē; ir iškādūt manē iškā didžū wāndenū, nū ranķōs swetimū waiķū.

8. Kurrū burna newiernumā kalba; ir kurrū ranķos klastorū ranķos.

9. Diewe, aš taw naujā giesmē giedosu; aš taw žāisū ant psalteraus dēšimtiē strunū.

10. Kursai kārālamis iškālējimā dūdi, ir iškālbē sawo tarnā Dowidā, nū razbējēkō kārdo piķtojo.

11. Iškālbēk manē taipojau, ir iškādūt manē nū ranķū swetimū waiķū, kurrū burna niekus kalba, ir kurrū darbai ne geri yra.

12. Kad musū sūnus užaugtu sawo jaunystēje, kaip czepelei, ir musū duķter's kaip mandagiey

daryti namū; stulpai, lygey kaip paloczus.

13. Ir kad musū kāmāros pilnos butu, ir iškādūti galētū zopōstā po zopōstā; kad musū āwys priu wistu tūkstančeis ir šimtais tūkstančeis musū kēmūse.

14. Kad musū jāuczei daug pas dirbtu; kad ney wienōs iškādōs, ney jokio patrotijimo, ney šunimmo ne butu ant musū ālyczū.

15. Palaimingi yra tie žmones, kurriems taip iškāsi; bet geraus tiems, kurrū Wiešpats yra jū Dievas.

145. Psalmas.

Pagarbinnimas kārāntēs kristaus ir jo geradējnējū.

1. Garbinnimas Dowido.

Didey pagārbisu tawē; mans Diewe; tu kārālau, ir tawo wardā gārbisu wissadōs ir amžinay.

2. Už tawē kas dien gārbisu, ir tawo wardā wissadōs ir amžinay.

3. Pons Dievs yra didis ir labay girtins, ir jo didybe yr' n' iškālbama.

4. Waiķū, waiķai gārbis tawo dārbus, ir sakys apie tawo maci nybę.

5. Už kalbēsu apie tawo didēy gražē slowē, ir apie tawo stebuklus.

6. Kad žmones kalbētū apie didžus tawo dārbus, ir pasakytu tawo slowē.

7. Kad girtu tawo didē gērybę, ir tawo teisybę gārbintu.

8. Malonus ir sušimilstas yra Pons Dievs, lengwas ir didžio sušimillimo.

9. Dievs wissiemis yra geras, sušimilsta ant wissū sawo darbū.

10. Taw tur dēkawoti, Pone Diewe, wissi tawo darbai, ir tawo šwentieji tawē laupšnti,

11. Ir

11. Ir garbē tawo Paralystēs girti, ir apie tawo maci sašyti.

12. Kad žinnoma butu žmoniū: waišame tawo macis, ir czeštin ga šlome tawo Paralystēs.

13. Tawo Paralyste yr amšina Paralyste, ir tawo ponyste pasiliekt' wissadōs ir amžinay.

14. Pons Diews išlaido wissus pūlanczus, ir * atties wissus di dziausame warge ēsanczus.

* Luk. 1, 52.

15. Wissū ākys tawęs lānē, ir tu dūdi jiems jū penukšlā sawo czešu.

16. Tu atwērti sawo rankā ir pasotinni wissus gyvus su pasū mėgimmu.

17. Pons Diews yra teišus wissūse sawo kėlūse, ir šwentas wissūse sawo darbūse.

18. Pons Diews yra arti wiss siems jū meldziantiems; wissiems, Kurrie jo wiernay meldziasi.

19. Jis dāro, kē Diewo bijantieji nor, ir išklaušo jū šauksinā, ir gėlbtū jiems.

20. Pons Diews apšaugt' wissus jū mylinczus, ir išpūstis wissus piktūsus.

21. Mano burna tur gārbinti Ponā Diewā; ir wissas kunas laupsinti jo šwentā wardā wissas dōs ir amžinay.

146. Psalmas.

Apie tikrą nusiškėjimą ant Diewo.

1. **A**lleluja. Laupsint' Ponā Diewā, mano dušig.

2. **Aš** Diewā laupsīsu, Koley gywas busu, ir sāwam Diewui giedosū, Koley cze esmi.

3. **Ne** nusiškėkit ant kunigaiškis czū; jis yra žmones, Kurrie ne gal gėlbėti.

4. **Nėsa** žmogaus dwāse tur atstoti, ir jis tur wēl t žemę pa wirsti; tad da prapūla wissas jo mislis.

5. **Gėray** tam, Kurrio pagalba yra Diewas Jofubo, Kurrio nusiškėjims ant Wiešpatiēs, sawo Diewo stow.

6. Kursai dangū, žemę, jures, ir wis, kas jūsa yra, padāre; Kursai žadėjimą attešsa amžinay.

7. Kursai prōwā dāro prispaudimą kencziantiemus; Kursai pēn' išklūsus. Pons Diews išwadūj' apšaltūjus.

8. Pons Diews aklus dāro rēs ginczus. Pons Diews attiesa pries bloktūsus žemėspī; Pons Diews myl' teisūsus.

9. Pons Diews apšaugt' ateiwus ir sirratas, ir išlaido našles; ir sugaišin kėlā piktūjū.

10. Pons Diews yra Paralumi amžinay, tawo Diewas Zion, ant amžiū amžio. **Alleluja.**

147. Psalmas.

Diews musū atkupintojis.

Laupsint' Ponā Diewā; nēs mus sū Diewā laupsinti, kaskāunas daktas yra; točia laupse yr' mieli ir graži.

2. Pons Diews budawoj' Jeruzalę, ir surenkā prawarytus Izraelė.

3. Jis gydo pažeistōs širdiēs ēsanczus, ir aptwēr jū kanczas.

4. Jis pastaito žwaigzdes, ir jas wissas wardais wadinna.

5. Musū Diewas didis yra ir didiēs maciēs, ir niera n' išmisli jima, Kaip jis Paralauja.

6. Pons Diews attiesa pawargus sus, ir žemyn nustumja piktūsus.

7. Giedokit pafarczuy Ponui Diewui su dėkawowojimu, ir laupsint' musū Diewā ārpomis;

8. Kursai dangū apdeng dėbesimis, ir dūst lytaus ant žemės; Kursai dūst augti žolę ant kálnū.

9. Kursai dūst bandai sawā pasarā, warnyškcziams jū prāsantiems.

10. Jissai

10. J īsai ne mēgsta stiprummo
jirgo, ney mēgsta ney jofio wyro
starbiū.

11. Pons Diems mēgsta tū, kur
ie jo biios, ir jo malone nusiitē.

12. Jeruzale, garbin' Pona Die
wa, lauplīnē Zion sawa Diemā.

13. Uēa jīssai stiprus daro uš,
Paiscius tawo warū, ir pērzeg
noj' tawo waitus jūse.

14. Jis dāro pašāju tawo ra
bēiams, ir pasotin tawē gerauseis
Pw:eczeis.

15. Jis sunč' sawo Palbēimā
ant jēmēs; grettay tēka jo jodis.

16. Jis dūst smegā Paip wiinā;
jis barsta pašnas Paip pellenus.

17. Jis mēta ledue Paip Pāsnis;
Pās gal īslīkti dēl jo šalczio.

18. Jis sāko tay sutirpsta, jīe
dūst pūsti sawam wējui, tay īs
tirpsta.

19. Jis praneš Jofubui sawo
jodi, Izraēlui sawo teisybes ir
prowas.

20. Taip jis ne dāro ney jofiams
pagōnims, ney dūst jīems jinnoti
sawo prowas. Alleluja.

148. Psalmas.

Graudēnimas, kad wiši sutwērimai
Diemā gārbintu.

1. Alleluja. Laupslīnēit jās dan
gus Pona Diemā, laupslī
nēit jī aukštībēje.

2. Laupslīnēit jī wiši jo angēlai;
laupslīnēit jī wiši jo pulkai;

3. Laupslīnēit jī saule ir menū;
laupslīnēit jī wišos jibanczios
jwaigēdes.

4. Laupslīnēit jī, jās dāngus
wišur; ir wāndens, kurrie aukš
tay pas dangū pra;

5. Tie tur laupslīnti warda Pono
Diemā; nēsa jam prisākant, jīe
pra sutwērami.

6. Jis īslaišo jās īfēi āmžū,
āmīo; jīs daradij' jās, kad jīe
Pittaip ne tur eiti.

7. Laupslīnēit Pona Diemā ant
jēmēs. jās bangōs: jūwys, ir wiši
soa aillybes;

8. Ugnis, krūša, sniegs ir gāc
ras, umarai, kurrie jo jodi pil
namoj';

9. Kalnai ir wiši Palslēi, wai
sīngi mēdzei, ir wiši cēdrai;

10. Jwērys ir wišofia banda, Pirs
meles ir paukšcei;

11. Jūs Parālei ant jēmēs, ir
wiši īmenes, Puntgaitšcei ir wiši
sādžos ont jēmēs;

12. Waitai ir mergos, senieji
su jaunaisis,

13. Tur laupslīnti warda Pono
Diemā; nēsa jo wardas wiens pra
aukštas; jo šlowe pēreit dangū
bey jēmē.

14. Ir jīs paaukštēin rāgā sawo
jmonū: wiši jo šwentieji tur laup
slīnti, waitai Izraēlo, jmones, kur
rie jam tarnāuj'. Alleluja.

149. Psalmas.

Dēlamojimo giesme.

1. Alleluja. Giedoēt Poni Die
mā nau a giesmē surinēis
mas šwentujū tur jī laupslīnti.

2. Izraēl tesdžaug to, kurrai jī
sutwēre; waitai Ziono te eslē
līnēsmi dēl sawo Parālaus.

3. Tie tur laupslīnt jo warda šar
Pīnējime, būbnais ir arponis tur
jaisti.

4. Uēsa Pons Diems mēgsta sa
wo jmonū; jīs gēlbtī pawargusus
šlowingay.

5. Šwentieji tur līnēsmintis,
ir gārbinti, ir girti ant sawo pās
talū.

6. Jū burnā Diemā tur paaukš
tinti; ir tur aštrus Pardus turrēti
sawo ranšosa.

7. Kad pagiešimā attadūtu tarp
pagonū, Porawonē tarp jmonū.

8. Jū Paralus suristi lencugais,
ir jū wyrēsnūsus gēlejis: pan
czeis; B b b 9 Kad

9. Kad jiems darytu pramą, apie
kurę rašyta yra. Toliau garbą
turtės wissl jo šventieji. Alleluja.

150. Psalmas.

Laupsės, giesmė.

1. Alleluja. Laupsinkit Poną Die-
vą jo šventinyciole; laup-
sinkit jį stiprybėje jo maciės.

2. Laupsinkit jį jo darbūse; laup-
sinkit jį didėje jo šlovėje.

3. Laupsinkit jį trąbomis; laup-
sinkit jį psaltėrais ir ant arpu.

4. Laupsinkit jį būbnais ir šoki-
nėjimu; laupsinkit jį strunomis ir
wamzdzeis.

5. Laupsinkit jį skambanczeis
cymbalais; laupsinkit jį gerą
skambanczeis cymbalais.

6. Wissl, kas dvasė tur, laup-
sink Poną Dievą. Alleluja.

Salomono pamokslas - žodžiai.

1. Pėstytimas.

Koliu budu išmintis gāunama, ar gai-
šinnama yra.

Szittie yra pamokslas: žodžiai
Salomono, Izraelo karā-
laus, Dowido sunaus;

2. Išmōkti išminti, ir wiesli-
bumą, ir išmānimą,

3. Protą, teisybę, wietnybę ir
prastybę.

4. Kad patēji išmintingi, ir jan-
nišaiczei protingi ir alysi pastōtu.

5. Išmintings ēsas tas klauso,
ir gėryn eina, ir protings ēsas
primma rōdą.

6. Kad jissai išmanytu pamokslą:
žodžius ir jū išguldimamą, išmin-
tingujū pamokslą, ir jū prilygin-
nimus.

7. Pono Diewo būime yra pradžia
iššimōšinnimo; n' išmintingieji pa-
niekin išminti ir pamōšinnimą.

8. Mano sunau, klausyk savo
tėwo pamokslą, nevgi paniekint
sawo motinōs prisākimą.

9. Mēs toktay yra gražus wai-
niškas sawo gālwai, ir lencugas
aplin sawo kākla.

10. Mano sunau, jey sawę nei-
šableji kuffin, tay jū ne klausyk.

11. Kad jie sakę: eil su mumis,
mes kranjo tykōsim, ir nekaltam
iam be uizelo šabangus spēsime;

12. Mēs jūs gywus prarysim
kaip pēkla, ir gērūsus, kaip dūg
nujengianczius;

13. Mēs norim didi turtą rasti;
mes norim sawo namus plēsime
papilditi;

14. Bandyk su mumis; musū
wissl tur buti wiena māšna;

15. Mano sunau, ne eil tū kelsu
su jeis; draust sawo kōjai nū jū
tāko.

16. Mēs jū kōjos bēga prie pi-
to, ir skubinas kranjā pralieti.

17. Mēs noprošnay šabangai
spėndzami po ašlū paukščų.

18. Priegtam ir jie patys tarp
sawes tykōj sawo kranjo, ir kils
kittā jēkko nušawint.

19. Taip daro wissl godingi, kad
kils kittam gālą daro.

20. Išmintis dejoja laukė, ir
girdjama yra ant ālyczū.

21. Ji šaukia angoje pas wari-
tus, prysakije tarp žmonū; ji kāk-
ba sawo žodžius mieste:

22. Kaip ilgay jūs durnēji norite
durnoti? ir jūs apjoštojei apjoštu
pamēgti? ir jūs n' išmintingieji
pamōšinnimą n' apkēsti?

23. Grēškities prie mano paba-
rimmo. Szitay, aš jums iškalbēsu
sawo dvasę, ir jums sawo žodžius
pranešu.

24. Kai

24. Kadangi aš šaukiu ir jus n'apšimmat; aš ištelsu savo ranką, ir neįsiems to n'atbója.

25. Ir paniekinnat viską mano pamokinnimą, ir ne norite mano pabarinnimą:

26. Tą ir aš joksūsiu jūsų prapūlime, ir jus paniekėsiu, kad ateis tai, ko jūs bijoties.

27. Kad tai ant jūsų ateis kaip vėselis; ko jūs bijoties, ir jūsų prapūlimas kaip vėtra; kad ant jūsų ateis vargai ir tužba.

28. Tą jie mangsvi šauks, bet aš ne atsakysiu; jie mangs anėsti jėklos, ir ne ras.

29. Todėl, kad jie ne kente pamokinnimą, ir ne norėjo Pono Dievo baimės priimti.

30. Ne norėjo mano pamokslas; ir bluznijo viską mano pabarinnimą:

31. Tą jie turrės walgiti waisaus savo pasielgimmo, ir priėsti savo pasidumojimo.

32. Ko patikieji usigeidž, toktą jūsų nužavin, ir durnųjų palaima jiems galą dary.

33. Bet mangs klaušasis, pasilikis be baimės, ir pilnai turrės, ir nepalaimos nesibijosis.

2. Pėrslyrimas.

Upie žmonų prócę ir Dievo pagalbą pasimokinnime išminties.

Mano sunau, jey nori mano žodi priimti ir mano prisakimus pas savo palaišyti:

2. Tą tavo ausys te daboja ant išminties, ir prilenk tikrai savo širdi prie tós.

3. Uėis jey tu tikrai Dievą prapysi, ir dėl tós mėsles;

4. Jey tu jós iėškosi, kaip sėdą bro, ir ję ištardysi kaip skėbus:

5. Tą tu Pono Dievo baimę supraš, ir Dievo išpažinimą rasi.

6. Uėis Ponas Dievas dūst išminti; ir iš jo burnos ateis išpažinimas ir prótas.

7. Jis dūst wierniems palaimą; ir apsergti gėrūsus;

8. Ir apsaugoja teisybę dārantičius; ir karoja kėlą savo šventųjų.

9. Tą tu išmanysi teisybę ir prómą, ir nobažnystę, ir viską gėrą kėlą.

10. Jey išmintis tavą i dušią teit, kad tu rods mokitumbeis:

11. Tą tavę gėras pamokinnimas apsaugos, ir prótas tavę apsergės,

12. Kad tu ne nuflystumbei i kėlą piktųjų, neįgi tarp žmonių nieko gėro šnekančių,

13. Kurrie pameta tikrą kėlą, ir eir tamseis kėlais;

14. Kurrie džiaugiasi pikt' daryt', ir linksmi yra piktame pėrkreiptas me pasielgimme;

15. Kurrie savo kėlą pėrkreipja, ir savo flystėli sėka.

16. Kad tu ne priflystumbei prie swėtimojo moters, ir furri ne tavo yra, furri šwėlnus žodžius dūda.

17. Ir prastoja poną savo jaunystės, ir užmiršta derėjimo savo Dievo.

18. Uėsa jós namai prisilenk prie smertiės; ir jós kėlėwimai pas prapūlusius.

19. Wissi, pas ję teinantieji, ne sugryšta; neįgi ne pasigėuna i kėlą išgėnimo,

20. Kad tu waiškėzotumbei gėru kėlu, ir pasliktumbei ant tikro rėko.

21. Uėis teisieji paweldės žėmę, ir gėrieji toje pasliks.

22. Bet Dievo, nesibijantėji iš žėmės bus išrėuti, ir papeiktojei iš tós išgėisinti.

3. Pėrslyrimas.

Pagraudėnimas ant gėro pasielgimmo, pagėrbinnimas išminties.

Mano sunau, ne užmiršk mano pamokslas, ir tavo širdis te palaišo mano prisakimus. 2. Uėis

2. Nēs tie taw ilgā amžīā ir gērus metus, ir pašaju atnēš.

3. Malone ir wiernybe tawē ne prastos. Rabinē jūs aplinē sawo fārlā, ir irāšpē jūs i toblycziā sawo širdiēs.

4. Tay tu mēilē ir išminti rasi, *Diewui ir žmonema patinēanczē.
* Luf. 2, 52.

5. Musitišķēšis Ponu Diewu iš wišdōs širdiēs; ir ne musitišķēšis sawo išmincē.

6. Bet atšiminēšis jo wišūse sawo kēlūse, tay jissai tawē geray wadzōs.

7. Neslāiķypis per išmintingā; bet bijōšis Pono Diewo, ir atsi trāukis nū piēto.

8. Toštai tawo bambai bus sweikā, ir tawo kaulus atgairys.

9. Garbinē Ponā Diewā, iš sawo lobjo, ir iš pirmonū wišo sawo priewaisaus;

10. Tay tawo stūnes bus pilnos, ir tawo spāustuwos wynu bus šliddinos.

11. Mano sunau, ne pamešē pašmōfinnīq Pono Diewo; ir ne būē nekāntrus jo kōrawonū dēley.

12. Nēs kurrī Pons Diews myl, tā jissai baudza; ir jūmi pašmēgsta kair tēwas sanumi.

13. Gēray žmogui, išminti rān danczām; ir žmogui protā gān nanczām;

14. Nēs gēraus yra jē prēkloti, kair šidābrā; ir jōs turtas yra gerēsnis uš āufšā.

15. Ji yra brangēsne uš perlas ir wis kā tu saw wēlytumbēi su je ne sulyginnīq.

16. Ilgās āmžias yra prie jōs dēšinēs rānfōs; prie jōs kairēs yra bagotyšē ir garbe.

17. Jos kēlai yra meilingi kēlai; ir wiši jōs tāfai yra pašājus.

18. Ji yra mēdis gywasczio wišslems jē nutwērantīems, ir išgānitingi yra tie, kurrī jē laišo.

19. Nēs Pons Diews per išminti žēmē yra pagruntawojgs; ir per sawo rodā dangus sutaisēs.

20. Per jo išminti yra gillybes pērdalytos, ir dēbesis rassa wat wanczōs darytos.

21. Mano sunau, ne dūē jē nū sawo ačiū atstōti; tay tu pālaimīngas ir protīngas pašbōši;

22. Toštai tawo dušdōs gywastis bus; ir tawo burna bus meilinga;

23. Tay tu pašājuje waitšcziōš sawo kēlu, kad tawo kōja ne pašitrenēs.

24. Atsigulēs tu nēšbijōši, bet šanney miegōši.

25. Kad ne priwalytumbēi bijōšiš nūglaus išsigandinnimo, ney tranšmo Diewo; nēšbijānczujū, kad ateit.

26. Nēs Pons Diews yra tawo musitišķējims, jis apsaugoja tawo kōjā, kad ne butu sugānta.

27. Nesigīnēšis pawargelui gēr' darytu, jey tawo rānkā nū Diewo tur, tai daryt.

28. Ne sašpē sawo prietelui: eiē šalīn, ir sugryšē rytoj, aš taw dūsu; o taczaus turri.

29. Ne sudumōē piēto priēš sawo prietelu, kurs tawimi pašitēš kēdams pas tawē gywēn.

30. Nesibārēšis su kūmi be reiš kēlo, jey jissai taw niēko piēto ne padārs.

31. Ne procawōēšis prišlygti gwoltā dāranczām, ir ney wienā jo kēlū išsistīrēšis.

32. Nēsa Pons Diews didey n' apkencz' atsištyrusus, ir jo pašlēs tine yra pas gērūsus.

33. Namūse Diewo; nēšbijānczio yra prašēkimmas Pono Diewo; bet namai tēisujū pēržegnojami yra.

34. Jis

34. Jis apjūfenczujū jūšs; bet bēdnēms jissai malong dūs.

35. Jsmintingieji garbē gāus, bet kad paišieji ir didey yra pagār binnami, taczau jie bus apgēdinti.

4. Pērsstyrimas.

Susigriešijimo priezasti reik mēnati.

Plausykite, mano waišai, sawo tėwo pamošinnimā; padabotit, kad išmoštumbit ir protingi pastotumbit.

2. Ušs aš jus mošinnu gėrā pamošlā; ne prastošit mano prišākimus.

3. Ušs aš huwau sawo tėwo sunus; lebay mylims ir wienintelis po sawo motinōs ašiu.

4. Ir jissai mošinnu manę tarydams; tē priimā tawo širdis mano žodžus, laiše mano prišākimus, tay tu gywas busi.

5. Priimē išminti, priimē prōtā; ne užmirše, neygi atstoš nū šalbōs mano burnōs.

6. Ue prastoš ję, tay ji tawę išlaišys; mylē ję, tay ji tawę apsaugos.

7. Ušsa pradžia išmintiēs yra, ję rōds plausyti, ir prōtā daugiaus mylėri už wišsus lobjus.

8. Laiše ję garbėj, tay ji tawę paauštis; ir tawę i garbę idēs, jey tu ję globōši.

9. Ji tawo gālwa didey grāžę padarys, ir tawę išrēdys gražu wainiškū.

10. Taygi plausye mano sunau, ir priimē mano šalbā; tay tawo amžias pasiilgis.

11. Už tawę šelu išmintiēs wesu; aš tawę tikru tašu wadžūsu;

12. Kad taw be einant, tawo žygis taw ne per sunkus butu; ir tu be bėgdams, ne pasitrenktumbei.

13. Priimē pamošinnimā, ne palėist ję; šawo ję, ušs ji yra tawo gywastis.

14. Ue ateis ant tāšo Diwos; nesibijanczujū, ir ne minē ant šėlo pištujū.

15. Pamest jį, ir ne eis ant to; atstoš nū to, ir eis pro šalį.

16. Ušs jie ne miegti, pišto ne padarę; neygi atsilsta, iškadōs ne padarę.

17. Ušs jie pėnasi dūna Diwos; nesibijanczujū; ir gėria wyno dišdēs neteisybēs.

18. Bet teisujū tāšas šibba šaipwāše wis šibbanti, ir šwėczanti išši dienai tikray prabrieštant.

19. Bet Diwos; nesibijanczujū šėlas yra šaip tamša; ir jie ne žino, kur jie pulsę.

20. Mano sunau, dabot ant mano žodžio, ir prilenk sawo ausis prie mano šalbōs.

21. Ue lėist jūs iš sawo ašiu atstōti; palaiše jūs sawo širdij;

22. Ušsa jie yra gywastis jūs randantiems, ir sweiši wišam jū šunui.

23. Upsaugoš sawo širdi tikray; nēs iš tōs išeit gywastis.

24. Atmest nū sawęs ne gėray šalbanczę burnā, ir bluznijanczę burnā; tē toli buti nū sawęs.

25. Dūš sawo āšis tiesog žurėti; ir sawo ašiu; mošus tiesog pirm tawęs žurėti.

26. Lėist sawo šoją tiesog šėlaus ti, tay tu eini tikray.

27. Ue wirtsnoš ney ant dešinēs, ney ant šairēs linčay; atkreipē sawo šojā nū pišto.

5. Pērsstyrimas.

Ušdraubimas š. išmētės; pagraubėnimas ant mieglubumo.

Mano sunau, dabot ant mano išmintiēs; prilenk sawo ausis prie mano pamošlo.

2. Kad palaišytumbei gėrā rōdā; ir tawo burnā jinnotu geray pērsširti.

3. Ušs

3. Lēs lūpos kēkšēs yra saldžos, kaip medaus syvas; ir jōs gērlē yra glitēsne už alieju.

4. Bet potam kartus kaip mētēles; ir aštri, kaip kārda su dviem ašmenim pjaujas.

5. Jōs kōjos bēga žemyn į smertį; ir jōs žingsnei gāuna pēklą.

6. Ji ne eit tiesiog keliu išgāniamop; jos žingsnei wartos, kad pati ne žinno, kur einanti.

7. Taygi klausykite manęs, mano vaikai; ir ne atstokit nū kalbōs mano burnōs.

8. Testow tawo kėlai toli nū jōs; ir ne artinkis prie wartū jōs namū;

9. Kad tu swētīmam's ne dūstumbei sawo garbę, ir sawo mētus baisamujam;

10. Kad ne swētīmi tawo turtu sotintus, ir tawo dārbas ne butu swētīmojo namūse;

11. Ir turrētumbei potam dūšauti, kuną ir lobi sugašins,

12. Ir tarti: aš kaip aš pamofinnimā nekenciau! ir mano širdis pamofinnimus paniekino!

13. Ir ne klausiau balso sawo mokytojų, ir sawo aust ne prilekiau tiems, kurie manę mokino!

14. Už be maž į wissą bėdą iėjau, po akiū wisso swieto, ir wissū žmonū.

15. Gērlē wanden's iš sawo dūbės, ir srowēs iš sawo fullinio.

16. Lēist sawo fullinus išteketi, ir srowes ant alyczū.

17. Bet turrēt tu jōs wiens, ir ne kōksai swētīmasis su tawim.

18. Tawo fullinys te esie pėrsegnotas; ir dzaugfisi moteriskē sawo jaunystēs.

19. Ji yra meilinga kaip lone ir mylima kaip stirna. Sotinkis wissadōs jōs meile, ir pasidzauktis wissaday jōs meilēs.

20. Mano sunau, kam tu nori swētinta pasidzaugtis; ir apsikabinni su kitta?

21. Lēs kōjno kėlai tojaus yra po akiū Pono Diewo; ir jissai tojaus matoja wissus jū žingsnius.

22. Užidėjimas Diewo nešbis šancio jį sugāus; ir jissai su wirtwe sawo griekū bus laikytas.

23. Jissai numirs, todėl kad ne norėjo pamofinnimā priimti; ir dėl jo didžōs paikystēs jam ne getay pasiseks.

6. Pėrstyrimas.

Pagraudėnimas neteisnų mėngti kaip kupcinškie taip ir panagimime.

Mano sunau, jey tu laidu pas stoji už sawo artimā, ir sawo rančą pas swētīmā užstatēs esi:

2. Tay tu išipainojei žodzeis sawo burnōs, ir sugāutas esi žodzeis sawo burnōs.

3. Taygi, mano sunau, taipo daryk ir išswālnykis; nēsa tu į rančās sawo artimo ikluwai; šus binē, sylē ir strōšyk sawo artimā.

4. Ne lēist sawo ākis užmigti ney sawo akiū wofus snāusti.

5. Išswālnykis nēy stirna iš rančōs; ir kaip paukštis iš rančōs paukštiniško.

6. Eik prie kruzdelēs tu tingini; padabok jōs budą, ir mokinkis.

7. Kaczey ji ney kungaitščio, ney pulkūninio, ney waldono ne tur:

8. Taczan ji sawo dūną sawo wasaroje stelūja; ir surenka sawo walgi cjęse pjutiēs.

9. Kaip ilgay gulli, tu tingini? Kad da tu kelsis iš sawo miego?

10. Bėje, miegoi dar mažumā, snāust dar mažumā, sudēk rančās dar mažumā, kad miegotumbei:

11. Tay tawę ubagyste greitay užeis kaip pėstinink's; ir pristokumas, kaip wyras ginflais ižrēdytas.

12. Melabs

12. Uelabs žmogus, iškadingas vyr's, elgiasi su plaštojancze burn.

13. Moja ašimis, žėnklis' šojomis, todo pirštais.

14. Misiija wissadōs pišto ir pėkreipto sawo širdije; ir pakėl waidą.

15. Todėl umay jo prapūlim's jam ateis; ir jissai bus greitay su laujytas; kad ney jokios pagal bōs ne bus.

16. Szittus šėšis dalytus ne myl Pons Diews, ir septintaj' jissai ne kencza:

17. Pasididzojanczes ašis, ne wiernus liejuwjus, ranfas nekaltą kraują praliejanczas,

18. Szirdi' plaštojancze, šojas pasistubinanczes iškādōs padaryti,

19. Uewierną luddininką, drąsę mellus kalbant' ir waidą tarp brolas kėlanti.

20. Mano sunau, sąugoš prisąsimus sawo tėwo; ir ne pamest' išašimą sawo motinōs.

21. Surisė jūs i' kruwą ant sawo širdiēs wissaday; ir prikabint' jūs prie sawo kāklo.

22. Jey tu waiššezoji, kad tawę palydėtu; jey atsiguli, kad tawę apsaugotu; jey pabundi, kad butu tawo kalbėsei.

23. Uės prisąsimas yra žibnycia, ir zošanas yra žwafė; ir pamokinnimo gaudėnimas yra kėlas išgānimo.

24. Kad apsaugotas butumbei nū pištōs moterisėš; nū glitto liejuwjo swėtimōsės.

25. Ue usligeist' jōs gražummo sawo širdije; ir ne pamėgt' jōs ašiu; wōfais;

26. Uės kėšė šojną iš dūnōs wāro; bet priwenczawata moterisė gāudo brangiausi gywastė.

27. Bau gāl kas ugni sawo ant tie nešoti, kad jo rubai ne usli degtus?

28. Kaip kas ant žarijų waiššezoru, kad jo šojos ne butu sudėgintos?

29. Taip dēstis, jey kas prie sawo artimo moter's eit; ney wien's ne korawotas išliekt' ję pas krutings.

30. Uēra wāgiui taip dide gēda, kad jissai wāgia, sawą dušią šotinti, kadangi išalkęs;

31. Ir norint jissai sugāunam's butu septineropay jis atdūst; ir wissą sawo lobi sawo namūse paguldo.

32. Bet kas su moterimi wens czawonystę pėršeng, tas durnas yra; tas sawo gywasti i' prapūlimą iweda.

33. Priegtam ji užtinėa šloga ir gēda; ir jo gēda ne bus išgēsama.

34. Uēs narsas wywo kėršij'; ir ne czedij' czėse pagiežimmo.

35. Ir n' atboja ney šokio ney tošio žmogaus, kursai ji numalodytu; ir ne priimma, kad tu ir daug norėtumbei dowanoti.

7. Pėrštyrimas.

Piekarstwa vrieš wenciamonysėš, pėršengimū ir šo išguldimas.

Mano sunau, palaišyt' mano kalbą; ir paslėpt' mano prisąsimus pas sawę.

2. Palaišyt' mano prisąsimus, tai tu gywas busi, ir mano zošaną, kaip sawo ašies wyzdė.

3. Pririsė jūs prie sawo pirštų; rasyt' jūs i' toblyczą sawo širdiēs.

4. Tarė išminczei: tu esi mas no sesū; ir wadinė protą sawo prietelė.

5. Kad tu apsaugotas butumbei nū swėtimōs moterisėš, nū kėttōs, wikojaneczus žodzus dūš danczōs.

6. Uēs

6. Uēs

6. Vēl pro langā sawo namū
šurējan aš per narinyčas, ir weiz
dējan tarp durnujā;

7. Ir išwydau tarp waitū, ne
protingā jaunīkaiti,

8. Bewaitšcjojanti ant ulycziōs
prie wiens kampo, ir be einanti
kelu pas jōs namus,

9. Apitamsoj', ant wāpēro diei
nōs, šaip naštis burwo, ir aptēmo.

10. Ir štay, tay sutišo jē mote:
riške kēšēs rubais apšrēdžusi,
šytra,

11. Merimstanti ir sawwalninē;
šad jōs šojos sawo namūse paš:
likt ne gal;

12. Wēl jē yra lānke wēl ant
ulycziōs; ir tyšoj' ant wiššū kampu;

13. Ir sugāwo jē, ir pabuczāwo
jē nešgēdēdama, ir šake jam:

14. Aš šēn dien' dešawonēs:
apiēras uš sawg ūzmošējan ūz sa:
wo pājadus;

15. Todēl aš išējan tarw sutišti,
tawo wēdā anšti jēššoti; ir su:
radau tarw.

16. Aš sawo lowā grašey išrē:
džau margais šāurais iš Egipto;

17. Aš sawo pātālā myrtomis,
aloe ir cinnamet apšlāstēzian.

18. Šišwa, gana šēššāušiwa, išš:
rytni; ir šits šittā prišimlēšwa.

19. Vēl wyro nēr' namēj', jissai
tolimū kēlu nušelawo.

20. Jis pinntgu māšnā draug
su sawim ime; jis pirm šwenczā
ne pargryš'.

21. Ji pērkalbējo jē daug žoi:
dzēis; ir priģāwo jē sawo wilos
šanczeis žodzeis.

22. Jis šēke jē weikēy, šaip
jāutis nuwēdams, šad pamuštis
būtu, ir šaip prie panczū, šurro:
mis paššēji baudzami;

23. Pašol jē jam su šrēlā jo šē:
penas pērkēle; šaip paššētis pris
šabango šubinas, ne žinnodams,
ežē gālā gāušēs.

24. Togidēl klausyšit mangs,
mano waitai! ir dabokite ant šal:
bōs mano burnōs.

25. Te ne paššleidz tawo širdis
ant jōs šēlo; neygi dūktis išwadžū:
tisi ant jōs tāšo.

26. Vēl jē daug šēide ir nušas
winno; ir wiššokie šylingujū jōs
yra pašmāugi.

27. Jōs namai yra šelai ē pras
pūšimā; šur nušelaujama žemyn
ē smertiēs šamārā.

8. Pērkšyrinas.

Apie tikrāš išmanti. Diwo Šunu.

Aš ne šaušia išmintis: ir išma:
nimas iššleidz' sawo balšā?

2. Ant aušštybjū paš lēj', ir ant
wiešškelū jē štow.

3. Paš wartus prie miestu, šur
per dūrris šeinama yra, jē šaušia:

4. Aš išwyrai aš jus iššaušiu;
ir wadinu žmones.

5. Šuprakšit, jūs paššēji, iš:
mānimā; ir jūs durnieji priimšit
toštai ē širdi.

6. Klausyšite, nēša aš noru šal:
bēti, šas šunigaiššcžams pritins
šā; ir mošinti šas teišu yra.

7. Vēl mano burna tur teišyšg
šalbēti; ir mano šupos ne tur ap:
šēsti, šas pištā yra.

8. Wišši žodzei mano burnōs
yra tikri; niera jūse niešo pēri
šreipto ir newiernu.

9. Jie wišši yra tiesus išmānans
tiems, ir tikri jūs priimmans
tiems.

10. Priimšit mano pamošinnis
mā meilais ūz šidābrā; ir pamos
šišimā laišyšit brangēšni ūz bran:
gu auššā.

11. Vēša išmintis yra gerēsne
ūz perlas; ir wis, šo tišt saw wēs
litumbēi, su jē ne šulyginama.

12. Aš išmintis gywenu paš
šitryštē; ir aš žinnau gērā rodā
dūti.

13. Pono

13. Pono Diewo báime nešencz' piktą, puikystę, pasididzawimą, ir piktą kėlą; ir aš ne šenczu pėr: Preiptą burną.

14. Mano yra tieš pamošinnis mas tieš istáissimas; aš turru iš minti ir sylą.

15. Per manę Faraláuja Farálei; ir rot, ponai daro prąą.

16. Per manę ponawoja kuni: gaitščzei, ir wiši waldonai ant žėmės.

17. Aš mylu, manę mylinczus; ir anški manęs jėščantieji manę suranda.

18. Bagotyste ir garbe yra prie manęs, tikras lobis ir šeisybe.

19. Mano waisus yra gerėnis už áušą ir už czystą áušą; ir, mano turtas gerėnis už iškirtą šidábrą.

20. Aš kėlāju tikru kėlu, teis sybės kėlu.

21. Kad gėray aprúpinczau manę mylinczus; ir jū stárbus pilnus padaryczau.

22. Ponas Diewas manę tur: rėjo pradzoje sawo kėlų; pirm neng jissai kę padare, aš czonay buwau.

23. Aš esmi idėta iš amžiū, nū pradziós pirm žėmės.

24. Gillybėms dar gatawoms ne šant, aš jau buwau gatawa; šaip šullinei dar wandenu ne tešėjo.

25. Pirm neng kalnai buwo istatyti; pirm kaukarū, aš jau buwau gatawa.

26. Jis dar žėnę ne buwo pa: dargis, ir kas aplinė ję yra, neygi kalnus apškritummo žėmės.

27. Jam dangus be taisant, aš cze jau buwau; jam gillybes sawo mieru suglaudzent;

28. Jam dēbėsis aušstay be pa: twirtinant; jam be patwirtinant šullinus gillybės;

29. Jam jurems mirt be statant,

ir wandenims, kad ne pėriengtu is prisákimą; gruntą žėmės jam be dėdant:

30. Tay aš buwau wyráusu mistru pas jį; ir turrėjau sawo pasimėgimną kas dien', ir žaidzau po jo ašitū wissadōs;

31. Ir aš žaidzau ant jo žėmės apšritummo; ir mano pasimėgi mas yra pas žmonū waisus.

32. Tavgi klausykit manęs, mas no waisai; gėray tiems, furrie mano kėlus laišo.

33. Klausykit pamošinnimą, ir pastokit išmintingi; ir ne palėis šite ję.

34. Gėray tam žmogui, kurs manęs klauso, kad kas dien' pas mano durris budėtu, kad lauktu pas stulpus mano wartū.

35. Manę randąša, randa gys wasti, ir pasimėgimną nū Pono Diewo suláuša.

36. Bet kursai pries manę 'uši griekis', tas išeidz' sawo dūšią. Wiši manę nešenczantieji myl smertt.

9. Pėrštyrimas.

Apie Kristaus meilumą išganimą dū: dancę, ir apie Kristaus priešininko prakėiktą durnąę.

Sšmintis budawojo sawo nas mus; ir kirtu septynis stulpus;

2. Pamuse * sawo galwius, ir užneše sawo wyną, ir pritáise sas wo italą,

3. Ir išsunce sawo tarnaišę, pakwėsti aušstay ant palloczū niesto:

4. Kursai n' išmāno tas te ateit czonay. Ir durnui šake ji:

5. Šikit, walgykit mano dū: nōs, ir gėkit wyno, kurri aš jums dūsu.

6. Pamešit neprėtiną pasiek gimną. tay jūs gywi išlikšite; ir eięte kėlu išmintiės.

Ł c c 2

7. Kurs

7. Kurs apjūktoji pamošinna, tas tur gēdā ant sawes użimti; ir Kurs Diewo: nesibijanti pabāra. tas tur buti paniešintas.

8. Ne pabārē apjūktoji, jissai ne fencz' tawes; pabārē išmintini gait, tas tawē mylēš.

9. Dūē išmintingam, tay jissai dar išmintingēsnis pastos; pamošyē teisuj, tay jissai pamošinnime augte augš.

10. Išmintiēs pradzia yra Pono Diewo bāime; ir išmānimas mošinn' kas šwenta yra.

11. Nēsa per manē bus tawo dienū daugybe; ir taw mētai tawo amžio prisidēs.

12. Jey išmintings ešš, tay saw išmintings ešš; jey apjūktojis ešš, tay tu wiens tai turrēš nešoti.

13. Bet burnā netikust moteriš, Fe yra, tikra pluške, ir nieko ne šinnanti.

14. Toji sēd durisa sawo namū ant Frēšlo, auštay mieste,

15. Kad pakwēstu wissus pro šalī einanczus, ir tikray sawo Telu wāiškzojanczus.

16. Jey kas neišmanas, tas testārtina czonay; ir durnui sašo ji;

17. Wogtieji wandenys yra salidus, ir paslēpta dūna yra šani.

18. Bet jissai ne žinno, czonay numirrusus išanczus, ir jōs swieczus pēklōs gillybēje.

10. Pērštyrimas.

Kpie teišbē.

1. Szittie yra pamošlo: žodzei Salomono:

Išmintingas sunus yra sawo tešwui dzaugšmas; bet sunus neišmintingas yra sawo mōtinōs āpmaudas.

2. Neteišus lobis nieko ne gēlbt; bet teisybe išgēlbt iš smertiēs.

3. Pons Diews dušia teisojo ne dūst badēti; bet jissai nugramzdin' Diewo: nesibijanczū luppimā.

4. Patingusi ranša pawārgin'; bet stropey dirbanczū ranša pralōbin'.

5. Per wāsarā renkas, išmintingas yra; bet per darbinettē miegas, šuteška.

6. Žegnone tur teisojo galwa; bet burnā Diewo: nesibijanczū netikšumas užpuls.

7. Atšiminnims teisujū pasiliekti žegnonēje; bet wardas Diewo: nesibijanczū patreš.

8. Iš širdiēs išmintings ēšas, priimma prisākimus; bet netikšus burnā turrys, bus ištiktas.

9. Kursai wiernay pasielgia, tas gywēna pakājuje; bet Kursai neiwiernas yra sawo pasielgimmūse, tas wissadōs tur bijotis.

10. Kursai sawo akimis mōja, tas procē padarys; ir neprotinq burnā tūrys, bus ištiktas.

11. Teisojo burna yra gywas šullinys; bet nelabujū burnā jū netikšummas užpuls.

12. Wenutentimas pakel barni; bet * mēile uždeng wissus peržengimmus. * 1 Petr. 4, 8.

13. Lūposa išmintingojo rani dama yra išmintis; bet nugarai durnoio reiē ryškētēs.

14. Išmintingieji aršāugoja pamošlā; bet durnujū burna yra ne toli nū išgašzio.

15. Lobis bagotojo yra jo drūtas miestas; bet ubbagyste pawarigulus daro lētus.

16. Teišusis wartoja sawo loibū ant išlaišimo; bet Diewo: nesibijāšis sawo pelnā praranda griekais.

17. Pamošlā pildit, yra šēlas ant išgānimo; bet pabarinq pasiešinas, pasiliekt paklydēs.

18. Nēwierna burna šēpja ferškā ir Kursai apžodzoj', tas yra netikšas.

19. Kur

19. Kur žodžų dangummas, tie begriekū ne bus pranesti; bet fursai savo lupas rāndo, tassai protingas yra.

20. Teisojo liejūvis yra brangus sidabras; bet Dievo: nesibijaujančių girdis yra niekai.

21. Teisojo lupos gāno daugumė; bet durnieji savo durnystėje numirs.

22. Pono Dievo žegnone bago: tais daro be procės.

23. Durnasis darfos, ir dar iš to jūfiast; bet tas žmogus išmintingas yra, furs ant to daboja.

24. Ko Dievo: nesibijasis bijosi, tai jam nusitiks; ir ko teisieji užsigeidž, tai jiems dūdama.

25. Dievo: nesibijasis yra kaip wētra praeinanti, ir ne beesanti; bet teisusis pasiliekti amžinay.

26. Kaip rūpywe dantims, ir dumai akims daro, taip daro tinginys tiems furrie jį sunęza.

27. Pono Dievo bėime pailgin: dienas; bet mėtai Dievo: nesibijancijų bus patrumptinti.

28. Lūkimas teisųjų bus daugismas; bet nusišėjims Dievo: nesibijancijų prapuls.

29. Rėlas Pono Dievo yra Dievo: bijancio tyczawimas; bet piktadėjai yra nulūdę.

30. Teisusis niekadōs ne bus parstumtas; bet negėrėji ne pasiliks žėmėje.

31. Teisojo burna atneš išminti; bet burna pėrkreiptųjų bus išgaishinta.

32. Lupos teisųjų mošin: Dievui itinkancius dāiktus; bet Dievo: nesibijancų burna yra pėrkreipta.

II. Pėrkrymas.

Apšėnis pamokinnimas apie teisbę, jōs naudg ben pāines.

Metiėras swārtis Pono Dievo n' apšenczamas dāiktas; bet pilnas swartis jo pasimėgimmas.

2. Kur puišyste yra, czonay ir gēda; bet išmintis yra pas pāarnūsus.

3. Tėkaltyste gėrūsus wadzōs; bet piktenybė paniekintojų: išpūstis.

4. Lobis negėlbt dienoje pėrkto; bet teisybė išgėlbt iš smertiės.

5. Teisybė Dievo: bijanciojo jo kėlę lygu padāro; bet Dievo: nesibijasis puls dėl savo pikto pasielgimmo.

6. Teisybė gėrųjų jūs išgėlbēs; bet paniekintojei bus sugauti savo piktenybėje.

7. Kad Dievo: nesibijasis žmogus numiršta, nusišėjims yra prapūles; ir neteisųjų lūkims sugaišta.

8. Teisusis yra iš bėdōs išgėlbamas; ir Dievo: nesibijasis ateit į jo wietą.

9. Per burną Elastoraus jo artimas yra pagadinnamas; bet teisieji toktai suprant, ir išgėlbami yra.

10. Miestas daugiasi, kad teisims gėray pasiseka; ir Dievo: nesibijantiems prapūlant wissi daugiasi.

11. Per žegnong teisųjų miestas yra pagārbinnamas; bet per burną Dievo: nesibijancijų išgaibinnamas.

12. Kas savo artimą išpeikia, tas durnas yra; bet išmintingas wrys toktai nutildo.

13. Apšalbėtojis išdūst, kę jissai slapčey žinno; bet wiernōs širdiės ēsas, toktai paslėpja.

14. Kur niera pamokinnimo, cze žmones sugaišta; bet fur daug rotininė yra, cze gėray dėstis.

15. Kurs už kiltą laidu pastōja, tas iškādę turrēs; bet fursai laidūti weng', tas yra pāfajuje.

16. Wiež;

16. Wiežliba moterīške išlaišo garbę. Smarķininkai išlaišo ba gotvstę.

17. Mielasirdingas myrs sawo funa kelpja; bet nemielasirdingas apsmurija ir sawo funą bev Frauja.

18. Diewo: nesibijanczujū dar bas ne laimės; bet kurs teisybę sėja, tas įgaus tikrą algą.

19. Mėsa teisybe pastubin' išgānim.; bet piktėnybę wyti, stubin' smerti.

20. Ponas Diewas n' apšencz' pėrtreiptasės birdis, ir pamėgsta gėraiseis.

21. Piktėms nieką ne gėlbtį, kad ir iš wieno wišas rankas sudėtu; bet teisujū sėkla bus išgėlbėta.

22. Graži moterīške be pato: gummo, yra kaip kiaušė su aukso kaspinu.

23. Teisujū wėlijimas taczau tur išsipilditi; ir Diewo: nesibijanczujū nusitiktėjimas yra nepalaima.

24. Kiti išdalija, ir tur wis daugiaus; kiti gyfštėja, kur jam ne reiktu. ir taczau wis daugiaus pawargsta.

25. Dufia, pilnay žegnojanti, tunša; ir kursai apgirdo, tas taip jau bus apgirditas.

26. Ruggius užlaikanczam kėikiai žmones; bet žegnone ateit ant tus pardūdanczio.

27. Gėro jėštanczam, geray nusidūst; bet iškadōs jėštanczam, tam ta nusidūs.

28. Kas ant sawo bagotystės nuštit, tas sugaiš; bet teisėjai įdōs kaip lāpas.

29. Kurs sawo patiēs namus apsmūtij, tas wēją i dalyką gāus; ir durnasis tur išmintingojo tar: nas buti.

30. Waisus teisojo yra mēdis gywasčio; ir išmintingasis žmo: nū iš birdiēs pasigail'.

31. Jey teisusis ant žėmės tur kentėti, jo daugiaus Diewo: nesi: bijas ir griešnas.

12. Pėrstyrimas.

Apie gėra pamokimū ir drausmę.

Kursai rods dūdas pagrandenti, tas pastos išmintingas; bet kursai be pamokinnimo nor buti, tas pasiliekt durnas.

2. Gėrasis gāuna palinkšminojimą iš Pono Diewo; bet piktasis pats sawę pražuddo.

3. Piktas pasielgimmas ne tarp: din' įmogu, bet pašnis teisujū pasliks.

4. Moterīške darbininkė yra wainikšas sawo wyro; bet tingine yra pušis jo kaulūse.

5. Gėrųjų mišlis yra wiernos; bet Diewo: nesibijanczujū mišlis yra wiena klasta.

6. Diewo: nesibijanczujū kozo: nis kėla kraujo: praliejinimą; bet Diewo: bijanczujū burna išgėlbtį.

7. Diewo: nesibijantieji bus ap: wersti, ir daugiaus ne bus; bet namai teisujū pasiliekti.

8. Išmintingojo wyro pamo: Finnimas yra pagarbinamas; bet prigawimai bus gėdoje.

9. Kurs pasijėmina, ir sawo ūkt aprūpin, tas gerėsnis yra už: tą, kurs didzu nor buti, dūnōs pristofdams.

10. Teisusis pasigail sawo gali: wijų; bet Diewo: nesibijanczujū birdis ne susimilsta.

11. Sawo dirwą įgywėnāsle dū: nōs pilnay turrės; bet ne reikalim: gus dāiktus sėkės, durnas yra.

12. Diewo: nesibijanczujū dzaugš: mas yra iškadą padaryti; bet paš: nis teisujū waisaus nek.

13. Piktasis yra sugāunamie sa: wo patiēs kėwiernūse žodžūse; bet teisusis įgywėngia tejbą.

14. Daug

14. Daug naudôs randasī žmogui iš waisaus sawo burnôs; ir žmogui užmošama yra, kaip jis sawo rankomis pėlęs.

15. Užsimintingam gėray patinka sawo budas; bet kas pamošianimo klaušo, tas išmintingas yra.

16. Durnas sawo pavykti weisep išrodo; bet kas apgėdinimą slėpja, tas protingas yra.

17. Teisus esąs, drasey teisybė iškalb'; bet newiernas luddinimui kas prigąuna.

18. Kas ne apsidumodams ką ištara, tas durra kaip kėrdas; bet liežumis išmintingųjų yra naudingas.

19. Tiesą kalbanti burna pasiiliekti amšinay; bet newiernas liežumis ne ilgai pasiliekti.

20. Tie, kurie piktai rodij', prigąuna; bet kurie ant patalėjus rodij', padaro džaugsmą.

21. Teisamui neį jokia išpaka ne nusidūs; bet Dievo, nesibijanti tieji apšczy turrės nepalaimôs.

22. Newiernos burnos pono Dievo yra n' apfenczamos; bet kurie wievay daro, tie jam gėray patinka.

23. Protingas wyrs nesigirt' sawo išminče; bet širdis durnųjų iškaukia sawo durnystę.

24. Dirbanti ranka ponawos; bet tinginti, turrės cзыgė dūti.

25. Širdiės tužba fremta; bet meilingas šodis palinksmi'.

26. Teisus gėraus tur už sawo artimą; bet Dievo, nesibijanczųjų kėlas išwadzūja jūs.

27. Tinginut nesisek jo weikalas; bet žmogus darbininkas pralobsta.

28. Ant tikrojo kėlo yra gywastis; ir ant suminto tūko niera smertiės.

13. Pėrskyrimas.

Tolėsnis pamošianimas apie pamošlo primumą.

Įsimintingas sunus priimma pamošlą sawo tėwo; bet apjūstojis ne klaušo pabarimmo.

2. Waisaus burnôs (išmintingos) pasinaudaujam; bet pavyktojai mislij' tikt' išradôs daryti.

3. Kas sawo burną apšergti, tas apšergti sawo gywasti; bet kuris sai sawo burna bilė ką žaunija, tą užpūl išgaustis.

4. Tinginys rods meilij' ir tūczaus to ne gąuna; bet darbininkas gąuna gana.

5. Teisusis melus n' apfenz'; bet Dievo, nesibijantis peikia ir gėdin' pats sawę.

6. Teisybė apsaugoja nekaltą; bet piktas pasielgimmas ibraidin' kėjną i griešus.

7. Kito yra pawarges, didi turtą turrys; ir kito yra bagotas sawo pawargime.

8. Su bagotyste gal kas sawo gywasti išgėlbėti; bet pawarges ne gird' pabarimną.

9. Teisųjų žwākė palinksmi'; bet žibnyczla Dievo, nesibijanczųjų išgess'.

10. Tarp puikųjų yra wissadôs waidas; bet išmintis daro protingus žmones.

11. Bagotyste pasimājin', nei prosnay išleidzama; bet ką prikas wosame, tai pasidaugsn'.

12. Nusistipėjimas, kuris uštruškin, slogin' širdi; bet kad atest, kō meilijam, tai yra mēdis gywasczio.

13. Kas šodi paniekini', tas sawę pātē sugaifini'; bet kas prisākimo bijosi, tam bus atlyginta.

14. Įsimintingos pamošlas yra gywa wersme, wengti žabangus smertiės.

15. Gė

15. Gēras pamokšas itinša; bet paniešinanczujū kēlas atneš bēd.

16. Išmintingas imogus wiškā daro su pūtu; bet durnas durnystē išplātin'.

17. Pištas pāšlas atneš nepalāimā; bet wiernas pašuntinys yra naudingas.

18. Kas pamokšinnimo n' atboj', tas tur pawarginā ir gēdā; kas rods priiņa pabarimā, tas gāus garbē.

19. Kad ateit, šo laušiam, tai širdzei patinša; bet kas piškā wēngia, ta beprocei ne kencz'.

20. Kursai laikos prie išmintin gujū, tas išmintingas pastoja; bet kursai durnujū draugas yra, tas gāus nepalāimā.

21. Nepalāima pērsekinēja grieš nūsus; bet teišiems gerybe bus atpildita.

22. Gērasis tēwiškē gāus ant waikū waikū; bet griešininko lohis teišamujam yra laikomas.

23. Daug yra penuško waga pa pargulū; bet neteisybe dārantieji sugaišta.

24. Kas sawo ryškētēs cēdij', tas ne kencz' sawo sinans; bet kas jē mvl tas jē toians plāka.

25. Teišusis wālgo, kēk sawo dušei reik; bet Diemo: nesibijanczujū pilwas niekadōs ne gana tur.

14. Pērštyrimas.

Išmintiēs laupse utio prīweišdejime, wišoktame pašelaimme, ir swietiptame waldimme.

Ner išmintingas moteres zabndaš wojami yra namai; bet neišmānanti sulaužia tus sawo darbais.

2. Pono Diemo prīšbijas eiti tikru kēlu; bet jē paniešinas pašplyst' iš jo kēlo.

3. Durnieji pašb' smarķey; bet išmintingieji saugoja sawo burnā.

4. Kur jāuczū niera, czonay kēzos yra cysťes; bet kur jāuc

tis gēray dirba, cze daug yra lobio.

5. Wiernas luddininkš ne mellūs; bet newiernas luddininkš pašba drasēy mellus.

6. Apiūktojis jēška išmintiēs, ir jē ne randa; bet išmintingam išpajinnimas yra lengwas.

7. Trāukis nū durnojo; nēs tu iš jo niekā ne primokši.

8. Tai yra fytrojo išmintis, kad jis ant sawo kēlo daboja; bet tai yra durnojo pašyšte kad su jeis tišt wiena klasta yra.

9. Durnieji apjūškā tur iš gricēs; bet gērieji tur sawo pašmėgimnā iš gėrujū.

10. Kad širdis smutna yra, tay ne gēlbtū ney jokia rėgima linšmybe.

11. Namai Diemo: nesibijanczujū bjis išpūstīti; bet šētra gėrujū žalūs.

12. Kittam patinša kōkai kēlas; bet galāusey jē smertiesp' gabēna.

13. Po jūko užeit raudojims; ir po dzaugsmo randasi tuība.

14. Uelabam imogui nusidūs, pašv jissai elgiast; bet Diemo: bis jastis bus už jē auštēsnis.

15. Pašas wissab wierija; bet fytas daboja ant sawo žingsno.

16. Išmintingas bijosi, ir wēngia pištenybē; bet durnasis elgiast drasēy nieko nesibijodams.

17. Uelantrus elgiast durnay; bet prīšdabojas tai nekencz'.

18. Durnujū dalykas yra pašyštē; bet tai išmintingujū waišnikas yra, kad prīšdabodami elgiast.

19. Pištieji tur pašelonotis po ašinis gerujū; ir Diemo: nesibijantieji wartūse teišujū,

20. Pa

20. Pawargus ir jo artimieji ne fencz'; bet bagotieji tur daug pri-telū.

21. Griekiniškis paniekin' savo artima; bet geray tam, kursai bėdnujų pasigail'.

22. Kurie su Elastomis elgiafi ne tropys; bet kurie ger' dumoja, tiems wiernybe ir gerzbe nusidūa.

23. Kur dirbama, cje gana yra; bet kur tišt žodžiais pasielgiama, czonay yra stofojimas.

24. Įsmintingiems jū bagotyfte yra wainiškis; bet durnyste ne tiketusiū pasilieti durnyste.

25. Wiernas luddininkis išgėlhti gywasti; bet newiernas luddininkis priwilloja.

26. Pono Diewo prisibijafis tur twirtą pilt, ir jo waiškai taipojau yra apsaugojami.

27. Pono Diewo bāime yra gywasczio wersme; kad wengtumbim smertiės žabangus.

28. Kur karalus daug žmonū tur, tai yra jo garbe; bet kur mažumas žmonū yra, tai wiešpati padaro lėta.

29. Kurs fantrus yra, tas išmintings yra; bet kursai nefantrus yra, tas parodo savo durnystę.

30. Ger' dāranti širdis yra kuno gywastis; bet pawydejims yra pulis kaulūse.

31. Kurs spāudzia prastą žmogū, tas bluznij' jo sutwertoji; bet kursai pawarguso pasigail, tas gārbin' Diewą.

32. Diewo nesibijafis ne išsilaišo savo bėdoj'; bet teisusis ir savo smertije yra linkšmas.

33. Širdije įsmintingojo ilsis išmintis; ir pasiroda tarp durnųjų.

34. Teisybe iškėla žmones; bet griekas yra žmonū prāpultis.

35. Protingas tarnas geray patinka karalui; bet tauka, smirda, išanti, jissai nešencz'.

15. Pērštyrimas.

Įsmintingo pasielgimmo nauda. Dama das mī atieki nūksaugotis.

Qengwas atsāfimas nutildo pās pykt; bet rūstus žodis pafel didi kerštą.

2. Įsmintinguiū liejuwis pas dāro mošią meilingą; ir durnųjų burna wēmja wienus niekus.

3. Pono Diewo āfys weizd' i wissas wietas, taip piktūsus taip gerūsus.

4. Padorus liejuwis yra mēdis gywasczio; bet mellōjas padaro širdiės bėda.

5. Durnasis bluznij' pamošinnis mą savo tėwo; bet pamošinnimą priimmas, tas protingas pastōs.

6. Teisojo namūse yra gana lobjo; bet turte Diewo nesibijans czojo yra prapūlims.

7. Įsmintingųjų burna barsto gėrą parodą; bet durnųjų širdis niera taipo.

8. Diewo nesibijancziū apiera yra Ponui Diewui bjaurybe; bet malda gėrujų jam patinka.

9. Diewo nesibijanczio kėlą Ponas Diewas nešencz; bet kas teisybę wēja, tas bus mylėtas.

10. Tai piktas yra pamošlas, kėlą pamėsti; ir kas pabarimą nešencz', tas tur mirti.

11. Pėkla ir prāpultis yra po afis Pono Diewo; jū daugiaus žmonū širdis?

12. Apjūktojis nešencz' tą, kurs išt pamošin', ir ne eiti pas įsmintingūsus.

13. Linkšma širdis padaro linkšmą wėidą; bet kad dužia rūpinas, tay ir drąsumas pasileidž.

14. Protinga širdis elgiafi protingay; bet drąsus netikėlei karas lauja durnay.

15. Smutis

15. Smutnas niekadôs tur gēra;
dienā; bet linšmōs dušidōs buti,
yra dienigša cēšnis.

16. Gerēšnis daišts yra mažu
mas su Pono Diewo bāime, ne
šaip didis šarbas, šurrame nepa-
šajus yra.

17. Gerēšnis yra wiralas lapē;
nēe su mēile; ne šaip penētas jāu-
tis su pawidējimu.

18. Rūstus wyrs pašēl waidā;
bet šantruz nurido barni.

19. Rēlas tinginio yra pilnas
eršēcū, bet šēlas gērujū yra gē-
rav pramintas.

20. Šmirtingas sunus palinš-
min' tēwā; ir netikšs žmogus yra
sawo motindōs gēda.

21. Durnamui yra jo durnyste
dzaugsmu; bet šmirtingas wyrs
pašliekti tikru šelu.

22. Tie padumōšimai sugaišta,
šur parodōs niera; bet šur daug
rodininkā yra, jie iššilaišos.

23. Tay šožnam yra dzaugsmas,
šad jam patogey atšakoma; ir šo-
dis sawo cēšu yra labay meilus.

24. Rēlas išgānimo eiti anš-
tyn linšay, šmirtingā padaryti,
šad wēngtumbim pēšlā žemyn
linšay.

25. Ponas Diewas namus pui-
šujū sulaužys; ir rubēžus našlū
patvirtis.

26. Šustrodijimai nelabojo Po-
nui Diewui yra neapšenczami; bet
palinšmingay šalba cysstieji.

27. Šyštastis šuardo sawo pa-
tiēs namus; bet dowanū n' ap-
šenczas, gymas bus.

28. Šydis teisujū sudumojā,
šā atšakyti reikia; bet burma
Diewo; nesibijanczujū puttoja pi-
tenybē.

29. Ponas Diewas toli yra nū
Diewo; nesibijanczujū; bet teisujū
malda jissai iššlaušo.

30. Mēilingas šwelgims pa-
linšmin' širdi; gērs pagyrims
šinfanczus dāro šaulus.

31. Ausis šlausanti pabarimā
gywasčio, tarp šmirtingujū
gywēs.

32. Kas nesidūda mošintis tas
šawę pati niešu wercza; be pa-
barimā šlausqs, tas šmirtingas
pastoja.

33. Bāime Pono Diewo yra pa-
mošintimas išmintiēs; ir pirm-
neng šas t garbę ieina, tur tassai
daug šesti.

16. Pēršyrimas.

Špie Diewo širdinog apšišinnimā ir
maldimā, ben šas žmonėms daršti
pilas.

Šmogus tiesa padumoj' šā sawo
širdiše; bet nū Pono Diewo
ateit, šā liežuwis tur šalbėti.

2. Kožnam sawo šelai rōdos
cyssti šs; bet wiens Ponas Diewas
širdi patwirtin'.

3. Paliecamoš' Ponui Diewui
sawo dārbus, tay tamo sudumojis
mai geray šessis.

4. Ponas Diewas wišlab sawęs
dēley dāro, ir Diewo; nesibijanti
ant pištōs dienōs.

5. Puiši širdis Pono Diewo nei-
šenczama yra; ir ne išliks ne šos
rawōta, šad ir wiši susitabintu.

6. Per gēryb; ir wiernyb; nusi-
dėjimas yra numaldomas; ir per
bāimę Pono Diewo pištenybę
wēngiama.

7. Kad žmogaus elgimmai Po-
nui Diewui geray patinka; tay
jissai ir jo neprietelus su jūmi
šuderin'.

8. Gerēšnis daišts yra mažus
mas su teisybe, šaip didis turtas
su neteisybe.

9. Žmogaus širdis sudumojā
sawo šelā; bet Ponas Diewas wiens
dūst tā gēray pasekti.

10. Pra-

10. Prarašāwimas yra Parālaus burnoj'; jo burna ne klajoja sude.

11. Tifra woga ir swartia yra nū Pono Diewo; ir Rožnas swāras žaše, yra jo darbai.

12. Po ašiū Parālū neteisybė darpti, yra ūjaurybė; nėra per teisybė (foralū) sostas yra pawirinamūs.

13. Wiernay rodyti patinka Parālums; ir tifrāy rodijāsis yra mylims.

14. Karālaus narsas yra smeritiės pāslas; bet išminting's wyr's jė numaldys.

15. Kad Parālaus wēidas yra meilingas; tai yra gywastis; ir jo malone yra kaip wafarinis lytus.

16. Priimē išminti, nėra ji yra gerėsnė už auksą; ir protingay elgtis, yra šlowingėsnis dāiktis už sidabrą.

17. Gėrujū eigimmas wėngia piktėnybė; ir Furs sawo kėlą apsaugoja; tas palaiko sawo gywastį.

18. Kas sugaisti tur, tas pirma pasipuc'; ir puiči mislis randasi pirm sugašimmo.

19. Gėraus yra, pažėmintōs dumōs buti su bėdnaisais, kaip plėšimnā išdalyti su puikėiseis.

20. Kas kōkt reikalą išmintingay atliekti, tas randa palaimōs; ir gėray tam, Fursai Ponu Diewu nusiitē.

21. Protings žmogus gėrbimom's yra per išmintingā wyrā; ir meilingi kalbėsei gėrav' mošin'.

22. Išminis yra gywas būlinys, tam, Fursai jė tur; bet pamokinnimas durnujū yra paikyste.

23. Išmintinga širdis kalba vytrey, ir geray mošin'.

24. Šodzei meilingojo yra meidus sywas, palinkšmin' širdi, ir gairwin' kaulus.

25. Kitam patinka kōksai kėlas, bet jo pābaiga ateit ant smertiės.

26. Kit's ateit i didę bėdą, per sawo patiės burną.

27. Piktas mogus kēsa negandą; ir jo burnoj' dēga ugnis

28. Uelābas žmogus kėl waidą; ir apkalbėtojis kunigaišczus daro nesandoringus.

29. Uelab's pagundo sawo artimā. ir wēda jė negeru kėlu.

30. Užimis sawo mojas, nieką gėrą ne misli'; ir lupomis žėnklis nās išpildo piktą.

31. Šilli plautai yra garbės wainikėas, tiems Furrie teisybės kėlu randami.

32. Kantrusis yra gerėsnis už drutą; ir sawo širdi waldyt galys, ne kaip tas, Furs miestus pėrgal.

33. Būta mėtama yra i pries globst; bet pūla kaip Pons Diews nor.

17. Pėrštėrimas.

Apie nereikalingą barni ben sušimai dūimā.

Sausas kėsnis. Furrūmi pasli kėdini, gerėsnis yra, ne kaip namai pilni pamuštujū galwijū su barnu.

2. Išmintings tarnas ponawos ant tinginiū sunū, ir tarp broliū išdalys tėwiškę.

3. Kaip ugnis šdābrā, ir pėczus auksā, taip mėgin' Pons Diews širdis.

4. Piktas klauso piktū burnū; ir newiernāsis rōds klauso iškādingū liežuwjū.

5. Wargdient apjūkias, tas išpeikia jo sutwertoj; ir jo iškādā pasidzangias, tas n' išliks ne kōrawotas.

6. Senujū wainikėas yra waiķū waiķai; ir waiķū garbe yra jū tēwai.

7. Ne pritinčia durnamjam apie didžius dāiktus kalbėti; jo mažaus funigaiščizui, kad rods mellūja.

8. Kas tą gal dovanoti, tam tai yra kaip brangus žibžbas akmenaitis: kur jįšiai tišt nusifreipja, cze jis per įsmintingą yra laipomas.

9. Kas griekus dengia, tas dāro prietelystę; bet kurs atkartoja; tas ardo funigaiščizū sandorą.

10. Pabarims daugiaus gandinį smintingą, kaip gimts mūsų durnąjį.

11. Gailus žmogus jėšpa išpa, dōs daryti; bet smarklus angelas jį užklup's.

12. Gėraus yra mešpa sutikti, kurrai waiškai yra išplėsti, kaip durnąjį jo durnystėie..

13. Kuršai už gėrą piktą atdušt, nū to namū piktums ne lausis.

14. Kas waidą fėlą, lygus yra tam, kurs wandenim's pylimą atplėšia. Lāukis nū waido pirmeng tu į tą butumbui imaišytas.

15. Kas piktąjį teisū, ir teisūjį prašudda, tūdu abudu Ponui Diewui nešenczamu.

16. Kam dēra durnam pinnigai ranfoje, įsmintiēs pirkti, ir tacziaus durnu ēsanczam?

17. Prietelus myl wissadōs; ir brolis bēdoje pažinnamas.

18. Tas netikēs, kurs ranfą dūdam's tą pažad', ir laidoja už sawo artimą.

19. Kurs barni myl, tas myl griekus; ir sawo wartus aukštay pašelęs, jėšpa nepalaimōs.

20. Pėrfreipta širdis nieko gėro ne randa; ir pėrfreiptōs burnōs ēšas, į bēdą ipuls.

21. Kas durną pagimda, tas tur raudojimą; ir durnojo tėwas ne tur dzaugsmo.

22. Linšma širdis padāro gywasti linšmą; bet smutnas umas išdžowin' fāulus.

23. Diewo: nesibijąsis rods imma dowanū slapczey, kad pėrfreiptu promōs teisybę.

24. Protingas elgiast įsmintingay, ir durnas sawo ākis šen ir ten freipja.

25. Ne įsmintingas sunus yra sawo tėwo gedėjim's; ir raudos jįm's sawo motinōs, kurri jį pagimde.

26. Ne gēr' yra teisūjį lupti, funigaišti mušti, teisey wāls danti.

27. Įsmintingas waldo sawo burną; ir protingas wyrs yra brangi dušia.

28. Kad durnasis tylētu, jis tais pojau per įsmintingą butu laikomas ir per protingą, kad burną laikytu.

18. Pėrfryrimas.

Apie ardimą gėrū prietelū.

Kuršai atsisitra, tas jėšpa, ko jis usfigeidz', ir stėngias priēš tai wis kas gēr' yra.

2. Durnasis ne pamėgst' išmincze; bet tūmi, kas jo širdis je yra.

3. Kur diewo: nesibijąsis nueit, cze randas paniekinnimas bey gėda su apjūku.

4. Žodzei žmogaus širdije yra kaip gillus wandū; ir wersme išmintiēs yra pilna srowe.

5. Ne gēr' yra žmogaus Diewo: nesibijanczio atboti, kad prowa teisūjū butu pėrfreipta.

6. Lupos durnojo atneš waidą, ir jo burna jėšpo mūsų.

7. Burna durnojo saw paczam išfadōs dāro; ir jo lupos gāudo jo patiēs dušia.

8. Žodzei apkalbėtojo yra mūsų šei; ir pėreit žmogaus širdi.

9. Kas

9. Kas sawo darbūse ting', tas yra brolis to, kurs sawo turtą išgaisin'.

10. Pono Dievo wardas yra druta pīlis; teisusis bėga prie to, ir yra apsaugojamas.

11. Lobis bagotojo yra jam kaip tvirtas miestas, ir kaip apsauga, tas mūras aplink jį.

12. Kad kas tur sugaišti, tay jo širdis pirm pasipucza, ir pirm neng kas t garbė iškelams, tay jis tur tą kentėti.

13. Kad kas atsafo, pirm jis dar ne girdėjęs, tam tai yra durnyste ir gėda.

14. Linksmūs širdiės esąs, tas sawę žinno sawo bėdoje rāmdit; bet kad širdis nusimena, kas tai gal iškęsti?

15. Įsmintinga širdis žinno protingay elgtis, ir įsmintingieji rodo klauso, Pittus protingay pasielgiant.

16. Žmogaus dovanos jam wie tą daro, ir wėda po ašiu didžiū ponū.

17. Teisusis yra pirmasis prowoj', bet kad jo artimas incit, tay tirdinėš kas teisus.

18. Burtas nutildo barni; ir pėrsšyr' sylingūsus.

19. Brolis įpykintas druczaus laiko, ne kaip drutas miestas; ir barnis druczaus laiko, ne kaip užkaptis paloczaus.

20. Wyrui bus užmošėta, kaip jo burna kalbėjusi; ir bus pasotintas iš waisaus sawo lupū.

21. Smertis ir gyvastis yra liejuwojio wālėje; kurs ję myl', tas jōs waisaus wālgis.

22. Kas saw wenczawonės moterį randa, tas randa to gėro, ir pasimėginimą iš Pono Dievo.

23. Wargdienys kalba be melsdams; bagotas atsafo staczei.

24. Wiernas prietelis daugiaus myl', ir druczaus pristojas, ne kaip brolis.

19. Pėrsšyrimas.

Avie paniekinnimą pama-gėli, ir nu-waldinną kėsti.

Wargdienys nobažnay pasielgiasis yra gerėsnis ne kaip piktas sawo lupomis, kurs tai čzaus paiks yra.

2. Kur ne protingay elgiama, cze ne geray dėstis, ir greits esąs sawo kōsomis, padaro iškādōs.

3. Durnyste žmogaus pėrsšreipja jo kėlą, kad jo širdis prieš Pong Diewą saucz'.

4. Lobis padaro daug prietelū, bet pawargelis nū sawo prietelū, praštojamas.

5. Uteisus luddininės n' išliekti ne forawotas; ir drąsey mellus kalbas, ne išbėgs.

6. Daug laukia funigaišcizio; ir wissi yra prietelei dowanū dū danczio.

7. Wargdieni nešencz' wissi jo brolei; irgi jo prietelei atsitolin' nū jo; ir kas ant jodzū nusitikkēs, tam nieks bus iš tū.

8. Įsmintingas esąs, myl sawo gywastį, ir protingas randa gėro.

9. Uteisus luddininės n' išlieks ne forawotas, ir drąsey mellus kalbas, prapuls.

10. Durnamui ne tinfa gėrū dienū turrėti; jo mašaus bernui, ant funigaišcizū ponawoti.

11. Kantrus esąs, tas įsmintingas žmogus yra, ir tai jam yra garbe, kad jis moš dėteš, buš nei wiežlibystę ne girdis.

12. Karālaus nemalone yra kaip rėšim's jāuno lūto; bet jo malone yra kaip rassa ant žolės.

13. Neprotingas sunus yra sawo tėwo širdiės bėda; ir waidis ninke motėriškę yra nesilaujas warwėjimas.

14. Tas

14. Vlamus ir lobi iš gimdytojų
i dalyką gaunam'; bet išmintingą
moteriškę ateit nū Pono Dievo.

15. Tingėjimas atneš miegą, ir
pateikianti dušia badą kentės.

16. Kas (Dievo, prisėkimą pil-
do tas apsaugoja savo gyvastį;
bet kas jo kėlą paniekė, tas
numirs.

17. Kas pawarguso paslgail tas
šyczi' Ponui Dievui, ir tas jam
wėl gėrą atpildis.

18. Baust savo sunu, kol nusi-
tikėjimo dar yra; bet tene apsim-
ma savo dušia ir nušawint;

19. Užeša didis iškėsimas dāro
iškādą; todėl palėisė jį, tay gali
jį daugiaus bausti.

20. Klausyť parodės, ir priimť
pamokslą; kad tu potam išmin-
tingas pastotumbei.

21. Daug yra padumojimų wy-
ro širdije; bet rodas Pono Dievo
paslūpti.

22. Žmogus mėgstasi gėradėjystę
padāres; ir pawargelis yra gerės-
nis ne kaip mēlagis.

23. Pono Dievo bāime paslu-
bin' išgānimą; ir paslūks pasotin-
ta, kad ney jokia bēda ję n' užeis.

24. Tinginys paslėpia savo ran-
ką pūde; ir ję wėl ne prilenk prie
burnos.

25. Jev ištinki apjūkianti, tay
paikasis protingas pastoja; jev mo-
kinnams išmintingas, tay jis pro-
tingu pastoja.

26. Kas tėwą išpūstij', ir moti-
nā prawāro, tas yra gėdingas ir
prašėiktas sunus.

27. Lūkis sunau, to mokinni-
mo klausyti, kuriai atkreipj' nū
protingojo pamokslu.

28. Piktas luddininkas - jūktasi
promōs; ir Dievo nesibijanczū
burna-prarija neteisybę.

29. Apjūktojas yra korawonės
pagatawitos; ir mūšei ant duri-
nojo nugaros.

20. Pėrsšyrimas.

Pagraudėnimas apsi-ijimę ir girtāwimę
wėngti.

Wynas dāro nelabus žmones,
ir drutas gėrim's dāro pasuti-
tus; Eurs tūmi pamėgsta, tas
niekadōs ne pastos išmintingas.

2. Gandinimas karālaus yra
kaip rėkim's jauno lūto; Eurs jį
ipykin, tas susigriešij' prieš savo
gyvastį.

3. Tay yra wyru garbe, nū
wāido atstolintis; bet Eurie rods
waidijas, tie wissi netikę.

4. Dėl šalčio tingyns ne nor-
arti; todėl jis per darbimetį tur-
ubbagauti, ir nieka ne gauti.

5. Padumojimas širdije wyro
yra kaip gilli wāndenys; bet iš-
mintingas gal suprastį, ką jissai
dumoja.

6. Daug žmonių yra gierami kaip
gėri; bet kas gal rasti wieną, tu-
Fray gėrą esantį?

7. Teisusis nobažnystėje savo
paslę - s. to waišams gėray pa-
slėptis pastuy jį.

8. Karālus ant krāsės sėdis sus-
diti, išgaštin' wissą piktenybę sa-
wo akimis.

9. Kas gal sašyti: ak esmi cyp-
stas savo širdije, ir wālnas nū
savo griekū?

10. Dweipos swartis ir saikas,
abbejeio Ponui Dievui yra n' ap-
fencziama.

11. Taipiau jaunikāitis yra pa-
šinnams savo elgimūse bau jissai
gerū ir wiernū pastōses.

12. Ausť girdinczę ir ākt māt-
tanczę abt padāro Pons Diews.

13. Ue mvlē miegą, kad tu ne
pawargtumbei; dūš savo akims
budroma buti, tay tu pilnay dūš
nos turrēst.

14. Piktas,

14. Pišta, pišta, sašoma šada
tay be turrim; bet šad jau niera,
tada tai girrama.

15. Yra (brangus dāiktis) auš-
sas ir daugummas žemczugų; bet
išmintinga burna yra toli brang-
gėšne už žemczugus.

16. Imk tam jo rubą, kurs už
fittą laidoja; ir pantiš jį nepažy-
stamo dėšy.

17. Pawogta dūna kožnam štan-
ni; bet potam jam burna pilna
bus ašmenaičių.

18. Susirodijimai pasiliekt, šad
protingay yra sudumoti; ir šarą
reik su protu kėlti.

19. Ue turrėš nieko darbo su
tūmi, kurs paslāptinės daro žin-
nomas, ir su apšalbėtoju bey su
newierna burna.

20. Kurs sawo tėwui bey moti-
nai kėikia, to žwāke išgės widduj
tamšybės.

21. Tėwiškė, kurrė šas pirma
pergreitay nor igit, pastuy ne-
bus pėrjėgnota.

22. Ue tarė: aš piktą atdūsu;
lūkurė Pono Diemo, tas tawę
gėlbės.

23. Dwejopas swāras Ponui
Diemui nešencziamas; ir netikras
swartis ne gēr' yra.

24. Kožno šelawimai ateit nū
Pono Diemo; kōšsai žmogus iš-
mano sawo kėlą?

25. Tay žmoqui yra žabāngas,
pašwentintą dāiktą bluzniti; ir po-
tām pāladus jėšpoti.

26. Išmintingas šarālus pra-
wāro Diemo; nešibijanczus; ir pri-
sudij' jiems ratą.

27. Žibnyčia Pono Diemo yra
žmogaus dwāse, ta pėreit wissą širdį.

28. Šėram ir teisam buti, ap-
saugoja šarālus, ir jo sostas išsi-
laišos per nobažnyste.

29. Jaunujų šyla yra jų garbe; ir
žili plaukai yra senųjų grožybe.

30. Piktūsus reik drausti su druta
šorawone, ir su tikrais mušeis,
kurrė jie jaučia.

21. Pėrštyrimas.

Apie Diemo maloningą apšipinimą,
ir šas kėišėjonims darpti pilas.

Parālaus širdis yra Pono Diemo
šanšoje, šaip uypes; ir jissai
tą nulenkia, kur jissai nor.

2. Kožnam rėglaš jo kėlas ti-
šras išgas; bet wiens Pons Diemo
tikšay patwirtin' širdis.

3. Šeray ir teisėy elgtis Ponui
Diemui gėraus patinka, ne šaip
apiera.

4. Pasididzojanczos ākys ir puiš-
dumai, ir žibnyčia piktųjų yra
griešas.

5. Sudumojimai šropojo atneš
pilnybe; bet peršubrus išgas pri-
stoka.

6. Šas šārbus renkā su mēlais,
tas ne tropys, bey puls i renkās
šmerti iššėanczujū.

7. Diemo; nešibijanczujū pššims
jūs gantis; nēša jie ne norėjo dar-
ryti, šas teisā buwo.

8. Kurs fittu šelu eina, tas yra
pėrškreipts; bet kurs daro šas jam
palēpta, to darbas yra tikras.

9. Gėraus yra gywēnti šampe-
ant stogo; šaip su moteriškė wais
dininke wienam' butte šruwoj'.

10. Dūšia Diemo; nešibijanczio
piktą wēlij'; ir sawo artimui nieko
ne wēlij'.

11. Kad apjūktojis šorawojams
yra, tay patšieji išmintingais pa-
stoja; ir šad išmintingas yra pa-
mošinnimas, tay jissai protingu
pastoja.

12. Teisusis elgiāš išmintingay
prieš Diemo; nešibijanczo namus;
bet be Diemojei mišlij' tikš iššādą
padaryti.

13. Kurs sawo ausis užšems pa-
wargėlui šanšiant, tas taipiau
šauks, ir ne bus iššėansytas.

14. Paš

14. Paslēpta dowana nutildo pāpykti, ir dowana prieglobstīje baīsu narīq.

15. Teisamjam yra dzaugsmas daryti kas teisu yra; bet bāime pīktadējams.

16. Īmogus nū fēlo teisybēs pas fīdēs, paslīks šurinkime numir, rusujū.

17. Kurs rods lēbāuja, tas pri stoks; ir kurs wyna bey alieju myl, tas ne pralobs.

18. Diewo, nesibijāsis tur uz teisuji dūdams buti, ir apjūktojis nū gērūsus.

19. Gēraus yra gywēnti pāstoj' zēmēje, ne kaip su waidinīke ir rūšče moterīške.

20. Namūse īsmintingojo yra meilingas šārbas ir aliejus; bet paīkasis tai pralēbāuj'.

21. Sēkasis mielāširdingystē ir malonē, tas randa gywastī, mie laširdingystē ir garbē.

22. Īsmintingas laimja miestā maenujū; ir pērgal jū maci per jū nesīlaugojimā.

23. Kas sawo burnā ir liežuwi apsaugoī, tas apsergti sawo dwāse nū tužbōs.

24. Kas puīkus ir perdrāsus yra, tas nelābas īmogus wa dinnamas, kurs kēšte puīkystē ībrodo.

25. Tingīnys numiršta bešwē lidamo; nēsa jo ranšos nieko ne nor dirbti.

26. Jis wēlij' kas dien'; bet tei susis dūst, ir ne ušgin'.

27. Diewo, nesibijanczū apiera yran' apyķanta; nēsa grieķūse apie rawojama.

28. Mellojāsis luddinīks pra puls; bet kursai flauso, tam ir wissādōs pawēlij' wēl kalbēti.

29. Diewo, nesibijāsis drasey el giasī: bet kurs gērs yra, to fēlas īfīlāīkystis.

30. Ne gēlbt ney īsmintis, ney protas, ney rodas priēš Pona Diewā.

31. Īirgai ant Parāwimo, dienōs yra pagatawījami; bet laimējimas ateit nū Pono Diewo.

22. Pērskyrimas.

Apie gēta bagotimā ir wardā; toliu budu tas apturējamas ir gaīšinna, mas yra.

Wiešlibas wardas yra brangēsis uz didi bagotumma, ir malone gerēsne uz sidabrā ir āuksā.

2. Bagōti ir pawargēlei tur poi draug buti; Pons Diews jūs wīsus yra lēides.

3. Kytrasis īšwyst nepalaimā, ir paslēpj'; beprōczei perdiem eit, ir īškadā gāuna.

4. Kur kēczama yra Pono Diewo baimēje, czonay yra bagotyste, garbe ir gywastis.

5. Aštinai ir īabāngai yra ant fēlo pērkreiptujū; bet kurs nū to atīstolin', tas apsergti sawo gywastī.

6. Kaip kōksai waīks prijaus Pinnam's, tofs jīssai paslīēti ir pasēns.

7. Bagotasis ponawoja ant pawargēlū, ir kas īlyfīa, tas yra bērnas to, kurs jam īyczijo.

8. Kas neteīsybē sēja, tas proce pjāus; ir per rykštē sawo pīktē nybēs prapuls.

9. Gēra afis bus pērjegnota; nēsa jīssai dūst sawo dūndōs wargi dieniems.

10. Īšwaryf apjūktoji, taip waidas atstōs, taip lāujas barnis ir gēda.

11. Kas wiernā širdi ir meis lingā kalbā tūr, to prietelis yra Parālus.

12. Ašys Pono Diewo apsergti gēra paroda; bet jodzus apjūktōjo jīssai pērkreipj'.

13. Tini

13. Tinginys sašo: yra lūtas laukė; rašė aš buczau pasmaugtas ant ulyczos.

14. Kėfės burna yra gilli dūbe; Eurras Pons Dieus ne malonus, tas + tą ipūla.

15. Uetifkums yra waišo širdi; bet pabaudimmo ryšėte tą toli iš jo pravarys.

16. Kurs pawargusam neteisybę daro, kad savo lobį plātintu, tas ir bagotam dūš, ir pristok.

17. Prilenk savo ausis, ir klausyk šodzus ismintingųjų; ir priimk širdi mano pamošlą.

18. Uėsa tai taw miela bus jey tu tūš pas sawę palaišys; ir wissi per tawo burną naudės turrės.

19. Kad idant tawo nuštitfės jim's butu ant Pono Dievo; aš taw to kas dien' turru priminti, taw ant gėro.

20. Ar aš taw tai ne tūlą kartą neį rašyte parašiau taw pamošlą dūdams, ir tawę pamošindams?

21. Kad aš taw parōdiciau tū prą dawādą tiesos; kad tu tikray atsaityti galētumbei tiems Eurrie tawę sunčja.

22. Ue apiplėš wargdient, kas czeig jissai pawarges yra, ir ne pamink bėdnajį wartūse.

23. Uėsa Pons Dieus jū bylą išjėfšos; ir pamis jūš pamins nanczūsus.

24. Ue buk draugas rūstojo wyro; ir ne turrė draugystę su dūš Eusū wyru.

25. Tu jo kėlą ismoštumbei, ir sawo dušei papistinnimą gāutumbei.

26. Ue buk prie tū draugas, Eurrie sawo rančą užstato, ir už kōlą laidūja;

27. Uėš jey tu ne turri kūmi užmožėti, tay taw ir tawo pātalus po tarim atim's.

28. Ue waryf atbulyn pirmūs sus rubejus, Eurrus tawo tėwai padarę yra.

29. Jey tu rėgi koki wyra nei pateikianti sawo darbūse, tas po ašimis karālū stowės, ir ne po ašimis prastujū stowės.

23. Pėrsfyrimas.

Apie mierną priimimą walgio ben gėrimo.

Kad tu sėdi ir wālgai su koku wieswatimi, tay dabofis koka tu po sawo ašiu turri.

2. Ir pridėk peilį prie sawo gerklės, jey nori gywas išlikti.

3. Uewėlišis jo walgio; nės tai ne wierna dūna yra.

4. Uesiprocamok pralobti, ir laukis nū sawo klastū.

5. Ue dūk sawo ašitėn linay žurėti, kas taw ne gal tekti; nės toktai saw padaro sparnus, kaip errėlis, ir lėšia dangun'.

6. Ue walgif dūnōs pas pas wydanti, ir ne wėlišis saw jo walgio.

7. Uėsa jissai widdui' yra kaip deive; jis sašo: walgif ir gėrė; ir jo širdis taczaus niera su tai wimi.

8. Tawo kāsnuš, Eurrus tu walgėi, turri išwėmti, ir sawo meilintus šodzus turri prarasti.

9. Ue kalbėk durnam be klausant; nės jissai paniešin' isminti tawo kalbōs.

10. Ue pamaitė pirmūs sus rubejus, ir ne eip ant koki dirmōs.

11. Uėš jū isgėltois pramaccnus, tas jū bylą prieš tawę išbylinės.

12. Prilenk savo širdį ant pasmošinnimo, ir sawo ausis ant ismintinaōs kalbōs.

13. Ue palauk waižą hausti; nės jey tu jį su ryšėte plaksi, tay ne reiks jį žawinti.

o o o

14. Tu

14. Tu plāfi jī su ryķēte; alle tu iķwālniit jo duģiā iķ pēķlōs.

15. Mano sunau, jey tu iķmin-ting's eķi, tay ir dzaugiaķi mano ķirdis;

16. Ir mano inķstai yra linķsmi, ķad tawo lupos ķalķa, ķas tiesa yra.

17. Tawo ķirdis te ne ķlauķo griķnuiķ; ķet ķas dien' buķ Pono Diemo bāimēķe.

18. Uķēķa tai potam taw geray bus, ir tawo lāuķinas ne willos.

19. Klauķyķ, mano sunau, ir buķ iķmintingās, ir laiķyķ sawo ķirdi i ķēķā.

20. Uķe buķ tarp gyrtōķlū ir lei bāuninķū.

21. Uķēķa girtōķlei ir lei bāunin-ķai pawargķa, ir mieģāķus tur sudriķķuseis rubais wilķēti.

22. Klauķyķ sawo tēwui, Furriam tu gimmei; ir ne panieķyķ sawo motinā, ķad ji paķes.

23. Piriķ teiķyķē, ir ne pardūķ ķē, iķminti, pamōķķā ir protā.

24. Tēws teiķoķo dzaugiaķi, ir Furriam iķmintingās gimmeķ, linķsmas yra iķ to.

25. Tawo tēws ir tawo motina te dzaugiaķi, ir testow linķsma, Furri tawē pagimde.

26. Dūķ man, mano sunau. sa-wo ķirdi; ir te pameģķa tawo āķys mano ķelais.

27. Uķēķa ķēķķe yra gilli dūbe, ir wenczawonystēs, perķengtoji yra anķķta dūbe.

28. Priegķam ji ir tyķoj' ķaip razbāininķs; ir drāķķūķsus tarp ķmo-nū ji prie sawes suwadinna.

29. Kur yra bēķa? Fur āķmau-ķas? Fur waidas? Fur raudōķu mas? Fur yra ronōķ be prieķastieķs? Fur yra raudonōķ āķys?

30. Butenē, Fur pas wyna ķē dķiama, Fur atēinama iķģērti, ķas ķpilķa yra.

31. Uķe ķurēķ i wyna, ķad tas taip raudonōķ yra, ir ķiķķle taip graķus paķroķo; jis lengway nuķķenē;

32. Bēķ paķķuy jis ķēķāķa, ķaip ķālķys, ir ķēidz', ķaip anķis;

33. Tay tawo āķys dabōķis ant Pittū moterū, ir tawo ķirdis pēķs Kreiptus dāiķtus ķalbēs;

34. Ir buķi, ķaip widduķe jurķ mieģāķķa, ir ķaip mieģāķķis wirķui' ant māķto.

35. Jie muķķia manē, ķet man ne ķlauķ; jie bubija manē, ķet aķķ tai ne ļauczu. Kadagi aķķ pawuķķu, ķad tai daugiaķus daryczau?

24. Pēķķtyrimas.

Apie ķantrumma ir apie ķandorņķē.

N Klauķyķ piķķtū ķmonū, ir ne wēķiķis pas jūķ buti.

2 Uķēķa jū ķirdis troķķta iķķas dōķs, ir jū lupos rodij' i nepalāima.

3. Per iķminti namai yra budas wojami, ir su protu iķķlaiķomi.

4. Per iķmintingā uķio waldims mā ķamāros priķķpildo wiķķōķia brangiāķuse ir meilingiāķuse bai gotyste.

5. Iķmintingās wrys yra maci nus, ir protingas wry's yra ga-lyķ syķoķe.

6. Uķēķ su roda reiķ ķarāuti, ir fur daug rodininķū yra, czonay yra palāima.

7. Iķmintis yra durnam per auķķta, jis ne drysta sawo burnā atwērti wartūķe.

8. Kās saw pacķam iķķāķāķ pa-ķāro, tas wertay yra wadinnam's piķķczāķsas ķmirdas.

9. Durnoķo sudumojimai yra griķķas, ir apķūķķoķis ķmonēms yra neķenczamas.

10. Tas ne druts yra, Furs bēķ doķe ne ķiprinās.

11. Iķģēķbēķ tus Furrus nor ķawinti, ir ne atķķtrāuķis nū tū, Furrus nor ķmāugķi.

12. Jey

12. Jey tu sakai: štay mes tai n'išmanom; ar ne misliji, kad tas, kurs širdis pažyst tai suprantas; ir kurs ant dušiū daboja, tai pažystas, ir arduodas žmogui pagal jo pelną?

13. Wálgiš, mano sunau, medaus, nės tai gér' yra; ir medaus sywas saldus yra tawo káfle.

14. Taip mokinkis išminti savo dušai. Kad tu jė randi, tay potam geray iškis, ir tawo tikėsimas ne bus noprosnas.

15. Ue tykoš. Kaip Diewo: nesibijąsis, namū teisojo; neygi ne ardyš jo pažėj.

16. Uėsa teisusis pūla septynis kartus, ir wěl atsišėl; bet Diewo: nesibijantieji nūgrimsa bėdoj'.

17. Uesidzauktis iš pūlimo savo neprietelais, ir tawo širdis te nesilinksmina iš jo bėdōs.

18. Pons Diews tai rėgėtu, ir jam ne geray patiktū, ir savo kerštą nū jo atimtu.

19. Ue supyš ant piktųjų, ir ne pawydeš Diewo: nesibijantiems.

20. Uėsa piktasis nieko ne tur sušaukti; ir žibnyčia nelabųjų išgės.

21. Mano sunau, bijokis Pono Diewo ir Karálauš, ir ne maišy: šis tarp maištą daranczujū.

22. Uėsa jū nepalaima umayrakšis, ir kas žinna, kad da abėjū bėda ateit?

23. Ir tai ateit nū išmintingųjų: ar šokio ar tokio žmogaus daboti sude, ne gér' yra.

24. Kas Diewo: nesibijancziam savo tu esi gėrs, tam kėikia žmonės, ir žmonės jo ne kenz'.

25. Bet kurrie pabar, tie geray patinka; ir ateit bagota žegnone ant jū.

26. Likras atsakimas yra kaip meilingas buczawimas.

27. Atliš laukę savo darbū, ir igrwėnt savo dirwą; potam bus dawoš savo namūš.

28. Ue buš luddininku be prieskaitės prieš savo ártimą ir deprivilloš su savo burna.

29. Ue tarš: Kaip man daro taip aš wěl darysu, ir kožnam savo darbą atlygisu.

30. Aš praėjau dirwą tinginio, ir wyniczą durnojo.

31. Ir štay, cze buvo wienos dilgines ant jōs ir wienos usnys, ir muras buvo pargruwes.

32. Aš tai památęs saw t širdį dėjau, ir padabojau, ir pašinos finnausi iš to.

33. Tu nōri mažumą miegoti, ir mažumą suáusti, ir mažumą rankas suglausti, kad išėtumbeis;

34. Bet taw ateis tawo pawargimmas, kaip kelewis, ir tawo prisstofojimas, kaip šarwotas wyras.

25. Pėrškrymas.

Garbe ir šlowe, kaip wminties alga, kurrām pūlanti.

Szittie yra taipjau prietodžei Salomono, kurrus pridėjo wyrai Iškia, Karálauš Juda.

2. Tai garbe Ponui Diewui yra, koki dákta palkėpti; bet Karálū garbe yra koki dákta ištárditi.

3. Dangus yra áufštas, ir žėng gilli; bet Karálū širdis ne ištars doma yra.

4. Atširš puttą nū sidabro, tay iš to bus czystas ryšas.

5. Atširš pištenybę nū Karálauš; tay jo sostas per teisybę bus pas twirtintas.

6. Ue puikawoš po akū Karálauš, ir ne stowėš ant wietōs didzujū.

7. Uėš geraus taw yra, kad taw sáfoma: "stowėš cze auš; štay. Kaip kad tu po akū kunki

D d d 2

gaitšcjo

gaišfco butumbei pašemintas, kad
tavo āfys tur toftai regēti.

8. Ue pradēf tojaus sušiwaiditi;
nēs fā tu potam weifst, sawo ārti
timā išdarfēs?

9. Peršijnnof sawo bylā su sa
wo artinu, ir ne daryf žinnomā
fwētimo pašēpting.

10. Kad tam tai ne padywitu,
firs tai girbedams, ir tavo pifta
paškalba niefadōs nešlautos.

11. Žodis tīfru czēsu pašētas,
yra faip āufso obolei šdabrinūse
bludūse.

12. Kas išmintingajt pamofin',
jam pašlausanti, tai yra faip āuf
šina priekafte, ir āufšina apifafle.

13. Kaip sniego paštis czēse dar
bimeczio, taip yra wiernas pašlas
tam, kurs jt sunte, ir gaiwin' sa
wo pono dušig.

14. Kas daug žadējes, ir tai
n' iškildo, tas yra, faip dēbēfis ir
wējas be lytaus.

15. Per fantrumā funigaišf
tis sudērimas yra, ir lengwas
liežuwis pamankštūn' fētumniq.

16. Medaus rades, walgiē to
iffi pašankant; kad ne per daug
wālgatumbi ir išwēmtumbi.

17. Attrāuf sawo fojā nū na
mū sawo ārtimo, jis tawimi nusi
boftu, ir tawē n' apēftu.

18. Kalbafis prief sawo ārtimā
neteisaus luddimo, tas yra rago
tine, fārdus ir aftri strēla.

19. Uufitiffējimas papeiftojo
czēse bēdōs, yra faip išpuwes
dantis, ir ištanti foja.

20. Kurs nelabai širdzei giesmes
gieft, tai yra faip suplyšes rubas
žiemoj', ir rugpywe ant freidōs.

21. Jey afsta tavo neprietelus,
tai walgydiē jt dūna, jey jis trofš
ta, girdiē jt wāndenu;

22. Tay tu žarijas ant jo gal
wōs ušfrāufi, ir Pons Diems taw
atpildis.

23. Szaur; wējis atgabēna wētrā,
ir šlapczy kalbas liežuwis suš
raufuf; wēidq daro.

24. Geraus yra fampe ant stogo
fēdēti, faip su moterifke waidi
ninē wienam butte frumoje.

25. Gērs pagyrimas iš toli
mū žemjū, yra faip pašts wandū
ištroskfusei dušei.

26. Teisusis, po afiū Diemos
nešbijanczojo pūlas, yra faip
drumstus šullins, ir pagadinta
wersme.

27. Kurs perdaug medaus wālgā,
tai ne gēr' yra, ir kurs sunkus
dāiftus išlēšfo, tam tai persunkū.

28. Wyr's, sawo dwāse nuwal
dyti ne galis, yra faip atwiras
miestas be murū.

26. Pēršyrimas.

Kolie žmones ne jošdōs gardēs ne werti.
Faip snēgas wālaro czēse, ir ly
tus per darbineti, taip ne pris
tinfā garbe n' išmānanczam.

2. Kaip pauštis nueit, ir frēgš
de lēlia, taip n' užpelnytas fēifis
mas ne tropij'.

3. Žirgui reiē botāgo, ir afliui
brizgilo, ir durnam ryšfēs ant
nugarōs.

4. Ue atsafyf durnam pagal jo
durnystę, kad ir tu jam lygus ne
pastotumbi.

5. Bet atsafyf durnam pagal jo
durnystę, fas jissai sawę ne per
išmintingā laifytu.

6. Kas foft reiēlā per durnā
pāslā fcaiso, tas yra faip rāifas
fojomis, ir gāunā iškādā.

7. Kaip lūšam šofinējimas,
taip pritinfā durnam apie išminti
paštēti.

8. Kas durnam garbę padaro;
tief yra, faip fadda fas brāngu
afminēli ant gālgū mēta.

9. Kalbesis durnojo burnoje yra
faip erfšēcū pašā, t girtojo ranfā
durianti.

10. Gērs

10. Gėrs mistras dárba gėray padáro; bet kas tikray dárba nei mokanti samda; tam bus tas pagadintas.

11. Kaip bū, ką išužmės wėl praraija, taip yra durmas, sawo durmystę wėl waras.

12. Jev tu rėgi pokt, sawę per išmintingą laikanti, tay iš netikėlio wėikias po gėro sulaukši, ne kaip iš tolio.

13. Tinginys sašo: yra jauns lūtas ant kėlo, ir lūtas ant ulyczos.

14. Tinginys wolojas lowoje; kaip durris zowekūse.

15. Tinginys paslep sawo ranką pūde, ir sunku jam yra, kad tą prie burnos wėl prilenktu.

16. Tinginys mislij' išmintin: gėsnis esas, už septynis, gėrą pamokslą mokinnanczus.

17. Pirm pradėdas figtis i swėtimą barni, tas yra kaip kuras būnnt prie ausi nutwėres kibin'.

18. Kaip kursai slapczy strėlo, mis ir wyliczomis šaudo, ir žavin'.

19. Taip daro newiernas žmogus su sawo artimu, ir sašo po tam: aš tikst būtijau.

20. Málkū ne b' esant, tay išgėsta ugnis, ir kad apkalbėtojo niera, tay waidas palauja.

21. Kaip anglis liepsnā, ir málkū ka ugnį, taip wyr's waidininks waidą daro.

22. Žodžei apkalbėtojo yra kaip málkū, ir pėreit širdi.

23. Mūdinga burna ir pilta širdis yra kaip būkė šdābro, putta aptrāufta.

24. Neprietelus pažystams yra iš sawo kalbės, kaczeg jis širdije newiernas yra.

25. Kad jis sawo balsą meilingą daro, tay ne wieri jam; nēsa yra septynios bjaurybes jo širdije.

26. Kurs kėstą šėpja iškādōs padaryti, to piktėnybę po atimis surinkimo bus žinnoma daryta.

27. Kursai dūbę kása, tas i tą ipuls. ir kursai akment ritta, ant to tassai uskritis.

28. Ne wiernas liežuwis nešencz' tą, kurs jį pabar, ir elastojanti burna kėla prapūlimą.

27. Pėrstyrimas.

Apie noprōsną pasididžawimą, ir pasidėsimą, pirmą painę išmintis, ir apie išmirties tuleropą nāudą.

Nesigirėis rytisėdōs dienōs; nēsa tu ne žinnai, kas bendien' gal nusidūtis.

2. Te girrie tawę kitisai, ir ne tawo patiēs burna, swėtimasis, ir ne tawo patiēs lupos.

3. Akmū yra sunkus, ir žiezdra yra nāsta; bet durnoio kėstas yra sunkėsnis, už tūdu abudu.

4. Kėstas yra smarėus dāikts, ir narsas yra suttum's, ir kas gal pries pawyda išstowėti?

5. Kėgimas pabārims yra gerėsnis, už šėpjamą mēilę.

6. Málkū mylinczojo tikray geray dumoja; bet buczawimas nešenczianczio yra plušėiawimas.

7. Dušia pasotinta suminna ir medaus fort; bet išálkūsei dušai ir kas kartu yra saldu.

8. Kaip paukštis nū sawo lizdo atstojas, taip yra tas, kurs iš sawo wietōs atstoja.

9. Szirdis dzaugiasi iš mostiēs ir rušimmū; bet prietelus yra meilingas dėl dušōs pamokiniimo.

10. Sawo prietelu ir sawo tėwo prietelu ne prasto, ir ne eik i sawo brolio namus, kad taw pikt tay nusidūst; nēs wiernas kaimyn's arti esās gerėsnis yra už broli toli esanti.

11. Būš išmintings, mano sus nau, tay dzaugiasi mano širdis; tay

tay aš atsašysu, manę išdaršan-
czam.

12. Kutrašis išvysta nepalaimą,
ir pasišlep'; bet patšieji perdiem
eit, ir fencza iškādą.

13. Atimk tam jo rubą. Kurs už
Pittą laidoja, ir išpantiš jį dėl
swétimuiš.

14. Kurs sawo ártimą pilnu
balsu žegnoja, ir antšti kėlas, tai
jam i keikimma bus prirošota.

15. Moteriške waidininke, ir
warwėjimas ne palaujas, kad di-
dey lija, mandagey su šis Pittu
sulyginami.

16. Kurs įe abštábdo, tas stabdo
wėją, ir nor alieju ranša nutwerti.

17. Peilis peili pagalanda, ir
wiens wyro Pittą.

18. Kas sawo pygū mēdi ap-
saugoį, tas wálgo waisaus nū to;
ir Kurs sawo poną apšergti, tas
pagarbinnamas yra.

19. Kaip šešėlis wandenije prieš
wėidą, taipo wiens žmogaus šir-
dis prieš Pittą yra.

20. Pėkla ir prápustis niešadōs
ne pilna pašoja, taip ir žmonū
ášys ne pašotinnamos yra.

21. Wyra per burną girrianezo-
jo yra mėginnamas. Kaip šidabras
tirpimo pūde, ir áušsas pėczuje.

22. Kad tu durnaji i pėštą su-
grúštumbei. KaipPROPAS su grúštu-
we, taczaus jo durnums nū jo ne
atstotu.

23. Ant sawo awiū daboš, ir
prišrúpink sawo šaimėnės.

24. Nėš lohis ne amžinay paten-
ka, neį wainikšas ne pašilkti
wiffadōs.

25. Szėns išdygo, ir po ašiū
žole yra, tay ir žole ant kálnū ren-
šama yra.

26. Bryczi tawę dengia, ir ozi
ešst taw dirwo pinnigū.

27. Tu oškū pieno gana turri
walgini sawo namišiams, ir per
nušlui sawo tarnaitems.

28. Pėršyrinas.

Apie Pittą paing šimintės, apie negerą
sąinę, išs dubą, pradzią, ir liefartmą
prieš tą.

Diewo nesibijąs bėga, ir nieš
j ne weja; bet teisusis yra
drąšis, kaip jauns lūtas.

2. Dėl žėmės griekū randasi
daug persimainimū šanigaitštyš
czū; bet dėl žmonū šmintinguiš
ir išmananczi, jie ilgay pašilėtti.

3. Wyr's ubbagas, pawargelus
spaudzas, yra lygus ámarams,
jáuną waisų pagadinnanties.

4. Kurrie Diewo prišákinus
praštoja tie girra Diewo; nesibi-
janti; bet Kurrie tus pildo, pyšta
ant jų.

5. Nelabi žmones ne daboja ant
teisybės; bet Kurrie Pono Diewo
bijosi, ant wisto daboja.

6. Gerėsnis yra wargdienys, nor
bažnay elgiąsis, už bagotaji, ne
šwentais kėlais einanti.

7. Kuriai prišákinus pilnawoja,
tas yra šmintingis šunus; bet
Kursai lebauninkus pėna, tas ap-
gėdin' sawo tėwą.

8. Kursai sawo náudą daugšin'
palákanomis ir branginnimu, tasi-
sai tai renka pawargulėms ant
naudės.

9. Kursai sawo aust atfreipį
šlausyti Diewo prišákimū, to mali-
da yra biautybe.

10. Kursai gėrūsus išwadzoja
ant pišto kėlo, tas i sawo dūbė
špuls; bet gėrieji gėrą gaus.

11. Bagotas dingosi šmintingis
ėšas; bet protings pawarggo iš-
mána, koks išsai ėšas.

12. Kad teisieji wiršų tur, tay las-
bay geray dēstis; bet kad Diewo
nesibijantieji pašgáuna, širraip
werczasi tarp žmonū.

13. Kurs

13. Kurs sawo nusidėjimū usšigin', Eurs išmintingay elgiaš, tas iš tas ne laimės; bet Eurs tus išpaš trūkš.

14. Geray tam, Eurs wissadōs prišbija; bet Ešsprandis i bēdą ipuls.

15. Diemo: nesibijāšis ant pawargusū žmonū vonawojas, tas yra lūtas rētiāšis, ir pēralkusi meška.

16. Kad Eunigaištis be proto yra, tay daug neteisybės nusidūst; bet Eurs godą nekencz', tas ilgay gyws pasišis.

17. Žmogus, dušai ant Kraujo neteisybę daras, tas ne bus iš laišytas, norint jissai ir i pēklą nužengtu.

18. Kurs nobažney elgiaš, tas bus išgēlbētas; bet Eurs iš tikro: jo Ešlo iškrypsta, tas wienu Partu prapuls.

19. Sawo dirwā igywēnāšis, dūnōs pilnay turrēs; bet Eurs tinginys yra, tas gana pawargs.

20. Wiernas wyr's bus labay pēržegnotas; bet Eurs stubinas pralobti, tas ne išliks nekaltis.

21. Ne gēr' yra žmogui Ešiam be teisybės pasūdit; nēs jissai pišt darytu ir už dūnōs Ešni.

22. Kurs stubinas pralobti bey pawyd', tas ne žinna, Kad jam iš Eada nusidūs.

23. Kursai žmogu pabar, tas potam mēilę ras, daugiaus ne Eaip tas, Eurs ne wiernay šwelnus šodžius kalba.

24. Kursai sawo tėwui arba motinai newertay Eā imma, ir sašo. Kad tai ne griešas esas, tassai yra draugas šuddytojo.

25. Puišasis pašel barni; bet Kursai ant Pono Diemo nusitiš, tas tunša.

26. Kursai ant sawo širdiēs nusitiš, tas yra durnas; bet

27. Kursai pawargulēms dūst, tas nieko ne stošas; bet Kursai sawo āšis atkreipja, tas didey sugaiš.

28. Kad Diemo: nesibijantieji pasigāuna, tay žmones pasišlepja; bet jiems išgaištant, teisųjų daugybė randasi.

29. Pērštyrimas.

Trėcza painc išmintiēs yra nopertumās. Kurs prieš pabarimą Ešsprandis yra, tas umay prapuls be jošios pagalbos.

2. Kad teisųjų daug yra, dzaušgiāš žmones; bet Kad Diemo: nesibijās vonawoja, tay dušauja žmones.

3. Kursai išminti myl, tas pas linšmin' sawo tėwā; bet Kursai su Eššemis pēnāš, tas išgaišin' sawo lobt.

4. Karalus žemę iškēl per teisybę; bet godingas išpūstij' tą.

5. Kurs su artimu sawo newiernay elgiaš, tas jo pēdoms tinškā spendz'.

6. Kad pištasis susigriešija, tay jissai pats išpainoj'; bet teisusis dzaugiaš. ir tur linšmybę.

7. Teisusis išmano pawargusū prōwā; Diemo: nesibijāšis ne atboja proto.

8. Apšūktōjei, drāsey miestā i bēdā iwēd'; bet išmintingieji nusitildo narsā.

9. Kad išmintings su netikēlu darbā gāuna, ar jissai pyktu, ar jissai joštus, tišt ne tur pašāaus.

10. Kraujo: troštantieji nekencz' gērajt; bet teisieji iēško jo dušią.

11. Uteikēlis wissay išleidz' sawo mišli; bet išmintings pašis saugodamas kalba.

12. Wiešpatiēs mellus mylinczio tarnai yra wissi pišti.

13. Par

13. Pawargelei ir bagotieji sustinfa; bet abejū āfis pāršvēcza Pons Dievs.

14. Karālus, kursai pawargus wiernay sūdi, to sostas bus anžinay patvirtits.

15. Ryšste ir pabarims dūda išminti; bet waif's saw, wālnints, gēdin' sawo motinā.

16. Kur daug yra Dievo: nesi bijanczujū, cze yra daug grieķū; bet teisēji jū prāpulti sulāuks.

17. Bauft sawo waikā, tay jissai tawē palinšmis, ir tawo dubiā patiešys.

18. Kad prārašwimas lāujasi, tay žmones išdyšta ir padūšta; bet geray tam, kursai prisākimus pilnawoja.

19. Bērs ne dūdas žodzeis pamofintis; nēs kaczeg jissai ir tai išmāno, taczans to ne atboj.

20. Jey tu matai žmogū greitā kalbėti, tay iš durnojo wēikians šo gēro sulāuksi, šaip iš jo.

21. Kad bērs iš jaunū dienū lēpinnamas yra, tay jissai potam ponāitis nor buti.

22. Kūstus wyr's pakēl waidā; ir smarķus daug grieķū dāro.

23. Puikyste žmogaus jį paršlupdis; bet pašjėminajis garbę apturrēs.

24. Kurs su wagimis bendrauja, girdž' kēikti, ir tai ne apsašo, tas ne kencz' sawo gywasti.

25. Žmonū baidytis, atneš prašpūlimma; bet kurs Ponu Diewu nustit, bus apsaugojams.

26. Daug jėpko wēidā kungaitš, czo; bet šojno prowa ateit nū Pono Dievo.

27. Uteisus wyr's teisamjam yra neapykanta; bet kursai tikru šelu laikosi, tane apšencz' Dievo nesi bijantieji.

30. Pēršyrimas.

Aguro išpaikanimas ir malda.

Šzittie yra žodzei Agur, sunaus Jafe, pamošslai ir žodzei wyro Leitiel, Leiriel ir Ukal.

2. Uēs aš esmi wišū vaišiaus šasla, ir niera prie manęs žmogišas protas.

3. Aš išmintiēs ne mošinnaus; ir šas šwentu yra, to aš ne žinau.

4. Kas užjeng' aukštyn dangun ir nuzeng'? Kas nuwer' wējā ša wo ranšomis? Kas šuriša wandes nis sawo rubais? Kas wišsus šwies to fraštus pastāce? Ko wardu jissai; ir šo wardu jo šunus? Ar tu tai žinai?

5. Wiš Dievo žodzei yra pēršwiesti, ir yra šyda, ant jo nusištikintiems.

6. Ue pridēf nieko prie jo žodžū, kad jis tawē ne šorawetu, ir burumbai ant mēllū natwētas.

7. Dweju dāiktū aš iš tawęs prašau, tū ne norėtumbai tu man užginti, pirm neng aš mirczau.

8. Šālwonū, gārbinnimā ir mēllus dūf teli nū manęs buti; ubai gyste ir bagotyšte man ne dūf; bet dūf man prištirtā walgio das lyšā atimti.

9. Aš šittaip per daug pašotintas, užsiginczau ir šafyczau: šas yra Pons Dievs? Arba jey per labay buczau pawarges, wogi czau, ir priš wardā sawo Dievo šūšigriešiczau.

10. Ue išdūf bėrnā sawo ponui; jissai taw kēiktu, ir tu turrētums bei kalts buti.

11. Yra weislē, sawo tėwui kēikenti, ir sawo motinā ne žegnojenti,

12. Weislē, kurri czysta dingosi, ir taczau nū sawo bjaurybės ne mazgota yra;

13. Weislē, sawo āfis aukštay kēlanti, ir sawo āšiū, wofus aukštay laikanti;

14. Weislē,

14. Weislē, furri dantū wietoj' fārdus tur, furri sawo krumenēs mus ryja ir suēd' bēdnūsus žēmēj', ir pawai usus žmonēsa.

15. Dēlē tur dwē duštērt, nešē šen, nešē šen. Trys dāiktai ne pra pasotinnami, ir kētwirtas ne sašo: jau gana:

16. Pēlla, moterisšēš ušrašints žywats, žēme ne gana prigēr wan: dens, ir ugnis ne sašo: jau gana.

17. Ašē tēmā ištjūšiancē, ir āu: gywēs klaušyri ne norint, tē tur warnai prie uppēs ištšapoti, ir janni eršēlei suēsti.

18. Trys dāiktai man pra per: dywni, ir kētwirtajit aš ne žinnau.

19. Kērlis fēlā po dangumi, žal: ežio fēlā po ūlōs, ašrāto fēlā wid: dūj' jurū, ir wyro fēlā prie mergōs.

20. Tai po pra ir fēlas wenczas: wonystē pērtžengiancziōs, tā pra: rija ir šlosta sawo burnā, ir sašo: aš nieko pišto ne dariau.

21. Žēme trejopais dāiktais su: judinnama, ir kētwirtajit ne gal: jē nešoti.

22. Bērņā, kad jissai kārālumi: pastoja; durnā, kad jissai pērtš: walges pra;

23. Neprietēša, kad jē wyra: gāun'; ir slāging, kad jē sawo žu: ponēs lobt gāuna.

24. Keturī pra maži ant žēmēs, ir ištmintingesni uš ištmintingūsus.

25. Škruzdeles, šlpnas pulkēlis, ir taczan wasarā pasšopostij' saw: walgt.

26. Kralištšai, šlpnas pulkēlis, ir taczan jē budawoja sawo nas: mus ūloša.

27. Žōgai ne tur kārālaus, ir: taczan jē ištēš pulkšais.

28. Wōras āudz' sawo ranšos: mis, ir pra kārālū pillēsa.

29. Trys dāiktai tur gražu wāištš: tinejima, ir kētwirts gražey wāištš: egoja.

30. Lūtas, galis tarp žwērū, ir: ne sugryšta ney dēl šošio.

31. Kurts, gerū strēnā, ir awis: nas, bey kārālus, prieš furri ney: wiens gal drysti štēngtis.

32. Jey essi durnāwēs, ir pasš: didžāwēs, ir pišto ša sudumōjēs, tai uždēš ranšā ant burnōs.

33. Dienā mušant, pasšdaro išt: to smēstas, ir kursai nost štaudzey: šnyptšča, tas kranjā ištwaro, ir: kuro pāpykt kassin', tas pāšēl: waidā.

31. Pērtšyrimas.

Wiezlibōš moterisšēš garbe.

Šzittie pra šodzei kārālaus La: muel, pamotšlas, furri jam: jo motina mokinno.

2. Aš mano ištšintšas, aš tu: sunau mano žywāto, aš mano: brāngusis sunau!

3. Uē dūš moterims sawo nus: jēgimma, ir nē eiš tais kēlais, kars: teis kārālei prasšpuldo.

4. Aš ne dūš kārālums, Lamuel! ne dūš kārālums wyno gērti, ney: kunišaištšiemis drūto gērino.

5. Jie gērtu ir teisybēs ušmirš: tu, ir pērtkreiptu promas pāwars: gusū žmonū.

6. Dūšit drūto gērino tiems, furrie tur but gadinti, ir wyno: smutnomis dušoms.

7. Kad jie gērtu, ir sawo wargū: ušmirštū, ir sawo bēdōs daugiaus: ne atšmintu.

8. Ašwērē sawo burnā uš nei: bylus, ir uš prōwā wištū pra: štutujū.

9. Ašwērē sawo burnā ir sudiš: teisey, ir pajēštšōš bēdnajit ir wargš: dient.

10. Kurram wiežliba moterisšē: pra prištširta, tā pra toli brangēsne, ne šaip brangiāusos perlos.

11. Jōs wyro širdis gal ant: jōs nusitiktēti, ir walgio jissai ne: pristōš.

12. Ji

12. Ji daro jam gėro, ir nieko pikto, per wissą jo amiją.
13. Ji darbą tur su wilnoms ir su liniais, ir rods dirba sawo rančomis.
14. Ji yra kaip Eupėjaus akėtas. Eursai sawo dūną iš tolo atgaėna.
15. Ji naėze kėlas, ir dūst walgio sawo namiškėms, ir darbo sawo tarnaitėms.
16. Ji dumoia apie dirwą, ir tą nuperka; ir sodin' wyniczą iš waišų sawo rančū;
17. Ir apžiūsta drūtą sawo strėnas, ir patwirtin' sawo peržus.
18. Ji supranta, kaip jės Eupėjaus naudės pelnys; jės žwėkė ne užgėsta ney naėze.
19. Ji ištiesa sawo rančą prie windo, ir jės pirštai nutwėr warpstę.
20. Ji išplatin' sawo rančias wargdieniems, ir kypster' sawo rančą pristoėstantiems.
21. Ji nešibijos sawo namū sniegant; nės wissi jės namiškei tur dwigubus rubus.
22. Ji saw paczei taisa apdangalus; balti šilkai ir purpuras yra jės rubas.
23. Jės wyr's yra paczei wars tūse, kad jissai sėd' pas žemės wyr's resnūsus.
24. Ji suwa sermėgą, ir pardūst tą; diržą ji dūst kėmininkui.
25. Jės grožybė yra kad ji cypsta ir netingine yra, ir potam jūkės.
26. Ji atwėr sawo burną su išminė; ir ant jės liezuwjo yra meilingas pamokslas.
27. Ji dabojaš' kaip jės namūse dėstis, ir ne walgo sawo dūną tingėdama.
28. Jės sunus pasigėuna, ir jė garbin' per išganytingą, jės wyr's jė šlowin'.
29. Daug dukterū atneš bagotystę, bet tu pereini jas wissas.
30. Meilingu ir gražu buti, nieks yra; moteriške Pono Diemo bijanti, pagėrbinnama tur buti.
31. Ji bus girrama iš waišų sawo rančū, ir jės darbai jė pagėrs bis wartūse.

Salomo Mokytėjis.

1. Pėrskyrimas.

Žmogus sawo swėtikėj' išmintij' ne palaimingas, bet niekingas.

Szittie yra žodžei moptytojo, Salomono, sunaus Dawido, Karalaus Jeruzalėje.

2. Wissi dāiktai wieni niekai yra, tārė moptytoj; wissi dāiktai wieni niekai yra.

3. Ką tur žmogus daugiaus iš wissos sawo procės, kurrę jis tur po saule?

4. Wiena gimmine pragaist, ir antra randasi; bet žėme amžinay pasiliekt.

5. Saule užtėk ir nusileidž'; ir nutėk i sawo wietą, kad tēnay wėl užtėkėtū.

6. Wėjas šok i pietus, ir eit aplink i šaurę, ir wėl aplink i tą wietą, kur prasidėjo.

7. Wissi wandens bėg i jures, ir taczus jures ne pastoja pilnėsnės; i tą wietą, iš kur jie atėka, ir wėl nuteka.

8. Wissi dāiktai taip pilni yra procės, kad ir ney wiens ne gal iškalbėti. Afis niekaday ne atsižur', ir ausis niekaday ne atsigird'.

9. Kas

9. Kas yra, kas nusidave? Ar ne, kas pašvyn nusidūs? Kas yra ta vadārem: Tai yra, ką pašvyn darvšm; ir nieko naujo ne nusidūst po saule.

10. Bau ir nusidūsti kas, apie ką galėtum sakyti: štai, tai kas naujo? Uėsa tai ir pirmo nusida ve pirmo a gadynosa, furros pirm mušū buwo.

11. Uė mėnama yra, kaip pirm to nusidave; taip ir to, kas potam rašs, ne atsimis tie, furrie pašvyn bus.

12. Uš mošytojis buwan karas lus ant Izrael Jeruzalėje.

13. Ir guldžau savo širdi weiz, dėti, ir tarditi išmintingay wis; kagi, kas po dangum yra weikima. Tokia nelabą proce Diews žmonū waikams dawgs, kad toje prisiwargtu.

14. Uš padabojau ant wissū darbū, furrie po saule dāromi; ir štai, wissab buwo wieni niekai, ir wargai.

15. Kas freiwa yra, ne gal paštoti lygu, ney nusidėjimai ne paštaitomi yra.

16. Uš tariau savo širdije: štai aš šlowingu pastojau, ir daugiaus išmintiēs turru, ne kaip wissi, furrie pirm mangs buwo Jeruzalėje; ir mano širdis daug išmofo ir ištyre.

17. Ir padawjau savo širdi ant to, kad pašmošinczau išminti ir pašystę, ir protingystę. Ule aš pajuttau, ir tai proce ēfant.

18. Uėsa, fur daug išmintiēs yra, cze ir daug tužbōs yra; ir kas daug nor mošinti, tas daug tur fentėti.

2. Pērštyrimas.

Swēriklas pašlinšminnimas wieni niekai.

Uš tariau savo širdije: tegul, aš noru linšmay gywēt, ir

gēras dienas turrēt; alle štai, ir tai buwo niekai.

2. Uš tariau jūšui: tu burnas ešsi; ir linšmybei: ką tu darai?

3. Tay dumojau savo širdije, sawo kūnā nū wyno nusaukinti, ir sawo širdi prie išmintiēs prisaukinti, kad pērmanyczau kas pašystę yra, iškol išmošcziau kas žmonēms gēr butu daryti, kol jie po dangumi gywi.

4. Uš didzus daktus ištaisau; aš pašurdinau buttus, apšodinau wynkalnus;

5. Uš taisau saw daržus ir šos dus ant pašlinšminnimo ir šos dinnau jūse wissotius waisingus medžus.

6. Uš pašdariau saw ējerus, iš tū apdrēkinti girrę žalojanczū mēdžū.

7. Uš turrėjau tarnū ir tarnāis czū bey šeimynōs. Uš didēsni turrėjau turta jā czū ir awjū už wissus, furrie pirm mangs Jeruzalėje buwo.

8. Uš ir šurinkau saw šdābrą ir aušą, ir nū karālū ir žēmjū šārba. Uš pašsopostijau giedanczus ir giedanczes, ir žmonū pašlinšminnimą. wissoti ant strunū žaisla.

9. Ir didēsau pastojau už wissus, pirm mangs buwusus Jeruzalėje; ir pašlikkau išmintingas.

10. Ir wis. Eo tiktay mano āfys usšigeide, tai wēlijau joms; neygi gynau sawo širdžei ne jošids linšmybēs, kad linšma buwo iš wissū mano darbū: ir tai už sawo dālė laisčiau, nū wissū sawo darbū.

11. Bet apžwalgydams wissus sawo dārbus, sawo ranča padašytus, ir proce, furrę buwan turrējes: štai, tai wisą buwo niekai ir wargai, ir nieko fitto po saule.

12. Tai

12. Tas pasidabojau weizdėti iš minties, ir bytrystės, ir durnystės. Užuota kas žinna, koks tai žmogus de karaliaus bus, kurti anie jau savo stygų?

13. Tas išvydau, kad išmintis durnystę pėsejo, kaip šviesybę tamstą;

14. Kad išmintingam jo akys galvoje stov, bet patikėti tamstybėje waifšezoj; ir taczau supra tan, kad wienam taip dėstis, kaip Fittam.

15. Tas aš dumojau savo širdij. Ką angis durnam taip sėkasi, kaip man: Ką angis aš troškau išminties? Tas aš dumojau savo širdij. Kad ir tai niekai yra.

16. Užuota ne armenam išmintingo wissados, lygey kaip ir durnojo; ir letanczos dienos wis užmiršta; ir kaip išmintingas numiršta, taip ir durnas.

17. Todėl aš nugrissau gywaszio: užta man ne petikto, kas po šaulė dėstis, kadangi wissisšay wieni niekai bey prōce yra.

18. Ir ne kenczau wissus savo darbū, kurtus po šaulė turrėjau, kad tūs žmogū turrėjau palikt, po mano golvōs busenczam.

19. Užuota kas žinna, jė ar išmintingą arba durną busenti? Ir taczau turrint wieswatanti wissuse mano darbūse, kurtus išmintingay padarian po šaulė. Ir tai yra wien niekai.

20. Todėl Fittaip pasidumōjau kad mano širdis lāutus nū wissā darbū, kurtus dariau po šaulė,

21. Užuota žmogus tur savo darbū, kurti išmintingay, protingay ir dailey nudirbęs, Fittam i dalykū palikti, kurs ney ranšką prie to darbo ne prišifęs: ir tai yra wieni niekai bey dide nepalāima.

22. Užuota, ka gāuna žmogus iš wisso savo darbo, ir iš sa

wo širdiės procēs, kurti tur po šaulė?

23. Kaip tiktay per wissā šawo amžią šopulus, su tūžba ir irarigais; kad ir jo širdis ney nāktė nepašajoj: ir tai taipojau yra wieni niekai.

24. Taygiar ne geraus yra žmogui walgiti ir gerti, ir sawo dušią linšminti sawo dārhe? Bet ir tai aš regėjau nū Diemo ranškōs ateinant.

25. Užuota kas su didēsne linšmybe walges ir pasilinkšminojes ne kaip aš?

26. Užuota tam žmogui, kurtai jam patinka, jis dūst išminti, rāsumą ir linšmybę; bet griešnam dūst jis nepalaimą, kad surinštu ir sufrāutu, ir taczau tam tekstū, kurs Diemui itinka; todėly ir tai tik wargai yra.

3. Pėrštyrimas.

Diemo aprūpinamas išroda, kad pagoniskas rūpestis dėl islaikimo wieni niekai yra.

Požnas (dailtė) tur sawo czėsą, ir wissi darbai po dangum tur sawo adyną.

2. Uiginti, numirti, sōdinti, išrauti, kas sōdinta yra,

3. Smaugti, gyditi,

ardyti, budawōti,

4. Werkti, jūkti,

dejōti,

šōfinėti,

5. Akmenis išmētiti,

akmenis rānkioti,

apšifabinti,

atšitolinti nū apšifabiniimo,

6. Jėšpoti,

pamesti.

palaktyti,

atmesti,

tur
sawo
czėsą.

7. Sui

7. Suplėšiti,
fufuti,
tylėti,
palbėti,

8. Mylėti,
nekesti,
fėras,
pafėjus.

tur
sawo
czėsq.

9. Kaczey ir faki kaip dirbam, tai
czau daugiaus ištaisyti ne gálime.

10. Iš to regėjau proce, kurre
Diewas žmonėms uždėjęs, kad toje
wārginti butu;

11. (Bet jis wis gražey dāro
sawo czėsu,) ir dāst jū birdzei tās
žytis, kaip tur nusidūtis ant swieto;
nėsa žmogus tiēt ne gal numanyti
tą darbą, kurti Diewas dāro, ney
prādžia ney pabaigą.

12. Todėl supratau, kad nieko
gerėšno tame (swiete) niera, kaip
linksmam buti, ir saw gėr' daryti,
per sawo amžią.

13. Nėsa kožnas žmogus, kurti
sai wālgo ir gėr', ir linksmą birdi
tur wissūse sawo darbūse, tai yra
Diewo dowana.

14. Už supratau, kad wis, kę
Diewas dāro, tai pasliekt wissai
day, ne galli tam ney ko pridėti
ney nutraukti; ir toktay Diewas
dāro, idant jo bijotumbinės.

15. Kas dabar nusidūda, tai jau
pirmtó buwo, o kas kartunt nusidū-
dūs, tai ir pirmtó jau buwo: nėsa
Diewas senūsus daiktus atnaujin.

16. Tolaus aš regėjau po sáule
promōs wietas, cze buwo piktas
pasielgimmas; ir teisybės wietas,
cze buwo Diewo nesibijantieji:

17. Tay aš dumojau sawo bir-
dije: Diewas tur sūditi teisų ir
piktųjų; nėsa wissai damojimai tur
sawo czėsq ir wissai darbai.

18. Už sawo birdije tariau apie
nusidawimą žmonų. Kurrus Diewas
meginna, ir regėti dūst, kad jietarp
sawęs yra ney gywoli.

19. Nėsa žmogui taip nusidū-
das kaip galwijams, kaip jie nus-
miršta taip ir ansai, ir wissai
lygė tur dwāse; ir žmogus nieka
daugiaus ne tur, kaip banda; nėsa
wissai daiktai wieni niekai.

20. Wissab iškant i wieną wietą;
wis iš dūfčių yra daryta, ir i
dulkes wėl pawirsta.

21. Kas apdumoj, ar žmogaus
dwāse aukštyn užjengianti, ir bant
dōs dwāse žemyn po žėną nužen-
gianti?

22. Todėl aš numaniau, kad
nieko gerėšno žmogui niera, kaip
linksmam buti sawo darbūse, nėsa
tai yra jo dalis; nėsa kas jam tai
po ašiū statys, kad regėtu, kas
po jo bus?

4. Pėrsfyrimas.

Tolėsnis pamokinnimas apie palaimą.

Už atsigrėžęs weizdėjau ant wissai
neteisey fenczenczū po sáule,
ir stay, cze buwo ášaros neteisey
fenczenczū, ir ne turrėjo palinksi
mintojo; ir tie, kurtie jiems nes-
teisybė dāre, buwo permacnus,
kad ne galėjo ney wieno palinksi
mintojo turrėti.

2. Tay aš pagvrau ne gywus,
kurtie jau buwo numirtę, daug-
giaus ne kaip gywus, kurtie dar
gywi be buwo;

3. Ir kurtai dar ne yra, tas gė-
rėsnis už abudu; ir pėto ne pas-
junta, kas po sáule dėstis.

4. Už dabojau ant darbo ir
gadnummo wissūse daiktų cze
pits Pittam pawyd'; jut ir tai yra
niekai ir proce.

5. Nėsa durnas sudest pirštus,
ir fremta sawo kung.

6. Geraus yra sáula su pafėjus
mi, nėv abi ranki pilni su proce ir
su wargu.

7. Už atsigrėžęs regėjau niekystę
po sáule.

8. Wies

8. Wienintelis yra, ir ne pats antras, ir ne turtis neį vaiko. neį brolių; tačiau jo darbū niera galo, ir jo akims lobio ne paėmė. Kamgi aš dirbu nutraukdamas savo dūšei? Ir tai jau yra wieni niekai, ir pišta proce.

9. Taygi geraus yra du ne kaip wiens; nėra jųdu tur nauda iš savo darbo.

10. Jėy tū dwiejū wiens pūla, tay draugs tą antrą atities. Bėda tam, kurs wiens yra; jam parpūlus, niera kito, kursai jį atitiesu.

11. Ir du sugullėdamu sušyla; kaip gal wiens supilti?

12. Wiens apgalimas yra, bet du gal atsiginti; nėra trilinga wirwe ne wėik trūksta.

13. Waišėlis pawargės o išmin tingas, gerėsnis yra už sėną karalū neįsmintingą esanti, ir ne žinnanti saugotisi.

14. Kiti iš temnyczos išejęs ir karalystę istow; o kiti savo karalystėje uigimms pawargsta.

15. Ir regėjau. Kad wissi gywieji po saule waišėjoj' pas kiti waišką, kurs i ano wietą bus paaukštintas.

16. Ir žmonū, pirm jo waišėjojančū, ne buwo galo, neį tū jo sėkančū; ir tačiau ne gawo jo apsidzangtis. Tai taipojau yraniepai bey wargai.

17. Apšaugof savo kaja ei dams i Diemo namus, ir ateik, kad klausytumbei; tai geraus yra už apierą paikujū; nėra jie nesiginno, ką jie pišt dāro.

5. Pėrslyrimas.

Pamokinnimas, tikrai palaimingas die nas sulaukti.

Ne buš greitas su savo burna, ir te nesistubin' tawo girdis, ką kalbėti po Diemo akiū. Nėsa Diemas yra danguje, ir tu ant žemės; todėl māj t' esie tawo žodžiū.

2. Nėsa, kur daug yra rupesti cziū, cze randasi sapnū; Ir kur daug yra žodžiū, cze pajystams yra durnasis.

3. Diemui pažada pažadėjęs tai ne užtrūk tą atesėti: nėra jis ne mėgsta durnais. Ką tu žadi, tai atesėj.

4. Geraus yra taw nieka ne žas dėti, ne kaip ką žadėjęs essi, ne atesėti.

5. Ne dūš walg savo burnai, kad tawo kung suwillotu; neįgi sakų po akiū angelo: aš esmi nei kalas Diemas papyktu dėley tawo balso, ir prajudditu wissus tawo rankū darbus.

6. Kur daug sapnū yra, cze yra niekyste, ir daug žodžiū; bet tu Diemo bijosis.

7. Jėy rėgi pawargusam neteis sybę daromą, ir prēmą bey teisybės attraukiamą, nesidymikis todėley; nėra dar auštėnis yra sargas už auštast, ir dar kiti auštėsnis yra už jų du.

8. Priegtam yra karalus wissoj žėmėje, kad žėme gywėnama butu.

9. Pinnigū mylincziam pinigū niekadōs ne paėmė; ir bagotumą mylis, nejošidōs naudōs iš to ne turrės; ir tai yra wieni niekai.

10. Nėsa, kur daug yra lobio, cze ir daug yra to walganczū; ir kam kūr dera turrincziam, kaip akis mis tiktay apžwalgyti?

11. Dirbancziam miegas saldus yra, ar daugar maš butu walgas; bet apstummas bagotojo ne dūst jam miegoti.

12. Pišta yra sloga, kurrę regėjau po saulē, bagotumą užlaišyti ant iškādōs tam. Kurs tą tur.

13. Nėsa bagotasis prapūl' su didzu wargu; ir jėy jam sunus uigimme, tam nieks nesilieft jo rankoj'.

14. Kaip

14. Kaip nūgas užgimms iš savo augyvos įvato, taip ir vėlnueit, kaip atėjęs yra; ir nieko ne imm' su savim iš savo darbū savo ranfoje, numirdams.

15. Tai yra dide kancza, kad nueit, kaip atėjo. Kągi tai gėlbtį jam, kad neprosnų ir nėy i wējā dirbęs?

16. Per savo amžią jis tam sumoj' walgęs, ir didžamerūpestije, ir liggoje ir smutke.

17. Taygi man rėgisi gėr ir gražu esant, walgiti, gėrti, ir linksmos bėrdiės buti wissūse darbūse, kurrus kas dāro po saule per wissā ir savo amžią, kurti jam Diews dūst; nės tai yra jo dalykas.

18. Uėsa kurrām žmogui Diews dūst bagotumā, ir lobi, ir macę kad iš to walgitu ir gėrtu už savo dāli, ir linksmas yra savo darbūse: tai yra Diemo dowana.

19. Uėsa jis ne daug atsimen' savo wargingū dienū; kadangi Diemas jo bėrdi palinksmi'.

6. Pėrstyrimas.

Gėdas ir swietistā garbe, wieni niekai. Tai nepalāima, kurrę regėjau po saule ir toji yra paprastā žmonėsa.

2. Žmogus, kurrām Diews bagotumā, lobi ir garbę dawęs, ir nieko ne stofoj', ko-jo bėrdi ušligeidz; ir Diews taczau jam walgę ne dūdā iš to penėtis, bet swėtims tai išwartoj'. Tai yra wieni niekai ir piēta sloga.

3. Kaczey jis gimtū waitū tėwas butu, ir taip ilgay patektu, kad didi mētū pulkā sulauktu, ir jo duģia iš jo lobjo ne pasiųotintu, ir pasiųktu be grabo, apie tą sakau: kad ne cėsu gimms kūdi fīs gerėsnis yra ne kaip jis.

4. Uėsa niekystėje jis užgemma ir tamsumoje jissai prapūla; ir jo waras tam sybėje apdengts pasiųkt.

5. Iš saulės jis ne gāl dzauarisi, ir ne žinno atilpiēs, ney cze, ney tēn.

6. Ir kaczey du tākstanczu mētū patektu, taczau niekaday linksmā bėrdi ne tur; ar ne wīlab i wienā ateit wietā?

7. Kojnam žmogui priskirts yra darbas pagal jo miera; alle jo bėrdi prie to nerimsta.

8. Uėsa kę išmintingas daws gīaus ištaiso uždurnaji? Kam procawojas pawargėsis, kad butu tarp gywujū?

9. Geraus yra wartoti lobi po ačiū esanti, ne kaip fittū trofėti; ir tai taipoja, niekyste yra ir wargai.

10. Kam dēra, didey pagirtu buti, ir taczau žinnoma yra, jė žmogū esanti; neygi gal su tūmi bārtisi, kurs jam permacius yra.

11. Uėsa niekingū dāiktū per daug yra; kęgi be tur žmogus daugiaus iš tū?

7. Pėrstyrimas.

Kokiu budu mes oalim palaimingais pastoti.

Uėsa kas žinna, kas žmogui gėr yra jo amje, kol jis gywas savo niekystėje, kurti nueit kaip bėfėlis? Urba, kas nor žmogui saftyti, kas po jo rasis po saule?

2. Wiežlib's wardas yra gerėsnis ne kaip gėra mostis; ir smer tiēs diena, ne kaip diena užgims mimo.

3. Geraus yra eiti i deėjwimo namus, ne kaip i girtāwimo namus; anūse yra gālas wissū žmos nū; ir gywasis tai i bėrdi saw dēda.

4. Tūzba gerėsne yra už jūfę; nēsa iš tūzbōs gėrinasi bėrdi.

5. Szirdis išmintingujū yra nas mūse waitojimo, ir bėrdi durnus jū namūse linksmybēs.

6. Geraus yra girdēt pabariniā išmintingojo, kaip girdėti giesmės durnujū.

7. Uėsa

7. Nėsa jūšas durnojo yra kaip
braštelėjimas erškėčių tarp pūdų;
bet ir tai yra niekai.

8. Prispaudims išmintingą pa-
daro durnu, ir dovana pagadin-
sirdi.

9. Pabaiga šio dailio gerėsne
yra, kaip jo pradžia. Dvąsė pa-
fencianti gerėsne yra, ne kaip pa-
sividzojanti dvąsė.

10. Ne būf greits ant papųšio;
nėsa papųšis laikosi širdyje dur-
nojo.

11. Ne tarf: šodėly pirmos
dienos gerėsnes buvo, kaip šios?
Nėsa tu tai klausi netikėse.

12. Išmintis gėr' yra su tewi-
še, ir gėlbt, kad kas sąulės gėl-
dzaugtisi.

13. Nėsa lyg kaip išmintis ap-
sergt, taip ir pinnigai apsaugoj-
bet išmintis dūst gyvastį tam,
kuri tą tur.

14. Dabof ant Dievo darbū;
nėsa kas gėl tai išlyginti, ką jis
kreivą daro?

15. Šėrojedienoje būf linšmas,
ir piktą dieną priimf už gėr': nėsa
še Dievas daro draug su ana, kad
žmogus ne žinnotu, kas potam
nusiūš.

16. Už wissokū dailtū regėjau
czėse savo niekystės. Čze yra ter-
susis, ir sugaišta savo teisybėje;
ir yra Dievo: nesiūš, kuri ilgay-
patenf savo piktėnybėje.

17. Ne būf per mierą teisus,
ney per mierą išmintingas; kad
ne pravultumbei.

18. Ne būf nerėdu viktas ir dur-
nas; kad ne mirtumbei ne czėn.

19. Gėr' yra, kad šitto atdoji,
nev ano iš savo rančos ne iš-
lėidi: nesa Dievo: bijas to wiss-
šwėnā.

20. Išmintis išmānanti dau-
giaus šiprin', ney dešimt macnų
miešta šanczujū.

21. Nėsa niera ney wieno žmo-
gaus ant žėmės, kuri gėr' darytu,
ir ne susigriešitu.

22. Nėygi klausyf wissū kalbū;
kad tam ne reiktu girdėt savo
bėrną tam šėfiant.

23. Nėsa tam širdis žinno, kad
ir tu šittiems tātėy šėfėi.

24. Tai wissab af išmintingay
esmi išbandęs. Už tariau, af busu
išmintingu, bet ji tōly nū mangs
atsitrāufe.

25. Tōly yra, kas bus? Ir labay
gillu yra, kas tai gal rasti?

26. Už grėžau savo širdi, kad
žinnoczau ir ištirczau, ir išjėš
šoczau išminti ir pamislijimą, kad
suprastczau durnystę Dievo: nesiūš
janczujū, ir paikystę durnujū.

27. Ir radau, kad tolia moter-
iške, kuri širdis tinfai ir
šabangai yra, ir jōs rančos ryšei,
kartėse yra ne kaip smertis. Die-
wui itinfas, je išbėgs; bet gries
šinnks per je bus sugautas.

28. Šurėf, tai af jėštojan, sašo
mošytojis, wieną po antro, kad
af mošlus išrastczau.

29. Ir mano dušia dar be jėš-
to, ir ne surādo. Tarp tātstanczū
wieną vyrą radau, bet ney wies-
nōs moteris (kaip reikiant)
tarp jū wissū ne radau.

30. Bet to weizdėf: radau, kad
Dievo žmogu teisū lėids; bet jie
išjėš daug prāmonū.

31. Kas yra taip išmintingas?
ir kas gal tai išguldyti?

8. Pėrštyrimas.

Šittoki pamōšlai, permānt šio swieto
niekof.

Žmogaus išmintis apšwicz' jo
wėidą; bet kas per mierą dras-
tas, tas peikiamas yra.

2. Už pilnamoju karālaus šōdi,
ir Dievo prysėg.

3. Ue Rubinŷis atstoti nū jo wēdo, ney paŷilif piŷtoje byloje; nēs jis dāro, ŷas jam patinŷa.

4. Karālaus ŷodiŷe yra macis, ir ŷas gāl jam ŷaŷyti: kę tu darai?

5. Pilnawoŷaŷis priŷākimę, nieŷo piŷto ne pajus; bet iŷmintin gojo ŷirdis ŷinno częŷę ir budę.

6. Ueŷa ŷoŷnas dārbas tur ŷawo częŷę ir budę; nēŷa ŷmogaus ne palaimōs daug yra prie jo.

7. Ueŷa jis ne ŷinno, ŷas buwo; ir ŷas jam ŷaŷys, ŷas paŷtuy bus.

8. ŷmogus ne tur walēs ant dwafēs, ŷad drauŷtu dwāŷę; ir ne tur wālę częŷe ŷmertiēs; neygi wal nay palēidzamas ŷowoje; ir piŷtas paŷielgimmas ne iŷgēlbt Diwo, neŷbijanti.

9. Tai aŷ wiŷlab regėjau, ir da bojan ŷawo ŷirdiŷe ant wiŷŷu dar bū po ŷāule nuŷidūdancziū. ŷmogus ŷartais ponawoj' ant ŷmogaus, ant ŷawo nepalaimōs.

10. Ir regėjau Diwo, neŷbijan czus, ŷurrie buwo palaidūti, ŷurrie buwo ēję, ir wāiŷŷczoje ŷwen toje wietoje, ir buwo uŷmirŷti mieste, ŷad taip buwo dārę; bet ir tai nieŷai yra.

11. Kadangi ne tūjau ŷūdiŷami yra piŷtieji dārbai; iŷ to ŷmogaus ŷirdis pilna paŷtoja piŷt' daryti.

12. Kaczey grięŷnas ŷimta ŷarta piŷt' dāro, ir taczau ilgay paten ŷa; tai taczau ŷinnau, ŷad gēray ŷeŷŷis Diwo: bijantiems, ŷurrie jo wēdo bijoŷi.

13. Ueŷa Diwo, neŷbijantiems ne bus gēray, ir ŷaip ŷeŷēlis ne ilgay patēŷs, ŷurrie Diwo neŷbijo.

14. Uieŷyŷte yra, ŷurri ant ŷēmēs dēŷtiŷ; yra teiŷus, tiems ŷēŷaŷi. ŷaip dārbus Diwo, neŷbijancziū turrintiems; ir yra Diwo, neŷbijantieji, tiems ŷēŷaŷi, ŷaip dārbus teiŷujū turrintiems. Uŷ tariau; ir tai yra nieŷai.

15. Uodēlaŷ pagyvaulinŷmybę, ŷmogu ne turrinti ŷo gerēŷno po ŷāule, ŷaip wālgiti, ir gērti, ir linŷmu buti; ir toŷtai jam tenŷa iŷ darbo, paŷoley gywas yra, ŷoŷtai jam Diws dūŷt po ŷāule.

16. Uŷ ŷawo ŷirdi guldzau ŷini noti iŷmintiēs, ir weizdēti procēs, ŷurri ant ŷēmēs dēŷtiŷ, ŷad ir ŷits ney dienę ney nāŷti miegę ne mas tas ŷawo āŷimis.

17. Ir aŷ regėjau wiŷŷus Diwo dārbus; nēŷa ŷmogus ne gāl raŷti to darbo, ŷurs po ŷāule dēŷtiŷ, ir jo daugiaus ŷmogus procewoŷaŷi jēŷŷōti, jo maŷaus jis randa; ŷas czey ŷāŷo: aŷ eŷmi iŷmintingas, ir ŷinnau tai, taczaus to ne gal raŷti.

9. Pērŷtyrimas.

Uieŷyŷte teiŷ paniekint, ir iŷminti priŷmoŷintiŷ.

Nēŷa aŷ tai wiŷ ŷaw i ŷirdi dēŷjan ŷad tārdiczau to wiŷŷo, ŷad teiŷus ir iŷmintingi yra ir jū padūnai Diwo ranŷoje. Bet taczau ney wiens ŷmogus ne paŷyŷt ney mēilēs, ney neapŷentimo neŷurrio, ŷurs po jo aŷiū yra.

2. Wienam taip nuŷidūŷt, ŷaip ŷittam, teiŷamui ŷaip piŷtamui, gēramui ir czyŷtamui ŷaip neczyŷtamui, apierawojanczam, ŷaip ne apierawojanczam. ŷaip gēramui nuŷidūŷt, taip nuŷidūŷt ir grięŷnam. ŷaip nuŷidūŷt priŷęgę lāuŷanczam, taip ir nuŷidūŷt priŷęgę laiŷanczam.

3. Tai yra piŷt's dāiŷt's tarp wiŷŷo, ŷas dēŷis po ŷāule, ŷad wienam taip dēŷtis ŷaip ŷittam; ir iŷ to ŷmogaus ŷirdis pilna paŷtojo wiŷŷo piŷto, ir paŷyŷte yra jū ŷirdiŷa, ŷol gywi, potam tur numirti.

4. Ueŷa tai tarp wiŷŷu gywuŷū yra wēlijama, butent paŷtiŷŷējimas; nēŷa ŷū gywas gerēŷnis yra, ne ŷaip lūts ne gywas.

U e e

5. Ueŷa

5. Nėsa gywieji žinno, kad mirsę; bet numirusieji nieko ne žinno, nėygi nieko daugiau ne nusipelnę, nėsa jų paminklų yra už mirusių,

6. Kad jūs daugiau ne be mylim, ney n' apšenciam, ney paupim; ir ney jokiūs dalyks ne be tur ant swieto, iš wisso, kas po saule dėstisi.

7. Targi nuėjus walgis linšmas savo dūną, ir gėrį savo wyną su linšima girdze; nėsa tavo dārbas Diewui patinka.

8. Tėssie tavo drabužei wissai dō balti; ir savo galwai ne dūf mōsties stototi.

9. Pasigerėsis amžė su savo mylima moterigė, koley ši niekinga amžią turri, furri taw Diems po saule dāwgs, koley tawo niekingas amžias patinka; nėsa tai yra tawo dalis, tawo amžė, ir savo dārbe, furri po saule dirbi.

10. Wissą dārbą, furs i tawo ranfas ifluwo, tą mudrey nudirb; nėsa grabe, i furri nueini, niera ney dārbo, ney mošlo, ney proto, ney išminties.

11. Už atsigręžs weizdėjau, kaip dėstisi po saule; kad ant beginimo ne gėlbtį greitam buti, ant karāwimo ne gėlbtį stipram buti, ant išsimaitinnimo ne gėlbtį pytram buti, ant bagotystės ne gėlbtį išmintingam buti. Kad kas mylims butu, ne gėlbtį jam, kad iissai koki daitą gėray mošas; bet wissab nusidūst pagal czėsą ir palaimą.

12. Targi žmogus ne žinno savo czėsą, bet lygey kaip žuwyys yra sugaunamos su iškadinga mėškere, ir kaip paukščezė yra sugaunami žabanai; taip ir žmones yra sugaunami piktų czėsų, kad tas umay jūs užklumpa.

13. Už ir tą išminti regėjau po saule, furę tiffėjau didę šfancę.

14. Kad mažas buwo miestas, ir maž žmonų tame, ir atėjo didis karalus, ir apgulde tą, ir padare didžus pylimus aplinė tą.

15. Ir rastas buwo tame wargistas išmintingas wyras, fursai tą miestą savo išmincze galėjo išgėlbėti; ir ney wiens žmogus to pawarguso wyro ne atšiminne.

16. Tapaš sakiau: išmintis rods gerėsnė yra kaip stiprybė; taczau pawargusojo išmintis paniekinta buwo, ney jo žodžių klaufoma.

17. Tai todėlley: išmintingųjų žodzei daugiau ištaiso prie tų fųjų, kaip ponų šaukšmas prie durnųjų.

18. Nėsa išmintis gerėsnė yra kaip šarwas; bet wienintelis neišmėts žmogus daug gėro sugadin'.

10. Pėrštyrimas.

Upie wbrausybę ir padonus.

Kaip nūdingos musses gėrą mosti supāstija, taip ir mažummas paikystės išmintingą ir garbingą žmogų prapulda.

2. Nėsa išmintingojo širdis yra po jo dėginės; bet durnojo širdis yra po jo fairės.

3. Ir faczey durnasle patsai durnay elgiasi savo dārbe: taczau jis kōžną per durną laišo.

4. Todėl, kad da mācnojo tyczai wimas wiršu gāun' prieš tamę, tay ne papyf; nėsa atšlėidims nui tildo daug piktų.

5. Uepalāima yra, furę regėjau po saule, butent neišminti, furri tarp macnųjų nerėta yra.

6. Kad durnasis sėd' didzoje garibėje, ir bagotieji žemay sėd.

7. Už regėjau tarnus ant žirgų, ir funigaiščzus pieszczus einančius kaip tarnus.

8. Alle kas dūbę kasa, pats ipuls i tą: ir kas twōrą ardo, tą žaltis igels.

9. Kas

9. Kas atmenis šalin ritta, tas proge tais tures; ir kas medis šaldo, iš jo bus pažeistas.

10. Kad gelėjis atėjimpa, ir aš mū negalėstas pasiliekt, tay jį sušyla reik paštrinti; šitaipo ir išmintis pasėpa proge.

11. Pluškis niera gerėsnis už žaltį, kursai ne užkalbėtas igel.

12. Žodzei iš burnos išmintin gojo yra meilingi; bet lupos dur nojo jį praryja.

13. Pradžia jo žodžių yra durnyste, ir pabaiga iškadinga paikyste.

14. Durnaslis daug šnėla; nėra žmogus ne žinno, kas buwo; ir kas pasakys jam, kas po jo bus?

15. Durniemsiems darbas sunkus yra; kadangi ne žinno, katra Fellu i miestą kelauti.

16. Bėda taw žėme, kurrōs karalus kudikis yra, ir kurrōs kunigaišėzei anksti walgo.

17. Gėray taw žėme, kurrōs karalus šlowingas yra, ir kurrōs kunigaišėzei tikru czėsu walgo, ant pasistiprinnimo, ir ne ant le bawimo.

18. (Nėsa tingėjimo dėley linke sta bálkei, ir dėl rankų tinginczujų ilaš i trobas.)

19. Tattaitodėley, jie dūnq dāro ant jūko, ir wynas gywosus tur palinksminti; ir pinnigai jiems wislab tur ištaisyti.

20. Ule kėik karalui sawo širdije, ir ne kėik bagotām sawo miego; kamaroje; nėra paušėzei dangaus nėra balsq, ir kurrie tur sparnus, pásakojo tai.

11. Pėrsšyrimas.

Geradejnė reik daryti, ir rupešcyus širdi fremtancjus reik mėngti.

Sėslust sawo dūnq per wāndent; tai tu je rasti ant ilgo czėso.

2. Įbdalyt septiniems ir aš niems; nėra tu ne žinnai, koki wargai bus ant žėmės,

3. Kad dėbesei pilni yra wans dens, tai dūst lytaus ant žėmės, ir kad mēdis pūla, norint pultu arba i pietus, arba i šaurę, katriul jis pūl, tén ir gullės.

4. Kursai ant wėjo daboja, tas ne sėja; ir kurs ant dėbesų wėizd, tas ne pjauja.

5. Lygey kaip tu ne žinnai wėjo kėlq, ney kaip kaulai motinōs žyuate dāromi yra; taip ir Diemo darbū ne gali žinnoti, kq jis wisi sur dāro.

6. Anksty sėk sawo sėklq, ir tawo ranka wakarė te ne lāujasi; nėra tu ne žinnai, ar šis abra anšai užtikis; ir kad abudu užtiktu, tay jo geraus butu.

7. Szwiesybe yra saldė, ir ašims malonu yra šaulę regėti.

8. Kad žmogus ilgay patinka, ir linksmas yra wissuse daituse, tay jis tazau tik atšmen' piktū dienū, kad jū taip daug yra; nėra wis, kas jam tikfosi, niekai yra.

9. Tangi dzaugfisl, jannikait, sawo jaunystėje, ir testow širdis linksmas sawo jaunystėje. Daryt, ko tawo širdis geidz, ir kas tawo ašims patinka; ir žinnot, kad Diems tawę dėley šio wisso i sudq wessęs.

10. Įšwaryt smutnybę iš sawo širdiės ir atatyt kas piktā nū sawo kuno; nėra kudikyste ir jaunyste yra niekai.

12. Pėrsšyrimas.

Apie senostės sunkenkē, ir Diemo siub.

Atšiminē sawo sutwėrtajo. jāuns be budams, pirm neng piktos randasi dienos, ir ne prispyrus dar piktieis mėtams, kurruse tu šakysi; man jie ne patinka.

2. Pirm neng šaulė ir šwiesybe, mienū ir žwaigzdes aptėms, ir it ne atėjus dėbesims po lytaus.

2 e e 2

3. Tū

3. Tū czėsu, kad da sargai namū drėba, ir susirėz' stiprieji, ir patėi malunininkos, kad jū taip mąž pastōjo, ir aptėmsta regėjimai pro langus,

4. Ir wartai ant ulycziū užrai Finnamī yra, kad balsas malunininkės pasimazin', ir pabunda, paušėzui giestant, ir klonojasi wissos dukters giesmės.

5. Kad ir aukštybiū bijosi, ir baidosi ant kėlo. Kad da migdalas žyd, ir žogas apkrėjams yra, ir wissas dzaugsmas sugaisti; (nėsa žmogus nueit, kur amžinay pasiiekt, ir raudotojei waišėzėj' ant ulyczės.)

6. Jėpi ne pragaištant šdabrinai wirwei, ir auksinai wersmėnutekiant, ir kibirrai pėrdzūstant prie šulinio, ir ratui sulūžtant prie šulinio.

7. Nėsa dulės tur wėl i žėmę pawiešti, taip pirma buwo; ir dwāse Diewop wėl sugryšti, kuri sai jė dāwęs.

8. Wissi dāiktai yra wieni niešai tare mokytojis, czystay niešai.

9. Tas mokytojis netištay buwo išmintingas; bet ir žmones mošino gėrą pamokslą, ir dabojo, ir tārde, ir sutaisė daug išmintingū pamokslū.

10. Jis pasirūpino, kad rastu meilus žodžius; ir tikray rāšė tiesios žodžius.

11. Šie žodžiai išmintingųjų yra ragotinės ir winys, rašyti mištrū surinkimo, ir wieno ganytos jo dūti.

12. Saugotis, mano sunau, to laus nū Pittū; nėsa Enygū surašim's be galo yra; ir daug pamokinti pailsin' kuną.

13. Klausykim trumpais žodžiais wisso žokano pamokslą: bijotis Diewo, ir pilnawok jo prisakimus; nėsa tai pareitis wissimo žmonėms.

14. Nėsa Diewas wissus dārbus pėrsudis, kurrie yra paslėpti, ar butu gėri, ar butu piktai.

Gėlas mokytojo Salomono

Aukštoji giesmė Salomono.

1. Pėrslyrimas.

Szwentųjų iškilgimmas Kristaus, su kuriū mėlėje pašladėję.

Aukštoji Giesmė Salomono.

2. Jis te buzoj' manę buczawimu sawo burnos; nėsa tawo mėlė meilingėne yra ne taip wyna.

3. Kad tawo gėrą mōstė suūstum bīm'; tawo wardas yra išlieta mōstis; todėl myl' tawę mergos.

4. Trāuf manę pastuy sawę, tay bėgšme. Karālus wėd' manę i saiwo Pamārq; mes dzaugiamės ir linksmi esme dėl tawęs; mes džiaugs atsimenam tawo mėlės, ne taip wyno. Gėrieji myl' tawę.

5. Aš esmi jūda, bet didey meislinga, jās dukters Jeruzalem, taip šėtros Redar, taip kaurai Salomono.

6. Ne žurėkit i manę, kad taip jūda esmi, nėsa šāule manę taip apdege; mano motinės waišai ruštāju su manimi; manę idėjo per sargą wyniczū; bet sawo wyniczą, kurę turrėjau, aš ne sėrgėjau.

7. Apsakyp tu man, tu kuri mano dušia myl, kur tu ganaši, kur tu pėtumis atsilsi? Kad ne priswalyczau šen ir tēn wālpiotis pasaimenes tawo draugū.

8. Jey toktai ne žinnai, tu grašausoji tarp moterū; tay išeit laukan

larėn ant pėdų awjū, ir ganyt
sawo awinus pas awininkū namus.

9. Aš tauę prilyginu, mano
prietelka, grašam žirgū rėdūi prie
wėžinimo Paraono.

10. Tawo štrostai gražey stow
twerėsa, ir tawo kėklas lencu
gėlūse.

11. Mes tau aukšnus saftis
darysim, su šidabrinneis gužikėis.

12. Kaip karalus šen Kreipjės,
dawe mano nardas (arba mōstis)
sawo kwapq.

13. Mano prietelus yra man
kwietka myrėds, tarp mano kėczū
kėbanti.

14. Mano prietelus man yra
(wynūgū) kėkė iš Koper wynū
czosa Engeddi.

15. Sztay, mano prietelka, tu
essi graži; gražieši tu, tawo akys
lygios yra akims karwėlū.

16. Sztay mans prietelau, tu
essi gražus ir meilingas: musū pa
tal's jalof'.

17. Musū namai yra iš cėdro,
musū pasūrė yra iš cypresso.

2. Pėrkrymas.

Mėile ir bėda prie Kristaus ir jo mar
czėds mis rāndaši.

Aš esmi kwietka Sarone, ir rože
dauboje.

2. Kaip rože tarp erškėczū; taip
yra mano prietelka tarp dukterū.

3. Kaip obelis tarp girrės mēdzū,
taip yra mano prietelus tarp sunū.
Aš sėdzu po pawėsu to, kurrio
aš noru; ir jo waisus yra mano
gėrklei saldus.

4. Jis wėd manę i wyno: kėl
norg, ir mėile yra jo karuna ant
marės.

5. Jis atgaiwin' manę žolėlėmis,
ir pamyl manę oboleis; nės aš
sergu iš mēllės.

6. Jo kaire gul po mano gal
wės, ir jo dėšine apšėabin' manę.

7. Aš per prysėgą prėfėliu jums,
jūs dukters Jeruzalės, prie stirnū,
arba prie lonū ant laužo, dant
jus mano prietelkq ne pabūditum
bit, ney kėrutintumbit, iškė jei pas
czei patiks.

8. Tai yra balsas mano prietel
laus, štay, jis atėst, ir šokinėj'
ant kėlnū, ir šoka ant kėlnėlū.

9. Mano prietelus lygus yra
stirnai, arba jaunam ēlnui. Sztay
jis stow už musū sėnōs, ir wėizd
pro langq, ir žar po kėratūs.

10. Mano prietelus atšiliejia,
ir safo man: kėlėis, mano prietel
ka, mano gražoji, ir atėst šen.

11. Mėsa, štay, žiema nubėgo,
lytus pėtėjo, ir jau ne b' yra.

12. Žolės pasirode žėmėje, pawai
saris atėjo; ir kėrkėlis girdims
musū žėmėje.

13. Pygū: mēdis išsprōga, wynū
medzei gawo spurgus, ir išdūst
sawo kwapq; kėlėis, mano priet
elka, ir atėst, mano gražoji, atėst.

14. Mano balandis ūlōs: šylės
sa, akmenū: plyšosa, rodyt man
sawo wėidaq, dūt man girdėti sa
wo balsq; nės tawo balsas yra
saldus, ir tawo wėidas yra 'mėi
lingas.

15. Sugāukite mums lapės, ma
žasės laputtes, išpustijanczes wy
niczas; nės musū wyniczos gawo
spurgus.

16. Mano prietelus yra manas,
ir aš esmi Jo, kursai tarp rožū
gāno.

17. Jėkė diena atšiwiesin', ir šei
šėlis atstoja. Sugryšt, buk kaip
stirna mans prietelau, arba kaip
jauns ēlnis ant kėlnū pėrkrymo.

3. Pėrkrymas.

Kristus sawo tikincūjū labas macnū
sargas.

Aš jėškėjau naktise sawo pātale,
kurri mano dušia myl; aš jėškėjau
jau, bet ji ne radau.

2. Aš

2. Aš Falsūs; ir waišyczosu per miestą ant ulycių ir ant kelių, ir jėkposu, Furri mano dušia myl. Aš jėkėjau, ir ne radau jo

3. Sargai manę rādo, Furrie mieste aplink eit; ar ne regėjot, Furri mano dušia myl?

4. Kaip aš majumą anus praėjau, tap radau tą, Furri mano dušia myl. Aš laikau jį, ir ne palėisau, iškį jį numesu i sawo motinōs namus, i sawo motinōs kamārq.

5. Aš prisėktinay jums prisafau, jūs dukteres Jeruzalem, prie stiegnū, arba lonū ant laužo. Kad jus mano prietelk ne pabuddintumbit, ney fruttintumbit, iškį jei paczey patiks.

6. Kas yra toji, Furri ateit iš puščios kaip ištissi dumai, kaip rūpims iš myrrū, kodylū, ir wissos. Piū žolū sutrintū aptėkoraus?

7. Sztay, aplink patalą Salomono. šėšos dėkims stiprujū stow, iš stiprujū Izraelo.

8. Jie wissi tur kardus, ir gatai wi yra ant karawimo. Kožnas tur sawo karda prie sawo strėnū dėl baimės naktije.

9. Karalus Salomonas pasidarydino saw lomą nešamą iš mės, dzio Libano.

10. To stulpai buwo sidabrinni, danties auksins, sūstas iš purpuro, dugnas widdurije minkštay buwo pašlotas, dėley dukterū Jeruzalės.

11. Išeikite, ir įwalavkite, jūs dukterės Zion, Karalu Salomoną, su wainikėu, Furrumi jo mōtina jį apwainikawo dienoje jo swodbės. ir dienoje linksmybės jo širdiės.

4. Pėrskyrimas.

Wainiejōs grojbs, Diemo malonės dōwana.

Sztay, mano prietelka tu esi graži, štay, graži esi tu. Tawo akys yra kaip farwėlū akys, tarp tawo kasiū, Tawo plaukai

yra kaip ūškū kaimenė, Furros nukirptos yra ant kėlno Gilead.

2. Tawo dantis yra kaip kaimenė su nukirptomis wilnomis, Furri iš trinkimmo ateit, Furros wissos dwynus tur, ir niera tarp jų ney wienōs newaislingōs.

3. Tawo lūpos yra kaip raudons ryšys, ir tawo kalba meilinga. Tawo štroštai yra kaip plyšys grašiat, obolū, tarp tawo kasiū.

4. Tawo kaktas yra kaip Doro wido korycza, su atsargomis pas budawōtas, ant Furrio tūkstantis šydū kaba, ir wissokie ginclai stiprujū.

5. Tawo dwi frutti yra kaip du jaunū stiegnū dwynū, Furru du tarp rojų gānosī;

6. Iškį diena atsiwėsta ir šėšelis atstoj. Aš noru pas myrrū kėlną eiti, ir prie kodylo kėlnėlo.

7. Tu wisskay graži esi, mano prietelka, ir niera ney jokios bjaurybės ant tawės.

8. Eikš mano marti, iš Libano, eikš iš Libano. Eik i widdu, žengš šėn iš aukštummo Amanā, iš aukštybės Senir bey Ermon, iš namū lutū, iš kėlnū leopardū.

9. Tu mano širdi man atėmei, mano sesū, miela marti! su sawo akė wiena, ir su sawo kėklo lencus gėlū wienū.

10. Kaip graži yra tawo meile, mano sesū, miela marti! Tawo meile saldėšne yra kaip wynas, ir tawo mostiės kwapas pėreit wissas branges žoles.

11. Tawo lūpos, mano marti yra kaip warwagšis medaus synas; medus ir piens yra po tawo liesėjū, ir tawo drabužū kwapas yra kaip kwapas Libanon.

12. Mano sesū, miela marti, tu esi ušrašintas darlas, ušrašinta wersime, ušpeczwėtyts šuliny.

13. Tawo

13. Tawo želmens yra kaip linksi mybės sėdas, iš granat, obolų su brangumis waisumis, cypro su nardu.

14. Nardo su czepronu, kalmus ir cynamomu, su wissokieis mės dzeis kadylo, myrrôs bey aloës, su wissomis brangiâusomis žolemis.

15. Kaip daržo baltinnis, kaip šulinys gywuju wândenû, iš Libano tēkanczû.

16. Kėlėlis šaure, ir ateik pietû wėje, ir pėrpûst mano daržią, kad io brangos žoles warwētu.

17. Mano prietelus te ateit į sawo sėdą, ir te wâlgo sawo brangių waisû.

5. Pėrstyrimas.

Kristus nû sawo marczôd iš meilės į cjesni palwēstas, ir io grajummas pagirtas.

Aš ateimi, mano sėsû, miela marci, į sawo daržią; aš sawo myrrą ir sawo branges žoles nustynau; aš sawo sywo ir sawo medaus wâlgiau; aš sawo wyno ir sawo pieno gėrau. Wâlgikit mano mielieji ir gėrkit mano prietelei, ir atšigėrkit.

2. Aš miegmi, alle mano širdis bunda; cze yra balsas mano prieteliaus, tázgēnanczo. Atwėrēt man, miela prietelka, mano sėsû, mano balandėle, mano gėroji, nēsa mano galwa yra pilna rassôs, ir mano plaukai pilni naktiēs glakâ.

3. Aš sawo sermėgą išwilkau, kaipgi aš į wēl apšwilkēsu? Aš sawo kôjas mazgojau, kaipgi aš į wēl apbjaurisū?

4. Bet mano prietelus Eifo sawo ranką pro skylę, ir mano kunas padrebėjo iš to.

5. Tay aš atšikėlau, kad sawo prietelui atwėrczau; mano rankos warwėjo myrromis, ir mirros lasėjio per mano pirštus ant užkaišio spynôs.

6. Ir kaip aš sawo prietelui buwau atwėrusi, jis jau ne be buwo ir buwo atstojes. Tay išėjo mano dušia pagal jo žodi; aš iškėojau jo, alle aš jo ne radau; aš šaukiau jo, alle jis ne atsiliepe man.

7. Sărgai per miestą wâikficzos jantieji, rādo manę, tie muše ir sužeide manę; sărgai ant muro atėme man mano galwôs, ryšt.

8. Aš prisėktinay jiems prisakau, jûs dukteres Jeruzalės, įėj jûs rast mano prietelus, tay pasakyskit jam, manę iš mēilės sėrgant.

9. Ko tawo prietelus yra (gerėsnis) už fittus prietelus, aš tu moterû gražausa? Ko tawo prietelus yra (gerėsnis) už fittus prietelus, kad tu mums taip drûstay su prysėga prisakēi?

10. Mano prietelus yra bālts bey randons, išrinktas tarp daug tūkstancziû.

11. Jo galwa yra kaip brangiâusos âušsas; plaukai yra gārbanoti, jûdi kaip warnas.

12. Jo âkys yra kaip karmėlû âkys pas wandens uppelus pienu mazgotas, bey stow pilnume.

13. Jo krostai yra kaip žaliojas brangû žolėlû daržėlis aptėkorû. Jo lupos yra kaip rožes, tēkancze myrra warwanczos.

14. Jo rankos yra kaip aušini žiedai, pilni (brangiâusû akmenėsiû) turkissû. Jo kunas yra kaip czystas elpantû kaulas sapyras išgrāžintas.

15. Jo blauzdekāulei yra kaip stulpai marmoro, stow ant âuškis nû kôjû. Jo wēidas yra kaip Libanon, išrinktas kaip cėdras.

16. Jo kâklas yra saldus, ir las bay gražus. Toksai yra mano prietelus, mano prietelus yra toksai, jûs dukteres Jeruzalės.

17. Kas

17. Katrulgi nuėjo tavo prietelius, at tu gražausoji tarp moterų: Katrulgi nusisuko tavo prietelus: Tarp mes ji su tavimi jėkosi.

6. Pėrskrymas.

Marti savo išpažinimo šėlen nū Kristaus pagirama ir atlaikoma.

Mano prietelus nuėjus į daržą, į brangų žolėlių darželį, kad pasiganytu daržūse ir rožių skintu.

2. Mano prietelus yra manas, ir aš esmi jo, kursai tarp rožių gėnosi.

3. Tu esi graži, mano prietelė, kaip (grazus miestas, Tirza, meilė) Linga kaip Jeruzalė, baisinga kaip valstų pryskė.

4. Atkreipk savo akis nū manęs, nėsa jos manę neįdegtę uždeg. Tavo plaukai yra kaip kaimenės šėkė, kuros ant kalno Gilead nukirptos yra.

5. Tavo dantis yra kaip kaimenės ne auksas, kuros iš trinkelio atseit, kuros visos dūgnus nėsa, ir nėra neįvengiamas ne vaisingas tarp jų.

6. Tavo krostai yra kaip įpjoti vėnės ant granatobolų tarp tavęs ir pasū.

7. Šešios dėšimts yra karalėnė, ir aštūnis dėšimts yra ne priavęs, ezavotų moterų, ir mergų nėra skaitlaus.

8. Visi viena yra mano balandis, mano gėroji, viena yra savo motinoms mielė, ir iškrintoji auglys. Kaip į dušteres regėjo, kaip laimingą pagyre, karalėnės ir ne priavęs, ezavotos moterės laupsino į.

9. Kokia ta, kuri užtef kaip auksas, graži kaip menė, iškrinta kaip saulė, baisti kaip valstų pryskė?

10. Aš nuėjau į rešutą: daržą, apžvalgyti krumelius pas upelį, kad veizdėčiau, būn ne įdė' wyn' mėsos, būn ne įdė' granatobolų.

11. Mano dušia tai ne žinnojo, kad jis manę vėžimnu Aminadab pastatęs.

12. Sugrybė, sugrybė, at Sulamit; sugrybė, kad tavę žvalgytumbim. Ką regit jūs Sulamitė? Šokinėjimą Maanaimė.

7. Pėrskrymas.

Tolėni laupse ir valda Kristaus marčios.

Kaip gražus yra tavo valstis, nėjimas kūrėsa, tu kungaitė: czo dukte. Tavo strėnos lygey suskaitstos stov, kaip dvi sėkės, kuros mistro ranka padaręs.

2. Tavo bamba yra kaip apvali kupa, kuri gėrimo niekad ne pristoksta. Tavo pilvas yra kaip kėčė kruma, rožėmis apšaišyta.

3. Tavo dvi krūtys yra kaip dvi nei jaunų stirnų.

4. Tavo kėklas yra kaip koryza iš elpantų, kaulų. Tavo akys yra kaip žerai Ebone, pas wartus Batrabbim. Tavo nosis yra kaip koryza ant Libanon, kuri prieš Damaskon stov.

5. Tavo galva ant tavęs stov, kaip Karmelus. Plaukai ant tavo galvos yra kaip purpuras karalės lais stulpotų surištas.

6. Kaip graži ir kaip meilinga esi, tu mylima (mano) pasilinkė minime.

7. Tavo stomų lyginasi palmos mėsui, ir tavo krutys wyn' ugomis.

8. Aš tariau: aš užkopsu ant palmo mėsio, ir jo šakas nutversiu. Tėsiu tavo krutys kaip kėkės ant wyn' mėsio, ir tavo nosės kėpas kaip obolei.

9. Ir tavo gėrle kaip gėrs wyn's, kursai mano prieteliui lengvay nuslenė, ir nutėso per lūpas ir dantes.

10. Mano prietelus yra manas, irgi lais prie manęs.

11. Kėk, mano prietelau, išeis kėpa į laupę, ir pasilinkė kėmuse.

12. Kad

12. Kad anšty muddu keltum biwa wyniczump', kad muddu re getumbiwa, bau jyd' wyn; mēdis, ir āfis jau gāwo, bau iſſprogo granat; obolū mēdzej; tēnay aš taw dūsu sawo frutis.

13. Lēljos dūst kwāpā, ir ties mušā wartais yra wiſſoſio bran gaus waisaus. Mans prietelau, aš taw tieš ſio mēto, tieš pernyšš, czujū iſlaiſiau.

8. Pērſkrymas.

Paſtucjānsa mēlēs kalba Kriſtaus ir Jo marcjōs.

M Kad aš taw, mano bro lau, mano motinēs frutis žindanti laukē raſzau, ir taw būczoczu, kad ney wiens manęs neſijūktu.

2. Aš taw wadzoczau, ir t nā mus sawo augywēs wēſczau; fur tu mang moſiti turrētumbē; tē nay aš taw girdyczau wyru pri prawitu, ir jānu wyru sawo granat; obolū.

3. Jo ſairegul po mano galwa, ir jo dēſine globoj' mang.

4. Aš priſtētinay priſaſiau jums dūktērimis Jeruzalēs, kad mano mylimā ne pabudditumbit, neygi fruttintumbit, iſſei jei paczei pa tinka.

5. Koſia yra ta, furri kēlaſi iſ puſczōs, ir atſirem ant sawo prie telau? Po obēlim aš pabuddinau taw, fur tawo augywe taw bū wo pagimdzuſi, fur ſu tawimi gullējo toji, furri taw pagimde.

6. Statyš mang ſaip pēczwēti ant sawo ſirdiēs, ir ſaip pēczwēti ant sawo pētiēs. Uēsa mēle ſupri yra ſaip ſmertis, ir žielawinas yra drucas ſaip pēla. Jōs liepsna yra ugninga, ir Pono Diewo liepsna.

7. Kad ir daug wāndenū ne gal mēilę iſgeſſyti, ney ſrowes ję nus ſtandinti. Kaczey ſas ir wiſſā ſawo turtā uī mēilę dūti norētu, tay taczau nieka ne maczitu.

8. Mušū ſeſū māza yra, ir frus cziū ne tur. Kagi mes daryſim sawo ſeſerei dienoj' kad pērſama?

9. Jeygu jē mūras yra, tay mes ant jōs ſidabrinna pylimā daryſim. Jeygu jē wartai yra, tay mes ję patwirtisim cēdrū lentōmis.

10. Aš eſmi mūras; ir man frus tis yra, ſaip korycza; czonay pa ſtōjan aš po jo aſiū, ſaip furri paſāju randa.

11. Salomonas tur wyniczā Baal Ammone. Jis dawe wyniczā ſārgams, kad kožnas uš jōs waisus atnektu tūſtanti ſidabrininē.

12. Mano wynicza yra po mano aſiū. Taw Salomonui pareitis tūſtantis; bet ſārgams du ſimtu ſu jōs waisumis.

13. Tu furri gyweni daržūſe, dūš man iſgirsti sawo baſq; draus galos dāboja ant to.

14. Tēſins bēgš, mans prietelau, ir būš lygus ſtirnai, arba jāunam ſinui, ant brangū ſolū; Palnū.

Gālas aukštoſės gieſmės Salomono.

Práras Jezaiosus.

1. Pērsyrimas.

Priswertimmo lejonis nedālingiemš žn-
dams sakhta.

Sai regėjims Jezaiosaus, su-
naus Amozo, kurtis jis re-
gėjo apie Judą, bey Jerus-
zalę, cžese Ušijo, Jotam, Alas bey
Jeiskijo, Paralū Judo.

2. Girdėkit, jūs dangus, ir žėme,
dėit i ausis, nės Pons Diews fals-
ba: Aš waišus užanginau, ir pa-
auštinau, ir jie nū manęs atpūle.

3. Jautis paįysta sawo pono, ir
āsils rindą sawo pono; alle Izrael
tai ne paįysta, ir mano žmones to
ne pėrmans.

4. Al bėda su tais griešnaisiais
žmonėmis, su tais žmonėmis didėy
nusisengenczeis, su ta nūperta gim-
mine, su waišais iškadingais, kurtis
rie Pona Diewą praštoja, šwen-
taji Izraelije bluznidami, eina
atbulay.

5. Ką mązij' dār daugiaus jus
mušt, jums tilt wis tolaus atsi-
skirrent? Wissa galwa ne gāl, wissa
širdis bloga.

6. Nū pado išk galwōs nieko
jeme nier swėiko, bet rōnos bey
randai, ir skaudulei, ne išpāusti,
ney aprišti, neį alėjumi manštit.

7. Jus žėme yra pūsta, jus
miestai ugnimi sudėgiti. Swėti-
mieji suėst jus laukus po jus
akiū, ir pūsta yra, kaip kas swėti-
muš išgašinta.

8. Bet kas dar išliko iš dukters
Zion, tai yra nēy buttėlis wyn-
kalnij', nēy nākt, bude molug; dar
žūse, nēy miestas koks išgašinta.

9. Jey Ponas Diewas Zebaot
*mums ne palikēs butu mājū-
mą, tay mes butumbim kaip So-
doma, ir lyg kaip Gomorra.

* Num. 9, 29.

10. Klausykit Pono Diewo žo-
dzio, jūs kunigaišczi iš Sodom,
dėit i ausis musū Diewo prisākis-
mus, jūs žmones iš Gomorrōs.

11. Kas man iš daugybės jusū
apietū? safo Ponas Diewas. Aš
nubōdēs esmi dēginnimo, apierū
āwinū, bey taukū pėnamujū gali-
wijū, ir nesiūgstu kraujais wesi-
šū, eryczū bey ozū.

12. Kad ateinant i widdu pasi-
rōdyt po mano akiū, kas tai prašo
iš jusū rankū, kad i mano prybaži-
nyti stojaties?

13. Ne neškit daugiaus walgi-
apietū taip noprosnay. Kufinnis-
mo, ioles man bjaurybė, jāuno-
mėnesio, šwenczū bey sabbatū, kad
susleje procawōjaties ir trufōjat,
tū ne noru.

14. Mano dušia nešenczia jusū
jāuno, mėnesio, šwenczū, bey kas
mėtinū, šwenczū, aš tū nubōdau,
aš pailsau jū kēsti.

15. Ir norint jūs sawo rankas
išsplėczat, tay aš taczau sawo ākis
nū jusū paslėpju; ir norint ir daug
meldzaties, tay aš taczau ne klau-
sau jusū; nės jusū rankos pilnos
yra kraujo.

16. Mazgōkities, cįystikities,
* pameškit sawo nelabą pasielgimū
mą nū mano akiū. Lāukities nū
to, kas pišta. * 1 Petr. 3, 11.

17. Mošinfities gėro daryt ap-
šimkit teisybės, pagėlbėkit pamis-
tamjam; padarykit širratoms teis-
sybę, ir išgėlbėkit našlū prawą.

18. Taygi tadda ateikit, su mas
nim bylinēt, safo Ponas Diewas.
Norint jusū grieš butu raudons
kaip kraujas, tay taczau tur bālts
pastot, neį sniegas; ir norint jis
yr kaip purpurōs krosas, tay taczau
tur pastoti nēy wilna.

19. Jey

19. Jey man norit klausyt, tay žmės gerybes walgist.

20. Alle jey ne apsimmat, ir nepaflusnus este, tay kardo buist suėsti; nės burna Pono Diewo tai safo.

21. Kaip tai nusidave, kad tas wiernasis miestas kėkše pastojo? Jis buwo pilnas promōs; teisybe jeme gywėno, o dabar razbaininkai.

22. Tawo sidabras i putas pa wirtu, ir tawo gėrimis wāndenu prastiestas.

23. Tawo kunigaiškezei yra nū Diewo atslisyrę ir wagiū; draugai, jie wissi rods imma dowanū, ir padorkū jėkšo; jie stratoms teisy bės ne padaro, ir našlū prowa ne iškanka pas jūs.

24. Todėl safo Wiešpats, Ponas Diewas Zebaot, ans macnufis Izraelije; Al bėda, aš pasitiekysu per sawo neprietelus, ir atskersis per sawo neprietelus.

25. Ir turru sawo ranką prieš tamę grėšt, ir tawo putas cypsi cžansey nukweist, ir wissus tawo cinnus ismest;

26. Ir wėl taw dūsu waldonus, kaip pirmay, bey rot; ponus kaip pradzoj. Tadda tu wadinnama buist teisybės miestas, bey wiernas miestas.

27. Zion tur per prową iswālnitas but, ir jo apfāltieji-per teisybę,

28. Kad pėržengtojei bey grieštininkai podraugey sulāstū, ir kurre Pona Diewą prastoja, prapultu.

29. Wėsa jie tur i gėda ieit dėl aužolū, kurreis jūs mėgstat, ir gėdėtis dėl sodū, kurrus isširenkat.

30. Kad jūs busit nėy aužol's su sausais lāpais, ir kaip sodas be wandens.

31. Kad apginnims bus ney pāfulos, ir jo darbas, ney kibirkštis, ir abbėji su wiens wienu

uždėgti bus, kad ney wiens ne užgesys.

2. Pėrstyrimas.

Pagoni paradinimas žndū mietoje. Tai yra, kq Jezaiošus, Amozo sunus regėjo, apie Judą bey Jeruzalę.

2. *Pastiāusame czėse tas kálnas, kur Pono Diewo namai stow, tu kray žinnom's bus, aukštėsnis už wissus kálnus, ir pakillus bus ant wissū kaukarū; ir wissi pagonai czonay susibėgs: *Mif. 4, 1.

3. Ir daugums swieto prieis safydami: *Atėkite, užėitime ant Pono Diewo kálno, i namus Diewo Jokubo, kad mus pamokitu sawo kelus, ir mes kėlūtumbim jo takais. Wės iš Zion žokans išeis, ir *žodis Pono Diewo iš Jeruzalės. *Lut. 24, 47.

4. Ir jis sūdis tarp pagoni, ir korawōs daug žmonū. Tadda jie sawo kárdus pawers i noragus, ir sawo ragotines i pjautuwus. Wės ney jokie žmones ne pakėls kárdą prieš kirtus, neygi ne mo kysis daugiaus karāt'.

5. Kėitgi kėnay jūs iš namū Jokubo, wāikščzokime šwiesoj Pono Diewo.

6. Alle tu sawo žmones, namus Jokubo, prastojei; nės jie daugiaus saucza ne kaip tie, kurre i rytus gywėna, ir dienskirėjeis yr, kaip Filistėnai, ir daugin' waihus swėtimū.

7. Jū žėme yra pilna sidabro bey auksu, ir jū starbū nier galo; Jū žėme yra pilna žirgū, ir jū wė žimmū nier' galo.

8. Ir balwonū pilna jū žėme, bey pasimeldimmū ties sawo rankū darbais, kurrus jū pirštai padare.

9. Tėn klonojas prastieji žmones, tėn pasžėmin' wytesnieji; tai tu jlems ne atlēsi.

10. Kė

10. Eit i ūlā, ir pašlēpē jēmēj',
iſ Pono Diemo baimēs, ir po
akiū Jo ſlowingōs garbēs.

11. Uēs wiſſos aukſtos ākys
bus paſēmintos, ir aukſti žmones
turrēs paſlenft; alle Pons Diems
wiens to czēs' bus aukſtas.

12. Uēs diena Pono Diemo Ze
baot eis per wiſſagi, ſas didžūjas
ir aukſta yr', ir ant wiſſo, ſas pa
ſēlta, ſad nužeminta butu;

13. Ir ant wiſſū aukſtū ir iſ
auguſū cēdrū ant Libanono, ir
ant wiſſū aujolū Bazane;

14. Ant wiſſū aukſtūjū ſālnū,
ir ant wiſſū paſilluſū ſaukarū;

15. Ant wiſſū aukſtū ſoryczū,
ir ant wiſſū drutū murū;

16. Ant wiſſū aſrutū Tartēſaus,
ir ant wiſſū brangiujū darbū.

17. Kad tur paſlenfti wiſſa žmo
nū aukſtybe, ir jēmintis, Furrie
aukſti žmones yr; ir wiens Pons
Diems aukſtas butu tame czēse.

18. Ir balwonū abelnay glo
da bus.

19. Tadda bus einama i ūlū
daubas; ir i jēmēs praſiwērimus,
iſ Pono Diemo baimēs, ir po akiū
ſlowingōs jo garbēs; ſad jis ſēlſis
iſgandit jēme;

20. To czēs' ſieſ wiens ſalin
mes ſawo ſdābro bey aukſo bal
wonus, (ſurruſ ſaw paſdarydino
jū melſtis,) i urwus ſurmjū bey
ſiſſnoſparnū.

21. Kad galētu hlyſti i ākmenū
plyſus bey i ūlū praſiwērimus, iſ
Pono Diemo baimēs, ir po akiū
ſlowingōs jo garbēs, jam ſēlſen
tis iſgandit jēme.

22. Taygi laukities nū žmogaus,
ſurſai ſwāpā tur noſij', nēs ſam
jis taip aukſtay laiſoms butu?

3. Pērſtyrimas.

Korawone nemielakiſdingiſtēs ir puikſtēs.

Mēs ſtay, Wieſpats, Pons Diems
Zebaot, atims nū Jeruzalēs

bey Juda wiſſoſi žopōſtā, wiſſā
dūnōs žopōſtā, ir wiſſā wandens
žopōſtā,

2. Mācnūſus ir ſarſygius, wals
donus, prāratūs, numananczūſus
bey wyreſnūſus,

3. Wyreſnūſus ant penſiū dei
ſimts, ir garbingus žmones, rodū
ninſus ir iſmirtingus remēſtnin
ſus, ir protingay ſalbanczus.

4. Ir jāunūſus dūſu jiems per
ſunigaiſkczus, ir ſudiſiſti tur
ant jū ſaralaut.

5. Ir žmones lupte lups ſits
ſittā, ir ſoſnas ſawo artimā; ir
jāunais didžūſus prieſ ſēnajt, bey
ledaſs žmogus prieſ garbingajt.

6. Tadda wiens ſawo broli iſ ſawo
tēwo namū nutwērs (ſalydamš):
tu turri drabužjū, būſ wyraſas
ant muſū, pērweiſ tu ſittā nēgandā.

7. Alle ans to czēs' paſbāžidams
tars: aſ ne eſmi lieſorus, niera
ney dūnōs ney ſermėgōs mano
namūse; ne ſtatyſit manę per wy
raſajt ant žmonū.

8. Uēsa Jeruzale bepūla, ir Juda
begul, ſadangi jū lieſuwjei bey jū
darbai prieſ Ponā Diemā ſtow, ſad
jo ſlowēs aſims prieſtarautu.

9. Kittiems jū gymjo apſkundza
jūs, ir jie girraſi ſawo griekais,
ſaip Sodomitėnai, ir ne ſlėpja
tus. Bėda jū duſei; nēsa tūmi
jie ſawę pātys i wiſſā nepalaimā
twėda.

10. Saſyſit apie teiſūſus, jiems
gėray buſę; nēsa jie wālgys waiſu
ſawo darbū.

11. Alle bėda Diemo: neſlbijans
tiems, nēsa jie piſti yra; ir atdūta
bus jiems, ſaip jie uſſipelno.

12. Kudikei yra wārytojei mano
žmonū, ir moteriſſas ſaralauja
ant jū. Mano žmones, tawo linſi
mintojei prigāun' tawę, ir pagai
din' tā ſėla, ſur taw reiſta eiti.

13. Alle

13. **Alle Pons Dievs** czonay stow po dešinēs, ir pasīkēles, žmones sāditi.

14. **Jr Pons Dievs** ateit ant sādijimo su wyrēsneiseis sawo žmonū, ir su jū kungaišczeis. **Mēs** jūs wynkalnē pagadinnot, ir **Es** wargdieniems išplēsta, yra jūsu namūse.

15. **Kam jūs** sumindzojat mano žmones, ir sumužat bēdnujū wēl. **Dā? saķo Wiešpats, Pons Dievs** Zebaot.

16. **Jr Pons Dievs** saķo: todēl, **Esd** dukters Zion puikios, ir išfēlinšos **Pāklā wāiškzoj**, wēdais išgrožytais, eina majais žinkšnēleis ir brangiomis **Eurpēmis** aunast:

17. **Tay Pons Dievs** plīkē pa darys wiršugalwī dukters Zion, ir **Pons Dievs** jōs gēdā atdengs.

18. **Tū czēs** **Pons Dievs** atims, **Es** gražu yra ant brangiujū **Eurpējū**, ir tinkēlus bey **Eabanczus** mēnesēlius,

19. **Auskabas, ranķū: lencugēlus** sektinnes.

20. **Ryķus, Rojū: lencugēlus, jōstas, plēcškēles ūstamas, aušarus,**

21. **Pirštu: ziedus, nosū: ziedus;**

22. **Szwenczū: rubus, škreistes, sektinnes, mašnas,**

23. **Žeršolus, marškinus, galwōs: ryķus, katēkinnes škreistes:**

24. **Jr smārwe** bus uš gērā **kwāpā, bey** ryšpalaiķis i diržo wietā, bey plīkē uš gārbanotā **plaukā, ir uš** plāczē **škreistē** anķštas **žāķas. Tai** wišlab i tawo grožybēs wietā.

25. **Tawo** prastieji **fārdū** puls, ir tawo **karjygei** mušije.

26. **Jr jōs** wartai apmaudōs ir raudōs, is ji wargingay sedēs ant žēmēs;

4. Pērštyrimas.

Kelstus karalus, ir jo padonai.

Esd septinos moters tame czēse wieno wyro nutwērulos tars: mes paczos dūnā bey apdangalā saw pelnyšim: tikt tawo wardu dūķ mums wadintis, **Esd** musū gēda nū musū butu atimta.

2. Tame czēse bus **Pono Diewo** atžala miela ir garbinga, ir tōs žēmēs waišus šlowingas, ir grasjus tiems, **Eurrie** išlaiķomi **Izraēlije.**

3. **Jr Es** išlikēš bus **Zione, ir ušlīķa Jeruzalēj**, tas bus šwens tu wadinnamas, Rožnas, rašytas tarp gymužū **Jeruzalēj**.

4. **Tadda Pons Dievs** dukterū **Zion** bjaurumā nuplaus, ir **Jeruzalēs** **fraujo** **šaltybes** prawarys nū jōs, per **dwāšē, Eurri** sūdis, ir ugni uždēgs. * **Jon. 16. 8.**

5. **Jr Pons Dievs** padarys ant wišū namū **kalno Zion**, ir **Eur** ji susirinkuši, **dēbesū** bey **dumū** diesnoj, ir ugniēs žibbėjimo, **Esd** **dēgrū** **nāktij**. **Mēs** bus **āpsarga** ant wišo, **Es** šlowinga yra.

6. **Jr šētra** bus **pawēsui** dienoj priēš **karštū**, ir **prybēga** bey **pašl** **šlėpinui** nū **piķto ūro** ir **lytaus.**

5. Pērštyrimas.

Žydislōs wynczōs **newaisingnē.**

Ešray, es pagiedosu sawo myšimamjam giesme sawo **dēs** **džaus** apie jo wynkalnē. **Mano** mielasis turrējo wynkalnē **rēboj** wietoj.

2. **Jr** jis buwo tā uštwērēs ir **ašmenū** **šruwomis** apdēšs, ir **brangiū** **želmenū** išodinēs. **Jis** ir **sārgi** **butti** **jemme** **pašāre**, ir **spāustuwā** **tēnay** iškāse, **laukdams**, **Esd** **wyni** **ūgū** **neštū**; **alls** **jis** **nēše** **šmirdin** **czū** **wynūgū.**

3. **Taygt** **promā** **daryšit**, **jūs** **miešczonyš** **Jeruzalēj**, ir **jūs** **wyrai** **Juda,**

Juda, tarp manš bey mano wyn
falno.

4. Kagi daugians daryczau prie
mano wynfalno, ka aš ne dary-
esmi prie jo? Kāngi jis smirdin-
czū nēše, man lāufiant, kad jis
wynūgū neštu?

5. Gėray, aš jums parodīsu, ka
sawo wynfalnui darysu. Jo sėna
tur atimta but, kad jis išpūstintas
butu; ir jo twora tur suardyta
but, kad jis butu sumindzotas.

6. Aš jį pūsta palīksu, kad jis
ney apgennetas butu ney apkas-
potas, bet usnys bey eršpēczei ant
jo žėltu; ir dėbesims paliepsu, kad
ant jo ne lytu.

7. Bet Pono Diemo Zebaot wy-
niczia yra namai Izrael, ir wyrai
Juda jo meilingi czepėlei. Jis lāu-
fia prowōs darimo, stay, tišt
lupimāi; teisybės, stay, tišt
šundōs.

8. Bėda tiems, kurie buttā prie-
butto pritrāufia, ir dirwā prie-
dirwōs priplėšia, iš' jau ne tel-
pant, kad jie wieni iėmg apšėstu.

9. Tai yra po ausū Pono Diemo
Zebaot; matysim, bau ne pūstas
bus tas buttū daugummas, ir di-
dėji bey gražėji ne gywėnami?

10. Mėsa dėšimtis dirwōs wyn-
falno tišt wieno kibirro miera dūs,
ir malteris sėklōs tišt wienā Fe-
twirti dūs.

11. Bėda tiems, kurie rytinė-
tij' anšti pėlas, kad girtūtu, ir
sėd i nakti, kad wynas jūs pėr-
kaitytu;

12. Ir tur kanklus, psalterus,
bābnus, wamzdžus bey wynā, sa-
wo czėsnisa; ir ne tur ant Pono
Diemo dārbo, ir ne wėizd ant wei-
falo jo rankū.

13. Dėl to turrės mano žmones
šalin westi but, iš nežinnū; ir jū
garbingėji turrės bādā kęst', ir jo
prastieji troškulī.

14. Todėl pėkla dušią didey at-
wėre, ir jōs nasrai išsižojo be jos
piōs mierōs; kad nugrimstu abbieji,
ir jū garbingėji ir prastėji žmones,
abbieji jū bagotėji ir linšmėji;

15. Kad Požnas turrėtu pasilen-
ti, ir kiekwiens nužėmintas butu;
ir didzojanczujū ākys nužėmintos
butu;

16. Bet Pons Diems Zebaot pas-
aušgtits butu prowoje; ir Diema,
šwentasla, šwentitas butu teisybėje.

17. Taygi tadde eryczei ganysis
anū wietoj'; ir swėtimėji pennėsis
pūščzoje rėbujū.

18. Bėda tiems, kurie susinas
rin wirwemis klastōs, neteisybės
daryt', ir wėjimū; strāngais, grie-
kus daryt',

19. Ir tār: te ateit umay ir greis-
tay jo dārbas, kad tą matytums
bim; te ateit, ir te artinas, ta roda
šwentojo Izraėlije, kad mes jg jau-
stumbim.

20. Bėda tiems, kurie kas pištā
per gėrā, ir kas gėrā per pištā
kaukia; kurie iš tamsōs šwiesā,
ir iš šwiesōs tamsybę padaro; kur-
ie iš rufštus saldu, ir iš saldaus
rufštu padaro,

21. Bėda tiems, kurie saw pā-
tis išmintingi yr', ir sawę pātis
per protingus laižo.

22. Bėda tiems, kurie karjygeis
yr', wyno maukt, ir macnus wy-
rai girtāwime.

23. Kurie prowā darydami piš-
tūsus teisin' dėl dowanū, ir pro-
wā teisujū nū jū šalin kreipja.

24. Todėl, kaip ugniēs liepsna
šaudus suėst, ir dėgimas ruggėnas
atimma: šittaip jū šaknis supūs,
ir jū želmū kėlšis neydulfes. Mėsa
ite peikia tstatimā Pono Diemo
Zebaot, ir bluznij' kalbā šwentojo
Izraėlije.

25. Todėl

25. Todēl Perštas Pono Diemo tūiršo ant sawo žmonū, ir ištiešs sawo ranka ant jū, mušia jūs, kad fālnai drēba, ir jū lawonai pr' nēy purwas ant ulyczū. Ir tame wissame jo Perštas ne atslēidzia, bet jo ranka dar ištiešta.

26. Mēsa jis pašēla karūn; žens klī toli tarp vagonū, ir jūs suwas dis iš žēmēs krašto. Ir štay, umay ir šubrey jie ateit.

27. Ir jū ney wiens ne pašs ney silpnas yra, ney wiens ne snāudzia ney miegt; ney wienam ne atslēidzia diržas ant jo strēnū, ir ney wienam ne patrāšta dirželis koksai korpjū.

28. Jū strēlōs yra āstros, ir wissi jū kļipinei itempti. Jū žirgū nagus tarytumbei esq akmenys, ir jū wežimū ratus nēy wētra.

29. Jie rēšia karp lūtai, ir rēšia karp jāuni lūtai. Jie āš ir plēšimma sugāus, ir nuneš, kad ney wiens ne išgēlbēs.

30. Ir ant jū āš to czeš' karp juros. Tadda i žēmē žurint, štay, jē tamsl iš nerimmimo, ir šwiesla ne žibba daugiaus aukštay ant jū.

6. Pērštyrimas.

Diemo šlome; žodū kēsprandyste.

Sq mētq, karp karālus Uzias mirre, aš regėjau Ponq Diemq sēdinti ant aukšto ir pašēlto krēšlo; ir jo sule išpilde bažnyczia.

2. Serapim stowėjo iš aukšto ties jūm', kōžnas turrėjo šefis sparnus: dwiem ušidenge sawo gymi, dwiem apdenge sawo kōjas, ir dwiem jie lēše.

3. Ir kitz Pittam šaukšdamis tare: Szwentas, Szwentas, Szwentas Ponas Diemas Zebaot; wissos žemes pilnos yra jo garbēs.

4. Kad lubbos padrēbėjo iš balso jū šaukimmo; ir namai pilni bus wo dumū.

5. Tay aš tariau: bēda man, aš prapūlu, nēs aš esmi žmogus su necystomis lūpomis, ir gywēnu tarp tokiū žmonū, kurrū lūpos ne cystalos; nēs aš karāly, Pona Dies wq Zebaot regėjau sawo ašimis.

6. Tay Serapimū wiens atlēše pas manę, turrēdamis žerincę ant glī rankoj', kurre rēplemis nū ala toraus ēme;

7. Ir pašrutindams mano burną tare: štay, tūmi sawo lūpos pašrutitos yr', kad sawo nusizens gim's nū sawes butu atimt's, ir sawo griekas atlēistas.

8. Ir aš girdėjau Pono Diemo balsq, jē sakanti: kurre aš susu? Kas nor mušū pašlas but? Ir aš sakiau: štay, aš cze esmi, susē mang.

9. Ir jis tare: eif, ir sakypš šiti tiems žmoniems: * girdēkit, ir ne išmanykit to, matykit, ir to ne supraškit.

* Lut. 8, 10.

Darb. 28, 26.

10. Ušfētiš kirdi šū žmonū, ir rēštie storos jū ausys, ir apjēš dyf jū āšis, kad ne regētu sawo ašimis, ney girdētu sawo ausimis, ney išmanytu sawo širdze, jeib prisiwertę išgytu.

11. Alie aš tariau: Pona Dies we, iškoleiš Jis tare: iškē mies stai pūsti bus be gywatninkū, ir namai be žmonū, ir laužas abeli nay negywnams gullētu.

12. Mēsa Pona Diemas žmones toli išmes, kad žēme labay pras stota bus.

13. Taciau dar dešimtasis dar lyks toje pašlisk, nēs jē bus iš westa ir išgaifinta, ney aujols bej lēpa, kurre kāmēnq tur, norint ju lāpai nubraukiami. Szwenta sēkla bus šittas kāmēnas.

7. Pēra

7. Pērštyrimas.

Messiošus tur is mardēš uiginti.

Nusidawe czēse Aas, sunaus Jo tam, sunaus Ušia, Karālaus Juda, usšitrāuke * Rezins Karālus Syrioj', bey Peša, sunus Remaljo, Karālus Izraēl, ant Jeruzalēs, priēš jē Karāt; alle jie ne galējo jē tweikti. * 2 Kar. 16, 5.

2. Tay Dowido namams buwo apšaktyta: Syriantai pasitiē ant Epraim; tay drebējo jam širdis, ir širdis jo žmonū, šaip mēdzei giroj' drēba iš wējo.

3. Alle Pons Diews tare Jezaios šui: išeit' priesais Aasui, tu bey tawo sunus Sear Jafub, pas galq wandens; rurū aukštēsnojo prudo, prie šēlo arti dirwōs daįytojo,

4. Ir tarē jam: saugōkis, ir ty iēš; nesibijoē, ir tawo širdis te ne nusimena dēl tū dwiejū rāšstanczū nūdegulū, butent dēl peršto Rezin, su Syrionais, bey sunaus Remalja;

5. Kq Syriantai priēš tawę pištay susikalbējē yr', drauge su Epraim bey su sunumi Remalja, šakpydami:

6. Weikime pas Judq, ir jūs pabuddikim, ir dallikimies jūs, ir per Karālu tēnap idēkim sunu Tabeal.

7. Lēsa taip tarq Wiešpats, Pons Diews: tai nē tur twirta but, ney taipo nusidūt.

8. Bet šaip Damaskas galwa pra Syrioj', taipo Rezin galwa tur but Damaskē. Ir po šesū, dešimts bey penkiū mētū tur su Epraim gālas but žmonēsa.

9. Ir šaip Samaria galwa yr' Epraime, taip sunus Remalja tur galwa būt Samarioj'. Jey ne tiē. Pit, tan ne išliēste.

10. Ir Pons Diews wēl su Aasu kalbēdamas tare:

11. Prašvē saw žēnklq nū Wiešpatiš, sawo Diwo, ar žėmap

butu pēkloj', arba aukštay iš aukštībės.

12. Bet Aas tare: aš to ne prašysu, kad ne bandyciau Ponq Diwq.

13. Tay jis tare: taygi klausyk it jās iš namū Dowido: ar jums per maį pra, žmones iārtint', argi taiį pojau ir mano Diwq iārtiēite?

14. Todēl Pons Didws pats jums žēnklq dūs: * Šytay, merga nēšcza, ir pagimdis suny, tq ji wadyš Imanuel. * Matt. 1.22.23.

15. Šwiesto bey medaus jis wāl: gys, iēki žinnōs, šas pištq, atmēst', ir šas gēra, išširt.

16. Lēš pirm neng waišēlis iš: moš šas pišta atmēst', ir šas gēra išširt, ta žėme, šurriōs tu bair daiš, praštota bus nū sawo dwiejū Karālu.

17. Alle Pons Diews dūs ateit ant tawęs, ant tawo žmonū, ir ant tawo tēwo gimminēs dienas, šokios dar ne atėjusos bnwo, iš to czēso, šaip Epraim nū Juda atšityre, per Ašsyriōs Karālu.

18. Lēsa tame czēse Pons Diews šwilpterēs anai mussei gale wandes nū Egipto, bey bittei žėmēje Ašsur;

19. Kad jie atējē wiši gultus prie išdzuwusū uppēlū, ir i ulū plyšus, ir i wišsus usnykus, ir i wišsus pašrūmjus.

20. Tame czēse Pons Diews nus štus gālwa ir šojū plāukus, ir barzdq pabaigs samdytu barzdi šluczu, butent per tus šurrie ana šal' wandens yr', per Ašsyriōs Karālu.

21. Tame czēse wiens wpr's pulkq šatwjū ir dwi šaiment turrēs.

22. Ir turrēs tleē milšt', kad šwēsto wālgis; nēs šwiesto bey medaus wālgis, šas išliēs šoj' žėmėj'.

23. Lēsa

23. Lēsa tamē czēse nusidūs, kad, kur dabar tūstantis wyn medžū stow, tūstanti sdabrinin: kū werrū, cze bus erfēczey bey usnis;

24. Kad tēnay reik eit su strēlo: mis bey su strēlnycze. Lēsa wissoj' žēmēj' bus erfēczei bey usnis;

25. Ažja ir prie tū kalnū, kurrie firwjeis apšapojami, ne bus prie einama iž baimēs, dēl erfēcžū ir usniū, bet bus jāuczū apleidžami ir awjū minnami.

8. Pērštyrimas.

Karawone gimminēs Izrael ir palinkš-
minojimas Diemo, bijancjuš.

Ir Pons Diems tare man: imēis saw diddę gromatą, ir rašyē ant jōs žmogaus rašyēle: Greitay plēšē, plēšims šubotēis.

2. Ir aš ēmajau su sawim du wiernu luddininku, kunigą kriją, bey Sašarją, sunu Zeberešja.

3. Ir nuėjau pas nešurre prās rakēnę, ta nēščza buwo, ir pa gimde sunu, ir Pons Diems tare man: wadiē jē: Greitay plēšē, plēšims šubotēis.

4. Lēsa pirm ne šaip tas waišē: lis šaukti gāl: tētāt', mamāt', dra-
tybe Damasto bey plēšims Samariōs tur atimta but per Assyriōs karālu.

5. Ir Pons Diems daugiaus su manim šalbēdams tare:

6. Todēl, kad šittie žmones nieš pin' tą wādent Siloa, tyšay tēš fanti, ir linkšminasi iž Rezino, bey iž sunaus Remaljo:

7. Štāy, todēl Pons Diems ant ju užlēis drutus ir didžus up: pēs wandenis, butent, karālu Assyriōs ir wissą jo garbę, kad wissus jū uppēlus pšreitu, ir per wissus jū pākraščzus.

8. Ir užtwys i Judą ir paplušs ir per wiršus eis, iē eis iē šāflo, ir sawo šparnis iššplēs, kad tawo

žēmę, aš Immanuel, pripilditu, šaip platti ji yra.

9. Pyšit. jās šwieto žmonēs, ir taczau bēgšit. Ar girdit tai jās wiss, kurrie tolimosa žēmēsa este? Apšijūšit, ir taczau bēgšit; apšijūšit, ir taczau bēgšit,

10. Sudumšit rodą ir iž to niešo te n' esse. Šuškālbēšit, ir tai te ne tinka, nēsa cze yr' Immanuel.

11. Lēs taipo tar Pons Diems man, nēy prie ranšōs manę nus twērdams, ir pamokinna manę, kad aš ne eiczau šelu šū žmonū, šakydams:

12. Jās ne turrūt šakyt: šuderēs jims. Šzittie žmones apie niešą daugiaus ne šalba, šaip apie šudes rėjimą. Jās nešbijokit šittāip, šaip jie dāro, ir ne nusgāššite;

13. Bet šwentikšit Poną Diemą Zebaot; tas t' esse jūšū bāime ir nūgāštis.

14. Tāy jis bus pašwentimmu; alle ašmū uššigawimo bey ūla pas špištinišimo dwiem namam Izrael, šabangu ir špaštu mieščzonims Jeruzalėj'.

15. Kad daug jū jūm tur uššigant, pult, šulūšt, iklāt ir šugauti but.

16. Užrišē luddijimą, užpēcžwēs tyš prišāšimus mano mošitinems.

17. Lēs aš Ponu Diemu nusitēšiu, kursai sawo āšis pašlēpe nūš namū Jošubo; alle aš jo lānku.

18. Štāy, * cze esmi, ir tie waiš šai, kurrus man Pons Diems dāwēs, žēnflui ir štebuflui Izraelij', nūš Pono Diemo Zebaot, gywēs nanczio ant šalno Zion.

* Ebr 2, 13.

19. Alle kad jie jume šako: jās turrūt klāust žynus bey iēnēšū šis guldytojus, kurrie žaunij' ir šnēša iž didžio, (tāy šakytit;) ar ne
š f f žmones

žmones sawo Dievą tur Flāst?
Arba ar negywūšus užgyvus reiš
Flāst?

20. Ir mielay, pagal prisāki-
mus bey luddijimā. Jey to ne sa-
fys, tay auštōs ne turrēs;

21. Bet žēmėj' sušlīs, balsey su-
mušti, ir iškāpē. Bet bādā be kēsi
dami, jie pyks ir kēiks sawo Pa-
rālui, ir sawo Dievui.

22. Ir auštyn per sawę žopli-
nēs. ir po sawim i žēmę žurēs, o
nieko ne ras, kaip tužbą bey tam-
syte: nēs jie pailgę nerimmime,
ir klaidinėj' tamsoj'.

9. Pērštyrimas.

Meslošaus užgimmimams, warbas ir
karalystę.

Bet ne bus rupestis wissadōs,
jiems baimę daręs. Nēs kaip
pirmoj' gadynėj' žēme Zebulon bey
žēme Naphtali paniekinta buwo,
taip ji potam glowsne pastōs,
prie Jurū kēlo, bekal' Jordano,
pagonū Galilėoj'.

2. * Žmones, furrie tamsoj'
wāikščioj', mātā diddę šwiesą, ir
an' tū, furrie tamsoj' žēmėj' gy-
wēna, žibba šwiesey.

* Matt. 4, 16. Luc. 1, 79.

3. Diddi tu padarai tū žmonū
pulką, tūmi jiems daug linksmų;
bēs padarai; po tawo ašlū dzaug-
sls, kaip dzaugias pjutėj', kaip
linksmimas, plėšimmas išdalijant.

4. Nēs tu jungą jū naštōs, ir
jū nuggarōs ryštę, ir lāzdą jūs
waranczojo sulāužei * kaip czēse
Midian.

* Wald. 7, 22.

5. Nēs wissas šarwas karāujan-
eziū, bey rubas kruwins bus sus-
dėgts, ir ugniēs suēstas.

6. Nēsa kudišis mums yra už-
gimmes, sunus mums yra dūtas,
furrio waldžia ant jo pētiēs; ir
jis wardu dywnas, rota, syla, kar-
žygys, amžins tėws, pačajaus fu-
nigaištis.

7. Kad * jo waldžia didde butu,
bey pačajaus be galo, ant Frēlo
Dowido, ir jo karālystėj', kad ję
itaisytu, ir padrūtittu sudu ir su-
teisybe, nū dabar iš i amžiū am-
žius. Tai padarys storawojimas
Pono Diewo Zebaot. | * Luc. 1, 32.

8. Pons Diews žodē sunte i Jos-
kubą, ir pūle Izraėlij'.

9. Kad tai tur pajust wissī žmo-
nes Epraim, ir mieszonis Samari-
oj', furrie sašo pasipūtę ir pasi-
didzodami:

10. Plytos sugruwo, bet mes
akmenimis sutapšytais tai atbudi-
dawosim. Morū, medzus jie nus-
firtō, taygi mes cedrus i tą wietą
sodisim.

11. Nēsa Pons Diews Kėzino
waikšus pakēls prieš jūs, ir jū
neprietelus i kruwą surinks.

12. Syrionus i prišaki, ir Pilis
stėnus iš užpakalio, kad Izraėli
ėstu pilna burna. Tame wissame
jo kerštās dar ne atšlėidžia, jo
ranka dar ištiesta.

13. Ogi ir žmones neswercz prie-
to, fursai jūs musa. ir nieko ne
atboja Pono Diewo Zebaot.

14. Todėl Pons Diews atfirs
nū Izraėlio abbu ir galwą ir ūdes-
gą, abbu ir šaką ir kelmą, i wieną
dieną.

15. Senieji wiežlibėji žmones
yra galwa; alle prārakai neteisey
mošinnagie yra ūdega.

16. Nēs wādai bū žmonū yra
išwadžotejei, ir furrie wesdinas,
prapūle.

17. Todėl Pons Diews jū jau-
nišaicziū ne gāl dzaugtis, ney jū
šrratū bey našlū susimilt; nēs
jie wissī yra weidmainei ir pišti,
ir wissū burna kalba netiškum-
mą. Tame wissame jo kerštās
dār ne atšlėidžia, jo ranka dār
ištiesta.

18. Nēs

18. Uēš nelabums uššidēgs nēy ugnis, ir suēst eršēcūs ir ušnis, ir dēga šaip tanšioje giroje, ir dūda āuštāq dumaq.

19. Uēša pāpyšij' Pono Diemo Zebaot šēme aptēmo, šad žmones ir nēy ugniēs wālgis; ney wiens ne cžēdija šicto.

20. Jēy jie plēša po dēšinēs, tay šencz' badā; jēy jie wālgā po šairēs, tay ne priwālgō. Rožnas ēst mēšā sawo ranšōs.

21. Manasse (ēst) Špraimā, Špraims (ēst) Manassē ir jūdu abudu priēš Judā. Tame wiššame dār jo šērštās ne atšilēidza, jo ranša dar ištiesta.

10. Pērštyrimas.

Neteišpēš šorowonē; Ašširionā pra-
pūlimmas.

Bēda rašte; mošitiems, neteišus ištātims dārantiems, ir neteišus šudo išprōwijimus rāšan-
tiems;

2. Kad wargštanczujū prowās šraipytu, ir gwoltā darytu, apšū-
dijimūše bēdnujū mano žmonēša; šad nāšles jū išplēšims, ir šratos jū apgalētas dalyšs tur buti.

3. Kā beweišst dienoj' atlanš-
mo ir nepalāimōs, iš tolo ateinan-
czōs? pas šā bēgst pāgalbōs jēš-
šōt? ir šur dēst sawo garbē?

4. Kad ne butu palenšta po su-
rištaišeis, ney ne pultu tarp uš-
muštujū? Tame wiššame dār jo
šērštās ne atšilēidza, jo ranša dār
ištiesta.

5. Aš bēda Aššur! Šursai mano
šēršto ryšste, ir jū ranša yra laz-
da mano didžio pāpyšio.

6. Aš jē šusu priēš žmones ne
wiernay prišwerczenczūs, ir jam
palēpsu priēš žmones mano šērš-
to, šad jūs išplēštu ir išdalytu,
ir šumindzotu jūs, šaip purwus
ant ušcžōs.

7. Uorint jis ne taip mišlij', ir
jo širdis ne taip dumoja; bet jo
širdis štow' išpāstīt, ir išgaistē
ne maš šwieto žmonū.

8. Uēš jis šāko: ar mano wals
donai ne wišši šaralei?

9. Ar šalno ne šaip Karšemis?
ar ne Amat šaip Arpad? ar ne
Šamaria šaip Damaskus?

10. Šaip mano ranša šurādo
balwonū šaralyštes, šaczeig jū bal-
wonai drutēšni buwo, ne šaip
tie, šurrie Jeruzalēj' bey Šama-
rioj' yra;

11. Ar aš ne padaryczau Jerus-
zalei bey jōs balwonams, šaip
padariau Šamariai bey jōs bal-
wonams?

12. Ašle Ponui Diemui atliškus
wiššus sawo dārbus ant šālnō
Zion bey Jeruzalēj', tay aš atlans
šysu waišu pasididzōjanczō šarās
laus Ašširioj', ir puišystē jo didžos
janczujū ašū.

13. Todēl, šad jis tare: aš tai
sawo ranšū šyla padariau, ir šas
wo išmincze, nēs aš esmi išmins-
tingas. Aš žemes šittaip pērdalis
jau, ir jū gerybē išplēšau, ir
šaip nušēgšis gywātninkus pars
bloššiau.

14. Ir mano ranša rāda šwieto
žmones, šaip pauššczū, lizdā, šad
aš wiššas žemes šugrēbjau, šaip
šiaušei praštotieje pagrēbjami,
šad niešs ney plunššnā ne šrutta,
ney šas šnapā n' ātwera, arba
šnypšcza.

15. Šegu širwis gār girtis priēš
tā, šursai jūmi šerta? arba piūs
šlas štēngtis priēš tā, šursai jē
trāukia? Šaip tas gal girtis, šurs-
sai lazda nēša ir pašēla, ir taip
lengway nēšoja, šaip šad mēdis
ne butu.

16. Todēl Wiešpats Pons Diems
Zebaot uššus ant jo nutuškusujū
š f f 2 džōwā,

džōwā, ir jo garbē jis uždēgs, kad ta degs kaip ugnis.

17. Ir šwiesa Izrael bus ugnis, ir jo šwentasis bus liepsna; ir uždēgs jo eršlēcūs bey usnis, ir sušs su wiena diena.

18. Ir šlowe jo girrōs bey jo lauķo tur nieķu pawirst, nū dušū iķ Eunui; ir sugaiš bey prašūs,

19. Kad liķusleji mēdzej jo girrēs gal pašaityti but, ir waiķs jūs gal parašyt'.

20. To czēs' ušlīķķieji Izraēlij, je, ir iķģēlbētēji namūse Jofubo, jau ne tiķķēsīs daugiaus tūmi, kurs jūs iķtinķa; bet tiķķēsīs Ponu Diewu, šwentoju Izraēlij, iķ tiesōs.

21. Liķusleji prīšwers, ir mieslay, liķusleji Jofubo, Diewop', kurs macnus.

22. Mēsa norint tawo žmonū, aķ Izrael, yr kaip žēzdrū prie jurā, taczau tur jū liķusleji prīwerst but. Mēsa kad gaišinnimas bus apdraustas, teisybe ateina pilnay.

23. Mēsa Wiešpats Pons Diews Zebaot, gaišinnimā ušlēidis, ir taczau tā apdraus wišsoj' žēmėj'.

24. Todēl saķo Pons Diews, Wiešpats Zebaot: nesibijofities Aššure, mano žmones, Zione gywēnantieji, jis tawę lazda iķtiķs, ir sawo lazdēļ priēš tawę paķēls, kaip Egipte tiķkoš.

25. Mēsa dār tiķt maķumēlio rēķia, tay mano nemalōne bey papyķims ant jū newieķlibystēs gālā turrēs.

26. Tadda Pons Diews Zebaot ant jo ušleis botāgā, kaip susi mušimme Midian, ant ūlōs Oreb, ir sawo lazda, kurrē prie jurū wartōjo, paķēls, kaip Egipte.

27. To czēs' jo našta nū tawo pēczū turrēs atstot', ir jo jungas nū tawo kāķlo; nēs jungas patrēš dēl rēbummo.

28. Jis ateit, i Aĳatus, trāus Eias per Migron; jis musterāuja sawo ābazā Miķmase.

29. Jie trāuķias pro šālī mušū ābazō Gēbā; Kama iķšigāsta, Gi beat Saulo bēga.

30. Tu duķte Galim, rēķ didzu balsu; numanyķ Laisa, tu bēdnoji Anatot.

31. Madmena arštrāuķ; miesczonis Gēbime pašdrātīn'.

32. Maķu wienā dienā pašlies kama Mobe, tay jis sawo ranķā pajuddis priēš kālū duķters Zion, ir priēš kālūkt Jeruzalem.

33. Alle štay, Pons Diews Wiešpats Zebaot, šaķķas su syla nugennēs; ir ķas auķštay stacziass tow, nutrumpis, kad auķštieji butu paķēminti.

34. Ir tanķioji girre geleķim' bus paķirsta, ir Libanons puls per macnuji.

II. Pērštyrimas.

Kristaus ben Jo ewangeliōs macis.

Jr ryķšte iķsprogs iķ ķēlmo Isai, ir šaķķa iķ jo šaķniēs waisaus neš;

2. Ant kurrōs nusslēis dwase Pono Diewo, dwase iķmintiēs bey proto, dwase rodōs bey sylōs, dwase iķpaķinnimo ir baimēs Pono Diewo.

3. Ir jo šūdiķimas bus bāimēje Pono Diewo. Jis ne sudis, kaip jo āķys mato, ney forawōs kaip jo ausys gird'.

4. Bet po teisybe šūdis pawarģelus, ir kaip werta bars bednūs sus žēmėj'. Ir su lazda sawo burs nōs iķtiķs žēmē ir su kwapu sawo lupū nuķuddys Diewo: nesibijanti.

5. Teisybe bus jūsta jo strēnū, ir tiķķēķimas jūsta jo iņķstū.

6. Wilķai gywēs prie eryczū, ir pardēlai prie oķū gullēs. Maķas waiķēlis werģuķus ir jāunus lus
tus

tus bey pēnamus galwijus po-
drangey išgyš.

7. Kārwes bey mēškos ganyšloj' wāiškēzos, kad jū waišai wienoj' wietoj' gušs; ir luttai šāudus ēs šaip jāuczei.

8. Ir šindams šādīšis šāis prie-
angiš urwo; ir nutrāukšas sawo
ranšq išis i ulq bašliško.

9. Liefur ne bus pašēdzama
uey pagadinnama ant mano šwen-
tojo šālnu; nēs toji šēme yra pilna
išpašinnimo Pono Diewo, šaip
jurū wandenimi aptwyta.

10. Ir nušdūs to czēs', kad ta
šāfnis šai, šurri šow per šarun-
šēnšli šwieto šmoniems, tōs pa-
gonai šlausinēs; ir jo ātilšis bus
garbe.

11. Ir Pons Diews to czēs' sa-
wo ranšq antru šartu išties, kad
ātštanšq sawo šmonū atgāutu, šas
ušlilēš nū ššyrionū, šgyptio-
nū, šatros šurinū; šēmēs, šlas-
mitū, šinear, šamat, ir nū jurū
šallā.

12. Ir pašatys šarun; šēnšli
tarp pāgonū, ir šurinkš išwari-
nētāšus šrael, ir iššlaidinētū-
šus iš šudo parwedinės iš šeturū
šēmēs pašauliū.

13. Ir pāwydas priēš špraim
pašlāus, ir neprietelei šudo bus
išgaishinti; kad špraim ne pawy-
dētu šuda, ney šuda ne eitu priēš
špraim.

14. Alle šilistēnams jie ant šā-
šlo bus i wāšarus, ir išplēš wi-
šus tus, šurrie i rytus gywēna.
šedom bey šoab sawo ranšas
šulms po jūašū. Waišai šammon
šlausys.

15. Ir Pons Diews prašēšs
šrowš jurū šgypte, ir sawo ranšq
užlēdis ant wandens su šunšu
sawo wēju, ir ištīšs anas šep-
tynes uppes kad šurpēts galēs
pšreit.

16. Ir bus tryts šēls ātštanšui
jo šmonū, liškusujū nū ššyrionū,
šaip šraelui nušdawe, jiems iš
šgypto trāukšantis.

12. Pēršyrimas.

ššlamonēs, giesme uz šmessošans gēra-
bejōšes.

Sū czēs' tu šakysl: dēšawoju taw
špone šiewe, šq papyššs bus
wai ant mangs, ir tawo šerštas
nuššreipe, ir palinššmini mang.

2. šztay, šiews yra mano išš
gānims, aš nušitīššiu ir nēšibis
šaus; nēša šons šiews yr mano
šyla, ir mano giesme, ir mano
išgānims.

3. šūs su dšaugšmu wāndēnī
šēmsit iš išgānimo šulinio.

4. Ir šakysl tū czēs': dēšawošit
šonui šiewui, apšakysl jo war-
dā, aprēiškē tarp šwieto šmonū
jo dārba; primēšit, šaip jo war-
das taip didey āuškšas yr'.

5. šiedošit šonui šiewui, nēs
jis šlowingay apšrēiškē, tai t'ēššie
šinnoma wiššosa šēmēša.

6. šžušāuš ir gārbīnē, tu gy-
wātnīnē šione; nēs šwentāšla
šraelo didis yr' pas tawš.

13. Pēršyrimas.

ššpiššijimas šabylonīško waldimmo.

Szitta yra šunšybe ant šabel,
šurš Jezaiošus, šunus šmas
30, regējo.

2. ššlēškit šarūn; šēnšli ant
auškštū šalnū, šaušit drāšey priēš
jūs, pašlēškit ranšq, išitrāukšdyšit
pro wartus šunigaiškēšū.

3. aš palēpjau sawo šwentiems
šems, ir pawadinau sawo macnūs
šus ant mano šeršto, šurrie linšš
mi mano garbēje.

4. šra rēšāujims daugybēs ant
šalnū, šaip daug šwieto, rēšāu-
šims nēy šošio maišto, šušējusū
pagonū šaralyššū šonas šiewas
šebaot rēdo waišq ant šowōs.

5. šurš

5. Kurrie is tolimu žemju ateis na nu dangaus krašto; be mielay, Pona Dievs pats drange su pri-prowomis sawo keršto, pagadinti wissq žemę.

6. Kaukit, nės Pono Diewo diena arti yra; ji ateina kaip is pūstijime nu Wissogálincojo.

7. Todėl wissos rankos bus nu-tirpusos, ir wissá žmonu širdys prishis.

8. Išgaustis, tušba ir pėrsulai jus užpuls, jie ne rims nės kolia augšenti; Pit. Pitto išsigas; ju wėidai apštraudonės nės ugnis.

9. Nės stay, Pono Diewo diena ateit baifey, kerštingay, rūščey, žemę išpūstyt, ir griekintėlus is jės išgaifinti.

10. Nėsa žwaigždes prie dan-gaus, ir jo Orion ne šwiesey žib-ba; saule tamsey užtėka, ir menu nešwiesey šwiecza.

11. Nės swietą aplankysu dėl jo pištummo, ir Diewo nesibijan-czūsue dėl ju newiežlibummo. Ir padarysu galą didžawimo pulfujū, ir puifystę macnujū pažemtsu.

12. Kad yra brangėsnis bus už cystą aukšq, ir žmogus mie-lėsnis ne kaip aukso stukkei is Opir.

13. Todėl aš dangi pajuddisu, Kad žeme padrebėti turrės is sawo wietos, is didžio keršto Pono Diewo Zebaot, ir per dieną jo keršto.

14. O Babelė bus nės pabaidy-ta stirna, ir kaip kaimene be ker-dzaus; Kad Požnas sawo žmonump' pargryš, ir Požnas i sawo žemę bėgs.

15. Todėl, Kad tas cze rastąsis, bus nudurams, ir kurs cze pri-bus, kardu puls.

16. Ir ju kudiķei po ju aķiū bus sutruškiti, ju namai išplėsti, ir ju moteris apkeršautos,

17. Nės stay, aš Medus ant ju pabuddisu, Kurrie nės sidabro jėšs Po, nės aukso atboja;

18. Bet jaunūsus strėlyczomis nušauja; nės tywatės waisaus ne susimilsta, nės kudiķiū ne czėdija.

19. Szittaip Babelė, gražausoji Paralyšču, gražiji Kaldeonu pui-fystę Diewo bus apwersta, kaip Sodoma bey Gomorra.

20. Kad jau daugiaus tén ne butu gywénama, nės kas ténay laiřytus, i eilū eiles: Kad nės Aras bionai ténay ne darytu būdeles, nės kerdzei trobėlū ténay ne pa-statytu.

21. Bet žiim ténay sustups, ir ju namai krebėdės Oimaie; ir štrus-sai ténay gywės, ir medinni ojei ténay šokinės;

22. Ir apokai ju paloczūse kauks, ir smakai linksmosa pillisa. Ir jės czėsas wėit prieis, ir jės dienos ne užgaif.

14. Pėrsšyrimas.

Babylonu, Assyrionu ir Filistenu Pra-pilims.

Nės Pona Diews Jofubui susti-mils, ir Izraeli dar tolaus iřrinks, ir jus i ju žemę isodis. Ir swėtimi prie ju prisiglaude namams Jofubo prilips.

1. Ir swieto žmones jus priėmę, nugabės i sawo wietą, Kad jus namai Izrael laiřys žemėj Pono Diewo, per bėrnus bey ilugines; ir apkaltus laiřys tus, Kurrie jus apkaltus laife, ir ponawės ant jus spaudusujū.

2. Ir tū czės, Kad taw Pona Diews pakėjaus dūs nu tawo ap-maudū bey dejawimū, ir nu sun-kiōs padonystės, kuroj tu bus wės efi;

3. Tay tu tořiq pásakq sařys priėš karalu Babel, ir tarš: Kaip abeli-nay sugaišo tas spaudiķas, ir cypje pasilowe.

5. Pona

5. Pons Dievs sulāuze ryštē piētujū ryštē ponawojanczujū, pargrowe, ir jo sugāutūsus ne iškēido?

6. Kurri swieto žmones plāke didzu ķerštu be palowimmo, ir smarķey ponawojo ant pagonū ir pērseķfinējo nešgailēdama.

7. Dabar ben atšilšis wišsas swietas ir tyšas yra, ir šufanja linšmas.

8. Ir ēgles dzaugias ant tawes, ir cēdrat ant Libahono (tarydami) Kadangi tu gulli, niešs ne užeit, Kurs mus pakirstu.

9. Pēkla žemay padrebējo dēl tawes, ģaip tu jei priekšais ējei. Ji priķēl' taw numirrusus, wišsus swieto ožus, ir liepja wišsiems pagonū ģarālams nū sawo ģrēslū atšifēlt.

10. Kad jie wišsi po Fits Fitto ģalbēdami taw saķo: tu taipjau ešsi ištiktas, lyg ģaip mes, ir taw taip dēstis, ģaip mums,

11. Tawo puiķyste žēmyņ i pēi ģlā nuženge, drauge su šambējū mu tawo ģanēlū. Kandēs bus tawo pātalas, ir ģirmēles tawo ušē ģlode.

12. Ģaip tu iš dangaus išpūlei, tu graži i aušrōs žwaigzde? Ģaip tu i žēmg parbloķstas ešsi, pāgo: nuš iš sylōs išwārāšis?

13. Jūē tū dingojei sawo širdi: aš i dangu iķōpsu. ir sawo ģrēslā per Diemo žwaigzdes auķšcaus paķēlsu.

14. Aš sēsūs ant ģālnu susiējims mo priekšaliēs i šiaurē. Aš užeisu per auķštāses dēbesis, ir prilygsu Auķšcausamjam.

15. Bemielay i pēklā tu nužengi, paģālij' dūbēs.

16. Kas tawē mātō, weizdēs i tawē ir žurēs: ar tai tas wyrs, ģursai swietā drēbanti, ir ģaralyštes wirpānczes padāre?

17. Kurs gywēnamā žēmg i pūscziā pawerte, ir jōs miestus ģybe:

18. Tiesa wišsi pagonū ģarālei podraugey gul, taczau ģarbingay, ģošanas sawo namūse;

19. Alle tu pamēstas ešsi nū tai wo ģāpo, nēy panieķinta šaķēle, nēy ušmušujū drabužis, ģārdū nudurtujū, ģurrie nuženge i pēi ģlōs aķmenū: ģruwas, nēy sumins džotas lawōnas.

20. Tu ne ģaip jie palāidūts busi; nēs tu sawo žēmg supustisei, ir sawo žmones ušmušei; nēs tū nūpertujū sēklōs nieģaday ne bus minnēta.

21. Priprōwiķit, ģad jo waiķai butu papjāuti, dēl nusiģengimmo jū tēwū, ģad ne patarptu, ney tā žēmg palaiķytu, ney swietā miestais priķurtu.

22. Ir aš ant jū ateisu, saķo Pons Dievs Žebaot, ir Babelēš' iģģaiģisu jū paminēlā, jū ušlilē: ģusus, waiķū waiķus ir ģimming, saķo Ponas Diewas.

23. Ir jūs padarysu dalyķu eģģū ir wandens eģeru; ir iģģlošu jūs su iģģūstijimo šlota, saķo Pons Dievs Žebaot.

24. Pons Dievs Žebaot pasibās žydams saķe: matysi, taipo bus, ģaip aš mišliu, ir tur pasiliķti taipo, ģaip aš dumoju;

25. Kad Aššur sumuštās butu mano žēmēš', ir aš jī sumindžoczau ant sawo ģalnū; jeib jo jungas nū jū butu atimtas, ir jo naģta nū jū ģāķlo atstotu.

26. Tai tas susmišlijims, ģurri jis tur ant wišsū žēmijū, ir tai yra ištiestoji ranķa ant wišsū pagonū.

27. Nēs Pons Dievs Žebaot tai nulēme, ģas tai apdraus? ir jo ranķa ištiesta, ģas jē atķreips?

28. Tame mete, ģaip ģarālus ģas pāmirre, tay ta buso sum

29. Nēs

29. Nesidzangē tu wissa Pilistēnū jēme, kad rykšte, tamē ištēk Eusii, sulauzta: nēs iš žalcio šaknēs išeis basiliskās; ir waisus jū bus žariojas lēkšas smākas.

30. Lēs pirmgimmesleji stofo, jancužū ganyšs, ir wargstantieji be bāmēs ilšēšs: Alle tawo šāfnt aš badu numarrū, ir tawo lēkšusūs jis pašmāugs.

31. Kaukt miesto wartai, Flyt mieste: wissa Pilistēnū jēme bāi mēs pilna; nēs iš šaurēs užeit dumai, ir ney wienintelis yra jū šetrosa.

32. Ir šq pagonū pašlai šē ir tē atsašys? butent: Žionq Pons Dieus nūgruntawojo, ir tēnay bēd: nēji jo žmonū nūsitikšējina turrēs.

15. Pēršyrimas.

Sunkbe ant Moab.

Szitta yra sunkbe ant Moab: nāktij' atēit išgašinnimas ant Ar Moaboj', jis prapūle. Laš tij' atēit išgašinnimas ant Ar Moaboj', jis prapūle.

2. Jie užeit i Baitq ir Dibona pas altorus, kad werktu, ir kauktu ant Leho bey Medho Moaboj'. Wissū gālwos yra nūširptos, wissū barzdos yra nūšustos.

3. Ant sawo ulyczū jie waišēš czoj' šāfais apššante, ant sawo stogū bey wieškelū jie wissi kaukia, beweršdami nūšopa žemyn.

4. Šabon bey Eleale Flykia, kad tai Jazoj' išgiršta. Todēl raudoja ginklais aprieditēji Moaboj'; nēs su jōs dušia ne gēray stow.

5. Mano širdis šauš Moaboj', jōs išbēgantieji bēga nū treigēs šarwēs iš Joarui; nes beedami iš Lujitōs, werkia; ir ant šēlo tēnlinšay ant Oronajim, pašēš dejojanczū Flykims.

6. Lēs wandens Nimrim nū senka, aza šēns padzūša, ir šole pawysta, neygi šēl šole šallojanti,

7. Lēs tā lobt, kurti jie susrinko, ir tas žmones, kurtus jie ginklais aprēde, wēda per šarklū uppēlt.

8. Kēšmas suškas apy, rubēžūše Moab, jie kaukia išēi Eglaim, ir kaukia prie šaltinnio Elim.

9. Lēs wandens Dimon yra pils ni šraujo. Priegtam aš ant Dimono dār daugiaus užešsu, bus tent lātq, ant abbējū, kurtie išē laišyti yra Moaboj' ir ant lēšus sujū žēmēje.

16. Pēršyrimas.

Slogas ir prapūlimas Moabitū.

Uygi! suktē, jās žēmēs ponai, ueryczū nū Sela iš pūšezōs, pas šālnq dušters Žion.

2. Alle šatp paušētis palieš, iš lizdo išwāroms, taip bus dušters Moab, prie šaliēs Arnon, šalin trāufianczōs.

3. Sumiškit gērq mišt, itaisys šit prōwq, pašdaryš saw pawēš per pietus šaip šokiq nākti, pašlēpš išwarytūšus, ir ne apsašys bēganczūšus.

4. Te randa gāspādq mano išwarytēji; miela Moaba, buš jienis ātsarga priēš išgašintoj: tay špāudiškas gāla gāus, pušēlnius šas pašlāus, ir pamindzotojis pašlāus žēmēje.

5. Alle šrēšlas bus itaisys iš malonēs; kad wiens ant jo šēdēs tiesoj', šētroj' Dowido, ir sudis ir jēškos promōs, ir itaisys teisys.

6. Alle mes girdim apie Moabōs didzawimq, jē nēredū didt ēšant, jog ir jōs didzawimq, pušysš ir papyšimq, pēreinanti jōs šylq.

7. Todēl Moabitēns ant Moabitēno kauks, jie wissi iš wieno kauks. Apdušaus twirtummus šit: šreset, wissay išpūstus.

8. Lēs šabon paštu laukū paštojo, wynmedis šibmoj' pagēdo; pagoi

pagonū ponai brangiāuses jo šak, fēles sudauže, ir atējo iškī Jaeser, ir trāukīši aplinkuy pūšcjo; jū sodinēlei iškmetiti, ir anq šal jurū nugabēnti:

9. Todēl aš apwerkiu Jaizeri, ir wynmēdi Sibmoje, ir daug āšarū pralēju dēl Esbono bey Eleas. Uēs (neprietelū) šaušmas i tawo wasarq ir i tawo pjuti tvūle,

10. Kad dzaugsmas ir linšmybe ant lanšo palauja, ir wynšalnūse ne šukāuja, ney šaukia. Ne iši spāudza wyno spaustuwēsa; aš dainoms gālq padariau.

11. Todēl mano širdis gaudžia ant Moabōs, šaip šankals, ir mano widdurei ant Kir Arēs.

12. Tadda bus šinnoma, šaip Moab apilsēs prie altorū, ir šaip jis i sawo bašnycziq ējš melstis, ir taczau nieko ne ištaišēs.

13. Tai yra, šq Pons Diems tū cžēsu prieš Moabq yra šalbējš.

14. Alle dabar šalba Pons Diems, ir šako: su trimis mētais, šaip šandininko mētai yr', gērybē Moab menša pastōs diddēj' dauš gybēj', šad abelnay maš pašlīks, ir ne daug.

17. Pēršyrimas.

Euntybe ant Damasko, Izraēlitēnū ir Asorionū.

Szitta yra šuntybe ant Damasko: štay, Damaskas jau ne bus miestas, bet šugruwusū aš menū: šruwa.

2. Miestai Uroer bus praštōti, šad šaimenes tēn ganysis, šurres nieks ne baidys.

3. Ir gloda bus su pillāte špraim; ir šatalyste Damasko, ir šas iškliko Šyrioj', bus šaip šlowe waišū Izrael, šako Pons Diems Zebaot.

4. Tū cžēš' šlowe Jošubo reta bus, ir jo rēbus šunas bus pašlēs.

5. Uēs ji bus, šaip šad šas jawū šuwalytu, ir šaip šad šas pjutēje warpas glēbju šuwalytu, ir šaip šas warpas rinktu pašalnēje Rešpaim,

6. Ir pjūtiēs: pašlīks tēn pašlīktu. Uēs allēšaus: mēdi šrēczent, šad dvi arba trys ūgos pašlīkt aukššay wiršunēj'; arba šad šes turi arba penki waisus prie šakš šēlū šaba, šarla Pons Diems, Izraēlo Diems.

7. Tū cžēš' šmogus laikysis prie to, šursai jē šutwēre, ir jo āšys weizdēs ant šwentōjo Izraēlij',

8. Ir ne laikysis prie altorū, sawo ranšomis darytūjū, ir ne weizdēs ant to, šq jo pirštai pašdāre ney ant šwentitū girrū ney ant ābrozū.

9. Tū cžēš' jū drutybēs miestai bus, šaip pašesta šokia šaka ir šakēle, šurri pašesta buwo waišū Izrael, ir bus pūsti.

10. Uēs tu ušmiršai Diemo, sawo iškānimo, ir ne minnējei ūlēs sawo drutybēs. Todēl tu linšmus cžēpus cžēpīši, alle tūmi šwētiniems šodinnamas šakēles busu idējš.

11. Šodinnimo cžēse tu tiesa to lāušī, šad tawo šēla anštybay šēltu; alle pjūtiš'. šad māndēlus taw reikia walyt, i tq wietq turēš šopēšimq šmutnojo.

12. Ne bēda su daugybe tieko šmonū! šaip jures ūš, ir šmonū nušinmas šautēs, šaip didi wāns dens ūša.

14. Ir mielay, šaip didi wāns dens umaru plēša, šittaiš šmones šautēs. Alle šis pašars jūs, tay jie toli pašēgs; ir pēršēkinēs jūs šaip pašlams ant šalnū nū wējo tropijas, ir šaip dulkēms nū wēš trōs nūšdūst.

14. Aplink wakarą, štai, yr' išgastis; ir ryui dār ne atėjus, jau jū neb'er. Tai alga mūsų plėšikėiū, ir dalyks tū, kurrie mūsų turtėlį atimma.

18. Pėrskyrimas.

Murinnū, atlankimmas ir prisimer-
timmas.

Bėda taw jėmei braškenczū spar-
nū anasāl wandenū Murinnū
jėmės!

2. Kurri pašlus jurėmis pašun-
cza, ir iš nendrū padarytais lai-
vais per wandenus pėrsirra. Nus-
eikit, jūs greitėji pašlai, t žmones,
sudraštytus ir išplėštus, t žmo-
nes, kurrie bjaurėsnī yr', ne šaip
jokie Pitti; t žmones, kurrie šėn
ir tēn išmatūti ir sumindzūti yra,
kurū jėmg wandenū uppes už-
imma.

3. Jūs wissī, kurrie ant jėmės
gywėnat, ir kurrie jėmej' sėdit,
matyst', šaip šarun, žėnklis ant
šalnū bus pastatytas, ir girdėst,
šaip trimittūta bus.

4. Uėš taip taria man Pons
Diēwa: aš tylė busu, ir žurėsu
sawo soste, šaip šarštis, lytu iš-
džowinnqsis ney āmars twankė
pjutiės.

5. Uėsa pirm pjutės pages ūglis,
ir ne išnokėš waisus bejydint pa-
džus, šad šāgarus reiks pjautu-
wais nupjaut, ir wynšakėles iš-
mest ir nukirst;

6. Kad wissab podraugey turrės
palikta but paušėcziams ant šal-
nū, ir žwėrimas jėmej'; šad wakarą
paušėczėi tēnay lizdus šrāutu, ir
ziemą wissokios žwerys jėmės tē-
nay gullėtu.

7. Tū czės' žmonės sudraštytieji
ir išplėštėji, kurrie bjaurėsnī yr',
ne šaip jokie Pitti, išmatūti šėn
ir tēn, ir sumindzūti, kurū jėmg
wandenū uppes užimma, dowanū
atneš Ponui Diēwui Žebaot, t tą

wietą, kur wardas Pono Diēwo
Žebaot yr', pas šalną Zion.

19. Pėrskyrimas.

Žnuistijimas ir prisimertimmas Egypcionū.

Ezitta yra sunkybe ant Egipto:
Štai, Pons Diēws greitū
dėbesu wāžodams ateis t Egipto
jėmg. Tay Egipto balwonai po-
jo ašlū drėbės, ir Egypcionams
širdis pabugs jū kune.

2. Ir aš Egypcionus ant Pitts
Pitto pašussu, šad brolis priėš
broli, artims priėš artimā, mies-
štas priėš miestā, šaralyste priėš
šaralystę šėngsis.

3. Ir Egypcionū drąsums tur-
jūie prapult, ir jū susirodijimus
išniektisu. Taddagi jie šlāus sawo
balwonū ir Elebon, pašaiktū ir
žynū ir ženkliū, išguldytojū.

4. Ule aš padūsu Egypcionus
t ranką baissū ponū: ir šėš šarā-
lus ant jū ponawos, šako Wiešs
pats, Ponas Diēwas Žebaot.

5. Ir wandū ēžerūse išdžus, priegs-
tam ir uppe nusėks ir prapuls.

6. Ir wandenys išbėgs, šad
škerai prie pylimū bus negillus, ir
sausl, ir nendres bey wišėrei pos-
draugey padžus.

7. Ir žole prie wandenū išduls
šės, ir wissa šėkla prie wandens
padžus, ir t nieką pawirs.

8. Ir žwejei apmaudės, ir wissī
mėškeres t wādent mėtajie, des-
jōs, ir tie, kurrie tinfus ant
wandens mėta, bus nulūdę.

9. Upgėditi bus, kurrie gėras
gijas āudza, ir tinfus mėzga.

10. Ir kurrie tākifus tur, draus-
ge su wissais, kurrie prudus už-
mokesti daro, bus apmaudingi.

11. Kunigāišėczėi Žoan yra
glupi, išmintingieji rodininkai Pa-
raono rotoj' durnais pastojo. Ragi
jūs šakot Paraonui: aš esmi iš-
mintingū Eudėis, ir waisė senū
šarālū?

12. Kamegi

12. Kamegi dabar tawo ismini tingieji? te apšako jie taw ir te parodo, ką Ponas Dievas Zebaot ant Egipto nulėms.

13. Ule funigaiščezi Zoane glūpais pastojo, funigaiščezi Ulope priąauti; jie suwilloja drauge su Egiptionais, kampinni akmeni gimmini.

14. Ušs Ponas Dievas durną dwasę i jų tarpą išlėjo, kad Egiptą suwilloj' wissuse jo darbuse, lyg' kaip girtoklis swyrinėja, bewėm dams.

15. Ir Egiptas nieko ne ištro wys ką galwa arba ūdega, šakas arba lemū išweikti gal.

16. Tū czės' Egiptas bus nėj moteriškes, ir bijūs, ir nuslgas, kad Ponas Dievas Zebaot ranką ant jų kilnės.

17. Ir Egiptas bijos šėmės Juda, kad, kas tikray tōs minės, jōs išlgas, dėl rodōs Pono Diewo Zebaot, kurrę jis ant jų sudumoj.

18. To czės' penki miestai Egipto: šėmės kalbės liejumju Kanaan, ir prisėks prie Pono Diewo Zebaot; wiens wardu bus Ir Eres.

19. To czės' Pono Diewo altorius bus widdurij' Egipto, ir paminklo akmū Ponui Diewui parubėjuse.

20. Kursai bus ženklai ir iudijūmu Ponui Diewui Zebaot Egipto šėmėj'. Ušs jie Ponop' Diwop' šauks dėl spaudzenczujū; tay jis jie .s sus išgėlbėtoj ir mošttoj, kursai jų išgėlbės.

21. Ušs Ponas Dievas Egiptionams pažystams bus, ir Egiptionai Poną Diwą išpažys to czės', ir Jam šlužys apieromis ir walgi apieromis, ir Ponui Diewui prišžadės ir atesės.

22. Ir Ponas Dievas Egiptionus slogis ir išgydis; nės jie pri-

šwėrs Ponop' Diwop'; ir jis nusimaldidis ir jų išgydis.

23. To czės' bus wieškelis iš Egipto i Assyriją, kad Assyrioi nai i Egiptą, ir Egiptionai i Assyriją ateis, ir Egiptionai su Assyrionais Diwui šlužis.

24. To czės' Izrael trėczas bus su Egiptionais bep Assyrionais, pėržegnojimu, ant šėmės busenczu.

25. Ušs Ponas Dievas Zebaot jų pėržegnōs, ir tars: buš pėržegnotas Egipte, mano žmones ir tu Assur, mano rankū dārbas, ir tu Izrael mano dalyks.

20. Pėrštyrimas.

Egiptionū bep Murinū kalėjimas.

Tame mete, kaip Tartans i Asdod atėjo, kaip jį pasuntęs bus wo Sargon, karalus Assyrioj' ir kowojo prieš Asdod, ir jį laimėjo;

2. Tam' patim' czėse kalbėjo Ponas Dievas per Jezaiosū, sunu Amoz, ir täre: nueik, ir nusiwilk žaką nū sawo strėnū, ir nuslauk kurpes nū sawo kojū. Ir jis padare taip, ėjo nūgas ir bāsas.

3. Tay tare Ponas Diwas: lyg kaip māno tarnas Jezaiosus nūgs ir bāsas waitėczoj', ženklui ir stebului tryū mētū, ant Egipto bep Murinū šėmės;

4. Szittaip Assyriōs karalus nuswarys sugrėbtą Egiptą ir išwarytą Murinū: šėmę, jāunus ir senus, nūgas ir basus, su atdengta gėda, ant apgėdinnimo Egipto.

4. Ir jie išlgas ir apgėditi stowės, dėl Murinū šėmės, ant kurtōs pasitėkėjo; o wėl Murinū: žeme dėl Egiptionū, kurreis jie gyres.

6. Ir gywātninkai šū sallū saips tame czėse: ar tai musū nusitėkėjimas, kur mes nubėgdawom dėl pagālbōs, kad išwālniti butumbim nū Assyriōnū karalaus? Kaip šwankeis mes ištrūkom?

21. Pėr-

21. Pērstyrimas.

Sunlobe ant Babel, Duma ir Arabia.

Szitta yra sunkybe ant pūščzōs pajntosa. Kaip wētra iš pētū užeit, wīllab apwerczanti, šittai p užeit iš pūščzōs, iš baifōs žēmės.

2. Nēsa man sunkus rēgėjims yr' aprėkštās. Paniekintojis at eit, prieš paniekintoji, pustėlninkš prieš pustėlninką. Uštrānē šēnay, Elam; gulķis aplinē jē Madai; aš wīssam jo dusawimui gālą pa darysu.

3. Dėl to mano strėnos pilnos yra sopejimo, ir nerimmims nu twėre mang, kaip kofis gimdyse, czą; aš tai girdėdams, susirėczu, ir nusigąstu, tay matydams.

4. Mano širdis drėba, baifėjims mang nugandino; aš mieloj' nāš, tij' nerimstu dėl to.

5. Ogi pritaifē stālą, te sėrgia ant sarg, buczio, wālgikit, gėrkit; pasikėlkit jūs kunigaiščzei, tepkit šydą.

6. Nēs Pons Diews šittai p man sašo: eif, pastellof sargą, kursai apšdairytu ir apsaptytu.

7. Alle jis mato raitelus joant, ir wāzojant, ant žirgū, ašlū ir werbludū, ir didey besirūpindams ant to daboja.

8. Ir lūts šaukia: Wlešpatie, aš stowju sarg, buttij' wīssadōs dienoj', ir ant sawo sargybōs eimi kas nākt;

9. Ir štay, tēn ateit wiens, be wāzodams ant wėjimmo, tas atsa: Pydams tare; Babelė pūle, ji pūle, ir wīss jōs balwonū ābrozai yra parblofšti i žemę.

10. Mano miels Flojimme, ant kurrio Fullu! Ką aš girdėjęs esmi iš Pono Diewo Zebaot, Izraėlo Diewo, tai jums apsaķau.

11. Szitta yra sunkybe ant Du mo: Man šaukia iš Seir: sarge,

naktis ar jau baigēs? sarge, nak tis ar jau baigēs.

12. Alle sargas tare: norint ryts metis ateit, taczau naktis bus. Norint jūs klāuslat, taczau wēl sugryšit ir wēl klāusite.

13. Szitta yra sunkybe ant Ara biōs: Jūs girtoj' gywēst Arabioj', ant kėlo ties Dadanim.

14. Nēškit ištroskuslems wani dens priekais, jūs kurrie gywēnat žemėj' Tema; pasulikit dūnōs bės gantiems.

15. Nēsa jie bėga dėl Fardo, bėje dėl nūgo Fardo, dėl itemptōs strės lyczos, dėl didzio Faro.

16. Nēs taip Pons Diews man taria: dar wienu metu, kaip sam dininko mėtai yr', tur wīssa šlowe Bedar pasibaigt.

17. Ir liksusuiū strėlczū paržygiū Kėdare tur mažaus buti; nēsa Pons Diews, Izraėlo Diews, tai palbėjęs.

22. Pērstyrimas.

Jeruzale apgulta, Sebna parblofštas, Eliafim pawadintas.

Szitta yra sunkybe ant regėjimo pakalnės: Kasgi jums nūssi tiško, kad wīssi taip ant stogū uzbėgat?

2. Tu buwai pilna šambimmo; miestās žmonū pilnas, linšmas miestās. Tawo užmuštieji ne Fars du užmušti, ir ne mušije numirre.

3. Bet wīssi tawo žalnerū wyres nieji strėlnyczōs dėl pabėgo, ir su gauti yr'; wīssi, tawije rąstieji, sugauti yra, ir toly pabėgo.

4. Todėl aš saķau: atstokite nū mangs; dūfite man graudzey werkt; nesprowokit mang pas linšmint, dėl išpūstijimo dukters mano žmonū.

5. Nēs yra diena maigto, ir su mindzėjimo ir sumiřimmo nū Wlešpaties, Pono Diewo Zebaot rėgėi

rēģējimo: pakalnēje, dēl pakalūno
murš ir rēfawimo prie fālno.

6. Lēs Elam sēn trāufias su
seidošais, wežimmais, žmonēmis
ir raiteleis; ir Kir atblizga su
šydaia.

7. Ir nusidūs, kad tawo išrinē
tošes pakalnes bus pilnos wežimu
mū, ir raitelai apstōs wartus.

8. Tay uždanga Juda bus at
dengta, kad matytas bus to czēs'
šarwas, girrōs trobōj'.

9. Ir jūs matysite daug išgru
wimmū mieste Dowido, ir turrē
sit wāndent žemēsname prude su
jēštot'.

10. Jūs ir buttus Jeruzalėj'
suskaitysit, berods jūs buttus iš
ardisit, murus padrutit.

11. Ir padarysit perkasą tarp
abbiejū murū, nū wandens sēnojo
prudo. Taczu dar ne žurit ant to.
Fursai tai dāro, ir ne wēizdit ant
to, Furs tai dirba iš tolo.

12. Todėl Wiešpats, Pons Diems
Zebaot, to czēs' užkaukdis kad
werktu ir raudotu, ir apsikustu,
ir žakais apsilwiktu.

13. Kacjey jiems dabar, štay,
wiens tišt dzaugsmas ir linksmysbe.
Jauczus pamušt, awis papjaut, mė
šōs wālgit, wyno gērt, (ir tarat:
*bewālgym ir begėrim, juš ry
toj' mirsim. * I Kor. 15, 32.

14. Tai po ausū Pono Diemo
Zebaot aprėikšta. Matysit, bau
jums bus atleistas šittas peržen
gimmas, iš mirštant, sašo Wieš
pats, Pons Diems Zebaot,

15. Szittaip sašo Wiešpats,
Pons Diems Zebaot; eiš i widdu
pas šārbininka Sebną, Furs ant
dwāro statyts, ir Palbēš jam:

16. Ką tu cze weiši? Kieno tu
essi, kad czonay saw fāpą iškapo
dini, kaip Fursai saw fāpą aufš
tay iškāpodin', ir kaip Furs sawo
namus ūloj' padarydin'?

17. Štay, Pons Diems tawę
išmes, kaip antai drāts foki par
bloškia, ir tawę apjers.

18. Kiste raiczos tawę lyg kaip
Pulką ant placzōs žemės; tēnay tu
mirsi, tēnay brangieji tawo wežims
mai pasliks, apgėdijimui namū
tawo pono.

19. Ir aš stumsu tawę nū tawo
garbės wietōs, ir iš tawo šluži
mōs aš tawę atstatysu.

20. Ir to czēs' aš kauksu sawo
tarnui Eliakim, Elšio sunui.

21. Ir ji aprėdysu tawo sermės
gą ir ji apjūs su tawo jūstą, ir tas
wo māt i jo ranką dūsu, kad jis
tėwu butu tū, Furrie Jeruzalėj'
gywēna ir namū Juda.

22. Ir raštus namū Dowido
uždėsu ant jo pėczū; kad jam atraš
šinnant, nieks ne užrašitu, jam
užrašinnant, nieks ne atrašitu.

23. Ir ji per winnt iškālsu i drus
tą wietą; ir tur gaut' garbės krėslą
sawo tėwo namūse.

24. Kad ant jo Fabinta butu
wissa šlowe jo tėwo namū, waiškū
ir waiškū: waiškū, wissi maji rykē
lei, podraugey ir gėrimū šaikėlei
ir wissokiū strunū žaislai.

23. To czēs', sašo Pons Diems
Zebaot, tur winnis atimta but,
Furri drutoj wietoj' ryško, kad su
lāštu, ir pultu, ir jo našta pras
pultu. Lēs Pons Diems tai sašo.

23. Pėrsšyrimas.

Tyrus išpuškitas ir iš naujo pabuda
wotas.

Szitta pra sunkybe ant Tyro:
kaukit jūs ākrutai Tartēšaus;
nēs jis išpuškits, kad ney jošios
trobos tenay nier, ir ney wiens
tēn ne trāufias; iš žemės Kitim jie
tai ištirs.

2. Gywātninkai sallū nutillo;
Fupczet Židono, Furrie jures pėrs
felāudawo, pripildidawo tawę.

3. Ir

3. Ir kas maisū prie Sior bey jawū pawāndēnij' āugdawo, atgas bēnta buwo jopi didzu wāndenim; ir tu buwai pastōjēs pagonū Eup; czystēs wieta.

4. Tu beje galli iššigast Zidon! nēsa jures, ir pati twirtybe prie jurū sašo: aš nešciza ne pastoiau; aš ne gimdcizau; taip aš ne augi nu jāunišāiczus, ir ne užauginu mergāites.

5. Lyg kaip iššigando, apie Egyptą girdėdami, šittaip ir iššigās, kaip apie Tyrą išgirs.

6. Pērširkit i Tartēšu, Kaukit, jūs sallosa gywēnantieji!

7. Bėgu tai tas jūšū linšmasis miestas, kursai sawo senystēs dēl girdawos? jo kōjos jē toli nuwes, swiete bastytis.

8. Kas tai sudūme ant Tyro, karāl; wainiškus išdalijancziō? jo Eupczei kunigāišczei, ir jo kromininkai šlowingiaūsleji žemėj'.

9. Pons Diems Zebaot šittaip sumišlijo; kad pasilpnitu wišq pušumma to linšmojo miesto, ir niešinnamus padarytu wišsus šlowingūsus žemėj'.

10. Bėgt per sawo žemę, kaip twānas, tu jurū dušte; cze ne biera jau nejošdōs jōštōs.

11. Jis ištiese sawo ranką per jures, ir išgandina karalystes. Pons Diems palėpja ant Kanaan, kad išgaišinti butu jōs macnieji,

12. Sašydams: tu jau daugiaus ne buši linšma, tu gėdišėy prispausioji merga, tu dušte Zidon. Kėlšis, ir traukis i Kittim! Bet ir tēnay ne rąši atišlēs.

13. Wey žėme Kaldėonū, kurrie (pirm to) ne buwo žmonū pulkas! Ašurs iš jū pustyne padare, drus tas sawo koryczas tenay pastate, ir jū paloczus pargrōwe, kad wišlab su žėme butu sulygita.

14. Kaukit, jūs ašrutai Tartės šaus! nēs jūšū masis išpūštita.

15. To cžēs' bus užmiršta Tyro septynes dēšimtis mētū, pašol wiens karālus gyws gal buti. Alle po septynū dēšimtis mētū, bus Tyras kėšū; giesme apgiedotas.

16. Imšis kanklus, wāišczoš aplinkuy mieste, tu užmirštoji kėšė, pažāiš gėray ant šrunū ir dainoš drąsey, kad tawęs wēl butu minnėta.

17. Nes po septynū dēšimtis mētū Pons Diems Tyrą wēl apšlanšys, kad jei wēl atgryštu jōs kėšės alga, ir kėšautu su wišsomis karalystėms ant žemės.

18. Alle jo Eupczyste ir kėšystės alga bus Ponui Diemui pašwesta; ne bus tai i šārba rinšta ney pašawota: bet tie, kurrie po ašū Pono Diemo gywēna, jo taworą turrēs, kad walgis ir priwalgis, ir gėray aprėdyti bus.

24. Pēršyrimas.

Išwišijimas indišlōs žemės.

Sytay, Pons Diems padaro žėmę tušcą ir pūstą, ir parwercz', kas toje yr', ir iššklaidinna toj' gywēnanczus.

2. Ir Elebonui taip nusidūst kaip žmoniems; ponui kaip hėrnui; žus ponei kaip sluginei; pardūdanczam kaip pėrkanczam; pažyczijanczam kaip žyczijanczam; šōlinėjanczam kaip šėlanczam.

3. Nēsa žėme bus tušcā ir išplėšta; nēs Pons Diems tai kals bėjės yra.

4. Žėme yra warginga ir pagas dinta; swiets pašūsta ir pagenda; wyrausleji žmonū tōs žemės eit mažyn.

5. Žėme nešwenta nū jōs gywas tininkū pastojo, nēsa jie pėrženg' ištatiną, ir pėrkreipja prisāpinus, ir pāmeta amžinąjį suderėjimą.

6. Toi

6. Todėl prašėjimas ēdą žėmę; nės jie tai užpelna, kurrie toje gyvėna. Todėl padžūsta žėmėj' gyvėnantieji, kad man žmonū išlikti.

7. Szwiežas wyns prapūla, wyns medis nutroškta, ir wišši, kurrie iš žirdiės linksmi buwo, dusėja.

8. Bubernū linksmys be šwencza, šukawimas pasidžiaugianczujū pasibaige, ir kanclū linksmys be turgalio.

9. Ne dainoja wyno gėrdami; ir gėras gėrimas yra kartus tą gėrentiem.

10. Tufczas miestas yra sugrąus, wišši buttai yra užrašiti, kad ney wiens į jūs ne teit.

11. Skundžasi dėl wyno (stokojimo, ant ulyczū, kad wišša linksmys be prapūlus, wiššas palinksmimams ne b' esąs.

12. Wiens išpūstijims mieste pasliškė, ir miesto wartai stovnelančomi.

13. Nėsa šittai p dēstis toj' žėmėj, bey tūse žmonėsa, kaip kad allėjaus mēdis nuskintas, kaip kad kas pastuy renka, wyną jau suwālus.

14. Jie sawo balsą pakėlę gārbina ir šukauja nū jurū šėnlink, ant šlowės Pono Diewo.

15. Taygi glōwikit Poną Diewą daubūse; jurū sallosa, wardą Wiešipatiės, Pono Diewo Izrael.

16. Mes girdim laupšės giesmes nū swieto Frāsto, ant gārbės teišamujam. Ir aš turru sašyt; alle kaip aš taip lėsas? alle kaip aš taip lėsas esmi? Bėda man, nės paniekintojei paniekina, bėje paniekintojei paniekina.

17. Todėl užeit ant jūšū, toj' žėmėj' gyvėnanczujū nūgąstis, dūbe ir wirwe.

18. Ir norint wiens išbėgtu išgādinimo rėšimą girdėdams, tay tazau į dūbų impuls; jey jis iš dū-

bės išėina, tazau šabānge bus sugauts. Nės langai iš aukšto atverti, ir žėmės gruntawones drėba.

19. Ne geray bus tai žėmei, ney wiens dāikto jei ant gėro sešs, ir sugrās.

20. Žėme swyrinės nėy girtas, ir bus pagrėbta nėy šėtra; nėsajūs nusidėjimas ję spāudzia, kad tur pulsi, ir ne gāl staczia išlikti.

21. To czės' Pona Diews atlans Eys aukštus pulkus, aukštay esanczus, ir karālus žėnės, ant žėmės esanczus.

22. Kad jie surinkti bus į wieną ryšį dūben, ir užrašiti bus apšalime, ir po ilgą czėsui wėl atlans Eyti butu.

23. Ir mėnū apštrandonės, ir saule gėdės, kad Ponas Diewas Zebaot karālumis bus ant kālno Zion ir Jeruzalėj', ir po ašiš sawo senujū šlowėj'.

25. Pėrstyrimas.

Dėlamone uz praplatinnimą Kristaus karalystės.

Pone Diewe, tu esi mano Diews, pastawę šlowinu. Aš laupsinu tawo wardą, nės tu darai dywus. Tawo apšėmimmai iš šėnowės yra wierni ir teisus.

2. Nės tu pawerti miestą į ašmenū. Pruwą, tą drutąjį miestą, kad wienoj' pruwoj' gul, swėtinu jū paloczū, kad jau daugiaus ne butu miestu, ir niekadės ne butu pafurtas.

3. Todėl gārbini tawę macnus žmonū pulks, miestai macningū pagonū bijosi tawęs.

4. Nės tu esi prāstniū syla, wargdienū sylą priespaudoj'; pris bėga nū wėtrės, pawėsle pries twanę, smarfininkame smarėaus jant, kaip wėtra pries šėną.

5. Tu pašėmini swėtinuujū sawo tėjimą, kaip karštį sausoje wietoj'; kad

Kad tvaņas smarķininkū wynašas
pes pagadintu, ir dēbesei taczau
pawēst dūtu.

6. Ir Ponas Dievas Zebaot
wissiems žmoniemis padarys ant
šo kálo rēbję czēsnt, czēsni czysto
wyno, rēbummo, smáginū, wyno,
Kurreme nier' mīliū.

7. Ir jissai atstatys nū šo kálo
apsidengimā ašiū, Kurrūm' wiss
žmones apdengti yr', ir tą užflodę,
Kurre wiss pagonai užflōti.

8. Ušsa jis smerti prarys am
žinay. Ir Wiešpats Pons Diews,
tāšaras nū wissū wēidū nušlostis,
ir nukels šalin dārkumā sawo
žmonū wissosa žēmēsa; nēsa Pons
Diews tai yra sašes.

* 1 Kor. 15, 55. † Apreiš. 7, 17.

9. Tū czēs' sašys: štay, tas yra
musū Diews, Kurrio laukiam, ir
jis mums gēlbēs. Tai tas Pons
Diews, Kurrio laukiam Kad dzaug
tumbimēs, ir linšmi butumbim
jo išgānime.

10. Ušsa Pono Diemo ranša
štow ant šitto kálo. Alle Moab
po jūm bus sukulta, Kaip šaudai
sukullami, ir Kaip miešlas.

11. Ir jis sawo ranšas iššēs, t
pāti jū tarpą, Kaip plaukiāšis iš
šēcza plaukti; ir jū puišysę nužē
mis drutybe sawo ranšū.

12. Ir aukštūsus apšancāwi
mus jusū murū palenks, pažėmis,
ir t dulkes parbloš.

26. Pērštyrimas.

Paráginimas šwento surinkimo, Diemui
bēdoje nustiškēti.

To czēs' toštą giesmę giedōs žēmėj'
Juda: mes turrim drutą miestą
murai ir pylimai yra neapgālimi.

2. Atwērkit wartus, Kad teitu
teišleji žmones, Kurrie wierą ap
saugoja.

3. Tu wis išlaišai pašāju pagal
tišrą pažadėjimą; nēs tawim nusi
tikšiam.

4. Todėl nustiškēkit Ponu Die
wu amžinay, nēsa Pons Diews
yr' ūla amžinay.

5. Ir jis palenkia aukštay gy
wēnanczus, aukštąjį miestą. Jis
pažemina, ir mielay jį parstumja
t žēmę, Kad dulšesa gul.

6. Kad jis šojomis sumindzoi
jams, beje šojomis wargdienū,
Kulnimis praštujū.

7. Alle teišojo kēlas yra tikras,
teišujū tášą tu tikrą padarai.

8. Ušsa mes laukiam tawęs Poi
ne Dieme, ant kēlo tawo teišybšū,
širdiēs išsilgimas štow ant tawo
wardo, ir ant tawo atšiminimo.

9. Š širdiēs aš tawęs geidzu
našče, priegtam su sawo dwase
maniję aš anšti tawęspi bundu.
Ušsa Kad tawo teišybes žēmėj' žini
namos, tay swieto gywatninšai
išmōšta teišybę.

10. Alle norint Diemo: nesibis
jantiems malone pašūlijama, tas
czau jie nesimošinna teišybēs; bet
tikšay pišto daro žēmėj' teišujū:
nēsa jie ne mato Pono Diemo
šlowēs.

11. Pone Dieme, tawo ranša
yra paaušštinta, to jie ne rēg';
alle Kad tai ne regēs, tay jie apgē
diti bus šeršte ant žmonū; prieg
tam tu jūs ugnimi, Kurre tu sawo
priešininšus sudėgini, sudėgiš.

12. Alle mums, Pone Dieme,
itaisysi pašāju; nēs wišlab, šą mes
atliekam', tai tu mums ešsi dāwęs.

13. Wiešpatie, musū Dieme,
šitti tiesa ponai wiešpatāwo ant
musū be tawęs; alle mes tas
czaus tikš tawęs mēname, ir tawo
wardo.

14. Smertelnieji ne išlikšo gy
wi, miškinai ne wēl prisikēls;
nēs tu jūs atlanšiei ir išgaisini
nai, ir nieku pawertei wišą jū
paminšlą.

15. Alle

15. Alie tu, Pone Dieve, tolyn eini tarp pagonū, tu wis tolyn eini tarp pagonū, isrodai sawo slowę, ir iskanči toli, ikei swieto kraštū.

16. Pone Dieve, kad bėda ran dasi, tay jėsko tawę; kad tu jūs baudi, tay jie nerimdami šaukia.

17. Lygey kaip neščia, tojan gimdyfenti, nerimsta, rėkia sawo pėrsulūse; taip ir munis nusidūst, Pone Dieve, po tawo akiū.

18. Eze ir mes laukiamės, ir nerimstam, kad wos atšikwėptes ram'; ir taczau žemei ne gálim gėlbėt, ir gywatininkai žemės ne nor atgimti.

19. Alletawo negywieji bus gywi, ir su sawo lawonu kėlsis. Pabuskit ir girkit jūs, kurrie po žeme gullit; nės tawo rassa, yra rassa žaliojančio lauko, alie žemę negywujū tu parwerst.

20. Uzeiksit, mano žmones, i sawo kamaras, ir ušraikėite durris po sawę: pasilėpkities mąją akiės mirkėni, ikei kerštui pėreinant.

21. Uės štay, Pons Diews is eis is sawo wietos, atlankyti ne labumą gywatininkū tōs žemės ant jų, kad ta žeme parodys jų kraują, ir ne tolaus paslėps toje pasmaugtūsus.

27. Pėrstyrimas.

Diewo subas ant wissū pustelninkū dwasišlōs wynnėjōs.

To czės' Pons Diews atlankyt su sawo kėtu, didzu ir drātu kār, du taip tą Lewiataną, kurs isilgae žaltys, taip ir tą Lewiataną, kurs susisukęs žaltys yra, ir pasmaugs smakus jurofa.

2. To czės' bus giedota apie wyn, kalni gėrausejo wyno:

3. Už Pons Diews, sergmi ji, ir wėik atdrėkinu ji, kad ne butu ir mėsīs Pono Diewo ant šweni pasigesta jo lāpū, aš ji apsergėsu dieną ir nakti.

4. Diews ne pyksta ant manęs. Už, kad su usnimis bey erškėčiais man butu karant! tay i jūs iėję ant wienos krumos jūs uždėgėau.

5. Jis manę išlaikys mano syloje, ir pakajū man padarys, pakajū jis man taczau padarys.

6. Taczau tai ateis, kad Jofubis iššaknis ir Izrael žydės bey šalūs, kad swietą waisumie pripildys.

7. Juk jis ne mušams, kaip ji jo neprietelei muša, neygi ne pasmaugiams, kaip ji jo neprietelei pasmaug.

8. Bet su miera tu jūs sūdiji, ir palėidi, jūs apsmūtiję sawo aštru wėju, butent ryto wėju.

9. Todėl per tą griekas Jofubo pasilāus, ir tai ta nanda is to, kad jo griekai atimmami yra tame, kad jis wissus altoraus akmenis padaro, kaip akmenis i pėlenus sutrintus, kad nejoie šwentiti mėdzei ney abrozai daugiaus ne pasiliekt.

10. Uės apmūrīts miestas tur negywėnamas but, grajieji buttai pamesti ir pasilikti, kaip kofia pustyne, kad weršukėai tēnay ganyšis ir išėsis, ir tēnay atjalėles nukas.

11. Jū šakėles is sausummo i, kad moters atėjusos jomis ugni prafurs Uės jie yra žmones neišmānų; todėl jiems ir ne susis mės tas, kursai jų lėidęs, ir kursai jūs sutwėrgs, ne bus jiems malonus.

12. To czės' Pons Diews wėtyg nū wandens kranto i' Egypto, uppėlio; ir jūs waiškai Izrael bus sit sutwalyti, po kės fitto.

13. To czės' bus trūbita diddė trūbā: tay ateis pravūlieji žemėj' Asar, pamestieji žemėj' Egypto, ir mėsīs Pono Diewo ant šweni tojo kālno Jeruzalėj'.

G g g

28. Pėri

28. Pāršyrimas.

Su-lybe katalošēs Jūda ben Jīriel.

Bēda puikamjam Parāliškam wainīkui girtujū iš Epraim, pawytusam žiēdūt jōs gražosēs šlowēs, kursai stow auštay ant rēbjōs daubōs tū, kurrie iš wyno swyrinēj’.

2. Sztay, drūts ir macnus nū Pono Diēwo, šaip leddū wētra, šaip ištādijās ūras, šaip wandes nū uztwinnims nēredū išweržem cžū, ilēidžamas i žēme per newālg.

3. Kad puikuss wainīkšas girtujū iš Epraim šojomis butu šumindzūtas.

4. Ir pawytsis žiēdas jōs gražosēs šlowēs, kursai stow auštay ant rēbjōs daubōs, bus lygey šaip šas ištāsta pirm wāsarōs, šoštai pagenda, kad dar matai prie sawo šatēliū šābant.

5. To cžēš’ Pons Didws Žebaot bus gražu wainīkšu, ir brangu wainīkšu liēššēmšems sawo žmonū;

6. Ir prowōs dwase tam, kursai šēd’ prowoj’, ir šyla tiems, kurrie iš šowōš pareina prie wartū.

7. Priegtam ir šittie iš wyno padūko, ir swyrinēj’ iš druto gērīmo. Uēš abbieji ir šlebonai ir prārašai paduēš iš druto gērīmo, wyne nuššendēš ir swyrinēj’ iš druto gērīmo jie yra durni prārašāwime, ir ištēmja prowōs padarīmus.

8. Uēš wišši štalai pilni yra wēmalū, ir daršummo wiššūšē šampūšē.

9. Kurriģi jis pamoššs ištēmānīmq? Kurri jis dūs pērmānyt šojomī? Attrāuštīems nū pieno, tiems, kurrie nū šrūczū nutrāuštī.

10. Uēš (jie šako:) liepē šēn, liepē tēn, liepē šēn, liepē tēn; lāuē czonay, lāuē tēnay, lāuē czonay, lāuē tēnay; šicze šiešq, tēnay šiešq.

11. Šēray, šalbēs jis šartq lūš pomis pamēģšojanczomis, ir šittu liešuwju šiems žmonēms kursiems dabar šittai šāšoma:

12. Šittaiš turrīma ātīššēs, šittaiš palīššēje atgaiwiššami, šittaiš nutylama; ir tacžau ne nor toššōs šojomes.

13. Todēl jīems ir Pono Diēwo šodis toššs bus: liepē šēn, liepē tēn, liepē šēn, liepē tēn; lāuē czonay, lāuē tēnay, lāuē czonay, lāuē tēnay; šicze šiešq, tēnay šiešq; kad nueidami atbullay pulš, šulūš, i wirwes ištānūti ir sugāuti bus.

14. Togidēl girdēšit Pono Diēwo šodžio, jūs ištūktōjei, kurrie pōš nawojāt ant šū žmonū Jeružalēj’ ššanczujū.

15. Uēša jūs šāšot: mes su šmertiš sušerējīmq, ir su pēšlā žinng padārem: Kad šoššai twāšnas užeit, tay mus ne trovys; nēš mes mēlq šaw per prybēgq, ir newiernyste šaw per ātsargq paššdārem.

16. Todēl šaip šāšo Wiēššpats Ponas Diēwas: štay, “aš Žione guldaš gruntīni āšmēnī, bandys tā āšmēnī, brangu šampīnī, āšmēnī, drutay patwīrtīntq. Kas ištīš, tas ne pabēga.

* Mat. 21, 42. Rym. 9, 33.

17. Ir aš prowaš padaryšu mas cžaus šnuru, ir teišybē šwarczu: tay leddai netīštrajēš prybēgq pašwarys, ir wandenys tur ātsargq panešt:

18. Kad jūšū sušerējīms su šmertiš ištīrtu, ir jūšū žinng su pēšlā ne ištēššētū. Ir twāšnas uztwīnšdams jūs šumīndžos; šaip wēiēš jis užeis, jūs paneš.

19. Jey atēit rytmetīš, tay te bus rytmetīš; šaišojau, ar atēitu dienq arba nāštī. Uēša pagundīs mas tīštay pamoššīn’ ant šodžio dabošs.

20. Uēš

20. Vēš Iowa taip anšsta, kad jeje ne galli gullēti, ir užklo das taip trumpas, kad jame reiš su štrēst'.

21. Vēša Ponas Dievas pasi fēls, * Kaip ant Kālna Prazim, ir Kērsys, † Kaip dauboj' Gibeon; Kad sawo dārba darytu swētīmu budu, ir kad sawo ptocewojimą darytu Kicu budu. * 2 Jom. 5, 20. † Joz. 10, 11.

22. Tegidēl pamēstīt sawo ap jūšimā; Kad jūšū pānczoa ne pas totu Kērsnes; nēs aš girdējau pagadinimā ir haigimā, Kurs nū Wiešpatiēs, Pono Ditwo Zebaot, bus per wišā swietā.

23. Dēsit i ausis, ir girdēsit mano balso; dabosities, ir Kļausykit mano Kālbōs.

24. Beggu laušininkā sawo dir wā nepalāudams ariā, Kartoja, arba dirba sējimmui?

25. Ar ne taip yra? Kad jissai Kaip reišia tā idirbēs, tay tassai barsta wišē s, ir imēta Kimmelis, ir šēia Kwieczus bey miežus, wis Kagi Kattrul jis nor, ir ruggius i sawo wietā.

26. Szittai Koznij' jūs ir jū Diews per teisybę, ir pamokinna jūs.

27. Vēša wišēi ne ešēcōmis Kullami, neygi ne lēidzams we zimmō; rāts ant Kimmelis bet wišēi; Kēi yra išblošējami su lazda, ir Kimmelei su lazdele.

28. Jāwai tištay Kullami, Kad iš jū dūna butu; ir ne abelnay i niekā suKulla, Kad jūs wežimmū; rātais bey aršleis išKulla.

29. Toštai taipojau daroma Pono Diewo Zebaot; nēs Jo sumū jimas yra dywnas, ir Jis ta ptoce wingay ištēša.

29. Pērsšyrimas.

Jeruzale bus i pūstīta, ir pagonai Dieš mop' prišwērs.

Bēda Ariel, Ariel, tu mieste ākazo Dowido! Jūs mētu dieš nas laišot', ir šwentes šwenczate.

2. Alle aš tā Arielā ihausu, Kad nulūdgs ir nuwarggs butu; ir turs rēs jis man but tēšae Ariel.

3. Vēs aš abazā statysu aplinē tamē, ir igandisu tamē apstatis mais zalnērīškais, ir pylimus aplinē tamē pildisu.

4. Tadda turri tu nušēminta but, ir iš žēmēs Kālbēt, ir iš dulkiū sawo Kālbā murmēš. Kad tawo bal sas bus nēy Kōšio žynio iš žēmēs, ir tawo Kālbā iš dulkiū šnibzdes.

5. Ir daugybe tamē išbarstani czujū tiekā bus, Kietā maizintēles dulkes, i daugybe smaršininkū, Kaip pella i laštanti; ir tai umay wēit tur but.

6. Vēs tu busi atlanšyts nū Pono Diewo Zebaot, su wētra ir žēmēs padrēbėjimu, ir didžū pers Kunū growimu, su wēšulu ir su balseis ūrais, ir lēpsnomis juēs dancziōs ugniēs.

7. Alle Kaip Kaktiēs, rēgėjims sapne, taip tur but daugybe wišū pagonū. priēš Arielā besipriēšijam czujū, drauge su wišū jū waišū ir pylimu ir Kūrie ji gandina.

8. Vēša lyg Kaip iškāšēšis sapnoja, buš wālgas; alle pabundus, jo dušia dar tūczia; ir Kaip ištrosēšis sapnoja buš gēriqs; ir pabūdēš apalps ir ištrosēšis yri šittai tur but daugybe wišū pagonū, priēš Kālnā Zion Kāraus janczujū.

9. Apšist' Eit pastyrē, ir pēri šgaštit', apmaršūomis ašimis bušit girti, taczau ne iš wyno; swyrinēšit, taczau ne iš drute gērīmo.

10. *Uēš Pons Diems jums dwāse sunšaus miego ipyle, ir jūsu ākis nzwēre; jūsu prārakus ir wyresnūsus, podraug' ir rēgētojus, jis apjēdino.*

11. *Kad jums wissū (prārakū) rēgēimai bus nēy jodzei nzwēstītā kokiū pnygū, kuras jēy kas dūtu wienam staityt mošanczām ir saptytu: prašau, staityt tai; ir jis tartu: aš ne gallu, nēs yra nzwēstītos.*

12. *Arba, lyg kaip kad jas dūtumbei staityt ne mošanczām, ir saptytumbei: ben passtaityt tai; ir ans tartu: aš ne mošu staityt.*

13. *Jr Pons Diems sašo: "todēl, ka šie žmones manēsp' artinas sawo burna, ir sawo lupomis mangārbin'; alle jū širdis toli nū manēš yč', ir mangs bijoš' pagal žmonū prisakimus jū mošūnamus; "*
*Matt. 15, 8.

14. *Todēl ir aš su šeis žmonēs mīs dywnay darysu, dywnū dywnāusey, ir reczāusey, kad išmintis jū išmintingujū prapultu, ir išmānims jū protingujū apjēkts butu.*

15. *Bēda tiems, kurie paslēpti nor but Ponui Diewui, sawo apstēminimā slapidami, ir sawo wēlalus tamsoj' laišo, tarydami: kas mato mus? ir kas pajysta mus?*

16. *Kaip jūs taip pērwersti este? lygey kaip kad podzaus molis mīstītu, ir koks ryšas saptytu apie sawo mistrā: jis mang ne padare; ir ryšs darytas tartu apie sawo podžu: jis mangs ne pajysta.*

17. *Gēray, dar tišt mažumēlio reikia, tay Libanon dirwa pastos: ir dirwa per girrę bus rofūta.*

18. *Uēš tē czēsā kurtinieji iši girs jodzus tū pnygū; ir afluju ākys iš nešwiesōs ir tamsybēs rēgēs.*

19. *Jr bēdnieji wēl dzaugsmā turrēs iš Pono Diemo, ir žmonū*

wargdienei linšmi bus iš Szwan' tojo Izraēlij':

20. *Kad smaršininkams gālas bus, ir apjūktujū gloda, ir išgais šinti bus wissī tie, kurie bunda, bēdōs padaryti;*

21. *Kurrie žmones t grieķā iwēs da pozonimis, ir to tyko, kursai jūs pabara wartūse, ir melais prapuldin' teisuj.*

22. *Todēl sašo Pons Diems Abraomā išgēlbējis, Jofubo gimminei šittaip: Jofubs ne tur daugiaus t gēdā teit, ir jo wēidas ne tur daugiaus gēdētis.*

23. *Uēsa kad jie matys sawo waišus, mano rankū dārbus tarp jū, tay mano wardā šwentis, ir Szwentāji Jofubo šwentis, ir Diemo Izraēlo bijosis.*

24. *Uēsa kurie klajojanczę dwāsę tur, protā priims, ir zaunei pasimokidis.*

30. Pērštyrimas.

Ant Diemo, ir ne ant sutwērtū dāiktū reit pastittētis.

Bēda waišams atštyrusiems, sašo Pons Diems, kurie be mangs susrodij', ir be mano dwas dwasēs uštojimmā jēško, kad grieķā grieķui pridētu.

2. *Kurrie nusitrāuf t Egyptā, ir mano burnōs ne klauša, kad pasidrātintu su macē Paraono, ir ušdengtu po pawēsu Egypto.*

3. *Uēsa Paraono macis tur jums ant gēdōs buti, ir uštojims po pawēsu Egypto ant apjūšo.*

4. *Jū kunigāiškzei tiesa bus wo Zoane, ir jū paslai iškāko t Anēsā.*

5. *Alle taczau jie wissī tur t gēdā teit dēl žmonū, kurie jiems niekam ne tinēa, ney pagalbai, ney fit kam ant naudōs, bet tištai gēdai bey apjūkui.*

6. Šaitra pra sunkybe ant šwērū, t pētus trāufianczujū. Kur lutū bey lutēnū yr', beie āngiū ir žer pjoianczū, lēfianczū smakū, žē mēj' smutēds ir nerimimmo: Jis nēša sawo lobi ant asilaiczū nu garōs, ir sawo šārbus ant weri blādū fuprū pas swieto žmones, Kurrie jiems nēšq ne macij'.

7. Uēs Egyptas yra nēšai ir jo pagēlbėjums yra noprōšnas. Todėl aš aple tai šittai sašau: Aš prie to tylā sedēs.

8. Taygi nūjės parašv' jiems tai antoblyczōs, ir žēnklis t Enygas, Kad tai pasikitu neperstojen: czej t āmiū āmius.

9. Uēša jie imones nepaflusnus, ir waitai mellāgei, Kurrie ne nor flausyt Pono Diewo ištātimo;

10. Bet sašo regētojams: jūs ne turrit regēt, ir regėjimū turrin: tiems. Jūs ne turrit rēgėjimūse regēt tikraj' pamoklq. Bet sašy: fit mums šwelney, regēfit mums prāmones;

11. Atstokit iš kēlo, sukities nū tāšo, te laujasi mušp' Szwentasis Izraēlije.

12. Todėl Szwentasis Izraēlije šittai sašo: Kadantai jūs fit žodi atmettat, ir tikities nūpertum: mu ir sawwalnyste, ir tūmi stēn: giaties:

13. Tay bus jums šittas netik: kums nēy plyšys aukšto muro, Kad prāded' brašfēt, Kurri umay iš nežinniū igruwa ir sutruškina.

14. Kaip antay Kad pūds sudan: žiams, Kursai sukullams, ir jo ne czēdijama, šittai, Kad iš jo stuš: Fiū ney šukfēlq ne randa, Kurroje ugniēs parneštumbei nū kāmino, arba wandens pašemtumbei iš šulinio.

15. Uēs taip sašo Pons Diews, Szwentasis Izraēlije: Kad jūs ty: lētumbit, tay jums gēlbēta butu;

tylėdami ir laukdami jūs druti butumbit. Alle jūs ne norit.

16. Ir tātāt: nē, bet ant žirgū pabėgsim; (todėl beginēst) ir ant žowādninkū josim; (todėl jus tie, Kurrie jus wēja, pawys.)

17. Uēša jūšū tūstantis bėgs wienam wienintelui bārant; mies lay, penfiū dēl, jūs wiss bėgsit, iškū pasliksit kaip stēbas aukštay ant kālno, ir kaip karūn: ženkli: ant kālno.

18. Todėl laukia Pons Diews Kad jums malonus butu, ir kēlast, Kad jums susmiltu; nēs Pons Diews yra šado Diews; gēray wissime: jo laukiantiems.

19. Uēša žmones Zion Jeruzai lēj' gywēs; tu ne werkšl. Jis taw malonus bus, taw šaukiant, atsi: lieps taw. Kaip wēlš išgirs.

20. Ir Pons Diews dūs jums smutnybėj' dūnōs, ir priespandin: me wandens. Uēs jis tawo mokū: toji jau ne dūs daugiaus šallin bēgti, bet tawo ākys matys tawo mokitoji.

21. Ir tawo ausys girdēs žodi užtawēs užpašali' besakanti: štay (tikras) kēlas, tūm eifič. Fittur ney po dēšinēs ney po kairēs:

22. Ir jūs nešwentais padarysit sawo apšdābritus balwonus, ir aukšo drabužus sawo ābrozū; ir jūs šallin messit, kaip bjauresczus, ir sašysit jiems: laukan.

23. Tay jis tawo sēklai, Kurri t dirwq sējs esli, lytaus dūs ir dūs nōs iš dirwōs priewaisaus, ir to abelnay pilnay. Ir tawo banda: tadda ganysis placzoj' lančoj'.

24. Jāuczei ir kummēlei, Kurrie dirwq igywēna, cysstay mašyto abrakō es, išwētito su wētyfle bey su gēlda.

25. Ir ant wissū aukštū kālū, ir ant wissū aukštū kaularū tekēs pērdai

pērdalytos wandenū srowes, cēšē didzīo sujīmušimo, kad koryczoš parwirs.

6. Ir mēnesēna bus kaip sāulēš swiešums, ir sāulēš spindulys septenē tieš swiešēšnis bus, ne kaip dabar: tū cēš' kad Pons Diems sawo imonū žaizdā aprīš, ir jūronas iškāpys.

27. Sztey, Pono Diemo waridās atēit iš tolo; jo kerkštas dēga, ir labay sunkus; jo lūpos yra didzīo kerkšto pilnos, ir jo liežuwis nēy suēdanti ugnis.

28. Ir jo kwapas nēy wandens patwinnims, iš kāklo kēnczo, (kad) išmajoti paqonai, iš jiems sugaistat' ir swizto žmones kāmānomis jū burnoj' šēn ir tēn warytu.

29. Tai jūš giedost, kaip naš, cēš kwentōš kokiōš dienōš, ir iš širdiēs dzaugšties kaip su wamz, džu einant Pono Diemo kálnop' ūlosp' Izrael.

30. Ir Pons Diems sawo šlowingā balsā dūs išgiršt kad matyta butu jo ištiestoji ranķa, su kerkšjanczu grumzdimmu, ir su lievšnowis ugniēs suēdanczōš, su šulpais, su sunķu lytum', ir su ledlais.

31. Uēs Assur nušgās iš Pono Diemo balso jē su rykšte plāš kanzio.

32. Uēs rykšte perdēm pēreis ir gēray tropys, kad Pons Diems jē ant jo ūwēs, su bubnais, ir su kanķlais, ir wišsur priēš jūš karkāns.

33. Uēa dūbe iš wāķar dienōš pritaistyta, bēje, toji iš karkalui gatawa, gana gilli ir platti; ir šittoj' (pēklōš) dūbeje ugniēs bey mālķōš pilnay yra. Pono Diemo pātims iš ūdēga, kaip sērōš srowe.

31. Pērkštyrimas.

Nielingā Egnpcionū pagalba, laimējimas priēš Assurionus.

Bēdatiems, kurre nueit i Egnpti tā, dēl pagalbōš, ir titķis žirgais, ir nušitē karo, wēžimais, kad jūdaug yra, ir ranteleis, todēl, kē jē labay druti; ir ne laikos prie Szwentojō Izraēlij' ir nieko n' atboj' Pono Diemo.

2. Alle jis yra išmintingas, ir nepalāimā atwēda, ir sawo žodzus ne kreipja, bet kēlšis priēš nelas bujū namus, ir priēš pagalbā piktadējū.

3. Uēs Egnptas yra žmogus, ir ne Diems, ir jū žirgai yra kuns, ir ne dwase. Ir Pons Diems sawo ranķā išties, kad pagālbiniņš Flupinētu, o pagālbērasie pultu, ir wišši iš wiēno pravultu.

4. Uēs šittai yra tare man Pons Diems: lyg kaip lūtas, ir jāuns lūtas rēķia ant sawo plēšimo; kad kerdzū daugums priēš jē šauķia, tay jis jū šauķimmo ne iššigāsta, ir ne atboja jū daugummo: šittai Ponas Diemas žebat nušjengs karkāt' ant kálno Zion, ir ant jo karkarōš.

5. Ir Pons Diems žebat Jerusālę apdengs (kaip paušķcei dāro sparnais) ūštōš, iškēlbis, czejau apgys, ir iškanyš.

6. Atgryškit, jus waiķai Izrael, kurre toley atšistytet.

7. Uēs, to cēš' karkas sawo āuššins bey šidābrinnus balwos nus atmēs, kurreš jums jūšū rans kos buwo padarusos grieķui.

8. Ir Assurs tur pult', ne wyro kardu, ir tur suēstas but ne žmoš gaus kardu; o raczau kardo dēl bēgs, ir jo jaunims wyriķēš cys žininkū pastos.

9. Ir jū ūla iš baimēs šallin, trāuķšis, ir jo wyresnieji karkas ženkli

ženklis dēlev bēgs, sašo Pons Dievs, Eurs Zione ugnī, ir Jeruzalēj' Eaming tur.

32. Pērskrymas.

Pašlānti valaima Kristaus karalystē.

Sztay. Karālus Karalāus, teisy bē iprowit, ir Euniga:šczei wiešpatāus, prowas wartoti.

2. Kad Eiešwiens bus nēy nū wējo apīa:gotas, ir nēy nū staudaus lētaus palēptas: nēy teš, Easie wandenēlei išdzunusoj wie toje, nēy pawēšs diodēs ūlōs sausoj' zēmēj'.

3. Ir rēginczujū āfys ne apjē distis; ir Elausy:ojū ausys dabofis.

4. Ir nēšīugosjentiesi išmošs protq; ir mešēnanczujū liežuwis greitay ir czystay Ealbēs.

5. Jau ne bus glupas daugiaus wadintas Euniga:šcžu, nēy godusis ne šauktas wiešpatim.

6. Nēs glupas apie netiškunq Ealba, ir jo širdis dūmoja ant nepalaimōs, Ead Easq iprowitu, ir sašytu apie Ponq Diewq ne wiernq pamoklq, jeib dušeles iš ālfuses išbadēdintu, ir troštan tiems gērimq draustu.

7. Nēsa godingojo waldimmas yra wiens iškada; nēs jis iškanda Easas pagadit bēdnūsus newier nais šodzeis, Ead jam reiš warg dienio prowa Ealbēt'.

8. Alle Euniga:šczei Euniga:šc czams ištras mislis turrēs, ir pagal tas elgšs.

9. Kēlpities, jus puikšoses župones, girdēšit mano balsq, jās duš ters taipo be baimēs ēsanczos, dēšit t ausis mano Ealbq.

10. Pēreš mēts ir Eēlos dienos, tay drēbēšit jūs be baimēs ēsanczos; nēs ne bus wyno suwalims, neygir inšimmo bus.

11. Nušgāstis jūs puikšoses župones, drēbēšit jus be baimēs

ēsanczos; ārtinaš iškēdims nūgis nims, ir štrēnū apjūšims.

12. Apraudotos bus dirwos, ir mielay mieloses dirwos, waišlus gieji wynmedzei.

13. Nēs ant dirwōs mano žmo nū erkēczei bey dagēi žels; prieg tam ant wišū linkšmybēs buttū linkšmame mieste.

14. Nēs palloczei bus palikti, ir žmonū pulkas mieste wienystēj', Ead Eoryczos bey pil:šancos amšinomis ūlomis pastos, ir žwērims ant dzaugsmo, Eaimenēms ant ganylōs.

15. Iš tam czēsui, Ead ant musū bus išklieta dwāse iš aukšyrbēs. Taygi tadda pūščzia pastos dirwa, ir dirwa per girrę bus rofūta.

16. Ir prowa pūščzoj' gywęs, bet teisybe ant dirwōs laikysis.

17. Ir teisybēs waišus bus pas Eajus, ir teisybēs nāuda bus amšina tyka bey bebāime;

18. Kad mano žmones pašajaus namūse gywęs, gywātosa bēbāi mēs ēsanczosa ir puikame atilšj'.

19. Alle leddai bus žemyn pagal girrę; ir miestas anšai pašalni' bus pašmintas.

20. Gēray jūms, Eurie wištur pawandenyse šējat; nēs: tēnay jus galit ušleisť Eojas jāuczū ir āsilū.

33. Pērskrymas.

Aštrionai prawatiti; Jeruzale apšaugota.

Alle bēda taw, tu pustelninke; ar dingai, Ead tu ne busi iškūstis? ir tu niešintojau, ar dingai, Ead tu ne busi niešinta? Kad tu iškūstijima busi pabaigēs, tay ir tu busi iškūstis; Ead tu niešinima busi pabaigēs, tay ir tawē niešis.

2. Pone Dieme, buš mums mai lonus, nēs tawęs mes laukiam'; buš jiems per pēt Eas rytq, prieg tam ir mums iškānimu czēse prišpachōs.

3. Te

3. Te bēga swieto žmones dėl didžio maišto, ir te išklysta pagonai, tam pasilaukštinant.

4. Tay jus užgrėbs kaip kofl plėšimui. Kaip jogai užgrėbiami, ir kaip wabalai pabaidomi yra, kad ant jų užseina.

5. Pons Dievs yra iškeltas, nės aukštybėje jis gywėna; jis Zioną pripildė sudū ir teisyste.

6. Ir tawo czėse bus wierōs, ir waldzia, išgānims, išmintis protingyste; Pono Diewo bāime bus jo kārbas.

7. Sztay, jū paslat rēkla, laufe, pakājaus angēlai graudzey werf, (tarydami:)

8. Tāfai yra pūsti: ne wiens jau daugiaus ne wāifšezoj' wies. Pēlu. Jis ne laiko nēy derėjimui nēy žodi; jis atmetta miestus, ir ne atboja žmonū.

9. Žėme apmaudingay raudoja; Libanon stow bjaurev sušappots; ir Saron lygus yra laukui, ir Ba san bey Karmelis ne gywėnamas.

10. Dabar aš kēlscs, taria Pons Diews; dabar aš pasistēbsu, dabar pasilaukštinu.

11. Szaudais sawim netuosti wāifšezojat, rūggienas jū auginat; ugnis jus suēs su jūsu drai summu.

12. Nėsa swieto žmones lyg kaip kalės bus sudėginti; kaip antai erškėczus nukirstus ugnimi uždega.

13. Taygi jās dabar girdėkit, jū kolimieji, kq aš esmi dārgs; ir jū arti esqji numanykit mano sylq.

14. Griekininkai Zione nusigan- do, drėbėjims newiernus ištikto (ir tara:) kas yra tarp mūsų, kūs galėtu prie suėdanczōs ugnies gywēnti? Kasgi iš mūsų prie amžiu nōs liepsnōs gywēntu?

15. Kas teisybėj' wāifšezoja, ir kalba, kas teisu; kas neteisybēs nekenesq bey godummo, ir sawo

rankas attrāukia, kad domanū ne imtu; kas sawo ausis užkemša, kad kraujo kaltybiū ne girdetu; ir sawo akis užmerkia, kad ko pikto ne matytu;

16. Tas aukštybėj' gywēs, ir ālos jo pīlis ir apginnimas bus. Jo dūna jam dūdama, sawo wani dent tur jis iš tiesōs.

17. Tawo akys karālu matys jo grožybėje. Žėmg tu matysi praplas tintq.

18. Kad tawo širdis labay pasidwywidama sakys: Kame dabar rašte: mošytieji? Kame rodininkai? Kame uīweizdai? I Kor. 1, 20.

19. Priegtam tu žmonū dentuiū ne matysi žmonū su kalba ne atšē kama, kūrri ne pērmanoma, ir su liežumju ne aiškei kalbanczu, kūrri ne išmanomas.

20. Žurdē, Zion, t miestq musū paminklo, tawo akys matys Jeru zalq, be bāimēs šētra, ne šalin kē lamq, kūrros winys niekad ne tur ištirāuktos but, ir ney wiena jōs wirwju ne tur sutirāukyta but.

21. Nėsa Pons Diews macnus tēnay prie musū bus, ir platus wandens perkassai bus; kad per jū neeis ney jōs waroms akruts, ney akrutėlei su irklais waromi, tēn ne iškaks.

22. Nėsa Pons Diews yra musū sudzia. Pons Diews musū mošitos jis; Pons Diews musū karālus, tassai mus gēlbt.

23. Te itemp jie sawo wirwes, tazau ne laikys, taipojau ney kār runėlq ant masto ne užkig. Tadda daug brangū išplēstū dāiktū iš dalyta bus, kad ir šlubbeji iš plēš.

24. Ir ney wiens gywātninkas ne sakys: aš ne gallu; nėsa žmoni nes tēnay gywēnantieji turrēs griet tū atšėdimui.

34. Pērs

34. Pēstyrimas.

Diewo Kerštas priēš wišus neprietelus.

Gitit šēn, jūs pagonai, ir girdē: **E**it: jūs swieto žmones, **E**lau: sykit: žēme te gird', ir kas toj'; žē mēs apštrittumas, podraugey su jo želmenu.

2. Mēsa Pons Diewo supyķes ant wišū pagonū, ir labay keršij' ant wišo jū puķo; jis jūs praķēķs ir ant pamušimmo padūs.

3. Ir jū uzmuķtieji bus pamēsti, kad jū lawonū smirwe pasīķēlo, ir kalnai jū krauju stowēs.

4. Ir wišas dangaus pulkas supūs, ir dangas bus surēstas kaip gromata; ir wišas jo pulkas pa wys. Kaip antay lāpas pawysta prie wu: medjo, ir kaip sudzuwgs lāpas prie pyg: medzio.

5. Mēs mano kārdaš danguj' girtas; ir štay, jis nužengs ant Edom, ir ant žmonū praķēķtū, forawonei.

6. Pono Diewo kārdaš yra kraujo pilnas, ir dušjas iš rēbum: mo, iš kraujo eryczū bey ožū iš ingstū tauķū awinū: nēs Pons Diewos pamušimma laiko Bazroj', ir diddi pasmāugimā žēmēj' Edom.

7. Tay medinni jāuczei drange su jeis turrēs žemyn eit, ir weršei drange su pennetaiseis jāuczeis. Mēs jū žēme prigers kraujo, ir jū žēme naruks iš rēbummo.

8. Mēs ta diena yra Pono Diewo a:keršijimo diena, ir užmoķėjimo mētas, pasiteķijent dēl Zion.

9. Tay jū uppēlei pawirs i piķt, ir jū žēme i šerq, beje jū žēme pawirs i dēgant piķt.

10. Kursai ney diena ney nākte ne išgēs, bet amžinay jōs dumai ķēlšis; ir i eilū eiles bus pūsia, kad nieķs ne eis per jē amžinay.

11. Bet bauķlei bey ežei jē laispya; apokal bey wārnai tēnay gywēs. Mēs jis trauķs per jē šnūrq

mātininkū, kad ji pūsia pastotu, ir šwinā mērojimo, kad negywēs nama butu.

12. Kad jōs wiešpaczei wadinti but wiešpaczei be žēmēs, ir wiši jū kungaitķeizei gala turētū.

13. Ir eršķeizei užaus jōs paloczūse, dilgēles bey usnys jōs pilēsa; ir bus smāfū buttas bey štrausū gannyķla.

14. Tay podraugey bēginēs fiāns nes bey baisos žwērys, ir medinni ožei Eits Eittq sūtiks; ātiwars tais pojau tēnay nakwinay bus, ir saswo atilst tēnay rqs.

15. Baublys taipojau tēnay lizda krāustis, ir padēs bey perrēs ir išperrēs po jū pawēsu; taipojau ir linges tēnay suštrqs.

16. Jēšķeķitgi Enygosa Pono Diewo, ir štaitykit; ney joķio tū ne bus ne rasta; neygi ne pasigen: dama ney šio ney to; nēs jis yra per mano burnā isāķas, ir jo dwase yr' tai sutaitanti.

17. Jis dūst burtq ant jū, (žwērū ir girrōš pauķečū) ir Jo ranka iš dalija (nēy su) miera tarp jū, kad toje gāuna dalyķus amžinay, ir toj' pasilēkt i eilū eiles.

35. Pēstyrimas.

Palaimingoš dienos.

Alle pūsczia ir negywēnamoji žēme bus linķsma, ir laukai dzaugsmē stowēs, ir žydēs kaip lelijos.

2. Žydēs, ir dzaugsmē stowēs wišotame šuķawime ir pasilinkš minnime. Mēs Libanone šlowe jei dūta, aprēdims Karmelio bey Saron. Jie mato šlowę Wieš: patiēs, aprēdimma musū Diewo.

3. Podrutikit pailsuses ranķas, ir atgaiwinķit Kielus swyrinēs janczus.

4. Saķykit širdims nusi minnuas some: paslbraķkit, nesibijoķit; štay

stāy, jūšū Diewas atēit ant atsi-
feršijimo, Diewas, atdūdāšs atēit,
ir jums gēlbēs.

5. Tadda *afluju ārys bus at-
wērtos, ir furtinuju ausys bus
atdarytos. *Matt. 11. 5. 15. 30.

6. Tadda šlubbieji šokinēs kaip
ēlnis, ir nebilkā liejuwis gārbis.
Mēsa wāndens pūšcjoš' šēn ir tēn
tekkēs, ir uppes laukūse.

7. Ir fur pirma sausa buwo,
prudai stowēs, ir fur išdzuwē
buwo. tur šaltinnei but. Kur pir-
ma žalcei gullējo, tur šiens ir
nēndres bey wiškrei stowēt.

8. Ir tēnay wiešfēllis bus, ir
Pēlas, kurs wadinna bus šwenti-
fēllis, kad ney wiens neczystas jū-
mi ne wāiškczos; ir tas pats jieme
bus, kad ant to wāiškczotu, kad
ir paifēji nē flaidinētu.

9. Tēnay ne bus ney jokio luto,
ir ney joks drāstāšs žwēris sawo
kēi' ant jo uids, ney tēnay bus
rakšs; bet drāsey be bāimēs tēnay
bus einama.

10. Išgēlbētieji Pono Diewo
atgryš, ir i Zion pareis su šuķa-
wimu; amžina linšmybe bus ant
jū galwēs: linšmybe ir dzaugš-
mas jūs nutwērs. ir šopējims bey
dušawims turrēs atstot'.

36. Pērštyrimas.

San ribš apgul Jeruzale.

Ir nušdawē feturoliktame mete
šarālaus Iškijo, trāukēšlaukš-
tyn šarālus Assyrioj', Šaneribs,
priēš wiššus padrūtītūsus miestus
Judo, ir tweikē jūs.

2. Ir šarālus Assyriōs atsunte
Kabsakē iš Lakis i Jeruzalē, pas
šarālu Iškijā su didzu žalnērū pul-
ku. Ir jis štojs arti wandens,
rurōs aukštēšnojo prudo, prie šēlo
arti dirwēs Frošininko.

3. Ir išējo pas jē Eliašims,
Iškijo sunus, dwāro užweizdas
ir Šebena, raštininšs, ir Joa,

Assapo sunus, nušdawimū rakš-
tojis.

4. Ir Kabsakē tāre jiems: ben
šakytit Iškijui: šittaiš tāria dids
disš šarālus, Assyriōs šarālus;
šas tai per pašstengims, šurrūm
tu paštitēti?

5. Māding, tu dūdi vērsšakē
bēti, buš dar rodōs ir šylōs turri
šaraut? Šūnigi paštitēti, šq nū
mangš atšokai?

6. Šegu tiškies ana šulušuse nens
drinne Egypto? Šurri, jey šas je
pašstemia, jam i ranšq ilenda, ir
iž pēršwerbja. Taip padāro Pa-
rao, Egypto šarālus wiššims jū-
mi paštitēntiems.

7. Ir jey man wēl nori šakyt:
mes paštitētim Wiešpaczui, sawo
Diewui? Argi tay ne tas, šurrio
aukštibes bey altorus Iškijas at-
mete šalin, ir šakē Juda bey Je-
ruzalei: ties šom altorum turrit
melstis?

8. Šiškēgi, šušžinnok su mano
wiešpatim', Assyriōs šaralum': aš
taw dūsu du tāšstanczu žirgū; pas
rodik, bau šurass tarp jūšū, ant
jū jōti galinczū?

9. Kaipgi tu iškēš po ašū wies
no žalnerū wyrēšno, mažašujū
šlūzauninkū wieno, mano wiešpa-
tiēs? Ir tu paštitēti Egyptu, dēl
šāro, wēžimmū bey rakelū?

10. Priekatam beggu dingai,
manš be Pono Diewo šēn uššis
trāukiusi i šē žēng, iž išwāstis?
Ir mielay, Pons Diews tare man:
trāukis aukštyn i šittq žēng, ir
iškūstik jē.

11. Alle Eliašims, ir Šebena,
bey Joa tare Kabsakui: ben, šakē
bēš su sawo tarnais šyrioniššay,
nēs mes tai gēray pērmanom; ir
ne šalbēš žydiššay su mumis tiems
šmonims begirdint, šurrie ant mu-
ro yra.

12. Tay

12. Tay tare Kabsafe: begu dimgai, mano wiešpatē manē atsun-
tusi pas tawo wiešpatē arba pas
tawē, tokiū žodžū kalbēt: ir ne
daugiaus pas tūs wyrus, ant muro
sedincius, kad jie drange su jumis
saw. paczū mēšlę estu, ir sawo
myžalus gērtu?

13. Ir Kabsafe stowējo, ir la-
bay šauke žydiškay, ir tare: girdē-
sit' žodžius didžiojo Karalaus, Ka-
ralaus Assyriūs.

14. Taip safo Karalus: nesidū-
sities per Iškiją suklastoti, nės jis
ne gal jus išgēlbēt.

15. Ir te ne pērkalb' jus Iškijas
Ponu Diewu sakydams: Pons
Diews mus išgēlbēs, ir šis mie-
štas ne bus dūts t ranką Karalaus
Assyriūs.

16. Ne klaušykite Iškijui, nės
taip safo Karalus Assyriūs: priim-
sit mano malonę, ir išeit' laukan
manęsp, tay jūs kožnas sawo wyni
medžio ir pygmedžio walgisit, ir
iš sawo šullinio gērsit;

17. Iškij aš atėjęs jus nugabėsu
t žėmę, kurri kaip jusū žėme yra,
t žėmę, kurroj' ruggiū ir saldus
wyno yr'. t žėmę, kur dūnos ir
wynkainū yr'.

18. Te ne pērkalba jus Iškijas,
sakydams: Pons Diews mus iš-
gēlbēs. Beggu ir išplėše pagonū
diewai kožnas sawo žėmę iš ran-
kūs Karalaus Assyriūs?

19. Kame diewai Amat bey Ar-
pad? Kame diewai Separwaim?
beggu jie Samarią išgēlbėjo iš
mano rankūs.

20. Koksai wissū diewū šū žėm-
jū sawo žėmę išgēlbėjo iš mano
rankūs? Kad Pons Diews tur-
rētū Jeruzalę išgēlbēt iš mano
rankūs?

21. Alle ite tyledami jam nieko ne
atsak: nės Karalus buvo liepęs
ir sakę: ne atsakysit jam nieko,

22. Tay atėjo Eliakims Iškio
sunus, dwāro uįweizdas, ir Sei-
bena, raštinkinš, bey Joa, Assapo-
sunus, nusidawimū rašytojis, rus-
bais iplėkrais, ir apsafe jam žo-
džus Kabsafe.

37. Pērskyrimas.

Saneribo m. ištās ant Iškio maldos
pamūstas.

Alle Karalus Iškijas tai išgirdęs,
iplėše sawo rubus, ir jaku ap-
sisaugę rėjo i Pono Diewo namus.

2. Ir pasunte Eliakimą, wyrėsi
niji ant dwaro ir Sebeną, raštis-
ninę, su wyresneiseis kunigais,
žakais apsisautusius, pas prāraką
Jezaiofū, sunu Amozo.

3. Kad jie jam sakytu: taip safo
Iškijas: Tai yra diena priespaus-
dės, barrimmo ir bluznijimo; ir
lygey taip yra, kaip kad Eudikei
artinasi gindimmui, ir niera sylōs
paginditi.

4. Kad ben Wiešpats, tawo Dien-
was, girdētu žodžus Kabsafe, kurr-
ti jo wiešpats: Assyriūs Karalus,
suntęs, bluznit' gywajt Diewą, ir
kolot šittokais žodžeis, kaip Wieš-
pats tawo Diews, girdėjo. Irgi
tu Diewop' šauktumbei už atstani-
kų dāt b'ėsancziū.

5. Ir tarnai Karalaus Iškio at-
ėjo pas Jezaiofū.

6. Alle Jezaiofus tare jiems: taip
sakysit sawo wiešpaczui: Pons
Diews taipo kalba: tu nesibijokis
tū žodžū, kurrus girdėjai, kurreis
manę waitai Karalaus Assyriūs
išdarke.

7. Ežtay, aš jam fittą dumą
padarysu, ir jis tur ko išgirst',
kad wēl atgalos trauksis t sawo
žėmę, ir prapuldisu jį Eardu jo
žėmėj'.

8. O kaip Kabsafe atgryžo, rai-
do jis Assyriūs Karalū bę Karan-
janti pries Libną, nės jis buvo
girs

girdējs, jē nū Laktis šallin atšū trāufiust.

9. Nīs atējo Falba apie Tirakq, Murinū Farālu, šakant: jis išejo Faraut su tawim.

10. Ir jis tai iēgirdes, sunte pašus pas Iši o, ir šakydino jam: Šakypit Išijui, Farālui Juda, šittai; te ne šuwillej' tawę tawo Diems, Furrūm nešitēki, tary: dams: Jeruzale ne bus dūta i ranka Ašsyriōs Farālaus.

11. Šytay, tu girdējei, Eš Ašsyriōs Faralei padare wiššiemis swieto žēmėmis, ir jas prapulezui prištyre; ir tu turrētumbei but iše gēlbētas?

12. Beggu ir pagonū diemai tas žėmes iēgēlbējo, Furras mano tawai sugaiflino, butent Gosan, Aran, Rezep, ir waitus Eden Telassare?

13. Kame Farālus iē Amat bey Farālus iē Arpad, ir Farālus miešto Separwaim, Ena bey Iwa?

14. Ir šaip Ištijas šittā gwo matq nū pašū buwo gawęs ir škaites, utējo jis i namus Pono Diemo, ir iēšplēte ję po akia Pono Diemo.

15. Ir Ištijas pašmeldzams Pono Diemo, tare:

16. Pone Dieme Zebaot, tu Izraēlo Dieme, Furs tu šēdi auštay ant Kerubim. Tu wiens ešš Diei was ant wiššū swieto Faralyščū; tu dangs bey žėmg padārgs ešš.

17. Pone Dieme, prikreipē sawo ausis ir ben girdēk; Pone Dieme, atwērē sawo akis ir ben žurēk: ben girdēk wiššus žodzus Šaneribo, Furras atsunte iēdarēyt gypašt Diemq.

18. Tai tiesa, Pone Dieme, Ašsyriōs Faralei paštas padāre wiššas Faralyštes su jū žēmėmis:

19. Ir jū diemus i ugni imete: nēsa jie ne buwo diemai, bet žmonū

rankū dārbas, mēdis bey afmū, tie prapūle.

20. Dabargi, Wiešpatie, mušū Dieme, gēlbēk mus nū jo rankōs; Ead wiššos swieto Faralyštes iše tirtu, tawę wienq ēsant Pona Diemq.

21. Tay Jezaiošus, Amazo sunus, nusunte pas Ištijq, ir šakydino jam: taip Falba Wiešpāts, Izraēlo Diemas: Eš tu mang meldei dēl Šaneribo, Ašsyriōs Farālaus,

22. Tay yra tai, Eš Pons Diems apie jē Falba: merga, dukte Zion paniekin' tawę, ir jūšias tawęs, ir dukte Jeruzale Frāta gālwa pas šuy tawę.

23. Košt tu iēdarēi ir bluznijei? ant Eo tu balsq pakēlei? Ir pas šelli sawo akis priēš šwentajē Izraēliē?

24. Per sawo tarnus tu iēdarēi Pona Diemq, ir tary; aš auštayn trāufiaus su daugybe sawo Fāro wežimmū ant wiršaus Fālnū, prie šallēs Libanon; ir jo auštūšus cēdrus pakirtau, podraugey su jo iērinktomis ēglemis, ir wiršum' iē' galo iēškarau, pas šę girę ant žėmės.

25. Aš Paššiau ir gėrau wandenus, ir sawo padais iēdzowinau wiššus Farwojamus wandenus.

26. Aš ar ne girdējei, Ead aš šennosa gadynosa šittai padariau, ir iē senowēs šittai iēprowijau, irgi dabar dar šittai dariau, Ead druti miestai sugrāujami i afmenū Erumas?

27. Ir jūse gvwēnantēji šlponi pastoti ir nulūdg, ir saw gēdōs taktu; ir nēy laužo žole pastotu, ir nēy žole darjome, šaip šiens ant šlogū, Fursai padgūsta piran neng iēnošta?

28. Aš pašystu tawo gvwēni ma, tawo iēšijimq ir iējimq, ir tawo dušumq priēš mang.

29. Ba

29. Kadangi tu priėš mane dąstę, ir tavo didzėwina anėstyn uėėjo į mano ausis, aėš taw rinktę ant tavo nosės užmąusu, ir brizgilę į tavo snuktę, ir tawę tūm' Fellu wėl sugrąįįu, Furrom tu atėįs esi.

30. Ir tai taw teėšle jėnklu: walgitę šį mėtą, Pas sumindzūta; antrą mėtą, Pas iš sawės āuga; trėczą mėtą sėit' ir pjāukit', apso dicit wyn; Palnus, ir walgitę jū waisū.

31. Uėės išgėlbėtėji namū Juda, ir Furrie pasliktę, dar wėl po sawim iėšaknys, ir wirėuy sawės waisaus neė.

32. Uėės iš Jeruzalės dar iėeis, Furrie iėliktę, ir išgėlbėtėji, nū Pālno Zion. Tai padarys atėerėš jims Pono Diemo Zebaot.

33. Todėl taip saėo Pons Diems apie Parālu Assyriōs: jis ne tur teit į šį miestą, ir ney wienōs strėlōs ne tur į tą iėaut, ir ney wiena šyda ne tur prie to iėkakt, ir ney joėt pylimą ne tur aplint ta pilt'.

34. Bet tū Fellu, Furrū jis atėįo, tur pargrybt; Kad į šį miestą ne teitu, saėo Pons Diems.

35. Uėės aėš šį miestą užstos, Kad tą išgėlbėczau dėl sawės, ir dėl sawo tarno Dowido.

36. Tay iėėįs angėlas Pono Diemo užmuėe Assyrionū abazę šimtą tūkstanczū, ir aėtūnis dės šimts bey penkis tūkstanczus wyrū. Ir rytmetij' jiems kėlantis anėsti, štay, wiėsur pilna gullėjo wienū negywū lawonū.

37. Ir Assyriōs Parālus Saneribs, Pėleš, šalin trāukės, ir wėl pargryjo namon, ir pasliktę Uėi niwėj'.

38. Ir nusiėawe, jam meldziantis namūse Uėisroė, sawo Diemo, užmuėe jį jo sunu du: Adrameleė

bey Sarēzera Pārdū, ir jūdu pas bėgo į žėmę Ararat. Ir jo sunus AssarAddon Parālumi pastōjo į jo wietą.

38. Pėrsėyrimas.

Iėiio smertėka ligga, pagalbims, ir Diemo laupė.

To cėš' * Iėiias smertnay apė srgo; ir atėįo pas jį prárafas Jezaiosus, Amozo sunus ir tare jam: taip saėo Pons Diems: apė rūpitę sawo namus, nės tu nusi mirėi, ir gywas ne iėliktę.

* 3 Kar. 20. 1.

2. Tay Iėiias sawo wė: dą į sėnų pakreipęs meldėsi Pono Diemo.

3. Ir tare: ben atėimintę, Pone Dieme, šaip aėš po tawo, aėiū pas šelgiau be klastōs ir tikray wierna širdze, ir dariau, Pas taw patiktę. Ir Iėiias labay werkę.

4. Tay atėįo Pono Diemo šodis Jezaiosui, ir tare:

5. Uėeiė, ir sakytę Iėiui: taip saėo Wiėėpats, Diemas tawo tė: wo Dowido: aėš girdėjan. tawo maldą, ir rėgėjo tawo āėaras. Štay, pridėju dar tawo dienomis penktoliktą mėtū.

6. Ir išgėlbėsu tawę bey šį miestą nū rankės Parālaus Assyriōs; nės aėš šį miestą gėray užstos.

7. Ir tai saw turrėė per jėnklą nū Pono Diemo, Kad Pons Diems tai darysęs, šą jis Paltėįs:

8. Štay, aėš šėšėli ant sālės rodyklės Aas atgallos wessu dės šimti žinkšnū, per Furrus jis pėrs bėgo, Kad saule dės šimti žinkšnū tur atgalos bėgti ant rodyklės per Furrus jį pėrbėgusi.

9. Tai yra giesmė Iėiio, Parālaus Judo, jam srgus, ir wėl iš liggōs pasweiktus.

10. Uėš tariau: dabar turru nusiėi prie pėklōs durrū, cėėiui mano pasibaigius, šaip aėš miėlijau dar ilgiaus gywu but.

11. Uėš

11. Aš tariau: jau dabar ne turu daugiaus rėgēt Pona Diewą, beje Pona Diewą žėmėj' šū gywuju; jau dabar ne turu matyt žmones, prie tū, kurrie sawo czėsą gywi.

12. Mano czėsas atstojo, ir nū manęs sulobtas nēy Ferdzans bu: dēle; ir patraukiau sawo gywastė Paip audėjus. Jis manę sausay iš, surbja; tu su manim' galą darai dienoj' pirm wákaro.

13. Aš tariau: Kad ben iš rytmei czui gyws buczau! Alle jis sulauže wissus mano Paulus Paip lūtas; nēs tu manę pabaigi dienoj' pirm wákaro.

14. Aš waitójau Paip gērše bey Peregde, ir uldawan Paip Farmėlis: mano áfys norėjo apgesti; Pone Diewe, aš bėdą Fenczu, palengwyf man tą.

15. Aš Paip dar Falsėsu, Kad man pažaddėjo, ir tai dāro. Kol gyws busu, baidyfos tolio ap: smūtijimo sawo dušōs.

16. Pone Diewe, iš to gywi es: me, ir gywastis mano dwasės abelnay tame stow; nēs tu manę užmigdei, ir dūdi man gywam but.

17. Sztay, aš labay troškau palinėjiminojimo; alle taw už ma: no dušėlę širdingay rupėjo, Kad ji ne prapultu; nēs tu wissus mano griekns numeti i sawo užpačali.

18. Uēs pėkla tawę ne pagir', taipjau smertis tawę ne gārbin; ir kurrie i dūbę nueit, ne lūfur tawo tiesōs.

19. Bet wieni gywieji pagir ta: wę, Paip aš dabar dārau; tēws waišams tawo tiesą apsašys.

20. Pone Diewe, gėlbėf man; tay mano giesmės giedosim, Kol gywi busim, namūse Pono Diewo.

21. Ir Jezaiosus liepe imt pygū plostru, ir ant jo skaudulo dēt, Kad išgytu.

22. Ir Ištijos tare: Fofs tai stes: buklas, Kad aš aušstyn eiti turru i namus Pono Diewo!

39. Pėrstyrimas.

Ištijo pasididijamimas foramotas.

Tū czės' Merodak Baladan, Bal: Adano sunus, Karalus Babelėj', sunte gromatas ir downas Ištijui: nēs jis buwo girdėjgs, ji sirs: gusti ir wėl pagilbust.

2. Iš to dzaugės' Ištijos, ir parode jiems skarb: butti, sdabrag bey auksą, ir brangiūses žoles, Fastāunas mōstes, ir wissus sawo ginėla: buttus, bey wissą skarbą, kurri turrėjo. Nieko ne buwo, Fą jiems Ištijos ne parode sawo namūse, ir sawo Karalystėje.

3. Tay práras Jezaiosus atėjgs pas Karalū Ištiją, tare jam: Fą sašo tie wyrai' ir iš kur jie ateis na tawęspi? Ištijos tare: jie iš tolo ateit mangspi, butent iš Babelės.

4. Alle jis tare: Fą jie tawo namūse mate? Ištijos tare: wisłagi, Fas mano namūse yra, jie mātē, ir nieko niera mano skarbūse, Fą jiems ne buczau parodgs.

5. Ir Jezaiosus tare Ištijui: girdėf žodi Pono Diewo Zebaot:

6. Sztay, ateit czėsas, Kad wisłab, Fas tawo namūse yr', ir Fą tawo tēwai sudėjo, i' šei dies: nai, i Babelē bus nugabēnta; Kad nieko ne pasliks, sašo Pons Diews.

7. Priegtam jie tawo waišus, kurrie iš tawęs ateis, ir taw už: gimis, imis, ir tur Pamarninčais buti dware Karalaus Babelėj'.

8. Bet Ištijos tare Jezaiasui: tas žodis Pono Diewo gērs yra, kurri tu sašai; ir tare: tift t'esse: pašjus ir wietnybe, Kol aš gyws busu.

40. Pėrs

40. Pėrsťyrimas.

Kristaus atėjimas; jo pėmtėkuno
tėjonis.

Palinėsminkit, palinėsminkit ma-
no žmones, safo jūsų Dievas.

2. Kalbėkite meilingai su Jeru-
zale, ir apsauskite ją, jės sunkę
glužmą galą turrincę; nės jės pė-
tenybe atlėista: kadangi dvejopa
atėme iš rankės Pono Dievo, už
wissus sawo grietus.

3. Balsas *yra Dievo žodis šis
Pancio pūscioje: taisykite kėlą
Ponui Dievui, padarykite lygu
taiką ant lauko mūsų Dievui.

*Matt. 3, 3.

4. Wissos daubos tur but pa-
aukštitos, ir wissai kėlnai bey kau-
karos bus pažėminti; ir kas ne
lygu yra, tur sulyginta but, ir kas
pupstota, tur lygu pastoti.

5. Nės Pono Dievo glowe tur
aptrėistai but; ir wissas kuns
drauge regės, Pono Dievo burną
kalbancę.

6. Tare balsas: kauk. Ir jis
tare: kę kauksu? wissas *kunas
šiens, ir wissa jo gerybe kaip žolėle
ant lauko.

*1 Petr. 1, 24.

7. Šiens padžiusta, žolėle pa-
wysta; nės Pono Dievo dwase i ję
pucza. Beje, žmones yra tas šiens.

8. Šiens padžiusta, žolėle pa-
wysta; alle mūsų Dievo žodis *pa-
siliekt amžinai.

*Ps. 119, 89.

9. Zion tu kėznadėjėne, užkūptė
ant aukšto kėlno. Jeruzale, tu
kėznadėjėne, iškėl sawo balsą su
syla, iškėl ir nesibijok; sausk
miestams Juda: stas, jūsų Dievas.

10. Nės stas, Wiešpats, Pons
Dievas, ateit sulingai, ir jo ranka
karalėus. Stas, jo alga yr' prie
jo, ir jo užmoėjims *yr' po jo
akim.

*Rom. 2, 6

11. Jis sawo kaimenę ganyt,
kaip kerdzus: jis eryzus i sawo

alėbi suwallęs, ir sawo antie nes
jos, ir žindamases awis wadjos.

12. Kas mattoja wādenus su
plāstaka, ir dangi mēroja su
sprindzu, ir trimis pirštais ap-
czopja žėmę, ir palwer kėlnus
swarczu ir kaukaras su swarczo-
bludais.

13. Kas *pamokin Pono Dievo
dwase, ir kursas rodininkas pamok-
sinna jį?

*Rom. 11, 34.

14. Kurri jis kėlūsta parodo,
kurs jam išmanimo dūtu, ir pa-
mokitu jį prowės kėlą, ir pamok-
titu jį išpažinnimą, ir paroditu
jam išmanimo kėlą?

15. Stas, pagonai yra rokėjai
mi, nės lašėlis, kibirre ušiliekas,
ir nės dulkėi grūdėlie kurs swar-
czo blude pasiliekt. Stas, sallos
yra nės dulkėle.

16. Libanon per menkas butu
prašurimmui, ir jo galwyjei per
maž dėginnimo apietal.

17. Wissi pagonai prėg jį nieks,
ir per nieką ir nicznieką laikomi.

18. Su kūngi jūs sulygtisit
Dievą? ir koki abrozą jam pris-
taisyti?

19. Mistras tiesa nulėja abrozą,
ir aukštalis jį aptraukia aukšu, ir
sdabro lencugėlus prie jo padaro.

20. Taipojau kas ne dangiu issis-
tenka, tas išrenką mēdi ne trėgi-
tanti; ir protinga mistra tam iškėlo,
kurs abrozą padarytu, išliekanti.

21. Ar ne žinnot? ar ne girdi?
ar tai jūms ne wirma apsauskta?
ar tai ne išmanit' nū žėmės prasi-
dėjimo?

22. Jis sėd wirsuj' žėmės ap-
skrittumo; ir ant jės gywėnantieji
yra nės žogai. Kursai dangi iš-
tiesa, kaip kokią ploną ūdėlę, ir
išsplėcz tą nės buwo gywėnamą.

23. Kurs kungaiškęsus nieks
pawercz, ir žėmės sudzius pragali-
sinna,

24. Kaip

24. Kaip kad jū kamēnas ne turētū ney czėpū ney sėklōs, nē, šaknū žėmėj'; kad jie, wėjui i jū tarpą pūzent, padžusta, ir wėsuls jūs nēy ruggėnas panėša.

25. Su kumgi jūs manę sulygisit, kam aš lygus buczau? sašo Szwentasis.

26. Pašėlkit sawo akis auštyn', ir žurėkit, kas tolius daitus su twėrs, ir jū pulką išweda su klaitu? Kurs jūs wissus wardu šaukia, jo gallybe ir druta syla yra taip didde, kad ney wieno yra ušliskuso.

27. Kamgi tu tari, Jokube, ir tu, Izrael, sakai: mano kėlas Poniui Diewui yra paslėptas, ir mano prowa pro šalį eit mano Diewui?

28. Ar tu tai nežinnai? ar ne girdėjai? Wiešpats, amžinasis Diews, kurs žėmės kraštus sutwėre, ne pailsta, ney pablogsta; jo protas yra ne pėrtyrims.

29. Jis pailsusam dūst sylōs, ir gana dratummo negalinczam.

30. Waišaiczei pailsta ir sylōs pristoksta, ir jaunišaiczei pūlinėja.

31. Alie Pono Diewo laukiantieji gāuna naujōs sylōs, kad sparnais pasikėl, kaip erėlei, kad tekinėdami sylōs ne pristoksta, kad waišai czodami ne pailsta.

41. Pėrstyrimas.

Balmonekės niekne.

Te nutyla man sallos, ir swieto žmones te pasistiprin. Te prieit artyn, ir dabar te kalba, eikime podraug i prową.

2. Kas teisusi priėle nū užtefėjimo? Kam wadiñant jis ėjo? Kas padame pagonus ir karalus po jo akis, kad jūs tweekdams sawo kardu padame, kaip dulkes, ir sawo strėlynę czei, nēy išblafstytas rūgėnas?

3. Kad jūs wėdams perdėm pėr ėjo su pėėjumi, ir iš to kėlo ne pailso niekaday.

4. Kas tai daro ir atlikt' ir padadinna wissus žmones pacilui? iš pradžōs? aš tai esmi, Ponas Diews, taip pirmesls kaip patikėlusasis.

5. Tay matydamos sallos bijos jos, ir žėmės kraštai nusigando; jie prišlartino ir priejo.

6. Wiena antram pasigėlbėjo, ir tare sawo artimui: buf drasus.

7. Cimmerninkas priėme sawo auštali, ir su kėjū biėkt glittino ant priekalo, tarydami: tai gražu bus, ir priekale tai winnimis, kad ne judėtu.

8. Alie tu Izrael, mano tarne, Jokube, kerri aš išrinkau: tu šėkla Abraomo, mano mylėtojo.

9. Kursai tawę pastiprinau nū swieto krašto, ir pawadinau tawę nū jū macnujū, ir tarau taw: tu busi mano tarnas; nės tawę išrensiu, ir ne patremju;

10. Nesibijoš, aš esmi su tawim; ne atstoš, nės aš esmi tawo Diewas: aš tawę pastiprinu, aš ir pagėlbmi taw, aš tawę išlaikau su dėšine ranka mano teisybės.

11. Sztay, jie tur i apjūką ir i gėdą teit, wissi, kurrie tawę nes kenz; jie tur but kaip nieks. Ir tie žmones, kurrie su tawim bārasi, tur prapult.

12. Kad tu jū klaušinėdams jūs ne rassi. Žmones, kurrie su tawim bārasi tur but, kaip nieks: ir žmones, kurrie prieš tawę karauja, tur pasibaigt.

13. Nės aš esmi Wiešpats, tawo Diews, pastiprinsis tawo dėšing ranką, ir taw sakasis; nesibijoš, aš taw gėlbmi.

14. Taygi nesibijoš, tu firmes laite Jokub, tu wargstasis pulke Izrael. Aš taw gėlbmi, sašo Ponas Diews ir tawo išganytojis, Szwentasis Izraelije.

15. Sztay,

15. Sztay, aš tave padariau aštru nauju kullamu vežimui, dan tū turrinczu, kad falnus sukultumbei ir sutruškitumbei, ir kau faras kaip pellus padarytumbei.

16. Tu jūs išbarstysi, kad vėjas jūs paneš, ir wėsuls išwajos. Alle tu linksmas busi Ponu Diewu, ir pasigirsi Szwentoju Izraelije.

17. Bėdnieji ir wargdienei jėško wandens, ir nieko niera; jū liežuwis sudžūsta trōškulu. Alle aš Pons Diews jūs išklausysiu, aš Izraelo Diews jūs ne prastosu.

18. Bet aš wandenū uppes ant aukštū kalnū atwėrsu, ir šaltinūs widdurij' laukūse; aš pūsczas padarysu wandenū ējerais, ir sauską žėmę wandenū pawersmemis.

19. Aš pūsczosa dūsu cėdrū, brangiāusū cėdro; mēdzū, myrto; mēdzū ir alyw; mēdzū; aš laužo dirwūsa dūsu ēgliū, jowarū ir buksa; medzū podraugey.

20. Kad butu matyta ir išpažinta, ir numanyta, ir drange išmanyta, Pono Diewo ranką tai padarusę, ir Szwentąjį Izraelij' tai sutwėrusi.

21. Taygi jūsu prowa te ateit, saško Pons Diews; atneškit jūsu atsišalbėjimo sylą, taria Jofubo Karalus.

22. Te atženg' jie šėn artyn, ir te apšako mums kas busę. Apsakyt kit mums ką pirma, ir praraiškaukit: besidabokim mes sawo širdze ant to, ir numanykim, kaipopotam bus. Arba ben dūkit mums išgirst', kas potam bus.

23. Apsakyt kit mums, kas potam ateis, tay numanysim, kad jūs diewai este. Szukštu, darykit ar gėro arba išfādōs; tay apie tai mes kalbėsime, ir podraugey žurėsime.

24. Sztay, jūs este iš nieko, ir jūsu dārbas taipojau niekai; ir jūs išrinkti, tai yra bjaurybė.

25. Alle aš wieną pabūdinu iš bjaurės, ir ateit iš saulės uždėkėjimo; jissai jiems mano wardą apsašys, ir per macnosus pėreis, kaip per moli, ir purwą mindzos kaip pūdzus.

26. Kas gėl ką apsašyt iš pradōs? tay mes tai girdėsime: arba pirma praraiškau? tay mes sašysime: tu tiesą kalbi. Alle cze niera ney wieno apsašytojo, ney wieno, kurs ką dūtu išgirst, ney wieno, kurs iš jūsu wieną žodi išgirstu.

27. Aš esmi pirmašis. Kurs saško Zionui: štay, cze jie; ir dūmi Jeruzalai kognadėjus.

28. Ir aš tēnay žurn, alle cze niera ney wieno, ir wėizdmi tarp jū, alle nier tēnay ney wieno rodininko; aš jūs klausiu, alle jie ne atsiliepa.

29. Sztay, tikt wiena proce, ir niekai su jū darbais; jū balwona tikt wėjas ir niekingi.

42. Pėrsšyrimas.

Ar šaus malonybe, jodu nedėkingyste. Sztay, *tas yra mano tarnas, aš jį išlaiskau, ir mano išrinktasis, kurrūmi mano dušia mėgsta. Aš jam dawjau sawo dwasę, jis teisybę pagonims pasakys.

*Matt. 12, 18.

2. Jis ne rėks, ney flykūs, neygi girdėts bus jo balsus ant ūlyczū.

3. Blūzusę *nėndrę jis ne sulāusys, ir gruzdanti knātą jis ne išgessys; jis tikray mošis teisybe laikyti.

*Matt. 12, 20.

4. Jis ne bus ney rūstus ney baisus, kad ant žėmės teisybę itaisytu; ir sallos jo ištatinū laukės.

5. Szittai kalba Diewas, Ponas Diewas, kursai dangus sutwėre ir placzey išstēcza, kursai žėmę padaręs ir jōs ūglus; kurs dūda kwapą žmonėms ant jōs ēsani

h h h

, tiems

tiems, ir dwāš ant jōs wāifšc3ot jantiems:

6. Aš, Ponas Dievas, tawę wadinau su teisybe, ir tawę nu twērau prie tawo rančōs; ir tawę apsaugoju, ir dawjau tawę sudei rėjimui + žmones, šwiesybei pa gonims.

7. Kad atwērtumbei ākis afluju, ir apšaltūsus iš temnyczōs išwēs stumbei, ir sedinczus tamsoje iš Palėjimo.

8. Aš, Pons Dievs, tai mano wardas, ir sawo garbę ne dūsu ney wienam Pittam, ney sawo šlowę balwonams.

9. Sztay, kas tur ateit, aš pirma apsakau, ir naujų dāiktū apreiškin; jiems dar ne kėlantis, dūmi jums išgirst.

10. Giedokit Ponui Diewui nauję giesmę; jo gyrys yr swieto galle; Furrie jurosa kėlāju, ir kas josa yr', sallos, ir Furrie josa gywėn'.

11. Szaufit labay, jūs pūščzos, ir miestai josa, drauge su kėmais, Fur Redar gywėna. Te šukāju ilosa gywėnantieji, ir te šaukie nū wiršū: Palnū.

12. Te dūdie jie garbę Ponui Diewui, ir jo gyry te apsafo sallosa.

13. Pons Dievs išeis, kaip milžins; jis užkeršijimą sawo pa buddis, kaip karzygys; jis šukāus ir šambės, jis ant sawo neprietelū wiršū gāus.

14. Aš tiesa tylu walandą, ir tykas esmi, ir nuštramdau; alle dabar rėkšu, kaip kofia gimdanti. Aš jūs išpūstysu, ir wissus prartytu.

15. Aš Palnus ir Pančaras išpūstysu, ir wissą jų žolę sudzudysu; ir wandenū uppes pawersu + salas, ir čerūs išdzowisu.

16. Alle aklūsas aš wadzofu kėlu jiems ne žinnomu; aš jūs

wessu tākais jiems ne pažystamais: aš tamsybę jų prysakij' + šwiesą pawersu, ir kas kupstotą + lygumą. Tai aš jiems darysu, ir jūs ne aplėisu.

17. Alle Furrie ant balwonū nuštiš, ir nulieta abrozui safo: jūs este mūsų diwai; tie tur atbulay eit, ir gėdoje but.

18. Klausykit, jus Furtinei, ir šurėkit šėn, jūs aklieji, kad rėgētumbit.

19. Kas taip āklas kaip mano tarnas? Ir kas taip užkurtęs, kaip mano pašlas, Furri aš sunčju? Kas taip āklas kaip tobulašs? ir taip apjėgęs, kaip tarnas Pono Diewo?

20. Daug tiesa šakoma, alle jie to ne laišo; ganna jiems šakoma, alle jie to ne nor klausyt.

21. Wieno jiems Pons Dievs gėro wėlij', dėl sawo teisybės, kad žofaną šlowingą ir aukštą padarytu.

22. Jie yra žmones išplėšti ir išdrastyti; jie wissi supānczūti ilosa ir paslėpti Palėjimūse; jie plėšimū pastoj, ir nier' cze išgėlbėtojo; išdrastyti, ir nier' ney wieno, Fursai sakytu: atdūr jūs wėl.

23. Kas tarp jų yra, Furs tai + ausis dėtū, Furs išstėmitu, ir klausytu, kas potam ateis?

24. Kas Jofubą padawę išdrastyt, ir Izraeli plėšikėms? Ar tai ne Pons Dievs padare, prieš Furri esme susigriešiję? Ir jie ne norėjo jo kėlu wāifšc3ot, ir ne klause jo prisakimams.

25. Todėl Jis ant jų išlėjo sawo papykio kerštą, ir sunčiāusus Farus; ir aplinkuy jūs uždege, alle jie tai ne supranta; ir ugnį jiems pračure, alle jie tai + širdi ne dėda.

43. Pėri

43. Pērstyrimas.

Kristijoni surinkas tur palinksmino,
jims is Kristaus ir jo kentėjimo.

Jr dabar, safo Pons Dievas,
Eurs tawę sutwēre, Josub, ir
tawę padāre Izrael: Nesibijok, nēs
aš tawę isganiau, aš tawę tawo
wardu šaukiau, tu manasis esli.

2. Nēs jey tu per wandeni eisi,
aš pas tawę busu, kad tawę sro-
wes ne nušandintu; ir jey t ugni
eini, ne turri sudegt, ir liepsna ne
tur tawę uidegt.

3. Nēs aš esmi Wiešpats, tawo
Dievas, Szwentasis Izraelije, tai
wo Išganytojis. Aš Egyptą,
Murinus ir Sebą už tawę dawjau
ant sudėrinimo.

4. Kadangi tu esli taip vertas
laišytas po mano akiu, turri ir
šlowėj' but, ir aš tawę myliu:
todėl žmones už tawę dūmi, ir
swieto žmones už tawo dušią.

5. Todėlgi nesibijok, nēs aš esmi
prie tawęs; aš tawo waišus is-
rytū atwessu, ir surankiosu tawę
is wakarū.

6. Ir sakysu prieš šiaurę: dūš
šėn, ir t pietus: ne užgis. Atgas
bėnė mano šūnus is tolo ir mano
dukteres nū swieto krašto.

7. Wišus mano wardu pra-
mintūsus, butent, Eurus sutwē-
ręs esmi, ant sawo šlowės, ir jūs
sudabinęs ir padaręs.

8. Te ateina t akis tie ašlieji
žmones, Eurie taczu akiu tur,
ir užkurtusieji, Eurie taczu ausu
tur.

9. Te susleit t Eruwą wiši pa-
gonai, ir swieto žmones te susi-
renka. Kas jū yr, tai galys apsa-
tyt, mums pirm dūtu išgirsti,
kas nusidūti tur? Te stato jie sawo
luddininkus, ir te išrodo; tay giri-
dėsim, ir sakysim: tai tiesa.

10. Alle jūs este mano luddinin-
kai, safo Pons Dievas, bey mano

tarnas, Euri esmi išsirinkęs, kad
žinnotumbit, ir man wieritumbit,
ir išmanyntumbit, kad aš pats eimi.
Pirm manęs ney wiens Dievas ne
buwo padaryts, taipojau ir po
manęs ney wieno ne bus.

11. Aš, aš esmi Ponas Dievas,
ir be manęs nier' Išganytojo.

12 Aš tai apsakiau, ogi ir gėl-
bėjau; ir jums sakydinau, ir nier
šitto swėtimo (Dievo) tarp jūsu;
jūs este mano luddininkais, safo
Pons Dievas, taygi aš esmi Dievas.

13. Irgi aš esmi, pirm neng
ney jokia diena ne buwo, ir niera
ney wieno, Eursai galėtu išgėlbėti
is mano rankos: aš dariau, kas
tai nukreips?

14. Taip safo Pons Dievas jūsu
Išgėlbėtojis, Szwentasis Izraelis
je: aš jūsu dėl t Babel sunczau,
ir užkaiščzus wišus atstūmiau. ir
Kaldėonus dejojanczus t ašrutus
twarau.

15. Aš esmi Ponas Dievas,
jūsu Szwentasis, Eurs Izraeli sus-
twėrau, jūsu Parálus.

16. Taip safo Ponas Dievas,
Eurs bellus jurosa, ir didžiuse wans
denisa takkus daro.

17. Kurs išwėda Earo: wėšima
mus ir žirgus, waišą ir maci; kad
jie ant wienos Eruwos czonay gul,
ir ne atšifėla. Kad išgesta, taip
Enatas išgesta.

18. Ne minnėkit to kas šėna, ir
ne atšokit to, kas pirm to buwo.

19. Nēs štay, aš padarysu šo
naujo, dabar tai išdygs; kad iš-
tiršit, mang bellus puščioi' padas
rantė, ir wandeni uppes ne gywės
namoj' žmėje.

20. Kad žwėrys ant laužo mang
pagirtu, smėkai ir štrausai: nēs
dūsu wandens puščioj', ir sromes
ne gywėnamoj' žmėje, pagirdyt
mano žmones, mano išrinktūjus.

h h h 2

21. Szus

21. Šzus žmones aš saw pritaš flau, jie mano garbę tur pasakyt.

22. Ue, ką tu manę wadinęs butumbei, Jofub, arba, ką tu manę dėl butumbei pasiprocamojęs, Izrael.

23. Man tiesa tu ne atnešei žavis tawo dēginimo: apierōs, neygi manę gārbinaš sawo apieromis; aš ne ušgeidžiau tawo šluži mōs walg: apierosa, neygi mėgstu tawo pasiprocamojimū kodyle.

24. Tu man už pinnigus ne piršai Palmusū; tu manę tanškais sawo epierū ne pripildei. Beje, tu man darbo padarei sawo griekais, ir proę padarei man sawo nusš žengimmais.

25. Aš, aš išgaishinnu tawo pēr žengimus dėl manę, ir ne menu sawo griekū.

26. Primiš man, bylinēliwa su wiens antru, pasakę, kaip tu nori teisus but?

27. Tawo tėwū tėwai sustgriėjio, ir tawo moštotojai prieš manę nusidėjo.

28. Todėl aš nešwentus padariau šwentinęzdōs wyresnūsus, ir padariau Jofuba prašišimmu, ir Izrael apjūku.

44. Pērštyrimas.

Diemo šlome garbinama, ir balwonū šlužba peniekinnama.

Žeygi dabar girdėš, mano tarne, Jofub, ir tu Izrael, kurrē išštrinkau.

2. Taip sašo Pons Diems, kurrē sai tawę padargę ir itaisę, ir tawę pristoją nū motinōs žywato: nešibijokis mano tarne, Jofub, ir tu teisusis, kurrē išštrinkau.

3. Uēs aš wāndenū lēsu ant troštanczujū, ir uppes ant iššdzuwusujū, aš sawo Dwasę lēsu ant tawo waiškū, ir sawo žegnong ant tawo wqikū waiškū.

4. Kad jie žēls nēy šolę, nēy glosnei paupjūse.

5. Šzis sakys: aš esmi Pono Diemo; ir ansai bus wadintas wardu Jofub. Ir šis sawo ranka Ponui Diemui prisirašys, ir wars du Izrael bus wadintas.

6. Taip sašo Ponas Diemas, Karalus Izrael, ir jo išgēlbėtojis, Ponas Diemas Zebaot: aš pirmus čausas, aš ir pastuczausas, ir be manę niera ney jofio Diemo.

7. Ir kas man lygus, kurrē wadintu ir apsakytu, ir man tai prigatāwitu, man nū swieto amšio žmones stātant? Te apsašo jiems ženklus ir kas tur nusdūt.

8. Uēšbijokit, ir ne nusigąštit: Ar ne anū czēs' tai taw dawjau girdet, ir apsakydinau? Uēs jūs este mano luddininkais. Begau yra joks Diems be manę wieno? nier auštōs ūlōs, juš aš ne žinnau ney jofios.

9. Balwonū darytojai yra wissš iš wieno niešingi, ir brangieji jų daitai niekam ne wert. Jie yra jų luddininkai, ir nieko ne mato, neygi nieko ne numano; todėl jie tur but išgēditi.

10. Kas tie, kurrē diemą padaro, ir balwonus nulēja, iš kurrū nieko nier naudōs?

11. Šztay, wissš jų drangai iššgēdinami; nēs jie mistrai išš žmos nū. Uorint jie wissš i krumą susšeina, tay tacžau tur bijotis, ir išgēditi but.

12. Wiens Pāla gēlešt replēsa, dirba žarišosa, ir nutaiso jš kugeis: ir dibra tą išš wissšōs sylōs sawo pēczū, ir bādą kencza, pašol jau daugiaus ne gal: neygi ne gēr wandens išš apalpstant.

13. Kits tāšo mēdi, ir matoja jš šnuru, ir nužēnklina ji su rami donaje kreida, ir aptāšo, ir nusštrėja,

Strēia, ir vadaro tā ney wryšēti, nēy Pōt gražu žmogu namūse gywēnant.

14. Jis drāfey eit t girres po medzeis, Kad cēdrū paširktu, ir imtu jowarū bey ankolū, beje, cē drā soditā ir iš lōtaus nīāugust,

15. Ir kurs žmonēms ugnēs dūda, kurro immama. Kad prie jo šilditus, ir kurti uidega ir dūnōs prie jo kēpa. Ir to jis padaro diemā, ir meldzast jo; jis padaro iš jo balwonā, ir atšīklaupja ties jūmi.

16. Pusse jis sukūrēna ugnij, ir ant antrōs pussēs walgo jis mēšos; jis kēpa peczēnēq ir paššōtina, irgi paššildēs taria: geray, aš sušlau. aš paššērāju ugnimi.

17. Alle iš ātstanēo padaro jis diemā, Kad jo balwons butu, ties kurrūm jis Flupōj, t Pielus pūla ir meldzast tarydams: išgēlbēt man, nēs tu esi mano diemas.

18. Jie nēko ne žinna ir nēko ne ižmano; nēs jie apjēlyti, Kad jū ārys ne gāl rēgēt, ney jū širdys ne gal numanyt.

19. Uzeyti t sawo širdi ne teit; nier' tēnay ney jošio prōto ney rāzumō, Kad ben dumotu: aš pusse ugnimt sukūrēnau, ir ant anglū dūnōs pāšepjau, ir mēšos iškēpes wālgian; ir iš ātstanēo turrēcjan bjauresti padaryt, ir turrēcjan atšīklaupit ties medzio Flucu?

20. Jis tā t pellenus werczia ir brēdij' širdi kurti jopi kreipjas, ir ne gal jo dušiq išgēlbēt. Ir tacezau jis ne dumoj': bēgu tai ne wylus kē dešine mano wartoj'?

21. To minnēk, Jokube, bey Izrael, nēs tu esi mano tarnas. Aš tawē itaššau, Kad mano tarnas butumbēi: Izrael, ne uzmiršēt mangs.

22. Aš tawo nusišējimūs išgaišinu kair dēbest, ir tawo griešus

kair miglā. Kreipšis manēspi, nēs aš tawē išgēlbmi.

23. Šukāuēt, jūs dangus, nēs Pons Diems tai padars; kauē, tu žēme, žemay; jūs kalnat. Flyš kaudami linšmēšties; girre ir wišš jōs mēdzej; nēs Pons Diems Jokubā išgēlbējo, ir Izraēlij' jis šlowināas.

24. Šittaiš sašo Ponas Diemas, tawo išgēlbētojis, itaššis tawē nū āugywēs žywāto: Aš esmi Ponas Diemas, wišlābā dārašis, aš dangu iššplēcju wiens, ir žēmg išplatinu, be pagālbiniško.

25. Kursai žynū žēnklus iškriešnu, ir prārakus dušstanczus darau; aš iškminingūšus atgrāžinu, ir jū remēstā t durnyštē pawerczu:

26. Alle padrūtinqšis žodi sawo tarno, ir šumišlijinā sawo paššū pabaigqšis; aš tairu Jeruzalei: buš gywēnama! o miestams Juda: bušit apbudawoti! ir aš jū pustys nes paššatau.

27. Aš sašau gelmei: nusek! ir upšū twanams: iškūšit!

28. Aš tairu Korēšui: tas pra mano ganytojis, ir wiššq mano wālg pabaigs, Kad Jeruzalei sašpyta bus: buš budawota; o baš nycziat: buš pagruntawota.

45. Pēršyrimas. Išgēlbējimas iš Babyloniško kaljimo.

Taip sašo Pons Diems sawo apmōstytamjam, Korēšu, kurti aš prie jo dēšinēs nutwerru, Kad pagonis jam padūczau, ir kārāš lams karda nujūsczau, Kad po jo ašū durrys butu atdāramos, ir wartai ne pašliktu ne ušrakinti.

2. Aš eisu pirma tawē, ir kups tū išklygšū; Aš warinnes durris šudaužysu, ir geležinnus uškaišczus sulaužysu.

3. Ir dūšu taw nešinnamūšus kārbus, ir paššēptūšus brangus mynus:

myņus; Kad iſpaſintumbēi, Kad aš Wieſpats. Izraēlo Dievs, lai wē wardu eſmi ſauķes,

4. Tēl Joſubo, mano tarns, ir dēl Izraēlo, mano iſgrinķtojo. Beje, aš tawē ſauķiau tawo wardu, ir pramīnau tawē, taw mang dar ne paīſtant.

5. Aš eſmi Ponas Dievas, ir ney joſa Pittas, nier' ney wieno Diemo ſaip tiſt aš. Aš tawē gin Flais aprēdzau, taw mang dar ne paīſtant.

6. Kad iſtirta butu, taip nū ſaulēs uīteķķjimo, ir nū ſaulēs nuſlēidimmo, be mangs nieko n' ēſant. Aš eſmi Pons Dievs, ir ney joſa Pittai.

7. Aš eſmi darqſis ſwiesa, ir uīleidzas aptemimma; aš dūdaſle paſāiu, ir uīleidzaſis ſas piķta. Aš eſmi Ponas Dievas, tai wiſlab dāraſis.

8. Laſnōkit, jās dangus, iſ auķto, ir dēbeſei lykit teiſybe: jēme 'e atſwer', ir te atneſa iſga nimā, ir teiſybe te jēl' drauge; aš Pons Dievs tai darau.

9. Bēda tam, Kurſai *ſu ſawo ſutwērtēin hāras, iſmanvē ſuķķe ſu mōlō pūdum. Bēgu ir taria mōlis ſawo rūdžui: Kā tu darai? tu ne iſrodai ſawo ranķas prie ſawo darbo. *Rym. 9, 20, 21.

10. Bēda tam, Kurſai tēwui ſaķo: Kam tu mang pagimdei? ir moterikķei: Kam tu gimdai?

11. Taip ſalba Pons Dievs Ewentaſis Izraēlij', ir jo ſutwer tojis: praſyķit iſ mangs jēnķlus; prirodikit man mano waiķus, ir mano ranķu dārbus.

12. Aš jēmg padariau ir jmogu ant iōs ſutwēriau: aš eſmi tas, Kurrio ranķos dangu iſſplēte, ir wiſſam io pulķui palēpiu.

13. Aš jē priķķlau teiſybēje, ir wiſſus io ſellus lyķus padarīſu,

Jis tur mano mieſtā pabudawot, ir mano apķāltus palēiſt', ne uķ pinnigus, ney uķ dōwanas, ſaķo Pons Dievs Jēbaot.

14. Taip ſaķo Pons Dievs: Eģypcionū ſupczāwims, ir Mus rinū taworyſte, ir auķķtiej jmos nes Seboj', taw paſidūs, ir tawc tawikķei bus, jie tawē ſeķs, pāns czosa jie eis, ir ties tawim atſis ſlauķē maldys tawē; nēs prie tai wēs yra Dievas, ir nier ney wies no Diemo Pitto.

15. Jē tiesōs, tu eſi paſlēptas Dievas, tu Izraēlo Dieme, Jē ganytojan.

16. Alle balwonū dartytojei wiſſi tur i gēdā ir āpjūķā teit, ir po draug apſtraudonawē ſallin eit.

17. Alle Izrael yra iſgēlbams per Ponā Diemā, per amjina iſi gēlbējima, ir ne teit i gēdā ney i āpjūķā, i amjīu amjīus.

18. Nēs taip ſaķo Ponas Die was, Kurs dangu ſutwēre (tas Dievs Kurſai jēmg idabinno, ir jē padāre ir itaſe; ir jē ne padāre, Kad tuſczia butu, bet jē idabinno, Kad gywēnama butu ant jōs:) aš eſmi Pons Dievs, ir nier' ney joſ fio Pitto.

19. Aš ne ſalbējan i pāſlapā, tamſoj' wietoj' jēmēa. Aš ne nos proſnay ſaķiau ſeķlai Joſubo: jēķi ſoķit mangs. Nēs aš eſmi Ponas Dievas, ſalbaſis apie teiſybe, ir apſaķaſis ſas tieſa yra.

20. Te ſuſtrenķa, ir te ſuſieina podraug ſēnay pagonū ſarjygei, Kurrie nieko ne jinnō, ir neſojas ſa Flucumis ſawo balwonū, ir meli dzas diemo nieko negālinczo gēlbēt.

21. Apſaķyķit ir ſuſieikit ſēnay, ſudumķit podraugey. Kas tai pas ſaķydino iſ ſenowēs, ir anū czēs aprēiķē? Ar ne aš tai padariau, Ponas Dievas? ir niera Pitta Dieva

Diewo uš mang teišus Diewas ir ir Jēganytojis, ir niera ney wieno, Paip tišt aš.

22. Kreipēties mangs, tay išga: nyti busit, wisso swieto kraštai: nēs aš esmi Diews, ir ney jošs Eitsai.

23. Aš pasibājiu per sawę patī, ir teisybēs šodis iš mano burnōs išeit, taipo tur pasilēkt, butent: * wissi Eielei tur man pasilenkt, ir wiss liešuwjei bažytis.

* Rym. 14, 11.

24. Ir sašyt: Wiešpatije aš tur: ru teisybę ir stiprybę. Tokie ir iš: Pašs pas jē; alle wissi, Kurrie jam pasipriešij, tur išgēditi buti.

25. Nēs dēl Pono Diewo teišus pastow wissi waikāi Izrael, ir jū: mi pasigirs.

46. Pērsēyrimas.

Diews yra sawo šwento surinkimo sargybė.

Bēl yra palenktas, Nebol yra parpūlgs, jū balwonai tēlo žwērims ir galwijams, Kad ir pail: stą nešōdami jūšū sunkųbę.

2. Beje, jie pūla, ir wissi pasilēkt, ir sunkų nāštą ne gal šalin: nešt, bet jū dušos tur i apkal: mą teit.

3. Klauskit man, jūs iš namū Jošubo, ir wissi liškūseji iš namū Izrael; jūs, Kurrie mangs nešōjami nūg motinōs žywato, ir mangs wēdami nūg užgimimmo;

4. Aš mielay jūs nešōsu iš: pasistant, ir iš: prajilsi. Aš tai darysu, aš pilnosu, ir nešōsu, ir išgēlbēsu.

5. Igi Eš jūs mano abrozą darysi, ir Eam mang prilygisi? su: tūm mang mattojat, Kurram aš: lygus buczau?

6. Jie išpil' auksą iš magnōs, ir priswer' sidābrą swarczu, ir algą dūst auksallui, Kad iš to die:

wą padarytu, ties Kurūm jie klaupjas ir meldzas.

7. Jie pakel jē ant peczū, ir nēša jē, pastāto jē i jo wietą. Tēn jis bestow, ir iš sawo wietōs ne eit, Jey Eas jam šaukia, tay jis ne atsilēpja, ir ne išgēlbt jē i jo bēdōs.

8. Szitto ben minnēkit, ir bukit stiprus; jūs peržengtojei, ben sawo širdij' tai apdumokit.

9. Minnēkit pirmujū dienū iš sennowēs; nēs aš esmi Diews, ir ney jošs Eitsai Diewas, Kurram lygaus niekur niera.

10. Aš pirma apšakau, Eas potam ateis, ir dar tam ne nusidās wus, ir šakau: mano padumōjims drutay stow, ir aš darau wissab, Eas man patinka.

11. Aš pašaukiu paušczui iš rytū, ir wyrui padumōjimą mano darysenczam, iš tolimōs žēmės. Eš aš šakau, tai atėdinu; Eš aš misliju, tai ir darau.

12. Klausykit mang jūs puišōs širdiēs, Kurrie toli este nū teisybēs.

13. Aš sawo teisybę artyn priswedzau, jie ne toli yra, ir mano išganims ne užgaista: nēs aš Zione išgānimą dūsu, ir Izraelij' sawo šlowę.

47. Pērsēyrimas.

Jēpišijimas smarkinintēs Babel.

Bemyn eik merga, tu dukte Babel, sēstis i dulkēs, sēstis ant žēmės. Nēs dukte Kaldēonū netur daugiaus krēšlo; tu jau ne busi daugiaus wadinama; tu leppus nēle ir gražinėle.

2. Imk girnas ir mālē miltū; išpiš sawo Eassas, nuslauk Eoją, atdenk blauzd, Eaulē, brist per wāndent;

3. Kad tawo gēda atdengta, ir tawo bjaurybė matyta butu. Aš atškeršisu, ir ney wiens žmogus ne numaldys mang.

4. Toki

4. Tostai dāro) musū išgrībētojis, Eursai wardu Diewas Zebaoš, Simentas Izraēlij'.

5. Atsīstē Eursai, eīš i tamšq, tu dūkte Kaldēonū. Nēs tu ne turri daugiaus wadinta but: jū pone ant Eralyščzū.

6. Nēs Eaip aš ant sawo žmonū buwau papykš, ir išpūstidinau fāwiškus, padawjau aš jūs i tawo ranšk; alle tu ne parodei jiems ney jošio sušmillo ir ant sens nūiū tu padarei persunkū tawo jungq.

7. Mišlidama: aš Eralēne esmi amžinay. Tu tai iškolei dar i žirdi ne idėjē, ney to ne mišlijē, Eaip su jeis potam turrētū but.

8. Taygi dabar tai girdēš, tu geidulūse gywēnantiji, ir taip be bāimės sēdintiji, ir sawo širdij' tarantiji, aš tošia esmi, ir ney jošia tošia Eaip aš. Aš ne pastosū našle, neygi ne busu newaršinga.

9. Alle abbeji tūdu dāiktū taw ateis umay ant wienōs dienōs, Ead našle ir bewaife busi; beje, pšlnay tūdu dāiktū ant tawš užeis, dēl daugybēs tawo žynū, ir dēl tawo apmonitujū, Eurrū dīdis pulkas pas tawę yr'.

10. Nēs tu sawo nelabūmmu pasitikkėjē, dingodama: ne mato manš. Tawo išmintis ir mošlas tawę parklupde, ir tatti sawo širdij'; aš tošia esmi, ir ney jošia Pitta tošia, Eaip aš.

11. Todēl ant tawš užeis nei palāima, Eurre tu ne žinnoši, Eadi da ta atbraškēs: ir bēda tawę užpuls, Eurrōs tu ne gallēsi atšmelst. Nēs umay iškūstijims atbildēs ant tawš, taw to ne mišlijant.

12. Taygi štošis su sawo apmonitojeis, ir su daugybe sawo žynū, po Eurreis tu iš jaunū sawo dienū procawojeis; hau sawo pamācziumbei, hau posidrutitumbei,

13. Nēs tu pailsai iš daugybēs sawo sumišlijimū. Te ateit šēn, ir te pagēlbtū tawę i Fellus dangaus mošti, ir žwaigjdininkai, Eurre mēneseis rokoja, Eas ant tawš ateis.

14. Sztay, jie yr nēy jawenos, ugniēs iškdegtoš; jie ne gal gywi iškšlaišyt nū liepšnōs: nēs tai ne bus žarijos, joms pasiškildyt, arba ugnis, prie jōs iuskēst.

15. Tokie jie yr, po Eurreis tu procawojeis, tawo Eupczēlninkai iš jaunū tawo dienū, Eožnas wiens sawo Fellu eis šēnay ir tēnay, ir ne turri ney wieno pas gālbiniško.

48. Pērštyrimas.

Žmonū griekai šoramōjami, ir Diemo šlowe pagarbinnama.

Girdēsit tai, jūs iš namū Jos Eubo, wadinnamēji wardu Izraēl, ir iš wandens Juda iškėj; jūs, Eurre bāžijaties per wardq Pono Diemo, ir atšlennat Diemo Izraēlij', alle ne wiernybėje ney teisybėje.

2. Nēs je šaukiasi iš šwentojo miesto, ir štingiasi Izraelo Diemu, Eursai wardu Ponas Diewas Zebaoš.

3. Aš pirma apšakiau Eas busę iš mano burnōs tai iškėj, ir aš tai šakydinau: aš tai ir umay padarau, Ead ateit.

4. Nēša aš žinnau, tawę Eētq iškant; ir tawo šprāndas pra geles žinė gyšla, ir tawo Eakta pra warišē.

5. Aš taw pirma apšakiau, ir taw šakydinau, dar ne nušdāwus; Ead ne šakytumbei: tai mano balwons dāro, ir mano abrozās ir balwons tai paliepe.

6. Tai wišlab tu girbi, ir tai mar tai, ir taczau to ne apšakiet. Nē aš taw pirma naujēnq šakydinau, ir paslēptq, Eā tu ne žinnojei.

7. Dāi

7. Dabargi tai lēsta, ir ne anū dinga; aš tawę wadzoju ant ēlo cīs, ir ney wieną dieną pirma to taw einama.

ne girdējei; Kad ne safytumbēi: stay; tay aš gēray zinnojan.

8. Līs tu to ne buwai girdējs, neygi n. zinnojei, ir tawo ausis tū cīs ne buwo atwērtas; alle aš gēray zinnojan, tawę niekšenti, ir nū aug. wēs žywāto pēržengtoju wadintā esanti.

9. Laygi aš dēl sawo wardo esmi Pantrus, ir dēl sawo šlowēs taw ant gēro nū sawo pērsto palāusu, Kad ne butumbēi išgašintas.

10. Sztay. aš tawę pērbandysu, alle ne šaip šdabraq; bet tawę iš renšama padarysu pēczuje wargū.

11. Dēl saws, beje dēl saws aš tai daryju, Kad ne buczau bluz nytas; nēs aš sawo garbę ne dūsu nēy wienam šittam.

12. Klauyē mangs, Jošub, ir tu Izrael, mano pawaditasis; aš pats esmi, aš esmi pirmuczāusas, ir taipjan ir pastuczāusas.

13. Mano ranša žēng gruntas wojo, ir mano dēšine dangus aprēnde; Kā aš šaušiu, tay wišlab šow gatawa.

14. Susiekit wišš, ir girdēkit: Kas yra tarp šū, galis tošius dāiš tus aprēškit? Ponas Dievas jē nyl; todēl sawo wālę ant Babels, ir sawo pētē ant Kaldēonū parodys.

15. Aš, beje aš tai šakiau, aš jē pašaušiau; aš jē ir atēdisu, ir jo ēšas tur jam šektis.

16. Ženkit šēn mangs, ir to Klausykit, aš ne šlapczyey tai pirma pranēšiau. Jē to cēšo, šaip tai šalbama, esmi czonay; ir dabar mang šuncza Wiešpats, Ponas Dievas, ir jo Dwāse.

17. Taip šako Ponas Dievas, tawo Išgēlbētojis, šwentasis Izraelis; aš esmi Wiešpats, tawo Dievas, tawę mošingšs, Kas nau

18. Aš, Kad tu ant mano prišas šimū dabotumbēi, tay tawo pašas jus butu šaip wandens šrowe, ir tawo teisybe šaip jūrū wilnis.

19. Ir tawo šēkla butu šaip šiezdras, ir tawo šuno ūglis, šaip tū šiezdrū akmenāczi, šuro waras das ne butu išgašinnams ney iš gēšomas po mano ašū.

20. Išeikit iš Babels, bēgkit nū Kaldēonū su linšmu balsu; pranēškit ir išgirzdykit tai, iš šēlbēkite tai iš šwieta šrāsto, tarsi šit: Pons Diews išgēlbējo sawo tarną Jošubą.

21. Jē ne ištrosko, šaip jis jūs wadzojo pūšcoj; jis dawe jiems wandens teškit iš ūšs; jis ūlā praplēšē, Kad wandens iš jo tešējo.

22. Alle Diewo, nēšbijantieji, šako Ponas Dievas, ne tur paš šājus.

49. Pērštyrimas.

Krišus sawo šwento šurinkimo niekadš ne ūšmiršta.

Klausykit mangs, jūs šallos, ir jūs šwieta žmones tolimēji, išdabokit. Ponas Dievas mang pašauke nū motinōs žywato; jis mano wardo minnējo, man dar motinōs žywate ēšant.

2. Ir mano burnā padāre nēy aštru šardā; pawēsu sawo ranšōs jis mang apdenge. Jis padāre mang šweistā šrēlā, ir mang i sawo šeidokā išigo.

3. Ir tare man: tu esi mano tarnas, Izrael, per šurri aš norn pagārbints but.

4. Alle aš dingojan, noprosnay beditbas, ir sawo šylā noprosnay ir be naudōs gašinnas; šaczeygi mano reikals Pono Diewo, ir mas no šluzma mano Diewo yr.

5. Da

5. Dabargi safo Pons Diews, is motinós žywato manę per sawo tarną priprowijęs, kad aš Jo: kubą jopi priwersczau, kad Izrael nebutu pagrėbtas. Todėl aš ákřsa Pono Diewo šlowingas esmi, ir mano Diews yr' mano drutybe,

6. Ir safo; tai menė, kę tu mano tarnas essi, Jokubo gimmines pakėlt, ir kas ne apšergėta Izraelij' atgrait; bet aš ir pagonims per šwiesybę tamę padariau, kad butumbai mano išgąnimu, ir swieto krasėto.

7. Szittaip kalba Ponas Diewas, išgėlbėtojis Izraelo, jo Szwentas, niekinamai dušai, tiems žmoniemis, kurie per bjaurybę laiškomi, tam tarnui. po smarkšninėkais išanczam. Karalei tur matyt ir atskėlt, ir kunigaiškęzet tur melstis dėl Pono Diewo, kuris aiwiernas; dėl šwentojo Izraelije, kurisai tamę yr' išrinęs.

8. Taip safo Ponas Diewas: * aš išplausiau tamę malonės czėse, ir tamę gėlbėjau dienoj' išgąnimo; ir apšangojau tamę, ir per sudėrinnimą tarp žmonų staczau, kad žėmę attaisytumbai, ir išgaisintę ses tėwisėses užimtumbai:

* 2 Kor. 9, 2.

9. Sašyti apkaltemšlems: isėj Pit, ir tamšybėj' esantiems: pasirōdikit; kad jie šallij' kėlo ganytus, ir ant wissū kalnėlū sawo ganykla turrėtu.

10. Jie ney alks ney trōkš; jūs ney jošs karštis ney šaule ne kaitys; nės jū susimiltojis jūs wadzōs, ir prie šaltinnū wandennū prives.

11. Aš wissus sawo kálnus kėlę pawersu, ir mano tākai tur but praminti.

12. Sztay, šie ateis iš tolo; ir štay, anie iš šiaurės; ir šittie nū jurū, ir anie nū žėmės Sinim.

13. Szukaukit, jūs dangus, dzaugšis žėmę, gārbinėit jūs kálnai su šukawimu: nės Pons Diews sawo žmones palinkšminojo, ir susmilšta sawo bėdnujū.

14. Alle Zion safo: Pons Diews manę prastojo, Pons Diews manę užmiršo.

15. Beggu ir gal moterisė sawo kudikėlio užmiršt, kad ne susimiltu sunaus sawo kuno? Ir norint jį jo užmirštu, tay aš taczau tamęs ne užmiršu.

16. Sztay, k rankas aš tamę išenklinau: tawo murai wissadōs yr po mano akšū.

17. Tawo budawotojei šubisė; alle tawo sulaužytojei ir sugaisytojei atstos.

18. Pakėlt sawo akšis aplinkuv, ir weizdėk, wissi šittie susirinkę ateina pas tamę. Kaip tikray aš gyws, safo Ponas Diewas, tu šeis wissais, kaip išgrožinnimu aprėdyta bus, ir apsiribi jeis nėy marti.

19. Nės tawo pūstoji, sugaisintoji ir sugrautoji žėme taw tadda per ankšta bus, toj' gzwėnti, kad tawo pagadintojei toli nū tamęs atstos.

20. Kad waiškai tawo newaisin gystės daugiaus sašys po tawo ausū: ta wieta man per ankšta, traukis tēn, kad prie tamęs gywėnt' galėczau.

21. Ir tu tarši sawo širdij': Kas man šittus pagimde? Aš esmi nei waisinga, wiena, pawaryta ir paimėsta; Kas man šittus užauginno? Sztay, wienystėj' buwau palikta; ogi šittie tur buwo?

22. Szittaip safo Wiešpats Ponas Diewas: štay, aš sawo rankę pakėlsu pagonump, ir swieto žmonamp sawo karun, šenklštattyšu; tay jie tawo šūnus atgabės ant

ant ranšū, ir tawo dufteres ant peczū atneš.

23. Ir Farālei tur but tawo prišawotojei, ir jū wiešpatēnes tawo žindi pčos. Jie ties tawim ant jēmēs knūpšti parpūlē, dulķes tawo košū laižys. Tay tu ištirs manē ēsantē Pona Diewa, kurrūm ne išgēdinti yra, kurre manēs laukia.

24. Beggu galima atimt milžinui plēšimma? arba beggu galima teisamjam jo sugautūšus išwālnyt?

25. Nēs raipo sašo Ponas Diewas: dabar sugautēji milžinui bus atimti, ir plēšims macnojo bus wālnas; ir aš su tawo bylinējes czeis bylinēšu, ir tawo waikams gēlbēšu.

26. Ir tawo luppikšus walg'is dišu jū paczū mēsa; ir tur sawo paczū krauju kaip saldaus wyno prisigērt; ir kožnas kuns ištirs; manē ēsantē Pona Diewa, tawo Išganytoji, ir tawo Išgēlbētoji, macnuji Jofube.

50. Pērsšyrimas.

Žydū patremimmas, Kristaus pallus nummas.

Taip kalba Pons Diewas: Kame atššyrimo grōmata jusū motinōs, kurre aš jē palēidau? Arba kas yr' mano nūminēs, kurras jus pardāwēs esmi? Štāy, jus sawo griekū dēl pardūti este, ir jusū motina jusū pērzengimo dēl palēista yra.

2. Kodēl aš atējau, ir ney wieno cze ne buwo? aš šaukiau, ir ney wiens ne atššliepe? Ar dabar mano ranša taip trumpa pastojo, kad ne gal išgēlbēt? arba ar manii' niera sylōs išwālnyt? Štāy, aš sawo barrimu jures iškzowinnu, ir wāndenū srowes pawerczu i pūšcā, kad jū žuyps wandens

pristošuos smird', ir iš troškulio miršta.

3. Aš dangū apwelku tamsa, ir jo āpdangalą padarau kaip žāšką.

4. Wiešpats Pons Diewas dawē man iškmošytą liejuwī, kad žinnōs czau su pailsuseis kalbēt tikru czēs su. Jis manē buddin kas rytą; jis buddin man ausi, kad klausau kaip mokitinis.

5. Wiešpats Pons Diewas man ausi atwēre, ir aš ne esmi nepasklusnus, ir ne gryštu atgalos.

6. Aš sawo pakālą laikiau tiems, kurre manē muše, ir sawo štrostus manē pēšantiems; aš sawo wēidą ne paslėpiau nū apgēdēs jimo bey spjaudulū.

7. Nēsa Wiešpats Pons Diewas gēlbt' manē, todēl ne ieimi i gēdą. Todēl aš sawo wēidą pasūliau kaip titnašką, nēs žinnausi ne gēdoje ne pasiliškēs.

8. Jis arti yra, kurs manē apiteisin; Kas nor su manim bylinēt? susieikim i krumą kas yra, kurs teisę prawą prieš manē tur? Tas te ateit manęspi.

9. Štāy, Wiešpats Ponas Diewas man gēlbt'; Kas yr, kursai manē nor prajudditi? Štāy, jie wissi kaip rubas pasēs; kandes jūs suēs.

10. Kas yra tarp jusū Pono Diewo prisibijāsis, jo tarno bālsoklausāsis? Kurs tamso wāikšczoj', ir jam ne šwiecza? tas te pasitiš' wardu Pono Diewo, ir te nusitiš' sawo Diewu.

11. Štāy, jūs wissi, kurre ugni uždēgat, liepsnomis aprēdyti, bewāikšczožit šwiešybėj' sawo ugnies, ir liepsnosa kuras jūs uždēgēt. Tai jums nusidūst nū mano ranšēs; šopėjimūse jūs turit gullēt.

51. Pērsstyrimas.

Palinksmojimas wissā Diemu nūstīt, lincjušū.

Klausykit manes jūs, Eurie tei sybē wējat Eurie Pona Diemā jēšot; žurēkit tē ūlā, iē Eurrōs jūs iēšēsti este ir tē šullinio dūbē, iē Eurre jūs iēšēsti este.

2. Žurēkit tē Abraomā, jūšū tēwā, ir tē Jorē, iē Eurrōs jūs gimme este. Nēs aš jam šaukiau, dar wienystēj ēsanczam, ir pērzegno, jau jē, ir iēplātināu jē.

3. Nēs Pona Diems linksmina Zionā; jis palinksmin wissas jōs pūščas, ir jōs pustynes padāro lyg Paip, pašlinksminnimo šodā, ir jōs laukus nēy Pona Diemo daržā; šad linksmybēs ir dzaugsmo tēn randoma, dēšawojimo, ir gar, bēs, giesmjū.

4. Dabokit ant manes, mano žmones, klausykit manes, jūs ma, Meji; nēs nū manes išeis ištātims, ir sawo prawā aš bewēš pastaty, šu pēr šwiesybē swieto žmonēms.

5. Nēs mano teisybe yra arti, mano iēgānims išeit, ir mano ranšos sudys swieto žmones. Šal, los laukia manes, ir lūkur mano pētēs.

6. Pašēkit sawo ākis dangun, ir žurēkit žemyn tē žēmē; nēs dangus Paip dumai pragaiš, ir žēme Paip rubas pašes; ant jōs gywē, nantieji pamirs, Paip musses. Alle mano iēgānims iēliekt amžinay, ir mano teisybe ne prapuls.

7. Klausykit manes jūs, Eurie paįystāt teisybē; tu žmonū pulke, Eurrōs širdij' māno prišakimai yra. Nēsbižokit, žmonēms jus iēdarfant, ir ne pērsigāstīt, jēms jus tē nušminnima wēdant.

8. Nēs Pandes jūs suēs, Paip rubā, ir Pirmēles jūs tē Paip wil, nonā millā; alle mano teisybe iē,

liekt amžinay, ir mano iēgānims tē eilū eiles.

9. Pabust, pabust, apšēdyt mace tu Pona Diemo ranša! Pabust, * Paip pirmosa gadynēsa iē šēnowēs! Ar ne tu tas esti, Eursai pašūjus iēšēsto ir smašā sužeide?

* 2 Moiz. 14, 15.

10. Ar ne tū tas, Eursai * jures didžujū gillujū wāndenū iēdrot winno? Eursai jurū dugnā tē šēlā pawerte, iēgelbēnemšems tōm per, dēm pēreit?

* 2 Moiz. 14, 21.

Joiz. 3, 16.

11. Šzittai Pona Diemo iēš, gēlbētieji sugryž, ir tē Zion pareis be šlowidami; ir amžins dzaug, smas bus ant jū galwēs. Linksmys be bey dzaugšmas jūs nutwērs; alle smutka bey dusawims nū jū atšōs.

12. Aš, aš esmi jūšū linksmins tojis. Rasgi tu esti šad žmonū bijaisi, Eurie taczu, miršta? ir žmonū waikū, lyg šēnui suēdas mujū?

13. Ar užmiršti Pona Diemo, Eursai tawē sutwērs, Eursai dangus iēšplēc, ir žēmē grantawoj? ir tu bijaisi šas dien per wissā dies nā smarfinišo rustybēs, jam tais šantis sugaišinti. Kur pašilēšo smarfinišo rustybe?

14. Raip jis turrējo šubitis ir aplink bēginēti, šad iēlēistu, ir jie ne mirtu iēgaišinėme, nēy prištoš, tu dūnōs.

15. Nēs aš esmi Wiešpats, tas wo Diemas, šuiuddināšis jures, šad jū wilnys šanēy ūžia; io wari das wadinnamas Ponas Diemas Žebaot.

16. Aš sawo šodžins tawo burnā idemi, ir apdengiu tawē po pawēsu sawo ranšū; šad dangus šodiczau ir žēmē grantawoczau, ir Zionui tarsi czau; tu esti mano žmonū pulkas.

17. Pa

17. Pabust, pabust, atstāst Je-
ruzale, Kurri tu gērei iš Pono
Diewo ranšos, jo narso Ešliq;
mēies pūlinējimo Ešliq tu išgē-
rei, ir lašelus laižei.

18. Ue buwo ney wieno iš wišū
waišū, jōs augintujū, Eursai jē
wadzotu; ney wiens iš wišū waišū
jōs gimditū, Eurs jē prie ranšos
nutwērtu.

19. Lūdu taw nūstīfko, Kas
tawš pasigailējo? cze buwo iš
pūstijims, iškada, bādas ir kārdaš,
Kas tawš paliafšminotu?

20. Tawo waišai buwo apalpg;
jie gullējo ant wišū ūlyczū, Kaip
Eošs supanczūts stumbras, pilni
papyšimmo Pono Diewo, ir ba-
rimmo tawo Diewo.

21. Todēl girdēš tai, tu bēdnoji,
ir girtoji be wyno.

22. Szittaip sašo tawo Wieš;
pats, Ponas Diewas, ir tawo Die-
was, atferšijqš sawo žmones;
štay, aš atimnu pūlinējimo E-
šliq iš tawo ranšos, drauge su
mēlēmīš Ešlišo sawo didžio ferš-
to: tu ne turri to daugiaus gērti.

23. Bet aš ji. tawo lupīkams
idūsu i ranšas, Kurrie tawo dušei
buwo sašē: pasilenk, kad mes wir-
šum' pēreitumbim; ir dēš sawo
nuggarq ant žēmēs, ir Kaip ūlyczq,
kad per wiršū pērbēgiotumbim.

52. Pērštyrimas.

Apie iškēlbėjimq šwento surinkimo, ir
Ewangeliošs saldbē.

Nusibuddiē, nusibuddiē Zion,
apšwillkis sawo mace; šlo-
wingay išstredyē, tu šwentas-
miestas Jeruzale. Uēs iš to czēso
ney jōšs neappjāustvts arba ne-
czyšts tawije ne karalāus.

2. Išeik iš dulkiū, kēlkiš, tu
apšaltoji Jeruzale; atstīrēš iš ry-
šū sawo kāklo, tu apšaltoji dušte
Zion.

3. Uēs taip sašo Pons Diews:
jūs dowanay este varduēti, ir be
pinnigū busit iškādūti.

4. Uēs taip sašo Pons Diews:
mano žmones pirma nūstīrēše i
Egyptq, kad tēnay sweczais butu;
ir Assurs jiems be reikalo newalg
padāre.

5. Ule Kaip man dabar czoncy
dāro, sašo Pons Diews? mano
žmones dowanay yra suflastoja-
mi; jū wiešpataujantieji padaro
wienus kaušimmus, sašo Pons
Diews: ir mano wārdas wišadōš
Kas dien bluznijamas.

6. Todēl mano žmones tur mas
no wardq pažint tame pattime
czēse. Uēs štay, aš pats kalbēsu,

7. Kaip mielos yr ant kalnū
pāslū Eojos, patējū apšakanczujū,
gēro pranēšanczū, iškānimq ap-
šakanczujū, šakanczujū Zionui:
tawo Diewas yra karlāus.

8. Tawo sargai šaukia iš didžio
sawo balsu, ir pagirr podraugey.
Uēs akimis bus mātoma, kad
Ponas Diewas Zion priwers.

9. Teslinkšmin, ir podraugey
te pagirrie putynes Jeruzalēs:
nēs Ponas Diewas sawo žmones
palinkšminojo, ir iškēlbējo Je-
ruzalę.

10. Ponas Diewas aprēiškē
šwentaję sawo ranšq po akū wišū
pagōnū, kad wišo swieto kākstas
māto iškānimq musū Diewo.

11. Atstokit, *atstokit išstīrāus
sit šallin iš cze, ir ne fruttikit
nieko neczyšto; išeikit nū jōs, czy-
stīkites jūs, Kurrie nēšat Pono
Diewo ryšus. * 2 Kor. 6 17.

12. Uēs jūs nesišubbindami
turrit šallin trauktis, ney bēqdas
mi kēlūt: nēs Pons Diews traukē
šis pirma jusū, ir Diews Izraēlo
jus suwallys.

13. Sztay.

13. Sztay, mano tarnas ismin-
tingay elgis, ir bus iskeltas ir
labay paankstintas.

14. Kad daug tavim pasipiktis,
kadangi jo gymis bjaurėsnis už
tittu žmonu, ir jo weidas ne kaip
žmonu waifu;

15. Alle bittaip jis daug pagonu
apklasys, kad ir karalei pries ji
sawo burna ne atwers. Ues fur-
riems nieko apie tai ne sakyta,
bittie tai matys besigerdami; ir
furrie nieko apie tai ne girdes,
tie isdabos to.

53. Pirstyrimas.

Kristaus mufa ir priskelimas.

Alle *kas tik' musu koznei, ir
kuriam apriskiams petis
pono Diemo? *Jon. 12, 38.

2. Ues jis zel po jo afiu kaip
czep, rykste, ir kaip saknis is
sausos zemes. Jis ne turrejo ney
jokio mandagummo ney grozybės;
mes mateim ji, alle ne buwo cze
ney jokios grozybės, kokia mums
butu patikusi.

3. Jis buwo wissu papeiczau-
sasis, ir newerczausasis, pilnas
perbulu ir liggu. Jis taip papeik-
tas buwo, kad asis nu jo hallin
nufreipe, todėl ji per nieka laikem.

4. Is tiesos, *jis nezojo musu
ligga, ir ant sawgs uzdejo musu
perbulus. Alle mes ji laikem per
iloginta, ir Diemo istikta bey
muczyta. *Matt. 8, 17.

5. Alle jis del musu nusjengimu
mo suzeistas, ir del musu grieku
sumustas. Korawone ant jo gul,
kad mes pakajaus turretumim,
*ir per jo ronas esme isgyditi.

*1 Petr. 2, 24.

6. Mes wissi paslyde waifczio-
jom ney awys, koznas zurejo i
sawo kela: alle Pons Diems wissu
musu griekus ant jo uzmete.

7. Kaip *jis buwo korawoja-
mas ir muczijamas, **tay jis ne

atwere sawo burnos, ney erctis,
ant papjowimmo wedams, ir ney
awis, nutylanti pries sawo firpi-
ka, ir sawo burna ne atwerenti.

* Darb. 8, 38. ** Matt. 26, 63.

8. Alle jis is tusbos ir is sudo
iskims yra, kas jo amzio ilguma
iskalbės? Ues jis is gywiju zės
mės isplestas yr', kaip del nusi-
jengimo mano žmonu ilogintas
buwo.

9. Ir jis numirre kaip Diemo
nesibijantieji, ir palaidots yra kaip
bagotas; kazeig *jis ney wies-
nam neteisybės ne padaręs, ney
wylaus jo burnoj' ne buwo.

* 1 Petr. 2, 22.

10. Alle Ponas Diemas norėjo
ji ligga taip sudaujyt. Kad Jis
sawo duzia i kalt apiera bus dai-
wes, tay seklos turreis, ir ilgay
pateks, ir ka Pons Diems apslės
mes, per jo ranka bus atlikta.

11. Del to, kad jo duzia darbo
turrejo, jis sawo dzaugsmą regės,
ir wisso pilnay turreis; ir sawo
pazinnimu jis, mano tarnas, teis-
sus, daugumma apteisis, nes jis
ju griekus nesa.

12. Todela jam diddi daugum-
ma i plešimma dusu, ir drutiesi
jam tur tekt i pagrėbimma; todėl,
kad jis sawo duzia i smerti dawgs,
ir piktadėjams prirokutas yra, ir
daugummu griekus nezojgs, ir už
piktadėjus meldgs. =

54. Pirstyrimas.

Gwento surinkimo malonės, bowana is
Kristaus.

Garbinė, tu newaisingoji, ne-
auginnantiji, dzaugkis su pa-
garbinnimu, ir kapauf, tu ne-
esanti nescia; nės bewaife dau-
giaus tur waifu, ne kaip wyra
turrinti, safo Ponas Diemas.

2. Ukleist platyn ruima sawo
budelės, ir isplatinė kaurus sawo
namu

namū, ne štūpczoē, ištēst sawo wirwes ilgyn, ir sawo winnis štālē drutay.

3. Nēs ištwerģi po deģinēs ir po šairēs; ir tawo waiķai pagomus i dalyķus gāus, ir ištputitūse miestūse gywes.

4. Nēšbijot, nēs tu ne busi išt gēdita; ne buē lēta, nēs tu ne busi apjūēta; bet uzmirģi gēdōs sawo mergystēs, ir apjūēto sawo naģlystēs daugiaus ne minnēst.

5. Nēs tawo sutwertojis yra, tawo wyras, Ponas Diewas Žebaot yra jo wardas; ir tawo išt gēlbētojis, Šwentasis Izraēlij, wadinnamasis Diews wišo swieto.

6. Nēs Ponas Diewas tawē dāwe pāstalboj' but, kad butumbē nēy pamesta ir išt širdiēs smutna moterīķe, ir nēy jāuna moterīķe prawartyta, budama, sašo tawo Diewas.

7. Aš tawē mažā aķiēs; mirēstni praštojau; alle su didde mielagiri dingyste aš tawē surinēsu.

8. Aš sawo wēidā aķiēs; mirēstni' perģto, mažumēst nū tawē paslēpjau; alle su amžina malone taw susmilšu, sašo Ponas Diewas, tawo Ištģēlbētojis.

9. Nēs tai man tur but, šaip cēse wandens Noa; kad * aš prišēķiau, wandenis Noa ne užeisenczus daugiaus ant žēmēs; taipo aš prišēķiau, kad aš ant tawē ne pyķēs, ney tawē bārķēs.

* I Noiz. 9, 15.

10. Nēsa ir šalnai atštos, ir šalnēlei sugrus; alle mano malone nū tawē ne atštos, ir mano pašājaus suderėjims nieku ne pawirs, sašo Ponas Diewas, tawo susimiltojis.

11. Tu bēdnoji, kure wīšos wētros tropij, irgi be palinēsmi nojimo ēsantiji. Štaya, aš tawo

aķmenis šaip ištšrēdijimā sudabiu su, ir tawo gruntā dēsu šapyrais;

12. Ir tawo lāngus padarysu išt kristallo, ir tawo wartus išt rubinū, ir wišus tawo rubejus išt ištinkūjū aķmenēlū;

13. Ir * wišus tawo waiķus Pono Diewo ištmoķintus, ir didde pašaju tawo waiķams. * Jon. 6, 45.

14. Tu turri itaisyta but teisybe. Tu busi tōli nū newālēs, ir nū neteisybes, kad to taw ne reiķs bijotis, ir nū ištģaščio, nēs jis taw ne tur prišlartit.

15. Štaya, šas priēš tawē maiģitā darys, ir tawē ujpuls, jey jie be mangs paštēngia;

16. Štai, aš tai darau, kad šals wis anglis ugnij' ipucza, išt to ryķā padaryt sawo dārbui; nēs aš tai darau, kad ištģaifintojis prapūla.

17. Nēs wiši ryķai, priēš tawē itaisomi, ne laimēs. Ir šoinā lies žuwi, kurri priēš tawē štēngiasi, tu prōwoj' prasūditi. Tai yra dailis tarnū Pono Diewo, ir jū teisybe išt mangs, sašo Ponas Diewas.

55. Pērštyrimas.

Apie tikrā prišwertimā Diewop, ir apie Diewo žodi.

Klausykit wiši, kurrie ištšrōģēg este, eikit šēn pas wandeni, ir jās, kurrie pinnigū ne turrit, eikit šēn, pirkit ir wālgikit, eikit šēn ir pirkit be pinnigū ir dowa nay, abbejū ir wyno ir pieno.

2. Kam pinnigū mōkate, kur dūnos n'ēra, ir sawo darbā, išt šo ne gālit pašsotit? Ben klausykit mangs, ir wālgikit gēro, tay jūšū duģia su pašmēgiūtu bus sotinta.

3. Palenkit šēn sawo ausis, ir ateikit šēn pas mang; klausykit, tay jūšū duģia gywa bus. Nēs aš su jumis amžinā suderėjimā darysu,

su, butent tifrāy žaddētas Dowido malones.

4. Sztay, aš jī žmonėms staczau per luddininkā per kunigaištē ir waldonā swieto žmonėms.

5. Sztay, tu pagonus pawadisi, Eurrū tu ne pažysti; ir pāgonai, Eurrē tawę ne pažysta, tawęspi bėgs; dėl Wiešpaties, tawo Die wo, ir dėl Szwentojō Izraėlij, tawę gārbinanczo.

6. Jėškokit Ponā Diewā, Po ley jis randamas yra; šaukit jop, pašoley jis arti yra.

7. Diemo nesibijasis te pamet sawo kėlā, ir pištadėjas sawo mi šlis, ir te priswercza Wiešpatiespi, tay Jis jo susimils, ir musū Die wop, nės prie Jo yra daug atlėi dimmo.

8. Nės mano mislis, ne jusū mi šlis, ir jusū kėlai, ne mano kėlai, sašo Ponas Diewas.

9. Bet, Eieku dangus yra auštēsnis už žėnę, tieku ir mano kėlai auštēsnī už jusū kėlus, ir mano mislis už jusū mislis.

10. Nėsa lyg šaip lytus bey snies gas iš dangaus pūla, ir tēn ne wėl sugryšta; bet žėnę padrėšin, ir ję daro waisingā bey žalūjanczē. Kad dūda sėklōs sėti, bey dūnōs wālgit;

11. Taip tur but ir žodis iš ma no burnōs išeingšis, ne tur jis mangsp' sugryšti tuščzas, bet dar ys, šas man itinka, ir tur jam sektis, ant šo jī sunczu.

12. Nės jūs pasidzaugdami išeis ite, ir pašajuje busit palydėti. Kalnai ir pašaros pirma jusū linšmay šūkāus pagārbindami, ir wišši mēdžet ant laužo i rančas plōs.

13. Egles āugs daggiū wietoj' bey myrtomēdžei wietoj' eršėczū; ir Ponui Diewui bus wardas ir amjins šėnėlas, ne išgaishiņas.

56. Pėrštymas.

Štaudėnimas Diemo prisibijotīs: pa barimas newiernū flebōnū.

Taip sašo Pons Diews: laiškēit prōwā, ir darykit teisybę; nės mano išgānims yra arti, Kad ateitu, ir mano teisybe, Kad butu žinnoma.

2. Štray tam žmogui, Eurs tai daro, ir tam žmogaus waišui, Eurs tai drutay laišo; Kad sabbatā šwēstu, ir tā ne darytu nėswentā, ir sawo rančā nurāmditu Kad nieko pišto ne darytu.

3. Ir swėtimasis, prie Pono Diemo prisiglaudęsis, ne tur sašyt: Pons Diews mang atskirs nū sa wo žmonū; ir iškōmitasis ne tur sašyt: štay, aš esmi pādzuwęs mēdis.

4. Nės taip sašo Pons Diews iškōmitiems, Eurrē mano sabbātas šwencza, ir apšlimma to, šas man patinka, ir mano suderėjing drutay laišo;

5. Aš jiems sawo namūse ir sa wo tarp; murij' wietā dūsu, ir ges tēsnī wardā, ne šaip sunumis bey dukterims; amjina wardā aš jiems dūsu, ne pragaištanti.

6. Ir swetimūsus waišus, Eurs rie prie Pono Diemo prisiglaude, Kad jam slūžitu, ir jo wardā mylėtu, Kad jo tarnais butu; Pojną, sabbatā laiškanti, Kad jī ne darytu nėswentā, ir mano suderėjing drutay laišytu;

7. Szittus priwessu prie sawo šwenzojō kėlno, ir palinkšmisu jūs sawo maldū; namūse, ir jū apieros ir dēginimo; apieros man mielos bus ant mano altor raus: Nės *mano namai maldū namai wadinami wiššems swieto žmonėms.

* Matt. 21, 13.

Łuk. 19, 46.

8. Wieš;

8. Wiešpats, Ponas Dievas, patremtūšus iš Izrael surenkāšis, sašo: aš dar daugiaus surinksiu prie to pulko, Kurrie surinkti yra.

9. Wššos žvėrys ant laužo atėit ir ištis, beje wššos žvėrys girtoj'.

10. Wšši jū sargai yra ašli, jie wšši nieko ne žiną; jie yra sunys nelojantieji, Kurrie ne galbarti; tinginei, gul ir rods miegti.

11. Alle jie druti sunys ant kuno, jie niekadōs ne pasotiņami. Jie, gannytojai, ne žinno ney jor kio rāzumo; Požnas žur t sawo kėlą, Požnas saw gūdžey naudoja, saw tikray.

12. Kėit šėn, atšineškim wyno, ir apšigėkim; ir ryto bus kaip šėn dien, ir dar toli daugiaus.

57. Pėrsprimas.

Dievs nor kėisprāndys koramoti; prišmerciantiemš palajū sutelti.

Alle teisusis prapūla, ir nier ney wieno tai t širdi dēdanczio; ir šwenti žmones suwāłomi, ir ney wiens to ne atboja. Wšs teisėj suwāłomi iš negandōs.

2. Ir Kurrie be plastōs elgėsi, eina t palajū, ir išsėsis sawo kamārosa.

3. Ir jūs, prieitit artyn, jūs waikiai apmonitojōs, jūs waikiai wenczawonyštės peržengtojo ir kėkšės.

4. Kurrūm dabar jūs pasidzangsit? ant Kurrio dabar nasrus atwėrsit ir liejums iškėsit? Ar ne jūs este waikiai pėržengimmo, ir netik. Kroji sėkla?

5. Jūs, Kurrie nėy žilodami balwonump bėgat, po wššais žalojanczeis mēdžeis; ir papjaujat kudišius prie uppėlū po ūlū: rēwomis.

6. Tawo dārbas yr' prie glit tujū uppėlū akmenū, šittie yra sawo dalyks; šittiems tu palėji

sawo gėrimo: apierą, walg, apierą apierawodams. Bėgu aš tūmi paslinkšminczau?

7. Tu sawo lową deddi ant aukšto iškėlto kėlno, ir tēn ir užeint aukštyn apierawoti.

8. Ir uš durrū bey atwėrjū stat tai tu sawo paminklą. Wšs tu nū mangs kėleis šalin werties, ir uš eini aukštyn, ir sawo lową pasdarai plāczę, ir su jeis iš wieno eini; tu myli jū lową, Kur jūs tik pamatai.

9. Tu su allėjumm' eini pas kėrālū, ir turri wššokū šanney kėwėpjančzū žolū, ir sawo pėšlus tu toli nusunti, ir pažėmintā ešši iškėi pėklōs.

10. Tu prisidirbai daugybėj' sawo kėllū, ir ne tarei: lāujos; bet kadangi randi gywasti sawo rans kėi, tay ne pailsti.

11. Wšl kio tu taip rupestinga ešši, ir taip bijaisi? ir taczau su mellaais apšleidama, ir mangs ne minnėdama, tai prie širdiēs ne prilėidi. Bėgu dingai, mang amžinay tylėsent, kio tu mangs taip abelnay nesibijai?

12. Alle aš taw parōdysu tawo teisybę, ir tawo dārbus, kad jie taw niekam ne derrēs.

13. Kad šaukši, tay taw tawo pulkai te pagėibti. Alle wėjas jūs wššus paneš šalin, ir niekai jūs atims. Alle kės manim nusitiš, tas žėmę palaišytinay gāus, ir mano šwentąj kėlną per tēwiskę apturrēs,

14. Ir sakys: Flokit, Flokit, tais sykit kėlą, atimkit iš mano žmonū kėllū nūtrančas.

15. Wšsa šittaip sašo aukštāšis, ir aukštay iškėltašis, amžinay gywėnāšis, Kurrio wardas šwents yr': aš gywėnāšis aukštībėj' ir šwentoj wietoj', ir prie tū, Kurrie

J i i

sudaus

sudausytą ir pašarnę dvasę tur, kad atgaiwinczan dvasę nušėmin: tujū, ir širdį sudausytujū.

16. Aš ne wissadōs bylinėsu, neygi amžinay keršis; bet nū mano wėido dvasė pūs, ir aš kwei pimmo padarysu.

17. Aš papykęs buwau ant nei wiežlybummo jū godo, ir mušiau jūs, pasišėpiau ir pykau: tay jie šėn ir tēn waišėczojo kėllu sawo širdiēs.

18. Alle žurėdams i jū kėllus, išgydzau jūs, ir wādzojau jūs, ir dawjau jiems wėl palinkšminoji mo, ir tiems, kurrė anus ap: gedėjo.

19. Aš lėisu lūpū waisū, taip sakanczū: pakėjus, pakėjus abbie: jiems, ir toli ir arti esantiems, sašo Pons Diems, ir jūs išgydisu.

20. Alle Diemo i nesibijantieji pra hėy jures nepakajingosės, karr: ros ne gal buttykos; ir jūwilnys purwus ir mėsłq išmeta.

21. Diemo i nesibijantieji ne tur pakėjus, sašo mano Diems.

58. Pėrsėprimas.

Apie pašnikawimą ir šwentōs dienos pašwentinnimą.

Szanė drąsey, ne czėdyk, pakėlė sawo balsą kaip trąbą; ir pasakėk mano žmonėms jū pėri: žengimma, ir gimminei Jofubo jū griekus.

2. Jie kas dien mangs jėškō, ir nor žinnot mano kėlus, kaip žmon: nes, kurrė teisybė jau butu darę, ir prową sawo Diemo ne butu prastojs. Jie mang wadinna i prową, ir nor su sawo Diemu bylinėti.

3. Kam mes pašnikaujam, ir tu ant to ne žuri? Kam sawo kėnų wārginam, ir tu to ne nori žinnot? Sztay, jūs pašnikaudami darot sawo wālę, ir wissus sawo šolininkus spāudzat,

4. Sztay, jūs pašnikaujat besis bārdami ir susiwaididami, ir mušat su kumščza bedėwiškay. Ne taip pašnikaukit, kaip dabar darot, kad garšas apie jus aušktybėj girdims pra.

5. Ar tai butu pašnikawims, man patinkas, kad žmonius sawo kėnui tą dieną piktō daro, arba sawo gālųq nulėidza kaip plušė, arba ant žakō, ir pellenūse gul? Ar tai norit pašniką wadint, ir dieną Ponui Diemu itinkancz?

6. Alle tai pra pašnikawimas, kurrū aš mėgstu: palėist, kurrus su neteisybe suriškai; palengwyp, kurrus apsunėini, palėist, kurrus spāudi, plėsk šalin wissą sunkybę.

7. Lāušk išalkusam sawo dūnq, ir bėdoj' esanczus twest i namus. Jey tu koki nūgą mattai, tay ap: rėdyk jė, ir ne atštrāuk nū sawo kėno.

8. Tadda tawo šwiesia prabrėšk nėy aušra, ir tawo pašgėrinimas umay āugs; ir tawo teisybe eis pirm tawęs, ir Pono Diemo šlo: wę priims prie sawęs.

9. Tadda taw prašant Ponas Diemas taw atšlėps, taw be šaus kiant, jis sakys: štay, cze esmi. Jey tu ney wieno pas sawę ne ap: sunėisi, ney pirštais ne rodyji, ney piktō ne kalbėsi;

10. Ir išalkusam dūsi rast' sawo širdį, ir bėdnaję dušią pašotisi: tay tawo šwiesybe tamsumoj' už: tēkės, ir tawo tamsa bus kaip pietus.

11. Ir Pons Diems tawę nepa: lāudams wes, ir tawo dušia pa: šotis sausumoje, ir tawo kaulus paštipris. Ir busi kaip daržas wandenu pašlāpintas, ir kaip šali: tinnis wandens niekadōs ne pris: stoštqs.

12. Ir

12. Ir per tamę bus budawota, Fas ilgay pústa gullęjo; ir gruntę dęst i eilų eiles išliekanti, ir wa dinnamas busi, sprągas užtwę ręšis, ir Fellus taisęsis czon gy wéntinay.

13. Jey tu sawo Łoję nų sabat tōs nukreipsi, ne darydams, Fas taw patinka mano šwentoj' die noj'; tay linęsma sabata bus wa dinnamę, Ponę Diewę šwentint ir gąrbint. Nęsa taipu tu jį gąr bisi, ne darydams sawo Fellus, ney ne randant cze, Fas taw itinka, arba Łę tu Łalbi.

14. Tadda tu pasimęgsi Ponu Diewu, ir aš paaukęstisu tamę i žemęs aukštybes, ir walgisu tamę tšwiške tawo tēwo Jofubo; nęs Pono Diewo burna tai sašo.

59. Pėrskyrimas.

Šędų grieķai sustaitomi, ir Kristus pažadams.

Estay, Pono Diewo ranka ne pertrumpa, Ład ne galētu gęlbėt; ir jo ausis ne apfurto, Ład ne išgirštu.

2. Bet jįsų newiežlibummai at Ĳirra jįs bey jįsų Diewę, ir jįsų grieķai paslępja wėidę nų jįsų, Ład ne išĲlausomi este.

3. Nęs jįsų rankos Ĳrauju iš teptos, ir jįsų pirštai newiežli bummų; jįsų lupos Łalba melai gišĲay, jįsų liežuwis neteisybę sumisli.

4. Nier' ney wienu, teisybę mo Ĳinnanczio, arba wiernay sūdijani czio. Rieš wiens nieķingais daiš, tas nusitiš, ir Łożnas Łalba nieķam ne wertus daištus; jie nepalaimu pra nęšęzi ir auginna apmaudę.

5. Jie pėria basilišto pautus, ir áudzo wortinklius. Jey Łas jį pautų walgo, tas tur mirti: bet jey jįs sumindzoji, tay angis išĲoš.

6. Jų wortinklei ne dęra drabus žams, ir jų audimmas ne dęra už

Ĳlodei: nęs jų darbai pra ápmau da, ir jų rankosa pra prispaudimi mas per newalgę.

7. Jų Łojos pra tēfinos ant nei labummo, ir greitos neŁalto Ĳraus jo pralieti; jų mislis pra apmauda, jų Łėlas pra wiens pagadinnims ir išĲada.

8. Jie ne pajysta paĲąjaus Łėlę, r nier' teisybės jų žingsnųse; jie pra pėrĲreipti sawo Łėlųse, Łas ant jų waišęczoj', tas nieĲaday ne ur paĲąjaus.

9. Todėl pra sudas toli nų musų, ir mes teisybės ne igáunam'. Mes láuķiam šwiesybės, ir štay, api tēmsta; spindulio, ir štay, tam soj' bewaišęczojam'.

10. Mes czuppinęjam sėnas nęy aĲlieji, ir Ĳrapinėjam nęy aĲių ne turrintieji. Mes usigáunam wids du: dienį, Łaip api: tamsoj'; mes esme tamsybėj', Łaip negywieji.

11. Mes wissi murmam Łaip męšĲos, ir uldojam Łaip Łarwėlei; nęs mes láuķiam sudo, tay jo nier; išgánimo, ir jis toli nų musų.

12. Nęs musų pėrżengimų po tawo aĲių pra perdaug, ir musų grieķai atsašo pries mus. Nęs musų pėrżengimai yr' musip' ir mes jaučiam sawo grieķus.

13. Łę mes nusideddam ir meli lųjam pries Ponę Diewę ir Łę atšĲreipjam nų sawo Diewo; ir Łę mes Łalbam (Ĳittus) prispaust ir ne Ĳlausyt, sudumodami ir iš mislidami newiernus žodzius iš širdiės.

14. Todėl ir sudo padátims atgai los atstojo, ir teisybe tolyn nus ženge; nęs tiesa pūlinėj' ant ulicžos ir sudas ne gal pawaišęczot';

15. Ir tiesos pra gloda, ir Łas nų pištummo atšĲrauk, tas Łożno plėšims tur buti. Toktai máto

Pons Dievs, ir jam ne itinē, kad
promōs nier.

16. Ir jis mātō, ney wieno cž
ne ēsant, ir dywijas, kad ney
wiens jūs ne ujštoj'. Todēl jis
pats saw gēlbtī sawo ranča, ir jo
teisybe jē išlaišo.

17. Lēsa jis teisybe apšrēdo šaip
pāncēru, ir šalmā išganimo ant
sawo galwon uždēda; ir apšwēl
ant atšeršijimo, ir šerštu apšrēdo,
šaip šermēga;

18. Kaip sawo priēšininšams at-
lygīšs, ir sawo neprietelams didzu
šerštu ušmōkēšs; ir mielay šal-
loms nor mōkēte ušmōkēt.

19. Kad Pono Diewo wardas
butu prišbijotas nū nusiēidimmo,
ir jo šlowē nū saulēs uštešējimo;
kad jis ateis, nēy ušlaišyta uppēs
šrowe, šurēg wējas Pono Diewo
wāro.

20. Lēsa tiems iš Zion ateis
Išgēlbētojis, ir tiems, šurrie pri-
šwercz nū griekū Jošubo, šako
Ponas Diēwas.

21. Ir aš darau tošē šusderēji-
mā su jeis, šako Pons Diews;
mano dwāse pas tawē ēsantisi, ir
mano šodzei, šurris aš t tawo
burnā idējau, nū tawo burnōs ne-
tur atšot, ney nū burnōs tawo
waišū, bey waišū waišū, šako Po-
nas Diēwas, iš šo cžēso iškē-
āmžiu āmžiu.

60. Pērsšyrimas.

Šriššjonū naujo testamento šurinkimas,
šārbai ir lobis.

(Šromata išmint. šwent.)

Pēlšis, prašwist! nēsa tawo
šwiesybe ateit ir Pono Diewo
šlowe uštēka ant tawē.

2. Lēsa štay, tamsybe apden-
gia šēmg, ir nešwiesybe šmones.
Alle ant tawē uštēka Ponas
Diēwas, ir jo šlowe pašroda ant
tawē.

3. Ir pagonai waišēšos tawo
šwiesybe, ir šarālei šaistumme,
šursai ant tawē uštēka.

4. Pašēl sawo āšis, ir šurēš
ap'inkuy, šie wiši šusrinēš ateina
tawēspi. Tawo šunus iš tolo
ateis, ir tawo dūkters prie šaliēs
bus ušaugintos.

5. Tadda tu išwysi sawo pašē
megimma, ir diddey pašdzaugš,
ir tawo širdis dywysi ir iššplā-
tis, kad daugybe pajurosa tawēspē
prišwērs, ir pagonū pulšai tai
wēsp' ateis.

6. Lēsa werbludū daugybe tawē
apdēngs, tēškunai iš Midian ir
iš Špa. Iš Šabōs jie wiši ateis,
āušo bey šodylo atnēš, ir Pono
Diewo garbē apšafys.]

7. Wišos šaimenes šedarēs tai
wēspi bus šugintos, ir āwinat
lēšajot taw šlužys. Jie bus ant
mano mielojo altoraus apierawo-
ti. Lēsa aš namus sawo šlowēs
išgrožīšu.

8. Kas tai per wieni, šurrie lē-
šia šaip dēbesys, ir šaip šarwēlei
sawo lāngump?

9. Šallos mangs lāušia, ir ašrus
tai Tātēšaus iš senū dienū, kad
tawo waišus iš tolo atgabēntu,
su jū šdabru ir āušu, wardui
wiešpaties, tawo Diewo, ir šwens
tamjam Izraēliše, šurs tawē šlo-
wingā padāre.

10. Šwettimi tawo mūrus bu-
dawos, ir jū šarālei taw šlužys:
lēš aš sawo papyšimme tawē iš-
tiškau, ir sawo malonēje šusimīšu
ant tawē.

11. Ir tawo wartai wišadēs
bus atwirri, ney dienā ney naktē
ne bus ušrašinti, kad pagonū pul-
šai tawēspi butu atwēsti, ir jū ša-
rālei artyn priwadzoti.

12. Lēš šurrie pagonai arba-
šaralystes taw ne norēs šlužyt, tie
šurēs

turrēs prapult, ir pagonai iſpā, ſtyti but.

13. Szlowe Libanone taw tefs, ſgles, jowarai ir buſſa, mēdziei ſodrangey, iſdabinti wietā mano ſkātun 308, nēs aſ wietā ſawo ſojū ſlowingā padaryſu.

14. Taipjau ir tie paſiſlōnodas mī prie tawēs ateis, Kurrie tawē ſamyne; ir wiſſi, Kurrie tawē pa- peiſe taw prie ſojū puls; ir wad- dis tawē mieſu Pono Diemo, Ziņ- nā S, wentojo Izraēlij’.

15. Lēs todēl. Eā tu buwai praſtota ir neſenczama, Kur nieſo ne ējo, padaryſu aſ tawē puikſybe amžinay, ir dzaugſmu i eilū eiles;

16. Kad tu pieno iſ pagonū zyſi, ir ſaralū ſrutys tawē žindis; Kad tu iſtirtumbēi, manē ēſanti Pona Diemā, tawo Iſganytojt, ir ma- nē ēſanti macnujt Joſubo, tawo Atpirſtojt.

17. Aſ aūſā i wārio wietā, ir ſdābra i geležiēs wietā, atgabēſu, ir wārā i mēdzio wietā, ir geleži i aſmenū wietā; ir daryſu, Kad tawo użweizdai paſāju moſitu, ir tawo duſdōs rupitojei teiſybē ap- ſaſytu.

18. Uē bus daugiaus girdēti priſpaudimmai tawo žēmēi’, ney iſſadōs arba pagadinnumo tawo rubējūſe; bet tawo mārāi bus wa- dinti iſganimas, ir tawo wartai laupſe.

19. Sāule taw daugiaus ne ſwies- dienoj’, ney mēneſio ſkaistums taw ne žibbēs; bet Ponas Diemas bus taw amžina ſwiesybe, ir tawo Die- was bus tawo garbe.

20. Tawo sāule jau ne nuſlētis daugiaus, neygi tawo mēnū ſwie- sybe ne pames; nēs Ponas Die- was taw bus amžina ſwiesybe, ir dienos tawo wargū paſibaigſis.

21. Ir tawo žmones bus wieni- teiſus, ir žēme amžinay apturrēs;

Ēaip Kurrie czēpas mano czēpijimo, ir dārbas mano tančū yra, ant ſlowēs.

22. Iſ maſāuſojo bus tāſtans czei, ir iſ praſczāuſojo dide daut gybe žmonū. Aſ Pons Diems tai tiſtru czēſu umay iſtaisyſu.

61. Pētſyrimas.

Kriſtaus urēdnyſte, ir ſurinkimo dzaugſmaſ.

Pono Diemo Dwase yr ant ma- nes; todēl manē Diems pa- mōſtijo. Jis manē ſunte bēd- niems (malonēs žodi) apſaſyti, ſulāuūitas ſirdis palinkſmit; paſa- ſyt apſaltiems iſwālnijimā, ſu- riſtiems atriſimā;

2. Paſaſyt maloningā Pono Diemo mētā, ir atkerſijimo dienā muſū Diemo; palinkſmint wiſſus ſmutnūſus.

3. Padaryt ſmutnēmſiems Žione, Kad jiems iſſtredijims uż pēlenus, ir linſmybēs, aliejus uż ſmutā, ir grajus rubai uż ſmutnā dwase dūti butu; Kad jie wadinnamī butu teiſybēs mēdziei, Pono Diemo czei- pai ant ſlowēs.

4. Jie ſenases puſtynes buddai- wos, ir ſas ſennosa gadynosa bus wo iſgaiſinta, paſurs; jie iſpus- ſtytūſus mieſtus i eilū eiles gullēs juſus atnaujis.

5. Swettimi ſtowēs, juſū ſais- menē beganydami; ir Eittū žemjū žmones bus juſū lauſininſai ir wy- no daržininſai.

6. Alle jās turrit Euntgai Pono Diemo wadinti but, ir ſauſs juſ- tarnais muſū Diemo; ir wālgysit pagonū gērybē, ir jū ſlowe paſi- girſit.

7. Uj juſū apjūſā dwigubay ateis, ir uż gēdā jie tur linſmit but ant ſawo dirwū. Lēs jie dwie- jē tēſ apturrēs ſawo žēmēi’; jie amžinā dzaugſmā apturrēs.

8. Lēs

8. *Uē* aš esmi Ponas Dievas, teisybe mylis, ir ne kenczu plēšim: mo: apierā; ir padarysu, kad jū dārbas butu tikray naudingas; ir amžinā derējinā su jeis padarysu.

9. Ir jū sēklā tur pajystama but tarp pagonū, ir jū vaiķū vaiķai tarp swieto žmonū; kad, kas jūs matys, jūs pajys, kad jie esq sēkla Pono Diewo pāržegnota.

10. Aš dzaugiōs Ponu Diewu, ir mano dušā linšminas sawo Diewu; *Uē*sa jis manā apwilko rubais iſgānimo, ir sermēga teisybēs aprēde, kaip jauniēt, kuni gišķu aprēdimu, ir kaip marti, sawo graištumme puiķawoja.

11. *Uē*sa lyg kaip ūglis iſ žēmēs āuga, ir sēkla darže iſdygsta; šittai teisybe ir gyrus po ašimis wišķā pagonū pajēls iſ Wiešpaties, Pono Diewo.

62. Pērstyrimas.

Sylwe krīšcionisķo surinkimo naujamē Testamente.

Dēl Ziono, aš ne tylēsu, ir dēl Jeruzalēs, aš ne apstosū, paķōley jōs teisybe iſeis kaip žibbėjims, ir jōs iſgānims ušdegs kaip žibburys:

2. Kad pagonai matytu tawo teisybē ir wišķi karālei tawo slozē; ir tu busi nauju wardu wadinnama, kurti Pono Diewo but na pramis.

3. Ir tu busi gražus wainiķas ranķoj' Pono Diewo, ir karāliķa kēpurre ranķoj' tawo Diewo.

4. *Uē* busi tolaus wadinnama aplēistoji, ney tawo žēme pustyne; bet tu wardu busi: aš je pašigēriu, ir tawo žēme, mielulle. *Uē*s Ponas Dievas tawim' pašigēri, ir tawo žēme tur mielull.

5. *Uē*sa kaip suslubijēšis sawo mylimajē myl, šittai tawo waiķai tawē mylē; ir kaip jauniētis

dzaugias iſ marcžōs, šittai tawo Diews tawim dzaugšis.

6. *Uē* Jeruzale, aš sargus paštatysu ant tawo murū, kurti ne tur tylēt niekaday, per wišķā dienā ir per wišķā nākti; ir kurti Pono Diewo turrēs minnēti, idant pas jus ne butu ney jōķio tylējimo.

7. Ir jūs apie Ji ne tylētumbit; iķēi Jeruzale gatawa ir statyta butu per garbē ant žēmēs.

8. Pons Diews pašibāžijo per sawo dēšing, ir per ranķa sawo maciēs, aš tawo jawus ne dūsu dzaugians walgit tawo neprieteļams, ney tawo šwieža wynā, kurti rūm' prišdirbai, ne dūsu swēti: mieme gērti;

9. Bet tie, kurti jūs suwalo, ir wālgis jū, Ponā Diewā pagār: bindami; ir kurti jē sunēša, jo gērs pribažnyczūse mano šwent: nyczōs.

10. *Uē*iēt, nueiēt pro wartus, pritaisiēt žmonēms kēlā, iſē: kēlēt, iſkēlēt kēlā, iſrānēioēt ākmenis, paķēlēt karun, ženkli ant swieto žmonū.

11. Štay, Ponas Dievas dū: das iſgirst iķēi swieto kraštū. Šas kēlēt dūktēri Zion: štay, tawo iſgānims atēit; štay jo alga yrasu jūm, ir jo atlyginims po jo ašim yra.

12. Jie bus wadinnami šwentieji žmones, iſgēlbētieji Pono Diewo; ir tawē šauķs, miestu atlanķytu ir ne pameštu miestu.

63. Pērstyrimas.

Kristaus koma ir pērgalējims. *Sylwe* Diewo idomū darbū.

Kas tai, kurti iſ Edom atēit, su raudonoķais rubais iſ Bazra? taip iſrēdytās sawo rubais, ir atžengiasis diddēj' sawo syloj'? *Uē* esmi, teisybē moķinnas, ir didey moķas pagelbēt.

2. Kodēlgi tawo drabužis taip raudoņoks, ir tawo rubas nēy mindžojanczo wyn: spauštuwoj'?

3. Aš wiens mindzoju spauštuwoj', ir ney wiens swieto žmonū nier su manim. Aš jūs mindžojau sawo papykime, ir sumindžojau sawo didime narse. Iš to jū pēgalėjims ant mano rubū užteš: Ejo, ir wišsus sawo drabužus ištepjau.

4. Ušs aš ušlēmjau atkeršijimo dieną; mētas sawūsus išwadūt' priėjo.

5. Ušs aš apšįwalgiau, ir ne buwo ney wiens pagēlbētojo; ir aš pērsigandau, ir ney wiens manęs ne prilaiše; bet mano pētis turrėjo manę pagēlbēt, ir mano narsas manę prilaiše.

6. Todėl aš swieto žmones su mindžojau sawo papykimme, ir apgirdžiau jūs sawo didime narse, ir jū išgalėjimą i žemę parstūmju.

7. Aš Pono Diewo gėradejystės minnėsu, ir Pono Diewo pagėrbimimo wišsuse dalykuse, Eurus mums Pons Diews padaręs yra, ir diddės gerybės ant namū Izrael, Eurg jis jiems padaręs yr', per sawo mieląbirdingystę ir diddi sušmillimą.

8. Ušs jis tare: juš jie yra mano žmones, waikai tikray wierni, todėl jis buwo jiems išganytoju.

9. Kas jūs wārgino, tas ir ji wārgino, ir angėls po jo ákiū ēšas, pagēlbėjo jiems. Jis išgēlbėjo jūs todėl, Eą jūs mylėjo, ir jū czėdijo. Jis priėme jūs, ir nešojo jūs wišsada iš senowės.

10. Alle jie papykiuo ir traukinno Jo šwentą Dwašę, todėl jis jiems pastėjo jū neprietelū, ir Earāwo prieš jūs.

11. Ir jis wēl atšminne pirmosės gadynės, Moizešaus, tarp jo žmonū buwuso. Kammegi dabar

tas, jūs iš jurū išwėdąsis, po draugey su ganytojis jo Eaimenės? Kametas, Eursai sawo šwens tąšę Dwašę i jūs dāwe?

12. Eursai Moizešu prie dėšis nės wēde, sawo šlowinga ranka, Eursai wādenis pērslyre jū prys šakije, Ead saw amžingą paminklą pasidarytu.

13. Eursai jūs wēde per gillybę Eaip žirgus, páščioj' neslystanczus.

14. Kaip galwius i lauką nus einanczus, Ewapu Pono Diewo wāromus: šittaipjau tu sawo žmones wedei, Ead saw šlowingą pas minnėjimą pasidarytumbei.

15. Taygi dabar žurēš iš dangaus, ir weizdēš žemyn iš sawo šwentujū šlowingū namū. Kamē dabar tawo Eeršijimas, tawo mėsio? Tawo didysis širdingas sušimilis apšlētina prieš manę.

16. Juš tu ešsi musū tėwas: Ušs Abraomas apie mus nežinno, ir Izrael musū ne pažysta. Alle tu, Pone Diewe, ešsi musū tėwa, ir musū išgēlbėtojis, iš senowės tai tawo wardas.

17. Kodėl tu dūdi Pone Diewa, mus Ełajot' nū tawo Eellū, ir musū širdi ušlētint, Ead tawęs nei šibijomes? atgryš, dėl sawo taranū, dėl gimminū saw išrinktųjų.

18. Jie tawo šwentūsus žmones Eone wišsus pērgal, tawo priešis ninšai sumindzoja tawo šwentybę.

19. Mes esme lygey Eaip pirma, taw ant musū ne Earakujant, ir Eaip mes tawo wardu ne buwom wadinnam.

64. Pērslyrimas.

Malba dėl išgēlbėjimo.

Aš Ead tu dangi sudraštumbei, ir nueitumbei žemyn: Ead Ealnai ties tawim sutirptu?

2. Kaip Eārštās wandū iš diddės ugniės wērda per wiršū, Ead tawo

tavo vardas pašystāms butu tarp
tavo neprietelū, ir pagonai priekš
tawg drēbēti turretu.

3. Per dywus, tawgs dāromū:
su, Eurrū nestiēkima; kaip tu nu
žengei žemyn, ir Palnai po tawo
akiū iutirpo.

4. Kaipgi *nū swieto pradžōs
ne girdēta, ney ausimis girdēta,
neygi ney wiena akis ne rēgējo be
tawgs Diewe, kad tiems nusiēdūt,
Eurrie tawgs lāupia. *1 Kor. 2, 9.

5. Tu iutiēkai linēsmūsus, bey
teisybē iēvildanczus, ir ant tawo
kēlū tawgs mēnanczus. Sztay, tu
tiesa supyēai, mums susigrieēi;
jant, ir tame ilgay pasliēfant; ir
alle taczau mums buwo pagēlbēta.

6. Alle dabar mes wissi kaiv ne
czystēti esme, ir wissa musū teisybe
yra nēy ištēvtas drabužis. Mes
wissi pawptom, kaip lāpai, ir
musū grieēai mus nuneša, kaip
wējas.

7. Uzey wiens ne šaupia tawo
wardo. arba kēlas, tawgs užlai
Erti: Uēs tu sawo wēidā pāslepi
nū musū, ir mus sawo grieēūse
užtroēkēdini.

8. Alle dabar, Pone Diewe, tu
essi musū tēwas: mes esme molis,
tu musū pūdžus, ir mes wissi esme
tawo ranēū dārbas.

9. Pone Diewe, ne pyē taip la
bay, ir ne minnēē amžinay grieēo.
Ben weizdēē ant to, kad mes wissi
tawo žmones esme.

10. Mēstai tawo šwentnyczōs
pustyne pastojo; Zion pustyne pa
stojo, Jeruzale gul iēpūstita.

11. Namai musū šwentybēs ir
šlowēs, Eurrūse tawg musū tēwai
gārbino, ugnimi yra sudēgti; ir
wislab, Pa gražū daiētū turrējom,
šudarfyta.

12. Pone Diewe, argi ne pasi
gailēsi musū toēioj' bēdoj' ir tylēsi,
ir mus taw dydey wārgisi?

65. Pērštyrimas.

Žodū patremimmas; pagonū pawabin
nimas.

Aš *jēšēoms esmi tū, Eurrie mai
ngs ne klāuslējō; aš atrgn
dams esmi tū, Eurrie mangs ne
jēšējo: ir pagoniems, Eurrie mai
no wardo ne šanē, aš sašan:
štay esmi, štay esmi.

*Rym. 10, 10.

2. Uēs aš sawo ranēas ištiesu
per czēlā dienā, žmonump' nepai
klusnump', Eurrie sawo dumas
sēka kēlu ne gēru.

3. Žmones, Eurrie mang ipyēin',
wissadōs yra po mano akiū! apies
raway' daržūse, ir rūkina ant
plytū;

4. Gywēna tarp kēpinū, ir lais
kos dūbēsa; ēda kaulēnā, ir nes
kenczamus walgius tur sawo pū
dūse.

5. Ir sašo: pasiliē namēj', ir ne
lytēē mang, nēs aš turru tawg
šwentinti. Tokie tur dumais pa
stot mano kērēte, ugnim', per
wissā dienā dēganczē.

6. Sztay, po mano akiū yra pa
rašyta: aš ne tylēsu, bet užmoēēsu,
beje, aš jiems tū antū užmoēēsu,

7. Abbiejus ir jū nusiēngimus,
ir jū tēwū nusiēngimus podraus
gey, sašo Ponas Diewas, Eurrie
ant kēlnū rūkino, ir mang ant
kēlnēlū darē; aš jiems priseikēsu
jū pirmūsus dārbus tū antū.

8. Taip sašo Pons Diewas: lyg
kaip šwiežā wynā wyn; kēkēj' rani
dant, sašo: ne pagadiē tai, nēs
žegnone widduj' yra; šittai aš
dēl sawo tarnū tai darysu, kad ne
wislab pagadiēsu.

9. Bet iē Joēubo dūsu sēplōs
ušaugt, ir iē Judo, Eursai mai
naji kēlnā apturrētū: nēs mano
iērinētieji tur jē apturrēti, ir mai
no tarnai tur tēnay gywēnt'.

10. Ir

10. Ir Saron bus nammai Paimenei', ir dauba Afor bus prydāze galwijiška mano žmonēms, manē iššpantiems.

11. Alle jās, Kurrie Pona Dievā prastōjat, ir mano šwentojo Pālno uzmirstat, ir stalā Gadui itaisat, ir pilnāy pripillat gērimo apterā Mennui.

12. Gēray, aš jus prištaitysu Pārdui, Kad jās wissl pasilenkt turrēst papjowimui; todēl, Eā aš šaukiau, ir jās man ne atšiliet pēt, Eā aš kalbėjau, ir jās ne flausēt; bet dārēt, Kas man nepatīkšo, ir apslēmet saw, Kas man ne mieša buwo;

13. Dēl to taip sašo Wiešpats, Ponas Dievas: štay, mano tarnai walgis, alle jās alkšit: štay, mano tarnai gērs, alle jus trokšit. Štay, mano tarnai linkšmi bus, alle jās išgēditi busit.

14. Štay, mano tarnai iš linkšmōs širdiēs šukāus; alle jās iš širdiēs šaudėjimo rēkšt, ir dejojami kaukšit.

15. Ir sawo wardā palikšit mano išrinktiemslems pasibažimui: ir Wiešpats, Ponas Dievas, tamē nužawis, ir sawo tarnus Pittu wardu pramts.

16. Kad, Kurs pērsšjegos ant žēmēs, tas tikru Diewu pērsšjegos: ir Kas prisēks ant žēmēs, tas per tikraj Dievā prisēks: nēs pirmosēs: tušbōs yra uzmirsta, ir nūmano ašiu jos yra paslēptos.

17. Lēs štay, aš naują dangū ir naują žēmę sutwērsu, Kad pirmųjų ne bus daugiaus minnēta, neigi širdij' atšimis.

18. Bet jie amžinay dzaugšis, ir linkšmi bus iš to, Eā aš sutwērau. Lēs štay, aš Jeruzalę sutwērsu paslinkšminiui, ir jōs žmones dzaugsmui.

19. Ir aš linkšmīsūs dēl Jeruzalēs, ir dzaugšūs sawo žmos nēmie; ir ne bus joje daugiaus girdēt's balsas werkšmo, ney balsas randojimo.

20. Le bus tēnāy daugiaus Euditiū, iē sawo dienū ne patens Eanczū, arba sennujū, sawo mētū ne išpildanczujū; bet waikāiczei šimto mētū numirs, ir griekiniū Kai šimto mētū bus prašēkti.

21. Jie buttus pašurę gywgs iūse; jie wyn: kálnus apsodis, ir jū waikū walgs.

22. Jie ne budawes, Ka Pitti apgywgs, ir ne sodis, Ka Fitsai walgis. Lēs dienos mano žmonū bus Kaip dienos Pofio mēdzio, ir jū rankū darbas pasgs prie mano išrinktųjų.

23. Jie ne dirbs noprosnay, ir ne gindys neczēsu; nēs jie yra sēkla pērsžegnotųjų Pono Diewo, ir jū waikai su jeis.

24. Ir nusdūs, jiems dar ne šaukiant, aš atšilēpsu, jiems dar bekalbant, aš išgirsu.

25. Wilks bey erytis ganpšis podraugey, lūts šaudū es Kaip jāutis, ir zaltis žēmę walgis. Jie ne iškādīs ney išpūstis ant mano šwentojo Pālno, sašo Ponas Dievas.

66. Pērsšprimas.
Praplātinimas tikrōs Diewo šluibōs.
Kaip sašo Pons Dievas; dangus Kmano Prēšlas, ir žēme mano pašojis; Pofieji tie namai, Kurrus man norit budawot? arba Kurri yra ta wieta, Kur aš laikytis turrēczau?

2. Mano ranka wislab padāre, Kas czonay yr, sašo Pons Diews. Alle aš wēizdmi ant bēdnojo, ir dwasę sulāužptą turrinczo, ir mano žodžio prislbianczo.

3. Lēs

3. Lēs kas ļauti pamuša, yr lygus wytrā ūzmušanczām. Kas āwt apierawoj', yr lygus būnui sprānda nutrāušančam. Kas walg : apierā atneša, yr lygus Pīaulēs frauja apierawojanczām. Kas kodylo mēna, yr lygus ne teisybē pagirranczām. Toštai jie wēlija sawo kēllūse, ir jū dušia pašmēgsta jū bjaurybēmīs.

4. Todēl ir aš saw iſrinēsu, kē jie apjūkia, ir kō jie baidos, aš ant jū ūzēdišu: todēl, kē man ſaukent, niēš ne aiſliepe; man ſalbant, jis ne ſlauſe; ir dāre, kas man ne patiſko, ir saw wēlijo, kas man ne mēla buwo.

5. Girdēkit Pono Diēwo ſodē, jās, kurrie biſoties jo ſodzio: Jūs ſū brolei, kurrie jus ne kēncza, ir jus atſkīra dēl mano wardo, ſaſpydami: parodykit, kēip ſlowingas ēsas Ponas Diēwas, te paſiroda Jis jums ant dzaugsmo! ſittie tur iſgēditi but.

6. Lēs girdetas bus maiſto balsas mieste, balsas nū bažny: cžōs, balsas Pono Diēwo, sawo neprietelams ūzmoſanczo.

7. Ji gimda ſtaudējimams jē ne ſugawus; ji auginna waiķēli, ant gimdimmo dar ne ſtowint.

8. Kas tai kō cžēš' girdējo? Kas tai kō cžēš' rēgējo? Beggū galvirm ne kēip zēme ſopējima tur, pulkas žmonū podraugey ūzgimt? ir juš taczau Zion sawo waiķus be ſtaudējimū gimde.

9. Argi aš Pittiems dūczau pa gimditi, ir aš pats ne gimdiczau? ſako Pons Diēws. Ar Pittus dūczau gimdit, ir patſai buczau ūzraķintas? ſako tawo Diēwas.

10. Dzaugķities ſu Jeruzale, ir linſmiķities ſu je, wiſſi, jē mylinſieji. Dzaugķities ſu je wiſſi, kurrie dēl jōs smutni buwot.

11. Lēs ūz tai žiſt ir prižiſt iſ kruzū jōs palinſminojimo; ūz tai jās žiſt ir paſdzaugſt jōs ſlowēs apſtummu.

12. Lēsa ſittaip ſako Ponas Diēwas: ſtay, aš paķāju prie jōs iſplātinu, kēip ūppe, ir paigonū ſlowē, kēip patwinnuſt ūp: pēli: tai žiſt. Jūs prie paķaſtēs buſit neſojami, ir ant kēliū meiļey jus laiķys.

13. Aš jus palinſminosu, kēip kurrē jo motina palinſminoja; ir mēlai, jās Jeruzalēs linſmay paſgīrēſt.

14. Jūs tai matyſt, ir juſū ſirdis dzaugſs, ir juſū ſaulai ſalos, kēip ſole. Tay bus paķinta Pono Diēwo ranķa prie jo tarnū, ir jo pyķimmas ant jo neprietelū.

15. Lēs ſtay, Ponas Diēwas ateis ſu ugnimi, ir jo wējimmai nēy wētra; kad ūzmoķetu didime papyķij' sawo ķerſto, ir jo barims ugniēs liepſnoſa.

16. Lēsa Ponas Diēwas ſu ugnimi ſūdis, ir sawo ķardu wiſſā kung; ir Pono Diēwo nužudditujū daugummas bus.

17. Kurrie ſwentinas ir czyſtījas daržūse, wiens czonay, ķita tēnay, ir wālgo Pīaulēnā, bjaurybes ir pelles, tur pagrēbti but podraugey, ſako Ponas Diēwas.

18. Lēs aš atējs ſurinkēsu jū dārbus ir miſlis, drauge ſu wiſſi ſais pagonais ir liežuweis, kad jie atējs rēgēta mano ſlowē.

19. Ir aš žēnklā i jū tarpā dūsu, ir kēllis iſgēlbētujū, ſāsu pas pagonus, i Tarteſu, i Pul bey i Lud, pas ſtrēlczūs, i Tubal ir i Jawam, ir toli i ſallas, kur nieko apie manne ne girdēta, ir kurrie mano ſlowēs ne rēgēj; ir mano ſlowē tarp pagōnū apſaķys.

20. Ir

20. Ir wissus jūsu brolus iš wissū pagonū šēn atwes, Ponui Diewui ant walg: apierōs, ant arkliū ir ant wežimmū, ant nešas mū krasū, ant asil: arkliū ir ant zowadninkū, t Jeruzalg, pas mano šwentajē kalnā, sašo Ponas Dievas: lyg taip waitai Izrael walg: apierq t czystā rykē atneša t Pono Diewo namus.

21. Ir iš tū aš imsu kunnigus ir Lewitus, sašo Ponas Dievas.

22. Nēs lyg taip naujasis dan-

gus ir naujaji žėme, kurrudn aš padarau, po mano arkliū stow, sašo Ponas Dievas: šittaip tur ir jūsų waitai bey wardas stowēt.

23. Ir Pojnas kuns, mėnēst t mėnēst, ir sabatq t sabatq ateis, melstis po mano arkliū, sašo Pons Diews.

24. Ir jie išeis ir matys lawo: nus žmonū, pries manę nusidėjusū: nēsa jū kirmēle ne mirs, ir jū ugnis ne užgēs, ir jie bus bjaurybe wisslems žmonėms.

Prārakas Jeremiošus.

1. Pėrštyrimas.

Jeremiošus madinnamas, išpušijima miesto Jeruzalės apsahtti.

Szittie yra nusidawimai Jeremiošaus, Ilkio sunaus, iš Elebonū Anatote, žėmėjė Benjamin.

2. Kurrām Pono Diewo žodis tiškos, czėse Josio, Amono sunaus, Judawōs Karālaus, trylik: tame mette jo Karalystės.

3. Ir pastuy czėse Judawōs Karālaus, Jojakimo, Josio sunaus, iē pasibaigiant wienolištam mētui Žėdekio, sunaus Josio, Judawōs Karālaus, iēki Pakėjimo Jeruzalės, penktame mėnēstje.

4. Ir Pono Diewo žodis man tiškos, ir tare:

5. Aš tawę pažinnau, pirm ne taip aš tawę mōtinōs žywate sutaisiau; ir išštyrau tawę, pirm ne taip motina tawę pagimde; ir idėjau tawę t prārakus tarp žmonū.

6. Bet aš tariau: Aš Wiešpatie, Pone Diewe, aš ne tinēu tawo žodi sahtyt: nēsa per jauns esmi.

7. Alle Pons Diews tare man: ne sahtyē: aš per jauns; bet tu

turri eit, kur aš tawę sunczu, ir apsahtyt, kq aš taw liepju.

8. Tu nesibijokis jū: nēs aš esmi pas tawę, ir išgėlbėsu tawę, sašo Ponas Dievas.

9. Ir Pons Diews sawo rankq ištiesęs pafruttino mano burnq, ir tare man: štay, aš sawo žodžus dėmi t tawo burnq.

10. Štay, aš tawę šen dien, iš šōs dienōs statau ant žmonū pulkū ir Karalysczū, kad tu išrautumbei, sulaužitumbei, išpūstis tumbei ir sugadintumbei, ir budas wotumbei bey sodintumbei.

11. Ir Diewo žodis man tiškos ir tare: Jeremiošau, kq tu rėgi? aš tariau: aš rėgiu mygdalo šakq anēsti, aš sprogstanczq.

12. Ir Ponas Dievas tare man: tu tišray mattei: nēs aš bu: drus busu ant sawo žodžio, kad tq anēsti aš taisyczau.

13. Ir Diewo žodis antru kar: tu man tiškos, ir tare: kq tu mak: tai? aš tariau: mattau karštay wėrdanti pūdā iš šaurės linkay.

14. Ir Ponas Dievas tare man: iš šaurės linkay bėda rasi: sis ant wissū toj žėmėj gywē: nanczū.

15. Nēs

15. Nēs stāy, aš waddisu wiš sus Eanigaiškus per karalystes iš šaurės linēy, sašo Ponas Dievas, kad jie atiję sawo krės lūs pāstatytu ties wartais Jeruzalēs, ir aplinē mūrus, bey ties wišais miestais Judawōs.

16. Ir aš dūsu: uodā ant jū užēit, dēl wišōs jū pištenybēs; kad jie manņ prastoja, ir rūšin Eitiams diemams, ir meldziast sawo rankū darbū.

17. Taygi apjūst sawo strēnas, ir pasikēlēs jiems apsaķē wislab, Eā aš taw liepju. Nēšbijotīs jū, Eāip kad aš tawē išgandisēs.

18. Nēs aš tawē šen dien padarysu drutu miestu, gellešinnu stulpu, ir warinnu mūru per wiš sa žēmē, priēš Judawōs karalus, priēš jōs Eunnigaiškus, priēš jū Elebonus, priēš žmones žēmēje.

19. Kad, norint jie ir karātu priēš tawē, taczaus tawē ne turētū pērgallēt: nēs aš esmi pas tawē, sašo Ponas Dievas, kad tawē išgēlbēcāu.

2. Pērsšyrimas.

Dievo geradejstēs. Jodū grielai ir neošlingstēs.

Jr Pono Dievo jodis man tiškos, ir tare:

2. Eiš, ir saķē mano jodi wišstems be girdint Jeruzalēj, tarydams: taip sašo Ponas Dievas: aš atsimennu, Eāip tu meiliga jāu: na mergāite ir miela marti buwai, Eāip tu manņ sēķei pūščzoje, žēmēje, Eir nieko ne sējama;

3. Eāip Izraēl Pono Dievo žmones buwo, ir jo pirmasis waisus, Kas jus suēsti norėjo, tas turrėjo Ealtas buti, ir nepalātma ant jo uieiti, sašo Ponas Dievas.

4. Klāusy Eite Pono Dievo jodis, jūs iš nammū Jofubo, ir wišos gimmines iš nammū Izraēl.

5. Taip sašo Ponas Dievas:

Eokōsgi Ealtybēs jusū tēwai ant manņs rado, Kad jie nū manņs kreipēji, ir Eabinnos prie niekam ne wertū balwonū: iš Eurrū jie nieko ne gāudawo?

6. Ir niekadōs, ney wienq kartq ne dumojo: Eame yr Ponas Dievas, Eurs mus išwede iš Egypto: žēmēs, ir wadzojo mus pūščzoje, žēmėj, negywēnamoj' ir ne Eelāujamoj', žēmėj' išdzūwu: soj' ir tamsoj' žēmėj', Eir nieks ne Eelāudawo, ir ney wiens žmogus ne gywēndawo?

7. Ir aš nugabenau jus i gērtq žēmē, kad wālgitumbit jōs waisū ir gērybjū. Ir jūs i tq iejē subjaurinot mano žēmē, ir padārēt man iš mano tēwiškēs bjaurybē.

8. Klebonai ne dumojo, Eame me Ponas Dievas? Ir išmoštie: ji ne atbojo manņs, ir ganytojei žmones šalin wēde nū manņs; ir prārakai prarākāwo apie Baal, ir Eabinnōs prie niekam ne wertū balwonū.

9. Aš wis turru su jumis ir su jusū waiķū waiķais bārtis, sašo Ponas Dievas.

10. Eueikite i salas Ritim, ir mattykit; ir suskit i Eedar, ir tikray dabokit bey mattykit, bau taipo tēnay dāroma?

11. Bau pagonai sawo diewus pērmaina, Eurie taczau diewais niera? Ir mano žmones taczaus pērmaine sawo šlowg dēl nenau: dingo balwono.

12. Juk ir dangus gallētū to šebētis, nusigast ir labay drēbėti, sašo Ponas Dievas.

13. Nēs mano žmones dwigubay susigriešij': mang, gywaję wersmę jie prastoja, ir Eāsa saw šēn ir tēn iškāltus šullinus, Eiaurus ir wandens ne dūdanczus.

14. Argi

14. Argi Izraēl tarnas arba verginīs yra, kad jis pažnam plėšimui tur buti?

15. Užs lūtai ant jo haubj' ir rėkia, ir išpūstij' jo žemę, ir su dėgin jo miestus, kad nieks tūse ne gyvėna.

16. Priegtam tie iš Uop bey iš Takpanes taw gálwq sumuša.

17. Toštai tu saw pats darai, kad Wiešpati, sawo Diewq prai stoji, Fieš kart jis tawg nor tistru Fellu westi.

18. Ką gėlbtu taw, kad tu i Egyptq nuštrauki, ir nori wandens Stor gėrti? Ir ką gėlbtu taw, kad tu i Assyriq nuštrauki, ir nori wandens Prat gėrti?

19. Tawo piktenybe kalta, kad taipo plāšams, ir tawo nepaflus numis, kad taipo korawojams esti. Taipu tu turri suprast ir istirt, Fokią tužbą ir širdiės bėdą tai dūda, Wiešpati sawo Diewq prai stot, ir jo ne bijois, sašo Wiešpats, Ponas Dievas Zebaot.

20. Užs tu wissadōs sawo jungq sulaužei, ir sawo wirwes sutraūkiei, ir sašei: aš ne noru taipu padūtas buti; bet ant wissū aukštū Kaukarū, ir po wissais žalūjenczeis mēdzeis tu seškiejui Pešystę.

21. Bet aš buwau tawg isodinęs per saldu wynmēdį, iš tistray gėrōs sėklōs: Kaipogi taczu tu man pawirtai i kartu lauķinnį wynmēdį.

22. Ir norint tu ir šarmu nušpraustumbei, ir imtumbei tam daug muilo; tay taczaus tawo piktėnybs jo daugiaus mātoma po mano akiū, sašo Wiešpats, Ponas Dievas.

23. Kaipogi tu dar drysti sašyti: aš ne esmi neczystas: aš ne seškieju Baalim? weizdėš, kaip tu tai darai dauboj', ir apmislęš, kaip tu tai esti istaisęs.

24. Tu aplinkė beginnėji, kaip werblude, kad seškiejodinas, ir kaip žwėtis pūšioje be dāra, kad iš didzio gašlummo lašioj' ir bėgi neja, kad nieks ne gal stabdyt. Kas to nor žinnoti, ne priwāla toli bėgt; šwentoj' dienoj' tai pils nai galli matyt.

25. Mėldzu stowėš, ir ne bėgėš, kad patroštumbei. Alle tu sašai: aš to ne apšlimmu; aš su swetis mais turru Pešāut', ir jiems pas štu bėgt.

26. Kaip wāgis gėdoje prapūš, kad jė nutwer, taipu Izraēlo nai mai prapuls gėdoje, draug su sawo Karāleis, Kunigaišczeis, Elebois nais ir prārakais.

27. Kurrie mēdziui sašo: tu esti mano tiwas; ir āfmenui: tu mane pagimdei: nēs jie man nugarq priš kreip', ir ne wėidq. Alle kad bėda randasi tay jie sašo: kėlķis ir gėls bėš mus.

28. Alle Fame tadda yra tawo diewai, Furrus saw pasidarei? sar Pyš jiems, kad kėltus; matysim, ar jie tawg galės gėlbēt tawo bėdoje. Užs Fieš tu miestū, tieš ir diewū turri, Judawa.

29. Ką jūs dar norit teišintis priš manę? Jūs wissi nū mangs atpūlēt, sašo Ponas Dievas.

30. Iškada tišt musus jussū waišus; jie taczaus ne priim pamor Finnima. Užs jussū kārdas juš praryja jussū prārakus kaip drās šķas lūtas.

31. Tu nelaboji weisle, dabokis ant Pono Diewo žodzio; argi aš Izraēlui esmi pūščzia, arba pūsta žėme? Kodėlgi sašo mano žmones: mes esme ponai, ir ne priwālom passtuy tawg bėgt?

32. Juš merga ne pamiršt sawo išgrajinnimo, ney marti sawo raščzio; alle mano žmones nēs miršt mangs amžinay. 33. Ką

33. Ką tu daug dabini savo pašelgimui, kad aš tav malonus bučiau? taip besišvaistydama tu jo daugiau vis piktėnys darai.

34. Ir be to kraujas pavargelė ir nekaltųjų dušų pastovę rando, mas wissūse kampuose; ir niera pašlėptas, bet atvirray tūse kampuose.

35. Taczaus tu sakai: aš esmi nekaltas; jis te nugręž' savo narį, są nū manęs. Ežtay, aš su tavim noru proramoti, kad tu sakai: aš ne susigriešijau.

36. Kaipgi tu taip rodo šalin kreipjaisi, ir pūlinėjai wėik šen, wėik ten? Alie tu dėl Egipto gėdą gausi, kaip tu dėl Asyrionų gėdą gawai.

37. Lėis tu ir iš cze turri šalin trauktis, ir savo rankas wirtus galwos suplēt: nės Ponas Dievas tavo nusitikėjimui nieku wers, ir prie jų nieko tavo gėro ne šėšs.

3. Pėrskrymas.

Graubenimas Diemop wersis.

Ir sašo: Kad posai wrys atsiširdin nū savo paczōs, ir ji šalin trauktis nū jo, ir kitta wry imm', argi jissai ir primālo jė wēl priimt? ar ne taip, kad jėme iš to subjaurinta butu? ir tu su daug pėšininčiais pėšawai; alle taczaus gryšt wēl pas man, sašo Ponas Dievas.

2. Pašėlė savo akis t auštys, bes, ir žurē, kaip tu wissur pėšauji; ant wiežkellū tu sėdi, ir laukē jū, kaip Arabionis pūšcoje; ir subjaurini tą jėme savo pėšawimu ir piktėnybe.

3. Todėl ir anštysbas lytus tur užtrukt, ir ney još wēlybas lytus ne užeit. Tu turri pėšės kaptą, tu ne nori daugiau gėdētis.

4. Ir taczaus dar šauki mas nęsp': mielas tėwe, tu wāde mano jaunystės;

5. Argi tu amžinay nori pykti, ir ne atslėist nū savo didžio pėšto? štay, tu mošinni ir darai, kas piktā, ir ne dūdi saw drausti.

6. Ir Ponas Dievas tare man, czėse karālaus Josia: bau tu ir rėgėjai, są Izrael, ana atpūline, dāre? Ji nuėjo ant wissū auštū kálnū, ir po wissais žalojanczais mēdzeis, ir pėšawo czonay.

7. Ir aš tariau: jei tai wissab padarius, prisiwertis mangspi. Alie ji ne prisiwerte. Ir norint jōs sėsū, Judawa, ana usikėtinusi mātē,

8. Kaip aš atpūlusōs Izrael wenczawonēs: pėrzengimui korawojau, jė prastoja, ir jei atsišlyrimo: grōmatą dawjau; tay taczaus jōs sėsū, usikėtinusi Judawa, nesibija, bet nuėjusi taipjan pėšauia.

9. Ir iš garso jōs pėšawimo jėme yra apbjaurinta: nės ji wenczawonę pėrzeng su atmenimis ir su mēdzeis.

10. Ir prie to wisso usikėtinusi Judawa, jōs sėsū, ne prisiwertcz' mangspi iš wissōs širdiēs; bet klai stoja taip, sašo Ponas Dievas.

11. Ir Ponas Dievas tare man: atpūlusi Izrael dar gēra yra pries usikėtinusē Judawą.

12. Lūjgs sašyē mano žodi t šaurę linčay, taip: sugryšt, tu atpūlusi Izrael, sašo Ponas Dievas, tay aš sawo wēidą pries jus ne statysu: nės aš esmi mielaširdins gas, sašo Ponas Dievas, ir ne noru amžinay pėšyt.

13. Alie išpažinė savo nusidėjimui, kad tu pries Wieszpati, sawo Diemą susigriešijai, ir šen ir ten beginėjai pas swettimus diemus, po

po wissais šalojanczeis mēdžeis, ir ne kļausēt mano balsui, šāko Pons Dievs.

14. Prisiwerstīt jūs manē prastojantieji waitai, šāko Ponas Dievas; nēs aš jus saw westinay sulubisu; ir jus parwessu kad jusū wiens wissq miestq, ir dwejets wissq žēme gāus, ir nugabesu jus t Zion.

15. Ir dūsu jums ganytojus pagal sawo širdi, kurie jus gany su pamōkšu ir su išmincze.

16. Ir nūsdūs, kad jūs busit āuge, ir jusū daug bus pastojtoj' žēntēje, tay to czēs' šāko Pons Dievs ne bus daugiaus šakoma apie derējimo; štryne Pono Diewo, ney tōs daugiaus ne bus minnēta, ney apie tq šalbēta, ney jē lantēyta, ney czonay daugiaus apie rāwota.

17. Bet to czēs' Jeruzale bus wadinnama Pono Diewo garbēs; sostas; ir susirinkš tēnjau wiss pagōnai, dēl wardo Pono Diewo Jeruzalēj; ir ne elgsis daugiaus pagal mislis nelabōs sawo širdiēs.

18. To czēs' gimmine Juda eis pas gimmine Izrael: ir podraug ateis iš šaurēs līkay tē žēme, kure aš jusū tēwams dawjau t tēwislēš dālt.

19. Ir aš taw pajaddu, kad aš taw noru taip daug waitū dūt, ir tq mielq žēme, anq gražē tēwislēš dalyšq, butent waitq pagonū! Ir aš taw žaddu, tu manē tadda waddišt mielu tēwu; ir ne atstosi nū manēs.

20. Alle gimmine Izrael manēs nieko ne atboj; lygey šaip moterisqe tq, kurs jē mylējs, daugiaus ne atboja, šāko Ponas Dievas.

21. Todēl graudingas šaukims ir werkšmas waitū Izrael bus gir, dētas ant aukštēbjū; uš tai, šq jie

pišt' dare, ir Wiešpatiēs, sawo Diewo ušmiršo.

22. Taygi wēl sugryštīt, jās atpūlusleji waitai; tay aš jus gys dišu nū jusū nepaklusnummo:

23. Štay, mes ateinam pas tas wē; nēsa tu essi Wiešpats, musū Dievas. Iš tiesōs, wiena tišt klasta su šaukaroms ir su wissais šalnais. Iš tiesōs, Izrael ne tur šit tōs pagālbōs, šaip tišt pas Wiešpati, musū Diewq.

24. Ir musū tēwū darbai, kuras mes iš māžū dienū pilnawojam, tur su gēda prapulti, drange su jū awimis, jāuczeis, waitais ir dušterimis.

25. Lēs kūmi mes buwom nūstīkšiejē, tai mums dabar tišt wiena gēda; ir kūmi mes buwom pašilinkšminošē, to mes dabar turim gēdētis; nēs mes tūmi susigriešim jom priēš Wiešpati, sawo Diewq, tieš mes, tieš ir musū tēwai, iš māžū sawo dienū, ir išt šei dabar šanczei dienai, ir ne kļausēmbalso Wiešpatiēs, musū Diewo.

4. Pērštyrimas.

Priswertimmo, apšalimas ir apie ištīšimq indū žēmēt.

Šey tu, Izrael, nori prisiwerst šāko Pons Dievs, tay prisiwerstis mangspi; ir jey tu sawo bjaurybes šallin dedi nū mano akšū, tay ne busi prawarytas.

2. Tadda tu be jokīds klastēs tišray ir šwentay bāžisles; šaip tišray Ponas Dievas gywas yra. Ir pagonai jeme bus žegnoti, ir jo girsis.

3. Lēs taipo šāko Ponas Dievas tiems iš Judawōs ir iš Jeruzalēs; ārkīt plēšinnē; ir ne šēkit tēršlēczus.

4. Apšipjāustišt Ponui Diewui, ir šallin meštīt priēūdā sawo širdiēs, jās wyrai iš Judawōs, ir jus

jus žmones iš Jeruzalės; kad ma-
no didis kerštas ne išgōtu kaip
ugnis, ir degtu, kad nieks tų
gesyt ne galėtu, dėl jų nelai-
bumo.

5. Beje, tad da apsauskit Juda-
woje, ir drąsę skaukit Jeruzalę,
tarydami: trimittokit trimitto-
mis toj' žėmėje; skaukit didžiu balsu
ir tarait: Susirinkit, ir isitrauk-
kim į miestus, ne tveiktinay pa-
drūtintus.

6. Pakėlkit Zione karūną, krus-
won susieikit, ir ne traukit. Nės
aš parsunczu nepalaimą iš skaurės
linų, ir didę bėdą.

7. Lūtas išeit iš savo ūlės, ir
pagonų išpūstojis iš savo wie-
tės; kad jis tawo žėmę išpūstytu
ir tawo miestus išdėgintu, kad
nieks tūse ne gyventu.

8. Todėl žakais apsisaukit, de-
jukit ir kaukit: nės keršto pilnas
narsas Pono Dievo ne nor lautis
nū musū.

9. To cžės' sašo Ponas Dievas,
karalui ir kunigaiscziams širdis
nėy tirpte nutirps; Elebonai pilni
baimės bus, ir prārakai nusigąs.

10. Ir aš tariau: aš Wiešpatie,
Pone Dieve, tu siems žmonėms
ir Jeruzalei ne davei pasisekt, kaip
jie norėjo, kad jie sake: bus pa-
kėjus pas jus; ir tarzus kardas
išsi dūgti pritenka.

11. To cžės' siitiems žmonėms
ir Jeruzalei bus sąkoma: sausas
wėjas atpucų per kalnus, kaip iš
pūsczės, bellu linų ant dukters
mano žmoniū, ney wėtit ney nėkot.

12. Beje, wėjas ateit, krus jiems
per macnus bus; tay ir aš su jeis
bylinėsu.

13. Sztay, jis traukias aukštyn
nėy dėbesis, ir jo wežimmai pra-
nėy wėjo: wėjuls, jo žirgai grei-
tesni pra už erėlį. Bėda mums,
mes turrim išpūstiti buti.

14. Taygi mazgok, Jeruzale,
sawo širdi nū sawo pištenybės,
kad taw gėlbėta butu. Koley ta-
wije pasliks niekam ne werti pa-
mošlai?

15. Nės skausmas ateit iš
Dan, ir piktą naujėna nū kalnū
Epraim.

16. Kaip pagonai girraši. Ir
toktai nukāpo iš Jeruzalę, kad
sargai ateit iš tolimės žėmės, ir
rėkūs priek miestus Judawės

17. Jie apstos jų aplinkuy, kaip
sargai ant laužo: nės jie mang
ipykino, sašo Ponas Dievas.

18. Sztita yra tawo alga už ta-
wo darbą, bey už tawo proę.
Tad da tawo širdis numanys, kad
tawo pištenybė taip didde.

19. Kaip baisę pikt mano šiu-
dzei: mano širdis man drėba mano
kune, ir ne turru ney jofio pakai-
jaus. Nės mano dušia gird trus-
bės balsą, ir mūšt.

20. Ir razbėjus: rėksmą ant
rėksmo; nės wissa žėmė išpūstijas
ma: umay mano šėtros ir mano
budėles apwerczamos.

21. Kaip ilgaygi aš tų karūną
rėgėsu, ir trubės balsą girdėsu?

22. Alle mano žmones dūksta,
ir man ne wierij; jie durni yra, ir
to ne atboj'. Jie gana išmintingi,
kų piktą daryt, alle kų gēr daryt
jie ne nor mokintis.

23. Aš apžvalgiau tų žėmę,
stay, ji buwo pūsta ir negywė-
nama; ir dangū, ir jis buwo
tamsus.

24. Aš apžvalgiau kalnus, ir
stay, tie drėbėjo; ir wissi kalnėlė
wirpėjo.

25. Aš žvalgiauši, ir stay, cze
ne buwo ney wieno žmogaus; ir
wissi pauksczei po dangum buwo
palėpę.

26. Aš

26. Aš žvalgiau, ir štai, dir: alle jie to ne jautja; tu sloginni wa gyvėnama buwo pabėga; ir jūs, alle jie ne eit gėryn. Jie kėi wissi miestai toje buwo išpūstėi tėsni wėidą tur už akmenį, ir ne po akių Pono Dievo, ir dėl baidės nor prisiverst.

27. Nėš taip safo Ponas Dievas: wissa žėme tur pūsta pastot; ir taczaus jei galą ne darysu.

28. Todėl žėme bus nulūdusi, ir dangus wirguy smutnas: nės aš tai kalbėjau, aš tai apsiėmėjau, ir man tai ne gailės, neygi nū to lausūs.

29. Wissi miestai bėgs dėl kaukės mo raitelū bėy strėlczū, ir bėgs t tūkias girres, ir lėš t ūlas; wissi miestai pastos pūsti, kad ney wiens tūse ne gywės.

30. Ką tu tad da wėišt, tu išpūstitoji? Kad ir norėtumbei su purpura apsirėdit, ir su auksu žemėczugais išsidabint, ir sawo wėidą gražausoju krosu apteptumbei, tay tu taczaus neprōsnay išsidabinni: nės kurrė taw dabar pasiklonoja, tie taw paniekis, jie tykos taw galą daryt.

31. Nėš aš giedzu flykimą, kaip gimdanczōs; tūjbą, kaip tōs, kurri piomą waišą pagimdo; kauksmą dukters Zion, raudojanczōs ir rančas sumėtanczōs: Aš bėda man, aš kō ne turru prapulti dėl to smaugimmo.

5. Pėrslyrimas.

Wissokie griekai žodū: ir korawones jiems grumydites.

Gėkite per ūlyczas Jeruzalės, ir matykit bėy tārdirit, ir jėškėit ant jōs Fellū, bau ben wieną rasiit, teisybę dārantį ir wiernummo atbōjantį: tay aš jei malonus busu.

2. Ir norint jie safo: prie gywojo Dievo; tay jie taczaus neteisėy pasibāzij.

3. Pone Dieve, tawo ākys žur ant wiernummo. Tu muši jūs,

4. Alle aš mislijau: gėray, waringas palkėlis ne išmāna, jie nieką ne žinno apie Pono Dievo kėlą, ney apie sawo Dievo teisybę.

5. Aš eisu pas macnūsus, ir su jeis kalbėsu; tie žinnōs kėlą Pono Dievo, ir sawo Dievo teisybę. Bet tie wissi junaą buwo sulauję, ir wirwes sutraukę.

6. Todėl jūs ir lāts suplėk. Kurs ateit iš girrės, ir wilks iš pūščzōs jūs sudraštys, ir pardelis tykos jū miestū, wissus cze išeinanczus jis prarys. Nėš jū griekū per daug yra, ir pasiliekt usikėting sawo nes pašlusnumme.

7. Kaipgi aš gallu taw malonus buti? Kadangi tawo waišat mang prastoja, ir bāzijas prie to, kas Diewu ne yra. Ir dabar, kaip aš jūs pasōtinau, jie pėrteng wens czawonystę, ir bėg t kėškės namus.

8. Rojnas žweng sawo ārtimo moterikės, kaip nušėrti išlėpę erzilai.

9. Ir aš jūs dėl to ne korawoczau, safo Ponas Dievas: ir mano dušia ne atsikėrsitu ant tokiū žmonū kokie jie yra?

10. Užkopkite jū murus ir pargraukite jūs, alle jū glodą ne darykit: šallin wėškit jū wynšakas, nės jos ne Pono Dievo yra.

11. Bet jie paniekin mang, tiek gimine Izrael, tiek gimine Juda, safo Ponas Dievas.

12. Jie usigin Pono Dievo, ir safo: tai ne jissai: ir taip pištay mums ne nusidūs, kārda ir bādą mes ne matysim.

13. Beje, prārakai yra šnėkus czei, ir ne tur Dievo žodt; jiems patims taip te nusidūdie.

K P P

14. Todėl

14. Todēl sašo Wiešpats, Die-
was Zebao: Kadangi jūs toktus
žodžius šnėfat, štay, todēl aš sa-
wo žodžius tawo burnoj' noru ug-
nimi daryt ir šus žmones malša,
ir ta tur jūs suėst.

15. Štay, aš ant jūsų, Kurrie
iš gimminės Izrael šal, sašo Po-
nas Dievas, žmonų pulkus iš
tolo atėssu, macnus žmones,
Kurrie pirmučiausi žmones buwo
žmones, Kurru šalba tu ne pėr-
manai, ir ne gali išmanyti, Pa-
jie sašo.

16. Jū seidošai yra atwirri Pa-
pai, jie wissi wieni mišjinai.

17. Jie tawo jawus suwalgis
ir tawo dūnā, jie suės tawo sūnus,
ir tawo dukteres, jie prarys tawo
āwis ir tawo jāuczus, jie išgai-
šis tawo wyn; mēdzus ir pyg-
mēdzus; tawo apmūritus miestus,
ant Kurru tu nusitiki, jie Pardu
išpūstis.

18. Ir aš to cės', sašo Ponas
Dievas, jū abelnay gloda ne
darysu.

19. Ir norint ir jie sašytu:
Kodēl Wiešpats, musū Dievas,
mums tai wissab dāro? tay tu tur-
ri jiems atsašyti: Paipo jūs mang
prastojat, ir swėtimiems diewams
šlūžijat sawo patiės žmėje; taipo
ir swėtimiems turrėsite šlūžit, žm-
mėje, Kurri ne jūsų yra.

20. Toktai turrit apsašyt gim-
minėje Jokubo, ir pranėsti Juda-
woje, tarydami:

21. Klausykite, jūs durnieji žmo-
nes, Kurrie rāzumo ne turrit; Kur-
rie aščiū tur, ir ne mato, ausū
tur, ir ne gird.

22. Ar jūs mangs ne norit bijo-
tis, sašo Ponas Dievas, ir ma-
ngs ne nusigasti? mangs, juroms
žiezdrus per pašraščius statan-
čio, Kurrušė jos wissadōs tur pa-
šlaišyt, Kurrus ne tur pėreit; ir

Paczeig jos sujunda, tay taczau ne
pėrgal, ir Paczeig jū wilnys saucza,
tay taczau ne tur jūs pėreit.

23. Alle šie žmones tur atpūlusę
nepaflusnā širdi; pasiiekt atpūlg,
ir wis tolyn atstoja.

24. Ir ne sašo ney wienā Partā
sawo širdije: bengi bijošimies
Wiešpatiės, sawo Diewo, Kursai
mums ir anštybā ir wėlybā lytu-
tišru cėsū dūst, ir mums pjūtis
wiernay ir Pas mētā apsaugoja.

25. Alle jūsų nusidėjimai tai už-
laišo, ir jūsų griešči šittā gėrā
nā jūsų nukreipja.

26. Uės tarp mano žmonų kan-
dami yra bediewjei, Kurrie ant
žmonų tyšo, ir jiems žabāngus
pritaifo, jūs sugāuti, Paip tie
daro, Kurrie paušščius gāudo, sa-
wo žabāngais.

27. Ir jū namai yra Plastōs pil-
ni, Paip paušščių Plėtkėle pilna
yra paušščių šwillojanczųjų. Jū
to jie didyn eit ir pralōbsta, nu-
tunka ir glittus yra.

28. Jie ne gėrus dāiktus išmi-
sija, jie teisybės ne daro, štrātū
prowā jie ne šubbin, ir taczau
jiems sėkasi; ir ne gėlbtį pawargui
liems prowāj.

29. Argi aš tai ne pajėškorzau?
sašo Ponas Dievas; Ir mano
dušia, ar ne turrētu atšiferšit ant
tokiu žmonų, šokie šittie yra?

30. Bjaurey ir baisy dēstis
žmėje.

31. Prárasai mošinna mellus, ir
Flebonai ponawoja sawo urėde, ir
mano žmones rods nor taipo: Paip-
gi galāusey jums nusidūs dēl to?

6. Pėrsšyrimas.

Babyloniškas šallėjimas, ir dēl Kurros
priežastis.

Sustrinkit, jūs waišai Benja-
min, iš Jeruzalės, ir trimit-
tokit ant trimittū ant Poryczōs
Teloa,

Teſoa, ir attieſtīt Farunq ant ſo:
ryczōs Bet Kerēm: nēs nepalaima
randaſi iſ ſāurēs linķay, ir didis
apmaudōjims.

2. Duſte Zion yra lyg ſaip gra:
ſi ir linķsma lanķa.

3. Alle ganytojei ant jōs užeis
ſu ſawo ſaimenēmis, tie ſētras
ſuſtattys aplinķ jē, ir ſożnas jū
ganyſ ſawo wietoj' (tarydami:)

4. Laiſyķities ant ſāro priēſ
jē: gēray, uſſitrānķim aukſtyn,
ſadangi dienōs dar ganna yra:
wēy, wāfars ne toly, ir ſeſēlei
didyn eina.

5. Taygi, ſēlķimēs, ſad ir naķ
cze uſſitrānķrumbim, ir jū pallo:
czus iſpūſtīfime.

6. Nēs taipo ſaſo Ponas Die:
was Zebaot: nuķirſkite medjus, ir
pilķite pylimus priēſ Jeruzale:
nēs ji yra mieſtas, ſurs tur pa:
jēſſomas buti. Juſ wienatīſt ne:
teisybe jemme yra.

7. Nēs lygey ſaip ſullinys ſawo
wandent dūſt teſſēti, taip ir jū
nelabums tēķa. Jū patycza ir
gwołta ſauķia priēſ jūs, ir ſas
dien jie po mano aķſiū razbāju
daro, ir muſas.

8. Paſtģerink Jeruzale, pirm
ne ſaip mano ſirdis nū tawęs
ſalin Eriptus, ir aſ tawę pūſtā
ģēmę daryczau, ſurroje nieķs ne
gywēntu.

9. Taip ſaſo Ponas Diemas
Zebaot: ſas liķo Izraelitēnū, ir
tie paſtuy turrēs nurinkti buti,
ſaip ſoķs wynmēdis. Kurs wyn:
ūgas ſtinna, tas wienq po ſits
ſittā mes i Pubilus.

10. Aķ, ſu ſurrūmgi aſ taczaus
ſalbēſu ir luddiſu? ſad ben ſas
ſlauſyti norētu! alle jū auſys ne
appjauſtitos, jie ne nor to ģirdēt.
Sztay, jie Pono Diemo žodi per
jūķā laiķo, ir ne nor jo.

11. Todēl aſ Pono Diemo

grumzdimmo taip pilnas eſmi,
ſad ne gallu iſķēſt. Iſpilk, taip
ant ſūdiķiū ant ulyczōs, ſaip ant
wyrū, ſurrie rot: ponais yra po:
draugey: nēs tur abbiēji, taip
wyrāi, ſaip ir mōteres, abbieji,
taip ſennieji, ſaip ir iſſarģusleji,
apķalti but.

12. Jū buttai teķs ſwētiniems,
draug ſu lauķais ir moterimis;
nēs aſ ſawo ranķā iģiēſu, ſaſo
Ponas Diemas, ant tōs ģēmēs
gywātininķū.

13. Nēs jie wiſſi yra ģodingi,
maģieji ir didieji; ir abbieji, prā:
raķai ir ſlebonai wiſſi moķinna
netiķraję Diemo ſluķmā.

14. Ir palinķſmin mano ģmo:
nes jū nepalāimoj', ſad ta per
menķā laiķytu, ir ſaſo: paķājus,
paķājus, ir taczaus niera paķājaus.

15. Todēl jie bus apģēdinti, ſad
toķias bjaurybes iſtaiso. Kaczey
jie nor ne apģēdinti buti, ir ne
nōr ģēdetis: todēl jie tur parpult
i wienq ſrūwā; ir ſad aſ jūs pa:
jēſſoſu, tur jie parpult, ſaſo Po:
nas Diemas.

16. Taip ſaſo Ponas Diemas:
ſtoķities ant ſellu ir ģwalģiķit, ir
ſlauſinēķit pirmujū ſellū, ſursai
ſēlas ģērs butu, ir ant to wāiķģi:
czoķit, tay jūs raſite atilſiēs ſawo
dūģei. Alle jie ſaſo: tai mes ne
norim daryt.

17. Aſ ſārgus ant juſū ſtacziau,
dabōķit ant ſtambēģimo trimittū.
Alle jie ſaſo: mes tai ne norime
daryt.

18. Todēl ſlauſyķit, jūs pagō:
nai ir numanyķit drauge ſu ſawo
ģmonēmis.

19. Tu ģēme, ſlauſyķ: ſtay, aſ
nepalāimā uģweſſu ant ſū ģmonū,
butent jū uģpelnytā algā, ſad jie
mano ģodziū ne atboj', ir mano
ģoķanā panieķinn.

K F F 2

20. Kģ

20. Kā aš atboju Eodulo, iš Arabionu žēmēs, ir cimmetžewjū, iš tolimōs žēmēs atgabēnamujū; jūšū dēginnimo apieros man ne mielos, ir jūšū apieros man ne patinšā.

21. Todēl Ponas Dievas taipo sašo: štay, aš šittiems žmonēms papiktinnimā štattysu, kurrūmi pašpiktis abbieji ir tēwai ir waišai podrang, ir šaimyns su šaimynu prapuls.

22. Taip sašo Ponas Dievas: štay, žmonū pulšas atels iš šāurēs linšay, ir diddis žmonū pulšas paškēls arti musū žēmēs.

23. Kurrie šilpinus ir šydas tur, jie šmaršus yra, ir be jošio šušmillo, jie ūša, šaip šujuddis tos šuros, ir jūja ant aršlū, šairui išrēditi šaip žalnērai, priēš tawę, tu dušte Zion.

24. Kad mes apie jūs girdēšm, tay musū šumšygos šemyn leišis, tujba ir štaudējimai mus užpuls, šaip šošiq gimdancę.

25. Idant ney wiens te ne iš eina i dirwq, ney wiens te ne eina i lanšk; nēs wiššur bus nepašājaus dēl šārdo neprietelaus.

26. Aš dušte mano žmonū, apššaušš žāšais, ir gulšis i pēlenus; gēdēš, šaip dēl wienturczio šunaus; ir raudoš, šaip tie kurrie labay smutni yra; nēs puštelninšs štaigey ateit ant musū.

27. Aš tawę idējau tirpēju tarp mano žmonū, kurrie taip šēti yra, kad jū weikalus ištarditumbēi ir pērbanditumbēi.

28. Jie wiššl yra didey šētsprānšžei, ir elgiass šaip išdawējei; jie tišt wiens pagadits wāras bey šēlējis.

29. Duples sudēgušos, šwinnas prapūla, tirpimmas tišt nošprošnas, nēs šas pišt ne atškirta nū jū.

30. Todēl jie ir wadinnamē pašmēštas šidabras; nēs Ponas Dievas jūs pamette.

7. Pēršyrimas.

Diewo šlujba, be tišo prišmertimū, yra šoramotina bjaurhbe.

Szittas yra tas žodis, kursai atējo Jeremiošui nū Pono Diewo, ir tare:

2. Stokis i wartus Pono Diewo namūse, ir šakyl tēnay šittq žodi, ir tarš: girdēšit Pono Diewo žodi, jūs wiššl iš Juda, jūs, kurrie šeis wartais šeinat Pono Diewo melštis.

3. Taip sašo Ponas Dievas Žebaot, Izraēlo Dievas: pagērinšit šawo pašelgimnā ir budq, tay aš pas jus gywęsu šoj' wietoj'.

4. Wēšitēšit tais' mellawimo šodzieis, kad sašo: cze yra Pono Diewo bašnycza, cze yra Pono Diewo bašnycza, cze yra Pono Diewo bašnycza.

5. Bet pagēritēšit šawo pašelgimnā ir budq, kad teišey elgtumbis ties priēš šits šittq.

6. Ir šwētimims, škratoms bey našlēms ne darytumbit newās lēs, neygi nešaltq šraujq ne praslietumbit šoj' wietoj'; neygi ne šektumbit šittus diēwus ant šawo paczū iššadōs.

7. Tay aš wiššadōs ir āmžinay su jummis gywęsu šoj' wietoj', toj' žēmėj', kurrę aš jūšū tēwams dawjau.

8. Ašle dabar tiššitica mellais, niešo ne wertais.

9. Priegtam ešte wāgys, razbais ninšai, wenzawonystēs pērjengs tošei ir neteišey prišēšicjē, ir rūššinnat Baalui; ir šēšat šwētimus diēwus šaw ne pašystamus.

10. Taygi potam atējē, štojas ties po mano aššlū šūšē namūse, pagal mano wardq pramintūse, ir

ir tāriat: ne bus mums bēdās, no-
rint mes tošas bjaurybes darom.

11. Arģi jūs šus namus, pa-
gal mano warda pramintūs lai:
Eot * per razbaininkū: ūlq? Ņay,
aš tai gēray mattau, sašo Ponas
Diewas. * Ez. 56, 7.

12. Uzeifit i manajē wietā i
Silo, kur fennosa gadynēsa mano
wardas gwyno, ir žurēfit, Eā
aš tēnay padariau dēlnelabummo
mano žmonū Izrael.

13. Kadangi dabar jūs wissī to:
Eius dāiktus darot, sašo Ponas
Diewas, ir aš jums wissadōs sa:
Pydinu, ir jūs ne norit flausit;
aš jus šauķiu, ir jūs ne norit
atšliepti:

14. Tay aš namams pagal mano
warda pramintiems Eurreis jus
tikēties, ir tai wietai, Eurre aš
jus tēwams dawgs esmi, taipjau
padarysu, Paip aš Siloei esmi
padāres.

15. Ir jus iš sawo ašķiū messu
šallin; Paip šallin numēczau wi:
sus jusū brolus, wissā fēlq
Epraim.

16. Ir tu, idant ne melst uš
šittus žmones, ir uš jūs ney jo:
Eiq pastundimma ney maldā ne
atšnešē, neygi ne uštark jūs po
mano ašķiū: nēs tawg ne išflau:
syfu.

17. Nēs tu ar ne mattai, Eā jie
daro miestūse Juda, ir ant ūlyczū
Jeruzalēj'?

18. Waišāiczei renka mālq,
tay tēwai Euren ugni, ir moteres
minšo tāšlq; Kad Melešētei (Pa:
ralēnei) dangaus praploczū pa:
šēptu, ir gērimo: apieros swēti
mēms diewams dūtu, jeib man
padarytu patyczas.

19. Alle tūmi jie ne man, tare
Ponas Diewas, bet saw pattiems
patyczas padarys, ir išgēditi bus.

20. Todēl tare Wiešpats, Poi

nas Diewas: Ņay, mano šerštas
ir mano narsas yra išlietas ant
šōs wietōs, tieš ant žmonū, tieš
ant galwijū, ant laušo mēdzū ir
ant žēmēs waisū, ir uššēdegē, aša
ir ney wiens tā ne galēs išgēssyt.

21. Taip tare Ponas Diewas
Zebaot, Diewas Izrael: sudēfit
sawo dēginnimo: apieras sa Eitto:
mis apieromis i Eruwā, ir walgis
fit miesōs.

22. Nēs aš jusū tēwams tā die:
nā, Paip jūs iš Egipto: žēmēs iš:
medzau, ney sašes ney paliepes
apie dēginnimo: apieras, ney apie
Eittas apieras;

23. Bet tai jiems paliepjau, ir
tariau; Klausyfit mano žodzu,
tay aš busū jusū Diewa, ir jūs
busit mano žmonēmīs; ir wāiēš:
czofit ant wissū fēlū, Eurus jums
išakau; Kad jums gēray butu.

24. Alē jie ne norējo flausyt,
ney sawo ausis prilenēt; bet sawo
rēštu ējo, ir nelabōšēs sawo širs:
diēs ušmānimu; ir ējo atbulay,
ir ne tiesog.

25. Ir mielay, iš tōs dienōs,
Paip aš jusū tēwus iš Egipto žē:
mēs išwēdēs esmi, iē šei dienai,
aš wis sunczau pas jus wissus
sawo tarnus, prārašus.

26. Alle jie ne nor mangs flaus:
syti, ney sawo ausis prilenēt, bet
Eētsprandzei yr, ir piktēzans daro
uš sawo tēwus.

27. Ir norys tu jiems ir sašai:
tai wišlab, tay jie taczau tawgs ne
flausys; taw jū šauēnt, jie taw
ne atšlieps.

28. Todēl tarkē jiems; tay tie
žmones, Eurre ne nor Pono Die:
wo, sawo Diewo flausyt ney gē:
rintis. Wiera prapūle ir išgašgin:
ta yra iš jū burnōs.

29. Ausšērpē sawo plāukus,
ir mēš jūs šallin nū sawgs, ir
Eauē

Pauf randingay ant Palnēlū: nēs Ponas Diēwas fittā gimming, ant Furrōs jis pyksta, pamete ir patrēme.

30. Lēs waiškai Juda pištā daro po mano ašķiū, taria Ponas Diēwas. Jie bjāureszus sawo īstato ī tus namus, Furrīe mano wardu yra praminti, Kad jūs apbjaurintu.

31. Ir paķur altorus Topet, dauboje Ben: Innom, sudēginti sawo sūnus ir dūķteres, Koķtai aķ nieķadōs ne liepjau, ney man ī dūmā ne iķio.

32. Todēl, ūtay, ateit cīsas, tarķ Ponas Diēwas, Kad jau ne bus ūauķta Topet; bey dauba Ben: Innom, bet smāug; dauba; ir Topētoj' reīķs palāidot, Ka Fittur jau ne tilps.

33. Ir lawonai fittū ūmonū teķs suēst padangiū pauķķeziams, ir ūēmēs ūwērims, nieķs jūs nū annū ne baidys.

34. Ir miestūse Juda, bey ant ūlycū Jeruzalēs atimsu ūuķāwimā dzaugsmo in linķsmybēs, ir balsā jauniķķio bey marcžōs, nēs ūēme tur but pūsta.

8. Pērķtyrimas.

Korawōne jōdams drauķta.

Same cēse, saķo Ponas Diēwas, Pāulus Parālū Juda, Pāulus jū Funigaiķķiū, Pāulus Funigū, Pāulus prāraķū, Pāulus mieķeķe: nū Jeruzalēs īķ Papiņū īķmētis;

2. Ir īķbarķtys jūs po sāule, mēnesu, ir wiķķu dangaus pulķu, Furrī jie mylķjo, ir jam ūlūķķjo, ir jī ķēķe, ir jēķķojo, ir jī mēldēķi. Jie ne bus wēl ūurinēķti ir palāidūķti; bet mēķķlu bus ant ūēmēs.

3. Ir wiķķi uķķilīķķēķi īķ fittū nelabū ūmonū, bille Fūr jie bus, Patruļ aķ jūs busu īķķtumes, wēķķķis mirķķ ne ķaip gywi eķā, tarķ Ponas Diēwas Zebaot.

4. Todēl tarķ jiems: taip Palba Ponas Diēwas: Fūr yr ūmogus, Fursai pūķķs, ne rods wēl ķēķtus? Kamme yr ķas, jēķ paķķyķta, ir ne rods wēl ī tū rā ķēķā gryķķtu?

5. Ir tacķau beķe ūie ūmones Jeruzalēķ nor ķlydinēķ nepalāutiķnay. Jie taip drutay laiķoķi prie netīķroķēs Diēwo ūķūķmōs, Kad wiķķaip ne atķķtrāuķķdinās.

6. Aķ matau ir girdķu, jūs nieķķo tīķro ne moķķinnancķus. Mēķ wiēno nier, Furrām gaila butu dēķ sawo nelabūmo, ir tartu: Kāķ gi tacķau aķ darķau? jie wiķķi bēķģa sawo bēķģimā, nēķ īnirķķģs eķķķiķs Pomoķ'.

7. Gandras po dangum ūinno sawo cēķā; Fūrķķēķis, gēķķe bey Prēķģķe numāno sawo cēķā, Kad jiems gryķķķina; alle mano ūmones ne nor ūinnot teiķyķēķs Pono Diēwo.

8. Kāķģi jūs gāķit saķyt: mes ūinnom, ķas teiķu, ir turrim ūwentā raķķā po sawo aķķiū; Jūķ wiēni mēķķai ķā raķķe: moķķiķtieķi parāķķo.

9. Todēl toķie moķķitoķei tur īķģēķiti, īķģanditi ir ūugāuti but; Lēs ķo gal jie gēķo moķķint, ķas dangi Pono Diēwo ūodi panieķķin?

10. Togidēķ, aķ jū pacķes ūwēķ timēķms dūķu, ir jū dirwas ķiems, Furrī jūs īķwarrys. Nēs jie yra īmķķei, īķ wiēno wiķķi, abbieķei ir majēķi ir didēķi; ir abbieķi ir Funigaiķi ir prāraķai moķķinna netīķķā Diēwo ūķūķmā.

11. Ir palinēķķmina mano ūmones jū nepalāimoķ', Kad ta ver mēķķā laiķķtu, ir saķo: paķāķus, paķāķus, ir tacķau nier paķāķaus.

12. Todēķ jie apģēķinti ūowēs, Kad toķias bjauryķes daro; ir ķas tieķa, jie ne nor īķģēķinti but, ir ne nor gēķētis, todēķ jie tur ī wiēķnā Furrwā pulķ, ir man jūs atķan,

Pant

Ēant, tur jie pult, tare Ponas Dievos.

13. Aš jūs wissus taipo nurān. Piosu. tare Ponas Dievas, kad ney wynnēšiu prie wyn; mēdžio, ney pygū prie pyg; mēdžio ne lie. tu. aša ir lāpai šalin nušristu; ir šq aš jiems dāwgs esmi, tur jiems but atimta.

14. Kurgi mes tadda gywēsīm? beje, susleikit tadda, ir traukims i neiweiktinay furtus miestus. ir tēnay nelaukim pagalbōs; nēs Ponas Dievas, musū Dievas, mums gēlēs kartum gērimo) malnu, kad taip susigriešijom prieš Poną Dievą.

15. Berods, tiššēti i s tišt rūm', ne bus bēdōs, bemielay nieko gēro n' ēsant: ir jus išgyzent, norys wienoms išfādoms po ašiū ēsant.

16. Girdit, jau jū žirgus kram. Piant Dane, ir jū arklis žwēn. giant, aša wissa žēme iš to padrē. ba. Ir jie traukias šēn, ir suēs žēmę su wissu, kas joj' pr; miestą, drauge su wissais joj' gywēnanti. czeis.

17. Uēs štay, aš šalczus bey baziliškus tarp jusū atšusu, ne apmōnitus, tie jus tur išqst, tare Ponas Dievas.

18. Tay aš pastēšiu po sawo smutkōs ir širdiēs tužijimo.

19. Štay, dukte mano žmonū šauks šēn iš toliūnōs žēmēs: argi Ponas Dievas jau ne nor Diwu but Žione? argu jie ne turrēs jau sawo karālaus? Beje, kodėl jie mang taip tpykino, sawo ābrozais iš swētīmomis niekam nedēranczo. mis Diwo glužmomis?

20. Pjūtis pērėjo, wāsarōs jau nier; ir mums pagalbōs ne atėjo.

21. Man širdingay gaila, kad mano žmones taip patēroti; aš tužijos, ir dejoju.

22. Argi nier mostiēs Gileāde? arba ar nier tēnay liekoras? kodėlgi dukte mano žmonū ne iš. ydita?

9. Pērštyrimas.

Jeremiošaus paškundimē, ant sawo žmonū griekū, ir jū koramōnēs.

Aš kad aš wanders gana turrē. czaus sawo galwoj; ir mano ākys āšarū pawērjmes butu, kad aš diena ir nakti apwerkt galēczaus umuštūsus sawo žmonū!

2. Aš, kad gaspādą turrēczaus pūščzoj! tay sawo žmones palipės trauēczaus šallin nū jū. Uēs jie wieni wenczawonyštēs pēržengto. jei, ir newiernybēs pulkas.

3. Jie sawo liejuwjeis šaute šauja wienus mellus, ir nieko ties šōs; ir newalę daro žēmēj, ir eina iš nelabummo i nelabumma, ir mangs ne atboja, taria Ponas Dievas.

4. Rošnas saugokities nū sawo prietelaus, ir ney sawo broliui ne wieryt; nēs brolis broli pamins na, ir prietelus prietelu išdūst.

5. Prietelus prietelu elastoja ir ney wieno teisus žodžio ne kalba; jie mošinnasi ant to, kaip pits pit. ta prigautu, ir gaila jiems, kad piščaus ne gal padaryt.

6. Wissur jūse tišt wienos elastos; ir dėl elastawimū mangs jie ne nor pažint, taria Ponas Dievas.

7. Todėl, taip taria Ponas Die. was Zebaot; štay, aš jūs tirpysu ir bandysu; nēs šq gallu aš pitto daryt, mano žmonēms taip šwais stinnantis?

8. Jū newiernieji liejuwjei pra razbājiškos strēlos; jie sawo burs na meilingay šnēša su sawo artiu mu, alle širdije jie tyko jo.

9. Argi aš tai ant jū ne pašēš. Poczau? taria Ponas Dievas; ir mano dušia ar ne atšperšytu ant toliū žmonū, kaip tie pra?

10. **Aš** turrū werkt ir kaukt ant **kālnū**, ir raudot prie gardū pūš-
c3oj'; nēs jie taip nūdem išgai-
sinti pra, kad nieks tēnāy ne keli-
lāuja, irgi ney galwijo ne girdi
blāujant. Abbiejū wissay gloda,
tieš paušc3ū padangū tieš gal-
wiju.

11. Ir aš Jeruzalę pawersu i
akmenū kruwā, bey smākū namus,
ir miestus Juda pūstus padarysu,
kad nieks jūse ne gywēs.

12. Jey kas dabar išmintingas
butu, ir tai i sawo širdi dētū, ir
apsakytu, k4 Pono Diewo burna
jam sašo, dėl ko ta žėme išpusti
jama ir sugaisinnama, nēy kolia
pūšc3a, kurrōj' ney wiens ne
kelāuja.

13. Ir Ponas Diewas tare: to-
dėl, kad jis mano prisākimus pa-
mėta, kurrus aš jiems uždawjau,
ir ne klauso mano kalbės, neygi
ne elgias pagal t4;

14. Bet sėka sawo širdiės pra-
mong, bey Baalim, kaip jūs jū
tėwai mokinn:

15. Todėl šittaip taria Ponas
Diewas Zebaot, Diewas Izraēl;
štay, aš šittus žmones mētēlėmis
walgidysu, ir tulžim girdysu.

16. **Aš** iššlaidysu jūs i pago-
nus, kurrus ney jie, ney jū tėwai
ne pažysta; ir kārda uš jū ušpa-
lio susu, iškū jū gloda bus.

17. Taip taria Ponas Diewas
Zebaot: dabokities, ir pastellokit
raudotojes moteriškes kad ateitu;
ir sustit tū, kurrus tikray moka.

18. Ir greitay mus apraudotu,
kad musū ākys āšaromis aptek-
tētu, ir musū woka wandenimi
warwētu;

19. Kad' raudingas šauksmas
girdėtas butu Zione, butent šiti-
taip: aš kaip mes taip nūdėmāy-
sugaisinti esme ir išgėdinti? mes

iš žėmės turrim išeit; nēs jie musū
buttus sugrowe.

20. Taygi girdėkit Pono Diewo
žodi, jās moteriškes, ir dēkit i
auks jo burnės kalbā; išmokit
sawo dukteres werkti, ir pamos-
kit šits šitta raudot, butent
šittai po:

21. Smertis ikopo pro musū
lāngus, ir atėjo i musū paloczus,
kudikēlus pašnāugti ant gāsū, ir
jaunimū ant ālyc3ū.

22. Taip taria Ponas Diewas:
sakyt, žmonū lawonai gukēs kaip
mėklas ant laužo, ir nēy pėdai
uš pjowikēliū, kurrus nieks ne
sawālo.

23. Taip taria Ponas Diewas: iš-
mintingas te nesigirrie sawo iš-
mince, drūtasis te nesigirrie sawo
drutummu, bagotasis te nesigirrie
sawo bagotummu;

24. Bet kurs nor pašgirt, tas
te pašgirrie tom', kad mang žini-
ngs ir pažystas, kad aš Ponas
Diewas esmi, padarasis susinūlis-
mā, prowā ir teisybę ant žėmės,
nēs tai man kinka, taria Ponas
Diewas.

25. Štay, ateit c3ėsas, taria
Ponas Diewas, kad aš atlančysu
wissus appjāustitūsus su ne ap-
pjāustitaisais.

26. Butent Egyptā, Judā, Edom,
waiknas Ammon, Moab ir wissus,
atstu kampūse pūšc3ės gywėnan-
czosus. Nēs wissū pagonai tur
neappjāustitā priūdę; alle wissū
namai Izrael tur neappjāustitā
širdi.

10. Pērštyrimas.

Ne balmont, bet wieno Pono Diewo
teik prisibijotis ir melsis.

Girdėkit, k4 Ponas Diewas jums
iš namū Izraēl kalba.

2. Taip kalba Ponas Diewas:
nesimokit jās pagonū budā, ir
nešis

nesibijokit dangaus žėnklų, kaip pagonai bijasi.

3. Nėš pagonų dievai wieni niekai. Jie pakerta girroį mēdi ir cimerninkės jųs iš to mēdzio Firwoju padaro.

4. Ir dabinna jųs sidabru bey auksu, ir padrutina jųs winnimis bey kuzėleis, kad ne parpultu.

5. Juk jie nieko daugiaus nier kaip stulpai aptraukti, jie ne gal kalbėti: ir taipojau reik jųs ir nėšot, nėš jie ne gal waišėczot. Todėl nesibijokities jų, nėš jie ne gal ney pagėlbēt, ney išfādōs padaryt.

6. Alle taw, Pone Diewe, nieks ne lygus, tu esi diddey diddis, ir tawo wardas yra diddis, ir tai gali paczu darbū parōdyt.

7. Kas tawęs nesibijotu tu karalau pagonų? juk taw beje reiktu klausyti: nėš tarp wišsų ismintingų jų pagonųse, ir wišsosa karaly: stėsa nier taw lygaus.

8. Jie wišsi giupi ir paiki; nėš mēdis juk niekinga tur but Diewo plūzma.

9. Sidabrą plonay išfáltą atgabėna iš Tartėgais, auksą iš Upas, mistro bey aukštello itaisytą; mėlinais šilkais bey purpura jį aprēdo, ir wišlab ismincingų jų darbās.

10. Alle Ponas Diewas yra tikras Diewas, gywas Diewas, amžinas Karalus. Nū jo keršto padrėba žėme, ir pagonai jo keršijimą ne gal iškerst.

11. Taygi jiems taipo kalbėkit: tie dievai, kurrie dangū bey žėmę ne dare, tur išgaifinti but nū žėmės ir po dangum'.

12. Alle jis žėmę sawo syla padaręs yr, ir žėmės apskritumą itaisęs sawo isminczę, ir dangū išplatingę sawo ismānimumu.

13. Jam grāujant, tay wandens yra pilnay padangėsa, ir miglas užtraukia nū žėmės keršto: jis padaro jaibus lytuje, ir atwedda wēją iš nežinnomų wietų.

14. Wišsi žmones yra netikėlei su sawo ismintingais mōkšlais, ir wišsi aukštalei apgėdinti stow su sawo ābrozais; nėš jų kalwōnai yra wylus, ir ne tur dwāsės.

15. Jie tikti wieni niekai, ir dāras apgāungs; jie tur prapuit, kad jie atlanfomi.

16. Alle ne toks yra tas, kursai Jožubo šārbas, bet jis yra wišlāb sutwėrėšs, ir Izraēl jo tėwiškas dalyks, jis wardu Ponas Diewas Zebaot.

17. Dėš šallin sawo kuczāwimą iš žėmės, tu gywėnantiesi (mieste) apdrutitame.

18. Nėsa taip taria Ponas Diewas: štay, aš tōs žėmės gywātis ninkus šit kart mėtykle išmētėsu, ir jųs prispāusu, kad pajaus.

19. Aš mano bėdōs, ir širdiės panczōs! Alle aš dumoju, tai mas no sloga, aš turu ję kersti.

20. Mano šētra išpūstita, ir wišsos mano wirwes patraukytos. Mano waišėlei atstojo, ir jau jū ne bier; nieks mano šētrą ne attiesa daugiaus ir mano sėnas nieks wėl ne pastāto.

21. Nėš ganytojei pastojo glus pais, ir Pono Diewo ne atboį; todėl jie ir ne gal ko tikro mošit, bet wišsos kaimenes išsišlaide.

22. Štay, ateit garšas, ir diddis drėbėjimas iš šiaurės: žėmės, kad miestai Juda tur but išpūstiti, ir smākū namais pastoti.

23. Aš žinnau, Pone Diewe žmogaus darbą ne jo wālėj' stowinti, ir ney wieno syloį ne stow, kaip jis waišėczotu, arba sawo žinksnus taisytu.

24. Baust

24. Baust mang, Pone Diewe, taczau su miera, ir ne didzame sawo narse, kad mang ne sugaist tumbel.

25. Ir igliek sawo pyklimu ant pagonu, tawu ne pazystancuju, ir ant gimminu, tawo wardo ne sau Piaczaju. Uks jie Jofuba suede, ir pravyjo, jie je subaige, ir jo namus ispusijo.

11. Pērsyrimas.

Diewo suderėjimas: jodu nusidėjimas, Jeremiošaus p. apūlums bēda.

Sai tas žodis, kursai Jeremiošui atėjo, nu Pono Diewo, ir tare:

2. Girdėkit žodžius šio deryt: mo, kad juos saptytumbit žemėje (czesa) mano deryjima perženge, Juda esantiems, ir mieščionims kurti su ju tēwais padārgs esmi. Jeruzalėj’;

3. Ir tarė jiems: taip kalba Ponas Diewas, Izraelo Diewas: * prakišts, kurs ne klauso žodžių šio deryt.

* 3 Moiz. 27, 26.

4. Kurti aš jus tēwams isai Piau, tadieną, kaip juos is Egipto: žemės iswedzau, is geleitinno pēczaus, ir tariau, klausyt mano balsui, ir daryt, kaip aš jums isakęs esmi, tay juos busit mano žmones, ir aš busu jus Diewas.

5. Kad prysėgę laikyczau, kurti aš jus tēwams prisėkiau, jiems dūti žemę, kurtos pienas bey medius tēsa, kaipojau šę diena stow. Aš atsakydams tariau: mielay, Pone Diewe, t’esle sittaip.

6. Ir Ponas Diewas tare man: saptyt bus wissus žodžius miestuose Juda, ir ant alyczū Jeruzalėj’, ir tarė: girdėkit žodžius šio deryt jimo, ir sittaip daryt.

7. Uksa aš apluddijau jus tēwams is tos dienōs, kaip juos is Egipto: žemės iswedzau, isei sei dienai, ir luddijau is anēsto, tarydams: klausyt mano balsui.

8. Uks jie ne klausė, ne sawo ausis ne prilenkė; bet košnas ējo rēgtu nelabōs sawo širdīs. Todėl ir užeidisu ant ju wissus žodžius šio deryt jimo, kurti aš palieps esmi daryt, ir jie taczau sittaip ne dare.

9. Ir Ponas Diewas tare man: aš mielay žinnau, kaip Judoj’ ir Jeruzalėj’ maistą daro.

10. Jie kreipjas ant tū pacyū griekū sawo tēwū pirmujū, kurtie taipojau ne norėjo klausyt mano žodžių, ir taipiau kittus Diewus sēkė, ir jiems guijo. Sittaip na: mai Izrael bey namai Juda (czesa) mano deryjima perženge, kurti su ju tēwais padārgs esmi.

11. Todėl stay, taria Ponas Diewas, aš užleisu ant ju nepalaimą, is kurtōs jie negalēs iseit, ir kad jie mangsi bauks, aš ne klausysu ju.

12. Taygi te eina miestai Juda bey mieščionis Jeruzalės, ir te baukie diewū, kurtiems jie rūping; alle jie jiems ne pagēlbēs ju bēdoj’.

13. Uksa kiek tu miestū, tiek diewū turri, Juda; ir kiek praalyczū Jeruzalėj’, tiek gēdiškū altorū juos pakurēt, Baalui rūkyt.

14. Taygi tu nesimelst už kittus žmones, neigi ne atnešt už juos užmeldimmū ney maldū, nēs aš ju ne klausysu, jiems mangsi baukiant sawo bēdoj’.

15. Ką turdarbo mano mielieji mano namūse? jie daro wissas Elastas, ir dumoja, kad šwentita mēsa tai nu ju atims, ir pēkto darydami, tūm’ jie pra linēsmi.

16. Ponas Diewas tawę wadinno žalią, grāžu, waislingą alyw, mēdi. Uks dabar jissai su didzu žuddimo: bauksmu ugnē aplinē je prature, kad jo šakos tur pagēst.

17. Uksa

17. Nēsa Pons Dievs Zebaot, tawē soddinngsis, nepalāimā taw grumzde, dēl nelabummo namū Izraēl ir namū Juda, kurrē jie wāro, mang papykdamī, sawo ruķinnimu, kurrē Baalui dūda.

18. Ponas Dievas tai man aprēiķē, kad aš tai zinna, ir parode man jū sudāmimā.

19. Butent, kad jie mang faip bēdnā awē nor ant papjowimo west. Nēs aš ne zinnojan, kad jie priēš mang buwo sušrodijē, ir satē: pagadyķime mēdi su jo waisumis ir iķrāuķim jē iķ jēmēs gymujū, kad jo wardo niekadōs ne butu minnēta.

20. Alle tu, Pone Diewe Zebaot, tu teišusis sudzia, tu pērbandqšis ingstus ir širdis; dūķ man tawo atķeršijimā mattyti ant jū: nēs aš taw paliecawojau sawo prowā.

21. Todēl šittai par taria Ponas Dievas priēš wyrus Anatot, kurrē tawo dušōs jēšō, ir tare: ne prarašauš mums warden' Pono Diewo, jēign ne nori nū musū rankū mirt'.

22. Todēl šittai par taria Ponas Dievas Zebaot: štay, aš atlanķy: su jūs, jū jaunimmas bus kardu šuddits, ir jū sūnus bey duķters baddu mirs, kad nieķo iķ jū ne liķs.

23. Nēs aš uķeidisu nepalāimā ant myrū Anatot, tē mētā, kad jie bus atlanķytini.

12. Pērkrymas.

Diewo, nešibjancjuš palāima bewēš galā gāuna.

Pone Diewe, norint aš su tawim norēcāu bylinēti, taw tacāu tawo yr teišybe; ir tacāu aš turru su tawim apie teišybe šalbet. Kodēlgi taip gēray pašsēša bediewjiem, ir newiernieji tur wišķo pilnāy?

2. Tu jūs sodinni, kad jie iķšāknija ir āuga ir atnēša waisaus; tu dūdi jiemis daug girtis tawim', ir ne baudi jūs?

3. Alle mang, Pone Diewe, tu pažysti, ir mattai mang, ir pērbandi mano širdi po sawo aķēi; Alle tu jūs sawo walēj' palēidi, nēy awis, kad butu papjantos, ir awcēdiji jūs, kad butu pašmāugti.

4. Iķēi koleygi jēme taip rausdinga bus, ir jole ant lauķo wišķur padjus, dēl nelabummo gymāti ninķū, kad jau ney galwijū ney pauķšcū ne bus? nēs jie taria: beje, jis daug zinno, faip mums bus.

5. Kad tie tawē pašsinn', kurrē pēsti eina, faip taw bus, kad su raitelis bēgt turrēš? Ir jey tu jēmēj', kurrej' pašājus yra, jēš, kai pašājus, kē tu weiči su pašdidziojanczu Jordanu?

6. Nēs peiķ tawē ir tawo brolei, ir tawo tēwo namisķei, ir tie šāķāuja ant tawē: atliķō. Todēl tu jiemis ne pawierē, norint jie meilingay šalba su tawim.

7. Todēl aš sawo namus turrējan palikt, ir sawo tēwisķē praštot, ir sawo mielāje dušēlē tans kē neprietelū padūt.

8. Mano tēwisķē man pawirto i girrōs lutā, ir rēķia priēš mang; todēl jo aš ne ķenczu.

9. Mano tēwisķē yra nēy ans šlakūtas pauķštis, aplinē kurrē pauķšcēi suslēķ. Eiķit, suslēķit wišķos lauķū žwērys, eiķit šēn ir ēšlit.

10. Ganytojei, ir tū daugums mano wynicziā pagadinno, ir mano dirwā sumindzojo; jie grāķējē mano dirwā iķpūstijo, ne gymēntināy ta sugaišinno.

11. Jau aš regiu, faip ji rausdingay iķpūstita yr, ir mielāy, wišķa

wissa ta žėme yra pusta; alle ney wiens ne nor tai dėt t žirdi.

12. Uėsa puėėlninkai atbilda per wissas pųėczės Pauėarus, ir suėdas Pono Diewo kártas, nų wieno žėmės gálo iėėi Eitto; ir ney wiens funs ne turrės paėai jaus.

13. Jie kwėczų sėja, alle usnų pjáus; ir kų jie suwalo, tai jiems ne ateit ant naudės, jie sawo prie; waisu ne pasidzangs, dėllabay did; zio pyėimmo Pono Diewo.

14. Taip kalba Ponas Diewas prieė wissus mano nelabūsus kais mynus, kurrė tėwiėkų dalyėkų paėrutin', kurrė aė sawo žmo; nėms Izraėl iėdalijės esmi: ėtay, aė jūs iė jų žėmės iėėrausu, ir nammus Juda iė jų widduro iė; gėlbėsu.

15. Ir jūs ėittaiė iėplėėės, aė wėl ėettinu jiems susmilt, ir wėl kųnų pawest t sawo tėwiėkų, ir t sawo žėmę.

16. Ir tai bus, jey jie iė mano žmonų iėmoė, prie mano wardo prisėkti: kais tikray Ponas Diewas gywas; kais jie pirma mano žmones moėinno prisėkt prie Baal, taip jiems tarp mano žmonų namai bus.

17. Ir jey jie ne norės kausyti, tay aė toėius žmones iėėrausu ir žuddisu, taria Ponas Diewas.

13. Pėrėkrymas.

Ėdų sugaiėinnimas priėginnimųė paroditas.

Taip taria man Ponas Diewas: Eit, ir nuspirė saw marėėó; nų jústą, ir taje apėjúst sawo strėnas, ir ne paėlapiė ję.

2. Ir aė pirėau jústą, iė Pono Diewo paliėpimmo, ir apėjústau je sawo strėnas.

3. Tay Pono Diewo žodis an; tru kair' man atėjo, ir tare:

4. Imė tų jústą, kurrę pirėai,

ir aplinė sawo strėnas apėjúėi, ir pasiėėės nueit prie uppės Prát, ir pasiėė ję tėnų aėmens plyėje.

5. Aė nuėjės pasiėpiau ję, pas upę Prát, kais man Ponas Diewas buwo paliėpęs.

6. Ir po ilgo czėso Pons Diews man tare: kėłis, ir nueit prie uppės Prát, ir parsineė wėl annų jústą, kurrę aė taw paliėpiau tė; nų pasiėpti.

7. Aė prie Prato nuėjės, atėasiėlau, ir atėmėjau jústą nų tės wies tės, kur ję buwau pasiėpęs; ir ėtay, jústą buwo pagėdusi, kad jas nieėam ne dertėjo.

8. Tay atėjo man Pono Diewo žodis, ir tare:

9. Taip taria Ponas Diewas; lyė ėittaiėo ir aė pagėėdisu didė; puiėyėė Juda bey Jeruzalėm.

10. Tie nelabieji žmones, ne nor t kausyt mano žodzio, bet eina sawo žirdiės rėėtu, ir sėka ėittus diewus kad jiems ėluėytu ir jų melėtus; tie bus kais ta jústą nie; kam ne dertanti.

11. Uėsa lygey kais wrys sawo strėnas jústą apėjúėa, ėittaiė aė, taria Ponas Diewas, wissus nammus Izraėl ir wissus nammus Jus da saw apėjústau, kad jie mano žmones butu, man ant wardo gy; raus ir garbės; alle jie ne nor kausyt.

12. Taygi sakųė jiems ėi žodi: taip kalba Ponas Diewas, Diewas Izraėl: wissos lėgėres wynu bus pripiltos. Tay jie taw sakys: kas tai ne žinno, kad wissas lėgė; res reit wynu pripilti?

13. Tay tarė jiems: taip taria Pons Diews: ėtay, aė wissus, ėoj' žėmėj' gywėnanczus, kairalus ant Dowido kėślo sėdinczus, fun; nigus ir prárasus, ir wissus Jeruzalėj' gywėnanczus pripildisu, kad prigėrę butu.

14. Ir

14. Ir su wiens winu, tēvus su waišais, ištāldisu, taria Ponas Diewas; ir ney cēdysu, ney pērlēisu ney gailēsus jū sugaišimo.

15. Taygi girdēkit, ir klaušykit, ir ne tyczokit; nēs Ponas Diewas tai yra kalbējes.

16. Dūkit garbę Ponui Diewui, sawo Diewui, koley dar ne aptēmsta, ir koley dar jūšū kōjos ne uššigāuna t tamsofus kālūs, jums šwiesōs belāukiant, ir jam taczau abelnay nešwiesq ir tamsq padarysent.

17. Ir jey jūs to ne norit klaušyti, tay taczau mano dušēle tur paslapczy nusswerkt, dēl tošio paslīdzāwimo; mano ākys tur āšaromis pratektēt, kad Pono Diewo faimene bus pagrēbta.

18. Sakylite Paralui bey Paraišnei: sēstities žemyn; nēs šlowēs karuna nupūle nū jūšū galwōs.

19. Miestai t pietus linšay yra užrakinti, ir nier ney wiēno, kas jūs atdartytu, wissa Judawa cypstay šallin ištwesta.

20. Pašēlkit sawo ākis, ir jurēkit, kaip jie ištūšaurēs šēnlinšateina. Kamme dabar faimene taw pawierita, tawo gražyji faimene?

21. Kq sakysi, kad jis tamq taip atlanšys? nēs tu jūs taip paprātu nei taw priekais, kad jie wyressheis seis ir galwomis nor buti. Bemies lay, bau neužeis taw nerimmimas, nēy moterisheis dabar gimdiš czei.

22. Ir jey tu sawo širdišt sakysi: šodēlgi man tai nusitiktō; dēl daugybēs taw nussjengimmo, taw sules taw yra atdenktos, ir tawo blauzdos (per newalg) nūgintos.

23. Bequ gal Murrins sawo ūdā Pittōtiq daryt, arba pardeliš sawo šlakšus? taip ir jūs ar galit gēro daryt, kad pišto este paprātē?

24. Todēl aš jūs ištāitysu, kaip šāud, gallus, kurrie wējo ištūščzōs papuczami.

25. Tai bus tawo alga, ir tawo dalyks, kuri aš taw prisišėjau, taria Ponas Diewas. Todēl, kad mangs užmiršusi mēlais tikties,

26. Tay ir aš tawo sūles auštay atdengsu t tawo ākis, kad tawo gēda tikray butu mattyta.

27. Nēs aš maczau tawo wens czawonēs pērsjengimmus, tawo gašlummq, tawo begēdiškq kēš, šāwimq, irgi tawo bjaurybēs, abbiejes ir ant Palnēlū ir ant dirwū. Bēda taw, Jeruzale, kad dagi meldzu, tu cypstita buši?

14. Pērsjyrimas.

Sausas cžėsas ir bādas; Jeremiošaus ušmeldimmas.

Tai tas žodis, kuri Ponas Diewas Jeremiošui sake apie brangę gadynq;

2. Juda raudoja bēdningay, jōs wartai stow wargingay, deiq wimo wissur pilna žėme; ir Jeruzalėj' yra nerēdu sausas cžėsas.

3. Diddieji majosus suncza wandens, alle prie šullinio priejē, jie nē randa wandens, ir sawo ryfus parsineša tuščzus. Jie apmaudingi ir smutni waištęzōj', ir sawo galwas apdengia.

4. Todēl, kad žėme plēišt; kas dangi ne lija ant žėmēs. Laukis ninkai waištęzōj' apmaudingi, ir sawo galwas apdengia.

5. Nēs ir lones, kuros lauke jaunū tur, pametta jāunus, kas dangi žole ne žel.

6. Girrū ašlai stowēdami ant Palnēlū iššiojē orq gāudo, kaip smākai, ir apalpsta, kad pašaro ne žēle.

7. Aš pone Diewe, musū nussjengimmai beje tai nupelne, alle ben išgēlbēt mus taczau dēley sawo

wo wardo, nés musû nepaflus, numš yra diddis, furrûm' mes priefš tamę sušgrietiom'.

8. Tu ešš Izraēlo palinkšmino, jimas, ir jû iſgēlbitojis iſ bēdōš; Kam tu dedaišš ſweczu ēšqš ſoj' žēmēj', ir nēy ſwētims, tiēt naēt winay toj' paſilieſqš?

9. Kam tu rodaišš nēy Poſs Far, žygys, kuro nuſiminęs, ir nēy milžins, ne galysis gēlbēt? Juſ taczau tu tarp muſû ešš, Pone Diewe, ir mes tawo wardu pras minti, ne aplēiſt mus.

10. Taip taria Ponas Diewas apie ſittus žmones: jie rods ſēn ir tēn bēginēja, ir ne rods nam mēj' paſiliekt, todėl jû Ponas Diewas ne nor, bet dabar atſi mēna jû nuſžengimo, ir jû griet kus nor atlanſyti.

11. Ir Ponas Diews tare man: tu neſimelſt malonės uš ſittus žmones.

12. Nės norint ir jie paſtniſkauja, tay aš taczau ne ſlauſysu jû paſimeldimmû, ir norint jie dē ginnimo, apieras ir walg, apieras atneſa, tay taczau jos man ne patinka; bet aš jûs kardu, baddu ir marru pabaigſu.

13. Tay aš tariau: aš Wieſpats Pone Diewe, ſtay, prárafai jiems ſaſo: jûs kardo ne rēgēſt, ney brangybēs juſip ne turrēſt, bet aš gērą paſaju jums dūsu czonay.

14. Ir Ponas Diewas tare man: tie prárafai neteiſybę prárafauja mano warden, aš jû ne ſunczau, ir nieko jiems ne liepjau, ir nieko ſu jeis ne ſalbėjau: jie jums práš neſa pramanytus rēgėjimus, mor nus, balwonysťes ir ſawo ſirdiēs ſlaſtas.

15. Todėl taip ſalba Ponas Diewas apie tus prárafus, mano warden prárafaujanczus, ſaczey

aš jûs ne ſunczau, ir jie taczau miſioje ſaſo, ne ateisťent i ſę žēmę ney kardo ney brangios gadynēs, toſte prárafai prapuls kardu ir baddu.

16. Ir tie žmones, kurrems jie prárafauja, iſ kardo bey bado ant Jeruzalēs ulyczû iſmētiti gul: lēs, kad ney wiens jû ne paláidos, ir taipojau jû moters, ſanus ir dakters, ir užpilsu jû nelabummq ant jû.

17. Ir tu jiems ſaſyť ſittą žodį: mano ašys áſaromis ſraw: ja dieną ir naťtį, ir ne paláuja; nēsa merga, dukte mano žmonû, bjaurey múčzita ir baiſey muſta.

18. Jey aš iſeinu i lauķą, ſtay, tēnay gul kardu parbloſťtieji; jey aš ateimi i miestą, tay czonay gul baddu paſilēidieji. Nės ir prárafai, priegtam ir kunnigai tur i žēmę ſellaut ſaw ne pažystama.

19. Argi tu meſte pamettei Juddą? argu ar tawo duſia wiſſaip jau neſenczia Žiono? Todėlgi tu mus' taip iſtiſťkai, aša nieks ne gal mus iſgydyť? Nės tiſťťejos mies paſájaus buſent, ir ſtay, nieko gēro ne ateit: mes tiſťťejos mies iſgyſť, alle ſtay, dar dauſ giaus yra iſkádōš.

20. Pone Diewe, mes iſpažysťtam ſawo nelabummq, ir ſawo tēwû nuſžengimmq, nės priefš tamę sušgrietiom'.

21. Alle dėl tawo wardo ne dūť apgēdintus mus buti. Ne dūť iſi jūťtą buti Farál: Prēſli ſawo ſlo: wēs, ben minnēť, ir ne dūť pas lauti ſawo derrėjimq ſu mummis.

22. Juſ taczau ney wieno ne yra tarp pagonû balwonû, kuro gallētu lytaus dūt; ir dangus taipjau ne gal lyt. Beje tu juſ ešš Wieſpats, muſû Ponas Diewas, kurrûmi mes nuſtiſťkim, nės tu galli tai wiſlab padaryť.

15. Pērſty.

15. Pērsprīmas.

Neišvēngiama šorawone ant Diemop
neprišwercēncju jū žmonū.

Jr Ponas Diēwas tare man; ir
norint Moizēšus bey Zome-
lis po mano ašū stowētu, tay aš
taczan ne busu malonus tiems žmo-
nēms. Waryē jūs šalin nū ma-
nēs ir tēsisuēša šalin.

2. Jr kad jie; taw sašo: Patrul-
mes eism, tay tarē jiems: taip Pa-
ba Ponas Diēwas: Kurri smertis
užgāuna, tā te užgāuna; Kurri
šārdas užgāuna, tā te užgāuna.
Kurri bādas užgāuna, tā te užgāu-
na, Kurri apšallims užgāunā, tā
t' užgāuna.

3. Nēs aš atlanšysu jūs Peturo-
pomis šogomis, taria Ponas Die-
was: Šardu, kad jie butu nužud-
diti; šunimis, Kurrie jūs šēn ir tēn
wālpios, paušēzeis dangaus, ir
šwērimis žēmēs, kad jie butu suēsti
ir supūšiti.

4. Jr aš jūs wissosa žēmēs Pa-
ralystēsa dūsu bastytis, dēl Ma-
nasso, sunaus Jeiskijo, Parālaus
Juda, dēl to, šā jis Jeruzalēj
nusiēdējo.

5. Jr šasgi tawēs sūsimils, Je-
ruzalem? Šasgi tawēs gailēšis,
šasgi nušēgs taw pašaju nugamis?

6. Tu manē prastojei taria Po-
nas Diēwas, ir nū manēs atšispy-
rei: todēl aš sawo ranšā ištēslau
priēš tawē, kad tawē sugašgin-
czau; aš jau pailstu pašigailētis.

7. Aš jūs su šāpele laušan iš
žēmēs išmētisu, ir sawo žmones,
nū sawo pišto pašielgimmo priš-
werst ne norinczus, wissus širā-
tomis padarysu, ir nužuddisu.

8. Daugiaus man jūse bus
našlū, ne šaip žiezdrū yr prie-
jurū. Aš atēdisu ant jaunimmo
motinōs, pušēlninšā widdu die-
nij' atēsentē, ir miestā tomī aš-
moju ir iš nešinnū užpuldisu.

9. Kad ta, Kurri septynis waišus
auginnuši, wissāip bēdna bus, ir
širdingay dūšaus. Nēs šāule jū,
kad jū ir garbe ir linšmybe gālg-
šaus. Jr āstankā padūšu aš šārs
dūi po ašū jū neprietelū, taria
Ponas Diēwas.

10. Aš mano mōtina, kad tu
manē auginnai, priēš Kurri šiek-
wiens waidijas ir bāras wissoj' šē-
mēj. Jūš aš ney ant palūšanū
šā iššyczianu ney ēmjau, ir taczan
šojnas ant manēs šēikā.

11. Ponas Diēwas tare: gēray,
aš jūšū šellis išlēdisu, Kurriems
wēl gēray pašisēšs, ir atēisu jums
ant pagalbōs bēdoj' ir tužboj' tarp
neprietelū.

12. Bau ne mišlji gēlēš šošig
ēšanczē, Kurri gallētu gēlēš, ir wā-
rā iš šiaurēs sūfult?

13. Alē aš pirma jūšū lobt ir
šārbus dūsu išplēšt, kad niešo
už tūs ne gāutumbit; ir tai dēl
wissū jūšū griekū, Kurruš wissūse
sawo rubežūte este padāre.

14. Jr nuwessu jus pas jūšū nei-
prietelus, i žēmg, jums ne pašys
šamā; nēs ugnis mano narsē ant
jūšū uššidegge.

15. Aš Pone Diēwe, tu tai žins
nai; minnēš musū, ir pristok mus,
ir atšeršyē už mus musū pērsēšis
nētojams. Priimēš mus ir ne truēš
šēš sawo narsā ant jū; nēs tu žins
nai, kad mēs dēltawēs išdaršomi.

16. Tame tarpe išlaišyēš mums
sawo žodē. Kad jo gāunam ir šit:
tas tawo žodis yra musū širdiēs
dzaugšmas ir palinšminojimas;
nēs mes jūš tawo wardu esme
praminti, Pone Diēwe, Diēwe
Zebaot.

17. Nēs ne sūšēdzam su apjū-
tojeis, neygi nešilnēšminamies su
jeis, bet tikē prie tawo ranšōs pa-
šilēšame; nēs tu labay pyēsti ant
musū.

19. Roš

18. Kodēlgi musū šaudējims taip ilgay patenka, ir musū ronos taip labay šaudžos, kad jas ney wiens ne gal išgydyt? Tu mums pastojei šaltinnu, jau wāndenu ne plustanezu.

19. Todēl, Ponas Dievas šit taip saķo: jēy tu prie manes lai šaist, tay ir aķ prie tawes laišysūs, ir pašlētš mano šodžio saķytoju. Ir jey tu gērūsus moķinni, širtis nū piktujū žmonū, tay busi mano moķitoju. Ir pirm ne šaip tu prie jū pargryžtumbēi, tay jie pirmjais prie tawes turrēs pargryšt.

20. Lēs aķ tawē priēš šittus žmones padariau drutu warinnu mūru; Paczey jie priēš tawē ša rāujā, taczau jie niešaip tawē ne iweiķš; nēs aķ esmi pas tawē, kad tawē gēlbēcāu, ir tawē išwālņyczāu, šaķo Ponas Dievas.

21. Ir išgēlbēcū tawē iš ranķōs nelabujū, ir wālņisū iš ranķōs smarķininkū.

16. Pēršyrīmas.

Žybat tur ī Babel numēstī, it iš tēn wēl išgēlbēti buti.

Ir Pono Diemo šodis man atējo, ir tare:

2. Tu ne turri west paczōs, ir ney sunū ney duķterū auginti šoje šķmēje.

3. Lēs taip šaķo Ponas Dievas apie šānus ir duķteres, šurrie czonay uķgemma, priegtam apie jū āugywes, šurros jūs gimda, ir apie jū tēvus, šurrie jūs auginna šoj' žēmēj'.

4. Jie liggomis pamirs, ir ne bus ney apraudūti ney palāidūti; bet mēšlu pastos ant žēmēs; priegtam šārdū bey baddu prapuls; ir jū lawonai bus dangaus pauķšcū ir žēmēs žwērimis ēdešs.

5. Lēs taip šaķo Ponas Dievas: tu ne eiķ ī namus raudojančū, neygi nieķur ne eiķ aprāudoti,

neygi jū gailētis. Lēs aķ sawo paķāju atēmĵau nū šittū žmonū, taria Ponas Dievas, drauge su sawo malone, ir susmišlimu.

6. Kad abbieji, ir diddi ir maši, šoj' žēmēj' tur mirt, ir ney palāis doti ney aprāudoti bus, ir ney wiens dēl jū ney rēšēšs ney plīķķā sawē daryšs.

7. Irģi ne bus jiems išdalpta dūnōs jū raudojime, jūs palinķš mint prie lawono; ir ne bus dūta jiems nieķo gērt iš palinķšminos jimo šāpķōs, dēley sawo tēwo ir motinōs.

8. Todēl tu ne eiķ ī nejoķi giris tawimo buttā, prie jū atšisēst, ney walģyt, ney gērti.

9. Lēs taip šaķo Ponas Dievas Žebaot, Izraēlo Dievas: štay, aķ czonay dūsu palāuti pojū aķiā, ir jums gywiems be šant, bālķā dzaugsmo ir linķšmys bēs, bālķā jaunīķķio bey marczōs.

10. Ir šaip tu tai wišlab šiti tiems žmonēms busi saķēs, ir jie taw tars: Kodēl šalba Ponas Dievas ant musū wišķā tā diddg šlogā? Koķsaigi tas nušķengims ir grieķas, šurrūm' mes priēš Wiešpatē sawo Diemā, susģriešijom?

11. Tu jiems saķyt; todēl, kad aķ tēwai manē prastoģe šaķo Ponas Dievas šittus diemus šēķe, jiems šlūijō ir jū mēdēš; alle manē prastoģo, ir mano ištātimā ne laiķe,

12. Ir jūs dar piķczaus dārot, ne šaip jūšū tēwai. Lēša štay, koķnas elģias pagal sawo nelabos šēs širdiēs mišlī, man ne šlausys dams.

13. Todēl aķ jus išstumšu iš šittōs žēmēs, ī žēmg, šurrōs ney jūs, ney jūšū tēwai ne šinnot; tēn jūs šittiems diemams štaujysit dieng ir naķti; tēnay aķ jums ney joķiōs malonēs ne išrodisu.

14. Toi

14. Todēl štay, ateit cžēsas, sa
Po Ponas Diewas, kad ne bus
daugiaus sašyta: Kaip tikray Po
nas Diewas gywas, Eursai wai
Eus Izraēl iš Egipto žēmēs iš
wēdys;

15. Bet kaip tikray Ponas Die
was gywas, Eursai waiEus Izraēl
išwēdys iš šaurės žēmės, ir iš
wissū žēmju, i Eures jissai jūs bu
wo išstumys. Lēs aš jūs par
wessu i tą žemę, Eurre jū tēwams
dawys esmi.

16. Štay, aš daug žweju išsu
su, taria Ponas Diewas, tie jūs
sužwejos; ir potam daug medzo
tojū išsusu, tie jūs sumedzos ant
wissū Eálnū, ant wissū Eaurū,
ir wissūse ašmenū tarp plyšūse.

17. Lēs mano akys wēizd ant
wissū jū Eellū, kad jie nū mangs
ne gal pasislēpt; ir jū nusižengimas
ne paslēpts yra nū mano akiū.

18. Alle pirmjausey aš jū nusi
žengimq ir griekus dwigubay uš
mošesu, todēl, kad jie mano žemę
lawonais sawo balwonystės iš
bjaurino, ir mano tēwifkē sawo
bjaurēsczeis pripilde.

19. Pone Diewe, tu essi mano
drutybe ir syla, ir mano prybtga
bēdoj. Pagonai ateis tawespi nū
swieto Eragto, ir sašys: musū tē
wai turrējo diewus netikrus ir
niekingus, niekam ne dēranczus.

20. Kaip gal žmogus diewū pa
daryt, Eurre ne diewais yr?

21. Todēl štay, dabar aš jūs
išmošesu, ir sawo ranškā bey mā
ci jiems žinnomq darysu, kad jie
ištirtu, mano wardq ēsanti Ponq
Diewq.

17. Pērštyrimas.

Balmonstē, nešwentims šwintōs dienōs
etc. wissōs nepalaimōs priežasciei.

Griekas Juda parašytas yr
geležinnemis raskylėmis, ir
smailais demantais raskyte, ir an

toblyczōs jū širdiēs irēštas, ir
ant rāgū jū altorū;

2. Kad jū waišai minnētū šittū
altorū ir šwentitnū girtū prie
šalujū mēdzū ant auštyjū Eā.nū.

3. Alle aš tawo auštybes, kaip
ant Ealnū, taip ant laukū. drauge
su tawo turtu ir wissais tawo štars
bais ant išplėšimmo padūiu, dēl
griekū wissūse tawo rubējūse pas
darytūjū.

4. Ir tu iš sawo tēwifkēs busi
patremts, Eurre aš taw dawjau,
ir tawę bernais padarysu tawo nes
prietelū, žēmėj, Eurre tu ne pas
jysti; nēs jūs mano pāpyšio ugnē
uždeggēt, amžinay degsenczg.

5. Taip taria Ponas Diewas:
prašēkts tas wyrs, ant žmonū
pasitēkts, ir Eunq per sawo ranškā
laiskās, ir sawo širdze nū Pono
Diewo atstojās.

6. Tas bus kaip wiens palēkts
pūščzōj, ir ne rēgēs busenczio pas
linkšminojimo, bet paslēkts dzus
stanczosa wietosa pūščzōj, žēmėj
nēwaisingoj, Eur nieks ne gywēna.

7. Alle pēržegnotas tas wyrs,
Eurs Ponu Diewu tikšis, ir Pons
Diews jo nusitēkejimu yra.

8. Tas yra kaip * mēdis prie
wāndenū sodits, ir prie uppēlio
iššāknijgs. Lēsa norint ir twāns
Eas užeit, taczau jis nesišbijo, bet jo
lāpai išliekt zalli, nesirūpin, sau
sam mētui randantis, bet waisaus
nešt nesilāuja. * Ps. 1, 3.

9. Širdis yra staigus ir nusi
minnq dāikts, Eas jg gal iš dugno
išpazint?

10. Aš Ponas Diewas, gallu širdi
iš dugno išpazint, ir ingstus pēri
bandyt; ir dūmi Eojnam pagal
jo darbus, pagal waisū jo darbū.

11. Lēsa lygey kaip paukštēlis
įstupjēš ant pautū, ir jūs ne iš
perrešis; šittōs yra neteisu lōbē
2 1 1 furen.

šurenšas; nēs jis tur atstot, kad to mažausėy atboj', ir tur taczau pastuczaušėy iš to išjūkimą gaut.

12. Alle musū šwentnyczōs wietą, butent karál, krēslis diewišķōs glomės, wissaday drūts išliķko.

13. Uēša, Pone Diewe, tu essi pastiķķėjims Izraēl. Wissi, kurrie tamg prastoja, tur išgēdinti but; ir tie, kurrie atstoje, i žėmg bus rašyti: nēs jie prastoja Poną Diewą, gywū wandenū wersmg.

14. Išgydiš tu mang Pone Diewe, tay išgyfu; gēlbēš tu mang, tay man bus gēlbēta: nēs tu essi mano gyrus.

15. Štay, jie man sašo: kam megī Pono Diemo žodis? mielay, te ateina.

16. Alle aš dēl to nū tamgs ne bėgau, mano ganytojai, taipjai, žmogaus dienū aš ne geidžau, tai tu žinnai; kq iš mano burnōs išėjō, tai yra tiesa po tawo akisū.

17. Tikt tu ne buš man baisus, tu mano nustiķķėjime bėdoje.

18. Testow tie išgēditi, kurrie mang pērseķķinėja, ir ne aš; te išsigasta jie, ir ne aš; te užeit ant jų nepalaimōs diena, ir sudaujyš jųs dwigubay.

19. Taip kalba man Ponas Diemas; eik tēnay, ir stokis po žmonū wartais, kurreis karálei Juda išeit ir teit, ir po wissais wartais Jeruzalēs.

20. Ir tarš jiems: girdēšit Pono Diemo žodi, jūs karálei Juda, ir wissa Juda, ir wissi gymēnantieji Jeruzalėj', kurrie šeis wartais ieinat.

21. Taip sašo Ponas Diemas: saugokitės, ir ne inēšit ney jošis našis dienoj' sabatōs, pro wartus i widdu Jeruzalēs;

22. Ir ne išweškit ney jošis naštōs iš sawo namū dienoj' sabatōs,

ir ne dirbšit ney jošio dárbo; bet šwēškit sabatōs dieną, kaip aš jusū tėwams paliepjau.

23. Alle jie ne klausio, ney sawo ausis ne prilenčia bet pasiliekt kētsprándzei, kad mangs abelnay ne klausytu, ney pasimokiditu.

24. Jey mangs klausysit, taria Ponas Diemas, kad ney jošis naštōs ne nešotumbit sabatōs dienoj', pro šio miesto wartus, bet tą šwēšite ney jošio dárbo tą dieną ne dirbami:

25. Tay šio miesto wartais ieis isis ir teis karálei ir kunigaiķš czei, kurrie sēd ant karál, krēslō Dowido, ir joja ir wajoja wežinu mais bey žirgais, jie ir jā wyraus šei, drauge su wissais Judoj' bey Jeruzalėj' gymēnanczeiseis, ir tas miestas bus amžinay gymēntas.

26. Ir ateis iš miestū Juda, ir aplink Jeruzalę ēsantieji, ir iš žemės Benjamin, iš palalnū, ir nū palalnū, ir iš pētū, kurrie atneša dēginnimo, apierū, apierū, walgi, apierū ir kodylo, i namus Pono Diemo.

27. Bet jey mangs ne klausysit, kad sabatōs dieną šwēštumbit, ir ney jošis naštōs ne inēštumbit, pro wartus Jeruzalēs dienoj' sabatōs; tay aš ugnį uždegšu po jų wartais, kurs buttus Jeruzalėj' suplėššis, ir ne išgesyta bus.

18. Pēršyrimas.

Tiktas prišwērimmas išlailo, ir ne prišwertimmas išpištija.

Tai yra tas žodis, kursai nū Pono Diemo atėjo Jeremiošui, ir tare:

2. Kėlšis, ir nueik i pūdžaus namus, tēnay aš tamg dūsu išgirst sawo žodžus.

3. Ir aš nuėjau i pūdžaus namus, ir štay, jis bedirbas ant sawo lentėlės.

4. Ir

4. Ir tas pūdas, kurti jis īf molo dāre, ne nusiņowe jam jo ranķosa. Tay jis wēl padāro tittā pūda, kaip jam padingo.

5. Tay atējo man Pono Diewo žodis, ir tare:

6. Beggu ne gallu ir aš taip daryt su jumis, jūs īf gimminēs Izrael, kaip šis pūdzus? taria Ponas Diewas. Štay kaip molis yra pūdzaus ranķoj, taip ir jūs īf namū Izrael este mano ranķoje.

7. Aš umay kalbu pries žmones ir karalystę, kad ję išpūstis, su laužs ir sugaišys.

8. Alle jey jie prisiwercza nū sawo nelabummo, pries kurti aš kalbu, tay ir gailēsūs tōs nepalaimōs, kurtę jiems ketinnau padaryt.

9. Ir aš umay kalbu apie žmones ir karalystę, kad ję pačurs ir apsodis.

10. Alle jey jie pišto daro po mano akiū, kad mano balso ne klauso, tay ir gailēsūs to gēro, ka jei pažadėjau padaryt.

11. Taygi tarē tiems īf Juda, ir mieščzonims Jeruzalėj: taip taria Ponas Diewas: štay, aš jums bėdą itaisau, ir sumislju misl pries jus. Todėl Požnas atsiškreipja nū sawo ne gēro kēlo, ir pasigėrikit sawo kēlūse ir darbūse.

12. Alle jie tare: īf to ne bus nieko; mes sekšim sawo mislis, ir Požnas darysim pagal sawo pištōs girdiēs misl.

13. Todėl taria Ponas Diewas: ben klausnėkit tarp pagonū, kas toktai kokiū czėsu girdėjo, kad merga Izrael taip baisę bjauru dāistą daro?

14. Juē sniegas ilgiaus išliei ant akmenū laukē, nū Libanono šėn sniegant, ir lytaus wandū ne

taip wēiē nusenka, kaip mano žmones manęs užmiršta.

15. Jie rūkina diemams ir pastato papiktinnimus ant sawo kēlū wiffadōs, ir wāiēczoja namintais kēlais;

16. Kad jū žėme pūsczia pastōtu, jiems ant amžinōs gėdōs, kad pro šalį einas pasidwytu, ir gālwa pakratytu.

17. Uēs aš jūs rytū, wēju šė klaidis po jū neprietelū akimis; aš jiems pakālā, ir ne ākis parōdisu, kad jie prapuls.

18. Alle jie safo: eikim, susikals bėkim pries Jeremiofū: nēs kūs nigai ne gal klajōt nū prisākimū, ir išmintingieji ne gal pištą pamokinnimā dūti, ir prārai ne gal netikray moiti. Wišit šėn, užmuškim jį liežuwiu, ir nieko ne atbėkim wissū jo žodžū.

19. Pone Diewe, pridabof ant manę, ir girdiē balsā mano pries šininčū!

20. Beggu tai teisybe, gėrā pištu užmoēt? Uēs jie mano dušei dūbį iškase. Ben minnē, kaip aš po tawo akiū stowėjau, kad gēro už jūs kalbēcžau, ir tawo didbė kerštą nū jū nukreipczau.

21. Taygi korawof jū waiķus baddu, ir dūf jūs kardu prapult, kad jū moters be waiķū ir našles butu, ir jū wyrai t smerti užmuštū butu, ir jū jaunimmas kowoje kardu nužawinti butu.

22. Kad rēšmas īf jū buttū išgirstas buttū, kaip tu umay zalnėrū pulkus ant jū užėiti dawęs. Uēs jie dūbį iškase, manę sugaut, ir mano kōjoms žabāngus padėjo.

23. Ir kadangi tu, Pone Diewe, zinnai wissus jū sumisljimus pries manę, kad jie manę nužuddit nori; tay jiems jū nusiņengimā ne at-

leisti, ir jų griešai te n'essie išgesyti po tavo akių: Te essie jie parbloškinti po tavo akių, ir daryk su jais pagal savo kėrbijimą.

19. Pėrstyrimas.

Jeruzale su fragu iš molio suloginama.

Taip taria Ponas Dievas: nu-eik, ir pirkis saw malo fragą nū pūdzaus, su kėllis wyresnūsus ant žmonų, ir wyresnūsus kunigus.

2. Ir išeik į daubą Ben Innom, išsanczys ties plyt, wartais, ir sakyk tėnay tus žodžius, kurrus aš tav sakau,

3. Ir tarė: girdėkit Pono Dievo žodi, jūs karalei Juda, ir miešezonys Jeruzalės, taip taria Ponas Dievas Zebaot, Dievas Izrael: stay, * aš tokią nepalaimą ant jūsų wietos užeidėsu, aš tai išgirdusam ausys klambės:

* I Rom. 3. 11.

4. Todėl, kad jie manę prastoje, ir šę wietą swetimam diewui dawę yr', ir kitiems diewams joje rūkinę, kurrū ney jie, ney jų tėvų wai, ney karalei Juda pažinno, ir šę wietą nekalto kraujo pilną padare.

5. Uėsa jie Baalui aukštybes pakare, sawo waišus sudėginti, Baalui ant dėginimo: apierōs; Poškai aš jiems neypaliejau, ney apie tai kalbėjau; priegtam ney į mano žirdi ne atėjo.

6. Todėl stay, ateis czėsas, taria Ponas Dievas, kad šę wietą jau daugiaus ne wadys Topet, ney daubą Ben Innom, bet daubą pasmāugimo.

7. Uėsa aš išgaistisū šoje wietoje, Diwo šlužmą Juda bey Jeruzalės, ir prapuldisū jūs kėrti du po akių jų neprietelū, po ramybės tū, kurrie jų dušōs tyko; ir

jū lawonus padangiū paušeziams ir žēmės žwėriems dūsu suėsti.

8. Ir šį miestą pūstą padarysu, ir apjūku; kad wissi, pro šalį einantieji, dywisis wissū jo slogū, ir jį išjūks.

9. Aš jūs dūsu est mėsa jų sunū bey dukterū, ir wiens wiens mėsa es, toj' bėdoj' ir tužboj', kurromis jūs jų neprietelei, ir tie, kurrie jų dušią žuddit jėško, prispāus.

10. Ir tu turri tą fragą sukult po akių tū wyrū, su tawim nuėjusū,

11. Ir tarė jiems: taip taria Ponas Dievas Zebaot: lyg' kaip koksai pūdzaus ryšas sukullams, kurs ne gal jau daugiaus czėlas but, taip ir aš šittus žmones bey šittą miestą sukulsu; ir priegtam tur Topetoj' pakasti but, kadangi šittur pakast wietōs ne bus.

12. Taip aš padarysu šittai wietai, taria Ponas Dievas, ir joj' gywnantiems, kad šis miestas lygey pastos, kaip Topet.

13. Priegtam namai Jeruzalėj', ir namai karalū Juda taipjau bus bjurus, kaip wieta Topet: irgi wissi namai, ant kurrū stogū jie rūkinno wissam dangaus pulkui, ir kitiems diewams gėrimo: apie tas apierawojo.

14. Ir Jeremiošui wėl parėjus iš Topet, kattrul jį Ponas Dievas buwo suntęs prarapāuti, stojos jis prybašnųtij' prie Pono Dievo namū, ir tare wissiems žmonėms:

15. Taip taria Ponas Dievas Zebaot, Dievas Izrael: stay, aš ant šitto miesto, ir ant wissū jų miestū užeidėsu wissą tą nepalaimą, kurrę aš prieš jūs kalbėjęs esmi, todėl, kad jie kėtsprandzei yr', ir ne nor klausyt mano žodžū.

20. Pėr:

20. Pērslyrimas.

Jeremiošus praneša apstallējam Babel.
Alle taip Passur, sunus Immer,
 Punnigo, Fursai per wyršnē
 namūse Pono Diemo buwo sta-
 tyts, girdējo Jeremiošu tošius
 žodžius prarašaujiant,

2. Muše jis prarašq Jeremio-
 šu, ir imette jē i klēpā, po auš-
 tēsnujū wartū Benjamin, Furrē
 prie Pono Diemo namū yr'.

3. Ir rytmetij' Passurs Jere-
 miošu ištāuše iš klēpo. Tay-
 jam Jeremiošustare: Pons Diems
 tawg ne wadin Passur wardu, bet
 Magur iš wissū šallū.

4. Uēs taip taria Ponas Die-
 was: štay, aš tawg drauge su
 wissais tawo prieteleis ant bāimēs
 padūsu ir parpuls Fārdū sawo
 neprietelū, tai tu matysi sawo
 ašimis. Ir aš wissq Juda i ranšq
 Parālaus Babel padūsu, tas jūs
 išwes i Babel, ir Fārdū nuzuddis.

5. Ir aš wissq gerybe šio mie-
 što, su wissu jū darbu, ir wissus
 brangiāusus dāiktus, ir wissus
 stārbus Parālū Juda, i jū neprie-
 telū ranšq dūsu, kad jūs pagrēbtu,
 imtu, ir i Babel nugabēntu.

6. Ir tu, Passur, su wissais sa-
 wo namišķeis pagrēbtas eist, ir i
 Babel iškāst, tēnāy tu mirsi ir
 pakastas bust, drauge su wissais
 tawo neprieteleis, Furrēms tu
 mellus prarašauji.

7. Pone Dieme, tu mang pēr-
 šalbējei, ir aš pērškalbēdināu; tu
 mang iweikei, ir pērgalējei: alle
 aš tūmi apjūku pastojau kas dien,
 ir Fojnas wiens mang išjūka.

8. Uēs nū to czēso, kad aš Fali-
 bėjau, šaukiau ir šakiau apie šlogā,
 ir išgašinnimā, man Pono Die-
 wo žodis per āpjūškā ir išgēdijimā
 pastojō kas dien.

9. Cze aš mislijau, gēray, aš
 jau daugiaus ne minnēsu to, neygi

ne šakysu Fozonē jo wardan; alle
 (tas Diemo žodiš) buwo mano šir-
 dij' nēy dēganti ugnis, mano Fāu-
 lūse užrakinta, kad ne galējau iš-
 kēst, ir Fone prapūlau.

10. Uēsa aš girdzu, taip mang
 daug bāra, ir wissur gandina:
 eikim, apstuslit jē; mes apstusim
 jē (šako mano wissi prietelei ir
 draugai) bau ne jē prigautumbim
 ir iweiktumbim, ir jūmi pašgiež-
 tumbim.

11. Alle Pons Diems yra pas
 mang taip druts Farijgys; todēl
 mano pērsefinētojei sušlups ir
 wiršu ne gaus, bet išgēditi bus
 labay, todēl, kas taip darnay
 elgias; amžina bus gēda Furrēds
 ne bus užmiršta.

12. Jaugi, Pone Dieme Zebaot,
 tu pērbandqšs teisūsus, ingstus
 ir širdis mātqšs, dūš man tawo
 ant jū atkeršijimā rēgēti, nēs taw
 sawo prawā paliecawojau.

13. GiedoFit Ponui Diemu,
 pagirFit Pona Diemā, Fursai
 nabāgo dušiq iš nelabujū ranškā
 išplēša!

14. Prašēikta * t'essle ta diena
 Furrej' aš gimjau; ta diena tur-
 but nešegnota, Furrej' mano motis
 na mang pagimde. * Job. 3, 1.

15. Prašēiktas tas, Fursai mano
 tēwui mielq žodi praneše, ir tare:
 tu jāunq sunu gawat, norēdams
 jē palinēsmint.

16. Szittas wyras t'essle taip
 anie miestai, Furrus Ponas Die-
 was sugašinnō, ir to nešigailējo;
 ir te gird rytmetij' rēšimmā, ir
 pietumis Faušimmā.

17. Kad tu taczau mang ne nur-
 žawinnai āugywēs žywate, kad
 mano motina mano grābas butu
 buwusi, ir jōs žywats amžinay
 nēšczas pašliķes.

18. Kamgi

18. Kamgi aš īš āugywēs jywato īšėjau, kad tošiq tujba ir girdiēs šaudējima turru rēgēt, ir sawo dienas gēdoj' pabaigti?

21. Pērstyrimas.

Apie pēroalējinā mīesto Jeruzalem ir Zed. lījo apkalējinā.

Ezittas pra jodis, Eursai nū Pono Diemo atējo Jeremiošui, kaip Parālus Zedēkijas pās jī sunte Passurq, sunu Malfijo, bey Zepanjā, sunu Maesejo, Eunnigo, ir jam sašydino:

2. Ben pašlāust Pona Diemq uš mus: nēs Lebnešad Nezar, Parālus Babel, ī Eowq eit priēš mus; kad ben Ponas Diemas sunumis darytu pagal wišsus sawo dywus, kad ansai nū musū šalin trāuktus.

3. Jeremiošus tare jiem dwiem; taip taršita Zedekijui:

4. Tai Palba Ponas Diemas, Izraēlo Diemas: štay, aš ginšlus atgallos Preipsu, Eurus jūs sawo ranšosa turrit, Eurreis Eowawo jat priēš Parālu Babelēs, ir priēš Kaldēonus, Eurreie jūs īš laufo prie murū apstojo; ir jūs šurinkšu ī Erowq widdurij' mīesto.

5. Ir aš priēš jūs Eowosu su ranša īgtiesta, su drutu pētimi; su didžu pyšimnu, didžu kerštu, ir nesušiimimnu.

6. Ir miešzonis šio mīesto īš tīšsu, abbiejus ir žmones ir galwius, kad numirtu didžu maru.

7. Ir potam, taria Ponas Diemas, aš Zedekijā, Parālu Juda, drauge su jo šlužāuninkais ir žmonēmis, Eurreie šimme mīeste nū maro, Eardo bey bādo īglišs, padūsu ī ranšosa Nebužad Nezar, Parālu Babelēs, ir ī ranšas jū neprietelš, ir ī ranšas tū, Eurreie jū dušē jēššo; kad jūs Eardo āšmenimi taip uš gāutu, ašja ney cēdišimo, ney ma-

lonēs ney mielāširdystēs czonay ne butu.

8. Ir sašyš šimeis žmonēmis, taip taria Ponas Diemas: štay, " aš jums po ašiu dedu šēlq īšliēkimo ir šēlq prapūlimo. " 5 M. 11, 26.

9. Kas šimme mīeste pašliekti, tas turrēs mirt Eardu, baddu ir marru: alle kas īšēšs Kaldēos nams pašdūs, Eurreie jūs apstojs, tas īšliēš gywas, ir sawo dušis nēy plešimnā īšlaišys.

10. Nēs aš sawo āšis ant šio mīesto šaczāu ant nepalāimēs, ir ne ant šo gēro, taria Ponas Diemas. Jis bus padūtas Parālu Babelēs, kad jīšar jī ugnimi šis dēginu.

11. Ir girdēkit Pono Diemo žodi, jūs īš namū Parālaus Juda:

12. Jūs namai Dowido, taip taria Ponas Diemas: promas darykitrytmetij', ir īšgēlbēkit īšplēšit jūt īš ranšos neteisey špāudzans czojo kad mano diddis kerštas ne īšeitu kaip ugnis, ir tatpo degtu, kad ney wiens ne galētu īšgešyt, dēl jūšū nelabo pašlēgimmo.

13. Štay, taria Ponas Diemas: aš taw šakau, taw gywēnanczej lanšosa, ūlosa, ir lygumoj', ir šakai; kas mus ušpuls, ir ī muste ne iweišiamus namus īššaks?

14. Aš jūs atlanšysu, taria Ponas Diemas, pagal waišu jūšū darbū: Aš ugni ušdegšu jū girtoj', ta wišlab aplinkny šuplēšēšis.

22. Pērstyrimas.

Apie waldonū urebysē, šoramōnē trijū šarālū, Joas, Jojakim, ir Jekanj.

Taip taria Ponas Diemas: Uweišē namus Parālaus Juda, ir šalēbēš tēnāy tā žodi,

2. Ir tarš: girdēkit Pono Diemo žodi, tu Parālu Juda, šēdysis ant Dowido Ešēlo, abbieji ir tu ir tawo šlužāuninkai, tawo žmones šeis wartais šeinantlēš,

3. Taip

3. Taip taria Ponas Dievas: pilnamokit prōwā ir teisybē, ir išplēštaj īstrāukit iš vanķōs su spāudzianczi, ir ne paminēt swei timūsus, stratas ir naķles, ir ne daryt ney wienam newālēs, ir ne pralietit nekalto kraujo šoje wietoj'.

4. Jey tai darysit, tay wartais šiu namū ieis karālei kurrie šēd' ant Dowido krēsto, ir wajojājie ir lojājie žirgais, drauge su sawo tarnais ir žmonėmis.

5. Alle jey jūs tam ne klausysit, tay aš prie saws patiēs prislekiu, taria Ponas Dievas: šie namai bus sugaišinti.

6. Mēs taip taria Pons Dievas apie namus karālaus Juda: Gilead, tā man esī galwa Libanono; mattysi, bau tawe ne padarysu pūscza, ir miestus ne gywēnamus.

7. Mēs aš išpūstitojus ant tawęs pastellawan, Rojnā su jo gimtāis, tie īstrinēt' tawo cēdrus pakirs, ir i ugni imes.

8. Tay daug pagonū pro šalī šio miesto eidami, tarp saws sakys: Kodėl Pons Dievas taip padare šiam didžiamjam miestui?

9. Ir atsakys: todėl, kad jie derėjimą Pono Diewo sawo praštojo, ir šitū diwū meldēš, ir tiems gluzijo.

10. Ne apwerkit numirusūsus, ir dėl to nesitūžikit; bet apwerkit tą. Kursai tēn trāukias; nēs nieš padōs jis ne pargryš, kad žėms sawo tėwū mattytu.

11. Mēs taip taria Ponas Dievas apie Sallum, sunu Josia, karālaus Juda, kursai karālumyr' i wietā sawo tėwo Josia, kursai iš šōs wietōs išstrāukē: jis ne pargryš wēl šēn:

12. Bet mirs toje wietoj', karul jis apkaltas nuwēstas yra, ir šōs žėmēs daugiaus ne rēgēs.

13. Bēda tam, kursai sawo namus su grieķais budawoj', ir sawo swetlyczā su neteisybe; kursai sawo artimā dykay dūst dirbt, ir jam jo algā ne atlietē;

14. Mislidams, gēray, bēn pasibudawosu saw didžius namus, ir plattus pallozys, ir dūda i jūs saw langū iškappot, ir cedrais išplot, ir raudonay išmolawot.

15. Ar dingai, tu busis karālum, bepuikawodams cedrais? Ar ne ir tawo tėws wālge ir gēre, ir tacza ušprōwā bey teisybē šjo, ir gēray jam sēlēs?

16. Ir teisybē padare bēdniems tiems bey pawarguliems, ir gēray jam sēlēs. Bėgu tai ne taip, kad tai yra, manę tikray pajint? taria Ponas Dievas.

17. Alle tawo akys, bey tawo širdis ne taip stow, bet ant tawo gūdummo, ant nekalto kraujo praliejimo, ant priespāndimo bey sumindziosimo.

18. Todėl Pons Dievas taria apie Jojakim, sunu Josia, karālu Juda: ne apwerks jt: aš bro: lau, aš sessū! ne apraudos jt: aš wiespatie, aš garbės wertasis!

19. Jis bus kaip aslis pakastas, išwiltas, ir laukan išmēstas už wartū Jeruzalės.

20. Eiman, tay eik aukštyn ant Libanono, ir klyt, ir dūkis išgirst Basane, ir rēš iš Abarim: nēs wiss tawo mielullei raudingay yra nujuditi.

21. Aš taw tai pirm' pasakiau, dar su tawim gēray stowint; alle tu tarrei: aš ne klausysu. Šzittaip tu kol gyws darei, kad mano balsi sut ne klausai.

22. Wējas gāno wissus tawo ganytojus, ir tawo mielullei su: gautištēn trāukias, cze tu tacza apjūku

apiūku ir gēda turri pastōti, dēl wisso tawo nelabūmmo.

23. Tu dabar gywēnanti Libai none. ir cedrūse saw lizdā daranti, taip gražey tu mattysi, kad taw sopulei ir peršejimai ateis, taip Pošei gimdanczei.

24. Taip tikray aš gyws, taria Ponas Diemas, jey Kanja, sunus Joiašinu, Parālus Juda, pēczwēt žēdas butu prie mano dēšinės rančės, tay tarzau tawę nuplėšu,

25. Ir i rančas padūsu tawo dušės išklanczujū, ir kurrū tu bijais, butent i rančas Nebukad Nezero Parālaus Babelės, bey Kaldėonū.

26. Ir tawę, bey tawo motiną, kurri tawę auginno, i fittą žemę warysu, kurri ne jusū tėwū žemę pra, ir tēnay miršt.

27. Ir i tą žemę, Patrul iš širdiės rods wēl norėtu iškalt, jie ne wēl pargryš.

28. Koks bėdnas, paniekintas, patremts wyrs yra Kanja! niekam newertas ryšas. Aš taip jis su sawo sėkla taip pawarrytas, ir i nepažystamą žemę numestas!

29. Aš žėme, žėme, žėme, klaušys Pono Diemo žodžio:

30. Taip sašo Ponas Diemas: parašykit ši wyra per pamestą, per wyra, kurrām, kol' jis gyws, nesišės. Nės jam ne bus ta palaima, kad pas jo sėklės ant Erėslo Dowido sėdėtu, ir tolaus Žydū žėmėje Paralautu.

23. Pėrslyrimas.

Nemierni prānakai korawojami; ir krus, gėrašis ganytojis pajabėtas.

Bėda jumo ganytojiems, kurrie mano ganyklės kaimeng judot, ir išklaidot, sašo Ponas Diemas.

2. Todėl sašo Ponas Diemas, Diemas Izrael, apie ganytojus, mano žmones gānanczus: jās mai-

no kaimeng išklaidinnot, ir pawarėt, ir ne lanfėt. Sztay, aš jus atlančysu, jusū nelabujū darbū dēley, sašo Ponas Diemas.

3. Ir aš atstūrsu sawo kaimenės surinksu iš wissū žėmjū, i kures jūs patrėmjau, ir pargabėsu jūs wēl i jū gardus, kad jie didyn ir daugyn eitu.

4. Ir aš ganytojus ant jū statytsu, kurrie jūs turrės gannyti, kad jie daugiaus nesibijotu ney išsigastu, ney atlančyti butu, sašo Ponas Diemas.

5. Sztay, ateit czėsas, sašo Ponas Diemas, kad aš Dowidui teisu šelment pakėlsu; ir bus Parālus gėray Paralaujas, ir prowę bey teisybės ant žėmės itaisys.

6. Jo czėsu bus pagėlbeta Juda, ir Izrael be baimės gywės. Ir tai bus jo wardas, kad jė wadys: Pone Dieme, musū teisybe.

7. Todėl, sztay, ateis czėsas, sašo Ponas Diemas, kad ne sakys daugiaus: taip tikray Pone Diemas gyws, kursai waitus Izrael iš Egipto, žėmės išwėdės;

8. Bet, taip tikray Pone Diemas gyws, kursai sėklą namū Izrael išwėdės ir pargabėngs iš šiaurės žėmės ir iš wissū žėmjū, i kures aš jūs buwau pastumęs, kad sawo žėmėj' gywėntu.

9. Pries Prārakus.

At. no širdis man nor mano kune plyšti, wissi mano kaulai drėba, man lyg' nėy girtam žmogui, ir nėy dēl wyno swyrinėjanczam, dēl Pono Diemo, ir dēl šwentujū jo žodžiū;

10. Kad ta žėme taip pilna esti wenczawonyštės, pėrzengianczujū, kad žėme taip raudingay stow, kad ji taip prašėišta yra, ir lankos pūščzėj' pawysta, ir jū gywės nims ne gėrs, ir jū waldims niekam ne werts;

11. Nės

11. Nēs abbieji ir prārafaī ir Eunnigai yra balamutai; ir aš ir sawo naniūse randu jū nelabumma, sašo Ponas Diēwas.

12. Todēl jū kēlas yra lyg ney sliddus kēsfai kēlas tamsoj', ant kurrio jie passysta ir parpūla. Nēs aš nepalaima ant jū dūsu užeit, mēta jū atlanšimmo, sašo Ponas Diēwas.

13. Aš tiesa tarp prārafaū Samar-oj' maczau netiškumma, kaip jie prarašawo per Baala, ir išwadzojo mano žmones Izrael.

14. Alle tarp prārafaū Jeruzalēj' aš mattau bjaurybę, kaip jie wenzawonystē pērzeng, ir meli lāgištay elgias, ir stiprin nelabōsus, kad jo labjaus ney wiens ne prislwerstu nū sawo nelabummo. Jie wissi po mano ašfai yra lyg kaip Sodoma, ir jū mīščzonys kaip Gomorra.

15. Todēl sašo Ponas Diēwas Zebaot apie tus prārafas taip: štay, aš walgidisu jūs mētelemis ir girdisu tulžimi; nēs nū prārafaū Jeruzalēs išeit balamutyste i wissā žēmg.

16. Taip taria Ponas Diēwas Zebaot: ne klausykit žodziamis prārafaū, jums prarašaujanczū, jie jus prigāuna; nēs jie sašo jums sawo girdiēs rēgėjimus, ir ne iš Pono Diēwo burnōs.

17. Jie sašo manę bluznijantiems: Ponas Diēwas tai saše: gēray jums bus. Ir wissiems, pagal sawo girdiēs misli einantiems jie sašo: ne ateis ant jusū ney jofia nepalāima.

18. Nēsa kas priburwo rotoj' Ponui Diēwui padumōjent, kurs jo žodi butu rēgējs ir girdējs? Kas jo žodi ištire ir išgirdo?

19. Šztay, Pono Diēwo wētra ateis su didzu ferštu, ir baisus

growims ant Diēwo; nesibijanczū galwōs ušpuls.

20. Ir Pono Diēwo pyšims nesilāus, iškē jam dārus ir atlikēus, kq Jis sawo girdij' mislijs; pastuy jās tai gēray ištiršt.

21. Aš prārafas ne funczau, ir jie taczau bēgo; aš jiems ne kalbėjau, ir jie taczau praras kāwo.

22. Nēsa jey jie prie mano sudumimmo butu pasilikē, ir butu mano žodzius mano žmonėms apsaše, tay tas jūs nū jū ne gēro kēlo, ir nū jū pišto pasielgimmo butu priwertēs.

23. Ar aš ne esmi Diēws, arti ēsas? taria' Ponas Diēwas; ir ne Diēws, toli ēsas?

24. Aš gi misliji, kad kas kofias me kaimpe taip galis pasilēpti, kad aš jo ne mattyczau? sašo Ponas Diēwas: ar ne aš tassai, kurs dangū ir žēmg pilda? sašo Ponas Diēwas.

25. Aš mielay girdzu, prārafas kōzonij' kalbanczus, ir neteisey prarašaujanczus mano wardan, ir tāranczus: sapnawau, aš sapnij' rēgėjau.

26. Kadā taczau tie prārafaī palāus, kurrie neteisey prarašauja, ir sawo girdiēs prigawimma prarašauja?

27. Ir nor, kad mano žmones mano wardo užmirštu, jū sapnāwimū, kurrus kirs Pittam kōzonij' sašo, lyg kaip jū tēwai mano wardo užmiršo, sawo Baal.

28. Prārafs sapnū turris, te pāsafoj' sapnus; alle kas mano žodi tur, tas te apsašo mano žodi tifrāy. Kaip sutinka šaudai su kwičzeis? taria Ponas Diēwas.

29. Ar ne mano žodis kaip ugnis, taria Ponas Diēwas ir kaip kagis ākment sudaujas?

30. Toi

30. Todēl, ņstay, aš eisu priekš prārakus, taria Ponas Dievas, Kurrie mano žodi pawag Eite Pittam.

31. Štay, aš eisu priekš tus prārakus, sašo Ponas Dievas, Kurrie sawo paczū žodi sakydami Palba: Jis saše.

32. Štay, aš priekš tus eisu, Kurrie pramanytus sapnus praras Pánja, sašo Ponas Dievas, ir tus Ponzonij' sašo, ir mano žmones išwadzoja sawo mellais, ir niekingais pramánimais, nor nt tarzau aš jūs ne sunczau, neygijems Pq liepjau, ir jiems ir nieko ne dērant siems žmonėms, taria Ponas Dievas.

33. Jey tamg šie žmones, arba Poks prārakas arba Poks Punnigs, Plaus ir sakys: Pofia tai sunkenybe Pono Diemo? tay tu turri jiems saht, šittq šfancze: aš jus šallin messu, sašo Ponas Dievas.

34. Ir jey Poks prāraks, arba Punnigs, arba žmones sakys: tai sunkenybe Pono Diemo; šittq aš atlenkysu, ir jo namus drauge.

35. Ir šittaip Eits ju Pittu tur Palbēt, ir tarp sawgs saht: Pq atsašo Pons Diems, ir Pq sašo Ponas Dievas?

36. Ir tai ne wadinšt daugians sunkenybg Pono Diemo: nēs Pofnam jo pattiēs žodis sunkenybe bus, Padangi šittaip žodzins gywojo Diemo, Pono Diemo Žebaot, musū Diemo pērwerchat.

37. Todēl jūs šittaip turrit saht prārakui: Pq atsašo tam Pons Diems, ir Pq sašo Ponas Dievas?

38. Alle Padangi jūs Palbat: sunkenybe Pono Diemo; todēl šittaip sašo Ponas Dievas: Padangi šit žodi sunkenybg Pono Diemo wadinnat, ir aš pas jus suntgs ir sakydings, jūs ne tur

rit tai wadint sunkenybg Pono Diemo;

39. Štay, dēl to aš jus imte atimsu, ir jus drauge su tū miesstu, Kurri aš jums ir jusū tēwams dwajau, atmessu iš sawo atkū.

40. Ir uždēsu jums amžinq gēdą ir amžinq apjūšką, Kurrio nēr Padōs ne bus užmiršta.

24. Pērštyrimas.

Régėjimas apie geras ir apie piktas pygas, ir lq tos molinna.

Štay, Pons Diems man parōs de du Kurbu su pygomis, pastatytu ties bažnyczą Pono Diemo, Paip Paralus Babel Nebukad Neizars išwēdgs buwo Jefanją, sunu Jojakim, Paralu Juda, drausge su wyresneiseis Juda, cimmentais ir Pálwjeis iš Jeruzalem, ir t Babel nugabēngs.

2. Wiename Kurbe buwo labay gēros pygos, Paip pirmoses išnōs Pofos pygos yr; antrame Kurbe buwo labay ledakos pygos, ašja ne gallėjai jū walgyt, taip ledakos jos buwo.

3. Ir Ponas Diems tare man: Jeremiošau, Pq tu rēgi? aš tariau: pygū. Gēroses pygos yra labay gēros, ir ledakōses labay ledakos, ašja ne galli jū walgyt, taip ledakos jos yra.

4. Tay Pono Diemo žodis man atėjo, ir tare:

5. Taip taria Pons Diems, Izraello Diems: Iyg Paip šos pygos gēros; šittaip maloningay aš užstosū pagrēbtūsus išwēstūsus iš Juda, Kurrus iš miesto šitto nusitrāukdinau t Kaldeonū žēmę.

6. Ir maloningay išwelgsu t jūs, ir wēl jūs iwessu t šę žēmę; ir jūs budawosū, ir ne sugaišysū; aš jūs išodisū, ir ne išrausū.

7. Ir dūsū jiems širdi, Pad mang pažintu, mang šfanti Pong

Diei

Diewa. Ir jie bus mano žmonės mis, tay aš busu jų Diewu: nės jie iš wissōs širdiēs mangspi prišweršs.

8. Alle lyg taip ledašosės pygos taip ledašos, ašja jų ne gali walgyt, taria Ponas Diewas: šit taip aš padūsu Zedekija Parālu Juda, drauge su jo kunniš gaisšceis, ir kas ušlikkusų jų yr' Jeruzalėj', ir ušlikkusų jų šoj' žemėj', ir kurrie Egipto žemėj' gywēna.

9. Aš jiems nepalaimą užlėis, ir jās ney jošoj' Paralyštėj' ant žemės ne palidisu; Kad jie turrētu išgēditi buti, pākalba, pāsaša ir prašekimmu, wissosa wietosa Patrul aš jūs prastumšu.

10. Ir išūsu i jūs Pārda, bāda ir mārą, iškū jiems prapūlant iš tōs žemės, Kurę aš jiems ir jų tēwams dawēs esmi.

25. Pērskrymas.

Kallėjimas žemėj' Babel, kerkto kupla pažentklinta.

Szittas yra tas žodis, Kursai Jeremiofui atėjo ant wissū žmonū Juda, Ketwirtame mete Josafim, sunaus Josia, Parālaus Juda; (tai yra pirmasis mēta Nebukad Nezaro, Parālaus Babel.

2. Kurri ir prārašas Jeremiofus Palbėjo wisslems žmonėms Juda, ir wisslems miesczonims Jeruzalėj', ir tare:

3. Iš trylikto mēto Josio, sunaus Amon, Parālaus Juda, Pono Diewo žodis man atėjo, iškū šei dienai, ir jums dabar jau dwidešimt ir tris metus nepalāutinay sakiau, alle jās niekadōs ne norėjot Klausyt.

4. Taip jau Ponas Diewas ir sunte pas jus wissus sawo tarnus, prārašus, nepalāutinay, alle jās niekadōs ne norėjot Klausyti, ney

sawo ausis prilenkt, Kad pašlusnus butumbit buwę,

5. Jam Palbant: priswerškit šoj' nas nū sawo pikto pašielgimō, ir nū nelabųjų sawo darbū, tay toje žemėj', Kurę Ponas Diewas jums ir jų tēwams dawēs, pašlikst wissadōs ir amžinay.

6. Ne sekiokit Pittus diewus, jiems šlužydami, ir jų pašmelsdami, idant mang ne špyktumbit darbais sawo rančū, ir aš jums nepalaimą uždēt turrēczau.

7. Alle jūs ne norėjot mangs Klausyt, taria Ponas Diewas, Kad mang tikray špyktumbit sawo rančū darbais, sawo patiems ant bēdōs.

8. Todėl taip taria Ponas Diewas Zebaot: Kadangi jūs mano žodžių ne noryt Klausyt,

9. Szitay, tay aš išsuntinēsu ir ateidīsu wissus pulkus žmonū iš šaurės, šako Ponas Diewas, ir sawo tarną Nebukad, Nezarį, Parālu Babelo, ir užwessu jūs ant šōs žemės, ir ant tū, Kurrie toj' gywēna, ir ant wissū šū žmonū, Kurrie aplinkuy yr'; ir sugaisysu jūs wissišėy, ir išpūstīsu, ir apjūkn padarysu bey amžiną pustynę.

10. Ir išimsu wissą linėsmą daināwimą, balsą jaunikio bey marczōs, balsą mālanczujū ir liktėrnū žibburk.

11. Kad wissą šį žemę pāsta ir sugaisita turrės gullēt. Ir šie žmones Parālui Babel turrės šlužyt septynis dēšimtis mētū.

12. Alle tiems septynis dēšimt mētams pērėjus, aš Parālu Babel atlanėysu, ir wissus tus žmones, šako Ponas Diewas, dėl jų nusišengimmo, priegtam ir Kaldėonū žemę, ir iš jōs amžiną pustynę padarysu.

13. Sziti

13. Szittaip aš ant šės žemės užeidisū wissus sawo žodžius Fur-
rus kalbėjęs esmi prieš ję, butent
wissabą, kas šosa knygosą para-
šyta stow, kę Jeremiošus praras
kėwęs apie wissus žmonų pulkus.

14. Ogi ir jie turrės šlužyt, no-
rint jie diddi žmones ir diddi ka-
rālei yra. Szittaip aš jiems už-
moķėsu, kaip jie pelnę, ir pagal
jų rankų darbus.

15. Ušėsa šittaip man sašo Po-
nas Dievas, Izraėlo Dievas: imk
šę wyno kėpę pilną kerkto iš
mano rankos, ir iš jo girdyk wiss-
sus swieto žmones pas Furrus aš
tawę sunęzu,

16. Kad jie gėrtu, swyrinētū ir dū-
tu, dėl kardo, Furr aš i jųs sūsu.

17. Ir aš tę kėpę emę iš Po-
no Diewo rankos, ir dawjau gėrt
wisslems žmonų pulkams, i Fur-
rus manę Pons Diews sunte.

18. Butent Jeruzalem, miestams
Juda, jų karāiams ir kunigai š-
tims, kad jie pūsti ir sugaišyti
gullētū, ir išjūkti bey prakėisti
butu, kaip tai šę dieną stow.

19. Ir Paronui, Egipto ka-
rālui, drauge su jo tarnais, su jo
kunigaišęzeis, ir su wissais jo
žmonėmis,

20. Wisslems žemėms i wākarus,
wisslems karāiams žemėj' už; wiss-
lems karāiams Palestynų žemėj',
drauge su Asalon, Gasa, Afaron,
ir liķuslems Asdode,

21. Tiems iš Edom, tiems iš
Moab, waikams Ammon,

22. Wisslems karāiams iš Tyro,
wisslems karāiams iš Sidon, ka-
rāiams sallūse anasai jurū;

23. Tiems iš Dedan, tiems iš
Tēma, tiems iš Bus, ir wisslems
tū kėmpū kunigaišęziams,

24. Wisslems karāiams Arabioj',
wisslems karāiams i wākarus, pūš-
ęziōsa gywēnantiams,

25. Wisslems karāiams Simrij',
wisslems karāiams Elame, wiss-
lems karāiams Mēdū žemėje;

26. Wisslems karāiams i šaurę,
taip artėsnūsus kaip tolimūsus,
wiena su antru, ir wisslems karā-
iams ant žemės, Furrie ant swieto
yr'; ir karālus Sesal po jų gėrs.

27. Ir tarķ jiems: taip sašo
Ponas Dievas Zebaot Dievas
Izraėl: gėrkit, kad apšigėrtumbit,
wēmtumbit ir parpultumbit, ir kėl-
tis ne gallētumbit, dėl kardo, Furr
tarp jųs nususu.

28. Ir jey jie tę kėpę iš tawo
rankos ne nor imt, ir gėrt, tay
tarķ jiems: šittaip taria Ponas
Dievas Zebaot: dabar jųs turrit
gėrt,

29. Ušėsa štay, mieste mano
wardu pramintame, aš pradėdu
slōgit, ir jųs turrētumbit but ne
forameti? Jūs ne bušit nekoras
woti; nēs aš šaukiu kardą ant
wissū ant žemės gywēnanczū, tai-
ria Ponas Dievas Zebaot.

30. Ir tu turri wissus šittus
žodžius jiems pranęsti, ir tarķ
jiems: Pons Diews haubs išauķę-
to ir sawo growimmą dūs girdēt
iš sawo šwento gywēnimo. Jis
haubs ant sawo ganytojū gywēni-
mo; jis dainos dainą kaip antay
wyno i mindžotojei, ant wissū žė-
mės gywātninkū. Jo balsas atš-
lieps iķi žemės kragto.

31. Pons Diews tur bylinēt su
pagōnais, ir nor prową padaryt
wissam Funui: Diewo nesibijans
czūsus Jis kardu padūs, sašo
Ponas Dievas.

32. Taip sašo Ponas Dievas
Zebaot: štay, šloga ateis nū wies-
nū žmonų iķi Pittū, ir didde wē-
tra bus pakėlta nū žemės galliēs.

33. Tay Pono Diewo užmuštieji
to czės' gullēs nū wieno žemės
kragto,

Prāgto, iſſi Pitto: tie ne bus ap-
raudūti, ney paſēlti ney palāi-
dūti, bet ant lauſo gullēs, ir mēģ-
lu dataps.

34. Kauſitgi, jūs ganytojei, ir
flyſit, woloſities pellenōsa, jūs
ſaimenēs waldonai; nēs czēſas
atējo, kad jūs butumbit papjāuti
ir iſſkaidyti, ir ſulūſtumbit, nēr-
ſoſs brangus ryſas.

35. Ir ganytojei ne gallēs pa-
bēgt, ir ſaimenēs waldonai ne
gallēs iſſkāt.

36. Tay ganytojei rēſs, ir ſai-
menēs waldonai ſauſs, kad Pons
Diews jū ganyſlā taip iſpāſtijs.

37. Ir jū lanſos, taip grājos
ſudarſytos, iſ labay didzio pyſim-
mo Pono Diewo.

38. Jis ſawo ģētrā paliſſo, ſaip
jāunas luts; ir ſittai jū žēme
yra ſgaiginta, iſ pāpyſio ſmar-
ſininko, ir iſ jo labay didzio ſu-
pyſimmo.

26. Pērſtyrimas.

Jeremioſaus priſtwertimmo ſōjonis;
apſkundimmas, atſkalbējimmas ir ap-
ginnimmas.

Pradzoi' ſaralyſtēs Joſaſim, ſu-
naus Joſa, ſarālaus Juda,
atējo ſis žodis nū Pono Diewo,
ir tare:

2. Taip taria Ponas Diewas:
ſtoſis i prybažnyti prie Pono
Diewo namū, ir pranēſt wiſſems
mieſtams Juda, ſurrie teina mel-
ſtis namūſe Pono Diewo, wiſſus
žodžius, ſurris aſ taw paliepjau,
jiems ſaſyt, ir nieko ne užtylē.

3. Ar jie mažu ſlauſys, ir priſi-
wers, ſožas nū ne gēro ſawo
paſielgimmo; kad ir man gaila
butu dėl to pikto, ſa aſ miſliju
jiems daryt, dėl piktū jū darbū.

4. Ir tarē jiems: taip ſalba
Ponas Diewas: Jey jūs manęs
ne ſlauſyſit, pagal mano priſaſi-

mus paſielgdami, ſurris jums
po aſiū padējau;

5. Kad ſlauſytumbit žodžiū ma-
no tarnū, prāraſū, ſurris wiſſas
dōs pas jus ſunczau, ir jūs ta-
czau ſlauſit ne norējot;

6. Tay aſ ſu ſittais namais da-
ryſu, ſaip ſu Silo; ir ſi mieſtā
padaryſu praſēkimmu wiſſiems
pagonams ant žēmės.

7. Taygi ſunigams, prāraſams,
ir wiſſiems žmonėms girdint, ſiti-
tus žodžius Jeremioſu ſalbantē
namūſe Pono Diewo,

8. Ir Jeremieſui iſſkalbėjus wi-
ſlab, ſa iam Ponas Diewas palies
pēs buwo wiſſiems žmonėms ſa-
ſyt; nutwēre jē ſunigai, prāraſai
ir wiſſi žmones, ir tare: tu turri
žudditas buti.

9. Kam tu dryſti prāraſaut war-
dan Pono Diewo, ir ſaſyt: ſiti-
tiems namams bus ſaip Silo, ir
ſittas mieſtas bus taip pūſtas,
kad nieks daugiaus jeme ne gywgs?
ir wiſſi žmones ſuſlėjo namūſe
Pono Diewo prieſ Jeremioſu.

10. Kaip tai iſgirdo ſunigaiſſi
czai Juda, iſ ſarālaus namū jie
iſlėj, užėjo i Pono Diewo namus;
ir paſlėjo ties naujis wartais
Pono Diewo.

11. Ir ſunigai bey prāraſai tare
po aſiū ſunigaiſſczū, ir wiſſū
žmonū: ſittas ſaw ſmerti pelnēs:
nēs jis prāraſawo prieſ ſi mieſtā,
ſaip jūs ſawo auſimis girdėjot.

12. Alie Jeremioſus tare wiſ-
ſiems ſunigaiſſcziams ir wiſſiems
žmonėms: Pons Diews manę ſun-
te, kad tai wiſlab, ſa jūs girdėjot,
prāraſanczau prieſ ſittus namus,
ir prieſ ſittā mieſtā.

13. Taygi pagėrinſit ſawo dā-
bus, ir ſawo paſielgimā, ir ſlau-
ſyſit baſui Wieſpaties, ſawo
Diewo,

Diewo, tay ir Pons Diews gailēsis to pīkto, k̄a priēš jus kalbējs.

14. Sztay, aš jūšū rankosa esmi, bedaryšit su manim, kaip jūš gēr ir teisybē ēsant dingot.

15. Alle taczau zinnošit, jey mang nužuddisit, tay jūš nekaltā kraujā užkrāusit ant sawes, ant šito miesto, ir jemme gyēnanczū jū. Nēs iš tiesos, Ponas Diews mang pas jus suntes, kad tai wistab i jūšū ausis kalbēcza.

16. Tay funnigaišēzei ir wissi žmones tare funnigams bey prārakams: tas ne pelne smertā, nēs jis mums kalbējo warden musū Pono Diewo.

17. Ir kēlēš kelli wyresnujū žēmēs, ir tare wissam žmonū pulkui:

18. Ezēse Ištijo, karālaus Jūda, buwo prāraks, Mīkka, iš Marēsa, ir tare wisslems žmonēms Jūda: taip taria Pons Diews Zebaot: Zion bus ārtā kaip dirwa, ir iš Jeruzalēs bus ašmenū; Pruwa, ir iš k̄alno Pono Diewo namū aušsta girre.

19. Ir taczau jī Ištija, karālaus Jūda, ir wissa Jūda jī dēl to ne dāwe nužuddit, bet jie jo daugiaus Pono Diewo bijodamēš, meldēš Pono Diewo. Tay ir gailējos Pons Diews to pīkto, k̄a priēš jūš buwo kalbējs. Todēl mes labay negēray dārom priēš sawo dusias.

20. Taipojau ir wiens dar buwo, warden Pono Diewo prarai k̄awēs, Uria, sunus Semaja, iš Kiriāt Jearim, tas prānašawo priēš šī miestā, ir priēš šē žēmg, lyg kaip Jeremiošus.

21. Alle karālui Jojakim, ir wisslems jo macnēmsiems, ir funnigaišēziam, jo žodzius išgirdus, karālus norėjo jī nužud-

dydint. Ir Urias tai ištyrēs pastbijojō, ir pabėgēs nuėjo i Egyptā.

22. Alle karālus Jojakim nūsunte wyrus i Egyptā, Elnatanā, Afboro sunu, ir k̄ittus su jūmi,

23. Tie jī iš Egypto išwēdēs, parwede pas karālu Jojakim, tas jī k̄ardu nužuddydino, ir jo lawonā pakasdino i prāstujū žmonū k̄āpines.

24. Szittaip ranka Afani, Šašpano sunaus, buwo už Jeremiošaus, kad jis ne buwo dūts i rankas žmonū, ant jo nužuddimo.

27. Pērštyrimas.

Žydai ir jū kaimynai tur pasidūt pōjungu karalaus Babel.

Pradzjoj' karalystēs Jojakim, sunaus Josia, karalaus Jūda, atėjo šis žodis nū Pono Diewo Jeremiošui, ir tare:

2. Taip man taria Ponas Diews: pasidaryk jungā, ir tą pris kabiš prie sawo k̄āplo.

3. Ir nusūš tą karālui iš Edom, karālui iš Moab, karālui waikš Ammon, karālui iš Tyro, ir karālui iš Sidon, per tus pāslus, kurrie pas Zedekijā, karālu Jūda, i Jeruzalę atėjo.

4. Ir paliepē jiems, idant jie sawo wiespaczams sašytu: taip taria Ponas Diews Zebaot, Izraēlo Diewas: taip sašykit sawo wiespaczams:

5. Už žēmg padariau ir žmones ir galwius, ant žēmēs ēsanczus, didde sawo macim', ir ištiesta ranka; ir dūmi jē, kam aš noru.

6. Alle dabar aš wissas šittas žēmes dawjau i rankā sawo tarno Nebužad Nezaro, karalaus Babelo; ir jam ir laufo žwēris dawjau kad jam glūžitu.

7. Ir wissi žmones tur glūžyti, jam ir jo sunui, ir sunaus jo sunui, išk̄i ir jo žēmēs czēsas ateis: nēs

nės jam daug swieto žmonų ir diddi Farálei tur šlužyt.

8. Alle Furrie žmones, bey Furri Faralytę Farálui Babelo, Nebu Kad Mezari, šlužyt ne norės, ir kas sawo Fálą ne norės padūt po Farálus Babelo jungu, to Fius žmones aš atlančysa Fardu, baddu bey marru, taria Ponas Diewas, iškli jūs per jo ranką nūjuddis.

9. Todėlgi, ne klausykite savo praraskams, pranašams, sapnų išgulytojams, dien: skirėjams ir žynams, Furrie sašo jums: ne reikis jums šlužyt Farálui Babelėj'.

10. Nės jie jums melius praraka: jeib jus toli iš jūsų žemės išvestu; ir aš jus išwaryczau, ir prapultumbit.

11. Nėsa Furrie žmones sawo Fálą padūst po jungu Farálus Babel, ir jam šlužij', tus aš jų žemėj' paliksu, Kad tą gywėntu, ir jo gywėntu, taria Ponas Diewas.

12. Ir aš tai wissab Palbėjau Zedešiošui, Farálui Juda, ir tariau: padūkit sawo Fálą po jungu Babelo Farálus, ir šlužikit jam bey jo žmonėms; tay gywi išlikst.

13. Kam jūs norit prapult, tu ir sawo žmones Fardu, baddu bey marru? Kaip tai Ponas Diewas Palbėjus ant tų žmonų, Furrie Farálui Babelėj' ne nor šlužyt.

14. Todėl ne klausykite žodžių praraskų, jums sakanczųjų: ne reikis jums šlužyt Farálui Babelėj', nėsa jie jums melius praraka:.

15. Ir aš jų ne sunczau, taria Ponas Diewas; bet jie neteisę praraka: mano wardan; Kad aš jus išstunczau, ir jūs prapultumbit, drauge su praraka:is, jums praraka:ujanczeis.

16. Ir Funnigams, bey wissabems žmonėms aš Palbėjau:

tariau: taip taria Ponas Diewas: ne klausykite žodžių savo praraskų, jums praraka:ujanczų ir tarianczų: štay, rykai iš Pono Diewo namų dabar jau wėik iš Babel wėl šen atgryš. Nėsa jie jums melius praraka:uj'.

17. Ne klausykite jų, bet šlužykite Babelo Farálui, tay gywi išlikst. Kamgi šis miestas turrėtu pustyne pastot?

18. Alle jie jie prarakai, ir Pono Diewo žodi tur, tay te pėrmals do jie Pona Diewą Zebaot, Kad rykai usilikusieji Pono Diewo namūse, ir namūse Farálus Juda, ir Jeruzalėj', ne butu taipot jau i Babel nugabėnti.

19. Nės taip taria Ponas Diewas Zebaot apie * stulpus, ir apie mares, ir apie krėslus, ir apie rykus dar likusūsus šimne mieste, * 2Kar. 25, 13.

20. Kurrus Nebukad Mezars, Faralus Babel ne atėme, šallin iš Jeruzalės išwėsdams Jekansą, sunu Jojakim, Faralu Juda, i Babel, drauge su wissais wyress neiseis Judoj' ir Jeruzalėj'.

21. Nės taip taria Ponas Diewas Zebaot, Diewas Izrael, apie rykus, dar likusūsus namūse Farálus Juda, bey Jeruzalėj':

22. Jie i Babelę bus nugabėnti, ir ténay pasiliks, iškli tai dienai, Kad aš jus atlančysu, taria Ponas Diewas, ir aš jus wėl šen i šę wietą atgabėdsu.

28. Pėrsšyrimas.

Jeremiošus tur gellėjina: jungę; apsakė Ananui, Kad i Kad jis mir'ės. Ir tame patime mette, pradzoj' Faralytės Zedešio, Farálus Juda, penktame mėnesij' Petwirtho mēto, tare Ananja, sunus Assur, praraks iš Gibeon, man namūse Pono Diewo, po akimis Funnigų ir wissų žmonų, ir sake: 2. Taip

2. Taip taria Ponas Dievas Zebaot, Izraēlo Dievas: aš jungs Parālaus Babel sulāužiau.

3. Ir dwiem mētām dar ne pērtis, aš wissus rykus namū Pono Diewo, Kurus Nebukad Nezaras, Parālus Babel, is šos wietos atēms, ir Babeli nugabēns, wēl is wietā pargabēsu.

4. Priegtam ir Jekanjā, sunu Joakim, Parālu Juda, drauge su wissais iswēstais is Juda, Kuris is Babeli nuwesti, aš taip jau wēl is wietā parwēssu, taria Ponas Dievas: nēs aš jungā Parālaus Babel sulāužysu.

5. Tay tare Jeremiošus prāraks, prārakui Ananja, po ašinis suns ir wissu žmonū, namūse Pono Diewo štowinczujū.

6. Ir sake: Amen, Pone Diewe padaryk šittaip, Pons Diews te atesia tawo žodi. Kuri tu prarai šāwai, kad rykus namū Pono Diewo, is Babel wēl pargabēntu is wietā, drauge ir wissus pargrēbtinay iswēstus.

7. Alle taryau girdi is šit žodi, Kuri aš po tawo ausū kalbu, ir po ausū wissu žmonū.

8. Prārakai, Kurie pirma manes ir pirma tawos buwē, is šenū gadynū, tie prarākāwo prieš daug žemjū, ir prieš dides Paralytes, apie šarā, slogā, ir mārā.

9. Alle kad prāraks šokai apie pašaju prarākāju, tā pajisi, ar ji Ponas Dievas is tiesos suntis, kad jo žodis isšpildo.

10. Tay prāraks Ananja, žmgs jungā nū šālo Jeremišaus, is sulāuže.

11. Ir tare Ananja po ašis wissu žmonū: taip taria Pons Diews: lygy šittaip aš sulāužysu ir jungā Nebukad Nezar, Parālaus Babel, dar dwiem mētām ne pērtis, nū

šālo swieto žmonū. Ir prāraks Jeremiošus nuėjo sawo šellu.

12. Alle Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, taip jau prāraks Ananja jungā buwo sulāužis nū šālo prārako Jeremišaus, ir tare:

13. Wuei, ir sake Ananui; taip taria Ponas Dievas: tu mēdzio jungā sulāužei; tarygi pasida, ryk geležini jungā is ano wietā.

14. Nēs taip taria Ponas Dievas Zebaot, Dievas Izraēl: gelesini jungā aš prie šālo wissu šittū žmonū prišabinau, kad šlūzitu Nebukad Nezarui, Paralui Babel, ir tur jam šlūzyt: nēsa aš jam ir žwēris padawjau.

15. Ir prāraks Jeremiošus tare prārakui Ananja: girdi bey Ananja: Pons Diews tawę ne sunte, ir tu padarek, kad šie žmones mēlais nūšiti.

16. Todėl Pons Diews šittaip kalba: štay, aš tawę nū swieto suwallysu: tu šit mētā mirsi. Nēs tu jūs sawo kalbėjimu nū Pono Diewo nušreipei.

17. Šittaip numirre prāraks Ananja tā pati mētā, šėkmame mėnesi.

29. Pėrsšyrimas.

Jeremišaus gromata žydams kalėjime Babel šantiems, nušusta, taip jie turrei pasielgtis.

Šittie yra žodzei gromatōs Kuri prāraks Jeremiošus sunte is Jeruzalem likusliems wyrėšniems, Kurie iswesti buwo, ir Kunigams bey praraisams, ir wissliems žmonėms, Kuri rus Nebukad, Nezar is Jeruzalem buwo iswēds is Babeli.

2. (Jau Paralui Jekanja ne b'ēsant, ir Karalėnei su šamārponais ir Kunigais žydawoj bey Jeruzalėj, drauge su cimnerinikais bey šalwjeis Jeruzalės.)

3. Per

3. Per Eleasq, sunu Sapan, bey Gemariq, sunu Ilkijo, Eures Zedekia, Faralus Juda, sunte i Babel, pas Nebukad, Mezari, Faralu Babel, ir tare:

4. Taip taria Pons Diems Zebaot, Diems Izrael, wistems is westiemsiems, Eurus as iswesda nau is Jeruzalem i Babeli.

5. Pasfurkit buttus, Eurusse galitumbit gywent; sodikit sodus, is Euru waisaus walgit galitumbit.

6. Westit paczes, auginkit sunu bey dukteru; uzimkit sawo sunums paczias, ir ant sawo dukteru wyrus, Kad jie sunu bey dukteru pagimdytu; pasplatinkit tenay, Kad ne maz jusu butu.

7. Xupinkities, Kad tam miestui geray butu, i Euri as jus iswesda nau, ir melkities uz j Ponq Diemq: nesa Kad jam geray, tay ir jums geray.

8. Nes taip kalba Ponas Diemas Zebaot, Izraelo Diemas: te ne prigana jus prarakai, jusp esqjie ir burtininkai, ir ne klausykit sawo sapnams, Eurus sapnojat.

9. Nes jie mellus jums pranesa mano wardan: as ju ne sunczau, taria Ponas Diemas.

10. Nes taip kalba Ponas Diemas: abelnay Kad jus Babeli septynu desimtis metu busite perleidg, tay as jus atlanksy, ir sawo maloningq jodi apie jus patwirtisu, Kad jus wel i sg wietq parwesczau.

11. Nes as geray ziniau, Fokias missis ant jusu turris, taria Ponas Diemas: butent missis ant pakajaus, ir ne ant pisko, Kad pasuczausey jums duczau, Fo jus laukiat.

12. Ir jus mangsp' hauksit, ir nueidami mangprasyt; ir as jus isklausysu.

13. Jus mang iskosit ir rasit. Nes je mang is wissos birdies iskosit:

14. Tay as jums atirasdisu, taria Ponas Diemas, ir atgrajisu jusu iswedima i newalnybg, ir surankiosu jus is wissu swieto jmonu, ir is wissu ballu, Patrul as jus pawariau, taria Ponas Diemas; ir jus wel parwessu i sg wietq, is Eurus as jus iswesda nau.

15. Nes jus dingot Ponq Diemq jums Babeli praraku prikelusi.

16. Nes sittaip kalba Ponas Diemas apie Faralu, ant Dowido Faral, Erislo sedinti, ir apie wissus jmones, Simme mieste gywenanczus, butent, apie jusu brolus, Eurie su jumis ne isejo i newalnybg.

17. Beje, sittaip taria Ponas Diemas Zebaot: stay, as Kardq, bada ir marq i jus sasu, ir su jeis darysu, ney su ledaomis pygomis, Euru bodu walgit.

18. Ir persekinesu jus Kardq, baddu ir marru, ir ne isliksu jus ney jokios' Paralystei ant jemes, Kad jie turretu pastot prakiu simmu, dywu, apju ir isgedi jimu wissuse jmonesa swieto, i Eurus jus pawarysu.

19. Todél, Kad jie mano jodzia ne klauso, taria Ponas Diemas, suntgis sawo tarnus, prarakus, jusp nepalautinay; alle jus ne notejot klausyt, taria Ponas Diemas.

20. Alle jus wissi, i newalnybg iswestieji, Eurus is Jeruzales i Babeli iseidinau, girdikit jodi Pono Diemo.

21. Taip kalba Pons Diems Zebaot, Izraelo Diems, pries Akab, sunu Kolaja, bey pries Zedeki, sunu Maseja, Eurie mellus jums pranesauja mano wardan: stay, m m m as

aš jūs dūsu i ranšas Parālaus Uebufad Uezar, Parālaus Babel, tas jūdu mušdis po jūšū afimis.

22. Kad iš jū Feifims padaryts bus po wišsus iš Juda išwestūsus, Furrie Babelej' yr, ir sakys: Pons Dievs te dāro taw, Kaip Zedešijui bey Afabui, Furrus Babels Pa rālus ant ugniēs šepdino

23. Todēl, Kad jie durnumq Izraēlij' padāre, ir wencawong pērzenge su swētīmomis moterimis, ir mellus pranešmano war dan šozonisa, šq jiems ne buwau palieps. Tai aš žinnau, ir išludiju, taria Ponas Dievas.

24. Ir prieš Semajq iš Naalam tu turri sakyti:

25. Taip taria Pons Dievs Zebaoth, Izraēlo Dievs, todēl, Kad tu sawo wardan gromatas suntei wišsiems žmonėms Jeruzalėj' ēsan tiems, ir šunigui šepanja, šunui Masėja, ir wišsiems šunigams, ir šakiei:

26. Pons Dievs tawę per šunigq ištate i wietq šunigo Jeojada Kad ušweizdais butumbit namūse Pono Diewo ant wiššū padūšū ir pranašaujanczujū, Kad jūs i temnyczq ir i pānczus idētumbei.

27. Taygi, šodēl tu ne šorawoji Jeremiošū iš Anatot, jums pranašaujanti?

28. Dēl to, Kad jis mušp i Babilū sunte, ir šakydino: dar ilgai taip bus: paškurkit namus, jūse gywēt, ir šodkite šodus Kad jū waisaus wālgitumbit.

29. Mēsa šepanja, šunigs, šittq gromatq buwo paškaitę, ir prārakui Jeremiošui girdēt dāwę.

30. Todēl Pono Diewo šodis atėjo Jeremiošui, ir tate:

31. Nusust pas wišsus apšaltūsus, ir šakydēt jiems: taip taria Pons Dievs prieš Semajq iš Naalam: todēl, Kad jums Semaja

prarakaūja, ir aš jē taczau ne sun czau, ir padāro, Kad jūs mellais paštitit:

32. Todēl šittaip šalba Ponas Dievas: štay, aš atlanšysu Semaja iš Naalam, ir drauge jo šēl šlq. Kad ney wiens jo šawiššū ne pašliks šūse žmonėsa; ir to gēro ne rēgēs, šq aš sawo žmonėms darysu, taria Ponas Dievas. Mēs jissawo šalba iūs nū Pono Diewo šallin nukreipe.

30. Pēršerimas.

Šgēlbėjimas iš šalėjimo Babel, ir šristaus atėjimas apšakomas.

Tai yra tas šodis, šursai nū Pono Diewo Jeremiošui atėjo.

1. Taip šalba Pons Dievs. Izraēlo Dievs; pašrašyp šaw wišsus šodžius i šnygas, Furrus taw šalbu.

3. Mēs, štay, ateit cžšas, taria Ponas Dievas, Kad aš apšalims mui sawo žmonū, ir Juda ir Izrael, galq darysu, taria Ponas Dievas, ir jūs wēl parwessu i tq šēmę. Furre jū tēwams dāwę es mi, Kad jie saw turrētū.

4. Ir šittie yra tie šodžei, Furrus Pons Dievs šalbėjo apie Izrael bey Juda.

5. Mēs taip taria Ponas Dievas: mes girdim rēšmq išgagēcziō: cze tiēt wiena bāime, ir ney jošio pašājaus.

6. Alle tardinėšit ben, ir weizdēt, bau wyrifšis gal waitū west? Kaipgi tai dēstis, Kad aš wišsus wyrus mattau sawo rans šas ant sawo šulšū laikant, Kaip moterifšes gimdimmo cžše, ir wiššū gymjus pabālusus?

7. Beje, tai didde dtena, ir tai lygi niekada ne buwo, ir cžšas nerimmimmo yr Jošube; ir taczau šam iš to bus gēlbēta.

8. Ir

8. Ir tai tur but tame czése, taria Pons Dieus Zebaot, kad aš jo jungą nū tawo káblo suláužisū, ir tawo pánčzus sutráužisū, kad jam daugiaus ne reiktu tūse swetimiems glūit;

9. Bet Ponui Diewui, sawo Diewui, bey sawo karálui Dovidui, kurrē aš jiems prišelsū.

10. Todėl tu nesibijok, mano tarne Jofube, taria Ponas Dieus, neygi ne persigąst Izrael: nės štay, aš tawę gėlbėsu iš toly šanczū žėmjū, ir tawo šėla iš jū apšallėjimo žėmės, kad Jofub wėl pareis, pašajuje gywės, ir wisso pilnay turrės, ir nieks jė ne gands.

11. Nės, aš esmi pas tawę, taria Ponas Dieus, kad tawę gėlbėczau. Nėsa aš pabaigsu wissus pagonus, t kurrus tawę iš klaidinau, alle tawę aš ne išgaisisū; alle tawę bausu su miera, kad neslaidytumbei per nefaltą.

12. Nės taip taria Ponas Dieus: tu suláužits essi nusimitinay, ir tawo rónoms nier kaip išgyt.

13. Apie tawo prową ney wiens nėsirūpin, kad išgytumbei: ne gal tawę nieks išgydit.

14. Wissi tawę mylintieji užmiršta tawę, ir nieko dėl to ne atboja. Aš tawę ištikėau, kaip kad neprietelū koki buczau ištikėjęs, be susimillimo plašdams, dėl tawo didžio nusidėjimo, ir dėl tawo griekū daugummo.

15. Ką tu rėši dėl sawo iškádōs, ir dėl sawo ne išgytinay baisaus šaudėjimo? juš tai taw padariau dėl didžio tawo nusidėjimo, ir dėl tawo griekū daugummo.

16. Todėl wissi, kurrē tawę suėde, bus suėsti; ir wissi, kurrē tawę spāude: wissi tie bus t newalnybė išwėsti; ir kurrē tawę išplėgė bus išplėšti; ir wissi, kurrē

tawę wissay nūgą dare, bus tais pojau wissay nūgi daryti.

17. Alle tawę aš wėl išgydisū, ir tawo ronas gydisū, taria Ponas Dieus: dėl to, kad tawę šaukia pamestaję, ir Zion tą šiant, kurrē rōs nieks ne atboja.

18. Taip taria Ponas Dieus: štay, aš atgrajisū išwedimą šėtrū Jofub, ir jo namū susimilsū; ir miestas wėl bus ant sawo kalnėlū budawotas, ir bājnycza stowės, kaip būdavo.

19. Ir iš jū išeis giesmes garbės ir dzaugsmo: nės š jūs daugisū, ir ne majisū; aš jūs šlowingus padarysu, ir ne nieksū.

20. Jū sūnus bus lygey kaip pirma, ir jū surinkims po mano akiū bus twirtas; nėsa aš pajėškosu wissus jūs spāudzianczus.

21. Ir jū kunigaištis iš jū bus, ir jū waldons iš jū ateis; ir jis mangsp prislartis; nėsa kattras tai yra, širdze greita man artinās šis, taria Ponas Dieus.

22. Ir jūs busit mano žmonės; ir aš busu jūsu Diewu.

23. Štay, ateis wētra Pono Diewo su didžu kėgstu; baisus wėsuls ant bediewjū galwōs užpuls.

24. Nėsa Pono Diewo labay diddis kėstas ne pėrstos, iškė pacdārgs ir atlikęs sawo mist: patišlausame czése jūs tai ištiršt.

31. Pėrstyrimas.

Galas babilonisko kalėjimo; malonės, karalystę naujo testamento.

Szittame czése, taria Ponas Dieus, busu aš Diewu wissū gimminū Izrael, ir jie bus mano žmonėmis.

2. Taip taria Ponas Dieus: tie žmonės, kurrē išliko nū kārde, malong gawo pašęzoj; Izrael traukias šalin t sawo atilšt.

3. Pons Dievs man pašrodeis tolo; aš tavę mēile nepērsto jancze mylējau, todēl aš tavę sawęspī, pritrāukiau iš cyssto gērummy.

4. Eiš, aš wēl tavę apbuda; wosu, kad busi wādanta apbuda; wūtoji: tu merga Izrael dar līnī, ma būnīši, ir išeisi i goši.

5. Tu wēl wyncizas sodīši ant Pālnū Samariūs; bus sodinnama, ir šwīlpiama.

6. Nēsa dar ateis cēsas, kad sargai prie Pālnū Epraim būkūs: kēlkities, ir užeikim aukštyn i Zionq, prie Pono Diemo, sawo Diemo.

7. Nēs taip taria Ponas Die was: šaukit ant Joŭbo su līnī mybe, ir būkūkit ant pagonū galwōs; šaukit iš didzio, pagirkīt ir tarķit: Pone Dieme, pagēlbēš sa wo žmones, līkūsūsus Izraēlij'.

8. Sztay, aš jūs iš šaurēs jē mēs pargabēsu, ir surānkiosu jūs nū jēmēs kraštū, ir aklūsus, šlub, būsus, nēščias ir šēšāunīnkes, kad didzeis pulkais šēn wēl turrēs atgryšti.

9. Jie ateis bewerkdami, ir besimelzdami, tay aš jūs wessu; aš jūs wadzūsū prie wandenū uppē; lū lygum Fellu, jēib ne ištrenktu; nēs aš Izraēlo tēws; taygi Epraim mano piragimmesis sunus.

10. Girdēkit jūs pagonai Pono Diemo žodi, ir tų toli apsaŭkit i šallas, ir tarķit: Purs Izrael iš barste, tas jē ir wēl surānkios ir gannys jūs, šaip Ferdzus sawo šaimenę.

11. Nēsa Pons Dievs Joŭba atpirks, ir išwālnys iš rančōs macnojo.

12. Ir jie atēj ant aukštībēs Zion būkūs, ir susībēgs prie Pono Diemo dōwanū, butent, prie jawū, šwiežo wyno, alliejaus bey jaunū awjū ir jāuczū; kad jū du

šia bus nēy daržas drēgney stowis, ir daugiaus ne bus apmaudingi.

13. Tadda līnīsmīšis mergos bešokinėdamos, priegtam waiķū jaunimmas ir sennēji podraugey. Nēs aš jū geddējima pērkreipsu i dzaugsmą, ir jūs palīnīsmīnosu, ir palīnīsmīsu jūs po jū smutis nybēs.

14. Ir aš Eunigū širdi dzaugsmu pripildysu, ir mano žmones mano dōwanū apšczey turrēs, taria Ponas Dievas.

15. Taip taria Ponas Dievas: *raudojanczū balsas pra girdi mas, ir graudzey werkianczū werksmas ant aukštībēs; † Kael apwerke sawo waiķus, ir ne nusi rāmdina sawo waiķū dēl; kadangi neywiens jū ne išliķo.

*Matt. 2, 18 † 1 Moiz. 35, 19.

16. Ule Pons Dievs šittaip šalba; lāukis reŭši ir wērkiusi, ir āšaromis sawo ākis šlāpinusi: nēsa tawo dārbas gēray bus už moķētas, taria Ponas Dievas. Jie wēl pareis iš neprietelaus jēmēs;

17. Ir tawo waiķū waiķai daug gēro gāus sulāukti, taria Ponas Dievas: nēsa tawo waiķai wēl pareis i sawo rubėjus.

18. Aš mielay girdėjau, šaip Epraim dejoja: tu pribaudėi manę, ogi ir aš esmi pabaustas, ney iš dyķes werkis: Priwerš tu manę, tay aš busu priwerstas. Nēs tu, Pone Dieme, esi mano Dievas.

19. Šaip aš būman priwerčamas, tay aš gailėjaus sawo nusi dėjimū; nēs šaip aš protą priēm, jau, aš sawo kulšt plēkiu. Nēs aš išgēdits esmi, ir apširaudonā wgs stowiu; nēsa aš turru kęst gēda sawo jaunystēs.

20. Ar ne Epraim mano brān gusis sunus, ir mielāusas mano Eudis

Eudikis? nēsa aš dar gēray atsi-
mennu, Eš jam Palbējs esini: to-
dēl mano širdis už jį nēy plyšte
plyšt, Kad jo turru susimilt, taria
Ponas Diewas.

21. Pastatyt saw Papinū, žen-
klus, statyt saw stulpus raudosi-
mo, ženklus, ir Kreipt sawo širdi
ant ējamo wieškelio, Kurūmi aš
ėjau: atgryšt, merga Izrael, atsi-
gręšt wēl šen ir šus tawo miestus.

22. Jēkolei Klaidinēsi, tu dukte,
nušlydusji? nēs Pons Diewas nau-
jėnq žėmėj padarys, moteris ap-
globs vyrq.

23. Taip Palba Ponas Diewas
Zebaot, Izraēlo Diewas; dar wēl
šis žodis bus Palbėts žėmėje Juda,
ir jo miestūse, Kad aš jų newal-
nybė atgražysu: Pone Diewe per-
žegnoj tawę, tu teisybės gywėni-
me, tu šwentasis Kālnė.

24. Ir Juda su wissais sawo
miestais, tēnay gywės; priegtam
laukininkai ir Kurie su Paimė-
nėmis aplinkuy eidinėja.

25. Nēsa aš dušias paalsytas
atgaiwėsu, ir dušias apmaudin-
gas pasotėsu.

26. Todėl aš pabuddau, ir auš-
ryn žvalgias, ir taip saldžey mie-
gojau.

27. Štay, ateit czėsas taria Po-
nas Diewas, Kad aš namus Izrael
ir namus Juda papildėsu, ir žmo-
nėmis ir galwijeis.

28. Ir lyg Kaip aš ant jų budrus
būwau išrūt, suplėšyt, suardyt,
sugaišyt, ir wārgit; šittaip aš
ant jų budrus būsu pabudawot ir
sodyt, taria Ponas Diewas.

29. Tame czėse jau ne sakys dau-
gias: tewai walge rušėzus wyn-
ūges, ir waišū dantys atšippo;

30. Bet Eojnas dėl sawo nusi-
žengimo nužus; ir Kėtras žmogus
rušėzū wynūgū wālgys, tam jo
dantis atšips.

31. Štay, *ateit czėsas, taria
Ponas Diewas, tay aš su namais
Izrael, bey su namais Juda naują
derrėjimą darysu: * Ebr, 8, 8.

32. Ne Kaip derėjims būwo, Kur-
ri aš su jų tėwais dariau, Kaip aš
jūs prie rankės nutwėriau, Kad
jūs iš Egipto, žėmės išwesczau;
Kurri derrėjimą jie ne atesėjo ir
aš jūs sylit turrėjau, taria Ponas
Diewas:

33. Bet tas bus šittas derėji-
mas, Kurri aš su namais Izrael
darysu, po šio czėso, taria Ponas
Diewas: aš sawo prisakėmus į jų
širdi dūsu, ir į jų mišlį irrašysu:
ir jie bus mano žmonėmis, tay aš
būsu jų Diewu.

34. Ir ne mokėsis Kėtis Kittq, ney
brolis broli, sašydams; išpažinė
Ponq Diewq; bet jie wissl mang
pažys, abbieji ir mazi ir diddi,
taria Ponas Diewas; nes aš jiems
jų nusidėjimas atlėėsu, ir jų griešt
daugiaus ne minėsu.

35. Taip taria Ponas Diewas,
Kursai saulę dienai dūst ant šwies-
sybės, ir mėnėsi bey žwaigždes,
Kaip jie tēsa, nālczei ant šwiesy-
bės; Kursai jures sujuddina, Kad
jų wilnys āja, Ponas Diewas
Zebaot, tai jo wardas.

36. Kad tokie dawādijimai lāus-
sis po mano akiū, taria Ponas
Diewas, tay ir lāusis sēkla Izrael,
Kad jis daugiaus žmonėmis ne bus
tu po mano akiū amžinay.

37. Taip taria Ponas Diewas:
Kad dangi auštay išmattos, ir
žėmės gruntq ištārdys, tay ir aš
abelnay pamešsu wissq sēklq Iz-
rael, dėl wisso, Eš jie daro, taria
Ponas Diewas.

38. Štay, ateit czėsas, taria
Ponas Diewas, Kad Pono Diewo
miestas bus budawūtas, nū Eorpi-
czės Ananeel, iškėi kraštinnā mie-
sto wartā.

39. Ir

39. Ir mierojamas pūnas pagal jų tolaus išsiteks, irki kalnėlo Garab, ir nuartyš Gaat linėy.

40. Ir wissa dauba lamōnū bey pelenū drange su wissa dīrwa irk appēlēs Kidron, irki kampo prie žirgū: wartū ir rytus, Ponui Ašewui šwēsta bus, kad niekadōs ne bus išplėšita ney sulaužita.

32. Pėrskrymas.

Jeremiošus pėrka diwā.

Tai yra tas žodis, kursai nū Pono Diemo atėjo Jeremiošui, dešimtame mette Zedekijo, Karālaus Juda, kurs yra aštūnoliktas mėtis Nebukad Nēzaro.

2. To cžės' apstojō Jeruzalę abajas Karālaus Babel. Alie prāras Jeremiošus gullējo apfālts prybutij' temnyczōs, prie namū Karālaus Juda;

3. Kur Zedekia, Karālus Juda, jē užrakidino, ir sašes buwo: kam tu prarāšauji ir tari: taip taria Pons Diems: štay, aš dūmi šī miestā ir ranfas Karālaus Babel, ir jis tū iweiks.

4. Ir Zedekia, Karālus Juda, iš Kaldēonū ne ištruks; bet aš jē Babelės Karālui ir ranfas padūsu, kad jo burna su anū burna kalbės, ir sawo ekimis jē mattys.

5. Ir jis išwēs Zedekiā ir Babelę: tēnay jis ir pasiškės, irki man jē atlanfant, taria Ponas Diems: nēsa norint jās priēš Kaldeonus pasištēngēt, taczau jās nieko ne laimēsit.

6. Ir Jeremiošus tare: Pono Diemo žodis man atėjo, ir tare:

7. Štay, Anameel, Sallumo sunus, tawo dėdzio, ateina pas tawę, ir sašys: prašau, pirksis mano dirwā Anatotūse, nēs tu tam arczāusas gentis ešsi, kad jē pirktumbei.

8. Šzittaip atėjo Anameel mano dėdzio sunus, kaip Pons Diems

buwo sašes, pas manę ties priebuczio temnyczōs, ir tare man: prašau, pirksis mano dirwā Anatotūse, žēmij' Benjamin ēsanczė: nēs tai taw iš tēwiskēs pareitis, ir tu tam artimjāusas ešsi, prašau, pirksis ję saw. Tay aš supratu, tai Pono Diemo žodis ēsanti.

9. Ir pirkau tū dirwā iš Anameel, mano dėdzio sunaus, Anai tote; Ir paswērau jam pinnigus, septynis šylus, ir dešimti šdai brininkū.

10. Ir parāšes grōmatā, tū užpēczwētijau, ir luddininkū tam ēmęs, pinnigus paswērau swarczu.

11. Ir ēmijau pas sawę užpēczwētitaį pirkimmo: grōmatā, pagal teisybę pāprastā, ir atwirrā išrašā.

12. Ir dawjau tū pirkimmo: grōmatā Barukui, Nērjo sunui, sunaus Maasėjo, po ašiš Anameelo mano dėdzio, ir luddininkū, pirkimmo: grōmatoj' parāšytujū, ir wissū žydū, artī prybuczio temnyczōs, gywēnanczujū;

13. Ir paliepjan Barukui po jū ašiš tarydams:

14. Taip sašo Ponas Diems Zebaot, Izraēlo Diems: imš šies dwi grōmatē, ir užpēczwētitaį pirkimmo: grōmatā, ir šī atwirrā išrašā, ir idēš jės ir molo rykā, kad ilgay išsilaišytu.

15. Nēs taip sašo Pons Diems Zebaot, Izraēlo Diems: dat bus piršta šoj' žēmij' buttū, dirwū ir wyn: kalnū.

16. Ir kaip aš buwan dawęs tū pirkimmo: grōmatā Barukui, Nērjo sunui, tay aš meldzausi Pong Diwā, tarydams:

17. Aš Wiešpatie, Pone Dieme, štay, tu dangū ir žēmę padarei, su diddeje šo syla, ir sawo ištiesta ranfa; ir ney wieno dāikto nier taw ne gālino. *Lut. I, 37.

18. Tu

18. Tu gēro darqsis daug tāpstantiems, ir uzmoqasir tēwū nusi; sengimma i ante jū waikū po jū; tu diddis ir drutqsis D ewe, Ponas Diemas Zebaot yra tawo wardas.

19. Diddis sudumojime ir macnus darbe; ir tawo ākys stow ātwiros ant wissū Fellū žmogaus waikū, kad požnam dūtumbel pagal jo pasiēlgimma, ir pagal waisu jo darbū.

20. Tu darqsis Egypto, žēmēj' žēnklus ir stebuklus i' šei dienai, taip Izraelij', taip žmonėsa; ir wardq saw padarai, koks šg dieinaq yr.

21. Ir išweddei sawo žmones Izrael i' Egypto-žēmės su ženklais ir stebuklais, su macne ranka, su ištieti pėtimi, ir su didzeis i' gandijimais.

22. Ir dawei jiems še žemę, Purę jū tēwams prisėdamas padėjgs buwai, jiems ję dūšgs, žēmę, Purroj' piens ir meddus tēkq.

23. Ir kaip jie i' tą iėjo, ir tą apturrėjo, ne klause jie tawo balsui, neyg i ne pasielge pagal tawo ištātumus; ir wissab, kq tu jiems liepet daryt, to jie ne dare: todėl tu ir jiems wisso to piktō dawei nusiikt.

24. Štay, šis miestas ābažu yra apstūts, kad tweektas, ir i' kardo, bādo bey mārō, i' Kaldeonū rankas, priēš jį kowojanczū, padūtas tur buti; ir kaip kalbėjgs ešl, taip nusiūst, tai tu mattai.

25. Ir tu, Wiešpatie, Pone Dieme, man taci: nusipirk saw dirwq už pinnigus, ir imk tam luddininkū; ir taczau miestas i' Kaldeonū rankas yr padūdams.

26. Ir Pono Diemo žodis atėjo Jeremiofui, ir tare:

27. Štay, aš Pons Diems, esi

mi Diemu wisso kuno; beggu man koks dāikts butu negālimas?

28. Todėlgi, šittaip sakō Ponas Diemas: štay, aš šit miestq padūsi mi i' Kaldeonū rankas, ir i' rankq Nebukad Nezaro, karālaus Babel; ir jis tą laimēs.

29. Ir Kaldeonai, Purrie priēš šit miestq kowoja, i' tą i'špaks ir jį ugnimi ušdegis ir sudėgis, drausge ir tus buttus, ant Purrū stogū jie Baalui rūkinno, ir Pittiems diemams gėrimo: apieras apieras wojo, kad mang i'pyktu.

30. Mēsa waikai Izrael, bey waikai Juda, i' sawo jaunū dienū dare, kas man ne patikto: ir waikai Izrael i'pykino mang sawo rankū darbais, taria Ponas Diemas.

31. Mēs i' tōs diendōs, kaip šis miestas yra pafurts, i'šei šei dienai, jis mang tkeršino ir diddey i'pykino; kad aš jį i' sawo ašiu turru i'šmēst.

32. Dėl wisso nelabunimo waikū Izrael, bey waikū Juda, Purrū jie padāre, kad mang i'pyktu. Jie, jū karālei, kunigaišbczei, kunigai ir prāraikai, ir gymēnantieji Juda ir Jeruzalėj',

33. Pakala ir ne wēida man prisireipe; Paczey aš jūs nepalāudams mokidinau; alle jie ne norėjo klauseyt, nep gėryn eit.

34. Priegtam jis sawo bjauresczus i' tus namus pastāte, Purrie mano wardu yra praminti, kad tus abbjaurintu.

35. Ir Baalo auštybes paręg dauboj' Ben Innom, kad sawo sūnus bey dukteres Molokui sudėgintu; apie Purri dāiktq aš jiems nieko ne paliepjau, nep niekadōs man i' milti ne atėjo, kad jie tokius bjaurus dāiktus darysg; kad Juda šittaip i' griekus iwestu.

36. Ir

36. Ir dabar, todēl taria Ponas Dievas, Izraēlo Dievas, taip apie šī miestā, apie Eurti jūs sapote, kad per kārdā, bādā ir mārā padūsamā t rančas karālaus Babel;

37. Sztay, aš jūs surānšiosu iš wissū žēmijū, t Eurtis aš jūs nūstumsu sawo kerštu, didzu pākytū, ir nesusimillimu, ir jūs wēl t šē wietā parwessu, kad be bāpmes gywēntu.

38. Ir jie bus mano žmonėmis, tay aš busu jū Diewu.

39. Ir dūsu jiems wienā birdi ir wienā budā, kad mangs bijotus, kol jie gywi, kad jiems ir jū waišams po jū gēray butu.

40. Ir amžinā dērrėjimā su jeis darysu, kad aš ne palāusu jiems gēro daryt, ir sawo bāimē jiems t birdi dūsu, kad nū mangs nešlirs.

41. Ir besūdzaugdams aš jiems gēr darysu; ir aš šoj' žēmėj' jūs isodīsu, wiernay, iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs.

42. Nēs taip kalba Pons Dievs: Iyg taip aš ant šū žmonū atwēdžau wissā tā diddē bēdā, šittai aš ir atwēssu ant jū wisso gēro, kā jiems kalbējes esmi.

43. Ir dar dirwos pirktos bus šoj' žēmėj', apie Eurtē sašot, jē pūstā gullēšenczē, juš ney žmonū, ney galwijū joje lišs; ir bus dūta t Kaldeonū rančas.

44. Tacžau dirwū bus pirktā uš pinnigus, ir surašyta, ušpēc wētita bey ušluddita žēmėj' Benjamin, ir aplinē Jeruzalem, ir miestūse Juda, miestūse ant kalnū, miestūse pakalnij', ir miestūse pētū linčay. Nēs aš jū iswedimma t kalėjimā atgrāysu, taria Ponas Dievas.

33. Pērsšyrimas.

Žmālnijimas iš kalėjimo Babel; Krištas ir jo karalystē pajādēta.

Ir Pono Dievo žodis atējo Jeremiošui antru kartū, taip jis dar prybutij' temnyczōs ušra: Eits buwo, ir tare:

2. Taip taria Pons Dievs, tai darqšis, padarqšis ir ištaiqšis; Ponas Dievas yra jo wardas:

3. Szauf mangs, tay taw atšakysu, ir apšakysu taw didzū ir twirtū dāiktū, Eurtū tu ne žinnai.

4. Nēs taip kalba Pons Dievs, Dievs Izrael, apie buttus šio miesto, ir apie buttus karālū Juda, Eurtie pargrāuti, pylimū padaryt ant atšginnimo;

5. Ir apie šēn tejusūsus, šoj' wōti priēš Kaldeonus, kad jie tustur pildyt negywujū lawōnais, Eurtis aš sawo keršte ir sawo didzame papykimme užmušu; nēs aš sawo wēidā nū šio miesto paršēpiau, dēl wisso jo nelabummo.

6. Sztay, aš jūs gydišu ir isgydisu; ir jū maldā dēl pakājaus bey wiernybēs isklausysu.

7. Nēsa aš iswedimma t newalinybē Juda bey Jeruzalēs grajisu, ir pakursu jūs, taip iš pradžōs.

8. Ir cypstisu jūs nū wisso jū nusižengimmo, Eurtūm' jie priēš mang susigriešijo; ir atlēisu jiems wissā nusižengimma, Eurtūm' jie priēš mang susigriešijo ir nusiženge.

9. Ir tai man bus linčsmas wardas, garbe ir pagyrims, tarp wissū pagonū ant žēmēs, kad jie isgirs wissā tā gērā, kā aš jiems darau. Ir jie dywis ir nusišebēs iš wisso to gēro ir wissū tūm' pakājumi, Eurti aš jiems dūsu.

10. Taip taria Pons Dievs: šoj' wietoj', Eurti jūs sašot pūstā šant, kadangi ney žmonū ney gal

galvijū miestūse Juda, bey ulys: czoša Jeruzalėj' liekt, (Kurros taip pūstos, kad ney žmonū, ney mieščzonū bey galvijū jūse niera.)

11. Taczau wēl girdėts bus kauksmas dzaugsmo ir paslinksi minnimo, balsas jauniškio bey marczos, ir balsas sākanczujū: dē: kawokit Ponui Diewui Zebaot, kad jis taip malonus, ir nepalāus dams gēra dāro; ir tujū, kurrie dēkawōn: apieras atneša i namus Pono Diewo. Nēs aš išwedimma tōs žēmės i newalnybę grajšu, taip pirma, taria Ponas Dievas.

12. Taip taria Ponas Dievas Zebaot: šoj' wietoj', taip pūstoj', kad ney žmonū ney galvijū cze nier, ir wissūse jōs miestūse, tišt wel dar bus kerdzū: buttėlei, kaimeng gānanczujū.

13. Tieš miestūse ant pālnū, ir miestūse pafalnij', ir miestūse pētū: linkay, žēmėj' Benjamin, ir aplink Jeruzalę, ir miestūse Juda; taczau wēl kaimenes skaitomos išeis ir teis, taria Ponas Dievas.

14. Szta, ateit cžėsas, taria Ponas Dievas, kad aš malonės: jodi patwirtisu, kurri namams Izrael, ir namams Juda esmi kalbėjes.

15. Tosa dienosa, ir tame pat: tim cžėse aš Dowidui žėlte žėldis: teisybės želment, ir bus karalus gēmy karalāusės, ir prową bey teisybę itaisys ant žēmės.

16. Tame cžėse bus išgėlbėta Juda, ir Jeruzalę be bāimės gywgs; ir wadinnamas bus: Wieš: pats, ēsqsis musū teisybe.

17. Nēs taip taria Ponas Dievas: niekadōs ne stokos Dowids wieno sēdinczio ant karāl: krēšlo namū Izrael.

18. Szittai jau niekadōs ne bus pristoka kunigū ir Lewitū po mano ašū, apierawojenczujū dēgin:

nimo: apieras, bey uždėganczujū walg: apieras, bey apieras papjau: janczujū amžinay.

19. Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, ir tare:

20. Taip taria Ponas Dievas: kad paslāus mano derrėjimas su diena bey kafeze, kad ne butu diena bey naktis sawo cžėsu:

21. Tay ir mano derrėjims paslāus su mano tarnu Dowidu, kad ne turrētu sunaus karalui ant sawo karāl: krēšlo, bey su Lewitais ir kunigais, mano šlužāuninkais.

22. Lygey taip dangaus pulkus sustaityt ne gālina, ney pėstas: pajurėsa išseikt ne gālina; šittai aš daugšiu sēklą Dowido, sawo tarno, bey Lewitus man šlužis jenczūsus.

23. Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, ir tare:

24. Ar tu ne mattai, kq šie žmones kalba, ir šnėka: Juk Ponas Diews ir tie dwi guminti patrėme, kurri dwi jis saw buwo iš: rinkgs: ir niekina mano žmones, nēy jie jau ne butu mano žmoniemis.

25. Taip taria Ponas Dievas: jey aš ne atessu sawo derrėjimą su diena bey kafeze, ney dawādą dangaus bey žēmės:

26. Tay aš ir pamešsu Jošubo sēklą, bey Dowido, sawo tarno, kad ne imczau iš jū sēklōs karalāujanczus ant sēklōs Abraomo, Izako bey Jošubo: nēs aš iš: wedimma jū i newalnybę grajšu ir jū pasigailėsu.

34. Pėrtėrimas.

Zedekio ir io padūnū apkalimmas, ir korawone kad jie walnybės mēto dēlen, nušbėjo.

Szittas yra tas žodis, kursai nū Pono Diewo atėjo Jeremiošui, kad Zebukad Zezar, karalus

Parālus Babel, su wissais sawo pulkais, ir su wissoms Paralystēmis, ant žēmēs, po jo waldzōs šanczoms, ir su wissokais swieto žmonēmis, Pomojo priēš Jeruzalem, ir wissus jōs miestus, ir tare:

2. Taip Palba Wiefpats Izraēlo Dievs: eik tēnāy, ir sakyp Zedešui, Parālai Juda, ir tarē jam: taip Palba Pons Dievs: štay, aš šī miestā i rankas Parālaus Babel padūsu, ir jis ī ugnimi sudēgīs.

3. Ir tu īš jo rankōs ne īšfluš, bet buš sugcuts ir ī jo rankas padūts kad ī ākimis mattysī, ir sawo burna su jūm kalbēsī, ir ī Babelē īškalšī.

4. Taygi ben girdēš, Zedešia, Parālau Juda, Pono Diewo šodī: taip Pons Dievs Palba apie tawg: tu ne mirsi kardu;

5. Bet pašajue mirsi. Ir lygey Paip ant tawo tēwū, pirm tawgs buwusū Parālū deginno, taip ir ant tawgs bus deginnama, ir rau dojama: aš wiefpatie! nēs aš tai kalbēšau, taria Ponas Diewas.

6. Ir prātāšs Jeremiošus kalbējo wissus šus šodžius Zedešui, Parālai Juda, Jeruzalēj,

7. Waissui Parālaus Babel jau be Parāujent priēš Jeruzalem, ir priēš wissus līkpusūsus miestus Juda, butent priēš Lais bey Aseka: nēs šūdu, Paip ne wēl īweikiamū du miestu dar buwo īšlīkē miestūse Juda.

8. Tai pra tas šodis, Eursai nū Pono Diewo atējo Jeremiošui, Paip Parālus Zedešia jau buwo derējimā padārgs su wissais žmonēmis Jeruzalēj walnybēs, mētā uškaušdīt,

9. Kad Rožnas sawo bērņā, ir Rožnas sawo sluginē, Eursie Ebreonai bey Eurrōs Ebreonkos butu, wālnus palēistu; Kad ney wiens

žydas tarp jū Pittā žyda wergišķay laiķytu.

10. Tay Klause wissī Puntgaisķs czei ir wissī žmones, Eursie šittai derējimā buwo padārg, Kad Rožnas sawo bērņā bey sawo sluginē wālnus palēistu, ir jūs tolaus wergišķay ne laiķytu, ir palēido jūs wālnus.

11. Alle pašny jie atšmete, ir tus bērņus bey slugines wēl sas wēsp šauke, Eurus wālnus buwo palēidē, ir per newālē werte jūs, Kad bernais bey sluginēmis but turrējo.

12. Tay Pono Diewo šodis atējo Jeremiošui nū Pono Diewo, ir tare:

13. Taip Palba Pons Dievs, Diews Izraēlo: aš derējimā darau su jūšū tēwais, īšwēsdams jūs īš Egipto žēmēs, īš šlužmōs namū, ir tarian:

14. Pērėjus septynēms mētams, Rožnas tur sawo brošt, Eursai Ebreons, ir jam paršidawe, ir šēšis mettus šlužijo, walnā palēist. Alle jūšū tēwai manēs ne Klause, ney sawo ausis prilenke.

15. Tay jās šēn dien prišwertē padāret, Kas man patīķo, wals nybēs mētā uškaušdami Rožnas sawo ārtimui, ir dēl to derējimā padarēt po mano aķiū tūse namāse, mano wardu pramintūse.

16. Alle jūs atšmettēt, Eursie no wardā darēt ir Rožnas atjēkt atgalōs sawo bērņā bey sawo sluginē, Eurus buwot wālnus īšlēidē, Kad jie saw tiķray butu; ir dabar jūs per newālē jūs werczet, jums but per bērņus bey slugines.

17. Todēl Pons Dievs šittai Palba: jūs manēs ne Klausot, -uži šaukti walnybēs, mētā Rožnas sawo brolui bey sawo ārtimui. Štay, tay aš, taria Ponas Diewas,

was, jums ušgauku walnybės, mėtą, ant kardo, ant mero, ant bado, ir ne dūsu jums išlikusiems ney wienoj' karalystėj' ant žemės rimti.

18. Ir tus žmones, kurie mano derėjimą pėženg, ir žodžius derėjimo, kuri jie po mano akių dare, ne atėsa, tokius padarysu, kaip aną wergušką, kuri jie t dvi dalis pėrdalijo, ir tarpu jo stulkių pėrėjo;

19. Butent kunigaikščiai Juda, kunigaikščiai Jeruzalės, kamari ponai, kunigai ir wissl žmones žemėj', kurie werguško stulkių tarpu pėrėjo.

20. Ir dūsu jūs t ranką jū neprietelū, ir tū, kurie jū dušos jėško, kad jū lawonai edesū pastotu padangiū pauščzams bey žwėrimis ant žemės,

21. Ir Zedešig, karalus Juda, ir jo wyresnūsus idūsu t jū neprietelū rankas, ir tū, kurie jū dušig jėško, bey abazui karalaus Babel, kurie dabar nū jūsu šalin traukėsi.

22. Uėsa, štai, aš jiems paliepsu, taria Ponas Dievas, ir jūs wėl parwessu pas šį miestą, ir kowawos pries jį, ir pėrgalės jį, ir ugnimi sudėgys; ir miestas Juda išpūstisu, kad ney wiens tolaus jūse ne gywys.

35. Pėrskrymas.

Apie Rešabitū paklusnumą, ir apie žydū nepaklusnumą.

Szittas yra tas žodis, kuris nū Pono Dievo atėjo Jeremiošui, czėse Jošafim, sunaus Josia, karalaus Juda, ir tare:

2. Uėišk t namus Rešabitū, ir kalbėk su jais, ir iwešk jūs t Pono Dievo namus, t wieną jū bąžnyčią: kamarią, ir dūk jiems wyno gėrti?

3. Tą aš ėmes, Jasanją, suną Jeremiošaus, sunaus Abazino, drauge su jo broleis, ir su wissais jo sunumis, ir wissą Rešabitū gimming.

4. Iwėdžiau jūs t Pono Dievo namus, t bąžnyčią: kamarią waiškū Anan, sunaus Jegdalia, Dievo wyro, kuri arti kunigaikščiz bąžnyčią: kamariš yr, wiršus' bąžnyčią: kamariš Masėja, Salumo sunaus, wartininko.

5. Ir aš pastacžiau waiškams iš Rešabitū gimminės kųpės, wynu pripiltas, ir kauselus, ir tarian jiems: gėrkit wyno.

6. Uėle jie atjaše: mes wyno ne gėram. Uėsa musū tėws Jonadab, sunus Rešabo, palieps mums ir sakys: jūs, ir jūsu waiškai idant niekadōs ne turrit wyno gėrt,

7. Ir ney jokio butto pasikurt, ney jokios sėklōs sėt, ney wyno: kalno apšodyt ney turrit; bet turrit šėtrosa gywėnt kol gywi esite, kad ilgay patektumbit žemėj', kuroj' swetaujat.

8. Szittaip mes klausom balso sawo tėwo Jonadab, sunaus Rešab, wissame, ką jis mums yr palieps, ne gėrdami wyno kol gywi esime, ney mes, ney musū pączos, ney sunus, ney dušters.

9. Uėggi buttū ne kurrām, kad tūse gywėntumbim; neggi ne turrim wynkalnū, ney dirwū ney sėklōs;

10. Bet gywėnam šėtrosa; ir klausom, ir dārome wissabą, kaip musū tėws Jonadab palieps.

11. Uėle Uėbušad Uėzarui, Babelės karalui, ušliraukiant t šę žėmę, tareu mes: eikim, traukis mies t Jeruzalim, prisibijodami waislo Kaldeonū bey Syriōnū: ir szittaip Jeruzalėj' paslikom.

12. Tą

12. Tay atējo Pono Dievo žodis Jeremiošui, ir tare;

13. Taip kalba Diešpats Zebaot, Izraēlo Dievs: nueik, ir tarē wyrams Juda, ir mieščzonims Jeruzalēj': argi ne norit gēryn eit, kad mano žodžams klausytumbit? taria Ponas Dievas.

14. Žodžiet Jonadabo, Kešabo sunaus, kurrus jis sawo waikams paliepe, kad jie ne gērtu wyno, yra pilnawojami; ir jie ne gēr wyno iškē šei dienai; todėl, kad jie sawo tėwo prisākimui klauso: alle aš jums nepalāudams Ponzonis sakydinau, ir taczau jās mangs ne klausote.

15. Taipojan aš nepalāudams pas jus sunczau wissus sawo tar nus, prārakus, ir sakydinau: prišweršities, Ponzas nū negėro sawo pasielgimmo, ir pasigērtkit sawo darbūse, ir ne sekkit Pittus diewus, jiems služydami; tay pa šliškūt žēmėj', kurre aš jums ir jūšū tėwams dawęs esmi. Alle jūs ne norėjot sawo ausis prilenkt, ney man klausyti,

16. Norint taczau waikai Jonadabo, Kešabo sunaus, sawo tėwo prisākimui, kurti jis jiems paliepe, klausė; alle šie žmones ne klauso mangs.

17. Todėl taip kalba Ponas Dievs, Dievs Zebaot, ir Izraēlo Dievs: štay, aš ateidišu ant Juida, ir ant wissū mieščzonū Jeruzalės, wissq tq bėda, kurre aš pries jūs kalbėjęs esmi; todėl, kad aš jiems kalbėjau, ir jie ne nor klausyt, aš šaukiau, ir jie man ne nor atslėpt.

18. Ir namams Kešabitū tare Jeremiošus: taip safo Ponas Dievs Zebaot, Izraēlo Dievs: todėl kad jūs sawo tėwo Jonadab prisākimui klausėt, ir wissus jo prisāki-

mus pilnawojot, ir wissab daret, šq jis jums paliepęs:

19. Todėl, šittaip kalba Ponas Dievs Zebaot, Izraēlo Dievs: Jonadabs, Kešabo sunus, niekas day ne pristofs, wissadōs wiens jo giminės po mano ašiš stowės.

36. Pērskyrimas.

Jeremiošaus knygos suplēšamos, sudėginamos ir iš naujo surašomos.

Pretwirtame mete Jojakimo sunaus Josia, Parālaus Juda, šis žodis atējo Jeremiošui nū Pono Dievo, ir tare:

2. Imk sawo knygas, ir itašyk i jes wissas kalbas, kures aš tau kalbėjęs esmi apie Izrael, apie Juda, ir wissus swieto žmones, iš to czėso, kaip tau kalbėjęs esmi, butent nū czėso Josia, iškē šei dienai;

3. Bau rasti namai Juda girdėdami wissq tq bėda, kurre aš jiems Pettinu padaryt, ne apšimtu prišwerst, Ponzas nū sawo pištojo pasielgimmo; kad jiems jū nusizengimma ir grietus atlėist galėczau.

4. Tay Jeremiošus pawadinno Baruką Nerjo sunu; tas Baruks itaše i knygas iš burnōs Jeremiošaus wissus kalbėjimus Pono Dievo, kurrus jis jam buwo kalbėjęs.

5. Ir Jeremiošus paliepe Barukui, ir tare: aš apkalts esmi, kad ne gallu eit i Pono Dievo namus.

6. Alle tu teik i jūs, pastaityk tas knygas, i kures tu Pono Dievo kalbėjimus iš mano burnōs parašei, po žmonū ašimis namūse Pono Dievo, pāstniko dienoj', ir turri jes ir skaityti po ausū wisso Juda, kurre iš sawo miestū šėn ateina;

7. Bau rasti jie besmelzdami po ašiu Pono Dievo ne norėtu pasi-

pašjémint, ir prīstwerstu, Požnas nū sawo pištojo pastelgimmo; nēs kerštas ir narsas diddis yr, kurrī Ponas Diewas priēš šus žmones Palbējs yr.

8. Ir Baruks, Mērjo sunus, wišlab dare, ka jam práras Jeremiošus buwo paliepgs, kad Pono Diewo Palbējims is tū Pnygū staitytu Pono Diewo namūse.

9. Alle nušdawē penktame mette Jojakimo, sunaus Josia, Parálaus Juda, dewintame mēnessij', kad pástnikā apsāke po atīu Pono Diewo, wišlems žmonēms Jeruzalēj', ir wišlems žmonēms, is miestū Juda i Jeruzalē ateinantiems.

10. Ir Baruks staitē is Pnygū Jeremiošaus Palbējima, namūse Pono Diewo, bažnycz i Kamároj' Gemarjo, sunaus Sapano, rašytojo, wiršutinnoš' prybutti, ties naujais wartais prie Pono Diewo namū, wišlems žmonēms be girdint.

11. Taygi kaip Mikaja, Gemarjo sunus, Sapano sunaus, wišq Palbējima Pono Diewo buwo girdējs is tū Pnygū,

12. Mūējo jis žemyn i Parálaus namus, i rašytojo Kamárq, ir štay, tēnāy besēdī wiš wyresnieši, Elisama, rašytojis, Delaja, sunus Semaja, Elnatan, sunus Abbor, Gemarja, sunus Sapan, ir Zedeķia, sunus Ananja, su wišais wyresneiseis.

13. Ir Mikaja praneše jiems wišq tā Palbējima, kurrī jis buwo girdējs, Barukui staitant is Pnygū po ausimis žmonū.

14. Tay wiš wyresnieši sunte Judi, sunu Natanja, sunaus Selemja, sunaus Ruš, pas Barukā, ir sašydino jam: imē su sawim tas Pnygas, is kurrū tu po ausimis žmonū staitēi, ir eiš šēn. Ir

Baruks, sunus Mērja, ēms su sawim tas Pnygas, atējo pas jūr.

15. Ir jie tare jam: sēstis ir staityk, kad mes girdētumbim. Ir Baruks staitē jiems po jū ausimis.

16. Ir kaip jie wišus tus Palbējims girdējo, nušstebbējo, priēš wiens wienā; ir tare Barukui: mes wišus tus Palbējims Parálui pranešim.

17. Ir klāuse Barukā: sašyk mums, kaip tu wišus tus Palbējims is jo burnōs parašēi?

18. Baruks jiems tare: jis pasāke man wišq šittā Palbējima is sawo burnōs; ir aš jūs su tintā irāšiau i Pnygas.

19. Tay wyresnieši tare Barukui: eiš tēnāy, ir pašlēpē su Jeremiošum', kad nieks ne žinnotu, kur juddu esta.

20. Alle jūdu tējo pas Parálu i prybutti; ir tas Pnygas palaišy: dino Kamároš' Elisama, rašytojo; ir apsāke Parálui wišus tus Palbējims.

21. Tay sunte Parálus Judi, tū Pnygū atnešti; tas jes ēme is Kamārōs Elisamo, rašytojo. Ir Judi paštaite Parálui ir wišlems wyresniemiems prie Parálaus što wintiems.

22. Ir Parálus sēdējo žiemōs: namūse, dewintame mēnessij' prie Kamino.

23. Alle kaip Judi, tris arba šetturus laiškūs buwo pērskaitēs, supjāuste jis tas peilelu raštiniš šišku, ir imette i ugnī, kamine ēsanti, iškī Pnygos abelnāy ugnij' šudegge.

24. Ir neywiens ne nušigando, ney sawo rubus ne iplāše, ney Parálus ney jo tarnai, kurrē tai cza wišus tus Palbējims buwo girdējs.

25. Tai

25. Taczau Elnatan, Delaja bey Gemarja praše Parālu, kad tas Pnygas ne sudégintu; alle jis ne klause jū.

26. Priegtam dar Parālus paliepe Jerameel, sunui Ameleko bey Seraja, sunui Ašriel, bey Selemja, sunui Abdeel, kad Barukā rašytojū bey Jeremiošu prārafa, nutvėrtu. Alle Pons Dievs jūdu buwo paslėpes.

27. Tay atijo Pono Dievo žodis Jeremiošui, Parālui, sudėginus tas Pnygas, bey tą kalbėjimą, kurį Baruks buwo rašęs iš Jeremiošaus burnos, ir tare:

28. Imkis vėl savo Pittas Pnygą, ir trašykwissus pirmutinūs kalbėjimus, kurie pirmosą Pnygosą buwo, kures Jojakim, Parālus Juda, sudėgino;

29. Ir sakyt apie Jojakim, Parālu Juda: taip taria Pons Dievs: tu šes Pnygas sudėginai, ir sakei: Kam tu i jes rašei, Parālu iš Babel ateisenti ir šė žmog sugaifisenti, ir padarysenti kad ney žmonū ney galvijū toje daugiaus nebus?

30. Todėl kalba Pons Dievs apie Jojakimą, Parālu Juda: ney wiens jo waiķū ne sėdės ant Parālo krėslu Dowido, ir jo lawons guli lėd pamėstas dienoje Parštij, ir naktije kaltij.

31. Ir jis jū ir jo waiķus, ir jo služaunikus atlančysu, dėl jų nušėngimmo; ir aš ant jų ir ant miešėzonū Jeruzalės, ir ant Juodoj' esanczujū, užwessu wissą tą bėdą, kure aš jiems kalbėjęs esmi, ir jie taczau ne klause.

32. Tay ėmęs Jeremiošus Pittas Pnygas, dawe jes Barukui, sunui Merja, raštininui; tas i jes traše, iš burnos Jeremiošaus, wissus tus kalbėjimus, annosą Pnygosą stowinczus, kures Jojakim, Pa-

rālus Juda, ugnimi buwo, sudėgindings; ir prie tū dar toli dains gaus pridėta buwo kalbėjimų, ne kaip anū buwo.

37. Pėrstyrimas.

Jeremiošus sumuštās ir apkaltaš.

Ir Zedekia sunus Jōsia, Parālus mi pastojū i wietą Jekanja, sunaus Jojakim; nės Nebukadnezar, Parālus Babel, jū per Parālu ištate žėmėje Juda.

2. Alle jis bey jo služaunikai, ir žmones toj' žėmėj, ne klause Pono Dievo žodziamis. Kurre per prārafa Jeremiošu kalbėjo.

3. Taczau sunte Parālus Zedekia Juakā, sunu Selemja bey Jekanja, sunu Maseja, kunigā, pas prārafa Jeremiošu, ir sakydino jam: melkis Wiewpat, mūsų Pona Diewā, už mus.

4. Nės Jeremiošus šū cėsu tarp žmonū šėn ir tēn waiķėzojo, ir nieks jū i tēmnyczą ne idėjo.

5. Priegtam Paraono abajas iš Egypto buwo išėjės, ir Kaldeonai, kurie buwo apstoję Jeruzalem, kaip tą garšą išgirdę, buwo šalin atštrāufę nū Jeruzalės.

6. Ir Pono Dievo žodis atėjo prāraui Jeremiošui, ir tare;

7. Taip kalba Wiewpats, Izraėlo Dievs: taip sakyt Parālui Juda, kursai jus mangspi sunte, mang klāusti: štay, Paraono abajas, kursai jums ant pagālbos išštrāufę, wėl trāufšis namū i Egyptą;

8. Ir Kaldeonai atgryš, ir prieš šė miestą Powos, ir jū wėiķs, ir ugnimi sudėgis.

9. Todėl Pons Dievs šittaip kalba: ne prigāufit sawo dušias, mislidami: Kaldeonai trāufšis šalin nū mūsų: jie ne trāufšis šalin.

10. Ir

10. Ir norint jūs pamuštum bit wissā Kaldeonū waišā, priēš jus Parāujančū, ir kelli jū ušš, liktu ižeisti: tay jie tarzau kōžnas sawo šētroj' fēltus, ir šī miestā ugnimt sudēgitu.

11. Taygi waiškui Kaldeonū nū Jeruzalēs atstojus, dēl waiško Pa raono,

12. Išējo Jeremiošus iš Jeruzalēs, ir norėjo eit i žemę Benjamin, laukū saw kq dalyti žmonės.

13. Ir jam atėjus po wartais Benjamin, tēn buwo wiens statyts per wartininkq, wardu Jeria, sunus Selenja, sunus Ananja, šittas nutwērgs prārakq Jeremiošus, tare: tu bēgsi pas Kaldeonus.

14. Jeremiošus tare: tai ne tiesa, aš ne bēgsu pas Kaldeonus. Alle Jeria jo ne norėjo klausyt, bet sugawęs Jeremiošū, nuwede ji prie wyresnuijū.

15. Ir wyresnieji papyko ant Jeremiošaus, ir mušdino jį, ir imette ji i temnyczq, namūse Jonatan, rāstininko; tq pati jie stāte per temnyczōs užweizdā.

16. Szittaip Jeremiošus išjo i dūbę ir temnyczq, ir tēn daug dienū pajiliško.

17. Ir Zedekia, Parālus, nu suntgs, jį pargabēndino, ir klāuse ji paslaptomis sawo namūse, tar: rydams: bau ne yra koks žodis nū Pono Diwo? Jeremiošus tare: yra, nēs tu padūts busi i rankas Parālaus Babel.

18. Ir Jeremiošus tare Parālui Zedekia: kūm' aš susigriešijau priēš tawę, priēš taw šlužijanczūsus, bey priēš šittus žmones, kad jie mang i temnyczq imette?

19. Kame dabar jusū prārakai, kurrie jums prarākāudawo, ir tare: Babelēs Parālus ne ateis ant jusū, ney ant šōs žmės?

20. Ir dabar, mano wiešpatie Parālau, išklausyk manę, ir te dēra mano malda po tawo akūt, ir ne nugabgdik manę wēl i namus Jonatano, rāstininko, kad ne mirczau tēnay.

21. Tay paliepe Parālus Zedekia, kad Jeremiošus palaišyts butu prybutij' temnyczōs, ir dūo jam ant dienōs kēpalēli dūo nōs, iš kēpėjū ulyczōs, ikki wissāy dūnai mieste pasibaigus. Szittaip Jeremiošus pajiliško prybutij' temnyczōs.

38. Pērskyrimas.

Jeremiošus i dūę imestas ir iš tōs ištrauktas.

Alle girdėjo Sapatja, sunus Matan, bey Gedalja, sunus Passur, ir Jušal, sunus Selenja, ir Passur, sunus Malkja, tq klabq, kurrę Jeremiošus wisslems žmonėms kalbėjo, tarydams:

1. Taip kalba Ponas Diwas: kas šimme mieste pašliekt, tas turrēs kardu, baddu ir mīaru numirt: alle kas išeis laukan pas Kaldeonus, tas gyws išliks, ir sawo dušiq nēy plēšte išplēštq palaišys.

2. Ušsa šittaip kalba Ponas Diwas: šittas miestas padūts bus abajui Parālaus Babel, ir jis iweiks jį.

3. Tay tare wyresnieji Parāli: dūk ben nujuddyt šittq wyra: nēs tokiu budu jis daro wissay drēbanczus žalnērus, dar likkusius šimme mieste, šittaip ir wissus žmones. Kadangi jiems tokius žodius safo. Ušs tas wyrs ne išeiko to, kas pakajui šū žmonū, bet kas bēdai dēia.

4. Parālus Zedekia tare: štay, jis jusū rankosa; nēs Parālus nieko ne gal priēš jus.

5. Tay

6. Tay jie ėmę Jeremiošu, imet-
te jį į dūbę Malkjo, Ameleko
sunaus, Furri arti prybucio tem-
nyczōs buwo, ir nulėdo jį žemyn
wirwėmis į tą dūbę, Furroj' ne
buwo wandens, bet purwai. Ir
Jeremiošus nugrimzdo į tą pur-
wyną.

7. Alle Kaip Ebed Melek, Mur-
rinas, Kamār: pons Karālaus na-
mūse, išgirdo, Jeremiošu į dūbę
įmetę; ir pažam Karālui sėdint
wartūse Benjamin:

8. Tay Ebed: Meleks išėjęs iš
Karālaus manū, Kalbėjo su Karā-
lumi, ir tare:

9. Mano wiešpatie Karālau,
tie wyrai ne gėray daro su prāra-
ku Jeremiošum', Kad jį į dūbę
įmetę, Fur baddu mirtį tur; nės
jau nter dūnōs mieste.

10. Tay paliepe Karālus Ebed:
Melekui, Murrinui, ir tare:
imė drauge su sawim trisdėsimts
wyrū iš šittū, ir istrānė prāras
Ką Jeremiošu iš dūbės, pirm ne
Kaip jis numirtu.

11. Ir Ebed: Meleks ėmęs tus
wyrus su sawim tėjo į Karālaus
namus po Kārb: Kamāre, ir iš-
cze ėmęs suplėšytū ir pardėwētū
sennū Kārrū, ir wirwe tus nulėsi
dino žemyn pas Jeremiošu į dūbę.

12. Ir Ebed: Meleks, Murrinas,
tare Jeremiošui: pasidė šittas
suplėšytas ir pardėwėtas sennas
Kāras po sawo pāšasczeis aplinė
wirwę. Ir Jeremiošus padāre
taipo.

13. Ir jie istrānė Jeremiošu
iš tōs dūbės su wirwėmis. Ir
šittaip Jeremiošus pašlikko pry-
butij' temnyczōs.

14. Ir Karālus Zedeķia nusun-
tęs, pragabėdino pas sawę prāra-
Ką Jeremiošu, po treczujū teina-
mujū wartū prie Pono Diemo
namū. Ir Karālus tare Jeremio-

šui: aš tawę Kō Klāusu, ben ne
slėp man nieko.

15. Jeremiošus tare Zedeķiui:
jeį aš taw Ką sakau, tay tu taczau
manę nužuddai; ir jeį aš taw kōkē
rodą dūmi, tay tu man ne Klausei.

16. Tay prisėke Karālus Zede-
ķia Jeremiošui pašlaptomis, ir
tare: Kaip tikray Ponas Diemas
gyws, Fursai mums šę dušėlg pa-
dātęs, aš tawę ne žuddydysu, neį
tiems wyrams į jų rančas dūsu,
Furrie tawo dušōs įšęšo.

17. Ir Jeremiošus tare Zede-
ķiui: taip Kalba Ponas Diemas
Diems Zebaot, Izraėlo Diemas:
jeį tu išeiši pas wyresnūsus Karā-
laus Babel, tay tu gyws išliksi,
ir šis miestas ne bus sudėgints;
bet tu ir tawo gimmine gywi iš-
liksi.

18. Alle jeį tu ne išeiši pas wy-
resnūsus Karālaus Babel, tay šis
miestas Kaldenams į jų rančas
padūdams, ir jie į ugnimi sudės-
gis, ir neį tu iš jų rančū ne
ištrūksi.

19. Karālus Zedeķia tare Jeremiošui: alle bijaus, Kad tiems
žydams, Furrie Kaldėonams pri-
stojo, buczau padūtas, Kad manę
išjūktu.

20. Jeremiošus tare; ne padūs
tawę. Ben Klausey balsui Pono
Diemo, Furri aš taw sakau; tay
taw gėray bus, ir tu gyws išliksi.

21. Alle jeį tu ne išeiši; tay šis
tas yra tas žodis, Furri man Pon-
as Diemas parōdęs:

22. Šytay, wissos moters, Fur-
ros dar te bier namūse Karālaus
Juda, turrės lauķan išeit pas wy-
resnūsus Karālaus Babel; Šziti
tos tadda sakys: aš! tawo palinėsi
mintojei tawę pėrkalbėjo ir iš-
wadzojo, ir į purwyną įwedde,
ir dabar tawę praštoje.

23. Šzitu

23. Szittaip tadāda wiššos tawo das ant dwāro, ir wišši fitti myš pācjos ir Eudikei turrēs išeit' pas resnieji: Parālaus Babel.

Kaldeonus, ir tu pats iš jū ran: 4. Ir Paip Zedekia, Parālus Bā ne ištūšš; bet tu buši Babelo Juda, su sawo zalnēreš jūs pa Parālaus sugāutas, ir šis miestas mate, išbēgo jie našce iš miesto, ugni:ni bus sudēgitas. arti Parālaus sodo, wartais tarp dwēšū murū, ir lauku trāušiš fallin.

24. Ir Zedekia tare Jeremio: šui: dabotš, kad niešs ne ištir: tu šittus šodžus, tay tu gyws išlīšš.

25. Ir notikt wyresnieji ištirtu, manš su tawim šalbėjūš, ir tai wšp atējs satytu: šakš, ša tu su Parālumi šalbėjai, ne uštylēš tai mums, tay taw galā ne daryšim; ir ša Parālus su tawim šalbėjo?

26. Tay šakš: aš Parālu pra: šau, kad ne nuwezditu manš wēl i namus Jonatan: aš tēray tur: rēczau mirt.

27. Tay atējs wišši wyresnieji pas Jeremiošu, klāuse jē, ir jis jiems šake, Paip jam Parālus bu: wo palieps. Tay jie jam pašāju dawe, niešs ne galēdami iš jo ištirt.

28. Ir Jeremiošus pašlīššo pry: buttiš' temnyczōs išši tai dienai, Paip Jeruzale buwo iweikta.

39. Pērsšyrimas.

Jeruzale iweikta: Zedekia sugāunamas: Jeremiošus bey Edeb Meleš išlatomi.

S Ir nušdawe, kad Jeruzale buwo iweikta. Mēsa dewintame mete * Zedekio, Parālaus Juda, dēšim: tame mēnešij', atējo Nebužad Uezar, Babelo Parālus, ir wiššas jo ābažas prie Jeruzalēs, ir ap: gulle šē. * 2 Karal. 25, 1.

2. Ir wienolištame mettē Zede: Pio, dewintoj' dienoj' šetwirtojo mēnešo išgāuta buwo i miestā,

3. Ir tējo wišši wyresnieji Ba: bēlo Parālaus, ir sustojo po wid: dutinneis wartais; butent: Uer: galsar Ezer, Sangar Uebo, Sar: šekin, wyrāušas šamārponis, Uergalsar Ezer, wyrāušas ušweizi

5. Alle Kaldeonū ābažas jūs wišo, ir sugāwo Zedekiā antlaušo, arti Jeriko, ir jē sugāwē, arwede jē pas Uebužad Uezar, Parālu Babel, i Riblataš šurri jēmēj' Emat gul; tas promōs galā jam padāre.

6. Ir Parālus Babel dawe Ze: dekio waišus nujudydint po šo aklū Riblata; ir nušawinno wiššus šunšgaitšczus Juda.

7. Alle Zedekiui jis išbadidino ākis, ir jē lencugais šuridino, kad jē i Babeli nušwestu.

8. Ir Kaldeonai sudēgino ir Pa: rālaus namus, ir miešczonū but: tus; ir pargrowe murus Jeru: zalēs.

9. Alle šas dar šmonū mješte buwo, ir šas daugiaus prie jū buwo nušē, šittus Uebusar Adan, wyrēšnysis ant šargū wiššus pos draugey i šalējimā Babel išwede.

10. Alle praštujū šmonū, niešs ne turrinczujū, to czēs' Uebusar Adans wyrēšnysis ant šargū, pa: liššo šellis jēmēje Juda, ir padas we jiems wynšalnū bey šēmēlū.

11. Alle Uebužad Uezar, Ba: belo Parālus, buwo palieps Ue: busar Adonui wyresnamjam ant šargū, apie Jeremiošu, ir šakš:

12. Imš jē, ir pridabot jē, ir ne daryš jam niešs pišto; bet Paip jis iš tawšs nor, taip su jūm daryš.

13. Tay nušante Uebusar Adan, wyrēšnysis ant šargū, bey Uebu: šasban, šamār: ponū wyrāušas, U n n

Uergalsar Ezer, wyresnysis ant dvaro, ir wissi wyresnieji Parálaus Babel.

14. Ir atwezdino Jeremiošu iš temnyčios prybucio, ir padawę jį Gedaljut, sunui Aikam, sunaus Sapan, kad jį išwestu į sawo namus, ir pas žmones pasliktu.

15. Buwo ir atėjus Pono Diewo žodis Jeremiošui jam dar prabutį' temnyčios b'efant; ir taręs:

16. Nueik, ir sakyk Ebed Melėkai, Murrinui: taip kalba Ponas Dievas Zebaot, Izraėlo Dievas: štai, aš išpildisū sawo žodžius ant šito miesto ant bėdės, ir ne ant gero, ir tu tai regėsi šittame czėse.

17. Bet tawę aš išgėlbėsu šittame czėse, taria Ponas Dievas, ir tu ne tekši tiems žmonėms, kurū bijaisi.

18. Nėš aš tawę nėp traukte ištrauksū, kad ne prapultumbei kardu, bet sawo dušią nėp išplėsi tų koki daktą išlaikysi; todėl, kad tu manim nusitikieji, taria Ponas Dievas.

40. Pėrslyrimas.

Jeremiošus paslikt pas Gedalją, žėmėj. Šai yra tas žodis, kursai nū Pono Diewo atėjo Jeremiošui, kaip jį Uebusar Adan wyresnysis, atwálnijo Ramoj'; nėš ir jis buwo lencugais surištis, su wissais tais, kurie Jeruzalėj' bey Judoj' nutwertu buwo, kad į Babelę išwesti butu.

2. Taygi kaip wyresnysis Jeremiošu pas sawę buwo atwezdinęs, tare jis jam: Ponas Dievas tawo Dievas, šittą bėdą ant šitės wietės kalbėjęs yr.

3. Jrgi tai ateidino, ir padare, kaip jis kalbėjęs; nėsa jūs susigribijot prieš Poną Dievą, ir jo balso ne klausėt; todėl tai jums nusitikė.

4. Ir štai dabar, aš tawę šen dien išwálnijau iš tū lencugū, kurromis tawo rankos surištis. Jey taw patinka su manim į Babelę nueit, tay eik, aš tawę apirūpisū: alle jey taw ne patinka su manim į Babelę eit, tay testow. Štai, wissā žėme taw po akū; kur taw gėray rodos ir taw patinka, ténay nueik.

5. Nėš paliepiramas potam ne bus atimtas. Todėl walle taw atgrybt pas Gedalją, sunu Aikam, sunaus Sapan, kuri Parálaus Babel stątes ant miestū Juda, ir prie jo tarp žmonū paslikt; arba eik, kur taw patinka. Ir tas wyresnysis dawę jam čėringes ir doiwanū, ir palėido jį.

6. Šittaip Jeremiošus atėjus pas Gedalją, sunu Aikam, į Mizpą, pasliktė pas jį tarp žmonū, kurie dar žėmėj' buwo usliktę.

7. Ir kaip anie žalnėrū wyresnieji kurie ant laužo laikėsi, su sawo žmonėmis, ištyre, Parálu Babelo Gedalją, sunu Aikam, per wyresni ant žėmės istaczust, ir ant wyrū bey moterū, waišacizū ir prastūjū žėmėj', kurie ne buwo į Babel, išwesti;

8. Atėjo jie pas Gedalją į Mizpą, butent Isiael, sunus Netanja, Joanan bey Jonatan, sunus Kairėo, bey Seraja, sunus Tanumet, bey sunus Epai iš Netopat, bey Jesanja, sunus Maakati, su jų wyrais.

9. Ir Gedalja, Aikamo sunus, sunaus Sapan, prisėkė jiems ir jų wyrams, ir tare; nesbijokit, kad Kaldeonams padūti turrit but, pasliktit toj' žėmėj' ir gluzjkit Parálui Babel; tay jums gėray bus.

10. Štai, aš šibe gyvenu Mizpoj', Kaldeonams gluzdoms musip ateinantiems; todėlgi, suswallys

wallyt wyna bey pygas, bey allēju, ir supiltit ī sawo rykus, ir grynēt sawo miestūs, kurrus jūs gāwot.

11. Ir wissī žydai, kurrie jē mēj' Moab, bey waikū Ammon, bey Edome, ir wissosa jēmēsa buwo, iſgirdę, kad karālus Babel palikdins Fellis žydū jēmėje, ir ant jū stāts Gedalja, sunu Aisam, sunaus Sapan,

12. Wissī atgryžo iſ wissū Pam: pū, patrul jie buwo iſwaryti, ī jēmę Judā pas Gedalja ī Mizpā; ir suwāle labay daug wyno, ir wāsarōs waikū.

13. Alle Joanan sunus Karēa, su wissais zalnerū wyresneiseis, kurrie ant lauko buwo paslaidę, atėjo pas Gedalja ī Mizpā.

14. Ir tare jam: bau ir žinnai, kad Baalim, karālus waikū Ammon, suntęs Ismaels, sunu Netanja, kad jis tawę nužawintu? alle tai jiems Gedalja, sunus Aisam, ne norėjo wiert.

15. Tay Joanan, sunus Karēa, Gedaljai tylomis tare Mizpoj': eisu ben, ir Ismael, sunus Netanja, užmuſu, kad nieks ne iſtits. Kam jis-tawę nužawintu, kad wissī žydai, kurrie pas tawę yra susirinkę, iſstaidyti, ir iſ Juda dar iſlikkieje prapultu.

16. Alle Gedalja, sunus Aisam, tare Joananui, sunui Karēa: idant ne daryt to; tai ne tiesa, kę apie Ismaeli sakai.

41. Pērštyrimas.

Ismael užmuſa Gedalja, ir todėl nu Joanano pērsklinėjamas.

Alle sėkmame mėnesij' atėjo Ismaels, Netanjo sunus, Elisamo sunaus, iſ karāliškōs gimminės, drauge su karālaus wyrāuseis, ir dēšimtis wyrū su jūm', pas Gedalja, sunu Aisam, ī Mizpā, ir wālgę tēnā Mizpoje podraugey.

2. Ir Ismaels Netanjo sunus, kilēš drauge su tais dēšimteis wyrāis, prie jo ēsanczis, ir kardu nužawinno Gedalja, sunu Aisam, sunaus Sapan, todėl, kad jį karālus Babel per jēmės waldong buwo statęs.

3. Priegtam ir wissus žyds, kurrie pas Gedalja buwo Mizpoj', ir Kaldeonus, kurrus jie tēnā rādo, ir wissus zalnerus užmuſę Ismaels.

4. Antra diena, kaip Gedalja buwo nužawintis, ir dar niekam ne žinnant,

5. Atėjo aštūnis dēšimtis wyrū iſ Sifem, iſ Silo, ir iſ Samarijs, ir barzdas buwo nusistutę, ir sawo rubus sudrāsę, ir susirėję, ir ašitneſę walg; apierū bey kodylo, tai nugabēnt ī Pono Dieš wo namus.

6. Ir Ismaels, sunus Netanjo, iſėjęs laukan iſ Mizpōs, jiems priekā, ir be eidams werke. Ir jau prie jū priėjęs, tare jiems: eikit šin pas Gedalja, sunu Aisam.

7. Alle ī miesto widduri iėjusis, nužawinno jūs Ismaels, sunus Netanjo, bey wyrus, kurrie su jūm' buwo, arti šullinio.

8. Alle buwo dēšimtis wyrū jūse, kurrie Ismaeliui tare: ben ne nužawint mus, mes turrim stārbū dirwoje paslėptū, kwėczū, mėžū, alliejaus bey meddāus. Szittaip jis palowē, ir jūs ne žawinno su Pittais.

9. Ir tas šullins, ī kurri Ismaels negywuſus lawonus imette, kurrus buwo užmuſęs su Gedalja, tai tas, kurri karālus Aſsa itaisydino, priekā Baės, karālu Izrael: šittā pripilde Ismael, sunus Netanja, tais užmuſtāiseis.

10. Ir kas likuſū žmonū buwo Mizpoj', ir karālaus dufteręs, 22 n n 2 iſkwēde

išwėde sugąntas Ismaels sunus furri Karalus Babel ant tōs žėmės Metanja, šallin, drauge su wissais buwo statęs.

liškuseis žmonėmis Mizpoj, ant furri Nebusar: Adan wyresny: šis buwo statęs Gedalja, Aikamo sunu, ir traukės, norėdams pėreit pas waifus Ammon.

11. Alle kaip Joanan, Karėo sunus, ištire, ir wissi ant ábažo wyresnieji, prie jo ėsąjie, wissi tą nelabumą, ęą Ismaels, Metanjo sunus, buwo padaręs:

12. Ėme jie su sawim wissus wyrus, ir nustrėkė prieš Ismaeli, Metanjo sunu, Karaut; ir užtropijo jį prie didžujū wānde, nū arti Gibeon.

13. Ir kaip wissi žmones prie Ismaėlo ėsąjie, pamāte Joanan, sunu Karėa, ir wissus ábažo wyresnūsus prie jo ėsanczus, praši dzuggo.

14. Ir wissi žmones, furrus Ismaels iš Mizpa buwo išwėdęs, sugryždami nugryžo pas Joanan, Karėo sunu.

15. Alle Ismaels, sunus Metanjo, ištėrė Joananui su aštūneis wyrais; ir nuėjo pas waifus Ammon.

16. Ir Joanan, Karėo sunus drauge su wissais ábažo wyresneiseis, prie jo ėsanczeis, ėme wissus liškusus žmones (furrus jie atgrāzinę buwo nū Ismaėlo, Metanjo sunaus,) iš Mizpa su sawim; kadangi Gedalja, Aikamo sunus, užmuštas buwo, butent, žalnėrus, moteres ir waifāiczus, ir kamārponus, furrus jie iš Gibeon buwo parsiwėdę:

17. Ir traukėsi šallin, ir iėjė gaspādą imt pas Rimam, fursai arti Betliem gywėno, ir norėjo į Egyptą trauktis, nū Baldeonū.

18. Rės jie bijojos jų; kadangi Ismaels, Metanjo sunus, Gedalja, Aikamo sunu, buwo užmuštas,

furri Karalus Babel ant tōs žėmės buwo statęs.

42. Pėrstyrimas.

Jeremiošus nor pėrkalbėt žodus, kad ne trauktus į Egyptą.

Tay suslėjo wissi ábažo wyresnieji, Joanan, Karėo sunus, Jesanja, sunus Osaja, drauge su wissais žmonėmis, abieji ir mažieji ir diddieji,

2. Ir tare prārakui Jeremiošui: ben dūf musū maldą po tawo atitū gillot, ir melstis už mus Pona Diewą, sawo Diewą, už wissus šus liškusus. (Rėsa žėlėf Diewe! maž musū išliškė iš daugybės, kaip tu pats mus mattai sawo afimis.)

3. Kad mums Pons Diews tas wo Diews, pranėstu, patrul mums eit ir ęo mums weikt?

4. Ir prārakė Jeremiošus tare jiems: gėray, aš pašlausysu; ir štay, Pona Diewą, jusū Diewą, prašysu, kaip jūs sakėt; ir wišlabą, ęą jums Pons Diews atsaš ęys, tai aš jums pranėšsu, ir nieko jums ne užtėšsu.

5. Ir jie tare Jeremiošui: Pos ne Diewe buf tikras ir teišus ludi dininkės tarp musū, jėy mes ne darysim wišlabą, ęą per tamę Ponas Diewas, tawo Diewas mums palieps.

6. Ar tai butu gėro ar pišto, tay mes klausysim balsui Pono Diewo, sawo Diewo, pas furri mes tamę sunczame, kad mums aėray butu, klāusant mums balsui Pono Diewo, musū Diewo.

7. Ir po dėšimt dienū atėjo Jeremiošui Pono Diewo žodis.

8. Tay jis pawadinęs Joanai ną Karėo sunu, ir wissus ábažo wyresnūsus prie jo ėsanczus, ir wissus žmones, taip mažūsus kaip ir didžūsus,

9. Tare

9. Tare jiems: taip kalba Ponas Dievas, Izraēlo Dievas pas turri jās mang suntēt, kad aš jusū maldā jam pranešēzau:

10. Jēy jās šoj' žēmėj' paslikt, tay aš jus budawosū, ir ne suardysū; aš jus sōdisū, ir ne ištāusū: nēs aš jau gailējāus to piktō, kq jums dargš esmi.

11. Nesibijokit jus Babelo karālaus, turrio jās bijoties, taria Ponas Dievas: nesibijokit jās jo: nēs aš jusip busū, jums pagēlbēt, ir iš jo rančōs išwalnit.

12. Aš jums mielaširdystę darysū, ir susimilsū ant jusū, ir iš sawoję žēmę jus parvesū.

13. Alle jēy sakysit: mes ne norim toj' žēmėj' paslikt, wissikay ne klausydami balsui Pono Diewo, sawo Diewo;

14. Bet sakysite: nē, mes trauktisimies i Egipto žēmę, kad ne rēgētumbim karo, ney trubōs klambėjimo ne girdētumbim, ney ne turrētumbim bado kęsti dūnōs pristokdami, tēnay mes pasliktim;

15. Taygi; girdėkit Pono Diewo žodi, jās likieji iš Juda: taip kalba Pons Diews Zebaot, Diews Izrael: jēy jās sawo akis freipst i Egipto žēmę trauktis, norėdami tēnjau paslikt:

16. Tay jus kardas, turrio jās bijoties, Egipto žēmėj' tropys; ir bādas, turrio baidoties, nepa: laudams jus sekfinės Egipte, ir tēnay mirsit.

17. Mēsa, ar jie šie ar tie butu, turrie sawo akis freipja i Egiptą trauktis, tēnay paslikti, tie prapuls kardu, baddu bey maru; ir ney wiens ne išklys, ney išklys iš to pikto, kq aš ant jų užvesū.

18. Mēs taip kalba Pons Diews Zebaot, Izraēlo Diews: lyg kaip mano kęstas ir diddis pykims

ėjo ant Jeruzalėj' gywėnancjų, taip ir ant jų eis, jēy i Egiptą trauksitės; kad prašėkimu, dywu, pasibašijimu ir apjūku pastosit, ir šūs wietōs daugiaus ne rēgēsit.

19. Jums kalba tas Pono Diewo žodis, jās likusieji iš Juda, idant ne trauktumbities i Egiptą. Togidėl žinnokit, mang šen dien jus pagrandėnanti.

20. Kittaip jās sawo dušias ne aprupit. Mēsa jās mang suntėte pas Poną Dievą, sawo Dievą, ir sakere: mielskis Pono Diewo musū Diewo, už mus; ir wistagi, kq Pons Diews, musū Diews, sakys, tai mums pra: neš, tay mes taip darysim.

21. Tai aš jums šen dien pra: nešau, alle jūs ne norit klausyt balsui Pono Diewo, sawo Diewo, ney wissam tam, kq jis jums per mang paliepe.

22. Taygi dabar žinnokit, kad kardu, baddu, bey maru praput turrėsit, toj' wietoj', katrai trauktis kettinnat, tēn gywėnti.

43. Pērskyrimas.

Žndai traukties i Egiptą.

Jeremiošui iškalbėjus wissus žodžius Pono Diewo. jų Diewo, wisslems žmonėms, kaip tai Wiešpats, jų Pons Diews jiems wissus šittus žodžius per jį apsa: pyt buwo lieps.

2. Tare Asarja sunus Osaja, bey Joanan Karėo sunus, ir wissi wyrai sawwālninkai Jeremiošui: tu mellōji; Wiešpats, musū Diews, tawę pas mus ne sunte ney sake: jās ne turrit i Egiptą trauktis, tēn gywėnti:

3. Bet Barnės, Nerjo sunus, tai taw iškalb, pries mus; kad mes Kaldėonams padūti butam: bim, kad jie mus nužawintu, ir i Babeli išwestu.

4. Sziti

4. Szittaip Joanan, Karéo sunus, ne klause balsui Pono Die, wo, ir wissi ábažo wyresnieji, su wissais žmonėmis; Kad batu žėmė je Juda pasliškė;

5. Bet Joanan, Karéo sunus, ir wissi ábažo wyresnieji, ėme su sawim wissus liškūsūsus iš Juda, Kurie iš wissū swieto žmonū, Patrul pabėgė buwo, ir atgryžė, Kad žėmėje Juda gywėntu,

6. Butent wyrus, moteres ir Eudikūs, priegtam Karálaus duš, teres, ir wissas dušias, Furras Nebusar Adan, ábažo wyresnysis, prie Gedaljo, sunaus Aikam, sunaus Sapan, buwo paliskės; ir práras Jeremiošus, bey Baruką, Nerjo sunu.

7. Ir traukėsi į Egipto žėmę, nėsa ne norėjo klausyt balsui Pono Die: ir atėjo į Takpanes.

8. Ir Pono Die: žodis atėjo Jeremiošui Takpanėse, ir tare:

9. Imk didžią akmenų, ir apžarstyk jūs plytų pėczuje, Kursai yra ties durimis prie namų Parano Takpanėse, žurint wyrams iš Juda;

10. Ir tarė jiems: taip Palba Pons Die: Zebaot, Izraėlo Die: štai, aš nususu, ir pawadėsu sawo tarną Nebukad Nėzar, Babelo Karálu, ir jo Erėlą pastatysu aukštai ant wiršaus bū akmenų, Furrus apžarščiau, ir jis sawo šėtrą ant jų pastatys.

11. Ir jis ateis, ir Egipto žėmę ištiks, ir žuddis, Furram tai tenka; išwes į apšalimą, Furram tai tenka; Fardu muš, Furram tai tenka.

12. Ir aš diemū namus Egipte ugnimi uždegšu, Kad jis jūs sudėgintu ir išgabėntu. Ir jis Egipto žėmę apšrėdys kaip kopsai gaisras sawo rubu apšwelsa, ir iš ejo su palajum' išeis.

13. Jis sulaužys abrozo stulpus Bet Semese, Egipto žėmėj, ir balwonų bažnyčias Egipte sudėgis.

44. Pėrštyrimas.

Žydai, Kurie ne klauka dabaromi. Tai yra tas žodis, Kursai Jeremiošui atėjo, ant wissū žydū, Egipto žėmėj gywėnanczų, butent, Migdale, Takpanėse, Nope ir iškė žėmėj Patros gywėnanczų, ir tare:

2. Taip Palba Pons Die: Zebaot, Izraėlo Die: jūs matėte wissą tą pištą, Furi aš užwedžiau ant Jeruzalės, ir ant wissū miestų žėmėje Juda; ir štai, šį dieną jie yra pūsti, ir nieks tūse ne gywėna:

3. Ir tai dėl jų nelabummo, Furi jie dāre, Kad mang tpykino, ir nuėjė rūkino ir gluzijo Pittiems diemams, Furrus ney jie, ney jūs, ney jūšū tawai ne pažinno.

* 2 Moiz. 23, 24.

4. Ir aš ne užtruždams sunczau pas jus wissus sawo tarnus, práras, ir jums sašydinau: ben ne darykit tofias bjaurybės, Furi aš nešencju.

5. Alle jie ne klause, neygi ne nušreipe sawo ausis nū sawo nelabummo, Kad priswerstu, ir Pittiems diemams ne butu rūking.

6. Todėl ir pasikėle mano kerštas bey mano diddis papykims, ir usidėge ant miestų Juda, ir ant ulyczų Jeruzalės, Kad pūščia ir pustyne pastojo, Kaip šį dieną stow.

7. Taygi šittaip Palba Ponas Die: was, Die: was Zebaot, Die: was Izrael: dėl kogi jūs taip labay ne gėray dārot prieš sawo paczū dušias; Kad iš jūšū išgais šinta butu, ir wyrus ir moteris ir Eudikūs ir žindamas iš Juda, ir nieks jūšū ne išliktu?

8. Kad

8. Kad mang taip supykinat sa wo rančū dārbu, ir rūšinat Eit tiems diemams Egipto žemėj, Eit jū nuėjot, gaspādōs tēnay saw imt; jeib išgaišinti, ir prā fē.kimmu bey apjūku butumbit tarp wišū pagonū ant žėnės.

9. Ar jū ušmiršot bēdōs sa wo tēwū, bēdōs Eralū Juda, bē dōs jū pacū, priegtam ir sawo sēs bēdōs, bey moretū jū bēdōs, Eitri jūms nusitiko, žemėje Ju da, bey ant ūlyczū Jeruzalėj?

10. Ir taczu jie iškė bei die nai dar nesilenkė yr, ney nesibijo ney ne waišēczoja mano istatimū, se bey prowoša, Eitrus aš jūms ir jū tēwams dawiau.

11. Todėl Eit taip Ealba Pons Diews Zebao, Izraelo Diews; š ay, aš sawo ātis priēs jū stat tisu ant piko; ir wišas Juda bus išgaišintas.

12. Ir aš imsu likusius is Juda, Eitrie sawo ātis stāte Egipto žemėj Eellaut, tēnay nēy gaspādoj wiegēt; gālas bus su jeis wišais Egipto žemėj. Kār du jie prapuls, ir badu jie iš gaiš, taip maži taip didi; Eardu bey badu jie tur prapult; ir pastot pasibāžijimu, dywu, prākeikū bey apjūku.

13. Aš ir Egipto žemėj gywē nanczus atlančysu Eardu, badu bey maru, lyg Eaip aš Jeruzalėj padarian.

14. Kad ir is likusųjų is Ju da ney wiens ne ištūks ney iškės; Eitrie taczu dėl to kēn atėjo Egipto žemėj ney Eellauinkai gaspādā, Ead jie wēl E žemėj Juda atgrybtu, Eitru jie rods wēl pa rēis gywēntu; alle ney wiens ne pareis wēl tēn, Eaip tik pabėgait is cze.

15. Tay atsakē Jeremiošui wiš wyrai, Eitrie gēray žinnojo, sawo

moteres Eit tiems diemams rūš nanczus, ir wišos moteriškes didi zu pulkū czonay stowinczos, draus ge su wišais žmonėmis, Egipto žemėj gywēnanczis bey Patrose, ir tare:

16. Pagal tą žodį, Eitri tu wardan Pono Diemo mums sa Eai, mes tam ne klausysim;

17. Bet mes darysim pagal wišą tą žodį, Eursai is musū burnōs išeit, ir rūšim dangaus Etelekētei (Earalēnei) ir jei gērimo apier ras apierawosim, Eaip mes ir musū tēwai, Earalēi ir musū Eunnigaišēczei dāre, miestūse Juda bey ant ūlyczū Jeruzalėj: to czēs ir dūnōs mes apšczy turrējom, ir gēray mums passēke, ir piko ne matēm.

18. Alle is to czēs, Eaip palos wem dangaus Etelekētei rūšint, bēy gērimo apierū apierawot, mes wišo pristokom, ir prapū lēm Eardu bey badu.

19. O ir dangaus Etelekētei rūšidamos, bey gērimo apierū apierawodamos, juš tai ne dārom be pawēlijimo sawo wyrū, Ead jei praplōczū Eeptumbim, bey gērismo apieras apierawotumbim, dėl pasigailėjimo.

20. Tay Jeremiošus tare wišiemis žmonėmis, ir wyrams ir moterims, ir wišiemis žmonėmis, Eitrie jam taip buwo atsakē:

21. Bemielay Ponas Diewas minnėjo to rūšinnimo, Eitri jū darēt miestūse Juda, bey ant ūlyczū Jeruzalėj, drauge su jū tē wais, Earalēis, Eunnigaišēczeis, ir wišais žmonėmis žemėje, ir E širdi saw dėjo,

22. Kad jau dangiaus ne gali Ešjo Eest jū darbū nelabumma ir bjaurybes, Eā jū padārēt. Dėl to ir jū žime pūšēczia, dywu

vu ir prāķešimmu pastojo, kad
nieks toje ne gvwēna; kaip šg die-
nā stow.

23. Todēl, kad jās rūķinot, ir
priēš Pona Diemā susigriešjot,
ir Pono Diemo balsai ne klausēt,
ir jo istātimūse, promosa bey lud;
dijime ne wāiēšcjojo; todēl ir
toķia bēda jums nusiķēko, kaip
šg dienā stow.

24. Ir Jeremiošus tare wis-
stems žmonēms ir wissoms mote-
rimis: girdēķit Pono Diemo žodi,
jās wissi iķ Juda, Kurrie Egipto,
žēmēj' este;

25. Taip kalba Pons Diems
Zebaot, Izraēlo Diems: jās ir
jusū moteres, sawo burna kalbē-
jote, ir sawo ranķomis padārēte,
ķā jās sāķot: mes norim sawo
priējadus atliķti, Kurris paķadē-
jom Mēlēķētoi (Karaļēnei) dan-
gaus, kad jei ruķitumbim bey gē-
rimo: apieras apierawotumbim.
Gēray, jās sawo priējadus iķpil-
dēt, ir sawo priējadus atēšējot.

26. Taygi dabar girdēķit Pono
Diemo žodi, jās wissi iķ Juda,
gwwēnājie Egipto: žēmēj': ķstay,
aķ priēķiu, prie sawo auķķtojo
wardo, taria Ponas Diemas, kad
mano wardas jau daugiaus ne tur-
but ķauķtas ney joķio žmogaus
burna iķ Juda, wissoj' Egipto:
žēmēj'; Kursai saķytu: kaip tikrap
Wieķpats, Pons Diems gwwē-
pra.

27. Sztay, aķ ant jū buddēsu
ant jū bēdōs, ir ne ant jū gēro,
kad Kurs iķ Juda Egipto: žēmēj'
yr. Kārdu bey badu prapuls, iķķi
jū gloda bus;

28. Alle Kurrie iķ Kārdo iķtrāķs,
tie tacjau iķ Egipto: žēmēs tur-
ķēs atgryķt iķ žēmē Juda, maķais
pulkāķis. Ir taipo tadda wissi
iķ Juda liķķēji, Kurrie: Egipto,
ķēmē buwo nuēķ, ķēnay gaspādōs

saw jēķōdami, iķķirs, Ketro žo-
dis bus tiesa buwķs, ar mano,
ar jū.

29. Ir iķ žēnēķā, taria Ponas
Diemas, kad aķ jus ķoj' wietoj'
atlanēysu, kad žinnotumbit, mano
žodi iwyķsent, jums ant bēdōs,

20. Tay Pons Diems ķittaiķ
kalba: ķstay, aķ Paras Aprā, ķai-
rālu Egipte, padūsu iķ ranķas jo
neprietelū, ir tū, Kurrie jo dus
ķōs jēķō; lyķ kaip aķ Zedeķiā,
Karālu Juda, padawjau iķ ranķā
Nebuķad Nēzar, Karālaus Babel,
jo neprietelaus, ir Kursai jo dus
ķōs jēķōjo.

45. Pērķyrimas.

Baruķs gāuna palinkšminojimā iķ
Jeremiošaus.

Szittas pra tas žodis, Kurri
prāraks Jeremiošus kalbējo
Baruķui, Mēķjo sunui, kaip jis
bus žodzus iķ Knygas rāķe iķ Je-
remiošaus burnōs, ķetwirtame
mette Joķaķim, sunaus Josia,
Karālaus Juda, ir tare:

2. Taip kalba Pons Diems Ze-
baot, Izraēlo Diems, apie tawķ,
Baruķ:

3. Tu tarri: bēda man! kaip
man Pons Diems dejāwimā prie
mano ķaudējimo pridējo; aķ pail-
ķtu iķ dusāwimo, ir atilķlēš ne
randu.

4. Sztittaiķ jam saķyķ: taip
taria Ponas Diemas: wēy, ķā
aķ pabudawojau, tai suardau: ir
ķā sodinnau, tai iķrāuju, drauge
su ķēķewiķķa sawāķe ķēme.

5. Ir tu saw didzū dāiķtū ušķi-
geidei, ne geiķķ jū: nēs ķstay, aķ
bēdā uķwēssu ant wisso Kuno, tai-
ria Ponas Diemas, alle tawāķe
dūķiā aķ taw nēy plēķte iķplēķta
dūķsu, bilķķur tu nāēiķ.

46. Pērķ.

46. Pērsīrymas.

Egyptas tur īveiktas ir īspūstas, ir
jūdai īš apšalimmo īsmālniti buti.

Szittas yra tas Pono Dievo
jodis, Eursai prārakui Je-
remiošui atējo priēš wissus pa-
gōnus.

2. Priēš Egyptā:

priēš ābažā Parao Nešo, Egypto
Farālaus, Eursai buwo prie wan-
dens Prat, Karēmise, Eurrē Fa-
rālus īš Babel Nebužad Nežars
īsmuše, Petwirtame mette Joja-
him, sunaus Joslo, Farālaus Juda.

3. Istaisykit ātsargū bey šydū,
ir eikit ant mušio.

4. Pašinkykit žirgus, ir te usli-
sēd raitelē, uslīdēkit geležinnes
Fepurres, ir āštrikit rāgōtines, ir
apšwilkkit pancereis.

5. Alle dēl šo tai, kad aš matau
jūs taip nuslīminnus, ir pabē-
ganczus, ir jū karžygys nušud-
dytus? Jie bēga, ašja ney ne atsi-
šwalgydami; nūgastis yr īš wissū
šampū, taria Ponas Diemas.

6. Greitasis ne gal īšbēgt, ney
drutasis īštrūkt. 3 pietus prie
wāndenū Prat jie pūle, ir paguli-
dyti.

7. Kame dabar tassai, Eurs aukš-
tyn trāufēšī šaip uppe, ir jo wils-
nys pašēle šaip wādens?

8. Egyptas trāufēšī aukštyn nēy
uppe, ir jo wilnys pašēle nēy
wāndenū ūštwinnims; ir tare: aš
užeisu, jēmg apdengsu ir miestā
īšpūstisu, drauge ir jeme gywē-
nancjūsus.

9. Uzggi, uslīšēkit ant žirgū,
bīldēkit wežimmais, karžygei te
trāufias laukan; Murrinai, ir īš
Put, Eurrē ātsargu nuslīwēro, ir
šrēlczei īš Lydiōs.

10. Nēs tai yra diena Pono Die-
mo Wiešpaties Žebaot, diena at-
šeršijimo, kad jis atškeršitu ant
sawo neprietelū, kūmet kārdaš es,

ir jū krauju šotīšs ir apšigērs.
Nēs jie Ponui Diewui, Wiešpa-
czui Žebaot, apiera papjāujama
pastōs jēmēj' šiaurēs, līnkay prie
wāndenū Prat.

11. Užeit ī Gilead, ir parsinešē
mostiēs, jumprow dukte īš Egyp-
to; alle noprosna, kad tieš gydašī;
tu taczau ne īšgyji.

12. Tawo gēda tarp pagonū īš-
girsta, tawo kāuķimio wissa jēmg
pilna: nēs wiens karžygys pūl
ant šitto, ir abbu drauge ant
jēmēs gul.

13. Szittas yra tas Pono Dievo
jodis, Eurrē jis prārakui Jeremio-
šui Palbējo, šēnlinē trāufiantis
Nebužad Nežarui, Babelo Farā-
lui, Egypto jēmg īštīt.

14. Pranešēkite tai Egypte, ir
apsašykit tai Migdale; apsašykit
tai Nope bey Tašpanese, ir taršit:
štokis gintis; nēs kārdaš suēs, kas
aplīnē tawg yr.

15. Kaip tai dēdas, kad tawo
macnieši ant jēmēs prapūla, ir ne
gal pastowēt? Pons Diems jūs
taip parblōšē.

16. Jis daug padaro pūlanczū,
kad šu wiens wienu prapūlēs. Tay
jie tare: gēray, gryškim prie sawo
šmonū, ī sawo tēwū jēmg, nū
šmarķininko kārdo.

17. Tēnay jiems pašuy bešau-
šlama: Parao, Egypto Farālus
gul, jis sawo šētra palīkēs.

18. Kaip tišray aš gyws esmi,
taria Farālus, Eursai wardu Po-
nas Diemas Žebaot: jis trāufēšī
šēn taip aukštay, šaip Pālnas La-
bor yr tarp Pālnū, ir šaip Kar-
melis yr prie marū.

18. Imšis saw šellāuninko pri-
prowas, tu gywātninkē dukte
Egypte; nēsa šop pūsta ir sudē-
ginta bus, kad niešs šoje ne gyws.

20. Egyp-

20. Egyptas labay graži telly; czia; alle iſ ſāurēs ateit mēſninkš.

21. Ir ſandininķai, joī gywē; nantieji, taipjau yra lyg ģaip peni nēti werſuķķai; alle jie taczau tur atſkreipt, bēgimui paſidūt po draugey, ir ne iſliķš; nēsa diena jū nēgandōs ant jū užeis, butent jū atlanķimo diena.

22. Jiems trāukiantis, ſārmai girgžda, ir ateina drutu ābažu, ir atſneſa ant jū ģirwjus nēy me dzus Fertantieji.

23. Tie ſittaip ģirs jū giroj, taria Pons Diews, ģad ne ſkait laus bus; nēsa jū daugiaus yr ne ģaip jogū, ģurrus nieķš ne gal ſuſkaityt.

24. Duķte Egypto apģēdita ſtow; nēsa jū ſmonēms iſ ſāurēs t ranķa padūta.

25. Pons Diews Zebaot, Izraēlo Diews, taria: ſtay, aģ atlanķyſu waldonā Mo, bey Paraonā, ir Egyptā, drauge ſu jo diemais ir ģarāleis, beje Paraonā, ir wiſſus jūm nuſtiķķinczūſus;

26. Jeib jūs dūczau t ranķas jū duģōs tyķojanczujū, ir t ranķas ſtebuķad Mezero, ģarālaus iſ Ba bel, bey jam ſluķijanczujū: ir po tam tu buſi gywēnama, ģaip iſ ſeņū gadynū, taria Ponas Diewas.

27. Ir tu, mano tarne Joģub, neſibijot, ir tu Izraēl, ne nuſt minķ. Nēs ſtay, aģ tawģ iſģēlbēſu iſi tollmū ģēmjū, ir tawo ſēķlā iſ jū newalnybēs ģēmēs, ģad Joģubs atgryģ, ir paķājuje bus, ir wiſſo apģczey turrēs, ir nieķš jū ne gandis.

28. Todēl neſibijot, tu mano tarne Joģub, taria Pons Diews, nēs aģ eſmi ſu tawim. Wiſſus pa gonus, t ģurrus tawģ nuſtūmjau, aģ pabaigſu; alle tawģ ne pabaig ſu, bet ſu miera aģ tawģ pabauſu,

ģad tawģ ne palīķczau ne ģoras wūtā ney neķaltā.

47. Pērſķyrimas.

Prarāwimas priēķ Pilistēnus, Izrā ir Zidonā.

Szittas yra tas ģodis Pono Diewo, ģursai atējo prāra: ģui Jeremioģui priēķ Pilistēnus: Paraonui dar ģazā ne iſt.ķķus.

2. Taip taria Pons Diews: ſtay, wandenis uģtwyſta iſ ſāurēs, ģur rie twanā padarys, ir taip ģēmģ, ir ģas toj' yr, taip miestus, ir ģurr e jūse gywēn, papluķing pa neģ; ģad ģmones ģlyķš, ir wiſſi ģēmēs gywāt ninķai ģāuķš.

3. Dēl bildējimo jū drutujū ģirgā wiſcze bēganczujū, ir dēl braſķējis mo jū weģimnū, ir bildējimo jū rātū; aģģa tēwai ne atģiģwilģēs waiķū, taip jie bus nuſminģ;

4. Dēl dienōs, ateinanczōs iſi ģaiģint wiſſus Pilistēnus, ir iſpū: ſtit Tyrū bey Zidonā, drauge ſu jū ģittais paģālbiniņķais. Nēsa Pons Diews Pilistēnus, ģurre liķ: ģaſi dalis yr iſ ſallōs Raptor, iſi ģaiģys.

5. ģaza bus plīķķa, ir Aſkalon, drauge ſu liķķuſeifeis jū paķalnēse, bus iſpūſtita. Paķoley tu ſuſi: rēģyſi?

6. Aģ tu Pono Diewo ģārde, ģadagi tu lāuſles? ben iſiķiģķ, t ſawo maķģtis, ir iſķēķis, ir nutilķ.

7. Alle ģaip tu gali lāutis? ģai dangi taw Pons Diews palierģs priēķ Aſkalon, ir tawģ priēķ jurū paķrūģi paſtellāwģs.

48. Pērſķyrimas.

Prarāwimas priēķ Moab.

Priēķ Moab. Taip ģalba Ponas Diewas Zebaot, Izraēlo Diews: bēda mieſtui Uzebo, nēsa jis ſugaģģtis ir ģjaurus; ģiriataim yra tweiķtas; pillēs mieſģas yra ģjaurus ir ſuplēģyts.

2. Moabo

2. Moabo tyczáwimas pasibaige, Eurti jie prieš Esbonę turrėjo. Mės piktas prieš ję dumojamą, bus tent: eikim, išgaistim ję, kad jie daugiaus ne butu swieto žmonėmis. Irgi tu Madmen, taipiau busi pagadits: kárdas eis pašny tawę.

3. Kėšmas yra girdims Oronaimūse, apie išpústijimą ir didđi dešáwimą.

4. Moab yra sulánžita; girdime jós jaunūsus Flykent.

5. Jiela jie bewerkdami užeit Fellu Luitlinkay, ir priešininšai išgirst dešojenczų kėšmą žemyn: linkay nū Oronaim,

6. Butent: sukities šallin, ir sawo dušią išwálnikit; Alle tu busi ney wienintelis mēdis pušczoj.

7. Dėl to, kad sawo buddawo nēmis tikšės, bey sawo šárbaiz, tu taipiau busi iweiktas; ir * Kamos tur pagrēbts šalin išeit, drauge su sawo Elebonais ir kungaišš: czeis. * I Karal. 11, 7.

8. Mēsa pušėlnišk (Babelės kárlus) užeis ant wissū miestų, kad ney wiens miestas ne išpústitas išlišk; abbiejos taip pakálnes bus sugadintos, tieš lygumos bus išgaistintos, nēsa Ponas Diewas tai sakęs.

9. Dūkit Moabui plunėsnū, jis išeis, nēy lēdams; ir jū miestai pūsti gullės, kad nieks jūse ne gywēs.

10. Prašėikts butu, Eurs Pono Diemo darbą ne wiernay dáro; prašėikts, Eursai sawo kárdą užtruštin kraujo praliet.

11. Moab iš sawo majų dienū be báimės buwo, ir ant sawo mēlū tykay gullėjo, ir niekadós iš wieno bōso i Pittą nepilts, ir niekadós ne ējo i newalnybę; todėl jo gardums jam pašlišk, ir jo kwapas ne pastojo Pittoš.

12. Todėl, štay, tare Ponas Diewas, ateit cžėsas, kad aš jiems šūsū leidiškus, Eurtie jūs praileidę išlėis, ir jū bōsus ištuštis, ir jū légėres sudanys.

13. Ir Moab su Kamosu bus išgēdits, lyg kaip namai Izrael * su Betel yra išgēditi, Eurrūm taczau tikšėjus. * I Karal. 12, 29.

14. Kaip jūs drystat sakyt: mes esme Parzygei, ir tikri žalnėrei?

15. Ir taczau Moab tur išgaistiti, ir jós miestai pėrgalėti but, ir jós gėrausas jaunims ant pajowimmo tur žemyn nueit, taria kárlus, Eursai wadinnamas Ponas Diewas Zebaot.

16. Mēs arti yr Moabo prapūlims, ir jós bēda labay atšikubina.

17. Ben, pašgailėkit jū, jās apšlink gywėnantieji, ir jós warda pašystantieji, ir taršit: kaipgi trutoji ryškste, ir garbingoji lazda taipo sulūžo?

18. Žėmyn iš šlowės, tu dušte Dibone gywėnantiji, ir šėdē sawsumoj! nēs išgaistintojis Moab užeis tawęsp, ir tawo pylimus išplėšys.

19. Stōkis ant wiesškello, ir dairykis, tu gywėnantiji Aroere; klaušk bėganczūsus ir ištrūkūsūsus, tarydama: kaip dēstis?

20. Aš! Moab yra išpústita ir sugaistita; káukit ir Flykit, apšapškit tai Arnone, Moabą tšanti sugaistintą.

21. Korawone ištikpo žėmės lygummus, butent, Olon, Jaza, Mepaat,

22. Dibon, Mebo, Bet Dib'ai taim,

23. Kiriataim, Bet Gamul, Bet Meon,

24. Kiriot, Bazrą, ir wissus miesto žėmėj Moab, taipo tolimasės kaip artimasės.

25. Ká

25. Kāgas Moab nūfiršas, ir jo pētis sulāuštās, taria Ponas Dievas.

26. Apgirdīkit jē (nēs ji priēš Ponā Dievā pasīdīdžawuši) Ead wēmtu, ir ranšas grāžytu, Ead ir ji apjūku pastōtu.

27. Nēs Izrael turrējo taw āp: jūku but, Eap Ead butu tarp was: giū rāstas; ir Eadangi tu tai priēš jūs Ealbi, tay turrēš ir tu šallin nuwesta buti.

28. Aš jās gywātninēai Moab, palīkēit miestus, ir gywēnēit ūlē: sa; darydami Eap balandzei, Eurie lizdas Eāruja išdubbusūsa šylēsa.

29. Wis buwo Ealbējama apie pasīdīdžojenti Moabā, jē labay sawrēdu ēsant, puiku, didžojentīš, šangu ir išdykēti.

30. Aļle Pons Diews taria: aš gēray pažystu jo Eerštā, ji tiek ne išgālinti, ir daugiaus apšimanti, ne Eap gal ištešet.

31. Todēl aš turru Eāukē ant Moab, ir ant wišo Moab Elyēt, ir ant šmonū Kirēres raudūt.

32. Aš tawē Jaēser, tu wyn: mēdi Sibmoj, turru apwerkēti; nēs tawo wynkēšes per jures nu gabentos, ir iēki marū Jaēser iš: Eāko; išgaisintojis pūle + tawo yjutē ir wyno: suwalimā.

33. Dzaugšmas bey līkšmybe atstojo iš lauķo, ir šēmēs Moab; ir ne bus daugiaus wyno išspāus: sta; wyno mindzotojis jau ne dai: nōs daugiaus sawo dainā.

34. Dēl šaukšmo Ešbone iēki Eleale, Eursai girdims iē Jaza nū: Joar pradējus, treigēsēs Eārwēs, iē + Oronaim; nēs ir wandens Nīmtim sausay išdžus;

35. Ir aš noru, taria Pons Diews, tūmi Moabe gālā pada: ryt Ead jie daugiaus ne turrēs apierawoši ant aukštībju, ney jū: diewams ne rūkē.

36. Todēl mano širdis murma ant Moabo, Eap trimitta, ir ant šmonū Kirēres mano širdis ūja Eap trimitta. Nēs jie per mierā nusīdējo, dēl to jie tur + plentā prapult.

37. Wišos galwos bus plīkšos, ir wišos barzdos nūkustos; wišū ranšos surēžitos, ir Eošanas šaku apšīsaus.

38. Ant wišū šogū ir ūlycū, wišur Moabe bus raudūta; nēs aš Moabā sukūlau nēy Eokē nez: wertā rykā, taria Ponas Dievas.

39. Aš Eap ji pagadinta, Eap jie Eāukia! Eap bjaurey jie gal: wos nulenke! ir Moab išjūku ir gandinnumu pastojo wišiemš ap: līk jē gywēnantiemš.

40. Nēs taip Ealba Ponas Die: was: štay, jis ātleke Eap erēlis, ir sawo sparņus išsplēza ant Moab.

41. Kiriat yr laimēta, ir ne iweiktinēji miestai yra īgāuti; ir širdis Earžygiū Moabe tame cēšē bus ney moterīkēs širdis, Eudīti gimdanczod.

42. Nēsa Moab tur išgaisinta: but, Ead ji ne daugiaus buta swies: to šmonēmīs; todēl, Ead ji priēš Ponā Dievā pasīkēle.

43. Bāime, dūbe ir wirwe užeite ant tawēs, tu gywātninke Moab, taria Ponas Dievas.

44. Kas bāime išbēga, tas + dūbe īpuls, ir Eas iš dūbēs īšeis, tas wirwēje bus sugāuts. Nēs aš ūzwešsu ant Moab mētā jū atlant: Eimo, taria Ponas Dievas.

45. Kurrie iš mušio ištūkēs, saw pribēgōs jēšēšis Ešbone; alle īšeis ugnis iš Ešbon, bey liepsna iš Sion, Euri Eampus Moab bey: Earu prišpāustūsus šmones suēs.

46. Bēda taw, Moab, prapūle šmones Ramos; nēs tawo šānus: ir:

ir dušteres atėme, ir i newalnybę išwede.

47. Alle czėse potam ateisenczeme aš Moabo pagrebimą i Palėjimą wėl gražisū, taria Ponas Diemas. Tai t'essie Palbėta apie Forawong ant Moabo.

49. Pėrsprimas.

Praradawimas pries kelletus fittus amoni pulkus, ydu kaimynus.

Pries waisus Ammon sittaip Palba Ponas Diemas: Argi Izrael ne tur waisū, arba ar ne tur jis ney wieno, kurriam tėwis, te pūlas. Kodėlgi Malkom paslaidytinay paslaido žėmg Gad, ir jo žmones gywėn annū miestūse?

2. Todėl stay, ateit czėsas, taria Ponas Diemas, kad aš dūsu paslambēt karo balsą ant Kabbat, waisū Ammon, kad jis ant wienos krumos išpūstitas gullės, ir jės dušteres ugnim' bus uždegτος. Alle Izrael gaus tus, kurrie jės buwo waldę, taria Ponas Diemas.

3. Káuē, aš Esbon; nės Ai yra išpūstita: rēkit jės dušters Kabbat, ir apsisaukite žakais, raus dōkit ir beginēkit aplink ant murū, nės Malkom pagrebtis, išgabėnamas, drauge su jo Elebonais ir Punigaišczeis.

4. Ką tu didzojeisi sawo lankomis? tawo lankos yra paslandtos, tu nepaklusnoji dušte, tu sawo starbais paslaidintiji, ir tarri sawo širdij': kas drysta mang užfabit?

5. Stay, taria Ponas Diemas, Wiešpats Zebaot: aš dūsu užeit ant tawęs baimę, nū wissū, aplink tawę gywėnanczūjū: kad kōnas sawo kėlu ties sawim bus lausan išwarryt' ir ney wieno ne butu, tūs bėginējenczūs suwas dinnanczio.

6. Alle potam aš wėl gražisū newalnybę waisū Ammon, taria Ponas Diemas.

7. Pries Edom.

Taip taria Ponas Diemas Zebaot: Argi jau niera išmintiēs Temane? Argi jau niera rodos pas išmānanczūsus? ar jū išmintis jau taip menka?

8. Bėgkit, eikit i šalį, palyskit kur gilley, jūs miesczonys iž Deidan; nės aš dūmi užeit bėdą ant Esawo, czesą jo atlankimo.

9. Užeis ant tawęs wynūgū renkantėsi, kurrie taw ne paliks kōpastuy parinkt; ir naktiēs wāgis užeit ant tawęs, tie jiems ganolėy iškadōs darys.

10. Uēs aš Esawą nūginau, ir slėpjamas jo wietas ardengiau, kad jis ne gal pasilēpt; jo sēkla, jo brolei, ir jo kaimynai yra ju gaisinti, kad jū jau ney wieno ne biera.

11. Taczau kas išliekt iš tawo sirtatū, tiems aš dūsu gywėms but: ir tawo nāšles manim tik, kēs.

12. Uēs taip taria Ponas Diemas: stay, tie, kurrie to ne buwo užpelng tą klyką gėrt, tur tą gėrt: ir tu turrētumbei but ne kōrawōtas? Tu nebusi nekorawōts, bet ir tu turri gėrt.

13. Uēs aš prie sawęs patiēs prisēšiau, taria Ponas Diemas, kad Bazra tur nusidywiju paslot, išjūku, pūsczia ir prakei, kimmu ir wiss jės miestai anjis na pustyne.

14. Už iš Pono Diemo girdēs jau paslus i pagonus pasustus ēsant: susleikit i krumą, ir eikit šēn pries jūs, paslėikit ant musio.

15. Uēs stay, aš maį tawę padariau tarp pagonū, ir panikis tā žmonėsa.

16. Tawc

16. Tawo tyczojims, bey tawo širdiēs pašdidzawims, tawg pri-gawo, kad ūlū; plyšūse gyweni, ir aukštus kalnus turri. Taygi noris tu sawo lizdā taip aukštay Práutumbēi, taip erēlis; taczau aš iš tēn tawg žemyn nublōkšu taria Ponas Dievas.

17. Šzittai Pdom pūsta bus, kad wišš, pro šāli einantēji nušš dywidami šwilpys dēl wiššū jōs šlogū.

18. Lyg kaip * Sodom bey Gomorra drauge su jū kaiminkomis buwo išpušitos, taria Ponas Dievas, kad nieks tēnay ne gy-wēntu, ney ne joks žmogus cze nešlaišytu. * 1 Moij. 19, 25.

19. Ušs, štay, jis ateit aukš-tyn nēy koks lūtas, nū pašdidzū-jenczo Jordano, pries drutasēs šētras: nēs aš jē iš tēnay šenlinē šubbey atbēgdīsu. Ir kas zinno koks tai jāuns wyrs ēšq, kurti pries jē ginflais iškēdisu? Nēsa kas yra man lygus? Kas manę mošis? ir kursai tai toš ganyto-jis, kurs man gallētu pašpriešyt?

20. Taygi girdēkit šudumōjima Pono Diwo, kurti jis ant Edom tur, ir jo mišlis, kurtis jis tur ant gywātninkū Teman. Beggu, ne šulygis jūs piemens, bey jū namus išpašlis?

21. Užja žēme padrebēs, jiems sugruwant; ir jū rēšmas bus išgirštas prie šwendrū; marū.

22. Šztay, jis atlešia nēy koks erēlis; ir iššplēs sawo šparnus ant Bāzra. Tame cžēse širdis kars žygiū Edome bus kaip širdis mo-terišpēs kudikt begimdanczōs.

23. Pries Damaskon: Emat bey Arpat bēdningay stow: jūdu yr nušminnušu, nēs jūdu gird ne gēra garšq; ant marū gy-wēnantieji, taip yra nušigandę, kad ne gal rimt.

24. Damaskus yra nušminnēs, ir pabēga, jē kapanoja, ir nerimi sta šaudėjimūse, nēy kokia mote-riškē jau gimdanti.

25. Kaipgi? hau dabar ne pras stūtas, tas miestas pagirtašs ir linksmas?

26. Todėl jaunieji jōs wyriškēi ant jōs ūlyczū parklupę gullis, ir wišš jōs žalnėrei prapūls tame cžēse, taria Ponas Dievas Zebaoth.

27. Ir aš murus Damaskōs ug-nimi ušdegšu, kad jis paloczus Ben Adad suēs.

28. Pries Kedar, bey katalystes Azor, kurtis Nebukad: Nezar, kurtis Babel, muše: Taip taria Ponas Dievas: Kēkities, užeikit aukštyn + Kedar, ir sugaišikit waišus rytū; žemēs.

29. Atims jiems jū būdēles ir kaimenes; jū šētras, wiššus ryšus ir werbludus jie išwes šalin; ir baisy bus rēkauta ant jū iš wiššū kampu.

30. Pabēgit, suškitės greitay šalin, šulyškit gilley, jūs gywaninkai Azor, taria Ponas Dievas: Ušsa Nebukad Nezar, kurtis Babel, dumoja kq pries jus, ir mišlija ant jusū.

31. Kēkitės, traukitės aukštyn pries žmones, wiššo pilnay tur-cinczus, ir be būmēs gywēnanczus, taria Ponas Dievas: jie ne tur ney miesto wartū, ney uškaiš-czū, ir wieni saw gywēna.

32. Jū werbludai bus pagrib-ti, ir jū galwijū daugybē atimta; ir aš jūs iššklaidysu + wiššus wē-jus, kampuše išanczus; ir iš wiššū kraštū aš jū bēdā ant jū ušwessu, taria Ponas Dievas.

33. Kad Azor smākū; buttu ir amžina pūstynē pastos; kad ney wiens ne gywēntu tēnay, ir ney weins žmogus tēnay nešlaišytu.

34. Šzit

34. Szittas yra Pono Dievo žodis, kursai atėjo Jeremiofui, prārakui, prieš Elam, pradėjus Paralystės Zedekia, Paralaus Juda, ir tare:

35. Taip kalba Ponas Dievas Zebaot: Bū, aš pilpinti Elam sulaužysiu, vyrausiu jį syla.

36. Ir atvesiu ant jų ketturus vėjus iš ketturū dangaus kampū, ir išskaidysiu juos ir wissus šittus vėjus; Kad neį jokiū žmonū nebus, ir kurrus e nueis išwary, tieji iš Elam.

37. Ir aš Elamą nusluidysiu po akimis jų neprieteliū, ir tū, kurrie jų dušos išėjo, ir bėda ant jų užvesiu savo sunkiausiu kerštu, taria Ponas Dievas; ir karda su su pastų jų, ir kiti jų pabaigsiu.

38. Už savo karal: Prėli pastatysiu Elame, ir nužawisiu ténay kaip karalū taip kunigaisėjus, taria Ponas Dievas.

39. Alie busenczame czėse aš ne walnybę Elam wėl grąžisiu, taria Ponas Dievas.

50. Pėrstyrimas.

Babelės išpuikijimas, indū išwalnijimas.

Szittaip yra tas žodis, kurris Ponas Dievas per prarai kę Jeremiofui kalbėjęs yr, prieš Babelę ir Kaldėonū žemę:

1. Prangškite tarp pagonū, ir dūkit išgirst, pakėlkit karuną; dūkit išgirst, ir ne slėpkite to; ir tarkit: Babel yra iweikta, Bel stow apgėdits, Merodaks sutruškits, jų balwonai stow apgėditi, ir jų diewai sutruškiti.

3. Užsa traukėsi šėn iš šaurės prieš jės žmones, kurrie jės žemę pustyne padarys, Kad nieks ténay ne gywės; bet abbieji, ir žmones ir galwijai iš tén pabėgs.

4. Tosa dienosa, bey tame czėse, taria Ponas Dienas, ateis waikiai

Israel, drauge su waikais Juda, ir bewerkdami eite eis, ir Pona Dievą, savo Dievą išėjo.

5. Jie klaušinės kėlo ir Zioną, ténlinė jie pargryš, eitim, prisi glauštim prie Pono Dievo amžis nu derrėjimu, kurris niekadės ne bus miršėta.

6. Užsa mano žmones yra nę prapūlusi kaimene; jų ganytojai jų išwadzojo, ir ant kálnū dawe paklysti; Kad nū kálnū ant kaukas rū eidinedami, savo gardū už miršo.

7. Bille kurrie tikt jų užtrōpi jo, tie jų suėde, ir jų neprietelei tare: mes ne darom kas na werta; todėl, Kad jie susigriešiję prieš Pona Dievą, jo teisybės namūs se, ir prieš Pona Dievą, kursai jų tėwū nusitikkėjimas yra.

8. Išbėgkite iš Babel, ir iškite iš Kaldėonū žemės; ir stokities kaip awinai pirma kaimenės.

9. Užs bū, aš prikelisiu dau gumną didžiū swieto žmonū iš šaurės, žemės, ir prieš Babelę užvesiu, kurrie prieš ję waikę itaisys, kurrie ję ir iweiks: jų strėlos yr kaip išmānanczio karų įygio, kursai wissadės trōpija.

10. Ir Kaldėonū žeme pastos plėšimu; Kad wissi ję išplėšantieji ganna iš jės gaus, taria Ponas Dievas.

11. Todėl, Kad jūs tūmi dzaugiaties ir girraties, Kad mano tės wiskės dalykų išdrāškēt; ir spiret kaip išdykėjie weršei, ir žwėn giat kaip drutiejai eržilai.

12. Jusū motina didžoje gėdoje stow, ir jusū augyme apjūku pas stōjo; bū, ji tarp pagonū mens kiaus, pāsta, sudzuwėle ir negy wēnama.

13. Užs iš supykimmo Pono Dievo ji tur paslikt negy wēnama

ir

ir abelnay pāsta, kad wissī pro Babelēs šali praeinantieji nusiody, wis ir šwīlpis ant wissū jōs slogū.

14. Imēties ginklū priēš Babelē aplinkuy, wissī strēlczei, šāuēt ī jē, ne cēdīt strēlas: nēs ji priēš Ponā Diewā susigriešijo.

15. Szuēauēt ant jōs īš wissū šallū, ji tur pasdūt: jōs grunta wones parpūle, jōs murai suardyti. Nēsa tai Pono Diewo pagējims; atskēršīt ant jōs, padaryēt jei, kaip jiji padārusi.

16. Išrāuēt īš Babel taip sējējā kaip pjowējā pjutēš; kad Ponas nū smaršininko šādo gryštu sawo žmonump, ir Ponas bēgtu ī sawo žēmē.

17. Izrael turrējo but īšsistlai dyta šaimene, kurrē lūtai pabaide. Pirma ēde jūs šarālus Assyriōs; potam īweikē jūs Nebukad Nēzar, šarālus īš Babel.

18. Todēl, šittai palba Ponas Diewas Šebaot, Izraelo Diewas: štay, aš šarālu Babel atlanšysu ir jo žēmē, lyg kaip aš atlanšiau šarālu Assyriōj.

19. Alle Izrael aš wēl namū parwessu ī jū namus, kad jie ant Karmel bey Basan ganysis, ir jū dušia ant šālnū Epraim bey Gilead pasōtinta bus.

20. Tame cēse ir tosa dienosa, nusiējimas Izrael bus jēškotas, taria Ponas Diewas, alle ne joki cze ne bus; ir griešai Juda, alle jū ne bus rasta: nēs aš jūs atlēisu tiems, kurriems dūsu īgliēt.

21. Trāukis auštyn priēš tā žēmē, kurri wissus īpyšino, trāukis auštyn priēš atlanšimmo gywātninkus; īšpāstīt, ir wissīgšay īšgaistīt jū waiķū waiķus, taria Ponas Diewas, ir tai wis daryēt, kā aš taw esmi paliepgs.

22. Kāro šūšawims žēmēj' yra, ir didde priēspauda.

23. Kaip tai, kad wisso swieto kugis sulāuštās ir sudaužytās? Kaip tai, kad Babel pūšcza pastōs jo tarp wissū pagonū?

24. Aš taw spēndžau, Babel, todēl tu ir sugāuta essī, to nesitītš šēdama; tu trōpita ir nūtwērtā essī; nēs Ponui Diewui tyczāwaisš.

25. Pons Diews sawo šarbny: cza atwērgs, ginklus sawo kēršto īššineše: nēsa toktai Ponas Diewas, Diewas Šebaot, Kaldēonū žēmēj' padare.

26. Eitīt šēn priēš jē, jūs galinnei; atwērēt jū jawū trobas, sugrāuēt jas ī wienā krumā, ir īšpūstītīt jē; kad jei nieko ne listu zoposto.

27. Pasmāuēt wissus jōs jāuczus, paršwestīt jūs ant papjos wimmo. Bēda jiems, nēsa diena atējo, cēsas jū atlanšimmo.

28. Širdimas yra balsas īšbēganczujū ir īštrūkufujū īš žēmēs Babel, kad apšakytu Šione atkēršijimā Pono Diewo, musū Diewo, ir atkēršijimā jo bašnyczōs.

29. Priēgauēt daugybei priēš Babelē, apstokīt jē ābažu īš wissū šallū, wissī strēlczei, ir ne dūēt īštrākt ney wieno; atpildīt jei, kaip ji ušpelne; kaip jiji dare, taip wēl jei daryēt: nēs ji pasididzawo priēš Ponā Diewā, šwentajš Izraelijē.

30. Todēl jōs wyrīškas jaunims parklups ant jōs ūlyczū; ir wissī jōs žalnērei prapuls tame cēse, taria Ponas Diewas.

31. Štay, tu pasididzojēšs aš eisū ant tawgs, taria Ponas Diewas, Wiešpats Šebaot: nēsa tawo diena atējo, cēsas tawo atlanšimo.

32. Tadda pasididzojēššis parklups ir parpuls, kad ji nieko ne pakēls; aš jō miestus ugnimi ušdegšu, tā wisēgi, kas aplink ji yr, suēs.

33. Taip

33. Taip kalba Ponas Dievas Zebaot: Ņāy, waitai Izrael, draugē ir waitai Juda tur newalē it neteisybē ēst; wissī, kurrie jūs i kalėjimā išwede, aptwēre jūs, ir ne nor jūs palēist.

34. Alle jū išgēlbētojis deuts, tas wardu Ponas Dievas Zebaot, tas jū promā taipo pasudis, kad jēme drēbanczē, ir Babelēs gywātnin: Eus wirpānczus padarys.

35. Kārdas ateis, taria Ponas Dievas, ant Kaldeonū, ir ant gywātninkū Babelēs, ir ant jōs Eus nīgaišēczū, ir ant jōs išmintin: gujū.

36. Kārdas ateis ant jōs burtininkū, kad durnais pastotu. Kārdas ateis ant jōs drātujū, kad nūsmintu.

37. Kārdas ateis ant jōs žirgū ir wešimmū, ir ant wissū prastujū žmonū: pulko, toje ēsanczujū, kad jie moterisēms lygus pastos. Kārdas ateis ant jōs stārbū, kad jie bus išplēšyti.

38. Išdzuwims ateis ant jōs wārdenū, kad sausay išdzutu; nēs tai balwonū žēme, ir stēngēs sawo baiseis balwonais.

39. Todēl baisus žwērys ir wil: Ņai toje laišysis, ir jaunieji štrusai, ir niekadōs ne bus gywēnama, ir nieks toje ne pabus niekad ir nie: Kadōs.

40. Lyg taip Diews Sodoma: bey Gomorra su jū kaimynais iš: gaisinno, taria Ponas Dievas; kad nieks tūse ne gywēntu, ir ney jōks žmogus tēnay ne pabutu.

41. Sztay, ateit žmones iš šāurēs; daug pagonū ir daug karālei žēmēs kraštū pasikels.

42. Tie tur strēlnyczū ir ātsargū: jie baisus ir ne susmilstā; jū šaukš: mas nēy ūzimmas jurū, jie jūja ant žirgū, karwoti taip kārui tifr: wyrai, priēš tawg, tu dukte Babel.

43. Kad karālus Babel jū garšq šgirs, tay jis sawo kumščzas pas: leis; toks jam nerimmims ir ušsū: bijojims tikšis, taip moterisē: priēš gimdysent.

44. Sztay, jis ateit auštyn nēy lūcas, nū didzojānczojo Jordano, priēš drutases šētras: nēs aš iš: tēn jī šēnlinē greitay atbēgdysū; ir kas zinno, kas tai per wiens, tas jaunasis, kurri aš priēš jē: šārwisu? Nēsa kas man lygus? kas manē mošis? ir kas tai per ganytojis, kurs man galētu pasi: priēšyt?

45. Tagi dabar girdēsit Pono Diemo sudumojima, kurri ant Babelēs sudumojo, ir jo mislis, kures Jis tur ant gywēnanczujū žēmēi Kaldeonū. Weizdē, bau ne: piemēns jē žēmei sulygis? ir jōs namus suardys?

46. Ir žēme padrebbēs iš to: šaukšmo, ir tarp pagonū pastams: bēs, kad Babelē bus tweekta.

51. Pēršērimas.

Pratāwimas apie Babelēs išpištijimā: atkarnūtas.

Taip taria Ponas Dievas: Ņtay aš aštru wējā palēlsu priēš Babel, ir priēš jōs gywātninkus, kurrie priēš manē pasikēle.

1. Aš ir wētānczus šāsu i Bas: bēlē, kurrie jē išwērys, ir jōs žē: mē išlēls, kurrie wissur aplinē jē: bus, dienoje jōs bēdōs.

2. Nēs jōs strēlczei ne gallēs šāut, ir jōs karwoti ne gallēs gintis. Tagi ne czēdišit jōs wyriško jau: nummo, sugaišinēsit wissq jōs: ābažq.

3. Kad ūsmuštēsi tēnay gullētu žēmeje Kaldeonū, ir nudurtēsi ant: jōs ālrczū.

4. Nēs Izrael bey Juda ne bus: paliktos našlēmīs nū sawo Diemo, Pono Diemo Zebaot. Nēs anū:

O o o

žēme

šeme diddey nusidėjo Szwentam
jam Izraeliė.

6. Pabėgkit iš Babel, kad ko-
nas sawo dušią nėy plėst išplėstu,
kad ne prapultumbit jės nusien-
gimme. Uėsa šis yra cėsas atker-
šijimo Pono Dievo, Eursai jei
užmoėtė užmoėtės.

7. Auksa Eupėja Babelėj', Euri
wišq swietq apgirde, yra Pono
Dievo ranėj': wišsi pagonai gėre
jės wyno; todėl pagonai taip ap-
dušo.

8. Kaip umay Babel pūle ir
nėy sutrupėjo! apšaukit jė, im-
ities ir mostės jės ronomis, beggu
ji išgytu.

9. Mes gydom Babelę, alle ji
ne nor išgyt. Taygi palikkit jė, ir
Eojnas eikim i sawo šėmg. Uėsa
jės korawone pritenka iškė dan-
gaus, ir išstiesė iškė debesų.

10. Ponas Dievas musų teisybę
atjėšėjo; eikim, pasakokim Zione
Pono Dievo darbus, musų Dievo.

11. Eiman gėray pagalastit strė-
las, ir štydas sutaisykit; Pons
Dievas drasumq Karalū Medū šė-
mės pabuddino; nės jo dumos
stow priėš Babelę, kad jė sugai-
šintu; nėsai tai tas yra atškeršij-
jims Pono Dievo; atškeršijims jo
bažnyčės.

12. Eiman, dabar pakėlkit Euru-
nėles ant murū Babel, pilnawo-
kit waktq, pastatykit waktorus, pa-
stellokit sargybę; nės Pons Dievas
Eo dumoja, o ir darys, Eą ant
gywatininkū Babelės Palbėjes.

13. Tu gywėnantiji prie didžū
wāndenū, ir didžū šārū turrin-
tiji; tawo gālas atėjo, tawo gū-
dums pasibaigė.

14. Ponas Dievas Zebaot pa-
šbāzijo prie sawo dušės; aš tawę
pilnq padarysu žmonū, kaip wa-
balū, tie taw dainę padainos.

15. Uė šėmg sawo šyla padas-
tas, ir swieto apšritumq sa-
wo išmincė pritaiksis, ir dangū
dawadnay priprowijsis.

16. Jam grāujent tay cze ganna
wāndenū po dangum'; jis miglas
užtrauke nū žėmės Erašto. Jis pa-
daro šaitus lytuje, ir atweda wēją
iš nežinamū wietū.

17. Wišsi žmones yra netikė su
sawo išmāni; ir wišsi auškalėi
stow apgėditi su sawo ābrozais;
nėsai jū balwonai tikė Elasta, irgi
ne gywi.

18. Wieni niekai jie, ir Elasta:
jie tur prapult, kad atlanėomi.

19. Alle ne toės yra Jofubo
šārū šqšs, bet wišsus dāiktus
sutwėrgsis tai yra tassai; ir Izrael
jam primatū dalykė, jo wardas
yra Ponas Dievas Zebaot.

20. Tu mano Eūgis, mano Eāro
ginėlas ešsi; tawim aš pagonus
sudaūzau, ir Ealystes sugaišinau.

21. Uš tawo ārėlius ir raitelus
išguinosu; aš tawo wėzimmus ir
wājnyczas išwaiėysu.

22. Uš tawo wyrus ir moteris-
tes išklaidysu; aš tawo sennūsus
ir jaunūsus išbarstysu; aš tawo
jaunimq wyriskq ir mergiskq
išbyrinėsu.

23. Uš tawo ganantiji ir jo Eai-
meng išguinosu; aš tawo lauėis
ninėus ir jo jungus išwaiėysu; aš
tawo waldonus ir wiespatāujan-
čius išklaidysu.

24. Uėsa aš Babelėi ir wišlems
Kaldėonū gywatininkams užmoėtė
su wišq jū pištumq, Euri jie
Zionui padare, po jusū akiū, taria
Ponas Dievas.

25. Sztaį, aš eisu priėš tawę,
tu išėdingasis Eālne, tu pateros-
jėlis wišq swietq, taria Ponas
Dievas; aš sawo ranę priėš tai-
wę ištiesu ir tawę nurissu, nū rės-
wės

wōs (ūlēs), ir padarysu iš tawęs
Pálną išdégintą.

26. Kad ne gallēs iš tawęs imt
ney Pampinnē ney pagruntinnē aš
ment, bet amžina pūstynė tu busi,
taria Ponas Diėwas.

27. Pakēlkit Parunēles žēmėj',
trubiķit trubomis tarp pagonū.
Skirstyķit pagonus prieš ję, pawa-
dikit prieš ję Karalystes Ararat,
Meni ir Astenas: pastelloķit ža-
nērū wyresnūsus prieš ję, wesķit
žirgus aukštyn, ney lāķstanczūsus
wābalus.

28. Skirstyķit pagonus prieš
ję, butent Karālus iš Medū, drau-
ge su wissais jū wyresneiseis ir
waldonais, ir wissą jū waldāwis
mo žēmę;

29. Kad žėme padrebbātu ir nu-
sigąstu: nēsa Pono Diėwo dumos
nor išspildit prieš Babelę, kad
žėmę Babel pūstynę padarytu, Euri-
roj' nieks ne gywęs.

30. Karįygei Babelės ne drys
ant mušo eit, bet tur šance pas-
liķt; jū macis pasibaige, ir mote-
riķkemis pastojo; jōs namai pra-
uždegti, ir jōs užkaiščzei pra su-
lauķti.

31. Bėga wiens cze, ėits tēn,
wiens wienam priešais, ir pāšlas
pāšlą sutinka cze ir tēn, Karālui
Babel apsaķyt, jo miestą atimtą
ėsanti pabaigtinay.

32. Ir pūeigas užimtas, ir ėjei-
rus išdégintus, ir žalnėrus pėrsi-
gandus.

33. Uėsa ėittaip Palba Ponas
Diėwas Žebaot, Izraėlo Diėwas:
duķte Babel pra nėy Pōks Ploji-
mas, dabar Fullams, abelnay wēiķ
jau ateis jōs suwālims.

34. Uėbuķad Uėzar, Karālus
Babel, manę suėde, ir nuķudde;
jis iš mangs padare tūščą ryķą,
jis manę prarijo ėaip smākas, jis

jis sawo pilwą priķimķio mano
Ėanāuseis; jis manę išwāife.

35. Uėle dabar atķiranda ant Bas-
belės newāle man padarytoji, ir
mano Ėunas, taria Žionės gywāts
ninķė, ir mano Ėraujas ant gy-
wātninķū Kaldeōs, taria Jerus-
zalem.

36. Todėl ėittaip Palba Ponas
Diėwas: ėtay, aķ taw tawo pro-
wą išbylinėju, ir tawę atķėrķisu;
aķ jōs marres išdėudisu, ir jōs
pawersmjus nusėķdisu.

37. Ir Babel pastōs aķmenūs
Ėruwa, ir smākū namais, nusidėi-
wijimui ir išķwilpimmui, kad ney
wiens joje ne gywėnęs.

38. Jie wissī iš wieno rėķs, ėaip
lātai, ir rėķs ėaip jaunieji lutyķėi.

39. Uķ jūs su jū ėėrimu ė ėarģti
pasodisu, ir jūs apģirdisu, kad
palinķjming amžiną miegą miegos-
tu, iš Ėurrio nieķaday ne pabūstu,
taria Ponas Diėwas.

40. Uķ jūs nuwėķtu, ėaip awis
nėlus ant papjowimmo, ėaip āwis
nus su oķeis.

41. Kaip tay Sesaķ laimėta, ir
wissame swiete ėirramōji taip
iweikta? ėaip tai Babel nusidėwis
jimu pastojo tarp pagonū.

42. Jurės užtwinno Babelę, ir
jiji pra tū wilnū baķmu apķėmta.

43. Jōs miestai pūstynė, ir sausa
negywėnama žėmė pastojo; žėmė,
Ėurroj' nieks ne gywėna, ir Ėur-
ney jōks žmogus ne wāiķķzoja.

44. Uėsa aķ atlankiau Bėlą Bas-
belėj', ir iš jo nastrū ištrāuķiau,
Ėą jis buwo prariķęs, ir pagonai
jau daugiaus nebegės pas ji: nēsa
ir murai Babelės pargruwo.

45. Iķėikit iš jōs mano žmōnes,
ir Pōjnas trāuķte ištrāuķit sawo
duķią nū didžauso papyķimō Pono
Diėwo.

0 0 0 2

46. Jusū

46. Jusū girdis Pittaip paslēistu, ir nusiimintu iņ to garšo, Pursai žēmeie bus girdētas. Uēsa su mettu garšas užeis, ir po to antrame mette wēl garšas dēl newālēs žē mēj, ir ponamojēsis priēš ponamojenti eis.

47. Todēl štay, ateit cžēsas, Kad aš balwōnus Babelēj' atlančysu, ir wissa jōs žēme bus iņgēdita, ir jōs užmuštieji joje gullēs.

48. Dangus ir žēmg, ir wis Paagi jūsa yr, šūpāus ant Babelēs, Kad jos iņgaišintojei iņ šaurēs atējo, taria Ponas Diemas.

49. Ir lygey taip Babel Izraēlije nužawintūsus parbloške, šit taip Babelēj' nužawintieji parbloškēti bus wissoj' žēmēj'.

50. Taygi eišit, jās, Purrie Pārdui iņtrūkot, ir ne užtruškēit. Min nēšit Pono Diemo tolimoj' žēmēj', ir t'essie Jeruzale jusū girdij'.

51. Mes buwom i gēdā tējg, taip turtēdawom iņgirsti iņdarsimma, ir gēda musū wēidā apdēnge; swetimēms užeinant ant šwentybēs namū Pono Diemo.

52. Todēl štay, cžēsas ateit, taria Ponas Diemas, Kad aš jōs balwōnus atlančysu, ir wissoj' žēmēj' mirtinay tšeistēji dusaus.

53. Ir jey Babele i dangu užžengtu, ir sawo mace auštētybeje patwirtitu, tay taczau pustēlninšai nū mangs ant jōs užeis, taria Ponas Diemas.

54. Rēšmas yra girdims Babelēj', ir diddis waitojims Kaldeonū žēmēj'.

55. Uēsa Ponas Diemas iņgaišinna Babelē, Jis iņpāstija jg su šitokiu didziu rēšmu ir bildējimu, Kad jōs wilnys užte ūja, ney nēreds twannū.

56. Uēsa užējo ant Babelēs pustēlninšs, jōs Paržygei sugāunami;

jōs strēlnyrōs sulāužamos; nēs atkeršijimo Diemas, Ponas Diemas jei užmoša.

57. Aš jōs Pūnigaiškēzus, iņ mintingūsus, waldonus ir žalnē rū wyre'nūsus, ir Pareiwjus apgirdisu. Kad j'e amžinā miegā turētis miegot, iņkurro jie niekaday ne pabus, taria tas Parālus, Kurro wardas Ponas Diemas Zebaot.

58. Taip taria Ponas Diemas Zebaot: murai diddēšs Babelēs kaste bus pašti, ir jōs auštēji wartai ugnimi uždegti; Kad pagonū dārbas noprōšnas bus, ir sudēgita bus, Eš swieto žmones su proce paštre.

59. Tai yra tas žodis, Purri prārāfs Jeremiofus paliepe Serajui, sunui Uerša, sunaus Masea, jam nueinant su Jodešiu. Parālus mi Juda, i Babelē, Etwirtame mette jo Paralyštēs; ir Seraja bus wo pašajingas Pūnigaiškēis.

60. Ir Jeremiofus surāge wissā tū nepalaimā ant Babelēs atisenti cžē i Enygās, butent wissus šus žodzjus priēš Babelē suraštus.

61. Ir Jeremiofus tare Serajui: Kad tu i Babelē iškāst, tay dabōkis, ir pašaityp wissus šus žodzjus,

62. Ir tarē: Pone Dieme, tu Palbējgs ešti priēš šē wietā, Kad tu jg iņgaišysēs, Kad nieks joje ne gywēs. ney žmogus ney galwijas, bet amžinay pūsta buti.

63. Ir Kad tu tas busi iški galo ištaitgs, tay prirēgs prie jū ākment, imest jas i Prāt.

64. Ir tarē: šittaip Babele bus nugramzdita, ir ne paškēls wēl iņ tos bēdōs, Purre aš jei užwessu, bet prājus. Ir toley Jeremiofus yra Palbējgs.

52. Pėrsprimas.

Miesto Jeruzalės išpūstijimas; Jojalmu ant garbės išeimimas.

Zedekia buvo dvidešimt ir vieno mėto, kaip Karálumi pasijo, ir Karálavo wienoliktą mėtą Jeruzalėj. Jo augywe wardu buvo Amutal, dukte Jeremiofous Libnos.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui ne itikto, lyg kaip Jojakim buvo dars.

3. Lės Pono Diewo perštas užėjo Jeruzalę bey Judą, iškė Jis jūnū savo alkū pamette; ir Zedekia pasistenge prieš Karálą Babel.

4. Alle dewintame mette jo Karalystės, dešimtojo mėnesio atėjus Nebuchad Nekar, Karálus Babel, su wissu savo ábažu prieš Jeruzalę, ir ábažu ję apitojo, ir šancu apraude į aplinkų.

5. Ir pasilikto šittaip miestas ábažu apstotė iš wienoliktą mėtą Karálus Zedekia.

6. Alle dewintą dieną Petwitojo mėnesio bádas pėrėme miestą; ir žmones iš kėmū susiejė, jau ne turėjo nieko walgyt.

7. Tay išweršta buvo i miestą, ir wissu zalnėrei išbėginėjo, ir išėjo iš miesto naėze, šellu wartump linėy tarp abbiejū murū, pagal Karálus darją. Alle Kaldeonai stowėjo aplink miestą.

8. Ir šiems traukiantis šellu per laukus, Kaldeonū ábažas Karálus wijo, ir sugáwo Zedekia laukė, arti Jeriko; tay wijas jo ábažas nū jo išlėlaide.

9. Ir anie Karálus sugáwė, nu gabėno j Karálui Babelės Riblatin, kurri žėmėj Emar gul; tas prwą jam padare.

10. Cionay Karálus iš Babel waišus Zedekio po jo alkū nusjudydino; ir wissus funnigaiškus Judą nujawinno jis Riblatėj.

11. Alle Zedekius ákis jis išdurdino; ir surisdino j dwiem lencu gam; ir šittaip j Karálus Babel nusiwėde i Babelę, ir apšalle j temnycoj, iškė jam mirštant.

12. Dešimtą dieną penktojo mėnesio, tai esti dewinoliktas mėtės Nebuchad Nekar, Karálus Babel, atėjo Nebusar Adan, tas wyresnysis, kursai wis prie šalies Karálus Babel budawo, i Jeruzalę.

13. Ir sudėge Pono Diewo namus, ir Karálus namus, ir wissus buttus Jeruzalėj, wissus didi žūsus buttus jis ugnimi sudėge.

14. Ir wissas Kaldeonū ábažas, kursai su tūm wyresnoj, buvo, pargrowe wissus murus Jeruzalės aplinkų.

15. Alle prastūsus žmones, ir šittus dar ussilikšusius mieste, bey Karálui Babel pasidūdancius, ir likšusius remestininėšius žmones, Nebusar Adan, wyresnysis, apšaltino išwėde.

16. Ir iš prastųjų (šydā) žėmės žmonū Nebusar Adan, wyresnysis, palikto wynui bey laurui nudirbti.

17. Alle warinnu šulpudu prie Pono Diewo namū, ir jū pámatas bey warinnes marres prie Pono Diewo namū suláužė Kaldeonai; ir wissą nū tujū wárą nugabėno i Babelę.

18. Ir pūdus, šupeles, peilus, bludus, šauradas ir wissus warinnus ryšus, kurrie prie Diewo šlužmos wartojami budawo, atėme jie šallin.

19. Priegtam atėme wyresnysis, ir kas áukšo bey šdábros buwo, šupkas, rušinnimo, ryšus, bludus, pūdus, liktorius, šauškus ir apierū bludus.

20. Anū

20. Anūdu stulpu, tas wienas marres, dwylika warinnus jāuczus, furrie wietoj' anūdu pakrēsīlū stowējo, furrus karālus Salomonas buwo padarydings prie Pono Diemo namū. Szittū wissū wāro rykū buwo ne paswertinay daug.

21. Ir tū dwējū stulpū Pojnas buwo astūnoliķa māstū aukštās, ir šnūras, dwyliķa māstū ilgās, aptēko jūs aplinkuy; ir buwo Peturū pirštū storas, ir widdurij' dubbus.

22. Ir ant Pojno stowējo warinne kulka penķius māstus aukštā, ir pytinēlei bey granot obolei buwo prie Pojnōs kulkos apsuķay, wissab iķ wāro; ir wiens stulpas toķs buwo taip ir antras, ir granot obolei taipojau.

23. Buwo granot obolū prie jū dewynis dēšimts ir šeši, ir wissū granot obolū buwo šimtas prie lanķēlo, Pojno wieno apsuķay aplinkuy.

24. Ir wyresnysis ēme kunigā Serajā iķ pirmosēs eilēs, ir kunigā Zepanjā, iķ anuosēs eilēs, ir tris wartininkus;

25. Ir wienā Bamar, ponā iķ miesto, kursai ant zalnērū statyts buwo; ir se. tynis worus furrie pas karālu turtējo but, furrie mieste buwo rasti; priegtam Soperi, ēdājo wyresniji, kursai žmones kēmāse ēsanczus musterauda wo; priegtam šeķes dēšimtis žmonū iķ kēmū, furrie mieste rasti buwo.

26. Szittus Nebusar Adan, wyresnysis, ēms nugabēno jūs karalui Babel i Kiblatg.

27. Ir karālus Babel nuīudde jūs Kiblatēj', furri gul žēmēj' Emat. Szittaip buwo Juda iķ sawo žēmēs iķwesta.

28. Szittie pra tie žmones, furrus Nebuķad Nezar šallin iķgas bēndino, būtent šķmame mette, tris tūkstantczus ir dwidēšimt ir tris žydus;

29. Alle astūnoliķtame mette Nebuķad Nezero astūnis šimtus ir triadēšimt' ir dwi duģi iķ Jeruzalēs.

30. Ir dēšimtami ir treczame mette Nebuķad Nezero iķwede Nebusar Adan, wyresnysis, septines šimtas bey Pettures dēšimtis ir penķes duģias iķ Juda. Wissū duģū yr Petturos tūkstantis ir šeši šimtai.

31. Alle septynis dēšimtame mette, taip jau Jojakim, karālus Juda, buwo iķwestas, dwidēšimtoj' ir penķtoj' dienoj' dwyliķtojo mėnesio, Ewil Merodaks, karālus Babel, tame mette, taip jis karālum pastojo, iķfele Jojakino gālwa, karālaus Juda, ir iķlēido j iķ Palėjimo,

32. Ir meilingay su jūmi Palbējo, ir jo krēslā dējo aukšczaus uķ karālū krēslus, furrie prie jo Babelēj' buwo.

33. Ir pėrmaine jam jo Palėjimo rubus, kad po jo aķiū wālge nepalāutinay, Foley jis gyws buwo.

34. Ir jam wis buwo kasdies niķkas iķšlaiķimmas dūtas, nū karālaus Babel, taip jam primēlita buwo, Foley jis tiķt gyws buwo, iķki jam numirģtant.

Jeremiošaus Naudojimo : Giesmės.

I. Pėrskrymas.

Žydu bėdninga tužba.

Taip pūstas gul tas miestas,
Kursai žmoniū pilnas bu-
wo? Jis ney našle stow:
Kuris vyrāusla tarp pagonū, ir
Faralėne tarp žėmjū buwo, dabar
tur padūnka buti.

2. Ji werkte werkė naktij', āšar-
roms per skrostus rėtant; nier
ney wieno iš wissū jōs prietelū,
jė palinkšminanczū. Wissi jōs
artimieji niekin jė, ir jei priešt-
ninšais pastōjo.

3. Juda yr apšalta bėdoj', ir
sunšioje glūmoj'; ji gywėna tarp
pagonū, ir ne randa ātilsio: wissi
jōs pėrsekinitojai sunšey jė laišo.

4. Kėldi t Zion gull pūsti, nie-
kam ne einant ant ney jokiōs
šwenties; wissi jōs wartai stow
sugaišinti, jōs kunigai dusāuja:
jōs mergos apmaudingos, ir ji
smutna.

5. Jōs priešininkai gālwa pa-
šėle, jōs neprieteliems gėray šė-
pas: nėsa Pons Diews jė tužba
užpyle, dėl didzū jōs griešū; ir
jōs kudišai t kalėjimā išwesti yra
po ašiu neprietelaus.

6. Wissas graištams dukters
Zion prapūle; jōs kunigaišbczei
yra lygus āwinams, ganyklo ne-
randantiems, ir pirma wāranczio
einant pasileidusiems.

7. Jeruzale šoj' gadynoj' du-
moj', kaip warginga ir aplėista
ji ēsanti, ir šiek gėro ji iš seniuū
gadynū turrėjusi; kaip wissi jōs
žmones špūle t jōs neprietelū ran-
kas, ir nieks jei ne gėlbt; jōs ne
prietelėi t jė žurėdami džiaugies, ir
jūties iš jōs sabbatū.

8. Jeruzale susigriešijo, todėl
ji tur but nėy ne czysta moteriš-

ke: wissi tie, kurie jė garbėj' lais-
ke, dabar nieku jė werczia, jōs
gėda matydam, alle jiji atškreis
puš dusāuja.

9. Jōs bjaurumynai prie jōs
sulės limpa, ji ne dingojo, jei
galāusey taip busent; per baisęy
ji žėmyn nustumta, ir dar ant to
ne tur ney wieno, jė palinkšminos
janczo. **At** Pone Diewe, žurėk
t mano wargā, nėsa neprietelus
didey puikawoja.

10. Neprietelus sawo ranškā prie-
dėjo prie wissū jōs brangujū dāi-
tū; nės ji turrėjo matyt pagonus,
t jōs šwentybę einanczus, * kuri-
rus tu paliepei, ne turrint ieit t
tawo surinkimā. * 5 M. 23, 3.

11. Wissi jōs žmones dusāuja,
ir dūnōs jėškō; jie brangušus sa-
wo dāiktus dūst už walgi, kad
dušią patėšitu. **At** Pone Diewe,
ben žurėk, ir matyt, kaip panies
šinta aš pastojau.

12. Aš sašau jums wissiems,
pro šali einantiems: ben žurėkit,
ir matyt, bau joks šaudėjims
toks ēsas, toks mano šaudėjims,
kurs manę ištiekō. Nėsa Ponas
Diewas manę užpyle tužba dienos
je sawo sunšiausio pyšimmo.

13. Jis ugnį iš aušto atsunte
t mano šaulus, ir jam walę dar-
we. Jis mano šojoms tinškā pa-
spėnde, ir apstābde manę; jis pa-
dare iš manęs pušynę, kad kas
dien smutitis turru.

14. Mano sunšieji griešai iš-
jo šorawonū pabuddo, ir pulkais
ant mano šaklo atėjo, ašja wissas
mano nuėjims man prapūla.
Pons Diews manę šittaip sudau-
že, kad šėltis ne gallu.

15. Pons Diews sumindzojo
wissus mano drutūsus, kurrus aš
turi

turrėjau, jis ant manęs šventę užkaukdino, mano vyriskąjį jaunimą sugaišint. Ponas Dievas dave mindžot mergai, dukterei Juda, spauštuvėj'.

16. Todėl aš taip verkiau, ir abbi mano aki tėja wandenėlu, kad palinksmintojis, Eursai mano dušėle turrėtu atgaimint toli yr nū manęs. Mano waikai sugaišo, nėsa neprietelus wiršų gamo.

17. Zion išiplėczia savo raudas, ir taczau nier ney wieno jė palinksmintot; nėsa Ponas Dievas avsuėay aplink Jofubą jo neprieteliems paliepe, kad Jeruzale jū tārpe tur but nėy moteriskė necyzsta.

18. Ponas Dievas teisus; nės aš jo burnai nepaflusnus buwau. Girdėkit wissl swieto žmones, ir žurėkit i mano skaudėjimą; mano mergos ir jaunikaiczei išwesti nuėjo i kalėjimą.

19. Aš kaukiau savo prietelus, alle jie manę pavilsojo: mano Eunigai ir miesto wyresnieji, dwāsg atdawe; butent dūnōs jėsg kodami, dušei savo paėjit.

20. Aš Pone Dieve, ben weizdėp, kaip aš nerimstu, aija man iš to Eune skaudu! mano širdis man Eune apsiwerczia, nėsa aš didi dey smūtna esmi. Lauke Eardas, ir namėj' smertis man padare našlystę.

21. Bille Eas gėray gird manę dušaujent, ir taczau ne turru palinksminojanczo; mano wissl prietėlininkai, mano nepalaimą girdėdami dzaugies; tai tu padarai. Tapgi te ateit ta diena, Eurre tu iškauki, kad jiems taip butu kaip man.

22. Te ateit wissas jū pištums po tawo afiū, ir sudaujyp jūo, kaip tu manę dēl wissū mano nušengimū sudauzei; nės mano

dušawimo daugel yr, ir mano širdis smūtna.

2. Pėrštymas.

Dejawimo giesmė dukters Zion.

Kaip Ponas Dievas dukterė Zion sawo papykiu užpyle! Jis glowę Izrael iš dangaus ant jėmės numette; jis ne minnėjo sawo pafojo, dienoje sawo papykio.

2. Ponas Dievas wissas Jofubo gywatas ne susimildams išgaipino; jissai miestus ne iweiktinay apdrutintus dukters Juda suarde sawo didžausame papykimme, ir su jėme sulygino; jis nešwentus padarydino taip jōs Ealalystę, kaip ir jōs Eunigaišęczus.

3. Jis wissus rāgus Izrael didi žausame sawo Eeršte sulauže; jis sawo dēšing i užpakalt attrauke, priegininlui ateinant; ir Jofubo ugni užfure, aplinkuy suplešči nanczg.

4. Jis sawo strėlyczia itempe, ney Eoka neprietelus; sawo dēšing jis pakėle, kaip Eoka priegis ninkas, ir nujudde wis Eagi, Eas gražu žurēt buwo, ir sawo suni Eiausi Eerštą nēy ugni išlėjo Eētroj' dukters Zion.

5. Ponas Dievas pastōjo nēy neprietelu; jis išgaipino Izraelit; jis išgaipino wissus jōs palloczus, ir jōs pillis pagadinno; jis dukterei Juda padare daug raudōjimū ir tuzbū.

6. Jis jōs Eētras išEknisdino nēy Eoki daržą, ir jōs namus pagadinno. Ponas Dievas Zione taip šwenczū kaip sabbatū užmirėdino; ir sawo sunEiausame EērEijū me taip ir Ealalus kaip ir Eunis gus išgėdidino.

7. Ponas Dievas sawo altoru pamette, ir sawo šwentybę prasEėite; jis murus jōs palloczū padawe

dawe i neprietelaus ranĥas; kad jie Pono Dievo namūse ņauĥe, nĕy ņventoi' ņoĥioi' dienoj'.

8. Pons Dievs pamisljo pa gaddit murus duĥters Zion; Jis ņnura ant jū iņtempe, ir sawo ranĥa ne attrāuĥe, iņĥi jĕ iņgai ņinant; pamurei stow raudingay, ir muras gul paņlĕidĥs.

9. Jōs wartai gilley i jĕmĕ i grimzdo; jis jōs uņĥaiņczus ņulāu; jĕ ir pagadino; jōs ņarālei ir ņunigaiņĥzei pra tarp pagōnū, ņur jie pagal iņtātumus ne gal elgtis, ir jōs prāraĥai rĕgĕjimus nū Pono Dievo ne gāuna rĕgĕti.

10. Wyresnieji duters Zion gul ant jĕmĕs, ir be tyl; jie dūĥemis sawo galwas apbarsto, ir ņaĥais apņņaute; mergos Jeruzalĕs ņawo galwas nulĕidza i jĕmĕ.

11. Aņ sawo āĥis ņone iņņweri ņiau, aņa mano ņuno iņ to ņunĥu pra; mano ņĕpenos ant jĕmĕs pra iņĥrittusos, dĕl wargimmo mano ņmonū duĥters; ņudifĕims, dar ņindamams ir ne iņĥalbantiems ant miesto ņlyczū apalpstant.

12. Kaip jie sawo augywĕms tare: ņame dūnōs beywyno? Kaip jie ant miesto ņlyczū apālpo, kaip ņokie ņmertnay iņlistieji, ir ant sawo āugywjū ranĥū duņia dawe.

13. Aĥ tu duĥte Jeruzalem! ņam aņ tawĕ prilygisu, ir ņam tawĕ priroĥosu, tu merga duĥte Zion? ņu ņūm' aņ tawĕ ņulygiczau, kad tai wĕ galĕczau palinĥsmi? nĕs tawo ņaiзда pra diddummu nĕy jures; ņas gal tawĕ iņgydit?

14. Tawo prāraĥai paņaĥe taw nieĥam ne wertus rĕgĕjimus, ir ne apreiņĥe tawo nuņĭengimus taw, ņūmi jie tawo ņalĕjima butu nu ņreipĕ; bet ņaĥe taw nieĥingas prarāĥystes, ņurromis jie tawĕ iņ jĕmĕs iņĥozonijo.

15. Wiņņi, pro ņalĕ einantieji, ranĥas ņuplojĕ, ņwilpin i tawĕ, ir galwas ņrāto ant duĥters Jeruzalĕs: beggu tai tas miestas, apie ņurri ņaĥydawo, jĕ wiņņū grai ņāuņi ĕsanti, ņurūm wiņņa jĕme dzaugĕs?

16. Wiņņi tawo neprietelei prieņ tawĕ, iņņiņojĕ iņņwilpin tawĕ, iņņi ņĕpĕ dantis rodo, tarydami: ĕjĕ ba! mes jĕ ņugaņinnom; tay pra ta diena, ņurrōs mes geidĕme; tai gamom, tai ņulāuĥĕm.

17. Pons Dievs padare, ņa buwo apņĕmĕs; Jis sawo ņodt iņ pilde, ņa ņeney pirm to buwo iņa ņĕs; jis ne ņuņimildams ņugaņino; jis neprietelu ant tawĕs pradzugdino, ir tawo prieņinintū rāga paāuĥĥtino.

18. Jū ņirdis rĕĥe Ponop Diei wop: aĥ tu mure duĥters Zion, te rĕtaņi āĥaros jĕmyn diena ir naņi ti, ņaip uppĕlis; neygi ne palāuĥ, ir tawo āĥiĕs obolys te neņlauja.

19. Naņtij' atņĥelusi rĕĥ; iņĥiĕ sawo ņirdi pirmojo gaidgystĕj', po āĥiū Pono Dievo ney wandent; paĥĕĥ sawo ranĥas jopi, dĕl jaunujū duņĕlū tawo ņudifĕiū, badi du gaiņtanczujū pryņaĥije wiņņū ņlyczū.

20. Pone Dieme, ben ņurĕĥ ir weizdĕĥ, ņa tu taipo pagadinĭs! Argi moteriņĥes sawo ņuno waiņu wālgys, jaunintelus ņudifĕelus, ņprindi ilgus? Argi prāraĥai ir ņunigai Pono Dievo ņwentiny; ĕjoj' taipo bus ņudditi?

21. Gullĕjo ņlyczloņa ant jĕmĕs, waiņaiczai ir ņenieji; jaunimmas mano mergiņĥas ir wyriņĥas ņār; du pūle. Tu paņmāngei dienoje sawo ņerņijimo, tu ne paņgailĕi dams papjowei.

22. Tu paņauĥei mano neprietelus iņ wiņņū ņrāņtū, nĕy ant ņoĥiōs

Požiūs šventės, ašja ney wiens ne
ištrūko, ney ne išliko dienoj
Peršijimo Pono Dievo; mano pri
šawotūsus ir užaugintūsus, nei
prietelus nužudde.

3. Pėrštyrimas.

Dėjamimo, palinkšminojimo ir pagrau
bėnimo, rāstas.

Aš bėdnas wyrs, turre rėgėt jo
didzio keršto ryštę.

2. Jis manę wėde ir tvede i
tamšybę ir ne i šwiesą.

3. Jis sawo ranką pakreipe
prieš manę, ir abelnay Pittaip da
ro su manim i dieną dienōs.

4. Jis mano mėšą ir šėdą sėną
padare, ir mano kaulus sudauže.

5. Jis manę kerte apšėre, ir
manę tulžimė bey tužbą apdėjo.

6. Jis manę i tamšą idėjo, kaip
negywūsus swiete.

7. Jis manę apmūrijo ne i šėi
tinay, ir i sunkes pānczes ipānczos
jo manę.

8. Ir norint aš šaukiu ir rėliu,
tay jis ausis ušsikemša mano mal
doms.

9. Jis mano kėlą apmūrijo su
apšaltais akmenimis, ir mano
takkus apkasė.

10. Jis manę tykojo nėy lošys,
nėy koksai lūtas ūloša.

11. Jis iš kėlo manę paklysoino,
jis manę supjaušte ir išpūstijo.

12. Jis sawo strėlnyczą itempęs,
ir manę strėlai per mērė pastate.

13. Jis iš seidošo i mano ing
stus strėlas išowe.

14. Aš išjūku esmi wištieks
sawo žmonėms, ir dienėša jų
dainėle.

15. Jis manę Partumynais pri
walgydino, ir mėtėlėmis prigirde.

16. Jis mano dantis i stučkūs
sukūle, jis manę pellenūse wolojo.

17. Mano dušėle yra pawari
ryta iš pakėjauš; man gėro reik
užmiršti.

18. Aš tariau: mano išgalėjimo
yra glodą, ir mano pastikėjimo
ant Pono Dievo.

19. Ben minnėš, kaip aš taip
bėdna ir prastūta, mėtėlėmis bey
tulžimi girdoma esmi.

20. Tu juš minnėš to; nėsą ma
no dušia man tai sašo.

21. Tai aš i širdi dėmi; todėl
aš dar tikėios.

22. Pono Dievo susmillims
yra, kad mes wiššikay ne prapūs
lēm; Jo mielaširdingyste dar ne
pasllowe;

23. Bet ji kas rytą nauja, ir
tawo wiernums diddis yra.

24. Pons Diews yra mano da
lyšs, tacia mano dušėle; todėl aš
jūmi tikėšūs.

25. Nėsą Ponas Diewas yra
meilingas tam, kursai jo laukia,
ir dušei jo iššėanczei.

26. Grecznas tai dāikts, kas
trej kęst, ir Pono Dievo pagalba
tikėtis.

27. Grecznas tai dāikts, wyrui
jungą sawo jaunystėj' nešot.

28. Kad prastūtas kancrus yra,
jey kas jė užpūla,

29. Ir sawo burną i dulkes iši
šęs, kas lauktiną lauktu.

30. Ir besidūdas i wėidą sėšt,
ir didcy apsigėdit.

31. Nėsą Pons Diews ne amžis
nay pamette.

32. Bet apsmātijęs wėl susmil
sta pagal sawo diddė susmillimą.

33. Nėsą jis ne iš širdiės žmo
nes wārgin ir apsmātina,

34. Nėy wišsus apšaltūsus ant
žėmės abelnay po sawo kėjomis
pamėšęs;

35. Ir wyro kofio prową po
akū aušėczāusojo dūtū kraipyti;

36. Ar kofio žmogaus prową
pėrwerst, ney Ponui Diewui to
ne mātant.

37. Taygi

37. 'Taygi kas drys sažyt: tai nusidūst Ponui Dievui ne paliepus?

38. Ir kad ney kas pišta, ney kas gēra ateina iš aušezāusojo burnos.

39. Kamgi šittaip murma gywieji žmones? Ponas te murma ant savo griekū.

40. Ir pērtardykim bey išklaušnēkim savo pasiėgimma, ir Ponop Dievop prislwerškim.

41. Pašēlkim savo širdi bey rankas Dievop i dangu.

42. Mes, mes susigriešijom, ir nepaklusnus buvom; todėl tu, wertay musū ne czēdijei;

43. Bet mus pāpykiu nēy pilt appylei ir pērsekinējēi, ir ne pasi gailēdams pasmaugei.

44. Tu nēy dėbesu ussidengei, kad musū maldos ne galējo peršgaut.

45. Tu mus iššlowa ir mēšlu dawei pastot swieto žmonėsa.

46. Wissi musū neprietelei savo burna iššijoje prieš mus.

47. Mes spāudzami ir wārgi nami esme išgaščeis ir nerimimimui.

48. Iš mano ašiu tėsa wandens: uppēlei, dėl bėdos dukters mano žmonū.

49. Mano akys nēy tekėte tėsa, ir ne gal lautis; nēsa nier ney jo šio palowimmo.

50. Jėki Ponas dienas iš dangaus šgn žėmyn žurės, ir tai pamatys.

51. Mano akis mano gywasti sukremta, dėl dukters mano miesto.

52. Mano neprietelei manę medzote medzojo ney pauštyti, be jokios priežasties.

53. Jie mano dušią dūbėje žude, ir akmenimis manę užmette.

54. Jie ir mano gálwā wāndenn užpyle; tay aš tariau: dabar jau abelnay prapūlau.

55. Ule aš tawo wardo šauskiau: Pone Diewe, žemay iš dūbės;

56. Ir tu išklausei mano balsą. Ule pasliepė savo ausis nū mano dusawimo ir rēkimmo.

57. Prislartik man, tawęspi šaukent, ir tarė: nesibijoė.

58. Tu, Pone Diewe, bylinėk mano dušos prowa, ir išgėlbėk mano gywasti.

59. Pone Diewe, žurėk, šaip man neteisybe dāroma, ir itaisyk mano prowa.

60. Tu mattai wissā jū pagiesimma, ir wissas jū mislis ant mangs.

61. Pone Diewe, tu girdi jū išdardimā, ir wissas jū mislis ant mangs;

62. Lupas mano priešininkū, ir jū dieniskā išdumojimā ant mangs.

63. Ben žurėk, jie ar atšlėd ar atšlėl, tay dainā ant mangs dais nōja.

64. Užmoėkė jiems, Pone Diewe, šaip jie pelng.

65. Te išgandina jūs jū širdis, ir te jāucza jie tawo šeišimma.

66. Pērsekinėk jūs su didžausu kerštu, išgaistė jūs po Pono Diewo dangum'.

4. Pērštyrimas.

Bėdninga giesme, praraktāwimas apie Edomitū prapūimma.

Kaipgi aušsas taip abelnay tam sus pastojo, ir šaistussis aušsas taip bjaurus? ir šwentinyczos akmens pryšakėj' ant wissū ūly: czū išmētiti?

2. Brangieji Zionės šunėlei, aušsui lygus laikomieji, šaipgi tie dabur molo pūdams priligiti. pūdzaus daromiems? 3. Wili

3. Wiskat padūda papus sawo waisams, ir jūs pažindo; allemano žmonū dukte tur ne pasigailit, kaip koks štrusas pūščioje.

4. Žindamui Eudikiui jo liežuvis prie jo gomuro prilimpa iš troškulo: jaunieji Eudikai prašo dūnūs; ir nier ney wieno jiems tūs pridūdancio.

5. Kurrie pirma to skannausis walgis walgė, tie dabar apalpsia ant ūlyczū; kurrie pirma buvo šilkušė užauginti, tie dabar tur mėšlynosa gullit.

6. Nusliengims dukters mano žmonū yra didėnis už * grieķą Sodomos, kurri nūglay sugaiginti buvo, ney jofius raudūs nepridėjus. *1 M. 18, 20. 19, 4.

7. Jūs Nazarenai buvo cypstėsniai už sniegą, ir baltėsniai už pėną; jie raudūnėni buvo už karėkas; jie išstėdę rodėsi ney Sapyrs;

8. Alle dabar jū wėidas taip tamsey pažudo, kad jū ant ūlyczū nepajysti; jū ūda prie kaulū kaba, ir taip sudzuwo, kaip malkės plaukile.

9. Kardu nužudditiems buvo gėrėns, ne kaip tiems, kurrie baddu numirė; kurrie susmukę ir nudurti buvo, dėl pristokimmo lauko waisans.

10. Mielagirdingiausos moteris turrėjo pączos sawo kūdikius išwirti. Kad kō walgyt turrētū, toj' bėdoj' dukters mano žmonū.

11. Pons Dievas sawo diddį supylimą pabaigė: jis sawo labą diddį supylimą išlėjo: jis žionoj' ugnį prafūrė, kurri ir jōs grūntawones suėdė.

12. Tai karalei ant žemės nebutu tikėjė, neygi wissī swieto žmones, kad priekininės bey neprietelus wartais i Jeruzalę teisė.

13. Ale tai nusitikto dėl grieķū jū prarakū, ir dėl nusliengimmo jū kunigū; kurrie toje teisūjū kraują praliejo.

14. Jie šėn ir tēn waiščiojo ant ūlyczū ney akliai, ir kraujais buvo išsitėpę, ir ney anū drabus jus ne galėjo prilipstyt.

15. Bet šaukė prieš jūs: atstokit, jūs necystieji; atstokit, atstokit, nieko ne krutikit. Uže jie jū daisėjos, ir bėgo nū jū; ir tarp pagonū buvo sąfoma: jie ne ilgą tēną bus.

16. Todėl jūs Pono Dievo pąpyktis išskaidino, ir ne nor daugiaus i jūs žurēt; kadangi jie kunigus ne laite garbė, ney wyresnųjų ne susimllo.

17. Ir taczau musū akys dairėsi niekingūs pagalbūs, iškū joms pailstant, mums be laukiant žmonū, kurrie taczau mus išgėlbēt ne galėjo.

18. Jie wijo mus, ašja ant sawo ūlyczū nepiggu buvo waiščiozot. Taygi ir gėlas mums atėjo, musū dienos pasibaigė, mums liks kims atėjo.

19. Musū persekinėtojai buvo greitėsniai už padangiū erėlus; jie ant kėlnū mus wajojo, ir pūščioje ant musū tykojo.

20. Pono Dievo apmōstytais kurrām pastikėjom, apkaltinay yra sugauts, kaip jie mus išgaiskino, kurrām pasilinksminnomes, po jo pawėsu gywėsg tarp pagonū.

21. Unkait, dzaukis tikēt, ir buk linksmas, tu dukte Edom, tu gywėnantiji žėmėj' už; nėsia ir i tawim' nueis Elyks, ir tu turri girta ir nūginta buti.

22. Alle tawo nusliengims pasibaigė, tu dukte žion; Jis tawę dangiaus ne išwezdis; alle tawo nusliengimma, tu dukte Edom, jis atlanks, ir tawo grieķus atdangys.

5. Pėr:

5. Pērstyrimas.

Jeremiošaus malda dēl madāmimo bīdēn
wārginū žodu.

Minnēk, Pone Diewe, kas mums
nusldūst; žurēk ir atšweizdēk
i musū iŕgēdinnimā.

2. Musū tēwiŕkas dalyks pa-
gonams tēko, ir musū namai at-
eiwojems.

3. Mes esme sirratos, ir ne tur-
rim tēwo, musū motinōs yra
nēy nāŕles.

4. Mes sawo paczū wāndent,
turrim pinnigais pirktā, gērt; sa-
wo paczū mālēk turrim uŕmoŕē-
dami parŕigabēnt.

5. Mes per miera wāromi esine,
ir jau pailsusēms, jie ne dūst mums
atšlilŕēt.

6. Mes turrējom pasldūt Egyptū
ir Aŕsurū, kad ben dūnōs turrē-
tumbim priŕwālgit.

7. Musū tēwai suŕŕigriēŕijo, ir
jū jau ne yra; ir mes jū nusldēji-
mū dēley turrim toŕk bēdā ŕēst.

8. Bernai ponawoj' ant musū,
ir nier ney wieno mus nū jū ran-
ŕōs iŕgēlbanczo.

9. Mes turrim sawo dūnā par-
ŕineŕt su priŕbijoŕimu gywi ne iŕ-
liŕŕē, dēl ŕādo pāŕczoje.

10. Musū ūdos iudēguŕos ŕaip
pēcuzje, iŕ baiŕaus bādo.

11. Jie moteres Zione newālijo,
ir mergas miestūŕe Juda.

12. Kunigaiŕŕczi nū jū yra pa-
ŕārti, ir senieji ne buwo garbēj
laiŕyti.

13. Wyriŕkas jaunims turrējo
maluno; āŕmenis neŕot, ir waiŕāi-
czi medzus neŕodami ŕluppinēt.

14. Senieji ne ŕēd po wartais,
ir wyriŕkas jau ne ŕaidza ant
ŕrunū.

15. Musū ŕirdiēs dzaugŕmas
paŕbaige; musū ŕoŕinēŕimas pa-
wirto i waitojimā.

16. Musū galwōs wainiŕkas
nupūle; āŕ bēdā, ŕk taip suŕŕigriē-
ŕijom!

17. Jŕ to ir musū ŕirdis ŕmuti-
na, ir musū āŕis tamŕos,

18. Dēl ŕālnō Zion, kad jŕs
taip pāŕŕas gul, kad lapes per jŕ
bēginēja.

19. Alle, Pone Diewe, tu amŕi-
nay paŕlieŕi, ir tawo ŕarāliŕkas
ŕrēŕlas neŕilāuja nieŕadōs.

20. Kodēl tu musū taip abelnay
nori ūmirŕti, ir mus taip ilgay
taip nūdēm aŕlēŕti?

21. Priweŕt mus Pone Diewe,
wēl prie saws, kad mes wēl i sa-
wo namus iŕŕaktumbim; atnau-
jinē musū dienas, ŕaip iŕ ŕenowēs.

22. Mēŕa tu mus mēŕte pamettei,
ir per mierā ant musū supyŕai.

Prāraŕas Ezeŕielis.

1. Pērstyrimas.

Diewo paŕŕodimas ant ŕērubim.

Eris dēŕimtaine mette, penŕtā
dienā ŕetwirto mēneŕio, man
b' ēŕant tarp apŕāltujū prie
wandens Rebar atŕwēre dangus,
ir Diēws parode man tēgējimū.

2. Ta patti penŕttoj diena to
mēneŕio, buwo tam patim penŕta-
me mette, po to, ŕaip Joŕafins,

ŕarālus Juda, buwo ŕugāuts iŕ-
wēŕŕas.

3. Tay Pono Diewo žodis atējo
Ezeŕielui, ŕunui Buŕi, ŕun'go,
Kaldeonū ŕēmēj', prie wandens
Rebar; tēnay Pono Diewo ranŕa
ant jo ūŕējo.

4. Jŕ aŕ rēgējau, ir ŕtay, atējo
didis wēŕuls iŕ ŕāurēs, su didzu
dēbeŕu, ugniēs pilnu, taŕŕai wiŕŕur
api

aplinskuy šwiete: ir pattim widdurij' tōs ugnis buwo nēy šwie: sāuse šwiesybe ugnij'.

5. Ir widduje jōs rodost nēy Petturi gywolei, ir tarp jū wiens buwo rēgēt nēy Fokšai žmogaus wēidu.

6. Ir Fokšas turrējo Pēturus gymjus bey Petturus sparnus.

7. Ir jū blanzd: Pāulei buwo ištissi; alle jū Fojos buwo nēy apšrittos Fojos, ir žibbējo Faip: šwiesus glittus wāras.

8. Ir turrējo žmogaus ranšas po sawo sparnais, Petturosa jū wietosa: nēs jie wissi Petturi turrējo sawo gymjus ir sawo sparnus.

9. Ir tū paczū sparnū Fokšas suslējo su Fits Pittu: Ir jiems einant ne reikėjo jiems Fraipytis; bet Patrul jie ējo, jie tūjaus tiesog saw ējo.

10. Jū wēidai po dešinēs šallim tū Petturū, buwo lygus žmogui Fokšam bey lūtui, als po Fairēs šallim' tū Petturū, buwo jū wēidai lyg jāuczo bey erėlo.

11. Ir jū wēidai bey sparnai buwo wiršuje atškirti, kad Fokšai dwēji sparnai wis suslējo, ir dwe: jeis sparnais sawo Fung apdenge.

12. Katrul jie ējo, tay tūjaus tiesog saw jie ējo, ir jie ējo Patrul wējas pute, ir ne reikėjo jiems Fraipytis einant.

13. Ir tie gywolei rodost nēy anglis žėrinczos, ir nēy žibburei, tarp jū gywolū einantieji. Ir ugnis spindult is saws islēido, ir is ugnis isėjo žaibas.

14. Ir tie gywolei šėn ir tēn teškinėjo lyg Faip žaibas.

15. Man tus gywolus taip rėgint, štay, rāts bestowys ant žėmės, prie tū Petturū gywolū, ir matomas buwo nēy Petturi rātai.

16. Ir tie rātai buwo nēy dari bas is Turkošo, ir wissi Petturi wiens Faip Fits; ir lygey rodost Faip bu: u Fits Pittame rātas.

17. Raip jiems eit reikėjo, tay gallėjo jie t wissus sawo Petturus Fampus eit, neygi reikėjo jiems Fraipytis, einant.

18. Jū šrytai bey auštummas buwo baisus; ir jū šrytai buwo pilni ašiu apšrittuy wissuse Petturūse rātuse.

19. Ir tiems gywoliems einant, ējo ir rātai pagal jūs; ir tiems gywoliems nū žėmės auštyn pasikėlant, tay ir rātai pasikėle auštyn.

20. Katrul dwase norėjo, tēnay jie ējo; ir rātai pasikėle prie jū auštyn; nēsa gywaji dwase bus wo tūse rātuse.

21. Aniems einant, ējo ir šie, aniems stowint, stowėjo ir šie; ir aniems pasikėlant nū žėmės, tay ir rātai pagal jūs pasikėle; nēsa buwo gywa dwase tūse rātuse.

22. O wiršuj' tū gywolū buwo lubbos atrėstos nēy dangus, Faip Kristols baisu žurēt, is auštiant jū isšiplėtas;

23. Kad po tū dangum jū sparnai wiens tiesog prieš Pittą stowėjo, ir Fokšą Fung uždenge du sparnu.

24. Ir as girdėjau sparnus užent, nēy didzus wādenus, ir nēy dundimną Wissogālinczojo, jiems einant, ir Faip bildėjimą abaze. Alle apšistodami sparnus palėido.

25. Ir jiems apšistojus ir sparnus palėidus, tay grōwe danguje auštay ant jū.

26. Ir wiršuje dangaus ant jū šfanczio, buwo mattyt Fokš šokšas ney Sapyras, ir ant to paties sosto sėdėjo wiens lygey Faip žmogus.

27. Ir

27. Ir aš rėgėjau, ir buvo kaip
šaišti šviesybė, ir widdurij' bu-
vo matyt kaip ugnis š wissū
kraštū, nū jo strėnū auššynay,
ir žėmynay rėgėjau aš kaip ugnį
žibbanti iš wissū šallū.

28. Lygey kaip antay dangaus
jūsta debesisa stow, nulyjus, tai
po žibbėjo iš wissū šallū. Szittai
po aš rėgėjime macziau Pono Die-
wo šlowę. Ir aš tą rėgėjes, pū-
lau ant sawo wėido, ir aš išgir-
dau kalbanczio balsą.

2. Pėrstyrimas.

Práraso Ezeielo pamatinimas i
práratū urėdysę.

Ir jis tare man: tu žmogaus
waikė, stois ant sawo kojū,
tay aš su tavim kalbėsu.

2. Ir tam taip su manim' be-
kalbant, aš wėl atsigawau, ir ant
sawo kojū stojęs klausiau to, su
manim' kalbanczio.

3. Ir jis tare man: tu žmogaus
waikė, aš tavę sunczu pas wai-
kus Izrael, pas žmones nū ma-
nės atsisėrusus, kurie manę
prastoję yra. Jie ir jų tėvai taip
jau iškė bei páczei dienai prieš
manę nusijenge.

4. Alle tie waikai, pas kurie
aš tavę sunczu, turėtis galwas,
ir užėtėtis širdis; tiems tu turri
sakyt: taip kalba Wėspats, Po-
nas Diewas.

5. Ar jie klausytu ar ne klausy-
tu; jie tiesa yra nepaklusnus na-
mai; alle taczau jie tur žinnorė,
práratą tarp jų esanti.

6. Ir tu žmogaus waikė, ne
turri jų pabėgti, ney jų žodžių
bijotis. Ar tiesa prie tavęs pė-
sprándzei ir dygus eršėczei: ir
tu gywėni tarp škorpionū; alle tu
ne turri bijotis jų žodžių, ney nū
jų akiū ne išsigąsti, norint jie
namai nepaklusnus yra.

7. Bet tu turri jiems mano žo-
dį sakyti, jie apsimtu jų ar klaus-
syt, ar ne klausyt; nės jie yra ne-
paklusnus žmones.

8. Alle tu žmogaus waikė, tu
girdėk, ką aš tau sakau, ir ne-
būk nepaklusnus, kaip tie neklaus-
antieji namai yr. Atwėrė sawo
burną, ir walgyt, ką aš tau dūsu.

9. Ir aš rėgėjau, ir štay, cze
buvo ranka ties manim' ištiesta,
toji turrėjo sudėtą gromatą.

10. Tą ji išsplėte po mano akiū,
ir toji buvo aprašyta iš wiršaus,
ir widdurij', ir buvo toje para-
šyta: škundimai, dusawims ir bėda.

3. Pėrstyrimas.

Prárasas i Babelę gebėntas.

Ir jis tare man: tu žmogaus
waikė, walgyt, kas po tavo
atiū yr, butent šę gromata, ir
nuėjės sakyt namams Izrael.

2. Tay aš sawo burną atwėrau,
ir jis man dave tą gromatą su
walgyt,

3. Ir tare man: tu žmogaus
waikė, tu turri šę gromatą, kuri
ką aš tau dūmi, i sawo burną
walgyt, ir sawo pilvą su ta
pildyt. Tay aš ję walgiau, ir
ji buvo mano burnoje taip šaldė
kaip medus.

4. Ir jis tare man: tu žmogaus
waikė, eik pas namus Izrael, ir
sakyt jiems mano žodį.

5. Wėsa aš tawę juš ne sunczu
pas žmones swėtimą kokią kalbą,
arba nepažystamą liejuwį turrini-
czus, bet i namus Izrael:

6. Beje ne i daugybę žmoniū,
kurie swėtimą kalbą bey nepažys-
tamą liejuwį tur, kuriū žodžius
tu ne gallėtumbei pėrmanyt. Ir
norint aš tavę i tokius sūsczau,
tay jie taczau tavę rods klausytu.

7. Alle namai Izrael ne nor ta-
vę klausyti, nės ney manės pa-
ties

tiēs jie ne nor flausyt; nēs wissi namai Izrael tur fētas fāktas ir ušfētitas širdis.

8. Alle aš taczu tawo wēidq fētq padariau prieš jū wēidus, bey tawo fāktq prieš jū fāktas.

9. Beje aš mielay tawo fāktq padariau taip fētq, kaip Dėman tq, kurs fētėsnis už ākment. To dēl nėslibiof, nevgi ne išsigast jū, kad jie taip nepačiusnus namai yra.

10. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė, wissus mano žodžius kurrus aš taw sakau, tus dēl saw i širdi, ir priimt i ausis;

11. Ir nuėjgs pas apšaltinay pagrėbtūsus tawo žmonū, sakys jiems ir tarf jiems: šittai taria Wiešpats Ponas Dievas: jie ar apšlimtu flausyt ar ne.

12. Ir wējas pakėle mang, ir aš išgirdau už sawęs užimmą lyg didžio žėmės padrėbėjimo: pagirta t' essie Pono Diewo šlowe sawe wietoj'.

13. Ir buwo bruzgėjims spar, nū anū gywū daktū, kurrte nē su fitts Pittu susibuczawo; podraugy bildėjims rātū abelnay arti prie jū ēsanczū; irgi užimmas didžio žėmės padrėbėjimo.

14. Tay wējas mang pakėles nu gabėno mang šalin. Ir aš einant didey išsigandau; alle Pono Diewo ranfa laikė mane drutay.

15. Ir aš išlakau pas apšaltinay pagrėbtūsus, prie wandens Rebar gywėnanczus, mandelėms stowint, mėnesij' Abib, ir atsisėdau pas jūs sėdinczus; ir pasiškau tēnay su jeis septynes dienas wissisflay nulūdęs.

16. Ir toms septynomis dienoms pėrėjus, Pono Diewo žodis manęs atėjo, ir tare:

17. Tu žmogaus waikė * aš tawę istaczau sargu ant uamū Izra-

el; tu turri iš mano burnos žodį girdėt, ir jūs mangs dēl pagrans dēnti.

* Ez. 33. 7.

18. Kad aš nelabamjam sakau; tu turri prajūt, ir tu jį ne graudenni, ir tai jam ne sakai, kad tas nelabasis nū sawo pikto pasielgimmo saugotus, jeib gyws išliktu: tay nelabasis sawo grietū dēl prajūs; alle jo kraujq aš nū tawo ranfos jėškosu.

19. Alle jėy tu nelabajį graudenni, ir jis ne priswerczia nū sawo nelabummo, bey pikto pasielgimmo; tay jis sawo grietū dēl prajūs; alle tu sawo dušiq išgėlbėjai.

20. Ir jėy teisusis nū sawo telšybės atstoj', ir pikto dāro, tay aš jį pėrlėisu nūstrenkt, kad jis prajutu: nēsa kadangi tu jį ne pagradinai, jis sawo grietū dēl prapulti turrės, ir ant jo teisybės, kurrę jis dare, ne bus weizdėta; alle jo kraujq aš nū tawo ranfos jėškosu.

21. Alle jėy tu teisujį graudenni, idant ne susigriešytu, ir jis ir ne susigriešija; tay jis išliks, nēs jis priėme pagraudėnimq; ir tu sawo dušiq išgėlbėjai.

22. Ir tēnjau Pono Diewo ranfa atėjo ant mangs, ir tare man: kėlėis, ir išeik i laukq, tēnay aš su tawim kalbėsu.

23. Ir aš kėlėsi išėjau i laukq; ir šztay, cze (rėgėjau) bestowins cze Pono Diewo šlowę, lyg kaip aš ję prie wandens Rebar buwau rėgėjgs; ir aš parpūlau knūpščzas ant sawo wēido.

24. Ir aš buwau atgawints, ir stojaus ant sawo kojū: ir jis su manim' kalbėdams tare man: nuieik, ir ušstrakink sawo namūse.

25. Ir tu žmogaus waikė, štay uždės taw wirwes, ir tawę tomis rėš, kad tu jiems ne ištraktumbei.

26. Ir

26. Ir aš taw pērlēisu liežuvju priegomuro prilipt, kad tu bežado busi, ir jū daugiaus ne bārši: nēs jie yra nepaklusnus namai.

27. Alle kad aš su tawim kalbēsu, tay aš burnā taw atwērsu, kad jiems sakyt turrēsi: šittaiptaria Wiešpats, Ponas Dievas: Kas Klaus, tās te Klaus, Kas ne Klaus, tas te ne Klaus; nēs tai nepaklusnus namai.

4. Pērstyrimas.

Miesto Jeruzalēs apgullimas, pirma pajenklintas.

Jr tu žmogaus vaike, ēms plystā, padēk tā po savo ašiu, ir nuženklit ant jōs miestā Jeruzalē.

2. Ir padaryt ābažo apgullimā aplinēt jū, ir padaryt pylimā aplinkuy; ir pylimus ištast aplinkuy, ir padaryt waistā aplinkuy, ir statyt Frygožius aplinēt jū.

3. Ir priet sawe imt geležinę skaurādā, ta t'essie geležinnis mūras tarp tawes bey miesto; ir statyt sawo ākis priet jū, ir apstatyt jū. Tai t'essie ženklas namams Izrael.

4. Tu turri ir ant sawo kairo šono gultis, ir nusizengimā namū Izrael ant to uždēt; kelles dienas tu ant to gulli, taip ilgay ir jū nusizengimā turri nešoti.

5. Ir aš taw mettus jū nusizengimū t tēk dienū paversu, butent trisšimtus ir dewynes dešimtis dienū; taip ilgay tu turri nusizengimā namū Izrael nešoti.

6. Ir kaip tu tai busi atlikęs, tay tu potam ant sawo dēšino šono turri gultis, ir turri nešot nusizengimā namū Juda ketures dešimtis dienū: nēsa ir cze aš taw už tiek mētū tiek dienū dūmi.

7. Ir statyt sawo ākis ir sawo nūgā ranekā priet apstatytā Jeruzalē, ir praraktūt priet jū.

8. Ir štay, aš ant tawes wirw, jū uždēsu, kad ne galētumbei kreiptis iš wienos šalliēs t tittā, iktū tu dienas sawo apgullimmo busi pabaigęs.

9. Taygi imt saw kwečū, mėžū, puppū, lesukū, naminū sorū, ir speltū, ir tai wissab idėjis t wienā kubbilā, pritaisyt saw tiek dūnōs iš to, kiet dienū tu ant sawo šono gulli, kad tōs tris šimtus ir dewynis dešimtis dienū wālgit tektumbei.

10. Šittaipt kad tawo walgis kas dien wālgomas, dwidešimt syklū swertu. Toktai tu cžesa t cžesā wālgisi.

11. Ir wāndent tu taipojau pagal mierā gērsi, butent šēptā dālē In; ir tai taipojau cžesā t cžesā gērsi.

12. Mėžū ragaišus tu turri wālgit, kurrus po jū ākimis su žmogaus mieglu turri kēpt.

13. Ir Ponas Dievas tare: šittaiptur waiškai Izrael sawo neczystā dūnā wālgit tarp pagonū, t kurrus aš jūs ištumjau.

14. Ir aš tariau: At Wiešpats, Pone Diewe, štay, mano dūšia dar niekaday ne pastōjo neczystā: nēs aš iš sawo jaunū dienū iktū šam cžesui ney jošōs maitōs ney kōšio suplėšyto ne wālgiau, ir niekadōs neyjošōs neczystōs mėsōs t mano burnā ne dēta yr.

15. Alle jis tare man: štay, aš taw pawēlisu kārwiū mėšlā už žmogaus mėšlā, kurrūm tu sawo dūnā pritaisyt turri.

16. Ir tare man: tu žmogaus vaike, štay, aš dūnōs sopoštā Jeruzalēj atimsu, kad jie dūnā turris wālgit swarczu swertā bey su apmauda, ir wāndent saikelu ipiltā gērti su smutka.

P p p

17. Todėl, kad dūnūs bey wandens pristotims bus, ir wiens su antru smūtītis, ir sawo nusižen gimme apalpti tur.

5. Pėrsėyrimas.

Pamėiklas sunkiausū ilogū indams pasakotū ir tū pacū prieasčū.

S Ir tu žmogaus waife, imė sawo kėrdą, aštru kaip barzd sturti, ir lėist tą per sawo galvą bey barzdą; ir ėmės swarczus tais jūs pėrdalyė.

2. Wiena trėczia dālī tu turri ugnim sudėgint pattim miesto widurij, praėjus dienoms apgullimmo: Antrą ėmės kėrdū mušt i wissas šallis aplinkuy. Pastutinni išbarstyt i wėją, kad aš kėrdą i jū užpakalī ištėrauštū.

3. Alie mažumėlī jū ėmės trīšt i sawo kreistės kėmpą.

4 Ir wėl ėmės kėllis jū ėmest i ugnī jūs ugnimi sudėgindams: ištū ugnis tur kėltis ant wissū namū Izrael.

5. Taip taria Wiefpats Ponas Diewas: tai yra Jeruzale, kurre aš i tėrpą pagonū staczau, ir aplink i apsuštėu žėmes.

6. Alie jiji mano ištėtimą pėrwerte i nelabus pamokšlus, daugiaus ne kaip pagonai, ir mano prawas labjaus ne kaip tos žėmes, kurre aplink jūs yra. Alie jie atmettą mano ištėtimą, ir ne nor pagal mano prawas pasielgti.

7 Todėl taria Wiefpats, Ponas Diewas, taipo: Kadangi jūs daugiaus padarot ne kaip pagonai, kurre aplink jus yr, ir ne elgia: ties paga! mano prisėkimus, ney pagal mano prawas ne darot, bet darot pagal budą pagonū, aplink jus ėsanczujū:

8. Tay Wiefpats Ponas Diewas, šittaip sašo: štay aš prieš ir prową ant tawės už: ir tawė turrės jurit.

9. Ir taip su tawim padarysu, taip aš niekadūs ne dariau, ney potam ne darysu, dėl wissū tawo bjaurybjū.

10. Kad tawije tėwai sawo wais bus, ir waitai sawo tėvus turrės ėsti: ir tokią prową ant tawės užlėisu, kad wissū tawo liktusieji i wissus wėjus tur but ištėlaidyti.

11. Todėl, kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiefpats, Ponas Diewas: Kadangi tu mano šwentiny: czią wissokėis sawo bjauresčėis bey balwónais apbjaurinai; ir aš tawę sudaužysu, ir mano akys tawės ne tur cėdyt, ney ne busu malonus.

12. Trecioji dālīs ištawės tur maru numirt, bey baddu pasibaigt; ir antroji ištū trījū dālū kėrdū pult aplink tawę; ir trėczia tū trījū dālū aš i wissus wėjus ištėlaidysu, ir kėrdą i jū užpakalī ištėrauštū.

13. Taip mano kėrtas tur pasibaigtas, ir mano diddis kėrtas ant jū but ištėisytas, kad aš atsis kėrtyczau; ir jie tur ištirti, manę Poną Diewą, sawo kėrtė kaltės jusi, kad sawo diddī kėrtą jūse busu ištėisęs.

14. Alie tawę statysu pustyne ir gėda po akimis pagonū, aplink tawę ėsanczū, po akimis wissū pro šalī einanczujū.

15. Ir turrėš but gėda, apjūku, pamėikla ir dywu wissliems pagōnams. aplink tawę esantiems, kad aš prową ant tawės užlėisu pāpyti, didzu kėrtu ir kėrtijanczu bėrimmu; (tai aš sašau, Ponas Diewas.

16. Bey kad aš bādo pištās strėlas tarp jū šāusu, ištėadysenczes, ir aš jes ištėāusu, jus pagadinti; ir bādą pas jus wis diddesni dūsu but, ir dūnūs zopōstą atimsu.

17. Mielay

17. Mielay bādā ir pīktas girtū žwēris aš tarp jusū nususu, tie turrēs be waikū jus padaryt; ir tur mārās bey fraujas pas tamē ateiti, ir fārdā ant tamē uš wessu. Aš, Ponas Diewas, tai sakiau.

6. Pērskyrimas.

Apie ispušijimā jūdū jēmēs.

Jt Pono Diewo žodis atējo manēspī ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, grēšf sawo ākis priēš fālnus Izrael, ir prarākāuf priēš jās,

3. Tarydams: jās fālnai Izrael, girdēkit žodi Wiešpatiēs, Pono Diewo: Szittaip fālba Wiešpats, Ponas Diewas, abbiejiems fāl nams bey fālnēliems, abbiejiems ir uppēliems ir dāuboms: štay, aš fārdā jums ušwessu, ir jusū aukštības isgaifisu.

4. Kad jusū altorai ispuštyti, ir jusū balwōnai sulāužyti bus. Ir jusū kunus po ašiū abrozū ušmušdīsu.

5. Beje, aš kunus waikū Izrael po ašiū jusū ābrozū dūsu pult, ir jusū fāulus aplinē jusū altorus pabarstysu.

6. Kur jās tiēt gywēšte, cze mies stai tur ispuštiti, ir aukštības pu stynēmis buti. Mēsa jusū altorai bus ispuštiti, ir i pustynes pa wersti, ir jusū balwōnai sulāužyti ir nieku pawersti, ir jusū ābrozai sudaužyti, ir jusū budawones isgaifinti.

7. Ir ušmuštujā tarp jusū bei gullēs: Kad istirtumbit, manē šanti Pona Diewa.

8. Alle Fellis is jusū aš dūsu islikt, fārdūi istrūkstanczus, tarp pagonū, Kad aš jus i jēmes busu isbarstys.

9. Szittie jusū isliktieji tadda mangs minnēs tarp pagonū, Kur apfālti tur but, Kad aš jū fēšāu-

jancz; širdi nū mangs pabēguš, ir jū fēšāujanczas ākis, furros i sawo balwōnus jurējo, bušf sui fāls; ir jie galēsis dēl nelabum; mo, wissotioms jū bjaurybēmis daryto.

10. Ir tur istirt, mang šanti Pona Diewa, ir nenoprōsnay fāl bējust, tokiā bēdā jiems padaryt.

11. Szittaip safo Wiešpats, Ponas Diewas: suplōf sawo fās, ir sawo fōjomis trypdamas tarf: bēda ant wissū griekū bjar; rybū namūse Izrael; furrū dēl jie fārdū, baddu bey maru tur pulti.

12. Kas toli yra, tas maru mirs: ir fās arti yra, tas fārdū puls; alle fās islikt, ir nū anū apsaugōtas yra, tas baddu mire. Szittaip aš sawo diddi fērštā tarp jū pabaigsu.

13. Kad istirtumbit, mang Pona Diewa šanti, faip jū ušmuš; tieji gullēs tarp sawo balwōnū aplinēy jū altorū; aukštay ant wissū fāufarēlū, ir aukštay ant wissū fālnū, ir po wissais žalais seis mēdzeis, ir po wissais tani fāuseis aužolais, furrosa wietosa jie wissotiems balwōnams saldzes rūkinnimo: apieras dūdawo.

14. Aš sawo ranfā priēš jūs istiesu, ir tā jēmē pūstā ir negys wēnamā padarysu, nū pāščzōs ikti Diblatai, Kur jie gywēna: Ir tur istirt, mang šanti Pona Diewa.

7. Pērskyrimas.

Prāraķawimas apie sugaifimā fāralh; fēš Jūdā.

Jt Pono Diewo žodis manēspī atējo, ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, šittaip taria Wiešpats, Ponas Diewas, apie jēmē Izrael: gālas ateina, gālas ant wissū fētturū jēmēs fāmpū.

3. Dabar gālas atēin: ant tas wgs: nēia aš sawo diddi perštā taw ušsusu, ir tawg iudisu, Paip tu ušpelnei; ir taw dūsu, Pas wif: slems tawo bjaurybēms pareitis.

4. Mano ākis ne tur tawgs czēdit ney aplenktis bet aš taw dūsu, Paip tu uššipelnai, ir tawo bjaurybes tur i tawo patiēs widdur: atēit; Pad ištirtumbit, mang ēsanti Pona Diemā.

5. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diemas: štay, atēit bēda ant bēdōs.

6. Gālas atēit, atēit gālas, pa buddo jau ant tawgs: štay, atēina.

7. Jau ušēit, ir anēsti atēit ant tawgs, tu gywatninke tōs žēmēs; czēsas atēit, raudāwimo: diena yra arti, Furroj' ne bus dainū ant kalnū.

8. Jau dabar aš wēik sawo narsā ant tawgs išliesu, ir sawo pāpykē ant tawgs pabaigsu: ir tawg iudisu, Paip tu ušpelnei, ir taw dūsu wišlab, Pas tawo wif: soms bjaurybēms pareitis.

9. Mano ākys ne tur tawgs czēdit, neygi sušmilsu; bet aš taw dūsu, Paip tu ušpelnei, ir tawo bjaurybes tur taw i widdur: atēit; Pad ištirtumbit, mang ēsanti Pona Diemā, jus ištinkanti.

10. Štay, ta diena, štay, atēit; iškūšta rykšte žyd, ir pasdidzo: išs šaloja.

11. Smarķininēs pasikēle, per rykštē ant nelabujū; Pad nieks iš jū, ney iš jū žmonū, ney iš jū pulko pašnēsminojimo ne turrēs.

12. Todēl atēit czēsas, diena prištartina. Perkāsle te nesidzauge, ir pardūdāsls te nestrūzij': nēsa pāpykis atēit ant wišsū jū pulko.

13. Todēl pardūdāsls te ne jēkšo sawo pardūtojo turto. Nēsa Furs išliēs, tas tā turrēs. Nēs prara kāwimas ant wišo jū pulko ne

sugryš: ney wiens ne išliēs gyws, dēl sawo nusiđejimo.

14. Te patrūbij' tištay trūbā ir te pritaifo tišt wišlab; taczau ney wiens ne eis Parāt. Nēs mano diddis perštās eina ant wišsū jū pulkū.

15. Ulycšosa wāikšczoja kārdaš, uttūse wāikšczoja mārās bey bādas. Pas ant lauķo yra, tas kārdu mirs; alle Furs miešte yra, tā mārās ir bādas suēs.

16. Ir Furrie iš jū iškēgs, tie tur kálnūse but, ir nēy karmēlei daubūse, wišl podraugey dejojami, Požnas sawo nusižengimmo dēley.

17. Wišsū ranķos pašleis; ir wišsū kēlei taip ne stiprey stowēs, Paip wandū.

18. Ir jākais apšjūs ir bāime pilte bus ušpilti; ir wišsū gymjei bus raudingi žurēt, ir wišsū gālwos bus nuskustos.

19. Jie sawo šdābrā lauķan ant ūlyczū iškēs, ir sawo āukšā per bjauru kōkē dāiktā laiķys. Nēsa jū šdābras bey āukšas ne iškēlbēs jūs dienoj' pāpykio Pona Diemo. Ir taczau sawo dušias tūm' ne šōtis, ney sawo pilwā tūm' prišpils: nēs tai jiems buwo pašpiķi tinnimu ant jū nusiđejimū.

20. Jie iš sawo brangujū žemi czugū, Furreis jie puikawojo, ābrošus padare sawo bjaurybjū ir sawo baidykū. Todēl aš tai jiems bjauru dāiktu padarysu;

21. Ir i swētīmū ranķas padūsu, Pad tai iškēlētū, ir nelabēms ant žēmēs per plēšimnā; Pad jie tai padarytu nešwentu.

22. Aš sawo ākis nušreipsu šallin, Pad jie mano kārba bentikray ne šwentu darytu, ir mieslay plēšēkai tur ant jo ušēit, ir tā darēyti.

23. Pa

23. Padaryt tencugū; nēs tā žime yva pilna Franjo: kaltybju, ir tas miestas pilns newalijimo.

24. Tay aš piščausus iš pagoniū ateldisu, kad jie jų namus tur atimti; ir macnujų didžawimui gálą padarysu, ir jų bažnyčas suderksu.

25. Išgaifintojis ateit: tay jie pašajaus jėškos, ir jo ne bus.

26. Bėda ant bėdės ateis, garšas ant garso: tad da jie rėgėjimo prie praraktų jėškos; alle jau ne bus ney pamokšlo prie funigū, ney pamokinnimo prie senųjų.

27. Karalus bus smūtnas, ir funigaiščzei gedulingay bus apšwilgė, ir rankos tōs žėmės žmoniū bus nēp nuslminnūsos. Aš su jeis darysu, kaip jie pasielge, ir jųs sūdisu, kaip jie užpelng; kad ištirtu, mang esanti Pona Diewa.

8. Pėrštiriūas.

Balwonyte, priejastis ateiscenčės foramonės.

S r nusidawe šėštame mette, penktaj' dienoj' šėšto mėneslo, man besėdint sawo mamūse, ir seniems iš Juda sėdint po mano akiū; tēnjau Wiešpatiēs, Pono Diewo ranka pūle ant mangs.

2. Ir štay, aš rėgėjau, kad nū jo strėnū žėmyn linėay buwo nēp ugnis; alle aukštay ties jo strėnoms buwo skaiszey šwiesu.

3. Ir nēp ranką ištiesęs, czup terėjo mang mano galwōs plaukū. Tay wėjas mang nēše tarp dangaus bey žėmės, ir nugabėno mang i Jeruzalę diewiškame rėgėjimie, pas widdutinnus wartus, furrie i šaurę stow; Tēnjau besėdys ābrozas, nepatinėas gaspadōrui.

4. Ir štay, tenay buwo šlowe Diewo Izrael, kaip aš jė pirma buwau rėgėjęs ant laužo.

5. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė, pakylėt sawo ākis i šau-

re. Ir man sawo ākis pašilėjus i šaurę, štay, cze sėdėjo i šaurę ans nekenczamas ābrozas prie altorauš wartū, tenpat fur ieinama.

6. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė, beggu tu rėgi, kę šie daro? Butent diddes bjaurybės, fures namai Izrael czonay daro, kad jie mang jo tolyn nū mano šwentinyczōs pawarrytu; alle tu dar daugiaus didesnū bjaurybju rėgėsi.

7. Ir jis wėde mang pas durris prybažnyczōs, tay aš rėgėjau, ir štay, tēnay be esanczės šylę sėnoje.

8. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė, past i sėnų. Ir kaip aš i sėnų paštau, štay, be esanti anga.

9. Ir jis tare man: ieik, ir matyt nelabases bjaurybės, fures jie cze dāro.

10. Ir man iėjus ir be žurint, štay, cze buwo wissokie ābrozai kirmynū bey galwijū, wienū bais sybju ir wissokiū balwōnū namū Izrael, wissur aplinkuy prie šėnōs padarytū.

11. Ties furreis stowėjo septynis dēgimts wyrū iš wyresnujų namū Izrael; ir Jasanja, Sapas no sunus, taipjau tarp jų be stowys, ir kōžnas sawo rūkinnimos žoles turrėjo rankoj' ir ta ist migla kėlės aukštyn nū rūkinnimū.

12. Ir jis tare man: žmogaus waikė, ar rėgi, kę wyresnieji namū Izrael daro tamsoj', kōžnas sawo grašausoje kammāroj'? Nēs jie sašo: Pons Diews musū ne mātō, bet Pons Diews nū tōs žėmės atstojo.

13. Ir jis tare man: tu dar toly didesnū bjaurybju rėgėsi, jų daromujū.

14. Ir jis twedde mang pas wartus prie Pono Diewo namū i šaurę stowinczus; ir štay, tēnay besė-

besēdinczos moteriskēs, apwer-
fiancēs Tamusq.

15. Ir jis tare man: žmogaus
waike, ar tu tai rēgi? Alle tu dar
bidesnū bjaurybju rēgēsl, ne šaip
šie yra.

16. Ir jis mang iwedde i widi
dutinē prybajnyti prie Pono Die-
wo namū; ir štay, ties durrimis
prie Pono Diewo bajnyczōs, tarp
prybajnyczōs bey altorans, tēnay
buwo apie dwidešimts ir penki
wyrāi, kurrie sawo pašālq prieš
Pono Diewo bajnyczq, ir sawo
wēidq i rytus buwo nukreipę;
ir meldies prieš šaulēs užteš,
Pėjimq.

17. Ir jis tare man: žmogaus
waike, ar tu tai rēgi? ar tai per
maš namams Juda, kad jie wissas
tošias bjaurybes czę daro? norint
jie taczau be to wissoj' žėmėj' wie-
nus tišt newālijimus bey neteisy-
bes daro, ir nū to neskāuja, irgi
mang dar šibbina; ir štay, jie dar
wynšakkes prie nosės laižo.

18. Togidėl ir aš prieš jūs didi
dey nemaloningay elgsūs; ir ma-
no akys ne tur jū czėdit, neygi
noru jū susmilti. Ir novint jie
didzu balsu i mano ausis rēktu,
taczau aš jū ne klausysu.

9. Pėrsšyrimas.

Koramone balwonūs garbinancujū.

Ir jis šauke didzu balsu man
girdint, ir tare: jau prislartis
no šitto miesto atlanšimmas; ir
kožnas jū te tur sawo ranfoj'
smertnq ginklq.

2. Ir štay, be ateina šėši wy-
rai šellu nū aukštujū wartū, kur-
rie i šaurę stow, ir požnas turrē-
io išpādijanti ginklq sawo ranfoj'.
Alle wiens buwo tarp jū, tas
marškonu buwo apšwilkes, ir
turrėjo ryšq parāšimui prie sawo
šalliēs. Ir jie ižę stojosi prie
šalliēs warinno altorans.

3. Ir šlowe Diewo Izrael pa-
šikėle nū Kerubo, ant kurrio ji
buwo tēlinē pas šėnėsti namū;
ir šauke tam marškonu wilkin-
czam, bey rāšimui priprowas
turrinczam prie sawo šalliēs.

4. Ir Ponas Diemas tare jam:
Ei! perdēm per miestq Jeruzalem;
ir paženklinē žėnklu i kaktq tus
žmones. Kurrie dusāuja ir raudoi
ja dėl wissū bjaurybju tēnay daro
mujū.

5. Alle aniems tare jis, man
girdint: eikit pastuy šį per miestq
ir muškit; jūšū akys ne tur czėdit
ney aplenk.

6. Užjuddikit podrangey sen-
nūsus, jaunūsus waišus, mers-
gas, kudikius ir moteriskēs, wisi
lab i smertį; alle tū, kurrie annq
ženklq ant saws tur, tū neygi
wieno ne fruttikit * Ir pradėkit
nū mano šwentinyczōs. Ir jie
pradėjo nū senujū žmonū, kurrie
ant namū buwo. * 1 Petr. 4, 17.

7. Ir jis tare jiems: padary-
kit neczystus tus namas, ir pry-
bajnyczus pripildikit lawōnais;
išėikit. Ir jie išėję išmuše mieste.

8. Ir jiems išmušus, aš dar
burau išlikęs. Ir aš ant sawo
wėido pūles rēkdams šakiau; aš
wiespatie, Pone Diewe, argi tu
wissus liksusus Izraelije išga-
šiti, kad sawo pāpykt taip išlįji
ant Jeruzalės?

9. Ir jis tare man: nusidėjimas
namū Izrael bey Juda yra perla-
bay diddis; tišt frājuoškaltybe yra
žėmėj' bey neteisybe mieste. Užs
jie sašo: Ponas Diemas tq žėmę
prastojo, ir Ponas Diemas ne mās
to musū.

10. Todėl tur mano akys ir ne
czėdit, neygi ne susmilsu, bet aš
jū dārbus ant jū galwōs užmessu.

11. Ir

20. Tai yra tas gyvas dailtas,
Kuris atėjo iš Dievo Izrael maczan,
prie

prie wandens Rebar, ir numanau, tai ēsant Kerubynus.

21. Kaip Pojnas Eētwerus gymus turrējo, bey Eētwerus sparnus, ir po tais sparnais lyg nēy žmogaus rankas.

22. Jū gymjei buwo lyg matyt kaip aš jūs prie wandens Rebar maczau; ir tiesog saw tjo.

11. Pērsīprimas.

Apie neprišbijojimā Pono Diemo, ir locamonei wprausujū žmonū.

Jr wējas manē pakēles nunešē manē pas wartus prie namū Pono Diemo, Kurrie t rytus pra; ir stay, wartūse buwo dwi dešimt ir penki wyrai. Ir aš tarp jū maczau Jasanjā, sunu Assuro, bey Platjā, sunu Benajo, žmonū wprausūsus.

2. Ir jis tare man: žmogaus waife, šie žmones tur nelabas milis, ir išladijanczus sudumojimus šimme mieste.

3. Vēš jie sašo: Dar tai ne taip arti, pasīkurkim tikt buttū; jis pra vūdas, ir mes mēsa esme.

4. Todēl tu žmogaus waife, turri priēš jūs prarašaut.

5. Ir Pono Diemo Dwāse ant manē pūlusl tare man; tarē, taip sašo Ponas Diemas: Jūs šittaip kalbējot, jūs iš namū Izrael; ir jūs dūwāšes milis aš gēray pažystu.

6. Jūs daugumma uzmusēt šimme mieste, ir jo ūlyczosa pilnā gul lawonū.

7. Todēl taip taria Wiešpats, Ponas Diemas: Kurris jūs jeme nužuddēt, tie pra mēsa, ir jis pra vūdas: alle jūs iš to miesto turrit išwartyti but,

8. Kārdā, Kurrio jūs bijoties, tā aš dūsa užeit ant jūsu, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

9. Aš jūs iš tēn išstumšu, ir swētīmēms t rankas padūsu; ir jums jūsu prowā padaryšu.

10. Jūs turrit kardu pult: rūs bēžūse Izrael aš jūs sūdisu; ir turrit ištirt, manē ēsanti Pona Diemā.

11. Alle miestās ne tur but jūsu vūdas, ney jūs mēsa jemme; bet rabēžūse Izrael aš jūs sūdisu.

12. Ir turit ištirt, manē ēsanti Pona Diemā; kadangi jūs pagal mano prisākimus ne pasiēlgēt, ney mano promas ne lāikēt; bet padāret pagal budā pagonū apīlīnē jūs ēsanczujū.

13. Ir man taip prarašaujant, mirre Platjā, sunus Benajo. Tāp aš ant sawo wēido pūles vēšiau didzu balsu, ir tarau: aš Wiešpatie, Pone Dieme, tu ātstankā Izrael abelnāp išgaistīši.

14. Tāp Pono Diemo žodis man atējo, ir tare:

15. Žmogaus waife, tawo brolei bey artimieji gentys, ir wissi namai Izrael, dar Jeruzalēje gywēnantieji tiesa tarp sawgs kalba: anie nū Pono Diemo toli pabēgo; alle mes jēme apturrim.

16. Todēl tarē tu: šittaip taria Wiešpats, Ponas Diemas: Eiu man, aš jūs toli išwarydināu t pagonus, ir t jēmes išbarščzau; wienok aš tojau jiems busu išgēls bētoju tosa žēmēsa, t Kurres jie išpāko.

17. Todēl sašyē: taip sašo Wiešpats, Ponas Diemas: aš jūs suwallyšu iš žmonū, ir jūs surinkšu iš žemjū, t Kurres jūs išskaidyti este; ir dūsa jums jēme Izrael.

18. Tēn jie turrēs ateit, ir wissas baisybes bey bjaurēsczus išmest.

19. Ir aš jums sandoringā širdi dūsu, ir naujā dwāse t jūs dūsu; ir akmens širdi iš jūsu Pono atimsu, ir minēstā širdi dūsu.

20. Kad

20. Kad jie pagal mano budą pasielgtu, ir mano prowas laikytu, ir tas tikray pildytu. * Ir jie tur mano žmones but, tay aš jū Dievas bušu. * Jer. 31, 33. Eze. 36, 28.

21. Alle tiems, kurie sawo širdies baisybėj' ir bjaurybėj' waišėj' (30j'), aš jū dārbus ant jū galwos užmessu, sašo Wiešpats, Ponas Dievas.

22. Tay Kerubynai sawo sparnus išsplėte, ir rātai ējo pagal jū; ir glowe Diemo Izrael buwo wiršuj' jū.

23. Ir Pono Diemo glowe pasiskilus iš miesto, statės' ant kalno, kursai i rytus ties miesto stow.

24. Ir wėjas manę pakėlęs nu gabėno manę rėgėjime ir Diemo Dwāsėj' i Kaldėq, pas išwestūsus i apkalėjimą, ir rėgimas dāikts, kurti aš buwau rėgėjęs, prapūle po mano akiū.

25. Ir aš pasakiau išwestėms slemis i kalėjimą, wissus Pono Diewo žodžius, jo man sakytūsus.

12. Pėrstyrimas.

Pameiklas tōs bėdōs, kurti užeisenti karālu Zedekig, ir wissus jo artimūsus.

Ir Pono Diemo žodis manęsp' atėjo, ir tare;

2. Tu žmogaus waike, tu gywėni widdurij' nepaklusnųjų namū; kurie tur tiesa akiū, kad matyt gallėtu, ir ne nor matyt; ausū, kad galėtu girdėt, ir ne nor girdėt; bet yra nepaklusnus namai.

3. Todėl tu žmogaus waike, imk sawo kėlėjamas priprowas, ir šwiesoj' dienoj' iškelauk po jū akiū. Tu iš sawo wietōs turri išstrāukt i Pittą wietą, jiems mātant, begu jie rasi suprastus, ēsq neklāusanczeis namais.

4. Ir sawo ryšus turri ignešt nēy kėlonės ryšus, šwiesoj' dienoj', jiems mātant, ir tu turri iš-

eit ant wākaro, jiems mātant kaip antay išeinama kėlāusent.

5. Ir tu turri sėnq išlaužęs jiems mātant, per tą iškėlāut.

6. Ir tu anus turri ant sawo pėczū uždėt, jiems be mātant, ir sutėmus, ignešt. Tu sawo ākis turri uždengt, kad tą žėmę ne matytumbėi; nēs aš tawę Izraelo namams dywnu žėnklū pastaczu.

7. Ir aš padariau, kaip man paliepta buwo, ir ignešau sawo ryšus kaip kėlāujanczo: ryšus šwiesoj' dienoj'; ir ant wākaro aš sėnq ranka išlaužau; ir sutėmus aš anus ant pėczū uždėjęs ignešau, jiems mātant.

8. Ir rytmetij' anksti Pono Diewo žodis man atėjo, ir tare:

9. Žmogaus waike, namai Izrael, tie nepaklusnieji namai, ar ne sake taw: k, tu darai?

10. Tay tu sake jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: šitta sunkenybe žėnklū kėnigaišti Jeruzalėj' ir wissus namus Izrael joje ēsanczus.

11. Sake; aš jums esmi dywnu žėnklū: kaip aš dariau, taip tur jums but, kad jūs kėlāuti turrit, ir apkalstinay pagrėbti, išwesti but.

12. Jū kėnigaištis neš ant pėczū tamsoj'; ir tur išstrāukt per sėnq, kurie jie išlauš, kad per tą išstrāuktu; jo wėidas bus apdengtas, kad jis ney wiena akė ne rėgėtu tōs žėmės.

13. Ir aš sawo tinklę ant jo užmessu, kad jis mano medzoklėj' butu sugāutas; ir jį nugabėsu i Babelę i Kaldeonū žėmę; kurrōs taczu jis ne rėgēs, ir tēnay tur mirti.

14. Ir wissus, aplink jį ēsanczus, jo pagālbinišus bey wissus po jōm' ēsanczus žalnėrus, aš i wissus

wissus wēus iĥšlaidysu, ir kārda
t jū uĥpaĥalt iĥtrānĥsu.

15. Szittaip jie turrēs iĥtirt,
mang ēsanti Ponq Diemq; Kad aĥ
jūs t pagōnus nustumu, ir t jē
mes iĥšlaidysu.

16. Ule aĥ jū ne daug iĥliĥdīsū
nū kārdo, bado bey maro; tie tur
rēs anū bjaurybes pāsakot tarp
pagōnū, t kurrus jie iĥkaks; ir
turrēs iĥtirt, mang ēsanti Ponq
Diemq.

17. Ir Pono Diemo ģodis atējo
man, ir tare:

18. Tu ģmogaus waife, tu turri
sawo dūnq wālgyt drēbēdams bey
sawo wāndent ģert drēbēdams ir
apmaudodams.

19. Ir tarĥ ģmonēms toj' ģēmēj':
taip kalba Wieĥpats, Ponas Die
was, apie ģywātninkus Jeruza
lēs, ģēmēj' Ķrael: jie tur sawo
dūnq wālgyt āpmaudoj', bey sawo
wāndent ģert wārgē; nēsa ta ģēme
tur pūsta but wissokio, joj' ēsan
czio, dēl nūpertummo wissū joj'
ģywēnanczujū.

20. Ir miestai, pilnay ģywēna
mi, tur iĥpūstīti, ir ģēme tuĥca
but; taipo jās turrit iĥtirti mang
ēsanti Ponq Diemq.

21. Ir Pono Diemo ģodis atējo
man, ir tare:

22. Tu ģmogaus waife, kokiā
jās ģnēktā turrit ģēmēj' Ķrael? ir
sākot: Kadangi taip ilgay uĥtrum
ka, tay jau niēko daugiaus ne bus
iĥ to praraĥawimo?

23. Todēl tarĥ jiems: taip kalba
Wieĥpats, Ponas Diems: aĥ tā
ģnēktā atimsu, Kad jī daugiaus ne
bus kalbēta Ķraēlije. Ir kalbēĥ
jiems: tas czēsas yra arti, ir wis
tai, kas praraĥauta yr.

24. Ule jās dabartūjan pajansit,
ney wienq rēģėjimq ne trāksen: t,
ir ney wienq praraĥawimq ne nrel
le senti priēĥ namus Ķrael.

25. Ule aĥ esmi Ponas Die
was. Kq aĥ kalbu, tai tur buti,
ir ne ilģiaus uĥtruĥt; bet jūšū
czēse, jās nēklausantieji namai, aĥ
padarysu, Kq aĥ kalbu; saĥo Wieĥ
pats. Ponas Diemas.

26. Ir Pono Diemo ģodis atējo
man, ir tare:

27. Tu ģmogaus waife, ţtay,
namai Ķrael tare: tas rēģėjims,
kurĥ ţittas rēģ, dar toli brāĥka,
ir jīs praraĥauja ant to czēso, kur
rio dar ne wēiĥ bus.

28. Todēl saĥyĥ jiems: ţittaip
kalba Wieĥpats, Ponas Diemas:
Kq aĥ kalbu, tai ne ilģiaus uĥ
truĥs, bet tur but, taria Wieĥ
pats, Ponas Diemas.

13. Pērĥlyrimas.

Apraģimmas ir korekone netikrū
praraĥū.

Ir Pono Diemo ģodis mangĥp'
atējo, ir tare:

2. Tu ģmogaus waife, prara
ĥauĥ priēĥ praraĥus Ķrael ir
tarĥ tiems, kurrie iĥ sawo paczū
ģirdiēs praraĥauja: ģirdēlit Pono
Diemo ģodi.

3. Taip kalba Wieĥpats, Pon
nas Diemas: bēda tiems durniems
praraĥams, kurrie sawo paczū
dwāĥģ sēka, ir taczau ne tur rēģē
jimū.

4. Uĥ Ķrael, tawo praraĥai
lyģ nēy lāpes pūstūse lauĥūse.

5. Jie ne ţtow uĥ sprangas neyģi
nēģdāro twārtais aplinĥ namus
Ķrael, ney ne ţtow karre dienoj'
Pono Diemo.

6. Jū rēģėjimai yra wieni nias
kai, ir jū praraĥawimai wieni
mellai. Jie saĥo: Pons Diems tai
kalbējo; kaczey Pons Diems jās
ne ţuntģs; ir procawoģas sawo
daiktu ģaut.

7. Ar ne taip yra, jūšū rēģēji
mai yra wieni niēkai, ir jūšū
pras

prarakawimai yra wieni mellawimai? Ir taczau tartat: Ponas Diews tai Pabėjęs; Paczey aš to ne esmi Pabėjęs.

8. Dėl to Ponas Dievas taip kalba: Kadangi jūs tai sakot, iš jo nieko ne bus, bey mellus prarakaujat; tay aš prieš jus eisu, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

9. Ir mano ranka užeis ant prarakū, Furrie tai safo, iš jo nieko ne bus, bey mellus prarakauja. Jie ne tur but surinkime žmonū manujū, neygi ne tur but ragyti į skaitlu namū Izrael, ney į lėmę Izrael ne iškalt; ir jūs turrit ištirt, mang esanti Pona Diewq.

10. Todėl, Kad jie mano žmones išwadzoj*, sakydami: pakėjus, ir taczau pakėjus n' esant. Žmones budawoj' sėnq, tay anie tq laisto ledašomis Palkėmis.

* Mit. 3, 5.

11. Kalbėk tiems laistikams, Furrie ledašomis Palkėmis laisto, Kad atšops: nės ateis diddis lytus, ir puls diddi ledai, Furrie tai parigrāus, ir wėsuls tai išplėšys.

12. Sztay, taip sėna pargrus. Mattysit, bau ne sakys tadde jums: Kame dabar anie laistimai, jusū laistyti?

13. Szittaip taria Wiešpats, Ponas Dievas: aš wėsului dūsu drašyt sawo didziamė narše, ir skaudu lytu sawo pāpykij', ir didzus ledus didziamė keršte, šittie tai wislab tur pardaužyti.

14. Szittaip aš tq sėnq parwersu, Furre jūs ledašomis Palkėmis laistėt, ir žemyn ję pardaušu, Kad jės pāmatas bus mattytas, Kad jiczonay gullėtu; ir ezejau ir jūs turrit prapult, ir ištirt, mang esanti Pona Diewq.

15. Taip aš sawo diddi kerštą atliksu, ant tōs sėnōs, ir ant tū,

Furrie ję ledašomis Palkėmis laisto; ir jums sakysu gloda cze ir sėnōs ir laistanczojo.

16. Tai yra tie prarakai Izrael. Furrie Jeruzalėj' prarakaudami apšako pakaju; ir taczau n' esant pakėjus, safo Wiešpats, Ponas Dievas.

17. Ir tu žmogaus waikė, Freipf sawo škis prieš dukteres sawo žmonėsa, Furros prarakauja iš sawo širdiēs; ir prarakauē prieš jes.

18. Ir tart: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: bėda jums, Furrios paklodėlus dārot žmonėms po jų rankomis, bey priegalwjus po galwoms, lygey jauniems Paip ir senniems, jų dušoms sugāuti: Ogi dušias sugawusios mano žmonėsa, tai pažadat joms Kad išliks;.

19. Ir nešwentu mang padarot mano žmonėsa, dėl mėžū sąujōs bey dūnōs kasno, tūmi, Kad jūs dušoms smerti prisūdijāt, Furroms taczau ne reiktu prapult; ir toms išlikimmq apsakot, Furroms taczau ne reiktu išlikt; per jusū melawimq mano žmonėsa, Furrie rods mellū Plauso.

20. Todėl taria Wiešpats, Ponas Dievas: szay, aš eisu prieš jusū paklodėlus, Furreis jūs dušias gādot ir linkšminot, ir jūs nū jusū rankū išwersu; ir dušias, Furres jūs gādot ir linkšminot, atwālnysu.

21. Ir jusū priegalwjus suplėšisu, ir sawo žmones iš jusū ram Pū išgėlbėsu, Kad jų daugiaus ne gāuditumbit; ir ištirsit mang esanti Pona Diewq.

22. Todėl, Kad jūs teisųjų širdi mellāgisšay apsmātijot, Furros aš ne apsmātijau; ir pastiprinot rankas nelabujū, Kad jie nū sawo nelabummo ne prislwerczia, jeib gywi išliktu.

23. Tos

23. Todēl jūs ne apsaķysit daugiaus niekam ne werto pamofšlo ney ne prarakaust; bet aš sawo žmones iš jūsu ranķu išgēlbēsu, ir jūs turrit ištirt, mang ēsanti Pona Diewa.

14. Pērkyrimas.

Panickinnimas Diemo zodyio paniekinancjujū.

Ir atēje pas mang Pelli wyresnu jū Izrael atšfēdo ties manim'.

2. Tay Pono Diemo žodis mangsp' atējo, ir tare:

3. Žmogaus waife, šittie žmongs sawo širdije labay myl sawo balwonus, ir sawo nusižengimmo pašpištinnima; argi aš turrēcziu jiems atsaķyt, kad jie mang ko flāusta?

4. Todēl Palbēdams su jeis, saķyt jiems: taip Palba Wiešpats, Ponas Diewas: kurs žmogus iš namū Izrael sawo širdije sawo balwona mylēs, ir nepalautinay gārbim sawo nusižengimmo pašpištinnima, ir ateit pas praraka; tay aš, Ponas Diewas, jam atsaķysu, taip jis užpelngs yr su didi de sawo balwonyste.

5. Kad namai Izrael prigauti butu sawo širdije, todēl, kad jie wissi nū mangs atstojo sawo balwonyste.

6. Todēl tu turri namams Izrael saķyt: taip Palba Wiešpats, Ponas Diewas: gryškit ir atšgrēškit nū sawo balwonystės; ir kreipkit sawo akis šalin nū wissū sawo bjaurybju.

7. Žēsa kurs žmogus iš namū Izrael, arba swētims, Izraelije gywēnasis, nū mangs atstoj, ir sawo širdije sawo balwona myl, ir pašpištinnima sawo balwonystės myl, ir pas praraka ateit, kad per jį mang ko flāustu: tam aš, Ponas Diewas, pats atsaķysu.

8. Ir statysu prieš tą sawo wēisda, kad jie tur pūti, ir žēnklubey pāsaka buti, ir jūs iš sawo žmonū išgaibis; kad jūs ištirumbit, mang ēsanti Pona Diewa.

9. Alie jēy koks prigautas prārakas Pa Palba, tą aš, Ponas Diewas, wēl prigaudisu; ir sawo ranķa prieš jį ištiesgš, jį iš sawo žmonū Izrael išgaibisu.

10. Taip jūdu abudu sawo nusižengima neš: taip flāusenczojo nusižengims, taip ir bus prarako nusižengims.

11. Kad jie daugiaus namus Izrael ne pašlaidytu nū mangs, neygi daugiaus ne apšbjaurintu wissokiusē sawo nusižengimūse; bet jie turrēs mano žmones but, ir aš noru jū Diews but, safo Wiešpats Ponas Diewas.

12. Ir atējo man Pono Diemo žodis, ir tare:

13. Tu žmogaus waife, kad kokia žēme prieš mang susigriešij, ir priegtam tai man ant patyczū doro, tay aš sawo ranķa prieš tą ištiesu, ir dūnōs žopōstą atimsu; ir brāngs gadyng isusu, kad abi biejus, ir žmones ir galwijus iši gaibiczau.

14. Ir kaczey tie trys wyrai, Moa, Dangēls bey Jobas, ioj butu; tay jie tišt wieni sawo pašczū dušias išlaičytu sawo teisybe, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Ir jēy aš pištas žwēris žēmg kwesczau, kuros žmones paterotu, bey tą žēmg taip pūstą padarytu, kad nieks per tą ne galētu peršellaut, tū žwērū dēl:

16. Ir šie trys wyrai taipojau toje butu; taip tišray aš gywas esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, tay jie ney sunū ney dukterū ne gallētu išgēlbēt; tištay sawg wienus paczus, ir ta žēmg turrētu but wissaip pūsta.

17. Arba

17. Arba jēy aš fārdq dūczau ateit ant jēmēs. ir sašyczau; fārdq, pēreik jēmē, ir šittai abbiejus ir žmones ir galwijus išgaišinczau.

18. Ir tie trys wyrai butu toje faip tikray aš gywas esmi, taria Wiešpats, Ponas Diemas, jie ney sunū ney dufterū išgēlbētū; bet jie wieni butu išgēlbētū.

19. Arba jēy aš mārā i tā jēmē susczau, ir sawo diddī kerkstā ant jōs išlēczau, frauja praliet, taipo, ašja aš žmones ir galwijus podraugey išgaišinczau.

20. Ir ūzoa, Dangelis bey Jōbas toje butu; faip tikray aš gywas esmi, taria Wiešpats Pons Diemas, jie ney sunū ney dufterū bet tikray sawo paczūdušias sawo teisybe išlaikytu.

21. Ūs taip kalba Wiešpats, Ponas Diemas: jey aš sawo ketures piškases kōrawones, butent: fārdq, bādā, pištas žwēris, bey mārā ant Jeruzalēs ušsusczau, fād aš toje išgaišinczau podraugey žmones ir galwijus.

22. Sztay, tadda kelli toj' ušlika kusieji ištūks, kurrie sunū bey dufterū iššwēs, ir pas jus šēnateis, fād mattysit, faip jlems yr, ir linšmysit ies iš tōs bēdōs, fūrē aš ant Jeruzalēs ušeidinau, su wissu Pittu, fā aš ant jōs ušsumczau.

23. Jie jums bus palinšminojimū, jums mātant, faip jlems yra; ir ištirsit, mang ne be priekšasties dārust, fā aš darian, taria Wiešpats Ponas Diemas.

15. Pērštyrimas.

Išgaišinnimas žmonū Jeruzalēje, ne-waišingu wyn-medzu pītma pajēnt, sintas.

Ir Pono Diemo žodis mangsp' atējo ir tare;

2. Tu žmogaus waife, kokiame

dalyke wyn-medzio mēdis pēreit wissā Pittā mēdi? arba wyn-šafke Pittā girrōs mēdi.

3. Begu imma jē, fā iš jo padaryti? arba begu daro iš jo nēgelt, ant jo kokiām dāiktui užkabit?

4. Sztay, i ugnī jē mēta, fād sudēgtu, fād abbu jo gallu ugnis suēst, ir widdurys jo sudēga: fāmgi tai tiktu? Beggu wienam kokiām dāiktui tinkā?

5. Sztay, jam dar cėlām ēsant, nieko iš jo ne gallējo padaryt; kiekū mažaus dabar jau pas iš jo gal padaryta but, ugnei jē jam suėdus ir sudėginus?

6. Todėl taria Wiešpats, Ponas Diemas: lyg faip aš wyn-medzio mēdi už Pittus medzus girių ugnei sukurėntinā padūmi: taip jau ir su Jeruzalēj' gywėnams czeis darysu.

7. Ir sawo wēidā prieš jūs statysu, fād jie ugnies ne išbēgtu; bet ugnis tur jūs suēst. Ir jās turrit ištirt, mang ēsanti Pona Diemā, fād aš sawo wēidā prieš jūs statiau,

8. Ir tā jēmē išpūstiju; todėl, fād jie mang ne kauso, safo Wiešpats, Ponas Diemas.

16. Pērštyrimas.

Nedekingstēs kōrawone; padarimas naujo dērejimo.

Ir Pono Diemo žodis atējo mangsp' ir tare:

2. Tu žmogaus waife, žinot mas padaryt miestui Jeruzalei jū bjaurybes, ir sašyk:

3. Taip safo Wiešpats, Ponas Diemas Jeruzalei: tawo gimnis ne ir tawo gimtine yra iš Bananitū jēmēs; tawo tėws iš Amoritū ir tawo augywe iš Etitū.

4. Tawo užgimimas toks buwo: tawo banda, taw užgimimant,

mant, ne burvo apjāustīta; ney-
gi wāndenu tamē ne pēre, kad tu
cysta butumbei; ney društā ne
apbarstīta ešī, ney wystyēlais ne
wystīta.

5. Mēsa niešs nešgailējo tawgs,
 Pad butu tawgs sušmilles, ir tū
 dāištū ben wienā taw padārgs;
 bet tu ī lauſā buwai pamēsta.
 Taipo per niešā laiſyta burmo ta;
 wo duſia, ſaip uſginmei.

6. Alle aß pro salt eidams, mai
czau tamę tawo Frauje gullincze;
ir tarian tam taip gullinczei tawo
Frauje: tu gywa buß. Ir mielay
aß tamę tawo Frauje gullint, ta
rian: buß gywa.

7. Ir užauginau tavę, ir praplėtinau, kaip Eofėjėlment ant laužo; ir buvai jau užaugusi, ir ėuėsta ir graži pastėjusi. Tavo krutys buvo ėaugusos, ir buvai gėwusi gražus ėlgus plėuėsus; alle tu dar nūga buvai ir gėdėfėa.

8. Ir aš pro tavę praeidams,
žurėjau tave, ir staj, ezėsas bu-
wo tavęs mēilytis. Tay aš sawo
šwerną išsplėtęs ant tavęs, ap-
dengiau savo gėdą. Ir aš tav
pasijādėjau, ir derybas padariau
su tavim, sašo Wiešpats, Po-
nas Dievas, Kad tu manoji bu-
tumbei.

9. Ir aš pėrau tauw wāndeni-
mi, ir nuczystijau tauw nū tauo
Fraujo, ir mostijau tauw balsamu.

10. Ir aprēdzu tamē rūbais
 ištabytais, ir apawjau tamē bran
 giāusomis Eupemis; aš dawjau
 tam plonds drobēs drāpanū bey
 šilpū twānēq.

11. Ir iſpēdzan tawę brangeis
daiſtais; ir tawo ranšoms uſ;
dējan ſēdus, ir lencugēlus tawo
Pāflui.

12. Ir dāvjam tav planētā; raīst-
ezus prie tamo Faktōs, hev austā:

rus i tawo aujís, ir graju wai
niſſq ant tawo galwôs.

13. Šodzu kalbant tu būvai apsidabita wienu auksu bey sidabru, ir apvilsta wienu drobe, šilkais bey rąstais šaltais. Ogi tu ir walgei wienu pyrągą, meddauš bey aliejaus, ir būvai gražų gražaušę, ir gawai faralystę.

14. Ir tawo gyrus buwo iſſgirs
ſtas tarp pagōnū, tawo gražumi
mo dēl, Eursai abelnay tobuls bu
wo, tūm' aprēdimu, Euru aſ
tawę apfabinējs buwan, ſaſo
Wieſpats, Ponas Diemas.

15. Alle tu pasiŭkŭėjai sawo
gražybe; ir šittaipo girrama, tu i
pešŭawing paslėidai, taipo, kad
tu bilie kam pro šalį einanciam
pasidawei jo walg daryt.

16. Ir ģēnusi šawo' rubū, šaw
mārgus altorus iš tū pašdarei,
ir šawo teššyste ant jū warei:
šaip niešadōs ne buwo, ney ne
bus.

17. Tu ēmei ir sawo gražujūt
dāistū, Furrus aš nū sawo auz-
so bey šdābro tam burau dawgs;
ir iš tū saw myriškus ābrozus
padarei, sawo Fešystg su jeis pils
didama.

18. Ir ģimusi sawo iģraģytūsus
rubus, jūs tais aprēdei; ir mano
allēju bey rūķinimo: žoles tu ģiems
padējei.

19. Mano valgius, Furrus as
taw wálgyt dawjan, pyragus,
allieju, médu, tu jiems padėjei
saldzam Kwápuí. Beje dar taip
nusidawo, taria Wiešpats, Ponas
Dievas.

20. Kad tu, ģimusi sava suns
 bēd dūķeres, pūrus nian buwai
 anginnusi, tus jiems apierawoje.
 jiems ant ēdeslo. Begu tu mīlīji
 šittā tawo pēšystē wenkē fōš
 dāištē ēfant?

21. Kad

21. Kad tu mano vaiķus man papjauji, ir dādi jūs, jiems sudēginti?

22. Taczau tu wissūsa sawo bjaurybēsa bey ķeķšawime nieķa: dōs ne minnējei czešo sawo jaunys, stēs, kōtia nūga ir ne apdengta tu buwust, ir sawo krauje tu gullējust.

23. Ir be wisso hitto tawo nes labummo aķ bēda, bēda taw!) taria Wiešpats, Ponas Diēwas,

24. Pašturei dar sawo kalso bažnycas, ir padarei sawo kalso altorus wissosa ūlyczosa.

25. Ir i pryš ķēi wissū Fellū pašurei tu sawo kalso altorus, ir sawo grožybe i wienā bjaurybē pawertei; tu išķiergei sawo kalso mis priēš wissus praeinanczus, ir didde ķeķšystē warrei.

26. Pirma ķeķšawai su waiķais Egipto, tawo kaimynais, didde mēšā turrinczeis, ir didde ķeķšystē warei, mang kibbindama.

27. Alle aķ ištiefes sawo ranķā priēš tawē, draudzau hitta tawo budā; ir padawjau tawē i wals tawo neprierēķū, Pilistēnū duktrēms, kurrōs gedējōs tawo nūdem piķto pašielgimmo;

28. Potam tu ķeķšawai su waiķais Assur, ir ne gallējo taw to pašakti; irgi su jeis ķeķšawust, ķaip to pašakt ne gallējo:

29. Tu ķeķšawimo dar pridējei žēmēj' Kanaan, iķ i Kaldeā; taczau ir to dar ne gallējei sotitis.

30. Ķaipogi aķ taczau taw tawo širdi appjāusticzau, taria Wiešpats, Ponas Diēwas; ķadangi tu darai tokius dārbus didzāus ķeķšū ķēķēs?

31. Tūmi, ķad tu sawo kalso bāžnycas pašurei pryšatij' ant wissū Fellū, ir sawo altorus padarei ant wissū ūlyczū. Priegtam tu

ne buwai ķaip hitta ķēķē, pinnigais priperķama;

32. Ķleygi ķaip wenczawonēs pērzenginīķe, kurrei i sawo wyro wletā ķicū prišķēidza.

33. Ķlēs wissoms hittoms ķēķēms dūdama prinnigū; alle tu wissims sawo mylimēmslems pinnigū prideddi; ir dowanoji jiems, ķad jie iķ wiķū šallū tawēšp atējsu tawim ķeķšautu.

34. Irgi iķ wisso hittoķiu budu su tawim dēstis, ne ķaip su hittomis moterimis su tawo ķeķšawimu; ķadangi ney wiens pašuy tawē ne bēga; bet tu pinnigū prideddi, ir ne taw pinnigū pridēdama; hittaipo tu iķ wisso hittu bus du ēlgeiķi.

35. Todēl, tu ķēķē, ķlausyķ Pono Diēmo žodzio:

36. Szittaip saķo Wiešpats Ponas Diēwas: ķadangi tu taip dūš ney pinnigū prideddi, ir sawo gēdā per sawo ķeķšystē priēš sawo mylimūsus atdengi; ir priēš wissus sawo bjaurybēs balwōnus, ir pralieji kraujā sawo waiķū, kurreis tu jiems apierawoji:

37. Todēl štay, aķ šurinksu wissus sawo mylimūsus, su kurreis tu pašidzaugdama prišimylējei, drauge su wissais, kurreis per prietelus laiķei, pas tawo neprietelus; ir jūs abbiejus priēš tawē šuwaddišu iķ wissū šallū, ir atdengsu jiems tawo gēdā, ķad jie tawo gēdā wissāy pamattytu.

38. Ir promā wenczawonēs pērzengtojōs ir kraujo pralietojōs taw padarydiķu; ir tawo kraujā praliediķu su didzāusu pāpyķiu ir ķeķšijimu.

39. Ir tawē padūsu i jū ranķas, ķad jie tawo kalso bāžnycas su grāutu, ir tawo kalso altorus parplēķtu, ir taw tawo rubus

nuvilktu, ir gražūsus tawo ryšus taw atimtu, ir tawē nūgā ir atdengtā paliktu.

40. Ir tur žmonū pulkus ant tawgs užwest, kurrie tawē afmēnimis mērys, ir sawo kārdaīs su kappos,

41. Ir tawo buttus ugnimi su dēgis, ir taw tawo promā padarys, po afimis daug mōterū. Szittaip aš tawo kēfšāwimui galā padarysu, kad tu jau daugiaus pinnigū ne pridēsi.

42. Ir šittaip aš ant tawgs pastēgysu, ir sawo didžam kēfšim jime taip tawē korawosu; kad aš lāucžaus, ir ne reikta man daugiaus pykti.

43. Dēl to kad tu ne minnējei cēso sawo jaunystēs, bet mang tūm' wissu kibbinai; todēl aš ir uždēsu wissā tawo dārba taw ant tāwo gālwōs, sašo Wiešpats, Ponas Diemas; kaczey tūmi ne padarian pagal bjaurāust neman dagumma tawo bjaurybju.

44. Sztaip, wissi tie, kurrie parāta pākalbomis šnekkēt, apie tawē toliu pākalbu kalbēs: kolia motina, tolia dukte.

45. Tu sawo āugywēs dukte ēssi, kurri sawo wyrā ir waiķus pātremj; ir ēssi sessū sawo sesserū, kurros sawo wyrus ir waiķus pātremj. Jusū mōtina yr wiena īfētītū, ir jusū tēwas Amoritēns.

46. Samaria yr tawo didēji sessū, su sawo dukterimis, kurri taw po kairēs gywēna; ir Sodoma yr tawo majoji sessū, su sawo dukterimis, taw po dešinēs gywēnanti.

47. Morint tu taczau ne lygey kairis, ne ne dārei pagal jū bjaurybes. Be maš, tu kō ne piķžaus padarei uš jes, wissuse sawo pasiēlgimmuse.

48. Kaip tikray aš gywas esmi,

sašo Wiešpats, Ponas Diemas: Sodoma tawo sessū, su sawo dukterimis, ne taip dare, kaip tu, bey tawo dukteres.

49. Sztaip, tie te buwo tawo sesseris Sodomōs nusiēnginmai. Puikāwims, dūnōs apstums, ir gērs pākājus, kurri ji bey jōs dukters turrējo; alle wargstanczio bey pristokstanczio jos ne paslgailējo;

50. Bet buwo puikios, ir bjaurybes dare po mano afiū; todēl aš ir jes atstaczau, * pradedams pajurēt. * I M. 18, 20 2c.

51. Taipjau ir Samaria ney per pussē tawo griekū ne padare; bet tu sawo bjaurybju tieka daugiaus uš jē padarei, ašja sawo sesseris nēp teisēsnes padarei, priēš wissas sawo bjaurybes, kurres tu padarei.

52. Taygi dabar ir sawo gēdā nešok, tu sawo sesserē teisē padarāntiji sawo griekais, kurriuse tu didēsnes bjaurybes, ne kaip jiji padarei, ir jē teisēsng padarei uš sawē. Taygi dabar ir tu buš apgēdita, ir nešok sawo gēdā, kad sesserē sawo teisē padarei.

53. Alle aš jū apkalima nukreipsu, butent apkalima šōs Sodomōs bey jōs dukterū, ir apkalima šōs Samariōs bey jōs dukterū, ir apkalitūsus šitto tawo apkalimo drauge su jomis.

54. Kad tu nešotumbei sawo gēdā ir āpjūķā, uš wis tai, kā tu padarei; ir taczau jūs palinkšminātos butumbit.

55. Ir tawo sessū, šī Sodoma, bey jōs dukteres tur but priwerstos, kaipo pirma buwo; ir Samaria bey jōs dukteres tur priwerstos but, kaipo pirma buwo; priegtam ir tu, bey tawo dukters turrit priwerstos but, kaip pirmo buwot.

56. Ir

56. Ir ne daugiaus pagārbisi tā Sodomā, tawo sēsseri, kaip cēse tawo pasididzāwimo;

57. Kaip tawo nelabums dar ne buwo atdengtas, kaip tame cēse, kad tawē Syriōs duktērs bey Pili stēnū duktērs wiissur apgēdidawo; ir tawē paniekindawo iš wiissū šallū.

58. Kaip jums reikējo nešot sawo forawong bey bjaurybes, taria Wiešpats, Ponas Diēwas.

59. Nēs taip kalba Wiešpats, Ponas Diēwas: aš taw padarysu, kaip tu darei, prysēgā niekindama bey suderējimā ardydama.

60. Alle aš minnēšu sawo suderējimo, kaip su tawim suderējau tawo jaunystēs cēse; ir su tawim amžinā suderējimā padarysu.

61. Tay tu sawo Fellū atsliminā dama gēdēsles; kadā tu sawo māzāsēs ir didēsēs sēsseres pas saw priimsi, kurras aš taw per dukterēs dūsu; alle ne iš tawo suderējimo.

62. Bet aš sawo suderējimā su tawim padarysu, kad ištirtumbei, manē ēsanti Ponā Diēwā.

63. Kad to minnēdamā, tu gēdētumbeis, ir dēl gēdōs daugiaus sawo burnā atwērt ne drystumbei; kad aš taw wiislab atlēisu, ka tu padārusi essi, sašo Wiešpats, Ponas Diēwas.

17. Pērskrymas.

Apie karālaus Zebekio kalējimā, ir apie Kristāus karalystē.

Ir Pono Diēwo žodis manēsp atējo, ir tare:

1. Tu žmogaus waiše užmyš, namams Izrael myšē, bey prilyginimā.

2. Ir sakē: šittai kalba Wiešpats, Ponas Diēwas: diddis erēlis, su diddeis sparnais, ir ilgais pāsparneis, ir pilnais margujū

plunksnū atējs ant Libanono ēme cēdro wiršung;

3. Ir nulaužs wiršutinę, nuņeše tā i Fromininkū žemę, ir šodino jē i Eupczū miestā.

4. Jis ēmēs ir sēklōs iš tōs pas cōs žemēs, pasējo tā i tā pacę gēraję žemę, kur daug wāndenū yr, ir išodinno jē negilley.

5. Ir ji āugdama, pastojo plas cęy stowinczu wynmēdzu, žemu kēlmū, nēs jo kēkes prie jo lenkēs, ir jo šaknys buwo po jom'; ir buwo taipo wynmēdis, gaungs kēkiū ir šakēlū.

6. Ir cę buwo ir kēts diddis erēlis, su diddeis sparnais, ir daug plunksnomis; ir štay, wynmēdis sawo šaknis tieše šitto erēlop; linēy, ir sawo wynkēkes šiete ties jo, kad jis drēkts butu iš wietōs anū cępū.

7. Ir buwo taczau geroj' žemėj', prie daug wāndenū šodits, kad gēray butu galējs šakēlū tgyt, waišaus nešt, ir brangum wynmēdzu pastot.

8. Taygi tarē: šittai taria Wiešpats, Ponas Diēwas: bau tas turrētu tarpti? Ir mielay, jo šaknys bus išgaishintos, ir jo waišus nuplēsti, ir jis padzus ašja wiissi želmens jo lāpai padzus; ir tai ne bus per diddę rankā, ney žmonū daugumā, kad ji nū jo šaknū nuplēštu.

9. Štay, jis tiesa yra šodits, alle bau turrētu jis tarpti? ir mielay, kaip wēš jē rytū, wējas užgaus, jis padzus ant wietōs sawo želmens.

10. Ir Pono Diēwo žodis atējo man, ir tare:

11. Mano mielas, ben tarē nes klausantiems namams: ar jūs ne žinnot, kas tai ēsā? Ir tarē: štay, atējo Babelēs karālus i Jeruzalę, ir

ir ēms jōs Farālu ir jōs Funt
gaišēzus, išwede jūs pas sawg t
Babel.

13. Ir ēms nū Farališēds sē
Flōs wienq, susderējo su jūm; ir
jē saw prīšēdino, alle jēmēs mac
nūsus jīs atēme.

14. Jeib Faralyste pašarni paš
liktu, ir ne paškēltu; Kad jo sus
derējimas butu attešētas, ir iš
liktu.

15. Alle šitta pašpriēšjo jam,
ir sunte sawo pašlus t Egyptq,
Kad jam jītgu ir daug žmonū su
sta butu. Ar tam turrētu gēray
but? Ar tas turrētu išliēt, taipo
darqsis? Ir ar turrētu tas išliēt,
susderējimaq ardqsis?

16. Kaip tišray aš gyws esmi,
taria Wiešpats, Ponas Diewas:
šittoj' wietoj' to Farālaus, jē per
Farālu ištāczuslo, Furrio prysēga
jis niešino, ir Furrio susgādijū
maq jis arde, tēn jis tur mirt, bu
tent Babelēj'.

17. Ir ney Parao jam ne pristos
Farre su didziū zalnērū pulku, ir
žmonū daugummu, Kad pylimai
bus pilti, ir apšassimai padaryti,
Kad daug žmonū butu nužuddyti.

18. Ušsa Kadangi jis prysēga
niešu werte, ir susgādijimaq arde,
ant Furrio jis sawo ranq pašwei
šinga yr, ir tai wišlab padaro,
jis ne išliēs.

19. Todėl taria Wiešpats, Poi
nas Diewas, šittai: Kaip tišray
aš gyws esmi, taip aš sawo prys
ēga, Furri jis niešu werte, ir
mano suderrējimaq, Furri jis arde,
ant jo galwōs užmessu.

20. Ušs aš sawo tinēlaq ant jo
užmessu, ir mano medzošlēs' jis
tur but sugauts; ir nugabēngs jē
t Babel, tēnay su jūm bylinēsū,
dėl to, Kad jis šittai priēš mang
nušdējo.

21. Ir wiši jo bēgantieji, Furi
rie su jūmi išwieno ējo, tur Fardu
pult, ir jū užliškusiēji t wišsus
wėjus tur but ištēlaidyti; ir jūs
ištiršt, tai mang Ponq Diewq
kalbėjusi.

22. Taip taria Wiešpats, Poi
nas Diewas: aš ir nū patiēs wiro
šaus aukštajo cedro: mēdzio ēms,
aukštay nū jo šakēlū, smulšintēg
ryštēg nulāušu, ir ant aukšto
pulto šalno šodisu.

23. Butent ant aukšto šalno
Izrael aš jē šodisu, Kad šakēlū
gautu, ir waišū neštu, ir brans
gus cedro: mēdis paštotu; šittai,
Kad wiššokie paššēzei po jūm gy
wēntu, ir wiššoks leššiqs po pa
wēsu jo šakēlū laišytus.

24. Ir ištirs wiši laužo mēs
džei, Kad aš, Pons Diews, tē
aukštaj mēdi nušēminau, ir šē
maj mēdi pašauštinau, ir šalig
mēdi padžūdinau, ir padzumusi
mēdi atžēldinau. Uš, Pons Diews,
tai šalbu, ogi tai ir padariau.

18. Pērštyrimas.

Diewas pra taišus ir susimilšas; todėl
reik Diewop prīšweršis.

Ir Pono Diewo šodis mangsp'
atējo, ir tare:

2. Kam jūs jēmēj' Izrael tarp
sawgs tē pašalq šalbinējat, ir sa
šot: * tēwai rūšēzias ūgas wālge;
alle waišams dantis iš jū atšippo?
* Jer. 31, 29.

3. Kaip tišray aš gywas esmi,
taria Wiešpats, Ponas Diewas:
tošia pašalba ne tur daugiaus šali
bēta but tarp juši Izraelij'.

4. Ušs štay, wiššos dušos ma
no yr; tēwo dušia taipiau mano
yr, Kaip sunaus dušia: Furri dušia
susigriešij', toji tur prapult.

5. Taygi jey Fursai yra teišus,
tišray ir gēray darqs,

6. Kurs

6. Kurs ant Pálnū ne wálgo, Izrael; ne apgēdinn sawo ártimo Eurs sawo áfīs ne pāfel pagār, paczē.

bint balwónus namū Izrael; ir sawo ártimo moterē ne apgēdin, ir ne gul prie paczōs jei ant drāpanū turrint;

7. Kurs neywienam iškādōs ne daro, Eurs školininēni jo użstatā atdūda, Eurs ney wjenam nieko ne imma su newale; Eurs iškāfufam sawo dūnōs padaliā, ir nūgā aprēdā;

8. Kurs ne iškūst ant palūkanū, Eurs nūmū ne iškwerže, Eurs sawo ranēā nū netei summo šallin Freipjā, Eurs šmoniems tikrā prōwā padāro;

9. Kurs pagal mano prōwas elgiast, ir mano prišāfimus laižo, Ead tikray jūs darytu: tai yra teišus wyrs, tas gyws bus butinay, taria Wiešpats Ponas Diewas.

10. Alle jēy jam sunus gēma, ir tas pastoj' razbāininēni, Frauja praliejenczu, arba daro tū dāiktū wienā;

11. Ir Pittū dāiktū ney wieno ne daro; bet wálgo ant Pálnū ir apgēdin sawo ártimo paczē.

12. Ne wertay spāudza wargdienus ir bēdnūsus, su newale šā imma, użstatā ne atdūst; sawo áfīs balwonump pāfel, bjauru dāiktā tūmi padarydams;

13. Iškūst ant palūkanū, nūmus iškwerža; ban tas gyws bus? jis ne bus gyws; bet, Eadangi jis wišsus tofius bjaurus dāiktus dargš, jis smerczu tur prapult; jo Fraujei bus ant jo.

14. Ir jēy wēl tofs sunus jam gēma, Eurs wišsus tofius griešus mato, Eurus jo tēwas daro; ir (Diewo) prišbijodams šittāip ne daro;

15. Ne walgo ant Pálnū, sawo áfīs ne pāfel balwónump namū

16. Ne y wiena newertay spāudza, użstatā ne użlaižo, su newāle šo ne imma; pridaliā sawo dūnā iškāfufam, ir aprēdo nūgajt,

17. Kurs sawo ranēā nū neteis sybēs šallin Freipjā, ney jokiū nūmū ney pawiršū ne iškwerža, bet mano prišāfimus laižo, ir pagal mano prōwas elgiast; tas ne tur prapult dēl sawo tēwo nušžengimo, bet tur gyws išklikt.

18. Alle jo tēwas, Eursai newalg ir neteis sybē dargš, ir sawo šmonēsa dargš šas ne gēr buwo; štay, tas tur prapult dēl sawo nušžengimo.

19. Tay jās tariat: Eodēlgi sunus ne tur nešot sawo tēwo nušžengimā? todēl, Ead jis tikray ir gēray dargš yr, ir wišsas mano prōwas laižēs ir dargš yr, tur jis gyws but.

20. Neš Euri dufia susigriešija, ta tur prapult. Sunus ne tur nešot tēwo nušžengimā, ir tēwas ne tur nešot sunaus nušžengimā; bet teišojo teisybe tur ant jo but, ir neteišojo neteisybe tur ant jo but.

21. Ir jēy Diewo, nešbijāšis prišwerczia nū wišsū sawo griešū, Eurus jis dargš, ir laižo wišsas mano prōwas, ir daro tikray ir gēray; tay jis iškliks, ir ne prapuls.

22. Wišsū jo pēržengimmū, Eurs reis pēržengēs yr, ne bus mins nēta; bet jis gyws bus, dēl teisys bēs jo dāromošēs.

23. Begu tu mišlji, Ead aš mēgi štu prapūlimmo Diewo, nešidē janczo? taria Wiešpats, Ponas Diewas; ir ne toli labjaus, Ead jis prišwerstu nū sawo nelābo pasiēlgimo, ir iškliktu?

24. Ir jēy teisusis šallin freipjas nū sawo teisybēs, ir pīkto dāro, ir elgiast pagal wissas bjaurybēs Diemo; nesibijancio dāromas, ar tas turrētu išklikt? Beje, wissos jo teisybēs jo darytūsēs ne bus minnēta; bet sawo nusidejimūse ir grieķūse, furzus jis padārgs, jis prapuls.

25. Taczau tariat: Pons Diems ne teisey daro: Taygi girdēkit, jūs iš namū Izrael; ar ne taip yr, kad aš teisey šūdiu, ir jūs neteisey.

26. Unēs jēy teisusis šallin freipjas nū sawo teisybēs, ir pīkta dāro, tay jis tur prapult: alle dēl sawo nelabummo, furri jis padārgs, jis tur prapult.

27. Ir wēl, jēy nelabas Die mop prisiwercza nū sawo neteisybēs padarytosēs, ir dabar teisey ir gēray elges, tas sawo dušēlg gwmā išklaikys.

28. Unēs kadangi jis mato, ir prisiwerczia nū wisso sawo nelabummo padaryto: tay jis iškliks, ir ne prapuls.

29. Taczau taria iš namū Izrael; Pons Diems ne teisey daro. Begu aš neteisey daryczau? Jūs iš namū Izrael neteisey darot.

30. Todēl aš jus šūdišu, jūs iš namū Izrael, kōznā wienā pagal jo pasiēlgimnā, taria Wiešpats, Ponas Diemas. Todēl prisiwerskit nū wissū sawo nusidejimū, kad ne reiktū jums parēlupt, dēl sawo nusizengime.

31. Mēskit šallin nū sawos wissus sawo pērzengimus, furreis pērzengēt, ir itaisykit saw naujā širdi, ir naujā dwāsg. Unēs kodēl jūs taip norit prapult, jūs namai Izrael?

32. Unēs aš nesimegstu pranūlumo prapūlanczo, taria Wiešpats, Ponas Diemas. Todēl prisiwerskit, tay iškliksit.

19. Pērsšyrimas.

Maudojimo giesme apie Juda.

Ir tu pradēk apraudoti wyraus sūsus Izraēlij,

2. Ir tarē: Kam gul tawo motina, lutēne, tarp lutēnū, ir nēauginna sawo lutyczus tarp jāus nū lūtū?

3. Tū paczū wienā ji užauginno, ir iš to jāuns lūts pastojo; tas priprāto žmones suplēkit ir suēst.

4. Kaip tai pagōnai apie ji išgirdo, sugawo jie ji sawo dūbēsa; ir nuwedde ji prie lencugū i Egiptoto žēmę.

5. Taygi motina matydama, n'ēsant kūm' jei pasitiškēt, kaip jau ilgay buwo lūkūst; ēmusi ji Pittā iš sawo lūtyczū, užauginno tā per jāunā lūtā.

6. Kaip tas tarp lūtēnū waiškēczojo, pastojo jis jaunū lūtū; tas taipojau priprāto žmones suplēkit ir suēst.

7. Jis pasžinno su jū nāglēmš, ir išpūstijo jū miestus; ašja žēme, ir pas joi' yr, iš balso jo baubimmo pērsigando.

8. Tay pagōnai iš wissū žemjū apyrubezū jo tykojo; ir tinklā užmette ant jo, ir sugawo ji sawo dūbēsa.

9. Ir istūme ji supānczotā i užrašinnamā štrynē, ir nugabēno ji pas Babelēs Karālu; ir jis buwo uždaryts, kad jo balso daugauis ne girdēta butu ant kairnū Izrael.

10. Tawo motina buwo nēywyni mēdis, lyg kaip tu, prie wandens soditas; ir jōs waisus ir šakėles žēle iš daugumo wandens.

11. Ir jo šakėles tofėlēs užaugo, kad karalānjancziū lazdelims tū kros buwo, ir jis aukštās pastojo tarp wyn: šakėlū. Ir žurint ji taip aukštu ēsant, ir daug wyn: šakėlū turrinti;

12. Jis

12. Jis rāfczcy buvo išplėstas, ir šall : panėstas rytū : wijas su dywinno jo wa : u ; ir jo drutos fāfēles buvo sulāu : itos, kad jos sudzumo ir sudėgitos buvo,

13. Alle dabar ji pr sodinta pūfcz j', lauso j' ir trofštanczoy žėmėj'.

14. Ir ugnis išėjo iš jōs drutū wyn : fāfē : ū, ta suėst jōs waisū ; kad joie jau ney jokiōs drutōs wynfāfēlės nier lazdėlei faralāu : ianczio. Tai pr raudingas ir ap : deiotins dāiēts.

20. Pėrsfyrimas.

Balamutofkēs ir nebefingar fēš forawone. Ir nusidawg sekmame mette dē : šimtoje dienoj penkto mėnesio, atėjo felli wyresnujū Izrael Pono Diemo pasiklāust, ir ties manim atsiēdo.

2. Tay atėjo man Pono Diemo žodis, ir tare:

3. Tu žmogaus waife, safyf wyresniems Izrael, ir tarf jiems: taip taria Wiešpats, Ponas Diemas, ar jūs atėjot manęs klāusti? Kaip rēray af gyws esmi, af noru but jūšū neklāustas, taria Wiešpats Ponas Diemas.

4. Alle iēy tu jūs nori pabart, tu žmogaus waife, tay taivo jūs be pabartf: pasafyf jiems jū tēwū bjaurybes.

5. Ir tarf jiems: Bitttaip taria Wiešpats, Ponas Diemas: to czēs', kaip af Izrael saw isrin : kau. af sawo ranfā isfēlau ant fēlōs namū Jofubo, ir dawjau jiems pasižint, Egypto : žėmėj'. Ir mielay, * af istiesgs jiems sawo ranfā, tariau: Af esmi Wiešpats, jūšū Diemas. * 2 M. 6, 8.

6. Bet af to czēs' sawo ranfā pakēlau, kad jūs iswesczau iš Egypto : žėmės i žėmg, Eurre af jiems buwau išsižurēgs, Eurrej'

piens ir meddus tēfa, brange žėmg, ne kaip wissos fittos žėmes.

7. Ir tariau jiems: Požnas mēi šit šallin bjaurybes po jūšū afiū : šanczes, ir ne apšbjaurikit Egypto balwonais; nēs af esmi Wiešpats, jūšū Diemas.

8. Alle jie man nepaflusnus buwo, ir ne norėjo man flausyt; ir ney wiens ne mette šallin bjaurybes iš sawo afiū, ir ne pamette Egypto balwōnus. Tay af misliu jau sawo diddi narfā ant jū isliet, ir wissā sawo fersfā ant jū užeis dīt, dar Egypto : žėmėj'.

9. Alle af tai ne dariau dēl sawo wardo, kad tas ne butu dari : komas po afimis pagōnū, tarp Eurrū jie buwo, ir po Eurrū afiū af jiems buwau pasižidings, kad jūs iš Egypto : žėmės iswesczau.

10. Ir kaip af jūs iš Egypto : žėmės buwau iswēdgs, ir i pūfcz : cziā iwēdgs buwau,

11. Dawjau af jiems sawo pris : sāfinus, ir ismofinau jūs sawo promas; per Eures žmogus gyws yra, jas darqsis.

12. Af dawjau jiems ir mano sabatas, ant žēnflo tarp manęs bey jū; kad jie ismofu, mang : šanti Pona Diemā jūs šwentis nantf.

13. Alle namai Izrael man buwo nepaflusnus, ir pūfczoy; ir ne elgēsi pagal mano prisāfinus, ir paniekino mano promas, per Eures žmogus gyws isliet, jas laiēqsis; ir nešwentas dare mano sabatas labay. Tay af mislijau sawo diddi fersfā ant jū isliet pūfcz : czoj', ir jūs abelnay nužuddyt.

14. Alle af tai ne dariau, dēl sawo wardo, kad tas ne butu dari : komas po afimis pagōnū, po Eurrū afimis af jūs buwau iswēdgs.

15. Ir

15. Ir taipojau sawo ranĕq pa-
fēlau priēš jūs pūšcjoī'; Kad aš
jūs ne norėjau iwest i žėmg jieme
dūtqie, Furroj' piens ir meddus
tēka, brānge žėmg, ne faip wissos
fittos žėmes.

16. Todėl, Kad jie mano pro-
was per menĕas laiĕe, ir pagal
mano prisákimus nesielge, ir ma-
no sabatas buwo darĕg: nės jie
sēĕe balwónus sawo širdze.

17. Alle mano ápis jūs czėdijo,
Kad aš jūs ne sugaišinczau ney
abelnay nužudiczau pūšcjoje.

18. Ir aš saĕiau jū waiĕams
pūšcjoī': jūs ne turrit elgtis pa-
gal jusū tēwū prisákimus, ir jū
prowas ne laiĕyt, ir jū balwónais
ne apšibjaurint.

19. Uĕsa aš esmi Ponas Diemas,
jusū Diemas: pagal mano prisáki-
mus turrit jūs elgtis, ir mano
prowas turrit jūs laiĕyt, ir pagal
jas elgtis.

20. Ir mano sabatas jūs turrit
šwėsti, Kad jos butu žėnĕlu tarp
manęs bey tarp jusū, Kad žinno-
tumbit, mang ēsanti Ponq Diemq,
jusū Diemq.

21. Alle waiĕai man taipjau ne-
paflusnus buwo; pagal mano pris-
sákimus nesielge, irgi mano pro-
was ne laiĕe, Kad pagal jas butu
paslėgę; per fures žmogus išliet,
jas laiĕqšis; ir darĕe mano sab-
tas. Tay aš dumojau sawo didi-
narsq ant jū išliet, ir wissq sawo
ferštq ant jū užeidit pūšcjoje.

22. Alle aš nukreipjau sawo
ranĕq, tai ne tarydams dėl sawo
wardo, Kad jis ne butu darĕytas
po ašiu pagónū, po furrū áfimis
aš jūs buwau išwėdęs.

23. Uš ir paĕėlau sawo ranĕq
priēš jūs pūšcjoje, Kad aš jūs iš-
šlaidyczau i pagónus, ir išdul-
finczau jūs i žėmes.

24. Todėl, Kad jie mano prisá-

kimus ne laiĕe, ir mano rowas
per menĕas laiĕe, ir mano sabatas
buwo darĕg; ir ant sawo tēwū
balwónū weizdėjo.

25. Todėl aš jūs padawjau i
pamošsq ne gėrajt, ir i rowas,
Furromis jie ne galėjo išliet.

26. Ir atmeczau jūs šallin su
jū apieromis, faip jie wissus sawo
piemgimmusus ugnimi sudėgino:
Kad aš jūs išgaišinczau, ir jie iš-
mošti turrėtu mang ēsanti Ponq
Diemq.

27. Todėl Palbėĕ, tu žmogaus
waiĕe, su namais Izrael, ir tarĕ
jiems; taip taria Wiešpats, Pon-
nas Diemas: jusū tēwai dar dau-
giaus mang bluznijo ir patyges
dave.

28. Uĕsa faip aš jūs i tq žėmg
buwau iwėdęs, dėl furrōs aš sa-
wo ranĕq buwau paĕėlęs, jiems tq
dūšgs: Fur jie fofē áuĕštq Palnėlė
arba stōrq mēdi památe, tēnay jie
apierawodawo sawo apieras, ir
tēn nugabėndawo sawo dowan-
as neprieteliĕĕas, ir rūĕidino tēnay
sawo saldu fwapq, ir liedawo tē-
nay sawo gėrimo; apieras.

29. Alle aš tariu jiems: Pamgi-
ta áuĕšta; wieta, Fur jūs einat? ir
šittaip jį wardu iĕ šei dienai
áuĕšta; wieta.

30. Todėl tarĕ namams Izrael:
taip taria Wiešpats, Ponas Die-
mas: jūs apšibjaurinat fēlūse sa-
wo tēwū, ir apšĕĕšaujat su jū
bjaurėsczeis,

31. Ir apšibjaurinat sawo bal-
wonais, Furriams jūs sawo dow-
as apierawojat, ir sawo sūnus
bey duĕteres ugnimi sudėginat,
iĕĕi šei dienai: ir aš dūczau sawę
fláušt, jums, iš namū Izrael?
faip tiĕray aš gyws esmi, taria
Wiešpats Ponas Diemas, aš noi-
ru jusū nešláuštas but.

32. Prieg-

32. Priegtam, kad jūs mislijat, mes darysim kaip pagonai, ir kaip titti žmones žemėsa, mēdzū bey akmenū melsimies; iš to ne bus nieko.

33. Kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Dievas, aš ant jūsų ponawosu drūta ranfa, ir ištiestu pėtimi, ir išlietu didzu pāpyliu;

34. Ir išwessu jus iš swieto žmonū, ir iš tu žemjū, i kures išsklaidyti este, suwalysu, drūta ranfa, ištiestu pėtimi ir išlietu didzu pāpyliu.

35. Ir išwessu jus i pūsczią swieto žmonū, ir tēnay su jumis bylinėsu po ašiū i ākis.

36. Kaip aš su jūsų tėwais pūsczoi' prie Egipto bylinėjau; lyg taip aš ir su jumis bylinėsu, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

37. Ir aš gėray jus po ryštie pawessu; ir i derėjimo ryšius jus itraukėsu.

38. Ir manę prastojusis, ir prieš manę nusiengenczūsus, iš jūsų išglūsiu; ir mielay iš tōs žemės, kuroj' jūs dabar gywēnat, aš jūs išwessu, ir i žemę Izrael' jūs ne dūsū leit, kad žinnotumbit, manę ēsanti Pona Diewa.

39. Todėl, jūs iš namū Izrael, taip tare Wiešpats, Ponas Dievas: kadangi jūs man elausyt wišsai ne apsimmat, tay žinnoties, ir glūzykit kožnas sawo balwōnui; alle mano šwentajū war, dą palikkit ne darėytą iš to cžeso, sawo apieromis ir balwonais.

40. Nės taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: ant mano šwentajo kālno, ant aukštojo kālno Izrael, tēnay man wiši namai Izrael, ir wiši, žemėj' ēsantieji, glūzys: tēnay jie man bus mieli, ir tēnay aš prašysu jūsų pakėlimo: apieras, ir pirmones jūsų

apierū, su wištūmgi, ką jūs man šwentinat.

41. Jūs man mieli bušt su salidoju kwapu, kad aš jus iš swieto žmonū parwessu, ir iš žemjū su walysu, katrai jūs išsklaidyti este; ir šwentits busu jusip po ašiū pagonū.

42. Ir jūs ištirsit, manę ēsanti Pona Diewa, man jus i žemę Izrael iwēdus; i tą žemę, ant kurrōs aš sawo ranfą pakėlau ie jūsų tėwams dūses.

43. Tēnay jūs minnēsit sawo pašelgimū, ir wišiū sawo darbū, kurrūse jūs apbjaurinti este; ir ne patiks jums wišsas jūsų nelabumas, kurti darėte.

44. Ir ištirsit, manę ēsanti Pona Diewa, kad su jumis darau dēl sawo wardo, ir ne pagal jūsų netikrū elgimū, ir iškadingus dārbus, jūs namai Izrael, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

45. Ir Pono Diewo žodis atėjo man, ir tare:

46. Tu žmogaus waike, pakreip sawo ākis tēnlinē i pietū wēją, ir glaikit i pietus, ir prārašau prie girrę, laukę i pietus.

47. Ir tarē girrei i pietus: Flausy Pono Diewo žodi: taip taria Wiešpats Ponas Dievas: stay, aš tawie ugnį uždėgsu, ta abbiejus, žalūjenczus ir sausus medzus suēs; kad ne gālina bus jōs liepsi ną išgesyt, bet tur sudėginta but wišlab, kas nū pietū i šāurę stow.

48. Ir kožnas kās matys, manę Pona Diewa tai uždėgust, ir ney wieną ne išgesysenti.

49. Ir aš tariau: aš Wiešpatie, Pone Diewe, jie apie manę kalba: šittas tik wienus ne pėr, manomus žodžius kalba.

21. Pērsīprimas.

Kāldēonū kārdaš, priēš jūdus ir
Ammonitūs.

Jr Pono Diemo žodis manesp' atējo, ir tare.

2. Tu žmogaus vaike, statyē sawo ākis priēš Jeruzalē, ir laš; noš priēš šwentinyczā, ir prāras: kaulē priēš žēmē Izrael;

3. Ir tarē žēmei Izrael: taip taria Wiešpats, Ponas Diemas: štay, aš eisu ant tawēs, aš sawo kārda ištāukēsu iš mašēcū ir tawij' išgaišysu abbiejus ir teisūs: sus ir neteisūs.

4. Kadangi aš tawije abbiejus išgaišinu, ir teisūs ir neteisūs, tay mano kārdaš iš mašēcū išeis ant Rožno, nū pētū šēnlinē iš' i šaurē.

5. Ir ištirs Rožnas Runas, manē Pona Diemā sawo kārda iš mašēcū ištāukēsi; ir ne tur wēl but ištīstas.

6. Ir tu žmogaus vaike, turri dusaut, iškē strēnoms taw pras štundant; beje, tu karczey turri dusaut. Kad jie tai regēiu.

7. Ir Kad jie taw sakys: Kam tu dusauji: Turri tu sakyt: del garso ateinancio, dēl kurreio wissos širdys nufimis, ir wissos ranšos pašlēs, ir wissos dwāses nulūs, ir wissē kēlei kair wandū nufēs. Štay, tai ateit ir bus, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

8. Ir Pono Diemo žodis manesp' atējo, ir tare:

9. Tu žmogaus vaike, prāras: kaulē ir tarē: taip taria Ponas Diemas, tarē: kārdaš, jaugi kārdaš paštrits ir nušweistas.

10. Jis yra paštrits, Kad pjaute pjautu; yr nušweistas, Kad blizgētū. Ar kair dzaugtumbimē, norint jis iš wissū mēdzū ryštes padarytu, ant waiķū nelabujū?

11. Alle jis kārdaš dawe nušweist, Kad butu i ranšā imts: jis yra paštrits ir nušweistas, Kad i ranšas žuddytojo butu idūtas.

12. Škauē ir kaulē, tu žmogaus vaike: nēs jis eit ant mano žmonū, ir ant wissū waldonū Izraelij', kurrie prie kārdo, drauge su mano žmonēmis surinkti. Todėl is plaš sawo strēnas.

13. Nēs jis tanšey jūs pabaude, kā mēczijs? Ryštes nelabujū waiķū ne nor mēczt; taria Wiešpats, Ponas Diemas.

14. Ir tu žmogaus vaike, prāras: kaulē ir sawo ranšas suploš. Nēsa kārdaš dwigubay, irgi tris gubay ateis, pašmāugimo kārdaš, didžio papjowimmo, tros pijsšs jūs ir kamārūse, i kurre jie bēga.

15. Ar dūsu kārdaš štambēt, Kad širdis nufimis, ir daug jū puls prie wissū jū wartū. Ar kair jis blizga, ir kerta ant papjowimmo!

16. Ir tare: Eirš abbiejus, ir po dešinēs ir po kairēs, Kas ties tawim yr.

17. Taddagi aš ant to, sawo ranšomis suplotomis šūkāusu, ir sawo kērštā iškēisu: aš, Ponas Diemas, tai sakiau.

18. Ir Pono Diemo žodis man atējo, ir tare:

19. Tu žmogaus vaike, padaryē du kēllū, kurrēm dwiem tur ateit kārdaš kārālus iš Babel: ir abbu jūdū tur iš wienōs žēmēs išeit.

20. Ir statyē žēnklā pryšakij' pagal kēlā i miestā, Patrol jis tur rōdnt; Ir padaryē kēlā, Kad kārdaš ateit i Kabbatā waiķū Ammon, ir i Juda, ant drāto miesto Jeruzale.

21. Nēsa kārālus Babel štoss pagal pradziā dwėjū kēllū, i

pry

pryšāķi dwējū Fellū, Kad saw dūtu nusiūrt strēlas burtiškay šāntu, sawo balwōnā klāustu, ir ēpenas apjwalgytu.

22. Ir burtininkawims rodys ī dēšing šali Jeruzalēs; linšay, Kad jis turrētu Fryg; ožus priwez; dit, ir šyles ištursti, ir su didtu žiu rēšimmu jē ušpultu, ir žuddytu; ir Kad jis Fryg; ožus wezdis priēš miesto wartus, ir tēnay pylimus pilnu, ir wolus pašurtu.

23. Alle tas burtininkawims jiems rodysis neteiskus, te pašbas žija jissoi šaip diddey jis not; alle jis minēs nusiđėjimo, Kad igigāntu.

24. T. dēl šittaiš taria Wiešpats, Ponas Dievas: todēl, Kad jusū yr mēnama dēl jusū nusiđėjimo, ir jusū nepašlusnumas wiššlems yr žinnomas darytas, Kad jusū griešai mātomi wiššūse jusū darbūse: beje, dēl to, Kad jusū mēnama, per newālę jās busit sugāuti.

25. Ir tu, wyrāusešis Izraēlije, tu pražuddytas ir prašūditas, Furrio diena ateis, Kad nusiđejimas bus pabaigtas.

26. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: padēk ī šali šepurre ir nuimē wainiškā. Mēša ney šepurre ney wainiškās išliš; bet tas, šurs pašāuštino, bus nušēmintas, ir šurs nušžēmino, bus pašāuštintas.

27. Aš wainiškā nieku, nieku, nieku pawersu; iē' tas ateis, šurs tam jis tur tēkt, tam aš jē dūsu.

28. Ir tu žmogaus waife prārāuk ir tarē: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas apie waišus Ammon, ir apie jū apgēdinnimā; iē' tas ateis, šurs tam jis tur tēkt, tam aš jē dūsu.

29. Todēl Kad tu saw mellojēn; ežus rēgējimus šāpydini; ir mellojēn;

prārāukudini; Kad ir tu padūtas butumbēi tarp ušmuštujū Diewo; nesibijancujū, šurriems jū diena atējo, nusiđėjimui pašbaigus.

30. Ir norint jis wēl ī mašktis išlištas butu; tay aš taczau tamē šūdišu toj' wietoj', šur tu ešsi lēis štas, ir žēmēje, šurtoj' tu ušgimi mei.

31. Ir aš sawo šērštā išliesu ant tamēs, aš ugni sawo didžio šēršto ant tamēs ipusu; ir aš tai wē žmonēms, šurrie dēgt ir pašgadinti moša, padūsu.

32. Tu turri ugnei walgiu pašstot; ir sawo šraujas tur žēmēj' pralietas but; ir tamēs daugiaus ne bus minnēta; nēs aš, Pona Diews, tai šalbējau.

22. Pērštyrimas.

Žndū griekai, priejāšis jū šalkėjimo ir šittū šoramonā.

Šer Pono Diewo žodis atējo mas nešpi ir tare:

2. Tu žmogaus waife, ar ne bārši tā rajbaininiškā miestā, ir ne apšakysi jam wiššas jo bjautybes?

3. Tarē: šittaiš taria Wiešpats, Ponas Dievas: aš mieste, tu sawujū šraujā praliejšis, Kad sawo cžšas ateitu; ir balwōnus sawdarāšis, Kad apšibjaurintumbēi.

4. Tu šaltā pašdarai to šraujos, šurri tu pralieji, ir apšibjaurini balwōnais, šurru tu darai tūmi tu sawo dienas prišitrāuki, ir padarai, Kad sawo mētai tur ateit. Todēl aš tamē pardaryšu apjūku tarp pagonū ir gēdā wiššosa žēmēša.

5. Taip ārtimēji šaip tolinēji iē' tamēs jūšis; Kad tu bjaurē pašālba turrēši ir diddi wargā šēši.

6. Šitay, wyrāuseji Izraēlij', šožnas igal sawije šraujo praliet.

7. Tūwā

7. Tēwā bey motinā jie paniekin, swētiniems daro jie newālg ir neteisybē. Maģles bey šrratas jie luppa.

8. Tu panieķini mano šwentys, bes, ir ne šventas darai mano sabatas.

9. Išdūtojei yr tawije, ant Franjo praliešimmo. Jie walgo ant kálnū, ir sawo wālg daro tawije.

10. Jie atdeng tēwū gēdā; ir sylija moteriskēs, joms ant draipānū turrint.

11. Ir tarp sawgs prietelus su prietelo pacze bjaurybes daro, jie sawo sunū paczes apķekšāuja, abelnay išdyķē; jie apgwoltawoja sawases sēsseres, sawo tēwo dukteres.

12. Jie imma dowanū, kad frauja pralietu; jie imma nūmus, ir kīts kitta nugāuna, ir sawo godumniā waro priēš sawo ārtimā, ir kīts kittam newālg daro; ir manys šittaiņ uzmirstā; taria Wiešpats, Ponas Diemas.

13. Štay, aš sawo ranķas su ploju ant godummo, kurri tu seķi, ir ant fraujo tawije pralieštojo.

14. Alle bēgu dingai, tawo širdi tai išķēscenzē, arba tawo ranķas tai pakēscenzēs, tame czēse, kad aš tai su tawim padarysu? Aš, Ponas Diemas, tai kalbējan, aš taipo ir padarysu.

15. Ir aš tawē išķlaidīsu ī pagonus, ir tawē ištumsu ī žēmes; ir tawo neczystybei galā padarysu.

16. Kad tu prie pagonū per prakēistā busi laiķytas, ir ištirsti manē ēsanti Pona Diemā.

17. Ir Pono Diemo žodis man atējo, ir tare:

18. Tu žmogaus waikē, namai Izrael man ī puttā pawirto; wisi jās jū wāras, cinnas, gellezis, ir

šwinnas, pēczuj' pawirto ī šidas bro putta.

19. Todēl šittaiņ taria Wiešpats, Ponas Diemas; kadangi jās wissi ī puttā pawirtot; štay todēl aš wissus jus ī Jeruzalē suwessu.

20. Lygen šaip šdābrā, wāra, gēlezī, šwinna bey cinnā sudeda ī pēczu, kad ugnī po jeis ipūstu, ir sutirpitu; šittaiņ ir aš jus sawo ķeršte ir didzame papyķij' sudēsu, idēsu ir sutirpīsu.

21. Beie, aš jus surinkēsu, ir sawo ķeršto ugnī po jūsu ipūsu; kad tame sutirpti turrēst.

22. Kaip šdābras sutirpsta pēczuj', taip ir jās turrit sutirpt, ir ištirt, manē Pona Diemā sawo didzauši ķeršta ant jūsu iģliejusi.

23. Ir Pono Diemo žodis manēsp' atējo, ir tare:

24. Tu žmogaus waikē, tarē žiems: tu essi žēme, kurri ne apī cysztijama; šaip kofia, kurri ne aplūjama czēse pyķimmo;

25. Prāraķai, toje ēsantieji, pulķais sūslējo, duģias suēst nēy kofis rēķsis lāts, plešimma su grēbdams; jie pinnigū bey lobjo sawēspi plēšia, ir padaro daug naģlū toje.

26. Jōs šunigai pērwerdze sawo wālniķēy mano zōķanā, ir ne šwentā daro mano šwentinyczā, jie ne atšķirra tai šas šwenta yra, nū to, šas ne šwenta yr, ir ne pašmoķinna, šas cyssta bey šas ne cyssta butu; ir ne pridaboja mano šābatū, irgi aš ne šwentay tarp jū esmi lāiķomas.

27. Jōs myrāusēji toj' yr nēy draštantieji wilķai, fraujo prasliet, ir duģū nujudyt sawo godummo dēl.

28. Ir jōs prāraķai jē iģlaisto ledaķomis kālķemis, kōzonisa šai kō nieķam ne wērtas pramones; ir

ir prārafauja ģiems mellus, saġy: dami: taip taria Wiešpats, Ponas Diemas; o taczau to ne sa: Fius Ponui Diemui.

29. Žmones tōs žēmės daro ne: wālę, ir plėše drąsey, ir luppa watgdienus ir bėdnūsus, ir daro newālę swėtimėmsiems ir neteisybę.

30. Aš jėšėjau tarp jų, begu: Fas pasištattytu muru, ir prieš plyšimą stowėtu ties manim, už tą žemę, Kad aš ję ne sugaišins: czau; alle aš ne radau ney wieno.

31. Todėl aš išliejau sawo kėš: tą ant jōs, ir ugnimi sawo didžio pāpykio aš jei gālę padariau; irgi šittaip dawjau ģiems jų pilną ant jų galwōs, tarla Wiešpats, Ponas Diemas.

23. Pėrstyrimas.

Gulgininnas dwėjū karalųsū Juda ben Israel, su dwiem kėšom.

Ir Pono Diemo žodis atėjo ma: nęspi ir tare:

2. Tu žmogaus waikė, buwo dwi moteriški wienōs āugywės dukteri,

3. Tie dwi kėšāwimui pasidā: we Egipte, sawo jaunystėj; tēs nay jiedwi sawo krātis apgraibys: dino, ir sawo mergystės pappus apczuppinėdino.

4. Didėjė wardu yr Alala, ir jōs sessū Alaliba. Ir aš, jiedwi wedi: zau per paczes, ir jiedwi man gim: de sunū ir dukterū. Ir Alala war: du yra Samaria, o Alaliba Jeru: zalem.

5. Alala pasidawe t kėšāwimā, man ję wėdus; ir dėgte dėge prieš sawo mylimūsus, butent prieš Asyrionus, kurrie pas ję atei: dawo;

6. Prieš kunigaišęzus ir ponus kurrie mėlinais šilkais wilkejo, ir wissus jaunus mandagūsus jau: nišaiczus, butent prieš raitelus ant žirgū jojenczus.

7. Je kėšāwo su wissais gra: ųeiseis jaunišaiczeis Asyrioj, ir apšibjaurino su wissais jų balwō: nais, Kad ant kurrio usidėge.

8. Priegtam ji taipjau ne pamet: te sawo kėšāwimā su Egipto, kurrie ję buwo prigulę, iš jōs jaunū dienū, ir jōs mergystės fru: tis apczuppinėję ir diddę kėšystę su je buwo wārę.

9. Targi aš padawjau ję t rani: Fas jōs mylimujū, waikams As: sur, su kurreis kėšāut ji nėj dėgi: se dėgo gašlumme.

10. Tie atdenge jōs gėdą, ir atēs me jōs sunus ir dukteres; bet je nužude jie kardu. Ir issirėiške, šittas moteriškes karamotas ēsant.

11. Alle jōs sessū, Alaliba, tai mattydama, ji dar jo piščaus usidėge ne kaip ana; ir kėšāwi: mo daugiaus padāre, ne kaip jōs sessū.

12. Ir usidėge ant waikū Asur, butent ant kunigaišęzū ir ponū, kurrie pas ję atėjo gražey aprėditi, raitelū bey wežimmū, ir wissū jaunū mandagujū jaunišaiczū.

13. Tai aš maczau, ji abidwi wienu budu apbjaurinti ēsant.

14. Alle ši sawo kėšāwimo daugiaus padāre; nēs ji mattyda: ma molawotū wyrū prie sėnōs, randonojant, Kaldeonū ābrozū;

15. Ir jų strėnas jūstomis apjūs: stas, ir mārgus āpraišus ant jų galwū, ir žurinė wissus lygus kaip didzus karžygius; kaip antap: waikai Babel, ir Kaldeonai nešoi: ja sawo tėwišėjū žēmėj;

16. Usidėge ji ant jų, kaip tišt jųs pajuttus, ir nusunte pašlus pas jųs t Kaldeą.

17. Ir kaip waikai iš Babel pas ję atėjo jei meilėje prigult, apbjaurino jie ję sawo kėšāwimu; ir jė apšibjaurino su jeis, ašja ji jų nubūdo.

18. Ir

18. Ir faip jōs taip kēķāwīmas, taip ir gēda wišīķay žinno; ma pastōjo; ir aš jōs nubūdau, faip aš ir jōs sēssers buwau nu būdgs.

19. Alle jt sawo kēķāwīmo mis uš wišdaugiaus pridējo; min nēdama ezēso sawo jaunystēs, faip jt Egipto; žēmēje kēķāwīnq buwo sēķuši.

20. Ir ušsidēge ant sawo mylimujū, kurrū kēķystēs ušsidēgīmas buwo faip āsilū pašimmas, ar faip ēržilū eržilawīms.

21. Ir itaisai sawo newiežlibumq, faip sawo jaunystēje, kad taw Egipte tawo krutys apgrai; bytos, ir tawo pāpai apczuppinē; ti buwo.

22. Todēl, Aliba, taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: štay, aš tawo mylimūsus, kurrū tu nubūdai, priēš tawē priķēlsu, ir atwessu jūs priēš tawē iš wišū kampū aplinkuy:

23. Butent waiķus Babel ir wišsus Kaldeonus, su wyresneis; seis, kunigaiķēzeis ir' ponais, ir wišsus Ašyrionus su jeis; grāzujit wyriķēq jaunimq, wišsus kunigaiķēzus ir' ponus, karzygius ir' dumczius, ir wišsoķius raitelus.

24. Ir užeis ant tawēs, ginķlais apšrēdē su wežimmais ir rātais, ir su didziū žmonū pulkā, ir tawē apštos su ātsargomis, šyda; ir šālmais, iš wišū šallū; tiems aš prowq padūsu, kad tawē atšūditu pagal sawo prowas.

25. Aš sawo atķeršijimq ant tawēs užeidisu, kad jie be pašigai; lejimo su tawim darytu; jie taw nost ir ausis nupjāus, ir kas liekt, tur kardu pōlt. Jie tawo sūnus ir dukteres atims, ir kas liķo, ugnimi sudēgis.

26. Jie tawo rubus taw nūwilks, ir tawo graiķstumq atims.

27. Szittaip aš tawo newiežlibumui, ir tawo kēķāwīmui su Egipto; žēmē gālq padarysu; kad tu sawo āķis daugiaus ant jū ne paķēlsi, ir Egipto daugiaus ne minnēsi.

28. Uēs taipo taria Wiešpats, Ponas Dievas: štay, aš tawē padūsu, tiems, kurrus tu neķenti, ir kurrū tu nubūdai;

29. Tie faip neprietelei tawē wartos, ir wišlab atims, kq tu ušsipelnei, ir tawē nūgq ir ne apdengta paliks; kad tawo gēda bus tu atdengta, drauge su tawo newiežlibummu ir kēķāwīmu.

30. Toštai taw nūšdūs dēl tas wo kēķāwīmo, kurrū tu su pa; gōnais warei, kurrū balwōnais tu apšbijaurinai.

31. Tu ķellu sawo sēssers ējei; todēl aš ir jōs kyllēq taw i tawo ranķq dūmi.

32. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: tu turri gērt sawo sēssers kyllēq, faip gillus ir plattus jis yr; tu turri i diddi āpjūšq ir po; nieķinnimq teit, kad negalima bus iķēst.

33. Tu turri prišgērt druto gērīmo ir wargimmo; nēs kyllēs tawo sēssers Samariōs yr' kyllēs wargimmo ir smutķōs.

34. Szittq tu czystay turri iš; gērt, po tam šukes sukult, ir sawo krutis suplēšyt: nēs aš tai kalbējs esmi, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

35. Todēl, taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: todēl, kad tu man; nēs ušmiršai, ir manē i sawo uš; paķalē numettei; taygi ir' nešoķ dabar sawo newiežlibumq ir sawo kēķāwīmā.

36. Ir Pons Diews tare man: Tu žmogaus waife, ar tu ne bārši Alq bey Alibq? Tay jiēm dwiēm jū bjaurybes parodyf:

37. Kaip

37. Kaip jie dwi su swētimaiss wyrais sugulle, ir Fraujo pralies jo, ir su balwónais kēšāwo; priegtam sawo kudišius, kurtie man iš jū buwo gimme, jie dwi sudėgino jiems apierai.

38. Be to jie dwi man tai padar: jie dwi mano šventybes apbjaurino to cės, ir mano sabatas nešventas dare.

39. Učsa kaip jie dwi sawo kudišius balwónams buwo papjowusi, jie dwi tą pacę dieną iėjo i mano šventinycją, šittą apdarę tyti. Štay, toktai jie dwi padare mano namuse.

40. Jie dwi ir pašlus sunte i žmones, kurtie iš tolimū žemjū šon ateit turėtu; ir štay, jiems atėjus, tu pėreisi ir sawo wėidą apmolawojei, ir graištumū puišey i štrėdei, jiems ant garbės;

41. Ir sedėjei ant brangaus patalo, ties kurrūm' stowėjo stālas, pritaistyta: ant to tu rūšinai, ir apierawojei ant to mano allėju.

42. Tėnjau pasiėle didey linėjū mūjū šaušmas; ir jie dwi dawe žmonėms, iš wissū kampu iš daugummo swieto žmonū ir iš pūšcjos atėjusėms, ranka, ryšus ant jū rankū, ir gražus wainiškus ant jū galwū.

43. Ir aš mišlijau, ji jau yr pajunkusi su swetimaiss laikytis iš sennowės: ji nū kēšystės ne galautis.

44. Učsa pas ję teinama, kaip antay pas kēšę teinama; lyg šittai einama prie Alōs bey Alibōs, tū dwjū newiežlibujū moterū.

45. Todėl jas tie wyrai Porawos, kurtie teisybę dāro, kaip wencjawonyštės, peržengtojos ir Fraują praliejanczos Porawotinos. Učs jos dwi su swetimaiss laikos,

ir jū dwjū rankos yra pilnos Fraujo.

46. Šzitaip taria Wiefpats, Ponas Diemas: užwest ant jū dwjū diddē pulk, ir padūk jės išdrąstyt ir išplėstyt.

47. Kad jie dwi ašmenimis žudytu, ir sawo kārdaiss nudurtu; ir jū dwjū sūnus bey dukteres pasmaugtu, ir jū dwjū namus ugnimi sudėgintu.

48. Šzitaip aš tam newiežlibumui toj' žemėj' gālą padarysu; kad wissos moters tai numanytu, ir ne darytu tokio newiežlibumo.

49. Ir jussū dwjū newiežlibumas bus ant jū uždetas, ir turtėsit dwi sawujū balwónū griekus nešot; kad ištirtumbita, mangėsanti Poną Diemą.

24. Pėrstyrimas.

Jeruzalės išpūstijimas viem paženklintas. Ir Pono Diemo žodis manęs: atėjo dewintame mette, dešimtoj' dienoj' dešimtojo mėnesio, ir tare:

2. Tu žmogaus waiše, parašyšę dieną, beje šę pacę dieną; nēsa karālus Babelėj' šoj' paczoy' diesnoj' prieš Jeruzalę prisiğatawojo.

3. Ir dūk nešlausantiems žmonėms prilyginnimą, jiems tarydams: šittai taria Wiefpats, Ponas Diemas: prikaist pūdą, prikaist, ir ipilē i tą wandens.

4. Šndēk i jē dalykus idėtinus, ir gerāusus dalykus, rėtus ir pečius; ir pridēk ji pilną gerāuseis smāgenū: šuffeis.

5. Imē pas gerāusa iš kaimenės, ir prakurē po tūm' ugnē, smāgenū: šuffins wirti, ir dūk geray wirt, ir smāgenū: šuffins tame geray išwirt.

6. Todėl taria Wiefpats, Ponas Diemas: Bēda tam razbāininē, šigam miestui, kura tokiu pūdu yr,

yr, Eurreme kas priswillo, limpa, ir ne atgāunama. Išimt' stuķi po stuķi; ir ne reiķ dēl to burtā mest, Patrā stuķi pirmucāus reiķ ištint.

7. Mēsa jōs Franjas widduj' yr, Eurre jī ant nūgōs ūlōs, ir ne ant žēmēs praliejo, Eurre taczans galis ma buwo žēme jī apžarstyti.

8. Irgi aš lochnay dēl to tā pāti Kraujā ant nūgōs ūlōs praliedis nau, Kad jis ne butu apžarstyts, Kad diddis pāpyķis ant jōs užeitu, ir atkeršita butu.

9. Todēl taria Wiešpats, Ponas Dievas taipo: bēda tam razbāis ninkīštam miestui, Eurre aš i diddē ugnē pawersu.

10. Atnešē tiktay daug mālķū, praķurē ugnē, Kad mēsq iszwirtu; ir pridēķ pilnay aptyķ: žolā, Kad smāginā stuķei priswiltu.

11. Uzdēķ ir pūda tuščziā ant žarijū; Kad karštas pastotu, ir jo wāras žērētu, bau jo neczystums ištirpitas, bey jo priswillims atimtas butu.

12. Alle priswillims, taip labay dēgant, ne nōrs atšust; nēs per labay priswillo: tur jis ugniķe sutirpti.

13. Tawo neczystybe yr taip užiķēta, Kad norint aš tawē rods cysstis norēcāu, tu taczāu ne nori dūt cysstytis nū sawo neczystybēs. Todēl tu jau daugāus ne galli cyssta pastot, iķēi mano didzui pāpyķiut ant tawē atānšus.

14. Aš Pons Diews, tai Kalbēs jau, ateis tai, aš taip darysu, ir ne uķtruķsu; aš ne cžēdisu, ney ne gailēs man to; bet jie sūdis tawē, Kaip tu elgeiķi ir darei, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

15. Ir Pono Diemo žodis atējo man, ir tare:

16. Tu žmogaus waiķe, štay aš taw atimsu tawo aķiū dzangš:

ma per slōgā: alle tu ne turri ney raudot, ney werķt, ney ne wienōs āšarōs iķķiķt.

17. Tylomis tu gali dusāut; alle raudote ne turri raudot; bet tu sawo gražē Eepurre uķķidēķ, ir apšiant' sawo Eurpēmīs; tu sawo burnōs ne apširigēķ, ney gedējimo dūnōs ne wālgyķ.

18. Ir man rytmetij' anķsti žmos nēms Kalbējas, numirre man ant wāķaro mano pati. Ir aš antrā rytā padariau, Kaip man paliepta buwo.

19. Ir žmones man tare: argi tu ne nori mums pāsaķyt, Eķ tai mums ženķlina, Eķ tu darai?

20. Ir aš tariau jiems: Pons Diews su manim Kalbējo ir saķe:

21. Saķyķ namams Izrael: Wiešpatt, Pona Diewa, šittaiķ Kalbanti: štay aš sawo šwentis nyczā, jusū didzāusķi palinksmis nojima, jusū aķiū pasigerējima, ir jusū širdiēs geidimma nešwentā padarysu; ir jusū sūnus bey dūķteres, Eurre palikēti turrit, Eardu puls.

22. Ir turrit daryt Kaip aš darāu; jūs sawo burnas ne turrit apšriķt, ney gedējimo: dūnā ne wālgiti.

23. Bet sawo gālwa turrit gražey Eepurre apdēt, ir sawo Eurpēmīs apšiant. Jūs ney raudosķt ney werķsķt, bet sawo griķū dēl ne žinnosķt Eurre dētis, ir šu ķits ķittu dusāusķt.

24. Ir taip Ezeķiķs jums bus dymu, Kad jūs turrit daryt, Kaip jis dārgs, Kad jau tai ateis, Kad ištirtumbit, mang ēsanti Wiešpatt, Pona Diewa.

25. Ir tu žmogaus waiķe, tame cžēķe, Kad aš jiems atimsu jū macēķ ir palinksmis nojima, jū aķiū pasigerējima, ir jū širdiēs geidimma, jū sūnus ir dūķteres.

26. Beķe

26. Beje, tame, cēse, nekuršai kurs išbēgs, pas taw ateis, ir taw tai apsaķs.

27. Tame cēse bus tawo burna atwērtā, su išbēgušojo, kad kalbēsim, ir jau daugiaus ne tyletum. Nēs tu turri jiems dywu buti, kad jie ištirtu, mang ēsanti Ponq Diewq.

25. Pērsērimas.

Koramone Amonitū, Moabitū, Edomitū ir Pilistēnū.

Ir Pono Diewo žodis atējo man, ir tare:

2. Tu žmogans waife, staty sawo ākis priēš waifus Amon; ir prārakāuf priēš jūs.

3. Ir tarē waifams Amon: gir dēlit Wiešpatis, Pono Diewo žodi. Szittai kalba Wiešpats, Ponas Diewas: todēl, kad jūs ant mano šwentinyczōs taret: czeba, ji yr sudarēyta, ir ant žēmēs Izrael, ji yr išpūstita, ir ant namū Juda, jie apkalčinay yr išwešt:

4. Dēl to štay, aš tawę padūsu waifams i rytus, kad jie sawo pillis czonay pašurtu, ir sawo namus czonay pasidarytu; jie wālgis tawo waifus, ir gērs tawo pēnq.

5. Ir iš Rabatēs werbludū, statdę padarysu; ir waifus Amon awjū, gardu padarysu; ir ištirsit, mang ēsanti Ponq Diewq.

6. Nēsa taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: todēl, kad tu sawo rantas suplodama, ir kojomis treplēdama, ir iš žēmēs Izrael wissa širdze taip besijūkdama dzaugeist:

7. Todēl štay, aš sawo ranę ant tawę ištiesu, ir tawę pagōnams i plēšimę dūsu, ir iš swieto žmonū tawę išgaistisu, ir iš žemjū prajuddisu, ir tawę i

plentę sugaistisu, ir ištirsi, mang ēsanti Ponq Diewq.

8. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: todēl, kad Moab bey Seir šnēka: štay, namai Juda lygus wišiemis kitiems pagōnams.

9. Sztay, taip aš Moabę atwērsu iš šalliēs jo miestūse, ir jo parubėzūse drangiausos žēmēs, buteni Bet Jesimot, Baal Meon bey Kiriataim,

10. Waitams i rytus, po drausge su waitais Amon, ir jūs jiems per tēwišę dalyę iteisk; ašę waifū Amon jau dangiaus ne butu minēta tarp pagōnū.

11. Ir sudū prawas užwešsu ant Moaba; ir jie ištirs, mang ēsanti Ponq Diewq.

12. Taip sašo Wiešpats, Ponas Diewas: todēl, kad Edom ant namū Juda atsikersijo: ir tūmi nukalto, sawo atsikę šjimu;

13. Todēl šittai kalba Wiešpats, Ponas Diewas: aš sawo ranę ištiesu, ant Edom, ir išgaistisu iš jo taip žmones kaip gal wijus; ir ję pūstę padarysu nū Teman iškē Dedan, ir kardu pras puldisu.

14. Ir wēl atsikersisu ant Edom per sawo žmones Izrael, ir jie Edomui padarys pagal mano kerštę ir diddį narsę; kad jie mano atkeršijimą turrēs ištirt, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: todēl, kad Pilistėnai pasitėšijo, ir sawo sėnaji kerštę taip iškėšijo, kaip tišt imāne atsikeršit iškėdidami:

16. Todēl šittai kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš sawo ranę ištiesu ant Pilistėnū, ir Koretėmus išgaistisu; ir liķus iš jūsus pašrupūse jurū nujuddisu.

17. Ir

17. Ir didzu atšķiršimū ant jū atšķiršisu, ir diddā suppēgs jūs plašsu; Kad ištirtu, manē ēsanti Pona Diewa, Kad aš ant jū atšķiršisgs busu.

25. Pērsstyrimas.

Prārakšimās priēš Tyru.

Ir nusiđawe wienoištame mette, Ir pirmoj' dienoj' pirmojo mēne: šlo, tay Pona Diewo šodis man atējo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, todēl Kad Tyrus ant Jeruzalēs tare: czeba, wartai swieto žmonū yr sulāujiti, prie manēs pargryšo; aš dabar pilna busu, Kadangi ji pūsta stow.

3. Todēl šittai Palba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš eisu ant tawēs, Tyre, ir daug pagōnū ant tawēs ušwessu, lyg šaip antay jures sawo wilnimis paškella.

4. Šittie Tyro murus pagadis, ir jo Forus ardis; beje aš ir jo dulfes šallin pašlodisu, ir šausa škment iš jo padarysu.

5. Ir iš jo bus tāšišas jurēsa, ant Furrū žweju tinfelai ištiefami; nēs aš tai Palbėjau, taria Wiešpats, Ponas Diewas; ir jis bus pagonams per plēšimma.

6. Ir jo dufters, lauķūse ēsančios šārdū bus žuddytos; ir iš tirs manē ēsanti Pona Diewa.

7. Nēs taip Palba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš ant Tyro ušwessu Ūebu Kad Ūezart, šarālū Babel, iš šaurēs Fursai šarālus wiššū šarālū yr; su žirgais, wešimmais, raitelais, ir su didžū žmonū pulku.

8. Tas tawo dufteres, lauķūse šfanczes, šārdū nužuddis; alle priēš tawē jis wolus taisys, ir pylimus ušpils, ir ātsargā priēš tawē pašēls.

9. Jis šryg: ožeis tawo murus

šubadys, ir tawo Forus sawo gini šlais pargraus.

10. Dulfes jo atšķiš daugumi mo tawē apdengs. Irgi tawo murai padrēbēs iš bildėjimo jo žirgū, rātū ir raitelū, jam tawo wartais ištiraufiant, šaip ištiraufiama i šardytā miestā.

11. Jis sawo žirgū šojomis wiššas tawo ūlyczas šumindzos. Jis tawo žmones šārdū žuddis, ir tawo drutūšus šulpus i žēmē parplēš.

12. Jie tawo gerybē išplēš, ir tawo taworus išplēšys. Tawo murus jie pargraus, tr tawo gras žūšus buttus parplēš; ir tawo ašmenis, medžus ir dulfes i wāndes ni imes.

13. Šittai aš tawo dainū škambėjimui gālā padarysu; Kad balso tawo šanflū jau daugiaus ne bus girdēta.

14. Ir aš nūgā ūlā iš tawēs padarysu, ir tāšišā, Fur žweju: tins šlai išpleczami, Kad tu jau daugiaus ne butum budawotas; nēs aš esmi Ponas Diewas tai Palbā: šis, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Taip Palba Wiešpats, Ponas Diewas, priēš Tyru: matytysi, bau ne padrēbēs šallos, tawo taip baisy šutēškant, ir tawo ižeištēmslems dušaujant, Furrie tawis je tur buti žudditi.

16. Wiššū šunigaiššczi pajuros: ša nū sawo šrēšlū atšķēlg šēdēs, ir sawo šermēgas pames, ir sawo rubus ādatomis išrašytus iššū wilēs, ir gedulingais rubais wilēdēdami ant žēmēs šēdēs, ir nušigās ir pērsigās iš nūglo tawo pūlimo.

17. Jie tawē apraudodami apie tawē šalbēs: aš! iš šo tu taip abelnay paštas paštojei, tu girras masis mieste? tu prie šurū stowēš damas,

damas, ir taip macnus buvęsis ant jurū, su sawo gywatiniais; ašja wissa žeme tawęs bijotis turejo.

18. At! Taip pėsigašta sallos tawo pūlimmu; beje jurū sallos nusigašta tawo sugaišimmu.

19. Taip kalba Wiešpats Ponas Diewas: aš iš tawęs padarysu pūst: miest, taip kirtus miestas, kurruse ney wiens ne gywėna; ir diddi twānq ant tawęs patwydisu, kad diddi wandens tawę apdengs.

20. Ir tawę nustumsu žėmyn pas tus, kurrie i dūbę nuženge, butent pas negywūsus. Aš tawę pastumsu žėmyn po žėmę, ir padarysu lygu amžinai pustynei su tais, kurrie i dūbę nužengia, kad nieks tawije ne gywėntu. Ir tawę, tu slpnoji, gywuiū žėmėje statysu.

21. Beje, išgandinimu aš tawę padarysu, kad tu nieku tolaus ne butumbei; ir tawęs klausinėjant, kad tawęs amžinay ne butu su rasta, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

27. Pėslyrimas.

Raudojimo gėsmė dėl išpušijimo
Talaus.

Ir Pono Diewo žodis atėjo mai-
ngspi ir tare:

2. Tu žmogaus maike, pakėlė
raudojimus ant Tyro,

3. Ir tarė Tyrai, kursai gul
pryšakij' prie jurū, ir su dangumi
mu sallū swieto žmoniū kuczauja:
taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas:
at Tyre, tu sakai: aš gražū
grazausasis.

4. Tawo apyrubba yr widdurije
jurū; ir kurrie tawę budawojo.
tawę gražū grazausey itaise.

5. Tie wissus tawo išplojimus
ėglū: mēdzio iš Saniro padare;
ir cedrus nū Libanono atweidino.
ir tam afartū: stebus iš jū pa-
dare;

6. Ir tawo irklus iš aujola
Bazano; ir tawo solus iš elpantos:
faulū, ir brangūsus pafreilus iš
sallū Bitim.

7. Tawo žėglaus ploštes buwo
išlais išrašytos iš Egipto, kad
taw per Farun; butu; ir tawo už-
flodai mėlinū šilkū bey purpurōs,
iš sallū Elisa.

8. Žmones iš Zidon bey Arwad
buwo tawo afrutū: warininiais,
ir Tyre saw turrejei žmones išmās
nanczus afrutais eit.

9. Weresnieji bey išmintingieji
iš Gecal, turrejo tawo afutas
surašyt. Wissū jurū afutai ir
afutniniai buwo tawije randomi,
tie sawo kuczysie warė tawije.

10. Žmones iš Persiōs, Lydiōs
bey Libiōs, buwo tawo zainėrei,
kurrie sawo stydus bey palmus tai-
wije pakabinno; ir tawę taip iš-
dabinno.

11. Žmones Arwadėnai tawo
ābaze elantieji buwo nēz apstutay
aplinė tawo murus, ir sargais
ant tawo Forū; tie sawo palmus
wissur prie tawo murū priėabin-
no, ir tawę taip išdabinno.

12. Tu sawo kuczysie warrei i
Tartėsu, ir wissokius taworus,
sidābrq, gėleži, cinng ir šwinng i
sawo turgus parswejei.

13. Jawān, Tubal ir Meseš,
su tawim kuczawo, ir padėinisi
kus wergus bey wārq taw i tawo
turgus sugabėno.

14. Togarmiškei taw arklū bey
wešimū, ir pus: ašlū, i tawo
turgus sugabėno.

15. Dedanėnai tawo kuczai bu-
wo, ir wissur sallosa tu kuczai
mai; tos taw elpantū: faulus bey
ėglū: mēdi pardawe.

16. Syriōnai iš tawęs parsigas
bėno tawo dārbus, kurrus tu pa-
darydawai; ir rubynus, šarlotus,
R r r

iš:

išsātus šilks ir karēšas, ir Eri
stolus i tawo turgus suweše.

17. Juda bey wissa i me Izrael
taipojau su tawim Eupczāwo; ir
taw Ewēcū iš Minnit. ir balsa-
mū, ir meddauš ir allējauš, ir
mastikēs i tawo turgus suweše.

18. Priegtam ir Damaskus iš
tawes prišgabēno tawo darbū, ir
wissokiū taworū, uš drutū wynū,
bey Fastāunū wilnū.

19. Dan, bey Jawan, iš Usal
taipjau i tawo turgus suweše gel-
lešinnū rpfū, Fasiōš, bey Ealmusū,
Ead tu su tais Eupczāutumbēi

20. Dedan su tawim Eupczāwo
su dēšeis ant Eurrū sed'.

21. Arabia, ir wissī Eunigaišē
czi Kedar su tawim Eupczāwo su
āwinis, su āwinais bey su ošeis.

22. Eupczi iš Saba bey Raēma
su tawim Eupczāwo, ir wissokias
brangiāušes aptyšžoles ir bran-
giāušū ašmenēlū, ir āušso i tawo
turgus suweše.

23. Aran bey Kanne bey Eden,
podrang ir Eupczi iš Seba, iš
Assur, bey Kilmad taipojau tawo
Eupczi buwo.

24. Tie wissī su tawim Eupczā-
wo brangiāušeis audimmais, su
taworais šilfinneis ir ādatomis
išrašytais, Eurrus jie brangiōsa
štrvnēsa, iš cēdrū darytosa, ir gē-
ray pašawotus, i tawo turgus
suweše.

25. Alle ašrutai iš Tartēšaus
ateinantieji. daugiaus ant tawo
turgū buwo. Szittaip tu labay
pralobai ir puiki pastojei widdu-
rij' jurū.

26. Ir tawo ašrutninšai taw
ant didžū wāndenū priweše. Alle
rytū; wējas tawē widurij' jurū
sulāņpa.

27. Szittaip, ašsa tawo tawo-
rai Eupczi. taworinšai, per-
wāzninšai, ašrutninšai, ir ašru-

cus darantieji. ir Eurrē tawij'
wertēs, ir wissī tawo žalnērei, ir
wissas tawo žmonū pulšas ant pa-
tiēs jurū widduro prapuls, tawo
prapūlimmo czeše.

28. Ašja ir pašrušēi padrēbēs
iš Elyšimmo tawo ašrutninšū.

29. Ir wissī wairininšai, ašru-
tinšai ir jū mistrai iš ašrutū ant
žēmēs stosts.

30. Ir didžu balsu ant tawes
rēšs, Earczy raudōš, ir dulšes ant
sawo galwū mētydami pellēnūše
wolosts.

31. Jie pliššay nusiššus tawes
dēl, ir žāšais apššaus, ir iš šir-
diēs Earczy tawē apweršdami
raudōš.

32. Ir jū waišai tawē apran-
dōš: Aš! Kas Eadda ant jurū taip
nutillo, Eaip tu Tyre?

33. Kaip tu ant jurū Eupczā-
dawai. tay tu daugumma žēmjū
pralobdinai; mielay, su daugybe
sawo taworū, ir sawo Eupczawis-
mu, tu pralobdinai žēmēs Earālus.

34. Alle dabar tu iš jurū i tišras
wāndenū gelmes ištūts eššī Ead
tawo Eupczāwimas ir wissī tawo
žmones tawij' prapūle.

35. Wissī salloša gywēnantieši,
tawim iššigastā; ir jū Earālei pē-
šigandē ir išblyššē stow.

36. Žēmjū Eupczi apšwilpin' ta-
wē. Eā tu taip umay nugrimzdai,
ir ne galli jau atšigaut amžinay.

28. Pērštyrimas.

Prapūlimas Earalauš Eno ben Gibonū;
i wālnijimas Diemo žmonu.

Ir Pono Diemo žodis manēšp'
atējo ir tore:

2. Tu žmogaus waiše, sašyp
Eunigaišēczi iš Tyro: taip Ealba
Wiešpats. Ponas Diemas: todēl,
* Ead tawo širdis didžojas, tary-
dama: aš esmi Diemu aš sēdmi
Diemo Earāl: Eššlij', ant jurū wi-
duro;

duro; ir taczaus žmogum', ir ne Dievu budams, ir wienoſ tawo ſirdis didzojas, nēy Diewo ſirdis;

Dan. 5, 20. Darb. 12, 23.

3. Štai, tu dingais razumin: gėsnis ėsas už Dangėlą, kad taw ney joſia paſlaptinne ne paſlėpta ėjanti;

4. Ir buſ ſawo iſmincze ir rāzumū toſt turtą ſaw nuſigamin: ngs, ir aukſio bey ſdābro ſtārbus ſukrowgs.

5. Ir buſ ſawo didde iſmincze bey ſupczāwimu ſittoſelt turtą padaugſinngs; iſ to tu taip paſi: didzawai iſ diddės ſawo gerybės.

6. Dėl to Wieſpats, Ponas Diewas, ſittaiſ Palba: kadangi tawo ſirdis didzojas nēy Diewo ſirdis;

7. Todėl ſtay, aſ ſwettimus ant tawgs uſſuſu, butent pagonū ſmarſkūſus; tie ſawo kārda iſ trāuks ant tawo gražds iſmin: tiės, ir tawo didėjg garbg t gėda pawers.

8. Jie tawg žemyn t dūbg iſtums, kad tu ant widdurio jurū mirtum: bei, lyg užmuſtųjų.

9. Matysi, hau tu tabda ſakysi po aſiū ſawo žuddytojo; aſ eſmi Diewu; bemielej tu ne Diewu, bet žmogum', ir ſawo žuddytojų ranſoj' eſti.

10. Tu turrėſ mirt ſaip neapi: pjauſtitieji ranſoje ſwettimujū; nės aſ tay Palbėjau, taria Wieſpats, Ponas Diewas.

11. Ir Pono Diewo žodis atėjo manſpi ir tare:

12. Tu žmogaus waiſe, paſėlė raudojimą ant Karālaus iſ Tyro, ir tarſ apie jį: taip taria Wieſpats, Ponas Diewas: tu eſi cyp: ſtas pėczwėtis, pilnas iſmintiės, ir tikray tobulay gražus,

13. Tu eſi linſmame Diewo ſode, ir wiſſoſeis brangiāuſeis aſi:

menėleis iſrėdytas, butent ſardās reis, topaſėreis, dėmantais, turs: kysais, onykais, jaſpitais, ſapy: rais, ametyſtais, ſmaragdais ir aukſu. Toj' dienoj', ſaip tawg pa: dāre, tay tēnay prie tawgs galawi: turrėjo buti, darbai ant bubnū ir ant wamzdžių.

14. Tu eſi ſaip Kerubs, plas: czey iſſiſplėczgs ir apdenggs; ir aſ tawg ant ſwento Diewo kālno iſ czau, kad žėrinczoſa aſmeniſa waiſkczoji.

15. Ir tu buwai diddey palai: mingas wiſſūſe ſawo weiſalūſe toj' dienoj'; ſaip tawg padāre, patoley, iſſi tawo nuſſjengims rādoſi.

16. Wėſa tu widdurij' pilna pa: ſtōjei nelabummo iſ didžio ſawo ſupczāwimo, ir ſuſigrieſijei. To: dėl aſ tawg ſaip neſwentą iſmeſu nū Diewo kālno, ir tawg iſſiſplė: tuſi Kerubą iſ žėrinczū aſmenū iſſtumſu.

17. Ir kadangi tawo ſirdis di: dzojas, kad tu taip gražus eſi ir nū ſawo iſmintiės ſuſiſtaſtodinat ſawo puiſybėj'; todėl aſ tawg t žėmg parbloſſu, ir pawėiſlā iſ tawgs padaryſu po aſimis Karālū.

18. Wėſa tu pagadinnai ſawo ſwentybg didzu ſawo nuſſjengims mu, ir heteiſu ſupczāwimu. To: dėl aſ ugni iſ tawgs uždėgdėſu, ſurri tawg ſuės, ir t pėlenus tawg pawerſu ant žėmės, wiſſam ſwies: tui tai mātant.

19. Wiſi, tawg paſyſtantieji tarp pagonū, pėrſiggs tawim, kad tu taip nūglay pragaifai, ir nie: kaday atſigant ne galli.

20. Ir Pono Diewo žodis man atėjo, ir tare:

21. Tu žmogaus waiſe, ſtatyſ ſawo āſis prieſ Židont, ir prāras kāuſ prieſ jį.

K r r a

22. Ir

22. Ir tarė: Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: Štai, aš eimi ant tawęs, Zidon, ir garbę saw ant tawęs pasidarysu, kad iš tirta bus, manę esanti Pona Diewą, kad aš ant jo prową darydėsu ir ant jo išrėdėsu, manę šventą esanti.

23. Ir aš isusu mārą bey Kraujo praliejimā ir jū, ir jū ūlyčas, ir mirtinay sužeisti tarp jų prapuls Pardu, wissur ant jų eifenczu, ir jie ištirs, manę esanti Pona Diewą.

24. Ir iš to czėso iš wissū šalū aplink namus Izrael, kur jų neprietelei yr, ne liks ney jokiū jų erfėczū jų dėgenczujū, ney dagiū skaudzujū, kad jie ištirtu, manę esanti Wiešpatį, Pona Diewą.

25. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: Kad aš namus Izrael wėl surankiosu iš swieto žmonū, ir kurrus jie išbarstiti yr, tay aš po akimis pagonū ant anū parodėsu, manę šventą esanti. Ir jie gywės sawo žėmėj, kurrę aš sawo tarnui Jofubui dawės esmi.

26. Ir be baimės toje gywės, ir butrū saw pasikurs, ir wynkalnū apsodts; Beje, be baimės jie gywės, kad aš prową užeidėsu ant wissū jų neprietelū wissūse apyrubėse; ir jie ištirs manę Wiešpatį esanti jų Dievą.

29. Pėrėprimas.

Praralāmiuās priėš karalystę Egipto.

Dėšimtame mette, dėšimtoj' diėnoj' dwylėktojo mėnesio, atėjo manėspi Pono Diewo žodis, ir tare:

2. Tu žmogaus waifė, statyė sawo akis priėš Paraoną, Egipto Karalū, ir praralauė priėš jį, ir priėš wissą Egipto žėmę.

3. Rozoni sakyė ir tarė: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: Štai, aš ant tawęs eisū, Paraone, Egipto Karalau, tu didysis

smāke, tu gullėsi sawo tarpūpū jūse, ir tarysi: tai mano uppe, ir aš jė saw pasidariau.

4. Alle aš taw brizgilą ir tawo tarpasmākrį idėsu, ir tawo wāndenū žuwis prie tawo žwynū priėai binėsu; ir tawę iš tawo uppės ištrāuėsu, drauge su wissomis tawo wāndenū žuwimis; prie tawo žwynū Pābanczomis.

5. Aš tawę su tomis žuwimis iš tawo wāndenū ir pūščią iš messu; tu ant žėmės pulsi, ir jau ne busi daugiaus wėl ney surinktas ney suwallitas; bet tu žėmės žwėrimis bey padangiū paukšczoms idėsu pastosi.

6. Ir wissi Egipte gywėnantieji ištirs, manę esanti Pona Dievą; todėl, kad jie namams Izrael nenadrinne lazda buwo:

7. Kurri, kad jų rankoj' buwo laikoma, sulūjo, ir jų šonų pėrdure; alle jiems jė remjantis, suslūjo, ir jų strėnas pėrstwerbe.

8. Todėl Wiešpats, Ponas Dievas šittaip kalba: Štai, aš Pardu ant tawęs užwėssu, ir podraugey taip žmones taip galwijus tawij' išgaifėsu.

9. Ir Egipto žėme bus pūščia ir negywėnama, ir jie ištirs, manę esanti Pona Dievą; todėl, kad jis saėo: ta uppe mano yr, ir aš esmi tas, kursai tą padarės.

10. Todėl štai, aš eisū ant tawęs, ir ant tawo upjū wāndenū; ir Egipto žėmę pawersu ir pūstysnė, ir ne gywėnamą darysu, nū šoro Siene, iėėi Murrinū žėmės rubėzū;

11. Kad ney galwijū ney žmonū tėnaw ne waifėczos, arba tėnaw ne gywės per fėttures dėšimt mettus.

12. Uėsa aš išpūstėsu Egipto žėmę, ir jo pūstą rubėzū, ir jo miestus pūstus dūsu gullėt, taip Pittus

Pittus pāst, miestus per Pettures dēšimt mētū; ir išklaidīsu Egiptionus tarp pagonū, ir ī swieto žemes aš jūs išwarinēsu.

13. Alle taczau, taip Palba Wiešpats, Ponas Diemas: tiems Petturis dēšimt mētams pērijus, aš Egiptionus wēl surinēsu ī swieto žmonū, ī Eurus jie tur išklaiditi but;

14. Ir grāžīsu išwedimma Egipto žemēs, ir jūs wēl parwīsu ī žemē Patros, Euri jū tē wiška cimtine yr; ir tēnāy jie bus māžintele Paralyšte.

15. Uēsa jie māži bus priēš Pittas Paralyštes, ir daugiaus ne ponawos ant pagonū; ir aš jūs numāžīsu, kad jie daugiaus ne ponawos ant pagonū.

16. Kad namai Izrael daugiaus jeis nestiklētu, ir tūmi ne sustigriēšitu, prie jū tolaus prislāufdami; ir ištirs, manē ēsanti Wiešpati, Pona Diema.

17. Ir nusidawe dwidēšimtame ir sēkmame mette, pirmoj dienos pirmojo mēnesio, atējo man Pona Diemo žodis, ir tare:

18. Tu žmogaus waife, Uebus kad Uezar, Paralus Babelēj sawo ābazā su didžiū procawojimu ant Tyro atwēde, ašja wišos galwos plīškos, ir wišos šālis appeštos buwo, ir taczau ney jam ney jo ābazui jo darbas su Tyru ne buwo užmošētas.

19. Todēl Wiešpats, Ponas Diemas, šittai Palba: štay, aš Uebukad Uezarni, Paralui Babel, dūsu Egipto žemē, kad jis wišā tōs lobī atimtu, ir jē applēšitu ir išdrāšlytu, kad sawo ābazui algā dūtu.

20. Alle Egipto žemē aš jam dūsu už jo darbā, Euri jis su jom turrējo; nēsa jie man šlužijo, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

21. Tame czēse aš dūsu užaugt rāgā namū Izrael, ir tawo hurnā atwērsu tarp jū; kad jie ištirtu, manē ēsanti Pona Diema.

30. Pērtērimas.

Prarāwimas priēš Egipto žemē ie Paralu Parā 9.

Ir atējo manēš Pona Diemo žodis, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, praras kaulē, ir tarē: taip Palba Wiešpats, Ponas Diemas: kaulit, (ir tarēit:) aš bēda, kolia tai diena!

3. Uēsa ta diena yr arti, beje Pona Diemo diena arti yra; tamš diena, czēsas atējo, kad pagonai tur ateit.

4. Ir kārdas Egiptā ušeis, ir Murrinū žemē išslgās, kad Egipto užmuštieji, puls, ir jū žmones bus išwesti, ir jū gruntawones bus pargrautos.

5. Murrinū žemē ir Libya, ir Lydia, su wišokiais prastais žmonėmis, ir Rub, ir Eurie iš derėjimo žemēs tēnāy yr, drauge su jeis kardu puls.

6. Taip taria Pons Diemas: ponai Egipto sawo mace pagēlbantieji puls, ir jū drutybēs didzas wims žemyn eis; nū Poro Siene pradėjus jie kardu pravuls, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

7. Ir jie tur lyg kaip jū kaiminū pāsti rubėjai pūsti pastot, ir jū miestai pāsti gullēs tarp Pittū pāst miestū;

8. Kad ištirtu, manē ēsanti Pona Diema, man ugnī prašuriant Egipte, jeib wiši, jiems pagēlbantieji sugaišinti butu.

9. Tame czēse paslai nū mangs išeis ant akrutū, išgandit Murrinū žemē, dabar be baimēs ēsana czē: tarp jū bus nūgastis, lyg kaip Egiptui tiškos, jū czēsut atėjus;

atējus; nēs stāy; iš tiesos tai atēit.

10. Taip taria Wiefpats, Ponas Diewas: aš dagumma Egypte num ijsu, per Nebukad, Nezari, Farālu Babel,

11. Mēsa jis, ir jo žmones su jūm', drauge ir pagonū smarķieji yr atwēsti tā žemę sugaišint; ir sawo Fardus ištāuks ant Epypt, kad ta žeme wissur užmuštųjų pilna gullės.

12. Ir aš wāndenū; uppes iš dzudisu, ir tā žemę, ir kas toj yr, dūsu swētimaš ispuštit. Aš Pons Diews, tai Palbėjau.

13. Taip Palba Wiefpats, Ponas Diewas: aš balmōnus Nop, pe ispuštū, ir diewaiczus išgaišis, ir Egyptui ne bus daugiaus Funigaištis; ir isāsu išgašt i Egypto žemę.

14. Aš Patros pūstą padarysu, ir Joane ugni prakursu, ir ant No prowōs gālą padarysu.

15. Ir sawo diddi pāpykt ištiesu ant Sin, kurri yr apkasta pillis Egypte; ir daugybę No išgaišis.

16. Aš Egypte ugni prakursu, ir Sin diden nerims, ir No bus suplėšits, ir Nop kas dien iš ganditas.

17. Wyrifkas jaunims Onne bey Bubāste Fardu puls, ir moterifkes apkaltinay bus išwēstos.

18. Takvanes tamšiā dienā turis, kad aš Egypto jungą sulāuzis, kad didzawims jōs macės toje baias; ji dēbeseis bus apdengta, ir jōs dūktēres apkaltinay bus iš wēstos.

19. Ir aš prowōs gālą Epyptui padarysu, kad ištirtu, manę šanti Pona Diewą.

20. Ir nusidawe wienolištame mette, šėkmoje dienoj pirmojo mėnesio, atėjo man Pono Diewo šodis, ir tare:

21. Tu žmonaus waike, aš rana Fą Paraono, Egypto Farālaus pėrlāušu; ir stāy, jis ne bus apraišūts išgytinay, ney ryšeis aprištās, kad sylōs gāutu, Fardui laižyt.

22. Dėl to šittai Palba Wiefpats, Ponas Diewas: stāy, aš eisu ant Parao, Egypto Farālaus ir jo rančas pėrlāušu, taip drus taję kaip ir nedrutaję; kad jam Fardas iš rančōs tur išpult.

23. Ir iššlaidisu Epypcionus i pagonus, ir išwaižys jūs i žemes.

24. Alle rančas Farālaus iš Babel aš pastiprisu, ir idūsu i jo rančas sawo Fardą; ir Paraono rančos sulāuzis, kad po jo atiu waitos kaip Foks smertnay sus žeištas.

25. Beje, aš pastiprisu rančas Farālaus Babel, kad Paraono rančas pasiėis; kad jie ištirtu, manę šanti Pona Diewą, kad aš sawo Fardą i rančą Farālaus Babel idūsu, kad tā ant Epypto žemės ištāuktū.

26. Ir aš Epypcionus tarp pagonū išbarstyczau, ir i žemes išguinoczau, kad jie ištirtu, manę šanti Pona Diewą.

31. Pėrštyrimas.

Pirmas prarāwimas padrutitas.

Ir nusidawe wienolištame mette te pirmą dieną trėczojo mėnesio, atėjo manšpi Pono Diewo šodis ir tare:

2. Tu žmonaus waike, laiž Fą Paronui, Egypto Farālui, ir wisslems jo žmonėms: Fokiamgi tu dingai lygus šas sawo šlowėje.

3. Štāy, Ašsur buwo ney Foks cedro; mēdis ant Libanono, su gras žomis šakomis, ir tātkeis lāpais, ir labay auštās, kad jo wirtune auštay buwo išāugusi, tarp tātų šiū storū šakū.

4. Wani

4. Wandens jam toki ūgt padāre, ir gillummas tōkeli uzaugimā. Jo uppes tēkējo aplink jo kēlmā, ir jo uppēlei tēko wissiemis laufo mēdziams.

5. Todēl jis didēsnis užāugo už wissus laufo mēdzus, ir daug šašū igyjo, ir ilgū šakēlū, nēsa jis wandens ganōley turrējo issistiest.

6. Wissi padangiū paušēzei lizdus krome ant jo šakū: ir wissos laufo žvērys waitus auginno po jo šakēlemis; ir po jō pawēsu gywēno wissa swieto žmonū didybē.

7. Jis turrējo gražes, dides ir ilgās šakas; nēs jo šaknys labay drėgnei stowējo.

8. Ir ne prilygo jam ney wiens cedro, mēdis Diemo sode; ir ēglū mēdzei ne sulyginnami buwo jo šakoms, ir šastaniū mēdzei per nieka buwo prieš jo šakēles. Beje, jis buwo taip gražus, kaip ney wiens mēdis Diemo sode.

9. Aš jį taip grāžu padariau, kad tieka šakū igijo, ašja jam wissi linšmieji mēdzei Diemo sode tai pawidėjo.

10. Dėl to šittaip kalba Wiešpats, Ponas Diemas: Kadangi jis tokelis užaugo, kad jo wiršūne stowējo didžūse auštūse tūkiose šakūse, ir jo širdis pasididzawo tokiu sawo auštummu;

11. Todėl aš jį padawiau į ranišas macnaušojo tarp pagonū, kur šai jam padarytu, ir jį išwarytu, kaip jis sawo bediemiškū elginu buwo pelnęs.

12. Kad swettimi jį išgaistintu, butent pagonū smaršininkai, ir jį išdraištintu; ir jo šakos ant kalnū ir wissosa daubosa gullēt, turrējo ir jo šakēles sulaužitos pris wissū žēmės uppēlū; kad wissi swieto žmones nū jo pawēso atstot turrējo, ir jį pamest.

13. Ir wissi padangiū paušēzei ant jo parpūlūso kēlmo tūpėjo; ir wissi lauķū žvērys gullēs jo ant jo šakū.

14. Idant iš to czėso ney joks mēdis pawandenije dėl sawo auštū tummo nės didzotu, kad jo wiršūne ne didzosa tūkiose šakosa stow; ir ney wiens pawandenū mēdis ne pasipūstu ant kitiū: nēs jie wissi po žėme smerczui tur tēk, kaip kiti žmones, kurie į dūbę lenda.

15. Taip taria Wiešpats, Ponas Diemas: tame czėse, kaip anšai į dūbę nuėjo tay aš raudōnū padariau, kad jį gelme apdenge, ir jo upiū twanai apstot turrējo, ir didieji wandens ne gallėjo tēk kiti, ir padariau, kad Libanon jį apgedėjo, ir wissi laufo mēdzei padzwo dėl jo.

16. Aš nugandinau pagonus, girdinczus į pilant, kaip aš į žėmyn nūstūmėjau į peklą su nū einanczeis į dūbę. Ir wissi linšmieji mēdzei po žėmę, brangiūs sleji ir gėrausleji ant Libanon, ir wissi kurie pawandenysė buwo stowėje, rods jam tai wēlijo.

17. Nēs ir jie su jūm' turrējo žėmyn nueit į dūbę, pas užmuštūs, kardu; kadangi jie po jo rankōs pawēsu buwo gywēng tarp pagonū.

18. Kaipgi didelės tu dingais ēšas, Parao, sawo puikystėj' ir sawo šlowėje tarp linšimujū mēdis žū? Nēsa tu su linšmaiseis mēdis zeis turti žėmyn nūlyst po žėme, ir gullēt tarp ne apipjauštujū, kardu užmuštujū. Šittai po bus Parاونui, ir wissam jo pulkui, taria Wiešpats Ponas Diemas.

32. Pėrskyrimas.

Naudojimas ant Egipto, žėmės.

S pirmoj' dienoj' dwyliktojo mėnėsio

neslo, atējo mangspi Pono Diemo jodis, ir tare:

2. Tu žmogaus vaife, pakėlė raudojimus ant Paraono, Parā: Ians Egypto, ir sakė jam: tu esi lyg kaip koksai lūtas tarp pagonū, ir nėv mairinuis smākas, ir šoki: nėji sawo upjū srowēsa, ir sudrum: ši wāndenus sawo kojomis, ir padarai jū uppes tirstas.

3. Taip taria Wiešpats, Ponas Diemas: aš sawo tinklą ant tawęs pašęs, diddį žmonų pulką kurrie tawę warrys + mano tinklą.

4. Ir aš tawę laukan ištrauksiu, ir ant žėmės pamešiu: kad w ši padangių paušęzei tawę užtups, ir wissos žėmės žwėrys tawim pašotis.

5. Ir tawo stėrwą išmėssu ant Pálnū, ir tawo aukštyste daubas pripildis.

6. Ta žėme, kurroj' tu plauki, aš tawo krauju raudoną padarysiu iš ši Pálnū, ašja uppėlei patwis tawim'.

7. Ir tam abelnay atliksiu, tay aš dangi apdengsiu, ir jo žwaigždes aptėmdisiu ir saulę dēbeseis aptrauksiu, ir mienū ne šwies.

8. Wissus dangaus žiburus aš aptėmdisiu ant tawęs; ir tam syb padarysiu tawo žėmėj', taria Wiešpats, Ponas Diemas.

9. Priegtam aš daug swieto žmonų širdi nugandisiu, kad aš pagonams tawo slogą dūsiu istirti, ir daug žėmjū, kurres tu ne paįysi.

10. Daug swieto žmonų tawim nusistėbės, ir jū Parālei tamę baįyte baįysis, kad aš sawo Pārdaq priėš jūs blizgėdisu, ir jie nūglay išsigas, ašja jū širdis pašlėis tawo pūlimu.

11. Mėsa taip kalba Wiešpats, Ponas Diemas: Pārdas Parālaus Babel tawę trōpys.

12. Ir aš tawo žmones parmu su Parzygiū Pārdu, ir wissotiais pagonū smarlininkais; šittie E: gypto šlowę išpūstis, kad wissi jōs žmones išgaifinti butu.

13. Ir aš wissus jōs galwius nužuddisiu prie didžųjų wāndenū; kad neįjokio žmogaus kōja, neįgi neįjokio galwijo nāgas jūs ne sudrums.

14. Tadda aš jōs wāndenus czi: stus padarysiu, kad jōs uppės tēš kēs lyg allėjus; taria Wiešpats, Ponas Diemas.

15. Kad aš Egypto žėmę busu išpūsties, ir wis kagi, kas toj' žėmėj' yr, busu istuštins, ir wissus, toje gywēnanczus busu užmušes; kad jie istirtu, manę šanti Ponaq Diemq.

16. Tay bus tas raudojims mielay raudotins; beje, daug pagonū dufterū toki raudojimą raudōs ant Egypto, ir wissi jo žmones bus apraudōti, taria, Wiešpats, Ponas Diemas.

17. Ir dwilištame mette, pens Fiolišttoj' dienos' to waliēs mēnes slo, atējo man Pono Diemo jodis, ir tare:

18. Tu žmogaus vaife, apwerš žmones Egypto, ir nustumė jūs su macnujū pagonū dufterimis žėmyn po žėmę, pas tus, kurrie + dūbę nušengia.

19. Kame dabar tawo lėhawis mas? Lyš žėmyn, ir atsigulė prie neapipjāustitujū.

20. Jie puls tarp Pārdu žudditujū. * Kārdas jau yr imtas, ir jau ištrauktas ant wisso pulko.

* Upreiš. 19, 21.

21. Apie tai kalbės pėkloje maci niei Parzygei, su sawo pagālbini: kais, kurrie wissi žėmyn nušenge, ir tēnay gul tarp ne apipjāustitujū ir Pārdu žuditujū.

22. Tēnay gul Ašsur, su wissu sawo

sawo pulku aplinku pafastas, Kurrie wissi uzmusti, ir Ēardu pūle.

23. Jū Ēapines yr gilley dūbē, je, ir jo žmonū pulkas iš wissū šallū aplink jē gull paštas. Kurrie wissi uzmusti ir Ēardu pūle, Kurriū wissas swiets pirm prišbi: jojos?

24. Tēnāy gul ir Elam su wissu sawo pulku aplink jē pašti; Kurrie wissi uzmusti ir Ēardu pūle, ir žēmyņ nuženge, Ēaip neapijāustiti, po žēmg, Kurriū taipjau wissas swiets bijojos; ir tur sawo gēdā nešot, su nužengenczēis i dūbg.

25. Padējo jūs tarp uzmustujū, drauge su wissu jū pulku, ir gul aplinku pašti; ir wissi Ēaip neapijāustitieji ir Ēardu žudditieji, Kurriū taipjau wissas swiets pirmā turrējo bijotis, ir tur sawo gēdā nešot su nužengenczēis i dūbg, ir tarp uzmustujū pašlikt.

26. Tēnāy gul Meseš bey Tubal su wissu sawo pulku aplinku pašti; Kurrie wissi neapijāustiti ir Ēardu žudditi yra, Kurriū taipjau ir wissas swiets bijotis turrējo.

27. Ir wissi Pitti Ēaržygei, Kurrie su neapijāustitais pūle, ir su sawo Ēar:ginšlais i pešlā nuženge, ir sawo Ēardus po sawo galwomis padēt turrējo, ir jū nušengims ant jū Ēaulū atējo, Kurriū taczau taipjau Ēaržygiū pašbašēdāwo wissas swietas, šittaipe tur gullēt.

28. Taipjau beje ir tu widdurij: neapijāustitū buš sutrušēits, ir widdurije tū, Kurrie Ēardu nužudditi, gullēš.

29. Tēnāy gul Edom su sawo Ēarāleis, ir su wissais sawo Ēunigaišēzeis, tarp Ēardu nužudditū jū, ir tarp neapijāustitujū, su

Pittais i dūbg nužengiancēis, Kurrie taczau macnus buwo.

30. Ir mielay wissū šaurēs Ēunigaišēzū gloda bus, ir wissū Židoniū; Kurrie su uzmustaiseis žēmyņ nuženge, ir jū baišēi macis yr išgēdita, ir tur gullēt tarp neapijāustitujū, ir tū, Kurrie Ēardu yra nužudditi, ir sawo gēdā nešot, su tais, Kurrie i dūbg nužengia.

31. Šzittus Parao mattys, ir tēšis su wissu sawo pulku, Kurrie su jūm' Ēardu yr žudditi, ir su wissu sawo ābažu, taria Wiešpats, Ponas Diēwas.

32. Vlēš ir wissas swiets tur Ēartunta mangs bijotis; Ēad Parao, ir wissa jo daugybe gullēs tarp neapijāustitū ir Ēardu nužudditujū, taria Wiešpats, Ponas Diēwas.

33. Pērsšyrīmas.

Apie uwdnšē dwaššlū sargu.

Ir Pono Diēwo žodis manesp' atējo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, Ēalbēt priēš sawo žmones, ir tarē jiem: jēy aš Poš Ēardā ant žēmēs ušwēczau, ir tōs žēmēs žmones žmēš iš jū Poš wyra, jē saw per sargā šatyti,

3. Ir jis mattytu Ēardā ušei: nant ant tōs žēmēs, ir trimittos dams, pagraudēntu žmones:

4. Kuršai tadda trimittōs balsā girdēdams ne norētū graudēni: mo priimt, ir Ēardas ušēitu, ir jē atimtu; šitto Ēraujas t'essie ant jo galwōs.

5. Vlēša jis trimittōs balsā išgirdēs, ir taczau pagraudēni: mē ne priēme, todēl jo Ēraujas t'essie ant jo. Alle jey Ēas graudēni: mē priim, tas sawo dušā išlaišys.

6. Alle jey sargas mattydams Ēardā atent, ir i trimittā ne trim:

mittotu, ney sawo žmones ne graudėntu, ir kėrdas užeidams nėkurrus atimtu; šittie tiesa dėl sawo griekų butu atimti, alle jū frauja aš iš sargo rančos jėpėosu.

7. Taygi tu žmogaus waikė, aš tawę pei: sargą staczau ant namū Izrael: Kad tu girdėdams kę iš mano burnos, jūs dėl manęs pa graudėntumbei.

8. Taygi jėy aš sakau Diemo: nesibijanciam: tu Diemo: nesibijasis šmėrtinay turri prapulti; ir tu jam to ne sakai, Kad Diemo: nesibijasis graudėnimą priimtu, nū sawo griekų lėutis: tay tiesa Diemo: nesibijasis dėl sawo nelabo pasielgimmo prapuls, alle jo frauja aš iš tawo rančos jėpėosu.

9. Alle jey tu pagraudėni Diemo: nesibijantij del jo pasielgimmo, Kad jis nū to priswerstu, ir jis ne nor nū sawo pasielgimmo lėutis, tay jis sawo griekų dėl prapuls; ir tu sawo dušią išwėl: njei.

10. Todėl, tu žmogaus waikė, sakyp namams Izrael: jūs šittaip kalbat: musū griekai ir nusidėji mai gul ant musū, Kad po jeis sugaštam, kaipgi mes galim išlikti?

11. Tay tarė jiems: Kaip tišray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Diemas: aš nesimėgstu prapūlimu Diemo: nesibijanczo jo, bet Kad Diemo: nesibijasis priswerstu nū sawo nelabummo, ir išliktu. Taygi ben priswerštit nū nelabo sawo pasielgimmo. Kam jūs norit prapult, jūs iš namū Izrael?

12. Ir tu žmogaus waikė, tarė sawo žmonėms: jėy tei: usis pišką daro, tay jam nieko ne maczys, kę jis gėrs buwęs; ir jėy Diemo: nesibijasis Diemop werczas, tay jam nieko ne penks, Kad jis buwęs

Diemo: nesibijas. Uzeygi teisusis ne gal tomė išlikt, jėy susigriešia.

13. Ušsa jey aš tešamjam taw ru, jis išliškės; ir jis sawo teisybę tiškis, ir pišką daro, tay wišo jo gerummo ne bus minėta, bet jis prapuls wišame sawo nelabumme, kurri jis daro.

14. Ir Kad aš Diemo: nesibijanciam tarin, jis prašus; ir jis nū sawo griekų priswercza, ir daro, Kas teisu ir gėr yra:

15. Šzittaip, Kad Diemo: nesibijasis ušstatą atdūst, ir užmoša, kę jis išplėšes, ir pagal gywas sties žodi elgiasi, nieko piškto ne darydams: tay jis išliks, ir ne prapuls;

16. Ir wišū griekų, kurrus jis dars, ne bus minėta: nēsa jis dabar daro, Kas teisu ir gėr yra, todėl jis tur išlikti.

17. Taczau sako tawo žmones, Pons Diems neteisey sudija: alle jie pātis sudija neteisey.

18. Ušsa jey teisusis nuskreipja nū sawo teisybės, ir pišką daro: tay jis wertay dėl to prapūla.

19. Ir jey Diemo: nesibijasis priswercza nū sawo nelabo pasielgimmo, ir daro Kas teisu ir gėr yra: tay juš wertay jis tur išlikti.

20. Ir taczau dar jūs tariat: Pons Diems neteisey prową padáro: norint aš jums iš namū Izrael kožnam pagal jo darbus pro wą padarau.

21. Ir nusidawe dwyliktame mette, po musū apkalimmo, penks toje dienoj' dešimtojo mėnėslo, atėio pas manę wiens ištrūkšis iš Jerusėlės, ir tare: miestas yra pėrweiktas.

22. Ir Pono Diemo ranša bu wo ant manęs tą wėkarą, tam ištrūkšam dar ne atėjus, ir at wėre

mēre man mano burnā, iſſi jam pas mang ateinant rytmtti: ir man atwēre mano burnā, taip, kad aš jau ne gallējan daugiaus tylēt.

23. Ir Pono Dievo žodis atėjo man, ir tare:

24. Tu žmogaus vaike gyvats: ninkai šittū pūstynū žėmėj' Izrael šittaip šnėka: Abraomas buwo wlenintelis wyrs, ir i tēwiszka dalyka šė žėmę gawo; alle musū daug yr, taygi mums werczaus ta žėmę tenka.

25. Todėl tarė jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: jūs fraujo edēt, ir sawo akis i balwonus pakėlēt, ir fraujo praliejot ir jūs dingoties tą žėmę gausę?

26. Beje, jūs dar nesilāujat raz: bāju kēlt, ir bjaurus dāiktus darat, ir wiens wieno paczė apkeš: šaujat, ir dingot, tą žėmę gausę?

27. Taip tarė jiems: taip sakė Wiešpats, Ponas Dievas: kaip tikray aš gyws esmi, taip turrės wissi tosa pūstynesa gywēnantieji: kardu pult, ir kas ant lauķū yr, aš žwėrimis dūsu suēst: ir kurrie pillisa bey ūlosa yr, marru mirs.

28. Užėsa aš tą žėmę abelnay iſi pūstisu, ir jōs puikystei bey macei gālq padarysa; kad kalnai Izrael šittaip pūsti pastōtu, kad ir nieks jeis ne waišēcōtu.

29. Ir ištirs, mang ēsanti Pona Diewa, kad aš tą žėmę abelnay busu iſpūstijęs, dėl wissū jū bjaurybju, kurras jie daro.

30. Ir tu žmogaus vaike tawo žmones pakalba tawę tarpšėnūse, ir prý: angise, ir sakė Pojnas Fitis Fittam: mielay eišim; ir girdėsim, ka Pona Diews sakas.

31. Ir jie pas tawę ateis i surinšimma, ir po tawo ašiu sėdės, kaip mano žmones, ir girdės tawo

žodžius, alle pagal tus nieko ne darys, bet šwilpis i tawę ir taczau nū sawo gūdummo nesilaus.

32. Ir štay, tu jiems per dainą turri but, kurrę jie rods dainōs ir žais. Šzittaip jie tawo žodžius girdės, alle jiems niekaip ne klausys.

33. Alle ateinant, kas ateiti tur, štay, tadā jie ištirs, prārak tarp jų buwusi.

34. Pėrsšyrimas.

Apie nemiernus ganytojus, ir křisiu, wierną wprānš ganytoji.

Ir Pono Dievo žodis atėjo man: nęspi ir tare:

2. Tu žmogaus vaike, praras: kaul pries ganytojus Izrael, praras: kaul ir tarė jiems: taip sakė Wiešpats, Ponas Dievas: bėda ganytojams Izrael, kurrie sawę paczus gano. Bėgu ne turrėtu ganytojei kaimeng ganyt?

3. Alle jūs suėdate taurus, ir apširėdot wilnomis, ir papjaujat pennėta; alle awjū paganyt ne norit apšimti.

4. Silpnasės jūs ne pridabōjat, ir sėrganczas jūs ne iſgydot, kas ižeista, jūs ne aprisat, kad iſklyde, jūs ne parweddat, ir kas pras pūle jūs ne sujėkōt; bet jūs aš: trey ir smarķey jes waldot.

5. * Ir mano awys yr iſklydusos, nėy ney joſio ganytojo ne turrinczos; ir wissiemis žwėrimis edėsiu pawirto, ir abelnay iſsi klaidė. * Mat. 9, 36. 1 Pet. 2, 25.

6. Ir klaidinėj' šėn ir tēn ant kalnū ant pakillujū kauķarū; ir iſi waiķytos yr per wissą žėmę, ir ney wieno nier jų klausnėjanczo, arba jų pridabojanczo.

7. Todėl girdėsit, jūs ganytojei, Pono Dievo žodį:

8. Kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Dievas, kas

Padangi jūs mano awis dūdat plėšimui pastot, ir mano Paimenė žėdėsu wissiemis žwėrimis, Padangi jos ney jožio gānanczo ne tur, ir mano ganytojei mano Paimenės ne pridabojo; bet tokie ganytojei yr, Furrie sawę paczus gāno, alle mano awis ne nor ganyt;

9. Todėl, jūs ganytojei, girdėkit Pono Diewo žodi;

10. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štai, aš prieš ganytojus eis, ir sawo Paimenę iš jų rankų atjėkėsu, ir galą jiems padarysu, Kad jie ne bus tolaus ganytojeis, irgi sawę paczus daugiaus ne ganys. Aš sawo awis ištraukėsu iš jų nastrų, Kad iš to jes jau ne suėstu daugiaus.

11. Tis taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štai, aš pats pridabosiu sawo Paimenę, ir ję sujėkėsu.

12. Kaip antay *awininės sawo awis sujėkė, nū sawo Paimenės išplydusės, šittaip aš sawo awis sujėkėsu, ir išgėlbėsu jes iš wissų Pampų, Patul jos išklaidytos buwo, tame czėse, Kaip ūkana ir tam su buwo.

* Luk. 15, 4.

Jon. 10, 12.

13. Aš jes iš wissų žmonų išwessu, ir iš wissų žėmų surankiosu, ir jes i jų žėmę iwėdės, jes ganytu ant kalnų Izrael, ir wissos sa lankosa, ir wissuse žėmės tarp upjuse.

14. Aš jes išwessu ant gerąsų ganyklų, ir jų gārdai ant aukštųjų kalnų Izraelije stowis; tēnay jos minėstame gārde gullės, ir rėbję ganyklą turrės ant kalnų Izrael.

15. Aš pats sawo awies ganytu, ir aš joms gūlt itaisiu, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

16. Aš prapūlusę sujėkėsu, ir paklydusę parwessu, ir išeistąje

aprašosiu ir negalincę pridabosiu; ir Furri rėbi ir druta yr, aš apšėrgėsu, ir jes priweizdėsu, Kaip pareitis.

17. Alle jums, mano Paimenė, šittaip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štai, aš prawą padarysu tarp awiės bey awiės, ir tarp awinų bey ōzų.

18. Ar tai ne gana. Kad jūs taip gėra ganyklą turrit, ir taip awi czey, azja Eojomis ję sumindzoiat; ir taip gražes uppėles gėrti, taip apšiczey, azja i jes iess, jes su drumstait?

19. Kad mano awys tur walgiti, Eą jūs sawo Eojomis sudrumstait.

20. Todėl taip taria jiems Wiešpats, Ponas Diewas: štai, aš prawą padarysu tarp rėbjusių bey lėsiųjų awjų.

21. Todėl, Kad jūs Eojomis spirat, ir slpnqses šallin stumjat sawo rāgais; iškėi jes wissas nū sawę šallin išwajojus.

22. Ir aš sawo Paimenę išgėlbėsu, Kad ji jau daugiaus ne pastos plėšimui; ir prawą padarysu tarp awiės bey awiės.

23. Ir aš jiems ištatyti *wieną wieninteli ganytoją, jes ganysent, butent sawo tarną Dowidą; tas jes ganys, ir joms bus ganytoju,

* Jono. 10, 12. 1 Pet. 5, 4.

24. Ir aš Pons Diewas busu jų Diewu; alle mano tarnas Dowidas bus Pūnigaištis tarp jų: tai aš sakiau, Ponas Diewas.

25. Ir aš su jeis pakājans derėjtiną padarysu, ir wissas iškadin gas žwėris iš žėmės išgaifis: Kad jie be baimės gywėntu pūščzoi, ir girrosa miegotu.

26. Aš jūs ir wissus sawo kalnėlus aplink peržegnosi, ir ant jų dūsu užlyt tikrą czėsu; tai bus malonės lytus.

27. Kad

27. Kad mēdžei ant laufo sawo waisus neš, ir žēme sawo ūgi dūs, ir jie be bāimēs ant tōs žēmēs gywēs; ir ištirs, mang ēsanti Ponā Diewā, man sulāujus jū jungā, ir jūs išgēlbėjus iš tū rāntōs, furriems jie šlužyt turrējo.

28. Ir jie ne bus daugiaus paigonams plėšimmui, ir nejojia žwėris ant žēmės, jū daugiaus neš; bet drąsey gywēs, be jokiōs bāimės.

29. Ir aš jiems prikėlsu pagārbinamą czėpą, kad jau ne reikės jiems bādą kėst tōj žēmėj, ir jau daugiaus ne nešōs sawo išdarimā tarp pagōnū.

30. Ir ištirs mang Ponā Diewā, jū Diewā, pas jūs ēsanti, ir jūs iš namū Izrael, mano žmones ēsanti, tare Wiešpats, Ponas Diewas.

31. Ir mielay, jūs žmones busit šaimene mano ganyklos; ir aš jusū Diewu busu, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

35. Pėrstyrimas.

Prarlāwimas prieš Edomitū.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manęs pi ir tare:

2. Tu žmogaus waikė, staitų sawo ākis prieš Eālnus Seir, ir prārakāuē prieš jūs.

3. Ir tarē jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš eisu prieš tawę, tu Eālnē Seir, ir sawo rānką prieš tawę ištiesę, tawę abelnay pūstą padarysu.

4. Aš tawo miestus padarysu ne gywėnamus, kad tu i pūstynę pawirši, ir ištirsi, mang ēsanti Ponā Diewā.

5. Todėl, kad jūs amžinay ne prieteleis este waikams Izrael, ir jūs i kārda iwārot, kaip jiems ne gėray tikšos, ir jū griešas buwo pabaigtas.

6. Todėl, kaip tikray aš gyws esmi taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš ir tawę kruwiną padarysu, ir kraujo (praliejimmui) ne išbėgsi; kada gi tu kraujo pasigerēi, jei, tay tu kraujo ne išbėgsi.

7. Ir aš kalnā Seir pūstą ir nei gywėnamą padarysu, kad nieks ant jo ne kėlāus ne wāikščios.

8. Ir wissus jo kalnus ir kalėaras, daubas ir wissus tarp kalnus pripild su negywais, furrie kārdu žudditi tēnay gules.

9. Ir mielay, amžiną pūščią aš tawę padarysu, kad nieks tawo miestūse ne gywėntu; ir jūs ištirsit, mang ēsanti Ponā Diewā.

10. Ir dėl to, kad tu tarsi: šiti tie dwėji žmones, su abbiejomis žēmėnūs tur man tēt, ir mes jes iweiksim, norint Pons Diews tēnay gywėn.

11. Dėl to, kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš pagal tawo pykimā ir neapvėantą su tarim darysu, kaip tu su jeis darei iš didžōs neapvėantōs ir pajystams busu tarp jū, kaip tawę busu pakorawojęs.

12. Ir ištirsi, mang Ponā Diewā išgirdusi wissą tawo bluznišimā, furri tu kalbėjai prieš Eālnus Izrael, ir sakiet: jie yr išpūstiti, ir mums ant sugaišinnimo dūti.

13. Ir prieš mang pasigyrēt, ir daug žaunijot prieš mang: tai aš girdėjan.

14. Targi taipo kalba Wiešpats, Ponas Diewas: aš tawę pūščią padarysu kad wissos žemes dzaugtus.

15. Ir kaip tu pasidzaugei iš tės wiškū dalykū namū Izrael, todėl, kad jie pūsti buwo pastojs lyg šiti taip aš taw padarysu; kad kalnas Seir pūstas tur būti. drauge su wissu Edom; ir ištirs, mang ēsanti Ponā Diewā.

36. Pērstyrimas.

Pašaddējimas tūnīsto ir dīnāstīsto īš.
gēlbējimo.

Ir tu žmogaus vaiķe, prāraķāuķ
Pālnams Izrael, ir tarķ: Klau-
syķit Pono Diemo žodzio, jās Pāl-
nai Izrael.

2. Sittaip Palba Wiešpats,
Ponas Diemas: todēl, kad neprie-
telus īš jūšū pašgyre: czeba, am-
žinoses aukštības dabat mums ī
tēwiķē tēko.

3. Todēl prāraķāuķ, ir tarķ:
taip Palba Wiešpats, Ponas Die-
mas: kadangi jūs īš wiķšū šallū
īšpūstij' ir īšgaišinnā, ir liķķu
šlems pagōnams tēkot, ir žmonū
liežuweis šēlbjamieste, ir bjaurey
nutāremi:

4. Todēl girdēķit, jās Pālnai
Izrael, Wiešpatiēs Pono Diemo
žodi: taip saķo Wiešpats, Ponas
Diemas, taip Pālnams Paip ir Pāl-
nēliems, uppēliems ir dauboms,
negywenamēms pustynēms ir pa-
mestēms miestams, kurrie liķķu
šlems pagōnams aplinķ plēšimmu
ir apjūķu pastōjo.

5. Ir mielay, šittaip Palba Wieš-
pats, Ponas Diemas: aķ sawo
dēganczame papyķij' Pālbējau priēš
uķšliķķusus pagōnus, ir priēš
wiķšā Edom, kurrie mano žēme
uķērme, īš wiķšōs širdiēs pašdzaug-
dami ir jūķte īšjūķdami, jē supū-
stysē ir īšplēšysē.

6. Todēl prāraķāuķ apie žēme
Izrael, ir tarķ Pālnams ir Pāl-
lēms uppēlēms ir dauboms: taip
saķo Wiešpats, Ponas Diemas:
štay, aķ Pēršydams ir diddey pyķ-
dams Pālbējau, kadangi jās toķi
pagōnū āpjūķā turrit neķot:

7. Todēl šittaip Palba Wieš-
pats, Ponas Diemas: aķ sawo
ranķā pakellū, kad jūšū Paimynai,
pagōnai aplinķ, wēl sawo gēdā
neķōs.

8. Ule, jās Pālnai Izrael, wēl
šallosit, ir sawo waiķu nēķit mano
žmonēms Izrael; ir po ne ilgu
mettu taipo bus.

9. Uķsa štay, aķ wēl pas jūs
atšigrēķu, ir ī jūs žurēķu, kad jās
apbudawoti ir apķēti buķit.

10. Ir aķ žmonū daugybē pas
jūs pragamiķu, wiķšas Izrael wiķ-
šāy: ir miestai wēl bus apgywē-
nami, ir pustynes wēl apbudas-
wotos.

11. Beķe, aķ pas jūs žmonū ir
galwijū daugybē priwaiķysu, kad
jūs daugšities, ir āugšit. Ir aķ
jūs wēl īstatysu, kur pirma gy-
wēnot, ir daugiaus jums gēro pa-
daryķu, ne Paip pirma ķo cķēķu; ir
īķtirķit, manē ēķanti Pona Diemaķ.

12. Uķ jums žmonū atweķķu,
kurrie bus mano žmones Izrael,
tie tawē saw laiķys; ir jiems tē-
wiķķu dalyķu buķit, ir ne buķit
daugiaus be tēwiķķo dalyķo pa-
liķti.

13. Taip taria Wiešpats, Pon-
nas Diemas: kadangi taip apie
jūs Palba: tu žmones suķdei, ir
sawo žmones be tēwiķķū dalyķū
paliķķai;

14. Todēl tu jau ne daugiaus
žmonū ēķi, neķ sawo žmones be tē-
wiķķū dalyķū ne paliķķi, taria
Wiešpats, Ponas Diemas.

15. Ir aķ jau ne dūķu tawē īķ-
girst daugiaus īķdarķimo pagōnū;
neyķi ne neķoķi daugiaus īķjūķim-
mā pagōnū; neķi ne paliķķi dau-
giaus sawo žmones be tēwiķķū
dalyķū, taria Wiešpats, Ponas
Diemas.

16. Ir Pono Diemo žodis wēl
manģpi atēķo:

17. Tu žmogaus vaiķe, Paip
namai Izrael sawoķ' žēmēķ' gywē-
no, ir tā apbjaurino sawo pašlē-
ģimmais ir darbais, kad jū pašlē-
ģimmas

gimmas po mano aklū buwo, nēy neczystums Eoēds moteriskēs sa wo liagoje;

18. Tay aš sawo diddi pāpykt ant jū išpylau, dēl kraujo, kurrie jie zēmēje buwo praliēg, ir tē bu wo aphjauring sawo balwōnais.

19. Ir iškaidinau jūs i pagō nus, ir iškaidinau jūs i zēmes, ir apšūdijau jūs pagal jū pasiel gimma ir dārbus.

20. Ir jie pagōnū budā priēme, i kurris jie iškāko, ir darke mano šwentaji wardā; kad apie jūs bu wo kalbama: bēgu tai Pono Die wo žmones yr, tie, kurrie turrē jo iš sawo zēmēs išeit?

21. Alle aš cēdijau dēl sawo šwentajo wardo, kurri namai Izrael buwo darke tarp pagōnū, i kurris jie iškāko.

22. Todēl tu namams Izrael turri sakyt: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: aš tai ne dēl jū darau jūs iš namū Izrael, bet dēl sawo šwentajo wardo, kurri jūs darēt tarp pagōnū, i kurris jūs iškākot.

23. Nēs aš sawo didij wardā, per jūs po pagōnū ākimis darēy, tē, kurri jūs tarp jū darēt, šwen tu padarysu. Ir pagōnai ištirs, mang ēsant Pona Dievā, taria Wiešpats, Ponas Dievas, kad aš po jū ākimis ant jū pasirodis su, šwentu ēsēs.

24. Nēs aš parwessu jūs iš pagōnū, ir jūs suwaddinēsu iš wissū zēmju, ir wēl i jū zēmē iwessu.

25. Ir apšlaktysu jūs cys tu wāndenu kad cysiti busit ir nū wissū sawo neczystybju, ir nū wissū jū balwōnū aš jūs cysitisu.

26. * Ir aš jums naujā birdi, ir naujā dwasē i jūs dūsu; ir at im'su akmens birdi iš jū kūno, ir dūsu jums kūniškā birdi.

* Perst. 11, 19. Jer. 32, 39.

27. Aš sawo dwasē i jūs dūsu; ir jūs tokius žmones vadarysu, kurrie pagal mano prisākimus pasielgīs, ir mano promas laiēs, ir jēs tīkrai pildys.

28. Ir jūs gywēsīte zēmēj, kurrie aš jū tēwams dawēs esmī; ir busit mano žmonėmis, ir aš busu jū Diewu.

29. Ir aš jūs atwālnysu nū wissū jū neczystybju; ir rugiams pašauksu, ir jūs daugsīsu, ir ne dūsu jums brangē gadynā ateit.

30. Aš waisus ant mēdzū, ir ūgi ant lauķo daugsīsu, kad jūs pagōnai daugtaus ne apjūks dēl brāngybēs.

31. Tadda jūs minnēsīt sawo netīšummo, ir sawo darbū, kurrie ne gēri buwo, ir gailēsīties dēl sawo griekū ir balwōnystēs.

32. Toštai aš darysu, ne dēl jū, taria Wiešpats, Ponas Dievas, kad tai zinnotumbit; bet jūs turrēsīt gēdētis ir apštraudoi not, jūs iš namū Izrael, dēl sa wo pasielgimmo.

33. Taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: tame cēje, kad aš jūs cysitisu nū jū griekū, tay aš miestus wēl apšodīsu, ir pūstynes wēl bus apbudawūtos.

34. Zēme išpūstitoji wēl bus ārtā uš tāi, kad ji pūstyne buwo, kad tai matytū wissī, per tē pēr: einantieji.

35. Ir sakytu: šitta zēme bu wo išpūstīta, ir dabar ji yr lyg linšmam šōdui; ir šie miestai bu wo sugaišinti, negywēnami ir su plēšiti, ir dabar stow ne iweiķti nay pabudawoti:

36. Ir ātstankēs pagōnū aplinē jūs tur ištirti, mang ēsant Pona Dievā budawojantī, kas sudra: štētā, ir apšodinnantī, kas pūsta buwo; aš, Pons Dievs, tai sa: kau, ir taipojau darau. 37. Tay

37. Tay taria Wiešpats, Ponas Diemas: aš wēl dūsu pašklāust nū namū Izrael, kad aš jiems pašrōdiczau; ir aš jūs prīwīdīsu žmonimīs, nēy kokiā žmonū kaimeng.

38. Lyg kaip šventųjų kaimeng, kaip kaimeng Jeruzalej' jū šventėsa, taip sugaišintieji miestai pilni bus žmonių pulku, ir ištirs, mang esanti Pona Diemą.

37. Pēstytumas.

Išgelbėjimas ir susigaudymas Izraelitėnų, pavertslais padutėtas.

Ir Pono Diemo ranka atėjusi ant mangs, išvede mang Pono Diemo Dvasėj', ir pastatė mang i platus lauką, pilną kaulų.

2. Ir jis tēnāy mang wissur pērwadzojo, ir stāy, daug tū kaulū gullėjo ant lauko; ir stāy, jie buwo labay sudzuwę.

3. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė, begu dingai, šittus kaulus mēl atgysenczus? ir aš tariau: Wiešpatie, Pone Dieme, tai tu tikray žinai.

4. Ir jis tare man: prārakauk apie šittus kaulus, ir tarė jiems: jūs sudzuwusieji kaulai, girdėkit Pono Diemo žodį:

5. Taip taria Wiešpats, Ponas Diemas, apie šittus kaulus: stāy, aš dvasę jums idėsu, kad gywi busit.

6. Aš jums dūsu gyslas, ir mesą jums dūsu užaugt, ir ūda apvilksu, ir jums kwapą dūsu, kad wēl gywi busit; ir ištirsit, mang esanti Pona Diemą.

7. Ir aš prārakawau, kaip man buwo paliepta; ir stāy užimmas rados, man be prārakaujant, ir stāy, susijuddino; ir anie kaulai wēl susiejo, kojnas kauls prie sawo kaulo.

8. Ir aš rėgėjau ir stāy, užaugo ant jų gyslos ir mėsa, ir jis

aptraukė jūs ūda; alle kwapo dar jūse ne buwo.

9. Ir jis tare man: prārakauk wėjui; prārakauk, tu žmogaus waikė, ir tarė wėjui; taip taria Wiešpats, Ponas Diemas: wėje, ateik šēn iš ketturū wėjū, ir pūst i šittus numarritūsus, kad wēl gywi butu.

10. Ir aš prārakawau, kaip jis man buwo palieptas. Tay iėjo kwapas i jūs, ir jie wēl gywi buwo, ir stojos ant sawo kojū. Ir jū buwo labay diddis ābažas.

11. Ir jis tare man: tu žmogaus waikė: šittie kaulai yr wissī namai Izrael. Sztay, dabar jie safo: musū kaulai yr sudzuwę ir musū lūkestis prapūlęs, ir mes atlikom'.

12. Todėl prārakauk, ir tarė jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Diemas: stāy, aš jusū kappus atwērsu, ir jus, sawo žmones, iš tū iškėlsu, ir jus i žemę Izrael iweissu.

13. Ir ištirsit, mang esanti Pona Diemą, kad aš jusū kappus busu atwērgs, ir jus, mano žmones, iš jų iškėlęs.

14. Ir aš sawo Dvasę i jus dūsu, kad jūs wēl gywi busit, ir istatysu jus i jusū žemę; ir ištirsit, mang esanti Pona Diemą. Aš tai kalbu, o tai ir darau, taria Ponas Diemas.

15. Ir Pono Diemo žodis atėjo man ir tare:

16. Tu žmogaus waikė, imkis saw mēdį, ir parašyp ant tōs: tai Juda, ir waikū Izrael, bey draugū jų. Ir wēl Pittą mēdį imęs, parašyp ant tōs: tai Jozepo, butent mēdis Epraim, ir wissī sū namū Izrael, bey jų draugū.

17. Ir sudėk Pittą su Pittu, kad butu wienas mēdis sawo rankoj'.

18. Taygi

18. Tāgi jey tawo žmones taw sašys, ir tars: ar tu mums ne nori parodyt, ka tu tūmē mīlīsi?

19. Tā tarē jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: stāy, aš imsu Jozepo mēdi, kursai ranfoje Epraim, ir jū draugus, gimīnes Izrael, ir sudēsu jūs su mēdzu Juda, ir wienā mēdi iš jū padarysu, ir jie bus wiens dāiķts mano ranfoje.

20. Ir turri gittaip tūdu medzu, ant kurrā rāfei, sawo ranfoj' lai byt, po jū āķimis.

21. Ir turri jiems sašyt: taip sašo Wiešpats, Ponas Dievas: stāy, aš pargabēsu waiķus Izrael iš pagōnū, i kurrus jie nusi, trāufe, ir surinēsu jūs iš wissū kampū, ir jūs wēl i jū zēmē par wessu.

22. Ir padarysu iš jū wienus tus vaczus žmones, toj' zēmēj' ant kálnū Izrael, ir jie wissī tur rēs wienā tū patē karālu, ir ne bus daugiaus dwēji žmones, ney i dwi karalyštī skirti.

23. Ir ne apšbjauris daugiaus su sawo balwōnais ir bjaurescēis, bey wissōķeis grieķais. Aš jūs išgēlbēsu iš wissū wietū. Kur jie sušgriešijo, ir cypstēsu jūs, ir jie bus mano žmonēmis, ir aš busu jū Diewu.

24. Ir mano tatnas Dowids bus jiems karālus, ir jū wissū wientelīs ganytojis. Ir jie wāiķš, cōs māno promosa, ir mano prišāķimus pildis, pagal tās pašelgšis.

25. Ir jie wēl gywēs zēmēj', kur rē aš sawo tarnui Jozubui dāwēs esmi, kurrej' jū tēwai gywēno; jie ir jū waiķai, ir waiķū waiķai, tēnāy gywēs amžināy: ir mano tarnas Dowids bus jiems amžināy per kunigaiķsti.

26. Ir aš su jeis pašājaus derēs jīmā derēs, tas bus amžinu derēs jīmu su jeis; ir jūs išlaiķysu ir daugšisu, ir mano šwentinycza tarp jū bus amžināy.

27. Ir aš * tarp jū gywēsu, ir busu jū Diewu; ir jie bus mano žmonēmis.

* 2 Kor. 6, 16. Upreīš. 21, 3.

28. Kad ir pogōnai ištirtu, mānē ēsantē Ponā Diewā, Izrael šwentinanti, kad mano šwentinycza tarp jū bus amžināy.

38. Pērštyrimas.

Apie ištīraukimā Gog ir Magog priēš Diewo žmones.

Ir Pono Diewo žodis atējo mānespi ir tare;

2. Tu žmogaus waiķe, kreipēis sawo āķimis ties Gog, ēsantiē zēmēj' Magog, wyrāusijē kuni gaiķsti Mēsef bey Tubal, ir prāt rāķāuf apie jē.

3. Ir tarē: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: stāy, aš ant tawēs eis, Gog, tu wyrāusais iš wiešpaczū Mēsef bey Tubal.

4. Stāy, aš tawē aplinē krais pisu, ir taw brizgilā idēsu i tawo burnā, ir išwessu tawē, su wissū tawo ābažu, žirgais ir wyrais, wissais pilnāy išrēdytais. Kur dīdis pr pulkas, kurrie wissī tur šydū ir ātsargū ir kārdu.

5. Tu wēdēsi su sawim Personū, Murrinū ir Libyonū, kurrie wissī ātsargas bey šalmūs nešoja.

6. Priegtam Gomer i wissā jo ābažā, su namais Togarma kurrie i kaurē stow, su wissū jo ābažu; ir mielāy tu daugybē swieto žmonū su sawim weddi.

7. Uzggi, prištāisyē tīkrai, tu ir wissī tawo pulkai, kurrie prie tawēs pr; ir buķ tu ant jū wresnysis.

8 f f

8. Po

8. Po ilgu cēsu tu busi atlans Pytas. Pasīāusame cēse tu ateisi tē jēme, iβ kārdo atgrāžitajē, ir iβ daug swieto žmonū suslējusē, butent ant kalnū Izrael, kurrie ilgā cēšā pūsti buwo, ir dabar iβwesti iβ daug swieto žmonū, ir wissi be bāimēs gywēna.

9. Tu aušstyn trāuksies, ir užeisi nēy didde koka wētra, ir busi nēy koka dēbess, jēme apdengs, tu, ir wissas tawo ābažas, ir žmonū daugybe su tawim.

10. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: tame cēse tu tai daryt amslimsi, ir sawo mislije piktō mislisi,

11. Ir dumosi: aβ tē jēme be muro ušplupsu ir ant tū užeisu, kurrie tykay ir be bāimēs gywēna, kurrie wissi be muro tēn saw sēd, ir ne tur nēy uškaišcū nēy wartū;

12. Kad tu plēšyte plēšitumbēi, ir daršyte draštītumbēi, ir sawo ranķā palēštumbēi ant sugaištū, jū, wēl gywēnamujū wētū, ir ant tū žmonū, kurrie iβ pagōnū yr sugraibstyti, ir prie galwijū bey gywatōs dirbinēja, ir widdurij jēmēs gywēn.

13. Karalyste Sabā, Dedan, ir Eupczēlninkai iβ Tartēšaus, ir wissi macnieji, tēnā ēsantieji, taw sakys: be mielay, tu atējei tīkray iβplēšyt, ir sawo pulkus suwai dinnai iβdrašyt, kad atimtumbēi aušso bey šdābro, ir surinētumbēi galwijū bey lōbjo, ir plēšimā iβpleštumbēi.

14. Todēl prārakāuē, tu žmogaus waike, ir tarē t Gogā: taip saķo Wiešpats, Ponas Dievas: bau ne taip yr? Kad tu numanyši mano žmones Izrael be bāimēs gywēnant.

15. Tay tu ateisi iβ sawo kāmū

po, butent nū Prāgtū šaurēs linķay, tu, ir daugybe žmonū su tawim, wissi raiti, diddis pulkas, ir ābažas daug galis.

16. Ir trāuksies aušstyn ant mano žmonū Izrael, lyg dēbess, jēme apdengti; toktai nusidūs pasīāusame cēse. Alle aβ dēl to tawē i sawo jēme atwessu, kad pagonai mang pažintu, kaip aβ ant tawēs, Goge, šwentits busu, po jū aķiū.

17. Taip saķo Wiešpats, Ponas Dievas; tu tas esi, apie kurri aβ senosa gadynēsa sakys esmi per sawo tarnus, prārakus Izraēlije to cēš prārakāujanczus, kad aβ tawē ant jū ušwessēs.

18. Ir tai nusidūs tame cēse, kad Gog ateis ant jēmēs Izrael, taria Wiešpats, Ponas Dievas, aušstyn trāuksis mano pāpyķis mano didzāuso narso.

19. Ir aβ toktai kalbu sawo kerkste, ir kerkstije sawo papyķim: mo: nēs tame cēse diddis padrēbēs jims bus jēmēj Izrael.

20. Ašja drēbēs po mano aķiū jurū žuwys, padangiū paušķczi, lauķo galwijei, ir wis kasgi kruti ta ir krēbžda ant jēmēs, ir wissi žmones, ēsantieji ant jēmēs; ir kálnai bus parwersti, ir sēnos ir wissi murai pargrus ant jēmēs.

21. Alle ant jo aβ atwadisu kārda nū wissū mano kalnū, taria Wiešpats, Ponas Dievas: kad kōjno kārda eis priēš kīs kītā.

22. Ir aβ promā jam padarysu maru ir krauju; ir dūsu lyt škaus du lytu, su didzeis ledais, ugnim, ir sēra, ant jo ir ant jo ābažo, ir ant tōs žmonū daugybēs, kurri su jūm yr.

23. Šzittaiptgi aβ šlowingas, šwentas ir pašystamas busu, po aķimis daug pagōnū; kad jie iβtirtu, mang ēsanti Pong Diewā.

39. Pēri

39. Pērstyrimas.

Apie pamušimā Gog ir Magog, ir
pergallējimā Dievo žmonu.

S tu žmogaus vaiķe, prāra:
tāuf priēš* Gog, ir tarē: šiti
taip kalba Wiešpats, Ponas Die-
was: štay, aš ant tawgs eisu.
Gog, tu wprēsnyšis iš wiešpa-
czū Mīsef bey Tubal.

* Apreiģ. 20, 8.

2. Štay, aš tawg aplinkuy kra-
pysu, ir jauķsu, ir ateidīsu tawg
šēn iš pakraščzū šāurēs, ir uži-
wēssu ant kalnū Izrael.

3. Ir taw strēlnyczq iš tawo
kairēs rankōs iģdaužysu, ir tawo
strēlas iš tawo deģinēs rankōs
iģmessu.

4. Ant kalnū Izrael tu busi pa-
guldyts, tu su wissu sawo ābažu,
ir su pulku prie tawgs ēsanczu.
Aš tawg pauķščziems, iš kur jie
atlēķe ir lauķo žwērims, padūsu
suēst.

5. Tu ant žēmēs lauķo gullēš,
nēs aš, Pons Diews, tai sakiau.

6. Ir aš ugni messu ant Magog,
ir ant tū, kurrie sallosa be bāimēs
gywēna, ir ištirs, mang ēsanti
Ponq Diewq.

7. Mēsa aš sawo ģwentajē war-
da ģinnomq darysu tarp sawo žmo-
nū Izrael, ir ne dūsu sawo ģwen-
tajē wardq daugiaus iģģēdit; bet
pagōnai ištirs mang ēsanti Ponq
Diewq, ģwentajē Izraelije.

8. Štay, tai jau atējo ir nusi-
dawe taria Wiešpats, Ponas Die-
was: tai yr ta diena, apie kurre
aš kalbējan.

9. Ir mieščzonis miestūse Izrael
iģējē ugni prakurs, ir sudēģis
ģinēlus, ātsargas, šydas, strēlny-
czas, strēlas, kuccus wējdas, ir
ilgqses ragōtines; ir septynis met-
tus iš ģittū ģinēlū ugni saw kures.

10. Kad jiems ne reiks mālķū
iš lauķo patšnešt, ney ģirroje

pašķiršt, bet iš tū ģinēlū jie ug-
nēs turrēs, ir iģpleģys tu, kur-
rū jie iģpleģiti yr, ir apdraštyt, taria
Wiešpats, Ponas Diewas.

11. Ir nusidūs tame czēse, aš
dūsu Gogui wietq kapinnēms tū-
nay Izraelije, butent tq daubq,
kur einama ant marū i rytus, tais
po, aģja pro šali einantieji, to
pašibjaures: kad tēnay Gogs su-
jo pulku pakāstas, ir wardu bus
Gogo pulķū dūbe.

12. Ir jūs pakas namai Izrael
septynis mēnessus, kad žēme butu
czystita.

13. Beje wissiems žēmēs žmo-
nēms tēks jūs pakast, ir garbēs
iš to turrēs; kad aš tq dienq sawo
ģlowg parodģs, taria Wiešpats,
Ponas Diewas.

14. Ir jie iģštirs žmonū, kuri
rie nepalāudami žēmej' aplinē
wāiķštinej', ir su tais kapoczei,
palaidotu atstanķq ant žēmēs, kad
jē apczystyta butu: po septinū mē-
nessū tai tardinēs.

15. Ir tie, kuri žēmej' aplinē
wāiķštinej', ir koki žmogaus kaus-
lq iģwys, tie ģenķlq prie jo pasta-
tys; iķē kapoczei ir tq i Gogo
pulķū dūbe pakas.

16. Taipjau ir miestui bus war-
das Amonq. Šjitraip jie žēmg iģ-
czystis.

17. Taygi, tu žmogaus vaiķe,
taip kalba Wiešpats, Ponas Die-
was: sakys wissiems pauķščziems,
iģ bille kur jie lēķia, ir wissoms
lauķū žwerims: susrinkit, ir eķit
ģēn, susiraķit iš wissū kampū i
pulķq, ant mano papjowimmos
apiērōs, kurre aš jums papjauju,
diddģ papjowimmo: apierq; ant
kalnū Izrael, ir ēķit mēģōs, ir
ģērķit krājujo.

Š š š a

18. Mac

18. Macnujū mēšq jūs ēst, ir gwentits busu, po ākimis daugumi Kraujā wyrešnujū ant žēmēs jūs mo pagōnū. gērīt; āwinū, awināiczū, ožū, jauczū, Kurrie wišš rēbus ir tiēray yr pennēti.

19. Ir rēbjaus ēstīt, iēki priē dant, ir Kraujo gērīt, iēki apšgērent; iē papjowimmo: apierōs, Kurre aš jumis papjauju.

20. Dabar jau šotikities prie mano stalo, iē širgū ir raitelū, iē macnujū, ir wiššokū Erygininē; taria Wiešpats, Ponas Diemas.

21. Ir aš sawo šlowē ignēšosū t pagōnus; Kad wišš pagōnai mettytu mano prowā, Kurre aš padariau, ir mano ranēq, Kurre aš prie jū pridēiau;

22. Ir šittaip namai Izrael iē tirtu, mang ēsanti Pona Diemā, jū Diemā, iē tōs dienōs, ir po tam.

23. Ir pagōnai iē tirtu, Paip namai Izrael dēl sawo nušžengim, mo šallin iēwesti ēšq, ir Kad jie priēš mang buwo sušgriešijē Todēl aš sawo ākis nū jū pašlēpiau, ir jūs padawjau t ranēas jū priē šininē, Kad jie wišš kārdu pulti turrējo.

24. Aš jiemis padariau, Paip jū griešat ir peržengimmai ušpelne, ir šittaip sawo ākis nū jū pašlēpiau.

25. Todēl taip Kalba Wiešpats, Ponas Diemas: dabar aš kalējima Jokubo nuškreipsu ir wiššiemis Izraelo namams sušmilšu, ir gaisēy eisu uš gwentqjt sawo wardā.

26. Alle jie sawo gēdā ir wiššus sawo griešus Kurreis jie priēš mang sušgriešijō, nešos. Kad jau be bāimēs sawo žēmēj' gywgs, niekam jū ne gandinant.

27. Ir aš jūs wēl iē swieto žmonū parwēdgs, ir iē jū neprietelū žēmju šutānēiojgs, ir aš jūse

28. Šittaip jie iē tirs, mang ēsanti Pona Diemā, jū Diemā, Kurfai dawjau jūs t pagonus iē west, ir wēl t jū žēmē suwest, ir ney wieno jū tēnay ne palēkau.

29. Ir sawo ākis daugiaus nū jū ne pašlēpsu: nēsa aš sawo dwāšg ant namū Izrael iēlieiau, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

40. Pērštyrimas.

Apie naujōs baznyczōs pēdbuti.

Dvidešimtame ir penktame meto te musū kalējimo, mēto pradzoj', dešimtoj' dienoj' mēneslo, tai yr šetturoliktas mēts, Paip miestas jau buwo iweišts; toj' pačzoj' dienoj' Pono Diemo ranēa ant mangs atējo, ir mang tēnjau nuwedde,

2. Diemo rēgējimūse, butent t žēmē Izrael, ir pastāte mang ant labay āuštō kālno, ant to buwo nēy šoks budawūts miestas iē pētū šēnlinēay.

3. Ir Paip jis mang tēn buwo nušoginnes, - štay, bēšos tēnay wyrs, Kurfai žurint buwo nēy wāras; tas turrējo sawo ranēoje linninni šnora, ir mattōjama: rēšgē, ir stowējo po wartais.

4. Ir jis tare man: tu žmogaus waiše mattyē ir girdēē, ir pridēē širdi prie to wiššo, kq aš taw parōdisu. Nēsa dēl to tu šēn ešš atbogēts, Kad aš tai taw parōdis czau, Kad tu tai wišlab. kq rēgi, pranēštumbei namams Izrael.

5. Ir štay, murs b'ēšq iē lau šo apsušēay aplinē tus namus; ir tas wyrs turrējo tq mattōjama: rēšgē ranēoj', ta buwo šēgū māstū ilgio; šoinas māstas per plāš tākq ilgēsnis uwo, uš šittā māstā. Ir jis mattāwo tōs budawos, nēs

nēs ploczo wieną ryfštę, ir auš-
czo taipojau wieną ryfštę.

6. Ir jis atėjo pas wartus, ir
rytus stowinczus, ir užėjo auštyn
jų pašopomis, ir mattāwo wartū
šlenksčius, Požno wieno šlenkszo
plotį wieną ryfštę.

7. Ir tas kamāras, Purros iš
abbiejū šallū wartū buwo, jis
taipjau mattāwo, ilgio wieną
ryfštę, ir ploczo wieną ryfštę;
ir tarpas tarp tū kamārū buwo
penkiū māsūtū. Ir jis taipojau mat-
tāwo ir wartū šlenksčius prie
prybažnyczo, iš widdaus wieną
ryfštę.

8. Ir jis mattāwo prybažnyti
prie wartū iš widdaus wieną
ryfštę.

9. Ir mattāwo worto prybaž-
nyti prie wartū aštūnū māsūtū, ir
jo paštas dwejų māsūtū, ir pryangi
iš widdaus wartū.

10. Ir tū kamārū buwo iš Pož-
nōs šalliēs po tris, prie wartū ir
rytus, Požną wieną taip platti
šaip Pitta; ir iš abbiejų šallū sto-
wėjo paštos wieno didummo.

11. Potam jis mattāwo platum-
mą durrū wartūse, butent dešimt
māsūtū, ir wartū ilgi trylika māsūtū.

12. Ir pryšakij' ties anoms ka-
māroms buwo tarpas iš abbiejų
šallū po wieną māsūtą; alle kamā-
rū Požna buwo šešiū māsūtū, iš
abbiejū šallū.

13. Priegtam jis mattāwo war-
tus, nū kamārōs stogo, iški war-
tū stogui, dvidešimt ir penkis
māsutus ploczo; ir stowėjo anga
prieš angą.

14. Jis ir paštū padare šeši
dešimtis māsūtū; ir ties Požną
paštą pryangi apsušay aplink
wartus.

15. Ir iški prybuczo prie widu-
tinnū w. rtū, Fur einama buwo
penkis dešimtis māsūtū.

16. Ir buwo aušti langėlei
prie kamārū ir palėpšū ir widdu,
prie wartū apsušay aplinkuy.
Taipjau buwo ir langai widdui'
prie kamārū aplinkuy, ir prie paš-
tū aplinkuy, buwo palmū, šakės
išpjāustitos.

17. Ir jis nuwedde mang tolyn
pas Praštinnū pryangi, ir štay,
tėnay be esą kamārēlū ir āšla pa-
daryta, prybažnyti' aplinkuy; ir
trys dešimtis kamārēlū ant tōs
āšlōs.

18. Ir auštėsniji āšla prie war-
tū buwo, šaip ilgi wartai buwo,
prie žėmėsniēs āšlōs.

19. Ir jis mattāwo ploti žėmes-
nuiū wartū ties widdutinnū pry-
buczū iš laužo, šimta māsūtū, taip
ir rytus šaip ir šaurę.

20. Šzittaip ir mattāwo ir tus
wartus. Purrie ir šaurę stowėjo,
ties Praštinnū prybuczū, pagal
ilgi ir ploti.

21. Ogi ir tie iš abbiejų šallū
turrėjo trėjes kamāras. Ir taipoi
ir turrėjo sawo paštas ir prybus-
čius, lyg taip diddeles, šaip prie
pirmuiū wartū, penkiū dešimtū
māsūtū ilgio, ir dvidešimt bey pen-
kiū māsūtū ploczo.

22. Ir taipjan turrėjo sawo lān-
gus bey sawo prybuczus, bey sa-
wo palmū šakės išpjāustitas,
lyg šaip wartai ir rytus; ir turrėjo
septynes pašopas, Furromis auš-
tyn buwo einama, ir už tū turrėjo
sawo prybutti.

23. Ir buwo tie wartai prie
widdutino prybažnyczo ties war-
tais, ir šaurę bey ir rytus stowin-
czeis; ir mattāwo šimta māsūtū,
nū wienū wartū iški Pittū.

24. Potam jis nuwēde mang pė-
tū linay, o štay. ir tėnay buwo
wieni wartai ir pėtus; ir jis mat-
tāwo jų paštas ir pryangas, lyg
šaip anū.

25. Ir

25. Ir tie turrējo lāngū bey prybuczū aplinkuy, lyg kaip anielāngus, penkiū dēšimtū māstū ilgio, ir dwidešimt bey penkiū māstū ploczo.

26. Ir buwo taipjau septynos pašopos aušstyn, ir prybuttus pryšakij, ir palmū, šakšēles išpjāustitas abbišalley jo šakstū.

27. Ir jis mattāwo ir wartus widdutinno pryangio t pētus, buštent šimtā māstū nū wienū wartū pētū, linšav iškē antrū.

28. Ir jis iwedde mang tolyn pētū, warteis t widdutinne pryangi, ir mattāwo tus wartus pētū, linš, lyg didzus kaip Pittus.

29. Su jū šamāromis, šakšomis ir prybuczeis, ir šū lāngais bey tū pryangais, lyg diddeis kaip aniel aplinkuy, penkis dēšimt māstū ilgio: ir dwidešimt ir penkis māstus ploczo.

30. Ir buwo aplinkuy wienā prybutti ilga dwidešimt' ir penkis māstus, ir platei penkis māstus.

31. Šzitta štowējo pryšakij' ties šraštinnu pryangio, ir taipjau turrējo palmū, šakšēles išpjāustitas prie šakstū; alle buwo aštūnos pašopos, aušstyn eiti.

32. Potam nuwēšide jis mang prie widdutinū wartū t rytus; ir mattāwo tus, diddumu lygius šitiems aniems.

33. Su jū šamāromis, šakšomis ir prybuczeis, ir jū lāngais, ir pryangemis aplinkuy, lyg taip diddes, kaip anas Pittas, penkis dēšimt māstū ilgio, ir dwidešimt ir penkis māstus plocze.

34. Ir turrējo taipjau prybutti ties šraštinnū pryangi, ir palmū, šakšēles išpjāustitas prie šakstū iš abbiejū šallū, ir aštūnes pašopas aušstynay.

35. Potam jis mang nušwēde pas wartus t šaurę, tus mattāwo

is lyg taip didzus, kaip anas Pittus.

36. Su jū šamāromis, šakšomis, ir prybuczeis, ir jū lāngais, ir pryangemis aplinkuy, penkis dēšimt māstū ilgio, ir dwidešimt ir penkis māstus ploczo.

37. Ir taipojau turrējo wienā prybutti ties pryangio šraštinnu, ir palmū, šakšēles išpjāustitas prie šakstū abyšalley, ir aštūnes pašopas aušstynay.

38. Ir šēmay prie šakstū prie šožnū wartū buwo šamāra šū āniga; šatrul dēginnimo, apierōs buwo cysstijima.

39. Alle prybuttiē nš wartū štowējo iš abbiejū šallū dweji šalai; ant šurrū dēginnimo; apierōs, griešū, apierōs ir šaltybēs, apierōs buwo pjāutinos.

40. Ir laukan t šalt, šur aušstyn einama pas wartus t šaurę, štowējo taipojau du šallu; ir antroj' šallij' po wartū prybuczo taipojau du šallu.

41. Šzittaip t abbi šalli ties wartū štowējo po šēturis šalus, tai yr aštūni šalai, iš wišo, ant šurrū apierōs papjaujamos buwo.

42. Ir tie šetturi šalai dēginnimo, apierai darytēji, buwo šaltū ašmenū, šožnas pus antro māsta ilgio ir ploczo, ir wieno māsta auššczo; ant šurrū dēdami buwo wišošie ryšai papjowimmui, dēginnimo, apierū ir Pittū apierū.

43. Ir buwo aplinkuy lystēles, t widdu lenštos, plāštakōs miera auššczo. Ir ant tū šallū dētinga buwo mēšōs apierū.

44. Ir laukan uš widdutinū wartū buwo šamāros giedotojiems, widdutinij' pryangij', wienā ant šalliēs arti wartū t šaurę, ta štowējo priēš pētus; anta ant šalliēs t rytus, ta štowējo priēš šaurę.

45. Ir

45. Ir jis tare man: Pamára i petus pareitis kunigams, kurrie tūse namūse tur glūzyt;

46. Alle Pamára i šaurę, pareitis tiems kunigams, kurrie ant altorais glūzmą atliekt. Tai yra waikšai Zadoš, kurrie wieni iš waikšų Lewi po ašiu Pono Diemo tur stotis, jam glūzyt.

47. Ir jis mattáwo ruimą tū namū, butent šimtą mástū ilgio, ir šimtą mástū ploczo, Pettureis lygeis Kampais; ir altorus stowėjo lyg ties baznyczos pryšakij.

48. Ir jis mang iššwėde i baznyczos priangį, ir mattáwo tą prybažnytį, penkis mastus i kójną šalį, ir wartus tris mástus ploczo i kójną šalį.

49. Alle prybažnytis buwo ilgas dwidešimt mástū, ir plattus wienoliką mástū, ir turrėjo pašopas, ant kurrū aukštyn buwo šopama; ir stulpai stowėjo žemay prie kass tū, ant kójnės šallies po wieną.

41. Pėrsšyrimas.

Aptasimmas widdutinės baznyczos.

Ir jis šwėde mang i baznyczą, ir mattáwo kassas prie šenū, tos buwo iš wissū šallū šeši mástū ploczo, tai plotis namū.

2. Ir durris buwo dėsims mástū ploczo, alle šenės už durrū iš abbiejū šallū, buwo kójna penkiū mástū ploczo. Ir jis mattáwo baznyczos (widdutini) ruimą, tas buwo ilgio Petturū dėsims mástū, ir dwidešimt mástū ploczo.

3. Ir jis iėjo i widdutinę wieną, ir mattáwo durrū du mastus; ir durrū buwo šeši mástai, ir wissa plotis tū durrū, septini mástai.

4. Ir jis mattáwo dwidešimt mástū išilgay, ir dwidešimt mástū i plotį prybažnyczos. Ir jis tare man; tai šwentū šwenczause.

5. Ir jis mattáwo tū namū šeną, šeši mastus aukščio: prie tos buwo trėpai wissur aplinkuy, i Pamáras dallyta, tie buwo wissur Petturū mástū ploczo.

6. Ir tū paczū kamárū buwo iš abbiejū šallū po tris dėsims tris, kójna prie wieną wienės, ir stowėjo stulpai appaczos prie šenū tū namū wissur aplinkuy, kurrie jūs parėme.

7. Ir aukščiaus tū, buwo dar daugiaus trėpū aplink ir wiršutinnėi erdwesni buwo tie trėpai; kad iš žemutinno i widdutini, ir nū widdutinno ant wiršutinno eis nama buwo.

8. Ir stowėjo kójnas wienas šeši mástais aukščiaus už šis Pittą.

9. Ir plotis wiršutinnū tū trėpū buwo penkiū mástū; ir stulpai šittus trėpus parėme prie tū namū.

10. Ir wissur nū kójnės wienės namū šenės iš šis Pittai, buwo dwidešimt mástū.

11. Ir buwo dwėjos durris prie suktinnū trėpū aukštyn einamū, wienos i šaure, antros i petus; ir tie suktinnei trėpai buwo penkiū mástū ploczo.

12. Ir muras i wakarais, buwo septynis dėsims ir penkiū mástū, plattus, ir dewynis dėsims mástū ilgas.

13. Ir jis mattáwo ilgį tū namū; ta iš wisso buwo šimto mástū, muras su wissu kogi, kas prie jo buwo.

14. Ir plotis pryšakij namū i rytus su tūmi, kas pribudawūta buwo, taipiau buwo šimts mástū.

15. Ir jis mattáwo tos budas wones ilgį, su wissu, kas pribudawūta buwo, nū wieno kampo iš antro; tai buwo iš abbiejū šallū

šallū po šimta māstū su bažny, cžōs widduru, ir prybuczu pry bažnyti.

16. Drauge su durrimis, lām gais, šakomis ir trimis trēpais, ir mēdzio apbudawojimais wissur aplinkuy.

17. Taipjau jis mattāwo, šaip aušta nū žēmēs iškē lāngo buwo, ir šaip plātus turrētū but lāngai. Ir mattāwo nū wartū iškē šwen: tū šwenzāuslō, iškē laufo ir iškē wid: dāus aplinkuy.

18. Ir prie wissū namū aplin: kuy, iškē appaczōs iškē wiršaus, prie durrū ir prie sēnū buwo Kerubynai, ir palmū; šakēšles iškē pšāusšitos po Kerubynū.

19. Ir šožnas Kerubs turrējo dwi galwi, ant wienōs pušēs nēy šmogaus galwa, ant antrōs pušēs nēy lūto galwa.

20. Nū āslōs auštyn iškē per wiršū wartū buwo Kerubynai, bey palmos iškē pšāusšita, taipjau prie bažnyczōs sēnōs.

21. Ir bažnyczōs durris buwo šetturšamos, ir wissab buwo dailey su šīs šittu sudabinta.

22. Ir mēdzio altorus buwo tris māstus auštās, ir du mastu ir ilgas ir plātus, ir jo šraštai ir wissos jo šālis buwo iškē mēdzio. Ir jis tare man: tai tas štalas, šursai ties Donu Dienu tur štowēt.

23. Ir durris, ir prie bažnyczōs ir prie šwentū šwenzāuslōs,

24. Turrējo du šparnū, atwēra: mū ir užwēramū.

25. Ir buwo ir Kerubynū bey palmū; šakēšlū iškē pšāusšitū ant jū, šaip ant sēnū; ir už jū buwo druti šaišzei, prieš prybažnyti.

26. Ir buwo auštē lāngai, ir daug palmū; šakēšlū iškē pšāusšitū aplinkuy prie prybažnyczo ir prie sēnū.

42. Pēr šyrimas.

Špie bažnyczōs budawonę pribudawūtg.

Ir jis iškēde manę laušan i šraštinnt apymurē prieš šāu: rē i šamāras, šurrōs buwo ties budawonēs bažnyczēi pribudawū: tōs, ir prieš bažnyczā i šāurę štowējo:

2. Šursai ruimas buwo šimtā māstū ilgas, nū wartū i šāurę ir penkis dēšimt māstū plātus.

3. Dwidēšimt māstū buwo ties widdutinū apymurū ir ties bru: šu šraštinno apymuro, ir tris dēšimts māstū nū wieno šampo i antrā.

4. Ir widduj' ties šamāromis, buwo ruimas dēšimts māstū plo: czo, ties šamārū durrimis, tai wis buwo i šāurę.

5. Ir ant šittū šamārū buwo šittos auštēšnes šamāros: nēša ruimas ant appatinū bey widdu: tinnū šamārū buwo ne diddis.

6. Nēš ta budawone buwo trijų rentinnū auštēczo, ir taczau ne turrējo šulpū, šaip prybuczei šul: pū turrējo; bet buwo prašay šittā ant šittōs pašatyta.

7. Ir šraštinis pryangis buwo mūru aptwērtas, prie šurro ša: māros buwo; tas buwo penkis dēšimts māstū ilgas.

8. Ir šamāros štowējo i eilę, prie šitta šittōs taipjau i penkiū dēšimtū mastū ilgē, prie šraštinno pryangio; alle ruimas ties bažny: czā buwo šimtā māstū ilgio.

9. Ir žēmay ties šamāroms bu: wo ruimas i rytus, šur iškē šraš: tinno apymuro einama buwo.

10. Ir prie to muro i rytus tai: pojau buwo šamāros.

11. Ir buwo taipojau ruimas už tū, šaip už anū šamārū, i šāurę, ir wissāy lygu buwo ilgin, ploczu, ir wissū šas prie jū buwo, šaip prie anū pirmujū.

12. Ir

12. Ir i pētus taipjau buwo Kamáros su sawo durrimis, ir ties ruimu buwo durrys i pētus Patrul einama nū muro i rytus stowinczo.

13. Ir jis tare man: Kamáros i šaurę, bey Kamáros i pētus ties bašnyczą, tos prie šwentinyczôs yra, Furroj' Funigai wálgo Ponui Diewui apierawodami, apierą wis sū šwenczáusą. Ir tur wissū šwenczáušes apieras, butent walgi apieras, griekū; apieras bey Falti apieras czonay idēt; nės tai yr šwenta wieta.

14. Ir kaip Funigai bus tėjg, ne tur jie wél išeit, iš šwentinyczôs i Praštinnī pryangi, bet pirma tur sawo rubus, Furrūse jie šlužmą atliškō, padēt tosa Kamárosa, nės jie yr šwenti; ir tur Pittais sawo drabužeis apšwikēt, ir tadde išeit laukan tarp žmonū.

15. Ir kaip jis tus namus wid, duj' abėlnay buwo išmattáwgs, iššwēde jis mang prie wartū i rytus; ir nū to mattawo wissur aplinkuy.

16. I rytus mattawo jis penčius šimtus ryšczū ilgio.

17. Ir i šaurę taipjau mattawo penčius šimtus ryšczū ilgio.

18. Taipjau ir i pētus penčius šimtus ryšczū.

19. Ir jam atėjus i wákarus, taipjau jis mattawo penčius šimtus ryšczū.

20. Szittaip turrėjo muras, Furr i jis buwo išmattáwgs, i wissas Fetteses šallis, po penčius šimtus ryšczū; Kad šwentoji nū nešwentoš atškirta butu.

43. Pėrštyrimas.

Apie naujōš bašnyczōš šlowę, Diewo šlužbą ir pašwentinnimą.

Ir jis mang wél nušwēde prie wartū i rytus.

2. Ir štay, šlowę Diewo Izrael atėjo iš rytū; ir ūže kaip diddis koks wandū ūža; ir labay pras šwittē ant žėmės nū jo šlowės.

3. Ir buwo lyg anam rėgėjimui, Furr i aš buwau rėgėjgs prie wandens Kebar, kaip aš atėjau prieš miesto išpūstijimą. Tay aš ant sawo wėido parpūlau.

4. Ir Pono Diewo šlowe ižo i namus, wartais i rytus.

5. Tay mang wėjas pakėlgs inėše mang i widdutinnī prybašnuyt; ir štay, Pono Diewo šlowe pripilde namus.

6. Ir aš išgirdau wieną mang kálbantį iš namū laukan; ir kaip koks wyrs stojosi prie mangs,

7. Tas tare man: Tu žmogaus waike, tai yra wieta mano Kará, liškō Krėšlo, ir wieta mano pádū, toje aš amžinay gywėšū, tarp waiškū Izrael. Ir namai Izrael jau daugiaus ne apbjauris šwenti; taij mano wardą, ney jie, ney jū Karálei, sawo kėšawimu, ney lawonais sawo Karálū, jū aukštybėsa.

8. Kurrie sawo šlenšczus prie mano šlenšczū, ir sawo stulpus prie mano stulpū dėjo, Kad tik wieną sėną tarp mangs ir tarp jū buwo; ir šittaip mano šwenti; wardą apbjaurino sawo bjaurybėmis, Furrē jie padare; todėl aš ir jūs sawo papyšimie suėdzau.

9. Alle dabar jie sawo kėšawimą bey lawonus sawo Karálū atolis nū mangs; ir aš amžinay tarp jū gywėsu.

10. Ir tu žmogaus waike, apsašyš namams Izrael tą bašnyczą, Kad jie gėdėtus sawo nušžengimū; ir te imma jie czystą paweišką iš to.

11. Ir jiems jau gėdintis wissū sawo darbū, tay parodyš jiems budą

budā ir paweišķā tū namū, ir jū išejimus ir iėjimus, ir wissā jū budā, ir wissus jū ištatinus; ir wissus jū aprāšimus, ir wissus jū išeimimus pamokiē jūs; ir parašē tai po jū ašiū; kad jie wissā jo budā, ir wissus jo ištatinus palaiķytu ir taip darytu.

12. Ir tai tur buti prisāšimas tū namū, ir ant kālno wiršaus Fieš jie ruimo užēme, bus šwentū šwenzāuse; ir tai pr prisāšimas tū namū.

13. Ir tai pr miera to altoraus, mastu, kurs plāštākā pr ilgēsnis uš prāstā māstā; jo kaja pr māstā aušēzo, ir māstā ploczo; ir altorus pritenka aušēstyn iēēi Frāšto, kursai sprindzis ploti tur apsuē Fay; ir tai pr jo aušētis.

14. Ir nū kajošs žēmyn iēēi ap patinnēs ātsodōs, du mastu pr aušēzo, ir wiens māstas ploczo; alle nū šittōs māšēsnēs ātsodōs iēēi didēsnēs ātsodōs, pr ketturi māstai aušēzo, ir wiens māstas ploczo.

15. Ir Ariel (altorus) ketturū māstū aušēzo, ir nū Arielo aušēstynuy ketturi rāgai.

16. Alle Ariel buwo dwylīka māstū ilgas, ir dwylīka māstū plattus, ketturkamps.

17. Ir wiršuttinni ātsoda buwo ketturolika māstū ilga, ir ketturolika māstū platti ketturkamps; ir krasōs iē wissur aplin; kuy buwo pussēs māsto ploczo; ir jo kaja buwo wieno māsto aušēzo, ir jo trēpai stowējo i rytus.

18. Ir jis tare man: tu žmogaus waiše, taip kalsa Wiešpats, Ponas Dievas: tai bus būdai to altoraus, toj' dienoj', kuroj' jis pr padaryts, kad dēginnimo apierā ant jo uždētu, ir krauq ant jo šlaštētu.

19. Ir kunigams Lewi, iē sē klōs Zadoš, kurre po mano ašiū šoj', man šlužyt, taria Wiešpats, Ponas Dievas, turri tu dūt jāunā jautuškā grieš: apierai.

20. Ir šittojo kraujo tu imsi, ir ketturus jo rāgus apšlaštēsi, ir ketturus krasōs wiršutinnēs atisodōs ir aplinē braunas: tūmi tu jē nū griešū apczystisi, ir Diewui sujēdnosi.

21. Ir apierōs uš griešus jāunā jautuškā imsi, ir jē sudēgisi, wies nam dāište tūse namūse, tam pris dāwaditūse, lauke šwentinyczōs.

22. Alle antrā dienā turri tu apierawoti ōži, neklādingā, grieš: apierai, ir altorū tom' apczystyt, kair jīs jāunu jautuškū apczystits pr.

23. Ir tā apczystijimā atliēkus, tay turri tu apierawoti jāunā jāutuškā neklādingā, ir awinā iē kaimenēs neklādingā.

24. Ir jūdu abbu apierawosi po ašiū Pono Diewo; ir kunigai tur druskōs ant jū barstyt, ir šiti taip jūdu apierawot, Ponui Diewui dēginnimo: apierai.

25. Šzittai pr turri tu septynes dienas kas dien apierawoti ōži grieš: apierai; ir jie jāunā jautuškā bey awinā iē kaimenēs, abbu neklādingū apierawos.

26. Ir tur šittai pr septynes dienas altorū itikting padaryt, ir jē apczystit, ir jū rānkas pa pildit.

27. Ir po tū dienū tur kunigai ašmoj' dienoj', ir potam wissadōs, ant to altoraus apierawot jūšū dēginnimo: apieras, ir jūšū dēkason: apieras: tay aš jūms malos busu, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

44. Þerfyrir.

Upe naujās baņņcēs lūņņņ, ir jū
dāwādijimā.

Sir jis manę wël nuwêde prie
wartû frastinnês swent; wies
tôs t rytus; alle tie buwo uſraſtti.

2. Ir Pons Dievs tātē man:
 šitā mātāi tū paslīk ugrāti,
 ir nē atvērti bū; ir nīks nē tū-
 jēis iet, kair tiktā wiens Wiš-
 pats, Dievas Izraēlo, tās iet,
 ir ugrāti paslīks.

3. Bet tištay Funigaištis, nės
Funigaištis po jeis sėdės, dūnōs
wālgit po ašiū Pono Diewo; Kellu
prybuczio wartū jis ieis, ir to pa-
czu wēl ir išeis.

4. Potam jis mang iswéde pas
wartus i šaurę ties namais: ir
aš rėgėjau, ir štai, Pono Dievo
namai pilni buvo glomės Pono
Dievo: ir aš Enūpščias parflup-
pau ant savo wėido.

5. Ir Pons Diews tare man:
tu žmogaus waikė, dēk tai i sawo
girdi, ir žurēk, ir girdēk tikray
wislab, Pa aš taw sakysu, apie
wissus istatimus ir prisakimus na
muse Pono Diewo; ir dēk i sawo
girdi, Paip i widdu teitina, ir wis
sus isėjimus tōs šwentlyczōs.

6. Ir sakyt neklusantiems namams Izrael: taip taria Viešpatys, Ponas Dievas: jūs per daug padārat, jūs iņ namu Izrael, su wišsomis sawo bjaurybēmis,

7. Lēsa jūs iweddāt swētīmus
 3mones neapipjaustītōs sīrdiēs, ir
 neapipjaustīto kūno ī mano sīwen-
 tīnyc3q; tom' jūs mano namus
 apdarfote, apierawodami mano
 dūnq, tāufus bey frauq, ir sīttaip
 īgniešinat mano derēimq, su wīf-
 somis sawo bjaurybēmīs.

8. Ir mano šventinyczôs istâ-
timus ne laikot; bet pâtis saw
dârot naujus istâtimus mano
šventinyczoj'.

9. Todēl šittaiþ Falba Wiešs
pats, Ponas Diēwas: ne tur ney
jošs swētims neapipjāustitōs šir
diēs, ir Ēunu neapipjāustits ī ma
no šwentinycziā leit, iš wiššū at
eiwju, Ēurrie tarpwaišū Izrael yr.

10. Meygi ney Lewitai, Furtie
nũ manş atstojo, ir drauge su
Izrael nũ manş patlydo sawo
balwõnus sekdam: todõl jie nefõs
sawo griefus,

II. Alle jie (Lewitai) tur mano
Szwentynczoj' służył prę słuźmū,
tū namū durrū, ir prę namū słu
żył; ir tistay dęinnimo, apierq,
ir Pittas apieras, Fures žmones
atgabėna, papjaut, ir po Funigū
āPinis stowēt, Pad jiems słužitū.

12. Todēl kad jie aniems sluzijo
po ākimis jū balwōnū, ir na-
mams Izrael papistinnimā dawe
ant grieko; todēl aš sawo ranķā
ant jū istiesau, taria Wiefpats,
Ponas Dievas, kad jie tur sawo
grieko nešot.

13. Ir ne tur ārtitis prie ma-
ngs, kungū blūzma atliet, ney
ne prieit prie ney jokiōs mano
šventinyczōs, prie šventū švens-
czāusoses; bet tur sawo gēdā nes-
got, ir sawo bjaurybes, kures
jie padare.

14. Todēl aß jūs ūzweizdais pas
dariau, prie wißōs namū glūze
mōs, ir prie wißo, Eas jūse das
rytina.

15. Alle Euntgai iß Lewitû, wais
 Fai Zadoß, Furrie mano Ewenty:
 hês ißtâtîmus yr laikê, waisams
 Izrael nû mangs atstojent, tie tur
 po mano aßiû stotist, ir man flus
 fyt, ir po mano aßiû stowêt, Ead
 jie man rëbummâ bey Frausjus
 apierawotu, taria Wiespats, Po:
 nas Diemas.

16. Ir iie teis i mano Brentiny:
134. ir ties mano stallu stoffe,
man

man glužyt, ir mano īstātimus laiķyt.

17. Ir kad jie norēs wartais widdutinno prybaņnyčio teit, tur jie marķķono drabuķeis apšwilt, ir ney joķiū wilnonū wilķēt, paķley wartūse widdutinno prybaņnyčio gluķija.

18. Ir tur marķķonā graiķķtums mā ant sawo galwū turrēt, ir marķķonas ķelines aplinķ sawo strēnas; ir ne tur praķaite apšijūst.

19. Ir jey ķo ķzēs' kraķtinnu prybaņnyču prie ķmonū iķeitu, tur jie tus rubus, ķurrūse jie gluķmā atliķķo, iķķiwilt, ir jūs ī ķa mārās ķwentinyčōs idēt, ir ķitais rubais apšwilt, ir ķmones ne ķwentit sawo paczū rubūse.

20. Sawo gālwa jie ne tur nuķķust, neygi ney plāuķus tur dūt āngti, ķaip jie āuga, bet tur plāuķus aplinķuy apķarpyti.

21. Ir ney wiens ķunnīgs ne tur neyjoķio wyno ķērt, prieķķ teiķent ī widdutinni prybaņnyti.

22. Uķeygi ne tur west ney joķiā nāķķ, ney wyro pameķķā; bet mergū iķ ķēķlōs namū Izrael, arķba ķunigo paliķķā nāķķ.

23. Ir jey tur moķit mano ķmones, kad ķinnotu atķirt, ķas ķwentā nū neķwento, bey ķas ķyķstā nū neķyķsto.

24. Ir jey ķoķia promā ķiems butu pranēķama, tay jie tur stoķwēt ir atķūdyt, ir pagal mano īķā; ķimus promā daryt; ir mano priķāķimus bey īstātimus ir wiķķas, mano ķwentes laiķyt, ir mano ķabatas ķwēķt.

25. Ir ne tur prie ķoķio neyķwo eit, ir apšķjaurint; ķaip tiķķitay prie ķēwo bey motinōs, suiķnaus arķba duķķters, broķio arķba ķessers, dar ne t.ķķēķusōs, prie tūķgal jie neķyķķtais paķtot.

26. Ir po jo apķyķķijimo reiķķjam roķot ķeptynes dienas.

27. Ir wēi ķeidams ī widdu ķwentinyčōs, ī widdutinnt pryķbaņnyti, ķwentinyčōj' gluķmā atliķķt, tay tur jis sawo grieķķ; apierā apierawot, taria Wieķķpats, Poķnas Diemas.

28. Uķe tas tēwiķķas dalyķs, ķurs ķiems pareina, aķķ pats, bus su. Todēl jūs ne dūķit ķiems ney joķiōs ķēmēs sawiķķay laiķyt Izraelij'. Uķs aķķ esmi jū tēwiķķas dalyķs.

29. Jie maityķis, iķ walg; apierū, grieķķ; apierū ir ķalt; apierū; ir wis ķas uķķeķķtinay Diemui ķadēta yr Izraeliķe, jū bus.

30. Ir wiķķas pirmāķis waiķsus bey pirmāķis pirmēķys iķ wiķķū paķēlimmo; apierū, bus ķunigū. Ogi ir pirmones wiķķū walgomū dāiķķū jūs turrit ķunigams dūt, kad ķegnone tawo namūse paķliķķtu.

31. Uķe ķas maita, āķba supķēķķita yr, ar butu pauķķēķē arķba ķwērū, to ķunigai ne tur wāģit.

45. Pērķķyrimas.

Ķēmēs iķdaliķķmas; ķunigaiķķēķķi proma; apierū priķāķimas.

Ķaygi. Kad jūs ķēmē pagal butā iķdaliķķat, tay jūs turrit paķēlimmo; apierā nū tōs ķēmēs atliķķt, Ponui Diemui ķwentay priķķadēķā, dwideķķimt ir penķis tūķķstanczū ryķķēķzū ilģio, ir trijū tūķķstanczū ploķķo; tas ruimas bus ķwentes ķoley jis uķķenķa.

2. Ir nū ķitto tēķs ķwentiny; ķzei penķi ķimtai [ryķķēķzū] ķetturs ķampķey; Ir priķģtam aplinķuy ruimas penķis dēķķimt māķķtū.

3. Ir ant to patiēs ruimo, ķurs ķai ilģas dwideķķimt ir penķis tūķķstanczū ryķķēķzū, ir dēķķimt, tūķķstanczū plattus yr, tur ķwentiny; ķza stoķwēt ir ķwentū ķwenczāuķa.

4. Uķe

4. Alle átstanšas tōs pašwēstōs žēmēs bus kūnigū, šwentinyczoj' šlučijenczujū, ir po ačiū Pono Diowo stowinczujū jam šlužyt, Kad jie sawo butrams wietą turrētū, ir taipjau šwenta bus.

5. Alle Lewitai, Kurrie namūse šlužmąatliekt, taipjau turrēs dwi dēšimt ir penkis tūkstančų ilgt, ir dēšimt tūkstančų ploti, i sawo dālī, dwiem dēšimtiem kamaram.

6. Ir miestui jūs taipjau ruimą paliekt, wissiemis namams Izrael, penkis tūkstančius ryšęjų platū, ir dwidešimt ir penkis tūkstančų ryšęjų ilgą, grattay pagal atskirtą ruimą šwentinyczōs.

7. Alle ir kūnigaišęzui taipojau turrit ruimą dūt i abbi šallē, tarp kūnigū rutmą, bey tarp miesto ruimą, i wākarus bey i rytus; ir abbieji ir i rytus ir i wākarus bus wieno ilgummo.

8. Tay bus jam sáwifšis dalyšs Izraelij'; Kad mano kūnigaišęzei mano žmonės ne atimtu daugiaus šas jū yr, bet tą žemę namams Izrael paliektu, jū gimminėms.

9. Nėsa šittaip šalla Wiešpats, Ponas Diemas: jūs ganna ilgay taip darēt, jūs kūnigaišęzei Izrael, láušities nū nelabummo ir newálijimo. ir darykt, šas tei sybe ir gēra: ir paláušit išwarryt mano žmones, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

10. Turrēkt tikrus swarczus ir tikrus šetwirczus ir tikrus šaišus.

11. Epa bey Bat tur lygus buti, Kad Bat turrētū dēšimtą dalį Omero, ir Epa taipjau dēšimtą dalį Omero, nėsa Omeru reikt jū du abbu išmattot.

12. Alle wiens syšlas tur laišyt dwidešimt Gerū, ir Mina padáro dwidešimt syšlū, pustreczos dēšimtis syšlū, ir penšioliką syšlu.

13. Taygi ta bus pakēlimmo,

apiera, Kurrę jūs turrit pakēlt, bus tent: šęsta dalis Epa iš Omero šwēczū, ir šęsta dalis Epa iš Omero miežū.

14. Ir allėjais jūs dūst Bat mierą, butent šožną dēšimtą Batą nū Korro, ir dēšimtajį nū Omero; nėsa dēšimta Batū padáro wieną Omeri.

15. Ir po eryti nū dwėjū šimtū awjų iš šaimenės nū ganyklōs Izrael, walg: apierai, bey dēginimo: apierai, ir dēšawon: apierai, šudėrinnimui už jūs, taria Wiešpats, Ponas Diemas.

16. Wissi tōs žēmės žmones šitą pakēlimmo: apierą tur atnešt pas kūnigaišęti Izraelije.

17. Ir kūnigaišętis tur sawo dēginnimo: apierą, walg: apierą ir gėrimo: apierą apierawoti ant šwenczū, jáunū mėnėsū šwenczū, ir šabatū ir ant wissū didžū šwenczū, namū Izrael: priegtam grieši apieras bey walg: apieras, dēginimo: apieras bey dēšawon: apieras dūs, šudėrinnimui už namus Izrael.

18. Taip šalba Wiešpats, Ponas Diemas: pirmoj' dienoj' pirmojo mėnesio turri tu imti jáuną jáutušką nešláudingą, ir šwentinyczą šwentit.

19. Ir kūnigs tur imti šráujo grieši: apierōs, ir tūmī namū šulpus apšlašętyt, ir šetturus šanus bus átsodo prie altoraus, drange ir šulpus wartū widdutinno prybąžnyczio.

20. Šzittaip turri tu ir daryt šėšmoje dienoj' to mėnesio, jey šas iššlydo, arba prawadžūts yr; Kad jūs tus namus pašwens tintumbit.

21. Keturoliktōj' dienoj' pirmojo mėnesio turrit jūs Pašą šwēst, ir septy

septynes dienas švēst, bey nerāu-
gitōs dūnōs walgisit.

22. Ir tā paczē dienā tur Ēnig-
gaišstis uš sawē ir uš wissus jē-
mēs žmones wienā jāunā jautuškā
grieš apierai apierawot.

23. Alle per septynes dienas
šwentēs tur jis ēas dien Ponui
Diewui dūti dēginnimo apieras
po septynis jāunus jautuškus, ir
po septynis āwinus, nešlāudin-
gus; ir po ōži prie grieš apierōs.

24. Alle walg apierai tur jis
prie Požno jāuno jautuško po Ēpo,
ir po Ēpo prie āwino apierawot,
ir po Inno allējaus prie Požno
Ēpo.

25. Penšioliktoj' dienoj' sēmo-
jo mēneslo tur jis septynes dienas
pagrattam švēsti, lyg šaip anas
septynes dienas, ir taipjau daryt
su grieš apieromis, dēginnimo
apieromis, walg apieromis bey
su allējumui.

46. Pērsērimas.

Apie apierū wiera, ir cēša.

Šaip taria Wiešpats, Ponas
Diewas: wartai prie widdu-
tinno prybažnyczio, i rytus lin-
šay, tur per šēšes dirbamas die-
nas ušrašiti but; alle sabatōs die-
noj' bey jāuno mēneslo reiš tus
atdaryt.

2. Ir Ēnigaišstis tur lauše i
prybuti wartū ateit, ir lauše prie
stulpū pas wartus apšistot. Ir
Ēnigai tur jo dēginnimo apiera
ir dēšawon apiera apierawot;
alle jis tur ant wartū šlenšczo
melstis, ir potam wēl išeit lau-
šan; alle tie wartai tur atwirri
pašlikt i šēi wāšarui.

3. Taipjau žmones šēmēj' tur
durysa tū paczū wartū mēlštis
po Pono Diewo ašū, sabatomis
bey jāunais mēneseis.

4. Ir tā dēginnimo apiera, Ēur-
rē Ēnigaišstis tur apierawot ša-

batōs dienoj', tur but šēši ēryczi
nešlāugingi, bey wiens āwins
nešlāudingas.

5. Ir po Ēpā walg apierōs
prie Požno āwino, walg apierai.
Alle prie ēryczū šēš jo rānka gal,
walg apierai; ir po Inno allie-
jaus prie Požno Ēpo.

6. Alle jāuname mēneslīe tur jis
apierawot jāunā jautuškā nešlāu-
dingā ēšanti, bey šēšis ēryczus,
ir wienā āwinā, taipjau nešlāu-
dingus.

7. Ir po Ēpā prie Požno jāuno
jautuško, bey Ēpā prie āwino,
walg apierai. Alle prie ēryczū,
šēš jis gal; ir po Inno allējaus
prie Požno Ēpo.

8. Ir Ēnigaišščzui šeinant, tur
jis šeit pro prybuczio wartus ir
tū paczū šellu wēl ir išeit.

9. Alle šēmēs žmones, Ēurrie
po ašū Pono Diewo ateina ant
didzujū šwenczū, ir pro wartus
i šāurē šaina melstis, tie tur pro
wartus i pētus wēl išeit; ir Ēur-
rie wartais i pētus šaina, tie pro
wartus i šāurē tur wēl išeit; ir
ne tur wēl išeit pro tus wartus,
Ēurreis jie šējo, bet tiesog ties sa-
wim išeit.

10. Alle Ēnigaišstis tur draus-
ge su jeis ir šeit ir išeit.

11. Alle šwentosa dienosa, ir
ant didzujū šwenczū, reiš prie
walg apierōs, prie Požno jāuno
jautuško po Ēpā, ir prie Požno
āwino po Ēpā apierawot: ir prie
ēryczū šēš jo rānka dūst; ir po
Inno allējaus prie Požno Ēpo.

12. Alle jey Ēnigaišstis i š-
gērōs wālēs dēginnimo apiera,
arba dēšawon apiera Ponui Diew-
wui norētu dūt: šay reiš jam at-
wērti wartus i rytus, šad jis ša-
wo dēginnimo apiera bey dēš-
awon apiera apierawotu, šaip jis
i š-

jē fittados sabatoj' beapierawoda; wo; ir jam wēl išėjus, tay reiķ wartus uš jo ušraķti.

13. Ir jis tur Ponui Diewui Eas dien dūt dēginnimo; apiera, butent āwt mittult neklādingā; fittā jis Eas rytā tur apierawot.

14. Ir tu Eas ryt pridēt gēstā dalyķā Epa walg; apierai, ir trīs cā dalyķā Inno alliejaus, Ewē, cū miltus apšlāķiti, Ponui Diewui walg; apierai: tai bus amšins išprowijimas Eas dienīķai apierai.

15. Ir fittaiņ jē tur āwt drauge su walg; apiera ir allējum' Eas ryt apierawot, dienīķai dēginnimo; apierai.

16. Taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: Ead Eunnigaiķstis wienam sawo sunū dowanā dūst iš sawo tēwiķē dalyķo: ta tur jo sunums pasiķt, ir tai jē tur per sawo tēwiķē dalyķā palaiķt.

17. Alle jey jis wienam sawo glūžāuninkū Ea iš tēwiķē sawo dalyķo dowanoj', tai jē tur laiķyt iķēi atlaidōs; mēto, ir tadda wēl Eunnigaiķšcui tur teķti: nēsa jo dalyķas jo wienims sunums tur palaiķytinay teķt.

18. Lzeygi tur Eunnigaiķšis žmo; nēms nieķo ne atimt jū tēwiķē dalyķo, ney jūs iš jū tēwiķēs išstunt, bet sawo pattiēs gerybē sawo waiķams dūt; Ead mano žmo; nū ney wiens nū sawo tēwiķēs ne butu prawartyas.

19. Ir jis iwēde mang po prybuczu, prie šalliēs wartū, ī šāurs pas Eamāras šwentinyczōs, Eunnigams pareinanczas; ir štay, tēnay buwo wieta wienam Eampe ī wāķarus.

20. Ir jis tare man: tai ta wieta, Eur Eunnigai tur wirt Ealt; apiera bey grieķ; apiera, ir walg; apiera Eepti, Ead ne reiķtu jiems

tai išnešt ī Eraftinni prybajnyti, žmonū pašwentinnimui.

21. Potam išwēde jis mang ī Eraftinni pryangi, ir paliepe man eit ī Eettures Eampus pryangio.

22. Ir štay, tēnay buwo Eojs name tū Eetturū Eampū po Eittā pryangēst rāķinnimui, Eetturis dēšimt māstū ilgio, ir trīs dēšimt māstū ploczio, wissus Eetturus wienōs mierōs.

23. Ir murēlis buwo aplinē Eojnā tū Eetturū: cze buwo Eāmis nai padartyti, šēmay prie murū.

24. Ir jis tare man: tai yr Euf; no, Eurro; namūse šlūžientieji tur wirt, Eā žmones apierawoja.

47. Pēršprimas.

Waišingšte ir apirubai šwentosēs žemēs.

Ir jis mang wēl nuwēde pas ba; nyczōs durris. Ir štay, iš tēn wandū teķējo po ba; nyczōs šlenšcū, ī rytus; nēsa ba; nyczōs durrys taipiau buwo ī rytus. Ir tas wandū teķējo po dēšinēs šaliēs ba; nyczōs šalle altoraus, ī pētus.

2. Ir jis mang nuwēde anna šal pas wartus ī šāurs, nū Eraftinnū wartū ī rytus: ir štay, wandū be plustas iš dēšinēs šaliēs.

3. Ir tas wyrs išējo rytū; lins Eay, ir turrējo mattojamā šnurā ranēoj', ir jis mattāwo tūķstanti māstū, ir wēde mang per wādent, iķēi Eulēšnū.

4. Ir jis wēl mattāwo tūķstanti māstū, ir wēde mang per wāndeni iķēi Eēliū. Ir wēl mattāwo tūķstanti māstū, ir dāwe pēreit per tā mang, iķēi pritēķo mano štrēnas.

5. Tay jis wēl mattāwo tūķstanti māstū, ir taip gillu tai buwo, ašja aš jau ne gallējau Eāķēt; nēsa wadnū

wandū taip gillus buwo, kad per jį plaukt reikėjo, ir ne galėjai pašėti.

6. Ir jis täre man: tu žmogaus vaiše, juš tu tai rėgėjai. Ir jis manę wël wēde atgalōs prie krašto to uppėlio.

7. Ir štai, cze be stowt daug mēdzū prie paėrušo iš abbiėjū gallū.

8. Ir jis täre man: šittas wān dū, i rytus tēkšlō laukū lygumomis nubėgs i jures, ir nū wienū jurū i šittas jures; Ir jam tēn iškākus i jures, tay tie wān: dens sweikī bus.

9. Ir mielay wišlab, kas jūse laišos ir frutta, patrul šittū wān: denū uppes iškanka, bus gywi, ir labay daug žuwū turrēs; ir wišlab sweika bus ir gywa, patrul šittōs uppēs wandū iškanka.

10. Ir žwejei prie jo stowēs; nū Engeddi iškī En; Eglaim žwējū; tinklai bus spėndžami: nēsa tēnay daug žuwū bus, lyg kaip diddēsa jurēsa.

11. Alle prūdai bey rudynos prie jū ne bus sweikī, bet suros pašilīs.

12. Ir prie tōs paczōs uppēs paėrušo abby galley wišfokie waišingi mēdzei āugs, ir jū lapai ne pawys, ney jū waisus ne patrėš; ir kas mēnešt šwēžū waisū neš; nēsa jū wandū iš šwentinyczōs tēka. Jū waisus tikš walgtui, ir jū lapai lēkarstai.

13. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: tai yra rubėjai, pagal kurrus jūs žėmg turrēt padalīt dwylīkai gimminū Izrael: nēs dwi dali pūlasti gimminei Jozep

14. Ir jūs turrēt jg lygey išdalīt, kaip wienam kaip šittam: nēs aš sawo ranšką paėllau, tą žėmg jusū tēwams bey jums i dalykus dūšgs.

15. Taygi tas yra rubėjus tōs žėmēs i šaurę, nū didzujū jurū nū Etlon iškī Zedad:

16. Butent Emat, Berota, Siiraim, kurrū rubėjai susleina su Damastu bey Emat, bey Azar Enon, prie rubėjaus Awėran.

17. Tai tur but rubėjus, nū jurū iškī Azar Enon; ir Damastus bey Emat bus frāštās i šaurę.

18. Alle rubėžu i rytus jūs matostit tarp Awėran bey Damasto, ir tarp Gilead bey tarp žėmēs Izrael, prie Jordano žėmynui iškī marū i rytus. Tai tur but rubėjus rytū linėay.

19. Ir rubėjus i pētus yra nū Tamar iškī waid: wandens Kades sij', ir ties wandens didzujū jurū. Tai tur but rubėjus pētū linėay.

20. Ir rubėjus i wākarus yra nū didzujū jurū tiesog iškī Emat. Tai t' essie rubėjus wākarū linėay.

21. Šzittaip jūs turrēt žėmg išdallīt tarp gimmines Izrael.

22. Ir kad jūs burtą mētat, tą žėmg tarp sawes išdallīt, tay turrēt jūs swettimūsus tarp jusū gywėnancūsus, ir tarp jusū waiškū gimmusūsus, lyg laipty, kaip cze gimmusūsus tarp waiškū Izrael.

23. Ir jie taipjau sawo dalyšką toj' žėmėj' turrēs, kožnas po tą gimminę, pas kurrę jis gywėn, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

48. Pėr Tyrimas.

Išdallijimas šwentosės žėmēs, aprāšimas švento miesto.

Tai yra wardai gimminū: iš šaurēs nū Etlon ties Emat, ir Azar Enon, bey nū Damasto ties Emat: tai Dan saw per dalyšką turrēs: iš rytū iškī i wākarus.

2. Szalle Dan turrēs Ašer sawo dali, nū rytū iškī i wākarus.

3. Szalle

3. Szalle Affer turrés Zapali sawo dali, nú rytú iFF i wákarus.

4. Szalle Zapali turrés Manasse sawo dali, nú rytú iFF i wákarus.

5. Szalle Manasse turrés Epraim sawo dali, nú rytú iFF i wákarus.

6. Szalle Epraim turrés Ruben sawo dali, nú rytú iFF i wákarus.

7. Szalle Ruben turrés Juda sawo dali nú rytú iFF i wákarus.

8. Alle galle Juda jús wieną dali turrit atstirt, nú rytú iFF i wákarus, Furri turrétu taip ploczo taip ilgio dwidešimt ir penkis túkstanczú ryščczú, dalykų tú dali, Furros nú rytú iFF i wákarus nutenką: toje stowės šwentinycza.

9. Ir nú to turrit jús wieną dalykų atstirt Ponui Diewui dwidešimt ir penkis túkstanczú ryščczú ilgą, dēšimt túkstanczú ryščczú plattu.

10. Ir šitta šwenta dalis bus Funigū, butent dwidešimt ir penkis túkstanczú ryščczú ilgą i šaurę bey i pētus, ir dēšinti túkstanczú platti, i rytus bey i wákarus. Ir Pono Diewo šwentinycza patim widdurij' stowės.

11. Ta bus šwentita Funigams, waišams Zadoš, Furrie mano istatimus laikę, ir ne atpūle su waišais Izrael, taip Lewitai atpūle.

12. Ir tur šittai tas atstirtas žemės dalyks jū sawiškay but, Furreme wiššū šwenczauša yr, pas rubėjėje Lewitū.

13. Alle Lewitai taipojau prie Funigū rubėjaus tur turrét dwidešimt ir penkis túkstanczú ryščczú išilgay, ir dēšimt túkstanczus placzey; nēsa wiššo ilgummo tur but dwidešimt ir penkis túkstanczú, ir ploczio dēšimt túkstanczú ryščczú.

14. Ir nú to nieko ne tur par dūt ney pėrmaintyt, idant tōs žė

mės pirmones ne pravultu: nēsa tai Ponui Diewui šwentay pas žadėta.

15. Alle liešanczū penkiū túkstanczū ryščczū i platumą, ties ilgummu tú dwidešimt ir penkis túkstanczū ryščczū, tie nešwenti bus, miestui, tēnay gywēnti, bey prymieszams; ir miestas patim widdurij' tur stowēt.

16. Ir tai jōs bus miera, Pettus ti túkstanczei ir penki šimtai ryščczū i šaurę bey i pētus; taipjau ir i rytus, bey i wákarus Petturi túkstanczei ir penki šimtai.

17. Alle prymiestas tur laikyt, du šimtu ir penkis dēšimt ryščczū, i šaurę bey i pētus; ir taipjau ir i rytus bey i wákarus, du šimtu ir penkis dēšimt ryščczū.

18. Alle kas ilgummo jo liešti, šalle atstirto ir pašwentito, bus tent dēšimt túkstanczū ryščczū i rytus bey i wákarus, tai pūlasi iššilaišimui, Furrie mieste dirbą.

19. Ir darbininkai tur iš wiššū gimminū Izrael miestui dirbti.

20. Kad wišsas atstyrims tú dwidešimt ir penkis túkstanczū ryščczū, Petturkampjey šwentay pristirts dalykas butu, miestui sawiškay.

21. Alle kas dar uššiliešti, abbiš šalley, šalle to šwentay atstirto dalyko, bey šallę miesto dalyko, butent dwidešimt ir penkis túkstanczū ryščczū, i rytus bey i wákarus, tai wīlāb t'essle Funigaiščczū. Alle atstirtas šwentas dalykas, bey namai šwentinyczōs tur patim widdurij' but.

22. Alle kas tame tarpe yr tarp Lewitū dalyko, bey tarp miesto dalyko, ir tarp rubėjaus Juda, bey rubėjaus Benjamin, tai t'essle Funigaiščczū.

T t t

23. Po

23. Potam tur but Fittū gimminū; Benjamin turrēs sawo dalykq, nū rytū iķ wākarū.

24. Alle parubējē Benjamin turrēs sawo dalyka Simeon, nū rytū iķ wākarū.

25. Parubējē Simeon turrēs sawo dalykq Izašar, nū rytū iķ wākarū.

26. Parubējē Izašar turrēs sawo dalykq Sebulon, nū rytū iķ wākarū.

27. Parubējē Sebulon turrēs sawo dalykq Gad, nū rytū iķ wākarū.

28. Alle šallije Gad yr rubēšus, pētū linkay, nū Tamar, iķi waid wāndeno Kadēšij, bey ties wāndeno arti didzujū jurū.

29. Szittaip tur iķdallyta but šeme per tēwiķēs dalykq i gimminēs Izrael, ir tai tur jū tēwiķas dalykas but, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

30. Ir taip plattus tur but mīstas, ketturus tūkstancus ir pen-

tus simtus ryķēzū, šaurēs linkay.

31. Ir mīsto wartai tur prasinti but wardais gimminū Izrael; trys wartai i šaurē: pirmieji wartai Ruben, antrieji Juda, treczieji Lewi.

32. Szittaip ir i rytus ketturis tūkstanczū ir penkis simtus ryķēzū, ir taipjau trys wartai: butent pirmieji wartai Jozep, antrieji Benjamin, treczieji Dan.

33. I pētus taipjau taipo, ketturis tūkstanczū ir penkis simtus ryķēzū, ir taipjau trys wartai: pirmieji wartai Simeon, antrieji Izašar, treczieji Sebulon.

34. Szittaip ir i wākarus ketturis tūkstanczū ir penkis simtus ryķēzū, ir trys wartai: wient wartai Gad, antrieji Ašser, treczieji Napтали.

35. Szittaip apštriczey aplinkay aštūnoliķa tūkstanczū ryķēzū bus, ir tadā tas mīstas tur but wadintas: Lzonay yr Ponas Dievas.

Galas Prārako Ezekielo

Prārakas Dangelis.

1. Pirstyrimas.

Dangēlo ir jo draugū uzauginnimas.

Sreczame mettē Paralāwimo Jošakim, žydū Parālaus, atējo Nebuķad Nezar, Parālus iķ Babel, ant Jeruzales, ir iķ ābažu apstojo.

2. Ir Pons Diews padawe jam Jošakim, Parālu Juda, ir kallis ryķus iķ Pono Diewo namū: tus jis nuwejdino i žemē Sinear, i sawo diewo namus, ir idējo tus ryķus i sawo diewo skarbnyczq.

3. Ir Parālus tare Aspenui, wyrāusam sawo Pamār: ponui, kad jis turrētu iķ waiķū Izrael iķrinki-

ti, iķ Parāliķēšs gimminēs, ir iķ wyrāusujū waldonū sunū,

4. Waiķelus neklāudingus, bet gražus, iķmānanczus, iķmintingus, razumo ir proto turrinczus, kurrē tīķri butu šlūžyt Parālaus dware, ir iķmoķt kaldeos niķko rāģto bey liežuwo.

5. Szittiems Parālus priwēlijo, kad jiems kas dien reiktu dūt sawo walgiū, ir wyno jo patiēs gēris mo; kad jie šittaip tris mettus užaugiti, potam po aļiū Parālaus šlūžitu.

6. Tarp tū buwo Dangēls, Ananja, Mišaēls bey Ašarja, iķ waiķū Juda.

7. Ir

7. Ir vyráusešis Eamar: ponis dave jiems wardus, ir pramine Dangėlą Beltsazaru, ir Ananją Sadraču, ir Misaėlį Mesachu, ir Asarją Abed Uegu.

8. Alle Dangėls sawo širdij' apšlėme, ne apšibjaurinti Paráliaus walgiu, ney wynu, jo patiės gėrimu; ir melde vyráuslį Eamar: poni, kad ne reiktu jam apšibjaurit.

9. Ir Diews dave Dangėlui, kad jam vyráusešis Eamar: ponis malonus ir gėrs buwo.

10. Szittas tare jam: aš bijaus sawo wiešpaties, Paráliaus, Eursai jums jusu walgti bey gėrimą priwėlįjo: jėy jis matytų, jusu gymi jus Eudesnus esant, ne kaip Pittu waikū, wienmeczū su jumis, tay jús manę smertiės kaltą padary: tumbit prie Paráliaus.

11. Tay tare Dangėls Melzarui, Eurram vyráusas Eamar: ponis Dangėlą, Ananją, Misaėlį bey Asarją priweizdėt buwo paliepes:

12. Ben pabandyt su sawo tarnais dėsint dienū, ir te dūda mums wirralo walgit, bey wandens gert:

13. Ir tadda apšwalgydit po sawo ačiūmusu gymi ir tū waikū, Paráliaus walgiu walganczujū: ir Egip tu rėgėsi, taip daryt su sawo tarnais.

14. Ir jis tame dalyte jū pašluso, ir pabande su jeis dėsint dienū.

15. Ir po tū dėsint dienū, buwo jis gražesni ir apšunesni už wissus anus jaunokus, Paráliaus walgiu walganczūsus.

16. Tay Melzars atėme jiems pawėlitajį walgti bey gėrimą, ir dave jiems wirralū.

17. Alle šittū Petturū Diews dave jiems žinnot ir išmanyti wissosius raštus ir išmānimus. Bet

Dangėlui dave išmānimą wissosiu rėgėjimū ir sapnū.

18. Ir tam czėsui pėrėjus, Eurti Parálus buwo isakęs, kad jie turėtų iwesti but; iwėde jús vyráusešis Eamar: ponis pas Uebužad Uezari.

19. Ir Parálus kalbėjo su jeis: ir iš Pittu wissu ney wiens nesirado, Eursai prilygtu Dangėlui, Ananjui, Misaėlui bey Asarjui: ir jie Paráliaus tarnais pastojo.

20. Ir Parálus rado jús wissuse dāiktuse, kad jús po klause, dėsint kartū protingėsnus ir išmintingėsnus už wissus ženkliū išguldytojus bey išmintingūsus wissos sawo Paralystėj'.

21. Ir Dangėls toks pašliktė iškėti + pirmajį mētą Paráliaus Rores.

2. Pėrsšyrimas.

Dangėlis išguldo sapną.

Untrame mette Paralystės Uebus kad Uezaro, sapnāwo Uebužad Uezar sapnā, Eurrūm' nusigandęs pabuddo.

2. Ir jis suwadidino wissus ženkliū: išguldytojus ir išmintingūsus, ir žynus, ir Kaldėonus, kad Parálui jo sapnā pasakytu. Ir jie atėjį stojos po ačiū Paráliaus.

3. Ir Parálus tare jiems: aš sapnā maczau, tas manę nugandis no, ir aš rods žinnoczau, kas tai per sapnas buwęs.

4. Tay Kaldėonai tare Parálui Kaldėoniskay: wiešpatie Parálau, Dieme dūk tam ilgą amžią! pašakyt sawo tarnams tą sapnā, tay mes jį išguldysim.

5. Parálus atsakydams tare Kaldėonams: aš užmiršau jį. Jėy jús man tą sapnā ne atmėst ir išguldisit, tay jús abėlnay prašpulst ir júsū namai bus bjaurejį sugašinti.

T t t a

6. Alle

6. Alle jēp jūs man tē sāpnā at-
mīst, ir iſguldiſt, tē jūs gāuſt
nū manēš dōwanū, padorkū ir
diddēs garbēs. Todēl pafakſit man
tē sāpnā ir jo iſguldimā.

7. Jie wēl atſakſdami tare: Far-
rālui ſawo tarnams tē sāpnā ſa-
fius, mēs jē iſguldiſim.

8. Karālus atſakſdams tare: iſ-
tiešs, aſ numanau, jūs czēſā
trāufianczus; Padangi jūs rēgit,
tai mang ūzmirkſuſi.

9. Alle jēp jūs man tē sāpnā ne
pafakſit, tē prowā jūs trōpija,
Padangi jūs fēttinatē mēllū ir prās-
monū man ſalbēt, iſſi czēſui fē-
taip wirſtant. Togidēl pafakſit
man tē sāpnā, tē aſ gallu numan-
nyt, Pad jēs ir iſguldimā trōpiſit.

10. Tēp Kaldēonai po aſiū Far-
rālaus atſakſdami tare jam: nier
ney wieno ſmogaus ani ſēmēs,
Fursai gallētū ſakſt, Fā Farālus
liepja; ir taipojau ney joſio Farā-
laus nier, norint Fā ſin ſaip diddis
ir macnus jis butu, Fursai toſio
dāiſto iſ ſoſio ſenſlū iſguldytojo,
iſmintingo arba Kaldēono jēſſotu.

11. Nēs tai, Fā Farālus jēſſo,
per aſſēſtas dāiſtas; ir nier ney jo-
ſio ſitto, Fursai tai Farālui galētū
ſakſt, ſaip tiſt wieni diewai, Furs-
rie ne gymēn ſu ſmonēmīs.

12. Tēp Farālus labāp papyſs,
paliepe nuſawint wiſſus iſmintin-
gūsus Babēlėj'.

13. Ir tas apſādijims iſprōwits
buwo, Pad iſmintingūsus turrētū
nuſawint. Ir Dangēlā bep jo drau-
gus taipjau jēſſojo, Pad jie butu
nuſudditi.

14. Tēp Dangēls iſtyre ſittā
apſādijimā ir paliepinimā iſ Ario-
ſo, wyrāuſojo ſudžs Farālaus,
Fursai iſējo nuſawint iſmintingū-
sus Babēlēj'.

15. Ir jis pradējs tare, Farā-
laus ant prowū wyreſnamjam,

Arioſui: dēl ſo ſittokia aſtri pro-
wa nū Farālaus paliepta? Ir
Arioſ ſinnē dēl to dawē Dangēlui.

16. Tēp Dangēls nuējs praſe
Farālu, Pad jam czēſo dūu, iſ-
guldimā Farālui jau ſakſſs.

17. Ir Dangēls nuējs namū,
tai apſāke ſawo draugams Anani-
ja, Meſaēl bey Aſarja:

18. Kad jie dangiſſā Diewā ſu-
ſmillimo melſtus, dēl to paſlēpto
dāiſto; Pad Dangēls bey jo drau-
gai ne prapultu drauge ſu ſittais
iſmin'ingaiſeis Babēlēj'.

19. Tē tas paſlēptas dāiſts Dan-
gēlui nāktije rēgējimu buwo ap-
rēiſſtas.

20. Dēl to Dangēls gārbino
dangiſſā Diewā, pradējo ir tare:
paſlowintas te eſſie Diemo war-
das i amžiū amjus: nēs Jo yre ir
iſmintis ir macis.

21. Jis ſittaiwerczia czēſus
ir gadynas; jis Farālus atſtāto ir
Farālus iſtāto; Jis dūst iſmintis
iſmintingiems, ir protingēmslems
jū iſmānimā.

22. Jis aprēiſſia, ſas gillu ir
paſlēpta: jis ſinna, ſas tamſoj'
yr: nēsa jeme wiena ſwiefā.

23. Aſ taw deſawoju, ir gārs
binu tawē, tu Dieme mano tēmū,
Pad tu man iſmintiēs ir drāſs
dūdi, ir dabar apreiſſei tai, ſo-
mes tawē praſom'; butent tu ap-
reiſſei mums Farālaus dāiſtā.

24. Tēp Dangēls uſējs pas Ario-
ſā, Furrām Farālus buwo palie-
pēs, iſmintingūsus Babēlēj' nu-
ſuddit, ſittaiw jam ſalbējo; tu ne
nuſuddit iſmintingūsus Babēlēj';
bet ūzweſt mang pas Farālu: aſ
Farālui iſguldimā apſakſſu.

25. Arioſs Dangēlā paſſtubbin-
dams ūzwēde pas Farālu, ir tare
jam ſittaiwo: atſirado wiens iſ-
weſtūjū iſ Juda, Fursai iſguldimā
Farālui gal ſakſt.

26. Kai

26. Karālus atsaṣydamas tare Dangēlui, Furri jie Beltsazar was dinno: ar tu essi tas, Fursai man gal saṣyt sapnā mangs rēgētājī, bēy jo iṣguldīmā?

27. Dangēls po aṣiū Karālaus pradējs, Falbējo: tas paslēptasīs dāiṣts, Furri Karālus jēṣto iṣ iṣi mintingujū, moṣitujū, ženklū: iṣi guldytojū bey prānāṣū, ne stow jū syloje, Karālui apsāṣyt;

28. Bet dangujṣis Diems, tas gal paslēptūsus dāiṣtus aprēiṣt; tas Karālui Uebuṣad Uezar parōde, Fas busenczosa gadynēṣā nusi dūṣg.

29. Tawo sāpnas ir tawo rēgējims, taw be miegant, iṣ to rādos: tu, Karālau, ant sawo pātale dūmojei, Faip taczau potam busg: ir ṣittas, Fursai paslēptūsus dāiṣtus aprēiṣtia, parode taw, Faip busg.

30. Taygi tas paslēptasīs dāiṣts man yr aprēiṣtas, ne per mano iṣminti, buṣ jī butu didēsne uṣ wiṣṣū gywujū; bet dēl to, Kad Karālui iṣguldims butu parodits, ir tu sawo ṣirdiēs miṣlis iṣtirtumbei.

31. Tu, Karālau, rēgējei, ir ṣtay, nērēdu diddis ir āuṣṣtas ābrozas bestowys ties tawim, tas baisus buwo žurēt.

32. Szitto ābrozo galwa buwo iṣ czysto āuṣso, jo Frutinne bey jo ranṣos buwo iṣ ṣidābro, jo pilwas bey strēnoṣ buwo warinnes:

33. Jo blauzdṣaulei buwo gelleṣinni; ir Fojos buwo iṣ daliēs gelleṣennes, ir iṣ daliēs molio.

34. Tai tu rēgējei, iṣṣi wiens aṣmū buwo iṣplēṣts, be ranṣū; tas tā ābrozā iṣtiṣto + jo Fojas, Furos iṣ gelleṣēs bey molio buwo, ir sutryne jas.

35. Tadda podrangey sutruppēs jo geleṣis, molis, wāras, ṣidābras ir āuṣṣas, ir pastojo lyg Faip

pellai ant wasaro: Elojimmō; ir wējas jūṣ iṣneṣojo, aṣja jū nieri ne galējei suraṣt. Alle ans aṣmū, Fursai tā ābrozā iṣtiṣto, paswirto + āuṣṣtā Fālnā, aṣja wiṣṣā ṣwietā pripilde.

36. Tai yra sāpnas: dabar mes jo iṣguldīmā Karālui pasāṣysim.

37. Tu, Karālau, essi Karālus wiṣṣū Karālū, Furrām dangujṣis Diems Karalyṣtē, maci, sylā ir ṣlowg yr dawēs:

38. Ir wiṣṣagi, Fur žmonū gywēnāma, priegtam galwijus ant lauṣo, ir padangiū pauṣṣezus + tawo ranṣas dawēs, ir taw walg ant wiṣṣo sutēṣs: tu essi ta āuṣso galwa.

39. Po tamgṣ Fitta Karalyṣte pasṣels, žemēsne uṣ tawajē. Potam trecza Karalyṣte, wārinne, Furri ant wiṣṣū žēmijū ponawos.

40. Ketwirtoji bus Fēta nēy geleṣis. Uṣsa lyg Faip geleṣis, wiṣṣi lab sudauṣa ir suṣulla, beje Faip geleṣis wiṣṣabā sulāuṣa; ṣittaip ir jī wiṣṣagi sutris ir sutruṣṣis.

41. Alle Kad tu rēgējei Fojū bey priēṣtū dalyṣā molio, ir dalyṣā geleṣēs, ṣitta bus Karalyṣte atṣira, taczau geleṣēs drutybe joje iṣliṣs; Faipgi tu ir rēgējei geleṣṣu molu maiṣytā.

42. Ir Kad jo Fojū piriēṣtū dalis geleṣēs, ir dalis molio yr, bus ta Karalyṣte iṣ daliēs druta, ir iṣ daliēs ṣilpna.

43. Ir Kad tu rēgējei geleṣi moṣlui imaiṣytā, jis tiesa ṣuṣimaiṣys žmogaus Frauju; alle jie taczau nesṣilaiṣys prie Fits Fitto: lyg Faip geleṣis su molu ne sulimpa maiṣant.

44. Alle czēse ṣittū Karalyṣczū Diems iṣ dangaus paṣēls Karalyṣtē, nieṣadāy ne sugaiṣtina; ir Jo Karalyṣte ne tēṣ nēy joṣiems Fita

Pittiens žmoniems. Tawissas šas Paralytes sutruppis ir sugaišis; alle jie amžinay iškils.

45. Kaipgi tu ir rėgėjai atiment nū šalno be rankū atplėstą, Fur, šai gellejt, wārq, molt, sidābrą bey auksą sutruppino. Szittaip auštasis Diews Paralui parode, Kaip potam bus: ir tai tikras tas sapnas, ir jo išguldim's pr tikras.

46. Tay Paralus Nebukad Nezar Enūpščias ant sawo wėido pūls, Flonojosi po ašiu Dangelio; ir paliepe, kad jam apierawot butu walg, apieros ir rušinnimo, apieros.

47. Ir Paralus atsakydams Dangelui, tare: tai tikray tiesa, jusu Diews yra Diews ant wissu dienu, ir Wiešpats, ant wissu Paralu, jis gal paslėptus dāiktus apreikšt; kadangi tu šittą paslėptą dāiktą gallėjai apreikšti.

48. Ir Paralus paaukštino Dangelį, ir dawe jam didžū ir daug dowanū, ir state jį per wyrāusi ant wissos žemės Babel, ir idėjo jį per wyresnį ant wissu išminčiųjų Babelėj'.

49. Ir Dangelis praše Paralu, kad ant waldimmo žemjū Babel istatytu Sadraę, Mėsarę bey Abed Negro; ir jis Dangelis pasiilko pas Paralu prie dvaro.

3. Pėrstyrimas.

Dangelio drangū mirtybė ir Diemo prisibijojimas.

Paralus Nebukad Nezar padaurydino auksą abrozą, šėšis dēsimts māsū auštą, ir šėšis māsus plātu; ir pastatydino jį žemėje Babel, dauboje Dura.

2. Ir Paralus Nebukad Nezar funte suwadit Enigaiščezus, wiešpaczus, žemjū waldonus, sudzas, užweizdus, rotponus, urėdninūs ir wissus waldzą turrinczus žemėj', kad jie susėitu tą abrozą išwentit,

Furri Paralus, Nebukad Nezar buwo pastatydings.

3. Tay susėijo Enigaiščezai wiešpaczei, žemjū waldonai, sudzios, užweizdai, rotponai, urėdninkai, ir wissu waldzą turri žemėj', tą abrozą išwentit, Furri Paralus Nebukad Nezar buwo pastatydings. Ir jie turrėjo stotis tū abrozū, Furri Nebukad Nezar buwo pastatydings.

4. Ir apsačytojis šauke didžū balsu: tai jums šakoma, jūs swieto žmones, gimmines ir liežuwej.

5. Kad jūs išgirsit šambėjimą trubū, trimittū, arpū, smuikū, psalterū, surmū, ir wissokiū struninnū žaislū, tay jūs turrit ant kielū pult, ir prieš tą auksą abrozą Flonotis, Furri Nebukad Nezar pastatydino.

6. Alle jey kas tada ant kielū ne pūla, ney nesimels, tas iš tōs adynōs bus imestas i pėczu ugnis mi žerinti.

7. Taygi Kaip jie išgirdo šambėjimą trubū, trimittū, arpū, smuikū, psalterū ir wissokiū struninnū žaislū, pūle ant kielū wissoki swieto gimmines ir liežuwo žmones, ir Flonojos meldėsi prieš tą auksą abrozą, Furri Paralus Nebukad Nezar buwo pastatydings.

8. Tam pattim czėse nēfurrie baldėoniskē wyrai arėjg artyn, apšlunde žydus.

9. Pradėjo ir tare Paralui, Nebukad Nezarui: wiešpatie Paralai, Dieme dūš taw ilgą amžią.

10. Tu apsačydinai paliepinimą, kad wissu žmones išgirdg šambėjimą trubū, trimittū, arpū, psalterū, surmū ir wissokiū struninnū žaislū, turrėtu pult ant kielū, ir prieš tą auksą abrozą Flonotis.

11. Ir

11. Ir jēy kas ne norētu pult ant Fielū, neygi Flonotus, Kad tas turrētu but īmestas ī pēczu ugnimi jērinti.

12. Ir wey, cze yr žydišči wyrai, Furrus tu stattai ant waldimo žēmju Babel, Sadraš, Mēsaš bey Abed Negro, šittie niešin tawo paliepinmā Parālau, ī ne gārbīn tawo diewus, neygi nešl. Flonos' priestā āufjo ābrozā, Furr tu pastatydinai.

13. Tay Nebužad Nēzar iniršes ir vāpšs paliepe, Kad po jo ašū b: arwesti Sadraš, Mēsaš bey Abed Negro. Ir tie wyrai bu:oo at:esti po ašū Parālaus.

14. Tay Nebužad Nēzar pradējgs, Palbējo jien s: Kaip tai? ar jūs Sadraš, Mēsaš, bey Abed Negro, ne norit mano diewā gārbint? ney tam āufjo ābrozui Flonotis, Furr aš pastatydinai?

15. Dabargi, bušit gatawi, Kaip tikt išgirsite Nambejima truibā, trimitū, ārpū, smuikū, psalterū, surmū, ir wissokū struninū žaislū. tay pulkit ant Fielū, ir Flonotēs tam ābrozui, Furr aš padarydinai. Jēy jūs jam nešl. Flonosit, tay ašimoju bušit īmesti ī pēczu ugnimi jērinti. Mattysim, Kas tas Diews, jus iš mano ran: kōs išgēlbēšs?

16. Tay pradējgs Sadraš, Mēsaš bey Abed Negro, Palbējo Parālui Nebužad Nēzar: ne priwālom' taw ant to ney žodzio atsašyt.

17. Sztay, musū Diews Furr mes gārbīnam, gal mus išgēlbēt iš to pēczaus ugnimi jērinczo; priegtām ir iš tawo rančū išgēlbēt.

18. Ir jēy jis to ne nor daryt, tay tu Parālau, taczau žinnoš, Kad mes tawo diewus ne gārbīsim, ney tam āufjo ābrozui, Furr tu pastatydinai, nešl. Flonosim.

19. Tay Nebužad Nēzar abēlnay iniršes, bāisomis āšimis žurējo ī Sadrašā, Mēsaš bey Abed Negro, ir paliepe, Kad pēczu septyng tieš karštēsni padarytu, ne Kaip šittais kartais iškurdawo.

20. Ir paliepe druczāusšems žals nērams sawo ābaže, Kad jie Sadrašā, Mēsaš bey Abed Negro surišgs ī pēczu ugnimi jērinti īmesti.

21. Šzittaip buwo tie wyrai sawo sermēgosa, Furrpēsa, Feppuris rēsa, ir šittosa drabūžosa surišti, ir ī pēczu ugnimi jērinti īmesti.

22. Mēsa Parālaus paliepins umay turrējo but atliktas. Ir ugni pēczuj' taip labay prikarste, ašja tie wyrai, Furris Sadraša, Mēsaš bey Abed Negro sudēgit turrējo, nū ugniēš liepsnōs prapūle.

23. Alie tie trys wyrai, Sadraš, Mēsaš bey Abed Negro, pūle ī widdu ī pēczaus ugnimi jērinczo, Kaip jie buwo surišti.

24. Tay Parālus Nebužad Nēzar nušigando ir greitay Pēšs tare sawo waldonams: ar mes ne tris wyrus surištus ī ugni īmezdinom? jie atsašydami tare Parālui; tris, wiespatie Parālau.

25. Jis atsašydams tare: juš aš mattau Petturus wyrus wālnus ugnij' wāiššczojenczus, ir jiemis nieko ne šenfia; ir Petwirs tašs lyg nēy jis butu kōš diewš sunus.

26. Ir Nebužad Nēzar štojst ties angā pēczaus ugnimi jērinczo, ir tare: Sadraš, Mēsaš, Abed Negro, jūs auššczošusojo Diawo tarnai, išeikit laušan, ir eikit šēn. Tay Sadraš, Mēsaš, bey Abed Negro išējo iš ugniēs.

27. Ir Funnigāiššczei, wiespai czei, užweizdai, ir rōtponai Parālaus susiējgs, mate, ugni nieko Funams šittū wyrū ne galējusg pa:

padarpt, ney jū galwū plāufus ne apšwillusus, ney jū sermēgas ne žēistas, neygi ne gallējei ney jofiq ugniēs šwāpā ant jū suūst.

28. Tay Nebužad Nezar pradējis iare: paglowintas buš Dieme Sadrafo, Mēsaš bey Abed Negro, Pura sawo angēlā sunte, ir sawo tarnus išgēlbējo, Furrie jūmi nu štitēdami, Parālaus paliepinmo ne atdojo, bet sawo Pūnā padawe, ne norēdami ney jofio diemo gār bint ney melstis, Paip tiēt sawajit wienā Diemā.

29. Taygi dabar tas t'essie mano paliepins: Pursai iš wissū swieto žmonū, gimminū ir liejuwjū, bluz nija Diemā Sadrafo, Mēsaš bey Abed Negro, tas tur prapult, ir jo namai bjaurey bus sugaišiti. Mēsaš nīer ney jofio Pitto Diemo, Pura gallētu šittai išgēlbēt, Paip šittas.

30. Ir Parālus dawe Sadrafi, Mēsaš bey Abed Negro daug garbės žēmėj' Babel.

31. Karālus Nebužad Nezar wissims sawo žmonims, gimminims ir liejuwjiems, per wissā swietā gywenantiems: Dieme dūš jūms daug pakājus!

32. Aš per gērā daištā laišau, Kad aš apsašyczau tus ženklus ir štebuklus, Furrus auššyczauššis Diems ant mangs padare.

33. Mēsa Jo ženklai yr diddi, ir jo štebuklai labay macnus; ir Jo Paralyšte yr amžina Paralyšte, ir jo waldimmas patenka i amžiū amjus.

4. Pēršyrimas.

Nebužad Nezarō sāpnas ir to išgulbi mas per Dangēlā.

Niš Nebužad Nezar, gērame pašėjuse budams sawo namūse, ir gēray gywēndams sawo paloczuse,

2. Rēgėjau šofī sāpnā, ir nu šgandau, ir tos mislie, Furras aš

ant sawo lowōs dēl to sāpno turs rėjau, Furrī aš buwau rēgėjis, mang apsmūtijo.

3. Ir aš paliepjau, Kad wissī šmirtingieji Babelėj' butu atgas bēnti mangs, jeib man sašytu, Eš tas sāpnas rodas.

4. Tay man atgabēno ženklū iš guldytojus, šmirtingūs, Kal dēonus bey žynus: ir aš sāpnā jiems pašakoju, alle jie man ne gallėjo sašyt, Eš jis rodas.

5. Ššī pašuczāus Dangēls pas mang atėjo, (Pursai Beltsazar wardu, i wardā mano diemo) turrysis dwāse šwentujū diemū. Ir aš jam pašakoju tā sāpnā.

6. Beltsazar, tu wyresnysis žens klū išguldytojū, Furrī aš žinnau turrinti dwāse šwentujū diemū, ir taw nieko n' šsant pašlēpto: pašakyš tā rēgėjimā mano sāpno, Furrī aš rēgėjau, ir Eš jis rodas?

7. Alle tai yr tas rēgėjims, Furrī aš rēgėjau ant sawo lowōs: štay, be štowys mēdis pattim widi durij' žēmės, tas buwo labay aušštas,

8. Diddis ir storas: jis buwo už angės iškī dangaus, ir buwo išsistētes iškī wissōs žēmės šrašto.

9. Jo šakšos buwo grajos, ir daug waisū atneše, iš Furrū šofī nam buwo pilnay priswālgit; wissī laufo galwijei rado pawēšio po jūm'; ir padangiū pauššezai tuppėjo ant jo šaklū, ir wissī šunai iš jo iššilaiše.

10. Ir aš rēgėjau rēgėjimā ant sawo lowōs, ir štay, šwentas šofšai šargas nū dangaus atėjo žemyn.

11. Tas iš didžio šaušdams taipotare: paširšite šittā mēdi, ir apšappožit jo šakšas, ir nubraukit jo lappus, ir išbarštyžit jo waisus, Kad galwijei, po jo gullintieji, pašblatu, ir paššezai nū jo šaklū pašlētū.

12. Tai

12. Taczau palikēit Eamēnā su jo šānīmīs jēmēj'; alle jis tur geležinnēse ir varinnēse lencugūse ant laufo žolēs wāiķēzot: Jis po dangaus rassa gullēs ir pašlaps, ir jo dalyēs bus su žwērīmīs jēmēs žolēs.

13. Ir žmogis Ea širdis bus jam atimta, ir galwyjis Ea širdis jam bus dūta; iķi septyni cēsai jam pēreis.

14. Toštai yr sargū rotoj' sudumta, ir suskalbėjime šwentujū sukalbēta; idant gywieji žinnotu, Ead auķēzāusasis walg turris ant žmonū Earalyščū, ir dūdās jes, Eam jis nor, ir pakellās i jes pasi žeminanczūsus.

15. Szittokt sapnā aš, Earālus Nebužad Eezar, rēgėjau. Alle tu Beltazar, saķyt, Eā jis roda: nēsa wišš i šmintingieji mano Earaly: stėj' ne gal man apsaķyt, Eā jis apžēnklins; alle tu mielay tai galli, nēsa šwentujū diewū dwase yr tawij'.

16. Tay pērsigando Dangsels, Pittaip Beltazar wadinnamasis, per cėlā adynā, ir jo miššis apsmūtijo ji. Alle Earālus tare: Beltazar, te ne apsmūtij' tawę tas sapnas bey jo išguldimas. Beltazar pradėjės tare: aš mano wiešpatie, Ead tas sapnas tawo nēprietelus, ir jo išguldimas tawo prietelinus trōpitu.

17. Tas mēdis Euri tu rēgėjai, Ead jis diddis ir storas buwo, ir jo auķtums dangu pritēko; ir ant wiššos jēmēs išsištēte.

18. Ir jo šakos grajos, ir jo waisū daug, iš Eurrū Požnam bus wo pilnay priswālgit, ir laufo galwije po jūm laiķēsi, ir dangiū pauķēzai ant jo šakū tūpējo.

19. Tassai tu esi Earālau, taip ušaugis ir macnus ēšas; nēsa tai

wo macis diddi, ir pritenka iķi swieto Erašto.

20. Alle Ead Earālus rēgėjo šwen: tū Eokt sargā iš dangaus žemyn žengianti, ir šakanti: pakirskite tū mēdi, ir pagadišit jį, taczau Eamēnā su šānīmīs jēmēj' palikēit: alle jis geležinnēse bey warinnēse lencugūse laufo žolēs wāiķē: cōs, ir po dangaus rassa gullēs ir pašlaps, ir jo dalyēs bus su jēmēs žwērīmīs žolėje, iķi septyni cēsai jam pēreis:

21. Tai yrā tas išguldims, wiešpatie Earālau, ir šittas auķē: czausojo sudumojims trōpija ma: no wiešpati Earālu:

22. Tu busi nū žmonū wartytas, ir turrēsi paslikt pas galwyjus lauķe; ir wālgidis tawę žole, Eaip jāuczus; ir gullēsi po dangaus rassa, ir pašlapsi, iķi taw septyni cēsai pēreis: Ead žinnotumbei, auķēzāusaji walg turrinti ant žmonū Earalyščū, ir jas dūdanti, Eurram jis nor.

23. Bet Ead saķyta yr, Ead taczau Eamēna su jo šānīmīs turrētū to mēdzio paliktas but: tawo Earalyšte tur taw išlikt, iķi taw pažinnus maci danguje:

24. Todėl, wiešpatie Earālau te patinka taw tas mano pamokinnimas, ir atšwālnyt nū sawo grietkū, teisybę darydams: ir nū sawo nušžengimū, gērą darydams pa: warguliems: tay Pons Diews taw pašajaus sutēks.

25. Tai wis nuštikt Earālui Nebužad Eezar.

26. Ešsa po dwylkōs mėnesū, Earālui Earališčoj' pillije Babelėj' wāiķēzojant,

27. Pradėjės jis tare: Tai ta didėjė Babelė, Eurrę aš pašarau Earališkiems namams, didėie sawo macij', ant garbės sawo šlowės.

28. Det

28. Dar Parālai šittus šodzus ne iškābējus, balsas iš dangaus buwo girdētas: taw, Parālau Ņez, bukad Ņezar, šāfoma: tawo Paralyšte taw bus atimta.

29. Ir tu patremtas bust nū žmonū, ir pašliksi prie galwijū, ant lauko wāikšojanczū; šolē taw dūs išt Paip jāuczams, ikti taw pērijus septyniems czēsams; Kad žifnotumbei aušēcānsajī wālg turinti ant žmonū Paralyščzū, ir jes dūdanti, Kurram jis nor.

30. Ta paczē adynā tas šodis ištspilde ant Ņezubkad Ņezaro, ir jis buwo patremts nū žmonū, ir jis ēde šolē, Paip jāuczei, ir jo Eunas gullējo po dangaus rassa, ir pašlāpo: ikti jo plaukai pažēle tofēli Paip erēlo plunšnos, ir jo naggai lyg Paip paušēczū naggai pastojo.

31. Po to czēso aš Ņezubkad Ņezar sawo ātis pašēlau dangun', ir protas man wēl atgryžo, ir pagyrau aušēcānsajī; aš šlowinau ir gārbinau tā, Eursai amžinay gyws, Eurreo macnis āmžina, ir jo Paralyšte patenka i amžīu amžus;

32. Prieš Eurrei wissi ant žēmēs gywēnantieji per niekē rokotini. Jis daro Paip jis nor, ir su dangaus ābažu ir su gywēnanczēsēis ant žēmēs; ir ney wiens ne gal jo ranēq draust, ney jam sašyt; Eā tu darai?

33. Šittame czēse man protas wēl atgryžo, ir Parališka mano garbe, mano šlowe, ir mano wēl das. Ir mano rot, ponai beywal donai jēškojo manē; ir wēl ištatyts buwau i mano Paralyštē, ir aš dar didesng šlowē gawau.

34. Todēl aš Ņezubkad Ņezar girru, ir gārbinu ir šlowīnu Parālu dangiškajī: nēsa wis Eā jis daro, tai tiesa, ir jo Pellai yr teisybe: ir Eas didzojas, tā jis gal pašēmint.

5. Pērsšyrimas.

Relādo Parālaus Belsazer czēsniš ir prapūlimmas.

Parālus Belsazer kēle Paštāunq czēsni tūštantiems sawo wali donams bey žalnērū wyrāusiemis, ir su jeis apšigēre.

2. Ir girts budams, paliepe jis atnešt anus āušsinus bey šidabrinus rykus, Eurrus jo tēws Ņezubkad Ņezar iš bažnyczōs Jeruzalēj' buwo ištēms; Kad Parālus su sawo waldonais, su sawo paczomis, ir su sawo priemotērimis iš jū gērtu.

3. Šittaip buwo atnešti āuštini rykai, Eurrei iš bažnyczōs, iš Diemo namū Jeruzalēj' imti buwo: ir Parālus, jo waldonai, jo paczos ir priemoteres gēre iš jū.

4. Ir taip girtodami, gārbino jie anus āuško, šidābro, waro, gelležēs, mēdzio ir akmens diemus.

5. Tā paczē adynā ištējo pirštai nēy žmogaus šofio ranšos, tie raše ties liktorū, i molawūtq šēnq, Parālaus šwetlyczoj'. Ir Parālus išwydo tā ranēq rāšanczē.

6. Tāy ištēlyško Parālus, ir jo mislis nugandino jī, aša jam strēs nos wirpējo, ir šojos drēbējo.

7. Ir Parālus Eieš tgalēdams šauke, Kad ištēmintingieji, Kāldēoi nai ir burtininkai butu atwesti. Ir ištēmintingiemšiemis Babelej' šapydino: Eursai žmogus tā raštq paškaita, ir gal sašyt, Eā jis ženi šlin, tas bus purpura aprēdits, ir āuško lencugus apie sawo pašlq nešos, ir treczōšs wiešpats bus mano Paralyštēj'.

8. Tāy buwo atwesti wissi Parālaus ištēmintingieji, alle jie ney tā raštq paškaityt ne gallējo, ney ištēguldinā Parālui apsašyt.

9. Dēl to Parālus Belsazer dar šunšiaus nušigando, ir jo wēidas wissi

wisigkay isiblyško; ir jo waldonai labay nusigando.

10. Tay Faralėne, dėl to nusida wimo su Faralum' bey jo waldonais, užėjusi į swetlyczą, tare: wiešpatie Farálau, Diewe sutek taw ilgą amžią; te ne isgandina tawę šittai; tawo mislis, ir ne pabálė taip.

11. Xra wyrs tawo Faralystėje, turris dwasę šwentųjų diewų: Uėsa tawo tėwo czėse jeme buwo apšwietims randamas, protingyste ir ismintis. Eolia diewų ismintis yr; ir tawo tėws, Farálus Uėbuėad Uėzar state jė ant žėnklų, isguldytojų, ismintingųjų, Ralėdonų bey burtininkų:

12. Todėl, kad jame rasta buwo didės isminties dwasė, prlegtam ismanims ir protingyste, sapnus isguldyt, žodzus tamsey kalbėtus, atmit, ir paslėptus daiktus apreikt; butent Dangėls, Furri Farálus dawė Belsazaru pramint: Taygi te atwadinna Dangėlą, tas sakys, kaip tai reik ismanyti.

13. Tay buwo Dangėls atweistas pas Faralą. Ir Farálus tare Dangėlui: ar tu essi tas Dangėls, wiens anų pagrėbtųjų iš Juda. Furrus Farálus, mano tėws, iš Juda šėn atwėdęs?

14. Aš girdėjau apie tawę kalbant, tawę turrint dwasę šwentųjų diewų, ir apšwietimą, ismanimą, ir aukštą ismintį tawįje randamą.

15. Taygi aš pawadėdinau pasawę protingūsus ir ismintingūsus, kad man ši rasta paslaidytu ir pasakytu, kaip jė reik ismanyti; ir jie man ne gal pasakyt, ką jis rodąs.

16. Aš tawę girdzu mėkanti isguldimą dūt, ir kas nežinoma, apreikt. Jevgu tu dabar gali tą rasta paslaidyt, ir man

apsakyt, ką jis rodą, tay tu buši aprėdits purpura, ir auėso lencus gėlei bus prie tawo kasko, ir tres czasis wiešpats buši mano Faralystėje.

17. Tay pradėjes Dangėls kalbėjo prie Farálus: paslaidyk sawpats sawo padūrkus, ir dūt sawo downas šittam; aš taczu tą rasta Faralui paslaidysu, ir parodysu, ką jis žėnklina.

18. Wiešpatie Farálau, aukšcziausis Diews tawo tėwui Uėbuėad Uėzarui buwo dawęs Faralystė, macni, garbė ir šlowę.

19. Ir dėl šittokiės macnės, jam dūtoslės prisibijojo ir lenkės jo, wišo swieto žmones ir liežurus jėi. Jis nuėjude, Furri jis norėjo, jis iskiško, Furri jis norėjo, jis paaukštino, Furri jis norėjo, jis nužėmino, Furri jis norėjo.

20. Aš kaip jo širdis pasididzawo, ir jis puikus ir sawrėdys pastojo, buwo jis ismėstas iš Faralisko krėslė, ir sawo garbės ne tško.

21. Ir buwo patremtas nū žmonėn, ir jo širdis galwijams lygi pastojo, ir jis turrėjo bėgiot su girrų paukščiais, ir ede žolę kaip janczei, ir jo kuns gullijo po dangaus rassa, ir paglupo; ir jis ismošo, aukščiausai Diewą walę turrinti ant žmonų Faralysczų, ir jas dūdanti, Furram jis nor.

22. Ir tu, Belsazer, jo sunau, ne pažėminai sawo širdi, norys tu tai wišlab žinnai;

23. Bet pasikėlei prieš dangaus Wiešpatį, ir jo namū rykai turs rėjo but taw atgabėnti; ir tu, tawo waldonai, tawo paczos, ir tawo priemoteres iš jū gėret; ir prie to dar šdabrinus, aušsinus, warinnus, geležinnus, ir iš mėzdžio bey gėmens darytūsus diewus pa-

pagārbīnot, Purrie ney rēgia, ney gird, ney jauca; alle tā Diewa, Pūrsai tawo dūģi ir wiissus tawo Fellus sawo ranfoj' tur, tu ne gārbīnai.

24. Todēl nū jo atsusta yr gitta ranfa, ir gittas raftas, giczonay paženflintas.

25. Ir gittas parašytas raftas taip iſſimano; Mene, mene, teſel, uparſin.

26. Ir tay yr taip iſmānoma; Mene, tai yr, Diews tawo Paralyſtē iſroſawo, ir pābaige.

27. Teſel, tay yr, ſwēre tamē ſwarczeis, ir perlengwa iſrādo.

28. Peres, tai yr; tawo Paralyſtē yr dallyta, ir Mēdams bey Perſonams dūta.

29. Tay paliepe Belfazer, kad Dangēlā purpura aprēdytu, ir auſſo lencugus prie jo Paſlo priķa bitu; ir dawe apie jē uſſaukt, jē Paralyſtēj' ēſantē trēcā wieſpati.

30. Alle toj' naſtij' buwo Kaldēo, nū Paralus Balfazer nujawitas.

31. Ir Darius iſ Mēdū uſēme Paralyſtē, ſeſū deſimtū ir dwiejū mētē budams.

6. Pērſyrimas.

Dangēls iſgēlbējimas iſ lūtū dūbēs po Darin.

Ir Darius per gēr laiķe, ant wiſſōs Paralyſtēs ſtatyt gimtā ir dwideſimt' ſēmju, waldōnū.

2. Ant tū ſtate jis tris wyreſnū; ſus, (wiens tū buwo Dangēls) Furriems anie waldōnai turrētu roſundā dūt, ir Paralui tōs procēs ne reiķtu.

3. Alle Dangēls pērējo tus wyreſnūsus ir ſēmju, waldōnus wiſſus; nēſa jeme buwo diddēs iſmini tiēs dwase; todēl Paralus Pettinno jam wiſſā Paralyſtē pawēlyt.

4. Todēl priekſtiēs jēſkojo wyreſnieji bey ſēmju, waldōnai, ſaip

ſā galētu prieſ Dangēlā iſrāſti, buſ Paralyſtēj' iſkādina. Alle jie ne gallējo ney joſio dāiķto ney nū ſaltimmo iſrāſt; nēſa jis buwo wiernas, kad ney joſiōs ſaltybēs ney nuſiſengimmo jeme ne gallējo iſrāſt.

5. Tay tare tie wyrai: mes ne raſſim ney joſiōs prieſtiēs prieſ Dangēlā, jey ne dēl jo Diewo glužmōs.

6. Tay anie wyrausleji ir ſēmju waldōnai pulķais ſuſtējs pas Parālu, gittaip jam ſalbējo; wieſpas tie Parālu Darius, Diewas te ſu tenķa tam ilgā amžijā:

7. Wiſſi Paralyſtēs wyrausleji, wieſpatis, ſēmju, waldōnai, rōti ninķai ir wiſſi wyreſnieji ſudūme, kad Parālus paliepims butu palieptas, ir aſtrus priſāķimas butu apſaķytas, kad jey ſas iſ pērēinant tris deſimt dienū, ſo melſis iſ bille ſoſio Diewo arba ſmōsgaus, ſaip iſ tamē, Parālu, wienintelio, tas imēſtas butu i. dūbē pas lūtus.

8. Todēl, maloningas Parālu, tu gittā iſaķimā patwirtiķ, ir ſawo wardā priķaſp; idant ne butu wēl ardyts pagal promā Mēdū bey Perſonū, Furrē nieķs ne tur pērſengt.

9. Szittaip ſawo wardā priķaſe Paralus Darius.

10. Taygi Dangēls iſtyrēs, gittā iſaķimā paraſytā ēſant, jis nuējo i ſawo namus. (Ir lāngai jo namū waſarinnū, atwirri ſo, wējo Jeruſalēs: linķay,) ir jis ſlaupēſi per dienā tris ſartus ant ſawo Fiēlū, meldēſi, gārbino ir dēſawojo ſawo Diewui, ſaipgt jau ir pirm to darydamo.

11. Tay gittie wyrai pulķais atējs rado Dangēlā meldzantis, ir praſantis ſawo Diewo.

12. Ir

12. Ir priējs kalbējo su karālum' apie karālaus isākimā: wiešpatie karālau, ar tu ne pasraķei po isākimu, kad, jey kas iē pērejus trīs dešimt dienū ko mels iē bīle kōkio Diemo arba žmogaus, kaip tiēt iē tawgs, karālau wienintelio, tas tur imēstas but i dūbē pas lūtus? Karālus atsaķydams tare: tai tieša, ir prōwā Mēdū bey Perslonū ney wiens ne tur pērzengt.

13. Jie atsaķydami tare po aķiū karālaus: Dangēls, wiens pagrēbtu jū iē Juda, tas ne atboja ney tawgs ney tawo isākimo, kurr tu užpeczwētijei; nēsa jis trīs karte kas dien meldzias.

14. Kaip karālus tai išgirdo, labay jis nulūdo, ir kīē imanydams dabojos, kad Dangēlā išgēlbētu; ir rūpinos, iē saulei nusišidzant, ji išwalnyt.

15. Alle tie wyrai pulkais atēje pas karālu tare jam: tu žinnai, wiešpatie karālau, tai Mēdū bey Perslonū prōwā ēsant, kad wissi isākimai ir paliepinimai karālaus patwirtintieji ne tur but atkraiptyti.

16. Tay paliepe karālus, kad Dangēlā atwestu; ir imette ji i dūbē pas lūtus. Alle karālus tare Dangēlui: tawo Diems, kurr tu ne palāudams šlužiji, te gēlbtu taw.

17. Ir jie atgabėno āfment, tā užritto jie už angōs dūbės: šittā karālus užpeczwētijo sawo patties žėdu, bey žėdu sawo didzujū tarūnū, kad nieks šittaip su Dangēlu sawo walę ne darytu.

18. Ir karālus nuējes šallin i sawo pillē pašlīkko ne wālggs, ir ne dawe saw atnešt ney jōkio walgio, ney miegot ne gallėjo.

19. Kytmetij' anēši auštant karālus atšīkēles šubindams nuējo prie dūbės, kur lūtai buwo.

20. Ir priējs prie dūbės, šaus kē jis Dangēlo raudingu balsu. Ir karālus tare Dangēlui: Dangēl, tu tarne gywojo Diemo, bēgu gallėjo tawg Diems tawas, kurr tu ne palāudams šlužiji, nū lūtū išgēlbēt?

21. Alle Dangēls kalbėjo su karālum': wiešpatie karālau, Diems te sutenkā taw ilgā amžijā.

22. Mano Diems atsunte sawo angēlā, tassai lūtū snuķkins uzdarytus laiķe, kad man nieko iškas dōs ne padāre; nēsa, po jo aķiū aš nekaltu esmi rāstas; ir aš tais pojau ir prieš tawg, wiešpatie karālau, nieku ne nusidėjau.

23. Tay karālus labay prašdžuggs, liepe Dangēlā iē dūbės ištraukt. Ir jie ištrauke Dangēlā iē dūbės, ir ney jōkīds iškadōs ant jo ne buwo numanyt; nēsa jis buwo sawo Diemu nusiķējēs.

24. Tay liepe karālus atgabėnti tus wyrus, kurrie Dangēlā buwo apstundg, ir imezdino jūs i dūbē pas lūtus, ir jū waiķus ir paczes. Ir jiems dar ne ipūlus iē dugno dūbės, sugawo jūs lūtai, ir jū kaulus sutruķkino.

25. Tay karālus Darius rašydino wisslems swieto žmoniems, bīle kōkī liejuwt kalbantiems: Diems te sutenkā jūms daug pas kėjaus.

26. Tai yr mano paliepins, kad wissame waldimme mano karalystēs Dangēlo Diemo bijōtus, ir ji garbėj' laiķytu. Nēsa jis yr gywasis Diems, amžinay patenkss, ir jo karalyste niekadōs ne pašlājuja, ir jo waldimmas gālo ne tar.

27. Jis yra išganytojis ir išgēlbėtojis iē bėdū, ir jis daro ženkliū ir dywū, taip danguj' kaip ir ant žėmės; tas Dangēlā iē lūtū išgēlbėjo.

28. Ir

28. Ir Dangēls diddyt ējo, karalystē' Dariaus, ir taipiau karalystē' Kores, Persionū.

7. Pērstyrimas.

Apie četures mērausas karalystes, per žvėris pajenkltas.

Pirmame mette Belsazer, karalauš Babel, rėgėjo Dangėls sapnā ir rėgėjima sawoi' lowoj'; ir jis gitta sapnā parašydams, gitta taip tā suraše:

2. Aš Dangėls rėgėjau rėgėjima naktij'; ir gity, Pet: ri dangaus wėjai prieš Eits gitta wėtroj' pute ant didzuū jurū.

3. Ir diddi ketturi žvėrys iško po iš jurū, ir kognas wiens ne toks kaip Eits.

4. Pirmasis nėp lūtas ir turrejo sparnus lyg kaip erėlis. Aš žurėjau, iškėi jam sparnai buvo išpešti; ir jis buvo nū žėmės atimtas, ir stowėjo ant sawo kojū, kaip koks žmogus, ir jam buvo dūta žmogiška širdis.

5. Ir gity, antroji žvėris po to buvo lygi meškai; ir stowėjo ant wienos šallės ir turrejo sawo snukėie po sawo dantimis tris diddis ilgas dantis: ir sakyta jam buvo: kėlėis ir eš daug mėsos.

6. Po to aš rėgėjau, ir gity, gitta žvėris, lygi pardui, ta turrejo ketturus sparnus, kaip paukštis ant sawo pašalės; ir ta žvėris turrejo četures galwas ir jam buvo dūta macnis.

7. Potam aš rėgėjau gittame rėgėjime naktije, ir gity, Petwirtos ji žvėris buvo bjauri ir baissi, ir labay druta; ir turrejo diddes gellesinnes dantis, edė aplink sawę, ir suteusėino, ir atstanę ji sumindzojo sawo kojomis; bet ir daugiu gittokia buvo ne kaip pirmosės, ir turrejo dėsimt rėgū.

8. Alle man tū rėgus žurint, gity, widdurije jū pasikėle Eits mažas rėgas, dėl kurreio' pirmus jū rėgū trys išplėsti buvo; ir gity gittas rėgas turrejo akis, lyg kaip žmogaus akis, ir snukė, tas kalbėjo didzus dāiktus.

9. Tai aš rėgėjau, iškėi Prėslai buvo pastattyti, ir senasis atšisėdo: to rubas buvo lyg baltas kaip sniegas, ir plaukai ant jo galwos, lyg kaip cyssta wilna; ir kressas buvo wienos ugnies liepsnės, ir jo ratai dēge kaip ugnis.

16. Ir nū to išėjo ilgas ugnies stulpas. * Tūkstančū tūkstančėi gluzijo jam, ir dėsimt tūkstančū kartū dėsims tūkstančū stowėjo po jo akiū. Sūdas buvo laikytas, ir knygos buvo atwėrtos.

* Apreišk. 5, 11.

11. Aš žurėjau, dėl to didzio kalbėjimo, kurrei tas rėgas kalbėjo: aš žurėjau, iškėi ta žvėris buvo nujudita, ir jo kunas prajuswo, ir tūgni imestas buvo;

12. Ir gittū žvėrū macnis tais pojau gālā gawo; nēsa joms buswo statys cėsas ir adyna, iškoley: kognas turretu patekt.

13. Aš rėgėjau tamę rėgėjime naktij', ir gity, be ateinas wiens dangaus debessis, nēp žmogaus sunus, iškėi sėnojo, ir priwėde ji po jo akiū.

14. Tas jam dawė macni, garbę ir karalystę. Kad jam wissi swieto žmones wissokiu liejuwjū gluzitu. Jo macnis yr amūina, ne pragaištanti, ir jo karalyste ne tur galos.

15. Aš Dangėls stebėjauš tom', ir gittas rėgėjims nugandino manę.

16. Ir aš priešis prie wieno tēi nay stowinczojo, prašiau jį, kad jis man tikrā žinng dūtu dėl to wisso. Ir jis su manim kalbėdamas parodė

parode man, Paip tai butu iſmānoma.

17. Szittos Petturos diddes žwērys, tai yr Petturos Paralyſtes ant žēmēs ateisenczos.

18. Alle ſwentieji auſſczāuſojo Paralyſtę užims, ir ję nepalauti nay ir i amžiū amžus apturrēs.

19. Potam aſ rods buczau norjės tibrą žinnę gaut apie Petwirtą žwērt, Kurri wiſſaip Pittofia buwo, ne Paip wiſſos Pittos, baiſey bjauri, Kurri geležinngs dantis ir warinnus nāgus turrėjo, Kurri ēde aplinſ ſawę, ir ſutruſkino, ir atſtanſą ſawo Pojomis ſumindzojo.

20. Ir apie dēſimt rāgū ant jōs galwōs, ir apie Pittą iſſikēlenti, dēl Kurrio trys nupūle; bey apie tą ragą, ākis turrinti, ir ſnuſki didzus dāiktus Palbant, ir didēſi nę ēſanczę už Pittas pagal ję.

21. Ir aſ rēgėjau Pittą rāgą Paraujenti prieſ ſwentūsus, ir jūs pērgalinti.

22. Iſſi ſennasīs atjės, ſudą paſūdijo už ſwentūsus auſſczāuſojo, ir czėſas atėjo ſwentiemſiems užimt Paralyſtę.

23. Jis Pittaip tare: Petwirta žwēris, bus Petwirta Paralyſte ant žēmēs, Kurri macnēsne bus už wiſſas Paralyſtes: ji wiſſas žēmēs ſuſis, ſumindzos ir ſutruſkis.

24. Dēſimt rāgū ženklin dēſimt Paralū, Kurrie iſ tōs Paralyſtes raſſis. Alle po to Pitta paſkēls, tas macnēsnis bus Paip ney wiens pirmujū, ir pajėmis tris Paralus.

25. Tas auſſczāuſajt bluznys ir auſſczāuſojo ſwentūsus ſugaiſis; ir paſidraſis czėſus ir iſtatis mus Pittaip werſt; alle jiet jo rānų bus padūti, wieną czėſą, ir kelis czėſus, ir puſę czėſo.

26. Potam ſūdas bus laiſytas, taygi tadā jo macnis bus atimta,

Pad jis i plentą butu iſgaikſintas ir pražudbitas.

27. Alle Paralyſte, waldzia ir macnis po wiſſu dangum' bus dūta ſwentiemſiems žmonėms auſſczāuſojo; Kurrio Paralyſte yr āmžina, ir wiſſos macnis jam ſlužys ir Plausys.

28. Tai buwo tōs Palbōs paibaiga. Alle aſ Dangēls, buwu labay nulūds ſawo miſliſe, ir mano gymis wiſſižkay pērwirto; taczau aſ tą Palbą ſawo ſirdij' palaiſiau.

8. Pērſtyrimas.

Pābaiga antroſės ir pradžia trečiosės wyrausōs Paralyſtės.

Sreczame mette Paralyſtės, Paralus Belfazer, paſirode man Dangēlui Poſſai rēgėjims, po to, kursai man pirmuczāuſey buwo paſirods.

1. Ir aſ tą rēgėjimą rēgėdams, buwau pillije Susan, žēmėj' Elam, prie uppės Uai.

2. Ir aſ ſawo ākis paſēles, rēgėjau; ir ſtay, wiens āwinę be ſtowys ties uppę, tas turrėjo du auſſtū rāgū; taczau wieną auſſtēſni už Pittą, ir auſſtēſniſis užaugo paſtuczāus.

3. Aſ rēgėjau, tą āwiną bādanti rāgais i wākarus, i ſaurę, ir i pētus; ir ney joſia žwēris ne galējo prieſ jį ſtēngtis, ney nū jo ranfōs buti iſgēlbēta; bet jis dars, Paſikt norėjo, ir diddis paſtōjo.

4. Ir man to beſidabojant, ſtay, ateinas ožys iſ wakarū, ant wiſſos žēmēs, žēmēs ne lipſtidams; ir tas ožys turrėjo gražų ragą, tarpe ſawo aſiū žurēt.

5. Ir jis atjės iſſi pas aną āwiną, du rāgū turrintijt, Kurri aſ rēgėjau ſtowinti ties uppe; ir jis ſawo pāpykij' iſ wiſſos ſylōs ant jo užbėgo.

7. Ir

7. Ir aš dabojaus ant jo, kad āwinui prislartino, ir iniršes ant jo, tā āwinā ištīkšo, ir sulāuze du jo rāgū. Ir āwins ne turrējo tieš sylōs, kad butu gallējs priēš jī pašīstēngt; bet ansai jī parbloš, ē, ir jī sumindzojo, ir niešs ne gallējo tā āwinā iš jo ranfōs iš plēšt.

8. Ir tas ožys labay diddis paštojo. Ir jam labjaus pašdrutinis, sulūzo ans didysis rāgas; ir i to wietā užāugo ketturi grajus žurēt, ketturū dangaus wējū; lins kays.

9. Ir iš tū wieno užāugo wiens mažās rāgas; tas labay diddis užāugo i pētus, i rytus, ir i mylimajē žēmē.

10. Ir tas užāugo i kēi dangaus ābažb; ir kellis iš jo išmette, ir iš žwaigždžū i žēmē, ir sumindzojo jās.

11. Irgt jis užāugo i kēi wyrāus so ābažo; ir jam atēme dienīškā apierā, ir supūstijo jo šwentiny: cžōs namus.

12. Ir šittokā wale jam buwo dūta ant dienīškōs apierōs, dēl griešo, kad jis teisybē pardauštū, ir kā jis dare, jam seštus.

13. Alle aš išgirdau wienā šwentujū kalbanti, ir šittas šwentasīs tare wienam, kalbancjam: iškōleygi patešs šittas rēgējimas, apie dienīškā apierā, bey apie grieškā, kurrio dēl šittas supūstijimas atēit, kad ir šwentinyczā ir ābažas sumindzjami?

14. Ir jis atsaķe man: pra du tūkstancžū ir trys šimtai dienū, nū wāķaro iē ryto roķojant, tay ta šwentinyczā wēl bus išwentēta.

15. Ir man Dangelui šittā rēgējimā be rēgint, ir rods išmanyt norint, štay, be stowis ties manim nēp kōķai wpra.

16. Ir aš išgirdau tarp Ulai žmogaus balsā, tas šauķdams tare: Gabriel, išguldyt šittam tā rēgējimā, kad jis jī pērmanytu.

17. Ir jis atējo attī mangs. Alle aš jām atēinant nusiļgandau, ir kņūpšczas pūlau ant sawo wēido. Alle jis tare man: išsīdaboš, tu žmogaus waiķe: nēša šittas rēgējims tropija gālo cžēšā.

18. Ir jam su manim be kalbant, aš apgaīšdams parpūlau kņūpšczas ant žēmēs. Alle jis manē pāruttidams, manē pakēle, kad stāczas buwau.

19. Ir jis tare: štay, aš taw pašrodīšu, kaip nusiļdūs cžēse paštutinno kērštō: nēša gālas tur saswo prīstirtā cžēšā.

20. Tas āwins su dwiem rāsgam, kurrē tu rēgējei, tai yr kārālei Medū bey Persionū žēmēs.

21. Alle ožys yr kārālus Grykōnū žēmēj. Didīšs rāgas tarp jo ašīū yr pirmutinīs kārālus.

22. Ir kad ketturi jo wietoj' stowējo, jam sulūžus, paženēlin, kad ketturos kārālyštes iš tū žmonū atširasenczōs, alle ne taip macinos, kaip jis buwo.

23. Po šittū kārālyščžū, kad Diemo prišākimū pērženģtojei wir: šu turrēs, kēlšis kārālus wiššaip Diemo: nēšbijāšis, ir nēp jokiōs wiernybēs.

24. Tassai bus labay macnus; ir taczau ne iš sawo sylōs. Tas jē indywnay išpūstis, ir jam sešsis, ir tai ištēsēs. Jis drutūsus drauge su šwentaisēis žmonēmīs sugaišis.

25. Ir per jo kētryškē jam jo klasta sešsis. Ir sawo širdijē jis pašdīdžos, ir gērū dienū dīnēšczā tytwēiķa žmonū sugaišys: ir pašistēngs priēš wiššū wyrāusujū wyrāusajē; alle jis be ranfōs bus sulāuzjys.

26. Eziti

26. Szittas rēgējims apie wafas, rā bey rytmeti, taw sašytas, yra tikra teisybe: alle tu šittā rēgėjimą turri slēptā laikyt; nēsa tas cžēsas dar toli.

27. Ir aš Dangēls pablogau, ir negalėjau felles dienas. Po tam aš atšifēls atlikēau karalui jo darbā; ir nusidprijau dėl to rēgėjimo, ir ney wieno ne buwo, man dėl to pamofinnanczio.

9. Pēršyrimas.

Dangēlo malda ir prārakawimas apie septines dšimtis nedēles.

Pirmame mette Darins, Haswēro sunaus, iš Mēdū gimminēs. Fursai ant Kaldēonū karalystēs karalum' pastōjo;

2. Tame pattim' pirmame mete jo karalystēs, išdabojau aš Dangēle Enygosa mētū šaitlaus, apie Furrus Pons Diews buwo Palbējs prārakui Jeremiošui, Jeruzalę pūstā gulesenczē septinis dšimt mētū.

3. Ir aš werczaus Ponop Diewop, melstis ir prašimais jį maldyt, pāstnišāudams, jāke ir pelles nūse.

4. Ir aš pašimelzdams Ponā Diewā, sawaj Diewā, išsipajinau ir tariau: aš mielas Pone Diewe, tu didysis ir bijotinas Diewe, tu atesqsis derėjimą ir malonę tawę mylintiems, ir tawo prisākimū Plausantiems.

5. Mes susigriešijom, neteisybę darim, negėri buwom ir tawę pametem, mes nū tawo prisākimū ir promū nukrypom.

6. Mes ne Plausēm tawo tarnams, prārakams, Furrie tawo wardan, musū karaliams, Fungaišēziems, tėwams ir wissems žmonėms žēmėj' Pōzonisa Palbėjō.

7. Tu, Pone Diewe, esi teisus, alle mes turtim gėdėtis, kaipo ir dabar tikšos tiems, Furrie iš Ju

da, ir tiems, Furrie iš Jeruzalės, ir wissam Izrael, taip artimėms kaip tolimėms, wissosa žēmėsa, i Furras tu mus pastāmei, dē! jū nusiengimmo, Furrūm jie prieš tawę nusienge.

8. Beje, Pone Diewe, mes, musū karālei, musū wyresnieši, ir musū tėwai turtim gėdėtis, kad prieš tawę susigriešiję esme.

9. Alle prie tawęs, musū Pone Diewe, yra susimillimas ir atleidimas; Nēsa mes atsimettēm nū tawęs,

10. Ir ne Plausēm balsui Pono Diewo, sawo Diewo, kad mes butumbim wāišēczoję jo prisākis mūse, Furras jis mums įgraudėm dawo per sawo tarnus, prārakus;

11. Bet wissas Izrael pērjēnge tawo ištatinę, ir išbludo, tawo balsui ne Plausydami. Todėl ir trōpijomus prakeikims ir prisēga, Fursai parašytas stow Moizešaus, Diewo tarno, prisākimūse, kad prieš jį susigriešijom.

12. Ir jis sawo žodžus atesējo, Furras jis yr Palbējs prieš mus, ir musū iudzas, Furriems reikėjo mus sudyt, toliā didde bėdā ant musū užlėzdams, kad toktai po wissu dangum ne nusitikko, kaip ant Jeruzalės nusitikko.

13. Lygey kaip parašyta stow Moizešaus ištatinē, taip wissa ta didde bėda ant musū užėjo. Ir taipojau mes ney nesimeldēm po ašū Pono Diewo, sawo Diewo, kad nū griešū priswertę, tawo teisybę butumbim prisibijoję.

14. Todėl Pons Diews ir nēy buddėte buddėjo šittaje bėdā ir jė ant musū užwėde. Nēsa Pons Diews, musū Diews, yr teisus wissūse sawo darbūse, Furras jis davo; nēsa mes ne Plausēm jo balsui.

U u u

15. Ogi

15. Ogi dabar Pone Dieve, musū Dieve, juē tu iswēdei sawo žmones is Egypto, žēmēs druta ranka, ir warda saw pasidarei. Taip jis dabar yr: mes beje susi griebijom, ir gailējis Dieve! wisi, taip ne šwentay pasiēlgēm.

16. At Pone Dieve, dēl wissōs sawo teisybēs, nugrēstē šallin sawo kēstā ir didbi papyšimā nū sawo miesto Jeruzale, ir nū sawo šwentojō kālno. Nēsa dēl musū griekū, bey dēl musū tēwū nusi žezginmū nešoja Jeruzale bey tawo žmones išgēdijimā, prie wissū, kurie is wissū šallū mus apstoja.

17. Taygi musū Dieve, girdēt sawo tarno maldā, ir jo maldimā, ir moloningay šwēlē sawo šwentinycā sugaišitajē dēl Pono Diewo.

18. Prilenē sawo ausis, mano Dieve, ir girdēt, atwērtē sawo āsis, ir žurēt, taip mes sugaišinti esme, ir miestas, tawo wardu pramitas. Nēs mes guldomēs po tawo ašiū, sawo maldomis, ne ant sawo teisybēs, bet ant tawo diddēs mielāširdingystēs.

19. At Pone Dieve, išklausyt, at Pone Dieve, atsilēistis, at Pone Dieve, dabot, ir tai daryt, ir ne užtrušēt pēl sawo paties garbēs, mano Dieve: nēsa tawo miestas ir tawo žmones yr tawo wardu wadinti.

20. Man dar taip be kalbant, ir besimeldžent, ir sawo bey sawo žmonū Izrael griekus be iššipajystant, ir be gullint sawo malda po ašiū Pono Diewo, sawo Diewo, dēl šwentojō kālno sawo Diewo:

21. Man šittaip be kalbant sawo maldoj, lēpte atlēpe wyrs Gabriel, kuris aš pirma buwau rēgējs rēgėjime, ir pašeutino man, aplint cēsā wakarō apierōs.

22. Ir jis man žinng dawe, ir kalbēdama su manim, tare: Dans gēl, dabar aš išėjēs esmi, taw žinng dūt.

23. Nēsa taw prādedant Diewā melstis, išėjo tas paliēpimmas, ir aš dēl to atėjmi, kad taw tai apsašyczau; nēsa tu (Diewui) mylims ir miels essi. Taygi dēl i sawo širdi, kad tu tā rēgėjimā is manytumbei.

24. Septynis dēšimts nedēlū yr statytos ant tawo žmonū, ir ant tawo šwentojō miesto, tay pērijengimas bus atlēistas, ir griekai už pēczwētiti, ir nusižengims atšimelstas, ir amžinoj teisybe atnešta, ir rēgėjimai bey prārakawimai už pēczwētiti, ir šwentū šwenczāus šals bus apmōstitas.

25. Taygi dabar žinnot ir dēlis i širdi: nū to cēsō, kad žodis išeit, kad Jeruzale wēl tur budas wūta but, iškri Kristaus, anno kus nigaišyczō, yr septynos nedēles, bey šegis dēšimt ir dwi nedēli, tay užyczai bey mūrai wēl bus bus dawūti, norint tiesa priespāudū gadynoj.

26. Ir po tū šegis dēšimt bey dwėjū nedēlū bus Kristus išrāuts, ir nieko ne bus. Ir pulkas kuni gaišyczō atėjēs, miestā ir šwentis nycā sugaišis, kad gālas bus, nēy kōliu twanu; ir iškri gālo kōwōs pustyne pašlīs.

27. Alle jis daugumui derėjimā patwirtis per wienā nedēlę. Ir patim widdurij' tōs nedēlēs pašlāus apierai walg apierā, ir prie sparnū stowēs * bjaurybes iš paštijimo, ir yr nulēmta, kad iškri galo tas išpūstijimas ney lašite lašēs.

* Matt. 24, 15.

10. Pērstyrimas.

Prisigatāwōjimas šelancjus rēgėjimus. Grezame mette karālaus Kores is Persionū žēmēs, būwo Dans gēly,

gėlui, Belšazar wadinamui, koks žodis aprėikštas, tikrai tiesa ėsąs, ir apie didžius karus; ir jis to išdabodams, tą rėgėjimą gėray išmāne.

2. To czės' buwau aš Dangėls smutnas per tris nedėles.

3. Aš ne walgiau ney joksio gar, daus walgio, mėsa bey wyna ne tėko mano burnai, irgi niekadav nesmostijaus, iškė toms trimis nedėloms pėrėjus.

4. Ketwirtoj' dienoj' po dwidėsimt pirmojo mėnesio, buwau aš prie franto diddesės upės Jdekel.

5. Ir sawo akis pakėldams rėgėjau, ir stay, cze be stowys wiens wyrs drohės sermėga apšwilkęs, ir aukso jūsta apjūstas.

6. Jo kuns buwo nėy Turkysas, jo gymis žurint nėy žaibai, jo akys nėy žėrt žiburei, jo rankos bey kijos nėy žibasio wāras, ir jo kalba buwo lyg kaip diddis užims.

7. Alle aš Dangėls, šittą rėgėjimą wiens rėgėjau, ir wyrai pas manę ėsantieli, to ne rėgėjo; taczu diddis nūgąstis jūs užpūle, kad jie pabėgę pasilėpe.

8. Ir aš wiens pasilėkęs, rėgėjau šit diddį rėgėjimą. Alle nieko sylōs man ne liko; ir aš tytwieš ne gražus pastojau, ir jau nieko daugiaus sylōs ne tekau.

9. Ir aš išgirdau jo kalbą; ir be girdėdams ję, sukluppau aš knūpščias ant žėmės.

10. Ir stay, ranka kokia pafruttino manę, ir pakėle manę ant piėlū, ir ant rankū;

11. Ir tare man: tu mielas Dangėl, išsigirdėk tū žodžū, kuris aš su tawim kalbu, ir stokis stācijas; nės aš dabar esmi tawęsp atsusėtas. Ir jam tai su manim be kalbant, aš atsitiešlau, ir drėbėjau.

12. Ir jis tare man; nesibijoš, Dangėl: nės iš pirmosės dienōs,

kaip tu širdingay geidei išmanyti, ir po akiū sawo Diemo labay smutnas pasižėminai, yr tawo žodžei išklaustyti; ir aš atėjau tawęs dēl.

13. Alle kunigaikštis Karalystės Persionū: žėmėj', priešijosi man dwidėsimt ir wieną dieną; ir stay, Miffelis, wyrausujū kunigaikštis cžū wiens, atėjo man ant pagalbōs; tay aš wiršū gawau prie karalū Persiōs.

14. Alle dabar aš ateimi taw apsašyt, kaipo tawo žmonėms potam bus: nės tas rėgėjimas po kėlū czėsū išsipildis.

15. Ir jam tai su manim be kalbant, aš sawo akis i žėmę nusnėręs, tylėjau.

16. Ir stay, wiens lyg wienam žmonū, mano lupas prilypste. Tay aš sawo burną atwėręs, kalbėjau, ir tariau tam, ties manim stowinciam: mano pone, mano šanarėi man drėba iš to rėgėjimo, ir aš jau ne tekau sylōs.

17. Ir kaipo gal tarnas mano pono su mano ponu kalbėt, kadangi dabar jau nieko sylōs man nje nier, ir jau ney aridwėš ne gallu.

18. Tay manę wėl wiens pafruttino, weidu, lyg nėy žmogus, ir padrūtino manę.

19. Ir tare: nesibijoš, tu miela wyre, pakėjus te ęsi su tawim, ir pasidrašė, pasidrašė. Ir jam su manim be kalbant, aš pasidrašings tariau: mano pone, kalbėš, nės tu manę padrūtinai.

20. Ir jis tare: begu tu ir žėinai, dēl ko aš pas tawę atėjęs ęsi mi? dabar aš jau wėl nuėjęs, su kunigaikščzu Persionū žėmėj' kowisos; alle man atstojant, daboš, tay kunigaikštis iš Grykonū: žėmės ateis.

11 u u 2

21. Ta

21. Tacāu aš taw apie tai zin
nē dū'u. Tas parāšyta yr. Tas
tiesu nusiūdus. Ir ney wieno nier
man pristojenczo priēš anus, kaip
tikt jūšū funtgaištis M. Efelis.

11. Pērsēyrimas.

Apie Karālus Perskōnā jēmēj, Alessan
dros didzojs kowg, Antioko smarluamg
ir Kristaus priēginintg.

Nēsa aš taipjau jam pristojau,
pirmame mette Dariaus Me
dēnišēio, kad jam pagēlbāczau ir
ji padruticzau.

2. Ir dabar aš taw zinng dāsu
Tas tikray nusiūtēg:

Sztay, dar tryš Karālei Persloj
stowēs, alle šetwirtasiš daugiaus
gerybēs turrēs uš wissus Pittus;
ir kad jis sawo bagotyštesa labā
labjāus bus pralobgs, tay jis wi
slābq sujūdis ant Karalyštēs Gry
Ponū, jēmēs.

3. Potam pasiēls labay gallis
Karālus, ir su didde mace Kara
lāus, ir šq jis nores, tai jis iš
taisys.

4. Ir jam didzāusoj' garbēj' b'
ēšant, jo Karalyšte ney lūšte sulūš,
ir t Petturus dangaus wējus pasi
dāys; ne po jo galwōs busenczu
jū neygi ney tošame, drutumme,
tošame jo buwo: nēsa jo Karaly
šte bus išgaishinta, ir swettimiems
tēš.

5. Ir Karālus pētū, linēay, wiens
jo wyresnujū, bus labay druts;
alle priēš jē wēl wiens labay druts
bus, ir ponawos, ir jo Karālā
wims bus plattus.

6. Alle po šellū mētū jūdu susi
gentawos; ir Karālaus dušte pētū
linēay atēis pas pas Karālu šāu
rēs, linēay, sušgādijimo dēl; alle
jē ne išliēš syloj' tōs rankōs,
priegtam ney jōs šēla ne pasto
wēs; bet jē bus padūta, su tais,
Ertie jē atgabēng, ir su Eudikū,

ir su tūm, Eursai jē walandq pas
utinnes buwo.

7. Alle pētū wiens, jōs gim
ninēs pasiēls, pittas atēidams su
drutu ābažu, t Karālaus šāuresi
linēay pillt apšancūq teis, ir lai
mēs ir pērgalēs.

8. Taipojau jis ir jū diēwus
ir ābrozus drauge su brangeis
graištummais, ir šdabrinmais
ir āukšnais, išwēš t Egiptq; ir
šellis metus priēš Karālu šāuresi
linēay mielay išliēš.

9. Ir per jo Karalyštē pērsitrāu
šgs, jis wēl t sawo jēmē atgryš.

10. Alle jo sūnus papyšg, didzus
ābazus sutrāuēs; ir wiens atējgs,
nēy twitte uštwis, ir anq wēl pas
šancūtas pillis atwilloš.

11. Tay Karālus pētū, linēay
iniršgs išeis, ir su Karālum šāu
rēs, linēay mušis; ir šitrošeli pul
šq šurinkš, kad jam ans pulšas t
jo rankq bus dūtas.

12. Ir šittq pulšq jis šallin iš
wes, iš to širdis jo pasiēdžos,
kad jis tiešq tūšstanczū pamušgs,
alle tūmi jis jē ne pērgalēs.

13. Nēsa Karālus šāurēs, linēay,
wēl didgsni pulšq šurinkš. ne kaip
pirmasiš buwo; ir po šellū mētū,
jis šēn trāuēšis su didzu ābažu
ir su didzu lobju.

14. Ir tame cēšē daug jū priēš
Karālu pētū, linēay pasištēngs; ir
šelli sawwālninkai iš sawo žmonū
pasiēls, ir tē prārakāwimq iš
pildis, ir prapuls.

15. Šzittaip Karālus šāurēs, linēay
šēn trāuēšis, ir wolus pils, ir drus
tus miestus iweišs; ir pētū žalnē
rū pulšai tai ne gallēs ušdraust, ir
gešausieji jo žmones ne gallēs pas
sištēngt.

16. Bet jis, pas jē iškāšgs, sai
wo wālē darys; ir niešs ne gallēs
jam pasipriešyt. Jis iškāšs ir t
myli

myšimajē žēmē, ir tai pabaigs sar-
wo ranča.

17. Ir sawo āpis ant to statys,
Ead su sawo wišsde Paralyštēs syla
ateitu; alle ans su jūm susīgādīs,
ir jam sawo dufteri per paczē dūs,
Ead jē prajuditu; alle tai jam nesti-
seks, ir nieko ne bus iš to.

18. Po tam jis nusigrēš ant
sallū, ir tū daugumma laimēs.
Alle wiens Euntigaištis pamokis
jē palaut išiūkti, Ead jē jau tolaus
ne išiūkti.

19. Szitai jē wēl gryš i apšam-
cūtas pillis sawo žēmēs, ir ušsū-
gāus iz prapuls, Ead jo niekys
ne rasi.

20. Ir i jo wietā wiens pastkēls,
tas Eavāliškaj' garbēj' sēdēs, nēy
Eoks plēšis; alle po maž dienū
jis sulāš, taczau nēy susipykus nēy
susimūkus.

21. I tā wietā ateis wiens nie-
šam ne wertas, Eurriam Paraly-
štēs garbe ne buwo pažadēta. Tas
ateis, ir jam sekšs, ir jis Paraly-
štē saldzeis žodzeis ušims.

22. Alle zalnerū pulkai, Eurie
nēy twenas uštwysdawo, bus nū
jo nēy twanu Eokū ušwiti ir su-
lāužiti; priegtam ir Euntigaištis,
su Eurrām buwo susiderējime sto-
wis.

23. Ušsa Eadangi anam gentis
yr, jis prigāutinay priēš jtelgšs:
ir aušstyn ušējs jē su mažu žmo-
nū pulku iweiks.

24. Ir jam sekšs, Ead i gērāu-
sus žēmēs miestus ieis, ir tai tai
po padarys, Eā jo tēwai nēy jo tē-
wū tēwai padaryt ne gallējo, su
plēšimmu, išdrāstimmu ir išmē-
timmu, ir miestū drutū druczān-
sujū tykos, ir tai iš cēsui.

25. Ir jis sawo sylā ir sawo
širdi pabuddis priēš Eavālu pētū,
linšay su didzu ābažo pulku. Tay
Eavālus pētū linšay bus pašibbits

ant mūšo, su didzu daug galinczu
ābažo pulku; alle jis priēš jē ne
pastowēs; nēsa išdawimai ant jo
sudumti yr.

26. Ir tie patys, Eurie jo dū-
nā walgo. tie padēs jē sugaišint,
ir jo ābažā prišpāust, Ead jū dau-
gums bus ušmušti.

27. Ir abbiejū Eavālu širdis iš-
mislys, Eai po wiens wienam iš-
Eādōs padarytu, ir taczau prie
to patiēs stālo su wiens wienu ne
šitdingay Ealbēs; alle jiems ne
nusidūs: nēsa gālas dar Eittam
cēsui yra nulēmtas.

28. Potam jis wēl namū trāu-
šis su didzu lobju, ir sawo širdi
statys priēš šwentajē derējima:
cē jis ištešs Eā ir šittai namū
nuslāuks i sawo žēmē.

29. Potam jis saw tēru cēsū
wēl pētū linšay trāuška; alle jis
antru Eartu ne laimēs, Eai pī-
mā sykt.

30. Ušsa ateis ašrutai priēš jē
iš Bitim, Ead jis nuslminngs tur-
rēs atgalon gryšt. Tay jis inirš
priēš šwentajē derējima, toktai
ištešs, ir apšidairydams pri-
trāuks prie sawes tus, Eurie
šwentajē derējima prastojs.

31. Ir jo zalnerū pulkai tēnāy
stowēs, tie šwentinyczā drutame
mieste sudarkys, ir dienīškā apies-
rā išmes, išpāstijimo bjaurybe
pastats.

32. Ir jis balamutāudams gē-
rus žodzus dūs Diēwo, nesthijans
tiems, derējima pērzengiantiems.
Alle tie žmones, Eurie sawo Die-
wo pažysta, pašdrāšing laimēs.

33. Ir išmintingieji žmonēsa
daug Eittū pamokis: dēl to jie
puls Eardu, ugnimi, apšalimu ir
apiplēšimmu, iēli cēsui.

34. Ir Ead jie taip pūla, jiems
taczau dar mājā pagalba bus.

Alle

Alle daug su jeis iſ wiēno eis Pla: stodami.

35. Ir iſmintingujū Pelli puls, Pad butu iſmēginti, cysſti ir wieri ni iſraſti, iſſi tū gālas bus: nēsa dar Pits czeſas bus.

36. Ir Parālus darys, Pa jis norēs, ir paſdidžos ir paſfēls priēš wis Pagi, Pas Diemu yr, ir priēš wiſſū diemū Diemā jis baiſus dāiktus Palbēs; ir ſeſſis jam, iſſi Perſtas paſlāus; nēsa yr nulēmta iſſi Poley taip turrēs but.

37. Ir ſawo tēmū Diemo jis ne atbos, jis ne atbos ney moterī mylēt, nēy ney joſio Diemo; nēsa jis priēš wiſ Pagi paſstēngs.

38. Alie i to wietā jis ſawo diemū Mausi gārbis; nēsa jis diemū, apie Puri jo tēmāi nieko ne ſinnojo, gārbis, ſu auksu, ſidas bru, brangeis aſmenēleis, ir bran: giāuſeis dāiktais.

39. Ir tiems, Puri jam padeda padrutint Mausi, ſu ſwētimu diemū, Puri jis iſſtrinſo, didde garbē dūs, ir jūs ponais padarys ant daugummo gerybū, ir tiems ſēmē i algā iſdallys.

40. Ir galle Parālus pētū lin: Pay ſu jūm' ſuſibadyo; ir Parālus ſaurēs linē priēš jē didēy giſis ſu wēimmais, raitelis ir ſu daugybe adrutū; ir i ſēmes ipūls, jas ſu gaisis, ir per jas pēſtrāuēſis.

41. Ir iſoſs i mielajē ſēmē; ir daug prapuls. Alle ſittie iſ jo ran: Pōs iſtruks: Edom, Moab bey pirmieſi waiſū Amon.

42. Ir jis ſawo ſylā i ſēmes nu: ſas; ir Egyptas jam ne iſtruks;

43. Bet jis iſ ſawo trāuſimmo ponawōs ant auksu ir ſdabro ſkār: bū, ir ant wiſſū brangū dāiktū Egypto, Libyōs bey Murrinū.

44. Alle iſgandis jē garſas iſ rytū ir iſ ſaurēs, ir jis ſu didzu

rustummu iſeis, Pettidams dau: gumma iſgaigint ir ſupūſtit.

45. Ir jis ſawo ābajo ſētras paſtatys, tarp dwējū marū, aplinē mielajē ſwentajē Pālnā; iſſi jam gālas bus, ir nieks jam ne gēlbēs.

12. Pēſtjrimas.

Apie paſtutinnus czeſus, numirruſujū priſtēlimmā.

Sam patim czeſe didiſis Puri: gaiſtis Miſſelis, Puriſi tai: wo ſmones uſtoja, Pēlſis. Nēsa tokiū priēspaudū gadyne bus, Pō: Pōs ne buwo, iſ Pō ſmonū buwo, iſſi ſittam czeſui. Szittame czeſe tawo ſmones bus iſgēlbēti, wiſſi tie, Puri Pnygoſa ſtow raſyti.

2. Ir daugybe po ſēme miegani: cziū pabus, Pelli ant amžinōs gywatōs, Pelli ant amžino āpjūſo bey gēdōs.

3. Alie moſitojei ſibbēs Paip dangaus ſibbėjims; ir ſittie, Puri ſmonū daugummā pamofinno teiſey elgtis, Paip ſwaigždes, ne: palāutinay ir amžinay.

4. Oai, tu Dangēl, paſlēp' ſit: tus ſodzins, ir užpēczwētiſ ſi raſi: tā; iſſi paſtiāuſam czeſui; tay daug tā užėj, daug iſmānimo rās.

5. Ir aſ, Dangēls, rēgėjau, ir ſtay, du ſittū tēnāy be ſtowi, wiens paſtruſij' ſg ſai uppēs, Pits Pittoj' ſallij'.

6. Ir jis tare tam drobēs dras bujais apſwilkuſam, auſſtay prie wandens ſtowinczam: Paddagi bus galas ſittū dywū?

7. Ir aſ Pausau to drobēs dras bujais wilſinczojo, auſſtay prie wandens ſtowinczojo, ir jis paſē: lēs ſawo dēſinē ir Paitg ranſā dans gun', priſſē per tā, Puriſi amžinay gyws yr, Pad tai bus wiens czeſā, ir Pelliſ czeſus, ir puſſē czeſo; ir Pad ſwentujū ſmonū iſſtaldinnis mas paſlāus, tay wiſlab nuſdās.

8. Ir

8. Ir aš tai girdėjau, alle aš ne išmanau; ir tariau, mans pone, kasgi po tam bus?

9. Alle jis tare: eik, Dangėl, nėsatai yr paslėpta ir užpėczwėtita iškėi pastiausam czėsui.

10. Daugybė (žmonų) bus czystita, nušweista, ir pėrbandyta: ir piktieji piktay elgsis. Ir be diemjėi to ne atbos: alle išmāns tieji tai numannys.

11. Ir iš to czėso, kad dienis ba apiera bus pamesta, * ir išpūs stijimo Ljaurybė bus pastatoma, yr tūkstantis, du šimtū ir dewys nis dėšimt dienū. * Matt. 24, 15.

12. Gėray tam, Eursai sulāužia ir patenka iškė tūkstančū, tryš šimtū ir tris dėšimt bey tryš dienū.

13. Alle tu Dangėl, eik, iškė gālas ateis, ir atsilisėi iškė prislėli, iškė sawo dalykė, galle dienū.

Prárasas Ozeas.

1. Pėrstyrimas.

Izraelitėnū Balmonū, gārbinnimas ir lorawone, prilogginnimu pajenklintas.

Szittas yra žodis Pono Dievo, sašytas Ozeui, Beeri sunui, czėse Ussio, Joatamo, Aaso bey Istyo, Karālū Juda; ir czėse Jerobeamo, sunaus Joaso, Izraelo Karālaus.

2. Ir kaip Pons Dievas pradėjo kalbėti per Ozeą, jis tare jam: nuėjės išsistitė kėškė, ir iškėštinus; nės ta žėme Pona Dievą prastojuš paslėidz' ant kėškāwimo.

3. Ir jis nuėjės išsistyre Gomėrę, Diblaimo dukterį: ta nėsčzia pastojusi pagimde jam sunu.

4. Ir Pons Dievas tare jam: waddiškė ji Jesreel; nės dar majas bus czėsas, tay aš kraujo:kaltybes Jesreėlė pajėškosu, ant namū Jėu, ir gallop warrysu Karalystę namū Izrael.

5. To czės' aš kilpini Izrael su laužysu pakalni' Jesreel.

6. Ir ji wėl nėsčzia pastojusi pagimde dukterį. Ir jis tare jam: waddiškė ji Lo Xiamo: nės aš ne noru daugiaus susmilt' ant namū Izrael; bet aš noru jūs šallinmest.

7. Ir tarzau aš susmilsiu ant

namū Juda, ir gėlbėsu jiems per Wiešpatį, jū Dievą: alle aš jiems ne gėlbėsu per kilpini, kārda, kārę, žirgus arba raitelus.

8. Ir kaip ji Lo Xiamą buwo nutraukiusi, jie wėl nėsčzia pastoję, ir pagimde sunu.

9. Ir jis tare: waddiškė ji Lo Ammi: nės jūs ne esat mano žmonėmis, tay aš ir ne busu jūs iškis.

10. Bet šaitlus waiškū Izrael bus nės žiezdroš prie jurū, Eursas ne gali ney seikėt', ney šaityt'. Ir nusidūs, kad ant tōs wiet tōs, Eur jiems sašyta buwo: jūs ne este mano žmonėmis, jums sašys: aš jūs waiškai gywojo Dievo. * Rym. 9, 25. 26.

11. Nės waiškai Juda ir waiškai Izrael Eruwon susleis, ir wissi iškė wieno laikysis prie wienōs galwōs, ir aukštyn trauksis iškė tōs žėmės: nės diena Jesreel bus didė de diena.

2. Pėrstyrimas.

Gubertėjims Pona Dievo su sawo surinkimu.

Sašykite sawo broiams: jte yra mano žmonėmis, it sa wo sėsserei: ji gāwo malonės.

2. Darykite prōwą sawo mōtūnai, kad jine mano patti, it aš jōs ne

ne noru: liepēte jei sawo pēķāwimā galin dēt nū sawo wēido, ir sawo wencawonēs, pērzengimā nū sawo krūczū;

3. Kad aš je nūgā ne išwiltēczau, ney tokiā po ašū stattycau, koka jē buwust, kaip jē uigime; ir aš je ne darycau kaip koka pūstynē ir kaip sausa jēmē, kad aš je ne dūczau trōķēte nutrōķēt;

4. Ir jōs waiķū ne susmiltēczau: nēs jie yra išķēķinnei.

5. Ir jū mōtina yra pēķē, ir kurri jūs neņojust, bjaurey elgiast, tarydama: aš pastup bēgsu sawo mylimūsus, kurrie man dūd dūnōs, wandens, wilnū, linnū, alliejaus bey gērime.

6. Todēl stey, aš tawo kēlā uz tawērsu erķēcēis, ir sēnā uz to darysu, kad ne suras sawo tākā.

7. Ir kad jē pastup bēga sawo mylimūsus, kad jē tus ne nutwērtu, ir kad jū jēķē, jūs ne gallētu surast; ir turrētū saķyt: aš wēl nūeisu pas sawo pirmajā wyre, kur man gēraus buwo, ne kaip dabar.

8. Nēs jē ne nor suprast, manē ēfant, kure jei dūda ruggiū, šwieķaus wyno bey alliejaus, ir jei dāwjaus daug šidābro bey āuķso, kōktat jie ant garbēs Baal (balwonui) wartōjo.

9. Todēl aš sawo ruggius bey šwieķu wynā wēl atimsu sawo cēsu, ir sawo wilnas bey linnus iķwērķu, kurreis jē sawo gēdā apdengust.

10. Dabar aš jōs gēdā atdengisu po ašū jē mylimujū; ir ney wiens jē ne iķgēlbēs iķ mano ranķōs.

11. Ir aš gālā darysu wissam jū dzaugsmui, šwentiems, nauj mēnēstems, sabatoms, ir wiķsoms jū šwentioms dienoms.

12. Uz jōs wyn: mēdzus ir pygi mēdzus pūstus darysu, kadangi jē saķo: tai mano alga, kurre man dūda mano mylimieji. Uz girrē iķ tū darysu, kad jwērys jū turis ēsti.

13. Tai po aš ant jū pajēķēsu dienas Baalim, kurroms jē dūd rāķinnimo, apierā, ir iķšgrāžinsu kākto: saķcēis, ir su kākto: ryķeis, ir pastup bēga sawo mylimēstems, ir uķmirķta mangs, saķo Pons Diens.

14. Todēl stey, aš jē (perķalbejimaiš) waddēsu, ir jē iķ pūščziā nūwēssu; ir meilingay su jē kalbēsu.

15. Eze aš jei dūsu jōs wynķalnis iķ tōs paczōs wietōs, ir wāķalng Aķor, kad pradētū pasitēķēt. Ir cze pat jē giedos, kaip dar jāuna be budama, kad iķķtrāuķe iķ Eģyptō: jēmēs.

16. Tadā, saķo Pons Diens, tu mang waddišt: mans wyre; ir ne waddišt mang dāugiaus: mans Baal.

17. Nēs aš wardus Baalim galin dēsu nū jū burndōs; kad dāugiaus ne bus minēta tū wardū.

18. Ir aš to czeš jēms derējimā darysu su jwērimis ant lauķo, su pauķķtimis po dangum, ir su gnūšais ant jēmēs; ir sulāuķisū kēlpini, kārda bey kārā nū jēmēs, ir dūsu jēms be bāimēs gywēnt.

19. Uz su tawim suslderēsu iķ amjiū amjiā; Uz su tawim susiķēdnosu iķ teisybē ir iķ šūdā, iķ maķlong ir iķ mielāķirdingystē.

20. Beje tiķējime aš su tawim suslderēsu; ir tu Pong Diens iķiķ pāķiķt.

21. To czeš, saķo Pons Diens, aš iķķlausysu: Aķ dāngu iķķlausysu; ir dāngas iķķlausys jēmē.

22. Ir jēme iķķlausys ruggius, šwieķu wynā ir allējū; ir tie iķķķlausys Jesreel.

23. Ir

23. Ir aš jūs išlaikysiu ant žemės savo per sėklą, ir susimilsiu ant tės, Purri nemalonėis buvo: ir sakysiu tiems, Purrie ne mano žmonėmis buvo: jūs este mano žmones; ir jie atsakys; tu esi mūsų Dievas.

3. Pėrštėrimas.

Apie žmonų nemiernybę, ir Dievo kantrumą.

Ir Ponas Dievas tare man: eik dār kartą, ir primylėk anną kėkšaujančę ir wenzawonę pėr: žengiančę moterį; kaip ir Ponas Dievas waišus Izrael primyl; ir jie taczau swėtinus dielus sėkla, ir tus primyl už krągą wyno.

2. Ir aš sutikėau su je ant penioliška šdabrininkū, ir pus antro (saišo) Omier (wadinnamo) miežū.

3. Ir sakiau jei: laikykis prie manęs koks wālandą, ir ne kėkšauk, ir ne prisilėist kitto, nės ir aš prie tavęs laikysius.

4. Nės waiškai Izrael bus gėrą czėsq be parālaus, be kunnigaišczū, be apierū, be altoraus, be wystupiškos fermėgōs, ir be šwentnyczōs.

5. Pastuy waiškai Izrael pristwers, ir jėškos wiešpat, sawo Diewą, ir sawo parālu Dowidą: ir gārbis Poną Diewą ir jo malonę, pašiausame czėse.

4. Pėrštėrimas.

Pabarimmo, kōjonis prieš grietus Izraelitėnū sakntas.

Klausykite, jūs waiškai Izrael, Pono Dievo žodžio: nės Ponas Dievas priejasti tur bārti, toj' žėmėj' gywėnanczus. Nės niera toj' žėmėj' ney wiernybės, ney mēilės, ney išpajinnimo Dievo.

2. Bet Dievo bluznijimas, melalai, razbajus bey wenzawonės, peržengimmas wirtsu gāwo, ir

randasi wiena Fraujo: kaltybe pagal Pittą.

3. Todėl ta žėme wargingay stowės, ir wissiems susėdams piktay nusidūs: nės ir žwėrys ant laužo, ir paukščzeipo dangum, ir žuwoys jūroia bus išgaikinti.

4. Alle taczau ne reikla bārti, ney ką kloti: nės tawo žmones lygus yra tiems, Purrie kunnigus koloj'.

5. Todėl tu paršlupsi dienoj', ir prāraks naštimis pas tawo šaklų parpuls: taipo aš tawo mōtėną sugaikysiu.

6. Mano žmonų gloda, todėl, kad jie ne nor mōktis. Nės tu paniekinni Dievo žodi, todėl aš ir tawę paniekisu, kad jau ne busi mano kunigu. Tu pamiršti prisės kimū sawo Dievo, todėl aš ir pamiršiu tawo waišū.

7. Jo daugiaus jū yra, jo daugiaus jie prieš manę susigriebij': todėl aš jū garbę išgėdisiu.

8. Jie prarij' apieras už grietus mano žmonų, ir trokšta jū grietū.

9. Todėl lygey taipo nusidūs žmonėms, kaip ir kunnigui: nės aš jū weikalą pajėkōsu, ir jiems atėšėsu, kaip jie užpelne.

10. Kad jie wālgys, ir ne priwālgys, apšėkšaus, ir jie tūm ne laimės: todėl, kad jie Poną Dievą prastoje, ir jo ne atboja.

11. Kėkšawims, wyna bey šwiejus wyna padūkusus daro (žmones.)

12. Mano žmones klausia sawo mēdi ir nor, kad jū lazda jiems (Dievo) žodi sakytu: nės kėkšawims mo: dwase jūs išwadžiūja, kad prieš sawo Dievą kėkšauja.

13. Wirsuj' kálnū jie apierawōja, ir ant kaukarū jie rūšin, po aužolū, lėpū bey jōwarū; nės tie dūda daug pawėso. Todėl ir jū dūktres pastės kėkšėmis, ir jū

justu marcos wenzawonystēs, pēzengtojeis.

14. Ir aš tai ir ne užgīsu, kad justu dufteres bey marcos bus apgēdintos ir pastōs fēfēmīs: Kad dangi fittā Diemo glūzmā pramā: not su fēfēmīs, ir apierawōjat su Furwomis: Uēs tie durni žmones nor mušū.

15. Ir jey, tu Izrael, tacjau nori fēfēt, kad ben ir Juda ne susigriežytu. Ne nueškit i Gilgal, ir ne eikit aukštyn i Bet Awen, neygi bāzifities: Kaip tišray Pons Diems gyws yra.

16. Uēs Izrael žiloja ney pasut: tust fārwe: tay ir Pons Diems dūs jī gannyt kaip awt pūficzaje.

17. Uēs Epraim susidraugawō: jo su balwōnais, tay jis te eina.

18. Jie paslėido ant girtāwimo ir fēfāwimo; jū ponai tūmi mėgsta, kad gēdōs dāro.

19. Wējas su sawo sparnais jūs surištus šallin neš, ir be apierawōdami turtēs gēdoje prapult'.

5. Pēršyrimas.

Abbiem karalystēm dēl jū grietū teisi korawone Diemo grumdyta.

Saygi šitto Klausykit, jūs Purnigai, ir ant to daboš, tu gimine Izrael, ir dēš tai i sawo auks, tu gimine Karālaus: nēs korawōne jus užeis, Furrie jūs wirwe pastojot Mizpoje, ir ištiefus tinflus Labore.

2. Jie tišt wis šlaštōdami atsišir nū Pono Diemo: todēl aš jūs wišsus turru korawōti.

3. Aš Epraimā gēray pažystu, ir Izrael man ne esti užslėptas: Kad Epraim dabar fēfē pastojust, ir Izrael necyst's.

4. Jie ne mišlij' ant to, kad prišwerstus sawo Diemop: nēs jie tur fēfāwimo, dwasē sawo šir: dije, ir ne pažysta Pona Diemā.

5. Todēl pasididzawimas Iz

raēlo po jū afēiū bus pažemintas: ir abbu puls, tišt Izrael, tieš Epraim, dēl jū nusidėjimo; tieš jau ir Juda parpuls su jeis.

6. Tadda jis ateis su sawo awimis bey jāuczeis, Pona Diemā jēšpot, alle ne suras: nēs jis šallin nusišreipe nū jujū.

7. Jie paniešin Pona Diemā, ir pagimd' swetimus waišus: todēl jūs ir suēs nauj: mėnesios šwente draug su jū tēwišfēs dalim'.

8. Beje, trābišit' ant trūbū Gibeoj', beje trimittokit Ramoje; beje šaukit Bet Awenij', pašlay tamę (jau yra neprietelei, at) Benjamin.

9. Uēs Epraim pastos pustyne, to cžēš', kad aš jūs korawosiu. Aplink tai aš gimines Izrael wiernay graudenau.

10. Kunigaišfczei Juda lygus yra tiems, Furrie rubėžu atgalon wāro: todēl aš sawō narsā ant jū išliesu nēy wāndeni.

11. Epraim fencz' gwōltā, ir esti šloginams; aplink tā dalyšā jam pas wert' dāromā: nēs jis paslėido ant žmonū prišākimū.

12. Aš Epraimui esmi Pandis, ir giminēi Juda Firmelāite.

13. Ir Epraimui be jāuczant sawo liggā, ir Judui sawo ronas, nuštrāukē Epraim pas Assur, ir sunte pas Karālu iš Jareb; alle jis ne gallėjo jus gēlbet, ney justū žaizdas gydīt.

14. Uēs aš esmi Epraimui nēy lātas, ir giminēi Juda nēy jāuns' lātas: Aš, aš jūs suplėšu, ir eiš mi šallin, ir jūs šallin gabėnu, ir ney wiens ne gal jūs išgēlbit.

15. Aš wēl nueisu i sawo wies tā, iškol jie iškajis sawo šaltybę, ir jēškōs mano wēidā: Kad jiems ne gēray sēfšis, tay jie turtēs mang anēsti jēšpot. (ir sašyt;) 6. Pēr

6. Pēstyrimas.

Diems foramone ie pabaudimmas grau-
dēna Diemop' wēstis.

Eime, mes wēl norim' pas Ponq
Diewq: nēs jis mus sudrāste,
jis mus ir gydis: jis mus sumuše,
jis mus ir apris.

2. Jis mus gyvus daro po
dweju dienū, jis trēcā dienā mus
priēls, kad mes po jo ašū gywi-
busm.

3. Tadda mes ant to dabosm,
ir prisiprocawosm, kad Ponq Die-
wq ispažintumbim. Nēs jis pra-
šwis nēy gražojt aušra; ir ateis
pas mus nēy lytus, nēy wielybas
lytus, kurs jēmg drēfin'.

4. Kaip aš taw noru tieš gēro
daryt Epraim? Kaip aš taw noru
tieš gēro daryt, Juda? nēs ta ma-
long, kurrē aš jums kettu isro-
dyt, bus nēy rassōs, debests ryt
meczeis, ir nēy rassa, kurrē anēst
is ryto isšplātin'.

5. Todēl aš jūs drožu per prā-
ras, ir judau jūs mano bur-
nōs kalba; kad tawo prowa ateitu
t šwiesq.

6. Nēs * aš mēgstu mēile, ir ne
apiera; ir ispažinnimu Diewo, ir
ne dēginnimo: apiera.

* I Joni. 15, 22.

7. Alle jie pērzeng' tā derējima,
nēy Adoms: tame jie mang pa-
niešn'.

8. Nēs Gilead pra miest's pil-
nas balwonū: gārbinnimo bey
kraužo: kaltybjū.

9. Ir Elebonat sa sawo pulku
pra nēy razbāininkai, ant žmonū
tyfantieji, ir smāugantieji aut kē-
lo, t Silēmā wēdancio: nēs jie
daro, kq jie nor.

10. Aš tai žuru namūse Izrael,
po aš nūgrīstu: Nēs cze kēšāuja
Epraim, tēn susibjaurin' Izrael.

11. Alle Juda dar turrēs pjuti

saw ant gēro, kad aš sawo žmonū
kalėjimā nušreipsu.

7. Pēstyrimas.

Pasistundimmas dēl grietū Izraelitēnū,
ir apšakimas upelnytōs foramonēs.

Kad aš Izraeli noru gydit, tay
pirma randasi griešas Eprai-
mo, ir pištenybē Samariōs kaip
jie balwōnus garbin. Nēs kaczē
jie tarp sawgs wāginis, ir rēgi-
māy plēšikšais pra šloginti:

2. Tay jie taczau ne nor dabot,
kad aš ant wišōs jū pištenybēs
daboju. Alle aš gēray mattau jū
weikāq, kurrē jie wišur wāro.

3. Jie linšmin' kārālu sawo
pištenybē, ir kungaišēzus sawo
mellais;

4. Ir wiši pra wencawonyštēs:
pērzengtojei, Ingey kaip pēczus,
kēppjo kūrēnams, kad jis ismin-
kēs, ir dūd' tēglā pērrūgt ir kēltis.

5. Šen dien pra musū kārālaus
šwente, (saka jie), tay praded' kuni-
gaišēzei padūkt is wyno: taip jis
apjūktōjus sawgspi trančia.

6. Nēs jū širdis per miera nor
bažna pra, nēy pēczus, kad jie
apierawoja, ir žmones prigāun;
alle jū kēppēlas miegti per wišq
nakti, ir rytā mētā jis degte dēga.

7. Taczau jie dar per miera nor
bažni pra, nēy pēczus: kaczēig jū
waldōnai suēdami, ir wiši jū kārā-
lei prapūl; ir taczaus nēy wiens
tarp jū pra, kurs mangs melstus.

8. Epraim maišosi t žmonū pul-
kus: Epraim pra nēy prāplotis,
nēy wieno ne apwercams.

9. Bet swettimieji ēst jo sylq, ir
taczau jis to ne nor dabot; jis ir
žillū plaukū gāwgs, ir taczau jis
to ne nor dabot.

10. Ir pasididžawimas Izraelo
po jū ašū pr patēminnamas; ir
taczau jie ne priswercz' Diešpa-
tiesp', sawo Diemop', ir jo ne at-
boja aplink tai wiš'. 11. Nēs

11. Mēs Epraim pra nēy pri wilotas farwēlis, Eurs niešo ne nor dabet. Dabar jie Egipto prāšo, Pittā Partā bēga i Assurus.

12. Alle jiemis šēn ir tēn be hē ginejant, aš sawo tinšlā ant jū messu, ir jūs žemyn trāušu, nēy paušēzus po dangum'; aš jūs forawosu, Paip sākoma jū surin Fimūse.

13. Bēda jiemis, Kad nū mangs šallin Preipjas; jie tur išpūstīti but; nēs jie atpūle nū mangs. Aš beje norēczau jūs išgēlbet, Kad priēš mang mellus ne Palbētu.

14. Taipjau jie ir ne prāšo mangs iš širdiēs, bet Paušia ant sawo gūlū. Jie susirenē uš rugius, ir uš šwiežu wynā, ir man ne Pauso.

15. Aš jūs mošinnu ir padrāti, nu jū pēti; alle jie mislij' apie mang Pas pīkta.

16. Jie prišwerczia, aš ne tišray, bet pra nēy netīšras šilpi nys: todēl jū šunigaišēzei prapuls Pardu; jū grumzdimmas āp jūšu pastōs Egipto: žēmēje.

8. Pērštyrimas.

Diemo. nešbijantieji ir atpūlinei bus išpūstijami.

Szauf didzu balsu, nēy truba, (ir tarš:) Jis jau atēit priēš Diemo namus, ney erēlis: todēl, kad jie mano derējimā pēršengia, ir nū mano prišākimū atšīštyria.

2. Jie tadda mangšpi šauks: tu esi mano Diemas, mes tamē pa, žystam, Izrael.

3. Izrael pamet, Pas gēr: todēl neprietelus jūs tur pēršēkinēti.

4. Jis ided' Parālus, alle be mangs: jie dāro šunigaišēzus, ir aš tai ne turru žinnot: iš sawo šdābro bey aušso jie pasdāro balwōnus, Kad ben wēiē butu išgaišinnami.

5. Lawo weršt, Samariā, jis praštum', mano naršas ant jū inirs; ne gal ilgay but', jie tur šotamoti but.

6. Mēs tas weršis Izraelij' prašidējo, ir mištras jē padārēs, ir ne gal Diemu but; todēl tas weršis Samarioj' i dulkes tur šutrits buti.

7. Mēs jie wēiā sēja, ir wētrā sudagūs; jū šēla ne tarps, ir jū ūglis miltū ne dūs; ir norint ir tai dūtu, tay taczau šwettimieji suēs.

8. Izrael šurvjams: pagonai šujeis taip dāro, Paip šu ne wertu šoku rškū.

9. Todēl, Kad jie aušštyn i Assurus bēga, Paip žwēris, Eurs Pajaja. Epraim dowanū dūd' myšintiemus, ir mēzlawā dūd' pagōnams.

10. Tus paczus pagōnus aš dabar ant jū šurinkšu; jie be wēiē pails (nešōti) naštā Parālaus bey šunigaišēzū.

11. Mēs Epraim daug altorū pasidare, susigriešit; tay ir tie alšōrei jam bus susigriešijimui.

12. Kad aš jam ir daug rašau apte sawo šokanā, tay taczau toš tai laišoma per šwētīmā pamoklā.

13. Ir Kad jie daug apierawoja, mēšōs parneš, ir tōs wālgo, tū mi Pons Diems wišay ne mēgsta; bet jis nor minnēt jū nušidėjimo, ir nor pajēškōt griekus tū, Eurie i Egiptā šreipjasi.

14. Izrael užmiršt sawo šu twērtōjo, ir budawoj' bažnyczas, taipjau Juda mūrais aptwēr daug miestū; alle aš ugnī šūsu i jo miestus, Eurs tur suēsti jo buttus.

9. Pērštyrimas.

Šunkia šorawone šēla šunkus griekus. Šu ne priwallai dzaugtis, Izrael, Š ney girtis, Paip žmonū pulšai; nēs

nēs tu pēšāuji priēš sawo Die-
wā; tūmi tu iēšai pēšāwimo,
pelnā, kad wissi Elojimai jawū
butu pilni.

2. Todēl tawē ne pennēs ney
Elojimai ney spāustuwes; ir šwie-
žaus wyno tu pristošsi.

3. Ir ne turrēs pašliēt zēmēje
Pono Diēwo; bet Epraim tur wēl
i Egyptā, ir tur wālgyt Assyrioj',
kas neczystā.

4. Čzonay jie Ponui Diēwui ne
gallis (dūt) ney gērīmo: apierā iš
wyno, ney ēā daryt, kas jam pa-
mēgtu. Jū apiera turrēs but ēaip
smutnūjū dūna, iš Kurrio neczysti
pastoj' wissi, to wālgantieji: nēs
sawo dūnā jie pātis uš sawē wāl-
gys, ir ne turrēs gabēnta buti i
Diēwo namus.

5. Kā jūs tadā norit wēkt ant
kas mēto šwenczū, ir ant šwen-
czū Pono Diēwo?

6. Sztay, jie tur gallin dēl pu-
stēlninko; Egyptas jūs surinēs, ir
Mop jūs palaidūs. Dilgines āugs,
kur dabar jū mielaufas balwōnū,
sidābras stow, ir ērēlēczi jū šē-
trofa.

7. Čzēsas pajēšojimo priējo,
čzi s atrošujimo, to Izrael pa-
jus. Prārakai yra durni ir atšlī-
rimus daranēji be proto, dēl di-
dzio tawo nusidejimo, ir dēl didzio
neprieteliško balwōnū garbīnimo.

8. Sargai iš Epraim laiēš wā-
landā prie mano Diēwo; alle da-
bar jie prārakai yra, Kurrie ja-
bangus spēndza ant wissū jū Fellū,
neprietelišku balwōnū gārbinnī-
mu, namūse sawo Diēwo.

9. Jie pērdang sugadinn', ēaip
čzēse Gibeā: todēl jis minnēs jū
nusidejimo, ir pajēšlōs jū griešus.

10. Aš suradau Izraeli pūščzoje
nēy wyn: ūgias, ir maczau jū
sewus nēy pirmūsus pygus ant
pyg: mēdzio; alle pastay jie nuējo

pas Baal: Peor, ir pašādējo tam
bjauram balwōnui, ir pastojo pil-
nāy tokie bjauri, ēaip tie, Kurrus
mylējo.

11. Todēl šlowe Epraimo tur
lēkte palēkt nēy paušētis, kad ne
turrēs ney gimdyt, ney nešot, ney
nēščzomis pastot.

12. Ir norint ir jos užaugintū
sawo waišus, aš jas taczau dary-
su be waišū, kad ne (daug) žmonū
tarp jū butu: bet ir bēda joms,
kad aš nū jū busu atstojes.

13. Epraim, ēaip aš rēgiu, yra
sodits, ir grašus, ēaip Tyrus; alle
dabar tur išlēt sawo waišus jū-
ditojui.

14. Pone Diēwe, dūš jiems!
alle ēā tu jiems dūsi? dūš jiems
newaisingas žywatas, ir nešindan-
čes frūtis.

15. Wissa jū pištēnybe nusidūst
Gilgale, čzonay aš jū nešenczu:
taygi aš jūs ir ištumsu iš sawo
namū dēl nelabo jū elgimmo, ir
ney jokiā mēilē daugiaus jiems ne
ištōdisu; nēs wissi jū kunigāi-
čzi yra nuklydę.

16. Epraim yra ištiktas, jū ša-
nis padzuwo, kad ne gal daugiaus
waisaus nešti: ir ēaczi jos gim-
dytu, tay aš taczau jawišu mielā
waisu jū žywato.

17. Mano Diēws jūs praštums,
todēl, kad jie ne nor jo klausyti,
ir tur aplinkun ēlajot tarp pagōnū.

10. Pērskyrimas.

Izraelitēnai graudēnami, kad ne pra-
pultu.

Izrael yra išpūstits wyn: mēdis,
jo waisus lygey tošai yra:
tiek waišū jis turrējo, tiek saw al-
torū pašdāre; kur žēme gerāusa-
būwo, cze jie budawojo grašausas
bajnyčas.

2. Jū širdis pērdallpta, dabar
jū šalpybe jūs suras; jū altorei
bus

bus sulāuži, ir jū bažņņozos iſ pūstitos.

3. Tadā jie tur ſakyt: mes ne turrim Parālaus: nēs mes neſhib jom Pono Diemo; Eā dabar Parālus mus gal gēlbēt?

4. Jie noprōsnay priſēke, ir der rējima dare: ir tas ſuſtarims žal lojo ant wiſſū wāgū ant lāufo, nēy Eufālei.

5. Samariōs gYWātninkai (dre bedami) rūpinas dēl werſū Bet Awenēs (ſallin gabēnimo): nēs to (werſo) ſmones tūjiſis dēl to, (werſo) iſ Eurrio ſaczau jo Kamarin (Eledonai tā werſi gārbinantēji) labay paſidzaugdawo dēl jo ſlo wēs; nēsa ta (werſū ſlowe) yra nū jū ſallin gabēnta.

6. Bet tas werſis i Aſſyriā (yr) nugabēntas, dōwanai Parālui iſ Jareb. Taipō Epraim tur apgē dāts ſtowet, ir Izrael gedēſis iſ to, Eā apſlēmēs.

7. Nēs Parālus Samariōs prapūlē, nēy puttos ant wandens.

8. Nuſſtybes Awenē yra iſpūstitos, Eurromis Izrael ſuſgrieſiſo: erſſēczei ir uſnys āug ant jū altorū. Ir jie ſakys; * jūs Eālnai apdenglīte mus, ir jūs Eāufaros, grāfite ant muſū. * Luē. 23, 30.

9. Izrael tu * iſ czēso Gibeōs ſuſgrieſijei: prie to jie ir paſlīfēo; alle ne trōpys jūs toſſai Eāras, Eōſs Gibeoj' buwo, Eurs prieſ nelabus ſmones nuſidawe.

* Wald. 19, 25.

10. Bet aſ jūs Porawōsu pagal ſawo wēlijima; Ead ſmonū pulkai ſuſtrinē ant jū ateis, Ead aſ jūs Porawōsu dēl dwējū jū nuſidējimū.

11. Epraim yra werſis, prijun Eits rods Eulti: Aſ užeisu ant grājaus jo Eāflo: Aſ Epraima jūt' moſiſu, Juda turrēs ārt, Jo Eubs eſſēt.

12. Todēl ſēpit ſaw teiſybg, ir

dagofit mēilē, ir ārlite plēſinnē: Eadangi czējas yra Pona Diema jēſſot, iſ' jis ateis, ir lys ant juſū teiſybg.

13. Nēs jūs āriat, Eas piſtā, ir dāgojāt piſtenybg, ir wālgot meli lāwimo: waiſus.

14. Taygi, Eadangi tu nuſtiſſi ant ſawo elgimmo, ir ant dau gummo ſawo Earzygiū; tay tranſmas raſſis tarp tawo ſmonū; Ead wiſſi tawo ſancai butu iſpūſtiti; lygey Eaip Salmans iſpūſtijo gimminē Arbežlo, czēso Eāro, Eaip mōtina ant waiſū ſmarſiāuſey buwo nuſawinta.

15. Lygey taipō nuſidūs ir jums iſ Bet El, dēl didzōs juſū piſtenybes; Ead Izraelo Parālus rytā mētā anſti prapultu.

11. Pērſtyrimas.

Eurus Diemo malonēs, nedēlingams Izraelitēnams iſrōbitōs.

Eaip Izrael jāuns buwo, aſ jū mylējan; ir * wadinna jū, ſawo ſunu, iſ Egypto. * Matt. 2, 25.

2. Alle Ead dabar wadinna, tay jis ſallin Freipjas; ir apieras woja Baalim (ant gardēs) ir rū Einn' ābrozams.

3. Alle ēmjau Epraim prie jo ranfū, ir wedzau jū; alle jie ne nus māne, Eaip aſ jiems gēlbējan.

4. Aſ dawjan jiems ſmogiſſā jungā trāuft, ir mēilēs wirwēſeit, ir gēlbējan jiems jungā prie jū Eāflo neſot; ir dawjan jiems pāſarā.

5. Kad ben nieEaip ne nuſitrāuf tu wēl i Egypto: jēmē. Taipgi dabar Aſſurs jū Parālumi paſtojo: nēs jie ne nor priſtwerſt.

6. Todēl Eārdas užeis jū mies ſtus, ir ſutrūſſis jū uſEaiſczus, ir ſuēs dēl to, Eā jie apſlīme.

7. Mano ſmones pailso mangſwiwerſtis; ir Eaczeig Diemo ſodis jiems

jiems sakoms, taczau ney wiens
nestwercza (Diewop)

8. Ką aß iß tawęs darysu, Epra-
im? ar aß tawę apgysu, Izrael?
ar aß ne daryczau tawę wertay
Faip Adamą, ir tawę ißtifezau,
Faip Zeboim? alle mano firdis
fittay misli, mano mielasirdin-
gyste per diddi;

9. Kad aß ne noru daryt pagal
baisu mano kerstą, neygi kreiptis
Epraim batinay ißpauktit: nės aß
esmi Diewas, ir ne žmogus, ir
esmi šwentasis tarp tawęs; alle i
miestą aß n: noru ieit.

10. Tadda jie sešs Poną Diewą,
ir jis rėks nēy lėtas: ir kad jis
rėks, tay nusigąs tie, Eurie i wā-
Parus yra.

11. Ir tie iß Egypto taipjau
nusigąs, ney paukštis, ir tie iß
žemės Assur, nēy Farwālei: Ir
aß jūs idėsu i jū buttus, safo
Ponas Diewas.

32. Pėrštymas.

Graubenimas Diewop wercis.

Tarp Epraim wissur yra mellai
prieš mang. ir namuse Izrael
ne tikra Diewo: služma. Alle Juda
drutay dar laikosi prie Diewo, ir
prie tikros šwentos Diewo: služ-
mės.

2. Alle Epraim gānos wēju, ir
pastuy bēg ryt: wėjui, ir kas dien?
daugiaus daro balwōnū: gārbini-
mo bey ißfādōs: jie suderėjimā
daro su Assur, ir pargabēn bal-
samą i Egyptą.

3. Todėl Pons Diews prōwā
Juda ißjēškos; ir Jofubą pajēš-
kos pagal jo weikālą, ir jam at-
rošōs pagal jo ušpelnimā.

4. Berods (sako jie), * jis sawo
brolis motindis žyuate pamyne, ir
iß wissōs sylōs su Diewu ėmēs.

* 1 Moiz. 25, 22. 32, 24. 25.

5. Jis ėmēs su āngelu, ir pėr-
gališo: nės jis wercdams meldē

ji: czonay juß jis ji Bet: Ele rā-
do, ir czonay jis su mumis kal-
bējo.

6. Alle Ponas Diewas yra Dies
was Zebaot; Ponas Diewas yra
jo wardas.

7. Taygi dabar priswercis sa-
wo Diewop, turrēt mielasirdin-
gystę ir teisybę, ir lāuk wissadōs
sawo Diewo.

8. Alle Eupczus tur netikrą swar-
tį sawo rankoj, ir mielay pri-
gāun.

9. Nės Epraim safo: aß esmi
bāgot's, aß gana turru, manijie
ne ißrąs ney jokią nusidėjimā,
wissū'e mano darbūse, Fārsai
grieks butu.

10. Bet aß, Ponas Diewas,
esmi sawo Diewas, dar iß Eyp-
to; ir dar dūdas tas gywēt fē-
trofa, Faip lubijama ant mēto:
šwenczū.

11. Ir Palbasis prārafams, ir
aß esmi tas, Furs tief prārafāwis
mū dūd, ir per prārafus apsi-
sakau.

12. Gileade yra balwōnū gā-
binimas, ir Gilgale jie jāuczus
apietamoj' noprōsnay: ir tur tief
altōrū, Fieš mandelū ant laufo
stowinczū.

13. Jofubs * turrējo bēgt i žē-
mę Syrią; ir † Izraelis turrējo
služyt už moterifkę, dėl moterif-
kės jis turrējo ganyt.

* 1 M. 28, 5. † 1 M. 29 30.

14. Alle pastuy Pons Diews
Izraeli ißwede iß Egypto, per
prārafą, ir dawę ji Fawot per
prārafą.

15. Bet dabar Epraim ji ißpēin
sawo balwōnais; todėl jū Faus-
jas ant jū užeis, ir jū Wiešpats
jiems užmošēs jū ißgēdijimā.

13. Pėr-

13. Pėstėrimas.

Griekas ūd prapūlmq: Kristaus pėr-
gallėjimas dūd išgánimq.

Epraimai baisus pamokėlus mo-
činant, buwo jė Izraėliš' iš-
fėltas (t. karėly); pašty jė susi-
griėgijo su Baal, ir dėl to jė bu-
wo žawinnami.

2. Alle dabar jė susigriėgijimū
toly dangiaus daro, ir iš sawo
šdābro ābrozus, kaip tai gal iš-
mislyt, butent balwōnus, kurie
tačiau tikt' kālwojo darbai; ir ta-
čiau jė safo apie tus: kas tus
wėrėnus nor buzoť, tas įmoneš
tur apierawot.

3. Tie bus nėy ryto: dēbės, ir
nėy rassa, anėšti krintanti; beje
kaip pellai. nū kłojimmo šallin
pučiami, ir kaip dūmai iš kāmino.

4. Alle aš esmi Ponas Dievas,
tawo Dievas, dar iš Egipto: ir
taw idant ne reiktu pažint kitto
diewo, kaip tikt' mang, ir ne kitta
išgėlbėtojt, kaip mang wienq.

5. Juk aš tawę aprūpinau pāš-
czoje, šauloj' žėmėj'.

6. Alle kadangi jė ganyti, kad
pristwālge, ir gana tur, tay jū
širdis pučast; todėl jė užmiršt
mangš.

7. Taygi ir aš busu prieš jūs
nėy lūtas, ir kaip pardelis tykōsu
jū ant kėlo.

8. Aš jiems priešais eisu, kėy
meška, kurrei meškyczei šallin
imti, ir jū užkėtita širdi suplēš
su; ir esu jūs czonay kaip lūtas;
žwėrys jūs sudraštys.

9. Izrael, tu sawę i bėda iwe-
di: nės tawo išgánimas wienin-
teley prie mangš stow.

10. Kame dabar tawo karā-
lus, kure tawę gallėtu gėlbet per-
wissus tawo miestus? Ir tawo
waldōnai, * apie kurus tu sašy-
dawai: dūf man karālū bey ku-
nigaišyczū.

* 1 Jom. 8, 5. 6.

11. Gėray, aš taw dawjau kai-
rālu sawo pāpykij': ir sawo kėr-
te aš jė taw atimsu.

12. Nusidėjimas Epraimo yra
surėstas, ir jū griekai ne atlēisti.

13. Lės jė šopėjimū turrės,
kaip kofia gimdanti: nės tai yra
waiškai ne prisidaboja; cžėsas pris-
eis, kad neiglis dėl tužbōs waiķū.

14. Alle aš jūs išgėlbėsu iš pėk-
lōs, ir išwālnysu iš smertės.
Smertie, aš busu taw nūdais;
pėkla, aš busu tawo marru. Tai-
čiau tas palinkšminojimas mano
āfims yra užlēptas.

15. Lės jis tarp brolių waiķū
neš. Kytwėjis ateis; Pons Diewa
iš pūczōs aukstyn žengs, ir jū
šullins išdžowys, bey jū pawers-
mi sausa darys; ir išplėš kārba
wissu kəštūjenczū tyķū.

14. Pėstėrimas.

Dieš prisimercjantiems išrod' sawo
malonę.

Samaria pūsta pastos, nės jė
ne kłausa sawam Diewu.
Ir kārdu prapūls, ir jū inazi
waiķaiczei bus surekšiti, ir jū
nėščzos moterės bus smarķey nu-
žawintos.

2. Pristweršt, Izrael, Wiešpai
tiesp', sawo Diewo: nės tu pūlet
dėl sawo nusidėjimo.

3. Priimkite šus žodžius, ir
pristweršit Ponop' Diewop', ir
taršit jam: atlēist mums wissus
griekus, ir daryt mums gėray;
tay med apierawōšm jāutuķus sa-
wo lūpū.

4. Assur ne tur mums gėlbėt, ir
ne norim daugiaus jūt' ant žirgū,
ir ne daugiaus sašyt darbams sawo
rankū: jās este musū Diewu! bet
dūf širratoms malongrast pas tamq.

5. Tay aš jū atstojima wėl gy-
disu, mielay aš noru jūs mylėt;
tay mano kėrštās šallin kreipš
nū jū.

6. Aš

6. Aš busu Izraelui nę rassa, kad turręs žydēt nę rože; ir jo šakņys turręs išsprōgt, nę Libanon.

7. Ir jo želmenes išsiplātīt, kad butu taip gražus, kaip alįwōs mēdis; ir tur tokt gęta kwāpā dūt, nę Libanons.

8. Ir wēl turręs sēdēt po jo pa wēsu, iš rugiū jie išsilaiķys ir žydēs, nę wynmēdis; jo paminklas bus nę wyns prie Libanono.

9. Eprain, kam man daugiaus balwōnai? Aš jį išklausysu ir was džiūsu. Aš busu nę žalia ēgle; prie manęs bus randamas tavo waisus.

10. Kas yra išmintings, Eurs tai pėrmanytu, ir protings, Eurs tai suprastu? Nes Ellai Pono Diemo yra tikri, ir teisieji waiķęs; czoja ant tū; alle pėrėjengiantieji parpūl ant tū.

Práras Joel.

1. Pėrstyrimas.

Korawones Pono Diemo žodams apsa.
lamos.

Szittas yra Pono Diemo žobis, Eurs sakytas buwo Joelui, sunui Petuel.

2. Klausykite to, jūs wyrėsnieji, ir dabokit' ant to, wissl gywatininkai žēmėj, bau toktai nusida: we jūšū czėsūse, arba jūšū tēwū czėsūse?

3. Sakykite sawo waiķams apie tai; ir jūšū waiķai te saķo tai sawo waiķams, ir tie waiķai Eit: tiems jū waiķū; waiķams.

4. Butent, Eę Eirmeles paliekt, tai suēd žogai; ir Eę žogai paliekt, tai suēd' wabalai, ir Eę wabalai, paliekt, tai suēd gnūšai.

5. Pabuskit jūs girtieji, ir wer: Eit; ir Eaukt, wissl wyn; girtō: Elei dēl šwiežaus wyno; nės jis jums pagrēbts po jūšū burnōs.

6. Nes atštrauk i mano žēmę diddis žmonū pulkas, ir tū be šaitlaus, tie tur dantis nę lūtai, ir Eruminnas dantis nę lūtenos.

7. Tie išpūstij' mano wynkalnį, ir nubrauķ mano pygmēdį, nulup' jį, ir met jį šallin, kad jo šakos baltos cze stow.

8. Kauk, kaip Eoķia merga,

žakķu apsisauczianti dēl sawo jaunikio.

9. Nes walgimo: apiera ir gėrimo: apiera yra šallin iš namū Pono Diemo; ir Eunigai, Pono Diemo tarnai, yra smūtni.

10. Lauķas yra supūstintas, ir dērwa stow wargingay: jawai sugēde, wyns stow wargingay, ir alliejus bėdningay.

11. Laufininkai išweizd' wargingay, ir wynininķai Eauķia dēl Ewieczū, ir dēl miežū; kad iš dāgo ant lauķo nieķs ne gal' buti.

12. Taipjau ir wyamēdis stow wargingay, ir pygmēdis bėdnins gay; priegtam granot: mēdzei, palm: mēdzei, óbelei, ir wissl mēdzei ant lauķo padzuwg; nės žinos nū dzaugsmas i bėdą pawirto.

13. Apšijuskit ir dejojkit, jūs Eunigai, Eaukt. jūs tarnai altoraus; ieidami gullēkite žakķūse, jūs tars nai mano Diemo: nės tiek walgimo: apiera, tiek gėrimo: apiera šallin yra iš namū jūšū Diemo.

14. Szwegskite pástnikę, suķaus Eit surinkimę, surinkit' wyresnūs: sus ir wissus gywatininkus tōs žēmės, i namus Pono Diemo, sawo Diemo; ir Eaukite Ponop' Diewop'.

~ ~ ~

15. NE

15. **Nē** bēda tai dienai; nēs po no Diemo diena arty pra, ir ateit **Ēaip** sugaišinnimas nū **Wissga** linczojo.

16. **Eze** walgis po musū ašū bus šallin imts; ir iš namū musū Diemo dzaugsmas bey linšmummas.

17. **Sēkla** po žēmg supūwo, rūgiū; buttai stow pūsti, stunes suit: rūšos; nēs jawai sugēdg.

18. **Nē** banda, **Ēaip** ta dejoj, jāuczei išwēizd' bēdningay, nēs ne tur ganyflōs; ir āwys nutroštr'.

19. **Pone** Dieme, tamg aš pra: šau; nēs ugnis sudėgino lanšas pūščzoje; ir liepsna wiššus medžus ant dirwōs uždėge.

20. **Ir** žwėrys šaukia tamgsp': nēs wandens: wersmes išdzūwūsos, ir ugnis sudėgino lanšas pūščzoje.

2. Pērsšyrimas.

Apie tikrą prisiwertimā, apie **Kristu**, išliėjimā šwentōs dwasės.

Trābišite su trāba Zione, šaukit: **Ant** šwentōjo mano **Kālno**: drėbēkit, wišši gywātininkai žėmėj': nēs diena **Pono Diemo** ateit, ir yra arti.

2. **Tamši** diena, aptėmusi diena, dēbesōta diena, migglōta diena, lyg **Ēaip** aušra iššiplātin' per **Kāl**nus, butent diddis ir sylings žmonū pulks, **Eurrio** lygaus pirm to ne buwēs, ir pastuy ne bus t amžinus czėsus wiššadōs.

3. **Pirm** jo eina sudėginanti ugnis, ir pastuy jė dėganti liepsna. **Žėme** po jo ašū pra nēy sodas, alle pastuy jė nēy pūsta pūščza, ir nēy wiens jam ne išsprūs.

4. **Jie** išweizd' nēy žirgai, ir beg nēy raitelai;

5. **Jie** šokinėj' wiršuj' **Kāl**nū, **Ēaip** wežimmai bilda, ir **Ēaip** liepsna āža šāndūse: **Ēaip** diddis žmonū pulks, **Kārui** išrėditas.

6. **Žmonū** pulkai baidysis jo; wiššū gymjei taip išblyškė, nēy pūdai.

7. **Jie** bėgs, nēy milžinai, ir murus tweišs, nēy **Ēareiwjei**; **Ēojs** nas toj' tiesog trāufsis, ir ne iš **Kēlo** eis.

8. **Uey** wiens **Pittam** pāines ne darys: bet **Ēojs**nas **Kellāus** pagal sawo damadg: ir pērsilāuf per ginšlus, ir ne bus ižeisti.

9. **Jie** jūdinės aplinkun per m'estg, ant murū bėginės, ir **Kūps** t buttus, ir ieis pro lāngus nēy wāgis.

10. **Dėl** jo drėba žėmg, ir wirpa dangus: šāule bey menū aptėmsta, ir žwaigždes užlaišk sawo šwiesg.

11. **Uēsa** **Pono Diemo** sawo pers: **Pūng** dūs pirma eit pirm sawo waiššo; nēs jo waiššas yra labay diddis ir sylings, **Eurs** darys, **Kg** jis liepjg; nēs diena **Pono Diemo** yra diddi ir labay baišinga; **Ēas** gal jė išpēst?

12. **Taygi** dabar sašo **Pons** Diems: prisiwerštit mangspi iš wiššōs širdiės pastnišawimu, weršsimu ir dejawimu.

13. **Sudrasšykit** sawo širdis, ir ne sawo rubus, ir prisiwerštit **Wiešpatiesp'**, sawo **Diemop'**: nēs jis yra malonus, mielaširdingas, **Kantrus**, ir didžōs gerybės, ir be wēišk gailėsi **Ēorawonės**.

14. **Kas** žinn', rassi jis wēl gailėtus, ir žegnong pastuy sawg paliktū, apierawoti walgimo: apierg, ir gėrimo: apierg **Ponui Diemui**, jusū **Diemui**.

15. **Trābišit** su trābomis Zione, šwēštit pāstnišk, sawadinšit surinšimā,

16. **Surinšit** žmonū pulkū, šwēntinšit surinšimā, sušaukit wyresnūsus, **Eruwon** šaukit mažus waiššaicžus ir žindamus; jaunikšis

te išeit iņ sawo (jaunif) Pamarōs, diddis waiķas ēsqs, Eurus tarp ir marti iņ sawo (martiņš) lowōs. jufu sunczau.

17. Te werķia kunigai, Pono Diemo tarnai, tarp prybaņnyco bey altoraus, ir te saķo: Pone Dieme, czedyf sawo žmonu, ir ne duķ sugeditai buti tawo tēwiķei, Kad pagōnai ant jū ne ponawotu. Kodēl tu wēlitumbēi saķyt tarp žmonu: Pame dabar jū Diemas?

18. Tay tadde Pons Diems atferķys sawo žemē, ir czedys sawo žmonu.

19. Ir Pons Diems atsaķydams tars sawo žmoniems: Ņtay, aķ jums jawu, ņwieķaus wyņo ir allieķaus apņtay susu, Kad to pilnay turrēstē; ir ne dūsu jums daugiaus tarp pagonu gēdoje but.

20. Ir tā iņ ņaurēs aķ toli nū jufu ņallin werryņu, ir jē ņtumsu i iņdžuwuņē ir sausa žemē, butenē jo wēidā aķ kreķpsu ant juru linķay i rytus, ir jo gālā i kraķtinnes jures. Jis turrēs supūt ir ņmirdēt; nēs jis didzus dāiķtus iķtaiķēs.

21. ņeņbijōķ, miela žēme, bet buķ linķsma ir be bāimēs: nēs Pons Diems taipjau gal didzus dāiķtus iķtaiķyt.

22. ņeņbijōķit, jūs žwērys ant lauķo: nēs gwynēimai pūķczoje turrēs žallūti, ir mēdzej sawo waiķu neķt, ir pyg mēdzej bey wyn, mēdzej gana waiķu turrēs.

23. Ir jās, waiķai Zion, dzangēties, ir buķit linķsmi iņ Pono Diemo, sawo Diemo, jums dū, danczo moķytojus ant teiķybēs: ir jums nuņuncz' anķstybā lytu ir welybā lytu, ņaip pirma;

24. Kad ņloimmai pilni butu ruggiu, ir ņpāustuwēs ņlyņtu ņwieķu wynu bey allieķumi

25. Ir aķ jums atpildisū tus mettus, Eurus jogai, wābalai, gnāņai bey firmeles ņuēde, mano,

26. Kad gana turrēstē wālgit, ir wardā Pono Diemo, sawo Diemo, gārbīt, dymus tarp jufu dāruņo: ir mano žmones ne turrēs dausģiaus iņģēditi but.

27. Ir jās tai iķtirņit, Kad aķ eņmi widdus' tarp Izrael, ir Kad aķ eņmi Ponas Diemas, jufu Diemas, ir ney wiēno daugiaus: ir mano žmones ne turrēs daugiaus iņģēditi buti.

3. Pērņtyrimas.

Apie apģinnimģ baņņcōds priēķ ne, prietelis.

Ir po to aķ * sawo Dwaņē iņķlies ņu per wiņņā kunā, ir jufu ņanus bey duķeres prāraķāns; jufu wyresneji ņāpnū matys, ir jufu jaunķāiķzei rēģējimus rēģēs.

* Darb. Ap. 2, 14, 17.

2. Taip' au aķ i tā czeņā ir iņķlies ņu sawo Dwaņē, tieķ ant bernū, tieķ ant ņūģinū.

3. Ir dūsu ņēbuķlū, ir danguje ir ant žēmēs; butent kraujā, uģnē bey dumū; gārā.

4. ņāule pawirs i tamņumma, ir menū i kraujā, pirm ne ņaip prietis ana didde ir iņģaņtiēs pilna diēna Pono Diemo.

5. Ir nuņidūs, Kad wardā Pono Diemo praķvēģģ bus iņģēķhē as. ņēs ant ņālnō Zion bey Jeruķas lēj' bus iņģēķbēģimas, ņaip Pons Diems paķadēģēs; ir prie ņittū liķē ņusujū Pono Diemō wadiķamujū.

6. ņēs ņtay, toņa diēnoņa, ir tame czeņē, Kad aķ nuķreķpsu api ņālimma Juda bey Jeruķalēs,

7. ņķ wiņņus pagōnus ņuwēņu, ir nuwēņu jūs žemyn i paķalni Jozepat, ir czonay ņu jeis proi wawoņu, dēl mano žmonu, ir dēl mano tēwiķēņē dāliēs Izrael, Eurus

✠ ✠ ✠

jie

jie tarp pagonā iſbarſte, ir ī ma-
no ſēmē iſdalījo;

8. Ir burtā mēte ant mano ſmo-
nū, ir vaiķus uż walgt ſallin da-
we, bey mergāites uż wynā par-
dawe ir pragēre.

9. Ir jūs iſ Zor bey Zidon, ir
iſ wiſſū rubējū Pilistēnū, Eā jūs
darbo turrit ſu manim? ar jūs
norit man tyczotis? gēray, jey
prieſmanā tyczotātiēs, tay aſ jums
toſtay greitay ir wēiķ użmoķēſu
ant juſū galwōs.

10. Kurrie jūs ēmēt mano ſida-
brā bey āuķſā, ir mano gražus
ſemczugus, ir tus ī ſawo baņny-
čas inēķēt.

11. Priegtam ir vaiķus Juda
bey vaiķus Jeruzalēs pardawēt
Gryķonams; Ead ben jūs labay
tōli ſallin gabēntumbit nū jū ru-
bējū.

12. Sztay, aſ jūs priķēſu iſ
to kampo, ī kurti jūs jūs parda-
wēt; ir noru jums tai atroķūt ant
juſū galwōs.

13. Ir juſū ſūnus bey juſū duķ-
teres aſ wēl pardūſu per vaiķus
Juda, tie tus pardūs aniems iſ
Arabionū, ſēmēs, ſmoniemis iſ tō-
limōs ſēmēs: nēs Pons Diems tai
kalbējo.

14. Iſſauķite tai tarp pagonū;
ſwentikēt koķi kārā, priķēķit dru-
tūsus, te prieit ir teſtrāuķ auķſ-
tyn wiſſi zalnērei.

15. Daryķit kārdu iſ ſawo no-
rāgū, ir rāgōtinū iſ ſawo pjāu-
turū: ſlpnasīs te ſaķo: aſ eſmi
drāts.

16. Suspulķawōķit, ir prieķit,
wiſſi pagonai, iſ wiſſū ſallū, ir
ſrſteikēt krumon; cze jau Pons
Diems tawo drutūsus paguldys.

17. Pagonai kēlſis, ir auķſtyn
eis, ī paķalni Jozapat; nēs czonay
aſ ſēdēſu ſūdit wiſſus pagonus iſ
wiſſū ſallū.

18. *Pradēķite pjaut, nēs jawai
prinōķo: eiķķite ſēmyn, nēs ſpāu-
ſtuwe pilna, ir ſpāuſtuwe pēr-
bēg; nēs jū piķtenybe didde.

*Upreiſ. 14, 18.

19. Bus ſēn ir tēn ſmonū pul-
ķai paķalni' prowōs: nēs Pono
Diems diena arti pra paķalni'
prowōs.

20. Sāule bey menū aptēms; ir
ſwaigjdes użlaiķys ſawo ſwiefā.

21. Ir Pons Diems rēķaus iſ
Ziono, ir dūs girdēt ſawo balſā
iſ Jeruzalēs, Ead dangus ir ſēme
padrēbēs. Alle Pons Diems bus
priſtiķķējimu ſawo ſmonēms, ir
twirtybe waķams Izrael.

22. Ir jūs iſtirſit, Ead Aſ, Po-
nas Diemas, juſū Diemas, Zione
gynwēnu, ant ſwento mano kālno:
tadda Jeruzale bus ſwenta, ir
ney joķs ſwētims daugiaus ne
wāiķſczos per jē.

23. To czēſ' kalnai warwēs ſal-
du wynu, ir kauķaros pienu, ir
wiſſos uppes Juda bus pilnos
wandens: ir iſ Pono Diemo nai-
mū wersme iſeis, ſlāpinanti uppe
Sittim.

24. Alle Egnptas pūſtas paſtōs,
ir Edoms pūſta pūſtynē; dēl piķte-
nybēs waķams Juda iſrōditōs,
Ead jie neķaltā krauķā praliejo ſa-
wo ſēmēj'.

25. Alle Juda bus apgywēnta
amžinan, ir Jeruzale wiſſadōs.

26. Ir aſ ne liķſu ne atķērķitā
jū krauķā: ir Pons Diems gynes
Zione.

Práras Amos.

1. Pírštyrimas.

Diews grumžda Izraelitenu kaimynus
torawoti.

Szittai pra, Eš Amos, Eurs
tarp Ferdžū Tekooj' bu
wo, rėgėjęs ant Izrael,
czėse Ušio, Farálaus Juda, ir Je
robramo, Joaso sunaus, Izraėlo
Farálaus, du mettu pirm žėmės
padrėdėjimo,

2. Ir tare: Pons Diews rėkėus
iš Žiono, ir sawo balsą dūs gir
dėt iš Jeruzalės; Kad lanėos Ferd
žū wargingay stowės, ir Karme
lis wiršuy padžus.

3. Taip safo Ponas Diewas, dėl
tryū ir Fetturū bjaurū nusidė
Damaskaus aš jū ne czėdisu: to
dėl, Kad ji Gileadėnus gellejineis
sprėgilais sukėle.

4. Bet aš ugnį sūsu i namus
Asaelo, ta sudėgis palloczus Ben
Adado.

5. Ir aš užkaiščzus Damaskaus
sulaužisu, ir gywatininkus ant
lauko Awen, draug su tūmi, Eurs
Farálisėq lázdq laižo, iš linėsmo
butto išpūstisu; Kad žmones iš
Syriės i Kir bus. šallin gabėnti,
safo Ponas Diewas.

6. Taip safo Ponas Diewas:
dėl tryū ir Fetturū bjaurū nusidė
jimū Gaso, aš jū ne czėdisu: to
dėl, Kad jie apkaltūsus tolaus ap
kalle, ir i žėmę Edom praware:

7. Bet aš ugnį sūsu i murus
Gasu, ta sudėgis jū palloczus.

8. Ir gywatininkus Adodo,
draug su tūmi, Eurs Farálisėq
lázdq laižo, iš Askalon išpūstisu;
ir Kreipsu sawo ranėq priėš A
Fron, Kad prapulti turrės, Kas Pi
listėnū dar liėko, safo Wiešpats,
Ponas Diewas.

9. Taip safo Ponas Diewas:
dėl tryū ir Fetturū bjaurū nusidė
jimū miesto Žor, aš jū ne czėdisu:
todėl Kad jie apkaltūsus tolaus i
žėmę Edom praware, ne minnė
dami derėjimo su broleis (daryto);

10. Bet aš ugnį sūsu i murus
Žor, ta sudėgis jū palloczus.

11. Taip safo Ponas Diewas:
dėl tryū ir Fetturū bjaurū nusidė
jimū Edomo, aš jo ne czėdisu:
todėl, Kad jis sawo broli Fardu
pėrsekinėjęs, ir Kad jissai jo nėš
czas nužawinęs, ir wis suplėjęs
sawo Feršte, ir sawo naršq amžis
nay laižo;

12. Bet aš ugnį sūsu i Teman,
ta sudėgis palloczus Bazrose.

13. Taip safo Ponas Diewas:
dėl tryū ir Fetturū bjaurū nusidė
jimū waičkū Amon aš jū ne czėdis
su: todėl, Kad jie nėščzas sudrāsė
Gileade, Kad sawo rubėžū praplai
tintu:

14. Bet aš ugnį uždegisu murū
šė Rabba, ta sudėgis jū palloczus,
Kad šankšmas bus czėse Faro, ir
Kad wėtra prieis, czėse umaro.

15. Tay tadda jū Faralus draug
su jo Kunigáikščzeis apkaltis bus
šallin gabėnts, safo Ponas Diew
was.

2. Pírštyrimas.

Diews nedėlingq. gimine Judq bey Iz
rael grumžda torawoti.

Taip safo Ponas Diewas: dėl
tryū bey Fetturū bjaurū nusidė
jimū Moabo, aš jū ne czėdisu:
todėl, Kad jie Fėulus Edomo Far
rėlaus i pėlenus sudėgino;

2. Bet aš ugnį sūsu i Moab,
ta sudėgis palloczus Kiriotoj'; ir
Moabs turrės mirti tranšme, ir
rėšme, ir trubū gārse.

3. Ir

3. Ir aš jū waldōnā išgaišīsu, ir wissus jū kunigaišēzus draug su jūmi nužūdisu, sašo Ponas Diemas.

4. Taip sašo Ponas Diemas: dēl tryū bey ketturū bjaurū nusi: dēsimū Juda, aš jōs ne czēdisu; todēl. Kad jie Pono Diemo prisai: fimus paniekim', ir jo promas ne laiko; ir dūdas išwadzūti sa: wo mellais, kurrū jū tēwai sge;

5. Bet aš ugnī sūsu i Judā, ta sudēgis pallōczus Jeruzalēs.

6. Taip sašo Ponas Diemas: dēl tryū bey ketturū bjaurū nusi: dēsimū Izrael, aš jū ne czēdisu; todēl: Kad jie teisūsus už pinigus, ir pawargulus už porą kurrū pardūda.

7. Jie pawargulū gálwā pamin i purwā, ir gašin kēlā bēdnūjū. Sunus ir tēws gul prie wienōs mergōs, Kad jie šwentā mano wardā ne šwentā darytu.

8. Ir prie wissū altōrū jie lē: būja iš užstattytū rubū, ir gēr' wpnā sawo diwāiczū namūse, iš korrōtūjū (pinnigū.)

9. Jūš aš Amoritā pirm jū: āpiū išgaišīnau, taip iškēlusi, nēy cedrai, ir jo syla, nēy aujos: lai; ir aš išgaišīnau wiršuj' jo waisu, ir apvāczoj' jo šaknī.

* 4 M. 21, 21. 24.

10. Ir iš Egipto žēmēs aš jus išwedzau, ir per ketturis dēsimtis mettus pūščioje wadzojau, Kad Amoritū žemę apgywēntumbit.

11. Ir iš jūšū waiķū aš prāras: kus prikelau, ir Nazarēus iš jūšū jaunikāiczū. Ar ne taip, jūs wai: kiai Izrael? sašo Ponas Diemas.

12. Tay jūs dūdat Nazarēams wyno gērt; ir prisākot prārašams, tarydami: jūs ne turrit prārašaut.

13. Sztay, aš tarp jūšū brāš: kēdisu, taip wēžims pēdais pri: kaur's brāška.

14. Kad greitas ne gallēs iš: bēgt, nēy drūtas kē igallēs; ir gallys ne gallēs sawo gywastī iš: wálnyt.

15. Ir strėlczēi ne ištrows; ir greiten bēgt gallysis, ne išbēgs; ir jūjāš ne išwálnys sawo gywastī.

16. Ir kurs tarp drutujū sylin: giānsas pra, nūgas tūrēs išbēgt, tū czēs, sašo Ponas Diemas.

3. Pārskrymas.

Nebelingi Izraelitēnai tur korrōti: buti.

Sirdēkit, kē Pons Diems su jus mis kalba, jūs waiķai Izrael, butent su wissomis giiminėmis, kurras aš iš Egipto žēmēs išwed: zau, ir tare;

2. Iš wissū giiminū ant žēmēs aš jus wienus išpajinau; todēl aš ir noru jus korrōti dēl wissū jus sū nusidēsimū.

3. Begu ir gal dwējēts podraug waiščiot, nēt, Kad jūdu gēray sutinka?

4. Begu lūts rēkia girtoj', plēs šimmo ne turrys? Begu lutytiš blāuja iš sawo urwōs, nēt, Kad jis kē sumedzojēs?

5. Begu paukštis ir išpajinoj' i: žabāngā ant žēmēs, cze kur nieks paukščzū ne gāuda? Begu ir žai: bāngā kas pakēl nū žēmēs, su kurre dar niekā ne sugāwēs?

6. Begu ir kas su trāba kōliam mieste trābij', Kad žmones iš to ne nusigastu? Begu ir pra kōlia nepalāima mieste, kurrē Pons Diems ne darytu?

7. Lēs Wiešpats, Ponas Die: was, niekā ne dāro, jey jis ne sawo paslėptinę žinomā darytu prārašams, sawo tarnams.

8. Lūts rēkia, kasgi nesibijo: tus? Wiešpats, Pons Diems kalba, kasgi ne prārašautu?

9. Ap:

9. Apsašykit palloczūse Afdode, ir palloczūse Egypto: žēmės, tarydami: Susirinkt ant kálnū Samarijos, ir žurėkit koks diddis czonay pra rėšmas ir neteisybe.

10. Jie ne atboja ney jokiōs teisybės, sašo Ponas Dievas; surenkė kėrbus neteisy sugrėbtus sawo palloczūse.

11. Todėl Wiešpats, Ponas Dievas taip sašo: šit žėme ābažu aplink bus angulėta, ir tawg žėmyn plėš nū tawo maciės, ir tawo buttus išplėš.

12. Taip sašo Ponas Dievas: lygey kaip kerdzus lūtui porą blauzd: kaulū arba auslės: galėlti iš nastrū išplėša: taip waiškai Izrael Samarij gywėnantieji bus išplėsti, ir tur kampe pátalą, bey Damaskė lową.

13. Klausykit ir iuddikit namū mūse Jokubo, sašo Wiešpats, Ponas Dievas, Dievas Zebaot.

14. Nėis to cžės, kad aš griekus Izraelo pajėškōsu, tay aš altorus Bet Elio pajėškōsu, ir rāgus altōraus nulāušu, kad ant žēmės turrės parpult.

15. Ir ištiksu buttus, tiek wāsarōs, tiek žēmōs cžėse gywėnamus; ir prapuls buttai iš elpanito: kaulū daryti, ir daugums butūtū bus išpūstits, sašo Ponas Dievas.

4. Pėrstyrimas.

Grumdimas prieš nyresniūs Izraelo.

Girdėkit šittą žodį, jūs rėbjos kėrwes, ant kálno Samaria ēsanczos, kurrei jūs pawarguliems, kas ne werta, dārot, ir pamīnat pawargusus, tarydami sawo ponams: atnešė, girtōkime.

2. Wiešpats, Ponas Dievas prisėkė prie sawo šwentybės: štay, cžėsas ateit ant jūsų, kad su mēškerėmis busit ištraukti, ir jūsų

waiķū: waiķai su kėbėklėis žuwū gāudomaiseis.

3. Ir išeisite laukan pro spragas, kōjnas teisog ties sawim, ir busit šallin mēsti i Armon, sašo Ponas Dievas.

4. Beje, eikit šėn i Bet El, ir pelnykit griekus, bey i Gilgal, kad jūsų griekū daug butū; ir neškit sawo apieras rytmečeis, ir sawo desėtines trėczą dieną.

5. Ir rūšikit rāngo dēkawoni apierai, ir sašykit apie apierą iš gėrōs wālės dūtą, ir apsalykit tai: nėis taip jums patinka, jūs waiķai Izrael, sašo Wiešpats, Ponas Dievas.

6. Todėl aš jums ir dawjau per wissus jūsų miestus dantis pateis kenczias, ir dūnōs stočą per wissas jūsų šallis, ir taczau jūs manęs pi ne prisiwertėt, sašo Ponas Dievas.

7. Taipjau aš ir lytaus jums ne dawjau, iė dar trims mėnesims te b'ėsant iė dāgo cžėsui, ir wienam miestui aš sutekėu lytaus, ir antram aš tą ne sutekėu: wiena dirwa gamo lytaus, ir antra dirwa, kurrei lytaus ne gamo, pėrdzumo.

8. Ir iėėjo du, trys miestai i wieną miestą, kad wandens gāutu gėrt, ir ne galėjo gana to rąsti: taczau jūs manęs pi ne prisiwertėt, sašo Ponas Dievas.

9. Aš jus sloginau sansu oru, ir kėlėis; taipjau ir gnūsai suėde wissab, kas jūsų daržūse, wynnė kálnūse, ir ant pygmėdžū bey aliejaus: mēdžū āugo: ir taczau jūs manęs pi ne prisiwertėt, sašo Ponas Dievas.

10. Aš marą sunczau tarp jūsų, lygey kaip Egyptoj; aš nužuddziāu jūsų jaunimā kėrdū, ir dawjau jūsų arklius pagrėbtus šallin

gabēnt: aš smārwe jusū ābažo jumis dawjau eit ī jusū nost; ir taczau jās manēspi ne priswertēt, sašo Ponas Diēwas.

11. Aš nēkurrus iš jusū supū, stijau, Paip Diēws Sodomā bey Gomorrā supūstijo, Paš buwot nēy nūdeaulys, iš ugniēs ištāuktas; ir taczau jās manēspi ne priswertēt, sašo Ponas Diēwas.

12. Todēl aš noru taw tolaus taipo daryt, Izrael: ir Pašangi aš taw taipo noru daryt, taygi taisykīs, Izrael, ir eiš priēšais sawo Diēwui.

13. Uēs stai, jis yra tassai, kurs Pālnus daro, wējā sutwēr, ir rodo žmogui, kā jis tur Pālbēt. Jis daro ir aušrā ir tamšybē; jis eiti ant aukštībju žēmēs: jis wardu Wiešpats, Diēwas Zebaot.

5. Pērsprimas.

Dejāwimo giesmē, dēl nusižengimmo Izraelo.

Plausykīt, jūs iš giminēs Izrael, šittā žodi; nēs aš turu šē dejāwimo giesmē ant jusū sutaisyt:

2. Merga Izrael parpūlusi, Paš ne wēl prisikēls: ji ant žēmēs parstumta, ir niera ney jošio jē priēlenczo.

3. Uēs taip sašo Ponas Diēwas: mieste, kur tūkstantis išeina, tišt šimts pasiliks; ir kur šimts išeina, tišt dēšimt pasiliks, gimminēje Izrael.

4. Todēl taip sašo Ponas Diēwas nammams Izrael: jēškokit manē, tay gywi iškliškite.

5. Ne jēškokit Bet El, ir ne nueikit ī Gilgal, ir ne eikit ī Ber Seba. Uēs Gilgal apkalts bus šallin gabēnts, ir Bet El bus Bet Awen. (nieku pamirš.)

6. Jēškokit Pona Diēwā, tay gywi iškliškite, Paš ugnis nammūse Jozepo wiršu ne gāutu, kurri

degtu, Paš nieks ne gallētu gessyt Bet Elēj.

7. Kurrie jās prōwā ī mēteles pērwerzat, ir teisybē žēmyr parstumjat.

8. Jis daro Sietā ir Orionā, iš tamšybēs rytā, ir iš dienōs tamšē nākti darqša. Jis wandent jurosa wandinna, ir iškliējā tā ant žēmēs, jis wardu Ponas Diēwas.

9. Jis daro, Paš drūtasis tur supūstīt's but; ir apmūrits miestas tur iškūstijimui tekti.

10. Alie jie to nešencza, kurs jūs pabarra wartūse; ir tā per nūboda laišo, kurs kā gēr moš Finna.

11. Todēl, Paš jās pawargulus prispāudzat, ir rūgiū imat iš jū didzeis saikais; tay jūs ne gāusit gywēt tūse buttūse, kurrus iš kālditū akmenū pasibudawojat: ir to wyno ne gāusit gērt, kurri ant ašū gražū wynkālū sodinot.

12. Uēs aš žinnau jusū nusižengimā, kurrio daug yra, ir jusū griekus, kurrie sunkus yra; Paip jās teisūsus prispāudzat, ir uš kraujā pinnigū imat, ir pawargulus wartūse pāminnat.

13. Todēl iškūtingasis to cēš tur tylēt: nēs piētas cēšas.

14. Jēškokit kas gēr, ir ne kas piēk, Paš gywi iškliškūmbit: Tay Wiešpats, Pons Diēws Zebaot bus pas jus, Paip jās girraties.

15. U' apkēstīt kas piēk, ir myšlēt, kas gērā; darykīt, Paš pro wōs butu wartūse; tay Wiešpats, Pons Diēws Zebaot, malonus bus likušiems iš Jozepo. (giminēs.)

16. Todēl, taip sašo Ponas Diēwas, Diēwas Zebaot, anšai Wiešpats: bus dejāwimo per wišas ālyczas, ir ant wišū Pellū bus sašoma: bēda, bēda! ir kas tišt

tist gal werkti, tas lauķinintā wadis, kad deļotu ir raudotu.

17. Per wissas wynyczas bus deļawimo: nēs aš noru tarp justu nuļengt, sašo Ponas Diewas.

18. Bēda tiems, kurrie nor die: nōs Pono Diewo! Eā jī jums mā: cys? nēs Pono Diewo diena yra tamsybe, ir ne šwiesā.

19. Lygey Paip kad Eas dēl lāto bēgtu, ir lōpys jē sutiktu: ir lygey Paip kad Eas i Eofē buttā eitu, ir su ranķa prie sēnōs prisiglaustu, ir šaltys jē igēltu.

20. Nēs Pono Diewo diena juš bus tamsl, ir ne šwiesā, aptēmuš, ir ne gaidri.

21. Aš ne Eenczu justu šwentes, ir ne noru ūstīt (apierā Ewāpā) justu surinkimmūse.

22. Ir norint jās man dēginnis: mo: apieras bey walgimo: apieras apierawojat, tay aš taczan tū ne mēgstu: taipjan ir rēbjas justu de: Eawon: apieras ne noru ney žurēte žurēt.

23. Szallin dēš nū mangs rēš: mā sawo giesmjū; nēs aš tawo psalter: žāislo ne noru girdēt.

24. Ašle prowa bus aprēšētia: ma nēy wandū, ir teisybe, nēy didde uppe.

25. Ar *jās iš gimminēs Izrael man pāšczoj per tus Petturus dē: šimts mettus papjowimo: apierā bey walgimo: apierā apierawōjot? be rods. * Darb. Ap. 7, 42.

26. Jās nēšēt šētrā sawo Earālaus, ir Rijnā sawo ābrozā, žwaigz: dē sawo diemū, Eurus saw pātys buwot pasidārg.

27. Tay aš jus dūsu ana šal: Damaskon šallin gabēnt; sašo Po: nas Diewas, Diewu Žebaot wa: dinnamāšle.

6. Pēršyrimas.

Tolēsnis Eorawonā pagrūmjdims dēl: Jūdū bey Izraelitēnū griekū.

Bēda nerupestingiems Zione, ir pasitīķiantiems ant Eālnō Samaria; kurrie girraš didzāu: seis ant pagōnū, ir (puikien) wāiķš: czoj namūse Izrael.

2. Eikīt i Kaln, ir žurēlit: ir iš cze i Emat, diddijē miestā; ir trāukitēs jēmyn i Gatā Pilistenū, Eurus gergšnes buwo Earālystes, ne Paip šittos, ir ju rubēzei dīd: dēšni, uš justu rubēžus.

3. Kurrie dingoties toly esā nū pištōs dienōs; ir wis tykot nelābo waldimmo;

4. Ir miegat ant lomū iš elpan: tū: Eāulū, ir per daug puikawojat su sawo pātalais: jās wālgot ēry: cžus iš Eaimenēs, ir pennētus weršus.

5. Ir žāidzat ant psalteraus, ir išdumojat saw giesmes lygey Paip Dowids.

6. Ir gērat wyro iš blādū, ir mostijaties su balsamu; ir nieko nesirāpinat iškādōs Jozepo.

7. Todēl jie dabar pryšakēij tur eiti, tarp tū, kurrie apšāl: šallin gabēnami; ir turrēs lāutis lebāwimas puikawojenczujū.

8. Nēs Wiešpats, Ponas Dier was prisēke prie sawo dušōs, sašo Wiešpats, Diewas Žebaot, aš did: dey ne Eenczu puikawojimā Jofus bo, ir labay pyštu ant jū pallōczū; ogi aš ir tā miestā (neprietelams) padūsu, su wissu, Eas tame yra.

9. Ir kad ir dēšimts wyrai wier name butte liktu, tay jie taczau tur mirti;

10. Kad Eojnā jū jo dedzus ir jo awyns tur imti, ir (jo) Eāulus iš butto išnešt, ir sašyti tam, Eurs stubosa namū yra: ar jū ir dar daugiaus yra? Ir tas atsašys: jie wissi

missi propule: ir saķys: buķ linķs mas, nēs jie ne norējo, Ēad Pono Diemo wardo minnēta butu.

11. Lēs ņray, Pons Diems liepe, Ēad iņtiķtum didzūsus buttus, Ēad ņylū gāutu, ir maķūsus buttus, Ēad sprāgū gāutu.

12. Kas gal su arķleis bēgt, ar ba su jāuczeis ārt ant ūlū? Lēs jūs promā pārķreipjat ī tulzī, ir teiņybēs waiņu ī mēteles.

13. Ir linķsminnaties tūmi, Kas abēlnay nieķu pra, tarydami: argi mes ne gana druti esme su sawo rāgais?

14. Todēl ņtay, aķ ant juņū, iķ gimminēs Izrael, ņmonū pulķa priķēlsu, saķo Wieņpats, Diemas Zebeot, tie jums tuķbōs darys, pradējs iķ tōs wietōs, Ēur ī Ēmat einama, iķķi uppēlēs pūņczoje.

7. Pērņtyrimas

Amazia aņņund; Amosā, Ēad trīs rēģējimūs rēģējo apie buņneķē korawonē.

Wieņpats, Ponas Diemas rode man rēģējimā: ir ņtay, cze ņtowējo wiens, Ēurs ņogū padāre, pradzoj, attōlui pradedant ņēlti; ir ņtay, attōls buwo paķēlēs, Ēaip Ēarālus sawo awis buwo nuķirpdinge.

2. Ir Ēaip jie ņolē ant ņēmēs butinay norejo nuēņt, tarau aķ: aķ Wieņpatie, Pone Dieme, buķ malonus; Kas gal Joķubā wēl paģēlbēt? nēs jo juķ ne daug pra.

3. Tay Pons Diems to gailējos, ir tare: gēray, ne nuņdūs toķtai.

4. Wieņpats, Pons Diems rode man rēģējimā; ir ņtay, Wieņpats, Pons Diems wadinno ugni, taje korawōti; ta reiķtu diddē gillumā ņudēgt, ir jau ņudegge to gēraq dalyķā.

5. Tay aķ tarau: aķ Wieņpatie, Pone Dieme, palāuķ! Kas gal Joķubā wēl paģēlbēt? nēs jo juķ ne daug pra.

6. Tay Pons Diems ir to gailējos: Ir Wieņpats, Pons Diems tare: ir tai ne tur nuņdūt.

7. Alle jis rode man ņittā rēģējimā: ir ņtay, Pons Diems ņto: wējo ant Ēoķio muro, su ņnuru mattōto; ir jis tā ņnura turrējo sawo ranķoj.

8. Ir Wieņpats, Pons Diems tare man: Ēā tu mattai, Amos? aķ tarau: ņnura. Tay Pons Diems man tare: ņtay, aķ ņnura trāuķsu per widdu mano ņmonū Izrael, ir jū daugiaus ne cēdisu.

9. Bet auķņtybes Izaaķo bus iķpūņstitos, ir baķnyczos Izraēle ņugrāutos: ir aķ Ēārdū iķtiķsu namus Jerobeamo.

10. Tay Amazia, Bet Ēlo Ēur nēgs, sunte pas Jerobeamā, Izraēlo Ēarālu, ir jam saķydino: Amos maiķtā Ēēl priēķ tawā na: mūņe Izrael, ņi ņēme ne gal paķēņt jo ņodzio.

11. Lēs taipo saķo Amos: Jerobeams Ēārdū bus ņudditas; ir Izraelitānai iķ sawo ņēmēs apķālti bus ņallin gabēnti.

12. Ir Amazia tare Amosui: tu rēģētojai, eiķ ņallin, ir nubēģē ī ņēmē Juda, ir tēnay wālgyp dūs nōs, ir prāraķāuķ tejan.

13. Ir ne prāraķāuķ daugiaus Bet Ēlij': nēs tai Ēarālaus pillis, ir Ēaralyņtēs dwāras.

14. Amos atsaķydams tare Amas: ņiui: aķ ne esmi neķ prāraķs, neķ prāraķo ņunus; bet aķ esmi Ēeri dzū wiens, morū ņugas nuņņiķas.

15. Alle Pons Diems atēme mas neķ nū Ēaimenēs, ir tare man: nuēķgs prāraķāuķ mano ņmonēms Izrael.

16. Taygi Ēausyp dahar Pono Diemo ņodzio: tu ņaķai: ne prāras Ēāuķ priēķ Izrael, ir ne laķnoķ (Diemo ņodi) priēķ gimminē Izaaķo.

17. Toi

17. Todēl Pons Dievs taiposako: tawo pati mīeste apstiprēšāus ir tawo sūnus bey dūktēres kārdu prapuls, ir tawo dirwa snuru bus ismattōta: alle tu numirsi ne: cysstoj' jēmēj', ir (jmones) Izrael bus prawarryti is sawo jēmēs.

8. Pērsstyrimas.

Apie prapūlimā giminēs Izrael, ir apie dūktēstā bādā.

Wiešpats Pons Dievs rode man koki rēgējimā, ir stāy, cze stowējo pintinys ōboleis (prikrāutās).

2. Ir jis tare: Kā tu mattai, Amos? ir aš atsakiau: pintin ōboleis (prikrāutā). Tay Pons Dievs man tare: gālas priejo ant mano jmonū Izrael: aš jū dangiaus ne cēdisu.

3. Ir giesmes basnyczoj' t Pauzimā bus pērkreiptos, to cēs', sašo Wiešpats, Pons Dievs: daug numirušū lawonū gullēs per wissus kampus, kurrus slap: czej turrēs šallin nešt.

4. Klausykite to, kurrē jās pawargulus prispaudzat, ir bēdnūs jēmēje sugaišinnat,

5. Tarydami: Kaddagī lāusle nauj: mēneslo šwente, kad jawū pardūt, ir sabata, kad rūgiū ant turgaus wešt galētumbim: ir kēpā pamāžint, bey syklā padidit, ir netikrā swārti laižyt?

6. Kad mes pawargulus už pinīgus, ir nieko ne turrinczus už porā kūrpiū prisifawētumbim, ir pellus už ruggius pardūtumbim.

7. Pons Dievs prisēkē priekš puišawimā Jofubo: žurēste, bau aš to jū elgimmo amžinay miršēsu;

8. Ar jēmei ne reiktū dēl to pa drēbēt, ir wiss gawātninkai smāti ni pastot? Berods, ji wiššēkay kaip su wandenu bus aptwinta, paplēsta ir nuskandinta, nēy su stowe Egypto.

9. To cēs', sašo Wiešpats, Ponas Dievas, aš šāulei per pētus dūsu nusišēst, ir jēmē šwiesōj' dienoj' dūsu aptēmt.

10. Už jūšū šwentes t smutkā, ir wissas jūšū giesmes t dejawimā pērkreipsu; aš wissū strēnas jakkū apsaudoisū, ir wissū galwas darysu plikpas: ir darysu jiems geddējimā, kaip kad kas dēl wienintelio sunaus gēda, ir turrēs bedningay prapulti.

11. Sztay, ateit cēsas, sašo Wiešpats, Ponas Dievas, kad aš bādā susu t jēmē; ne bādā dūnōs, arba troškult wandens: bet žodžio Pono Diewo girdēti.

12. Kad šēn ir tēn aplink begis nēs, nū wienū jurū iškē Pittū, nū šaurēs i t rytus, žodžio Pono Diewo išskodami, ir taczau tū ne suraš.

13. To cēs' gražos mergaites ir jaunikāiczei trōkšte nutrōkš;

14. Kurrie dabar bājijas prie prašēšimmo Samariōs, tarydami: Kaip tikray tawo Dievas Dane gywas yra: Kaip tikray budas Berszaboj' te bēra. Nēs jie taipo parpuls, kad ne gallēs wēl atsikēlt.

9. Pērsstyrimas.

Prarawimas apie Kristu, ir aple jo surinkimā.

Kā maczau Pong Diewā ant alitōraus stowinti, ir jis tare: mušē t kulē, kad stulpai drēbētū; nēs jū godas bus jiems wisslems rošōjams ant jū galwōs, ir noru jū gawātninkus kārdu žuddit: kad ney wiens ne gallēs išbēgt, ir ney wienintelis išprūst.

2. Ir kad jie ir t pēklā išklastu, tay mano ranka jūs taczau is cze išgabys: Ir kad jie t dangū užžengtu, tay aš jūs taczau žemyn stamsu.

3. Ir

3. Ir kad jie ir pasiņēptu wiršus ant Pālna Karmel, tay aš jūs taczau tēnāy jēšposu, ir jēmyn gābysu; ir norint jie dēl manes ir pasiņēptu ant dūgno juru, tay aš taczau šalczams prisafysu, kad jie jūs tēnāy igēltu.

4. Ir norint jie dēl sawo neprietelū i apšallimā šallin eitu, tay aš taczau kārdui liepsu, kad jis tēnāy jūs šuddytu; nēs aš sawo āfis ant jū laižysu ant nepalāimōs, ir ne ant šo gēro.

5. Mēs Wiešpats, Ponas Dievas Zebaot pra tošai, kad jie šo šīg jēmg pašrutin, tay jī sutirpsta, kad wiši gyvātininšai tur smutni pastot, kad wišāy per jū wiršu turrēs tēkēt, nēy wandū, ir bus aptwinta, nēy su sromē Egipto.

6. Jis pra tas, kurs sawo swetlyczā danguje budawoja, ir sawo šētrā ant jēmēs gruntawoja: jis prišauk wāndenui jurosa, ir išliej tū ant jēmēs, jis wardu Ponas Dievas.

7. Ar ne jūs waišai Izrael man priļygstat Murrinams, šako Ponas Dievas? Ar aš Izraēl ne išwedzau iš Egipto: jēmēs, ir Pilišēnus iš Kaptor, bey Syrionus iš Kir?

8. Sztay, ākys Wiešpatiēs, Pono Diewo, šur ant griehnōs Paraiļstēs, kad aš jē butinay nū jēmēs išpūsticzau: Paczeig aš namus Jos

Eubo ne butinay noru išgaist, šako Ponas Dievas.

9. Mēg taczau, štay, aš prisafysu, ir šjodisu namus Izrael tarp wišū pagonū; lygey šaip su rēczu šjojama, ir grādšlei ne turrētu šrist ant jēmēs.

10. Wiši griešininkai mano žmonēsa kārdu prapuls, Furrie šakō: ne bus taip arti ta bēda, ir mus ne trōpys.

11. To czeš' aš sugruwuse šētrā Dowido wēl attiesu; ir jōs špragas uztwersu, ir šas nulāšta, wēl attiesu, ir jūs budawōsu, šaip pirm sennū gadynū buwo.

12. Kad jie i dalyšus gāutu liškusūsus iš Edom, ir liškusūsus tarp wišū pagonū, kurriems mas no wardas bus apšakytas; šako Ponas Dievas, tai darqšs.

13. Sztay, ateit czešas, šako Ponas Dievas, kad i wienā czešā ir ārs ir dagōs, ir i wienā czešā ir spāus ir šēs: ir šalni lašnōs šaldu wynu, ir wišos šaušaros bus waišingos.

14. Mēs uš nušreipsu apšalimā sawo žmonū Izrael, kad jie gāus pūstus miestus budawot, ir apgywēnt, wynyczas apšodit, ir wyno iš tū gērt, šōdū šōdit, ir jū waišaus wālgit.

15. Mēs aš jūs šodisu i jū jēmg, kad ne butu daugiaus išpūstijami iš sawo jēmēs, Furrg aš jiems dūsu; šako Wiešpats, tawo Dievas.

Prārakas Obadja.

Apie Edomitēnū šorawonē, ir apie Izraelitēnū išwalnijimā.

Szittas pra rēgējimas Obadijo. Szittaip šako Wiešpats, Ponas Dievas apie Edom: Mēs iš Pono Diewo girdejom, kad pašlai susti i pagonus: gēray, šarāukime priēš jūs.

2. Sztay, aš tawē pašēminau tarp pagonū, ir labay papeikiau.

3. Pašdidžawimas tawo širdiēs tawē prigāwo, šadangi tu ūlū plyšūse gywēni, auštosa tawo pillysa; ir šakai sawo širdije: šas nor manē jēmyn štunt?

4. Taygi

4. Taygi Kad tu ir aušstyn lē, tumbei, nēp erēlis, ir Frāutum; bei sawo lizda tarp žwaigždū; ta; czau aš tawę noru iš cze žėmyn stumt, sašo Ponas Diewas.

5. Kad wāgys arba pustėlnin; Kai našcze ant tawęs užeitu, Kaip tu tadda niešu pawirštumbei? be; je, jie gana wogtu: ir Kad wyno; rinšikai tawę ušpultu, tay jie nie šo taw ne lištu, Ką pašny nurinš; tumbei.

6. Kaip jie Esawą ištyrinėtu, ir jo šarbus išgėtu?

7. Wissi tie, Kurrie su tawim suderrėjo, ištums tawę iš žėmės; žmones, ant Kurru tu tyczodams pašitišči, tawę prigaus ir pėrgal; lės; Kurrie tawo dūnės wālgo, tie tawę išdūs, pirm ne Kaip tu tai suprašči.

8. Jurėšite, sašo Pons Diewas, aš to czeš išmintingūsus iš Edom išniekėsu, ir Eyrūsus ant Fálnū Esawo.

9. Nės tawo drutiejį Temane turrės smūtis; Kad wissi ant Fálnū Esawo per razbāju butu išgaiginti,

10. Dėl pištenybės, tawo bro; lui Jofubui išroditės.

11. To czeš, Kaip tu prieg ši stowėjėi, Kaip swettimieji jo ába; ža šallin gabėno, ir žmones iš swettimės žėmės pro jo wartus iėjo, ir ant Jeruzalės burtą mėtė; tay tu buwai lygey Kaip tujū wiens. Todėl tu wissay apgėdits busi, ir amžinay busi išpūstis.

12. Tu daugiaus ne jurėši taipo sawo dzaugsmą ant sawo brolio, czeše jo bėdės, ir ne dzaugšies iš waikū Juda, czeše jų wargū; ir su sawo burna ne kalbėši taip iš didžio, czeše jų tužbės.

13. Tu ne turri leiti pro wartus mano žmonū, czeše jų wargū. Tu ne turri dzaugtisi jų nepalais mės, czeše jų wargū. Tu ne turri slusti prieg jo ábažą: czeše jų wargū.

14. Tu ne turri stowėti ant širštėllū, jo išbėgtūsus užmušt. Tu jo liškusus ne turri išdūti cze; se tužbės.

15. Nės Pono Diewo diena ar; ti yra ant wissū pagonū. Kaip tu darei, taip taw atpencz nusidūs; ir Kaip tu užpelnei, taip taw wš užeis ant tawo galwės.

16. Nės Kaip jūs gėrėt ant šweniojo mano Fálno, taip wissi pagónai Kas dien' turrės gėrti; beje jie turrės tai išgėrt ir praryt, Kad butu, Kaip niekadės cze niešo ne busus.

17. Alle ant Fálno Zion dar šelli bus išgėlbėti, tie bus šwentny; cza; ir gimmine Jofubo jė apgys wgnanczus.

18. Ir gimmine Jofubo pastos ugnimi, ir gimmine Jozepo liepsi na, alle gimmine Esawo šaudais, tus jie uždegis ir sudėgis, Kad gimminei Esawo niešo ne lištu; nės Ponas Diewas tai kalbėjis.

19. Ir tie i pėtus apgywęs Fálnus Esawo, ir tie iš pašalnū pi; listėnus: beje, jie apgywęs laus kus Epraim ir laukus Samariės; ir Benjamin Fálnus Gilead.

20. Ir prawarrytieji šio waikū Izrael, tarp Kananitū ipe; žarpat esą, bey prawarrytieji miesto Jeruzalės, Saparade esą, apgywęs miestus i pėtus linėay.

21. Ir užeis išgėlbetojei ant Fálno Zion, Fálnus Esawo šudit; taipo ta Faralyšte bus Pono Diewo.

Práras Jona.

(arba Jonušas.)

1. Pėrsfyrimas.

Jonušas madinnis. nepaflusnumis ir
koramone.**P**ono Diemo žodis atėjo Jo-
nogui, Amitajo sunui, ir
tare:2. Pasikėles eit į didį miestą
Niniwe, ir sakę tame žodi: nės
jū piktenybė aukštyn iškako į
mano akis.3. Alle Jonušas pasikėles bėgo
nū Pono Diemo, ir norėjo aštu-
tą eit į Tartėsu, irėjo žėmyn iš
į Japo. Ir rādęs aštuatą į Tartė-
su bėgti norinti, mokėjo jis per-
wazpinnigus, ir į iq išopęs kėlė-
wo su jeis į Tartėsu nū Diemo
weido.4. Tay Pons Diems dawe diddi
wėją pakilt ant jurū, ir didde wė-
tra kėlė ant jurū, kad dūmojo,
buť aštuis bus sudaužits.5. Ir žmones aštuite bijojos, ir
kauke požnas sawo diemop, ir
mėte rykus ašute išanczus į ju-
res, kad pasilengwitu. Alle Jo-
nušas žėmyn buvo nušopęs į
(dugną) aštuato, gullėjo ir mie-
gėjo;6. Tay priėjės į ašuto, wal-
dons tare jam: ko tu miegi? pasi-
kėles melst sawo Diemą, bau ne-
rassi Diems musū minnėtu, kad
ne prapultumbim.7. Ir wiens tare antram: eime
ir mėsėim burtą, kad ištirtumbim
dėl kurreio mums taip piktay dē-
stis. Ir jiems burtą be mētant,
Jonušas buvo trėpits.8. Tay jie tare jam: sakę mums,
kodėl mums taip piktay dėstis?
Kodėl tu remėstą warai? Kas tu per
wiens? ir iš kur tu ateini? iš
kurreos žėmės tu esi? ir nū-kurreū
žmorū tu esi?9. Jis tare jiems: aš esmi Ebre-
onas, ir bijausi Pono Diemo,
Diemo iš daugaus kure dāres ir
jures, ir kur sausa.10. Tay žmones labay bijodai
mies tare jam: kodėlgi tu tai dai-
rei? nės jie žinnėjo į bėgant nū
Pono Diemo: nės jis tai jiems
buwo sakęs.11. Tay jie tare jam: kagi mes
darysim su tawim, kad juros
mums nutiltu? nės juros baisay
buwo sujudditos.12. Jis tare jiems: imkit manę
ir mėsėit manę į jures, tay juros
jums nutila: nės aš žniau, tą did-
dę wėtrą jus užeinant dėl manęs.13. Ir žmones irre, į frantą
wėl prisilėist norėdami, alle jie
ne gallėjo: nės juros baisay sus-
juddino jiems priėjais.14. Tay jie kauke Diemop' ir
tare: At Pone Dieme, ne dūt
mums prapult dėl dušos šio wy-
ro, ir ne priokūt mums nekaltą
kraują: nės tu, Pone Dieme, dai-
rai, kaip taw mėgsta.15. Ir jie ėmę Jonušą mėte į
į jures: tay juros nutilo nū sawo
ūzimmo.16. Ir žmones labay bijojos
Pono Diemo: ir nėsė Ponui Die-
wui apietas bey pažadas.

2. Pėrsfyrimas.

Jonušas malda ir išwalnijimas.

Alle Pons Diems pritaike diddi
žuwė, Jonušą praryt: ir *
Jonušas buvo pilw tės žuwės
tris dienas ir tris naktis.

* Matt. 12, 40. 16, 4. Luk. 11, 29.

2. Ir Jonušas melde Wiešpa-
ti, sawo Diemą, žuwės pilwe,3. Ir tare: aš kaukiau Ponop'
Diemop' sawo bėdoj', ir jis atšai-
ke man: aš kaukiau iš pilwo pė-
lės, ir tu išgirdai mano balsą.

4. Tu

4. Tu numettei manę i gillumę i widduri juru kad wilnys manę apšime; wissos tawo bangos bey wilnis ęjo per manę.

5. Kad dumojau, manę ęsant prastumę nū tawo akliu; kad ne mattysę daugiaus šventais tawo bažnyczę.

6. Wandens manę apšime iškimo gyswasczio, gelme aptwino manę; šwendros apdenge mano galwę.

7. Aš žėmyu nūgrimzdau i šalį nū gruntams; žėme manę buwo užrašinuš i amžus; alle tu mano gyswasti iš prapūlimo išgėlbėjai, Wiešpatie, mano Diewe.

8. Kaip mano dušia manije nušimatių, tay aš minėjau Pono Diewo; ir mano malda iškako pas tawę i tawo šventę bažnyczę.

9. Kurie ant niekingu daktu pasitę, prastoj malonę jiems iš rōdisencę.

10. Alle aš su dešawone noru apierawot; sawo pajadas aš užmošę Ponui Diewui, kad jissai manę gėlbęs.

11. Ir Pons Diews tare žuvis; ir tas išspjowę Jonosę i Prantę.

3. Pėrsšyrimas.

Jonosaus prisiwertimmo, kōjonis daug gėro dara.

Jir Pono Diewo žodis atėjo ant trę kartę Jonosui, ir tare:

2. Pasikėles eik i diddį miestę Uiniwę, ir sašę jiems ta žodi, kurti taw liepju.

3. Tay Jonosus pasikėles nuėj i Uiniwę, kaip Pons Diews buwo sakęs. Ir Uiniwe buwo diddia Diewo miestas, tryš dienų kelonės ilgas.

4. Ir kaip Jonosus pradėjo wienę dienōs kelonę eiti i tą miestę, tay jis (Diewo žodi) sašę dams tare: dar Petturis dēsimis

dienų pra, tay Uiniwe bus išpūs stita.

5. Tay * žmones Uiniwėj Diewui itikėjo, ir dare apsašę, kad kōžnas pašniškautu, ir apšisautę žakais, tie diddieji, tie mažieji.

* Matt. 12, 4.

6. Ir tai ištyrę Uiniwės karalus, kėle jissai nū sawo karalės kėslu, ir padėjo sawo purpurę; ir žakų apšisautę pasėdo i pelenus.

7. Ir liepe iššaukt bey sašę Uiniwėj, pagal prisakimą karalės bey jo wyresnujų, taip: ne žmones, ne galwijas, ne jauczi, ne awys tur kę ragaut, ir ne reikia jūs ne ganyt, ne jiems wandent dūt gėrti.

8. Ir žakais tur apšisaut tie žmones, tie galwijai, ir Diewop šaukt širdingę: ir kōžnas prisikwerstir nū nelabo sawo elgimmo, nū piktenybės sawo ranku.

9. Kas žinn, rasi Pons Diews apšimistitu ir gailėtus, ir kreiptus nū sawo didžoj kerkto, kad mes ne prapultumbim?

10. Ir kaip Pons Diews mātė jū weikalę, kad jie nuškreipe nū nelabo sawo elgimmo; tay jis gailėjos tōs kōrawonės, kurtę jis jiems išrōdyt buwo kalbėjęs, ir ne dare tai.

4. Pėrsšyrimas.

Jonosaus nelantrummas ir pamėlimas.

Dėl to Jonosus labę supyko, ir apšniškō.

2. Ir jis Ponę Diewę melsdams, tare: aš Pone Diewe, tattai juš sakiau, sawo žėmėj dar be bus dams: dėl to aš ir norėjau tat aplenk, ir akutu bėgt i Tartisunės aš žinnau, tawę ęsant malos nu, mielafirdingę, kantru ir didžōs gerybės, ir taw gaila kōrawonės.

3. Tay

3. Tay ben atimē dabar, Pone Dieve, mano dušig nū mangs: nēs aš wēliczaus mirres buti, ne faip gywas.

4. Alle Pons Dievs tare: ar tu dingai, kad wertay pyēsti?

5. Ir Jonohus iējo iē miesto, ir pašsedo rytu: linēay ties mie: stū, ir pašdare czonay betrā, po tōs jis pašsēdo i pawēst; iēkēol matytu, kas tam miestui nāsi dūšg.

6. Alle Pons Dievs āugdino molūgā, tas āugo per Jonohaus gālwa, kad pawēst dawe Jonohui per jo gālwa, ir iēgēlbejo jē iē tōs bedos: Ir Jonohus labay paš: dzaugē iē to molūgo.

7. Alle Pons Dievs pritāiē rhtā mītā fīrmelē, aušrai pra: šwittus; tas nudāre tā molūgā, kad jis padzwo.

8. Ir sāulei ūtēkējus, dare

Pons Dievs kad sausas rytwējis pūte, ir sāule Jonohaus gālwa iēkēino, kad jis alpo. Tay jis sawo dušei smertē wēlijo, ir tare: aš wēliczaus mirres buti, ne faip gywas.

9. Tay Dievs tare Jonohui: ar dingai, kad tu wertay pyēsti dēl to molūgo? ir jis tare: wertay aš pyēstu iēkē mirstant.

10. Ir Pons Dievs tare: tu gailēsi to molūgo, prie kurrō tu niekā ne dirbai, neygi jē ūaugi: nai; kurs i wienā nākti rādos, ir i wienā nākti prapūlē:

11. Ir aš nesigailēczaus Līnis wēs, tofio didzio miesto, kures me yra daugiaus ne faip šimts ir dwidēšimt tūkstanczei žmonū, kure rie ne žinno širtumā daryt, kas dēšine, kas faire, priegtam iē daug galwijū.

Gālas Prārako Jonohaus.

Prārakas Miķa.

1. Pērskrymas.

Juda ben Samaria dēl baltwōnū, gār: blinnimo iēpūstijama.

Szittas yra žodis Pono Die: wo, kursai atējo Miķui iē Maresa, czēse Jotam, Aas, Ištā, Parālū Juda; kurre jis rēgējes ant Samariōs bey Jeruzalēs.

2. Klausyēite, wissī žmonū pul: fai, daboē ant to, žēne, ir wissī toje ēsantieji: nēs Diewas ansai Wiešpats, tur su jummis kalbēti, beje Ponas Diewas iē šwentōs sawo bašnyczōs.

3. Mēs štay, Pons Dievs iēeis iē sawo wietōs, ir žēmyn žengs, ir stošs ant aukštūbsjū žēmėje.

4. Kad kalnai po jūm' sutirps ir pašalnes pērplyš: lyges faip

wāškas prie ugniēs sutirpsta, faip wāndens žēmyn linēay tēkantieji.

5. Tai wissab (nūšdūš) dēl nus: šžengimmo Joēubo, ir dēl griešū nammū Izrael. Alle kursai yra nusijengimmas Joēubo? ar ne Samaria? ir katos yra aukštys bes Juda? ar ne Jeruzale?

6. Ir aš Samariā darysu aš: menū: Prūwā dirwoj', kurre ap: linē wyn: kalnus dēda; ir jōs aš: menis i pašalni sugrāusu, ir iē pāmatui parplēsu.

7. Wissī jōs baltwōnai bus sus: lānžiti, ir wissas jōs kēšāwimos pelnas ugnimi bus sudēgits, ir wissas jōs ābrozus supūstisu: nēs jie iē kēšāwimo: pelno sukrapšyti, ir wēl paštos kēšāwimo: pelnu.

8. Dēl

8. Dēl to aš turru ūstis ir de-
jot, aš apiplēstas ir nūgas turru
wāiſſezot; aš turru ūstis nēy
smāpai, ir smūtis, nēy ſtrausai.

9. Vēs jū ſlogai niera pagālbōs;
Kurri iſ i Juda nuſākuſi, ir iſ i
mano ūmonū wartus i Jeruzalē
iſſiteſs.

10. Idant ne apſaſyſit tai (mieſte)
Gatte, ne dūſit iſgirst ſawo werſi-
mā; bet eiſit i gedējimo, ſamāq.
ir ſēdēſit pelleniſe.

11. Tu grajaſi mieſte turri nu-
eit ſu wiſſa gēda: gywātniſe i
nan ne iſeis, dēl gedējimo artim
jauſū namū: jis tā atims nū juſū,
ſaip cze juſ ſabaju apſtōs.

12. Smutnas mieſtas ne gal ſa-
wē linſmit; nēs nepalāima uſeis
nū Pono Diemo, ir iſſi wartus
Jeruzalēs.

13. Tu mieſtas Laſis, ſinkſt
zowādunſus, ir wajoſ ſallin; nēs
tu dūkterei Zion eiſi pradziā grie-
ſū: ir tawiſe yr' iſraſti nuſidējimai
Izraēlo.

14. Tu tieſajan turrēſi nēkur-
rus apſalimmui padūt, lyg ſaip
Gattinai. Mieſtui Aſſip ne nuſi-
dūs taipo, ſaip ſarālei Izrael nor.

15. Aš taw, Marēsa, uſweſ-
tiſrai tēwoni: ir Izraēlo ſlowe
nuſqā iſ i Adullam.

16. Luſiſirpdiſ plāuſus, ir eiſ
pliſſas dēl mandagū ſawo waiſāi-
czū: wiſſāy nuſiſuſdyſ nēy erēlis:
nēs jie apſalti yr' nū tawgs ſallin
gabēnti.

2. Pērſtyrimas.

Ūmonū ſuſigrieſijimai priēš antro
(Diemo priſākimā) tobligē, ir ſorāwo-
nēs ſiems grumdytōs.

Bēda tiems, Kurrie dūmoja (ar-
timui) iſſādōs daryt, ir iſ-
miſlij' bjaure ſlaſtā ant ſawo gūlū,
ſad anēſti, praſwintant, tai at-
liktu, ſadangi tam jie gana mā-
ciēs tur.

2. Jie ſawēpi plēſa dirwas, ir
imma buttū. Kurri jie uſigeidz';
taipo jie gwōltā daro ſu ſoſnojo
buttū, ir ſu ſoſnojo ūſin.

3. Todēl Pons Diems taipo ſa-
ſo: ſtay, aš ſā piſto miſliu ant
ſōs gimminēs; iſ Kurio jās ſawo
ſaſq nēiſſi. rāuſſite ir ne taip iſ
didzio waiſſezofite: nēs tas czēsas
bus piſts czēsas.

4. To czēs' priežodi apie juſ
pramāys, ir deſāwimo, giesmē
ſaſys: jau atliſkom bus ſaſoma,
mes eſime iſwāſiti. Mano ūmonū
jēme gāun wētimaq vonq. Ka: da
jiſſai mums wēl pridallēs tas dir-
was, Kurras jās mums atimēs

5. Berods, jās dalliēs ne palai-
ſyſite ſurinkime Pono Diemo.

6. Jie ſaſo: ne reiſia prāraſaut.
Tie mums te prāraſauja, Kurrie
ne tokius aſtrus ſodzus pranēſa!
Taipo ſawo gēdoje paſilieſt.

7. Jus, Kurrie Joſubo namais
wadinnami, ar jums dingo Pono
Diemo Dwaſē nutrumpitā ēſant?
Ar jis tai daryt norētu? Tai tieſa,
nāno ſalbos yra meilingos ge-
riemſiems.

8. Alle mano ūmones paſiſēle
nēy ſoſſai neprietelus: nēs jie nu-
welka tieſ ſermēgā. tieſ ſt eiſte
tiems, Kurrie be bāimēs waiſſē-
czoj'. lyg ſaip tie, Kurrie iſ ſāro
pargryžta.

9. Jūs iſwārot moteres mano
ūmonū iſ graujū buttū; ir nū jū
jāunū waiſāiczū atimmat wiſſādōs
mano graujmā.

10. Todēl paſiſēlēt, jās turrit
ſallin, jās ne turrit czonay paſi-
likt: dēl jū necyſtummo jie turrēs
ſaudzey iſpāſiti buti.

11. Kad aš ſlaſtōrus buczau ir
mellus ſalbēcāu, bey moſēcāu
ſaip ſiems reiſia airtūt bey lēbāt,
tay buczau (patinſq) ſlebons ſiti-
tiems ūmonēms.

12. Alle

12. Alle aß noru tamē, Joſub, ſurinkti wiſſay, ir liſſūſūſus Izraē. Ij' i Eruwā ſuweſſu: aß jūs wiſſus podraug ney Eoſiq Eaimene i apmūritā ſalda, ir nēy Eaimene i jū ſalda iweſſu, Ead iß daugum mo žmonū nēy dundēte dundēs.

13. Perlaužtojis pirma jū už ſengs auſtyn; jie pērſlāuſ, ir pro wartus ir iſeis ir teis: ir jū Earālus eis pirma jū, ir Ponas Diēwas pryſaſſij'.

3. Pērſſyrimas.

Korawone wresnuiū tief Eunigū, tief ſwetiſtū ponū.

Ir aß tariau: ben girdēſit', jūs wyresnieji, namūſe Joſubo, ir jūs Eunigaiſſczi namūſe Izrael: jums wertay reiktū promā žinnot.

2. Alle jūs n' apſenczat Eas gēra, ir mylit, Eas piſta, jūs nuluppat jiems ūdā, ir Eunā nū jū Eāulū.

3. Ir ēdat Eunā mano žmonū, ir ūdā jiems nuluppe, ſulaužot jūs jiems ir jū Eāulus, ir ſudedat tus, Eaip i pūdā, ir Eaip mēſā i Eātilā.

4. Todėl, Ead jūs dabar Diēwopi ſauſſitē, tay jis juſū ne iſſelauſys: bet ſawo wēidā paſlēs nū juſū to czēs'; Eaip ſu nelabu ſawo elgimū užpelnei.

5. Taip ſaſo Pons Diēwas prief (ne wiernus) prárafus, mano žmones iſwadzojenczus; jie ant miſdōs ſaſo: wiſſab gēray paſſeſs, jēy jiems gana dūſit wālgio. Alle jēy nieko ne dūſit jiems i burnā, tay jie ſaſo, Ead Eāras ateisēs.

6. Todėl juſū rēgėjimas naſcze paſtōs, ir juſū burtininkāwimas tamſybe. Sāule nuſlēs ant tū prárafū, ir diena ant jū bus tamſi.

7. Ir rēgėtojei bus apgėditi, bey burtininkai prapuls gėdoje, ir jie wiſſi turrēs ſawo burnā užſimſt: Eadangi cze ne bus Diēwo žodžio.

8. Alle aß eſmi pilnas ſtiprybės ir Dwaſēs Pono Diēwo, pilnas prowōs ir ſylōs; Ead aß Joſubui jo nuſſengimā, ir Izraelui jo grieſā apſaſyti gallu.

9. Taygi Elauſyſite ſitto, jūs wyresnieji namūſe Joſubo, ir jūs Eunigaiſſczi namūſe Izrael, Eursie promā paniekinat, ir wiſ, Eas wierna pērſreipjat;

10. Kurrie jūs Zionā ſu Eraujeis budawōjat, ir Jeruzalē ſu neteis ſybg.

11. Jū wyresnieji daro promā už dowanas, jū Eunigai moſinn' už algā, ir jū prárafai Diēwo žodē pranēſa už pinnigus; (ir tiſt) paſitiſ ant Pono Diēwo, ir ſaſo: ar ne Ponas Diēwas tarp muſū? Ne gal mus ney joſtā nepalāima užeit.

12. Todėl bus Zion juſū dēl ney dirwa āriama, ir Jeruzalē bus aſmenū; Eruwa, ir bažnyczōs Eālnas paſtos auſſta girre.

4. Pērſſyrimas.

Apie Kriſtaus Eataloſę, ir apie iſmalnijimā iß babeliſko Paſlėjimo.

Bet *paſtuczāuſoſa dienoſa tas Eālnas, ant Eurio Diēwo nai mai ſtow, bus drūtay ſtowys, auſſtēsniis už wiſſus Eālnus, ir paſylus už wiſſas Eaufaras.

* Jēz. 2, 2.

2. Ir žmonū pulkai pribėgs, ir daug pagōnai nueis, ir ſaſys: ateiſite, užeiſime auſtyn ant Eālnō Pono Diēwo, ir i namus Diēwo Joſubo; Ead jis mus pamokitu ſawo Eellus, ir mes Eellāutumbim jo Eellais: nēs iß Zion joſanas iſſeis, ir žodis Pono Diēwo iß Jeruzalēs.

3. Jis ſūdis tarp didžū žmonū pulkū, ir daug pagōnū Eorawos ſwētimoſa ſallisa. Jie ſawo Eāri dus pawers i noragus, ir ſawo ragotines i pjāuturus. Uzey wiens žmonū

žmonū pulkas pašēls pārdā priēš
fittā ir ne mošīšs daugiaus fa-
rāuti.

4. Rožnas po sawo wynnēdzu
ir po sawo pygmēdzu gywēs be-
bāimēs: nēs burna Pono Diemo
Zebaot tai pabējusi.

5. Līs Rožnas žmonū pulkas
pašēlgšs wardan sawo nerikro
diemo; alle mes pašēlgšmes war-
dan Wiešpatiēs, musū Diemo,
wišadōs ir amžinay.

6. To cžēs', sašo Ponas Diemas,
aš rāišosus surinkšu, ir prastim-
tūsus Pruwon suwešsu, ir mangs
flogintūsus.

7. Ir darysu, kad raišoji waiķū
turrēs, ir prastuntajē darysu
didzu žmonū pulku: ir Pono
Diems bus karālumī ant jū ant
pālno Zion, nū dabar iē amžīū
amžīū.

8. Ir tu Forpczia Eder, šancas
dukters Zion, ateis tawo aukšinoji
rože: pirma buwēšs pōnawōjims,
karalyste dukters Jeruzalēs.

9. Kodēlgi tu dabar pabinaiši
priē fittū prietelū? Ir ne karālus
pas tawē? ogi tawo pamokintojei
ar wišl šallin yra, kad sopējimai
tawē taipo prispāudz', paip kokiā
gimdanczē?

10. Ben gēaus šentē tū sopē-
jima ir dusāuē, tu dukte Zion,
paip kokiā gimdanti: nēs tu tiesa
turri (dabar) lauķan iē miesto, ir
turri ant lauķo gywēnt, ir i (šallē-
jima) Babelē nuķaēt, alle taczau
tu iē tēn wēl iēģēlbēta busi: tēnay
Pons Diems tawē iēģēlbēs nū ta-
wo neprietelū.

11. Līs umay daug pagōnai
priēš tawē susipulkawos, ir sa-
šys: ji iēģaišinnimui yra padūta:
mes sawo pašimēgimma žurēšim
ant Ziono.

12. Alle jie (pagōnai) ne žinno
mišlīs Pono Diemo, ir ne numāno

jo padumojima; kad jissai jūs su-
wālgēs nēy pēdus ant flojimmō.

13. Todēl pašēlusi Fulf, (ir
iēģaišint) tu dukte Zion, sawo
neprietelūš): nēs aš taw darysu
gelležinnus ragus ir warinnus na-
gus, ir turri žmonū pulkus su-
trēķit: tay aš jū turta Ponnū
Diemui pašwentisu, ir jū lobē
waldonui wišo iwieto.

14. Alle dabar tu karēwienē iē-
sitaisi: nēs argul: mus ābažu,
ir *waldonā Izraēlo ištīks su ryķē-
te ant iēroštū. *Jon. 18, 22.

5. Pērsšytimas.

Apie tū miestā, kur Kristus uigimšs.
Ir tu *Betleem Eprata, kurasai
tu mažas esi tarp tū šanczū
Juda, iē tawēs man ateis tas,
kurs Izraēlije Wiešpatimī būtu:
kurio iēšimmas iē pradzōs ir
pirm wišl amžīū esti buwēs,

*Matt. 2, 5. 6.

1. Tame tarpe jissai dūst jūs
wārgint, iē to cžēs', kurreme gim-
dyšenti bus pagimdzūst Tay tadda
ušlīkšusleji jo brolū atpencz par-
gryš pas waiķus Izrael.

2. Alle jis paštojęs ganys gā-
lybēje Pono Diemo, ir pērgalējis
me wardo sawo Diemo. Ir jie
gywēs: nēs jis to cžēs' šlownas
pastōs, kol swiets patenka.

3. Priegtam mes ir' pašajaus
turrēšim dēl Ašsuro, kurs dabar i
musū žēng iūlēšs, ir musū butrus
sumynēs. Līs septyni ganytojei
ir aštūni waldōnai ant jō bus pri-
ēšlami.

4. Kurrie žēng Ašsur supāstis
pārdū, ir žēng Limrodo nūgais
sawo ginflais. Taipō mes nū
Ašsur busim iēģēlbjami, kurs i
musū žēng iūlēšs, ir musū rubē-
jus sumynēs.

5. Ogi liķšusleji iē Jošubō bus
tārē daug žmonū pulkū, nēy rassa
nū

nū Pono Diwo, ir nēy lašēlei ant šolēs, Furrie nēy wieno laufia, ney žmonū išsilgsta.

7. Beje liksusieji iš Jožubo bus tarp pagonū prie daug žmonū pulkū, nēy koka lūtas tarp žvėrū giroje, nēy jauns lūtas tarp awiū pulko: Furtam nieks ne gal užgit, Kad jis perdēm per jūs eit', sumindzoi' ir suplēša.

8. Nēs tawo ranka pėrgallės prieš wissus tawo priešinnanczus; Kad wissi tawo neprietelei turrės išpūstiti but.

9. Tū cžės' safo Ponas Diemas, aš tawo žirgus šallin dēsu nū tawęs, ir tawo wėžimū sudaužėsu.

10. Ir išpūstisu miestus tawo žėmės, ir sutrupėisu wissus tawo šancus.

11. Ir išgaistisu žynus pas tawę (šfanczus, Kad ney jošie žėnklū, išguldytojei pas tawę ne pajiliš.

12. Aš tawo ābrozus bey balwonus nū tawęs išgaistisu; Kad ne daugiaus parsšlaupęs melsies sawo rankū darbą.

13. Aš tawo šwentitas girrai, tes sulaužėsu, ir tawo miestus išpūstisu.

14. Ir aš su didzu kerštu ir su didzu narsu atkeršėsu willems pagonams, šlausyt ne apšimantiems.

6. Pėrsšyrimas.

Upie apieras Diemai patėnkancės.

Ben šlausyt. Pa Ponas Diemas safo: pasikėlęs bārė šalnis, ir Paukaros te gird' tawo balsą.

2. Šlausyt, jūs šalnai, šaip Ponas Diemas nor šorawōti, taip: jau ir jūs twirtos gruntawones žėnės; nēs Ponas Diemas nor sawo žmones bārė, ir nor Izraēl šorawōt.

3. Pa aš jums darau, mano žmones, ir kūmi aš jus užkabinau? tai šausyt man.

4. Jūs aš jus iš Egypto, žėmės išwedžau, ir iš šlužmės, namū išgėlbėjau, ir pirm tawęs šuncžau Moizęsu, Maroną ir Mirjamą.

5. Mano žmones, ben minnės šite to, Pa *Balašs, Moabo šaralus, pradėjo, ir Pa jam Bileam, Beoro šunus, atšafe: pradėjus nū Sittim išk Gilgal: ant Furtio jūs pilnay butumbit gallėje numasnyt, šaip Ponas Diemas jums wissą gėrą išrōdęs. *4 Moiz. 22, 5. 6. 7.

6. Kūmi aš gallu Pona Diemą sudėrint: parsšlaupimmu po ašiu didzojo Diemo? Ar aš jė dēginnimo, apieromis bey mittuleis wėr: šeis sudėriū?

7. Bēs dingai, Pona Diemą mėgstanti daug tūštanczeis āwis nais arba allejumi, norint to ir ne pašaitamos šrowes pilnos butu? Arba ar aš sawo pirngimmus šunu už sawo nusidėjimą dūsu? arba sawo žywato waisu už griebus sawo dušos?

8. Taw yra šafyta, žmogau, šas gēr yra, ir Pa Ponas Diemas iš tawęs jėško, butent: Diemo žodė laišyt, meilę išrōdyt, ir pašėmit po ašiu sawo Diemo.

9. Pono Diemo balsas šauks ant miesto (Samarja); alle šas tawo wardo bijōe, tas laimės. Gir: dēlit jus gimmines, šofia mišiq šafoma.

10. Tacžau neteiskus turtas pašilikt namūse Diemo: nesibijanczi, ir ne tikras mažas (šailas wadin) namas. Špa.

11. Arba ar aš netikrą swartę, ir ne gerrus bezmenus, syšlg šfanczus, už gerrus laišyczau?

12. Kurreis jū bagotiejė daug neteisybės daro: ir jū gywatnina šai šelpjass mellais, ir tur ne tik šrus liežuwjus sawo burnoj,

13. To,

13. Todēl aš ir tawę pradēsu flogit, ir tawę dēl tawo grieķu pūstą darysu.

14. Tu ne gana turrēst wālgit ir turrēst apalpt. Ir ēq tu nu twērēst, taczau ne bus išwālnita: ir ēas išwālnita bus, aš taczau ēārdni padūsu.

15. Tu pasēst, ir ne suwallyst; tu allieju išspāust, ir tūmi nesimōstisi; ir swiežu wyną išspāust, ir wyno ne gērst.

16. Lēs jūs elgiaties pagal bu dą * Amri, ir pagal wišą weikāq namū Nab, ir klaušot jū pamokēslui: todēl aš jūs pūstynę darysu, ir jū gywātninkus, ēad i tus šwilpt rēs, ir turrēst mano žmo: nū išgēdinimā nešoti.

* 1 Kar. 16, 25, 29. 30.

7. Pērstyrimas.

Šerujš ne daug nra randomā.

Aš, man dēstis, ēaip ēošiam wy: nyczoj' pastuy renkanczam, ēur wynūgū ne randa wālgit, ir taczau norētumbai gerāusujū waišū turrēt.

2. Gērieji žmones prapūle šoj' žēmēj'; ir teišleji jau daugiaus niera tarp žmonū. Jie wišš tyko ēraujo, ēits ēittą guja, ēad jē pra pulditu:

3. Ir mišlija, buē gēray darą, ēad ēo pišto dāro. Ką wyresnysis nor, tai per promą saēo sudza; ēad jam wēl ēūmi pašlūžitu. Gā: lintieji pamokinnimā būd pagal sawo išdyšumņā, išēadōs daryt, ir suēēin' (promą) ēaip jie nor.

4. Gerāusasis tarp jū yra nēy eršēētis, ir wiernāusasis nēy eršēētyns. Alle ēad diena tawo ēuni: gū prieis, ēad tu pajēšēots turrēsi but, tay jie to czēš' ne žinnōs, ēur dingš.

5. Lēy wiens te ne wierij' sawo artimui, nēy wiens te ne pasitiēēie ant ēunigaiēšczū: saugoē sawo

burnōs angą nū tōs, ēurri tawo glēbije miegt.

6. Lēs * sunus paniekin tēwā, dušte priekinas' priēš mōtiņā, marti ēēlasi priēš ūwā; ir žmo: gaus neprietelei yr jo patiēē šets myna.

* Mate. 10, 21. 35. 36.

Łuf. 12, 53.

7. Alle aš ant Pono Diemo žu: rēsu, ir Diemo, sawo išgānimo, lāukšu; mano Diems mang iš: klaušys.

8. Lēsidzauģēis, mano neprie: tēlka, ēad aš ant žēmēs gullu, aš wēl atšikēlsu. Ir norint aš tam: sybēje (didžiū bēdū) sēdzu, tay taczau Ponas Diemas yr mano šwiesybe.

9. Aš Pono Diemo ēerštą ne: šōsu: nēs aš priēš jē susigriešis jau: iēiēol jis ištatsys mano škun dą, ir man promōs darys: jis ma: nę i šwiesą statys, ēad aš sawo pašmēgimņā matysu iš jo ma: lonēs.

10. Mano neprietelka turrēs tai: rēgēt, ir bus labay apgēdinta, man dabar sākanti: ēame dabar Wieš: pats, tawo Diemas? mano āšys tai matys, ēad jē tadda nēy pur: wai ant ulyczōs bus šumindzota.

11. To czēš' tawo murai bus budawoti, ir Diemo žodis tōli iši: šplātis.

12. Ir tū czēš' jie ateis pas tai: wę iš Assur, ir iš apmūrītū miestū, nū apmūrītū miestū iēēi wāndenū, nū wienū jurū iē antrujū, nū wieno ēālnio iēēi antro.

13. Lēs žēme bus pūsta, dēl sa: wo gywātninkū, dēl waisaus jū (griešingo) elgimmo.

14. Alle tu ganyē sawo žmones sawo lazda, ēaimenę sawo tēwiš: ēiōs daliēs, ēurri wiena gywēna tieē giroje, tieē ant lauēo, dūē: jei ganytis Basane ir Gileade, ēaip po šennowēs.

15. Aš

15. Aš dūsu jiems dywū matyt, lyg kaip ano ezē, kaip jie iš Egipto žemės išstraukė.

16. Kad pagonai tai matytū, ir wissū jū, ylingieji gėdėtus, ir sawo rančą ant sawo burnos dėtū, bey sawo ausis užkimstū.

17. Ir dulkes laikys, lyg kaip žalczei, ir lyg kaip gnūsai ant žemės padrėbės sawo skylė'a; jie bijosie Pono Dievo, musū Dievo, ir tawgs nusigąs.

18. Kame tošai Dievas, koks

tu esi? Eurs griešus atleidž, ir ne priroboj' nusidėjimus liksuslems sawo tėwiškės; Eurs sawo perštą ne amžinay laiko, nės jis melagirdingas.

19. Jis musū wēl sustmils, musū nusidėjimus jis nurāmdis, ir wissus musū griešus mes i jurū gillumą.

20. Tu Jofubui wietnybę, ir Abraomui malonę laikysi, kaip tu musū tėwams jau senney prisėdams pažadėjai.

Prārakas Naum.

1. Pėrskyrimas.

Diewa bibdi glome pries smėlininkus.

Gzitta yra sunkenybe ant Ūinivės, ir prārakawimo Enygos Ūaum iš Eifos.

2. Pons Dievas yra atkeršijąs Dievas, ir griešus pajėškąs, be rods pajėškąs yra Pons Dievas, ir pykstas; Pons Dievas yra pajėškąs sawo priesininkus, Eursai ne pamirš sawo neprietelus (forawoti).

3. Pons Dievas yra kantrus ir didžs stiprybės, po Eurrio ākiū ney wiens yra nešalts; jis yra Pons Dievas, Eurrio kėlai yra wėtroj' beu umare, ir po jo Eojū drumstos dulkes.

4. Eurs jures bāra ir sausas daro, ir wissus wandenus išdžowin'. Bāsan bey Karmel padžūstą, ir Eas ant Eāno Libanon žallūja padžūstą.

5. Kalnai wirpa dėl jo, ir Eauras ney sutirpsta; žeme drėba dėl jo, priegtam swieto apskrittumās ir wissū ant to gywėnantieji.

6. Kas gal dėl jo peršto stowit, ir Eas dėl jo narso buti? Jo perštas dēga ney ugnis, ir ūlos skėda dėl jo,

7. Pons Dievas yra malonus, ir ney apmūrita wieta ezēse bėdōs; ir pažysta tu, Eurrie jūmi nusitė.

8. Kad twānas per miera ūi twinngs, tay jis tą galop wāro; alle sawo neprietelus jis peršėkė nėj su *tamsybe. *Mitt. 7, 8.

9. Ką mislijat jūs pries Poną Diewą? Jis tiktay gālą darys; nei palaima ne užeis du kartū.

10. Ūēs lyg kaip eršėczei, Eursie be āugdami susipāinija, ir dar wissay žalli yra, sudėginami, lyg kaip sausi šaudai.

11. Tošai bus ansai nelabas perōdininkės nū tawgs (Minime) išeinąs, ir Eas piktą pries Poną Diewą sudumojąs.

12. Taip sašo Ponas Dievas: Eaczeig jie ir Eajinn' kaip šarwoti ir su didze mēce ateitu, tay jie taczau bus ney kirste pakirsti, ir prapuls. Aš tawę pažėminau, alle aš tawę daugiaus ne pažėmisu.

13. Tadda aš jo jungą, tawgs nešota, sulaužisu, ir tawo pānų cius sutraukisu.

14. Alle pries tawę Pons Dievas liepe, Kad tawo wardo paminklo ney wiens daugiaus ne liktu: iš namū tawo dievo aš tawę išgaisiſu,

šisu, balwónus bey abrozus aš
taw grabbu darysu, nēs tu nieku
pawirtai.

2. Pērštyrimas.

Išpūstijimas miesto Ninive.

Eztay, ant Pálnū ateit Rojos
gēro pāslo, pašaju apšākan-
czio: šwēst sawo šwentes, Juda,
ir užmošēš sawo pajadas: nēs ne
užeis tamg daugiaus nelabais, jis
butinay išgašēts.

2. Pustēlninēš aukštyn trāušēš
priēš tamg, ir apšancāwimmā
ābažu apguls; ir berods, gēray
šawoš Pēlq, taisyšis šaip imanai,
ir drutišis su wissa syla.

3. Lēs Pons Diēws puikāwi-
mā Jošubo jam atgrāšis, šaip
puikawimā Izraēlo: nēs nurens
šantreji jūs nurānēšis ir jū šaš-
nēlus išgašēš.

4. Škydos jo drutujū yra rau-
dōnos, jo waištas prišilyginu' pur-
purai; jo wejimmāi šwiesoj' nēy
ugnis, šad nor muštis; jū ragō-
šines drēba.

5. Wejimmāi bilda per ūlyczas,
ir brāšša ant šellū; jie žibba nēy
žiburei, ir šwiesūja samišray nēy
žaišai.

6. Alle jis atšimis sawo machu-
jū: ir taczau tie paršlups, šatru-
išbēgti norēs, ir šubbišis prie
murū ir prie apginnimo (wietōš),
šut jie be bāimēs gallētu buti.

7. Ir wartai prie wāndenū ta-
czau bus atwertami, ir palloczus
bus pargrāntas.

8. Karalēne bus apšālta šallin-
gabēnta; ir jōs mergos turrēs du-
šaut nēy šarwēlei, mušdamos š
sawo šrūtis.

9. Lēs Ninive yra nēy ējers
pilnas wandenimi, alle jis turrēs
ištēkēt. Štowēkit, štowēkit, (šauks
jie), alle cze ney wiens ne atsi-
dairys.

10. Taygi išplēškit dabar šdai-
brq, išplēškit aukšq: nēs czonay
šārba yra be galo, ir daugums
wissū brāngū šēmczugū.

11. Alle dabar jis (Ninive) wiss-
šay turnuštintas ir išplēštas buti,
šad jo širdis tur nulūst, šēlei
drēbēt, wissū štrēnos wirpēt. ir
wissū gymjei išblyšēš but nēy
pūdas.

12. Kame dabar yr gywēnimas
lūtū, ir ganykla lūtyczū? šaip lū-
tas bey lūtēne su lūtyczēis waiš-
czojo, ir nieks ne drēšo jūs, pa-
baidyt?

13. Šet lūtas gana šumēdzojo
sawo waišams, ir nušudde sawo
(šennoms) lūtēnoms; sawo urwus
jis pildo plēšimmu, ir sawo na-
mus tūmi, šq jis buwo šudrāšēš.

14. Eztay, aš noru priēš tamg,
šako Ponas Diēwas Šebaot, ir ta-
wo wejimmus iš dumū šudēgtis,
ir šardas suēs tawo lūtyczus; ir
galop' warysu tawo plēšimā ant
šēmēs, šad balsas tawo pāslū dau-
giaus ne bus girdētas.

3. Pērštyrimas.

Šrickai miesto Ninivēs.

Bēda tam razbaininiškam mie-
štui (Ninive), šursai pilnas
yra mellū bey plēšimmo, ir nū sa-
wo plēšimmo ne nor šautis:

2. Lēs cze girdēš su botāgais
pāuēstant, ir ratas bildant, ir
žirgus šwēngiant, bey wejimmus
brāššant.

3. Jis raitelū aukštyn gabēna
su šwintanczeis šardais, ir su
blizganczomis ragōtinėmis. Cze
gul daug užmuštujū, ir didzos
šruvos lawonū, šad jū ney šaitis
laus niera, ir ant jū lawonū pars-
šlupt turri.

4. Tai wissab dēl to didzio šēš-
šawimo anōs grajōs mielōs šēš-
šēs, žynant mošanczōs, šurri
sawo

sawo Fešāwimu pagonus, ir sawo zynāwimu žemę ir žmones užpelnuši.

5. Sztay, aš prieš tamę eisu, sašo Ponas Diemas Žebaot, aš taw tawo sules atdengsu taw i akis: ir noru pagonams tawo nūgumų, ir Paralystėms tawo gėdą rōdit.

6. Aš tamę wissay bjaurą noru daryt, ir tamę apgėdint, bey bjaurėsti iš tamęs daryt:

7. Kad wissi, tamę mātantieji nū tamęs turrės bėgt, ir sašyt: Liniwe yra supūstita; Kas nor sušmilti ant jōs? ogi iš Kur aš taw linšmintojū jėgkosn?

8. Ar dingai, Kad tu gerėnis esi, ne Kaip miestas. Uo waldo nū? Kurs prie wandenū buwo budawotas, ir aplinkuy wandens turrėjo: Kurio murai bey šancas buwo jures.

9. Murrinū bey Egypto: žeme buwo jo nesustaitoma galybe: Put bey Libia buwo tawo pagalba.

10. Taczan jis turrėjo pravarųs but, ir apšaltas šalin šellaut: ir jo waišai ant wissū uloczū yra užmūgti; ir ant jų didžū (ponū) burta mēte, ir wissi jo wyreinieji i senagus bey i pānczus buwo šurakiti.

11. Tai po ir tu turri girtas but, ir pasišlept ir apmūritą wietą jėš Pot dėl neprietelaus.

12. Wissi tawo apmūriti miestai yra nēy pygmėdžei su prinošusos

mis pygomis; Kad jūs Kas Prato, tay tam i burną krinta, Kurs jų nor wālgit.

13. Sztay, tawo žmones moterims lygus pastōs tawije; ir wari tai tawo žemės bus tawo neprietelams atwėrti; ir ugnis sudėgys tawo užkaiščius.

14. Šėmėis wandens, nēs tu buši ābaju apšots, pataisyš sawo šancus; eis i molyng, ir minš mola, ir daryšis drutas plytas.

15. Alle ugnis tamę sudėgis, ir kārdas nužuddis; jis tamę suēs, nēy wābalai; užpuls tamę nēy wābalai, užpuls tamę nēy žogai.

16. Tu daugiaus Eupczū turri, ne Kaip žwaigždžū prie dangaus; alle dabar jie išsiplātis, nēy wābalai ir lēte šalin lēš.

17. Tawo ponū taip daug yra, nēy žogū, ir tawo wyresnujū, nēy wābalū, Kurie prie tworū laikos, šaltoms dienoms be ēsant; alle šulei užtefiant, jie šalin lēš, Kad ne žinnai Kur jie dingę.

18. Tawo ganytojei miegōs, aš Parālau iš Assur tawo sylingieji atšiguls; ir tawo žmones bus iššklaidyti ant kálnū, ir nieks jūs ne šurins.

19. Uey wiens ne smātis deš tawo iškādōs, ir ne tužis deš tawo šlogōs; bet wissi, Kurie tai apie tamę ištirs, sawo ranšas susplōs ant tamęs. Uēs Kurie tu ne sawo pištenybę be palowimmo spāudei?

Prārakas Abakuf.

1. Pėrskyrimas.

Kalbėonū ipūlimas i žndū, žemę.

Szitta yra sunkenybę, Kurę prārakas Abakuf rėgėjęs.

2. Pone Dieme, Kaip ilgay aš turru šaukt, ir tu ne nori

girdėt? Kaip ilgay aš tamęsp' šauksu dėl diddės neteisybės, ir tu ne nori gėlbėt?

3. Kodėl tu man dūdi rėgēt proce bey darbą? Kodėl tu man rodē plešimną ir diddę neteisybę aplinė

linē mang? uz teisybē gwoltas dāromas.

4. Tādēl wissay Pittaip daro, ne pēp teisybē, ir kas wertā skundā tur, ne gal promōs gāut: nēs Diēwo nēsibijāšs prigāun teisujt, to dē! neteisos promos dāromos.

5. Zvalgykities tarp pagonū, žurēkit ir dwiķities; nēs aš noru šq daryt jušū czēsu, koštai jās ne wierist, kad apie tai bus sākoma.

6. Lēs, štay, aš Kaldēonus priķēlsu, rūstus ir greitūs žmones. Kurrie trāukšs per wissq žēmg gywēnimus pasisawit, kurrie ne jū yra.

7. Ir bus smarķus bey iškz stingi, kurrie (aštrey) prisāko ir primercz, šaip jie nor.

8. Jū žirgai yra greitesni uz pardelus; taipjau jie ir piķtesni uz wilķus wakarais. Jū raitelai di dzeis pulķais trāukias išk tolo, nēy lēkte lēktu, * šaip erēlei šubinas prie maitōs. * Matt. 24, 18

9. Jie wiss išk wieno atēit iškā dōs daryt; kur jie tiķt nor nusi sukt, cze jie prasiplēša nēy rytwe jis; ir sugrēbs apķaltūsus nēy smilczus.

10. Jie Parālus apjuks, ir išk šunigaiķšczū jūķšs; wiss apmūriti miestai bus jiems tiķt šūtka, nēs jie pylimq pils, ir jūs tiķtay iweiks.

11. Tay jie išk naujo pasidrašs, tolaus taipo darys, ir susigrieķis: tadda jie saķyšs tq pīrgalējimq išk sawo diēwo gāwq.

12. Alle tu Pone Diēwe, mano Diēwe, mano šwentasis, tu pirm wissū amīū būwēšs, ne dūē mums prapult; bet tēšle jie mums, aš Pone Diēwe, tiķt šorawone, ir dūē, aš musū apgintojau, kad jie mus tiķt pabaustu.

13. Lawo āķys yra czystos, kad ne galli žurēt, kas piķta; ir tq bē

dq ne galli parē;ēt: šodēlgi tu pasenti papēiķtojams ir tyli. Kad Diēwo nēsibijāšs prarija tq, kurs gerēšnis už ji patē yra?

14. Ir dūdi žmoniems eit, nēy žuwims jurosa; nēy firmeliems, pono ne turrintiems.

15. Jie wissab sawēspi trāuk su mēšķere, ir gāudo su sawo tinķlu, ir suwāla su sawo tinķlu; išk to jie dzaugias, ir yra linķšiai.

16. Todēl jie apierawoj sawo tinķlui, ir rūķin sawo tinķlui; ša dangi tais jū dalis taip rabi, ir jū walgis taip pilnay pastojo.

17. Todēl jis dar wis iškmet sawo tinķlq; ir ne nor palāuti žmones pasmāugt.

2. Pērštyrimas.

Diēws pažadējims ir tiesas: nusiķķejims apteišn.

Cze aš štowju ant sawo sargy bōs ir eimi ant sawo (waktds) ant druto miesto (muro), ir žurēš dams mattau, kas man sākoma, ir šq aš atsaķyti turru mang bās ranczam.

2. Alle Pons Diēws man atsaķydams šako: raķyē tq rēgējimq, ir molawoē tq i toblyczq, kad tq šaityt gašetu šożnas pro šali bē gāšs, (butent taipo:)

3. Tas prārakāwims juē dar išk šipildis sawo czēsu, ir tiķt šartq šożnam bus žinnomas darytas, ir ne iškliks (ne iškpiditas) Ir norint jis uitrēķin, tay lāuk jo: jis tiķt šray iškšpildis, ir ne užtruks?

4. Šz'ay, kurs šētsprāndis yra, tas ne rims sawo širdije: nēs * tēisusis sawo tiķķėjimu gyws yra.

* Rim. 1, 17.

3. Pērštyrimas.

Apie pravilimq Babilonionū.

1. **A**lle wyne prigāun pasididzoti jenti wyra, (babēlēš šarālu) kad ne gal pasliķt, kurs sawo dūš

šis

šia atvēr nīy pēlq, ir esti lygua smerczui, Eurs ne gal sotits tui; bet sawēspi trāukia wiššus pagonuz, ir sawēspi suwālo wiššus žmonū pulkus (ant prapūlimino.)

6. Alle žurēsite? tie wišši pāsaļq iš jo darys, ir šalq bey prietodī, ir saļys: bēda tam, Eurs sawo lobē diddinn' iš swētimo lobjo! Paip ilgay tas patēls? ir ant saws tiēt Krāuja daug bjaurybēs.

7. Aļ Paip greitay pabus, tawē pāndantieji, ir iššibuddis, tawē šallin šurajantieji: ir tu jiems turrēš tēti.

8. Lēs tu daug pagonū išplēšei, tay tawē wēl išplēš wišši liekusiēji iš žmonū pulku; dēl žmonū Kraujo, ir dēl diddēs neteisybēs žēmēje bey mieste, ir wiššiemš toje gwynantiems, išrōdytōs.

9. Bēda tam, Eurs godus ant nepalāimōs sawo namū; sawo lizdā aukštay Krāudams, Kad išbēgtu nepalāimui.

10. Alle tawo sudāmims tēšs tawo namams ant gēdōs: nēs tu perdaug žmonū pulkus sumuše, ir iš wiššu patyczu susigriešījei.

11. Lēs ir ākmenis mūre šaušs, ir bālkei po spārū jiems atšlieps.

12. Bēda tam Eurs miestā su Kraujais budawoja, ir pašur miestā su neteisybe.

13. Ar ne taipo, Kad nū Pono Diemo Zebaot tai nusiūšs? Kā žmonū pulkai taw dirbe, turrēs ugnimi but sudēgita, ir ant šo žmones prišprocawojo, turrēs prapust.

14. Lēs žēme pilna bus išpažinnimo garbēs Pono Diemo, nēy wandū jurū dugnā apdengias.

15. Bēda taw, sawo ārtimui špillenczam, maišydams i tā sawo šerštā, ir darai girtā; Kad jo gēdā matytumbei.

16. Ir tawē sētis, su gēda uš garbē. Taygi gērē ir tu, Kad swyretumt ei: nēs tawē apniēs šylis šas dešinēj' Pono Diemo, ir turs rēš bjaurey wēmt uš sawo šlowg.

17. Lēs neteisybe Libanonui daryta ušpuls tawē, ir pabaldyti šwerys išgandys tawē; dēl žmonū Kraujo, ir dēl neteisybēs žēmēj', ir mieste, ir wiššiemš, cze gwynantiems, darytōs.

18. Kagi tadā māczis ābrozas, sawo mistro darytas, ir netiēras nuliētas ābrozas, ant Kurrio paštiē jo mistras, nešalbanczus balwōnus darqs?

19. Bēda tam, Eurs mēdzui šašo: pabust! ir nešalbanczam āšmenui: šēlēš! Paip galētu tas mošit? štay, jis āušu bey šdasbru aptrāuktas, ir niera šwāpo jeme.

20. Alle Pons Diems yra šwens toj' sawo bazuvczoj': po jo ašū tylēš wiššas swietas.

4. Pēršyrimas.

Malda Diemop' uš išlailingā sawo žmonū.

3. Pēršt. **S**zitta yra malda prāšrašo Abakuf uš nešaltūšus:

2. Pone Dieme, aš girdējau tawo (aštru) šalq, ir nušigandu: Pone Dieme, tu sawo darbā darai gwynā pusēje mētū, ir tā žinnomā darai pusēje mētū. Kad tužbōs yra, tay tu atšimeni mielāširdini gystēs.

3. Diems atējo iš Tēman, ir šwentasīs nū šalnū Paran, Sela. Jo laupsēs dangus buwo pilnas, ir jo garbēs žēme pilna.

4. Jo šlaistums buwo nēy šwieša, šlaistummai buwo rēgēti ant jo ranšū; czonay šlapta buwo jo macis.

5. Pirm jo ējo mārās; ir šloga išējo, šur Jis tiēt nušenge. 6. Jis

6. Jis stowēdams mattāwo žēardengei twirtumq ipei pāflo. mē, jis rēgēdams ištlaide pagos Sela.

7. Aš maczau Nurrinū kētra trēštyti, ir turrējo pašlenkt kau- 14 Tu norētumbēi kēikt karāli lazdai wprēšinojo, ir jo karzygiems, faros swieto, jam be einant swiete. Kurrie nēy wētra atēit manq ištlaids

8. Ar tu ne buwai bepyštās, 15. Tawo arklei eit jurosa, Plams pone Diewe, twane, ir tawo nar- pyne didzū wāndenū.

9. Tu kēlpint ištāukiei. Paip 16. Kadangi aš to girdzu, mano pilwas smūtnas, mano lūpos drē, ba išt to šaušmo; pulei pra mano kaulūse, aš sawije esmi smūtnas. Aš kad galēczaui ištētis cēse tuž, bōs, kad reiks auštyn trāuktis pas žmonū pulkus, mus karu aprāukianczus.

10. Kālnai tawē rēgējo, ir jie 17. Mēs pyg; mēdis ne šallūs, ir ne bus augmens ant wyn; mēs bijojos. wandens srowe nutekējo: dzū; dārbas prie allēj; mēdzio bus gēlmē gallējei girdēt (ūžant) aušt- noprosnas, ir dirwōs ne nēša išt laikmā; ir āwys išt gūtū ištplēšas

11. * Sāule bey menū apstītojo, 18. Alle aš dzaugšūs išt Pono tawo strēlos su šaistumu palēke; Diewo, ir linšmas busu išt Dies ir tawo rāgotines žibanczu žaibā- wo, mano ištganimo.

12. Tu sumrynei žēmg kēšte, ir 19. Mēs Wiešpats Pons Diews sušūlei pagonus narsē. * Još. 10, 13.

13. Tu išttrāukiei sawo žmo- pra mano syla, ir jis darys mano

14. Tu išttrāukiei sawo žmo- 20. Tu išttrāukiei sawo žmo- priems ant pagālbōs, pagēlbēt sa- 21. Tu išttrāukiei sawo žmo- wo moštajāt; tu sušūlei galwā ne ant auštummo, kad giedoczau namūse Diewo; nesibijanczujū, ir ant sawo strān; žaistū.

Prārakas Zepanja.

1. Pērstyrimas.

Apie ištūstijimq karalystēs Juda.

Gzittas pra žodis Pono Die- 2. Aš wissab atimsu išt tōs žē- wo, kurs atējo Zepanjui mēs sašo Ponas Diewas. 3. Aš tieš žmones bey galwijns, tieš paušczus po dangum, bey

žuwis jurosa atimsu, draug su pas pištinnimais ir Diewo; nesibijanczeiseis; beje aš noru ir žmones ištgaistint išt tōs žēnēs, sašo Ponas Diewas.

4. Aš sawo rančq ištiesu per 5. Ir tus, Kurrie ant stogū dangans pulkū meldzajt; Kurrie jū

6. Ir tus, Kurrie ant stogū dangans pulkū meldzajt; Kurrie jū

mels

meldzast, ir taczan bazijas prie bey apitamšos, diena dēbesū bey Pono Diewo, ir prie (balwōno) miglōs, Malkom;

6. Ir tus, Kurrie nū Pono Diewo atslēpja, ir Kurrie Pono Diewo niek ne atboja, ir jē paniekin.

7. Tylēkit po aklū Wiešpaties Pono Diewo, nēs Pono Diewo (atkeršijimo) diena arti yra, nēs Pons Diews pajowimmo, apierq prietaises, ir samo sweczus ant tōs patvētes.

8. Ir dienoje Pono Diewo pajowimmo, apierōs, aš pajēškosu wyresnūsus ir karālaus waifus, ir wissus swētinais rubais dēw jenczus.

9. Aš tū czēs' ir tus Forawosu, Kurrie * per slenksti šōka; Kurrie sawo ponū namus pildo su plēšimmu bey su klasta. * Dz. 5. 10.

10. Tū czēs' sašo Ponas Diewas, diddis šaušmas kēšs, pasi deddas nū žuwjū: wartū, ir šaušims nū antrujū wartū, ir didde bēda ant šaušarū.

11. Kāukite jūs, Kurrie malūne gywēnat; nēs wissū fromininkū gloda yra, ir wiss, Kurrie pinntus šurenka, yra išpūstiti.

12. Tū czēs' aš Jeruzale su žib nycziomis pērjēškosu: ir pajēškosu tus žmones, Kurrie gul ant sawo mēlū, tarydami sawo širdije: Pons Diews ne darys ney gērą ney pištą.

13. Ir jū turtas bus išplēštas, ir jū buttai bus pūsti. Jie buttū pašurs, ir tūse ne gywēs; jie wy: niczas šodis, ir wyno iš tū ne gers.

14. Nēs didiji diena Pons Diewo arti yra, ji arti yra, ir labay prišlūbbin'. Kad šaušmas apie Pono Diewo diena bus girdētas, tay drutiejī tadda haisēy šaušs.

15. Nēs šī diena yra diena narso, diena tušbōs bey bēdōs, diena wētrōs bey wēšulo, diena tamšybēs

bey apitamšos, diena dēbesū bey miglōs,

16. Diena trubū bey trimittū priēš apmūritus miestus, ir auktas pillis.

17. Aš darysu žmones drēbančius, kad aplink turrēs wāikštis nēt, nēy akliēji, todēl, kad jie priēš Poną Diewą susigriešiję. Jū kraujas bus pralietas, nēy kad butū dulkes, ir jū kūnas, nēy kad butū purwas.

18. Jū šdābras bey auktas jūs ne išgēlbēs dienoje kēršto Pono Diewo; bet wissa žēmē turrēs jo kēršto ugnimi sudēginta buti; nēs jis umay gālą darys su wissais toj' žēmėj' gywēnanczeiseis.

2. Pērsēyrimas.

Šraudēnimas Diewop' weršis.

Sustrinkit, ir eikite šēr, jūs nei prieteliškēji žmones,

2. Pirm ne kaip (aštrausi Diewo) prōwą (ant jūšū) išširoditi, kad jūs, nēy pella dienoje, butumbit pawāromi; pirm ne kaip bašins gas Pono Diewo kērštas ant jūšū užeitu, pirm ne kaip diena Pono Diewo kēršto jus tropitu.

3. Jēškofite Poną Diewą, wiss jūs wergdienei žēmėje, Kurrie elgiaties pagal jo prowas; jēškofite teisybę jēškofite pašarnumą, kad dienoje kēršto Pono Diewo gallētumbit pašlēpti but.

4. Nēs Gasa tur but prastota, ir Ašalon pūstynē pastot; Ašod per pētus bus prawaryts, ir Ašaron iš šašnū išrauts.

5. Bēda tiems, Kurrie pajuremis gywēna, šareiwjems! Pono Diewo šodis ateis ant jūšū. Tu Kanan, Pilistēnū žēmē: aš tamę žuddisu, kad nieks cze daugiaus ne gywēs.

6. Pajūremis bus tištay wieni kerdjū, buttēlei bey awjū, šaldai.

7. Ir

7. Ir tai tēšs liķuslems iķ nāmū Juda, kad jie ant tū gāutu ganytis. Wākarais jie tur atsi gult buttūse Ašalon, kad jūs dabar Ponas Diemas, jū Diemas, wēl bus pajēķojēs, ir jū apkalimma nuķreipēs.

8. Aķ girdėjau gēdiķķā kalbā Moabo, ir iķķōlojima waiķū Ammon, kurrūmi jie mano žmones iķķōlojo, ir ant jū rubējū to gyrēši.

9. Gēray, taip tīkray aķ gYW's esmi, saķo Wieķpats Zebaot, Izraēlo Diems: Moabs pastōs nēy Sodoma, ir waiķai Ammon nēy Gomorra, priegtam nēy dilgyne bey druķķōs, dauba, ir amjina pūstyne. Aķsilīķķieji mano žmonū jūs iķplēķ, ir liķusleji mano žmonū i dallyķus jūs gāus.

10. Tattai jiems nūķdūs uķ jū puiķāwima, kad jie Pono Diemo Zebaot žmones iķķōlojo, ir to gyrēši.

11. Pons Diems bus jiems iķgastingas, nēs jis iķgaisķis wiķķus diemāicķus ant žēmēs; ir jo tur rēs melķtis wiķķos sallos tarp pagonū, Poķnas sawo wietoj'.

12. Taipjau ir jūs Murrinai buķit uķmuķti mano kardu.

13. Ir jis iķķies sawo ranķā ont ķaurēs, ir uddys Ašurā. Ļiniwā jis iķpūstys, iķdzuwusķ (daryķ) nēy pūķķa;

14. Kad toje atķiguls wiķķōķie gywolei tarp pagonū; ir haublei bey eķei laiķysķis ant jū ķoryķjū, ir giedos lāngūķe, ir warnai ant bāķi ķiū: nēs cedrūlentos bus nuplēķtos.

15. Tai esti tas linķķmas mieķķstas, ķurs taipo be bāimēs budawo, ir saķydamo sawo ķirdije: Aķ esmi, ir ne joķs ķitsai. Ķaip, gi jis taip pūķķas pastoķķs, kad ķwērys jemme gywēna? ir praķķi

naķķis ķwēlpja iķ jī, ir saploķ' rans ķas ant jōs.

3. Pērķķyrimas.

Grumķdimmas ir palinķķminojimas.

Bēda tam bjauram, necystam ir razbāininīķķam mieķķtui.

2. Jis ne nor ney ķlausyt, ney dūtis pabart; Jis ne nor ant Pono Diemo tīķķēt, neygi prie Diemo sawo laiķytis.

3. Jū ķunigaiķķķēi tarp jū pra ķēķiantieji lūtai; ir jū sudzos wiķķai prie wāķaro, ķurrie nieķo ne palieķt iķķi rytoķaus.

4. Jū prāraķai pra ķlastorei ir papeiķķōķei; jū ķlebonai subjaurin ķwēntnycķā, ir iķķguldo zoķanā ķaip ne reiķtu.

5. Ļlle Pons Diems, tarp jū eķķas tieķa gēray moķin, ir piķķo ne dāro: jis ķas rytā sawo proķwas wiķķķems moķidin, ir ne pa ķāuj'; alle piķķķieji žmones neķķmo ķinti nor gēdētis.

6. Todēķ aķ bus žmones noru iķķģaiķķint, jū piķķis iķķpūķtit, ir jū ūlyķķas pūķķus daryt, kad ney wiens ant tū ne gāus ķellāut: jū mieķķtai bus iķķpūķķiti, kad nieķs daugķaus ķķē ne gywēntu.

7. Aķ taw saķyķdinaw: manģķtu turri biķotis, ir dūtis pabausķ, tay jū gywēnīmas ne butu iķķpūķķitas, ir tujū ney wiens jūs ne uķpultu, kurrūmi aķ jūs pajēķķoķu; alle jie greiti wiķķōķiā piķķtenyķģ daryt.

8. Todēķ (saķo Pons Diems,) ir jūs wēķ turķit manģķ ķāuķķi, iķ aķ paķķēķķu, sawo ķķēķu; ķur aķ taipjau proķawoķu, ir pagonus ķurinēķu, bey ķaralķķķes ķruwon suķķauķķu, mano ķerķķā ant jū iķķliķt', ir wiķķā ķerķķā mano narķo: nēs wiķķķas ķwiķķķs bus sudēģķķs uģķnīmī mano ķerķķō.

9. Tadi

9. Tadda aš žmonū pulkams Pittaip dūsu sakyt su meilingomis lupomis, kad jie wissi turres Pono Diemo wardo melstis, ir samflu yt wienširdzey.

10. Tus, Eurtie mangs meldzas, butent išsklaidytūsus annapus wandens, Murrinū: žemėj', man parwės dowanai.

11. Tame czėse tu daugiaus nei šgėdėsi wisso sawo weikalo, Eurtūmi prieš mang nusizengei: Uės aš pasididzojenczus šwentūsus šallin dėsū nū tawęs, kad daugiaus ne pasididzosi, dėl šwentoso mano kálno.

12. Už tarp tawęs dūsu išlikt pawargusi mąžą žmonū pulkelt, tie nusitūkęs ant Pono Diemo wardo.

13. Išsilikęsiesi Izraelije ne darys nieko pikto, ir ne kalbės neteijey; ir ne bus rąstas jų burnoj' - ląstą daras liejumis; bet jie ganyšis ir išsės, be jokios baimės.

14. Šuškauk tu dukte Zion, šauk, Izrael; dzaugšis, ir buš linksmas iš wissos širdiės, tu dukte Jeruzale:

15. Uės Pons Diems atėme šallin tawo korawonę, ir tawo

neprietelus nukreipe. Pons Diems, Izraelo karalus, yra pas tawę, kad ne priwallytumbei ney jokios nepalaimos nesibijotis.

16. Tame czėse bus šakoma Jeruzalei: nesibijo!; ir Zionui: te ne pailsta tawo ranfos;

17. Uės Wiespats, tawo Diemas, yra pas tawę, šylōs turris Išgėlbėtojis. Jis dzaugšis iš tawęs, ir bus taw meilingas, ir atšlėis, ir su šuškawimu dzaugšis iš tawęs.

18. Pramonėmis šlogintūsus aš šallin dėsū, kad nū tawęs atšlōs lintu, Eurtos pramonės jiems sunkenybe buwo, iš Eurtū jie gės dōs turrėjo.

19. Štaty, aš tū wissū globa darysu, tame czėse, Eurtie taw neteisybės daro: ir gėlbėsu raišai, ir šurinksu prastumtą; ir iškėlsu ję ant didžios garbės bep šlowės per wissas žemes, Eurtosa ji papeitama.

20. Tame czėse aš jus atgabėsu, ir jus tame czėse šurinksiu. Uės aš iškėlsu jus ant gyraus bep garbės tarp wissū žmonū ant žemės, kad aš jus apkalimę nuskreipsu po jusū akėjū, safo Ponas Diemas.

Práras Aggai.

1. Pėrstyrimas.

Pabarimo, kōjonis tiems salhtas, Eurtie nėsistubbing baznyčę pakurt.

Antrame mette karalaus Dariaus, i šėštą mėnest, pirmoj' dienoj' to mėneslo, atėjo Diemo žodis pas prárašą Aggai, Serubabėlui, Sealtielō sunui, wyresnamjam Juda, ir Jozuwui, Jozadafo sunui, wyrausam Eunigui, ir tare:

2. Taip safo Ponas Diemas

Žebaot: šie žmones safo: dar czėsas ne priėjo, kad Pono Diemo namus pakurtu.

3. It Pono Diemo žodis atėjo pas prárašą Aggai:

4. Alle jusū czėsas priėjo, kad išdailytūse buttūse gywėntumbit? ir šie (Diemo) namai tur pūsti štai wēt.

5. Taygi šittaip safo Ponas Diemas Žebaot: žurėkit, kaip jums dėstis.

6. Jūs

6. Jūs daug sėjat, ir maž suvái-
lat, jūs wálgot, ir taczau ne este
pasótinami, jūs gérat, ir taczau
ne atslgérat, jūs apsirédot, ir ta-
czau ne gálit sušilt; ir kurs pin-
nigû pelna, tas dēda tus i šylētą
mašną.

7. Taip safo Pons Diews Ze-
baot: žurėkit, kaip jums dēstis.

8. Nuėj ant Fálno parsigaben-
sit mēdzū, ir budawokit šittus
namus: tai man pamėgs, ir aš
sawo garbę išrōdisu, safo Ponas
Diewas.

9. Nės jūs tiesa daugio lăukiat,
ir štay, willab mažyn eit; ir no-
rint ir tai namū gabėnat, tay aš
taczau tai wis išdulkinu. Todėl
tai, safo Pons Diews Zebaot:
Todėl, kad mano namai taipo pū-
sti stow, ir kōžnas šlubina sawo
buttą [pafurt.]

10. Todėl dangus wiesūy jusū
rāssą užlaikė, ir žėmę sawo aug-
ment.

11. Ir aš wadinau sausą czėsą,
tiek ant žėmės bey Fálnū, tiek ant
ruggiū, ant šwiežaus wyno, ant
aliejaus, ir ant wisso, kas iš žė-
mės āuga; ir ant žmonū bey gal-
wijū, ir ant wissū rankū darbū.

12. Tay pakluso Serubabel,
Sealtielo sunus, bey Jozuwa,
Jozadafo sunus, wytāusasis E-
nigs, ir wissi Pitti žmones, to-
Fiam balsui Pono Diewo, sawo
Diewo, ir žodzams prārako Ag-
gai, kaip jį Ponas Diewas, jū
Diewas, buwo sunts: ir žmones
prislbijoso Pono Diewo.

13. Tay tare Aggai, āngelas
Pono Diewo, kurs Pono Diewo
suštas buwo iški žmones: Aš esi-
mi su jumis, iako Ponas Diewas.

14. Ir Pons Diews parāgino
dwāse Serubabelo, Sealtielo su-
naus wprēsnojo Juda, ir dwāse
Jozuwo, Jozadafo sunaus, wpr-

rēsnojo wystupo, ir dwāse wissū
žmonū pālaitū, kad jie atėjg dirbo
prie namū Wiespatiēs Zebaot, sa-
wo Diewo.

2. Pērskyrimas.

Praralāvimas apie glonę antės
bajnezdės cėl atėjimo meskōsaus.

Dwidėsimtoj, ir Petwictoj die-
noj' šėštojo mėnesio, antrai
me mette Farālaus Darians,

2. Dwidėsimtoj ir pirmoj' die-
noj' sėkmojo mėnesio buwo iāfo-
mas Pons Diewo žodis per prā-
raką Aggai, ir tare:

3. Sašyš Serubabelui, Sealties-
lo sunui, wprēsnoji Juda, ir
Jozuwui, Jozadafo sunui. wpr-
rāusam Eunnigui, bey Pittiems
žmoniemis, ir tarė:

4. Kas liēko tarp jusū, kurs
šittus (Diewo) namus pirmoj'
sawo glowėj' rėgėjgs? ir kofie jie
tą dabar jums rōdos? Ar ne tais-
po, šie jums per nieką rōdos.

5. Ir dabar, Serubabel, buš
linšmas, safo Pons Diewas;
buš linšmas, Jozuwai, Jozada-
fo sunau, tu wprāusas Eunnige;
bušit linšmi, wissi žmones žė-
mėj', safo Pons Diewas, ir dirb-
sit: nės aš esmi su jumis, safo
Ponas Diewas Zebaot.

6. Pagal tą žodį, kaip aš su
jumis * derėjimā dariau, jums iš
Egypto išlitrāukiant, mano Dwā-
se pasiliks tarp jusū: neslibijokit.

* 2 Moiz. 19, 5.

7. Nės taipo safo Ponas Die-
was Zebaot: "Dār tikl māžas te-
bus czėsas, tay aš dangū bey žė-
nig, jures ir kur sausa, sujuddisu.
* Ebr. 12, 26.

8. Beje ir wissus pagonus aš
sujuddisu, tay tadde ateis wissū
vagonū palinšminojimas: ir aš
šittus namus darysu glowės pil-
naus, safo Ponas Diewas Zebaot.

9. Nės

9. Nėš mano yr tieš šidabras ruggiū fruwōs furroje dwidėi tieš aušas, sašo Ponas Diewas šimt Petwirczū reiktū but, tay mos dēšimt buwo: jam prieinant prie ipāustuwōs, ir dumojant penkis dēšimts šibirū sėmses, tay mos dwidėšimt buwo.

10. Szlowe šittū antrujū Die mo) namū bus didėšne, ne kaip pirmujū buwusi, sašo Ponas Diewas Zebaot: ir aš pakāia: s sutek: su š mone kampe, sašo Ponas Diewas Zebaot.

11. Dwidėšimtoj' ir Petwirtoj' dienoj' dewintojo mėnesio, antraj me mette Darius, atėjo Pono Diewo žodis prarašui Aggaiui, ir tare:

12. Taip sašo Ponas Diewas Zebaot: Elai š funigus aplinė zofa: na, ir sašyė:

13. Jey kas šwentitą mėną nešōtu i atlanėą sawo termegōs, ir pašly su ta atlanėa pašrutitu dūnā, wirralā, wynā, alliejū, arba šittā p. š walgi: ar ir tie daištai šwenti pastotu? ir funigai atsakydami tare: Nė.

14. Aggai tare: alle jey šos neczystas, furs maitā pašruttings, tujū kā pašrutrintu, argt ir šie daištai tūmi neczysti pastotu? funigai atsakydami tare: neczysti pastora.

15. Tay Aggai atsakydams tare: lygey taipo yra ir šie žmonū pul kas, ir šittie žmones po mano aš: šiu, sašo Ponas Diewas, ir wišš jū rankū darbai, ir kā jie apiera woja, tai neczysta.

16. Ir dabar žurėkit, kaip jums dėjos iš šōs dienōs, ir pirm to pirm ne kaip akmū ant akmens buwo dėtas prie bašnyczōs Pono Diewo;

17. Kad wienam prieinant prie

18. Nėš aš šloginau jus sašutū czėsu, kuleis bey leddais prie wišš jū darbo; taczu jus mangšpi ne prisiwertēt, sašo Ponas Diewas.

19. Taygi dabar ant to žurėkit, iš šōs dienōs, ir pirm to: butent nū dwidėšimōs ir Petwirtōs dienōs dewintojo mėnesio, iškli tai dienai, furtoj' pāmatas Pono Diewo namams esti dėtas, žurėkit ant to.

20. Nėš šėkla dar gul šunoj', ir niekā dar ne nėša, ney wynmėdi zei, ney pygmėdzei ney granot mėdzei, ney alliej' mėdzei; alle nū šōs dienōs aš žegnong sutekšu.

21. Ir Pono Diewo žodis sašomas buwo antru kartū Aggaiui, dwidėšimtoj' ir Petwirtoj' dienoj' to mėnesio, ir tare:

22. Sašyė Serubabelui, wyres namjam Juda, ir tarė: Aš dangū bey žėmg šujuddišu;

23. Ir apwersu Prėslus Paralyščzū, ir išpūstisu sylingas pašalystes pagōnū; ir apwersu tieš wežimmus, tieš jū raitelus, kad tieš arklei, tieš wyrai parwirs, šojnas šardu šittojo.

24. Tame czėse, sašo Ponas Diewas Zebaot, aš imsu tawg, Serubabel, Sealtielo sunu, sawo tarnā, sašo Ponas Diewas, ir laiėysu tawg kaip pėczwēt, žiedā: nėš aš tawg paštyrau, sašo Ponas Diewas Zebaot.

Prārakas Saſarja.

1. Pērstyrimas.

Graudēnimas Diemop' vēstis.

Ašmame mēnešje antrojo mēto Farālaus Dariaus, buwo saſomas šis Diewo žodis Saſarjui, Berešjo sunui, Jddo sunaus, prārakui, ir tare:

2. Pons Diews buwo supytēs ant jūšū tēwū.

3. Ir saſytē jiems: taip saſo Ponas Diewas Zebaot; prišweršit manēpi, saſo Ponas Diewas Zebaot: tay aš jūšump' grešūs, saſo Ponas Diewas Zebaot.

4. Ne bukite šaip jūšā tēwai, kurriems pirmieji prārakai mišūse saſydamo ir tare: taip saſo Pons Diews Zebaot: lāukities nū nelābo ſawo elgimmo, ir nū nelābo ſawo weikalo: alle jie ne klaufe, ir manēs ne atbojo, saſo Ponas Diewas.

5. Kame dabar jūšū tēwai bey prārakai? Bau jie ir dar gywi?

6. Ar ne taipo, šad mano žodžei, ir mano promos, kurrus aš per ſawo tarnus, prārakus, liepiau, jūšū tēwus trōpijo? Šad jie tūtrējo susiprast, ir saſyt: lygey šaip Pons Diews Zebaot buwo pašmūlijes mums daryt, šoktai mes ir pelnēm bey ir darēm; taipo jis mums ir dars.

7. Dwidēsimtoj' ir Petwirtoj' dievoj' wienōlikto menesio, kurs yra mēnešs Sebat, antrame mette toje bus pabudawoti, saſo Ponas (Farālaus) Dariaus, buwo saſomas Pono Diewo žodis Saſarjui, Berešjo sunui, Jddo sunaus, prārakui, ir tare:

8. Aš rēgėjau naſcze: ir štay, wyps šēdējo ant ſarto aršlio, ir jis apšistojo tarp mirtū, lanšoje; ir užpašallij' jo buwo ſarti, bēri bey balti aršlei.

9. Ir aš tariau: mans wiespatie, šas tai per šokie? Ir angelas, šu manim šalbāšis tare man: Aš taw rōdišu, šas tai per šokie?

10. Ir tas wyps, tarp mirtū stojāšis, atsaſydams tare: šittie yra, tie, kurrus Pons Diews iše suntēs šēmę pērkellānt.

11. Alle jie atšāke Pono Diewo angēlui, tarp mirtū stōwincjam, ir tare: mes šēmę pērkellāwom, ir štay, wišos šēmes tur pašājaus.

12. Tay angelas Pono Diewo atsaſydams tare: Pone Diewe Zebaot, šaip šgaygi tu ne nori susi milt' ant Jeruzalēs, ir ant miestū Juda, ant tūtrū tu buwai supytēs per šus septynis dēšimts mettus?

13. Ir Pons Diews atšāke angēlui, šu manim šalbancjam, meis lingus žodžius ir palinkšminancjus žodžius.

14. Ir angelas, šu manim šalbāšis, tare man: Saſydams ant mišōs, tark: taip saſo Ponas Diewas Zebaot: aš labay buwau bešeršijās ant Jeruzales ir ant Ziono.

15. Alle aš labay pyštu ant pašididžojanczū pagonū: nēs aš tišt mažumng buwau papyšs, alle jie gēlbtī ant prapūlimmo.

16. Todēl saſo Pons Diews: aš wēl Jeruzalespi kreipsūs šu mielaširdingršte, ir mano namai toje bus pabudawoti, saſo Ponas Diewas Zebaot: priegtam cims merninkō, šnuras Jeruzalėje bus trāuktas.

17. Ir tolaus ant mišōs saſyt, ir tark: taip saſo Ponas Diewas Zebaot: mano miestams wēl gēray šēšis; ir Pons Diews Žona wēl palinkšmīs, ir Jeruzalę wēl ištirs.

3 3 3

18. Ir

18. Ir aš pašēlan sawo ākis, ir maczau, ir štay, cze buwo fetturi rāgai.

19. Ir aš tarian angēlui, su manim kalbanzām: Kas tai per fētie? Jis tare man: tai yra rāgai, furrie (waišus) Juda draug su Itraelo bey Jeruzalēs (waišus) iššlaidė.

20. Ir Ponas Dievas rode man fetturus kálwjus.

21. Tary aš tarian: Eš tie nor daryt? Jis atsāke: tus rāgus, furrie (waišus) Juda taip iššlaidė, kad nieks ne galėjo sawo galwā pakylēt: tus nugandit, šie (kálwjei) atėjo, kad pagonū ragus nudaužtu. Furrie rāgā pašēle ant žemės Juda (gywatninkū), tus iššlaidyt.

2. Pėrskrymas.

Apie apginnimą dwasištōs Jeruzalēs, ir apie pagonū pamadinimą.

S Ir aš sawo ākis pašēles rēgē: Jau, iš štay, wyrs nekursai turrėjo mattojamō: šnūraq, sawo rankoj.

2. Ir aš tarian: Fur tu nueini: alle jis atsāke man: Kad Jeruzalē mattozau ir žurēcāu, kaip ilgay kaip placzey jei reiktu buti.

3. Ir štay, angelas su manim kalbāsle, išėjo laušan; ir kirtsai angelas išėjo laušan jam priešais;

4. Ir tare jam: nubėgdams sapyt šittam waišui, ir tarf: Jeruzale bus apgywēnta be murū, dėl didžōs daugybės žmonū bey galwijū, ioje busenczū.

5. Ir aš noru, safo Ponas Die was, ughingas muras but aplin: Euy ir noru toje but, ir toje šlowingay fettu pasirodit.

6. Greitay, greitay, bėgkit iš šaurės, žemės, safo Pons Diews: nės aš iššlaidzau jus i fetturus wėjus po dangum, safo Ponas Die was.

7. Greitay, Zion, tu gywēnanti tieji prie dukters Babel: išbėgt.

8. Nės taipō safo Ponas Die was Zebaot: Jis manę suntys pagal gārbę i pagonus, furrie jus išplėse: jū matis tur galo. Kas jus pakrutin, tas pakrutin jo akiēs: pawiddulė.

9. Nės štay, aš sawo rankā ant jū pašēsu, kad jie tefs plėšimmui tiems, furrie jiems šlužijo: Kad jū ištirtumbit, Pona Diewā Zebaot manę suntyst.

10. Dzaugkis, ir buš linkšma tu dukte Zien: nės, štay, aš ateimi, ir noru pas tawę gywēnt, safo Ponas Die was.

11. Ir tū czēs' daug pagonū prišwers Diwop', ir jie bus mano žmones: ir aš pas tawę gywēsu, kad tu ištirtumbei, kad Ponas Die was Zebaot manę pas tawę suntys.

12. Ir Pona Diews Judā priims per sawo dalį šwentoj' žemės, ir wēl Jeruzale išširts.

13. Wišū kuns te tyl po akiū Pono Diwō: nės jis pašēles iš šwentōs sawo wietōs.

3. Pėrskrymas.

Kristaus myrāuso kunigo urėdas pirm pajenkintas ant Jo. umo.

S Ir man buwo parōdits myrāus: Sas kunigas Jozuwa, stowys po akiū angēlo Pono Diwō: Ir šētons stowėjo po jo dešinēs, kad jam priešistēngtu.

2. Ir Pons Diews tare šētonui: Ponas Die was tawę te pabar, tu šētone; beje Ponas Die was tawę te pabar, Furs Jeruzalē (saw) iššis šyres. Ar šis (Jozuwa) ne nūdei gulyš, iš ugniēs ištrāuktas?

3. Ir Jozuwa neczystais rubais buwo apširėdys, ir stowėjo po akiū angēlo.

4. Kurs

4. Kuro atsašydams tare tiems, po septynos rūrēles prie wienōs po jo ašū stowintiams: šwī fit lāmpōs.

Jam nečystus rubus. Ir jis tare jam: štay, aš tawo griešus atem; jau nū tawš, ir aprēdžau tawē rubais, šwentomis dienomis wit Piamais.

5. Ir jis tare: uždēšit czystą Pēpurę ant jo galwōs. Ir jie uždējo czystą Pēpurę ant jo galwōs, ir aprēde ji rubais; ir angēlas Pono Diemo stowējo cze.

6. Ir angēlas Pono Diemo iši laddijo Jozuwui ir tare:

7. Taip sašo Ponas Diemas Zebaot: jey tu mano Fellūse waitš; czosi, ir mano sargybą pilnawosi, tay tu waldisi mano namus, ir apsergēsi mano dvarus: iši aš dēsi taw šujū cze stowinczujū [angēlū] Pad jie tawę lydētū.

8. Klausyš, Jozuwa, tu wytrū: sas kunige, tu ir tawo prietelei ties tawim gywēnantieji; nēs jie tišt wienais dywais yra. Lēs štay, aš sawo tarną Zema dūsu ateit.

9. Lēs štay, ant to wienintelō ašmens, kurti aš dējau po ašū Jozuwo, bus septinos ākys. Alle štay aš iši iškāpū. Sašo Ponas Diemas Zebaot, ir atimsu griešus tōs jēmēs ant wienōs dienōs.

10. Tū czēs, sašo Ponas Diemas Zebaot, šits šittą kwēs po wyn; mēdžu ir po pyg; mēdžu.

4. Pērštyrimas

Šlāitimas šurinkimo Diemo, per Diemo maci.

S Ir tas angēlas su manim Palbq: šis, wēl atējo ir manę pabudino, šaip šad šas iši miego pabuddinams,

2. Ir tare man: Pa tu rēgi? Bet aš tariau: aš rēciu; ir štay, cze stowējo lištorus wissas iši ašū so su šaušu ant wirhaus, prie kurrio septynos lāmpas buvo ir

3. Ir dwējēts aliej' mēdžu prie to, wieną ant d. šinēs tū šaušu, ir antrą ant šairē.

4. Ir aš atsašydams tariau angēlui, su manim Palbanczam, mans wiešpatie, šas tai?

5. Ir angēlas su manim Palbq: šis, atsašydams tare man: ai tu ne šinnai, šas tai yra? ir aš atšas šau: nē, mans wiešpatie.

6. Ir jis atsašydams tare man: šitras yra Pono Diemo šodis apie Serubabeli: tattai ne bus ištais šyta per waitšą arba šylą, bet per mano Dwašę, sašo Ponas Diemas Zebaot.

7. Kas tu esi, tu didysi šāne, kurs tu tacžau po ašū Serubabelo plynas lauks turri buti? ir jis dēs pirmą ašment, šad jam prišauš: Dieme padēš! Dieme padēš!

8. Ir buvo šakomas man Pono Diemo cīs, ir tare:

9. Kanšos Serubabelo pāmatą dējo šiems namams, jo kanšos ir pabaigs tą darbą; šad jās ištirs tumbit, šad Pons Diems manę pas jās šutys.

10. Lēs šas yra, kurs mašges šas dienas papeiktū? šurroša tad czau pasidraugs, ir matys cinno māczu kanšūse Serubabelo su anomis septinomis, šurros yra ākys Pono Diemo, wissą šēmę pērtrāušiančios. *Pēršt. 3. 9.

11. Ir aš atsašydams tariau jam: šas tai per dwējēts aliej' mēdžu, po dēšinēs ir po šairēs lištoraus?

12. Ir aš antrą šartą atsašydams tariau jam: šas tai per dwējēts šelmenū tū dwējū aliej' mēdžu stowinczū prie dwiejū ašūšnū šnypalū aššino lištoraus, šurris

mis nuſnypſa wirſui nū āuſſino liſtorans?

13. Ir jis tare man: ar tu ne ſinnai, kas tai yra? alle aſ atſa: ſiau: nē, manš wieſpatie.

14. Ir jis tare: tai yra dwējets aliej: wai: ū, ſtowinczū prie wal: dono wiſſōs tōs žēmēs.

5. Pērſtyrimas.

Rēgėjims apie ſėkianti grōmatą ir apie moteriškę ſaiſę, Ėpa wadinname, ſe: dincę.

S ir aſ ſawo āſis wēl paſėlau ir rēgėjau: ir ſtay, buwo lē: ſianti grōmata.

2. Ir jis tare man: Ėq tu mat: tai? Ir aſ tariau: aſ mattau lē: ſianczyą grōmatą, dwideſimt mā: ſtū ilgą, ir dēſimt māſtū plácę.

3. Ir jis tare man: tai yra kēi: ſims, iſeinę per tą wiſſą žēmę; nēs wiſſi wags pagal tą grōmatą bus iſga: ſinnami, ir wiſſi Ėurrie neteiſer priſėkę pagal tą grōmatą bus iſga: ſinnami.

4. Alle aſ tai iſpildisū, ſaſo Ponas Diemas Zebaot, Ėad užeis namus wagio, ir namus tujū, Ėurrie prie mano wardo neteiſey priſėk; ir paſiliſ jū namūſe, ir ſuēs jū, draug ſu jo mēdžeis bey ākmenimis.

5. Ir angēls ſu manim Ėalbąſis, iſėjo lauſan, ir tare man: paſy: lē ſawo āſis, ir žurēk, kas cze iſeiti?

6. Ir aſ tariau: kas tai? Ir jis tare: Ėpa iſeiti; ir tare: tai yra jū pawiddulis per wiſſą žēmę.

7. Ir ſtay, ſwinno centneris laiſēſ ore; ir cze buwo moteriškē, ta ſedėjo [ſaiſe] Ėpa.

8. Ir jis tare: tai yra pamokſlas Diemo: nſibijanczujū. Ir jis imette tą i tą Ėpą: ir mēte tą ſwinno: ſtuffi wirſuy ant ſtylēs.

9. Ir aſ wakēlau ſawo āſis, ir žurėjau: ir ſtay, dwi moteri iſėjo,

ſparnū turrinti, Ėurrus wējas wā: re; ir buwo ſparnai nēy gandro: ſparnai; ir jiedwi laiſiodami nēſe tą Ėpą tarp žēmēs bey dangaus.

10. Ir aſ tariau angēlui ſu ma: nim Ėalbanczam: Ėur jiedwi tą Ėpą nuneſ?

11. Alle jis man tare: Ėad jam namai butu budawoti žēmėje Si: near, ir iſĖurti, ir ant ſawo pā: mato gruntawoti.

6. Pērſtyrimas.

Symtentieji angēlai gērūſus apſaugoj: Kriſtaus urēdas bey karalyſte.

S ir aſ ſawo āſis wēl paſėlęs rē: gėjau: ir ſtay, cze buwo Ėeti: turi wežimmai, tie tarp dwējū Ėálnū iſėjo: ir tūdu Ėálnu buwo iſ wāro.

2. Prie pirmojo wežimmo buwo ſarti žirgai; prie antro wežimmo buwo jūdi žirgai;

3. Prie trēczo wežimmo buwo balti žirgai; prie Ėetwirto weži: mo buwo czėkēi druti žirgai.

4. Ir aſ atſaſydams tariau an: gēlui, ſu manim Ėalbanczam; mans wieſpatie, kas tai per kofie?

5. Angelas atſaſydams tare man: tai yra Ėetturi wėjai po dangum, iſeinantieji, Ėad ſtōtus po aſiū waldono wiſſū žėmjū.

6. Prie Ėurrio jūdiej žirgai bu: wo, tie ējo i ſāurg, ir baltieji ējo paſtuy jūs, alle czėkēi ējo i pētus.

7. Ir anie drutieji ējo ir Ėellā: wo, Ėad wiſſas žėmes pērĖellāutu. Ir jis tare: eiſit ir pērĖellauſit žēmę, ir jie pērĖellawo žēmę.

8. Ir jis wadinno mang, ir Ėal: bėdamis ſu manim tare: ſtay, Ėur: rie i ſāurg eiti, daro mano dwaſę atſi: ſencę [palaujancę torawót] žēmėje i ſāurg linſay.

9. Ir Pono Diemo žodis atėjo man ir tāre:

10. Imē

10. Imē nēkurrus iſ apſaltuiū, butent Eldajā, Tobijā ir Jedajā, ir ateif tu tā pācys dienā, ir eif i namus Joſſo, Jēpanjo ſunaus, Furrē iſ Babel pargryſo;

11. Alle imē ſidābrā bey āuſſā, ir daryf wainiffus, ir uždēf tus ant galwōs Jozuwo, wycāuſojo Funnigo, Jozadaſo ſunaus.

12. Ir ſalbēf jam: taip ſaſo Ponas Diēwas Zebaot: ſtay, yra wrys, wardu * Jēma; nēs po jūmi āugs, ir jis budawos Pono Die wo bažnyczā. Jer. 23, 5.

13. Beje Pono Diēwo bažnyczā jis budawos, ir neſos tā iſgrā: ſinnimā, ir ſēdēdams ponawos ant ſawo ſarāl: krēslo; ir bus ir wyſtupu ant ſawo ſarāl: krēslo, ir bus paſājaus tarp tū dwējū.

14. Ir tie wainiffai turrēs buti paminſlui Elēmui, Tobiu, Jedajui ir Enui, Jēpanjo ſunui, baž nyczaje Pono Diēwo.

15. Ir ateis iſ tolo, Furrē bu dawos bažnyczā Pono Diēwo: tay jūs iſtirſit, Kad Pons Diēws Zebaot mang pas jus ſuntēs. Ir toſtai nuſdūs jey jūs ſlauſyſit balſo Pono Diēwo, ſawo Diēwo.

7. Pērſtyrimas.

Apie paſtnikawimā bey mielaſirdingyſtēs iſrōdijimā.

Ir nuſdawē ſetwirtamē mette ſarālaus Dariaus, Kad Pono Diēwo žodis buwo ſaſomas Sa farjui, ſetwirtoj' dienoj' dewin tojo mėneſio, Furs wadinnamis Riſleu.

2. Kaip Sar Ezer bey Regemi Mēleſ draug, ſu ſawo žmonemis ſunte i Betel, Pono Diēwo melſtis.

3. Ir ſaſyдино Funnigams, eſan: tiems aplinē namus Pono Diēwo Zebaot, bey prāraſams: argi aſ dar ir penktaj' mėneſij' turru werēt ir atſilaiſyt, Kaip aſ tai dargis eſ mi jau ſellis mettus.

4. Ir Pono Diēwo Zebaot žodis man buwo ſaſomas, ir tare:

5. Saſyē wiſſiems žmonėms žē mēje, ir Funnigams, tarydams: Kaip jūs paſtnikawot bey geddējot penktamē bey ſēkmamē mėneſij', per ſus ſeptynis dēſimtis mettus; ar jūs man taipo paſtnikawot?

6. Arba Kaip jūs wālgēt bey gērēt, ar jūs ne ſaw wālgēt bey gērēt?

7. Ar ne tai yra, Ež Pons Diēws ant miſdōs dawē ſaſyt per pirmū ſus prāraſus, Kaip Jeruzale bus wo apgywēnama, ir wis apſtay turrējo, draug ſu jōs mieſtais ap: linſuy; ir žmones gywēndawo tief i pētus tief paſalnēſa?

8. Ir Pono Diēwo žodis atėjo Saſarjui, ir tare:

9. Tai ſaſo Ponas Diēwas Zebaot: ſūdikit teiſey, ir ſožnas t' iſrōdo ſawo broli malong ir mies laſirdingyſtę.

10. Ir ne darykit neteiſybs ney naſliems ney ſiratomis, ney ſwetis miems, ney pawārgulams; ir ney wiens ne miſlikit ſo piſto prieſ ſawo broli ſawo ſirdije.

11. Alle jie ne norėjo ant to dar bot, ir prigręžē man nugarā, ir už ſimſo ſawo auſis, Kad ne girdētu.

12. Ir užkėtino ſawo ſirdis nēy dēmantā, Kad ne girdētu žoſanā bey žodžus, Furrus Ponas Diēwas Zebaot ſunte ſawo dwasėje, per pirmūſus prāraſus. Iſ to toſs diddis ſuppykims nū Pono Diēwo Zebaot iſėjēs.

13. Ir taipo nuſdawē, Kaip ant muſū ſaſyta buwo, ir jie ne ſlauſe: tay ir aſ ne norėjau ſlauſyt, jiems be ſauſiant, ſaſo Ponas Diēwas Zebaot.

14. Taip aſ jūs iſbarſczau tarp wiſſū pagonū, Furrū jie ne paįy: ſta; ir žēme paſtuy jū paſliſko pāſra,

pūsta. Kad nieks toje ney ē. Kāuja, ney gyvėna; ir ta labay gėra žėmg pūstynė pastojo.

8. Pėrskėytimas.

Apie Mėssioſaus atėjimą, ir apie jo karalystę.

Ir Pono Dievo žodis man buwo sakomas ir tare:

2. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: aš uš Žioną labay buwan supyſęs, ir didzame sawo kėrpte uš jį labay atkėrſijau.

3. Taip saſo Ponas Dievas; aš wėl grėžaus Žionop' ir noru Jeruzalėje gywėnt; Kad Jeruzalė mieſt. s teisybės bus wadinnamas, ir kėnas Pono Dievo Zebaoť, ſwen tybės kėnas.

4. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: dar ir tolaus gywės al: c: o sa Jeruzalės, senni wyrai ir (sėnos) moteres, ir prie ramco einantieji dėl didžos sennyſtės.

5. Ir to mieſto alyczos bus pilnos waiſaiczų bey mergaiczų, ant jōs ū "czų be žaidzanczų,

6. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: jėy jėms tai rodos negálima ęsan: po ašiu ſirtu liſkusų žmonų ſio czės'; argi todėl ir butu negálima po mano ašiu, saſo Ponas Dievas Zebaoť.

7. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: ſtay, aš sawo žmones iſgėlbėsu iſ žėmės i užteſėjimą, ir iſ žėmės i unſlėidimą ſaulės.

8. Ir noru jūs prigabėnt, Kad Jeruzalėje gywėntu, ir jie tur but mano žmonėmis ir aš noru but jų Diewu. teisybėje bey wiernybėje.

9. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: padrūtikit sawo ranſas jūs girdintieji ſirtus žodžus ſio czės'o per prārakų burną, toį' dienoį, Furtoį' pamats dėtas Pono Dievo Zebaoť namams, Kad bažnyčias bytu budawota.

10. Ušs pirm ſū dienų žmonų darbai buwo noprōſni, ir galwtų darbai buwo per nieką; ir ne buwo paſėjaus dėl tužbōs tiems, Furrie iſſtráuſe ir iſtráuſe. bet aš pėrėidau wiſſus žmones eiti, kōžną prieſ sawo artimą.

11. Alle dabar aš ne darysu su liſkuseis ſū žmonų, Kaip ſennosa nadynosa; saſo Ponas Dievas Zebaoť.

12. Bet jie turrės but ſėkla paſėjaus. Wpn: mėdis tur sawo waiſu dūt, ir žėmg sawo ūgt, ir dangus saworāſſą: ir aš liſkuslems ſū žmonų tai wiſlab dūsu palaiſytinay turrėti.

13. Ir nuſidūs lygey Kaip jūs ſ namų Juda ir iſ namų Izrael per praſėjimą buwot tarp paigonų: taipo aš jus iſgėlbėsu Kad regnone turrėſite but: tiſt neſibi joſit ir pradūtikit sawo ranſas.

14. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: lygey Kaip aš miſlijau jus ſlogit, Kaip juſu tewai manę iſpyrino, saſo Ponas Dievas Zebaoť, ir aš iſ to neſigailėjau;

15. Taip aš dabar ſosa dieno: ſa wėl miſliju gėrą daryt Jeruzalėi ir namams Juda: tiſt nieko neſbijokit.

16. Alle tai yra, Kas jums pūlas daryt: Palbėſit su kėts kėttu Kas tiesa, ir ſūdiſit pagal teisybę, darydami Kad paſėjaus butu juſu wartuſe.

17. Ir ney wiens te ne miſlij' ko piſto sawo ſirdije prieſ sawo artimą ir ne mylėſit neteiſas prysėgas. nės tai wiſlab aš ne kėnczu, saſo Ponas Dievas.

18. Ir Pono Dievo Zebaoť žodis man buwo sakomas, ir tare:

19. Taip saſo Ponas Dievas Zebaoť: paſtrinſai kėtwirtojo, penktojo, ſėkmojo bey deſimtojo mėneſio

mēnešlo tur namams Juda but per dzaugsmā bey līkšmybē, ir per līkšmas mēto šventes: alle mylēkit wiernybē bei paķāju.

20. Taip saķo Ponas Diewas Zebaoť: dar tolaus ateis daug žmonū pulķai, ir daug miestū miesczonys;

21. Ir miesczonys eis iķ wieno miesto i ķittā, saķydamī: eikime, ir melķimies po aķiū Pono Diewo, jēķodami Ponā Diewā Zebaoť; ir mes drauge eisim su jumis.

22. Tai po daug žmonū pulķai bey pagonai pulķais ateis, jēķoti Ponā Diewā Zebaoť Jeruzalēje; melķis po aķiū Pono Diewo.

23. Taip saķo Ponas Diewas Zebaoť: tū cķēf' dēķimt wyrai wiķsoķiū lieķuwjū pagonū žydiķķā wyķā nutwērs prie ķwernōs, ir saķys: mes norim su jumis eit', nēs mes girdim, Ponā Diewā su jumis ēsanti.

9. Pērķyrimas.

Paķabbēķimas geradbēķiķķi Diewo: prāraķawimas apie pamadinimā pagonū.

Szitta pra ta sunķenybe, ķurre Pons Diews ķalbējo apie ķēmā Adraķ, ir apie Damaskā, ant ķerrōs paķitiķ (nēs Pons Diews weizd' ant žmonū, ir ant wiķķiū gimminū Izrael.)

2. Priegtam ir ant Amat, ķurreio rubēķus su jē sudur; ir ant Tyraus bey Židon taiķojau, ķurreie rōdos labay iķmintingi esā.

3. Nēs Tyrus ķancus budawo, ja, ir ķurenķ ķdābrā nēy ķiezdras, bey āuķķā nēy purwus ant ālyķcōs.

4. Alle ķtay, Pons Diews jē sugaiķķs, ir pamuķ jo maķ, ķurrejē jis tur ant jurū; ķad jis bus, ķaip tarytumb' ugnimi sudēģitas.

5. Ķad Aķlon tai pamattys, jis nusigāķ, ir Ķasa labay tuķiķķs,

priegtam ir Ķeron bus smutnas, ķad tai matt s. Nēs gloda bus ķarālaus iķ Ķasa, ir Aķlione nēķa ne gyķķs.

6. Aķdode ķwettimieķi gyķķķ; ir aķ Pilistēnū puķķawimā iķģaiķķķi.

7. Ir aķ jū ķraujā ķallin dēķi nū jū burnōs, ir jū ķiaurybee nū jū dantū, ķad ir jie turrēs iķģiķķ musū Diewui; ķad jie butu nēy ķunigaiķķķķei Juda, ir Ķeron nēy Jebuķķtai.

8. Ir aķ pats aplinķ sawo nas mus butu ābaķi, ķad nēķs ne priķwallytu cķe ney ķlowēt, ney ķēn ir tēn waiķķķķot ķad daugiaus ant jū ne uķķitu warrētoķis; nēs aķ tai dabar maķķau sawo āķimis.

9. Alle, tu duķķe * Žion, dzaug ķiķi labay, ir tu duķķe Jeruzale ķūķāuķ: ķtay, tawo ķarālaus ateit pas tawē, ķeiķuķķs, ir ģēlbētoķis, pawargēs, ir jūķķs ant āķilo, ir aķilyķķio āķilēnēs.

* Matt. 21, 5. Jon. 12, 15.

10. Nēs aķ weķimus ķallin dēķi nū Ķpraim, ir ķirģus nū Jeruzalēs, ir ķarāwimo ķilpinis bus sulāuķķķs: nēs jis paķāju moķķs tarp pagonū. Ir jo wieķķpatāwiķmas bus nū jurū iķķi jurū, ir nū wandens iķķi ķwieto ģālo.

11. Tu ir iķģēidi ķrauju sawo derēķimo sawo apķāltūķķus iķ dūķbēs, ķurreoķe wandens niera.

12. Targi dabar ķreipķķķies ant apķancāwimo līķķay. jūķ, ķurreie ant paķitiķķēķimo apķālti ģuķķit: nēs ir ķēn dien aķ apķaķķķi, ir taw dwigubay atpildis.

13. Nēs aķ Jēdā sawo itempķau per ķilpini, ir Ķpraimā ģinķķais iķķrēdķau. Ir aķ tawo waiķķus, Žion, priķēķķi ant tawo waiķķi, tu Ķryķonū ķēme, ir tawē ķattys su per ķārdā milķķinū.

14. Ir

14. Ir Pons Diems ant jūšū pašrodys, ir jo strēlos iškēš nēy žaibas; ir Wiešpats, Pons Diems ant trūbū trūbys, ir atjengs, nēy wētra iš pētū.

15. Pons Diems Zebaot jūs apgis, kad jie (savo neprietelūs) ēstē ēs, ir po sawim pawers su wilpstinemis; kad jie gērs ir didi dey dzaugsis, nēy iš wyno, ir bus pripilti, nēy apierōs: hlūdās ir nēy Kampai altorans (krauju aplieti.)

16. Ir Ponas Diemas, jū Diemas gēlbēs jūs tū cžēs, nēy Kofiq Paimeng sawo žmonū: nēs šwen ti ašmenys jo žēmėje bus attiesti.

17. Vēs šq jie gēro tur per Pit tus, ir šq jie gražans tur per Pit tus? Ruggius, Furrie jaunikai cžus, ir šwiežu wynq, Eurs mer gas ušāugdin'.

10. Pērsšyrimas.

Apie gēradejōs, turrū gāunam Paralyšėje Kristaus.

Saygi dābar melšit iš Pono Diemo wēlybq lytu, tay Pons Diems sutaisys dēhešis, ir juma gana lytaus dūs wissam augmei nui ant žēmės.

2. Vēs balwōnai Palba tišt wies nq proq, ir burtininkai mato wienus mellus, ir pasakoj' noi prošnus sapnus, ir jū palinksmi nojimas yra per niekq: todėl jie Plajoja ney Paimene, ir yra apali pš, kadangi gānanczo niera.

3. Mano naršas iniršo ant gānanczuū, aš Forawosu ožus: nēs Pons Diems Zebaot pajēkos sawo Paimeng, butent namus Jusa, ir jūs išdabis ney žirgq Farui ištaišytq.

4. Kampai, winys, Parāwinos Pilpinei ir wartytojei, wiss nū jū turrēs šallin but',

5. Ir taczu jie bus nēy milžinai, Furrie purvus ant ulyczōs mina, bešarādami, ir tur Pa

rāuti: nēs Pons Diems bus su jeis, kad raitelai butu apgēdinti.

6. Ir aš namus Juda padrūtis su; ir namus Jozepo iškēlbēsu, ir jūs wēl isodisu. Vēs aš susu milstu jūšū, ir jie bus, Kojie jie buwo, šaip aš jūs ne buwau pras stumēs: nēs aš Ponas Diemas, jū Diemas, jūs išklausysu.

7. Ir Epraims bus nēy milžins, ir jū širdis bus linkšma, nēy iš wyno; priegtam jū waišai tai rēs gēs, ir dzaugsis, kad jū širdis iš Pono Diemo linkšma butu.

8. Aš i jūs Ewēpsu, ir jūs sus rinēsu, nēs aš jūs iškēlbēsu; ir daugis, šaip jie pirm to daugis šnos.

9. Ir aš sēsu jūs tarp žmonū, kad mangs minētū attolintosa žės mēsa; ir iškēš gywi su sawo wais šais, ir pargryš.

10. Vēs aš jūs atgrāžisu iš Egipto žēmės, ir surinēsu jūs Aš syriōs; ir nugabēsu jūs i žemę Gilead bey Libanon, kad jiems ne gana wietōs bus rasta.

11. Ir jis (Epraim) pēreis per jures tužmōs, ir wilnis ištis jūrēsa, kad wissos gillybes wandens iškžus; tay tadda bus pažemintas puikāwimas Ašsyrioj, ir Parās iškēdōs laždōs Egipte daugiaus ne bus.

12. Aš jūs padrūtisu iš Pono Diemo, kad gallēs waiškēzot jo wardan, šako Ponas Diemas.

11. Pērsšyrimas.

Apie iškūstijimą Jodu žēmės, dėl pa peitimo Kristaus, tikrojo garštojo.

Atwērk sawo wartus, Libanon, kad ugnis sawo cēdrus sudegtu.

2. Kaušit, jūs ēgles, nēs cēs drai sugruwo. ir tos brangos trobos yra iškūstitos. Kaušit, jūs aušolai iš Bašan, nēs aptwērtā girre yr' iškūstā.

3. Ga

3. Ganytojus gali girdēt ſau-
ſenczus, nēs jū gražos trobos yra
iſpūſtitos; lutyčius gali girdēt
rēſenczus, nēs puikums Jordano
yra iſpūſtits.

4. Taip ſoſo Wieſpats, mano
Diewas: ſawo awis papjauja-
mas:

5. Nēs jū ponai jas papjauja,
ir tai ne laiſo per grietę, pardūd-
jas ir ſaſo: paſlowints te eſti
Pons Diewas, aſ dabar eſmi ba-
gots; ir jū ganytojei jū ne cžėdiſ.

6. Todėl ir aſ jau daugiaus ne
cžėdiſu gywātinių žėmėje, ſoſo
Ponas Diewas. Ir ſtay, aſ lėiſu
žmones, ſožną ranſoje antrojo,
ir ranſoje ſawo ſaralans, kad jie
tą žėmę ſumuſtu, ir jūs ne iſgėl-
bėſu nū jū ranſos.

7. Ir aſ ganiau awjū papjau-
jamū, dėl bėdnujū awjū: ir em-
jau pas ſawę dwi lazdi, wieną
praminau: Meilingą, antrą pra-
minau: Škaidzė; ir ganiau awjū.

8. Ir aſ iſgaiſinau tris gany-
tojus wienoj' mėneſij': nēs aſ ne
norėjau jū, tay jie ir manęs ne
norėjo.

9. Ir aſ tariau: aſ juſū ne ga-
nyſu. Kas jū nugai ſtay, tas te
nugaiſta, kas apalpſta, tas te
apalpſta, ir likuſieji te ēde Eits
Fitto ſunq.

10. Ir aſ emjau ſawo lazda
Meilingą, ir pėrlaužau ję, kad
ne laiſycžau ſawo derėjimą, ſu-
wiſſais žmonū pulkais darytą.

11. Ir jis buwo ne laiſytas toj'
dienoj'. Ir bėdnosos awys, ſur-
res ant manęs dabojo, numāne iſ-
to, kad tai Pono Diewo žodis ēſas.

12. Ir aſ tariau jiems: jey
jums patinka, tay atneſkit, Eieſ
aſ gilloju, jey ne, tay ne daryſit
tai. Ir jie paſwėre, Eieſ aſ gillo-
jau, * triſdeſimtis ſidabrininū.

* Matt. 26, 12.

13. Ir Pons Diewas tare man:
meſt tai ſallin, kad pūdzu butu
dūta. Aš, ar tai ne gražus pini-
gai, ſurrū aſ wertas laiſomas
eſmi nū jū. Ir * aſ emjau tus
tris deſimtis ſidabrininū, ir nus-
mėczau jūs i Pono Diewo namus,
kad pūdzu butu dūti.

* Matt. 27, 9. 10.

14. Ir aſ pėrlaužau antrą ſa-
wo lazda, Škaidzė (wadinnama,) kad
palāudiucžau brolyſtę tarp
Juda bey Izrael.

15. Ir Pons Diewas tare man:
imk wėl pas ſawę ryſus netikėſo
ganytojo.

16. Nēs ſtay, * aſ ganytojus
prikelſu toj' žėmėje, ſurrie apal-
pusus ne lanſys, ſumuſtus ne
jėſkos, ir žjeiſtus ne gydis, ir
ſweikūſus ne aprūpis; alle ſunq
rėbjujū jie ēs, ir jū naggus nu-
plėſ.

* Ezeſ. 34, 3. 4.

17. Aš balwōnū; ganytojei, ſais-
meng praſtojan tieji. Kārdas (Die-
wo atkerſijimo) te užeit jū ranſą
ir jū dėſing aſt. Jū ranſa turrėtu
padzūt, ir jū deſine aſis aptėmti.

12. Pėrſtyrimas.

Kriſkcionū ſurinkimas eſti tarp margū
nepėrgalėtins dėl Kriſtaus nukryžia-
wotojo, per Dwaſę malonės
ben malbės.

Szitta yra ſunſenybe žodzio nū
Pono Diewo ant Izrael ſaſo
Ponas Diewas, dangū iſſplėczą-
ſis, ir žėmei pāmatą tēdaſis, ir
kwāpą žmogans jeme darqſis.

2. Sztay, aſ iſ Jeruzalės dai-
ryſu ſwyrinėjimo; kūpą wiſſiems
žmonū pulkams, aplink ēſans
tiems: nēs ir Judai bus bėdōs,
kad Jeruzale bus apgulta.

3. Tacžau tū cžėſ aſ iſ Jeruza-
lės daryſu aſment per mierą ſun-
ſu wiſſiems žmonū pulkams: wiſi,
ſurrie norės tą (aſment) ſallin
Eieſ,

Fēlt, prie to iſiſeis: nēs wiſſi pa-
gonai ant ſēmēs prieſ jī ſuſtrinēs.

4. Tū czeſ', ſaſo Ponas Die-
was, aſ hauſſtus daryſu wiſſus
ſirgus, ir jū raitelai turrēs bijotis;
alle ant Jeruzalēs aſ atwiras tur-
rēs ſawo ātis, ir wiſſus ſirgus
ſmonū pulkū apjekimu ſlogi ſu.

5. Ir kunigaiſſezai Jūda ſaſys
ſawo ſirdiſe, mieſzonys Jeruza-
lēs man tiſtay t' eſſie linſmi
Wieſnatije Zebaot, ſawo Diemo.

6. Tū czeſ' aſ kunigaiſſezus Ju-
da daryſu ſerplenczu pēczu girro-
je, ir ſibburu ſāudūſe, ſad jie ſu-
degtu tieſ po dēſiſēs tieſ po ſai-
rēs wiſſus ſmonū pulkus aplin-
ſuy. Ir Jeruzalē taipjau tolaus
paſliks ſawo wietoj' Jeruzalēj'.

7. Ir Pons Diems ſētras Ju-
da iſgēibēs, ſaip ſennosa gadyno-
ſa, ſad ne per miera girtus namai
Dowido, ney mieſczonys Jeruza-
lēs prieſ Jūdā.

8. Tū czeſ' Pons Diems apgis
mieſczonys Jeruzalēje; ir nuſidūs,
ſad tas, ſurs ſilpnas bus tarp jū
tū czeſo, tas bus nēy Dowids; ir
Dowido namai bus nēy Diemo
namai, ſaip Pono Diemo āngelas
po jū aſiū.

9. Ir tū czeſ' aſ paminnēſu iſ
pāſtit wiſſus pagonus, prieſ Je-
ruzalē iſſitrāukufus.

10. Alle ant namū Dowido, ar
ant mieſczonū Jeruzalēj' aſ iſlieſu
Dwaſ malonēs bey maldōs; * nēs
jie iſwelgs mang, ſurri anie per-
dāre; ir apraudos jī ſaip wientur-
tis ſādikis apraudojams, ir ſmā-
tiſis iſ jo, ſaip ſmātijasi dēl
pirmgimmuſo ſādikio.

* Jon. 19, 37.

11. Tū czeſ' bus diddis raudoji-
mas Jeruzalēj', ſaip anſai buwo
Abdā Rimmone, * ant lauſo Me-
giddo.

* 2Nuſd. 35, 22. 23.

12. Ir ta ſēme dejos, ſoſna gim-
mine ſyru. Gimmine namū Do-
wido ſyru, ir jū moteres wēl
ſyru. Gimmine namū Natano
ſyru, ir jū moteres wēl ſyru.

13. Gimmine namū Lewi ſyru,
ir jū moteres wēl ſyru. Gimmine
Simejo ſyru, ir jū moteres wēl
ſyru.

14. Taip wiſſos pālaiſos gim-
mines, ſoſna ſyru, ir jū moteres
wēl ſyru.

13. Pērſyrimas.

Apie neiſſēmjamā Diemo malonēs
ſullini.

Tū czeſ' namai Dowido, ir mieſ-
czonys Jeruzalēs turrēs wālnā
ātwirtā ſullint prieſ griekus bey
neczyſtybā.

1. Tū czeſ', ſaſo Pons Diems
Zebaot, aſ balwōnū wardus iſi-
pāſtiſu iſ tōs ſēmēs, ſad jū dau-
giaus ne turrēs but minnēta:
priegtam aſ ir prārakus bey nei-
czyſtas dwāſes iſwarryſu iſ tōs
ſēmēs.

2. Kad taipo ſtoſis, jey ſas toi-
laus prārakāuja, tay jo tēws bey
mōtina, ſurrūdu jī pagimde, tur-
rēs jam ſaſyt: tu ne turri gyws
iſlikt; nēs tu ſalbi, ſas ne tieſa,
wardan Pono Diemo: Ir taipo
tēws bey mōtina, ſurrūdu jī pa-
gimde, jī ſubadys be prārakāujanti.

3. Nēs nuſidūs tū czeſ', ſad prā-
rakai bus apgēdinti ſu ſawo rēgē-
jimai, ſad apie tus prārakāuja;
ir daugiaus ne apſiſaus plaukūta
ſkreiſte, taje prigāutu.

4. Bet turrēs ſaſyt: aſ ne eſmi
prāraks, bet lauſininēs, nēs aſ
ſmonēms ſlužijau iſ majū ſawo
dienū.

5. Alle jey jam bus ſaſoma: For-
ſios tai ronos tawo rankeſa? Tay
jis ſaſys: taip aſ ſurruſtas eſmi
namūſe mang mylinczujū.

6. Kārde,

7. Kārde, pasykylē ant mano ganpytojo, ir ant to wyro, Pura man arczāufas, safo Pons Diems Žebaot. * Ištīz ganytoji, tay lai mene ištīzklaidys. tay aš sawo rankā prikreipsu prie majujū.

* Mark. 14, 17. Jon. 10, 11.

8. Ir nusidūs, i kurre žēng, safo Ponas Diemas, dwi dalli yra, tiedwi bus ištīziti ir prajus, ir trecza dellis toje ištīz.

9. Ir tā treczā dāli aš per ugni wessu ir czystisu, laik sūdābras czystijams, ir šweisu laik āufsas šweiczamas. Tie tadda mano war do melsis, ir aš jūs ištīzysu, aš sakysū: jie yra mano žmones, ir jie sakys: Pone Diewe, mano Diewe!

14. Pēršprimas.

Krišus sawo surinkimo karalus bey apgintojū.

Sztay, czēsas priet Ponui Diewui, kad tawo plėgimā ištīz dallys tawije.

2. Nēs aš wissokius pagonus priež Jeruzalę surinksu kārui: ir miestas bus iweiktas, buttai ištīziti, ir moteres apžaištos; ir pusse miesto apkalta bus šalin gabenta, ir ištīzys žmones ištīz miesto ne bus ištīziti.

3. All. Pons Diems ištīzaukš karāus priež tus pagonus; lygey laik jis karāudawo czēse karo.

4. Ir jo kijos stowēs tū czēs ant alliejaus karno, prie Jeruzalės esanczo i rytus, ir tas alliejaus karnas pušan pėrplyš. nū užtek, kėjimo ištīz nuslėidimo, labay toli nū kitis kito; kad wiena pusse to karno i šaurę, ir antra pusse i pētus lenkšs.

5. Ir jās bėgste nū tōs pakal nēs, tarp mano karnū: nēs ta pakalne tarp tū dwėjū karnū nuslėte ištīz i Alzai: ir bėgste, laik ten noja gadynosa biqot dēl žmės.

drėbėjimo, czēse Alzio, karālaus ištīz Juda. Tay tadda ateis Wiefpats, mano Diemas, ir wissī šwentieji su tawim.

6. Tū czēs ne bus šweisu, bet šalta bey šalczio.

7. Ir bus wiena diena, Ponui Diewui žinnoma, ney diena ney naktis: ir apie wakarā bus šweisu.

8. Tū czēs šwieži wāndenys teffēs ištīz Jeruzalės, pusse ties jurū i rytus, ir antra pusse ties galitinnū jurū: ir paslīks tie wāsarā tie žemoj.

9. Ir Pons Diems bus karālai mi ant wissū žemjū. * Tū czēs Pons Diems tiēt wienu bus, ir jo wardas tiēt wienas. * Darb. 4, 12.

1 Kor. 8, 6.

10. Ir bus einama per wissā žēng aplink, laik ant kōlio lanko, nū Gibeōs ant Kimenū linkay, i pētus Jeruzalėje: nēs ji bus paauktinta ir apgywenta sawo wietoj, nū wartū Benjamin ištīz wietōs pirmutinū wartū, ištīz kams pinū war ū ir nū koreczōs Anasneel, ištīz karālaus spāustuwōs.

11. Ir toje bus gywēnama, ir prakėikimo daugiaus ne bus: nēs Jeruzalę gywēs wissay be kaimēs.

12. Ir tai bus ta sloga, su kurre Pons Diems slogis wissus žmonū pulkus, kurrie priež Jeruzalę bus karawę: jū kunas sutręš, taipo, kad dar ant sawo kōjū stowēs, jū akys jau sutręš dūbesa, ir jū lies juwys burnoje sutręš.

13. Tū czēs Pons Diems diddi tranksmā tarp jū pakēls; kad kitis kitta prie rankōs nutwērs ir sawo rankā dēs ant rankōs antrojo.

14. Nēs ir Juda karāus priež Jeruzalę; kad butu sugabentas turtas wissū pagonū, aplink esanczujū, āufsas, sūdābras, rubai per mierā dang.

15. Ir

15. Ir taddá gitta sloga trópis žirgus, bus : ásilus, werbludus, ásilus ir wissokius galwijus, tame waiske esanczus, lyg kaip anie yra sloginti.

16. Ir wissi liksusleji tarp wissu pagonu, kurie pries Jeruzale traukies, kas meta aukstyn eis, melstis Paralaus Pono Diewo Zebaot, ir kad swestu lap : budzu swente.

17. Alle kuri gimmine ant žemės ne ateis aukstyn i Jeruzale, melstis Paralaus, Pona Diewo Zebaot, ant tu ne lys.

18. Ir jey Eypcionu gimmine aukstyn ne trauktus, ir ne ateitu, tay ir ant ju ne lys. Tai bus ta sloga, su kure Pons Diews slo-

gis wissus pagonus, ne užeinans czus, kad swestu lap : budzu swente.

19. Nes tai bus griešas Eypcionu, bey wissu pagonu, ne užeinanczu, kad swestu lap : budzu swente.

20. Tu czes žirgu itaisimmas Ponui Diewui bus swentas : ir katilai Pono Diewo namuse bus lygus bekims prie altorau.

21. Nes wissi katilai, tiek Jeruzalej, tiek ydu : žemėj swenti bus Ponui Diewui Zebaot, taip, kad wissi, apierawot norintieji, ateis, ir tus (katilus) emg tusewirs. Ir ne bus daugiaus ney wieno Kananito namuse Pono Diewo Zebaot tu czes.

Práras Malakia.

1. Pirstyrimas.

Koramone nedelinguju u Diewo meile.

Szitta yra sunkenybe, kure Pons Diews kalbejo pries Izrael, per Malakia;

2. As jus mylu, safo Ponas Dievos. Tay jus sakot: kumi tu mus myli? Ar ne Esawas Jofus bo brolis? safo Ponas Dievas: Taciau as Jofuba mylu,

3. Ir Esawa nekenczu: ir pusius dariau jo kalnus, ir jo gywata smakams per pastynę.

4. Ir jey Edom sakytu: mes esme sugaistinti, bet wel pakursim kas pasta, tay Pons Diews Zebaot gittaipo safo: jey jie kure, tay as nulaužu; ir bus wadintas praekstas rubėjus, ir žmonu pulkas, ant kurio Pons Diews pyksta amžinay.

5. Tay matys akys, ir jus safyte: Pons Diews yra šlovnas per rubejus Izrailo.

6. Sunus tur garbit sawo temę,

ir bėns sawo pona. Taygi jey as temu esmi, kame mano garbinnimas? jey as ponu esmi, kame bujosi manęs? safo Ponas Dievas Zebaot jums kunnigams, mano warda papeikiantiems. Tay jus sakot: kumi mes papeikiam tawo warda?

7. Tumi, ka jus apierawojat ant mano altorau neczysta dūng. Tay jus sakot: kumi mes tawo apierawojam kas neczysta? tumi, kad jus sakot: Pono Diewo stalas papeiktas.

8. Ir kad jus kas akla apierawojat, tay ne tur nelabu sakoma buti: ir kad jus kas raišę arba serganti apierawojat, ir tai ne tur nelabu sakoma buti. Uneske tai sawo kunnigaisczui: mattysi bau tu jam ities? Arba bau jis meilingay i tawę žurės? safo Ponas Dievas Zebast.

9. Taygi dabar melstis Diewa, kad jis mums malonus butu. Nes jis

jūs Palti, Kad tai nusiðawe; ar din got, Kad jis meilingay i jus žures? sažo Ponas Diewas Zebaot.

10. Ir kas yra tarp jusų, durris užrašinnas? Jūs ant mano altoriaus dykay ugnį ne prakurrat. Aš ne mėgstu jummis, sažo Ponas Diewas Zebaot; ir walgimo apiera iš jusų rankų man ne patinka.

11. Alle nū užtėkėjimo sąulės iškiniu silėdimui mano wardas tur but šlownas tarp pagonų: ir wisi šosa šallisa tur but raktinta mano wardui, ir czysta walgimo apiera apierawota: nės mano wardas tur but šlownas tarp pagonų, sažo Ponas Diewas Zebaot.

12. Alle jūs per nešwentą laikot, tūmi, Kad sašot: Pono Diewo stālas yra nešventas, ir jo apiera papeikta, draug su jo walgin.

13. Ir jūs sašot: štay, tišt proce, ir tai per nieką laikot, sažo Ponas Diewas Zebaot. Ir jūs apierawojat, kas pawogta, raikša, arba serga, ir tadda walgimo apierą apierawojat. Ar tai man patiktū nū jusų rankos? sažo Ponas Diewas.

14. Prašėikts tessie Elastojas, Eurs sawo kaimenį pattinėli tur ir Kad pažaddėjimą žada, tay Poniui Diewui niekam ne wertą apierawojo. Ušs aš esmi diddis karālus, sažo Ponas Diewas Zebaot, ir mano wardas yra baišingas tarp pagonų.

2. Pėrsšyrimas.

Korawojimo, žodžei dēl griekų funnigū ben žmonų.

Ir dabar, jūs funnigai, šis prisākimas jus tropij'.

2. Ir jūs to ne girdėsit, ir tą i sawo širdi ne dėsit, Kad mano wardui garbę dūtumbit, sažo Ponas Diewas Zebaot, tay aš prai-

teikimā i jus susu, ir jusų žegnos ne prašėiksu, beje aš noru ję prašėikt, Kadangi tai ne norit i sawo širdi dēt.

3. Štay, aš bārsu jus ir jusų waišus, ir * purwā jusų šwenczū jums i ākis mesu, ir tas prie jusų prilips. * Am. 5, 21.

4. Tay jūs tadda ištirsit, Kad aš toki prisākimą jums esmi suntes, Kad tai mano derėjimas butu su Lewi, sažo Ponas Diewas Zebaot.

5. Ušs mano derėjimas buwo su jūmi ant gywaszcio bey pašas jaus, ir aš jam dawjau baimės, Kad manęs bijojos, ir mano wardą garbėje laike.

6. Žokanas tiesos buwo jo burnoj, ir ne buwo kas pikta randos ma ant jo lūpū. Jis elgėsi po mano ašiu pašajingay ir be Elastos, ir daug jis nukreipe nū griekū.

7. Ušs funnigo lūpos tur pamišlą saugot, Kad iš jo burnos žokanas butu jėškomas; nės jis angėlas yra Pono Diewo Zebaot.

8. Alle jūs nusikreipēt nū jo šeslo, ir daug papištinat žokane, ir pėrzengēt derėjimą Lewi, sažo Ponas Diewas Zebaot.

9. Todėl aš ir jus darian, Kad jūs papeikti ir newerti esat po ašiu wissū žmonų; Kadangi mano šellus ne laikot, ir nereisey šūdiat per žokaną.

10. Ušs ar mes ne wissi turrin wieną tėwā? ar ne wiens Diewas mus sutwēre? dēlgi ko mes šits Pittą paniešinam, ir pėrzengiam derėjimą, su mūsų tėwais darptą?

11. Ušs (waikai) Juda papeiktojei pastojo, ir Izraelij' bey Jeruzalėj' yra dāromos bjaurybės. Ušs Juda išdaršo šwentybę Pono Diewo, Eurre jis myl, ir šėš šāuja su šwėtimo diewaiczio dušterimi.

12. Alle

12. Alle Pons Diews iſgaifis ta, Eurs tai daro iſ ſētrōs Jofubō, tieſ moſitojē tieſ ſuiloſa, draug ſu tūmi, Eurs Ponui Diewui Zebaot walgimo, apiera nēsa.

13. Tolaus jūs ir tai dārot, Ead prie altorans Pono Diewo wienos āšaros, ir werkſmai ir bejā wimai pra; Ead aſ daugians wiſ ſaip wēngiu paſurēt walgimo, apiera, ney Eas meilinga butu, nū juſū ranfū priimt.

14. Ir taipo jūs ſaſot: Eodēl tai? Todēl, Ead Pons Diews tarp tawes ir tarp paczōs tawo jaunystēs luddijē, Eurre tu papeikiei; Eurre taczau tawo drauga, ir mo teriſke taw priwenczawota yr.

15. Taipo ans wi-nas (Abraomas) ne dare, ir taczau buwo di dzōs dwasēs? Alle Eā dare tas wienas? Jis jēſkojo ſēſlā Diewo [šaddēta.] Taygi ſaugoſities ſawo dwasēs, ir ney wiens te ne papeik paczē-ſawo jaunystēs.

16. Alle Eurs jē ne ſenczia, tas jē te iſlēidz, ſaſo Wieſpats, Izraēlo Diews, ir te dūdie, jei dan galā iſdykumo nū ſawo rubo, ſaſo Ponas Diewas Zebaot. Taygi ſaugoſities ſawo dwasēs, ir ne papeikite jaas.

17. Jūs Ponā Diewā ipyſinat ſawo ſalboms. Tai jūs ſaſot: Eūmi mes jē ipyſinam? tūmi Ead jūs ſaſot: Eas piſta daro tas Ponui Diewui patinſa, ir jis mēgſta jo: arba Eame tas Diews, Eurs werk Forawoja?

3. Pēſſyrimas.

Prārakāwimas apie Jona bey Kriſtu, ir apie abbiejū urēdā, ſkunda dēl griekū imonū.

Eztay, aſ ſuſu ſawo angēlā, Eurs Eēlā pagatāwis pirm mangs: ir be wēiſ atēis i ſawo bažnycziā Wieſpats, Eurre jūs jēſkot, ir āngelas derējimo, Eurre

gdzat. Eztay, jis atēit, ſaſo Ponas Diewas Zebaot. *Matt. 11, 10. Luk. 1, 17.

2. Alle Eas gallēs iſſēst dienā jo atējimmo? ir Eas iſtowēs, Ead jis paſirōdys? Eēsa jis vra nēv ugnis āuſſēllo, ir nēv muilas ſkalbējū.

3. Ir ſedēdams tirpis ir ſida: brā cysstis: jis waiſus Eewi cysstis ir atſkirs, nēv āuſſā bey ſidās brā. Tadda jie Ponui Diewui atēnēſ walgimo, apiera teiſybēje.

4. Ir Ponas Diewas paſimēgs walgimo, apiera Juda bey Jeruſalēs, Eaip pirm to, ir Eaip pirm ſennū mētū.

5. Ir aſ pas jus atējes jus Forawoſu, ir buſu labay greits ludis ninkas priēš žynus priēš wenczawonēs pērženģtojus, ir priēš neteisey priſēkenczus, ir priēš tus, Eurre gwoltā ir neteisybē daro darbininkams, naſliems bey ſirās toms, ir priēš tus, Eurre ſwētis majt ſpāudz, mangs neſibijodami, ſaſo Ponas Diewas Zebaot.

6. Eēs aſ eſmi tas Ponas Diewas, Eurs ne atſmainau: ir ſu jus miſ, Jofubo waiſais, ne bus wiſſāy atliēta.

7. Jūs iſ ſawo tēwū dienū wiſ ſadōs nuſſkreipēt nū mano priſai Eimū, ir tū ne pilnawojot. Taygi dabar priſwerſkit mangſpi, toj ir aſ juſump' grēšūs, ſaſo Ponas Diewas Zebaot. Tay jūs ſaſot: Eoſiū griekū dēl mes turrim priſi jo: arba Eame tas Diews, Eurs werk?

8. Ar tai wertas dāiſtas, Ead žmogus Diewā nugāuna, Eaip jūs mang nugāunat? Tay jūs ſaſot: Eūmi mes tawē nuaūnam? Ant deſētīnū bey paſēl-nio, apierū.

9. Todēl jūs ir eſte praſēkti, Ead wiſlab jums tarp ranfū ſu goiſta: nēs jūs mang nugāunat iſ wiens wiſſi.

10. Alle

10. Alle pargabēnēt desētines pilnas i mano jawū: namus, 'Ead, mano namūse butu walqio, ir mes gītēt mangtame dalykē, saķo Pons Diews Zebaot: bau aķ jums ne atwērsu dangaus lāngus, ir žeg nong žēmyn frēsu pilnay.

11. Ir aķ jums ant gēro bārsu ēdikā 'Ead jis jums waisū ant lauķo ne supūstītu, ir wynnēdis ant dir wōs jums ne butu newaisingas, saķo Ponas Diewas Zebaot.

12. Kad wissī pagonai jus per iķganytingus tarrēs iķķaukt: nēs jūs busit bran iāusa žēme: saķo Ponas Diewas Zebaot.

13. Jūs ņauney kalbat priēķ mang, saķo Ponas Diewas. Tay jūs sākot: Eķ mes kalbam priēķ tawē?

14. Tūmi, 'Ead jūs sākot: no prosnay vra, 'Ead Diewui ņluūijam; ir kam tai dēra, 'Ead mes jo pri sākīnus laiķ m, ir pri sākūgodam mi elģamies po aķiū Pono Diewo Zebaot?

15. Todēl mes girram papeiktos jus: nēs Diewo: nēs bijantieji tarp sta, jie Diewā gundo, ir wislab jēms gērav sēķaļ.

16. All Diewo: bijantieji linķ min fite fittā taipo: Pons Diews ant to daboja ir gird' to, ir po jo aķiū paminķlo: žēnķlas yra raķy: tas tiems (ant gēro), kurrie Pono Diewo bijos ir jo wardo atsimēna.

17. Jie turrēs, saķo Ponas Diewas Zebaot, toj' dienoj', kurrē aķ darysu, manieji but': ir aķ jū cēs iķtīķzau praķēķimnu.

disu, kaip wyrs sawo sunaus cze dij', kurs jam ņluūij'.

18. Ir jūs atpencz wēl gāusķe žurēt, kōķs ņirtums yra tarp teis sojo ir tarp Diewā: nēs bijantieji: ir tarp to, kurs Diewui ņluūij', bey tarp to, kurs jam ne ņluūij'.

4. Pēstyrimas.

Apie Kristu ir Jonā, antraji Eliōsu.

Nēs ņtay, diena atēi, dēganti nēs pēczus: cze wissī papeķ tojei ir Diewo: nēs bijantieji bus ņaudais, ir ateisenti diena jūs uķ dēģs, saķo Ponas Diewas Zebaot: ir ne palīķs jēms nēs ņāķnē, nēs želment.

2. All jums, mano wardo bijantieji, uķtēķēs ņaule teisybēs, ir iķģānimas po jo sparnais: ir jūs ir iķēiste ir teiste, ir itukēste nēs pēnamī werķei.

3. Jūs sumisit bediewjus: nēs jie pellenais po jūfū kōjomis pas stōs, toj' dienoj', kurrē aķ darysu, saķo Ponas Diewas Zebaot.

4. Minnēķit žōķano Moizēķaus, mano tarno, kurrē aķ jam lieķiau ant kālno Dreb, po aķiū wissī Izrael, draug su pri sākīmais bey promomis.

5. Sztay * aķ jums ņusu prāraz Eķ Eliōsu, pirm ne kaip ateina didde ir baķinga diena Pono Diewo: * Matt. 11, 14.

6. Tas ņirdē tēwū priwers wais kump', ir ņirdē waisū sawo tēs wump': 'Ead aķ atēģs žēme ne iķtīķzau praķēķimnu.

Gālas Prāraķo Malakio.

A p o k r y p a,

arba Knygos, pagal šventą Raštą naudingą skaityti.

Knygos Judit.

1. Pėrstyrimas.

Apie Nebukad Nežaro pergaleimą ir pasisado.

Nrupas, Medū Karalus, buvo daug žemių ir žmonių po saim pavertęs, ir Pėre didi drūtą miestą, tą jis praminė Ebataną.

2. Jo murus jis darydino iš vienių nušaltų akmenų, septynis dešimtų metų aukštus, ir dešimt metų lacus.

3. Ir jo Koryzas darydino jis šimtą metų aukštus.

4. Ir dvidešimt metų storas i Petturkampį.

5. Ir miesto wartus jis taip aukštus darydino, kaip Koryzas: ir pasistėge savo macne, bey savo didzu žalnėrų pulkū.

6. Bet Nebukad Nežar, Assyrionų Karalus, Karalūwo didzame mieste Niniwe, ir i Karą išstraukė, dwiliktame mette savo Karalystės prieš Arpasadą. Ir žmones pas upę Euprates, Tygris ir Xaspes gywėnantieji, gėlbėjo jam, ir išmuše jį didzame lauke, Kagau wadinname: Pura pirm buvęs Urioko, Karalus Elasar (žemės.)

7. Tay Nebukad Nežaro Karalyste macni pastėjo, ir jo širdis pasididzawo, ir nusunte paslus prie wissū gywėnanczū Cilicioj, Damaste, ant Libanon,

8. Ant Karmelo ir (žemėje) Bedar bey Galileoj, ir ant didžio lauko Egdrelom;

9. Ir pas wissus išanczus Samarioj, ir ana pus Jordano, iškė Jeruzalės, ir per wissa žemę Gerezem, iškė Pálnū Murrinū.

10. Pas tus wissus nusunte Nebukad Nežar, Assyrionų Karalus, paslus. Bet jie wissi jam atsisakė, ir su gėda parlėido jo paslus.

11. Tay Karalus Nebukad Nežar didey supyko ant wissū tų žemių, ir prisėkė prie savo Karalystės ir prie savo Karalystės, kad ant wissū šittū žemių atsiķeršys.

2. Pėrstyrimas.

Didis žalnėrų ištraukimas su Olopernu.

Triliktame mette Karalus Nebukad Nežar, dvidešimtoj ir antroje dienoj pirmo mėnesio, sudame namūse Nebukad Nežaro, Assyrionų žemės Karalus, kad atsiķeršit norėjo.

2. Ir jis suwadings wissus savo rotponus, kunigaiķsczus ir žalnėrų wyresnūsus;

3. Ir slapczy su jais susitars jiemis primine, kaip jis be mistis jais wissas tas žemes po savo Karalyste pawersti.

4. Kaip tai jiemis wisslems patikė, parwadino Karalus Nebukad Nežar Oloperną, wyrąsą ant wissū savo žalnėrų, ir tare:

5. Išstrauk prieš wissas Karalystes, i wakarūs gullinczes, ir ypaczy prieš tas, Purros panies Pino mann isafimus.

6. Tu ney wienôs Karalystės ne czėdyk; ir wissus drūtus miestus tu po manim pawersti.

7. Tay

7. Tay sušaukęs Olopernas wyresnūsus, ir auštūsus Asyriskū žalnėrū, ir isėde vyrus t Parą, kaip jam Paralus buvo liepęs, šimtą ir dvidešimt tūkstancų pėstininkū, bey dwilį tūkstancų strėlcų raitū.

8. Ir jis pirm sawęs dave trauktis wissus sawo žalnėrus, su nepastatomais werbludais, didzu žopostu; priegtam su jāuczeis ir su awimis, be skaitlaus, pirm sawo žmonū.

9. Ir is wissos Syrionū žėmės privedino ruggiū, kur jie tikt traukies.

10. Ir auksio ir pinnigū per mierą daug ėme is Paralaus šarbnyczos,

11. Ir taip nusitrauke su wisu su abaju, su wežimais, raitelais ir strėlczeis, kurie žėmę apdenge kaip žogai.

12. Ir kaip jis per rubėjus Asyrionū žėmės buvo pėrsigawęs, priėjo jis diddi Fálną Ange ant Fairės šaliės Cilicijos, ir iweikėjo wissus žėmus ir drutus miestus.

13. Ir suarde Melotė, pagirtą miestą, ir išplėše wissus žmones Tarsis ir wailus Ismael, kurie gywėno prieš pūsczų ir t pėtus žėmės Bellon.

14. Jis pėrėjo ir per Cuppę, Prat, ir atėjo t Mezopotamią, ir suarde wissus auštus miestus, kurrus jis rado nū uppės Mamre iškė jurū.

15. Ir atėme rubėjus nū Cilicijos iškė rubėzū Joppės, t pėtus gullinczus.

16. Ir šalin wėde taipjan wailus Midian ir išplėše wissą jū reys, ir wissus prieš jį pasištėngenczus, kardo astrumu žawinno.

17. Potam jis nusitrauke t žėmę Damaston, pjutiės cėše, ir sudė.

gino wissus jū jawus, ir pakies dino wissus medzus ir wynkalnus.

18. Ir wissa žėme bijojos jo.

3. Pėrslyrimas.

Oloperno pėrgalėjimas.

Tay nusunte Paralei ir kunigaiškė czei is Syriės, Mezopotamijos, Syriės Sobal Lybijos ir Cilicijos, sawo pašlus is wissū miestū ir žėmjū; tie atėj pas Oloperną, tare:

2. Atkreipt nū musū sawo narsą:

3. Nės mums gėraus yra Nėbulad Nėzarni, didzam Paralui šlužyti, ir tawęs šlausyti, bey gywim's išlikti, ne kaip prapulti, ir taczau nieką ne laimėti.

4. Wissus sawo miestus, dwarus, Fálnus, Fálnėlus, laukus, jaučius, awis, oškas, arklius ir werbludus, ir Fą tikt turrime, taipojau ir sawo šeimyną mes taw padūdam: daryt su jeis, kaip tu nori.

5. Irgi mes pātys su sawo wailais tawo tarnais esme. Atėj pas mus buk maloningu musū wiešpaczu, ir musū šlužmą taip itaisyt, kaip taw mėgst.

6. Tay nusitrauke Olopernas nū Fálnū su wissu sawo abaju, ir atėme drutus miestus bey wissų žėmę.

7. Ir isrinko cze t žalnėrus, gėrąsus vyrus, kurrus jis rado tarp jū.

8. Is to nusigando wissos žėmes taip didey, kad ir waldonai ir wyrąsieji is wissū miestū draug su mieščzonimis jam priešais ėjo, ir jį priėme su wainikais, su žibais, su šofinėjimu, su būbnais ir su wamzdzeis.

9. Ir taczau ne gallėjo, norint tofią jam garbę buvo išrodę, ney jofią malonę igit.

U a a a

10. Nės

10. Unē jis suarde jū miestus, ir pafirdino jū giraites.

11. Unē Karālus Nebukad Nez zar buwo jam liepēs, idant iſgai ſintu wiſſus diewaiczus ſēmēsa; Kad wiſſi ſmones, Furrus Oloper nes pērgalēſgs, jī wienq garbintu ſaip diemq.

12. Ir ſaip jis Syriq Sobal, Apameq, ir Mezopotamiq buwo pērſtrāufgs, priējo jis Edomitus, ſēmēje Gabaōs ir atēme jū miestus, ir cze gullējo triš deſimts dienū. Tame tarpe ſuwadindino jls wiſſus ſawo ſalnērus.

4. Pērſſyrimas.

Ryniſtas ir dūāſtas apginnimas
Betaliōs.

Paip waiſai Izrael, ſēmēje Juda gywēnantieji tai iſgirdo, tay jie didey jo priſtibijojo.

2. Ir drēbējims bey iſgāstis jūs uſpūle; nēs jie priſtibijojo, Kad jis ir Jeruzalēs miestui, ir Pono Diemo baſnyczai taipjau daryſgs, ſaip jis buwo dargš Pittiems miestams, ir jū diewaiczū nammams.

3. Todēl jie iſſunte per wiſſq Samariōs ſēmē iſſi Jeriko, ir idējo ſalnērus i pillis ant Pālnū.

4. Ir murais apdarydino jū miestēlus, ir zopostq ſukrōwe ant Pāro.

5. Ir (wyrāuſas) Funnigas Jojaſim nurāſe wiſſiems, priēſ Ezdrēlom gywēnantieims, tai eſti, priēſ diddi lauſq pas Dotalm, ir wiſſiems, Fur neprietelei pērſigāu ti gallējo; idant ūlas ant Pālnū priēſ Jeruzalē apſērgētū.

6. Ir waiſai Izrael dare, ſaip jls Jojaſim, Pono Diemo Funnigs buwo liepēs.

7. Ir wiſſi ſmones iſ ſirdiēs ſauke Diemop'; ir jie bey jū moteres paſſēmimo pāſtniſawimu bey maldomis.

8. Bet Funnigai apſwilkē ſāſais, ir Fudikei gullējo pas Pono Diemo baſnyczq; ir Pono Diemo alteris pridenge ſakū.

9. Ir jie ſauke Wieſpatieſp', Izraelo Diemop', iſ wiſnōs ſirdiēs, Kad jū waiſai ir moteres ne butu iſwēſti, jū miestai ne ſuars dyti, jū ſwentinyczā ne ſubjaurinta, ir jie nū pagōnū na butu iſdarſyti.

10. Ir Jojaſim, Pono Diemo wyrāuſas Funnigs, aplinē eidams graudēno wiſſus ſmones Izrael,

11. Ir tare: tiktay jūs ſinnōſite, Pona Diemq juſū maldq iſſlani ſysenti, jēy jūs neſlausties paſtniſawimu ir maldomis po āſiū Pono Diemo.

12. Atſminſities Moizeſaus, Pono Diemo tarno, tas ne Pārdū, bet * ſwentomis maldomis iſmuſe Amalēſq, ant ſawo maciēs ir ſylōs, ant ſawo ābaſo, ſydo, waiſimū, ir raitelū nuſtiſſinti.

* 2 Moiz. 17, 11.

13. Taip turrēs ir nuſdūti wiſſiems Izraelo neprietelams, jey ir jūs taip paſſigērtiſte, ſaip pradijot.

14. Po to graudēnimo melde jie Pona Diemq; ir paſliſko po Pono Diemo āſiū, taipo, Kad ir Funnigai ſāſais apſwilkē waiſēczojo, ir pēlenus ant galwū turrejo, ir taipo dēginnimo; apterq Poni Diemui taiſe: ir wiſſi Pona Diemq melde iſ wiſſōs ſirdiēs, Kad ſawo ſmones Izrael atlanſytu.

5. Pērſſyrimas.

Olopernas ſlauſineja Aſiōr, ſaip dēdas ſu Izraelitēnaiš.

Ir buwo praņēſta Olopernui, wyrāuſam ant wiſſū ſalnērū iſ Aſſyriōs, waiſus Izraelo beſtaisenczus i Pārā, ir norinczus gintiſi, ir ſaip jie ſalnērus buwo deje

deje ant ūlū Fálnūse. Tay pėrpyko Olopernas, ir suwadinno wissus aukštūsus waldonus ir wyresnūs sus Moabitū ir Ammonitū, ir tare jiems:

2. Sakykite, kokie yr' tie žmonės ant Fálnū gywėnantieji? Kokiūs ite tur didzus miestus? Kokia yr jų galybė? ir kokie jų yr žalai nėrei bey Karalai? Kad jie wieni per Pittus wissus rytū • žėmėje mus paniekina, ir mums priešais ne ęjo, kad mus priimtu su pakajumi.

3. Tay atsake Afior, wytrausas wissū waiķū Ammon, ir tare:

4. Mano wiešpatie, jėy tu nori rods girdėti, tay aš tau pasakysu wissą tiesą, kokie tai žmonės tarp Fálnū gywėnantieji, ir tau ne pamellūsu.

5. Szittie žmonės iš Kaldeos atsirado,

6. Ir pirmjausey gywėno i Mezopotamiją: nės jie ne norėjo sekoti diwaiczus sawo tėwū Kaldeoj'.

7. Dėl to jie pamette sawo tėwū budą, daug diwaiczū turrinczū, jeib wienam dangaus Diewui blūzytu; kurs jų ir liepe iš cze iš išitrukti, ir gywėnti Arane.

8. Ir kaip wissūsa tūsa žėmėsa brangi gadyna radosi, nukellawo jie žėmyn i Egipto žėmę; cze jų i Egipturū gimtū mėtū tolia daugybe pastėjo, aija jų ne pastaityti ne galėjo.

9. Bet kaip Egiptionū Karalus jų apsunkino molo priwest, ir plytū traukt, sawo miestams kurt, kauke jie sawo Diewop', tas istik. Po wissą Egiptionū žėmę wisso, tiomis slogomis, * 2 M. 1, 10.

10. Taygi, kaip Egiptionai jų iš sawo žėmės būwo išstūmę, ir sloga nū jų lowės, ir jų wėl norėjo sugauti, ir parwesti i baudžą,

wą i sawo žėmę, tay dangaus Diews atwėre jiems jures, taipo, kad wandū iš abbiejų šallū drutay stowėjo, kaip kokie murai; ir jie sausomis kėjomis waiķęzojo ant jurū dugno, ir išėjo.

11. Bet kaip Egiptionai stubis nos pastuy anū su wissu sawo abazu, jie wissi nuskendo iurosa, taipo, aija ir ney wiens ne išliko, kurs tai butu galėjes pasakyti.

12. Ir kaip šie žmonės būwo išėję iš raudonū jurū, atgulle jie pūščzoje ties Fálno Sina, kur pirm to ney wiens žmogus ney gywėnti ney išsilaičyti galėjo.

13. Cze pastėjo Partus wandū saldus, kad jie tą gėrti galėjo, ir gawo dūnōs iš dangaus Petturis dėsimtus metus.

14. Ir kur jie traukies be Pilpisnū, strėlū, šėydū, ir Fardū cze Diews už jų Karawo, ir pėrgalėjo.

15. Ir ney wiens ne galėjo šiems žmonėms iškadōs daryti, kaip tiktay kad jie atikreipe nū prisakimū pono Diewo, sawo Diewo.

16. Lės kiel Partū jie sawo Dieuą prastōdami Pittą melsdawo, būwo jie užmušti, ir i kalėjimą nuwesti su wissa gėda.

17. Bet kiel Partū jie galėjos, kad būwo nuslęngę prieš sawo Diewo prisakimus, sutėko dangaus Diews jiems wėl palaimę prieš jų neprietelus.

18. Dėl to jie išgaifinno Kananitū Karalus, Jebuzitą, Peresitą, Etitą, Ewitą, Amoritą, ir wissus macnūsus Esbonėj', ir atėmė jų žėmę ir miestus.

19. Ir gėray jiems pasiėke, kol jie ne susigriešio sawo Diewui. Lės jų Diewas ne fencz' neteisybę.

20. Jie ir pirm šitto czešo tančey išwarryti būwo nū daug žmoniū,

21 a a a a

ir

ir nuvesti į šventimą žemę; todėl, kad jie buvo atskleisti nu priešais mo Dievo, jiems dūtojo, idant pagal tus pasielgtus.

21. Bet jie ne senney pargryžo iš wargū, kurtuse jie buvo, kaip jie wél prišwerte Wiešpatiesp', sawo Diwop'; ir wél atsisėde į tus Pálnus, ir wél gywėna Jeruzalėj', kur jų šwentinyczia yra.

22. Todėl, mano wiešpatie, tarydyk, ar tie žmones butu susigriešiję prieš sawo Dievą, tay mes nusitraukšim, ir jų Diwas jų tikray taw padūs į tawo rančas, kad tu jų iweikši.

23. Bet jey jie ne butu susigriešiję prieš sawo Dievą, tay mes nieko ne padarysim jiems: nės jų Diwas jų apgis, ir mes gėdą gaušim po swieto akimis.

24. Kaip Afior tai buvo Pális, bėjęs, wissi wyresnieji Oloperno supyko, ir įtawiti norėjo, ir tare tarp sawęs:

25. Kas tai per wiens, kurs tai sašyti išdryso, kad waišai Izrael turrėtu atsigintis nu Karalaus Uzebada Uezaro, ir nu wisso jo abas? Juk jie wissi tiktnūgi žmones, ir ne kareiwjei.

26. Bet kad Afior supragstu, kad mellawęs, tay nusitraukšim, ir kaip mes jų gerausus wyrus sugausime, tay Afiorą su jeis nudursime; kad wissi žmones numanytu, Uzebada Uezarą esanti žemės diwą, ir ne Pittą.

6. Pėrsšyrimas.

Afior gabėntas į miestą Betuliją.

Potam diddey pėrpyko Olopernas ir ant Afioro, ir tare:

2. Kaip tu išdrisai mums praradanti, kad žmones Izrael turrėtu gauti apginnimą nu sawo Dievo? Ir kad mes jų dabar išmusime, kaip wieną wienintelt wyrą, tai tu išwysi, n'esant Pittą diwą,

tikt wieną Uzebada Uezarą; ir tad da ir tu busi pėrdurtas, Assyrionū kardu su jeis, ir wissas Izrael su tawim prapuls. Tay tu numanysi, Uzebada Uezarą esant wisso swieto wiešpatį;

3. Kad tu mano kardu pėrdurtas gullėsi tarp ušmuštųjų Izraelo, ir mirši bey prapulsi.

4. Bet jey tu nislįji, tawo praradawimą tiesą esant, tay tu ne primalai nusigąsti ney išblykšti.

5. Kaip jiems nusidūs, taip ir taw nusidūs: nės aš dabar nulėisu tawę pas jų, kad tawę su jeis kowoczau.

6. Tay liepe Olopernas sawo tarnams, kad Afiorą sugautu, ir į Betuliją nuwėdę į rančas waiškū Izrael idutu.

7. Ir tarnai Oloperno sugawo jį. Ir kaip jie per lygų lauką, Pálną priėjo, išstraukė prieš jų strėlcei.

8. Tay atstraukė jie į wieną Pálį no Pális, ir Afiorą pririšo prie mėdzo su kojomis ir rančomis, ir į nustamę palikto į taip kabantį, ir pargryžo pas sawo wiešpatį.

9. Bet waišai Izrael žemyn nusėjo pas įtą Betuliōs ir atrižo jį, ir gabėno jį į Betuliją, ir wėde į tarp žmoniū, ir klause jį, kaip tai butu nusidawus, ir todėl Assyrioi, nai ji butu pakorę.

10. Tū cžės' buvo wyráusleji mieste Ozias, sunus Mikko, iš giminės Simeono, ir Karmi, kurs ir Otonielu buvo wadintas.

11. Po akimis tū wyráusujū, ir wissū žmoniū, wissą iškalbėjo Afior, ką jį Olopernas klause, ir ką jis jam atsašęs: ir kaip įtą atšakimo dėley, Oloperno žmones norėjo įwinti. Alle (kad Olopernas liepęs į padūti žmonėms Izraelo, jeib, kaip jis waišus Izrael bus

bus užmušęs, ir jį Afiorą taip jau forawotu ir žudditu;

12. Del to, kad jis buvo sąžęs, dangaus Dieva jį apginnimą busent.

13. Kaip Afior tai buvo pasąžęs, parpūle wissl žmones ant sąwo wido, ir melde Poną Dievą, werke wissl po draug, ir praše Poną Dievą, tarydami:

14. Pone Dieve, dangaus ir žemės Dieve, žurėk i jį didzawimą ir musū bėdą, ir išwelk sawo šwentūsus maloningay, ir parodiek, kad ne prasteji tawim nusi tiffinczus, ir nustummi ant sąwoš bey sawo sylōs tyczojenczus.

15. Taip o werke ir meldės jie per wissą dieną, ir linksmينو Afiorą tarydami:

16. Musū tėwū Diewas, Furrio maci tu pagārbina i, taw taip atpildys, kad jie ne gāus ant sąwoš pastieft; bet tu mattysi, kaip jie išmušti ir išgaistinti bus.

17. Ir kad Wiešpats, musū Diewas, mus išgėlbės, tay Diewas te padeda taw ir tarp musū. Ir jėy tu nori, tay tu su wissais sawaiseis pas mus gywesi.

18. Ir kaip žmones iš Eruwōs parijo, nuwėde jį Ozias su sąwim i sawo namus, ir diddī czėsni pakėle ant wakarō.

19. Ir pakwėte prie sąwoš wissus wyrāusus, ir škaney wālgē, kadangi ilgay buvo pāstnišawę.

20. Potam wēl i Eruwą suwadinno žmones, ir melde pagālbōs nū Izraēlo Diewo surinkime, per wissą nakti.

7. Pēršyrimas.

Apie sunku apgullimą miesto Betuliōs. **U**ntrą dieną Olopernas liepe sąwo žalnėrams, kad pasikėltu prieš Betulią.

2. Ir turrėjo šimtą ir dwidešimt tūkšanczū pėstininkū, ir dwylisą tūkšanczū raitelū, be tū

pulkū, Furrus jis buvo išstygęs Eojnoj' wietoje, kur Eofią žemę buvo atėmės.

3. Tie wissl žalnėrai i Parą taisės prieš waišus Izrael: ir jie atgulle ant Eālnō aukštay prieš Dotaim, nū Belmōs ičkī Belmos no ēsanti prieš Eždrelomą.

4. Ir kaip waišai Izrael tą diddī pulką Affrionū pamāte, parpūle jie ant žemės, ir pėlenus barste ant sawo galwū, ir wissl iš wieno meldės, kad Izraēlo Dies was sawo mielafirdingystę paroditu ant sawo žmonū.

5. Ir jie taisės su sawo ginėlais, ir awfodinno ūlas prie Eālnū, ir tas awfėrgėjo dieną ir nakti.

6. Ir kaip Olopernas aplinkuy traukės, pamāte jis lauke miesto i pētus šullini ēsant, Furrio wans dū ruomis i miestą buvo wēstas: tas ruras jis nuėirdino.

7. Ir norint jie ne toli nū miesto mažus šullinēlus turrėjo, Fur paslapczomis wāndeni nēše: tay to taczau wos tiek buvo, kad tūšai gatwintis gallėjo.

8. Del to atėjo Amonitai ir Moabitai pas Oloperną, ir tare:

9. Waišai Izrael ne drista gintis prieš mus; bet paslapczomis laikos Eālnūse ir Eālnēlūse, po Furrū jie apginti yra.

10. Todėley tiēt dēk sargus prie šullinū, kad jie wandens nešti ne gātu, tay jie be Eārdo mirti turrēs, arba bėda jūš wers, taw padūti miestą, Furri jie mislija ne twei Eiamą, kadangi gul tarp Eālnū.

11. Tas žodis labay patikėjo Olopernūi ir jo žalnėrams, ir dės jo po šimtą pas Eojną šullini.

12. Ir kaip dwidešimt dienū šullinus buvo awfėrgėję, žmones miesto Betuliōs daugiaus wandens ne turrėjo, ney prudūse, ney

Pittur, ir ney wieną dieną ilgiaus ne tėko sawo reikalui: bet kas dien' žmonėms saiku wādent tu rėjo dalyti.

13. Tay atėjo moteres ir wyrai, jauni ir senai pas Ozia ir wy rāsus, ir pasiūsdami tare: Diewas t' esie sudzia tarp jusū ir musū. Kad mus t' tokią bėdą iwėdēt, tūmi, kad mus ne išleidot suderėti su Assyrionais, norint Diewas mus padawe t' jū rankas.

14. Ir mes ne turrime ney jokią pagalbą, bet turrim po jū atliū troškulu mirti, ir wargingay prapult'.

15. Todėl suwadinkit žmones, kad iš gėrės walės pasidūmumbim Olopernui.

16. Mės gėraus, kad pasidāwė gywi išliktumbim, ir taip Diewą gārbintumbim, kaip kad prapultumbim, ir po swieto ākimis gėdą gāutumbim, ir matyti turētumbim, sawo moteres ir waišius taip wargingay mirštanczus po musū ākimis.

17. Mes šen dien' išpaįystam po ākimis dangaus ir žemės, ir musū tėwū Diewo, mus dabar Porawojenczo dėl musū griekū, kad jus prašim, miestą padūti Olopernui, kad ben wšikėy kardu prapultumbim, ir ne taip ilgay trōškulu alptumbim'.

18. Tay pasikėle diddis kaušims ir werkšmas wissūse žmonėsa per Piek adynū, ir kauke Diewop, tarędami:

19. Mes susigriešijom, draug su sawo tėwais, mes piēt padarim, ir Diewo nesibijom.

20. Bet tu esi mielasirdingas, dėl to buē mums malonus, ir pats mus Porawoē: ir kadangi tawę išpaįystam, ne padūē mus pagonams, tawę ne paįystantiems,

Kad jie nesigirtu: Pame dabar jū Diewas?

21. Ir kaip jie ilgay buwo šausk ir werkę, ir māžumą nutillo, atskėlęs Ozias ir werkdamas tare:

22. Mielai brolei, ben paŋentis Eite, ir dar penkias dienas laukis me pagalbōs nū Diewo;

23. Jis rasti mums isrodīs malonę, ir pagārbis sawo wardą.

24. Jey t' tas penkias dienas pagalbōs ne gāusime, tay mes darysime, kaip jūs meldit.

8. Pėrsėprimas.

Juditōs gėrės pamokinnimas.

Kai patyre Judita, našle, dukte Merari, sunaus Ižo, sunaus Jozėpo, sunaus Ozio, sunaus Elai, sunaus Jamnoto, sunaus Jedėono, sunaus Kapaismo, sunaus Afitobo, sunaus Malkio, sunaus Enano, sunaus Matanjo, sunaus Sealtielo, sunaus Simeono.

2. Ir jōs pats buwo wadintas wardū Manasses, tas per miežū pjūti buwo pāmirtęs.

3. Mės kaip jis ant laužo buwo pas darbininkus, apsirgo jis didis dey pėrkaitęs, ir pamirre sawo mieste Betulioj', ir buwo palāis dūtas pas šalį sawo tėwū.

4. Tas palikto Juditą, ta buwo dabar tris mettus ir šešis mėnessus našle.

5. Ir ji saw aukštay sawo namūse ypaczey buwo pataisusi kas maraitę, toje ji sėdėjo su sawo mergomis;

6. Ir buwo apšwikusi jākku, ir pāstnikāwo kas dien', tik ne sabatōs dienoj', nauj' mėnessū ir Pittū šwenczū namū Izraelio. Ir ji buwo graži bey bagota ir daug turrėjo šeimynōs ir dvarus pilnus jānczeis ir awimis.

7. Ir buwo pagirta nū Piek wieno, kad ji Diewą bijanti, ir

ne galėjo neįvilioti piktų kalbų, ti apie jį.

8. Tą Juditą, išgirdusi, kad Ozias žadėjo miestą paduoti Asyrijonams po penkių dienų, nusumėte ji prie vyresnųjų du, Kambri bei Karmi.

9. Ir kaip jūdu pas ją atėjo, tारे ji jiems dviem: Kas tai butu, kad Ozias žadėjo miestą Asyrijonams paduoti, jei i penkis dienas mums ne bus gelbėta?

10. Kas jūdu esta, kad Dievą gundot? tūmi ne pelnyslta malonę, bet daugiaus kerštą ir nemalonę.

11. Ar jūdu Dievui pagal jusių dvejų norą, čiesą ir dieną statyslta, kū čies jus turrėtu gelbėti.

12. Bet Dievas yra kantrus; dėlgi to mes to galėsimies, ir jo malonę įsėkime su asaromis.

13. Nės Dievas ne pyksta kaip žmogus, kad ji numaldyti ne galitumbim.

14. Dėl to mes turrim pasijėmintis iš birdiės, ir jam glūžyti, bey su asaromis ji melsti, kad pagal savo pasimėgimną mums mieles birdingystę išrōditu:

15. Ir kaip mes dabar turime smūgtis ją pasididzavimo dėley, kad mes po tū wargū wēl galitumbim dzaugtisi, kad ne pasekēm' griešus savo tėwū, furrie savo Dievą palikę swētimus Dievus melde, furrio dėl jie ir savo neprietelams padūti ir nū ją užmušti, i kalėjimą nuvesti ir apgėdinti buwo.

16. Bet mes ne pažyslam Pittą Dievą per jį wieną, ir norim su pasijėminimu nū jo pagalbą ir palinkšminojimą sulaukti:

17. Tay jissai, Ponas Dievas, mūsų Dievas, mūsų franją išgelbės nū mūsų neprietelū, ir wissat

pagōnus mus persekėnėjanczus, pažėmīs ir apgėdis.

18. Ir jūdu, mielū brolydu, jūdu wyrāusėjē bebūdami, palinkšminkite žmones savo žodžiu, kad jie apmislitu, ir mūsų tėvus gunditus buwusūs, kad butu išmėginti, bau Dievui iš birdiės glūžija.

19. Primiķit jiems, kaip mūsų tėwas Abraomas tuleropu budu gunditas, ir Diewo prietelū paslojęs, kaip jis tuleropu gundimū nimu padrutintas buwo.

20. Taip ir Izakas, Jozubas, Moizėjus, ir wiss Dievut mylimi, wierni paslikę, ir dang priespaudū pėrgalėti turrėjo.

21. Bet Pitti, priespaudą prlimiti ne norėdami Diewo baimės, bet * nekantrumū pries Dievą murmėdami ir blūznidami, nū juddytojo ir įalczū įwiti buwo.

* 4 Moz. 21, 6.

22. Dėlgi to ne buime nekantrūs tame kentėjime, bet išpažinsime, tai esant korawone nū Diewo, toly mazėsng, už mūsų griešus; ir tikėkime, kad baudzami esme, kaip jo tarnai, ant pasigėrinimo, ir ne ant prapūlimio.

23. Ant to atsakė Ozias, ir wyyresnieji; tai wiss tiesa, kaip tu sakai, ir ne galime papeikti neįwieną tawo žodžių.

24. Dėl to melst už mus Poną Dievą: nės tu essi gwentas ir Diewo prisibijanti moteris.

25. Ir Juditą tare: Kadangi jūs mislijat, iš Diewo tai esant, ką aš jums sakiau, taygi jūs ir pėrmanykite, bau tai, ką aš daryti kettu, iš Diewo butu, ir melkite, kad Diews man padėtu.

26. Šį naktį laukite pas watus, kad aš laukon išeisu su savo merga,

merga, ir melsitės, kad Dievas tosa penšiosa dienosa, kaip jūs kalbėjot, savo žmones Izrael palinksmintu.

27. Bet aš ką Pettu daryti, jūs ne tardikite; bet rikt už manęs Ponas Dievas melskite, mūsų Dievas, pašal aš jums tolaus sašysu, ką jūs turrētumbit daryti.

28. Ir Ozias, wytrūsas is Judā, tare jei: eit su pašajumi, Ponas Dievas te esse su tawim, ir te dūda taw paštiekit ant mūsų neprietelū, ir jie taip wēl atstojonū jōs.

9. Pērsyrimas.

Modajūds Juditōs malba.

Potam ējo Judita i savo Pami maraitę, ir žakū apšiwilkuš barste pēlenus ant savo galwōs, ir parpūle po akšū. Pono Dievo, ir šauke Jop', tarydama:

2. Pone Diewe, mano tėwo Simeono Diewe, kurrām tu idai wei kardu, Forawoti pagonus, kurrī merga su newāle buwo wertę ir apgėding, ir wēl dawei sugauti jū moteres ir jū dukteres, bey jos išplēsti per savo tarnus, kurrī tawo atškeršijime atškeršijo; gēlbēt manę wargstancę nāšlę, Wiešpatie, mano Diewe.

3. Uēs wissą pagalbą, kurrī sennoša gadynosa ir potam nusi dawe, tą tu išrodei, ir ką tu nori, tai tur nusidūti.

4. Uēs, kad tu nori gēlbėti, tay tikray randasi pagalba; ir tu gėray žinnai, kaip neprietelus Forawoti turrētumbei.

5. Pawyzdēt dabar i Assyriōnū ābažą, kaip tu pirmosa gadynosa pawyzdėjai i Egiptiōnū ābažą, kaip jie wyjo tawo tarnus didzu macnummu, ir pašitēkėjo ant sawo wėžimū, ant raitelū ir ant sawo didzū žalnērū pulkū.

6. Bet kaip tu pawyzdėjai i jūs, jie nusiminne:

7. Ir gelme jūs šubey sugawo, ir wandū jūs nuslandinno.

8. Taip ir dabar te nusidūda tiems, Pone Diewe, kurrī tyczojas sawo syla, wėžimais ragōtineis ir sawo šilpišiais: ir tawę nepažysta, negi ne mislija, tawę, Pone Diewe, mūsų Diewe, tą ēsanti, kurs karrus niramdo iš pradžōs, ir wertay wadinnamis essi Ponu Diewu.

9. Įstēt sawo ranką, kaip pirmāsa gadynosa, ir sutrēt neprietelus su sawo syla, kad jie prapultu tawo narše, kurrī girras, kad tawo šwentinpcą nori išpūstīti, ir tawo wardo šėtrą ne šwentą daryti, ir sawo kardu tas wo altōru sugrāuti.

10. Korawot jū didžawimą jū paczū kardu, kad sugautas butu sawo patlēs ākimis, i manę žurėdams, ir mano mellingais žodžiais butu prigautas.

11. Dūf man drāsįą širdi, kad ne išsigasczan jo, ir jo sylōs, bet kad aš jį parštumczau.

12. Tai garbe bus tawo wardui, kad jį moterigē pėrgalėjusi.

13. Uēs tu, Pone Diewe, galli sutekti pėrgalėjimą be jokiū pulkū, ir ne mēgsti žirgū šiprumu. Paši didzojantieji taw dar niekadōs ne patikėjo, bet taw wissadōs patikėjo, wargstanczū ir pašjėminanczū malda.

14. Uē Pone Diewe, tu dangaus Diewe, sutwėrtojau wandenū, ir Wiešpatie wissū dāiktū, išklausyē mano pašarnystės maldą, kurrī aš wieninteleynusitēkiau ant sawo mielaširdingystės.

15. Atsimink, Pone Diewe, sawo derėjimo, ir dūf i mano širdi, ką aš turrėczau kalbėti arba misliti, ir padēt man tai įstētėti; kad tawo namai išliktu, ir wissi pagōnai istirtu, tawę ēsant Dievą, ir ne Pittą per tawę.

10. Pērs

10. Pėrskyrimas.

Juditės išėjimas į Oloperno abaję.

Jų pap ji buvo pasimeldusi, atsisėle ji.

2. Jų wadinno sawo mergą Abra, ir žėmyn ėjo į butą, išsiwilko žačą, ir šallin padėjo sawo rubus gedulingus;

3. Jų prausės, bey mōstijos brangum' wandenu, ir sawo plaukus supyne, ir cžėpczu ussidėjo ir apsidė sawo gražais rubais;

4. Jų iššdabinos žėdais, ir auksu kėzeis, ir sawo wissu brangiāusiu apšrėdimu apsiwilko.

5. Jų Diews jei malong sutėko, kad žurint ji labay graži rodosi: nės ji ne buvo iššrėdzusi iš piktos misliės, bet Diewui ant garbės.

6. Jų ji idawo sawo mergai koki būšninnį ryčą pikšium' išlaistytą, su wynu, ir kragėli su aliejumi bey žačą su pygomis, milto, mis ir dūnų saw ant walgio; ir ji nuėjo.

7. Jų pas wartus ji rado Ozia, ir Pittus wyresnūsus, kurtie jōs lāuše, kaip sukalbėta buvo.

8. Jų jie dywijos, ję točią gražę ėsant.

9. Alle jie tišt ne klāuse, kę ji daryt kettinusi, bet išlėido ję tarydami: musū tėwū Diewas te dūde taw malongę, kad tawo apšimimas išsipilditu, kad Izrael tawim pasidzgaugu; bey tawo wardas robus būtas butu tarp šwentujū.

10. Jų wissi, cze ėsantieji, prietare: Amen, Amen.

11. Jų Judita meldės, ir nuėjo su sawo merga Abra.

12. Jų kaip ji rytmetije anėsti nū kālno nuėjo, sutikė ję Assyriōnū sargai, ir nutwėre ję, ir klāuse ję, iš kur ji ateinanti, ir kur ji nueinanti?

13. Jų ji atsakė: aš Ebreonū moteriskė esmi, ir išbėgau iš jų: nės

aš žinnau, kad jie jums iklūs į jus sū rankas, dėl to, kad jie jus paniekino, neygi ne normalong jėstėot', bey jums ne su gėru pasidūt.

14. Dėl to aš kettu prieiti kuns nigaištė Oloperną, kad jam, kitiems ne girdint, jū paslėpimmus išdūczau, ir jį pamokinczau, kaip jis jūs gallėtu lengwey tweekti, be wieno wyro pajėdimmo.

15. Jei taipo be kalbant, jie į ję žurėjo ir labay dywijos, ję taip gražę ėsancę:

16. Jų tare: tai gallėtu tawę gėlbėti, kad tu taip gėray misliji, ir pas musū wiešpati ketti eiti.

17. Nės kad tu jį prieisi, tay jis taw malonus bus, ir tu jam patiksi iš širdiės.

18. Jų jie nuwėde ję į šėtrą Oloperno, ir jam kalbėjo apie ję.

19. Jų kaip jį pas jį ėjo, jis tojaus nėy degte ussidėge prieš ję.

20. Jų jo tarnai kalbėjo tarp sawęs: Ebreonū žmones iš tiesos ne peštini, kadangi jie gražes mōteres tur. Ar tokiū gražū moterū dėl ne wėrt kalauti.

21. Jų kaip Judita pamāte Oloperną sėdinti po sawo kaurū, gražęy austū iš raudonū šilkū ir auksū, bey smaragdais, ir brangeis ašmenaiczeis išgrajintū, ji po jo akū parpūlusi, jam didey pasiklojo. Jų Olopernas liepe ję atsisėlti.

11. Pėrskyrimas.

Juditės susikalbėjimas su Olopernu.

Jų Olopernas tare jei: buš gėrōs širdiės, ir nesibijokis: nės aš niekadōs ne esmi bėdōs padarges ney wienam žmogui, kurs kalalui Uebukad Uezarui pasidawe.

2. Jų kad tawo žmones mang ne butu panieking, aš niekadōs ney jokią ragotinę prieš jūs ne buczau pakėles.

3. Tay

3. Taygi sakys, Todėl tu jūs pa-
likusi pas maną atėjai?

4. Judita atsakė jam, tarydama:
Klausyk maloningai savo tarnaitę.
Jei tu darysi, kaip tau tavo tar-
naitė pasakys, tai Ponas Dievas
tau palaimą ir pėrgalėjimą dūs.

5. Dievas te rūdies Nebukad Ne-
zarui palaimą ir išganimą, wissos
žmės Karalui, Pats tau išsunte,
wissus nepaklusius forawoti: nės
tu goli po jo pawersti ne tikrai
žmones, bet ir wissus žwėris ant
lauko.

6. Nės tau protas ir išmintis
didėy yra pagirtas wissame swiete,
ir kožnas žino, tau esanti mac-
naušą kunigaikštį per wissą Kara-
lystę; ir tau gėras waldims wiss-
sur yra pagarbinnimas.

7. Taipojau mes ir žinom', Egi-
ptiečiai kalbės, ir Egiptu jam at-
pencz padarę.

8. Nės mus Dievas taip su-
pykęs yra ant mūsų griekų, kad
ir apsakoti darys per savo prara-
tus, norys forawoti savo žmones
jų griekų dėlei.

9. Taygi kadangi Izraelio žmo-
nes žino, kad savo Dievo išpyki-
ng, jie tau išsigando.

10. Priegtam jie penczia didi
bada, ir tur troškulu mirti:

11. Ir dabar jie dumoja savo
galwius pamusti, kad jų kraują
gėrtu, ir walgitu šwentą apierą,
ruggius, wyną, bey allieju, Pats
Dievas jiems uždraudęs, ir ney
fruttinte ne pawruttint. Dėlgi to-
yr' tikrai tiesa, jie tur prapulti,
kadangi tai daro.

12. Ir aš tai žinodama, išbė-
gau iš jų; ir Ponas Dievas man
atsunte pas tau, kad aš tai tau
apsakyciau.

13. Nės norint aš pas tau at-
ėjau, aš taciau ne pamėczau todėl
Dievą; bet savo Dievą dar gars-

bisu pas tau budama. Ir tau
merga išėis Dievą melsti, tas
man žinoma padarys, kad jiems
attadūs ju algą už jų griekus.
Jei tad aš atėjusi tau sakysu,
ir tau pėrwessu per widdu miestą
Jeruzalės, kad wissus žmones Iz-
raelio apturrētumbel kaip ašis, ne
turrinczes awininę; ir ney bū ne
drys lūti prieš tau. Nės tai man
Dievas aprėiškęs,

14. Kadangi jis ant jų supykęs
yra, ir man atsunte tau tgi ap-
sakoti.

15. Tie žodžiai labay patikėjo Olo-
pernai ir jo tarnams; ir jie dywii-
jos jės išminties, ir kalbėjo tarp
sawęs:

16. Ne yra tai moteriškai lygi
ant žmės Eitta Eofia žmona, to-
liu gražummu ir išmincze.

17. Ir Olopernas tare jei: tai
Dievas taip pėrlėdes, ir tau šen
atsuntę, pirm ne kaip tie žmones
mano rankas išluwo. Taygi, jei
tau Dievas taip darys, kaip tu
sakiet, tai jis bus ir mano Die-
was; ir tu didzausoj' garbėj' busi
laikyta pas Karali Nebukad Ne-
zar, ir tau wardas bus pagir-
tas, po wissą Karalystę.

12. Pėrstyrimas.

Oloperno cėsnis ir apsigėrimas.

Tai jis twestino į t' starbnyczę
kad cze pasliktu: ir paliepe,
kad jei pridūtu walgi nū savo
stalo.

2. Bet Judita atsakydama tare:
aš dar ne galu walgiti tau wali-
gio, kad ne susigriebiczau, bet aš
saw mažumą atsigabenau, tą aš
walgisu.

3. Tai tare pats Olopernas:
kad tu tai busi suwalgiusi, Egiptu
atsigabenai, iš kur tau daugiaus
to gausime?

4. Judita

4. Judita atsakė: mans viešpatie, kaip tu tikrai gyvas esi, pirm nešaip tavo merga wiss suwalgis, jau Dievas per manę ištaisys, ką jis daro padumoję.

5. Ir kaip į tarnai norėjo į kamara įvesti. Kaip jis buvo liepęs,

6. Meldėsi, kad jei wale butu wakarais ir rytmečiais išeiti, ir Pono Dievo melstis.

7. Tą pačią Olopernas savo vyrą išsūtė, kad į tris dienas walnay išleista, Dievą melstis.

8. Ir wakarais ji išėjo į daubą pirm Betulios, ir nusimazgojo wandenį.

9. Potam melde ji Poną Dievą, Izraelo Dievą, kad jei padėtų išgelbėti savo žmones.

10. Ir sugrįžo į šėtrą, ir cypstai lažies, ir ne walge pirm wakar.

11. Ketwirtingų dienų eilė Olopernas cėsni savo witrausams tarnams wieniams, ir tare Bagoui savo kamaronui: nueik, ir pėr šalbei tą moteriškę Ebroną, kad ji nesigintu pas manę ateiti.

12. Nėš gėda butu pas Assyrius, kad tokią moteriškę išeitu iš mūsų, ne gulėjusi pas mus, ir wyrą butu prigawusi.

13. Tą atėjęs Bagoas pas Juditą tarydams: gražyji župone, ne ginčis mano wiespaczui ant garbės į cėsni eiti, ir su jūm walgiti, gėrti ir linšminis.

14. Tą atsakė Judita: kaip galu aš tai ginti savo wiespaczui?

15. Wis, kas jam malonu, aš iš širdies darysu, kol gywa busu.

16. Ir ji atskėlusi apsirėdė, ir išėjo pas jį ir stowėjo po jo akia.

17. Tą sujudo Oloperno girdis: nė jis buvo degte uždėgęs gašlumme ant jės.

18. Ir tare jai: siskis, gėr ir linšminis; nė tu turri mano malonę.

19. Ir Judita atsakė: beje, wiespatie, aš busu linšma; nėš kol aš gywa busu, man taip didėy ne garbinno.

20. Ir ji walge ir gėre po jo akia, ką jei buvo jės merga passtellawusi.

21. Ir Olopernas linšminos su jė, ir taip daug gėre, kaip jis nieš kadės ne gėrdawo.

13. Pėršyrimas.

Juditą galwą Olopernui nufėrta, ir Dievui dūst deklamę.

Ir kaip jau labay wėlu buvo, šio tarnai šalin į savo šėtras: ir jie wissi buvo girti.

2. Ir Bagoas uždargęs Oloperno kamara, atstėjo. Ir Judita buvo wiena pas jį kamaroj.

3. Ir kaip Olopernas patalė gulėjo girtas, ir užmigęs buvo;

4. Tare Judita savo mergai, kad ji laukė lauktu pas kamara.

5. Ir Judita pasistojusi pas patalą, tylomis meldėsi su ašaronis,

6. Tarydama: Wiespatie Izraelo Diewe, stiprišk manę, ir gėlbėšk manę maloningay, atlikti tą darbą, furri aš apsiemiau su wissa nusitikėjimu ant tau, kad tu savo miestą Jeruzalę paauštini tumbui, kaip tu įaddėjai.

7. Po tės maldos priėjo ji patalo šulpą, prie galwės, ir pasėkė karda kabantį prie to.

8. Ir ištraukė tą, ir nutwėrė jį prie cyprynės, ir wėl tare:

9. Pone Diewe, stiprišk manę šioj adynoj. Ir ji du kartus fėrto į jo karklą iš wissės šylės; po tam nupjowė ji jo galwą, ir kėną išritusi iš patalo, pašlodę drauge su sawim išnešė.

10. Potam ji išėjo laupan, ir idawo Oloperno galwą savo mergai, ir liepė tą iškėsti į šalį.

11. Ir

11. Ir abidwī išėjo pagal savo paprotį, nėj Dievą melsti eidas mos per abazą; ir aplinkuy nuėjo per daubą, iš slapčey prisląutu prie miesto wartū.

12. Ir Judita prisaukė sąrgams: atwėrfite wartus; nės Dievas yr' su mummis, tas Izraelui dawe pėrgalėjimą.

13. Ir kaip sąrgai jōs balsą išgirdo, pawadinno jie greitay miestą wyrāusūsus.

14. Tie wissī atėjo pas ję, nės jie jau buwo nusiminę, mislidas mi ję ne pareisencę.

15. Ir jie uždėgė žibburus, irėjo aplink ję, kol ji nusigāwo į platumą.

16. Ir ji liepe jūms tylėti, ir girdėti taipo tarydama:

17. Dėlawokite Ponui Diewui, musū Diewui, ne prastojanczamtus, kurrie jūmi nusitė, ir mums mielasirdingystę parodanczamtamę, savo tarnaitę, kaip jis buwožadėjgs namams Izraelo, ir šę nakti užjuddgs neprietelį savo žmonū per mano ranką.

18. Ir ji ištrāukusi Oloperno galvą, parode jiems tą, tarydama:

19. Ežtay Oloperno galvą, wyrāusojo Aššyrionū karžygio; ir štay, pāklode, po kurrio jis gullėjo, girts budams. Eze Ponas Dievas, musū Dievas, ji žawinngs moterisfės ranka.

20. Kaip tikray gywas yra Ponas Dievas, taip jis manę apsaugojo per savo angelą, kad aš ne pastojau neczysta, kol aš buwau išėjusi, ir pargabėno manę be griekū, su didžu džiaugsmu ir pėrgalėjimu.

21. Dėl to dėlawokit jam wissī; nės jis malonus, ir gėlbt wissadōs.

22. Ir jie wissī dėlawojo Ponui Diewui, jei tarydami: pagarbin-

tas te esšie Ponas Dievas, kuras per tamę apgėdinno šen dien musū neprietelus.

23. Ir Ozias, wyrāusas žmonū Izraelo, tare jei: buė peržegnota tu dukte Ponui Diewui, aukšczausam Diewui, už wissas motes res ant žėmės.

24. Ir pagarbintas t' esšie Ponas Dievas, dangaus ir žėmės sutwėrtojis, tas tam dawe paslaimą žudditi wyresnieji musū neprietelū; ir tamę wardą taip garbingay išfėle, kad tamę pagirs wissadōs wissī pasidabojantieji ant Pono Diewo darbū: dėl to, kad tu savo ghwastī necžėdijet priespaudoje ir bėdoje savo žmonū, bet jūms išgėlbėjai po akšiū Pono Diewo, musū Diewo.

25. Ir wissī žmones pritare: Amen, Amen.

26. Po to atwadinno Afiorą, tam tare Judita; Dievas Izraelo, kurri tu pagārbina, kad ant savo neprietelū gal asfėrfit; šę nakti žuddgs Diewo nesibijanczus jū wyresnieji mano ranka.

27. Ir kad tu tai žurētumbei: štay, galwa Oloperno eze yra, kuras drąsey bluznijgs Izraelo Dievą, ir tamę žawint pagrūmždgs, tarydams:

28. Kaip tikst žmones Izraelo busę iweikti, tay jis tamę pėrdurs tē dūsgs su jais.

29. Ir kaip Afioras pamāte Oloperno galvą, nusigando, ir šfėbėjgs.

30. Ir potam, kaip jau wėl buwo atsigāwgs, parpūle jis jei tfojas, tarydams:

31. Tu peržegnota esšī nū savo Diewo, wissūsa šėtrofa Jofubo; nės Izraelo Dievas pagārbintas bus iš tamę pas wissus žmones, kurrie išgirs tamę wardą.

14. Pėri

14. Pėrsfyrimas.

Juditė pamokinnimas, kad ispultu iš
Betuliės. Altoro prisiwertimė.

Potam tare Judita wisslems
žmonėms: mieli brolei, klau-
sykite manęs:

2. Prašwintant, iškabinėte gal-
wą per murus; ir ėmę sawo gin-
klus, wissl wienu pulku ispulkite
padurmay, ir su didzu šukawimu;

3. Tay tie ant sargos budami,
bėgs ir priekėls sawo wiešpatį i
muši.

4. Ir kaip wyresnieji teis i šė-
trą Oloperno, pamattys jo lawo-
ną frauje be gullinti, tay jie išsi-
gąsls.

5. Ir kaip jās suprašte, jūs
nusiminnanczus, ir bėganczus, tay
drąsey eikit ant jų: nės Pons
Diews jūs padawe po jusū ko-
jomis.

6. Ir kaip Altors rėgėjo Diewą
Izraėlį gėlbėjus, pamete jis pa-
gōnū budą, ir i Diewą tikėjo, ir
apsipjāusdino; ir rokūtas buwo
po Izraėlo, jis pats, ir wissl jo
waiķai waiķai, iķi šei dienai.

7. Ir kaip prašwitto, pėrkā-
binno jie galwą per murus, ir
ėmę sawo ginklus, ispūle padur-
may ir didzu šukawimu.

8. Ir kaip tai pamate ant sari-
gybės ėsantieji, nubėgo jie pas
šėtrą Oloperno: ir toje budami,
pabildino po jo kamāra, kad iš-
to jis pabustu.

9. Nės ne dryso tuzgėnti arba
šeiti i kunnigaiķęzio Assyrionū
kamārą.

10. Bet kaip atėjo wyresnieji
Assyrionū, saķe jie wyrāuslems
tarnams:

11. Ėikite i widdu, ir pabudin-
kit ji, nės pėles isglindo iš sawo
šylū, ir pasidrasino, kad mus
nutwėrti nor.

12. Tay ėjės Bagoas, ir pasi-

stojęs pas uždangą, rankas suplōs-
te: nės mislijo, ji gullinti pas
Juditą;

13. Ir klause, bau jis pasijudė-
ęs. Alie kaip nieķą ne girdėjo,
atdengė jis uždangą: tay išwydo
jis lawoną be galwės gullintį sa-
wo frauje ant žėmės. Tay jis sau-
ķe ir kauķe su didzu balsu, ir sus-
drąķe sawo rubus.

14. Ir pažūrėjęs i kamārą Jus-
ditos, ir jė ne rasdams, išbėgo
jis laukan pas kareiwjus, tary-
dams: wienintele moteriķe Ebre-
onū, panieķino ir apgėdino wissus
nammus Nebuķad Nėzaro, po-
akķiū wisso swieto; nės Olopera-
nas cze ne gywas gul ant žėmės,
ir galwa jam yr nukiršta.

15. Kaip tai išgirdo wyresnieji
Assyrionū, sudrąķe jie sawo ru-
bus, ir per mierą nusigando;

16. Ir diddis šauķsmas bey des-
jāwims tarp jų stojos.

15. Pėrsfyrimas.

Assyrionū bėgims ir ismušims.

Ir kaip Assyrionū žalnėrai tyre,
Olopernui galwą ėsant nukir-
stą, išsigando jie, ir diddey suirto:
ir ne gallėjo sudumot, ķą jiems
reiktu daryt, taip jie sawo drās-
sumą buwo pamėtę.

2. Ir pabėgo, kad Ebreonams
ištrūktu, kurrus mātė priėķ sawę
atstirāufenczus.

2. Ir waiķai Izraėlo mattydami
neprietelus bėgant;

4. Wyjo jie jūs su didzu šukā-
wimu ir su trimittais.

5. Bet kad Assyrionū eiles bu-
wo ardytos, ir waiķai Izrael ei-
lėmis trāukies, ismuķe jie wiss-
sus, kurrus pawyti gallėjo.

6. Ir Ožias nusunte i wissus
miestas žėmės Izraėlo,

7. Idant wissūse miestūse pasie-
ķėlę, wytu neprietelus, iķi iš-
wārant iš žėmės.

8. Ir

8. Ir žmonės pasiliktieji Betulioje, ipūle i Assyriūnū ābažą, ir išplėję bey išgabėno tą Assyriūnū būvą palikę; ir daug gerybių pasigabėno.

9. Bet Pitti, kaip buvo sugryžę, pasigabėno su savim wissab, tą amie buvo išsigabėję, galwius ir Pittus dąstus: ir wissa jėme pralėbo iš to plėšimmo.

10. Potam atėjo Joakims, vyras Punnigas, iš Jeruzalės i Betulią su wissais Punnigais kad rėgėtų Juditą.

11. Ir ji išėjo pas jū. Tay jie wissl podraug į pagarbino, tarydami:

12. Tu esi Jeruzalės mainikė, tu esi Izraelio džiaugsmas, tu esi wissū žmonių garbė, kad tu atlikai toki garbės wertą darbą, ir Izraeliui taip didę geradėjystę išrodei, kad Dievas ji wēl išgelbės. Būk pėrjėgnota po Diewo akliū amžinay.

13. Ir wissl žmonės pritare: Amen, Amen.

14. Ir kaip tris dešimt dienas plėšimmas buvo išdalliję,

15. Dawe jie Juditai brangius ryšus, furus buvo Olopernas turtėjęs, auksą, sidabrą, rubus, brangius akmenaitčius.

16. Ir kožnas buvo linksmas, gėdojo ir šokinėjo, tiek jauni tiek senai.

16. Pėrslyrimas.

Juditės pėrgalėjimo giesmė.

Tay gėdojo Judita Ponui Diewui šę giesmę, tarydama:

2. Įsiklę Ponui Diewui būnais, ir skambėkite jam cymbalais: giedokite jam naują giesmę, būkite linksmi, ir prašykite jo wardą.

3. Pone Diewe yra galysis nuramėti furus, Ponu Diewu jis wadinam's yra.

4. Jis karauja už savo žmones, kad mus gėlbētu nū wissū mūsų neprietelū.

5. Assuras atėjo nū kálno, nū šaurės su didde syla: daugybė jo apdenge wādenus, ir jo žirgai apdenge jėmę.

6. Jis pagrumzde mano jėmę sudėgit, ir mano vyrus pasmaugti, Eufrius ir mergas šalin gabėnti.

7. Bet Diewas, wissagalisis Diewas, ji forawojo, ir ji padarė i moteriškės rankas.

8. Nėš neį joks vyras, ir neį wiens kareiwis ji nužudęs, ir neį wiens milžins ji nutwėre, bet Judita, dukte Merari, ji parigulde savo gražummu.

9. Nėš ji savo našlystės gedus lingus rubus padėjo, ir apsirėde savo gražais rubais ant džiaugsmo waišams Izraelio.

10. Ir mostijosi brangum' wādenū, ir supyne savo plaukus, ji prigauti.

11. Jos gražos furpes ji apjėfino, jōs grozybė jo širdi nępgautė sugawo; bet ji nukirto jam galwą.

12. Kad ir Persai bey Mėdai išsigando tokio drąsaus darbo.

13. Ir Assyriūnū ābažas kaukė, kaip mano bėdneji išėjo, trōškulū ko ne užtroškėji.

14. Waišėlei nudūrė Assyriūnus, ir išmušė jū, kad bėgti turtėjo kaip kokie Eufriui: jie yra išgaisinti nū pulkū Pono Diewo, mas no Diewo.

15. Giedokime naują giesmę Ponui Diewui, savo Diewui.

16. Pone Diewe, tu esi Diewas wissagalis, didžius stebuklus darais; ir neį wiens ne gal prieštarę stėngtisi.

17. Tay

17. Taw wissi sutwérti 'dáištai tur bluziti; nės tą tu sakai, tai tur nusidūti. Kad tu kam drąse širdi dūdi, tay tas tur tą darbą atlikt, ir tawo žodžui ney wiens ne gal prieštarauti.

18. Kálnai tur drėbėti, ir ūlos suirpti, kaip wāškas po tawo afliū.

19. Uke Furrie tawos bijos, tiems tu išrodai diddę malonę. Uės wissa apiera ir rebummas tolyper maž yra po tawo afliū; bet Pono Dievo bijotis, tai yra labay diddis dáišt's.

20. Bėda pagónams mano žmones persekinejantiems: nės wissi sagaliss Ponas Dievas, atsikėri šija ant jų, ir jųs atlanka czėse didzio keršto.

21. Jis jų kuną wārgis ugnimi ir kirmėleis, ir degės bey fauks amžinay.

22. Po tokio pėrgalėjimo nusi: trauke wissi žmones iš Betuliūs i Jeruzalę, Poną Dievą melsti; ir czystijos, bey apierawojo dėginimo: apieras, ir tą jie buwo prižadėję.

23. Ir Judita pašabinno bazi nyzoj' wissus Oloperno ginflus

ir uždangą, Furę ji buwo atėmusi nū jo lowōs; Kad Ponui Diewui pašwentiti butu amžinay.

24. Ir žmones buwo linksmi Jeruzalėj pas šwentinyczą su Juidita trys mėnesus, ir šwente tą pėrgalėjimą.

25. Po to kōžnas namū parėjo. Ir Juidita tiekajau pargryjo i Betulią;

26. Ir diddey buwo pagārbinta per wissą Izraėlo žėmę.

27. Ir ji nė eme ušfurti, po sawo pirmojo wyro, Manasse, galwōs.

28. Ir ji labay pasėno, ir pasiliko sawo wyro nammūse, Pol šimtą ir penkis metus sukafo. Ir sawo mergą, Abra, ji walnų padare. Potam pamirre ji Betulioj', ir palaidojo ję prie jōs paties, Manasse.

29. Ir žmones gedėjo jōs septis nes dienas. Ir wissa sawo lobi ji išdallijo gentims sawo pattiēs.

30. Ir Pol ji gywa buwo, ir potam ilgay, ney wiens ne dryso Izraėli užfabinti.

31. Ir diena to pėrgalėjimo pas Ebreonus per diddę šwente yra laikoma, ir jie ta šwencza amžinay.

Salomono Įšmintis.

Smartinintamš rašyta.

I. Pėrskyrimas.

Pagraudėnimas ant teisybės ir išmintiēs.

Mylėkite teisybę, jūs wali dōnai ant žėmės: misli: Fite, Dievą gālinti gėl: bėti, ir jo bijošttes iš širdiēs.

2. Uės jis randomas yra tū, Furrie jį ne gunda; ir pasiroda tiems, Furrie jųm tišray nustiē.

3. Bet pišta širdiēs mislis toli yra nū Dievo; ir Kad Porawone

ateit, tay ji išludija, Fofie paikš annie buwo.

4. Uės išmintis ne ieit i pištą dušią, neygi nesilaikos Fune gries Fui padūtame.

5. Uės šwentoji Dwase, teisy: bę mošinnantiji, bėga nū newier: nay Diewui šluzijenczujū, ir at: stojo nū susigriešijenczujū, Furrie Porawojami yra, griešais jiems užlėistais.

6. Uės ji išmintis taip nobažna: yra, Kad bluznijanti nepaliekti nei

Fora:

Forawotā. **U**ēs Diēwas yra ludi
dininēs ant wiſſū miſlū, ir tiſray
iſpażyſta wiſſas ſirdis, ir Flauſa
wiſſus ſodzus.

7. **U**ēs žēmēs apſkritumas yr'
pilnas pono Diēwo Dwaſēs; ir
wiſſotā falbā iſmanāſis, wiſſur
yra.

8. **D**ėl to ne gal taſſai paſlėptas
iſlikti, Eurs neteiſybę falbā; ir
teiſybe, ji Forawoſenti, ji tiſray
trėpys;

9. **U**ēs Diēwo neſibijancio ſu
dumojimai tur prowoj' paſtrėditi;
ir jo ſodzei po aſiū pono Diēwo
tur žinnomi paſtót, Kad Forawo
tas butu jo paſielgimmo newiežli
bummas.

10. **U**ēs auſis atſiſerſijancio
wiſſā gird'; ir apjūſims bluznyto
jo ne bus paſlėptas.

11. **T**aygi ſaugokities nū iſfā
diſencio bluznijimo, ir rāmdiſite
liejūwī nū ſeiſimmo. **U**ēs ſq jūs
ir paſlapczomis tarp ſawęs ſnipž
dat i auſis, ne iſliks ne Forawo
ta: nēs mellojanti burna ſawin'
duſiā.

12. **U**ewerſitiēs taipo i ſmerti
ſawo ne tiſru paſtriſſėjimu, ir ne
bėgkite taip i prapūl mma ſawo
ranſū darbais.

13. **U**ēs Diēwa ne eſti dārgs
ſmerti, neygi ne mēgſta prapūlimi
mū gywujiū.

14. **B**et jis wiſſab ſutwėre, Kad
ſojnas dāiſt's taipo butu, ſaip iſ
pradzds ſutwėrtas; ir ſas yra ſu
twėrama ſwierte tai gēr yra: ir
ney wiens dāiſts n' yr iſfādingas
tame, Priegtam ne yra ſwierte pė
lōs ſaralyſte.

15. (**U**ēs teiſybe yra neſmer
telna.)

16. **B**et nelab'ei nēy iſſfōte iſſ
ſa pėlā tieſ od:is tieſ darbais.
Uēs jie laiſo jt uer ſawo prietelu,
ir nueit, ir iſ wiens eit ſa jūn':

nes jie ir to wertī yra, Kad jo das
lis butu.

2. Pėrſtyrimas.

Pažėntlinaimas Diēwo neſibijanciujiū.

Uēs yra Diēwo neſibijantieji
žmones, ir ſako; trumpas ir
wargingas dāiſtas yra muſū am
žias; ir Kad žmogus mirſta, tay
iſ wiſſo nieks yra iſ jo; priegtam
ney wienā ne žinnom, ſugryžust
iſ pėlōs.

2. **U**ēs užgimmēm Diēwui apie
mus nieko ne žinnant, ir wēl mirſ
tam, ſaip niekadōs ne buwę. **U**ēs
muſū noſės ſwāpas yra dūmai;
muſū falbā ſibiriſtis paſjudinā
ſis iſ muſū ſirdiēs.

3. **K**ad tas iſgėſo, tay muſū
ſunas pellenais paſtōja: ir dwaſe
iſlaſkioj' ſaip lengwintėlis ōras.

4. **J**r muſū wardo užmirſta po
czėſu, Kad beje ney wienas muſū
dārbū ne atſimis. **M**uſū amžias
nēy bėgte ſallin bėga, ſaip Kad
dėheſis ſoſia cze buwuſt, ir iſnyk
ſta ſaip ſoſia migla nū ſaulės
ſwiesummo iſnykſta, ir nū jōs
ſarſczio ſuėdama.

5. **M**uſū amžias pėreit, ſaip ſes
ſėlis pėreit; ir Kad mes atſtōjam,
tay ne ſugryſtam; nēs drutay yr
uſpėczwetita, Kad ney wiens ne
ſugryſ.

6. **T**aygi paſilinkſminſimies ge
rybėmis po aſiū iſanczomis; ir
ſawo ſunā wartoſime, ſol dar
jāun's yra.

7. **G**erāuſā wyng gērſime, ir
mōſtimis mōſtiſimies; ne praſėis
ſime ney ſoſias pawāſaro ſolėles.

8. **W**ainiſkus neſōſime iſ jau
nū rožū ſol jos dar ne pawyſta.

9. **U**ey wiens muſū ne priſtōg
ſime puikystės; Kad wiſſur pamini
ſlai buru rāſti, Eur mes linſmi
buwome. **U**ēs mes niekā daugiaus
ne turrime, per tū.

10. **P**ai

10. Paverštime po savim teisu margdient, ir ne czėdišime ney jo: fiōs našlės, ney sėno Pošio wyro; ne atbōšime pabarimmo sennujū prajillusujū.

11. Ką tišt gálime daryti, tai bus teisė daryta: nės kas ne gal daryti, ko ušgeidž', tas nieko ne gilloja.

12. Dėlgi to tykošime ant teiso, jo, nės jis daro mums daug apmaudo, ir priešinas musū darbams, ir bāra mus, kad prieš Dievo prisākimus susigriešijam; ir iššaukia musū pasielgimą per griešus.

13. Jis sākōš, Dievą pažystas, ir gieras Dievo waiku esas.

14. (Jis) pabār, kę mes širdije turrim.

15. Mes jį ne po ašiu nešencam; nės jo pasielgims ne pryligsta šitiems, ir jo pasielgimmo budas wissai Pittōs.

16. Jis mus laiko per weidmainius, ir wėng' musū kelūs, kaip Pošis purwą, sašydams: kad gėriems gallāusey gėray pasisešs, ir pašgir', kad Dievas jo tėwu esąs.

17. Taygi dābošimies, bau jis tiesą sašo, ir bandyšime, Pošs jo galas bušes.

18. Jėy teisusis Dievo sunus yra, tay jis gėlbės jį, ir ištrāuks jį iš rankū priešininkū.

19. Paniešinnimu ir muša mes jį prispāušime, kad matytumbime, kaip nobašnas jis esąs, ir pažintumbime, kaip Pantrus jis esąs.

20. Mes jį išdūšim i gėdišę smertį, cze jį išpažisime ant jo šodžū.

21. Taip jie mislija o paklysta; jū paczū pištenybe jūs apjėšino.

22. Juš jie ne išpažysta Dievo paslėptą sudą. Nės jie ne tur paštiškėjimą, kad šventas pasielgimmas bus atpilditas; ir nieko

n' atboja garbės, kurrę nešaltos dušios apturrės.

23. Nės Dievas sutwėrgs žmogū ant amžinōs gywatōs, ir pasdāre jį i ābrozą, kad lygus butu kaip jis.

24. Bet per wėlno pāwydą iėjo smertis i swietą;

25. Ir kurrė jo dailės yra, gėlbt' ant to.

3. Pėrskyrimas.

Religus pašrobims nobašnujū, šimms ir aname swiete.

Bet teisujū dušos yra Dievo rans Poje, ir ney jokia muša jas ne kruttin'.

2. Ne išmānantiems jie pašrodo ney kaip mirštą; ir jū atstojimą laiko per kanczą,

3. Ir jū nuėjimą per prāpultį, bet jie yra pakajuje.

4. Morint po žmonū āšimis daug tur iškęsti, tay jie taczan tis kę nusiškėjimą tur, kad niekas dōs ne miršta.

5. Jie maž baudzami yra, bet dang gėro jiems nusidūšs: nės Dievas jūs mėginna, ir jūs randa, sawes wertus.

6. Jis mėginna jūs kaip āušą pėczuje, ir priimm' jūs, kaip pilną apierą.

7. Ir tū czės', kad Dievas idarboš, jie šwiesey žibbės, ir eis kaip liepsna per ražjus.

8. Jie sūdīs pagōnus, ir ponawos ant žmonū pulkū, ir Pons Dievas ponawōs ant jū amžinay.

9. Nės kurrė jūmt nusišk', tie ant sawes nusimāno, It ēsanti tis Pray wierną, ir kurrė wierni yra mēilėje, tie pašliekt jo mēilėj'. Nės jo šwentieji yra malonėje ir mēlasirdingystėje; ir jis primēizd' sawo išrinktūšus.

10. Bet Dievo: nesibijantieji bus korawojami, kaip jie bijost: nēsa
B b b b jie

jie papirfinna teisujt, ir atstoj' nū wainiſku, ir palaiſo pērgallējimā Pono Diewo.

11. Uēs furs panieſin iſminti beſ ryſtē, tas pra wiſſāip bēd nas; ir jū nuſtiſkējims nieſs pra, ir jū dārbas noprōſnas, ir jū proce nieſam ne werta.

12. Jū moteres pra ne iſmin tingos, ir jū waiſai piſti: pra ſkēſtas pra, ſas iſ jū gimmes.

13. Uēs iſganyta pra newaiſn ga, furri czysta iſliſkuſi, furri neſakta iſliſkuſi nū griekingōs lo wōs; toji garbē gāus, kad (Diews) duſes ſūdis.

14. Tieſajau myras bewaiſis, furs nejokā neteiſybē ne daro ſa wo ranſa, ney ſo piſto miſlija prieſ Pona Diewa, tam bus dūta brangianſi dowana uſ jo tiſkējimā, ir gērāuſa dallis Pono Diewo baſnyczoje.

15. Uēs gērb dārbas dūst garbēs wertā algā; ir iſmintiēs ſaſ nis ne ſupāwa.

16. Bet wenczawonyſtēs pēr ſengtojū waiſams ne paſiſe; ir ſywāto waiſus iſ newiernōs lo wōs bus iſgaiſintas.

17. Ir norint jie ilgay patektu, tay jie taczau gallāuſey tur paſtoti gēdoj', ir jū ſennyste taczau bus galle amžio be garbēs.

18. Ir jēy jie wēiſey mirſta, tay tiſtay nieſā ne ſulāuſs, ney paſ linſminoſimā czēso ſudo.

19. Uēs neteiſieji gāuna piſtā gālā.

4. Pērſtyrimas.

Apie anſtēbā pamierimā teisujū.

Gērāus pra, buti be waiſū, jey nobaſnas eſſi: nēs, tai dūda amžinā gārbe, nēs tai pagirrama tieſ prie Diewo, tieſ prie žmonū.

2. Jey ji fur pra randama, cze ant paweiſlo jē priimma, ir jey ſas tā ne tur, tas taczau wēlija tai turrēti; ir puſkawoja amžinu

wainiſku, ir palaiſo pērgallējimā czystybēs ſowōs.

3. Bet waiſinga piſtujū daugy be nieſam ne dēra; ir ſas ſodinta pra iſ ſeſſyſtēs, ne gilley warys ſaſnt, neygi drutay paſtowēs.

4. Ir norint ſoſiā wālandā jū ſāſai žallūs, kadangi ne drutay ſtow, taczau wējas jūs juddina, ir diddis wējas iſwercza jūs iſ ſaſniēs.

5. Ir anſtybi ſaſſēlei pra ſu lāužami, ir jū waiſus nieſo ne werts, ne prinoſs walgiui, ir nieſam ne tinſa.

6. Uēs waiſai iſ newieſlito ſu ſigullėjimmo uſgimmg, tur ludditi apie piſtenybē prieſ ſawo gimdy tojus, kad ſas jūs ſlāuſa.

7. Bet teiſuſis, norint wēiſey mirſta, taczau pra paſājuje.

8. (Uēs ne ta ſennyste yr garbēs werta, furri ilgay patenſa, arba daug mētū roſūj'.

9. Iſmintis tarp žmonū pra ti ſri žilli planſai, ir neſaltas pa ſelgimmas pra tiſroji ſennyste.

10. Uēs Diewui labay patinſa, ir jam yr mylimas; ir ſuwālams pra iſ amžio tarp grieknujū,

11. Ir iſimmamas, kad piſtybe jo iſminti ne pērſreiptu, neygi ſlaſtōs pamokſlas jo duſiā ne priu gāutu.

12. Uēs piſti pawēiſſai iſwas dzoja ir nieſu wercza wiſſā gērā; ir paſuſinamas ſis pageidimas pēr wercza neſaltas ſirdis.

13. Jis wēiſey pilnay itinſas paſtōjo, ir mētū dauguinā atliſko.

14. Uēs jo duſia Diewui diddey patiſko, dėl to Jis paſſubbinno jē iſ ſio amžio piſtummo (iſimt).

15. Alle žmones tai mātantieji, to nieſo ne atboj', ir ne dēst i ſiri dē, butent Diewo ſwentūſus ēſani czus jo malonėj' ir mielaiſirdini gyſtėj',

gystėj', ir jį pridabojanti ant savo išrinktųjų.

16. Nėš žmogus teisybėje pa-
miręs, taip ir pražudite pražudi-
da gyvūsus piktūsus; ir jaunasis
vėikėy pilnay Dievui patinkąs,
ilgą amžių neteisiojo.

17. Jie tiesa mato išmintingojo
gėlą; bet jie ne daboją, ką Die-
vas mįslija ant jo, ir kodėl Jis jį
saugoja.

18. Jie beje mato, alle n' atbója;
nėš Dievas išjūkia jūs; ir potam
su gėdą parflups, ir bus apjūku
tarp numirusių amžinay;

19. Ir Jis nustums jūs žėmyn,
jiems apie tai ne mįslijant, ir jūs
iš šakniės išplėš, kad wissigėy
nugrims.

20. Ir jie bus sielwartūsė, ir jų
atsiminnims pražus. Bet jie ateis
nustminę su sąjine savo griekū,
ir jų paczū griekai iškolos jūs i
alės.

5. Pėrstyrimas.

Perwėlphas piktųjų prisswertims aname
swiete.

Sū czės' teisusis stowės su didde
linksmybe prieš tūs, kurrie jį
prispaude, ir kurrie jo dārbus pa-
niekino.

2. Taygi kaip jie tai matys, jie
baisey nusigąsts tolio išgānimo,
kurri jie ne mįslijo jį gāusent;

3. Jie tarp saws kalbės su gai-
lesczu ir atslousaudami tuzboje
dwasės; tai yra tas, kurri mes
apjūkdawom', ir kurs mums bu-
wo gėdiškū kawėišlu;

4. Mes durnieji jo elgimną ta-
tėm be proto esanti, ir jo gėlą už
gėdą.

5. Kaip jis dabar rokūtas yra i
Diewo waikus, ir jo dalis tarp
šwentųjų randama?

6. Dėlgi to mes išflydom' iš
tikro kėlo; ir teisybės šwiesybe

mums ne šwiete, ir sąule mums
ne užtefėjo.

7. Mes wis khome netikru ir iš-
kadingu kėlu, ir waišezojom'
bjauru flyst, kėlu: ir Pono Die-
wo kėlą ne žimmojom'.

8. Ką dabar mums gėlbt puis-
tyste? Ką mums dabar maczija los
bis su pasididzawimu?

9. Wis kasgi pražwo, kaip
koks šėšelis, ir kaip koks šauks-
mas, pro šalį einąs.

10. Kaip koksai lāiwas nubėga
ant wandens wilnū, kurrio pro
šalį ejuso wėžės ne randi, ney jo
tāfą gillumme.

11. Urba kaip paukštis, nulek-
per ūrą, kurreme jo lėkimmo pas-
žymt ne randi, nėš jis lėkdams
pasijuddina ir nēy plakte plāka
lengwą ūrą, wāro ir pėrdallija jį
savo spārnais; ir potam ne randi
tame ney jofią ženklą tolio lėkimmo.

12. Urba lyg kaip kad wplicza
šāujama i czėlu, ir ūras pėrstiri-
tas wėikėy susigāun, kad ne numai-
nai jōs lėkimma per tą.

13. Taip ir mes, nū to czės-
kaip buwome užgimę, gawom'
galą.

14. Ir ney jofią wiežlibystės
ženklą ne parōdėm': bet savo pi-
tenybėje prapūlem'.

15. Nėš Diewo: neslibiantzio
nustikėjimas yra kaip dulkes nū
wėjo išbarstytos, ir kaip maja
šalna nū didzio wėjo prawartyta,
ir kaip dūmai nū wėjo nupūsti,
ir kaip užmiršta swėczio tik wies-
nų dienų wėšėjuso.

16. Bet teisėjai amžinay pateš;
ir Ponas Dievas yra jų alga, ir
Aukščiausis jūs aprūpin'.

17. Dėl to jie gāus didzios gati-
bės katalystę, ir gražū wainikę
iš Pono Diewo rankos. Nėš Jis
apsėrgės jūs savo dēšine, ir jūs
savo ranka apgys.

18. Jis

18. Jis ims sawo atkerſijimā; ir iſtaisyš ſutwerimūš ant pagieſimmo prieſ neprietelus.

19. Jis teiſybe apſwilks nēy pancerum', ir aſtru ſudā uſſidēs nēy ſalmā.

20. Jis sawo ſwēntybē ims; ir ſyda ne pērgaletinā.

21. Jis labay diddī kerſtā pagal lāus nēy kārda; ir ſwietas iſſi trāuks ſu jūmi; ir muſt prieſ neiſ mīntingūšus.

22. Žaibū ſowimmai tieſog' tro-
pys, ir iſ dēbešū, nēy iſ drutay
itemptū pilpinū eis; ir czēlu.

23. Ir nuſris diddī leddei iſ
perkūnū papyſimmo. Taipjau ir
jurū wandenys ſautēs prieſ jūs,
ir uppes podraug diddey patwis.

24. Ir tytweiſ diddis wējas
prieſ jūs paſſels, ir nēy ſoſſai
wēſulys jūs ſuſſis bey iſneſos.

6. Pērſtyrimas.

Gmieto waldonai tur ſpacen dangiſtā
iſminti iſnt'.

Neteiſybe iſpūſtija wiſſā žēmē;
ir piſts paſſelgims parwercz'
macnujū ſoſtus.

1. Taygi ſlauſyſkite, jūs Parālei
ir dēkite; ir ſawo ſirdi; moſinſities
jūs ſūdzei ant žēmēs.

2. Girdēkite jūs, Kurrie ant daug
žmonū ponawojat ir iſſiſkellat ant
ſwieto žmonū;

3. Ušs jums dūta wyrausybe
nū Pono Diowo, ir macis nū
Auſſeczāuſojo; tas ſlauſinēs, k^a
jūs darot, ir tyrinēs, k^a jūs liepjat.

4. Ušs jūs eſte jo Paralyſtēs urē,
dininſai; bet jūs ne pilnawojat
mandagey ſawo urēdā, ir ne darot
teiſybę, ir ne darot, pagal Pono
Diowo paliepinmā.

5. Jis baiſey ir wēiſey ateis ant
juſū; ir labay aſtrus ſudas bus
ant wyrausujū ponū.

6. Ušs priſpāuſtiems paſtrōdis

malone; bet macnieji bus macney
korawōti;

7. Ušs ant wiſſū wieſpaczū wy-
rāuſis Wieſpats eſſis, nēy ſoſio
nēy toſio žmogaus priſibijoſis,
nēy ſylōs baidyſis: Jis lēidēs tieſ
mažūšus tieſ didžūšus, ir aprāpin
wiſſus lygey.

8. Bet ant macnujū bus aſtri
prowa laiſyta.

9. Uš ſu jumis, jūs ſmarſinini
kai Palbu, idant primoſtumbit iſi
minti, ir kad ne prapultumbit.

10. Ušs Kurſai ſwentā pamoſſā
ſwentay palaiſo, tas per ſwentā
yr laiſoms, ir kas t^a gēray pri-
moſt, tam gēray paſiſeſs.

11. Taygi te patinſa jums mano
žodzei; priimſite tus, ir moſſities.

12. Ušs iſmintis yra graži ir
ne pragaſtanti, ir rods dūdaſi
žurēti nū tū, Kurrie j^a myl', ir rans
dama yra nū tū, Kurrie j^a jēſo.

13. Beje, jⁱ prieſſais eit, ir dūſt
iſſipajintis tiems, Kurrie j^a rods
not.

14. Jey Kurſai j^a wēiſey norētu,
tas ne priwālo daug procēs; jis
randa j^a po ſawo wartū, jo lāus
ſianczę.

15. Ušs jōs geidāuti, tai yra
tiſras protas; ir kas j^a ſtropey
jēſo, ne priwālo ilgay rūptis.

16. Ušs jⁱ eit aplinſuy, jēſo,
dama, kas jōs wertas butu, ir
jam rods paſirodo paſellėj', ir das
bojas ant jo, kad jⁱ ſutiſtu.

17. Ušs Kurſ rods dūdas mo-
ſintis, cze tiſray yra iſmintiēš
pradzia; bet Kurſ j^a laiſo garbėje,
tas rods dūdas moſintis.

18. Kurſ dūdas rods moſintis
tas laiſo jōs priſaſimus; ir Kur
priſaſimai yra laiſomi, czonay tiſ
ſray yra ſwentas paſſelgimmas.

19. Bet Kurſ ſwentay elgias, tas
Diowui arti yra.

20. Jey

21. Jėy kas mėgsta įsmincze, tą ji daro (didžu) ponu.

22. Taygi jėy jās, jās smarkī, ninkai žmonėsa, rods norite istoti ir karalus ir funnigaiščius,

23. Tay garbėje laiškūt įsminti, kad amžinay karalautumbit.

24. Bet kas butu įsmintis ir iš kur ji randasi, apsačysu aš jums, ir ne slėpsu jums paslėptis nes; bet tyrinesu iš pradžės su tvėrimu, ir jums tą išguldisu wissiemis be girdint: ir ne czėdisu teisybės.

25. Uėis aš nieką darbo ne turėsiu su iškadingu pavydėjimu: nės tas ne tur daliės nū įsmintiės.

26. Bet kad įsmintingujū daug yra, tai yr swieto išgānimas, ir įsmintingas karalus yr žmonū palāima.

27. Todėl dūkities pamokintis mano žodžiais, tay jums daug gėro pamaczys.

7. Pėrsėprimas

Įsmintiės didbe garbe.

Jr aš esmi smertėlnas žmogus, lyg kaip Pitti yra, gimme iš gimminės pirmojo sutwėrto žmogaus,

2. Jr kunu esmi sutwėrtas per dėsimtė mėnessū sukrėęs krauje, iš wpriskės sėklės meilingu pri gulėjimu.

3. Jr aš tiekajau, kaip buwau gimmes, kwapą gawau iš ūro wissiemis pareinanczo, ogi ir aš pūlau ant žėmės mus wissus lyg nēšanczės; ir werkšmas buwo taipjau pirmas mano balsas, kaip ir Pittū;

4. Jr wystiklosa esmi užaugintas su rūpesczeis.

5. Uėis ne tur ney wiens karalus Pittą pradzią sawo užgimminmo;

6. Bet jie wissū tur tą patį tėjimą ir swietą, ir lygu išėjimą.

7. Dėl to aš meldžau, ir protas

man buwo dūtas: aš šaukiau, ir man atėjo įsmintiės dwase.

8. Jr aš jė laiškiau per buangščing už karalystes ir funnigaiščystes; ir bagotystę aš per nieką laiškiau prieš jė.

9. Uė jei ne prilyginau ney jošt brangiūst ašmenaiti; nės wissas aukšas prieš jė yra kaip prastos žiezdros, ir sidābras prieš jė rofėjant, yra kaip purwas.

10. Uė jė labjauš mylėjau ne kaip sweiką ir gražū kuną, ir paslyrau jė sawi swiesybę: nės swiesummas išeinąsis iš jės, ne palauja swiest'.

11. Uė man atėjo su je wisso gėro, ir nepastaitoma bagotyste iš jės rančės.

12. Uė buwau linšmas wissūse dalykūse; ir tai dėl to, ką įsmintis manę pamokinno tūsa; bet aš ne žinnojau tai ateinant nū jės.

13. Prastay aš jė išmokau, apščzey aš jė nudalliju; aš jės bagotystę ne slėpsu.

14. Uėis ji yra žmonėms nepalaujamas skārbas, tie kurrie tą wartoja, pastoj' Diwo prieteleis, ir mieli jam yra, todėl, kad jiems dūta, priimti pamokslą.

15. Diws man sutėkęs įsmintingay kalbėti, ir pagal tą įsmintiės dowaną gėray misliti. Uėis jis yra įsmintiės šellu wėdąslis, ir įsmintingus waldąslis.

16. Uėis jo rančoj' yr taip mespatys, kaip ir musū žodžiai, priegtam wissas protas ir mokslas wissokūse darbūse.

17. Uėis jis man dawe tikrą išpažinnimą wissū dāiktū, kad aš žinnau, kaip sutwėrtas esąs swietas, ir (šofia) syla esanti wissū elementū;

18. Czėso pradzią, gālą ir tārų, kaip diena eit ilgn ir trunų pyn, kaip mēto czesas mainosi;

19. Jr

19. Ir taip mėtās aplink eiti:
 taip stov įvaigždes;

20. Budą naminiškiū galviū
 ir žvėrū, taip mėjās taip didey
 pucza, ir tą žmones mišlij, tules
 ropa czėpū welsę ir šaknū mact.

21. Aš wissab žinnau, kas pa-
 slėpta ir uždengta yra: Nėš iſ-
 mintis, wissū žinnōjimū pamoi-
 fintojt, tai mang pamokinna.

22. Nėš joje yra dwase iſma-
 nanti, ſwenta, wienintele, tules
 ropa, aſtri, greita, Palbėt mo-
 kanti, czysta, ſwiesa, nepykstan-
 ti, meilinga, ſirdinga, walna,
 gėr daranti,

23. Lengwa, druta, tikray žin-
 nanti, drąsi, wiss tą gālinti, wiss
 tą mātanti, ir pėreit per wissas
 dwases, taip iſmintingos, czystos,
 ir aſtros jos butu.

24. Nėš iſmintis yra greiczau-
 sa, ji pėrbėga ir pėreit kōjnā
 dāiktā, taip wissay czysta ji yra.

25. Nėš ji yra diewiſkōs maciės
 ſwāpas, ir garbės spindulys wiss
 ſogālinco. Dėl to ne gal jė prieti
 ney wiens neczystas.

26. Nėš ji yra žibbėjimas am-
 žinōs ſwiesybės, ir ne pabjaurin-
 tas diewiſkōs maciės zerkolas, ir
 ābrozas jo malonės.

27. Ji yra wienintele, ir taczan
 wissab daro; ji pasiliekt, kōlia
 ji yra, ir taczan wis tą panaujin,
 ir ne pasilāudama dūdas i ſwen-
 tujū duſias, ir daro Diemo prie-
 telus ir prārafus.

28. Nėš Diems ne myl' ney
 wienā, jey jis ne pasiliekt prie iſ-
 mintiės.

29. Ji passirōdo gražėne ne taip
 saule ir wissos įvaigždes: ir su
 ſwiesummu sulyginant, ji ſlowini-
 gėne stow už tą.

30. Nėš ſwiesummas tur atstō-
 ti, kad naktis atſiranda; alle pi-
 tybe ne pėrgal iſminti niekadōs.

8. Pėrſtyrimas.

Apie Iſmintiės nāudā.

Si pritenka nū wieno kraſto iſ-
 si antro macningay, ir wissab
 gėray waldo.

2. Tā aš mylejau ir jėſkōjau
 iſ sawo jaunystės, ir mišlijau jė
 saw paimti i marczę: nės pamōgo
 man jōs grožybe.

3. Ji yra auſtōs gimminės,
 nės jōs butybe yra pas Diemā; ir
 Wieſpats wissu dāiktū myl jė.

4. Ji yra wyrāufas rotininis
 Diemo iſpažinnime, ir taiſytojis
 jo darbū.

5. Jey bagotummas Paſtāunas
 dāiktis yra, ſimne amžė? Kas ba-
 gotėsnis butu už iſminti, wiss
 tą daranczę?

6. Alle ar tai iſtaiso protas?
 Kas yra tarp wissū daugiaus žin-
 nas mieſtras per jė?

7. Bet jėy kas myl teisybe? jōs
 dārbas yra wiens wiežlibum's;
 nės ji moſinna wiežlibumā, poci-
 tū, teisybę, ir mact, kurrie nau-
 dingiausi dāiktai yra žmogiſkame
 paſielgimne.

8. Jėy kas meilija daug žinnoti,
 tai ji gal atminti, taip kas buwo,
 ir kas potams bus. Ji pėrmana
 žodžius ne iſmānomus, ir žinno
 atminti myſles. Ji ženklus ir ſte-
 buklus pirma žinno ir kōliu czėsu
 ir adynoj' kas nuſidūſia.

9. Aš apslėmėjau jė saw atimti
 i draugalā: nės aš žinnau, kad
 ji mang gėray pamokis, ir mang
 pālinėsminos rūpestije ir smutny-
 bėje.

10. Jauniſkāitis jōs dėl gāun-
 ſlowę nū žmonū, ir garbę prie
 ſennujū.

11. Aš labay iſmintingas busu
 iſkraſtas ſude, ir macieji mangs
 dywīſia.

12. Kad

12. Kad aš tylėsu, jie manęs laukė; Kad aš kalbėsu, jie klausys; ir kaip aš tolaus kalbėsu, jie savo rankas uždės ant savo burnos.

13. Aš nesmertėliną garbę gausu iš jės, ir palikėsi amžiną paminklą po manės ateisantiems.

14. Aš valdisu žmones; ir pasigėnai man pasidūs.

15. Baisingi smarlininkai bijos, klausydamiesi manęs: ir žmones malonus aš busu išraštas, ir farre paržygis. Bet jei aš pasi-
lieku namie, tay iš jės turu savo atilst.

16. Nėš ne apmaudas yr' elgtis su jėje, neygi wargas buti pas ję, bet pasimėgimmas ir džiaugsmas.

17. Tay aš mislijau pas sawę, ir dėjau į sawo širdį: nėš kurrie yra jėi gentimis, tie tur amžiną, paminklą.

18. Ir kurrie yra jės prietelei, tie tur cyssta linksmybę, ir randasi nepalaujamas bagotummas iš jės rankų darbų, ir protas iš jės draugystės ir susikalbėjimo, ir gyrys iš susilėjimo ir kalbų su jėje. Aš aplinkėjau jėškoti, kad ję prie sawės gabėnciau.

19. Nėš aš buvau Eddikis gerrōs weislės, ir gawan wiežlibą dušią.

20. Bet kaip mandagey man užaugino, užaugau aš Euno cysstybėje.

21. Bet kaip aš išpažinčiau, man Pittaip ne galinti cysstą pastoti, jey Dievs man tai ne sutenka, (ir tai buwo protas išpažinti, kurrio tai butu malone) priėjau aš Poną Dievą, ir meldžiau jį, iš wissōs sawo širdiės, tarpdams:

9. Pėrskyrimas.

Malda dėl įšminties.

Aš Dieve mano tėwū, ir wissōs malonės Wiešpatie, tu wissus dāiktus padarei sawo žodžiu,

2. Ir žmogus pataisėi sawo iš-
mincye, kad ponawotu ant sutwės, rimo tawės lėisto:

3. Kad jis swietą walditu su šwentybe ir su teisybe, ir sūditu wierna širdze:

4. Dūk man įšmintį wissadōs aplink tawo sostą ēsanczę; ir ne išmest mang iš sawo waiķū.

5. Nėš aš esmi tawo tarnas, ir tawo tarnaitės sunus, silpnas žmogus, ir trumpo amžio, ir dar mažėsnis išpažinnime teisybės ir tawo prisākimū.

6. Ir norint kas tarp žmoniū pilnay gėras butu išraštas, taczan tūm nieko ne ištesės, jey jis yra be įšmintiės nū tawės ateinanczōs.

7. Tu mang paštyrei į Parāly tawo žmonū, ir į sudzią ant tawo sunū bey dukterū;

8. Ir liepei mang bažnyczą bus dawot ant sawo šwento Pālno, ir altoru, mieste sawo gywėnimo, lygu šwentai šėtrai, kurrie tu piri mōsa gadynosa pataisydinai.

9. Ir su tawim tawo įšmintis, tawo darbūs žinnanti, ir pribus wust, kaip tu swietą darrei, ir iš pažysta, kas taw mėgstā, ir kas tiesa yra tawo prisākimūse.

10. Unsust ję iš sawo šwento dangaus, ir iš sawo šlowės sosto; sust ję, kad ji pas mang butu, ir dirbtu su manim, kad aš išpažinciau kas taw patinka:

11. Nėš ji wisslāžinno, ir išmāno; ir dūk ję mang wadzoti mano darbūse wiežlibay, ir mang apsau gōti per sawo šlowę.

12. Tay taw patiks mano dars bai; ir aš tawo žmones teisę sūdisu, ir wertas busu sosto sawo tėwo.

13. Nėš kursai žmogus žinno Diewo rodą? arba kas gal išmisliti, ką Dievas nor?

14. Nėš

14. Ties smertėlnū žmonū mislys ne wissadōs yr išspildanczos, ir musū padumojimai yra baimės pilni.

15. Mės smertėlnas kunas sun-
kina dušią, ir žemišką bėtra pri-
spāudz' umus ne atsigāunanczus.

16. Mes mos tai trōpijam, kas
ant žemės yra, neygi ne wēikēy
išmislijam, kq sawo rankosa tur-
rim. Taygi kas ištardis, kas dan-
guje yra?

17. Kas nor tawo padumojimą
išpažinti? Jey tu ne pridūsi iš-
minti, ir slusi sawo šwentą Dvā-
lę iš aukšto.

18. Ir taip pagal teisybę wis
butu daryta ant žemės, ir žmones
išmoktu, kas taw mėgsta,

19. Ir butu išganyti per iš-
minti.

10. Pėrsšyrimas.

Išlaikimas išminti mōlinejū.

Ta išmintis apsaugojo tą, kūr-
s pirmjāusey darytas, ir wiens
sūtwėrtas buwo i swieto tėwq;

2. Ir išwėde ji iš jo griežū, ir
dawe jam mat ponawoti ant
wissū.

3. Kaip nū tōs atšikreipe netei-
susis (Kopnas) sawo pāpykū,
prapūle jis, dėl bāšingo brolio
nujuddimo.

4. Ir kaip žeme dėl jo twannu
griežū dėl užleistu buwo pagadin-
ta, tay išmintis wēl gēlbėjo, ir
išlaikė teisujį prastu mēdžu.

5. Ta patti, kaip pagōnai po-
draug išflydę pištay pradėjo šig-
tis, rādo teisui ir išlaikė jį be kal-
tybės, po ākiū Diemo, ir padrū-
tino jo tėwiską širdi prieš sunu.

6. Ta išgēlbėjo teisujį, kaip
pištėjį prapūle, kaip jis bėgo nū
ugniēs, ant penkiū miestū nušrin-
tanczōs.

7. Iš kūrōs išpūstytos wietōs
dar išeit dūmai, ant ludijimo pišt-

tenybės, podraug su mēdzeis ne
prinūkusū waisū nēšanczeis, ir
druskōs, stulpu, stowinczu ant pas-
minflo netikėinczōs dušōs.

* I M. 19, 26.

8. Mēs tie, kūrrie išminti pa-
niekin, netiktay tą iškādą tur, kad
ne pajystą kas gēr yr'; bet ir pa-
minklą paliekt gywiems, kad ne
gal paslėpti but, jey kūmi jie bu-
tu nusidėj.

9. Bet išmintis išgēlbt tus iš
wissū wargū, kūrrie laikos prie-
jōs.

10. Ta wēde teisujį tikru kella,
bėganti nū kergto sawo brolio, ir
parode jam Diemo karalystę, ir
dawe jam išpažinti, kas šwenta
butu, ir padėjo jam jo dārbūse,
kad labay diddyn ējo, ir daug gēro
sawo darbais nusipelnė.

11. Ir buwo su jūm, kaip jį
klastoti norėjo, tie, kūrrie jį per-
newālę werte.

12. Ir jį apgyne nū tū, kūrrie
jo tykojo, ir dawe jam pėrgalėti
drutoj' kowoj', kad ant sawes nu-
šmanytu, nobažnyšę macnesnę
ēšanczę už wissus dāiktus.

13. Ta ne prastōjo teisujį par-
dūtą, bet jį apsaugōjo nū griežo,
ir nuėjo su jūm i kalėjimą;

14. Ir pānczūse jį ne palikto,
iškol jam atneše karalystės ryškę,
ir wyrausybę ant tū, kūrrie jam
buwo gwoltą padarę; ir padare-
tus mellāgeis, kūrrie jį buwo
peikę, ir dawe jam āmžiną glowę.

15. Ta išgēlbėjo šwentus žmo-
nes ir nepeiktiną sēklą, iš pagō-
nū, kūrrie jūs wārgino.

16. Ji iėjo i dušią Pono Dies-
wo tarną, ir skėngies prieš smari-
kus karalus stebuklais ir ženklais.

17. Ji atizgino šwentiems dāri-
bus jū baudžawōs, ir wēde jūs
dywinais kėlais; ir buwo jiems
die-

dienoje pavėsu, ir naktį liepsna
 kaip žvaigždės.

18. Ji pėrwėde jūs per raudon-
 nas jures, ir vadzojo jūs per di-
 dzus wāndenus;

19. Bet jū neprietelus ji nustan-
 dinno, ir šittus ji ištraukė iš dug-
 no gilybės.

20. Dėl to ėme teisėti plėsim-
 mus nū Dievo nesibijancijų, ir
 gārbino tawo šventą wardą, Po-
 ne Dieve, ir laupsino wienširdžey
 pėrgalincę tawo ranką.

21. Mės įsimintis atwėre nebylių
 burną, ir dare kudišū liejumjus
 kalbanczus.

II. Pėrstyrimas.

Atkeršijimas Dievo ant pėrsėkinėjencjų.
 Ji ištaise jū dārbus per ranką
 švento prārabo.

2. Ir palydėjo jūs per pūsczas
 puslynas, kad jie šėtras galėjo pa-
 stattyt pūsczoje.

3. Ir stengtis prieš sawo neprie-
 telus, ir atškeršit galėjo ant sa-
 wo priešininšū.

4. Kaip jie buvo ištrōšę, tay
 jie tawęsp' šaukė; ir wandū jiems
 buvo dūtas iš aukštōs ūlōs; ir
 atsigėre iš pėto ašmens.

5. Ir kokiū dāiktū jū neprietelei
 buvo wārginti,

6. Iš to jie gawo wissą gėrą,
 kaip jie bėdoje buvo.

7. Mės kaip anie nusigando Frau-
 jo, srowės wietoj' bėganczo, t' kō-
 rawonę pėrzengto prisāfimo.

8. Kad waišelūs turrėjo žawinti:
 taip tu šiems dawei apšczey wan-
 dens, jiems ne mislijant.

9. Ir tūmi parōdei, anujū trōš-
 kulū, kaip tu wārgini prieš-
 ninšus.

10. Mės kaip šie gundinami ir
 baudzami buvo iš malonės, tay
 jie išpažinno, kaip pištiej narše
 ir pagal sudą mūczijami yra.

11. Szūs tiesa tu pamokinnai

kaip tėwas, ir mėginnai; alle anus
 kaip aštrus karālus korawojai ir
 prajūdėi.

12. Ir abbieji, tieš cze šsantieji,
 tieš ne šsantieji, lygey buwo wār-
 ginti.

13. Mės dwėjopa tūžba jūs už-
 pūle, tiešajau ir dusāujimas, kaip
 jie atšminne praėjuso.

14. Mės kaip jie girdėjo, šiems
 tai ant gėro išėjus, kūmi jie bu-
 wo mūczyti, tay jie pajutto Poną
 Dievą.

15. Mės to, kurri jie buwo per-
 niešą laišydami atmėtę bey apjūšę,
 to jie galāusey turrėjo taip, nusū
 dūdant dywitis, kad jū troškulys
 ne tošs buwgs kaip teisujū.

16. Taipojau už durnas mislis
 jū neteisūs pasielgimmo, kurri
 jie prigauti, nešmananczes firmi-
 les, ir niekam newertus galwėjus
 buwo gārbing, užleida tu jiems t'
 atkeršijimą daugumą žwėrū.

17. Kad įsmanytu, kad kūmė
 kas susigriešij', tūmi ir nuoczijas
 mas bušs.

18. Mės ne sunšu buwo tawo
 wissgalinczej rankai (kurri swietą
 sutwėrusi iš negražo dāikto) jiems
 užlėisti meššū ir drąsū lutū dau-
 gumą.

19. Arba šwėžey sutwėrtus bais-
 singus ir smaršus žwėris, arba
 ugni spjandanczes, arba baisū dus-
 mą pro nōst lėizdzenczes, arba
 baisingas kibirkštis iš ašū išlėis-
 dzenczes.

20. Kurris ne tiktay pajėidimmu
 jōs galėjo išterroti; bet dar ir sa-
 wo baisingu wėidu žawinti.

21. Beje jie ir be to galētu par-
 pulti wienintelu kwapu, atkeršijis-
 mu pėrsėfinėti, ir per tawo ma-
 ciēs dwasę išbarstiti but.

22. Bet tu wissab sudawādijei
 maczn, škaitlū ir swarczn. Mės
 didde

didle gallybe yra wissāds pas tai
wē; ir Eas gal pries tawo ranfōs
māci pasistēngtis?

23. Nēs swietas yra po tawo
āfiū, Eap liežuwēlis swartije, ir
Eap lāšas rassōs, rytmcēzeis ant
jēmēs Printanczōs.

24. Alle tu susimilsti wissēms,
nēs tu waldzq turri ant wissū; ir
atlēidi žmonū griekus, Ead jie pa
sigērintu.

25. Nēs tu wissab myli, Eas tiēt
yra, ir neyjoēt dāiktq tu ne nies
finni, Eq tu lēidei. Nēs tu beje
nieEā ne lēidei, Eā n'apEgstumbei.

26. Kaip butu gallējs Eōs dāikts
išlikti, taw nenorėjus? Arba Eap
butu gallējs Eōs dāikts išlaiEys
tas buti, taw ne wadinuus?

27. Alle tu czēdiji wissū, nēs jie
tawo yra, Pone Dieme, tu mylēt
tojau gywaszio.

12. Pērskyrimas.

Pagāsbinnimas Diemo palentėjimo ir
teisnbēs.

Jr tawo ne pragaištanti dwase
yra wissūse.

2. Dēl to tu palentėdams, Eora
woji nusizengenczus, ir primenni
jiems patogey, Eūmi jie susigrie
šijo; idant jie išswālnijs iš piētē
nybēs, i tawę Pone Dieme, tiētētū.

3. Nēs, Eap tu buwai supyEas
ant pirmujū gywātninEū sawo
Ewentōs jēmēs,

4. Todėl, Ead jie netinEanczus
darbus dirbo žynāwimu:

5. Jr norėjai musū tēmū ranEoi
mis išgaiginti, nediewiEēq apierq
taisanczus, ir smarEus žuddytojus
sawo sunū.

6. Žmonū: mēsā ryjenczus; ir
baisēy Eraujā gērenczus, taw sawo
Elužmā atliēt norėdami; ir tie,
Eurrie buwo gimdytojei, smāuge
dušias ney joEiq pagalbā tur
rinczes;

7. Jeib jēme, Eurri po tawo āfiū

tarp wissū jēmijū brangiausa bu
wo, wertingas Diemo waitū pa
gywēnimas pastōtu.

8. Taczau tu paczēdijei jū, Eap
žmonū, ir suntei pirm sawgs sawo
pirmbēganczus, butent sawo pul
Eā, wapsus, Ead tie jus su czēsū
išgaigintu.

9. Taw tiesa ne buwo negālima,
nelabbūsus i must padūti teislems,
arba baiseis žwēreis, arba Eittaip
aEtru žodziu wissus wienu Eartu
sutrēEit.

10. Bet tu jūs sādijei po walani
dēs, ir dawei jiems czēsā ant prisū
wertimmo; norint taw ne buwo
nežinnoma, Ead jie piētōs weislēs
buwo, ir jū piētēnybe jiems buwo
prigimmusi, ir Ead jie nieEadōs
sawo mislis ne pamešenczius.

11. Nēs jie buwo praEēikta gim
mine iš pradzōs. TieEajau ir ne
reiEėjo tawo nieEo ne baidytis, ar
tu atlēistumbei jiems, Eūmi jie bu
wo susigriešiję.

12. Nēs Eas taw saEys: Eā tu
darai? arba Eas stēngsis pries tai
wo sudā? arba Eas tawę Ealtis dēl
išgaigintū pagonū, tawgs sutwērs
tujū? arba Eas atsiferšiti norēs
dams, pries tawę stēngsis, dēl nes
teisujū žmonū?

13. Nēs per tawę niera Diemo,
tu wissus aprūpini; Ead parodis
tumbei, Ead tu ne sudijqs neteisey.

14. Nēs ne gal taw ney Earālus
ney smarEininēs po tawo āfiū
pasiroditi, už tus, Eurus tu Eoi
rawojei.

15. Bet Eadangi tu teisus esi,
tay tu waldai wissus dāiktus pa
gal teisybę, ir tawo aukštybei ne
pritinEant misliji, EōEi pražudditi,
Eurs ne pelngs Eorawong.

16. Nēs tawo macis yra teisys
bēs wiešpatāwims. Jr Eadangi tu
ant wissū ponawōji, tay ir wissū
czēdiji.

17. Nēs

17. Nės tu sawo maci parodei ant tū, Eurie ne buwo apšiemę, i tawę tikėt, tawę taip labay macnu ėsant; ir tiems pasrōdai, Eurie tyczojo.

18. Bet tu macnušs waldōne, tu sūdijsi su lengwybe, ir mus waldai su didzu paczēdijimu. Nės tu wiškā gali, Eā tu tik nori.

19. Bet sawo žmones tu mošini tošieis darbais, Ead wiššiemis reik buti teišiems, ir mielaširdin giems; ir sawo waišus tu tūmi mošinni Ead tikray nusitiškētū; tawę priimsent priswertimū uš griekus.

20. Nės jey tu neprietelus sawo waišū, ir Eurie buwa smertē pelnā, tošiu laufimū ir czēdijimū Eorawojei; ir dawejiems czēsā ir wālandā, Ead jie gallējo lautis nū sawo piktenybēs;

21. Kaip ne su jo didesnu pasi milijimū tu sūdijsi sawo waišus, su Eurrū tēwais tu su prysēga suder rējei, ir daug gēro jiems jaddējei?

22. Togidēl, Eiek Eartū tu musū neprietelus wargini, tay tu toštai darai mums ant pamokšlo, Ead mes wiernay tawo malonę išpa žintumbim, norint sudijami bus tumbim, Ead taczau nusitiškētum; bim ant tawo mielaširdingystēs.

23. Tam tu ir neteisūsus ne iš mintingay pasielgenczus, jū paczeis bjaurēsczeis wāarginai.

24. Nės ne jie taip didey buwo išflydę, Ead ir galwijus, Eurie prie jū priešininkū buwo paniesinti, per diewaiczus laife, lygey Eaip ne išmānantieji waišai pri gāuti.

25. Todēl tu ir tošiq apjūktinq Eorawonę jiems užlėidai, Eaip ne išmānantiems waišams.

26. Bet Eaip jūs tošs apjūktins pamokšlas ne priwerte, sulaukē jie tikrā Diawo Eorawonę.

27. Nės jie tū pattim dāiktū bus wo mūcziti, Euri jie Eaip diawā gārbino, Eoštai jiems labay per širdi ējo, Eaip jie tū rēgējo, Euri jie pirm ne norējo pažinti, ir turrējo jū per Diawā išpažinti: dēlgi to ir pasiāusēy jūs užpūle prajuda dimmas

13. Pēršyrimas.

Pabarims balmōnū, gārbintojū.

Biši žmones nū užgimmimmo yra tiesa niekingi apie Diawā nieko ne žinnantieji, ir iš rēginū gerybjū ne pajysta Diawā ėsantē, ir ne supranta ant darbū, Eas tū darytojis yra;

2. Bet laiko per Diawā ar ugnį, ar wēją, ar pawietrā, ar žwaigždes, ar diddē wāndent, ar dangaus žwākes swieta waldanczes.

3. Alie jey gražus jū paweišlas jiems patiškō, ir jūs taipo laife per diawus, wertay jiems reikējo žinnōti, Eaip toli gražesnis tassai, ėšas, Eursai ant tošiu wiešpats. Nės wiššōs grožybēs darytojis tai wišš' sutwēre.

4. Ir jey jie maciēs ir gallējimo stebējos, reikējo jiems wertay iš tū suprašti, Eaip toli macnesnis tassai ėšas, Eursai wišš' sutwērgo.

5. Nės juš gal iš didžōs grožybēs ir darbū, jū sutwērtōjis, nēp ābroze išpažinnamas buti.

6. Norint ant jū taip diddey ne gali pasiškusti: nēs ir jie gallējo pašlysti, Diawā jēškodami, ir rods surašti norēdami.

7. Nės Ead jie jo sutwērimus wartoja ir apmislia, jie prigāunam i yra i jūs žurēdami, Eadangi sutwērimai taip gražus yra, Eurus mātom.

8. Ir taczau tūmi jie ne gal atsišalbēti.

9. Nės jey jie tieš gallējo išpažinti, Ead jie sutwērimus gallējo gar

garbēje laiķyt; Kodēl jte toly weis
Fiaus ne atrādo jū wiešpat?

10. Alle tai yra neišganytieji, ir
Furrū nusišķējimas wertay roko-
jams + numirrusus, Furrē žmonū
dārbą Dievu waddin', Paip aulšą
ir šidābrą, dailey pataisyta, ir
galwijū ābrozus, arba niešam ne-
tinšanczus ašmenis, pirm sennū
mētū darytus.

11. Lygey Paip cimerinēš, dār-
bą jēšpodams, Pošt mēdi pašerta,
aptaša ir gražey tą sulygina, ir dai-
lu bey gražu ryšką iš to dāro, reiša
lingą ir primālingą prie gywatōs.

12. Bet šėdromis to mēdzio iš-
wērda pūda, Kad primalgitu.

13. Alle šas iš to liekt, ir Pitt'
šam netinša, Paip Pumpas ir šaš-
Potas mēdis, tą imma ir išpjāusta
jis, Kad spētą tur, su proce, ir pa-
taisa pagal sawo žinnojiną dailey,
ir dāro abrozą lygu žmogui, arba
paniešintam galwijui.

14. Ir dājo tą, raudonu ir baltu
dažju, raudonay ir gražey, ir jey
plyšys randas, ta aplaista;

15. Ir dāro jam gražu buttēlt,
ir prie sėnōs priglaudz', ir gelle-
žimis padrutin',

16. Kad ne pultu, taip gražey
tą jis prirāpin'. Ušs jis žinno Kad
tas ne gal pats saw gēlbētis; nēs
yra ābrozas ir pats primālo pa-
gālbōs.

17. Ir Kad jis meldzas už sawo
gerybes, už sawo moterį, už sawo
waišus, tay jis nesigēd' šalbėti su
negywoju;

18. Ir prāšo iš šilpnojo swei-
šātōs, iš negywojo jis meldzas
gywaštēs, ir iš niešam ne tinšam
ezio diddey prāšo pagalbōs,

19. Ir iš waišęzot' negālinczio
laimingą Fellonę, ir winningę, ant
pašpennėjimo ir šupczystēs sawo;
Kad gēray pašiektu, jis meldz', iš
niešo ne turrinczio.

14. Pērštyrimas.

Biaurnbē balwōnū, gārbintojū.

Taipo ir dāro, wāndenu Fellānti
norēdams, ir mišlidams bēgti
per baisus twannus, ir meldzia
mēdi tolt piščaus pripāwust už
laiwą, Furrūmi jis eiti.

2. Ušsa tas išmišlitas yra išlai-
šimą jēšpoti; ir mištras dailey tą
sutaisę su žinnojinu.

3. Alle tawo aprūpinnimas, dē-
Tēwe, tą waldo: nēs tu ir wida-
duje jurū dūdi Fellus, ir tarp wil-
nū drąsu bėginmą.

4. Tūmi tu parōdai, tawę gēl-
bēt' gālinti wiššūse Praštūse, noi-
rint ir šas be laiwo + jures eitu.

5. Bet Kadangi tu ne nori, Kad
be naudōs pašiektu, šą tu sawo
išmincze sutwērei, tay nusidūd', Kad
žmones sawo gywaštē tošiam prai-
štam mēdzui padūda, ir išlaišomi
yra laiwe, Furrūmē jie bēga per
jurū wilnis.

6. Ušs ir pirm sennowēs, Paip
anie pašididzojantieji, mišžinnai
prapūle, bēgo tie, Furrē swietą
praplātinti turėjo, + laiwą, tą
walde tawo ranša; ir taip jie pa-
šiepo swietui weisę.

7. Ušs tošs mēdis labay žėgnoi-
nēs wertas yra, Furrē teisybēje
wartūja.

8. Alle šėšimmo wertas yra tas,
Furrē išpjāusta ranšomis, tiešas
jan Paip tas, Furs tą išpjāusta;
šissai dēl to, Kad tą dāro; anšai
dēl to, Kad dienu wadinnamas
yra, norint taczau pragaištęs dāi-
štas yra:

9. Ušs Diemas ant abbiejū ly-
gey pyštā, diemo: neslibjanczujū,
ir jū bediewiškū darbū.

10. Ir bus tas dārbas draug su
darytoju mūczytas.

11. Dēl to ir pagōnū diemāczei
yr' atlanšomi; nēs jie iš Diemo
sutwē-

sutwérimo yra bjaurybe, ir žmonū dušū papištinnimu, ir neišmintingujū wirwe pastojos.

12. Mēs diewāiczus pastattyti, yra wyrausia kēšyste; ir tūs išmistiti yr iškādīngas pawēišlas pasielgimme.

13. Īš pradžōs jie ne buwo, irgi ne patešs amžinay;

14. Bet iš niekingōs žmonū garbēs, jie išigāwo ī swietą, ir tam pramanyti, kad trumpas yra žmonū amžias.

15. Mēs tėwas, dėl sawo sunaus jaunistėje mirruslo, su smutnybe ir pēršulu gedėdams, ābroza pasidarydino, ir pradėjo tą, kurs lawōnu buwo pastojęs, per diewą laikyti; ir istāte sawiemsiems diewo, šlužmą ir apierą.

16. Potam su czėsu buwo tas nediewiškas budas kaip karālaus prisakimas taip drutay laikytas, kad ir turtėjo ābrozus garbinti, pagal smarfininkū isakimą.

17. Taipojau dawe žmones ābrozus, kurrus ne gallėjo sawo ākimis ī jūs žurėdami gārbinti, todėl, kad jie per toly gywėno, ištolimōs žēmės numolawot' wėidą, ir gražu ābrozą garbingo karālaus pasidarydino, kad jie kaip tikėtay imane, gārbintu taip po ākimis ne ēsanti, kaip ir po ākimis ēsanti.

18. Taip ir parāgino ābrozū, darytojū gywpelnyste ne išmanancius, padrutinti tolia šlužmą.

19. Mēs kurs kunnigaiškczui labay norėjo itikti, tas darydawo jo ābrozą, kaip tikėtinnojo, gražū gražausey.

20. Bet žmones n' išmanantieji, kurrė taip gražey darytu ābrozu buwo priwilloti, pradėjo tą kaip Diewą gārbinti, kurrė jie pirm buwo garbing kaip žmogu.

21. Īš to klasta radōši swiete:

Kad žmones ko primāle, arba patiešiti norėjo smarfininkus, praminne jie akmenis ir mēdžus toliu wardu, kurs taczau jiems ne pūlės.

22. Potam jiems to dar ne gani na buwo, kad jie wierną Diewo išpajinnimą ne turtėjo; bet, norint jie dar bjaurey ir durnay bewištošōs išmintiēs pasielgdawo, taczau jie tolią bjaurybę ir nepasakaju wadinno pašaju.

23. Mēs jie ar sawo waišus ī apierą smāuge, ar šwente nepasakomą šwente, arba laike durnystės pilnus apširijimus niekōdōs negirdėtu budu.

24. Irgi, tolaus ne tur neyczystą pasielgimmą, neyczawonystę; bet wiens wieną smāugia wylumis, arba prieš jį nusišengia wenzawonystės pēržen gimmu;

25. Ir pas jūs samišray yrandama, kraujas, razbajyste, wagyste, wylus, klasta, newier nummas, tyczawimas, neteisiš prysėga, gerujū nepasakawims,

26. Nediekingyste, jaunimmo papištinnimas, nesakytini griešiai, kraujo, bjaurybe, wenzawonės, pēržengimas, neczystybe.

27. Mēs bjaurus balwōnus gārbinti, yra wišo pišto pradžia, prisjastis ir gālas.

28. Jey jie šwentes šwenczay jie taip elgēši, nēy wišaip pasakę; jey jie mošinna, tay wieni mellai yra. Jie elgias neteisey, ir su žinne prisėšia neteises prysėgas.

29. Mēs kadangi jie nusitiē' newywas diewāiczais, tay jie nesišbijōs neyjošōs iškādōs, kad ne teisey prisėše.

30. Taczau abbiejū teisybe ant jų užeis; tieš dėl to, kę jie Diewą ne

ne wertay pagārbing, Kadangi die
wāiczais pasītiē, tieš todēl, ka
jie neteifey ir Elastodami prisētia,
ir paniekina, kas yr šwenta.

31. Nēs neteifujū pļētenybe gā-
lā gāun', ne pagal tā mact, Kurē
jie tur, prisētdami, bet pagal ko-
rawonē sawo susigriešijimu pel-
nytā.

15 Pērstyrimas.

Aprašīmas tūlīnējū.

Bet tu, musū Diewe, essi ma-
lonus ir wiernas, ir Fantrus,
ir wiss' ka waldai su mielaširdin-
gyste.

2. Ir norint mes susigriešijam,
mes taczau tawo esme, ir paży-
štam tawo mact. Kadangi mes
tai šinnom', ne susigriešijam; nēs
mes i tawūsus esme rofōti.

3. Bet tawē pajinti, yra pilna
teisybe, ir tawo mact šinnoti, yra
šaknis amžino išgānimo.

4. Nēs mus taip ne išwadzoja
šmonū pīkts pramānims, ney
molorū niekam netinēqs darbas,
butent mārgas ābrozas, wissokiais
dažais.

5. Kurrio wēidas nešmintingus
išwadzoja; ir tie, Kurrie rods
pīktay dāro, taipojau pasldzaug'
negywu ir mirrusu ābrozu.

6. Jie ir tofio waisaus yra
wertī, tieš tus darydami, tieš
jus norintēji ir gārbinantieji.

7. Ir pūdzus, minēštā molt su
proce taisydams, padāro wisso-
fius ryšus musū reikalui: bet iš
to wieno molo jis padāro abbie-
jus ryšus, tieš czystam, tieš ir
neczystam dāiktui tinēanczus. Bet
kam šošanas tū tīkti turrētu, tai
pūdzaus walle.

8. Bet tai iškadingas yra dār-
bas, kad jis iš to patišs molo
niešingā diewāitē padāro, norint
jis pats taczau ne senney iš šēmēs
darytas pra, ir ne po ilgam wēl

turrēs i šēmē pawiršti, iš Kurros
jis buwo imtas, kad dušia, Kurē
jis turrējo, bus nū jo atimta.

9. Alle apie tai jis rūpinas, ne,
kad jis dirbtu, ney kad taip trum-
pas jo amžias ēšqs; bet kad jis
lenktyn dirbtu su āuškalleis, ir
ir šidābro, kalleis, ir kad jis šwits-
warq; dirbantiems prilygtu; ir tai
jam gyrus, kad Elastojenti darbā
padarqs.

10. Nēs jo širdiēs mislys pra-
šaip pellenai, ir jo nusitēkėjimas
prastēsnis už šēmē, ir jo amžias
labjaus paniekintas už molt.

11. Kadangi jis tā ne pažysta,
Kurs jē lēdgs, ir jam dwasē, jeme
me dirbanczē, šliejē, ir gywā
šwāpā iškūpē.

12. Jie ir laiko šmogaus amžią
per jūšā, ir šmogiška šlgimnā
per turgu; tarydami, kad wissur
reiš pelnā jēšfoti, norint ir su
Elastomis.

13. Šzie pirm wissū šinno, kad
jie susigriešij', tofius niekam ne-
wertus dāiktus ir ābrozus iš mō-
lo darydami.

14. Alle jie glaupešni, ir bēdi-
nešni yra už šofē šūdiē, (butent
neprietelei tawo šmonū, Kurris
jie prispāudz.)

15. Kad jie wissokius pagōnū
balwōnus per diewaiczus laiko,
Kurū āpys ne rēg', ney jū nōšs
šwāpā trāufia, ney ausys gird',
ney pirštai jū ranšosa ka jausti
gal, ir jū šojos labay ting' wāišk-
tinēti.

16. Nēs šmogus jūs padāre,
ir šwāpā nū šitto turris, jūs pas-
taise.

17. Bet šmogus juš ne gal pa-
daryti, kas jam butu lygu, ir tai-
czau Diewu butu: Nēs kadangi
jis smertēlnas pra, be rods jis
padaro negywā sawo bediewiškō-
mis

mis ranfomis: juē jis gerēsniš uš tē, furri faip Diēwā garbin'; Nēs jis gywas pra, bet annie nie, fadōs.

18. Priegtam gārbin' jie ir piē, czaufus žwēris, furrie, jey jūs su Pittais ne iēmānanczeis galwijais sulygini, dar toly piētesni pra.

19. Nēs jie žmonēms ne patinka faip Pitti galwijai, furrie žurint gražus, ir nū Diēwo ney pagirti ney pēržegnoti.

16. Pērštyrimas.

Apie kōramonę Egepcionū.

Del to jie wertān tofies jau buwo wārginti, ir piētujū fir, mēlū daugybe mūcziti.

2. Prieš tē warginnimā tu gēr darai sawo žmonēms, ir patasai jiems šwiežu walgt, butent put pellas i walgt, furru jie geidāwo;

3. Kad tie, furrie geidāwo to fio walgio, iš tofiū dūtū ir atsu stū putpellū, išmoštu pamesti ir sawo kunisfā geidāwimā; bet Pitti, furrie mažā czēsā buwo pri stoķē, šwiežā walgt gautu.

4. Nēs taip turrējo nusidūti, kad anniems, smarķey elgiantiems, tofs stoķojiems rastus, furri ne gallējo ginti; bet šiems wieniems pawēiēšlas butu dūtas, faip jū neprietelei buwo wārginti.

5. Tiesa ir šittus užpūle piēti iškadingi žwērys, ir buwo ižeisti ir žawinti nū fraiwū žalcžū.

6. Taczau pāpykis gallāusey ne pasliēpo, bet buwo mažā walan dā iškandinti ant pamofilo: nēs jie turrējo iškanningā ženflā, kad atsimintu prisafimū tawo žofano.

7. Nēs furrie werties i tē žēnflā žurēdami, tie pagilbo ne per tē, fā jie žurējo, bet per tawę, wišū iškanytojt.

8. Ir tūmi tu parōdei musū neprieteliems, kad tu esqsis gēlbētojis iš wišō piēto.

9. Alle annie buwo žogais ir musēmis i smerti iškasti, ir ne gal lējo ney jočiōs pagālbōs sawo išk liēkimui rasti, nēs jie buwo pel ng, kad tūmis butu wārginami.

10. Bet tawo waitus ne gal lējo ney nūdingū smāfū dantys ne pažeist; nēs tawo mielasjirdina gyste apgyne ir iškgyde jūs.

11. Nēs jie dēl to taipo buwo forawoti, ir wēikēy wēl iškgyditi; kad iškmoštu atsimintis tawo žodi žiū, ir ne taip diddey užmirštu; bet iškliktu ne atškreipt nū tawo gēradējystcžū.

12. Nēs jūs ne gyde ney žole ney liekarstwa, bet tawo žodis, pone Diēwe, wišlab gydāsis.

13. Nēs tu walę turri, taip ant gywujū, faip ir ant mirrusujū, ir tu nuwedi žėmyn išk pēklōs wartū, ir wel iškvedi.

14. Bet žmogus, jey Pošt ža win' sawo piētenybėje, tay jis ne gal išejusę dwasę sugražinti, ney atstojusę dušią pargabēnti.

15. Bet negalims dāikts pra tawo ranfai iškēgti.

16. Nēs nelabbieji, furrie tawę pažint ne norējo, pra tawo wiš galincze ranfa plaēti, faip jie ne girdētu lytumi, leddais, twannais, furru iškēgti ne gallējo, forawoti, ir ugnimi suēsti buwo.

17. Ir tai buwo dywū dywnānas dāikts, kad ugnis didzausēy dēge wandenije, furs taczau wiš fā iškēsa; nēs swiets farāuja už teisūsus.

18. Kartais liepsna ne dēge taip diddey, kad ne sudėgintuj žwēris piētėmsiems užlėistuos; bet kad jie patys žurēti turrējo, faip Diēwo judu taip diddey wārginti buwo.

19. Kartais dēge liepsna wandenije per ugniēs gallybę, kad pras pulditu neteisūsus.

20. Alle

20. Alie prieš tai tu pennėjai sa-
wo žmones angelū walgiu, ir pā-
suntei jiems dūnq pagatawitq iš
dangaus be dārbo; ta galėjo wis-
soti skannumq pridūt', ir Poj-
nam tas buvo pagal jo norq.

21. (Mēs Kad Kas tawq laužia,
iš to tawo waišai wissiskay prisi-
mokinna, Kaip saldus tu esti.)
Mēs Pojnas iš to dare, Kq norėjo,
Kaip jis ušgeide, šaipo, arba taipo
walgiti.

22. Bet tēn pasiliko ir sniegas
ir leddai ugnije, ir ne sutirpo; Kad
jie suprastu, Kaip ugnis, ir tarp
leddū dēgqšs, ir lytuje žaibojasīs,
neprietelū jawus išpūstijo.

23. Ta patti ugnis, Kad teisėjai
prisiwerstus, turrėjo užmiršti sa-
wo paties maciēs.

24. Mēs sutwėrimas, taw, Kaip
sutwėrtėjui bluzijqšs, yra stro-
pus ant wārginnimo neteisujū,
ir atsilėidžia tiems ant gėro, Kuri-
ris tawim nustiē.

25. Dēlgi to ir tū cžs tas wis-
sotiū budu pēršmaine; ir derėjo
dowanai wissus pēnanczei, pagal
Pojno norq, Kaip jam reikėjo;

26. Kad tawo waišai pirmo-
tu, Kurrus tu, Pone Diewe, my-
li, Kad ne užaugusėjai waisus žmo-
gu pēnia; bet tawo žodis išlais-
tus, Kurris tawim nustiē.

27. Mēs Kas nū ugniēs išliko
ne suėstas, umay nū saulės šwie-
summo pēršaito, ir sutirpo.

28. Kad žinnoma butu, dar
šaulei ne užtefkėjus, taw reiktu
dēkawōti, ir po tawo atkū sto-
wėti, Kad aušta.

29. Mēs nedėkingo nustiēkėjū-
mas sugaiš nēy šarma žiemoje, ir
nēy Pofšai niekam netinkas wan-
dū nubegs.

17. Pēršprimas.

Apie tamsybę Egipto žemiję.

Diddi ir nepasākomi yra tawo

subai, Pone Diewe; dēl to ir nus-
šjengia patieji žmones.

2. Mēs Kaip jie mislijo pamint
šwentus žmones, buvo jie patys,
Kaip neteisėjai, tamsybėje surišti ir
šalinei ilgiōs naštis; ir Kaip bē-
gunai gulėjo jie po stogais užra-
šinti nū amžinōs įsimintiēs.

3. Ir Kaip jie mislijo, sawo grie-
šus paslėptus, ir potam su uždan-
gu užmirštus busenczus, tay jie
buvo išwajoti ir deiwėmis pagan-
dinti.

4. Mēs ir tame Kampe, Kurrem-
jie laitēs, jie ne galėjo išlikti bē-
baimēs: cze buvo bīdėjimas girs-
dėtas aplink jūš išgandinqšs jūš,
ir baisus rėgėjimai jiems pasirode,
Kurrū jie nusigando.

5. Ir ugnis ne galėjo su wissa
sawo syla žibėti jiems; ney žiban-
ti žwaigždū liepsna galėjo wargin-
gq našti šwiesq daryti.

6. Jiems tiesa beje pasirode ugi-
nis iš sawes dēganti, išgqšzio
pilna: tay jie nusigando tokiq deis-
wę Kurrū taczan nieks buvo, mis-
lidami, dar piētēsno šo ēsant, Kaip
Kq jie buvo rėgėję.

7. Taip jau daršimmas žynystēs
nieks ne gēlbėjo; ir jū žinnojimo
gyrus apjūku pastōjo.

8. Mēs Kurris buvo apšiemę pris-
ibijojimq ir išgqstis iš serganczū
dušū išwaryti, tie patys apsirgo,
Kad ir jū prisibijojimas buvo ap-
jūktas.

9. Ir norint jūš ney wiens toks
sai išgqstis ne butu išgandings, tay
jie taczan butu galējg iš baimēs
prapult, Kaip žwėrys bēgo i jū tar-
pą, ir žalczei pulkais taip šnypžde
Kad jie i ūrq, be Kurris taczan pas-
buti ne galėjo, pajurėti ne iš-
dryso.

10. Mēs Kad Kas taip nusiimin', tai
daro jo paties piētēnybe, prieš jē
ludijanti, ir jē prajuddanti.

11. Ir

11. Ir nusigandusi sąžine, wissu
czėsu prisibija kas pilszėuso.

12. Nės prisibijojimas iš to ran-
dasi, kad kas ne žinno kaip atsi-
kaltėti, neįgi ne žinno kur pagál-
bės rasti.

13. Bet kurio girdiję menė pa-
linėsmuojimo yra, čė tas nusi-
minnims daugiaus drėbanti daro,
kaip patšai wargas.

14. Bet tie, kurie podraug mie-
gojo tą naktį (kurri baisti ir tikrai
...tis, ir iš baisės pėklės kampo
...rėdusi buvo.)

15. Tū keli buvo gandinti bai-
somis deimėmis, bet keli parpūle,
tarydami, tojaus mirę; nės už-
pūle jų nūglė ir nelaukta bėime.

16. Taip ašja kurri ta bėime
buvo užėjusi, tas tojau nėp kėlė-
jime apfáltas buvo, be gelležų,

17. Ar jis butu buvęs lauki-
ninkas ar kerdzus, ar darbininkas
koksai pūsczėj; bet jis turrėjo nėp
taigay sugautas, tą ne išwėngia-
mą bėdą nešėti.

18. Nės jie wissi buvo podraug
wienais tamsybės pānczeis apfálti.

19. Kur tikėty koks wėjas pūte,
ar paušėzei saldžey giedojo po-
tānkieis šaklais, arba wandū di-
dey nubėgdamas ūže, arba ašme-
nys didzu pabildimnu nupūle, ar-
ba šofantieji žwėrys, kurrus jie
mattyti ne galėjo, bėgo, arba bai-
singi bjaurus žwėrys kaukė, arba
atšlėpims iš aukštū kálnū atšlie-
pė, tai toktai wis jų išgandino,
ir padare jų nusiminanczus.

20. Wissas swietas kurrėjo swė-
czenczė swiesybė, ir sawo darbūs
be pāiniū dirbo;

21. Wienintėly ant šittū buvo
tamsi naktis, ta buvo: abrozės
tamsybės, jų užpulsenczės; alle
jie patys sawą didžans funkino,
kaip ta tamsybė.

18. Pėrstyrimas.

Įstiraukimas waišū Izrael iš Egipto.

Bet tawo šwentieji turrėjo didė-
dė swiesybė; ir neprietelei ties-
sa išgirdo jų balsą, bet ne rėgėjo
jų gynti; * 2 M. 10, 23.

2. Ir pagyre sawę, kad tieš ne-
kentėjo; ir dėkawojo, kad tie kur-
rie nū jų pirm buvo pažėisti, ne
atsikėrsijo ant jų; ir wėlijo, kad
jie labay toli nū jų atštrauktu.

3. Prieš tai tu šiems dawei ug-
ningą stulpą, jiems nežinomą kėlę
rodanti; ir ne turrėjo jų pažėisti
šaukė ant garbės wertės kėlonės.

4. Nės anie ir buvo werti, kad
swiesybė nū jų buvo atimta, ir
jie tamsybėje, nėp kėlėjime, ap-
fálti gullėjo, kurie sawo waišus
laikė apfáltus; per kurrus turrėjo
dūta buti nepragaištanti žofano
swiesybė swietui.

5. Ir kaip jie mislijo šwentųjų
rudikis žėwinti, (bet wiens tū,
pamestas jiems ant kėrawonės
išlaišytas buvo) atėmė tu jiems
jų waišus pulkais, ir išgaissinau
jų wienu kurtu didžame wāndė-
nėje.

6. Tiesa ta naktis buvo musū
tėwams pirm pasakęta, kad jie
tikrai žinnotu ir pasidzangtu iš
žaddėjimo kurri jie wėrėjo.

7. Ir sawo žmoney taip laukė
teisųjų išgānimo, ir neprietelei pra-
pūlimo.

8. Nės tū paczu czėsu, kaip ta
priėbininkus wārginai, tu mus šas
wėsp wadintus pagārbinau.

9. Ir kaip šwentieji gėrujų waiš-
kai saw apierawojo pašlapczomis,
ir diėwiską prisākimą wienširdžey
wartojo, priėmė jie tą kaip šwen-
tieji, taip gėrą kaip piktą podraug
kentėti; ir tėwai pirm giedojo laup-
sės giesmę.

Č e e e o i s t o

10. Nės

jiems buwo nusidawę; Ead tokiu budu wiſſiſſay jūs uſfluptu Eorawone, ne toli ēſanti.

5. Jettawo jmones dywimu Fellu Fellutu, bet anie negirdētu smer. czu mirtu.

6. Uēs wiſſus ſutwērimas ſaw tiſſeq budq turrēdamas, tojau fit toſo paſtōjo pagal tawo priſāki mę, Euri jis pilnawojo; Ead tawo waiſai nepajeiſti butu apſau gojami.

17. Eze buwo dēbeſis, ir pawēſi dawę abajū; Eut pirma wandū ſtowējo, eze buwo ſauſa jēme matyt; eze buwo iſ raudonū jurū paſtārgs Eēlas be pāiniū ir iſ bai ſingū twannū jalojentiēji lauſai;

8. Per tq pērējo wiſſi jmones, po tawo waiſai apſēgēti, Euri toſiſ ſtebaſlingus dywus mātē; 9. Ir jte ējo nēy jirgai gany Eloj, ir ſoſimējo nēy erycei, ir gārbino tawę, Pone Dieme, ſawo iſgēlbētojt.

10. Uēs jte dar to atſiminne, Eap jiems buwo nusidawę, jū wargę, Eap jēme, wietoje priāu ganzū galwiū iſdawę muſſū, ir wandū jūwū wietoje, daugybę warlū iſlēdo.

11. Alle pōtam jte ir ſhate ſmie ję pauſēzū weſſę, Eap jte iſdyko, ir ſtannaus walgio prāſe.

12. Uēs latlſe jiems putpelles mū jurū jū uſſigēdimmę iſpildit.

13. Taipojau atējo Forawone ant griēnujū ſu ſenklais, Euri paſt rōde baiſingais jāibāwimais. Uis jiems wertay buwo, Ead jie toſtai

Eentējo ſawo piſtenybēs dēley. Eas dangi jie ſweczus piſtay buwo laiſę. Kelli, Eap tie atējo, Euri ne jinnojo Eut eiti jūs ne priēme; bet Kelli ſylito ſweczus, Euri jiems buwo gēr dārp, ſlužyti.

14. (Ir ne tiſtay ta wiēna, bet dar ir Eitta Forawone ateis ant jū, Ead jie ſwētīmūsus taip nemeilint gay laiſe.)

15. Bet Kelli wārgino tus, Eurg tus ſu dzau ſmu buwo priēmę, ir jiems mieģzonū prowę buwo nus dalliig didzu ſtaudėjimu.

16. Ule jle ir buwo apjēfinti, (Eap anie pas wartus taiſojo) Eurus toſiſ tamſębe uſpūle, Ead Eojnas jēſojo tāſę ſawo wartop.

* I M. 19, 11.

17. Urai ſumigę, Ealy ſtrunos ant pſaltēraus Eitra per Eittę ſtans ba, ir tacjau Eojna ſawo balſę dūſt, Eap tai iſ dārbo iſmanai.

18. Uēs Eas ant Eimēs paſilais Eydawo, tai wāndenije buwo; ir Eas wāndenije budawo, tai ant jēmēs waiſſtinējo.

19. Ugnis mācni buwo wānden nile per ſawo ſylę, ir wandū uſt mirſa jo nūgę geſyti.

20. Ir wēl, Eap ſna ne ſudęge ſutwērimū ſmertēlnę Eunę, po to einančzū, neygi ne ſutwēlnę nei ſmertēlnę walgi, Eurs tacjaus Eap lēdas lenqway ſutirpo.

21. Pone Dieme; tu ſawo jmonis wiſſur ſlomingus padarai ir pagārbina, ir jūs ne panieſinai; bet wiſſadōs E. wiſſur jiems pas dējet.

Ryngos Tobioſaus.

1. Pērſprimas.

Tobioſaus gimimę, nebajnyſte ir wargat.

2. Buwo wyts, warda Tobioſus, iſ gimminēs Uaptali, ir sumieſto auſſtoj Galilėjo ties

Uſſero, paſellėj ant Eairēs wrieſ jures.

3. Tas drange buwo ſugāutas Eze Ealmānaſſera, Eawālaus Uſſy. C c c a rionis

tionū : žėmės. Ir norint jis po swettimais apfáltas buwo, taczan jis n' atpūle nū Diemo žodžio.

3. Ir wis kq jis turrėjo, nuda: lijo jis sawo podraug apfáltiems broliams ir sawo gentims.

4. Ir norint jis jaunáusias wyrs buwo gimminės Naptali, taczan jis ne pasielge kaip kúdikis.

5. Ir norint Požnas gárbino áukso weršus, kurtus Jerobeams, Izraėlo Karálus buwo padarydi: ngs, tay jis taczan wėnge tofiq bjaurybę.

6. Ir laikės prie bažnyczės ir Diemo ųlužmės, Jeruzalėje, ir cze ųlužijo Pono Diemui, ir melde Izraėlo Diemq, ir wiernay atliko sawo pirmūnes bey deųėtines.

7. Taip, kad jis wiųadós, kas trėczq mėtq ateiwjems, naųlėms ir ųrrátoms dawę jū deųėtines.

8. Toktai jis dare ių mažū sawo dienū pagal Pono Diemo žoųanq.

9. Ir kaip jis buwo užáuges, wėde jis moterį, tiekajau ių gimminės Naptali, wardu Ang, ir su lánke ių jós sunu, tq tiekajau prai minne Tobioųumi.

10. Ir moųinno jė Diemo žodi ių mažū dienū, idant jis Diemo bi: jotus, ir griekus wėngtu.

11. Ir kaip jissai su wiųųa sawo gimmine, su sawo mótėrimi ir waikais tarp kalinniū buwo nu: wėstas i miestq Niniwę,

12. Ir Požnas wálge nū apierū ir pagónū walgiū, ųaugójos jis, ir nesldare necypstu toųiu walgiu.

13. Ir kadangi jissai ių wiųšos ųirdiės Pono Diemo pristiųijo, dawe Diemas jam tqst malonę po akiū Salmanassero, Assyrionū Ka: rálaws,

14. Kad tas jam pawėlijo wali: nav eiti, kur jis telt norėjo, ir at: likt sawo reųalms, kurtus jis turrėjo.

15. Taygi jis tánkėy lanųydwu wiųųus apfáltūsus, ir palinkųmi: nojo jūs Diemo žodzia.

16. Ir atėjes i miestq Rages, Mėdū : žėmėje, drauge buwo atų: nėųgs deųimt ųwárū ųdábros, kurt: rus jam Karálus buwo dománójes.

17. Ir kaip jis tarp Pittū Izraelitėnū památe wienq, Gabelt wart: du, ių sawo gimminės, didey pas: wargusi, žyczijo jis jam tus pins: nigus, ir ėme nū jo užraųq.

18. Bet po ilgo czėso, Salmas nassarui pamirtus, kaip jo sunus Senakeribs paųuy jė Karálawo, neųenczasis waikus Izraelo,

19. Lanke Tobioųus kas dien: wiųųus Izraelitėnus, ir palinkųmi: nojo jūs, bey Požnam nudallijo ių sawo gerybju kėk galėjo.

20. Iųálfūsus jis walgidino, nūgūsus jis apdenge, nūmuųtūsus ir mirrusus jis paláidojo.

21. Bet Karálus Senakeribs bu: wo bėges ių žydū : žėmės, kaip Diems jė buwo iųtiųęs dēl jo bluznijimo. Ogi kaip jis buwo parėjes, apųrústawo jissai, ir dawe waikū Izraėlo daugybę žawin: ti: tū lawómus dawe Tobioųus: paláidūt.

22. Bet kaip tai Karálus patyre, liepe jissai jė žawinti, ar atimti: wiųq jo gerybę.

23. Bet Tobioųus iųbėgo su sa: wo pácze ir sawo sunum, ir slap: czey laikės pas gėrus prietelus.

24. Bet po ketturis deųimts ir penųiū dienū, buwo Karálus sawo: paties sunū užmuųtas.

25. Ir Tobioųus ųugryžo i sawo: namus, ir wiųųa jo gerybe jam buwo atdūta.

2. Pėrstyrimas.

Tobioųus, sawo wargūse apjūktas. **N**otam ant Pono Diemo ųwen: tiės, kaip Tobioųus sawo na: mūse

mūse gręczną częśćt buwo pēles, priakimusiakęs, jis ne pyko ney tare jis sawo sunui: nueit, ir kwiest Diemo prisiibianczus is mu, su gimines, kad drauze su mumis walgitu.

2. Ir kaip jis namu parėjo, safo jis tēwui Tobioſui, kad wiens gullis užmuſtas ant ūlyczos.

3. Tay tojaus atskęles Tobioſus nū stalo pirm walgio, ir nu, tjęs pas lawoną, pakęle tą, ir nuneſe jį slapczy i sawo namus, kad jį naſcze, niekam ne matant, palaidotu.

4. Ir kaip jis lawoną buwo pailęs, wālge jis sawo dūną su smutnybe.

5. Ir atsiminne tū žodžų Pono Diemo, sakytū * per praraką Amozą: * Am. 8, 10.

6. Jusū ſwentes pastos gedęjū mo dienomis.

7. Ir naſcze jis nuęs, palaidojo lawoną.

8. Bet wiſi jo gentis pabare jį, tarydami: ne perſenney paralus liepe tawę žudditi tū daktū dęley, ir tu wos iſtrūkai, ir taczau dar laidojū lawonus.

9. Bet Tobioſus daugians prisiibijo Diemo, ne kaip paralaus, ir sunęse slapczy užmuſtūsus ir jū slapczy laike sawo namuſe, ir naſcze jū palaidojo.

10. Bet nuſidawe ant wienos dienos, kaip jiſſai namu parėjo, palaidojes lawonus, ir pailęs, ir atſigulle i paſent ir užmiggo.

11. Įgmette kręždę sawo mieſ, tą is sawo lizdo; tas jam karſ tay iſritto i akis, is to jis aklas paſtėjo.

12. Bet tą wargą jam Diems užlėdo, kad waikū waikai Pantrummo pamęiſlą turtetu, kaip ant ſwento Jobo.

13. Ir kadangi jis is mažū die nū Diemo buwo prisiibijojes, ir jo

prakimusiakęs, jis ne pyko ney murmėjo prieſ Diemą, kad jį bus wo dawęs aflu paſtot; bet wienas paſliſko Diemo baimėje, ir dėkawojo Diemui per wiſą sawo amžią.

14. Ir kaip paraklet ſwentą Jobą ap ūkdawo, taip apjūke Tobioſu jo paties gentys tarydami:

15. Kame dabar tawo nuſitiſkėjimas, Furio dėl tu tieſ iſdalo lijei ubbagams, ir tieſ lawonų dawei palaidot?

16. Ir Tobioſus jū pabare, tarydams:

17. Ne kalbekite taip; nės mes esme ſwentujū waikai, ir laukiam ſitto amžio,

18. Tą Diems dūs tiems, Furi tie tiſkėjime druti ir wierni iſi ſilaiſys po jo akis.

19. Bet Ane, jo patti, drąsey dirbo sawo ranſomis, ir jį maſtinno werpimnu.

20. Bet nuſidawe, kad ji jauną oſkaitę parſwėde:

21. Ir kaip tōs blowimną jōs wrys Tobioſus iſgirdo, tare jis: dabokities, kad ne wogta butu, atdūkite ję tiſram ponui: nės mums ne pareitis wogtą grę wālgiti, arba tą kruttinti.

22. Tōs kalbōs dėl ſuppō jo patti, ir atſakydama tare: tai ſojnas mato, kad tawo nuſitiſkėjimas nieku pawirto, ir tawo dōmai nos ubbagams dallytos prapūle.

23. Tokieis ir ſittais žodžiais jį jam jo wargą iſpėjo.

3. Pērſtyrimas.

Tobioſaus ben Gorēs Maſda.

Tay diddey atſiduſėjo Tobioſus, ir pradėjo werkti bey melſtis, tarydams;

1. Pone Dieme, tu eſi teiſus, ir wiſi tawo darbai yra teiſus, ir wiens malone bey wiernybe.

2. Taygi

3. Targi, mans Pone Diewe, buſ man malónus, ir ne atſerſiſi mano griekus, ne atſiminſi ney mano ney mano tewû nuſidėjimû.

4. Uſis Kadangi mes tawo priſákimû ne ſlauſim, try mes ir pa dūſi esme ſawo neprietelame, Kad jie mus iſplėſe, apſáltus laiſo, ir ſawinn; ir gėda, paniekinnimu ir ápiûſu paſtėjam ſwettiniems, i Karus tu mus iſbarſtei.

5. Targi, pone Diewe, baiſus yra tawo ſudai, Kadangi mes tawo pr-ſákimus ne laiſim, ir ne wiernay po tawo áſiû paſielgim.

6. Af Pone Diewe, iſródit man malong, ir ſuwallyſi mano dwaſi pa'áuije: nės aſ meilijū mirti, ne ſaip grwas buti.

7. Ir nuſidawe tą pacze dieną, Kad ſore Raguėlo dukte, Mėdū mieſte Rages, taipojau bjaurey darſyta ir iſſólota buwo, nū ſawo tewo ſluginės.

8. Jai buwo emę ſeptynis wyrus po ſits ſitto; ir piſtoji dwaſe, Aſmodi wadinma, buwo tus wiſſus ſawinnuſi, tojaus, Kad turs rėjo prigullėti.

9. Dėl to ję darſe jós tėwo ſlugine, tarydama:

10. Diewe dūſ, Kad mes nieka dós ne mattytumbim nū tawę ney ſunu, ney dukteri ant žėmės, tu wyrū; žuddytoje.

11. Ar tu ir mang nori žuddyti, ſaip tu ſeptinis wyrus žuddei?

12. Tus įodzus iſgirduſi ji tėjo i ſamárą, auſtayı tame butte, ir ne wálge ney gėre tris dienas, ir tris naſtis, ir ne lómės melſtis ir werſti, ir Diewą melde, Kad ję iſgėlbėtu iſ tós gedós.

13. Potam trećią dieną, ſaip ji buwo ſawo malda pabaiguſi, laupſino ji Diewą, tarydama:

14. Paſlowintas buſ tawo wardas, Pone Diewe, muſû tewû

Diewe: nės. Kad tu pyſſi, tay tu malong ir ſuſmillima iſródai; ir priſpáudimme tu griekus atléis di tiems, Kurrie tawęſp' ſauſia.

15. Tawęſp', mans Pone Diewe, aſ ſawo wėida werczu, tai wėſp' aſ ſawo áſie paſellu'.

16. Ir meldzu tawę, Kad mang ne iſgėlbėtumbei iſ tós ſunſiós gedós, ir mang ſuwallytumbei.

17. Tu žinnai, Pone Diewe, aſ ney jokio wyro ne norėjau, ir ſawo duſią czystą iſlaikiau, nū wiſſû piſtû geidulû;

18. Ir niekadós ne ėjau i puſką necyſtû ir newiežlibû žmonû.

19. Bet už wyrą teſſeti aſ apſiėmėjau tawo báimėje, ir ne iſ necyſto ſokio uſigeidimmo.

20. Targi ar aſ jû, ar jie man nės newerti buwo; ir raſi tu mas ne ſittam wyrui palaiſei.

21. Uſis tawo aprápinimas ne ſtow žmonû galybėje.

22. Alle tai aſ tiſray žinnau, ſas Diewui ſluži, tas po ſunſiû bėdū yr palinſminojamas, ir iſ priſpáudū iſwálnijamas, ir po pabaudimmo jis randa malóng.

23. Uſis tu ne mėgſti muſû praſpálimmu. Uſis po wietrós dūdi tu ſáule wėl ſwieſti, ir po dejas wimo ir werſmo tu pilte mus užpili dzaugſmu. Tawo wardui buſ amžinay garbe ir laupſe, tu Izraėlo Diewe.

24. Toj' adynoj' buwo ſittū abbiejū malda iſſlauſyta, nū Po no Diewo danguje.

25. Ir ſwentas Rapaſlis, Po no Diewo ángelas buwo ſuſtas, Kad abbiem gėlbėtu, Kadangi jû dwiejū malda lygey wienu czėſu pranėſta buwo Ponui Diewui.

4. Pėrſtyrimas.

Tobioſaus paſtutinni male.

Ir ſaip Tobioſus miſlijo ſawo malda taip iſſlauſytą ėſancę, Kad

Ēad miršes, priwadinnos jis sawo sunu prie sawes, ir tate jam :

2. Miels sunau, Ēauspē mano šodziņ, ir palaiķpē tus drutay sawo širdije.

3. Ēaip Diews mano dušiq su walys, tay palaidopē mano lawōnq; ir gārbiķ sawo mōtinq kolgyw's busl.

4. To atšminē, Ēieķ nēgandū šijl Ēentējust, Ēaip ji tawē po sawo širdze nešoj,

5. Ir Ēad ji bus mirrust, tay tu lāidoķ jē pas mano šalt.

6. Ir kol tu gyws pateķš, turtēķ Diewq po āķiņ ir širdije; ir saugoķis, idant ne t wienq grieķq pawēlytumbei, neygt darytumbei prieķ Diewo priķāķimus.

7. Lū sawo gerybjū gēlbēķ pawargusus, ir ne atšķreipē nū wargdienū, tay Diews wēl malos ningay ant tawes žurēs.

8. Jey tu galli, tay gēlbēķ ne turrinczus.

9. Jey tu daug turri, tay apķczey nudalyķ; jēy maķ, tay ir tq mājummq dūķ iķwiernōs širdiēs.

10. Lēs tu šurinkēš tīķrā algq bēdoje.

11. Lēs dōwanos pawarguslēm dalytos iķgēlbt iķ wiķšū grieķū, ir iķ smertiēs, ir ne palieķt bēdoje.

12. Dōwanos ubagams dalytos, yradiddis palinkšminojimas po āķiņ auckēczāusojo Diewo.

13. Wengē, mans sunau, wiķsoķiq ķēķšystē; ir per sawo mōtē nēšlaiķyķis su Ēitta.

14. Pasdidzawimas te ne ponawoja ney tawo širdije, ney tawo šodzūse; nēs tai yradzja wiķso prapūlimmo.

15. Ēas taw dirba, tam wēiķatliķ jo algq, ir ne truķķēķ ney wiesnam jo pelnytq algq.

16. Ēq tu ne nori, Ēad taw Ēitte darytu, tai ir tu ne daryķ Ēittam.

17. Ēudalyķ iķāķufam sawo dūnq; ir apdentē nūgūsus sawo rubais.

18. Dūķ pawārguliems dowa nū nū sawo dūnōs ir wyno, Ēad jie laidoja gerūsus; ir ne walgyķ ney gērē su grieķininkais.

19. Wiķšadōs jēķēķ pamōķinimq prie iķmintingujū.

20. Ir wiķšadōs deķawēķ Diešwui, ir melķķis, Ēad jis tawē walydytu; ir tu jo šodē ķēķiotumbei wiķšūse sawo ķettējimūse.

21. Tu ir žinnoķ, mans sunau Ēad aķ deķimē swarū šidābro, taw dar ķūdiķiui ēsant, žyczijau Ēabēlui, mieste Ēages, Ēlēdū ķēmēje; ir jo uķraķq aķ turru pas sawē. Todēķ pasrūpinēķ, Ēaip tu pas jē nuēķes aķkolitumbei tus pinnigus, ir jam jo uķraķq sugraķintumbei.

22. Tikt nieķo nēšrūpinēķis mans sunau: mes tiesa pawārgom, alle mes daug gēro turrēšime, jey Diešwo biķōšimis, grieķus wēngēšime ir gēr daryšime.

5. Pērķyrimas.

Jaunais Tobiofāus āngelo palūķēķas i Medū zemē.

Ēay atsāķe jaunais Tobiofāus sawo tēwui, tarydams: wiķš, Ēq tu man saķei, mans tēwe, tai aķ darysu.

2. Bet Ēaip aķ tus pinnigus atgāuti turrēczau, tai aķ ne žinnau: ansai mang ne paķysta, tai poķau ir aķ jē ne paķystu. Ēoķēķ aķ jam ķenķlq nuneķu, Ēad jis man wieritu? Ēaipķau aķ ir ķēlq ne žinnau iķķi jo.

3. Tay atsāķe jam jo tēwas, ir tate: jo uķraķq turru aķ pas sawē; Ēad tu tq jam parōdiķ, tay jis toķaus taw atdūš pinnigus.

4. Tikt dābar nuēķes dabōķis wierno draugo, Ēurs uķ sawo algq su tawim situ, Ēad tus pinnigus

gus atgautumbei man, gyvam b' esant.

5. Tay isėjo jaunasis Tobiofus, ir rado wiežlibą jaunikaitį stovintį, tas buvo apsirėdęs ir pasigatavojęs į kelionę.

6. Ir nežinodams jį Dievo angelą esantį, swėikino jį, ir tare: iš kur tu, miels jaunikaiti?

7. Ir jis atsakė: aš esmi Izraelitėn's.

8. Ir Tobiofus tare jam: ar tu žinai kėlą į Medū žemę?

9. Jis atsakė: aš beje tą žinau, ir tankeį tū ejau, ir buvau gaspadoje pas mūsų broli Gabėli, gywėnantį mieste Rages, Medū žemėje, esantį ant kálno Efbata nūs.

10. Ir Tobiofus tare jam: mano miel's, palukėk ben mūsų, iškol aš tai sawo tėvui atsakysu.

11. Ir Tobiofus nuėjęs tai pasakė sawo tėvui; ir tėvas dywiojos, ir kwiete jaunikaiti, kad eitu į widdu.

12. Ir jis iėjo pas sėnį, ir swėikino jį, tarydams: Dievas te dūde tau dzaugsmą.

13. Ir Tobiofus tare jam: Po k' aš dzaugsmą turrėczau, tamsoje be sėdėdams, ir dangaus swiesybę matyti ne galėdams?

14. Ir jaunikaitis tare jam: buk Pantrės birdiės, Dievas tauwėikeį gelbės.

15. Ir Tobiofus sake jam: ar tu palydėsi mano sunu į miestą Rages, Medū žemėje pas Gabėli, tay aš tau atliksu tauw algą, kaip tu sugryši.

16. Ir angelas tare jam: aš jį nuwėssu, ir wėl parwėssu pas tauw.

17. Ir Tobiofus tare jam: prašau tauw, sakyt, iš kokiės gimminės, ir kurrės gimminės eilės tu išgą?

18. Ir angelas Kapaelis tare: tu to ne klauk; ar tauw ne ganna, kad pasuntint turri, ko tauw reikia žinoti, iš kur aš esąs?

19. Taczu, kad tu jo nesibijotumbei, aš tai tauw sakysu: aš esmi Azarias, sunus didzojo Ananiofus.

20. Ir Tobiofus tare: tu esi iš gėrės gimminės.

21. Prašau tauw, ne padyk, kad aš klaušau tauw gimminės.

22. Ir angelas tare: aš tauw sunu swėiką nuwėssu ir parwėssu.

23. Tobiofus atsakė: tay eikita. Dievas t' esle su jum dwiem ant kėlo, ir jo angelas te lyd' judu.

24. Tay pasitaisęs Tobiofus, su wissu tū, ką jis norėjo drauge imti, ir atšwėikinnęs nū tėwo ir nū motinūs, isu sawo draugo nuėjo tēn.

25. Ir jo motina werkti pradėjo, tarydama: palinksminojis mūsų sennystės tu mums atėimai, ir šallin suntei.

26. Už wėlyczau, kad tie pinigai niekadūs ne butu buwę, kurrū dēl tu jį nusuntei.

27. Muddu butumbiwa apslėję sawo pawargyste; tai diddis mūsų dwėjū lobis butu, jey mumma sunus pas mudu butu pasilikęs.

28. Ir Tobiofus tare: ne werk; mumma sunus drut's ir swėiks nukellaus ir parcellaus, ir tauw akys jį mattys.

29. Už aš tiškiu, kad gėrs Diewo angelas jį palydės, ir wis ką aprūpis ką jis ketta ištefėti, taip, kad su dzaugsmu pas mus pargryš. Taip nutillo jo motina, ir sawo birdi nurānde.

6. Pėrpyrimas.

Tobiofus jumiēs sugawimmas.

Ir Tobiofus nuėjo ir sunyktis nubėgo drauge su jumi. Ir kaip

Paip pirmos dienos žygi jis buvo atlikęs, pasilikę jis pas upę Tygris.

2. Ir ėjo savo kojų nusimazgo: ti: ir štai, didde žuvis paėjo, jį praryti.

3. Tōs nusigando Tobiofus, ir su didzu balsu šaukė, tarydams: eš pōne, ji nor manę praryti.

4. Ir angelas tare jam: nutwē, es jė prie sparnū, ištrauk jė laukan.

5. Ir jis ištraukė jė i Prantą; tay ji wartės po jo kojū.

6. Tay tare angel's: pėrkirst tą žuvį pussau; širdi, tulži ir kėpe nas saw palaišyė, nės jie labay tinė i liekarstwą.

7. Ir kėlis šukėjus jie saw iš kėppe, ir ėme drauge ant kėlo; kėltus šukėjus jie išūdė, kad pa kėllėje turrėtu, iškė nueinant i miestą Rages, Mėdū žėmėje.

8. Tay klause Tobiofus angel'ą, ir tare jam: prašau tawę Azaria, mans brolau, sakę man, kokią liekarstwą gal pataisyta bus ti iš tū dalykū, kėrus tu liepei pakawoti.

9. Tay sake angelas: kad tu širdiės dailėli dėsi ant anglū dėgančū, tay tie dumai išwāro wissos kias piestas deives, nū wyrū ir nū mōterū, taipo, kad ne gal daugiaus iškādinti.

10. Ir žuwiės tulžis gilloj' āfis tūm tepti, kad walėjus nueitu.

11. Ir Tobiofus tare: kurgicze gaspadōs gāufime? ir angelas atsake, tarydams:

12. Kra czonay wrys, wardu Raguėlis, tawo gentis, iš tawo gimminės, tas wieną wienintelę tur dukterį, wardu Zorę, ie ney wieną kitta waiķą.

13. Taw wėlita wissa jo gerybe, ir tu tą dukterį wessi.

14. Todėley piršt jōs pas jōs tėwą, ir jis dūs taw jė i paczę.

15. Tay sake Tobiofus: aš girs dėjan, kad ji jau pirma turrėjusi seytinis wyrus, tie wissi išmirte: ir priegtam sake žmones, piestą dwasę jūs žawinnus.

16. Dėl to aš bijaus, kad ir man taipo ne nusidūtu, tay maño gimdytojei tužba numirtu, kadangi aš wiens sunus esmi.

17. Tay tare angelas Rapaėlis: klause, aš taw sakysu ant kėtrū wėlinas maci tur:

18. Butent ant tū, kėrrie Dies wą niekin', ir kėrrie tikt dėl ne cysitybės mōteres wėda, Paip ne išmanantieji galwije.

19. Alie tu, su sawo marcze iēs jēs i kamārą, tris dienas ne kėrt; tink jė, bet melstis su je.

20. Ir tą paczę nakti, kad žuwiės kėpanas uždėsi ant anglū dės ganczū, tay wėlinas bus prawarystas.

21. Ir antrą nakti tu susleik su jė wiežlybay, Paip šwentieji sėn: tėwjei.

22. Trėczą nakti tu gāusi, kad iš juddū gims sweiki kudiķei.

23. Bet trėczai' naktzei prasos kus, tay turri tu ārtintis prie mergōs nobajnay, daugiaus notėdams waisu, Paip iš piesto usigeis dimmo; kad tu, ir tawo waiķai gāutu žegnontę, gimminei Abraos mo žaddėtą.

7. Pėrstyrimas.

Jāuno Tobiofus pirsim's Zorės dukteris Raguėlo.

Ir jūdū iėjo pas Raguėlį; ir Raguėlis jūdū priėme su dzaugsmu.

2. Ir jis i Tobiofu žurėdams, tare Anei, sawo paczei: Paip lygus wėidas to jaunikāiczo yčamusū awynui?

3. Ir tai sakydams, tare jis: iš kūr juddu esta, mielu brolu du!

A. Jūdū

4. Jūdu tare: iſ gimminės Uap: tali mes eſme, iſ annū apſaltujū mjeſte Uiniwēs.

5. Raguelis tare jiēm dviem: ar paſyſtata juddu Tobioſu ma no broli? jūdu tare: ir labay mes jį paſyſtame.

6. Ir kaip jis daug gėro apie Tobioſu Paibėjo, tare jam angelas X. paėlis: Tobioſus, Furriotu Flaſinėjį, yra tėwas ſitto jaunikaiczo.

7. Ir Raguelis paſiėlonojo jam, werke, ir apſiėabinngs Paėlu, buczaro jį, tarydams: aė mano miela ſunau, Diewas tawg te perſegnoj: nės tu eſi ſunus tiėray nobājno wyro.

8. Ir Ane, jo patti, bey Zore, jōs dukte, taipojau pradėjo werkti.

9. Potam liepe Raguelis pjauti awiną, ir walgi taiſyti.

10. Ir kaip jie jūdu prāge, Paė atſiėſtu už ſtalą, ſake Tobioſus: aė ſen dien ney walgysu ney gėru, ſey tu ne daryſi pagal mano maldą, ir man pažadėſi Zorę, ſawo dukteri, t paczę dūti.

11. Kaip tai iėgirdo Raguelis, nuſigando jis: nės jis miſlijo, Paė ſeptinēms wyrams nuſidawe, Furriems jis pirm buwo ſawo dukteri dawęs, ir bijojos, Paė ir ſam taip ne nuſidūtu.

12. Ir kaip jis ne norėjo atſaipyti, tare jam angelas: Neſibaidy! Paė jani dūti tą mergą; tawo dukte jam yra t paczį paſtirta, Paė dangi jis Diewo bijoſi; dėl to ne galėjo tawo dukte Pittam tekti.

13. Tay tare Raguelis: aė ne abbiejōju, Diewą mano Paėſtas aėaras ir maldą iėklaufus;

14. Ir tiėkiau, Paė jis tam judu atwėdęs t mano namus, Paė mano dukte ſi gāutu, iſ mano gimminės pagal zofaną Moize

ſaus: ir dabar wieryė man, aė taw ję dūſu.

15. Ir ėmęs ranėą dukters, idėi jo tą t Tobioſaus ranėą, tarydams: Diewas Abraomo, Diewas Izaako, ir Diewas Jokubo t' eſſie ſu jum, ir te gelba juddu podraug, ir te dūde jum apſczey ſawo ſegnong.

16. Ir jie ėmę gromatą ſurāge wenczawonēs, ſuderėjimą.

17. Ir gārbino Diewą, ir wālge podraug.

18. Ir Raguelis priwadinnęs Anę, ſawo paczę, ir liebe, Paė jį pataiſytu antrą Paėarą.

19. Ir twėde Zorę, ſawo dukteri; ir ji werke.

20. Ir jis tare jei: buė linėſi mōs ſirdiēs, mano dukte, dangaus Diews te dūde taw dzaugſimą už tą wargą. Furi tu kentėjai.

8. Pėrſtyrimas.

Kaip nobājnan jaunais Tobioſus pradėjęs ſame wenczawonng.

Ir po wakarēnēs, twėde jie jani tą Tobioſu t Paėarą pas mergą.

1. Ir Tobioſus atſiminne ansgėlo Paibōs, ir iſėime iſ ſawo maſi nēlio dālė Pėpanū, ir uždėjo tą ant anglū dēganczū.

2. Ir angelas Kapaėlis nuwėde dwasę t Paėėjimą, ir pririſo jį pūſczoje toli Egipto žēmėje.

3. Potam pagraudėno Tobioſus mergą, tarydams: Zore, Pėlis, ir Diewą melſtiwa ſen dien ir rytoj: nės ſittas tris naėtis melſiwos, po tam ſuſleſiwa kaip ſuwenczawotiejį.

4. Nės muddu eſwa waitai ſwentujū, ir mumdwiem ne pa veitis, toki rėdą pradėti, kaip pa gōnai, Diewą niekinnantieji.

5. Ir atſiėilė abuddu, ir melbies ſirdingay, Paė Diews jūdu aw ſaugotu.

7. Ir

7. Ir Tobiošus meldės ir tare: Diešpatie, mans Dieve, tu Dieve mūsų tėvų, tave tur laupštinis dangus, žeme, jūros, visli wān denys ir būlinėi, ir visli sutwėri mai, ir kas tāsė yra.

8. Tu sutwėrei Adomą iš žemės grumsto. ir davėi jam Ewą t pa gālbiniņę.

9. Irgi tu žinai, Pone Dieve, kad aš ne dėl pištū geidulū šitta sawo sėseri wėdzau, bet kad aš waiķus auginczu, furreis tawo wardas butu pagarbintas, ir pa šlowintas.

10. Ir Zore tare: Pone Dieve, susimilkis ant mūsų dwiejū, kad abuddu sweiķudu sawo senystę su lāuktumbiwa.

11. Ir naķtiēs gūdume wadinno Raguelis sawo tarnus, ir ējo dūbę iķkasti;

12. Nės jis tare: galējo ir jam taip tiķtis, ėaip tiķkos aniems septynims, furreie su je buwo susi wēiķinņ.

13. Ir ėaip jie buwo grābą pa dāre, atējo Raguelis pas sawo paczę, tarydams:

14. Nušust wieną sluginę, kad žurētu, ar ir jis miręs, ir mes ji palaidotumbim, pirm auķrōs.

15. Ir merga pamaži išigāwo t ėamārą, ir rādo abuddu sweiķu ir drutu, ir mieganczu podraug.

16. Ir parneķe jiēm dwiem tą linķsmą žodį.

17. Ir Raguelis bey jo pati Ane daķawojo Diewui tarydamu: mes deķawojam taw, Pone Dieve, tu Izraēlo Dieve, kad ne tiķkos, ėaip muddu prišbijojo wa; nės tu sawo mielāširdingystę ant mumma iš rōdei, ir mūsų neprietelū, mus wārginanti, išwarei.

18. Tu susimillai ant gūdū wien turtū waiķū du. Ir dabar, Pone Dieve, dūķ jiēm dwiem, kad tawę

wiřadōs ėaupšintu uķ toķiā malōs nę, ir taw wiřadōs apėrawotu garbę ir laupšę; kad ir ėitti žmō nes išpažintu ant jū dwiejū, tawę wieną Diewą ėsant per wiřę swietą.

19. Ir tojaus liepe Raguelis kad dūbę uķmestu, dar ne išauķus.

20. Ir liepe sawo paczei, kad ji wēl pataiřytu cķēnt, ir pagatāwis tu jiēm dwiem wiřę žopōta ant ėēlo.

21. Ir jis pamuķdino du rēbju jāuķū, ir ėettures awis; ir pa ėwiete wiřus sawo ėaimynus ir prietelū t cķēnt.

22. Ir Raguelis tgraudēno ir didd. y prāķe Tobiošu, kad dwi nedēli uķtruķtu pas sawę.

23. Ir dawe Tobiošui puřę wiřū sawo gērybju, ir paraķydi no, kad jam numirrus, ir antra puřę Tobiošui teķtu.

9. Pėrřkyrimas.

Gabelis ėelānja t srodtu ėauno To biošaus.

Tay wadinno Tobiošus āngelą pas sawę; nės jis miřliio, j žmogu ėsant, ir tare jam: Azaria, mano brolau, prařau tawę, ėlaus syķ mano žodjiū.

2. Norint aš taw pata pasidū czaū t padūnā, taczau tai nieķs butu, uķ tawo gēradējystę.

3. Taczau prařau tawę, imķ šittus bėrnus ir werbludus, ir nus ėelāuķ pas Gabelą, t miestą Ras gez, Mėdū žemėje, ir idūķ jam šę uķrařą, ir atimķ nū jo pinningus, bey paķwēř ji t mano swodba.

4. Nės tu žinai mano tėwą šlaitant adynas ir dienas; ir jey aš wieną dieną ilgiaus uķtruķczau, tay jo duřia tūžitus.

5. Tu ir žinai, ėaip diddey mane meldęs Raguelis, kad ne galu jam ginti.

6. Tay

6. Tay ėmęs angėls Kapėels Feturis bėrnus Raguelo, ir du werbludu, nukelėwo ė miestą Rages, ir rado Gabėlį, ir idawė jam užrašą, it atgėwo is jo pintgus.

7. Ir jissai jam wis pasakė, kas būwo nusidawę, su sunumi Tobiofus, ir kwėte jį ė swodba.

8. Ir taip jūdu podraug atėjo ė namus Raguelo, rado jūdu Tobiofus be walgant, ir staj jis atskėle prieš jūdu, ir wiens wieną pasibuczawo; ir Gabėlis werkė, dams Diemą laupšino, ir tare:

9. Diemas Izraėlo tamę te peržegnoj; nės tu nobazno, teisus ir Diemo ė bijanczo wyro sunus essi, kurs daug gėto dargę pawar, guslems.

10. Pėržegnota rėssle ir tawo pati, ir tawo gimdytojai.

11. Ir Diemas te dūde, kad su lauktumbita sawo waiķus, ir sawo waiķū waiķus, is ė trėczą ir ketwirtą eilę; ir pėržegnotas butu tawo žywato waiķus, nū Izraėlo Diemo, kurs waldo ir paralauja amžinay.

12. Ir taip jie wissi būwo Amen pritarę; pasiėdo jie už stalo; bet czėsnė ir linksmybę jie laike Diemo baimėje.

10. Pėrstyrimas.

Jėuno Tobiofus sugėnėjus pas sawo smutnėjus gimdytojus.

Bet taip jaunasis Tobiofus sawo swodbės dėley ilgay užtruķko, pradėjo senasis Tobiofus, jo tėwas, rūpintis, ir tare: kogi dėl mano sunus taip ilgay isliekti, ir kas jį truķtin?

2. Rasi Gabėlis miręs, ir ney wiens ne nor jam atdūti pintgus.

3. Ir diddey smūtijos, Tobiofus bey Ane, jo pati, ir abuddu werkė, kad jū dwėjū sunus pasakytu czėsu namū ne parėjęs.

4. Ir jo motinā werkė, kad ir palinksminojimā ne norėjo priimti, tarydama:

5. Už mans sunau, aš manš sunau, kodėl muddu tamę islēidoi wa ė kėlą, sawo wienintelti dzaugisimā; sawo wienintelti palinksminojimā sawo sėnystėj, sawo širdi ir sawo tėwont.

6. Muddu starbū gana turrėtumbiwa, jey tamę butumbiwa n' islēidę.

7. Ir Tobiofus tare jei: tylėk, ir buš gėrės širdės; mūsū sunus gėrs ir sweiķs, jey Diemo wale, jis tur wieną draugą.

8. Bet jiji ne norėjo priimt palinksminojimā, ir kas dien isėjo, ir dabojos ant wissū kėlū, kurreis jis pareiti turrėjo, bau jį rasi ne pamatytu.

9. Bet Raguelis tare sawo žėm tui, Tobiofui: dar buš pas mus, aš nusūsu žmogu, pas Tobiofus, tawo tėwā, ir jam žinng dūsu, kad tawo gėray sėkasi.

10. Ir Tobiofus tare: aš žin nau, kad mano tėws bey motinā dabar wissas adynas ir dienas ro kūja, ir manęs dėl diddey pasirūpin.

11. Ir taip Raguelis Tobiofus diddey melde, ir šis niekaip tai ne apslėme, padawė jis jam žorg, ir atdawė jam pušę wissū sawo gerybū, bėrnū bey sluginū, galwiū, werbludū bey jāuczū, ir daug pinsigū; ir islēido jį sweiķą ir linksimā, tarydamas;

12. Szwents angėls Pono Diemo rėssle pas tamę ant kėlonės, ir te pargabėn tamę sweiķą namū, kad tu sweiķus rastumbei sawo gimdytojus; ir Diemas te dūde, kad mano akys matytu jussū dwies jū waiķus, pirm nekaip numirsu.

13. Ir gimdytojai ėmę duķtėrį, pabuczawo ję, ir islēido ję; ir igras

įgraudėno jį, idant savo paties gimdytojus gąrbintu, kaip savo gimdytojus, savo vyrą mylėtu, savo šeimyną patogey walditu, ir pati wiežlibay pasielgtu.

11. Pėrskrymas.

Gimdytojai jauno Tobiošaus biden pa-
linkiminami iš jo pargrąžimmo.

Ir pakeleį, kaip jie priėjo miestą
Aran, pusteileį esančę prieš
Uiniwę, wienoliktąje dienoje.

2. Tare angelas: Tobiošau,
mans brolau, tū žinai, kaip mudu
su sūsišalbėjoma su tavo tėwu.

3. Jey taw patistu, tay mudu
pirm eitumbiwa, ir tawo pati pa-
stuy mudu trauktis galėtu, su
šeimyna ir su galwijais.

4. Ir kaip tai Tobiošui patis-
to, tare Rapaelis: imė pas sawę
juwiės tulį; nės tu tōs priwalysi.

5. Tay ėme Tobiošus juwiės
tulį, ir taip judu pirm nuėjo.

6. Bet Ane kas dien sėdėjo pas
kėlą ant kėlnų, kad galėjo toly
apšiwalgyti. Ir kaip ji czonay jo
žurėjo, pamate jį sawo sunu iš
tolo, ir pažinno jį tojau: ir nu-
bėgusi, pasėkė tai sawo vyrui, tai
rydama:

7. Sztay, tawo sunus pareit. Ir
Rapaelis tare Tobiošui: tūjauš,
tū buttą tėjis, melstis ir šauk Die-
wop, ir dėkawot jam, ir potam
sawo tėwą priėjis, pabuczot jį.

8. Ir tūjauš tepė jo akis juwiės
taljimi, Burrę tu pas sawę turri,
tay iš tōs adynōs bus jo akys at-
wėrtos; ir tawo tėwas wėl prima-
tys, ir dides dzaugis.

9. Tay pirm nubėgo šunytis,
Furti jūdu buwo draug ėmę, ir
mōsnodams sawo ūdegą, šokintjo
bey dzaugies.

10. Ir jo aklašis tėwas greitay
atšėle, ir bėstibidams, usigā-
wo. Tay wadinno jis wieną bėrną,

kad ranę nutwėrs jį sawo sunui
priešais westu.

11. Taipojau ir motina tai dare,
ir pabuczawo jį, ir wėrke abudn
iš dzaugsmos.

12. Ir kaip jis buwo pasimeldę,
ir Diewui dėkawoję, pasisėdo jie
podraug.

13. Tay ėme Tobiošus juwiės
tulį, ir tēpe sawo tėwo akis. Ir
jis iškentėjo tai, to ne per pusę
adyną.

14. Ir plėwe nuėjo nū jo akis,
nėy kolia panto plėwėle.

15. Ir Tobiošus ėmes nutrāus
te tū sawo akis, ir tūjauš jis
wėl primatė.

16. Ir jis gąrbino Diewą, jis
pats ir jo pati, ir wissi, Furtis
tai patyre.

17. Ir Tobiošus tare: aš taw
dėkawojau, Pone Diewe, tu Jz-
raėlo Diewe kad tu manę baudei,
ir taczan manę wėl gėlbėjai, kad
aš sawo mylimą sunu wėl matyti
galu.

18. Ir po septynų dienų atkėlas
wo ir Zore, jo sunaus pati, su
wisse sawo šeimyna, su galwijais
ir su werbludais, ir atšigabėno
dang aukso, taipjan ir pinigų,
nū Gabėlo atgāntus. Ir Tobio-
šus pásakėjo sawo gimdytojams,
kiek gėro Diews jam išrodęs, per
tą draugą, Furs jį buwo lydėjęs.

19. Ir Afior bey Labat To-
biošaus brolyczai atėję pas jį,
Diewo žegnong jam wėlėjo, dzaug-
gies su jūmi dēl wissōs palāimōs,
jam nū Diewo dūtōs.

20. Ir jie septynes dienas po-
draugey wālge ir linksminos.

12. Pėrskrymas.

Angels Rapaelis ne nor priimti algę
ir iš jo akis atšioja.

Potam priwadinno Tobiošus sa-
wo suną pas sawę, ir tare
jam:

jam: Paigi mes dūſim tam ſwen, tam wyrui, tawo draugni, ſu tai min ejuſam?

1. Ir Tobioſus atſake ſawo tēwui: Kaip galime mes jam atlygi ti tą didę gėradėjystę man iſtroditą? 2. Jis manę ſwelką nuwede ir parwede, jis pats parneſe pinigus nū. Bėbėlo, jis ėupirgo man tą pačę priegtam jis iſwāre piſtą dūwſę; ir jōs gindytojus palinkſminojo.

4. Bėje, ir manę pati jis iſgėlbėjo, kaip ana dida juwis manę no rėjo prartyti, ir tawę wėl gėlbėjo, kad tu rėgi, ir per mierą daug gėro mums dārgs.

5. Kaipgi mes galime jam tofią didę gėradėjystę atlygiti. Bet aſ meldzu tawę, mans tėwe, iſuſpėjam puſſę wiſſōs muſū gerybės, kurre iatſigabėnom, kad jis tai priimtu.

6. Ir abuddu, tėwas ir ſunus, nuwadinno jė ypaczey, ir melde jė, kad jis priimtu puſſę wiſſū gerybū, kurre jie buwo atſigabėng.

7. Ir jis tare jiems ſlapczey: laupſnit ir dėkawokit jūs Diewui iſ dangaus, pas kōjną, kad jis jums tofią malonę iſrodes.

8. Karalū bey ėuhigaiſkczū rodoq ir paſlėptines reik uſtylėti; bet Diewā dārbus turrin ſlowingay pagārbinti ir žinnamus padaryti.

9. Toſia malda ſu pāſtniſawū mu ir nudalijimu pawarguſiems gerėſne yra, nē kaip daug aukſo ſurinkti i ſārbaq: nēs toſat iſdailijimas iſgėlbt iſ ſmerties, gėso griekus, ir iſlaiſo gywus.

10. Bet Diewo, neſibijantieji pātys prapulda ſawo gywaſti.

11. Taygi aſ jums dabar paſaſyſu wiſſā tiesā, ir jums paſlėptā priſātimā ne ſlėpſu.

12. Kaip tu taip didęj werkei ir meldėſi, nū czėſniēs atſikėls

palaidojei lawōnus, ſlapczey pawojei lawōnus: ſawo namūſe, ir tus palaidojei naſcze, tay aſ neſan tawo maldaq Ponui Diewui.

13. Ir kadangi tu Diewo mpylins buwai, tay turrejo taip nuſtūti; be priſpāudū tu ne galėj iſlikti, kad iſmėgintas butumb i.

14. Irgi Diewas manę ſunte, kad aſ tawę gydyczau, ir piſtą dūwſę iſwaryczau, kurre aplnē Jore, tawo ſūnauſ pačę ſukkos.

15. Ir aſ eimi R paelo, wiens anū ſeptynū angėlū, ſtowinczū po kėlū Pono Diewo.

16. Kaip jie tai iſgirde, ſmātu jos, drėbtjo ir parpūle ant žemės ant ſawo wėdo.

17. Ir angėlas tare jiems: bukite linkſmōs ſirdiēs, ir neſibijokities.

18. Uīs Diewas taip ėorſjo, kad taip butu, ir aſ pas jus buiczauq tą laupſnit, ir tam dėkawokit.

19. Kodōs tieſa kad aſ ſe juims mālgiau ir gėrau: alts aſ merėgu maq turcia mālgī, kurre ne gal matyti, nē wiens ſmogus.

20. Ir dabar jau czėſas, man ſūgryſti pas tą, kurre manę ſuntę: dėkawokit jūs Diewui, ir aſ ſakytit io ſtebaſlus.

21. Ir kaip jis tai buwo paſaſęs, atſtojo jis iſ jū atim, ir nē rėgjo jė niekadōs.

22. Ir jie parpūle tois adynas, ir dėkawajo Diewui, ir potam ju atſikėle ir pālaſojo tai kōjnām, ir iſplātino didzus io ſtebaſlus.

13. Pėrſtyrimas.

Tobioſaus laupſes, giesmė:

Bet Tobioſus ſawo burnā atwėrgs, laupſino Diewā, tar ydams:

2. Pone Diewe, tu eſi diddis matius Diews, ir tawo ſaralyſk pāſiliek

liekti amžinay. Tu baudi, ir wël palinksmini: tu gali t pëklą stumti, ir wël išwësti; tawo rankai ney wiens ne gal išbëgti.

3. Jūs waikai Izrael, laupšnikit Pona Diewą, ir gárbinëit jį pa gónams girdint. Lës dël to Jis jus išbarste t pagenus, jį ne pa žystanczus, Kad jūs apsakytumbit jo šebuklus; ir pagonai išpažintu, n' ësanti Pittą wis galint Diewą, per jį wieną.

4. Jis mus baude musą grietū dël, ir iš sawo malonës jis mus wël gëlti.

5. Dabôfities, ką jis mums dars. Su baimë ir su drëbëjimu laupšnikit jį jo darbūse, ir gárbinëit amžinay ponawojanti.

6. Ogi ir aš jį gárbišu šoje žemėje, Furroj mes esme apfalti: nës jis sawo šebuklus ant grieši nū žmonū išrôdes.

7. Dël to prišwerstities Diewop, jūs griešnieji, ir gër darykit po Diewo ákiū, ir tikëkit, Kad jis jums malonę išrôdo.

8. Ir aš dabar iš wissôs širdiës iš Diewo linksmisôs.

9. Laupšnikit Pona Diewą, jūs jo išrinktieji; šwëkite linksmas šwentes ir gárbinëit jį.

10. Jeruzale, tu Diewo mieste, Diews tamę haus, tawo darbū dëley: alle jis ir wël susimilss tamę.

11. Laupšnikit Pona Diewą dël jo dowanôs, ir gárbinëit amžiną Diewą, Kad tawo šëtras wël pa furtu, ir wissus tawo t kalëjimą nuwëstus pargabëntu, Kad tu amžinay pasidzangtumbei.

12. Tu žibbëš kaip šwiesus skai summas; ir tamę pagarbis per wissus kraštus ant žemës.

13. Iš tolimū žemjū ateis pas tamę, ir dowanos taw atgabës.

14. Jie tawije Pono Diewo melsis; ir tu buš: wadinta pašwentinimas; Jie tawije garbis diddë Pono Diewo wardą.

15. Prašëkit bus wiss, Furrie tamę niekin; prašudditi bus wiss, Furrie tamę daršo; përzëgnoti bus wiss, Furrie tamę budawoja.

16. Bet tu pasidzangsi iš sawo waiķū: nës jie wiss bus përzëgnoti, ir pas Pona Diewą gabënti.

17. Gëray tamę mylintiems, ir taw wëlijentiams, Kad taw gëray pasšëktu.

18. Mano dušia laupšnikit Pona Diewą, nës Ponas Diewas, musą Diewas, išgëlbës mištą Jeruzalę iš wissū prišpaudimmū.

19. Gëray man, jey tikëstëj mano gimminës išwys Jeruzalę sawo garbëje.

20. Jeruzalës wartai bus daryti iš sappyro bey smaragdo, ir iš brangiū akmenáiczū wiss jôs murai aplinkuy.

21. Baltu ir czystu marmoru bus išgristos wissos jôs ulyczos; ir per wissas jôs ulyczas giedos Alleluja.

22. Pašlowintas te esse Diewas, Furs je paauštino, ir jo karas lyšte te pašliekt amžinay ant jôs, Amen.

14. Përšyrimas.

Pašuczaušëji nušdawimait šenojo ir jaunojo Tobiošaus.

Po to nušdawimio, Kaip Tobioš bus wël buwo ákiū šwiesybę atgawës, jis dar patëko teturis dëšimt ir du metū, ir suláuķe sawo waiķū waiķus.

2. Ir Kaip jis šimtą ir du metū buwo suláuķës, buwo jis su garbe paláidotas mieste Uiniwe.

3. Lës kaip jis penkis dëšimt ir šëšis metus buwo suláuķës, jis áklas pašlôjo, ir šëšis dëšimtame mete jis wël rëgëjo.

4. Ir

4. Ir ſawo amžio. atſtanſq jis linſmay perlaido; ir didyn ėjo Diewo baimėje; ir pamirre paſėjus.

5. Bet pirm ne ſaip jis numirre, priwadinno jis Tobioſu, ſawo ſunu, pas ſawę, ir ſeptynis jaus nus ſunus, ſawo ſunaus waiſus, jiems tarydams:

6. Minime jau wėikę bus iſpūſtita: nės Pono Diewo žodis ne mellūs; bet Mėdū žėmėje tū. cžėsu dar bus paſėjus Eolia walandq. Ir muſū brolei, kurrie iſ žėmės Izrael yr iſharſtyti, ſugryſ.

7. Ir muſū žėme dabar pūſta ſanti, wėl bus wiſſur apgywėnta; ir Diewo namai, kurrie yr' ſudėginti, wėl bus atſurti; ir tēn wėl nueis wiſſi Diewo priſibijantieji.

8. Taip jau ir pagonai paliks ſawo balwonus, ir i Jeruzalę nuſtrauks, cze gyws.

9. Ir wiſſi pagonai bey Paralei jeje dzaugſis, ir mels Izraelo Diewq.

10. Taygi ſlauſykite, mano ſūnus, ſawo tėwq: ſluſikit Ponui Diewui teiſphėje, ir prie jo laiſykities ſirdingay.

11. Darykite, ėq jis liepęs, ir tai moſinkite ſawo waiſus, ėad ir jie iſdalytu dōwanas neturrim tiems; ėad jie Diewo wiſſadōs bi

jōtus, ir jūmi nuſtitėktu iſ wiſdōs ſirdiēs.

12. Ir mieli waiſai, ſlauſykite mangs, ir ne paſilikit czonay Lti. niwe: bet ſaip jūs ir ſawo moting buſite palaidoje ſapūſe pas mano ſālį: tay paſikėlę iſ cze iſſitraukit.

13. Lės aſ matau, ėad griekai Miniwės ję galop' warys.

14. Ir tūjaus, ėad juſt motina bus numirruſi, iſſitraukė Tobioſus iſ Miniwės, ſu ſawo pacy, ſu waiſais ir ſu waiſū waiſais, ir nuſitraukė i Mėden, pas ſawo ſūwū, ir pas ſawo pacydōs gentis.

15. Ir rādo jūs gėrus ir ſweikus, gėroje ir paſajingoje ſenys ſtėje, ir ſawōjo jūs. Ir ſaip jie pamirre, uſpāude jis jiems taip jau jū āpis, ir gawo taip wiſſq gywātq ir gerybę Ragūlo, ir gyws patėko i penktq eilę, ir mātė ſawo waiſus, ir waiſū waiſus.

16. Ir ſaip jis dewynis dēſimt ir dewynis metus buwo ſulaukęs, kurrus jis Diewo baimėje linſmay buwo perlaidęs, palaidojo ję jo gentys.

17. Ir wiſſa jo gimmine paſſi liko ſwentame paſſelgimme, taip ėad jie mylimi buwo Diewui ir žmonems, ir wiſſiems, toje žėmėje gywėnantiems.

Jezaus Zirafo Ryngos.

1. Pėrſtyrimas.

Šyruſ iſmintiēs ir Diewo baimės.

Wiſſa iſmintis yra iſ Pono Diewo, ir yra pas ję amžinay.

2. Kas pirma pamislijo, ėieſ dziedrū prie jurū, ėieſ ſlakū lytus ję, ir ėieſ dienū ſwiete buſent?

3. Kas pirma iſmattāwo, ėaip ſuſgtas dangus, ir ėaip plati žė

me, ir ėaip gillos jūros butu? Kas ėo cžėſ Diewq iſmoſinngs, ėq jis turrėtu ſutwėrti?

4. Lėſa jo iſmintis yr pirm wiſſū dāiktū.

5. Diewo auſſęczāuſojo žodis yra iſmintiēs wersme, ir amžinas priu ſāpimas yra jōs ſaltinnis.

6. Kas ėittaip galėtu žinnoti, ėokiu budu iſmintis ir protas gāus namas yra?

7. Wiens

7. Wiens yra aušcžiausias, visi sū dāiktū sutvėrtojis, wissogalybės, dides sylingas Paralus, ir labay prisibijotinas.

8. Kursai ant sawo Parališko sosto sed, waldąs Diewas.

9. Tassai tą per sawo šventą Dwasę yra pranėšęs, tas wissab pirma pamislis, žinnojo ir pama tawo.

10. Ir tą išminti išliejo ant wissū sawo darbū, ir ant Požno žmogaus pagal sawo malonę? ir dūda tą tiems, Kurie jį myl.

11. Pono Diewo bāime yra garbe ir gyrys, dzaugsmas ir gražus wainikfas.

12. Diewo bāime palinksmina širdi, ir dūda dzaugsmą bey linksmybės amžinay.

13. Diewo bijanciam gėray bus pašuczāusoje bėdoje, ir galāusey žegnong pasidzaugis.

14. Diewą mylēt yra gražausa išmintis;

15. Ir Kursai ję išmāno, tas myl ję; nės jissai rėg', Požius didzus stebuklus ji dāranti.

16. Pono Diewo bāime yra išmintiės pradžia, ir širdiės; dugne wienintelej randama prie tikėscizujū, ir wienintelej gywēna tarp išrinktujū moterū, ir ji wienintelej randama prie teisujū, bey tikėscizujū.

17. Pono Diewo bāime yra tikra Diewo služma;

18. Tassai apsaugo j' ir širdi daro nobažną, dūdams dzaugsmą bey linksmybės.

19. Diewo bijąs wissū gėro su lauės; ir Fadda jis palinksminojimo priwālo, bus jis pėržegnotas.

20. Diewo bijotis yra išmintis, bagōtais dāranti, ir wissą gėrą su sawim atgabėnanti.

21. Jis wissus namus pripildo

dowanomis, ir wissus pāsalus sawo stārba.

22. Pono Diewo bāime yra išmintiės wainikfas.

23. Ir dūda apšcėy pakajū ir išgānimą.

24. Szitta išmintis žmones tū Fray protingus daro; ir Kursai tą drutų prilaišo, tą ji su garbe išgēlbt.

25. Pono Diewo bijotis, yra išmintiės šašnīs, ir jōs šašos žalioj amžinay.

26. Pono Diewo bāime stabdo griešą.

27. Nėsa Kursai be bāimės elgiast, tas Diewui ne itinka; ir jo drags summas jį flubbys.

28. Bet pašarnusis lauē cėšo, jį linksmiancio.

29. Nėsa Pacėy jo nešaltybe Požią wālandą spāudzama yra,

30. Tay taczau nobažnieji jo išminti pagirs.

31. Diewo, nesibijanciam yra Diewo žodis baisybės; nėsa jis yra išmintiės stārbas jam pašlėptas.

32. Mano sunau! jey tu nori išmintingas pastoti, tay išmoš prisākimus, tay Diews taw išminti suteks.

33. Nėsa Pono Diewo bāime yra tikra išmintis ir pamošinnimas, ir tikėėjimas bey Pantrummas Diewui labay patinka.

34. Dabok, Kad tawo Diewo, bāime ne Flasta butu, ir ne služp jam su newiernu širdze.

35. Ne jėšpoš gyraus prie žmoniū per Flastą; ir pašdabōkis, Fą tu šalbi, wieriji arba weiši.

36. Ir pats ne pašlāuštinkis, Kad tu ne pašėmintas butumbi, ir gėdōs gāutumbi.

37. Ir Pone Diews tawo Flastas žinnomas darytu, ir tawę apgėdinti tu, wissims žmonėms be mātanti;

D d d d

38. Del

38. Dėl to. Kadangi tu netikroje ir Dievo; nesibijanzam, Pursai baimėje Dievui ne gluzijei, ir va: šien ir tén werczasi.
wo firdis ne wierna buwo.

2. Pėrsstyrimas.

Grėubėnimas warguš fantrey kentėti.

Mano sunau, jey tu nori Diewo tarnas buti, tay gatawópis gundinnumus fantrey ęst.

2. Drutay pasitiekėė, ir ęst, ir ne apsimisliė Zittaip, kad nū to willojama ęst.

3. Diewu stiprey pasitiekėė, ir ne atstėuėis, kad tu wos drutęs nis pastotumbei.

4. Wistab, ęas taw nusidūda, tai ęst, ir buė fantrus wissokiose wargūse.

5. Užėsa lygey ęaip ąuėsas per ugnį; taipo ir tie, ęurrie Dievui itinkė, per wargū ugnį yra mėginnami.

6. Užsitiekėė Diewu, tay jis tawę išgėlbes: itaisyė sawo ęelus, ir jūmi nusitiekėė.

7. Jūs Diewo; bijantieji, nusitiekėėit jūmi; nęsa wisso gėro sulauėit.

8. Jūs Diewo; bijantieji, gėrū gerąsey iš jo pasitiekėėit, tay jūs malong bey valinėsminojima wissu częsu sulauėit.

9. Jūs Diewo; bijantieji, lauėit jo malonę, ir ne atstėit, kad ne sugaiėtumbit.

10. Dabotit ant senujų pawėitėi, ir apdumoėit tus:

11. Kas ęo częs' buwo apgėdin: tas, ęurs ant jo pasitiekėėis?

12. Kas ęo częs' prastotas, ęurs Diewo baimėje pasitiekėėis yra? ar ba ęas ęo częs' nū jo paniekintas, ęursai jo meldės?

13. Užėsa Ponas Diewas yra malonus ir mielaėirdingas, ir griekus atleidz', ir gėlbtė bėdoje.

14. Bėda tiems, ęurrie Diewu nusimeng, bey ne drutay stowj',

15. Bėda nusiminnantiems, nęsa jie ne nusitiek, todėl jie ir ne ap: ęėrgiami yra.

16. Bėda tiems, ęurrie ne pasi: liekti;

17. Kas bus iš jū, ęaip Ponas Diewas jūs atlanėys?

18. Diewo; bijantieji pasitiek jo žodzu; ir ęurrie jė myl, tie laiėo jo prisėkimus.

19. Pono Diewo; bijantieji ęlgiaė jam itinkanczey;

20. Ir ęurrie jė myl, tie žoėana: tikray pildo.

21. Diewo; bijantieji prigėta: wij' sawo firdi, pasiėmindami po jo atėi, ir tarydami:

22. Wėlijamės * 1 Pono Diewo ranėas pasidawę, ne ęaip 1 žmonū ranėas. * 2 Rom. 24, 14.

23. Užėsa jo mielaėirdingy: te juė taip dide yra, ęaip jis patėai.

3. Pėrsstyrimas.

Apie pawlusnuma prieė gimdytojus, ir tikrą pasiėminimę.

Mieli waiėai, ęlausyėit manęs, sawo tėwo;

2. Ir ęlgėities taipo, kad jums gėray pasisektu.

3. Užėsa Ponas Diewas nor, kad tėwas nū waiėū buwu garbėje laiėomas: ir ęa motina waiėama liepjė, nor Jis, kad tai išpildita butu.

4. Pursai sawo tėwę garbėje laiėo, to griekus Diewas ne ęo: ramos;

5. Ir Pursai sawo motinę garbėje laiėo, tas surenėa glėį stėrbę.

6. Sawo tėwę garbėje laiėas, taipjau dzaugėma ant sawo waiėū sulauėis, ir ęadda jis meldzasi, tay išėlausoma yra.

7. Sawo tėwę garbėje laiėas, jo ilgiaus pėteėis; ir ęurs Pono Diewo

Diewo dėley pašlusnus yra, tas motiną palinėsmis.

8. Pono Diewo bijąs garbėje laižo ir tėvą, bey gluzij' savo gimdytojams, jūs per savo ponus laikydams.

9. Garbėje laikyt' tėvą bey motiną, darbų, žodžiais ir kantrumu;

10. Kad jū žegnone ant tavęs ateitu.

11. Nėsa tėvo žegnone pašur waišams trobas; bet motinūs keikims jas ardo.

12. Ne apjūt' savo tėvą nusidėjimus; nėsa tai tam menka garbe.

13. Nėsa tėvą garbėj' laikyti, tam pacziam garbe; ir tawo motiną paniekinti, tam pacziam gėda.

14. Miels sunau! Pavoš' savo tėvą jo senystėje, ir minnau ne iraudinė jį, kol jis gyws yra.

15. Ir ne padaryt' jam, kaczej jis kaip pādikis elgiasi, ir minnau ne paniekinė jį, todėl, kad tu iš mintingėsnis esi.

16. Nėsa gėradejystės tėvui iš roditės, niežadės ne bus nimiršta; ir tu wisso gėro sulaukt', kaczej ir tu griešnas esi.

17. Ir tavęs bus minnėta bėdoje; ir tawo griekai nėy tirpta sutirps, kaip lėdas nū saulės.

18. Kurs savo tėvą praštoj, tas yr apgėdinams; ir kurs savo motiną tpykina, tas prašėkts yra nū Pono Diewo.

19. Miels sunau! wėlikis prastey pasielgtis; tai gėraus kaip wissab, ko swietas geidauja.

20. Jo tu aukštėsnis esi, jo tu labjaus pasižėminė, tay Pons Diews taw malonus bus.

21. Nėsa Pons Diews yra aukščiausis, ir taczau didzus dāiktus dāro per pasižėminanczus.

22. Ne geidaut' didėsnu pastoti, ir ne apsimė daugiaus ištessėti, kaip kiek tu nujegsi;

23. Bet ką Diewas taw paliesęs yra, tai apsimėis wissadės pilditi. Nėsa tai nieka taw ne mās cziš', kad tu to graibai, kas taw ne paliepta yr.

24. Ir kas taw ne prirūp, cze nesiškėis.

25. Nėsa taw be to daugiaus paliepta, ne kaip tu gali ištessėti.

26. Toks pasitiekėjims daug suwillojo; ir jū labay didis apsiemims jūs ant apjūt' pastate.

27. Nėsa karsai rods prigada myl, tas toje prapūl;

28. Ir žmogui daug apsiimančiam ne nusidūst gėray.

29. Žmogus daug apsimmąs, saw pats daug bėdės dāro, wieną wargą pagal kitta pasidarydams.

30. Nėsa pasididzawimas niekam ne dēra; ir iš to nieks kaip nelai bums gal raskis.

31. Įsmintingas žmogus su dzaugsmu mokinnasi Diewo žodį;

32. Ir kurs išminti primyl, tas rods klaušo.

33. Kaip wandū ugnį dēgant išgėso, taipo dowana ubagama dūta išgėso griekus.

34. Ir aukščiausis atpildytojis potam toktai atmis, ir bėdoje jį išlaisys.

4. Pėrsšyrimas.

Apie gėradejystę prieš pamatgus ir wargdienus.

Miels sunau, ne dūt wargdient wargti, ir ne buš sykštus prieš stofojenti.

2. Ne paniekinė išalkust, ir ne apsmūtni stofojenti jo stofojime.

3. Apsmūtnitai širdzei ne daryt' daugiaus apmaudo, ir ne trūkėnt stofojencziam dōwaną.

4. Pawārguso maldą išklausyt, ir ne atkreipt' savo wėidą nū wargdienū.

D d d d a

5. Ne

5. Ne prajwelgē stofojenti, kad ant tawg ne rūpūs.

6. Nēsa kurs jī sutwērs, iš klaufo jo maida? Kad jissai smut na šadze ant tawg šundzast.

7. Ne buš waidininkš promoje, ir laiškē garbēje sudzā.

8. Klausyk wargdient meilingay, ir atsašk jam šu gēru, bey leng wāširdingay.

9. Išgēlbēš gwōltā kēnczenti, nū to, kurs jam neteisybē dāro, ir ne atboš ney wieno, suditi no rēdams.

10. Elgēis priēš širatas kair tēwas, ir priēš jū motinā kair gāspadorus;

11. Tay tu buš lyg kair sunus auššezāusojo, ir jissai tawg dangiaus primyls, ne kair tawo motina tawg primyl.

12. Išmintis ī garbē iškēl sawo kudēis, ir priimma tus, kurrie jē jēššo.

13. Kurs jē myl, tas gYWast primyl; ir kurs jē širdingay jēššo, tas didi dzaugsmā apturrēs.

14. Kurs prie jōš drutay laikos, tas didē garbē gāus; ir šā jis pradeda, tam Pons Diews palāimā dūs.

15. Kurs Diemo šodi garbēje laikō, tas Diemui tikray šluži, ir kurs tā myl, tā Pons Diews wēl primyl.

16. Kurs išmintiēs klaufo, tas gal šittus žmones mokiti; ir kurs prie jōš laikos, tas be bāimēs gYWēs.

17. Kurs be klāstōs yra, tas jē apturrēs, ir jo waišk waiškai wiššo giro sulāuks.

18. Ir kaczey jī iš pirmo šittaip priēš jī dēdast,

19. Ir jam tužba dāro, ir jī sawo ryškē mēginna, bey sawo baudimnu jī baudzia, iš jī išranda, jī be klāstōs šfanti:

20. Tay jī taczau prie jo wēl tikru šelupaigryš, ir jī palinksmis;

21. Ir jam žinnomas darys sawo paslaptines.

22. Bet jey jissai ne wiernas yra randamas, tay jī jī prastos, kad jis tur sugaišt.

23. Mielis sunau, dabokis cžšo; ir saugokis nū neteisybēs;

24. Ir nesigēdēš už sawo dušiq teisybē išludditi.

25. Nēsa galim šaipō gēdētis, kad griekā iš to gāunam; ir galim šaipō gēdētis, kad malonē ir garbē iš to gāunam.

26. Residūkis ney nū wieno žmos gaus pērsiškābēti saw ant iškādōs, ney ne išsigandit, saw ant prapūlimmo;

27. Bet drasey Inddyk teisybē.

28. Kad žmonēms tur gēlbama buti.

29. Nēsa per išsipāžinnimā tiesa bey prowa yra žinnoma.

30. Ne priestarāuk teisybei: bet pērkēš apjušk, jey šokiam dāište nuslōjjei.

31. Nesigēdēš išpažinti, jey šokiam dāište ne iššimanai, ir nesištingē priēš šrowē.

32. Ne šlūjyk durnam jo reikale, ir ne atboš jo maciēs.

33. Bet eit už teisybē iškē smertis, tay Pons Diews už tawē eis.

34. Ne buš kair tie, kurrie dišdey pasižad, ir taczau nieko ne ištessa.

35. Ne buš lūtas sawo namūse, neygi ne saucziqs priēš sawo šeis mynq.

36. Tawo ranša ne tur buti wiššadōs atwirra ant ēmiño, ney nesiškādōs užgnāušta ant dawimmo.

5. Pērsšyrimas.

Apie tikra wartojimā cžšššo lobjo, ir liejumjo.

Ne nusitiškēš sawo lobju, ir ne mislyk, aš saw apšczey turru.

2. Ne paklust savo išdykūnui, karzey išgali; ir ne daryk, ko užgeidi;

3. Ir ne mislyk, kas man uždraus; nėra Ponas Dievas, vyrą užs atkeršitojis, atkeršis.

4. Ne mislyk, ar jau daugiaus susigriešijau, ir man nieko piktos ne nusidave: nėra Ponas Dievas tiesa kantrus yra, bet tamg nešorawotą ne liks.

5. Nėgy ne būk taip drąsus, kadangi tavo griešai dar ne korawoti yra, kad tu dėl to wissadōs norētumbei susigriešiti.

6. Urgi ne mislyk: Dievas yra labay mielagirdingas, jis manę ne korawos, norint ar kōjin kaip susigriešiciau.

7. Jis gal wēikēy taip supykti, kaip malonus jis yra; ir jo pāpykis ant Dievo: nesibijanczujā yrbepalowimmo.

8. Todėl ne trūk Diewop' prisiweršis, ir tai ne pailgiū nū wienōs iškū Pittōs dienōs.

9. Nėsa jo kerštas ummaru ateit, ir tai tam atkeršis, ir tamg prapuldīs.

10. Ant neteisaus lobjo ne pastitēk; nėra tam nieko ne māczij, kad pagundimai atslartīs.

11. Nesidūk wissokiu wēju warinnētisi; ir ne sēk' kōjnā wienā kēlā, kaip abbiejojenczos širdys daro.

12. Bet pasilik wiernas savo žodžūse, ir kalbēdams kalbēk tūpaczus žodžus.

13. Būk gatavas klausyti, ir atsakyk, kas tiesa yra, ir ne ištarē besistubindams.

14. Jey tu kō išmanai, tay pamokēk savo artimā, jey ne, tay laikyk savo burnā.

15. Nėš iš kalbōs randasi garbė, ir iš kalbōs randasi gēda; ir žmogus jo paties liejūwis i bēdā wēda.

16. Ne būk i ausis kalbētojis, ir ne apkalbēk savo liejūwju.

17. Wāgis bjaurus dāiktas yra; bet apkalbētojis dar jo bjaurėsnis.

18. Uley wienā dāiktā per menkō ne laikyk, ar butu didis, arba māžas.

6. Pērskyrimas.

Apie peikimā, apie wienā prietelē, ben apie atg, dāgiškā išminā mōlinejū.

Nesidūkis pērskalbēi, savo prietelū ne apėgti; nėra toksai apkalbētojis galūsey aus apgēdintas.

2. Ne dumok per miera išmini tings ēšas, kōjnā wienā peikti;

3. Kad tavo lāpai ne pawystu, ir tavo waisus ne sugestu, ir tu kartunta pastotumbei, kaip padzūwgs kōksai mēdis.

4. Nėsa toksai nelabs žmogus saw paczam iškādā daro, ir saw neprieteliams apjūku pastoj.

5. Wēl, kurs wissab ant gēro išguldo, tas daug prietelū gāuna; ir kursai gērāsey apie kōkū dāiktā kalba, apie tō wēl gērāsey kalbama yra.

6. Elgēis prieš kōjnā meilins gay; bet tarp tūkstanezū wos wienam wieryk.

7. Ne wieryk ney wienam prietelui, iškū tu jē bēdoje būsi išpasžinēs.

8. Nėsa dang yra prietelū, kōley jie maitytisi gāl: bet bēdōs czēse jie ne pasiliekti.

9. Ir tūlas yra prietelus, kurs wēikēy neprietelū pastoj; ir jey jis razbaju ant tamgs žinnotu, jis tō ant tamgs išludditu.

10. Yra ir kēli stalo prietelē, ir ne pasiliekt bēdōs czēse.

11. Kōley tu palāimoj' esi, toley jēkai tavo drangas yra, ir gwynēna tavo namūse, kaip kad ir jis gaspadorns butu.

12. Bet

12. Bet jey tau bėda užeit, tau tau tu jė rasi, ir jė suradės, ne jis prieš tau yra, ir niekur niekur palei jė nė savęs.

13. Atstėrai nė savo neprietelė, bet tau ir saugokis nė prietelė.

14. Wiernas prietelus yra druska apginnimas; kura tã tur, tas didi skarbã tu.

15. Wiernas prietelus ney jo prieis ptingais, ney lobjũ ne užmojamas yra.

16. Wiernas prietelus yra patalėsmuojimas gyvasties, Dievo bijantis toki prietelė gaus.

17. Nėsa pono Dievo bijančiam wissados bus prietelė; ir toki jis yra, toki ir jo prietelus bus.

18. Mielis sunau, dūkis nė isminties is jaunũ dienũ pamokintis, tau tu protingu wyru pastosi.

19. Glaustisi prie jės, kaip tas, kura ai ir sėja, ir sulauk jės gerũ waisũ.

20. Tu turreisi walandėle jės dėsley rupesti ir darbã; bet weikei tau jės waisaus ragausi.

21. Jisi parti yra nieko ne žinanties žmonies, ir nelabas prie jės nesilaišo.

22. Nėsa ji yra jam fėtas mėginimo; akmũ, ir jissai jė weikei nė savęs atmeta.

23. Die tiesa daug apie isminti girra, bet menk apie tã žino.

24. Mielis sunau, klausyk mano pamoklo, ir ne paniekink mano pamokinimã.

25. Padūk savo kijas i jės pãncius, ir savo kãlã i jo klingi.

26. Palenk savo pecius jė nešodams, ir nesistėngkis prieš jės rybus.

27. Būk prie jės is wissos firdies, is wissos sylos ant jės fėlo pasilėdams.

28. Klausinė jės, jė jėkrodams, prie karalau.

29. Nėsa galausei tu is jės patalėsmuojimo gausi, ir tau smutinybe i dzaugsmã tau pawirs.

30. Ir jės pãnczei tau drutibus apginnimu, bey jės klingis graju rnbu pastos.

31. Ji tur aukso wainikẽ su purpuro rubu.

32. To paciu rubu tu apsiwileisi, ir tã pati graju wainikẽ tu uisi dēsi.

33. Mielis sunau, jey tu klausysi, tau tu ismintings pastosi, ir jey tu tã i firdi isidēsi, tau tu protingas busi.

34. Jey tu rods klausysi, tau tu jė apturreisi, ir jey tu savo ausis prilenkisi, tau tu ismintingas pastosi.

35. Būk rods prie senjũ, ir jey kura ismintingas wyras yra, prie to laisypis. Klausyk su dzaugsmu Dievo žodi, ir dabok ant gerũ pamoklo; žodjũ isminties.

36. Kad kura protingã žmogu matai, prie to eik tyczomis, ji wissados laisydams.

37. Apdumok wissados Dievo prisãkimã, ir minnėk wissu cėsũ Dievo žodzio, tas tau firdi darys tikray gerã, ir tau dūs isminties, kaip tu nori.

7. Pėrstyrimas.

Refurcie pamoklai taip wissams, kaip upacien tiems bũti, kurtie uki waldo.

Ne darvė nieko pikto, tau tau ne nusidūs nieko pikto.

1. Saugokis nė neteisybės, tau tau bėda nestropis.

2. Ne sėk ant neteisybės dirwos, tau tu tã septyneropay ne dãgosi.

3. Nesiwėrkis i didės garbės fluzmas po Dievo akiũ, ir ne geidauk per mierã garbingu buti.

4. Neiwėrkis i didės garbės fluzmas po Dievo akiũ, ir ne geidauk per mierã garbingu buti.

5. Nė,

5. NesidingoŲ po Dievo aŲiŲ, Kad tu tam gana tinkas; ir nesidingoŲ prie Paralaus, tam gana iŲmintings eŲas.

6. Ne uŲigeiŲ sudza buti; nės per savo sylą tu wiŲą neteisybę i teisybę ne pėrwersi: tu iŲsigastum bei wyresaujū, ir pruwą su gėdą pėrfreiptumbei.

7. Ne daryŲ maiŲtą mieste, ir ne eiŲ iŲ wieno su prastais žmo: nėmis;

8. Kad tu dwigubōs kaltybės dėley ne butumbei forawotas: nės, sa ney wiena kaltybe ne pasiŲs ne forawota.

9. Meygi ne miŲlyŲ, Diews mano didę apierą uŲ tai iŲwelgs; ir Kad aŲ uŲ tai auŲŲczāusam Diewui a pierawosū, tay jis tą priims.

10. Kad tu meldeis, tay tu ne abbiejoŲ.

11. Ir ne pasiŲ ubagams dō, waną dūti.

12. Ue apjūŲ smutnaji: nės yra wiens, tas gal taip pažėminti kaip paauŲŲtinti.

13. Ue pramanyŲ mellus ant savo brolio, ney ant savo prietelais.

14. UesijauŲinŲis mellōti; nėsai tai bjaurus pāprotis.

15. Ue buŲ ŲneŲkas tarp senus jū; ir Kad tu meldeis, tay ne kalbėŲ daug žodziū.

16. Kaczej taw sunŲu yra, tawę iŲŲlaiŲyti, ir diwą igywēnti, tay dēl to ne nūgrisŲ; nėsai Die was taipo yra lėidęs.

17. Ue nuŲtiŲėŲ ant to, Kad diddis pulkas eŲas tū, su kurreis tu griekus pildai:

18. Bet miŲlyŲ, taw forawong ne toli eŲancze.

19. Todėl pasiŲminŲ iŲ Ųirdiēs: nėsai ugnis ir firmėles yra atŲer: Ųijimas Dievo; nesibijantiemus.

20. Ue prastoŲ savo prietelu ney joŲio lobjo dėley; neygi savo wierną broli gerāuso auŲso dėley.

21. UesiskirŲs nū protingōs ir nobaŲnōs paczōs, nėsai ji brangės ne yra, ne kaip auŲsas.

22. Wierną bėrną ir gėrą dars bininŲą ne sunŲey laiŲyŲ.

23. Gėrą bėrną primlėŲ, ir ne truŲkinŲ jį, jeį jissai gal wālnas pasiŲti.

24. Jey tu galwijuŲ turri, tay KawoŲ tus, ir jey naudōs iŲ jū turri, tay palaiŲyŲ tus.

25. Jey waiŲū turri, auginŲ jū, palenŲdams jū sprāndą iŲ jaunū dienū.

26. Jey dukterū turri, tay KawoŲ tū kuną. jas ne iŲlėpindams.

27. IŲlėisŲ uŲ wyrą savo dukteri, tay didi dārba tu buŲi atliŲŲęs, ir dūŲ ję protingam wyrai.

28. Jey paczę turri, tawę myŲ linczę, tay nesdūŲis pėrsiŲalbėti, Kad ję prawarytumbei, ir ne wies ryŲ neprietelŲai.

29. GarbinŲ savo tėwą iŲ wiŲs sōs Ųirdiēs, ir ne uŲmirŲŲ, kaip Ųaudus tu savo motinai buwęs eŲsi.

30. Ir atŲminŲ, Kad tu iŲ jū uŲŲigimmai, ir kę tu gali uŲ tai jiems atpilditi, kę jie taw yra iŲ rōdę?

31. BijōŲis Pong Diewą iŲ wiŲs sōs Ųirdiēs, ir laiŲyŲ jo tarnus wiŲŲŲioje garbėje. MylėŲ tą, kurs tawę sutwėrgs, iŲ wiŲs sōs sy lōs, ir jo tarnus ne prastoŲ.

32. Su žodziu kalbant: bijoŲ Pono Dievo, ir garbėje laiŲyŲ kunigą;

33. Ir dūŲ jiems jū dalyŲą, kaip taw paliepta yra,

34. Uū pirmonū ir kaltybės: apierū,

35. Bey

35. Bey apierū iš gėrōs walės dūtū, ir kas daugiaus pašventin, nima yra ant apierōs, ir wisso, Eias šventas pirmones.

36. Įstieš wargdienui sawo rānka, kad tu apšcųy žegnotas butumbui.

37. Ir tawo gėradejyste tawg meilinga darytu wissiemis gywiems žmonėms; priegtam išrodyt ir mirusiems sawo gėradėjyste.

38. Ne pališ weršenczūsus be palėšminojimo; bet raudot su raudojenczais.

39. Ne wėngt serganczūsus apilankyti; nēsa todėl tu mylėtas busi.

40. Wis ka darydams, apdu, moš gāla, tay tu niekadōs kopist ne darysi.

8. Pėrsšyrimas.

Grādėnimas palajingay ir šandoringay elgtis.

Ne bylinėt su galinczu, kad tu jam t nagus ne išlutumbui.

2. Ne bylinėt su bagotu, kad jis tawg ne pėrswertu.

3. Nēsa daug dūdas pinigais pėrsipirkti, ir tais paczū faralū širdis apmōnijamas yra.

4. Nesibart su daug šnėkanczu, kad tu mālōs ne prineštumbui prie jo ugniēs.

5. Ne jūkot su nepatōgu žmōgumi. Kad jis tawo gimming ne išpeiktū.

6. Ne apgėdiš tą jo griekū dēl, kurs gėrinas; ir mišlop, kad mes wissi dār kaltes ant sawgs turrim.

7. Ne paniekint senūsus; nēs ir mes pėtam pasėst.

8. Nesidzangtis, kad tawo neprietelus miršta; mišlop mums wissiemis mirti reikent.

9. Ne paniekint, ka išmintingieji kalba; bet elgtis pagal jų pamoklōs; žodzus.

10. Nēs iš jų gali ka išmokti, ir kaipo taw reikia elgtis prieš didzus ponus.

11. Nesidingoš išmintingėsnis esąs už senūsus, nēs ir jie toktai iš sawo tėwū yra išmokę.

12. Nēs iš jų gali išmokti, kaip atsaųyt turri, kur reikals yra.

13. Ne atpūst Diemo; nesibijancziam jo ugni, kad ir tu ne drauge sudegtumbui.

14. Ne turtėt darbo su žmogum apšėlbjanczum, kad tawo žodzus taw ne pėrkreiptu.

15. Ne žyczyp tam, kurs macnėsnis už tawg; bet jey tu žycziji, mišlop žyczę prapuldes.

16. Ne laidot daugiaus kaip tu išgali; ir jey tu tai darai, apšlim, Eias ir užmokėti.

17. Ne bylinėt su sudzia; nēs prowa dāroma yra, kaip jissai nor.

18. Ne pelān su durnay; drąsu, kad tawg t bėda ne iwėstu. Nēsa (kad) jissai bille kām' nusidėtu, tay taw tektū dēl jo durnummō iškādą gānti.

19. Nesibartis su rūstu, ir ne eit su žūmi wiens per lanka, nēsa jis wissay n' atboj' kraujo; pralėjimmo; nēs jey tu tadda ney jo; Eios pagalbōs ne turri, tay jis nuržawin' tawg.

20. Ne jėškot pamokinnimą prie neišmintingujū; nēsa jie ney apie wieną dāiktą širdingai ne pasirūpina.

21. Swetimam be mātant nieko ne daryt, ka nori, kad paslėpta butū; nēsa tu ne žinnai, kas iš to galėtu nusidūti.

22. Ne iškalbėt kožnam, ka tu sawo širdijē dumoji; jis taw men: kay detawotu.

9. Pėrsėyrimas.

Su moterimis, ben priateleis rejt apsidabotinay elgtis.

Ne fersyē ant sawo nobažnōs paczōs; nēsa iē tofio ſtaudaus uēweizdėjimo nieko gėro niera.

2. Ne dūē sawo pāczei wālg ant sawgs, kad ji taw ponu nepastōtu.

3. Wēngē begēdē, kad i jōs spastus ne iēlātumbēi.

4. Neſijaukinē prie dainojanū czōs, kad ji taw ne prigāutu sawo willojimu.

5. Ne žurē i mergas, kad tu jū ne uſgeištumbēi.

6. Neſilaiyē su fēfkomis, kad sawo turtā ne prapulditumbēi.

7. Neſidairyē mieste ſēn ir tēn, ir ne lāndzoē per wiſſus pāſalus.

8. Atpreipē sawo wēidā nū gražū moterū, ir ne žurē i gymt Pittū moteriſiū.

9. Nis grajos moters tulā apimonijo;

10. Ir piēti geidulei uſidēg' iē to, Paip ugnis.

11. Ne ſėdē prie Pitto paczōs,

12. Ir neſigloboē su je;

13. Ir ne lebāuē su je, kad tawo ſirdis prie jōs ne priliptu, ir tawo umay ne apmōniti butu.

14. Ne praſtoē ſēnā prietelu: nēsa tu ne žinnai, bau prie ſwejojo, tieē wiernunimo ſulāuēſi.

15. Swejus prietelus yra Paip ſwejus wynas; te paſgsta jiſſai, tay taw ſlanus bus.

16. Ne neſidūē, wilotifi nū Diemo; neſibijanczo per jo didē garbē; nēs tu ne žinnai, kas galāuſey iē to bus.

17. Ne pagėrauē pradejimū Diemo; neſibijanczū; nēsa jie niekadōs nobažni ne paſtoj', iēfi i pēlę.

18. Atſitolinē nū tū, Furriemas wale yra žudditi, tay taw ne rupēs bijōtiſi, kad taw žudditu.

19. Bet jey tu turri aplinē jū buti, tay ne nuſjengē, kad taw ne nužawintu, tū czēs, Furreme amžinay ne miſliji;

20. Ir wieryē, tarp ſabangū wāiſſczojās, ir ant bajū wirſunū einās.

21. Iſtārdyē tyczoms sawo ārtimā; ir jey pamofinnimā priwalai, tay jēſtoē prie iſmintingū žmonū.

22. Ir ſuſſkalbēē su protingais; wis fagi pagal Diemo žodi darydams.

23. Laiyēſis prie nobažnū žmonū, ir buē linſſmas, taczu Diemo bāimēje.

24. Dārhas pagie miſtrā, ir iſmintingai ſanigaiſti jo waldzia.

25. Iſkadingas dāiſtis yra waldzoje apie ſnēkanti, ir ſtaigus žaunus nieku pawirſta.

10. Pėrsėyrimas.

Iſmirtingōs wyrausybēs gyru, ir apie paſidibjavimo wengimā.

Iſmirtingas waldons yra aſtrus; ir fur protinga wyrausybe randama, cze dawadney dēſtis.

2. Koſs funigaiſtis, toſie ir jo urėdininkai yra; ſoſie rotpotnai, toſie ir mieſczonys yra.

3. Ne iſmirtingas ſarālus ſuſgaiſin žēmē ir žmones. Alle jey waldōnai iſmincze waldō, tay mieſtas labay yra pagywėnamas.

4. Waldzia ant žēmės Diemo ranſosa yra; tas jei kartais dūd tifrāy tinſanti waldōnā.

5. Diemo ranſosa yra, waldōnui palāimā dūti; tas jam dūd pagirtinā ſancłeru.

6. Ne paſjētoē per mierā ſojnā nuſidėjimā, ir ne per mierā paſtēs ſiē ſorawot turris.

7. Paſdidzojenczus taip Diemas, Paip ſwietas ne ſencza; nēs jie prieſ abbu neteiſey elgias.

8. Dėl

8. Dēl gwołto, neteisybēs, bey godo, Paralyſte nū wienū ant Fiti tū žmonū pērkiļnojama yra.

9. Kam iſſiſſel bēdnoji žēme bey pelenai?

10. Juſ jie dar gyws bebudams, wieni bjaureji purwai yra;

11. Ir kad ji lieforus gana lopeš,

12. Tay tiſt galauſey taip nuſdūd: ſen dien Faralus, ryto lai wons;

13. Ir kad žmogus numirſta, tay ji žalczei ir kirmėles ſuėd.

14. Iſ to randasi wiſſas didzas wimas, kad žmogus Diemą praſtoj, ir jo ſirdis nū ſawo ſutwėrtojo ſtirraſi.

15. Ir paſdidzawimas Ruſina wiſſaip ſuſtgrieſit; ir kurs ant to paſdūd, tas daug bjaurybjū praſmano.

16. Todėl Pons Diems paſdidzawimą wiſſadōs apgėdinno, ir galauſey wiſſaip iſgaikſinno.

17. Diems paſdidzjojenczus Ruſnigaiſſeczus nū ſōſto nuſtūme, ir paſžėminanczus ant to uſſodinno.

18. Diems paſdidzjojenczus paſgōnus nēy ſint' iſſtyne, ir paſžėminanczus i jū wietą ſodinno.

19. Diems pagōnū žėmg iſwerte, ir i plentą iſpūſtijo.

20. Jiſſai jūs padzūdino ir iſgaikſinno, jū wardą nū žėmės iſpūſtidams.

21. Kad žmones didzjojasi ir diddey piſti yra, tai Diemo ne lėiſta,

22. Žmogus ne piſtas ſutwėrtas,

23. Bet Diemo i bijaſis garbg turrės; ir kursai Diemo priſakim mus perženg, tas gėdą gāun.

24. Ir Diemo i bijantieji ſawo waldōną garbėje laiſo; dēl to jiſſai jūs apſaugoj'.

25. Taip bagotaſis, kaip paſwargſis, didelis bey mąžas, nieko ſitto ne tur girtis, kaip tiſt Diemo baimės.

26. Wiſſay tai ne tinſa, protinu gą wargdent paniekinti, ir nelabą bagotą garbėje laiſyti.

27. Kunigaiſſeczei, ponai ir wali dōnai didzjojė garbėje yra; alle taip didi jie ne yra, kaip tas, kurs Diemo bijoſi.

28. Iſmintingam bėrnui tur pons ſlužiti, ir protingas pons to dēl ne murma.

29. Uė buſ ſaw walninės ſawo urėde, ir neſdidzjojis, kad tamęs priwālomą.

30. Geraus yra, kad ſas ſawo darbo daboja, prie kurrio jis dūs nōs priſwālgo, ne kaip daug apſimtis, ir iſ to ubagu paſiliſtis.

31. Mano ſunau! wargūſe ne nuſminė, ir ſawo duſią garbėje laiſyſ.

32. Uėsa kursai ſawo duſia nuſſimena, ſas gal tam gėlbėti? ir ſas gal tą garbėje iſlaiſyti, kurs patſai ſawo duſią garbėje ne laiſo?

33. Wargdienys garbėje yra laiſomas dēl ſawo iſmintiės, ir baſgotas dēl ſawo turto.

34. Alle jey iſmintis wargdies nui ant garbės ateina, argi ne daugiaus bagotam? ir ſas bagotam ne mandagu, tai jo ne mandagu pawarguſam.

II. Pērſtyrimas.

Kaip cjeſſiſſas iſlaiſimas tur pelnomas ir wartojamas buti.

Praſto iſmintis j i garbg iſſel, ir paſodinn j ſale kuniſgaiſſczū.

2. Uė girſ ney wieną dēl jo didzōs garbės, neygi ney wieną ne paniekint dēl jo menkōs garbės.

3. Uėsa bitte mažas pauſſtytis yra, ir taczau ſaldzaus waiſu nēſa.

4. Uėſdidzjojis ſawo rubais, ir ne iſſiſſel ſawo garbėje; nēsa Pons Diems yra dywinas ſawo darbūſe, ir ney wiens nezinno, ką jiſſai weiſti nor.

5. Daug

5. Daug smarkininkų turrėjo žė: myn ant žėmės nusistėti; ir wai: ninkas yra tam uždėtas, ant kurio ney wiens mislijo.

6. Daug didžų ponų wistėkay yra išga šinti, ir macnieji karalai Pittiems i rančas įklamo.

7. Uzey wieną korawotinay ne pasūdiē, iēti pirm jē kaltą busi iškrodes, iškūst pirmjāus ir potam pabārē.

8. Tu ne turri sūditi, iēkol ap: stundimnā busi šgirdes; ir dūf žmonėms pirma iškaltėti.

9. Nesistėtis i swetimus dāi: tus, ir ne pasistē kur neteisybės prōm daroma.

10. Mano sunau, nesistėtis i tuleropus dāi: tus: nēs jey tu bille: to apsimisi, ne daug tūmi tu lai: mēsi. Raczey tu didey apie tai pasicūpini, tay tu taczau to negāuni; ir Raczey tu šg ir czg lopai, tay taczau tu ne išeisi.

11. Tulas didey procawoj' besu: stubindams pralobti, ir tūmi tiēt besigaigina.

12. O wel tulas iš palengwo dirba, kūršai rods pagālbōs pri: walyu, ir priegtam yra silpnas ir wargingas.

13. Tą Diews maloningay išwelg, ir išgēlbt jē iš bėdōs, jē i garbē iškēldams, kad dang dēl jo tur dywitis.

14. Wistab iš Diewo ateit, pa: lāima ir nepalāima, gywastis bey smertis, pawargimmas bey pra: lobimmas.

15. Diews nobažniems sutenka turtą pasilieanti.

16. Ir kų jis nudališ, tai wissai dōs ant gēro ateit.

17. Tulas šyštus yra, ir su: laišo, bey tūmi pralobsta.

18. Ir misliš, jau ant sawo re: Palo sudijes,

19. Ir sašo: dabar aš geray

maitysiu, aš walgisu bey gērsu nū sawo gerybiū; ir jis nesižinno, sawo adynēlę taip arti ēsant, ir turrint wistab Pittiems palikti bey mirti. * Luk. 12, 19.

20. Pasliē Diewo žodžio ir tą prisimokiē, ir pilnamoē sawo urē: dą; bey ne pasipiktinkis, kaip nei labieji pralobti jēgšo.

21. Tu nusistėkē Diewu, ir pa: silie sawo urēde:

22. Uēs tai Ponui Diewui menks dāi: tas yra pawargusi bagotu das rytė.

23. D'ewas žegnoj' gerujū gery: bes; ir kad czėsas yra, jie be wēis kēy pralobsta.

24. Ne tarē: kų man tai maczij', ir kas man tame tārpe iš to?

25. Ne tarē: aš wisso kō pilnay turru, kaip aš kōliū dāi: tū galu pristokti?

26. Kad taw gēray sēkasi, tay mi: slyē, taw wēl piētay gālint nusi: dūti; ir kad taw piētay pasiseka, tay mislyē, taw wēl geray gālint nusidūti.

27. Nēsa Pons Diews gal be wēikēy kōžnam atpildit smertiēs czēse, kaip jis saw užpelngs yra.

28. Wieną nelaba adyna tai dā: ro, kad wissōs linksmybēs užmiršt tam, ir kad žmogus miršta, tay jissai nusimāno, kōksai jie buwgs.

29. Todēl ne turri ney wieną pagirti pirm jo amžio gālo: kōksai wyrš kas buwgs, tai iš jo wai: sū; waiēū numānoma yra.

30. Ne kōžnam dūf gaspadą sa: wo namūse: nēs swietas yra pil: nas newiernybēs bey fytrystēs.

31. Ne wierna širdis yra, kaip willojas i pauštis ant spastū, ir tyšo, kaip tawg prigauti galētu.

32. Nēs kų jis gēro mato, tai labjausey išpeik, ir gerāusaj dāi: tą jis jo didžaus paniekina.

33. Jē

33. Jš Fibbiešezio dide ugnis vandasi; ir nelabasis nepalauj, pašol jis kraują praliej'.

33. Saugotis nū tofiū nelabųjų vaikū, jie nieko gėro ne mislij', kad jie tav amžiną. Pošių gėdą ne darytu.

35. Jey tu swėtimą i savo namus priimi, tay jis tav daug apmāudo darys, ir tawg iš tawo paties namū prawayys.

12. Pėrštėrimas.

Apie smetimujiū priėmimą ir gėradeisję priš pawargusū.

Jey gėro iškodit nori, dabof, Šam tai darqs, tay dėšawong tūmi užpelnysl.

2. Uobajnam gēr daryf, tay taw apšczy bus atpildoma, jey ne nū jo, tay tišray nū pono Diemo.

3. Alle pištiems waikams, Eurs rie už dōwaną ne dėšawoj', ne bus geray.

4. Dūf Diemo i bijanczam, ir ne susimilkis ant Diemo i nesi bijanczio.

5. Gēr daryf pawargusam, ir ne dūf nelabamui. Užlaišyf jam sawo dūnā, ir jam nieko ne dūf, kad jis tūmi ne pištėšnis pastotu ir tawg pamintu.

6. Su antrā tief apmāudo iš jo sulāuši, Etef tu jam busi gėro darqs. Ušs užsāusešis bediewjus nešencza, ir bediewjus forawōs.

7. Jey Šam geray sėšasi, tay ne gālins dāikts yra, Poši prietelu wiernay išpažinti: alle jey Šam ne geray nusidūda, tay ir neprietelus ne gal pasišlėpti.

8. Nėsa kad Šam gėray sėšasi. tay apmāudas jo neprietelui: bet jey ne geray nusidūd, tay ir prie telei nū jo atštolin.

9. Ne wier, f sawo neprietelui niekadōs;

10. Nėsa lygey Paipo gelėjis wisi sadōs wēl rūdij', taipo ir jis sawo nelabumma ne pameta.

11. Ir Paczey jissai Plonejas ir lenkiasi, taczau tu pasidabof dēl jo, ir saugotis nū jo. Ir Paczey tu jš šweiti, Paip Poši zeršolā, tay taczau jis pasišlėft irūdijgs.

12. Ne priimf jš pas sawg, kad jis tawg ne prawaytu, ir i tawo wietā stotusi. Ne sodinē jš prie sawo šaliēs, kad jis tawo sōsto ne geidāutu, ir tu pasiāusey turtētumbei manō žodziū atsiminti bey gailētisi.

13. Lygey Paip kad žalczū i burstininkis idėgiamis yra, to nieks nei šgail, taip maž, Paip ir to, Eurs prištartin prie medinnū žwērū, ir jū sudrāstoms yra: taipo ir tam nusidūda, Eurs draugyste su Diemo i nesi bijanczeis laišo, ir i jū griekus šisasi.

14. Jis tiesa wālandā pas tawg pasišlėft, alle jey tu sušlumpi, tay jissai taw wiernas ne pasišlėft.

15. Neprietelus tiesa gėrā žodē dūd, ir apraudof' tawg labay, ir dėdasi širdings ēsas;

16. Gal ir podraug werkti, alle širdije jis mislij', Paip jis tawg i dūbē gramšointu; ir jey jissai prosgā gāun, tay tawo krauju jis ne gal gana šotintisi.

17. Jey taw šas nor išpādā daryti, tay jis pirmjānsis yra.

18. Ir dėdasi, buf tawg gēlbēt norys, ir Plubdo tawg pašlapczy.

19. Jis sawo gālwa šrattys, ir šypšosis, tawg apjūšs, ir taw pameczōs.

13. Pėrštėrimas.

Apie draugyste pawargusū ben bagotuiū; gėrs ben pištių šajing.

Eurs pištē czuppinēj', tas tūmi išteppa: ir Eurs prie pasididzoienczū laišos, tas išmošsta pasididzawimą.

2. Ne-

2. Ne turrēt darba su gálinčzu ir bagotu, tu šėip sunėia našta ant sawgs usšdedi.

3. Kaip pritinėa móló, pūdas prie warinno pūdo pastatits? Nėis jey jūdu susidauža, tay ansai susėuls.

4. Bagotasis daro neteisybę, ir priegtam dar tyczojas; bet wargdenys tur fentėti, ir dar dešawoti.

5. Koley tu jam priwalu esti, jis iš tawgs naudōs jėškos; alle jey tu jau ne išgali, tay jis tawg pameta.

6. Koley tu pasiturri, jis su tawimi iš wieno maitinnas, nieko apie tai nesirūpidams, kad tu sugaišti.

7. Kad jis tawgs priwalo, gal jissai tawę mandagey prigauti, ir meilingay tawę įwėlgti, taw daug pažadedams ir taw gerāusius žodžius dūdams, bey tarydams; ar tu šo priwalai?

8. Ir šwecz tawę wieną arbitris fartus su flasta i cėšni, iškutaw jissai tawo trupuczus išgāuna, ir tawę galāusey apjūšia.

9. Ir faczey jissai tawo bėdą mato; taczan jis tawę praštoj, ir purtin galwą ant tawgs.

10. Dėl to dabōkis, kad tawo mislis tawę ne prigautu,

11. Ir i bėdą įwestu.

12. Jey tawę didis šokšai nor prie sawgs wadinti, tay ne apšimkis; jis tawę jo labjaus wadyo.

13. Nesiwersėkis patšai prie jo, kad tu ne atstatyts butumbei; ney ne atšitrāuė per mierą, kad tu reipale galētumbei priwáloms buti.

14. Ne priešsistėnkis, kad jissai taw šą paliepja; alle ne nusitėkėtūmi, jey jis su tawimi prastay elgiasi; nės jissai tawę tūmi bandu, ir sawo meilingu gymju jissai tawę ištārdo.

15. Kad jis supyėsta, tay ne pašiliekt prie tokiū mēin. u žodžiū;

16. Ir ne būtij' su šorawonėnis ir su temnycze.

17. Dėl to saugōkis, ir getay dabōkis;

18. Tu didžoj' esti bėdoje.

19. Kožna žwėris prie sawo lygaus laiškosi;

20. Taipu tur ir šožnas žmogus prie sawo lygaus artintis.

21. Tai lygey taip butu, kaip kad wilkas su awimi draugystę turrētu, kad Diemo; nesibijasis su Diemo; bijanczu draugystę laižo.

22. Kaip Vėna prie šuns artinas; taipu ir bagotasis prie 'pawarguso.

23. Kaip lūtas žwėris giroje ėda; taipu ėda bagoczei pawargus.

24. Kaipu puikasis prašta dailėta nieku wercz'; taipu ir pawartėgis nū bagoczans nieku werczamas yra.

25. Kad turtینگasis parklupti nor, tay jo prietelei jė attiesa; kad wargdenys parklumpa, tay ir jo prietelei jė pālaišką parstum.

26. Kad bagotasis šą newertay dārgs yra, tay daug randasi, šurrie jė teisin; kad jissai žodzeis nusizenggs yra, tay tišt tur teisybė buti.

27. Alle kad wargdenys nusizenggs yra, tay per sunėu nusidėjimą laižo; ir faczey jis išmintingay šalba, tay taczan ne atbojama yra.

28. Kad bagotasis šalba, tay šožnas tyl, ir jo žodis iškėti dangaus iškelams yra.

29. Alle kad wargdenys šalba, tay šakoma: Kas jissai? Ir jey jis šūm nusidėda, tay jis fentėti tur.

30. Pralobins rods gėrs dailėtas yra, jey be griešo wartojamas yra;

yra; alle pavargims bediewjo iš mošin ji daug pieto kalbėti.

31. Ką kas širdyje misli, tai tokiame iš akių numanoma yra, ar tai butu geray ar viktay.

32. Jey jis ką gėrą misli, tay jis linšmas į akis žur; bet Eursai slapczy Flastas gėm, tas ne gal iš to rammus buti.

14. Pėrštyrimas.

Apie teisu ir neteisu wartojimą cėšis, to lóbjo.

Išganytingas yra tas, Eurs pė, tą pamokslą ne dūd, ir iš to sawo sąžinę ne sunčin.

2. Išganitinas yra tas, Eurrio sąžinė ne ižeista, ir Eurrio nusiti Eėjimas nesimāzinas.

3. Szykštoflui ne pritinka, kad jis bagots yra; ir ką macyj' pini, gai bey turtas godam sunui?

4. Kas daug sudeb, ir saw paczam nieko gėro ne daro, Eittiems sudeb, ir Eitti tai pralebāus.

5. Kurs saw paczam nieko gėro ne dāro, kaip galētu tassai Eittiems ko gėro daryti? Jis sawo naudōs niekadōs ne pasidzang'.

6. Miera bjaurėšno dāikto, kaip kad kas saw paczam nieko gėro ne wėlij', ir tai tikroji yra muža už jo nelabumų.

7. Jey jis ko gėro daro, tay apie toktai beje nieko ne žinno, ir pastiausey praded jis dėl to murti.

8. Tas yra nelabs žmogus, Eurs ne gal Eesti kad žmonėms gėr daroma yra; bet sawo wėidą šalin nukreipj, ir nejožio žmogaus ne susimilsta.

9. Godom žmogui niekadōs jo dalis ne paėanėa, ir iš bykštummo ne gal tarpti.

10. Pawydzasis nePencz' wāl gant, ir jam šlaudu, kad jis tur dūt wālgiti.

11. Mano sunau, sawę patį prisimilėš iš sawo turto, ir dūš Ponui Diewui apieras jam pūlančas.

12. Minnėš, smertis ne užtrums Eant; ir tu jau geray žinnai, Eoš tu su smertim derėjimą turri.

13. Primylėš prietelu prieš sawo amžio galą; ir dūšnus buš prieš pawārgust Eieš imanai.

14. Ušmitpš pawargusujā, kad tu linšmą dieną turri; tay taw wēl dzaugsmo bus, Eurrio tu meiliji.

15. Tu tik sawo sunau prāfai, tą Eittiems turri palikti, ir sawo dārbą gentims padūti.

16. Dūš iš gėrōs wālės, tay tu wēl atgāusi, bey šwentinš sawo dušią.

17. Ušs kad tu numiergs esi, tay tu jau nieko nē priwalai.

18. Rožnas gywolis pasėsta, kaip drabužis; nēsa tai senas deitėjimas yra: tu turri mirti.

19. Lygey kaip žalli lapai ant gražaus mēdžio, Eelli nukrinta, Eelli wēl atžel; taip ir su žmonėmis nusidūda, Eelli miršta, Eelli užgem'.

20. Rožnas pragaištąs dāikto prieit sawo galą:

21. Ir Eurrie tais elgiast, taip jau tur pragaišti.

22. Išganytingas yra tassai, Eurs wissadōs Diewo žodi wartoj', ir tą išguldo bey mošin;

23. Kurs tą nūširdzey apdumoj', ir wissikay mošinnos tą išmanyti, ir išmintiēs į dieną dienōs prisimokint jėšė, bey pastuy jėšė, Eur ji eina.

24. Ir pro jōs lāngus į widdu žur, bey Klausio prie jōs durrū:

25. Jėškodams gaspādą šale jōs namū, ir pakurdams šėtrą pas jōs sėnā, bey per gėrą gaspādą laižydams.

26. Jis

26. Jis suwadin ir sawo waišus po jės stogėlū, ir pasiiekt po jės pawėsū.

27. Ezonay jis nū Paršczo yra apsaugojamas, ir jam gražus namai yra.

15. Pėrštėrimas.

Apie išmintiės naudą bey grieš priejast.

Sai nieks ne daro, kaip Dievo bijastis; ir kurs prie Dievo žodžio laikosi, tas jė randą.

2. Ir ji jam priešais eis, kaip mótina, ir jė priims, kaip jauna marti.

3. Ji walgydis jė su proto dūna, bey jė girdis išmintiės wandenimi.

4. Jė to jissai druts pastos, kad stiprey pastowėti galės; ir jis prie jės laikysis, kad jis nieku ne pawitstu.

5. Ji iškėls jė per jo artimą; ir jam jo burną atwers surinkime.

6. Ji jam apšczey suteks dzaugsmo bey linksmybės, ir amžinu wardu apdowanos.

7. Alle durnieji jė ne rand; ir nelabieji jė ne gal izwelgti.

8. Nėsa ji atstu yra nū puiėjū; ir elastorei apie jė nieką ne žinno.

9. Bediewis ne gal nieko gėromokinti: nės ne iš Dievo yra.

10. Nės prie tikrojo pamokšto tur išmintis buti; tai Diews mai long dūd.

11. Tu ne priwalai sakyti: jey aš neteisey mokinnau, Diews tof, tai darg yra: nės ką jis nekencza, to tu ne turri daryti.

12. Tu ne priwalai sakyti: jey aš neteisey mokinnau, tay jis mai ne suklastawo: nės jis ney jokio bediewjo priwalo.

13. Nėsa Pons Diews ne apfencz wissą balwonystę; kurs jo bijosi, tas weng' tą.

14. Jis žmogū pradzoje sutwė-

re, ir jam dawe išsikirti pagal sawo walę.

15. Jey tu nori, tay pilnawof prisakimus, ir daryk, kas jam mėgsta, tikrame nusišėjime.

16. Jis taw ugni bey wādeni po akšū padėjės: grėbė, katro tu nori.

17. Žmogus po sawo akšū tur gynyti bey smerti; katro jis nor, tai jam dūta bus.

18. Nės Dievo išmintis yra didi, ir Jissai yra sylingas;

19. Ir wissab mato.

20. Ir jo akys rėg' ant tū, kuri rie jo bijosi; ir jis gėray žinno, kas teisey daryta, arba klasta yra.

21. Jis ne liepia ney wienam nelabu buti, ir ney wienam ne pawėlij' susigriešyti.

16. Pėrštėrimas.

Apie piktą waišū, vjauginimą: apie išpildimą pagumstujū Dievo forawoni ir žmoniū drasumų.

Nesidzaukis, daug netikėsus waišū turrys, ir tūmi nesi tyczok, kad tu daug waišū turri, jey jie Dievo nesibijo.

2. Ne nusišėk ant jų, ir nesi tyczok jų išgalėjimu:

3. Nės geraus yra weins Diewo: bijastis sunus, ne kaip tūkstatis nesibijanczujū.

4. Ir geraus yra be kudišū mirti, ne kaip Dievo nesibijanczujū kudišū turrėti.

5. Dievo: bijastis žmogus gal miestui pamacziti; alle faczey bediewjū daug būtu, tay tas taczau per jų išpūstijamas yra.

6. Toktai aš sawo dien daug tėjėjau, ir dar daugiaus girdėjau.

7. Ugnis sudėgino wissą bediewjū pulką; ir narsas usidege ant netikėnczujū.

8. Jis ne czėdijo senujū milšinū, kurrie su sawo syla prapūle.

9. Ne

9. Nėy tū jissai ne czėdijo, tarp
Furrū Lotas swėtins buwo; bet
prajudde jūs dėl jū didzawimo.

10. Ir ispūstijo wissą žėmę be
jokio susimillimmo, Furrė per
mierą buwo susigriešiję.

11. Taip jissai ant bėgū simtū
tūstanczū nužudde, todėl, kadangi
jie nepaklusnus buwo: Paipgi wie
nintelis ne paklusnus budams ne
forawots isliktu?

12. Nėis jissai tiesa yra miela
širdingas, alle jis ir diddey pyk-
stas. Jis dūdas susidėrinti, alle ir
baisingay forawoj; Paip dide jo
mieląširdingyste yra, taip dide ir
jo forawone yra kožną sudidams,
Paip kožnas užpelngs yra.

13. Bediewis su sawo neteisybe
ne išwengs; ir nobažnojo laukims
ne bus noprōsnas.

14. Kožna gėradejyste sawo wie-
tą atras; ir kožnam nusidūs, Paip
jis užpelngs yra.

15. Ne tarė: Pōns Diews ma-
ngs neisidaboj; Pas atboj mangs
danguje?

16. Tarp taip didzio pulko jis
mangs ne atsimen: Pas esmi aš
prieš toki didi swietą?

17. Nėsa štay, wissas dangus
wissur, jures bey žėme wirpa;

18. Kálnai ir pašalnes drėba,
kad jis atlanko, argi jis i tawo
širdi ne išwelgtu?

19. Alle kę jis daryti nor, to
nieks ne numano, ir wėtrą, arti
ėšanczę, ney wiens žmogus ne su-
pranta.

20. Ir jissai gal daug daryti, ant
ko nieks ne misli. Ir pas gal
istarti ir iskęsti, kad jis sūdi?

21. Alle toks grumzdimmas yra
per toli iš akiū.

22. Ir kad toktai nelabs žmogus
gird, tay tikt jissai pasiliekt ant
sawo durnummo ir ant sawo kla-
jojimo.

23. Mano sunū, klausyk mangs,
ir išmoš išminti, bey dabok ant
mano žodzio širdingay.

24. Aš taw tikrą pamokslą dūsu,
ir tawę išmanytinay išmokisu.

25. Diews iš pradžos sawo dars
bus dawadney sutaisę,

26. Ir kožnam jo paties darbą
pristyrę;

27. Ir išlaiš jūs wissada tos
kiam istatime, kad jie sawo urėdą
wissadōs pilnawoj.

28. Ir wiens antrą nesigaisin;
bet wissadōs jo paliepinmui pa-
klusni yra.

29. Potam Jis ir ant žėmės nu-
šwelge, iš sawo gerybėmis pripil-
didams;

30. Ir žėme pilna priwisdino
žwėrimis, Furrė wėl i žėmę pa-
wirsta.

17. Pėrštyrimas.

Išpasakojimas Diemo gėradejosei, ben
graudėnimas Diemop prissim. est.

Diews žmogu sutwėre iš žėmės,
2. Ir pawerte jį wėl i žėmę.

3. Ir nulėme jiems czėsq jū am-
žio, bey sutwėre jūdu abbiu, kož-
nį sawo weislei, ir lėido jūdu pa-
gal sawo wėidą.

4. Jis dawė jiems dwiem, kad
wist gwolei jū bijōtiū turrėio,
ir jūdu ponawotu ant žwėrū ir
paukščzū.

5. Jis sutėko jiems dwiem pro-
tą, kalčą, akis, ausis, ir išminti,
bey išmānimą.

6. Ir parōde jiems dwiem ne tik
pas geray, bet ir pas piktay.

7. Ir jūdu už Pittas žwėris
labiaus išwelge;

8. Jiems dwiem parodit sawo
didę glowę.

9. Jis jūdu pamoklinno ir gys-
wasties zōkaną dāwe.

10. Jis amžiną dērėjimą su jiems
dwiem dare, ir sawo prisākimus
aprešė.

11. Jūdu

11. Jūdu sawo ášimis jo šlowę išsirodos tiems, Kurie jopi prišis rėgėjo, ir sawo ausimis jo garbin: werčas!

12. Ir jis tare jiems dwiem: sau: gókitos nū wissōs neteisybės. Ir paliepe Požnam sawo ártimą.

13. Jū dwėjū dáiškai wissadōs po jo ášiū, ir ne paslėpti yra.

14. Wissosa žēmėsa Jis wyrāu: sybš štate;

15. Alle ant Izraėlo jis pats waldonu pastōjo.

16. Wissi jū darbai po jo ášiū rėgimi, Kaip sáule: ir jo ášys mato be palowimmo wissą jū paslėgimną.

17. Taipojau ir wissi jū nusidėjimai jam yra ne paslėpti, ir wissi jū griekai yra jo rėgimi.

18. Jis prišawoj' žmogaus gė: radejystę. Kaip pėczwėtiēs, žiedą, ir gėrus dārbus, Kaip ášiēs, wyzdė.

19. Ir pastiaūs jissai pabus, Požnam atpildidams ant jo gal: wōs, Kaip jis užpelnęs yra.

20. Alle Kurie gėrinas, tus jis š sawo malonę priim; ir Kurie smutnijas, tus palinēšmin, Kad jie ne nusimintu.

21. Taygi weršiš dabar Die: wop', ir pameš sawo griešną el: gimną.

22. Melšiš Pono Diemo, ir láušiš nū pištenybės.

23. Laišyšis prie Aušęczāusojo, ir atšigrėš nū neteisybės.

24. Ir iš wissōs širdiēs ne ap: šėš balwonystę.

25. Kas gal aušęczāusajit laup: sinti grabe?

26. Žės tiktay gywieji gal laup: sinti; numirrusieji, Kurū jau ne b'era, ne gal laupsinti.

27. Todėl laupsint Pona Diemą, Šolej tu gyws ir sweišs esi.

28. Aš Kaip Pono Diemo miela: širdingyste taip dide, ir malonus

išsirodos tiems, Kurie jopi prišis werčas!

29. Žės Pači žmogus gal buti, Kadangi jis ne yra nesmertišnas?

30. Kas šwiesaus už sáulę? tas czau šiji tur pragaišti: ir šą kunas bey kraujas pramāno, tai juš nei labs dáišts.

31. Jis numano neišmierojamą dangaus aukštumną: alle wissi žmones yra žėme bey dulkes.

18. Pėršyrimas.

Pagátbinnimas diemišlōs mielaširdin: gystēs.

Bet tas, Kurs amžinay patenš, wissab, šą jis dāro, tai iš tikro daryta yra.

2. Pons Diems wienintelej tel: sus yra: niešs jo darbus ne gal iškalbėti; Kas gal jo didzus štebus šlus išmanyti?

3. Kas gal jo didde matę iš: mēroti?

4. Kas gal jo didde mielaširdin: gystę išpāsašoti?

5. Ne gálimas dáišts ar šą nus mājint ar šą pridēt, ir jo didzus štebuklus ney wiens ne gal pėr: manyt.

6. Alle žmogus, Kaczej šą gėrāus šey ištaišęs butu, tay taczau mos pradēta; ir Kad jis misliš' jau pabaigęs, tay dar labay šittaip randasi.

7. Žės Pači žmogus? Kam jis tinša? šą jissai gal gėrą daryti arba išlāditi?

8. Jey jis ilgay patenša, tay jis šimtą mētū patenša. Lygej Kaip wandens šlakėlis prieš jures, ir Kaip grudėlis prieš žiezdras jurū, taip menši yra jo mētai prieš am: žiū amžus.

9. Dėl to Diems jūs pašencz', ir sawo mielaširdingystę apšęzey šutenša.

10. Jis

10. Jis mato ir gėray žinno, kaip jie wissl prapulti turtetu.

11. Dėl to jis jo apšęsaus ant jų susmilsta.

12. Žmogaus mielasirdingyste tikray ant jo artimo išsitenka: all Diemo mielasirdingyste išsitenka ant wisso swieto.

13. 'Jis Forawoj' ir baudžia, jis mošin ir Pawoj', kaip ganytojis sawo Paimeng.

14. Jis susmilsta wissu, kurrie dūdas pasimokintis, ir Diemo žodi bīrd'ngay Flauso.

15. Mano sunau, jey tu Eam Eą gėrą išrodai, tay ji ne išpōlof; ir jey tu Eą dūdi, tay ne apsmātnyf ji šaudzeis žodzeis.

16. Kassa wēdin twanEą: taipo gėrs žodis geraus yra, ne kaip dōwana.

17. Beje, žodis Partais malonus yra už didę dōwaną; ir meilingas žmogus abbiejus dūda.

18. Alie durnasis nepatōgey išf rō itą gėradejystę žmogui i afis safo: ir rusti dōwana yra nemaioni.

19. IšmoF pirma patšat, iF tu Pittus mošinni.

20. IšsigydiF pirma patš sawę. iFfi tu Pittiems lēqarstwą dūdi.

21. PabirF pirma patš sawę, iFfi tu Pittus pabari: tay tu ma long sulaukfi, kad Pitti bus bāromi.

22. Ue truF Diemop' prisiwersti, iF apširgfi, bet werstis Diemop. Foley dar susigriešit gali. Ue truF nobažu pastōti, ir nesilauF šwen: tay elgtis iFfi smertiēs.

23. Ir jey tu Diemui nori gluzit: tay gluzyf jam iF bīrdiēs dugno, kad tu Diemą ne gunditumblei.

24. AtsiminF narso, amžio gale ateisenczio, ir atšeršijimo, kad tu atstot turri.

25. Uēs norint kas priwālges yra, taczu jam reif atsiminti, kad wēl galys išālfeti, ir norint kas butu pralobęs, tiFt jam reif atsiminti, kad wēl galys ubagu pastōti.

26. Uēs pirm sutemimmo gal Pittaip buti, ne kaip rytmezeis buvus; ir tai wissab umay nusi dūd po Diemo afiū.

27. Išmintingas žmogus Požnai me dāifte rupestingas yra, ir nusi saugōjas nū griekū, kol jissai dar gal susigriešit.

28. Kurs protingas yra, tas priim tofią išminti; ir kurs tą gāuna, tas tą pagir.

29. Kurs tofi pamofilą tikray išmoFęs yra, tas gal išmintingay elgtis, ir mandagey apie tai Pals bēti ant pašgērinnimo.

30. Ue pašluf sawo pištiems geiduliems, bet rāmdif sawo walę.

31. Uēs jey tu sawo pištiems geiduliems pašlufi, tay tu sawę pātš sawo neprietelams apjūku daryfi.

32. Ue buF išgaišitojis sawo turto, ir nesišaukinfis ant lēbāwimo.

33. Kad tu ubagu ne pastotumi bei, ir kad tu pinnigū mašnoje ne tenfi, taw ne rupetu ant pašlūšanū žyczit.

19. Pērštyrimas.

Pittus geidulus, jaunijimą bey lytra: mima reif wengti.

Darbininfis, kurs tanfey apšiger, tas ne pralobsta; ir kurs mažumą ne sulaišo, tassai i dieną dienōs mažyn eina.

2. Wyps bey moters apmōnij' išmintingus.

3. Ir kurrie su kēpšėmis laifos, išdyksta, ir brāntus bey firmes gāun i algą, bey sudzusta Pittiems ant minnētino paweilflo.

4. Kurs

4. Kurs wēikēy wierij', tas yra netikēs, ir saw paczam, jey taip prisilwillotis dūda, išladą dāro.

5. Kursai džiaugias klaską daryti galys, tas paniekinnamas yra; alle kurs tokius niekam ne wertus žaunus ne apfencza, tas išladą nukreipj'.

6. Jey tu kę pištą girdi, toktai tu ne išpāsakok; nēs tylėjims tam išladōs ne dāro.

7. Tu tai ney prietelui ney nei prietelui ne turri sakyti.

8. Ir ne apstelsk toktai, jey tu tai be sąjinės išeidimmo užtylėti gali.

9. Tu tiesa klusoms esi, ir ant to dabojava yra, alle taczau tu ne apfenczamas esi.

10. Jey tu kę girdėjai, tay te miršta toktai su tawimi, tay tu pakajingą sąjing turri: nēsa juš nū to tu ne pērplyši.

11. Alle durnasis ne išfencz' neiskalbējes, kaip kūdikiš tikru czėsu gimdams, laukan werczasi.

12. Kad durnasis kōkt žodi žinno, tay taip jis ne rimsta, kaip kad jam strėla pulsių pyko.

13. Pasikalbēk dėl to su sawo artimu, rasi jis to ne darg; arba jey jissai tai butu darg, kad jis tai daugiaus ne darytu.

14. Pasikalbēk to dėl su sawo artimu, rasi jis tai ne kalbējes; ir jey jis tai butu kalbējes, kad tai daugiaus ne darytu.

15. Pasikalbēk to dėl su sawo prieteliu, nēs tančiej ant žmonū mellai yra pramānomi; dėl to ne weryf willab, ka tu girdi.

16. Žmogus tančiej kōkt žodi ištār, ir taczau ne taip pištay mislij': nēs kas yra, kurs ne kartais žodi iš ne tyczū ištār?

17. Pasikalbēk to dėl su sawo artimu, užot tu su jūmi susibarg, ir atsimink Diewo prisakimū.

18. Nēsa Diewo: bāime rodo iš mintingay daryti wissūse dāiktūse; ir Diewo prisakimas mošin protingay elgtis wissūse darbūse.

19. Buflummas ne yra išmintis, ir bediewjū klaska ne yra protas.

20. Bet yra nelabummas ir bals wōnu: gārbinnimas, ir tik durummas bey neisimānimas.

21. Geraus yra mažumas proto su diewo: bāime, ne kaip didis protas su Diewo paniekinnimu.

22. Tūlas yra labay išmintins gas, ir taczau sučezus, ir gal protas pērkreipti, kaip jis nor.

23. Toksai klaskorus gal gálwq palenkēti, ir kaip wiernas dētisi, ir tik wiens yra klaska.

24. Jis nukreivja akis žėmyr, ir kluso ausimis klaskōs pilnomis: ir jey tu ant jo ne daboji, tay jis tawę prigāus, taw ne tikėjus.

25. Ir kaczey jis ne nujėg', taw išladą daryti, tay taczau, kad jis sawo czėsą išsidabos, taw bedōs padarys.

26. Tūjau tai suprantama yra, ir išmintingas numāno wprq iš jo wēido.

27. Nēsa jo rubai, jo nusijūkims beyėjims, jį išrōdo.

20. Pērstyrimas.

Apie tikrą liejumjo waldimmq.

Tančiej kas sawo artimq ne czėsū pabar, ir išmintingiaus darytu, kad jis tylētu.

2. Geraus yra i akis pabarti, ne kaip slapczey kerkstą prilaiptyti.

3. Ir kurs su dešawone priim, tam tai ant gēro nusidūd.

4. Kurs gwoltą dāro sūde, tas lygus yra užweizdui kurs mergą kēkše padāro, ant kurrōs jam pris daboti reikētu.

E e e e 2

5. Wiens

5. Wiens tyl, dēl to, kadangi jissai ne gal atškalbēti;

6. Alle Eits tyl, ir lāuē sawo czēso.

7. Šmirtingas žmogus tyl, iškē jis sawo czēsą išsidabojo; alle staigus durnus ne gal czēso su lāukti.

8. Kurs daug šnėfa, tas sawę ne apšenczama; daro; ir kurs daug ponawōti nor, tas ne apšenczamas yra.

9. Tulam geray sėkasi pištūse dāiktūse; alle tai jam ant prapul tiės išeit.

10. Wiens Partais dūst Eą, ir tai ant ne gėro wartojama; ir wēl Eits dūst, ir labay ant gėro wartojama;

11. Kurs diden puikawoj, tas tūmi sugaišta; alle kurs pasiėjim nas, tas didzu pastoj.

12. Tulas pirma piggen perka; bet potam jis tur gana brangen užmošēti.

13. Šmirtingas žmogus sawo dōwana mylimą daro meilingais žodžiais; alle Eą durnieji dōwanoj, jie patys ne wertą dāro.

14. Durnojo dōwana tam ne daug mācijas; nēs su wiens ašē dūd jissai, ir septinomis ākimis jis žur, Eą už tai gausę.

15. Jis mažumą dūd, ir daug špeja, ir tai išbauf, kaip wyno pardūdąs žmogus šaukia.

16. Šen dien jis žyczija ir ryto wēl atgalōs prašo; tai yra ne apšenczami žmones.

17. Durnas šandzast: man ney wiens prawiernas, ney wiens man ne dėlawoj nž mano gėradeipstę.

18. Ir tie, kurrie mano dūną wālgo, nieko gėro apie mang ne kalba.

19. At kaip tanfey ir nū Fieš žmonū daugybēs jis apjūšiamas yra!

20. Jis per tolią kalbą standzans pūl, ne kaip kad nū aukšto pulu; taipo nusidūd nelabiems, kad jie taczau galāusey uñarru prapalti tur.

21. Lepatogus netiškės žmogus, šnėfa be proto, ir zaunij' wissas dōs, Eą tišt pamislij'.

22. Kaczen durnasis Eą gėrą kalb, tan tišt ne tinfa: nēsa jis toktai ne tišru czēsū kalba.

23. Talam ne pėrleidz' jo pas wargims nieką pištą darpti: iš to jis tą nāudą tur, kad jam ne rup sunfią sąžinę turrēti.

24. Tals wēlijas, piščausē dāiktą bę daręs, užot jis sawo garbę prapulds, ir toktai daro dēl nelabusū žmonū.

25. Tals šlužij Eittam neteisūse dāiktūse; ir tūmi jį per neprietelū gauna.

26. Mellai yra bjauri gēda žmo; gui, ir labjaus randasi pas netiškėjus žmones.

27. Waggis ne taip pišts yra, kaip žmogus, kurs melloti jaušinas; alle pastiaus abbu ant gālgio nušanka.

28. Mellai žmogui bjaurus dāikts yra; ir jis niekadōs ne gal garbingu pastōti.

29. Šmirtingas žmogus sawę pati š garbę iškel per sawo išmintingą kalbą; ir protingas wyrs meilings ir malonus yra prie Eš nīgaišščzū.

30. Kurs sawo dirwą išgywēn, tas sawo Eruwą padidin; ir kurs prie Eš nīgaišščzū prisilaiskos, meilings ir priimams budams, tas gal daug pišto nušreipti.

31. Dōwanos ir dawimmai apjėšin išmintingis, ir išprendz' jiems Eāmanas š burną, kad jie forawōti ne gal.

32. Š,

32. Įsmintingas vyras: Kurs reikale ne pašlauso, ben pašastas starbas, kam jūdu nauda?

33. Geraus yra, kad beprotis pašilėp, ne taip įsmintingas.

21. Pėrskyrimas.

Graudėnims Dievop' prisimerkti; apie įsmintingųjų ben durųjų būdą.

Mano sunau! jey tu susigrieši, jei, tap laukis ir melstis, kad tau ir pirmieji butu atleisti.

2. Bėgk nū griešo, taip nū žalčio: nės jey tu jam prisitarti, tay idėgs tam.

3. Jo dantys yra taip lūto dantys, ir žuddo žmogu.

4. Kožnas griešas yra taip atitrus kėrdas įjeidzas, kad nieks išgyditi ne gal.

5. Kurs gwoltą bey neteisybės dāro, tur galāus ubagu pašōti; ir kurs didzojas, tas tur galāus nū sawo namū ir gywatōs atstōti.

6. Misa bille tikt wargdenys šaukia, tojan Dievs išgirdz', ir atkeršijimas šubrey ateis.

7. Kurs nesūdūdas pamokiti, tas jau ant nelabųjų kėlo yra; ir kurs Diewo bijos, tas širdingay Dievop' prisimercza.

8. Alle kurs dar priegtam tyczojas, tą Dievs iš tōlo mato; ir protingas gėray numāno, jė norinti sugaist.

9. Kurs sawo trobas Pittū žmoniū turtu budawoj', tas saw āpmenis grābui renka.

10. Nelabųjų pulkas yra taip pašulū Pruwa ugnimi sudėginamas.

11. Bediewjei tiesa ant grajōs aslōs wāiškcoj', kurriōs gālas pēklōs bedugnis yra.

12. Kurs Diewo prisākimus laiko, tas ne elgiaš pagal sawo piktą mist.

13. Ir Diewo iš wissōs širdiēs bijoti, įsmintis yra.

14. Kur proto niera, cze pamokšlas ne primamas.

15. Kelli gana yra protingi, alle daug pikto tūmi dāro.

16. Įsmintingojo vyro pamokšlas ney tekēte tēka, taip kofia uppe, ir taip gymas šaltinnis.

17. Durnojo širdis yra taip pūdas tekāsīs, ir ne gal pamokšlą prilāikyti.

18. Ką protingasīs gėrą pamokšlą gird, tay jis tą pagir, ir tą išplatin, alle jey išdykšīs tą gird, tay jam tas ne patinka, ir tą wissaip paniekin.

19. Durnojo kalba yra sunki taip kofia našta ant kėlo; alle kad įsmintingasīs kalb, tay gražu girdėti.

20. Kade dabōjama yra ant to, ką įsmintingasīs kalba, ir ką jis safo, tai tinka.

21. Durnojo kalba rėgiamā yra taip sugruwes butas; ir beprotis pamokinnimas ne gal išmāsnomas buti, kas tai butu.

22. Kad durnasīs mokinnamas yra, tay jis dēdasi, buš jo rans kos bey kōjos i pānczus butu dēdamos;

23. Alle įsmintingasīs tai laiko per āušso rubą, ir per žemczugą ant dēšinēs rankōs.

24. Durnasīs Pittam drasey i buttą bėg; alle protingasīs to bijosi.

25. Durnasīs Pittam drasey pro langą i widdu žur; alle protingasīs lauke pašliekt.

26. Tai durnummas yra, Pittam prie durū klaušyti; protingasīs tai per gēdą laikyti.

27. Liefam newerti zaunei šnėk, kas niekam ne tinka; alle įsmintingi sawo žodžius nuswer ant āušso swartiēs.

28. Durn

28. Durnieji tur sawo širdi buri
nos; alle išmintingi tur sawo
burną širdiję.

29. Durnasis wisslems girdint
jūšias; ir išmintingas tikt ma
žumą nusiūš.

30. Kad bediemis Elastorni Pš
ia, tay jis saw paczam Pšia.

31. Šalbetojei saw patiens iš
šādą dāro, ir nieks su jeis rods
elgiast.

22. Pėrštyrimas

Apie šalis pamoklus prie ulio reila-
lingus.

Singinyš žmogus lygus yra ap-
menui purwe gulinczam:

2. Kurs ji pašel, tas tur tanšas
šlostiti.

3. Netikęs sunus sawo tėwui
gėda yra.

4. Protinga dukte be rods wy-
rą gāuna; alle netikusi dukte ne
wėsta pašliekt, ir ji sawo tėwui
apmaudą dāro.

5. Ir kurti sawwālninke yra,
toji abbiejiems, tėwui bey wyrui
gėda yra, ir nū abbiejų ne apken-
czama.

6. Kalba, ne tikru czėsu Palba
ma, taip ne mandagey ateit, šaip
žaislas smutnamjam. Barnis bey
pamošinnims tur tikru czėsu nu-
šdūti.

7. Kurs durnaji mošin, tas šu-
šes sulopo, ir lygey tieš dāro,
šaip šadda šoki žmogui iš saldaus
miego pabuddin.

8. Kas su durnoju Palba, tas
Palba su mieganczu;

9. Kad iššalbėta, tay jis šako:
šas tai yra?

10. Dėl numirruslo dešojama
yra, nēsa jissai jau šwiesybės ne-
tėšo; alle dėl durnojo reikėtu de-
jōti, šad jis be proto yra.

11. Ne reik dėl numirruslo taip
labay dešōti, nēsa jis š atilst iš
šako,

12. Alle durnojo elgims pištėsi
nis yra už smerti.

13. Septines dienas dešojama
dėl numirruslo; alle dėl durnojo
ir Diowo nesišbijanczio per wissą
sawo āmjią.

14. Ne Palbėš daug su durnu;
ir ne mylėš labay draugystę ne
išmintingųjų.

15. Atsitraukis nū jo, šad tu ne
š šoki prākaitą wėstas, ir nū jo
newiešlibu pašielgimnu apšiau-
rintas butumbei.

16. Tikt atsitolinė nū jo, tay
tu pašājuje pašilėst, ir š bāime
bey š bėdą ne šeiš dėl jo durnumo.

17. Kas sunšias yra už šwin-
nų? ir šaip durnaji šittai galim
wadinti, šaip šwinnu?

18. Lengwiaus yra žiezdras,
druska bey gėleži nešt, ne šaip
žmogui beproti šęsti.

19. Lygey šaip troba drutay
šuręsta, ne sugruwa nū didžiū
wėšū; taipo ir širdis, niešo pi-
to nesišauczenti, ne pabūgsta ney
jošio išgandinimo.

20. Lygey šaip graži molawone
ant prastės senos prieš lytu,

21. Ir twora ant aušeto šalno
prieš wėją ne gal pašilaišyti;

22. Taip ne gal pašilaišyti durn-
nojo širdis jo apšiemimme prieš
ney wieną išgašt.

23. Kad ākis spāudzama, tay
āšaros išteška;

24. Ir šad jam širdis tropijas
ma, tay jis rodos, jauczgs.

25. Kurs tarp paušęzū mēta,
tassai tus pabāido; ir šurs sawo
prieteli išdaršo, tas ardo prieteli
lyst.

26. Kaczey tu šardą ant sawo
prietelaus trauktumbei, tay tu
tikt taip pištay ne darhtumbei
(šaip ji išdaršydams.)

27. Nēsa

27. Žėsa wėl gálita prietelu du pastóti, jey tu jė ne wėngi, ir su jumi Palbi. Nės wėslab gal sudėrinta buti, tiėt apšaldėjims, pa niešinnims, apšėlbims užtylėtinu dáiktu, bey nelábos Flastos, nieš Padós; šittie dáiškai prawáro prietelu.

28. Pasliť sawo prietelui wier nas jo pawargime, Kad tu su jumi dzaugtisi galėtumbei, jam wėl atsigáwus.

29. Drutay prie jo laiřkytis jey jam wargas trópitus, Kad tu ir iš jo paláimós pasidzaugtisi galėtumbei.

30. Dumas bey gáras pirma randasi, Kad ugnis usidegti nor; taipo randas iš apšodzawimo Kraus jo praliejims.

31. Nesigėdiť sawo prietelu apginti, ir ne prastoť jė.

32. Jey taw ko piťto nũ jo nusidũd, tay nũ jo saugósis, Kurs tai gird.

33. Ať Kad ať galėczau spyną prie sawo burnós prirařinti, ir drutą pėczwėtę ant sawo lupũ užspáusti, Kad tũmi ne susigrieřtėczau, ir mano liejuwis mang ne Flubdytu!

23. Pėřštyrimas.

Maldą dėl tikrós maldyós liesumjo bey tokie griekai žodžiuse ir darbėuse tur wėngiami buti.

Wieřpatie Dieme Tėwe, bey Wieřpatie mano gywastiės, ne dũť mang tarp bluznytojų busiti, ir ne dũť mang su jeis prapulti.

2. Ať Kad ať sawo miřlis galėczau walditi, ir sawo širdi Diemo žodziu pamokinti, bey saws nusiczėdiczau, jey ať kũmi nusidėczau;

3. Kad ať griekus ne pilnawo czau, ir didi sumiřimną ne daryczau, neį daug piťto ne prama-

nyczau. Kad man ne teřtu sugaiřti po ářimis mano neprietiũ, ir jiems apjũtu pastoi.

4. Wieřpatie Dieme Tėwe bey Wieřpatie mano gywastiės!

5. Apsaugoť mang nũ begėdiřko wėido, ir atimť nũ mangs wiřsus piťtus geidulus;

6. Ne dũť mang ant lėbáwimo bey kėřřystės pasidũti, ir apsaugoť mang nũ nesigėdzenczós širdiės.

7. Mielt waikiai! išmokit burną laiřyti; nės Kurs tą laiřo, tas žodzeis ne nusizengs;

8. Kaip bediewjei ir bluznytojei, bey puikieji tũmi Flupdos.

9. Ne jauřint sawo burną bazyti, ir Diemo wardą priminti.

10. Nėsa lygeį Kaip bėrns tam Eieį plářams, ne be mėlinũ pra:

11. Taip ir tas ne gal czystas nũ griekũ buti, Kurs tanřieį bázis jas, ir Diemo wardą mėna.

12. Kurs tanřieį bázijas, tas tanřieį susigrieřij'; ir Korawone nũ jo namũ ne užsliks.

13. Jey jissai bázijas toľtai ne išmanydams, tay taczau jis susigrieřij'; jey jis išmáno, ir toľtai pantiėin, tay jis dwigubay susigrieřij'.

14. Alle jey jis noprósnay bázijas, tay taczau jis be grieko nie-ra; jo namai sunřieį bus Korawóti.

15. Ir tai žuddasėis kėřkims pra, nũ to apsaugoť Dieme Jofubonamus;

16. Ir Diemo bijantieji wėng'toľtai, ir ne apšibjauris toľtiugrieku.

17. Ne jauřint sawo burną bilę ko dėl bázitis; nės tai iš piťto páproczio randasi.

18. Ne užmirřť sawo tėwo bey sawo motinós pamokřlo, tay tarp Ponũ sedėsi,

19. Ir

19. Ir tawgs ne bus uzmirsta;
Kad tu ne paprastumbet durnumi
mo, ir pašians wēlytumbais,
amīnay ne gimms, ir prašīk
rumbai sawo uzgimminamo diēnā.

20. Kurs papranta apjodjoti,
tas per sawo amžlā nespēgin.

21. Antrā, kart susigriešit, tai
per daug yra; trēcā, kart, forā
wong pelno.

22. Kurs gašlumme yra, tas
yra dēganczei ugnei lūgus ir nespē
lāuja iēki jis sawe sudēgin.

23. Kešāujis zmogus nerīnsta
sawo ēunu, iēki jis ugni uždēg'.

24. Kešāujenczām zmogui wiss
walgei saldus, ir nestrāmdos, iēki
jis tai īspildēs.

25. Wyrs, sawo wenczawonysē
pēriengdams, bey sawije misli
dams, kas mato mang?

26. Aplink mang tamsu yra, ir
sēnos paslep mang, kad nieks ma
ng mato, ko aš bijoczau? aušē
czāusēis ne atboj' mano griešo.

27. Toksai tikt zmonū ākū
bijos.

28. Ir ne atsimen, Pono Diewo
ākis toly šwēsēsnes ēsant, uš sau
lē, ir wissab mātant, ka zmones
daro, bey rēgint ir i nezinomus
kampus.

29. Wissi daktai jo zinnomi,
pirm ne kaip jie sutwērami, taip
gēray, kaip kad ir jau nutwērti
būu.

30. Tassai wyrs wissims māi
tant mieste bus forawotas;

31. Ir bus sugāutas, kurrām'
czesu jis amžinay n' mislij'.

32. Taip ir moteriskai nusidūs,
kurri sawo wyra praštoj', ir kur
dikē iēk itto āugin.

33. Pirmjāus ji Diewo prisā
timui ne pašlusni yra; ant antro
suslariēij' jē priēš sawo wyra;
ant trēczo ji per wenczawonēs
pērienginā iēk itto waisus wēda.

34. Toji bus iēk surinēimmo iēk
mesta; ir jōs waisai turēs uš jē
kēntēti.

35. Jōs waisai ne iēšāēnis,
ir jōs šašos waisaus ne neš.

36. Ji paliekt prašēktā pamirē
lā; ir jōs gēdā niekadōs ne iēgēs
soma.

37. Iēk to supras waisū waisai,
nieko geraus ne ēsant, kaip Die
wo bijotis, ir nieko saldžians,
kaip ant Diewo prisālimo daboti.

24. Pērsēprimas.

Syrus īsmintiēs ir šwento rōsto.

Šmintis gārbinas, ir tarp zmo
nū ji gterasi.

2. Ji pranēš Diewo žodi Die
wo surinēime,

3. Ir laupšinnās jo Paralyštēje;

4. Taip tarydama: aš esmi
Diewo žodis,

5. Ir iēšlātinu ant wissōs žēi
mēs kaip dēbesis.

6. Mano šētra yra auštay, ir
mano sōstas dēbesis.

7. Aš wiena esmi wissur, koley
tikt dangus nutenkā,

8. Ir tēip gilli, kaip bedugnis
yra.

9. Wissur jurosa, wissur ant
žēmēs.

10. Tarp wissū zmonū; tarp
wissū pagonū.

11. Pas šus wissus aš gaspādā
jēškojau, kad ben wietā rāsczau.

12. Tai paliepe man sutwērtos
jis wissū daktū, ir kurs mang lēi
dēs, gatāwijo man namus, tarys
dams;

13. Pas Jofubā tu turri gys
wēnti, ir Izrael tur tawo tēwisē
buti.

14. Pirm swieto, nū pradžōs aš
esmi sutwērtā, ir amžinay pašliē
su, ir po jo ākū šētroje šluzijau;

15. Ir potam Zione butinā wie
tā gawan; ir jis mang šwentanū

mieste

mieste istate, tad aš Jeruzalėje
ponawoczau.

16. Aš išsiskaičiau pas gárbingus
žmones, kurrie Diemo dalis yra.

17. Aš didde užaugau, kaip cė-
dras ant Libanono, ir kaip cy-
pressas ant Fálnū Ermon.

18. Aš užaugau, kaip palmo-
mėdis prie wandens, ir kaip rožū-
kwėtkos, kurrios Jerikoje augin-
namos;

19. Kaip gražus aliejaus: mēdis
ant atwiro lauko; aš užaugau,
kaip aornai.

20. Aš iškwėpiau skany kwāpą
nū sawes, kaip cinnamet, ir bran-
gios žoles, ir kaip gerāusi myrrai;

21. Kaip galbanas bey onys
ir myrrai, ir kaip kodylo (kwāpas)
bažnyčioje.

22. Aš išskleidžiau sawo šakas,
kaip aujolas, ir mano šakos bu-
wo gražos bey linksmos.

23. Aš iškwėpiau skany kwāpą
nū sawes, kaip koks wynnēdis.

24. Ir mano žydėjims nėše tikra
ir skalsą waisą.

25. Eikit šėn prie mangs, wissi,
kurrie mangs norit.

26. Ir sotinkities mano waisaus.

27. Mano mišia yra saldėšne
už mēdi, ir mano dōwana saldėšne
už medaus: Fort.

28. Kurs mang wālgos, tas alks
mangs wissadōs.

29. Ir kurs mang gēr, tas troš
mangs wissadōs.

30. Kurs mangs klausys, tas
ne ieis i gėdą.

31. Ir kurs mang sėks, tas nei-
faltas pasliks.

32. Tai wissab yra tos paczōs
Rnygos derėjimo su aukczāusu
Diemu daryto:

33. Butent zōfanas, kurri Mo-
žehus namams Jolubo kaip skār-
bą igraudinno,

34. Iš to išmintis tēkėjo, kaip
uppe Pison, tad toji patwysta;

35. Ir kaip wandū Tigris, tad
tas pētwesta pawāsarije.

36. Iš kurrio protas tēkėjo,
kaip Euprates, tad jis patwysta,
ir kaip Jordanas dāgo czėse.

37. Iš to radosi pamokinnimas,
kaip šwiesa, ir kaip uppe Nilus
ruddens czėse.

38. Lielis niekadōs buwgs, kurs
ta butu wissiskay išmokgs, ir nie-
kadōs ne bus, kurs tą išmisliti
galētu.

39. Misa jo išmānims yra dāu-
gėsnis už wissas juies, ir jo žodis
gillėsnis už wissus bedugnus.

40. Tėka iš mangs daug uppės:
lū i sodus, kaip wandū i widdu
lėidzams.

41. Cze šlāpinu aš sawo daržą.

42. Ir drėkinu sawo pėwą.

43. Cze mano uppės patwysta
didzomis uppėmis,

44. Ir mano uppes didzeis tjes-
rais pastōja.

45. Mēs mano pamokslas šwies-
cza taip toli, kaip prāšwittgs ry-
tas, ir šwiecza toli.

46. Taipjau mano pamokslas
nėy lėte išlėja prarastys, kurri
amžinay tur paslikti.

47. Cze jūs numānote, mang ne
tikray už sawę dirbant, bet ir už
wissus, kurrie išmintiēs geidza.

25. Pēsttyrimas.

Apie keliš pagirtinus ir pabartinus
dailtus, ypacio apie sandorą bey
piltą pacę.

Trys gražus dāiktai yra, kurrie
taip Diemu, kaip ir žmonėms
patinka;

1. Kad brolei sutinka, ir kaimy-
nai mylis, bey wyrs ir moterišks
sandoroj' gywėna.

2. Trys dāiktai yra, kurrie man
per širdi eit, ir jū budą ne tenczu:

3. Kad

4. Kad pawargęs didzojas, ir bagotęs rods melloj, bey sęs durnus kęsęinęs yra.

5. Jey tu jāunosā dienosa ne sui renęi, kę tu senatwię ręsi?

6. Ak kęip graįu tai yra, kad įillos galwos įsmintingos ir sęnęi gudrus,

7. Bey ponai protingi ir aęyli yra.

8. Tai senuį wainękas, kad jie daug įstyrę yra, ir įę garbe, kad jie Dięwo bięosi.

9. Dewyni dęiktai yra, kurrus aę sawo ģirdię dideį ģarbintinus laiķau, ir deęimtaiķ kettu sawo burna pagirti:

10. Įmogus, kurs ant sawo kurdikę dęaugsmę sulęuķ. Kurs sulęuķ ir męto sawo neprietelus sugaįstant.

11. Ģeray tam, kurs protingę pacę tur. Kurs sawo kęlbomis įķadęs ne daro. Kurriam ne rūp ģlųiti toķiems, kurre to ne weręti yra.

12. Ģeray tam, kurs wiernę prietelu tur. Ģeray tam, kurs įķ mintingas yra, ir kurs moķin, kad jo kęusoma yra.

13. Ak kęip dideis yra tas, kurs įsmintingas yra.

14. Alle kurs Dięwę bięosi, perętę neį wiens yra.

15. Uęs Dięwo bęime wiķab pęreit.

16. Kurs pagal ta wiernę elę ģiaį, kę tam ģal prilyģinnamas buti?

17. Uęįjofia będa taip dide, kęip ģirdięs kęudęimas.

18. Uęiera kętrumęio per moterį kęsęs kętrumę.

19. Uęiera kęķojimo per pawydo kęķojimę.

20. Uęiera kęķijimo per neprietę kęķijimę.

21. Uęįjofia galwa taip gudri;

kęip įalcę galwa: ir neį jofę rūķstums taip kęaudus, kęip moterį kęsęs rūķtums.

22. Ak węlicęans tarp lųtų bey smękų be ģywenęs, ne kęip pas nelębę pacę.

23. Kad įi supęķta, tay įi sawo węidę pęķķeipį, ir taip baįinga pasiroda kęip męķta.

24. Įos wurs tur įos ģędętiķ; ir kad įam tai į āķis sęķoma yra, tay įam toķtay ģirdię pęķķt.

25. Wiķsas nelabums męķas yra prięķ mōterų nelabumę: te nusidųd įei, kęs Dięwo: neķbijans tiems nusidųda!

26. Įaunįanti moterįķe yra lęs tam wurui, kęip įęķdrosā aukętyn einamas kęlas senam įmogui.

27. Uęsidųķ prįķģauti, kadangi įi ģraįi yra, ir dęl to įos ne ģeidųķ.

28. Kad moterįķe wurę bagotu padęro,

29. Tay įķ to daug barnięs, pas nieķiķimo ir didįos ģędęs randasi.

30. Piķta moterįķe dęro smųtų ne ģirdi, nusidųķ węidę, ir ģirdi dęs będę.

31. Moterįķe, nų kurręs wurs ras dęaugsmo ne tur, toįi wiķsam darbui įi nelinksmę dęro.

32. Ģrieķas įķ moterįķęs radoįķ; ir įos dęl męs wiķķ turrim mirti.

33. Kęip węndenui węle ne dųs dama: taipo ir moterįķei ne tur węlę dųdama buti.

34. Jey įi taw ne nor kęausyķ, tay ķirķiķ nų įos.

26. Pęķķyrimas.

Ģęros moterį ģuramos, piķtos kolojas mos yra.

Ģeray tam, kurs wileįlibę moterįķę tur, įķ to įis antra tieķ ilģay patenķa.

2. Įopostinga ģaspadinę sawo wurui dęaugsmas yra, ir daro įam pakęjingę ģywnimę.

3. Wiķķ

3. Wiežliba moteriškė brangi
dovana yra, ir tam dūdama, Eurs
Diewo bijosi.

4. Ar jis bagots ar pawargęs
butu, tay jį jam palinksmioji
mu yra, ir jį wissadōs linksmą
daro.

5. Trys daiktai baisingi yra, ir
ketvirtas wissaip ne apšenczas
mas:

6. Įšdawims, maištas, nešali
to kraujo praliejimas;

7. Kurrie wissai yra pištčaus už
smerti.

8. Alie tai yra širdiės bėda, kad
wiena moteriškė antrą wissaip ne
šencza, ir išdarōs ję prieš kōjną
wieną.

9. Kad kas pištą paczę tur, tay
toftu yra kaip nelygus poras jāu
czū, Euru du iš wieno traukti
tur.

10. Kurs ję gāun, tas gāun
āngi.

11. Girtojenti moteriškė diddia
yra wargas: nēs ji ne gal sawo
gėdą paslėpti.

12. Keššaujenti moteriškė nu
mānoma yra iš gėdiškō wēdo, ir
iš iōs ākiū.

13. Jey tawo dušte neslgėdžas,
tay prweizdāt ję āstrey, kad ji
sawo išdykumą ne pilnawotu,
jey ji taip ne draudzama yra.

14. Jey tu numanai, ję be gē
dōs paslėgiant, tay ant iōs geray
priedabot: jey ne, ir ji tame tarpe
taw apmaudą daro, tay to nesl
dywis.

15. Kaip ištroškęs pelāunišs ji
troškta, ir gēr pirmjāusojo wan
dens, Euri prisēt, ir atsisēd, Euri
tiktay kēlmą rand, bey inima, Eā
ji užgrėbti gal.

16. Meilinga moteriškė palinksmi
min sawo wyrą, ir kad ji su jū
mi išmintingay elgias, atgairwin
it jo širdi.

17. Moteriškė, tylēt gālinti,
tai Diewo dowana.

18. Wiežlibay užanginta moter
iškė ne jokis pinigais yra už
mōkama.

19. Uzey wiens daiktas malonaus
yra ant žėms, kaip patogi moter
iškė,

20. Ir ney wins daiktas brang
giaus, kaip czysta moteriškė.

21. Kaip saule užteškėjusi ant
aukšto pono Diewo dangaus gro
žybė yra: taip ir wiežliba moter
iškė grožybė yra sawo namūse.

22. Wiežliba moteriškė, nobaž
na paslėpanti, yra kaip lampa
ant šwentōs lištėrnōs.

23. Moteriškė, Euri wierną
širdi tur,

24. Yra kaip aukso skulptai ant
sidabrinū sōstū.

25. Du daiktai yra, Eurrūdu aš
nešenczu, ir ant trēczojo aš pykstu.

26. Kad wyrą karjygi pastiaus
dūd badu mirti, bey išmintingi
rotponai pastiaus paniekinnami
yra.

27. Ir Eurs nū tikrōs wierōs
ant netikrōs wierōs pasidūd, šittą
Diews Eardui atšādijo.

28. Kupczus wargey gal sāngos
titi nū neteisybēs, ir frominiks
nū griekū.

27. Pērsšyrimas.

Apie nedėlingus žmones, apie kupczus,
ben liėjwjo waldimūg.

Nēs daug dēl lobjo neteisybę dar
ro; ir Eurie pralobti nor,
ant to ne daboj.

2. Kaip winnis mure tarp dwe
jū plytū lyšo;

3. Taip randas ir griekas tarp
peršenczo bey pardūdanczo.

4. Jey jis ne wiernay Diewo
bāimėje pasiliekt, tay jo namai be
wēi bus išpūstiti.

5. Kad

5. Kad sijojama yra, tay kas ne
czysta, widduj' pasiliekt; taipo,
Eg žmogus praded, tai prie to wis
majumae neczystumo prilimpa.

6. Kaip pėczus naujūsus pūdus
išmėgin: taipo išmėgin wargas
žmogaus širdi.

7. Iš waisaus numánoma, kaip
mėdis Pawojams yra; taip iš Pal
bės numánoma, bau širdis iš
mintinga yra.

8. Tu ne pagirė ney wieną, iš
Ei ji busi girdėjęs: nės iš Palbės
wyras numánoms yra.

9. Jey tu teisybę sekėi, tay tu
jė gausi, ir apšiwilėsi kaip grąže
sermėga.

10. Paušėczi laižosi prie sawo
lygaus: taipo teisybe laižosi prie
tū, Kurie jės klauso.

11. Kaip lūtas ant ēdeslo tyko;
taipo griekas paščiūš sugaun piš
tadėj.

12. Diemo: bijasė Palba wisai
dės, kas naudinga yra; bet durs
nasė kaitosi kaip mėmė.

13. Kad tu tarp beproczū esėi,
tay daboė, Eg czėsas pėrlėidz; bet
tarp išmintingujū gali drąsus Pal
bėti.

14. Durnujū Palba per mērą yr
ne apšenczama, ir jū jūfims tiēt
wieni griekai, ir taczau tūmi
dzaugias.

15. Kur daug bazijimo girdim,
cze žmogui plaušai paščiūšes; ir
jū waidas dabo, kad ausis užkimš
ti reik.

16. Kad puikieji su wiens wies
nu waidą kėl, tay potam randas
Praužo praliejims, ir baisu girdėt,
kad jie taipo išsidarė.

17. Kurs užtylėtinus dāiktus
žinnomus dāro, tam daugiaus ne
wierijima, ir niekadės wierną
prietelū ne gaus.

18. Laižyė sawo prietelū garbė
je, ir wiernay su jūmi ēlgėis:

19. Bet jey tu jo užtylėtinus
dāiktus žinnomus padarysi, tay
tu jė ne atgausi.

20. Kurs sawo prietelū prapul
do, tam taip ne gėray nusidūda,
kaip Kuriam jo neprietelus išbėg.

21. Lygey kaip kad tu paušėti
iš rančės išlėidi: taipo nusidūd,
kad tu sawo prietelū prastoji.

22. Tu jė ne wėl sugausi, iškai
da jam pašty bėgus; jis per tolt,
jis išsprādys kaip širna iš tinflo.

23. Žaizdos gal išgydamos, bari
nis gal sudėrinamas buti:

24. Bet Kurs užtylėtinus dāiktus
iškalb, sū tūmi atliēta.

25. Kurs ākimis mōja, tas piš
tay mislij', ir nesidūd nū to atsi
krėpti.

26. Po tawo ākiū moė jissai taw
itiktinay kalbėti, ir labay pagir,
Eg tu kalbi; bet už užpažalo jis
Eittaip kalba, ir taw pėrkreip'
tawo žodzius.

27. Už ne joė dāiktą taip ne
šenczu, kaip tolt, ir Pons Diems
jė taipjan ne šencza.

28. Kurs āment auštyn mēta,
tam jissai ant galwės pūl. Kurs
šlapczey Pānda, tas sawę patė
šeidz.

29. Kurs dūbę kāsa, tassai patė
tą ipūl.

30. Kurs Pittam spėndza, tas
sawę patė susigāun. Kurs Pittam
iškādą daryti nor, tam paczam
tai trōpijas, ne žinnodams, iš Po?

31. Puikėji paniekina ir apjōs
Eia; bet atsikėrijimas tyko ant
jū, kaip lūtas.

32. Kurie dzaugias, kad nobaži
niems wargai trōpijas, tie žabani
gūse bus sugauti; širdiės bėda
jūs suės, pirm jū smerczio.

33. Papyfims ir sudāfims bai
su yra, ir nelabasė abbiejus piš
nawoj'.

28. Pėri

28. Pėrsėyrimas.

Meteisėbe darbiėse ir žodėisė tur mėn-
giama buti.

Purs atskėrsėija, ant to Ponas
Diewas wėl atskėrsėis, ir jam
jo griekus ne atlēis.

2. Atlėisė sawo artimui, kėmi
jis priėš tamė nusidėjes, ir tad-
da melstėis, tay tam ir tamė griekai
bus atlėidzami.

3. Žmogus priėš kėts kėttą p-
pyktė laiėko, ir pas Poną Diewą
nor malonės jėktoti.

4. Jis nemielasėirdingas yra
priėš saw lygu, ir nor uė sawo
griekus melstėis.

5. Jis tiėtay kėnas bey kėraujas
yra, ir ne atsilėidz; kėsgė gal jam
jo griekus atlėisti?

6. Atsiminė sawo gėlo ir lėukėsi
nė kėrėto,

7. Kursai smertė bey prėpulti
jėktoti; ir pasilėikėis prisėkimėse.

8. Atsiminėis prisėkimo, ir pa-
lėuk grumzdes sawo artimui.

9. Atsiminėis kėktėczėusojo de-
tėjimo, ir atlėisė neėsmėnimą.

10. Lėukėis nė waido, tay tu
daug griekė iswėngėi.

11. Lėis supyktėis žmogus waidą
nė degte uėdėga, ir Diewo: nesi-
bijasėis sumaiėso gėrus prietelus,
bey pafusėo priėš kėts kėttą, gėra-
me pafėjuje ēsanczus.

12. Kad daug malėu yra, tay
ugnis jo daugiaus usidėga; ir kad
žmones macni yra, tay papyktėms
jo didėsis stojasi, ir kad žmones
bagoti yra tay papyktėms jo kėau-
dėsnis; ir kad waidas ilgay paten-
ka, tay jo labjaus usidėga.

13. Greitam buti ant waido pas-
kėr ugnė, ir greitam buti ant bar-
niės, kėraują praliej.

14. Jey tu kėbirktėli pėpėti,
tay is tu didis ugnis usidėga; ir
jey to ant kėbirktėlio uėspėauji,

tay isgėsta jis: ir abiejė tie dėi-
tai gal is tamė burnės isėiti.

15. Kėalbėtojei bey ne wierni ne
labi lėėjumjei pėkėktėi yra: nės
jie daug sumaiėso, gėrą pafėju
turtinczus.

16. Lėlabas lėėjumėis daug žmo-
nė suwaidij; ir prawaro jėis is
wienės žėmės i kėttą.

17. Jis suardo drutus miestus,
ir sugėisin kėnigėiėktėczė žėmes.

18. Lėlaba burna prawaro wėl-
libas pėczes.

19. Ir isplėka joms wislab, kė
jos saw sunktėy yra pėnusios.

20. Kurs jėi kėauso, tas niek-
dės ne rimsta, ir niekėr ne gal
pafėjuje pasilėkti.

21. Botėgas dero mėlinas bruėktė-
nis: bet nelaba burna sutruėktėin
kėulus ir wislab.

22. Daug yra pėr astru kėrdą
prėpėlė, bet niekėr taip daug,
kėip pėr nelabas burnas.

23. Geray tam kėrsai nė nelabės
burnės apsaugėjamas yra, ir nė
jės ne wėrginamas pasilėkt, bey
kėrtam jės jungą ne reiktė neėoti,
ney jės wirwėsa ne suriktas yra.

24. Lėis jės jungas yra geleė-
nis, ir jės wirwes yra warines.

25. Jės muėa yra kėrtėsnė uė
smertė, ir piktėsnė uė pėktė.

26. Bet Diewo: bijantij po kė-
jė ne pamys; ir jis tės ugnijė ne
degs.

27. Kurs Poną Diewą prastoj,
tas i tą puls, ir toje degs, ir ji
ne bus uėgessyta; jiji apnėks jė,
kėip lėtas, ir sudraėks, kėip
pardas.

28. Tu aptweri sawo padwarią
erėktėzeis; kėmgi tu ne geraus
sawo burnai darai angą bey uė-
kėktė?

29. Tu pėrsweri sawo kėuėsa bey
sidėbrą; kėmgi tu ir sawo žodėius
ant kėuso swartėis ne nusweri?

30. Sau-

30. Saugófis, kad tu tūmi ne
slystumbei, ir paršluptumbei po
akiū savo neprietelū, ant tavęs
rykojenczujū.

29. Pėrštyrimas.

Apie mielasirdingystę, bey žmonių pažatimū.

Savo savo artimui žyczij', tas
mielasirdingystės darbą išro-
do; ir pasturysis tur toktai da-
ryti.

2. Žyczyp' savo artimui, jey
jam priwalu; bet tu kėisai, ir at-
dūk wėl tikru czėsū.

3. Atesep' kę kalbėjės esli, ir ne
suflastop' jė, tay tu wissadōs sa-
wo reikmenes rasti.

4. Tūlas mislij', tai esq rasta,
kę jis žyczij', ir supyklin tą, kur-
sai jė gėlbėjės.

5. Jis jam ranęq buczoj', kol
jam žyczijama, ir kalba labay
pašarnay artimo pinigū dēl;

6. Bet kad jam reik jus wėl at-
dūti, tay gaissta jissai, ir stum-
džasi labay, sunkias gadynas esan-
czes.

7. Ir kaczey jissai tur, tay jis
mos pusę tū atdūd, ir anam dar-
per didę dōwanę tai prirokoja.

8. Bet jey jis ne gāl atdūti, tay
jis anam pinigus prapuldo: tassai
tadda saw neprietelū savo patiēs
pinigais nuspirkēs yra.

9. Ir ansai užmoš' jam kėikimū
bey kolojimu, ir atpildo jam
nelabais žodžiais už dešawonę.

10. Tūlas ne rods išžyczij', ne
iš piētōs širdiēs; bet tur bijōtis
savo žyczpa prapuldisēs.

11. Pašep' taczu saw artimui
bedoje, ir mielasirdingystę jam
išrodiē tūmi, kad tu jam czēsū
dūtumbei.

12. Pagėlbēš pawārgusam dēl
prisākimo, ir ne dūk jė bēdoje tuš-
czey nū saws atstōti.

13. Prapuldiē iš gērōs walēs
sawo pinigus dēl sawo brolio bey
artimo: ir ne pašep' tus po kolo
ākmenimi, czonay jie taczu pra-
pūl.

14. Susidēš saw šėrbęq pagal
Aukšcausojo prisākimę, tas saw
gerēsniis bus už wissop' aukšq.

15. Pasidēš sawo ubagū dowa-
nas šyrū; tos sawę išgėlbes iš
wissōs bēdōs.

16. Tos už sawę kėrāus priēs
sawo neprietelus,

17. Geraus už šyda arba ragōi-
ting.

18. Uobažnas žmogus laidoj'
už sawo artimę.

19. Bet begėdis prastoj' sawo
laidę.

20. Ue užmiršēš gėradejystēs sa-
wo laido:

21. Uėsa jis sawę patē už sawę
užsistātēs yra.

22. Uelābs žmogus sawo laidę
iškādę wed;

23. Ir nedėkingas prastoj' sawo
išgėlbetojē.

24. Laidu buti daug bagotū
žmoniū sugaišino, bey šėn ir
tėn išmete, kaip wilnis jūrosa.

25. Tai didžus žmones prawāre
kad jie swetimūse šalise klajosi
turrējo.

26. Bediewis, jey jis laidu pa-
stōjo, ir plastas myl, kad jis sa-
wę išsipānotu, tas kėrawonę ne
išwėngs.

27. Išgėlbēš sawo artimę, kėp
tu žmanai; ir saugófis, kad tu
tūmi ne pats ē gėdę leitumbei.

28. Gana ant šio āngio išlai-
kimo yra, jey kas wandens bey
dūnōs, drabužū bey namū tur,
tūmi jissai apsleiti gal.

29. Geraus yra šlupus išlai-
kimas po sawo lentinnu stogu, ne
kaip brāngus walgei po swetimū.

30. Te

30. Te pažanfa taw, ar tu mąsumą ar daug turrētumbet: nėsai tai bjaurus išsimaitinnims, nūbutis butto kelauti.

31. Ir jey kur kas ne pažystams yra, jis ne dręs sawo burną atverti:

32. Jis tur pas sawę kleisti, ir tur dūti su sawimi gėrti, be jokios dėkavonės.

33. Kur priegtam staudzū žodžū girdėti, butent: Swete, eif, ir gatawiš stala, dūf man su tawimi walgiti, ką tu turri.

34. Arba kelauš galin, aš bran gu swėczą gawan, aš priwalau to butto, mano brolis pas mane atsitrauš.

35. Toktay staudu ismintingam žmogui, kad jis dėl gaspados tolius žodžius kęsti tur, ir kad jam i akis sākoma, kas jam įvykita yra.

30. Pėrsityrimas.

Syrus tikro mailū uzauginimo, be kunų sweikarės.

Kurs sawo kūdikį myl, tas tą wissadōs baudza, kad jis potam iš jo dzaugsmo sulauktu.

2. Kurs sawo kūdikį baudz, tas jo dzaugsis, ir ne rupės jam pas pažystamus jo gėdėtis.

3. Kad kas sawo kūdikį pamokindams augin, tay nešencz jo neprietelus, ir sawo prietelui dzaugsmą dāro.

4. Nės jei jo tėwas miršta, tay taip yra, kaip kad jis ne butu miręs; nės jis saw lygu palikęs yra.

5. Gyws bebudams, mate jis sawo linšmybę, ir dzaugsmo turėjo iš jo; jam mirstant, ne rūpėjo jam rupintis.

6. Nės jis pastuy sawę palikęs sargybę prieš sawo neprieteius, ir kurs sawo gentims wėl pagulinti gal.

7. Bet kurs sawo kūdikį per

lengwas yra, tas apdėjoj jo ramdus, ir nusigąsta, kiek kartū jis werkia.

8. Iškepints kūdikis išdyksta, kaip išdykęs arklys.

9. Kėpinš sawo kūdikį, tay tu potam turri jo bijotis; žaisl su jūmi, tay jis tawę potam apsmūtnis.

10. Nė jūfok su jūmi, kad taw ne potam su jūmi dejojti reiktū, ir sawo dantimis pastikus gręsti turrētumbet.

11. Nė dūf jam walg iš jaunū dienū, ir ne atkalbēt jo durnumą.

12. Palenk jam sprandą, koley jis dar jauns yra: Fulf jam nusgarą, koley jie dar mąjas yra, kad jis ne kėsprandis ir taw ne pašlusnus ne pastōtu.

13. Pamokē sawo kūdikį, ir ne dūf jė pataišoje buti, kad tu dėl jo gėda ne gātumbsi.

14. Geraus, kad kas pawargęs, ir priegtam drute ir sweikas yra, ne kaip bagotam, ir ne sweikam buti.

15. Sweikam ir drutam buti geraus yra už aušą; ir sweikas funas yra geraus už didi lobį.

16. Nėy joks starbas prilygis namis yra sweikam funui. ir ney joks dzaugsmas širdiės dzaugsmui lygus.

17. Smertis yra geras, ne kaip ligustam buti, arba wissadōs sirgti.

18. Tai lygėy taipo yra, kaip kanus koksai kėsnis burnai, walgiti ne galinczei; ir kaip walgis, prie mirušojo grābo stātomas.

19. Nėša kam balwōnui apiera naudinga? juš jis negal ney walgiti, ney suōsti.

20. Toktu yra ir su bagōtu, kurri Diems dūst apsirgti.

21. Jis tiesa mato tai akimis, ir to geidānja: ir yra, kaip įgro mita:

mitasls, Eurs prie mergôs gullê dams, dusâuj'.

22. Nesidaryt saw smutnybê, ir nesiwârginê sawg sawo patiês mislimis.

23. Lîsa linfsma birdis yra žmogaus gyvastis; ir jo džiaugsmas yra ilgay iskarsti.

24. Išsrodys saw gérq, ir ramdyt sawo birdi, ir wartyte wartyt smutnybe toli nû sawgs.

25. Lîsa smutnybê nužawindaug žmonû, ir taczau niekam ne dera.

26. Rustummas bey pâpytis nutrumpin gywasti, ir rūpestis senu padaro pirm czêso.

27. Linfsmai birdzei wislab sta, nu yra, E q jis walgo.

31. Pêrstyrimas.

Sweitata per godq ben edimmg pea-puldama.

Budėjims dël pralobimmo suwârgin funq; ir dël to rūpinis ne dūd miegoti.

2. Kad Eas gullêdams rūpin, tassai wis pabunda, lygey Eaip dide ligga wissadôs pabuddin.

3. Tas yra bagotas, Eurs dirbdams pinigus suded, ir palâuja, bey is to gaiwinnas.

4. Bet tas yra pawarggs. Eurs dirba, ir Eurram nesiſeſa, ir Eas czey jis palâuja, tay tist jissai ubagu pasilêkt.

5. Kurs pinigus myl, tas ne pasilêkt be grieko; ir Eurs pragaistanczû dâiktû graibo, tas tûmi pragaif.

6. Daug teit i bédq pinnigû dël, ir prapul tûmi po jû âſiû.

7. Kurrie jiems apierawoj', tus prapuldo jie, ir nesiſaugojenczus sugâuna jie.

8. Išganitingas yra tassai bagotass, Eurs be jokids kaltybês isbrandamas yra, ir Eurs ant pinigû ne godus.

9. Kame tassai? mes jê pagirsim: nês jis didzus dâiktus daro tarp sawo žmonû.

10. Kurs teifus ir wiernas tam dalyke isbrandamas yra, tas weryta yra pagirramas. Jis butu gal lês piktq daryti, ir tiktai to ne dare; isfâdq daryti, ogi ney to ne dare.

11. Dël to pasilêkt jo turtas, ir ſwentieji pagir jo ubagû dôwanas.

12. Jey tu uſ bagotojo žmogaus stalo ſedi, tay ne atwerſ sawo gômurt;

13. Ir ne mislyt, cze daug êdesio yra;

14. Bet atſiminê, Ead ne wierna âſis pawyd.

15. (Lîs Eas pawyd daugiaus ne Eaip toſia âſis?) Ir werſia, jey jis E q mato didey grêbsent.

16. Ne grêbt to wiſſo, E q tu matai;

17. Ir ne imê, Eas ties jûmi blude gul.

18. Ant sawgs nuſimanyt, E q tawo ârtimas rods meilij' arba ne rods meilij'; ir elgtis protingay wiſſam dalyke.

19. Wâlgit Eaip žmogus, Eas taw dūdama, ir ne ryt per mierq, Ead ne pradetu tawg ne apſgt.

20. Wieſlibummo dël tu pirmis jâus palâukt, ir ne bukt be soto êdq, Ead ant tawgs ne supyktu.

21. Kad tu tarp daug ſedi, tay ne ſê pirmuczâus.

22. Mandagam žmogui mâſui mo Eanſa; bël to jam ne rūp sawo patale pûſſoti.

23. Ir Ead ſilwys miernay ſotinnamas yra, tay žmogus ſmai gey miegt; tay žmogus rytmeczeis anſti gal keltis, ir wiſſam darbui yra tintas.

24. Bet be soto êdq ne ſmagey miegt, ir gumbq bey pilwo ſtaudejimq gaun.

25. Kad

25. Kad tu per daug wálges esti, tay pastéles atstoť, ir atsigulėis.

26. Mano sunau, klausyť manę, ir ne paniekinė manę, kad tau pastuczaus mano žodzei ne tropitu.

27. Apstimpis tą dirbti, tay tau wę ney jokia ligga ne užeis.

28. Žmogus sweczus priimanti pagir wissi žmones, sačydami, jį wiejlibą wyrą esanti, ir toktay pra grajus gyrus.

29. Bet apie gódaįt byľstóflis wissas miestas piťtai kalba, ir tai wertay sakoma.

30. Ne buť wyno : girtoflis, nės wynas daug žmonų nužuddo.

31. Kalweje swesóta gelejis meginama yra : taipo megin wynas žirdis nelabujú, kad jie apstigėre.

32. Wynas atgaiwin žmogaus gywaistį, jey miernay gėramas.

33. Ir kas yra iť gywaisties, kur wyno niera?

34. Wynas yra sutwėrtas, kad jis žmogaus žirdi linėsmą darytu.

35. Wynas ant reikalo gėrtas, palinėsmis kuną bey duřia.

36. Bet jey jo per daug gėrama, tay jis žirdiės bėdą daro.

37. Girtawimas daro durną paduťli jo durnėsnį,

38. Kad tyczojas ir sauczia, iľpi jis geray nuplėčiams, nuťullams ir sužeidzamas yra.

39. Ne iľfóloť sawo ártimą prie wyno, ir ne apgėdinť jį jo linėsmybėje.

40. Ne dūť jam piťtú žodziú, ir ne priestaráuť jam su skaudzia kalba.

32. Pėrlyrimas.

Kellis pamokilai swecziťse esant.

Bet buť jiems lygus, ir kaip jie elgias, taip ir tu elgis, tay tu tiľray sėdi :

1. Ir dūť sawo dalį, kas tau pareitis, jey tu nori drauge sėdeti,

3. Kad jie su tawim' galėtu linėsmi buti, kad tu garbę iť to gautumbei, kad žmones tau gėpatos ir meilingu žmogumi būľptu.

4. Wyráusass te kalba, tai jam pareitis, kaip daug iľtyrusam.

5. Ir ne suriľyť žaidzenczus.

6. Ir kad giesmes giedamos, tay ne žaunyť i tarpą ; ir žopostui laiľyť sawo iľminti Pittam cėřui.

7. Kaip rubins cysťam áufse žibba : taip giesme cėřnije graju girdet.

8. Kaip smaragdas grajame áufse graju,

9. Taip giesmes prie gėro wyo mandagios yra.

10. Gal ir jáuns žmogus wieną arba du kart kalbėti, jey jam reikės yra ;

11. Ir jey jis pláusamas yra, tay jis tur trumpay atsaľrti,

12. Ir dėtisi, buť ne daug žinąs, ir geraus tylėti ;

13. Ir ne tur ponams prisilpti ginti, ir kad sėnas kóľsai kalba, ne tur drauge žauniti.

14. Iľ perľuno randas diddis žaibawimas, iľ gėdėjimo didis priu myľėjimas.

15. Kėľtis priegťam cėřui, ir ne buť pasťiausas ;

16. Bet eiť greitay namú, ir tėi nay buť linėsmas, darydams tą noris. Tilt kad nieka piťto ne, darytumbei, ir su nieko nesibárti tumbei.

17. Bet dėľawoť už wissab tamu kurs tau sutwėrgs, ir sawo garybėmis pasótingas yra.

18. Kurs Pono Diemo bijos, tas dūdas su gėtu pasimokiti, ir kurs cėřui apstipma, tas malonę gaus.

19. Kas Diemo žodzio plausnėj, tas to apľczy apturrės ; bet kurs ant to ne iť tiľrds žirdiės mislij, tas iť to dar piťtėsnis pastój.

§ § § §

20. Kurs

20. Kurs Pono Dievo bijos, tas tikrai pamokslą trėpij, ir teisybe šviesdin, kaip šviesybe.

21. Bedievis nesidūd pasimokiti; ir žinna atskalbėti Pittū žmonų pavėiklų savo elgimne.

22. Protingas žmogus ne pašiekin gėrą pamokinnimą.

23. Bet išdykėlis ir didžiosias nieko nesibijos, faczey jis tą noris butu daręs,

24. Uiešą ne daryt be pamokinimo, tay to nesigailėsi po atlieto darbo.

25. Ue eiš tūm Fėlu, Furrūm tu galėtumbei prapulti, ney czonay, Eur sawg t akmėnt isitrenkt galėtumbei.

26. Ue nusitiktėt tūmi, Kad Fėls gėrs esq; beje, ir nū sawo patiēs Fudičiū saugōkis.

27. Wissūse sawo darbūse tu ant Pono Dievo nusitiktėt iš wissōs širdiēs: nēs tai yra Dievo prisākimus pilditi.

28. Kurs Dievo žodžui wierij, tas garbėje laiko prisākimus; ir Kurs ant Pono Dievo nusitikt, tas nieko ne stočōs.

33. Pėrsšyrimas.

Šneus Dievo bijanciuū, priegtam, taipu liš ir gaspadoryste tur waldoma buti.

Kurs Dievo bijos, tam nieko pikto ne nusidūd; bet Kad jis užfabinnamas yra, jis wėl išwānitas bus.

1. Įsmintingas nesidūst iššwa dzotis nū Dievo žodžio; bet nei wernas dūst pasjudintis, kaip laiwas ant jūrū nū wētrōs.

3. Protingas žmogus drātay prie Dievo žodžio laikos, ir Die wo žodis jam yr tikra teisybe, kaip aiški Fofia Palba.

4. Įmanyt Fofit dāiktą tikray, potam Palbēt apie tą; dūkis pirs ma geray pasimokiti, tay tu galēst atsakyti.

5. Durnojo širdis yra kaip rātas prie wežiūno, ir jo mišlis su Fasi, kaip stebule.

6. Kaip eržilis bille Fofiq Fumėlę pamatęs, žwēngia; taipo newier nasis laikosi prie wissōkiū apjūtū, tarydama:

7. Kodėl wiena diena tur šwen tēsne buti už Pittą: juš sāule por draug wissas dienas mete daro?

8. Pono Dievo įsmint's jas taipo atskirste, ir jis mēto czėjus bey šwentes taipo dawādijęs.

9. Jis Felles išrinkęs, ir pas šwentinngs už Pittas dienas.

10. Lygey kaip wissi žmones iš žēmės, ir Adoms iš dulkū su twērtas;

11. Ir taczau Pons Diews tarp jų skirtumng dārgs, pagal sawo tuleropą įsminti, bey tuleropą dawādą tarp jų istātęs.

12. Kellis jissai pėrzegnojo, pas auštino, ir paswentino, bey ant sawo šlužmōs pawadinno; bet Kellis jissai pračiē ir pažėmino, bey iš jų urēdo išmete.

13. Uēs jie yra jo ranfoje, kaip mōlis pūdžaus ranfoje; jis daro wissus sawo dārbus, kaip jam mėgsta.

14. Taipu ir žmones yra ranfoje to, Kurs jųs sutwērgs yra, ir dūd Foznam, kaip jam gėray tēgisl.

15. Taipu yra gėrs dāiktis priēš piktą, ir gywastis priēš smerti, bey Dievo bijas priēš Dievo nesibijanti dawāditas.

16. Taipu apjwalgyt wissus aušczāusojo dārbus: tay wis dwei ji priēš dwejus, bey wiens priēš Pittą dawāditas.

17. Už paščiāusis pabudau, kaip tas, Kurs rudenije pašuy rānkioj; ir Diews man tam dalykui žegnos ng dawęs yra, Kad aš sawo spāui stuwus pripildžau, kaip pilnam rudenije.

18. Da

18. Dabotit, kaip aš ne saw dirbęs esmi; bet wissiemis, kurrie iš tikro mokistisi nor.

19. Klausykite man, jūs didi ponai, ir jūs waldonai tarp žmonių, išdidit tai i širdi.

20. Ne dūš sunui, paczei, broliui, ney genczui ant sawęs macę, Koley tu gyws essi, ir ne pādūš ney wienam sawo gerybes; Kad tu to nesigailētumbei, ir turrētumbe jūs iš jų melsti.

21. Koley tu gyws essi ir kruti ney wienam Pittam žmogui ne pasidūš.

22. Geraus yra, Kad tawo wai. Kai tawęs priwalo, ugot tu jlems turrētumbei i rankas žurėti.

23. Pasilik tu wyraujas ant sawo turto, ir saw nesiūdūš sawo garbę atimti.

24. Kad tawo amžio gėlas prisistatin, mirti turrēdams, tadda išdalys tawo turtą.

25. Ašilui reik jo pašars, botas gėlas bey našta: taipo bėrnui jo dūna, Korawone bey dārbas.

26. Prilaisyk bėrną prie darbo, tay tu pašajaus nū jo turrēsi; ir jėn tu jam dūdi pataikauti, tay jis nor ponu buti.

27. Jungas bey wirwes palenk sprānda: piktas bėrną lazda bey strampas.

28. Warnę jį prie darbo, Kad jis ne pataikautu.

29. Pataikę daug piktos mošin.

30. Uždėk jam darbą, bėrnui pareinant; ir jėn tadda ne klauso, tay dēk jį i pānczūs; taczau niekam per daug ne uždėk, ir mērą laikyk wissūse dāiktūse.

31. Jėn tu wierną bėrną turri, tay ant jo laikyk, kaip ant sawęs patiės: nės kurs jam kę dāro, tas tawo kuną bey ghwastt nor tieisti. Jėn tu bėrną turri, tay dūš jį klaušyti, kaip Kad tu pats czonay

butumbei; nės tu priwalai jo, kaip sawo patiės ghwastiės.

32. Bet jėn tu jį piktap laikai, tay jis pasikėles nū tawęs išbėgs, ogi kur tu wėl jį susėjēsi.

34. Pėrslyrimas.

Ka apie sapnus wiliti turtim.

Neįminti žmones sawę pasczus prisigāun netikėjais nusitikėjimais: ir durnieji pasitikint sapnū.

2. Kurs ant sapnū nusitik, tas grėbja šėšelio, ir nor wēją sugauti.

3. Šapnai nieks kito yra, kaip pawėikšlai be butybės.

4. Kaip gal neczystas dāikts czystu pastoti? ir kas neteisybe yra, kaip gal tai teisybe pastoti?

5. Iš sawo galwos pramanyti prarapawimai, ir išguldimai, bey sapnawimai niekai yra, ir taczau smutną širdi dāro.

6. Ir jėy tai ne iš išwėpimmo aušezāusoio randas, tay ant jų ne nusitikēk.

7. Nės sapnai daug žmonių prigau, ir suklasoj' tus, kurrie ant jų pastik.

8. Ne reik neyjošiu mellawimū tam, Kad Diemo prisakima laikytum; ir gana yra Diemo žodžio, jėy tą tikėray mokiti norim.

9. Geray, mokits žmogus daug išmāno; ir daug ištyręsis gal apie išminti kalbėti;

10. Bet kurs ne mokits, tas mažumą te išmāno;

11. Ir klajojenczos dwāsės daug piktos dāro.

12. Kaip aš dar klajojau daug ir aš mokinti galėdawau, ir taip mokits buwau, Kad aš tai iškalbėti ne galėdawau.

13. Ir aš tankei dėl to smertiės bėdoje buwau, Kol aš iš tōs išgelbėjamas buwau.

§ f f f 2

14. Dai

14. Dabar aš numanau Dievo: bijancius tikrą dvasę turrint.

15. Užėsa jų laukimmas ant to guldoši, kurs jiems gėlbėti gal.

16. Pono Dievo bijanciam ne rūp nieko išsigąsti, ne pabugti; nėsa jis yra jo nusišiekėjimas.

17. Išganitingas yra tas, kurs Pono Dievo bijos.

18. Ant ko jissai nusišiti? Kas yra jo tyczojims?

19. Pono Dievo akys rėg ant tū, kurrie jį myl. Jis yra druta sargybe, dide stiprybe, apginnimas prieš karštį, šėtra prieš tvanšką per pėtus, apsaugojims prieš paršlupimną, pagalba prieš pūlimną;

20. Kursai širdi palinksmim, ir linksmą wėidą dāro, bey dūda swelkatą, gywastė ir žegnong.

21. Kurs nū neteisaus lobjo apierawoj, to apiera yra apjūfims.

22. Bet tofšai bediewjų apjūfims Diewui niekaip ne itinka.

23. Bediewjų dōwanas aušėczāusam niekaip ne itinka; ir griešai ne yra sudėrininami per daug apierū.

24. Kurs nū pawarguso naudōs apierawoj, tas lyg taipo dāro, kaip kad kas sunu po tėwo akiū papjautu.

25. Wargdenys nieko ne tur, kaip tišt mažumą dūnōs; kurs jam tą išplėša, tas razbāininšs yra.

26. Kurs kam jo pasipenejimą atim, tas nužawin sawo artimą.

27. Kas darbininkui jo algōs ne dūd, tas yra žmogus kraujo praliejasis.

28. Kad kas budawoj, ir wēl suardo, kq tur tas iš to, kaip tišt wieną darbą?

29. Kad kas meldzasi, ir wēl pēikia, kaip gal tą Ponas Dievas iššlausyti?

30. Kursai mazgōjas kaip lawō,

nq pafruttings, ir lawōnq wēl pafruttin, kq maczij' jam jo mazi; gōjims?

31. Taipu hr tas žmogus, kurs už sawo griešus pašnikāuja, ir wiss' iš naujo susigriešij'; kas gal to maldą iššlausyti, ir kq maczij' jam jo pašnikāwimas?

35. Pērštyrimas.

Apie Diewui tinkancjės apieras: irgi palinksmuojimas bedniems iš iššlausimmo jų maldōs.

Diewo prisākimą pildit, brangi yra apiera.

2. Dievo prisākimą garbėje lašinti, ta apiera geran kamaczij'.

3. Kurs Diewui dėkawoj, tai yra tikra šwėtaino; apiera.

4. Kurs mielagirdingystę išrōdo, tai yra tikra dėkawonēs; apiera.

5. Už griešū lautisi, tai yra Dievo šlužma, Ponui Diewui itinkanti; ir palowims nū neteisibēs, tai yra tikra sudėrininimo; apiera.

6. Bet tu dėl to ne turri tuščias po Dievo akiū atesti.

7. Užs ir tai tur dāroma buti Dievo prisākimo dėley.

8. Teisojo apiera altoru bagotą dāro; ir jo šwāpas yra saldus aušėczāusam.

9. Teisojo apiera yra itinkanti, ir tōs niekadān ne bus miršėta.

10. Dūf Diewui jo garbę linksmomis ākimis, ir sawo pirmones be jokio numāžinnimo.

11. Kq tu dūdi, tai dūf iš gērōs wālēs, ir pašwentinē sawo dēstines linksmay.

12. Dūf aušėczāusam pagal jo dōwanojimą; ir kq sawo ranka gal, tai dūf linksmomis ākimis.

13. Užėsa Ponas Dievas, kurs atpildytojis yra, tam tai septines ropay atpildis.

14. Už mažinē sawo dōwaną, nēs tai ne patinka.

15. Už

15. Ue jėšpof savo naudōs, kad taw apierawoti reif: nēsa Ponas Dievas yra atkeršitojis, ir jam wiens miers yra, ar butu bōfs ar tofs žmogus.

16. Jis gēlbt pawārgusam, ir jis širtumraį ne dāro tarp žmonū, išklaupdams malda iraudintojo.

17. Jis ne paniekia sirtātōs malda, neį dejojencį našlę.

18. Ašaros našlės tiesa žėmyn per wēda tėfa:

19. Bet jos auštytyn: linėjau šaukia prieš tą, kurs jes išspāus dės.

20. Kurs Diewui su dzaugsmu šlužijs, tas itinēamas yra, ir jo malda nutenkā, iši dēbesiū.

21. Bėdnujū malda pēršwerža per dēbesis, ir ne trunkā, kol tēnā nušankā, ir nesilāuja, koley aušgcausasis išwelg.

22. Ir Pons Diews teisėj sūdis, ir Porawos, bey ne užtrūks; neį ilgiaus fēs, iškū jis nemielasirdin: giems rietus sudaužs.

23. Ir ant toliū žmonū atškeršis, ir išpūstis wissus, kurrie as nūs iraudin, ir neteisujū macį išniekis.

24. Ir dūs Požnam pagal jo dārbus, ir algā jiems nudalys Paip jie užpelng yra;

25. Ir atkeršis savo žmones, bey palinksmis jūs savo mielasirdingyste.

26. Lygey Paip lytus czėsu ateit, kad sausa yra; taipo ir mielasirdingyste ateit bėdoje, tikru czėsu.

36. Pērštyrimas.

Diewo žmonū malda, maŕonēs, atkeršijimo bey pagalbōs bėlen.

Pone Diewe, wissogālisis Diewe, susimilkis ant musū,

2. Ir išwelgē, bey išgandē wissus žmones.

3. Pašēlē sawa rankā ant sweitimujū, kad jie tawo macį rėgētū.

4. Kaip tu po jū āfiū šwenczai mas essi tarp musū, taipo pašrōdē garbingu ant jū, po musū āfiū.

5. Kad jie išpažintu, lygey Paip mes išpažystam, neį jofē Pittą Diewā ēsantē, Paip tamg, Pone Diewe.

6. Daryē naujus ženklus ir šwėjus štebuklus.

7. Įbrodiē sawo rankā, ir dēšing pētē garbingay.

8. Sujuddiē narsā, ir išlėisē pāpyti.

9. Parplėšē priekininēā, ir sustruškē neprietelū.

10. Ir šlubinē tūmē, atsimindams sawo prysėgōs, kad tawo dywini darbai pagirtami butu.

11. Ugniēs macnumis jūs turrētū sudėgint, kurrie taip drąsey elgias, ir kurrie tawo žmones wārtin, turrētū sugaišti.

12. Sutrūškē kunigaišgczā galwā, kurrie mus ne apšencza, sašpydami: neį wienā didēsni už jūs ēsant.

13. Surinē wissas Jolubo gimimines, ir t' essie jie tawo dalis, Paip iš pradžōs.

14. Susimilkis sawo žmonū, kurrie nū tamg wardā tur, ir Įzraēlo, kurri tu sawo pirmojū sunumi wadinni.

15. Susimilkis miesto Jerūzālēs, kur tu šwenczamas, ir kur tu laisaisi.

16. Sutaisyē wēl Zionā, kad czėšau wēl butu sākomas tawo žodis, kad tawo garbe tarp žmonū dide pastōtu.

17. Būē malonus tiema, kurrie iš pradžōs tamteji yra buwę; ir išpildē prārašawimus, kurrie tawo wardan' pranešti yra.

18. Atpildē tiems, kurrie tas wēs laukia, kad tawo prārašai teisus bntu išrašti.

19. Įb

19. Įsklausyk, pone Dieve, maldą tujų, kurie tavęs prašo, pagal Aaroną žėgnonę ant tavo žmonių; kad wissit ant žėmės esantieji išpažintu, tavę, pone Dieve, amžinąjį Dievą esantį.

20. Pilvas wissakį walgi priim, taczau wiens walgis yra gerėsnis už Pittą.

21. Kaip liežuwis žwėrenōs mėsą ragauj, taipo numāno protinga širdis newiernus žodžius.

22. Žmogus elastōs pilnas gal žmogu i bėdą iwesti; bet išmāngs žmogus žimos nū ta saugōtisi.

23. Mōtinios wissus sunus myl; ir taczau kartais dukte geray užauginta meilingėne už sunu.

24. Wiežlėba patį palinėsmi sawo wyrą, ir wyrs nieko labjaus myl.

25. Jėy ji priegtam meilinga ir Diewo bijanti yra, tay tofio wyro lygaus ne randama.

26. Kurs gaspadinng tur, tas sulaišo sawo turtą, ir tur gėrą pagālbiniņę bey stulpą, Eurrūmi jis nusitičkėti gal

27. Kur tworōs niera, cze gywata išpūstijama, ir kur gaspadinnės niera, cze gaspadorui taip nusidūd, kaip kad jis elajotu.

28. Kaip ne wierijama yra plėšišiui, kurs iš wieno miesto i Pittą lāndžoj, taip ir ne wierijama yra tam wyrui, kurs lizdo ne tur, ir našwinoti nor, kaip pasiwėlin.

37. Pėrštyrimas.

Kūmi žmogisla amžia sunkenybe gal pelengminnama buti.

Kožnas prietelus tiesa sašo: ir aš esmi prietelus; bet kelli tik pagal wardą yra prietelei.

1. Kad prietelei tarp sawgs supyksta, tay pāpytis ičkī smertiės pasiliekt.

2. Nė iš to tas nelabs daitas

randasi, kad wissas swietas taip pilnas newiernummo yra!

4. Kad prietelus palaimoj' yra, tay jie dzaugiasi su jūmis; bet kad jis sutwargsta, tay jie jo nepriete: lėis pastoj'.

5. Jie smūtnijasi su jūmi pilwo dėley; bet kad bėda užeit, tay jie lalkosi prie šydo.

6. Nė užmiršk sawo prietelaus, kad linėsmas essi;

7. Ir atsiminė jo, kad tu bei gōts pastoji.

8. Kožnas pamofinnimo dūdąs nor pamofinti, ir kelli pamofinnimą dūd ant sawo patiės naudēs.

9. Dėl to saugotis nū pamofinnimą dūdanczio; apmisiē pirma, bau geray butu. Nėsa jis rassi misli' saw paczam pamāczisgs, ir dūd tavę banditi;

10. Sašydams: tavę esanti ant tikro kėlo, ir taczau jis prieš tavę yra, dabodams, kaip tai nusidūs.

11. Nė priimē pamofinnimą iš to, kurs tawimi ne wierij', ir ne jėškof pamofinnimą prie tū, kurie taw pawayd.

12. Lygey nėy kaip kad tu moteriskę pamofinnimo plāustumbei, kaip reikia prieš jōs neprietelęq meilingay buti? arba lėtaj, kaip reik parauti? arba Eupczu, kaip brangey jis tawo tawōrą prieš sawajį laišo? arba pėrkanti, kaip brangey taw močkėti reik?

13. Arba pawaydženti, kaip gėradejyste išrodoma? arba nemies laširdingaj, kaip mielaširdingyste butu išrodoma? arba tinginē apie didi dārbą.

14. Arba samdininēq, niekur ne gywėnanti, kaip ne reikia nū darbo atstōti? arba tinginē bėrną apie daug darbū: prie šittokiu žmoniū ne jėškof pamofinnimą.

15. Bet

15. Bet laiſyſis wiſſadōs prie Dievo, bijanczujū žmonū, apie Eurus tu žinai, kad jie Dievo prisáſimus laiſo;

16. Kurrie tokiōs miſliēs yra kaip tu, kurrie tawēs gailēſi, jēy tu parſlumpi.

17. Ir paſiliē prie tujū pamoſinnimo: nēs tu wiernēsni pamoſinnimā niekur ne rasi.

18. Ir tokiū wiens gal Partais daugiaus ko išwelgti, už septynis užweizdžius, auſtāy ant Eoro ſėdincžius.

19. Tacžau tam' wiſſam' dalykē melſki ir Auſtēczāuſojo, kad jis tawo dārbui padėtu, ir tu niek ne noproſnay pradētumbei.

20. Pirm ne kaip tu kę pradēdi, tay klauſt pirma; ir pirm ne kaip tu kę weiki, tay pirma pamokinnimā jēſſoſ.

21. Uēs kur iš naujo kę dāro, ma yra, tay wiens tū Eeturū dāiſ, tū tur išſirōdit, ar kad gērs, ar piſtas butu, gynyſtis ar ſmertis iš to atſtraſtu; ir tai wiſlab liežuwis wiſſadōs waldo.

22. Tūlas tieſa iſmāno Pittiems pamokinnimā dūti, ir ſaw pačiam nieko ne tinēa.

23. Tūlas nor protingay pamokinnimā dūti, ir tacžau jis ne rods klauſomas yra, ir paſliekt ubagu:

24. Uēs jis ne tur nū Pono Dievo tų malong tam dāiſtui, ir niera ney joſiōs iſmintiēs jeme.

25. Tūlas yra iſmintingas ſawo patiēs priſmēkinnimu; taſſai ſawo pamokinnimu dāro naudōs, ir tai trōpij'.

26. Iſmintingas žmogus gal ſawo žmones pamokinti, ir iſtaiſo ſawo pamokinnimu naudōs, ir tai trōpij'.

27. Iſmintingas žmogus yra didēy pagirtamas, ir wiſſi, kurre jē mātō, pagārbini jē.

28. Rožnas tur paſſirtą czēsą patekti; bet Izraēlo czēsas yra be ſkaitlaus.

29. Iſmintingas tarp ſawo žmoniū didžoj' yra garbēje, ir jo waras paſliekt amžinay.

30. Mano ſunau! bandiē Eas tawo Punui ſweikā yra; ir daboſ, Eas jam neſweikā yra, ir tai ne dūſ jam.

31. Uēs wiſlab ne Rožnam tins Eas: taip ir Rožnas ne nor bille Eo.

32. Ne pērſwālgie wiſſoſiu ſkas nu walgiu, ir ne iſt per godzey.

33. Uēſa didis apſirijimmas dās ro ne ſweikā, ir be ſoto ēdās gāms na pilwo ſtaudėjimā.

34. Daug gālā gāwo be iſdami; bet kurs miernay wālgo, tas jo ilgiaus patenkā.

38. Pērſtėrimas.

Pamokinnimai apie ſweikātą; apie uſininkū ir ſunnigū urēdą.

Laiſyſ lieſoru garbēje ſu padoru pagārbinnimu, kad tu jē reikale gāutumbēi.

1. Uēſa Pons Diews jē ſutwēres yra, ir liekarſtwa ateit nū Auſtēczāuſojo, ir Parālei jē garbēje laiſo.

2. Lieſoraus iſmānimas paauſtini jē, ir jē didēy iſkel prie Eas nūžaiſtēczū ir ponū.

3. Ponas Diewas dūd liekarſtwā iš žēmēs užaugti, ir protingas tų ne paniekini.

4. * Juſ Partus wandū ſaldus paſtōjo iš mēdzio, kad jo macę ſupraſtumbim. * 2 Moiz. 15. 25.

5. Ir jis tokt iſmanimā žmoniems dawēs yra, kad jis pagārbinnamas butu ſawo dywū darbūse.

6. Tūmi gydo jis, ir prawāro ſopulus; aptēforus iš to liekarſtą ſutaiſo.

8. Su

8. Su įodjui, wissus Diemo dārbus išpāsažoti negalima dāikta yra; ir jis dūd wissab, kas gēr yra, ant žemės.

9. Mano sunau, kad tu sergi, tay ne paniekint toktai; bet melis Pono Dievo, tay jis tam wasswēstis.

10. Lūkis nū griekū, ir t'ssle tawo rankos be nūtartiės, bey cžyltē sawo širdi nū wissōs piētēnybės.

11. Apierawo? saldu Kwāpą bey Kwētāin ant atšminnimo; apie rōs, ir dūf riebją apierą, kaip kad mirti turrētumbel.

12. Potam priekis liekorų prie saws, nēsa Pono Dievo jē yra sutwērs; ir ne kist jē nū saws, kadangi tu jo tik priwalai.

13. Gal adynā ateiti, kad ligo nū wienintely per anū gal gēl bama buti;

14. Kaip jie Pono Dievo meldž, kad jis sweikyn eitu, bey sweikas tā gāntu ilgiaus patekti.

15. Kurs prieš sawo sutwērtōj sūsigriekij, tas tur liekorui t rankas ikluti.

16. Mano sunau, kad kas miršta, tay apwerf jē, ir apraudof jē. buf saw dide bēdą trōpijos; ir apglobf jo kūną padoru budu, ir palaidof jē mandagey.

17. Tu turri graudzey werkti, ir širdinaay smutnas buti, bey raudōti, kōs jissai yra buwgs.

18. Majāusey wieną dieną arba dwi, kad apie tamg ne piēray kalbama butu; ir rāmdyfis wēl, kad tu ne smutnas pastōtumbel.

19. Nēs iš smutnybės smertis randas; ir širdiēs smutnybē māj jin' šylą.

20. Smutnybe bey pawargims širdzei skaudu yra pagundime, ir pērweif.

21. Nē istit smutnybē t sawo

širdi; bet prawaryf jē nū saws; ir atšminē gālo, to ne užmirši dams.

22. Nēs iš cze niera sugryžims; tai jam ne maczij, ir tu saw iš kadą daraisi.

23. Atšminē jo, kaip jis mirgs yra, taip ir tu turri mirti; wakar jam reikējo, šen dien tam.

24. Kadangi mirgsis jau atšlįs gul, tay ir tu palauk jo atšminti, ir rāmdyfis wēl dēl jo, kadangi jo dwase iš cze atstōjo.

25. Kurs raštą primofinti tur, tas ne gal ney jōfio fitto darbo imtis, ir kurs mošinnams tur buti, tas fitto nieko ne tur dirbti.

26. Kaip gal tāsai prie pamofislo buti, kurtam arti reikia, ir kurs jāuczus su botagu rods wāro, ir su šittokeis dārbais eigias, ney nieko ne jinno, kaip tik apie jāuczus kalbēti?

27. Jis tur mistiti, kaip jam reik arti, ir tur wēlay bey anēsti kārweis pasarą dūti.

28. Taip ir remēsniškai ben daludžiai, kurrie dieng bey nakti dirb, išdailindami ābrozus, ir rūs pindami tuleropą dārbą atlikti, tie tur mistiti, kad wissab geray butu, ir anēsty, bey wēlay dirbtu, kol tai atliek.

29. Taip kālwis, tas tur prie sawo prikalō buti, ir sawo remēs tā pilnawoti, ir pailsta prie ugniēs, ir parsidirb bekalams.

30. Kalsnojims pritārštin jam pilnas ausis; ir jis daboj ant to, kad dārbą geray atliktu.

31. Ir tur mistiti, kaip jis tai pagatāwitu, ir anēsti bey wēlay dirbtu, kad jis tai gražey išprōwitu.

32. Taip pūdžus, tas tur prie sawo darbo buti, ir priprową sawo kōjomis sukri, ir tur wis su rū

rūpesczeis sawo taworą daryti, ir kas dien sawo tifrą darbū staitlur.

33. Jis tur sawo ranfomis iš mōlo sawo ryfą dabinti; ir tur iffi pailstąs žemyn prie sawo kojū lenktisi.

34. Jis tur misliti, kaip jis tą gražey padewotu, ir anksti bey wilay pėczu flotu.

35. Szitrie wissl nusitiē sawo remestū; ir kojnas rūpinasi, kad jis sawo darbą išgalētu.

36. Je jū mieste apsieiti ne galims dāiktis;

37. Bet jie niekur ne gal nusunčiam buti; jie taipjau urėdytės ne gal pilnawoti, ney surinkime možyti.

38. Jie ne gal išmanyti, rāstą možyti, neygi kas tiesa bey teisybe yra pranešti.

39. Jie ne gal rāsto pamokslus staityti, bet tur czėsiffo pasipenė, jimo pasirūpit, ir ne mislij' tolaus, kaip tiēt, ką jie sawo darbu peityti galētu.

39. Pėrstyrimas.

Apie ūkininkū ir kunnigū urėdą; Kas ant naudinga išsimokinnimo pareitis.

Pagraudėnimas Diemą laupsinti.

Bet kurs ant to pasidūd, kad jis Aušezāusojo 30fąq išmoftu, tas tur išminti wissū se-
nujū pėrtārditi, ir iš prārafū moftintisi.

2. Jis tur ant nusidawimū garbingujū žmonū dabōti, ir tus apmisliti, ką jie išsimanos' ir moftin.

3. Jis tur dwasifkus žodžius primokti, ir išmintingūse kalbūse jauktintisi.

4. Tassai gal kungāifhezams fluziti, ir prie ponū buti.

5. Jis gal sūsditisi + swetimas balis; nēs jissai bandes yra, kas tarp žmonū tinka, arba kas ne tinka.

6. Ir mislij, kaip jis anksti fēles Poną Diemą jēfotu, kursai jē sutwērs yra; ir meldžasi po Aušezāusojo āpiū.

7. Jis drasey sawo burną atiwēr, melsdams už wissū žmonū griekus.

8. Ir kadā Pons Diems taipo subėrintas yra, tay jis dūda jam dwasę išmintiēs apšczey.

9. Kad, jissai išmintingą pamokinnimą bey pamokslą labay gal dūti; už tai jis Ponui Diemui dėkawoj' sawo maldoj'.

10. Ir Ponas Diemas dūd mas long tam darbui, kad jo pagraudėnimas bey pamokslas dides fēfasi.

11. Ir jis tai apmislij' pirma sawij'; potam jis iškalb sawo pamokinnimą bey pamokslą, ir patwirtin tai iš šwento rāsto.

12. Ir daug dywijasi jo išmintiēs; ir toji niekadōs ne pragaiš.

13. Jo niekadōs ne užmiršama, ir jo wardas patenē wissadōs.

14. Ką jis mokinnas, tai ir tolaus bus apsažyta; ir surinkimas jē pagārbis.

15. Koley jis gyws yra, tur jis didēsni wardą, už Pittus tūfstančius; ir po jo smertiēs jam tas pats wardas pasllieft.

16. Už dar mažumą kō daugiaus turtū sažyti, nēs aš esmi kaip pilnas mėnū.

17. Klausyfit mangs, jūs šwentiēji waitai, ir kugfite kaip rožes prie upvėlū sodintos.

18. Ir dūkit saldu kwāpą nūsawęs, kaip kodylas; žydēfite, kaip lėlijos, ir kwēpfit staney.

19. Giedofite patogay, ir laupsinfite Poną Diemą wissūse jo darbūse; garbinfite jo wardą flowingay;

20. Dėkawofit jam ir laupsinfit jē giesmemis ir žaislais, bey taipo tarfite be dėkawodami: 21. Wissl

21. Wissi darbai Pono Diemo
labay yra gėri, ir Eš jis liepja,
tai nusiūdū tīru cēsu.

22. Ir ne rūp sašyti: Kam tai dera? nės sawo czėsū ateit jie Paip meilijom; lygey Paip ténay per jo prisákiuną wandū Paip murai sto wėjo, ir per jo žodi wandens sto wėjo, nės susšatyti.

23. Līs ēā jis per sawo prisā:
 Ēimā dāro, tai gražu yra; ir ne
 rūp ney apie joki stofojimą jo pa
 galbōs klūst si.

24. Wīssū žmonū darbai po jo
 āpiū yra, ir jo ākims nieks ne
 paglēpta.

25. Jis mato wissab nū swieto
pradzōs, iŕŕi swieto gálo; ir po
jo áŕiŕ ney wiens dáŕŕts ſwēŕus.

26. Uze rūp sašyti; Pam tai dēra?
nēs jis Rožnā sutwēre, Pad Pam
tištu.

27. Lēša jo ņegnone tēša Paip
uppe, ir girda ņemg, Paip didis
twāns.

28. Bet vēl jo ķerštas apnīnē
pagōnuz, nēv Paip jis drēgnā jē,
mē iņdauti dūd.

29. Jo dārbas šventiems itinē;
bet bedievojams ne patinē.

30. Willab, Eas iß pradʒds su
twérta, tai pra nobažniems ant
géro, bet bediewjiems ißfadingay.

31. Žmogus pirmašo savo ištū
maitinimui, wandens, ugniēs,
geležiēs, druskōs, miltū, medaus
pieno, wyno, aliejaus, ir drabušū;

32. **Tai vislab atēit geriems ant
gēro, ir pīstiems ant prapultiēs.**

33. Ir wājai podreug yra ant
 Forawonės sutwērti, ir sawo didzu
 pūtimmu jie tēpāda dāro.

34. Ir Ead Forawone užeiti tur, |
tay saucza iie pilnawodami pāpykt |
to, Eurs jūs sutwēre. |

35. Ugnis, ledai, bādas, smer-
tis, toštai wīslab ant atšēršijimo
pra sutwēta.

36. Medinni žwērys, āngys,
šalczei bey Fārdas, ir tie ant pa
gešimmo sutwērti, bediewjus pra
pulditi;

37. Su dzangsmu jie īspildo,
jo paliepinmą; ir gatawi pra, jėy
jis jū ant žėmės priwalo; ir Ead
adynėle ateit, jie neslāuja.

38. Tai yra, Esą es pradėjau, ir
norėjau rašyti,

39. Butent, wissus; dárbus Poi
no Diemo gerus, ir Eojną dáiſtą
ſawo częſu naudingą ęſant.

40. Kad ne rupētu sašyti: ne
wislab gēr yra; nēs Pōjnas dāiļts
sawo czešu prawartu.

41. Dēl to Pono Diemo warda
reif laupšinti, ir dēšawoti širdze
bey burna.

40. Þérstyrmas.

Dejavims dēl īmonū bēdēs. Apsie blud,
laijimmq ir ubagāwimmq.

Bēdnas, wargingas dāists pra
apie wissū žmonū amžiq, nū
mōtinōs uģimdimō, iēēi jte i žē
mē pra palāidojami, Euri musū
wissū mōtina;

2. Eze wieni pra rūpesczei, bāu
me, lāufims, ir pastiaūs smertis;

3. Taip prie to, Purs didžioj' garbėj' yra, Taip ir prie prasi-
czáusojo ant žemės;

4. **Taip prie to, Eurs šilšais**
wilš it mainiškā nešoj', šaip prie
to, Eurs prastu rubu apwiškš.
Ēze wis pāpyšis, pagējims, ap
maudas, nepašājus, bey smertišs
bēda, pawydešjims bey barnis.

5. Ir tad kas nāktie sawo par
tāle ilstētist ir miegoti ner, tay
jam tuleropas mistis ant bīrdiis
suffas.

6. Kaczej jis mažumma išsė,
tay taczau niešs iš to: nēsa jis
išsėgast sapnija, buš jis matgs nei
prietelus ateinanczus.

7.3e

7. Ir kad jie pabunda, ir nu-
mano, pažąjuje esąs, tay jam pra-
lyg ney tam, kurs iš mąšio išbė-
gęs butu, ir labay dzaugiasl, bái-
mę niekai buvus.

8. Toktai nusidūd wissam gy-
wului, taip žmonėms, kaip galwi-
jams; bet Diemo: nesibijantiems
septynis kartus daugiaus.

9. Razbėjus, Franjo: praliejims,
waidas, kárdas, bėda, bėdas, prá-
pultis ir ilógq.

10. Toktai wissab pra dawádita
prieš Diemo: nesibijanczus; nės ir
griektwanis jūdėl užtwinti turrėjo.

11. Wissab, kas iš žėmės pra,
tur wėl i žėmę pawirsti; kaip wissl
wandens wėl i jures sutėfa.

12. Wissos dōwanos bey netei-
sus lobis tur sugaišti; bet teisybe
patenť amžinay.

13. Melabujū lobis nusenka kaip
kofia uppe, kaip perkūno gro-
wims lowijęs lytuje.

14. Jie linėsmi pra, koley jie
dōwanas imma; bet pastiaus jie
jif tur sugaišti.

15. Diemo: nesibijanczujū wai-
kams ne žels káfėlei, ir neteisujū
šaknis ant šausōs ūlōs stow.

16. Ir kaczey jie labay drėgni
pra, ir prie wandens stowėtu, jie
taczau bus išpūstijami pirm ne
kaip jie išnošta.

17. Bet gėradejystę išrōdit, pra
kaip sodas žegnonės pilnas, ir
mielagirdingyste patenť amžinay.

18. Kurs iš sawo dārbo minta,
ir dūdas káfėti, tassai tur gražu
pažajingą pagywėnimą; Tai pra
šarba ant wissū šarbu rasti.

19. Rudėlius auginti, bey miestą
ištaisyti, amžiną paminėlą daro;
alle wiežliba moteriške daugiaus
už šūdū abbu.

20. Wynas bey žaislai palinėsi
min širdi; bet išmintis pra mei-
lingėšne už abbiejus.

21. Wamzdzei bey arpos šamb
grazey; bet meilinga kalba gražaus
už abbiejus.

22. Lawo kėlis rods rėg, kas
meilinga ir gražu pra: bet žalos
jenczg dirwą labjans už abbiejus.

23. Prietelus lančo prietelu bės
doje; bet wyrs bey moteriške
daugiaus.

24. Brolis gėlbt brolt antraję
bėdoj; bet mielagirdingyste gėlbt
toli daugiaus.

25. Auksas bey sidābras išlaišo
wyrą; bet toli daugiaus gėras pas
mošinnimas.

26. Pintgai bey lobis drąsg širdi
daro; bet toli daugiaus Pono Die-
wo bāime.

27. Pono Diemo bāime nieko
ne stofojo; ir ji ne priwālo ney
jofios pagālbos.

28. Pono Diemo bāime pra pėr-
žegnotas sodas, ir ney wiens dāištis
taip gražus, kaip ji.

29. Mano sunau, ne pasidūf
ant ubagawimo: geraus pra mirti,
ne kaip ubagāuti.

30. Kurs ant kito stālo nusiti-
tas ne mislij su garbe maitintisi;
nėsa jis tur susigriešit swėtimo
walgio dēl.

31. Bet nū to sąugojasi protins
gas ir išmintingas wyrs.

32. Ubagāwims tiesa šlanu nesti
gėdzenczei burnai; bet jis pastiaus
pištą drugi iš to gāus.

41. Pėrstyrimas.

Apie smerties baimę; apie prašeikimą
Diemo: nesibijanczujū, bey apie išlaikimą
wiežlibo warbo.

Apie smertie, kaip kartus tu esi,
kad tauwės atsimen žmogus,
gėras dienas bey apšczey turrys,
bey be rupeščio esąs,

2. Ir kurriam geray passet wiss
šūse dāiktūse, ir dar geray wāls
giti gal.

3. Ne

3. Ar smertie, taip geray tu darai wargdinui,

4. Kurs silpnas ir pasėngs yra, Purs dides pasirūpings, ir nieko gerėsnio neį laukti, neį sulaukti tur.

5. Nesibijok smertiės, atsimink, tai nū pono Dievo taipo priskirta esant ant požno gywolo, taip ant tū, pirm tawes burusujū, taip ir po tawes busencujū.

6. Ir ko tu ginneisi prieš Dievo walg: ar tu dėsimi, simta arba tūkstančių metų patektumbei.

7. Nėsa smertije ne plausama, taip ilgai pas patėks yra.

8. Waišai Dievo nesibijancujū, ir kurrie prie Dievo nesibijancujū laikosi, tikra baisybe pastoj.

9. Tėwisėš dalis nelabujū waišū pragaiš, ir jū waišai turrės paniešinnami buti.

10. Waišai tur stūstisi dėl nelabojū tėwo: nėsa jie dėl jo paniešinnami yra.

11. Bėda jums Dievo nesibijantiems, kurrie Aušezaušojo žodį žanę prastoja.

12. Ir jūs gywi esat ar mirę, tay jūs prašėiti este.

13. Lygey taip wissab, ir pas iš žemės yra, wėl ir žemę pawiršta; taipo Dievo nesibijantieji iš žemės pinnu ir prapulti eina.

14. Žmogaus wargas gal cionay patekti, Foley jis gyws yra; bet Dievo nesibijancujū wardas tur išpūstijamas buti, nės jis niekam ne tinka.

15. Dabok, kad tu wiežlib; wardą palaišytumbei, tas geraus pasliekt už tūkstančių didžių aukso šarbu.

16. (Žmogaus) amžias kad ir kas jin taip gėrs butu, tay tikt ne ilgą cėsą patenk; bet wiežlibas wardas pasliekt amžinay.

17. Mano sūnus! Kad palaimojeste, tay dabokities, ir idant Dievo baimėje pasliekite.

18. Kodėl gėdzaties mano žodžių?

19. Kartais gėdzamies, tur ne reiktu gėdėtisi, ir kartais per gėr laikom, ką ne reiktu per gėr laukti.

20. Tėsgėdžas tėwas bey mōtū na pėšystės, Pūnigalėštis bey waldōnas mellū,

21. Sudzia bey rot; pons neteisybės, parapyja bey žmones nepaflusnummo;

22. Artimas bey prietelus išėdą daryti, Paimyns wagystės.

23. Gėdėšis kad tu su sawo elune ant dūndos guli už stalo šėdėdams.

24. Gėdėšis, kad tu su rofunda ne gėray išėini; ir ne dėkawoji, kad swėšinnamas esi.

25. Gėdėšis ir pėšes žurėti, ir sawo wėldą nū sawo genczū atkreipti.

26. Gėdėšis tėwisėš dalį bey praitė pagauti, ir fitto žmogaus moterisėš geidauti.

27. Gėdėšis fitto žmogaus mergą panorėti, ir aplink jōs patalę stowėti.

28. Gėdėšis sawo prietelui išpėti, ir kad tu jam ką dūdi, tay ne pa bārė j.

29. Gėdėšis, wissab išpāsafoti, ką tu girdėjei, ir žinnomą daryti paslėptinnę, ir tikt taw sašytą kalbą. Taipu tu gėdėšis teisę, ir wisslems žmonėms mylims ir weringas bus.

42. Pėrsšyrimas.

Kelli pamokilai; Dievo laupse dėl su mōrimo ir išlaikimo wissū baiktū.

Bet šittū dāiktū nejošū nesigū dēk, ir dėl neį jokio neteisę nē daryk; butent, dėl žofano bey derėjimo Aušezaušojo,

2. Dievo

2. Dievo, bijanti teisybėj' išlaišyti.

3. Wiernay elgtis prieš artimą bey draugą, gentims tėviskės dakti iteikti,

4. Ne pateikaut, tikrą mąstą bey swartį laišyti, pasikąpdintis. ar tu daug ar maž laimētumbei;

5. Teisę elgtis česiškū lobju, ar pirkdams bey pardūdams, wai fus wieslibay užauginti, nelabai bėrną geray bausti,

6. Užpiktos paczōs sawo turtą apšawoti, fur daug grėbjama yra, wissab geray po užraštū laišyti,

7. Ką jiems reikia po rančū dūti, wissab pėrskaityti ir nuswėrti, wissab, kas išdūdama bey pelnoma prirašyti,

8. Ne išmananczūsus bey dur nūsus pamokiti, ir wissay pasėnu, su žmones, kad jie su jaunaisais nesibartu. Taip tikray mandagu žmogumi pastōji, ir wissū žmoniū gitrams essi.

9. Dukte, dar ne išlėista, tėwui daug buddėjimo daro, ir rupinims už ję jam daug miego iš ašiu braukia; kol ji jauna, kad ne pasėstu, arba kad ji wyra gāun, kad jis ję ne apėstu;

10. Arba kol ji dar merga, kad ji ne apškešautu, ir tėwo namūse nėsza pastōtu; arba prie wyro buidama, kad ji ne wertay laišytusi, arba jis padiki iš jōs ne gāutu.

11. Jey tawo dukte begėde yra, tay ję aštrey priweisdēf, kad ji tawę tawo neprieteliems apjūku ne darytu, ir wissas miestas apie tawę ne kalbėtu, ir tu nū Požno gėdą girdėti, bey wissū žmoniū gėditi turrētumbei.

12. Neslįwalgyf gražū žmoniū, ir ne buf taip tankei aplink moteres.

13. Nėsa lygei faipo iš drabužū fandis randasi; taip randasi iš moterū daug pišto.

14. Geraus yra prie pišto wyro buti, ne faip prie meilingōs moteriskės, furti jam gėdą bey ašiu daro.

15. Už dabar gārbiu Pono Dievo darbū, ir iš swento rašto jo darbū apsašysu, faip aš tame skaitę esmi;

16. Sāule wissam swietui swieszia; ir jōs swiesybe yra skaisczāsa swiesybe.

17. Ir swentiems nū Pono Diewo tai dar niekadōs ne dūta, kad jie wissus jo dywus iškalbėti galētu. Nėsa wissagaliss Pons Diews jūs per didzus dargę yra; ir wissi dāiktai per didi yra, pagal wertybę garbinti.

18. Jis wiens pėrtārdo wersmę, ir žmonū širdi, žinnodams kę jis mislij'.

19. Nėsa Pons Diews žinno wissus dāiktus, ir numāno, kō czēs' Požnas nusidūs;

20. Jis apšako, buwusosus ir busenczosus dāiktus, ir žinnoma dāro, kas paslėpta yra; jis pėrmano wissas paslėptines, ir jam ney jōs dāiktas ne paslėptas yra.

21. Jis išrodo sawo didę išminių garbingay, ir jis yra nū amžiū išli amžiū amžinuju.

22. Jis ney padidinimas ney pamāžinimas yra, ir jis ney jōio pamokinnimo ne priwālo.

23. Kaip meilingi yra wissi jo darbū, faczey iš tū wōs mažumas gal išpažinnams buti.

24. Wissab Prutta, ir patenē wissadōs, ir jey jū fam priwālo, tay jie wissi paklusni yra.

25. Wis dwēji prieš dwėjus, bey wiens prieš wieną, ir kę jie dāro, tai iš wisso yra gėray daryta.

26. Ir Požną dāiktą dawādijo, fam kas ypaczey turrētu naudins gas buti.

43. Pėstytimas.

Dievas dar tolaus laupinamas iš savo sutvėrtū daktū.

Sur kas gal jo šlovės atškurėti? Numánoma yra jo šlove iš labay didžios aukštybės, iš šaistės twirtybės, iš grajo dangaus.

2. Šaule, kad ji užteža, apsašo dieną; ji yra dywū darbais Aušcžiausojo.

3. Per pietus išdzowin ji žėmę; ir kas gal jos twanką išpėst?

4. Ji daugiaus šildo, ne kaip daug pėczū, ir apswillin šalnus, ir tišt karštū nū sawės puczia, bey taip šaistu šwiesumną šwiczą, kad ir škis apmaršta.

5. Tay tur didis Wiešpats buti, kurs jė sutvėręs, ir jei liepęs taip greitay teflėti!

6. Ir menū tur wissame swiete šwiesti sawo czėsu, ir mėnesius pėstirti, bey mėtą pėrdalyti.

7. Mū menesio šwentes yra ro: šojamos; tas yra šwiesybe auganti bey nusimažinanti;

8. Jis dāro mėneš, jis āuga ir šaitos dywinay.

9. Šwiczta taipjan wissas žwaigždžū daugummas aukštybėje ant twirtybės; ir žibanczės žwaigždes dangu graju dāro.

10. Taip jiems Pons Dievas liepęs aukštybėje swietą apšwiesti.

11. Per Diewo žodi laižo jie sawo dawādą, ir ne pailsta be budėdami.

12. Updabot dangaus; jūstą, ir šaupsinę tą, kurs jė sutvėręs: nės ji labay gražey rašyta.

13. Jis dangu gražey apwalu padāre, ir Aušcžiausojo ranka ji išplātino.

14. Ant jo žodzio daug sniego šrinta, ir jis dūda dywinay kryžiais šaiboti, kad ir dangus atšwer.

15. Ir dėbesis lingoja, kaip paušczei lėčia.

16. Jis per sawo sylą dėbesis tamšias dāro, kad ledai iššrinta.

17. Jo peršūnas išgandin žėmę; ir šalnai wirpa dėl jo.

18. Ant jo walės puczia wafė rinne bey šaure.

19. Ir kaip paušczei lašfioj taipo kraipost wėjei, ir puczia sniegą samšrey, kad jis i kruwų sustmeta, nės kad žogai supūl.

20. Jis taip baltas, kad ir škis apmaršta; ir širdis tur šebėti tofio dywino lytaus.

21. Jis iššécza šalną ant žėmės, kaip druską: ir kad pašala, tay lėd; takei randas, kaip laibga lei lazdu.

22. Ir kad šaltoji šaure puczia, tay wandū i lėdą pawiršt; ir kūr wandens yra, cze ji pawiršumis puczia, ir wandent, kaip šarwa apwel.

23. Ji supūstij šalnus, ir išdūgin pūščias, bey išdzowin wissab, kas žaloj, kaip ugnis.

24. Pro tai gėibt tamši migla, bey rassapo twanko, ta wėl wissab atgalwin.

25. Per sawo žodi draudza jis jurėms, kad jos ne pėrtwintu; ir josa salas yra states.

26. Kurrie ant jurū šelāuja, tie pašaloj apie jū bašumną, ir mes, kurrie tai girdime, šėbjamies.

27. Czonay yra dywini šebuškai, tuleropos žwėrys, bey didžios ban gōs; žumys, pro tas laiwu šelāu jama yra.

28. Trumpay šalbant, jo žodzis wissab išsilaišos.

29. Kaczey mės daug šalbam, tay tišt ne gālim toktay ištešėti. Trumpay: Jis wissab yra.

30. Kaczey mes wissab diddey pagirtumbim, kas iš to? Jis tišt dar toly didėsnis už wissus sawo dārbus.

31. Po

31. Ponas Dievas neiškalbomay didis yra; ir jo macis stebuklinga.

32. Laupšinėit ir garbinėit Poną Dievą tiek tikray jūs imánot; Jis taczau dar didėsnis.

33. Garbinėit jį iš visos syls, ir ne palaukit;

34. Taczau jūs tai ne išgalėsite.

35. Kas jį matys yra, kad jis apie jį kalbėti galėtu? Kas gal jį taip didę garbinti, kaip jį yra?

36. Mes retcząsė jo darbū mātom, nėra daug didėsnū mums dar yra paslėpta.

37. Nėsa wissab, kas po akiū, tai Ponas Dievas leidęs yra, ir dūda tai Dievo; bijantiems išmanyti.

44. Pėrslyrimas.

Pagarbinimas pagirtinū žmonū, nracjė
tėliū sėn, tėwū.

Pagirtim pagirtinus žmones, ir sawo tėvus nūlatay:

2. Daug šlowingū dāiktū Dievas per jūs yra dars nū pradžos, per sawo didę macę.

3. Jie sawo Paralystes geray walde, ir pagirtinus dārbus pilnawojo. Jie išmintingay pamočiū, ir busenczus dāiktus apšakė.

4. Jie žėmg bey žmones walde, su pamokiūnu ir išmincze rāsto.

5. Jie dailey giedoti bey žāisti išmoę buwo, ir šwentas giesmes išmislijo.

6. Jie ir bagoti buwo, bey didi lobt turrėjo, pašājuje waldydam, koley jie czonay patėko.

7. Taip jie wissi sawo czėsu pagirtini buwo, ir jiems gywėms bėřant garbingi.

8. Ir jie wiežlibę wardę mirdami palięko.

9. Bet Pitti ne tur gyraus; ir sugaišo, ney niekadōs ne buwę. Ir jiems gywėms bėřant jie lygey taip buwo, kaip ir ne bėřę, ir jū waiškai pātys taipojau tofė.

10. Bet aniems žmonėms, kurrū teisybės ne bus miršėta, gėra dailis paslięko, ir jū waiķams.

11. Jū waiķū waiķai derėjimė paslięko, ir jū dēl jū waiķū waiķai wissadōs patėko;

12. Ir jū gyrus ne pragaišo.

13. Jie pašājuje yra palaidoti, bet jū wardas patenę amžinay.

14. Žmones kalba apie jū išminti,

15. Ir surinėimas apšakė jū gyru.

16. Enoķas * Ponui Diewui labay itięko, ir paimtas buwo, kad swietui pagraudėnimas butu Dieu wop' prisiwerstis. * 1 M. 5, 24,

17. Moaķas buwo išrāstas bėnūtartiēs, ir kėřto czėse jis mai long gawo.

18. Ir išlięko ant žėmės, grięktwanui užtwystant.

19. Jis gawo swietui pažadėjimę, kad wissas gywolis daugiaus ne bus grięktwanu nustandintas.

20. Abraomas, Iqbay pagirtins tėwas daugunimo žmonū, saw lygaus ne tur garbėje.

21. Jis pilnawojo Aušęczāusojo zōķanę, ir Dievas dāre su jūmi derėjimę, ir pažėnklino tą derėjimę jō kėnę; ir jis * wiernas bus wo išrāstas, kaip jis buwo gun domas. * 1 M. 22, 12.

22. Dēl to pažadėjo jam Dievas su prisėga, kad per jo šakę pagōs nai bus pėržegnoti, ir jis, kaip dulķes ant žėmės padaugšintas bus;

23. Ir jo waiķū waiķai paauķę tinti bus kaip žwaigždės, bey tėwissę gaunę, nū wienū jurū iķi Pittū, ir nū wandens iķi swieto Prāštę.

24. Ir tą pacę žegnong ant wissū žmonū, bey derėjimę taipojau su Izaoku patwirtino, dēl jo tėwo Abraomo;

25. Ir

25. Ir dave toktai ant Joŕubo nuŕaŕti, ir paŕlikti.

26. Jiŕŕai jį maloningai pėrjėgi nojo, bey tėwiŕŕė ŕutėko, jo dalį atŕkirdams, ir ė dwyliŕą gimminėŕ pėrdalydams.

45. Pėrŕyrimas.

Apie Moizėŕa, Aaroną bey Pineasą.

Jis dave iŕ jį uŕgimti ŕwentą wyra Moizėŕa, ŕurs wiŕŕam ŕwietui meilingas ir wertingas buwo, ir taip nū Diėwo, ŕaip ir nū įmonū buwo mylinas: ŕurrio wardas didey pagėrbinams yra.

2. Jiŕŕai jį ir garbėje laiŕe, ŕaip ŕwentūŕus tėwus, ir didey iŕŕėle, ŕad jį neprietelei bijotiŕ turrėjo; ir dave jam įodzeis daug ŕtebuŕlū daryti.

3. Jiŕŕai jį garbingu padėre po ăŕiū ŕaralū, ir pawėlijimą jam dave iŕŕi ŕawo įmonū, ir parode jam ŕawo ŕlowę.

4. Jiŕŕai jį iŕŕyre ŕwentam urėdui, dėl jo wiernybėŕ bey lengwa ŕiedingyŕtėŕ, ir iŕ wiŕŕū įmonū iŕrinko.

5. Jis dave jam ŕawo balŕą giri dėti, ir iŕwėde jį ė tamŕg dėbeŕti.

6. Jiŕŕai jam po ăŕiū priŕăŕimus dave, butent žoŕaną iŕgėni mo bey iŕgimintiėŕ, jeib jis Joŕubą derėjimą moŕintu, bey Izraelą jo priŕăŕimus.

7. Jis Aaroną, jo broli, iŕ tōŕ patžōŕ gimminiėŕ Lewi taipjau padidino, ir ŕu jūmi podraug iŕŕyre.

8. Jis ămžiną derėjimą ŕu jūmi dėre, ir dave jam ŕunigū urėdą tarp įmonū.

9. Jiŕŕai jį garbingay bey grai žey aprėde, ir apŕaute jam brangę ŕermėgą, ir iŕrėde jį wiŕŕoŕeis brangeis rubais.

10. Jiŕŕai iŕŕaiŕe jį brangeis daiŕtais nū ăuŕŕkalio, ir apŕaute

jį apatinnėje, ilgaje bey wiŕŕutin, nėje wyŕŕupiŕŕa ŕermėga.

11. Ir apŕabinėjo aplink jį daug ăuŕŕo ŕanŕalū bey guŕŕėŕū, ŕad ŕambėtu, jam iŕŕeinant bey ieinant, ir ŕambėjimas girdėtas butu ŕwentnyczoje; jeip jo įmonū po ăŕiū Diėwo minnėta butu.

12. Taipjau ŕwentą ŕermėgą ăuŕŕu, geltonais ŕilŕais bey ŕanlotu raŕyta.

13. ŕėyda ant prieŕirdiėŕ, ŕu ŕwiesummu bey teiŕybe, dailey iŕŕiŕaiŕtas ŕu žemczugais, ŕurrūŕe wardai dwyliŕōŕ gimminiū Izraelo iŕpjaustiŕėti, ir ăuŕŕu aptwėrti, per ăŕmenū, daileyczus, ŕad jį minnėta butu po ăŕiū Diėwo.

14. ăuŕŕo ŕakta raiŕti prie ŕeipurrėŕ, ŕurreme ŕwentybe iŕpjaustiŕėta buwo; ŕoŕtai wiŕŕab buwo dailu, brangu, mandagu bey grai.

15. To lygiaus pirm jo nieŕai dōŕ ne buwo matyta.

16. Ir tais ne turrėjo neywiens ŕits apŕrediti, ŕaip ŕiŕtay jo waiŕŕai, ir waiŕū waiŕŕai wiŕŕadōŕ.

17. Jo apieros du ŕartu ŕas dien atlieŕamos buwo.

18. Moizėŕus pripiŕde jam ram ŕas, ir moŕtijo jį ŕwentam' alėi jumi.

19. Derėjimas ŕu jūmi buwo darytas, ŕad jis bey jo ŕanus amžinay, ŕoley dangaus dienos patėŕo, jam ŕluŕtti, ŕunigais buti, ir jo įmones jo wardan žegnoti turrėtu.

20. Jiŕŕai jį iŕrinko iŕ wiŕŕū gywuŕū, ŕad jiŕŕai Ponui Diėwui apierawotu walgio apieras, bey ruŕinnimo apieras, ŕaldam ŕwās pui bey paminklui, įmones ŕu dėrinti.

21. Jis paliepe jam urėdą ŕawo įodžio, ŕad jis Joŕubui jo luddimus moŕintu, bey Izraelą ŕu jo žoŕanu apŕwiestu.

22. Ritti

22. Rittti tiesa susitäre prieš jį, jam pavidėdami pušęsoje, butent, kurie su Datanu ir Abiramu buvo, bey susuttusi gąuja Kora.

23. Bet Ponas Dievas tai išvėlge, ir jam ne pamėgo, ir jie praryti buvo didzame narše.

24. Jis išrode baisingą stebulę ant jų, ir jūs praryjo savo ugnimi.

25. Jis Aaroni dar daugiaus garbės priskyre, dūdamas jam tėvų išdėdė: butent wissas pirmones jissai jam priskyre. Xpaczey parūpino jis jiems pirmiaus dūnūs apšęzey.

26. Uėis jie galėjo walgiti Pono Dievo apierū, kurras jissai jam ir jo waišams dawe.

27. Bet jiems laukū ney jo fia dalis ne buvo dūta ney su žmonėmis jie gywatas gauti ne turrėjo; nėsa Ponas Dievas buvo jų dalis ir gywata.

28. Pinėas, Eleazaro sunus, buvo treczasis tokiol' garbėje; tas didey pėrpyko Dievo baimėje;

29. Ir žmonėms susigriešijent, stowėjo jis wiernay drutay bey drasęy, sudėrindams Izraelę.

30. Dėl to buvo jam dūtas parėjaus derėjimas, kad jis šwen tam urėde šlužitū, bey žmones užstotu, ir jis bey jo waišai kunigū urėdę amžinay apturėtu.

31. Lygey kaip su Dowidu iš gimminės Juda derėjimas darytas yra, kad tištay iš jo sunū wiens paralumi butu:

32. Taip tu ir Aaronas bey jo waišai mošytojei buti, kad mums butu išmintis mošinnama, ir jo žmones teisę waldomi; jeib jų urėdas bey šlowe ne pragaištu, bet wissadōs tarp jų pasiškutu.

46. Pėrskyrimas.

Apie Jojūgę, Kalebę, sudjas bey Jomeli.

Jezus Nawe buvo parjygis mūsų šije, bey prataras po Moizę žėsaus.

2. Kurs didzus laimėjimus turrėjo už išrinktūsus Dievo [kaip jo wardas išrodo], ir jūs atkeršijio ant neprietelū, nū kurrū jie užkabinami buvo; kad Izrael jų tėwiskę gautu.

3. Jis garbę nusipelnę, rankę ištiesdams, ir kėrdę traukdams prieš miestus.

4. Kas kū czėsu taip linėsmay stowėjo? jis sugāwo Pono Dievo neprietelus.

5. Jo dėl *apšistojo sėule, ir wiens diena antra tiek pratyso.

*Joj. 10, 13. 14.

6. Jis meldėsi aušęczėusioje ir sylingoje, kaip jissai savo neprietelus wissur spaude; ir Pons Diews, didzėusis, išklause jį, ir dawe labay didzus ledus nukristi ant neprietelū;

7. Ir uzmuge priešininkus, jiems tėnyn natrėukient; ir par gōnai suvrato, kōkims ginčlus šittie turrėjo;

8. Ir Pona Diewę patė tarp jų ēsant mūsų: ir jis wijo wyresnūsus.

9. Ir czėse Moizęsaus padare jis bey Kalebs, sunus Jepunno, gėrę dārba; kad jųdu priešlštenge pulkui, ir užgyne žmonėms griežę, tildidami iškėdingę maistę.

10. Dėl to jųdu wienudu išlaisvėti iš šėšū šimtū tūkstanczū wycū; ir nugabėno žmones t jų dalė t žėmg, vėnu bey medumi ēkanczę.

11. Ir Pons Diews išlaiswė Kalebę drutę iškė t jo senatwę, kad jis anęstyn nusitrėukt galėjo ant

GGGG

ėálnū

Pálnū šmėje; ir jo waitai gamo
tą tėwiškės dālį.

12. Jeib wissi waitai Izrael rė-
gėtu, kaip gėr tai yra, Ponui
Diewui klausyti.

13. Ir waldōnai, Pojnas pagal
sawo wardą, kurrė ne kittus die-
wus gārbino ney Poną Diewą pra-
stōjo, taipojau pagirtami yra.

14. Jū kaulai dar wis žaloj',
Kur jis gul:

15. Ir jū wardas yra pagirtas
ant jū waitū, ant kurrā tas su-
tajau garbe atėjo.

16. Ir Zomelis, prārakas Pono
Diewo, nū sawo Diewo mylėtas
kaise Paralytė ir mōstijo kunt-
gaiškus ant jo žmonū.

17. Ir sūdijs surinkimā pagal
prisakimus Pono Diewo: ir Pons
Diews Jukubą wėl išwelge.

18. Ir prārakas buvo be kla-
stōs bey wiernas išraštas: ir Poj-
nas numāne, jo prārakawimus
tikray nusdawusus esant.

19. Jis meldėsi Pono Diewo maci-
ningojo, kaip jis sawo neprietus
wissur spāude, ir jāunus eryczus
apierawojo.

20. Ir Ponas Diewas grumėno
iš dangaus, ir dawėsi girdėti di-
dzu perfunu.

21. Ir sumuše kunigaiškus
Tyro, ir wissus ponus Pilistėnū.

22. Ir pirm sawo amio gālo,
pirm jis numitre, tēisnos jissai
po Pono Diewo ir sawo Paralaus
āfiū, ne nū wieno žmogaus ney
pintgū, ney newieną kurtę ne-
ēmęs: ir ney wiens žmogus jė Po-
pālūnti ne galėjo.

23. Ir kaip jissai jau buvo nu-
miręs, * prārakawo jis, ir ap-
sāpė Paralui jo smertį, ir dawėsi
girdėti iš žmės, bey prārakawo,
nelabūsus žmones prapulti tur-
rint.

* I Zom, 28, 15.

47. Pėrskrymas.

Apte karālu Domidą, Salomoną, Ro-
boamą bey Jerobeamą,

Notam, czėse Dowido, prārakā,
wo Uatans.

1. Ir Dowidas buvo tarp wait-
kū Izrael išrinktas, kaip apierō-
rėbummas Diewui prisawinnami
buwo.

2. Jis taip pėrgalėjo lātus, nū
besšūtids kofius ošpyczus, ir
meškas, lyg kaip kofius eryczus.

3. Jis užmuše sawo jaunystėj
milžiną, ir nukreipe gėdą nū so-
wo žmonū.

4. Jis pakėldams sawo ranką
mėte su wilpštyne, ir parmušė
pasididzojenti Goliatą.

5. Uša jis meldėsi Pono Diewo,
aušezāusojo, tas jam pastiprino jo
ranką, kad jis nužawinno drutai
žalnėrus, ir paaušstino rāgą sawo
žmonū.

6. Jis dawė jė pagirti, kaip dā-
šimt tūkstančių wyrū wertą; ir
garbėje laiše su diewiska žegnone,
kad jis karālišką wainišką gamo.

7. Jis išmuše wissur neprieta-
lus, ir išpūstijo Pilistėnus, sawo
priešininkus, ir sulaužė jū rāgą,
kaip tas iškėi šōs diendōs sulauži-
tas yra.

8. Uj Pojną darbą dėkawojo jis
šwentāmjam, aušezāusam, su
gražė giesmė.

9. Jis giedojo iš wissōs šir-
diės, mylėdams tą kursai jė buvo
sutwėrs.

10. Jis istate giedanczus prie al-
tōraus, ir dawė jiems sawo sal-
dzes giesmes giedoti.

11. Ir paliepe šwentes šlowini-
gay šwėsti, bey kad mėtū šwentes
per wissą mėtą gražey šwenczas
mos butu, su laupšinnimu wardo
Pono Diewo, bey su giedojimu
rytmezeis bažnyczoje.

12. Pons

13. Pons Dievs jam atlēido jo griekus, paauštino jo rāgā amžinay, ir dare su jūmi derējima, kad Paralyšte bey Parālistas sostas Izraēlo jam pašlikti turrētu.

14. Po jo Parālumi pastōjo jo īsmintingas sunus Salomon, Furs tam tēmas gēra ātilst buwo padāres, kad jis pašājuje ponawoti galējo.

15. Mēsa Dievas wissur aplin, Fuy buwo pašaju sutēfēs, kad jis jo wardui burta Furtu, ir itaisytu bājnycziq, wissadōs patenfancziq.

16. Af Paip gražey tu mošinda, waišl sawo jaunystēje, ir pilnas budawai proto, lygy Paip Foks wandū žēmg aptwistastis.

17. Ir wissab īsmintingomis Palbomis bey pamošlais pripildei. Ir tawo wardas pagirramas buwo toly salosa; ir dēl tawo pašājus tu mēlimas ir wertingas buwai.

18. Wissos žēmes prisldywijo tawo giesmju, īsmintingu žodziū, prislyginnimū, bey išguldimmū;

19. Ir laupšino Wiešpati, Furs Izraēlo Dievas wadinamas.

20. Tu tiek sudējei aušso Paip cinno, ir tiek šdabro Paip šwinno.

21. Tawo širdis didey primylē, jo moteres, ir daweiss nū jū prisi gāuditi, ir sawo garbei gēda darei.

22. Bey darei, kas tawo waiškai turrējo paniešinnami buti, ir naršas ant tawo gimminēs busenczds atēiti, ant Forawonēs tawo durnummo;

23. Kaip Paralyšte pērdalijama buwo, bey Epraimē Paralyšte swetimiams diewams šlužijenti pašōjo.

24. Bet Pons Dievs ne atšigrēje nū sawo mielaširdingystēs, ir ne pēršeite sawo žaddējima, ir ne wissstey išpūstijo sawo išrinētojo

gimning, ir ne praštojo waitus sawo mylimojo:

25. Bet dar mašumma išlaiše iš žmonū Jofubo, bey šāfni mē Dowido.

26. Ir Salamon užmiggo su sawo tēwais;

27. Ir palikto po sawim wienq sawo waiķū, Roboama, netiēkust wyra žmones walditi.

28. Tas be proto buwo, tas žmones sawo sawi wālnummu atšojenczus dare.

29. Priegtam Jerobeam, Mēbato sunus, Furs Izraēla paguns de swetimiams diewams šlužiti, bey twede Epraim i griekq.

30. Ir jū griekai labay pašl daugšino, kad jie pašiaus iš sawo žēmēs prawartyti buwo.

31. Mēs jie pramāne wissotias swetimū diewū šlužmas, iši atšeršijimas ant jū atējo.

48. Pērštyrimas.

Apie Eliq, Eliq, Ectiq bey Jetai. Ir prārašs Elias Fēlēš Paip ugnis, ir jo žodis dēge Paip žiburs;

1. Ir atgabēno brangias gadis nēs ant jū, ir pamāžino jūs per sawo pāpykt.

2. Mēs per Pono Dēwo žodē jis dangū užrašino; tris kartus jis dawe ugnē žēmyn fristi.

3. Af Paip garbingas tu buwai, Elia, sawo štebuklais! Kas taip garbingas, Paip tu?

4. Per Aušščāusojo žodē tu mirrust priēlei, ir iš grabo pati gražinnai.

5. Tu pašdidzojenczus Parālus išmetei iš jū pātalo, ir nušawina.

6. Tu ant Fālno Sinai girdējei busenczē Forawonē, ir ant Dreb atšeršijima.

8. Tu pirm pasakei Paralus, Furi
rie Porawoti turrėjo, ir pratarus
po sawim istatei.

9 Tu paimts ešī vētroje, dē,
ganczu vēžimnu bej žirgais.

10. Tu statytas esi, kad sawo
ezesu Porawoti turrētumbei, nutil-
diti pāpyši, pirm ne šaip didis
narsas ateit, tšwū širdi priewaišū,
bey Jošubo gimmines atgrāžinti,

II. Geray tiems, Furrie tawg
mâto, ir tawo prietelystês dël gar,
bêje laïfomi bus.

12. Tadda mes tiēra gysti
turēsim.

13. Eliui wětroje atstōjus, ra-
dost jo dwāse ant Elišaus apš-
czey. Jis sawo czėsu ney wieno
kunigaišćzo ne atbojo, ir ney
wiens jē ne galėjo pėrgalėti.

14. Ir nesīdams ney jokiū dāiktū
ne tveiktis, ir jam mirrus, prās
zefāmo dar jo lāxōnas.

15. Tam dar gynam be éfant,
dâre jis stehufus, ir jau mirges,
dâre jis dymus.

16. Taczau tai wislab ne mǎczi;
jo kad žmones butu pasigėring, ir
nū sawo grieŭ palōwę; iŭi jie iŭ
sawo žēmės prawarpti, ir t wiŭŭas
žemes iŭmētiti buwo.

17. Ir mašas pulkēlis be lieto,
bey ērcis namūse Dowido.

18. Is tû Felli dâre, Diewui
stinFanczey; bet Felli labay fust
grieffydawo.

19. Ezeķias padrutinno sawo
miesťa, ir lēido wāndeni t widdu;
jis Eadino t ūla, bey Bullinus da-
rydino.

20. Jo cześu auſtyn trauſies
Saueribs, žėmyn sūsdoms Rab:
saſq; iis paſėle sawo ranſq prieſ
Zionq, ir tyczojos didzu didza
wimu.

21. Tū cēs drēbejo jū Girdys ir
ranfos, ir bāime jūs apēme, Paip
moterisē, Pūdiē gindancē.

22. Ir jie meldėst mielagirdin-
gojo Pono Dievo, jopi sawo ran-
kas pakėldami;

23. Ir šventasis dangus is
 Klausė jūs umay, ir išgėlbėjo jū
 per Ezią.

24. Jis ismuse waista, Assyria
nû, ir jo ângelas nujudde ius.

25. Mēs Ezešias dāre, kas p
nui Dievui itieko, pasliedam
be palowimo Felūse Dowido, sa
mo tēwo, kaip jē mošinnu Ezešias
didis ir teišus brārašas sawo pr
rašāwime budams.

26. Tū cześ sǎule atpencz ęjo, i
pailgino Farǎlui jo gzwastti.

27. Jis prārašāwo su didu
dwase, kas pašāus nusiđu ti tu
rētu, ir dāwe smutniems Zion
palinēsminojima, Purrūmi jie wā
sadōs pašlinēsminti galētu.

28. Jis apšāke busenczus ir pe
lēptus dāištus, pīrm ne šaip
atējo.

49. Þærstyrmas.

Apie Jozia ben Zoda faralus: apie
 tellis didius ben mjaus pratalus: am
 Pittus pagirtinus mprus ben sen, temjal.
 Jozio wardas yra taip brangu
 smilkinimai is aptepde.

2. Jis yra saldus, kaip medus
burnoje, ir kaip žaislas prie wyna

3. Jis didz malonę turrėjo, žmones Diewop' prisiwersti, ir balwanystės bjaurybes išgaistinti.

4. Jis pasidrašino iš višios širdies ant Dono Dievo pasitikėjimas: jis vėl itaisė tikrą Dievo klaidą, žemei pilnai balwonyšius esant.

5. Wiffi Parálei, tiſt ne Dow
das, Ezeſias bey Joſias, ſuſgrien
ſijo.

6. **Чиє прастόјо Ауфсцауф**
іо зóпанг.

7. Potam gloda buwo su žydt
Paráleis; nės jie turtrejo sawo Par
ralyski

rašys; Fittens palikti, ir savo
gloriją šventimiesiems žmonėms.

8. Tie sudėgino išrinktąjį miestą
šventinųjų, ir jo ulycas pastas
padare, kaip Jeremias pirma bu-
vo apsakęs;

9. Kurį jie sunaikino, wargino,
kuris motinoms gyvate praradę bu-
vo išskirtas, kad jis išpūstytas,
suardytas ir sulaužytas bey wėl bu-
dawotu ir sutaisytu.

10. Ezekeelis mātė Pono Die-
wo gloriją rėgėjime, kurį jissai
jam parodė ant wėžiūno Kerubim.

11. Jis praradę prieš neprie-
telus, ir palink' minojimą apsa-
tiems, kurie teisę elgėsi.

12. Ir dwylką praradę Paulai
dar žaloja, kur jie gul. Ušs jie
Jozubą palink'mino, ir išgėlbėji-
mą pažadėjo, kurrūm jie tikrai
nusišiekėti galėjo.

13. Kaip mes galim Serobabeli
pagirti, kursai kaip žėdas ant dē-
šinės rančės buvo?

14. Bey Jėzu, sunu Jozedėko,
kurrūdu savo užsė baidinčių bu-
dawojo, ir šventus namus Po-
nui Dievui wėl itaise, kad pas-
liktu amžinai glorią.

15. Ir Ušemias wissadōs pa-
girtins yra; tas mums suarditus
murus wėl pabudawojo, ir wari-
tus su spynomis state, bey musū
butus wėl pakūrė.

16. Ušs wiens yra ant žėmės
sutwėrtas, kurs Enofui lygus
butas; nēsa jis nū žėmės yra at-
imtas.

17. Jozėpui taipojau nęp wiens;
jis buvo pons ant savo brolių, ir
išlaisvintojis savo žmonų.

18. Jo Paulai buvo wėl namū
pargabėnti.

19. Set bey Sem buvo tarp
žmonų didžoj' garbėje.

20. Bet Adomas yra gārbin-
giškas už wissus, kurie tik su-

twėrti, kadangi jis pirmasis nū
Dievo yra sutwėrtas.

50. Pėrstyrimas.

Apie garbę Simonui, mprausojo kunigo,
bey Zirašo papnėis ant bediemiū.

Simon, sunus Ono, wpraus-
sas kunigas kurs savo užsė
aplink' baidinčių rentinus budas
wojo, ir stulpus prišlėjo,

2. Bey pāmata antą tieš auš-
tėsnį padare, ir wiskūi' prie ba-
nųjų rentinus wėl itaise.

3. Jo užsė buvo šullins igrū-
wės; tą aptwėre jis waru.

4. Jis rūpinno apie išlādą savo
žmonų, ir miestą druta padare,
prieš neprietelus.

5. Jis pagirtinę dāiktą padare,
kad jissai wėl žmones tikrai su-
wādijo.

6. Kad iš aplabo išeidawo, tay
jis žibėdawo kaip ryto; žwaigždė
per dēbes, kaip pilnas mėnū,

7. Kaip saule šwiecza ant ba-
nųjų Aušrozaušojo kaip dani-
gaus jūstas savo gražis rāstais,

8. Kaip graži rožė pawasarije,
kaip lelijos prie wandens, kaip Poi-
dylo; mēdis pawasarije,

9. Kaip uždegtas kodylas rūšiu
nimo; ryšė,

10. Kaip aušro gėrimo; ryšas
wissokis žemczugais išdabintas,

11. Kaip waisingas aliejus;
mēdis, bey kaip aušrozaušias cys-
presso; mēdis.

12. Kad jis gražę ilgąje sermaga
apsisaušdawo, bey wissais gražis
rubais apšwilėdawo, ir prie šwen-
tojo altōraus stōdawos, tay jo
wissą šwentą wietą gražę pada-
dawo.

13. Bet kad jis iš kunigū antū
awieras imdawo ir prie ugnies,
ant altōraus dēgancio, šow-
dawo;

14. Tay

14. Tay stowédawo jo brolei aplinė jį, kaip cédro, mēdžei ant Livanono sodinti, ir apstodawo jį kaip werbo, šakėlei;

15. Ir wissi Arono waikai sawo gražuse rubūse, Pono Diemo apieras sawo rankosa laikydami, po ákimis wisso surinkimo Izraēlo.

16. Ir jis pilnamodawo sawo urėdą ant altoraus, ir atliškio tokiu budu Aukščiausiam wisgalinciam, gražę apierą.

17. Jis ištiese sawo ranką su gėrimo, apiera, ir apieramodawo rondoną wyną, išlėdams ant alėd altoraus, ant saldaus kwāpo Aukščiausiam, kurs wissū Karalus yra.

18. Tay šaukdawo waikai Arono didzu balsu, ir pūsdawo i trimittes, bey trimitėdawo labay, Kad jū minnėta butu po ákiū Aukščiausiojo.

19. Tay tojau wissi žmones po draugej supuldawo Enāpšezey ant žemės, ir melsdawosi Wiešpatiės, sawo wisgalinczo, aukščiausiojo Diemo.

20. Ir giedotojai laupšindawo jį giesmėmis, ir wissą trobą štambedawo nū to saldaus balso.

21. Ir žmones melsdawosi Pono Diemo, Aukščiausiojo, Kad jis norėtu malonus buti, iškli Diemo, šlužmą pabatgdawo, ir jie sawo urėdą atlikdawo.

22. Kad jis jau wėl žėmpyn nueidawo, tay ištiedawo jį sawo ranką ant wisso surinkimmo wafū Izraēlo, ir dūdawo jiems žegnong Pono Diemo iš sawo burnės, ir wėlidawo jiems wissą gėrą jo bardan.

23. Tay jie antrą kart melsdawo, ir priimdawo žegnong nū Aukščiausiojo,

24. Tarydami: Jau dėkowsit wissi Diemui, kurs didzu oáiktus dāro wissosa šalifa. kurs mus nū

motinės, žywato gywus išlaisko, ir mums wissą gėrą išrodo;

25. Jis te dūda mums linksmą širdi, ir te sutenkā wissadės paėjū musū czėse Izraēle,

26. Ir Kad jo malone wissadės pas mus pasliktu, ir mus išgėlbėtu, Poley mes patenkām.

27. Ant dwejojū žmonū aš išširdiės pykstu; ir treczūsus aš taip ne kenczu, kaip Pittū ney wieną.

28. Samaritonus, Pilistėnus, bey durnajū pulką Sifėme.

29. Szittą pamokla bey išminti i šas Knygas Jezus, sunus Žirako iš Jeruzalės, ir iš sawo širdiės toki pamoklą išdawe.

30. Geray tam, kurs tą mokimnasi, ir i širdi išdest, tas išmintingu pastės.

31. Ir jey pagal tą jis elgiasi, tay jis wisslėms dāiktams tinkas bus; nės Pono Diemo šwiesybe jį wadzoj'.

51. Pėrsšyrimas.

Žirako dėlamone uš Diemo geradėjus, ir pagraudėnimas pagal jo pawėiklą išminti jėkloti.

Malda Jezaus, sunaus Žirako.

Aš dėkawoju tau, Pone Dieme Karálau, ir laupšinnū tam Diemą, sawo išganytoj;

2. Aš dėkawoju tauo wardui Kad tu mano sargybe bey pagálba esi,

3. Ir mano kuną iš prapultiės, ir nū wirwės nateisū liejūwjū bey melláglū išgėlbėjai;

4. Ir man padėjai prieg neprietelus, ir manę išwálnijai pagal sawo didę ir didę pagirtingą mėlę lastėdingystę, nū baubimmo tū, kurrie mane praryti norėjo,

5. Iš rankės tū, kurrie tyfojo manę nužawinti, iš daug wargū, kurrie manę spāude,

6. Iš liepsnės, kurri manę buwo apėmusi, iš ugniės widdurio, Kad aš tame ne sudėgczau, iš gillū pėklės nastū;

7. Uš

7. Tū neteifū jaunū ir mellaģiū
po ašim' Farālaus, ir nū neteifaus
atsūdijsimo.

8. Aš smerczui buwan artī, ir
mano gywastis buwo maž ne iſſi
grabo nūgrimišgs.

9. Aš buwan apniſtas, ir niešs
manš ne gēlbējo.

10. Aš prie įmonū pagālbōs
jēškojau, ir ney jošids ne radau.

11. Tay aš atšminau, Pone
Dlewe, tawo mielaširdingyſtēs, ir
šaip tu wiſſadōs gēlbejs eſi.

12. Nēsa tu iſgēlbi wiſſus, Fur
rie tawo pagālbōs lāukta, ir iſ
wālniji jūs iſ rančū pagōnū.

13. Aš meldzausi Diwā prieš
jū narſq, ir prašausi iſgēlbėjimo
nū smertiēs,

14. Ir ſauſiau Diwop', ſawo
tēwop' ir waldonop', šad jis manš
ne praštōtu bēdoje, puišiams beſi
tyczoient, bey man ney jošids pa
gālbōs ne turrint.

15. Aš laupšnu tawo wardq be
palowimmo, ir aš gārbinu bey
dēlawoju taw; nēs mano malda
yra iſklausyta;

16. Ir tu manš iſgēlbėjai iſ
prāpultiēs, ir nū wiſſo piſto.

17. Dēl to aš taw, Pone Diwe,
dēlawoſu, ir laupšisu, bey tawo
wardq gārbiſu.

18. Dar jauns bebudams, pirm
ne šaip ant piſto gundinnamas
buwan, jēškojau aš iſminti be
bāimēs ſawo malda.

19. Aš bažnyczoje meldzausi dēl
jōs, ir šettu jē iſſi gālo ſawo
āmžio jēšpoti.

20. Mano ſirdis paſdzaugdawo
iſ jōs, šaip šad wynūgos noſta.

21. Aš tiesog prie jōs ējau, ir
iſ jaunū dienū jōs ſlauſnėjau, aš
ſlauſlau jōs, ir jē priēmjaui.

22. Tay aš geray primoſau, ir
per jē didey iſmintingyn ējau.

23. Dēl to aš dēlawoju tam,
šurs man iſminti dāwe.

24. Aš apšlēmjaui pagal tq elg
tiſi, ir gērą pilnawoti; ir aš tū
mi gēdą ne gawau.

25. Aš jōs iſ wiſſōs ſirdiēs no
rėjau, ir greitas buwan, pagal
tq elgtiſi.

26. Aš paſklau ſawo rančās
dangun:

27. Tay mano duſiā apšwieſta
paštōjo per iſminti, šad aš ſawo
durnummq iſpažinnau.

28. Aš jōs iſ tiſro norėjau, iſ
bey aš wiena ſirdis paštojowa
iſ pradziōs, ir jē cypſtą radau. Dēl
to aš praštōjams ne buſu.

29. Mano ſirdis geidādawo
jōs; ir aš gērą ſārba igawau.

30. Pons Diws man per jē
naują liešuwē dāwēs yra, tūmi aš
jē laupšisu.

31. Eſit ſēn prie manš, ſas
neišmānājie, ir eſit prie manš š
šuilg.

32. Ir šq jus nešinnot, tai galit
czonay primoſti; nēsa jūs iſ tiesōs
didey iſtroſkē eſte.

33. Aš ſawo burną atwērau te
moſinnau. Jau apšmiſſiſite, ir
pirſities iſminti, šadangi jūs jē
be pinigū gālite gāuti.

34. Ir padūſit ſawo ſaſlq po
jōs jungu, ir dūſities paſimcēinti:
ji dabar arti randama.

35. Žurēlit i manš, aš trumpą
walandą procę bey dārba turrėjau,
ir didi palinſminojimā radau.

36. Priimēlit pamotēlq, šaip didi
ſidābro ſārba, ir prilaiſyſit jē,
šaip didę auſſo ſrumq.

37. Dzaugſties mielaširdingyſti
Diwo, ir neſigēdēlities jo laupōs.

38. Daryſit, šas jums palipta
yra, šoley dar czėſq turrit: tay jis
jums toſtay gerdy atpildis ſawo
czėſu.

Rnngos Baruko.

I. Pērskrymas.

Rg Barukas is sawo Rngil Raitpams, ištešio.

Szittie pra jodzei, Eurus Barukas, sunus Lērio, sunaus Maasio, sunaus Sedešio, sunaus Sedei, sunaus Elšio t Rngas pra surašs Babēle.

2. Penktame mete sēkmoje die, noje mēneslo, tū czēs, Paip Baldeonai buwo Jeruzalg iweikē, ir ugnimi sudēging.

3. Ir Barukas staitē has Rngas po ašiu Jekano, sunaus Jojakim, Farālaus Juda, ir be girdint wišslems žmonēms, Eurie prišo;

4. Ir be girdint Eunigaišēcziems, ir Farālaus sunums, ir wyresniemslems, ir wišslems žmonēms, tieš didēmslems tieš mažēmslems, gy: wēnantiems Babēle, pas wāndeni Sud.

5. Ir jie werke, pāstnikawo ir meldēš is širdiēs po ašiu Pono Diemo.

6. Ir sudējo t Eruwq, Eieš Eošnas galējo

7. Ir nusunte tus t Jeruzalg, pas Jojakimq, sunu Elšio sunaus Salom Eunigq, ir pas (Eittus) Eunigus, ir pas wišs žmones, pas jē Jeruzalēje ēsanczus;

8. Kad jis jiems nugabentu t žēmg Judq ryšus namū Pono Diemo, is bažnyczos Farā atimtus, dēšimtoje dienole mēneslo Sibā, butent šidabrinus ryšus, Eurus padarydino Jedēšia sunus Josia, krālus Juda.

9. Paip Nebužad Lēzar, Farālus Babel. buwo šalin gabēngs Jekanoq, ir Eunigaišēcziems ir Ešius, ir macnūsus ir lānēwēntus is Jeruzalēs, ir buwo jās nuga bēngs t Bablq.

10. Ir jie rāše jiems taipo: štay mes jums šunczam pinigū: uš tus piršite dēgišimo apieras, ir griek, apieras, Eodyla ir walgio apieras, ir apierawokite tas ant altorans Pono Diemo, musū Diemo.

11. Ir melšit uš išlāikimq Nebužad Lēzaro, Farālaus Babel. ir uš išlāikimq Belsazero, jo sunaus, Pad jū dienos ant žēmēs taip ilgay patektu, Paip ilgay dangaus dienos patenka.

12. Tay Pons Diems mums gāna ir gerū dienū šuteks, ir mes gy: wēsim po pawēšu Nebužad Lēzaro, Farālaus Babel, ir po pawēšu Belsazaro, jo sunaus, ir jiems šlušim ilgu czēsu ir ma: long po jū dwējū ašiu rāšime.

13. Ir gi melšit ir uš mus Ponq Diemq musū Diemq: nēs mēs šuš griekšiom Ponui Diexui, musū Diemui; ir jo narsas ir Perštas dar nū musū ne atšēpreipe, iēi šei dienai.

14. Ir staitykē t has Rngas: nēs mes tas todēl pas jus nušumtem, Pad jās t tas staitytumbit Pono Diemo namūse, ant jūš šwenczū ir mēto: šwenczū;

15. Ir taršit: Ponas Diemas, musū Diemas, pra teišus, bet mes wertay nešojam sawo gēdā; Paip ir dabar nušdūst tiems is Juda, ir tiems is Jeruzalēs,

16. Ir musū Farālams, ir musū Eunigaišēcziems, ir musū Eunigams, ir musū prārašams;

17. Todēl. Pad mēs po ašiu Pono Diemo nušdējom, ir jam ne wierijom,

18. Ir ne Elausim balsui Pono Diemo, musū Diemo, Pad mēs butumbim: ošielg pagal jo prišāšimus, mums dātus.

19. Beše,

19. Beje, nū to cžeso, Paip Po nas Diewas musū tėvus iš Egipto: žėnės išwede, iki šei dienai, mes Ponui Diewui, musū Diewui, ne pašlusnus bamome, ir panieki, nom jo balso Klausyti.

20. Todėl dabar ant musū atėjo Forawone ir prašėsimis, Furti Pons Diewas apšakė per Moizęsū, sawo tarną, Paip Pons Diewas musū tėvus iš Egipto žėnės išwede, Kad mums žėng dūtu, Furoje piens ir medus tėfa

21. Ir mes ne Klausėm balso Pono Diewo, musū Diewo, Paip mums prarakai sake, nū jo pas mus sūstiėj:

22. Bet kōžnas elgies pagal sawo pištus širdiės dumą, ir šlūžio swetimėms Diewams, ir padare pišto po akiū Pono Diewo, musū Diewo.

2. Pėrsityrimas.

Diewo malonės troškancijū griekū, išpažinimas

Ir Pons Diewas sawo jodi atesėjo, Furti jis kalbėjo mums ir musū sūdzams, Karalamis ir Funtgaiščiems, Furtie Izrael turėjo walditi, ir tiems iš Izrael ir Juda,

2. Ir tokią didę Forawonę ant musū dawe užėiti, kōlia po wissais dangumis taip ne nusidawe, Paip Jeruzalei nusidawe; Paip parasyra yra *žofane Moizęsaus,

* 5 M. 28, 53.

3. Kad žmogus sawo sunaus ir sawo dukters Funą walgitu.

4. Ir jissai padawe jūs i tarnus po wissas Karalystės, aplinkuy gubinczes. apėd nimui ir prašėsimui per wissus žmones, aplink mus esancjus, tarp Furtū Pons Diewas jūs išbarste

5. Ir ite wis dangiaus yra spaudjami, ir ne gal wėl atsigauti nės mes nusidėjoms Ponui Diewui, sa-

wo Diewui, tūmi, Kad mes jo jodzui ne Klausėme.

6. Ponas Diewas musū Diewas, yra teisus; bet mes ir musū tėvai wertay nešojame sawo gėdą, taip ir dabar dėstis.

7. Wissa nepalaima Furti Ponas Diewas prieš mus kalbėjo, mums tikėtos.

8. Ir mes ne meldėmies Poną Diewą, Kad kōžnas butu alsi pėsi pės nū mislės sawo pištōs širdės.

9. Ir Ponas Diewas budd jo ant musū, nepalaimui. Furti jissai ant musū dawe užėiti. Wėla Pons Diewas yra teisus wissus sawo dars būsė, Furtus jissai mums prisakė:

10. Bet mes ne Klausėm jo balso, Kad mes butumbim pasielgg pagal Pono Diewo prišakimus, mums dūtus.

11. Irgi dabar, Pone Diewe, Izraelo Diewe, Fursai tu sawo žmones iš Egipto žėnės išwedei su sylinga ranka, su didze syla ir aukšta mace, per šė Fius ir dywus, ir saw garbg padarei, Paip toji dabar yra:

12. Mes mielay nusidėjėm, ir pagailėk Diewe! nelabi buwome, ir darem prieš wissus tawo prišakimus.

13. Ap Pore Diewe musū Diewe laupis nū sawo narso ant musū: nės mes labay mazi pastōjom tarp pagōnū, tarp Furtū tu mus išbarstę esli;

14. Iš Klausyk. Pone Diewe, musū maldą ir musū prašimus; ir ašibėk mus sawgs dėley; ir dūk mums malonės rasti pas tus, Furtie mus šalin wėde;

15. Kad wissas swietas išpažintu, tamę Pone Diewe, musū Diewą esanti: nės Izrael ir jo gimmine juš pagal tawę yra wadinta.

16. Ir

16. Žurėk, Pone Dieve iš savo bėdnay prapūle, badu, Pardu bey šventū namū, ir ben musū atsi, Palėjimu.

minė; lenk, Pone Dieve, savo ausi, irgi ben Plausyk.

17. Atwėrk, Pone Dieve savo akis ir žurėk ben. Uėsa numirrie, ji pėkloje, Purrū dušia iš jū Euno išejo, ne garbin šlowg ir teisybs Pono Diemo;

18. Bet tolia dušia, Purrū labay smutna yra, ir susirētusi bey rau dingay waišpcoja, ir Eo ne savo akis iššwerkusi, ir alėsta, ta garbin, Pone Dieve, tawo šlowg ir teisybs.

19. Ir dabar, Pone Dieve, musū Dieve, mes gullim po tawo akū su savo malda, ne dėl teisybės savo tėwū, ir savo Paralū;

20. Bet dėl tawo susimillimo: Padangt tu savo narsą ir kerštą ant musū dawei užeit, Paip tu Palbėjai per prarakus, savo tar nus, ir sapei:

21. Taip safo Ponas Diemas: lenkit savo peczus ir pasidūkities Paralui iš žmės Babel, tap jūs žmėje pasiliksite, Purrę aš jusū tėwams dawjan.

22. Bet jėy jūs Pono Diemo balsui ne Plausyste, pasidūti Paralui iš žmės Babel:

23. Tap aš iš miestū Juda ir Jeruzalės atimsu gauksmą dzaugš mo ir linšmybės, ir balsą janni Eio ir marcžos; ir wissa žeme turės pūsta stowėti, ir ney wiens toje gymėnti.

24. Bet mes ne Plausēm tawo balsui, Kad mes butumbim pasi dāwę Paralui iš žmės Babel. Toi dėl tu savo žodi laikai, Purrū tu Palbėjai per prarakus, savo tar nus, Kad Paulus musū Paralū, ir Paulus musū tėwū iš savo grabū išmete, ir išbarste.

25. Kad jie dienos po saulės, ir nakti po rassa gullejo, ir labay

26. Ir dėl nusidėjimo namū Izrael, ir namū Juda, tu savo namus, Purrūse tawo wardas bu wo meldžamas, taip dawei išpū stiti, Paip dabar stow.

27. Ir tu, Pone Dieve, musū Dieve, labay maloningay, ir pa gal savo wissay didi susimillimę su mumis essi dāres;

28. Kaip tu per Moizešū, savo tarną, Palbėjai toje dienoje, Paip tu jam paliepei rašyti savo žofę nę Izraelitėnams, ir sapei:

* 5 M. 28, 15.

29. Jėy jūs mano žodzui ne Plausyste, tap tikray šis pulkas labay didis, wissay mažu pastos tarp pagonū, tarp Purrū aš jūs noru išbarstii.

30. Uėsa aš tikst žinnau, Kad jie mangs ne Plausys, nės jie yra Peti sprāndi žmones. Bet jie wėl pristi wers žmėje, Purreje jie yra apšalti; 31. Ir išpašs, Kad aš, Ponas Diemas, jū Diemas esmi. Ir aš noru jiems dūti išmintingą širdi, ir ausis girdinczes.

32. Tap jie mang pagārbis žmėje, Purreje jie yra apšalti, ir mano wardo atsimis,

33. Ir nū savo Pėtsprandystės ir savo griekū Preipsis. Uėsa jie atsimis Paip jū tėwams tikfōs, Purre po akū Pono Diemo susigriešijo.

34. Ir aš jūs wėl gabęsu i tą žemę Purrę aš jū tėwams Abrao mui, Izakui ir Jokubui esmi prisėkęs, ir jie toje Paralūs; ir aš jūs padangęsu, ir ne pamąžęsu.

35. Ir aš amžina derėjimą su jais derėsu: Kad aš norys buti jū Diemas, ir jie mano žmones. Ir aš savo žmones Izrael ne noru daugiaus wartyti iš tōs žmės, Purrę aš jiems dawjan.

3. Pėrštyrimas.

Malda dėl išgelbėjimo: grandėnimas, išminti priimti.

Missogalasis Wiešpatie, tu Izraėlo Dieve, šime didžame prispaudimame ir bėdoje aš tavęsp' šaučiu:

2. Klausyk, ir būk malonus, Pone Dieve: nės mes prieš tavę nusidėjom.

3. Tu paralauji be palowimmo; bet mes i dieną dienės sugaištame.

4. Wissogalasis Wiešpatie, tu Izraėlo Dieve, klausyk dabar malda Izraėlo, kurrie smertiės nastrūse figo, ir malda tū waišū, kurrie taw nusidėjo, ir balsui Pone Diewo, sawo Diewo ne klause: todėl ir forawone wissadōs mus pasefe.

5. Neatsimainė nusidėjimo musū tėwū; bet atsiminė dabar sawo ranfōs, ir sawo wardo.

6. Uės tugi juē esli Ponas Diewas, musū Diewas: taip mes tawę, Pone Dieve, norim gārbinti.

7. Uės todėl tu sawo bāime i musū širdi dawęs esli, kad mes tawo wardo prašytumbim, ir tawę sawo Palėjime gārbintumbim. Uės wissas nusidėjimas musū tėwū, rowo ākiū nusidėjusū, per širdi eit mums,

8. Kurrie mes dabar sawo Palėjime, i kurri tu mus nutrėmei, apgėdinnimu, prašeišimmu ir ne apyřantoi' esme dėl wissū nusidėjimū musū tėwū, nū Pono Diewo, sawo Diewo, atškreipusū.

9. Klausyk, Izrael, prisāšimus išgānimo; dābof rōda ant tū, ir palaišyk tus getay.

10. Išgi ko tai, Izrael, kad tu pagōnū žēmėje alpsti?

11. Kad tu swetimojo žēmėje esli? Kad tu pasibjaurini tarp numirusū? Kad tu tarp tū roktas esli, kurrie i grabą pelāuja?

12. Tai yra prieštatis, kad tu išmintiės būlini prastōjei.

13. Jėy tu pagal Diewo žodė butumbei pasielgs, tu tikray amžinay pašājuje butumbei be gywėngs.

14. Tegy dabar mokinfis tikrōs išmintiės, kad tu suprastumbei, kas tas išqs, ilgā āmžią, lobjus, džiaugsmā ir pašaju sutenqs.

15. Kas žinna, kur ji gywėna? Kas i jōs pamāraitę yra tējs?

16. Kur yra pagōnū kunigaišę, czei? Kurrie ant žwėrū žēmės po namoja?

17. Kurrie žaidžia su dangaus paušęczeis? Kurrie šdābro ir āuēso renka; ant kurrū žmones sawo nusitirėjimā guldo, ir kūmi niekas dōs gal but pasōtinti?

18. (Uės jie surenka pinigus, ir ant to pastrupin, ir taczau tai wis yra wieni niekai.)

19. Jie yra išgaishinti, ir i grabą nušelowę; ir Pitti i jų wietā atėjo.

20. Waišū waišai tiesa dar rėgia šwiesybę, ir gywėna ant žēmės apšritummo; ir taczau ji ne trōs pij' fėlā, kur išmintis randama.

21. Uės jie paniešin ję, priegtam jų waišai taipojau yra paklydę.

22. Kanaane apie ję nieka girdėt, Temane ji niera matyti.

23. Waišai Agar tiesa prisimoišinti jėško, išminti apie swētifsus dāiktus, taipojau Eupczėi iš Meran, ir tie Temane, kurrie dimgosi protingi išq; bet jie tik ne tropij' fėlā kur išmintis randama.

24. Af Izrael, kaip šlowni yra Diewo namai, kaip plati ir dide yra jo grwin mo wieta?

25. Jie ne tur gālo, ir yra be mācijas aukšta.

26. Buwo Pitta Parta milžinei, didi garbingi žmones ir geri karygygek.

27. Uės

27. Tas Pons Dievs nepastyre, neygt jiems kēlq iſpazīnnimo žin, noma padāre.

28. Ir kadangi jie iſmintiēs ne turrējo: yra jie prapūlę savo ne: tiffume.

29. Kas yra t dangų užjengs, ir jė nugabēngs, ir iſ dēbeſū žē: myn nunēngs?

30. Kas per jures aſrutais kēlā: wo, ir jė rādo, ir užbrangu āufsq ſēn atgabēno?

31. Su žodžiu, yra ney wiens kēlq žinnq, kur iſmintis gandama.

32. Bet wiſſus dāiktus žinnqſis, tas jė paſyſta, ir jė per savo pro: tą ſurādo; kurs žēmēs apſkritum: mą ſutaiſe amžinam czēſui; ir jė pripildęs wiſſoſiomis žwērėmis;

33. Kurs ſwiesybei dūſt užtef: kēti, ir kad jis jė wadinna, tai jiji jam tur kausyti.

34. Žwaigždes žibba savo eilėje ſu dzaugſmu, ir kad jis jė wadin: na, joa jam atſliepia:

35. Szta, mes czonay eſme, ir žibame ſu dzaugſmu, dēl to kurs jė ſutwēre,

36. Tas yra muſū Dievas, ir ney wiens jam n' yra ſulyginamas.

37. Tas yra iſminti rādęs, ir jė da vęs Joſubui, ſawo tarnui, ir Izraelui, ſawo mylimamjam.

38. Potam ji paſtrōde ant žēmēs, ir pas žmones gywēno.

4. Pērfyrimas.

Palinkſminojimo, pilnas paſabdėjimas, tikrai ateiſancio iſgēlbėjimo

Szitta iſmintis yra Ryngos apie Pono Diemo priſākimus, ir apie tą žōfaną, kurs amžinas yra. Wiſſi ta laiſqjie gywi bus, bet wiſſi tą pērfengiajie, turrēs mirti.

2. Kreipſis wel pri to, Izrael, ir primiſ tai, wāiſſęzoſ paſtuy toſiq žwāfę, taw paſibancę.

3. Ute padūt ſawo garbę kētam, ir ſawo Rārbą ſwetimams žmonėms.

4. Uf iſganytingi mes eſme, Izrael: nēs Pons Dievs mums ſawo wālę žinnomą padārgs.

5. Buſit linkſmi mano žmones, jūs Izraelo garbe.

6. Jūs pardūti eſte pagōnams, ne pražuddimui; bet todėl, kad jūs Diemą kartinot, jūs eſte juſū neprietelams padūti.

7. Uēs jūs tą kurs jus ſutwēre, didey tpyſinot, tūmi, kad jūs ne Diemui, bet wēlnams apierawojot.

8. Jūs užmirſot amžinojo Die: wo, jus ſutwēruſo, ir Jeruzalę, jus užauginnuſę apſmūtijot.

9. Uēs ji mātė narſq Diemo ant juſū ateiſenti, ir tare: kausyſit, jus gywēnantieji Sione, Dievs man didę nēgandą atſuntęs:

10. Uēs aſ rēgėjau kēlėjimą ſa: wo ſunū ir dukterū, kurti amži: naſis ant jū užlėdo.

11. Uf jūs ſu dzaugſmu užau: ginnau; bet ſu werkſmu ir ſirdiēs plyſimmu aſ jūs maczau ſalin wēdant.

12. Uey wiens teſlinkſminas iſ manęs, kad aſ naſle eſmi, ir nū daugummo praſtōta: aſ eſmi pu: ſtyne padaryta dēl griekū mano waiſū.

13. Uēs jie yra žōfaną Pono Diemo praſtoję, ir ne pažinno jo proras: jie neſielgies pagal Die: wo paliepinimą, ir jo priſākimus ne laiſe.

14. Kēit ſēn, jūs gywēnantieji Sione, ir pranęſkite apkēlėjimą mano ſunū ir dukterū, kurti am: žinas ant jū užwede.

15. Uēsa jis ant jū wēde žmo: nes iſ tolo, ſmarkus žmones, ir neiſmānamōs kēlōs.

16. Kurrie garbēs ne iſrodo ſe: niems, ney ant waiſū paſigail, tie patys ſalin wēde mielus ſānus, naſlēs ir wiensanczei jōs dukters iſplēſe.

17. Bet

17. Bet kaip aš jums galu gēlbēti?

18. Mēsa Pūrs ant jūsu tā bēdā ušwede, tas ir jus īš rančōs jūsu neprietelū īšgēlbēs.

19. Mueiķit mieli waiķai, nueiķit, bet aš esmi prastōta wienintele.

20. Aš sawo dzaugsmo: rubus īšswilķau, ir gedulingais rubais apšwilķau: aš šauķsu amžinojop' wissadōs.

21. Buķit linķsmi, waiķai, šauķit Diwop', tay jissai jus īšgēlbēs īš gwolto ir īš rančū neprietelū.

22. Mēs aš jau tiķķiu, amžinajē jus gēlbēsenti; ir aš dzaugsmā tur rēsu nū šwentojo, dēl mielastir dingystēs, Pūri jums umay nusi dūs, nū musū amžino īšganytojo.

23. Aš jus nulēidziau trāuķti su gedėjimu ir su werksmu; Bet Diwos jus man wēlatdūs su linķsmibe ir su dzaugsmu amžinay.

24. Ir kaip gywēnantieji Sione dabar pra mātē jūsu apkalėjimā; taipo jie ir beweiķ rēgēs pagalba nū jūsu Diwo, Pūri ant jūsu ateis su dide garbe ir su amžinu palinķsminojimu.

25. Jūs waiķai, Pēķit Pantrey Perštā, nū Diwo ant jūsu ateis nantē. Mēs tawo neprietelus tawē pērseķķinējo; ir tu matysi po mai šam jo prapūlimmā, ir ant jū ka Pū tu ušmisi.

26. Māno mylimjāusleji (waiķai) turrējo eiti nesumintu Pēlu; jie pra šalin westi, kaip Paimene nū neprietelū īšplēķta.

27. Buķit linķsmi jūs waiķai, ir šauķit Diwop'; nēs Pūrs jus da we šalin gabēnt, tas jūsu ne ušmirķ.

28. Mēs kaip jūs su žinne buwot nū Diwo atstojē; taip prīšweriķities dabar apšlimdami dēķimti Part daugiaus Pono Diwo jēķ Poti.

29. Mēs Pūrs ant jūsu šē Foras wong dawe uķeiti, tas jus īšgēlbēs, ir amžinay palinķsmis.

30. Jeruzale, buķ linķsma, nēs tas tawē palinķsmis, pagal Pūrio tu esī wardu wadinta.

31. Mēiģganytingi turrēs buttie, Pūrie taw bēdōs padare, ir apie tawo pūlimmā pasidzauge.

32. Mēiģganytingi turrēs buti miestai, Pūriems tawo waiķai šluķijo; ir neiģganytingi turrēs buti, Pūrie tawo waiķus apkal tus laiķo.

33. Mēs kaip jie apie tawo pūlimmā Prysštāwo, ir apie tawo prapūlimmā pasidzauge; taipo ji smutna bus, kad ji bus īšpūstita.

34. Ir aš atimsu jū maci, ant Pūrōs jie tyczojas, ir jū gyru ī raudojimā pērķreipsu.

35. Mēs ugnis ant jū ateis nū amžinojo, per daug dienas; ir wēlnai sawo gywēnimā jūse turrēs ilgu cēsu.

36. Šwalgyķis aplinķuy Jeruzale, ī rytus, ir pažurēķ tā palinķsminojimā, Pūrsai taw nū Diwo ateit.

37. Štay, tawo waiķai šalin westieji, ateit, mielay jie ateit su šrinķē, tieķ īš ryto, tieķ īš wāķaro, per žodi šwentojo, ir pagārbin Diwo garbē.

5. Pērķyrimas.

Jeruzale ant djaugsmo parāginnama.

Ššwilķis, Jeruzale, sawo gedus lingā rubā, ir apšwilķ šlowi nā rubā nū Diwo amžinay.

2. Apšwilķis sermēga Diwo teisybēs, ir ušsidēķis wainiķķā šlowēs amžinojo ant sawo galwōs.

3. Pons Diwos tawo šlowē po wisso dangumi žinnomā padarys.

4. Mēsa tawo wardas bus nū Diwo wadintas amžinay, paķās jus, teisybe, garbe ir nobažnyste.

5. Kēķis

prieš Faralū nusidėjusi, ir smer-
czioj' atšūditą.

18. Jie uždega jiems lampas, ir
tū dar dangiaus, ne kaip jie saw
uždega, ir taczan nieką ne mato.

19. Jie yra kaip bálkei namūse;
ir kaip firmėles, kurrōs ant žė-
mės replojo; jie ēst jū žirdi ir ru-
bus, ir taczan jie taitišt ne jauca;

20. Ant jū wēdo jie yra jūdī iš
dumū namūse.

21. Ir apūkai, frēgšdes ir kitti
paukščzei uššid ant jū galwū;
taipojau ir kates.

22. Iš to jūs juš gálit išmanyti,
kad jie n'ēstī diemai. Todėl ne bi-
jokities jū;

23. Aušsas, kurti jiems aplin-
kuy užkabinna, jūs tūmi išgrai-
ti, ne šwiecza, - kad rudi pirm ne-
nušlostai: kaip jūs liejo, tay jie
to ne pajutto.

24. Iš wissokū brangiū dalykū
jūs sutaise, ir taczan niera ney
jokio gywasčio widduj'.

25. Kad jie ne gal waiškczoti,
reikia jūs ant perzū nešoti. Ant to
žmones gal matyti, kad tai bjau-
rus diemai yra.

26. Tur taipojau ir jū gėdētis,
tie, kurrie jūs gārbīn: todėl, kad
jie ney iš saws gal atšikeltis, jey
ant žėmės pūla, neygi kurtintis,
kad jūs istiesas stato, neygi atsi-
tiesti kad jūs atšlieja. Ir lygey
kaip numirrusiems apieros pastā-
tomos, taipo ir jiems pastato.

27. Bet jū Flebonai tai išlėidz,
ką jiems yra dūdama; taipojau ir
jū moteres lėbauja iš to, ir ney
liggomis ney pawarguslems iš to
ką dūst.

28. Užcypstos moteres ir šėšau-
ninės pafruttin jū apteras. Iš to
jūs juš gálite numanyti, tai ne
ēšanczus diemus. Todėl nešbijo-
kities jū.

29. Ir kōgidī jie galētu diemais

but wadinami? nēsa moteres apie-
ramoja šidabrinieks, auštnieks
ir iš mēdzio darytiems diemams.

30. Ir Flebonai be šėd jū baži-
nyczosa su placzomis Flebonams
tikromis sermėgomis, nusistutta
saw barzdą, ir plaukus ant gal-
wōs, ir cze be šėd su atdenktomis
galwomis,

31. Kaukdami ir klykdami po sa-
wo balwōnū ákū; kaip jū vapras-
sta, kad numirrusus palaidoja.

32. Balwōn; Flebonai páwag'
jiems jū rubus, ir dengia sawo
moteres ir waišus iš tū.

33. Ar kō gēro ar pikto jiems
daryti, taczan jie tai ne gal atpil-
diti. Jie ne gal ney Faralū idēt,
ney atstatyti.

34. Jie ne gal ney pinigū ney
lobjo dūti. Jey kas jiems ką pas-
žad, ir tai ne atessa, tay jie to ne
išėjo.

35. Jie ne gal žmogu iš smerczio
išgėlbėti, ney šlpinamjam padėti
prieš sylingēsnt.

36. Jie ney wieną áklajt gal rē-
ginti vadaryti; jie ne gal ney wies-
ną žmogu bėdoje gėlbėti.

37. Jie ne pasigail našlū, ir ne
gėlbt šrratas.

38. Užs jie yra iš mēdzio daryti,
aušsu ir šidabru išgraiinti, ákmei-
nims lygus, iš kálnū kertamoms.
Todėl tie kurrie jūs gārbina, tur-
but' avgėdinti.

39. Kaipgi galėtumbei jūs per
diemus laikyti, arba taip wadinti?
Kadangi ir pátys Baldeonai ne lai-
bay ant jū atbója.

40. Užs kaip jie kōkt nebylī mato,
kalbēt negálinti. tay jie tą pas Bel-
nugabėna, tarydami, kad nebylis
io mēstus, lyg' kaip kad jissai tai
išmanyti.

41. Ir Paczey jie žinno, jūs n'
ēšanczus gyvus, taczan jie pašuy-
jūs bėga.

42. Bet

42. Bet moteres šėd pas bažny-
czią wir vėmis apjūstos, ir atnešė
sodū waisus apierai.

43. Ir jev pas pro šalt einąs,
ir wieną jū atėmęs, jei prigul, tay
ji girras p. ieš Pittą buk anoji ne
werta buwū. Taip jė, kad jei dir-
žas butu atneštas.

44. W. s. Pas per jūs nusidūst,
yra wiena Plasta: Kaipgi galėtum:
bei ūs per diėwus laišyti, arba
taio wadinti?

45. Jie yra mistrū ir auškalū
padarvė: ir kę mistrai nor, tai
tur iš to buti, ir ne Pitt pas.

46. Ir tie, kurie jūs dāre, ne
gal ilgay gywi buti. Kaipgi tai
turrėtu diėwai buti, jū padarytieji?

47. Todėl jie waišū waišams
tištay dūst papiktinnų, ir prie-
žasti bjauram balwōnū gārbū-
nimui.

48. Ušė kad Pāras, arba Pitta
Pofia bėda ant jū užeit, susirodija
Elebonai tarp Pitts Pitto, kur jie
podraug su balwōnais pasislėptu.

49. Todėl geray gali suprast,
jūs n' esanczu diėwus: Kadangi jie
sawę paczus, ney prieš Pārą, ney
prieš Pittą Pofią bėdą gal saugot.

50. Ušs tišt iš mēdzio daryti,
aušū ir šdabru aptrāuktū balwō-
nai yra. Todėl gali toiau geray
išmanyti, kad tai tišt Plasta yra,
wislėms pagōnams ir Parālam
šinnoma ir ne diėwai, bet žmonū
ranšomis daryti, ir niera kę die-
wisšo jūse.

51. Todėl Pofnas geray gal iš-
manyti, kad jie n' estī diėwai.

52. Ušė jie ney wieną Parālu
ne ištāto žēmėje: jie žmonėms ne
dūst lytaus.

53. Ir neskrūpin ney apie neiokū
Parālawimą, ney apie Porawojū-
mą, lygey taip paušęzei, kurie
po ūrū šėn ir tēn lašioja.

54. Kad namai iš mēdzio darytū
aušū ir šdabru aptrāuktū bal-
wōnū ugnimi usideg, tay Elebonai
šalin bėga, ir pasisaugōjas nū iši
Pādōs; bet anie sudėga taip Pitti
bālpei.

55. Jie ne gal ney Parālam ney
žalnerams prieššfengti; Kaipgi
tus galėtu pas per diėwas laišyti,
arba taip wadinti?

56. Iš mēdzio darytieji, šdabru
bey aušū aptrāukti balwōnai ne
gal sawę apginti nū waggiū ir razi
baininkū: Ušs tie yra jiems pers-
druti, ir jūs išplėša ir išwelša.

57. Ušima jiems aušų, šdās
brų ir rubus, ir ištrūšta; taip
jie sawę paczus ne gal gēlbėti.

58. Todėl toli geraus yra Parā-
lumi buti. Kurs sawo maci gal iš-
roditi, arba nandingu ryšū buti,
namėje nadingą šanti, arba duri-
rimis, namus Pawolantiems, arba
mēdzio stulpū Parāliškoje Pofioj'
šwetlyczoj', taip tošiu šlpnu bal-
wōnu.

59. Saule, mėnū ir žwaigždes
šibha, ir yra pašlusnus, taip jiems
Diėwas liepja.

60. Taipojau ir žaibas žaiboja,
kad ji gali matyti; wėjas pucza
wissosa žēmėsa;

61. Ir dēbesis eiti per wissas
žėmes, ir dāro, kę Diėwas jiems
liepja.

62. Taipojau ir ugnis iš aušto,
išāuja š Pālnus ir girres, ir dāro,
pas jam paliepta.

63. Bet balwōnai ney gal Pruti
tintis, ney kę weikti. Todėl ne
reikia jūs per diėwas laišyti, arba
taip wadinti: nēsa jie ne gal ney
Porawoti ney pagēlbėti.

64. Kadangi jūs tai šinnor' kad
jie n' estī diėwai, taygi nesibijošis
ties jū.

65. Ušs jie Paralus ne gal ney
pēržegnoti ney prašėkti; 66. Jie

66. Jie ir ne gal ney joſi jėnſlę ant dangaus pagėnams parėditi; ne gal ſwiefybs padaryti, ſaip ſaule, ney ſwiefumę dūti ſaip mėnū.

67. Ueprotingi žwėrys pra gerſni uſ jūs: tie tikt gal i dūbes lyſti, ir paſſawėti.

68. Todėl tikray atwira pra, kad jie n' eſti diemai.

69. Uės ſaip ſoſia baidyſle ſode niekę ne gal ſawėti; taipo it jū iſ mėdzio daryti, auſu ir ſdabru aptrėukti balwėnai niekam ne nauda.

70. Ir ſaip ſoſai erſſėtyns ſode, antkurrio wiſſoſie pauſſęzei ſaw liſdas ſrāju, arba ſaip ſoſs numitręſis, grabe begullis; taip pra jū iſ mėdzio daryti, auſu ir ſdabru aptrėukti balwėnai.

71. Priegtam ir iſ to tai gali numanyti, kad jie n' eſti diemai: nės ſarlotas, kurrūmi jie apdengti ſandžū tampa ſuėſtas, ir jie galauſey podraug, kad iſ jū ſoſi nas jūſias.

72. Geray tam žmogui, teiſey paſſelgenczam, ir balwėnū ne gari binanczam, tas ne pawirs i gėdę.

Pirmos Knygos Mafabėi.

1. Pėrſtyrimas.

Apie Antiolo ſlowingojo nelabumę ir ſmarlumę.

Aleſsandras, ſunus Pilippo, ſaralus Makedonioje, pėrmasis wien; waldys iſ Griekėnū iſſtrėuke iſ jėmės Riſtim, ir didzus ſarus ſarawo, drūsus miėstus pėrgalėjo, ir pėrsū ſaralu, Dariu pėrweiſe;

2. Potam Pittus ſaralus wiſſoſa jėmėſa po ſawim pėwerte,

3. Ir wis tolaus nuſitrėukies, ir wiſſas jėmes ir ſaralyſtes iweiſe,

4. Ir ney wiens turrėjo driſti prieſ jį ſtėngtis; ir turrėjo mac ney gerus zalnėrus.

5. Ir ſaip jiſſai ſaralyſtes buwo igawęs, paſdidžawo jiſſai, ir ipūle i ligę.

6. Ir ſaip jis ſuprato, ſa mirſęs,

7. Suwadinnu jis pas ſawę ſawo ſunigaiſſęzns, kurrė iſ maſū dienū ſu jūmi buwo užauginti; ir idėjo jū i wyreſnūsus ant tū jėm jū. dar ayros be budams.

8. Potam Aleſsandras pamirre, ſaip dwyliſę mėtū buwo ſaralawęs.

9. Po jo galwės ta ſaralyſte jo ſunigaiſſęzams tėſo; tie paſſawimo jėmes, ſoſnas wyreſnyſis ſawo wietę.

10. Ir tie wiſſi ſaralėis paſidėre, ir walde tas jėmes, jie ir jū waiſkū waiſai ilgus metus. Ir didi ſarai tarp jū buwo, ir daug bėdės wiſi ſur wiſſame ſwiete atſtrado.

11. Iſ Pittū ſunigaiſſęzū wiens gimme piſta iſſadinga ſaſnia, Antiokus, wadintas ſlowingaiſis, tas kyme užſtatys buwo uſ ſawo tėwę, didij Antiokus. Ir jiſſai Antiokus ſlowingaiſis, pradėjo ſaralauti, ſimtame tris deſimtame ir ſėſmame mete gryſiſtės, ſaralyſtės,

12. Tū cžės' Izraėlije buwo nei labi žmones, tie pėrſalbėjo žmones, tarpdami; ſuſtarſim ſu pagėnais aplinkuy, ir jū Diemū ſluſmę priimėim; nės meſ daug turrėjom eſti iſ to cžės, ſaip meſ prieſ pagėnus paſſėlėm.

13. Ta miſlis jiems geray paſtikę.

14. Ir ſelli iſ žmonū buwo nuſi ſuſti pas ſaralu; tas iſſaſe jiems, kad

Kad pagal pagonū būdą pradētu pasielgtis.

15. Tāy jie pašūre Jeruzalėje pagoniškus įaislū namus.

16. Jė ne laike tolaus appšauštimą, ir atpūle nū švento derėjimo, ir elgies šaip pagonai, ir wiššaip paslėido wiššokią gėdą ir neiwiežlibumą wartyti.

17. Bet šaip Antiošus sawo šalystę drutay buvo igawęs, idrys, so jissai ir Egipto šalystę paššawintis, kad abbi šalysti turētū.

18. Jė traukies į Egiptą geray išrėditas, su wežimmais, elefantais, raitelais, ir su daugummu ašrutū.

19. Jė šalawo su Ptolomėu, šalalumi Egipto. Bet Ptolomėus bijojos jo ir bėgo, ir daug Egiptėnū prapūle.

20. Jė Antiošus buvo drutus miestus Egipto iweikęs, ir daug gėrybjū cze išplėšęs ir išgabėngs.

21. Bet šaip Antiošus Egiptoje buvo laimėjęs, ir wėl pargryžo, šimtame šeturis dešimtame ir trečzame mette, šalawo jis per Izraelitėnus.

22. Jė atėjo į Jeruzalę, su didžu žmonū pulku;

23. Jė šio tyczodams įšwentybę, ir šallin imdino auksiną altorū, liktorū, ir šas prie to reikią, stalą, ant šurrio šwentinta dūna gullėjo, šūpšas, blādus, auksinas rureles, užšabą, wainiškū ir auksiną grožybę prie bažnyčios; ir wiššab sušūle.

24. Jė šme šdābrą ir auksą ir paššāunus ryšus, ir paššēptus šārbus, šieš jū tišt rado, ir draug su šawim į sawo šėmę gabėno.

25. Jė daug žmonū šawindino, ir bluznijenczus iššakimus iššaukdino.

26. Tāy wiššame Izraelije, ir šur jie gywėno, didis širdiės plyšims atširado.

27. Kunigaiškcei gebėjo, wyresnieji, mergos ir moteres buvo labay smūtnos.

28. Wyrai ir moteres dešawo.

29. Jė wišša šėme smutna pašstōjo dėl to smaršummo, šurs toje nušdawę; ir wišši Jošubo namai pilni pašstōjo šielwartawimo.

30. Jė po dwėjū mētū sunte šalalus wieną wyresniejį į Žydū, šėmę, tas su didžu žalnėrū pulku atėjo į Jeruzalę,

31. Jė prāšę, kad įt ilėistu, jis nieko iššadōs ne daryšs; bet buvo wiena šlasta.

32. Bet šaip jis šam wieridami įt ilėido, užpūle jis miestą, šaip šrodininės, ir daug žmonū nū Izraelitėnū užmušę.

33. Jė drāšę miestą, ir sudėgi no buttus, parplėšę mūrus,

34. Jė mōteres bey šudišius ir galwijus šallin wēde,

35. Jė padrutino Dowido pilli, drutais mūrais ir šoryczais;

36. Jė išstate į tą šediemišką pulką, šurs wiššokią išdyšumą toje ware.

37. Jė išplėšę ginšlus ir maištą iš miesto Jeruzalės, ir inėšę tai į pilli.

38. Jė apgulle czonay šwentybę, ir tyšojō ant žmonū į bažnyčią el nanczū, ir išpūle iš pilliės į šwentybę, Diowo šluimą uždrausti;

39. Jė daug nekalto šraujo praliejō pas šwentybę, ir tą nešwentu dāre.

40. Jė miešczonys Jeruzalėje išbėgo šallin, ir šwetimieji paššilėko Jeruzalėje, ir tie šurrie cze buvo gimme, turrėjo atštōti.

41. Šzwentybę pušta štowėjo, šwentes pawirto į wienas gedu lingas

lingas dienas, sabbatos t wienus
margus, ir wissa jū flowe buwo
paniekinta.

42. Kaip flowinga ir didi Jeru-
zale pirm buwo, taip raudingay ir
wargingay turrėjo ji to czės' buti.

43. Ir Antiochus dawe isakimą
iseiti per wissą sawo karalystę,
kad wiss žmones lygey tą wieną
Diewo, glūžma (kaip pagónai)
laisytu.

44. Tą pamette wiss žmones
sawo istatimus, ir priėme pago-
nišką Antiochus budą.

45. Ir daug iš Izraelitėnų tai-
pojan priėme tą ir apierawojo bal-
wónams, ir ne šwente šwentą
dieną.

46. Antiochus taipjan ir sunte
grómatas t Jeruzalę, ir wissus
miestus žydų žėmės, kurrūse jis
prisáke, idant jie pagónų diewo
gárbinnimą priimtu,

47. Ir dēginimo walgio grie-
kų, apieras šwentybę,

48. Sabbatą ir fittus šwentes
ne šwist.

49. Ir prisáke, idant šwentybę,
ir šwetus žmones Izraelo ne
šwetus darytu.

50. Ir statydino altorus, baš-
nyczas ir balwónus, ir flauleną
apierawodino, ir fittus neczystus
galwijus.

51. Ir appjástimą jis uždraude,
ir isáke žmonėms idant jie pasi-
pratintu prie wissokių bjaurybų,
kad jie Diewo prisákimū ir istatimū
nžmiršę, swėtimą budą priimtu.

52. Ir kas Antiochui ne busęs
paflusnis, tą r-ilią judditi.

53. Šį prisákimą jis žinnomą
padare per wissą sawo karalystę; ir
idėjo wyresnūjus, kurrie žmones
sylitu, tattai ispidit.

54. Šie pranašai žydų žėmėje
apieras, ir prisáke tas apierawoti.

55. Ir daug iš žmonų atpūle
nū Diewo prisákimū prie jų.

56. Jie wissoti isdykumų wāre
žėmėje, ir prawāte žmones Izrael,
kad jie turrėjo slapytis ir daubūse
pasislēptis, nēy kokie bēgunai.

57. Šimtame Petturis dešimt
tams ir penktame mette, penktos
liktos dienoje mėneslo Kaslen das
we karalus Antiochus ispūstijimo
bjauryog statyti ant Diewo altor-
raus, ir attiesdino altorus wissūse
miestūse Juda

58. Kad wissimas be mātant ant
ūlyczū, ir kōžnas pas sawo butę
apierawojo ir rūke.

59. Ir knygas Pono Diewo žōi
kano jis sudrąštydino, ir sudėgin-
dino.

60. Ir tus wissus, pas kurrus
rādo Diewo derėjimo knygas, ir
wissus tus, kurrie Diewo prisáki-
mus pilde, jis užmaudino.

61. Ir tattai jie dāre su sawo
žalnėrais, kas mėnesi, kad žmones
susleidawo t miestą:

62. Dwidešimtoje ir penktoje
dienoje mėneslo, jie apierawojo ant
to altōraus, kurrį jie buwo ties
altōru Pono Diewo statę.

63. Moteres, kurras sawo wais-
kus buwo appjástusos, buwo
judditos, kaip Antiochus buwo
liepgs.

64. Gimdytojai buwo sawo nai-
mūse pasmaugti, ir waisai tūse
pašarti.

65. Bet daug iš žmonų Izrael
pasliško wieni, ir nieko neczysto
ne norėjo walgiti;

66. Ir jie dawēs geras judditis,
kaip kad jie pasibjaurintu;

67. Ir ne norėjo nū šwento
Diewo žōkano atpulti: todėl jis
buwo gadinti.

68. Ir buwo didis paskeršijimas
ant Izraelo.

2. Pērstyrimas.

Apie Matatio dejamīg ir atkeršijimā
dēl jōtano, Jūdū tēmams dūto.

Bet buwo nekursai kunigas, Matatias, sunus Jono, sunaus Simeono, iſ gimminēs Joarim, nū Jeruzalēs, tas gývēno ant Ealino Modin;

2. Ir turrējo penkis sunus, Jona, prawarde Gaddis,

3. Simon, prawarde Tasi,

4. Joda, prawarde Makkabēus,

5. Ir Eleazars, prawarde Aaron, ir Jonatan, prawarde Appus.

6. Sze didey gailējos tōs didzōs bēdōs Jūdū; jēmēje ir Jeruzalēje,

7. Ir Matatias dejawo: aš, kad aš tam gimms esmi, kad aš sawo žmonū, ir ſwento miesto iſpūstijimā turru matyti, ir turru tam tylēt, ir neprietelams jū nelābā walg dūt!

8. Swetinieji pagawo ſwentybę, ir Diemo baſnyczia yra kaip praſuditas žmogus.

9. Jōs grožybę ſallin gabēno; Sennieji ant ūlyczū yra ūžmuſti, ir wyriſſas jaunimas yra swetimuſū pērdurtas.

10. Karalyſte wiſſiems pagōnama rēfo, Furrie tą iſplēſia.

11. Wiſſa jo garbe yra ſallin. Ji buwo Karalēne, dabar ji yra ilūgine.

12. Sztay, muſū ſwentybę, ir muſū garbę ir ſlowę yra ſallin; pagōnai tą iſpūstijo.

13. Kasgi dabar dar wēlitus gýwas buti?

14. Ir Matatias iplēſe sawo rubus, jis ir jo ſūnus, ir apſwilkę žāpais, didey gedėjo.

15. Bet kaip Antioſo wyreſnieji taipojau czonay atėjo, tus, Putrie i miestą Modin buwo bēgę taipojau ſyliti, nū Diemo žōfano atpulti, ir apierawoti bey ruſkti.

16. Tay daug iſ žmonū Izrael prie jū priſtōjo. Bet Matatias ir jo ſūnus paſlikęo twirti.

17. Ir Antioſo wyreſnieji tare Matatiui; tu eſi garbingiausas, ir macniaušas ſittam mieste, ir turri daug ſunū, ir didę gimming;

18. Todėl, tu pirm atėjes daryš, Eą Karalus priſāke, kaip wiſſos jēmes, padāre, ir žmones Jūdū; jēmēs, Jeruzalēje dar eſantieji; taip tu, ir tawo ſūnus turrēſte maloningā Karalus, ir jūs buſite auſſu ir ſidabru, ir didzomis dowanomis apdowanoti.

19. Tay Matatias drasey atſiſake: Kad ir wiſſos jēmes Antioſui ſlauſytu, ir Rožnas nū sawo tėwū žōfano atpultu, ir pritartu Karalus priſākimui:

20. Tay aš taczau, ir mano ſūnus ir brolei, ne norime nū sawo žōfano atpulti.

21. Apsaugoſ Diewei tai mums ne geray butu, kad mes nū Diemo žodzio ir nū Diemo priſākimū atpultumbim.

22. Mes ne pritarsim priſākimui Antioſaus, ir ne apierawoſim, ir nū sawo žōfano ne atpulſime, ir ſittą budą ne priimſime;

23. Bet jam taip iſſalbėjus, ējo wiens Jydas, jiems wiſſiems be matant, ir apierawojo balwōnui ant altōraus Modine, kaip Karalus buwo iſākęs.

24. Tattai rēgėjo Matatias, ir jam per ſtēdi ējo, ir jo pāpylis uſſidege dēl žōfano;

25. Ir pribėgęs, užmuſe pas altoru tą Jyda, ir Antioſaus wyriſajį, ir altōru apwerte.

26. Ir paſkerſijo dēl žōfano, kaip Pineas tai buwo padargę Samriui, ſunui Salomi.

27. Ir Matatias didzu balſu ſauke po wiſſa miesta: Kas apie žōfang

žofaną pasiteršija, ir derėjimą nor pildyti, tas te traukie su manimi iš miesto.

28. Taip nubėgo jis ir jo sūnus ant šalutį, wiss' kagi palikdami, kag jie mieste turrėjo.

29. Ir daug gerų žmonų išstraukė į pūsciją,

30. Ir tén laikies su moterimis ir vaikais, ir su savo galvijais. Nės smarummas buvo per didis pastojis.

31. Bet kaip Farálaus žmones Jeruzalėje mieste Dowido išgirdo, kad keli prieš Farálaus istátimą stėngies, ir iš miestų buvo išėję, slapczy pūscijoje pasilėptis ir išsilaišytis, ir kad daug žmonių pas jūs buvo nusitraukę;

32. Jie umay pasikėle sabbatoje, jūs užpulti.

33. Ir sakydino jiems: ar jūs dar ne norite klausyti? išstraukitis, ir darykit, kag Farálus paliepe, tay busite pakajus'.

34. Ant to jie atsakė: mes ne norim išstrauktis; ir ne mišlijam sabbatą ne šventą daryti, kaip Farálus pawėlijo.

35. Ir laukė esantieji su wissu i naru ant tós ulos užpūle;

36. Ir widduj' esantieji nesigynės, ir ney wieną akment ne išmette, ney ulą uždenge,

37. Tarydami: mes taip norim mirti savo nešaltybėje. Dangus ir žeme bus luddininkais, kad jūs mus su gwoltu ir su neteisybe įa winnat.

38. Taip tie widduj' esantieji, šventą dieną buvo užpulti, ir jų moteres ir vaikai, ir galvijai nužuditi. Po ne táfstanczų žmonų.

39. Kaip Matatias ir jo gentys tai išgirdo, tay jiems didey skaudėjo,

40. Ir tare tarp saws: jėy mes taip norim daryti, kaip mus

brolei, ir nesigismies prieš pagonus, sawo išlikimo ir žofano dėley, tay jie be wėkėy mus wissus wisskay bus išpūstiję.

41. Ir sudume pas sawę: jėy jie mus sabbatoje užpultu, gismies; kad ne wiss prapultumbim, kaip musų brolei daubūse yra užmušti.

42. Ir susirinko į pulką dide gerųjų daugybę, wiss iš wteno twirtay prie žofano pasiliekantieji.

43. Ir pas jūs atėjo wiss tie, kurie dėl smarummo bėgo.

44. Todėl ir jie pasigatawojo ant musio, ir išmuše daugumą bediewjų, ir atpūlusį savo feršte ir didzoi' papykij'; bet kiti išbėgo, ir ištruško pas pagonus.

45. Potam Matatias, ir jo gentys drąsey aplink traukiės žemėje Izrael, ir altorus wėl parplėšę;

46. Ir appjaušte waišus, dar n'appjauštus;

47. Ir nutwėre bediewjus. Ir jie didey laimėjo,

48. Kad jie žofaną išlaikė prieš wissą maci pagonų ir Farálų, kad bediewjei ant jų wiršaus ne gawo.

49. Bet kaip Matatias labay buvo pasėngs, täre jis pirm savo smertiės sawo sūnums: didis smarummas ir pėrsekinėjimas, ir didis narsas ir sunki forawone ant musų atėjo;

50. Todėl, mieli sūnus, atstėrėgit dėl žofano, ir guldykite sawo gywastį dėl derėjimo musų tėwų.

51. Ir atsiminkite kofius dars bus musų tėwų sawo czėsu padars, taip jūs tikrą garbę ir amžinę wardą igysite.

52. Abraomas buvo gunditas, ir pasliko twirtas prie wierds; tai jam buvo rečūta per teisybę.

53. Jozeps laikė prisákimą sawo prispaudimme, ir pastėjo waldonu ant Egypto.

54. Pi

54. Pineas, musul tėwas pasi-
Peršijo Dievui ant garbės, ir tgy-
jo derėjimą, Kad Euntigyste jam
pasilietu.

55. Jozua ištaiše ištėjimą jam
dūtą: todėl jis pastėjo vyrą su
Euntaišęzu Izraelije.

56. Balas dāwe luddijimą, ir
išfōlojo žmones, todėl jis styrū
dalyką gāwo.

57. Dowids pasilieto wiernas
ir tikras prie Pono Dievo; todėl
jis Paralytę gawo amžiną.

58. Eliofus pasiferšijo dėl žo-
tano, ir buvo dangun gabėntas.

59. Anania, Azaria ir Misael
nustipėjo, ir buvo iš ugniės iš-
gėbėti.

60. Dangėls dėl savo nekaltybės
nū lutū buvo išgėbėtas.

61. Taygi dabōkit, Kas wissadōs
nusidawē, tay jās suprasite, Kad
wissi Dievui nustipintieji išlai-
Pomi yla.

62. Todėl nesibijōkite bediewjų
tyczawimo; nēsa jū garbe yra šū-
dai ir firmeles.

63. Szen dien jissai stow auf-
tay, rytoj' jis gul ant žėmės, ir
daugiaus nieko yra, i žėmę pawir-
tęs, ir kę jis buvo apslėmes, nie-
ku pastėjo.

64. Togidėl mieli waišai, bu-
kite drąsus, in stipray laikyties
prie žōtano, tay jus Dievas wēl
pagarbts.

65. Jusū brolis Simonas, yra iš-
mintingas to klausyt, Kaip tėwo.

66. Judas Makkabēus yra sy-
lingas ir Parīgys, tas tur wyres-
nyss buti, ir Parāuti.

67. Ir suwadinkite pas sawę
wissus, tus, Furrie žōtaną lai-
Atfergite gwoltą jusū žmonėms
daryta;

68. Ir užmoškit pagōnams,
Kair jie yra pelnę, ir iš wissōs
širdiės elgēties pagal žōtaną.

69. Potam jis pērtegnojo jūs, ir
buwo pas sawo tėvus suwalytas.

70. Ir mirre simtame Petturis
desimtame ir šeštame mette. Ir
jo sūnus valaidojo jį, sawo tėwū
grabbe, Modine; ir wissi Izraelis
tēnai didey dėl jo gedėjo.

3. Pērtėprimas.

Apie Judo Makkabēo pagatavijimą ant
karo, ir jo neprietelū.

Ir Judas Makkabēus ištėjo i
sawo tėwo wietą.

2. Ir jo brolei, ir wissi, Furrie
prie jo tėwo buwo prisiglaudę,
gėlbėjo jam prieš neprietelus, ir
išmuše jūs su dzaugsmu.

3. Judas žmonėms didę garbę
pelne; jis Parāwo sawo šarwu
kaip Parīgys, ir apsaugojo sawo
ābažą kardu.

4. Jis buwo linksmas kaip lū-
tas. drąsus nēy kōs jāunas reiki-
sis lūtas, Kurs kōt žwert weja.

5. Jis jėškojo atpūlusus, ir be-
diwjus, Furrie žmones sylijo nū
žōtano atpulti, ir jūs Porawojo
bey sudėgino.

6. Kad ir wissur jo neprietelei
dėl jo išsigando ir bėgo, ir atpū-
lusieji buwo pawersti, ir jis turi-
rėjo valaimą ir pērgalėjimą.

7. Tai labay nešente daug Parā-
lei, bet Jofubui tai buwo dzaug-
smas, ir jam amžinas gyrys ir
garbe.

8. Jis Pelāwo per miestus Juda,
ir sugašino tūse bediewjus, Kad
Perštą nū Izraelio atkreiptu.

9. Ir jis per wissą žėmę buwo
garbingas. Kad wissi prispāustieji
pas jį nubėgo.

10. Prieš tai Apollonius didi
abažą surinko, iš pagōnū ir iš
Samarids, prieš Izraelitėnus Pa-
rāuti.

11. Kaip Judas tai išgirdo, trau-
kies jis prieš jį, ir su jūmi Parāwo,
ir

ir užmuše jį, ir didi neprietelų pulkų su jūmi; bet likusieji pabėgo.

12. Ir Judas laimėjo plėšimą, ir ėmė Apolloniaus kurdą, tą jissai po tam nešėjo kol gyvas buvo.

13. Potam kaip Serons, vyras rūsias Syrioje išgirdo, kad gerieji pas Judą laikės, ir kad didelė daugybė žmonių pas jį susirinkę buvo, tare jis:

14. Aš garbę pelnysiu, kad aš po wissą paralytę buczau pagarbintas; ir aš Judą ir jo žmonių pulką, Paralaus išaukštinimą paniekšiu nanczus, išmušiu.

15. Todėl jis pasitaisė, ir traukies su jūmi didis abajas, kad jie ant Izraelio pasitelsitu, ir atėjo iškli Bet Oron;

16. Tą iraukies Judas, prieš jį su mažu pulku.

17. Bet kaip jie neprietelus pasitaisė, tare jie: musų ne daug yra, priegtam mes silpni esame iš pastatymo, kaip mes sutokiu didžiū ir drutu pulku ir mūšt eitumbim.

18. Bet Judas tare: gal nusiūti, kad ne daugummas didi pulkų gal pergalėti; nės Dievas tiesėjau per ne daug gal pergalėjimą dūti, kaip per daug.

19. Ušė pergalėjimas atėit iš dangaus, ir ne per didi pulkų gaudams.

20. Jie tyczoja ant savo didžio pulko, ir nor mus, musų moteres ir vaikus užmušti ir žudinti.

21. Bet mes turrim gintis, ir už savo gyvastį ir žofaną karauti.

22. Todėl jūs Dievas po musų aukimais sugaibis; jūs ne turrit jų bijotis.

23. Ir taip jam iškalbėjus, užpūle jis neprietelus, pirm ne kaip jie prisidaboję, ir išmuše Seroną ir jo žmones, kad pabėgo.

24. Ir wāre jūs nū Bet Oron žėmyn ir plyną lauką, ir užmuše astūnis simtus; ir kurie liko, tie bėgo ir Pilistėnų žėmy.

25. Taip atėjo baimė ir wissus žmones aplinkui, dėl Judo ir jo brolių.

26. Ir per wissas žėmes sake apie Judą ir jo dārbus; ogi toktai patyre ir karalus.

27. Ir kaip tattai wiss' išgirdo Antiochus, didėy jis supyko, ir išsuntęs dāwe sugaukti po wissą paralytę, ir surinko didę žmonių daugybę ir pulką;

28. Ir atwėre savo stārbus, ir sudawādijo algą ant wisso mēto, ir prisāke, kad jie wissados gatai wi butu.

29. Bet kaip jissai mātė, ne gānų pinnigū turris, ir žėmy dėl to karo, kurie jissai taip ilgay karawo prieš žofaną, ne daug dūti galincę;

30. Rūpinūs jis, kad ne galēs ilgiaus tą didi mokesti ištesėti, kaip iššolei, kad jis algos ir dovanų išdāwes buvo, daugiaus ne kaip wissi karalei pirm jo.

31. Todėl jissai apsisimūtijos, ir traukies ir Persiją, tą žėmy ant mokestimo surašyti, ir pinnigū iš tās išrašti.

32. Ir paliko žėmėje wieną kurnigaiškį, wardu Lyslas, tą jissai pastātė ir wyrāusajį ant wissos paralytės, nū Eupratės iškli Egyptą.

33. Ir palicawojo jam savo sunu, jaunajį Antiochą, koley jis swetimoje kallije busęs.

34. Ir paliko jam zalnėrų pušę, ir elephantū, ir dāwe jam prisākumus apie wissus reikalus, taipot jau ir apie žydų žėmy ir Jeruzalę;

35. Kad jissai daugiaus žmonių tēn nususta, išpūstiti žmonių pūlę Izaėlįje ir Jeruzalėje;

36. Ir

36. Ir jēms swētumiems iſdas
tyti, ir pagōnus wiſſur iſodinti.

37. Szimame Petturis deſim-
tame ir ſēnname mete, Parālus
trāuķēs iſ ſawo mieſto Antioſia,
per Eupratā auſtyn i auſtateſ
jēmes.

38. Bet Lyſias paſtyre Pellis Pu-
nigaiſķezus, Parālus gentis, i wy-
reſnūſus, butent Ptolomēu, ſunu
Dorymēnēs, Liſanorā ir Gorgiā;

39. Ir dawe jiems Petturis dē-
ſimt tūſtanczū pēstininkū, ir ſep-
tynis tūſtantis raitelū. Kad jie
Žydu jēms aptrāuķtu, ir Žyduſ iſ-
pūſtitu; Kaip Parālus buwo pa-
liepēs.

40. Ogi Kaip jie jau ſu ſittu āda-
ja buwo iſſitrāuķē, atſigulle jie
pirmjāus pas Ammao, i plynā
lauķē.

41. Kaip tattai Eupcei jēmēſa
aplinkuy girdējo, atējo jie i āba-
jā, ir daug pinnigū atſineſe, waiķus
Izrael pirkti, Kad jie jū bernais
butu. Ir iſ Syriōs ir Pittū pagō-
nū wiſſ daugiaus zalnērū prie jū
priſitrāuķe.

42. Bet Kaip Judas ir jo brolei
pamate pērſekkinājimā wiſſ didyn-
einanti, ir Kad neprietelei pas ru-
bejus gullējo, ir patyre, Kad Parā-
lus buwo pawēlijes, wiſſā Žydu
jēms iſpūſtiti,

43. Jie ne buwo nuſigandē, ir
iſ wieno ējo ſawo žmones iſgēlbē-
ti, ir už ſwentūſus Parāuti.

44. Todēl jie ſawo zalnērus ſu-
wadinno, Kad jie podraug butu,
ir lauķtu, Kad reiktu neprietelus
nutwērti; Kad jie ir podraug mel-
ſtus malonēs ir pagalbōs nū Die-
wo iſgyt'.

45. Bet to czēs' buwo Jeruzale
pāſta, ir neywiens mieſczonis czo-
nay jau ne gywēno; ir ſwentybē
buwo neſwenta padaryta ſu bal-
wōnų kuro i tū buwo ſtatyta. Ir

pagōnai buwo iweiķē pilti, ir wiſſa
garbē nū Joſubo buwo atimta;
ir ne girdējei czonay ney ant wamy-
dzū ney ant arpū žaidzent.

46. Todēl žmones ſuſijējo i Mi-
ſpat, ties Jeruzalē. Nēs Pittā Part
Izrael turrējo Miſpate melſtis.

47. I tū wietā jie ir dabar ſu-
ſijējo, paſtniķawo czonay, ir apſu-
wiſſē žakais, barſte pēlenus ant
ſawo galwū, ir ſudrāſte ſawo
rubus;

48. Ir iſneſe zōkano Enygas,
Kurras pagōnai dawe jēſforti, ſa-
wo balwōnus i tas traſtyti ir imoi-
lawoti.

49. Jie tēn ir nugabēno Elebo-
niſkus rubus, pirmones, ir deſſi-
tines, ir paſtyre Nazarēus, Kurrie
ſawo ſtatyta czēs turrējo laiķyti;

50. Ir ſauķeraudingay dangun:
Kur mes ſūs nugabęſime?

51. Nēſa tawo ſwentybē yra
neſwenta daryta: tawo Elebonai
yra prawartyti;

52. Ir žurē, wiſſ pagōnai kē-
las prieſ mus, Kad jie mus wiſſay
ſugaiſintu. Tu žinai, Kad jie prieſ
mus yra ſudumoję.

53. Kaip mes gālime jū dēl iſ-
likti, jēy tu mus ne gēlbē muſū
Diewe?

54. Potam dawe Judas žmones
ſuwadinti trāba.

55. Ir padare wyreſnūſus ant
zalnērū, wyreſnūſus ſimtininkus
ir ant penkiū deſimtū ēſanczus
priweizdētojus.

56. Priegram jis dawe ir iſ-
ſaukti, Kad tie, Kurrie buttus Euri-
tia, arba mōteres wēda, arba
myn: Pālnus ſodinn', arba Kurrie
pilni bāimēs butu, wēl namūn
kellāntu, Kaip tokiems zōkanas tai
pawēlija.

57. Potam jie tolaus trāuķies,
ir ſawo āba-
jā ſuſtātē pas Ammao,
prieſ pētus.

58. Ir

58. Ir Judas įgraudėno savo žmones, tarydams: pašigatavokite, tės ir ne išsigąškite, kad rytoj jūs gattawo butumbit, karanti prieš jus pagonus, kurrie mus ir mūsų šventybę mistija išvūstiti.

59. Gerai mus yra, kad karre prapūlam; užot mes tolią bėda ant savo žmonių ir šventybės matytumbim.

60. Bet ką Dievas danguje nor, tai te nusidūda.

4. Pėstėjimas.

Apie Judo pėgalėjimą prieš Gorgią, ir jo bėgimą iš cionų.

Ir Gorgias ėmė penkis tūkstančius pėstininkų, ir tūkstantis raitelių, geriausius, ir naščie slapčėy pristatė pas Žydų ábažą.

2. Jūs umar ir to ne mistijant užpulti: ir keli wėde tą pulką, kurrie pillie, ant sargybės buvo gullėję;

3. Bet Judas buvo atsiskėlis su savo geriausiu pulku, kad jis pirma ateitu, ir neprietelus užpultu, ir jūs išmuštų.

4. Pašol jie dar šėn ir tén nėy išbarstyti gullėjo.

5. Bet kaip Gorgias pas Judo ábažą atėjo, ir ney wieno cionay ne rādo, traukies jis pašup jūs i tarp, kálnus, ir mistijo, kad jie dėl jo butu pavėgę.

6. Bet Judas šubinos, kad iš ryto anksti i plyną lauką ateitu, su trimis tūkstančiais vyrų, kurrie taczau šarwą ne turtėjo, kaip tišt wienintėly savo drėpas ir kėrdą.

7. Bet kaip jie pamate, neprietelus geray esancjus šarwais išreidytus, ir drutą žirgų kėdą turrincjus, bey tikrus žalnėrus esancjus:

8. Šakė Judas savo žmonėms: nesibijokities dėl to didžio pulko, ir ne išsigąškite dėl jų galybės.

9. Atsiminkit, kaip mūsų tėwai raudonosa jurosa yra išgėlbėti, kaip jūs Paraonas wijo su didžiu waistu.

10. Šaukime danguna, tay Ponas Dievas ir mus malonus bus, ir atsimis derėjimo, su mūsų tėwais daryto, ir mūsų neprietelus, mus be žurint, išgaipsis.

11. Ir wissi pagonai tur sui prasti, kad Dievas esąs, kura už Izraelitėnus einąs, jiems padedąs ir išgėlbėjąs.

12. Bet kaip pagonai mātė, kad Judas prieš jūs ateinąs,

13. Tay ir jie išstraukė iš ábažų, Judą apnikti. Bet Judas dawe trimittoti.

14. Ir apnišo neprietelus; ir pagonai buvo pavėgtinay išmušti, kad jie per plyną lauką pėrbėgo, ir pašuttinni buvo pėrdurti.

15. Ties Judas wijo jūs iškė Affaremotą, ir ant laukė Edom, ties Abdodą ir Jamnią; ir pašilikė negywi kė ne trys tūkstančėi vyrų.

16. Bet kaip Judas wėl atsikreipė, prisakė jis savo žmonėms,

17. Ir tare: jūs ne turrit plėgti: nės dar wieną mušt mes turrim mušti.

18. Gorgias ir jo pulkai yra ne toli nū mūsų tarp; kálnie: todėl pašilikite eilėje, ir ginčities; Potam gálite jūs, kaip neprietelus busite pergálę, plėgti be káimės ir be nėgandės.

19. Kaip Judas tai kalbėjo, pulkas iš tarp, kálnų pašrode,

20. Ir Gorgias pamate, savo žmones išmuštus, ir ábažą sudėgintą; nės jis parhatedumurs, iš to jis galėjo numanyt, kas nusidewe.

21. Priegtam jie mātė Judą, ir jo žalnėrus ant plyno lauko, ant mušio sustaisusius. Todėl Gorgias didėy nusigando,

22. Ir

22. Ir bėgo į pagonų žemę.

23. Taip Judas vėl sugrįžo, ėbąžą išplėsti, ir gavo didį plėtimą, daug aukso, sidabro, šilvų, purpuro, ir didį turtą.

24. Potam jie traukies namūn, dėkwojo ir garbino Dievą giesmėmis, tarydami: dėkwošit Poniui Dievui; nėsa jis yra gėras, ir jo gerybe patenka amžinay.

25. Ant šios dienės Izrael šlovimą pergalėjimą gavo.

26. Bet pagonai, kurie buvo ištrūkę, atėjo pas Lysią, ir pasakė jam, kaip jiems tikėtos.

27. Kaip Lysias tai išgirdo, didėy smutnas pastoj, kad jam taip ne nusišėko, kaip karalus buvo išėkęs.

28. Todėl Lysias antrą mėną vėl daug žalnėrų surinko, šėkis dėšimt tūkstančių pėstininkų, ir penkis tūkstantis raitelių, žydus išgaishinti.

29. Šis waistas traukies į Judą, ir apsisitojo pas Betzurą. Ezonay ir Judas atėjo, su dėšimt tūkstančiais vyrų.

30. Bet kaip jis pamate, neprietelus taip daug žmonių turrinczus, meldėsi jissai, tarydams: garbetaw, tu išgelbėtojai Izraelio, kurišai tu per ranką savo tarno Dovidą didį milžiną užmušei, ir wissą ėbąžą pagonų dawei į rankas Jonatano, Saulo sunaus, ir jo tarno.

31. Už tavę prašau, tu norėtumbei šūs mūsų neprietelus tai pojai į rankas tawo žmonių Izrael dūti, kad jie su savo pulkais ir raiteliais į gėdą pawirstu.

32. Dūk jiems nedrašk ir nusišėmenanczg širdi.

33. Užmušk jūs su kardu, tavę mylinczujū; kad tavę garbintu ir laupsintu wissi, tawo wardą paįstantieji.

34. Potam jis užpūle jūs: Ir Lysias prarado ko ne penkis tūkstantus vyrų.

35. Bet kaip Lysias pamate, šašwūsus bėganczus, ir žydus drąsus išanczus, ir gatawus tiek garbinų gay gywiems buti, tiek garbingų mirti; traukies jis žemyn į Antiochiją, vėl žalnėrus surinkti, ir žydus dar druczaus aptraukti.

36. Bet Judas ir jo brolei tate; kadangi mūsų neprietelei yra išwaryti, taygi traukimės aukštyn, ir šwentybę vėl czystifikim.

37. Todėl wissi žalnėrei susiėjo į pulką, ir podraug traukies ant kalno Sion.

38. Ir kaip jie pamate, kaip šwentybė išpūstita buvo, altorius nešwentu darytas, wartat sudėginti, ir wieta aplinkų žolėmis apšėlta, kaip kolia girre arba tarpkalnis, ir Elebono butėlei tgruwg:

39. Tay jie įplėše savo rubus, ir staudzey dėjāwo, barste pelenus ant savo galwų;

40. Parpūle ant savo wėidų, ir trimittāwo trimittais, ir šaukė danguna.

41. Ir Judas pastyre wieną pulką, neprietelams pillije uždrausti, kad jie ne išpultu, jam šwentybę be czystidinant.

42. Ir ėme prie to Elebonus, kurie ne buvo pasibjauring, bet twirtay prie šokano pasilikę.

43. Tie czystijo šwentybę, ir išneše bjaurybės ir neczystus akmenis šalin į neczystas wietas.

44. Bet kadangi ir altorius dėšinnimo apierōs buvo nešwentu darytas, sudūme jie, kaip su tūm darytu.

45. Ir geray sudūme, išmanyę, kad tą wissay perplėstu, kad ne rastus iš to papiktinnimas, kadangi

dangi pagónai jį buvo nešventu darg; todėl jis pastėjo wiffay parplėstas.

46. Ir pašawojo bus ákmenis ant kálno pas namus, i skirtą wietą, pašol prarabas káskai atėitu, ir paróditu, ká su tais reiktu daryti.

47. Bet jie ėme Pittus naujus nešaldintus ákmenis, * Kaip zókas nas mošinn', ir budawojo Pittą naują altóru, lygey kaip pirmasis buvęs.

* 2 M. 20, 25.

48. Ir wél pabudawojo šventybę, ir Prėslus, ir Elebonū, buttelus namūse.

49. Ir darydinno naujus šventus ryšus, áuškšną lištóru, rúšinimo, altóru, ir stálą, ir tai wél ėneše i bažnyčią.

50. Ir pastate rufinnimus ant altóraus, ir uždėge lampas ant lištóraus, kad bažnyčioje šwieštu.

51. Unt stálo jie uždėjo dūną, ir užfabinnu uždangus, ir wiffaip bažnyčią sutaisė.

52. Ir dvidešimtoje ir penktoje dienoje dewintojo menesio, wadinamo Kasleu, šimtame Petturis dešimtame iš ášmame mete,

53. Jie iš ryto anėstiatėklė. ir wél apierawojo pagal zókaną, ant altóraus dėginnimo apierós.

54. Tai buvo pirmoji apierapo to czėso, kaip pagónai šventybę buvo nešventu darg, ir buvo ši apiera wél sutaisyta, sugiesmemis, wamzdzeis, arpomis bey cymbalomis.

55. Ir wiffi žmones parpūle ant wido, ir meldėsi, ir pagárbino Poną Diewą danguje, jiems paláimós ir pėrgalėjimo dawust.

56. Ir jie šwente naujo altóraus šwente áštūnes dienas, ir apierawojo ant to dėginnimo, apieras ir dėlawonės, apieras su dzaugsmu.

57. Ir išdabino bažnyčią áuškšnais wainėkais ir šytais, ir padare naujus wartus ir buttelus.

58. Ir buvo didis dzaugsmas žmonėsa, kad gėda nū jū buvo atimta, kurre pagónai jūs buvo apgėding.

59. Ir Judas ir jo brolei, ir wiffi žmones Izrael ėstate, kad kas mėtą, nū dvidešimtós ir penkós dienós, mėnesio Kasleu, áštūnes dienas naujo altóraus šwente laispytu, su dzaugsmu ir su dėlawone.

60. Ir jie budawojo drusus murus, ir koryczes aplin šmenybe ant kálno Sion. Kad pagónai šwentybę ne galėtu ėgánti ir išpūstyti, kaip iš pirmo.

61. Ir Juda idėjo zalnėrus i tą, šwentybę apšėgėti. Jis ir padrástino Betzurą, kad žmones pilti turrėtu prieš Idumėą, kurre je išsilaiptytis ir atsigintis galėtu.

5. Pėrstyrimas.

Judas dar daugiaus pėrgal neprietelus. et kaip pagónai aplinkuy giri dėjo, kad altórus wél attiesstas, ir šwentybe apczystita buvo, jie labay ėniršo.

2. Ir aplėme, wiffą Jofubogimminį išgaifinti; ir pradėjo wiffus žydus sawo parubėzuse žudditi.

3. Bet Judas traukies i Idumėą prieš Esawo waišus, ir užpūle jūs Arabate, kur jie waišus Izrael buvo apgulle; ir ėjmuše daug Idumėū, ir jūs apiplėše.

4. O kadangi ir waišai Bėan, ant úlyczū newiernybę ir razbaju buvo kėlg prieš waišus Izrael,

5. Tay Judas ir jiems toktai primine ir apgulle, ir nušawino jūs, ir sudėgino jų pilti, su wiffais, kurre widduj' buvo.

6. Potam jissai traukies prieš Ammon, ir buvo gražey ginflais

įst

īgrēdyti, ir turrējo daug žalnerū, ir wienq wyrāusast Timoteju.

7. Todēl Judas daug Partū su jeis ī mušt ējo, ir laimējo.

8. Ir tweiķe miestq Jazer, su Pirtais aplinkuy gullinczeis miestē, leis. Potam jissat wēl namū trāu Pies ī Judeq.

9. Bet buwo ir pagōnū žēmēje Galaade pašķēlq priēš Izrael, sa wo parubējē, ir jūs īšgaifinti, bet žmones bēgo ī pilli Dateman;

10. Ir rāķe Judai ir jo bro liems taipo;

11. Pagōnai aplinkuy wissl sussi rinēo priēš mus, Kad jie mus wiss sus nužudditu. Jū wyrāuslas yra Timotējus, ir jie nor musū pilli, ī Furre mes ībēgom, gwoltu tweiķti.

12. Todēl mes meldzam, tu no rētumbei mums ant pagālbōs atēiti, ir mus īšgēlbēti; nēs musū maš' yra, nēs neprietelei daugum ma nužudde.

13. Ir Tubyne ko ne du tūkstanzū wyrū gadinno, ir jū moteres, waifus ir lobt šallin nugabēno.

14. Tq gromatq be staitant, atējo dangians pašū īš Galilēds, tie sa wo rubus īplēķe,

15. Ir sāķe raudingay, Kad pagōnai īš wissū miestū aplink ēsan czū, wisslīķay Galilēq yra aptrāuķē, īš Ptolomais, Tyro ir Sidon; ir wissq Galilēq pilnq neprieteļu ēsanczē, Izraelq īšpūstīti.

16. Ir Paip Judas ir žmones tai girdējo, sustrodijo, Paip jie sa wo brolams šoje bēdoje galētu gēlbēti.

17. Ir Judas prisāķe sawo brolui Simonui, Kad jissat saw ypaczey wienq pulķq pašlirtu, ir ī Galilēq trāuķtus, brolus tēn īš gēlbēti; tay noretu jis ir jo brolis Jonatas ī Galaadq trāuķtis.

18. Ir jis paštate Jozēpq, Jai

Pario sunu, ir Azariq ī wyresnū sus ant žmonū atstanēo namēje, žydū; žēmg apšērgēti.

19. Ir paliepe jiems, Kad jie žmones walditu, ir ne īšlitrāuķtu, neprieteļus użpultī, īķēi jam su gryžus.

20. Ir Simonas trāuķies ī Galilēq, su trimis tūkstanczeis wyrais, Judas ī Galaadq su astūneis tūkstanczeis.

21. Ir Simonas ī Galilēq atēijs, daug Partū mušies su pagōnais, ir laimējo, ir wāre jūs īķēi Ptolomais, pas wartus,

22. Kad ko ne tris tūkstantis pagōnū parpūle; ir Simonas jūs īšplēķe.

23. Potam jis wēl sugryžo pas sawo brolus ī Galilēq ir ī Arabatq; ir prisāķe jiems su moterimis ir waifais ī žydū; žēmg su jūmū trāuķtis, ir nuwēde jūs tēnay su didzu dzaugsmu.

24. Bet Judas Mafkabēus, ir Jonatas, jo brolis, trāuķies per Jordanaq, trijū dienū žygt, ī pūščzq.

25. Tay atējo pas jūdu Nabatēai; ir priēme jūs meilingay, ir praneķe jiems, Paip su sawo broleis Galaade dēstis;

26. Ir Kad daug apķāltinay esq šallin westi, ī Barazq, Bozor, Alimq, Razbonq, Magētq ir Karinaimq; Furrie wissl esq didi ir druti miestai,

27. Kad ir daug Pittūse miestūse Galaade apķalti be gullī. Todēl jie sustāre, Kad īš ryto tolydzaus tus paczus drutus miestus ap trāuķti ir gwoltu tus tweiķti nori.

28. Ir Judas sugryžo atgallon su wienōs dienōs Fellone, ir umari ru użbego miestq Bozor, pirm ne Paip jie to prisidabōjo, ir igāwo tq ir nudurdino wissus wyrišķius, ir plēķe bey sudėgino miestq.

29. Po

29. Potam jis šallin Fellāwo nāfcze t t q pillt, kur jo brolet apguldti.

30. Ir kaip iſ ryto tēn buwo atējs, pamāte jis didi ſylingā ſmonū pulkā tēnay, kurrie kōpečas ir wežimmus nēſe, ir gwoltu ant to mieſto bēgti pradējo;

31. Ir buwo mieſte randingas dējāwimo, ſkauſmas, kurs t dangu pērſkambējo.

32. Tay tgraudēno Judas ſawo ſmones, kad jie uſ ſawo brolus ka rāutu, jās iſwālniti.

33. Ir padāre tris eilēs: pry: ſakſius, ir apniſko jūs iſ uſpaſālo, jiems umarru be bēgant, ir dawe trimittōti; ir ſmones ſauke didzu balſu, ir meldēſi Pono Diemo.

34. Bet kaip Timotejaus waiſtas pamāte, Judā uſpaſaliſe jū ēſanti, jie bēgo, ir buwo ſkudzey iſmuſti, kad iſ jū toj' dienoj' ko ne aſ. tūnis tūſkanczei paſliſko lawonū,

35. Potam Judas trāuķies ant Maſpā, ir gwoltu ant to dawe ſalnērus bēgt, ir t gāwo t q, ir dawe wiſſus wyrifkus tame juddyti, ir iſplēſe bey ſudēgino t q mieſtā.

36. Potam jis t gāwo Bazbon, Maget, Bozor, ir Pittus mieſtus Galaado.

37. Bet Timotėjus wēl didi waiſtā ſurinſo, ir ābaſā ſtāte ties Rapon, anā pus uppēs.

38. Tay iſſunte Judas ſpēgus, ir dawe apjwalgyti, kaip didis neprietelū pulkas butu, ir kurreme ſampe jie be ēſā. Tie ſugryž at ſāke jiems, kad labay didis jū pulks ēſas, iſ wiſſū pagōnū aplinkuy.

39. Kad jie ir ſalnērus pas ſawę turrē iſ Arabiōs, kurriems alqōs reikētu dūti, ir kad tas waiſtas ana pus uppēs ſaw ābaſā padarē, ir ēſā gattawi ant mūſio. Todēl iſſitrāuķe Judas priēſ jūs.

40. Ir Timotėjus ſāke ſawo wy-

reſniemſiems: jēy Judas pas uppę atējs, taip drāſus bus, kad jis iſdrys per uppę pērſigāuti, tay mes ne gālim priēſ jū paſlētēgti, bet jiſſai mus pamuſ.

41. Bet jēy jiſſai biſōſis, ir ne drys per uppę pērſigāuti, tay mes per uppę pērſigawę jū uſpulſim', ir jū iſmuſim.

42. Ir kaip Judas pas uppę buwo atējs, ſtāte jis Elebonus pas wandent, ir liepe jiems, kad jie wiſſus ſmones pērwarrytu, kad jie pagēlbētu neprietelus iſmuſti; ir ney wiens ne turrētu paſtuy paſlikti.

43. Ir gi kaip Judas ir jo waiſtas pirma per uppę buwo pērējs, pabēgo neprietelei, ir pamette ſawo ginklus, ir nubēgo t wiengā baſnyczā, mieſte Karnaim.

44. Bet Judas iweiķe t q mieſtā, ir ſudēgino t q baſnyczā, ir wiſſus toje ēſanczus: ir Karnaim paſtōjo iſpūſtita, ir ne galējo gintis priēſ Judā.

45. Potam dawe Judas wiſſus ſmones Izraēlo, Galaade ēſanczus, maſuſus ir didžuſus, motes ir waiķus, ſuwadinditi, kad jie ſu jūmi t ſydu: jēmę trāuķtus.

46. Ir jiems beſellāujant atēio jie pas wiengā didi drutā mieſtā, Epron, paſellēje guſinti, per kurrē jiems reikējo pērſitrāuķti, ir ne galējo pro ſālē trāuķtis.

47. Alle ſmones Eprone ne norējo Judā pērlekti,

48. Bet tējo t mieſtā, ir laiķe wartus uſdarytus.

49. Bet Judas ſunte pas jūs, ir paſadējo jiems paſāju, ir melde jūs meilingay,

50. Kad jūs pērlekti: neſa nieko iſpādōs nū ſawujū jiems nuſidūſe; jie nieko ſitto ne noris, kaip tiſtay pērſtrāuķti. Bet tie iſ Eprono ne norējo jiems dūt pērſtrāuķti.

51. Tay

51. Tay dawė Judas per wissq̃ waisq̃ iškauėdit, kad žalnėrei eilemis susistotq̃, gwoltu ant to miesto bėgti, kognas pulkas ant sawo wietos. Taip jė gwoltu bėgdami ant to miesto per wissq̃ dienq̃ ir per wissq̃ nakti, igawo tą miestą.

52. Ir Judas nudurdino wissus wyriškius tame mieste, išplėse ir išpūstijo tą, ir pėrsitrėuke per wirgū lawonū. Ir pėrėjo per Jordaną, i plyną i lauką ties Betsanq̃.

53. Ir Judas wāre žmones, kurie pastuy buwo užtrūkė, ir ramde jūs per wissq̃ kėllonę, pašol jissai jūs i žydū žėmg̃ nugabėno.

54. Tay jė trėukies ant kėlno Ston su didzu dzaugsmu, ir apie rawojo dėginnimo i apieras; kad Diews jiems buwo palaimq̃ dāwgs, ir jūs su dzaugsmu wėl namūn buwo pargabėngs.

55. Bet per tą cėsq̃, kaip Judas ir Jonatas Galaade buwo, ir Simonas, jų brolis Galilėoje ties Ptolomais.

56. Ir Jozėpas, Zakario sunus, ir Azaria wyresnieji, girdėjo apie jų pėrgalėjimq̃, ir didzus darbus, tare jie:

57. Ir mes norim garbę pelnyti, ir pagonus aplink mus išmušti.

58. Ir prisėke sawo žalnėrams, kad jie gatawi butu, ir trėukies prieš Jamniq̃.

59. Tay išitrėuke prieš jūs Gorgias, su sawo waisku,

60. Ir muše Jozėpą ir Azarią, kad pabėgo, ir wijo jūs i kėi žydū žėmg̃. Ir Izrael prapuldė tą dieną daug žmonū, butent ko ne du tūk, stanczu wyrū.

61. Todėl, kad jie Judo ir jo brolio prisėkimo ne buwo klauš ir iš sawo wālės pasidrausinę saw garbę tūmi pelnyti;

62. Ir jie taczau ne buwo iš tū žmonū, kurie Diews buwo pašadėjęs, kad Izrael per jūs bus pagėlbėta.

63. Bet Judas ir jo brolei buwo didzoje garbėje laikomi pas wissq̃ Izrael, ir pas wissus pagonus.

64. Ir kur jų tikt minnėjo, cū jie buwo pagarbinti.

65. Ir Judas išitrėuke su sawo broleis, prieš Esawo waisus i pietus, ir igawo Ebroną, ir miestelus aplinkuy, ir sudėgino jė murus ir koryczas.

66. Ir sugryžo i pagonū žėmg̃ i Samariq̃.

67. Cė daug kunigū prapūle, kurie taipojau perdraus buwo, ir ant neprietelū be jokio pamos kinnimo ir prisėkimo buwo ēję.

68. Potam Judas trėukies prieš Asdodą, i pagonū žėmg̃, ir sugro we balwōn i altorus, ir sudėgino balwōnus, ir applėse miestus, ir wėl sugryžo i žydū žėmg̃.

6. Pėrsėyrimas.

Apie šlomingojo Antiocho smerti.

Ir kaip Paralus Antiohus aušgi Tay Paralyšteje kėn ir tēn be kėlėndams, girdėjo, apie šlomingq̃ miestą Elimais Persloje, cionay daug auksu ir sidabro, ir daug naudōs esant,

1. Ir kad baityczoje didis lobis ēsq̃, ir auksini rubai, kėrwai ir kėydos, kurrus sunus Lippo, Aleksandras, Macedoniū Paralus, cionay buwo idawes,

2. Todėl Antiohus atėjo prie to miesto, tą tweekti ir tiplesti; bet tie mieste gywėnantieji buwo apitai žinng gāwę

3. Todėl budrus buwo ir gywėnė Ir Antiohus niekq̃ ne galėjo padaryti, bet turrėjo wėl atsi trėpti; ir sugryžo wėl i Babylon su dide smutnybe.

5. Tay

5. Tāp jam atējo jodis, jo waislq, i žydu, žēme nusišta, išmušta iſanti;

6. Ir kad Lysias pabēgti turrē: jēs, ir žydus daug naudōs iſ jo ābaſo ir daug ginēlū laimējus; Furreis jie jo geraus potam iſſrēdē, ir dar ſylingesni paſtoję.

7. Ir ne apikantq iſ baſnyczōs Jeruzalēs iſmētē, ir ſwentybē wēl drutais murais apſērgējē, ſaip pirma, priegtam ir Betzurq paſdrutinj.

8. Antioſus tai iſgirdēs labay iſſigando, ir didey ſmutnas ſtojos, atſigulle, ir iſ gaileſczio apſirgo, kad jam tai ne nuſtikēo, kq jis buwo apſlēmē.

9. Ir ilgay paſlikēo tame mieste: nēs jo ſmutnybe jo ilgiaus jo diſdesne paſtōjo, ir jē taip blogq paſdare, kad jis pats numanyt galējo, jau mirſēs.

10. Todēl pawadinno jis ſawo gentis pas ſawē, ir tare jiems: aſ jau ne gallu žaugiaus miego turrēti, iſ didzio āpmaudo, ir ſirdiēs plyſhimmo, Furrē aſ turru.

11. Aſ ſaip dabar wiſſay ſu manim Pittaip dējos! ſaip ilgay aſ ſaralawau, turrėjau aſ džangsmq ir pērgalėjimq, ir buwau maniem ſiems mielas ir brangus.

12. Bet dabar aſ eſmi taip didey ſmutnas, ir atſimennu tōs piſtenybēs, Furrē aſ Jeruzalėje padārges eſmi, ſaip aſ wiſſus āuſſinus ir ſidabrinnus ryſus iſ baſnyczōs iſgabēndinau ir neſakrūſus žmones žydu, žēmėje nužawindinau.

13. Iſ to man dabar ateit wiſſa ta bēda, ir aſ turru ſwetimoj' žēmėje iſ tōs ſmutnybēs mirti.

14. Ir jis pawadinno wienq ſawo prietelū Pilippq, ta jis ſtate iſ wprāuſajē, ant wiſſōs Paralyſtēs.

15. Jē dawe jam ſaraliſkq wainiſkq, ſtreiſtē ir žiedq, ir palieca

wojo jam ſawo ſunu, jaunajē Antioſq, užauginti ir i Paralyſtē iſtatyti.

16. Potam mirre Antioſus tam patim mieste, ſimtame ſetturis dēs ſimtame ir dewintame mete.

17. Bet ſaip Lysias patyre, ſaralu numirruſt, paſtate jis ſarālū ſunu Antioſo ſlowingojo, jaunajē Antioſq, Furrē moſyto: jis jis pirm to buwēs, ir wadinno jē Eupatorq.

18. Bet pagōnai, Furrē dar pilſije ant ſālno Sion laiſēs, žmonis Izrael jū ſwentybėje daug iſkādōs padāre; nēs jie turrējo gērq pillē.

19. Todēl Judas apſlēmē, jē apgulti, kad tē wiſſiſkay iſpūſtitu.

20. Ir žmones ſuſlėjo ſimtame ir penkis deſimtame mete, ir atneſe prieſ tē wiſſoſiq rēdā, ir ſoiwimmui tiſrus ryſus.

21. Ir neFurrē pagōnū iſėjo iſ pillēs, kad pas ſarālū eitu, pagal bōs jēſkoti. Pas tus priſidėjo daug atpūluſū iſ Izrael, jie trauſies ſu ſeis pas ſaralū, tarydami:

22. Kam tu ne nori ſarawoti, ir muſū brolus atkerſiti?

23. Lēs mes norėjome tawo tēwui paſidūti, ir jo priſakimams paſluſnus buti.

24. Tāp atpūlę muſū žmones nūmuſū; ir bille ſur jie wienq iſ muſujū nutwēre, jie tē numuſe, ir muſū dalyſus tarp ſawēs dalijos.

25. Ir mūczijo ne tiſtay mus, bet taipo jie dātē po wiſſq ſwietq.

26. Ir dabar jie apgul pillē Jeruzalėje, tē tweiſti, ir ſwentybē bey Betzurq padrūtino.

27. Jēy tu ne paſſtubbiſi, jiems drauſti, jie jo daugiaus ſplingi paſtos, ir daugiaus iſkādōs paſdarys; ir jūs daugiaus ne galēſt tweiſti.

28. ſaip

28. Kaip Karalus tai girdėjo, jis labay tirišo, ir suwadindino sawo Punigaiščius, ir wyresnūsus ant pėstininkū, ir ant raitelū;

29. Ir priėme žalnėrus iš swetimū Karalysčių ir sallū.

30. Ir surinko šimtus tūkstančius vyrus pėstininkū, ir dvidešimt tūkstančius raitelū, ir tris dešimtis ir du elefantū, ant Karalwimo prijunkintū.

31. Šis waistas traukies per Idumėą, ir kaip jie prie žemės atėjo, apgulle jie Betzurą, ir padare pas tą misiofią Karo rėdą, gwoļu ant to bėgti; bet Žydai iš pūle, ir sudėgino tus dārbus, ir Karawo kaip Karžygei.

32. Ir Judas atsitrauke nū pililės Sion, ir atėjo su waistu pas Betzakarą, ties Karalaus waisto.

33. Tay Karalus iš ryto anėsti pirm aušrōs atšikėle, ir wēde waistą pas wieškelį prie Betzakarą, ir statydino žalnėrū eiles ant mušimmo, ir dawe trābiti.

34. Ir elefantus apglāstydino raudōnu wynu, ir raudōnu iš morū iškėistu stystimmu, jūs i Karą wēt ir ipykinti.

35. Ir pėrdallijo elefantus i pulkus, taipo, kad pas kōjną elefantą tūkstantis vyrū pėstininkū, su gellejiūis šalmais ir šarwais, ir penki šimtai raitelū buwo pridawāditi.

36. Tie taipo pridabōjo elefanto, kad jie nū jo ne atstōjo; ir Fatrul elefantas kreipis, cze ir jie turrėjo gręstis.

37. Ir kōjnas elefantis nėše kōryczą iš mēdzio darytą, cze widduj' buwo po tris dešimtis ir du kareiwjū, ir murrins, tą žwėrt waldas.

38. Bet raitelū palaišką sudawādijo jis iš abbiejū sallū, pėstininkus apsaugoti, kad jie ne butu išklaiditi.

39. Ir saulei užtefėjus, ir ant auksinū skydū šwieczus, žibbėjo wissi šalmai iš to, nėy kaip butu wiena ugnis.

40. Ir Karalaus ābažo wiens pulkas traukies ant šalnū, wiens pulkas žemyn i plyną laušką, dar wadney ir pasidabōdams.

41. Ir kas jūs girdėjo, tas nusistebėjo dėl jų baissingo garso, ir dėl didžū jų pulkū bey tranšmo, kurrē jie su šarwais ir gellejimis dāre; nėsa jų buwo labay didis ir ant Karo didey pasigātawojęs pulkas.

42. Ir Judas tiekajau prieš jūs traukies, sawo dawadu, prieš neprietelus gintis; ir užmuše šešis šimtus iš Karalaus ābažo.

43. Ir wiens, wardu Eleazar, sunus Saure, suprato wieną elefantū ēsanti auštėsnī ir geraus brėdytą, kaip Pittus, ir jis mišlijo, Karalū ant to ēsanti;

44. Ir pasidrašino, kad žmones Izrael išigėlōtū, ir amžiną saw garbę pelnytu.

45. Ir pribėgo su didžu drašumu, pėrsigawo per neprietelus, ir nužawinno jo daugumną iš abbiejū sallū.

46. Ir pasigāwgs po elefantu, pėrdure jį, kad elefantas ant jo užwirto, ir nugaišo; ir jį taipo jau užmuše.

47. Bet kadangi Žydai regėjo, Karalaus ābažo talp didę mačē ēsancę, jie atsigręte i šalt ir palėido neprietelus šį kartą nū sawgs.

48. Todėl Karalaus ābažas tolaus traukies i Jeruzalę, ir atėjo i Žydū žemę.

49. Bet Betzure ēsantieji dėl bādo ne gallėjo ilgiaus widduj' pasilikti: nės buwo septintas mētas, per kurrē laukus turrėjo ne gywēntus palikti; ir jie gawo palidėjimą nū Karalaus, kad jie pakājusę galētu išėiti.

50. Tay

50. Tā igawo Farālus Betzurā, ir idējo zalnērus t q, t q pilli apšērgti.

51. Ir trānfies tolaus t Sion, ir āpgulle šwentybē ilgu czēsu, ir taisydino priēš t q wissolius ant šowimmo tērus ginflus.

52. Bet žmones Izrael šwentybēje gynēs, daug dienū, ir taipot jau pagatāwijo taip ant šowimmo taip ant Fāro tērus ginflus.

53. Bet jie tiešajau ir ne turrējo šo wālgiti. Padangi jau septintas mētas buwo; ir swettimēji žydai, kurrē is pagōnū žēmju t žydū žēmē buwo iwesti, pad pašajuje cze butu, buwo wissq 30 postq suwālgē.

54. Ir šwentieji labay ējo masžyn, nēs jie baddu mirre; todēl jie turrējo nū wiens wieno širtis, ir t kirtus miestus pērsidallti.

55. Per t q czēsa suprāto Lysla, pad Pilippus, kurrām Farālaus tēwas Antiofus, jāunq Farālu ir Faralystē, dar gyws budams buwo paliecamojēs.

56. Buwo sugryžēs is Persū, ir is Medū (žēmēs), su zalnereis, kurrus Farālus tēn buwo nuwēdēs. ir pad Pilippas isdrysio Faralauti.

57. To dēl jis šubbinos is žydū žēmēs wēl t Faralystē, ir sašē Farālui ir wyresniemslems: mes czonay bēdōs šenczame, ir ne turzim šo wālgiti, ir sugaišinnam daug žmonū ir ši wieta yra labay drūta, norint taczau namēje reiš šalingēsnu reikalū turrim atlikti, pašaju Faralystēje išlaišyti.

58. Daryšime su šiems žmones mis pašaiu.

59. Ir pawēlyšime, pad jie šawo žōšanq laišyti, šaip is pirmo: nēša jie pykšta ir Farāujawieš ninteley, todēl, pad mes jiems jū žōšanq norim paniešinti.

60. Ta mislis geray patiško Farālui ir wyresniemslems. Ir Farālus nusunte pas jūs, pašaju su jeis daryti.

61. Bet šaip jie is šawo pilliēs buwo išštrāukē, Farālus t q išštrāukē.

62. Ir šaip jis buwo pamātes, taip drutq ēsant, jis šawo prysēga ne laiše; bet paliepe murus aplins kuy wēl suardyti.

63. Potam jis šubrey šalin nusštrāukē t Antiošq. Tēn jis patyre, pad Pilippas czonay be waldqš šaip Farālus; su tūm' jis susimusšē, ir t q miestq wēl tweiše.

7. Pērsšyrimas.

Apie Judo pērgalejinq priēš Nifanora.

Szimtame penkis dešimtame ir pirmame mette atējo Demetrius, Seleufio sunus is Kymo wēl t šawo Faralystē, ir igawo wienq miestq prie jurū su žmonū nedaugummu, ir Faralawo czonay šaip Farālus.

2. Ir jam t wyrašiq miestq Antiošiq tėjus, sugawo zalnerei Antiošq ir Lysla, tūs padūti Demetriui.

3. Bet šaip tai Demetriui buwo pranešta, prisāše jis, idant jie ne pawēlitu, pad jūdu jam t ākis ateitu.

4. Todēl zalnerei jūdu užmuše. Bet šaip Demetrius t q Faralystē buwo igawęs.

5. Atējo pas jį daug bediewjū ir atpūlusū žmonū is Izraelo; ir buwo wyrašias tarp jų Mcimus, tas mielay butu wyrašiu kunigubuwēs.

6. Tie apšunde Judq ir šawo paczus žmones tarydamē; Judas ir jo brolei wissus tus kurrē taw norējo šlauiyti. nužawinno, ar is musū žēmēs išwāre.

III

7. Todēl

7. Todėl nusustėkė wieną tēn, Eurrūm tu pastikėi, ir dūp pajurėti, kaip jie mus ir Parálus žėmę yra išpástiję, ir dūp jūs ir wissus jū draugus Porawoti.

8. Todėl Parálus idėjo Bafkida, sawo genti, Paralyšteje sylingą žėmė, ir Eurrām Parálus daug buwo pawierijęs, i wyrėsnijė ant wissos žėmės šepus Euprato.

9. Ir sunte su jūmi atpūlusi Alcimū, Eurrē jis i wyrāusi Eunnigā buwo statęs, ir paliepe jam žmones Izraēlo Porawoti.

10. Ir jie traukies i žydū žėmę, su didzu ābazū, ir sunte pāslus pas Judā ir jo brolus, apie paėjū susikalbėti; ir dejos, buė nori paėjū su jeis laikyti.

11. Bet tai buwo wiena klasta. Todėl Judas jiems ne wierio: nės jis mātė, kad jie geray buwo pasigatawoję, ir kad didi wāistā pas sawę turrejo.

12. Bet daug flebonū atėjo pas Alcimā ir Bafkida, ir daug iš gerujū Izraelije;

13. Tie nieko piktō pas Alcimā prisibijodami, paėjāus jėpkojo,

14. Ir tāre: Alcimū yra Eunnigās iš gimminės Aarono, jis mums ne išrodys neįjokiā newiernybė.

15. Ir Alcimū pažadėjo jiems paėjū, ir prisėpė prysėgā, ir tare: mes ne norim jus ir jū gentis užkabinti.

16. Bet kaip jie jam taipo wierio, dawe jis šėšis dešimt iš jū sugauti, ir nužawinno jūs wissus ant wienos dienės, * kaip rāstas sako: Ps. 79. 2.

17. Lawo šwentujū mėšā jie žwirims padawe, jie Eranjā praliejo aplink Jeruzalę kaip wandent, ir ney wiens ne buwo, Eurs jūs palaidojo.

18. Todėl labay didi bāime išsigastis apėme žmones, Eurrē pasistunde, kad ney wieros ney wien nybės ne žėmė pas Alcimū; nės jis ne laikas sawo prysėgā.

19. Ir Bafkides šallin traukies iš Jeruzalės, ir apgulle Betzēfā; ir išsuntęs dawe sugauti daugumā tū, Eurrē pirma jam buwo pasidawę, ir dabar dēl jo newien nybės wēl nū jo wabėgo; ir jū daugumā žawindino, tū jis mētė i didę dūbę.

20. Poram padawe Bafkides tū žėmę Alcimui, ir paliepo žalnėtus pas jį, ir jis wēl traukies pas Parālū.

21. Jis Alcimū išdriso su wissa syla per wyrāusią Eunnigā istoti:

22. Ir pas sawę surinkęs wissus atpūlusus Izraelije, žydū žėmę per syla po sawim pawerte, ir wārgino žmones Izrael labay skaudjey.

23. Bet kaip Judas išwydo, Alcimā ir atpūlusus iš Izrael, toli daugiaus išėdōs Izraelije dāranczus,

24. Jis wēl aplink traukies per wissā žydū žėmę, ir Porawojo atpūlusus, ir užgyne jiems, kad jiems tolaus taip walle ne butu šēn ir tēn per žėmę trauktis.

25. Bet kaip Alcimū pamātė, Judas ir jo žmones wēl pasidru tinusius, ir ji ne galintį jiems priekšistėngti, jis wēl traukies pas Parālū, ir jūs drutay apstunde.

26. Todėl nusunte tēn Parálus didi Eunnigaištė, Uifanorā, Eurs žmones Izrael labay ne pėsowō, ir liepe jam žmones Izrael wissijū Eay išgaistinti.

27. Ir Uifanoras traukies su didzu wāistū i Jeruzalę, ir sunte pāslus pas Judā ir jo brolus, su klasta,

klasta, kad jie dėtus, buš noris
pašąju su jeis laišyti, ir tarti:

28. Mes norim pašąju su wiens
wienu laišyti, aš bey jūs; ir aš
noru su žmonū mažummu ateit
pašąjingay, kad aš pas tamę atsi-
lančyciau.

29. Taip atėjo Uifanoras pas
Judą, ir jūdū pašiwėifino, ir
susikalbėjo pašąjingay; bet buvo
pastellōta, kad eze Judą sugautu.

30. Tai buvo Judui žinnoma
padaryta, kad Uifanoras tod-
pas jį atėjus, jį su tolia klasta su-
gauti; todėl jissai nū jo nusisau-
gojo, ir ne norėjo daugiaus pas
jį ateiti.

31. Ir kaip Uifanoras suprato,
sawo padumojimą wisslens žinno-
mą pastūjust; traukies jis prieš
Judą, ir susimuše su jūmi pas
Rapar Salamą.

32. Tay prarado Uifanoras pen-
kis tūkstančius vyrus; ir jo wai-
štas turrėjo bėgti į Dowido pilį.

33. Potam atėjo Uifanoras ir
į šwentybę ant kalno Sion: ir fu-
nigai ir wyresnieji išėjo jį pašą-
jingay priimti, ir jam paroditi
kolas dides apieras jie už Faralu
dabar apierawoją.

34. Bet Uifanoras išjūke jūs
su jū Diemo; glužma, ir bluzni-
dams sudarke tas apieras;

35. Ir prysėgą prisėkęs tare:
jei jūs man Judą ir jo waišką ne
padūste į mano rankas, tay aš
šittus namus subėgisu, kaip weli
aš tikray palaimingay surgysu.
Ir jis šallin nusitrauke su dide
rustybe.

36. Bet funnigai ieio į widdu
ir stotōs pas altōru bājnyčioje, ir
werkdami tare:

37. At Pone Dieme, kadangi
tu šittus namus saw paštyrei, kad
eze tamę melstu, ir apie tamę ant
mishū sektytu:

38. Todėl mes tamę prašom,
tu norētumbei ant šitto Uifanoro
ir ant jo waiško atšiferšiti, ir to
atšiminti, kad jie tamę šwentybę
ir tamę bluznijo; ir norētumtei
jūs iš žemės išwaryti ir išgali
šinti.

39. Ir Uifanoras šallin trau-
kies nū Jeruzalės, ir apšistōjo su
sawo waišku pas Bet Ocoi. Tay
dar wiens waištas iš Syriōs pas
jį atėjo, jam pagėlbėti.

40. Bet Judas pastate sawo
abazą prieš jį pas Adasara su
trimmis tūkstančiais wyrais, ir
meldėsi Pono Diemo, tarydoms:

41. Pone Dieme, kaip tamę pā-
šai Faralaus Sennacerib bluzni-
jo, atsuntei tu wieng angelą, tas
užmuše šittus aštūnis dešimt ir
penkis tūkstančius vyrus.

42. Taip išmušė šittus mušū
neprietelus šen dien' po mušū
āfiū, ir šūdiš šit Uifanorą pagal
jo didę nusidėjimą; kad šitti žmo-
nes išpažintu, kad tu jį dėl to Poi-
rawojęs, ką jis tamę šwentybę
bluznijęs.

43. Ir tryliktoje dienoje mėnesio
Adar, jūdū su šits šittu mušėsi;
ir Uifanoras pirmuciaus prai-
pūle.

44. Ir kaip tai jo waištas pa-
māte, pametre jie šallin sawo gini-
plus, ir pabėgo.

45. Bet Judas jūs wijo wieng
dienōs Fellong, nū Adasar išsi-
Gazą, ir dāwe trimitrōti,

46. Kad žmones iš wissū mie-
stelių aplinkuy ant laufo ēsantieji
pas jį atbėgtu, ir pagėlbētu nei-
prietelus mušti; ir jie atėjo pas
Judą, ir weli iš wienu su jūmi
ēio. Taip buvo Uifan-to wai-
štas išmuštas, ir neį wiens ne
išliko.

47. Ir Judas išplēse jūs, ir paršgabeno su sawim plėšimą galin. Bet Ulfanorui jis galwą nukirsdino, ir dėšinę ranką, kur, rą jis ant prysėgōs buwo ištiefęs, be būznųdamas, ir šventybėi be grumzdamas, ir drauge gabėndino tieš galwą tieš ranką, ir Jeruzalėje pakabindino.

48. Tay žmones wėl labay pasi-
dzaugę, ir šventą tą dieną su di-
dzu džiaugsmu.

49. Ir istate, kad kas mėta šę
dieną, butent tryliktą dieną mėne-
sio Adar švęstu.

50. Taip wėl buwo pakąjus
sydū žmonėje, mažą cėsą.

8. Pėrslyrimas.

Apie Judo suderėjimą su Rymionais.

Bet Judas išgirdo apie Rymio-
nus, jūs labay sylingus esan-
čius, ir swettimus žmones rods i
sawo sargybę immančius, kurrie
prie jų pagalbōs jėškō; ir jūs pa-
žaddėjimą ir wternybę laikancius.

1. Ufesa jis girdejo, kokių wiers-
nus darbus jie buwo dargę prieš
Gallus, kurrus jie buwo iweikę,
ir po sawim pawertę;

2. Ir kokių didžius karrus jie
španioje buwo karawę, ir kad
jie tokius kálnus buwo igawę, iš
kurū auškas ir šdābras yra kasa-
mas; ir kad jie su daug žemiū toli-
nū Rymo, su didę išmincze ir
proce buwo iweikę, ir dar išlaikę;

3. Kad jie ir daug macnū karā-
lū, kurrie su sylą i jų žėmę buwo
išlgawę, išmušę ir išwargę, ir jų
karalystės po sawim pawertę;

4. Ir kad ne sennay karālu iš
Bitim, Pilippą, ir uotam jo sunu,
Persą, buwo pėrgaleis;

5. Ir apie didį Antioką, ka-
rālu Mōje kurs prieš Rymionus
buwo traufęs su šimtais ir dwi-
desimt elephantais, su didžiu žirgū

rėdu ir wežimmais; bey Rymionai
buwo jo waistą išmušę,

6. Ir it syliję, kad jis pakąjans
melsti turrėjo: ir jie jam ir jo wai-
kams po jo, didi mokesti buwo
uždeję, kurri jie kas mėtą Rymio-
nams turrejo atlikti; priegtam jis
turrėjo Rymionams užstatus susti.

7. Jie ir atėme jam Jonią, Ufą
ir Lydią, drangiūsūses žmones, ir
padawę tas karālui Emeni.

8. Bet ir Grykonai prieš jū-
s taiposau su dide sylą stėngies.

9. Bet jie sunte wieną wyrāuš
prieš Grykonus, tas išmušę jū-
s, ir igawo tą žėmę, ir nuplėbdino
miestūse murus, kad jie turrejo
pakąju laikyti ir klausyti.

10. Toki aštru atkeršijimą jie
išrode prieš wissus sawo neprie-
telus, kad jie tus wissus iweikę,
kurrie prieš jū-
s stėngies.

11. Bet su prieteleis ir derėjimoi
drangais jie gėrą pakąju laikę, ir
žodi, ir buwo sylingi labay prisū-
bijojami wissosa žmonėsa.

12. Kurri jie gėlbėjo, tas buwo
apsaugōtas ir išlaikytas prie sawo
karalystės; bet kurri jie norėjo
korawoli, tas buwo iš žmonės ir
nū žmonū prawarytas; ir jie bu-
wo labay sylingi.

13. Ir buwo tošs mandagumi-
mas pas jū-
s, kad ney wiens ne
išdėjos i karālu, irgi žmonay ne
buwo karālaus;

14. Bet rotponet, tū buwo try-
šimtai ir dwidėšimts wyrū, tie
geray walde.

15. Ir kas mėtą pastyre wieną
wyrāusą, kurram walle buwo
wissoms žemiėms išakyti, tam tur-
rėjo jie wissl klausyti. Ir ne bu-
wo ney pasididžawimo, ney pa-
wydėjimo, ney maisto tarp jų.

16. Ir Judas išleis Eupolė-
mą, sunu Jono, sunaus Jokubo,
ir

ir Jo'oną, sunu Eleazaro, ir nu-
sunte jūs i Kymą, su Kymionais
prietelystę ir derėjimą daryti,

18. Kad jie jiems padėtų, kad
Paralystę Izraelo ne butu nuipau-
sta Gryfonū.

19. Tie traukies i Kymą, toli-
mą kėlą, ir atėjo pas vyrąsybę,
ir taip safe:

20. Judas Makkabėus ir jo bro-
lei, ir žydū žmonės mus pas jus
atsunte, pakąs ir derėjimą su
jumis daryti, kad jūs mus i sa-
vo sargybę priimtumbit, kaip
prietelus ir derėjimo draugus.

21. Tai geray patikė Kymio-
nams;

22. Ir užrašydino tą derėjimą
ant mūšlagių toblyczėlū, Eurus
jie i Jeruzalę sunte, ant asminni-
mo padarytojo pakąsaus ir derė-
jimo. Gittokėis žodzeis:

23. Diemas te dūde Kymionams
ir žydams palaimą ir pakąs ant
žėmės ir ant wandens, ir te ap-
saugoja jūs nū karo ir nū neprie-
telū amžinay.

24. Bet jey Kymionai karo turrė-
tu Kyme, at jų žėmėsa ir wald-
žosa;

25. Tay tur žydai Kymionus
wiernay pagėlbėti, kaip reikalins
ga tai bus;

26. Ir ne tur Kymionū neprie-
telams ney walgio, ginclū, pin-
nigū, ašrutū, ney Pittū dāiktū
susti. Toftay prašo Kymionai nū
žydū, ir tur žydai toftay wieri-
nay atėstėti, be jokios klaidos ir
išskalbėjimo.

27. Taipojau pries tai, jey žy-
dai kārą turrėtu, tur jiems Kymi-
onai wiernay pagėlbėti, kaip rei-
kalinga tai bus;

28. Ir ne tur žydū neprietelams
ney walgio, ginclū, pinnigū,
ašrutū, ney nejočių Pittū dāiktū
ne atsusti. Tai pažad' Kymionai,

ir nor toft derėjimą wiernay ir be
klaidos išpilditi.

29. Taip yra derėjimas tarp
Kymionū ir tarp žydū išdawādū-
tas.

30. Bet jey po am fīs arba tas
pulkas pasidumotu daugiaus da-
rytū ar pridēt', ar Pittaip daryt',
ar mājint, apie tai Požnam pul-
kui walle bus palikta. Ir ką jie
pridēs, arba mažis, tai tur wissai
dōs ir twirtay buti pildoma.

31. Kad ir kāralus Demetrius
žydams gwoltą dāro, apie tai
mes jam taip rāšėme: Kodėl
tu wārgini mūsų prietelus, ir de-
rėjimo draugus?

32. Kad jie daugiaus ant tawgs
stūstis, tay mes jūs turrim apserg-
ti, ir norim tawę ir ant žėmės ie-
ant wandens karru užpulti.

9. Pėrstyrimas.

Jonatas ateit i wietą savo ašmūstojo
Brolaus Judo.

Tame tarpe, kaip Demetrius pas-
tyre, kad Likanoras su savo
waisku buwo muštas ir prapūlęs,
sunte jis wėl i žydū žėmę Bakkis-
dą ir Alcimą, ir su jiendwiem sa-
vo geriausiu žalnėrus, Eurus
mūšije ant dešinės galios stowū
dawo.

2. Tie traukies pries Galgalą,
ir apgulle bey tweik Mazlotą,
Arbelėje, ir užmuše czonay žmos
nū daugumma.

3. Potam simtame penkis de-
simtame ir antrame mette, piri-
moj' mėnesij', jie traukies i Jerus-
zalę;

4. Ir iš tén i Berę, su dwidėsi-
simt tūkstanczeis pėstininkū ir su
du tūkstanczeis raitelū.

5. Ir Judas atsigulle pas Laifą
su trimis tūkstanczeis wyrais.

6. Bet kaip jo žmonės pamā-
te, neprietelus taip didi pulkų turs
tins

rinčius, išsigando jie, ir pabėgo; kad ne daugiaus pas Judą pasislėptų, kaip tikėtay aštūni simtai vyrų.

7. Kaip Judas pamatė, kad jo vaikas ne podraug pasislėptų, ir taciau neprietelei ant jo weržis, jis labay išsigando. Ir kaip jis pamatė, ne tiek spėta turris sawo žmones palinksminti, ir wėl t wieną puiką surinkti,

8. Šiė jis šioje priespaudoje liksusims: Pėlimės, bandykim, hau mes galėtumbim neprietelus užpulri ir mušti.

9. Bet jie ne norėjo, ir užgynė jam tarycam: negalim's dailės tai yra, kad mes kę padarytumbim; bet šį kartą atstokime, ir wėl atstiraukime, ir sawo brolus, nū musū pabėgusius, wėl suwalpime; taip mes wėl prieš neprietelus trauksimės, ir jūs užpulsim; dabar musū yra labay per maž.

10. Bet Judas sake: apsaukot Dieve, kad mes bėgtumbim. Jey musū liksims atėjo, tay mes kaip Parjgei norim mirti, dėl sawo bro ū, ir sawo garbę ne dūsim gėdoje buti.

11. Ir neprietelei buwo gattawī, ir sawo eiles taipo stāte: pirma traukies strėlczai ir gerāusleji Parjgei stowėja t prišakkti. Kai telei buwo pėrdalyti t du pulku, ant koinōs pussės wien's pulkas.

12. Wyresnysis Bakkidas buwo ant dešinės pussės. Su tolia eile jie traukies su didzu šauksmu ir trimittais.

13. Tay dawe ir Judas trimittoti, ir traukies pas jūs, ir didz mušti muše iš ryto pradėjus iškū wakarō; kad ir žėmepadrėbėjo iš to didzio tranksmo.

14. Bet kaip Judas mātė, kad ant dešinės pussės pats Bakkides su didzu pulku išas; tay jis czonay nutwėre, jis pats ir kiti,

Purrie gattawī buwo sawo gywastī guldyt, ir išgandino jūs.

15. Ir muše tą patį pulką po dešinės šallės, kad išbėgo, ir su wijo jūs iškū Pálną Asdod.

16. Bet kaip tie po kairės pussės išantėji toktai pamātė, kad Judas jūs wijas, jetaipojau skubinos pastuy Judą.

17. Tay turėjo Judas prieš šū Preiptis, ir gynės ilgay; ir nušdawe czonay didis mušis, kad daug buwo išeisti, ir prapūle iš abbiejų pulkū.

18. Paėol Judas taipojau pasiuczāus prapūle; tay bėgo pālos kas.

19. Ir Jonatas bey Simon ėmė lawōną sawo brolio Judo, ir palaidojo jį sawo tėwo grabbe.

20. Ir wissi žmones Izrael gėdėjo dėl Judo ilgą czėsą, ir labay pasigėdo, ir täre:

21. Aė kad tas Parjgys prapūlis yra, žurs Izrael apsaugōjo ir išgelbėjo.

22. Tai yra nusidawimas apie Judą. Bet jis priegtam ir daug didesnū darbū yra padāres, Purrie dėl daugybės ne wissi yra suras tyti.

23. Po Judo galwōs bediemiškū ir atpūlusieji žmones wėl didi pasijōjo, po wissą Jydū, žėmę.

24. Ir per šį czėsą buwo didis badas žėmėje, kad ir wissi žmones Bakkidui pasidawe.

25. Tay pastyre Bakkidas nelabus žmones, tas jis ištāte t žėmės, užweizdus.

26. Ir susėjėdino wissur Judo draugas ir gentis, ir pas sawę atgabėndino; kad ant jū pasi giestu, ir didey jūs apgėdingo, jūs nušawinditu.

27. Ir buwo Izraėlije tolia bėda ir wargas, kad tam lygaus ne buwo

buwo, nū tū czėso, kaip praradū ne be buwo.

28. Todėl susiję Judo prieteliai, ir sake Jonatui:

29. Po tavo brolio Judo galios, mes neį vieną ne turim jam lygu, kurs mus apgintų prieš mūsų neprietelus, ir prieš Bafidą, mus persekėjęncius.

30. Todėl mes tavą pastirram ir jo vietą per mūsų kunigaištį ir vyrąsajį, bėkėmė parauti.

31. Taip Jonatas pastėjo jį kunigaištis, ir walde į savo brolio vietą.

32. Kaip tai Bafidas patyre, susijėdino jis jį, kad jį nužalintų;

33. Bet kaip Jonatas ir jo brolis Simonas, tai pajutę, jūdų pabėgo ir wiss, pas jūdų esanties, į pusę Tėko, ir abazą stātę pas įžerą Aspar.

34. Tai patyre Bafidas, ir atskėlęs traukies prieš jūdų.

35. O Jonatas savo broli Jonanną, vyrąsajį, pas savo prietelus, Mabbatūs, buwo suntes, jūs melsi, kad jie jį turtą ir naudą į savo miestą imtų ir karmotų.

36. Bet waikai Jambri traukies iš Madaba, ir užpūle Jonanną, ir sugawo jį, ir ėmė wissab, ką jissai drauge turrėjo, ir tai atgabėno į savo miestą.

37. Potam Jonatas ir Simonas, jo brolis, per spėgus patyre, waikus Jambri didę swodbę taisancius, ir atgabėsencius, marę, cze iš Madabata, su dide puikyste: nesa jį buwo kunigaištis duktę iš Kanaan.

38. O kadangi Jonatas ir Simonas mislijo, kad jie jį dvejų broli Jonanną buwo užmušę; todėl jūdų aukštyn traukies, ir pasišlėpę pasalię kėlną, ir tykojo ant waikų Jambri.

39. Bet jauniščiui be traukėntis, su savo gentimis, ir su daugummu žmonų ir nūdų, su būtais ir wamzdžiais, ir brangumi pasirėdijimu;

40. Tay Jonatas ir Simonas išpūle iš kėlnų, ir nutwėre jūs, ir jį daugumą užmušę, kad liksėjai turrėjo į kėlnus bėgti; ir išplėję wissą jį turtą.

41. Tay iš swodbės pastėjo dešimtas, ir iš wamzdžių, žaislų pastėjo kaimimas.

42. Taip jūdų atkeršijo razbajus jį dviem broli padarytą, ir wėl atskreipe, ir traukies pas Jordaną.

43. Bet ir Bafidas tiekėjau atėjo pas Jordaną, su didžiu waisu, sabbatoje.

44. Tay sake Jonatas savo žmonėms: kėkities, ir pristaisykities ant mūsų: nės dabar jūs ne galite cze pašaujį gulliti, kaip iš pirmo.

45. Nesa neprietelei yra pašalij, ir mes turim gintis, kadangi ištrūkti ne galim. Nės mes turim neprietelus ir prysakij, ir užpašalij; priegtam Jordanas yra wieno šallije, ir pittoj yra bėlos ir girros.

46. Todėl jūs turit šaukti dangun, kad jūs nū neprietelų, butumbit išgėlbėti.

47. Ir jie nutwėre, ir Jonatas sėkė į Bafidą, bet Bafides atgalon šoko.

48. Tay šoko Jonatas ir jo žmonės į Jordaną, ir pėrėjo per wādent, ir Bafido žmonės ne buwo taip drąsus, kad jie butų wādent tėję.

49. Ir ant šos diendės iš Bafido waikų yra prapūlę tūkstantis wrai.

50. Todėl

50. Todėl Baškides vėl šalin traukies, ir atėjo į Jeruzalę, ir pradėjo miestus žemėje padrutinti. Jis pakurdino durris ir aukštus murus aplink Jeriką, Ammao, Bet Oron, Betel, Tamnatą, Parą, Topo.

51. Ir idėjo žalnėrus į widdu į tus miestus padrutintus, kurrie Izraelį turrėtu spąusti.

52. Taipojau jis dave murais padrutinti Betzurą, Gažą, ir pilį Jeruzalėje: ir tiekajau idėjo žalnėrus į widdu, ir patūpino jų walgiu.

53. Ir ėme vyrąsujū žmonų waišus į užstatą, ir palaike jų pilij' Jeruzalėj'.

54. Szimtame penkis dešimtai me ir trėzame mette antros' me nesij', paliepe Alcimus ir widdutinus murus prybucio, artimjau sius pirm bažnyčios, šwentū prarakū kurtus, įplėsti.

55. Ir kaip tai pradėjo, Foras wojo Diew's Alcimą, kad pradėtasis darbas wėl buwo užtrūkinas: nės stabas jį patrenke, kad daugiaus Palbėti ne gallėjo, neygė tą sudawaditi arba atlikti sawo reikalūse,

56. Ir taip jis mirre su didzeis standėjimais.

57. Bet kaip Baškides pamate, Alcimą mirrust, jis wėl šalin traukies pas Faralū. Tay buwo pašėjus ir atliks žemėje du mettu.

58. Bet atpūlusieji žemėje susidumoję, tarydami: Jonatas ir jo draugai sėd' pašājuje, turrėdami pašėjus, ir be jokios baimės yra. Atgrąžykime Baškidą; tas jų dabar su wienu naŕze gallėtu wissus sugauti.

59. Taip jie traukies pas Baškidą, ir pašake jam sawo pašdumojimą.

60. Tay Baškides pasiŕele su

didzu sawo waišu, ir sante grōmatas slapczy pas sawo draugus žydū: žemėje, kad jie Jonatą, ir wissus su jūmi išanczus, sugautu. Bet šissai padumojimas buwo Jonatui per spėgus žinnomas darytas, to dėl jie nieką ne padare;

61. Bet Jonatas sugawo apie penkis dešimt, vyrąsūsus iš atpūluso ir bediewiško pulko, ir jųs nušawindino.

62. Potam kreipis Jonatas ir Simonas, ir jų žmones į pūščią, į weng suarditą miestėlį Betbesen, tą jis wėl pabudawojo, ir padrutino.

63. Bet kaip Baškides tai buwo patyręs, pasiŕele šissai su wissu sawo waišu, ir žydams toktai taipojau pranęsdino.

64. Ir traukies pas Betbesen, ir ilgą tą apgule, ir dave gwohtu (žalnerus) ant to bėgt, ir pryprową ant šowimmo bey Faro, cze atgabėrdino.

65. Bet Jonatas paliecawojo tą miestą sawo broliui Simonui, ir jis iš to su wienu pulku iššitraukė.

66. Ir muše Odatą, ir jo broli, ir waišus Paseron, sawo šietrosą. Ir kaip jis taip laimėjo, pribėgo daugiaus žmonų prie jo, kad šissai drutėsnis pastōjo.

67. Per tą czėsą ir Simonas išpūle iš miesto į neprietelū abazą, ir sudėgino Faro, pryprowas.

68. Ir muše Baškidą, kad turrėjo bėgti. Ir Baškides labay tūrijos, kad jo sudumojimas ir traukimmas noprošnas buws.

69. Ir labay iniršo ant atpūlusū žydū, kurrie jam buwo pamošinimą dāwę, wėl į žeme ateit, ir daugumą užmušdino; ir wėl prisitaisė šalin į sawo žemę trauktis.

70. Kaip Jonatas tai patyre, nusunte jis pašlus pas jį, pašāju su

su jūmi daryti, ir melde jį, kad jissai plėšimui ir Fallinus wėl walnay atgrąžintu.

71. Tai pawėlijo Bakidas rod's, ir padare toktai, kaip Jonatas norėjo, ir prisėkė jam prysėgą, kad jį per sawo amžią ne norėtu wėl iartinti.

72. Ir atarązinno jam plėšimui ir Fallinus iš žydū, žėmės wėl wálnus, ir atšgręžęs traukies į sawo žėmę, ir ne parėjo wėl į žydū žėmę.

73. Taip wėl pakąjus stojos Izraelije. Ir Jonatas gywėno Mafmase, ir Karalawo žmonay ant žmonū, ir išgaisinno atpūlus iš Izraelo.

10. Pėrskyrimas.

Apie derėjimą Aleksandro ir Demetrijo su Jonatu.

Szintame ir šėšis desintame mette, atėjo Aleksandras, Antiocho slowingojo sunus, ir įgawo miestą Ptolemais, ir Karalawo žmonay.

2. Bet kaip Demetrius tai patyre, surinko jissai didį waiską ir kruwą, ir traukies prieš Aleksandra ir prawaryti.

3. Todėl rąše Demetrius Jonatui, ir pažadėjo jam, kad noris pakąju su jūmi laikyti, ir wissą gėrą jam froditi.

4. Mės jissai mislijo: geraus pra, kad aš pirma jį pas sawą traukčiau, pirm ne kaip jissai su Aleksandru iš wieno eitu prieš manę.

5. Todėl kad aš jo broli užmušau, priegtam kaip jam taip ir jo žmonėms daug bėdės padariau.

6. Ir Demetrius rąše Jonatui, ir pawėlijo jam žalnerū priimti ir laikyti, ir karo pryprowas padaryti, ir kad jissai jo derėjimo draugas butu; ir palięse, kad už

status iš piliės Jonatui wėl walnay arbutu.

7. Todėl atėjo Jonatas į Jeruzalę, ir šaitydino tas grómatas wisslėms žmonėms, ir pilije ėjam tiems.

8. Ir kaip jie išgirdo, Karalus jam pawėlijus žalnerus priimti, ir karo pryprowas daryti, ir kad Karalus jį per sawo derėjimo draugą laikys, jie labay jo bijojos;

9. Ir atdawe jam užstatus walnay; ir Jonatas wėl tūs atdawe jū gimdytojams.

10. Taip Jonatas pradėjo Jeruzalėje gywėnti, ir tą miestą wėl pabuddawoti ir pataisyti.

11. Ir dawe mūrus wėl attiesti, ir kálną Sion wėl padrutinti, gerasis drutais mūrais, iš wienū dailey káltū afmenū.

12. Taip Jeruzale wėl buwo druzay pabuddawota.

13. Ir pagonai miestėlūse, Furrus Bakides buwo padrutinęs, bėgo iš tū šallin į sawo žėmę.

14. Bet tik Betzura jie palaisė; ir ténay nubėgo atpūlusieji, nės žmonay jis turrėjo sawo buswimmą.

15. Bet kaip Aleksandras patyre, kad Demetrius prie Jonato prietelystę įšėkęs, ir išgirdo apie slownus dārbus Jonate ir jo broli padarytus, sake jissai:

16. Tokio wierno wyro lygaus mes ne randam; todėl mes jam rašysim, kad jissai mūsų prietelus ir derėjimo draugas butu.

17. Ir rąše jam taipo:

18. Karalus Aleksandras dūst sawo broli Jonatui labas dienas:

19. Mės girdim' tawę gārbisnant per slowingą wyrą ir wertą, kad tu mūsų prietelum' butumbei.

20. Todėl

20. Todēl mes tamē stātom' i
wyrāuslā kunniq ant sawo žmo-
nū, ir bušl karālaus prietela wa-
dintas; ir mes sunčam' tam po
draug purpurā ir aukslā waini-
fā. Todēl tu norētumbēi wiernay
pas mus laižytis, ir musū priete-
lus pašlikti.

21. Taip Jonatas apšrēdēs wy-
rāuso kunniqo rubu, šimtame šē-
šis dešimtame mette, sēkmame
menēšje, lāpbudzu, šwentēje, ir
surinko waišlu ir daug karo, pry-
prowas darydino.

22. Bet kaip Demetrius tāt pa-
tyre, labay jis smutijos,

23. Kad Aleksandras žybus nū-
jo pas sawę buwo wertēs, ir iš to
drutėsnis pastōjēs; ir padumajo,

24. Kad ir jissai taipojau norys
meilingay jiems rašyti, ir garb-
bey lobt pažaddēti, kad jie jam pa-
galbā pažaddētu.

25. Ir raše jiems taipo: Karā-
lus Demetrius, dūst žydams la-
bas dienas.

26. Mes rods girdėjom', ir pra-
mums didis džiaugsmas, kad jus
nū musū ne atpūlat pas musū ne-
prietelus; bet iš wissōs wiernybēs
su mumis laižot.

27. Todēl mes prašom, kad jūs
taipo ir tolaus wiernay prie ma-
ngs laižyti noretumbit, ir nū ma-
ngs ne atšipreipdinti.

28. Tā jusū wiernybē mes no-
rim atpilditi, ir jums daug sunčē-
nybjū atlēisime, ir daugiaus walēs
dūšime, ir malonēs išrōdisime.

29. Ir dabar aš atlēidžu wissiemis
žydams mėžlawā, ir czyžē rū-
druslōs, forunawimo, mokesti,
trēcā Petwietē nū jawū, pusē,
kurri man iš sodū waisaus pūla.

30. Nū tū sunčenybjū dabar
žydū, žime, ir tie trys walšczi,
kurrie prie tōs pūla, žimēsa Sa-

maria ir Galilēos, turtēs walni
buti wissadōs.

31. Ir Jeruzale tur šwenta ir
walna buti nū wissū sunčenybjū,
nū czyžēs ir dešetinū.

32. Aš ir pili Jeruzalėje wēl
ištuštisu ir wyrāuslam kunniqū
padūsu, kad jis tū tgautu, ir žmo-
nes i tū idētu, kokiū jissai nor jē
apšergti.

33. Ir wissū apšalti žydai mano
karalysteje walnay bus išlēisti, ir
walni bus, ir bus jie ir jū galwis
jāt walni nū mėžlawōs.

34. Priegtam jie ir walnybē
turtēs, po wissa mano karalyste,
sawo sabbatas, nauj' mėnesēs, ir
Pittas ištatytas šwentes šwēsti.

35. Ir tris dienas pirm kōžnōs
šwentēs, ir tris dienas po kōžnōs
šwentēs, jie bus ney nū wieno už-
kabinami, sawo Diewui šlužit.

36. Ir reik tris dešimtis tūkstan-
čius wyrus žydū žimēje paširti;
tiems aš algōs dūsu kaip sawo
Pittiemis žalnērāms; ir jie tur i
drutus miestus karālaus sudawā-
diti buti.

37. Ir iš jū tur but Pelli pa-
širti, kurrus karālus sawo wy-
rāuslūse reikālūse, kaip sawo wieri-
nāusas karalystēs, waldonus prie
sawo šalliēs turtēs. Žydai ir ne
šwettimus, bet sawo wyresnūsus
turres, iš sawujū paširtus, kad jie
sawo žōkang laižytu, kaip žydū
žimēje.

38. Ir tie trys walšczi žimēsa
Samaridōs ir Galilēos, kurrie prie
žydū, žimēs prīpūla, tie ney wies-
nam ne tur but padūti, kaip tik
tay wienam wyrāuslam kunniqū,
kad žinnoma butu, jē wienā ant
tū waldōnū esanti.

39. Miestā Ptolemais, ir žimē,
prie to pūlanczē, aš dūmi bažny-
czi Jeruzalėje ant mokestimo, ant
apietawojimo mošamojo. 40. Aš

40. Už ir kas mēts penkiolika tūkstančių syklū sidabro, iš savo paties šarbo parūpė su ant bažnyčios budamonės.

41. Ir tą aš iš senovės iš savo valdycių stelėjau bažnyčiai dūti, toktai jiems pastuy bus atdūta.

42. Ir tie penki tūkstančiai syklai sidabro, kurrus mano amtmotai nū mošescių, bažnyčiai pūlančių atėme, tur kunnigams kas mēt' wēl mošta buti.

43. Ir bažnyčią ir tą walnybę turrės: kas po wissa mano karalyste korawong bus pelngs, ir bėg, ir bažnyčią, tas cze pašajų' bus, su kunu ir su lobju.

44. Ant budamonės ir pataislumo bažnyčios ir murū bey koryčių Jeruzalėje.

45. Ir kas be to žėmėje yra mošama, tai karalus nor taipojau prideti, iš mošescių jam pūlančių.

46. Bet kaip tą grōmatą Jonatui bey žmonėmis skaitė, jie ne norėjo jam wieriti, ir tą ne priėme: nės jie geray žinnojo, kokią newiernybę ir kaip baisu smar kumą jis pirma to waišame Izrael buwo išrodęs.

47. Ir jie apstėme Aleksandru pagėlbėti, kurs jau pirma jū prietelystę buwo kėlėjęs, ir pašajų pažaddėjęs. Tam jie pagalbės iš rōde per wissą jo amžią.

48. Bet kaip Aleksandras ir Demetrius priėš kito kito traukies,

49. Ir kito kito buwo nutwėg, tay pabėgo Demetrio waišas; ir Aleksandras jė wijo;

50. Ir jūdu baisy susimuše, iš ryto pradėjus, iki wakarō. Ir Demetrius buwo tą pacę dieną užmūstas.

51. Dotam sunte Aleksandras pašlus pas Ptolomėu, karalū Egipto; ir taip jam sakydino:

52. Kadangi aš wēl į savo karalystę tėjau, ir sėdzu ant karališkų sosto, ir waldinamą wēl saw pašawinau, ir Demetrius prawarėu, ir sawo tėwiskės žėmę wēl igawau;

53. Už meilijū prietelystę su tai wim daryti, ir prašau tamę, tu norētumbei man sawo dukterį į wenzawonystę dūti;

54. Tay aš priėš tamę kaip tas wo žėntas elgslūs, ir dėkingas bus su; ir jei karališką kraitį krawu.

55. Ant to atsakė Ptolomėus, ir wisso gėro wėlijo Aleksandru, kad jis wēl į sawo tėwiskę buwo sugryjęs, ir sawo karalystę igawes.

56. Ir pažaddėjo jam tai daryt, kaip jis buwo norėjęs, ir norėjo, kad jis pas jį į Ptolemaj ateitu, czonay jūdu tarp samgs susikals bėsg, ir wenzawonystę pabaigsg.

57. Šimtame šėpis desimtaine ir antrame mette, ištraukė Ptolomėus su sawo dukterimi Kleopatra, iš Egipto, ir atėjo į Ptolemaj.

58. Czonay atėjo ir karalus Aleksandras. Ir Kleopatra buwo su Aleksandru suwincawota; ir swodba buwo pašalta su dide karališka puikyste.

59. Ir karalus Aleksandras rašė Jonatui; ir atwadiņo jė pas sawe.

60. Tay atėjo Jonatas su dide šlowe į Ptolemaj, pas abbu karalū; ir dōwanojo jiem dwiem ir jū dwiejū prietelams branges dōs, wanas iš auksō ir sidabro; ir rado malong pas jūdu.

61. Ir keli atpūlusieji iš waišū Izrael atėjo czonay, Jonataną apstūsti; bet karalus jū ne norėjo klausyti;

62. Bet paliepe, kad Jonatas sawo rubus padėjęs purpuru wils kėtu, kōktai ir taip nusidawe.

63. Tay

63. Tay stāte jē Farālus pas sa-
wo šalē, ir pawēlijo sawo kun-
gaistēms, pad jie su jūmi per
miestā aplinkuy trāuktus, ir i-
škaukdintu, idant ney wiens jē n-
apstūstu, arba kīttu budu iār-
tintu.

64. Bet kaip jo skundējei pamā-
te, pad jē Farālus taip didey pa-
gārbino, pad jam buwo paliepes
purpuru wilkētis, ir toktai apie jē
iššaukdings, jē wissī pabēgo.

65. Ir Farālus padāre jam didē
garbē ir rašydino jē tarp sawo
wyrāusū prietelū; ir padāre jē wy-
res ūju, ir wyrāusuju rotininkū.

66. Potam Jonatas wēl trāu-
kies i Jeruzalē, su dzangsmu ir su
geru pašajumi.

67. Szimtaine šēšis dešimtaine
ir penktaine mette, atējo Farālus
Demetrius, pirmojo Demetrio su-
nus, iš Kreto, i sawo tēwū ka-
ralystē.

68. Tay nusigando Aleksandras
didey, ir sugryžo i Antioķiā.

69. Bet Demetrius prie sawes
trāukē Apollontu, wyrēsnijē žemō-
je, Syrioje, tas jam surinko zal-
nērus, ir ābažā padāre pas Jam-
niā. Ir nusunte pas Jonatā, wy-
rāusī kunigā, ir jam sakydino:

70. Nēy wiens mums ne prie-
štīngia, kaip tikēy tu wiens, ir
tu darai, pad manē paniekina. Tu
tiesa tyczoji tarp kalnūse;

71. Bet jey tu nori šlowingā
darbā padaryti, tay trāukis žemyn
i plynā lauķā, ir czonay ant kīts
kītto eifīwa.

72. Jey tu klāusi, kēk musū
yra aš bey kītti, kurie su manim
trāukias ir man padeda, tai tam
sakys: Jūs ne gallēste išklikti nū-
šū žmonū, nū kurrū jusū tēwai-
du kartū sawo patiēs žēmėje yra
išmušti.

73. Jo mažaus tu gallēsi plyn-

lauķe prieš toki didi pulkā, tieš
raitelū tieš pēstininkū stowēti, kur
reme ney kalnū ney ūlū yra, kur
bēgti galētumbei.

74. Kaip Jonatas toki gyru
girdėjo, supyko jis, ir paslyre
dešimt tūkstantis vyrū, ir trāu-
kies iš Jeruzalės; ir jo brolis Si-
monas atėjo pas jē, jam pagēli-
bėti; ir ābažā padāre pas Joppē.

75. Bet tie mieste Joppē šan-
tieji jē ne klēdo; nēs Apolonius
buwo zalnēras idējs i tū miestā
ant apšėgėjimo; todėl gwoltu ūj-
bėgdino Jonatas tū.

76. Tay išsigando mieste šan-
tieji ir atwēre wartus. Taip o tū-
wo Jonatas miestā Joppē.

77. Kaip Apolonius tai patyre,
apgulė jis Joppē su trimis tū-
stanczeis raitelais, ir su pēstininkū
didybe: Ir dėjōs, nēy jie i Asdo-
dā norys trāuktis, pad Jonatā
laukan išwillotu i plynā lauķā;
nēs jissai turrėjo daugumā raitel-
ū, ant tū jis nusitiekėjo.

78. Jonatas wijo jē iškli Asdod,
ir trāukies prisidabodams sawo
eilėje, pasitaisys muštis.

79. Bet Apollonius paslyr-
ęs ābažē, tū stantis raitelū slap-
czy buwo paliekęs.

80. Alle Jonatas suprāto, žmo-
nes slapczy i jo užpašali paslėptus
šanczus: todėl kaip jie pas jo
žmones atėjo, pasliko Jonatas
sawo eilėje.

81. Tay šowe raitelei per wissā
dienā, nū ryto iškli wākaro, i žmo-
nes; pašol jū arklei pailso.

82. Potam imēs Simonas sawo
waistū nutwēre neprietelus. Tay
bėgo raitelei; nēs jie buwo pailg.

83. Ir buwo šēn ir tēn išklai-
diti per lauķā; ir bėgo i Asdod,
ir šubdinos i bažnyczā balwōno
Dagon, pad czonay gywi išklietu.

84. Bet

84. Bet Jonatas drąste miestą Asdod, ir miestelus aplinkų, ir uždėge tus. Jis ir sudėgino balwon, bašnyczą su wissais, kurrie i tą buwo nutėgę.

85. Ir šaitlus užmuštųjų ir sudėgintųjų buwo apie aštūni tūkštančiai wyrū.

86. Potam traukies Jonatas su sawo waisku prieš Asalon. Tay isėjo mieszonys iš miesto jam priešais, ir jam pasidawe, ir prieš me jį su dide puolyste.

87. Taip traukies Jonatas wėl i Jeruzalę su sawo waisku ir plėšimnu.

88. Ir kaip tai Aleksandras paityre, jis Jonatą dar labiaus pagarbino.

89. Ir sunte jam aušinę jūstą, kaip wienintelej Karalaus gimnusiems gentims yra dūdama Priegtam jis jam dowanojo (miestą) Afkaron, ir kas prie to reikėjo, palaišytinay.

11. Pėrsšyrimas.

Apie Ptolomėaus smarkumą prieš sawo jentą Aleksandrą išroditą.

Sir Karalus Egipto surinko žmonū daugumą i krūwą kaip žiezdrū yra pas jures, ir daugumą akrutū; ir išdryso Aleksandro Karalystę su klasta pasišawint, kad abbu Karalystę jį turrėti.

2. Todėl jissai traukies i Syrią, ir taip dėjos, nėy kaip koks prietelus ateinas. Tay atwėre žmones jam wissus miestus, ir traukies jam priešais, ir priėme jį šlowingay, kaip ir Aleksandras buwo liepes: kadangi jissai annojo užwis buwo.

3. Bet i kurti miestą Ptolomėus atėjo, tame jis palikto žalnėrū daugumą ant apšergėjimo.

4. Ir kaip jis i Asdodą buwo atėjęs, parode jie jam, kaip Jonatas bašnyczą Dagon, priegtam

ir miestą buwo sudėginęs ir ispuštijęs, ir kaip numirtusųjų lawos nat šen ir ten išbarstiti gullėjo, ir kaukarėlei pakellis? buwo ant jų užmesti. po kurreis numirtusieji pulkais buwo palaidoti.

5. Ir pasake Karalui, Jonatą tofią iškadą padarust, kad jie jam darytu Karalu ne maloningą. Bet Karalus nieko ne atšake ant to

6. Ir Jonatas taipojau Karalui priešais traukies i Joppe; tai jūdu susikalbėjo, ir pasilikto per nakti podraug.

7. Ir Jonatas palidėjo Karalū iškū uppės, wadinnamos Eleuterus; potam jis wėl sugryžo i Jeruzalę.

8. Ir Karalus Ptolomėus igarwo miestus, iškū Seleuką pas jures, ir pasidrasino Aleksandrą prawaryti.

9. Ir sunte paslus pas Demetriū, kad jis pas jį ateitu, derėjimą su jūmi daryti: tay jissai jam dūšgs sawo dukterį, kurrę Aleksandras turrėjo, ir jam pagėlbėšes. Kad Karalumi pastotu.

10. Ir sake, buf jis gailys Aleksandrui dukterį dawęs.

11. Ir kältino Aleksandrą, buf jissai jo gywasčio ir Karalystės tykėjgs.

12. Jis ir išrōdo sawo pāpykū po wissū ākimis, ir atššyre nū Aleksandro, ir atėme jam dukterį ir dawę tą Demetriui.

13. Ir kaip Ptolomėus i Antiofią buwo atėjęs, usidėjo jis saw abbu wainikū Karalystės Egipto, ir Karalystės Asids.

14. Bet Karalus Aleksandras buwo tū cžė Cilicioje; nės nės kurre miestai czonay buwo nū jo atpūlg.

15. Taygi kaip jissai apie Ptolomėu girdėjo, traukies jis prieš jį, su

su jūmi Parauti. Bet Ptolomėus turrėjo didi žalnėrų pulkų pas sa-
wę, ir traukies jam priešais, ir
pravāre jį.

16. Jį Aleksandras bėgo į Ara-
bią, kad tėnų pašauktų butu. Bet
Karalus Ptolomėus buvo labay
sylingas:

17. Todėl dave Eabdiel, Ara-
biškas, savo swėczui, Aleksan-
driui, galwą nukirsti, ir nusunte tą
Karalui Ptolomėui.

18. Jį Ptolomėus pamirre an-
trėczos dienos po to. Targi za-
nėrei, kurrus Ptolomėus į miestus
buvo dėjės, taipojau buvo žudditi
nū žmonų miestuose.

19. Taip Demetrius Karalystę
igawo šimtame šėgis dešimtame
ir šėkmame mette.

20. Tū czės' surinko Jonatas
savo žmones žydų žėmtje, kad pilti
Jeruzalėje wėl iweiktų, ir dave
pylimū daryt ir šowinio: ginclū
ant tū pastatyti.

21. Tū traukies keli atpūlusijū
pas Karalū Demetriū, ir apstunde
Jonatą, tarydami, kad jissai pilti
abazū apstojęs.

22. Tū Karalus labay supyk-
o. ir traukies greitay į Ptolomais, ir
rāše Jonatui, kad jissai pilti aba-
zū ne apstūtų, ir kad greitay pas
jį į Ptolomais ateitu, czonay jis
noris su jūmi apie kėlis reikalus
susikalbeti.

23. Bet taip Jonatui šis žodis
atėjo, jis ne palowe ummaru bėg-
dams tą pilti apgallėti. Jį paspy-
re kėlis wyresnūsus Izraeliye ir
Plebonus, kurrė su jūmi turėtu
trauktis, ir pasiėles smertnay
patsaiėjo.

24. Jį emę daug brangū stərbū
su sawim, auksu, sidabru ir dras-
panū, ir traukies pas Karalū
Ptolomais, ir rādo malonę pas jį.

25. Targi norint jį atpūlusėjį jo
žmonų apstunde;

26. Karalus taczu jį laike gar-
bėje, taip jis pirma buvo laikom-
as, ir jam padāre didę garbę už
wissus sawo kunigaitęczus.

27. Jį pastiprino jį sawo wy-
rāusos kunigystės šlužmoj, ir
kittosa wissosa garbėsa, kurrė jis
iškikoley buvo turrėjęs; ir laike
jį per sawo wyrāusą prietelū.

28. Jonatas taipjan melde Ka-
ralū, kad jissai wissai žydų žėmti
ir trims walščziems Samarioj' ir
Galilėjoje, mėzlawa atleistu, ir jį
pasizaddėjo už tą walnybę dūti
tris šimtus centnerus auksu.

29. Tai wėlijo Karalus, ir dave
Jonatui grōmatas apie tai, taipo
surasotas:

30. Karalus Demetrius dūst sa-
wo brolui Jonatui, ir žydų žmo-
nėms labas dienas.

31. Mes jums sunczame išraš-
tos grōmatas, kurrė mes sawo
tėwui Lastenui jusū dėl rāšėm,
kad jūs tai žinnotumbit.

32. Karalus Demetrius dūst La-
stenui, sawo tėwui, labas dienas.

33. Mes mislijam sawo priete-
lams ir wiertiems derėjimo: drau-
gams, žydams, gēr daryti, dėl
jū wiertnybės ir prietelystės prie-
mus.

34. Todėl mes patwirtinam kat
kunigai Jeruzalėje, wissą žydų
žėmę ir tris miestus Alverimą, ir
Lydą, ir Ramatą, ir kas prie tū
prigul, palaitytinay turrėtu.

35. Mes jiems ir atleidžiam
wissab, kq jie pirm to Karalui kas
mėtą turrėjo dūti, sawū, sodūwai-
saus, dešėtines, mėzlawa, drus-
kės, czvėg, fortunawimo, mōkėsti.

36. Tū to wisso jie tolaus tur-
wālni buti; ir tolia walnybe jiems
wissados twirtay tur but laikoma.

37. Šios

37. Šzōs grōmatōs iſraēlā reif Jonatui dūti, kad ant ſwento Pālno tā paſawotu, Paip ant ſlor wingōs ir tam tiſrōs wietōs.

38. Taygi Paip Parālus Demetrius pamāte, po wiſſa Paralyſte paſaju ēſant, ir kad ney wiens daugiaus prieſ jē ne einas; tay jiffai palēido ſawo žalnērus nū ſawęs, Paralyſtēje namēj' ēſanczus. Pojną i ſawo mieſtā; bet ſwētū mus žalnerus, kurrus jiffai ſallū, ſe ſēn ir tēn buwo priēms', jiffai pas ſawę palaiſe: todēl namišti žmones jē labay neſente.

39. Bet Paip Tryponas, wyrefnyſis, kurs pirm to Aleſſandro gentis buwęs, pamāte, žalnērus Parālu Demetriu neſenczenczus, trāufies jis pas Arabiſſi, Emaſ, Euel, kurs jaunajē Antiofu, Aleſſandro ſunu, užauginno.

40. Šjē jis melde, kad jiffai tā waiſā jam dūtu, tay jis norētu jē wēl i ſawo tėwo Paralyſtę idėti. Ir paſaſe Arabiſſiui, Paipo ir dēl to žalnėrei Parālu Demetriu neſenczā. Ir taipo wālandā pas tā Arabiſſi paſiliſko.

41. Per tā czēſā rāſe Jonatas Parālui Demetriui, ir melde jē, kad jis tiems, pillije ēſantiems, priſaſytu ſallin trāuftis, ir jam pille nū žalnėrū iſwālnitā, padūti: nēs jie waiſams Izrael daug iſkādōs buwo padārg.

42. Tay rāſe Demetrius Jonatui toipo: aſ ne tiſtay to, to tu nori, bet ir daugiaus garbės ir gėro aſ taw ir tėwo žmoniems padaryſu, Paip wēiſ aſ tiſtay gallėſu.

43. Bet dabar aſ eſmi didzjoj' bėdoj'. Todēl padaryſ man tā gėrā, ir ſuſt man pagālbōs: nēs wiſſi mano žalnėrei nū mangs yra atpūlg, ir ſtėngiaſt prieſ mang.

44. Todēl ſunte jam Jonatas tris tūſtanczus tiſrus žalnėrus: tie atėjo i Antiofiā pas Parālu: ir Parālus iſ jū atėjimmo labay pas ſilintſmino.

45. Bet žmones mieſte paſele maiſtā, apie ſimts ir dvideſimt tūſtanczei žmonū, ir norėjo Parālu užmuſti.

46. Bet Parālus bėgo i ſawo pilli. Tay iweikē žmones ūlyczas, ir pradėjo pilli ummaru bėgdami iſpūſtyt.

47. Todēl Parālus pāwadinno žydus, ſawę apſėrgti. Tay wiſſi žydai pas Parālu atbėgo, ir pėriſdallijos i ulyczas.

48. Ir užmuſe tā paczē dienā ſimtus tūſtanczus wyrus, ir uždege tā mieſtā, ir iſplėſe tā. Tais po jie iſgėlbėjo Parālu.

49. Bet Paip žmones mieſte mās te, kad žydai tā mieſtā buwo tgāwęs, jie nuſtminne, ir ſāuſe Parālausp', ir prāſe paſājaus;

50. Kad žydai palāutu žmones žawinti, ir mieſtā ne wiſſay iſpūſtytu.

51. Tay paſtōjo paſėjus ir, žydai pamette ſawo ginėlus nū ſawęs. Ir buwo didey pagārbinti nū Parālaus, ir pagirti po waiſā Paralyſtę, ir trāufies wēl atgalon i Jeruzalę, ir paſigabėno didi turtā ſu ſawim Parāwime pelnytā.

52. Bet Paip Demetrius wēl paſėjus buwo, ir Paralyſtę ſu paſėjumi walde,

53. Jiffai Jonatui tū dalykū nieko n' iſteſėjo, kurrus jam buwo žaddejs, ir wiſay nū jo atſiſkreipe, ir jam ne dēkawojo už jo geradėjyſtę, ir iſrode jam wiſſā newiernybę.

54. Ue po ilgu potam atėjo Tryponas wēl ſu jāunoju Antiofu; ſiſſai Antiofus Parālum: paſtōjo, ir uſſidėjo ſaw wainikā.

55. Ir

55. Ir atėjo pas jį wissi zalnėrei, Eurus Demetrius buvo atdėkwojgo. Bet kaip jie su Demetriu karāwo, muše jie jį, kad ir pabėgo, ir praware jį.

56. Ir Tryponas ėme elefantus, ir igawo Antioķiā.

57. Ir jaunasis Antioķus rāše Jonatui, ir patwirtino jį jo wyraūsos, Eursiigystės, šlažmoje, ir pawėlijo, kad jis tus fetturis mieštus-gāutu ir palaiptytu, ir karāslaus prietelus butu.

58. Ir sunte jam āuķsinus rykus, ir pawėlijo jam āuķsą prie stālo wartoti, ir purpurą, bey āuķsiną diržą nešōti.

59. Ir Simoną, Jonato broli, idėjo jis i wyresniūt ant žēmės, nū Tyro iķi Egiptą.

60. Bet kaip Jonatas išstrāuke per Enpratą, ir i miestus aplinkuy ējo, tay pas jį trāukies wissi zalnėrei Syrioje. Jam padėti. Ir kaip jissai pas Askalon atėjo, ējo miesczonys jam priešais, ir prieš me jį su garbe, ir jam pasidawe.

61. Potam jis trāukies pas Gazą; bet tie iš Gaza, ne norėjo jį ilėisti, todėl jissai apgulle tą miestą, ir sudėgino prymiesczus aplinkuy, ir išpleše tą.

62. Tay prāše tie iš Gaza pašajaus. Ir Jonatas padāre pašaju su jeis, ir ėme Fellis jų waikū i užstatus, ir sunte jųs i Jeruzalę; bet jissai trāukies tolaus iš žēmės, iķi Damasko.

63. Bet kaip jissai girdėjo, karāslaus Demetrio wyresnūsus su didžu waikū i Bedes Galilėjoje atėjusius, tas žėmes pašinauditi, Eurus Karāslus jam buvo pašdāwgs,

64. Tay jis trāukies prieš jųs, ir palikto sawo broli Simoną žėmeje.

65. Tas trāukies pas Betzurą,

ir apgulle tą ilgū czėsū, taip škau dzey, kad jie ne dryso išpulti.

66. Todėl jie prāše pašajaus. Ir Simonas padāre su jeis pašaju, ir dawe jųs walnay išstrāukitis, ir ėme tą miestą, ir idėjo zalnėrus i widdu ant apšergėjimo.

67. Bet Jonatas trāukies su sawo waikū pas tjerą Genesarą, ir buvo rytmetij' anėsti gātawas, ir atėjo i plyną lauķą Azar.

68. Tay trāukies pagōnai prieš jį ant plyno lauķo, ir turrėjo wiu ną pulķą paslėptą kalnūse.

69. Ir kaip Jonatas Pittą pulķą nutwėre, paslėptasis pulķas išpūle iš kalnū, ir taipojau nutwėre.

70. Tay bėgo wissas waiklas Jonato, ir ney wiens ne pašlikto, kaip tiktay wienu du wyresnųjų Mattatija, sunus Absolomi, ir Judas sunus Kalpi.

71. Tay iplėše Jonatas sawo rubus, ir barste žėmę ant sawo galwōs ir meldėsi.

72. Ir neprietelus wėl užpūle, ir muše jųs, kad pabėgo.

73. Taygi kaip jo žmones, Eurie pirma buvo pabėgę, tai pamāte, jie wėl atsigręže. Jonatui pagėlbėti, ir wijo neprietelus iķi Bedes i jų ābažą. Ir jie taipojau czonay ābažą stāte.

74. Ir tą dieną yra prapūlē apie tris tūkstantis pagōnū. Potam Jonatas wėl trāukies i Jeruzalę.

12. Pėrsšyrimas.

Apie Jonato derėjimą su Rymionais ben Spartānais.

Bet Jonatas pamātes, dabar patogū czėsą gāwgs, pašyre jissai Fellis, Eurus jis i Rymą sunte, derėjimą su Rymionais atnaujinti, ir wėl sudawāditi.

2. Jis rāše taipojau ir tiems iš Sparta, ir dar i Pittas šallis.

3. Tay!

3. Tāgi tāp pāslai t Rymā nu
fāko, atējo jie pas rotā, taryda-
mi: Jonatas, vyrāuslas kunigas,
ir žydū žmones, mus atsunte, tad
tā derėjimā, jau pirma su mumis
padarytā, wēl atnāujintumbit.

4. Ir Rymionai dave jiems
grōmatas ir palydėjimus, tad jie
paėjauje wēl namūn kėlāutu.

5. Ir taip rāše Jonatas tiems
iš Sparta:

6. Jonatas, vyrāuslas kunig-
as, ir žmonū wyresnieji, ir kun-
igai, ir žydū žmones, dūst sawo
brolams, tiems iš Sparta, labas
dienas.

7. Pirm kėlū mėtū jūstū Parā-
lus Arēus, musū vyrāuslam kun-
nigui Oniui yra rāšes, tad jūs
musū broleis ēsat; taip ir ta patti
gromata taip yra skaitoma.

8. Ir Onias priėme jūstū pāslā
su garbe, ir priėme ta prietelystę
ir derėjimā, apie kūrē gromatoje
buwo rāsyta.

9. Ir kaczey mes dabar swētis-
mōs pagalbōs ne priwālome, ir
palinkšminojimā turrim iš Diemo
žodžio, kūrē mes kas dien' skaitom.

10. Taczu mes tiēt paslus pas
jus sunczam, tā brolystę ir musū
ir jūstū prietelystę atnāujinti ir pa-
twirtinti, tad mes to ne užmirš-
tumbim, nēsa jau ilgas czesas yra,
tad jūs pas mus suntēt.

11. Todėl žinnoēt, tad mes
wissadōs ant sawo šwenczū ir ant
kittū wissū apierawojimū, dienū,
sawo maldoje ir apieroje jūstū at-
šmenam: taipgi ir reik sawo bro-
lū atšminti.

12. Ir jūstū garbe ir gērs pasi-
skėsimas, yramums dzaugsmas.

13. Bet mes per tā czėsā daug
bėdōs kentėjom, ir didzus farus
Parāwom su Parāleis aplinkuy.

14. Bet mes jums, ir Pittiems
sawo gentims ir derėjimo drau-

gams, ne norėjom proce daryti
kittūse sawo karrūse.

15. Mēs mes pagalbōs turrėjom
iš dangaus, ir Diems mus apšers
gėjo prieš musū neprietelus ir jūs
pamyne.

16. Bet kadangi mes dabar šits
todu sawo paslu, Numenu, sunu
Antiocho, ir Antipatru, sunu Jas-
sonis, pas Rymionus suntēm, der-
ėjimā ir prietelystę su jeis wēl
atnāujinti;

17. Mes šiems dwiems podraug
prisākēm, tad jūdu ir pas jus nu-
sitrauktus, ir jums nū musū la-
bas dienas dūtu, ir šę grōmatā
idūtu, musū prietelystę atnāujinti.

18. Ir prašom' atrašk.

19. Bet jissai yra išrašas grō-
matōs, kūrē Arēus, Parālus iš
Sparta, mums atsuntęs:

20. Arēus, Parālus iš Sparta,
dūst Oniui, vyrāuslam kunnigui,
labas dienas.

21. Mes randam sawo sėnūse
rāštūse, tad tie iš Sparta ir žy-
dai broleis yra; kadangi abbu
žmones iš Abraomo ateina.

22. Tāgi mes dabar tai žinno-
dami, prašom mes jus, tad mums
rašytumbit, kų jus weišiat.

23. Ir jėy jums patinka, tay
musū galwijai, lobis ir turtas ir
kų mes igalim, tur buti, taip tad
jūstū paczū butu, ir kas jūstū yr'
tur buti taip musū. Tattai prisās-
kēm jums pranęsti.

24. Potam patyre Jonatas, tad
Demėtrio wyresnieji wēl su didēs-
ne mace, ne taip pirma, ateinā,
norėdami jį užpulti.

25. Todėl jis išitraukė iš Jer-
uzalės, prieš jūs t žėmę kmat.
Mēs jissai ne norėjo laukti, tad
jam pirma t jo žėmę ipultu.

26. Ir taip jissai spėgus t nei-
prietelū ābažā sunte, atējo jie ir
K F F F pasāke,

pasāke, kad neprietelei buwo sustātāre, šg nafti jē użpulti.

27. Todēl prisāke Jonatas sawo ābažui ant wāfaro, kad jie budētū, ir per wissq nafti šarmais apsirēdē, ant mužio gatawi butu, ir paštyre žmones aplinē ābažq ant waktōs.

28. Bet šaip neprietelei pamāte, Jonatq ant mužio gatawq ēsant, użpūle jūs bāime, kad jie pašfēle, ir šallin trāufies. Ir kad neywiens tai ne gallētu numanyti, jie daug ugniēs sušurdino šēn ir tēn ābaže.

29. Todēl Jonatas ne mislijo, jūs šallin trāufencius, ikki rytui anksti: nēs jis māte ugni šēn ir tēn ābaže.

30. Bet iš ryto, jis wijo jūs. ir ne galėjo jūs pawyti; nēs jie jau buwo pērējē per uppę Eleutēru.

31. Tay grēžs Jonatas, priēs Arabionus, žabidēis wadinnamūs, ismuže ir išplēše jūs.

32. Ir wēl atsikreipe i Damaston, ir išpūstijo žēmę aplinēu.

33. Bet Simonas trāufies i Askalon, ir i drutus miestus pašaltij: potam jis wēl kreipēs i Joppę.

34. Uis jissai patyre, jūs Demetrio wyresniemslems pašdūti norincius. Todēl jis pirm atėjo, ir iweike Joppę, ir idėjo zalnērus i widdu, miestq apšergti.

35. Potam Jonatas wēl namūn sugryžo, ir susirōdijo su wyresneis seis žmonēs, kad šellis miestus žydu, žēmėje padrutintu.

36. Ir murus Jeruzalėje aušf tesnus padarytu, ir tarp pilliēs bey miesto aušftq murq pašurtu, kad miestas nū pilliēs butu atstirtas, kad tie iš pilliēs ne gallētu i miestq išpulti, ir kad jiems nieko ne privergtu ney pardūtu.

37. Taygi šaip žmones buwo su-

stingę ir pradėjo budawoti, kadangi muras anna pus uppēlēs buwo pargrums, tay jie tą dalį šq wēl pabudawojo, wadinnamajū Copnatq.

38. Ir Simonas pabudawojo pilli Adidq pas Sepēlq, ir padrutino ję, ir apšergėjo ję su drutomis durrimis.

39. Ule Tryponas buwo apšlęs mēs Karalystę Uslq saw pašsawinti ir saw wainikę usldėti, ir jāu nait Antioķu, Karālu, nušawinti.

40. Bet kadangi jissai rūpinos, Jonatq tai drausenti, ir priēs jį trāufenti, jis taipojau jēškojo, šaip jis ir Jonatq sugauti ir uįmušti gallētu. Todēl jis trāufies ties Betsanq.

41. Tay ir Jonatas tēnay atėjo su šetturis dēsimt tūkstanczeis wyrais, geray išrēditais.

42. Bet šaip Tryponas pamāte, Jonatq taip didę macę pas saw turrinti, bijōjos jissai, ir ne dryso po wissū ākiū priēs jį sawo ranę pašēlti.

43. Bet priēme jį su garbe, ir prisāke jam sawo prietelams, kad jį šlownav laiķytu, ir dawe jam dōwanū. ir prisāke sawo waištui, kad jis Jonatui pašlusnus butu, šaip saw pacjam.

44. Ir tare Jonatui: Kam tu žmones taip procawōji: juš muddu šaro ne turima?

45. Dūš jūs wēl namūn trāuftis. Tistai širkis saw mājuma žmonū, šurrie pas tawę pašliktu; ir trāufis su manim i Ptolemais. Šzintq miestq est taw idūsu, ir šittus drutis miestns, ir taw wissus žmones ir urēdninkus paliecawosu: nēs est turru wēl šallin trāuftis. Priegstam aš ir wienintolis tam dabar czonay atėjau: todēl tu norētum bei su manim trāuftis.

46. Jc

46. Jonatas wierijo jam, ir da-
we sawo žmonėms namūn trauk-
tis i žydū žėmę;

47. Ir palaike tikt tris tūk-
stancius pas save. Jis tū jis du
tūkstančių sunte i Galilė; bet
wiens tūkstantis traukies su
jūmi.

48. Bet kaip Jonatas i miestą
Ptolėmais atėjo, užrašindino Try-
ponas durris, ir apkalė Jonatą,
ir jo žmones nudurdino.

49. Ir sunte pėstininkus ir rai-
telus i Galilė, ant platiū laukū,
Pittus žalnėrus Jonato taipojau
nužavinti.

50. Bet kaip jie patyre, Jona-
tą apkalė ir nuzudditą esantį su
sawo žmonėmis, pagraudėno jie
Pitts Pittą, ir pasigatawojo ant
mėgčio, ir traukies drąsę prieš
neprietelus.

51. Bet kaip neprietelei pamatė,
kad jiems reikėse mirti, kadangi
jie norėjo gintis:

52. Atsigręžę jie wėl, ir traukies
ballin. Tay traukies žmones tai-
pojan wėl namūn i žydū žėmę
su pašėjumi, ir apraudojo Jona-
tą, ir Pittus, ju jūmi nuindditus;
ir wissi Izraelitėnai igedėjo labay
dėl Jonato.

53. Ir wissi pagėnai aplinkų
pradėjo žmones sloginti ir wār-
ginti, tarydami:

54. Jie daugiaus ne tur ney
waldono ney apginnimo. Dabar
mes jūs norim užpulti, ir išpa-
stti, ir jū wardą ant žėmės iš-
gaistinti.

13. Pėrstyrimas.

Apie Jonato smėti ir laidojimą, ir
kaip jo brolis, Simon, neprietelus pė-
gallęjęs.

Bet kaip Simonas patyre,
Tryponą didi waiską kruwoj
turrinti, žydū žėmę užpulti ir iš-
ispāstti;

2. Ir pamatė, kad žmonės bu-
wo nusiminę ir nerimamo, atėjo
jis i Jeruzalę.

3. Ir palinksmintojo žmones
tarydams: jūs žinnot, koksius sun-
tius farus, aš ir mano brolet,
ir mano tėwas už žofaną ir šwen-
tybę farawom, ir jūs matėt tą
bėdą, kurroje wissi Izraelitėnai
buwo;

4. Kurroje dėl Izraelio wissi mai-
no brolei prapūle, ir ney wiens
jū gyws yra, kaip tikray aš.

5. Bet dabar aš ne noru sawo
gywasčio czėdyt šimne prispaus-
dimme: nės aš ne esmi gerėsnis
už sawo brolus, ir aš ne noru ge-
raus turrēt, kaip jie.

6. Bet aš noru atškerštiti už
sawo žmones, už musū šwentybę,
ir už musū moteres, ir už waišus.
Nės wissi pagėnai aplinkų, ant
musū inlršo, ir i kruwą susleit,
mus išgaistinti.

7. Jis to palinksmintojimo žmo-
nes wėl drąsus pastėjo, ir pasi-
drąsino,

8. Ir atsakė ant to, šaukdami:
Tu turri musū wyrėsnysis buti,
i Judo bey Jonato, tawo broliū
dū wietą musū farus farauti.

9. Ir mes taw pašlusnus busi-
me, wissuse dalykuse, ką tu mums
prisakai.

10. Tay suwadinn Simonas
žalnėrus i kruwą. Priegtams jis ir
parūpino, kad murus Jeruzalėje
rankęzey turrėjo išbudawoti;
kad miestas aplinkų butu geray
pašawotas ir drutas.

11. Ir sunte Jonatą sunu Abi-
salomi, su waisku i Joppę. Ir
Jonatas išwāre neprietelus iš
Joppe ir igawo miestą.

12. Tay išstraukę Tryponas iš
Ptolėmais, su didzu žalnėrū pul-
ku, i žydū žėmę upulti, ir drauge
su sawim wāde Jonatą apkalė.

13. Bet Simonas traukies pries jį, ir atsigulle į prieką pas plyną lauką šalie Addus.

14. Bet kaip Tryponas patyre, Simoną į savo brolio Jonato vietą vyrėsoju pastojus, ir norinti su jumi muštis, tay jis sunte pašlus pas Simoną, ir sąkydis no jam:

15. Aš Jonatą, dėl pokio pinių nigū skaitlaus, kurrį jis paralui skellėjo iš valgytų, esmi palaišęs.

16. Jey tu dabar man nori šimtatą centnerų sūsti, ir jo du sunu užstatyti, kad jissai nū musū n' atpultu, ir potam pries mus stengtus, kaip butu išvalnytas, tay aš jį tav valną ardušu.

17. O kaczey Simonas geray suprato, tai tik wieną kląstą esant, taczau jis parūpino, kad Tryponui tie pinnigai ir waikū du buwo nusūsti, kad žmones ant jo ne pašlāstu,

18. Jonataną dėl to prapult turrėjus, kad jį ne norėjęs išvalnyti.

19. Todėl jis sunte Tryponui tūdu waikū su tais šimtais centneris. Bet Tryponas savo pažadėjimą ne ištešėjo, ir ne norėjo Jonataną valną išlēisti.

20. Tame tarpe Tryponas ir tolaus traukies, kad į žemę ateitu, ir iškādōs padarytu ir traukies šalie tōs žemės, ant šlyczōs, kuri ties Ador eiti. Bet Simonas su savo waikū wis jam prie šalies buwo. ir kur jissai ipulti norėjo, cze jam tai užgyne Simonas.

21. Atsunte ir tie pillijē esantieji taipojau pašlą iškū Tryponą, kad jissai per pūščią pas jū nusi trauktu, pirm ne kaip Simonas prisidabotus, ir jiems walgti priu wēdintu.

22. Todėl Tryponas norėjo su wissais savo raitelais greitay gā

tawas buti, ir pas jū ateiti. Bet tą paczę nakti pašniggo labay didis sniegas, tas jį užtruškino, kad jis ne atėjo. Potam jis traukies į Galaad.

23. Ir pas Bašamą jis Jonataną ir jo sunu du nužawindino, tie czejau buwo palaidoti.

24. Potam Tryponas wėl šalin traukies į savo žemę.

25. Tay Simonas tēnų nusunte, ir atgabėndino savo brolio lawōną, ir idėjo jį į savo tėwo grabą, Modine.

26. Ir wissi Izraēlitēnai gedėjo raudingay dėl Jonatano per ilgą czisą.

27. Ir Simonas darydino auškų tą grabą iš tašytū akmenū savo tewui ir savo brolams,

28. Ir uždėdino ant to septynis stulpus, wieną šalie Pittōs, tēwui, mōtinai, ir Petturēms brolams.

29. Ir didzus stulpus aplinkui pabudawodino, prie kurrū jis jū šarwus prikabindino, amžinui atsiminnimui. Ir ant wiršaus tū šarwū jis užstatydino ištasytus akrutus, kurrus ant jurū gallėjimattyti.

30. Šis grabas stow Modine, iškū šei dienat.

31. Bet Tryponas wēde jāu nakt Antiochū su klasta aplinkuy šēn ir tēn per žemes, pašol jis jį slapczey nužawinno.

32. Potam jis pats ušdėjo wainišką, ir pastōjo parālumi Aštoje, ir wārgino žydū žemę skaudzey.

33. Bet Simonas budawojo ir padrūtino daugumą miestū žydū žemėje, su storais murais ir aukštoms koryczoms ir drūtais wartais; ir atgabėndino walgti drutus miestus.

34. Ir

34. Ir nusunte pāslus pas Pā-
rālu Demetriu, ir prāse ātlaidōs
tōs sunkenybēs, Purrē jam Try-
ponas buwo uždējs: nēs Trypo-
nas tikt wienā plēšimā ir raz-
bāju wāre žēmēje.

35. Ant to atšāfe Demetrius,
ir taipo rāse:

36. Karālus Demetrius dūst
wyrāuslam Punnigū Simonui,
ir wyresniemslems, ir Žydū žmo-
nēms, labas dienas.

37. Aukšing wainikē su wer-
bais, Purrē jās man suntet', mes
gāwome, ir esme gattawi gēra
pašāju su jummis daryti, ir walš-
cū waldōnams rašyti, Pad jie
jums atlēistu wissā sunkenybē,
Purrē mes pirm to jums atlēisti
žaddējom.

38. Ir Pā mes jums žaddējom,
tai tur wiernay, wissadōs ir twir-
tay but ištēfēta. Wissus drutus
m estus, Purrus jās pabudawojot,
jās turrēt palaišyti ir wartoti.

39. Ir mes jums atlēidzam, Pū-
mi jās per tā czēsā mus este tārti-
nā. Korunawojimo mōfēti, ir
Pittā mēzlawa Purrē Jeruzale tur-
rējo atlikti, mes jums atlēidzam.

40. Ir Purrē mums nor glāšy-
ti, tus mes norim priimti. Ir
tur tarp musū gērs pašājus ir
sandora buti.

41. Šimtame ir septinis dešim-
tame mete, Izrael dar tiktay wēl
nū pagonū walna pastōjo.

42. Ir pradējo rašyti sawo grō-
matosa, ir nusidāwimūse, taipo:
pirmame mette Simono, wyrāuso
Punnigo ir Punnigaišēzo Žydū.

43. Per šī czēsā apgulle Simo-
nas miestā Gazā, ir pyle priēš
tā pylimus, ir šowimmo gin-
Plus, ir ummaru dawe bēgt za-
nērus ant to miesto, ir igawo
wienā Foryczā.

44. Ir tie patys, Purrē ant tōs

Foryczōs buwo, šōš t miestā.
Tay nusigando žmones mieste, ir
wissay nusimine;

45. Ir bēgo su moterimis ir su
waišais ant muro, ir iplēfe sawo
rubus, ir šauke didzu balsu, ir
prāse malonēs, tarydami:

46. Ue Forawoš mus pagal
musū pištenybē, bet buš mums
malonus: tay mes tam rods noi-
rim pašlusnus buti.

47. To pašgailējo Simonas,
Pad jis jūs ne šawindino. Bet
jissai prišāfe jiems iš miesto trāu-
tis, ir buttus wēl cysztidino, t
Purrus jie balwōnus buwo ištātē.

48. Potam jis ištrāuše t miestā,
dēkawojō ir gārbino Diemā. Ir
jis wissas bjaurybes išimdino ir
išpūstidino; ir idējo t tā žmones
Diewo prišākimus laikanczus. Ir
padrūtino tā miestā, ir pabudas-
wojo saw paczam nammus tame
mieste.

49. Ir tie pillie Jeruzalēje ēsans
tieji buwo waistu apguldti, Pad
ney wiens ne teit ne ištēt, neypir-
ti neyp Pā pardūti gallējo, ir taip
didt badā Pentējo, Pad ir daug
žmonū baddu mirti turrējo.

50. Todėl jie prišauke Simo-
nui, ir prāse pašājus, ir jam
pašdawe. Tay išrōde Simonas
jiems malonē, ir palikto jūs gys-
mus; bet jie turrējo šallin eiti iš
pilliēs. Ir Simonas wēl dawe
pilli cysztit nū wissū bjaurybju.

51. Ir tweikē tā dwidešimtoje
ir trēczoje dienoje antro mėneslo,
šimtame septynis dešimtame ir
pirmame mette. Ir ištrāušs t tā
su dēkawonēs giesmemis, ir wer-
bū šāšais, ir wissolēis strunžais-
lais, ir dēkawojō Diewui, Pad jie
nū to didzio smarfininko iš Izra-
el walni buwo pastōjē.

52. Ir

52. Ir prišāke, kad šittā diena
Eas mēta su drazānu pūstū.

53. Ir ant Eālna pabudawojo
jis murus aplink bājnycā, po
pillēs ir tā dar drucāus padrū
tino, ir gymēna aukštay, jis ir
tie, Eurus jis pas sawē turrējo.

54. Ir Eāip jissai pamāte, sawo
sunu Joannā tikrā wyra ēsant,
padāre jis it wyrēsnoju ant wissū
zalnērū, ir dawe jam Gaze gy
wēnti.

14. Pērsyrimas.

Apis Simono pašajingā waldimā.

Szimtame, septynis desimtame
ir antrame mette, Eāālus
Demetrius suwadinnu sawo zāl
nērus, ir trāukies i Medū, jēmg,
saw pagālbōs jēškot priēš Try
ponā.

2. Bet Eāip Arsaces, Persū it
Medū Eāālus patyre, kad jam
Demetrius buwo i jo Eāalystēs
rubējus isitrāukēs, nusunte jis
wienā wyrēsnyit priēš it, ir pri
šāke jam, kad it sugāutu, it it
gymā pas sawē atwestu.

3. Šis wyrēsnyis muše Dei
metrio žmones, ir sugāwo it, it
atwed- it sawo Eāālui, Arsacui.
Tay Arsaces it laiše apšāltā ir dā
we it apšēgti.

4. Tay žydū, jēme gawo ātilsi,
ir pašlisko gērs pašājus, pašol
Simonas gymā buwo. Ir Simo
nas Eāālawo labay geray, ir jē
mei daug gēro padāre; kad jie it
rods per sawo wiešpatē buwo
laišē per wissā jo amžijā.

5. Priegtaw jis iweife su dide
garbe miestā Joppē, ir pašrušt
pagal tā; iš Eurrōs jis i jures
bey i salas ašrūtāis gallējo eiti.

6. Ir laimējo sawo žmonēma
daugiaus jēmes, ir išplātino rubā
jus, ir daug iškālnijo, Eurrē
pirm to prišpāusti ir apšālti buwo.

7. Jis pašaiše Gaze ir Betzurā,

ir villi Jeruzalēje, ir buwo jē wēl
cystijēs; ir ney wiens ne dryso
priēš it stēngtis.

8. Rožnas igymēno sawo dirwā
gerame pašājuje; ir jēme buwo
waislinga, ir mēdzej geray nēše.

9. Wyresnieji turrējo waldimā
be Eāpātōs, ir wiss' geray sudai
wādijo; ir mieszonims labay ge
ray pašēše jū pašpennējimas, ir
pašellawo ginklus ir zopōstā Eā
rāwinui.

10. Simonas aprūpino ir i
miestus ruggiū zopōstā, kad ant
reikalo jie ganna buwo aprūpinti;
ir jis buwo pagirramas po wissā
swietā.

11. Jis laiše pašāju jēmēje, kad
wiens dzaugsmas Izraēlije buwo.

12. Ir Rožnas turrējo sawo wy
niczā ir sawe sodā su pašājumi,
ir ne priwale nieko pišto prišbi
jōtis: nēs ney wiens dryso jūs
užpulti.

13. Ir Eāālei Eyrioje ne gallē
jo jiemis daugiaus to cīs' iškā
dōs padaryti.

14. Ir jissai dawe teisybē jēmēje,
ir apgyne pāwārgusus sawo žmo
nēsa priēš gwōltā, ir pašēškojo
wissā neteisybē, ir išgašsinno nei
labūsus.

15. Šwentēnycziā jis taipojau
wēl šlownay itaise, ir darydino
toje daugiaus šwentū rykū.

16. Ir Eāip Ryme bey Sparte
girdējo, Eāip Jonatas buwo nu
šawintas, Rožnas jo gallējos.

17. Bet Eāip Rymionai patyre,
Simoną jo broli, wyrāusu Eunnis
gu ēsant, ir jēmg waldant, ir ne
prietelus prawārust;

18. Atkāujino jie tā derėjimā,
Eurri jie jau pirma su Juda bey
su Jonatu, jo brolu du, buwo
padāre, ir šurāše tā ant missingiū
toblyczu, ir nusunte tai jam.

19. Tas

19. Tas rāstas buwo ūaitytas Jeruzalėje po žmonų ašimis.

20. Priegtam ir tie iš Sparta, taipo rāše Simonui; Kotponai ir mieščionys Sparte, dūst wyrausiam kunigui Simonui, ir wyresniems, ir Elebonams ir wissiams Žydų žmonėms, sawo broiams labas dienas.

21. Jusū du pašlu atkellāwo pas mus, ir pas mus užeję pašas šojo mums, kad jūs sawo neprietelus wissiškay išmušēt, su dide garbe, ir dabar gėro pašajaus turit: tai mums yra didis džiaugsmas.

22. Mes ir i sawo miesto: Enygas Požnam ant žinnos iragydinom, kq jie mums pašas šojo šittais žodžiais: Žydų pašlu du Numenius Antioko sunus, ir Antipater, Jassono sunus, pas mus atėjo, atnaujint derėjimą tarp Žydų ir tarp mūsų.

23. Ir mes susirodijome, kad šūdu pašlu, su garbe butu priimti, ir kad jū kalba i mūsų miesto: Enygas iragytu, amžinam atsiminimui. Šittq atragq jie rāše wyrausiam kunigui, Simonui.

24. Potam Simonas Numenius wėl nusunte i Rymq, wienq didi aukštnq stydą tēn nugabenti, tūf stanczū swarrū swėrantī, ir derėjimą atnaujinti.

25. Bet kaip Rymionai tq pranešimq girdėjo, tare jie: mes wertay turtim Simonui ir jo waišams garbę padaryti.

26. Uša jissai ir jo žmones kaip karjgeri elgiest, ir Izrael apsaugojo, ir neprietelus prawāre. Todėl pawėlijo Rymionai, kad Žydai butu walni. Ir toktay jie ant mislingiū toblyczū ragydino, kad prie stulpū ant kalno Sion butu pašabinti.

27. Šę sekančę rāstq sudawadijo aštūnoliktos dienos mėnesio

Elul, šimtame septynis dešimtamė ir antrame mette, treczame mette wyrauso kunigo Simono,

28. Saramele, didime surinišimne wyresnūjū Elebonū, ir žmoniū iš wissos Žydū, žēmės: Požnam tai tur buti žinnoma ir ant žinnos, kad per tus didzus sunkius karus, kurie mūsų žēmėje buwo,

29. Simonas, sunus Matatia, iš gimminės Jarib, ir jo brolei, sawo lywasczio ne atbodami, neprietelams sawo žmonų drūtay prieštistenge, kad šwentinyczq ir Diemo žolėnas ne butu išgaistintas; ir sawo žmonėms didę garbę yra pelnę.

30. Uš Jonatas žmones wėl surinko, ir sudawadijo waldimq, ir pastėjo wyrausu kunigū.

31. Alle jam potam numirtus, neprietelei wėl atėjo, ir norėjo žėmę išpāstīti, ir šwentinyczq išgaistinti.

32. Tay pašlele Simonas, ir karāwo karq prieš mūsų neprietelus, ir parūpino mūsų waišui ginklus, ir dawe jiems algos iš sawo paties pinnigū ir lobjo.

33. Ir padrutino miestus Žydū žēmėje, ir Betzurq parubėšij; kur neprietelei pirma sawo ginklus ir karo priprowas turrėjo; ir idėjo Žydus i tq pilī ant apšergėjimo.

34. Jis ir padrutino Joppę prieš jures, ir Gazq prieš Ašdod: nės Gazq pirm buwusi neprietelū pilis; bet Simonas ję iweikė, ir idėjo Žydus i tq, ir sutaisė gerq waldimq czonay.

35. Taygi, kad žmones tq didę Simonowiernybę buwo sawo ašimimis mātę, ir jissiojo ta geradėjystę, kurg jis žmonėms išrōde, tay pastyre jį žmones i sawo kunikū gaisstī ir wyrausq kunigq, dėl jo nobajnystės ir wiernybės wissiemis

šlems žmonėms išrōdītōs, ir kad jis wissadōs stropus buwo, sawo žmonėms gēr daryti.

36. Uēs jo cēsū Diews dāwe palāimōs per jo rankas, kad pa gōnai iš musū žēmės ir iš Jeruzalės, ir iš pilliės buwo išwaryti; ant kurrōs jie buwo išsilaišę; ir išpūle laužan, ir išpūstijo šwentinyczią, ir suarde czystą Diewo šlužmą.

37. Bet Simonas igāwo pilli, ir idėjo žalnėrus į widdū, miestą Jeruzalę ir žėmę apsaugōti; ir jis pabudawojo murus Jeruzalėje aukštėsnus.

38. Ir Karālus Demetrius jam patwirtino jo wyrausōs kunnigystės urėdą.

39. Ir laiše jį per sawo prietelį, ir išrōde jam didę garbę.

40. Uēs jis patyre, kad Xymionai žydū pranėsimą garbių gay buwo klāusę, ir derėjimą su jais padarę, ir jūš į sawo sargybę priėmę;

41. Ir kad žydū žmones ir jų kunnigai buwo pawėliję, kad Simonas jų kunnigaiškėtis ir wyrauslas kunnigas turrētu buti wissadōs, taip ilgay, iškėlė Diews jiems tikrą prārąšą priškėltu;

42. Kad jissai ir wyršnysis turrētu buti, ir turrētu šwentinyczią apšėrgėti, ir waldōnus statyti žėmėje, ir wissas karo priprowas ir pillis sawo waldimne turrėti;

43. Ir tur jam Rožnas žmogus paflusnus buti, ir wissai prisāfimai turrētu jo warden išeiti; ir tur rēditis purpura ir auksinu parēdijimu.

44. Toštay wis tur twirtay ir drutay but laikoma, nū wissū žmonū ir wissū kunnigū, ir neytwiens ne tur priestai stėngtis. Ir neyt wienam ne tur walis buti žmones suwadinti žėmėje, arba puri

purą ir auksiną diržą nešōti, kaip tikstay jam wienam.

45. Bet kurs priest tai Pittaip darys, arba drystu, šittą dawādą suardyt, arba wissaip paniekint, tas tur kaip bidey griešnas Eorai wōtas buti.

46. Taip pažaddėjo wissai žmones Simonui paflusnus buti.

47. Ir Simonas tam pritart, ir pastōjo wyrausū kunnigū ir žydū kunnigaiškėzu.

48. Ir žmones prisāfė, kad šittą rāštą ant missingiū toblyczū rašytu, ir tus pakabintu į bāznyczōs apymurt, wietoj wissiemis rėgimoj,

49. Ir išrašą į karnynyczią dētu, kad Simonas ir wissai jo waiškū waiškai tą wissadōs žinnotu, kur surašti.

15. Pėrskyrimas.

Kaip newiernas Antiošus, ir Xymionai priest žodus wiernas pasiėgę.

Bet ir rāše Karālus Antiošus, Demetrio sunus, iš sallū Simonui ir žydū žmonėms, taipo:

2. Karālus Antiošus dūst wyrausiam kunnigui Simonui, ir žydū žmonėms labas dienas.

3. Kadangi nēkurrie sumišimū darantieji wyrai, man atėme Paralystę, man pūlancę,

4. Už misliju tą wėl igėuti, ir wėl tikriems, kurriems pareitis padūti. Ir todėl aš swettimus žalnėrus priėmėjau, ir ašrutus darydinau, ir noru į tą Paralystę trauktis, kad aš maistą kėlanczus korawoczau, kurrie didę išfādą mano Paralysteje daro, ir daug miestus pūstus padare.

5. Todėl aš tau atlėidžu wissab, kę tau Karālei pirma yra atlėidę.

6. Ir dūmi tau wālę sawo pinsnigus sawo žėmėje kėldint.

7. Ir

7. Ir Jeruzale bey šventinycza tur buti walna. Tu turrėst ir palai Pytiwissus drėtus miestus, Furrus tu pabudawojei, ir iškoley turrė jei, ir wissą Faro pryprową, Furre tu padarei.

8. Ir atleidzu tau to wisso, Eą Faralui skėla, arba Eas Pittaip Faralui pūlas nū šio czėso wissadōs.

9. Ir Ead mes sawo Faralyste wėl tweeksim, tay mes tau ir ta wo žmonėms ir bažnycei dar dū dėsne garbę padarysim, Ead jūs po wissa mano Faralyste bust pa girrami.

10. Szimame septynis dešim tame ir Petwirtame mette, atėjo Antiofus wėl i sawo tėwiską žė me. Ir wissi žalnėrei nū Trypono atpūle pas jį atėjo, ir pasiškė žalnėrū mažumėlis pas Tryponą.

11. Ir taip Faralus Antiofus pastuy į traukies, bėgo jis i Dorą pas jures.

12. Nės jis pamate, Ead jis jau išk wisso sugaišs, ir žalnėrus nū jo atpūlanczus.

13. Bet Antiofus traukies pas tui į Dorą su šimtais ir dwi dešimt tūkstančiais pėstininkais, ir ašūnis tūkstančiais raitėlis;

14. Ir apgulle miestą taip prie žėmės, taip prie wandens, Ead nėy wiens ne galėjo ney išeit, ney teit.

15. Per šį czėsą atėjo išk Rymo Numenius, ir Pitti, su jūmi sus tieji, ir atneše grōmatas išk Faralus ir wiešpaczus, taipo parat bytas:

16. Lucius, Rymionū wyrāusas rotponis, dūst Faralui Ptolomėui labas dienas.

17. Simonas wyrāusas Funnigas, ir žydū žmones pas mus pas lus atsunte, prietelyste ir derėjimą tarp mūsų atrāujinti.

18. Ir mums prie to auksnų šydą, tūkstančū swarū sunte.

19. Todėl mes rāšom išk Faralus ir Pittus wiešpaczus, Ead jie nieką prieš žydus ne darytu, neygi jūs, ney jū miestus ney žėme aptrauktū; Ead ir jie ney wienam prieš jūs pagėlbėtu.

20. Nėsa mes tą šydą nū jū priėmėm.

21. Ir jey ir keli nepaklusnus išk jū žėmės pas jus butu atbėg; tay jūs noretumbit tūs wyrāusam Funnigui, Simonui. wėl atdūti, Ead jis jūs pagal sawo prōwą fos ramotu.

22. Taipojau mes ir rāšem išk Faralus Demetrius, išk Attalus, išk Arėtą, išk Arsacą,

23. Ir išk wissas žėmes, ir Sampsakui, ir tiems išk Swarto, ir išk Dėlo, Mindo, Sezion, Karia. Samos Pampylia. Lycia, Alifarnasso, Rodis, Pasėlis Ro, Side Gortina, Gnido, Cypro ir Cyrene.

24. Ir šittū grōmatū iškrašą mes suntem wyrāusam Funnigui, Simonui, ir žydū žmonėms.

25. I tą tarpą atsigabėno Antiofus dar Pittą waistū pas Dorą, miestą staudzaus apgulti, ir pas taise Faro pryprowas prieš tą ir didzu umaru ant to miesto bėgo, Ead Tryponas tame buwo užras pintas, ir ne galėjo ney teit ney išeit.

26. Ir Simonas sunte Antiofui ant pagalbōs du tūkstančū wyrū, gerus iškirtus vyrus, ir daug auksu ir sidābro ir ginclū.

27. Bet Antiofus tai ne priėmė, ir ne atėssėjo, Eą jissai pirm bu wo sakgs, ir wissay nū Simonu atsišreipe.

28. Ir sunte wieną sawo prietelū, wardu Atenobiu, pas jį, Ead jis su jūmi susikalbėtu, ir taipo sakytur: Jūs tweeket Joppę ir Gai

34. ir pillt Jeruzaleje, Foſtay wi-
slab mano Paralyſtei pūlas.

29. Ir žėmę aplinkuy iſpūstijot,
ir didę iſkādą mano Paralyſtėj' pa-
daret, ir man mano tėwiſkų žėmę
atėmet.

30. Todėl aš tus miestus wėl
iſ juſū iſkėau, Furrus jūs man at-
ėmet, ir wiſkų mėzlawa tū miestū,
Furrus jūs turrėjot, be Žydū,
žėmės.

31. Bet jėy jūs man tai ne norit
atgrajinti, tay dūſit man uš tus
mieſtus penkis ſimtus centnerus ſu
dābro, ir uš iſkādą ir mėzlawa tai
pojau penkis ſimtus centnerus.
Bet jėy jūs ir tai man ne miſlijat
atdūti, tay mes jus aptrāuſime.

32. Alie kaip Atenobius, Parā-
laus prietelus, i Jeruzalę atėjo,
ir pamate ſiorną Simonu elgim-
mą, ir puikystę ſu auſu ir ſida-
bru, ir kaip jis kitoſiu budu buwo
iſrėdits, labay jis dywijos, ir jam
praneſe, kų jam Parālus buwo
iſkėgs.

33. Ant to jam Simonas taipo
atsakė: ta žėme, Furre mes wėl
iweiſėm, yra muſū tėwū tėwiſkų
ir ney wienam kittam ne pripūla.
Bet muſū neprietelei tą per Foſt-
čėſą ſu ſyla ir neteiſybę yra ap-
turrėję.

34. Todėl mes dabar tą mums
pūlancę žėmę wėl paſiſawinom, ir
ney wienam ko n'atėmem, kas jam
pūlas.

35. Bet kad tu to dēl paſiſkundi,
kad mes Joppę ir Gazy esme iwei-
ſę, ſitta yrapriejaſtis: iſ tū muſū
žėmei ir muſū žmonėms daug iſ-
kādōs padaro. Bet tiſt mes uš
tai norim ušmoſėti ſimtus centne-
rus. Ant to Atenobius nieko n'
atsakė;

36. Bet ſupyſo, ir wėl trāuſies
pas Parālu, ir ſakė jam Simonu
atsakimą, ir apie jo ſlowę, ir kų

iſſai buwo mātgs. Tay Parālus
labay inirſo.

37. Bet Tryponas pabėgo ant
wandenū, ir bėgo i Ortoſi.

38. Tay Parālus padare Cende-
bėu wyreſnoju ant žėmės, ſalle
jūrū, ir palikto jam žalnėrus pėſtū
ninſus ir raitelus.

39. Ir priſakė jam, kad iſſai
ābažą padarytu parubežije Žydū,
žėmės, ir kad cze apmūrėtu mieſtą
Cedron, ir pillt pabudawotu pas
kālūs; ir kad Žydams i žėmę
puſtu. Bet Parālus wiſo Trypo-
nų, jė ſugauti.

40. Alie kaip Cendebėus i Jam-
nių atėjo, nutwėre jis Žydus, iſi-
pūstijo jū žėmę, ir žmonū dau-
gumų nužuddydino, ir ſugawo
daug žmonū, ir wėde jūs ſallin,
ir pabudawojo mieſtą Cedron.

41. Ir idėjo i tą žalnėrus, kad
jie cze parubežeis iſpuſtu, ir ſly-
čas iſpūstytu, kaip Parālus buwo
paliepgs.

16. Pėrſkrymas.

Apie Ptolomėo ragbajntę, ſawo oſwju
Simonui iſroditą.

Todėl aukſtyn trāuſies Joannes
iſ Gaza pas ſawo tėwą Si-
moną, ir praneſe jam, kad jiems
Cendebėus buwo i žėmę ipūlęs, ir
kad iſkādōs padaręs.

2. Tay pawadinno Simonas ſa-
wo du wyraſu ſunu pas ſawę,
Judą ir Joanną, ir tare jiems
dwiem: Aš, ir mano brolei, ir
mano tėwo namai iſ maſū dienū
iſſi ſam cžėſui Furrus kārawome
prieſ neprietelus žmonū Izrael;
ir Diews mums padėjo, kad Izrael
tanſų per muſū rankas yra iſi-
gėlbėtas.

3. Bet kadangi aš dabar jau
paſennau, ir ſylōs ne teſkau, tay
juddu turmėta i mano ir mano
brolū wietą ſtowėti, ir turrėta iſi-
ſitrāuſ-

stráuktis, ir už savo žmones Eowoti. Dievas iš dangaus pas judu te essi ir jumi dwiem te padeda.

4. Ir jis išskirdino iš tōs žemės dvidešimt tūkstančių vyrų, ir šellis raitelus. Su šittu pulku traukies Joannes ir Judas prieš Cendebeu, ir nakwynojo Modine.

5. Bet iš ryto, jiems iš Modino į plyną lauką atėjus, traukies didis waistkas taip pėstininkų kaip raitelų jiems priešais. Bet buvo uppe tarp tų dwiejų waistkų.

6. Tay traukies Joannes pas upę, ir grėžies prieš neprietus. Bet kaip jis pamate, žmones bėsbaidanczus, į wādent iėti; tay jis pirma dryso į tą iėti, ir pėrėjo per upę. Kaip pulkas tai pamate, pasekė jie ji.

7. Potam Joannes sudawādijo savo žalnėrus į mūšt, ir stāte raitelus šalle pėstininkų. Bet neprietelei turrėjo toli didėsnį raitelų pulką.

8. Bet kaip Joannes dawe trimittōtė kunigū trimittais, ir neprietus užpūle, tay Cendebeus prgāwo bėgti, su savo waistku, ir buvo daug ižeisti ir nudurti; bet palaikeji bėgo į wieną apmuritą miestėlį.

9. Szittoj' mūšij' buvo ir Judas, Joanno brolis ižeistas; Bet Joannes wijo neprietus iškė drutą miestą Cedron.

10. Ir neprietelei bėgo į drutus miestus, žemėje pas Azod. Tay sudėgino Joannes tus paczus apmurtus miestus; Kad neprietelams apie du tūkstančių žmonių praipūle. Potam traukies Joannes wėl namū į žydū; žemę su pašajumi.

11. Bet buvo wiens wyresnysis, ant žemės Jeriko, wardu Ptolomėus, Abobi sunus, tas buvo labay bagotas.

12. Ir wyrausas kunigas Simonas jam buvo wieną dukterėdawęs.

13. Todėl jissai pasididzawo, ir ant to dumojo, kad jis wiešpatimi butu ant tōs žemės, ir jis iždryso, Simoną ir jo sunudu su wylumis nužuddyti.

14. Ir Simonui aplinkuy bėsb traukiant žydū žemėje, waldimus pėrjurėti ir sudawāditi, ir į Jeriko ateinant su savo du sunu, Mattatia ir Juda, šimtame septynis dėšimtame ir šėkmame mette, wienoliktōje mėnesiėje, wadinnamoje Sabat;

15. Tay priėme jės sunus Abobi į savo pilį, wadinnamą Doš, ir kėle jiems šlowną czėsnį, bet tai buvo wiena flasta: nės paslaptomis jis toje žalnėrus paslėpe.

16. Ir kaip Simonas ir jo sunu du linksmi buvo, ir geray pasigėre, kėlėsi Ptolomėus su savo tarnais, ir ėmę savo ginflus, užpūle Simoną pas czėsnį, ir užmusė jį, ir jo du sunu, ir tarnus.

17. Szittą baigę newiernybę pas dāre Ptolomėus Izraeliję; ir iškė rōde jam tokią pištenybę už jo geradejystę.

18. Potam jissai tai rašė Parāslui Antiochui, ir melde, kad jissai jam žalnėrus ant pagalbōs šūstu, žemę ir miestus su wissa nāuda iweikt.

19. Jis ir nusunte wieną pulką į Gazą, Joanną nužawinti; ir rašė wyresniems, kad jie pas jį ateitu, tay jis norys jiems didę algą ir dōwanū dūti.

20. Taipojau jissai ir sunte žalnėrus, ir Jeruzalę ir šwentinyczą iweikt.

21. Bet wiens pašlas pirm atėjo į Gazą, tas pašakė Joannui, jo tėwą ir jo broliu du nužudditu esanczu

ėfanczu, ir kad jau apsteliota, kad ir jis turrys but nužawintas.

22. Kaip Joannes tai išgirdo, labay jis nusigando, ir dawe sugauti tus žmones, kurie buwo atsusti, jė nužawinti; ir kaip jissai išbrado, kad jie jė norėjo nužawinti, dawe jissai jė nužuddit.

23. Bet kę Joannes potam to:

Galas pirmųjų Knygų Mafkabė.

laus padaręs ir karus, kurie jissai karawęs; ir kaip jis karawęs ir budawęs:

24. Toktay wiss' surašyta yč Pnygas tam ypaczey darytas, nczėso jo waldimmo. Kaip ilgay jissai po sawo tėwo galwos wprais su Funnigu buwęs.

Antros Knygos Mafkabė.

1. Pėrsėprimas.

Apie šwentę bažnyčios, pašwentimmo.

Mes žydai, jussu brolei, Jeruzalėje ir per wissą žydų; žėmę ėsantieji, wėliam jums žydams, sawo brolams, Egiptoje ėsantiems, palaimą ir išganimą.

2. Diewas te pėrėgnoja jus, ir te atšminna sawo derėjimo, Abraomui, Izaokui ir Jokubui, sawo wierniems tarnams, žaddėtojo;

3. Ir te dūde jums tikray wierną širdi, kad jās pagal Jo žeką, nę twirtay ir be palowimmo pašlėgtumbit;

4. Ir te dūde jums, kad jus su dzaugsmu klausytumbit jo prisakimū, ir te palinėsmina jus.

5. Jissai te išklausą jussu maldą, ir t'essie jums malonus, ir te neprastoja jus bėdoje.

6. Taip mes wissados už jus Diewą meldzam.

7. Mes jums rāšėm sawo didzausoj' bėdoj', kaip Jėsonas ir jo draugai nū šwentos žėmės ir nū Faralystės atpūle,

8. Ir sudėgino musū durris, ir praliejo nekaltą kraują. Tay mes meldėm, ir Ponas Diewas mus išklausė. Ir mes jam apierawojom pyragū, miltus, ir uždė-

gėm lampas, ir uždėjom šwentitą dūną.

9. Ir norim, kad jās dabar šwentę bažnyčios, pašwentinnim su mumis šwėstumbit, menėsto Kasleu.

10. Rāšyta šimtame šėšis de šimtame ir dewintame metė, czėso Faralaus Demetrio: Mes Jeruzalėje ir per wissą žydų; žėmę ėsantieji, su wyresneiseis, ir Joannes wėliam Aristobului, Faralaus Ptolomėo mošytojui, iš Elebonā gimminės ėsanczai, ir Pittiems žydams, Egipto; žėmėj' ėsantiems, palaimą ir išganimą.

11. Mes wertay Diewui dėkawojam, kad Jis mus iš tokiōs didzosės bėdos išgėlbėjo, kurie mes prieš toki sylingą karalū turėjom gintis.

12. Mes Pons Diewas musū neprietelus iš šwento miesto išwārė, iškėi i Persiją.

13. Czonay Faralus su sawo nepėrgalėtinu waistu buwo bažnyčioje Lane užmuštas, per Pytryšė Elebonū Lane.

14. Mes Antiochui tén atėinant su sawo gentimis, pas diewaiczę Dianą, nęp ję westi nortė, ir wissus pinnigus iš bažnyčios atimti, fraiti frauti;

15. Ir

15. Ir Elebonams Uane tus atnešant, ir jam su šelleis i bažnyčią pastuy jį;

16. Ir žudde jį, ir wissus, su jūmi šanczus, ašmenimis. Potam jie jį sušappojo i stūkšius, ir išmette tus laukan.

17. Ponui Diewui te esle garbe wissadės, kad jissai bediewjus tai po nužudęs.

18. Togidėl, kadangi mes ant dwidešimtės ir penktės dienos meneslo Kasleu mislijam apczysti jimą bažnyčios šwęsti, mes tai jums norėjom pranešti, kad ir jūs su mummis tą paczę šwentę šwęstumbit, kaip ta diena yra šwenczama, kurroje Uėemias ugnį rādęs, bažnyčią ir altorū bebuda wodams, ir wėl apierawodams.

19. Uės kaip musū tėwai i Persiją buwo šallin gabėnti, tay Elebonai tą ugnį nū altoraus i gile sausą dūbę pakawojo, ir išlaikę, kad tai nieks ne ištirtu.

20. Bet kaip po šellū mētū Uėemias, pagal Diewo walg nū Elebonai buwo nummūn sustas, tay jis tū Elebonū waišū waišus sunte, kurrie ugnį buwo pakawoję, kad tą wėl sujėštotu. Bet kaip jie mums pasáfe, jie neįjošios ugniės, bet drumstu wandent rādo.

21. Tą jissai jiems paliepe šėmti. ir atnešti. Ir kaip wissab apierawojimui buwo pagatāwita, tay Uėemias paliepęs, kad jie ta wandent ant málkū ir apierōs, ant málkū gullinczōs, užlietu.

22. Ir jiems taipo padarus, ir šaulet geray užėjus, ir debessims pragaifus, tay ussidege didis kof, sai ugnis; to jie wissi dywijos.

23. Tay pradėjo Elebonai ir žmones Diewą melstis, iškli ta apiera buwo sudėguši. Ir Jonai

tas pirms giedojo, ir Pitti pastuy jį gėdojo su Uėemiošu.

24. Bet šitta buwo Uėemios šaus malda: Pone Diewe, musš Diewe, tu wissus daiktus sutwērei, ir pribijotin's essi sylingas ir teisus, ir mielagirdingas, ir wiens tikras Faralus ir pamōstytas.

25. Tu wiens essi wissas dōwas nas dūdas, tu wiens essi teisus, wissogalts ir amžinas, tu žmones Izrael išgėlbi iš wisso pikto, tu musū tėwus saw pastyre, ir jūs pašwentei:

26. Priimę tą apierą už wissus žmones Izrael, ir apsaugof ir pašwentinę sawo tewiškę.

27. Suwest mus išdrastytūsus wėl i Prāwą, išgėlbė tus, kurrie pagōnams tur šlūžyti, ir įzwelę i mus papeiktūsus, kurrū kōžnas baidos: kad raczan pagōnai patirtu, tamę musū Diewą šanti.

28. Korawof, mus prispāus dzenczus, ir didey bešpūstydamimums wissą gėdą padaranczus.

29. Šodinė sawo žmones wėl i sawo šwentą wietą, kaip Moiz zėšus pasáfgs.

30. Potam Elebonai laupsės-giesmės pagiedojo, iškli apierai susdėgus.

31. Potam liepe Uėemiošus wandens pālaižą ant tū didelū akšmenū lieti.

32. Tay ir czonay liepsna iššōs kō; bet ji pastōjo sugaišinta nū ugniės liepsnōs ant altoraus.

33. Toktay umay žinnoma passtōjo, ir iškli Persionū Faralū atėjo, kaip toje wietoje kūr ugnį bus wo paslėpę, wandens buwo rādę, ir kursai apieras buwo uždėgę.

34. Tay ir Faralus tai pabandę, ir dāwė tą wietą per šwentą laispyt ir aptwērti.

35. Ir

35. Ir daug pinnigū priedėjo.

36. Ir Uėmiošaus drangai wadinno tē wiētā Uėšpar, musū žodžiū kalbant, apcystijimā; ir Pelli jē ir wadinno Uėptar.

2. Pėrsėprimas.

Apie pasėpimā derėjimo. (Konės.

Randama yra ir rāštūse, kad Jeremias prārakas, tiems kurie buwo šalin westi, buwo prisākęs, kad jie tē ugnī drauge imtu, kaip pirm pasakęta.

2. Ir jiems žokanā drauge dāwgs, ir prisākęs, idant jie Pono Diemo prisākimā ne užmirštu, ir nesidūrus išsiwadžotis, kaip jie ankšnius ir sidabrinnus balwonus ir jū grožybę pamatys.

3. Ir jiems tū dalykū dar dāwgius prisākęs, kad jie žokanā iš sawo širdiės ne išlėistu.

4. Taipojau ir tai stowėjo tam patim rāste, kad prārakas pagel Diemo išākimā jiems paliepgs, kad jie luddijimo šėtrā, ir derėjimo, šryng drauge imtu.

5. Taygi jiems pas tē palnā atėjus, * ant kurio Moizėsus buwgs, ir Pono Diemo tėwiškę pamatys, rādo Jeremias nekurę daubā; toje jis pakawojo šėtrā ir šryng ir altōru rušinnimo; apierōs, ir užrašinnu tē šylę.

* 5 M. 34, 1.

6. Bet Pelli, taipjan drauge einanczujū, norėjo tē šylę idaboti ir paženklini; bet jie ne galėjo tē rasti.

7. Kaip Jeremias tai patyre, išėolojo jissai jūs, tarydams: tē wietā neywień's žmogus ne tur rasti, ney žinnoti, išėiŋol Pon's Diemo's sawo žmones wēl i Pruwā suwes, ir jiems malonus bus.

8. Tadda jiems Pons Diemo toktai beje žinnomā darys. Ir tadda žmones mattys Pono Diemo

garbę debeslė, kaip jissai Moizėsaus czėse pasirōde, ir kaip Salomonas meldęs, kad jis tē wietā šwentyt norētu.

9. Ir Jeremias pāsakojo jiems taipojau, kaip Salomonas buwo apierawojęs, kaip bažnycza šwentita ir bažnycza gatawa buwo.

10. Ir kaip Moizėsus Pona Diemā meldęs, ir ugnis iš dāwgius apierā sudėgino, tiekajau ir Salomonas melde; ir ugnis sudėgino ir dėginnimo apierā.

11. Ir kaip Moizėsus sakęs, jo apierā nū ugniės sudėgusę, ir ne suwālgitā;

12. Taipu ir Salomonas aštūnes dienas apierawojo.

13. Tai wiš randama rāštūse Uėmiošaus czėse rāšytūse. Ir lyg kaip jissai Karālū, prārakū, ir Dowido knygas, ir Karālū grōmatas apie apieras wēl sujėkōjęs, ir knygū zopostā pastellawo;

14. Taipu ir Judas padāre, ir tas knygas, kurros zėmeje kātams esantiems buwo prapūlusos wēl surinkęs,

15. Ir mes turrim tas pas sawę. Jeygu jūs tū norit šaityti, tay atšigabėndiŋit tas iš musū.

16. Ir kadangi mes tē šwentę norim šwėsti, mes tai jums norėjom rāšyti; nės jums pareitis, tē taipojau šwėsti.

17. Bet mes Diemu nustieŋim, Pona Diemā, sawo žmones pagėlbanti, ir tėwiškę mums atdūdanti, butent karalystę, ir funnis gū uredā.

18. Kaip jis žokane pažaddėjęs, bewēl musū sustimlenti, ir mus iš tolimo swieto tē šwentā wietā wēl suwessenti;

19. Kaip jissai mus tiekajau iš didžū wargū išgėlbėjęs, ir tē wietā czystijęs.

20. Bet

20. Bet nusidawimas apie Ju-
da Mafkabeu, ir jo brolus, ir
apie cystijimą vyrąsio Eunnigo,
ir kaip altoru šventino;

21. Ir apie Eārą prieš Antio-
chu glowingait, ir jo sunu Eupa-
torą;

22. Ir apie žėnklus nū dangaus,
tiems, kurie žydū wiera wiernay
apsaugojo, pošrodzusis; Kad jū
tofs mažas pulkas wissā žėmę iš-
plėję, ir didi pagonū pulk pabėg-
tinay išmuše, ir jūs parvijo.

23. Ir tolaus apie bažnyčią,
kaip tą wėl pabudawojo (kaip
tai wissur žinnoma) ir miestą sa-
wo walnybę wėl atgawo; Kad
wissi Pitti prisakimai pamėsti, ir
wienof Pono Diewo tur but pil-
domi, mums dabar gėro ir ma-
loningo išanczio.

24. Tai ir Pitto daugiaus, Eā
Jasonas i penkias Anygas sura-
šęs, mes mislijam czonay trumpi-
jausey surašyti.

25. Nės mes matom, kaip
skaitlus yra sumaišytas, Kad sun-
tu bus, nusidawimus, Kadangi
taip samisrey Eruwóje gul, da-
wadnay surašyti.

26. Todėl mes taipo norijom
sudawaditi, Kad žmones rods skai-
tytu, ir lengway palaišyti galėtu,
ir Požnam butu naudinga.

27. Ir teisybę kalbant, mes su-
prantam, Kad mums taipojau per-
sunku nor buti, Kad mes tofią
procę apsiēmė: nės cze reikia
daug darbo ir daug procės;

28. Kaip ir be darbo ne atlie-
kama, Kad walgt nori stelleti, ir
šweczus primylėti. Taczu mes
ne norim to atboti, ir šę procę,
Pittiams tūmi paglūžyti, rod's ap-
simti.

29. Nusidawimuse ne norim
Pittai rašyti, bet jūs palikti, kaip
je pirm yra surašyti; tištay Eā

mes tus trumpiaus norim su-
rašyti.

30. Ir kaip cimmerninkas, nāu-
jā buttā budawodams, ne tolaus
mislij', kaip tišt taipo daryti, Kad
twirtas butu; bet kaip tą nor
molawoti ir išgrąžinti, apie tai
jissai Pittam dūst rūpintis:

31. Taip ir mes norim daryti,
ir tam, kurs tus nusidawimus
pirmjāus surāšę, dūsim apie tai
rūpintis, kaip jissai wis Eāgi Eal-
bėjgs, ir wissus dalykus tištay
bus sutaisęs.

32. Bet mes ne norim dau-
giaus daryti, kaip tišt wissigēq
surāšimā trumpjausey sutraukti.

33. Ir dabar nusidawimū prad-
zią pradėsim, ir toktai iš pradžos
kalbėti, Kad ne pirmieji žodžei di-
desnt butu, kaip wiss nusidā-
wimai.

3. Pėrštyrimas.

Kaip (Arbas bažnyčioi' Jeruzalėi' prieš
Eliodoru apsaugotas buvo.

Kaip wėl gerame pakājuje Jeru-
zaltje gywėnama, ir Diewo
prisakimai gražey buvo pilnawo-
jami, Kadangi vyrāusas Eunnigas
Onias taip nobažnas buvo, ir ne
palāudams ant tū pridabojo:

2. Buwo ir Paralei parāginti,
miestā pagarbinti, ir sunte brān-
gias dōwanas i bažnyčią;

3. Taip Kad Seleukus, Parā-
lus iš Aslōs, iš sawo walsczū
pristyre wissus mōkesczus apie
roms reikiamus.

4. Alle buwo tū cžis wiens baž-
nyczōs užweizdas, wardu Simo-
nas, Benjamitėns, tas feršijo ant
vyrāusio Eunnigo, todėl, Kad jissai
jam jo walg mieste ne pėrleido.

5. Bet Kadangi jam Onias bu-
wo per sylingas, trānfies jis par
Apolloniū, Trasėjo sunu, wrau-
saj žėmoje Syrioje ir Penicėje.

6. Ir

6. Ir saŭe jam, kaip Dievo ūkyne Jeruzalėje per mierą pilną pinnigais ėsanti, ir labay daug tu pinpīgū, furteis ne privalu apierai; ir karalus geray gallys tus atimti.

7. Taygi kaip Apollonius pas karalus atėjo saŭe jis jam, k̄ jam Simonas apie pinnigus buwo planėšes. Tay paliepe karalus Eliodorus, sawo kamārponą, ir prišaŭe jam, kad jis tus pinnigus atgabėntu.

8. Tas tolydžaus pasiŭkės pras mane, buŭ reiktū jam mōkesczus rinkti žemoje Syrioje ir Penicėje. Bet jo mišlis buwo, karalaus prišakimą išpilditi.

9. Bet kaip Eliodorus į Jeruzalę atėjo, ir wyrāušlas funnigas j̄ meilingay buwo priėms, tay jis jam pasakojo, k̄ jam wieš, pats pranėšes, ir kodėl jis cze ėšas, ir klāuse, ar taipo butu ar ne?

10. Tay atsaŭe jam wyrāušlas funnigas: yra dalyŭas padėtas wiernam paŭawojimui, našlėms ir sirrātoms pūlasis.

11. Pálaiŭas yra Tobioŭaus Jr̄ Pano, furs garbės wertas wyr̄s buwo. Ir iŭ wiŭso taipo ne stow, kaip iŭdawėjas Simonas pasakės; nės nierra daugiaus kaip Petturi šimti centnerai sidābro ir du šimtu centnerū auŭso.

12. Priegtam tai butu didis nes labumas. Kad tai pas atimtu, ir tus, furrie sawo turta paŭawotinay paliecamojo ūwentai bažny, czei, po wiŭsa swieta taip didey pagārbintai ir wálnai, apie sawa j̄ prigāntu.

13. Bet Eliodorus pasiŭkė prie karalaus prišakimo, kad jis turrys tai atimti.

14. Ir atėjo ant neŭurrōs die, nōs tam pasiŭrtōs į bažnyčią, ir

norejo tai pajūrēt. Tay pasiŭkė dide bėda po wiŭsą miestą.

15. Klebōnai gullėjo sawo ūwentoje grožybeje pas altōrū, ir ūauŭe Diwop' danguj ėsanczop', furs patsai prišaŭe, kad pagulditą dāiŭtą ne reikia pagānti; kad jissai žmonėms jū turtą, į tą wietą wiernay pagulditą, norētu išlaiŭyti:

16. Bet wyrāušlas funnigas taip raudingay pasirōde, kad į j̄ ney wiens ne galėjo be didzio paŭsigallėjimo žurėti; nės galėjai tai ant jo matyti, kadangi jis ant wėido taip buwo pablyŭšes, kaip kad jis didzoje bėdoje b' ėšas.

17. Nės jissai taip labay buwo nuŭsigandęs, aŭia ir wiŭsas drėbūjo. J̄ to wiŭsai galėjai numanyti, kaip didey jis širdij' pasirūpino.

18. Bet žmones šėn ir tēn po nammais subėgo, ir meldėsi Diewā iŭ wieno; kadangi jie mātė, kad bažnyčja turrēsenti but panieŭinta.

19. Ir mōteres apsirēde žāŭais, bėginėjo ant ŭlyczū aplinŭy; ir merges, furros Pittu cžesu į žmones ne iŭeidawo, bėgo po wartais ir ant murū, Pittos gullėjo į lāngus.

20. Ir iŭ wieno wiŭsi paŭile sawo ranŭas danguna bešimelzdamos.

21. J̄ abbiejū ŭallū buwo labay pagailingay žurēt, kadangi žmones tarp sawgs per mierą buwo nuŭsigandęs, ir kad wyrāušlas funnigas taip bāimės pilnas buwo pastojęs.

22. Bet jiems taip wiŭsigālin tieŭ Diewā be meldantiems, kad jissai lobt tū, furrie tą czonay buwo paguldęs, išlaiŭytu:

23. Mišlis

23. Mislis Eliodorus tai atlie, tas jam buvo paliepta. Ir jam pas Dievo: krynę bestowint su žalnėreis, (iš tōs pinnigū išimati)

24. Padare wissagālysis Dievas didi žēnklā, kad jis, ir aplink jį, išantieji iš tōs Dievo maciēs nu, stēbėjo, ir i didę bāimę ir išgastē ipūle.

25. Nės jie pamāte žirgā, gražey išrēditā, ant to sedėjo bairūgas raitelis, tas bėgo iš wissōs sylōs ant Eliodoro, ir pardauze jį su pirmutinimis kōjomis; ir raitelis ant arklio sēdis buvo wissay āuksinu šarwu aprēditas.

26. Jie pamāte ir du jaunikāczū, drutū ir gražū du, ir labay geray aprēditu, tūdu stowėjo Eliodorui i abbi pussi, ir plēte jį ne palāudamu,

27. Kad jissai iš apgaisimmo ant žēmēs parpūle, ir jam ākis prapūle.

28. Tay šme jį, ne senney su didzu puikummu, ir su wissais sawo žalnėreis i šarbnycziā tėjusi, ir išneše jį ant krāsēs šallin; ir jo macis jam nieko ne gēlbejo.

28. (Kad žmones rēgimay ant jo Pono Dievo mact galėjo pamatyti). Ir jissai gullėjo kaip la wons, ir n y žodzio ne pašalbėjo.

30. Bet žydai laupsino Diewā sawo bašnycziā taip pagārbinusi. Ir bašnycziā, pirm pilnā bāimēs ir išgasczio būwusi, pastōjo dzaugsmo ir linksmybės pilna, po to žēnkle wissogalinczo Dievo.

31. Bet Pelli Eliodoro gentys atėjo ir melde Oniā, kad ben jissai Diewā melstu, kad tas Eliodorui jau bemėrdenczam, šweikatā norētu dowanōti.

32. Bet kadangi wyraūsas Punnigas prisirāpino, karālu piktā mist turrēsenti ant žydu, būf jie

Eliodorui ko pikt padarę; apierati, kas jam už jį, kad šweiks pastōtu.

33. Ir jam be meldzent, wēl pasirode annūdu jaunikāczu, kas wo pirmūse ruhūse, ir šafe Eliodorui, dėkawōt tu dider wyraūsam Punnigui Oniui: nēs jo i l tam Pons Diews šweikatā dowa nojo;

34. Ir apsaupē wissur tā didę Pono Dievo mact, kadangi tu iš dangaus esi plact s. Ir kaip jū u buvo pašbėjusi, jūdu ne tuwo mattyt.

35. Bet Eliodorus apierawojo Ponui Diewui, ir jam daug žadėjo, kad jam šweikatā buvo atdāwgs; ir dėkawojo Oniui, ir wēl potam nušellawo pas karālu,

36. Ir pasāke kōznam, kaip jissai sawo ākimis aušsczāusojo Diewo dārbus buvo mātgs.

37. Ir kaip jį karālus plānse, furri jis mislytu, kad tā galētu i Jeruzalę sūsti, furs kā atlikti galētu; atsāke jam Eliodorus:

38. Jy tu kōst neprietelu turri, arba wienā, furs tamę kēta iš karalystēs išwarvti, tā tēn nusust. Kad tas taipo bus plēktas, kaip aš, o jis gyws išlikti, tap tu tā miel' galli wēl priimti.

39. Nēsa Pons Diews pra sylingas toje wietōje; ir sawo gywēnima dangus' turyss, daboja ant tōs, ir tā apsaugōj; ir furrie tā iškāditi nor, tus forawōja jis, ir pāmuša jūs mirtinay.

40. Tai butu ganna apie šarbnycziā, ir Eliodora.

4. Pērslyrimas.

Kōs kuminas sušwaidijimas rābosi dēl wyraūsōs Punnigstēs po Antiokū pradētas.

Bet Simonas, furs buvo šarbi bā ir sawo tēwiskę taip išdrōdiję, apštelbe Oniā, būf jissai tōn

tos nepalaimos butu kalbas pa-
stojęs, kūrė Eliodorui tikėtos.

2. Ir jis kėlino, būl jissai ty-
kojas viešpatim žėmėje pastoti;
norint jis taczau miestai wissą gėrą
padare, ir su sawo žmonėmis
wiernay mislijo, ir stipray laiše
Diewo prisėkimus.

3. Bet kaip n'apykanta ir pa-
dėjimas taip didis pastoto, kad ir
dėl to Simono draugai kallis nu-
šawinno;

4. Ir Onias pamate, kad daug
ne gėro iš tos nesandorės rassis;
kadangi Apollonius wyresnysis žė-
moje Syrioje, taip labay saute, ir
Simono, saw walnystę patwirti-
no, pasikėle jissai pas Karalū,

5. Ne sawo žmones apstusti,
bet žėmei ir žmonėms ant gėro.

6. Ties jissai mate, jey Karalus
pagalbės ne dūsęs, kad tai ne gali-
mas dāikts busęs tolaus pašaju
išlaisyti, ney Simono saw walnys-
tę apdrausti.

7. Bet kaip Seleukus buwo mir-
ęs, ir waldimmas Antiochui glo-
wingamjam buwo tėfęs, jėfkojo
Jasonas, Onio brolis, wyrāusu
Punnigu pastot.

8. Ir pažaddėjo Karalui, jey jis
jam tai ištaisytu, tris simtus ir
šešis dėsimt centnerus sidābro;
ir iš Pitto jam pūlanczū mōfesczū
astūnis dėsimt centnėrus.

9. Priegtam jis ir pažaddėjo
jam užrašyti simtus ir penkis de-
simt centnerus; jey jam pawēlitu,
žaislū namus czonay sutaisyti, ir
tus Jeruzalėje pamokinti pagal
Antiochenū budą elgtis.

10. Kaip Karalus tai pawēlijo,
ir Jasonui ta wyrāuso Punnigo
glužma tėfo, jaukinno jissai toly-
dzaus sawo žmones ant pagonū
pasielgimmo.

11. Ir gražus wiežlibus elgi-
mus, sennū Karalū statytus, jis

wissay paniekino, per Joanną
Eupolemo tėwą, kurs t Rymu
buwo sustas, su Rymiona s deri-
jimą daryti; ir išgaisinno jennu
wiežlybus istatimus, ir pramān-
kittą newiežlibą budą.

12. Po pilliės jissai budawojo
žaislū namus; ir pawēlijo kad di-
dzausay nušgentėji jaunikaicys
czonay turrētu pagonū pasielgim-
mus prisimokintis.

13. Ir tas pagoniškas pasiel-
gimmas taipo wiršū gāwo,

14. Kad ir Elebonai ney apierės,
ney bažnyczos daugiaus ne atbōjo,
bet begte bego t žaislū namus, ir
rėgėjo, kaip su pilline žaizdawo,
ir kittus žaislus pramanydawo.

15. Ir Pittaipo sawo tėwū budą
pamėtę, pagonū elgimma pr-
brangėsne laiše.

16. Bet jie turrėjo tai ir gražy
užmokėti. Ties Diews sunte ant
jų tus paczus, kurrū žaislus jie
norėjo prisimokintis, kad tie jų
turrėjo porawoti.

17. Ties su Diewo žodzio ne raiš-
kūtyti; tik pastuczāus' randasi.

18. Ir kaip žmones tą didijį žaislū
Tyre laiše, ir Karalus pats czonay
priebuvo,

19. Sunte tas wēhans neprieto-
lus Jason kallis Antiochenus, ney
iš Jeruzalės esanczus, kad jie tą
žaislū taipojau pamatytu; ir sunte
jiems apie tris simtus drašmus,
kad iš tū Erfului apierawotu.
Bet tie, kurriems toktai buwo pa-
liepta mate, kad tai ne mandagu
busent, ne norejo todėl tai ant to
wartūti, bet Pittam kōbiam reikā-
lui pašawoti.

20. Todėl, Paczey jis tus pinnū
gus buwo Erfulo apierai suntes,
jie taczau priprowā ašrutams pa-
rupino iš tū pinnigū.

21 Bet

21. Bet kaip Ptolomėjus Pilo metoras, jaunasis Karalus Egiptos žemės, pirmą kartą susijungimo dieną buvo išrašęs, tap Antiochus sunte Apolloniū, Mnestėjo sunu, ant tos susijungimo dienos, i Egiptą. Bet kaip jissai patyre, kad jis ne norėjo priimti i apėkunus, jis wėif atgālos trāukies, mislydams, kaip sawo paties Karalystę pafaijuje išlaikyti galėtu; ir atėjo i Joppę, ir iš tēn i Jeruzalę.

22. Ir buvo nū Jafono ir wisso miesto slowingay priimtas, ir iweistas su žibureis, ir didzu triumfu. Potam jis wēl nukellawo i žemę Peniciją.

23. Bet po tryū metų sunte Jafon Menelajus, pirma minėto Simonio broli, kad jis Karalui pinigū atneštu, ir jam Fellis reikalus primintu.

24. Ir kaip jissai pas Karalū buvo malonę gāwes, labay jis Karalū pašlastodams pagārbino, ir pašlawino wyrāuso kuntingo šlyžiną, ir dāwe Karalui tris simtus sidābro centnerus daugiaus, ne kaip Jafonas.

25. Ir taip su Karalaus palies pimmogromata wēl atėjo i Jeruzalę, ir pasielge, ne kaip wyrāusas kuntingas, bet kaip pasutęs koksai smarkininšas, ir kaip didey baissi kokia žweris.

26. Taip buvo Jafonas, kursai sawo broli iš urėdo buvo išmėstęs, wēl nū kito iš to išmestas; ir turrėjo i Ammonitū žemę bėgti.

27. Ir Menelajus palaike tą waldzią. Bet kaip jissai tus pinigūs, kurrus Karalui buvo įadėjęs, ne galėjo užmokėti, kaip tus Sostratus pillies wyrāusasis, iš jo prašinėjo,

28. Kaip jam Karalus buvo prisākęs, dāwe Karalus abuddu pas sawę atwadinti;

29. Ir atstātes Menelajus, idėjo jo broli Lysimachu i jo wietą, ir Sostratu istāte jis i užweizdą Cypriū žemės.

30. Ir taip wiss' apstellawus, pakēle žmones Taršėnai ir Mallos tai maištą, todėl, kad Karalus jūs sawo neprivenczawotai moterisbei buvo dowanojęs.

31. Tāp Karalus rānfēczey pasie kēle, kad tą maištą nuilditu, ir palikto pastuy sawę kuntingaišt Andronikū per miesto waldoną.

32. Kaip Menelajus tai buvo patyręs, mislijo jis, kad dabar jis czēsą turris, wēl i sawo pirmutinę wietą išigāuti, ir pawoge Fellis aukštinus žemczugus iš bāžnyczōs, ir padowanojo tns Andronikui, ir jis pardawo Fellis Tyre, ir Pittūsę aplink gullinczūse miestūse.

33. Kaip tai Onias patyre, nuė jo jis i wieną waliną wietą, Dapnę, pirm Antiochą gullinczę, ir pabare jį.

34. Bet Menelajus atėjo pas Andronikū wiens, ir pagraudėno jį, kad jissai Onią sugāutu. Tai padare jis ir pas jį ējės, pērkalbėjo jį su Flesta, ir dāwe jam sawo rančą, ir prysėgą pridėjo, kad iš walnybės pas jį ateitu. Lēs jissai žinnojo, Onią ne daug gēro iš jo pastikfinti. Ir kaip jį taip buvo pērkalbėjęs, pērdure jissai jį prieß wissą teisytę.

35. Tai standu buvo girdēt ne tiktay žydams, bet ir daug pagōnū iš to labay suppyko, kad jissai tą gērą wyrą taip buvo nužuddęs.

36. Ir kaip Karalus wissus reikalus Cilicioje buvo atlikęs, wēl namū sugryžo, priėjo jį žydai iš wissū miestū, ir tiekajan Fellis pagōnai, skūsdant jam, Onią be jo Pids Paltybės judditą ēsanti.

37. Ir Antiofus širdingay iš to apšimūtijo, ir gailėjo jam, tą gėrą wiežlibą vyrą taip bėdningay prapūlusi.

38. Ir didey supykęs ant Androniko, davė jam purpuro ir rubą su Pittą grožybenutraukti, ir jį taip po wissa miesta aplinė westi, ir pastucziaus nujudinti ant tōs wies tōs, ant Furrōs jissai Oniā buwo nudaręs. Taip jį Diews pagal jo pelną mel forawojo.

39. Bet taip Lysimakus, iš pamōinnimo sawo brolio Menelajaus, daug iš bājnyczōs buwo pawōgęs, ir tas garšas i žmones buwo išėjęs; susirinko surinkimas prieš Lysimaku, taip tū auštinū žemczugū jau daug buwo prapūlę.

40. Ir surinkimai susirinkus ir labay supykus, išrėde Lysimakus tris tūkstančius vyrus, ir norėdams sawe gwoltu apginti, stāte ant jų wieną sėnā Pytrą wyrāusiā.

41. Kaip mieščzonys tai pamāte, ėme Felli ākmenis, Felli drutas Fartes, Pitti jiems pėlenus barste i ākis.

42. Kad jų taip daug buwo ėkeisti, ir Felli wissifkay ant žmės buwo permušti, o Pitti wissī parbėgo. Ir bājnyczōs plėgiffę su gāwo jie pas šarbnycziā.

43. Potam jie jį per prōwā davė pasūdit.

44. Ir Padangi Parālus i Tyrą buwo atėjęs, trys rōtponū pāslai, wissā reikālā jam pranešę, kad jis dēl to nusidėjimo prōwā darytu.

45. Bet taip Menelajus buwo išluditas, pažaddėjo jissai Ptolomėui daug pinigū, jey jį pas Parālu galētu išmelsti.

46. Tay Ptolomėus wiens pas Parālu ėjo i jo swetlyczā, Furtos jissai wēsinnos, ir pėrkalbėjo Parālu,

47. Kad jissai Menelajus (wissā bėdā pafelusi) palėdo, ir bėdnūs žmones ant smertiės prisūdiję Furrīe taczan ir pas Tattarus buwo nekalti išrašti ir išpažinti.

48. Taip buwo tie, Furrīe žmonū ir bājnyczōs reikālus wiernāsey parūping, be jokios kaltybės nūjauwinti.

49. Tai staudu buwo Felliems iš Tyro, ir davė jųs mandagū palaidūti.

50. Bet Menelajus pasiūstūrėde, iš pagalbōs Felliū macnuū dwār i tarnū, Furrīe iš jo pennijos: ir pastōjo jo ilgtaus jo piktėsnis, ir mieščzonims wissā bėdā padāre.

5. Pėrskrymas.

Koti Antiofus Jeruzalėje smėklumma padaręs.

Jis patim czėsu trančies Antiofus antrą kart i Egipto žemę.

2. Bet buwo mātyt per wissā miestā, per keturis dėsintis dienū paeiluy, ūre raitelus auštinū. Garwūse, su didzeis ragōtineis, i eilę ant mušio sustatytus.

3. Ir buwo rėgėt, taip jie su Pits Pittu mušies, ir su Rydomis bey ragōtineis gynėst, ir taip jū Pārdus traukė, ir i Pits Pittą šōwė, ir taip auštinū ginclai žibėjo, ir taip jie wissokius garwus turrėjo.

4. Tay meldėsi Rožnas kad bene Ro pikt sie ženklai ne pažėm Flintu.

5. Bet atėjo neteiskus Roš garšas, buš Antiofus butu miręs. Tay ėme Jasonas apie du tūkstančių vyrū pas sawę, ir ney wienam tai nežinānt ėjo jissai miestā iweikti. Ir taip jissai murus su saweis buwo pėrweikęs, ir miestā igāwęs,

6. Tay Menelajus bėgo i pilti, bet Jasonas nūjauwindino sawo mies-

mieszonis smarėy; ne mislydams, kadangi jam taip geray pasiseke prieš savo prietelus, kad tai jam didžiausi bėda busenti, bet mislijo, buė laimejimą turrys prieš savo neprietelus, ir laimejo prieš savo mieszonis.

7. Bet jis taczau waldzią ne galėjo įgauti, bet gavo savo algą, taip tą jis buvo pelnęs; ir bėgo su gėda wėl į Ammonitų žemę.

8. Tą jis pastucziaus buvo apstūstas pas Arėtą, Arabų Paralų, kad ir turrėjo iš wiuno miesto į Pittą bėgti, ir wissur buvo pėriselkinėjamas. Ir kožnas jį ne kente, kaip nū Diemo zokano atpūlusi. Priegiam ir kožnas jam kėike, kaip išdawėjui, ir neprieteiui savo tėwisfės; ir taip jis į Egypto žemę pra nuwarrytas.

9. Ir kaip jissai daug žmonų iš savo tėwisfės buvo išwargę, taip ir jis pats turrėjo wazge mirti Lakėdemonų žemėj, kurroj jis mislijo išslaitimą rasses, kadangi cze kelli jo gentys buvo.

10. Bet kaip jissai daug nepalaidūtas buvo pamėtes, taip ir jis pamirte, kad neį wiens dėl jo ne gedėjo. Ir jis ne tikėy ne turrėjo ta gilluėti, kad savo tėwisfėje palaidūtas galėjo buti, bet ir swetimoje šallije neį joki grabą jis ne galėjo gauti.

11. Kaip tai Paralus patyre, mislijo jis, wissus žydušnų jū atpulsenczus. Ir traukies didey bešipėsidams iš Egypto žemės, ir iweike Jeruzalę gwoltu.

12. Ir liepe žalnėrams žuddit be wissokio susimillimo, ką jie tikė rassę ant ulyczų ir namūse.

13. Tą jie smāuge samisėrey jaunūsus ir senūsus, wyrus ir mōteres, waišus ir mergas, irgi paczus kūdikius lopšiuėse.

14. Kad taip per tris dienas

aštūnū dešimts tūkstančių pra-pūle, Petturū dešimts tūkstančių buvo sugauti, ir aštūnū dešimts tūkstančių pardūti.

15. Bet Antiochui tai ne gana buvo, bet jis dryso dar ir teit į šwenczāusą wietą ant žemės; ir Menelajus, išdawėjas, jį wėde i widdu.

16. Tą jissai plėše savo pra-kėikromis ranfomis anas šwentus rykus; ir wissab, ką Pitti Paralei buvo ant bažnyczos dāwę, jei ant gražybės ir ant gražummo, tai wis jis savo griešnomis ranfomis pagrėbe,

17. Ir didey pasipate, ir ne rūgėjo, kad tai Ponas Diemas pėrisleides ant tū, kurrie mieste buvo, jū griekū dėley. Bet tai buvo prie-jastis, kad Diems tą šwentą wietą, taip bjaurey dawe išpūstti.

18. Kittaip lygey Antiochui taip but nusidawę, kaip Eliodorui, Paralaus Seleuko sūstam, šarbnyczą apžurėti; ir buvo, tą prieit norėdams, geray nuplėktas, kad turrėjo nū savo drąsaus apšies mimmo atštrauktis.

19. Wēs Diems ne buvo paslyręs žmones dėl tōs wietos, bet tą wietą dėl žmonų.

20. Todėl turrėjo šwentą bažnyczą taipojau drauge kėsti, kaip žmones buvo korawoti; kaipgi ir jis prieš tai iš žmonų pennėjos. Wēs lygey kaip bažnyczią nū neprietelū buvo iweikta. Ponui Die-wui be kėrsijant; taipo jį wėl į garbę tėjo, Ponui Diemui jiems wėl susimilstant.

21. Bet šaitlus to wisso, ką Antiochus iš bažnyczos išplėšęs, pra aštūnolika šimtū centnerū sidābro; tus ėme jissai su sawim, ir traukies greitay į Antiochią, su tofia puikyste ir didzawimu, kad

jissai

jissai ir missiyo, dabar noris žėmę taip sutaisyti, kad žmones ant tōs akrotais Pellaūti galėtu lygey taip ant jurū; ir jures taip sutaisyti, kad ant tū, waišezotumbai, taip ant žėmės.

22. Ir palikto pastuy sawę Jeruzalėje Pelli užweizdus, pištus žmones, Pilippu iš Prygio, dar pištėsnė ir nelabėsnė už sawo poną;

23. Garyzime Androniku, ir pagal tūdu Menelaju, Eursai wis sus Pittus nelabummu pėrėjo, kad sawo žmones taip didėy maczijo.

24. Bet kadangi Antiochus ant žydū taip wissay buvo supykęs, sunte jissai jiems tą bjauru neprietelė Apolloniu, su dwidešimt ir du tūkstančiais wyrū i žėmę, ir prisake jam, kad jissai wissas užangusus wyrus nužawintu, bet moteres ir jaunimą pardūtu.

25. Alie taip jissai pas Jeruzalę buvo atėjęs, dėjus jis paėjau mylis, ištė sabbatōs dienai, Eursę žydai šwenczia: cze jis rānėš czey prisake sawo žmonems, kad jie su ginčiais gattawo butu.

26. Alie taip wissi pribėgo, ir žurėt norėjo, kas cze busent, tay jissai jūs wissus nudurdino; ir atėjo taip su wissais ginčiais i miestą, ir užmuše didę žmoniū daugybę.

27. Bet Judas Makkabėjus atstojo su sawo dewyneis broleis, i girres ir Pálnus, ir mitto žmonay su wissais, Eursie prie jo buvo prisiglandę, iš žėmės žolėlū, kad ne privallytu tarp neczystū pagōnū gywėnti.

6. Pėrstyrimas.

Upie bažnyčios pabjaurinnimę ir Eleazarą swertė.

Ne po ilgu potam, sunte Parálus wieną sėną wyrą iš Antiochids, kad jissai žydus per newalę werstu, jeib nū sawo tėwū

žokano atpultu, neygi daugiau Diewo prisakimus ne laiptytu;

2. Ir kad jissai bažnyčią Jeruzalėje turrėtu pabjaurinti, ir wadinti Jowo Olympio bažnyčią, ir bažnyčią Garyzime, Jowo Asento bažnyčią: kadangi swettimė žmones žmonay gywėne.

3. Bet tofs nelabas jo elgimmas Eoznam staubū buvo.

4. Uīs pagōnai girtāwo ir lėbāwo bažnyčioje, ir wissotė Pelsystę ware su mōterimis šwentoje wietoje; ir tneše daugumō to, kas ne reikėjo.

5. Jie apierawojo ant altōraus apieras žokane uždraustas.

6. Ir ne šwente ney sabbatą, ney Pittas pripraštas šwentes; ir ney wiens ne dryso išsidūti žydas esąs;

7. Bet jūs wāre gwoltu kas mėnėsi pas apierą, taip Parálus užgimminimo diena budawo. Bet kad Bakko šwente šwente, tay sylijo žydas, kad jie su mainikėiais iš Epeu, Bakui ant garbės, waišezoti turrėjo.

8. Buwo ir pagal Ptolomėo parāginnimą, prisakimas prisakytas miestams pagōnū, aplinė Jeruzalę esanczū, kad jie žydus wissi sur prie apierōs per newalę werstu.

9. Ir jėy Pelli gintusi, kad ne nori su pagōnais elgti, kad tas reiktū tolydžaus nudurti. Cze buwo mattyt dide bėda.

10. Dwi mōteri buwo atwesti, kad sawo sūnudu buwo appjāw stusi. Tiem dwiem pririšo wais kalczudu prie krūtīs, ir wėde aplinėuy per wissą miestą, ir nu mette tas pastuczauš nū murū;

11. Kelli ne toli buwo pasislėpti daubosa, kad sabbatą šwesti galėtu. Tus jie, taip tai Pilippus buwo pranešta, sadėgino. Uīs jie

jie ne norėjo gintis, kad sabbatą ne pėrleistu nešvęstą.

12. Bet aš žmonų turu staitanti pagraudėnti, kad jissai ne pasipiktintu, iš didžiū bittū bėdū, bet mislytu, tą korawonę mums ne pražuddimui, bet pagraudėnimui nusidāwusę.

13. Užs tai didi yra malone, kad Dievas griešus darancius žmones draudza, kad jie ne gal didesnū bėdū daryt, ir greitay pastuy jūs yra su korawone.

14. Užs musū Ponas Dievas mums ne taip ilgay patencz kaip kitiems pagonams, tiems jis ilgay patencz, ikki jiems sawo griešū saikę pripylus, kad jūs potam korawotū; bet apdraudza mus, kad mes ne per daug padarytum, bim, ir jissai pastuczāus' ant musū ne turrētu paslėpsit.

15. Todėl jissai sawo mielastr, dingystę niekadōs wissay nū musū ne atdōlins. Ir kaczey jis mus bitta nepalāima sunkei atlānke, tazau Jissai sawo žmones dar ne wissay ne prastojs.

16. Toktai aš pagraudėnimui žmonų norėjau sašyti.

17. Dabar mes wėl pradėsim nusidāwimus pranešti.

18. Buwo wyrāusujū rašte, mošytojū wiens wrys, Eleazar, jau pasėngs, ir tišt dar labay grajus wrys: tam jie gwoltu atplėse jo turną, kad fiaulėnōs turrētu wālgiti.

19. Bet jis norėjo labjans su garbe mirti, ne kaip taip bjaurei paslėgtis, ir kentėjo Pantrey tą muštą.

20. Ir muczijimo wietōs prieidams, pabare jis tus, furrie uždraustōs fiaulėnōs buwo walgs, cziškę isliškimmō dēl.

21. Ule furrie buwo stattyti, kad žmones prie fiaulėnōs, prieš

žofaną, sylitu, kadangi jie jį taip ilgay buwo pažinę, ėme jį styrū, tarydami, jie nori jam mėsos parnešti, furrōs jis geray gallētu wālgiti; bet jissai turrētu dėtis, buš ta mėsa ėsanti apierawota fiaulėnā, ir kad tai apsimmęs iš mēilės i karālu tai wālgiti.

22. Kad jis taip gyws pasiliktū, ir sėnā pažinti tolaus apturētu.

23. Bet jissai taip apsimislijo, kaip tai ir jo didėi sennystei ir wissay žilims plaukams, ir jo wiežlybam pasielgimmui, iš mažū dienū pradėtam, ir šwentam diei wiškam žofanu pritiško, ir trumais žodzeis greitay atsisakė: Iši, stite tišt manng wissā po žėmę i grabą.

24. Užs tai mano sennystei nė geray pritiktū, kad ir aš taip paslastoczau, kad jaunims turrei tu misiti, Eleazarą dabar dewy, nis dėsimts mētū sėnā, taipojau pagonū pastojusi;

25. Ir jie bittaip per mano bālamutystę butu išwadzoti, kad aš taip po žmonū ākimis dėczaus, ir sawo gywasti, tokią mažą wālamdą, kaip dar galėczau gyws buti, išlaišyczau; tai man butu amjienay gėda.

26. Ir teisybe kalbant, kas man iš to butu, kad aš dabar žmonū korawonę taip išbegczau: Kadangi aš Diemo ranke, ar gyws ar miręs budams, ne galu išbėgti?

27. Todėl aš dabar noru linėti may mirti, kaip tai man senam wyrui geray pritiška;

28. Ir jaunimmui gėrą patieklą pastuy sawę paliksu, kad jie iš gerōs wālės ir linėsmay dēl to šlownay šwento žofano mirtu.

29. Tus žodjus jam taip iškalbėjus, gabėno jį ant mušos.

Ule

Alie tie, Puris jē wāde, ir jam dēno jie tarp saws su mōtina, pirm to mēlingi buwo, tūirgo kad nieko ne prisibijodami mirtu, ant jo, tokiū žodžiū dēl; nēs jie tarydami:

30. Ir kaip jie buwo jē mušę, kaip jis dabarstėl turrėjo mirti, dusaujo jis, tarydams: Ponas Dievas Puram ney wens dāiķis yra paslėptas, jinno tai, kad aš tus mušus ir dides kanczes, Pures aš dabar ant sawo kūno nešiu, mielay buczau galėjęs wēngti, jey aš buczau norėjęs; bet pagal du: šia aš tai rods kanczu Diewo dėley.

31. Ir taip jis mirre, ir sawo smerczu palinėjimā pawiķšlā pastup sawę palikę, Pures ne tikėy jaunimā, bet kōjnā wie nā ant wējlybummo tur pagrau: dēnti.

7. Pērskrymas.

Apie mērnę septynū broliū ir jū morinōs.

Buwo ir septyni brolei su sawo mōtina sugauti, ir botāgais ir dirjais plakti, ir syliti nū Parā: laus, kad jie turrētu kiauļēdōs wālgiti, jiems žōkane uždraustōs.

2. Tay saķe wyresnysle tarp jū taipo: Po tu nori daug plāusti, ir iķ mušū jinnoti? mes wēiķiaus norim mirti, ne kaip kē priēķ sawo tēwēķē žōkanā daryti.

3. Tay tūirgo Parālus, ir pri: sāķe, kad greitay skauradas ir kā: tilus ant ugnies uždētu.

4. Ir jiems tai padārius prisā: ķe jis, kad wyrāusam liejuwi iķ pjautu, ir ranķas bey kōjas nu: kappotu, kad Pitti brolei, ir mō: tina tai matytu.

5. Bet kaip jis buwo taipo nie: kam netinķas padarytas, dawe jie jē prie ugnies prigabēnti, ir skuradoj' Pepti. Ir kaip liepsna wissur i skauradā iķōķo, pasigrau:

6. Ponas Dievas ant teisybės kūrės, ir mums malonus bus, kaip Moizejus Iudij' * sawo giesmėje, ir jissai sawo žmonėms yr' malonus. * 5 M. 32, 36.

7. Pirmamjam taipo numirtus, nugabēno jie tieķajau ir antrā, kad jie sawo nelabumma su jūmi darytu; ir nuluppo jam ūdā ir plāuķus, plāusdami jē, ar jis norētu kiauļēdōs wālgiti, ar wissā kunk su wissais sanareis mūcziti.

8. Bet jissai atsāķe sawo kabo: je tarydams: aš tai ne noru daryti.

9. Tay jie jē imę, mūczijo jē kaip pirmaj. Bet kaip jis jau pradėjo mērdēt, tare jissai: tu praķēiķtas žmogau, tu man tiesa atimmi czēsīķē amjā; bet wissō swietō Pons Diews mus, Jo žōkano dēl mirķtanczus prieķels ant āmi: no dangaus dzaugsmo.

10. Potam ēmę jie trēcijē, ir tieķajan sawo piķtumma su jūmi padāre. Ir kaip iķ jo norėjo, iķtiese jis drāsey liejuwi, ir iķtiese ranķas, ir saķe drāsey:

11. Szirtus sanarus man Diews iķ dangaus dāwe: todėl aš jūs mielay palikēsu dēl Jo žōkano; nēs aš tikēiu, Ji man tai mielay at: dūsenti.

12. Bet Parālus ir jo tarnai dy: wijos, tā jauniķaitē taip linķsmā ēsanti, ir mūķōs wissay n' atbo: jenti.

13. Szam tieķajan numirtus, mūczijo jie ir kēwirtajē plakda: mi jē.

14. Bet jis jau mirti norēdams, tare: tai yra didis palinėjiminojis mas, kad mes tikēim, jēz mus žmones žudda, kad mus Diews wēl

wėl priekš; bet tu ne busi priekš, tas ant amžino dangaus džiaugsmo.

15. Potam ėme jie penktą, tie, pajau ir jį plakdami. Tas žūrėjo į Antiochų tarydams jam;

16. Tu esi žmogus, ir turri mirti. Bet kadangi tu sylingas esi ant žemės, tay tu darai, ką tu nori. Bet tai tu ne turri širdi, je misliti, kad mus Dievas wisi, say prastojs.

17. Palūkė mažą walandą, tay tu supraš, kaip macnus Ponas Dievas yra, kurs tawę ir tawo gimmingą mączya.

18. Po to atwėde jie ir šėštąj. Tassai taipojau tare, jau mirti turrėdams: tu manę taip ne priegausi: nės mes šę mušką wertay užpelnėm, todėl, kad mes sawo Diewui nusidėjom; ir Jis baisę su mummis dāro.

19. Bet taw ne bus geray, kad tu taip prieš Dievą slauti.

20. Bet buwo didis dywas su mōtina, ir yra pawėkšlas, wertay apie ję rāšomas. Nės jį mātę sawo sūnus wissus septynis ant wienos dienos po Pitts Pittą mušką fencienczus; ir jį kente tai su did, zu Pantrumma, dėl nusistėėjimo, kurri jį į Poną Dievą turrėjo.

21. Jš to jį taip linksmą pašėjo, kad ir wieną sunu pagal Pittą sawo Palba palinksminojo, ir pasidrašnos kaip koksai wyrs, tarydama jiems:

22. Aš tacžau esmi jusū mōtiną, ir jus āuginnau, bet kwapą ir gywastė aš jums ne dawjau, neį jusū sānarus aš taipo ne padarian.

23. Todėl tas, kurs žėmg ir wissus žmones sutwėrs, jums kwapą ir gywastė maloningay wėl atdūs; kaip jās dabar tą jo žokano dėl guldat ir pāmetat.

24. Kaip Antiochus tai girdėjo,

mislijo jis, kad jį peikenti ir apjūnti jį sawo Palba; ir ėme jaus nāusaji sunū pas sawę, dar liks kusi, ir pagraudėno jį su gerais žodžiais, ir prisėktinay jam žaddė, jo: jėy jis nū sawo tewiškō žokas no atstōgs, tay jis jam maloningu wiespatimi busę, ir noris jį bagotą ir ponu padaryti.

25. Bet kaip jis ne dawės pėrisalbėti, wadindino karālus motiną pas sawę pagraudendams ję, kad jį norita sunu ant to pėrkalsbėti, kad gyws butu išlaisytas.

26. Kaip jis daug žodžiais ję buwo meldęs, pažaddėjo jį jam, kad norinti tai daryti.

27. Bet jį tikl išjūke smarfinins kę: nės jį įjusl pas sunu, kalsbėjo tylemis sawo Palba su jūmi, tarydama:

28. Tu mano miels kūdik, aš tawę demynis mėnesius po sawo širdze nešojau, ir apie tris metus tawę žindžau, ir su dide proce užanginau, ben susmilks ant mangs. Žurėk dangū ir žėmg, ir wiss tawę esant, tai Dievas iš nės kō sutwėrs, ir mes žmones tie pajau taipo esme lėisti.

29. Todėl nislbijokis budelo, bet mirk walnay, kaip tawo brolei, kad tawę maloningasis Dievas su tawo broleis, wėl gywus padarytu, ir man wėl atdūt.

30. Mōtinai dar taip su sunumi be kalsbant, tare jaunėkātis: kō jās laukiat? Tikl ne mislikit, kad aš smarfininkō paliepiūi noru paklusnus buti, bet aš laikysu žokaną, muškū tewams per Moū žesū dūtą.

31. Bet tu, žydams wieną bėdą darāsle, muškū Ponui Diewui ne išbėgsi.

32. Mes kenczame sawo grietū dėl, tai tiesa.

33. Ir

33. Ir Paczey gywasle Dievas tén i miestelus, ir suwadinno sa wálandą ant musá paslėkėjęs, wo gimming, ir Pittus prie žydų ir mus Porawoja ir pláka, taczan wierós paslėkėsus, kad jis apie Jissai sawo tarnams wél bus malonius.

34. Bet tu nelabais prašėkta, ir jie šauke Diwop, kad Jissai i bėdnūsus žmones, nū Poy no wieno wárgintus, norėtu pa bay dėl sawo maciės, ir ne tyczot žurėti, ir sustimti ant bažnyčios, ant to niekingo nusitikėjimo, kad kurg Diwo: nesibijantieji žmo tu Diwo waitus pėsekinėji. nes buwo nešwentą darę;

35. Nės tu iš sudo wissogálin, 3. Ir ant išpūstito miesto, wissio Diwo, wissus dáiktus má, sáy pūstu pastójuso; ir kad Jissai tancio, dar ne išbėgai. ben nekaltai kraują, jopi šaukėti,

36. Mano brolei, kurrie máją 4. Ir nekaltųjų kudių be jo wálandą dawėsi mūczytis, tie láu, fiós kaltybės nudurtųjų atsimini fia dabar amžinós gywátós, pa gal Diwo pažaddėjimą. Bet tu tu, ir dėl bluznijimo sawo wardo pagal Diwo prówą busi Porawót atšlėkėtu.

37. Nė noru sawo Pung ir gy 5. Ir Mafkabeus su sawo pul tu wasti už sawo tėwų zókang dūti, su labay pagónus wárgino: nės Paip mano brolei, ir Diwop, Ponas Diwas atšlėkėdo nū sawo šauksu, kad jissai bewėi sawo kerkto, ir jiems wél malonus bu žmonėms malonus pastotu; bet wo pastójus.

38. Bet Diwo kerkstas ant 6. Jis ney wienam tai dumo manęs ir mano brolų lašis, jant, ummaru užpūle miestus ir wertay ant wissu musu žmonu miestelus, ir tus uždegge, ir tweti atėjėsis. ke geráusias wietas, ir padare nei prietelams didę iškádą.

39. Karálus tai girdėdams, su 7. Ir labjáus jis tai dare náti sutto ir sudúko, ir ji dar šau tijs; kad wissuse šallisa apie jo dzaus mūczydino, už wissus Pitt didzus darbais buwo sároma.

40. Taip ir jissai gražey pa 8. Bet Paip Pilippas památe, mirre, sawo wissą nusitikėjimą, it jo ilgiaus jo labjáus macnėsn pastójenti, kadangi jis taip dū ant Diwo statydams. dey laimėjo, raše jis Ptolomėui, wyráusam žėmoje Syrioj' ir Pe nicėje, pagálbós dėl, nės tós Pa

41. Pastuczáus ir mótina bu 9. Tay sunte Ptolomėus sawo rálui labay priwallu buwo. geráusą prietelų, Lifanorą, Pa trošlio sunu, su dwidesimt tūk stanczeis wyrų, kad jie žydus

42. Tai ganna apie pagónišką 10. Bet Lifanoras mislijo iš ap wissay išgaistintu; ir pridawt jam wieną wyrėsnį, wardu Gori gią, labay mókanti karáuti.

8. Pėstyrimas. 10. Bet Lifanoras mislijo iš ap Apie Judo pėrgalėjimą prieš Lifanorą. Fastųjų žydų tus pinnigus imęs, Furi
Bet Judas Mafkabeus ir jo draugai šio slapczey šėn ir

Furruš Paralus Rymionams Pas mēt turrėjo dūti, butent du šimtu centnerū.

11. Todėl jis stubrey sunte i miestus prie jurū, šėn ir tēn, ir dawe iššauktū, kaip jis žydus noris pardūti, dewynis dešimt žydus, už wieną centnerū; nės jis ne mislijo, kad jam Forawone nū Diemo taip arti esanczė.

12. Ir kaip Judas patyre apie tą traukimą, furruš Likanoras buvo apslėmęs, pasake jis tai sawo žydams, pas jį esantiems, kaip waistas ateis.

13. Bet furrie buvo nusiminęs, ir Diemu ne nusiškėjo, Ji Forawojenti, tie bėgte pabėgo.

14. Bet Pitti wiss' kę pardawe, kę tik turrėjo: ir melde Poną Diemą, kad ben Jis jūs išwālnitu, furruš Likanoras jau buvo pardawęs, dar ne sugautus.

15. Ir šėy jis ne norėtu tai daryti jū dėley, kad ben tai darytu derėjimo dėl, su jū tēwais daryto, ir dėl sawo šlownay didžio wardo, pagal furruš jie wandinti yra.

16. Bet kaip Markabėus sawo žmonės i Prumą buvo surinkę apie šėšis tūkstanczus, pagrandė, no jis jūs pirmjūs, kad jie ne išsigastu dėl neprietelū, neygi ne prisibijotus to didžio pagonū pulko, jūs be jokios kaltybės ir priejasties wāginnanczū,

17. Bet kaip macney gintis, ir atsiminti apgėdinnimo, nū jū šwentai wietai įtrodito, ir kaip jie miestą išjūkę ir šloginę, ir Diemo prisakimus paniekinę.

18. Jie nusišk' sawo šārwu, ir yra pilni tyczawimo, bet mes nusiškėm wissogalinczu Ponu Diemu, galinczu i wieną akies mirkšni ne tiktay tus, prieš mus dabar traukenczus, bet ir wissą swietą wisskay sugaisinti.

19. Jis jiems ir pasakojo wissus nusidawimus, kaip Diems taip tūnkey jū tēwams pagėlbėjęs. Kaip Sennakeriba su šimtais aštūnis dešimt ir penkis tūkstanczis wprais i wieną naktį prapūlęs.

20. Kaip mušije Babylone buvo nusidawus prieš Galatus, kaip jie wiss' i didę bėdą buvo iėję, aštūni tūkstanczei žydū, ir Petteri tūkstanczei Macėdoniū: kaip Macėdoniai iš baimės apsištoję, ir aštūni tūkstanczū žydai wieni, su Diemo pagalba, šimę ir dvidešimt tūkstanczū wprū užmušę, ir daug lobjo iš to yragawę.

21. Ir kaip jis tokeis žodzeis jūs buvo padrasinęs, kad jie už žōponą ir sawo tēwiskę rods mirsi norėjo,

22. Padare jis Petteris pulkus, ir pastate sawo brolus pirma i žalnėrū prysakti, kad jie tą ant mušio wėstu, butent Simoną, Jozepą ir Jonataną, ir pristyre Rožnam po penčioliką tūkstanczū wprū.

23. Potam liepe jis Eleazarą šwentū knygū skaityti, ir dawe jiems pažėnklīnimą, Diemą jiems padėsenti, ir taipo traukies prys sakiję pirm Pittū, ir mušies su Likanaru.

24. Bet wissogalyps Diemas jiems pristōjo, kad jie tą wissą waistū pabėgtinay išmuše, ir daugumą žmonū šėide, ir apie dewynis tūkstanczus numuše.

25. Ir wijo tus, furrie buvo atėję, kad jie žydus pirktu, ir atėme jiems pinnigus.

26. Kaczej jie sugryšti turrėjo: nės buvo wākaras pirm sabbatōs. Tai buvo priejastis, kad jie palōwe annūs wyti.

27. Pa

27. Potam jie išplėję jūs, ir atėmė šarvus ir ginklus, ir šventę sabbatą, laupšindami ir gėrindami Dievą, jūs ant tės dienės išlaisvūs, ir vėl pradėjusį jiems savo malonę išrodė.

28. Po sabbatės išdalijo jie plėšimą tarp pavargusių, našlų ir sirrātų, ir palatė jų savų palatė ir savo vaikams.

29. Ir jie iš vieno visų Dievą meldė, kad mielasirdingasis Dievas visų jų norėtų savo narsą jų atitolinti.

30. Potam jie daug sykų musėjęs su Timotejumi ir Bakėdu, ir užmušė daugiaus ne taip dvi, dėšimt tūkstančių vyrų, ir iškėlė apmūrītus miestus, ir pėrdalė, jo plėšimą lygė tarp savęs, ir tarp pravarėtų našlų, sirrātų ir senųjų.

31. Ir taip jie buvo jūs išplėję, sunėję jie ginklus ir apmūrītus miestus, ir didė plėšimą su savim gabėno į Jeruzalę.

32. Ir nuėjude vieną vyrą, sąjį pas Timotėjų, nelabą vyrą, kurisai žydus labai buvo vėrėgins.

9. Pėrstypimas.

Apie baikėgą Antiochą prapūlimą.

Per tą patį časą turrėjo Antiochus iš Persų, žėmės su gėda atsitrūkėtis.

2. Uėsa taip jissai į Persėpolis buvo trūkėjęs, ir žmonai buvo padryjęs, bėžnyčią išplėstė, ir miestą iškėlė, buvo miestonys pasigatavoję, ir gynėsi, ir atgailės vėrė Antiochą, kad su gėda turrėjo šalin trūkėtis.

3. Ir taip jissai Efbatane buvo, patyrė jissai, taip Ukanorui ir Timotėjui buvo nusidavę.

4. Tą jissai didey iniršo, ir mislijo tą gėdą ant žydų atkeršiti, ir vėžavo dieną ir naktį, kad ben-

greitai tėt atėitu. Uėsa Dievo perštas lėukė jo lėukė, są jissai su tokiu pasididžavimu buvo iškalbėjęs, bėlė jis tikt į Jeruzalę nuėkėjęs, kad tojan jis iš to miesto laukė dūbų padaryjęs.

5. Todėl koravojo jis visų lygis, ponas Dievas, Izraėlo Dievas, su paslėpta sloga, kur neį viens ne galėjo gydyti. Uėsa tojan taip jis tai tikt buvo iškalbėjęs, pradėjo jam vėddurei taip pėjautė pėjauti, ir toč's skaudėjims jo žarnūse rastis, kad neį viens jam ne galėjo pagėlbėti.

6. Ir tieša kalbant, tai jam vertai nusidavė, todėl, kad jissai Pittus žmones tuleropomis ir pirm niekadai ne girdėtomis mūromis buvo mūczyjęs.

7. Tą jissai ne palėvė nū savo tyczavimu, bet jo daugiaus skautė, ir neį degte dēge iš piktummo prieš žydus, ir skubėnos; ir be bėgdams pūle jis iš vėžimmo taip skaudžė, kad jam per visus sanarus skaudėjo.

8. Taip turrėjo tas (kurisai pirm to dingojos iš didžio pasidavimo, noris jūrems prisakyti, ir Pálnus ant Pits Pito statyti) iš vienintelio pūlimmo, vėžimėlij' tam padarytoj', nėšamas buvėti, kad kėžnas savo akimis ant jo galėjo matyt Dievo įylą.

9. Priegtam ir firmėles radosi iš jo praėiėto kūno, ir jissai su puvo su didzoms kanczoms, kad cėli stūkėi iš jo kūno išpūle; ir jis smirdėjo taip bjaurė, kad neį viens ne galėjo dēl tės smėrwės paslikti.

10. Ir kurisai pirm to dumojo, galys pirštu dangų pajėkt, tą ne galėjo potam neį viens iškentėti, dēl jo nepaėenciamos smėrwės.

11. Tą

11. Tay turrėjo jissai nū sawo pasididzavimo lāutis, ir išspa-
žintis kadangi jissai taip aštrey nū
Diewo buvo nuplaštas, ir Pan-
czos wiss' pasididinos.

12. Ir pastuczauš Eajp tą smār-
wę jau pats išfēst ne galėjo, tare
jis: Mielay tai werta yra, kad
žmogus po ašiu Diewo pasižemin-
tu, ir kad smertėlnas žmogus ne
taip pasididzotu, kad jissai mislitu
Diewui lygus esąs.

13. Ir tas neprietelus pradėjo
ir meldės' Poną Diewą, Eurs jau
dabar jo ne norejo susimiltis;

14. Ir žaddėjo, kad tą šwentą
miestą, Eurti jissai pirm mislijo
išpūstis, ir iš to lawonū: dūbę
padaryti, noris wálną išlėisti;

15. Ir žyduš, Eurus jis pirm
to ne taip wertus laiše, kad jie
turrėtu but palaidūti, bet Eurus
jis paufšczams ir žwėrimis norėjo
dūt esti, tus jis noris wálnus
lėisti, Eajp miesczonis Atėne;

16. Ir tą šwentą bažnyczą, Eur-
ę jis pirm buvo išplėšęs, noris
jis su wissokią grožybę wél išgra-
žinti, ir dar toli daugiaus šwentū
ryfū tą dūti, Eajp pirm czonay
ne buvo: ir Eas ant apierū Eas
mėtą reikėjo, tai jis noris sawo
patiės pinnigais užmoėti;

17. Priegtam jissai pats noris
žydu pastoti, ir wissosa šalša
Diewo maci pagarbinti ir apsa-
Eyti.

18. Bet Eajp ta ligga ne norėjo
lāutis: nės Diewo teisusis Perštas
peršaudzey ant jo buvo užėjęs:
nešitiškėjo jis ilgiaus patešęs, ir
rāše didėy pasižemindams groma-
tas žydams, šittais žodzeis:

19. Antiofus, Earalus ir Eunn-
gaištis, dūst geriems žydams la-
bas dienas.

20. Jey jās, su sawo waišais
dar gywi ir šweiki esat, ir jums

wis Eą geray pasišė, aš už tai
Diewui dėkwoju. Bet aš labay
sergu.

21. Kadangi aš miel norėczau
pašaju wisslems ant naudōs išlai-
Eyti; Eajpgi tai ir didėy priwallu
yra, kadangi aš iš Persū žėmės
sugryždams apsirgau; aš malo-
ningay atšimenu jusū wiernybės
ir prietelystės.

22. Raczey aš tiškū, kad su
manim geraus bus.

23. Ir kadangi mano tėwas, i
auštėšnes žėmes su sawo waišu
bėstrāudams, Earalu pastuy sa-
wę busenti idėjęs;

24. Kad žinnoma butu (jey Eo-
Eia bėda trōpitus arba Eōšs nepa-
Eajus rastus) Eas wiespatimi tur-
tis buti, ir Earalyšte ne butu
ardita;

25. Taip ir aš, kadangi aš rē-
giu, kad aplinkuy esantieji Eunn-
gaišczai mano Earalyštės tykoja,
jey man Eōšia bėda tištus, aš sa-
wo sunu Antiofū t Earalus idė-
jau, Eurti aš jums tūnkėy wier-
nay paliecamojau, man t aušt-
tėšnes žėmes su waišu bėstrāu-
Eiant, tą pati aš ir dabar jums
paliecamoju.

26. Todėl aš jus graudėnu ir
meldzu jus, dėl wissōs mano gera-
dējystės, jums iš wieno wisslems,
ir Eožnam ypaczey išroditōs, kad
jūs man ir mano sunui tolaus
meilingi ir wierni butumbit.

27. Nės aš tiškūs jūmi, kad jis
maloningay ir meilingay priėš
jus pastelgsęs, ir mano budą
priimsęs.

28. Taip mirre tas razbāininkas
ir Diewo: bluznytojis, Antiofus,
didzosa Eanczosa, Eajp jissai Eit-
tiems žmonėms buvo padaręs,
šwetimoje žėmėje, ir giroje, bais-
lingu smerczu.

29. Ir

29. Ir Pilippus, su jūmi užaugintas, jį palaidojo. Ir kadangi jissai dėl Antiocho sunaus prisibijojo, bėgo jis į Egiptą, pas Faralū Ptolomėu Pilometorą.

10. Pėrskyrimas.

Apie wissolį pėrgalėjimą Judo apturtą. **T**aipo dawe Dievas Mafkabėui: Ir jo pulkui toki drąsumą kad jie bažnyczią ir miestą wėl tweekė,

2. Ir išpūstijo Eittus altorus ir bažnyczas, kurrus pagónai šėn ir tén buwo ant ulyczų padarę.

3. Ir kaip jie bažnyczią buwo czystiję, padarė jie Eittą altoru, ir ėme titnagus, ir istyle ugnį, ir wėl apierawojo; kóktai per du mettu ir šėšis mėnesius ne buwo nusidawę; ir apierawojo rąkimus, ir uždege lampas, ir uždėjo šwentitą dūną.

4. Ir kaip tai wiss' buwo nusidawę, parpūle jie wissl ant sawo wėido po ákšų Pono Diewo, ir meldėsi, kad Jis ben jūs ne dūtu wėl į tokią bėdą leiti; bet jėy jie ir daugiaus prieš jį susigriešitu, kad Jissai jūs maloningay forawotu, ir ne į Diewo bluznytojū, smarkū pagónū rankas padūtu.

5. Ir Ponas Diews taip tairė, kad ant tós dienós bažnyczią buwo czystita, ant kurrós pagónai jė buwo pabsaurinę, butent ant dwidešimtós ir penktós dienós mėnesio Kasleu.

6. Ir jie su dzaugsmu astūnes dienas šwente, kaip kokią ląpbu: džū šwente, ir atšminne to kad jie pirm mąžo czėso sawo ląpbu: džū šwente girroje ir daubūse, kaip kokie žwėrys buwo šwente.

7. Ir nešodami beržus ir žalles šakas ir werbas, Diewą gārbino, kurs jiems didey buwo padėjęs sawo bažnyczią czystiti.

8. Jis ir prisákimą prisákydino per wissą žydū: žėmę, kad ta diena pas mėtą butu šwėsta.

9. Taip Antiochus šlowingasi gálo tur.

10. Dabar sėkasi apie Antiochų Eupatorą bediewjo Antiocho sunu, kokie kárai po jo wissadós ytabuwę.

11. Kaip Eupator Faralumi buwo pastójes, idėjo jis į si, pirmo wyrėсноji Penicėje ir Celosyrije buwusi, į wyrąusi Kunigaikščytė.

12. Bet Ptolomeus Mašron, kurs žydus labay pagal jų teisybę butu norėjęs užstoti, kadangi jie iškoley taip daug gwolto ir netekybės buwo kentėję, apie tai pasirūpino, kad jiems kóžnas wiens pažaju dūtu.

13. Todėl ji apstunde jo prietelėi pas Eupatorą, ir iškaukė jį wisslems be girdint per išdawėję, dėl to, kad jissai šallę Cyprų, kurs re jam Pilometoras buwo pawierijęs, Antiochui šlowingamjam buwo padawęs, ir turrėjo mažėsnę urėdystę gauti. Todėl jissai taip didey tuzijos, kad ir pats nodais apsidawe.

14. Ir kaip Gorgias wyrąsujū buwo pastójes ant tū wietū, prieš me jis žalnėrus, ir labjausey pirmiaus prieš žydus kėlėsi.

15. Taipojau pasidryso ir Edomitai. Kur jie galėjo, cze jie išwāre žydus iš drutū ir gėrū miestelū; ir priėme pas sawę atpūlus žydus, iš Jeruzalės išwarytus.

16. Tay pasikėle Mafkabėus ir jo pulkas podraug, ir meldėsi, kad Diews jiems pristótu.

17. Ir ipūle Edomitams į drus tus miestelus, ir tweekė tus į syla, ir nužawinno wissus tus kurs

rie ant murū buwo susistoję gintis, ir Pa jie Pittaip priėjo, apie dwi-
dešimt tūkstančius.

18. Bet ištrūko jiems ant dvejū
drutū Foryczū apie demynis tū-
stanczei, Purrie buwo pasigatawoje
gintis prieš su ummaru ant mūro
bėgancius.

19. Tay Maķabėus patyre Si-
moną, Jozėpą ir Žaķėu, ir pa-
liko jiems tie žmonū, kad jū gana
buwo murą su ummaru užkopti;
bet jis traukies tolaus prieš Pittus
miestus.

20. Bet pulkas pas Simoną
ėsis, nū tū, ant Foryczos esan-
cū, daves pinnigais pėrsipiekti,
ir ėme tris dėsint ir penkis tū-
stancius auksinus nū jū, ir dave
jūs ištrūkti.

21. Bet kaip tai Maķabėus
patyre, suwadinno jis wyresnū-
sus, ir apskunde jūs, kad jie sawo
brolus už pinnigus pardawę, ir
neprietelus buwo palėidę.

22. Ir žawindino jūs kaip išda-
wėjus, ir tolydzaus su ummaru ėjo
ant tū dvejū Foryczū.

23. Ir jissai laimėjo, ir nusmāu-
ge tosa dwėjosa Foryczosa dau-
giaus ne kaip dvidešimt tūkstan-
cius vyrus.

24. Bet Timotėus, Purri žydai
pirm to buwo pėrgalėję, pasga-
tawojo su daugummu swetimū
žmonū, ir surinko daugumną rai-
telū iš Aslōs, ir atėjo mislydams,
žydus wissay išpūstysęs.

25. Ir jam tą žėmę priėjus,
meldėsi Pono Diemo Maķabėus,
ir jo pulkas,

26. Ir barste pėlenus ant sawo
galwos, ir apsirėde žaķais, ir
parpūle pas altōru, ir meldėsi,
kad Diews jiems malonus, ir jū
neprietelams nemalonus butu, ir
prieštus statytus, Purrie prieš Ji-
statos; kaip žōkane parašyta yra.

27. Ir kaip jie taip buwo pasi-
meldę, ėme jie sawo ginčlus, ir
ištrauke gėrą pažygį iš miesto
laukan, ir ėi jie pas neprietelus
atėjo.

28. Ir saulei tikėt užteķėjus,
pradėjo jie muštis, kaczey ne lygu
pradėjimmo budu. Nės žydai turi
rėjo linėsmą nusitėķėjimą i Pong
Diemą, (Poķtu tikras pėrgalėjimo
žėnklas yra) bet anie tai buwo
pradėję iš wienu tyczawimo ir
drąsummo.

29. Bet kaip mūšis tarp jū ūau-
dziāusas buwo, pasirōde nepriete-
lams iš dangaus penki ūlowingi
wyrāi ant žirgū, su ūuķsinais briz-
gėlais, Purrie pirm žydū traukies;

30. Ir du stowėjo ūalle Maķa-
bėaus, ir apšėrgėjo jė sawo gin-
člais, kad jė ney wiens ne galėjo
iķeisti; ir ūōwe strėlas ir perķunū
stulpus i neprietelus, kad jie apjėi
Pinti buwo ir pabėgo.

31. Ir buwo numuštū dwi-
šimt tūkstančzei ir penki šimtai
pėstininkū, ir šešt šimtat raitelū.

32. Bet Timotėus pabėgo i Ga-
zarą, i wienu drutą miestėlį, Purri
wyresnysis Kėrėas walde.

33. Tai apgulle Maķabėus ir
jo pulkas tą kėtures dienas.

34. Bet tie tame miestėlij' esan-
tieji, pasitėķėjo tūmi, kad tas taip
auķstay gulėjo, ir bluznijo, ir per-
mierą (Izraelitėnus) išdarķe.

35. Bet penktaj' dienoj' iniršo
dvidešimt jaunū vyrū to bluzni-
jimo dėl, ir kaip drąsus wyrāi
wienu ummaru murą užkopo, ir nu-
žudde didžāusam kėrķtę, kas jiems
tikėt priešais atėjo.

36. Pagal tū paweiķlį padāre
ir Pitti, ir ummaru bėgdami iwei-
tą miestėlį, ir uždėge Foryczas, ir
sudėgino gywus Diemo bluzny-
tojus.

37. Ritti

37. Kitti atkrito wartus, kad wissas pulkas galējo teiti, ir iwei-
 Be taipo miestā, ir užmuše Timo-
 tēju, kurs nekurtoj' bāloj' buvo
 pasilēpes, ir Kērēq, jo broli, ir
 Apollopau.

38. Ir taip jie toktai buvo pa-
 dāre, gārbino jie Ponq Diewq su
 laupšes giesme, kurs Izraēlui to-
 Piq didę mielasirdingys būwo
 ištodes, ir jiems pērgalėjimq bu-
 wo dawes.

11. Pērstyrimas.

Apie Judo pērgalėjimq prieš Pasiā.
 Bet taip Lysias, Karālaus apēku-
 nas ir dēdzus, ir myrānsas ro-
 tininkes, tai wissab patyre, tay jam
 labay skaudu buvo;

2. Ir surinko astūnis dėsimt
 tūkstančių pēstininkū, ir wissus
 raitelus, ir traukies prieš Žydus
 mislydams, kad pagōnus mieste
 dūšes gywēt.

3. Ir bažnyčią kas mētq ant
 sawo naudōs wartūses, taip Pittas
 pagōnū bažnyčas, ir Elebōnū urė-
 dā kas mētq bilie kam pamėlyses.

4. Bet jissai ne mislijo, Diewq
 dar sylingēsnt esanti, bet tycz-
 dams pasitikkėjo to didzu pulku,
 kurti jis tief ant pēstininkū tief
 ant raitelū turrėjo, ir ant tū as-
 tūnis dėsimt elephantū.

5. Ir taip jissai i Žydū žėme
 buvo atėjes, apgulle jis su sawo
 waistū wienq miestėl, Betzura
 wadinnamq, kurs nū Jeruzalės ko-
 ne penkis warsnus gullėjo tarp
 Kalnije.

6. Bet taip Mafkabēus so sa-
 waiseis girdėjo, jį ant to miestėlo
 umaru einant, meldēsi jie ir wissas
 pulkas su dusėjimais ir āšaromis
 Ponq Diewq, kad Jissai gērā an-
 gėlq sustū, kurs Izraēlq gēlbētū.

7. Ir Mafkabēus pirmjāus gin-
 Plus ēme i sawo rančes, ir pa-
 graudėno Pittus, kad ir jie su jūmi

pasidrašintu, ir sawo brolam
 padētū.

8. Ir išstraukė taipo podram
 linksmi. Bet tolaus jiems iš Je-
 ruzalės miesto laukan išėjus, po-
 strode jiems kaspas ant arklo bal-
 ta sermėga, ir aukšnu šarwu, i-
 traukies pirm jū.

9. Tay jie wissā gārbino susim-
 stanti Diewq, ir pastōio drašus
 kad ir wissai apslėme sawo ne-
 prietelus išmušti, kaczey jie i-
 piktzausi žwėrys butu. ir gellejin-
 nus murus pirm sawos turretn.

10. Su tolia drašummu trā-
 kies wissas waistas šalin su sawo
 pagālbiniuku, kurti jiems miela-
 sirdingasis Diewas iš dangau
 buvo suntęs.

11. Ir užpūle sawo neprietelus
 taip lūtai. ir išmuše jū wienolikt-
 tūkstančių pēstininkū, ir bešolikt-
 simtū raitelū.

12. Ir prawāre wissus Pittus
 pabėgtinay, kad didžānsas pulkas
 ištrenkufujū buvo kzeisti. Ir L-
 sias pats pabėgo gėdišay, ir i-
 trūko.

13. Bet Lysias buvo išmintin-
 gas wyrs. Ir taip jissai didi pa-
 musimmq sawo žmonū pamuštū
 i sawo širdije apmislio, ir pa-
 mātė, Žydū žmones ne pērgalētū
 nus ēsanczus; kadangi Diews wiss-
 sogālysis taip didey jiems pristō-
 jas; nusunte jis pas jūs, ir paslė-
 jiems toliu budu pašaju, kurs
 jiems ant naudōs busęs.

14. Ir pažaddėjo jiems priegtam,
 kad Karālu ant to pērkalbēsęs, kad
 jissai jū gērs prietelus turrys pa-
 stōti.

15. Mafkabēui tai geray patikkō:
 nēs jis mātė, tai gerū gerāusq
 ēsant. Ir Karālus padrūtino derė-
 jimq, kurti Lysias su Mafkabēu
 ir su Žydais buvo padārges.

16. Ir

16. Ir grómata, Puris Lyslas žydams raše, buvo taip rašyta: Lyslas dūst žydams labas dienas.

17. Joannes ir Absoloms jusū pasla du, atneše grómata, ir melde to reikalo dėl, Purio dėl jūdų buvo atfusti,

18. Ir Eoreikėjo Karalui pranešė, aš esmi padaręs, ir jissai wisi lab, kas naudinga yra, pawėlijo.

19. Taygi jėy jās wienybę ir wierą laikysite, tay ir aš tolaus rupisūs, jusū gėrą iėšėoti.

20. Ir apie Eojną jusū reikalą ypaczey tur jusū bey mano pašlai mano paliepinimą, jus tolaus pamokinti. Pasiliškities su Dievu.

21. Rašyta simtame Petturis de: simtame ir ašmame mette, dwide: simtoje ir Petwirtose dienoje mėnesio Dioskori.

22. Karalaus grómata taip buvo rašyta: Karalus Antiofus, savo brolai Lysui dūst labas dienas.

23. Kadangi musū tewas pamiręs, ir tarp Diewū yra rošotas, mums nieko ne bus meilingiaus girdėt, kaip kad pašajus musū Paralystėje butu, kad Eojnas apie savo pasipennėjimą galėtu pasirūpintis.

24. Dabar mes girdim, kad žydai wissai ne norėjo tai apsimti, kad jų Diewo: šlužma butu pagal pagonū budą laikyta; bet kad jie nori ant savo wieros pasilikti; ir todėl jie meldžia, kad jiems tolaus walle butu prie tōs pasiliktis.

25. Taygi kad mums tai geray rōdos, kad šie žmones taipojau pašajuje butu, ir pašajingay pasielgtu; tay musū tą pra mislis, kad jiems jų bājnycza wėl butu padūta, ir jiems wale butu pagal savo waldimimą ir elgimimą, kaip jų tėwai turrėjo, pasielgtis.

26. Todėl tu norėtumbei Fellis ps jūs sūsti, ir pašaju su jais pasdaryti, kad jie, musū misli žinnotami ney wieno ne prisibijotu, ir savo reikalus bejočiōs rūpestiēs atliktu.

27. Karalaus grómata iėsi žydus buvo taip rašyta: Karalus Antiofus dūst labas dienas žydū cotponams ir wissiems žydams.

28. Jey jās wissi sweiki butums bit, tai mes mielay girdėtumbim; mes dar esme sweiki.

29. Menelaus mums praneše, kaip jās norite i musū žėmg trauktis, ir savo pasipennėjimą pas mus wartyti.

30. Todėl, pawėlijam wissiemsiems žydams, Purie nū šōs die: nōs iėsi tris dėsimitai dienai mėnesio Geggujino, apsimis trauktis, kad jie walnay ir be jočio prisibijojimo gal nusitrauktis.

31. Savo, walgius wėlgiti, ir tolaus pagal savo žojaną taip elgtis, kaip pirm to. Jiems ir nieko piēt ne nusidūs, todėl, kad jie iėšoley prieš mus yra padarę.

32. Tam ant didėsnės jusū žin: nōs aš Menelau norėjau pas jus sūsti, jums apie tai tolaus žinng dūti.

33. Pasilišk it su Dievu. Szim: tame, Petturis desimtame ir aš: mame mette, penšioliktoje dienoje Geggujino.

34. Sunte taipojau ir Xymionai žydams grómatas, taip rašytas: Kw. Memmius, T. Manlius, Xymionū wyrausū du, dūst žydams labas dienas.

35. Wissi Eą Lyslas, Karalaus dėdžus, jums atleidęs, mes taipojau jums pawėlijome.

36. Bet kadangi jam geray rōdos, kad jās Felles priewoles ypaczey iėsi Karalaus rašytumbit, tay
M m m m
susi:

susirūdyt tarp savės, ir greitai pasistubindami viena pas mus atsisistit, kad tarp savės galletum bima sustuonit. Nės mes dabar traukiamės į Antiochiją.

37. Togidėl stubinkities, ir atsisistit Pellis, kad mes žinotum bima, ką jūs mislijat.

33. Pasilik su Dievu.

12. Pėrsstyrimas.

Judas dar tolaus pėrgal neprietelūs.

Szimtame Peturis dešimtame ir ašmame mette, penkioliktose dienoje mėnesio Gegužinno, kaip jissai derėjimas taip buvo sudumotas, traukies Lysias pas Paralu; bet žydai įgyvėno savo dirvas.

2. Bet vyresnieji tosa Gallisa, Timotejus ir Apollonius, blowingojo Apollonio sunus, ir Jeronymus ir Demopon, su Nikanoru, vyresnojo Cypre, ne dave jiems neypakėjaus neypatilsės.

3. Ir tie Joppe gyvėnantieji per mierą didey nusidėjo. Nės jie pėrkalbėjo žydus, pas jų gyvėnancus, kad jis su savo moterimis ir vaikais į akrutus, nū jū pagatėwitus, teitu, kaip kad jie gerri pristelei su jeis butu.

4. Bet kaip žydai taip padare, kaip mieste buvo sudumota, ir apie nepakėjus nestrūpindami, ant jurū atėjo, nuslandinno anie jų wissus, apie du šimtu žmonū.

5. Alie Judas patyręs, kaip smar: Fey jie su savo broleis buvo padarę, paliepe jis savo zalnėrams su ginklais gatawims buti.

6. Ir meldėsi Dievą teisuj su: dzia, ir traukies prieš tus, kurrie jo brolus buvo nušawinę, ir uidege naktije jurū pakrušt, ir sudėgino wissus akrutus; ir kurrie žmones buvo jurū pakruštį rasti, tus nušawinno jissai kardu.

7. Bet kadangi miestas buvo užrakintas, traukies jissai Gallin, mislidams, be wėil, wėl ateisgo, ir miestą su žėmę sulygisgo.

8. Buvo jam ir apsaityta, kaip tie Jamnije gyvėnantieji, tie kaip jau toktai žydams pas jų gyvėnantiems, nori daryt.

9. Todėl jissai taipolau naktij pas jų ipūles sudėgino jiems jurū pakrušt, ir wissus akrutus, aš ugnį Jeruzalėje galėjo matyti, kurri taczau du šimts ir Peturis dešimts warsnū nū tēn gulėjo.

10. Potam jissai traukies dewonis warsnus tolaus, prieš Timotėjū, cze užpūle jį apie penkis tūkstančią Arabionū, ir apie penkis šimtus raitelū,

11. Ir mušėsi su jūmi, ir pakėlė didi susimušimą, ir Judas su savo pulku Dievui padėdant, apiturrėjo pėrgalėjimą. Ir kadangi Arabionai buvo pėrgalėti, prąst jie iš jo pakėjaus, ir pažaddėjo jam, kad nori jam galwį dūti, irgi dar Pittochiu budu jam pagėbėti.

12. Judas mislijo, kaipgi tai ir tiesa buvo, kad jie jam ir galetu naudingi buti, ir žaddėjo jiems pakėjū. Ir Pitts Pittam tai pažaddėjus, traukies jie wėl namūn.

13. Jissai ir ipūle į nekurri miestą, tiltais geray padrutintą, ir muru aplinkuy apmūritą, kurremt wissokie žmones gyvėno, ir buvo wardu Kaspin.

14. Bet tame mieste esantieji pastikėjo ant savo drutū murū, ir apstingu walgiū zopōstu, ir ne daug atbojo ant Judo, ir jo zalnėrū; bet jų dar išjoždami iš darke, ir bluznydami bjaurey jiems pėitė.

15. Tay kauke Judas ir jo pulas sylingop' wisso swieto Ponop' Die

Dienop', kurs Jozuwo izėse * be wissokiū priprowū, prie muro atdimmo reikiamujū, Jeriką buwo wissai pūstą padaręs.

* Joz. 6, 20.

16. Ir jie bėgo su didžu ūmmaru i murus, ir taip iweikė tą miestą, ir nužawinno labay didi daugumą žmonū, kad ir kėrs, pą balti gullysi, ir ko ne per du warsnų platus esąsi, rodėsi nę wienas kraujas buwo matyt.

17. Potam jie traukies tolaus, septynis simtus ir penkis dešimt warsnū, ir atėjo i Karaką pas Zydu, Tubianeis wadinnamūsus.

18. Bet jie ne rado Timotėjaus; nės jissai šalin buwo Pellawgo, ir nieką czonay ne atlikęs, taip kitiškai wieną miesteli buwo drutay su žalnėreis apšodinęs.

19. Tay pasikėle du simtininkū iš Makkabėo pulko, butent Dositėus ir Sosipater, ir tus wissus nužawinno, kurrus Timotėjus apmuritame mieste buwo palikęs, daugiaus taip dėsims tūkstančų žmonū.

20. Bet Makkabėus sudawadijo sawo žmones i eiles, ir pėrskyrė jūsi Pellis pulkus, ir traukies prieš Timotėju, kursai simtą ir dvidešimt tūkstančų pėstininkū, ir penkioliką simtū raitelū pas sawę turrėjo.

21. Ir taip Timotėjus suprato Judą prieš jį traukientis, sunte jissai mōteres ir waikus, ir kas karawimui ne tikko, i wieną miesteli Karnion, kursai ankštoje tarp Palnijs gullėjo, kurei ne galėjo apgulti.

22. Bet taip jissai tik pirmą pulką Makkabėo buwo pamatęs, ušėjo neprietelus baimę ir išgąstis. Kadangi tas prieš jūsi buwo dawėsi rėgėti, kurs wissus dāiktus mato; ir pradėjo bėgti, wiens gėn

šis tén; linėy, kad ir jie patys tarp sawės šis šittą pažeide ir išradijo.

23. Bet Judas labay wijs jūsi, ir išmuše bediwojus, ir nužawino jūsi apie tris dešimt tūkstančus.

24. Ir Timotėjus išfluwo Dositėui ir Sosipatrui i rankas, ir praše jūsi labay kad jie jį ne nužawintų; nės jis turys daugumą iū tėwū ir brolū, kurrei tai pojau turėję mirti, jėy jissai butu judijas.

25. Bet taip jissai buwo usilau dawęs, kad jissai jūsi statytoj dienos n' išeistus siems noris išdūti, palėido jie sawo brolū dēley i wainą.

26. Potam traukies Makkabėus i Karnion ir Altargation, ir nužawinno apie dvidešimt ir penkis tūkstančus žmonū.

27. Po šitto traukinimo ir pausimimo traukies Judas prieš drutą miestą Epron, kurreme Lyssas ir wissokiū šittū žmonū daugumms buwo. Bet jannieji pirm miesto stowintieji gynėsi macney: nės jie turrėjo gana priprowū šowimmo ir ginklū.

28. Tay jie šaukė Dienop', macney neprietelū sylą sulaužanti; ir iweikė tą miestą, ir nužawinno dvidešimt ir penkis tūkstančus wyrū.

29. Potam jie traukies iš ejs prieš Scytū miestą, apie šėsis simtus warsnū nū Jeruzalės gullinti.

30. Bet kadangi žydai pas Scytus gywėnantieji, jiemis luddiną dawę, kad jie wissą siems prietelystę tosa rānkiosa gadinosi buwo išrodę, tay jie taipojau meilingay prieš jūsi pasielge.

31. Ir dēkawojd jiemis uš tai, ir melde jūsi, kad jie tolaus prieš sawo žmones taip geri buti. Ir

M m m m a

taipo

taipo wišl wēl traukies į Jeruzalę, ir ant paczū sešminnū pargryžo namū.

32. Bet po sešminnū jie traukies prieš Gorgią, Edomitū wyrausai.

33. Tas satikė jūs su trimmis tūstanczės pėstininkū, ir su keturis simt is raitelū.

34. Ir taip susimušimmas prasidėjo, ne daug žydū prapūle.

35. Ir Dositeus, druskoš raitelis iš Bacenoro pulko, sugaudo Gorgią, ir laike jį prie stėkės nutwėgęs, ir wėde jį gwoltu, norėdams jį gwa sugauti. Bet wienas raitelis iš Traciōs bėgo ant jo, ir nuširto jam ranką, ir Gorgias pittaip ištūko į Morėsą.

36. Taygi taip Gorgio pulkai ilgiaus b sigyne, ir bėda radosi, šauke Judas Diewop', kad jissai jiems pagėlbėu, ir už jūs parėutu.

37. Ir prišauke sawo žmonėms žydiškais žodžiais, ir pradėjo giesmę giedoti. Tay atsigręžė Gorgio žmones, ne wienam tai ne mislijant, ir pabėgo.

38. Ir Judas traukies su sawo žmonėmis į miestą Odollam; ir sešminnū nedėlei dar b'ėfant, cypstijōs jie pagal žolėną, ir šwente ezonay sabbatōs dieną.

39. Antroje dienoje potam atėjo jie pas Judą, kad jie sawų la wōnus namū gabėntu, taip darydavo, ir tus šalle sawo tėwu palaidūdavo.

40. Ir taip jie iūs buvo nūgus išwikę rado jie pas kōną užmuštū po jo maršpineis žemczugus nū balwōnū iš Jamnia; kōtu žydams rōkane buvo uždrausta. Taip wišlems buvo žinnoma, todėl šie buvo užmušti;

41. Tay jie dėkavojo Diewui, teisam sudžai, kad jissai tą paslėp-

tą dāiktą wišlems taip žinnomą buvo padaręs;

42. Ir praše Jis, kad ben to grieko dėl jūs wišsus ne sugaišintu. Ir karjygyjs Judas graudėno pulką palinėsmingay, idant jie to laus nū griekū pasisaugotu; kadangi jie po sawo ākimis be matą, šūs sawo griekū dėl užmuštus.

43. Potam jis paliepe jiems pinigū sudėti, du tūkstancziu draimū šdābro, tus nusunte jis į Jeruzalę, apierai už griekus. Ir jis tūm' geray ir nobažnay padare, kadangi tūmi apie prisikėlimą gėrą paminėlą buvo padaręs.

44. Wėsa jey jissai ne butu tikėjęs, tūs užmuštūsus prisikėlęs, tay butu toktai noprosnas dārbas ir durnums buwęs, už nu mirrusus melsti.

45. Bet kadangi jissai pamislijo, tus, kurrie tikroje wieroje miršta, džiaugsmo ir išgānimo sulaukęs, tolia jo mislis gerą ir šwenta buvo.

46. Todėl jissai ir už sittus nu mirrusus meldės, kad jiems griekai butu atkėisti.

13. Pėrskyrimas.

Apie Menelajaus smertį, ir apie darytą palājū Antiolo su Judu.

Szintame Peturis dešimtame ir dewintame mette patyre tai Judas ir jo žalneris, Antiofus Eupatorą su didzu waišku prieš žydū žėnę traukientis,

1. Ir Lysas, jo apėfunas ir wyrausas rōtininkis, su jūmi; ir turtinczus simtus, ir dėšimt tūkstanczus grykšpū pėstininkū, ir penkis tūkstanczus, ir tris simtus raitelus, ir dvidešimt ir du elepantū, ir tris simtus wėžimū su gelležinneis dalgeis.

3. Prie tū taipojau pristojō Menelaus, ir parāgino Antiofus su dide

dide Plasta ant išgaibinnimo savo tėvų, kad jissai toliu budu vyrų su Punnigū služmą igautu.

4. Bet Paralus wissū Paralū priragino Antiocho umą, kad jis-
sai ta atpūlusi balamutą Porawo-
dino. Ušs Lyslas pasakojo jam,
kaip jissai priejastis esąs wisso
šitto nepaėjiaus. Todėl jis nu-
gabėdino jį i Beretą, ir pagal jū
žemės budą toj' paczoy' wietoj' jį
nujawiandino.

5. Ušsa buvo czonay Porycza,
pensis dešimtis mastū aukščio,
pilna pellenū, ir ant pellenū bu-
wo darytas apsisuflęs, ir i pė-
lenus musasias ratas.

6. Tokiu rattu sudauzdawo
Diewo bluznytojus ir didzus pi-
kadėjus.

7. Tokiu smerczu turrėjo atpū-
lesis Manelaus taipojau mirti, ir
ne palaidūtas buti.

8. Ir wertay jam nusidawo.
Ušsa, kadangi jissai taip tankiey
prieš Pono Diewo altoru, ant
Purro šwenta ugnis ir pellenai
buwo randami, buwo suslgrieš-
jys, turrėjo jis ir ant pellenū but
judėtas.

9. Bet Paralus didey buvo
intėss ant žydū, ir mislijo dar
ko ne smarkiaus su jeis daryti,
kaip jo tėwas buwo padaręs.

10. Toktai patyre Judas, ir
prisake wissiemis savo žmonėms,
kad jie diena ir nakti Pona Diewą
melsus, kad jissai jū dabar, kaip
pirma tankiey, prieš tus pagėlbė-
tu, Purrie jiems zofaną, tėwų,
ir šwenta bažnyčia nori išplėsti.

11. Ir kad jissai žmones, wos
dar mažumą atsigawusius, ne
norėtu i prašiktū pagonū ran-
kas dūti.

12. Ir kaip jie toktay wienšird-
zey podraug padare, susmilstanti
Diewą werkdami ir pāstniādas

mi melsdami, ir per wissas tris
dienas ant žemės gullėdami, pa-
linksmino jū Judas, ir liepe
jiems pas sawę ateiti.

13. Ir kaip jissai ir wyresnieji
buwo suslėję, susirōdijo jis su
jeis noris, pirm ne kaip Paralus
su sawo waistu i žydū, žemę ateis-
tu, ir miestą tweektu, jam pries-
šais trauktis, ir tam Pāro reikas
lui su Diewo padėjimu galą dar-
tyti.

14. Ir taip jis paslietawojos
Diewui, ir pagraudėno sawo
žmones, idant jie drąsey iškė-
smertiēs Parautu, ir išlaikyti jėsi
Potu zofaną, bažnyčią, miestą,
tėwų, ir waldzią.

15. Ir jis pas Modiną apsis-
to, ir dawe jiems tus žodžius pas-
šjinnimo ženklui tarp sawę: Die-
was dūst pėraalėjimą. Po tam
jissai pasikėle naktije su gerāuseis
želnėreis, ir ipūle Paralui i jo
ābažą, ir užmuše apie fetturis
tūkstanczus wyrus, ir pirmuttin-
ni elefantą, su wissais Poryczėlije
ėsanczeis.

16. Tūmi jie didi išgastė ir bāis-
mę pakėle per wissą ābažą, ir trau-
sies garbingay ir palaimingay
gallin.

17. Rytmetij' anėsty: nės Diew's
jū pagālbiniēs buwęs.

18. Bet Paralus, kaip buwo
pajuttęs, žydus taip didey drāsus
ėsanczus, atsigreže, ir trauktis
nešėlānjamomis wietomis;

19. Ir wėde sawo žmones prieš
žydū pilli Betzurą, Purri ne bui-
wo apšodinta. Bet jis ir czonay

bėgtinay buwo išmuštas, ir nie-
kų ne ištėssėo bet iškādą gawo.

20. Ušs Judas buwo pasuntęs
wisso ko reikėjo pillij' ėsantiems.

21. Bet buwo wiens tarp žydū,
Kodošus, tas išdawe neprietelams
wissus

wissus paſſeptus sudumojimus. Bet jo Flaſta buwo iſduta, jis pats sugautas ir ſ lin warrytas.

22. Potam Faralus Pittaip sudu mojo, ir padare paſaju su Bet zurėnais, ir traukies ſallin ir mu ſies su Juda, ir nū jo buwo pėr galėtas.

23. Ir ſaip jiſſai buwo paty rſs, Pilippu atpūluſi, Eurti jis paſtuy ſawg Antioſioje mieſto waldonu buwo palikėſs, didey jis iſſigando, ir derėdino su ſydais, ir ſuſlderėjo su ſeis, ir paſibązijo derėjimo laiſyſs; ir taip jū prie telus paſtojo, ir apierawojo, ir pagərbino baſnyczia, ir elgies meilingay prieſ mieſta.

24. Ir priėme Maſſabiu per prietelu, ir iſtate ji per wyrāuſajė nū Ptolemaide iſſi Gerėnus.

25. Bet Faralui i Ptolemais atėjus, Ptolemajėnams tas derėjimas ne patikėo: nės jie rūpinos, kad jie wierą jiems ne laiſyſs. ſaip ir jie wierėſ jiems ne buwo laiſg.

26. Tay Lyſſas wiſſiems begir dint pradėjo ſalbėt, ir teiſno Faralus, ir pėrkalbėjo jūſ, kad jie per gėr priėme, ir nutilde jūſ, kad jie wiſſo gėro iſ jū paſtikėtūs. Potam traukies jiſſai wėl atgalos i Antioſia. Taip su ſitto Faralus ſellone ir pargryžimū nam mūn nuſdawė.

14. Pėrſtyrimas.

Apie Nikanoro nemiernybę ir Razo ſmercy.

Po tryū mėtū potam patyre Judas su ſawaiſeis, Demetriu, Selencaus ſunu, i Tripoli su didzu ſmonū pulku ir ākrutū daugumū atėjusi,

2. Ir ſėmę igāwuſi, ir Antioſu su Lyſſu, ano apėkunu užmuſuſi.

3. Bet Alcimus, Eurs pirm to wyrāuſo Eunnigo ſlužmą turrėjo,

ir bjaurey buwo atpūlęs pėrſėkė nėjimo czėſe, ir dabar miſlijo, kad ney gym's iſliſſes, ney wyrāuſo Eunnigo ſlužmą wėl igāuſes:

4. Tas traukies pas Faralu Demetriu, ſimtame penkis deſimta me ir pirmame mette, ir ātneſe jam auſſiną wainikėq, ir werbas ir allejaus ſakėſas, Eurtos ne jo, bet baſnyczės buwo.

5. Ir pirmoj' dienos' jis užtruſko, iſſi ſawo czėſą priſidabojo, Eurs jam tiſras butu tam ſawo ſmarumui. Ir ſaip ji Demetrius i ro da wadindino ir poſlāuſdino, ſaip su ſydais eſq, ir ſa jie weiſia?

6. Jis taipo atſakė: ſydai, Euri rie wadinnaſi gerėji, Eurtū wys reſnyſs yra Judas Maſſabiūs, wiſſadōs ſarq ir maiſta paſel, ir tawo Faralyſtei ne dūſt paſajaus;

7. Jie ir manng iſ tėwiſkōs mai no garbės, butent iſ wyrāuſo Eunnigo ſlužmōs iſmette. Todel aſ czonay atėjau.

8. Ant pirmo, Faralui ant gėro, ir kad aſ Faralui tiſray wiernas eſas; ant antro, kad aſ ir ſawo ſmonėms galėczau dawāda ſoſi iſgrasti paſajuje paſlaiſytis. Uſe toliu nedawadu turrės wiſſa ma su gimmine ſugaigti.

9. Todel Faralus norėtu tai wis geray apdumoti, ir pagal ſawo pagərbintą maleng, apie ſėmės ir apie wiſſōs muſū gimminės nāudą paſtrāpintis, ir mus pa gelbėti.

10. Uſe ſol Judas gywas bus, tay negālims' daiſt's yra, kad pa ſajus ſėmėje butu.

11. Bet jam tai iſſalbėjus, ĩniti ſo ir Pitti taipojau prieſ Judą, ir jo labjaus iſerſino Demetriu prieſ ji;

12. Kad jiſſai tolydzaus Uſeai norq, wyrėſniji ant elephantū, pa
wai

wadinno, ir jį idėjo į vyrėsnįjį prieš žydus.

13. Ir prisakė jam, kad jissai Judą nužavintu, ir jo (žalnėrų) pulką išmuštų, ir Alcimu į vyrėsojo kunigo služmą idėtu.

14. Tą pulkai susirinko pas Nifanorą wissī tie pagonai, kūrūs Judas buwo iš žėmės išwārės, ir tikėjosi žydų bėdą jiems būsencze jų palaimą.

15. Bet kaip Judas su sawaisiais patyre, Nifanorą prieš jų traukantis, ir wissus pagonus iš wissū šallū pulkais prie jo susirenkant, uššibarste jie pellenais, ir meldėsi Poną Diewą, kūrūs sawo žmones nū swieto pradžos buwo išlaiskęs, ir sawo pulkėlui regimais ženklais padėjės buwo.

16. Ir kaip jiems jų wirėsnysis prisakė, pasikėlė jie, ir didzu drąsumu užpuolė neprietelus pas miestelį Dessą.

17. Bet Simonas, Judo brolis užpuolė Nifanorą, ir Nifanoras kone buwo išmuštas, kadangi jį neprietelei buwo užslupęs, pirm ne kaip jissai jų buwo pasidabojęs.

18. Kaip Nifanoras išgirdo, Judą tokius drąsus žmones pas sawę turrint, kurrė sawo kuną ir lobė drasę guldo už sawo tūwiskę, bijojos jissai jų, ir ne norėjo su jeis muštis.

19. Bet sunte pas jį Posidonius, Teodotus ir Mattatį, parąjį su jūmi daryti.

20. Ir kaip jie ilgą buwo apie parąjį susirėdiję, ir jų vyrėsnysis jiems wissą budą buwo išpaskojęs, ir jie wissī to reikalo dėl buwo susilwieniję, pritare jie tam derėjimui;

21. Ir pastyre wieną dieną. Kūrtų jų wienodu, kūrūs susleitų.

Ir tai dienai atėjus, buwo kūrūnam frase pastatytą.

22. Ir Judas paliepe kėlis sawo šarwūse, ne toli nū tōs wies tōs gatwiams laisytis, kad neprietelei jam ne dumojant, kokią kląstą ne darytu; ir susikalbėjo su kėis kėttu apie sawo reikalus.

23. Ir Nifanoras paslikėjo kokią cėsą Jeruzalėje; ir nieko piktą prieš ję ne padarė, ir dave sawo žalnėrams šallin trauktis.

24. Ir laikė Judą garbėje po žmonų akimis, ir prieš jį meiliningai pasielgė;

25. Ir jį pagraudėno, kad mōterį westu ir waišū užaugintu. Taip Judas wėde mōterį, ir turėjo gėro parąjį, ir ware sawo pasipennėjimą.

26. Bet kaip Alcimus pamatė, būdu iš wieno einanczu, ir parąjį padarusu, jis wėl traukies pas Demetriū ir apstunde Nifanorą, buf jissai newiernas jam pastojęs: nės jissai buwo Judą, parąlaus neprietelų, į sawo wietą per vyrėsoją kunigą istatęs.

27. Tą parąlus ant to wėbano žmogaus wellawimo žodžių nę degte ušsidegė, ir labay tūiršo, ir rašė Nifanorui, kad jis tai wissay už gēr ne priimtas, kad jissai parąjį su žydais padaręs, ir prisakė jam, idant jissai greičiau Makkabėu sugautu, ir į Antiochiją sustu.

28. Ir kaip tas prisakėimas Nifanorui atėjo, jis labay smutnas pastojė, ir jam didey ne patikėjo, kad jis ne galėjęs sawo žaddėtą žodį išpildit, kadangi Judas nieko piktą jam ne buwo padaręs.

29. Bet taczau, kadangi jis ne dryso prieš parąlų kę daryti, mislijo jis su kląstą jį gaudit.

30. Bet

30. Bet kaip Mafabius mātė, kad anšai jau ne taip meilingai prieš jį pasielgias, kaip iš pirmo, ir iš viso suprato, nieko gero iš to busent; ėmė jis kėlis pas save, ir pasislėpė nū jo.

31. Tągi, kaip Likanoras patarė, kad Mafabius jo klasteriui kytėi buvo ištrūkęs, nuėjo jis į jį atkūsti ir tą didžiąją šventą bažnyčią, ir liepė klebonams, apšventintiems, idant jie jam tą vyrą išduotų.

32. Bet kaip jie buvo labai ir didei pasibąję, kad jie nieko ne žiną, kur jį esąs, ištiesė jis savo dėsingą ranką prieš bažnyčią,

33. Ir prisiė: Jėj jūs man Jūdai ne išduosite surisną ir mano rankas, tay aš žittus Dievo namus su žėmę sulysiu, ir tą altorū ardyšu, ir Bačkui grąžę bažnyčią ir tą vietą statysiu.

34. Ir kaip jis tai buvo iškalbėjęs, ėjo jie šalin. Bet klebonai ištiesė savo rankas dangun, ir meldėsi tą, kūrą wissadōs savo žmones buvo apsaugojęs.

35. Ir tare: Pone Dieve, Paczėj tu ney wieno dāikto ne priwalai, taczau tau tai patikėlo, kad tauo bažnyčia, kuroj' tu laipaisi, tarp mūsų butu.

36. Togidėl tu šventasis Dieve, kurrō wieno wissab yra, Pas šwenta wadinama, apsaugoš tolaus savo namus, kurrus mes ne senney czystijom, kad jie ne wėl neczysči ne pastōtu, ir žimšte užžimšt nelabūsus našrus.

37. Bet buvo Likanorui pasakytas apie wieną iš wyresnųjų Jeruzalėje, wardu Razis, kad taffai wyra esąs, tėwistę žōfaną mylis, ir wissur grągyru, ir tokią mėuį tarp savo miestomū turtis, kad kōjas jį žydū tėwu wadiną;

38. Priegtam kad jįsai ir pirmio cēsio kōdėl būwęs apšustas ir pērsėkinnitas, ir kad jįsai drąsėi būwęs kūrą ir dušią gudės prie žydū wierōs paslaidytis.

39. Tągi kaip Likanoras norėjo pasiroditi, kōs didis žydū neprietelus jis esąs: sunte jįsai daugiaus kaip penkis žimtus žalnėrus, kurrē jį turtētū sugauti.

40. Wēs jis mislijo, jėj jį bus sugawęs, kad žiems didę iškādę padarys.

41. Bet kaip jie prie tōs kōros, kurreje jis buvo, su ummaru ir durris bėgo, bėy ugnį pas liepe atnešti, ir durris uždėgino, ir jįsai suprato, jau esąs sugautas, norėjo jįsai pats pērsidurti.

42. Wēs jis labjans norėjo su garbe mirti, kaip bediewjiems ir rankas išluti, ir nū jū gėdiškay buti mūczyjamas. Bet tokioj' bėdoj' jis ne geray buvo pasitropijęs.

43. Bet kaip pulkai pas jį pulę ipūle, išbėgo jįsai ant murū, ir didzu drasummu nusimette žemyn tarp žmonū.

44. Bet žiems atsitraukiant kad jįsai ruimą turtētū, pūle jįsai ant tuštimmū savo kūno.

45. Bet taczau jis dar gyw's išliškė, ir aiskėle su didžausu suppykimu, Paczėj kaurai labay warwėjo, ir jo žaizdas jam skaudėjo, ir perdēm prabėgo per žmones, ir užėjo ant aukštōs ūlōs.

46. Ir kaip jam kaurai wissay buvo išwarwėjo, išplėję jis dar žarnas iš savo kūno, ir mēte tas tarp žalnėrū, ir melde Diewā, wissū žmonū dušią ir amžią savo rankoj' turrinti, kad Jis noretu jam tai wiss' atduoti; ir taipo jis pamirė.

15. Pėrskyrimas.

Apie Mitanoro baisingą smertį.

Bet kaip Mitanoras buvo patyręs, kad Judas su savo žaionėrais Samarioje pasilaukęs, mistijojis, kad nors jūs sabbatoje be jokio prisibijojimo nušėrti.

2. Ir kaip žydai, kurrus jissai buvo silyjęs su jūmi drauge traukėtis, jam priminė, kad jissai jūs taip smarkey ne nušawintu, bet tōs šventōs dienōs pacėditi, kurre pats Dievas pagārbings ir pašventes:

3. Tay paflāuse jūs tas wėbans neprietelus: ar tas, kurs sabbatą liepes šwėst, esąs Wiešpats danguje?

4. Ir jiems jam atsaakant: mielai, Jis yra gywasis Wiešpats Dievas; Jis yra Wiešpats danguje. Jis sėkmąjį dieną mums paliepe šwėsti.

5. Tare jid ant to: tay aš esmi wiešpats ant žemės, ir prisakau jums, kad jūs ginėlus ēmę, pasitaisytumbit, ir Parālaus paliepimą pilditumbit.

6. Alle jis taczan ne galėjo ištėstėti, kę buvo mistijęs daryt. Ir Mitanoras didey pasigirdams ir tyczāudams, tikray tikėjęs, didę garbę pelnyęs prieš Judą.

7. Bet Mafkabeus wissadōs patikėjęs, ir lāuķe Poną Dievą jam pristosenti.

8. Ir palinksminojo tus, kurrė aplink jį buvo, kad jie nesibijotu pagōnū, prieš jūs traukiančū, bet kad atsimintu pagālbōs, jau pirmo, taip tankey iš dangaus jiems išrodytōs, irgi dabar taipojau ant busenczo pėrgalėjimo ir pagālbōs, kurre Ponas Dievas jiems susęs, nušitėktu.

9. Taip jis jū palinksminojo iš šokano ir prārakū, ir priminė

jiems palaimingū pamušimū, kurrus jie pirm to buvo padarę, ir taip jūs didey idrasino.

10. Ir kaip jūs taip buvo patyraudėjęs, jis ir išpāsafojo jiems, kaip pagōnai taip flastodami didey nušdėję, ir prieš savo prisėgę padarę.

11. Ir taip jis jūs idrasino, ne su tyczawimu ant savo ragotinū arba šydū, bet su palinksminojimu iš Dievo žodžio. Jis pasāķe jiems taipojau ir rėgejimą, kurrė jie galėjo už teisybę priimti, kad tikray tų jis buvo matęs, iš kurrio pagawo wissi drasėni pastōti.

12. Ir tai buvo rėgejimas: Onias, wprāusas wysūpas, šlowingas, garbės wertas, maloningas, ir gražey kalbėtimōķas wyrs, kurs iš mažū dienū ant wissokio wiežlibummo buvo pasidāwęs, tas ištiese savo rankas, ir meldeš Poną Dievą už wissus žydū žmones.

13. Potam pasirodė jam Eits koksai, jau pasėngs šlowingas wyrs, brangūse rubūse, ir labay šlownoj' garbėj' pasirodęs.

14. Ir Onias sakė Judui: šitas yra Jeremiošus, Dievo prārakas, tavo brolus labay mylis, ir tas ne palāudams meldzia Poną Dievą už žmones, ir už šwentą miestą.

15. Potam dawė Jeremiošus su savo rankomis Judui āuķiną kārda.

16. Ir sakė jam: Imk tų šwentą karda, kurrė taw Dievas dowa noja, tūmi tu neprietelus išmuši.

17. Ir kaip Judas tofėis gražeis žodžiais, iš kurrū širdi ir drąsumą gāuni, buvo palinksminojęs, apsiėmė jie, kad ne nori ābažą statyt, bet tolydžaus prieš neprietelus trauktis, ir ant jų su didzu drąsumu eiti, ir tam kūr

rui gálą padaryti. Užsa buvo mieštas Dievo glūma, ir bažnyčia, didžioji bėdoji.

18. Ir tiesa kalbant, apie savo moteres ir vaikus, brolius ir gentis, jie ne taip didey pasirūpino, bet jū vyrų rūpestis buvo apie šventą bažnyčią.

19. Ir kurie mieste buvo pasiūpę, didey pradėjo rūpintis savo žalnėrų dēl.

20. Ir kaip jau reikėjo mūstis, ir neprietelei buvo susirinkę, ir eiles susistoję, ir elefantai buvo į savo vietas, bey raitelėi ant abiejų pusų sudavāditi;

21. Ir Makkabėus neprietelus buvo pamatęs, ir apstūmęs visą šokių jū ginklų ir baisingus žvėris, ištise jis savo rankas dangun, ir melde Dievą dvyus darantį, ir vislab mātantį: Užs jis geray žinnojo, pėrgalėjimą ne atėinanti per šarvus, bet Pona Dievą tą dūdantį tam, kuram Jissai tą vėliją.

22. Ir meldėsi taip: Pone Dieve tu savo angelą czėse Ezečio, Žydų Karalaus, suntei, ir tas užmuše Sennaferibo abazę šimts aštuonis dešimtis tūkstančius vyrus.

23. Taygi ir dabar tu danguje: sis Pone Dieve, sust gėrą angelą vėm musū, kad musū neprietelus išganditu.

24. Dūš tiems išsigąst su prisibijojimu tavo stiprojo pėtiės, kurie su bluznijimu prieš tavo šventus žmones traukies. Ir šittais žodžiais palowe Judas.

25. Taip traukies Užsanas ir visli jo žalnėrei su trimitavimu ir su didžu rėkavimu.

26. Bet Judas ir jo žalnėrei nutvėre neprietelus, Dievą besimelzdamis, ir Dievop' šaukdami. Ir savo rankomis jie muše,

27. Bet savo širdze jie šauke

Dievop', ir išmuše apie tris šimtus ir penkis tūkstančius vyrų ir jie labay džiaugiesi, kad Diev taip maloningay jiems buvo padėdes.

28. Ir tam susimušimui patbaigius, ir sugryžtant, pažinę jie Užsano ant jo šarvo, kad jissai esąs užmuštas.

29. Tay pradėjo didžios linimybės šauksmas ir šaukimas ir gārbino Dievą savo kalboje.

30. Ir Judas, kuris savo kūrą ir gyvastį už savo žmones buvo guldes, ir iš mažų dienų savo žmonėms daug gėro buvo padėres, paliepe, kad Užsanui į gálvą, ir ranką su pėtimi nupirstu, ir į Jeruzalę nugabėntu.

31. Taygi kaip jis buvo atėjęs suvadinnu jis savo žmones į pulką ir davė susistot klebonus patalorų, ir nusunte atwadinti neprietelus iš pilliės.

32. Ir parode Užsano galvą ir bluznytojo ranką, kurie jissai prieš šventus aušeziausosio namus buvo ištises, ir didey pasbažijęs.

33. Jis ir bedievojui Užsanui išpjaudino liežuvį, ir sukapodino tą į stūksius pauščiams ant gėro ir tą ranką, su kure jis tą dūnumą buvo padāres, ties bažnyčia pašabindino.

34. Ir visli žmones gārbino Dievą danguje esantį, tarydami pašlovintas te esie tas, kurie savo miestą apsaugojęs yra, kad jis išliktų ne pabjaurintas.

35. Ir Užsano galvą auštay pašabindino, kad kožnas iš pilliės galėjo tą matyti, visliems rėkimam šėnklui, kad Ponas Dievas jiems pagėlbėjęs.

36. Priegtam ir visli vieningai dzeį pavėlijo, kad tōs dienos mēbutu užmiršta,

37. Bet

37. Bet švęstu, butent tryliktos dienos dvyliktos mėnesio, sykiškai Adar wadinnamo, wiena diena pirm Mardošajaus šventės.

38. Taip aš dabar noru šittas Rngas pabaigti, Padangi Lika: noras prapūle, ir žydai miestą wyl igāwo.

39. Ir jey aš Rožnam itiktinay buczau surašęs, tai aš rods wėly:

czau. Bet jey aš per prastay tas buczau surašęs, tay taczau aš tieš padariau, Dieš aš galėjau.

40. Lėš wissadōs wyną arba wandens gėrti, tai neateit žmogui ant linšmybės, bet Ro czės' wyno, Ro czės' wandens gėrti, tai žmogui dūst linšmybę: taipo ir linšma yra, jey wis Rą ne wissadōs itiktinay gali šaityt. Tai butu pabaiga.

Pridėjimai prie Rngū Esterės.

1. Pėrsšyrimas.

Bet taip buwo rašyta ta grōmata: Didis Parālus Artakserkses nū Indios ir Murrinū: žēmės, šimtiems: dwidėšimt: ir septintiems Funnigaišczams, podraug ir padūnams, dūst labas dienas.

2. Raczey aš macnus Parālus esmi, ir didžauslas wiešpats ant žēmės: taczau aš ne norėjau sawo didės mācijas dēl pasididzotis, bet pasirūpinau maloningay ir su lengiwybe sawo padūnus waldyti, ir mielą paėjau, Furrūm Rožnas dzaugias, išlaišyti, kad Rožnas paėjau gywėntu ir pasipennėtus.

3. Todėl aš susirōdijau su sawo Funnigaišczais taip toktay ištės: sēt galēcza. Tay praneše man Amans, mano išmintingiāusas, mielāusas ir wiernāusas rotininės, turs pastuy Paralui aušczāusas yra, taip Rošie žmones išą, Furtie po wissą swietą besibaštydami, iš wisso Pittofius istātinus laišką, prieš wissū žėmjū ir žmonū budą, ir wissadōs Paralū prisāpinus pa: niešinanczus, ir tūm paėjau ir sandorą wissoj' Paralyštėje ar: danczus.

4. Taygi taip mes patyrēm, kad tie wieninteli žmones prieš wissą swietą pasistėngią, ir sawo pri:

prastą budą ypaczey laišką, ir musū prisākimū ne klausą, ir tokiu pašeligimū jūs didę išėdą dāro, ir paėjau bey sandorą musū Paralyštėje arda, mes paliepēm, kad tie, Furrus Amans wyrāuslas Funnigaištis ir ir pagal Paralū aušczāusasis, musū tėwas, parōditu, su moterimis ir waišais, sawo neprietelū Fardu, be jokio susimillimo butu žudditi, ir ney wiens ne butu czėditas, ir toktai ant Peturoliktōs dienos Adar, dwy: likto mėnesio, šittame mete; jeib wissi nepaklusneji ant wiens die: nōs butu užmušti, ir twirtas paėjus musū Paralyštėje pasiliktu.

2. Pėrsšyrimas.

Ir Mardošaus meldėsi Pono Dieš: wo ir išpasakojo Jo dywnus darbus tarydams: Pone Diewe, tu esi wissogaliss Parālus, wissasgi stow tawo mācijas, ir tawo walei ney wiens ne gal priešistėngtis, jey tu Izraėlą nori pagėlbėti.

2. Tu dangū ir žėmę sutwėrei, ir wiss', kas toje yra.

3. Tu esi wissū Wiešpats, ir ney wiens ne gal prieš tawę stėngtis.

4. Tu žitnay wissus dāiktus, ir žurėjai kad aš ne iš patyczū, neygė iš pasididžawimo, tą labay pasididzojenti Amang ne norėjau pagarbinti:

binti: nės aš gatavęs buczau Izraelui ant gėro ir ano Rojas rods pabuczoti; bet aš tai dariau iš baimės, kad aš tą garbę, kuri mano Dievui pūlas, žmogui ne dūžan, ir ney wieną Pittą pagarbinczau, kaip tišt savo Dievą.

5. Jrgi dabar, Pone Dieve, tu Parálau ir Abraomo Dieve, sustimkš ant savo žmonų: nės mūsų neprietelei nor mus išgaibinti, ir tawo tēwīšę, kuri tu iš pradžios tūrėjai, išgaibinti.

6. Ne paniekink savo pulkš, kuri tu iš Egypto išwálnijai.

7. Išklausyk mano malda, ir būk malonus savo žmonėms, ir pėrwerk mūsų smutnybę i linę smybę, kad mes gywi išlišk, tawo wardą gārbintumbim; ir ne dūk but išgaibintą burną, tawę laupinnanczujū.

8. Ir wiss Izraelitenai šauke iš wissos sylos Ponop' Diewop'; nės ne buwo smertiės bėdoje.

3. Pėrskrymas.

Ir Paralėne Estere taipojau Ponop' Diewop' wertėst tošioj smertiės bėdoj,

2. Ir padėjusi savo rubus Paralėnei tikrus, apstėde gedu'ingais rubais, ir brangiaus wandens bey mostiės wietoje užbarste jūi pėles mus ir dulkės ant savo galwos, ir pažėmino savo kūną pāstniškawimu; ir wissuse wietuse, kur ji pirma buwo linėsma buwusi, ji išpeše savo plaukus;

3. Ir meldėsi Poną Dievą Izraelio, tarydama:

4. Pone Dieve, tu wiens mūsų Paralus išašs, gėlbėk manę bėdą naję. Aš ne turre ney jošio Pitto pagālbiniško, kaip tišt tawę; ir bėda yra po ašiu.

5. Aš nū savo tēwo girdėjau, Pone Dieve, kad tu waišus Izraeli

raši iš wissū pagonū išštyrei, mūsų tēvus iš sennowės amšins per sawūsus priėmes, ir jiems: tessėjai, kę tu žaddėjai.

6. Mes po tawo ašiu susigijom; todėl tu mus padawimū neprietelei ranšas. Pone Dieve, tu esi teisus, nės mes diemus garbinom.

7. Bet dabar jiems to dar gana, kę jie mus dides spāudy; bet sawo dar pėrgalėjimą jie sawo balwōnū sylai dėkawoja, ir tu tawo pažaddėjimus paniekinti, tawo tēwīšę išgaibinti, ir būti žmonū, kurie tawę garbinužimsti, ir garbę tawo bažnyčios ir altoraus wissiskay išgaibinti, ir pagonams burną atwėrti, kę jie balwōnū mact pagārbintu, smertėlę Paralus amžinay pašwintu.

8. Pone Dieve, ne dūk sawo Paralyštės ryškę tiems, kuri nieku yra, kad jie nesiūktus: mūsų prapūlimmo, bet nukreip jū misis ant jū galwos, ir įklink tą, kurs i tošią bėdą mūsų wėdęs.

9. Atsimink mūsų, Pone Dieve, ir pasrōdykis mūsų bėdoje, ir šiprink manę, Pone Dieve, tu kę rálau wissū diemū ir wiespaci mošink manę, kaip aš kalbėtu rėczau po ašiu luto, ir lenk širdi, kad jissai tą mūsų neprietelei wissaip ne žestu; kad jis pats iš sawo draugais prapūltu.

10. Ir išgėlbėk mus sawo ranšas, ir gėlbėk manę, sawo tarnaitė, ney jošią Pittą pagālbą ne tūri cę. Kaip tišt tawę wieną, Pone Dieve, wissus dāiktus žinnanti.

11. Ir tu žinnai, kad aš ne dzaugiūs iš tos garbės, kuri pas bediėjus turre, ir iš to ne mēgstu, kad už pagoniskę ir sm

tim.

timma tešējau. Tu zinai, kad
aš tai turru daryti, ir ne mylu tā
brāngu gražumma, kurā aš ant
savo galvās nešoju, kad man
reiz puišamoti, bet aš tai laiķau,
kaip nezysā tofā šēpētā, ir ne
nešu tai, kaip tiēt kad turru bran-
giūse rubūse (kaip Faralēne) pasi-
rōdit. Priegtam aš niekadōs su
Amanu ne walgiau, neygi dzaug-
smo turrēšau prie Faralīško stalo,
neygi ne gērau apiero:wyno, ir
tawo merga niekadōs nesīdzaugē,
nū tū cēšo kaip šēn esmi atga-
bēnta, iēēi šam cēšui;

12. Kaip tiētay iē tawēs wieno,
Done Dieme, tu Abraomo Dieme.
Išplausyē maldā prastotujū, tu
macnus Dieme uē wissus, ir iē
wālniē mus iē (neprīetelū) tawē
nesībīanczū kankū, ir iēgēlbēē
manē iē mano bēdū.

4. Pērsīyrimas.

3. **I**r treczōj' dienoj' jī nūsīrēde
kas dien' nēšamus rubus,
ir apstēde savo rubais, Faralēnē
tīkrais.

4. Ir buwo labay graži, ir mel-
dēsi Diemā, Išganytoji, wissab-
mātanti. Ir ēme su sawim dwi
mergi drauge, ir mandagey pasi-
rēme ant wienōs, ir antroji pa-
stuy jē ējo, nešdama jōs sermegōs
ūdīgā.

5. Ir jōs wēidas buwo labay
grajus, meilingas, ir iē jōs āfiū
wiena linēsmye buwo matyt; bet
jōs širdis buwo didzio drebējimo,
ir rūpesczū pilna.

6. Ir kaip jī buwo šējusi pro-
wissus wartus, stojōs jī ties Fa-
rālu, jam be sēdint ant Faralīško
savo sōsto, savo Faralīškūse ru-
būse, iē āuēso ir brangū ašmena-
gū darytūse, ir buwo bāisu žurēti

7. Ir kaip jīs āfis buwo pašē-
lis, ir jē rustay buwo žurējis,

pablyško Faralēne, ir apalpo, ir
prišlējo savo galwā ant mergōs.

8. Tāy Diemas atwerte Farālaus
širdi ant pasīgailējimo, ir jissai
prišbijodamas, jē apgašimme pa-
silīšenczē nušōko nū savo sōsto,
ir jē apglobojo savo rančomis,
pašōl jī wēl atslgāwo, ir šalbino
jē šittais meilingais žodzeis: Kas
taw, Estēre? Aš esmi tawo brolis,
nesībīojis, tu ne mirsi. Wēsa šis
uždraudims ne taw, bet wissims
šittiems yra dūtas.

9. Eit artyn.

10. Ir jīs pašlēš Faralīškū
ryštē iē āuēso darytā uždējo tā
ant jōs pēczū, ir jē pabuczāwo, ir
tare: sašyē.

11. Ir jī atsakē: Kaip aš tawē
pamaczau, aš dingoju, manē rēi
ginti šōfi Diemo angēlā: todēl aš
pēršigandau iē tawo didēs šlowēs:

12. Wēsa tu esi labay prišbijos-
tinas, ir tawo wēidas yra labay
šlownas.

13. Ir jei taipo be šalbant, jī
wēl apalpo, ir parpūle.

14. Bet Farālus nušgando su
savo tarnais, ir jē palinkšminojo.

5. Pērsīyrimas.

Petwirtame mete Farālus Ptoloi-
mēaus ir Kleopatrōs, atnešē
Dositēus (kurs išsidawē ēšas Fun-
nigas iē gimminēs Lewi) ir Ptos-
lomis, jo sunus, šē grōmatā
Purim, sašydami, kad Lysimachus,
sunus Ptolomēo, tā pērtulkawēs
Jeruzalēje.

6. Pērsīyrimas.

Artakserēses, didis Farālus nū
Indiōs iēēi Murinnū, žēmēs,
dūst šimtiems dwidešimt ir septy-
niems funnigaišētiems, ir jū pa-
dūnams labas dienas.

2. Mes po savo āfiū turrim
daugumma tofiū ēšanczū, kurrie
Fun-

Punnigaišęzū malonę ant ne gėro priimma, ir iš tōs garbės, Purri jiems dūdama, ant paslėdžawimo ir nelabummo paslėidz: taipo kad jie ne tiktay padūnus per miera spāudza, bet ir mislija, paczus wiešpaczus, Purrie jūs ant garbės iškėle, sawo Ešjomis paminti.

3. Ir ne tiktay elgėsi prieš žmonėms prigimtą wiešlibumą ir wertybę, sawo nedešingystę, bet ir sawo paslėdžawimu taip yra apjėkę, kad ir mislij, Dievą ant gerųjų daboje, ir ne forawo, senti tolią newiernybę.

4. Jie ir prigāuna gerus Punnigaišęzus, jeib žmonū nefaltųjų kraują pralietu, ir tus, Purrie jiems wiernay ir tikray paslūžijo, i wissą bėdą iwestu.

5. Kokiū pawėišlai randami yra ne tiktay sennūse nusidawimūse, bet ir dar kas dien ištyram, Kokiūs bėdūs daugumą tolie newierni rotininkai dāro.

6. Todėl kadangi mums pareitis ant to žuriti, kad tolaus pašėjus Paralystėje pasliktu;

7. Tay mes Partais žurėdami ant žmonū naudōs, turrim (sawo išdūtus) prisākimus Pittokiu budu atnāusit, jey Pittaip išrandam, Paip mums pirma buwo pranėsta, ir ne per miera šubbintis.

8. Taygi kadangi Amans, sunus Amadati, iš Macedoniōs, ir ne iš Persū gimminės, ir ne musū maloningą budą turris, bet pas mus swėtimas ēsasis, Eurrām mes, Paip papratom wissokids žēmės žmonėms, wissą malonę išrodem, ir taipo ant garbės iškėlem, kad jį ir sawo tėwū wadindawom, ir jis nū. Eojno Paip artimjāusas pagal Paralu buwo pagārbintas, jis taip didey paslėdžawo, kad ir išdryso, mums musū Paralystę išgauti, ir mus paczus žudditi.

9. Līs jis Mardošau (Eurs sawo wiernybe ir geradėjyste, išdūdamas Amano klāstą, mus nū prapūlimo yra išgėlbėjęs) ir musū nekaltaję wiešpatėnę paczę, Paralėnę Esterę, draug su jōs wissais žmonėmis, newiernay ir neteisey apstunde, kad jie wiss turrētu but žudditi. Ir potam kad tie wiss busę žudditi, Eurre mus apšergti, jis mislijo ir mus nužawinti, ir Persū Paralystę Macedonitėnams padūti.

10. Bet mes išrandam, tus žydus Eurus tas prawartytas šalėrus Pettino žuddyti, nefaltus ēsanczus, gerus prisākimus turinczus ir waltus aušęzāusojo, didzāusojo ir amjinojo Diewo ēsanczus, Eurs musū tėwams ir mums bę Paralystę dawēs, ir dar išlaisko.

11. Todėl jūs ne turrit daryti pagal tą grōmatą, Eurrę Amans yra išsunęs.

12. Līs dėl to nusidėjimo jis su wissa sawo gimine yra pas watus Susan, ant galgio pašartas; ir taipo Diews jam weikęy užmojėjo, Paip jissai sawo buwo užpelnęs.

13. Bet šį prisākimą, Purri mes dabar jums sunczam, turrit jūs wissūse miestūse žinnomą daryti, kad žydams pawėlyta yra, pagal sawo prisākimus be jokiū painū pasielgtis.

14. Ir jėp kas jiems gwoltą norētū daryti, tryliktoje dienoje dwylitko mėnesio wadinnamoj' Adar, tay jūs turrit jiems ant pagālbōs buti, kad jie ant anū gātu atšį Persiti. Līs tą dieną wissogalyjis Diewas jiems ant džiaugimo pašdārgs, Eurre jeie, išrinktieji žmonės butu turrėję nužudditi but.

15. Todėl

15. Todėl turit ir jus (Persionai) pagal Pittas šventes Pittą dieną švęsti su visiu džiaugsmu; kad mums gerai pasisektų, ir visliems Persionams vieniems šantiems; ir pavėšlūs būtų, kaip didei nemiernybei forawojama yra.

16. Bet jėy Fofia žėmę arba mieštas šį prisakimą ne apsimtu pilnamoti, ta tur Fardu ir ugnimi būtų išpūstita, taipo kad ney Fofisai žmogus, ney Fofia žvėris, ney paukštis tolaus toje pasilaišytis galėtu.

7. Pėrsšyrimas.

Untrame mete didžiojo Faralūs Artakserkso, pirmoje dienoje mėnesio Nisan, turtėjo Mardocheus sapną, kurs žydas buvo, sunus Jairi, sunaus Semei, sunaus Kis, iš gimminės Benjamin, ir gyveno mieste Susan, vyro viernas, ir Faralūs dware didžioje garbėje laikomas.

2. Bet jis buvo tū apkaltojų wiens, kurrus Nebukad Nezar, Faralus žėmės Babel, buvo išgabėjęs iš Jeruzalės, su Faralumi Jekanja, Faralumi Juda. Ir tai buvo jo sapnas:

3. Pasikėle šukawimai ir tranšimai, perkūnai ir žėmės padrebėjimai, ir didis išgąstis ant žėmės. Ir štai, cze buvo du didži smarku, tūdu prieš Pitta Pittąėjo Fowoti.

4. Ir tie šukawimai buvo taip didi, kad ir visos žėmės pasikėle, Farauti prieš šventus žmones.

5. Ir buvo diena didžios tamsybės, wargū ir tuškos, ir buvo dide bėda ir bėime ant žėmės.

6. Ir tie šventi žmones buvo labai smutni, ir bijojos savo bėdos, ir buvo nusiminę, kad gyvi ne išliksė.

7. Ir jie šaukė Diewop'. Ir po to šauksmo patwinno dide uppe iš majo šullino.

8. Ir šaukė užtektėjo, ir išsigaidrieno. Ir bėdnieji laimėjo, ir nuėjai winno pasididžojenczus.

9. Bet kaip Mardocheus buvo pabudęs iš to sapno, tay apdumojis, ką Diews tūmi jam parodit mislytu; ir palaike tą sapną savo širdyje, ir apdumojis tą ištinaštė, ir mielai būtų žinnojęs, ką tas (sapnas) jam rodąs.

8. Pėrsšyrimas.

Ir Mardocheus tare; Pons Diews tai wissab padare.

2. Aš atsimenu savo sapno, ir lygei taip nusidave, kaip aš sapnawau.

3. Tas mažas šullins, iš Furio dide uppe pastėjo, šaukėi švėcent, ir nusigaidrinus, yra Estere, kurrę Faralus per pacę wėdęs, ir Faralę padaręs.

4. Tūdu smarku yra aš bey Amans.

5. Wiens žėnėlin' pagonus, susėjus, ir žydū wardą išgaibinti norinczus.

6. Antras žėnėlin' mano žmones Izrael, Diewop' šaukenczus; ir Pons Diews gėlbėjo savo žmones, ir išwálnijomus iš šios bėdos. Jis daro didžius žėnėlius ir štebukus tarp pagonū. Nėis jissai wissados šyrumą laiķes tarp savo žmonū ir pagonū. Ir adynėlei atėjus, kad pagonai buvo labjausei pasididžawę, ir mes wissay silpni buvom pastoję, ir Diewui reikėjo subit, tay jis savo žmonū atsiminne, ir savo tėwiskėi pėrgalėjimą dawe.

7. Ir Pittas dienas reik švęsti mėnesiye Adar, keturolietoje ir penkiolietoje dienoje to paties mėnesio su wissa džiaugsmu, ir su dida proce žmonėms susieinant; ir trė amšinay taipo laikoma but žmonėsa Izrael.

Musdāwimas su Susanna ir su Dangelu.

Buwo nekurſai myrs Babyſ-
lone, wardu Jojakim.

2. Las turrêjo paczë war:
du Susanna, duſte Elſija; ta bu:
wo labay graſi, it priegtam Die:
wo: bijanti:

3. Žēsa jī turrējo nobažņus gimdytojus, Eurie jē buwo pamošins nē pagal žošanā Moizešaus.

4. Ir jōs wýrs, Jōjāšims, buwo labay bagōtas, ir turrējo gras zu sōdā pas sawo buttā. Ir žy, dai wiššadōs pas jī susleidawo: Padangi jīs wýrāufas wýrs buwo tarp jū wiššū.

5. Bet buwo tam patim mette
du wyresnujŭ iŝ ŝmonŭ i sudzas
idetu, tŭdu buwo toŝie ŝmones,
apie furrus Pons Diews buwo
saŝes: jŭ sudzos wiŝŝoŝiq nelabum;
ma dŭro Babylone.

6. Tūdu kas dien pas Jojašima
ateidamo, ir jēp kas kofē reiķalā
turējo czonay pas jūdu ateiti.

7. Je žmonėms Ballin ėjus per
pėtus, eidavo Susanna į savo
vyro sūdą.

8. Ir šaip tūdu wpréšnūju je
kas dien mâte t tē sōdā einant,
jūdu nēy dēgte ussidege t je iš di
dzio ussideimmo.

9. Ir iſ to durnudu paſtôjo ir ſawo âkis tatp labay buwo ant jôſ uſmête, Ead ir negalêjo t dan gu ſurêti ir ne atſlîminti ney Die wo ſodzio ney Forawonês.

10. Bet buwo jūdu abbu, Ēaip
wiens taip Ēits, priēß jē Ēaip degte
uſſidēguſu.

II. Ir jūdu gēdējos Pits Pīštam
tai pasakāyti, ir Rožnas wiens mīe-
lay su je butu sugulēs.

12. Ir tas vien dievs tykojo jās:
 Ir tieši pamatyti. Bet tate viens
 antram:

13. Eina, ešitwa namūn: nū
wālgyt dabar jau cšēsas.

14. Ir Paip jūdu buwo nū wienu
wieno atstītyrē potam Požnas wē
sugryžo, ir jūdu wēl wienu czēsu
susiējo. Ir Paip Pits Pittā Plāuse,
ištīpažinno abuddu wiens wienam
sawo newiezlibā uššigeidiņā. Po-
tam jūdu susltāre ant to lāuētī, Pa-
jūdu tā moterīštē wieng rastu.

15. Ir Paip jūdū jam tīkřā dienā
būwo pastryę ant jōs tyłoti, atėjo
Susanna su dwiem mergom, Paip
jē būwo papratuši, i sōdā, may
gotis, nēs būwo didey twanfu.

16. Ir ney wiens žmogus ne bu
mo sode, Paip tišt tūdu wyresnūjū,
Purrū du slaptay buwo pasišėpusu,
jōs tykodamu.

17. Ir ji tare sawo dwiem mer-
gom: atnešit man mōstē ir muš-
lq, ir užrašit sōdą, kad aš
mazgociaus.

18. Ir mergi divi padare: Paip
ji buwo isākiusi, ir užrafinno sōda
išeldami laušan pro durris užpa-
talių' išancius, Kad jei parneštu,
Ka ji norėjo, ir tū du wyru ne bū-
wo pamāczusos; nēs jūdu buwo
pasistēpusu.

19. Ir mergom dwiem iſėjus,
tādu wyrėsnujūt atſtrādę pribėgo
prie jās, tarydamu;

20. Sztay, sódas yrá ušraštintas,
it ney wiens mus ne máto, o
muddu tawo mēiēs dīdey uššigeis
dēwa, togidēl ištīpildēl musū dwēs
ū wāle.

21. O jey tu ne nori, tay madu
ant tawés ißspakiswa kad mudu
swa radę jaunifati pas tawę wie
q, it kad tu sawo mergi dwi to
el laukan ißsuntusi.

22. Day

22. Tay atšidusējo Susanna, tarydama; aš, kofioj' aš dabar esmi didzjoj' bēdoj'! nēs jey aš tai darau, tay aš mirt' turru; bet jey aš tai ne darau, tay aš iš jūsu dweju rānku ne ištūksu.

23. Taczau aš geraus noru ne, kaltay i žmonu rānkas ipulti, ne kaip prieš Dievą susigriešiti.

24. Ir pradėjo didzu balsu šaukti: bet tūdu wyresnujū taipojau šauke prieš ję.

25. Ir tū dweju wiens prie sodo wartu pribėges, atkėle tus.

26. Ir kaip šeimyna tą šauksmą buwo girdėję, iškėgo jie i sodą, pro užpašalių išanczus wartus, matyti, kas jei tikėtos.

27. Ir wyresnujū du pradėjo apie ję taip kalbėti, kad ir tarnai jōs dėl gėdėjos; nēs toktai pirm to niekadōs apie Susanną ne buwo girdėta.

28. Ir antrojų dienų žmonėms i Jojakimo, jōs wyro, namus susijus, tay atėjo ir tūdu wyresnujū du, pilnu nelābo pytrummo, prieš Susanną, kad jei smerti prisūditi.

29. Ir jūdu sake wiššiemis žmonėms, nusūstīt ir šen atgabėndīt Pit Susanną, dukterī Elėijō, Jojakimo pacę.

30. Ir kaip ji buwo wadinta, atėjo ji su sawo gimdytojeis, ir waiškais, ir su wiššomis sawo gentimis.

31. O ji buwo labay wiežlyba ir graži.

32. Todėl liepe tūdu šalbėru jei kėpetą šalin plėšti, kurre ji buwo apdengta, kad gautu pasitiešiti jōs gražummu.

33. Ir wiši, kurre pas ję stojėjo, ir ję pažinno, werke dėl jōs.

34. Ir tūdu wyresnujūdu pasiėle tarp žmonių susiljusū, ir uždėjo rānkas ant jōs galwōs.

35. Bet ji werke, ir pakėle sawo akis i dangų, nēs jōs širdis nušitkėjo Ponu Diewu.

36. Ir tūdu wyresnujū du pradėjo ir tare: kaip muddu wienu du sode aplink waištinėjową, atėjo ji i widdu su dviem mergom, ir užrašino sōdą ir nusunte mergi dvi nū sawes šalin.

37. Tay atėjo pas ję jauns jauniškaitis, kurs buwo pasišlėpęs, ir sugulėjo su ję.

38. Ir kaip muddu wienam kams pe sode, tokią gėdą mātėwa, grėitay muddu pribėgowa, ir rādowa jūdu pas wiens wiens be gullinczu.

39. Bet jauniškaiti ne galėjowa sugauti: nēs jis buwo mum dviem perdrūts, ir atstumęs wartus išitruko.

40. Bet ję muddu sugawowa, ir klāusėwa, koks tai jauniškaitis buwęs? bet ji ne norėjo mum tai sakyti. Toktai muddu luddijowa.

41. Ir žmones wėrijo tiem dviem, kaip dviem sudziam ir dviem wyresniemšiem žmonėsa, ir prisūdijo Susanną ant smerties.

42. Bet ji šauke didzu balsu tarydama: Pone Diewe, amžinas Diewe, tu pažysti wiššas pasiėptines, ir šinnai wiššus dailius, pirm ne kaip jie nusidūst:

43. Tu šinnai, kad šūdu neteisu luddijimą prieš manę yra luddijusu. Ir dabar žurėk, aš turru mirti, norint taczau aš to nekalta esmi, ko jūdu neteisey ant manęs iškūddijo.

44. Ir Dievas išklause jōs šauksmą.

45. Ir kaip žmones ję smerczop' gabėno, pajuddino Dievas dwāsę jauno jaunišacziō, wardu Dangelu, tas pradėjo didzu balsu šaukti:

46. Aš noru nekaltas buti šitto kraujo.

U n n n

47. Ir

47. Ir wissi žmones jop' atslēpē, ir klāuse jū, ka jissai to Dieis šodzeis noris saktyti:

48. Bet jissai stowēdams tarp jū, tare: Ar jūs īš waiķū Izraēl este tokie beproczei, kad jās Izraēlo dūktēt ant smerczjo apšūdiat, pirm ne kaip jōs nusiengimnā īš rādōt, ir tikrā zinng apietā turrit?

49. Sugryķite wēl atgalon ī promā: nēs būdu netikrā lūdiņimā priēš jē kalbējo.

50. Ir wissi žmones greitay sugryžo. Ir wyresnujū du saķe Dangelui: seklis czonay pas mudu, ir praneķē mum, kadangi Diemas dabar tawē ī šūdzā wadinn'.

51. Ir Dangelis saķe tiems: atstirķite būdu nū Eits Pitto, tay aķ Eoznā flyru pērķlausinēsu.

52. Ir kaip jūdu buwo nū Eits Pitto atskirtu, pawadinno jis wienā, ir saķe jam; tu nelabas sēns Elastōrau, dabar tawē pajēķos tawo griekai, Eurus tu pirm padaret:

53. Kaip tu neteises promas darēi, ir nekaltūsus apšūdijei, bet kaltūsus atšūdijei, norint taczau Pons Diemas īsāķes, tu gerūsus ir nekaltūsus ne turri judditi.

54. Jēygu tu bū du rēģējei, tay saķyķ, po Eoznu mēdzu tu jūdu suslūgullus pamattēi? Ir jis atsāķe: po liepōs.

55. Tay saķe Dangelas: geray, Pono Diemo angels tawē rās, ir sutrēķys: nēsa sawo mellāwimu sawē pats nužuddai.

56. Ir šittam atstōjus, jis ir

antrā pas sawē pawadindino, ir tare jam: tu Banaano weisle, o ne Judo, gražums tawē apjēķino, ir piktas uslūgeidims tawo širdi pēn Eripe.

57. Taip jās su dūķterimis Izraēl padāret, ir jos turrējo īš baimēs jūšū wālē īšpildyt. Bet šī dūķter Judo nepritare jūšū piktēnybēms.

58. Taygi dabar saķyķ, po Eoznu mēdzu tu jūdu suslūgullus radai? Bet jis atsāķe: po azolu.

59. Tay saķe Dangelas: geray, Pono Diemo āngēls tawē jēnēlis, ir tawē suķappōs; nēs sawo mellāwimu tu sawē pats nužuddai.

60. Tay pradējo wissi žmones didzu balsu šauķti, ir gārbino Diemā, gēlbanti tiems, Eurie ant jo nusiķķēdami ī Jē jūr.

61. Ir Eilēš priēš tū du wyresnujū, kadangi Dangelis īš jū dwēn jū paczū šodzū buwo kalta du īšrādes, neteisu lūddinintu ēsan czu du.

62. Ir padāre tiem dwiem pagal zōķanā Moizešaus, kaip jūdu ant sawo ārtimo buwo nuslūdejusu, ir nužudde jūdu. Taipō tā paczē dienā nekaltās Fraujas buwo īš gēlbētas.

63. Bet Elikas su sawo paczē gārbino Diemā dēl Susannēs, sawo dūķters, su Jojākimu, jōs wyru, ir su wissa gimmine, kad neyjoķio newieķlibummo ant jōs ne buwo īšrāsta.

64. Ir Dangelis didēs garbēs wyrs pastōjo pas žmones, nū tōs dienōs, ir potam wissadōs.

Apie Bel, (balwonā) žēmēje Babel.

65. **N**o Astyago Galwōs, tē, po jo Paralyšte Cyru īš Perslōs.

1. Ir Dangelis buwo wissadōs prie Parālaus šalliēs, ir didesnēje garbēje laikomas uķ wissus Parālaus prietelus.

2. Ir

2. Ir buvo Babylone balwōnas, wardu Bel; tam turrėjo žmonės kas dien' apierawoti dwylėka saikū Kwėczū, ir Petturis dešimt awjū, ir tris Fibirrus wyno.

3. Ir pats Parālus gārbino tą balwōną (kaip diewą), ir nuėjo kas dien' to melstis; bet Dangels meldės sawo Diemo.

4. Ir Parālus saėe jam: kam ir tu Bėlą ne meldeisi? bet jis atsāėe: aš ne šlužiju balwōnams, ranėomis darytiems; bet gywam Dieuwui, tas dangi ir žėmę sutwėręs, ir Wiešpats yra ant Piekwieno paslėrutanczo daiėto.

5. Tay saėe jam Parālus: argi tu ne laikai Bėlą per gywą Diewą? ar tu ne mattai Piek jissai kas dien wālgo ir gėra?

6. Bet Dangels nusijūėdams tare: wiešpatie Parālau, ne dūėis prisigāuti: nės šittame Bėle widuj' nieko Pitt' niera kaip tiėt molis, ir iš wiršaus warrinnis, ir dar niekadōs nieko ne wālge.

7. Tay Parālus iniršo, ir suwadindino wissus sawo Elebonus, tarydams jiems: jey jūs man ne pasakysite, kas šę apierą suwālgo, tay jūs turrit mirti.

8. Bet jėy jus galite parodyti, Bėlą tą suwālgantį, tay tur Dangels mirti: nės jissai Bėlą bluznijęs. Ir Dangels saėe: mielay, wiešpatie Parālau, testow taipo, kaip tu kalbėjai.

9. Bet buvo apie septynis dės šimts Elebonū Bėlo, be jų moterū ir waiėū. Ir Parālus ėjo su Dangeli i Bėlo bašnyczią.

10. Tay saėe Elebonai to (balwōno): štay, mes norim laufanėiti, ir tu, wiešpatie Parālau, pats walgi ir gėrimą padėsi, ir durris pašay sawę užrašėsi, ir sawo patėis perzwete užpėczwetisi.

11. Ir kaip tu rytmetij' anėsti wėl ateisi, ir rassi, Bėlą ne wissab suwālgiusi, tay mes su dzaugsmu norim mirti; arba Dangels turbuti šudditas, Eurs tai ant musū užmellāwęs.

12. Bet jie tūmi pastiėėėjo, kad saw buvo pasidārę paslėptą ėėjimū po stallu; per tą jie wissadōs ėėjo, ir suwālge, kas ėze buvo.

13. Ir Elebonams iėėjus liepe Parālus Bėlui walgi padeti. Bet Dangels liepe sawo tarnams, kad jie pellenū atnektu, ir liene tus barstiti po wissą bašnyczią, po Parālaus āėiū. Potam jie iėėjo, ir užrašėno durris ir užpėczwetijo tas Parālaus pėczwete, ir ėjo šallin.

14. Bet Elebonai ėėjo naėtije, kaip buvo paprātę su sawo mōterimis ir waiėais, ir rijo ir gėre wiss', kas ėze buvo.

15. Ir iš ryto labay anėsti atšė Pėle Parālus, ir Dangels su jūmi.

16. Ir Parālus saėe: ar pėczwete yra atplėšta?

17. Bet jis atsāėe: ne atplėšta, wiešpatie Parālau. Ir kaip tiėtay wartai buvo ardayti, žurėjo Parālus i stalą, ir šauėe didzu balsu: Bėl, tu ešė didis diewas, ir niera Plastōs su tawim.

18. Bet Dangels nusijūėe, ir laiėe Parālu, kad ne eitu i widdus ir saėe: žurėė i āėlą ir issidaboė: Pieno yra tos pėdos?

19. Parālus saėe; aš miel rėgin pėdas wyrū, ir moterū, ir waiėū.

20. Tay supyėo Parālus, ir dawę sugāuti Elebonus su jų mōterimis ir waiėais. Ir jie turrėjo jam paroditi paslėptus ėėjimus, Eurreis jie buvo iėėję ir ėję, ir suėdę, kas ant stalo buvo.

21. Ir Parālus jūs nušuddidino, ir padāwė Bėlą Dangeli i jo walę, tas iėpūstijo jė, ir jo bašnyczią.

Apie Smāķa žēmēje Babel.

22. **B**et buvo czonay ir di
dis smāķas, furri žmo
nes žēmēj' Babel gy
wēnantieji per diemā gārbino.
23. Ir karālus tare Dangelui:
Kaip? Ar tu ir apie tą nori sakyt
ti, jė nieko eit', kaip tiēt warinnė
balwōnā ēsanti? Sztay, juē jis
gyws yra? nēs jissai wālgo ir gē
ra, ir tu ne gali sakyti, jė ne ēsan
ti gywā diemā. Todėl melstis jo.
24. Bet Dangelas atsakė: aš noru
Pono Dievo, sawo Dievo, melstis:
nēs jissai yra gywasis Dievas.
25. Bet tu, wiešpatie karālau,
pawēliē man, tay aš bė smāķa žudi
disu, be jošio kārdo arba kartiēs.
Ir karālus tare: beje, t'essie tam
pawēlita.
26. Tay Dangelas ēmēs piēkio,
taukū ir plaukū, ir wirre tai po
draug, ir padāres iš to kulkēlus,
tus imēte tam smāķui ē nasrus, ir
smāķas iš to pussau perpłyšo.
Ir Dangelas tare: Sztay, tolie
yra juē diemai.
27. Bet kaip tai žmones Babēli
je gywēnantieji išgirdo, papyko
jie iš to labay, ir pakēle maistā
prieš karālu, ir tare: musā karā
lus žydu pastōjēs: nēs jissai Bēlā
supūstijo, ir smāķa nušawinno.
28. Ir jie pasištojē po karālaus
ākiū, tare: išdūk mums Dangelā
bēn, jey ne, tay mes tam ir tam
wišsā gimminē nužuddysime.
29. Taygi kaip karālus pamāte,
kad jie tokiu umaru ējo jė nū ka
rālaus išgauti, turrējo jissai jiema
Dangelā išdūti.
30. Ir jie imette jė pas lātus ē dūbē,
toje jissai gullējo per šeses dienas.
31. Ir buvo septyni lūtai dū
bēje, tiems kas dien dūdawo du
žmogu, ir dwt awt. Bet per šes
dienes jie nieko jiems ne dawo, kad
jie Dangelā suēstu.
32. Bet buvo prāraķas Abaķuķs
žydu žēmēj', tas buvo šyštā wal
gi išwirrēs ir dūnōs itruppines ē
dubbu bludā, ir ējo tami ant lau
ko, kad tai pjowėjams nugabēntu.
33. Ir Pono Dievo āngelas
tare Abaķufui: tu turri tą walgt,
furri tu neši, Dangelui nunešti ē
Babēl ē lutū dūbē.
34. Bet Abaķuķs atsakė: Pone
Diewe, aš miestā Babel niekadōs
ne maczau, neygi ne žinnau, fur
ta dūbe ēsanti?
35. Tay nutwērēs jė angelas wir
bui' prie czupryno, wēde jė, nēp
koēs drātas wējas ē Babēl, pas
dūbē.
36. Ir Abaķuķas gauķe, tarys
dams: Dangel, Dangel, imē tą
walgt, furri tam Dievas suntēs.
37. Ir Dangelas sakė: Wiešpatie,
Pone Diewe, tu tiētay dar manēs
atsimenni, ir ne prastoji tus, fur
rie tamēs pasimeldzia, ir tamē myl.
38. Ir jis atšikēlēs wālge. Bet
Dievo angelas nugabēno Abaķuķā
tolydzans wēl ē sawā wietā.
39. Ir karālus atējo sēfmoje die
noje, Dangelā, apraudoti. Ir kaip
jis pas dūbē buvo atējēs, ir ē tą
žurējo, štay Dangelas sēdējo widi
duj' tarp lūtū.
40. Ir karālus gauķe didzu balsu,
tarydams: Ak Pone Diewe tu Dani
gelo Diewe, tu essi didis Dievas, ir
niera Pitto Dievo, kaip tiētay tu
wiens.
41. Ir jissai jė iš lutū dūbēs išimi
dino; bet Pittus, furrie rods norējo,
kad jis butu žudditas, jis imesdino
ē dūbē; ir jie tolydzans jam be ma
tant, buvo nū lūtū prartyti.

Malda Asarijo.

25. **S**ar Asarija stowėjo widoj' žerplencziame pė-
czuje, ir atwėres sawo
burną, meldėsi Diewą, ir tare:

26. Pagərbintas buk tu, Pone
Diewe, tu musū, tėwū Diewe, ir
tawo wardas turrėtu but pašlō,
wintas ir pagərbintas amjīnay.

27. Lēs tu essi teišus wiššūse sa-
wo dārbūse, mums išrodytūse.
Wišši tawo darbai yra tiški, ir
ėq tu darai, tai tiška yra teisybe,
ir wišši tawo sudai yra ne bārtini.

28. Tu mums wertai padarei,
ėad tu mus tošia ėorawone ėora-
wojei, ėurre tu ant musū užlėidai,
ir ant Jeruzalės, šwento miesto
musū tėwū; beje tu wertay ir ge-
ray darei, musū griekū dēl.

29. Lēs mes susigriešijom ir
pištay dārem tūmė, ėad mes nū
tawęs atstojom, ir wišsur pries-
tawę nusidėjom,

30. Ir tawo prisākimū ne ėlāu-
sem, ney jū ne atbojom, ėad pa-
gal tus butumbim pašelge, ėaip
tu mums liepei, ėad mums geray
buru.

31. Todėl tu teisey darei, ėad
tai wišlab ant musū užlėidai

32. Ir mus padawei i rankas
musū neprietelū, anū Diewo; nesi-
bijanczujū pištū žmonū, ir anam
neteisam, ir smarčiāusam ėarālui
ant žemės.

33. Ir mes ne drystam sawo
burną atwėrti, taip mes apgėdinti
esme, ir apjūku pastojom po āli-
mis tawo tarnū, ir wiššū žmonū,
tawęs prisibijanczujū.

34. Bet taczeu, ne prastumė
mus wišsay, dēl sawo šwento war-
do, ir ne pamest sawo derėjimą.

35. Ir ne imė sawo mielasir-
dingystę nū musū, dēl Abraomo,

sawo mylimo prietelaus, ir dēl
sawo tarno Izako, ir Izraelo sa-
wo šwentojo;

36. Kurriems tu žaddėjei jū sė-
ėlq padauginti, ėaip žwaigždes ant
dangaus, ir ėaip žiezdras pas jures.

37. Lēsa mes maži pastojom už
wišsus pagonus, ir dabar abelnay
paniekinti esme ant žemės, sawo
griekū dēley.

38. Kad mes dabar ney ėunni-
gaišėzo, prārako ney mošitojo
daugiaus ne turrim, irgi ney dē-
ginnimo; apierōs, ney dienišėds
apierōs, ney walgio apierōs, ney
rūšinnimū; ir ne turrim neyjo-
ėids wietōs, ant ėurrōs mes po
tawo āliū apierawotumbim, ir
malong rastumbim.

39. Bet su smutna širdze ir su
daužita dwase, mes po tawo āliū
ateiname.

40. Lēy ėaip ėad mes dēginnis-
mo; apierq iš āwinū ir jāuczū, ir
daug šimtū rėbjū awjū atnešdami.
Togidėl tu norėtum' musū apierq
šėndien taw dūt itikti ir malonini
gay priimti: nēsa tu ne dūdi gė-
doje buti tus, ėurrie ant tawęs
nustiė.

41. Taipogi mes dabar ateina-
me iš wiššōs širdiės, ir jėšėem
tawo (maloningą) wėidą su baimė.

42. Todėl ne dūė mus gėdoje
buti; bet daryė mums, Pone Die-
we pagal sawo malonę, ir pagal
sawo didę mielasirdingystę.

43. Ir išgėlbėė mus pagal sawo
dywnus dārbus, ir dūė sawo war-
dū garbę;

44. Kad gėdėtis turrėtu wišši tie,
ėurrie tawo tarnams bėdōs dāro,
ir gėdoje butu dēl tawo didės ma-
ciės ir sylōs, ėad jū macis butu
išpūstita.

45. Kad

45. Kad jie suprastu, tawę tšant
Ponę Diemę, wienę Diemę, pri
bijotinę ant jēmēs apštrittumo.

46. Ir Karālaus tarnai, Furrie
jūs t pēczi buwo imēte, ne palō
we, ir imēte wiss' sērę ir piēt,
ir pākulū ir dzuwusū šakšū;

47. Taip, Kad ir liepsna išlieke
iš pēczi aus wiršaus apie Peturis
dešimts ir dewynū māsū auš
tay.

48. Ir ište aplinš sawę ēde, ir
sudėgino Kaldėonus, Furrus tiēt
užgawo pas pēczi,

49. Bet Pono Diemo angelas
iėjo su tais, Furrie pas Asariję
buwo, t pēczi,

50. Atstumdams ugniēs liepsnę iš
pēczi aus, ir padāre pēczijs nęy šali
tošę šošę rāsę, Kad ugnis jūs
wissay ne paštruttino ney jiems
šaudėjo arba iššādijo.

Giesme tryn Wyrn Pēczijs Ugnimi plēšfancziame.

51. **S**ay pradėjo šie trys (wy
rai) tartum iš wiendės
burnės giedoti, gārbino
ir laupšino Diemę pēczijs, tary
dami:

52. Pagārbintas buē tu, Pone
Dieme, musū tēmū Dieme, ir turri
pašlōwintas ir didey pagārbintas
buti amžinay.

53. Pagārbintas buē tawo šlo
wings ir šwentas wardas, ir turri
rētū but pašlōwintas ir didey pa
gārbintas amžinay.

54. Pagārbintas buē tu sawo
šwentoje šlowingoje bašnyczoje,
ir turri buti pašlōwintas ir didey
pagārbintas amžinay.

55. Pašlōwintas buē tu, šēd
šis ant Kerubinū, ir žuris t gilly
bę, ir turri but pagārbintas ir
didey pagirtas buti amžinay.

56. Pašlōwintas buē tu ant sa
wo šlowno Karāliško šōsto, ir
turri but pagārbintas, ir didey
pagirtas amžinay.

57. Pagārbintas buē tu dangaus
twirtybėje, ir turri but pašlōwin
tas ir didey pagirtas amžinay.

58. Tur pagārbinti Ponę Diemę
wiss jo darbai, ir tur jē laupšinti
ir pagirti amžinay.

59. Jūs dangus, laupšnēit Ponę
Diemę, gārbnēit ir pagirēit jē
amžinay.

60. Laupšnēit Ponę Diemę, jūs
angelai Pono Diemo, gārbnēit ir
pagirēit Jē amžinay.

61. Wissi wāndenys aušētay
ant dangaus, laupšnēit Ponę
Diemę, gārbnēit ir pagirēit Jē
amžinay.

62. Wissi Pono Diemo pulkai
laupšnēit Ponę Diemę, gārbnēit
ir pagirēit jē amžinay.

63. Šāule ir mėnū, laupšnēit
Ponę Diemę, gārbnēit ir pagirē
it Jē amžinay.

64. Wissos žwaigždes ant dam
gaus laupšnēit Ponę Diemę, gār
bnēit ir pagirēit Jē amžinay.

65. Lytus ir rasa, laupšnēit
Ponę Diemę, gārbnēit ir pagirē
it Jē amžinay.

66. Wissi wėjai laupšnēit Ponę
Diemę, pagārbnēit ir pagirēit Jē
amžinay.

67. Ugnis ir šarštis, laupšnēit
Ponę Diemę, pagārbnēit ir pa
girēit Jē amžinay.

68. Leddai ir kruša, laupšnēit
Ponę Diemę, pagārbnēit ir pa
girēit Jē amžinay.

69. Diena

69. Diena ir nakts, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

70. Szwiešybe ir tamšybe, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

71. Lēdas ir šaltis, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

72. Szalna ir sniegas, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

73. Šaibai ir dēbesis, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

74. Šēme pagārbinēit Ponā Diewā, laupsnēit ir pagirēit Jī amžinay.

75. Kalnai ir Kaušaros, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

76. Wišš, kas iš žēmēs āuga, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir paglowinēit Jī amžinay.

77. Jūs šullinei, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

78. Jures ir upjū; srōwes, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

79. Bangōs žuwys ir wišš, kas tikt frutta wandenije, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

80. Wišš paušēzet po dangumi, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēite ir pagirēite Jī amžinay.

18. Wišš žwērys ir banda, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

82. Jūs žmonū; waišai laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

83. Izraēl, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

84. Jūs šunnigai Pono Diewo laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

85. Jūs Pono Diewo tarnai, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

86. Jūs dwāses ir teišujū dušes, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēite Jī amžinay.

87. Jūs šwentieji, šurrie wawingi ir smutni ēsat, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir pagirēit Jī amžinay.

88. Ananija, Azaria ir Mišael, laupsnēit Ponā Diewā, pagārbinēit ir paglowinēit Jī amžinay. Mēs jissai mus išgēlbējo iš pēšlōs, ir mus išgēlbējo nū smertiēs, ir mus išwālnijo iš žerplenczo pēšcāus, ir mus widduj' ugniēs išlāiše.

88. Dēšawošit Ponui Diewui: nēša jis yra gēras, ir Jo malone patenka amžinay.

90. Wišš Ponā Diewā bijantieji, laupsnēit Diewā wiššū Diewū, paglowinēit Jī, girdami, kad Jo malone amžinay patenšanti.

Malda Manasse, Karālaus Jūda, kaip jissai apšālts buwo žēmēj' Babel.

Pone Diewe, wiššogāltis Diewe, mušā tēwū Abraomo, Izako ir Jokubo, ir jū teišūsēs šēšlōs.

2. Tu dangū ir žēmg, ir wišš, kas tūše yra, ešš sutwērgs;

3. Ir jures ušpā:žwetijei šewo prišāšimu, ir gillybes uštrāšinnat ir ušpēcžwetijei,

4. Ant garbēs šewo pribijotino ir šlowno wardo, kad šožnas tas wēs tur iššigāsti, ir prišbijotis tas wo didēs maciēs.

5. Mēs

5. Mēs nepašenczamas yra tawo naršas, Euri tu grumzdi griešū ninkams užlėist;

6. Bet mielaširdingyste, Euri tu žaddi, yra be mieros ir ne iš kalbama.

8. Mēsa tu esi Pons Dievas, aušcziausais ant wisso žēmės apskritummo, didey Pantrus ir labay malonus, ir ne rods forawoji žmones; ir pagal sawo malonę žaddėjai priswertimę ant griešū atleidimmo.

8. Bet kadangi tu esi teisujū Dievas, tay tu priswertimę ne ištatei teisemus, Abraonui, Izao: Pui ir Jokubui, Euri prieš tawę ne susigriešijo.

9. Bet aš susigriešijau, ir mano griešū yra daugiaus, kaip žlezdru pas jures; ir esmi wargintas sunčiuse gelležinnuse pāncziuse, ir ne turru neįjošio pašajaus.

10. Todėl, kad aš tawo naršą

sujuddinau, ir didę bjaurybę po tawo aščiū darau, tūmi kad aš to: šiū bjaurybį, ir taip daug papiktinnimū padariau.

11. Todėl aš dabar lenčiu Piellus sawo širdiės, ir prašau Pone Dieve, tawo loštės.

12. Aš Pone Dieve, aš susigriešijau, beje, aš susigriešijau, ir išpaįstu sawo nusidėjimus.

13. Aš meldžiu ir didey prašau, atleisti man, aš Pone Dieve, atleisti man (mano griešus.)

14. Ne dūš manę sawo griešuse prapulti, ir ne dūš forawonę amžinay ant manęs pašilikti;

15. Bet norētumbei manę neiwertaji gėlbėti pagal sawo didę mielaširdingystę. Tay aš, Eol gyws busu, tawę laupstisu.

16. Mēsa tawę laupstisu wissi dangaus pulkat, ir tawę tur wissi žmones šlowinti dabar ir amžinay. Amen.

Galas Knygū seno Testamento.

R a u j a š
Z e ņ a m e n t a š

muŝu

I ţ g a n y t o j o

I Ē ž a u š K r i ţ t a u š,

L i e t u w i ţ ņ a y,

ŝu

K i e ţ w i e n o p ě r ţ k y r i m o t r u m p a
p r a n e ţ i m m u,

ir

r e i ţ a l i n g u p a ģ ě n ţ l i n n i m u t ŭ p a c ŭ ņ ţ o d ŭ ņ ţ i t t ŭ ţ e p ě r ţ k y
r i m ŭ ţ e r a n d a m u j ŭ.

L i l ţ e j e, 1 8 2 4.

R ā ţ t a i ţ i ţ ŝ p ā u ţ t a ţ p a ţ Ē n d r i ţ ţ v o ţ ţ

Surabimas

wissû knygu

Naujo Testamento.

1 Ewangelia sw. Matteoſaus.	28	Pérštyr.
2 Ewangelia sw. Markoſaus.	16	•
3 Ewangelia sw. Lukoſaus.	24	•
4 Ewangelia sw. Jono.	21	•
5 Darbai arba nusidawimai Apaſtalû.	28	•
6 Gromata sw. Powilo Rymionams.	16	•
7 Pirma gromata sw. Powilo Korintioſ nams.	16	•
8 Antra gromata sw. Powilo Korintioſ nams.	13	•
9 Gromata sw. Powilo Galatėnams.	6	•
10 Gromata sw. Powilo Epezionams.	6	•
11. Gromata sw. Powilo Pilippensams.	4	•
12 Gromata sw. Powilo Kolossensams.	4	•
13 Pirma gromata sw. Powilo Tessaſoſ nicensams.	5	•
14 Antra gromata sw. Powilo Tessaſoſ nicensams.	3	•
15 Pirma gromata sw. Powilo Timotejui.	6	•
16 Antra gromata sw. Powilo Timotejui.	4	•
17 Gromata sw. Powilo Titui.	3	•
18 Gromata sw. Powilo Pilėmonui.	1	•
19 Pirma gromata sw. Pėtro	5	•
20 Antra gromata sw. Pėtro.	3	•
21 Pirma gromata sw. Jono.	5	•
22 Antra gromata sw. Jono.	1	•
23 Trėcza gromata sw. Jono.	1	•
24 Gromata sw. Powilo Ebreonams.	13	•
25 Gromata sw. Joſubo.	5	•
26 Gromata sw. Judo.	1	•
27 Aprėšėtimas sw. Jono.	22	•

Ewangelia Svento Matteosa.

1. Pēstyrīmas.

Eurasīmas Kristaus gimminēs, prasīdē, jimo, wardo ir uzzimimmo.

Gittas yra surāsīmas gimminēs Jēzaus Kristaus, sunaus Dowido, sunaus Abraomo.

2. Abraomui gimme Izaokas; Izaokui gimme Jofubas; Jofubui gimme Judas ir jo brolei;

3. Judui gimme Parēzas ir Jarag is Tamarōs; Parēzui gimme Ezronas. Ezronui gimme Ramas;

4. Ramui gimme Aminadas; Aminadabui gimme Naassas; Naassui gimme Salmas.

5. Salmui gimme Boasas is Rafabōs; Boasui gimme Obedas is Rutōs; Obedui gimme Jessas;

6. Jessui gimme Farālus Dowidas; Dowidui Farālui gimme Salomoras is Uriošaus paczōs;

7. Salomonui gimme Roboamas; Roboamui gimme Abias; Abiui gimme Assas;

8. Assui gimme Jozapatas; Jozapatui gimme Joramas; Joramui gimme Ozias.

9. Oziui gimme Jotamas; Jotamui gimme Ašazas; Ašazui gimme Ezešios;

10. Ezešiosui gimme Manassas; Manassui gimme Amonas; Amonui gimme Jozias;

11. Jozini gimme Jefonios ir jo brolei, czēse Babyloniško apšalimo.

12. Po Babyloniško apšalimo Jefaniosui gimme Sealtielis, Sealtielui gimme Jorobabelas;

13. Jorobabelui gimme Abiudas; Abiudui gimme Eliašims; Eliašimui gimme Azoras.

14. Azorui gimme Zadošs; Zadošui gimme Ašins; Ašinui gimme Eliuds;

15. Eliudui gimme Eleazaras; Eleazarui gimme Matanas; Matanui gimme Jofubas;

16. Jofubui gimme Jozepas, Maryōs wyras, is kurdōs gimmes JĖZUS, wadinams Kristus.

17. Wissū gimminū nū Abraomo iškē Dowido yra feturolīka gimminū. Tū Dowido iškē nuwedimmo i Kalėjimą Babel yra feturolīka gimminū. Tū nuwedimmo i Kalėjimą Babel iškē Kristaus, feturolīka gimminū.

18. Bet gimimmas Jēzaus Kristaus tošai buwo: šaip Marya, jo motina, pažadēta buwo Jozēpni dar ne parwēsta, radosi, kad ji nēšca buwo is šwentōs Dwasēs.

19. Bet Jozēpas jōs wyras, budams Diewo bijas, ir ne norēdams jē apškelbti, norējo jē slapczy prastoti.

20. Bet jam tai dumdiant, štay, angēlas Wiefspatiēs jam pasirode sapne, sakydams: Jozep, tu sunau Dowido, nesibijos šis Marya, sawo pāczę priimti; nēs tai, kas joje prasidējo, yra is šwentōs Dwasēs.

21. Ir ji pagimdis sunu, * ir pramisi jē wardu Jėzumi; nēs jisi šai išganyš sawo žmones nū jū griekū. * Luk. 2, 21.

22. Bet tai wis nusidawe, kad išsipilditu šq Ponas Diewas* per prāraką sašes, tārenti: * Eza. 7, 14.

23. Štay, merga bus nēšca, ir pagimdis sunu, ir pramisi jē wardu Emanuel, tai musū žodzeis: Diews su mumis.

27. T.

2

24. Taigi Jozēpas pabuddes iš miego, padāre, taip jam iškė angėlas Pono Dievo, ir priėmė savo pacę.

25. Ir n'ispazinno jė, išk' ji pagimde pirmgimimė savo sunu, ir wadinno jė Jėzus.

2. Pėrstyrimas.

Kristaus kildyske ir užauginimė.

(Ewang. Jėminting. Gwėnt.)

Sėzui užgimmus Bėtleėme Jydū žėmėj', cėse Karėlaus Erodo, stay, ismintingieji iš rytū žėmės atėjo i Jeruzalę, klėusdami:

2. Kur yra naujey gimęsė Jydū Karėlus? mes matę jo žwaigždę rytū žėmėje, atėjom jo melstis.

3. Tai išgirdę Karėlus Erodas, nusigando, ir wissė Jeruzalė su jūmi.

4. Ir suwadinnę wissus wyrėus Funigus ir raštėmoštus žmonės, klėusė jūs: Kur Kristus užgims?

5. Ir jie atsakė jam: Bėtleėme Jydū žėmėje. Tės taip * prėrakė parašyta yra: * Mik. 5, 1.

6. Ir tu Bėtleem Jydū žėmėje, nieku budu n'ėsi mažėusa tarp Funigaiškėjų Judo; nės iš tawęs man išeis Funigaištis, mano žmones Izrael waldysėsis.

7. Tay Erodas slapczey pawadinęs ismintingus, tyczomis klėusinėjo iš jū, kū cės' žwaigždę pasirodė.

8. Ir sėsdam's jūs i Bėtleem, tare: eikite, ir klėuskite tikray apie tą waiškė; ir rādę jė pasakykit ir man, jeib ir aš atėjęs jė garbinciau.

9. Tay jie Karėlaus klėusę nuėjo; ir stay, ana žwaigždė jū regėta rytū žėmėje, tēkėjo pirm jū, išk' atėjo ir stowėjo ties tū buttu, furreme buwo waiškėlis.

10. Ir pamatę žwaigždę dżangėsi labay didzu dżaugsinu.

11. Ir tējė i tus namus, rādė waiškė, ir Maryą jo mōtiną, ir ant kielū atsklėupę jo mēdėsi; ir išėmę savo skėrbus dowanojo jam auksą, kōdylą ir mirrą.

12. Ir Diews liepė jiems sapne, kad ne gryštū pas Erodą, ir jie parėjo kiltu kėlu i savo žėmę.]

(Ewang. nēdėloj' po naujo mēto.)

13. Bet jiems atstojus, stay, angėlas Wiespatiės pasirodė Jozepui sapne, sakydams: Kėlęs imk sawęsp' waiškė ir jo mōtiną, ir bėgk i Egipto žėmę, ir buk ten, išk' taw wėl sakysu. Tėsa yra dabar tas cėsas, furreme Erodas jėškė tą waiškė nužawinti.

14. Ir jis kėlęs nakczė ėmė waiškė ir jo mōtiną, ir bėgė i Egipto žėmę.

15. Ir ten pasilikė išk' Erodui numirtus; kad išsipilditū žodis Wiespatiės, per prėrakę sakytas: * Iš Egipto žėmės wadinu nau savo sunu. * Dz. 11, 1.

16. Erodas dabar numanydams ismintingųjų prigėuts, labay papyrkė, ir išsuntęs nužawindino wissus waiškėlus Bėtleėme, ir po wissus jū rubėjus, dwėjū mētū ir dar jaunėšnus, pagal cėsą iš ismintingū tyczomis istirtą.

17. Tū cės' išsipilde * žodis prėrakė Jeremiošaus sakytas: * Jer. 31, 15.

18. Ant kėlno girdėtas diddis raudėjimas, dejawimas, werkšmas ir kaukim's: Kėl apwerkėti savo waikus ne nusiramdina; nės ney wiens jū ne išlikė.

19. Bet Erodui numirtus, stay, angėlas Wiespatiės pasirodė Jozepui sapne, Egipto žėmėje, sakydams:

20. Ke

20. Kēls sawēsp' imē waišēli ir jo mōtinā; ir sugrēfē t jēmg Izrael; jau numirre, furrie jēfko; jo waišēli gēlā daryt.

21. Ir jis pabuddēs, ēme sawēsp' waišēli ir jo mōtinā, ir parējo t jēmg Izrael.

22. Bet girdēdams, Arkelau ēsanti Karāsumi Žydū jēmēje, wies toje sawo tēwo Erodo, bijojos ten eiti. Ir Ponas Dievas sapne jam liepe eit, ir jis nuējo t Galis Galilēds; jēmēs,

23. Ir atējs gywēno mieste wadinname Nazaret; kad iškypilditu * jodis prārafā sakytas: jis bus wadinname Nazarenstas.]

* 5 M. 33. 16: Sak. 6, 12.

3. Pērsfyrinas.

Kristus Jono krikštijams.

Tū cēs' atējo Jonas krikštyto; jis, ir safe Diemo jodi pūš; czoje, Žydū jēmēje,

2. Tarydams: prisiweršities, nēs Karalyste dangaus prisiartino.

3. Ir jis yra tassai, apie furri prārafas Ezaiofus kalbējs yra, sakydams: yra balsas kaukianczio pūšczoje; taisykit kēlā Diešpaties lygus darykite jo takus.

* Eja. 40, 3,

4. Ir jis, Jonas, wilkējo rubu is werbludū plankū darytu, ir apsiūšes buwo šikšnōs dirzu; bet jo walgis buwo jogai ir lan; finnis medus.

5. Tay išejo pas jį miestas Jeruzale, ir wissa Žydūjēme, bey wissa Galis aplinkuy pas Jordana.

6. Ir krikštydinos nūg jo (up; pše) Jordane, sawo griekus ispa; žindami.

7. Bet iswydēs dang Parizeu; kū ir Sadduceusū ateinancū pas jo krikštā, tate jiems: Jūs an; giūweille, kasgi jums parode, kad iswēngsit busenti kerkštā?

8. Dabōkities, darykit wertus waisus prisiwertimmo;

9. Ir nesitikkēkities, norēdami patys sawije sakyti: mes Abraomā turrin tēwu. Aš sakau jums: Diemas gal ir is kū akmenū, wais fus prikelst Abramui.

10. Jau firwis pridētas prie mēdzū šakniēs; todēl, kiekvien's mēdis, ne nēšas gēro waisaus, bus iskertams, ir t ugni imētams.

11. Aš krikštiju jus wāndenis mi prisiwertimop'; bet ateinasis pas tui manę, sylingēsnis yra už manę: furrio aš ir ne esmi wertas, jo furpes nešot, tas krikštis jus šwenta Dwase ir ugnini.

12. Jissai tur sawo wetyklę sawo rankoj'; jissai šlūs sawo klos; jinnā, ir suwalys sawo kwieczus t itunę; ir pellus jis sudēgis am; žina ugnimi.

13. Tū cēsē atējo Jėzus is Galilēds pas Jordana, prie Jono, kad jo krikštijams butu.

14. Bet Jonas to ne norējo apsiimti, sakydams: man pri; walu is tawes gaut krikštā, ir tu ateini pas manę?

15. Bet atsakydams Jėzus tare jam: testow dabar taip; nēs taip mum pūlas' wissā teisybę is; pildit. Tay jis apsiēme.

16. Ir Jėzus pakrikštitas išejo tūjans is wandens. Ir stay, dangus atšwēre ties jūmi. Ir Jonas regējo Dwasę Diemo nusis leidzencę kaip karwēl, ir ateis nancę ant jo.

17. Ir stay, balsas is dangaus safe: * Tas mano mielas; sunus, tūmi aš mėgstu. * P. 17, 5.

4. Pērsfyrinas.

Kristus pradēda mokinti.

(Evang. pirmoj' nedēloj' po uzsamēnū.)

Po to Jėzus Dwasēs nuwestas buwo t pūščziā, kad wēlno gundinams butu. A 2. 2. Ir

2. Ir taip kėtūres dešimtis diei
nū ir kėtūres dešimtis naščū
pastnikāwęs buwo, jis išalko.

3. Ir gunditojis atėjęs pas jį
sake: jey essi Diewo sunus, tay
liepė, kad tie akmenys i dūną pa-
wirštu.

4. Bet jissai atsakydams tare,
parašyta yra: * ne wienintelej dūna
minta žmogus, bet kožnu žodžu,
iš Diewo burnos išeinanczu.

* 5 Moiz. 8, 3.

5. Po to wėde jį wėlnas i
šwentą miestą; ir stāte jį ant baž-
nyčios wiršaus,

6. Ir sake jam: jey essi Diewo
sunus, tay nusileišk žemyn; nės
parašyta yra: * Jis sawo angė-
lams isakys apie tawę, ir nešos
tawę ant rankū, kad ne itrenk-
tumbei i akmenį sawo koją.

* Ps. 91, 14.

7. Tay atsake jam Jėzus: wėl
parašyta yra: * ne gundi Die-
wā, sawo Wiešpati. * 5 Moiz. 6, 16.

8. Wėl wėde jį wėlnas ant la-
bay aukšto kalno, ir parode jam
wisas swieto Karalystes, ir jū
plowę,

9. Ir sake jam: tai wislab dūsu
taw, jey atsiklaupęs melsies man-
nės.

10. Atsake jam Jėzus: atsto-
k nūg manęs, šėtone! nės parašy-
ta yra: * tu tarri melsis Diewo,
sawo Wiešpaties ir jam wienam
slujiti.

* 5 Moiz. 6, 13.

11. Tay atstojo nū jo wėlnas,
ir stay, angelai atėję slujijo
jam.]

12. Ir Jėzus iškirdes Joną
apkalta, nuėjo i Galilėos žemę.

13. Ir palikęs miestą Nazar-
et, atėjo ir gywėno Kapernau-
me, kursai yra pas mares, rubė-
žūsė Zabulono ir Naphtalimo.

14. Kad išsipilditu žodis prarai-
to Ezaiošaus * sakytas:

* Eza. 9, 1.

15. Žėme Zabulono, ir žėme
Naphtalimo pakelėj' mārū, anoj'
šalij' Jordano ir pagoniška Gal-
ilėa,

16. Žmones, kurrė sėdėjo tam-
sybėje, išwydo didgė šwiesybę:
Ir sėdintiems wietoje ir šėšėlije
smertiės uitekkėjo šwiesybė.

17. Iš to czėso pradėjo Jėzus
mokinti, sakydams: priswerškū-
ties, nės priiartimo dangaus Ka-
ralyste.

18. Ir taip Jėzus wāikščėjo
pas mares Galilėos, išwydo du
brolu, Simoną, wadinnamą Pė-
trą, ir Endrėjū jo broli, mėtan-
czu tinklę i mares, nės buwo
žweju.

19. Ir sake jiems dwiem: sekita
manę, aš padarysu judu žmonū
žwejeis.

20. Jūdu tūjaus palikėsu tin-
klus jį sėke.

21. Ir iš cze tolaus eidams iš-
wydo kittu du brolu, Jokūbą,
sunu Zebedėjo, ir Joną, jo broli
laiwe, sa sawo tėwu Zebedėju
taisanczus sawo tinklus, ir paw-
dinno jūdu.

22. Ir jūdu tūjaus palikėsu
laiwą ir sawo tėwą, sėke jį.

23. Ir Jėzus pėrwāikščėjo
wisą žemę Galilėos, mokidams
jū šuilėsa ir apsakydams Ewange-
liā Karalystės, bey gydidams wi-
sofias liggas ir wissofias negales
žmonėsa.

24. Ir jo garfas išėjo i wisą
Syriūžemę. Ir atwede pas jį
wissokiūs liggonis, tuleropomis
liggonis ir mukomis apintus, ir
wėlno wārgintus, ir mėnėsto lig-
ga sėrganczus, ir stabbu ištiktus,
ir jis išgyde jūs.

25. Ir

25. Ir sēķe jī diddis žmonū pul-
 pas iš Galilēds, iš dēšimtis mie-
 strū, iš Jeruzalēs, iš Žydūžēmēs,
 ir iš anōs pussēs Jordano.

5. Pērskyrimas.

Kristus ant kālno mošinna azie
 krīšcyonū iškannuq.

Jr pamātes žmones uzējo ant
 kālno, ir sēdosi, ir atējo
 pas jī jo mošitinei.

2. Ir jis atwēres sawo burnā,
 mošino jūs, sakūdams:

3. Išganitingi, kurrie wargsta
 dwasēje, nēs jū dangaus karalyste.

4. Išganitingi, kurrie smūti-
 jas, nēs jie bus palinkšminnami.

5. Išganitingi lengwāširdin-
 gieji, nēs jie žemē gāus i dalykus.

6. Išganitingi, kurrie alksta ir
 trokšta teisybēs, nēs jie bus pa-
 šotinnami.

7. Išganitingi mielaširdingieji,
 nēs jie gāus mielaširdingystē.

8. Išganitingi cysstōs širdiēs
 ēsantieji, nēs jie Diewā regēs.

9. Išganitingi pašajingieji, nēs
 jie wadinnamī bus Diewo wai-
 šais.

10. Išganitingi pērsēķinējima
 fenczā dēl teisybēs, nēs jū dan-
 gaus karalyste.

11. Išganitingi este, kad žmo-
 nes jus išgēdin' ir pērsēķinēj' dēl
 manēs, ir apšēlbi' jus, mellū-
 dami.

12. Dzaugšities, ir linšmi bu-
 ſite, nēs pilnā jums bus danguj'
 atpildoma. Lēs taip pērsēķinējo
 prārafus pirm jū būwus.

13. Jūs este žēmēs druška Jey
 druška surumma sawā pameta, kū-
 mi sūdišim? niešam daugiaus ne-
 tinša, kaip tikt išmesti' ir dūti
 žmoniems sumindzoti.

14. Jūs este swieto šwiesybe.
 Miestas gullis ant kālno, ne gal-
 but pašlēptas.

15. Žwāķe uždēgama, ne pastā-
 toma po fetwirczu, bet ant lieto-
 raus, tay wiššiemis namūšē ēsan-
 tiems šwieceza.

16. Taip te šwieceza šwiesybe
 jūšū po žmonū aķiū, kad regētū
 jūšū gerus dārbus, ir garbintū
 jūšū tēwā danguj' ēsanti.

17. Lē mislišite, manē atējust
 žokanā ir prārafus panieķint; ne
 atējan panieķint, bet išpildit.

18. Lēsa iš tiesōs sakau jums:
 iķēi * dangus ir žēme sugaiš, ne
 sugaiš ney mažāusas rakštelis, arba
 ney wiens žodēlis žokāno, iķēi
 wis išsipildis.

* Luf. 16, 17. P. 21, 33.

19. Kuršai jau pānieķin wienā
 tū mažāusū prisāķimū, ir taip
 mošin žmones, mažāusas bus
 wadinnamas dangaus karalystēje;
 bet kuršai pildo ir mošinna, did-
 dis bus wadinnamas dangaus kara-
 lysteje.

(Ewang. 6 nedēļoj po S. Traicēš.)

20. Lēs aš sakau jums: jey ne
 bus teisybe jūšū gerēšne šaip rak-
 šte: mošitū ir Parizeuši, tay ne
 teišite i dangaus karalyste.

21. Girdējot, šakyta seniems:
 * ne ušmušē: ir ušmušēs, pro-
 wōs šaltas.

* 2 M. 20, 13. 3 M. 21, 19.

22. Bet aš jums sakau: kad
 šiešwiens ant sawo brolio pyk-
 štas, yr' sudo šaltas; ir šakšis
 ant sawo brolio: Kaša, pra rotēs
 šaltas; ir šakšis: tu durnau, pē-
 šlōs ugniēs pra šaltas.

23. Taigi apierawodams sawo
 dowanā ant altoraus, jey cze atšū-
 mintumbēi, sawo broli kūmi uzšas
 binnes;

24. Tay pašlēķēs sawo dowā-
 nā pas altora, pirma eiš ir sušū-

dērinē

dērinš su savo broļu, ir potam atējes apierawoš savo dowanā.

25. Bet tūjais atlēidus savo priēšininkui, kol dar šu jūmi ant kēlo stowi; jeib priēšininkas tawē kartunta ne padūtu sudžai, ir sudža tawē ne padūtu tarnui, ir butumbēi imēstas i temnycē.

26. Jš tiesōs sakau taw: ne išeis iš tēn, iē' ir pašiausē pinningēli ūjmošēsi.]

27. Girdējot, sakyta esant seniems: * ne pērzengē wencawonystē. * 2 M. 20, 24. 3 M. 20, 20.

28. Bet aš sakau jums: Kieš wiens ūjmētas ašis ant moteris; kēs jōs ūšigeizdams, jau pērzenge wencawonystē savo širdijē.

29. Taigi jēx piktin tawē dēšine tawo ašis, išplēšē jē, ir meš jē nū sawēs. Lēs naudingiaus taw yra, wienam tawo sēnarū prajuti, ūžot wišsas tawo kunas butu imētams i pēklā.

30. Ir jey tawo dēšine ranša tawē piktin', nuširē jē, ir meš jē nūg sawēs. Lēs naudingiaus tam yra, wienam tawo sēnarū prajuti, ūžot wišsas tawo kunas butu imētams i pēklā.

31. Wēl sakyta yra: * Kas šir: rasi nū savo paczōs, tas jēi tur dūti gromatā atšyrimo.

* 5 Moiz. 24, 1.

32. Bet aš sakau jums: Kas nū paczōs savo širraši, (jey ne pērzengiusi wencawonystē) tas dā: ro, kad jiji pērzeng' wencawonystē. Ir kas tolē atširtā wēda, pērzeng wencawonystē.

33. Wēl girdējot, sakyta ēsant seniems: * ne prišēk neteisey, ir attešēk Ponui Diewui savo prysēgā. * 2 Moiz. 20, 7. 3 M. 19, 11.

34. Bet aš sakau jums, kad niekaip ne prišēktumbit, ney prie dangaus, nēs tas yra Diewo sō: stas;

35. Lēy priejēms; nēs ta yra jo pakōje; ney prie Jeruzalēs, nēs ji yra miestas didžio kar: laus.

36. Lēygi prišēk prie savo gal: wōs, nēs ne galli padaryt ney wienā plāukā ar bēltā ar jūdā.

37. Bet jūšū kalba t'essie, je, je, ne, ne; Kas daugiaus, tai nū pikto.

38. Girdējot, * sakyta esant: āki ūj āki, ir danti ūj danti.

* 2 Moiz. 21, 23. 24.

39. Bet aš sakau jums, kad neišstēngtumbit priēš piktā, bet jey kas per ausi tawē ištiktū ant de: šinēs, tam padūš ir antrā pusē.

40. Ir jey kas su tawim nor bylinēti, ir atimti tawo sermēgā, tam palik' ir škreistē.

41. Ir jey kas tawē priwers eit wienā mylē, eik su jūmi ir dwi.

42. Dūš prāšanczām tawē, ir nū norinczo iš tawēs žycziti, ne atšitrāukis.

43. Girdējot, * sakyta esant: ārtimā savo mylēk, ir neprietelu savo nekēšē. * 3 Moiz. 19, 18.

44. Bet aš jums sakau: mylēk it savo neprietelus, žegnōkit jus kēšenczus, gēr darykit jus nekenczentiems, ir melškite ūj tus, kurrie jus ūškabin' ir pērsēš: nēja;

45. Jeib butumbit waikai savo Tēwo dangus' ēsanczo. Lēs jis dūd savo sēnlē ūstēkēti ant piktū ir gerū, ir dūd lyti ant teisujū ir ant neteisujū.

46. Lēs jey mylite jus mylin: czus, kōkiagi algā gāusite; ar ne ir muitininšai tai dāro?

47. Ir jey tiktay su broleis sa: wo meilingay elgiaties, kagi datig gero dārote? ar ne ir muitininšai tai dāro?

48. Taigi bukite tobuli, kaipo Tēwas jūšū dangujēšis tobulas yra.

6. Pēri:

6 Pērskrymas.

Avie kelliš darbus nobajnostēs.

Dabōfities, Kad n'isḡdalytum: bit ubbagams po ašū žmo: nū, bilie jie matytu jus; šaip ne turrēsite algōs pas Tēwā sawo danguje.

2. Taigi isḡdalydams ubbagams, ne dūf trābit pirm sawes šaip wēidmainei dāro šuilēša ir ant ūlyczū, Kad butu žmonū pagirra: mi. Iš tiesōs sašau jums, jie atēme sawo algā.

3. Bet Kad tu isḡdaliji ubba: gams, šaire tawo ranša te ne žinna, šā tawo dēšine dāro.

4. Jeib sawo dōwanas ubba: gams slēpta dūtumbei, ir tawo Tēwas matas paslēptus dāiktus, atlygis taw rēginay.

5. Ir Kad meldies, ne buš šaip wēidmainei, šurrie lubija mēlstis šuilēša ir ant šampū ūly: czū stowēdami, Kad žmonū butu rēgimi; iš tiesōs sašau jums, jie atēme sawo algā.

6. Bet tu; Kad meldies, eiš i sawo šamārā, ir ūžrafinnes dur: ris mēlš sawo Tēwā, niešam ne: žinnant; ir tawo Tēwas, matas paslēptus dāiktus, atlygis taw rēginay.

7. Ir jūs mēlšdamies ne turrit daug šneffēti šaip pagonai, nēs jie mišlij' dēl sawo daug šalbėjimo busē isḡklausyti.

8. Taigi jiems ne turrit pri: lygti; jūšū Tēwas žinna šo pri: wālotē, dar jums jo nešmeldzant.

9. Todēl šaip mēlšities: Tē: we musū, šurs ešš danguje. T'esi: šie šwenczamas tawo wardas.

10. Te ateinie tawo šaralyšte. Te nušidūdīe tawo wale šaip dan: guje, taip ir ant žēmēs;

11. Dūnā musū dienīšā dūf mums ir šē dienā;

12. Ir atlēišt mums musū šal: tes, šaip mes atlēidzam sawo šal: tiemus;

13. Ir ne wēlš mus i pagundis: mā; bet gēlbtē mus nū pišto. Mēša tawo yra šaralyšte, ir ma: cis, ir garbe iškū āmžū. Amen.

14. Mēs jey žmonēms atlēište jū nušidėjimus, tay atlēis ir jums jūšū Tēwas dangujējis.

15. Bet jey žmonēms n'atlēište jū nušidėjimus, tay ir jums jūšū Tēwas n'atlēis jūšū nušidėjimus.

16. Kad jūs pāstnišāujate, ne turrit šusiraukti, šaip wēidmai: nei; nēs jie nuleidz sawo ašis, Kad žmones matytu jūs pāstnišāu: jenczus. Iš tiesōs sašau jums: jie atēme sawo algā.

17. Bet tu, Kad pāstnišāuji, mōstīš sawo galwā, ir praust sawo burnā;

18. Jeib žmonēms nesirōditum: bei pāstnišāujas, bet tišt sawo Tēwui, ešanczam ūšlēptoj' wies: toj'; ir tawo Tēwas matas pas: slēptus dāiktus atlygis taw tai: rēginay.

19. Ne rinšit saw šārbū ant žēmēs, šurrius šandis ir rudis šuēst, ir šurrius wāgis pastuy šā: sa ir wāgia.

20. Bet rinšite saw šārbus dan: guj', šurrius ney šandis ney ru: dis ne šuēst, ir šurrius wāgis ne šāsa ir ne wāgia.

21. Mēs šur jūšū šārbas, cze ir jūšū širdis.

22. Ašis yra tawo šuno šwies: sybe. Jey tawo ašis gera, wiš: sas tawo šunas bus šwiesus.

23. Ir jey tawo ašis ne gera, wišsas tawo šunas bus tamšus. Taigi jey tawije ēšanti šwiesybe yra tamisybe, šaip didde bus pa: ti tamisybe?

(Ewang.

(Ereina. 15 nedeljoj, po S. Traicēš.)

24. Utiets ne gal diviem ponam flūziti, ar wienā ne pēs, ir pitta mylēš, ar prie wieno laikysis, ir pitta paniešis. Ute gālite Diemui flūziti ir Mammonui.

25. Todēl sašan jums: nesirūpināties apie sawo gvwast, ēq nālgisit, arba ēq gērsit, ney apie sawo lūnq, kū wilkēsit. Ar ne gvwastis brangēsniš pra uš wālgā? ir kūnas nš rubus?

26. Jurēšit i paušpēzus po dangum, jie ne sēja, ney pīcūja, ney sūwala i stūnes, ir tišt jūšū Tēwas dangujēšis jūs pēn'. Argi jūs n' este gērsini uš jūs?

27. K' rēšai iš jūšū gal prie sawo stomens pridēt' niāstq, norint dīdēy rupintus.

28. Ir apie apdangalq kō rāpinnaties? Jurēšit i lēlijas ant laufo, kaipo jos āuga, ne dirba, ney werpja.

29. Aš sašan jums, kad ney Salomonas wiššoj' sawo glowēš' ne buwō taip aprēdytas, kaip tū wiena.

30. Taigi jey Diemas žolē ant laufo pē dienā ēšanczē, ir rytoj' imētama i pēczu taip aprēda, argi ne la jaus jums tai darytu, jūs martiškēji?

31. Todēl nesirūpināties, sašydamis: ēq wālgisim, arba ēq gērsime, arba kūmi wilkēsim?

32. To wiššo jēškō pagonai; nēs Tēwas jūšū dangujēšis žinna jūs to wiššo priwālant.

33. Bet jēškōkite pirmjūs Diemo karalystēs ir jo teisybēs, tay wišši šie dāšrai jums pripuls.

34. Dēlgi to nesirūpināties apie rytisškā dienā; nēs rytisškā dienā uš sawo reikalus rūpīs. Pašan ēa kiefwienai dienai sawo wargā turrint.]

7. Pērkrymas.

Apie kelēs painēs prie iškānimo.

Ne sūdikit, kad ne butumbit šā dijami.

2. Ušs kōfiu sūdu sūdikit, to: kiu sūdijami būsit, ir kōfiu saikū saikiate tofiu jums bus saikiama.

3. Bet todēl matai kriškā sawo brolio ākije, o ne pamatai rāstq sawo paties ākije?

4. Arba kaip dregi sašyt sawo broliui: stuy, iškūn kriškā iš sawo akiēs, ir štay, rāstas sawo ākije kyšo.

5. Tu wēidmaini, iškūn pirmā rāstq iš sawo akiēs, ir potam dābošis, kaip kriškā iškūntumbei iš akiēs sawo brolio.

6. Jūs ne turrit dūt šwentq dāiktq šunnims, ir sawo perlas ne pamēsti kaulēms, kad jas ne sumintu sawo kōjomis ir atšigregjusos jus ne sudraškytu.

7. Prašykit, tay bus jums dūda: ma, jēškōkit, tay rasit, tūsgēnkit tay jums atwērs.

8. Ušsa, kas prašo, tas gāuna, ir kas jēškō, tas randa, ir kas tūsgēna, tam atwerama.

9. Kursai žinogus tarp jūšū pra, iey jo sunus jē prašytu dūnds ir jis jam sūlitu ākment?

10. Arba jey jē prašytu žuwiēs, kad jam sūlitu žaltis?

11. Taigi, jey jūs nelabi budami, taczau gālite sawo waitkams gērū dōwanū dūti, kaip daugians jūšū Tēwas dangiškasis kō gēro dūs tiems, kurrie jē meldžia?

12. Todēl wišlab, ēq norite, kad žmones jums darytu, tai darykit ir jiems. Tai žokānas, tai prarakai.

13. Žeikite per ankštūsus wartus, nēsa wartai erdwi, ir kēlas platus i prapūlimā nūwēdžs, ir daug pra ant to waitškzojanczujū.

14. Ir

14. Ir wartai ankšti, ir kėlas sauras, ir gywasti wėdas ir maz jū yra, tã surandanczujū.

(Em. 8 nėbeloj' po S. Traicėš.)

15. Saugokities nūg netikrū prarafū, awjū rubūse pas jus ateinanczū, bet widduj' jie yra sudraškai wilkai.

16. Iš jū waisū jūs pažinkit. Ban gali škint wynūgū nū erkėtėczū? arba pygū nū usniū?

17. Taip kiefwienas gėras mėsdis gėrą waisū nėša, bet negėras mėsdis negerus waisus nėša.

18. Gėrs mėsdis ne gal negerū waisū nešti, ir negėrs mėsdis ne gal gerū waisū nešti.

19. Rožnas mėsdis ne nėšas gerū waisū, n. kėrtams, ir i ugni imėtams.

20. Todėl iš jū waisū jūs pažinkit.

21. Ne wissi man saką: Wiešpatie! Wiešpatie! ieis i dangaus karalystę; bet tie, kurie walgė dąro Tėwo mano danguj' ėsanczo.

22. Daug jū sakys man anoj' dienoj': Wiešpatie! Wiešpatie! ar ne tawo wardan mes prarafai wom? ar ne tawo wardan wėlnus išwārėm? ar ne tawo wardan daug stebuklū dārėm?

23. Tadde jiems išsipajysu: aš dar jusū niekadōs ne pažinnau, atstōfit nū manes, wissi jūs piktadėjai.]

24. Todėl kiefwieną girdinti ir daranti tus mano žodzus, prilyginu išmintingam wyrui, sawo namus ant ūlės budawojanczam.

25. O kaip diddey nulyjus twėnas užėjo ir wėjai pūsdami tus namus užgawo, taczau ne pargruwo, nėsa buwo ant ūlės gruntas woti.

26. Ir kas tus mano žodžius gird, ir jū ne doro, tas lygus pais

kam wyrui, budawojanczam sawo namus ant smiltiės.

27. O kaip diddey nulyjus twėnas užėjo, ir wėjai pūsdami tus namus užgawo, sugruwo, ir jū pargruwims buwo diddis.

28. Ir nusidawe Jėzui tus žodžius pabūgus, nusigando žmones. Jo pamokėlo.

29. Tėš jis Diemo žodį sake macney, ir ne kaip raštemofinti.

8 Pėrškėrimas.

Kristaus stebuklai, npaczen sepūs marū. (Ewang. 3. nėbeloj' po išmintingujū šventės)

Bet jam nū kėlno nueinant, daug žmoniū pašūy sėkė.

2. Ir šitay, wiens raupšotas priėgis meldėsi jo, sakędam's: Wiešpatie, jey nori, rods gali mang apcystiti.

3. Ir Jėzus sawą ranką ištiesęs jį pačvuttino, ir tare: noru tai daryti, buš apcystijams. Ir tojaus nū sawo raupso cysstas paštojo.

4. Ir Jėzus sake jam: dabokis, niekam ne sakę, bet nuėjes paštodiš Flebonui, ir apierawoš do: waną, * Moizėšaus palieptą, jiems ant apluddimo. * 3 M. 14, 2.

5. Bet Jėzui i Kapernaum iešnant, prie jo priėjes wyrėšnis žalsnėrū melde ji,

6. Sakędam's: Wiešpatie, mas no tarnas namėj' gul' kėul: ligga sergas, ir didde kanczą kencza.

7. Jėzus tare jam: ateisir, ir jį išgydysu.

8. Wyrėšnis žalsnėrū atsakędam's tare: Wiešpatie, aš ne wertas esmi, kad po mano stogu eis tumbei, bet wieną tikšay žodį ištarš, tay mano tarnas pašweiks.

9. Tėsa ir aš esmi žmogus po wyrausybė, ir po sawim turu žalsnėrū; taczau kad wienam sakau:

eif, tay nueina, ir Eittam: eif ſen, tay ateina, ir mano bernui: daryf tai, tay daro.

10. Jēzus tai girdēdam's, dy: wijos, ir tare žmonēms jē ſēfantiems: iſ tiesōs, ſaſkau jums, to: Eio tikfėjimo Izraēlije ne rādan.

11. Bet aſ ſaſkau jums: daug ateis iſ rytū ir iſ wākarū, ir ſēdēs ſu Abraomu, Izaoku bey Jofubu dangaus Karalyſtėje.

12. Bet Karalyſtēs waitai bus iſ ſtunjami i tolinjāusq tamſybę, tēn bus ſauſimās ir dantū klabėjimas.

13. Ir Jēzus tare wyrefnāmui žalnerū: eif, te nuſidūda taw, ſaip itikfėjai. Ir jo tarnas paſweiko tą pacę adyną.]

14. Ir Jēzus atėjes i Pētro namus, iſwydo jo ūſwę gullincę ir druggiu ſergancę.

15. Ir nutwēre jōs ranę, tay ję druggys pamete. Ir ji atſikė: luſi jirms paſlužio.

16. Bet ant wākaro atwēde pas jē daug wēlno priſtotū, ir jis ſwas ſes iſwēre žodžeis, ir wiſſotius liggonis iſgyde.

17. Kad iſſipilditu ans žodis prārafo * Ezaioſaus, taip ſaſkau: Eio: Jis muſū negales ant ſawęs ėme, ir muſū liggas neſōjo.

* Eza. 53, 4. 5.

18. Bet regēdam's Jēzus daug žmonū aplink ſawę, liepe pėrsiiti i aną ſalī marū.

19. Ir priėjes prie jo wiens raſte: mōkitas, täre jam: Mōfy: tojau, aſ ſekſu tawę, kur tu eiſi.

20. Jēzus jam ſaſe: Iapės tur urwas, ir paukſczi po dangumi tur liždas, bet žmogaus ſunus ne tur ſawo galwōs kur padėt.

21. Ir Pitts iſ jo moſitinū tare jam: Wieſpatie, pawėliſ man ſu Jėzui priekais, ir jē pamāte pirma nueit, ir palaidot ſawą tēwā,

22. Bet Jēzus jam täre: ſek tu

manę, ir te ſaidoja numirrieji ſa: wo numirrusus.

(Ewang. 4. nedėlaj po iſmintingujū ſimėntēs.)

23. Ir jis i laiwa iejo, ir jo moſitinei ſėke jē.

24. Ir ſtay, wētra taip diddi ant marū pakilio, ſad wilnys ir laiwa apdenge; ir jis miegojo.

25. Ir moſitinei jē priėję pa: buddino jē, ſaſydami: Wieſpatie, gėlbeſ mus, prapūlam.

26. Tay tare jiems: jūs mažiſt: Eieji, Eodel taip bijoties? ir atſikė: Ies apdraude wēją bey māres, ir wiſſay tyſa paſtojo.

27. Bet žmones dywijos ſaſy: dami: Eoks tai wyrs, kurio wē: jai ir marės klauſo!]

28. Ir jam iſkėkus aną ſal marū i žėnę Gergezėnū, atbėgo jam priekais du wēlnū priſtotu; tūdu iſ kapū iſėjo, ir labay ſmarkus buwo, aſja, ne wiens žmogus tū kėlu eit ne galėjo.

29. Ir ſtay, jūdu rēdamu ſaſe: aſ Jėzau! Diowo ſunau, Eę muddu turriwa ſu tawim darbo? argi atėjai muddu wargint pirm cžėso?

30. Bet atſtu nū jū buwo didde kaimene kiaułū ant ganyklōs.

31. Tay melde jē wēlnai, ſaſy: dami: norėdams mus iſwaryt, ben pawėliſ mums i tą kiaułū kaimenę eiti.

32. Ir jis tare jiems: eiſit. Tay jie iſeidami, i kiaułū kaimenę iejo. Ir ſtay, wiſſa kiaułū kaimene pa: durmu i māres iſimėte, ir wande: niſ muſkendo.

33. Ir ferdzei bėgo, ir i mieſtą nuėję wiſlab paſaſe, ſas ſu tais dwejais wēlno priſtotais nuſitiſko.

34. Ir ſtay, wiſſas mieſtas iſė: jo Jėzui priekais, ir jē pamāte melde, kad nū jū rubėžaus atſtotu.

9. Per:

9. Pērsſtyrimas.

Krišiens ſtebuklai jam pargrāšus.
(Evang. 19. nedēļoj' po S. Traicēs.)

Tay Jis i laiwa tējs atgalōs pērsiye, ir sugryzo i ſawo mieſtā.

2. Ir ſtay, atnēſe jam ſmogu kaul : ligga gullinti patale. Matydamis Jēzus jū tiſkējima, tare kaul : ligga ſerganczām : buſ linſīnas, ſunau, tawo grieſai taw yra atlēiſti.

3. Ir ſtay, kelli raſte : moſiti ſawije tāre : taſſai Diewa bluznija.

4. Bet Jēzus jū miſlis regē : dam's ſake : kodēl taip piſtay miſ lijat ſawo ſirdije?

5. Kas lengwjaus ſaſyt : tawo grieſai taw yra atlēiſti, arba ſaſyt : kēlſis, ir waikſjezo?

6. Bet kad zinnotumbit, ſmogaus ſuna mace turrinti ant jēmēs grietnas atlēiſti, tare kaul : ligga ſerganczām : kēlſis, ir ēms ſawo pātala eiſ namū.

7. Ir jis kēlſis nuējo namū.

8. ſmones tai regēdami, dywi jos, ir Diewa gārbino, toſiā māc et ſmonēms dāwuſt.]

9. Ir Jēzus iſ tēn iſējes pama : te ſmogu prie muito ſēdinti, war : du Matteoſum, ir ſake jam : ſet tu mar, ir jis kēlſis ſēfe jā.

10. Ir muſdawē, jam uſ ſtalo ſēdint namūſe, ſtay, daug muiti ninſū ir grieſininkū atēje, ſu Jēzum bey ſu jo moſitineis uſ ſtalo ſēdējo.

11. Tai matydami Parizeuſai tare jo moſitiniems : kodēl jūn moſitojis walgo ſu muitininkais ir ſu grieſininkais?

12. Jēzus tai iſgirdes tāre jiemis : drutieji ne priwalo lieſo : raus, bet negalintieji.

13. Bet eifit ir iſmōſit, kas tai yra : * Uſ mēgſu ſuſimillimo,

ir ne apierōs. Uſ atējau grieſnū : ſus wadini, kad priſiwerſtus, ir ne teiſūſus.

* i ſom. 15, 22.

14. Tame tarpe ſono moſitis nei atēje pas jē, ſake : kodēl mes ir Parizeuſai taip tanſiey paſtni : kējam, ir tawo moſitinei ne paſt : niſkējā?

15. Jēzus tare jiemis : kaip gal ſwodbiniſkai gedēti, koley jauniſ : ſis pas jūſ yra? alle ateis czeſas kad jauniſtis jiemis bus atimtas, tay jie paſiniſaus.

16. Uſey wiens ne uſdēda ant ſēno rubo lōpā naujo millo ; nēſa lōpas taczau wēl atyra nū rubo, ir ſkyle didēſne paſtoja.

17. Uſe pillams ſwiežas wynas i ſenus ryſus, kittaip ryſai ſupra, ir wyns iſtēfa, ir ryſai pagenda ; bet ſwiežas wynas pillams i nau : jus ryſus, taip abbu podraugey iſliekt.

(Evang. 24 nedēļoj' po S. Traicēs.)

18. Tay jam ſu jeis beſalbant, ſtay, atējes wien's iſ wyreſnujū jam i kielus pūlſes ſake : Wieſpa : tie, mano duſte dabar numirre, bet atējes ſawo ranſā ant jōs uſ : dēk, tay ji atgys.

19. Ir Jēzus paſikēlſis ſēfe jē ir jo moſitinei.

20. Ir ſtay, moteriſke dwyliſa mētū kraujo : pludimu ſerganti jē iſ uſpaſālo priēuſi, ſule jo rubo paſruttino.

21. Uſes ji ſawije tāre : kad tiſ : tay jo rūbā paſruttinczau, tay iſ : gyczau!

22. Tay Jēzus atſigredes ir jē pamātes ſake : buſ linſīma, duſte, tawo tiſkējims tawē gēlbēje. Ir ta moteriſke iſgijo tā pacze adyna.

23. Ir i namus wyreſnojo atē : jes, ir pamātes wamzdininſus ir unomū tranſjima,

24. Tāre

24. Tāre jiemis: eifit šalin, nēs mergaite ne numirre, bet miegti. Ir jie išiūke jē.

25. Bet taip išwaryti būwo žmones, tējes nutwēre jōs rankā ir mergaite kēlēs.

26. Ir tas garšas išejo per wifā [q tā žemē.]

27. Ir Jėzui iš tēn tolans einant, du aštu pašuy jē eidamu šauke, tardamu: aš! sunau Dowido, pašigailēk manū.

28. Ir jam namū parėjus, tū: du aštu pas Jē atėjo. Ir Jėzus tāre jiem dwiem: bau tikfita, manę galint tai jum dwiem daryti? Tay jūdu sake jam: ir labay, Wiefšpatie!

29. Tay jis ākis jū dwiejū pašututino, tarydams: testota jum dwiem pagal jumū tikfėjimą.

30. Ir jū dwiejū ākys atšwēre. Ir Jėzus uždraude jūdu, sakys: dabōfita, kad tai ney wiens ne ištirtu.

31. Alio jūdu išejusū garbawo: jo jē toje wifsoje žemėje.

32. Jiem dwiem jau išejus, štay, pas jē atwēde žmogu nebyli, ir wēlno pristotā.

33. Ir wēlnui išwarytam ēsant prašalbėjo nebilys, ir žmones stebėjos, sakydami: to dar ne regēta Izraelije.

34. Bet Parizeuškai kalbėjo: Jis wēlnusišwāro per wēlnū wyrausā.

35. Ir Jėzus apkelāwo wifsus miestus ir mišfēlus, močinno jū guilēsa sakydams Ewangelia apie karalystę, ir gydidams wifsofias liggas ir wifsofias negāles tarp žmonū.

36. Ir regėdams žmones gailēs jōst jū, nēsa būwo alpstā, ir iše flyde taip āwys, kerdžaus ne turincjos.

37. Tay sake sawo mošitiniems: pjutis diddis, bet maždarbininkū.

38. Todėl melškite pjudiēs Wiefšpati, kad darbininkus i sawo pjudi sūstu.

10. Pērštyrimas.

Apie dwylifā Jėzus mošitinū.

Ir pawadinngs dwylifā sawo mošitinū, dawe jiemis wāle ant necystujū dwasū, jas išwaryt, ir wifsofias liggas bey wifsofias negāles išgydit.

2. Bet wardai dwylifōs apashtalū tie yra: pirmasis Simons, wadinnam's Pētras, ir Endrejus jo brolis, Jofubs, Žebēdėjaus sunus, ir Jonas jo brolis,

3. Pilippas ir Baltramejus; Tamošus ir Matteošus muitinink's, Jofubs, sunus Alpējaus ir Lebbėjus prawardu Taddėjus,

4. Simōns iš Kano, ir Judosus Iškariotas, kursai jē išdawe.

5. Tus dwylifā sunte Jėzus, ir igraudinno jūs sakydams: ne eifit pagonū kēlais, neygi kēlaukit i Samaritonū miestus.

6. Bet eifit pas prapūluses āwis iš namū Izrael.

7. O eidami sakyskit Diemo žodi, taip kalbėdami: dangaus karalyste pristartino.

8. Išgydiškit liggonis, apcyshtikit raupsūtus, prišēlškit numirusus, išwaryškit wēlnus. Dowa: nay tai gāwot, dowanay ir dūšit.

9. Ne turtēkit ney āufso, ney šidābro, ney wāro po sawo jūstu.

10. Ne delmono kēlonai, ney dwiejū sermėgū ney kerpjū, ney lazdos. Nēs darbinink's sawo walgio werts.

11. Bet teidami i koki miestā arba miestēli, tārdisit, bau kas tame to werts ēšas; ir prie to pašlīškit, iš iš ten išeinq.

11. Bet teidami i koki namus, šwēitinkit jūs.

12. Ir

13. Ir jey tie nammai to werti, juſtū paſajus ant jū uzeis. Bet jey to ne werti, paſajus juſtū jums wēl atgryſ.

14. Ir jeygu ſas jus ne priimtu ney juſtū žodžū klauſyta, tay iſ tū namū arba iſ to mieſto iſeidami nuſratykit duikis nū ſawo ſojū.

15. Iſ tiesos jums ſakan: žė mei Sodomytū ir Gomorytū lengwjaus bus ſūdnoj' dienoj', ne ſaip toliam mieſtui.

16. Sztay, aſ jus ſunczn ſaip ŗwis tarp wilkū. Todėl bukit protingi ſaip žalczei, ir be klafčos ſaip ſarwėlei.

17. Bet ſaugokities žmonū; nēsa jie padūs jus i ſawo ſudomamūs ir plaſa jus ſawo ſuilėſa.

18. Ir bukit wēſdami pas kunigaiſpiczus bey ſaralus, dėl manes ant apluddijimo jū, ir pagonū.

19. Taigi, ſad jie jus padūs tay neſirūpinkit, ſaip, ir ſą jums reiktū ſalbēt', nēsa toj' adynoj' bus jums dūta, ſą reikēs ſalbēt.

20. Uėsa jās ne eſte tie, ſurrie ſalba, bet juſtū Tėwo Dwaſe yra per jus ſalbanti.

21. Bet brolis broli padūs i ſmerti, ir tėwas ſunu, irgi waiſ ſai ſėiſis prieſ ſawo gimdytojus, ir padēs jās nužuddit,

22. Ir turrit n' apſenczami but wiſtū žmonū, dėl mano wardo. Bet ſas iſrēs iſtēi galo, tas bus iſganytas.

23. Bet jey jus perſekinės wie: name mieſte, tay bėgkit i ſitą. Iſ tiesos jums ſakan, jās ne pri: werſit mieſtus Iſraėlo, iſtēi ateis nant žinogaus ſunui.

24. Moſkitinis ne pėreit ſawo moſitoj, ney bėrnas ſawo ponę;

25. Gana moſitinui, ſad jis prylygſta ſawo moſitojui, ir ber: tas ſawo ponui. Jey jie gaſpado:

ru per Beelzebubą iſſauke, ſaip ne jū labjaus jo namiſkins taip iſſauks?

26. Todėl neſibijokit jū. Uėko nier' uždengta, ſas ne butu atdens gama, ir nieko nier' palėpta, ſas ne butu žinnoma.

27. Ką aſ jums ſakan tamsoje, tai jās ſalbekit ſwiesoj'. Ir ſą girdit i anſi ſakant, tai ſakyt kit ant ſtėgū.

28. Uėygi bijokities tū, ſurrie ſuną nužawinna, bet duſią nužudi: diti ne gal; bet jo labjaus bijokis ties to, ſurſai ſuną ir duſią gal prazuddit pėkleje.

29. Ar ne perſa du žwirblu uſ wieną piningeiti? tačiau ney wiens jū ne pėla ant žėmės be juſtū Tėwo.

30. Ogi dabar ir wiſi juſtū galwos plaufai yra paſaityti?

31. Todėl neſibijokit; jās ge: resni eſte uſ daug žwirblū.

32. Todėl, ſurſai manę iſpas žyſta po aſiū žmonū, tą aſ iſpas žyſu po aſiū mano Tėwo dangiſ ſojos;

33. Uė ſas manes rſciinna po aſiū žmonū, to ir aſ nuſiſu po aſiū mano Tėwo dangiſ ſojos.

34. Uė turrit dūmoti: baf atės jan paſaju ſi:ti ant žėmes; aſ ne atejan paſaju ſi:ti, bet ſardą.

35. Uė atėjau ſužuddit žmonų prieſ ſawo tėwą, ir dufteri prieſ ſawo motiną, ir marčę prieſ ſawo anytą.

36. Ir žinogaus paties namiſ: ſei bus jo neprieteleis.

37. Kas tėwą arba mėtinę lab: jaus myl, ne ſaip manę, tas manes ne wertas. Ir ſas ſunu arba dufteri labjaus myl ne ſaip manę, tas manes ne wertas.

38. Ir ſas ne imma ant ſawes ſawo Fryžū, ſėdams manę, tas manes ne wertas.

39. Kas

39. Kas sawo gysti randa, tas tā prapuldīs, ir kas sawo gysti prapuldo dēl manes, tas tā surs.

40. Kas jūs priimma, tas manē priimma, ir kas manē priimma, tas priimma tā, kas manē sunte.

41. Kas prāraka priimma warden prārako, tas prārako algā gaus. Kas teisui priimma teišaus warden, tas teišaus algā gaus.

42. Ir kas girda wienā tu prasī cāusui tiktay kupa salto wandens, warden mošitino, iš tiesos saķau jums, tai jam ne pašlīs ne atlygita.

II. Pērskyrimas.

Jono nufuntim's. Kristaus astrus pahrim's ir meilinas pahmietim's.

Sir nufidawe, Jēzui ihsakius tus prisakius sawo dwylīa mošitiniems, išējo iš ten mošit, ir Diemo žodi sašyt, jū miestūse.

(Ewangel. 3. nedēl. Admento.)

2. Bet Jonas kalējime išgirdes Kristaus dārbus, nufunte dy sawo mošitinū,

3. Ir sašydino jam: ar tu esti ans ateisēšs, arba ar dar kito lāukšim?

4. Jēzus atsašydam's tāre jiem dwiem: nueikita, ir atsašykita Jonui, kā rēgita ir kā girdita.

5. * Aklieji rēg, rāšieji waifš; czoja, raupšotieji apczyštijami, ir kurtinei gird, numirrieji kēlasi, † ir pawarguliems Ewangelia apsašoma.

* Eja. 35. 4. † Eja. 61. 1.

6. Ir išganytingas, kurs nešpištin' iš manes.

7. Aniem dwiem mējus, pradēs jo Jēzus žmoniems kalbēt apie Jonu: ko išējot jās i pāšezā žurēt? ar nēdrēs norit žurēt, šēn ir tēn wējo subojamōs?

8. Arba ko išējot žurēt? begu norit žurēt žmogu šwelnaīs ru-

bais apšwilkust? štay, kurre šwelnaīs rubais wilka, yra kuru lū namūse.

9. Arba ko išējot žurēt? begu norit prāraka žurēt? iš tiesos saķau jums, tassaī ir didēsniīs nī prāraka.

10. Lēsa tassaī yra, apie kurre parasyta: * štay, aš junczu sawo angela pirm tawēs, kurs tawo kēlā taisyti turrēs pirm tawēs.]

* Mal. 3. 1.

11. Iš tiesos saķau jums, ne wiens wišū iš mōterū gimnušū ne kēles didēsniīs nī Jonā krikštytoj, bet mažēsniīs dangaus karalystēj' didēsniīs yra nī jī.

12. Bet nū dienū Jono krikštytojo iškōley, gwoltā kēnza dangaus karalyste; ir tie, kurre jei gwoltā dāro, jē sawēspi plēša.

13. Lēs wišī prārakai ir žo kaus prarakašo i kēi Jonni.

14. Ir (jey tikt' norit priimti) * jis yra Eliošus ateisēšs.

* Mal. 4. 5.

15. Kas tur ausū klausyt, tas te klauso.

16. Alla kam priļgisi tā gimming? jī lygi waifacziems, šēdin tiems ant turgaus, ir sawo draus gams kaušantiems,

17. Ir kalbantiems: mes jums žaidēm ant wamždžio, ir jūs ne norējot šōkti; mes jūs aprāudoj, ir jūs ne norējot werkti.

18. Jonas atēšs, ney wālge ney gēre, tay jie sašo: tas tur wēlnā.

19. Žmogaus sunus atēšs, walgo ir gēr', tay jie sašo: štay, tas žmogus šōks ryuns ir wyno gir: tūklis, muitininkū ir griešininkū draugas? ir išmintis tur dūtis šūdit nū sawo waifū.

20. Tū cēs' pradējo pabārt miestus kurrūse dangiaus jo šō: buflū darytū buwo, ir taczans jī ne buwo pašigering.

21. Be-

21. Bēda taw Korāzin, bēda taw, Bēſaida! jey ſittotie ſtebuk, lai butu nuſdawē Tyre bey Zido: ne, ſotie pas jus nuſdawē, jie ſeney butu priſwertē ſake bey pellenāſe.

22. Taczan aſ ſaſau jums: Ty: rui ir Zidonui lengwjaus bus ſud: noj' dienoj', ne ſaip jums.

23. Ir tu Kapernaum, iſkelto: ji iſki dangaus, tu buji zemyn nuſtumta iſk' i pēſlā. Uteſa jey Sodomoj' butu tie ſtebuklai nuſ: dawē, Kurrie pas tawē nuſdawē, ji dar ſen dien beſtowētu.

24. Taczan aſ ſaſau jums: So: domytū ſēmei lengwjaus bus ſud: noj' dienoj' ne ſaip taw.

25. Tu czeſ Jēzus atſaſydam's tare: aſ garbinu tawē, Tēwe ir Wieſpatie dangaus ir zēmēs, Kad tai paſlēpei iſmuintingiems ir pro: tingiems ir apreiſītei tūdiſiems.

26. Iſ tiesōs, Tēwe, nēſa tai taw taip pamēgo.

27. Wiſi daiſtai man padūti yra nū mano Tēwo; ir ney wiens ne paſyſta Sunu ſaip tiſtay Tē: was, ir ney wiens ne paſyſta Tē: wā, ſaip tiſtay Sunus, bey Kuri: riam Sunus tai nor apreiſīti.

28. Eiſīte ſēn manēp', wiſi jūs wargingieji ir apſunkintieji, aſ jus atgaiwiſu.

29. Imſit ant ſawes mano junga, ir moſitities iſ mangs, nēs aſ eſ: mi lengwōs duſōs ir nūſirdjey pa: ſārnus, tay raſit ātilſi ſāwo duſei.

30. Uteſ mano jungas ne ſun: ſus, * ir mano naſta lengwa.

* 1 Jon. 5. 3.

12. Pēſtyrimas.

Kriſtaus atſiſalbējimas prieſ Parizeuſus.

Tū czeſ Jēzus per jawus wāiſi: czojo ſabbatōs dienoj', ir jo moſitinei iſālfē pradējo wārpas trāufti, ir walgit.

2. Tai Parizeuſai pamāte jam ſake: wey tawo moſitinei daro, ſas ne tinſa daryti ſabbatoj'.

3. Ir jis tare jiems: ar ne ſtais tēt, Ka Dawids dāre, ſaip jis, ir ſu jūmi drauge ēſā, iſālfē buwo?

* 1 Jon. 21, 6.

4. ſaip jis i Diēwo namus tēs jēs ſwentōs dūnōs wālfē, Kurrōs taczan wālgit jiems ne pūlēſi, ney tiems, Kurrie ſu jūm' buwo, bet wieniems Elebonams?

5. Urba ar ne ſkaitēt zōfane, ſaip Elebonai ſabbatoj' ſabbatā pērzeng, ir taczan nieſu ne ſalti?

6. Bet aſ jums ſaſau, Kad czo: nay yra taſ, Kurs ir uſ baſnycziā didēſnis.

7. Bet Kad zinnoturnbit, ſas tai yra, aſ mēgſtu mielaſirdingys: ſte ir ne apiera, ne butumbit ap: ſūdijs neſaltus.

8. Zmogaus ſunus ir ſabbatōs wieſpats yra.

9. Ir iſ ten iſējes i jū ſuile atējo.

10. Ir ſtay, cze buwo žmogus turtis padzuwusē ranſā, ir jie klāuſe ji, ſaſrdami: ban tinſa, ſabbatoj' gydit? Kad priejāſti gāutu, ji apſuſti.

11. Bet jis tare jiems; Kurſai iſ jūſū turrēdams āwi, jey toji ſabbatoj' i dūbē ipūla, Kad ne ſēt: tu jōs, ir n'iſfēltu?

12. Ir Kieſugi gerēſnis žmogus uſ āwi? togidēl tinſa ſabbatoj' gēr' daryt.

13. Tay tare tam žmogui: iſ: tieſ ſawo ranſā. Ir jis iſtieſe je, ir ji jam wēl ſweifa paſtōjo, ſaip ir antra.

14. Tay Parizeuſai iſējs ſudās me ant jo, ſaip ji nūjudditu.

15. Bet Jēzus tai iſtyrēs atſto: jo ſalin. Ir dang žmonū ji ſēke, ir jis wiſſus iſgyde.

16. Ir

16. Ir uždraude jiems, kad jį ne apšakytų.

17. Kad išsipilditu žodžiai prarado Ezaiošaus, taip sakancio:

18. Štai, tas mano tarnas, kurį išrinkau, ir mano mielas, kurio mano dušia mėgsta. * Aš dėjau ant jo mano Dvasę, ir jis tur pagonams apšakyt sūdą.

* Eza. 11, 2.

19. Jis nesibąršis neį šūkšaus; neįgi girdės kas jį rėkėjant ant ulicų.

20. Sutrenktąje nendrę jis ne sudaužys, ir grūzdanti knatą ne išgesys, iš' išves sūdą ant pėr galejimo.

21. Ir pagonai jo wardu nusistieks.

22. Tay atwėde wieną žmogų welnų pristotą, kursai aklas ir nebily buwo; ir jis gyde jį taip, kad šis aklas ir nebily ir kalbėjo ir rėgėjo.

23. Ir wissi žmones stebėjos, tardami: ar ne tas yr' Dawid do sunus?

24. Bet Parizeusai tai girdėdami, sakė: jis ne Pittaip welnus išwáro, kaip per Beelzebubą, wyr' rąusą welnų.

25. Bet Jėzus jų mišlis numas nydams, tare jiems: Požna karalyste su sawim' ne sutinkanti pusta pastoja, ir Požnas miestas arba namai, jey su sawim ne sutinka, ne gal išlikt'.

26. Uš jey šėtons šėtoną išwáro, tai tur but' su sawim ne sutinkas; kaipgi jo karalyste išliks?

27. Ogi jey welnus per Beelzebubą išwárau, kumi jūs išwáro jusų waiškai? todėl jie jusų bus sudjos.

28. Bet jey aš welnus Diewo Dvasę išwárau, tay beje karalyste Diewo pas jus atėjo.

29. Arba kaip gal kas teiti namus kofio drutojo, ir pagrėbti jo turtą, jey ne pirma tą drutą surištų, ir potam jo namus išplėstų?

30. Kas ne su manim, tasai prieš mane; ir kas su manim ne rėnka, tas išbarsto.

31. Todėl sakau jums: wissi grieškai ir bluznijimai žmonėms atlėidzami; bet bluznijims prieš Dvasę n' atlėidzams žmonėms.

32. Ir jey kas ką kalba prieš žmogaus sūnų, tam atlėidzama; bet jey kas ką kalbą prieš šventą Dvasę, tam n' atlėidzama neį būnė, neį anamė swiete.

33. Arba sodiikt gėrą mēdį, tay ir waisus bus gėras; arba sodiikt ledaką mēdį, tay ir waisus bus ledaks; nēsa iš waisaus mēdį pazyti.

34. Jus angijū weislės, kaip galit kó gėro kalbēt', patys budami piktai? kumi širdis pilna, tami burna plūsta.

35. Gėr's žmogus tik gero išdūda iš gėro skarbo sawo širdiės, ir pikt's žmogus tik piktó išdūda iš skarbo sawo piktó.

36. Bet aš sakau jums: žmones tur rofundą dūt sudnoj' dienoj' už kóžną žodį noprošnaw kalbėtą.

37. Iš tawo žodžių busi aptėis sinnamas, ir iš tawo žodžių busi atsūdijs.

38. Tay atsakė keli rąstemokštū bey Parizeusų, tardami: mokitojau, mes rods norėtumbim ženkli iš tawės regēt?

39. Ir jis atsakydams tare jiems: ta piktóji ir wenzawonę ardanti gimine jėškó ženkla; ne bus jei tīs ženklas dūdams, kaip tiktay ženklas prarado Jonošaus.

40. Ušėsa lygey kaip * Jonošus buwo tris dienas ir tris naktis pilwa

pilwe bang : žuwišs, taip ir žmogaus Sunus bus tris dienas ir tris naktis viduje žemės.

* Jona. 2, 1, 2.

41. Tiniwės žmones kėlis sude patkiausame prieš šitą gimining ir je prasūdis, nėra jie * prisiver: te po kizoniės Jonosaus; ir štai, eje didėsnis už Jonosą.

* Jona. 3, 5.

42. Ana Farasėne pētū : žemės stowės sūde patkiausame prieš tą gimining, ir je atšūdis, nėra ji nū žemės krassto atkelawo, išmin: tiės Salomono girdēt; ir štai, eje didėsnis už Salomoną.

* 1 Kar. 10, 1. cc.

43. Necystoji dwasė iš žmogaus išejusi pėreit sausas vietas, ješkō: dama atilšēs, ir ne tанда;

44. Tay ji sašo: sugryšū wēl i sawo namus, iš kurrū išejan. Ir atėjusi randa jūs pateikiant, blūtus ir šweiktus.

45. Tay nuėjusi imma su sawim' Fittas septynes dwases, dar už sawę pištėšnes, ir iėjusos gywēna tēnay, ir su tū žmogumi pašny pištėzus pra, ne kaip pirma buwo. Taip bus ir tai pištai gumminei.

46. Jam dar taip žmonėms be kalbant, štai, jo motina bey jo brolei stowėjo laukē, norėdami su jūm kalbėti.

47. Tay wiens tare jam: štai, tavo motina, bey tavo brolei laukē stow, ir nor su tawim' kalbėti.

48. Bet jis atsakydams tare tam, kursai jam tai apšāfe: Kas mano motina? ir kurrie mano brolei?

49. Ir istiesės sawo ranką ant sawo moitinū, saše: štai, mano motina ir mano brolei.

50. Nėsa dārašis wālē mano dangiško Tėwo, tai mano brolis, sessū ir motina.

13 Pėrstyrimas.

Prilyginimai.

Ta dieną Jėzus išejes iš namū, sėdosi prie mārū.

2. Ir susirinko daug žmonū prie jo, taip, kad iženges i laivą sėdėjo, ir wiši žmones stowėjo ant krāsto.

3. Ir kalbėjo jiems tuleropay per prilyginimus, tarydame: štai išejo sėjėjas sētū.

4. Ir jam be sėjant, pūle keli grūdai pas kėlą: tay paukščezė at: liekē sulėšē tus.

5. Kiti pūle tarp akmenynės, kur ne daug žemiės buwo, ir išdy: go tūjan, todėl, kad ne turrėjo gillōs žemės.

6. Bet sūlei užtefėjus pawy: to, ir ne turrėdami šaknies pas dūwo.

7. Kiti pūle tarp erkščezū, ir erkščezė užaugē nusmelkē tus.

8. Ir kiti pūle ant gērōs žemės ir nėkē waisū, kiti šinteropā, kiti šešisdešinteropā, ir kiti tris dešinteropā.

9. Kas tur ausis klausyti, tas te klauso.

10. Ir moitinai atėję pas jį, tare jam: Kodėl kalbi jiems per prilyginimus?

11. Jis atsakydams tare: Jums dūta yrazinnot palepting dangaus karalystės, bet jiems ne dūta.

12. Nėsa turincziam dūdama kad pilnay turrētu; ir neturincziam atimnama, ir kę tur.

13. Todėl sakau jiems per prilyginimus; nėra rėginczomis akimis ne rėg', ir girdinczomis ausimis ne gird'; nėra jie tai n' iši: mano.

14. Ir ant jū išsipildo praras fyste * Ezaiošaus, Kurri tēra: ausimis girdėsite, ir n' išmanysite,

(B.)

ir

ir rēginczomis ašimis regēšite, ir taczau ne pērmansyšite.

* Eja. 6, 9. 19.

15. Nēs sū žmonū širdia už Piētusi yra, ir jū ausis ne prigird', ir jū akys miršinos', kad kartun: tā ašimis ne regētu, ir ausimis ne girdētu, ir širdie ne suprastu, nei gi prišwerstu, kad jūs gēlbēciau.

16. Bet išganytos jūšū akys kad rēg, bey jūšū ausys, kad gird'.

17. Jš tiesos sakau jums: daug prarakū ir teisujū geide tai regēt, ka jus rēgit, ir ne regėjo, ir girdēt, ka jūs girdit, ir ne girdėjo.

18. Tai si jūs klausyšite tą prišlyginnim: apie sėjėją.

19. Kada kas žodi apie Faraly: stegird, ir n' iškūna, tav ateit pieš: talis, ir išplēka kas jo širdije sėta, ir tai yra tas kurs pas kėlą sėtas.

20. Bet kas i ašmenynę sėtas, tas yra, kad kas žodi klausio, ir tą tū aus su džiaugsmu priimma;

21. Alie ne tur šakniēs sawije, bet šen ir ten mētoši; kad bēda ir pirsėškinėjimas randasi žodžio dėley, tay tūjaus pasipiktin.

22. Bet kas tarp eršėczū sėtas, tas yra, kad kas žodžio klausio, ir rēpestis šio šwieto bey bagotystės wolus nusmeltia žodi, ir ne nēs waisaus.

23. Ir kas i gėrą žėnę sėtas, tas yra, kad kas žodžio klausio ir pērmiano, irgi tadda waisū nēsą: kīts šinteropą, kīts šėšisdešimteropą, kīts trisdešimteropą.

(Ewang. 3. n del. po Žmuntinguju šwientės.)

24. **P**ittą prišlyginnimą sake jiems tarydams: prišlygsta dangaus Faralyšte žmogusi sėjancjam, gėrą sėklą i sawo dirwą.

25. Bet žmonėms bemiegant it parėjo namū. Ir jo mošitinei atėjo jo neprietelus, ir užėjo kufalus tar. kwiēcū, ir atstojo.

26. Ir karp želmū paūgo, ir

waisū nēgė, štay, rādos ir kufālei.

27. Tay bernai prišjė gaspadoru tare jam: pone! ar ne gėra sėklą pasėjėi i sawo dirwą, išgikō radosi kufālei?

28. Jis tare jiems: neprietelus tai padāre. Tay täre bernai: bau gi nori, kad nuejė išrātumbim jūs?

29. Jis täre: nē, jeib rādamū kufālus ir kwiēcūs drauge n' išrātumbit.

30. Dūfite abbejam žagt iškū pūmės, ir piutiēs czėje sakysu piowėjams: surinkite pirm kufālus, ir suriškite i kufēlus sudėginnimū, bet kwiēcūs surinkite i mano kune.]

31. Kitta prišlyginnimą sake jiems tarydam's: prišlygsta dangaus Faralyšte garstyczū grudui, kurti ēmės žmogus pajėjo sawo dirwoj'.

32. Tas yra mažausas tarp wiš sū sėklū; bet užauges, didžausas stoj' tarp wišū wirralū, ir pastor ja medzu, kad paukšciei po dangum atlēg laikosi po jo šakū.

33. Kitta prišlyginnimą sake jiems: prišlygsta dangaus Faralyšte raugui, kurti ēmuši mot r kē imaiše i tris kwiēcūs miltū, išk' abelnay irūgo.

34. Tay wis kalbėjo Jėzus per prišlyginnimus žmonėms, ir be prišlyginnimū ne kalbėjo jiems;

35. Kad išsipilditu, kas sakyta per * praraką tarenti: atweri sawo burną prišlyginnimūse, ir iškaloesu pasleptines nū pradōs swieto.

* Ps. 78 2.

36. Tay palėido Jėzus žmones, ir parėjo namū. Ir jo mošitinei prišjė jį, tare jam: išguldyt mums tą prišlyginnimą apie kufālus ant dirwos.

37. Jis

37. Jis atšafydams tare jiems: žmogaus sunus yra gėra sėkla sėjus.

38. Dirva yra swietas: gėra sėkla yra karalystės waitai. Rūkai yra piktėnybės waitai.

39. Ueprieturis sėjus tus, yra wėlinas; pjūtis, swieto galas; pjewėjai, angėlai.

40. Taigi lygev kaip kufėlei iš rėjami ir sudėginami, taip bus ir swieto gale.

41. Žmogaus sunus sus sawo angelus, ir jie surinks iš jo karalystės wisius papiktinnius, ir ne- teisey dārancius

42. Ir imės jūs i ugniės rė- cū, tén bus kaučims ir dantū klabbėjims.

43. Tadda teišėji žibės kaip saule sawo Tėwo karalystėje. Kas tur ausū klaujyti, tas te klaujo.

44. Wėl prilyginama dan- gaus karalyste karbui palėptam dirwoj, kurti žmogus radęs palė- pe, ir nuėjęs iš džiaugimo ant to, pardawę wilao, kę turėjo, ir nu- pirko tą dirwą.

45. Wėl prilyginama dan- gaus karalyste euczui, jėščanciam gerū perlū;

46. Ir radęs brangę perlą nuė- jo, ir pardawęs wis, kę tik tur-ėjo, nupirko tą.

47. Wėl prilyginama dan- gaus karalyste tinfui, i mares imėstam, kurrūmi wisfokias ju- wis gāuna;

48. Bet kad pilnas, tay išwelka jį jwėjai ant frąpto, ir susėdę ran- fioj geras i ryką, ir supurwies numeta šalin.

49. Taip nusidūs ir swieto gale; išėję angėlai širs piktūsus nū tei- sujū,

50. Ir imės jūs i dēganti pėczu; tén bus kaučims ir dantū klabbė- jims.

51. Ir Jėzus tare jiems: ar sus- prātot tai wilaab? jie tare: suprās- tom Diešpatie.

52. Tay tare jis: todėl Piel- wiena rąste mokito, išmokina dan- gaus karalystei, lygus yra ufin u- fui išnėščanciam iš sawo karbo- nanjė ir sėnā.

53. Ir nusidawę, kaip Jėzus wisius tus prilyginimua iškal- bejęs buwo;ėjo iš tén.

54. Ir parėjo i sawo tėwifkę, ir mokinno šuilėsa, taip kad jie stebėjosi, tarydami: iš kur tam to- lia išmintis ir darbai?

55. Ir ne jįšai cimmerninko su- nus? ar ne jo motina wardu Ma- rva? ir jo brolei Jokubs ir Jozes, ir Simons bey Judas?

56. Ir jo sessler ar ne wisšas prie musū? išgi kur jam wis tai?

57. Ir pasipiktino iš jo. Bet Jėzus tare jiems: praradęs niešar- mazus garbėje laikomas, kaip sa- wo tėwifkėje ir sawo namūse.

58. Ir jis ne dare tén daugžen- lū, dėl jū netikėjimo.

14. Pėrtėrimas.

Jono smetis; krikštas; anore ir pėrtė- rime. Tame czėje atėjo garšas apie Jė- žu iškė paa Erodą ketwarcaini (Jydū imės) kunigifkiti:

1. Ir jis tare sawo tarnamas: šis yra Jonas krikštytojis; jis tės- šis iš numirtusū, todėl jis daro- tofius dārbus.

2. Tės Erodas Joną buwo su- gāudinęs, surifdinęs ir apšaldinęs dėley Erodwadōs, sawo brolio Pū- lippo paczōs.

3. Tės Jonas buwo jam targs: ne tinfā tam ję westi.

4. Ir jis buwo jė reds nušawins- dings, bet jis bijojosi žmonū, nēsa- jie laike jė per praradę.

5. Bet kaip Erodas šwente diei- ną sawo ušginimmo, šofinėjo

dufte Erodjadda po jū afiš. Tai patiffo Erodni.

7. Dēl to pažadējo jei su prisēga, norys jei dūti, ka tift' ji prašys senti.

8. Ir taip ji pirm to sawo motinōs buwo pamofinta, tare ji: ūf man šēn ant blādo Jono Kristytojo gālwa.

9. Ir Parālus smātijos, bet taczau dēl prisēgōs, ir tū, kurrie su jūmi už stalo sēdējo, liepe jei dūti.

10. Ir nusuntēs nukirsdino Jonui gālwa kalėjime.

11. Ir jo galwa atnešta blāde mergaitei dūdama buwo, ir ji nu neše tą sawo mōtinai.

12. Tay atėjė jo mošitinei, ėme jo lawoną ir palāidojo tą ir atėjė pranēše tai Jėzui.

13. Ir Jėzus tai ištyrēs atstoj jo iš tēn su laiwa i puščią wies nintelis. Ir žmones tai išgirdę sēše ji pēsti iš miestū.

14. Ir Jėzus išėjēs išwydo tą diddī žmonū pulką, ir pašigailėjo jū, ir gyde jū liggonis.

15. Bet ant wāfaro atėjo pas jį jo mošitinei, tardami: cze puščia yra, ir naktis artinasi, leisk žmones nū sawes, kad nuėjė i mieštas, saw nuspirktu walgit.

16. Bet Jėzus tare jiems: nreik' jiems eiti: dūkit jās jiems wālgit.

17. Jie tare jam: mes nieko neturim, taip tift' penkis dūnōs kėpalus ir dwi žuwt.

18. Ir jis tare: atneškit jās man.

19. Ir jis liepe žmonėms pašēst' ant žolės, ir ėmēs tūs penkis kėpalus ir dwi žuwt, pawizdėjo i dangū, ir dėkawojo ir lauze, ir dawe mošitiniems, mošitinei žmonėms.

20. Ir jie wālgė wissi, ir pri-

wālgė, ir surinko, kas liko trupczū, dwylika pilnū pintinū.

21. Bet tie, kurrie wālgė, buwo apie penki tūkstantis wyrai, be moterū ir be waiķū.

22. Ir tolydžaus priwerte Jėzus sawo mošitinus, kad i laiwa istoję pirm jo pērsirtu, iķi žmones palēistur.

23. Ir žmones nū sawes palēides, užėjo ant kalno jis wienas, kad melstusī. Ir ant wāfaro pašilikto tēn wienas.

24. Ir laiwas jau buwo widdurije marū, wilnū mētamas; nu wējas buwo jiems i akis.

25. Bet ketwirthoje naktiēs saugybėje atėjo Jėzus pas jūs waiķę czodanis ant mārū.

26. Ir išwydę jį mošitinei ant marū waiķęjojanti, nusigando itare: tai yra dwasė; ir prašuko i baimės.

27. Bet tūjaus Jėzus kalbėjo su jeis, sakydams: bukit linksmi, aš esmi; nesibijokit.

28. Bet Pētras jam atsačydams tare: Wiešpatie, jeygu tu essi, tay liep' man ateiti ant wandens.

29. Ir jis tare: ateik. Ir Pētras išjengęs iš laiwo ėjo ant wandens, kad eitu pas Jėzu.

30. Bet numāngs diddī wēją, tai jis pērsigando, ir buwo begrimstęs, kaukė bey tare: Wiešpatie, glėbēk manę.

31. A et Jėzus umay ištiesė ranka m twēre jį, tarydams: maštik'šis, kam abejojei?

32. Ir jiems izengiant i laiwa wējas lōwēsī.

33. Bet laiwe ėšą atėjė pūle jam i fišlus tarydami: iš tiesōs, tu ėi i Diwo Suus.

34. Ir pērsyrtę iškako i žemę Genezaret

35. Ir jē iſwydę žmones anoj' burnōs iſeit, tai žmogu necyſtą kalij' iſſunte i wiſſą kalē, ir atga: daro.

bėno wiſſoſius negėlincius pas jē;

36. Melsdamies, kad tiſtay ſulę re: ban ir žinnai, kad Parizeuſai jo rubo pafruttintu. Ir wiſſi fur: paſipiktino, ta žodi girdęję?

13. Bet jis atſaſydamis tare: wiſſi czėpai mano dangiſto Tėwo ne ſodinti, iſrėnjam i yra.

14. Praſtokite jūs, jie aſli yra ir aſli w. i. Bet kad aſlas aſi i wėda, abbu i dūbę ſupūla.

15. Tay Pėtras atſaſydamis tare: iſguldyt' munis tą priſyginnimą.

16. Ir Jėzus tare jiems: argi ir jūs dar te b' eſte n' iſmaną?

17. Ar dar ne ſuprantat, kad wis, kas pro burną iſeit, tai eit i pilwą, ir iſmėrama yra i męſlū wietą.

18. Bet kas pro burną iſeit, tai iſeit iſ ſirdiės, ir tai žmogu necyſtą daro.

19. Lėsa iſ ſirdiės iſeit piſtos miſlys, razbajyste, wengawony: stės; pėržengimmas, kėſyſte, was gyste, neteiſus luddijimas, blujnis jimas.

20. Tai yra tie dalyſai, kurie žmogu necyſtą daro. Bet nemaz: gotomis rankomis walgit' tai žmogu necyſtą ne daro.

(Ewang. 2 nedėl. po Nigėmėnū.)

21. Ir iſėjęs Jėzus iſ tén, ėjo i ſalis Tyro bey Sidono.

22. Ir ſtay, moteriſke Kana neiſka iſėjusi iſ tū rubėžū, jam paſtay ſauke, tarydama: aſ Wieſi patie, ſunau Dowido, ſuſimil' ant manęs; mano dukte ſunkiey wėlno wėrginnama.

23. Ir jis n' atſaſe jei ney wieną žodi. Tay jo moſitinei jē priėje prąſe jē tarydami: lėiſtjė nū ſawęs, nėsa jē ſauk' paſtay mus.

24. Bet jis atſaſydamis tare: aſ n' eſmi ſuſtas, ſaip tiſtay pas pra: pūluſes awis iſ namū Izrael.

25. Bet

15. Pėrſtyrimas.
Apie žmoniū iſtėtimū, Kana neiſka moteriſke ir ſittus ſebullus.

Tay atėjo pas jē raſte: moſiti ir Parizeuſai iſ Jeruzalės, tarydami:

2. Kam pėržengia tawo moſitinei wyreſnujū iſtėtimus? jie ne mazgoja ſawo rankas, dūną walgidami.

3. Jis atſaſydamis tare jiems: ogi jūs, kam pėržengiat Diėwo priſakimus dėl ſawo iſtėtimū?

4. Diėws priſaſe: * garbin' tėwą bey mótina ſawo. Bet t' kas tėwą bey mótina kėiſia tur smer: czu mirti.

* 2 M. 20, 12. t' 2 M. 21, 17.

5. Alle jūs moſinnat: Eurs tē wui bey mótinai tar': kad aſ apie: rawoju, tay taw naudingiaus yra: tas geray: daro.

6. Tūmi nuſidūda, kad nieks daugiaus ſawo tėwą ir ſawo mótina ne gėrbin, ir taipo Diėwo priſakimus nieku pawertėt, dėl ſawo iſtėtimū.

7. Jūs wėidmainei, geray apie: jus prarakawo * Ezaioſus, tary: damej: * Eza. 29, 13.

8. Ezie žmones artinaſi manę: pi ſawo burna, ir gėrbim manę: ſawo lūpomis; alle jū ſirdis atſtū: nū manęs.

9. Bet noprosnay ſluſija man, kadangi moſin toſi pamokſla, tiſt žmoniū prāmone eſanti.

10. Ir atwadinnes žmones ſawęs pi, tare jiems: idant iſtėlauſys: ſit ir pėrmanil'it:

11. Kas pro burną iſeit, tai ne: dero žmogu necyſtą, alle kas iſi:

25. Bet ji priėjusi parsižlaupe po atū jo, tarydama; Wiešpa: tie, gėlbėk manę.

26. Bet jis atšakydams, tare: ne dēr' atimti dūnq waikams, ir primešti šunnims.

27. Ji tare: taip yra W'ef: patie! bet taczau ir šunyczei wal: go nū iū truppučū, kurrie pūla nū iū penū sta'o.

28. Tay atšakydams Jėzus tare jei: aš moter.šė', diddis yra tawo tikt'ėjim's! te m.šdūda taw, faiv tu nori. Ir jės dufte pasweiko tą paczę adyng.]

29. Ir Jėzus tolans išejes iš tēn, atėjo pas mares Galilėds, ir užejes ant Pėlno sėdo tēn.

30. Ir atėjo pas jį daug žmoniū, turrėdami su savim raišus, ašlus nebylus, lūšus, ir daug kitū, mezdami jūs prie Jėzaus kėjų, ir jis išgyde jūs;

31. Arta žmones stebėjes, rė: gėdami nebylus kalbancius, lū us sveikus, raišus waikš zojencius, ašlus rėgincius; ir garbino Die: vę Izraelo.

32. Ir Jėzus pamadinęs sa: mo mo'itinus pas sawę. tare: gail lū: tū žmoniū, nėsą jau ris dienas išbuwo prie mares, ir ne tar ko walgit. Ir aš ne noru jūs lėisti newalgiusius nū sawę, kad ne apasptu ant kėlo.

33. Tay tare jam mošitinei io: kur imsim taip daug dūnds šoj' p'šęzoje, kad rokt pulkq žmoniū pasotintumbim?

34. Ir Jėzus tare jiems: Fieš turrite dūnds? Jie tare: septynis kėpalus, ir mažumm; žuvelū.

35. Ir jis liepe susėst' žmonėma ant žemės.

36. Ir ėmęs tas septynes dūnds ir žuvis, dėšawoigs lauže ir dawe sawo mošitiniema, ir mošitinei žmonėma.

37. Ir wāloe wissi ir pasisotino ir surinko, kas liko truppučū, septynis pintinus pilnus.

38. Ir tū, kurrie wālgę, buwo tėturi tūkstanczei wyrū, be moterū ir be waikū.

39. Ir faip buwo palėides žmones nū sawę, istojo i laiwq, ir atėjo i rubėnus Magdalės.

16. Pėrsikrymas.

Upie Parizeuū raišq ir Pėtro išpa: žuni rq.

Tay priėję jį Parizeuškai ir Sadduceikai gunde jį, norėdami nū jo kėnflq regēt' iš dangaus.

2. Bet jis atšakydams tare: wā: Parais sakot jās: giedra bus, nės dangus raudonoja;

3. Ir ryt.neczeis sakot jās: šė: dieng bus darana, nėsą dangus raudonoj' ir uš'ka. Jūs wėidmai nei, dangaus wėidq galit numanyti, argi ir ne galit suprašti ženklius šio czėso?

4. Ši piktq ir wenczawonrštq pėrzengianti gumine geidzia žem: kio, bet ne bus iet' kėnflas dūndams, faip tiktay ženklias prarašo * Jon. 2. 1. nokaus. Ir palėkēs jūs kjo šė: iin. * Jon. 2. 1.

5. Ir pėrsitirdami mošitinei i kitta kėštq, buwo uzmirkę dūnq drauge imti.

6. Alie Jėzus tare jiems: dabo kities ir kėugokities nū raišgo Pa: rizeuū ir Sadduceuū.

7. Tay jie dumojo tarp sawę sakydami: tai bus dēl to, kad dū: nds n' ėmēm su sawim'.

8. Tai Jėzus suprātes, tare jiems: jās maztik'ėji, kogi rubi natis dēl to, kad dūnds draug n' ėmētē;

9. Argi dar ne suprantat? argi n' atsimenat anū penkiū kėpalū ir anū penkiū tūkstanczū žmoniū, ir kiet' pintinū jūs tēn surinkot?

10. Užejs

10. Uevgi anū septynū kēpari
lū, ir keturū tukstanczū žmonū,
bey kief pintinū jās tēn surinfor:

11. Kaipogi ne suprantat, kad
ne sakau jums apie dūnā, kad aš
sakau: sangoties nū rāngo Parisi
zeuſū ir Sadduceuſū.

12. Tay jie suprato, kad ne sa
kēs buwo, kad sangotus nū dūnės
rango, bet nū Parizeuſū ir Sadi
duceuſū pamokilo.

13. Tay atėjes i kalis miesto Ces
zarės Pilippi, klausė moſtinus
sawo, sakydams: kę sakō žmones,
žmogaus sunu es nū?

14. Jie tare: kiti sakō, tu esi
Jonas kriſtytojis, kiti, tu esi
Elieſus, kiti, tu esi Jeremieſus,
ar prarakti wiens.

15. Jis tare jiems: ogi jās kę
sakot, mang esant?

16. Tay atsakė Simons Pētras,
ir tare: tu esi Kristus, suns
gywojo Dievo.

17. Ir atsakydams Jėzus tare
jam: iſganytas esi Simon, su
nau Jonofaus, nės kunas ir frau
jas t. i taw n' aprėiſke, bet mano
Tėwas danguje.

18. Ir aš sakau taw: tu esi Pē
tras, ir ant tōs ūlės aš kuru sa
wo baznyciā, ir pėklos wartai je
ne pėrgalės.

19. Ir dūsu taw dangaus rāfē
tus. Wis kę tu ant žėmės suriſi,
tai ir danguje bus suriſta, ir wis
kę tu ant žėmės atriſi, tai ir dan
guje bus atriſta.

20. Tay jis iſakė sawo moſtin
niems, idant niekam ne saktu, kad
jis Jėzus ans Kristus esās.

21. Nū to czėso pradėjo Jėzus
apsakyt' sawo moſtinims, kaip
turris eit i Jeruzalę, ir dang fen
tėti nū wyrejnų ir wyrāusū kus
ningū, ir raſtemoſtū, ir mē
muſams buti, ir keltis trėczā
dienā iſ numirusū.

22. Ir Pētras ėmgs jį i ſalt,
subare jį, ir tare: Wieſpatie,
czėdiſ sawę, tai nieku budu te ne
nuſidūda taw.

23. Bet jis atſargėses tare Pē
trui: atstoſ nū mangs, ketone,
tu esi man papiktinnimu, nės tu
ne dumoji kas Dievo, bet kas žmo
nū yra.

24. Tay tare Jėzus sawo moſti
tinims: jey kas nor mang ſekti
tas te uſſiginnie sawę, ir ėmes sa
wi kryži ant sawę te ſekie mang.

25. Uėia kurs sawo gywaſt
nor iſlaiſyti, tas prapuldis tų,
ir kas sawo gywaſt prapuldis dēl
mangs, tas atras ję.

26. Ka mēcziū žmogū, kad jis
wiſſā ſwietą pelnytū, ir taczas
patrotitu sawo dūſiā? arba, kę
gal žmogus dūti, kad sawo dūſiā
atwadoru?

27. Uėis juſ nuſidēs, žmogaus
sunu ateiseni ſlowėje sawo Tėwo
su sawo angelais, ir tadda kiefi
wienam atlygis pagal jo dārbus.
28. Jis tieſos sakau jums: yra
czė keli ſlowinczi, kurie ſmertiēs
ne ragāus, iſſi iſwys žmogaus
sunu ateinanti sawo Paralyſtėje.

17. Pėrſkyrimas.

Kriſtus perſwieſtas gndin' ligoni.
(Evang. 6. nedel. po ſwent. 4 Jėmia
tinguſi.)

Jis po ſekū dienū ėme Jėzus su
sawim Pėtrą ir Jokubą, ir
Joną, jo broli, ir užvedė jūs
i ſalt ant aukſto kėlno.

2. Ir paſtojo pėrſwieſtas po
jū aſiū, ir wėidas jo žibbėjo kaip
saule, ir jo rubai balti paſtojo,
kaip ſwiesybe.

3. Ir ſtay, paſtrode jiems
Moizeſus bey Elieſus, rūdu kāk
oėjo su jūmi.

4. Bet Pētras atsakydams tare
Jėzui: Wieſpatie, czė gėr buti,
jey

jey nori, padarysim cze tris sētras, taw wieną, Moizėsui wieną, ir Eliosui wieną.

5. Ir jam dar taipo bekalbant, stay, šwieš dēbės užejo ant jų. Ir stay, balsas iš dēbės tare: šis yra mano mielasūnus, turū mėgšu, to turrite klausyti.

6. Kaip tai mošitinei girdėjo, parpūle jie ant sawo wēdo, ir diddey nusigando.

7. Bet Jėzus jų priėjęs, parutino jų, ir tare: Kėlkities ir nesibijokities.

8. Bet kaip jie sawo ātis pakėle, ne regėjo jie nieko, kaip tik tay Jėzus wieną.

9. Ir jiems nueinant nū kálno, prisake jiems Jėzus, tarydams: jūs šit regėjimą niekam ne sakytite, ikki žmogaus sunus iš numirusū bus prisikėles.]

10. Ir jo mošitinei klause ji, taryd. mi: Kagi sašo rašte: mošiti, Eliosū turrint pirma ateiti?

11. Jėzus atsakydams tare jiems: Eliosus tiesa tur pirma eiti, ir wis pataisyti.

12. Bet aš sašau jums: Eliosus jau atėjęs, ir jie ne išpažino jį, bet padare jam, kę jie norėjo. Taip ir žmogaus sunus kentėti turės nū jų.

13. Tay suprāto mošitinei, jį apie Joną Krištytoį jiems kalbėjusi.

14. Ir jiems atėjus pas žmones, priėjo jį žmogus, ir pūlęs jam i kišlus

15. Tare: Wiešpatie, pasiagai lēf mano sunaus, nēsa jis mēnesiosliggā serga, ir didde kanczā kenti, jis tančiey pūlinėj i ugnį, ir tančiey i wāndeni.

16. Ir aš jį paragabėnau pas tawo mošitinus, ir jie ne galėjo jį gēlbēt.

17. Bet Jėzus atsakydams tai

re: aš tu netikinti ir nelaba gimimine! Koley dar busi pas jus? Kaip ilgay kėsu jus? atwestit jį šen pas manę.

18. Ir Jėzus sudraude jį, ir wėlnas išėjo iš jo, ir pasweiko waita tę paczē adyną.

19. Tay jo mošitinei klyru jį priėję, tare jam: Kogidėl mēs jį ne galėjom išwaryt?

20. Bet Jėzus atsakydams tare jiems: jūs netikėjimo dēley. Uēs iš tiesės sašau jums: jey jūs tik kėjimą turrit kaip garstyczū gruda, tay gālt sakyti šam kálnui, pērš: kėl iš cze tēnų, tay jis pēršikės; ir jums ney wiens dāikts ne bus ne gālims.

21. Bet ši weisse ne išeit, kaip tiktay per maldą ir pastnikšwimą.

22. Bet jiems besklaifant Galilėjoje, tare jiems Jėzus: nusidūs, kad žmogaus sunus padūdams bus i žmonū rankas.

23. Ir užmuš jį, ir jis kėlīs treczā dieną. Ir jie labay smėtis jos.

24. Ir atėjus i miestą Kapernaum, ējo pas Pėtrą tie, kurie czyžē venka, ir tare: ar jūsū mošitosis ne mošedawo czyžēs: pinningą?

25. Jis tare: mošedawo. Ir jam namū parėjus kalbino jį Jėzus pirma tarydams: Kas rėgis taw, Simon! nū ko imna karālei ant žemės muitą arba czyžē? ar nū sawo waitū, ar nū swetimū?

26. Tay tare jam Pėtras: nū swetimū. Jėzus tare jam: tay waitai walni.

27. Bet kad mēs jūs ne papiktintumim, tay eik pas mares, ir išmest mėstere, ir pirmąj žuwi išsikėlenczē imk, ir atplėšes jės nastus, rassi pinningą, tę pati ēmēs mošēk už manę ir už sawę.

18. Pirs

18. Pērkrymas.

Upie papiktinima; dangaus rāktus,
ir brolišķā subcēšima.

(Evang. diekoje S. Miķeļo.)

Es pacze adynā atējo moķktinei
pas Jēzu tarydami: Kas yra
didzāusās dangaus karalyštēje?

2. Paradinnes Jēzus kādīk
pas sawē, stāte tā i jū tarpā.

3. Ir tare: iš tiesōs saķau
jums: jey ne prisiwerāte, ir pastō-
šte, kaip kādīkēi, tay ne teište i
dangaus karalyštē.

4. Taigi kas pasiēmis, kaip
tas kādīkēlis, tas yra didzāusās
dangaus karalyštēje.

5. Ir kas tokt kādīkē priim' ma:
no warden' tas manē priim'.

6. Bet kas papiktin wienu tū
majāusujū, kurrie i manē tē, tam
butu geraus, kad girmāfēmū jam
butu ant kāklo uķabintas ir nu-
standintas butu mārū gillybēje.

7. Bēda swietui dēl papiktinni-
mū. O taķau tur ateit papiktin-
nimai; bet bēda tam žmogui, per
kurri ateit papiktinnimas!

8. Jeygu tawo ranka arba kōja
papiktin tawē, tay atķirš jē, ir
meš nū sawēs; geraus taw, rāi-
ķam arba lūķam teiti i gywāstē,
ne kaip dwi ranki, arba dwi kō-
ji turrēdamas imētams butumbai
i anķing ugnī.

9. Ir jey tawo akis papiktin
tawē, iķplēš jē, ir atmeš nū sa-
wēs; geraus taw yra, wiena aķē
i gywātā teiti, ne kaip dwi aķi
turrēdamas imētams butumbai i
pēķlēš ugnī.

10. Dabokities, kad ney wie-
ne iš tū majujū ne papeiktumbit;
nēsa saķau jums: jū angēlai dan-
guje rēg' wišadēs wēidā mano Tē-
wo dangiķojo.]

11. Nēsa žmogaus suns atējo
iķganyti, kas prajumo.

12. Kas rēgis jums, kad kōs

žmogus turrētu ķimta awjū, ir
wiena iš tu paķlystu, ar jis ne pa-
liķtr dewynes dēķimtis ir dewynes
ant kāklu, ir nuķēs jēķotu pas-
ķlydušē?

13. Ir jey trōpītus jē atrāsti,
iš tiesōs saķau jums, jis daugiaus
džangiaši taje, ne kaip anomis
dewynis dēķimt ir dewynomis ne-
paķlydušoms.

14. Taip ir dangiķas jūšū Tē-
was ne nor, kad tiķt wienas tū
majujū prajutu.

15. Bet jey susigrieķitu tawo
brolis priēš tawē, tay nuķēs
grandēnē jē tarp sawēs ir tarp jo.
Jey kļausys tawēs, tay laimējei
sawo broli.

16. Jey tawēs ne kļauso, tay
priimē dar wienā arba du pas sa-
wē, kad kōņa prowa dwiejū ludi
dininkū burnoje paslaikytu.

17. Jey jis tū ne kļauso, tay
apķaķyķ surinkūmū; jeygu ir su-
rinkūmo ne kļauso, tay laiķyķ jē
per pagōni ir muitininkā.

18. Iķ tiesōs saķau jums: Kā
jūs ant žēmēs suriķite, tai ir dan-
guje bus suriķta, ir kā jūs ant žē-
mēs iķriķite, tai ir danguje bus
iķriķta.

19. Tolans saķau jums: Kur
du tarp jūšū ant žēmēs susitar, kō
norint mēķiķa, tay gāus wū ma:
no dangiķo Tēwo.

20. Nēsa kur du arba trys susi-
rinķo mano warden, cķē aķ wids
duj' tarp jū ēšni.

21. Tay atēķs Pētras pas ji, tai-
re: Wieķpatie, ķelliģi ķartus,
aķ sawo broļi, kurs man susi-
grieķitu, turri atlēiķti? ar ganā
septynis ķartus?

22. Jēzus tare jam: aķ saķau
taw: ne septynis ķartus, bet sept-
ynis dēķimtis ķartū septynis
ķartus.

(Evang.

(Ewang. 22. adēl. po. S. Traicēš.)

23. **T**odēl brilygštā dazgans kuras
Iste kars dūi, kuras norējo
sustrofāti ņu sawo tarnaiš.

24. Ir kaip pradējo rōfūti, rā
deš wies, kuras jam šellējo dē
šimti tūstanczū swanū.

25. O kaur ne turrējo, kumi
uimofētu, liepe wiespats pardūti
jī, jo moterī, ir waišus, ir wio
kū turrējo, ir uimofēti.

26. Tay tarnas parsiflaupēs
meldēš jo tarydams: wiespats
pafentēš man, aš taw wis uzmō
fēš.

27. Pasigailējs tadā wiespats
te terno, palēido jī, ir šellā jam
taip jau atlēido.

28. Tay išeis tāsai tarnas
rādo wienā sawo draugū, kuras
jam šellējo šimta grāšū, ir nu
twērēs smange jī tarydams: uz
mōfēš man kū tu man šelli.

29. Tay pūlēš i kielus jo drau
gas, melde jī, tarydams: pafen
tēš man, aš ten wis uzmōfēš.

30. All jīs ne norējo, bet nu
jēs apkale jī, pafol uzmōfētu, kū
šellējo.

31. Bet tai išwode jo draugai
lobay nusišmutijō, ir atējē pra
nīše sawo wiespaczui wis, kas
nusišdame.

32. Tay pawadinņēs jī jo wies
pats tare jam: tu pīštāš tarne,
wīšā tā šollā taw atlēidau, kū
dangi mang meldei.

33. Arģi ne reikējo ir taw sus
miltis sawo draugo, kaip aš ta
wēs sustimillau?

34. Ir supvēs jo wiespats
padawe i mūczytojams, išk' u
mōfētu wis, kū jam šellējo.

35. Taip dārys ir jums mano
Tēwas dangiškās, jey ne iš šir
diēs atlē šir, kēšwienā sawo bro
lū jo nusišējimus.]

19. Pērkrymas.

Apī: atšifrimo: gromatā, kudišus
ir bawlē.

Ir nusišdame, kad Jēzus wīšus
tus jodzus iškālbejs išeio iš
Galileos, ir atējo i rubējus zydu
jēnēs, ana šal' Jordano.

2. Ir iše jī daug žmonū, ir jīs
gyde jūs tēnaw.

3. Tay atējē pas jī parizensai
gunde jī tarydami: bau tēšā
umogni širtis nū sawo pacziēs,
dēl bille kofēš priēžastēs?

4. Bet jīs atšafydamā tare jiemā:
ar ne šaitēr, kad tas, kuras iš
pradžios žmogu sutwēre, tas pa
dāre, kad wiens wyrs bey mote
riše butu?

* I Moiz. 1, 27.

5. Ir tare: todēl žmogus * sa
wo tēwā ir moting palīšēs prie
sawo moters glaušis, ir bus jūdu
wienas kūnas. * I M. 2, 24.

6. Arģi tūdu ne du, bet wien
nas kūnas. Taigi, kū Diewas
šuwede, to ney wiens žmogus ne
tur pērširti.

7. Jī tare jam: Kamgi Moizes
šus prišate atšifrimo: gromatā
dūti, ir nū jēs atšifirti.

8. Jīs šafe jiemā: Moizesšus
pawēlijo jums širtis nū sawo mo
terū, dēl jūšū širdies šētummo;
bet išt pradziēs taip ne bumo.

9. Alle aš šafau jums: kuras
širtas nū sawo moters, (jey ne
dēl kēšystēs) ir šittā wēda, tas
pērzengia wenzawonyšē. Ir
kuras atširtā wēda, ir tas wen
czawonyšē pērzengia.

10. Tay tare mōfītinei jam: jey
taip yra šu wyru ir šu moterini,
tay ne gēr wēsti.

11. Bet jīs tare jiemā: tā jodi
ne wīš išināno, bet tišt tie, kuras
riems dūta.

12. 2768

12. Uēs yra Pelli rōmiti, Furrietaip iſ motinōs žywāto gimme, ir yra Pitti rōmiti, Furrie žmonū iſrōmiti; ir yra Pitti rōmiti, Furrie patis sawg iſrōmijo dēl dangaus Paralyſtēs. Kas tai gal iſ manyti, t' iſmāno.

13. Tay atneſe Eudifēlus pas jē Ead uždētū ranſas ant jū, ir melstus, o moſtinei draude jūs.

14. Bet Jėzus tārē: lēiſkite Eudifēlus, ir ne drauſkite jūs pas mang ateiti; nēsa tokiū yra dangaus Paralyſte.

15. Ir uždējes ranſas ant jū, iſėjo iſ cžg.

16. Ir ſtay, wiens atėjes tārē: gērs moſitojau, Eā gēr daryſu, ſeib amžiną gywaſti apturrēciau?

17. Bet jis tārē jam: Eam was dinnē mang geru: ney wiens n' eſti gēras Eaip tiſtay wiens Die was. Bet jey tu nori ſeiti t gywaſti, tay pilnacōdē priſākimus.

18. Tay jis tārē jam; Eurus? Bet Jėzus tārē: Ue uſmuſt. Ue pērjėngt wenczawonyſt. Ue wogt. Ue luddiſ neteiſans luddimo.

19. Gārbint tēmą ir motiną. Ir mylēt ſawo artimą, Eaip patis sawg.

20. Tay jauniſaitis tārē jam: wis tai aſ pilnawojau iſ ſawo jaunystēs, Eogi dar man rei?

21. Jėzus tārē jam: jey nori tobulas buti, tay eiſ ir pardūt wis, Eā turri, ir dūt ubbagams; tay turrēſt ſarba danguje, ir atėjes ſe' mang.

22. Eā žodē iſgirdēs jauniſaitis, atſtōjo smutnas nū jo; nēsa turrėjo daug lobjo.

23. Bet Jėzus tārē ſawo moſitiniems: iſ tieſōs, ſaſau jums, bagotas ne piggy ſeis t dangaus Paralyſt.

24. Ir tolans ſaſau jums: pig, glaus yra werbludui pēreiti per

adatōs auſt, ne Eaip bagotam ſeiti t Diervo Paralyſt.

25. Tai iſgirdēs jo moſitines nuſigando labay, ir tārē: Easgi tadda gal iſganytas buti?

26. Bet Jėzus pajuriſo t jūs, ir tārē jiems. žmonėms tai ne galims daiſts, alle Diemui wiſſi daiſtai galimi.

27. Tay atſaſydams Pētras tārē jam: ſtay, mes wiſlab paliſtē ſkēm tamę, Eas bus mums uſ tai?

28. Bet Jėzus tārē jiems: iſ tieſōs, ſaſau jums, Ead jūs, Furrie paſētēt mang atgimimme žmogaus ſunui ſėdint ant Praſēs ſawo ſlowēs, taipojau ir jūs ſėdēt ſit ant dwyliſa Praſū, ir ſādīſte dwyliſa gimminū Izraēlo.

29. Ir Eas paliſs namus, arba brolus, arba ſeſteris, arba tēmą, arba mōtiną, arba moterį, arba waiſus, arba lauſus dēl mano wardo, tas ſimteropay ims, ir t dalyſus gāus amžiną gywaſti.

30. Bet daug, Furrie yra pirmi, bus paſtuczauſi, ir daug paſtuczauſi bus pirmieji.

20. Pērſprimas.

Epie wniczq, moſitojū paſibidjauima ir allū pagalbz.

(Ewang. nedēl. Septuageſime.

Dangaus Paralyſte priſygſta nſi ninſui, Eursai anſti iſėjo ſamdyti darbininkus t ſawo wyniczią.

2. Ir ſuderžēs ſu darbininkais po graſt ant diendōs, nuſunte jūs t ſawo wyniczią.

3. Ir iſėjēs treczą adyną pamaitē Pittus ant turgaus pateiſenczys.

4. Ir tārē jiems: ir jūs eiſit t wyniczią, dūſu jums, Eas werta.

5. Ir jie nuėjo. Wēl iſėjēs ſētą ir dewintą adyną, taipjau padārē.

6. Bet ištējs wienoliktā adynā, tādō Pittus pateikencjus, ir tare jiems: Pā cze stowite wissā dienā pateikdami?

7. Ir jie saķe jam: nieks mus ne samde. Jis saķ: jiems: eikt ir jās t'wynicziā, ir kas wert' bus, ir jās gāusite.

8. Bet wāķarni atēinant tare wynnizōs uķininēs sawo utweizdūt; wadinē darbininēus, ir dūt jiems algā, pradējs nū pastuczāusū it' pirmujū.

9. Tay atējo wienoliktōj' adynojs' samdyti, ir gawo kiet wiens sawo grāst.

10. Bet pirmieji atēje dumojo daugiaus gāusē, ir taipojau kiet wiens gawo sawo grāst.

11. Ir tā gāwē murmējo priest uķininēz.

12. Tarydami: šie pastuczāusleji tiktay wienā adynā dirbo, ir tu jās mums sulyginei, kurrie mes dienōs naštā nešojom, ir jōs karsti Pentejom.

13. Bet jis atsakydams tare wienam išt jū: prietelau, aš ne darau taw neteisybē; ar ne sude rējei su manimi po wienā grāst?

14. Jmē, kas taw pūlasi, ir eikt. Bet šiem pastuczāusleims noru dūt, kaip taw.

15. Arba, ar aš ne turu wai lē su sawoju daryti, ko aš noru? ar todēl taip žwaizey žuri, kad aš toks gērs esmi?

16. Tai po bus pastuczāusleji pirmi, ir pirmieji pastuczāusl. Nēs daug pra wadintū, bet maž iķrinktū.]

17. Ir eidams t Jeruzalē tme su sawim dwylis mōstiniū styru ant kēlo, ir tare jiems:

18. Štay, uķeinams t Jeruzalē, ir žmogaus sunus bus padūdams pyrāusleims šunigams ir raķte.

mōstiniems; tie atsādis j ant smet tēs;

19. Ir padūs j pagonams apjūkti, nuplakti ir nuķryšawoti, ir trēcā dienā wēl atstēlīs.

20. Tay atējo pas j mōtinē waiķū Žebedėjans su sawo sunum dwēm, ir atstēlaupust melde t išt jo.

21. Ir jis tare jei: Pā nori? j atsakē jam: Ikt šūdu mano sumi sēdēti tawo karalyštēje, wienā po tawo deģinēs, ir antra po tawo kairēs.

22. Bet Jēzus atsakē tarydams: jās ne žinnote, Pā prašā; ar galite to klykto gērti, kurrio aš gērsu, ir sawē dūtis krikštiti tū krikštutu, kurru aš krikštijams esmi? j tare jam: gālime.

23. Ir jis tare jiems: mano klyk tiesa gērsite, ir krikštutu, kurru aš krikštijams, busite ir jās krikštijami; bet sēdēt po deģinēs ir po kairēs, man ne pūlasi dūti kaip tiktay tiems, kuriems pagatāwita mano Tēwo.

24. Tay ištirdē šie dēšlmtis pyķterēlo ant tū dwiejū brolū.

25. Bet Jēzus pawadinngs jās pas sawē, tare: žinnote, kad kur nēgailēdzei swietisēi ponawoja, ir diddi ponai waldo.

26. Tai po ne tur buti tarp jūšū, bet noris kas tarp jūšū didzu buti, tas t' esse jūšū tarnu.

27. Ir noris kas pirmojū buti, tas t' esse jūšū bērnū;

28. Lygey kaip žmogaus sanus n' atējo, kad jam šlūžitū, bet kad patšai šlūžitū, ir dūtu sawo gywastē atpikimui uš daugius.

29. Ir jiems išt Jerikōs iķeinant, šēke j daug žmonū.

30. Ir štay, du aflu sēdinczu pakelėj' ištirdē Jēzu prainant, šauķe

šauke ir tare: aš Wiešpatie, tu sunau Dowido, susimilėis munimū.

31. Bet žmones apdrande jūdū, kad tylėtu; bet jūdū jū labjans šauke, tarydamu: aš Wiešpatie, tu sunau Dowido, susimilėis munimū.

32. Bet Jėzus apsislojes wadinu no jūdū, ir šake jiems dwiem: kę norita, kad jum dwiem daryczau?

33. Jūdū atšėe jam: Wiešpatie, kad munimū akys atšiwėrtu.

34. Ir Jėzus paūgailėjo, ir jū dwiejū akis patuntino, ir tū jaus regėjo sawo akimis ir šėe j.

21. Pėrsėprimas.

Kristans iėjins i Jeruzalę ir susitalkėjimas. [Ewang. 1. Adwent. taip ir werbū ne delešė.

Bet jiems artyn atėjus pas Jeruzalę, iškė Betpage pas alywū: kalnā, nusunte Jėzus du sawo mošitiniū,

2. Ir tare jiems dwiem; eikita i miestėli jum dwiem po akim, esanti, ir tūjaus rasta asilėnė pri rista, ir asilaiti su je: atriškita ir atweškita jė pas manę.

3. Ir jey kas jum dwiem kę sašys, tay tarškita: Wiešpats ab biejū priwalo, ir tūjaus abbu jum lėis.

4. Bet tai wis nusiowė, kad išsipilditu jodis prarako sašytas, kalbancio:

5. * Sašykit dukterei Zion: štay, tawo karalus ateit pas tawę, lengwas, sėdis ant asilėnės, ir ant asilaiczio asilėnės, naštoms pripratusės.

* Zaf. 9, 9.

6. Mošitinu du nuėjusu padare, kaip Jėzus jiems dwiem buto liepęs.

7. Ir atwėde asilėnė ir asilaiti, ir kėlojo sawo rubus ant jū, ir užsodino jė ant tū.

8. Bet daug žmonū paklojo sawo rubus ant kėlo, fitti kirtu šakas nū mėdzū, ir pamete ant kėlo.

9. Bet žmones pirma ir pašuy eidami šauke tarydami: Ozianna sunui Dowido, pagirtas buš ateis nasis wardan Wiešpaties! Ozianna auštybėje!]

10. Ir jam ieinant i Jeruzalę, sujudo wissas miestas sašydams: kas tassai?

11. Bet žmones tare: tas yra ansai Jėzus, prarakas iš Nazaret, iš Galilėds.

12. Ir Jėzus iėjo i Diemo bažnyciā, ir išwėre wissus perkancus ir pardūdancus bažnyczoje, ir parwerte muitininkū stalus, ir krėses karwėlus pardūdancū.

13. Ir tare jiems: * parašyta yra: mano namai maldos namai wadinami, t bet jėš iš tū padarėt razbaininkū dūbę.

* Izai. 56. 7. t Jer. 7. 11.

14. Ir atėjo pas jė i bažnyciā, ašli ir raiši, ir jis išgyde jū.

15. Bet kaip wyrāusieji kunigai ir raste: mošit pamate šebuflus, kurtus jis dare, ir waišus šaukianzus bažnyczoj' ir sakancus: Ozianna sunui Dowido, diddey supyko.

16. Ir tare jam: argi ne girdi, kę šie kalba? Jėzus šake jiems: girdzu. Ir niekadōs ne škaitėt: * iš burnōs jaunū fudikiū ir žim danczū sū saw laupšę pataisei?

* Ps. 8, 2.

17. Ir palikęs jūš išėjo iš miesto i Betaniā, ir ten paslikko.

18. Bet kaip rytmetij' wėl i miestā iėjo, išalko.

19. Ir pamātes wienā pygūmė di pakelej', artyn priėjo, ir rādo fitt' nieko, kaip tišt lepus ant jo; ir šake i jė: jau niekadōs ne nešė waisaus. Ir pygūmėdis tūjaus padzuwo.

20. Tat

20. Tai pamatē moķitinei dāwījosi, tarydami: Ēaip taip wēi kley padzūwo tas pygūmēdis?

21. Bet Jēzus atsaſydamš tārē jienš: iš tiesos saſau jums, ē: tikfējina turrīt, ir n' abbejot, jē: tay ne tēcay su pygos medzū: ta galeſite daryti, bet jey ir saſkēſes jam wierijo. Ir norint ē: ne ſam ſālnui: ſēlſis ir grāf ī mares, tai nuſdūs.

22. Ir wiš, ēq praſote maldoje, jey tēkīt, tai gāuſit.

23. Ir Ēaip jis tējo ī baīnycziq ir moķinno, priējo jē wvrāuſieji, ſuntqai, ir īmonū wvrēnieji saſkēdamī: kieno pawēlijimu tai darai? ir Ēas tai taw pawēlijo?

24. Jēzus jienš atsaſydamš tārē: ir aš jus klauſu wienq žodi, jey jās man tay ſaſot, tai ir aš jums ſaſyſu, ſam pawēlijant aš tai darau?

25. Jš kur buwo Jono krikſtas? ar jis buwo iš dangars, ar iš īmonū? tay jie ſawije mīlijo, ir tare: jey ſaſom, jē iš dangaus buwuſi, tay jis mums ſaſys: kodel gi jam ne wierijot?

26. Bet jey wēl ſaſom, jē iš īmonū buwuſi, tay turrim īmonū bijotis, nēs jie wiſi Jona per prāraſq laiſe.

27. Ir atſāſe Jēzui tardami: to ne ginom. Tay jis jienš ſaſe: taigi ir aš jums ne ſaſau, kieno pawēlitas aš tai darau.

28. Bet Ēas jums rēgis? turrējo īmogus dy ſunu, ir pirmajē priējes tārē: ſunau, eiš ir dirbē ſen dien mano wyniczoj'.

29. Bet jis atsaſydamš tārē: aš tai ne darysu. Potam to gailējos, ir nuējo.

30. Ir ējes pas antrq taipjau tārē. Bet jis atsaſydamš tārē: eiſu, pont: ir ne nuējo.

31. Katrad tū dwējū dare tēwo wēlē? jie atſāſe jam: pirmāis.

Jēzus tārē jienš: iš tiesos saſau jums: muitininkai bey ſēſes galwēkiaus ī dangaus karalyſtē nuſafr', ne Ēaip jus.

32. Jonas pas jus atējo, ir moķinno jus tikraji ſēlq, ir jās jam ne wierijot, bet muitininkai bey ſēſes jam wierijo. Ir norint jās tai matēt. taczau ne prišwērtēt, Ēad jam ir jās potam butumbit wierije.

33. Girdēkit kitta prilyginnima: buwo ufininkš, tas prišodinno wynicziq, ir tā tworu aptwēre, ir wyno: ſpāuſtūwē toje iſſaſſe, ir budawojo ſorq, ir jē wyniczininkams parsamdes, ī ſwēlinq žēnē iſſelawo.

34. Bet ranſiaus ē ēſui priērs, nuſunte ſawo' bērnus pas wyniczininkus, Ēad jo waiſu intu.

35. Tay wyniczininkai natwēre jo bērnus, wienq iſſplaſe, antrq uſmuſe, trēciz ašmenimis nujudde.

36. Wēl nuſunte kittus bērnus, daugians ne Ēaip pirmujū buwo: ir tie jienš taipojau padare.

37. Potam ſunte pas jās ſawo ſunu, ſaſydamš: jie mano ſunaus bijēſis.

38. Bet wyniczininkai ſunu pas mātē ſuſiſalbējo: tai tēwonis, eišim uſmuſkim jē, ir jo tēwiſkē ſaw imkim.

39. Ir ēmē jē, iſſtūme iš wynicizos, ir uſmuſe jē.

40. Taigi, Ēad tōš wynicizos ponas ateis, ēq darys tiems wyniczininkams?

41. Jie ſaſe jam: jis tus piſtas dejus piſtay nujuddis, ir ſawo wynicziq kittiems wyniczininkams iſdūs, kurrē jam dūs waiſu tēru czeſu.

42. Jēzus ſaſe jienš: argi nē: Ēaday ne ſtātēt raſte: tas * ašmū kurrē budawoninkai iſmete, tas ſam

Kampianū ašmenemi pašojo; tai švodbā tiesa gatava; alle šveczei tikšot nā Diešpaties, ir dytā ne būvo verti.

* Mt. 118. 22. Lk. 18. 4.

43. Todel sakau jums: Dieno karalyste jums atimta tiems imotniems bus dūdama, kurie jās waišū nēša.

44. Ir * kas ant to ašmen's pūla, tas šutruppēs, bet ant kurio jis pūla, tā šutregēs.

* Lk. 8. 15.

45. Ir wyresnēsī Pūnigai bey Paviženšai, jo prilyginnims gredāmī suprāto, kad jis apie jās kalbējo.

46. Ir jie jēškojo, kaip jī sugāutu, bet anonū bijojos; nēša jie laiše jī per prāračā.

22. Pērtkrymas.

Apie karalūs švodbā, ir mīnūšā pri-

(Evang. 20. Mt. 23. Lk. 20. 21. 22.)

Ir Jēzus atsaŕydams wēl per prilyginnims tiems kalbējo, saŕydams:

2. Dangaus karalyste lygi yra karalui, kurs sawo sūnui švodbā šēle.

3. Ir sawo tarnus išsunte swēcū švodbā pakwieš; ir jie ne norējo atēit.

4. Wēl išsunte Pittus tarnus, tarydams: saŕykit swēcāns: štay cžēsni sawo pastellawan, mano jaus czei ir pēnimi galwijai pamušt, ir wišlab gatava; atēkit i švodbā.

5. Bet jie tai nieku werte, ir nuējo, wiens ant sawo lauko, kuts ant sawo kupyčsēs.

6. Bet keli sugawē jo tarnus, apgēdino ir ušmuše jās.

7. Tai išgirdēs karalus papyko, ir pulkus sawo žalnērū išsunteš šūs razbaininšus nužawino, ir jū miestā udege.

8. Tay saŕe sawo tarnams:

9. Todel ešit ant wiešēlū, ir šwēkit šwobon, ka rasit.

10. Ir tarnai nuēje ant wiešēlū, šwēde, ka tik rēdo ir citū ir gerū; ir apēdo wišus stalus.

11. Tay iēšs karalus apiwals gyt swēcū. išwēdo tenay imogu n' apšrēdzust šwodbisēn rubn,

12. Ir tare jam: prietelan, kaip tu šē iejei, ir taczau n' apšrēdēs rubn šwodbisēn? ir iis nutillo.

13. Tay karalus sawo tarnams saŕe: šurikt jam rantas ir tos jas, ir išmekit jī i tolimjansq

tamsybe, * tūnā bus kaušin's, ir dantūšlabbėjims. * Mt. 8. 12.

14. Tiesa daug yra pawadintū, bet maz išmintū.]

(Evang. 23. Mt. 23. Lk. 20. 21. 22.)

15. Tay nuēje Paviženšai sudame, kaip jī sugāutu jō kalbē.

16. Ir nušunte pas jī sawo moštinus i Eredo tarnais saŕydami: mošitokau, mes minno, tamē teišū ē'ant, ir šēlq Dieno tikray mošinanti, ir tu n' atbos jī ney wiens, ir ne wēzdi ney šos fio ney tošio imogane.

17. Todel saŕyF mums kas tam rēgis: ar werta ciecorui cžyžē dūt' ar ne?

18. Taigi supras ams Jēzus jū klaitā, saŕe: iūs wēidnamel, kam gundot manē?

19. Parcdikit man cžv: pinnis gq. Ir jie jam padawe grašt.

20. Ir iis saŕe tiems: kieno tas šbrožas ir urašas.

21. Jie saŕe jam: ciecoraus. Tay jis tare tiem: tavgī dūkit ciecorui. Kas ciecoraus yra; ir Dies wui, kas Dieno

22. Jie tai išgirdē dwižo, pas klēto jī, ir nuējo šalin.]

23. Tq paczē diensq priējo iš

Sadi

Sadduceuſai, kurrie ſako n' eſant
tā priſtēlīmā, ir klāuse jī,

24. Tarydami: moſitojan! *
Moizeſus ſakeš: jey ſas mirſta,
ne turrēdams waitū, tay tur jo
brolis jo paczē painitī, ir waitū
ſawo brolui gaminti.

* 5 M. 27, 3.

25. Taigi pas mus buwo ſep-
tyni brolei. Pirmais wēdēs nu-
mirre, ir ne turrēdams waitū,
palikēo ſawo paczē ſawo brolui.

26. Taipojan ir antras ir trīs
čas, iſki ſēkmojo.

27. Paſtuczāns po wiſſū numir-
re ir pati.

28. Priſtēlime tada iſ numir-
ruſū, kurrio jī bus pati tarp tū
ſeptynu? juſ wiſſi jē wēde.

29. Bet Jēzus atſaſydams tare
jiem: jās klajojat, ne iſmanjda-
mi ney rāſtā, ney maci Diewo.

30. Priſtēlime ney wēs, ney
teſtēs, bet lygus yra angelams
Diewo danguje.

31. Bet ar ne ſkaitēt apie nu-
miruſū priſtēlīmā, ſas jums nū
Diewo ſaſyta, * taip kalbancio:
2 Moiz. 3, 6.

32. Aſ eſini Diewas Abraomo,
ir Diewas Izaoko, ir Diewas
Jofubo. Bet Diewas ne yra nu-
miruſū Diew's, bet gywuju.

33. Ir žmones tai girdēdami
ſtebbējos jo pamoſſo.

(Ewang. 18. nedēl. po S. Traicēs.)

34. **B**et Parizenſai iſgirdē, jī
Sadduceuſus nutildjuſi,
ſuſirinko.

35. Ir viens jū, raſte: mo-
ſits, gundidams jī, tare:

36. Moſitojan, kurſai yra did-
zāuſas priſaſims zōfane?

37. Bet Jēzus tare jam: mylēt
Diewā, ſawo Wieſpattī, iſ wiſſās
ſjirdiēs ir iſ wiſſās duſēs, ir iſ
wiſſās dūmēs.

38. Tai pirmasis ir didzāuſas
priſaſims.

39. Bet antras tam lygus: my-
lēt ſawo artimā, ſaip pats ſawo

40. Tūſa dwējūſe priſtēlīmūſe
sudētas wiſſas zōfāns ir prāratāi.

41. Bet ſaip buwo ſuſiējē Pari-
zeuſai, klāuse jūs Jēzus

42. Saſydams: ſas jums rēģis
apie Kriſtu? Kieno ſunus jis yra?
Jie ſake: Dowido.

43. Jis ſake jiem: ſaipgi jī
Dowida dwāſēje Wieſpaczu wa-
dinna, * ſaſydams: * M. 110, 1.

44. Wieſpats ſakeš mano
Wieſpaczui: ſēkſis po mano de-
ſinēs, iſki padēſu tawo nepriete-
lus i tawo pakōjā.

45. Taigi jey Dowids jē Wieſ-
paczu wadinna, ſaipgi jis jo ſu-
nus yra?

46. Ir ne galējo jam ney wiens
ney zodzio atſaſyti, irgi ne dry-
ſo ney wiens iſ tōs dienēs, jī
daugiaus ko klāuſti.]

23. Pērſtyrimas.

Jēzauš ſojoniš apie Parizeuſus.

Tai Jēzus kalbējo žmonēms, ir
ſawo moſitiniems

2. Tarydams: ant Moizeſaus
krāsēs ſēd raſte: moſiti ir Pari-
zeuſai.

3. Taigi wis, kq jie jums liep-
ja laiſyti, tai laiſykit ir darykit,
alle pagal jū elgimnā ne elgi-
ties. Jie tieſa tai ſako, bet pā-
tys ne dāro.

4. Bet jie riſa ſunkias ir ne pa-
ſēlamas naſtas, ir uždēda jas
ant žmonū kaſlo; alle jie pātys tū
ney wienu pirſtu nor pajuddinti.

5. Bet wiſſus ſawo dārbus dā-
ro, kad žmonū regimi butu. Jie
plātin' ſawo atminnimo ženklus, ir
diddina ſawo rubū ſūles.

6. Jie meilij' ſēdēti wyraufosa
wistoſa nū ſtālo, czėſniſa ir ſuilēſa.

7. Ir

7. Ir rods mēgſta, kad ant turgaus ſweifinnami ir žmonū Rabbi wadinnami butu.

8. Alle jūs neſiwadinſities Rabbi; nēs wiens yra juſū moſitojis Kristus, bet jūs wiſſi eſte brolei.

9. Ir ney wieną ne wadinſit tēwu ant žēmės; nēs wiens yra juſū tēwas, Eurs danguje.

10. Ir ne wadinſities moſitojis; nēs wiens yra juſū moſitojis, Kristus.

11. Wyrāuſas tarp juſū teſtow juſū tarnas.

12. Lēs Eas pats paſiāuſſtin, tas bus pažėmintas, ir Eas pats paſijėmin; tas bus paauſſtintas.

13. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie ujrakſinat dangaus karalyſtę žmonėms, jūs patys ne teinat, ir teit norinczus teiti ne lėidzate!

14. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie naſlū buttus ſuėdat, ir ſa: loties algas maldas meldžą; todėl jums didėſnis bus pražuddims!

15. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie pėreinat žėmes ir jūres, kad wieną Žydū wieroſp' priwerstum: bit, ir paſtójusi, dārote jį pėklōs waikū, du Eartu už ſawę didėſni!

16. Bėda jums, jūs apjėinti wādai Eurie ſaſot: Eas priſėk prie bažnyczōs, tai nieks yra, alle Eas priſėk prie auſo ant bažnyczōs, tas yra nuſaltęs!

17. Jūs durni ir aſli! Eas yra didėſnis, auſas, arba bažnycza, Euri auſą paſwencza?

18. Kas priſėkia prie altōraus, tai nieks yra; bet Eas priſėk prie apierū ant altōraus, taſſai Ealtas yra.

19. Jūs durni ir aſli! Eas yra didėſnis, apiera, arba altōrus, Eursai paſwencza apierą?

20. Todėl Eas priſėkia prie altōraus, tas priſėkia prie jo, ir prie wiſſo, Eas ant altōraus yra.

21. Ir Eas priſėk prie bažny: czōs, tas priſėk prie jōs ir prie to Eursai toje gwynėna.

22. Ir Eas priſėk prie dangaus, tas priſėk prie Diewo kraſtės, ir prie to, Eursai ant jōs ſėd.

23. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie deſſetines dūdat nū mētū, diſlū ir Emynū, ir paliekat, Eas ſunſciūs yra zoſane, butent ſūdą, mielafirdingyſtę ir wierą! Szū reiktu daryti, ir anū ne palikti.

24. Jūs apjėinti wādai, Eurie ūdus Eoſat, ir werblādus praryjate!

25. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie Eapkas ir blādus iſ wir: ſaus cypſtus laiſot, bet widduj' pilni yra ir plėjimo ir ēdeſio!

26. Tu aſlaſis Parizeuſe! cyp: ſtiſ pirmjaus iſ widdaus ſawo Eapka ir blūda, kad ir Eas wirſus je yra, cypſta butu.

27. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie lygus eſte iſbaltins tiems Eapams, Eurie iſ wirſaus gražus tōdoſi, bet widduj' pilni yra mirrusū Eaulū, ir wiſſotiōs bjaurybės!

28. Taipso ir jūs iſ wirſaus rōs doties žmoniems geri, bet widduj' pilni eſte wėidmainyſtės ir natik: ſummo.

29. Bėda jums raſte: moſitiems ir Parizeuſams, jūs wėidmainei, Eurie prārafū Eapus budawojate, ir dabinnat teiſujū paminklūs,

30. Tardami: Kad sawo tēwū āmjeje butumbim buwē, tay su jeis ne butumbim dalywi prārakū fraujo.

31. Taigi taipo pātys išsluddi: jat waikai ēsā tū, kurie prārakus nužawinno.

32. Geray; pripildikite ir jās saikā sawo tēwū!

33. Jūs jāczei ir angijū: weisla kaip norit išwēngti pēkliskā prajuddimā?

34. Todēl stay, aš sunczu pas jus prārakus, ir ismintingus, ir rašte; mošitus; ir fittus; jū nužawisite ir nušryžawosite, ir fittus nuplāšite jūšū šuilēsa, ir persekcinisite nū miestū ičkī miestū.

35. Kad ateitu ant jūšū wissas teisus fraujas, pralietas ant žēmēs nūg fraujo teisus Abēlo, ičkī fraujo Jafarjofaus, sunaus Barakijo, kuri užmušēt tarp bažnyčos ir tarp altorans.

36. Jūs tiesos, saķau jums, wistai ateisient ant tōs giminēs.

37. Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmuši prārakus, ir akmenimis zuddai tawesp' sustus? Kiek kartū aš norejau tawo waikus surinēti, kaip wišta šurenka sawo wištyczus po sawo sparnais, ir jās ne norējot.

38. Stay, jūšū namai bus jums pūsti palikti.

39. Mēsa saķau jums; ne regēsit manes nū šio czešo, ičkī taršit: pagirtas buš ateinas warden Wiešpaties.

24. Pērsšyrimas.

Apie miesto Jeruzalės išpušijimą ir swieto gālg.

Jr Jēzui atstojus nūg bažnyčos, jo mošitinei atējo pas jī, kad jamui parōditu bažnyčos budawonę.

2. Bet Jēzus tare jiems: ar ne rēgite to wisso? iš tiesos, saķau jums: ne liks cze ney akmū ant akmen's ne sugrāutas.

3. Ir jam ant alywū; Kālnos sēdint, atējo pas jī mošitinei šyru, tardami: saķyč mums, kad tai bus? ir koksai bus žēnklas tawo atėjimmo, bey swieto pābairgōs?

4. Bet Jēzus atsakydams tare jiems: dabokities, kad nieks jus ne sušlastotu.

5. Mēsa daug ateis mano warden, tardami: aš esmi Krisius, ir daugummā sušlastos.

6. Ir išgirsite karus ir šauksmus apie karus. Dabokities ir ne nusigāšite. Tai wissab pirma tur nusidūti, bet dar niera galo.

7. Mēsa sušils žmones prieš žmones, ir karalyste prieš karalystę, ir bus maras ir bādas, ir drėbėjimas žēmēs šēn ir tēn.

8. Bet tai wissab tik pradžia bėdōs.

9. Tadda padūs jus wargui ir nužawis jus. Ir n' apšenczami turrēsitate buti wissū žmonū, dėl mano wardo.

10. Tadda daugel pasipiktis, ir fitt's fittā išdūs, ir ne apšes litta fittā.

11. Ir kēlsia daug netikrū prārakū, ir daugummā sušlastos.

12. Ir kadangi neteisybe wirtu gāns, mēile tulūse išauš.

13. Bet kas ištriwōs ičkī gālo, tas bus išganytas.

14. Ir ta ewangelia apie karalystę apšakoma bus per wissā swietā, ant luddimo wissiemis žmonėmis; ir tadda ateis gālas.

(Emang. 25 nedēl. po s. Traic.)

15. **J**r kadangi jau išwysite išpušijimo bjaurybę, * apsaitytą prārako Dangelo, stowincze ant

ant ſwentôs wietôs; (tai ſkaitas ant to te dabojā!) *Dan. 9, 26. 27.

16. Tadda te bēga ant ſalnū ſas ſydū žēmėje butu.

17. Ir jey ſas ant ſtogo butu, tas te ne nukopa, ſą iſimti iſ ſawo namū;

18. Ir jey ſas ant lauſo yra, tas te ne gryſta atgalôs ſawo rūbū atimti.

19. Bet bēda nēſczoms ir žin danczoms tū czėsu.

20. Bet melſkite, ſad jums ne tektu bėgti žiemoj' arba ſabbatoj'.

21. Nės tadda bus diddis priſpaudimmas, ſokio ney bute ne buwo iſ ſwieto pradžôs iſſoley, ir ney potam ne bus.

22. Ir jey ne butu trumpinnamos ſos dienos, tay ne butu ney wiens žmogus iſganytas, bet dėl iſrinktųjų bus trumpinnamos tos dienos.

23. Jey tadda jums ſas tartu: ſtay, cze yra Kriſtus, arba ténay, tay ne wierifit.

24. Nėſa ſėlſis netifri Kriſtus ir netifri praraſai, ir darys didzus ženklus ir ſtebuklus, aſſą iſwadžuotu, (ſad galint) ir iſrinktūſus.

25. Sztay, aſ jums tai pirma ſaſian.

26. Todėley, jey jie jums tartu: ſtay jis yra pūſczoje, ne nueifite ténay; ſtay, jis yra ſamároje, ne wierifite.

27. Nėſa lygey ſaip ſaibas iſſeiti nū uſteſėjimo ir ſwiefūja iſ nuſſeidimmo, toſs ir bus atėjims žmogaus ſunaus.

28. Bet fur maitā, tén ir errė lei ſuſiliſ.]

29. Bet tūjanſ po to priſpān dimo ſaule ir menū ſawo ſwiefybe pamės, ir žwaiqdes nū dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes juddſis.

30. Ir tadda paſrōdis ženklas žmogaus ſunaus ant dangaus. Ir

tadda raudôs wiſſos gimmines žėmės, ir iſwys ateinanti žmogaus ſunu dėbėſiſe dangaus ſu didde ſtiſ prybe ir plowe.

31. Ir jis ſas ſawo angėlus ſu ſauſencze truba, ir jie ſurinks jo iſrinktūſus nū ſeturū wėjū, nū wieno dangaus ſrāſto iſki antro.

32. Tū pygôs : mėdžio moſifikies priſlyginnimā; jo ſaſoms ſprogſtant ir lapėlams atſirandant numānote, wāſarā artinnantis.

33. Taip ir jūs tai wis matydam, žinnofite tai arti ėſant.

34. Iſ tiesôs, ſaſan jums: ne ſugaif ta gimmine, iſ tam wiſ: ſam nuſidūdant.

35. Dangus ir žėme ſugaif, bet mano ſodzei ne ſugaif.

36. Bet tōs dienōs ir ady: iſs ne žinno nieks, ney angėlai danguje, bet tik tay mano Tėwas.

37. Bet lygey ſaip dienosa Moas ſe buwo, taip ir bus atėjims žmogaus ſunaus.

38. Nės ſaipo jie buwo dienosa pirm grief: twano, jie walge, jie gėre, jie moteres wėde ir nuſteſėjo, iſ tōs paczōs dienōs, ſurroj' iėjo Moas i ſawo aſrūtā;

39. Ir nieko jie n' atbojo, iſ grief: twanui ateinant, ir jōs wiſſus pagaunant. Tai po ir bus atėjims žmogaus ſunaus.

40. Tadda du bus ant lauſo: wiens bus priimtas, ir entras paliktas.

41. Dwi maltuwėj' mals ant girnū; wiena bus priimta, ir entra palikta.

42. Todėl buddėkite, nės ne žin: note, ſurroj' adynoj' ateis juſū Wieſpats.

43. Bet tai žinnofit: ſad namū gaſpadorus žinnotu, ſurre adynā waggia ateitu, tay jis mielay bud: dėtū, ir jam ne dūtū i ſawo namus iſwerſtis.

44. Todēl ir jūs bukite gatavi; nēsa žmogaus sunus ateis adynoje netikimoje.

45. Bet kursai yra wiernas ir išmintingas bėrnas, kurti jo pons dėjo ant savo šeimynos, kad jei tikru czėsu walgit dūtū?

46. Išganytas tas bėrnas, kurti jo pons ateidams taipo daranti randa.

47. Iš tiesos sakau jums: jis dės jį ant wissio savo lobjo.

48. Bet jey ans pikts tarnas tartu savo širdije: mano pons dar ne wėik pareiti;

49. Ir pagāuna savo draugus mušti, walgo ir gėra su girtais teis;

50. Tay ateis to patiės bėrno pons dienoj' ne laukiamoj', ir adynoj' netikimoj'.

51. Ir jį sutruškinės algą jam dūs su waidinainiais. Tėn bus kaukims ir dantū, klabbėjims.

25. Pėrskyrimas.

Apie dėsint mergū ir sudnā dienā.

(Ewang. 27. nedēl. po s. Traic.)

Sadda prilygē dangaus karaly: ste dėsint mergoma, kurtios ēmusos savo lampas ējo priešais jaunikčiui.

2. Ir penkios iš jū buwo paiskos, ir penkios išmintingos.

3. Paiskos ēme savo lampas, bet ne ēme allėjaus drauge.

4. Bet išmintingos ēme allėjaus i savo rykus, su savo lampomis.

5. Ir jaunikčiui užtrunkant, wissos susnūdusos užmiggo.

6. Ir naftiės widdurij' susuškė: to: stay, jaunikčis ateit, eikit jam priešais.

7. Tay atsišėlusos wissos pittos mergos pritaife savo lampas.

8. Bet paiskos tare išmintingoms: dūkite numis savo allėjaus iēsa musū lampos gėsta.

9. Tay atsakydamos išmintingo:

šos tare: ne taip, kad potam ne taip jūs, taip ir mes ne pristotūmim, bet nuėjusos pas pardavėjus pacsos saw nusipirket.

10. Ir joms nuėjus pirkti, atėjo jaunikčis, ir toš, kurtios pasigatėwijo, tėjo su jūmi ant swodbės, ir durris buwo užrakintos.

11. Bet paštiaus atėjo ir pittos mergos, sakydamos: pone, pone, ben ir mums atwėrė.

12. Bet jis atsakydams tare: iš tiesos, sakau jums: ne pažystu jus.

13. Todēl buddėkit, nesa ne žinote ney dienos ney adynos, kurti roj' ateis žmogaus sunus.]

14. Lygey kaipo žmogus toly kelāudams savo tarnus suwadino, ir jiems sawo lobį išdalijo.

15. Ir wienam dāwe penkis simtus pinningū, antram du simtus, treciam wieną simtą, kožnam pagal sawo pagalėjimą; ir tūjus iškelāwo.

16. Tay nuėjės tas, kurtis penkis simtus gāwo, tais wertėsi, ir pittus penkis simtus pėlne.

17. Taipojau ir tas, kurtis du simtus gāwo, pėlne pittu du.

18. Bet tas, kurtis wieną simtą gāwo, nuėjės iškasse dūbę žėmėje, ir pakasse sawo pono pinigus.

19. Po ilgam czėjui sugryžės pons tū tarnū, rofundą su jais laiše.

20. Tay atėjo tas, kurtis penkis simtus buwo gāwęs, ir padėjo jam antrus penkis simtus, tarydams: pone, penkis simtus tu man dawei, stay, pittus penkis simtus tais nupėlnau.

21. Tay jam tare jo Pons: atgeray, tu gėras ir wiernas tarne! tu ant majo buwai wiernas, atgawę ant daugio dėsū; ieiš i sawo pono linšinybę.

22. Tay

22. Tay priējes ir tas, kurs du šimtu gāwes buwo, ir tare: pone tu man du šimtu dawei, ſtay, ſittu du šimtu nupelniau.

23. Jo ponas tare jam: aſ ge: ray; tu gēras ir wiernas tarne! tu ant mājō buwai wiernas, aſ tawē ant dangio dēſu; teiſ i ſa: wo pono linſmybē.

24. Tay priējo ir tas, kurs wienā šimtā buwo gāwes, ir tare: pone, zinnojan tawē ſtaudu žmogū ēſanti, tu pjāuji, kur ne ſejes ir renſi, kur ne barſtes.

25. Taigi paſibijōjes nuējan, ir paſaſsau tawo šimtā po žēme; ſtay, atimſ ſas tawo.

26. Bet jo pons atsaſydams tare jam; tu piſtaſis tarne ir tingi: ni! jey zinnojei, manē pjāujanti, kur ne ſējau, ir renſanti, kur ne barſcau:

27. Tay butumbei mano pinni: gus pinnig:mainams dawēs, ir aſ ſugryjes, buczau ſawājē ſu nū: mais atēmes.

28. Todēl atimſite iſ to tā šim: tā, ir dūfite dēſimt šimtū turrin: cjam.

29. Lēsa turrincjam bus dūdama, ir apſczey turrēs, bet iſ neturrinczo ir tai bus atimmama, Eā jis tur.

30. Ir nenāudelē tarnā imēſit i tamſybē; tēn bus ſauſims ir dantū; ſlabbējims.

(Ewang. 26. nedēl. po ſ. Traic.)

31. **B**et kad ateis žmogaus ſus: nus ſawo ſlowēje, ir wiſſi ſwenti angēlai ſu jūmi, tay ſēdēs ant krāsēs ſawo ſlowēs;

32. Ir wiſſi žmones bus ſurink: ti po jo aſiū. Ir jiſſai ſkirs jūs nū ſits ſitto, lygey ſaip ſerdžus awis nūg ožū ſkirra.

33. Ir awis po ſawo deſinēs ſtatys, bet ožus po ſairēs.

34. Tay ſaſys ſarālus tiems po ſawo deſinēs: eiſit ſēn, jūs per:

žegnoti mano Tēwo, apturrēkite ſaralyſtē jums pagatāwitā nūg ſwieto pradžōs.

35. Lēs aſ buwau iſālfēs, ir jūs manē wālgēdinot. Aſ buwau iſtrōſfēs, ir jūs manē girdēt. Aſ ſweczu buwau, ir jūs manē priē: mēt.

36. Aſ nūgas buwau; ir jūs manē dengēt. Aſ ſirgau, ir jūs manē atlanfēt. Aſ apſalts buwau ir jūs manēſp' atējot.

37. Tay jamui teiſieji atsaſys, tardami: Wieſpatie! Eū cžēs tawē regējom' iſālfuſi, ir tawē wālgēdinom? arba trōſtanti, ir tawē girdēm?

38. Kadā regējom tawē ſwēcžā ir priēmēm; arba nūgā, ir tawē dengēm?

39. Kadā tawē regējom ſergan: ti, arba apſaltā, ir pas tawē atē: jom?

40. Ir ſarālus atsaſydams tars jiems: iſ tiesōs aſ ſaſau jums, Eā wienam padāret tū mano mažau: ſā brolū, tai man padārēt.

41. Tay jiſſai ir ſaſys tiems po ſairēs: eiſit ſalin nūg manēs jūs praſēiſtieji, i amžinā ugnī, paga: tāwitā wēlnui ir jo angēlams.

42. Aſ buwau iſālfēs, ir jūs manē ne wālgēdinot. Aſ buwau iſtrōſfēs, ir jūs manē ne girdēt.

43. Aſ ſweczu buwau, ir jūs manē ne priēmēt. Aſ nūgs bu: wau ir jūs manē ne dengēt. Aſ ſirgau, ir apſalts buwau, ir jūs manē ne atlanfēt.

44. Tay ir jie atsaſys, tardami Wieſpatie, Kadā tawē regējom iſālfuſi, arba trōſtanti, arba ſwēcžā, arba apſaltā, ir tawē ne paſlāzijom?

45. Tay jiems atsaſys, tardami: iſ tiesōs, ſaſau jums, Eā

ne

ne padārēt wienam tū mažāusū, tai ir man ne padārēt.

46. Ir jie nūeis i amžinā mūķā, bet teisļeji i amžinā gywātā.]

26. Pērsfyrimas.

Kristus mēķitas, išdūtas, ir i promā mēķtas.

Ir nusidawe, kaip Jēzus tas wissas falbas pabaige, tare sawo moķitiniems:

2. Ķinnote, po dwiejū dienū welyķas busent, ir žmogaus sunus padūdams bus fryjawojimui.

3. Tay sūstirinko wyrāusi Euntigai ir rašte: moķiti ir wyrēsnieji žmonū, i palloču wyrāusojo Euntigo, Raiwošum' wardu,

4. Sudūmdami, kaip Jēzu Eytrey sugāwē nužawintu.

5. Bet jie tare: minnan ne šwentēje, kad maīstas ne rāstus tarp žmonū.

6. Ir Jēzui ēsant Betanioje, namūse Simono, raupfoto,

7. Priējo ji moteriķe, turrin: ti stiklā labay brangaus wandens ir tā uzliejo ant jo galwōs, jam uż stalo sedint.

8. Tay jo pasuntinei išwydē pyķterējo, tarydami; Kam dēra tas pūstijimas?

9. Sjis wandū galētu brangiey pardūts, ir ubbagams dūtas buti.

10. Taj Jēzus suprātes tare jiems: Kodēl raudinnat moteriķe? Ji tikray geray man padare.

11. Jās wissadōs ubbagus turrit pas sawē, bet manē ne turrit wissadōs.

12. Jūķ ji tā wāndenti uzliejusi ant mano Euno, kad tūmi parōditu manē lāidojamā bāsenti.

13. Iš tiesōs, aš saķau jums Fur šāfoma bus šitta ewangelia po wisso swieto, cze ir šāfoma bus ant jōs paminklo, Eā ji darusi.

14. Tay nuējes iš dwylifōs

wiens wardu Judofus Iškario: tas, pas wyrāusis Euntigus,

15. Tare jiems: Eā man dūsite, aš ji jums išdūsu? ir jie jam sūle trisdešimt sidabrininkū.

16. Ir iš to jis tyķojo, kaip ji išdūtu.

17. Bet pirmoj' dienoj' nerāugintōs dūnōs, atējo moķitinei Jēzuss, tarydami jam: Fur nori, kad taw pagatawōtum bim wālgit' welyķōs: awinēli?

18. Jis tare: eikit i miestā Jerużalē pas wiēnā, ir jam pasakykit: Moķitojis taw saķydin: mano czeķas jau atējo, aš pas tawē welyķas šwēsu su sawo moķitineis.

19. Ir moķitinei dare, kaip Jēzuss iieķyti, ir pagatawijo welyķōs: awinēli,

20. Ir ant wāķaro susēdo pas stālā su dwylifa.

21. Ir jiems be wālgant tare: iš tiesōs, saķau jums, wiens jusū išdūš manē.

22. Ir jie labay nusismūtije prādējo Eożnas wiens ji Eļāusti: Wieķpatie, argu aš esmi?

23. Jis atsaķydams tare: sulyg manim' ranķā i blūdā daķas, manē išdūš.

24. Žmogaus sunus tiesa nuēit, kaipo apie ji parāhyta, bet bēda tam žmogui, per Eurti žmogaus sunus išdūdams bus. Gerans butu tam žmogui nieķadōs ne gimmus.

25. Tay atsaķydams Judofus, Eurs ji iš dawe, tare: argiaš esmi, moķitojau? jūķai jam atšāķe: tu saķai.

26. Bet jiems bewālgant ēme Jēzus dūnā, dēķawōjes lāuķe ir dawe tā pasuntinēms sawo, saķydamas: imķit, wālgikit, tai esti mano Eunas.

27. Ir

27. Ir emes Elyšą, ir padėkas: wojes dawe jiems tą, tarydams: gėrkit iš to wissi;

28. Tai yra mano kraujas naujo testamento, krus praliejamas yra už daugel ant griekų atleiddiūno.

29. Už sakau jums aš ne gėrsu iš šio cžeso šitto waisaus wyn: mēdzio, iškū anōs dienōs, kad su jums gėrsu naują karalystėj mano Tėwo.

30. Ir pagiedoję laupsės: giesmę, išėjo jie pas alywū: kálną.

31. Tay tare jiems Jėzus: jūs wissi šę nakti manimi pasipiktysite. Tėša *parašyta yra: aš ištiksiu ganytoji, ir faimenes awjų išsi: skaidys. *Isa. 13, 7.

32. Bet kėles iš numirusių eisų pirm įusū i Galilėdōs: žemę.

33. Bet Pėtras atsakydams tare jam: noris wissi pasipiktintu tawimi, aš taczu niekadōs ne pasipiktisu.

34. Jėzus tare jam: iš tiesōs, sakau taw: šoj' naktij', gaidzui dar ne pragydus, tris kartus usisigisi manęs.

35. Pėtras tare jam: kad ir mirti man su tawim tektu, tay ne usigisi tawęs. Taipō sākė ir wissi mošitinei.

36. Tay atėjo Jėzus su jėis pas dvarą, Getsemane wadinnamą, ir tare sawo mošitinėms: pasisėsit cžę, išk' ten nuėjes pasimelsu.

37. Ir drauge emes Pėtrą, ir abudu sunu Zebedėjaus, pradėjo smutitis ir sielwartāuti.

38. Tay Jėzus tare jiems: mano dušia smātna yra išk' sinertiēs; cžę pasilikite, ir buddėkit su manim.

39. Ir maž pažygėjes pūle ant sawo wėido melsdams bey sakydams: mans Tėwe, jey gal buti, te aplenkia manę tas Elyšas, taczu ne faip aš, bet faip tu novi.

40. Ir atėjes pas sawo mošitinius rādo jųs be miegančius, ir tare Pėtrui: argi ne gālite bent wieną adyną su manimi buddėti?

41. Buddėkit ir melskities, kad ne teitumbit i paglundimą. Dwase tiesa noringa, bet funas yra šilpnas.

42. Wėl antrą kartą nuėjes melsdėsi tarydams: mans Tėwe, jeygi ne gal manę aplenkti tas Elyšas, nēt aš tą gėrczu, tay te nusidūd' tawo wale.

43. Ir atėjes jųs wėl rādo be miegančius, ir jų akys pilnos buwo miego.

44. Ir palikęs jųs wėl nuėjo ir trėczą kartą melsdėsi tais paczeis žodzeis.

45. Tay atėjes pas sawo pasuntinus, tare jiems: aš ar dabar miegosite ir išgītės? štay, adyna atėjo, kad žmogaus sunus bus padūdams i griekininkū rankas.

46. Kėlities, eikim; štay, pas šalį yra mano išdawėjas.

47. Ir jam dar bekalbant, štay Judokus, wiens iš dwylikōs atėjo, ir su jųm diddis pulkas žmonū, su kardais ir su kartėmis, nūg wyrāusū funigū ir wyrėsnujū žmonū.

48. Ir išdawėjas buwo jiems žėnkla dāwes, sakydams: kurti aš pabuczūsu, tas tikrasis, tą su gāukit.

49. Ir tūjau priėjes Jėzu tare: sweikš mošitojau, ir jį pabuczāwo.

50. Bet Jėzus jam tare: prietelau, ant ko cžę atėjai? tay jie priėję, rankomis nutwėre Jėzu, ir jį sugāwo.

51. Ir štay, wiens iš tū, kurtis su Jėzumi buwo, ištiesęs ranką išk'rankė sawo kardą, ir ištikęs wyrāusojo funigo, tarną, nusikirto jam wieną ausį.

52. Tay Jēzus tare jam: iſiſi fārdā i ſawo wietā; nēs fursai fārdā im', tas fārdū prapuls.

53. Bēs miſliji, manē ne gālint ſawo Tēwā melſti, kad man at: ſuſtu daugiaus ne kaip dwylika lēgionū angēlū?

54. Bet kaipo tadā rāſtas iſiſi pilditu? Tur taipo buti.

55. Tā adynā ſalbējo Jēzus pulkui: jās iſējote kaip ant raz: bāninēo, ſu fardais ir ſu farte: mis, ſugāntu manē. Ut ne ſas dien ſedējau pas jus moſidams bažny: czoj', ir jās manē ne gāudēt?

56. Bet tai nuſidawe, kad iſiſi pilditu rāſtai prāraſū. Tay wiſi moſitinei jē palikē pabēgo.

57. Bet furtie Jēzu ſugāwē buwo, wēde jē pas wyrāusā funigā kaipoſu, fur ſuſtrinē buwo raſte: moſiti ir wyrēsnieji.

58. Bet Pētras jē iſ tolo ſēke iſi paloczaus wyrāuſojo wyſkupo, ir iējē i widdu ſēdoſi pas tarnus, matyti norēdams ſas iſ to buſē.

59. Bet wyrāuſi funigai ir wyrēsnieji ir wiſi rōtponēi jēſkojo neteiſaus luddimo prieſ Jēzu, kad jē nuſawintu.

60. Alle ney joſio ne rādo. Ir noris daugel neteiſū luddininkū atējo, taczau ney joſio ne rādo. Paſkiāus du neteiſu luddininkū atējusu,

61. Tare: jis ſalbējo: aſ galu Diemo bažnyczā ſuardyti, ir i tris dienas wēl paſurti.

62. Ir wyrāuſas wyſkups paſi: ſēles tare jam; argi niēk n'atſai ſai ant to, kā tie luddija prieſ tawē?

63. Bet Jēzus tylējo. Ir wyrāuſas wyſkups atſaſydams täre jam: aſ priſaſau taw prie gy: wojo Diemo, kad mums paſaſy: tumbei, bau tu n'eſi Kriſtus, Diemo ſynus?

64. Jēzus tare jam: tu ſaſai. Taczā aſ ſaſau jums: iſ ſio czēso regēſte žmogaus ſunu po deſinēs ſtiprybēs ſēdinti, ir an: debesū dangaus ateinanti.

65. Tay ſudrāſte wyrāuſaſis funigas ſawo rubus, ir tare: jis Diemā bluznijo, koki luddi: jimo tolaus be priwālom? ſtay, dabar girdējote jo Diemo bluz: nijimą.

66. Kas jums rēgiſi? jie atſaſy: dami täre: jis ſmertiēs ſaltas.

67. Tay jie ſpjāude i jo wēidā, ir muſe jē funſczomis. Bet fitti iſtikko jē i wēidā.

68. Ir tare: prāraſauſ mums, Kriſtau, ſas tawē muſe?

69. Bet Pētras lauſe ſēdējo pry: angije palloczaus, ir priėjusi jē wiens merga tare: ogi ir tu bu: wai ſu tū Jēzumi iſ Galilēds.

70. Bet jis po aſiū jū wiſi ſuſſigine, tarydams: aſ ne žinnau, kā tu ſalbi.

71. Bet jam per angā lauſan iſeinant, fitta merga jē iſwyduſi tare cze ēſantiems: ir tas buwo ſu tū Jēzumi iſ Nazaret.

72. Ir jis antrā kartā ſuſſigine paſibājidams, ir tare: aſ ne pa: žyſtu to žmogaus.

73. Ir po mažds walandōs priejo cze ſtowintēji, ſaſydami Pētrni: iſ tiesōs, ir tu eſi wiens tū, nēs ant tawo ſalbōs tai nu: manom.

74. Tay jis pagāwo ſēktis ir bažitis: aſ to žmogaus ne pažy: ſtu. Ir tojaus gaidys pragydo.

75. Tay atſiminne Pētras Jē: zaus žodžū, kadā jam ſalbējo: gaidzui dar ne pragyduſ, tris kartus manēs ſuſigifi. Ir lauſan iſējēs nuſiwerke ſtandzey.

27. Pērstyrīmas.

Krišaus kentėjims, smertis ir laibojims.

Bet rytą mētą wišši wyrāusī Ebnigai, ir wyrēsnieji žmonū sudame ant Jėzaus, kad jī nužawintu.

2. Ir suriše jī nuwēde ir padauwe Panstui Pilotui, Žydū žēmės waldonui.

3. Regėdams tai Judošus, Eurs jī išdāwęs buwo, smerczop' jī atšūditą ējanti, gailėjos, ir sugražinno anns trisdešimts sidabrininkus wyrāusīems Eunigams ir wyrēsniems.

4. Sakydams: susigriešijau išdāwęs nešaltą Eranją.

5. Jie tare: Kas mums tai rūp? tu žinnošis. Ir jis i bašnyczą sidabrininkus imėtes atstojo, ir nuėjės pats pasiEore.

6. Bet wyrāusīeji Eunigai ēme sidabrininkus, ir tare: ne tinf' tūs dėti i bašnyczōs šrynę, nēsa tai Eranjo: pinningai.

7. Bet šūškalbėje pirko už tus pūdzaus dirwą kėpinėms, ateiwjus laidoti.

8. Todėl ta dirwa praminta yra Eranjo: dirwa iššōs dienōs.

9. Tai išsipilde, Kas pasakyta * prārafo Jeremiošaus, taip kalbanczo: jie ēme tris dešimts sidabrininkū, Eurreis užmoėtās buwo padūtasis, Euri jie pirko iš waiķū Izrael.

* Jer. 32, 6.

Mat. 11, 12, 13.

10. Ir tus dāwe už pūdzaus dirwą, kaip man Wiešpats prisāke.

11. Bet Jėzus stowėjo po akiū žēmės waldono; ir žēmės: waldonas klause jī, tarydams: ar tu esi Žydū Karālus? bet Jėzus jam tare: tu sakai.

12. Ir apskundzams wyrāusū Eunigū ir wyrēsnujū nieko n'atšāke.

13. Tay Pilotas jam tare: ar ne girdi, kaip sunkėy jie tawę apskundza?

14. Ir jis jam ney ant wieno žodžio n' atšāke, ašja ir žēmės: waldonas diddey nusidyrwijo.

15. Bet ant šwenczū paprātes buwo tos žēmės waldonas žmonės išlēisti wieną kalinū, Eurio jie norėjo.

16. Bet tū ežēs' jis turrėjo wieną kalinū sunkėy nušaltusi Barrabosum' wardu.

17. Ir susirinkus aniems, tare jiems Pilotas: Eatrą norit, kad aš jums išlēisczau? Barrabosū, arba Jėzu, Euri sašo, Kristu ēsant?

18. Nēsa gėray žinnojo, kad jī iš n' apišantōs buwo išdāwę.

19. Ir jam sėdint ant sudos krāsės, atšunte jo pati pas jī, ir jam sakydino: ne turrēf nieko dārbo su tū teisūju; aš šen dien daugel per sapnā dēl jo kentijau.

20. Bet wyrāusī Eunigai, ir wyrēsnieji pērkalbėjo žmones, kad Barrabosaus prašytu, ir Jėzu nužawintu.

21. Tay atšāke žēmės: waldonas, tarydams jiems: Eatrą norite iš tū dwiejū, kad jums išlēisczau? jie atšāke: Barrabosaus.

22. Pilotas tare jiems: Eagi darysu su Jėzumi Euri sašo ēsanti Kristu? jie wišši saše: nu: Eryžawodinē jī.

23. Waldons tare: Eagi jis pišto padāres? bet annie jo daugiaus šauke, tarydami: nuEryžas wodinē jī.

24. Tay matydams Pilotas nieszko ne padāras, bet jo didėjni transmą randantis, ēmęs wāndent mazgojo ranfas po akiū žmonū, tarydams: aš ne kalts esmi: Eranjo to teisōjo, jūs žinnošities.

25. Tay

25. Tay wišši žmones atsašydas mi tare: jo Frauas testow ant musū, ir ant musū waiķū.

26. Tay išlēido jiems Barrabos, su, bet Jēzu nuplaķdines padawe, kad butu nukryžawojamas.

27. Tay žēmės: waldono žalnė rei Jēzu drange wēde i sūdo buttą, ir šurinko ant jo wiššą pulkā.

28. Ir nurėdę ji apsaute jį pur: purōs: škreiste.

29. Ir nupyng eršķėczū wainiķ: ęą, uždėjo tą ant jo galwōs ir dāwe jam nendrę i dēšing ranķą, ir kieleis parsiklaupė apjūķe jį, tarydami: sweiķs Žydū Karālaū!

30. Ir spjāudami i jį ėme nendrę, ir taje jo galwą muše.

31. Ir kaip jie buwo jį apjūķę, nusaute jam škreistę, ir aprėdę jį jo patiēs rūbais, nuwėde jį, kad jį nukryžawotu.

32. Ir išeidami rādo žmogu iš Tyrėniōs, Simoną wardu, tą jie priwerte jo kryžū nešti.

33. Ir atėję ant wietōs, Golgata wadiņnamōs, tai musū kalboje: lawon: galwū wieta,

34. Dāwe jam gėrti uķsūsą su tulžimi sumaišytą, ir tą paragāwęs ne norėjo gėrti.

35. Bet kaip jį buwo nukryžawoję, dalijo jo rūbus, mesdami burtą ant tū, kad išsipilditū, * Kas pasakęta per prāraķą: jie išdalijo tarp sawęs mano rūbus, ir ant mano sermėgōs burtą mēte.

* Ps. 22, 19.

36. Ir sėdėdami tēn, sėrgėjo jį.

37. Ir wiršuj' jo galwōs pri-sege kaltybę jo smertiēs parakšytą, butent: tas yra Jėzus Žydū Karālus.

38. Nukryžawotu taipojau su jūmi buwo du razbaininku, wiens po dēšinės, ėits po ėairės.

39. Bet ėurrie pro šalį ėjo, bluznijo jį, ėratydami sawo galwas

40. Ir tarydami: tu, ėursai suardai Diewo baznyčą, ir i tris dienas tą pabudawoji pats gėlbėš sawę. Jey tu esi Diewo sunus, tay nukop' nū kryžaus.

41. Taipojau ir wyrausi ėunigai jį apjūķdami, su rašte: moķitais ir wyrėšneiseis tare:

42. Kittus jis gėlbėjo, ir pats sawę ne gāl išgėlbėti. Jeygi ėarālus Izraēlo yra, tay dabar te nukop' nūg kryžaus, tay jam wierisime.

43. Jis Diemu nusitikėjo, tas jį dabar t' išgėlbti, jeygu nor? Uēs jis sākęs: aš esmi Diewo sunus.

44. Taipojau jį apjūķe ir razbaininku du su jūmi nukryžawotu du.

45. Ir nū šeštōs adynōs rādoš tamšybe po wiššą žēmę, iš' dewintōs adynōs.

46. Ir apie dewintą adyną Jėzus šauķe didzu balsu, tarydams: * Eli, Eli, lama zabaķtāni! tai yra: mans Diewe, mans Diewe, kodėl manę praštōjei? * Ps. 22, 1.

47. Bet kelli ėje stowėdami tai išgirdę, sākė: tas Elišaus šauķia.

48. Ir tūjaus wiens iš jū bėgęs ėme ėempinę, ir uķsūsu tą pripilde, ir užmowęs ant nendrės jam gėrti dāwe.

49. Bet ėitti tare: stuy, daboķim, bau ateis Elišus jį gėlbėti.

50. Bet Jėzus wėl šauķdamas didzu balsu, išlēido dwāšę.

51. Ir ėtay, āpėaba baznyčoė' pussau pėrdriķo, nūg wiršaus iķti āpaczōs.

52. Ir žėme padrebėjo, ir ūlos skėldėjo, ir grābai atšwėre, ir daug ėunū šwentujū, ėurrie buwo užmigę, ėėlėši.

53. Ir jam prisikėlus išėjo iš grābū, ir atėjo i šwentą miestą, ir daug žmoniēs pasirōde.

54. Bet

54. Bet zalnērū wyrēinis, ir furrie prie jo buwo, Jēzu sērgēdami, išwydg žēmēs, drebėjima, ir kas tēnay nusidawe, diddey nusigando, tarydami: iš tiesōs, tas Diewo sunus buwo.

55. Ir daug tēn buwo mōterū, iš tolo žurinczū, furros atėjusos buwo pasfuy Jēzu iš Galilēōs žēmēs, služydamos jamui;

56. Tarp furū buwo Marya Madlyna, ir Marya mōtina Jozebu ir Jozēs, ir mōtina sunū Zebedėjans.

57. Bet ant wākarō atėjo bargotis žmogus iš Arimatiōs, wardu Jozepu, fursai taipojau Jēzans moštinis buwo.

58. Tas atėjęs pas Pilotą prāšė Jēzans lawōnā. Tay Pilotas liepe jam tą dūti.

59. Ir Jozeps ėmęs lawōnā isaute tą i cyslā drobē,

60. Ir padėjo tą i naują sawo kapą, iš ūlōs ištalditą, ir užritęs diddī āfment prie angōs kapo, atstōjo.

61. Bet buwo tēn Marya Madlyna, ir Fitta Marya, ir sėdėjo ties kapu.

62. Antroj' dienoj' po prisigatawijimo: dienōs, susirinko wyrāusi kunigai, ir Parizeuškai wišsi pas Pilotą.

63. Tarydami: wiešpatie, atsimenam, kad šis išwadzūtojis gywas dār bebudams safe: Alš po trijų dienū kēlsūs iš numirrusū.

64. Todėl liepė sērgėti grabą iš trėczōs dienōs, kad ne atėję jo moštiniai jį pawōgtu, ir žmonėms safytu: jis pristėlęs iš numirrusū ir pasfutinne Flasta piktėsne butu už pirmaję.

65. Pilotas tare jiems: tai turrite sargus; eikit, ir sērgėkit, kaip žiņot.

66. Ir jie nuėję apstātė kapą sargais; ir užpėczwētijo āfment.

28. Pērštyrimas.

Kristaus pri kēlins ir paliepins sawo moštinėms dūtas.

Bet sabbatōs wākarą, praaušus pirmai įwentai dienai sabbatōs, atėjo Marya Madlyna ir antra Marya, kapą apžwalgyti.

2. Ir stay, stojos diddis žēmės padrebėjims. Ušė angėlas Wiešs patiēs nuženęs nū dangaus atėjo, ir atrittes āfment nū angōs pasišėcos ant to.

3. Ir jo wėidas buwo kaip žaibas, ir rubas jo baltas kaip sniegas.

4. Bet sargai pērfigandę iš baimės, pastojo lyg' kaip butu numirę.

5. Bet angėlas atsakydams tare mōterims: nesibijokit, žinnau, jūdwi jēškota Jēzans nukryžas motojo.

6. Ušė to cę. Jis kēlęs, kaip sākęs; ateikita, apžwalgykita wietą, fur Wiešpats gullėjo.

7. Ir greitay eikita ir pasafykita tai jo moštinėms, jį kēlusi iš numirrusū. Ir stay, pirm juma dwėjū nueis jis i Galilēōs žemę, ten matysita jį. Sztay, aš jum dwiem tai pasafiau.

8. Ir abbidwi umay nū kapo atstōjo su baimė ir su didžu dzaugsmu; ir abbi tēkinos bėgo tai jo moštinėms pasafyti. Ir einant jom dwiem moštinėms tai prasnešti,

9. Sztay, Jėzus su jom dwiem susitikko, tarydams: sveikės jum dwi. Ir jūdwi jį priėjusos jo Fojas nutwėre, ir pasiškōnojo jam.

10. Tay Jėzus tare jom dwiem nesibijokita, bet eikita ir pasafykita tai mano broiams, kad eitu i Galilēōs: žemę, tēn jie pamatys mane.

11. Bet nueikant jom dwiem, stay, atėję keli sargai i miestą, apsafe

apsake wyrausiemis kunigams wisi lab, kas nusidawe.

12. Ir jie susiėjo su wyrėšneis, ir sudūmę dāwę žalnėramis pinnin: gū ganā,

13. Ir tare: pasakykit: jo mošitinei naktij' atėję išwōge jį, mums be miegant.

14. Ir jey tai žēmės waldonas ištirtu, nutildijime mes jį, ir padarysim, kad be baimės bušite.

15. Ir anie atėmę pinnigus padare, kaipu buwo pamokinti. Ta kalba išsiplātino tarp Jydū iškū šōs dienōs.

16. Bet wienolika mošitinū nuė:

jo i Galilėq ant Fālno Furr: Jėzus jiems paštyręs buwo;

17. Ir išwydę jį pasiklōnojo jam; bet Pitti abbėjojo.

18. Ir Jėzus jūs priėjęs kalbėjo su jeis, tarydams: man pra dūta wissa mēcis ir danguje ir ant žēmės.

19. Todėl eikit, ir mošite wissus žmones, krikštydami jūs wari dan Tėwo, ir Sunaus, ir šwen: tōs Dwasės;

20. Mokidami jūs laikyt wissab, kq jums liepęs esmi. Ir štay, aš esmi su jumis kas dienq iškū gālo swieto.

Ewangelia švento Markošaūs.

1. Pėrsšyrimas..

Kristus Jono krikštitas, pāwadin mo: štinus ir gnda ligonis.

Ezitta yra pradžia ewange: liōs apie Jėzu Kristu, Diewo sunu;

2. Kaipu parašyta yra prāras: kuse: "štay, aš sunczu sawo an: gėlq pirm tawęs, kursai pagatā: wis tawo kėlq pirm tawęs.

* Mal. 3, 1.

3. Yra * balsas Diewo žodi s: kantzio pūščzojē; taisykite kėlq Wiešpatiēs, lygus darykite jo tafus.

* Ez. 40, 3.

4. Jonas buwo pūščzoje, krikš: tijo ir apsake krikštq prisiwertim: mo, ant griekū atleidimmo.

5. Ir išėjo pas jį wissa Jydū: žēmę, ir iš Jeruzalės; ir wissi jo krikštydinos Jordane, išpažinda: mi sawo griekus.

6. Bet Jonas apredytas buwo werblūdū plaukais, ir šikšnōs diržu aplink sawo strėnas, ir wālgė žogus bey lauk. ni mēdu.

7. Ir kōzoni sākė tarydams: ateit wiens paštyr manę, tas dru:

tėsnis uš manę, kurrio ne esmi wertas, kad jam klonoczaus, ir atrišczau dirželus jo kurrpū.

8. Aš krikštiju jus wāndenimi; alle jissai krikštis jus šwenta Dwāse.

9. Ir nusidawe tū czėsu, kad Jėzus atėjo iš Galilėōs i Nazarēt, ir krikštydinosi nū Jono, Jori dāne.

10. Ir tūjaus išėjęs iš wandens išwydo dangū atsiwėrantį, ir Dwāsę, kaip kārwellt ant jo nusilėis dzanczē.

11. Ir tad balsas iš dangaus stojosi: tu essi mano sunus mie: lasis, kurrū aš mėgstu.

12. Ir tūjaus Dwase twāre jį i puščziq.

13. Ir buwo tenay pūščzoje kėtus res dēšimtis dienū, ir buwo šėtono gundomas ir angelai šlūzijo jam.

14. Bet kaip Jonas potam buwo padūtas, atėjo Jėzus i Galilėq, saštydams ewangeliq apie karalystę Diewo.

15. Ir tare: czėsas išsipilde ir prā: slārtino karalystę Diewo, prisiwert: škit, ir tikkētit ewangeliai. 16. Bet

16. Bet waitšcizodams pas mares Galilēos, pamāte Simonu ir Endrēju, jo broli, sawo tinklus i mares belēidzanczu, nēs buwo žwēju.

17. Ir Jēzus tare jiem dwiem: sekšita manē, padarysu juddu žmosnū: žwējais.

18. Tūjauš palikšusu sawo tinklus sēkē jī.

19. Ir iš cze maž tolaus nuējēs, pamāte Jofuba sunu Žebedējauš, ir Jonu jo broli tinflu laiwe lo: pancudu; ir tūjauš wadiņo jūdu.

20. Ir jūdu palikšusu sawo tēwu Žebedēju laiwe su samdininkais, sēkē jī.

21. Ir ējo i Kapernaumu, ir tūjauš sabbatosa iējēs jis i šuile mošinno.

22. Ir jie stebējosi jo pamokšlo, nēs jis mošinno mācney, ir ne kaip rašte: mošiti.

23. Ir buwo jū šuilēje žmogus neczystōs dwasēs wārginnamas, tas šauke

24. Sašydams: aš! Egi mes su tawim' darbo turrime, Jēzau iš Nazaret? tu atējei mus sugaišinti. Zinnau, kas tu essi, tu essi Diemo šwentasīs.

25. Ir Jēzus jī apdraude, sašy: dams: nutilē, ir išeik iš jo.

26. Ir neczysta dwase plēšusi jī, šauke didzu balsu, ir išejo iš jo.

27. Ir nušigando wiši, ašžašits šitta pašiklāuse, ir tare: Kas tai? Ešs tas naujas pamokšlas? Jis paliepja mācney neczystoms dwasēms, ir jos jo klāuso.

28. Ir jo garšas išejo greitay i wišq apylinkā šālt Galilēos.

29. Ir tūjauš išeje iš šuilēs, atējo i namus Simono ir Endrējaus, su Jofubu ir su Jonu.

30. Ir išwe Simono gullējo širgdama druggiu; ir tūjauš jam apie jē pasāke.

31. Ir jissai priējēs prie jōs, attiese jē, ir laiše jē prie rančōs, ir druggys jē tolydzaus prastojo, ir jī šluzijo jiemš.

32. Bet wāšara šāulei nušilēis dus, atgabēno pas jī wišošus negālinezus ir wēlno wārgintus.

33. Ir wišas miestas suširinko pas durris.

34. Ir jis išgyde daug negālineczū, tuleropomis liggomis apsun: šintū, ir išwāre daug wēlnū, ir ne dawe šalbēti wēlnams, nēs jie pažinno jī.

35. Ir rytmetij' dar ne auštant, kēlēš išejo. Ir nuējēs Jēzus i pūstā wietā, tēnay meldēši.

36. Ir Pētras su tais, furrie pri jo, šubbinos pašuy jī.

37. Ir rādē jī tare jam: wiši tawēs jēško.

38. Ir jis tare jiemš: eišim i artimjāusus miestus, šad ir tēnay šozoni sašyczau, nēs tam atējau.

39. Ir šozoni šake jū šuilēša wišoj' Galilēoj', ir išwāre wēlnus.

40. Ir atējo pas jī raupšotas, tas aššiklaupēs prāše jī sašydams: jey nori, gali manē czystit.

41. Ir Jēzus pašigailējēš ištiese ranča, pašrutino jī, ir tare: noru, buš czystitas.

42. Ir jam taip šākant, tūjauš nū jo raupšas atštojo, ir jis pa: štojo czystas.

43. Ir Jēzus jī apdraudēs, tū: jaus pawāre nū sawēs.

44. Ir tare jam: dabōšis, idant niekam tai ne sašytumbei, bet eiš, ir paširōdiš šunigui, ir apiera: woš uš sawo apczystijimā, ša Moiz: zešus liepēs yra, jū apluddimui.

45. Bet jis išejēs, pradējo daug apie tai sašyt, ir išplātint tā nuši dāwimā, taipo, šad jis ne galējo žmonēms bemātant eiti i miestā; bet buwo lauše pūstosa wietosa, ir jie atējo pas jī iš wišū šampū.

2. Pērskrīmas.

Apie kaul-liggā serganti, Matīsofu,
ir Parizevūs.

S Ir po kēlū dienū wēl jis ējo ī Kapernaumā, ir žmones pas-
tyre, jī ēsanti namēj'.

2. Ir tūjāus taip daug susiejo,
kad ne sūtīpo ney lauke pas dur-
tis, ir jis saķe jiems žodi.

3. Ir atējo pas jī kelli, tie atga-
bēno kaul-ligga serganti, keturū
nēšamā.

4. Ir kaip ne galējs jī prieti-
dēl žmonū, praplēķe stāga, kur jis
buwo, ir atdengē nulēido lōwā,
kurroje kaul-ligga sergās gulējo.

5. Bet Jēzus rēgedams jū tiķ,
kējima, tare kaul-ligga serganczā-
mui: mano sunau, atlēisti taw yra
tawo grieķai.

6. Bet buwo kelli raķte: mo-
ķitū, tie cze sēdēdami du nojo sawo
ķirdije:

7. Kaip šissai toķi Diemo bluz-
nijima kalba? Kas gal grieķus at-
lēisti, kaip tiķt wien Diemas?

8. Ir Jēzus tūjāus numāne sa-
wo dwasēje, jūs taip sawije dumo-
jant, ir tare jiems: Eķ tai dumojat
sawo ķirdije?

9. Kas piggiaus yra, tarti kaul-
ligga serganczāmui: atlēisti taw
yra tawo grieķai, arba: kēlķis,
imķ sawo pātala, ir wāiķķezot?

10. Bet kad jinnōtumbit; žmo-
gaus Sunu turinti macē ant žē-
mēs atlēisti grieķus, tare kaul-
ligga serganczām:

11. Sakar taw: kēlķis, imķ sa-
wo pātala, ir eiķ namū.

12. Ir jis tūjāus atsīkēlējs ir
ēms sawo pātala iķējo po aķiū
wīssū, taip, kad wīssī nusīgando,
ir gārbino Diemā, saķydami: mes
toķtai dar nieķaday ne mātēnt.

13. Ir jis iķējo wēl pas mares,
ir wīssī žmones atējo pas jī, ir jis
moķinno jūs:

14. Ir praedams Jēzus pamate
Lēwi, sunu Alpējaus, sēdinti prie-
muito, ir tare jam: seķ manē.
Ir jis kēlējs sēķe jī.

15. Ir nusīdawe, Jēzui sēdint
uķ stālo jo namūse, daug multi-
ninķū ir grieķininķū susēdo uķ
stālo su Jēzumi ir su jo moķi-
tineis. Mēs daug tū buwo, kurtie
jī sēķe.

16. Ir raķte: moķiti bey Parī-
zeuķai matydami, jī wālgant su
multininķais ir grieķininķais, tare
jo moķitiniems: dēl ko jissai wālgō
ir gēra su multininķais ir grieķi-
ninķais?

17. Tai Jēzus iķģirdēs tare
jiems: drātie i ne priwalo lieķo-
raus, tiķt liggonis. Atējan wa-
dinti grieķininķus priķwertimop',
ir ne teisūsus.

18. Ir moķitinei Jono ir Parī-
zeuķū daug pāstniķawo; ir atējē
kelli, tare jam: kodel moķitinei
Jono ir Parīzeuķū pāstniķāuja, ir
tawo moķitinei ne pāstniķāuja?

19. Ir Jēzus tare jiems: Kaip
gal swodbinīķai pāstniķaut, jam
niķķini pas jūs ēsant? Kol jau-
niķķis pas jūs yra, jie ne gal
pāstniķauti.

20. Bet ateis tas czeķsas, kad nū
jū bus atīmtas jauniķķis, tay jie
pāstniķāns.

21. Nieķs ne uķdēda lopā naujo
millo ant sēno rubo, nēs naujas
lopas atyra nū sēno, ir iķyle didi-
dējne pastoja.

22. Ir nieķs ne pilla ķwīejā
wynā ī sēnus ryķus; ķeip ķwīejās
wynas iķdawja ryķus, ir wynas
iķtēķa, ir ryķai pagenda, bet ķwīe-
jā wynā ī naujus ryķus reīķia
pīlti.

23. Ir nusīdawe jam einant sab-
batoj' pēr jawus, pradējo jo mo-
ķitinei be eidami wārpas trānķiti.

24. Ir

24. Ir Parizeuškai tare jam: štai, dabot, ką daro tavo mošitinei sabbatoj, kas ne pūlasi?

25. Ir jis tare jiems: argi niekad os neškaitėt, ką Dawidas dāre, kaip prištōko, ir išalkęs buwo, su pas jį ēsanczeis?

26. Kaip o * ējo i Diemo namus czēse Abjataro, wyrāusojo kunigo, ir wālgę šwentas dūnas, kurrias nieks ne turrėjo wālgit, kaip tikt kunigai, ir jis dāwe ir tiems, kurrie su jūm' buwo.

* I Žom. 21, 6.

27. Ir jis safe jiems: Sabbata dėl žmogaus lēista, ir ne žmogus dėl sabbatōs.

28. Taigi žmogaus Sunus ir sabbatōs Wiešpats yra.

3. Pėrskyrimas.

Apie ranką padzūwusę ir apāstala iškinkiumą.

S Ir jis ējo wēl i šuilę. Ir buwo czę žmogus turris padzūwusę ranką.

2. Ir tykojo jo, bau jis jį sabbatoj' gydišes, kad priejastī ant jo gātu.

3. Ir tare žmogui turrinczam padzūwusę ranką: czę stošis.

4. Ir tare jiems: ar pūlasi sabbatoj' gēr' daryt, ar piško? gywasti išlaišyt ar nužawinti? bet jie tylėjo.

5. Ir paeilumi ant jų pažūrėjo supykęs, ir smātijosi dėley jų biridiēs kētummo, ir safe kam žmogui: ištieš sawo ranką. Ir jis ištiese ję, ir jo ranka jam sweika pastojo, kaip ir kitta.

6. Ir Parizeuškai išėję tūjaus sudūme su Erodo tarnais prieš jį, kaip jį nužawintu.

7. Bet Jėzus su sawo mošitineis šalin ējo pas mares, ir daug žmonū jį sēke iš Galilēos ir iš žydū: žmēs,

8. Ir iš Jeruzalēs, ir iš Jdu: mēos, ir iš anōs šaliēs Jordano, ir tū, kurrie gywēna aplink Tyrą ir Sidoną; didde daugybę girdins czujū jo dārbus atėjo pas jį.

9. Ir jis safe sawo mošitiniems, kad laiwēlī jam laišytu gatawą dėl žmonū, jēib jį ne spāustu.

10. Wēs jis daug jų gyde, taip, ašja pulte ant jo pūle wiši waršinti, kad jį pafruttintu.

11. Ir dwāses necystos jį pas māczuos atšiklaupe ir šauke, sas dydamos: tu esi Diemo Sunus.

12. Ir jis joms labay uždraude, idant jį ne apreikštū.

13. Ir užėjęs ant kālno wadin: no pas sawę, kurrus norėjo, ir tie atėjo pas jį.

14. Ir jis ištātę anus dwylīką, kad su jūmi butu, ir jūs išsūstu, apsašyti Diemo žodi.

15. Ir kad turrētu mātī išgyditi ližgas, ir wēlnus išwaryti.

16. Ir dāwe Simonui wardą Pėtro.

17. Ir Jošubą sunu Žebedėjans, ir Joną broli Jošubo, ir dāwe jiems wardą Bnēarges, tai musū žodzu, perfuno: waikai.

18. Ir Endreju, ir Pilippą, ir Saltramėju, ir Matteošu, ir Tammošu, ir Jošubą sunu Alpiėjans, ir Taddėušką, ir Simoną Kananitą,

19. Ir Judošu Išariōtą, kuris jį išdawe.

20. Ir jiems parėjus namū, wēl žmones susirinko, taip, kad ney wietōs turrėjo wālgiti.

21. Ir kaip tai girdėjo aplink jį ēsantieji, išėjo jie, jį laišyti; nēs jie tare: jis iš umo išeis.

22. Bet rašte: mošiti, kurrie buwo atėję iš Jeruzalēs, safe: jis tur Beelzebubą, ir per wyrāusą wēlnū išwaro wēlnus.

23. Ir

23. Ir jis suwadinnęs jūs kalbėjo jiems prilyginimūse: Kaip gal, bėtonas bėtoną išwaryti?

24. Kad Faralyste pati tarp sawęs ne sutinka, tay ji ne gal išsilaišyti.

25. Ir kad namai pātys tarp sawęs ne sutinka, tay jie ne gal išsilaišyti.

26. Taigi jey bėtonas pats prieš sawę kėlās, ir su sawim ne sutinka, tay jis ne gal išsilaišyti, bet tur suteskėti.

27. Uiešs ne gal stiprojo namus užpulti, ir jo nūdą išplėsti, jey ne pirma stipraji suriša, ir po tam jo namus išplėša.

28. Jš tiesos sakau jums: wissi griekai žmonū waikams atlėidzami, ir Diewo bluznišimai, kurreis Diewą bluznij;

29. Bet kursai bluznij' šwentą Dwašę, tas ne gāun atlėidimmo amžinay, bet kalas yra amžino sudo.

30. Uies jie sake: Jis tur ne cysstą dwašę.

31. Ir atėjo jo motina, ir jo brolei; ir stowėdami laukė, nusunte pas jį, ir wadindino jį.

32. Ir žmones sėdėjo aplink jį, ir tare jam: Štay, tawo motina, ir tawo brolei laukė klāusla tawęs.

33. Ir jis jiems atsake, tarydamas: Kas mano motina, ir kas mano brolei?

34. Ir pačilumi ant mošitinū, kurrie aplink jį sėdėjo pažurėjęs, tare: Štay, tie mano motina, ir mano brolei.

35. Uies dārasis Diewo wāle, tas yra mano brolis, ir mano sessū, ir mano motina.

4. Pērskyrimas.

Kelli prilyginimai; subraudim's mietrōs ant marū.

S Ir jis pradėjo wēl mošiti prie marū, ir susirinko pas jį daug

žmonū, taip, kad turrėjo įžengti į laiwą, ir sėdėti ant wandens, ir wāsi žmones stowėjo ant žemės pas mares.

2. Ir ilgay Diewo žodis sake per prilyginimus. Ir sawo kōzonij sake jiems:

3. Klausykite: Štay, išėjo šis jėjas sėtu.

4. Ir nusidawo, jam be sėjant, kelli grudai pūle pas kėlą, tay paukščiai dangaus atlėkė sulesse tus.

5. Kitti wēl pūle į afmenynę, kur ne daug žemės buwo, ir tū jaus išdygo, todėl, kad ne turrėjo gillōs žemės;

6. Bet skulei užtekėjus, pawyto, ir ne turredami šakniēs, padzuwo.

7. Ir kitti pūle tarp erškėczū, ir erškėcziai per wiršū āugo, ir nusmelke tus, ir ne nėše waisaus.

8. Ir kitti pūle į gērą žemę, ir waisū nėše tarpstanti, ir atneše kitti trisdesimteropą, ir kitti šesdis desimteropą, ir kitti šimteropą.

9. Ir jis sake jiems, kas tur ausū klausyti, tas te klauso.

10. Ir jam wienam ēsant klāusl jį tie, kurrie pas jį buwo su anais dwylika, apie tus prilyginimus.

11. Ir jis atsake jiems: jums dūta, žinnoti paslėptines Faralystės Diewo, bet tiems, kurrie laukė, wis sakoma per prilyginimus.

12. Kad ātwiromis afimis regėtu, ir tiēt ne pažintu, ir girōmis ausimis girdeu, ir tiēt ne išmanytu; jeib ne kartunta prisiwerstu, ir ne butu jiems atlėisti jū griekai.

13. Ir tare jiems, ar ne išmānote tus prilyginimus? Kaipogi išmanysite wissus kittus prilyginimus?

14. Se

14. Sejejas ſēja žodi.

15. Bet kurrie pas ſėlą, tie yra kurriems žodis ſejamas yra, ir kad tą girdėję, tay tūjaus ateina ſetonas, ir atimma žodi iſėtą jų ſirdije.

16. Taipojau ir tie, kurrie i afmenynę paſėti, tie yra, kurrie girdėję žodi, tūjaus tą su dzaugsmu priimma;

17. Ir ne tur ſākniės ſawije bet yra nēy ūras mėtasis; kad randasi bėda, arba pērſekfinėjimas dėl žodzio, tay tūjaus paſipiētū.

18. Ir kurrie tarp erſkēcziū paſėti, tie yra, kurrie klauso žodzio.

19. Ir rupeſtis ſio ſwieto, ir willojanti bagotyſte, ir daug Pitti geidulei užaina, ir užtroſkiſia žodi, ir paſiliekt be waiſaus.

20. Ir kurrie i gėrą žėnę ſėti, tie yra, kurrie klauso žodzio, ir tą priimma, ir atneſ waiſu, Pits triodeſimteropą, ir Pits ſeſiſdeſimteropą, ir Pits ſimteropą.

21. Ir jis ſaſe jiems: argi uždėga ſas žwaſę, kad tą paſtatytu po ſetwirczu, arba po ſcalu? nē, bet kad tą ant liſtoraus dētu.

22. Uēs nieko niera paſlēpta, ſas ne žinnoma paſtōtu, ir nieko uždengta, ſas ne apſtreikſtu.

23. Kurs tur auſū klaſyti, tas te klauso.

24. Ir jis ſaſe jiems: dabokit, ſą girdite. Koſiu ſaiſu jās ſeiſiate, toſiu jums wēl atſeiſēs, ir jums dar pridēs, kurrie tai girdit.

25. Uēs turrinczam dūdama, ir ne turrinczam atimmama ir ſą tur.

26. Ir ſaſe: toſia yra Paralyſte Diewo, ſaip kad da žmogus iſbera ſēlę i žėnę;

27. Ir miegt, ir ſēlasi diena ir naſti, ir ſēlę iſdygta, ir aug jam nežiinant,

28. (Uēs žėme iſ ſawęs pirma nēſa žēlmeni, potam wārpaſ, paſtuy brėnduſt ſwieti wārpuſe.)

29. Bet kad atnėſuſi waiſu, tūjaus jis nuſunczia pjęturus, nēs pjūtis priėjo.

30. Ir jis ſaſe: ſam prilygiſime Paralyſtę Diewo? arba koſiu prilyginimu tą apſaſyſime?

31. Yra ſaipu garſtyczū grus das, kad tas ſejams i žėnę, mas žaſas yra tarp wiſſū ſēklū ant žėmės.

32. Ir iſėtas tarpſta, ir didžaus ſas ſtoj' nž wiſſas daržū: žėles, ir gāun ſaſas dides, taip, kad po jo pawėſu gal pauſęzei po dani gumi pabūti.

33. Ir daug toſieis prilyginis mais ſalbėjo jiems žodi, ſaipu jie galėjo klaſyti.

34. Ir be prilyginimo nieko ne ſalbėjo jiems. Ule ſawo moſitiniems wis ypaczey iſgulde.

35. Ir tą pāczę diena wāſarē ſaſe jiems: pērſitkim i Pittą krāſtą.

36. Ir jie palėidę žmones ſalin, ėme ji ſaipu buwo laiwe, ir buwo Pitti laiwai pas ji.

37. Ir paſiſēle didis ummars wėjo, ir wilnys muſe i laiwa, taip, kad laiwas pilnas wandens paſtojo.

38. Ir jis užgalij' laiwe miegojo ant priegalwojo, ir jie pabuddino jį, ſaſydami jam: Moſitojau, ar nieką n'atboji, kad mes prapūlam?

39. Ir jis atſiſēles ſudraude wēja, ir tare marėms: nutiſe, ir buſ tyſa. Ir lōwēſi wējas, ir diſdey tyſa paſtojo.

40. Ir jis tare jiems: Podėl taip bijoties? ſaipogi ne turrit tiſſėjimo?

41. Ir jie didey bijojos, ir ſaſe Pits Pittam: ſas taſſai? nēs wējas ir mātės jo klauso.

U. L. D

ſ. Pėrs

5. Pėrsfyrimas.

Apie wėlno wargintą, ir Jairo dukterį.

S Ir jie atėjo ana šal' mārū, i šalį Gadarėnū.

2. Ir kaip jis išėjo iš laiwo, tūjaus jam priešais atėjo žmogus iš kapū, drasės neczystos pristots,

3. Kursai laikėsi kapūse. Ir nieks jį ne galėjo surašinti, neylencugais.

4. Uėš tūkėy buwo pānczeis ir lencugais surašints, ir jis lencugus buwo sutrūkės, ir pānczus sudaukės, ir nieks jį ne galėjo waldyti.

5. Ir jis buwo wissą dieną ir nakti ant kálnū ir kapūse, šaukdamas ir ašmenimis besimušdamas.

6. Bet Jėzu iš tolo pamatęs, pribėgo, ir atsišlaupęs didžu balsu šaukė, tarydams:

7. Ką turru darbo su tawim, Jėzau, sunau Diewo, aušezėjusoj; prisakau taw prie Diewo, kad manę ne wārgintumbėi.

8. Bet jis jam sake: išeik tu neczysta dwasė iš to žmogaus.

9. Ir jis klause jį: ko wardu essi? Ir jis atsakydams tare: mano wardas yra lėgionas; nės musū daug yra.

10. Ir praše jį labay, kad jūs ne wartytu iš tōs šalies,

11. Ir buwo tēn pas kálnus dide fiaulū kaimene ant ganyklōs.

12. Ir praše jį wissi wėlnai, sakydami: leisk mus i tas fiaules ieiti.

13. Ir tūjaus pawėlijo jiems Jėzus. Tay neczystos dwasės išėjusos, ėjo i fiaules, ir kaimene padurmay isimette i mares. (Bet jū buwo apie du tūkstančius) ir nuskendo mārėsa.

14. Ir fiaulū kėrdzei pabėgę pasake tai mieste ir kėmūse. Ir jie išėjo žurėti, kas nusidawe.

15. Ir atėjo pas Jėzu ir pamatė, kurs buwo wėlnū wargintas kad sėdėjo apwilktas, sawo proturris, ir jie bijėjos.

16. Ir tie, kurie tai regėję buwo, sake jiems, kas tikėsi tam wėlnū wargintam, ir kiaułems?

17. Ir pradėjo ji melsti kad išeitu iš jų rubėžū.

18. Ir kaip ėjenge i laiwo, praše jį wėlno wargintas, kad pas jį butu.

19. Bet Jėzus jį ne lėido pas sawę buti, bet sake jam: eik i sawo namus ir pas sawūsus, ir apsašyk jiems, kokią didę gėradejystę tam išrode Wiespats, ir kaip teges susimillo.

20. Ir jis nuėjęs pradėjo apsašyt dešimtis miestūse, kokią didę gėradejystę jam Jėzus išrodęs, ir wissi dywijosi.

21. Ir kaip Jėzus wėl pėrėjo su laiwo, susirinko pas jį daug žmoniū, ir jis buwo prie mārū.

22. Ir staj, atėjo wiens wytrāusas šuilės, wardu Jairus, ir pamatęs jį, atsišlaupė,

23. Ir didey jį melde, tarydama: mano dukte marinnama; ateik, prašau, ir uždėk ant jos sawo ranką, kad išgytu, ir išliktu.

24. Ir jis nuėjo su jūmi. Ir sėkė jį daug žmoniū, ir spāude jį.

25. Ir buwo cze moteriške, kuri kraujo plūdimo dwylifa metų buwo sirgusi.

26. Ir daug kentėjusi nūg daug liekorū, ir wissą sawo turtą dėl to prarādusi, ir nieko jei ne pamāczijo, bet dar labjaus blogyn ėjo.

27. Ta išgirdusi apie Jėzu, atėjo iš užpakalo tarp žmoniū, ir palutino jo rubą.

28. Uėš ji sake: kad tiktay jo rubą palutintinčiau, tay aš išgyčiau.

29. Ir

29. Ir tūjans apſiſtojo jōs fraujo; plūdinas, ir paſijutto ſawo kūne paſweikūſi nūg tōs ſlogōs.

30. Ir tūjans pajutto Jēzus ſa: wiſe, tū maci iſ jo iſėjusę, ir atſi: gręſes žmonems tare, ſas paſrut: tino mano rubus?

31. Ir moſitinei ſāke jam: ma: tai, ſad žmones ſpāudzta tamę, ir ſātai: ſas manę paſruttino?

32. Ir apſiſwalge tōs, kūrri tai padārūſi buwo.

33. Bet ta meteriſke bijojosi ir drebėjo, (nēs žinnojo, ſas jei tiſ: ſos) atėjo, ir pūle ties jūmi i: ſielus, ir iſſalbėjo wiſſą tieſą.

34. Bet jis tare jei: mano duſte, tawo tiſkėjimas tamę paſweikino; eiſ ſu paſėjumi, ir buſ iſwėika nūg tōs tawo ſlogōs.

35. Jam taip dar beſalbant, atėjo ſelli ſeimynōs wyrāuſo ſui: lēs, ſaſydam: tawo duſte nu: mirre, ſam daugiaus proę darai moſitojui?

36. Bet Jēzus wėikei iſgirdo tū ſalbą ſaſytą, ir tare wyrāuſam ſuilēs: neſibijok, tiſt tiſkė.

37. Ir ne lėido ney wieną jē ſeſ: ti, ſaip tiſt Pėtrą ir Joſubą, bey Joną, Joſubo broli.

38. Ir jis atėjo i: namus wy: rāuſo ſuilēs, ir pamāte tranſmą ir labay werkenczus bey rāudo: janczus.

39. Ir iėjus tare jiems: ſodėl tranſmą dārote ir werkiate? tas ſudifis ne numirre, bet miegti; ir jie iſjūke jē.

40. Ir jis iſwāres wiſſus, ēme ſu ſawim tēwą, ir motiną ſudifio, ir tus, kūrrie pas jē buwo, ir iijo, kūr ſudifis gukėjo.

41. Ir nutwėres ſudifē prie ranfōs, tare jei: Talita Kumi: tai muſū žodžū: mergait', ſaſau: taw, ſāſkis.

42. Ir tūjans mergāite ſėlėſi, ir waiſkėjo; bet buwo dwyliſōs mētū; ir jie labay ſtebbėjosi.

43. Ir jis didey jiems iſāke, idant tai nieks ne iſtirtu; ir ſāke, ſad dūtu jei wālgiti.

6. Pėrſkrymas.

Kriſtaus panickinimſ, Apſtali iſſun: timſ, Jono ſmurtis.

Jir jiſſai iſėjo iſ cze, ir atėjo i: ſawo tēwiſkę, ir jo moſitinei ſēke jē.

2. Ir ſabbatai priėjus, pradėjo moſinti jū ſuilėje. Ir daug, kūr: rie ſlauſe, ſtebbėjus jo pamokſlo, ir tare: iſ ſo jam tai, ir ſofia ta iſminis, kūrri jam dūta yra, ir ſofie darbai, kūrrie per jo ranſas dāromi!

3. Ir jiſſai ne cimmerninēs, Maryōs ſunus, ir brolis Joſubo ir Joſēs, ir Judo ir Simono? argi ne ir jo ſeſeres wiſſos yra prie muſū? ir jie paſipiſtino iſ jo.

4. Bet Jēzus tare jiems: prāras ſas niekur už mažiaus ne ſaiſomas, ſaip ſawo tēwiſkėj', ir namėj' prie ſawujū.

5. Ir ne galėjo tēnay padaryt ney joſio ſtebuklo, ſaip tiſt ſels liems liggonims uždėdams ranſas, jūs iſgyde.

6. Ir jis dywijosi jū netiſkėjimo. Ir pėrwaiſkėjo miſtelus aplins kuy moſidams.

7. Ir ſuwadinnes anus dwyliſka, pradėjo jūs po du iſſuſti, ir dawe jiems māci ant necyſtū dwasū.

8. Ir liepe jiems, ſad nieko ne imtu ant ſėlo, ſaip tiſt lazdą; ney delmono, ney dūnōs ney pinnigū czērāllą;

9. Bet butu kūrvēti; ir ne ap: ſiwiſktu dwiem ſermėgem.

10. Ir ſāke jiems: i: kūrrius nas mus ieſite, tūſe paſliſkit, iſſi: wēl atſōſite.

11. Ir furrie jus ne priimma, ney jusu flauso nu tu atstokite, ju nukratykit dulkes nug sawo kojū, luddimui ant ju. Is tiesos sakau jums: lengwjaus bus Sodomai ir Gomorrai sudnoj' dienoj', ne kaip tofiam miestui.

12. Ir jie isjeje, apsahe, kad pristwerstu.

13. Ir isware daug welnu, ir daug liggonu allejumi mostijo, ir gyde jus.

14. Ir isgirdes tai karalus Erodas (nes jo wardas jau zinoms buvo) tare: Jonas Kristytojis kelsi is numirrusu, todel tocius stebuklus daro.

15. Bet keli sake: jis Elifus pra, fitti wel sahe: jis prarasas, arba prarafu wiens.

16. Bet Erodas tai isgirdes tare: jis Jonas, furri as nukirs dinau, tassai kelsi is numirrusu.

17. Bet jis, Erodas, buvo nusuntęs ir sugandinęs Joną, ir apfaldinęs, dėl Erodiados, paczōs Pilippo, sawo brolio, nes ję buvo wēdęs.

18. Bet Jonas sake Erodiui: ne pareitis taw, sawo brolio paczę paimti.

19. Bet Erodiada tyfojo jo, ir norėjo ji nužawinti, bet ne galėjo.

20. Bet Erodas bijojos Jono, nes zinnojo, ji wyrą teisū ir šwen: tą esant, ir dabojo ant jo, flausy: dawo jo daug daiktūse, ir rods jo flause.

21. Ir atėjo diena patogi, kad Erodas šwēsdams sawo užgimimimmo: dieną, pataise wakarēng pulkauninkams, gintinininkams, ir wyrēsniems Galilēos.

22. Tay iėjo dufte Erodiados, ir šokinėjo, ir pamėgo Erodiui, ir drauge už stalo sėdintiems. Tay sake karalus mergaitei: prašyfi is manes, ko tu nori, as taw dūsu.

23. Ir prisėke jei: kę manę prašysi, dūsu taw, iefi pussēs mano karalystēs.

24. Ir isėjusi tare sawo motinai, kę prašysu? ta atsake: galwę Jono Kristytojo.

25. Ir ji pasiubidama iėjusi wēikę pas karalū, prāše jį, safydama: noru kad man dabar tūjais dūtumbei ant bludo, galwę Jono Kristytojo.

26. Karalus smutijos, alle dėl prysėgōs ir dėl drauge už stalo sėdinczū ne norėjo jōs prāšingę paniekint.

27. Ir tūjais nusuntęs karalus buddeli, liepe atgabēnti jō galwę. Tas nuėjęs nukirto ję kalėjime;

28. Ir atneše jō galwę blūde, ir dāwe tą mergaitei, ir mergaite dāwe tą sawo motinai.

29. Ir tai isgirdę jō mošitinei atėjo, ir eme jō lawōną, ir padė: jo jį i kapą.

30. Ir apaštalai susiėję pas Jėzu, pasake jam tai wis, ir kę buvo dare ir mošinnę.

31. Ir jis sake jiems: eibime wieni šyru i pūsczią, ir maž atšilšēkit, nes ju daug buvo, furrie cteidawo, ir šalin eidawo; kad ir ne gana czēsio turrėjo wālgiti.

32. Ir jis pėrėjo laiwu i pūsczią šyru.

33. Ir žmones mate jus atstojanczus; ir daug jį pažimmo, ir susibėgo tēn pėsti is wissū miestū, ir pralenke jus, ir atėjo pas jį.

34. Ir Jėzus isėjęs pamāte daugumą žmonū ir pasigailėjo jų, kad buvo kaip awys, neturrin: czos ferdzans. Ir pradėjo ilgay Diawo žodi sakyti.

35. Ir dienai jau wēikęy baigiantis, atėjo jō mošitinei pas jį, safydami: pūsczią czonay ir diena jau pėrėjo.

36. Lēist

36. Lēist jūs nū sawes, kad nuējē aplinkuy i kēmus ir ant turgū, virktu saw dūnōs; nēs ne turko wālgit.

37. Bet Jēzus atsaķydams tare jiems: dūkit jūs jiems wālgit. Ir jie saķe jam; ar nuējē pirktim dūnōs uż du šimtu grāšū, ir dūsim jiems wālgit?

38. Bet jis saķe jiems: ģieģi kēpalū turrite? eikit ir žurēkit. Ir jie pērjurējē, pasāķe: penkis, ir dwi žuwī.

39. Ir jis liepe jiems, kad wissi eilemis, kaip apie stalus pasisēstu ant žalōs žolēs.

40. Ir sēdosi paeilemis, šimtais ir šimtais, penkisdesimtais, ir penkisdesimtais.

41. Ir ēmes penkis kēpalus dūnōs ir dwi žuwī, pajurējo dangun', ir dēkwojēs lāuže dūnā, ir dāwe sawo moķitiniems, kad jiems padēti, ir tiedwi žuwī wifšlems išdalijo.

42. Ir wissi wālge ir priwālge.

43. Ir surinko truppuczū, dwy: līķa pintinū pilnū, ir nū žuwū.

44. Ir wālgiusujū buwo penki tūkstanczei wyrū.

45. Ir tūjans jis priwerte sawo moķitinus, kad jie tējē i lāiwa, pirm jo pēreitu i Betsaidā, iķ' jis palēistu žmones nū sawes.

46. Ir palēides jūs nū sawes użējo ant kālno melstisi.

47. Ir ant wāķaro buwo lāiwaš widdurij' mārū, ir jis wiens buwo ant krāsto.

48. Ir regējo, kad nuwargo ir: dami, nēs wējas jiems buwo i afis. Ir apie ketwirtā naķtiēs sērgybē atējo jis pas jūs, wāiķš: cžodams ant marū.

49. Ir norējo pro jūs praeiti. Ir jē pamātē wāiķš: cžojanti ant mārū, miļiļo deiwē ēsant, ir šauķe.

50. Mēs wissi jē regējo ir nusi gando. Bet jis tūjans kalbējo su jeis, ir tare jiems: buķit līķšmi, aķ esmi, nešibijokit.

51. Ir iķenge pas jūs i laiwa, ir wējas nustojo. Ir jie stebējos ir dywijosi labay didey.

52. Mēs jie ne buwo iķmintins: ģēsni pastoķē iķ to stēbnēlo, su dū: na daryto, ir jū širdis buwo priķigandusi.

53. Ir persiķyre atējo i ķēmgē: nezaret, ir pērsiķyrē prie krāsto.

54. Ir kaip jie iķķopo iķ laiwo, tūjans jē pajinno.

55. Ir nubēģē i wissas aplīķē ēsanczas šalis, pradējo liggonis pas jē gabēnti ant pātalū, kur tiķt iķtyre jē ēsanti.

56. Ir kur jis ējo i miestelus arba i miestus, arba i kēmus cze pagulde ant turgaus liggonis, ir melde jē, kad tiķt sērmēģōs sulē paķruttit gāutu, ir wissi, kurrie jē paķrutтино, iķģijo.

7. Pērķyrimas.

Apie Pariceusū, pagoniķļa moteriķķē ķirtini ir neķli.

Sir susirinko pas jē Pariceusai ir ķelli raķte: moķiti, kurrie iķ Jeruzalēs atējē buwo.

2. Ir jie iķwydē ķellis jo moķitīnū neķyķstomis, tai estī, ne: mazģotomis ranķomis, dūnā wālģant, iķķeķe tai.

3. Mēs Pariceusai ir wissi žy: dai ne wālģo, ne mazģojē tanķiey sawo ranķas: taipo jie laiķo iķtās āmus, sawo wyresnujū.

4. Ir iķ turgaus parējē ne wālģo nešimazģojē. Ir toķiū dāiķs tū dang yra, ķurrus priēme lais ķyti, kaipo mazģojimā ķupķū ir krāģū, ir warrinnū ryķū ir stalū.

5. Delģi to, klause jē Pariceusai ir raķte: moķiti: kodēl tawo mo:

moſitinei ne elgiaſi pagal iſtati:
mus wyreſnujū, bet dūnā walgo
ne mazgotomis ranſomis?

6. Bet jis atſaſydamas tare jiems:
bais geray Ezaioſus apie jus
wėidmainus praraſawęs, ſaip
paraſyta: * ſie žmones gārbina
manę lupomis, bet jų ſirdis toly
yra nū manęs. "Eza. 29, 13.

7. Bet noproſnay yra. Kad jie
man ſlūjij, kadangi moſinn toki
pamoſlą, kurlai tiſt žmonū iſa:
ſims yra.

8. Jūs pametat Diowo priſaſi:
mus, ir laiſot žmonū iſtatimus,
mazgoſimą krągū ir ſaſpū, ir
daug tiems lygū dāiſtū darote.

9. Ir ſaſe jiems: bais geray pa:
nieſinot Diowo priſaſimus, kad
ſawo iſtatimus laiſytumbit.

10. Nės * Moizeſus ſaſe: gār:
binſ ſawo tėwā ir ſawo mōtinā,
ir ſas tėwui ir mōtinai kėikia, tas
tur ſmeczū mirti.

* 2 Moiz. 20, 12.

11. Bet jās moſinnat: kad ſas
tėwui arba motinai ſaſo; Forban,
tai eſti: kad apierawojū, taw toly
naudingiaus yra, tas geray dāro.

12. Ir tokiu budu ne lėidzate ji
ſo gėro daryti ſawo tėwui arba
ſawo motinai.

13. Ir nieku werzat Diowo
žodį ſawo iſtatimais, kurtus pra:
mānote, ir daug tiems lygus dāiſ:
tus dārote.

14. Ir ſuwadinņes pas ſawę
wiſſus žmones, tare jiems: ſlau:
ſykite manęs wiſſi, ir iſmanſkit.

15. Nėy joſs dāiſts iſ wiſſaus
teinasis i žmogū, ne gal ji nezy:
ſtā daryti, bet iſeinasiſ iſ jo, ji
necyſtā dāro.

16. Jey ſas tur auſū ſlauſyti,
tas te ſlauſo.

17. Ir ſaip jis nū žmonū atėjo
i namus, ſlauſe ji jo moſitinei
apie tą priſyginnimą.

18. Ir jis ſaſe jiems: argi ir
jūs toſie n' iſmanā eſat? ar dar
n' iſmanote, kad wiſ, ſas iſ
wiſſaus teina i žmogū, ne gal ji
necyſtā daryti.

19. Nės ne teit i jo ſirdi, bet i
pilwā, ir iſeit per iſeigā priliſtā,
kurri iſcyſtij wiſſus iwalgimus.

20. Ir jis ſaſe, ſas iſeina iſ
žmogaus, tai žmogū necyſtā dāro.

21. Nės iſ widdaus, iſ ſirdiės
žmogaus, iſeiti piſtos dumos,
wenzawonyſtės pėrjengimas, kėi:
ſyſte, uſmuſims,

22. Wagyste, godas, piſtenybė,
wylus, newiežlibyste, aſis nelaba,
Diowo bluznijimas, paikyste, n'
iſmintis.

23. Wiſſi tie piſti dāiſtai iſeiti
iſ widdaus, ir žmogū necyſtā
dāro.

24. Ir kėles ējo iſ cze ant rubėjū
Tyro ir Sidono, ir iėjes i namus,
ne norėjo kad ſas žinnotu, ir tiſt
ne galėjo paſilėpt.

25. Nės moteriſke, kurrōs duſ:
tėle necyſtā dwāſę turrėjo, girdi:
juſi apie ji atėjo ir atſiſlaupe pas
jo kōjas.

26. (Ir ji buwo Gryſiſka mo:
teriſke iſ Syropencyiōs), ir melde:
ji, kad wėlnā iſwarytu iſ jōs
duſters.

27. Bet Jėzus ſaſe jei: teſiſō:
tina pirmjaus waikiai. Nėwerts
dāiſts yra, waikū dūnā imti, ir
ſunnims pameſti.

28. Bet ji atſaſydamas tare jam:
berods Wieſpatie, alle tiſt ir ſun:
nyrzej ēda po ſtalū waikū trup:
puczus.

29. Ir jis ſaſe jei: to žodzio
dėley eik; wėlnas iſ ſawo duſ:
ters iſėjo.

30. Ir ji parėjusi i ſawo namus,
rādo wėlnā iſėjusi, ir duſteri:
gullincę patale.

(Em.

(Em. 12. nedēl. po s. Traicēš.)

31. Ir išeigs wēl iβ rubējū Tyro
ir Sidono, atējo pas ma-
res Galilēds, widdurij' rubējū de-
šimtis miestū.

32. Ir atwēde pas jt kurtint,
nebyli ēsanti, ir melde jt, kad
ranfā ant jo uždētu.

33. Ir jis ēmes jt nū žmonū
sturu, idējo pirštus t jo ausis, ir
spjowēs pafruttino jo liežuwt.

34. Ir žurējs t dangū atšdusē,
jo, ir tare jam; Epata, tai musū
žodzu: atšwērē.

35. Ir tūjans atšwēre jo ausys,
ir rišys jo liežuwo iβstrišo, ir
geray iβkalbējo.

36. Ir jis uždraude jiems tban-
niekam ne sakytu. Alle jo labjans
uždraude, jo daugiaus jie tai iβ-
plātino.

37. Ir labay didey dywijosi, sa-
pydami: jis wis geray padare,
kurtinus dāro girdinczus, ir ne-
bylus kalbanczus.]

8. Pērsēprimas.

Apie septynis dūnōs kēpalus, āllaji.
Krištaus iβpajinnimā.

(Em. 7. nedēl. po s. Traicēš.)

Tū czēs', kaip daug žmonū cze-
buwo, ir ne turrējo kq wāl-
git', suwadinnēs Jēzus sawo mo-
kētinus, tare jiems:

2. Gailūs žmonū, nēs jau tris
dienas pas manē iβbuwo, ir ne-
tur kq wālgiti.

3. Ir kad jūs nū sawēs iβālkū-
sus namon' parlēisczau, ant kēlo
apalptu, nēs Pitti iβ tolo buwo
atēje.

4. Ir mokētinei atsaķe jam; Kur
imsim dūnōs ezonay pūščzoje jūs
pasōtinti?

5. Ir Jis jūs plāuse: Pieš dū-
nōs kēpalū turrite? jie atsaķe:
septynis.

6. Ir jis liepe žmoniems sēstis
ant žemēs. Ir ēmes septynis kē-

palus, dēkawojes lāuše tus, ir
dāwe sawo mokētinims, kad jiems
padētu. Ir jie padējo žmonēms.

7. Ir turrējo maz žuvelū, ir
dēkawojes liepe tas padalyti.

8. Bet jie wālge ir priwālge,
ir surinko likkusū truppučzū sept-
ynis pintinus.

9. Ir wālgiusujū buwo apie Pe-
turi tukstanczei. Ir jis palēdo jūs
nū sawēs.]

10. Ir tūjans tženags i laiwa
su sawo mokētineis atējo t balt
Dalmanutā,

11. Ir Perizeusai išeig pradējo
su jūmi plāuūnētist, gunde jt, ir
praģe jt ženklo iβ dangaus.

12. Ir jis atšdulējo sawo dwās
sēje, ir tare: Kq taczau jēģlo gi-
gimmine ženklo? iβ tiesōs, aģ sa-
kau jums: ğei gimminei ne bus
dūdams ney jošs žēklas.

13. Ir palikēs jūs, wēl tjenje
i laiwa ir perslyre.

14. Ir jie buwo ulmirģē dūnā
drauge imti. ir ne turrējo daugiaus
pas sawę laiwe, kaip tik wienā
kēpalā dūnōs.

15. Ir jis liepe jiems, tarydams:
dabokities, ir saugokities rāugo
Perizeusū, ir rāugo Erodo.

16. Ir jie ğeip ir taip mislidami,
tare Pits Pittam: apie tai kalba,
kad mes dūnōs ne turrim.

17. Ir Jēzus tai numāngs saķe
jiems: Ko rūpinnaties, dūnōs ne
turrēdami? ar dar nieko ne pēri-
mānot, ir dar ne suprantat? ar
dar turrit ussikietinuse ğirdi sa-
wije?

18. Turrēdami āķis ne rēģite,
turrēdami ausis ne girdite, ir to
ne atšimenat?

19. Kad penķis kēpalus lāužau
penķiems tukstantiems, Pieš tū czēs'
pintinū pridējot truppučzeis? jie
saķe: dwylīkq.

20. T. D 4

20. Bet

20. Bet kad septynis kēpalus laujan Petriems tūkstantiems, Dieš tū cīs' pintinū pridējot trup: puczeis? Jie saķe: septynis.

21. Ir jis saķe jiems: Paipogi, nieko ne iķmānote?

22. Ir jam atējus ī Betsaida, atwēde pas jī āklā, melsdāmi jī, kad jis jī pakruttintu.

23. Ir nutwēres āklojo ranķa, iķwēde jī laujan iķ miestēlo. iķ: spjōwgs ī jo aķis; uždējo sawo ranķa ant jo, ir klāuse jī, bau kā regis?

24. Ir jis pašwilgējo ir tare: aķ matau žmones waiķķzojanczus nēy medzus matas.

25. Potam wēl uždējo ranķas ant jo aķi, ir wēl liepe jam žurēti, ir jis pastojo regis, kad wiķķa galejo tīkraj matyti.

26. Ir jis parsunte jī namūn, tarydams: ne eīķ ī miestēlī, ir tai nēy wienam tame ne pasakyp.

27. Ir Jēzus iķējo su sawo moķitineis ī miestelus miesto Cezariōs Pilippi. Ir klāudams klāuse sawo moķitinus, tarydams jiems: Kagi manē ēsant, saķo žmones?

28. Jie atsaķe: saķo, tamē ēsant Jonā Priķķtytoji; Pitti saķo Eliōķu, Pitti prāraķū wienā ēsant.

29. Ir jis tare jiems: bet jūs, kā saķote manē ēsant? tay Pētras atsaķydams tare jam: tu eīķ Kristus.

30. Ir apdraude jūs, kad tai nieķam ne saķytu.

31. Ir pradējo jūs moķiti: žmogaus sunus tur daug kentēti, ir ne priimams buti nū wyresnujū ir wyrānsū kunigū, ir raķte: moķitū ir uķmuķams buti, ir pa trijū dienū tēltis.

32. Ir jis tā žodi draķey atwir: tay kalbējo. Ir Pētras jī ēmgs ī klā pradējo jī drausti.

33. Bet jis atķigres pajurijū ī sawo moķitinus, sudraude Pētra, tarydams: atstoķ nū manēs, te ķetone, nēs tu ne misliji tai, ka diemiķķa, bet kas žmogisķķa yra.

34. Ir suwadinnēs pas sawo žmones su sawo moķitineis, tar jiems: noris manē ķēti, t' uķģinnie sawēs, ir ēmgs sawo ķryj ant sawēs, te ķēķie manē.

35. Uķēs noris sawo gywastī iķ laiķyt, pames tā ir sawo gywastī pamētas dēl manēs ir ewangelion dēley tā iķlaiķys.

36. Kā māczitu žmogui, norim wiķķa swierā nusipelnētu, ir iķklād gāntu ant sawo duķōs?

37. Urba kā gāl žmogus dūn kad sawo duķiā wadūtu?

38. Bet kursai manēs ir manē žodžū gēdžast. tarp ķōs wencz wonystē, pērķengianczōs ir grīķingōs gimminēs, to ir žmogaus sunus gēdēsīs atēidams šlowēj sawo Tēwo, su šwentais angēlais Pērst. 9. 1. Ir jis saķe jiems iķ tiesōs saķau jums: štow cēķelli, tie ne ragāus smertī, ī matys katalystē Diemo atēinancy su mace.

9. Pērķyrimas.

Apie Kristaus pērķwietimā, ķerganti sunu, ir palarnumā.

1. Ir po ķēķū dienū ēme Jēzus pas sawē Pētra, Jofubā ī Jonā. ir uķwēdēs jūs ant ānķķtō klāno ķyru wienus, pērķķwiete pa jū aķlū.

2. Ir jo rūbai pastojo Kristus ir labay balti kair sniegas, aķj tū ir ney wiens bāltininēs ant ķēmēs ne gal taipō iķbāltinti.

3. Ir pastode jiems Eliōķus su Moizeķumi, ir suskalbējo su Jēzumi.

4. Ir atsaķydams Pētras tar Jēzui: moķitojan, gēr czonay buti

buti; Furšim trīs šētras, taw
wienā, Moizēšui wienā, ir Elios
šui wienā.

6. Bet jis nežinnojo, ką Palbas;
nėsa buvę nusigandę.

7. Ir atējo dēbesīs, ta uņējo ant
jū. Ir iņ dēbesiēs balsas atējo,
ir tare: tas yra mano mielasīs su:
nus, to klauſyſite.

8. Ir tojaus po to jie apsišval-
ge aplinkai, ir ne mâte ney wieną
daugiaus, kaip tikėtay wieną Jėzu
pas sawę.

9. Bet jiems nūcīnant nū Eālnō,
uždraude jiems Jēzus, Ead, Eā
tegeje, niešam ne sašytu, iē' žmo-
gaus Sunui iē numirrusū prisi-
Eālsent.

10. Ir jie palaikė tą žodį pas
savę, Pits Pitta Klausinėdami tarp
savęs: Kas gi tai yra, iš numirtusių
prisikeltis?

11. Ir jie klause ji, tarydami:
jūs rašėte: mošiti safo: Eliosui
pirm' turrinti ateiti.

12. Bet jis atsaſydams tare
jiems: Bliofus tur tiesa pirm
ateiti, ir wislab wël sutaisyti.
Priegtam žmogaus sunus tur daug
tentėti ir paniešinnams buti, Kaip
ir parašyta yra.

13. Bet arī saņem jums: Ellos
šus atējo, ir jie dāre jam, Eņ
norējo, šaip apie ji prarāšyta
yra.

14. Ir atējes pas savo moki-
tinus, išvydo didę daugybę žmo-
nų aplinė jūs, ir ragėjimo tū-
su jeis pasiūlausęs.

15. Ir tūjaus wissi žmones j
išrope, nusigando, ir pribėge, pa-
swėifinno j.

16. Ir jis klause raštemokitus:
apie ką pasiklausyt firs firtu?

17. Bet wiens iß zmonu atsaſy:
dains tare: moſitojau, aß ſawo
ſunu aßwedzau pas tamę, tas tur
neſaſbanezge dwaſę.

18. Ir kur jī tiēt sugrēbj', cze
jī plēša, ir puttūja ir grieža dan-
timis, ir dzūsta. Nē kalbējan su
tawo moštineis, kad jē išwarytu,
ir jie ne gāl.

19. Bet jis atsaſydams tare
jam: aš tu netikintiji gimmine!
Paip ilgay pas jus busu, ir Paip
ilgay jus esu? atveskite ji pas
mane.

20. Ir jie atvėde jį pas jį. Ir tūjais, kaip dwase jį išvėdo, plėse jį, ir parpūle ant žemės, ir wolójosį puttūdamas.

21. Ir jis klause jo tėvą, kaip
seney jam tai tikėš? jis atsakė:
dār fudikėlui ėsant.

22. Ir tātķiey jī mēte ī ugni,
ir ī wāndēni, Ēad jī nužawintu.
Bet jey Ēa gali, pašigailēdams
musū, gēlbēf mus.

23. Bet Jēzus tare jam: Ead
tu galētumbet tiffēti: wissi dāi
tai tiffinczām pra gālimi.

24. Ir tūjaus kaušanas vaišo
tēvas su āšaromis tare: tiššiu,
miels Wiešpatie, gēlbēt mano
netiškējima.

25. Ogi regēdams Jēzus žmos
nes susibēgant, apdraude neczystā
dvasē, tarydams: tu nefalbanti
ir negirdinti dvasē, at taw pris
saku, kad īš jo īšeitumbei, ir
daugiaus ī jē ne ieitumbei.

26. Tay jis fauke, ir didey jē
plēšusi, išejo. Ir jis ney numir-
ešs buwo, taip kad ir daug safe:
jis numirre.

27. Bet Jēzus nutvērēs jo rana
Eg attiesē jī, ir jīs vēlēsi.

28. Ir jāmī nāmū parējus,
Elāuse jī jo moštineī ſyru: Po
dēl mēs jē ne galējome iſwartyti?

29. Ir jis atšakė: ši weille nie-
 šaip ne gal išeiti, šaip tišt per
 maldas ir pąstnifėwimus.

30. Tr

30. Ir jie iš cze šalim atstoje, kelavo per Galilėą, ir jis ne norėjo, kad tai kas žinotu.

31. Bet jis mošino savo moštinus, ir tare jiems: žmogaus sunus padūdams bus i žmonių rankas, ir jie uimūš jį, ir užmuštas trėčioje dienoje kelsis iš numirusų.

32. Ir jie to žodžio ne išmane, ir bijojos jo klausti.

33. Ir jis atėjo i Kapernaumą. Ir namėj' budams, klausė jį: apie kagi jūs ant kėlo tarp savęs kalbėjote?

34. Bet jie tylėjo. Užsa tarp savęs buvo ant kėlo kalbėję, kas butu didžiausias?

35. Ir jis pasisėdęs pavadinno anus dwylėą, ir tare jiems: jėy kas nor pirmiausias buti, tas bus paskiausias už wissus, ir wissū tarnas.

36. Ir ėmęs eudikėlį pastate tą tarp jų, ir apsikabinęs jam tare jiems:

37. Kas tolt eudikėlį mano warden priimną, tas manę priimną; ir kas manę priimną, ne manę priimną, bet tą kursai manę sunte.

38. Bet Jonas atsakė jam, tarydamas: mošitojau, regėjom wieną tavo warden wėlnus išwāranti, kursai mus ne sėkė; ir mes jam gynėm, todėl, kad ne sėkė mus.

39. Bet Jėzus tare: ne ginėit jam; nės ney wieno niera, kursai darytu stėbuklus mano warden, ir galėtu tūjaus piktay nū manęs kalbėti.

40. Kas ne prieš mus yra, tas yra su mumis.

41. Bet kas jus pagirda tik wandens kėpka mano warden, dėl to, kad Kristaus este, iš tiesos, aš jums sakau, ne paslėks jam ne atpildita.

42. Ir kas wieną papiktin bū mažųjū, i manę tiffinczujū, tam geras butu, kad jam girnū, atimū ant kėlo užfabintas, ir jis mares butu imestas.

43. Bet jėy tai tavo ranka papiktin, tay nuėirst jė. Geraus tau yra lėšam ieiti i gywātą, nešaip kad tu dwi rānkt turrėdams, ietumblei i pėklą, i amžinąjė ugnį,

44. Kur jų firmėle ne miršta, ir jų ugnis ne užgėsta.

45. Jėy tau papiktin tavo koja, nuėirst jė. Geraus tau yra rāšam ieit' i gywātą, nešaip kad tu abbt kōjt turrėdams butumblei imėtams i pėklą, i amžinąjė ugnį,

46. Kur jų firmėle ne miršta, ir jų ugnis ne užgėsta.

47. Jėy tau afis tavo papiktin, atmesť jė nūg savęs. Geraus tau yra wiena akė ieiti i Diewo karalystę, nešaip kad dwi akė turrėdams imėtamas butumblei i pėklės ugnį,

48. Kur jų firmėle ne miršta, ir jų ugnis ne užgėsta.

49. Wislas tur su ugnimi sūdita buti, ir kiek wiena apiera druška sudoma yra.

50. Druška gėra yra; bet jėy druška sūrumną pameta, kūmi sūdisim? turrėkit drušką sawipi, ir turrėkit pakąju tarp savęs.

10. Pėrskyrimas.

Anie wenczamonės pėrskyriną, eudikėlus ir alėj Bartimėjū.

Ir jis pasikėlęs iš tén, atėjo i šalis žydū: žėmės ana šal' Joridano. Ir žmones wėl pulkais ējo pas jį, ir jis pagal savo pāproti, wėl jūs mošino.

2. Ir Parizeuskai atėję pas jį klausė jį: bau wyrui wale butu skirtis nū savo paczōs? Ir tūmi jį gunde.

3. Bet jis atsakydams tare: kę jums Moizešus prisakė?

4. Jie

4. Jie tare: *Moizėjus pawē: lijo parašyt' atsištyrimo, gromatą, ir širtis nū jōs. * 5. M. 24, 1.

5. Jėzus atsašydams tare jiems: dėl jūšū širdiės kėtumimo jis jums tą prisėkimą parāše.

6. Alle iš pradžiōs sutwėrimo, Dievas jūdu sutwėre vyrą bey mōteri.

7. Todėl *žmogus savo tėvą ir motiną palikęs, prie moterės sąwo glaustis, * 1. M. 2, 24.

8. Ir bus jūdu wiens kūnas. Taipogi ne yra du, bet wienas kūnas.

9. Taigi, ką Dievas suwėde, to žmogus ne tur pėrsširt'.

10. Ir namėj' wėl klause jį jo mošitinei apie tatai.

11. Ir jis tare jiems: kūrš širtirasi nū savo paczōs, ir kitta wėdą, tas pėrzeng' wenczawonystę prieš ję.

12. Ir jėy pati širtirasi nū savo wyro, ir už kitta eiti, ta pėrzeng' savo wenczawonystę.

13. Ir jie prineše kudiķėlus pas jį, kad jūs pakruttintu. Bet mošitinei bāre nėsanczūsus.

14. Bet Jėzus tai išwydęs, pyķterėjo, ir tare jiems: lėiķite kudiķėlus pas manę eiti, ir ne drausķit jiems; nės tokiū yra dangaus karalyste.

15. Iš tiesōs, sakau jums: jey kas dangaus karalystės ne priims kaip kudiķėlis, tas ne teis i ję.

16. Ir jis apsikabinęs, bey savo rāntas ant jū uždėjęs, pėrzegnojo jūs.

17. Ir jam išėjus ant kėlo wiens pirma bėgo, klāupėsi jam, ir klause jį: gėrs mošitojau, ką darysu, kad amžiną gywātą apturėczau?

18. Bet Jėzus tare jam: kodėl tu manę wadinni geru? ney wiens n' esti gėras, kaip tiktay wienas Dievas.

19. Juk žinnai prisėkimus: ne pėrzengt' wenczawonystę. Uė už muķt. Uė wogt. Uė luddiķ nes teisaus luddimo. Uėką ne prisgānt. Garbinť savo tėvą ir motiną.

20. Bet jis atsašydams tare jam: Mošitojau, wis tai dariau iš savo mažū dienū.

21. Ir Jėzus pažūrėjęs i jį, mylėjo jį, ir saķe jam: wieno dar taw reikia. Eiķ, pardūķ wiķlab ką turri, ir dūķ ubbagams, tay šarbak turrėsi danguje; ir atėjęs seķ' manę, imdams Fryžu ant sawęs.

22. Bet jis apsišmūtijęs dėl tōs kalbōs, atstōjo nulūdęs nės jis daug lobjo turrėjo.

23. Ir Jėzus apsišwalgęs tare savo mošitiniems: kaip sunķiey bagoti teis i Diwo karalystę!

24. Bet mošitinei nusigando, jo kalbōs dėley. Bet Jėzus wėl atsašydams tare jiems: mieli waiķai, kaip ne piggu yra, nusitiķ: kintiams ant savo bagotyštės, ieiti i Diwo karalystę.

25. Piggiaus yra werbludui ieiti per kdatōs ausi, kaip bagotam ieiti i Diwo karalystę.

26. Bet jie jū daugiaus nusiķgando, ir kalbėjo tarp sawęs: kas taigi gal išganytas buti?

27. Bet Jėzus i jūs žurėdamas tare: žmonėms tai negālima, bet ne Diwui; nės *Diwui wiķi dāiķtai galimi. * Luk. 1, 37.

28. Tay saķe jam Pėtras: štay, mes wiķlab palikę sėķēm tawė.

29. Jėzus atsašydams tare: iš tiesōs, sakau jums: ne yra ney wieno, jey jis paliktū namus, arba brolus, arba sėseres, arba tėvą, arba mōtiną, arba mōteri, arba waiķus, arba laikus, dėl manęs, ir dėl ewangeliōs,

30. Kūrš

30. Kurs ne izytu šinteropay, dabar šime cēse namus, ir broļus, ir sēserēs, ir mōtinās, ir vaiķus, ir laukus, su pērsēķinēšimais, ir aname busenczame swiete amžinā gywātā.

31. Bet daug bus pašuczāusi, kurrie yra pirmi, ir bus pirmi, kurrie yra pašuczāusi.

32. Bet jie buwo ant kēlo, užeidami i Jeruzalē; ir Jēzus pirm jū ējo, ir jie nušigando, sēķe jī, ir bijojos. Ir Jēzus wēl ēmes anus dwylikā pas sawē, saķe jiems, kas jam tikšis: -

33. Sztay, mes užeinam i Jeruzalē, ir žmogaus Sunus bus padūdams wyrésniems kunigams, ir raķte: moķitiems, ir nusudis jī ant smertiēs, ir iķdūs jī pagōnams;

34. Tie jī apjūķs, ir nuplaķa, ir spjāudis i jī, ir ūzmuķ, ir trēczā dienā prisīķēķšs iķ numirrusū.

35. Tay atējo pas jī Jofubas, ir Jonas, Zebedēķaus sunu du, taridamu: Moķitoķau, noriwa, kad mum darytumbei, ķā tawē praķysīwa.

36. Tīķķai tare jiēm dwiēm: ķā norita, kad jum daryczau?

37. Jūdu saķe jam: dūķ mum dwiēm sēdēti wienam po tawo dēķinēs, ir antram po tawo ķairēs tawo garbēķe.

38. Alle Jēzus tare jiēm dwiēm: ne žinnota, ķā prāķota. Argi gālita gērti to ķyliķo, ķurrio aķ geru, ir tū ķriķķtu ķriķķtijami buti, ķurrū aķ ķriķķtijamas esmi?

39. Jūda saķe jam: gāliwa. Bet Jēzus tare jiēm dwiēm: ķyliķā tiesa gērķita, ķurri aķ geru, ir ķriķķtu paķriķķtijami busita, ķurrū aķ ķriķķtijamas esmi:

40. Alle sēdēt po mano dēķinēs, ir po mano ķairēs, ne man pūlasti jum dwiēm dūti, bet tiems, ķurriems yra pagatāwita.

41. Ir tai iķģirdē anie dēķintis, pyķterēķo ant Jofubo Jono.

42. Bet Jēzus pawadinņes jū tare jiems: jās žinnote swietīķķunigaiķķczus wieķpatāujenczus, ir gālinczus tarp jū māķēs turrinczus;

43. Bet taipo ne tur buti tarp jūķū; bet ķurs nor didzu paķķot tarp jūķū, tāsķai bus jūķū tarnu;

44. Ir ķas tarp jūķū nor dūķāusū buti, tas bus wīķķū bērnū.

45. Wēs ir žmogaus Sunus mātēķo, kad saw dūtu ķļūķiti, bet kad jis ķļūķitu, ir sawo gywastū dūtu ūķ daug atpīķķimmni.

46. Ir jie atēķo i Jerīķā. Ir ķaip jis iķ Jerīķds ēķo, jis, ir jo moķitinei, ir dīde žmonū daugybetay sēdēķo āķķas, Bartimēķus, Ti mēķaus sunus, paķelēķ ubbagāw dama.

47. Ir iķģirdēs Jēzu Nazarem ķaķi cķē ēķanti, pradēķo jis ķauķķi ir tarti: Jēķau, tu sunau Dowido, suķimīķķis ant manēs.

48. Ir daug jī apdraude, kad tylēķu; bet jis jū daugiaus ķauķķe: Sunau Dowido, suķimīķķis ant manēs.

49. Ir Jēzus apķīķķoķes ķiepe jī wadinti: ir jie pawadinno āķķā, saķķydami jam: buķ līķķsmas, ķēķķis, jis wadin tawē.

50. Ir jis sawo rubā nūģ sawēs pamete, ir ķēķķs atēķo pas Jēķu.

51. Ir Jēzus atķaķķydams tare jamui: ķā nori, kad taw daryczau? āķķāķķis jam tare: Moķitoķau, kad regēczau.

52. Bet Jēzus saķe jam: eīķ, tawo tikķēķķimas tawē paswēķķinno. Ir tūķaus jis galēķo regēti, ir ķēķe jī ant kēlo.

11. Pērtīrinas.

Jējims i Jeruzalē ir bajnyczōs
cīstījims.

Jr Paip jie prīstīrtino pas Jē-
ruzalē, i Betpagē, ir Betan-
iā, pas allywū: kālū, nūšunte
Jēzus du sawo moštīnū,

2. Jr tare jtem dwiem: nūeīfita
i miestēli jum dwiem po aīu ēsan-
ti, ir tūjans iējusū, tēnāy rāstā
āslāiti prīstī, ant kurrīo nīēfā:
dōs ney wiens žmogus ne sēdējo;
atīfusu tā šēn atwēstīta.

3. Jr jey jum dwiem kās safy-
tu: kam tai dārōta? tay safyfita:
Wiešpats jo prīwāla; tay tū-
jans jī šēn atsūs.

4. Jūdu nuējusū rādo āslāiti
prīstī, prie durrū lauķe, kur kē-
las šīrrāšī, ir atīšo jī.

5. Jr kelli iš anū, kurrie tēn
stowējo, tare jiem dwiem: kā dās
rōta āslāiti atīšdamu?

6. Bet jūdu atsāķe jīems, kair
jiem dwiem Jēzans īsafyta buwo;
ir jie pawēlījo tai.

7. Jr atwēdusu āslāiti pas Jē-
zu, ūdējo ant jo sawo rubus ir
jis ūsīfēdo ant to.

8. Bet daug paklōjo sawo rubus
ant kēlo; kītti bērzus fīrto nūg
medzū, ir klōjo tus ant kēlo.

9. Jr kurrie pīrma ir pastuy-
ējo, šauķe safydami: Ozianna,
pašlowintas te essie, kursai ateiti
wardan Wiešpatiēs.

10. Pašlowinta te essie karylste
musū tēwo Dowīdo, kurri ateit
wardan Wiešpatiēs, Ozianna
aukštībeje.

11. Jr Wiešpats iējo i Jeru-
zalē, ir i bajnyczā, ir pērzurējo
wis; ir wāfara išējo jis i Betaniā
su anais dwylīka.

12. Jr antrā dienā jīems išējus
iš Betaniōs jis išālko.

13. Jr pamāte iš tolo pygū
mēdi lapus turrīnti, tay jis priējo

prie to, bau kā ant jo rāstu. Jr
priējs, nīēk ne rādo, kair tīft
wīenus lapus; nēsa dar ne cžēsas
buwo pygoms buti.

14. Jr atsāfydams Jēzus tare
jam: taigi nīēks k ne walgo dau-
gīaus nū tawēs ney jōkio waisaus
amžīnay. Jr jo moštīnei tai
gīrdējo.

15. Jr jie atējo i Jeruzalē; ir
Jēzus iējes i bajnyczā pradējo
lauķan wartyi pardūdanczus ir
pērkanczus bajnyczōj; ir apwerte
stalus mainīnīkū, ir krēslus, kars
wēlus pardūdanczū.

16. Jr ne pērlēido ney wīenam
kā nēsti per bajnyczā.

17. Jr jis moštīno, safydams
jīems: ar ne parašyta yra: * ma-
no namai bus wadīnnami maldū
namai wīstīems žmonēms; bet jās
padārēte iš jū razbainīkū: dūbē.

* Eja. 56, 7.

18. Jr tai išgīrdē rāste: moštī
ir wyrānsī kunnīgai, iēškojo, kair
jī nūjudditu. Bet bījojosi jo; nēsa
wīstī žmones stebējosi jo pamokšlo.

19. Jr ant wāfaro išējo jis
lauķan iš mīesto.

20. Jr rytā mētā praedami, išī
wydo pygū: mēdi padzuwusi iškī
šaknū.

21. Jr Pētras atšīminnēs to saķe
jam: Moštīojau, štay, pygūs
mēdis, kurri praķēīķiei, padzuwo.

22. Jēzus atsāfydams tare jīems:
tīķēķit i Diewā.

23. Jš tiesōs: saķau jums: kās
šam kālūi saķytu, pasīķēķ, ir išī:
werš i māres, ir ne abbejotu sas
wo šīrdīje, bet tīķēķtu nūšīdūsent,
kā jis saķo, tay nūšīdūs jam tai,
kā jis saķo.

24. Togidēl saķau jums: wis,
kā jūs mēdzate sawo maldōje,
tīft tīķēķit gāusē, tai bus jums.

25. Jr

25. Ir kad stowit melsdamiesi, tay atléisít, jey Eā turrit priekš Eits Pittā, kad ir jāsū Tēwas danguje jūms atléistu jāsū nusidējimus.

26. Bet jey jūs n' atléisíte, tay jūsū Tēwas dangujesīs ne atléis jūms jūsū nusidējimus.

27. Ir jie wēl atējo ī Jeruzalē. Ir ī bažnyčā jam einant, atējo pas ī wyrāusī Euntgai ir rašte, mošiti ir wyrēšnieji,

28. Ir tare jam: īš Eošids ma: ciēs tu tai darai? ir Eas taw pas wēlijo tai daryti?

29. Bet Jēzus atsašydams tare jiems: ir aš pašlāusu jus wienā žodi, atsašykit man, tay jūms sašysū, Eieno pawēlijimu aš tai darau.

30. Jono Erištās, ar tas īš dangaus buwo, ar īš žmonū? atsašykit man.

31. Ir jie dūmojo sawije tarydami: jey sašome, ī īš dangaus buwusi, tay jis sašys: Eodēlgi jūs jam ne wierijot?

32. Bet jey sašom, ī īš žmonū buwusi, tay žmonū bijomies; nēsa wissi laiše Jonā per tifrā prāraškā.

33. Ir atsašydami tare Jēzui: mes to ne žinnome. Ir Jēzus atsašydams tare jiems: tay ir aš jūms ne sašau, Eieno pawēlitas aš tai darau.

12. Pērštyrimas.

Apie wyniczā, cāžēs-grāši, Mesšiosū, ir pawargusē našlē.

Ir jis pradėjo jiems per prilyginimus kalbėti: žmogus šodinio wyniczā, ir tą aptwėre twora, ir išfasse wyno: spāusiuwē, ir pabudawojo Eorā, ir parsamdes tą wyniczininšams, ī swētina žemę iškelawo.

2. Ir sunte wienā tarnā, cžėsui ateinant, pas wyniczininšus, kad jis nūg wyniczininšū imtu wyniczōs waišū.

3. Bet jie nutwėre jį, plāke, ir tuščią nūg sawės palėido.

4. Ir wēl nusunte pas jūs Pittā tarnā; to gālwa jie šmenimie sukāle, ir apgėdintā palėido nū sawės.

5. Ir wēl jissai nusunte Pittā; ir jie užmuše; ir daug Eittū, Eittus jie plāke, Eittus nužawinno.

6. Tay jis turrėdams wicz: wienā suns, Eurs jo mylims buwo; ir nusunte pašičius taipojau pas jūs, sašydams: jie bijošis manosūmaus.

7. Bet tie pātys wyniczininšai susikalbėjo: tai tēwōnis; eikim, ir užmuškim jį, tay musū bus tē wiššē.

8. Ir jie ēmę jį užmuše, ir laukān išmetę īš wyniczōs.

9. Kagi tas ponas tōs wyniczōs darys? jissai atėjēs žuddis wyniczininšus, ir wyniczā Eittiems dūs.

10. Ar ir ne šaitēt Pittā raštā: * Ašmū, Euri budawonininšai ašmete, tas Eampinnu ašmeniu passtōjo. * Ps. 118, 22.

11. Tūg Wiespatiēs tai tiffosi, ir dywas pra musū ašisa.

12. Ir jie jēšėjo, kaip jį sugāwtu, (ir taczau žmonū bijojos,) nēsa jie suprāto, ī tus prilyginimus ant jū kalbėjusi, ir jį palikę, atstōjo.

13. Ir jie nusunte pas jį Eellis īš Parizeušū ir Erodō tarnū, kad jį prigāwtu kalboje.

14. Ir jie atėjē tare jam: Mošitojau, žinnome tawę teisū ēsanti, ir ney wieno ne atbojanti; nēsa tu ne wēišdi ney šošio, ney tošio žmogaus, bet tifrāy Eēlā Diewo mošinni. Ar wert', cžžē dūti Ciescorui, ar ne? ar jam dūšim, ar ne dūšim?

15. Bet jis suprātęs jū wēidi mainystę, tare jiems: Kam manę gundate?

gundate? atneškit man grāši, kad
ji pamatyczan.

16. Ir jie atneše jam. Tay jis
tare: Kieno tai ābrožas ir ugrāšas?
anie jam safe: Ciecoraus.

17. Tay atsaſydams Jēzus tare
jiem: taigi dūkite Ciecorui, kas
Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo
yra. Ir jie dywijos jo.

18. Tay atējo pas ji Saddu
ceusai, (kurie safo, ne esanti iš
numirrusū priskēlinā,) tie ji
klāuse saſydami:

19. Moſitojau, *Moizēšus
numis parāše: jey Fieno brolis
numirdams paliekt moteri, ir ne
paliekti ney joſt vaiſā, tay jo
brolis paimtu jo paczē, ir sawo
brolui ſēklā nūgamintu.

* 5 Moiz. 25. 5.

20. Bet dabar septyni brolei
yra buwē. Pirmāsis paēme mo
teri, taſſai mirdams ne palieko
waiſū.

21. Ir antras paēmes pamir
re, o ir tas taipojau ne palieko
waiſū. Taipojau ir trēcās.

22. Ir tā paēme wiſi septyni,
ir ne palieko waiſū. Galāusey
po wiſū numirre ir ta moteriſke.

23. Taigi priskēlime iš nu
mirrusū, kad jie kēlſis, kurro ji
bus pati iš tū? nēsa septyni jē
per paczē turrējo.

24. Tay atsaſydams Jēzus
tare jiem: ar ne taipo? jūs klā
jojate, todēl, kad ne žinnote, ney
apie rāſtā, ney apie maci Diewo.

25. Kad iš numirrusū kēlſis,
tay jie ney weſ, ney tekēs, bet
jie yra kaip angēlai dangujē.

26. Bet apie numirrusus, jūs
priskēlſent, ar ne ſkaitēte *Eny
goſa Moizēšaus, pas krāmā, kaip
jam Diewas kalbējo ir tare: Aš
eſmi Diewas Abraomo, ir Die
was Izako, ir Diewas Jofubo.

*2. M. 3, 6.

27. Bet Diewas ne numirrusū,
bet gywuju Diewas. Togidēl jūs
labay klājojate.

28. Ir priējes ji viens iš raſtes
moſitū, kursai jū iſklauſes bu
wo, kaip jie tarp sawes klāuſinēs
jos, regēdams, kaip jiem mandas
giey atsaſes buwo, klāuse jt:
kurs yra wiſū wyrāuſis priſāki
mas?

29. Bet Jēzus atsaſe jam: wy
rāuſis priſākimas iš wiſū priſā
kimū tas yra: *Klausyē Izrael,
Wieſpats, muſū Diewas, yra
viens wienatijis Diewas.

*5. Moiz. 6, 4. 5.

30. Ir tu mylē Diewā sawo
Wieſpati iš wiſdēs ſirdiēs, iš
wiſdēs duſdēs, iš wiſo umo, ir iš
wiſdēs ſylōs, tai yra wyrāuſis pri
ſākimas;

31. Ir antras tamui yra lygus:
mylē sawo artimā, kaip pats sa
wē. Uziēra ſitto didēno priſāki
mo, per ſittus.

32. Ir raſte moſitas tare jam:
Moſitojau, iš tiesdēs gēray atsa
ſiei; nēsa wienas Diewas yra,
ir niera ſitto per jt.

33. Ir tā pātī mylēti iš wiſdēs
ſirdiēs, iš wiſo umo, iš wiſdēs
duſiōs, ir iš wiſdēs ſylōs, ir
mylēti sawo artimā kaip sawē pā
ti, tai daugiaus yra už wiſas
dēginnimo apieras, ir už wiſas
apieras.

34. Bet Jēzus regēdams, anā
iſmintingay atſākiuſi, tare jam:
tu ne toly eſi nūg Diewo karaly
stēs. Ir ney viens ne dryso jt
tolaus klāuſti.

35. Ir Jēzus atsaſydams tare,
moſindams bažnyczoj: kaip sa
fo raſte moſiti, Kriſtu eſantē
Dowido ſunu?

36. Bet jis, Dowids, per ſwens
tā Dwāſē safo: *Wieſpats safe
mano

mano Wiešpaczui: sēstis po mano dēšinēs, Folej padēsu neprietelus tawo sūlelu tawo Fojū.

* Ps. 110, 1.

37. Cze juē Dowids jē wadinn sawo Wiešpatē, faipo taigi jis yra jo sunus? Ir daug žmoniū rods jē girdėjo.

38. Ir jis mokindams jūs, tare jiems: saugokitės nūg raštē; mo: kitū, kurrie ilgais rubais dēwē, ir nor ant turgaus swēikīnami buti;

39. Ir mēlīj sedėti wyprāusosa wietosa šuilēsa, ir už stalo czēsniša.

40. Jie praryja našlū namus, ir safoš ilgias maldas meldžā. Jiems bus jo didēsniš pražuddimas.

41. Ir Jėzus pasisėdēs ties bažnyczōs; skrynę regėjo; faipo žmones pinnigus idėjo i bažny: czōs; skrynę. Ir daug bagotujū daug idėjo.

42. Ir atėjusi wiena našle pas wargusi, idėjo du jūdikiū, tūdu padāro wienę pinnigēli.

43. Ir pawadinņes sawo mo: kitinus tare jiems: iš tiešōs sačau jums, šī pawārgusi našle daugiaus idėjo i bažnyczōs; skrynę, už wissus, kurrie idėjo.

44. Uēsa jie wissī idėjo nūg ap: stummo sawo, alle šī nūg sawo ubbagystēs, wis kę turrėjo, wissā sawo išlaišimā, idėjo.

13. Pērskyrimas.

Apie išpuštijimą Jeruzalēs, ir swietō galā.

Ir jam išeinant iš bažnyczōs, safe jam wiens jo mo: kitinū: Mo: kitojau, weizdēk, Fokie tai ašmenys, ir Fokia tai budawōne yra.

2. Ir Jėzus atsačydams tare jam: begu matai šittā wissā didę budawonę? ney ašmū ant ašmens liks ne išgrāntas.

3. Ir sēdiat jamui ant allywū Fālno ties bažnyczōs, Flāuse jē

skyrū Pētras, ir Jofubas, ir Jō: nas ir Endrėjus:

4. Pasakę mums, kadde tai bus? ir Foks bus žēnklas kadde: tai wis turrēs nusidūti?

5. Jėzus atsačydams jiems, prādėjo sakyti: dabōkities, kad: kas jus ne suflastotu.

6. Uēsa daug ateis mano war: dan, sačydami: aš esmi Kristus, ir daugumā suflastos.

7. Bet kad jūs išgirsite karus, ir šauksimus apie karus, tay neš: bijokit; nēs taip tur buti. Bet: dar ne yra gālo.

8. Sufils žmones prieš žmones, ir karalyste prieš karalystę, ir bus žēmēs; drebėjimai šēn ir tēn, ir bus bādai ir išgašczi. Tai bēdōs yra pradžia.

9. Bet jūs saugokities. Uēsa: jus padūs rōtai ir šuilēms, ir jus suplēs ir pas kunigāiškējus bey karalū nuwēs dēl manēs, luddi: mui ant jū.

10. Ir Ewangelia tur pirma apsakęta buti tarp wissū žmoniū.

11. Taigi kad jie jus wēs ir padūs, tay nesirūpikities, kę rei: šia jums kalbēti, ney pirma pasū misikities; bet kas jums tą pacę adynā bus dūta, kalbēkit; nēs jūs ne este, kurrie kalbate, bet šwen: ta Dwase.

12. Bet brolis padūs broli ant smertiēs, ir tėwas suns ir waišai stēngsis prieš gimdytojus, ir pa: dēs jūs užmušti.

13. Ir busite ne apšencziami wis: sū, dēl mano wardo. Bet kas ištri: wōs iškē gālo, tas bus išganytas.

14. Bet kad išwysite išpuštijimo bjaurybę, apsakęta * per prārakę Dangēlā, stowincę nereikiamoje wietoje, (tai šlaitas te išmāno,) tad, jey kas Judėjoje yra, te bēga ant Fālū;

* Dan. 9, 27.

15. Ir

15. Ir jey kas ant stogo yra, tas te ne nukūpa i butą, ir te ne įeina, kę gabėnti iš savo namų.

16. Ir kas ant lauko yra, tas te ne gryžta atgalos savo rubū atimti.

17. Bet bėda nėsčzoms ir žins danczoms tū czėsu.

18. Bet melkite, kad jums ne butu bėgti žiemoj.

19. Lėš bus toja dienosą tofie prispāudinmai, kokie iššolei ney bute ne buwo, nūg pradžos su twėrimū, kurrus Dievas sutwėres, ir kokiū ney bute ne bus.

20. Ir jey Wiešpats tas dienas ne butu patrumpingo, ney wiens žmogus ne butu išganetas; bet dėl išrinktųjų, kurrus jis išrinkto, patrumpino tas dienas.

21. Jergu tada kas jums tars: štai, czę yra Kristus, štai, ténay yra; tay ne wierkit.

22. Lėsa patikėšis netikri Kristus, ir netikri praraski, dāra žėklus ir stebklus, ašja sufla: stotu, jey gālint, ir išrinktusus.

23. Bet jus saugokitės. Štai, aš wis jums pirma sakiau.

24. Bet ant to czėso, po to prispādinmo, saule ir menū savo šwiesybę pames;

25. Ir zwaigždes nūg dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes juddisia.

26. Ir tad jie iškūys žmogaus Sunu atenti dėbesiša, su dide šiprybe ir šlowe;

27. Ir tada jis sūs savo angelus, ir surinks savo išrinktusus, nūg keturū wėju, nūg žėmės krašto, iš krašto dangaus.

28. Lūg pygū: mēdzio mokėties prilyginimą, jo šakoms jau sprogsiant, ir lapoms atstrandant, numenote, wāsarą artinantis.

29. Taiwo ir jis maldami tai nusidūdant, žinnotite, tai arti esant.

30. Iš tiesos sakau jums: ne sugaiš ta gimmine, iš tam wissam nusidūdant.

31. Dangus ir žėmę sugaiš; bet mano žodžei ne sugaiš.

32. Bet tą dieną ir adyną ne žinno nieks, ney angelai danguje, ney Sunus, bet tik tay wiens Lėwas.

33. Dabokitės, buddėkite, ir melkite; nēsa ne žinnote, kad da czėas yra.

34. Lygei kaip žmogus, kuro toly kelādamas, palikto savo namus, ir wāle dawo savo bernams, kornam jo darbą, ir wartininfui prisake, kad buddėtu:

35. Taygi buddėkite, (nēsa ne žinnote, kada namū Wiešpatis ateis; ar ateis wāfare, ar nakties widdurije, ar gaidgystėje, ar rytą mēraq.)

36. Kad ne ateidamas staigey, rąstu jus be mieganczus.

37. Ir kę aš jums sakau, tai sakau wissimas: buddėkit.

14. Pėrtėrimas.

Kristaus mōstijin, koma darje ir Petrus usienamas.

S Ir po dwėjū dienū buwo welyi kōs, ir dienos nerāugintōs dūnōs. Ir wytrāusī kunigai bey rąste mēfiti jėškojo, kaip ji Eys trey sugāwę, nužawintu.

2. Bet jie tare: minnau ne ant šwentės, kad maistaz ne rąstus tarp žmonū.

3. Ir Jėzui ēsant Betanioje, namūse Simono raupoto, ir už stālo sėdint, atėjo motetishe, turinti šitę nemaisytą ir kaptānu hardo wāndenimi, ir ji sukālusi šitę. užlėjo tą ant jo galwōs.

4. Tay kelli buwo, tie pyfterėjo tarydami: kamgi tas pūstijimas?

5. Butu galėję tą wādent už dangiaus, kaip už tris šimtus

21 L. 18

gragas

grāšus pardūti, ir tai ubbagams dūti. Ir murmējo ant jēsa.

6. Bet Jēzus tare: dūkite jei pašāju, kodel jē randinnate? Ji tiktay gēray man padāre.

7. Ubagus wissadōs turrit pas sawē, ir kad norite, gālit jiems gēr dartyti; bet manē ne turrit wissadōs.

8. Ji dāre, kē galējo; ji pastu binno mano kunā pamōstīti ant mano palāidojimo.

9. Jē tiesdōs sakau jums: kur sakoma bus šitta ewangelia per wissā swietā, cze ir sakoma bus ant jēs paminklo, kē ji dabar dāruš.

10. Ir Judošus Jēkariotas, wienas iē dwylīdōs, nuējo pas wyrāusus kunigus, kad jē iēdūtu.

11. Tai anie iēgirdē pradžuggo ir pažadējo jam pinnigū dūti. Ir jis jēškojo, kaip jē tropnay iēdūtu.

12. Ir pirmā dienā nerāugintōs dūnōs, kaip welykū awinēli apierawojo, sake jam jo moštīnei: kur nori, kad mes nuējē pagatāwutumbim, kad welykū awinēli wālgitumbēi?

13. Ir jis nusunte dy sawo moštīnū, ir tare jiem dwiem: eikita i miestā, ir sutiks juddu žmogus, nēšqs izbōnāwandens, tā sekkita.

14. Ir kur jis teiš, cze tarškita gaspadorui: Moštītojis taw sašy: din, kur yra gaspāda, kur aš galēczau welykū: awinēli wālgiti su sawo moštīneis?

15. Ir jis parodis jum didele swetliczā iēklotā ir pagatāwitā; cze nume pagatāwīkita.

16. Ir pasuntīnei iēšējē atējo i miestā, ir rado kaip jiem dwiem burwō sašēs, ir pagatāwījo welykū: awinēli.

17. Bet ant wākaro atējo jis su tais dwylīka.

18. Ir jiems uš stālo sēdint, ir walgant, tare Jēzus: iē tiesdōs sakau jums, wiens jūšū, kurs su manimi wālgō, iēdūs manē.

19. Ir anie nusišmūtījē tare jam po šits šittā: argi aš esmi: ir antras: argi aš esmi?

20. Jis atsašydamis tare jēma: wiens iē dwylīdōs, kursai su manimi i bludā dāžō.

21. Tueit tiesa žmogaus sunus, kaipo apie jē parašyta; bet bēda tam žmogui, per kuri žmogaus sunus iēdūdams bus! Geraus butu tam žmogui, kad niekadōs ne butu gimmes.

22. Ir jiems be wālgant, ime Jēzus dūnā, dēkawojo, lāuze ir dawe jiems, sašydamis: imkit, wālgīkit, tai esti mano kunas.

23. Ir ēmēs šylīkē, padēkawōjo ir dawe jiems tā, ir jie wīši iē to gēre.

24. Ir tare jiems: tai yra mano kraujas naujo testamento, kursai praliejamas uš daugel.

25. Jē tiesdōs sakau jums: aš daugiaus ne gērsu waisaus wyna mēdzio, iēfi anōs dienōs, kad gērsu tā naujā karalystēje Diwo.

26. Ir paglodojē laupšēs: giesmē, iēšējo jie pas allywū: kālīnā.

27. Ir Jēzus tare jiems: jās wīši šē nakti, manimi pasipīktīs site. Tēša parašyta yra: * aš iētiēsu ganytoji, ir awys iēšīklais dys.

* Jaf. 13, 7.

28. Bet kēļs iē numirrusū, pirm jūšū eisu i Galilēz.

29. Bet Pētras tare jam: kad ir wīši pasipīktintu, aš taczau ne pasipīktinczu.

30. Ir Jēzus tare jam: iē tiesdōs sakau taw: šen dien, šē nakti, gaidzui dar ne du kartu pragydus, trīs kartus manēs ušigīst.

31. Bet

31. Bet jis dar tolaus kalbėjo: beje, kad ir su tavim' mirti turėčiau, ne norėčiau tavęs užginti. Taipojau ir visi kalbėjo.

32. Ir jie atėjo pas dvarą, Gersemane waddinamą. Ir jis tare savo mokitiniems: pasisėskite čy, ir nuėjęs pasimelsu.

33. Ir drauge ėmęs Petrą, ir Jozubą, ir Joną, pradėjo drebėti ir šelwartzauti.

34. Ir tare jiems: mano dušia smutna yra iškli smertiės; ezonay pajiliškė buddėkite.

35. Ir mauną tolaus nuėjęs, pūle ant žemės, meldamas, jey gálima butu. Kad pėreitu ta adyna,

36. Sakydams: Abba, mano Tėwe! wis tau yra gálima; atimk tą pyliką nūg manęs, taczau, ne kq aš, bet kq tu nori.

37. Ir atėjęs rado jūs bemieganczus. Ir tare Petru: Simone, ar miegi? ar ne gali ben wieną adyną buddėti?

38. Buddėkit ir melškities, kad ne leitumbit i pagundimą; Dwāse yra noringa, bet funas silpnas.

39. Ir wėl nuėjęs meldėsi, tus paczus zodzus kalbėdams.

40. Ir sugryžęs rado jūs wėl bemieganczus, (nėsa jū klys pilnos buwo miego) ir ne žinnojo, kq jam atsakytu.

41. Ir atėjęs trėczą kartą tare jiems: aš! argi dabar miegosite ir iljėsities? gana, adyna atėjo. Sztay, žmogaus sunus padūdams yra i griekiniškū rankas.

42. Kėlkities, eikim; štay, pas kėli mano išdawėjas.

43. Ir tūjais, jam dar bekalbant, atėjo Judosus wiens iš anū dwylika, ir su jūmi didis pulkas, su kardais, ir su kėrtimis, nū wyrāusujū funigū ir wyrėsnujū.

44. Ir išdawėjas buwo jiems ženkla dawes, sakydams: kurri aš

pabuczūsu, tas tikras; tą sugāwę wėskite sargey.

45. Ir atėjęs tūjais jį priėjo, itare jam: Mošitojau! Mošitojau! ir pabuczawo jį.

46. Bet anie jį rankomis nūtwėrę sugāwė.

47. Bet wiens tū, kurrie pas kėli stowėjo, ištrėukęs sawo kardą iškli wyrāusojū funigū betnq, ir nukirto jį anš.

48. Ir Jėzus atsakydams tare jiems: jūs iškėjote kaip ant kofio razbėiniškū, su kardais ir kėrtimis manę sugāuti.

49. Aš kas dieną pas jus bažnyčioje buwau, ir mokinnau, ir jūs manęs ne gāudėte. Bet kad raštas išsipilditu,

50. Ir visi mokitinei jį palikę pabėgo

51. Ir buwo wiens janniškėitis, tas sėkė jį, tas buwo drobe apwilktas ant nūgo funo, ir tą sugāwo janniškėiczi.

52. Bet jis palikęs drobę, nūgas nūg jū pabėgo.

53. Ir jie nuwėde Jėzu pas wyrāusajū wylkupą, kur susiję buwo visi wyrāusieji funigai, ir wyrėsnieji, ir rastemofiti.

54. Bet Petras iš tolo jį sėkė, iškli i paloczū wyrāusojū wylkupo; ir ežė budams sėdėjo su tarnais, besšildidamas prie ugniės.

55. Bet wyrāusleii funigai, ir visi rotponieji jėkkojo luddimą prieš Jėzu, kad jam galą darytu; ir nieko ne rado.

56. Daug luddijo neteisėy prieš jį, bet jū luddijimai ne sutare.

57. Ir Pitti atšiklę neteisėy luddijo prieš jį, sakydami:

58. Mes girdėjome jį kalbanti: aš noru bažnyčią rankomis padarytą suardyti, ir i tris dienas Pittą pašurti, kurri ne rankomis pašurta.

59. Bet jū luddiſimas dar ne ſutare.

60. Ir wyrāſas wyſtupas kēlis tarp jū, klāuſe Jēzu, tarydams: argi nieko ne atſakai ant to, ka tie luddija priēš tawę?

61. Bet jis tylējo, ir nieko ne atſaſe. Tay jē wēl klāuſe wyrāſas wyſtupas, jam ſaſydamis: ar tu eſi Kriſtus, Sunus ano paſlo, wintojo?

62. Bet Jēzus tare: Aš eſmi. Ir jās regeſite žmogaus ſunu ſedinti po deſinēs rankōs ſtiprybēs ir ateinanti ſu dangaus debesimis.

63. Tay wyrāſas wyſtupas ſudrāſkēs ſawo rubus tare: Egi be reikia mums dangiaus luddi: ninkū?

64. Girdėjote tą Diemo: bluznijima. Kas jums rēgiſi: bet jie wiſſi jē atſadijo, jē wertą eſanti ſmertiēs.

65. Tay pradėjo kelli t jē ſpiāu: diti ir uždengrijo wēidą, ir kumſi: zomis muſti, ir jam ſaſyti: prāraſant mums. Ir bernai iſ: tiſko jē i wēidą.

66. Ir Pētras buwo ſemay pa: lōczuje. Tay arėjo wyrāuſojo wy: ſupo mergū wiena;

67. Ir iſwyduſi Pētrą beſigil: danti, paſutėjusi t jē tare: ir tu taipjau buwai ſu Jēzumi iſ: Nazaret.

68. Bet jis uſſigyne, tarydams: aš jo ne pažystu neygi ſinnau, ka tu ſalbi. Ir iſėjo lauſan i pry: āngi, ir gaidys pragydo.

69. Ir merga iſwyduſi jē wēl: pradėjo ſaſyt cze priſtowintiems: tas viens pra tujū.

70. Ir jis wēl uſſigyne. Ir po: mažōs walandōs wēl ſaſe Pētrui: tic, kurrie cze priſtowėjo: iſ tie: ſōs tu eſi tujū wiens, nēja tu eſi Galilėiſkis, ir tawo ſalba: toſiajau pra.

71. Bet jis pradėjo kēltis ir bāžitis: aš ne pažystu to žmo: gaus, apie kurri ſalbate.

72. Ir gaidys antrą kartą pra: gydo. Tay atſiminne Pētras ano: žodžio, kurri Jēzus jam ſalbėjo: gaidzui dar ne du kartū pragydu, tu tris kartus manęs uſſigži. Ir jis pradėjo werkti.

15. Pērkrymas.

Kriſtaus lentejimas, ſmertis ir palaido: jimas.

Ir tūlaus, rytą mētą, wyrāuſi: ſunigai ſudūme ſu wyrāuſeis ir raſte: moſitais; priegtam ir wiſſi rōtponci, ir ſuribę Jēzu nuwēde jē, ir padawe Pilotui.

2. Ir Pilotas jē klāuſe: ar tu eſi Žydū Karalus? bet jis atſaſy: dams tare jam: tu ſakai.

3. Ir wyrāuſi ſunigai didey jē kältino.

4. Bet Pilotas jē wēl klāuſe: ſaſydamis, ar nieko ne atſakai: ſtay, kaip didey tawę apſkundzia!

5. Bet Jēzus daugiaus nieko ne atſaſe, ašja ir Pilotas dywijon.

6. Bet paprātes buwo jiems per welykū: ſwentę wieną kältini: iſlėiſti. Kurrio jie norėjo.

7. Bet buwo wiens, Barraboi: ſus wadinname, ſugāutas ſu maiſtiniſkais, kurrie maiſte raz: bāju buwo padarę.

8. Ir uſėjo žmones praſe, kad darytu, kaip darvdawo.

9. Bet Pilotas jiems atſaſe: ar norit, kad jums Žydū Karalū iſ: lėiſczau?

10. Lėes ſinnojo, wyrāuſus ku: nigus jē iſ pawydoa iſdāwus.

11. Bet wyrāuſi ſunigai paſuſe žmones, kad jiems geraus Barra: boſu iſlėiſtu.

12. Bet Pilotas wēl atſaſydamis tare jiems: Egi norit, kad aš da: ryczau tam, kurri wadinmate Žydū: Karalumi?

13. Jie

13. Jie wēl šauke: nušryja: wof jī.

14. Bet Pilotas tare jiems: Egi jis pīsto padāre? bet jie dar jo daugiaus šauke: nušryjawof jī.

15. Bet Pilotas norēdams žmo: nēms itīsti, išlēido jiems Barrabasu; ir Jēzu jiems padāve, kad butu nuplaštas ir nušryjawotas.

16. Bet žalnerei iwēde jī i šūdo: butā, ir šuwadinno wišā pulkā.

17. Ir apsaute jī purpura, ir nupynę eršfēcū wainiškā, jam uždėjo.

18. Ir pradėjo jī swēikinti: swēiks, Žydū karālau!

19. Ir muše jo gālwa nendre, ir spjāude i jī, ir parsīklaupę mel: dēsi jo.

20. O kaip jī buwo apjūškę, nu: saute jo purpurā, ir aprēde jī jo paties rubais, ir išwēde jī, kad jī nušryjawotu.

21. Ir primerte wienā pro šalī einanti, wardu Simonā iš Cyrenios, kurs nū laufo parėjo, (tėwā Aleksandro bey Xupo,) kad jam kryžū neštū.

22. Ir jie nuwēde jī ant wietos Golgota, tai musū žodzieis: la: won: galwū wieta.

23. Ir dāve jam myrtā su wynu gerti, ir jis ne priėme tai.

24. O kaip jī buwo nušryja: woję, dalijo jo rubus, mesdami ant jū burtā, kas kę gātu.

25. Ir buwo apie trėczā adynā, kaip jī kryjawojo.

26. Ir buwo wiršuj' per jī ras: šyta, ko jī Paltino, butent: Žydū karālus.

27. Ir nušryjawojo draug su jūmi du razbainiškā, wienā po de: šinīs, Pittā po fairės.

28. Tay išsipilde rāštās, kursai safo: Jis yra tarp piktadėjū parokūtas.

29. Ir kurtie pro šalīėjo, bluz: nišo jī, ir krtatdami sawo galwas, tare: ben gėdēkis, kaip gražey tu snardai bažnyczā, ir paturi: ję i tris dienas.

30. Pats dabar pasigēlbēk, ir nu: žengk nūg kryžaus.

31. Taipojau ir wyresnieji krus nīgai apjūškę jī tarp sawes, su rāste: mošitais, tarydami. Pittus jis gēlbėjo, ir pats sawę išgēlbēt ne gal.

32. Jey jis Kristus bey karālus iš Izraelo, tay jis dabar nū kry: žaus te nužengia, kad regētumbim ir tikėtumbim. Ir tūdu, kurrūdu su jūm buwo nušryjawotu, taipojau jī apjūškę.

33. Ir po kėstos adynos rādest: tamšybę per wišā žėnę, iškė dei: wintos adynos.

34. Ir apie demin:ā adynā Jē: zus šauke didzu balsu tarydams: Eli, Eli, lama zabaštani? tai yra musū žodzeis: mans Dieve, mans Dieve, kodėl manę prastojei?

35. Ir Pitti tēn stowėdami tai išgirdę safe: štay, tas Eliosu wadinna.

36. Tay bėgęs wiens pripilde kempinūt ušosu, ir užmōwęs ant nēndrės, girde jī sakydams: štay, žurėšim, bau ateis Eliosus, jē nuimti.

37. Bet Jėzus šaukdams didzu balsu, išlēido dwāšę.

38. Ir bažnyczos uždanga pusi: sau pėdrisko, nūg wiršaus iškė apaczos.

39. Bet žalnerū wyresnis, kursai cze stowėjo ties jūmi, regėdams, jī tokiu šauksmu dwāšę išlēidzeni: ti, safe: iš tiesos, tas žmogus Diewo sumis buwęs.

40. Buwo taipojau ir moteres czoncy, iš tolo tai žurinczos, tarp kurrū buwo Marya Madlyna, ir Marya;

Marya, mazojo Jozubo ir Jozepo môtina, ir Salome;

41. Kurros taipiau ji sêkė, jam dâr Galilėjoje êsant, ir jam tar: nâwo, ir daug fittû, kurros su jûmi nuėjusos buwo i Jeruzalę.

42. Ir wâkara, kadangi diena buwo prigatâwijimo, kura yra êwents wâkars pirm sabatôs,

43. Atêjęs Jozepas iš Arimatijos, wiežlibas reponis, kursai taipojau karalyšies Diemo lauke, tassai drâsinos, ir iêjęs pas Pilotą, prâkê Jêzaus lawoną.

44. Bet Pilotas dywijos, kad jau buwo numiręs, ir pawadinęs žalnêrû wyrêšniį klâusę jį: ar seney numiręs?

45. Ir ištyręs nûg žalnêrû wyrêšnoj, dâwê Jozepui lawoną.

46. Ir jis nupirkęs drobę, ir nušmęs jį, êsantë i drobę, ir pagulde jį i kâpą, tassai buwo iš ûlôs iškâltas; ir užtatto akmenį prie angôs kâpo.

47. Bet Marya Madlyna, ir Marya Jozes pazurijo, kur jis buwo padaras.

16. Pêrkrimas.

Upie Kristaus prisikêlimą, ir dangun žengimą.

(Evang. 1. êwent. Belslû.)

Ir sabatai pêtėjus, pirko Marya Madlyna, ir Marya Jozubo, ir Salome išeles gražey êwêpjan: ezes, kad atėjusos jį mostiti.

2. Ir labay anksti pirmoj die: noj sabatû, atêjo pas kâpą, sâu: lei užtênt.

3. Ir kâbêjo tarp sawęs: kas mums atris âfment nûg kâpo durrû.

4. Ir nužurêdamos tén iškwydo âfment atristą, nês buwo labay pîdis.

5. Ir iėjusos i kâpą iškwydo jau: niškaiti sêdinti po dešinês, apwilf: tą baltu rubu; ir jos nusigando.

6. Bet jis safe joms: ne nusigaskite; Jêzaus jâs jêklot iš Nazaret, nuêrvâworo; jis këlës, ir niera ezë; Blay wieta, kur jį padêję buwo.

7. Bet nuėjusos pasakytit jo moštiniems, ir Pêtrui, kad jis pirm jûsû nueis i Galilę, ténay jį matytite, kaip jums pasâkê.

8. Ir iėjusos wêikiey pabêgo nûg kâpo; nêsa apêmęs jas buwo drebėjimas ir iškastis, ir niekam nieko ne safe, nês bijôjos.]

9. Bet Jêzus iš numirusû këlës anksti pirmoje dienoje sabatôs pirmjâus pasirodê Maryai Madlynai, iš kurrôs septynis wêlnus buwo iškârtęs.

10. Ir ji nuėjusi apsafe tai tiems, kurie su jûmi budawo, kurie gedêjo ir werke.

11. Ir tie, iškirdę jį gywą êsanti, ir jai pasrodusi, ne wierijo.

12. Peram, dwiem iš jû einant, pasirodê Fittokiu wêidu, kaip ant lauko gô.

13. Ir tûdu taipiau nuėjusu apsafe tai Pittiems; bet ir tiem dwiem ne wierijo.

(Evang. 1. êen. dangun žengimmo.)

14. **P**askiaus, kaip anie Wienolis kâ už stâlo sêdêjo, pasirodê jis jiems, ir bârë jû netikêjimą ir širdiês kêtumimą, kad tiems ne buwo wieriję, kurie jį regêjo këlust.

15. Ir tare jiems: eikit i wissą swietą, ir sakytit ewangelią wissam sutwêrimui;

16. Kursai tik, ir pakristitas yra, tas bus iškanytas; bet kurs ne tik, tas bus prajudditas.

17. Bet jênklai, kurie sêks tûs, kurie tik, yra tie: mano warden wêlnus iškawys naujais liejuw: jeto kâbês,

18. Jai

18. Ģalcus prawars. Ir no|Falsējes, pašētas buwo t dangu,
rint po smertisko gērtu, jiems ir sed' po dešinēs Diemo.
nieka ne kēns. Ant liggonu 20. Bet jie išeje aplaše Diemo
jie rākas uždēs, ray jie ge|jodi wissosa šalisa. Ir Wiešpats
ryn eis. jiema padējo, ir jodi pastiprino

19. Ir Wiešpats, tai su jeis|šēkanczeis jēnflais.]

Ewangelia swento Lukšaus.

1. Pērtyrīmas.

Jono uģimmins ir kudihsst.

Sadangi daug apsieme, su-
rašyti tus nusidawimus,
kurie tarp musū tikfoi,

2. Kaip tai mums padawe tie,
kurie iš pradžos pātys tai regėjo,
ir tarnais jodžio buwo:

3. Ir māt geray rodēs, kad
taw, miels Teopile, aiskēy ir da:
wadnay rašyczau wislab, kaip iš
pradžios tikray pērtyrinėjau;

4. Kad tikrą dawādą to pamokšo
gāntumbēi, kurreme išmokitās esī.

5. Česē Erodo, karālaus Ju-
dēos buwo kunigs iš uredystēs
Abiošaus, wadinnamas Zakario:
šumi, ir jo pati iš duhterū Maro:
no, wardu Elzbēta.

6. Ir jūdu abu buwo teisū po
ašū Diemo, wāišēczodamu wiš:
šāse prisakimūse Diemo be nū:
tartiēs.

7. Ir jūdu ne turrējo waiķū,
nēsa Elzbēta buwo newaisinga, ir
buwo abu gēray pašēnusu.

8. Ir nusidawe, kaip jis flebo:
niškā urēdā pilnawojo po ašū
Diemo, česē sawo uredystēs,

9. Pagal budā fleboniškā, ir
kad jam pūlēš' rūkinti, iējo t bāž:
nycziā Wiešpatiēs.

10. Ir wissas žmonū pulkas
buwo louše, ir maldēš rūkinnū
mo: adynoje.

11. Bet pasirōde jam angēlas
Wiešpatiēs, stowis po dešinēs
wāšinnimo: alterans.

12. Ir Zakariošus jē išwydēs,
nusigando, ir baine apēme jē.

13. Bet angēlas jam tare: nesi-
bijošis, Zakariošau, nēs tawo
malda išklausyta, ir tawo pati
Elzbēta pagimdis taw sunu, tā
pramiš wardu Jonu.

14. Ir iš to turrēš dzaugsmā
bey linšmybē, ir daug dzaugsis
jo uģimminimo.

15. Nēs jis bus didis po ašū
Wiešpatlēs; wyno ir druto gēri:
mo jis ne gērs. Ir dar jymate
mōtinōs papilditas bus swenta
Dwase.

16. Ir daug waiķū Izraēlo jis
priwers Diemop', jū Wiešpatiesp',

17. Ir jis eis pirm jo dwasēje
ir galybēje Eliošaus, priwersti
širdis tēwū t waiķus, ir netik:
šinczus t išminti teisujū, pritais-
syti Wiešpaczui gatawus žmones.

18. Ir Zakariošus tare angēlui:
ant šo aš tai numanyšu? nēsa aš
šēns esmi, ir mano patti pašēno.

19. Angēlas atsačydams tare
jam: aš esmi Gabrielas, po ašū
Diemo stowis, ir sustas esmi su
tawimi pašēti, kad toštai taw
apsačyczau.

20. Ir štay, tu buš nebplys, ir
ne galēš pašēti, iēki tōs dienōs,
kurroje tai nusidūs, todēl, šā tu
mano jodzams ne wieriei, kurrie
tur išsipildit sawo čēsū.

21. Ir žmones lāuše Zakario:
šaus, ir dywīšos, kad taip ilgay
bāžnyczoj' uģtrušēo.

22. Ir

22. Ir išeidams ne galėjo su tavę. Todėl ir tas šventas iš tų
jeis kalbėti. Ir jie numinė, ir bėgė; węs gimęs, Dievo Sunumi bus
nyczoje regėjimą mātusi. Ir jis wadinamas.

23. Ir nusidawę, kaip cėšas jo urėdo pasibaigę, parėjo jis į savo
namus.

24. Ir po tų dienų Elzbita jo pati nėščia pastojo, ir pasilėpė
penkis mėnesis, ir tare:

25. Tai po man Wiešpats dare tosa dienos, Furroša jis manę
tzwelgę, atimdams mano gėdą tarp žmonių mūsų manę.

26. Ir bėgtame mėnesiye angelas Gabrielas Dievo jūstas buwo
į miestą Galileos, wadinamą Nazaret,

27. Prie wienos mergos, Furri buwo suderėta wvru, wardu Jo-
zėpu, iš giminės Dowėdo, ir wardas tōs mergos buwo Marya.

28. Ir tējės angelas prie jos Elzbita piūna pastojo šventės
tare: šweika, tu malonės pilna, Wiešpats su tawimi, tu pėrzeg-
nota tarp moterų.

29. Bet ji išwėdusi jį, nusigan- do iš jo kalbės, dumodama: Koks
tai swėikinnimas?

30. Ir angelas tare jei: nesibijėkis Marya, nėja tu radai malonę pas Diewą.

31. Sztay, tu nėščia busi žy- wate, ir pagimdysi sunu, ir prae-
misi jį wardu Jėzumi.

32. Tas bus didis, ir sunumi Aukščiausiojo wadinamas; ir Do-
nas Dievas dūs jam sėstą Dowėdo, jo tėwo;

33. Ir bus Faralumi ant na- mų Jofubo amžinay, ir jo ka-
ralystės ne bus gėlo.

34. Tay tare Marya angelui: Kaip tai nusidūs, kadangi ne jokio
wyro nesižināu?

35. Angelas atsakydam's tare
jei: šwenta Dwāse ateis ant tawęs, ir stiprybe Aukščiausiojo apdengs

36. Ir štay, Elzbita tawo gen-
tėine taipojau nėščia pra sunumi,
sawo tenatwėje, ir dabar jau yra
jei bėstas mėnų, Furri šėlbjama,
newaisinga šanti.

37. Nėš prie Dievo ney wienas
dāiktas ne esti negalims.

38. Bet Marya tare: štay, aš
esmi tarnaitė Wiešpaties, te nu-
stūda man kaip tu šakiei. Ir an-
gelas atėjo nū jos.

39. Bet Marya kėlusi tosa die-
noia, nuėjo į kubrey per kėlnus į
miestą Judo.

40. Ir atėjo į namus Zakario-
šaus, ir paswėikino Elzbitą.

41. Ir nusidawę, kaip išgirdo
Elzbita swėikinnimą Maryos, šoki-
terėjo kėdikis jos žyware. Ir
Elzbita piūna pastojo šventės
Dwāses.

42. Ir prašukko didzu balsu,
bey tare: pėrzegnota tu esi tarp
moterų, ir pėrzegnotas walis
tawo žywato.

43. Ir iš Fur man tai randas,
kad mōtina mano Wiešpaties pas-
manę ateit?

44. Sztay, kaip aš balsą tawo
swėikinnimo girdėjau, šokterėjo
su dzaugsmu kėdikis mano žyware.

45. Ir, aš išganyta tu esi, Fur-
ri tu tikėjei; nėš išspildis, kas
taw sakyta nū Wiešpaties.

46. Ir Marya tare: mano du-
šia pagarbinna Wiešpati,

47. Ir mano dwāse linksmiñasi
Diewu mano Išganytoju.

48. Nėš jis paweizdėjo ant pa-
karnystės sawo tarnaitės; štay,
dabar manę išganytą šauks wissū
waišū waiškai.

49. Nėš padėre man didzus
dāiktus, Fura manus, ir Furrio
wardas šwentas yra.

50. Ir

50. Ir jo mielaširdingyste par
tenk wissaday, nū gimminēs ī
gimminēs ant tū, Eurie jo bijosi.

51. Jis daro stiprybę sawo pē
timi, ir īšbarsto pasīdīdžūjanczus
sawo širdiēs dūmoje.

52. Jis nustumja splingūsus nū
sōsto, ir īškēl pakarnūsus.

53. Jis alkstanczus papildo tur
tais, ir bagōtus tušczus paliekt.

54. Jis atsimena sawo mielašir
dingystēs, ir pagēlbtī sawo tarnui
Izraelui.

55. Kaip jis kalbējs esti musū
tēwams, Abraomui ir jo waikams
amžinay.

56. Ir Marya pasilikko prie jōs
per trīs mēnesus, potam ji wēl
sugryžo ī sawo namus.

57. Ir Elzbētai īšspilde czēsas
kad pagimditu; ir ji pagimde sunu.

58. Ir jōs kaimynai ir gentys
īkārdo, kad Wiešpats didē miela
širdingyste jei ībrodēs, ir dzau
gieši ju je.

59. Ir nusīdawe ašmoje dienoje
atējo jie appjaustiti waikēl, ir
pramine ji wardu sawo tēwo
Zakariošumi.

60. Bet jo mōtina atsačydama
tare: nieko budu, bet tur Jonu
wadinnamas buti.

61. Ir jie tare jei: juē niera ney
wieno tawo gimminēj, tū wardu
wadinnamo.

62. Ir jie mērke jo tēwui, Kaip
jis ji norētu praminti.

63. Ir jis prāše toblyczēlē, rāše
ir tare: Jonas yra jo wardas.
Ir jie stebėjosi wissi.

64. Ir tūjan atšwēre jo burna
ir liežuwis, ir kalbējo, ir gārbino
Diewą.

65. Ir atējo bāime ant wissū
kaimynū; ir tas nusīdāwimas ī
šreikše ant wissū Judēos kālū.

66. Ir wissi tai girdēdami dējo
tai ī širdī, tarydami: kq mišlji,

kas bus īš to waikēlio? nēsa ran
ka Wiešpatiēs buwo su jūmi.

67. Ir Zakariošus jo tēwas pil
nas pastōjo šwentōs Dwasēs, ir
praračāmo tarydams:

68. Pašlowinams t' essie Wieš
pats, Izraelo Diewas, nēs jis
atlanke ir atpirko sawo žmones.

69. Ir attiese mums rāgą ī
gānimo namūse Dawido, sawo
tarno:

70. Kaip jis pirm to kalbējs
per burną sawo šwentū praračū;

71. Kad mus īšgēlbētu nū musū
neprietelū, ir īš rankū tū, Euri
rie mus ne apšercia,

72. Ir mielaširdingyste parō
ditu musū tēwams, ir atsimintu
sawo šwento derėjimo,

73. Ir prysēgōs, Eurre jis sa
kēs esti Abraomui, musū tēwui,
mums dūti:

74. Kad mes īš rankū sawo ne
prietelū īšgēlbēti jam tarnāutums
bim be bāimēs per wissą sawo
amžią,

75. Šwentybēje ir teisybēje jam
itinfanczoje.

76. Ir tu, waikēli! praraču
Aušēcāusojo busi wadinnamas, nēs
eisi pirm Wiešpatiēs, kad kēlq
jam taisytumbei,

77. Ir dūtumbei īšganimo pas
zinninq jo žmonēms, Eursai yra
atlēidime griekū,

78. Per širdingą mielaširdin
gyste musū Diewo, per Eurre at
lanke mus užtekkėjimas īš auš
tybēs, Mal. 4, 2.

79. Kad pasirōditu tiems, Euri
rie sēd tamsybēje ir šešēlije smers
tiēs, ir freiptu musū kōjas ant pa
kājans kēlo.

80. Ir waikēlis āngo ir stipri
nosi Dwasēje, ir buwo pāš
czoje, īškilol jis pasirōde žmo
nēms Izraelo.

2. Pērstyrimas.

Kristaus uģgimminas, ir atnešims i baznīcā.

(Evang. 1. dienoje sm. Kalēdā.)

Bet nušdawe tosa dienosa, kad prisāfims išejo nūg Ciecoraus Augusto, kad parašomas butu wissas swietas.

2. Ir tas parašims buwo pirmjāusas, ir nušdawe, kaip Cyrēnius Syrioj' waldonas buwo.

3. Ir ējo wissi pasirašydint, Rožnas i sawo miestā.

4. Tay pasifēle taipojau ir Jozepas i Galilēds, iš miesto Nazaret i Žydū; jēme, i miestā Dowido, wadinnamā Betlēem; todēl, kadangi jis buwo iš namū ir iš gimminēs Dowido,

5. Pasirašydint su Marya sawa padēta moterimi, ta buwo nēšcia.

6. Ir jiem dwiem tēn ēsant, išspilde cēšas, kad paginditu.

7. Ir ji pagimde sawo sunu pirmgimmi, ir suwyste jī wisty: Flais, ir pagulde jī i prāfartā, nēs ne turrējo ruimo gaspādoje.

8. Ir buwo kerdzei toj' šalij' ant lauķo prie gārdū, tie sergējo nāktije sawo kaimenē.

9. Ir štay, angēlas Wiešpatiēs atējo pas jūs, ir šlowe Wiešpatiēs apšwiete jūs, ir jie nušigando didzu išgāsczu.

10. Ir anaklās tare jiem: nesu bijotities! štay, apsaķan jums didi dzaugsmā, kurs nušidūs wišiem jmonēms,

11. Lēs uģgimme jums šē dienā Jēganytojis, kurs yca Kristus, Wiešpats mieste Dowido.

12. Ir tai jums bus ženēlas: jūs rāsite kudiķi suwystitā ir gulinti prāfarte.

13. Ir tūjais rādos prie to angēlo daugybe dangaus pulkā, laupšinnanczū Diewā ir taranczū:

14. Garbe t'essi Diewui auštybēj', pašājus ant zēmēs, ir jmonēms pašmēgiminas.]

(Em. 2. dien. sm. Kalēdā.)

15. **I**r nušdawe, kaip angēlai nū jū dangun zenge, kerdzei kalbējo tarp sawes: eikim dabar i Betlēem, ir dabōkimies to nušdāwimo, kurs tēn tiffos, kurs i mums Wiešpats aprēiķe.

16. Ir jie atējo šubrey, ir rādo Maryā ir Jozepā, priegtam kudiķi prāfarte begullinti.

17. Ir kaip tai buwo regēje, išplātino tai, kas jiem sakyta buwo apie tā waifēli.

18. Ir wissi tai girdēdami nušstebējo to, ka kerdzei jiem buwo apsaķe.

19. Bet Marya palaiķe wissus tus žodzus, ir apdumojo jūs sawo širdije.

20. Ir kerdzei sugryžo, gārbindami ir laupšindami Diewā, uģwis, ka jie girdējo ir regējo, kaip jiem sakyta buwo.

(Evang. dien. naujo mēto.)

21. **I**r kaip išspilde aštūnos diešnos, jeib appjāustamas butu waifēlis, tay prāmine jī wardu Jēzumi, kūmi pramintas buwo nūg angēlo, pirm ne kaip motinōs jywate prāšdējo.]

22. Ir kaip išspilde dienas jōs apczystijimo, pagal žoķanā Moizēšaus, atneķe jī i Jeruzalē, kad jī pastatytu Wiešpaczui;

23. Kaip parašyta yca žoķane Wiešpatiēs: * Fieķ wiens patinēlis pirm uģgemās, tur buti šwens tas Wiešpaczui; * 2 M. 13, 2.

24. Ir kad dūtu apierā, kaip prisaķyta žoķane Wiešpatiēs: porā kurlēlū, arba dwējētā jāunū karmēlū.

25. Ir štay, buwo jmogus Jeruzalēje, wardu Simēons, ir tas pats

pats žmogus buvo teisus, ir Dievo bijęs, laukias palinkšminiojimo Izraelo. Ir šventa Dvasė buvo jeme.

26. Ir būvo jam šventos Dvasės pažadėta, kad jis smerti ne regės, pirm ne kaip jis išvytu Kristu Viešpaties.

27. Ir Dvasės paragintas atėjo į bažnyčią. Ir kaip gimdytojai vaikėli Jėzu į bažnyčią atnešė, jeib už jį darytu pagal pajunkimą žokano:

28. Tą jis ėmė jį ant savo rankų, ir gėrbino Dievą, ir tare:

29. Viešpatie, dabar leidi savo tarną pašauje eiti, kaip tu esi sakęs.

30. Ties mano akys regėjo tavo išganytoji,

31. Kuris tu pagatavijei po akių visų žmonių,

32. Šviesybe * ant apšvietimo mo pagonų, ir ant garbės savo žmonių Izraelo.

* Jėz. 42, 6.

(Frang. nedėl. po Kalėdn.)

33. Ir jo tėvas bey mótina šėbėjosi to, kas apie jį sakęta buvo.

34. Ir Simėonas pėržegnojo jūs, ir tare Maryai jo mótinai: štai, tas státoms yra pūlimui ir prišėlimui daugii Izraelė, ir ženkliui, kurram priektarčus.

35. Ir kėrdas pėreis per tavo dušią, jeib butu aprėišėiamos daug širdžių dumas.

36. Ir būvo prarakėne, Anna, dukte Panuėlo, iš gimminės Ušer, didėy pašėnusi; ta su savo vyru septynis metus buvo gywėnusi, po savo mergystės,

37. Ir potām našlė pašilėkusi, astūnis dėšintis ir feturū mėtū; ji n' atstojo iš bažnyčios, ir šluo žijo Dievui su pašniškėwimu ir su maldomis dieną bey nakti.

38. Ta pati taipojau atėjusi tą pačę adyną, gėrbino Viešpatį, ir šakė apie jį wišiams tiems, kurie laukė atpirkimo Jeruzalėj'.

39. Ir kaip wis būvo atlikę pagal žokaną Viešpaties wėl sugryžo į Galilėą, į savo miestą Nazaret.

40. Bet vaikėlis žugo ir stipriai nosi Dvasėje, pilnas išmintiės, ir malone Diewa buvo jemme.]

(Ev. 1. ned. po Išminting. Šv.)

41. Ir jo gimdytojai ėjo pas mėsą į Jeruzalę, ant welys kų šventės.

42. Ir jam dwylėka mėtū suslaukus, ėjo jūdū į Jeruzalę, pagal pajunkimą šventės.

43. Ir kaip tos dienos pašbaisge, ir jūdū wėl sugryžo pašilėko vaikėlis Jėzus Jeruzalėje. Ir jo gimdytojai tai ne žinnojo,

44. Bet mišlijo jį tarp draugų esantį, ir ėjo dienōs kėlą, ir jėškojo jį tarp gencų ir pažystamų.

45. Ir jį ne rāsdamu wėl sugryžo į Jeruzalę, jėškōdamu jo.

46. Ir nusidāwe po trijų dienų, rādo jį bažnyčioje sėdinti, widduj' tarp mošitojų, kad jū kause, ir jūs kause,

47. Ir wiši, kurie jį girdėjo, šebėjosi jo išmintiės, ir jo atsėkimū.

48. Ir jį pamātę, šebėjosi; ir jo mótina tare jam: mans sunau, kam tu mum dwiem tai padarei? štai, tavo tėvas ir aš šaudzey tamę jėškōjowa.

49. Ir jis tare jiems dwiem: kas gi yra, ką manę jėškōjota? ar ne žinnota, kad aš turru buti tame, kas mano tėwo yra?

50. Bet jūdū ne išmane tą žodi, kuri jis jiems sakė.

51. Ir jis nuėjes su jeis atėjo į miestą Nazaret, ir buvo jiems dviem pažįstus. O jo motina palaikė wissus tus žodžius savo širdyje.

52. Ir Jėzus tārpe išmintije, augimine, bey maloneje prie Dievo ir žmonų.]

3. Pėrsikrymas.

Jono kėjonis, Keistaus krikėtas ir gim. minės eile.

Penkiolikame mete waldonytės Cėcoraus Liberiofėaus, Paniskui Pilotui wieteninkui Judėos ėsant, ir Erodiui Kunigaiėėczui ant žėmės: Ketwirtaino Galileos. Pilippui jo broliui Kunigaiėėczui ant žėmės: Ketwirtaino Itureos, bey Trafonitės, Lyzaniui Kunigaiėėczui ar. Ketwirtaino Abjėlinės,

2. Ir Anofui bey Kaipofui wykėusam wyskupui ėsant, stojos žodis Wieėpatiės Jonui, Zakariofėaus sunui, pėėczoje.

3. Ir jis atėjo į wissas kalis aplink Jordana, apsakėdamis krikėstą prisiwertimmo, ant atėėdimmo griekų;

4. *Kaip raėyta pra Ewgyosa žodžių prėraėo Ezaiofėaus, tarami cziio: balsas šaukiancziio pėėczoje: pagatėwikite kėlę Wieėpaczui, ir tiesus darykite jo takus;

* Jėj. 40, 3.

5. Wissas daubas reik pėkufė: tinti ir wissus kalnus, ir wissas kaukaras pėėminti; kėžnas kėreiw: Felis tėinie į tiesumma ir wis kas kėpstota, te pawirst į lygų kėlę.

6. Ir wissas kunas iėwys Dievo Iėganytoji.

7. Tay tare jis žmonėms, kurre iėėjo jo krikėtydintis: jis angiiu weisse, kėgi rode jums iėwėngti busenti kėrėta?

8. Dabėfities, parėdikit tikrus waisus prisiwertimmo, ir ne

prasimanykit įkėyti: mes turim Abraoma tėwu. Tėes aė sakajums, gėl Diews Abrahamui iė kėlė akmenų waisus prikėlti.

9. Jau kėrwis mėdzams prikėkniės pridėtas. Kėžnas mėdia: ne gerū waisū nėėgas, pėkertams, ir į ugni imėtams.

10. Ir žmones kėluse ji, tarydami: ogi mes, kė darysim?

11. Jis atsakėdamas tare jiems: dwi sėrmegė turris, te dūdie ney wienės ne turrinczami; ir waiėgi turris, taipojau te daro.

12. Atėjo ir muitininkai arėė krikėtydint, tarydami jam: Mioti: tojau! kėgi mes darysim?

13. Jis tare jiems: ne prasėyi: kėite daugiaus, kėip wėlita.

14. Tay kėluse ji taipojau ir kalnėrei, tarydami: kėgi mes turim daryti? Ir jis tare jiems: ne darykite ney wienam prispėudimę ir neteisybę, ir te pėkanka jums jusū alga.

15. Bet žmonėms bedumojant, ir širdije sawo bemislijant apie Jonę, bau rassi jis ne butu Kristus;

16. Atėake Jonas ir tare wiss: aė krikėstijū jus wėndeni: mi; bet ateina drutėsnis uė mang, kurreio per mąžas esmi kurrejė dirželus arrikėti, tas jus su šwenta Dwėse ir su ugnimi krikėstis.

17. To rankoje yra wėtykė, ir jis kėlūs sawo kėojimma, ir surinkė kwiēczius į sawo kėlę, ir pelius sudėgis amėina ugnimi.

18. Ir dar daug kėtto graudėno ir praneėe žmonėms.

19. Bet Erodas Kunigaiėėris ant Ketwirtaino (Jydū: žėmės) jo pabėrts dėl Erodiadės sawo brolio paczės, ir wisso pikto, kė dāre Erodas,

20. Dėl to wisso apkėldino Jonę.

21. Ir

21. Ir nusidave, kaip wisti žmones krikštydinos, ir Jėzus taipojau buwo krikštitas, ir meli dēi, kad atsiwēre dangus.

22. Ir Szwenta Dwāsė nužengė ant jo pawēlėse kunikame, kaip parwēlis; ir balsas iji dangaus stojos taręs: Tu esi mano mielas Sūnus, tawimi es mēgstu.

23. Ir Jėzus istojo tris dēsimtę mētę, ir buwo laikoms per sūnu Jozėpo, kurs buwo sūnus Eli.

24. Tas buwo sūnus Matato, tas buwo sūnus Lewi, tas buwo sūnus Melfi, tas buwo sūnus Janno, tas buwo sūnus Jozėpo,

25. Tas buwo sūnus Mattatio, tas buwo sūnus Amoso, tas buwo sūnus Naum, tas buwo sūnus Eli, tas buwo sūnus Tangio,

26. Tas buwo sūnus Maato, tas buwo sūnus Mattatio, tas buwo sūnus Semejaus, tas buwo sūnus Jozėpo, tas buwo sūnus Judo,

27. Tas buwo sūnus Joanno, tas buwo sūnus Kėza, tas buwo sūnus Jorobabėlo, tas buwo sūnus Salatiėlo, tas buwo sūnus Mėri,

28. Tas buwo sūnus Melfi, tas buwo sūnus Addo, tas buwo sūnus Kozamo, tas buwo sūnus Elmodamo, tas buwo sūnus Erro,

29. Tas buwo sūnus Joze, tas buwo sūnus Eližero, tas buwo sūnus Jorėmo, tas buwo sūnus Matato, tas buwo sūnus Lewi,

30. Tas buwo sūnus Simeono, tas buwo sūnus Judo, tas buwo sūnus Jozėpo, tas buwo sūnus Jonano, tas buwo sūnus Eliafimo,

31. Tas buwo sūnus Melėjo, tas buwo sūnus Menamo, tas buwo sūnus Matatano, tas buwo sūnus Matano, tas buwo sūnus Dowido,

32. Tas buwo sūnus Jesse, tas buwo sūnus Obedo, tas buwo sūnus Boaso, tas buwo sūnus Schmono, tas buwo sūnus Naassono,

33. Tas buwo sūnus Aminadabo, tas buwo sūnus Aramo, tas buwo sūnus Eromo, tas buwo sūnus Parėzo, tas buwo sūnus Judo,

34. Tas buwo sūnus Jofubo, tas buwo sūnus Jzaoko, tas buwo sūnus Abraomo, tas buwo sūnus Taro, tas buwo sūnus Taro,

35. Tas buwo sūnus Saruko, tas buwo sūnus Kagaju, tas buwo sūnus Palėko, tas buwo sūnus Ebero, tas buwo sūnus Sala,

36. Tas buwo sūnus Rainano, tas buwo sūnus Arpakjado, tas buwo sūnus Sėmo, tas buwo sūnus Moės, tas buwo sūnus Lameko,

37. Tas buwo sūnus Metuzalės, tas buwo sūnus Enofo, tas buwo sūnus Jarėdo, tas buwo sūnus Malaleėlo, tas buwo sūnus Rainano.

38. Tas buwo sūnus Enofo, tas buwo sūnus Sėto, tas buwo sūnus Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pėrskyrimas.

Kristus gundinam's, Diewo jodi safo ir daro stebulius.

Bet Jėzus pilnas Dwāsės Szwen tošės sugryzo nū Jordano, ir nuwestas buwo i pāpczią nū Dwāsės.

2. Ir buwo Petures dēsimtis dienū wėlno gundomas, ir jis tofadienosanieko ne wālge; ir toms dienoms pėrėjus, isalko jis.

3. Bet wėlinas tare jam: jey esi Diewo Sūnus, tay sakyt tam skėmeni, kad i dūną pawirstu.

4. Ir Jėzus atsakydams tare jam, *parapyta yra: ne wienu dūna

dūna minta žmogus, bet Eožu žodzu Dievo. * 5. M. 8, 3.

5. Jėr wėlinas nuwėde jė ant aukšto kalno, ir rėde jam wissas Paralystes wissio swieto ant akių mirkėno,

6. Jėr tare jam: wissą tą maci tau dūsu ir jės šlowę; nės man yra padūta, ir aš jė dūmi, kam aš noru.

7. Jėygu dabar parsklaupęs manęs nori melstis, tay wissab tauo bus.

8. Jėzus jam atsakydams tare: atstoš nūg manęs, sėtone; parašyta yra: * tu Diewą, sawo Wiešpati turri gėrbinti, ir jam wienam tarnauti. * 5 M. 6, 13.

9. Jėr jis nuwėde jė į Jeruzalę, ir pastate jė ant wiršaus baznyčios, ir tare jam: jėy Diewo Sūnus esi, tay nusilėistis iš cze žemyn.

10. Nės parašyta yra: * jis prisakys sawo angelams apie tau, kad tau apsaugotu, * Ps. 91, 11.

11. Jėr ant rankų nešotu, kad sawo Eožą į akmenį ne itrenktumbei.

12. Jėzus atsakydams tare jam: sakyta yra: * tu Diewą, sawo Wiešpati, ne turri gunditi. * 5 M. 6, 16.

13. Jėr kaip wėlinas wissus tus gundimus pabaigęs buwo, atstojo jis nū jo Eožą walandą.

14. Jėr Jėzus sugryžo Dwafės mაცეje į Galilėą, ir tas garšas apie jė išėjo po wissas aplink esančias šalis.

15. Jėr jis mošino jū šuilėsa, ir wissi jė pagyre.

16. Jėr jis atėjo į Nazaret, kur užauginta buwo, ir iėjo į šuilę, kaip buwo papratęs, sabbatės dienoje, ir kėlė norėjo skaityti.

17. Tay pridawė jam knygas prarako Ezaiošaus. Jėr atwėręs tas knygas, rėdo tą wietą, * Euz parašyta buwo: * Jėz. 61, 1.

18. Dwafė Wiešpatiės yra ant manęs, todėl jis manę pamōstijo, ir sante apsakyti Ewangeliją parwargaliems, gyditi sušultas širdis, apsakyti apkaltiems išwalnijimą, ir akliems regėjimą, bey sudaužitiems wissą walnybę;

19. Jėr apsakyti meilingą mėtą Wiešpatiės.

20. Jėr užwėręs knygas, atdawė tas tarnui, ir sėdos. Jėr wissą sakys šuilėš dabojos jo.

21. Jėr jis pradėjo jiems sakyt: šė dieną išsipilde tas rāštas jūsu ausisa.

22. Jėr jie wissi dawė lūddimą apie jė, ir stebėjos brangū jo žodžū iš jo burnos išeinanczū, ir tare: ar tas ne Jozepo sūnus?

23. Jėr jis tare jiems: jūs berods man sakysite tą priekalbėt: liefo rau, gydiš pats sawę. Nės Eožius didžius dāiktus mes girdėjom Kapernaume nusidāwusius? daryk taip ir cze sawo tewiškėj.

24. Bet jis tare: iš tiesės sakau jums: ney wiens praraks mylims yra sawo tewiškėj.

25. Bet iš tiesės aš sakau jums: daug naślū buwo Izraėlije, czešė Eliošaus, kaip dangus užrakintas buwo tīs metas ir šėšis mėnesius, kad didis bādas buwo po wissą žėmę.

26. Jėr ne pas wieną ne buwo sunčiamas Eliošus, kaip tikr į Saręptą Židonū, prie wienos našlės.

27. Jėr daug raupsūtū buwo Izraėle czešė prarako Elifėšaus, ir ney wiens iš tū czystu pastojo, kaip tikray Naėmans iš Syrijos.

28. Jėr wissi, šuilėš esą, tai girdėdami apstūstāwo. 29. Jė

29. Jēzūs, ir ištūmē jē ištūmē, ir ušwēde jē ant wiršaus pālnu, kur buwo pafurtas jū miestās, kad jē žemyn nustumtu.

30. Bet jis tarp jū pērējo šalin.

31. Jē atējo i Kapernaumā, i miestā Galilēds, ir mošinno jūs sabbatū dienosa.

32. Jē jie stebējos jo pamošlu, nēs jo žodis buwo macnue.

33. Jē buwo žmogus šuilēje, neczystōs dwasēs wārginnams, tas šauke didzu balsu.

34. Tarydams: stowēš, kē mes turrim dārbo su tawim, Jēzau ištūmē? Tu atējei mus pagadinti, aš žinnau, kas tu esi, butent: šwentasīs Diewo.

35. Jē Jēzūs apdraude jē, tarydams: nutilk, ir išeik ištūmē jo. Jē wēlinas nubloške jē tarp jū, ir ištūmē ištūmē jo, ir ne dare jam ištūmē.

36. Jē baime apēme jūs wissus, ir kalbējo tarp sawēs tarydami: kas tai? Jis macnāy ir su galybe prisāko neczystoms dwasēs, ir jos išeik.

37. Jē garsas apie jē ištūmē po wissas wietas aplinkos šaliēs.

38. Jē jis atšikēles ištūmē šuilēs, ištūmē i namus Simonu. Jē Simonu ūšwe sunķey sirgo druggiu, ir jie melde jē uš jē.

39. Jē jis jē priējes prisāke druggiu, ir druggys jē pamete. Jē tū jaus jē pēlēš, ir tarnawo jiems.

40. Jē sāulei nusilēidus, wissie, kurrie liggonis turrējo, wissie: Fionis šlogomis apšunkintus, atwēde jūs pas jē. Jē jis ant kēš wieno ranķas uždēdams, pasweišinnos jūs.

41. Jē wēlnai išeidami ištūmē dauģiū, šauke ir tare: Tu esi Kristus, Diewo Sunus. Jē jis apdraude jūs, ir ne dare jiems kalbēti, nēs jie žinnojo, jē Kristu šfanti.

42. Bet praušus, ištūmē jis ištūmē pūstā wietā, ir žmones jēšējo jē, ir atējo pas jē, ir uštruffino jē, kad nū jū ne atstotu.

43. Bet jis tare jiems: aš turru ir šittiems miestams Ewangelig apšafyti apie paralyštē Diewo; nēs tam sustas esmi.

44. Jē jis šake Diewo žodi šuis lēša Galilēds.

5. Pērštyrimas.

Apie Pētro žwēje, taupišā, Matteašaus paradininnā, ir mošitinnā pāšnikawinnā.

(Em. 5. nedēl. po šw. Traicēš.)

Bet nusidawe, kad žmones pas jē weržēš, klaušyti Diewo žodzio ir jis stowējo pas mares Genezaret.

2. Jē regējo du laimu stowins cū pas mares; bet žwējei ištūmē plowe sawo tinklus.

3. Jējes i wienā laimā, kurs buwo Simonu, melde jē, kad mās žunā nū frāšto atstumtu. Jē pasišēdes mošinno žmones ištūmē laimā.

4. Jē šaip buwo palowēs kalbēti, tare Simonui: irkis i giluminnā, ir ištūmē sawo tinklus ant wāššmo.

5. Jē Simonas atšafydams tare jam: Mošitojau, mes per wissā nākti dirbē, nieko ne sugāwom; bet ant tawo žodzio tinklā ištūmē.

6. Jē šaip jie tai dāre, ušgrējo jie didē žunū daugybē; ir jū tinklas šutrāko.

7. Jē jie pamojo sawo draus gams, kurrie buwo antrame laimā, kad atēje jiems padētu trāufti. Jē jie atējo, ir pripilde abu laimu pilnu, taip, kad ir grinzdo.

8. Šaip tai Simonas Pētras regējo, pūle jis Jēzui i kielus, ir tare: Wiešpatie, išeik nū manēs aš esmi griešnas žmogus.

9. Jēša

9. Mēsa iſgastis buwo jē apēs mēs, ir wiſſus, Furrie ſu jūmi buwo, iſ to žumū: walfsmo, Fur: res podraugey buwo sugāwē;

10. Taipojau ir Jofubā bey Jonā ſunu du Žēbedējaus, Simo: no draugus. Ir Jēzus tare Si: monni: neſibijotis; nēs iſ ſio czēso tu žmones žwėjūſi.

11. Ir priſiyrę laiweis t Prāſ: tą, palikſo wis kę, ir ſēke jē.]

12. Ir nuſidāwe, jam wiename mieste ēſant ſtay, wurs buwo pilnas raupſū. tas Jēzu iſwydēs, parpūle ant ſawo wēido, ir praſe jē, tarydams: Wieſpatie, jey nori, gali manę apczyſtiti.

13. Ir jis iſtiesęs ranķą, pā: Prutino jē, tarydams: noru tai daryti, buk czystas. Ir tolydžaus atſtojo raupſas nū jo.

14. Ir jis priſake jam, kad tai ney wienam ne ſakytu; bet eik, ir paſtrodikis Elebonui, ir apierawoſ u; ſawo apczyſtijimę, Kaip Moize: ſus priſakęs, luddimui jiems.

15. Bet ta kalba iſėjo jo tolaus apie jē; ir daug žmonū ſuſėjo jo klauſyti, ir paſiweiſintis nū ſawo liggū.

16. Bet jis atſitraukę t pūſczia, ir meldęſi.

17. Ir nuſidāwe wienę dienę. Kad jis moſinno; ir ſedėjo czę Pa: rizenſai ir raſte: moſiti, Furrie buwo atėję iſ wiſſū miestėlū Ga: lilėds ir Judėds, ir iſ Jeruzalės. Ir mācijas Wieſpaties iſėjo iſ jo, ir gėlbėjo kiek wienę.

18. Ir ſtay, kelli wyrai atneſe žmogū ant pātalo, Paul: ligga ſer: ganti, jėgkodami, Kaip jē inęſtu, ir ties jūmi padėtu.

19. Ir ne ſumanydami dēl žmo: nū, Furrū daiſtu jē inęſtu, užlip: po ant ſtogo, ir nulėido jē per plotas jėmyt ſu patalėlu t widdu jū, po Jēžaus aſiū.

20. Ir jis iſwydēs jū tikfėjimę, tare jam: žmogau, tawo griekai taw atlėiſti.

21. Ir raſte: moſiti ir Pariz: zeuſai pradėjo dumoti, ir tare: kas tai per wiens, kad jis bluznijimę iſkalb? Kas gal griekus atlėiſti, Kaip tiktay wiens Diewas?

22. Bet Jēzus jū dumas numai: nydams, atſake ir tare jiems: kę miſlijat ſawo ſirdije?

23. Kas piggiaus vra ſakyti: tawo griekai taw yr' atlėiſti? arba ſakyti: kėlſis ir waiſgczot?

24. Bet kad žinnotumbit, žmo: gaus Sunu māt turrint ant jė: mės griekus atlėiſti, tare kaul: ligga ſergancžamui: Už ſakau taw, kėl: ſis, ir ēmęs ſawo patalėli eik namū.

25. Ir tolydžaus kėlęſi po jū aſiū, ir ēmęs patalėli ſawo, Furr: reme guſlėjo, ējo namū, ir gārbi: no Diewę.

26. Ir jie ſtebėjos wiſſi, garbin: dami Diewę, ir bijojos tarydami: mes ſen dien dywinus dāiktus regėjom.

27. Ir potam jis iſėjo, ir iſ: wydo muitininkę, wardu Lewi, ſedinti prie muito, ir tare jam: ſek manę.

28. Ir jis willab palikęs kėlęſi, ir ſēke jē.

29. Ir Lewis pakėle jant dide: czėſni ſawo namūse, ir daug mu: tininkū ir kittū ſedėjo ſu jūmi u; ſtalo.

30. Ir raſte: moſiti ir Parizeu: ſai murmėjo ant jo moſitinū, tar: ydami: kam walgot ir gérat ſu muitininkais ir griekininkais?

31. Ir Jēzus atſakydams tare jiems: ſweikieji ne priwālo lieſos: raus, bet liggōnis.

32. Už atėjau grieknūſus wadin: ti, kad priſiwerſtu, ir ne teiſuſi.

33. Bet

33. Bet jie tare jam: Kam Jono mošitinei taip tãnkiey pãstnikauja, ir meldžasi taip daug, taipiau ir Parizeuſũ mošitinei; bet tavo mošitinei wãlgo ir gẽra?

34. Bet jis tare jiems: jũs ne galit swodbininkus priwersti, kad pãstnikautu, koley jaunikkis su jeis yra;

35. Bet ateis czẽsas, kad jaunikkis nũg jũ bus atimtas, tay jie pãstnikaus.

36. Ir jis sake jiems prilyginimã: ney wiens nauju lopu ne lopa sãnã rubã, fittaip plyſt ir naujasis, ir naujas lãpas ne pritinka sãnã rubui.

37. Ir nieks ne pilla ſwiežã wynã i senus ryfus, fittaip naujas wynas iſdauja senus ryfus, ir rykai pagenda;

38. Bet ſwiežã wynã i naujus ryfus reik pilti, tay abbieji iglieft.

39. Ir niera ney wieno, kuras sãnã gẽrẽs, tũjau naujo norẽtu; nẽs jis ſako: sãnãsis yra gerẽnis.

6. Pẽrſkrymas.

Apie iſtrauktas wãrpas, padzumuse rankã, apãstãtũ pamãdinimã ir Kristaus kãjonã.

Ir nusidawe antroje dienoje sabbatõs, kad jis ẽjo per jãmus, ir jo mošitinei rankomis iſtrauke wãrpas, tas rankomis sutrynẽ wãlgẽ.

2. Bet kelli iſ Parizeuſũ tare jiems: Kam dãrot, kas sabbatoj' ne pũlasi daryti?

3. Ir Jẽzus atsakydams tare jiems: ar tã ne ſkaitẽt, *kã Dãwids dare, kaip jis iſkalẽs buwo, su tais, kurie su jũmi buwo?

*1 Jom. 21, 6.

4. Kaip jis iẽjo i Diewo namus, ir ẽme ſwentas dũnas, ir wãlgẽ, ir dawetiems. Kurie su jũmi buwo; kurrũ taczu niekam ne parẽjos wãlgiti, kaip wienat flebonams?

5. Ir tare jiems: žmogaus Sūnus Wiešpats yra ir sabbatõs.

6. Bet nusidawe fittoj' sabbatoj', kad iẽjes i ſuilẽ moſinno. Ir bus wo tẽn žmogus, kurio dẽfine ranka buwo padzumusi.

7. Bet raſte: moſiti ir Parizeuſai tykõjo jo, bau jis sabbatoje gyditu, kad koki priezasti ant jo gãutu.

8. Bet jis iſmãne jũ dumas ir tare žmogui su padzumuse ranka: kãlķis, ir ſtokis czẽ, ir jis kãles paſiſtojo tẽn.

9. Tay tare jiems Jẽzus: aſ kãlus su jus, kas tinka daryti sabbatoj', ar gẽrã ar piſtã? ar gysti iſ laĩtyti, ar prapulditi?

10. Ir jis paeilumi wiſſus apĩ žurẽjes, tare tam žmogui: iſtieſt ſawo rankã. Ir jis dãre tai. Tay jo ranka buwo gydita, ir taip ſweika, kaip antra.

11. Bet jie wiſſay padũko, ir ſuſikalbẽjo tarp ſawes, kã jie jam galẽtu daryti.

12. Bet nusidawe tũ czẽs, kad jis iſẽjo ant kalno melſtiſi; ir paſiſiſko per nakti maldoje Diewop'.

13. Ir prãuſus atwadinno ſawo moſitinus, ir iſrinco jũ droyliã. Kurrus jis ir Apãſtalais wadinno:

14. Simonã, kurrĩ wadinno Pẽtrã, ir Endrẽju, jo broli, Jos kuba hey Jonã, Pilippã ir Baltramẽju.

15. Matteoſu ir Tamoſu, Jos kuba, Alpẽjo ſunu, Simonã, wadinnama Celotes,

16. Judoſu, Joſubo ſunu, ir Judoſu Jẽariotã, iſdawẽit.

17. Ir nuẽjes su jeis remyn, paſiſtojo ant plyno laufo, ir pulkas jo moſitinũ, ir daugybe amonũ iſ wiſſos Jydu: jẽmẽs, ir Jeruzalẽs, ir Tyro ir Sidono, prie jurũ.

17. T. S

18. Kur:

18. Kurrie atēje buwo jo Flau:
syti, kad iſgydomi butu nū sawo
liggū, ir kurrie neceļā dwošū
marginnami buwo, pārcejo ſweikē.

19. Ir wiſi žmones meilījo jū
paſruttint; nēs iſējo iſ jo ſtipry:
be, ir gyde wiſſus.

20. Ir jis pārēlēs sawo aſis ant
sawo moſtirinū, tare: iſganytingi
eſte pawargulei, nēsa juſū pra
Diewo ſaralyſte.

21. Iſganytingi eſte, kurrie cze
ālfſtat, nēs paſōtinami buſite.
Iſganytingi eſte, kurrie dabar
werklat, nēs jūſſities.

22. Iſganytingi eſte, jey žmones
jus ne apſencz, ir atſtir jus, ir
iſkoloj' jus, ir paniekēn juſū
warda, kaip piſtā, dēl žmogaus
Sanaus.

23. Džaugſities tadā ir ſoſte:
rēſit; nes ſtay, juſū alga dide
pra danguje. Tai po ir jū tēwai
dāre prāraſams.

24. Bet atpencz bēda jums ba:
gotiems; nēs jau gāwot sawo pa:
linſſminojumā.

25. Bēda jums, kurrie eſte pa:
ſōtinti, nēs iſālfſite. Bēda jums,
kurrie cze jūſſiaties, nēsa jūs werk:
ſit, ir raudosit.

26. Bēda jums, kadā žmones
jus pagir; taip jau dāre ir jū tē:
wai netikriems prāraſams.

27. Bet aſ ſaſau jums, kurrie
Flauſot: mylēkite sawo nepriete:
lus, gēr darykite tiems, kurrie ne
apſencz juſū,

28. Žegnoſite tus, kurrie jus
praſēiſ, melſkite uż tus, kurrie
jus użſabin.

29. Ir kurs tawē iſtinſa per
wienā ſtroſtā, tam paſūlyſ ir an:
trā. Ir kurs taw atimma ſtreiſtē,
tam ne użginſ ir ſermēgōs.

30. Kurs tawē praſo, tam dūſ;
ir kurs taw atim, ſas tawo pra,
iſ to ne atjēſkoſ.

31. Ir kaip jūs norit, kad žmo:
nes jums darytu, taip ir jūs dary:
kite jiems.

32. Ir jey jūs tas mylit, kurrie
jus myl, ſoſiā dēſawonē turrit
uż tai? nēs ir grieſininkai myl:
ſawē mylinczus,

33. Ir kad sawo gēradējams gēr
dārot, ſoſiā dēſawonē turrit iſ
to? nēs tai dāro ir grieſininkai.

34. Ir kad jūs žyczijattiems, nū
kurru tikſities atgāuſē, ſoſiā dē:
ſawonē iſ to turrite? nēs ir grie:
ſininkai grieſininkams žyczija, kad
tai wēl atgāutu.

35. Bet tacāu mylēkite sawo
neprietelus, gēr darykit ir žyczikit,
kur ne tikſities ſā atgāuſē; tay
juſū alga dide bus, ir jūs buſite
waiſai Auſſežāuſojo; nēsa jis pra
gēras nedēſingiems ir piſtiems.

(Ew. 4. nedēl. po. S. Traicēš)

36. **T**odēl buſite mielaſirdingi,
kaip ir juſū Tēwas miela:
ſirdingas pra.

37. Ne ſūdikit, tay ir jūs ne bu:
ſite ſūdijami. Ne prajuddikit, tay
ir jūs ne buſite prajuddomi. Atſē:
ſkite, tay ir jums bus atlēidzama.

38. Dūkite, tay bus jums dūda:
ma. Saiſas gēras, nuſimētas,
numurditas ir ſu ſaupu juma dū:
dams bus i juſū ſterbtē; nēs ſoſiu
ſeikſiu ſeikſite, toſiu jums wēl
atſeikſēs.

39. Ir jis ſaſe jiems prilygin:
nima: ar gal āſlas āſlam ſēlā ro:
diti? ar ne abbu i dūbē ſupuls?

40. Moſitinis ne eſē didēſnis
uż sawo moſitojē; kadā moſiti:
nis prilygst sawo moſitojui, tay
jis pra tobulas.

41. Bet ſam regi kriſlā aſije
sawo brolio, ir ne idaboji rāsto
sawo patiēs āſije?

42. Urba kaip gali tarti sawo
brōlai; ſtowēſ broļau, aſ iſimſu
kriſlā

frislą iš tawo akių: ir pats ne regi rastą sawo ačių? tu wėidmai ne, ištrauk pirmą rastą iš sawo akių, ir tada dabokis įsimti frislą iš akių sawo brolio.]

43. Učė ne esti gėrs mēdis furs piktą waišų nēš; ir ne piktis mēdis, furs gėrą waišų nēša.

44. Rožnas mēdis iš sawo paties waišaus paįystams. Učė ne renkamos pygos iš eršėczū, neįgi wyn; ūgios iš ušū.

45. Gėrs žmogus gėrą išneš iš gėro škarbo sawo širdiės; ir piktis žmogus piktą išneš iš pikto škarbo sawo širdiės. Učė šo širdis pilna, to burna plūsta.

46. Bet kam wadinat manę Wiešpatie, Wiešpatie! ir ne dārot, ką jums liepju?

47. Kurs pas manę ateit, ir klauso mano žodžių, ir dāro tas, tą rodysu jums, kam jis lygus.

48. Lygus jis yra žmogui kareizam trobą, furs giley iškassė, ir dėjo pāmata; ant ūlōs. Bet twāz nui užėjus, srowe dūrēs ant tōs trobōs, ir ne pajuddino; nēs buwo ant ūlōs gruntawōta.

49. Bet furs klauso ir ne dāro, tas lygus yra žmogui trobą kareizam ant žemės be pāmato; ir srowe dūrēs ant tōs, ir sugruwo tolydžaus, ir sugruwims tōs trobōs buwo didis.

7. Pėrskyrimas.

Apie tarna serganti; jaunikaiti iš Nain, Jōnq ir bide griekiniškė.

Bet kaip jis po ačiū žmoniū wistab iškalbėjės buwo, nuėjo į Kapernaumą.

2. Ir nekuriu wprausojo žalnėrū bėrnas, gullėjo ant smertiēs, jo mylims.

3. Bet tas apie Jėzu girdėdams, sunte pas jį žydū wytesnus, melsdams jį, kad atėjės pasweikintu jo bėrną.

4. Bet jie pas Jėzu atėjė, melde jį didey, tarydami: jis to werts yra, kad jam tai darytumbei,

5. Učė jis myl musū žmones, ir pakāre mums šuilę.

6. Bet Jėzus ējo su jeis tēnāy. Bet ne toly jienis nū namū ēsant sunte žalnėrū wyresnis prietelus pas jį, ir jam sakydino: aš Wiešpatie, ne prōcawēsis, n: wertas esmi, kad po mano stōgu eis tumbei.

7. Todėl ir aš pats taraus ne werts ēsas pas tawę ateiti: bet ištarė wieną žodį, tay pagilbs mas no waiša.

8. Učė ir aš esmi žmogus po wprausybės, ir turru žalnėrus po sawim, ir sakau wienam: nueik, tay nueit; ir antram: ateik, tay ateit, ir sawo tarnui: daryk tai, tay jis dāro.

9. Bet Jėzus tai girdėdams stebėjos jo, ir atsigėjęs tare žmos nēms jį sėkantiems: aš sakau jums: tokio tikėjimo Izraēle ne rāda.

10. Ir pāslai wėl sugėję, serganti bėrną rādo pasweikusi.

(Sm. 16 nedėl. po S. Traicės.)

11. Ir nusidawe potam, kad jis ējo į miestą, wadinnamą Učain; ir daug jo mokitinū bey daug žmoniū ējo draugū jūmi.

12. Ir jam prīstārtinant pas miesto wartus, stay. išnešė nus mirrust, furs buwo wienātijis suis sawo mōtinōs, ir ta buwo našle, ir daug žmoniū iš miesto ējo su je.

13. Ir Wiešpats jė išwydės, pašigailėjo jōs, ir tare jei: ne werk.

14. Ir priėjės pakrutino grābą, ir nekėjei stowėjo. Ir jis tare: jaunikait, sakau tau, kėlkis.

15. Ir numirgėlis atstiesės pradės jo kalbėti. Ir jis atdawe jį jo mōtinai.

16. Ir bāime apēme jūs wissus, ir gārbino Diewā, tarydami: di: dis prārafs kēlēsi tarp musū, ir Diewas atlanke sawo žmones.

17. Ir tas garsas apie jį išejo per wissą Judėos žemę, ir po wissas aplinkuy ēsanczas salis.]

18. Ir apskė Jonui jo mošiti: nei tai wissab. Ir jis pawadinnges du sawo mošitinū,

19. Sunte jūdu pas Jėzu, ir jam sakydino: ar tu esi ans ateis: sesis, arba ar fitto lāukšime?

20. Bet tūdu wyru atėjusu pas jį, tare: Jonas krikštytojis mud: du pas tawę atsunte, ir taw sakydin: ar tu esi ans ateis: sesis, arba ar fitto lāukšime?

21. Bet toje adynoje jis daug išgyde nū liggū ir negālū, ir nū piktū dwāšū, ir daug afliems at: dawe jū afis.

22. Ir Jėzus atsaakydams tare jiem dwiem: nuėjusu apsaakykita Jonui, kę regėjota ir girdėjota: aflijei rėg, rāisjei waitkcoj, raupsūti yra apczystijami, kurtis nei gird, numirę priskėlasi, ir pawarguliems Ewangelia apsafo: ma yra.

23. Ir išganytas kurs manimi ne pasipiktin.

24. Bet dwiem Jono pāslam nuėjus, pradėjo Jėzus kalbėti žmonėms apie Joną: kō išejot i pūš: ezią regėti? ar nēdrės wėjo lin: gojamės?

25. Arba kō išejot regėti? ar žmogaus minštais rūbais ap: rėdyto? štay, brangiūse rūbūse ir geidulūse gywėnā, karališkūse dvarūse yra.

26. Arba kō išejot žurėti? ar prārafo? tikray, sakau jums: jis ir už prārafą didėsnis yra.

27. Jis yra, apie kurri parašy: ta: štay, aš sunezu sawo angėlā

pirm tawō wėido, kurs itaisys tawo kėlą pirm tawęs. * Mal. 3, 4.

28. Nės sakau jums, kad tarp tū, kurie iš mōterū gimme, nie: ra didėsnio prārafo per Joną krikštytoji; bet kurs mažėsnis yra Diewo karalystėje, tas didėsnis už jį.

29. Ir wissi žmones, kurie jį girdėjo, ir muitininkai, Diewui garbę dawe, ir krikštydinos Jo: no krikštu.

30. Bet Parizeukai ir rašte: mo: šiti paniekino Diewo rodą pries: sawę, ir ne dawėsi jo krikštiti.

31. Bet Wiešpats tare: kam aš prilygisi žmones šōs gimtinės? ir kam jie lygus?

32. Jie lygus yra waitkams ant turgaus sėdintiems, ir pries: šita šitą šaukiantiems: mes jums žaidėm ant wamzdžio, ir jūs ne šokinėjot; mes jus apraudojom, ir jūs ne werkėt.

33. Nėsa Jonas krikštytojis atėjęs ne walge dūnōs, ir ne gėre wyno; tay jūs sakot: jis tur wėlnā.

34. Žmogaus Sunus atėjęs wāl: go ir gēr, tay jūs sakot: štay, tas žmogus ryuns ir wyno: girs tūklis, muitininkū ir grieštininkū prietelus.

35. Ir ismintis tur dūti apsisū: diti nū wissū sawo waitkū.

(Em. 7. nedel. po E. Traicės.)

36. **B**et melde jį wiens iš Par: zeuškū, kad su jūmi wāl: gitu. Ir jis iėjęs i namus Par: zeušo, sėdosi už stalo;

37. Ir štay, moterikė tame mieste, kurri griešna buwo, ta ištyrusi, kad jis už stalo sėdėjo namūse Parizeušo, atnešė stiklą mostiės,

38. Ir atėjusi iš užpakalo pas jo: fojas, werkė, ir pradėjo jo fojas ašaromis šlāpinti, ir plaukais sawo

sawo galwōs glūstīti, ir buczāwo jo Fojas, bey mōstījo tas mōstīmi.

39. Bet tai regēdams Parizeus, kas, kurs jī buvo paķwietes, kalbējo pats sawije, tarydams: kad šīšai butu prārafs, tay jis zinnotu, kas ir Fofia tai yra moterīšfe, kurri jī paķruttino, nēs jī yra griešna.

40. Jēzus atsaķydams tare jam: Simon, aķ taw kā turru saķyti. Bet jis tare: Mōfītojan, saķyķ.

41. Mūminīfas wiens turrējo du šolinīfū: wiens šellējo penķis šimtus grašus, antras penķis dēšimtis.

42. Bet kaip jūdu ne turrējo uķ mōķēti, padowanajo jis abbiem. Saķyķ, katraš tū dwiejū jī daugiaus mylēš?

43. Simons atsaķydams tare: be tīķīu tas, kurriam daugiaus padowanajo. Bet jis tare jam: tu geray atšūdiķei.

44. Ir atšigreķes priēķ moterīšķe, tare Simonui: ar tu regi ta moterīšķe? aķ iķjan i tawo namus, tu ne daweī man wandens mano Fojoms, bet šī mano Fojas āķaromis paķlāpino, ir plauķais sawo galwōs glūste.

45. Tu ne pabuczawai manē, bet ta iķjusi, ne palōwe mano Fojas buczūti.

46. Tu mano gālwaķ alieķumi ne pamostīķei; bet jī mano Fojas mōstīmi mōstījo.

47. Todēl saķau taw: ķei daug grieķū yra atlēīsti, nēs jī daug mylējo, bet kurram maķ atlēīdzama, tas maķ myl.

48. Ir jis tare ķei: taw atlēīsti yra tawo grieķai.

49. Tay pradējo tie, kurrie su jūmi uķ šālo šēdējo, patys sawije kalbēti: kas yra tas, kurs ir grieķus atlēīdz?

50. Bet jis tare moterīšķei: taw tīķķēķims tawē pagēlbējo. Eķī su paķāķumi.]

8. Pērķķyrimas.

Apie šēlā Diewo jodķio, mēķā ant jūrū, ir Jairaš dukteraķē.

Jir nusīdawe potam, kad jis ķeī sawo per miestus ir ķēmus, apsāķydams ir pranēķdams Ewangeliaķ apie Diewo ķaralystē, ir tie dwyķīķa su jūmi.

2. Priēķtam ķelios mōķeres, kurrias jis buvo pasķeķķings nū piķtū dwasū ir liggū, butent: Marķa, kurri wadīnnama Madlķna, iķ kurriōs septyni wēlnai buvo iķķēķe.

3. Ir Joanna, pati Kuzo, Eroido uķķeķdo, ir Susane, ir daug ķittū, kurios jī ķēķe iķ sawo turto.

(Ewang. nedēl. pirm. uķķamēnū, arba Ķeķķāķķima.

4. **B**et kaip didķis pulķs ķmonū iķsīķējo, ir iķ miestū pas jī iķsīķēķo, tare jis per prilyķķinimā:

5. Šēķēķas iķķēķo kad ķēķu sawo ķēķlā. Ir jam be ķāant, pūķe ķitta pas ķēķlā, ir buvo šumīnnama, ir pauķķēķei po dangumi tā sūķēķe.

6. Ir ķitta pūķe ant ūķōs, ir iķķdyķuķ padķumo, dēķ to, kad drēķnummo ne turrējo.

7. Ir ķitta pūķe tarp erķķēķķū, ir erķķēķēķei drauge iķķdyķo, ir nusīķēķe tā.

8. Ir ķitta pūķe ant ķērōs dīķi wōs, ir iķķdyķuķ atņēķe ķimteros pā waisū. Tay saķydams ķauķe: kas tur auķis ķlauķyti, tas te ķlauķo!

9. Bet jo mōķitīnei ķlāuķe jī, ir tare: Fōķķai tai butu prilyķķinimas?

10. Bet jis tare: jums yra dūķa, ķinnoti pasķēķķing Diewo ķaralystē: nēs:

stēs; bet kitiems prilyginimūse, kad ir regēdami ne regētu, ir girdēdami ne īsmanytu.

11. Bet tai yra tas prilyginimas: sēkla yra Dievo žodis;

12. Bet tie, kurie pas kėlą, tie yra, kurie klauso; potam ateit wėlinas, ir atim' žodi nū jū šir: džiū, kad ne tikėtū, ir ne butu išganyti.

13. Bet tie, kurie ant ūlės, tie yra, kurie, kad tą išgirst, su dvangsimu priim' žodi, ir tie ne tur šakniēs; jie wālandą tik', ir cžise pagundimo atpūla.

14. Bet tie kurie tarp erškėčių pūle, tie yra, kurie klauso, ir nueidami po rūpesčių ir bagoty: stēs ir rastasnummo šio gywa: cžio nusmelkiami yra ir ne atneš waisus.

15. Bet tai, kas ant gėrės žėmės, tie yra, kurie žodi klausydam, mi, tą palaiko tikroje gėroje šir: dije, ir waisū atneš fantrumme.]

16. Bet ney wiens ne uždega žwākę, ir apwoj' tą su ryku, arba tą pašiš' po šolū; bet uždėd ant liktoraus, kad ieingis šwiesybę regētu.

17. Nēs nieko niera paslėpta, kas ne butu žinoma, ir nieko niera uždengta, kas ne išskėstū, ir i šwiesą pareitu.

18. Togidėl dabōfities, kaip jūs klausot. Nēs turrinczai dūdama, bet ne turrinczai atimmama ir tai, ko tikis turris.

19. Bet jo mėtina ir brolei priėjo, ir ne galėjo dėl žmonū ikti jo prieiti.

20. Ir buwo jam saōoma: tawo mōtina ir tawo brolei stow lauke, ir nor tamę regėti.

21. Bet jis atsakydams tare jiems: mano mōtina ir mano brolei tie yra, kurie Dievo žodžio klaus, ir tą dēro.

22. Ir nusidawe tosa dienosa, kad jis iėjo i laiwą su sawo mošitineis. Ir tare jiems: pērsirktim i antrą krāštą mariū. Jie atstume nū krāsto.

23. Ir bėgdami wāndenimi jis užmiggo. Ir pašilo umars ant mariū, ir wilnys užpūle jūs, ir buwo didime pawojumme.

24. Tāy jie i prieję, buddino j, tarydami: Mošitojau, Mošitojau, mes prapūlam. Tāy jis atšikėles apdraude lōjį ir wandens bangas; ir nustoj, bey tykums rādosi.

25. Bet jis tare jiems: Kame jūšū tikėjimas? Bet jie bijojos, ir stebėjos, tarydami tarp sawes: Kas tai per wiens? nēs jis prisāko wėjui ir wandenui; ir jie klausoj.

26. Ir jie nubėgo i Gadarėnū šalį, kurri yra ties Galilėos.

27. Ir kaip išjenge ant krašto, sutikto j wyrs iš miesto, tas jau seney turrėjo wėlnus, ir ne wilkėjo ney jokieis rūbais, neygi laikėš ney jokius namūs, bet kapinėsa.

28. Tas Jėzus išwydęs šaukė, ir parpūle po jo akiū, ir didzu balsu rēdams tare: Ka turru dar bō su tawimi, Jėzan, tu Sunau Diewo aušezānsojo? meldzu tas wę, ne norētumbei manę mūcziti.

29. Nēs jis prisāke neczystai dwāsei, kad išeitu iš to žmogaus; nēs jau seney j buwo wārginnus. Ir buwo lencugais šurafintas, ir i pānczus idėtas, ir suplėšo tus ryšus, ir wėlno wartytas buwo i pūščia.

30. Ir Jėzus klause j, tarydams: Kū wardu esi? jis tare: Lėgions, nēs daug wėlnū i j buwo tēj.

31. Ir jie melds j, kad ne lieptu jūs i gelmę teiti.

32. Bet buwo tenay dide klau: lū šimene, genomū ant šalno; ir

ir jie melde jī, kad jiems pavēlētu i tas iēiti. Ir jis pavēlījo jiems.

33. Tāp išejo wēlnai i to žmogaus, ir iējo i Pīaules, ir Faimē ne padurmu išmetē i mares, ir nusiēdo.

34. Bet tāp Ferdzei išwydo, kas cze nusiēdawe, pabēgo jie, ir tai apšāke mieste ir per Flemingus.

35. Tāp išejo jie regēti, kas cze nusiēdawe; ir atējo pas Jēzu, ir rādo tā žmogu, iš Furrīo wēlnai buwo išeje, sedinti pas Jēzāus Fojas, aprēdytā ir pilnu protu; ir nusiēgādo.

36. Ir Furrīe tai buwo regēje, apšāke jiems, tāp wēlno wārginātāis buwo pasweikēs.

37. Ir prāše jī wissā daugybē aplinē ēsanczū galū Gadarēnū, kad nū jū atstōtu. Tēs dide bāime buwo jūs apēmusi. Ir jis iējes i laiwā wēl sugryžo.

38. Bet tas wurs, iš Furrīo wēlnai buwo išeje, prāše jī, kad pas jī galētu buti. Bet Jēzus pas lēido jī nū sawēs, ir tare:

39. Sugryšē wēl i sawo namus, ir apšākyē, Fokius didzus dāiktus taw Diews padāre. Ir jis nuējes apsāke po wissā miestā, Fokius didzus dāiktus jam Jēzus padāres.

40. Ir nusiēdawe tāp Jēzus sugryžo, priēme jī žmones; nēs wissī buwo jo belāufi.

41. Ir stāy, atējo wyras, wardu Jairus, Furs wyrāusas buwo šuilēs; ir pūlē Jēzui i Fielius, prāše jī, kad i jo namus ateitu.

42. Tēs jis turrējo wienturtē dukteri, apie dwyliķā mētū, tā gullējo be mērdanti. Ir jam tēn nueinant, spāude jī žmones.

43. Ir wiēna moteriķe Fraujo, plūdīnu dwyliķā mētū buwo sirgusi, ir wissā sawo turta lieko rams išrādusi, ir ney wiens jē ne buwo galējes gyditi.

44. Tā priējusi iš ušpāfalo, pas Fruttino jo rubo sulē, ir tolydžaus apsištojo jōs Fraujo: plūdīmas.

45. Ir Jēzus tare: Kas pākrutino manē? Bet tāp wissī ušsigyne, tare Pētras, ir tie, Furrīe su jūmi buwo: Mošitojau, žmones werz' ir spaudz' tawē, ir tu šafai: Kas manē pākruttino?

46. Bet Jēzus tare: Kas noris manē pākruttino: nēs aš numas irau; kad mācis iš manēs išejo.

47. Bet tāp moteriķe regējo, kad tai jau žinnoma buwo, atēs jo jī drebēdama, ir parpūlusi po jo ašiū, apšāke wissīems žmonēms, dēl šo jī pākrutinuusi, ir tāp jī tūjans išgyjusi.

48. Bet jis tare jei: buš līnšma, mano dukte, tawo tīfējims tawē pagēlbējo; eik su pāšajumi.

49. Dar jam bešalbant, atējo wiens iš šeimynōs wyrāusojo šuilēs, ir tare jam: tawo dukte nūmirre, ne šunēš mošitojī.

50. Bet Jēzus tai išgirdēs, atsāke jam, tarydams: nesibijošis, tīstāy tīfēš, tāy jī pagilbs.

51. Bet iējes i tus namus, ne lēido ney wiēnā i widdu eiti, tāp tīst Pētrā ir Jofubā, ir Jōnā, bey to Fudīšio tēwā ir mōtinā.

52. Bet jie wissī werke, ir apšraudojo jē. Bet jis tare: ne werēit; jī ne nūmirre, bet miegt.

53. Ir jie apjūke jī, geray žinōdami, jē nūmirruse.

54. Bet jis išwāre jūs wissus, nutwēre jē prie ranēšs, ir šauke: Fūdīš', Fēlēšis.

55. Ir jōs dwāse sugryžo, ir jī tūjans Fēlēšī, ir jis liepe jei dūt' wālgit'.

56. Ir jōs gimdytojei šebējosi. Bet jis prisāke jiems, kad niešam ne šafytn, kas tīfēši.

9. Pērsīrymas.

Apie dwīlīka apāstalus, penkis dūnōs
fēpalus, R. īšlaus pērsīrytimma ir
uf q. s. kimmq.

Bet jis suwadinnēs anus dwy-
līka, dawe jiems walg ir māci-
ant wissū wēlnū, ir kad galētu
liggas išgyditi.

2. Ir īšsunre jūs apsakyti Die-
wo Paralytē, ir liggonis išgyditi.

3. Ir safe jiems: jūs nieko ne-
turrit imti su sawim ant kēlo, ney
lazdōs, ney delmono, ney dūnōs,
ney pinnigū; ir ney wienam ne
reiš turrēti dwi sermēgi.

4. Ir fur ī kofius namus teis-
nat, cze paslīkēit, īš' īš ten šalin
felāniat.

5. Ir furrie jūs ne priimma,
cze īšeitit īš to miesto, ir nukra-
tykit ir dulkes nū sawo kōjū lud-
dimui ant jū.

6. Ir jie īšējē pērkelawo miestē-
lus, apsāke Ewangelia, ir išgyde
wissur.

7. Bet Erodas, kētwirtainēs žē-
mēs waldonas, patyrēs wislab-
kas jo daroma buwo, pasīpijojo,
kadangi kēllū žmonū sakoma bu-
wo: Jonas īš numirrusū kēles;

8. Kittū wēl Eliošus pasirode;
bet kittū: wiens senujū prārafū
kēles.

9. Ir Erodas tare: Jona as nū-
firdincu, bet kasgi tas, apie fur-
ri tai girdzu? Ir geide jē matyti.

10. Ir apāstalai sugryžē pāsai-
kojo jam, kofius didzus dāiktus
jie buwo īštaišē. Ir ēngs jūs pas
sawē, īšējo ī šālī šyru ī pušcziq,
pas miestq, wardu Betsaida,

11. Kaip žmones tai numāne, kē-
lāwo jie paslūv jē; ir jis jūs pas sa-
wē prisēides, safe jiems apie Diemo
Paralytē, ir išgyde, furrie to pri-
wāle. Bet dieua pradējs baigtisi.

12. Tay tie dwylīka jē priējē
tare jam: palēist tūs žmones nū-

sawēs, kad nuējē ī miestelus ap-
linē, ir ī kēmus, gaspādōs bey
walgio rāstu; nēsa mes cze pāš-
czoje esme.

13. Bet jis tare jiems: dūkit jūs
jiems wālgit'. Jie tare: mes ne-
turrim daugiaus, kaip tiktay pen-
kis dūnōs fēpalus, bey dwi žuwi-
arba jey ne nuējē daugybei žmonū
turrētumbim wālgit pirkt'?

14. (Nēsa buwo apie penki tū-
stanczei vyrū.) Bet jissai safe sa-
wo moštiniems: te susēdie eile-
mis, po penkes dēšimtis, ir wēl
po penkes dēšimtis.

15. Ir jie taip darydami, wissi
susēdo.

16. Tay jis ēngs tūs penkis fē-
palus bey dwi žuwi, paūrėjo ī
dangu, ir uš tūs dēkawojēs lauje
ir dawe tūs moštiniems, kad žmo-
nēms padētu.

17. Ir jie wālgē, ir wissi pri-
wālgē. Ir pakawojo jiems liķkū
truppuczū dwylīka pintinū.

18. Ir nusidawe, kaip jis wiens
buwo, ir meldēsi, ir jo mošt: nei su-
jūmi, klāuse jissai jūs, sakydams:
ka safo žmones manē ēsanti?

19. Jie atsakydami tare: safo,
tawē ēsanti Jona krikštitoji; kelli
wēl, tawē ēsanti Eliošu; bet kelli,
wienq senujū prārafū prisikēlusi.

20. Bet jis safe jiems: kagi jūs
sākot manē ēsant? Tay Pētras at-
sakydams tare: tu esi Kristus
Diemo.

21. Ir jis apdraude jūs, ir liepe,
idant tai ney wienam ne safytu,

22. Tarydams: nēsa žmogaus
Sunus dar daug tur kēntēti, ir
atmētamas buti nū wyrēsnujū,
ir nū wyrāusujū kēntigū bey rāš-
te; moštū, ir nužawinnamas buti,
o trēcza diena prisikēlsis.

23. Tay tare jiems wissiems:
kas manē nor sekti, tas pasai te
uissi

usfiginnie, ir te imma sawo fryžu
fas diena ant sawes, ir te sekke
mane.

24. Ušs fas sawo gywasti nor
išlaišyti, tas ję prapuldis; ir fas
sawo gywasti prapulda dėl manes,
tas ję išlaišys.

25. Ir fofę nānda turrētu žmo-
gus, faczeig wišą swietą laimētu,
ir prapulditu sawę pati, arba iš
fādōs darytu saw paczam?

26. Bet fas manes, bey mano
žodzū gēdēs, to gēdēs ir žmo-
gaus Sunus, ateidams sawo slo-
wėje, bey sawo tėwo, bey šwen-
tujū angėlū.

27. Bet aš saſau jums: iš tie-
sōs, pra felli tū czę stowinczū,
furrie smertiēs ne ragaus iškī pa-
mato Diowo karalystę.

28. Ir nusidawe apie aštūnes
dianas po tū kalbū, ėme jis sa sa-
wim' Pėtrą, Joną ir Jofubą, ir
ėjo ant wieno kalno melstis;

29. Ir jam besimeldzant jo wēi-
das fittofs pastojo, ir jo rūbas
balni tāpe, ir žibbėjo.

30. Ir štay, du wvru kalbėjo
su jūmi, furūdū buwo Moizes
sus bey Eliofus.

31. Tūdu pasirode slowėje, kal-
bėdamu apie tą gėlą, furri jis
turrėjęs Jeruzalėj'.

32. Bet Pėtras, ir furrie su
jūmi buwo, miegu buwo apinti.
Bet pabudę mātė jo skaištumną,
ir tūdu wvru pas jį stowinczu.

33. Ir nusidawe, tiem dwiem
nū Jėzaus atstojus, tare Pėtras
Jėzui: Moſitojan, czę gēr' buti;
darykim tris šėtras, taw wieną,
Moizešui wieną, ir Eliofui wie-
ną; ir ne žinnojo, ką kalbas.

34. Bet jam tai bekalbant, dē-
bės atėjo ant jū, ir jie nusigando
dėbesui jūs aptrāufiant.

35. Ir balsas pūle iš debesīs,

tarydams: Tas mano mielas Su-
nus, to klausykite.

36. Ir tam balsui nusidūdant,
rado Jėzu wieną. Ir jie uztylėjo,
ir ney wienam nieko neapsake tosa
dienosa, ką buwo regėję.

37. Bet nusidawe sėkanczę diena,
jiems nū kalno nueinant, daug
žmonū jiems priešais ėjo.

38. Ir štay, wiens wyrs tarp
žmonū ſauke tarydams: Moſi-
tojan prašau tawę, ben apzurėk
mano sunu, nēsa jis mano wiens
cirtis sunus.

39. Wey! dwāse jį nutwer, tay
jis tūjaus rēkia, ir plėša jį, kad
puttūja, ir wos ne wos nū jo at-
stoja, taip jį plėkusi.

40. Ir aš tawo moſitinus mel-
dzau, kad ję išwarytu, ir jie ne
galėjo.

41. Tar Jėzus atsakydams tare:
aš tu netikinti ir pērwerstoji gim-
minė, kaip ilgav pas jus busu, ir
jūs kęsu? atgabėnk šėn sawo sunu.

42. Ir ateinas pas jį, wėlno
plėšamas ir drakonas buwo. Bet
Jėzus nečystaję dwāse apdraude,
ir waišką pagėlbėjęs jo tėwui at-
dawe.

43. Ir jie wiši stebėjos tōs
Diowo slowės. Bet jiems wiši
jiems besidwyjant, apie wišą tą,
ką jis dare, saſe jis sawo moſi-
tiniems:

44. Dėkit jūs i sawo ausis fę
kalbą; nēsa žmogaus Sunus tur
padūdams buti i žmonū rankas.

45. Bet tą žodį jie ne pērmane,
ir tai jiems paslėpta buwo, kad
jie tą ne išmane; ir bijojos jį
klausiti to žodžio dėley.

46. Ir rādosi tarp jū mišlis,
katraz jū didzausas butu?

47. Bet Jėzus mišlis jū širdiēs
regėdams, nutwėręs wieną fudiki,
paſtate tą po sawo šalies,

48. Ir

48. Ir tare jiems: Kas tā būdī priimma mano wardan, tas man priimma, in kas man priimma, tas tā priimma, kurs man sūtīs; bet katra mānāsas yra tarp jūsu wissu, tas bus didis.

49. Tay atsafe Jonas tarydams: mofitojan, mes mātēm wienā, tas wo wardan wēlnus iswāranti; ir mes jam gynem, nēs jis tawē ne sēfe su mumiis.

50. Ir Jēzus tare jam: ne ginišit jam; nēsa kas ne priēš mus, tas su mumiis.

51. Bet nušdawe, cēsui atējus, kurreme turrējo iš ezon atstōti, grēje jis sawo wēidā, tiesog i Jeruzalē kēlāti.

52. Ir nusunte pirm sawa pašus, tie nuēje iškāfo i koki miestēlī Samaritonū, jam gaspa dōs jēkoti;

53. Ir tie jē ne priēme, todēl, kad wēidā sawo grējes buwo i Jeruzalē kēlāti.

54. Bet jo mofitinu du, Jofuba bey Jonas, tai matydamu, tare: Wiefpatie, ar uori, tay sakysīwa, kad ugnis iš dangaus puštu, ir jūs suestu, kaip Elišus dāre?

55. Bet Jēzus atslgrežes jūdu apdraude, tarydams: ar ne zinnotā, kurrōs Dwasēs waikāi ēsata?

56. Imogaus Sunus ne atējes imonūdušias žudditi, bet iškāst.

57. Ir ējo i kitta miestēlī. Ir nušdawe, jiems ant kēlo ēsant, wiens jam tare: aš tawē sešū, kattrul tu eisi.

58. Ir Jēzus tare jam: lāpes tur urwas, ir paukšcei po dān gum tur lizdas, bet imogaus Sunus ne tur, kur sawo gālwa padētu.

59. Ir jis tare kittam: seš man. Bet tas tare: Wiefpatie, pa wēlīš man, pirma uueit sawo tēwā palāidot.

60. Bet Jēzus tare jam: te lāidoj' numirg sawo numirusus; bet tu nuējes apsakyš Diewo katalyste.

61. Ir kīts tare: Wiefpatie, aš tawē sešū; bet pawēlīš man pirms ma atsiwēlīt nū sawo namīkū.

62. Bet Jēzus tare jam: Kas sawo ranķā prided' prie jāgrēs ir atgalōs jur, tas netinķas Diewo katalystēj'.

10. Pērstyrimas.

Apie 70 mofitinus, Samaritonā ir Maratōs rupinimā.

Potam Wiefpats kirtus septynes dēsimts ištyrēs, išsunte po du ir du pirm sawes i wissus miestus ir galis, kur kettino iškākti.

2. Ir tare jiems: pjūtis yra dide, bet maž dārbiniņū; meliškīt pjūtīs Wiefpati, kad sustu dārbiniņū i sawo pjūti.

3. Kikit, kstay, aš sunču jus, nēy ēryczus tarp wilkū.

4. Ne nešokit ney mašnōs ney belmono, ney kurrpū; ir ne swēlīš kint ney wieno ant kēlo.

5. I namus kokiis leidant, pirms ma sakysit: pakājus te essie tūse namūse.

6. Ir jey tēnāy bus pakājaus būdītis, tay jūsu pakājus ant jo pašlīš; bet jey ne, tay jūsu pašajus jums wēl atgryš.

7. Bet tūse namūse pašlīšit, wālgīšit ir gērkit, kā jie tur. Wēsa dārbiniņs sawo algōs werts. Ne wāikšgošit iš namū i namus.

8. Ir jey i koki miestā ieinat, ir jie jus priimma, tay cze wālgīšit, kā jie jums paded.

9. Ir gydītis liggonis tēn ēsant czus, sakydami jiems: Diewo katalyste jums prišārtino.

10. Bet jey i koki miestā ieinat, kur jus ne priimma, tēn ištēje ant jū ulyczū, tarķit:

II. Ir

11. Ir dulkės mums prilip: pusės iš jūsų miesto mes išdulkėsim nam ant jūsų. Taczaus turrit žinoti, Dievo karalystę jums arty buvuse.

12. Aš sakau jums: Sodomai lengvojaus bus anoj' dienoj', ne kaip tofiam miestui.

13. Bėda tau, Korazin! bėda tau, Betsaida! nėsa jey tofie stes buklai butu daryti buvę Tyroje, bey Sidone, tofie pas jus daryti, jie jau seney žaše bey peleniše butu sėdėję ir prisiverte.

14. Taczau Tyrai bey Sidonui lengvojaus bus sudnoj' dienoj', ne kaip jums.

15. Ir tu Kapernaum, pakėltoji iš dangaus, tu busi nustumta į pėklą.

16. Kas jus klauso, tas manę klauso: ir kas jus niekin, tas manę niekin; bet kas manę niekin, tas tą niekin, Eurs manę suntes.

17. Bet anie septynios dėsimt sugryžo su džiaugsmu, tarydami: Viešpatie, ir vėlnai mums padūti yra tavo warden'.

18. Bet jis tare jiems: aš beje maczau šėtona iš dangaus pūlantį neį jais.

19. Sztay, aš jums wālę dawiau, užminti ant žalsių ir angių, ir ant wissos maciės neprietelaus, ir neį wiens dāikts jus ne iškādīs,

20. Taczau tūmi nesidzangkit, kad dwases jums yrapadūtos; bet dzangkities, kad jūsų wardai danguje yra parašyti.

21. Tą adyną dzangėsi Jėzus dwāsėje, tarydams: aš glōwinu tau, Tėwe ir Viešpatie dangaus bey žemės, kad tai užlėpei išminčių ir tingiems bey protingiems; ir aprėiškiei kudiems. Beje, Tėwe, taipo tau pamėgo.

22. Wilsab man padūta nū mano Tėwo. Ir neį wiens ne žino,

Kas sunus ēšas, kaip tiktay Tėws; neį kas Tėws ēšas, kaip tiktay Sunus, bey kurrām Sunus tai nor apreiški.

(Em. 13. nedėl. po sm. Traicės.)

23. Ir jis atslėgęs prieš savo moštinus, tare jiems ypaccy: išganytingos ašys, mātanczos tai, ką jūs mātote.

24. Uėsa aš sakau jums: daug prārakū ir karālū norėjo matyti, ką jūs mātote, ir ne mātė; bey girdėti, ką jūs girdit, ir ne girdėjo.

25. Ir stay, kėlgs wiens rastes mošitas, gunde jį, tarydams: Mošitojau, ką turru daryti kad ams žiną gywajį i dalykus gāuczau?

26. Bet jis tare jam: kaip parasyta zokane? kaip staitai?

27. Jis atsakė tarydams: *myšlė Diewą savo Viešpatį iš wissos širdiės, iš wissos dušos, iš wissos sylos, ir iš wisso umo; ir savo artiną, kaip pats sawę.

* 5 M. 5, 5.

28. Bet jis tare jam: geray atsakiei; to daryk, tay gyws busi.

29. Bet jis pats tėjintisi norėdams tare Jėzui: kasgi mano artimas?

30. Tay Jėzus atsakėdams tare: buwo žmogus, tas nuėdams iš Jeruzalės i Jeriką, pūle tarp razbaininkū, tie jį nurėdę, sumuše, ir atšėio, ir pūgrywė palikėo.

31. Bet gādijosi, kad Elebons tū paczu kėlu nukelawo, ir jį pamātes praėjo pro šalį.

32. Taipojau ir Lewitas, iškās kės i tą wietą, ir jį pamātes, praėjo pro šalį.

33. Bet Samaritona kėlūdams tēncy iškākėo, ir jį pamātes, jo pasigailėjo.

34. Priėjes jį, aptwėre jo žaizdas, ir ipyle aliejaus bey wyno, ir užkėlęs jį ant savo galwio

15. Bet Felli jū tare: jis išwáro wélnus per Beelzebubą, wélnū wyrānėjė.

16. Bet Fitti gunde jė, ir prāšė iš jo ženklą iš dangaus.

17. Bet jis numanydams jū mīslis, tare jiems: Pojna Paralyšte, jey sawije ne sutinka, pūsta pastojė, ir namai ant namū grāwa.

18. Jeygu ię sėtōns su sawim' ne sutinka, kaipgi jo Paralyšte išliks? Kadangi sakot manę wélnus per Beelzebubą išwāranti.

19. Bet jey aš wélnus per Beelzebubą išwārau, per ką jė išwāro jusū waikai? todėl jie bus jusū sudžos.

20. Bet jey Diewo pirštu wélnus išwārau, tay Diewo Paralyšte pas jus ateina.

21. Kadka koks šarwininkš sawo paloczū apšergti, tay jo dāikš tai pašūje išliekt.

22. Bet kad sylingėsnis ant jo užeit, ir jė pėrgal, tay jo šarwā atimma, kurrūmi tikėjōs, ir plėsimmā išdalij'.

23. Kas ne su manim', tas prieš manę, ir kas su manimi ne renka, tas išbarsta.

24. Neczystoji dwasė iš žmogaus išeidama pėrwāikščzoja sawas wietas, jėškodama atilpiēs, ir jė ne rasdama, tay safo: sugrėšk wēl i sawo namus, iš kurrū išėjau.

25. Ir ateidama randa jūs sklūtōmis išplūtus ir šweisčius.

26. Kadka nuėjusi imma prie sawes septynes dwases, dar už sawę piktėsnės, ir iėjusos tēnāy gywēna, ir potam pifczaus stow su tū žmogumi, kaip pirma buwo.

27. Ir nusidawė, jam tai bekalbant, wiena moteriškė tarp žmonių pašėlusi sawo balsą, tare jam: išganitingas žywāts, kurs tawę nešojō, ir krutys, kures tu žindai.

28. Bet jis tare: mielai išganys tingi, tie, kurie Diewo žodi klaušo ir palaiko.]

29. Bet žmones weržesi tēnāy. Tay jis pradėjēs sake: tai nelaba gimmine! ji nor ženklą, ir ne dūstas bus jey ney joks ženklas, kaip tiktay ženklas prārako Jonofaus.

30. Ties kaip Jonofus ženklū buwo Liniwitams, kaip žmogaus Sunus bus tai gimminei.

31. Karalėnė pietū: jėmēs stosis sūdnoj' dienoj' su žmonėmis sītōs gimminēs, ir jūs prajuddis; nēsa ji nū swieto krāšto atėjo, girdėt išmintiēs Salomono. Ir stay, cze didėsnis už Salomoną.

32. Liniwēs žmones stosis sūdnoj' dienoj' su taje gimmine, ir jė prajuddis; nēsa ji prisiwerte po kōzoniēs Jonofaus. Ir stay, cze didėsnis už Jonofū.

33. Tey wiens žwākę uždėges ne stato jė wietoj' pašlėptoj', neygi po ketwirczū, bet ant listorans, jeib i widdū ieinąs šwiesą matytu.

34. Akis funo šwiesybe; taygi jėy tawo akis gera bus, tay wissas tawo funas šwiesus. Bet jėy tai wo akis nelaba bus, tay ir tawo funas bus tamsus.

35. Taygi dabokis, kad šwiesuma tawije ne butu tamsybe.

36. Taygi kad tawo funas abėlnay šwiesus, ney jokiōs tamsōs daliēs ne turrēs, tay wissas šwiesius bus, ir tawę apšwies kaip šaitus žaibas.

37. Bet jam bekalbant, melde ji wiens Parizėušas, kad su jūmi pietū wālgitu. Ir tējēs sėdosi už stalo.

38. Parizėušas tai matydams dywijos, kad jis nesumazgėjēs bus wo prėš wālgisent. Matt. 15, 2.

39. Bet Wiešpāts tare jam: jūs Parizėuškai laikot rūpfas bey blūdos

duš iš wiršaus cysztus, bet wids duje pilni este plėšimmo ir piktėnybės.

40. Jūs durni! ar mislijat, wids duje cysztą esant, kad iš wiršaus cyssta?

41. Bet taczau ubbagams išda: lykite to, ką turrite; štai, tad da jums wissab cyssta.

42. Bet bėda jums Parizeušams, kurrie dessėtines dūdat nū mētū bey rātōs, ir wissokiōs daržowės, ir prakėdžat sudą bey mėlę Diewo. To reiktu daryt, ir ano ne palikt!

43. Bėda jums Parizeušams, kad rods sėdit wyprāusoje wietoje guilėsa, ir norit ant turgaus swėi Finnami buti!

44. Bėda jums rašte: mošitiems bey Parizeušams, jūs wėidmai nei, kad lygus este apdengtiems numirrusi fāpanis, ant kurrū žmones teffinėja, ir jų ne pažysta!

45. Tay atsakė wiens rašte: mošitū, jam tarydams: Mošitos jau, tais žodžiais tu ir mus iš: Polōji.

46. Bet jis tare: ir bėda ir jums rašte: mošitiems, nės ja jū sunfinnat žmones ne pakėlamoms nāštoms, ir jū ney pirštu jas ne pajuddinat.

47. Bėda jums, nės jū prārakū Papus budawojat, bet jū tēwai jū nužawinno.

48. Taip tiesa pātys išsilnddijāt mēgstą sawo tēwū darbais; nės ja jie jū nužawinno, taygi jū jū Papus budawojat.

49. Todėl Diewo ismintis safo: Aš jiems susa prārakus bey apāš: talus, ir tū fellis jie užmuš ir pērseklnės.

50. Kad atjėktomas būtu iš tōs gimminės wišū prārakū kraujas, pralietas iš to cėsio, kaip swieto gruntas dėtės,

51. Tū kraujo Abėlo, iFFi kraujo Zafariošaus, kursai prapūle tarp altorais bey bājnyczōs. Bėje sakau jums, tai bus atjėktoma iš tōs gimminės.

52. Bėda jums rašte: mošitiems, kadangi rāktą išpajinnimo turrit, patys ne ieinat, ir ieit' norintiems užginat.

53. Bet jam tai jiems sakant, pagāwo rašte: mošiti bey Parizeušai drutay jį prispāust, ir tulimais klāusimais burną jam atwėrti.

54. Ir tykojo jō, jėktodami, bau ką išgāutu iš jo burnōs, jeib priejast ant jo turrētu.

12. Pėrkrymas.

Apie tikėjimo budą ben pāine.

Subėgo žmones ir susitrinko kelli tūkstantis, aš ja kito kiti kili ne sumyne. Tay jissai pradėjo sakyti sawo mošitiems: pirmjau sey saugokities rāugo Parizeušū, tai esti wėidmainystės.

2. Bet nieko niera taip paslėpta, kas ne apšreikštu, ney nežinoma, kas ne pastōtu žinnoma.

3. Todėl, ką tamsoje sakot, bus girdama swiesoj; ką i aut kalbat kamarosā, tai bus sakoma ant stogū.

4. Bet aš sakau jums, mano prieteliems: nesibijokite tū, kurrie kūną žawinna, ir pasūy nieko ne gėl daryti.

5. Bet aš parōdisu jums, kurrio jums reikia bijotis: bijokities to, kursai nužuddes gėl imest ir i pėlę. Bėje aš sakau jums, to bijokities.

6. Ar ne pardūda penkis žwirblus už du pinnigėlu; taczau Diewui tū ney wiens ne užmirštams.

7. Ir plaukai jū galwōs wissi skaityti. Todėl nesibijokit; nės jū gerėsnis este už daug žwirblū.

8. Bet

8. Bet aš sakau jums: Kas manę išpažysta po ašiu žmonių, tą ir žmogaus Sūnus išpažys po angelais Dievo.

9. Bet kas manę išsigis po ašiu žmonių, to išsigis po angelais Dievo.

10. Ir kas įodį Palbą prieš žmogaus Sūnų, tam bus atleidžiama; bet kas įventą Dvasę bluznij, tam ne bus atleidžiama.

11. Bet kada jūs ves į savo būiles, ir į vyrausybę, ir pas viešpacius, tay nesirūpinkit, kaip, ar ką atsaikysę, arba ką Palbėsę;

12. Nes šventą Dvasę tą pacę adyną jus moks, ką turrit sakyt.

13. Bet wiens iš žmonių sake jam; Mōkitojau, sakyt mano broliui, kad su manimi dalytu tėviškę.

14. Bet jis tare jam: žmogau, kas manę istate jum dwiem per sudžą, arba tėviškės dalytoj?

15. Ir jis sake jiems: dabōkities ir sąugōkities gode; nēs ney wiens iš to išsilaišo kad didi turitą igāwęs.

16. Ir jis sake jiems prilyginimą, tarydams; buwo žmogus bagōtas, to laužas geray buwo nēšęs.

17. Ir jis sawije mislidams tare: Ką aš weiksu? ne turru, fur sawo jawū dēt.

18. Ir tare: tai darysu: aš sawo stunes išardęs didėsnes pabudais wofu, ir į jas suwalysu wis, kas man užaugo, ir sawo turtą.

19. Ir sakysu sawo dušei; miela dušia, tu turri didi zopostą daug mētams; dabar buk pakajuje, wālgit, gērt ir buk linksmas.

20. Bet Diews jam tare: tu darnau, šę nakti, tawo dušia taw bus atimta, ir kam tai tėks, ką parūpinęs esi?

21. Taip stow, kad kas stārbū judeda, ir ne bagots esti Diewu.

22. Bet jis tare sawo mošitis niems; todėl sakau jums, nesirus pinkit dėl sawo išlaiskimo, ką wālgit; ney dėl sawo kūno, kūni apsidengsit.

23. Gywastis brangėsnis už wālgę, ir kūnas brangėsnis už rubus.

24. Dabōkities ant warnū, jie ney sėja, ney pjauja, neygi tur ney fletes, ney stunes, ir Diews taczau jūs sawoja; kiekūgi jūs gerėini už tas paufęzus?

25. Kas jusū yra, noris todėl rūpintus, kursai galėtu stomenui sawo mēsto ilguniną pridėti?

26. Taygi, jey kas majāusa ne gās lit, kamgi rupinnaties fitto dėl?

27. Dabōkities lėlijū ant laužo, kaip jos aug'; jos ne dirba, ney werpia. Bet aš sakau jums ney Salomoną wissot sawo glowėj' ne buwust taip išrėdytą, kaip tū wiena.

28. Taygi jey žolę šen dien laus fe stowincę ir rytoj' į pėczu mētams Diews taip rėdo; kiekū daut giaus jis jus aprėdys, jās mājstiffieji?

29. Todėl ir jās ne Plāusnēfit, ką wālgisę arba ką gērtę neygi rupinities apie didžius daiktus.

30. To wisso jēško pagonai swiete; bet jusū tėws geray jinno, to jums reikiant.

31. Taczau jēšokit Diewo Paralystės, tad da tai wis jums pripuls.

32. Nesibijot, tu mažoji kaimet ne; nēša jusū tėwui pamėgo, jums dūti kāralystę.

33. Pardūkit ką turrit, ir dūkit dalt wargdėnū; padarykit saw magnas nepasstanczes, stārbą danguje niekadōs nusimāžinant, fur waggis ne prieit, ir kūrē Pandis ne est.

34. Nes

34. Učēsa kūr jūsu stārbas, cē ir jūsu pirdis.

35. Testow apjūstos jūsu strēnos ir jūsu žvāķes te degie.

36. Ir bukit lygus žmoniems sawo pono lāufiantiems, kadā jis pasīkēls īk šwodbōs, jeib jam pareinant ir tūsgēnant, tūjau jam atdarytu.

37. Iškanyti tie bērni, kurrus pons pareinās rāš bundancjus. Iš tiesōs sakau jums, jis pasijūsēs jūs uš stalo pasodis, ir dēley jū trāsodams jiems pašlājis.

38. Ir jey ateina antroje sargybēje, ir trēczoje sargybēje, ir taip randa, īškanyti tie bērni!

39. Bet tai zinnot, kad gaspardorus iinnotu, kurre adynā wāgis ateitu, tay jis buddetu ir ne dūtu īšwerst ī sawo namus.

40. Todēl ir jās bukit gatavi, nēsa žmogaus Sunus ateis adynoje netīfimoje.

41. Bet Pētras tare jam: Wiefpatie, tā vrylginninā ar mums sakai, arba ir wišiem?

42. Bet Wiefpats tare: Kaip dibis dāikta yra wiernas bey īš mintingas užweizdas, kurti jo pons uždēst ant sawo šeimynōs, kad jiems tikru cēsū dūtu wālgiti jiems pilanti.

43. Iškanytingas tas tarnas, kurti jo pons pareinās randa tai po dāranti!

44. Iš tiesōs sakau jums, jis dēs jī ant wišo sawo lobjo.

45. Bet jey tas tarnas sakys sawo pirdijē: mano pons uitrunka pareiti, ir pradeda mušt' būnus bey slāgines, ir wālgiti bey gērt, ir apsiqērt:

46. Tay to tarno pons ateis dienā ne lāufiamā, ir adynā ne žinnomā; ir jī sutruškys ir jamui jo algā dūs su netīfinczeisels.

47. Bet tas bērnas, kurs žinno sawo pono walgē, ir ne pašigatā wijēs, ney pagal jo walgē dārgs, daug sykiū kentēs.

48. Bet kurs ne žinno tai, tai czaū dārgs, kas plašimmo werta, maž sykiū kentēs. Učēsa kam daug dūta, īš to daug bus jēškoma; it kam daug paliepta, īš to daug bus atjēškoma.

49. Uš atėjau ugni pašurt ant žēmės, ko gėraus wēliczaū, kaip kad ta jau kūrēntus?

50. Bet dar pirma turru frišktydintis friškty, ir kaip ne rimstu, īfēi tai bus atliktā?

51. Wegu mišlijat, manē atėjus pašāju dūti ant žēmės? sakau, kad nē; bet nesandorōs.

52. Učēsa nū šio cēsio penči wiename butte ne sutiks: trys prieš du, ir du prieš tris.

53. Tėws priešis sunui, ir sunus tėwui; motina prieš dukterī ir dukte prieš mōtinā; anyta prieš marczę, ir marti prieš anytā.

54. Bet jis tare žmonėms: matydamī dēbesi pasīkēlant īš wakarū, tūjau sakot: bus lytaus; ir taip ateit.

55. Ir matydamī pētū wējā puczant, sakot: twānfas bus, ir taip ateit.

56. Jūs wēidmainei, žēmės ir dangaus wēidā galit mėginti, kams gi ne mėginat šī cēsī?

57. Kodėlgi ne sudijat ant sawės, kas teišū?

58. Bet jey tu su sawo priešiu ninke eini pas kunigaiškī, tay pasirūpīš ant kēlo, kad nū jo atsiwānitumbēi. Kad jis tawę ne nuswestu pas sūdžā, ir sūdžā ne pas dūtu tawę wartininkui ir wartis ninke ne imestu tawę tapkalėjimā.

59. Sakau taw, ne išeisi īš ten īfēi pastuczāus pinnigēli busi už mošėjēs.

13. Pērs

13. Pėrskyrimas.

Apie Galilėonų prapilimą ir sergancę moterikę.

Bet tū czės' kelli pribuvo, tie jam pāsakojo apie Galilėonus, kurrū kraują Pilotas su jū apiera buvo sumaišęs.

2. Ir Jėzus atsačydams tare jiems: ar dingot, šūs Galilėonus už wissus Galilėonus didžausus griekiniškus buwūnus, kad jie tai kentėję?

3. Aš saſau: nē; bet jey ne paſigėriſit, ir jūs wiſſi taipo prapulſit.

4. Arba, ar dingot, kad tie aš tūnoliſa, kurrus Siloės foryczą užgruwo, ir užmuſe, kaltesni buwę už wiſſus žmones Jeruzalėj' gywėnanczus?

5. Saſau; nē; bet jey ne paſigėriſit, ir jūs wiſſi taipo prapulſite.

6. Bet jis saſe jiems tą prilyginimą: turrėjo wiens pygū: mēdi, ſodintą ſawo wyniczos'; ir atėjęs jėſkojo ant jo waiſaus, ir ney jokio ne rādo.

7. Tay tare wyniczininſui: ſtay aš tris metus ſas mētą atėjęs waiſaus jėſkoiau ant to pygū: mēdžio, ir ney jokio ne randu: paſirſt ji; kam jis noproſnay žėmėj' ſtow?

8. Bet jis atsačydams tare jam: pone, paliſt ji dar ſi mētą, iſ' ji apkaſęs apkrėju;

9. Bau waiſaus neſtu; jey ne, tay potam ji paſirſt.

10. Ir jis moſinno wienoje ſuiſi ſeje ſabbatoj'.

11. Ir ſtay, buvo tēnay moterikę, turrinti dwāſę liggōs aštūnoliſa mētū; ir buvo ſurrūſta, ne gālinti abelnay aukſtyn ſurēt.

12. Bet Jėzus ję matydams priwadinno ję prie ſawęs, ir tare jei: moterikę, būk walna nū ſawo liggōs;

13. Ir uždėjo ranſas ant jōs; ir tūjans ji atſitiefuſi Diewā garbino.

14. Tay atsačydams wyreinyſis ſuilės ſupyko, kad Jėzus ſabbatoj' gyde, ir tare žmoniemis: ſėſios dienos yra dirbamos; toſa ateikit ir gydikitės, ir ne ſabbatoj'.

15. Tay atsačydams jam Wieſis pats tare: tu wėidmaini, ar ne kojnas juſū atrika ſawo ſauti arba aſilą nū prāſarto ſabbatoj', ir wės da ji girditi?

16. Argi ne butu atwālnita ſabbatoje, ta, kurri taczu Abraomo duſte yra, nū to ryſio, kurrūn ſėtoms ję buvo riſęs jau apie aš tūnoliſa mētū?

17. Ir tai jam be ſaſent, turs vėjo gėdėtis wiſſi, kurrie jo prieſininkai buwę; ir wiſſi žmones dzaugieſi wiſſais ſlowingais darbais, jo darytais.

18. Bet jis tare: kam Diewo ſaralyſte lygi, ir kam aš ję priſilygiſu?

19. Ji lygi yra garſtyczū: grus dui, kurri žmogus ēmęs imete i ſawo daržą; ir augdams didis mēdis paſtojo, ir dangaus paukſčzei laiſeji po jo ſaſoma.

20. Ir wėl tare: kam Diewo ſaralyſte priſilygiſu?

21. Ji lygi rangui, kurri moterikę ēmuſi imaiſe i tris ſetwirczus miltū, iſſi abelnay ſurūgſtant.

22. Ir jis ējo per mieſtus ir mieſtelus, ir moſinno ſelāudams i Jeruzalę.

23. Bet wiens ſaſe jam: Wieſis patie, bės miliji maž iſganytū buſent? bet jis tare jiems:

24. Procamokitės, kad pro ankſtas durris ſeitumbit; nės daug jū (tai jums ſaſau) procawoſis, ſaipo ſeitu, ir ne galēs.

25. Aš to czėio, kad gaſpadorus ſėlės durris užrafinno, tay pras

17. T. G

dėsit

dēsit laukē stowēti, i durris tusi: gēnti ir sakyti: Wiešpatie, Wiešpatie, atwērt mums. Ir jis atsa: Pydams tars jums: aš ne pajystu jusū, iš kur jās ēsat.

26. Tadagi pradēsit sakyti: mes po tawo ašiu walgēm ir gērem, ir ant ulyczū mošinai mus.

27. Ir jis tars: sakau jums: ne pajystu jusū, iš kur ēsat; atstōkit wissi nū manēs, jās pištadējai:

28. Tay bus kaušims ir dantū: klabbējims, kad regēsīt Abraomā, Izaokā bey Jofubā ir wissus prārašus Diwo Paralyštēje, bet sawē ištumtus.

29. Ir ateis jū iš rytū ir iš wakarū, iš šaurēs ir iš pietū, sēdēsenczū uš stālo Diwo Paralyštēje.

30. Ir štay, yra pastikūsieji, kurrie bus pirmaiseis, ir yra pirmieji, kurrie bus pastikūsieji.

31. Tā paczē dienā atēje kelli Parizeušu tare jam: kēlšis ir atstōk iš czē; nēša Erodas nor tawē nužawinti.

32. Ir jis tare jiems: nueikit ir sakēkit tai lāpei: štay, išwarau wānus, ir išgydau šen dien bey rytoj, ir trēcā dienā gālā gāusu.

33. Taczu šen dien ir rytoj, ir poryt turru wāikšezoti. Nēša ne tūk, kad prārašas pražutu Eitūtur, kaip Jeruzalēj.

34. Jeruzale, Jeruzale, kurri tu užmuši prārašus ir akmenimis žuddai pas tawē sustus, kēl aš kartū norėjau tawo waišus surinkti, kaip wišta surenkā sawo lizda po sawo sparnais, ir jūs ne norėjot;

35. Štai, jusū namai jums pūsti išliš. Nēša sakau jums: jūs ne matysit manēs, išpi czēsas ateis jums sakyti: pagirtas te esie ateinas wardan Wiešpatiš.

14. Pēršyrimas.

Apie wandens liggā sergantē ir dibe weczere.

(Em. 17. nedēl. po S. Traicēš.)

Ir nusidawe, kad jis atējo i namus wienowyrāuso Parizeušu, sabbatoj, dūnā walgit; ir jie ty: Ejo jo.

2. Ir štay, czē buwo žmogus po jo ašiu, wandens: liggā sergās.

3. Ir Jēzus atsa: pydams kalbējo rašte: mošniems bey Parizeušams ir tare: bau ir tinka sabbatoj gydit?

4. Bet jie tylėjo. Ir jis jē ēmēs išgyde, ir palēdo jē.

5. Ir atsa: pydams tare jiems: kas jusū yra, kurrām jo jāutis arba šis i šallini ipultu, ir jis jē ne tūjaus ištāuētū sabbatōs dienōj?

6. Ir wēl ne galėjo jam ant to niekā n' atsa: pyt.

7. Bet jis priliginimā sake sweczams, dabodams, kaip jie wyrāušas wietas saw rinko, ir tare jiems:

8. Kad Eofio noris i swodbę kwēcžams ešti, tay ne sēstis wyrāušoj' wietoj, kad ne butu kas jo kwiestas uš tawē garbingēnis;

9. Ir jey tas atējes, kurs tawē ir jē kwiete, tartu taw: dūk tam wietā, ir tad turrētumbei tu su gēda žemjāusoje wietoje sēstis;

10. Bet pakwiestas eik ir sēstis žemjāusoj' wietoj, kad ateidams tas, kurs tawē ir anā pakwiete, sakytu taw: prietelau, šink aušš: tyn; tay garbę turrēš nū tū, kurrie su tawim uš stālo sēd.

11. Nēša pats sawē paaušštinas, bus pažeminnamas; ir pats pasižeminās, bus paaušštinnamas.]

12. Jis sake ir tam, kursai jē pakwietes buwo: pagatawidams pietus arba wakarinę, tay ne kwiest sawo

sawo prietelus, ney brolus, ney gentis, ney bagorus Paimynus; Kad jie tawę ne wël fwięstu, ir taw atlygita butu.

13. Bet częśni kęldams pakwieř pawargulus, lūřus, raiřus ir ařlus:

14. Tay busi iřganytas; nęsa jie ne tur, kęmi taw atlygitu; bet bus taw atlygiřama priřkęline teiřnjū.

15. Bet tai girdęęs wiens po drang uř stęlo řędinczujū, saře jam: iřganytas tas, kęrsai dūnę wålgo Diowo Faralystęje.

(Em. 2. nedęl po S. Traicęs.)

16. Bet jis tare jam: buwo řmogus, tas stęllęwo didę wakaręę, ir dang jū i tę pař wiete.

17. Ir iřsunte sawo tarnę częse wakaręęs, sařyti pakwieřtiema: pareiřit, nęs wiřlab gatawa.

18. Ir jie wiři pradęjo nūlatay iřřkalbęti. Pirmasis saře jam: ař dirwę pirkau, ir turru tęn iřeit, tōs apjuręti; prařau tawę, iřřkalbę manę.

19. Ir antras tare: ař pirkau penřis jauczū jungus, ir dabar nueimi, jū apjuręti; prařau tawę, iřřkalbę manę.

20. Ir tręczasis tare: ař pęcęę wedzau, todęl ateiti nę galu.

21. Ir tarnas paręęs sawo ponui tai atsąe. Tay namū; pons supyřęs tare sawo tarnui: eiř tū; jaus ant kęlū ir ulyczū miesto, ir iweř řęn ubhagus ir lūřus, ir raiřus bey ařlus.

22. Ir tarnas tare: pone, atliřta, kę tu liepei, bet dar daugiaus telpa.

23. Ir pons tare tarnui: iřeiř ant wieř; kęlū ir patwotū, ir fwięř jūs teiti, Kad mano namai pilni butu.

24. Alle ař sařau jums: ney wiens tū wyrū pakwieřtū ne ra; gęus mano weřjęręs.]

25. Bet ęjo su jūmi daug řmonū. Ir jis atřgreęęs tare řiems:

26. Jey řas pas manę ateinęs, ne n' apķencęa sawo tęwę, moti nę, pęcęę, waifus, brolus, řeseres, ir prięgtam sawo patięs gywasti, tas ne gal but mano mořtiniis.

27. Ir řas ne nęřa sawo řryřu manę řęldams, tas ne gal but ma; no mořtiniis.

28. Bet řas yra jūřū, norędams řorycęę budawoti, ir ne pirma at; řiřędęs iřtokūja primittimę, ar turrętu, řieķo reiķ, tam iřteřřęti?

29. Kad ne pamatę dęjus, ir ne gęlint iřteřřęti, wiři tai matydas mi pradętu ji iřjūřti,

30. Sařydami: tas řmogus pras dęjo budawoti, ir ne gal tai iř; teřřęti.

31. Urba, kęrsai Faralus norętu eiti i mūři prieř Fittę Faralu, ir ne pirm' atřiřędęs pęrdumoję, bau jiřsai su dęřimt tūřtancęeis galętu prieřais eiti tam, kęrsai prieř ji eit su dwideřimt tūřtancęeis?

32. Jey ne, tai pařlus řunczia, anam dar toly ęřant, ir pakajaus prařo.

33. Taipojau ir řieķ wienę jūřū, kęrs ne atsąe wiřam, kę jis tur, ne gal buti mano mořtiniis.

34. Drusķa gęrs daisķs yra; bet jey drusķa pagenda, kęmi řędym?

35. Iře dęra ney i dirwę, ney i męřlus; bet bus iřmęřta. Ras auřis tur kęausyti, tas te kęauso.

15. Pęřřpyrimas.

Pagąrbiniimas diemiklōs mielakirbin; gęřęs priřginnimais.

(Em. 3. nedęl po S. Traicęs.)

Bet artinosi pas ji wiřřofie muřtininkai ir griętininkai jo kęausyti.

2. Ir Parizenķai bey tąřtes mořiti murmęjo, tarydami: tanyai

G 2

grie

grieķiniekus priimma, ir su jeis wālgō.

3. Bet jis saķe jiems tā prilyginimā, ir tare:

4. Kuršai žmogus tarp jūsu praturis šimta awjū, ir jey prapultu jam tū wiena, kurs ne paliktu dewynes dēšimtis ir dewynes pūšczoje, ir ne eitu jēķfoti prapūlus šōs, iķķi surandant?

5. Ir jē surādes uždēda su dzaugsmu ant sawo peczū;

6. Ir namūn parējes sawo prietelus bey kaimynus pawadinnes, jiems taria: dzaugšities su manim', nēs suradan sawo awt, kurti bus wo prapūlusi.

7. Aķ saķau jums: taipojau ir dzaugsmo bus danguj' ant wieno grieķno prisiwerczenco, daugiaus ne, kaip ant dewynū dēšimt ir dewynū teisujū, prisiwertimmo ne priwālančzū.

8. Urba, kurti moteriķķe, turrinti dēšimti grāķū, jey tū wienā pamet', ne uždēgtu žwāķķ, ir ne ķlūtu namus, ir pasidabōdama tā jēķfotu, iķķi tā randanti?

9. Ir rādusi tā, pawadinna sawo prietelķas bey kaimynķes tarydama: dzaugšities su manim', nēs rādau sawo grāķi, kurti buwau pamētusi.

10. Taipojau saķau jums, bus dzaugšino po angēlais Diēwo iķ wieno grieķno prisiwerczenco.]

11. Ir jis tare: turrējo žmogus du sunu.

12. Ir jaunēsniķis tū dwiejū tare tēwui, dūķ man, tēwe, dalt lobjo man pūlančķ; ir jis pērdalijo jiēm dwiem loķi.

13. Ir ne ilgū metū potam jaunēsniķis suns wiķlab surinķķes iķķe: lawo toly i swētinaķ ķālī; ir tēnay sawo loķi iķpūstijo belēhāudams.

14. Taipai jam wiķķa sawo turtā sugaiķinnus, dide brangybe tā;

dos per tā wiķķa ķēmķ; ir jis pradējo stofoti.

15. Ir nuējes pristōjo prie wieno mieķczoniķs tōs ķēmēs, tas jifunte i sawo laukā, ķiaulū ganyt.

16. Ir jis geide sawo pilnā pripildit ķlauķtimis ķiaulū ēdāmoma; ir ney wiens jam jū nedawe.

17. Tāy susmiķlijes tare: ķiel samdininķū tur mano tēws, dūķ nōs pilnay turrinčzū, ir aķ badu prapūlu.

18. Pasīķēķes eisu pas sawo tēwā, ir saķysu: tēwe, aķ susigrieķķijau priēķ dangū ir priēķ tawē;

19. Ir tolaus ne werts esmi tawo sunumi wadinnamas buti; laiķķķ manē kaip wienā sawo samdininķū.

20. Ir pasīķēķes atējo pas sawo tēwā. Bet jam dar toly ēsant, pamāte jif jo tēws ir pasigailēdams bēgo, ir jo ķaķlu apsiķabinņķ pabuczāwo jif.

21. Bet sunus tare jam: tēwe, aķ susigrieķķijau priēķ dangū ir priēķ tawē, ir tolaus ne werts esmi, tawo sunumi wadinnamas buti.

22. Bet tēws tare sawo bērnam: iķneķķit gerāust rubā, ir aprēdiķit jif; ir ķiedā dūķit jam ant jo ranķōs, ir ķurpēs ant jo ķojū.

23. Ir atneķķit ķēn penētā wēķiķi, ir papjānķit tā; bewālgit im ir buķim linķķmi.

24. Uķēķa ķis mano sunus buwo numurķķes, ir wēķ atgyjo; jis buwo prapūķķes, ir wēķ atķrādo. Ir pradējo linķķmintis.

25. Bet wyrēsniķis sunus buwo ant laukō; ir artyn prie namū priēķes iķķgirdo dainojimus ir ķōķimnā.

26. Ir priwadinņķes prie ķawēķ bērnū wienā, ķlāuse, ķas tai būtu?

27. Bet

27. Bet tas sake jam: tawo brolis parėjo, ir tawo tėws penė tą werši papjowe, kad ji sweiką sulaukęs.

28. Tay jis papykęs ne norėjo i widdu eit. Tay jo tėws išėjęs jį praše.

29. Bet jis atsačydams tare tėwui: štay, tiek mėtū taw šlužijū, ir dar niekadōs tawo prisākimū ne pėržengiau, ir tu man niekadōs ney ožio ne dawei, kad su sawo prieteleis pašlinksminczau.

30. Bet kaip šis tawo sunus parėjo, sawo lobi su kėkšėmis praryjęs, jam penėtą werši papjowei.

31. Bet jis tare jam: sunau, tu wis pas manę essi, ir wis, kas mano, tai ir tawo yra.

32. Bet reiktu taw dzaugtis ir linksmam buti: nēsa šis tawo brolis buwo numiręs, ir wėl atgyjo; buwo prapūlęs, ir wėl atsirado.

16. Pėrštyrimas.

Metilėas wartojimas bagotnės.

(Em. 9. nedėl. po S. Traicės.)

Bet jis ir tare sawo mošitiniems: buwo wyrs bagotas, tas turėjo užweizdą, tas buwo pas jį apšluskas, kaip kad butu jo lobi sugaišinęs.

2. Ir jis jį pawadinęs tare jam: kaip tai girdzu apie tawę? dūš rōkundą sawo užweizdėjimo, nēs ne gali tolaus but' užweizdu.

3. Užweizdas tare sawije: kę weiksu? mano pons atimma man urėdą; Fasti ne galu, ubbagauti gėdžius.

4. Žinnau, kę darysu, iš urėdo šmestas budams, kad jie manę prisimtu i sawo namus.

5. Ir suwadinnēs prie sawęs wišsus sawo pono školinkus, tare pirmamjam: Fieš tu mano ponui šelli?

6. Jis tare: šimtą bāczkū alies jaus. Ir jis sake jam: imš sawo užrašą, šėstis, ir tūjau rašyš: penkis dēšimt.

7. Potam tare antram: bet tu Fieš šelli? jis tare: šimtą ketwirczū kwieczū. Ir jis tare jam: imš sawo užrašą, ir rašyš: aštūnis dēšimt.

8. Ir tas pons pagyre neteisujt užweizdą, jį taip Fytrey padārust. Nēsa šio swieto waikai Fytresni yra už waikus šwiesybės jū gimminėj.

9. Ogi ir aš jums saķau: darys eit saw prietelus iš neteisojo Mamonono, kad jus jau stoķojanczus priimtu i amžinus gywėnimus.]

10. Kas wiernas yra maķausame dāktē, tas ir didzame wiernas; ir kas neteiskus maķausame, tas ir didzame neteiskus.

11. Jey dabar neteiskame Mamone ne wierni este, kas jums pas wieris tikraj?

12. Ir jey swėtimame ne wieri ni este, kas jums dūs justėš?

13. Uley wiens namū šlužau: ninka ne gal dwiem ponam šlužit: arba wieną ne kęs, ir antraj mylės; arba prie wieno laikysis, ir antrą nieku wers. Ue gālit Dieu wui šlužit, ir podraug Mamonui.

14. Tay wišlab girdėjo ir Paris zeuškai, tie godus buwo, ir jį išjūše.

15. Ir jis tare jiems: jūs este, Furrie patis sawę tēisinnat po žmonū ačiū; bet Diews pažysta jusū širdis; nēsa kas tarp žmonū aušęta, tai bjaurybė yra po Diemo ačiū.

16. Žofans bey preraķai praras kēuja iškė Jonui; ir iš to czėso Diemo Paralyšte per ewangelią apsaķoma, ir Fieš wiens išwerža gwolstu.

18. Bet

17. Bet piggiāus yra, kad dān-
gus ir zēme sugaištu, kaip kad
wiens rastēls zōfane prapultu.

18. Kas stīrasti nū sawo pazōs,
ir fitta wēda, tas pērzeng weni
czawonystē; ir kas nū wyro at-
stīrtalē priimna, ir tas taipojau
wenzawonystē pērzeng.

(em. 1. n. sēl. po G. Traicēs.)

19. Bet buwo bagōczus, tas wil-
fējo purpura ir brangiāusa
drobe, ir kas dien gywēno rastas-
ney ir līnšmay.

20. Bet buwo ir ubbags, wardu
Łozorus tas uż jo waru gullējo,
pilnas woczū,

21. Geizdams sotinfis truppu-
ezeis nū bagoczaus stālo pūlan-
czeis; taczau sunnys priējē, jo wō-
tis laize.

22. Bet nusidawe, kad ubbags
numirre, ir angēlai jī nungšē i
prieglobstī Abraomo. Bet ir ba-
goczus numirre, ir jī palāidojo.

23. Bet jau pāfļoj' ir mušoj'
bebudams, sawo afis pāfēles pa-
māte Abromā iš tolo, ir Łozoru
jo prieglobstije,

24. Szaufe ir tare: tēwe Abrom-
me susimlē manges ir susē Łozoru,
kad galēlt sawo piēsto i wandent
pamurktu, ir atānsintu mano
liejurot, nēsa aš mušas fenczu
šoj' liepsnoj'.

25. Bet Abromas tare: atšū
minē sunau, kad sawo gērā ga-
wai gyws dar budams, ir Łozo-
rus atpencz' pišto gāwo; bet da-
bar jis palinšminnamas, ir tu-
māczijams.

26. Ir ant to wišs tarp mušū
ir jušū didis tārpas padrutintas
yra, kad tie, kurrie nor iš cze-
jemyn pas jus nužengti, ne gal-
neygi iš tēn pas mus pēreit.

27. Tay jis tare: taygi tēwe,
meldzu tawē, kad jī susimbei i
mano tēwe namus.

28. Mēs dar turu penfis bro-
lus, kad jiems išludditu, jeib i-
jie ne iškaktu i šē mušos wietā.

29. Abromas tare jam: jie tur
Moizešu bey prārafus, tū jie ti-
klauso.

30. Bet jis tare: nē, tēwe Abrom-
me; bet jēy kas iš numirrusujū pa-
jūs nueitu, tay jie prisimwerstus.

31. Jis tare jam: jey Moize-
šaus bey prārafū ne kļauso, tay
ir ne tikšēs, noris kas iš numir-
rusū kļēlus.]

17. Pērsfyrinas.

Upie papiktinnima, dēsimē raupstus,
ir Diemo kārālyštēs atējima.

Bet jis safe sawo mošitiniems:
ne gālins dāiēts, kad ne ra-
stus papiktinnimai; bet bēdā tam,
kurrio dēl atēit.

2. Aūdangīaus jam butu, jey
girnā: ašmū użkabinatas butu ant
jo kasto, ir imēstas butu i mares,
užot jīšai wienā tū mazuju pa-
piktintu.

3. Dabōkities. Jey tawo brolis
priēš tawē susigriešitu, pabārt jī;
ir jey pašigērīna, atlēist jam.

4. Ir norint septynis kartus
per dienā priēš tawē susigriešitu,
ir septynis kartus per dienā sus-
gryštu pas tawē ir tartu: gailūs,
tay turri jam atlēisti.

5. Ir Apsēstalai tare Wiespa-
czui: padrutinē mums tikšējima.

6. Bet Wiespats tare: kad tik-
šējima turrit, kaip garstyczū grū-
dā, ir safet šam morū: mēdzui,
išsīrāuf, ir pērsifodinē i mares;
tay jis bus juns pašlusnus.

7. Kas iš jušū, turris bērnā,
kursai jam āria, arba galwījus
gāno, kad iš laufo namū pareit,
ir jis jam safytu: eik greitay tēn,
ir sēstis uż stālo?

8. Ar ne taipo, kad jis jam safo:
pastelluf, kad aš pašarēnē wā-
gicjan,

giczan, ir apšijusys blūžiš man, pašol aš walgisu ir gėrsu; potam ir tu walgisi ir gėrsi.

9. Ar ir dėkawoj' tam bėrnui, kad tai daręs, kas jam paliepta? man ding' nė.

10. Taipojau ir jūs wislab atliškė, kas jums paliepta, tarškite: mes esme nenaudingi bėrnai; mes dārėm, kę daryti kalti buwom.

(Ev. 14. nedėl po S. Traicės.)

11. Ir nusidawe, jam kėlėjant i Jeruzalę, kad jis trėuties widdumi Samariōs bey Galilėōs.

12. Ir kaip atėjo i koki miestėl, sutikė jo dėšimtis raupšotū wyrū, tie stowėjo iš tōlo.

13. Ir pakėlę sawo balsą, tare: Jėzau, miels mošitojau, susimil: fis musū.

14. Ir jis jūs pamatęs tare jiems: nuėjė pasirōdikit flebos, nems. Ir nusidawe, kaip jie nuėjė, cyssti pastojo.

15. Bet wiens jū matydams sawę išgyjust, sugryžo, didžu balsi gārbindams Diewą,

16. Ir pūle ant sawo wėido pas jo kōjas, dėkawodams jamui. Ir tas buwo Samaritonas.

17. Jėzus atsaŕydams tare: ar jū ne dėšimt cyssti pastojo? bet kurgi anie dewyni?

18. Argi ney wiens n' atsrādo, kurs sugryžęs Diewui garbę dātu, nėt jis swėtimasis?

19. Ir tare jam: kėlšis, eif, tawo tikėjimas tawę gėlbėjo.]

20. Bet klāustas Parizeušū: kūs met ateit Diewo katalyste? atsaŕydams tare jiems: Diewo katalyste ne ateit rėginay;

21. Nėygi sakys: štay, cze, arba tén yra. Štay, Diewo katalyste prawidduje jusū.

22. Bet jis tare mošitiniems: atėis tas cžėsas, kad geisite regėti

wieną dieną žmogaus sunaus, ir ne regėsit ję.

23. Ir jie jums sakys: štay, czonay, štay ténay; ne nueikite tén, ir taipjau ne sekite.

24. Nėes lygey kaip žaibas aukš: tay nū dangaus žaibauja, ir ant wisso šwiecza, kas po dangum' yra, taipo žmogaus Sunus bus sawo dienoje.

25. Bet pirm to jis daug tur kentėti, ir paniekinnams buti šōs gimminės.

26. Ir lygey kaip nusidawe cžėse Noafō, taip ir nusidūs dienosa žmogaus Sunaus.

27. Jie wālge, jie gėre, jie wėde, jos tekėjo, iš' tōs dienōs, kad Noafas i akrūtą iėjo, ir atėjo griek: twanis, ir nusikandino jūs wissus.

28. Lyg' taipo, kaip nusidawe cžėse Loto: jie wālge, jie gėre, jie pirko, jie pardawe, jie sodinno, jie kūrė.

29. Bet tą dieną, kad Lotas išsėjo iš Sodomōs, ugnimi ir sėra lyjo iš dangaus, ir jūs wissus išsigaishinno.

30. Taipo ir nusidūs toje dienoje, kad žmogaus Sunus tur apirėikšiamas buti.

31. Tę paczė dieną, kas ant stor go yra, ir jo turtas namėj', tas te ne nukōpa to imti. Taipojau, kas ant lauko yra, tas te ne sugryšta topt, kę palikęs yra.

32. Utsiminėit Loto paczōs.

33. Moris sawo dušią išlaišyti, tą prapuldis; ir tą prapuldas, tą gėlbės ant gynyasties.

34. Sakau jums: tą paczė naš: ti du ant pātalo gullės; wiens bus priimnams, antras bus paliekams.

35. Dwi podrang mālō; wiens bus priimnama, antra paliekama.

26. Du

36. Du bus ant lauko; wiens bus priimmamas, antras bus paliekams.

37. Ir jie atsakydami tare jam: Wiešpatie, kur tai? bet jie safe jiems: Kur maita, tén susilėt errėlei.

18. Pėrtyrimas.

Apie maldą ir pėrtyrimą, margą ir kėrtėjimą.

Bet jis safe jiems prilyginimą apie tai, kad wissadōs meistum ir ne railstum;

2. Ir tare: buwo sūdžia wienas me mieste, tas nešibijoios Diewo, ir nešgėdėjo ney iokio žmogaus.

3. Bet buwo našle tam' patim' mieste, ta pas jį atėjusi tare: gėl bėf manę nū mano priešininko.

4. Ir jis ilgay tai ne norėjo. Po am mislijo pats sawije: norint, ir Diewo nesibijaus, ney ne iokio žmogaus gėdžius.

5. Taczan, kadangi šį našle manę nepakajoj, jė gėlbėsu kad pašiaus atėjusi ne klapātitu manę.

6. Tay tare Wiešpats: Klausy: fit cze, Eą neteisus sūdžia safo.

7. Argi ne ir Diewas gėlbėtu sawo isreinktūsus, kurrie diena ir nakti jop' šaukia, kaczeig ir wā landą uatruktės.

8. Aš sakau jums: jissai jūs is gėlbės ne po ilgu. Taczan kad žmogaus Sonus ateis, ar misliji, jį rālent tikėjimą ant jėmės?

(Em. 11. n del 20 S. Traicės.)

9. **B**et jis safe kelliems kurrie patys nusitikėjo teisus ēā, ir fittus pāniekino toki prilyginimą:

10. Ejo du žmogu i bažnyčia mēstis, wiens Parizeušas, ir antras muitininkas.

11. Parizeušas stowėdama taip mēldėsi pats s wiše; aš dėlawoju tau, Diewe, kad aš ne esmi, kaip fiti žmones, plėšikiai, neteisus, ir žengtojes wenczawonystės, arba iy kaip šis muitininkas.

12. Aš pašnikāuju du kartu per nedėlę, ir dūmi dėstėtines wisso to, Eą turru.

13. Ir muitininkas is tolo stowėdams, ne norėjo sawo ašiu per fėlci dangun, bet musės i sawo krutinę tare: Diewe, buf man griešnam malonus.

14. Sakau jums: šis aptėisintas nuėjo i sawo namus už aną; nės Eas pašikūstėtin, tas bus pažėminams; ir Eas pašizėmin, tas bus pašikūstinams.]

15. Jie atneše pas jį mažus lūdiškus, kad sawo ranką ant jų uždėtu. Bet mošitinei tai matydam, draude jūs.

16. Bet Jėzus wadinno jūs pas sawę ir tare: lėistit kudifėlus pas manę eiti, ir ne ginfit jiems; nės tū yra dangaus faralyste.

17. Jš tiesės sakau jums: Eas Diewo faralyste ne priimma kaip klidifis, tas ne teis i jė.

18. Ir klause jį wiens wyresnyšis, tarydams: gėrs mošitojau, Eą turru daryt, kad amžiną gywātą igyczan?

19. Bet Jėzus tare jam: Eą wadinui manę geru? ney wiens gėrs, kaip tiktay wiens Diewas.

20. Tu geray iinnai prisākimue: Ne pėrzengf wenczawonystę. Ne uzmusf. Ne wōgf. Ne luddif ne teisaus luddimo. Gārbink sawo tėwā, ir sawo mōtinę.

21. Bet jis safe; tai wissab lais Eiau is majū sawo dienū.

22. Tay Jėzus isgirdęs tare jam: dar wieno tau reikia: kardūf wissab, Eą turri, ir dūf pawar guliams, tay turrėsi šārbą danguje, ir eifš, ir sef manę.

23. Bet jis tai girdėjęs, smūtnas pastojo: nės labay bagotas buwo.

24. Bet Jėzus pamātes jį smutną pastojusi, tare: kaip ne piggiey

piggiey bagotieji iškašs i dangaus karalystę.

25. Piggiaus yra werbludui pėr: eit per adatōs aust, ne kaip bago: tam ieit i dangaus karalystę.

26. Tay sākė, furrie tai girdėjo: Paagi gal išganytas buti?

27. Bet jis tare: Kas žmonėms ne galima, tai Dievui galima.

28. Tay tare Pėtras: štay, mes wis šą palikę tawę sėkėm.

29. Bet jis tare jiems: iš tiesōs sakau jums: ney wiens yra, kurs butą palikęs, arba giundytojus, arba brolius, arba pacę, arba waišus, dėl Diewo karalystės,

30. Ne imtu pilnay šime czėse, it busenczame swiete amžiną gywātą.

(Ewang. Usgawėnėl nedėl.)

31. Bet ėmęs pas sawę anus dvylika, tare jiems: štay, mes einam aukštyn i Jeruzalę. Ir wis išspildis, kas prarakū parašyta apie žmogaus Sunu.

32. Nės jis padūdams bus pagonams; tie jį apjūs, ir išgėdis, ir apspjāudis,

33. Ir nuplašę jį uimūš; ir trėczą dieną jis wėl prisikėlis.

34. Bet jie to nieko ne išmāne, ir ta kalba jiems buwo kaip uždengta, ir ne zinnojo, kas tai buwo sākęta.

35. Bet nusidawe jam arty Jerikōs atėjus, sėdėjo āklas pafelėj, ubbagāudams.

36. Tas girdėjęs daugybę žmonių keli einant, tyrinėjo, kas tai butu.

37. Tay pasakė jam: Jėzus iš Nazaret praeinas.

38. Ir jis šaukė, tarydams: Jėzau, tu Sunau Dowido, susimilšis man.

39. Bet pirma einą, draude jį, idant tylėtu. Bet jis jū labjaus šaukė: tū Sunau Dowido, susimilšis man.

40. Bet Jėzus apsislojęs liepe jį atwest' pas sawę. Bet jį arty pas jį arwėdus, klāuse jį,

41. Ir tare: Šą nori, kad aš taw daryczau? Jis sake: Wiešpatie, kad regėczau.

42. Ir Jėzus tare jam: buš rėgis; tawo tikfėjims tawę pagėlbėjo.

43. Ir tūjaus pradėjo regėti, ir sėkė jį, gārbindams Diewą. Ir wiši žmones toktai matydami laupšino Diewą.]

19. Pėrstyrimas.

Apie Jafeosū, Kristaus ėjimą i Jeruzalę, ir bānnejos czostinimą.

Ir jis išelāwęs ėjo per Jeriką.

2. Ir štay, czę buwo wyras, wadiuamas Jafeosus, tas buwo wyrāusas muitininkū, ir buwo bagōtas.

3. Ir norėjo Jėzu regėti, kas jis ėšęs, ir ne galėjo žmoniū dėl, nės jis buwo mājō stomens.

4. Ir jis pirm' bėges užkopo i morū: mēdi, kad jį matytū; nės czę jis turrėjo praeiti.

5. Ir kaip Jėzus atėjo ant tōs paczōs wietōs, pajūrėjo aukštyn, ir jį pamātes tare jam; Jafeosau, šubey nušopš; nės šen dien tur: tu tawo namus atlanfyti.

6. Ir jis šubey nušopęs, su dzauglīnu jį priėme.

7. Tai pamāte, wiši murnėjo, kad griekininką atlanke.

8. Bet Jafeosus czę stojęs tare Wiešpaczui: štay Wiešpatie, pusšę sawo turto dūmi pawarguliema, ir jey koki buczau prigāwęs, tam šeturopay atdūmi.

9. Ir Jėzus tare jam: Šę dieną šiems namams išgānimas rādėsi; nės ir jis Abraomo šunus.

10. Nės žmogaus Sunus atėjo jėškoti ir išganyti, kas praejuwę.

11. Čgi

11. Ogi aniems bešlausant to: laus sake prilyginnimā, todēl, kad jis arty Jeruzalēas buwo, ir jie mišlījo, kad karalyste Diēwo tū: jaus-turrējo buti aprēikšta,

12. Ir tare: žmogus nekursai didēs gimminēs toly nušēlāwo, kad karalyste igtu, ir wēl sugryštu.

13. Tas pawadiņģes dēšimt sa: wo tarnū, dāwe jiems dēšimts swārū, ir tare jiems: wēršitēs, i' sugryšu.

14. Bet jo miešczonys n' ap: fente jī, ir sunte pālns pas jī, ir sašydino jam: ne norim, kad šis ant musū ponawotu.

15. Ir nusidawe, kad jis sugry: ņo, kaip karalyste buwo igtēs, suwadindino tus paczus tarnus, kurriems pinnigus buwo idāwēs, jeib žinnotu, kq kielwiens butu laimēģes.

16. Tay atēģes pirmās sākē: wiešpatie, tawo swaru dēšimt laimēģau.

17. Ir jis sake jam: ak tu gēras tarne, kadangi tu ant mājo wiers: nas buwai, waldzq turrēš ant dē: šimt miestū.

18. Antras taipjau atēģes tare: wiešpatie, tawo swaru penkis lai: mēģau.

19. Tam jissai wēl tare: ir tu buš ant penšū miestū.

20. Ir trēczasīs atēģes sake: wiešpatie, štay cģ tawo swāras, kurri i šēpetq buwan trīģes.

21. Ak bijojaus tarģes, nēsa tu šaudus žmogus, tu immi, kq ne essi padēģes, ir pjāuji, kq tu ne essi šēģes.

22. Jis tare jam: iš tawo bur: nōs šūdiu tarģ, tu pīšts tarne, žinnodams manē šaudu žmoģu ēšanti, imanti kq ne padēģau ir pjāujanti, kq ne išēģau.

23. Kodēlgi mano pinnigus ne dawe ant nūmōs? tay sugryģes tus su nģģczka bucza atēģes,

24. Ir jis tare tiems, kurrie cģ stowējo: atimšit nū jo swārq, ir dūšit tam, kurs dēšimt swārū tur.

25. Ir jie tare jam: wiešpatie, juš tur jissai dēšimt swārū.

26. Bet ak sakeu jums: turrin: cjam bus dūdama; bet ne turrin: cjam atimmama, ir tai kq tur.

27. Bet anns mano neprietelus, kurrie ne norējo, kad ant jū po: nawoczau, atwešit šēn, ir nušai wišit jūs po mano akiū.

28. Ir toštai tarģes išēlāwo šalin, ir ēlāwo aušstyn i Jeruzalē.

29. Ir nusidawe, kaip ērtinost pas Betpage ir Betaniq, ir nu: kāko pas kālq alywū, sunte du sawo mošitinū,

30. Ir tare, ešita i miestēlī, jum dwiem po akiū ēšanti, ir iējus su rasita asilāiti pririštq, ant kuru: rio dar ney wiens žmogus ne joģes pra; atrištita ir atweštita tā.

31. Ir jey juddu kas klāustu, kam jās atrišt, taipo tam tar: šita: Wiešpats jo priwālo.

32. Ir tūdu pasuntinu nuējo, ir rādo, kaip jiem dwiem pasakģes buwo.

33. Bet jiem dwiem atrištant asilāiti, sake jo ponai jiem dwiem: kam juddu atrišt asilāiti?

34. Bet jūdu sake: Wiešpats jo priwālo.

35. Ir jūdu atwēde tā pas Jēzu, ir mēte sawo rubus ant asilāicģo, ir ušsodinno Jēzu ant jo.

36. Jamgi jau nušēlāujant, jie ēlojo sawo rubus ant ēlo.

37. Ir kaip artyn priējo, ir žes: myn nuējo nū alywū; kalso, pra: dējo wišas pulkas jo mošitinū su dzaugsmu Diēwq laupsinti didzu balsu, dēl wišū nusidāwimū, kuru: bus buwo mātē.

38. Ir tare: pagārbinams te essie kurs atēit, karālus, wardan: Wieš:

Wiespaties! pakąjus te esie dan-
guje, ir garbe aukštybėje.

39. Ir keli Pärizeuškai žmonėsa
sake jam: Motitojau, draust bent
sawo motitinus.

40. Jis atšake ir tare jiems: aš
sakau jums, jey šie tylės, tay aš
menys šauks.

(Em. 10. nedži. ps G. Traicės.)

41. Ir kaip jissai prisiartino, iš-
wydęs miestą, wetše dėl jo;

42. Tarydams: Kad tu žinno-
tumbei, tay ir apmislitumbei šiti-
tam sawo czėse, kas ant tawo pa-
kėjus pareitusi. Bet dabar tawo
akims užslėpta.

43. Učėsa ateis czėsas ant tawęs,
kad tawo neprietelei tawę ir tawo
waišus, kurie su tawim yra, ap-
stos pylimu, apguls tawę, ir pri-
spėus tawę iš wissū šalių.

44. Ir sulygis tawę su žėme, aš-
ment ant akmens ne palikdami;
dėl to, kad ne išpažinai tą czėsą,
furreme atlančytas esi.

45. Ir tėjės i bairyczia, pradėjo
išwaryti, toje peršanczus ir par-
dūdanczus.

46. Ir tare jiems: *parašyta
yra: mano namai maldos namai;
bet jūs iš tū darėt razhainintū,
dūbę. *Eza. 56, 7.

47. Ir jis kas dien motinno
bairyczoje Ir wyrāusi kunigai ir
wyrėšnieji žmonėsa tykojo jį nu-
žawinti.

48. Ir ne rādo, kaip jam da-
rytu; nėsawissi žmones laikėsi prie
jo, ir klause jo.]

20. Pėršyrimas.

Kristaus susilalbėjimas apie sawo urėdą.
Ir nusidawe tū dienū wieną kaip
jis žmones motinno bairyczoje,
ir apšakė Ewangėlią, atėjo pas
jį wyrāusieji kunigai ir raste, mo-
šiti su wyrėšneiseis.

2. Ir sake jam, tarydami: sa-
kyk mums, iš kieno mādės tu

tai darai? arba: kas taw dawe
tą mādę?

3. Bet jis atšake ir tare jiems:
ir aš jus wieną žodi klause; sas
kykit man:

4. Kristas Jono, ar iš dan-
gaus, ar iš žmonū buwo?

5. Bet jie mislijo sawije taryda-
mi: jey sakom: iš dangaus, tay
jis sakys: Kamgi jūs jam ne tik-
ėjot?

6. Bet jey sakome: iš žmonū;
tay wissi žmones mus atmenimis
žuddis: nės jie už tifrą tiesą laižo,
Joną prāraką esant.

7. Ir jie atšakė, nežinną, iš kur
butu.

8. Ir Jėzus tare jiems: tay ir
aš jums ne sakau, iš Eofidės mas
ciės aš tai darau.

9. Bet jis pradėjo žmonėms sa-
kyti šit prilyginimą: žmogus sos
dinno wyniczą, ir tą išdawe wy-
niczininkams, ir iškelāwo ilgą
czėsą.

10. Ir sawo czėse wieną bėrną
nusunte pas wyniczuinkus, kad
jam dūtu wyniczos waišu. Bet
wyniczininkai jį nuplakę tuščią
išlėido.

11. Ir be to dar šittą tarną
sunte; bet jie ir tą nuplakę, apgū-
dino ir tuščią išlėido.

12. Ir be to sunte trėczą; bet
jie ir tą sužeidę išstume laukan'.

13. Tay tare ponas wyniczos:
ka weišu? susu sunu sawo mies-
lajį; rassi tą išwydę bijosis.

14. Bet wyniczininkai sunu pas
mātę dumojo pātys sawije, tary-
dami: tas yra tėwonis; eikim, ir
i užmuškim, kad tėwiške numa-
teitū.

15. Ir jie jį išstūmę iš wyni-
czos užmuše jį. Kagi tas wieši
pats wyniczos tiems darys?

16. Jis

16. Jis atējis sūs wyniczinins miršta be waikū, tay tur jo bro, sūs nužuddis, ir sawo wynicza lis tā moteriskē paimti, ir sawo kittiems iždūs. Tai girdējs tare: brolui waikū priķēlti.

17. Bet jis ant jū pajūrējs tare: Pasgi tai, kas parašyta yra: Pirmas wēde paczē, ir numirre be waikū.

18. * Kas ant šitto akmens pula, ir taipojau numirre be waikū. tas susiķuls; ir kurri jis nžpūla, ir trēczas jē wēde. Taipjau nūlatay wiissi septyni, ir ney jo: tē waiķū ne palikē, numirre.

19. Ir wyrāusifunigai ir rašte: 32. Pasčiāus po wiissū numirre ir ta moteriskē.

20. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 33. Taygi prisiķelime, kieno ji sūnte tyķojenczus, kurrie dētis bus pati tū wiissū? nēs wiissi sep- tyni jē buwo per pāczē turrējē.

21. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 34. Ir Jēzus atsaķydams tare: sūnte tyķojenczus, kurrie dētis jiems: waikāi šio swieto wēda, ir tēķa;

22. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 35. Bet kurrie werti bus anā turrējo, nēs ēsā teisus, kad jē fals swietā tgyt, ir prisiķelimā iķ numirrusū, tie ney wes, ney tēķēs.

23. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 36. Nēs jie nieķadōs ne gal boje prigāutu, jeib jē padūti gal mirti; nēs jie angēlams lygus ir lētu wyrausybei, ir waldzai wals Diemo waikams, kadangi jie yra dono.

24. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 37. Bet numirrusus prisiķēlsent, 21. Ir klāusdami jē tare: Moizēssus paķenķlins * prie krū- ūs, kad Wiešpati wadinna Die- ūs, bet Diemo kēlā teisey mo- ūw Abraomo, ir Diemu Jzakofo, ir Diemu Jofubo. * 2 M. 3, 1.

25. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 38. Bet Diems ne numirrusū, bet gwyjū Diemas; nēs wiissi jam 39. Tay atsaķydami kelli rašte: mōfirojau, tu geray

26. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 40. Ir jie ne dryso jē tolaus atsaķei.

27. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 41. Bet jis tare jiems, kaspogi 42. Ir jis pats Dowids saķe dūķite Ciecorui kas Ciecoraus, ir Psalmū knygosa: * Wiešpats saķe Diemui, kas Diemo. mano Wiešpaczui: sēstis po mano dēķinēs, * Ps. 110, 1.

28. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 43. Jē padēsu tawo neprietelus 44. Do: 29. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 45. Ir jē padēsu tawo kōjū.

29. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 46. Ir jē padēsu tawo kōjū.

30. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 47. Ir jē padēsu tawo kōjū.

31. Ir jie tyķojo ant jo, ir is: 48. Ir jē padēsu tawo kōjū.

44. Dowids jė wadinna Wieš; patimi, kaipgi jis yra jo sunus?

45. Bet wissiemis žmonėms giria dint, sake sawo mošitiniems:

46. Saugokitės raštes mošitū, kurie myli waiškesiot ilgais rubais, ir myli swėikindintis ant turgaus, ir sedėti wyrāusoje wietoje šuilėsa ir už stalo.

47. Jie suėd' našlū namus, ir sakosi ilgas maldas meldžą; tie jų didėsnį gaus pražuddimą.

21. Pėrskyrimas.

Apie našlės domana, Jeruzalės išpūstijimą, ir swieto gala.

Bet jis ašis patėles išwydo bagorūsus, kaip jie sawo dowa nas imete i bažnyezės strynę.

2. Bet jis ir pamate nėsle pawar gušę, imėtanczė du mažū pinnigėlu.

3. Ir jis tare: iš tiesos sakau jums: ši bėdnoji našle daugiaus už jus wissus idėjo.

4. Uėsa šie wissi iš sawo apsto idėjo dowanai Diemo; bet ji nūg sawo ubbagystės wissą sawo išlaišimą, Eą turvėjo, idėjo.

5. Jė kaip kelli kalbėjo apie bažnyczą, tą gražeis ir brangieis ašmenimis išgrožintą, tare jis:

6. Uteis tas czėsas, kurrem' to wisso, Eą rėgite, ney ašmū ant ašmens bus palikts ne išgrėutas.

7. Bet jie klause jė, tarydami: Mošitojau, Eū czės' tai bus? ir Eoks ženklas yra, kad tai nusidūs?

8. Bet jis tare: saugokitės ne susiplastodikitės; nės daug mano wardan' ateis, tarydami, manę tą esanti; ir czėsas pristartino. Uė sekite jus.

9. Bet kad išgirsite karus ir maištus, tay ne nusigąskitės; nės tai pirma tur nusidūtis; bet dar galo taip weikę niera.

10. Tay tare jiems: žmones sušils prieš žmones, ir paralyste prieš paralystę.

11. Ir didi žemės drebjimai bus šien ir tén bėdas ir marai, ir išgašczi ir didi ženklai nū danguaus nusidūs.

12. Bet pirma to wisso jie ant jūšū sawo ranfas mes, ir pėrsekėsinės, ir jus i sawo šuiles ir kalėjimus padūs, ir pas karalus ir pas kunigaikščius wes, dėl mano wardo.

13. Bet toktai jums nusidūs ant luddimo.

14. Taygi dabar sawo širdisna dėkite, kad nerūpintumbities, kaip reikėtu jums atsilalbėt.

15. Uėsa aš jums burną ir išminti dūsu, kurie ne galės prieštaraut, ney wissi jūšū priešininškai atstėngti.

16. Bet jūs padūdami busite gimdytojų, brolių, genczū ir priestelū, ir jie kallis jūšū užmuš.

17. Ir jūs ne apšenczami busite wissū, dėl mano wardo.

18. Ir ney wiens plauks nū jūšū galwės ne turrės prapulti.

19. Kantrumne rāmdikite sawo dušią.

20. Bet kad išwysite Jeruzalę waišiu apstūtą, tay supraškite, prisistartinust jōs išpūstijimą.

21. Tadda kas Judeoj' yra, tas bėga ant kálnū, ir kas widdurij' yra, tas šalin te atstoja; ir kas ant lauko yra, tas i ję te neateit.

22. Uėsa tos yra dienos atkeršijimo, kad wis išsipilditu, kas parasyta yra.

23. Bet bėda nėsčzoms ir žindinnanczoms tosa dienoia: nės dis wargas bus ant žemės; ir kerštas ant šū žmonū.

24. Ir jie puls per ašment karido, ir jūs apfáltus wes tarp wissū žmonū; ir Jeruzale nū pagonū bus sumindžūta, iškol pagonū czėsas išsipildis.

Evang.

(Evang. 2. nedēl. Aldmento.)

25. **I**r bus žēnklai ant saulės, ir mėnesio, ir žvaigždžių, ir žmones ant žemės drebės, ir kūne nusimis, užent marėms ir vilnims mariū.

26. Ir žmones apalpa iš baimės ir laukimmo tū daktū, kurie ateis ant žemės; nės ir twirtybes dangaus pasijuddis,

27. Ir tada jie išvys žmogaus Sūnu atenti debesije su dide mace ir glowe.

28. Bet prasišėdant tai nusidūti, žurėkit, auštyt, ir pakėlkit savo galvas, todėl, kad prisiartin jūsi atpirkimas.

29. Ir jis sake jiems prilyginimą: žurėkit i pygū mēdi, ir i wissus Pittus medzus.

30. Kad da dabar sprogsa, tay rėgit ant jū, ir numėnot, wāsara jau arti ēsant.

31. Taypo ir jās, regėdami tai wis prasišėdant, žinnotite, arti ēsanczė Diwo Karalystę.

32. Iš tiesės sakau jums: ne sugaiš ta gimine, i' tam wis nusidūdant.

33. Dangus ir žeme sugaiš, bet mano žodzei ne sugaiš.

34. Bet sangōfities idant jūsi žirdis ne apsunfintumbit apsirijimu ir girtawimu, ir rupest: czeis išklaikimo, ir umay pareitu ant jūsi ta diena;

35. Nės kaip žabangas ateis ant wissū ant žemės gywėnanczū.

36. Taygi budėkite wissu czėsu ir melsticies, kad wertu batumbit išwėngti tai wis, kas tur nusi dūti, ir stowėti po akiū žmogaus Sūnau.]

37. Ir jis dieną bažnyczos' mo: Pinno; ir naėczę laukian išeidams pėrnaėwojo pas allywū Falią.

38. Ir wissi žmones anėstų pasifile jopi, ji bažnyczoje girdėti.

22. Pėrskyrimas.

Apie Judosū, šventą meczerę, Kristaus kentėjimą ir Pėtro ugninimą.

Bet arti buwo šwente nerūgin: tōs dūnōs, wadinnama welyfos.

2. Ir wyrāusi Funigai bey rašte: mošiti iėšfojo, kaip jė nužawintu; ir bijōjos žmonū.

3. Bet šėtons buwo iėjės i Judosū, wadinnama Išpariotą, kurs iš kaitlaus dwylifōs buwo.

4. Tas nuėjės kalbėjo su wyrāu: seis Funigais, ir su wyresneiseis, kaip jė noris jiems padūti.

5. Ir jie prasidzugo, ir žadėjo, jam pinnigū dūti.

6. Ir jis pasijadėjo, ir tyfojo: kad jė išdūtu be maisto.

7. Jau dabar atėjo diena nerāu: gintōs dūnōs, kuroj' reifėjo welyfōs: awinėli apierawoti.

8. Ir jis Pėtrą ir Joną nusunte, ir tare: eifita ir pagatāwifita mums welyfōs: awinėli, kad tų wālgitumbim.

9. Bet jie tare jam: kur nori, kad tų pagatāwitumbim.

10. Jis tare jiems: stay, kad juddu i miesta ieinata, žmogus juddu sutiks, wandens izboną nės šas, sefita jė i tų buttą, i kuri jis ieis.

11. Ir sakfita gaspadorui. Mošitojis taw sakydin: kur yr' gaspada, kuroje welyfōs: awinėli su sawo mošitineis wālgit galėczau?

12. Ir jis jums dide išplotą swetlyczę parōdis, czonay tų pagatāwifita.

13. Ir jūdu nuėiusu tado, kaip jis jiem dwiem buwo sakęs, ir pagatāwijo welyfōs awinėli.

14. Ir kaip ta adyna atėjo, jis pasijėdos, ir dwylifa apagtalū su jūmi.

15. Ir

15. Ir jis tare jiems: girdingay geidžiau, tą welykōs: awinėli su jumis walgiti, pirm ne kaip Pentėsu.

16. Nės aš sakau jums, kad po tam daugiaus to ne walgisu, iškol išpildita bus Paralysteje Diemo.

17. Ir ėmes Fylifą dėkwojo, ir tare: imkite tą, ir tarp sawės dalykite.

18. Nėsa aš jums sakau: aš ne gėrsu to waisaus wyn: medžio, išk atent Paralystei Diemo.

19. Ir ėmes dūną dėkwojo, ir lāuze, ir dāwe tą jiems, safy: dams: tai yra mano Funas, Furs už jus dūdamas yra, tai darykite ant mano atsiminnimo.

20. Szittūgi budu ir Fylifą po weczėres, safydams: tassai Fylifas yra naujas testamentas mano krauje, Furs už jus praliejams.

21. Tacžau štay, ranka mano išdūtojo yra su manimi už stalo.

22. Ir tiesa žmogaus Sunus nueit, kaip parašyta yra; bet beda tam žmogui, Furrio jis išdū: dams yra.

23. Ir jie tarp sawės pradėjo klāusnėtis, Fursai gi bentas būtu, Furs tai darytu?

24. Ir waidas tarp jų rādosi, Furs iš jų per didžaus turretu laikomas buti.

25. Bet jis tare jiems: swietis: Fi Farālei ponawoj', ir gālinčius maloningais ponais wadin'.

26. Bet jūs ne taipo: bet didžausis tarp jūsų tur kaip jaunau: sis buti, ir wyrāusis kaip tarnas.

27. Nėsa Fursai didėsnis yra: ar tas, Furs už stalo sėd, arba tas, Furs tarnāuja: ar ne taipo, kad tas, Furs už stalo sėd? bet aš tarp jūsų kaip tarnas esmi.

28. Bet jūs ėsat, Furrie prie manęs mano pagundimūse išk gālo pasiliškot.

29. Ir aš jums Paralyste pastiri su, kaip mano Tėwas man pastys: rės esti.

30. Kad jūs walgitumbit ir gertumbit už stalo mano Paralysteje, ir ant krėslū sėdētumbit, sūdidas pi dwylifą gimminū Izraėlo.

31. Bet Wiešpats tare: Simon, Simon, štay, bėtonas jūsų geide, kad jus kaip Fwietzus sijotu?

32. Bet aš už tawę meldžau, kad tawo tikėjims ne lāntus; ir tu Fartunta prisiwertės, stiprinė sawo brolus.

33. Bet jis tare jam: Wiešpatie, aš gataws esmi, su tawimi i ap: kalėjimą ir i smertti eiti.

34. Bet jis tare: Pėtrai! sakau taw: gaidys šen dien ne praars, nēt tu tris Fartus ussigisi, kad manęs ne pajysti.

35. Ir jis tare jiems: Fieš Fartū aš jus suncžau be mašnōs, be tarbo, ir be Furpjū, bau ir kū czės' pristōkot? jie atsakė: niekad' niekadōs.

36. Tay tare jiems: bet dabar, kas mašnā tur, tas tą ne imma, taipojau ir tarbā. Bet Furs ne tur, tas rubā sawo te pardūd, ir te perka Fārdā.

37. Nės aš sakau jums: ir tai dar tur išsipildit, kas apie manę parašyta: *jis tarp pištadėju ros Fūtas. Nės kas apie manę parašyta, gālā tur. *Eia. 53, 12.

38. Bet jis sake: Wiešpatie, štay, czonay du Fārdū. Bet jis tare jiems: gana.

39. Ir jis išėjo pagal sawo pajunkimā pas allywū: Fālnā. Bet jo mošitinei sėke jė išk tōs wietōs.

40. Ir tēnay atėjęs tare jiems: melskities, kad ne ėpultumbit i pagundimā.

41. Ir

41. Ir jis nū jū atsitrūke kaip apie almens metimūq, ir patš Plaupeš meldėsi,

42. Tarydams: Tėwe, jey nori, tay atimk šit Fylifą nū manęs, taczau ne mano, bet tawo wale te nusidūda.

43. Bet pasirōde jam angelas iš dangaus, ir it stiprino.

44. Ir nusidawe, kad jis su smerczu ėmėsi, ir meldėsi labjans. Bet jo prafaits buwo kaip kraujo glasfai, tie pūle ant žėmės.

45. Ir jis nū maldōs atsitēles pas sawo moštinus atėjo, ir rādo jūs be mieganczus iš smutkōs.

46. Ir tare jiems: Fą miegat? Fėlkities ir melškities, kad it pagumdinq ne ėpultumbit.

47. Bet jam dar be kalbant, stay pulkas, ir wiens iš dwylkōs, wadinams Judosus ėjo pirm jū, ir artinos prie Jėzaus, it pabuscūt.

48. Bet Jėzus tare jam: Judos, šau, ar žmogaus Sunu buczāwimu išdūdi?

49. Bet kaip tai regėjo, Purrie su jūmų buwo, kas iš to bus, tare jie jam: Wiešpatie, ar Fardu mušim?

50. Ir wiens iš jū istikto wyrāuso Funigo tarnq, ir jo dėkingausi jam nukirto.

51. Bet Jėzus atsakydams tare: tolaua te daro jie. Ir jo ausi paskrutings išgyde it.

52. Bet Jėzus tare wyrāusiemis Funigams ir ušweizdams baznyczōs, bey wyresntems, Purrie prieš it buwo išėjė: jās kaip ant Fokio razbaininko išėjot su Fardais ir su Fartemis.

53. Iš kas dienq pas jus bažnyczos buwan, ir jās ney jokia ranfą ant manęs ne pašėlēt. Bet Fitta yra jūsu adyna, ir macis tamjybēs.

54. Bet jie it sugāwę wēde it atwēde it it namus wyrāusojo Funigo. Bet Pėtras iš tolo sēke.

55. Tay jie ugni widduj' pallo: czaus sušare, ir susēdo, ir Pėtras sēdosi tarp jū.

56. Tay merga it prie šwiesōs sēdinti pamāte, ir it it žurēdama, tare: ir šis su jūmi drauge buwo.

57. Bet jis jo ušigyne, ir tare: moterik, aš jo ne pažystu.

58. Ir po mažōs walandōs Fita it pamātes tare: ir tu esi tū wiens. Bet Pėtras tare: žmogau, aš ne esmi.

59. Ir po walandōs, kaip po adynōs, Fita tai padrūtino, ir tare: iš tiesōs, ir šis su jūmi podrang buwo, nēs jis Galilėiškis.

60. Bet Pėtras tare: žmogau, ne žinnau, Fą tu sakai. Ir tūjams jam dar bekalbant, gaidys pragydo.

61. Ir Wiešpats atsigregies it Pėtrą žurėjo. Ir Pėtras žodii Wiešpaties atsimyne, Furrens jis jam buwo sakęs: pirm ne kaip gaidys praays, tu manęs tris kartus ušigisi.

62. Ir Pėtras išėjės grandzey nuswerke.

63. Bet wyrai, Purrie Jėzu laiFe, it išjūke, ir muše it,

64. Updenge it, ir muše it it jo wēidq, ir klāusdami it, tare: myk, Fatras tawę muše?

65. Ir daug Fittū bluznijimū jie prieš it kalbēda.

66. Ir išauštant susirinko wyrēsnieji žmonū, wyrān Funigai ir raste: mošiti, ir ušwēde it aufstyn it jū surinkimūq,

67. Ir tare: ar tu Kristus? kas FyF mums. Bet jis tare jiems:

jey aš jums sakau, tay jās ne wierijat;

68. Bet jey klāusu, tay ne atšāPot, ir taczau manę ne pašfidrate.

69. Todėl

69. Todēl iſ ſio czeſo žmogaus Sunus po dešinės stiprybės Die wo sėdės.

70. Tay wiſſi ſaſe: argi tu Die wo Sunus eſi? Jis tare jiems: jūs ſaſot, nėſa tas eſmi.

71. Bet jie tare: Eū priwālom daugiaus luddimū? pātys tai iſ jo burnōs girdėjom.

22. Pėrsſyrimas.

Kriſtaus kentėjimas ſmertiſ ir palai bojimas.

Jr wiſſas pulſas Fēles, jį pas Pilotą nuwēde.

2. Jr pradėjo jį apſuſti, ir tare: ſi mes iſrādom žmones iſſklaidin: nanti ir uždraudanti mēžlawą Cie: corui dūti, ir ſaſoti, eſas Kriſtus, Farālus.

3. Bet Pilotas klāuse jį, tary dams: ar tu Žydū Farālus? Jis atſaſydamas tare jam: tu ſaſai.

4. Pilotas tare wyrāusiems Pū: nigams ir žmonėms: aſ ney wie: nōs priejaſtiēs ant ſio žmogaus ne randu.

5. Bet jie tolaus priſtunde ir tare: jis žmones tūmi ſujuddino, Kad jis ſēn bey tēnwisſoje Judėda žēmėje moſinno, pradėjus Galilēoje iſſi czonay.

6. Bet iſgirdęs Pilotas Galilėą primenant, klāuse jis, bau iſ Galilėda jis butu?

7. Jr ſaip jis girdėjo jį po Erodo wyrausybės eſanti, nuſunte jį pas Erodą, kurs toſa dienosa taipojau Jeruzalėj' buwo.

8. Bet ſaip Erodas Jėzu iſ: wydo, praſdzugo: nėſ jau ſeney jį rods butu matęs; nėſ jis daug apie jį buwo girdėjęs, ir tiſkėjosi ſſnklą Poſt nūg jo regėjęs.

9. Jr wiſſokiū dāiktū jį klāuse: bet jis jam nieko ne atſaſe.

10. Bet wyrāusi Pūnigai ir raſte moſti ſtowėjo, ir jį ſunſiey ap: Rūnde.

11. Bet Erodas ſu ſawo ſluſaus ninſais iſiūſe ir iſkaėdino jį, api wilſo jį bāltu rūbu, ir jį atgalōs pas Pilotą wēl nuſunte.

12. Tą diena Pilotas bey Ero: das prieteleis paſtojo: nėſ pirmo ſu ſits Pittu ne ſutiſdawo.

13. Bet Pilotas ſuwadinnges wy: rāusus Pūnigus ir wyreſnūsus bey žmones.

14. Tare jiems: jūs ſi žmogus pas mane atwedēt, buſ jie žmones atſreipias; ir ſtay, aſ jį po juſū aſtū iſſklāuſinėjau, ir tū dāiktū nieko ant to žmogaus ne randu, kurrū dēley jūs jį Fāltinat;

15. Taipojau ney Erodas; nėſ aſ ins pas jį nuſuncziau; ir ſtay, nieko jam ne galėio iſroditi, ſas ſmerczio werta butu.

16. Todēl aſ jį nuplaſdiſu, bey palſiſu.

17. Tās turrėio jiems paal pajunſimną ſwentēs wieną Fālini iſdūti.

18. Tay ſauſe wiſſas pulſas, ir tare: ſalin ſu ſūmi, ir palſiſt mums Barrabą,

19. Kurs dēl maiſto mieſte nu: ſdawuſo, ir razbaivſtēs dēley i: ſalėjimą buwo imestas.

20. Tay Pilotas wēl jiems Fals bėjo. norėdams Jėzu palėiſti.

21. Bet jie ſauſe, ir tare: nus Fryſawoſ, nuſryſawoſ jį.

22. Jr jis trėcu Partu tare jiems: Paqi ſis piſto padāre? Aſ ney joſiōs ſmertiēs priejaſtiēs ant jo ne randu, todēl nuſorawojęs palėiſu jį.

23. Bet jie Flapātijo jį didzu ſauſmu, ir prāſe Kad butu nu: Fryſawotas. Jr jū bey wyreſnujū Pūnigū ſauſmas didyn ēio.

24. Jr Pilotas paſūdiſo, Kad ſaip wrāſe, jiems ſtōtus.

27. T. 3

25. Jr

25. Ir palēido tā, kurs maišto ir razbajstēs dēley ī kalēimā buwo imestas, kurris jie prāse; bet Jēzu jū wālei padawe.

26. Ir kaip jie ī nuwede, su grēbe jie wienā īš Cyrēnios, war: du Simonā, kurs īš lauko parējo, ir uždējo kryžu ant jo, kad jis tā pastuy Jēzu neštu.

27. Bet sēke ī didis pulkas žmo: nū bey mōterū, tos nustunde ir apwerke īt.

28. Bet Jēzus atsigrēžs tare joms: jās dukters Jeruzalēs, ne apwerkite manē, bet paczes sawē apwerkite ir sawo waiķus.

29. Lēs stay ateis tas cžēsas kurreme sakys: īšganytos yra nei waislingos, ir žywatai ne pagimdg, ir krātys nežstos.

30. Tadda pradēs jie sakyti * Palnams: grāfit ant musū; ir kau: Params: apdengkite mus!

* Upreist. 6, 16. P. 9, 6.

31. Lēs jey tai dāroma žālam mēdzui, kas bus sausam?

32. Bet buwo taipojau īšwestu Pittu du pištadēju, kad su jūmi butu nužawinnamu.

33. Ir kaip ī tā wietā atējo, wadinnamā lawon: galwū; wietā, nušryšawojo īt, ir pištadėjudu su jūmi, wienā po dešinēs, antrā po kairēs.

34. Bet Jēzus tare: Tēwe atlēist jiems, nēs jie ne žinno, kā darā. Ir jie pērdalijo jo rubus, ir burtā ant tū mēte.

35. Ir žmones stowėjo ir žurėjo. Ir wyresnieji su jeis īšjūke īt, tarydami: jis Pittus pagēlbėjo, te gēlbtī pats sawē, jey jis Kristus, īšrinkrasis Diewo.

36. Taipojau īšjūke īt ir žalnėrei, ir atėjē pas īt, atneše jam ušsūsq.

37. Ir tare: jey tu žydu karā: us, tay pats sawē gēlbēt.

38. Buwo taipojau wiršuj' jo galwōs užrašas rašytas gryfištu, lotyništū ir žydištū raštu: Tas žydu karalus.

39. Bet pištadėjū wiens, īš tū dwėjū, kurrie buwo pašabinti, bluznijo īt, ir tare: jey tu essi Kristus, tay sawē, ir muddu gēlbēt.

40. Tay atsakydams antras īš bāte īt, ir tare: ir tu nesi bijaisi Diewo, kursai taczau tam' patim' prajuddime essi?

41. Ir tiesa, mudu wertay tai me eswa, nēsa mudu gāunawa, ko musū dwėjū darbai wertī yra; bet šis nieko pīsto ne dargē.

42. Ir tare Jēzui: Wiešpatie, atsimink manēs, kad ī sawo karai lystē nueisi.

43. Ir Jēzus tare jam: īš tiesōs, sakau tau, šen dien buši su manim' rōjuje.

44. Ir buwo šešta adyna, ir aptemims ant wissōs žėmės stojosi, īkši dewintōs adynōs.

45. Ir sāule sawā šwiesybę paime, ir užkaba bājnyczoje pussau pēdrisko.

46. Ir Jēzus šauke didžiū balsu, ir tare: Tēwe, aš padūmi sawo dušią ī tawo rankas. Ir kaip jis tai tarēs, dwāsę sawā iškēido.

47. Bet wyresnysis žalnėrū, tai regėdams, kas nusidawe, gārbino Diewā, ir tare: tikray, šis nobajnas žmogus buwēs.

48. Ir wissi žmones, kurrie pri buwo, ir tai regėjo, matydami, kas nusidawe, muše ī sawo krutini ng, ir atgalōs sugryžo.

49. Bet wissi jo gentys stowėjo īš tolo, ir moter's, kurios īš Galilėos īt buwo sėkusos, ir mātė wis tai.

50. Ir stay, wyrs, wardu Jos zeps, rōt ponis, tas buwo gērs wiežlibas wyrs;

51. Tas

51. Tas ne buvo pritąres jū susitarimui ir darbams, tas buvo iš Arimatiōs, Jydū miesto; Eurs taipojau lāufė Paralystės Diemo;

52. Tas nuėjęs pas Pilotą mel de lawoną Jėzaus.

53. Ir nuėmęs tą, twynojō t drobę, ir t iškaltą grabą idėjo, Eurrēm' niekadōs neį wiens ne buvo gullėjęs.

54. Ir buvo diena prigatāwiji mo, ir sabbata priejo.

55. Bet moter's sėkė jį, Eurus su jūmi iš Galilėos buvo atėjusos, ir graba apžurėjo, ir kaip jo Eunas buvo padėtas.

56. Bet jos sugryžusos žoles bey mōstis pagatāwijo; ir per sabbatą jos pagal žofaną buvo išėjusos.

24. Pėrstyrimas.

Kristaus priiskėlim's ir dangun. žengims.

Bet pirma sabbatū dieną labay anksťy, atėjo jos pas grabą, ir atnešė žoles jū pagatāwitas, ir fellos su jūmis.

2. Bet rādo akment atristą nū grābo.

3. Ir iėjusos Euną Wiešpaties Jėzaus ne rādo.

4. Ir joms apie tai besirūpinant, stay, du wyru žibbanczeis rūbais prieg jū atėjo.

5. Ir jos nusigandusos sawo akis žemyn nulėido. Tay jūdu tare joms: Pa jūs gywajė prie numirusū jėšot?

6. Uiera jo ezonay, jis kėlėsi. Minnėkit to, kaip jis jums sakęs, dar Galilėoj' esąs,

7. Tarydams: žmogaus Sunus bus padūdams t rankas griekinin. kū, ir nukryžawojams, ir trėczą dieną kėlės.

8. Ir jos atšminne jo žodžū.

9. Ir sugryžusos nū grābo, ap. sūkė tai wis wienolišams, ir wis siems Pittiems.

10. Bet buvo Marva Marijina, ir Joanna, ir Marva Jofubo, ir Pirtos su jomis Eurus toštai apaštalamis sakė.

11. Ir rodėsi jū žodzei jiems lyg' kaip pāsakos, ir ne wierijo joms.

12. Bet Pėtras kėlės nubėgo pas grabą, ir pasilenkė wienas kėpes tas begullinczas mate, ir atstojo, besidwyidams, kas tai butu.

(Sm. ant antros dienos Bėl. 11.)

13. Ir stay, du iš jū nuėjo tą pacę dieną t wieną kėmą, Eurs buvo kėsis dėkimt warinū nū Jeruzalės, wardu Emmane.

14. Ir jūdu kalbėjo tarp sawes apie wisus tus nusitāwimus.

15. Ir nusidawė, jiems dwiem taipo be kalbant, ir besiklanšinėjant, Jėzus jiems dwiem prisikertis no, ir ējo draug su iūm' dwiem.

16. Bet jū dwieiū ākys buvo laikamos, kad io ne pačinno.

17. Bet jis tare jiems dwiem: Kos Eie tai žodzei, Eurus jūdu tarp sawes kalbat ir ēsat smutni?

18. Tay atsakydams wiens wari du Kleopas, tare jam: tuau wiens essi ateimys Jeruzalėj', Eurs nei žinna, kas kosa dienosā tēn nusidawė?

19. Ir jis tare jiems dwiem: Kasgi? Ir jūdu tare: apie Jėzū iš Nazaret, Eurs prėrašs buvo, galys darbūse ir žodžūse, po akim' Diemo ir wisū žmoniū;

20. Kaip musū wprāusi Euniagai ir wprėsnieji j padawė ant pražudi dimo smertiēs ir nukryžawoio.

21. Bet mes tišfėjom jį Traalė atpirkenti. Ir ant to wisso kēt dien vra trėcza diena, kaip toštay nusidawė.

22. Taipiau iškandino mus kelias moteres iš musū, Eurus anksťy pas grabą buvo,

23. Ir ne rašdamos jo funą, parėjo sašydamos, buš regėjusos wėida angėlū, furrie saše, jė gywą ėsantė.

24. Ir nuėjo kelli musigėiū pas grąbą, ir taipo rądo, kaip moterės saše, bet paties ne rądo.

25. Ir jis tare jiems dwiem: aš jūs paikieji ir tingiūs širdiės tiffėti tam wissam, ką kalbėjo prarakai.

26. Ar ne turrėjo Kristus tai kentėti, ir teiti į sawą garbę?

27. Ir pradėjęs nū Moizėšaus ir wissū prarakū, išgulde jiems dwiem wissus rąstus, furrie apie jė buvo sašyti.

28. Ir jie prislartino prie kėimo, į furri ėjo, ir jis dėjos, buš tolaus einąs.

29. Ir jūdu didey jė malde, tarėdamu: pasilik su mum' dwiem, nės wafars jau randasi, ir diena prilinko. Ir jis tėjo, kad su jiems dwiem pasiliktu.

30. Ir nusidawe jam su jiems dwiem už stalo sėdint ėme dūną, dėkawojo ir ląuže bey dawe jiems dwiem.

31. Tay jū dwiejū akys buvo atwėrtos, ir jė pažinno, ir jis prašuwō nū jū dwiejū.

32. Ir jūdu tare kėis Pittam: ar ne dege muma širdis mususe, kad da jis mum dwiem kalbėjo ant kėlo, ir kaip jis mum dwiem rąstą atwėre?

33. Ir kėldamies tą paczė adyną sūgryjo į Jeruzalę, ir rądo anūs wienolišą susirinkusūs, ir tus, furrie su jeis buvo,

34. Kurrie tare: Wiešpats tikray prisikėlęs, ir Simonui pasirodęs.

35. Ir jūdu pásakojo jiems, kas tiffosi ant kėlo, ir kaip jis jū dwiejū pažintas buvo, kaip dūnų ląuže.]

(Em. ant trėčjōs dienōs Belytū.)

36. Bet be kalbant jiems apie tai, pats Jėzus stojis tarp jų, ir tare jiems: pakąjus su jumis.

37. Bet jie nusigando ir bijojos, dumodami, buš dwasę kofę regi.

38. Ir jis tare jiems: Ko nusigandot? Ir kodėl teit tošios dumos į jūšū širdis?

39. Šurėkit mano ranką ir mano kojas, aš pats esmi, apczupinėkit manę, ir pažurėkit; nės dwasę funo bey kaulū ne tur, kaip rėgit manę turrinti.

40. Ir tai sašydams parōde jiems rankas bey kojas.

41. Bet jiems dar ne tiffint iš dzaugsmo, ir besistėbint, tare jis jiems: ar turrit cze ko walgiti.

42. Ir jie padawe jam dalį žuwiės kėpusos, ir kōrī medaus.

43. Ir jis ėme, ir wálge po jų ašiu.

44. Bet jis tare jiems: tai yra tie žodzei, furrus kalbėjau jums, pas jus dar budams; nės wis tur išsipilditi, kas apie manę rašyta yra zófane Moizėšaus, ir prarakūse, ir psalmūse.

45. Tay jis atwėre jų išminti, kad išmanytu šwentą rąstą.

46. Ir tare jiems: taip yra pasrašyta, ir taipo turrėjo Kristus kentėti, ir kėltis iš numirusū trėczą dieną.

47. Ir dūti apsakyti sawo waridan prišwertimną ir atlėidimną griekū tarp wissū žmonū, ir prašdėti Jeruzalėj.]

48. Bet jūs este luddininkai to wisso.

49. Ir štay, aš ant jūšū žadėjimą sawo kėwo atsusu. Bet jūs mieste Jeruzalės turrit paslikti, iškōl su stiprybe iš aukšto busite ištrėditi.

50. Bet

50. Bet jis jūs iškvi Betaniūs išvėde, ir patėles savo rankas pėrjegnojo jūs.

51. Ir nusidave, kad jis jūs pėrjegnodams atsislyre nū jū, ir dangun' užjenge.

52. Bet jie meldėsi jo, ir sugryžo į Jeruzalę su didžu džiaugsmu.

53. Ir wissadōs bažnycoj' budami Diewą gārbino ir šlovinno.

Ewangelia švento Jono.

1. Pėrskyrimas.

Apie Kristu, jo urėdą ir jo molitinas.

Pradzoje buvo žodis, ir žodis buvo prie Dievo, ir Dievas buvo žodis.

2. Tas pats pradzoj' buvo prie Dievo.

3. Wissi dāiktai to patiēs daryti yra, ir be to nieko niera daryta, kas daryta yra.

4. Jeme buvo gywastis, ir gywastis buvo šwiesybe žmonū.

5. Ir toji šwiesybe tamsybėje šwiečia, bet tamsybe tai ne pėrmane.

6. Buvo žmogus Dievo sustas, Jons wardu.

7. Tas pats atėjo luddimui, apie tą šwiesybę luddit, kad jie wissi per jį tikėtū.

8. Jis ne buvo šwiesybe, bet kad ludditu apie tą šwiesybę.

9. Sziji buvo tikra šwiesybe, apšwieczanti wissus žmones, ateis nanczus į šį swietą.

10. Szi buvo swiete, ir swiets per tą darytas yra; ir swiets jōs ne pažinno.

11. Jis į sawaję atėjo, ir sawieji jo ne priėme.

12. Bet tiek jį priėme, tiems dave macti Dievo waišais pastōti, kurrie tik' į jo wardą.

13. Kurrie ne iš kraujo, ney iš kūno noro, ney iš vyro noro, bet iš Dievo gimę.

14. Ir tas žodis pastōjo kunū, ir gywėno tarp musū, ir mės mās tēm jo garbę, garbę kaip wiengimi musio Sunaus iš Tėwo, pilną malonės ir tiesės.

15. Jonas luddijo apie jį, ir gauė, sakydams: šis buvo tas, apie kurį sakiau: po manęs ateis pirm manęs buwėsis, nės jis bus wo pirmjaus, kaip aš.

16. Ir iš jo pilnystės mes wissi emem malonę ant malonės.

17. Ties žokanas per Moizėjus yra dūtas; malone ir tiesa per Jezu Kristu rados.

18. Tey wiens Diewą niekadōs ne matęs; wiengimmesis Sunus, kursai Tėwo prieglobstije yra, tasai mums tai apsaė.

(Ewang. 4. nebėl. Admento.)

19. Ir tas yra luddijimas Jono, kaip žydai iš Jeruzalės sunte kunigus ir Lėwitūs, į klause: Kas tu esi?

20. Ir išsipažinno, ir ne užslygyne; ir išsipažinno: aš ne esmi Kristus.

21. Ir jie klause jį: Kasgi? Ar Eliošus esi? Jis tare: n' esmi. Ar prarakas esi? Ir atsakė: nē.

22. Tey tare jam: Kasgi esi? Kad atsakytumbim tiems, kurie mus sunte. Ką pats apie sawę sakai?

23. Jis tare: " aš esmi balsas gaukenczio pūsczoje, taisykit klęs wiespatiēs, kaip prarakas Ejaiošus sakė.

* Jek. 40, 3.

24. Ir

24. Ir sustieji buwo iš Parizejų, tare jam: Rabbi, (tai mūsų žodzu: mošitojai) Kur esi galpadoi?
25. Ir klause jį, tarydami: Egidel Kristijai, kadangi tu ne esi Kristus, ne Eliašus, ne prarastas?
26. Jonas atsakė jiems tarydams: aš Kristijai wādenimi; bet jis widduj' tarp jų stov, Kurio jās ne pažystat;
27. Tas yra pašūp mang ateisėj, kūr pirm mangs buwo, Kurio aš ne wartas esmi; jo kūrjū; dirzelus atrikt.
28. Tai nusidame Bētabaraj, gnoj' šalij' Jordano, Kur Jonas Kristijai.]
29. Antrą dieną išwydo Jonas Jėzu ateinanti pas awę ir tarę: wadinams buš (tai mūsų žodzu: ūla.)
30. Ezittas yra tas, apie Kurį sakiau: pašūp mang ateit myras, Kūr pirm mangs buwes, nēs jis pirm mangs buwo.
31. Ir aš jo ne pažinnau; bet kad jis butu aprėiktas Izraēlij, todėl atėjau Kristit wādenimi.
32. Ir Jonas luddijo sakydams: regėjau Dwasę nužengiančę, kaip karmėli iš dangaus, ir pasilikto ant jo.
33. Ir aš jo ne pažinnau; bet Kūrsai mang sunte Kristit wādenimi, tas tare man: ant Kurio regėsi dwasę nužengiančę, ir ant jo pasiliekiančę, tas yra, Kūrsai Kristijai su Dwasę šwenta.
34. Ir aš regėjau, ir luddijau, kad tas yra Diewo Sūnus.
35. Antrą dieną wēl stovėjo Jonas, ir du jo moštinū.
36. Ir išwydęs Jėzu wāikščiojanti, tare: antay Diewo awinēlis.
37. Ir du jo moštinū girdėjo jį kalbanti, ir sēkė Jėzu.
38. Bet Jėzus atsigręžęs ir pamatęs jūdų sawę sēkančų, tare jiems dwiem: Po jėkōta? Bet jūdų
- tare jam: Rabbi, (tai mūsų žodzu: mošitojai) Kur esi galpadoi?
39. Jis tare jiems dwiem: eiksta ir regėkita. Ejusudu regėjo ir pasilikto tą dieną pas jį; bet buwo apie dešimtą adyną.
40. Wiens tū dwiejū, Kurūdu iš Jono girdėjo, ir Jėzu sēkė, buwo Endriejus, brolus Simono Pētro.
41. Tas pirmjaušey rādo Simoną, sawo broli, ir tare jam: rādome Messtojū, (tai mūsų žodzu: mošytas)
42. Ir nuwede jį pas Jėzu. Jėzus jį pamatęs tare: tu esi Šimons, Jonošaus sūnus; tu Kēpu wadinams buš (tai mūsų žodzu: ūla.)
43. Antrą dieną Jėzus wēl norėjo eiti į Galilėą, ir rādo Pilippą, ir tare jam: sek mang.
44. Bet Pilippas buwo iš Betzaidōs, iš miesto Endriejaus ir Pētro.
45. Pilippas rādęs Natanaēlį, tare jam: mes rādom tą, apie Kurį rāše Moizėšus žōkane, ir prarakai, Jėzu, Jozepo sūnu iš Nazaret.
46. Ir Natanaēlis sake jam: Kas gēro gal iš Nazaret rasti? Pilip pas atsakė jam: eikš ir matyē.
47. Jėzus pamatęs Natanaēlį pas sawę ateinanti, tare apie jį: štay, tikras Izraēlitēns, Kūrēme niera klaidōs.
48. Natanaēlis sake jam: iš ko mang pažysti? Jėzus atsakydams tare jam: pirm ne kaip sawę Pilippas wadinno, kaip tu po pygū medžu sēdėjai, sawę regėjau.
49. Natanaēlis atsakė jam, tarydams: Rabbi, tu esi Diewo Sūnus, tu esi karālus iš Izraēl.
50. Jėzus atsakydams tare jam: tu tikri, kad saw sakiau, mang sawę

tamę mātusi vo pvg : medzu; dar
didesnus dāistus už tus išvyst.

51. Ir tare jam: iš tie ōs, iš
tišōs sakau jums, iš to czēsio ma-
tysite dangų atwierę, ir angelus
diemo užengiančius ir nužen-
giančius ant žmogaus Sūnaus.

2. Pėrsėrimas.

Apie swoddę Kanor' ir apcypstijimą
b. žunc. ōs.

(Em. 2. nedėl. po Jėmint. sm.)

S Ir trėczą dieną buvo swodba
Kanor' Galilėds, ir Jėzau
mōtina buvo toje.

2. Bet Jėzus ir jo mōtinei
taipjau i swoddę palwiešti buvo

3. Ir kaip ne tēlo wyno, tare
Jėzus mōtina jam: wyno ne tur.

4. Jėzus tare jei: moterisk', kas
man darbo su tavim? Mano ady-
na dar ne prėjo.

5. Jo mōtina tare tarnams: Pa-
jis jums safo, tai darykite.

6. Bet buvo cę sėstė Podzei,
pagal pajunkimę apcypstijimo
žydų pastatyti, i kurrū kiek wienę
du ar trys saikai tilpo.

7. Jėzus tare jiems: pripit-
tus Podzus wāndenimi. Ir pripyle
jūs skliddinus.

8. Ir tare jiems: sėmkit dabar,
ir neškit užweizdui swoddōs. Ir
jie nunešė.

9. Bet kaip swoddōs užweizdas
paragawo wynę, pirm to wānde-
nim' buwust, ir ne žinnojo iš kur
atsiradęs, (bet tarnai žinnojo, kuri-
rie wādeni buvo sėmę.) wadinno
swoddōs užweizdas jauniškėi,

10. Ir tare jam; Požnas pirm
jūs dūda gėrę wynę, ir atsigėrus,
tadda prastėnt; tu gėrajė wynę
iššolei palaiškėi.

11. Tai pirmas ženklas, kuri
Jėzus dare Kanor' Galilėds, ir
apreiskė savo garbę. Ir jo mōti-
nei i ji tiskėjo.]

12. Potam nusitrāukė i Kaper-
naumę, jis, jo mōtina, jo brolei
ir jo mōtinei; ir ne ilgą pasi-
liko tēnų.

13. Ir žydū welykos artų buvo,
ir Jėzus nusitrāukė aukštyn i
Jeruzalę.

14. Ir rādō bažnyčios' sėdincius,
kurie jaučius, awis ir parwėlus
pardawė, ir pinnig; mainus.

15. Ir padāgę botāgę iš wiri-
wėlū, wissus išware iš bažnyčios
su awimis ir su jaučiais; ir pabėre
pinnigus pinnig; mainis ir par-
werte stalus;

16. Ir tare tiems, kurie par-
wėlus pardawė: neškit tectai kas-
lin. ir ne darykit iš namū mano
Tėmo namus kupcystės.

17. Bet jo mōtinei atsiminne to,
kas parašyta yra: papykis dēl tas-
wo namū mangėde. * Ps. 69 10.

18. Tą atšakė žydai ir tare
jam: Koki ženklą jums rodai, kad
tai daryt gali?

19. Jėzus atsaikydams tare jiems:
pagrāukit tą bažnyčią, trėczą die-
nų ję pastatysu.

20. Tą sakė žydai: šį bažnyčią
keturios dēšimt ir šekis metus
kurta, ir tu ję i tris dienas nori
pastatyti?

21. Bet jis kalbėjo apie bažnyčią
sawo kūno.

22. Irgi jam iš numirusū pri-
skėlus, atsiminne jo mōtinei, tai
jį sakiusi, ir wieriyo rāstui, ir žo-
dzui Jėzaus sakytam.

23. Bet jam ēsant Jeruzalėj',
welykū šwentėje, daug tikėjo i jo
wardę. Kaip ženklus regėjo, kuri-
rus jis dāre.

24. Bet Jėzus ne wieriyo jiems,
nēs wissus jės pažinno.

25. Ir ne primāle, kad kas jam
luddijimą dātu apie žmogų; nēs jie
gerai žinnojo, kas žmoguje yra.

3. Pēstyskrimas.

Kristaus sukālbėjims su Nikodēmu, ir Jono su savo mōtineis.

(Em. nedēl. sm. Traicēš.)

Bet buwo žmogus tarp Partieņu, wardu Nikodēmus, wytrāusas tarp Žydū.

2. Tas nāktij atējes pas Jēzu, tare jam: Mōkitojan, žinnome, tawg iš Diemo atėjusi mōkitoj, nēs ney wiens ne gal tus žēnklus daryti, kurrus tu darai, jey Die was su jūmi ne butu.

3. Jėzus atsakydams tare jam: iš tiesōs, iš tiesōs sakau taw, jey kas ne užgims iš naujo, ne gal regėti Diemo Paralystę.

4. Nikodēmus tare jam: Kaip gal žmogus užgimt sēns bebudams? ar ir gal antrą kartą iš gywatų sau wo mōtinōs teiti, ir užgimti?

5. Jėzus atsakė: iš tiesōs, iš tiesōs sakau taw: jey kas ne užgims iš wandens ir iš dwasės, ne gal i Diemo Paralystę teiti.

6. Iš kuno gimmes, kuns yra; ir iš dwasės gimmes dwāse yra.

7. Ne dywikis, kad taw sakiau: jās turtit iš naujo užgimti.

8. Wėjas, kur nor pūcija, ir tu girdi jo užimimą, bet ne žinnai, iš kur ateit, ir kur nueit; taipo kōži nas iš dwasės gimmes.

9. Nikodēmus atsakydams tare jam: Kaip gal tai buti?

10. Jėzus atsakydams tare jam: ar tu esi mōkitojis Izraēlije, ir tai ne žinnai?

11. Iš tiesōs, iš tiesōs, sakau taw: mes kalbam kę žinnom, ir luddijam, kę regėjom; ir jās musū luddijimą ne priimmat.

12. Jey ne wierijat, kad aš jums apie žmāisklus dāiktus kalbu, kaip wieristė, kad aš jums apie dan gisltus dāiktus kalbēciau?

13. Ir ney wiens ne užjengia dangun, kaip tikt iš dangaus.

žemyn atėjėšs, butent žmogaus Sunus danguje ēšas.

14. Ir lygey kaip Moizėsus pūsczoje salti auštay patėle, tai po ir žmogaus Sunus tur but iškėlams,

15. Kad wissi i jį tikt ne prapultu, bet amžiną gywatą turrētū.)

(Em. 2. dien. Sekminū.)

16. **K**aip Diems mylėjo swietą, kad savo wiengimmus Sunu dāwe, jeib wissi i jį tikt ne prapultu, bet amžiną gywatą turrētū.

17. Nēs Diems savo Sunu ne sunte i swietą, kad sūditu swietą, bet kad swiets per jį butu išga nytas.

18. I jį tiktis ne bus sūdijams, bet ne tikis jau sūditas, nēs ne tik i wardą wiengimmuso Sunaus Diemo.

19. Bet tas pra sūdas, kad šwies sybė atėjo i swietą, ir žmones tam sybė dangiaus mylėjo, ne kaip šwiesybe. Nēs darbai jū buwo piktai.

20. Piktą darąs ne šenczia šwiesybe, ir ne eit i šwiesą, kad jo darbai ne butu bāromi.

21. Bet tiesą darąs ateit i šwiesą, kad jo darbai butu rēgimi, nēs Diemu daryti yra.]

22. Potam atėjo Jėzus ir jo mōk itinei i Žydū žēmę, ir toje su teis gywėno, ir krikštijo.

23. Bet ir Jonas dāt krikštijo Enone, arty Salim, nēs daug wandens čonay buwo; ir atėjė cž krikštydinos.

24. Nēs Jonas dat ne buwo apkalts.

25. Tay rados flāuslmas tarp Jono mōkitinū ir tarp Žydū, apie apczystijimą.

26. Ir atėjė pas Joną, tare jam: Mōkitojan, tas, kursi pas tawg

tawę buwo anoj šalij' Jordano, apie kurti tu luddijei, btay, tas krikštija, ir kiekwiens ateit pas jį.

27. Jonas atsaŕpydams tare: žmogus ne galniekų imtis, jey jam ne duodama iš dangaus.

28. Jūs patys este mano luddi: ninkai, kad sakiau, aš ne esmi Kristus, bet pirm jo sustas.

29. Kas marczę tur, tas yra jauniškis; bet gentis jauniškio stow ir jo klaušo, ir didę džiaugiasi iš balso jauniškio. Tasgi mano džiaugsmas dabar išpilditas.

30. Jis tur augti; bet aš manau eiti.

31. Jis aukšto ateinąs ant wissu yra; iš žemės esąs, iš žemės yra, ir kalba apie žemę; iš dangaus ateinąs ant wissu yra.

32. Ir luddija, kę regęs ir girdęs yra; ir jo luddijimą niekas ne priimma.

33. Bet kas primma, tas užpės: cžwėtyj', diewą teisū esanti.

34. Nėš kurti Diews sunte, tas Diemo žodi kalba; nėš Diews ne duoda Dwasę pagal mierą.

35. Tėws myl Sunu, ir jam wissab i jo rančias padawę.

36. Kas i Sunu tik, tas tur amžiną gywatą. Kas ne tik Sunui, tas ne regės gywatą, bet Diemo kerkstas pasiliekt ant jo.

4. Pėrskyrimas.

Samaritonų prisiwertims išgndijimas karališkio sunaus.

Bet kaip Wiešpats numane, Parizeušus ištirus, Jėzu daugiaus mošitiniū priėmusi ir krikštijanti ne kaip Jona,

2. (Norint tiesa Jėzus patšai ne krikštijo, bet jo mošitinei.)

3. Palikęs žemę Judėją nušitruošė wėl i Galilėją.

4. Bet jis turtėjo per Samariją kėlauti,

5. Taw jis atėjo i miestą Samarijos, wadinna uq Sifer, arty kėš mēlio, kurti Jofubas sawo sunui Jozėpui dawe.

6. Bet buwo cze Jofubo šullinys. Tawgi Jėzus pailšęs budams i kelonės, sėdosi prie šullinio; ir tai apie kėštą adyną buwo.

7. Taw atėjo moteriškė iš Samarijos, wandens sėmti. Jėzus sakei: dūš man gėrti.

8. Nėš jo mošitinei buwo i miestą nuėję, walgi pirkti.

9. Taw tare jam moteriškė Samarietiškė: kaip prašai iš manęs gėrt, žyds budams ir aš Samarietiškė moteriškė? nėš žydai ne laisbo draugyste su Samaritonais.

10. Jėzus atsaŕpydams tare jei: Kad išpažintumbei tą dowaną Diemo, ir kas tassai yra, kursai taw sake, dūš man gėrti, tu prašytumbei jį, ir jis dūtu taw gywojo wandens.

11. Tare jam moteriškė: Wiešpatie, juš nieką ne turri, kum' sėmti, ir šullinys gillus; iš kurgi turri gywojo wandens?

12. Ar didėsnis essi už musu tėwą Jofubą, kurs mums tą šullint dawe? ir jis iš to gėre, ir jo waiškai, ir jo galwijai?

13. Jėzus atsaŕpydams tare jei: Kas to wandens gers, tas wėl ištroskės.

14. Bet kas to wandens gers, kurti aš jam dūmi, tas amžinay ne ištroskės, bet tas wandū, kurti aš jam dūsu, bus jeme wersme wandens i amžiną gywatą tėš kanczo.

15. Tare jam moteriškė: Wiešpatie, dūš man to wandens, kad ne troškėzau, kad ne reikėtu man šen ateit sėmti.

16. Jėzus tare jei: eik, wadiš sawo wyrą, ir ateik czonay.

17. Moš

17. Moterisĳe atsākydama tare jam: ne turru wyro. Jēzus saĳe walgit walgit; apie tā jās nieĳo ne jei: tu tiesā atsāĳiei, aĳ ne turru wyro.

18. Penĳis wyrus turrēĳei, ir tas, kurri dabar turri, ne tawo wyras. Tame tiesā pasāĳiei.

19. Moterisĳe tare jam: Wieĳ, patie, matau, tawē prāraĳāĳanti.

20. Musū tēwai ant to ĳālnō meldēĳi; ir jās sāĳot, Jeruzalēĳ' ēsancĳē tā wietā, ĳur reiĳ melstisi.

21. Jēzus tare jei: moterisĳē, wieryĳ man, ateit cĳēsas, ĳad ney ant to ĳālnō ney Jeruzalēĳ' tēwā melsties.

22. Jās ne ĳinnote, ĳā meldzate; bet mes ĳinnome, ĳā meldzame, nēs iĳĳānims ateit nū ĳydū.

23. Bet ateit cĳēsas, ir ĳau dar bar yra, ĳad tiĳri meldēĳai Tēwā melsis dwasēĳ' ir tiesoj'; nēs Tēwas toĳiū ir ĳēĳā, ĳurrijo jo taipo melstus.

24. Diemas Dwāse yra, ir tie, kurrie jo meldzasi, tur dwasēĳ' ir tiesoje jo melstis.

25. Tare jam moterisĳe: ĳinnau, ĳad Messiosus ateit, wadinnams Kristus. ĳad tas ateis, tay mums wis ĳā apsaĳys.

26. Jēzus tare jei: aĳ esmi tas; ĳai, ĳurs su tawim' ĳalbu.

27. Ir ant to atēĳo jo moĳitinei, ir dywijosi, ĳad jis su ta mōterisĳe ĳalbēĳo, tacĳau ney wiens ne saĳe: ĳo ĳlāusi? arba, ĳā ĳalbi su ĳē?

28. Tay moterisĳe palisĳusi saĳo izbonā, nuēĳo i miestā, ir tare ĳmonēms;

29. Pilsĳte, regēĳit ĳmogu, ĳur; ĳai man pasāĳewis, ĳā dārusi esmi, bau ĳissai ne Kristus butu?

30. Tay ĳie iĳēĳē iĳ miestō atēĳo pas ĳi.

31. Bet tame tārpe rāĳino ĳi moĳitinei, ir tare: Rabbi, walgit.

32. Bet ĳis tare ĳiems: aĳ turru walgit walgit; apie tā jās nieĳo ne ĳinnot.

33. Tay tare moĳitinei tarp saĳo wēĳ: ar ĳas atneĳe jam ĳā walgit?

34. Jēzus saĳe ĳiems: tai mano walgis, ĳad darau walgē to, ĳurs mang sunte, ir iĳpildau jo dārba.

35. Ar ne pātys sāĳote: dar ĳē, turi mēnesei, tay pĳātiēs cĳēsas prieis? Sĳtay, saĳau jums pasāĳēĳit sawo aĳis, ir ĳurēĳit i lauĳā nēs ĳau prinoĳo pĳāĳui.

36. Ir ĳurs pĳāuja ĳāun algā, ir surenĳa waisu i āmĳinā gywatā; ĳad podraug dĳaugtusi ir sēĳas, ir pĳāujas.

37. Lēs tame ta ĳalba iĳĳpildo: ĳits sēĳa, ĳits pĳāuja.

38. Aĳ jus sunĳau pĳāuti, ĳā jās ne dirbot: ĳitti dirbo, ir jās i ĳū darbā iĳtoĳot.

39. Bet daug Samaritonū iĳ to patiēs miestō i ĳi tiĳĳēĳo, dēl ĳalbōs tōs moterisĳēs, kurri ludi diĳo: ĳis man wis pasāĳe ĳā darian.

40. Ir ĳaip Samaritonai pas ĳi atēĳo, praĳe ĳi, ĳad pas jās pasliĳtu; ir ĳis pasliĳĳo cĳe dwi dieni.

41. Ir jo daugiaus tiĳĳēĳo dēl jo ĳodzio.

42. Ir saĳe moterisĳei: ĳau dar bar ne dēl tawo ĳodzio tiĳĳime; mes pātys ĳirdēĳom ir iĳpaĳinnom, ĳad tas tiĳray yra Kristus, swieto ĳĳĳanytoĳis.

43. Bet po dwiejū dienū ĳis iĳēĳo iĳ cĳē, ir nuēĳo i Galilēā.

44. Lēs ĳis pats, Jēzus, luddiĳo, ĳad prāraĳas sawo tēwisĳēĳ' ne labay ĳarbēĳe laiĳomas.

45. Ir ĳaip ĳis atēĳo i Galilēā, priēme ĳi Galilēisĳei, kurrie wis buwo mātē, ĳā ĳis Jeruzalēĳ' ant ĳwentēs buwo dārgs; nēs ir ĳie buwo atēĳē ant ĳwentēs.

46. Ir

46. Ir Jēzus wēl atējo ī Kanā Galilēds, fur wāndent buwo wy; nu padāres.

(Em. 21 nedēl. po S. Traicēd.)

47. Ir buwo Karališēis, to suns sirgo Kapernaume. Tas išgirdēs. Jēzu ateinanti iš Judēds ī Galilēq, nuējo pas jē ir melde jē, kad parējs išgyditu jo sunu; nēs ant smertiēs, pātalo gullējo.

48. Ir Jēzus tare jam: kad jūs jēnklū ir šebuklū ne rēgite, tay jūs ne tiffite.

49. Karališēis saķe jam: Wieš, patie, ateif, pirm neķaip mano waitš miršta.

50. Jēzus tare jam: eiš, tawo sunus gyws. Šmogus tiffējo tam šodzu, furī Jēzus jam saķe ir nuējo.

51. Ir jam pareinant, priēšais jam atējo jo bērnai; ir praneše jam, tarydami: tawo waitš gyws.

52. Tay klāuse jūs apie adynq, furroj' geryn buwo ējes. Ir jie tare jam: wāķar sēfmoj' adynoj' diuggys jē pamete.

53. Tay numāne tēws tā adynq buwuse, furroje Jēzus jam buwo tarēs, tawo sunus gyws. Ir jis titlējo su wiffais sawo namišķeis.

54. Tai jau antras jēnklas, furri Jēzus dāre, iš Judēds ī Galilēq atējs.]

5. Pērštyrimas.

Kristaus apšiginnimo: jodiš dēl darito šebuklo.

Po to buwo šwente žydu; ir Jēzus nnējo ī Jeruzalē.

2. Bet yra Jeruzalēj' prie āwinyzōds ēzers, žydu žodzu wadin nams Bētesda, turris penkis pryangius.

3. Tūse gullējo daug negālinczū, āklū, rāifū, dzūstanczū, furrie lāuķe wandens pašjuddinnimo,

4. Nēs angēlas sawo czēsu nušengdawo ī ēžerq, ir pajuddindawo wāndent. Kas jau pirmjāus po pajuddinnimo wandens šengdawo, tas sweiķs pastojo, kad ir Eoīla noris ligga buta apimtas.

5. Bet buwo czē wiens šmogus, tris dešimts ir aštūnis metus liggōs; pātale gullējs.

6. Tq Jēzus pamātes gullinti, ir ištyrēs itaip ilgay sirgusi, tare jam: ar nori sweiķs pastoti?

7. Liggonis atsāķe jam: Wieš, patie, aš ne turru ney jōfio šmogaus, kad wandū pašjuddin, furs manē ī ēžerq klēistu, ir man ateinant, firs pirm manēs šengia.

8. Jēzus tare jam: Kēķis, imš sawo pātala, ir nueif.

9. Ir tūjans šmogus išgyjo, ir ēmēs sawo pātala nuējo. Bet tā dienq sabbata buwo.

10. Tay žy dai tare tam, furs buwo išgyjēs: šen dien sabbata, ne pūlasi taw pātala nefti.

11. Jis atsāķe jiems: furs manē išgyde, tas man tare: imš sawo pātala, ir eiš.

12. Tay klāuse jē: Pošai tai šmogus, furs taw saķe: imš sawo pātala, ir eiš?

13. Bet išgyjēšis ne žinnojo kas jis ēšq; nēs Jēzus buwo atstošs, kadangi daug šmonū toj' wietoj' buwo.

14. Po to rado jē Jēzus bažnycoj', ir saķe jam: šaugoķis; tu išgyjei, daugiaus ne susigriešyķis, kad taw ne kas piščaus trēpitus.

15. Šmogus nuējo, ir pašāķe žydam, Jēzu ēsanti, fursai jē išgydēs.

16. Dēl to pērseķkinējo žy dai Jēzu, ir tyķojo jē nušawinti, kas dangi tai buwo dāres sabbatoj'.

17. Bet Jēzus jiems atsāķe: mano tēws iššoley dirba, ogi in aš dirbu,

18. Tai

18. Todēl žydaĩ jo labjauš ty: Fojo jĩ nužawinti, kad ne tištai sabbatq ne šwente, bet ir saše, Die wq ẽsant sawo tẽwq; pats sawę Diemui lygu darydams.

19. Tay atsãke Jẽzus tarydams jiems: iš tiesõs, iš tiesõs, sakau jums: Sunus iš sawęš niekq ne gal daryti, tišt q rėg', Tẽwq dãrantĩ: nẽs q tas dãro, tai taipjau ir Sunus dãro.

20. Ir Tẽwas myl sunu, ir jam wis rõdo, q dãro, ir dãr dides nus dãrbus jam rõdys kad jũs dywisities.

21. Uẽsa kaipo Tẽwas numir: rusus prišẽl, ir gywus padãro, taipo ir Sunus gywus padãro Furrus nor.

22. Uẽs Tẽwas ney wienq ne sãdiĩ, bet wissq sãdq pãdawe Sunui.

23. Kad jie wissĩ Sunũ gãrbĩn tu, kaip Tẽwq gãrbĩn. Kursai Sunu ne gãrbĩn, tas Tẽwq ne gãrbĩn, jĩ suntustĩ.

24. Iš tiesõs, iš tiesõs sakau jums: kas mano žodžio ẽlaušo, ir tišt tam, Fursai manę suntęs, tas tur amžinq gywastĩ, ir ne pareit i sãdq, bet pẽrẽjo iš smertiẽs i gywastĩ.

25. Iš tiesõs, iš tiesõs sakau jums: ateit adyna, ir jau dabar yra, kad numirrieji išgirs balsq Sunaus Diemo, ir Furrie tq išgirs, bus gywi.

26. Uẽsa kaipo Tẽwas tur gywastĩ pats sawije, taipo ir Sunui dawę, paczam turrẽti gywastĩ sawije.

27. Ir dãwe jam mãci ir sãdq laižyti dẽl to, kad žmogaus Sunus yra.

28. Uẽsidywisities to; nẽs ateit adyna, Furroje wissĩ, Furrie po Papais yra, girdẽs jo balsq,

29. Ir išels, Furrie gẽray pas sišlgę ant prišẽlĩmo gywãstiẽs, bet tq priimsite.

Furrie pištay pasišlgę ant prišẽlĩmo sãdo.

30. Iš sawęš nieko ne galu daryti. Kaipo girdzu, taipo sãdiũ, ir mano sãdas yra teisus, nẽs ne mano wãlgę jẽškau, bet Tẽwo wãlgę, Furs manę suntęs.

31. Jey pats apie sawę luddiũ, tay mano luddimas ne tiesa.

32. Kita yra, Furs apie manę luddiĩ, ir žinnau, kad tas luddimas tiesa yra, Furrĩ apie manę luddiĩ.

33. Jũs suntẽt pas Jonq, ir jis luddijo apie tiesq.

34. Bet aš ne immu luddimq nũ žmonũ, bet toštai sakau, kad išganyti butumbit.

35. Jis buwo dẽganti ir šwieczanti žwakę; bet jũs mãžq walandq norẽjot liksmintis jo šwiesybę.

36. Bet aš didẽsnĩ turru luddimq uš Jono luddimq. Uẽs darĩ bai, Furrus man dãwe Tẽwas, kad tus išpildiczu, tie patys darĩ bai, Furrus darau, luddiĩ' apie manę kad Tẽwas manę suntęs.

37. Ir Tẽwas, Furs manę suntęs tas pats luddija apie manę. Jũs niekadõs ney jo balsq girdẽjot, ney jo wẽidq regẽjot.

38. Ir jo žodi ne turrit sawije gywẽnanti, nẽs jũs tam ne tištĩt, Furrĩ jis suntęs.

39. Jẽškokit raštę, nẽs jums rėgis, kad tame turrit amžinq gywastĩ; ir tas yra apie manę luddijas.

40. Ir jũs pas manę ne norit ateiti, kad gywastĩ turrẽtumbit.

41. Uš garbẽs iš žmonũ ne priimmu.

42. Bet jus pažystu, kad Diemo mẽilę ne turrit sawije.

43. Uš atẽjau sawo Tẽwo wardan', ir jũs manę ne priimmat; kad tĩtsai sawo patiẽs wardan' ateis,

44. Kaip

44. Kaip galit tiffėti, kurie jus garbę nū Pits Pitto priimnat; ir garbės, kuri nū wieno Diemo yra, ne iškot?

45. Ne dumokit kad aš jus Tei wui apstulsi; yra wiens, kuris jus apstundza, Moizejus, ant kurio jus nustiffit.

46. Kad Moizejui tiffētumbit, tay ir man tiffētumbit, nės jis apie manę rāšes.

47. Bet jey jo rāštams ne tiffit, kaip mano žodžams tiffēsite?

6. Pėrslyrimas.

Kristaus dnyinas pasotinnimas, ir pamokinnim's apie sawo kunę ir krauj.

(Evang. 4. nebėl po Ulgawėnū.)

Potam Jėzus perslyre šalim per mares, arty miesto Tyberio's Galilėoj'.

2. Ir ējo pastuy jė daug žmonū, dėley to, kad žėnklus mātė, kuris ant lėgonū dāre.

3. Bet Jėzus užėjė ant Pālno tēnay atsisėdo su sawo mošitneis.

4. Bet arty buwo welykos, žydū šwente.

5. Tay Jėzus sawo ašis pašėles, mātė pas sawę daug žmonū ateinant; ir tare Pilippui: Kur piršim dūnōs, kad jie wālgitu.

6. (Bet tai sake jė mėgindams, nēsa gėray žinnojo, kę darysės.)

7. Pilippas atsake jam: už du šimtu grašū dūnōs ne gana jiems, kad kōžas po mažumę imtu.

8. Sašo jam wiens iš jo mošitinū, Andriejus, Simono Pėtro brolis:

9. Sztay, waišs czonay yra turys penkis miežainės dūnōs kėpalus, ir dwi žuwi; bet kas tai tiekam žmonū.

10. Bet Jėzus tare: rupinkis ties, kad žmones susėstu. Bet daug žolės buwo toj' wietoj'. Tay susėdo apie penki tūkšanczi wyrū.

11. Bet Jėzus ėmęs tus dūnōs kėpalus, dėkwojė ir dawe mošitiniems, bet mošitinei tiems, kurie buwo susėdę; taipojau ir žuwi, tie jė norėjo.

12. Bet jiems primālgins tare sawo mošitiniems: suwalykit likusius trupuczus, kad nieks ne prapultu.

13. Tay surinkdami pripildė dwylėka pintinū trupuczeis iš penkiū miežainės dūnōs kėpalū, kurie liko, nū wālgydintujū.

14. Taygi žmones tą žėnklę mastydami Jėzus darytę, tare: tai iš tiesōs tas prārašas ē swietę ateisgls.

15. Bet Jėzus jau numanydams, jū ateisent ir jė sugāusent, kad jė Parālumi idėtu, wēl nuėjo šalim ant Pālno, pats wienas.]

16. Bet ant wakarō mošitinei nuėjo žemyn pas mares.

17. Ir ē laiwę i kope iškāko mārėmis ē Kapernaumę. Ir jau buwo sutėmusi, ir Jėzus ne buwo atėjė pas jū.

18. Ir mares sujuddo iš didžio wėjo.

19. Jaugi jiems nuslyrus apie dwidėsimt penkis arba tris dešimtis didžiū waršnū, regėjo Jėzus mārėmis wāiškcojanti, ir laiwui prislartinanti, ir bijojos.

20. Bet jis sake jiems: aš esmi, nėsibijokit.

21. Tay norėjo jė imt ē laiwę; ir tājau laiwos buwo prie krāsto, kur buwo einę.

22. Ant rytojaus mātė žmones, šę pus marū stovti, ney jošio Pitto laiwō tēnay ne ēsant, kaip ta wiena, ē kuri jo mošitinei buwo iėję, ir Jėzus ne iėjus ē laiwę su sawo mošitineis, bet wient je mošitinei buwo šalim nuslyrę;

23. O atėjo ir Pitti laiwal iš Tiberiūs arty prie tōs wietōs, kur dūnq buwo walge per Wiešpaties dėkawojimą.

24. Taygi žmones matydami Jėzu cze n' esanti, nep jo moštinus, ir jie i laiws kops, iškabo i Kapernaumq jėskodami Jėzaus.

25. Ir rade jė ana gal' mārū sake jam: Rabbi, kadda šėn atėjai?

26. Jėzus jiems atsaŕydams tare: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: jūs manę ne dėl to jėskot, kad šėnklū mātėt, bet todėl, kad dūnōs walgėt, ir priwalgėt.

27. Wartosit walgt ne pragaištant, bet iškliškanti i amžiną gywātą, kurri jums žmogaus Sūnus dūs; nēsa tų užpėczwėnjo Diemas Tėwas.

28. Tay jie tare jam: Egi weifsim, kad Diemo dārbus, darytumbim?

29. Jėzus atsaŕydams tare jiems: tai Diemo dārbas, kad i tų tiksit, kurri jis suntes.

30. Tay tare jam: Pošė šėnklą darai, kad mes matydami, tau wieritumbim? Ką darai?

31. Musū tėwai walgė Manną pūščzoje, kaip parašyta yra; dāi we jiems dūnōs iš dangaus, walgit.

* 2 Moiz. 16, 13. 14.

32. Tay Jėzus tare jiems: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums; Moizėjus jums ne dāwe dūnōs iš dangaus, bet mano Tėws jums dūda tikraję dangaus dūnq.

33. Nēs tai Diemo dūna, iš dangaus ateinanti, ir swietui gywast dūdanti.

34. Tay tare jie jam: Wiešpatie, dūf mums wis tokiōs dūnōs.

35. Bet Jėzus tare jiems: Aš esmi dūna gywasties; kas pas manę ateina, tas ne alkōs, ir kas i manę tik, tas ne troš niekadōs.

36. Bet aš sakiau jums, kad jūs manę matėt, ir taciau ne tiksit.

37. W slab, Egi man dūda mano Tėws, ateina pas manę; ir ateinanti pas manę ne iškstumiu.

38. Nēsa iš dangaus atėjau ne sawo walge daryt, bet to, kursai manę suntes.

39. Bet tai yra wāle Tėwo, kursai manę suntes. Kad niekq ne pamesciau wisso to, Egi jis man dāwēs, bet kad tai priškėczau pastutinnōi' dienōi'.

40. Bet tai wale to, kursai manę suntes, kad kas Sūnu mato, ir i jė tik turrėtu amžiną gywātą; ir aš i priškėlsu pastutinnōi' dienōi'.

41. Tay žydai murmėjo, todėl, kad jis sake: Aš esmi dūna iš dangaus atėjusi.

42. Tardami: ar tai ne Jėzus Jozėpo sunus, kurrio tėwq by mōtiną paįstam? Kaip jis kalba aš iš dangaus atėjau?

43. Jėzus atsaŕydams tare jiems: ne murmėkit tarp sawge.

44. Nėy wiens ne gal pas manę ateit jey ne tranktu jė Tėwo manę suntesis ir aš i priškėlsu pastutinnōi' dienōi'.

45. Parašyta yra prārašėse: * jė wissi bus Diemo mošiti. Kas dā bar tai gird iš Tėwo, ir išmoštas pas manę ateina.

* Ezai 54, 13.

46. Nė todėl, kad kas Tėwq regėjęs, bet tiktar tas kurs iš Tėwo yra, tas Tėwq regėjęs.

47. Iš tiesōs, iš tiesōs sakau jums: Kas i manę tik, tas tur amžiną gywast.

48. Aš esmi dūna gywasties.

49. Jusū tėwai walgė Manną pūščzoje, ir numiere.

50. Szitta yra dūna iš dangaus ateinanti, kad tōs walgasie ne numirtu,

51. Aš

51. Aš esmi gywaji dūna iš dangaus atėjusi, kas tos dūnės walgis, tas gywas bus, amžinay. Ir ta dūna, kurrę aš dūsu, tai mano funas, kurrė dūsu dėl swieto gywastiės.

52. Tay žydai waidijos tarp sawės, tarydami: kaip tas galmums dūti sawo funą walgiti?

53. Jėzus tare jiems: iš tiesės, iš tiesės, sakau jums: jey ne walgist funą žmogaus sunaus, ir ne gėrīt jo kraują, tay ne turrit gywastiės sawiję.

54. Kas mano funą walgo, bey gėra mano kraują, tas tur amžiną gywastį, ir aš jį priėlsu pastutinnos' dienų'.

55. Nėsa mano funas tikrasis walgis, ir mano kraujas tikrasis gėrimas.

56. Kas mano funą walgo, bey mano kraują gėra, tas pasiľiekt manij', ir aš jeme.

57. Kaip manę sunte gywasis Tėws, ir aš gyws esmi dėl Tėwo; taip kas manę walgo, tas taip jau gyws bus dėl manęs.

58. Sztay, dūna iš dangaus atėjusi, ne kaip jusū tėwai Manas wolge, ir numirtė. Kas tōs dūnės walgo, tas gyws bus amžinay.

59. Tai jis saķe šuilėj', moķinams Kapername.

60. Daugelgi jo moķitinū tai girdėdami, tare: tai sunkus žodzei, kas gal tū girdėt.

61. Bet Jėzus sawiję numanydamas, sawo moķitinus todėl muremančius, tare jiems: ar tai jus papiķtin?

62. Kaipgi, kad rėgėsit žmogaus sunu užjengiantį tēnay, kur pirma buwo?

63. Dwase yra gywā dāranti; funs niekam ne dēra. Žodzei, kurrus aš kalbu, yra dwase ir yra gywastis.

64. Bet yra kelli jusū netiķķt. Nės Jėzus mielay žinnojo iš pradžios, kurrė netiķķt buwo bey kas jį išdūķs.

65. Ir tare: todėl sakiau jums: Nėy wiens ne gal pas manę ateit, jey tai jam ne dūta mano Tėwo.

66. Jš to czėso daug jo moķitinū ējo atgalės, ir ne ējo daugiaus su jūmi.

67. Tay tare Jėzus dwylīķa sawo apaštalamas: ar ir jūs ėalin eist?

68. Tay atsāķe jam Simons Pėtras: Wieķpatie, kur eitumi bim? Tu turri žodzius amžinės gywātės;

69. Ir mes esme tīķķjė ir išpas žinņę, tawę ēsantį Kristu, Sunu gywojo Diwo.

70. Jėzus atsāķe jam: ar ne dwylīķą jusū išrinkau ir wiens jusū yr' wėlnas?

71. Bet jis kalbėjo apie Judosū Simoną Iskariotą. Tas jį pasituy išdawe, ir buwo wiens tū dwylīķū.

7. Pėrstyrimas.

Kristaus pamoklai baznycų'.

Potam Jėzus ėn ir tēn waiķķczojo Galilėoj'; nėsa ne norėjo Judėoj' ėn ir tēn waiķķczot, todėl, kad žydai jį nužuddit jėķfojo.

1. Bet arty buwo žydū ėwente lāp budzū.

2. Tay tare jam jo brolei: iķeif iķ cze, ir eif į Judėą, kad ir tawo moķitinei matytu tawo dārbus, kurrus darai.

3. Nėy wiens ne daro ėą slapczey, ir noris taczau aprėiķķiams but. Jey toķtai darai, tay pasitoy dyķ swietui.

4. Nės ney jo brolei ne tīķķjė į jį.

5. Tay saķo jiems Jėzus: manas czėso dār nier', bet jusū czėsas wiķada.

7. Nė

7. Ne gal swiets jus neĕst, bet mang ne kencza: nēs aš luddiju apie jē, dārbus jo piĕtus ēsant.

8. Ēiĕit jūs auffsryn ant tōs ſwentēs; aš dar ne eisu ant tōs ſwentēs; nēs mano czeſas dar ne iſſipilde.

9. Bet tai jiems saſeſ paſliĕko Galileoj’.

10. Bet jo brolams tēnay nuējus, ir jis nuējo ant tōs ſwentēs, ne ſinnomay, bet ney ſlapczyey.

11. Tay ſyđai jē jēſkojo ſwentēje, tarydami: Kur tas yr’.

12. Ir didis murmējims buwo apie jē tarp ſmonū. Kitti saſe: jis gērs ſmogus; bet kitti tare: nē, bet iſwadzoja ſmones.

13. Bet ney wiens ne ſalbējo draſey apie jē bijodamiesi ſyđū.

14. Bet puſſau: ſwentėj’ užējē Jēzus i baſnyczā moſinno.

15. Ir ſyđai dywijos, ſaſyđami: Kaip ſittas rāſtā moſa, ir taczau jo neſmoſinnes.

16. Jēzus jiems atſaſydamis tare: mano pamokſlas ne mano, bet to, Kurſai mang ſunteſ.

17. Jey kas nor to wāle daryt, tas ſupras, ar ſis pamokſlas iſ Diemo ēſas, arba ar aš iſ ſawęs ſalbas.

18. Kas iſ ſawęs ſalba, tas jēſko ſawo paties garbēs; bet kas jēſko garbēs to, Kurſai jē ſunteſ, tas teiſus ir nier jeme ney joĕiōs neteiſybēs.

19. Ar ne dāwe jums Moizeſus ſōſanā? ir ney wiens juſū ne darote ſōſanā. Kodēl jēſkot mang nuſawint?

20. ſmones atſaſydami tare: tu wēlinā turri; Kas jēſko tawę nuſawint?

21. Jēzus atſaſydamis tare: wie ninteli darbā be dariau, ir jums wiſſiems dywai?

22. Moizeſus todēl jums dāwēs appjauſtimā, ne, Kad tas wū Moizeſaus ateina, bet nū tēwū; taczau appjauſtot ſmogu ſabbatoj’.

23. Jey ſmogaus appjauſtimā priimma ſabbatoj’, Kad Moizeſaus ſōſans ne butu ſauſomas, argi ant mangs pyſtat’, Kad wiſſā ſmogu iſgydžau ſabbatoj’.

24. Ne ſūdiĕit kaip jums rodos, bet ſūdiĕit tiſrā ſūdā.

25. Tay tare ſelli iſ Jeruzalēs: ar tai ne tas, Kurri jēſkojo užmuſt’?

26. Ir ſtay, jis draſey ſalba, ir jam niekā ne ſāſo. Ar muſū wyſ tēſnieji dabar tiſray ſinno jē tiſray Kriſtu ēſanti?

27. Bet taczau iſ Kur ſis ēſas, ſinnom; bet Kriſtui ateinant, ney wiens ne ſinnos, iſ Kur jis ēſas.

28. Tay ſauke Jēzus baſnyczoj’, moſinno, ir tare: berods jūs manę paſyſtat, ir ſinnot, iſ Kur aš eſmi; ir iſ ſawęs aš ne-atējau, bet yr’ wiens teiſus mang ſunteſis, Kurrio ne paſyſtat.

29. Bet aš jē paſyſtu, nēs aš nū jo eſmi, ir jis mang ſunteſ.

30. Tay jēſkojo jē ſugāut; bet ney wiens ne pridējo ranſas prie jo; nēs jo adyna dār ne buwo atējuſi.

31. Bet dang ſmonū tiſkējo i jē, ir tare: Kad Kriſtus ateis, begu jis daugiaus ſenklū darys kaip ſis dāro?

32. Ir Parizeuſai iſtyre, ſmones apie jē toſtat ſnēfant. Tay Parizeuſai bey wyſraſleji ſunigai iſſunte tarnus, jē ſugāuti.

33. Tay Jēzus tare jiems: dar māſā czeſā eſmi pas jus, ir tadi da eimi pas tā, Kurſai mang ſunteſ.

34. Jūs jēſkoſt mang, ir ne raſt, ir Kur aš eſmi, tēnay jūs ne galit iſkaſt.

35. Tay

35. Tay žydai tarp sawes tare: Kur nor šis nueit, kad jo ne rastumbim? Ar nor eit į Gryfonus šien ir tén išbarstytus, ir Gryfonus mošint?

36. Kofia tai kalba, kad jis safo: jėškosit manę, ir ne rast; ir kur aš esmi ténay jūs ne galite išfakt.

37. Bet pastutinę šventės dieną, kuri šlowingiāusa buwo, Jėzus stojosi, šaukė ir tare: troš; tasis, te ateina pas manę, ir te gerie.

38. Kas į manę tiš, taip rāstas safo, nū to kuno telės uppes gywojo wandens.

39. Bet tai safe apie tą dwāse, kuri gāuse, į jį tiš; nēsa šwenta Dwāse dar ne buwo (išlieta); nēsa Jėzus dar ne buwo pėr; šwiestas.

40. Taygi daug žmonū tą kalbą girdincū, tare: tassai tikras prāstas.

41. Ritti tare: jis Kristus. Bet kelli tare: ar Kristus iš Galilėos ateis.

42. Ar ne safo rāstas, iš waikū Dowido, ir iš miestelio Betleem, kur Dowidas buwo, tur Kristus ateit?

43. Taip žmonėsa nesutarims rādosi dėl jo.

44. Bet kelli norėjo jį sugauti, alle ney wiens ne pridėjo rankas prie jo.

45. Tarnai atėjo pas wyrāusius Funigus bey Parizeusius, ir šie an niems tare: Kam jį ne atwedēt?

46. Tarnai atsakė: niekadōs ney wiens žmogus taip ne kalbējs, taip tas žmogus.

47. Tay atsakė jiems Parizeuščai: ar ir jūs išwadžūti este?

48. Begu tiš į jį kofs wyrėsnis, arba Parizeuščas?

49. Bet žmones nieko apie žofas nę ne žinnę, tie prašėkti.

50. Tare jiems Likodemus, kuri sai naštij' pas jį atėjo, wiens jū budams:

51. Begu sūdijs musū žofans žmogu, dār jį ne pėrklausinėjus, ney žinnant' kę jis daręs?

52. Jie atsakydami tare jam: ar ir tu Galilėiškis esi? tārdiš ir weizdēt, iš Galilėos nesirānda ney wiens prāstas.

53. Ir taip kief wiens nuėjo namū.

8. Pėrštyrimas.

Apie wencžawonystės peržengtoję, ir apie Kristū ir jo urėdę.

Bet Jėzus ėjo pas alywū; kalnų. 2. Ir rytmetij' anksty wēl atėjo į bažnyčją, ir wiss žmones atėjo pas jį, ir jis pasisėdęs mošwinno jū.

3. Bet rāstas: mošiti bey Paris zeuščai atwēde pas jį moteriškę wencžawonystę pėržengiant nus twėrtę, ir į tą tarpą pastātę;

4. Ir tare jam: Mošitojau, ši moteriškę nutwėrtę patimi pėr žengimme wencžawonystės.

5. Bet * Moizešus mums žofans išakę, tokę ašmenimis užmušt. Ka tu sakai? 3. M. 20. 16.

6. Bet jie tai tare, jį gundidami, kad priežasties ant jo turrētu. Bet Jėzus pasilenkęs rāstę pirštu ant žėmės.

7. Jiemogi ne palāujant jį klāust, jis atsitiesęs tare jiems: Kas jusū be griešo, tas te mēta pirmajį ašment ant jōs.

8. Ir wēl pasilenkęs rāstę ant žėmės.

9. Bet jietai girdėję išėjo pastuy Pits Pittę, (sąžinei sawo apie tai ludi diant,) nū wyrėсноjo pradėję, iškimažėсноjo. Ir Jėzus buwo wiens paliktas, ir moteriškę widdurij' stowinti.

U. T. J

10. Bet

10. Bet Jēzus atstīties, ir ney wieno ne matydams, ģaip tā moterīšē, tare jei: moterīšē, kur yra kur aš nueimi, tēn jūs ne gālitie, kurvie tawē apstunde? Ar ney wiens tawē ne prasūdijo?
11. Bet ji tare: Wiešpatie ney wiens. Bet Jēzus tare: tay ir aš tawē ne prasūdiju. Eiš, ir jau ne susigriešīš daugiaus.
12. Tā Jēzus wēl jiems ģalbēdams tare: Aš esmi swieto swiesybe; ģas manē sēķa, tas ne wāiķš, cšos tamsoj, bet turrēs gywastiēš swiesybe.
13. Tay tare jam Parizeuķai: Tu luddiji pats apie sawē, tawo luddimas ne tiesa.
14. Jēzus atsaķydams tare jiems: jei aš apie sawē luddiczau, tay mano luddijims tiesa; nēķa žināuši, iķ kur atēķs ir kur nueims. Bet jūs ne žinhot, iķ kur aš ateimi, ir kur nueimi.
15. Jūs pagal ģunā sūdijat, aš ne sūdiju ney wieno.
16. Ir jey sūdiju, tay mano sūdas tikras; nēs aš ne wiens esmi, bet aš bey Tēwas manē sunķēšs.
17. Ir raķyta yra jūšū žoķane: dwiejū žmonū luddijims tiesa yr'.
18. Aš esmi luddijēšs apie sawē pāti, ir Tēwas manē sunķēšs tai pojau luddij' apie manē.
19. Tay jie tare jam: Ģame tas wo Tēwas? Jēzus atsaķe: jūs ney manē paķystat, ney mano Tēwo. Ģad manē paķintumbit, paķintumbit ir mano Tēwā.
20. Szius žodzius ģalbējo Jēzus pas diewo: ſtrynē, moķindams baķnyczoj'. Ir ney wiens jē ne nutwēre, nēķa adyna jo dar ne bus wo priķjusi.
21. Tay Jēzus wēl jiems tare: aš eimi ģalin, ir jūs manē jēķ: ģōst, ir sawo griēķūķe mirsit. Kur aš eimi, tēnā jūs ne gālit iķķakt.
22. Tay tare Žydai: argi nor saw pats gāļā daryt, Ģad saķo: iķķakt?
23. Ir jis tare jiems: jūs este iķ ķēmo, aš esmi iķ āuķķto; jūs este iķ ģio swieto, aš ne esmi iķ ģio swieto.
24. Tai jums saķiau, Ģad mirsit sawo griēķūķe. Nēķa jey ne tūķit manē tā ēķantē, tay mirsite wo griēķūķe.
25. Tay jie tare jam: Ģasgi tu eiši? Ir Jēzus tare jiems: pirma tas, Ģursai šu jums Ģalbu.
26. Aš daug turru apie jus Ģalbēt ir sūditi; bet Ģurs manē sunķēšs, teišus yra, ir Ģā iķ jo girdeķau, tai Ģalbu swiere.
27. Bet jie ne numāne, Ģad jis jiems apie Tēwā saķe.
28. Tay tare jiems Jēzus: Ģad žmogaus Sunu paķuķķēķit, tay paķysit, manē tā ēķantē, ir nieķo iķ sawēķs ne dāvantē, bet Ģaip manē mano Tēwas moķinno, taip Ģalbu.
29. Ir Ģurs manē sunķēšs, šu manim yr'. Tēwas ne palieķt manē wienā, nēs aš wiķķadōķ dāro, Ģas jam patinķa.
30. Jam tai Ģalbant, daug tji tikķēķo.
31. Tay tare Jēzus Žydams, tji tikķintiems: jēķ paķiliķsit mano Ģalboj', tay tikri este mano moķitinei,
32. Ir paķysit tiesā, ir tiesa jus iķwālnys.
33. Tay jie atsaķe jam: mes ſu braomo waiķai, nieķadōķ ney wienā Ģartā ney wienam bērnai ne buwome, Ģaipgi saķai: jus wālnibust?
34. Jēzus atsaķydams tare jiems: iķ tiesōķ, iķ tiesōķ saķau jums: Ģas griēķā dāro, tas griēķo bērnas.
35. Bet

35. Bet bērnas ne amžinay naiflausot, nēsa jūs n' este iſ mūſe paſiliekti; Sunus paſiliekt amžinay. Diewo.

36. Taygi jey Sunus jus iſwāl nija, tay tifrāy walni este. 48. Tar ſy dai atſaſydamī tare jam: ar ne gēray ſaſom, ſad tu eſſi Samaritonas, ir ſad wēlnā turri?

37. Zinnau geray jus Abraomo waiſus ēſanczus; bet jēſſot manē nužuddit, nēs mano ſalba pas jus ne pērweifia. 49. Jēzus atſāſe: aſ wēlno ne turru, bet g:rbīnu ſawo tēwā, ir jūs manē ne gārbina.

38. Aſ ſalbu, ſā prie ſawo Tēwo regēis; tai jus darot, ſā prie ſawo Tēwo regēis este. 50. Aſ ne jēſſau ſawo garbēs; bet yra wēlnā tē jēſſas ir ſūdijs.

39. Jie atſaſydamī tare jam: Abraomas yra muſū tēwas. Jēzus tare jiems: ſad burumbit Abraomo waiſai, tay darytumbit Abraomo darbūs. 51. Jē tiesōs, iſ tiesōs ſaſau jums: jey ſas mano žodi laiſys, tas ſmerties ne matys amžinay.

40. Bet dabar jēſſot manē nužāwinti, toſi žmoqu, ſurs jums tiesā iſ Diewo girdētāſ ſaſiau; tai Abraomas ne dars. 52. Tar tare jam ſy dai: dabar pażyſtam, ſad wēlnā turri. Abromas numirre, ir praraſai, ir tu ſaſai: jey ſas mano žodi laiſo, tas ne ragāus ſmerties amžinay.

41. Jūs dārot ſawo tēwo dārbūs. Tay jie tare jam: mes ne boſtrais apſigimnē eſmē; mes turrim wienā Tēwā Diewā. 53. Ar tu eſſi didēsnis už muſū tēwā Abromā, ſursai numirres, ir praraſai numirre; ſā darai iſ ſawēs?

42. Jēzus tare jiems: ſad Diewas juſū Tēwas butu, tay manē mylētumbit; nēs aſ iſėjau, ir atėjau nū Diewo; nēs ne iſ ſawēs atējis eſmi, bet jis manē ſuntēs. 54. Jēzus atſāſe: jey pats ſawē gārbīnu, tay mano garbe nieſai. Bet yr' mano Tēwas, manē gārbīnas, ſurri ſaſot ſawo Diewā ēſanti.

43. Kodēlgi ne iſmānot mano ſalbā? Todēl, ſad ne nōrit girdēt mano žodzius. 55. Ir ne pażyſtat jo, bet aſ jē pażyſtu. Ir ley ſaſycaus jē ne pażyſtas, tay buczau mellāgis, ſaip ir jūs este. Bet aſ pażyſtu jē, ir laiſau jo žodi.

44. Jūs este iſ tēwo wēlno, ir pagal pageidimnā ſawo tēwo norit daryt. Taſſai razbaininſ iſ pradžōs, ir ne paſilieko tiesōje; nēs nier jeme tiesōs. Mellus ſalbēdams iſ ſawiſſio ſalba, nēsa jis mellāgis, ir tū tēwas. 56. Abromas juſū tēwas pras ſidzuggo mano dienā regēis; ir jis regējo tē, ir dzaugēſi.

45. Bet aſ, ſadangi tiesā ſaſau, man ne wierijat. 57. Tar tare jam ſy dai: dār ne penſis dēſimts mētū ſulāufiei, ir Abromā regējei?

46. (Evang. 5 nedēl. po Uigamēnū.) 58. Jēzus tare jiems: iſ tiesōs, iſ tiesōs, ſaſau jums: pirm ne ſaip Abromas buwēs, aſ eſmi. 59. Tay jie paſēle aſmenū, ſad meſtu ant jo; bet Jēzus paſilēpe, ir iſėjo iſ bažnyczōs] perdēm pēr eidams per jūs.

47. Kas iſ Diewo yr', tas ſlausio Diewo žodzio. Todēljūs nei

9. Pērsīrimas.

Atlu gimmes Kristaus regis daromas.

S Ir pro šalt eidams pamāte wies nā āflā, taip gimmust.

2. Ir jo moštinei jē plāusdami tare: Moštitojau, kas susīgriešījo, ar šis, ar jo gimdytojei, kad jis āflas užgimmes?

3. Jēzus atsaķe: ney šis susīgriešījes, ney' jo gimdytojei; bet, kad Diewo darbai jemme apstīrēstītu.

4. Aš turtu daryt dārbus to, kursai manē suntēs, kol dienōs yr'; ateina naktis, kad nieks nieko ne gāl daryt.

5. Koley swīete esmi, esmi swīeto swīesybe.

6. Tai saķes spjōwe ant žēmēs, ir padare purwā iš spjāudulo, ir purwā tēpe ant āflojo aķiū.

7. Ir tare jam: eiķ pas ējerā Siloā, (tai musū žodzu, pasustas) ir praustis. Tay ans nuējes prausīst, ir parējo regis.

8. Raimynai, ir kurtie jē buwo mātē ubbagā ēsanti, tare: ar tai ne tas, kursai sēdējo ir ubbagāwo?

9. Kitti tare: tai jis; Pitti wēl: jis jam lygus. Bet jis pats tare: aš tassai esmi.

10. Tay tare jam: Kaip tawo āfys yr' atwērtos?

11. Jis atsaķydams tare: ansai žmogus, wardu Jēzus, padare purwā, ir tēpe mano aķis, tarīdams: eiķ pas ējerā Siloā, ir praustis. Aš nuējes prausausī, ir prašurau.

12. Tay tare jam: Kur tassai yr; jis tare: nežinnau.

13. Tay nuwede tā pas Parizeus, kurs pīrma āflas buwo.

14. (Bet buwo sabbatā, kaip Jēzus purwā padarēs jo aķis atwēre.)

15. Tay plāuse jē wēl, ir Parizeusai, kaip jis prašurēs? Bet jis

tare jiems: purwā dējo man am aķiū, ir aš prausausī, ir dabar regiu.

16. Tay tare kelli Parizeusū: tas žmogus ne iš Diewo, kad ne laiko sabbata. Bet Pitti tare: Kaip gal griešnas žmogus tokius ženklus daryt? Ir nesutarims rādosi tarp jų.

17. Jie wēl tare āflāmjam: Egi tu sakai apie jē, kad jis tawo aķis atwērs? Bet jis tare: jis yra prarakas.

18. Žydai ne wierijio apie jē, kad jis āflas buwēs, ir regis pasteis, iškli pawadiņius gimdytojus to prašurusiojo.

19. Klāuse jūs saķydami: ar tai juma sinus, kurti sakota aķlā gimmust? Kaipgi jis dabar regis?

20. Jo gimdytojei jiems atsaķydami tare: žinnom, šī muma suns ēsanti, ir aķlā gimmust;

21. Bet kokiū budu jis dabar regis, ne žinnom, arba kas jo aķis atwērs, ney to mudu ne žinnowa. Jis gana mētū tur, plāuskit jē; ti kalba jis pats už save.

22. Toktai saķe jo gimdytojei: nēsa jie bijojosi žydū; nēsa žydai jau buwo susitārę, jey kas jē per Kristu pažys, kad tā iš jų surinkimo atskirs.

23. Todėl saķe jo gimdytojei: gana jis tur mētū, plāuskit jē.

24. Tay wadinno antrā kartā tā žmogū, aķlā buwusi, ir tare jam: dūk Diewui garbę. Mes žinnom, kad tas žmogus griešnas.

25. Jis atsaķydams tare: ar jis griešnas, tai ne žinnau; wieną dāiktā tiesa žinnau, buwau āflas, ir dabar regiu.

26. Tay jie wēl jam tare: Egi taw dare? Kaip jis tawo aķis atwēre?

27. Jis atsaķe jiems: dabar jums sakiau; ar tai ne girdėjot? Pam

Kam tai vēl norit girdēt; ar ir jās norit jo mošitineis pastoti?

28. Tāy fēife ant jo sašydamī: tu ešī jo mošitinis; bet mes esme Moizešaus mošitinei.

29. Zinnom Diewā su Moizešu falbeju; bet šī ne zinnom, iš fur jis ēšas?

30. Zmogus atsašydamis tare jiems: tai dywnas daišts, kad ne zinnot, iš fur jis ēšas, ir jis ma: no ašis atwērs.

31. Bet mes zinnom, kad Diews ne išflauso griešnujū, bet jey kas, Diewo bijos, ir jo wālg dāro, tā išflauso.

32. Mū swieto pradzōs tai ne girdēta, kad kas butu atwērs ašis ašlay gimmušo?

33. Kad šis ne butu iš Diewo, nieko ne galētu daryt.

34. Jie atsašydamī, tare jam: tu wissas griešuse gimmes ešī ir mus mošinni? ir ištūme jī laušan.

35. Jētyre Jēzus kad jī ištūmē. Ir jī suradēs tare jam: ar tišī i Diewo Sunu?

36. Jis atsašydamis tare: Wiešpatie, Patras tai, kad i jī tišfēcāu?

37. Jēzus tare jam: tu matai jī, ir fursai su tawim falba, tai tas.

38. Bet jis tare: Wiešpatie tišfēcāu. Ir meldēšī jo.

39. Jēzus sašē: aš atējau ant sudo i šī swietā, kad neprivēgi regētu, ir rēgiejie apjektu.

40. Ir šittai girdēšē šelli Paris zeušai pas jī ēsantieji, tare jam: argi ir mes ašī?

41. Jēzus tare jiems: Kad ašī butumbit, tāy ne turrētnumbit griešō; bet dabar tardami: mes rēgim, pašliekt griešas jūšū.

10. Pērštyrimas.

Upie gērg ganytoji, beu dau Krišus ēšas Mešiosum?

(Ewang. 3. dienoj' Šēminnū.)

Šī tiesōs, iš tiesōs sašau jums: Kas ne per durris ieina i awis

nycza, bet fittur išūpa, tas wagis ir razbainiņš.

2. Bet fursai per durris ieina, tai awiš ferdzus.

3. Tam martininš atwera, ir awys flauso jo balso; ir jis šauš sawo awis wardais, ir jas išweda.

4. Ir išwēdēs sawo awis, eina pirma jū; ir awys jī šēka, nēsa pažysta jo balšā.

5. Bet swētina ne šēka, bet beiga nū jo, nēsa ne pažysta balso swētinijū.

6. Tā šodt sašē jiems Jēzus; bet jie ne numāne, kas tai ēšā, tā jis jiems sašē.

7. Tāy wēl tare jiems: iš tiesōs, iš tiesōs sašau jums: aš esmi anga awjūmpi.

8. Wissi pirm manēs atējē wāš gys bey razbainiņšai buwo; bet awys jū ne flause.

9. Aš esmi anga, jey kas per manē eina, tas bus išganytas, ir teis ir išeis, ir ganyklōs rās.

10. Wagis ne ateina, šaip tištai wogt, šināugt, bey nušawint.

11. Aš atējau, kad gywastī ir wisso pilnay turrētu.]

(Ewang. 2. nedēloj' do Welnū.)

12. Aš esmi gērašis ganytojis: gērs ganytojis paliekt sašwā gywastī uš awis. Bet samdis ninš, furs ne pats ganytojis esti, furriam awys ne pišflauso, mātē wilkā ateinanti, ir paliekt awis, ir bēga, ir wilks sugrebja ir išī tāšē awis.

13. Bet samdininš bēga, nēsa jis samdininš, ir ne atboja awiū.

14. Aš esmi gērašis ganytojis, ir pažystu sawosus, ir pažystams esmi sawoms,

15. Šaip manē mano Tēws pažysta, ir aš pažystu Tēwā; ir gywastī sawo kēšmi uš awis.

16. Ir turru dār fittas awis, tos ne iš šōs awinyczēs yr', ir tas

tas turrū atwest, ir jos Flausys
mano kalsui, ir bus wiena kaimē,
ne ir wiens ganytojis.]

17. Dēl to manē mīl māno Tēwa,
kad sawo gywaist paliekmi, kad jē
wēl saw imczau.

18. Uziēš jē man ne imma, bet
jē iš sawes paliekmi. Wale man,
palikt jē, ir wale wēl jē imt. Lohi
prišākimā esmi gawēs nū sawo
Tēwo.

19. Tay wēl rādoši nesutarimas
tarp žydu, dēl tū žodžiū.

20. Dang jū tare: jis tur welnā
ir padūfēs; Eā Flausot jo?

21. Kuti tare: tai ne žodzei wēl
nū prištoto. Ar gal wēlš apjētu:
šio ašis atwērt?

22. Bet buwo Jeruzalēj' bažny:
czōs pašwentimmo šwente, ir
buwo ziema.

23. Ir Jēzus wāikščzojo pry:
bažnytī' Salomono.

24. Tay apstoje aplink jē žydei,
tare jam: iškī kole: trušini musū
dušias? Jey Kristus ešī, tay paša
kyf mums drāsey.

25. Jēzus atsaķe jiems: sakiau
jums, ir jūs ne wieriat. Darbai,
kurrs darau sawo Tēwo wardan,
luddija apie manē.

26. Bet jūs ne tiffit; nēs jūs
ne este mano awys, kaip jums jas
šiau.

27. Nēs mano awys Flauso ma:
no balio. ir aš jas pa ystu, ir jos
manē sēka.

28. Ir aš dūmi joms āmžinā
gywatā, ir jos niekadōs ne praišs,
ir nieks jas ne išplēš man iš ma:
no rančōs.

29. Tēws, kursai jas man dawe,
didēsniš uš willabā, ir nieks ne
gāl jas išplēšt iš rančōs mano
Tēwo.

30. Aš hej Tēws wiens eswa.

31. Tay žydei wēl ašmenū pa:
šēle, kad jē āšmenimis ušmuštu.

32. Jēzus atsaķe jiems: dang
gerū darbū jums ištrodzau nū sa:
wo Tēwo; dēl katro tū darbū ma:
nē āšmenimis mušat?

33. Žydei jam atsaķydami tare:
dēl gēto darbo ne mušam tawē
āšmenimis. bet dēl Diewo bluzni:
jimo, ir kad tu žmogus budams,
sawē pats daraisi Diewu.

34. Jēzus atsaķe jiems: ar ne
rašyta yra jūšū žokane: * Aš sa:
šiau, jūs este diewai? * Ps. 82. 6.

35. Jey tūs šaukia diewais,
kurriems Diewo šodis dūts buwo
(o rāštā taczau ne gāli laukti.)

36. Urgi šakot tam, kurri Tēws
pašwentēs, ir i šwietā suntes ešī:
tu bluzniji Diewā, todēl, kad sa:
šiau, aš esmi Diewo sunus?

37. Jeygu ne darau sawo Tēwo
dārbus, tay ne wierifi man.

38. Bet jeygu darau, tay ben
weryfit darbams, jey man ne noi
rit wierit, kad išparinng tiffētumu
bit Tēwā manije, ir manē jeme
ēsanti.

39. Jie wēl jēškojo jē sugāuti;
bet jis ištērko jiems iš jū rančū.

40. Ir jis wēl nužjo ana šal:
Jordano i tā wietā, kur Jonas
pirm to buwo krištijēs, ir tēn
pašliffō.

41. Ir daugums atējē pas jē tare
jam: Jonas tiesa ney jokio ženklō
ne padāre; bet wis tai, Eā Jonas
apie jē sakēs, yra tiesa.

42. Ir daug czejau tiffējo i jē.

II. Pēršyrimas.

Apie prikelimā numirtušio Łozoraus.
Bet wiens buwo be sergās, wā:
du Łozorus, iš Bētaniōs,
miestēlije Maryōs bey jōs sešters
Martōs.

2. (Bet Marya buwo, kurri
Wiespati mōstijo mōstimis, ir
dzowinno jo Łojas plaukšais sawo,
tōs brolis Łozorus sirgo.)

3. Tay

3. Tay sunte jodwi sēseri pas jī ir dāwe jam safvri: Wiešpatie, štay tas, Furrī tu myli, jerga.

4. Tay Jēzus girdēdams tare: ta ligga ne esti ant smerties, bet ant Diewo garbēs. Kad Diewo Sunus per tai pagarbinnamas butu.

5. Bet Jēzus mylējo Martā, ir jos sēseri, ir Lozoru.

6. Taygi girdēdams jī serganti, pašlīkšo dwi dieni ant tōs wietōs, kur jis buwo.

7. Po to tare mošitiniems sa wo: eikim wēl ī Judēā.

8. Jo mošitinei tare jam: Mošitojau, anā kart' norējo Žydaita wē afmenimis nužudditi ir tu wēl nori tēn eiti?

9. Jēzus atsaķe: ar ne dwylīfa adynū yra dienōs? Dienā wāiķš, czejās ne usšigāuna; nēs jis šwiesybe šio swieto rēg.

10. Bet Furs nāktije wāiķšcjoj, pašjeidz', nēsa šwiesybēs niera jeme.

11. Tai saķš potam tare jiems: Lozorus, musū prietelus, miegt; bet eimi jī pabuddint.

12. Tay tare jo mošitinei: Wiešpatie, jēy miegt, tay bus šweiks.

13. Bet Jēzus saķe apie jo smerti; bet jie dumojo, jī apie funiķš, ka miegā kalbanti.

14. Taygi pašāķe jiems Jēzus aiķškiey: Lozorus numirģs.

15. Ir aķ dzaugiūs jūšū dēl kaķ, tēnāy ne buwan, jeib tēķētumbit. Bet eikim pas jī.

16. Tay tare Tamošus, wadinamas dwynas, mošitiniems: eikim su jūm drauge kaķ su jū mirģtumbim.

17. Tay atēģs Jēzus rādo jī jau ķētures dienas kaķe gullē jūš.

18. (Bet Betania buwo arty Jeruzalēs, apie penķiolīfa warsnū.)

19. Ir daug Žyda buwo prie Martōs ir Maryōs atēģ, jas tam diti dēl sawo brolio.

20. Kaip Marta iģgirdo, Jēzu ateinanti, priēģais ējo jam: bet Marya pašlīkšo namēj' bešēdinti.

21. Tay tare Marta Jēzui: Wiešpatie, kaķ tu cģ butumbēi buwģs, mano brolis ne butu numirģs.

22. Bet aķ ir dar šinnau, kaķ tu mēlši nū Diewo, Diews taw dūs.

23. Jēzus tare jei: tawo brolis ķēlģs.

24. Marta saķo jam: ir aķ šinnau, jī priķēlģsentē priķēlģime iģ numirģsū, sudnoj' dienoj'.

25. Jēzus tare jei: aķ esmi priķēlģimas ir gywastis, Furs ī mang tiķ, gyws bus, norint ir numirtu;

26. Ir Furs gyws yra, ir tiķ ī mang, tas nieķadāy ne mirs. Bau tiķēi tai?

27. Jī tare jam: Wiešpatie, ir labāy aķ tiķēiu, kaķ tu esi Kristus, Sunus Diewo, ī swietā atēģs.

28. Ir tai pašāķiūs nuējo, ir wadinno Maryā sawo sēseri slapczey, tarydama: Mošitojis cģ yra, ir wadinna tawē.

29. Toji tai iģgirdusi ķēlēsi šubrey, ir atējo pas jī.

30. Nēsa Jēzus dar ne buwo ī miestēlī atēģs, bet dar te bebuwo toje wietoje, kur jam Marta buwo priēģais atēģiūs.

31. Žydai, Furrī prie jōs nā mūse buwo ir jē rānde, regēdami Maryā taip šubrey pašķēlancģ, ir iģeinancģ, sēķe jē, tarydami: jī eina pas kaķ, tēnāy werķti.

32. Kaip dabar Marya atējo, kur Jēzus buwo, ir jī iķwydo, vūle jī jam ī ķielus, tarydama jam: Wiešpatie, kaķ cģ butumbēi buwģs, mano brolis ne butu mirģs.

33. Kaip

33. Kaip Jēzus jē išwydo werfenczē, ir žyduš taipojau werfenczūs, su jē atėjusūs, apsinirto jis dwasėje, ir smutijos pats,

34. Ir tare: Kur padėjot jį? Jie tare jam: Wiešpatie, ateiš ir weizdēš.

35. Ir Jēzaus āšaros pradėjo ištefėti.

36. Tay tare žydai: weizdēkit, kaip jį mylėjo.

37. Bet Pitti tarp tū tare: ar ne galėjo tas, kurs ašlam āšis atwēre, tai daryti, kad tas ne butu miręs.

38. Bet Jēzus wēl apsinirto pats sawije, ir atėjo pas kapą. Bet buwo dūbe, ir ašmū uirists ant tōs.

39. Jēzus tare: atriskite ašmeni. Tare Marta jam, sesū numirrusio Wiešpatie, jau pašwippo, nėra fētures dienas kape gullėjo.

40. Jēzus tare jei: argi aš tau ne sakiau, jey tikfēš, išwysi šlošwę Diemo?

41. Tay attritto ašmeni, kur numiręs buwo paguldytas. Bet Jēzus pakēles sawo āšis, tare: Tēwe, dėkawoju tau, kad tu manę išklausei.

42. Taczau aš žinnau, kad manę wissadōs išklausai; bet dėl žmonū aplink stowinczū sakau, kad jie tikfētu, kad manę suntei.

43. Ir tai ištāres šaukė didzu balsu: Lozovau, išeik laukan.

44. Ir numiręs išėjo suristas praštyromis ant kōjū ir rankū, ir jo wēidas buwo aprištas su šėveta. Jēzus tare: iškriškite jį, ir dūškit jam eiti.

45. Taygi daug žydū, kurrie pas Maryą buwy atėję, ir regėjo tai, kę Jēzus buwo dārgs, tikfėjo į jį.

46. Bet Pitti iš jū nuėjo pas Parizeus, ir pasākė jiems, kę Jēzus padarė.

47. Tay susirinko wyrėsnieji kunigai, ir Parizeuškai roton', tarpdami: kę darysim? tas žmogus daug žėnkliū dāro.

48. Jėy jį taip paliksim, tay wissi į jį tikfēs. Tay ateis Rymionai, ir atims mums žėmę ir žmones.

49. Bet wiens tarp jū, Kaipofus, tą mėtą wyrāusu wystupu budams, tare jiems: jās nieko ne žinnot,

50. Ir nieką ne apdumojat; gēraus mums pra, kad wiens žmogus numirtu už wissus ne kaip kad wissi žmōnes, prapultu.

51. Bet tai jis ne kalbėjo iš sawęs; bet kadangi jis tą mėtą wyrāusu wystupu buwo, jis praras kāwo. Nēs Jēzus turrėjo mirt' už žmones;

52. Ir ne tiktay wienat už žmōnes, bet kad jis ir waitus Diemo, kurrie išbarstiti buwo, surinktu.

53. Iš tōs diēnōs sudumjo jie, kaip jį užmuštu.

54. Bet Jēzus ne wāikščzojo daugiaus rėginay tarp žydū, bet nuėjo iš tēn į kōkę šalį arti pāščzōs į miestą, wadinnamą Ąprem, ir laikėsi tēn su sawo mošitineis.

55. Bet arti buwo welykos žydū; ir daug ējo į Jeruzalę iš tōs šalies, pirm welykū, kad apšicystitu.

56. Tay jie stowėjo, klāujinēdami Jēzaus, ir kalbėjo tarp sawęs bāžnyczoje: Kas rėgis jums, kad ne ateit ant šwentės?

57. Bet wyrāusieji kunigai ir Parizeuškai buwo prisakimā damę, jėy kas žinnotu, kur jis ēšas, kad žinnę dūtu, jeib jį sugāutu.

12. Pērštyrimas.

Kristaus mošijimas; įjomas į Jeruzalę, kōjonis apie sawo smertiēs waitu ir tikrą tikfėjimą.

Szešome dienome pirm welykū atėjo Jēzus į Betaniją, kur buwo

buwo Lozorus, numirrusis, furri Jēzus priķēle iſ numirrusū;

2. Tēn jam pastelāwo waſarēng, ir Marta tarnawo. Bet Lozorus buwo wiens tū, furrie ſu jūmi uſ ſālo ſedējo.

3. Tay ēme Marya swāta tīkrōs ir brangiōs mostiēs nardo, ir moſtijo Jezaus ſojas, ir ſlūste ſawo plauķais jo ſojas; bet namai buwo papilditi ſwapu tōs mostiēs.

4. Tay tare wiens jo moſitinū, Judošus. Simono ſunus, Iſſariotas, furs jē potam iſdawē:

5. Kodēl ta moſtis ne pardūta uſ tris ſimtus graſus, ir dūta ubbagams?

6. Bet tai jis ne ſaķe rupindamas uſ ubbagus, bet jis buwo magis, ir turrējo māſnā, ir neſojo, ſā ſudūdawo.

7. Tay tare Jēzus: dūf jei paſāju; ji tai laiķe ant dienōs mano palaidojimo.

8. Mēsa ubbagus wiſſadōs paſ ſawē turrite, bet manē ne wiſſadōs turrite.

9. Tay iſtyre daug žmonū žydū, jē tēnay ēſanti ir atējo ne tiķtay Jezaus dēley, bet kad ir Lozorus regēta, furri jis iſ numirrusū priķēlē.

10. Bet wyrāuſſeji ſuntgai tyſ ſojo ir Lozorus nuſawinti.

11. Mēs jo dēley daug žydū ateidami tiķfējo i Jēzu.

12. Antrā dienā daug žmonū, furrie ant ſwentēs atējē buwo, gir dēdami Jēzu i Jeruzalē ateinanti,

13. Ēme palmū; ſaķas. ir iſējo jam prieſais ir ſauķe: Ozianna, pagārbinnams t'ēſſe, furs ateit wardan Wieſpatiēs, ſarālus Izraēlo.

14. Bet Jēzus gāwēs aſſlaiti, jojo ant to, ſaip paraſyta yra:

15. * Mēſibijofis duķte Sion; ſtay, tawo ſarālus ateit jodams ant aſlaito.

* Jek. 9, 9.

16. Bet tai jo moſtinei pirma ne iſmāne; bet ſaip Jēzus pērs ſwieſtas buwo, tay to minnējo, tai apie jē buvus raſyta, ir jog tai jam darē buwo.

17. Bet tie žmones, furrie draus ge buwo, ſaip Lozorus iſ ſapo was dinno, ir iſ numirrusū priķēle, pagyre ta dārba.

18. Todēl ir žmones jam prieſais ējo, ſaip girdejo jē tofē žēnklā dārui.

19. Bet Parizeuſai tare ſits ſittam: Jūs mātot, kad nieka ne padaryſit; ſtay, wiſſas ſwiets bēg' paſtuy jē.

20. Bet buwo ſelli Gryķai tarp tū, furrie atējē buwo, melſtis ant ſwentēs;

21. Tie prlējē Pilippā, furs nū Betſaidōs iſ Galilēōs buwo, melſde jē tarydami: Pone, mēs rods norētumbim Jēzu regēti.

22. Pilippas atējēs paſāko Endriejui, ir Pilippas bey Endriejus wēl paſāķe tai Jēzui.

23. Bet Jēzus atſaķe jiems dwiem tarydams: czēsas priſiartino, kad žmogaus ſunus pērſwieſtas butu.

24. Iſ tiesōs, iſ tiesōs, ſaķau jums: jey ſwieczū grudēlis pūlgs i žēmē, ne pamirs, wiens paſliķs; bet jey pamirs, daug waiſū atneſ.

25. Kas ſawo gywaſti myl, tas pamēs tā; ir ſas ſawo gywaſti ant ſio ſwieto ne apſencz', tas iſ laiķys tā ant amžinōs gywatōs.

26. Kas man nor tarāuti, tas re ſeķie manē; ir fur aſ esmi, tēnay ir tarnas mano bus. Ir ſas man tarnaus, tā mano tėwas garbēje laiķys.

27. Dabar mano dūſia ſmūtna. Ir ſā ſaķysu? Tėwe gēlbēf manē iſ ſōs adynōs! bet todēl i ſē adynā atėjau.

28. Tėwe!

riotui buwo i širdi dāwgs, kad jī išdūtu,

3. Zinnojo Jēzus, kad Tēwas jam wis buwo i rančas padāwgs, ir kad jis nū Diēwo buwo išējs. ir wēl einas Diēwop'.

4. Kēlēsi jis nū wašarēnēs, nu wilko sawo rubus, ir ēmgs šurštā apšijuse tūmi.

5. Potam ipyle wāndenti i prauštuwē, pradējo mošitina šojas mazgoti, ir dzowinti šurštu, Eurs rūmi buwo apšijāšes.

6. Tay atējo jis prie Simono Pētro ir tas tare jam: Wiešpatie, argi tu man šojas mazgosi?

7. Jēzus atsašydams tare jam: Eš aš darau, tay tu dabar ne žinai, bet pašuy tai ištīst.

8. Tare jam Pētras: niekadōs tu man šojas ne mazgosi. Jēzus atsaše jam: jey aš tawē ne mazgošu, tay ne turri ney jokiōs daliēs su manimi.

9. Tare jamui Simonas Pētras: Wiešpatie, ne tiktay šojas wienas, bet ir rančas bey gālwa.

10. Tare jam Jēzus: Eš mazgotas yra, tas ne priwālo daugiaus šaip tiktay šojas mazgoti, bet wissas yra cysstas. Ir jūs cyssti este, bet ne wissi.

11. Wēs jis gēray žinnōjo sawo išdawēja, dēl to tare jis: jūs ne wissi este cyssti.

12. Bet šaip jis jū šojas buwo mazgojes, ēme jis sawo rubus, ir pašisēdgs, wēl tare jiems: bau žinnote, Eš aš jums dariau?

13. Jūs wadinmate manē mošitoju ir Wiešpatimi, ir gēray šašot; nēs aš ir esmi tas.

14. Taygi, jey aš jūšū Wiešpats, ir mošitojis, jums šojas esmi mazgojes, tay ir jūs šits šittam šojas turrit mazgoti.

15. Wēs aš pawēišlā jums daw

jau, kad ir jūs darytumbit; šaip aš jums esmi dārgs.]

16. Iš tiesōs, iš tiesōs šakau jums: bērnas ne esti didēsnis už sawo ponā, ney pašuntinis didēsnis už tą, Eurs jī suntēs.

17. Jey tai žinnote, išganyti este, jey tai dārote.

18. Wē šakau apie jus wissus, aš žinnau, Eurus išrinkau; bet kad raštās išsipilditu: Eurs mano dūnā wālgo, tas manē po šojū min'.

* Ps. 41 10.

19. Dabar šakau jums, pirmi ne šaip štosis, jeib kad štosis, jūs tikėtumbit, kad aš esmi.

20. Iš tiesōs, iš tiesōs šakau jums, Eurs priim, jey aš Eš susu, taš manē priim, bet Eš manē priim, tas tą priim, Eurs manē suntēs.

21. Tai pasakēs Jēzus apšismū tijo dwašēje, luddijo, ir tare: iš tiesōs, iš tiesōs, šakau jums: wiens iš jūšū išdūs manē.

22. Tay paūrējo mošitinei i šite šittā, tuždamies, apie Eš jis šalbās.

23. Bet buwo wiens tarp jo mošitiniū, Eurs už stālo sedėjo prie šrutinnēs Jēzaus, Euri Jēzus mylėjo;

24. Tam mojo Simons Pētras, kad tyrinētu, Eursai tai butu, apie Euri šaše.

25. Wēša tas gullėjo prie šrutinnēs Jēzaus, ir tare jam: Wiešpatie, Eurs tas?

26. Jēzus atsaše tas yra, Euri tam tą šasnį padāšes dūšū. Ir jis padašes šasnį, idawē Judogui Simonu Iškariotui.

27. Ir po to šasnio tējo šētonas i jī. Tay tare Jēzus jamui: Eš tu darai, tai daryš wēikiey.

28. Bet to niešs niešo ne žinnojo iš tū, Eurie už stālo sedėjo, šam jissai tai jam šaše.

29. Riti

29. Kitti dūmojo, Padangi Jūdofus mašnā turrējo, Jēzu sašan: tē jam: pirē mums ēo priwalom ant šwentēs; arba ēad jis ubba: gama ēā dūtu.

30. Kaipgi tā ēasni ēmēs buwo, išejo jis tūjans laušan. Ir buwo naštis.

31. Bet jam išejus, tare Jēzus: dabar žmogaus Sunus pēršwiestas, ir Dievas pēršwiestas jeme.

32. Jey Dievas pēršwiestas jeme, tay ir Dievas ji pēršwies sa: wiye, ir pēršwies ji wēikiey.

33. Mieli waikšlei, dār māžā wālandā esmi su jums. Jūs manē jēkposite, ir ēaip žydams sašiau, ēur aš esmi, jūs iškakti ne gālite.

34. Ir sašau jums dabar: naujā prisakimā dūmi jums, ēad ēits ēittā mylētumbit, ēaip aš jus mylėjau, ēad ir jūs ēits ēittā mylētumbit.

35. Ant to ēiek wiens numanys, jūs mano mošitinus esant, jey mēilē tarp sawēs turrite.

36. Tare Simonas Pētras jam: Wiešpatie, ēur eimi? Jēzus atsāke jam: ēur aš eimi, tu manē sekti ēi ēartā ne gali, bet potam tu seksi manē.

37. Pētras tare jam: Wiešpatie, ēodėl aš tawē ēi ēartā ne galu sekti? Sawo gywastē uš tawē guldišu.

38. Jēzus atsāke jam: ar tu sa: wo gywastē uš manē guldiši? Jē tiesōs, iš tiesōs sašau taw: gaidys ne pragys, iškē manēs tris ēartus ušigisi.

14. Pēršyrimas.

Apie Kristaus naudingā nuėjima: apie tikėjimā ir mēilē, malda, šwentā Dvasē, ir tikrā palāju.

Jr jis tare sawo mošitiniems: Jūs širdis te ne nušigast. Jey i Diewā tikšitē, tay ir i manē tikšitē.

2. Mano Tėwo namūse daug yra gywėnimū. Jey ne taipo butu, sašyczau jums: eimi jums wietā pagatāwiti.

3. Ir norint nueiczau, jums wietā pagatāwiti, taczau aš wēl sus gryšu, ir jus sawesp' imsu, ēad jūs butumbit, ēur aš esmi.

4. Ir ēur aš nueimi, tai žinnotē, ir ēēlā taipojan žinnote.

5. Tare jam Tamošus: Wiešpatie, mes ne žinnom, ēur tu nueimi; ir ēaip mes galim tā ēēlā žinnoti?

6. Jēzus tare jam: aš esmi ēēlas, ir tiesa, ir gywastis. Nēy wiens ne iškanka Tėwop', ēaip per manē.

7. Kad manē pažintumbit, pažintumbit ir mano Tėwā. Ir nū to czēso pažystate ji, ir regėjot ji.

8. Tare jamui Pilippas: Wiešpatie, rodik mums Tėwā, tai pasakės mums.

9. Jēzus tare jamui: taip ilgay esmi prie jusū, ir tu ne pažysti manē? Pilippai, ēurs manē rēg, tas rēg Tėwā; ēaipgi tu sašai: rodik mums Tėwā?

10. Ar tu ne tikši, ēad aš Tėwē, ir Tėwas manije yra: žodžius, ēurs aš jums ēalbu, ne iš sawēs ēalbu. Bet Tėwas, manije gywėnys, dāro tus dārbus.

11. Tikškit man, ēad aš Tėwē, ir Tėwas manije yra; jey ne, ben dėl darbū tikškit man.

12. Jē tiesōs, iš tiesōs sašau jums: ēurs i manē tik', tas ir tus dārbus darys, ēurus aš darau, ir dar didēsnius darys ne ēaip šus, nēs eimi pas Tėwā.

13. Ir ēā jūs prašysite mano wardan, tai darysu, ēad Tėwas pagarbinams butu Sunuje.

14. Kā jūs prašysite, mano wardan, tai darysu.

15. Jey

15. Jēy manē mylit', prisākimus mano laiķyķite.

16. Ir aš Tēwā melsu, ir jis dūs jums lītā palinēsmintojt, kad prie jūsu pašliktu amžinay,

17. Dwase tiesōs, kurre swietas ne galpriimti, nēsa jis jē nemāto, ir ne pažysta; bet jās pažystate jē, nēsa ji pašliekt prie jūsu, ir bus prie jūsu.

18. Ne paliksu jus sīrātomis; aš ateimi pas jus.

19. Dār māža walandēlē pra, tay jau swiet's daugiaus manē ne reģēs; bet jās manē regēste, nēs aš gyw's esmi, ir jās taipjau gywibuste.

20. Tā dienā jās išpažysite, kad aš esmi mano Tēwe ir jās manije, ir aš jusije.

21. Kura mano prisākimus tur, ir laiķo tus, tas pra manē mylis. Bet kura manē myl, tā mano Tēws mylēš, ir aš jē mylēsu ir jam išsireiķšu.

22. Tare jam Judofus, ne Jēfariotas: Wiešpatie, kas tai, kad mums nōri išsireiķsti, ir ne swietui.

(Ewang. 1. dienoje Gelminnū.)

23. Jēzus atsaķydamš tare jam: Kura manē myl, tas mano žodē laiķys, ir mano Tēwas jē mylēš, ir mes prie jo ateisim, ir gywēnimā pas jē darysim.

24. Bet kas manē ne myl, tas žodžus mano ne laiķo. Ir žodis, kurrē jās girdit', ne esti mano, bet Tēwo, kura manē suntēs.

25. Tai kalbējau jums, pas jus budam's.

26. Bet palinēsmintojis, Dwase swenta, kurre Tēwas atsus manowardan, tas jus wiss' išmoķys, ir jums primis wis, kā aš jums sakiau.

27. Pašāju palieķmi jums, sawo pašāju dūmi jums. Ne taip jums

dūmi, kaip swiets dūda. Szirdis jūsu te ne nusiģast ir te nesibijos.

28. Girdējote, kad jums esmi sakēs: aš nueimi, ir sugryštu wēl pas jus. Kad manē mylētumbit', tay pašdzaugtumbit', kad sakēs esmi, aš eimi pas Tēwā; nēs Tēwas dēsnis uģ manē.

29. Ir dabar sakiau jums, pirm ne kaip stosis, jeib, kūmet stosis, jās riķētumbit.

30. Aš tolaus ne daug su jums kalbēsu; nēs ateit kungaiķstis šio swieto, ir ant manēs nieķo ne tur.

31. Bet jeib pažintu swietas, kad aš mylu Tēwā, ir taip darau, kaip man Tēw's liepēs, kēlķities, ir eiķim iš cģē.]

15. Pērskrymas.

Kāginimad ant iškilaitimo tikkējime, mēilēje, ir kanteummē.

Aš tikras wyn: medis, ir mano Tēws wyno: sodinin's.

2. Kiekwienā wyn: šakēlē prē manēs, ne nekancģe waisaus, atims jissai, ir kiekwienā waisu nēšans cģe apcystis, kad daugiaus waisaus neģtu.

3. Jās dabar cģysti ēsat dēley žodzio, kurrē aš jums sakiau.

4. Pašliķķit manije ir aš jusije. Kaipo wyn: šakēlē ney jokio waisaus iš sawēs ne gāl neģti, jey jē ne pašliekt prie wyn:medzio; taipo ir jās ne, jey manije ne pašliķķat.

5. Aš wyn: mēdis, jās wyno: šakēles; kas manije pašliekt, ir aš jeme, tas daug waisaus nēša; nēs be manēs jās nieķo ne gālīt daryt.

6. Manije ne pašlieķasīs šalin mētam's pra, kaip wyno šakēlē, ir padžūsta; toķios pra šurenķamos, ir mētam's i uģnē, ir tur degti.

7. Jey manije pašlieķate, ir mano žodis jusije pašliekt, mēlķite ķo norit, ir bus jums dūdama.

8. Tame

8. Tame mano Tēwas gārbi nam's, kad daug waisaus nēgat, ir pastojat mano mōktineis.

9. Kaip mang mano Tēwas myl, taip aš ir jus mylu. Pasiliekit man no mēilėje.

10. Jey mano prisakimus laikot, tay mano mēilėje pasiliekat; kaipo aš sawo Tēwo prisakimus laikau, ir pasilieki jo mēilėje.

11. Toktai jums sakau, kad man no dzaugsmas jusije pasiliektu, ir jusū dzaugsmas tobulas butu.

12. Tai mano prisakim's, kad fits Pittą mylētumbit, kaipo aš jus mylu.

13. Uieš's didėsnės mēilės ne tur, kaip tą, kad sawo gywast pasiliekti už sawo prietelus.

14. Jūs este mano prietelei, jey darot, ką aš jums isakiau.

15. Ne sakau tolaus, kad jūs bėrnai esat; nės bėrnas ne žinno, ką jo ponas dāro, bet jums sakiau, kad prietelei esat. Uies wiss' ką iš sawo Tēwo girdėjau, jums pasakiau.

16. Jūs mang ne isrinkot, bet aš jus isrinkau, ir paspyrau, kad jūs nueitumbit, ir waisu nēstumbit, ir jusū waisus pasiliektu. Jeib, kad Tēwą meldzat mano warden, jis jums tai dūtu.

17. Tai jums isakiau, kad fits Pittą milētumbit.

18. Jey swiet's jusū ne fencz', tay žinnokit, kad tas mang pirm jusū neFentes.

19. Jey butumbit nū swieto, tay swietas sawaję mylētu, kadangi ne nū swieto esat, bet aš jus nū swieto isrinkau, dėl to jus neFencz' swietas.

20. Atsiminkit žodžio mano, jums sakyto: Bėrnas ne didėsnis už sawo poną. Jey mang pėrseki nējo, tay ir jus pėrsekinės; jey mano žodi laikę, tay ir jusū laikys.

21. Bet tai darys mano wardo dėley; nės to ne pažysta, kurs mang sunęs.

22. Kad ne buczau atėjęs, ir jiems sakęs, tay jie ney jokio griešo ne turrėtu; bet dabar jie ne gal atsilalbēt, sawo griešus teisinti.

23. Kas mang ne fencz', tas ir mano Tēwą ne fencz'.

24. Kad aš ne buczau tus dāribus dargę tarp jų, kurrus ney wiens dāre, tay jie ney jokio griešo ne turrėtu; bet dabar tus matę pra, ir taczau ne tiktay mang, bet ir mano Tēwą ne fencza.

25. Taczau kad išsipilditu ans žodis, jų žokane rašytas: * jie be reikalo mang neFencza. * Ps. 35. 19. (Ewang. 6. nedėloj' po Belokū.)

26. **B**et kad palinksmintojis ateis, kurras aš jums susu nū Tēwo, Dwāse tiesos, kurras iš Tēwo iseit, ta luddis apie mang.

27. Ogi ir jūs luddisite; nės iš pradžos pas mang buwot'.

16. Pėrspyrimas.

Aple b senti pėrsekinėjimą, Kristaus nuėjimą, ir maldos išklaušimą.

Tai jums sakiau, kad ne pasipiektintumbit.

2. Jie išmės jus iš surinkimū. Bet ateit czėsas, kad kursai jus uįmuš, tarsis Diewui garbę dargę.

3. Ir tai jums todėl darys, kad ne pažysta ney mano Tēwo, ney mangs.

4. Bet tai aš kalbėjau, jeib tadi da, kad ateis tas czėsas, atsimintumbit to, kad aš jums tai pasakiau. Bet to iš pradžos jums ne sakiau, nės pas jus buwau.]

(Ewang. 4. nedėloj' po Belokū.)

5. **B**et dabar aš eimi pas tą, kursai mang sunte, ir ney wien's iš jusū ne klaušia mang, kur tu eini?

6. Bet

6. Bet kadangi jums tai kalbėjau, jūs širdis smutka pripildita yra.

7. Bet aš jums tiesą sakau: geriau jums yra, kad aš nueimi. Nėš jėy ne nueimi, palinksmintojis ne ateit pas jus: bet jėy nueimi, susu jį pas jus.

8. Ir jis atėjęs kalbės swietą dėl grieko, ir dėl teisybės, ir dėl sūdo.

9. Dėl grieko, kad ne itis' i manę.

10. Bet dėl teisybės, kad aš pas Tėvą eimi, ir jau manęs daugiaus ne regėsit.

11. Dėl sūdo, kad kunigaištis šio swieto jau yra sūditas.

12. Turru dar jums daug sakysiu, bet dabar tai pasėlti ne galite.

13. Bet kadangi ana tiesos Dvasė ateis, išvės jus i wissą tiesą. Nėš ji nūg sawęs ne kalbės, bet ką išgirs, kalbės, ir ateisenczus daktus jums apsakys.

14. Ta manę pėrswies, nėsa iš mano ims, ir apsakys jums.

15. Wis, ką tur Tėwas, tai mano yra; dėl to sakiau, jis iš mano ims, ir jums apsakys.]

(Ewang. 3. nedėl. po Welykų.)

16. Jo majam, tay ne regėsit manęs; ir wėl po majam, tay regėsit manęs; nėš aš eimi pas Tėvą.

17. Tay kalbėjo keli iš jo mokytinū tarp sawęs: kas tay yra, ką jis mums kalba: po majam, tay ne regėsit manęs, ir wėl po majam, tay regėsit manęs: ir kad aš eimi pas Tėvą.

18. Tay sake jie: kas tai yra, kad jis kalba: po majam? Ne žinom, ka jis kalba.

19. Tay Jėzus suprato, kad jį klaust' norėjo, ir tare jiems: apie tai klausinėjat tarp sawęs, kad sakiau: po majam, tay ne regėsit manęs, ir wėl po majam, tay regėsit manęs.

20. Iš tiesos, iš tiesos sakau jums: jūs werksite ir raudosite. bet swietas dzaugsis; bet jūs smutni busite, taczau jums smutnybe turrės i dzaugsmą pawirsti.

21. Moteris gimdydama smutnybę tur, nėš jōs adyna atėjo; bet pagimdžusi kadiš jau ne atmena jį tōs tužbōs, dėl dzaugsmo, kad žmogus gimmes ant swieto.

22. Ogi ir jūs dabar smutnybę turrite; bet wėl regėsu jus, ir jūs širdis linksmis, ir jums linksmybę ney wien's ne atims nūg jums.

23. Ir toje dienoje nieko ne klaukite manęs.]

(Ewang. 5. nedėl. po Welykų.)

Iš tiesos, iš tiesos sakau jums: Jėy ko prašysite Tėvą mano wardan, tay dūs jums.

24. Jkoley nieko ne prāšėt mano wardan; prašyt', tay imsit, kad linksmybę jums butu tobula.

25. Tai jums per prilyginimą kalbėjau; bet ateit czėsas, kad jau ne daugiaus per prilyginimus aš jums kalbėsu, bet aiškėy apie sawą Tėwą jums apsakysu.

26. Tą paczė dieną mano wardan' prašysite: ir ne sakau jums, manę Tėvą nū jus prašysenti.

27. Nėš pats Tėwas myl jus, todėl, kad jūs manę mylit', ir tikėt', manę nūg Tėwo išėjusi.

28. Iškėjau nūg Tėwo, ir atėjau i swietą; ir wėl paliekmi swietą, ir eimi pas Tėvą.

29. Tare jam mokytinei: štay, dabar aiškėy kalbi ir neyjošio prilyginimo ne sakai.

30. Dabar žinnome, tawę wissus daktus žinnanti, ir ne priwālantį, kad tawę kas klaustu: togidėl tikime, tawę nūg Diewo išėjusi.]

31. Jėzus atsake jiems: dabar tikėsite.

32. Štay

32. Sztay, ateiti adyna, ir jau atėjo, kad jūs išsklaidinti bušite, kiek wiens i sawaję, ir manę wieną paliksit; bet aš ne esmi wienas, nes Tėwas yra pas manę.

33. Tai su jumis kalbėjau, kad manijepašaju turrētumbit. Swiete tužba turrite; bet bukit linkimi, aš pėrgalėjau swietą.

17. Pėrsšyrimas.

Kristaus malda už save, sawo moštinus, ir šurinkimę.

Tai kalbėjęs Jėzus, pakėlė sawo akis dangun, ir tare: Tėwe, adyna atėjo, kad sawo Sunu pėršwiestumbei, kad ir tawę tawo Sunus pėršwiestu,

2. Kaip tu jam mაცę dawei ant wisso kūno, jeib jis amžiną gywatą dūtū wissiems, kurrus jam dawei.

3. Bet tai yra amžina gywata, kad jie tawę, wienatijė tikraj Diewā ēsanti, ir kurti tu suntei, Jėzu Kristu, pažintu.

4. Aš tawę pėršwietėzau ant žemės, ir pabaigiau darbą, tawęs man dūtą, kad tą darėzau.

5. Irgi dabar pėršwiest manę, tu Tėwe, prie sawęs, su ta šwiesybe, kurrę turrėjau pas tawę, swietui dar ne buvus.

6. Aš tawo wardą aprėišėkiau žmonėms, kurrus tu man dawei iš swieto. Jie tawo buwo, ir tu jūs man dawei, ir jie tawo žodi laike.

7. Dabar jie žinno, kad wis, ką tu man dawai, nūg tawęs yra.

8. Nėsa žodžus, tawęs man dūtus, aš jiems dawėjau; ir jie jūs priėmę, tikraj pažinno, manę nūg tawęs išėjusi, ir tik, manę tawęs susta.

9. Aš meldžiu už jūs; ir ne meldu už swietą, bet už tus, kurrus man dawei; nėsa jie tawo yra.

10. Ir wis kas mano yra, tai ir tawo, ir kas tawo, tai ir

mano yra, ir pėršwiestas esmi jūse.

11. Ir aš ne esmi daugiaus ant swieto, bet jie yra ant swieto, ir aš ateimi pas tawę. Szwentas Tėwe, išlaikyt jūs tawo wardan, kurrus tu man dawei, kad jie wienu butu, kaip ir muddu.

12. Koley pas jūs buwau ant swieto, išlaikiau jūs tawo wardan. Kurrus tu man dawei, tūs apsaugojau, ir ney wienas iš jų ne prapūle, kaip tik tas prapūlęs sunus, kad rāstas išspilditu.

13. Bet dabar pas tawę ateimi, ir kalbu toktai ant swieto, kad jie sawijė pilnay turrētu mano link smybę.

14. Aš jiems dawėjau tawo žodi, ir swietas jų ne kencza; nėsa jie ne yra nūg swieto, kaip ir aš ne esmi nūg swieto.

15. Ne meldžiu, kad jūs atimtumbei nūg swieto, bet kad jūs apsaugotumbei nūg pikto.

16. Jie ne yra nūg swieto, kaip ir aš ne esmi nūg swieto.

17. Paswėst jūs sawo tiesoje, nėsa tawo žodis yra tiesa.

18. Kaip tu manę suntei i swietą, taip ir aš jūs šunczu i swietą.

19. Aš pats pasišwenczu už jūs, kad ir jie pasišwėsti butu tiesoje.

20. Bet ne tiktai už jūs meldžiu, bet ir už tus, kurrie per jų žodi i manę tikės.

21. Kad jie wissi butu wienu, kaip tu Tėwe, manijė, ir aš tas wijs, kad ir jie musijė wienu butu, kad swietas tikėtū, tawę suntusi manę.

22. Ir aš jiems dawėjau garbę, kurrę tu man dawei, kad butu wienu, kaip muddu wienu eswa.

23. Aš jūse, ir tu manijė, kad jie tobuli butu i wieną, ir swietas pažins

pažinui, kad tu manę suntei, ir myli jus, kaip tu manę myli.

24. Tėve, aš noru, kad, kur aš esmi, ir jie butu pas manę, kur rus man davei, kad mano garbę regėtu, kurę man davei, nes tu manę mylėjai pirm swieto nugaru: tavo jimo.

25. Teisus Tėve! swietas tavęs ne pažysta; bet aš tavę pažystu, ir šie pažinno, kad tu manę suntei.

26. Ir aš jiems tavo wardą žinno: dariau, ir jiems žinno: darysu, kad meile, su kure tu manę myli, butu juse, ir aš juse.

18. Pėrštėrimas.

Kristaus kentėjimas darže, po Kaiposum ir Pilotui.

Tai Jėzus kalbėjęs išėjo su savo mošitineis per upę Kidron; čy daržas buvo, i kuri jis ėjo ir jo mošitinei.

2. Bet Judosus, kuras jį išdave, taipojau tą vietą žinnojo, nes Jėzus tātėy susleidavo tēn su savo mošitineis.

3. Kaipgi Judosus buvo su saviem ēmės pulkas, ir vyrūsū Elnigū bey Parizeusū tarnus, atėjo tēn su žibbureis, lampomis, ir su ginflais.

4. Tay Jėzus žinnodams wiss, kas jam nusidūss, išėjė, tare jiems: Eo jūs jėškote?

5. Jie atsakė jam: Jėzaus iš Nazaret. Jėzus tare jiems: Aš esmi. Bet Judosus, kuras jį išdave, taipojau su jais stowėjo.

6. Kaipgi Jėzus jiems sake: Aš esmi; jie traukies atgalos, ir ant žemės parwirto.

7. Tay jūs wėl apaklause: Eo jėškote? bet jie tare: Jėzaus iš Nazaret.

8. Jėzus atsakė: sakau jums, kad aš tas esmi: jeygu manęs jėškote, tay šie te eina:

9. (Kad ans žodis jo pasakvitas išspilditu: ne prapuldžau ney wies no iš tū, kurrus man davei.)

* V. 17. 12.

10. Tay Simonas Pėtras turs rėdama karda, tą ištėrė, ir ištiškes vyrūsū wyskupo bėrną, nus karto jam dėšinę jo ausi; ir tas bėrnas wardu buvo Malkus.

11. Tay Jėzus tare Pėtrui: iškė sawo karda i makštis. Argi aš ne gėrsu to klykto, kuri manę Tėwas man dāwēs?

12. Bet pulkas ir vyrūsūsis žalnėrū, ir žydū tarnai, sugawę Jėzu jį surižo.

13. Ir nuwede jį pirmjūs pas Annos, tas buvo Kaiposaus ofis wis, kuras tą mėtą vyrūsūsis wyskupas buvo.

14. Bet Kaiposus tassai buvo, kursai žydams wėlijo, gēr ēsant, kad wien's žmogus nujawinams butu už žmones.

15. Bet Simonas Pėtras iškė pastuy Jėzu, ir kito mošitinis. Tas mošitinis vyrūsūsam wyskui pažystams buvo, ir su Jėzumi iėjo i vyrūsū wyskupo palloczu.

16. Bet Pėtras laukė stowėjo už durū. Tay laukan išėjė antras mošitinis, kuras vyrūsūsam wyskus pui pažystams buvo, kalbėjo su wartininke, ir Pėtrą wede.

17. Tay merga, wartininke, tare Pėtrui, ar ir tu ne esi wiens mošitiniū to žmogaus? Jis sake: ne esmi.

18. Bet stowėjo bernai bey tarnai, ir ugni sukūrę buvo, nēsa šalta buvo, ir šildėsi. Bet Pėtras pas jūs stowėjo, ir šildėsi.

19. Bet vyrūsūsis wyskupas elause Jėzu apie jo mošitinus, ir apie jo pamokslą.

20. Jėzus jam atsakė: aš drasėy atwirray swietui kalbėjau. Aš wiss kadōs mošinnau šulėsa ir bažnytė.

17. T. K

(30),

czoj', Fur wissi Żydai susieina, ir paslapczye nieko ne kalbėjau.

21. Kamgi manę apie tai klauši? Paflaust apie taitus, Furrie klause Pa jiems kalbėjau, stay, tie patys jinno, Pa sakiau.

22. Bet jam tai bekalbant, wiens tū tarnū Furrie drauge cze stowėjo, Jėzui per ausi dawe, sakydams: ar taip taw reikia atsakyti wyrāus sam wystupui?

23. Jėzus atsake: jey pištay kalbėjau, tay isluddi, tai pišt esant; bet jey geray kalbėjau, kodėl manę muši?

24. Ir Annosus jį surištą funte pas wyrāus wystupą Kaiposū.

25. Bet Simonas Pėtras stowėjo ir šildėsi. Tay jie sake jam: ar tu ne esi wiens jo moštinū; bet jis ušsigyne, tarydams: ne esmi.

26. Sake jam wien's wyrāuso wystupo tarnū, gentis ano, Furrie Pėtras ausi buwo nuširtęs: ar aš tawę ne regėjau darže pas jį?

27. Tay Pėtras wėl ušsigyne. Ir tūjaus gaidys pragydo.

28. Tay wēde jie Jėzu nūg Kaiposaus i sudo: namus. Ir buwo anšti. Ir jie ne ējo i sudo: namus, Kad ne pastotu necysti, bet welykas wālgitu.

29. Tay išėjęs Pilotas pas jūs tare: Po turrit' kusti' ant šio žmogaus?

30. Jie atsakydami tare jam: Kad tas ne butu piktadėjas, ne butumbim jį taw padawę.

31. Tay atsake Pilotas jiems: taygi imkite jį, ir pagal samo žodį Paną jį sūdikite. Tay Žydai jam tare: mums ne wale, ney wieną nužawinti.

32. Kad išsipilditu Jėzaus žodis, Furri kalbėjo, ženklindam's, Fokiu smerczu miršęs.

33. Tay Pilotas wėl iėjo i sudo: namus, ir pawadinęs Jėzu,

tare jam: argi tu esi Žydū Karālus?

34. Jėzus atsake: ar pats tai is sawęs kalbi? Argu Pitti taw pasakti tai apie manę?

35. Pilotas atsake: ar aš Žyd's esmi? Tawo žmones ir wyrāus kunigai tawę man padawe, kagi darei?

36. Jėzus atsake: mano Karalyste ne esti iš šio swieto. Kad man no Karalyste iš šio swieto butu, mano tarnai dāley tōs Karāntū, Kad ne buczau padūtas Žydams; bet dabar mano Karalyste ne esti iš cze.

37. Tay tare Pilotas jam: tay taczau dar tu esi Karālus? Jėzus atsake: tu sakai, aš esmi Karālus. Aš ant to gimęs, ir ant swieto atėjęs, Kad luddiczau tiesą. Kurs iš tiesōs yra, tas klauso mano balso.

38. Pilotas tare jam: Kasgi yra tiesa? Ir tai pasakęs išėjo wėl pas Žydus. ir tare jiems: aš ne randu ney jokios kaltės ant jo.

39. Bet jūs toki pāproti turrite, Kad aš jums ant welykū wieną išlėisczau; argi dabar norite, Kad jums Žydū Karalu išlėisczau?

40. Tay jie wėl wissi šauke, tarydami: ne tą, bet Barrabosū. Bet tas Barrabosus buwo ray bāininšas.

19. Pėrsšyrimas.

Kristaus kentėjimas, smertis, ir palaidojim's.

Tay Pilotas Jėzu ėmęs, jį nuipaše.

2. Ir žalnėrei nupynę wainikę iš erškėczū, uždėjo tą ant jo galwōs, ir apsaute jį purpurōs rubu.

3. Ir tare: sweik's Žydū Karālau. Ir dawe jam per ausis.

4. Tay wėl išėjęs Pilotas laukė, tare jiems: žurėkit, aš jums jį išwedu

wedu laukan, kad pašintumbit, manē ant jo ney jokiōs kaltēs ne randanti.

5. Taipo Jēzus laukan išejo, nešdam's eršēcū wainīfā, ir purpurōs rūbā. Ir jis safe jiems: stāy, žurēit', kōšai žmogus!

6. Kaip jē iškwydo wyrāusi kūnigai ir tarnai, šauke jie sakoda mi: nušryžawot, nušryžawot! Pilotas safo jiems: imkite jē, nēsa ne randu ney jokiōs kaltēs ant jo.

7. Žydai jam atsāke: mes prisākimā turrin, ir pagal tą prisākimā jis tur mirti; nēs jis pats Diemo sunumi pasidāre.

8. Pilotas išgirdes tus žodžus, jo daugiaus bijojos.

9. Ir wēl ižjes i sudo namus tare Jēzui: iš kur tu esi? Bet Jēzus jam niekā ne atsāke.

10. Tay Pilotas tare jam: ar ne kalbi su manimi? Ar ne šinnai manē mācē turrinti tawē nušryžawot', ir mācē turrinti tawē paslėisti?

11. Jēzus atsāke: tu ne turrētumbei ney jokiōs māciēs ant manēs, jey taw ne butu dūta iš aušs, tybės. Togidėl kurs manē taw išdawe, didėsmi griekā tur.

12. Jē to czėso jėškojo Pilotas, kaipo jē išlėistu. Bet žydai šauke, karydami: jey jē palėidi, ne essi Ciezorais prietelus; nēs kas karāumi dāvos, tas yra prieš Ciezoru.

13. Pilotas išgirdes tus žodžus, iškwyde Jėzu laukan, ir ušsėdo ant sudo krāsės, ant wietōs, wadinnamōs; ant aušs: ojo. bruško; žydiškay: Gabbata.

14. Bet buwo prisigatāwšimo diena welykosa, apie šėštā adynā. Ir jis tare žydams: stāy, jūšū karālus.

15. Bet jie šauke: šalin, šalin su tū, nušryžawot jē. Tare Pilotas

tas jiems: ar jūšū karālu nušryžas wosū? Wyrāusi kūnigai atsāke: ne turrime ney jokiō karālaus, kaip tišt Ciezoru.

16. Tay jis jiems jē padāwe. Kad butu nušryžawojamas. Bet jie ėme Jėzu, ir jē nuwede.

17. Ir jissai nešdam's sawo Fryžū, išejo prie wietōs, wadins namōs Lawon: galwū wieta; žydisškay wadinnamōs: Golgata.

18. Čy jē nušryžawojo, ir su jūmi kitudu, abbi šaley, bet Jėzu widduje jū dwėjū.

19. Bet Pilotas parāke ušrašā, ir pastate tą ant Fryžaus; ir buwo parašyta: Jėzus iš Nazaret, žydū karālus.

20. Tā ušrašā škaite daug žydū; nēsa ta wieta arti miesto buwo, kur Jėzus nušryžawotas yra. Ir buwo parašyta žydisškay, grykiškay, ir lotyniškay.

21. Tay tare wyrāusi kūnigai žydū Pilotui: ne rašyē žydū karālus; bet: jē sakiusi, aš esmi žydū karālus.

22. Pilotas atsāke: Eā parašiau, tai parašiau.

23. Bet žalnėrei Jėzu nušryžawojē ėme jo rubns, ir padāre kėtures dalis, kiek wienam žalnėrui wienā dālī, taipojau ir sermėgā. Bet sermėga buwo nesūta, nū pas tiēs wiršaus per wissā āusta.

24. Tay kalbėjo jie tarp sawēs ne pėrdalykime tą, bet apie jē mes škim' burtā, kam tekti turrēs. Kad išsipilditu rāštās, sakās: "jierubus mano tarp sawēs dalijo, ir apie mano sermėgā burtā mēte. Tay dāre žalnėrei. * Ps. 22, 19.

25. Bet stowėjo pas Jėzaus Fryžū jo mōtina, ir jo mōtinōs sėšū, Marya, Klėopo pati ir Marva Madlyna.

(R) 2.

26. Tay

26. Tay Jēzus iſwydēs sawo mōtinā, ir moſitint, furri jis mylējo, pas ſālt ſtowinti, tare sawo mōtinai: moterifē, ſtay, tai tawo ſunus.

27. Potam tare moſitinui: ſtay, tawo mōtina. Ir nūg tōs adynōs ēme jē moſitinis pas sawē.

28. Paſtuy Jēzus ſinnodam's, jau wiſlab' atliſta, kad rāſtas iſſipilditu, tare: aſ trofētu.

29. Tay ſtowējotēn ryſas pilnas uſſūſu. Bet jie pripilde ſempinni uſſūſu, ir uždējē ant yzopo prielaiſe tā prie jo burnōs.

30. Bet kaip Jēzus paragawēs buwo uſſūſq, tare jis: atliſta. Ir palenſēs gālwa, iſlēido dwāſē

31. Bet ſyđai dienai priſigatawijimo ēſant, kad lawonai ant fryſaus ſabbatoje ne paſliktu, (nēſa didi buwo ta diena ſabbatōs) melde jie Pilotq, kad dūtu jū blauzdas ſulaužit ir jūs nuimti.

32. Tay atējo ſalnērei, ir pirmam ſulauže blauzdas, ir antram, furſai ſu jū buwo nuſtryſawotas.

33. Bet pas Jēzu atējē regēdami, jī jau numirrus, ne lauže jo blauzdas.

34. Bet wienas iſ ſalnērū atwēre ſu ragotine jo ſona, ir tūjaus iſējo ſrauſas ir wandū.

35. Ir tas, furſai tai regējes, luddijo apie tai, ir jo luddijimas yra tiſras, ir tas pats ſinno tieſq ſaſqs, kad ir jūs tiſkētumbit.

36. Nēſa tai nuſidawe, kad rāſtas iſſipilditu, *ney wienq ſaulq jo neſulaužifit. *2. M. 12, 46.

37. Ir wēl Eits raſtas ſalba: iſwys, i furri dūre. *Zaſ. 12. 10.

38. Potam melde Pilotq Jozēpas iſ Arimatiōs, furs buwo Jēzaus moſitinis, bet ſlapczy, iſ baimēs dēl ſyđū, kad nuimtu lawonq Jēzaus. Ir Pilotas tai pawēlijo. Dēl to atējo jis, ir nuēme lawonq Jēzaus.

39. Bet atējo ir Niſodēmus, furs Eittq Partq prie naſtiēs pas Jēzu atējes buwo, atneſdam's mirras ir aloes ſumaifytas, apie ſimta ſwarū.

40. Tay ēme jūdu Jēzaus lawonq, ir iwynojo i drobes ſu ſolemis, kaip ſyđai palaidoti lūbidawo.

41. Bet buwo prie tōs wietōs, fur jis nuſtryſawotas buwo, dar ſas, ir tame darže naujas ſapas, i furri niekadōs ney wienas ne buwo dētas.

42. Ezonay jūdu padējo Jēzu, dēl priſigatawijimo: dienōs ſyđū, kadangi tas ſapas arti buwo.

20. Pērfyrimas.

Kriſtaus pērfēlimas aprēiſtas ir patwirtintas Judēoje.

Pirmoj' dienoj' ſabbatū Marya Madlyna ateit anēſty, kad dar tāmſu buwo, pas ſapq, ir iſwys, ſfmenti nūg ſapo atimta.

2. Tay jī bega, ir ateit pas Simonq Pētrq, ir pas anq Eittq moſitini, furri Jēzus mylējo, ir ſafo jiem dwiem: atēme Wieſpati iſ ſapo, ir ne ſinnome fur jī padējo.

3. Tay iſējo Pētras ir antras moſitinis, ir atējo pas ſapq.

4. Bet tūdu bego podraug, ir antraſis moſitinis pranōko Pētrq, ir pirma atējo pas ſapq.

5. Paſllenſēs ſur, ir mato drobes padētas; bet pats tēn ne iējo.

6. Tay atējo Simonas Pētras paſtuy jī ir iējo i ſapq, ir iſwys, drobes padētas,

7. Ir ſēpetq, ſu furre Jēzaus gālwa buwo apriſta, ne pas drobes padēta, bet i ſālt ſuwynotq ant ſtyrōs wietōs.

8. Potam iējo ir antraſis moſitinis, furs pirmjaus atējo pas ſapq, ir iſwydo, ir itikējo.

9. Nēs jie dar ne iſmāne rāſta, kad jis turrējo ſēltis iſ numirrusū.

10. Tay

10. Tay mošitinei wēl susiējo.

11. Bet Marya stowējo pas Eapq, werkdama lauke. Ir Eapq ji werke, i Eapq žwilgterējo,

12. Ir pamāte du angēlu baltais rubais sēdinczu, wieną prie galwōs, ir antrą prie kōjū, kur jie buwo Jēzaus lawōnā padēje.

13. Ir tūdu paczu jei tare: moteriš, ko werki? Ji sake jiems dwiem: jie atēme mano Wiešpati, ir ne žinnau, kur jie ji padējo.

14. Ir tai atsakydama atsigręže atgalōs, ir išwysta Jėzu stowinti, ir ne žinno Jėzu ēsanti.

15. Safo jei Jėzus: moteriš, ko werki? Ko jėškai? Ana dumojo, czėpininkā ēsanti, ir safo jam: pone, ar tu jį šalini nešei, tay pasakyk man, kur jį padėjai, tay aš jį atnešiu.

16. Tare jei Jėzus: Marya! Tay ji atsigręžusi, safo jam: Rabi buni! tay musū žodzeis: mošitėjau.

17. Tare jei Jėzus: ne fruttik manęs; nės dar ne užjengiau pas sawo Tėwā. Bet eik pas mano brolius, ir pasakyk jiems: užjengiu pas sawo Tėwā, ir pas jusū Tėwā, pas sawo Diewā ir pas jusū Diewā.

18. Ateit Marya Madlyna, pranešdama mošitiniems: aš Wiešpati regėjau, ir jis man tai pasāke.

(Evang. 1. nedėl. po Belnū.)

19. Bet ant wākaro tōs paczōs sabbatōs, Eapq mošitinei susirinkę, ir durys užrakintos buwo, iš baimės dėl žydū, atėjo Jėzus, ir stojos widduj' jū, ir tare jiems: pakėjus jumis.

20. Ir tai pasākęs, parode jiems rančas, ir sawo šonā; tay prasi dzuogo mošitinei, išwydę Wiešpati.

21. Tay Jėzus wēl tare jiems: pakėjus jumis. Kaip manę sunte Tėwas, taip ir aš jus sunczu.

22. Ir tai ištareš Ewēpe i jūs' ir tare jiems: imkite šwentą Dvasę.

23. Kurriems jūs griešus atlėisite, tiems yra atlėisti; Ir kuriems tus ne atlėisite, tiems bus tie ne atlėisti.

24. Bet Tamošus wienas iš dwylikos, kuri wadinna dwynū, ne buwo su jeis, Jėzui ateinant.

25. Todėl sake jam Pitti mošitinei: mes regėjom Wiešpati. Bet jis jiems sake: jey ne išwysu jo rančosa winnū: wietas, ir ne idėsu sawo pirštā i winnū: wietas, ir ne idėsu sawo rančas i jo šonā, ne itikėsu.

26. Ir po aštūnū dienū buwo wēl jo mošitinei widduj', ir Tamošus su jeis; ateina Jėzus durrimis ēsant užrakintoms, ir stojas widduj' jū, ir safo: pakėjus jumis.

27. Potam tare Tamošui: dūškę sawo pirštā, ir regėk mano rančas, ir ištiki sawo rančā, ir idėk į mano šonā, ir ne buk netikėsi, bet tikėsi.

28. Atsaķe Tamošus, ir tare jam: mans Wiešpatie, ir mans Diewe.

29. Safo jam Jėzus: kadangi manę mattei, Tamošau, tay tikėi; išganyti, kurrie ne mato, ir tas czau tik.

30. Ir dauq Pittū žėnklū dāre Jėzus po ašū sawo mošitinū, kurrie ne parasyti šittosa Enygosa.

31. Bet tie yra parasyti, kad tikėtumbit, Jėzu ēsanti Kristu, Diemo Sunu, ir kad per tikėjimą gyawasti turrētumbit jo wardan.

21. Pėrsšyrimas.

Kristaus priskėlimas apreištas Galilėoj'. Notām wēl pasirōde Jėzus mošitiniems pas mares prie Tiberids. Bet jis taip pasirode:

1. Buwo

23. Tay išejo tas žodis tarp parąše. Ir mes žinnome, tikrą broliū: tas mošitinis ne miršta, ēsanti jo luddima.

Ir Jėzus ne sake jam: jis ne miršta: bet, jėy noru, kad pasiūlytu, iškoley aš ateimi, kas tau tai rūp?

24. Tas yra tas mošitinis, kursai galėtu pėrskaityti tū knygū, kurs luddija apie tus dāiktus, ir tai rios butu rašytinos.

Darbai arba nusidavimai apaštaliū švento Lukošaus.

I. Pėrskyrimas.

Krišaus užengimmas, Motėjaus pawa, di'nimas ant apaštaliū, urėdo.

(Gromato dienoje dangun ženg'ams Krišaus.)

Virma Palbą tiesa parašiau, mielas Teopile, apie tai wis, kų Jėzus pradėjo ir daryt ir mošit, Luk. I, 3.

2. Jėfi tai dienai, ku roj' paimams buwo, kaip apaštalamis, kurrus iškinkes per šventą Dvasę, paliepinmą dāwės buwo;

3. Kurriems po sawo kentėjimo pat's gyws pasirode, per tuleros pus issireiškimus, ir dāwėsi regėti tarp jų kerurios dēgint dienū, ir Palbejo su jeis apie Paralystę Diewo.

4. Ir kaip jūs buwo suwadintys, liepe jiems, idant ne išeitu iš Jeru alės, bet lāuktu pažaddėjimo Tėwo, kurri (sake) girdėjot iš manes.

5. Nės Jonas Erištijo wāndes nimi, bet jūs busite šwenta Dvasė Erištijami, ne ilgay po šū dienū.

6. Bet tie, kurrie buwo susiję, klāuse jė, tarydami: Wiekpatie, ar tū cžės' wēl itaisys Paralystę Izraėlo?

7. Bet jis tare jiems: ne pareitis jums žinoti cžėsą, arba adyną, kurrę Tėwas sawo mācei pasiūlytys yra,

8. Bet jūs gāusite šwento Dvasės galybę, kurri ant jūsų ateis, ir busite mano luddininkai Jeru zalėj', ir wissoj' Judėoj' ir Samarijoj', ir i' žemės krāsto.

9. Ir tai taręs, buwo paimams rėgimay, ir dēbesis jė šalin atėme po jų ašiu.

10. Ir jiems bejurint pasaky jė dangun žengiant, stay, du wyru baltais rubais aprėdytu stowėjo pas jūs;

11. Kurrādu ir sake: jūs wyrai iš Galilėds, kam cžę stowit dangun žurėdami? šis Jėzus, kursai nū jūsų paimts dangun, wēl taip ateis, kaip jė regėjot dangun žengiant.]

12. Tay jie sugryžo i Jeru alę nūg kalno, kursai wadinams alys wū. Kalnas, ēsas arty Jeru zalės, tikst per sabbatōs Pėlą.

13. Ir kaip jie iėjo, užkopo ant aukštōs swetlycziōs; nės cžę lais Pėst Pėtras ir Jofubas, Jonas ir Endriejus, Pilippas ir Tamošus, Baltramėjus ir Mattėošus, Jofubas, Alpiejans sunus, ir Simons Zelotes, ir Judas Jofubo;

14. Tie wissi buwo podraug wienširdzey, besimelsdami ir prašydami, su moterimis, ir su Marija, mėtina Jėzaus, ir su jo broleis.

15. Ir

15. Ir tosa dienosā Pēlēš Pētras tarp moštinū, tare: (bet buwo pulkas wardū draug susijęnsū apie šimta ir dvidešimt.)

16. Jūs wyrai ir brolei! turrėjo išspildit tas raštas, kurrē pirm to sakiusi yra šwenta Dwāse per burną Dowido, apie Judosū, kursai buwo wādas tū, kurrē Jėzu sugāwo;

17. Lēs buwo su mumis pastaitytas, ir buwo šē urėdą su mumis gāwes.

18. Tas nupelne dirwa už algą neteisybės, ir pasikore, ir pussau pėrplyšo; ir wišši jo widdurei išpūle.

19. Ir tai wiššiemis žinnoma Jeruzalėj' gywėnantiems, taipo, kad ta dirwa wadinama jū žodzeis: Afeldama, tai esti, krauso dirwa.

20. Lēs *parašyta yra Psalmū knygosā: jū gywėnimas t'essie pūstas, ir te ne essie ney wien's kura tamme gywėntu, ir jū wyskupystę te gauna kit's. * Ps. 69, 26. 109, 8.

21. Taygi reikia wienam šū wyru, kurrē pas mus buwo per wiššą czėsā, kurrū Pons Jėzus tarp musū ir iš ir iėjo,

22. Uū Jono krikšto, iškē tai dienai, kurrej' nū musū paimtas yra, luddininku pastoti su mumis jo prisikėlimmo.

23. Ir pastāte du, Jozėpą, wadinamą Barzabą, su prawardu Justus, ir Motiejū,

24. Meldēši, tarwdami Wiešpatie, tu wiššū širdis pajysti; parodiš, kurrē tu šū dwiejū saw išrinkęs essi.

25. Kad wien's tū gāntu šē služmą ir apaštalū urėdą, nū kurreio Judosus atstojo, kad eitu į jo wietą.

26. Ir burtą mēte ant tū dwiejū; o ta burtą tropijo Motiejū; ir jie pristyre į wienoliką apaštalamis.

2. Pėrskyrimas.

Islijims šwentos Dwāsės ir apaštala Pėtro kjonis.

(Sesmata dienos' Sekminnū.)

Ir Sekminnū dienai išspildzus, buwo wišši wienširdzey po draug.

2. Ir umay radosi āzimmas nū dangaus, kaip didžio kōkio wėjo, ir pripilde wiššus namus, kurrūse jie sėdėjo.

3. Ir liežuwojei perdalliti jiems pasirōde, kaip ugniēs liepsna; ir sėdosi ant jū kiek wieno;

4. Ir pilni pastojo Dwāsės šwentos, ir pradejo kalbēt kitta is liežuwojeis, kaip Dwase jiems dāwe iškalbēt.

5. Bet buwo Jeruzalėj' gywėnā žydai, wyrai Diwo: bijā, iš wiššos kū žmonū po dangum' ēsanczū.

6. Tamgi balsui nusidawus šū sėjo daugummas žmonū, ir n' išmāne kę mislit' arba sakyt'; nēs kōžnas girdėjo jūs sawo liežuwo kalbanczus.

7. Bet wišši pėrsigandę dywijosi tarp sawes, tarwdami: štay, ar ne wiššie šie kalbasie iš Galilėdos?

8. Kaipogi kōžnas girdim sawo liežuwi, kurreme mes esme gimę?

9. Partai ir Mėdai, ir Elamitai, ir kurreie gywėname Mesopotamioj', Judėoj', ir Kappadocioj', Ponte ir Azioj',

10. Prygioj' ir Pampylloj', Egypte, ir kālisa Lybiės pas Cyrenā, ir ateiwjei iš Rymo,

11. Žydai ir žydū wierą priemę, Kretėnai ir Arabionai; mes girdim' jūs musū liežuwojeis kalbanczus didzus Diwo darbus?

12. Bet jie wišši išsigandę dywijosi, kit's kitta sakydami: Kas tai bus?

13. Bet kitti tai apjūkdami: re: jie saldaus wyno prisigėre.]

14. Tay

14. Tāy Pētas stowēdams su wienolīka, paķēle sawo baltā ir kalbējo jiems: jūs žydai mieli wyrai, ir wissi, kurrie gwynat' Jeruzalēj', tai jums pranešam, ir ilēistit' mano žodžus i sawo austs.

15. Mēs šie ne prisiģere, kaip jūs mislijat, kadangi dabar trēcza adyna dienōs.

16. Bet tai yra, ka prārakas Joelis pirm to sakēs: *Joel. 2,28.

17. Ir tur nusidūtis paščiānsosa dienosā, saķo Diewas: Aš islēsu, sawo Dwašēs ant wisso kūno, ir jūsu sunus bey jūsu duķters prarakašus, ir jūsu jauniķāczei regējimus regēs, ir jūsu senieji sapņus turrēs;

18. Ir ant sawo bērnu, ir ant sawo mergu, aš tosa diēnosā sawo Dwašēs islēsu, ir jie prārakaus;

19. Ir aš darysu stebuflus aukštay danguje, ir žēnflus žemay ant žēmēs, kraujā, ir ugnī ir du: mū; smalkti.

20. Sāule pawirs i tamsybē, ir mėnū i kraujā pirm ne kaip didi ir aprēitēsta diena Wiešpaties ateis.

21. Ir nusidūs, kurs Wiešpaties wardo melsis, tas bus išganyt's.

22. Jūs wyrai Izraelitēnai, klausykit' šū žodžū: Jezu Mazarenīkā, wyra nū Diewo tarp jūsu padrutintā galybemis ir stebuflais ir žēnflais, kurrus dāre Diewas per jītarp jūsu, (kaip ir jūs patys žinnot,)

23. Tā pātī (iš apdumotōs wals lēs ir Diewo panēģimmo,) jūs ēmēt per ranķas neteisujū, ir jīt prīfabinnē nušawinnot';

24. Tā Diewas priķēle, ir atriķo imerties kanczas, kadangi ne galim's dāikt's buwo, kad smertis trui, ir kittiems apāstalam: jūs jīt laiķytu,

25. Mēs apie jīt saķo Dowidas: *aš wissadōs Wiešpatī pastaczu po sawo aķiū; nēs jis yra po mas no dēšinės, kad ne buczau pajudē dinams. *Ps. 16,8.

26. Todēl linēšma yra mano širdis, ir mano liežuwis dzaugias; nēs ir mano kūnas ilšēšis nustiķķējime.

27. Mēs tu mano dušig ne palikši pēķloje, neygi pērlēsi, kad tawo šwentasis patrešimā regētū.

28. Tu man parodei gwaštēs kelus. Tu manē pripildiš dzaugsmu po sawo wēidu.

29. Jūs wyrai, mieli brolei, dūķit man drasey kalbēti apie šēntēmā Dowidā: jis numirre, ir palaidotas, ir jo kapas pas mus yra iķķ' šei dienai.

30. Jamgi ēsant prāraku, ir žinnant, Diewā jam su prysēga pažadejus, kad waisus jo strēnū ant jo krasēs sedēsēs;

31. Pirm to tai matydam's kalbēgs yra apie prīķēlimā Kristaus; kad jo dūšig ne palikta pēķloje, ir jo kūna ne regėjusi patrešimmo;

32. Tā Jezu priķēle Diewas, to mes wissi esme luddininkai.

33. Tāgi jis per dēšinę Diewo pačūķtintas, ir gāwēs pažadėjimā Dwašēs šwentosēs iķ Tēwo, islējo tai, ka jūs regit' ir girdit'.

34. Mēs Dowidas ne užjenge dangun'. Bet jis saķo: *Pons Diew's saķo mano Wiešpaczui: sēšis po mano dēšinei, *Ps. 110,1.

35. Jīt tawo nepriete'us paguldish po šūlelu tawo kōjū.

36. Tai te žinno tikray wissi nai mai Izraelo, kad Diewas šīt Jezu, kurti jūs nufryžawojot, Wiešpatim ir Kristumi padārgēs.

37. Bet kaip jie tai girdējo, ējo jiems per širdi, ir tare pēs galim's dāikt's buwo, kad smertis trui, ir kittiems apāstalam: jūs jīt laiķytu, wyrai,

wyrai, mieli broleci, Eą mes turs
rim daryti?

38. Pētras tare jiems; prīstwerf
 tities, ir kōznas dūfities priķš
 titi wardan Jēzans Kristaus, ant
 griefū atlēdimmo, tay gāusite
 ūwentōs Dwaļēs dōwanq.

39. Ties jufū, ir jufū waitū pra
 šis pajadējimas, ir wiffū toly
 ēšanczū, kurrus Dievas, mušū
 Wiešpat's, priwadis.

40. Ir daug Pittais šodzeis ap:
Iuddijo jis, ir graudėno, sašys
dams: dūšities gėlbėti nū tū piš:
tūjū žmonū.

41. Kuriegi jo žodis rodo priešme, trisštindinos, ir prisidėjo tą dieną ant trijų tūkstančių dujų.

42. Ir jē pašlīķo drutay apāš
tālū pamošlī ir draugystēje, ir
dūnōs lāužimme ir maldoje.

43 Ir wissas duſas apême bai-
me. Ir nuſidawe daug ſtebuſlû ir
ſênſlû per apêſtaluſ.

44. Bet wiſſi, Eurrie buwo tiſſi
paſtoje, buwo podraug, ir wiſlab
iſ wiemo turrjo.

45. Sawo lobjus ir turta pars
dawe, ir tus isdalijo wissiemis, faip
Fiek wienam priwalu buwo.

46. Ir Fas dien' wissadôß po:
draug wienßirdzey bumô bažny:
czoj', ir dûnq lauže wéiř czę wéiř
Pittur namûse;

47. Eme walgi, ir dēkamojo Die-
xui su dzaugsmu ir gēra širdze,
turrēdami malone prie wiššū žmo-
nū. Bet Wiešpats kas dien pridējo
sūrinimui tus, turrie išganytais
pastōjo.

3. Þerfyringas.

Pētro ūebullās ben Dieno lōdžis sākims.

Bet Pētras ir Jonaš uzējo po-
draug i bašnycziā apie dewin-
tā adynā, kuroj' mēldawosi.

2. Ir humo wyras ráissas is zy
wáto motinô, tas neshódinoss, ir
oshodinno jt fas dien' pas durris

baŋnyczôs, Furras wadinno grâi
zomis, jeib ubbagâutu wargidie
nû dâlî nû tû, Furrîe t baŋnyczîq
eidawo;

3. Tas matydam's Pêtra ir Jong
teinanczu i bażnyczią, prąże wargi
dienû : dakt.

4. Bet Pētras žurējo ī jē sē Jō-
nu, ir tare: žurēš ī muddū.

5. Ir žurėjo į jūdus, lėkėdams,
kad' ką iš jų dvieta gautu.

6. Bet Pētras sāte: sīdābro ir
āufjō ne turru, bet Eķ turru,
tai taw dūmi: warden Jēzaus
Kristaus Nazarenisko Eēlīs ir
wāifšezof.

7. Ir nutwērs jē prie dešinēs
 rānkōs, attiesē jē. Tūjous stowē
 jo jo Pojū apaczia ir blauzdēaulei
 stiprēy.

8. Pašokęs galėjo waiššczoti ir stowėti, ir ėjo su jais t. bažnyczą, waiššczajo ir šokinėjo, gárbinis dam's Diewą.

9. Ir mâte it wissi žmones waišš, czojanti ir gárbinanti Dievą.

10. Ir pažinno jį tą šventį, Eurs
prie gražų durrų bažnyčios buvo
sėdėjęs dėl dailės mągdomų; ir
pilni pastėjo dymijimo ir stebėjimo
mo dėl to, kas jam buvo nusi-
tiffus.

11. Bet Ēaip tas raīšās jau pas
sweītēs, prie Pētro ir Jono lai
ēst, sušībēgo wissi īmones prie jū
ī priangt, wadinnam; Salomono,
ir dywijosi.

12. Tai matydams Pėtras atšakė
šmonėms: jūs vyrai iš Izraelo,
kam dvyjaties dėl to? Arba ko jus
rit i mūdū, būf mūdū ši waišs;
czojanti butumbiwa padarusu per
musū paczū sylą, arba pelnimmą?

13. Dienas Abraomo ir Izaoko
ir Jofubo, Dienas musū tēvū
Iamo Pādiki Jēzu pērtāvi e, kurri
ās padawet, ir kurrio uššigynēt
po

po ašū Piloto, kaip jissai luddi jo
jē palēisti.

14. Bet jās uššigynēt šventojos
ir tiesojos, ir prašēt, kad jums razi
baininēq dovanotu.

15. Bet kunigaišti gawatōs jās
nušawinnot; tā Dievs priekšle iš
numitrusū, to muddu luddinis
kais ēsawa.

16. Ir per tikkējimaq i jo warda
ant šitto, kurri jās matot ir pa
žystat, patwirtinges sawo warda;
ir tikkējimas per jē šittam dāwēs
yra šittā sweikātā po jūšū ašū.

17. Jau, meli brolei, šinnau,
jūs iš nezinōs tai datus, kaip ir
jūšū wyrēsnieji.

18. Bet Dievas, kq per bur
nā wissū sawo prārafū pirm to
apsaķes yra, kaip Kristus kentēti
turrēģes, šittai iškilde.

19. Togidēl gailēšities ir priš
weršēites, kad jūšū griesai butu
geštyti.

20. Kad ateitu atgaiminnimo
cēšas nūg wēido Wiešpaties, kad
sus tā, kursai jums dabar pirm
apsaķomas yra, Jēzu Kristu;

21. Kurri tur dangus sawie lai
šyti, iš tam cēšui, kurreme wissū
dāištai atšnāujis, apie kurrus
Diew's kalbēģes yra, per burnā
wissū sawo šwentū prārafū iš
pradžōs swieto.

22. Lēs Moizešus tarģes tēwams:
* prārafq jums Wiešpats, jūšū
Dievas, priekšle iš jūšū broļu,
kaip manq, to klausykite wissame,
kq jis jums sakys. * 5 M. 18, 15.

23. Ir nušdūs, kurri dūšia to
prārafo ne klausys, ta bns išgai
šinnama iš žmonū.

24. Ir wissū prārafai, nūg šō
melo ir pašuy, kēš tikšay jū kal
lējo, tie apie tas dienas prāšēģe.

25. Jūs este prārafū ir derēji
mo waitai, kurri Dievs padarģes
prāsu jūšū tēwais, kad saķe Abraam;

mui: * per to sēkla bus perģeģi
noti, wissū amones ant žēmēs.

* 1 M. 12, 3.

26. Jums pirmjans Dievas priš
kēģes sawo kundēi Jēzu ir jē jums
šuntģes, jūs pēģģegnoti, jeib kēģģ
wiens prišwerštu nūģ sawo piē
tenybēs.

4. Pērštyrimas.

Apāstala pēršēlinējimas ir tikkējūš
elgimmas.

Bet kaip jūdu žmonēms kalbējo,
atējo pas jūdu kunigai ir wy
rēsnis baņnyrģōs ir Sadduzeusai.

2. (Tie ne kente, kad jūdu mor
šino žmones ir apsaķe dēl Jēzaus
priekšlīmā iš numitrusū.)

3. Ir naggan jūdu ēme, ir ap
kale jūdu iš' rytojui; nēs jau bus
mo wāķaras.

4. Bet daug tū, kurrie klause
ģodžio, tikšē pastōjo, ir šaitlus
wyrū pasidare apie penkis tūģ
šaneģus.

5. Alle rytmettij', suslējo jū wy
rēsnieji, ir wyrāusieji, ir raģtes
moģiti i Jerusale.

6. Annosus wyrāusas kunigas,
ir Kaiposus, ir Jonas, Aleksan
dras, ir kēģ jū buwo iš gimmi
nēs wyrāusū kunigū.

7. Ir jūdu po sawo ašū pastā
tē, klause jūdu: iš kokiōs maciēs,
arba kieno wardan tai dāreta?

8. Pētras, šwentōs Dwasēs
pilnas, tare jiems: jās wyrēsnieji
žmonū, ir jās wyrāusieji iš Izraēlo,

9. Jey muddu šen dien šūdijar
mu dēl tōs geradējystēs negalini
czam žmogui iškōdītōs, per kurre
jis sweikš pastōjo:

10. Tay jums ir wissims žmo
nēms iš Izraēlo t' essie žinnoma,
kad wardan Jēzaus Kristaus Mas
sarenšo, kurri jās nušrytawoģot,
kurri Dievas priekšle iš numitru
sū, šittas sweikš pastōjo po jūšū
ašū.

11. Jis

11. Jis yra *tas akmū, kurti
jūs budawoninkai išmetė, tas
kampinnu akmenimi pastojo.

* Ps. 118, 22.

12. Ir nėra neį viename Pittas
me išgánimas, ir neį wiens Pits
wardas žmonėms dūtas, kurreme
turrim buti išganyti.

13. Bet matydami drasumą
Pėtro ir Jono, dywijosi; nės ti
Pray žinnojo, jųdu nemokitu ir
prastu žmogų išanczu, ir gerą
pažinno jųdu, kad jųdu su Jėzu
mi buvę.

14. Bet jie mātė žmogų išgyjusi
pas jųdu stowinti, ir ne galėjo ką
sakyti prieš tai.

15. Tą dieną paliepe išeit iš ro-
tės, dūmdami tarp sawęs ir tare:

16. Ką darysim tiems žmonėms?
nės tas ženklas jų dviųjų darytas
yra žinno'm's ir rėgin's wišsiems
Jeruzalėj' gywėnantiems, ir ne
galim to uššiginti.

17. Bet jeib tai ne išsiplātitu
tolaus tarp žmonių, igraudėnkim
jųdu didey, idant tolaus neį wie-
nam žmogui tą wardą ne pranėstu.

18. Ir wadinę jųdu paliepe
jiem dwiem, kad niekaip ne kalbė-
tu, neį mokitu wardan' Jėzaus.

19. Bet Pėtras ir Jonas atsa-
kydamu tare jiems: pātys sūdikit',
ar wertay po akių Diewo butu, jus
sū daugiaus klausyti kaip Diewo?

20. Jūs ne galiwa Pittaip, turri
w: tai kalbėti, ką mātę ir girdėję
eswa.

21. Bet jie igraudinę jųdu, iš-
lėido, ir ne rądo kaip jųdu mūczy-
tu žmonių dėley; nės jie wišsi Die-
wą laupšlino už tai, kas buvo
nusiđawę.

22. Nės tas žmogus daugiaus
kaip Pėtres dėsintis mētū sen's
buvo, kuriam tas ženklas išgy-
dimo buvo nusiđawęs.

23. Ir kaip jųdu buvo palėistu,
atėjo pas sawūsus, ir apsāke jiems,
ką wyrāusieji kunigai ir wyres-
nieji jiems buvo kalbėję.

24. Tai girdėję, palėle sawo
balsą wienširdzey Diewop' ir tare:
Wiešpatie, tu esi tas Dievas,
kurs dangų ir žemę, ir mares, ir
wis kas jūse yra sutwėręs.

25. Kurs per burną Dowido,
sawo tarno, esi sakęs: * Kodėl
stėngiasi pagonai, ir žmones pra-
māno niekus? * Ps. 2, 1.

26. Karālei žemės susieiti, ir
kunigāiškzei susirenkas i pulką
prieš Wiešpatį, ir prieš jo Kristu.

27. Berods iš tiesės, jie yra su-
sirinkę prieš tawo šwentą kūdikį
Jėzu, kurri tu mostijei, Erudas
ir Panškas Pilotas, su pagonais
ir žmonėmis Izraelo,

28. Daryti, ką tawo ranka ir
tawo wale pirm to sudumoję kad
tai nusiđutu.

29. Ir dabar, Wiešpatie, ma-
tyk jų pagrumzdimą, ir dūk sa-
wo tarnams su wišsokiu drasumu
mu kalbėt tawo žodį.

30. Ir istieš sawo ranką, kad
sweikata ir ženklai ir stėbuklai nu-
siđutu per wardą tawo šwento
kūdikio Jėzaus.

31. Ir jiems pasimeldus, pasi-
juddino ta wieta, kurroje buvo
susėję, ir wišsi pilni pastojo šwen-
tės Dwasės, ir kalbėjo Diewo žodi
su drasumu.

32. Bet daugybės tikėincųjų
buvo wiens firdis, ir wiens du-
šia; ir neį wien's ne sake apie sa-
wo lobjus, kad tie jo wiens butu,
bet wišsus dāiktus draugisfay
turėjo.

33. Ir su dide galybe dāwe apaš-
talai luddijimą apie priskėlimą Po-
no Jėzaus, ir dide buvo malone
prie jų wišsi.

34. Ir

34. Ir neywiens jū buwo kuro stofojo; nēs tiek tikt jū buwo, kurrie dirwas ir namus turrējo, pardawe tūs ir atneſe pinnigus pardūtojo turto,

35. Ir padējo pas apaſtalū Eojas; ir dūdawo tiekwiemam, kas jam priwalu buwo.

36. Bet Jozes, kurri apaſtalai prawardū Barnabą wadinno, (tai esti sunus palinksminnimo, Lewi, tas iſ Cyprū gimmes,

37. Tas turrējo dirwą, ir pardawe tą, ir atneſe pinnigus, ir padējo tūs pas apaſtalū Eojas.

5. Pėrſkyrimas.

Ananiosaus ir Sapphōs smertis; apaſtalū kalėjimas ir iſmėnijimas.

Bet nekursai wyr's, wardu Ananiosus, su sawo pacze Sapyra, pardawe sawo lobt.

2. Ir palaiſe dalyſą tū pinnigū, su jinne sawo paczōs, ir dalyſą atneſe, ir padējo pas apaſtalū Eojas.

3. Bet Pėtras tare: Ananiosau, kodėl ſėtonas tawo ſirdi apėngs, kad tu ſwentai Dwāſei mellūji, ir palaiſai dalyſą pinnigū už dirwą?

4. Juſ butumbei galėjes palaiſyti, tą turrėdam's; ir kaip buwo pardūtas, taipjau buwo tawo wāslėje. Dėl kogi tai sawo ſirdije ois ſiėmei? Tu ne žmonėms, bet Dieu wui pamiellawai.

5. Bet Ananiosus tūs žodžius iſgirdes parpūle, ir iſlėido dwāſę. Ir atėjo dide hāime ant wiſſū, kurrie tai girdėjo.

6. Bet jauniſaiczei Pėlės', ir ji iſ ſalipadėjo, ir ji iſnėſe, paſaſe ji.

7. Ir nuſidawe po walandōs Eojas ne po trijų adynū, atėjo jo pati iſ widdu, ir ne žinnojo, kas buwo nuſidawus.

8. Bet Pėtras atsaſe jei: ſaſyk man, ar taip brangey pardawe

ta dirwą? Jiji ſaſe: tikray taip brangey.

9. Bet Pėtras ſaſe jei: kodėlgi ſuſitareta gunditi dwāſę Wieſpatiės? Sztay, Eojos tū, kurrie tawo wyrą paſaſe, yra už durrū, ir tawę iſnėſ.

10. Ir ji tūjaus parpūle pas jo Eojas, ir iſlėido dwāſę. Tey atėjo jauniſaiczei, ir rądo ję numirtuſę, iſnėſe ir paſaſe ję pas jōs wyrą.

11. Ir atėjo dide bāime ant wiſſo ſurinſimo, ir ant wiſſū, kurrie tai girdėjo.

12. Bet daug žėnklū ir ſtėbuklū nuſidawe žmonėsa per ranſas apaſtalū. Ir wiſſi buwo priangij' Salomono wienſirdzey.

13. Bet Pittū neywien's ne driso jiems priſdraugint; bet žmones jūs didzoi' garbėj' laiſe.

14. Ir priſidėjo dar daugiaus tikſinczū iſ Wieſpati, wyrū ir moterū.

15. Taip, aſſa liggonis ant uliczū iſnėſe, ir gulde jūs ant pātālū ir morū, jeib Pėtrui ateinant, jo ſeſėlis Fellis iſ jū apdengtu.

16. Suſiėjo taipojau daug iſ aplink ēſanczū miestū iſ Jeruzalę, ir atneſe liggonis ir necyſtųjų dwas ſū wārgintus, ir wiſſi ſweiſti paſtojo.

17. Bet Pėlės wyrāuſas kunigas, ir wiſſi, kurrie su jūmi buwo, (tai yra ſirtą wierą su Sadduceus ſais laiſaji,) ir paſtojo pilni pās pyſio;

18. Ir nutwėrę apaſtalus, imete jūs iſ praſtą kalėjimą.

19. Bet angėlas Wieſpatiės nāſi iſ atdare durris kalėjimo, ir iſ wėdės jūs, tare:

20. Uueiſit', ir ſtoją kalbėkit bažnyczoi' žmonėms, wiſſus žodžius ſōs gywātōs.

21. Uus

21. Tai girdėję ėjo anšti i bažnyčią, ir mokinno. Bet atėjęs vyrāušas kunigas, ir kurrė su jūmi buwo, suwadinno rotponus, ir wissus wyresnūsus waikū Izraėlo, ir nusunte i kalėjimą jūs atwesti.

22. Bet tarnai tēnay nuėjo, ir jū ne rādo kalėjime; sugryžo, ir apšāfe,

23. Tarydami: kalėjimą rādom' drutay ir geray užrašintā, ir sargus lauķe pas durris stowinczus, bet atdarydami ney wieno widdus je ne rādom'.

24. Kaip tas žodžus girdėjo vyrāušas kunigas ir bažnyčios užweizdas, ir fitti vyrāušieje kunigai, ne jinnojo kā sałyt, arba millit apie jūs, kas iš to bus?

25. Tay wiens atėjęs pasāfe jiems: štay, wyrai, kurrus apkalėt, yra bažnyčioj, stow' ir mokinna žmones.

26. Tay nuėjo bažnyčios užweizdas su tarnais, ir atwėde jūs su geru; nės bijojos žmoniū, kad ne būtu atmenimis užmušti.

27. Ir atwėdę jūs pastāte jūs po akiū rotponū. Ir vyrāušas kunigas klause jūs,

28. Sałydam's: ar mes ne didev jums uždraudėm, idant ne mokintumbit tame warde? Ir štay, papildėt Jeruzalę sawo pamokslu, ir norit to žmogaus kraujo dėl mus kalinti.

29. Bet Pėtras ir apāštalai atsāfe tarydami: Diemo daugiaus reik' klausyti, ne kaip žmoniū.

30. Diemas musū tėwū priķele Jėzu, kurri jās užmušėt pakabinę ant mēdzo.

31. Tā Diemas per sawo dėšiu nę paauķstino kunigaiķezu ir šganytoju, dūti Izraelui prisiwertimā ir griekū atleidimā.

32. Ir mes esame jo luddininkais šū žodžū. ir šwenta Dwāse, kurre Diem's dāwe tiems, kurrė jo klauso.

33. Kaip jie tai girdėjo, plyšte plyšo iū širdis, ir pamillijo jūs užmušti.

34. Bet kėles tarp rotponū wiens Parizeušas, wardu Gamaliėlis, rašte mokits, wissū žmoniū garbėj' laikomas, paliepe apāštalus ant walandos išwesti,

35. Ir tare jiems: jās wyrai Izraėlo, pātys dabōkities dėl tū žmoniū, kas jums pulstū daryti.

36. Pirm šū dienū kėles Teudas, sałydam's, buķ kas esās; ir prisiķyre pas jį skaitlus wyrū, kofit keturi simtai; tas užmuštas, ir wiši, kurrė jam pripūle išsklaiditi yra, ir nieku pawirto.

37. Po to kėles Judas iš Galilėos, dienosā pasirašidinnimo, ir daug žmoniū išwadžōdams sawesę priwėrte, ir tas taipjan pripūle, ir wiši, kurrė jam pripūle, yra išsklaiditi.

38. Ir dabar sakau jums: lāwkities nūg tū žmoniū, ir palėiskite jūs. Jey ta roda arba tas dārbas iš žmoniū yra, tay suits;

39. Bet jey iš Diemo yra, tay jās ne galēsite tā arđiti, jeib ne r' i butumbit nēy noti Diemui prieğyti.

40. Tay klause jo, ir pawadinę apāštalus nuplāfe jūs, ir liepe jiems, kad ne kalbētu wardan Jėzaus, ir palėido jūs.

41. Bet jie džiaugdamiesi atstojė iš akiū rotponū, kad wertti bus wo pastoje dėl jo wardo išgēdinnimā kentėti.

42. Ir ne palowe kas dien' bažnyčioje ir namūse ir šę ir tę mokiti ir apsałyti Ewangeliā apie Jėzu Kristu.

6. Pėr

6. Pērskrymas.

Dāvādas margdienā, lamotojū; Stepono apstundim's.

Bet tosa dienosa, kaip daug mošitiniū radosi, kėlēsi murmėjimas Grykšėjū prieš Žydus, dėl to, kad jū nāgles buwo aplenktoš Fiekdieniškame prišawojime.

2. Tay tie dwylīka suwadinnę pulką mošitiniū tare; ne tinka palikti Diemo žodi, ir tarnauti prie stalo.

3. Dėl to, jūs mieli broli, weizdėkit tarp sawęs septynis wyrus gėrą luddimą turrinczus, pilnus Dwasės šwentos ir išminties, kurrus istatytumbim tai reikmėnei.

4. Bet mes pasiikšim meldim me ir šluome žodžio.

5. Ir ta kalba labey patikšo, wissai daugybei; ir išrinko Steponą, vyrą pilną tikėjimo ir Dwasės šwentos, ir Pilippą, ir Prokorą, ir Nifanorą, ir Timoną, ir Parmeną, ir Nifolajū, žydū wiera priemusi iš Antiochios.

6. Tus pastate po ašiū apāstaliū, ir pašimeldę uždėjo rankas ant jų.

7. Ir Diemo žodis daugsinnos, ir skaitlus mošitiniū labay didinos Jeruzalėj. Taip jau daug kunigū wierai pašlusnus pastėjo,

8. Bet Steponas pilnas tikėjimo ir galybės, dare stebūklus ir didzus ženklus tarp žmoniū.

9. Tū czēs' kėlēs keli iš šuilės, wadinnamōs Libertiniū, ir Cyrėnū, ir Aleksandrinū, ir tū, kurrie iš Cilicijos bey iš Azijos buwo, ir susiwaidijo su Steponu.

10. Ir ne galėjo atsistengti išminčiai ir Dwasėi, kurroje kalbėjo.

11. Tay jie mošinnō keli wyrus sašyt: mes girdėjom jį kalbant bluznijimo žodžius prieš Moizę ir prieš Dievą.

12. Ir sujuddino žmones, ir wyrus resnūsus, ir rašte mošitus, ir atėję nutwėre jį, ir nuwėde jį pas rōtponus.

13. Ir pastate neteiskus luddininkus, tie saše: tas žmogus ne palauja kalbēt bluznijimo žodžius prieš tą šwentą wietą, ir (prieš) jo kanką;

14. Nės girdėjom jį kalbant: Jėzus iš Nazaret išardys tą wietą ir pėrwers istatimus, kurrus mums Moizęs dawe.

15. Ir žurėjo jį wissi, kurrie tarp rōtponū sėdėjo, ir mātė jo wėidą, kaip angelo wėidą.

7. Pērskrymas.

Stepono salimas Diemo žodžio, mūla ir smertis.

Tay tare wyrāusas kunigas: ar tai taip?

2. Bet jis saše: mieli brolei ir tėwai, klausykite: Diemos šlowės pasirode musū tėwui Abraomui, jam dar Mezopotamioj' esant, ir dar negywėnant Arane.

3. Ir tare jam: išeik iš sawo žemės, ir nuš sawo genczū, ir eik į žemę, kurę tau parōdisu.

4. Tay išėjęs iš Kaldėū: žemės gywėno Arane. Ir iš czę. jo tėwui mirrus, pėrkėle jį Diemos į tą žemę, kurroj' jūs dabar gywėnate.

5. Ir ne dawe jam czonay dalys kę tėwiskės ney per pėdą, ir pasžaddejo jam, norys tą jam padūti, ir jo sėklai po jo, dar jam ney jo fio waišo ne turrint.

6. Bet Diemos taip kalbėjo: * tas wo sėkla bus ateiwis swėtimoj' žemėje, ir priwers jį tarnauti, ir pištay laižys Peturis šimtus metų.

* 1 R. 15, 13.

7. Ir tus žmones, kurriems tarnāus, aš sūdisu, saše Diemos: ir jie potam išeis, ir man tarnāus toje wietoje.

8. Ir

8. Ir dawe jam appjāustimo dē
rėjimą. Ir jam gimme Izaošas
ir appjāuste jį ašmą dieną, ir
Izaošui Jošubas, ir Jošubui
dwylika sen: tėwjei.

9. Ir sen: tėwjei ne kēsdami
Jozėpą, pardawe jį Egyptan; bet
Diews buwo su jūmi.

10. Ir išgėlbėjo jį iš wissū jo
wargū, ir dawe jam malonę ir iš-
mintį po ašiu Paraono, Faralauš
Egypto, tas jį istate kunigaiškėzu
ant Egypto, ir ant wissū sawo
namū.

11. Bet rādosī badas ant wissū
Egypto žēmės ir Kananės, ir
didis prispāudinimas, ir musū tē-
wai ne rādo išsimaitinnimo.

12. Bet Jošubas patyręs jawū
ėšant Egypte, išsunte musū tėwus
pirma kartą.

13. O entru kartą Jozėpą pa-
žinno sawo brolei, ir Paraonui
Jozepo gimmine pastojo žinnoma.

14. Bet Jozėpas nusuntęs atga-
bėndino sawo tėwą Jošubą, ir
wissą sawo gimminę, septynis dē-
šimtis dušiš ir penkias.

15. Ir Jošubas nusitrāukė
Egyptan, ir numirre, jis ir musū
tėwai.

16. Ir pargabėnti yra i Sifemą,
ir padėti i Papą, kurri Abraomas
nupirkęs buwo už pinnigus nū
waišū Emoro, Sifėme.

17. Bet kaip prislartino cėsas
pažadėjimo, kurri Diewas Abrao-
mui buwo prisafęs, daugšinnosī
žmones ir platynėjo Egypte;

18. Jėfi Fit's rādosī Faralus,
kursai apie Jozėpą nieko ne žin-
nojo.

19. Tas bušley gaišino musū
gimminę, ir wārgino musū tėwus,
ir liepe jāunūsus waišelus šalin
mesti, kad ne gywi išliktu.

20. Tā cės' gimme Moizėšus
ir buwo waišelis gražus po Diewo

ašiu; tas tris mėnėsus išlaišytas
namūse sawo tėwo.

21. Bet kaip jį šalin dėjo, priė-
me jį dukte Paraono, ir jį užau-
ginno saw per waišką.

22. Ir Moizėšus išmošitas
wissosī išmintije Egyptionū, galis
buwo dārbūse ir žodžūse.

23. Bet keturis dēšimtis metų
sen's pastojęs, pamislijo atlanšyti
sawo brolus, waišus, Izraėlo.

24. Ir památęs wieną neteisy-
kencenti išgėlbėjo, ir užstojo tai
kursai buwo wārginnams, užmuš-
dams Egyptioną.

25. Bet jissai dumojo sawo bro-
lus išmanysent, Diewą per jo-
ranšką jiems dūšenti išgānimą; bet
jie tai ne išmāne.

26. Ir antrą dieną jis atėjo pas-
jūs, kaip jie tarp sawės waidijos,
ir pagrāudėno jūs, kad sutišku-
tarydams: mieli wyrai, jūs este
brolei, kam Fit's kittam neteisybė
dārote?

27. Bet neteisybę sawo artimui
darąšis, stūme jį nū sawės, tary-
dams: kas tawę ant musū istate
wyrāusu ir sudzu?

28. Ar ir mang nori užmušti,
kaip wakar Egyptioną užmušei?

29. Bet Moizėšus pabėgo dėl
to žodžio, ir pastojo ateiwis žė-
mėj' Madian, czonay jam gimme
du sunū.

30. Ir po keturis dēšimtis metų
pasirode jam pūščzoje, ant kālno
Sina angėlas W ešpatiės, ugniės
liepsnoje krūme.

31. Bet Moizėšus tai regėdam's
dwyjosi to apreiškimo. Bet kaip
priėjo apžwalgyti, nusidawe jop'
balsas Wiešpatiės.

32. "Aš esmi Diewas tawo tėwū,
Diewas Abramo, ir Diewas Izao-
šo, ir Diewas Jošubo. Bet Moizė-
šus drebėjimu apimtas ne dryso ap-
žwalgyti. '2 M. 3, 6. 33. Bet

33. Bet Ponas Diemas sake jam: iškauť kurbes nūg sawo kobju, nēs wieta, ant kurrōs tu stowi, yra šwenta žeme.

34. Aš tikrai maczau wargą sawo žmonū Egipte išanczū, ir girdėjau jų dusėjimą, ir nužengiau jų išgelbėti. Ir jau eis šis, aš tau įsusi į Egiptą.

35. Tą Moizėn, kurris anie uššigyne, tarydami: kas tau įstātė wyrāusu ir sudzu? tą sunte Dievas wyrāusu ir išgelbėtoju, per ranką angėlo, kursai jam pasirodė krūme.

36. Tas jų išwėde, ir dare štebulius ir žėnklus Egipte, tau donosa mārėsa, ir pūščioje, kėturis dėsintis mėtū.

37. Šis yra Moizėnas, kurs waišams Izraėlo sakęs: "prārakėjums Wiešpats jų Dievas prisėls iš jų brolū, man lygu, to klaušyt.

* 5 M. 18, 15.

38. Šis yra tas, kursai surins kime pūščioje tarp angėlo buwo, kursai su jūmi kalbėjo ant kalno Sina, ir tarp musū tėwū. Tas gāwo gwyajt žodį mums dūti.

39. Kurram ne norėjo paklustus buti jų tėwai, bet stūme jį nūg sawes, ir atsigreže sawo širdimis Egiptan.

40. Ir tare Aaronui: daryk mums diėvus, kurrie pirm musū eitu; nēs ne žinnom kas Moizėnui, kurs mus iš Egipto išwėde, tikėsi.

41. Ir padare tū cės' werkt, ir apierawojo apierą balwonams, ir dzaugėš darbais sawo rankū.

42. Bet Diemas nusigreže ir padare jų, kad gluzijo dangaus pulkams; kaip parehyta yra Enygoša prārakū: "bau ir jūs iš namū Izrael per ketures dėsint mėtū pūščioje kaday apieras ir galwijus man apierawojot?

* Am. 5, 25.

43. Ir priėmet kėtrą Moloko, ir žwaigždes sawo Diewo Kempan, abrozus, kurrus buwot padare, jų melstis; ir aš jus numesiu anapus Babylono.

44. Turrijo musū tėwai kėtrą luddijimo pūščioje, kaip jiems buwo išakės, tarydami Moizėnui, kad tą padarytu pagal pawėšlę, kurri regėjo.

45. Kurri ir musū tėwai priėmę, atgabėno su Jozuwa į tą žemę, kurroj pagonai gwyėno, kurrus Dievas išstūme po akiū musū tėwū, iš cėsui Dowido.

46. Tas rado malonę prie Diewo, ir melde, kad kėtrą rāstu Diewu Jolubo.

47. Bet Salomonas pakūre jam namus.

48. Bet Aušščiausasis ne gwyėna bāznyczosa rankomis padarytos, kaip "prārakas kalba:

* Eja. 66, 1.

49. Dangus yra mano krāse, ir žeme mano kobjū solėlis; kofiusgi man namus norit kurti, sakō Wiešpats arba kurri yra wieta mano atsilšėjimo?

50. Ar ne mano ranka tai wissab padarusi?

51. Jūs kėsprāndzei ne apipėjus stitoms širdimis ir ausimis, jūs wissada priėjaties šwentai Dwās sei, kaip jų tėwai, taip ir jūs.

52. Kurri prāraką jų tėwat ne pėrsėkėnėjo, ir tus ne u:muke? Kurrie pirma apsakė atėjimā šio teisojo, kurris jūs dabar este išdas wėjai ir razbāininšai.

53. Jūs gāwor' zofaną per angėlū ištaišimā, ir ne laikėt tą.

54. Kaip tai girdėjo, apsinirto jų širdis, ir dantis supāndo ant jo.

55. Bet jis budams pilnas šwens tōs Dwāsės, žurėdams į dangų pāmātė Diewo garbę, ir Jėzu

U. T. L

stowint

stowinti po dešinės Dievo, tary:
dams: štai, aš regiu dangų at-
virimą, ir įmogaus Sūnų po deši-
nės Dievo stovinti.

56. Bet jie labiau šaukė, ir už-
kimšę savo ausis, wissī supūle ant
jo padurnay, išstūmė jį iš miesto,
ir užmūšė jį akmenimis.

57. Ir luddininkai savo rubus
padėjo pas kojas jaunikaitis, wa-
dinnamo Saulumi.

58. Ir nužudė akmenimis Ste-
poną, besimeldžiantį ir sakantį:
Dėne Jėzau, priimk mane dvasę!

59. Bet jis atsiklaupęs ant žemės
šaukė didžiu balsu: Wiešpatie, ne
priėmko jiems tą grieką. Ir tai
įstargę, užmiggo.

8. Pėrskyrimas.

Apie Saulą, Simoną, Joni ir apóstalus
Pilippo darbus.

Bet Saului patiko jo smertis.
Bet radosi tū čies' didis pėrse-
kinėjims surinkimui Jeruzalėje;
ir jie wissī išbėgiojo į žemes Ju-
dėos bey Samariōs, tikl Após-
talei ne.

2. Bet Steponą palaidojo wy-
rai Dievo biją, ir didėy jį ap-
raudojo.

3. Bet Saulus pástijo surinkis-
mą, eidams šėn ir tēn į namus,
ir ištraukęs vyrus ir moteres pa-
dave jūsi apkalimą.

4. Kuriegi buwo išbėgioję, ap-
link eidami apšakė žodį.

5. Bet Pilippas nuėjęs į wieną
miestą Samariōs, jiems apšakė
Kristu.

6. Bet žmones wienširdžey ir
geray klause to, ką Pilippas šakė,
ir mātė ženklus jo daromus.

7. Ušs nezystos dwasės išėjo su
didžiu šauksmu iš dang jū wārgiņas
mū, ir dang šaul; ligga serganczujū
bey lošujū išgydomi buwo.

8. Ir didis dżangsmas tame
mieste pastojo.

9. Bet buwo nekursai wypras-
wardu Simons, kursai pirmai-
tame mieste žynystę ware, apmō-
nidams žmones Samaritonus, sa-
wę per koki didi išsigyre:

10. Ir wissī žurėjo ant jo, ir
maži ir didi, tarydami: tas yra
Dievo macė, ana didėji.

11. Bet žurėjo ant jo, todėl, kad
jūs ilgay savo žynystę buwo ap-
mōnijęs.

12. Bet tikėdami Pilippo koro-
nims apie Dievo karalystę, bey
apie wardą Jėzaus Kristaus, krikš-
tydinosi ir wyrai ir moteres.

13. Tą pradėjo tikėt' ir tas
Simons, ir krikštydinos', ir lai-
kėsi prie Pilippo. Ir matydami
ženklus bey darbų daromus, dy-
wijos.

(Gromata 3. dienoj' Selminū.)

14. **B**et išgirdę apóstalai Jeru-
zalėj', Samarią priėmusi
Dievo žodį, nusunte pas jūsi Pė-
trą bey Joną;

15. Kurūdu, tēn atėjusiu mel-
dėsi už jūsi kad gātu šwentą
Dvasę.

16. (Ušs ne buwo dar pūlul-
ney ant wieno, bet tiklų krikštū
buwo warden Kristaus Jėzaus.)

17. Tą jūdu uždėjo ant jū ran-
kas, ir jie gāwo šwentą Dvasę.

18. Bet Simons matydami
šwentą Dvasę dūdamą, apas-
talams rančias uždėdant, šūle jiems
pinnigū,

19. Sakydams: dūkit ir man tą
macę, jey, ant ko rančias uždėmi,
kad tas šwentą Dvasę gātu.

20. Bet Pėtras jam tare: kad
tu prapultumbei su tais tawo pin-
nigais, kad misliji, ta Dievo do-
wana už pinnigus gāunama.

21. Tu ne turrėsi ney daliės ney
dalyko iš to žodžio; nėsatawo šin-
dis ne tikra po Dievo akū.

22. To

22. Todēl prīstwerst nūg to sa wo nelabummo, ir Diewa melst, bau butu taw atlēidzīama ta klasta, tawo širdiēs.

23. Līs matau, tawē pilnā ēsanti karczōs tulziēs, ir sumeg: stā su neteisybe.

24. Tay atsakydams Simons tare: melstite jās Wiešpati uż mang, kad nieko to man ne nusiđu, kā sakē este.

25. Bet jē išluddiē ir apsaķē Wiešpatiēs žodi, wēl sugryžo i Jeruzalē, ir saķē Ewangelijā dau: guņui Samaritonijēnū miestēlū.

26. Bet Diewo angēlas kalbējo Pilippui, ir tare: kēlķis, ir eif i pietū kati ant kēlo, einanczio i Jeruzalēs ant Gacōs, kurrī pra pūsta.

27. Ir jis kēlēš nuējo. Ir stāy, wrys iš Murinū žēmēs, kāmār: ponis, ir wiens wyresnujū Kan: daciēs, kavalēnēs Murinū: žēmēs, kursai buwo ant wissū jōs šarbo: kāmārū, buwo atējēs i Jeruzalē: Diewa melstis.

28. Ir wēl namū gryždams sē: dējo sawo wežimne, ir stāite prā: rakā Jezaiošu.

29. Bet Dwāse saķē Pilippui: priek, ir artikis tam wežimnui.

30. Tay Pilppas pribēgo, ir gir: dēdams, i prārakā Jezaiošu stā: tanti, tare: argi ir išmanat, kā staitas?

31. Bet jis tare: kair galu, jey nieks mang ne pamokinn? Ir prāķē Pilippā, kad iķopēs pas jē atšēstū.

32. Bet wieta to rāķto, kurrī stāite, ta buwo: * Jis westas pra kair awis ant papjowimo, ir tylis, kair awinēlis priek kerpā: ti, taip jis sawo burnōs ne atwēte.

* Jēja. 53, 7.

33. Jo pažēminnime iškēlts yro: jo judas. Bet kas iškēlēs jo gy:

wasczio ilgumā? nēsa jo gywāstis atimta yr' nūg žēmēs.

34. Tay atsakydams kāmār: ponis Pilippui, tare: meldzu tawē, apie kā tai kalba prāraķs? Ar apie sawē, ar apie kā kitta?

35. Bēt Pilippas atwērgs sawo burnā, pradējo nū šio rāķto, ir saķē jam kōzont apie Jēzu.

36. Ir beķelāudamu tū kēlu pri: wāžawo wāndent. Ir kāmār: ponis tare: stāy, wandū, kas ginna, kad dūczau krikštītis?

37. Bet Pilippas tare: jey tikkē iš wissōs širdiēs, tay bēje gal but? Jis atsakydams tare: tikkē, Jēzu Kristu ēsanti Diewo Sunu.

38. Ir paliepe stowēt su wežim: mu, ir iķopo i wāndent, ir Pilip: pas ir kāmār: ponis, ir krikštijo jē.

39. Bet iķējus jiem dwiem iš wandentio, pagawe Diewo Dwāse Pilippā, ir kāmār: ponis ne mātē jo daugiaus. Bet jis linskmas kē: lāwo sawo kēlu.

40. Ir Pilippas buwo rāķtas Asdode, ir wāikēczodams aplin: kuy apsaķē wisslēmā miestams Ewangelijā, iķē iķēlāko i Cēsariā.

9. Pērskrymas.

Powilo prīstwertim's, Pētro kēbulas ant Ennējauš ir Labēdōs padarotās.

Bet Saulus dar šānczās kērķē: tu ir nušawinnimu priek Wiešpatiēs moķtinus, ējo pas wyrāust kunniaq,

2. Ir melde i grōmatū šuilēms: Damasko, jeib rasdams kēllis tōs wierōs, ar wyrus ar mōterikēs, jūs surikēs westu i Jeruzalē.

3. Ir jam ant kēlo ēsant, ir artē: Damaskui atēnant, apšwiete jē umay kwiēsa iš dangaus.

4. Ir jis pūlēš ant žēmēs iķē: girdo bālā, jam kalbant: Saulau, Saulau, kodēl mang pērķē: kinnēl?

(L) 2

5. Bet

5. Bet jis tare: Wiešpatie, kas tu esi? Wiešpats tare; aš esmi Jėzus, kurti tu persekinėjai; sumu tau bus prieš aksting sparditi.

6. Ir jis drebėdams ir persiganęs tare: Wiešpatie, ką nori, kad daryčiau? Wiešpats tare jam: Pėlėis, ir eik į miestą, tenai tau sakys, kas tau reikia daryti.

7. Bet wyrai, kurie su jumi drauge kėlavo, stovėjo persiganę; nėsa girdėjo balsą, ir ney wieno ne mātė.

8. Bet Saulus atsikėlė nuėg jė mės, ir sawo akis atwėręs ney wieno ne mātė. Bet jie prie rankos jė nutwėrė, nuwėdė į Damaską.

9. Ir tris dienas ne regis buwo, ir ney walge ney gėrė.

10. Ir buwo mošitinis wiens Damaskė, Ananiosus wardu, tam kalbėjo Wiešpats regėjime: Ananiosau! ir jis tare: cze esmi Wiešpatie.

11. Wiešpats tare jam: Pėlėis ir eik į ūlyčą, kurri wadinnamatiesoji, ir namūse Judo klaust Saulo, wardu Tarsenigko; nės stay, jis Diemą meldza;

12. Ir regėjo regėjime wyra, wardu Ananiosu, pas sawę teisnant, ir ranką ant jo uždėdanti, kad wėl regis pastotu.

13. Bet Ananiosus atsakė: Wiešpatie, aš girdėjau iš daug žmonių apie tą wyra, kaip daug pikto jis daręs tawo šwentiems, Jeruzalėje.

14. Ir jis tur cze pawėlijimą nu wyrausū kungū, rikt' wissus, tawo wardą gārbinančius.

15. Wiešpats tare jam: eik tēn, nėsa šis man yr isrinštas ryšas, kad mano wardą praneštu pagonams, ir karalams, ir Izraelo waišams,

16. Parodėsu jam, kiel jis tur kentėti dėl man wardo.

17. Ir Ananiosus nuėjo, ir atėjė į tus namus, ir uždėjė rankas ant jo, sake: miels brolau Saulau, Wiešpats suntemang, (kursai tau pasirodė ant kėlo, tau šėn atėnant,) kad wėl tegys pastotumbei, ir šwenta Dwāse papildits buntumbei.

18. Ir tūjau nu jo akiai nupūlėnė žwynis, ir wėl pražuro.

19. Ir Pėlėsi krikštydinos ir priėmęs walgio pasidrūtino. Bet Saulus buwo kėlės dienas pamokitinus Damaskė.

20. Ir tūjau apsakė Kristu šwiesą, kad jis Diemo Sunus esąs.

21. Bet stebėjof' wissi tai iš girdė, sakydami: ar tai ne anas, kursai Jeruzalėje ispūstijo wissus šė wardą gārbinančius, ir dėl to šėn atėjė, kad jūs suriktus westapas wyrausūs kungūs?

22. Bet Saulus jū stiprynėjo ir perluddijo žydus, Damaskė gywėnancius, patwirtidams, kėtas esąs Kristus.

23. Ir daug dienų pėrėjus žydai podraugey susirūdijo jė nužawint'.

24. Bet Saului apsašyta buwo. Kad jo tykojo. Bet jė dieną nakti sėrgėjo prie wartū, kad nužawintu.

25. Tay jė ėmė jo mošitinei na cze per mūrą pėrgabėno, ir kurb žėmyr nulėdo.

26. Bet Saulus į Jeruzalę iškėlės, mėginno prieit prie mošitinių, ir wissi jo bijojos ne wientdami, jė mošitint' esanti.

27. Bet Barnabas jė priėmęs nuwėdė jė pas Apāstalus, ir jė žiems pasakojo, kaip ant Pėlė Wiešpati regėjė, ir su jumi kėbėjė, ir kaip Damaskė ward Jėzaus drasėy apsakės.

28. J

28. Ir jis buwo pas jūs, išeidams ir ieidams Jeruzalēje, ir apšāķe drāsey warda Wiešpaties Jēzaus.

29. Tai pojam Ealbējo ir apšīklauš sinējos su Grykōnais; bet jie tykojo, kad jē nužawintu.

30. Tai ištyrē brolei, palydējo jē i Cesariā, ir nusunte jē i Tarsē.

31. Taipgi surinkims turrējo pašāju wissoje Judēoj', ir Galilēoj', ir Samarioj', ir gērinosi, ir wāiķš; czojo Diemo baimēje, ir pilnas pastojo šwentōs Dwasēs palinēš minojimo.

32. Ir nusidāwe, kad Pētras wissur pērkēlāudams iškāko tai pojam ir pas šwentūsus Lyddoj' gymēnanczas.

33. Tēnā rādo wyra, wardu Eneosum, aštūnis metus ant pātalo gullējusi, tas buwo fāul; ligga sergas.

34. Ir Pētras jam tare: Eneos, šau, Jēzus Kristus te išgydo taw; kēlķis ir pats pastklostyē. Ir tūjam atšīkēle.

35. Ir mātē jē wissi gymēnā Lyddoj' ir Saronoj'; tie prisiwerte Wiešpatiespi.

36. Bet Joppēj' buwo wienamofitine, wardu Tabēa, (tai musū žodzu: stirna,) ta buwo pilnā gerū darbū, bey pilnā dūdanti dalē wargdienims.

37. Bet tiķkos per tā cžēsā, kad jē apsirgo, ir numirre. Tā jē numazgojo, ir padējo ant aukštōs swetlycziōs.

38. Ogi Lyddui arti Joppēs ēsant, ir mofitiniems išgirdus Pētrā tēnā ēsanti, nusunte jie pas jē, prašydami jē, kad ne wēngtu pas jūs ateiti.

39. Bet Pētras kēlēš, ir atējo su jeis. Ir kēip atējs tenā buwo, ušwēde jē ant aukšto, ir priėjusos jē wissos našles, werkē, ir rode

jam sermēgas ir rubus, kurrus. Tabēa dārusi pas jās budama.

40. Ir Pētras jās wissas iškārs, atšīklaupe ir meldēš Diemo, ir lawonump' nusigrēgs tare: Tabēa, kēlķis. Ir jē atwēre sawo ašis, ir pamāczusi Pētrā wēl atšīkēdo.

41. Bet jis jē dāwēs ranķā jē pakēle, ir pawadinngs šwentūsus, bey našles, jē gymā po ašiš pastāte.

42. Ir tai išstreiķē per wissā Joppē; ir daug jā pradējo tiķēt i Wiešpatē.

43. Ir nusidāwe, kad jis pasiķē ilgay Joppēje, pas wienā Simonā, kurs kējemieķas buwo.

10. Pēstyrimas.

Prisiwertims Kornēliūs per Pētrā. **B**et buwo wyras Cēsarioj', Kornēliūs wardu, wyrēsnis pulkō, kursi wadinna Italijā.

2. Ulobažnas, ir Diemo bijas, su wissais sawo namiķēis, ir ištōdās žmonēms daug geradējyscziū, ir wissadōs Diemā meldēš.

3. Tas regējo regėjime atwirray, aplinē dewintā dienōs adynā, wienā Diemo angēlā pas sawg ieinanti, kursai jam saķē: Kornēliū.

4. Bet jis i anā žurēdams nusiķandēs tare: Wiešpatie, kas pra? Bet jis jam tare: tawo maldos bey dālys wargdienēms dūtos iškāko aukštyn i atminnima pas Diemā.

5. Dabargi sust wyrus i Joppē, ir atwadidink Simonā, prawardū Pētrā.

6. Kursai gaspadoj' pas wienā kējemieķā, Simonā, kursi naimai arti mariū stow: tas taw saķēs, kē reikia taw dartyt'.

7. Ir angēlui, kursai su Kornēliū Ealbējo, atstojus, pawadinno jis du sawo bernū, bey wienā Diemo

Diewo bijanti žalnėrų, jam pri-
klausančių.

8. Ir wilab jiems pasáks sun-
te jūs i Joppę.

9. Ant rytojaus, siems ant kėlo
ėšant, ir arti miesto prieinant Pė-
tras užkopo ant aukštės swetly-
čios, Diewą melstis apie bėstaję
adyną.

10. Ir išáls norėjo pėrsikast.
Bet jiems jam tai pritaissant, pri-
pūle jam umū apėmims;

11. Ir regėjo dangų átwirgą,
ir nusi-idziant pas sawę koki ryšką,
nėy didę skėpetą mārškėną, Petu-
reis kampa is suristą, ir buwo
nulėista ant žėmės.

12. Toje buwo wissokių kėturų
kokių žėmės galwijų ir žwėrų, ir
kirmėlių, ir dangaus paukščų.

13. Ir nusidawe jam toks bal-
sas: kėlks, Pėtrai, pjauk ir wálgiš.

14. Bet Pėtras sake: ak ne, Wieš-
patie, nėsá dar niekadės ne wál-
giau kó prasto, arba neczysto.

15. Ir tare jam tas balsas an-
tru kartu: ká Diews czystijo, tai
tu ne daryš prastu.

16. Ir tai nusidawe trimis kar-
tais. Ir ansai ryšas wėl pasikėle
dangun.

17. Bet Pėtrui sawije besirūpi-
nant, kas tai per regėjims ėsas,
kurri regėjęs, staj, klause wyrai,
Kornėliaus susti, namū Simono;
ir prie durrų stowėdami.

18. Szauke, ir klause: ar Si-
monas, prawardu Pėtras, šicg
gaspada turris?

19. Bet Pėtrui apdumojant tą
regėjimą, tare jam Dwase: staj,
trys wyrai tamgės jėškė.

20. Bet kėlks, nukopš žemyn,
ir kėlauk su jeis, ir ne abėjok; nės
ak jūs sunczau.

21. Tay Pėtras nukopęs pas
tus wyrus, nū Kornelio pas jį
sustus, tare: staj, ak esmi, kars

rio jėškot; kas tai kodel czo-
nay este?

22. Bet jie tare: Kornelius, wy-
rėsnysis žalnėrų, nobažnas ir Die-
wo; bijas wyras, ir gėrą pasálbę
turris nū wissų žydų žmonų, ga-
wo paliepinimą bėwento angėlo,
kad tamę pawadėdintu i sawo na-
mus, ir žodzus iš tamgės girdėtu.

23. Tay jūs twadinngs i widdu,
priėme gaspadon. Antrą dieną Pė-
tras iškėlāwo su jeis, ir kėli bro-
lei iš Joppės ėjo su jūm.

24. Ir antrą dieną jie tėjo i
Cėsarią, Bet Kornelius lāuke jū,
ir suwadinnu sawo gentis ir prie-
telus.

25. Ir Pėtrui teinant, ėjo Kor-
nelius jam priekais, pūle jam i
kėlus, ir klonojosi jam.

26. Bet Pėtras jį pakėldams,
tare: kėlks, ir ak esmi žmogus.

27. Ir su jūmi susikalbėjęs tėjo
i widdu, ir rado daug jū sustėjus.

28. Ir tare jiems: žinnot, káip
ne paprasta wyrui žydiskui árth-
tis arba ateiti pas swėtimą, bet
Diews man paróde, ney wieną
žmogų prastą arba neczystą wa-
dinti.

29. Todėl ne wėngiau ateit šėn-
wadintas. Togidėl jus klause, kam
manę atwadėdinnot.

30. Kornelius tare: kėtures die-
nas pástnikawau i kėi šei adynai,
ir aplink dewintą adyną meldzausi
Diewą sawo namūse. Ir staj,
stojos po mano akių wyr's šwies-
same rube,

31. Tarydams: Korneliau, tai
wo malda išklauseyta, ir tawo gė-
radejystcų minnėta pas Diewą;

32. Taygi nusiš i Joppę, ir at-
wadidiš Simoną, prawardu Pė-
trą, (kuršai yra gaspadoj namūse
kajemiešo Simono, arti mārū)
tas atėjęs, taw sakys,

33. Tay

33. Tay tū jau sunezau pas tawę. Ir geray darei, kad atėjei. Dabar mes wissi esmi czonay po Diemo ašiu, Klausyt to wisso, kas taw Diemo liepta.

(Gromata 2. dienoj' Belytū.)

34. Bet Pėtras sawo burną atwėręs, tare: dabar iš tiesos suprantu, Diemą ne atbójanti ney šokio, ney tošio žmogaus;

35. Bet wissotiūse žmonėsa, kas jo bijos ir teisybę dāro, tas jam mielas.

36. Mielay jūs žinnot tōs Eozoniės, kurę Diems waikams Izraėlo suntes, ir apsakyt dawę paėjū per Jėzu Kristu, (kursai Wiešpats yra ant wisso.)

37. Kurri nusidāwė per wissą žydū, žemę, ir pradžėjusi Galilėoj' po Kristo Jono apsakyto;

38. Kaip Diems tą patį Jėzu Lazarenkajį mēstiję šwenta Dwāsė ir mace, kursai aplinkuy kelāwō, gēr darydams ir išgydidams wissus wėlno pėrgalėtus; nēsa Diems su jūmi buwō.

39. Ir mes esme luddininėai to wisso, kę jis dāres žydū, žemėje, ir Jeruzalėj'; tą jie nužawinno, ir prie mēdzio prišabinno.

40. Tę Diems yra prišėles trėczę dienę, ir jė aprėišėdines,

41. Ue wisslems žmonėms, bet mums nū Diemo pirma išrinktiems luddininėams, kurie su jūmi walgēm ir gėrem, jam jau prišėlus iš numirrusū.]

(Gromata 2. dienoj' Sekminnū.)

42. Ir jis mums prišakė žmoniems sakyt ir luddit, jė Diemo istatytę esanti sudžę gywu jū ir numirrusū.

43. Apie tą luddiję wissi praraspai, kad per jo wardę wissi i jė tippė, griekū atšėdimmę gaus.

44. Pėtrui sus žodžus dar be kalbant, pūle šwentoji Dwāsė ant wissū, to žodžio Klausanczū.

45. Ir tippintieji iš appjauštimo, kurie buwō atėję su Pėtru, stebėjosi, kad ir ant pagonū dōwana šwentosos Dwāsės išlieta buwō.

46. Uēsa girdėjo jūs liejuwjeis kalbanczus, ir Diemą didę garibinnanczus. Tay atsakė Pėtras:

47. Argi gal kas wāndem drausiti, kad šie ne butu Kristijami, kurie šwentę Dwasę gawō, kaip ir mēs.

48. Ir liepe jūs Kristiti waridan Wiešpatiēs.] Tay melde jė kad kelles dienas tēnay pasiliktu.

11. Pėtrėrimas.

Pėtro atšėlbėjimas, pagoni prišmetimas; pradžia surinkimmo Antiokioj'.

3. Bet istyre apáštalai bey brolei gywėnę žydū, žemėje ir pagonus priėmusus Diemo žodį.

2. Ir Pėtrui užėję i Jeruzalę, barėsi su jūm' tie, kurie iš appjauštimo buwō,

3. Sakydami: tu tėjėi pas wiprus neappjauštus, ir su jeis wālgei.

4. Bet Pėtras pradėjęs tai jiems paeilumis pāsakojo, tarydams:

5. Aš mieste Joppėje buwau Diemą be meldžas, ir mano umas buwō dangun' paimtas, ir regėjimę regėjau, butent rykę nuslėkiantį, nēy didę šėpetę, keturkampę, ir nukėistę iš dangaus, ateinancę i šėi manęs.

6. Toje regėjau, ir išwydau, ir pamaczau keturkopi galwijū žemės ir žwėrū, ir kirmėlū, ir dangaus paukščų.

7. Bet aš išgirdau balsę, man sakanti: Kėlis Pėtrai, pėjau, ir wālgi.

8. Bet aš sakiau: aš ne Wiešpatie, nēsa niekadōs nieko ney prāsto ney neczysto i mano burnę ne tējo.

9. Da

9. Bet tas balsas man atšakė antru kartui iš dangaus: Egiptieš, tu ne daryk necyštų.

10. Bet tai nusidame tris kartus; ir wylab wėl usitraukė dangun.

11. Ir štai, tūjais stovėjo trys myrai pas namus, kūrūse aš buvau, susti manęsp' iš Cezarijos.

12. Bet Dvasė tare man, kad eiciau su jais, ir ne abbejociau. Bet atėjo su manimi šie šefi brolei, ir mes iėjom į to wyronamus.

13. Ir jis mums sakė, kaip reikės angėlą sawo namūse stovinti, kursai jam sakęs: sust' wyrū į Joppę, ir atwadindit' Simoną, prawardū Petrą;

14. Tas tam žodžius sakys, kūrūreis iėganyts busi, tu, ir wissi tai wo namisėi.

15. Ir man pradėdant kalbėt, pūle šwentoji Dvasė ant jū, kaip ir ant musū pirmoj' pradžoj'.

16. Tay minnėjau Wiespatiės žodžio, kaip sakęs: Jonas wādeinu krikštijo, bet jūs busite krikštitai šwenta Dvasę.

17. Taygi, jėy Diews jiems dāwęs lygias dōwanas, kaip ir mums tikintiems į Wiespatį Jėzų Kristų, kasgi aš buvau kad galėčiau Diewui užgint'?

18. Tai išgirdę tylėjo, ir Diewą šlowindami, tare: taip Diewas ir pagonams dāwęs prisiwertinimą ant gywastiės.

19. Bet kūrūrie išskaiditi buwo anoje priespādoje, dėl Stepono nusitikusoj', tjo aplinkuy iėi Pėnicijos bey Cyprės, bey Antiochios, ir ne kalbėjo žodį niekam, kaip tikstay žydams.

20. Bet buwo kelli tarp jū, wyrūrai iš Cypro bey Cyrėnės, tie atėjo į Antiochiją, taipjau kalbėjo kūrū-

remonams, ir apsakė ewangelią apie Wiespatį Jėzų.

21. Ir ranka Wiespatiės buwo su jais, ir pradėjo tikėt daugumas, ir Diewop prisiwerte.

22. Bet tas žodis apie jūs atėjo į surinkimmo ausis Jeruzalėje. Ir jie funte Barnabą, kad nueitu iėi Antiochios,

23. Kursai tén iškalęs ir mātęs Diewo malonę, pradžuggo, ir grandinno jūs wissus, kad pasilikti tu pas Wiespatį su stipra širdze.

24. Lėš buwo gėrs wyrū, pilnas šwentos Dvasės ir tikėjimo. Ir prisidėjo Wiespaczui didia pulkas.

25. Bet Barnabas iškelāwo į Tarsę, Saulaus wėl jėskoti.

26. Ir jį rādęs nuwėde į Antiochiją. Ir jie pasilikko prie surinkimmo wissą mētą, mokindami daug žmonū; dėl to mošitinei Antiochioj' pirmjāusey Krikščionimis wadinami buwo.

27. Tosa dienosa atėjo prarakai iš Jeruzalės į Antiochiją.

28. Ir wiens jū, wardu Agabus, kėlėsi ir apsakė per dwasę diu dę brangybę busenczę ant wissos žemės, kūrūrie nusitikko po Cezarijūm Klaudin.

29. Bet kėl wiens mošitiniū apsiėme, kaip išgalis, susti kę ant pagālbos broiams Judoj' gywintiems.

30. Kaipgi ir dāre, susdami tai wyresniems per ranką Barnabę bey Saulaus.

12. Pėrsšyrimas.

Jokūbas smertis, Pėtros išmānijimas, Erodo prāpultis.

Aplink tą patį czėsą Farālus Erodas rankas pridėjo prie kėlū iš surinkimo, mūcziti.

1. Bet nužawinn' Jokubą, Jokūno broli, Fārdū.

3. Ir

3. Ir matydamas tai žydams itin fant, ne palowe, bet ir Pėtrą sugáwo. Bet buwo páczos dienos neraugintós dūnós.

4. Taygi ji sugawęs, apfale jį, ir padawe jį Peturiems Petwirtainiems žalnėrų, jį apfėrgėt, misliu dams jį po welykų žmonėms išwesti.

5. Ir Pėtras tiesa apfálime laisvoms buwo, bet surinkims meldeši už jį Dievą ne paláudams.

6. Ir kaip jį Erodas norėjo išwesti, tą paczę naktį miegojo Pėtras tarp dwiejų žalnėrų, surašintus dwiem lencugam, ir sargai už durrų fėrgėjo apfálimo wietą.

7. Ir ūtay, angėlas Wiešpaties atėjo, ir šwiesa šwiete toj' temnycoj'; ir ištikė Pėtro pašont, ir pabuddino Pėtrą, ir tare: greitay fėlėis. Ir lencugai nupūle nū jo rankų.

8. Ir angėlas tare jam: apšlyst, ir apšlauk korpemis. Ir jis dare taipo. Ir tare jam: apšsaus štreiste, ir seš manę.

9. Ir jis išėjus iškė jį, nežinodams, kad tai jam tikray nusitikė per angėlą, bet dingojos, regėjimą rėgis.

10. Bet jųdu praėjo pirmą ir antrą sargą, ir priėjo geležines durris į miestą einamas, tos jiems dwiem páczos atšwėre, ir išėję pėrėjo išilgay wieną uliciją; ir tūjaus angėlas nūg jo atstojo.

11. Ir Pėtras atsigáwęs tare: dabar ištiefós, žinnau, kad Diews sawo angėlą suntes, ir manę išgėlbėjęs iš Erodo rankós, ir nū wisso laukimo žydiškų žmonų.

12. Ir susimislįs, atėjo artinamū Maryós, motinós Jono, práwardu Markošaus, fur daug buwo susiję ir Dievą meldėsi.

13. Bet Pėtrui į wartū angą tuzgėnant, išėjo merga girdėt, wardu Rode.

14. Ir Pėro balsą pažinnusi, wartus ne atdare išdzaugsmo, bet ibėgusi į widdu, apfale jiems, Pėtrą stowintį prie wartū.

15. Bet jie tare jė: tu padáfėle esi; bet ji ginczijos, taip esą. Jie tare: tai jo angėlas.

16. Bet Pėtras wėl tuzgėno. Bet kaip atwėre, památe jį, ir stebėjosi.

17. Bet jis pamojęs jiems su ranka, kad tylėtu, pasafėjo jiems: kaip jį Wiešpats iš apfálimo išwėdęs, ir tare: apsašykite tai Josubui bey broiams. Ir išėjus į Pittą kampą nusitráuķe.

18. Bet kaip išaušo ne mažas rūpestis radosi tarp žalnėrų, kaip bent su Pėtru butu nusidáwus?

19. Bet Erodas jį jėškodams ir ne rąsdams, sárgams prową pasdare, ir dawe jųs šalin gabėnt; ir nusitráuķęs iš Judėós į Cezarią, ténay laikėsi.

20. Wėsa dumojo Karáut prieš Tyronus bey Sidonus. Bet jie iš wieno atėjo pas jį ir pėrkals bėję Karálaus Kamaripont Blastu, melde pašájaus todėl, kad jų žėme turrėjo išsilaišytis iš Karálaus žėnijų.

21. Bet wienoj' pastirtoj' dienoj', Erodas Karáligėn rubu apšlėdęs atšifėdo ant prowós krasės, ir kalbėjo jiems.

22. Bet žmones priešais šauķe: tai Diewo balsas, ir ne žmogaus.

23. Tūjaus ištikė jį Wiešpaties angėlas, dėl to, kad gárbe Diewui ne dawe; ir firmėlū edamo padawe dwasę.

24. Bet Diewo žodis áugo ir waisinuos.

25. Bet Barnabas bey Saulus wėl atėjo į Jeruzalę. ir padawę surinktą dówaną ėme su sawim Joną, práwardu Markėn.

13. Pėrskyrimas.

Powilo pirmas nuėjimas pas pagonus, ir tų tarp jų atlikęs.

Bet buwo Antiofioj', surinkime, prarafai bey moftitojei, butent Barnabas bey Simons, wardu Niger, bey Lucius iš Tyrėnės, bey Manaėnas, su Erodu ketwir: táno žėmės kunigaikščiu užaugintas, bey Saulus.

2. Bet jiems Diewui služijant bey pašnikaujant, tare šwentoji Dvasė: išskirkit man Barnabą bey Saulu tam darbui, kurram aš jųdu pavadinanau.

3. Tay jie pašnikawę ir Diewo pašmėldę, uždėjo ant jų dwėjū rankas, ir išlėido jųdu.

4. Ir taip jųdu buwo šwentosės Dwasės išsustu, iškako jųdu į Seleuciją, ir iš ten atkrutu bėgo į Cyprą.

5. Ir iškako į miestą Salaminą, apsakė Diewo žodt žydū šuilėje. Bet ir Joną turrėjo su sawim per tarną.

6. Ir salą pėrkėlawę iškė miesto Papōs, rado jie wieną žynt ir neteisų praraką, žydą, wardu Barjėzu;

7. Tas buwo pas Sergiją Powilą, wyrėsnė žėmės waldoną, išmintingą vyrą. Tas prisiwadinno Barnabą, bey Sāulu, norėdams klaušyt Diewo žodzio.

8. Tay jiems dwēm priestarawo Elymas, žynys, (nės taip jo wardas pėrsiguldo,) ir jėškėjo tą wyrėsnį žėmės waldoną nū wietōs atkreipti.

9. Bet Saulus, kursai ir Powilu wadinams, pilnas budams šwentos Dwasės, žurėjo į jį,

10. Ir tare: aš tu wėlno waikė, pilnas wisso Pytrummo bey klauštōs, ir neprietelan wissōs teisys bės, tu ne palāuji pėrwersti tikrūs Diešpaties kelus.

11. Ir wey dabar užeit ant tau wēs Diešpaties ranka, ir turri āklas buti, ir iškė czėso sālės ne regėti. Ir tūjaus užpūle jį aptėmims ir tamsa; ir aplinkuy wāikė, czodams jėškėjo wadą.

12. Tay žėmės waldonas matydamas tą nusidawimą tikėėjo, ir dywijos Diešpaties pamokslu.

13. Bet kaip Powilas, bey Euri rie su jųm drauge buwo, iš Papo akrutu bėgo, iškako Pergėn žėmėj' Pampilioj'; bet Jonas nū jų atstojęs, sugryžo į Jeruzalę.

14. Bet jųdu pėrėję Pergėną iškako Antiofion' žėmėj' Pisidijoj', ir tėję į šuilę sabbatōs dieną sėdosi.

15. Bet po paškaitimmo zoėano bey prarakū, sunte pas jųdu wyrėsnieji šuilės, ir jiems dwiem safydino: mielu broludu, jey ko norita kalbėti, ir žmones pamokit, tay safykita.

16. Tay Powilas atskėle, ir su ranka pamojęs, tare: jūs wyrai iš Izraėlo, ir Diewo bijantieji, klaušykite:

17. Diews šū žmonū isrinkęs yra musū tėwus, ir paauštinęs šūs žmones, kaip swėtimi buwo Egipto žėmėje, ir su auštū pėtimi jūs iš ten išwėdęs.

18. Ir apie keturis dėsintis mātū pėrkente jų budą pūščioj'.

19. Ir išgaiginęs septynerus žmones žėmėj' Kanaan, išdalijo jiems burtons anū žėmės.

20. Potam dāwe jiems sudžas, apie keturis fintus ir penkis dėsint mētū iškė prarako žōmelo.

21. Ir nū to czėso melde saw karalū, ir dāwe jiems Diews Saulu, sunu Kiso, vyrą gimminės Benjamin, per ketures dėsintis mētū.

22. Ir tą atstātęs pakėle ant jų Dowidą per karalū, apie kuri

ludėijo: † radau Dowidą, sunu Jėso, wyrą pagal mano širdį, tas tur daryt wišą mano walg.

† 1 Rom. 16, 12.

23. Iš to sėklės, Dievas, kaip pažadėjęs esti, užgimdino Jėzu, žmonėms Izraelo per išganytoį.

24. Kaip antai Jonas pirma žmonėms Izrael avšakė prisiver timmo prištą, da' anam ne prās dedant.

25. Bet kaip Jonas savo kelo, ne pabaigė, sake jis: aš ne tas esmi, per kurį jūs manę laisot; bet stay, jis pastuy manę ateit, kurio ne werts esmi, ney kurpes jo kojū atrišť.

(Geomata Welstū, utérminke.)

26. Jūs wyrai, mieli brolei, jūs waišai gimminės Abrao mo, ir kurrie tarp jusū Diewo bijoties, jums žodis šitto Išgā nimo sustas yra.

27. Nėsa kurrie Jeruzalėj' gywėna, ir jų wyresnieji, kadangi šit ne pažinno, ney balsą prarakū, (kas sabbatą šaitomū,) jie tus savo pronomis išpilde.

28. Ir noris ney jošios prieja sties smerczio ant jo ne rado, ta ciau melde Pilotą, jį nužudditi.

29. Ir wišlab pabatgė kas apie jį rašyta, nuėme jį nū mēdzio, ir idėjo jį į grabą.

30. Bet Dievas jį priėle iš numirrusū.

31. Ir jis pasirode daug dienū tiems, kurrie su jūm' iš Galilėos į Jeruzalę eį buwo, kurrie jo ludi dinisai yra žmonėms.

32. Ir mes taipiau apsačom jums pažadėjimą musū tėwams dātą,

33. Kad tą patį Dievas mums, jų waišams, išpildes, tūmi kad Jėzu iš numirrusū priėles; kaip o * ir antrame Psalme parašyta yra: tu mano Sunus, šen dien tamę pagindžau.

* Ps. 2, 7.

34. Bet kad jį iš numirrusū prisėles, kad jis jau re turrėtu pas trešt, taip kalba: * aš jums malos ne Dowidui pažadėtą, wiernay atėssėsu.

* Ezai. 55, 3.

35. Todėl ir * titur tare: tai tu ne pėrlėisť, kad tavo šwentassė pagėdimmą matytū. * Ps. 16, 10.

36. Nėsa Dowidas, savo czėsu Diewo walei šlužijęs užmiggo, ir pas savo tėwus padėts yra, ir mātė pagėdimmą.

37. Bet tas, kurri Dievas prisėle, pagėdimmo ne mātė.]

38. Dabargi žinokit, mieli brolei, kad jums per šit apsačoms griekū atlėidimmas, ir to wišo, kūmi ne galėjot Moizėšaus žokane teisus buti.

39. Bet kas į šit tiť, tas yra teisus.

40. Taygi dabokities, kad ne ateitu ant jusū, kas prarakūse sakyta:

41. * Weizdėkit, jūs išpeiktojei ir dywikities, ir pawieškit niekū; nėsa aš daran dārbą jusū czėsuse, kurri ne tikėsit, jey tą jums kas pāsakos.

* Ubak. 1, 5.

42. Bet žydams iš šuilės išeis nant, melde pagonai, kad sabbas tōs tarpe jiems tus žodzus sakytu.

43. Ir surinkimui iš šuilės išejus, sėle Powilą bey Barnabą daug žydū, ir Diewo; bijanczū šwėjey žydū wierą priėmusū; bet anūdu sake jiems, ir pagrandim no jųs, kad pasliktū toje Diewo malonėje.

44. Bet sėkanczoi' sabbatoj' su sėjo kūne wišas miestas Diewo žodzio klaušyti.

45. Bet žydai tus žmones ma tydami, pilni pastoję pāwydo ir priėstarāwo tam, kas Powilo kalbama buwo, priėstarāudami ir bluznidami.

46. Bet

46. Bet Powilas bey Barnabas drąsey kalbėjo, atwirray: jums pirmjáusay turrėjo apsařomas buti Diewo žodis, bet kad dabar jį nū sawę šalín stumjat, ir pátis sawę newertais laikot amžinós gywatós, štay, jau freipjamies pagonump'.

47. Lėš taipo Wiešpats mums paliepe: "aš tauę pagonams per šwiesą pastarau, jeib butumbėi išganimas iškė žėmės krąšte.

* Jek. 49. 6.

48. Bet tai išgirdę pagonai, prasidzuggo, ir gārbinno Diewo: žodė, ir priėme wiera, kiej jū ant amžinós gywatós pastirti buwo.

49. Ir Wiešpatlės žodis iššplátino po wissą tą šalį.

50. Bet žydai sujuddinę nobažnas ir wieslības moteres, bey miesto wyresnūsus, padare pėrsekė: nekėimą Powilui bey Barnabui, ir išstume jųdu iš sawo rubėžų.

51. Bet jųdu nukrátę ant jų dulięs nū sawo kojū, atėjo Ikonion.

52. Bet moškėtinei dzaugsmo ir šwentós Dwasės pilni pastojó.

14. Pėrsšyrimas.

Powilo sugrįžimas į Antiokią, ir kas jam bekelaujant nusidawė.

Bet nusidawė Ikonioj, kad jie suslėjo, ir žydų šuilėje Diewo žodė sake, taipo, ašja dide daugybė žydų ir Grykonų, wiera priėme.

2. Bet netikėintieji žydai sujuddino ir supykino širdis pagonų prieš brolus.

3. Taipgi jie laikėsi ténay ilgą wálandą, ir moškinnno drąsey Wiešpatije, kurs išluddijo žodė sawo malonės, ir dawe ženklus ir štebuklus nusidūti per jų rankas.

4. Bet daugybė miesto pėrsšyry: kelli pristojó žydams, kelli wėl apáštalamis.

5. Bet maįstui pagonų ir žydų, bey jų wyresnųjų pašillus,

jūs išgėdinti, ir ákmenimis užmušti;

6. Suprátó jie tai, ir pabėgo i miestus žėmės Lykaoniós i Lystrą ir i Derbę, ir i aplink esancias šalis.

7. Ir apsaķe ténay ewangėlią.

8. Ir buwo wyras Lystroje, tas turrėjo sėdėt, nės nesweikas turrėjo kójas, ir buwo lūšas nū žywáto sawo motinós, tas niekadós dar ne buwo wáikščiojęs;

9. Tas girdėjo Powilą kalbanti, Ir kaip šis i aną žurėjo, ir numai ne jė tikinti, kad pagalbą gausęs,

10. Tare jis didžiu balsu: stotis tiesey ant sawo kojū. Ir jis pašóķęs wáikščiojo.

11. Bet kaip tai žmones regėjo, kę Powilas buwo padaręs, pakėlė jie sawo balsą, ir tare Lykaoniskay: Diemai žmonėnis lygus pastojó ir pas mus žėmyn atėjo.

12. Ir wadinno Barnabą Julpitrą, ir Powilą Merkuriu, kadangi jis žodė kalbėjo.

13. Bet Elebonas Jupitro, kursai buwo prymiestij' jų, atwėdė jáuczus bey wainikėus prie wartų, ir norėjo su žmonėmis apierawoti.

14. Tai išgirdę apáštalu, Barnabas bey Powilas, suplėšė sawo rubus, ir šóķę i žmonų tarpą, šauķe,

15. Ir tare: jūs wyrai, kę czonay dārote? Ir mudu eswa smerťėlnu žmogudu, lygey kaip jūs: ir apsaķom jums ewangėlią, jeib pristwerstumbit nū šū netikrų gywop' Diemopi, kurs sutwėręs dangi ir žėmę, ir mares, ir wis kas tūse yra.

16. Kurs praėjusėse cžėsėse pėrleido wissiemis pagonams eiti jų pacjų kelais.

17. Ir

17. Ir tieša, ne palīko sava pati ne iplūddita; mums daug gēro dare, ir iš dangaus lytu, ir wais singus merus dāwe, ir musū širdis papilde pēnu bey dzaugsmu.

18. Ir tai kalbēdamu wōs ne wōs nurānde žmones, kad jiem dwiem ne apierawojo.

19. Bet atējo tēnāy žydaī iš Antioķiōs ir iš Ikonīōs, ir pēv kalbējo žmones ir mēte akmenimis Powilā, ir išwilko jē iš miesto, dumodami, jē jau numirrust.

20. Bet kaip jē moķitinei apstojos kēlēš jis, ir ējo i miestā. Ir antrā dienā išējo su Barnabu i Derbē.

21. Ir apsāke ewangēliā tam miestui, ir jū daug pamoķinņ, sugryžo i Lystrā ir Ikonīā, ir Antioķiā;

22. Pastiprino duģias moķitinū, graudēdamu jūs, kad wieroj' pasiliētus, ir kad per daug wargū mums reiķ teiti i Diemo karalystē.

23. Ir jūdu idējo jiems šē ir tē wyresnūsus surinķimūse, ir meli dēš Diemā pāstnēķaudami, ir paliēcawojo jūs Wiešpaczui, i kurri buwo tiķķt pastōjē.

24. Ir ējo per Pisīdiā, ir atējo i Pampylīā,

25. Ir apsāke Diemo žodē Perģēj', ir nuējo i Attaliā.

26. Ir iš ten bēgo aķrutu i Antioķiā, ir kur pastirtu du buwo, per Diemo malonē tam darbui, kurri buwo ištaišē.

27. Bet ten iškāķusu suwadinnosurinķimā, ir apsāke, kēķ Diems su jeis dwejeis padārgs, ir kaip pagonams wierōs durris atwērgs.

28. Bet jūdu laikēš tēnāy ne maīā wālandā pas moķitinus.

15. Pērskyrimas.

Susķejims apāstali; Barnabo ir Powilo atšķirimas.

Ir kelli atējo iš Judēōs, ir moķitinnos brolus: jey ne dūdaties

apipjāustiti pagal Moizeģaus busdā, tay ne galit išganytais pastoti.

2. Taygi maīstui pasikēlus, ir Powilui bey Barnabui ne maīay su jeis susibārus, pastyre jie, kad Powilas ir Barnabas, ir Pitti iš jū uķeitu i Jeruzalē priē apāstali ir wyresnūjū, to klāusmo deley.

3. Ir jie surinķimo pilydēti, ējo per Peniciā ir i Samariā, ir pasāķojo jiems pagonū elģimnā, ir padāre didē dzaugsmā wišķiems brolams.

4. Bet kaip atējo i Jeruzalē, priēme jūs surinķimas ir apāstalai ir wyresnieji. Tiens jie sāke, kēķ Diemas su jeis ištaišes.

5. Tay kēlēš' kelli iš skirto pasmoķlo Parizeuķū, kurrie buwo tiķķt pastojē, tarndami; reiķ jūs appjāustiti, ir prisaktyti, kad lais ķytu žoķanā Moizeģauķ.

6. Bet apāstalai ir wyresnieji susirinko, tā kalbā pērmasttyti.

7. Bet jau ilgāy susiklausinējus, kēlēš, Pētras, ir tare jiems: jūs wyrai, mieli brolei, jūs žinnot, kad Diemui jau seney pirm to cķēso pamēgo tarp musū, jeib pagonai per mano burnā, ewangeliōs žodē išģirstu ir tiķķtu.

8. Ir Diemas, ķirdis mēģinnas, dāwe luddimā jiems, dūdamis ķwentā Dwasē jiemus, lyģey kaip ir mums.

9. Ir ne darydams ney jokiō skirtummo tarp musū bey tarp jū, cķystijo jū ķirdis per tiķķejimā.

10. Kamģi dabar gundot Diemā, uķdēdami jungā ant moķitiniū kēķlo, kurris ney musū tēwai, ney mes pasēlti ne galējom'.

11. Bet mes tiķķim per malonē Pono Jēzaus Kristaus išganytais pastoti, lyģey kaip ir jie.

12. Tay nutillo wišķa daugybe, ir klause Barnabo ir Powilo, kurri

Furrū du pāsafojo, Eofius didzus
žēnklus ir stebuklus Diews per jū
du dāres tarp pagonū.

13. Potam jiems nutikus, atšakė
Jofukas, tarydams: jūs wyrai,
mieli brolei, klauskit manęs:

14. Simons pāsafojo, Paip
pirmjāus Diews atlančės, ir priė
męs žmones iš pagonū sawo
wardui.

15. Ir tam pritar' prārafū Pal
bōs, Paip yra parašyta:

16. *Potam aš sugryšu ir at
tiesu šetrą pargrūwusę Dowido,
ir jōs štylės wēl sutaisyšu ir pasta
tyšu ję. *Amoq. 9, 11.

17. Jeib žmonū liškusteji jėškė
tu Wiešpat, priegtam wissī pa
gonai, ant furrū mano wardas
minnėtas, šako Wiešpats, Eursai
tai wis dāre.

18. Dievui yra wissī jo darbai
žinnomi nū swieto pradžōs.

19. Todėl išrandu aš, jeib tiems,
Furrie iš pagonū yra prisiwertę,
ney jokiōs sunkenybės ne darptu.

20. Bet reik rāšyt' jiems, kad
jie pasisaugotu nū apšbjaurinnū
mo balwonū, ir nū kėškystės, ir
nū užtroškuso, ir nū kraujo.

21. Ušėsa Moizešus tur iš senū
dienū tus, Furrie jį apšako wissūse
miestūse, ir Eožnā sabbatā staito
mas yra šuilėsa.

22. Ir patikė apāštalamis ir
wyresniems ben wissam surinkū
mui, išskirti iš sawo tārpo wyrū
du, ir susti i Antiošią su Powilu
ir su Barnabu, butent Judā, wa
dinnamā Barzabā, ir Žylā, Fur
rūdu wgru mošitojei buwo tarp
brolū.

23. Ir jie dāwe jiems raštā i
jū rančā, tokiu budu: mes apāš
talai ir wyresnieji ben brolei, wē
lijam išgānimā brolams iš pagō
nū, Antiošioj' ir Syrioj', ir Cili
cioj' isantiems.

24. Kadangi girdėjom, kad Pelli
iš musū išeję, jus pamokslais pa
klaidinno, ir jusū dušias apšun
fino, tarydami: jūs turrit dūt
apsipjāustiti, ir zošanā pildit, Fur
riems to nieko ne prisakēm:

25. Geray regėjosi mums, wiss
iems wiensgirdzey susirinkuslėms,
išskirti wyrūdu, ir pas jus susti
su musū mylimais, Barnabu ir
Powilu.

26. Kurrūdu žmones sawo du
šias pagulde užwardā musū Pono
Jėzaus Kristaus.

27. Togidėl suntēm Judā ir
Žylā, Furrūdu taipojau jums tai
su žodzeis apsakys.

28. Ušėsa patinka šwentai Dwā
sei ir mums, jums ney jokiā sun
kybė daugiaus ne uždėti, Paip tiē
tay šus reikalingus dalykus:

29. Kad prisisaugotumbit nūg
apierū, balwonams pastirtū, ir
nū kraujo, ir nūg užtroškuso, ir
nūg kėškystės, nūg Furrū, jey
passaugojat, geray dārot. Buēt
sweikti.

30. Kaip šittie buwo išlėisti at
ėjo i Antiošią, ir suwadinnę su
rinkimā, idawe gromatā.

31. Tā staitydami, džangēs i
to palinkšminojimo.

32. Bet Judas ir Žylas, Furrū
du taipojau prārafudu buwo, grau
dėno brolus daug žodzeis, ir stū
prino jūs.

33. Ir wālandā užtroškusu, bu
wo jūdu brolū išlėisti su pakājum'
pas apāštalus.

34. Bet Žylui patikė tēn passikiti.

35. Bet Powilas ir Barnabas
laikēs Antiošioj', mošino ir šakė
Diewo žodē su daug Pittais.

36. Bet po Pelli dienū tare Poi
wilas Barnabui: sugryžę atlančy
šiuwa sawo brolus po wissus mies
tus, Furrūse muddu žodē Wiešpa
tiēs apsakėwa Paip jie elgiasi.

37. Bet

37. Bet Barnabas rōdijo, kad su sawimi imtu Joną, prāwardu Markosumi.

38. Bet Powilas per gēr' laife, ne imti su sawim toliu, kursai nūg jū dwēju buwo atstojęs iš Pampyliōs, ir ne buwo drang su jeis nuėjės tam darbui.

39. Ir jūdu taip aštrey susijō dzawo, ašja atstyre nū kito kito, ir Barnabas ėmęs su sawim Markosū, ašrutu bėgo į Cyprą.

40. Bet Powilas, paslyręs saw žylą, nuėjo, Diewo malonei nū brolių padūtas.

41. Bet ėjo per Syrią, ir Ciliciją, stiprindams surinkimus.

16. Pėrslyrimas.

Powilo barbai ir kentėjims majoj' Azioj' ir Filippoj'.

Bet jis atėjo į Derbą, ir į Lystrą, ir stay, buwo tēn wiens mokestinis, wardu Timotejus, žydiškos moteriškės sunus, ta buwo tikinti, bet gryškis tėwo.

2. Tas turrėjo gėrą luddimą tarp brolių Lystroj' ir Ikonioj'.

3. Tą norėjo Powilas draugė imti ant kelonės, ir ėmęs apjaušte jį, dėl žydū, kurrie tēn buwo; nēsa wissī jinnojo, kad jo tėwas buwęs Grykōnis.

4. Bet eidami per miestus, prisāke jiems laikyti ištātimą, apāstaliū ir wyresnųjų Jeruzalėje isakytą.

5. Tą surinkimai tikėjime pastiprino, ir jū staitlus dauginosi kas dieną.

6. Bet kaip per Prygią ir žemę Galaciōs ėjo, buwo šwentōs Dvasės uždrausta jiems dwiem sakyti Diewo žodt Azioj'.

7. Bet kaip jūdu atėjo į Myziją, pabande eit per Bityniją, bet Dvasė jiems dwiem tai ne parwėlijo.

8. Bet apilenkė Myziją ėjo į Troadą.

9. Ir Powilui pasirod regėjims naktijė, tai buwo wyrasis Makedoniōs, tas stowėdamis prāke jį, tarydams: atėjės į Makedoniją, gėls bė mus.

10. Bet kaip tą regėjimą buwo regėjęs, jėskojom kelau į Makedoniją, tikray jinnodanu, kad muddu Wiešpats tēn paradinngs, apsakyti jiems ewangėli.

11. Tągi lėidomies į Troadōs ir nuėjome tiesogė į Smotraciją, ir antrą dieną į Neapolį.

12. Ir iš ten į Pilopą, kurs yra wyrāusas miestas žemiēs Makedoniōs, ir waldas uostas. Bet patruškom tame miete per kelias dienas.

13. Ir dieną sabbatū išejom iš miesto pas upę, fir maldōs namai buwo, ir pasidė salbėjoms moterims, kurios tēn buwo susėjusos.

14. Ir nobajna moteriške, wardu Lydia, purpuros fromininke, iš miesto Tyatiro, Hause, kurios širdi Wiešpats atwėre, kad dabōs tu ant to, ką Powilas sake.

15. Bet kaip ji apkrėstita buwo su sawo namiškėis, prāke jį mus, tarydama: jey manę per tikis kincę į Wiešpatį laikote, tą atėkite į mano namus, ir būkite cze. Ir ji sylijo mus.

16. Ir nusidawe, mums ant maldōs anant, sutiklo mus merga turrinti žynawimo dwasę, ta daug pelne sawo ponams žynawimu.

17. Ta eidama wissur pasly Powilą ir mus, sake tarydama: tie žmones yra tarnai Diewo aukš czāusojo, kurie jums kėlą išgānimo apsak.

18. Tai ji dāre ne wieną dieną. Bet Powilui tai ėjo per širdi to dėl atsigręjęs tare dwasėi: prisakau tau wardan Jėzaus Kristaus, kad išis

išeitumbi iš jės. Ir ji išėjo tą
páczę ad'ną.

19. Bet regėdami jės ponai, kad
buvo pripūles jų pelno pasitiki-
jims, nutwėre Powilą ir Žylą, ir
plėše jų ant turgaus prie wy-
rėsnųjų.

20. Įnuwėdę jų prie wyráu-
sųjų, tar: tūdu žmogumų mie-
stą įmąša, žydudu budamu.

21. Įrapsėjo mums toki budą,
kurio nūdėra mums priimti, ney
laikyti, kadangi Rymionai esame.

22. Ir žmones sujuddo prieš
jų, ir wyráušieji dāwe jiems ru-
bus nuplėši, ir liepe jųdų plakti.

23. Ir kíp jųdų geray buvo
nuplėšę, inėsdinno jųdų į Palėji-
mą, prisakęami užweizdui Palėji-
mo, kad jųdų geray priweizdėtu.

24. Tas a prisakimą gāwęs
imete jųdų widdutini Palėjimą,
ir idėjo jų kėjas į šiekštą.

25. Wlaktės gūdumme meldėsi
Powilas bey Žylas, gārbindamu
Diewą. Ir ižgirdo jųdų kalinei.

26. Bet umy stojos didis žēmės
drėbėjimas, taipo ašša pasjuddino
Palėjimo apacijos; ir tūjau atš-
wėre wissos durris ir wissų ryšei
atsirigo.

27. Bet pasokęs iš miego Palė-
jimo užweizdas, ir išwydęs Palėji-
mo durris atwirras, ištraukė kār-
dą, ir norėjo pats sawę nužudditi,
dumodams, kálinus išbėgusius.

28. Bet Powilas prašuko didzu
balsu, tarydams: ne daryk saw kó-
pieto, nėsa wissi cze te b'ėsam.

29. Bet jis prášęs žwačę pra-
dėjo drėbėti, ižofo į widdų, ir pūle
į kielus Powilo ir Žylo.

30. Ir išwėdęs jųdų laušan,
tare mielu ponu, ká darysu, kad
išganytas buczau?

31. Jūdu tarė: tikėk į Poną
Jėzu Kristu, tay bus išganytas,
tu, ir tavo namiškei.

32. Ir sake jam Diewo žodį, ir
wissiems, kurie jo namūse buwo.

33. Ir jis ėmęs jųdų pas sawę,
toje adynoje naktiės, numazgėjo
jų dwėjū randus; ir tūjau dāwe
prištydintis sawę ir wissus sa-
wūsus.

34. Ir wėdęs jųdų į sawo na-
mus dėjo jiems stalą, ir dzaugėsi su
wissais sawo namiškeis, kad jis
Diewą tikėtis pastójęs.

35. Ir dienai praaušus sunte
wyráušieji miesto tarnus, taryda-
mi: palėisk tus žmones.

36. Ir Palėjimo užweizdas pra-
nešė tus žodžius Powilui: wyráu-
šieji atsunte, kad išlėisti butum-
bita. Taygi dabar išėjusu, eikite
su pakėjumi.

37. Bet Powilas tare jiems:
jie muddu be prowės ir be sudo-
rėgimay nuplėše, kurrūdu taczan
Rymionai eswa, ir imete į Palėji-
mą, ir dar turrėtu jie muddu slap-
czy išstunti? Wiekū budu, bet u-
ateina jie patys, ir te išwėd-
muddu.

38. Miesto tarnai apšakė tus žo-
džius wyráušiemis, ir jie bijojosi
išgirdę jųdų Rymionu ėsanczu,

39. Ir atėję pėrprakė jųdų, ir
išwėdę, melde jųdų, kad išeitu iš
miesto.

40. Tay jųdų išėjusu iš Palėji-
mo, nuėjo prie Lydiės; ir bro-
lus pamatę palinksmino jųs, ir
išėjo.

17. Pėrštyrimas.

Powilo weikals ir apmaudas Tessalon-
toje, Berotj' ir Atėne.

Bet káip jųdų per Ampipolį ir
Apollonią kėlāwo, atėjo jųdų
į Tessaloniką; tén buwo žyda
guile.

2. Tay Powilas pagal sawo pa-
protį ėėjo prie jų, ir kalbėjo su
jeis per tris sabbatas iš rásto;

3. Jis

3. Išguldydams tą jiems, ir rodidams, Kristu turrėjusi Enefeti, ir prisikėlti iš numirusių, ir tą Jėzu, kuri aš (tare jis) jums apsakau, esanti Kristu.

4. Ir keli iš jų itikėjo, ir prisistyre Povilui ir Zylui, ir didis pulkas nubažnū Gryfonū, ir vyrų moterų ne maž.

5. Bet kėti prandzei žydai ne kinte, ir ėme su savimi kėlis netaisius vyrus iš prastokų žmonių, ir surinkę pulką, padare maistą miestui, ir atėjo pas namus Jazono, ieškojo jųdu vesti tarp prastų žmonių.

6. Bet ne rādę jų, wilko Jazoną ir kėlis brolus pas miesto vyrų susirūpinti: tūdu, kurrūdu wissą swietą sujuddina, taip jau cze atėjo yra.

7. Tus priėmė Jazonas, ir tie wissi dāro prieš Cezorą prisakimą, sakydami: kitią esanti karalium, butent Jėzu.

8. Bet jie sujuddino žmones, ir miesto wyresnūsus, kurie tai girdėjo.

9. Ir tikrą žinę gawę nū Jazono, ir nū kitių, palėjo jųdu.

10. Bet brolei tū jau išlėjo nafta cze Powilą bey Zylą i Beroą. Kur rūdu tēn iškākusu, iėjo i žydų būilę;

11. Lėsa tie gerėsniai dumą turrėjosi ne kaip anie Tessalonikoj; tie priėmė žodi su gera wala, kas dien tyrinėdami rašte, bau taipo butu.

12. Todėl daug iš jų itikėjo, ir Gryfikū wieslibū moterų ir vyrų ne maž.

13. Bet kaip žydai iš Tessalonikūs istyre, kad ir Beroj Diewo žodis Powilo apsakoms, jie atėjo, ir cze žmones taip jau sujuddino.

14. Bet brolei to jau išsunte Powilą, kad eitu i kiti mārū; bet Zylas ir Timotėjus pasiėjo tēn.

15. Bet kurie Powilą lydėjo, nulėjo. Ji i kiti Atėnū, ir gawę iš kima Zylą ir Timoteusą, kad jųdu wieslause pas jį ateitu, nusilawo.

16. Bet kaip Powilas Atėnūse jų dwešū lauke, suppyko jo dwāse jeme, kad jis regėjo tą miestą baliwonus taip balsey garbinanti.

17. Ir jė tiesa kalbėjo žydams ir Diewo bijantiems būilėje, ir ant turgaus kas dieną tiems, kurie susilawo.

18. Bet keli iš Epikurū, ir Stoikū filosofų waidijos su jūmi, ir kiti tare: ką nor tas Jylė žuwis sakyti? bet kiti: regie, kaip kad norėtu naujus diewus awisakyti, kadangi jie Ewangelią apie Jėzu ir apie prisikėlimą iš numirusių jiems buwo pranėšęs.

19. Bet jie jė ėmę, nuwėde ant wietūs sudo, ir tare: ar galim žinnot, kas tai per naujas pamokslas, kuri tu mokini?

20. Lėsa tu ką naują mūsų ausims apskelbi, todėl norėtūm žinnoti, kas tai esą.

21. Bet Atėnai wissi, ir ateiwjei ir sweczei ant nieko kito ne weizdėjo, kaip tikrą ką naują sakyti ir girdėti.

22. Bet Powilas stowėdams wido jų sudo wietū, tare: jūs wrai iš Atėnū, aš matau jus wissuse dailysuse diawaiczius garbinancius.

23. Lėsa cze pėreidams ir pėriweizdams jū Diewo būlžmas, rādau altorū, ant kurio buwo parasyta: nepažystamam Diewui. Dabar aš jums tą apsakau, kuri jūs ne pažindami garbinat.

24. Diewas, kurisai sutwėre swietą, ir wis, kas tame yra, tas budams dangaus ir žemės Wiešpatis, ne gywėna bažnyczosa ranskomis darytosa;

25. L. VI

25. L. VII

25. Uley žmonū rančomis gāri
binnamas yra, kaip kad to reika
lāutu, kadangi jis dūda gwaist
ir kwāpā wissur.

26. Ir dare, kad iš wieno kraujo
wissū žmonū gimminės gywēna
ant žemės austrittummo, ir rubėjū
stāte, bey pirm pastyre, kaip ilgay,
ir kaip placzey jie gywēnti turrēe.

27. Kad Wiešpaties įstotū,
kau galētu jį czōpti ir rasti; ir
tiesa, jis ne toli yra nū kōjno
wieno tarp musū;

28. Uēs jeme gywēnam. Pruti
tam ir esme; kaip ir neš. Pōtai
prie jūsu sakę esti. mes esme jo
gimminės.

29. Taygi budami Diemo gim
mine, ne turrin dumot', kad die
wyste aūksui, arba sūdābrui, arba
akmenui dailey taisytam, per žmo
gaus sumislijimą pramanytam,
prilygtu.

30. Ir tiesa Diemas nežinnoji
mo czēsō n' atbojo; bet dabar pri
sāko jis wissiemis žmonėms wissūse
kraštūse prisiwerstis.

31. Todėl, kad diena pastyręs
esti, Furroje jissai sūdis apstrittumā
žemės su teisybe, per wieną wyra,
kurri tam pastyręs, ir kiek wies
nam tikėjimą po ašiū statydams,
prikelęs jį iš numirrusū.

32. Kaip jie girdėjo apie prisikė
limą iš numirrusū, Pitti tiesa jū
kēsi; bet Pitti tare; mes apie tai
tawę daugiaus girdėsim.

33. Taip atstōjo Powilas
nūg jū.

34. Bet kelli wyrai laikėsi prie jo
ir itikėjo, tarp kurū buwo Diony
sus, wiens iš rotponū, ir moteriš
kē, wardu Damaris ir Pitti su jeis.

18. Pērštyrimas.

Powils darbai Korinte, ir ant kēlo i
Antioķiā; Apollonē Epeje.

Potam Powilas išėjęs iš Atėnū,
atėjo i Korintā,

2. Ir rādo wieną žydā, wardu
Akwiłā, gimminės iš Ponto, kura
ne seney buwo atėjęs iš žemės Itā
liōs, su sawo moterimi Priscilla,
(todėl, kad Ciezorus Klandius
prisakęs buwo wissiemis žydams,
iš Kymo išeiti.)

3. Prie to atėjo jis, ir kadangi
jis tokiājau remėstā turrėjo, pasli
kko pas jū, ir dirbo; bet jū re
mėstas buwo kaurus austi.

4. Ir jis mokinno guilēs' tie
sabbatā, ir pērkalbėjo taip žydu
kaip Grykus.

5. Bet kaip žylas ir Timotėjus
iš Macedoniōs atėjo, primera
Dwase Powilā ludditi žydams
apie Jėzu, jį esantį Kristu.

6. Bet jiems prieštaraujan
ir bluznijant išdukinno jis sawo
rnbus, tarydams: Kraujas jū
testowant jūsu galwōs; aš to cyp
stas nū šio czēsō zimi pas pagōnu.

7. Ir išėjęs iš czę tėjo i wien
namus, wardu Justus, kura bu
wo Diemo bijas, ir to namai bu
wo arti guilēs.

8. Bet Krispus, wyrāusas guili
tikėjo i Wiešpatį, su wissais se
wo namisķeis. Ir daug Korintie
nū klausydami, pastojo tikcinczeis
ir dāwe prikēstis.

9. Bet Wiešpats tare Powilā
naķce per regėjimą: nesibijōtis
bet kalbēt ir ne tylēt;

10. Uēs aš esmi su tawim, ir
ney wiens ne dris tawę iškāditi;
nēs aš didi žmonū pulkā turn
šimme mieste.

11. Bet jis paslikko tēn wienā
mētā ir šekis mėnesus, mokindams
jū Diemo žodi.

12. Bet kaip Gallionas walda
nu pastojo Akajoj', pasikēle žyda
wienširdzey prieš Powilā, ir at
wēde jį prie sūdo; krašes.

13. Ir

13. Ir tare: šis pērkalba žmo-
nes, Diemui glūziti priēš zošanq.

14. Bet kaip Powilas norėjo
burnq atwertī, tare Gallionas
žydams: jēp tai butu kokiq piktē-
nybe ir neteisybe, mieli žydai, tay
aš jus wertay klausyciau.

15. Bet kadangi tai klausimas
yra apie pamokilq, ir apie žodi,
ir apie zošanq tarp. jūšū, tay da-
bofities jūs pātys, aš ne misliju
tai sādīt.

16. Ir pawāre jūs nū sudo-
krasēs.

17. Tay natwēre wišši Grykai
Sostenq, šuilēs wyrāusajē, ir su-
muše jē prie sudo: krasēs; ir Gal-
lionas to nieko ne atbojo.

18. Bet Powilas dar ilgay tēn
pasilikō; potam atšiwēikīnno su
broleis, ir norėjo i Syriq akrutu
bēgti, ir su jo Priscilla ir Akwilas.
Ir jis apskutto sawo galwq Ken-
kreoj, nēs turrėjo pažadq.

19. Ir atėjo i Epeza, ir ten jū-
s palikō. Bet pats iējes i šuilę,
kalbėjo su žydais.

20. Ket jie praše jē, kad ilgiaus
prie jū pasliktu; ir jis neapstēme;

21. Bet atšiwēikīnno nū jū, ta-
rydams: aš tikray turru ateinanti-
cē šwentę Jeruzalėje šwēsti.
Jey Diems norēs, tay wēl pas
jus sugryšu. Ir atstojo iš Epezo.

22. Ir atėjo i Cēzariq, ir užėjes
paswēikīno surinkimq, ir nuėjo i
Antiofiq.

23. Ir paslikō tēn kokiq wā-
landq, ir iškelāwo apeidams pa-
eilui Galatū kaly ir Prygiq, pastis
prindams wiššus mokitinus.

24. Bet atėjo i Epezq wiens žy-
das, wardu Apollo, gimmes Alek-
sandrioj, wyrs galis žodžūse, ir
macnus rašte.

25. Tas buwo išmokitas kēlq
Wiešpatiēs, ir kalbėjo iš karkstōs
Dwāsēs, ir mokīnno pilnay apie

Wiešpati; žinnodams tikr apie
Jono krikštq.

26. Tas pradėjo drąsey kalbēt
šuilėj. Bet kaip jē girdėjo Ak-
wilas ir Priscilla, ēme jē pas sa-
wę, ir išgulde jam pilnaus Die-
wo kēlq.

27. Bet kaip jis norėjo i Akwila-
kēlauti, rāše brolei, ir graudēno
mokitinus, kad jē priimtu. Ir tēn
iškākēs daug gēlbėjo tū, kurrie
buwo itikfėjē per malonę.

28. Lēša jis pērgalėjo žydus
macney, ir rode atwirray iš rāšto;
kad Jėzus esqs Kristus.

19. Pērkrymas.

Pomilo darbai Epezoje.

Bet nusidawę, kaip Apollo Ro-
rinte buwo, kad Powilas
pētėjes aukštesnes jėmes, atėjo i
Epezq, ir rādēs tēn kallis mo-
kitinus,

2 Tare tiems: bau gamot šwenti-
tq Dwasę, kaip itikfėjot? Jie tare
jamui: mes ney girdēte ne girdēi-
jom, bau šwenta Dwase šanti.

3. Ir jis tare jiems: kienogi
wardan' jūs pakrikštiti este? Jie
tare: i Jono krikštq.

4. Bet Powilas tare: Jonas
krikštijo krikštu prisiwertinimo,
ir sake žmonėms, kad tikfētū i tq;
kurs turrėjo pastup jē ateiti, tat
esti i Jėzu, kad jis esqs Kristus.

5. Jie tai išgirdę krikštudinof
wardan' Pono Jėzaus.

6. Ir kaip Powilas rankas ant
jū uždėjo, atėjo šwenta Dwase
ant jū, ir jie kalbėjo liejuwjeis, ir
prarakāwo.

7. Ir wiššū tū wyrū buwo apie
dwylikq.

8. Bet jis iējes i šuilę sake drą-
sey Diemo žodi per tris mėnesus,
mokīnno ir pērkalbėjo jūs apie
Diemo paralystę.

(M) 2

9. Bet

9. Bet taip keli ušfietino ir ne tikėjo, piktai kalbėdami apie tą kėlą po ašiu surinkimo, atsitūlinę jis nūg jų, ir atšyręs motinūs, kalbėjo kiel dieną kuliėje wieno, wadinamo Tyrannus.

10. Ir tai nusidawę per du metus, taip, kad wissi, kurrie Azioje gywėno, žodi Pono Jėzaus girdėjo, kaip žydai taip ir Grykonai.

11. Ir Dievas ne mažus dārbus ištaisę per rankas Powilo;

12. Taip, ašja ir nūg jo kuno skėpetas ir jostas ant liggonų uždėdavo, ir liggos atstodavo, ir piktos dwasės išeidavo.

13. Bet kėlėsi keli iš žydų apilink besibastancujū, kurrie buwo užadėtojei, minnēt wardą Pono Jėzaus ant tū, kurrie piktas dwasės turrėjo, tarydami: prisakomjums wardan' Jėzaus, kurri Powilas apsafo.

14. Bet buwo jų septyni sūnus wieno žydo, wardu Skewa, wyrauso kunigo, kurrie tai dāre.

15. Bet piktą dwasę atsafydama tare: Jėzu mielay pajystu ir Powilą mielay žinnau: bet jūs kas este?

16. Ir žmogus, kurreme piktą dwasę buwo, kōko ant jų, ir apgalėjo jųs, ir pametė jųs po saimim, taip, ašja nūgi ir surōniti iš tū namū išbėgo.

17. Ir tai išstreiskę wissiemis Epeze gywėnantiems, taip žydams, kaip ir Grykonams; ir bāime apėme jųs wissus, ir wardą Pono Jėzaus jie didey pagārbino.

18. Atėjo ir daug tū, kurrie buwo itikėję, išpažindami ir apsafydami, ką jie buwo padarę.

19. Bet daug tū, kurrie burimmo remėstą buwo wārę sunesę czerknigas, ir sudėginno tas po ašiu wissū, ir parōkawo, kō wertos

butu, ir rādo pinnigū penkis dešimtis tūkstanczū grāšū.

20. Taip macney āugo Diemo žodis, ir wiršu gāwo.

21. Kaip tai buwo ištaisyta, apsiėme Powilas dwasėje per Macedoniją ir Afają kėlauti i Jeruzalę ir tare: aš tēnų buwęs turru potam ir Kymą pamatyti.

22. Ir sunte du iš tū, kurrie jam tarnāwo, i Macedoniją Timotėjus ir Erastą; bet pats kōlią walandą pasiūkko Azioj'.

23. Bet tū cžėsu rādosi ne mažas sujuddims dėl tōs kėlōnės.

24. Nės wieno, wardu Demetrius, aukštalis, kurs dare sīdabrinnes bažnyčas Dianai, ir prieteikere mestninkams ne maž naudōs;

25. Tūs suwadinnō jis, ir kūtus, kurrie tājau remėstą wārę, tarydams: mieli wyrai, jūs žinnot, kaip daug naudōs mes iš to darbo turrim;

26. Ir jūs rēgit bey girdit, kad ne tiktay Epeze, bet ir wissoj' Azioj', šis Powilas daug žmonū atkreipja, pėrkalba, ir sakō: tai ne esą diemai, kurrie rankomis daryti.

27. Bet ne tiktay mums bijotūna, kad šis musū pelnas išnyks, bet ir bažnycza didės deiwės Dianōs i nieką pawirs, ir jōs flowe sugaiš, kurrę taczau wissa Azia ir žēmės apskrittummas diewiškay garbin.

28. Tai girdėdami didey perpykō, kōkė ir tare: dide yra Diana Epėzionū.

29. Ir wissas miestas pilnas pastojo maišto, ir padurmu wissibėgo ant regėjimo wietōs, sugāwo Gajus ir Aristarkus iš Macedonijos, Powilo draugas.

30. Bet kaip Powilas norėjo tarp žmonū eiti, ne lėido jį moztinėi.

31. Ir

31. Ir Fitti wyresnujů Ažioj, Furrie Powilo géri prietelei buwo, sunte pas jt, graudéndami jt, Ead ne eitu ant regėjimo wietôs.

32. Ritti šauke šep, Fitti taip; nésa pulkas buwo sumišęs, ir daug jů ne žinnojo, Eodėl buwo atėję.

33. Bet Fitti iš pulko ištėrė Aleksandra, Furri stumde Žydai; bet Aleksandras mōjo su ranka, norėdams sawę po akis žmonų tėjint.

34. Bet kaip jie suprato, ji ėsan ti Žydą, iškillo wissů balsas padurmu, ir šauke per dvi adynt: dide yra Diana Epėzionų.

35. Bet kaip wyrėusis ant rėštininků žmones buwo nutildęs, tare jis: jūs wyrai iš Epėzo, Fursai žmogus yra, Furs ne žinnotu, Ead miestą Epėzas garbinas didę deiwę Dianą ir dangišką ābrožą?

36. Taygi, Ead tam ney wiens ne gál prietarėti, tay ir jūs turite tylėti ir nieko be sėmoniės ne daryti.

37. Jūs tus žmones atwėdėt, Furrie ney bėjnyčjų wėgis, ney bluznitojei jussů deiwės yra.

38. Bet jey Demetrius ir tie Furrie su jumi yra remėstninėai, turtošę skundą priešę, tam yr' prowa ir sudžos, te apsiiskundž' jie Fitts Fittą.

39. Bet jey jūs po Fitto norit jėstoti, tai bus ištaisyta tiFrame surinkime.

40. Mės bijomies, Ead ne butumbim apstusti dėl maišto šōs dienōs, ir taczau ney jošios priejastiės nera, dėl Furrōs to maišto dėl tėjintis galėtumbim. Ir tai saęs, palėido surinkimą.

20. Pėrskyrimas.

Powilo šelone i Troadą ir Milėtą.

Paipgi tas maištas lowėsi, su wadinno Powilas moėtinas

pas sawę, ir jūs pėrėgnojęs išejo šelaut i Macedonia.

2. Ir pėrėjęs tas šalis, ir iūs daug žodžeis graudinęs atėjo i Grykonų žemę. Ir pasiškė tēn per tris mėnesius.

3. Bet kaip Žydai jo tykojo, kaip norėjo šelauti i Syrią, pasidumojosugryšt per Macedonia.

4. Bet ėjo su jumi iškė Ažios, Sopater iš Beroės; bet iš Tessalonikōs Aristarkus ir Sekundus, ir Gajus iš Derbōs, ir Timotejus; bet iš Ažios Tyfikus ir Tropinus.

5. Šzie pirm nuėję lėukę musů Troadoj'.

6. Bet mes āfrutu ėjom po welykų iš Pilippōs, iškė penktai dieni, ir atėjom pas jūs i Troadą, ir pasiškėm tēn septynes dienas.

7. Bet wieną sabbatą, kaip moėtinei suslėjo, dūną lėukti, šake jiems Powilas Diwo žodį, norėdams antrą dieną iššelauti, ir pailginno žodį iškė pusšau, naktiės.

8. Ir buwo daug žibburų toj' swetlyczoj', Fur buwo susirinkę.

9. Bet sedėjo jaunikėitis, wardu Eutykus lėnge, ir sunkus miegas apėme jt, Powilui bekalbant, ir miego pėrweiktas, nupūle nūg trėczo aukšto, ir buwo negywas pakėltas.

10. Bet Powilas nuėjes pūle ant jo, ir apsišabinęs jo, tare: ne darykit tranšmą, nésa jo dušia te ber' jeme.

11. Tay užėję aukštyn lėukę dūną, ir wėlge, ir kalbėjo daug su jeis, iškė išauštant, ir šittaipo iššelāmo.

12. Bet jie atwėde tą waišką gywą, ir didey buwo palinksminti.

13. Bet mes pirm ėję su āfrutu, lėidomies i Afsoną, norėdami tēn Powilą pas sawę imti; nės taip buwo

buwo liepęs, ir jis norejo pės-
čas eiti.

14. Bet kaip jis susiję su mu-
mis Ašonoje, atėmėm jį pas save,
ir atėjom į Mytileną.

15. Ir iš .ėn yremies, ir iš Pā-
Pom antrą dieną pas Aųą; ir sė-
Panczė dieną pribėgom išfi Sātho,
ir pailikėm Trogyllioj; ir po
tōs dienos atėjom į Milētą.

16. Uėsa Powilas buwo padu-
mojės Epezą prabėgti, kad ne už-
truktu Ažioj; nės stubinnōs ant
sekminnū Jeruzalėje buti, jey ga-
lims daikts.

17. Bet iš Milēto sunte jis į
Epezą, ir wadindino pas save
wyrėsnus surinkimo.

18. Bet jiems pas jį atėjus, tare
jis: jūs zinnot nū pirmōs dienos,
man į Ažią atėjus, kaip wissadōs
prie jūsu buwan,

19. Szluždams Wiespaczui su
wissa pakarnyste, ir su daug āsa-
romis, ir gundimais, kurie man
tikfos nū žydu mangs tyfanczū.

20. Kaip aš nieką ne užtylėjau,
kas naudinga yra, ką jums ne bu-
czau pranėšęs, ir jus mokėjęs
atwirray surinkimē ir styrū na-
mėje.

21. Luddidams taip žydams
kaip ir Grykonams, apie prisikwer-
timą Diewop, ir apie tikėjimą
į mūsų Poną Jėzu.

22. Ir stay, aš Dwafėje suri-
tas eimi į Jeruzalę, nežinnodams,
kas man tēn tiksis;

23. Tikstay, ką šwenta Dwāse
po wissus miestus luddija, taryda-
ma: rykei ir prispaudimmai ma-
ngs laukia tēnay.

24. Bet aš to nieko ne atboju,
neygi mano gywastis man paczam
brangi yra, kad pabaigczau savo
fėlą su dzaugsmu, ir uėdą, kuri
gawan nū Pono Jėzaus, ludditi
ewangeliją apie Diewo malonę.

25. Irgi stay, aš žinnau, kad
jūs mano wėidą daugiaus ne rei-
gėsite, per kurrus pėrėjan, apsa-
tydams Diewo katalystę.

26. Todėl luddiju jums šę die-
nā, manę czystą ēsantū mū wissū
kraujo.

27. Uėsa aš jums nieką ne slėp-
jau, ką ne buczau apsašęs apie
wissą tą Diewo rēdą.

28. Targi dabokities patys sa-
wės, ir wisso pulko ant kurrio jus
šwenta Dwase stāte wystupais,
ganyti Diewo surinkimą, kuri
savo paties kraują nupelnęs.

29. Uėsa tai žinnau, kad po ma-
no atstojimo ateis tarp jūsu
smarkus wilkai, kurie surinkim-
mo necėdis.

30. Ir iš jūsu paczū fėlšis wy-
rai, kurie pėrkreiptą pamoflā sa-
lys, moktinus sawęsp' pritrākti.

31. Todėl buddėkite, atsimindai-
mi to, manę ne palowus tris me-
tus, dieną bey nakti kōžną gaudint
su āšaromis.

32. Ir jau, mieli brolei, aš pa-
dūmi jus Diewui ir jo malonės
žodžiui, kurs macnus yra jus pa-
budawoti, ir dūti tēwīgę tarp
wissū paswenczamuju.

33. Aš jūsu ney wieno ney auki-
so, ney šdābro, ney rubo ne-
norėjau.

34. Uėsa jūs patys zinnot, manę
šioms ranfomis saw bey tiems,
kurie su manim buwo reikmenes
nusiipelnus.

35. Aš jums wis rodžau, kad
taip dirbti pareitis, ir silpnūsus
priimti, ir atsiminti žodžio Pono
Jėzaus, kuri jis sākęs: geraus
yra dūti ne kaip imti.

36. Ir tai pasākęs, klaupėš ir
meldėš su jeis wissais.

37. Bet rados daug werksmo tarp
jū wissū, ir apsikabinę Powile
kaflu, buczawo jį; 38. Tu

38. Tušydamiės didžiausę tū
žodžū dēl. Kad sáfes: jūs daugiaus
jo wēidą ne regēsnt. Ir lydėjo jį
t ašrutą.

21. Pėrsšyrimas.

Pomilo kelone i Jeruzalę. ir tų prieg-
tam atliktę ir ištentę.

Bet kaip nusidame, kad nūg jū
atstoje nušėlame, tiesogey
atėjome i Roą, ir sėkancę dieną t
Rodis, ir iš tēn t Patarą.

2. Ir rādę ašrutą t Penicią bė-
gantį, t tą kōpę tēn nubėgome.

3. Bet kaip Cypru išwydome,
tay ję valikę po kairės, pribėgo-
me t Syrią, ir atėjom t Tyrą:
nės cze ašrutas turrėjo taworą
pagulditi.

4. Ir rādę moštinus, pasilik-
kom tēnų septynes dienas. Tie
kalbėjo Powilui per Dwāsę, kad
ne užėitu t Jeruzalę.

5. Ir nusidame, kaip tas dienas
išbuwome, išstraukę nuėjom. Ir
jie wissī mus lydėjo su moterimis
ir su vaikais, iktī už miestą, ir pa-
silaupę prie krāsto meldėmiesī.

6. Ir atšwėikinę nūg Pits Pitto
kūpōm t ašrutą, bet anie sugry-
žo pas sawūsus.

7. Bet mes jurės kelonę pabaigę
iš Tyro, atėjom t Ptolemaidą, ir
swėikinę brolus, pas jū pasilik-
kom wieną dieną.

8. Antrą dieną išstraukę mes,
kurie su Powilu buwome, atėjom
t Cezarią; ir tēg t namus Pilippo,
Ewangelisto, kursai wiens iš anū
septynū buwo, paslikom pas jį.

9. Tas pats turrėjo ketures du-
teres, tos buwo mergos praradū
janczos.

10. Ir mums tēn daugiaus die-
nū pasilikant, kelāwo wiens prās-
taks iš Judiōs, wardu Agabas,
ir atėjo pas mus.

11. Tas ėmę Powilo jūstą, ir
surisę sawo rančas ir kōjes tare:

tai kalba šwenta Dwāse: tą wyrą,
kurio tą jūstą yra, žydai taip
suriš Jeruzalėje, ir jį padūs t pa-
gonū rančas.

12. Bet tai išgirdę prāgēn jį,
ir mēs, ir tie, kurie toj witoj
gywēno, kad jis ne užėitu t Jer-
uzalę.

13. Bet Powils atsakę: tą dū
rote jūs, werkdami, ir mano širdi
sunkindami? Nėsa aš gātawas esi-
mi, ne tiktay surisďintis, bet ir
mirti Jeruzalėje, dėley wardo Pono
Jėzaus.

14. Bet kaip jis ne pėrkalbamas
buwo, tylėjome, tardami: te musi-
dūd Wlešpatiēs wale.

15. Ir po tū dienū padėję sawo
rukleidžus užėjom t Jeruzalę.

16. Bet atėjo ir su mumis kelti
moštinę iš Cezariōs, ir nuwėde-
mus pas wieną, wardu Mnason,
iš Cypriōs, kursai sēns moštinis
buwo, kad pas tą gaspadą turrės
tumbim.

17. Bet t Jeruzalę mums atėjus,
meilej mus priėme brolei.

18. Bet antrą dieną tėjo Powil-
as su mumis pas Jožubą; ir wissī
wyresnieji tēn suslėjo,

19. Kuris paswėikinęs pasai-
kojo jiems po Pits Pitto, tą Diens
dārgs tarp pagonū per jo urėdą.

20. Bet tai jie girdėdami laup-
sino Wiešpati, jamui sakydami:
brolau, tu rēgi, kaip daug tūks-
tanczū yra žydū, kurie tikti pa-
stojo, ir wissī yra storawotojei nę-
zošaną.

21. Bet jie apie tamę girdėjo,
tamę mokinnanti nūg Meizešaus
atpulti wissūs žydus tarp pagonū
ėfanczus, ir sakanti: kad ne ap-
pjāustitu sawo vaikūs, neygi elgi-
tusi pagal jo ištatiną.

22. Kagi dabar daryt? Berods
dangybe susleis; nėsa jie ištirs,
tamę atėjus.

23. Da

23. Daryfigi tai, ką tam sakome:

24. Turrime czonay feturis wy rus, tie ašsijad²je yra; tūs pas sawę emes czystidifis su jeis, ir užmočė už jū, kad sawo galwas skutu, ir wišš zinnotu, nieko to nešant, ka apie tawę girdėjo, bet kad ir patšai elgiesi laikydams, ošana.

25. Ušs tiffintiams, iš pagonū mes rāšem atsudydami, kad to nieko ne laikytu, kaip kad tiktay sāugotusi nūg to, kas apierawota yra balwonams, ir nūg kraujo, ir nūg nutrošinto ir nūg kėkšystės.

26. Tay Powilas wyrus sawęsp¹ emes, antrą dien czystidinos su jeis, ir i bažnyčią eges pasirode, kaipo laikas apczystijimo dienas, iškė už kiet wieną iš jū apiera apierawota buwo.

27. Bet kaip septynos tos die nos kūne išspilde, žydai iš Azijos išwydę i bažnyčioje, sujudiuno wišsus žmones, i nutwerdami ir šaukdami:

28. Jūs wyrai iš Izrael, gėl bekit; šissai yra tas žmogus, wiš sus žmones po wišsus kampus mošinnas prieš musū žmones, prieš šittą zošana, ir prieš tą wietą. Priegtam ir Grykonus iwe de i bažnyčią, ir tą šwentą wietą nešwentą padare.

29. Ušs jie su jūmi mieste buwo išwydę Tropiną Kpezistą, tą dumojo, buš Powilas i bažnyčią iwėdęs.

30. Ir wišsas miestas sujuddo, ir žmonū buwo subėgimas. Bet jie Powilą sugawę laušan išwilko iš bažnyčios, ir tūjaus wartue užrafinno.

31. Bet kaip jie i užmušti norėjo, apsakoma buwo wyrausam žalnėrū pulkūniniai, wišsa Jė ruzalę sujuddusę.

32. Tassai tūjaus su sawim emes žalnėrus ir žalnėrū wyresnūsus, tarp jū nubėgo; bet anie pamatę žalnėrū wyresniū i žalnėrus, pa lowe Powilą mušti.

33. Bet žalnėrū wyresnifis artyn priėję, i priėme, ir liepe i dviem lencugam surakinti ir klause, kas jis esąs, ir ką jis padaręs.

34. Bet wiens keip, kitz taip šaukė žmonėsa. Bet nieko tiesos ištirti negalėdams dėley tranšmo, liepe i i abaja iwesti.

35. Ir atėjus jam prie užingš niū, žalnėrei i nešti turrejo dū žmonū spaudimino.

36. Ušsa žmonū daugybe sėkė i, šaukdami: šalin su jūmi.

37. Bet Powilas dabar i abaja iwestas, šakė žalnėrū wyresnam jam: ar wale man su tawimi kalbėti? Bet jis tare: ar moči gryš kiskay.

38. Bau tu ne esi ans Eypcio nis, kursai pirm tū dienū maistą padaręs, išwėdei i pūščą feturis tūkstanczus slaptą juddanczus raz baininkus.

39. Bet Powilas tare: aš esmi žydiskas wyras, iš Tarzo, mieš czonis iš garbingo miesto Cilicijos; prašau tawę, pawėlik man žmo nėms kalbėti.

40. Bet jo pawėlitas Powilas sto wėdams ant trėpū pamójo su ranša žmonėms. Bet didey nutillus, kalbėjo jis jiems žydiskay, tardams:

22. Pėrstyrimas.

Powilo atšikalbėjimas.

Jūs wyrai, mieli brolei ir tėwai, klausykit mano atšikalbėjimą iškė jūsi.

2. Bet girdėdami i žydiskay jiems kalbanti, jū daugiaus nutillo. Ir jis tare:

3. Aš esmi žydiskas wyras, gim mes Tarze Cilicijos, ir užaugintas šime

šime mieste prie Gamalielo kŕjŕ, miels brolau, ŕurŕk aukštyn. Ir tikray ŕšmŕštas zŕfane tŕwiškame, ir storawojau uŕ Diemŕ, kaip po ir jŕs wiŕŕi ŕen dien darot.

4. Ir tŕ tŕlŕ pŕrsekinŕjau iŕki ant smerties, riŕdams, ir padŕdams jŕs i kalŕjimŕ, taip wyrus kaip ir moteres.

5. Kaip man ir wyrŕusas wyrŕupas ir wiŕŕas wyrŕŕnujŕ pulkas atluddij'; nŕg kurrŕŕ grŕmatas ŕmŕs pas brolus kŕiawau Damasŕkan, kad tus, kurrŕie tŕn buwo, suriŕtus wŕsŕzau i Jeruzalŕ, kad mŕczijami butu.

6. Bet nusidawe man kŕlŕujant, ir priŕtartinant Damasŕkui apie pietus, kad umay apŕwiete mang dide ŕwiesybe iŕ dangaus.

7. Ir aŕ pŕlau ant ŕŕmŕs, ir iŕgirdau balsŕ man kalbanti: Saulau, Saulau, kam tu mang pŕrsekinŕji?

8. Bet aŕ atsakiau: Wieŕpatie, kas tu esi? Ir jis tare man: aŕ esmi Jŕzus iŕ Nazaret, kurrŕ tu pŕrsekinŕji.

9. Bet tie, kurrŕie buwo su manim', regŕjo tŕ ŕwiesybŕ, ir nusigando; bet to balso, kurrŕai su manim' kalbŕjo, jie ne girdŕjo.

10. Bet aŕ sakiau: Wieŕpatie, kŕgi aŕ darysu? ir Wieŕpats tare man: kŕlŕis, ir eiŕ i Damasŕkŕ, cze taw pasakys apie wis, kas taw pasbirta yra daryti.

11. Bet kaip aŕ jau dŕl ŕaistummo tŕs ŕwiesybŕs ne galŕjau regŕti, ranka wŕstas buwau nŕg tŕ, kurrŕie su manim' buwo, ir atŕjau i Damasŕkŕ.

12. Bet buwo wiens wyras Diemo: bijas pagal zŕfanŕ, Ananias, turtis gŕrŕ luddijimŕ prie wiŕŕŕ ŕydŕ, tŕnay gywŕnancŕŕ;

13. Tas pas mang atŕjs, ir priŕtartinŕs tare man: Saulau,

aŕ ŕurŕjau i jŕ tŕ pacŕŕ adynŕ.

14. Bet jis tare: Diemas musŕ tŕwŕ paŕyre tawŕ, kad pajuntums bei jo wŕlŕ ir regŕtumbei teiŕujŕ, ir girdŕtumbei jo balso iŕ jo burnŕs.

15. Nŕs tu buŕi jo luddininkas iŕki wiŕŕŕ ŕmonŕ, apie tŕ, kŕ resgŕjs ir girdŕjs.

16. Irŕi, kŕ trunki? Kŕlŕis, ir kŕiŕtydiŕis, ir numazgodiŕ sas wo griekus, mŕsdamas wardŕ Wieŕpaties.

17. Bet nusidawe. Kad sugryŕjau i Jeruzalŕ, ir meldŕausi bŕnyczos je, kad mano umas dangun' paimtas buwo, ir regŕjau jŕ.

18. Tay jis sake man: ŕubbiŕis, ir iŕeiŕ greitay iŕ Jeruzalŕs; nŕsa jie tawo luddijimŕ apie mang ne priims.

19. Ir aŕ sakiau: Wieŕpatie jie patys ŕinno, kad aŕ apkalbindawau, ir plaŕdawau tus, kurrŕie itikŕŕjo i tawŕ ŕuilŕsa ŕŕn ir tŕn;

20. Ir kaip kraujas Stepano, tawo luddininko, praliejamas buwo, ir aŕ paŕalŕ stowŕjau, ir pamŕgo man jo smertis, ir paŕawojau rubus tŕ, kurrŕie jŕ judde.

21. Ir jis sake man: nueiŕ, nŕs aŕ tawŕ toli tarp pagonŕ susu.

22. Ir jie klause jo iŕki kam ŕodzui; ir patŕle sawo balsŕ, sakŕdami: ŕalin su toŕiu nŕg ŕŕmŕs; nŕs ne wert', kad tas gywas butu.

23. Bet jiems ŕaukiant, ir sawo rubus pametant, ir dulkes i ŕrŕ mŕtant:

24. Liepe pulkŕuninkas jŕ westi i abazŕ, ir prisake jŕ plakti ir iŕi klauŕnŕti, kad iŕtirtu kŕkiŕs priekŕŕsties dŕl jie taip ant jo ŕauke.

25. Bet kaip jis jŕ dirŕais priekŕriŕo, tare Powilas zalnerŕ wyrŕŕŕ nam, kurrŕ paŕalŕ jo stowŕjo; begu ir

ir wale iums, be prawôs ir sudo
žmogu Xymioną botagais plašti?

26. Tai išgirdęs wyresnista priė-
jęs pulkūninę pasakė jam, tati-
dams: ką daryti nori? Bistai žmo-
gus yra Xymionas.

27. Tay jį priėjęs pulkūninės:
tare jam: sašyk, ar tu esi Xymio-
nas? Bet jie tare: esmi.

28. Ir pulkūninės atsakė: aš
už didelę pinigų daugybę tą mieš-
czonų garbę gawau. Bet Powi-
las tare: ogi aš ir XymišKay
gimjau.

29. Tay tūjaus atstodo nūg jo
tie, kurrie jį turrėjo išklaušinėti.
Ir pulkūninės bijojos, patyręs
jį Xymioni esantį, ir kad jį dawęs
surikti.

30. Antrą dieną jis tikray no-
rėjo patirti, dē: ko jis butu žydū
apstustas, ir atwálnijo jį nū ryšiū,
ir liepe wyrāusius kunigus ir wissą
jų rotą ateiti, ir išwėdęs Powilą,
state jį tarp jų.

23. Pėrsšyrimas.

Powilas Jeruzalkie persklinėts, ir iš
bėdôs išgėlbėtas.

Bet Powilas žurėdams i rotpo-
nus, tare: jūs wyrai, mieli
brolei, aš su wissa gera sąjine
elgiausi po ačiū Diemo, iškėi šei
dienai.

2. Bet wyrāusias wystupas Anas-
nias liepe tus, kurrie aplink jį
stowėio, jam per burną mušti.

3. Tay tare jam Powilas: Dies
was tawę muš, tu pabaltinta siena!
Ar tu sėdi sūdidams mang pagal-
žokaną, ir liepi mang mušti prieš
žokaną?

4. Bet tie, kurrie aplinkuy sto-
wėjo, tare: ar tu wyrāusi wystu-
pą Diemo bārši?

5. Ir Powilas sakė: mieli brolei,
ne žinnojau, jį wyrāusi wystupą
esantį. Nės "parašyta: wyrāusi sa-
wo žmonātu ne kėi". 2 M. 22, 28.

6. Bet žinnodams Powilas wia-
ną dalį esant Sadduceų, ir an-
tra Parizeų, šaukė jis po ačiū
rotponū: jūs wyrai, mieli brolei,
aš esmi Parizeus, ir sunus Pa-
rizeusaus. Aš apstundzams esmi
dėley nusitikėjimo ir prikelimmo
iš numirusū.

7. Ir kaip jis tai kalbėjo, maš-
tas radosi tarp Parizeų ir tarp
Sadduceų, ir pėrsšyre daugybė.

8. Nės Sadduceų sakė, m-
esant prikelimmo iš numirusū,
ney angėlo, ney dwasės; bet Pa-
rizeų abby išpažysta.

9. Bet radosi didis šauksmas.
ir rašte: mokėti iš šuilės Pa-
rizeų, kėlės' ir ginczijos' są-
dami: nieko pikto ne rādom an-
to žmogaus. Ir jey kur dwasė,
arba angėlas su jūmi kalbės tar-
mes su Diemu ne gālim bylinėti.

10. Bet maščiui didyn einant
bijodams pulkūninės, kad jį
Powilą suplėstu, liepe jis žalnėrus
nueiti, ir jį iš jų išplėsti, ir
abažą nuvesti.

11. Bet antrą dieną naktije sto-
wėjo pas jį Wiešpats, ir tar-
buš linksmas, Powile, nės kaip
tu apie mang luddijei Jeruzalėj-
taip reikia taw ir Xyme ludditi.

12. Bet dienai atšradus, susirū-
ko kėli žydai, ir ussikėikiesi no-
wālgit ney gėrt' iš Powilą užmušt.

13. Bet jų buwo daugiaus m-
kaip keturios dėsintis, kurrie ta-
po buwo susitarę.

14. Tie atėję pas wyrāusius ku-
nigus ir wyrėnus, tare: mes dr-
tay ussikėikiem, nieka ne walgis-
iš Powilą užmušę.

15. Togidėl jūs dabar zinne dū-
pulkūninkui ir rotponams, kad
vytoj' pas jus atwestu, buš nori
geraus pėrklaušinet. Bet mes g-
tawo esme jį užmušti pirm ne k-
jam pas jus atoinant.

16. Ir

16. Bet iſgirdēs tā kalba Po-
wilo ſeſſer's ſunas, atējo, ir iējes
t abajā, apſaſe tai Powilui.

17. Bet Powilas pawadinņes
wienā iſ wyreſnujū, tare: nuweſt
tā jāuniſāiti paſ pulſāuninſā; nēs
jis jam tur ſā paſaſyti.

18. Tas jī priēmes, nuwēde jī
paſ pulſāuninſā, ir tare: ſuriſtas
Powilas pawadinņes manē, prāſē
tā jāuniſāiti paſ tawē atweſti,
taſſai turis ſā taw paſaſyt.

19. Tā pulſāuninſas ēmeſ jī
priē tanſōs, ir t ſāli nuējes, jī
klāuſe; ſas tai yra, ſā tu man turri
paſaſyti?

20. Bet jis tare: ſyda i ſuſiſal-
bējo tawē praſyti, ſad rytoj' Po-
wilā po āſiū rotponū dūtumbē-
weſti, buſ geraus norē jī pēr-
klauſinēti.

21. Bet tu ne wieryſ jiemis; nēs
ant jo tyſoja daugiaus ne ſaip
ſeturios deſimtis wyrū, tie uſſi-
ſſiſe ney wālgit' ney gērt', iſſi-
Powilā ſuddē, ir dabar jau yra
gātawi, lāuſdami tawo ſaddējimo.

22. Tā pulſāuninſas palēido
nūg ſawēs tā jāuniſāiti, jam pri-
ſaſydams, ſad ney wienam ſaſytu,
jam tai iſſalbējes.

23. Ir pawadinņes du wyreſ-
nujū, tare: gatāwiſite du ſimtu
zalnērū, ſad trāuktus t Cezariā,
ir ſeptynis deſimtis rāitelū, ir du
ſimtu ſtrēlczū, ant trēcōs adynōs
nāſtiēs.

24. Prigatāwiſite taipojau gāl-
wijus, ſad Powilā uſſodinņe ſwei-
ſā nugabēntumbit iſſi Pēliſſo,
ſēmēs waldono.

25. Ir parāſe gromatā ſittais
ſodzeis:

26. Klaudius Lyzioſus, bran-
giāuſam ſēmēs waldonui Pēliſſui,
dzaugſmā pirma!

27. Szi wyrā ſyda i buwo ſu-
gāwē, ir butu jī ſuddē. Tā aſ-

atējes ſu zalnērēis iſwerſau jī iſ
jū, ir tyrau, jī Xymionā ēſanti.

28. Bet norēdams patirti, ſos
ſiōs prieſaſtiēs dēley ant jo ſtunde,
nuwedzau jī t jū rotā.

29. Tā rāda jī ſāltintā dēley
klāuſmū jū ſoſano, bet ne tur-
rinti ney jokiōs ſmerties ſaltybēs
arba ſuriſimo werrōs.

30. Ir ſaip patyrau, ſellis ſy-
dus jo tyſojanczus, nūg tōs ady-
nōs jī paſ tawē ſunczau, priſaſys
dams taipojau ſtundējams, ſad
po tawo āſiū iſſalbētu, ſā prieſ
jī turrt. Buſ ſweiſs.

31. Zalnērei, ſaip jiemis paſai-
ſyta buwo, ēme Powilā, ir nuwēde
jī naſcze t Antipatridā.

32. Bet antrā dienā jie raitelus
iſido ſu jūmi trāukti, ir ſugryſo
t abajā.

33. Szi atēje t Cezariā, idawe
grōmatā ſēmēs waldonui, ir Po-
wilā jam po āſiū ſtāte.

34. ſēmēs waldonas grōmatā
ſkaitēs, klāuſe jī, iſ ſurrōs ſē-
mēs jis ēſas? Ir pērmāņes jī iſ
Ciliciōs ēſanti, tare:

3. Klauſinēſu tawē, ſad ir tie
pribus, ſurrie tawē apſtundzia.
Ir dāwe jī paſawoti ſudo namūſe
Erodo.

24. Pērſtyrimas.

Powilas prieſ ſēmēs waldonā Pēliſſā,
ſōdā apſuſtas.

Po penſiū dienū nuējo wyrāuſis
ſunigas Ananias, ſu wyrēſ-
neis ir ſu ſalbētoju Tertullu, atējo
paſ ſēmēs waldonā prieſ Powilā.

2. Bet ſaip jis buwo pawadin-
tas, pradējo Tertullus jī apſuſti,
ſaſydams:

3. Kad mes didzame paſājuje gy-
wēname po tawim', ir daug gero
ſittiemis ſmonēms per tawo pries-
weizdā nuſidūst, brangiāuſaſs Pē-
liſſe, tai mes wiſſadōs ir wiſſur ſu
wiſſa dēſawone priimnam.

4. Bet

4. Bet kad tauę ne ilgay truē, pinezau, prašau, kad mus trumpay girdētumbei, pagal tawo lengwybę.

5. Mes rādome tą wyrą iškądingą, ir daranti maištą wišiemis žydams po wištą swietą, ir witrausi to skirto pamokilo Nazarenū.

6. Kuriai taipojou ir bandęs nešwenta daryti bažnyčią, kurri mes ir sugawę, pagal musū žofai ną butumbim noręję atšūditi.

7. Bet užėjęs pulkūninėšas Lyzias, išwerie jį su didę mace iš musū rančū,

8. Liepdams tūs, kurrie ant jo skunde, pas tauę eiti; nūg kurriū patšai gali išflausinėti, norėdams wišlab patirti, kodėl mes ant jo skundzames.

9. Bet pritare tam ir žydai, sašydami, taipo ēsant.

10. Bet Powilas, kaip jam žėmės waldonas pamōjo kalbėti, atšakė: žinnodams tauę daug mėtū ēsanti sudzą kūsę žmonėsa, ne nusigandęs noru teisintis,

11. Mėsa tu gali žinnoti, ne daugiaus kaip dwyliską dienū ēsant, man užėjus į Jeruzalę melstis.

12. Ueygi manę jie rādo bažnyčioje kalbanti su kūmi, arba maištą dāranti žmonėsa, ney kuis lėsa, ney miestūse.

13. Ueygi gāl jie manę pērlūditi, dėl ko ant manęs skundžia.

14. Bet tai tau išpažystu, kad pagal šį kėlą, kurri jie skirtu wadinn', taip tarnāju Diewui sawo tėwū, tikėdams wišamui, kas parašyta yra žofane, ir prarātūse.

15. Turrėdams nusitikkėjimą Diewop', kurrio ir jie pātys lāut, busent kartunta prisikėlimą iš numirrusū, taip teisujū kaip ir neteisujū.

16. Bet tame aš rupinnūs turvėti ne pažeistą sąžinę wišsur, ir po ákiū Diewo ir žmonū.

17. Bet po daug mėtū atėję, parnešau sawo žmonėms suprašytas dovanas ir apieras.

18. Ant to jie manę rādo, bėsu dūdanti apczystitis bažnyčioje be jošio kauksmo ir maišto.

19. Bet tēn buwo kelli žydai iš Azjōs, kurriems reiktū cžę buti, po tawo ákiū, ir manę apštusijey ką turrētu prieš manę.

20. Arba šie patys te šakė, baukōšs neteisybės ant manęs rādę yra, mán stowint po ákiū rotponū,

21. Kaip tikėtay to wienintelo žodžio dėley, kaip tarp jų stowėdams kauksiau, dėl prisikėlimo numirrusū aš šen dien jusū apšundzamas esmi.

22. Bet išgirdęs tai Pēlikšas trušfino jūs, geray žinnodamū apie tą kėlą, sašydams: kad Lyzias, pulkūninėš ateis, tay pašėlāusu apie tą.

23. Bet jis prisakė wyresnamū jam, Powilą palaišyti ir pašaijam dūti, ir ney wienam jo artūmujū uđdrausti, jam pašlužiti, arba pas jį ateiti.

24. Bet po kelių dienū atėję Pēlikšas su sawo pacze Drusilla, kurri buwo žydėlka, ir pawadinęs Powilą, girdėjo jį apie wietą į Kristu.

25. Bet kalbant Powilui apie teisybę, ir apie wiežlibystę, ir apie ateisenti sudą, nusigando Pēlikšas, ir atšakė: eik šam kartui; atspėdams, dūsu tauę atwadinti.

26. Bet priegtam jis tikėjos, Powilą jam pinnigus dūsentį, kad it iškėistu, todėl jį ir tánkėy pawadindings, su jūmi susikalbėjo.

27. Bet pėrėjus dwiem mėtam, Porcius Pestus į Pēlikšo wietą iėjo. Pēlikšas norėdams žydams geradejystę paroviti, išėjęs palikšo Powilą apšaltą.

25. Pėr.

25. Pērkprimas.

Powilas po ašiū Pestu aš Ciežorauš
promā guldo.

Bet Pestus ī žemē atējs, nusi-
trāuke po trijū dienū īs Cezar-
iūs ī Jeruzalē.

2. Tay pasirodēsi po jo ašiū
wyrāusi kunigai, ir wyresni žydu
priēš Powilā, ir graudēno jī,

3. Prašydami malonēs priēš jī,
kad jī dūtu pawadinti ī Jeruzalē;
tyfodami, jī ant kēlo nužawinti.

4. Tay atsāke Pestus: Powilas
juē Cesarioje palaišomas; bet ne
po ilgo aš tēn wēl nušēlāusu.

5. Taygi kurrie jušū (sāke jis)
gāl, tie te nueina drange, ir tā
wyrā te apstundzia, jēy kā nušēl-
tēs yra.

6. Bet pabuwēs pas jūs dau-
giaus ne kair defimtis dienū, nu-
šēlāwo ī Cezariā; ir antrā diena
sēdosi jis ant sudo: krasēs, ir Po-
wilā dāwē atgabēnti.

7. Bet kair jis czon' atējo, ap-
stōjo jī tie žydai, kurrie buwo
atējē īs Jeruzalēs, pramanydami
daug ir sunšiū šundū priēš Po-
wilā, kurri jie ne galējo īsludditi.

8. Kadangi jis atškalbējo: aš
ney priēš žydu zošanā, ney priēš
bašnycziā, ney priēš Ciežoru susi-
griēšijau.

9. Bet Pestus noredams žydams
malonē paroditi, atsākydams Po-
wilui tare: ar tu nori užeiti ī Je-
ruzalē, ir tēnā sawē apie tā nūg
manēs dūtis šūditi?

10. Bet Powils tare: aš po
Ciežorauš prowa stowju, cze rei-
man dūti šūditis, žydams nieko
pišto ne darian, kair ir tu geraus
žinnai.

11. Bet jey kām pištā, ir smer-
tiēs wertā padarian, ne wēngiu
mirti. Bet jey to nieko ne yra,
kurrio dēley jie manē apstundzia,
tay ney wiens manē gal jiems pa-

dūti. Aš guldausi ant Ciežorauš
promōs.

12. Tay Pestus šuskalbējo su-
rotponais, atsākydams: ant Cie-
žorauš promōs guldeisi, pas Cie-
žoru ir nueisi.

13. Bet po kēlū dienū atējo kair
rālus Agrippas bey Bernice ī
Cesariā, Pestu šwēikinti.

14. Ir kair jietēnāy daug dienū
buwo užtrūkē, pāsakojo Pestus
kairāui tā bylā apie Powilā sak-
dams: wiens wyras yra palitias
nūg Pēlikšo apšēltas;

15. Kurrio dēley wyrāusi kuni-
gai ir žydu wyresnieji pasirode po
mano ašiū kair Jeruzalēje bu-
wau, prašydami, kad jam prowa
daryczau;

16. Kurriems atsākiau: ne ēsan-
ti tokt būdā Rymionams, kad jie
koki žmogu īsdūtu nužawinti, pirm-
ne kair apstūstāšis turrētū po sa-
wo ašiū tus, kurrie jī apstunde,
ir butu gāwēs progā, atškalbētis
priēš apšaltinnimā.

17. Bet jiems czon' susiėjus, aš
be jokio trūkimmo antrā diena
prowa laišiau, ir tā wyrā atwesti
liepiau,

18. Priēš kurri tie, kurrie bu-
wo šust' atējē, ney jokios priēšas-
stiēs ne galējo pasakyti to, ko aš
mislijau.

19. Bet jie turrējo kēlis klāusu-
mis priēš jī apie sawo pramanytā
wierā, ir apie koki Jėzu numir-
rūsi, kurri Powilas sāke, gynam-
ēšanti.

20. Bet aš ne pērmanydams tū
klāusimū, tariau, ar jis norētū ī
Jeruzalē kēlāuti, ir tēnā apie tai
šūditi dūtis?

21. Bet kair Powils šauke, kad
ant Ciežorauš promōs palaišvtas
butu, liepiau jī palaišvti, iškikos
ley jī pas Ciežoru nusysczau.

22. Bet

22. Bet Agrippas tare Pestui: ir aš tą žmogų rods girdėčiau; bet jis sake: rytoj' ji girdėsi.

23. Ir antrą dieną, kaip Agrippas bey Bernice atėjo su dide pui: Eyste, ir i sudo; namusėjo su wy: resneiseis žalnėrū, ir su wyresneiseis wyrais miesto, Pestui liepjant Powilą ten atwede.

24. Ir Pestus tare: mielas Farálau Agrippe, ir wissi jás wyrai, Kurrie cze su mumis este! cze rėgite tą, Kurrio dėley mang wissa daugybe Žydū pripūle, taip Jeruzalėje, kaip ir czonay, Kaukdami: ne tinka, ji ilgiaus gywą palikti.

25. Bet aš, pėrmangas ji niešo smertiės wertą ne padarusi, ogi Kad ir jis patšai ant Ciezorans promōs pasiguldęs, pasidumojau ji tēnay nususti.

26. Apie Kurriniešą tikrą turru, ponui rašyti. Todėl dawjau jums ji šėn atgabėnti, bet daugiaus po tawo ašiu, Farálau Agrippe, Kad po laikyto pėrklausinėjimo turrē: ežan tą rašyti.

27. Nėš man dingos ne padoru daištą ēsanti, Palini nususti, ir ney jošiū priežasczū prieš ji parašyti.

26. Pėrkrymas.

Powils nūg Agrippa gauna ludding nėsaltobės.

Bet Agrippas tare Powilui: paswėlita taw už sawę kalbėti. Tay Powilas atšikalbėdams rani tą ištiese.

2 Didey man patinka, miels Farálau Agrippe, Kad šen dien po tawo ašiu atšikalbėti turru, to wisso dėley, Kurrio káltinnams esmi Žydū;

3. Labjaus, Kad tu žinnai wissus budus ir klāusimus Žydū. Todėl tawę meldzu, Kad mangs Kantrey pašlausytumbet.

4. Ir Kas tiesa apie mano elgim: mą, nūg jāunystės; Pōš tas burwōs

tarp šū žmonū Jeruzalėje, žinno wissi Žydai,

5. Kurrie mang pirm to pažinno, Kad norėtu lūoditi. Nėša aš pagalastrausą širtu musū wierōs, Parizeušas burwau.

6. Ir dabar stowju, apšundzamas dėley nusistėjimo ant pažadėjimo, Karsai tikšos' musū tū wams nūg Diemo.

7. Kurrop' tikšias droplis musū gimminės iškalti, Diemui tarnau: damos dieną ir našti strognay. Szitto nusistėjimo dėley, miels Farálau Agrippe, nūg Žydū káltinnamas esmi.

8. Kodėl tai jums rėgis, ēšą ne tikšias dāišts, Kad Diemas nu mirrusus prišėl?

9. Ir aš tiesa pats dumojau sawije, daug turrēsas daryti prieš wardą Išzaus iš Nazaret.

10. Kai po ir tai dariau Jeruzalėje, Kur aš daug šwentujū i kalėjimą irakindawau, wālę gė: wēs nūg wyrausū Kunigū, ir Kad užmušami butu, padėjau jiems promą padaryt.

11. Ir po wissas šuiles jūs tami tiey mūczidams priverczau jūs bluznit, per miera prieš jūs sau: tēdams, pėrsekkinėjau jūs ir ikti swėtimū miestū.

12. Ant to, ir i Damaską kalāu: dams su mace ir pawėlijimo wy: rāusū Kunigū.

13. Dienōs widdurije, miels Farálau, ant kelo regėjau, Kad šwiesybe iš dangaus, šaistėsne u: šaulės šwiesumma, mang ir tūs, Kurrie su manimi kalāwo, ap: šwiete;

14. Bet kaip mes wissi ant žėmės parpūleme, girdėjau balsą man kalbanti ir šakanti žydiškay: Saulau, Saulau, Kodėl mang pėrsekkinėj? sunku taw bus prieš ašting: sparditi.

15. Bet

15. Bet aš sakiau: Viešpatie, kas tu esi? Jis tare: aš esmi Jėzus, Kuris persekinėjį; bet bėk, ir stovis ant savo kojų.

16. Mėsa tam aš tav pasirodžiau, kad tavę paškirciau tarnu ir luddininku to, ką tu regėjai, ir ką tav dar paroditi noru;

17. Ir noru tavę išgelbėti nuo tų žmonių, ir nuo pagonių, tarp kurių aš tavę dabar siunčiu,

18. Atverti jų akis, kad jie prisiverstu nuo tamsybės šviesybės, ir nuo maciės šėtono Diewop' apiturrėti griekų atleidimui, ir tų, kurie su tais, kurie pašwenczami yra per tikėjimą į mane.

19. Todėl, miels Karaliau Agrippa, ne buvau nepaflusnus tam dangiškam aprėikimui;

20. Bet apsakiau pirmjais tiems, kurie yra Damaske ir Jeruzalėje, ir po wissas galis žydų, žėmės, ir pagonams, kad griekus atsprasė Diewop' prisiverstus, ir darytu tikrus dārbus priswertimmo.

21. Dėl to manę žydai bažnyčioje sugawę, kėlė manę užmušti.

22. Bet per Diewo pagalbą laimėjau, ir stovju iš bei dienai, luddidams ir mažam ir didžiam, nieko kitto sakydams per tą, ką prarakai sakę yra, nusidūr' turrėsint, ir Moizėjus:

23. Kristu turrėsint kentėti, ir pirmą busint iš prikelimo iš numirusųjų, ir apskęti šviesybės žmonėms, ir pagonams.

24. Bet jam taip besitėsinant, tare Pestus didzu balsu: Powile, tu dūksti; tavo didis pamokslas tavę dūkin.

25. Bet jis sakė: brangusis mano Pestau, aš ne dūkstu, bet tikrus ir įmintingus žodžius kalbu.

26. Mėsa Karalus geray tai žino, kuriam aš drąsę kalbu; nės aš tikėjau, jam neį joki tų dūiktų

užslėptą n' esantį. Mėsa tai ne kampe nusidawę.

27. Ar tikėjai, Karaliau Agrippa, prarakams? žinai, kad tu tikėjai.

28. Bet Agrippas Powilui tare: ne daugio reik, tu manę pėrkals bėtumbi, kad Kristžonimi pasistoczu.

29. Bet Powils sakė: aš wėliczu po Diewo kėtų, ar daug, ar maž reiktu, kad ne tikėy tu, bet wissi, kurie manę šen diena flauso, tos tie pastotu, koks aš esmi, tik be bittų ryšų.

30. Ir tai jam pasakius, kėlė Karalus, ir žėmės waldonas, ir Bernice, ir kurie su jais sedėjo.

31. Ir į kalbėję, kalbėjo tarp sawęs, tarydami: šissai žmogus nieką padaręs smertiės arba ryšų werto.

32. Bet Agrippas tare Pestui: bittą žmogu galėtumbim paleisti, kad ne būtu ant Ciežoraus promōs paguldęs.

27. Pėrsšyrimas.

Powilo pamojinga ir dūwana mandens kelone.

Bet kaip sudumōta buvo, kad ašrutu bėgtumbim į Italiōs, žėmę, padawę ir Powilą ir kėllis kittus kalinus wprėšnam zals nērā, wardu Juliošum', nuo Ciežoraus pulko.

2. Bet mums įžengiant į ašrutą Adramitišką, kad nubėgtumbim į kėli Aziōs, pašlėdomės nuo krašto, ir buvo su mumis Aristarkus iš Macedoniōs iš Tessalonikōs.

3. Ir antrą dieną pribėgom prie Sidonę. Ir Juliošus meilingay pries Powilą pašelgdams pawėsi jo jam eiti pas savo gerus prietelus, ir sawę kawoti.

4. Ir nuo cze atstūmę nubėgom me pro Cypru, todėl kad wėjus į akis turrėjom.

5. Ir

5. Ir pėrbėgę ant jurū pro Liciją ir Pampylia, atėjome Myran į Lyciją.

6. Ir cze wyrėsnis ašruto rās dės iš Aleksandriōs bėganti į Italia, mus ant to uždėjo.

7. Bet kaip iš lengvo bėgdami į daug dienū vos ne vos prisivārem prie Gnido, (nėsa wėjas mus tolyn ne lėido,) atėjome pro Kreta iškū prikalno Salmoną.

8. Ir vos pro kūt to praėję, atėjome ant wienōs wietōs, wadinnamōs Grajus: Frantas, prie Eurrōs arti buwo miestās Laſea.

9. Bet daug cžeso jau pėrėjus, ir jau baugu ēsant ašrutu juremis Felāuti, todėl, kad ir gawėjimas jau buwo praėjės, graudinno jūs Powilas,

10. Saſydamas jiems: mieli wyrai, aš matau, šitą jurės Felone su pažeidimū ir su dide iškādą ne tiktay taworo bey ašruto, bet ir musū gywasčio busent.

11. Bet wyrėsnis daugiaus wietrį ašrut: ponui bey styrininkui kaip tam, ką Powilas sākė.

12. Ir kaip cze pritinſanczio Frāsto ne buwo pėrziemawoti, daugiausia dalis susitodijo, iš cze atstoti, bau galėtu iškakti į Penicią pėrziemawoti, Eurs yra prieinamas Frantas prie Krētōs, prieš wējā piet: wakarini ir šāur: wakarinni.

13. Bet piet: wėjui pūczent, ir jiems mišlijent, busent kaip padus mojus, pasiškėle jie ir nubėgo arti Krētōs.

14. Bet ne ilgay potam kėlės prieš jū padumojimą umars, wadinnamas šāur: rytwėjis.

15. Ir ašrutui pagautam, ir ne galint į wējā atsigaut, lėidomės ir nešdinnomės.

16. Bet priėjom wieną salą, Klaudą wadinnamą; czonay vos ne vos wāltiēs galėjome prigriebti.

17. Tą sugawę gėlbėjomės, ir parišome tą apaczoje prie ašruto, nėsa bijojomės, kad ant smiltiēs ne užbėgtumbim, ir žemyn nulėidę ryką taipo nešdinnomės.

18. Ir kaip didę wietrą buwom iškentėję, tay antrą dieną jie išmetė taworus.

19. Ir trėczą dieną sawo ranſomis rykus iš ašruto išmetėm.

20. Bet kaip į daug dienū ney šāule ney žwaigždes pasirodė, ir ne maža wietra mums buwo, wišijau tārėmies mirė.

21. Ir kaip ilgay ne buwo wālgę, Powilas widduje tarp jū stowėdams, tare: mieli wyrai, reikėjums šlausyti manęs, ir nesilėistis nūg Krētōs, ir taip išwėngti tą bėdą ir iškādą.

22. Ir dabar graudėnu jus, kad ne nusimintumbit; nėsa ne prapuls iš musū ney wiena dušia bet tiktay ašrutas.

23. Nėsa šę naštis stowėjo prie manęs angėlas Diwo, Eurrō aš esmi, ir Eurrām tarnāuju.

24. Saſydamas: nesibijok, Powile, tu turri po ākiū Ciezorans stowėti; ir štay, Diwas taw wišisus tus padowanajo, Eurrē su tawimi Felāuja.

25. Todėl, mieli wyrai, ne nusiminkite, nės aš tikšiu Diwui, taipo busent, kaip man pasakėyta yra.

26. Bet dar mums reik pribėgti wieną salą.

27. Bet kaip Eeturolišta naštis mums atėjo, ir mes ašrutu bėgomė į Adrią, apie naštiēs widduri, tarės ašrutininkai, Frāstą koki prieiną.

28. Ir jie nulėidę šwinną gelmės išškoma, rado gelmės dwidešimt šešėnū; ir mažumą nūg cze pabėgę, jie wėl tą šwinną išmėtę rado penkioliką šešėnū.

29. Tay

29. Tay bijodamēš, kad ne uš, bēgtu ant ūlingōs wietōs, iſmete nūg paſturgalo aſruto ſeturis inſarūs, ir geide, kad praūſtu.

30. Bet ſaip aſrutinīſai tyſojo iſ aſruto iſbēgti, ir wālti i jures nulēdo, buſ nori inſarus iſ aſruto pirmgalo iſmeſti,

31. Tare Powilas wyreſnamjam, ir zalnērams: jey tie ne paſi liekti aſrute, tay ne gālite gywi iſlikti.

32. Tay zalnērei paſirto lynas nū waltiēs, ir dawe jei nupulti.

33. Ir praſwintant, jās wiſſus Powilas rāgino walgi imti, ſaſy dams: ſi diena ſeturoliſta pra diena, kad lāuķēt ne wālgē, ir nieko ne ragāwē.

34. Todēl paraginu jus, kad paſiwālgitumbit, ſawē gaiwinti. Mēsa ney wienam iſ juſū ney wiens plauķs nūg galwōs ne nuſlīņs.

35. Ir tai paſaķes dūnā ēmes, Diemui dēſawojo po jū wiſſū aſiū, lāuķe ir pradējo walgiti.

36. Tay jie wiſſi linſmōs ſiri diēs paſtojo, ir pātys ēmēs wālgiti.

37. Bet buwo muſū wiſſū duſū aſrute, du ſimtu ſeptynios dēſinta ir ſēſios.

38. Ir ſaip priwālgē buwo, palengwino aſrutā, iſmeſdami ja wus i jures.

39. Bet dienai praūſus, ne paſ jinno jie tōs žēmēs: bet žēmēs ſoſi ſampā iſwydo, turrinti ſrantā, topi jie aſrutā dūmojo priwartyti, jēy gālīma butu.

40. Ir paſēlē inſarus leidōſi jie jurēm, ir atriſo wair: wirwes, ir paſēlē žēglus pawējui, jēſſojo ſraſtop' leiſtiſi.

41. Ir ſaip bēgom i wienā wietā, abbi ſaley jures turrinczē, iſi trenķe aſrutas; ir pirmgalys dru tay iſiſmeiggs apſiſtōjo nepajudinti

nay, bet paſturgalis ſuirro nūg wiſnū macnummo,

42. Bet zalnērei ſuſirodijo, ſālinus nužawinti, kad ne ſas iſi plauķes pabēgtu.

43. Bet ſimtinīſas Powilā iſi laiſyti norēdams, ſudraude anū pramānīmā, ir liepe tus, ſurrie plaukti galējo, pirma i jures iſilēi ſtis, ir ant ſraſto iſeiti.

44. Bet Fitti, ſelli ant lentū, Fitti ant ſtukſiū nūg aſruto. Ir ſittaipo nuſidawe, kad wiſſi ſweiķi ſraſtop' iſſāko.

28. Pērſtyrimas.

Powilo ſebullas ſalloje Melite; atējinas i Rymā, ir atſilabējinas.

Sir iſējē patyrem tā ſallā Melite wadinnamā.

2. Bet tie žmonēles ne maž mums prietelystēs iſrode. Mēs ſufurē ugni, priēme mus wiſſus dēl lytaus, ſurſai ant muſū atējēs bus wo, ir dēl ſalczio.

3. Bet ſaip Powilas daug ſaſū ſugraibstēs, ant ugniēs uſkrowe, atējuſi angis iſ ſarſczo, iſiſāndo ranķōs Powilo.

4. Bet matydamī tie žmonēles ſirmelē tā prie ranķōs jo ſabant, ſaſe tarp ſawēs: tas žmogus tur razbāinīņs buti, ſurram pagies žimmas ne dūda gywam buti, norint iſ jurū iſējo.

5. Bet jis nubloķē tā ſirmelē ugni, ir jam nieko piſto netiķos.

6. Bet jie lāuķē, kad jis ſutintu, arba numirēs ant žēmēs parpultu. Bet ilgay lāuķē, ir rēgējē, jam nieko piſto netinķantis, dywidat mēſi tare, jē diewā ēſanti.

7. Bet toſa ſalīſa turrējo wys rāuſis toje ſaloje, wardu Publius, dwārā, tas mus priēme, ir gas ſpadā mums dawe maloney tris dienas.

17. T. 17

8. Bet

8. Bet nusidawę, kad tėwas Publio druggiu ir Frauligge sūrgams gullėjo. Pas tą nuėję Powilas, Dievą melde, ir ranką ant jo uždėjęs, išgyde jį.

9. Tam nusidawus ir Fitti tōs salōs priėjo, kurrie liggas turrėjo, ir išgyjo.

10. Ir jie mums didę garbę dāre; ir kaip išsitraukēm, išrowe mums, ko dar priwalėme.

11. Bet po trijų mėnesių išbėgom mes su wienu afrutu iš Aleksandriōs, kursai toje salloje žiemą wojęs buwo, ir turrėjo į weliūką dwynus.

12. Ir pribėgę Syrakusą, tris dienas žmonę pasliškome.

13. Ir kaip afrutu aplinkuy bėgome atėjom į Regioną; ir po wienōs dienōs, pakilus pietwėjui atėjom į Puteolus.

14. Čze rādom brolių, kurrie mus praše, kad septynes dienas čze pasliškumbim. Ir šittai po atėjom į Rymą.

15. Ir iš tēn, kaip išgirdo brolei apie mus, išėjo mums priešais iškli Apiporōs ir Tretabernōs, kurrus Powilas išwydęs, Diewui padėkawojo, ir gāwo nuslitikėjimą.

16. Bet kaip atėjom į Rymą, wyresnisis Fālinus padawę wyrausampulkauminui žalnerū. Bet Powilui wale buwo pasliktis, kur jis norėjo, su wienu žalnerumi, kursai jį sėrgėjo.

17. Bet nusidawę po trijų dienų, kad Powilas suwadinno žydū wyresnūsus. Tiems suslėjus, tare jis jiems: jūs wyrai, mieli brolei, aš nieka padaręs prieš mūsų žmones, arba prieš tėwislus budus, ir tačzau sugāutas iš Jeruzalės padūtas esmi į Rymionū rankas;

18. Kurrie, kaip manę buwo pėrklausinėję, norėjo manę palėisti,

todėl, kadangi neį jokia priežastis smertiēs ant manęs ne buwo.

19. Bet žydams tamui priestaraujant, sylijams ant Cezoraus prowōs wislab gūditi turrėjau, ne kaip kad turrėczau sawo žmones apšūsti.

20. Dėl tōs priežasties aš jus meldžau, kad jus regėczau ir kalbinczau. Uēs dėley nusitikkėjimo Izraelio, šiū lencugu esmi suras kintas.

21. Bet jie safe jam: mes neį gromatū ne gāwom iš Judėōs tawęs dėl, neįgi brolis koksai atėję apie tawę ko piktō praneše arba safe.

22. Taczau nūg tawęs norime girdėti, ką tu išmanęs. Uēsa apie tą skirtą pamokslą žinnome, kaip wislūse kampuše jam priestaraujama yra.

23. Ir kaip jie jam wieną dieną pastyre, daug pas jį atėjo į gaspūdą; kurriems jis išgulde ir aplūdijo Paralystę Diewo, sakędami apie Jėzu iš Moizėsiaus žonėno, ir iš prarastū, anšti iš ryto pradėjęs, iškli wakarō.

24. Ir Fitti tikėjo tam, ką jis safe; bet Fitti ne tikėjo.

25. Bet tarp sawęs ne sutikdami, šalinėjo, kaip Powilas wieną žodį pasāke, kad geray šwentu Dwase sākiusi per prarastą Jezaiōsu mūsų tėwams,

26. Tardama: * nueik pas šittus žmones ir sakyk: ausimis tai girdėsite, ir ne išmanysite, ir akimis tai regėsite, ir ne išpažysite;

* Jezai. 6, 9.

27. Uēsa ussikietinno šū žmonė birdis, ir sunkiey gird' ausimis, ir mirkšnūj' sawo akimis, kad kartunta ne matytu akimis ir ne girdētu ausimis, ir birdze ne išmanytu, ir ne priswerstu, kad jūsgėlbėczau.

28. Toi

28. Todēl testow jums šinnoma, pagonams sustā esanti tā Dievo iškānīnā, ir jie tai girdēs.

29. Ir jam taipo bekalbant, nuējo žydai, ir daug turrējo tarp saws pasīklāustis.

30. Bet Powilas pasīklē du metu sawo pašamdytoje gāspādoje, ir priēme wissus, kurrie pas jē atējo;

31. Apsake karalyštē Dievo, ir mošinno apie Pona Jēzu, su wissu dzaugsmu, ne uždraustas.

Gālas darbū arba nusīdāwimū apāstalū.

Gromata šwento Powilo Rymionams.

1. Pērsīryimas.

Teisybe ne ateiti iš prigimtojo žotano ir jo darbū, nēsa wiss pagonai pra gietinintai.

Powilas, Jēzaus Kristaus tarnas, pawadintas apāstalu, išskirtas sašyti Dievo ewangeliq;

2. Kurte jis pirm to pažadējes pra per sawo prārafus, šwenta me rašte,

3. Apie sawo Sunu gimmust iš sēklēs Dowido, pagal kunq,

4. Ir maciningay pasirodusi Die wo Sunumi, pagal Dwāse, kurrē pašwencza, nūg to czēso, kaip jis prisīkēles iš numirustū, butent Jēzus Kristus, musū Wiešpats,

5. Per kurrē mes apturrējom malong ir apāstalū purēdā, tarp wissū pagonū wierōs pašlusnum mā padrūtinti jo wardan;

6. Tarp kurrū ir jūs este pawadinti Jēzaus Kristaus,

7. Wissiems, Ryme ēsantiems, Dievo mylimjāusiems, ir pawadintiems šwentiems: malone t'essie jums ir pašajus nūg Dievo, musū tėwo, ir nū Pono Jēzaus Kristaus.

8. Ant pirmo dėkawoju sawo Diewui per Jēzu Kristu, jūsu wissū dėley, kad apie jūsu wierā per wissā swietā sašoma.

9. Uts Diewas pra mano lūd dininkas (kurrā aš tarnāju sawo dwasēje prie ewangeliōs apie

jo Sunu,) kad aš be palowimmo atmenu jūsu,

10. Wissadōs sawo maldoje mēsi dams, bau wienā kartā gādītus, man pas jus ateiti per Dievo walę.

11. Uts trokštu jus regėti, kad ums nudalyczau Fieš noris dwās siškū dowanū, jus pastiprinti;

12. Tai pra, kad su jums paš linšminamas buczau, per jūsu ir mano tiškėjimā, kurrē tarp saws turrime.

13. Bet aš ne noru jums slēpti, mieli brolei, kad tānkēy kettėjai pas jus ateiti, (bet iškē šoley už trūkintas esmi t d ir tarp jūsu kę gērā ištaisyčau, kaip tarp kittū pagonū.

14. Už šolininkas esmi taip Grykams, kaip Negrykams, taip iškintingiems, kaip ir neiškintingiems.

15. Todēl, Fieš imanqs, meiliju, ir jums Ryme ewangeliq apsašyti.

16. Uts nesigēdzūs ewangeliōs apie Kristu; nēsa ta pra macis Dievo, iškānanti wissus jei itikē Finczus, žydus pirmjāus, ogi taip jau ir Grykus.

17. Kadangi toj iškēščiama pra teisybe po ašiu Dievo tinkant, ateinanti iš tiškėjimo t tiškėjimā. Kaip ir parašyta pra: * teisus sawo tiškėjimu gywas bus.

* Abaf. 2, 4.

(17) 2

18. Uts

18. Mēs Dievo Perštās iſ dan-
gaus iſſireiſķia ant wiſſōs bedie-
wystiēs, ir neteiſybēs žmonū, tieſā
per ſawo neteiſybę uſginnczū;

19. Mēſa ſas žinnoma apie Die-
wā (ēſanti) jiems yra aprēiſķta,
nēs Diēwas jiems tai rēiſķe;

20. Tūmi, kad Dievo nerēgima
butybe, tai yra, jo amžina macis
ir diēwyste, rēgima yra, jey tai
numanai ant darbū, butent ant
ſwiēto ſutwērimo; ſittai po, kad
jie niekaip ne gal atſkalbēti.

21. Kadangi jie pažindami Die-
wā taczau jē ne gārbino ſaipo
Diewā, ney dēkawojo; taygi pa-
ſtojo ſawo dumūse niekingi, ir jū
neiſmānanti ſirdis aptēmo.

22. Tiſķēdamieſi iſmintingi ēſā,
jie durnais paſtojo;

23. Ir pērķreipe garbę neſmer-
tēlno Dievo t abrozā ſmertēlno
žmogaus, ir pauſķczū, ir Petur-
ſojū ir ſlenķanczū gywolū.

24. Todėl ir Diēwas jūs pada-
we t jū ſirdiēs geidulus t neczy-
ſtybę, apderkti ſawo paczū funus
prie ſawęs;

25. Kurrie pērķreipe Dievo tieſā
t mēlā, gārbindami bey ſlužadami
ſutwēriniui daugiaus ſaip ſutwe-
rėjui, ſurs paſlowinnamas te eſſie
ant amžiū. Amen.

26. Todėley ir Diēwas jūs pa-
dawe t gėdiſķus pageidimmus.
Mēs jū moteres pērķreipe prigim-
tā budā t neprigimtā.

27. Tai po jau ir wyrai pamete
prigimtā wartojimą moter's, ir
uſſidėge ſu ſits ſittu ſawo pagei-
dimūse, ir wyras ſu wyru bjau-
rybę dare, ir alqā ſawo ſlajojimo
(ſaipo ir parėjōs,) pātys ant ſa-
węs gāwo.

28. Ir lyg ſaip jie neſtrāpinos,
kad Diewā iſpažintu, taip ir
Diēwas jūs padawe t pērķreiptā
umā, daryti, kad he tinķa.

29. Pilni wiſſōs neteiſybēs, ſek-
ſyſtēs, bložnyſtēs, godo, piſteny-
bēs, pilni neapyſtantōs, razbaj-
ſtēs, waido, wylaſus, piſtummo,
ſkalbētojei,

30. Apſkalbētojei, Dievo niekin-
tojei, nelabi, paſipūte, gyrpelnei,
iſķadingi, gymdytojū neſlauſā,

31. Beproczei, newierni, ſtatus,
neſandoringi ir nemielāſirdingi.

32. Kurrie pažindami Dievo
teiſybę (kad tai darā ſmerties wert-
ēſā), pātys ne tiſķtay tai dāro, bet
ir paſimėgſta tai dāranczeis.

2. Pērķtyrimas.

Žyđai tai po jau nra griekiniškai, ſaipo
pagonai.

Sodėley, aſ žmogau, tu ne gali
tėiſintis, ſas nors ēſas, ſur-
ſai ſūdiји. Mēs ſurreme tu ſittā
ſūdiји, tu patſai apſiſūdiји, kadangi
tā jau darai, ſā tu ſūdiји.

2. Mēs žinnome Dievo ſudā tu
ſrā ēſanti ant toſķtai dāranczū.

3. Bet ar tu dumoji, aſ žmogau,
ſurſai ſūdiји toſķtai dāranczus, ir
tai pats tai po jau darai, Dievo
ſudā iſwėngſęs?

4. Arba ar tu paniekinni bago-
tyſtę jo gerybēs, ſantrummo ir
lengwybēs? Ar ne žinnai Dievo
gerybę tawę ant priſwertimmo
wėdanczę?

5. Bet tu pagal ſawo uſſiſietim-
nuſę ir ne priſwertenczę ſirdi
dauginni ſaw pats Perſtā ant Per-
to, dienōs, ir aprēiſķimo teiſōjo
ſudo Dievo;

6. Kurſai ſožnam dūs pagal jo
darbus;

7. Butent ſlowę ir garbę, ir
nepragaſtanti dāiſtā, tiems, ſur-
rie ſu ſantrummu gėrūse dārbūse
jėſķo amžinōs gywatōs;

8. Bet tiems, kurrie waidijaſ,
ir tieſōs ne ſlauſo, bet ſlauſo ne
teiſybēs, nemalong ir Perſtā,

9. Wargā

9. Wargą ir sielwartą ant wissū žmonū dušū, pikt daranczū, pirmū jāus žydamis bey ir Grykams;

10. Bet garbę ir šlowę ir paką, ju wišiemis gėrą dāranties, pirmū jāus žydamis bey ir Grykams;

11. Nėš Diews ne wėizd ney šofio ney tofio žmogaus.

12. Kurrie be žofano susigriešijo, tie ir be žofano prapuls; ir kurrie prieš žofaną susigriešijo, tie per žofaną bus sūditi;

13. [Kadangi po Diewo ákiū ne tie, kurrie žofano klauso teismus yra, bet kurrie žofaną pildo, teismus bus;

14. Nėš jey pagonai, ne turredami žofaną, taczau iš prigimmimmo, žofano darbus dāro, tie, žofaną ne turredami, saw pātys yra žofanu,

15. Tūmi, kad jie išrodo, žofano darbą parašytą esanti jų širdis; kadangi jų sąžinė jų aplūdināja, priegtam ir mišlys, kurros tarp sawęs apsiskundžia arba tēsinas;]

16. Toje dienoje, kad Diewas paslėpta žmonū, per Jėzų Kristu sūdis, pagal mano ewangelią.

17. Bet dabókis, tu wadinamas esti žydas, ir nusitikki žofanu, ir Diewu girriėsi.

18. Ir žinnai jo walę; ir iš žofano pamokintas budams, mėginai, kas gerāusa daryti butu;

19. Ir pasitikki buti wādas aklus jų, žwaķe tamsybėje esanczū,

20. Baudėjas durnujū, moķitos jis maš išmananczujū, turris pa wėikšlą pažintiės ir tiesos žofane.

21. Taygi tu Pittus moķinni, ir pats sawę ne moķinni. Tu sakai, ne reiki ant wogti, ir tu wagi.

22. Tu sakai, ne reikiant wenczawonę pėrżengti, ir tu pėrżengi wenczawonę. Tu bodiesi balwonū, ir Diewui išplėsi, kas jo yra.

23. Tu girriėsi žofano, ir Diewą gėdini žofano pėrżengimmu.

24. Nėš jusū dėley Diewo waras niekinamas yra tarp pagonū, kaip *parašyta yra. *Jeza. 52, 5.

25. Apipjauštimas tiesa naudingas yra, jey tu žofaną pildai; bet jey tu ne pildai žofaną, tay tam apipjauštimas pastos ne apipjauštimu.

26. Jeygi neapipjauštimas teisybę žofane laiko, bės ne mišliji, kad neapipjauštimas jo bus už apipjauštimą roķutās?

27. Irgi šittai po, kas iš prigimmimmo neapipjauštimas yra, ir žofaną išpildo, tamę sūdis, kursai tu esti po rašto ir apipjauštimu, ir žofaną pėrżengi.

28. Nėš ne tas yra žydas, kursai iš wiršaus žydas yra; neygitas yra apipjauštimas, kursai iš wiršaus kune nusidūst;

29. Bet tas žydas yra, kursai widduje paslėptas esti; ir širdiės apipjauštimas, yra apipjauštimas, kursai dwāsėje, ir ne pagal rašytinę nusidūst; kurrio garbe ne esti iš žmonū, bet iš Diewo.

3. Pėrşkyrimas.

Teisybe ateit iš tikėjimo.

Pagi žydai wiršaus tur? Arba kam dēr apipjauštimas?

2. Tiesa per daug. Ant pirmo, jiems yra pawierita, kę Diewas kalbėjo.

3. Bet kad kelli tamui ne tik, kę tai ken? ar jų newiernybe Diewo wiernybę nieku werstu?

4. Apšaugok Diewe! bet jų daugiaus taipo testow, Diewą teisus esanti, ir wissus žmones melagius, kaip parašyta yra: *jeib teisus būtumbei sawo žodžūse, ir pėrgalės tumbei, sūdijams. *Ps. 51, 6.

5. Bet jey taip, kad musū nei teisybe Diewo teisybę garbin, kę sakys

sakysime? Argi Dievas neteiskus, ant to kersidams? (Ar taipojimas gisbu budu kalbu.)

6. Apsaugok Dieve! Kaip galetu tirtaip Dievas swieta suditi?

7. Utes jey Dievo tiesa per maną melą garbingesne pastoja ant jo blowes, kodėlgi dar ir aš sudijama buczau kaip griečininkas?

8. Ir ne toli daugiaus taipo daryczau, kaip bluznisami esme, ir kaip belli kalba, mus sakant: piktą darykim, kad kas gero is to butu. Kurru prajudbinas yra wissay teius.

9. Kagi dabar mes sakome? ar mes wirsans turtime? Utebu budu. Utes mes pirma isluddijome abiejus ir zydus ir Grykus wissus po grieku esancus.

10. Kaip ir parasyta yra: *czonay ne yra, kursai teius butu, neygi ney wienas. *Ps. 14, 3.

11. Czonayone yra, kursai is mintingas butu; czonay ne yra, kursai Dievo atbotu.

12. Jie wissi atskreipe, is wis saip nederingi pastoja; czonay ne yra geray daranczo, neygi ney wieno.

13. *Ju gerkle yra atwiras grabas, sawo liejuwjeis jie wylu daro, angiu nudai yra po ju lupu. *Ps. 5, 10.

14. Ju burna pilna yra keikimo ir kartummo.

15. Ju kijos greitos yra frauja pralieti.

16. Ant ju keliu tik wiena iskas da bey kirdies plysimas?

17. Ir pakajaus kelo jie je zinno.

18. Utey jokijs Dievo baimes ne yra po ju akis.

19. Bet mes zinnome, kad ka zofanas safo, tai tiems safo kurtie yra po zofanu, jeib wissu buta ne uzkimsta, ir wissas swietas Dievui nukalta butu.

20. Todėl, kad ney wiens funas per zofano darbū po jo akis teius gal buti; nes per zofaną ateit grieķū ispažinnimas.

21. Bet dabar be zofano pridėjimo, teisybe po akis Dievo tinenti, yra aprėiksta, ir isluddita per zofaną ir prarakus.

22. Bet aš sakau apie tokią teisybę po Dievo akis, kurti ateiti per tikėjimą į Jėzų Kristų, wis siems ir ant wissu, kurtie tik.

23. Utes ne yraczonay ney jokio skirtummo; jie wissi yra griečininkai, ir garbės stoka, kurtos siems reiktu turtėti prie Dievo.

24. Ir dowanay teius pastoja is jo malonės, per atpirkimą per Jėzų Kristų nusidawust.

25. Kurti Dievas pastate malonės krase, per tikėjimą jo krawie, jeib jis teisybę, po akis Dievo tinkancę, pasulitu tame, kad jis atleidz grieķą isholey pasilikusi po Dievo kantrummu;

26. Jeib jis teis czėsais pasulitu teisybę, po jo akis tinkancę: jeib jis wiens teius butu, ir teisu padarytu tą, kursai tikis yra į Jėzų Kristų.

27. Kurgi tai gyrus dingsta? wissay prapule. Per koki zofaną? per darbū zofaną? ne taipo, bet per tikėjimo zofaną.

28. Togidėl mes tikimies dabar, žmogu teisu pastojanti be zofano darbū, per tikėjimą.

29. Arba ar Dievas tiktay yra wienū žydū Dievas? ar jis taipot jau ir ne pagonū Dievas? berods ir pagonū Dievas.

30. Kadangi yra wiens wienimtelis Dievas, kursai teisu padaro apipjaušimą is tikėjimo, ir ne apipjaušimą per tikėjimą.

31. Kaip? begu zofaną niekinam per tikėjimą? Apsaugok Dieve! bet zofaną dar pratiname. 4. Pėri

4. Pērtīrimas.

Teisybe tīffējimo per Abraomo pameistā
išguldamā.

Pagi tai sakom apie sawo tēwā
Abraomā, jī rādust pagā
funā.

2. Tay sakom: jēy Abraomās
teisus yra per darbus, tur jis tiesa
garbēs, bet ne po ašīū Diewo.

3. Kagi safo rāstas: * Abrao-
mas itīffējo Diewui, ir tai jam
yra rofāta per teisybę.

* 1 M 15, 6.

4. Bet tam, kursai darbais el-
giāš, alga ne iš malonēs prirofū-
jama, bet iš pēlno.

5. Bet tam, kursai ne elgiāš
darbais, bet tīf' i ta, kursai teisus
padāro bediewjus, tam jo tīffēji-
mas rofūjamas per teisybę.

6. Kurriu budu ir Dowidas sa-
fo, išgānimā tīftay ēsantī to žmo-
gaus, kurrām Diews prirofūja
teisybę, be pridėjimo darbū, tari-
dams:

7. * Išganyti yra, kurriems at-
līstos yra jū neteisybes, ir kurrū
griekai yra uždengti. * Ps. 32, 1.

8. Išganytas yra tas wyras,
kurrām Diews ney jofio grieko ne
prirofūja.

9. Taygi tas išgānimas, ar pū-
lasti apipjāustimui, ar neapipjāu-
stimui? nes juē turrime sakyti:
Abraomui jo tīffējimas prirofū-
tas per teisybę.

10. Kaipogi tas jam yra priro-
fūtas? Ar apipjāustime ar neapi-
pjāustime? Be abbejojimo, api-
pjāustime ne, bet neapipjāustime.

11. Bet jēnflā apipjāustimo ga-
wo jis i pēczwieti teisybēs tīffējimo,
kurrī jis dar turrėjo neapipjāusti-
me. Leib butu tēwas wišū tīffin-
czū neapipjāustime kad ir siems tai
prirofūta butu per teisybę;

12. Ir taipojau pastotu tēwu
a) ipāustimo, ne tīftay tū, kurrie

yra iš apipjāustimo, bet ir tū,
kurrie waifšczoja pēdūse tīffējimo,
būwiso neapipjāustime musū tē-
wo Abraomo.

13. Uēs pažadėjimas, jī swietā
i dalykus gāusent, ne tīffosi Abrao-
mui arba jo waifams per žofanā,
bet per teisybę tīffējimo.

14. Uēs jey iš žofano ēsajie
dalykus yra gāunā, tay tīffėjimas
nieks, ir pažadėjimas nieku pas-
wirto.

15. Uēs žofanas tīft ferštā
dāro. Uēs kur ne yra žofano,
czon' ney pērzengimmo ne yra.

16. Todėl teisybe tur ateiti iš
tīffējimo, kad jī butu iš malonēs,
ir pažadėjimas drutas pasiškū-
wīssai gimminei, ne tai wienai,
kurri po žofanu yra, bet ir tai,
kurri yra tīffējimo Abraomo, mus-
sū wišū tēwa ēsanczio.

17. Kaipojau parašyta yra: * aš
tawę pastaczau tēwu daug pagonū
po ašīū Diewo, kurrām itīffējes
essi, kursai gywus padāro numiri-
tus, ir šaukia tam, kas ne yra,
kad kas butu. * 1 M. 17, 5.

18. Ir tas tīffējes yra ant lus-
kastiēs, kur nieko nebuwo lūpurti,
jeib jis pastotu tēwu daug pagonū,
kaipo ir jam parašyta: * taipojau
tawo waifū waifai. * 1 M. 15, 5.

19. Ir jis ne pasiipo tīffėjime,
neigi weizdėjo ant sawo patiēs
funo, jau apmirruso, kadangi fū-
ne šimta mētū buwo, ney ant žo-
rēs apmirruso žywato.

20. Uēs jis ne abbejojo apie
Diewo pažadėjimą per tīffėjimą,
bet drutas pastojio tīffėjime, ir
Diewui garbę dāwe.

21. Ir wišay tīfray žinnojo,
tā Diewas pažada, tai ir gālis
daryti.

22. Todėley ir jam tai prirofūta
yra per teisybę.

23. Bet

23. Bet tai parašyta ne jo wieno dėley, kad jam yra prirošūta;

24. Bet ir musū dėley, furriems turrės prirošūta buti, jey mes tikime i tą, kursai Poną musū Jėzu prišėle iš numirusū;

25. Kursai musū griešū dėley išdūtas, ir musū teisybės dėley prišėlitas.

5. Pėrsšyrimas.

Apie šellis mašus teisibės tikėjimo.
Suloginnimas Kristaus ir Adomo.

Saygi teišus pastoje per tikėjimą, pašaju turrime su Dievu, per savo Poną Jėzu Kristu.

2. Per furri ir priėjimną turrime tikėjime prie šōs malonės, furroje stowime, ir girramies nuštikėjimu ateisenczōs garbės, furrie Dievas dūšes.

3. Bet ne tiktay to, bet ir girramies warqū, žinnodami, wargą fantrumną dāranti;

4. Bet fantrummas dāro patyrimą; ir pātyrimas dāro lukesti;

5. Bet lukestis ne dūst i gėdą pawiršti: nēs Diewo meile išlieta yra i musū širdi per šwentą Dvasę, mums dūq.

6. Uēs ir Kristus, kad da dar buwome silpni, pagal czėsą, už mus Diewo nėsibijanczus numirre.

7. Wargu dabar kas numiršta už teisut; už geradėją rasti dat kas apsimtu, i smertį eiti.

8. Bet tūmi išreikšia Dievas savo meilę prieš mus, kad Kristus už mus numirre, dar mums griešniems ēsant.

9. Tay' mes jo daugiaus per jį busime išlaidyti nūg keršto, per jo fraują teišus pastoje.

10. Uēs jey mes sudėrinti esme Diewui per jo Sunaus smertį, dar neprietelei budami; toli daugiaus išganyti busim per jo gwyastį, jau dabar sudėrinti.

11. O ne tikst tai, bet ir girramies Dievu, per savo Poną Jėzu Kristu, per furri dabar sudėrimą gamome.

12. Todėley, faipo per wieną žmogu griešas atėjo i swietą, ir smertis per griešą, ir šittai po smertis per wissus žmones pėrsuweržes yra, kadangi jie wissi susu griešijo.

13. Uēs griešas tiesa swiete buwo, iški žofanui; bet fur žofano ne yra, cze griešas ne prirošūjamas.

14. Bet smertis ponowojo nūg Adomo ički Moizešaus, ir ant tū, furrie ne susigriešijo lygu pėrzemgimu, faipo Adomas, kursai yra pawėiššlas to, kursai turrėjo ateiti.

15. Bet ne taipo dėstis su dowana, faip su griešu. Uēs jey dėl wieno griešo daug numirre, tay toli daugiaus Diewo malonė ir dowana tuliems nusidawe, per malonę wienintelo žmogaus, Jėzus Kristus.

16. Ir ta dowana ne yra wiena ant wieno griešo, faipo per to wieno griešininko wieną griešą wissas prapūlims. Uēs sudas radosi iš wieno griešo ant prapūlimo, bet dowana gēlbt i iš daug griešū teisybės.

17. Uēs jey dėley ano wienintelo griešo smertis ponowojo per tą wieną, jū daugiaus tie, furrie gāuna apstumną malonės ir dowanōs ant teisybės, ponawōs gwyastije, per wieną Jėzu Kristu.

18. Kaipogi per wieno griešą prapūlimas ant wissū atėjo, šittai po, ir per wieno teisybę apteisinnimas gwyastiēs ant wissū žmoniū atėjo.

19. Uēs faip per wieno žmogaus nepaflusnumą daug griešininkū pastojo, šittai po ir per wieno paflusnumą pastojo daug teisujū.

20. Bet

20. Bet zošanas po drauge tējo, kad griešas macnēšnis pastotu. Bet kur griešas macnus pastojēs yra, cze taczau malone jo macnēšne pastojē.

21. Jeib kaipo griešas ponawo: jo ant smertiēs, taipo ir ponawotu malone per teisybę ant amžinōs gywatōs, per Jēzu Kristu, musū Wiešpati.

6. Pērsīrymas.

Apie pašventinnimā ir naujā pašlusnumā, is tikkējimo atēinanti.

Sā tagi ant to sašysime, argi grieše pašlīšsime, kad malone jo macnēšne pastotu?

2. Apšaugoē Dieve! Kaipogi grieše gywēnti norētumbim, kuram mes pamirre esme?

(Gromata 6. nedēl. po šv. Traicēs.)

3. **A**r ne žinnote, kad wiši, kuri rie mes i Jēzu Kristu krištititi esme, i jo smerti esme krištititi?

4. Tagi su jūm' esme pašaidoti per krištā i smerti, lygey, kad kaipo Kristus prišēltas yra is numirrusū per tēwo garbę, taipo ir mes is naujo šwentay pašielgtumbim.

5. Bet jey su jūmi tēzēpiti tam pame ant lygaus smerczio, tay ir taipojau prišelime lygus busime,

6. Žinodami sēnaji musū žmogu su jūmi nušryžawotā, kad griešnāšis funas lautū jeib tolaus griešui ne šlūžitumbim.

7. Mēs kas numirres, tas apteišintas yra nūg griešo.

8. Bet jey su Kristumi numirre esme, tay tikkime su jūmi ir gywi bus;

9. Žinnodami, Kristus is numirrusū prišēltā, daugiaus ne mirsenti; smertis ant jo daugiaus ne ponawōs.

10. Mēs kad jis numirres, tay jissai griešui numirres wienam

partui, bet kad gywas yra, tai Diewui gywas yra.

11. Szittaipo ir jās, žinnošit, griešui numirre, ir gywi ēsā Diewui Kristuje Jēzuje, musū Wiešpatije.]

12. Tagi ne dūkite griešui ponawoti sawo smertēlname fune, jam pašlusnus buti jo geidulūse;

13. Mēgyi sawo šanarus padūkit griešui ant neteisybēs ginflū, bet patys pašdūkit Diewui, kaip kuri is numirrusū gywi pastojot, ir sawo šanarus Diewui teisybēs ginflams.

14. Mēs griešas ne galēs ponawoti ant jūšū, kadangi po zošanu n' este, bet po malone.

15. Kaipgi? ar mes griešisime ne po zošanu, bet po malone busdami? Dieve apšaugoē!

16. Ar ne žinnote, kam pašdūsdāt tarnais su pašlusnumu, to tarnai esat, kurio jās klausote; ar griešui ant smertiēs, ar pašlusnumui ant teisybēs.

17. Bet Diewui dėšui, kad jās krešū tarnai buwē este, bet jau pašlusnus pastojot is širdi: pašwēišlui pamošlo, kuram pašdūti este.

18. Bet dabar walni pastojē nūg griešo, tarnais pastojot teisybēs.

(Gromata 7. nedēl. po šwentōs Traicēs.)

19. **A**š žmogišku budu turre apie tai šalbėti, dėl šlūpnybės jūšū funo. Lygey kaip jās sawo šanarus dāwēte tarnawimui neteisybēs, ir is wienōs neteisybēs ant šittōs, taipo ir dabar pašdūkite sawo šanarus tarnawimui teisybēs, kad šwenti pastotu.

20. Mēs kaip griešū tarnai bus wote, tay walni buwote nūg teisybēs.

21. Košdōgi naudōs tū cžēs' turs rėjote? Kurrōs dabar gēdziaties; nēs tujū galas yra smertis.

22. Bet

22. Bet dabar nūg grieķu walnē budami, ir Dievo tarnais pasto-
jē, sawo naudā turrite, kad šwen-
ti pastojote, bet gālas amžinoji
gywata.

23. Lēs smertis pra grieķu alga
bet domana Dievo pra amžinoji
gywata, Krištuje Jezuje, musū
Wiešpatije]

7. Pērstyrimas.

Apie walnē nūg zofano.

Ar ne zinnote, mieli brolei, (nēs
kalbu su zofana žinnanczeis)
zofanā ponawojanti ant žmogaus,
kolei jis gywas?

2. Lēs moterisfe, po wyrū
ēšanti, kolei wyras gywas, pri-
rišta pra prie zofano, bet wyrū
numirrus, ji walna nūg zofano
apie wyrą.

3. Todėl jey ji prie fitto wyro
pra, wyrū gywan ēšanti, wencza-
wonystēs peržengtoji wadinnama.
Bet jey wyras miršta, walna ji
nūg zofano, kad ne wenczawony-
stēs peržengtoji pra, pas fitta
wyrą budama.

4. Taipojau, mano brolei, ir
jūs este zofanui numarinti per
Kristaus kuną, kad fitto butum-
bit, butent to, kursai iš numirrus
sū prikeltas pra, jeib mes Diewui
waisaus neštumbim.

5. Lēs kaip kune buwome, tay
grieķingi geidulei (kurrie per zo-
faną pasikēle) buwomacnus sana-
rūse smerczui waisus nešti.

6. Bet dabar walni esme nūg
zofano, ir jam pamirre, kursai
mus apkaltus laike, taipo, kad
mes jam tarnautumbim naujybėje
dwasēs, ir ne senybėje ragytinēs.

7. Ką taygi tarsime? Ar zofans
pra grieķas? Apšaugok Diewe! bet
grieķą aš ne pažinnau, kaip tišt
per zofaną. Lēs apie pageidimną
nieką ne žinnojau, kad zofans ne
butu sąkęs; ne pageist.

8. Bet grieķas priežastt ēmes
prisakimo, manije prikelē wissoti
pageidimną. Lēs be zofano grie-
ķas buwo numirres.

9. Bet aš pirma elgiausi be zo-
fano; bet prisakimui ateinant, grie-
ķas wēl atgijo.

10. Bet aš numirrau, ir radosi
kad tas prisakimas man ant smen-
tiēs atėjo, kursai taczu man am-
gywastiēs buwo dūtas.

11. Lēs grieķas priežastt ēmes
iš prisakimo, prigawo manę, ir
manę nužawinno per tą patį pri-
sakimą.

12. Zofanas pra tiesa šwentas
ir prisakimas pra šventas, teisus
ir geras.

13. Argi taipo, kas gēr pra
man smerczu pastojō? Apšaugok
Diewe! Bet grieķas, kad pasiro-
ditu, kaip grieķas ēšas, man smen-
ti per tą gerą padare, kad grieķas
pastotu per mierą grieķnas pa-
prisakimą.

14. Lēs žinnome, zofaną dwa-
sištą ēšanti; bet aš esmi funištās
po grieķu pardūtas.

15. Lēs aš ne žinnau ką daras-
nēs aš ne darau, ką noru, bet k-
aš ne kenczu, tai darau.

16. Bet jey aš tai darau ką ne
noru, tay aš pritatu, zofaną gēr-
ēšanti.

17. Taygi aš tai jau daugiaus
ne darau, bet grieķas, kursai ma-
nije figo.

18. Lēs žinnau, manije, tai esti
mano kune, nieko gēro ne figant.
Užorėjimą aš tiesa turru, bet gērą
išpilditi ne randu.

19. Lēs gēro, ko aš noru, to aš
ne darau, bet pikto, ko ne noru,
to darau.

20. Bet jey aš darau ką ne noru,
tai ne aš toštai darau, bet grieķas,
manije ēšasis,

21. Taygi

21. Taygi aš saw zošana randu, fursai noru géro daryti, kad man pīštybē prīlimpa.

22. Uēs pašmēgstu Diemo zošana, pagal widdušt žmogu;

23. Bet matau Pitta zošana sa: wo sanarūse, priēstarāujanti zo: fanui mano ume, ir manē apfā: lanti grieķū zošane, fursai yra mano sanarūse.

24. Uš bēdnas žmogus, kas manē iškēlbēs iš kūno šio smerties?

25. Uš Diemui dēkwoju per Jēzu Kristu musū Wiešpatī. Tay: gi aš tarnāju su umu Diemo zo: fanui, bet su kūnu grieķū zošanui.

8. Pērskrymas.

Apie wainbē nū prajuddimo: Kristjō: nū kņzu ir palinksmojimq.

Taygi dabar ne yra ney jofio prajuddimo tūse, furrie Kristuje Jēzuse yra, furrie ne pagal kūnā elgiast, bet pagal dwasē.

2. Uēs Dwases zošanas, fursai gywus daro Kristuje Jēzuse, manē iškwalnijo nūg grieķū ir smerties zošano.

3. Uēsa kas zošanui ne gālīma buwo, (kadangi per kūnā pašlpmītas buwo) tai dare Diemas, at: susdams sawo Sunu po budu griešnojo kūno, bey grieķo dēley, ir prajudde grieķā kūne;

4. Jeib teisybe zošane parafyta, musije iškildita butu, furrie dabar ne pagal kūnā elgiamies, bet pagal dwasē.

5. Uēs furrie kunisķi yra, tie kunisķay dumoj; bet furrie dwasēķi yra, dwasēķay dumoja.

6. Bet kunisķay dumoti, yra smertis; ir dwasēķay dumoti, yra gywastis ir pašajus.

7. Uēs kunisķay dumoti yra neprietelyste priēš Diemā, kadangi Diemo zošanui ne padūta yra, nēs to ir ne gal.

8. Bet furrie kunisķi yra, ne gal Diemui patikt.

9. Bet jūs ne ēsate kunisķi, bet dwasēķi, jey Pittaip Diemo Dwase jusije gywēna. Bet fursai ne tur Kristaus Dwases, tas jo ne yra.

10. Bet jey Kristus jusije yra, tay kūnas tiesa numirres grieķū dēley, bet dwase yra gywastis tēis sybēs dēley.

11. Jeygi dabar Dwase to, fursai Kristu iš numirrusū priēle, jusije gywēna, tay ir tas pats, fursai Kristu iš numirrusū priēles, jūšū smertēlnus kūnus gywus padarys, todēley, kad jo Dwase jusije gywēna.

(Gromata 8. nebēl. 20 šm. Traicēs.)

12. Taygi mes, mieli brolei, štos lininkais esme, ne kūnui, kad pagal kūnā elgtumbimies.

13. Uēs jey pagal kūnā elgiamies, tay mirti turrēsite; bet jey per dwasē kūno dārbus marinate, tay gywi busite.

14. Uēs furrus Diemo Dwase raginua, tie yra Diemo waiķai.

15. Uēs ne gamote bērnisķā dwasē, kad jums wēl reiktu bijotis; bet gamote waiķisķā Dwase, per furre mes šauķiamē: Abba, mielas Tēwe!

16. Ta pati Dwase dād' luddimā musū dwasei, mus Diemo waiķus ēsanczus.

17. Bet jeygu esme waiķai, tay ir esme dalyķas gāunantiejie, bus tent Diemo dalininķai, ir draugs dalininķai Kristaus, je y tištay su jūmi fenczame, kad ir su jūmi ē garbē iškēlti butumbim.

(Gromata 4. nebēl. 20 šm. Traicēs.)

18. Mēs aš rīķiūs, šio cžšo Pentėjimus newertus ēsanczus garbēs, furri turrēs ant musū apstirēķsti.

19. Uēs

19. Uēs tušijasiš lauķimas sutwērīmo iššilgsta aprēišķīmo Die wo waifū.

20. Kadangi sutwērīmas padū tas yra niekystei ne iš savo walės, bet dėley to, kursai jē padawe ant lufesczio.

21. Uēs ir sutwērīmas walnas pastos nūg tarnāwimo pragaiši tanczo dāikto ant šlownōs walny bēs Diewo waifū.

22. Uēs žinnome, kad wissas sutwērīmas iššilgsta, ir tušijasi dar wissadōs;

23. Bet ne tiktay jis, bet taipor jau ir mes patys, kurrie turrime Dwasēs pirmones, iššilgstame tai pojau pātys waikystēs sawippi, ir lauķiame išgēlbėjimo sawo funo.]

24. Uēs mes tiesa esme išgany ti, taczau lūkestije. Bet lūkestis kursai rēgimas, ne lūkestis yra; nēs kaip kas gal lūketi to, k, jis rēg?

25. Bet jey lufuriam to, ko ne rēgin, tay mes jo lauķiam per Pantrumq.

26. Szittu budu ir Dwasē pa desti musū šlpnybei. Uēs ne žin nome, ko melsti turrime, kaip pareitis, bet pati Dwasē užtar mus gerāusey, neiškalbama is du šaujima is.

27. Bet kurs širdis išjēško, tas žinno, kas Dwasēs duma yra; nēs jis šwentūsus užstow pagal t, kas Diewui pamēgsta.

28. Bet mes žinnome, tiems, kurrie Diewq myl, wissus dāiktus ant gēro ateinant, kurrie pa gal apšlēmiminq yra pawadinti.

29. Uēs kurrus jis pirma iš weizdėjo, tus ir pastyre, kad ly gus butu ābrožiui sawo Sunaus, jeib jis butu pirmgimys daug brolū.

30. Bet kurrus jis pastyre, tus ir pawadinno, bet kurrus jis pa

wadinno, tus ir teišus padāre, bet kurrus teišus padāre, tus ir šlowingus padāre.

31. Kagi apie tai norime sašyti? Jey Diews už mus, kas gal prieš mus buti?

32. Kursai ir sawo patiēs Sunaus ne czēdijo, bet jē už mus wissus padawe, kaip jis mums su jūmi ne wislab dowanotu?

33. Kas nor Diewo išrinktūsus kältinti? Diewas yra czonay, kurs teišus padāro.

34. Kas nor prajudditi? Kristus yra czonay, kursai numiręs, ir jo daugiaus, kursai iš numirrusū prikeltas, kursai yra po dešinēs Diewo, ir užstow mus.

35. Kas mus širs nūg Diewo meilēs? wargai? arba tužba? ar pērseklinėjimas? ar bādas? ar nūs gummas? ar pawojummas? ar kārdas?

36. Kaip parašyta yra: * tamēs dėley esme nužawinnami per wissq dienq; mes esme laikomi per pjāu tinas awis. * Ps. 44, 23.

37. Bet tame wissame mes pēr galime macney, dėley to, kurs mus mylėjo.

38. Uēs aš tikray žinnau, kad ney smertis, ney gywastis, ney an gēlas, ney funigaištyste, ney mas cis, ney ēsas, ney busēs dāikts,

39. Uey auštummas ney gili lummas, ney firs kofs sutwerimas ne gal mus atskirti nūg Diewo meilēs, kurri yra Kristuje Jėzuje, musū Wiešpatije.

9. Pērštyrimas.

Išrinkimas ne ateit iš rēginōs merts bēs, bet iš Diewo malonēs.

Uš sašau tiesq Kristuje, ir ne mellūju, tai man atluddija mai no sažine, šwentoje Dwasėje;

2. Kad aš didę smutnybę ir šlaus dėjimus be palowimmo sawo širs dije turru.

3. Wēs

3. Vėlijau atskirtas buti nūg Kristaus už savo brolius, Furrie mano gentys yra pagal Funą.

4. Kurrie yra iš Izrael Furru yra vaikyste, ir garbe, ir derėjimas, ir žofanas, ir Dievo tarnautimas, ir pažadėjimas;

5. Kurrū ir yra tėvai, iš Furrū Kristus ateit pagal Funą, Fursai yra Dievas ant visso pasaulinystas ant amžinai. Amen.

6. Bet aš tai ne sakau, kad Dievo žodis todėl pasibaigęs. Vėš ne visai Izraelitėnai yra, Furrie iš Izraelo;

7. Vėgi visai, Furrie iš gimminės Abraomo yra, todėl tai pojam vaikai yra, * bet Izaoke tav vaikai bus wadinami.

* I M. 21, 12.

8. Tai esti, ne tie Dievo vaikai yra, Furrie pagal Funą yra vaikai, bet pažadėjimo vaikai per vaikus rošūjami yra.

9. Vėš tas yra pažadėjimo žodis, kad jis sakė: * apie šį časą aš ateisu, ir Jore bus su šunumi.

* I M. 18, 10.

10. Bet ne tik taip su tūmi, bet ir kaip Rebekka iš vieno Izaoke musū tėvo, nėžė pastojė,

11. Pirm ne kaip vaikudū už gimmu būvo, ir ney jo gėro arba piktą padarė, kad apsiėmimas Dievo pastovėtu pagal išrinkimą, jei būvo sakęta.

12. Vė iš darbū pelnimo, bet iš malonės pavadinanczo taip: * didėsnis turrės tarnauti mažėsniam.

* I M. 25, 23.

13. Kaip ir parašyta yra: * Jofubą aš mylėjau, bet Ezavą ne apšenciau.

* Mal. 1, 2.3.

14. Kagi cze sakysim? argi Dievas neteiskus yra? Apsaugok Dieve!

15. Vėš jis Moizešui sakė: * Furram aš malonus esmi, tam esmi

malonus, ir Furrio aš susimilstu, to aš susimilstu. * 2 Moiz. 33, 19.

16. Togidėl nemāczija žmogaus norėjims arba bėgimmas, bet Dievo susimillimas.

17. Vėš rāstas sakė Paraonui: * todėl aš tavę išlaisčiau kad parōdiciau ant tavęs savo macę, jeib mano wardas apšakomas butu, po visos žemes.

* 2 M. 9, 16.

18. Taygi jissai susimilsta, Furrio nor, ir užkietin, Furri jis nor.

19. Tay tu man tari: Kagi jissai mus kaltin? Kas gal jo wālei prieštintis?

20. Ir labay, miels žmogau, kasgi tu esti, su Dievu norėdams bylinėti? Begu sakė darbas savo mistrui: Kam tu manę taip darai?

21. Ar ne wale pōdzui iš molio stukio padaryti wieną ryšą ant garbės, ir antrą ant negarbės?

22. Todėl Dievas, norėdams kerštą paroditi, ir aprėikšti savo maci, su didzu Pantrummu nešoj keršto ryšus, taisytus prajudimui.

23. Jeib žinnoma darytu savo bagotyštę garbės ant mielaširdinystės ryšū, Furrus padaręs ant garbės,

24. Kurrus jis pavadinno, bus tent mus, ne tiktay iš Žydū bet ir iš pagonū;

25. Kaip jis ir per Ozeą sakė: * aš tus wadėsiu savo žmonėmis, Furrie ne būvo mano žmones, ir tą savo mylimą, Furri ne būvo mylima;

* Ož. 2, 23.

26. Ir nusidūšis, toje wietoje, Furroje jiems sakęta būvo: jūs ne este mano žmones, jie gywojo Dievo waisiais wadinami bus.

27. Bet Jezaiošus šaukia už Izrael: Kad skaitlus waisū Izraelo butu kaip žiezdras prie jurū, tay tacyčiau pālaišs išganytas bus.

* Jez. 10, 22.

28. Vėš

28. Ņēs īspildys tā žodi su teisybe ir patrumpis jūgašimmo cžēq: Wiešpats tā patrumpinni mā darvs ant žēmēs.

29. Ir Ēaipo Jēzaiošus pirm pasafēs: * Ēad mums Wiešvats Jēbaot ne butu dāwpa īšlīkti sē flos, tay butumbim pastoje Ēaipo Sodoma, ir lygey Ēaipo Gomorra.

* Jēj. 1, 9.

30. Kāgi davar cžē sašysime? Tai sašysime: pagonai, Ēurrie ne jēškojo teisybēs, teisybę apturrējo; bet aš Ēalbu apie tā teisybę, Ēurri īš tīkšējimo ateiti.

31. Bet Jzrael teisybēs zošano jēškojo, ir teisybēs zošanq ne apturrējo.

32. Kodēl tai? todēl, Ēad jie to ne īš tīkšējimo, bet Ēaip īš zošano darbū jēško. Ņēs jie īšitrenke ī ašment ušigāwimo.

33. Ēaipo parašyta yra: * Ētay, aš padēmi Žione ašment ušigāwimo, ir ūlq pašipiktinnimo; ir Ēas ī jī tīf, tas ne bus gēdoje.

* Jēj. 8, 14. p. 28, 16.

10. Pērštyrimas.

Pažindīmas īgrīnlīmo ne randamas jōtane, bet ewangelioje.

Mieli brolei, mano širdiēs wēlī jīmas yra, ogi ir Diewq prasau uš Jzrael, Ēad īšganyš butu.

2. Ņēs aš jīems dūmi tā luddimq, Ēad jie dīdey rūpinas uš Diewq, bet be īšmintiēs.

3. Ņēs jie ne pažindami teisybę po ašm Diewo tīnkanczē, ir jēš ēōdami sawo paczū teisybę īšēlīti, šittai po teisybei po Diewo ašm tīnkanczei ne padūti yra.

4. Ņēs Kristus yra zošano gālas, Ēas ī jī tīf, tas teišus.

5. Bet Moizešus rāšo tiesa apie teisybę īš zošano ateinanczē: * Ēursai žmogus tai dāro, tas bus gywas tame. * 3. M. 18, 5.

6. Bet teisybe īš tīkšējimo tai po: * ne tātē sawo širdije: Ēas ūžengs aušētyr ī dangū? (tai nieko ēit' niera, Ēaip Kristu žemyn gabēnti.) * 5 M. 20 12.

7. Arba Ēas nužengs ī gillumq? (tai nieko ēit' niera, Ēaip Kristu īš numirrusū gabēnti.)

8. Bet Ēq jī sašo? * žodis yra taw arti, butent tawo burnoje, bey tawo širdije. Tai yra tas žodis apie tīkšējimq, musū sašomas. * 5 Moiz. 30, 14.

9. Ņēs jey sawo burna īšpažysti Jēzu, jī Wiešpati ēsanti, ir sawo širdije tīkē, Ēad Diewas jī īš numirrusū priēlēš, tay bus īšganytas.

10. Ņēs jey Ēas īš širdiēs tīf, tas teišus pastoja, ir jey Ēas su burna īšpažysta, tas īšganytas pastoja.

11. Ņēs raštas sašo: * Ēas ī jī tīf, ne bus gēdoje. * Jēj. 28, 16.

12. Ņē yra czonay ne jōtio širtummo tarp žyda ir Gryšā; nēs jis yra wiššū wiens Wiešpats, bas gots ant wiššū, Ēurrie jō meldžast.

13. Ņēs Ēas Wiešpatiēs wardq mēšis, bus īšganytas.

14. Bet Ēaipo jie mēšis, ī Ēurri ne tīf? ir Ēaip jie tīkēs, apie Ēurri jie nieko ne girdējo? ir Ēaipo jie girdēs, be sašytojo Diewo žodzio?

15. Ir Ēaipo jie sašys Diewo žodi, jey ne sunčami yra? Ēaipo ir parašyta yra: * Ēaip gražos yra šojos tū, Ēurrie pašaju apsašo, īšganimō žodi atnēša? * Jēj. 52, 7.

16. Bet jie ne wišš ewangelids klauso. Ņēs Jēzaiošus sašo: * Wiešpatie, Ēas tīf musū sašimui? * Jēj. 53, 1.

17. Taygi tīkšējimas ateiti īš sašimo Diewo žodzio, sašims per Diewo žodi.

18. Bet

18. Bet sakau: ar jie to ne girdėjo? Tiesa juok per wissas žemes: * išėjo jų balsas, ir per wissą swietą jų žodis. * Ps. 19, 5.

19. Bet aš sakau: ar Izrael to ne pažinno? Pirmasis Moizėsus sakė: * aš jus juddisu, per tuos kurie ne mano žmones yra, ir ant gimminės protingos iškėrisu jus.

* 5 M. 32, 21.

20. Bet Jėzaiošus dar sakyti dėsa: * aš atėstas esmi tū, kurie mane ne išėjo, ir pasirodžiau tiems, kurie manęs ne klausė.

* Jėz. 65, 11.

21. Bet Izraeliui jis kalbėjo: wissą dieną aš sawo rankas ištiesiau prieš žmones, kurie nesisakėdavo ir prieštarauja.

II. Pėrlėyrimas.

Išrinkimas yra ne pėrlėyrimas.

Kaip aš dabar sakau: argi Dievas sawo žmones prastame? Apšauko Dieve! nės ir aš esmi Izraelitėnas iš Abraomo vaikū, iš gimminės Benjamin.

2. Dievas ne prastame sawo žmones, kuris pirma priėmė dešę. Arba, ar ne žinote, ką rašė apie Elišę sakė, kaip jis eiti į Dievo akis prieš Izraeli, tarydams:

3. * Wiešpatie, jie tavo praradus nužavinno, ir tavo altorius išlėse; ir aš wiens išlikau, ir jie tykoj' mano dušos. * 1 Karal. 19, 18.

4. Bet ką sakė jam diewiškasis atšakimas? Aš saw pasilikdinau septynis tūkstančius vyrus, kurie sawo kėlius ne palenkė Baalui.

5. Kaip ir dabar žime esėse dešimtis su šimtais liksušeis pagal malonės išrinkimą.

6. Bet jei iš malonės yra, tai ne yra iš darbų nupelnimo, kitaip malone ne būtų malone. Bet jei iš darbų nupelnimo, tai malone nieks; kitaip nupelnimas ne būtų nupelnimas.

7. Kaipogi dabar? Ko Izrael išėjo, to ne gauna. Bet išrinktieji tai gauna: šiti yra užfietinti.

8. Kaip parašyta yra: * Dievas jiems darė inirtusę dvasę, akis, kad ne regėtų, ir ausis kad ne girdėtų, ir šiti šei dienai.

* Jėz. 6, 12.

9. Ir Dawidas sakė: * te paswiršta jų skalas į jėbangą, ir į spąstą bey į papiktinimą, ir jiems į atlyginimą. * Ps. 69, 23.

10. Apjėpink jų akis, kad ne matytų, ir palenk jų nugarą wissadoms.

11. Tą sakau dabar; argi todėl jie išitrenkė, kad pulu? Apšauko Dieve! bet iš jų pūlimo pagėnimas išgėnimas radosi, kad dides rūs pintus anieks prilgti.

12. Nės jei jų pūlimas swieto bagotyste yra, ir jų išlėda pagonų bagotyste. Kaip jo daugiaus, kad jų šlaitus pilnas pastotų?

13. Su jumis pagonais aš kalbu; nės pagonų apaštalu budams, sawo urėdą girsu;

14. Bau tus, kurie mano kėnas yra, jiems prilgti rėginczu, ir kėlis jų išganyczu.

15. Nės jei jų patremimmas yra swieto sudėrinimmas, kas tai šit' būtų, kaip gywasti nūg nusmirusū imti?

16. Jei imaisima šwentas, tai wissa tėsla šwenta; ir jei šaknis šwenta, tai ir šakos yra šwentos.

17. Ogi norint ir kėlios šakos sulaužitos yra; ir tu, laukinnis alywos mēdis buwęs, tarp jų ičės pūtas essi, ir dāli gawai šakniēs ir brazdo alywos medzo;

18. Tą nės girtis prieš šakos. Bet jei prieš jas girraisi, tai žinok, kad ne tu šakniēs nēsi, bet kad šaknis tamę nēka.

19. Tą sakai; šakos palūžo, kad aš ičėpitas buczau.

20. Ge

20. Geray pašalbētā; jie sulāu-
žiti yra dėl savo netikėjimo, bet
tu stovi per tikėjimą. Ne pasidū-
džūkis, bet bijoškis.

21. Jey Dievas tikrųjų patū
ne czėdijo, kad rasi ir tawęs ne
czėditu.

22. Todėl regėj malonę ir narsą
Dievo; narsą ant tū, kurrie pūle
yra, bet malonę ant sawęs, jeygu
pasiliški malonėje; Pittaipo ir tu
pakirstas busi.

23. Ir anie, jey ne pasiliekt nei
tikėjime bus iczėpiti. Dievas juš
gál juš wėl iczėpiti.

24. Uės jey tu iš alywōs; mē-
dzio, kursai laušinnis buwo iškirs-
stas, ir prieš czepijimo budą i gėrą
alywōs mēdi iczėpitas essi, kaip
jo daugiaus tikrieji bus iczėpiti i
sawo tikrąjį alywōs; mēdi?

25. Uenoru jums užtylėti, mieli
brolei, šitą paslėptinę, kad ne pa-
sididžūtumbit; apjėkimas iš daliės
tikšos Izraelui, iš pagonų pilny-
bei iėjus.

26. Ir šitai po wissas Izrael
išganytas butu, kaip parašyta
yra: *ateis iš Ziono, kursai išga-
nytu, ir nukreiptu bediewystę nūg
Jožubo. *Jez. 59, 20.

27. Ir tas yra mano derėjims
su jeis, kad aš atimsu jų griekus.

28. Pagal ewangelią aš juš lai-
kau per neprietelus, jušū dėley;
bet pagal iškinkimą aš juš mylu,
tėwū dėley..

29. Uės Dievas sawo dōwanū,
ir pawadinimo ne gál gailėtisi.

30. Uės lygey kaip ir juš šitą
kartą ne tikėjote i Dievą, bet da-
bar mielafirdingystę gawote per
anū netikėjimą:

31. Šitai po ir anie dabar ne
norėjo tikėti i mielafirdingystę
jums paroditą, jeib ir jie mieša-
firdingystę apturrėtu.

32. Uės Dievas wissus sura-
šino po netikėjimu, jeib wissū
susimiltus.

(Gromata nebėloje šw. Traicės.)

33. **U**š Fofia gillybe bagotystės,
abiejey kaip ismintiės taip
ir pažinnimo Dievo! Kaip wissay
neišmānami yra jo sudai, ir ne
pėrtirami yra jo kėlai!

34. Uės kas pažinno Wiešpa-
tiės dumą? arba kas jo rōdinini
kas buwo?

35. Arba kas jam kę pirma dā-
we, kad jam wėl butu atadūta?

36. Uės nū jo, ir per jį, ir jeme
yra wissi dāiktai. Jam garbe ant
amžiu. Amen.]

12. Pėrstyrimas.

Pamokslai triskjonisko pasielgimmo.

(Gromata 1. nebėl. po Ismintingū
šwent.)

Uš graudinnu jus, mieli brolei,
per Dievo mielafirdingystę,
kad sawo kunus padūtumbit ant
apierōs gywōs, šwentōs ir Die-
wui pamėgstanczōs, kurri testow
jusū ismintinga Dievo šlužma.

2. Ir nesilyginkite šam swietui,
bet atšinaujinkite per atnaujinnū-
mą sawo umo, kad ismėgintum-
bit, kurri yra geroji, pamėgstanti,
ir tikroji wale Dievo.

3. Uės aš sakau per malonę,
man dūtą, košnam tarp jusū, kad
ney wiens daugiaus apie sawę ne
laišytu, tikš kaip pareitis laišyti;
bet apie sawę miernay laišytu, koš-
nas kaip Dievas jam išdalijo
wierōs mierą.

4. Uės lygey kaip mės wiename
kune daug sanarū turrim, bet wissi
sanarei ne wieneropą reikalą tur:

5. Šitai po ir mes daug esme
wiens kuns Kristuje, bet tarp sa-
węs šis šitto yra sanaru;

6. Turrėdami tuleropas dowa-
nas, pagal malonę mums dūtą.]

(Gromata

(Gromata 2. nedėl. po Įsmintingujū
švent.)

7. Jey kas tur prarašystę, tai
wieraĩ te prilýgsta. Jey kas
tur urėdą, tas te pilnawoj' urėdą.
Jey kas mořinna, tas te pilna-
woj' pamorřla.

8. Jey kas graudinna, tas te
pilnawoj' graudinnima. Jey kas
dūda, te dūda prastybėje. Jey kas
waldo, tam te rūp'. Jey kas mie-
laširdingystę dāro, tas tai te dāro
su linřsmýbe.

9. Mėile te ne stow flastojanti.
Ne řęřite piřto, prie gėro priř-
laiřyt.

10. Brolisřka mėile te stow tarp
jusū řirdinga. Rits řittą garbėj'
laiřimu pranorřite.

11. Ne tingėřite, řą daryti tur-
rėdami. Dwasėje buřite řarřti.
Dabofities cřėso.

12. Linřsmi buřit nusřtiřřėjime;
Ranrus wargūse. Ne palāudami
miřřities.

13. Szelpřite řwentūsus jū rei-
řalūse. Rods gadřpada dūřit.

14. Řegnořite jus pėřřėřinejen-
czus; řegnořit ir ne řėřit.

15. Linřsmiřities su linřsmi-
řeis, ir werřit su werřenczeiřeis.

16. Buřit tarp sawęs wienōs
dumōs. Ne jėřřokite aukřtū dai-
tū, bet pařřėminřities su pařřė-
minanczeiřeis.]

(Gromata 3. nedėl. po Įsmintingujū
švent.)

17. Mesilaiřytities patis per iř-
mintingus, ne atadūřite
ney wienam piřtą uř piřtą. Rū-
pinřities apie patogumną pried
Pořną.

18. Jey gālima yra, řieř pri-
mánote, su wiřřais įmonėmis pa-
řaju turrėřit.

19. Ne pařigieřřite pātis, ma-
no mielausi, bet wietōs dūřite
řerřui; nės * yra parāřyta: mano

yra pagieřimmas, ař atlygiřu, řařo
Wieřpats, * 5 M. 32, 35.

20. Taygi jey alřsta tawo nei-
prietelus, wālgidiř ji; jey trořřta,
pagirdiř ji: tai darydams řarijas
řurinkři ant jo galwōs.

21. Te ne pėrgal tawę piřtybe,
bet piřtybę pėrgalėř su gerybe.]

13. Pėřřtyrimas.

Raip pried wrausybę, artimą, ir sawę
pati elgtiř reikia.

Pořnas te eřřie padūtas wraus-
sybei, waldžą ant jo turrinczei.
Uřs nieta ney jořiōs wrausybės,
řaip tiřt nūg Diemo; bet řur wys-
rausybeyra, ta yra Diemo iřtatyta.

2. Dėl to kas pried wrausybę
řtėngiasi tas pried Diemo iřtatimą
řtėngiasi; bet řurrie priedřřtėngia,
tie patys řaw řūdą sulāufs,

3. Uřs wyresnieji ne yra bijotis
ni geriems darbams, bet piřtiems.
Bet jey ne nori wrausybės bijos-
tis, geray daryř, tay jōs pagirs
tas buři.

4. Uřs ji yra Diemo tarnaitė, taw
ant gėro. Bet jey piřtay darai, bis
jořis, nės ji ne nopręřnay řārdą nės
řą; Diemo tarnaitė yra, pagieřans
ti ir řorawojanti piřtą dāranti.

5. Togidėl iř reikalo buřite pa-
dūti, ne tiřtay řorawonės dėley,
bet ir řařinės dėley.

6. Dėl to ir mėžlawą turrit moř-
řėt: nės Diemo tarnai yra tam
řtatyti, řad jus apgintu.

7. Togidėl Pořnam dūřite, řą
řaltiēste; mėžlawą, řurram mėžlas-
wa pūlas; muitą, řurram multas
pūlas; bāimę, řurram bāime pū-
las, garbę, řurram garbę pūlas.

(Gromata 4. nedėl. po Įsmintingujū
švent.)

8. Jey wienam řit' nieřo ne řellėř-
řite, řaip tiřt řits řittą my-
řet: nės řurs řittą-myl, tas jořang
yra iřpildęs.

17. T. O

9. Uřs

9. Nēš pas yra sašyta: ne pērs jengf wenczawonē; ne užmušf; ne wogf; ne luddif neteisans luddi mo; ne uššigeišt; ir jey firs prisā fimas daugiaus yra, tas išsilaišo fime žodijs: mylēš sawo artimā, kaip pats saws.

10. Mēile artimui nieko pikto ne daro. Taygi mēile yra žošanō išpildimas.

(Gromata 1. nedēl. dienoje Admento.)

11. **S**ir tai mes žinnodami butent czēsā kad adyna cze yra, iš miego kēltis, (kadangi dabar mūsų išganimas artēsnis, ne kaip kad da tikfinczeis pastojom.

12. Laftis praėjo, bet diena prištartino. Todėl pamētę tamspbės dārbus, apsidarykimies šwiesybės ginflais.

13. Patogiej elgkimies, kaip dienoj, ne apštryjimūse ir girta wimūse, ne kamārcsa ir newiežlis bystėje, ne susibarimme ir pawy dėjime.

14. Bet apšwiltę Ponu Jėzumi Kristumi, kunā kawokit, taczau taip, kad ne išdyktu.]

14. Pērštyrimas.

Kaino prieš maz, tikinti elgtis reikia.

Silpną wieroje priimkite, ir sa žinū ne painokite.

2. Nešursai wierija, kad jam walē, wissofius walgius wālgit: bet šursai šlpnas yra, žolę wālgo.

3. Šursai wālgo, tas te ne panies fin tā, šursai ne wālgo, ir šursai ne wālgo, tas te ne sūdijs tā, šursai wālgo; nēs Diemas j priēme.

4. Kas tu esi, kad swētima tarinā sūdiji? Jis sawo wiešpaczui stow arba pūla; bet gal attiestas buti, Diemas j wēl gal attiesti.

5. Kitis šyru daro tarp dienōs ir dienōs, wienā už antrā brangēsne laišydams; bet firs wissas dienas lygias laišo. Rožnas fā mislija, tikray te žinno.

6. Šurs dabōjas dienā, tas Wiešpaczui tai dāro, ir šursai tū nēs dabojas, tas taipojau Wiešpaczui tai dāro. Kas wālgo, tas wālgo Wiešpaczui: Nēs jis Diemui dėkawoja. Kas ne wālgo, tas Wiešpaczui ne wālgo; ir dėkawoj Diemui.

7. Nēs ney wiens mūsų saw paczam yra gywas, ir ney wiens saw paczam miršta.

8. Gywi budami, gywi esme Wiešpaczui; mirdami, mirštame Wiešpaczui. Todėl ar gywi, ar mirę, tay Wiešpatiēs esme.

9. Nēs tam ir Kristus numirre, ir priškēle, ir wēl gywas pastojō, kad ant gywujū ir numirrusū Wiešpatimi butu.

10. Bet tu, kodėl sawo broli sūdiji? arba tu firs, kodėl nieku wertis sawo broli? mes wissi prie Kristaus sudo: krasēs busime patatomi.

11. Nēs yra parašyta: Kaip tikray aš gywas esmi, sašo Wiešpats, man wissi Fielei turrēs pasilenktis, ir wissi liežuwjei turrēs Diemā išpažinti. *Jez. 45. 23.

12. Taipogi Rožnas už sawę Diemui dūs rofundā.

13. Todėl daugiaus firs Pittā ne sūdikime, bet tai jo daugiaus sūdikite, kad ney wiens sawo broli ne dūtu nusitrenkimo arba papik tinnimo.

14. Aš žinnau ir tikrā žinnę turru Wiešpatije Jezujs, kad ney wiens daikts ne czystas yra per sawę; tikray tam, šursai rofūja per neczystā, tam paczam yra nei czystas.

15. Bet jey tawo brolis tawo walgio dėley apšmutnijast, tay tu jau ne elgieisi pagal mēilę. Mielasis, ne pagadinē tā sawo walgiau, šurrio dėley Kristus numirres yra.

16. Todėl

16. Todēl dabotit, kad jūsu šatbas ne butu bluznījams.

17. Mēs Dievo paralyšte ne yra walgims bey gērims, bet teisybe, ir rakajus, ir dzangsmas šwento, je Dwaseje.

18. Kursai tame Kristui šlutijs, tas Diewui patinka, ir žmonims pra wertas.

19. Todēl mēs to jēšēfime, kas ant pašajaus dēra, ir kas ant pašgērinnimo tarp šits šitto dēra.

20. Mielasīs, ne ardiš walgio dēley Dievo dārba. Wīllab tiesa pra cyssta; bet ne gēr tam, kursai su pažeidimmu sawo sažinēs walgo.

21. Geraus taw, ne wālgit ney jošēds miesēds, ir ne gērti ney jošēds wyno, arba to iš kurrio tawo brolis pašjeidza, arba pašpiština, arba paššilpninna.

22. Jey turri tikkējima, taw turri rēk tā pas sawē po Diewo ašiu. Išganytas yra tas, kursai pats sawo sažinē ne sunšin' tamē, šā jis priimma.

23. Bet kursai apie tā abbejoja, ir taczau walgo, tas pražudditas yra; nēs tai ne eit iš tikkējimo. Bet kas ne iš tikkējimo eiti, tai griešas.

15. Pērštyrimas.

Todēl šloni tikkėjime su šantrummu šestini, ir šaipo šrišcionišlas elgimmas gaunamas.

Bet mes, kurrie druti esme, turrim' šilpnujū šilpnībēs nešoti, ir ne pātns sawimi pašmēgti.

2. Bet šožnas tarp musū taipo te elgiast, kad sawam artimui paštiktu ant gēro, ant pašgērinnimo.

3. Mēs ir Kristus ne pašmēgo sawim'. Bet šaipo parašyta yra: *gēdinnimas tawē gēdinnanczū ušpūle ant mangs. *Ps. 69, 10.

(Šromata 2. nedēl. Admento.)

4. **B**et kas pirma parašyta yra: tai mums pamotšlui parašyta,

šyta, kad per šantrumma ir pašlinšminojima rāšto lušēsti turrētumbim.

5. Bet Diewas šantrummo ir pašlinšminojimo, te dūda jums, kad butumbit wienēds dūnēds tarp sawēs, pagal Jēzu Kristu.

6. Kad wienširdzey, su wiena burna gārbintumbit Diewa ir Tēwa musū Wiešpatišs Jēzaus Kristaus.

7. Todēl priimšities šits šittā, lygey šaip jus Kristus priēme ant Diewo laupšēs.

8. Bet aš šakau, Jēzu Kristu buwusi tarnā appjāustimo, dēl Diewo tiesēds, kad patwirtintu pašžadējimus, tēwams dūtus;

9. O kad pagonai Diewa gārbintu mielaširdingystēs dēley; šais po parašyta yra: *todēl aš tawē gārbisu tarp pagonū, ir tawam wardui giedosu. *Ps. 18, 50.

10. Ir wēl jis šako: *linšminis šities, jūs pagonai, su jo žmones mis. *Ps. 67, 5.

11. Ir wēl: *gārbškite Wiešpatti wišši pagonai, ir šlowinškite jš wišši žmones. *Ps. 117, 1.

12. Ir wēl Jēzaiošus šako: *bus šaknis Jēšēs, ir kurs šēšis pos nawoti ant pagonū, ant to pagonai nusiškēs. *Jez. 11, 10.

13. Bet lušēstiēs Diewas te pildo jus wiššofia linšmybe ir paššajumi tikkējime, kad pilnā lušēsti turrētumbit per macē šwentēds Dwastēs.]

14. Bet aš tiktay tikkēiu apie jus, mieli brolei, kad jūs pātns este gerybēs pilni, paššiditi wiššofiu pašinnimu, kad gālite šits šittā grāudinti.

15. Bet aš taczau paššdrasīngs, jums šā rakšyti norēšau, mieli brosei, jums priminti, dēley malonēs Diewo man dūtōs.

(O) 2

16. Kad

16. Kad Kristaus tarnas bucāu tarp pagonū apierawoti Diewo ewangeliā, jeib pagonai apiera pas tōtu Diewui itinfanti, pašwēsta per šwēntā Dwasē.

17. Todēley gallu girtisi Jēzuje Kristuje, Diewui tarnāujas.

18. Nēs ne drysczau ēā kalbēti, jey Kristus tai ne per manē darytu, priwersti pagonus ant pašlusi nummo, per žodi ir dārbus,

19. Per mācē žēnflū ir stebuflū ir macē Dwasēs Diewo, taip, aš ja nūg Jeruzalēs ir aplinfuy iškē Jūvrikōs, wissab Kristaus ewangeliā papildzan.

20. Ir labjans rūpinaus apsašyti ewangeliā, kur Kristaus war das nežinnomas buwo, jeib ne ant šwētimo grunto budawoczau;

21. Bet kaip parašyta yra: *Kurriems apie jį ne sašyta yra, tie tai regēs; ir kurrie ne girdēs yra, tie tai išmanys. *Jez. 52, 15.

22. Tai ir priejastis, kur tōs dēley aš tinfey užtruškintas esmi pas jus ateiti.

23. Bet dabar daugiaus wietōs ne turrēdam's šosa žēmēsa, išsi ilgstu taczan pas jus ateiti, jau nūg dang mētū.

24. Kad felāusu i Ispaniā, už eisū pas jus. Nēs tikliūs tēn pērs felāudams jus regēs, ir nū jusū iškē tēnay palydejimā gausēs, taipo taczan, kad pirma su jumis mājumā pašilinksminczan.

25. Bet jau i Jeruzalē felāuju tarnāuti šwēntiems.

26. Nēs tie iš Macedoniōs bey iš Afājaus iš gēro wissotini su dējo dōwanas pawargusšems šwēntiems Jeruzalėje.

27. Ir tai iš gēro dāre, ir yra jū šolininkai. Nēs jey pagōnai jū dwāšiflū dōwanū dalliwais pastojo, wert' yra, kad ir jie jiems funiškūse lobjūse pašlūžitu.

28. Togidēl tai ištaišēs, ir jiems šittā nāudā užspeczwētijēs, per jus i Ispaniā noru felāuti.

29. Bet aš žinnau, kad pas jus ateisu, su pilna žegnōne Kristaus ewangeliōs ateisēs.

30. Bet aš graudinnu jus, mieli brolei, per musū Poā Jēzu Kristu, ir per Dwasēs mēilē, kad man padētumbit' drauge farāuti maldomis už manē Diewop'.

31. Jeib išgēlbētas bucāu nūg netiškinczujū Judēoje, ir kad mano tarnawimas, kurri darau Jeruzalėj', šwēntiems patiškū,

32. Jeib su dzaugsmu pas jus ateiczau per Diewo wālē, ir su jumis atsigaiwinczan.

33. Bet Diewas pašājans t'essie su jumis wissais! Amen.

16. Pērskyrimas.

Paprašimas už Poebę, galāusas šwēntianimas, graudinnimas ir dēlawojimas.

Bet aš jums paliecamoju musū šēseri Poebę, kurri tarnāuja surinkimui Kenkrēoje;

2. Kad je priimtumbit Wiefpatije, kaip šwēntiems pareitis, ir gēlbētumbit je kožname weikale, kurreme ji jusū priwālo; nēs ir ji daugiems pagēlbējo, ir man paczam.

3. Swēiškinkite Priskā ir Afwilā, mano pagālbinku du Kristuje Jēzuje.

4. [Kurūdū už mano gywastis sawo šaškā dāwe; kurriem dwiem ne tiktay aš dēlawoju, bet ir wissi surinkimai tarp pagonū.]

5. Taipojau ir swēiškinkite surinkimā jū namūse. Swēiškinkite Epenētā, mano mielāust, kurs yra pirmonu tarp tū iš Afājōs Kristuje.

6. Swēiškinkite Marijā, kurri daug procēs ir darbū su mumis turrėjusi.

7. Swēi

7. Swēifinkite Andronikā ir'ir saldzeis šodzeis ir šwelnomis Juniošu, mano gentis, ir mano. Šalbomis jie išwadzoja nekaltas draug Fālinu, Furrūdu pagirtu yra širdis. apāštalu, ir pirm mango buwē Kristuje.

8. Swēifinkite Ampliošu, ma no mylimā Wiešpatije.

9. Swēifinkite Urboną, musū pagālbiniškā Kristujē, ir Stafy, nā, mano mielajā.

10. Swēifinkite Apelli, išmē gintā Kristuje. Swēifinkite tus, Furrie yra iš Aristobulo šeimynōs.

11. Swēifinkite ir Erodionā mano genti. Swēifinkite tus, Furrie yra iš Marcissaus šeimynōs, Wiešpatije.

12. Swēifinkite Tripēnē ir Triposā, Furri dwi Wiešpatije dirbusi. Swēifinkite Persidā, mano mielajā, Furri Wiešpatije daug dirbusi.

14. Swēifinkite Ruppā, išrinktaji Wiešpatije, ir jo motinā, Furri ir mano motina yra.

14. Swēifinkite Asin Frytu bey Plegontē, Ermonā Patrobanā, Ermenā, ir brolus su jeis ēsanczus.

15. Swēifinkite Pilologā bey Julijā, Nerēju, bey jo sēseri, ir Olympā, ir wissus šwentūsus pas jūs.

15. Swēifinkite Fit's Pittā tarp saws šwentu pabuczawimu. Swēifin' jus Kristaus surinkimai.

17. Bet aš graudinuu jus, mieli brolei, kad dabotumbit ant tū, Furrie suardimus dāro ir papiktinnimus, prieš tą pamokslā, Furri išmokat', ir nūg ju atsitraukite.

18. Nės tokie Ponui Jėzui Kristui ne šlužija, bet sawo pilwai;

19. Nės jū pašlusnummas wissiemis išsirėikė. Todėley dzaugiūs jumis. Bet aš noru, kad butumbit išmintingi ant gėro, o' lėti ant pikto.

20. Bet Dievas patājaus, te pamin' šėtonā po jusū šojū umay. Malone Jėzaus Kristaus te essie su jumis!

21. Swēifin' jus Timotėjus, mas no draugas, ir Lucius, ir Tazonas, ir Sosipateris, mano gentys.

21. Aš Tercius jus swēifinu, Fursai šė gromatā rašiau Wiešpatije.

24. Swēifin' jus Gajus, mano ir wisso surinkimo gaspadorus. Swēifin' jus Erastus, miesto stārbiniškis bey Kwartus brolis.

24. Malone Pono musū Jėzaus Kristaus, te essie su jumis wissais. Amen.

25. Bet tam, Fursai jus gāl pastiprinti pagal mano ewangelijā ir šakimā apie Jėzu Kristu, per Furri apveikšta yra pašlėptine, Furri iš swieto pradzōs užtylėta buwo.

26. Bet dabar aprėikšta ir apšakęta yra per prarakū raštus, iš šakimo amžinojo Diewo, wierds pašlusnummā itaisyti tarp wissū pagoni;

27. Tam paczam Diewui, Fursai wiens išmintingas esti, te essie garbe per Jėzu Kristu ant amžiū. Amen.

(Gusta Xymionams iš Korintōs per Poebę, Furri tarnawo surinkimui Kentrėjoje.)

Pirma gromata swento Powila Korintionams.

1. Pērstyrimas.

Graudinimas ar sanderōs ir pašar.
numms.

Powilas, pawadintas apāš-
talas Jēzaus Kristaus, per
Diewo waļ, ir broļis
Sostenes,

2. Surinkimui Diewo Korinte,
pašwēstiem Kristuje Jēzuse, pa-
wadintiems šwentiems, su wissais-
tais, kurrie mēdzas wardo musū
Pono Jēzaus Kristaus, wissosa jū
ir musū wietosa;

3. Malone te essie su jumis, ir
pašajus nūg Diewo musū Līwo,
ir nū Pono Jēzaus Kristaus.

(Gromata 18. nedēlo. po šm. Traicēs.)

4. **A**š dēkwoju sawo Diewui
wissadōs dēl jūšū, uż malo-
nē Diewo, kurri jums dūta yra
Kristuje Jēzuse;

5. Kad este per jū wissuse daly-
fūse bagotais dartyti, wissame pa-
mošle, ir wissame pašinnime.

6. Kaipgi ir sāfimas Diewo so-
dzio apie Kristu jūšje patwirtini-
tas yra,

7. Taip, Kad jūs ney jokiōs do-
wanōs ne stofojat', bet tikt lāukiat
aprēištimo musū Pono Jēzaus
Kristaus,

8. Kuršai ir jūs pašippris i-
gālo, jeib butumbit nebārtini die-
noje musū Pono Jēzaus Kristaus.

9. **L**ēs Diewas yra wiernas,
per kurt jās pawadinti esse, i-
draugyste jo Sunaus Jēzaus Kri-
staus, musū Wīšpaties.]

10. Bet aš graudinnu jūs, mieli
broļei, per warda musū Pono Je-
zaus Kristaus, Kad wissi wienšis
dzes pašbētumbit, ir te n'essie tarp
jūšū pērstyrimai, bet laipsties

brutay prie šis šitto, wienoje
dūmoje, ir wienoje mišļje.

11. **L**ēs man prānēsta yra, mieli
broļei, nūg Kloēs šeimynōs, apie
jūs, waidā tarp jūšū ēsanti.

12. Bet aš apie tai sakau, Kad
tarp jūšū wiens saķo: aš esmi Po-
wilo; antras: aš esmi Apollo; trīs-
čas: aš esmi Kēpaso; Petwirtas:
aš esmi Kristaus.

13. Kaipgi? argi Kristus pērs-
dallytas? Argi Powilas uż jūs nus
kryžawotas? Argu jūs warden'
Powilo este Frištiti?

14. **A**š dēkwoju Diewui, Kad
iš jūšū ney wienā ne Frištijau,
šaip tikt Krispu ir Šaju;

15. Kad ne šas šakytu, mang
Frištijusi mano warden'.

16. Bet aš ir Frištijau Šepoi
no namīštus; potam ne šinnau,
ar šellis šittus Frištijau.

17. **L**ēs Kristus mang ne šunte
Frištiti, bet ewangeliā aršakyti;
ne šmīntingais šodzeis, Kad ne
kryžus Kristaus nieku pawirstu.

18. **L**ēs šodis apie kryžu pravūs
lantiems yra pašfeste, bet mums,
kurrie šgānōmi, yra macis Diewo.

19. **L**ēs parakyta yra: "aš i-
nīnu šmīnti šmīntingujū, ir
protā protingujū atmeššu.

* Jer. 29, 14.

20. **K**ame šmīntingieji? Kame
rašte mošiti? Kame šwieto i-
mīntingieji? Ar ne Diewas šmīnti
šio šwieto i pašfyste pērwerte?

21. **L**ēs šadangi šwietas per šai-
wo šmīnti Diewā jo šmīntije ne
pažinno, geray pašfēto Diewui,
per pašā šozont šgānyti tūs,
kurrie šai tē.

22. **L**ēs

22. Unes žydai žėnklū prašo, ir Grykai išmintiės jėškō;

23. Bet mes apsašom' Kristu nušryžawotaj, žydams papiktinimā, ir Grykams paikystę.

24. Bet pawadintiems, taip žydams, kaip ir Grykams, apsašom Kristu, Diemo maci, ir Diemo išminti.

25. Unes diewiškā paikyste išmintingėsnė už žmones; ir diewiškā silpnėbe drutėsnė yra už žmones.

26. Dabokities, mieli brolei, sawo pawadinnimo: ne daug išmintingujū pagal kunā, ne daug macnujū, ne daug didžōs gimminės esanczū pawadinti;

27. Bet kas paika yra po ašiu swieto, tai Diemas išrinkō, kad išmintingus apgėdintu, ir kas silpna po ašiu swieto, tai Diemas išrinkō, kad apgėdintu, kas stipri yra;

28. Ir kas ne didžōs gimminės po ašiu swieto, ir kas papeikta, Diemas išrinkō ir kas nieku yra, jeib i niekū pawirštu, kurs dingosi kas įsas.

29. Kad po jo ašiu ney jo's kurnas nesigirtu.

30. Jē kurrio ir jūs ateinat' Kristuje Jėzuje, kursai mums Diemo darytas yra i išminti ir teisybę, ir pašwentinnimā ir atpirkimā;

31. Jeib, kaip prašyta yra: * kas girras tesigirrie iš Wiešpaties.

* Jer. 9, 23. 24.

2. Pėrslyrimas.

Prastas budas ewangeliā apsahti.

Jr aš, mieli brolei, kaip pas jus atėjau, ne atėjau su puišiais žodžiais, arba su aukšta išmincze, jums apsahtyti diewiškā Pozont.

2. Unes ne taraušl kę žinnas tarp jūšū, kaip tikray Jėzu Kristu, ir tū nušryžawotā.

3. Ir aš buwau pas jus su silpnėbe, su kaimė, ir su didžu drebėjimu.

4. Ir mano žodis bey mano Ponzonis ne buwō šwelnūse žodžūse žmogiškos išmintiės, bet išrōdiu me dwāsēs ir gallybēs.

5. Kad jūšū tikėjimas butu ne žmonū išmintije, bet Diemo gallybėje.

6. Bet apie kę mes kalbame, tai taczau esti išmintis prie tobū; ney išmintis šio swieto ney wyresnujū swieto, kurrie sugaišta;

7. Bet mes kalbame apie išminti Diemo, slapczey paslėptā, kurrg Diemo paštyre pirm swieto, ant musū šlowēs.

8. Kurrg ney wiens wyresnujū šio swieto ne išpažinngs; nēs kad ję butu išpažinngę, tay šlowēs Wiešpati ne butu nušryžawoję.

9. Bet, kaip prašyta yra: * kę ney wiena ašis ne regėjo, ir ney wiena ausis ne girdėjo, ir ney i jošio žmogaus širdi ne žėjo, tai Diemas pagatawijęs tiems, kurrie ji myl.

* Jer. 64, 4.

10. Bet mums tai aprėikše Diemas per sawo Dwasę. Unes Dwase išjėškō wissus dāiktus, ir gillybes Diemystēs.

11. Unes kurs žmogus žinno, kas žmoguje yra, kaip tikray dwase žmogaus, jeme esanti? Taipojau ney wiens ne žinno, kas Dieme yra, kaip tikrai Dwase Diemo.

12. Bet mes ne gawome dwasę swieto, bet Dwasę iš Diemo, kad galim' žinnoti, kas mums Diemo dūta yra;

13. Koštai mes ir kalbame, ne žodžiais, kurrus žmogiška išmintis gal mošiti, bet žodžiais, kurrus šwenta Dwase mošin', ir sūdijam dwasiskus dāiktus dwasiskay.

14. Bet

14. Bet žmogus iš savo prigimtinio nieko n'įsmano, kas dvasiės Dievo yra; patys yra jamui, ir ne gal tai pėrmanyt, nės tur dvasiškai sudijama buti.

15. Bet dvasiškai viską sudijama, ir ne vieno ne sudijama.

16. Uėis kas Viešpaties dūmą pažinno? arba kas jį pamokis? Bet mės turim Kristaus dūmą.

3. Pėrskyrimas.

Mokitojai yra tarnai, laukiniai ir budavoniniai. Viešpats ir grūtas išgaunimo yra Kristus.

Ar aš, mieli brolei, ne galėjau su jumis kalbėti, kaip su dvasiškai, bet kaip su žuniškai, lyg su jaunais vaikais Kristuje.

2. Girdžiau jus pienu, ir ne daviau walgų; nės dar ne galėjot, ir dabar ne galit,

3. Kadangi jūs dar žuniškai este. Uėis kadangi kerštas, ir barnis ir nesandora tarp jūsų yra, argi ne žuniškai este, ir elgiaties pagal žmogišką būdą?

4. Uėis jė vienas sakė: aš esmi Povilas; bet antras: aš esmi Apololis; Argi ne žuniškai este?

5. Targi kas Povilas? Kas Apololis yra? tarnu jūdū per Eursai būdu tikėtį pastojot, ir toktai, kaip po Viešpato Eurnam davęs.

6. Aš sodinau, Apololis aplaistė, bet Dievas davė tarpo.

7. Targi ne tas, Eursai sodinna, ne tas, Eursai aplaista, Eo yra; bet Dievas, dūdašs tarpą.

8. Bet Eursai sodinna, ir Eursai aplaisto, wiens kaip Eirs yra. Bet Eiekwiens savo algą gaus pagal savo darbą.

9. Uėis mes esame Dievo sándarbininkai; jūs Dievo dirwa este, ir Dievo budavone.

10. Aš iš Dievo malonės, Eursai man dūta yra, dėjau grūną, kaip išmintingus budavonininkus;

Eits budavoja ant to. Bet Eojnas tesidaboja, kaip ant to budavoja.

11. Kitą tiesą grūną ne vienas ne gal dėti, be to, Eurs dēts yra, Eursai yra Jėzus Kristus.

12. Bet jė kas ant to grūto budavoja aukšą, sđabrą, brangių ákmenius, mēdį, Eieną, jai wēnas,

13. Targi Eiekwieno dārbas bus aprėikštas; ana diena tai išrēdis. Uėis per ugnį bus aprėikštas, ir Eokšai Eojno dārbas bus, pėrmėgis ugnis.

14. Jė Eieno dārbas išliks, Eursai ant to budavoja, targa gaus.

15. Bet jė Eieno dārbas sudegs, targa ant to išfāda gaus; bet jis patšai bus išganytas, taczau taipo nēj per ugnį.

16. Ar ne žinnote, jūs Dievo bažnyčią išanczus, ir Dvasę Dievo jūsių gywēnancę?

17. Jė kas bažnyčią Dievo pagadin', tą Dievas pagadis. Uėis bažnyčia Dievo šwenta yra, ta jūs este.

18. Uėj wiens te ne prigāuną pats sawę. Eursai iš jūsų dingos išmintingėsės, tas te pastoj' duris nas šimne swiete, kad išmintini gas butu.

19. Uėis šio swieto išmintis yra patys pas Dievą. Uėis parašyta yra: "išmintingus sugāuna jis jū Eytystėj". * Job. 5, 13.

20. Ir wēl: "Viešpats žinno išmintingųjų mislis, kad niekingos yra". * Ps. 94, 11.

21. Dēl to nēj wiens te nesigiri iš žmonū. Wislab jūsų yra:

22. Ar butu Povilas ar Apololis, ar Eėpas, ar swietas, ar gywata, ar smertis, ar butu išqsis ar busęsis dāiktis, wis jūsų yra;

23. Bet jūs este Kristaus, bet Kristus yra Dievo.

4. Pėr;

4. Pērskrymas.

Mokitojū wertybe, urēdas ir margai.

(Gromata 3. nedēl. Adwento.)

Per tofius te laišo mus Pōžnas, butent per Kristaus tarnus, ir użweizdus paslēptinū Diemo.

2. Galāusey iš użweizdū Eit' nieko ne jēškoma, ģaip tiēt, ģad wierni butu iškasti.

3. Bet man menēs dāiēts yra ģad jūšū, arba žmogisēšs dienōs buczaū sūdijs, neygi pats sawē ne sūdijs.

4. Aš tiesa nieko nesižināus, bet tame n'ēsmi aptēisintas. Bet Wiešpats yra manē sūdijs.

5. Todēl, ne sūdiēt pirm cēšo, i' atēinant Wiešpaczui, ģursai ir i šwiesq statys, ģas tamsybēje paslēpta yra, ir rodq širdzū iškēiēš; tadā ģieē wienam bus ģarbe nūg Diemo.]

6. Bet toktai, mieli brolei, aš apie sawē ir Apollo išmaniau, jūšū dēley: jeib iš musū išmoēt tumbit, ģad nēy wiens sawē dīdē dešnu laiēytu, ģaip dabar parašyta yra, jeib nēy wiens priēš ģits ģittq, ģitto dēley ne pasipūstu.

7. Uēs ģas tawē iškēle? bet ģq turri, ģq ne ģawēs? bet jey ģawēs, ģagi ģirreist, buē ne ģawēs?

8. Jūs jau pasōtinti, jūs jau pralobot, jūs be musū ponawojat'; ir dūē Dieme, ģad jūs ponawōtumbit, jeib ir mes su jumis ponawōtumbim.

9. Bet aš misliju, Diemq mus apāstalus per prascāusis stāczust, ģaip smerczui padūtus: nēs mēs prišžwalgimu pastojom' swietui, ir angēlams, bey žmonēms.

10. Mes durni esme dēl Kristaus; bet jūs išmanq este Kristuje. Mes silpni, bet jūs stiprus. Jūs šlovingi, bet mes paniekinti.

11. J' ģei adynai ģenczam bādaq ir troškumq, ir nūgi esme,

ir mušami, ir ne turtim ney joi Fiōs tiēšs wietōs.

12. J' dirbam, ir ģruttam sawo ranšomis. Mus daršo, tai mes žegnojam; mus pērsēkinēja, tai mes ģenczame; mus bluznij', tai mes Diemq meldzam.

13. Mes wissadōs esme ģaip ģēikims swieto, ir wissū žmonū sāsławas.

14. Tai ne rašau, ģad jūs apģēdinczau, bet ģraudinnu jūs, ģaip sawo mielus waišus,

5. Uēs norint dēšimt tūkstams cžū wādū turrētumbit Kristuje, tay taczau ne daug tēwū turrite. Uēs aš jūs pagimdzaū Kristuje Jezuje per ewangeliq.

16. Todēl ģraudinnu jūs, buēit mano paseģiejei.

17. Tōs paczōs priežastiēs dēley nusunczau pas jūs Timotēju, ģursai yra mano mielas ir wiernas sanus Wiešpatije, ģad jums prisimintu mano ģelus, ģurrie Kristuje yra, Iyg' ģai po aš wissur wissūse surinkimūse moēinnu.

18. Kelli pasipūcza, buē aš pas jūs n'ateisēs.

19. Bet bewēiēy pas jūs ateisu, jey Wiešpats nor', ir išklausinēsu, ne žodzus pasipūtusū, bet stiprybę.

20. Uēs ģaralyšte Diemo ne stoj' žodžūse, bet stiprybėje.

21. Katro norite? ar su ryēšte pas jūs ateisu, ar su mēile, ir lengwa dwase?

5. Pērskrymas.

Pabārimas ģēškēšs; iškławims rūgo. ģai po, ir dēl šo ģriētai wengtini.

Wissur ģalbama, ģēšystē tarp jūšū esanczē, iegi tofiq ģēšystē, apie ģurre nēy pagonai šaētyti ne žinno, ģad wiens su sawo tēwo moterimi laišos.

2. J' jūs pasipūtē este, ir nesišmūtišaties daugiaus, ģad tas, ģurs tai dargē, nūg jūšū butu atširtas.

3. Aš

3. **Aš** tiesa, kurs aš su kunu tén ne esmi, tačiau tén esmi su dwase, jau nen kaip pats tén budams pas sūdijau tamui, kursai tai taipo dąrgs yra,

4. Wardan musū Pono Jėzaus Kristaus, jūsu surinkime su sawo Dwase, ir su stiprybe musū Pono Jėzaus Kristaus,

5. It padūti ketonui ant suga dinnimo kuno, jeib išganyta butu dwase dienoje Pono Jėzaus.

(Gromata 1. Belykū šventėje.)

6. **Jūs** gyvus ne esit gražus. Ar ne žinote, kad mažumas raugo wissą tešlą iraugin'?

7. Taygi išblokit sėnų raugą, (grietį) jeib butumbit naujas imaišim's, kaip jūs este nerauginai. Ušs ir mes turrim welykū, awinėl, tai esit Kristus, už mus apieramotas.

8. Todėl welykas šwėstime, ne sename raugo, negi raugo nelasbummo ir pištenybės, bet nerauginame tešle tikrybės ir tiesos.]

9. Aš jums rašiau toje gromatoje kad nieko darbo ne turrētumbit su kėšininkais.

10. Tai wissay ne misliju apie kėšininkus šimne swiete, arba apie godingus, arba apie plėšik'kus, arba apie balwonū, gārbintojus; šaip turrētumbit iš swieto išeiti.

11. Bet dabar rašiau jums, kad jūs su jeis nieko darbo ne turrētumbit, butent, jey kas wadindinas brolu, ir yra kėšininkas, arba godingas, arba balwonū, gārbintojis, arba bluznitojis, arba girtoklis, arba plėšik's; su tokiu ney walgite ne walgikit.

12. Ušs kas man rūp' lauke esat jie, kad aš jūs turrēciau sūditit? Ar jūs ne sūdijsate, tus kurrie widujs yra?

13. Bet Dievas lauke esancus, sūdis. Pātys iš sawgs išmestite tą, kursai piktas yra.

6. Pėrštyrimas.

Pabarims dėl ne tiklancio bylinėjimo proroje, ir kėšnės.

Kaip dręsa kas iš jūsu waidą turrēdams su kittu bylinėti po akiū neteisujū, ir ne po akiū šwentujū?

2. Ar ne žinote, kad šwentieji swietą sūdis? Taygi jey nūg jūsu sūditas bus swietas, argi ne gana gerri este, mažausas šundas sūditit?

3. Ar ne žinote, kad mes ant angėlū sūdą laikysim? Kaipogi ne labjans ant cžėšėkū lobjū?

4. Bet jūs, kad cžėšėkū lobjū dėley šundą turrite, tay immatas, kurrie paniekinti yra surinkime, ir šātot jūs per sudzas?

5. Ant jūsu apgėdinnimo tai turru saftyti. Argi ney jošio iš mintingo yra tarp jūsu? arba tačau ney wieno, kurs gallētu sūditit tarp brolio ir brolio?

6. Bet brolis su broliu bylinėjat, ir tai po akiū netikėincujū.

7. Jau nusidėjimas yra tarp jūsu, kad su kitis kittu bylinėjate. Kodėl jūs ne labjans dūdaties saw neteisybę daryti? Kodėl jūs ne labjans dūdaties sawę prigauti?

8. Bet jūs neteisybę dārote, ir prigāunat, ir tai brolius.

9. Ar ne žinote, kad neteisleji ne gāus dalykus Paralyštės Diemo? Ušs išwadzošities, ney kėšininkai, ney balwonū, gārbintojai, ney wenzawonyštės pėržengtojai ney necyštieji ney waiš, daršytojai,

10. Ušs wāgys, ney godingi, ney girtoklei, ney bluznytojai, ney plėšik'ai, ne gāus Paralyštės Diemo.

11. Ir tokie jūsu kelli buwote; bet jūs este numazgoti, jūs este pas šwėsti, jūs este apteisinti per wardą Pono

Pono Jėzaus, ir per Dvasę mūsų Dievo.

12. Wis man wale, bet ne wis naudinga yra. Wis man wale, bet neį joks daiktas manę pėrweiks.

13. Walgis pilwui, ir pilwas walgiui; bet Dievas gi it aną nieku pavers. Bet kunas ne kėkėsytei, bet Wiešpaczui, ir Wiešpatis kunui.

14. Bet Dievas Wiešpatį prii kėkės, ir mus taipjau prikėls per sawo mact.

15. Ar ne žinnote, jūsų kunas Kristaus sėnareis kėfanczus? Argi kėmės Kristaus sėnarus padaręczau tus kėkėkės sėnareis? Apsėaugok Dieve!

16. Arba ar ne žinnote, kad kas su kėkėkė laikosi, tas prawienu kunu su je? *nėš bus (sako jissai) du wiename kune. *Mat. 19, 6.

17. Bet kas prie Wiešpaties glaudzasi, tas yra wiena dwase su jumi.

18. Wengkite kėkėkystę. Wissi griekai, kurrus žmogus dāro, ne prieti jo kuną; bet kas kėkėkėja, tas priēs sawo paties kuną susi griekij.

19. Arba, ar ne žinnote, kad jūsų kunas bažnyčia yra šwentos Dwasės, kurri pra jussie, kurre turrit iš Dievo, ir ne este sawo paczū.

20. Nėš brangien atpirkti este. Dėl to, gėrbinkit Dievą ant sawo kuno, ir sawo dwaseje, kurrie pra Dievo.

7. Pėrštyrimas.

Atsakimas ant wissotisi klausimū, apie suwencymotus, nemedusus ir našles.

Bet apie tai, kę jūs man rākėt, atrašau: gėr žmogui ne lytėti neį jokiōs moteriškės.

2. Bet, idant kėkėkystę wengtum bit, tē tur kėžnas sawo moterį, ir kėžna tē tur sawo vyrą.

3. Wyras tē atliekt moterei kaltę mēilę; lygen taipojau ir moteriškė vyrui.

4. Moteriškė ne tur wālės ant sawo kuno, bet vyras. Lygen taipojau ir vyras ne tur wālės ant sawo kuno, bet moteriškė.

5. Ne atštrāukit nūg kėts kėtto, kaip tiktpawėlijimu abėjū ant was landōs, kad pasnikawimui bey maldoms spėtą turrētumbit; ir wėl susieikt, kad jus ne gunditu kėtonas, dėl jūsų nečystybės.

6. Bet toktai sakau walę dūs dams, ir ne priverzdam.

7. Bet wėliczu, kad wissi žmōnes butu, kaip aš; bet kėžnas tur sawo paties dowanę iš Dievo, wiens taip, kirs kėip.

8. Aš tiesa sakau nemedusiemis ir našlėms: gėr yra jiems, kad ir jie taipo pasiliekt, kaip aš.

9. Bet jey jie ne gal paslikt nei wėdę, tan tē wedie; geraus pra wėsti, ne kaip gašlumme degti.

10. Bet wėdusiemis isakau ne aš, bet Wiešpats, kad moteriškė nesiiktu nūg vyro;

11. Bet jeygu atsiiktu, kad pasiliktū bē vyro, arba su sawo wyrū suderētu. Ir kad vyras sawo paczę ne lėistū nūg sawės.

12. Bet kėttiemis aš sakau, ne Wiešpats: jey brolis netiškinczē tur moterį, ir jei mēgsta gywėnt su jumi, tas tē nesiiktū nūg jōs.

13. Ir jey moteriškė ne tikinti wyrą tur, ir jam mēgsta gywėnt su je, ta tē nesiiktū nūg jo.

14. Nėš netiškis vyras paswęstas pra per moteriškę, ir netiškinti moteriškė paswenczama per vyrą. Kittaip butu jūsų waikiai nečysti; bet dabar šwenti pra,

15. Bet jey netiškis škirasi, tan tēsiiktū. Brolis, arba sėšū to; kėiūsė dāiktūsė walna pra. Bet pas
kajuje

Ēajuje mus Diemas pawadinneſ
yra.

16. Bet Ēā tu ſinnai, tu mote
riſt', bau tu wprā iſganyſenti?
Arba tu wyre, Ēā tu ſinnai, bau
tu moteri iſganyſeſ?

17. Taczau Ēaip Ēieſwienam iſ-
dalijo Diemas, Ēoſnas, Ēaip jē
Wieſpats pawadinno, taipo te eſi
giaſi. Ir taipo aſ iſtatau wiſſuſe
ſurinkimūſe.

18. Jey Ēay appjauſtits pawai-
dintas, tas te ne auginnā neapi-
pjauſtimā. Jey Ēas pawadintas
neappjauſtime, tas te neſidūda
appjauſtit'.

19. Appjauſtimas yra nieſas, ir
neappjauſtimas yra nieſas, bet Die-
wo priſākimus laiſyti.

20. Ēieſwienas te paſliekt pawai-
dinnime, Ēurreme yra pawadintas.

21. Jey bērnu pawadintas eſi,
neſrūpinē; bet jey galli wālnas
paſtoti, to jo geraus wartoſ.

22. Nēs Ēas bērnu pawadintas
yra Wieſpatije, tas yra walnaſis
Wieſpatiēs. Taipojau, Ēas wal-
nas pawadintas yra, tas yra bēr-
nas Ēriſtaus.

23. Jūs brangiey atpirkti eſte;
ne paſtoſit ſmonū bernai.

24. Ēoſnas, mieli brolei, Ēur-
reme yra pawadintas, tame te pa-
ſillekt po aſiū Diemo.

25. Bet apie mergas ne turru
priſākimā Wieſpatiēs; bet ſaſau
ſawo miſti, Ēaip aſ mielaſirdin-
gyſtē gawau nūg Wieſpatiēs, wiers-
nas buti.

26. Taygi miſliju, toktay gēr
ēſant, dēl bēdōs po aſiū ēſanczōs,
Ēad gēr yra ſmogui taipo buti.

27. Jey ſudūtas eſi ſu moteriſ-
tē, ne jēſtoſ pērſkirtas buti; bet
jey walnas eſi nūg moteriſtēs,
tay ne jēſtoſ moteriſtē.

28. Bet jey wedi moteriſtē, ne
ſuſigrieſiji, ir jey merga teſētū,

ne ſuſigrieſiji; taczau toſie Ēuniſi-
ſus turrēs wargus. Bet aſ tods
juſū czēdiczau.

29. Bet tai ſaſau, mieli brolei,
czēſas ſunſus ateis. Togidēl tai
mano miſlis, Ēurrie paczes tur,
Ēad butu, Ēaip ne turri; ir Ēurrie
werſia, Ēad butu, Ēaip ne werſiā;

30. Ir Ēurrie dzaugias, Ēaip nei-
ſdzaugia; ir Ēurrie perſa, Ēaip
nieko ne turri;

31. Ir Ēurrie wartoja ſio ſwies-
to, Ēad tā ne piſtay wartotu; nēs
daiſtai ſio ſwieto pragaſta.

32. Bet aſ tods norēcza, Ēad
be rūpeſcio butumbit. Wēwēdēſis
rupinas apie tai, Ēas Wieſpatiēs
yra, Ēaip Wieſpaczui itiktū.

33. Bet wēdēſis rūpinas apie
tai, Ēas ſwieto yra, Ēaip itiktū
pāczet. Yra ſkirtummas tarp mo-
teriſtēs ir tarp mergōs.

34. Wē teſējusi rupinas apie tai,
Ēas Wieſpatiēs yra, jeib ſwenta
butu, ne tiſtay Ēānu, bet ir dwā-
ſe; bet teſējusi, rūpinas apie tai,
Ēas ſwieto yra, Ēaip wyrui itiktū.

35. Bet toktai ſaſau jums ant
juſū naudōs; ne Ēad meſczau jums
wirwē aplinē ſāſlā, bet tam, Ēad
mandagu yra, ir jūs wis, ir be
užtruſinnimo Wieſpaczui ſluſiti
galētumbit.

36. Bet jeygu Ēurriam rēgiſi,
ſawo mergai ne mandagu buſent
ne teſėjus, Ēadangi jau nūteku, ir
ne gālint Ēittai buti, te dāro, Ēā
nor; ne ſuſigrieſiji; te tēſa ji.

37. Bet Ēadda Ēas drūtay api-
ſim', Ēadangi ne priwerczams, ir
ſawo walnā walę tur, ir tai paſi-
žada ſawo ſirdije, ſawo mergā
toſę palaiſyti, geray dāro.

38. Paſtiāus, Ēurſai jē uſ wy-
rā iſdūſt, tas geray dāro; bet
Ēurſai ne iſdūſt, tas geraus dāro.

39. Woi

39. Moteriškė rįsta yra prie 30: Eano, Eoley jōs wyras gyws yra; bet jey jōs wyras užmiegt', wale jei nutekėti, už Eūrri ji nor, Ead tiktay Wiešpatije tai nusidūtu.

40. Bet ji išganytingėšne yra, jey taipo pasiliekt, pagal mano milli. Bet aš tarūs, Ead ir aš turris Diowo Dwasę.

8. Pėrsšyrimas.

Apie balwonū apierę, ir wartojimą krikščioniškōs walnybės be papiktinimo.

Bet apie balwonū, apierę jinno: me, nės mes wiši turtime išpažinnimę. Išpažinnimas paipucza, bet mēile pagėrina.

2. Bet jey Eas tikėis Eę jinņas, tas dar nieko neišpažįsta, Eaiपो turrētu išpažinti.

3. Bet jey Eas Diowę myl', tas jo pažintas yra.

4. Taipogi jinnome apie walgis balwonū, apierōs, Ead balwons nieks yra swiete, ir Ead niera fitto Diowo per tą wienę.

5. Nės noris yra, Eurrie wadins nami diewais, ar butu danguje, ar ant žēmės, Eadangi daug yra diewū, ir daug wiešpaczū;

6. Taczaū mes turtime tikėt wienę Diowę, Tėwę, iš Eurrio yra wiši dāiktai, ir mes jeme; ir wienę ponę Jėzu Kristu, per Eurri wiši dāiktai yra, ir mes per jį.

7. Bet ne Eojnas tur tą jinnojis mę; nės kelli dar sawo sąjing sunfin' balwono dėley, ir walgo per balwonū apierę, tūmi jū sąjine, Eadangi taip silpna, šlow apbjaurinta.

8. Bet walgis ne padaro mus geresnus Diowui. Jey walgome, dėl to mės ne bušim geresni; jey ne walgome, dėl to mės ne bušim menkėsnai.

9. Bet dabofities, Ead ta jūšū walnybe ne butu ant papiktinnimo silpnųjų,

10. Nės jey Eas tamę, Eurs išpažinnimę turri. matytū už stalo iėdinti balwonū; namūse, ar jo sąjine, Eadangi jis silpnas yra, ne gāuna priejast, walgiti, balwonū, apierōs?

11. Ir taipo tawo išpažinnimo dėley silpnasis brolis pražus, Eurrio dėley taczaū Kristus numiręs.

12. Bet Ead jūs taipo susigries sijat broiams, ir jū silpnę sąjing pajėdžat, tay susigriesijaties Kristui.

13. Togidėl, jey walgis mano broli papiktintu, aš niekadōs mės sōs ne walgiczau, Ead sawo broli ne papiktinczaū.

9. Pėrsšyrimas.

Kaipo apāstalas, krikščioniška walnybė pildidams sawo uėdę wartoja.

Ar aš ne esmi apāstalas? ar ne esmi wālnas? argi ne regėjau musū Ponę Jėzu Kristu? ar jūs ne este mano dārbas Wiešpatije?

2. Jey ne fittiems esmi apāstalas, tay taczaū jūšū apāstalas esmi; nės pėczwetis mano apāstals urėdo jus este Wiešpatije.

3. Jey mang Eas Elausia, tay aš taipo atsakaū:

4. Ar mums ne wale walgit' ir gėrti?

5. Ar ir mums ne wale seseri per moteri drauge westis, Eaip fittiems apāstalamis ir Wiešpatiēs broiams, ir Kėpui?

6. Arba, ar tikėt man ir Barnas bui ne wale, tai daryti?

7. Kas Eadda Eelauja i Eārę ant sawo patiēs algōs? Kas sodinna wyniczę, ir ne walgo jōs waisaus? Arba Eas gano Eaimeng, ir ne walgo pieno Eaimenēs?

8. Bet ar tai Ealbu pagal žmonū budę? ar ne sašo tai ir zošanas?

9. Nės zošane Moizešaus parasyta yra: * jāuczui Fullanczam nasrū

nastrū neizīst. Ar rūpinas Dievas
tiktay apie jāuczus? * 5 M. 25, 4.

10. Arba ar ne tai s. Ko abel' nāy
musū dēley? nēs tai musū dēley
parašyta. Uēs ārašis, lūkestiie tur
ārti, ir Fullašis lūkestiie tur Fulti,
Ēad gāutu pagal sawo lūkesti.

11. Jey mes jums sējani dwāsi
kus dāiktus, ar didis tai dāiktas
yra, jey wālome kumpus jusu
dāiktus?

12. Bet jey Pitti tā wāle ant ju
sū gāwē yra, Ēām ne jū labiaus
mes? bet mes tōs wālēs ne ēme
mes, bet wištā pācenczame, jeib
ewangeliā Kristaus ne iztrufin-
tumbim.

13. Ar ne žinnote, Ēad tie, Ēurrie
apierawoja, wālgo apierōs? ir
Ēurrie altorui glūžija, nūg alto-
raus iškūlaišos?

14. Tai po ir Wiešpats paliepe,
Ēad ewangeliā apsašajie, nūg ewan-
geliōs tur iškūlaišyti.

15. Bet aš to ney wieno ne war-
tojau. Ir ne todēl apie tai rašau,
Ēad taip su manim' butu laišos-
ma. Wēliczaus numirštās, ušot
Ēas mano garbē turrētū paniešinti.

16. Uēs Ēad ewangeliā apsašau
to ne priwalau girtis; nēs tai tur-
ru daryti. Ir bēda man, Ēad aš
ewangeliā ne apsašyczau.

17. Jey rods darau, tay man
alga dūdama: bet jey ne rods da-
rau, tay taczau man urēdas pa-
wierits.

18. Kokiagi tai mano alga?
Butent, jeib apsašyczu ewangeliā
Kristaus, ir daryczau tai walnāy
dykay, Ēad sawo walnybēs ne piš,
tay wartoczau prie ewangeliōs.

19. Uēs norint walnas esmi nūg
Požno, taczau pasidariau wišiemis
tarnu, jeib jū daug laimēcza.

20. Žydams pastojau Ēaip Žy-
das, jeib Žydus laimēcza; tiems,
Ēurrie po žofanu yra, pastojau

Ēaip po žofanu, jeib tus, Ēurrie
po žofanu yra laimēcza.

21. Tiems, Ēurrie be žofano
yra, pastojau Ēaip be žofano, (Ēai
czeig be žofano ne esmi po ašim'
Diewo, bet esmi žofane Kristaus)
jeib tus, Ēurrie be žofano yra,
laimēcza.

22. Silpniems pastojau Ēaip
slpnas, jeib slpnūsus laimēcza,
wišiemis wišiošs pastojau, jeib
wišsur ben Fekis išganyczau.

23. Bet tai darau ewangeliōs
dēley, jeib jōs dalywas buczau.

(Gromata antroje nedēl. pirm liiganēnā,
arba Septuagesime.)

24. Ar ne žinnote, Ēad tie, Ēurrie
lenštyn bēga, tie wišsi hū-
ga, bet wiens tikt gāuna lažybā?
Taygi taip bēgkit, jeib tā gāu-
tumbit.

25. Bet Fiešwiens Parāujās, nūg
wišsū dāiktū uškūlaišo; anie taip,
Ēad pragaištanti wainiškā gāutu,
bet mes nepragaištanti.

26. Bet aš taip bēgu, ne Ēaip
ant nežinnū. Aš taip širmawo-
ju, ne Ēaip ūrā plašdams.

27. Bet aš sawo kunā baudzu,
ir tā rāmdau, jeib Pittiems (Diewo
jodi) sašydams ne pats buczau
peišiams.

10. Pērštyrimas.

Kuniškā drasumā reiš' wengti.

Bet ne noru, mieli brolei, jeib
jūs ne žinnotumbit, Ēad wišsi
musū tēwai buwo po debesim', ir
wišsi per mares pērējo;

2. Ir wišsi ing Moizešu Frišk-
titi, dēbesimi ir mātėmis;

3. Ir wišsi wienošā dwasiškā
walgi wālge;

4. Ir wišsi wienošā dwasiškā
gerimā gēre, bet jie gēre iš dwā-
siškōs ūlōs, pašuy sēcanczōs, Ēur-
ri buwo Kristus.

5. Bet

5. Bet daugiū jū ne pamēgo Dievs; nēs jie parmušti pūšcjoje.]

(Gromata 9. nedēl. po šm. Traicēs.)

6. Bet tai mums pawayzdžui nuši: dawe, jeib ne ušigeistums bim pišto, lygey šaipō anie ušigeide.

7. Ir ne bukite balwonū, gār bintojei, šaip anū šelli buwo, šaip parašyta pra: "žmones šēdōš walgit ir gerti, ir šēlēš žāisti.

* 2 M. 32, 6.

8. Ir ne šēšāukim, šaip šelli "anū šēšawo, ir prapūle wienoj' dienoj' dwidešimt ir trys tūštan czei.

* 4 M. 25, 1.

9. Bet neygi gundišime Krištu, šaip "anū šelli jē gunde, ir žalcžū nušawinti buwo.

* 4 M. 21, 5.

10. Ir ne murmēkite, šaip "anū šelli murmējo, ir per žudditoj' buwo nušawinti.

* 4 M. 14, 2.

11. Toštai wiššiemis nušidawe pawayzdžui; bet mums parašyta pagraudinnimui, ant šurrū atijo swieto galas.

12. Togidēl, šas mišlij' stowis tešdaboja, šad ne pultu.

13. Dar ne užpūle jus pagundimas, šaip tišt žmogiššas; bet Dieš was pra wiernas, šursai ne šēidza jus gundišamus buti per jūšū išgalėjimā, bet dāro, šas pagundimas tošt gālā gāuna, šad tā gālit pašēlti.]

14. Dēl to, mano mylimi, wengšite balwonū; šlužimā.

15. Šaip šu išmintingais šalbu, šādikit jūs, šā šafau.

16. Pēržegnotas šylišas, šurri pēržegnojam, ar tas ne pra draugyste šraujo Krištaus? dūna, šur tē laužam', ar ta ne pra draugyste šuno Krištaus?

17. Nēs wiena dūna pra, taip mušū daug wienas šunas; šadangi mes wišš wienōs dūnōs dalywi paštojom.

18. Šurēšit i Izraēl pagal šunā; šurrie apierōs wālgō, ar tie ne pra draugystēj' altorans?

19. Kagi dabar šakysu? Ar šakysu, šad balwonas šas pra? arba šad balwonū apiera šas pra?

20. Bet aš tai šafau, šad šā paš gonai arierawojo, tai apierawoja wēlnams ir ne Diešui. Bet aš ne norū, šad jūs wēlnū draugystēj' butumbit.

21. Jus ne gālite podraug gerti Wiešpatiēs šylišā, ir wēlnū šylis šā. Jus ne gālite podraug prieti prie Wiešpatiēs šālo, ir prie wēlnū šālo.

22. Arba, ar prieš Wiešpatį tys czošmies? Ar mes drutesni už jį?

23. Wis tiesa man wale, bet ne wis naudinga. Wis man wale, bet ne wis pagērina.

24. Šley wiens te jēššā, šas šawo pra, bet šožnas šas šitto pra.

25. Wis, šas ant mēšōs turgaus pardūdama, tai wālgikit, nieko nešlausdami, jeib šažinēs czēdytumbit.

26. Nēs šēme pra Wiešpatiēs, ir šas toje pra.

27. Šet jey šas jus pašwiesštu iš netiškincžū, ir jūs norit eiti, tai wis, šā jums padeda, wālgikit, nieko ne šlausdami, jeib šažinēs czēditumbit.

28. Bet jey jums šas tartu: tai esti balwonū; apiera, tai ne wālgikit dēl to, šursai jums pašafō, jeib šažinēs czēditumbit. Šēme pra Wiešpatiēs, ir šas toje pra.

29. Bet aš šafau apie šažing, ne tawo, bet šitto. Nēs dēl šō dūš czau šawo walnyššē šāditi nūg šitto šažinēs?

30. Nēs jey aš šu dēšawone priimmu, šodēlgi turrēcžau buti išblužnijams dēl to, už šā dēšas woju.

31. Taygi

31. Taygi ar wálgot' ar gérat, ar fā tift dārote, tai wis daryfit ant Diowo garbēs.

32. Ne bufit' papištinnimu ney žydams ney Gryfams, ney surinšimui Diowo.

33. Kaip ir aš wissiems wissūse dāiktūse itinku, ir ne jēškau kas man, bet kas wissiems naudinga, jeib išganyti butu.

11. Pėrštyrimas.

Apie keliis elgimūš malbosa, ir werdinga martojing šventōs wečerēs.

Bufite mano pasekėjei, kaip aš Kristaus.

2. Aš girru jus, mieli brolei, kad manęs atsimenat wissūse dāiktūse, ir laiſot' budā, lygey kaip jums dawjau.

3. Bet aš jums dūmi žinng, kad Kristus yra űoyno wyro galwa; bet wyras yra galwa moteriškēs, bet Diowas yra galwa Kristaus.

4. Kiekwienas wyras, kurs mel dzasi, arba prāraſāuja, ir tur fā ant galwōs, tas apgēdin' sawo gālwa.

5. Bet moteriškė, kurri meldzasi, arba prāraſāuja ne uždengta galwa, ta galwa sawo apgēdin'; nēs lyg' yra, nēy ji butu apſkusta.

6. Jey ne nor apsidengti, tay jei ir plāufus reikia nuſirpti. Alie kadangi ne mandagu, kad moteriškė nuſirptus plāufus tur, arba nuſkusta yra, tay t' apdeng' gālwa.

7. Bet wyras ne tur uždengti gālwa, nēs jis yra Diowo abrozās ir garbē; bet moteriškė yra wyro garbe.

8. Nēs wytās ne esti iš moteriškēs, bet moteriškė esti iš wyro.

9. Ir wyras ne esti sutwertas moteriškēs dēley, bet moteriškė wyro dēley.

10. Dėl to moteriškė tur maciēs žēnflā turrēt ant galwōs, angēlū dēley.

11. Tacjau ney wyras be mote

riškēs, ney moteriškė be wyro yra Wiešpatije.

12. Nēs kaip moteriškė iš wyro, taip ateit ir wyras per moteriškę; bet wissab iš Diowo.

13. Patys sawip' sādikit; ar mandagu, kad moteriškė ne ap dengta po aſiū Diowo melstus?

14. Arba ar ne moſinn' jus ir pats prigimmimmas, kad wyrui gēda yra, jey jis ilgus plāufus žēldin'?

15. Ir moteriškėi garbe, jey ji ilgus plāufus žēldin' plauſai jei dūti yra dangalui.

16. Bet jey kas yra tarp juſū, kurs rods norētū bārtis, tas te žinno, kad mes toſt budā ne turim', neygi surinkimai Diowo.

17. Bet aš tai turru apsaſyti, ne gallu girti, kad ne geresnu, bet piſtesnu butu susseinat'.

18. Pirmjāus, kad susseinat' surinkime, girdzu, atšištyrimus tarp juſū ēſant; ir iš daliēs tai wieriju.

19. Nēs tur buti tarp juſū klaijojimai, jeib tie, kurrie tikri yra, butu aprēiſti.

20. Kad jau susseinate, tay czonay ne wálgot' Wiešpatiēs weczērę.

21. Nēs, kad da weczėre tur wālgita buti, kiekwienas sawo patiēs walgti pirma imma; ir wiens išāliškēs, ir firs girtas.

22. Argi ne turrit namū, kurs rūse wālgit' ir gērti galētumbit? Arba ar paniekinat' surinkimā Die wo, ir apgēdinat' tu, kurrie niei űo ne tur? fā jums ſaſyſu? ar jus pagirſu? tame jus ne girru.

(Gromata dien. žalo Gytwerģ.)

23. **A**š gawau nūg Wiešpatiēs, fā jums dawjau. Nēs Po nas Jėzus ſittoj' naſtij', kurroj' buwo išdūtas, ēme dūnā,

24. Dėfawojo ir lāuſe tā, ſaſy dams: imſit', wālgikit, tai esti mas no funas uš jus lāuſomas: tai daryfit ant mano atšiminimo.

25. Šiti

25. Szittofiu budu, ir Eyliſa wadinti, ſaip tiſt per Dwáſę po weczérės, ſaſydamas: tas Eyliſa wadinti.

ſas yra naujas testamentas mano ſrauje; tai darykite, ſiek ſartū gérſt', ant mano atſiminimo.

26. Mės ſaip tánkley ſōs dūnōs wálgist', ir iſ ſio Eyliſo gérſt', turrit' Wieſpatiēs ſmertį apſaſy, ti, iſſi jam ateinant.

27. Kurſai jau ne wertingay wálgio tą dūną; arba iſ Eyliſo Wieſpatiēs gér', tas ſaltas yra ſuno ir ſraujo Wieſpatiēs.

28. Bet žmogus patſai teſimėgin' ir taipo te wálgio tōs dūnōs, ir iſ to Eyliſo te gerie.

29. Mės ſas ne wertingay wálgio ir gér', tas ſaw pats ſudą wálgio ir gér', tūmi, ſad ne atſir' ſuną Wieſpatiēs.

30. Togidėl ir taip daug negálinczū ir liggonū tarp juſū yra, ir gėrs dalyks ujmiggo.

31. Mės jey patys ſawę ſáditum, bim', ne butumbim' ſádijami.

32. Bet ſadda ſádijami, Pono Diemo ſoznijami eſme, ſad drauge ſu ſwietu ne prapultumbim'.]

33. Dėl to, mano mieli brolei, ſadda ſuſleinat' wálgiti, tay káuſite ſits ſitto.

34. Bet jey ſas alſſta, tas te wálgio namėj', ſad ne ant ſudo ſu ſleitumbit. Kittus dáiktus ſtaisyſu, ſad ateisū.

12. Pėrſtyrimas.

ſaip dwáſſſſas dōmanos martojamos.

(Gromata 10. nebėl. po ſw. Traicės.)

Bet apie dwáſſſſas dōmanas mieli brolei, ne noru, ſad ne jinnotumbit'.

2. Jūs jinnote, ſad pagónai buwote, ir nuėjote pas nebylus balwonus ſaipowėdami buwote.

3. Todėl apſaſau jums, ſad ſur butu girdėjime? ſad jiſſai wiſſney wiens per Dwáſę Diemo ſalbas, Jėzu ne praſėſia: ir ney wiens ne gal Jėzu Wieſpatim'!

4. Jra tuleropos dōmanos, bet wiens yra Dwáſe.

5. Jr tuleropi yra urėdai, bet wiens yra Wieſpats.

6. Jr tuleropos yra galybes, bet wiens yra Diemas, darąſis wiſtą wiſſuſe.

7. Kiekwiename rōdoſi dōmanos Dwáſės. wiſſiems ant noudōs.

8. Wienam dūdama per Dwáſę ſalbėti ſu iſmincze, ſitram dūdas ma ſalbėti ſu (apitū) iſm. nimū, pagal tą paczę Dwáſę;

9. Kittam tiſſėjimas, toj' pačioj' Dwáſėj'; ſitt m dōwana iſſi gyditi, toj' paczoj' Dwáſėj';

10. Kittam ſtebuſlus daryti, ſitt tam praraſawimas, ſittam dwáſes atſirti, ſittam tuleropi lietuws jei, ſittam liežuwjus iſgulditi.

11. Bet tai wíláb dāro ta pati wiens Dwáſe, ir iſdalija ſiekwies nam tiſrą dōwaną, ſaip ji nor]

12. Mės lygey ſaipō wienas yra ſunas, ir taczau daug ſanarū tur, bet wiſſi ſanarei wiens ſuno, nor rint jū daug yra, taczau wienas ſunas yra; taipo ir Kristus.

13. Mės mes wiſſi, per wieną Dwáſę i wieną ſuną eſmi kriſtiti, ar butumbim žydai arba Gerkai, bernai arba walni: ir wiſſi i wieną Dwáſę pagirditi.

14. Mės ir ſunas ne wienas yra ſanaris, bet daug.

15. Bet jey ſoja tartu: aſ ne eſmi ranſa, dėl to ne eſmi ſuno ſanaris; ar dėl to ji ne butu ſuno ſanaris?

16. Jr jey tartu auſis: aſ ne eſmi aſis, dėl to ne eſmi ſuno ſanaris; ar dėl to ji ne butu ſuno ſanaris?

17. Kad wiſſas ſunas aſis butu, ſas butu girdėjimas, ſur butu ſiſtijimas?

R. T. P

18. Bet

18. Bet dabar Dievs sánarus stáre, foínq ypaczey prie Euno, Eap jis nerėjo.

19. Bet Ead wissí sánarei wiens sánaris butu, Eir dingtu Eunas?

20. Bet dabar daug yra sánarú, alle wienas yra Eunas.

21. Ne gal ašis sašyti ranšai: aš tawęs ne priwalau; arba wél gal wa Eojoms: aš jusú ne priwalau.

22. Bet labjáus tie Euno sánarei, Eurrie régisí mums silpnáusi ésq. yra priwalingiáusi.

23. Ir Eurrie mums rodosi ne gárbingiáusi ésq, tiems daugiáuse garbę dūdám; ir Eurrie mums ne pritinka, tus labjáus isřėdpm.

24. Nés Eurrie mums pritinka, tie to ne priwálo. Bet Dievas taip sudawadijo Eunq, ir priwalingam sánarui daugiáusey garbės dáwe.

25. Kad ne atšisřyrimas butu Eune, bet sánarei uš Eits Eittq Iygey rápintus.

26. Ir jey wiens sánaris Eenczia, tay wissí drauge Eenczia; ir jey wiens sánaris šlowingay laifoms, tay wissí sánarei draug dzaugiasi.

27. Bet jús esti Euna Eristaus, ir sánarei, Eieš wiens pagal sawo dált.

28. Ir Dievs státe surinkime pirmjáus apáštalus, ant antro prátakus, ant trėczo mošytojus, potam štebušlú daranczus, potam dówanq išgydit turrinczus, gėlbėtojus, waldonus, tuleropus liešuwjus.

29. Ar jie wissí yra apáštalai? ar wissí prátakai? ar wissí mošytojai? ar wissí štebušlú darytojai?

30. Ar wissí tur dówanq išgyditi? ar wissí Ealba tuleropais liešuwjeis? ar gál wissí išgulditi?

31. Bet jėškošit' geráusú dówanú. Ir aš jums dar gerėšni Eėlq paródisu.

13. Pėršřyrimas.

Kristjonistós mėlės gražummas ir budas.

(Gromata nedėl. ušgawėnš, arba Kwin. Imagešme.)

Jey aš žmenú ir angėlú liešuwjeis Ealbėczau, ir mėlės ne turrėczau, tay bucza warias újiqs arba Eanšalas šambqs.

2. Ir jey galėczau prátakáuti, ir žinnoczau wissas paslėptines ir wissq išpažinnimq, ir turrėczau wissq tikėšima, taipo, Ead ir Eál nus pėrkėlcza, ir mėlės ne turrėczau, tay nieš bucza.

3. Ir jey wissq sawo turtq ubi bagams išdalycza, ir dūczau sawo Eunq dėgint', ir mėlės ne turrėczau, tay nieš man ne mączitu.

4. Mėile yra lengwa ir meilinga, meile ne papykšta, meile ne esti sawwálninke, ne pasipúczia.

5. Ne daršos, ne jėško Eas sawo yra, ne iššipyšidin', ne jėško iš Eadós.

6. Ne dzaugiasi neteisybe, bet dzaugiasi tiesa.

7. Wislab pafencza, wislab tik, wisso lúfur, wislab pafel.

8. Mėile niešadós ne paláuja, norint paláus prátakáwimai, ir paláus liešuwjei, ir išpažinnimas paláus.

9. Nés musú žinnojimas iš dalies, ir musú prátakáwimas iš daliės yra.

10. Bet Ead ateis Eas tobula yra, tay paláus musú žinnojimas iš daliės.

11. Kádifiu budams, Ealbėjau Eap Eúdišis, ir Eap Eúdišis išmas niau, ir dumojau Eap Eúdišis.

Bet Eap jau wyru pastojau, atš mecza Eúdišiu budq.

12. Mes dabar régime per žerš Eolq paslėptame žedijs, bet tadda nú wėido iškė wėido. Dabar pas žysu

jysu iš dailės, bet tad da pažysu, kaip ir aš pažintas esmi.

23. Bet dabar pasiiekt tikėsi mas, iustis, mēile, tie trys. Bet mēile didžiausia jū yra.]

14. Pėrskyrimas.

Tikras martonius liejūjū ir prarastamias.

Nėškofit' mēilės. Diden rūpinis ties apie dwasiskas domanas; bet labiausiai, kad prarastautumbit.

2. Nėš kurs falba liejūwjeis, tas ne žmonėms falba, bet Dieš wui; nėš neį wiens jo ne flauso, bet Dwaseje jis falba pasieptines.

3. Bet kurs prarastauja, tas falba žmonėms ant pagerinnimo, ir ant pagraudinnimo, ir ant palinėjminojimo.

4. Kurs liejūwjeis falba, tas pats sawę pagerin'; bet kurs prarastauja, tas pagerin' surinėjimę.

5. Aš norėčiau, kad jūs wissi liejūwjeis falbėti galėtumbit, bet daugiaus, kad prarastautumbit. Nėš kas prarastauja, didėsnis yra, už tą, kurs liejūwjeis falba, jėngu ben tai ir išgulditu, kad surinėjimas iš to pagerintas butu.

6. Tęgi mieli brolei, jėn pas jus ateiciau, ir falbėčiau liejūwjeis, kam jums derėčiau, jėn su jums ne falbėčiau ar per aprėjimę, ar per aštru išmānimę, ar per prarastawimę, ar per pamokėjimę?

7. Jūs taip itow ir tūse dāit tūse, kūrre stamba, ir taciau ne gūwi, ar butu wamzdis ar arpa; kad ne iš sawę pėrmānomus balsus išdūta. Kaip jinno um', kas wamzdiūta, ar kas ant arpōs žāi sta pra?

8. Nėš jėn trabas ne pėrmānomę balsę išdūda, kas ant mušio pasigātawos?

9. Taip ir iūs kad da liejūwjeis falbat', jėn ne išmānomę falba

išlėidzat', kaip bus iinnoma, kas falbėra pra? nėš i wējā falbėsite.

10. A tieša tuleroti budai balsu swiete, ir tū paciu ta au ne ešti neį wiens n? pėrmānomas.

11. Tęgi jėn ne jinnou balso pėrmānimę busu ne iinnomus tam kūrsei falba: ir falbašie, bus man ne pėrmānomas.

12. Taip ir iūs kadangi diden rūpinaties apie dwasiskas domanas, to jėškofit', kad surinėjimę pagerintumbit', kad wisso apstins gan turrētumbit.

13. Dėl to, kas liejūwjeis falba, taipo tesimeldžia, kad ir išgulditu.

14. Bet jėn aš liejūwju meldžius tay meldžasi mano dwase; bet man no duma neį wienam ne macija.

15. Bet kaipgi tur buti? taip bus tent, melsūs su dwase, irgi melsūs ir dūmoje; giedotų psalmus dwasėj, irgi giedotų psalmus su duma.

16. Bet kad da tu žegnoji dwasėj, kaip gal tas, kurs wietoje nemošito stoj', Amen tarti, ant tai wo dėkawonės? Kadangi ne išmano, ką tu falbi.

17. Tu tieša geran dėkawoji, bet kūrsei iš to ne pagerinamas.

18. Aš dėkawojū sawo Diewui, kad daugiaus falbu liejūwjeis už jus wissus.

19. Bet surinėjime wėliju penkis žodžius falbėti sawo duma, jeib ir Pittus pamokėčiau ne kaip dėšimt tūstancų žodžių liejūwjeis.

20. Mieli br lei, ne pastofit' fādīšie iinnomime, bet pīštinys bēje būšite fādīšieis, alle išmānim būšite tobuli.

21. Žofane parakypa pra: aš Pitta liejūwjeis ir Pittomis lupomis falbėsu siema žmonėms ir taciau manęs neį taip ne flausna, safo Wiespats.

(P) 2

* Jez. 28, 11.

22. Toi

22. Togidēl liešuwjei ne pra- 35. Bet jey Po nar ismoēt', na-
žēnflui tiffintiems, bet netiffin- mēj' sawo wyru te klāusa. Ne
tiems; bet prārašawimas ne ne- padoru moterims kalbēti surim
tiffintiems, bet tiffintiems. time.

23. Tangi jey wissas surinšimas 36. Arba, ar Diemo žodis nūg
wienoje wietoje susieitu, ir wissi- jusu išejo? arba i jus wienus
liešuwjeis kalbetu, bet teitu tēn atējo?
nemošiti arba netiffi, ar ne sašp-
tu, jus ēsant padāfus?

24. Bet jey wissi prārašāutu, ir 37. Jey kas rēgisi prārašu esas,
kad ateitu neriffis, arba nemošits, arba dwāšifkas, tas t' išpašvsta,
tas butu tū wissu pērludditas ir kq jums rašau, nēs yra Wiešpa-
wissu šāditas. tiēs prisakimai.

25. Ir taip, kas jo širdije pa- 38. Bet jey kas yra nežinnas,
šēpta, butu rēgima ir jis taip ešas te esie nežinnas.
pultu ant sawo wēido, Diemo mel- 39. Todēley, mieli brolei, rūpin-
stus, ir išpažintu Diemq tikray ginšite liešuwjeis kalbēti.
ēsant jussie. 40. Wis te dēstis wiežlibay ir
dawadney.

26. Kaipgi dabar yra, mieli 15. Pēršyrimas.
brolei? Kad susleinate, šiekvienas Apie prišakelma numirrusū, ir taip su-
tur psalmus, tur pamokūq, tur tūmi bus.
liešuwjus, tur apreiškimaq, tur (Gromata 11. nedēl. po sm. Traic.)
išguldimq. Wis tai te dēstis ant
pašigėrinimo.

27. Jey kas liešuwju kalba, ar 2. Bet aš jums, mieli brolei pri-
po du, ar daugiausey po tris, pa- menu ewangeliōs, kurrie jums
karczuy, tai wiens te išguldo. apsašiau, kurrq taipojau prišmet',
kurroj' taipojau stowite;

28. Bet jey kas ne esti išguldy- 3. Uēs aš pirmiaus dawjau
tojis, tay te tyl' jissai surinšime; jums, kq ir aš gawau, kad Kris-
bet te kalba saw paczam ir Diemni. stus numirrs uš musū griekus,
prōšnay ne butumbit tiffēle.

29. Bet prārašai te kalba, du 4. Ir kad yra lāidots ir kēlēs
arba trys, ir Pitti te šūdijs. iš numirrusū trēcq dienq, pagal
rašq,

30. Bet jey aprēiškimas nusūdū 5. Ir kad regētas yra Kēpaso,
da Pittam, šēdinczam, tay pīrmas potam dwylifōs.
te tyl'. 6. Potam regētas yra daugiaus
ne kaip per. Piū šimtū brolių wienu
kartu, kurrū dar daug gywi, bet
kelli uzmiggo.

31. Gālite tiesa wissi prārašāuti, 7. Potam regētas yra Jošubo,
po Pitta Pitto, jeib wissi mošintus, potam wissū apāštaliū.
ir wissi graudinti butu.

32. Ir prārašū dwāšēs yra pa- 8. Pašuczāus po wissū ir mai-
dūtas prārašams. ngs, kaip ne czēsu gimmusio, re-
gētas yra.

33. Uēs Diemas ne yra Diemas 9. Uēs
nedawādo, bet pašajaus, kaipu
wissūse surinšimūse šwentujū.

34. Jusū moteres te tyl' surin-
šimūse; nēs ne tur joms buti
wale kalbēti, bet jeib * padūtos
butu, kaip ir jošanas sašo.

* I M. 3, 16.

9. Uēs

9. Vēs aš esmi mašausas tarp apāgtalū, Paip Eurs ne werts esmi, kad apāgtalu wadintas buczau to; bet kad pārsefinējau surinkimā Diewo.

10. Bet iš Diewo malonēs esmi, kas esmi, ir jo malone manije ne buwo noprōsna, bet aš daugiaus bīrbau uš jās wissus; alle ne aš, bet Diewo malone su manim' [santi.]

11. Dēlgi to, ar aš buczau, ar anie, taipo Diewo žodi sakome, ir taipo jās tikfējot'.

12. Bet jey Kristus apsāpomas yra kad jissai iš numirrusū prislēlēš, Paipgi kēli jūšū safo, priklēlimā iš numirrusū niekq ēsant?

13. Bet jey priklēlimo iš numirrusū niera, tay ir Kristus ne prislēlēš.

14. Bet jey Kristus ne prislēlēš, tay noprofna yra musū kōzonis; tay ir jūšū tikfējimas noprofnas.

15. Bet mes ir butumbim iškāsti netikri luddininkai Diewo kad pries Diewq butumbim luddijē. Jē Kristus priklēlusi, kurri ne butu priklēlēš; kadangi numirrusleji nesikēla?

16. Vēs jey numirre nesikēla, tay ney Kristus ne kēlēš.

17. Bet jey Kristus nesikēle, tay jūšū tikfējims noprofnas; tay dar este sawo griekūse;

18. Tay ir tie, kurrie Kristuje ūsmiggo, prapūle.

19. Jey šoje gywastije tikray Kristumi nustiķim, tay bēdnāusi esme wissū žmonū.

20. Bet dabar Kristus kēlēš iš numirrusū, ir pastojō pirmūnū, kurrie miegti.

21. Kadangi per wienq žmogū smertis, ir per wienq žmogū prislēlēšimas iš numirrusū atēit.

22. Vēs Paip jie ūdome wissi miršta, taip ir jie wissi Kristuje bus gywi padaryti.

23. Bet Eiekwienas sawo rēde: Pirmūnis Kristus; potam Kristui priklausq, kad jis ateis.

24. Potam gālas, kad jissai Paip ralystē Diewui ir Tēwui padūs, kad nieku pawers wissq kunigaikštystē, ir wissq wyrausybg ir waldzq.

25. Bet jis tur ponawoti iš paguldys wissū sawo neprietelus po sawo kōjomis.

26. Pasliāusas neprietelus, kursai bus nieku pawērstas, yra smertis.

27. Mēs wissus dāiktus padawe po jo kōjomis. Bet kad jissai safo, wissus dāiktus padūtas esant, tay žinnoma, kad tai be to, kursai jam wissus dāiktus padawe.

28. Bet kad jam wis bus padūta, tay ir pats Sunus padūtas bus tam, kursai jam wislab par we, jeib Diewas butu wislab wissūse.

29. Šzeip, kq dāro tie, kurrie Eriķštydinasi ant numirrusū, jey numirrieji wissay nesikēl kam Eriķštydinas ant numirrusū?

30. Ir kamgi mes pawojumme stowim' kas adynq?

31. Per musū pasigyrimq, kurri turru Kristuje Jēzuje, musū Wiešpatije, aš mirštu kas dienq.

32. Jey aš žmogikēla misle su žwērimis Epezoj' ēmjausi? kq man māgzi, jey numirre nesikēl? wāli giķim' ir gērķim', nēs rytoj' esme numirre.

33. Ne dūkities iškādžūti. Piktis žodzei pagadin' gerus elgimmus.

34. Pabuskit' ben wienq kartq tikray, ir ne susigriešikit'; nēs kelli nieko ne žinno apie Diewq, tai jums ant apgēdinnimo sakau.

35. Bet jey kas cze sakytu; Paip numirrusleji prislēlēš? ir kōkieis kūnais ateis?

36. Tu durnau, kq tu seji, ne atgija, jey pirm ne numirtu.

37. Ir

37. Ir tā tu sēji, juē ne yra tas kunas, kurasai tur buti, bet tiktay grudas, butent krietys, ar Pittu wiens.

38. Bet Diemas jam dūda kunā, kairo jis nor, ir kietwienai sēklai jo tūra kunā,

39. Ne wissas kunas yra tas pate kunas; bet Pittots kunas yra žmona, Pittots galwū, Pittots žuwū, Pittots paukščū.

40. Ir yra dangiški kunai, bey žemiški kunai. Bet Pitta šlowę tur dangiški, ir Pitta žemiški.

41. Kitta kaitumma tur saule, Pitta kaitumma tur mėnū, Kitta kaitumma tur žwaigždes. Nės wiena žwaigžde Pitta pėreit kaitummu;

42. Taip ir priskelims numirū; Sėjams yra pagendos, ir kėlis nepagendos.

43. Sėjams yra negarbėj, ir kėlis šlowėje. Sėjams yra silpnų bėje, ir kėlis stiprybėje.

44. Sėjams yra kunas koks gimęs, ir kėlis kunas dvasiškas. Jey turri kuną koks gimęs, tay turri ir kuną dvasišką.

45. Kaip parašyta yra: * pirmas žmogus, Adomas, sutvertas yra i kuniską gyvastį; ir pastutinis Adomas i dvasiską gyvastį.

* 1 M. 2, 7.

46. Bet dvasiškas kunas ne esti pirmas, bet kuniskas, potam dvasiškas.

47. Pirmas žmogus iš žemės ir žemiškas; antras žmogus yra Wiešpats iš dangaus.

48. Koks žemiškas, tokie ir žemiški, koks dangiškas, tokie yra ir dangiški.

49. Ir kaip mes nešojom' wėidą žemišką, taip ir nešosim wėidą dangišką.

50. Bet apie tai sakau, mieli brolei, kad kunas ir franjas ne

gál karalystę Diewo i dalykus gauti, neį pagendasis dailtas ne gaus nepagendant.

51. Sztay, sakau jums paslėpting. Ne wissi užmigsime, bet wissi permaintyti busim.

52. Ir tai umay, akiēs mirkši nise, czėse pastiausos trubos Nės truba girdėta bus, ir numirrusieji kėlis nepagendą, ir mes permaintyti busim.

53. Nės šittas pagendasis tur apsiwilkti nepagendanczu, ir šittas smertėlnas tur apsiwilkti nei smertėlnyste.

54. Bet kad šis pagendasis apsiwilks nepagendanczu, ir šis smertėlnas apsiwilks nesmertėlnyste, tay išsipildis tas žodis * kurasai was rašytas yra: * Jez. 25 8.

55. Smertis yra praritas pėrgalėjime. Smertie kame tawo gilys? pėkla, kame tawo pėrgalėjimas?

56. Bet gilys smertiēs yra griedas; bet * galybė griedo yra žokėnas. * Rom. 7, 9. 13.

57. Bet garbe Diewui, kurasai mums pėrgalėjimą dawęs, per musū Poną Jėzų Kristų.

58. Dėl to, mano mieli brolei, bukit' stiprus, ne pajuddinnami, ir wis augkite dārbe Wiešpatės, kadangi šinnote, jūšū darbą ne noi prosną ēsanti Wiešpatije.

16. Pėršprimas.

Apie dōwanū rankū margdientiems kėlis cionims Jeruzalėj'.

Bet apie dōwanas, kuros šwentiems sudėdamos, kairo pataliejau surinkimams Galatioje, taip ir jās darykite:

2. Kojną sabbatą kietwienas iš jūšū te padėdie pas lawę, ir te susrenk, kiet jam mėgsta, jeib ne man atėjus, tad da dar reiktumbit sudėti dōwanas.

3. Bet

3. Bet kadā aš busu atējis, tay tu, kurrus jās iſrāsite, gromator mis sūsu, jeib nuneſtu juſū do manas i Jeruzalē.

4. Bet jey reikals bus, kad ir aš nuſelāuczu, jie su manim' ſelāus.

5. Bet aš pas jus ateisu, kad per Macedoniā ſelāusu; nēs ſelāusu per Macedoniā.

6. Bet rasi pas jus paſilikſu, arba ir ſiemawoſu, jeib jūs manē palhdētumbit', kur aš nueisu.

7. Dabar jus ne noru regēti pro ſālī eidams: nēs tiſſiūs ben ſoſi czeſq pas jus paſilikſes: jey Wieſi pats pērleis.

8. Bet aš paſilikſu Epeze ir ſeſminnū.

9. Nēs man atwērtos yra dideles durrys, daug naudōs daranczos; ir daug yra prieſininēu czonay.

10. Jey Timotėjus ateis, dabō; Eite, kad be baimēs pas jus butu: nēs ir jiſſai dirba dārbq Wieſi pats, ka'p ir aš.

11. Togidēl ney wiens jē te ne paniekinn'. Bet palhdēkit jē paſi ſajuje, jeib pas manē ateitu, nēs aš jo lāufiu su broleis.

12. Bet apie broli Apollo ſinōkite, kad jē labay igraudinnau, kad pas jus ateitu su broleis, ir jis iſ wiſſo ne norējo dabar ateiti, bet ateis, kad atspēs.

13. Budēkite, ſtowēkite tiſſēji me, kaip wyrai elgēties, ir bukite ſtiryus.

14. Juſū dāiſtai wiſſi te dēſtis mēilēje.

15. Bet aš jus graudinnu, mieli brolei: jās paipſtat' namus Stepono, jās pirmānes ēſant Afajoj', ir patis paſiſtyrus ant tarnāwimo ſwentiems;

16. Jeib ir jās toſiems butumbit padūti, ir wiſſiems, kurtie draug moſinna ir dirba.

17. Aš dzaugiūs dēl atējimo Stepono ir Fortunato, ir Afaiſo; nēs ſo juſū ne tēdawau, tat jie atpilde.

18. Jie atgawinno mano ir juſū duſiā. Iſpaſinkite toſius.

19. Paſwēikina jus ſurinkimai Afajoj'. Didey jus paſwēikina Wieſi patije Afwilas ir Priscilla, su ſurinkimu jū namūse.

20. Paſwēikin' jus wiſſi brolei. Paſwēikinēit' Eits Eittā su ſwentu pabuczāwimu.

21. Aš Powilas paſwēikinu jus ſawo ranſa.

22. Jey kas Pona Jėzu Kriſtu ne myl, tas t'ēſſie Anatema Maran Atta. (Wieſi patē ateina.)

23. Malone Pono Jėzaus Kriſtaus te eſſie su jumis.

24. Mano mēile te eſſie su jumis wiſſais Kriſtuje Jėzuje, Amen.

Pirma gromata Korintionams ſuſta iſ Pilipōs, per Steponā ir Fortunatā ir Afaiſq ir Timotejū.

Gālas pirmōs gromatōs ſw. Powilo Korintionams.

Antroji Gromata ſw. Powilo Korintionams.

1. Pērſtyrimas.

Powils ſantrumis pērſelintėjime.

Powil's, Apāſtal's Jėzaus Kriſtaus, per Diemo walē, bey brolis Timotėjus, su

rinkimui Diemo Korinte, podraug ir wiſſiems ſwentiems wiſſoj' Afajoj':

2. Malone t'ēſſie su jumis, ir paſi Eajus nūg Diemo muſū Tiemo, ir Pono Jėzaus Kriſtaus. 3. Pas

3. Pašlowint's t'essie Diewas ir Tėwas Pono musū Jėzaus Kristaus, Tėwas mielagirdingystės, ir Diewas wisso palinkšminojimo,

4. Kursai mus palinkšmina wissame musū warge, kad ir mes palinkšmint' gálime išanczus wisso kiamewarge, tū palinkšminojimu, kurriū mes esme palinkšminojami nūg Diewo.

5. Nėsa kaip kentėjimo Kristaus daug turrim, taip ir apšczey palinkšminojami esme per Kristu.

6. Bet ar wargo turrim, ar palinkšminojimo, tai jums ant gėronusidūst. Jey wargas, tai jums nusidūst ant palinkšminojimo ir išgánimo, (kursai išgánimo paširodo, jey kenczat su kantrumu, taip, kaip mes kenczam.) Jey palinkšminojimas, taipojau jums nusidūst' ant palinkšminojimo ir išgánimo.

7. Ir musū nusitikėiimas stūprey stow už jus, kadangi įnnom', kad, kaip kentėjimo dalywi este, taip ir palinkšminojimo dalywi buist.

8. Nėsa ne slėpsim jums, mieli brolei, sawo wargą, mums Azioj' nusitikust, kur per mierą apsunkti buwom, ir per sylą, taip, kad jau abėjojom', bau gywi išliks.

9. Ir sawije sumislis buwom', turėse mirti. Bet tai todėl nusidawe, jeib ne patys sawim' nusitikėtumbim', bet Diewu, kursai namirrusus prikel';

10. Kursai mus nū tokiōs smeritiēs išgėlbėjo, ir dar kas dien' išgėlbt'; ir jūm' nusitikim, jė ir tolaus mus išgėlbēsenti,

11. Per pagalbą jūsų užmeldimo už mus; jeib ant musū, už tą dewaną, nū daug įmonū mums dūtą daug dėlawonės buw.

12. Nėsa tai musū gyrus, but tent luddijims musū sąžinės, kad

prastybėj' ir diewisėj' tikrybėj' ne kunigėj' įsmintije, bet Diewo malonėje šimne swiete elgiemies, bet daugiausey pas jus.

13. Nėsa nieko fitto jums ne raišom', kaip ką skaitot', irgi randat'. Bet tikriūs, ir iški galo mus tokius ragit, tokius mus iš daliēs ir ragdot.

14. Nėsa mes esme jūsų gyrus, kaip ir jūs musū gyrus este ant dienōs Wiešpatiēs Jėzaus.

15. Ir tūmi nusitikėdam's mįslijau anday pas jus ateit, jeib wėl geradejystę gautumbit,

16. Ir aš per jus į Makedonią kėlaudams, wėl iš Makedoniōs pas jus iškėczau, ir jūsų palydėts buczau į Judėą.

17. Argi prigauti norėjau, tai dumōdams? argu mano sumislis mai kunigki? ne taip; bet pas manę kas je, tai je, ir kas ne, tai ne.

18. Bet, aš wiernas Diews! Kad musū žodis ant jūsų ne buwo je ir ne (šittaip ir kittaip.)

19. Nėsa Diewo Sunus, Jėzus Kristus, tarp jūsų per mus apsaftas, per manę bey Silwaną bey Timotėju, tas ne buwo je ir ne, bet je buwo jeme.

20. Nėsa wiski Diewo pažadijis mai je yra jeme, ir Amen yra jeme, ant Diewo garbės per mus.

21. Bet Diewas yra, kurs mus patwirtin' podraugey su jumis į Kristu, ir mus pamōstijęs,

22. Ir užpėczwėtijęs, ir į musū širdi pradūtėą. Dėwase dawęs.

23. Bet aš Diewą per luddininką šaukiu ant sawo dušio, kad jus apczėdijęs esmi tūmi, kad ne wėl į Korintą atėjau;

24. Ne, kad mes wiešpatautumbim' ant jūsų wierōs, bet pagalbis ninkai esme jūsų dzaugsmo, nės jūs stowit' wieroj'. 2. Pėr;

2. Pērsīyrimas.

Upie priēmimā prīsmērcencio grieķu
ninko.

Bet tai sawij' dumojau, kad ne
wēl smutnybēj' pas jus at
siczau.

2. Mēsa jey aš jus apsmūtiju,
kas yra manē valinkšminas? ar
ne tas, kura nūg manēs apsmūtī
jams yra?

3. Ir toktai jums rašiau, kad
aš atēdams ne turrēczau smuti
tis, kurreis man dzaugzis werta
butu. Kadangi tai nū wissū jū
tīkšūs, kad mano dzaugšmas jū
wissū dzaugšmas butu.

4. Mēs rašiau jums dišime war
ge bey tušboj' širdiēs, su daug
ašgromis, ne kad turrētumbit' ap
smūtīti but', bet kad mēilē išpa
šintumbit', kurre turru ypaczey
priēš jus.

5. Bet jey kas smutēq padarēs,
tas ne manē apsmūtījo, bet iš da
līs jus wissus apsmūtījo.

6. Bet gana, kad tas nū daug
taip pabārtas yra;

7. Jeib dabar jau jam jū dau
giaus atlēistumbit', ir palinkšmin
tumbit', kad jis ne nūgrimstu per
didzoi' smutnybēj'.

8. Todēl graudinnu jus, išrō
dikite tā mēilē ant jo.

9. Mēsa dēl to ir rāšēs esmi
jums, kad išpazīnczais; bau jūs
iš tīkro paklusni este wissūse da
līkūse.

10. Bet kurriam jūs ēq atlēidzat',
tam ir aš atlēidzu. Mēsa ir aš,
kam ēq atlēidams, tai atlēidzu
dēl jūšū, Kristaus wietoj'.

11. Kad ne apgāuti butumbim
šētono. Mēsa ne yra nezinoma
mums, ēq jis mīlīj'.

12. Bet kaip aš iškākan Treas
don', apsāyt' ewangeliq Kristaus,
ir man durrys atwērtos burwo
Wiešpatīje,

13. Ne rimmāu sawo dwasēj', ne
radēs Titu, sawo brotī; bet atsl
swētkīnēs nū jū išējan i Mas
cedoniq.

14. Bet Diewui dēfuj', būdams
czam mums wissadōs pērgalējimq
Kristuje, ir aprēiškenczam Kwāpq
sawo pažinnimo per mus wissosa
wietosa.

15. Mēsa mes esme Diewui gērs
Kwāpas Kristaus, tarp abbiejū, ir
iškānomū, ir prapūlanczū.

16. Sziems Kwāpas šērtiēs ant
smertiēs; bet aniems Kwāpas gy
wastiēs ant gywastiēs. Ir kas tam
tīnēq?

17. Mēsa mes ne esme, kaip daug
tokiū, kurre Diewo žodi pērkreip
ja, bet kaip iš tīkrybēs, ir kaip
iš Diewo, po Diewo ašīš, kalbas
me Kristuje.

3. Pērsīyrimas.

Užtarim's ewangeliskō mōkinnimo urēdo.
Argi wēl pradēdam patys pasī
girt? arba bau priwālom',
kaip felli, pagirrenczū gromatū
jusump', arba pagirrenczū gromatū
iš jūšū?

2. Jūs este musū gromata, ras
šyta musū širdije, pažystama ir
škaitoma nū wissū žmonū;

3. Kurrie pažystami pastojot,
esq gromata Kristaus per musū
sākimo; urēdq itaisyta, ir per mus
rašyta; ne tinta, bet Dwase gy
wojo Diewo, ne i akmens toblyczas,
bet i kūniškās širdiēs toblyczas.

(Gromata 12. nedēl. po šm. Traicēs.)

4. Bet tokt nūstīkēimq turrim
Diewop' per Kristu,

5. Ne kad mes tīnēq butumbim iš
sawēs, ēq mīlīj', kaip iš sawēs, bet
kad tīnēq esme, tai iš Diewo yra;

6. Kursai ir mus tīnkanczus padā
re, pilnawot' urēdq naujo testamēn
to, ne šaitytinēs bet Dwasēs. Mēsa
šaitytine nūžawinnq, bet Dwase
gywus daro.

7. Bet

7. Bet jey urėdas per ūaitytines nuŭawinnas, ir t akmėnis raŭytas, ūaitumma turrėjo, taip, aŭa waikai Izraėlo ne galėjo paŭurėt t wėidą Moizeŭaus, dėl ūaitummo jo wėido, kurs taczau palauja;

8. Kaip ne turrėtu toli daugiaus ūaitummo turrėt urėdas, Dwase dūdąs?

9. Nėsa jey urėdas, praŭuddima apsaŭas, ūaitummo tur, jū daugiaus urėdas, teisybė apsaŭas, apstinga tur ūaitumma.

10. Nės ir ana dalis, kuri pėrŭwiesta buwo, ne laiŭytina yra per ūaitumma prieŭ ūt apstinga ūaitumma.

11. Nės jey ūaitummo turrėjo, kas pasiŭauja, jū daugiaus ŭlowės turrės, kas pasiŭiekt.]

12. Tokgi nuŭitėkėjima turrėdami, didėy drąŭey elgiamies,

13. Ne darydami, kaip Moizeŭus, kursai sawo wėidą dangalu apŭabinno, kad waikai Izraėlo ne galėjo ŭurėt t gālą to, kurs pasiŭauja.

14. Bet jū umai yra uŭkėtinti. Nėsa iŭki ŭei dienai tas pats dangals pasiŭiekt ne atdengtas ant ŭėnojo testamento, jiems tą ūaitant, kursai Kristuje palauja.

15. Bet iŭki ŭei dienai, kad Moizeŭus ūaitoms, dangals kaba jiems ant jū ŭirdŭ.

16. Bet kad jie priŭwėrstu prie Wieŭpatiės, tai dangals butu atimtas.

17. Nėsa Wieŭpats Dwase yra. Bet kur Wieŭpatiės Dwase, cze walnybe.

18. Bet jau pasiŭodo ŭieŭwienas me muŭu kaip zerŭole Wieŭpatiės ūaitummas, wėidu atdengtu, ir mes pėrŭwieczami esme t tą patį abrozą, nū ūaitummo t ūaitumma, kaip nū Wieŭpatiės kursai Dwase yra.

4. Pėrŭprimas.

Waisum's ewangeliōs tiffinczise po margais ŭaraujenczise.

Todėl toki urėdą turrėdami, kais po mums mielaŭirdingyste dūta yra, tai ne pailŭam';

2. Bet wėngiame ir ŭėpiamą gėdą, ir ŭlaŭtės ne darome, neygi pėrŭkreipjam Diemo ŭodit, bet ŭtiefōs aprėiŭkimu, ir gėray elgiamies prieŭ wiŭu ŭmonū ŭajing po Diemo aŭiu.

3. Targi jey muŭu ewangėlią, apdengta, tay apdengta prapūlam tiems,

4. Prie kurrū Diemas ŭio ŭwies to netiffinczuju umus apjėkin', kad ne mato ūaitą ŭwiesą ewangeliōs apie ūaitumma Kristaus, abrozō Diemo esanczo.

5. Nės mes ne pātis sawę apsaŭom', bet Jėzu Kristu, jė ēsanti Wieŭpati; bet mus juŭu tarnus, dēley Jėzaus.

6. Nėsa Diems, kursai liepe ŭwiesą iŭ tamŭōs praŭwisti, tas dāwe ūaitu ŭwiesumma t muŭu ŭirdis, jėib (per mus) rąstus apŭŭwietim's iŭpaŭinnimo ūaitummo Diemo wėide Jėzaus Kristaus.

7. Bet mes toki ūarbą turrim' ŭėmiŭkūse rykūse, kad apstinga macis butu Diemo, ir ne iŭ muŭu.

8. Mes turrim' wiŭur wargo, bet neŭtūzijam. Mums ne ramu, bet ne nuŭmennam;

9. Mes kenczame pėrŭŭkėjima, bet ne esme praŭtōjami. Mes nuŭspāudzami esme, bet ne prapūlam;

10. Ir wis neŭtōjamies mirrimu Pono Jėzaus ant muŭu funo, kad ir gywastis Pono Jėzaus ant muŭu funo butu aprėiŭŭta.

11. Nėsa mes, gywi esą, wiŭŭdōs t ŭmerti dūdami esme dėl Jėzaus, kad ir gywastis Jėzaus aprėiŭŭta butu ant muŭu ŭmertiŭno funo.

12. Toi

12. Todēl smertis macnus yra muštie, bet gywaltis iustie.

13. Bet kadangi mer ta pacze tiffelimo dwasę turrin' (kaip parāpyta yra: *uſſiu, todēl falbu) targi ir mes tiffim', todēl ir falbame. *Ps. 116, 10.

14. Ir žinnom', ta, fursai Ponq Jėzu priſėlęs, ir mus priſėlienti per Jėzu, ir paſtatysenti drauge su jumis.

15. Uſes wiſſab dēstis dēl juſū, jeib apſtinga malone per dēka wojimq daugiū, Diewq didey laupſintu.

16. Todēl mes ne pailſtame; bet, noris muſū wirſutinnis žmogus pagenda, tay taczau widdusia iſ dienos i dienq atnaujinamas.

17. Uſesa muſū wargas, czėſſę ſas ir lengwas eſas, dūda amžina, ir per wiſſq mierq ſwārbę ſlowę.

18. Mums, ne wēizdintiems ant rērimo, bet ant nerėgimo. Uſesa ſas rėgima, tai czėſſę ſa; bet ſas nerėgima, tai amžina.

5. Pėrſtyrimas.

Palinſſminojimas tiffincjuſi prieſ wiſſotius wargus; gallobe ewangeliōs.

Bet mes žinnome, ſulūſtant muſū ſū žemiſkiems namams ſōs ſėtrōs, turri budawone Diewo budawōtq, namus ne ranſomis darytus amžinay ēſanczus danguje.

2. Uſesa dēl to ir iſſilgſtame ſawo namū iſ dangaus ēſanczū, ir geidzame tais aprėditi buti.

3. Wienoſ taipo, jey tiſt' mes aprėditi, ir ne nūgi raſti butumbim.

4. Nėsa ſoley ſoje ſėtroje eſme, iſſilgſtam', ir apſunſinti eſme; kadangi wēlitumbimies ne iſrėditi, bet aprėditi buti, jeib ſas smertėlna, butu praryta nūg gywaſczio.

5. Bet mus tam itaiſqſis, tūi Diewas, yra, mums pradūtėq, Dwāſę, dāwęs.

6. Bet mes wiſſadōs linſſmi eſne, žinnodami, kad ſoley fune eſme, toley ſelāujam' Wieſpaczui.

7. Nės elgiamies tiffėjame, ir ne regejame.

8. Bet linſſmi eſme, ir jū labi jaus geidzame iſ funo ſelāuti, ir namėje buti pas Wieſpati.

9. Todēl ir rūpinnamies, ar nas mėje budami, ar ſelāudami, kad jam itiftrumbim.

10. Nėsa mes wiſſi turrin paſi rėditis pas ſudo ſraſę Kriſtaus, jeib ſożnas gautu. Kaip elgėſi fune gywas budams, ar geray, ar piſtay.

11. Togidēl žinnodami, kad Diewo reſſia bijotis lengway elgiamies su žmonėmis; bet Diewui žinnomi eſme. Bet tam tiffiu, kad ir juſū ſqžinēie apreiſti eſme.

12. Kad ne wēl patys paſigirtumbim, bet jums priejaſti dūtumbim, girtiſi muſū, jeib turrētumbit' ſo girtis prieſ tus, furrie iſ wirſutinnū daiſtū girraſi, ir ne pagal ſirdi.

13. Nėsa jey per daug dārome, tay Diewui per daug dārome; jey mierq laiſome, tay jums mierq laiſome.

14. Nės mēile Kriſtaus mus taip wercza, kadangi ta tiffim, kad, jey wiens uſ wiſſus mirręs, tay jie wiſſi mirre.

15. Ir jis todēl uſ wiſſus mirre, jeib tie, furrie gywi yra, iſ to czėſo ne pātys ſaw gywi butu, bet tam, fursai uſ jūs mirręs ir priſiſėlęs.

16. Todēl iſ to czėſo ney wieno ne paſyſtame pagal funq. Ir noris ir Kriſtu eſme paſinng pagal funq, taczau jau dabar jė ne paſyſtam daugiaus.

17. Todēl, jey ſas Kriſtuje yra, tay naujas ſutwėrimas yra; ſas ſena buwo, pėrėjo; ſtay, wiſſab nauja paſtojo.

18. Bet

18. Bet tai wis nūg Diemo, Pursai mus pats su sawimi sudėrings per Jėzu Kristu, ir urėdą dawęs, suderėjimą sástanti.

19. Mėsa Diems buvo Kristuje, ir sudėrino swietą pats su sawim', ir ne prirošė wo jiems jū griekus, ir pastate tarp musū žodi apie su derėjimą,

20. Togidėl mes esme pásłai, Kristaus wietoj', nės Diemas graudinna per mus, taygi práškom' Kristaus wietoj', susidėridiit su Diemu.

21. Mėsa jis tą, Pursai ney jošio grieko nežinnojo, už mus grieku padaręs, jeib jeme pastotumbim' teisybe, Furri po ákiū Diemo tinka.

6. Pėrsłyrimas.

Graubinnimas Diemo malonę wertan martoti.

(Gromata 1. nedėl po ligawėnū.)

Bet mes graudinname jus, kaip pagálbininkai, kad ne norėsim prósnať Diemo malonę butumbit priėmę.

2. Nės *jis sašo: išklaušau tawę malonės czėse, ir pagėlbėjan tawę dienoje išgánimo. Sztať, dabar malonės czėsas, dabar išgánimo diena.

3. Bet ne dūkim' ney wienam ney jošio papiktinnimo, kad musū urėdas ne butu paniekintas.

4. Bet wissūse dáiiktūse pasłródime kaip Diemo tarnai, diddi me kantrumme, wargūse, bėdosa, tužbosa,

5. Múšiuše, kálėjimūse, maįstūse, dárbus, buddėjimūse, pástnikawimūse,

6. Wiežlibystėje, išpažinnime, lengwybėje, prietelystėje, šwentoje Dwásėje, tikroje meilėje,

7. Žodijs tiešos, stiprybėje Diemo, per ginflū teisybės, po dešimės ir po kairės,

8. Per garbę ir per gėdą, per pištą garšą ir gėrą garšą, kaip išwadžutojei, ir taczau teisus;

9. Kaip nepažystami, ir taczau pažystami; kaip numirštą, ir štať, gywi esme; kaip Eogniti, ir taczau ne užmušti;

10. Kaip smátni, bet wissadōs linėsmi; kaip ubbagai, ir taczau daug bagotais dárq; kaip nieko neturri, ir taczau wisso turēt.]

11. Aš jūs Korintionai, musū burną atslwėre jusump', musū širdis atslrašino.

12. Musū širdis ne anšėta pra priėš jus, bet jūšū širdis dar anšė toka priėš mane.

13. Aš su jumis kalbu, kaip su sawo waikais, kad ir jūs priėš mane taip elgtumbities ir butumbit linėsmi.

14. Ne traukit swėtimo jungo su netikėinczeis. Nės kq tur naudōs teisybe su neteisybe? Eokią draugystę tur šwiesybe su tamisybe?

15. Kaip sutar' Kristus su Belialu? arba Eokią dalį tur tikėincis su netikėinczu?

16. Kaip Diemo bašnyczia su lygsta balwonams? Bet jūs este bašnyczia gywojo Diemo, kaip ir Diems tare: *aš noru jūse gywētū ti, ir jūse kruttētū, ir noru jū Diemas buti, ir jie tur mano žmones buti.

17. Todėl išeikit iš jū, ir atslirkite, sašo Wiešpats, ir ne kruttėit nieko neczysto; tay primsu jus.

18. Ir busu jūšū Tėwas, ir jūs busit mano sūnus ir dukters, *sašo wissagális Wiešpats.

*Jer. 31, 1. 9.

7. Pėrsłyrimas.

Graubinnimas ant pažwentimo kuno ben dwasės.

Todėlgi, turrėdami toki pažadėjimą, jās mano mieláušeji, cysťti

čystikimies nū wisso apdaršimmo kuno ir dugōs, ir tolyn eikime pas šventimie Diewo baimėje.

2. Priimkite mano iodi, ne darēm ney wienam iškādōs, ney wieną ne pažeidēm, ney wieną ne prigimom.

3. Tai ne sakau jus apsūditi; nēsa pirmay jums pirma sakiau, kad jas musū širdisa este, draug su mumis mirti ir drauge gywi buti.

4. Didzu drąsumu jums kalbu, daug jumis giterūsi; papilditas esmi palinkšminojimu, esmi apstingay dzaugšme, wissame musta warge.

5. Nēsa mums Macedonion' iškāpus, musū kunas ne turtējo atilsiēs, bet wissur buwome warge, iškā lanko kowa, widduje baimē.

6. Bet Diewas, kursai palinkšminojas pažemintus, palinkšminomus atėjimu Titas;

7. Bet ne tiktay jo atėjimu, bet ir tū palinkšminojimu, kurrūmi jis palinkšmintas buwo dėl jusu, ir apšape mums jusu iškāilgima, jusu werkima, jusu storawojima u; manę, taip, kad dar daugiaus pasidzangiau.

8. Nēsa kę jus per gromatą apsmūtijau, to nesigailu. Ir noris gailēczaus, nēs regiu ta gromatą jus rasi mažą kokią walandą apsmūtijusę.

9. Taczu dabar dzaugiūs ne tūm', kę jū apsmūtiti este, bet kad apsmūtiti este ant gailesczio. Nēsa pagal Diewą apsmūtiti este, jeib abelnay ney jokios iškādōs iškāmu sū ne gautumbit'.

10. Nēsa smutka pagal Diewą, dāro gailēti ant iškānimo, kurio ney wiens nesigail'; bet swieto smutka dāro smerti.

11. Sztay, tas pats dāikts, kad diewiškay apsmūtiti este, kokią procę pas jus padare, priegtam

atsikalbėjimą pāpykt, baimę, iškāilgimą, storawojimą, pagiejimą? wissuse dalykuse pasirodēt, čysti esą tame dārbe.

12. Todėl, noris jums raskiau, taczu tai ne buwo dėl to, kurs pažeide, ney dėl to, kurs pažeistas yra, bet, jeib jusu proce už mus apsirėiktu pas jus po Diewo akū.

13. Todėl mes palinkšminti esime, kad jū palinkšminti este. Bet dar jū apstingiaus pasidzangiamies dėl dzaugšmo Titas; nēsa io dwas se atsigaiwinno iškā jusu wissu.

14. Nēsa kę po jo akū apie jus gyrau, ne apgēdits esmi; bet kaip wissab tiesa kę su jumis kalbėjau, taip ir musū gyrus pas Titu tiesa pastojo.

15. Ir jis nūdēm širdingay jumis gyrēti, minnēdams wissu jusu pašlusnummo, kaip jū it su baimē ir drebėjimu este priēmę.

16. Dzaugiūs kad galis wissay ant jusu pasitikēt?

8. Pērštyrimas.

Graudinnia's došningay sudēt pawar-gušims.

Apsakau jums, mieli brolei, Diewo malonę, dūtą surinkimūse Diewo Macedonioj'.

2. Nēsa jū dzaugšmas tēnay buwo apstingas, kaip daugummu wargū iškāgiti buwo. Ir kaczey labay warastą buwo, taczan bas gotingay dāwe wissoj' prastvėj'.

3. Nēsa kief iškāge (tai akā ludi diju,) ir daugiaus kaip iškāge, jie patys buwo gātami.

4. Ir melde, mus labay igraus dindami, kad priimtumb'm' geras deysstę ir nudalijimą rankiaus, dūdamo šventiems.

5. Ir ne, kaip nusitikėjom' bet patys pasidawe pirmiaus Wesspaczui, ir potam mums per Diewo walg.

6. Kad

6. Kad turrėiom' Tity pagrausdint', kad jis, kaip pirmay buwo pradėjęs, taip ir tarp jūsų tofią geradejytę ištaisytu.

7. Bet lygey kaip jūs wissay bagoti este, wieroj', ir žodij', ir pažinnime, ir wissokioje procėj', ir jūsų mėlėj' prieš mus: taipojau dabokities, kad ir šoje geradejystėje bagoti butumbit:

8. Uže sakau, kaip liepdams ką, bet Pittiems taip procawojantis, bandau ir jūsų mėlę, bau ji tikrės weislės esanti.

9. Uže žinnot' malonę mūsų Pono Jėzaus Kristaus, kad, noris jis bagotas yra, taczau neturtingu pastoio dėl jūsų, jeib jūs per jo neturtą pralobtumbit.

10. Ir sawo gėrą mislį tame dāište sakau. Uže tai jums nadinga, kurrie pradėjote pėrnay, ne tikstay daryti, bet ir norėti.

11. Dabargi ir išpildėsit, ką pradėjot, daryt', jeib, kaip yra weifus umas norėti, taipiau ezebutu ir weifus umas daryti, ir to, ką turrite.

12. Uže jeį kas rods gatawas, tai yra Diewui itinkas, kaip turitis, ne kaip ne turitis.

13. Tai ne dėstis ta misle, kad Pitti pašaju turrėtu, ir jūs priešpauda; bet kad lygu butu.

14. Taip te pašlužijsa jūsų apstas jų neturtui, per šę brangę gadynę. Kad ir jų apstas votam pašlužitu jūsų pristokimmui, ir butu, kaip lygu yra.

15. Kaip parokyta yra: "daug surenkąs, ne turrėlo perdaug; ir maž surenkąs, ne stofojo."

* 2 Moiz. 16, 18.

16. Bet Diewui dėkui, kursai tofią procę ant jūsų dāwgs t girdi Titau.

17. Uže jis tiesa pagraudi nima priėme; bet kadangi taip labay

procawojos', iš sawgs pas jus nusfellawo.

18. Bet mes wieną broli su jūmi suntėm, kursai girrame buwo iš ewangeliōs per wissus surinimius.

19. Bet ne tai tikstay, bet jis ir paširts yra nūg surinimū, per draugą mūsų Pelonės šoj' geradejystėj', per mus ištaisamoj' Wiešpaczui ant garbės, ir ant pagyrimo jūsų gerės walės.

20. Ir to sąugojamies, kad mus kas ne apiodzotu, dėl tofios bagotingos dōwanos, t. rri per mus dūdama yra.

21. Ir dabojamies, kad tai wienay nusidūtu, ne tikstay po afim Wiešpatiės, bet ir žmonū.

22. Suntėm su jūm' ir mūsų broli, kurti ne wiename dāište tūkšiej numiānėm procawojantis, bet dabar jų daugiaus procawojantis.

23. Ir didey iumie tiffimies ar dėl Titau. Kursai mano draugas ir pagalbininkas yra tarp jūsų, ar dėl mūsų broliū (kurrie apštalai yra surinimū, ir garbe Kristaus.)

24. Pa odišite dėl to išrodijimą sawo mėlės, ir mūsų gyraus ap'e jus ant kū, ir atwirray po afim' surinimū.

9. Pėrsšyrimas.

Kobėl dōwanas gre-tan ben wiernay sustur.

Uže apie tofią dōwaną šwens tiems dūdama, ne priwalu jum tapyti.

1. Uže žinndau jūsų gėrą walę, kurtę girru Macedon kšiemis (sawda:is) Uže ja pėrnay gatawa buwo. Ir jūsų pawėikilas daug parągino

2. Bet šūs brolius todėl sunczau, kad ne nieku pawirstu mūsų gyruis iš jūsų tame dalyše, ir kad gatawi butumi

butumbit', lygey taip aš nū jūsu
safiau:

4. Jeib ne, jey Macedonistieji
su manim' ateitu, ir jus rąstu ne
gátawus, mes ne sakysu jús)
gėdos ne gautumbim', iš tošio
gyraus.

5. Bet aš per reikalingą dāiktą
laisčiau, brolius pagraudinti, kad
pirma užėitu pas jus; ištaisyti
sitta pirma patadėtą žegnone, jeib
gátawa butu, taip kad butu žeg-
none, ir ne bykštummas.

6. Bet tai milijū, bykštay sė-
jes, bykštay ir pjaus; ir sėjes su
žegnone ir pjaus su žegnone;

7. Koinas taip pats noris, ne
su apmādu, ne su newale: nēsa
liafsmay dūdanti Diews myl.

8. Bet Diewas gāl daryti, kad
wiffotia malone tarp jūsu bago-
tingay butu; kad jūs wisso gėto
pilni budami, bagotais pastorum
bit ant wiffotiū gerū darbū,

9. Kaip parašyta yra: * jis iš-
barstęs ir dāwęs pawarguliems;
jo teisybę išliekt amžinay.

* Ps. 112, 9.

10. Bet tas, kursai sėklą dūda
sijėjui, tas juš ir dūną dūs wāl-
git, ir daugis jūsu sėklą, ir užau-
gydis ūglit jūsu teisybės.

11. Kad bagoti butumbit wissū
se dāiktūse, su wissu prastummu
kursai daro per mus dėkawojimą
Diewui.

12. Nēsa pagalba šōs dowanōs
ne tiktay atpildo reikalą šwentujū
bet ir apstinga yra tame, kad daug
Diewui dėkawoja už ši musū wier-
nų paslužymą;

13. Ir gārbina Diewą už jūsu
paklusnų išpažinnimą ewangeliōs
Kristaus, ir už jūsu prāstą dowa-
nū dawimimą, jiems, ir wiffiems,

14. Ir už sawo maldas už jus,
kurie jūsu išsilasta, dėl apstingōs
Diewo malonės jūsių.

15. Bet Diewui tikui už jo
neiškalbamą dōwaną

10. Pėrskyrimas.

Saugojimas nū išmadūms netiktū
apatalū.

Bet aš, Powils, grādinu jus,
dėl romybės ir lengwybės
Kristaus, kursai po jūsu ašiu bus
dams menks esmi, be Pittur bus
dams drąsus esmi priš jus.

2. Bet meldzu, kad nan ne reik-
tu paczai tēn esant dāsey elgris,
ir pasidrasint, taip mai prirokoja,
prieš kėllis, kurie mus kältina,
mus besilėgiant kuništi budu.

3. Nēsa norint kur fruttam,
tay taczau ne karāujan kunisťu
budu.

4. Nēsa ginclai musi karāwimo
ne kuništi, bet macms po ašim'
Diewo, suarditi padritinnimus.

5. Kurreis suardomūdumūms,
ir wissą aukštybę, pasikėlancę
prieš Diewo išpažinnimą, ir ap-
kalam fozną protą popaklusnums
mu Kristaus;

6. Ir gátawi esme jagiesti Pōs-
nų nepaklusnumą, kad jūsu pa-
klusnums išsipildis.

7. Ar ant to, kas po ašiu weiz-
dēt? jey kas tūmi tikės, Kristaus
ėsas, tas wēl tai sawije te mislij',
kad lygey taip jis Kristaus yra,
taip ir mes Kristaus esme.

8. Ir noris ir mājūną daugiaus
girczaus musū macės kurrę Wiefi
pats mums dāwe, jus pagėrint,
ir ne pagadint, ne baczau gėdoje.

9. (Bet tai sakau kad ne misli-
tumbit, manę norėjusi jus gādit
gromatomis,

10. Nēsa gromatos, (sako jie)
sunťios ir drutos; bet pribuwims
kuno silpnas, ir kalba papeikta.

11. Kursai tošs yra, tas te mis-
lij', kad kokie esme su šodzeis grō-
matosa, Pittur budami, tošiejau
dri

drįstam bu' ir paczu dárbu cze budami.

12. Nėšane dręsame su tais lygintis, arh tarp tū rofūtis kurrie sawę įtis girraši. Bet sawę sawim' mieodami, ir sawę wienus dididami nėšo ne išmāno.

13. Bet mes nesigirsimies per mierą, bet tikray pagal mierą ir apskritumų, kurrę mierą mus Dievas ignierawo, atslekt' ir iškė jįsū.

14. Nėk ne per toli išsitiesam kaip ne asėkia jįsū: nėsa juē ir iškė jįsū šėakom' su ewangelia Kristaus.

15. Ir nesigirram per mierą swetimaio darbais, bet nusitiekim, kad jau jįsū tikėjimas pas jus prasiplatispagal musū mierą, dar tolaus iškėšę.

16. Ir ewangelią sakysę tiems, kurrė ana šal' jįsū gywėna, ir nesigiršę tūm', per swėtimą mierą pataisyta.

17. Bet py kas girraši, tas testigirrie Wiespatiēs.

18. Nėsa ne dėl to kas itinka, kad sawę pats girra, bet kad jį Wiespats girra.

11. Pėrsšyrimas.

Pomilo dabai ben pamojummai.

Dūk Diewe, kad ben ant walan dōs manę pakęstumbit paikystėje; ir beje iūs man ne padwyjat.

2. Nėsa aš jėlawoju už jus Diewo jėlawojimu. Nėsa aš jus pa-wėrijau wienam wyrui, jeib czystą mergą Kristui primesczau.

3. Bet bijaus, kad ne, kaip žalutys Jėwą išwadzojo sawo klasta, tu, manę paiką ēsanti. Bet jey ne taip jau ir jįsū umai attrāukti bus tu nū prastybės Kristuje.

4. Nėsa, jey kas pas jus ateinąs, Pittą Jėzų apsakytū, kurrė mes ne apsakėm, arba jūs Pittą dwašę gātumbit, kurrę ne estėgawę, arba Pittą ewangelią, kurrę

jūs ne este priėmę, tai toktai mēslay kęstumbit.

5. Nėsa tarūs ne mažėsnis ēšas, už aukštūsus apāstalus.

6. Ir kaczey paiks esmi kalsoje, taczau ne paiks esmi išpažinnime. Bet geray pažystams esmi pas jas wisfur.

7. Argu susigriešijau, sawę pašėmindams, jeib jūs butumbit paauktinti? nėsa aš jums ewangelią dōwanay apsakiau.

8. Ir Pittus surinkimus išplėšau, algą nū jū imdams, jeib jums (Diewo žodi) sakyczau.

9. Ir pas jus budams, ir stoėdamas, ney wieną ne sunkinau; (nėsa mano neturta atpilde brolei, kurrė iš Macedoniōs atėjo) ir wisšuse dalykuse jums sunkus ne buwau ir dār taip elgsūs.

10. Kaip tikray Kristaus tiesa manij' yra, taip man tas gyrus jėi mėsa kėjōs ne tur but užwenktas.

11. Kodėl tai? Kad jus ne mylēcizau? Diews tai žinno.

12. Bet ką darau, ir ką darysu, tai dėl to darau, kad priejastit atkirsyczau tiems, kurrė priejastitės jėškō girtis, kad jie esą, kaip mes.

13. Nėes tokie ne tikri apāstalai, ir klastōs pilni darbininkai, Kristaus apāstalai esą dēdasi.

14. Irgi tai ne dywai; nėsa jis pats, šėtons dēdas angėlu šwiesōs.

15. Todėl tai ne didis dāiktis, jey ir jo tarnai dēdasi sakytojeis teisybės; kurrū gālas bus pagal jū darbus.

16. Wėl sakau, kad ne kas mislitu, manę paiką ēsanti. Bet jey ne tai, priimkit manę per paiką, kad ir aš mažumą girczau.

17. Ką dabar kalbu, tai ne kalbu kaip Wiespatije, bet kaip paikystėje, kadangi i gyru iėjome.

18. Kadangi daug girras pagal funą, ir aš girsūs. (Gro.

(Gromata nedēl. Eel(s)ajesime.)

19. **M**ēsa jūs rods pašenczat dur nus, iņmintingi budam.

20. Jūs pašenczat, jey kas jus newālninķais padāro, jey kas jus luppa, jey kas jums imma, jey kas jums tyczojas, jey kas jus i wēidq muša.

21. Tai saķau pagal negarbe, ģaip ģad butumbim silpni paštojē. Antgi to kas drysta, (paļķystē) ģalbu,) ant to ir aļ drystu.

22. Jie ģyđai, aļ ģaiļojau; jie ģzraelitai, aļ ģaiļojau; jie ģimmi ne ģbraomo, aļ ģaiļojau.

23. Jie ģristaus tarnai; (paļķey ģalbu,) aļ jey ne didēsniis esmi. Aļ daugiaus dirbau, aļ daugiaus muļū ģantējau, aļ tanķiāus su ģāutas, tanķey smertiēs bēdosa buwan.

24. Mū ģyđā penķis ģartus ģawau po ģeturis dēģimtis syķiā be wieno.

25. Tris ģartus esmi plaķtas, wienq ģartq aķmenimis mētitas, tris ģartus aķrato sudauģimme ķēns dējau, dienas ir naktis pērleīdau ģilķybēje (māriū)

26. Aļ tanķey ģelawau, aļ buwan bēdoj' ant wandenio, bēdoj' tarp rāzbaininķū, bēdoj' tarp ģyđū, bēdoj' tarp pagonū, bēdoj' miestū se, bēdoj' puļķzoje, bēdoj' ant māriū, bēdoj' tarp netiķrū brolū.

27. ģāpeķtije ir dārbūse, daugybēje buddējimū, āķimme ir tēoģķimme, daugybēje pāķniķawimū, ģaltiје ir nūģumme.

28. Be to, kas ģittaiļ nusiđūst, butent, ģad kas dienq esmi uķķai binņams, ir rupinu uķ wiķķus su riņķimus.

29. Kas silpnas, ir aļ ne silpnas? Kas paļķtinnamas, ir aļ ne degu?

30. Jeyģi turru ģirtis, ģirsūs sawo silpnybe.

31. Diēwas ir Tēwas mūsū pos no ģēzaus ģristaus, ģursai te esķķe paļķowints amģinay, ģinno, mang ne mellūjanti.

32. ģamaķķewaldōnas ģēmēs ģai rālaus ģrēto, ķēģējo ģamaķķēnķ miestq, ir norējo mang sugāuti.

33. Ir aļ pintinnēie iķ lāngo per murq buwan nulēiķtas, ir iķ bēģau iķ jo ranķū.

12. Pērķķyrimas.

Ģowilo ģyruš ir aprēiķķimas, priēķ sawo priēķimiriķū ģarbēs, ģūđq ķatķtas.

Girtis tiesa man nieķam ne dēra, ģaczau ateķsu ant regējimū bey aprēiķķimū Ģieķķpatiēs.

2. Paļķystu ģarogu ģristuje, pirm ķeturoliķōs mētū, (ar ģis ķune buwģs, tai ne ģinnau; arba ģis ķune ne buwģs ir tai ne ģinnau; Diēws tai ģinno.) Tas buwo paimtas iķ t rēcģq danģu.

3. Ir aļ paļķystu tģ pāti ģmogģ, (ar ģis ķune buwģs arba ķune ne buwģs, ne ģinnau, Diēws tai ģiņo.)

4. Ģis buwo paimtas t roģu, ir ģirdējo neiķķalbamus ģodģus, ģurs ney wiens ģmogģs ne ģal saķyti.

5. Tūmi ģirsūs; bet sawimi neķķģ ģirsūs. Ģaip tiķtay sawo silpnybe.

6. Ir jey ģircģaus, todēl ne paļķķey daryģzau, nēsa tiesa saķyģzau. Bet to wēngiu, ģad mang kas ne per didēsni laiķytu, Ģaip mang māto esant', arba iķ mangs ģird.

7. Ir ģad ne per labay paļķāuķģģ tincģau tū āuķķta aprēiķķimu, dūstas man yra ķūlas ķunui, butent ķētono angēlas, ģursai mang ķumģģ cģomis muģtu idant ne per labay paļķāuķģģtincģau.

8. Dēl to tris ģartus Ģieķķpatē esmi meldģs, ģad nū mangs atķtotu.

9. Ir ģis man saķģs; te paķanķa taw mano malone: nēsa mano ķiis prybe silpnūse macnt. Todēl mie

M. T. Q.

ķausey

Išaušev girdūs savo silpnųbe, kad Kristaus stiprybė pas mane gyventu.]

10. Todėl linksmos girdiės esmi silpnybės, išdaržimūse, bėdosa, persekinėjimūse, tužbosa, Kristaus dėley. Mėsa silpnas budams, drąta esmi.

11. Durnu pastojau besigirdama; ant to jūs mane per newalę priwertėt. Mėsa turrėczau jusų pagirtas buti, kadangi nieku ne esmi matėsnis už didžiūsus apąstalus, noris nieks esmi.

12. Mės apąstalo žėnklai tarp jusų daryti yra, su wissū Pantrum, su žėnklais ir su stebuklais ir su darbais.

13. Kasgi tai yra, kurreme jūs prastesnieste už Pittus surinėjimus, kaip tiktay, kad aš pats jus ne apsunčinau? atleiskit man ši griešą.

14. Šitay, gátawas esmi trėczą kartą jus atlanųt, ir jūs ne apsunkit. Mėsa ne iėjėau, kas jusų yra, bet jus. Mėsa ne tur waiškai gimdytojams šėrbus rinkti, bet gimdytojei waiškai.

15. Bet aš labay rods noru guldit, ir gulditas buti už jusų dušas; Paczey aš jus labay didey myliu, ir taczau maž mylims esmi.

16. Bet testow taipo, kad jus ne apsunčinau, bet Pytrus budams, ar su Pytryste jus prigawau?

17. Ogi begu aš tą apgawan per kelis tū, kurrus pas jus esmi funtes.

18. Titu pagraudinnau, ir su jūmi sunczau wieną broli. Begu Titus jus apgawo? ar ne toj paszėj' dwasėj' elgėmės? ar ne tais jau pėdais ejome?

19. Ar wėl mišlijat, mus atškalbant? Šalbam Kristuje po Diemo akim'. Bet wis tai dāroma, mano mielāusieji, jums ant pagėrinimo.

20. Mėsa bijaus, kad atėjės, jus tofius ne rāsczau, tofius noru, ir jūs taipojau mane toki ne rāstumbit, toki jūs norit. Kad ne turu barnū, pawdėjimū, papykimū, waldijimū, pašalbū, iškabėjimū pasipatimū, maištū;

21. Kad ne wėl mane atėjusi, mano Diemas mane pažėmintu pas jus, ir turrėczau daug apmaudo ant pirmay susigriežijusū, ir Diemop' neprisiwertusū už nei czystybę bey šėškawimā, bey nei wiežlibummā jų darytą.

13. Pėrstyrimas.

Isgaudinnims ant prisimertimmo. Šey trėczą kartą pas jus ateisu, šitay dwiejū arba tryū luddis ninkū burnoje pastowės wissolia prowa.

2. Už jums pirma tai sakiau, ir pirma tai jums sakau, kaip pas jus budams, antrą kartą, ir dabar kistur budamas tai rākau pirmay susigriežijusiems, ir Pittiems wissiams; bet kad aš wėl ateisu, tai ne czėdisu.

3. Kadangi iėjėote, ben wieną kartą suprašti tą, kursai manije šalba, butent Kristu, kursai tarp jusų ne silpnas, bet machus yra tarp jusų.

4. Ir noris jis nušryšawotas silpnybės, taczau gywas yra šis prybėje Diemo. Ogi noris ir mes silpni esme jeme, taczau gywi esme su jūmi stiprybėje Diemo tarp jusų.

5. Išsimėginėties patys, bau tikėjime este; mėginėties patys. Argu patys sawę ne pažystate, Jėzu Kristu jusiye esanti; jey ben ne tinką n' esle pastoje.

6. Bet nusitikiu, jus žinnant, mus ne esant ne tinkancus.

7. Bet aš Diemą meldzu, kad jūs nieko pišto ne darytumbit; ne, kad

Ēad mes butumbim tinšq mātomi, bet Ēad jūs gēro darytumbit, ir mes Ēaip netinšantieje butumbim.

8. Ūtēs mes nieko ne gālim, priēš tiesq, bet uš tiesq.

9. Bet dzaugiamies, Ēad mes slpni esme, ir jūs macnus este. Irgi tai mes wēlijam, butent jūšū tobulystę.

10. Todēley aš ir Ēittur budams, tai rašau, Ēad ne reiķtu man, pas jus ēsant, aštram buti, pagal tā maci, Ēurre man Wiešpats dawęs yra, ant pagērinimo, ir ne ant pagadinimo.

11. Pašuczāus, mieli brolei dzaugēties, buķit tobuli, pašlinēš minēties, turrēit wienq mišt, buķit pašajingi; tay Diewas meis lēs ir pašajaus su jumis bus.

12. Swēiķinēit Ēits Ēittq su šwens tu pabuczāwimu. Swēiķina' jus wišš šwentieji.

13. Malone mušū Pono Jēzaus Kristaus, bey meile Diewo, bey draugyste šwentōs Dwasēs te esšie su jumis wiššais. Amen.

Anta gromata Korintionams sušta iš Pilippo Macedonioj, per Titu ben Pulq.

Gromata šwento Powilo Galatēnam.

1. Pērskyrimas.

Ēpie Galatēnū netwirtobę, ir Powilo apaštališq urēdę.

Powilas, apāštals, (ne nūg žmonū, ney per žmones, bet per Jēzu Kristu, bey Diewq Tēwq, Ēursai jš iš numirtušū priķēle.)

2. Ir wišš brolei pas mang ēšq šurinķimams Galatoj;

3. Malone te esšie su jumis, ir pašajus nū Diewo, Tēwo, bey mušū Wiešpatiēs Jēzaus Kristaus.

4. Ēursai pats pašdawe uš mušū griekus, jeib mus išgēlbētu nū šio dabar ēsancio nelabo swieto, pagal walg Diewo ir mušū Tēwo,

5. Ēurram garbe nū amžiū iķi amžiū. Amen.

6. Stebjūs, Ēad taip wēiķ dū daties nušķreipti nū to, Ēursai jus pawadino malonēsp' Kristaus, ant Ēittōs ewangeliōs,

7. Ūorint ney jošiš Pittos ne yra; Ēaip tiķt, Ēad ķēlli yra, Ēurrie jus sumaišo, norēdami pērwerst Kristaus ewangeliq.

8. Bet noris ir mes, arba angēlas iš dangaus jums ewangeliq šai

Ēytu Ēittaip, ne Ēaip mes jums saķēme, tas testow praķēiķtas.

9. Ēaip dabar saķēme, taip ir wēl saķēme: jey Ēas jums ewangeliq saķo, Ēittaip, ne Ēaip gāwos te tas testow praķēiķtas.

10. Argi dabar žmonū ar Diewo pamēgimma jēķēau tai saķydamas? argu žmonēms itiķt miššiju? jey dar žmonēms itiķczau, tay ne buķczau Kristaus tarnas.

11. Bet jums žinne dūmi, mielē brolei, ewangeliq mangs saķyta, ne ēsancę žmogišķq.

12. Ūtēs tā nū ney wieno mogaus ne gawau, ney ne iķmōtau, bet per aprēiķima Jēzaus Kristaus.

13. Ūtēsa juš jūs girdēiot ap e mano pirma pašielgišq tarp žydu, Ēaip per mierq Diewo šurinķima pērseķinējau, ir tā gaiķinau.

14. Ir tarpau žydu wieroje uš daug jū, man lygujū sawo gumis nēje, ir be mierōs storawojau uš tēwišķq zoķanq.

15. Bet Ēaip Diewui pamēgo, Ēursai mang nūg augywēs žywato iķķyres, ir pawadinęs per sawo malonę,

(D) 2

16. Jeib

16. Jeib sawo Sunu aprėiřtu, manije, řad ař jė per ewangelią apisatėyczau tarp pagonų; tųjan pasiřubinau, ir ne susiřalbėjan dėl to su řunu bey řrauju,

17. Uzeygi atėjan į Jeruzalę, pas tus, řurrie pirm mangs apařtalai buwo, bet nusitrąufiau į Arabiá, ir sugryřau į Damaską.

18. Potam po trijų mėtų atėjan į Jeruzalę, Pėtrą matyti, ir pasiřikau pas jė penřioliką dienų.

19. Bet řittų apąřtalų ney wieną ne maczau, tiřt Jofubą, Wiefi patieřs broli.

20. Bet řą jums rařau, řtay, Diemos řinno, ne mellųju.

21. Potam atėjan į řėmės Syriūs bey Cilyciūs.

22. Bet ne pažystams buwau wėidu řurinkimams řriřćzonieřams Judeoje.

23. Bet tiřtay girdėję buwo, řad tas, řursai řittą řartą mus pėriřćinėjo dabar řařas tą wierą, řursę pirma gairinno.

24. Į garbino Diemą dėl mangs
2. Pėriřćyrimas.

Powilo řriřćinginnimas su apařtalais, řuřiwaidijims su Pėtru.

Pasťuy po řeturolikūs mėtų wėl nuėjau į Jeruzalę, su Barnabū, ir Titu drauge ėmjan.

2. Bet nusitrąufiau iř aprėiřćimo, ir susiřalbėjan su jeis apie ewangelią, řursę apsařau tarp pagonų, ir ypaczey su tais, řurrie buwo garbėje, řad ne noprořnay bėgczau arba bėgęs bucza.

3. Bet ir Titus ne buwo priwerřćs apřipjauřćiti, řursai su manimi buwo, řaczey Gryřas buřams.

4. Uřsa řaip řelli newierni brořlei drauge iřřiřćę buwo, pėrtari řiti musų walnybę, řursę turri me řristuje Jėzuje, řad mus apřaltu:

5. Mes tų nesilenřėmies ney adyną pasiduti, jeib tieřa ewangelios pas jus iřřiktu.

6. Bet apie tus řurrie regėjosi řas esą, řořioj' garbėj' jie ir laiřomi buwo, man nieřo ne řáp. Uřsa Diems ne atboja ney řořių ney tořių řmonų. Bet mang tie, řurrie regėjosi řas esą, nieřo řitto ne mořinno.

7. Bet wėl matydami, man pawieritą ewangelią neapipjauřćimui, řaip Pėtrui ewangelią apipjauřćimui.

8. (Uřsa řurs su Pėtru galis buwo apąřtalų řluřmoje tarp apipjauřćitų, tas ir su manim' buwo galis tarp pagonų.)

9. Į pařindami malonę man dūtą, Jofubas, ir Řėpas, ir Jofnas, řurrie per řtulpus laiřomi buwo, dawe man bey Barnabui dėřinę ranęą, ir su mumis řutikę, řad mes tarp pagonų, bet jie tarp appjauřćitų (Diemo řodė) řařytu.

10. Tiřtay, řad mes pawargulų minnėtumbim: řořtay ir ne tingėjau daryt.

11. Bet Pėtrui į Antiořiá atėjus, priedarawau jam į ařis; nėřa buwo apřtustas.

12. Uřsa pirm to, dar ne atėjus řelliems nų Jofubo, podraugey walge su pagonais; bet jiems atėjus, atřtrąufę, ir atřřtyre, tořel, řad tų, řurrie buwo iř appjauřćimmo, biřojos.

13. Į ne wiernay elgėři su jeis řitti řyđai, talpo, ařja ir Barnabas pagunditas buwo, su jeis ne wiernay elgtis.

14. Bet ař matydams, jūs ne tiřray elgiantis pagal ewangelios tieřą, tariau Pėtrui wiřćiems giri dint atwiray: jey tu řyđas budams, pagonieřřay elgieři, ir ne řyđieřřay, řamgi wertis pagonus řyđieřřay elgtis?

15. Moř

15. Norint mes ušgimimę žydai, ir ne grieķininkai iš pagonų esme;

16. WienoŲ, žinodami žmogų teisų ne pastojantį per žofano darbų, bet per tikėjimą į Jėzų Kristų; tay ir mes tikim į Kristų Jėzų, jeib teišus pastotumbim pėrtikėjimą į Kristų, ir ne per žofano darbų. Nėsa per žofano darbų ne pastoja teišus neį joks funas.

17. Bet jėgu mes, kurrie jėsimom per Kristų teišus buti, dar ir patys grieķininkais išrašti butumbim, tay Kristus butu grieķo tarnas. ApsaugoŲ Dieve!

18. Bet jėy aš, kę suardžau, wėl budawoju, tay pats sawę darau pėrjengtoju.

19. Bet aš per žofaną žofanui numirrau, jeib Diewui gywas buczau, aš nušryžawotas esmi su Kristumi.

20. Aš gywas esmi, wienoŲ dabar ne aš, bet Kristus gywas yra manije. Nėsa kę dabar gywas esmi fune, tai gywas esmi tikėjime Sunaus Diewo, kursai manę mylėjęs, ir pats sawę už manę išsidawęs.

21. Aš ne atmetu tę Diewo manlong; nėsa jėy per žofaną teišybe ateit, tay Kristus noprošnay miręs.

3. Pėrštyrimas.

Teišybe tikėjimo tikras wartojimas žofano.

Aš jūs n' išmintingieji Galatėnai, kas jus apmōnijo, kad tieŲ Ųai ne klāusote? Kurriems Kristus Jėzus buwo po ašiu molawotas, ir dabar tarp jusų yra nušryžawotas.

2. To tiktay noru išmōfti iš jusų; ar gāwot DwaŲ per žofano darbų, arba per Ųakimą apie tikėjimą?

3. Ar taip ne išmanę este? dwaŲ Ųėje pradėjote, argi dabar fune baigŲte?

4. Argi tieŲ noprošnay iškentėjote? jėy tiktay noprošnay?

5. Taygi tas, kursai jums DwaŲ pridūda, ir toŲius darbų dāro tarp jusų, ar tai dāro per žofano darbų, ar per Ųakimą apie tikėjimą?

6. Lygey Ųaip Abraomas Diewui tikėjo, ir jam tai priroŲta yra per teišybe.

7. Taipgi dabar išpažystat, kad tie, kurie iš tikėjimo yra, Abraomai waiŲai yra.

8. Bet rāŲtas tai pirma išwydo, Diewų pagonus teišus darantį iš tikėjimo; todėl apŲako Abraomui: "tawije pėržegnoti bus wiŲŲ pagonai. * 1 M. 12, 3.

9. Taygi tie, kurie iš tikėjimo yra, pėržegnojami su tikėincju Abraomu.

10. Nėsa tie, kurie žofano darbais elgiasi, yra po praŲėŲimmu. Nėsa paraŲyta yra praŲėŲtas t' esŲte Ųožnas, ne pasilieŲŲŲ wiŲŲas me tame, kas paraŲyta yra žofas ne Ųnygosa, kad tai darytu.

5 M. 27, 26.

11. Bet per žofaną neį wieną ne pastojantį tiesu po Diewo aŲim' žinnoma; nėsa t teišusis iš tikėjimo bus gywas. † AbaŲ. 2, 4.

12. Bet žofanas ne esti iš tikėjimo; bet žmogus tę daręs, iš to gywas bus.

13. Bet Kristus atpirko mus nuę ŲėŲimmo žofano, pastodams ŲėŲimmu už mus: (nėsa paraŲyta yra: "praŲėŲtas Ųožnas, ŲabęŲŲŲ prie mēdžio,) * 5 M. 21, 33.

14. Jeib žegnone Abraomo pagonams teŲtu Kristuje Jėzuje, ir mes taip pažadėtąjį DwaŲ gāntumbim per tikėjimą.

(Gromata 13. nebėl. po sm. Lr.)

Mieli brolei, žmogisŲu budu Ųalbėsu, juŲ žmogaus testaments ne panieŲinams, (kad paswirtėŲ yra) ir nieŲo prie jo ne pridėdama.

16. Bet

16. Bet jau pažadėjimas Abraomui beį jo sėklai žadėtas yra. Ne tare, * per sėklas, kaip per daug, bet kaip per vieną: per tamą sėklą, kurį yra Kristus. * I M 22, 18.

17. Bet tai sakau: testamentas Dievo pirmą parvirtintas ant Kristaus, ne paniekinnamas kad pažadėjimas turėtų per žodaną lautis, kurtai dūtas daugiaus ne kaip keturis simtus beį tris dešimtis metų potam.

18. Uėsa įėj tėvų per žodaną gāunama butu, tay ne butu dūdama per pažadėjimą. Bet Dievas Abraomui per pažadėjimą wainay padowenojo.

19. Kamai žodanas? prisidėjo dėl griešo, išsi sėklai ateinant, kur rei pažadėjimas tikšos, ir statys yra angelų per ranką tarpininko.

20. Bet tarpininkas newienintėlio tarpininkas, bet Dievas vienas.

21. Kaip? argi žodanas yra prieš Dievo pažadėjimus? apsaugo Dieve! bet įėj žodanas butu dūtas, galys gryną daryt, tay teisybe tikray ateitu iš žodano.

22. Bet rāstas tai wissab uira: Finno vo griešu, įeib pažadėjimas butu per tikėjimą į Jėzu Kristu dūtas tikintiems.]

(Gromata dienos' naujo mēto.)

23. **B**et dār ne atėjus tikėjimui, mes po žodanu sėrgėjami buvom beį užrašinti į tą tikėjimą, kurtai turėjo buti aprėištas.

24. Togidėl žodanas numo, kai po waišų wādas buwo prie Kristaus, įeib per tikėjimą teisus pastotumbim.

25. Bet tikėjimui atėjus, jau ne esme po waišų wadu.

26. Uėsa jūs wissi Dievo waisais este, per tikėjimą į Kristu Jėzu.

27. Uėsa kiek jūsu ant Kristaus prišiti este, Kristumui apšilęte.

28. Cze niera neį žydo neį Gryko; cze niera neį wėrgo, neį wālnos, cze niera neį wyro neį moter's: nēsa jūs wissi wiens este Kristuje Jėzuje.

29. Bet įėj jūs Kristaus este, tay ir Abraomo waisai este, ir pagal pažadėjimą dalykus gaunajie.]

4. Pėršyrimas.

Tolėsnis išguldims teisnės tikėjimo.

(Gromata nedėl. po Kalėdų.)

Bet aš sakau: Kol dalykus gaunajis kudišis yra, tay niera tarp to ir tarp bėrno nēį jokių širtummo, kaczėig jis wissu lobju ponas yra.

2. Bet jis yra po apėkunais, ir kawotojeis išsi cžeso nū tėwo paširto.

3. Taip ir mes, kad dar ne buwom metus priāugę, buwome, tarsi nāwimui padūti po rėgimais ištais.

4. Bet kaip cžėsas išsilvide, sunte Dievas sawo Sunu, gimust iš moteriškės, ir padūtą po žodanu;

5. Įeib jis tus, kurie po žodanu buwo, išwadūtu, ir mes wais kystę apturrėtumbim.

6. Bet kadangi waisai este, išsi sunte Dievas Dwase sawo Sunaus į jūsu širdis kaulionczę: Abba! mielas Tėwe!

7. Taygi daugiaus niera cze neį jokių bėrno, bet wieni waisai. Bet įėj yra waisai, tai ir dalykininkai Dievo per Kristu.]

8. Bet tū cžės, kad jūs Diewą ne pažinnote, tarnāwote tiemo, kurie iš sawos ne esti diemai.

9. Bet kad jau Diewą pažinnot, arba daugiaus, Dievo pažinti este, kaipgi atsikreipjat wēl ant silpnų ir stofojanczų ištatimū, kurie iš naujo tarnāuti norite?

10. Jūs šwenczat dienas ir mėnesius, ir šwentes, ir metų cžęq.

11. Aš

11. Aš bijaus jūsu, kad rāsi aš ne buczau noprōsnay aplinē jus dirbēs.

12. Ben buķit Ēaip aš; nēsa aš esmi Ēaip jūs. Mieli brolei, prašau jus, jūs man nieko pīsto ne padarēt.

13. Nēs jus zinnotē, kad aš jums šlpnybēje pagal Ēunā ewangeliā apsaķēs eimī pirmā Ēartā.

14. Ir mano gandumus, Ēurus Ēenczu Ēune, ne panieķinnote, ir ne papeiķite, bet Ēaip angēlā Die wo priēmēt mang, ir Ēaip Ēristu Ēēzu.

15. Ēaip jūs buwote to cžēsu taip iķganyti? aš jūsu luddinin. Es esmi, aķķa jey butu gālims dāiķts buwēs, jūs butumbit sawo aķis iķplēķē, ir man dawē.

16. Arģi dabar taipo jūsu ne prietelumi paķojau, kad jums tiesķa saķau?

17. Jie ūorawojasī uķ jus ne mandagiey, bet jie nor jus nūg mangs atķreipti, kad jūs uķ jūs ūorawotumbities?

18. Ūorawotis gēr yra; kad tiķtay wiķķad gēro dēl nusidūda, ir ne tiķtay, kad po jūsu aķiū esmi;

19. Mano mylimi waķķai, Ēurus wēl su ūopējimu gimdan, paķol Ēristus jusije pawēiķķlā gāutu!

20. Bet aš wēliczau. Kad dabar prie jūsu buczau, ir sawo balķa apmainyti galēczau; kadangi abē joju apie jus.

(Gromata 4 nedēl. po Ūķķawēnū.)

21. **S**aķķit man Ēurrie jūs po ķoķanu norit buti, ar ķo. Ēanā ne girdējot?

22. Nēsa paraķyta yra: * Ūbrao ma turrējus du sunu, wienā iķ tarnāitēs, ir antrā iķ walnosēs.

* 1 M. 16, 15.

23. Bet tas Ēurs iķ tarnāitēs, tas pagal Ēunā yra gimmes; bet tas, Ēurs iķ walnosēs, tas pagal ķadējima yra gimmes.

24. Tie ķodzei per priķķinninēķ saķyti: nēsa tai yra tūdu testamen tu, wiens nū Ēalno Ēinai, ant tarnāwimo gimdas, Ēurs yra Ēgar.

25. Ūēs Ēgar wadinnamas yra Ūrabioje Ēālnas Ēinai, ir priķķlyķ gina Ēēruzalei, Ēurri ķime cžēse yra, ir ana tarnauj' su sawo waķķais.

26. Bet ta Ēeruzale, Ēurri auķķē tay yra, ta walna yra, ta yramuķū wiķķū motina.

27. Nēsa paraķyta yra: * Ēuķ linķķma newaiķķingoķi, Ēurri negims dai, iķķiwerķē ir ūūķāuķ, Ēurri ne eķķi nēķķķa; nēs wiensanti dauģiaus tur waķķū, ne Ēaip ķoķi, Ēurri wyrā tur. * Ēēķ. 54, 1.

28. Bet mes, mieli brolei, lyķ Ēķaak, ķadējimo waķķai esme.

29. Bet lyķey, Ēaip tū cžēķ, Ēurs pagal Ēunā buwo gimmes, pērķēķinēķo tā, Ēurs pagal dwasē buwo gimmes; ķittaiķo ir dabar dēķtis.

30. Bet ķā saķo rāķķtas? * iķķieķķē tarnāitē lauķan su ķōs ūunumi: nēs tarnaitēs ūunus ne gāus tewiķķē ķē su ūunumi walnosēs,

* 2 M. 21, 10. 12.

31. Tayģi dabar, mieli brolei, ne esme tarnāitēs waķķai, bet walnosēs.]

5. Pērķķyrimas.

Ēraudinnimas ant tiķķo wartojimo ķriķķa cķonistōs walnyķķēs ir gerū darbū.

Pasiliķķiteģi toķe walnybēķe, per Ēurķē Ēristus mus iķwālniķo, ir ne pasķdūķit wēl po ķungu werģyķķēs.

1. Ūķtay, aķ Powilas saķau jums: jey apipķaudysķities, tay Ēristus jums nieķo nederēs.

2. Ūēs aķ luddiķu wēl ķieķ wienam, Ēurs dūdas apipķauķķē tis, dar ķaltā ēķanti, wiķķā ķoķanā pilditi.

4. Jus

4. Jūs Kristu pametēt, Kurrie per zofanā tēseis pastoti norite, ir īspūlēt īs malonēs.

5. Bet mes lāuſiam dwāſēje per tīſkējīmā teisybēs, Kurrōs reiſ lāuſti.

6. Mēs Kristuje Jēzuje ne dēra ney apipjāustimas, ney apipjāustiņas, bet tīſkējīmas per mēilēs dārbus paſtrodās.

7. Jūs bēgote mandagiey; kas jus apstabde, tieſdōs neſlauſyti?

8. Toks pērkalbējims ne est nūto, Kura jus pawadinno.

9. Mažumas rāugo wiſſā imaiſimā irāugin.

10. Aš nuſtīſkīūs jumis Wieſi, patije, jus Krtai ne dumosent. Bet kas jus paſlaidin, ſawo judā neſos, kas noris jis butu.

11. Bet aš, mieli brolei, jey dar apipjāustīmā apsaſau, ſamgi aš pērſekīnējīmus Kenczū? tai po butu papiſtinnīmas Fryſaus palōwes.

12. Dūſ Diewe, Kad tai pjaun ir tie īſpūſtiti butu, Kurrie jus ſugaīſin.

13. Bet jūs, mieli brolei, eſte ant walnybēs pawadinti, todēl das bēſities, jeib per tā walnybē Kunui wālēs ne dūtumbit, bet per meilē ſluſiſit Kīts Kittam.

14. Mēs wiſſi priſāſimai wienas me žodije īſpildami yra, tame; * mylēſ ſawo artīmā, Kaiſ pats ſawē. * Mark. 12, 31.

15. Bet jey tarp ſawēs Fremtaties ir ryjaties, tay dabokities, Kad tarp ſawēs ne butumbit ſuēſti.

(Gromata 14. nedēl. po ſm. Tr.)

16. Bet aš ſaſau: elgſities Dwāſēje, tay Kuno geidulus ne īſpildīſite.

17. Mēs Kunas geidzia priēš dwāſē, ir dwāſe priēš Kunā, tūdu yra priēš Kīts Kitta, Kad ne dārote, Ka jūs norite.

18. Bet jey Dwāſe wēdami, tay ne eſte po zofanu.

19. Bet rēgimi yra darbai Kuno, Kaiſ antai: wenczawonystēs; pēriengīmas, Kēſſyſte, neczyſtybe, nei wiežlibyſte,

20. Balwonū; gārbinnīmas, žynyſte, neprietelyſte, barnis, pawyſdējīmas, ruſtybe, neſandora, neſutīſkīms, ſkirtummai, neapyſanta, razbaiſte.

21. Girtāwīmas, apſtryjīmas, ir kas tiems lygu; apie Kurrus juma pirm ſaſiau, ir dar pirm ſaſkau. Kad, Kurrie tai dāro, Paralyſtē Diewo ne gāus.

21. Bet Dwāſēs waiſus yra mēile, dzaugīmas, paſājus, Pantrummas. mandagummas, gerybe, tīſkējīmas, romybe, wiežlibyſte.

23. Priēš tokius ne eſti zofanas.

24. Bet Kurrie Kristui priſlauſo, tie Frylāwoj' ſawo Kunā draug ſu geiduleis ir uſſigeidimmais.]

(Gromata 15. nedēl. po ſm. Traicēs.)

25. Jey dwāſēje Krttam, tay dwāſēje ir elgīmies.

26. Ne buſime noprosni gyrypeli nei, Kīts Kitta īpyſinti ir ne apſēſti.

6. Pērſkrymas.

Dombe ir gerybē pilditi.

Mieli brolei, jey butu žinogus Kūmi nuſidējes, tay pagraus dīnſite jī ſu roma dwāſe, Kurrie dwāſiſti eſte. Ir dabokis ent ſawēs, jeib ir tu ne butumbi paigunditas.

2. Kīts Kitto naſtā neſſite, ir tai po īſpildīſte zofanā Kristaus.

3. Bet jey kas ſaw rēgiſi kas eſas, nieku budamas, tas pats ſawē prigāuna.

4. Bet Kojnas remėgin ſawo paties dārbā, tay jis pats ſawije gyru turtēs, ir ne Kittame.

5. Mēs Kojnas ſawo naſtā neſos.

6. Bet

6. Bet kursai pamokinnamas yra Dievo žodzu, tas wissą gėra te nudalija tam, kurs jį mokin.

7. Ne klajokite; Dievas ne apsi jušdinas. Nėsa kę žmogus sėja, tai dagos:

8. Kurs ant savo kuno sėja, tas nū kuno prapulti dagos. Bet kurs ant dvasės sėja, tas nū dvasės amžiną gywastį dagos.

9. Bet gėr darytime, ir ne pailstime, nės savo czėsu dagosime be palowimmo.

10. Togidėl, kolei dar czėsą turime, tay gėr darykim wisslėms, bet ypaczey wienos wieros su mumis esantiems.]

11. Wey, kaip daug žodžių aš jums rašau savo ranka.

12. Kurrie nor fittiems patikti pagal kuną, tie jus wercza apsi pjausitis, bet dėl to, kad ne fryžumi Kristaus pėrsekinėjami butu.

13. Nėsa ir tie patys, kurrie

Gėlas gromatės švento Powilo Galatēnams.

apipjaušidinas nepldo žokanę, bet jie nor, kad jūs dūrumbit apsi pjausitis, kad jie girtusi iš jūsų kuno.

14. Bet apsaugot Dieve, man kę girtist, kaip tikl fryžaus musų Pono Jėzaus Kristaus, per kurti man swietas yra nukryžawotas, ir aš swietui.

15. Nės Kristuje Jėzuje ney apipjauštimas kam dera, ney nei apipjauštimas, bet naujas sutwėrimas.

16. Ir kurrie pagal šį istatimą elgiast, ant tū te essie pakėjus ir mielaširdingyste Dievo, ir ant Izraelo Dievo!

17. Tolaus nieks manę te ne sunkin: nėsa aš nešoji žymes Pono Jėzaus ant savo kuno.

18. Malone musų Pono Jėzaus Kristaus t'essie su jūsų dvasė, mielė brolei, Amen.

Galatēnams justa iš Romo.

Gromata šv. Powilo Epežionams.

1. Pėrstyrimas.

Delawojimas už malonės isrinkimą; malda už wietos praplatinimą.

Powilas, apėstalas Jėzaus Kristaus, per Dievo walg, šventiems Epėze, ir tiē fintiems Kristuje Jėzuje:

2. Malone t'essie su jumis, ir pakėjus nūg Dievo musų Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

3. Pašlowintas t'essie Dievas ir Tėwas Pono musų Jėzaus Kristaus, kurs mus žegnojo wissokia dwaslėka žegnone dangiškūse lobjūse, per Kristu.

4. Kaip ir mus isrinėo per tą patį, pirm kaip swieto gruntas dėtas buwo, jeib butumbim šventi ir nebartini po jo ašit, mēilėie;

5. Ir pastyre mus saw pacziam t waišystę, per Jėzu Kristu, pagal pašmėgimą sawo walg,

6. Ant laupsės sawo šlowingos malonės, per kurtį jis mus saw itinkanczeis padare tame mylimame.

7. Kurreme mes turrim atpirkimmo per jo kraują, butent grieškū atšėdimą, pagal bagotystę jo malonės;

8. Kurri mums bagotingay paširode wissokioje ismintije ir ismānime.

9. Ir dāwe muma šinnoti pašlėptinę sawo walg, pagal sawo pašmėgimą, ir tą pacę per jį prānešdino,

10. Jeib apsažyta butu, czėsui isšipildzus, kad wissi daktai po wiena

wiena galwa suglausti butu Kri-
stuje, tieš danguje, tieš ant zemes
esq per ji patt.

11. Per Kurri ir mes tēwonystē
gaweme, pirm budamī paširti, pa-
gal istātimq to, Kurs wissus dai-
tus istaiso, pagal rodq sawo walēs;

12. Jeib mes Es butumbim ant
laupēs jo šlowēs, Kurrie pirm to
nustatēšom Kristumi

13. Per Kurri ir jās girdējot žodi
tiesos, butent ewangelij apie jūsu
išganimq, per Kurri ir jās, Kad
tiskējot, ušpēcžwētiti este su šwen-
ta Dwaše pasadējimo,

14. Kurri yra pradūtēš musū
tew šlēš musū atpirkēmui, Kad bu-
tumbim jo pasawintieje ant laup-
ēs jo šlowēs.

15. Todēl ir aš išgirdēs apie
tiskējimq jūsu i Pona Jēzu, ir apie
jū ū mēilē priēš wissus šwentus,

16. Uwalāju dešawoti uš jus,
minnēdams jūsu sawo maldosa.

17. Kad Diewas musū Pono
Jēzaus Kristaus, Tēwas šlowēs,
dūtū jums Dwašē išmintiēs ir ap-
rēiššimo ant jo išpažinnimo;

18. Ir apšwiestas āšis jūsu iš-
mānimo, Kad jās išpažintumbit,
Kursai yra nustatēšimas jūsu pa-
wadinnimo, ir Kurri yra bago-
tyste jo šlowingōs tēwiskēs jo
šwenūse.

19. Ir Kurri yra apstinga sti-
pybe jo maciēs musump, Kurrie
mes tiskim, pagal darbq jo maci-
ningōs drutybēs,

20. Kurē jis išrodo Kristuje,
Kad ji iš numirrusū priēle, ir pa-
sodino po sawo dēšinės danguje,

21. Ant wissū Kunigaišēczū, ir
waldžū, ir galybšū, ir ponysczū,
ir Es gal wardu wadinnama buti,
ne tiktaš šime, bet ir busenczame
swiete,

22. Ir wissus dāiktus po jo Poi-
jū padējo, ir istāte ji galwa surim-
fimo, ant wisso,

23. Kurs yra jo Funas, butent
pilnybe, to, Kurs wis wissūse iš-
pildo.

2. Pēršyrimas.

Žmogausargas be Kristaus; o išgany-
tingas pašwoddims su Kristumi.

Srgi jūs Kad buwote numirre
pēržengimūse ir griekūse,

2. Kurūse jūs pirm elgieties
pagal budq šio swieto, ir pagal
kunigaišēti, Kurs padangesa po-
nawoja, butent pagal tą dwašę,
Kurri šime czese sawo darbq tur-
waišūse netiskējimo.

3. Tarp Kurū ir mes wissū pirm
to elgēnies geidulūse sawo funo,
darydami walę funo bey dumōs;
ir buwome waišai Peršto iš pri-
gintiēs, lygey Kaip ir Fitti.

4. Bet Diewas, Kurs bagotas
yra mielaširdingystēje, dēl sawo
didēs mēilēs, Kurre mus mylējo,

5. Kaip buwome numirre griek-
ūse, mus gywais padāre su Kris-
tumi, nēs iš malonēs išganytais
pastojot,

6. Ir mus su jūmi priēle, ir su
jūmi išēle i dangiškq gywēnimq,
Kristuje Jēzuje;

7. Jeib išroditu busenczūse czēs-
sūse apstingq bagotystę sawo ma-
lonēs, iš sawo gerybēs ant musū,
Kristuje Jēzuje.

8. Ušs iš malonēs išganyti pa-
stojote, per tiskējimq, ir tai ne iš
sawēs, Diemo tai dōwanq yra,

9. Ušs iš darbū, jeib ne Es
girtusi.

10. Ušs mes esme jo dārbas,
sutwērti Kristuje Jēzuje gēriems
darbams, ant Kurū mus Diewas
pirm pritaise, Kad tūse elgtumi
binies.

11. To

11. Todēl atsiminēte to, kad jūs, kurrie pirm to pagal Eunu būvotē pagonai, ir neapipjāusti mu wadinami, nū tū kurrie wadinami yra apipjāustimu pagal Eunu, Eurs ranta dēstis;

12. Kad jūs tū cēsū būvotē be Kristaus, swētinti ir attolinti nū mieščzonystēs Izraēl, ir swētinti nū testamentū pažādējimo ne turēdami iš to nevojotio nūstītējimo, ir būvotē be Diewo swiete.

13. Bet dabar, kurrie Kristuje Jēzuse este, ir pirm to attolinti būvotē, prislārtinote dabar per Frauju Kristaus.

14. Lēs jis yra musū pašājus, Eurs iš abbiejū wienā padāre, iš ardydams tworā, kurri tarpe būwo, tūmi, kad jis per sawo Eunu atēme neprietelystē;

15. Butent zošanā, Eurs prisāsimūse statytas būwo, kad jis iš dwiejū wienā naujā žmogu pats per sawē sutwērtu, ir pašāju padarptu.

16. Ir kad jis abbiejus sudērinu su Diewu, wiename Eune, per Eryžu nužawinngs neprietelystē per sawē pati.

17. Ir atējs, apšāke ewangelioje pašājus, jums, kurrie attolinti būwotē, ir tiems, kurrie arti būwo.

18. Lēs per jē turrime priėjimā abbieji wienoje dwasēje Tēwop'.

19. Taygi daugiaus ne este swētinti ir swetzei, bet mieščzonys su šwentaiseis, ir namisķeis Diewo.

20. Pabudawoti ant grunto apaštalū ir prārafū, kur Jēzus Kristus Eampinnis i akmū yra,

21. Ant kurrio wissa budawone, sutaisyta, āuga i šwentā bažnyczā Wiefpatije.

22. Ant kurrio ir jūs podraug budawojami este, Diewo gywēnime per tikėjimā i jē.

3. Pērstyrimas.

Pažytims Diewo žodyu sakimo, taip prisimertimmo dawado.

Dēl to aš Powilas, Palinys esmi Kristaus Jēzaus už jus, pagonus.

2. Kadangi girdėjote apie urėdą malonės Diewo, kurri man iškūjusū dūta yra,

3. Kad man žinnoma pastojū šį paslėptinę per aprėikimą kaip aš jau pirm trumpintelej rašiau;

4. Iš to, jey jūs staitot, suprašti galite mano išmānimā apie paslėptinę Kristaus.

5. Kurri ne būwo apsaftyta pirmūse cēsūse žmonū waišams, kaip dabar aprėikšta yra jo šwentims apaštalams, ir prarāšams per Dwāsę:

6. Butent, kad pagōnai draugai dalyninķai yra, ir draug išnyti, ir dalywi jo žadėjimo Kristuje, per ewangelijā,

7. Kurros tarnū pastōjau, pagal dōwanā iš malonės Diewo, kurri man pagal jo gālinczē maci dūta esti

8. Man majānsam tarp wissū šwentujū, dūta esti šį malone, tarp pagonū apsaftyti tą ne ištyrinėjamā bagotyšte Kristaus,

9. Ir apšwiesti Eožnā pamokindams: kurri yra draugyste paslėptinės, kurri nū pradzōs swieto paslėpta būwo prie Diewo, Eurs wissus dāiktus sutwēre, per Jēzu Kristu.

10. Kad išsirėikštu Eunigaiškitystēms ir ponystēms danguje, prie surinkimo, tuleropa išmintis Diewo,

11. Pagal apslėmimā iš pradžōs swieto, Eurrē iškūilde Kristuje Jēzuse, musū Wiefpatije;

12. Per kurri mes turrim dvasimā i priėjimā, wissame nūstītējime per tikėjimā i jē.

(Gra-

(Grom. 16. nedēl. po šm. Traicēš.)

13. **T**odēl meldzu, kad ne pailstumbit mano wargū dēley, kurrus kenczu uż jus, kurrē yra jūšū garbe.

14. Dēl to palenkiu sawo Piēlius tēwop' musū Pono Jēzaus Kristaus.

15. Kurs tikras Tēwas yra ant wisso, kq waitais wadinname damguje ir ant jēmēs.

16. Kad dūtu jums šiprybē pagal bagotystē sawo šlowēs, macneis pastoti per sawo Dwašē widutinnamē žmoguje,

17. Ir Kristui gywēnti per tiē, Pējina jūšū širdisa ir per mēilē žāņnytiems ir nugruntawotiems buti;

18. Kad galētumbite suprašti su wissais šwentaisēs, kas yra platummas, ir ilgummas, ir gillybe, ir anštybe;

19. Ir pajinti, kad Kristu mylēti, geraus yra, ne kaip wissab žinoti, jeib papilditi butumbit wissoka pilnyste Diewo.

20. Bet tam, kurs apstingay gal daryti ant wisso, kq mes melozame ir pērmānome, pagal šiprybē, musije wāldancē,

21. Tam t'essie garbe draugystēje, kuryi yra Kristuje Jēzujē wissūse czešūse nū anžiū iē' anžiū. Amen.]

4. Pērštyrimas.

Pagraudinimas ant nobažnyšēs ir wiensbēs.

(Gromata 17. nedēl. po šm. Traicēš.)

Saygi graudinnu jus, aš Palinys Wiešpatije, idant elgtumbities kaip pareitis jūšū pawadinnimni, kurreme pawadinti este.

2. Su wissoka pakarnyste ir romybe, su šantrummu, kšdami Pitts Pittq mēilēje;

3. Ir bukite weikus laižyti wienybē dwasēje, per ryšt pakājans,

4. Wienas kunas, ir wiena dwašē; kaip ir pawadinti este wienam nusiēkējimui jūšū pawadinnimo.

5. Wiens Wiešpats, wiena wiera, wiens krikstas,

6. Wiens Diēwas ir Tēwas musū wissū, kurs yra ant jūšū wissū, ir per jūšū wissus, ir jūšūse wissūse.]

7. Bet kēk wienam iē musū dūta esti malone pagal mierq dowanōs Kristaus.

8. Todēl sašo jis: "Jis auštyņ użenge ir kalējina apšale, ir žmōnēms dowanās dāwe. "Ps. 68, 19.

9. Bet kad jis użenge, kas tai eit', kaip kad pirm i appatinnes wietas jēmēs nużenge?

10. Kurs nużenge, tas yra tas pats, kurs użenge aušēzans wissū dangū, jeib wis kq iēpilditu.

11. Ir jis ištāte Pittus apāštālais, Pittus prārašais, Pittus ewan gelistais, Pittus ganytojeis ir mōlitojeis,

12. Kad šwentieji pritašomi butu darbop' urēdo, per kuryi kunas Kristaus budawojams butu;

13. Jēi wiss priēšme i wienaropq tikējina ir iēpajinnina Sūnaus Diewo, ir busim tobulu wyrū, użaugē i pilnq mierq tobulo amžio Kristaus;

14. Jeib daugiaus ne butumbim waitai ir ne dūtumbimies lingotis ir subotis wissokēis wējais pamokšlo, per buklyste žmonū ir wylu, kūmi mus tyšo iēwadzoti.

15. Bet tiesq iēškokim mēilēje, ir augšme wissūse dalykūse tame, kurs galwa yra, Kristus.

16. Ir kurreio wissas kunas sui taisytas, ir wiens šanaris prie antro šanario kaba, per wissus šanarius, per kurreis wiens antram padēda, pagal dārbq kēk wieno šanario sawo mieroje, ir daro, kad

Ēad Ēunas āuga ant sawo patiēs pasigérinimo, ir tai wissab mēilēje.

17. Taygi dabar aš saſau, ir luddiju Wiešpatije, jeib jās dauģiaus ne elgtumbities Ēaip Ēitti pagonai elģiaši niekystēje sawo umo;

18. Kurrū protas aptēms yra, ir attolinti yra nū gywasties, Ēurri īš Diemo yra, per neišmānima jūse īsanti, per ašluma jū širdiēs;

19. Kurrie pašlēidē yra, ir pašdūda bjaurybei, pildydami wissotīq neczystybē draug su godu.

20. Bet jūs ne taipo Ēristu īš mōfote,

21. Jēygu Ēittai p girdējot apie jī, ir jeme mōfiti este, Ēaip Jēzujē tīfra wiernybe yra.

Gromata 19. nebēl. po šm. Traicēs.)

22. **T**aygi atmēstite nū sawes pašgal pirmajī elģimma sēnaitī žmogus, Ēurs pār žeidulus priwillojanczius sawe pagadinnas;

23. Bet atšinaujinkite dwāsēje sawo umo;

24. Ir apšwiltities nauju žmogumi, Ēurs pagal Diema sutwērtas yra, tīfroje teisybēje ir šwentybēje.

25. Todēl padēkite mellus, ir pašbēkit tiesq, Ēožnas su sawo artimu, Ēadangi mēs tarp sawes šanarei esme.

26. Keršydami ne susigriešikite; ne dūkite šaule nusišēisti ant sawo Ēērsto.

27. Ir ne dūkit wietq bluznytojui.

28. Kurs woggs yra, daugiaus te newaģie, bet te dirb', ir te dāro ranfomis Ēas gēr yra, Ēad turrētu šo dūti reišalingamjam.]

29. Te ne īšeit ney jošia bjauri pašba īš jūšū burnōs, bet Ēas nauģinga yra pasigérinnimui, Ēur reišals yra jeib mandagu butu Ēlausyti.

30. Ir n'apšmutnikite šwenta Dwasē Diemo, su Ēurre ušpēcziēti este ant diendōs atpirkimo.

31. Wissq Ēartumma, rusybē ir narsq, ir šaušma, ir bluznija ma, draug su wissotia pištenybe, atmēstite nū sawes.

32. Bet bukite su Ēits Ēittu priestelišēi, širdingi ir atšlēist' Ēits Ēittam, lygey Ēaip Diemas jums atlēidēs estī Ēristuje.

5. Pērštyrimas.

Tolcinis Įyraudinnimas.

(Gromata 3. nebēl. po ligamēnū arba Dnu.)

Taygi bukite seškiejei Diemo, Ēaip mieli waišai,

2. Ir waišēcziokit mēilēje, lygey Ēaip ir Ēristus mus mylējo, ir pats sawē uš mus dāwe, dowai nai ir apierai, Diemui ant saldaus Ēwāpo.

3. Bet sešystēs ir wissotidōs neczystybēs, arba godo, tarp sawes ney minnēte ne minnēkite, Ēaip šwentiems pridēra.

4. Ir giediškēi žodzei bey burnos pašbōs, arba šūtka, Ēurrie jums ne pūlas, bet geraus dēšawojimas.

5. Nēs tai turrit žinnoti, Ēad ney wiens sešginink's, arba neczystas, arba godingas, (Ēurs yra balwonū, tarnas,) ne tur dalyko pašalystēje Ēristaus ir Diemo.

6. Nēy wiens jus te ne īšwas dzojanoprosnais žodzeis; nēs tokiū dēley atsit Ēerštas Diemo ant waišū netiškėjimo.

7. Todēl ne bukit jū draugai.

8. Nēs jūs buwote pirm to tarnasybe, bet dabar este šwiesybe Wiešpatije.

9. Waišēcziokit Ēaip waišai šwiesybēs. Nēs Dwasēs waišus yra wissotia lengwaširdyste, ir teisybe, ir tiesa.]

10. Ir išmėginkite, Ēas itinka Wiešpaczui.

11. Ir

7. Taršities Wiešpaczni tarnauja, ir ne žmonėms;

8. Ir žinnot, ką Piekviens gėro darys, tajan nū Wiešpatiės gaus, ar butu bėrnas, ar butu wálnas.

9. Ir jús ponai, toštatai darykite su jeis, ir laukities nū Piekšimo, žinnotami, kad ir jús ant sawės turrite Wiešpatį danguje, neatbojanti neįjokio žmogaus.

(Gromata 21. nedėl. po šv. Tr.)

10. **G**alausey, mano brolei, busit druti Wiešpatije, ir mაცე jo drutybės:

11. Apšiwilkit šarwu Diewo, kad galėtumbit' išstowėti prieš busklus užkabinėjimus wėlino.

12. Nės mes ne turrim' šowoti su kunu bey krauju, bet su kunu, galšėzeis ir sylingaiseis, butent su ponais swieto, kurrie tamsybėje šio swieto ponawoja, su pištomis dwásėmis po dangumi.

13. Todėley, nutwėrkite Diewo šarwą, jeib pištoj' dienoj' atšifėngti galėtumbit, ir wislab geray atliškė, wirgu gautumbit'.

14. Taygi štowėkit apšijusę sawo šrėnas su tiesa, ir apšiwilkę pančėrum' teisybės.

15. Ir sopagūti, Paip gatawi apšakęti ewangelią pašajaus, per kurti jús pagatāwiti esse.

16. Bet pirm wissū dāištū nutwėrkite tiškėjimo šydą, kurriū galit išgessyti wissas ugningas šrėlas pištojo.

17. Ir imkit šalną išgānimo, ir šardą Dwāsės, kurs yra Diewo žodis.]

18. Ir melšities wissadōs wissūse reikmenėsa, su malda ir prās šimu dwāsėie, ir buddėkit' priegtam nepalāudami prašyti už wissus šwentūsus,

19. Ir už manę, kad man dūta butu, žodi su drąsumu sawo burnōs šakęti, jeib žinnomą darys czau pasleptinę ewangeliōs,

20. Kurros pašlas aš esmi lenscugosa, jeib tūse drąsey elgczaus, ir kalbėczau, Paipo pare.tisi.

21. Bet jeib ir jús žinnotumbit', Paip su manimi yra, ir ką aš wėičiu, tai wis jums pranėš Tyfikus, mano mielas brolis ir wėrnas tarnas Wiešpatije.

22. Kurri sunczau pas jus, dėl to, kad žinnotumbit', Paip su manim' dēstis, ir jeib jis paliašimins tu jussū širdis.

23. Pašajus t' essie brolems, ir mēile su tiškėjimu, nūg Diewo Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

24. Malone t' essie su wissais tais kurrie myl musū Pona Jėzu Kristu nepalāutinay. Amen.

Rashta iš Dnmo Epežioname, per Tolišk.

Gromata šv. Powilo Pilippensams.

1. Pėrštyrimas.

Powilo dėkawojimas, ir greudėnnimas ant twierōs tiškėjimo šowōs.

Powilas ir Timotėjus, tarnaudu Jėzaus Kristaus, wissiemis šwentiemis Kristuje Jėzuje, kurrie yra Pilippe, su wystupais ir tarnais;

2. Malone t' essie su jums, ir pa

šajus nūg Diewo musū Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

(Gromata 22. nedėl. po šv. Tr.)

3. **Aš** dėkawoju sawam Diewui, Piek Partū jussū a'simenu.

4. (Roštai aš wissadōs darau wissosa sawo maldosa už jus wissus, su linšmybe melšams.)

5. Mj jufu drauayste ewangelioje, nuġ pirmosēs dienōs iſſi ſolej.

6. Geray apie tai nuſitiſſēdams, kad tas, kura pradēio juſije tų gērų dārba, tas tų ir pabaigs iſſi dienai Jēzau Kristaus.

7. Kaipgi man tai werta, ſittai po apie jus wiſſus damoti, todēl, kad aſ jus ſawo ſirdije turtu, ſimme ſawo Palējime, kurreme ewangelią uſtaru, ir patwirtinu, kaip, kurrie wiſſi ſu manimi tōs malonēs dalywi eſte.

8. Mēs Diews yra mano ludi dininku, kaip aſ jufu wiſſu iſ ſirdiēs dugno iſſilgſtu, Kristuje Jēzuje.

9. Ir to meldžius, jeib jufu mēile jū ilgiaus, jū apſtingēsne paſtoru wiſſoſiame paſinnime ir iſtyrime.

10. Jeib galētumbit iſmėginti, kas gerauſa, kad butumbit cypſti ir be paſeidimmo, iſſi dienai Kristaus.

11. Papilditi waiſumis teiſybēs, kurrie per Jēzu Kristu nuſidūd' juſije, ant garbēs ir laupſēs Diemo.]

12. Bet aſ jums žinnę dūmi, mieli brolei, kad tai, kas ſu manim' dēſtis, ant didēsno ewangeliōs praplātinimo nuſidawę:

13. Taip, kad mano ryſei iſſi reiſſe Kristuje, po wiſſus ſudonamus, ir wiſſus Pittus;

14. Ir daug broliu Wieſpatije, iſ mano ryſu nuſitiſſėjimą gawę, jo draſėni paſtojo, žodi ſaſyti be baimēs.

15. Kitti tieſa apſaſo Kristu ir iſ pāwidžio ir iſ neſandorōs bet Pitti iſ gerōs miſliēs.

16. Anie apſaſo Kristu iſ waido, ne tikray: nēs jie miſlija, koſt wargų nori pridūti mano ryſiems;

17. Bet ſie iſ mēilēs: nēs jie žinno, kad dėl uſtarimo ewangelioſ eze gullu.

18. Kagi rūp' kad tikray Kristus apſaſomas butu wiſſoſiu budu, ar tai butu newiernay, ar wiernay: taczau aſ dzaugiūs tūmi, ir dzaugſūs.

19. Mēs aſ žinnau, kad man tai dertēs ant iſgānimo, per jufu malda, ir per pagalbą Dwaſēs Jēzau Kristaus.

20. Kaip galauſey aſ lānſiu ir nuſtiſſiu, kad ney joſiame dāiſte gēdoje ne buſu, bet jeib ſu wiſſoſiu drasumu, lyg kaip wiſſadōs, taip ir dabar Kristus pagārbintas butu ant mano kuno, ar per gywaſtę ar per ſmertį.

21. Mēſa Kristus yra mano gywaſtis, ir mirti man nāuda.

22. Bet kadangi kune gywambuti, dēra daugiaus gēro daryti, tai aſ ne žinnau, katra kirti turēczau.

23. Mēſa ābejēts man ſunſey prigul. Aſ geidzu iſwālnitas, ir ſu Kristumi buti; toſtai ir geraus butu;

24. Bet labjaus priwalu yra kune paſlikti jufu dēley.

25. Ir tai tikray žinnau, paſliſſęs ir pas jus wiſſus po drauge buſęs, jums ant praplatinnimo, ir ant dzaugſmo wierōs;

26. Kad jūs didey paſigirti galētumbit Kristuje Jēzuje manimi, per mano ſugryžimą pas jus.

27. Elgēties tikray wertay ewangeliai Kristaus, jeib, ar aſ parėjęs regēczau jus, arba ne pribudams apie jus girdēczau, jūs ſtomētumi bit wienoje dwaſėje, ir wiena ſirdze, ir draug ſu mumis kowōtumi bit už wierą ewangeliōs,

28. Ir ney wiename dāiſte ne nuſigqſtumbit prieſininkū; koſtai jiems yra ženſlu pražuddimo, bet jums iſgānimo, ir tai nū Diemo.

29. Mēſa

29. Nēsa jums dūta yra dēley Kristaus toktay daryti, kad i jē ne tiktay tiffētumbit, bet ir jo dēley kentētumbit;

30. Turrēdami tā paczē kowa, furre ant mangs mātēt, ir dabar nū mangs girdit.

2. Pērskrymas.

Pašjēminimas ir paauštinnimas Kristaus.

Dēl to, jey, jusiē kofs grāudinimas Kristuje, jey kofs pašlinsminojimas mēilēs, jey kofia dwāsēs draugyste, jey kofia yra širdinga mēile ir mielaširdingyste,

2. Tay išpildikite mano dzaugšmā, kad wienōs dumōs butumbit, lygē meilē turrēdami, bey wienōs širdiēs ir wienōs misliēs budami,

3. Līeko ne darydami per waidā, arba niekingā garbē, bet per pašjēminimā laikykit tarp sawēs kīts kittā didēsnt uš sawē patī.

4. Ir kīkwiens te ne wēizd ant to, kas sawo yra, bet ant to, kas kittay ant naudōs yra.

(Gromata werbiū nedēl.)

5. Bet kōžnas t'essie tōs dumōs, kō kōs ir Jēzus Kristus buwo;

6. Kursai norint Diemo paweik. šu buwo, ne laike tai per garbēs plešimā, Diemui lygus buti;

7. Bet pats pašimāžino, ir priēms tarno paweikšlā, pastojo lygus kittam žmogui, ir elgimāse rāstas buwo kaip žmogus.

8. Jis pats pašjēmino, ir pašlusnus buwo iškī smertiēs, iškī smertiēs fryžaus.

9. Todēl Diemas jē didey pašauštino, ir dāwe jam wardā, kurs uš wissus wardus yra:

10. Kad wardan Jēzaus šlaup. tūš wissū kīlei tū, furrie dangus je, ir ant žēmēs, ir po žēme yra;

11. Ir wissī liežuwei išpažintu, Jēzu Kristu ēsanti Wiešpatimi, ant garbēs Diemo Tēwo.]

12. Taip, mano mieliēi, kaip wissēdōs buwote pašlusnus, ne tiktay man pas jus b'ēsant, bet ir dabar jū daugiaus man pas jus n'ēsant, rūpinkties išganytais paštoti, su bāime ir su drēbėjimu.

13. Nēs Diems yra, kurs iūšje daro ir norēt, ir išpildit, pagal sawo pašlmēgimā.

14. Darykite wissā be murmėjimo, ir be abbejojimo;

15. Jeib butumbit nekalti, ir wierni, ir Diemo waiškai, nebār. tini widduj' tarp pištōs ir pēri freiptōs gimminēs, tarp furrōs jūs šwieczat, kaip žwaikes swiete

16. Tūmi, kad laikot' žodi gys wastiēs, man ant gyraus dienoje Kristaus, kad aš ne noprošnay bēs gēs, ney noprošnay dirbēs buczau.

17. Ir norint apierawojams es mi dēley apierōs ir Diemo šluži bōs jūšū wierōs, taczau aš dzaugius, ir podraug dzaugius su jus mis wissais.

18. Dēl to ir jums reik dzaugtisi, ir drauge su manimi dzaugtis.

19. Bet aš nūstikiū Done Jēzujē, kad aš Timotėjū wēikēy pas jus susu, jeib ir aš atgaiwini namas buczau, ištyrēs kaip su jus mis dēstis.

20. Nēs ney wieno ne turtu, kurs su manimi taip wienōs dus mōs butu, kurs taip širdingay uš jus rūpintuši.

21. Nēs jie wissī sawaišē jēško, ne kas Jēzaus Kristaus yra.

22. Bet jūs žinnote, kad jis tū pras yra, nēsa kaip waišas tēwui, taip jis su manimi šlužijo prie ewangelio.

23. Tā pāt, nūstikiū, išu'ēs, bille ištyrēs busu, kaip su manis mi yra.

24. Bet nūstikiū Wiešpatijē, ir aš pats bewēikēy ateisēs.

17. T. R

25. Bet

25. Bet man privalu rodēs bro-
li Epaprodita pas jus susti, Eura
mano pagalbininēs, ir draugi, ka
rāujas, bey jūsu apāstalas, ir
mano rēismēnēs tarnas yra.

26. Kadangi jissai jūsu wissū
issilgo, ir didēy rāpinoši dēl to,
kad jās buwor' girdējē, jē sīrguši.

27. Ir tiesa jīs sīrgo mirtinay,
bet Diewas ant jo susimillo; bet
ne tiktay ant jo, bet ir ant manges,
kad ne turrēcāu smutnybē ant
smutnybēs.

28. Bet aš jē jū subjaus sun-
czau, kad jē išwydē iš naujo
dzaugtumbitēs, ogi ir aš jū ma-
žaus smutnybēs turrēcāu.

29. Taygi priimkit jē Wiešpati-
je, su wissoliu dzaugsmu, ir tokt
garbēje laikykit'.

30. Uēs dēley Kristaus dārbo-
taip smertay apsirgo, per menk-
laikydams sawo gywaštē, jeib jū
wīstoje man šlužitū.

3. Pērsīyrimas.

Kpie teisybē tikkėjimo priēš netrikus
apāstalus.

Galāusey, mieli brolei, dzaug-
sities Wiešpatije! Kad aš jums
wis tus paczus dāiktus rašau, ne
gailūs, bet jums tai ant padru-
šinnimo.

2. Dabōšities šunnū, dabōš-
ties pištū darbininkū, dabōšities
pērsīyrimo.

3. Uēs mes esme apipjāustimas,
kurrie mes Diewui Dwaļēje šluži-
jame, ir girramies Kristumi Jēzu-
mi, ir ne nusišķim' Eunu.

4. Kacēy ir aš turru, iš Euno
šūmi girtisī. Jey Pittam kam rē-
gīs, kaip jīs galētu iš Euno gir-
tisī, aš jū daugians.

5. Aš ašmā dienā apipjāustit'es
esmi, aš iš īmonū J. raēlo, iš
gimminēs Benjamin, jydās iš jē-
dū, ir pagal zofanā Parizeušas,

6. Pagal želāwimā pērsēfinētojis
surinkimo, pagal teisybē zofane
nebārtin's buwēs.

7. Bet kas man pelnu buwo,
tai dēl Kristaus laikiau per iškādā.

8. Uēs aš wīlab per iškādā
laikiau dēl apstummo pašinnimo
Kristaus Jēzaus, mano Wiešpa-
tiēs, dēl kurrio aš wis per iškādā
laikiau, ir laikiau uš purwā kad aš
Kristu laimēcāu.

9. Ir buczau iškāstas jeme, ne
turris sawo teisybē iš zofano, bet
kurri per tikkėjimā ī Kristu ateit,
butent teisybe, kurri iš Diewo tik-
kėjimui prirokojama;

10. Pažinti jē, ir mact jo prišķē-
limmo, ir draugystē jo šentėjimū,
kad jo smerczui lygus buczau;

11. Jeib priēš ateiczau prišķē-
limui iš numirrusū;

12. Uē, kaip kad jau buczau
nutwērs, arba jau tobulas bu-
czau, bet aš sešķioju, kad galēcāu
nutwērti, kadangi Jēzaus Kristaus
nutwērtas esmi.

13. Mano brolei, aš dar ne tari-
rūs sugāwēs. Bet wienā sašau:
aš ušmiršiu, kas ušpākalije yra,
ir tiesūs tepi, kas pryšakije yra,

14. Ir bēgu ī pastatykā mierē,
pagal paširtābrangu pelnā. Kurri
roda dangiškās pawadinimās
Diewo, Kristaje Jēzuje.

15. Kieš taygi musū tobulais
esme, tieš tōs wienōs dumōs bus-
sim; ir jeygu šittōs šokšōs dus-
mōs butumbit, tai Diewas jums
aprēiškē

16. Taczau taipo, kad pagal
wienā īstatimā, kurri jau īgawom,
elgtumbimies, ir wienōs dumōs
butumbim.

(Gromāta 23. nedēl. 30 šm. Tr.)

17. **S**ešķite mang, mieli brolei, ir
dabōšities ant tū, kurrie
taipo waišķēzoja, kaip mus turrit
ant pawēišklo.

18. Uēs

18. Uēs daug waiššczoja, apie kurrus tanšiey jums sakiau, ogi dabar ir werkdamas jums sakau, taip neprietelei Fryžaus Kristaus,

19. Kurrū gālas yra prapūlimas, kurriems pilvas yra jų dienas, kurrie gėdoj' garbę jėššo, ir kurrie apie žemiškus dāiktus rūpinas.

20. Bet mūsų waiššczojimas danguje yra, iš tén mės ir lāukias me Išganytojo Wiešpaties Jėzaus Kristaus;

21. Kurs niešingą mūsų kuną pėršwies, kad lygus pastotu savo pėršwiestam kunui, pagal tą galybę, kurie gāl ir wissus dāiktus saw padūtus daryti.]

4. Pėrštyrimas.

Apie dwasišlę dzaugsmą, ir Pilippėnų geradejošę Pomilui išroditę.

Taipogi, mano mieli ir išrinštieji brolei, mano dzaugsmas ir mano wainiššas, taipo pasilišite Wiešpatije, jūs mielieji.

2. Ewodiq graudinnu aš ir Synityšę graudinnu aš, kad wienos dumos butu Wiešpatije.

3. Aš taipjau ir tamę meldzu, mano wienas drauge, užstoš abidwī, kurri dwi su manimi ewangelios dėley Ewosojo, su Klemencu ir su Pittais mano pagālbiniškais, kurrū wardai yra Enygosa gywastiės.

(Gromata 4. nedėl. Admento.)

4. Dzaugšities Wiešpatije wissada, ir wēl sakau: dzaugšities.

5. Sawo atšlėidimną wissiemis žmonėms žinnomą darysit'. Ponas Diemas arti.

6. Uiešo nestrūpinšities, bet wissūse dāiktūse maldomis ir prāšimais sawo širdiės norėjimus su dėlawojimu Diewui praneškite.

7. Ir pakėjus Diemo, kurie pėreiti wissą išminti, t'apsaugoj'

jusū širdis ir jusū umus Kristuje Jėzuse.]

8. Tolans, mieli brolei, kas tiesa, kas mandagu, kas teisus, kas wiežliba, kas patōgu, kas šlowinga, jey Eofs wiežlibūmmas, jey Eofia laupse, apie tai dumokite.

9. Ir Eo jūs prišmokinote ir priėmete, ir girdėjote, ir regėjote iš manęs, tai darykite; tay Wiešpatas pakajaus bus su jums.

10. Bet aš didey pasidzangiau Wiešpatije, kad iš naujo pradėjote už manę rūpintis, Eaczeig ir pirm rūpintis norėjot, bet czesat tai užtrušfino.

11. Ue sakau tai stošojimo dėl; nės aš išmokau, prie kurrū esmi, už gerą wis priimti.

12. Žinnau pažėmintas, ir žinnau paaušštintas buti. Aš wissūse dāiktūse ir wissur esmi išmokintas; ir buti pasōtintas ir alkti, ir apstą turrėti ir stošoti.

13. Aš wis gallu per tą, kuris manę gālinezu daro, Kristus.

14. Bet tacjau jūs geray padārete, kad mano wargū pasigailėjote.

15. Bet jūs iš Pilippo, žinnot, kad iš pradziōs ewangelios, man išeinant iš Macedoniōs, ney wiens surinšimas su manim' nesidalijos pagal rošundą, Eieš buwo išdūta, ir Eieš buwo surinšta, taip užtay jūs wieni.

16. Uēs ir i Tessalonišką suntēt man ant mano reikalo wieną Eartą, ir potam wēl wieną Eartą.

17. Ue, kad dowanōs jėššoczau, het waišaus jėššau, kad apštingas butu jūsu rošunde.

18. Uēs aš wissab apturru ir apštingay apturru. Aš esmi pasiditas, kad gawau per Epaprosditą, kas nū jusū atėjo, saldus Ewapas, priimmama apiera, Diewui itinšanti.

(R) 2

19. Bet

19. Bet mano Dievs papildis wissq jusu reikala pagal sawo bagotyste slowije, Kristuje Jezuje.

20. Bet Diewui ir musu Tėwui t'essie garbe ant amziū amziū. Amen.

21. Swėikinkite wissus šwentū sus Kristuje Jezuje. Swėikinna jus brolei, su manimi ējq.

22. Swėikin jus wissi šwentieji, bet ypaczey tie is namū Ciecoraus.

23. Malone musu Pono Jėzaus Kristaus, t'essie su jumis wissais. Amen.

Rasnta is Romo per Epaprobity.

Gromata šv. Povilo Kolossensams.

1. Pėrštyrimas.

Šėėnimas Kristaus pelntas: šėėje žmonėms pranėšamas.

Powils, Apėstals Jėzaus Kristaus, per Diewo walg, ir brolis Timotėjus,

2. Šzwentiems Kolosse, ir tiėš pintiems broliams Kristuje: Malone t'essie su jumis ir paėjus nū Diewo musu Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

3. Mes dėkawojam Diewui ir Tėwui musu Pono Jėzaus Kristaus, wissadės uė jus melsdami;

4. Kaipo girdėjom' apie jusu tikėjimą i Kristu Jėzu, ir apie mėlę prieė wissus šwentūsus,

5. Dėley nustiėėjimo, jums danguje paguldito, apie kurri jus pirma girdėjote, per jodė tiesės ewangelioje;

6. Kurri pas jus atėjo, kaip ir i wissq swietq ir atneėa waisaus kaip ir jusje, is tės dienės, kad girdėjote, ir išpažinnote Diewo malonę tiesoje.

7. Kaipo ir išmokote nū Epapro, musu mielo draug i tarno, kurs yra wiernas Kristaus tarnas uė jus.

8. Kurs mums ir žinnomq dars jusu mėlę dwasėje,

(Gromata 24. nedėl. po šm. Tr.)

9. Šogidėl ir mes, is tės dienės, kad tai girdėjome, ne palėus jame uė jus melsi, ir praėyti, kad papilditi butumbit' pažinnimu jo

walės wissokioje dwasėkoje is mintije ir prote,

10. Jeib wertay elgtumbities, wieėpaczui itiktinay, ir waisaus atnėštumbit' wissuė gėruse dars buse;

11. Ir augtumbit is: aėinnime Diewo, pastiprinti wiėofia siu prybe, pagal jo slowingq galybe, wissokiamė kantrumme ir lengwai širdystėje su dzaugsmu;

12. Ir dėkawokit' Tėwui, kurs mus tinkanczeis padars dalykams šwentuė šwiesybėje;

13. Kurs mus išgėlbėjo nū wprausybės tamsybės, ir perėel mus i karalyste sawo mielojo Sunaus,

14. Kurreme turtim atpirėimq per jo kraujq, butent grieėu atleidimq.]

15. Kursai yra abrozės nerėgimo Diewo, pirngimnėsis pirm wissu sutwėrimu:

16. Mės per ji wissi daitai sutwėrti, kurrie yra danguje ir ant rėmės, rėgimi ir nerėgimi, taip karalrėlei, kaip wieėpatystes, taip kunigaiėstystes, kaip wprausybes: wissab yra per ji, ir dėley jo sutwėrta.

17. Ir jis yra pirm wissu, ir wissi daitai pasilaitos jeme.

18. Ir jis yra galwa kuno, butent surinkimo, kurs yra pradzia ir pirngimnėsis is numirtusū, jeib ant wissu butu pirmajis.

19. Mėsa

19. Uēsa pamēgo Diewui, Kad jeme wissa pilnyste gywēntu,

20. Ir Kad wissab per jē saw sudērintu, ar butu ant jēmēs, ar butu danguje, pašāju padarēs per Kraujā ant jo Fryžaus per jē pātē.

21. Ir jās, Kurrie pirm to attosinti buwote ir neprieteleis, per dumā riktūse darbūse:

22. Bet dabar jus sudērino sawo Kunu, per sinerti, Kad jus statytu šwentus ir nešāltintinus, ir ne bārtinus po sawo ašū;

23. Jey tiktay pašliepat' wiero: je padrūtinti, ir pastiprinti, ir ne pazudinami nū nustiķķėjimo ewangeliōs, Kurē jūs girdējote, Kurri apsačyta wissam sutwēriniui po dangum' ēsanczam, Kurrōs aš Powilas, tarnu pastojan.

24. Dabar dzaugiūs sawo Pen: tėjimūse, Kurrus uš jus Penczu, ir atpildan sawo Kune, Po dar reik wargū Kristuje, jo Kunut (ant gēro), Kurs yra surinkimas.

25. Kurrio tarnu aš pastojau, pagal Diewo paštyrimā: Kurs man dūtas yra pas jus, Kad Diewo jodē bagotingay apsačyczau.

26. Butent pašlēpting, Kurri uš slēpta buwo nū pradžōs swieto, ir nū amžiū, bet dabar apreiķšta jo šwentiems,

27. Kurriems Diewas norējo šinnomā daryti. Kurri butu šlowingā bagotyste tōs pašlēptinēs tarp pagonū, Kurri yra Kristus jussie. Kurs yra nustiķķėjimas šlowās,

28. Kurri mes apsačēm, grau dindami Fieķwienā žmogu, ir mo findami Fieķwienā žmogu, su wis sočiq išmincze, jēlb statytumbim Fieķwienā žmogu tobulā Kristuje Jēzuje.

29. Kurreme dāikte ir aš dirbu ir stēngiūs, pagal pagālbā to, Kurs manije macney dirba.

2. Pērštyrimas.

Apie žmonū istatimus, Kristu, šwentą krištą ir maci jo šwentiēs.

3. Bet aš jums šinnę dūmi, Kofē Kowā turru uš jus, ir uš tus Laodicēcie, ir uš wissus, Kurrie mano wēidā Kune ne regējo;

2. Jeib jū širdys pagraudintos, ir suglaustos butu mēilėje, ant wissōs bagotystēs tikro išmanimo, išpažinti pašlēpting Diewo ir Tē wo ir Kristaus;

3. Kurreme pašlēpti yra wissā šārbat išmintiēs ir išpažinnimo.

4. Bet aš sačau apie tai, Kad jus nieks ne prigāutu Pytroms Kalbomis.

5. Uēsa Pačzeig pagal Kunā ne esmi pas jus, taczan dwāseje esmi su jums, dzaugiūs ir matau jussū rēdā ir jussū stipru tikčėjimā i Kristu.

6. Kaipgi dabar priēmete Ponā Kristu Jēzu, taipo ir elgēties jeme,

7. Ir bukit išāčnyti ir pabudē dawoti jeme, ir stiprus wieroje, Kaip močiti este, ir bukite toje ba: gotingi su dėkawone.

8. Dabōčities, Kad nieks jus ne apgāutu per swietisčā išminti, ir per niečingā išwadžūjimā pagal žmonū pamokslā, ir pagal swieto istatimus, ir ne pagal Kristu.

9. Uēsa jeme gywēna wissa pilnyste Diewystēs Kunisčay.

10. Ir jās este tikri jeme, Kurs yra galwa wissū Kunigaičystyczū ir wyrausybēs;

11. Kurreme ir appjāustiti este, appjāustimu be rankū, per pamē timā griešno Kuno Kune, butent appjāustimu Kristaus,

12. Tame, Kad jās su jūmi pas lāidoti este per kriķā, Kurreme ir priščēlēt per tikčėjimā, Kurre Diewas dāro, Kurs jē iš namir: rusū pričēle.

13. Ir

13. Ir jus podraug su jūmi gywus padāre faip numirre burwor' griekūse, ir neapipjāustime jūsu funo, ir atleido mums wissus griekus,

14. Ir išgese pārašq, kurs priekmus buwo istimūse, ir mums priektarawo, ir paėmes iš tārpo, prie fryiaus prisegge.

15. Ir pėrgalėjes kuntgalėsty, fies ir sylingūsus, wėde jūs ant pawy3d3o rėgimay, ir tryumpq iš jū padāre pats per sawę.

16. Taygi ney wiens te ne apifunfin' jūsu satine dēl walgio arba gėrimo, arba dēl pastirtū šwenczū, arba jaun: menėšū, arba sabbatū;

17. Kurrie yra šefėlis busenczū dāiktū bet kuras pats yra Kristuje.

18. Uley wiens jums mieri te ne iškreipja, kurs pagal sawo paties pramāninq elgiast, pakarnystėje ir šwentybėje angėlū, kurrio jis ney wiens niekados ne matęs, ir be reikalo pasipūtę sawo kunis: foje dumoje,

19. Ir ne laikosi prie galwōs, iš kurrōs wissas kuras per sana rėlus ir sutāikinnimus pāšalpa gāuna, ir su fite fittu susilaišos, ir taipo ānga i diewiškq diduninq.

20. Taygi jey jūs pamirre este su Kristumi istatimams swieto; kamgi ney dar gywendami swiete, dūdaties priwilti istatimais žmonū

21. Kurrie safo: tu tai ne parutrinē, tu tai ne paragāuē, tu tai ne palytē!

22. Kurrie dāiktai wissi per wartojinq gadinna, pagal prisakimus ir mošlus šū žmonū,

23. Kurrie pasiroda išmintingi esq, per sawo paczū pramanytq šwentybę ir pakarnystę, ir per tai, kad jie funo ne cėdija, ir sawo funui garbės ne tūda sawo reikalui.

3. Pėrsfyrimas.

Apie wartojinq nobajnostės, nyacien prie namū pašlaitanczū, ir garbėje tšanczū žmonū.

Taygi jey su Kristumi prisfėlēt, tay jėškofite kas auštay yra, kur Kristus yra, fėdis po dėginės Diemo;

2. Jėškofite to, kas auštay yra, ir ne to, kas žemay yra.

3. Uės jūs este numirre, ir jūsu gywaslis yra paslėpta su Kristumi, Diemē.

4. Bet kad Kristus, musū gywaslis pasirodis, tay ir jūs pasirodis ite su jūmi, šlowėje.

5. Dēl to marrinkite sawo šanas rus, kurrie ant jėmės yra, kėškys fę, necystybę, gėdiškq gašlumi mq, piškq pageidimmq ir necystybės pelnq, kurs yra (ney) balwoi nū gārbinnimas;

6. Kurrū dēley ateit Diemo kėškias ant waitū netikėjimo;

7. Kurrūse ir jūs pitem to elgēties, faip jūse gywēnot.

8. Bet dabar to wisso nūg sawę atmėskite: kėškta, rustybę, piktenybę, bluznijinq, gėdiškus šodzus iš sawo burnōs.

9. Ue mellūkite tarp sawęs; iš wilkite sėnq žmogu su jo darbais;

10. Ir apswilkitetū nauju, kurs atnaujinams yra ant pažinnimo, pagal pawėiškq to, kurs jį su twēre;

11. Kur ne yra Gryko, žydo, apipjāustimo, neapipjāustimo, ne gryko, Ecyto, bėrno, wālno; bet wissab ir wissuse Kristus.

(Gronata 5. nedēl. po išmint. šw.)

12. Taygi apswilkite, faip isrinē tieji Diemo, šwentieji ir mylimieji, širdinga mielaširdini gyfte, prietelyste, pakarnyste, romummu, ir fantrummu;

13. Kite

13. Kīts Pittā nūfēzdamī, ir Pittā Fittam atslēzdamī, jēy Fās stūn dōs tur priēš Pittā: lygey Paip ir Krišus jums yra atlēdēs, taip ir jūs.

14. Bet ant wisso to apstāwēkite mēile, Furri yra ryšys tobulistēs.

15. Ir pašājus Diēwo waldzā te tur jūšū širdisā, ant Furrio ir jūs pawādinti este wiename tūne ir bukite dēkingi.

16. Dūfīt' Kristaus šodī gywēnti tarp saws bagotingay, su wissōfōia īšmīncze; mōfēfite ir graudinfite saws paczus psalmāis ir laupšēs; giesmēmīs, ir dwāšfōmīs meilingomis giesmēmīs, gie dōfite Wiešpaczui, sawo širdisā.

17. Ir wis, Eā jūs dārote, šodzeis arba darbais, tai wis daryfite warden Pono Jēzaus, ir dēfawōfite Diēwui ir Tēwui per It.]

18. Jūs moteres, bukite padūtos sawo wyrams Wiešpatije, Paip pareitis.

19. Jūs wyrai, mylēfite sawo moteres, ir ne bukite rustus ant jū.

20. Jūs waišai, Flausyfite gimdytojū wissūse dāiktūse: nēs tai Wiešpaczui patinfa.

21. Jūs tēwai, ne īferšyfit' sawo waišus, Ead ne bāugus paštōm.

22. Jūs bernai, bukite pašlusnus wissūse dāiktūse sawo tūnīšfams ponams, ne su šlūžba poašū, Paip šmonēms itiktinay, bet praštybēje širdiēs, ir su Diēwo bāime.

23. Wis, Eā jūs dārote, tai daryfite īš širdiēs, Paip Wiešpaczui, ir ne šmonēms.

24. Ir šinnofite, nū Wiešpatiēs gāusē atpildimā (dangaus) dalykū: nēs jūs šlūžijat Ponui Kristui.

25. Bet kurs neteisey dāro, tas gāus, Eā jis neteisey dārgs esti; ir

ne yra dabojimo ney ant šōto, ney ant tošio šmogaus.

4. Pērsfyrīmas.

Apie trīššēsnī maldā, ir īšmīntingā elgimā.

Jūs ponai, Fās tēsu ir wertay, tai bernams daryfite, ir tins nofite, Ead ir jus dangujē Wiešpatī turrite.

2. Ne pašāufite maldosa, ir buds dēfite tosa šu dēfawojimu:

3. Ir melstīties podraug ir ušmus, jeib Diēwas mums atwērtu šodzio durris, Paibēti pašlēpting Kristaus, dēl Furrōs ir šurīstas esmi:

4. Kad tā īšrēlšēczau, Paip man reik Paibēti.

5. Elgīties īšmīntingay priēštus, Furrie laufe yra, ir prišdas bōfīties cžēso.

6. Jūšū Paiba tēssie wissādōs meilinga, ir šu druska šūdita, jeib šinnotumbit', Paipo Eiek wienam atšaktyti turrit.

7. Kaip šu manimi dēstis, to wisso jums šinnē dūs Tyšifus, mīelas brolis, ir wiernas tarnas ir draugas Wiešpatije,

8. Kurrt aš todēl pas jus šunīczau, Ead jis īštirtu, Eā jūs wēl Eiat, ir jūšū širdis pašlēšmīntu,

9. Draug šu Onēzimu, wiernu ir mīelu brolu, kurs īš jūšū yra; wis, Eā cžē dēstis, jūdu jums pranēš.

10. Swēšpin' jus Aristarkus man draugas pašlīnēje, ir Markus, sēssers waišs Barnabōšaus; nū Furrio Fellis pašakimus gāwote. Jey pas jus ateis, priimfite jī.

11. Ir Jēzus, wadinnama Jusstus, Furrie yra īš appjāustimo. Tie wieni yra mano pagālbīnīnī Eai prie Paralyštēs Diēwo, Furrie man buwo pašlēšmīnojimu.

12. Swēš

12. Swēiſin' jus Epapras, Furs iſ juſtīfīu pra, tarnas Kristaus, ir wiſſadōs labay farānja už jus su maldomis, jais paſliktumbit tīfri, ir papilditi su wiſſa Diewo wale.

13. Aſ dūmi jam luddimā, Kad jis didey procēs tur už jus, ir už tus Laodicēoje ir Jerapoliē.

14. Swēiſin' jus Lufoſus, lie Forus mylīmas, ir Dēmas.

15. Swēiſin'it brolus Laodicēoje, ir Timpā, ir ſurinkimā jo namūſe.

16. Ir Kad ſi gromata pas jus bus pērſtaityta, tay daryſit', Kad ir ſurinkime Laodicēoje butu ſtais toma; ir Kad jās tā, Furri Laodicēnſams raſyta, taipjau ſtaitytumbit.

17. Ir ſaſyſit Arkippui: dabos Eis ſawo urēdo, Furri gawai Wieſi patije, Kad tā iſpildytumbei.

18. Mano swēiſinnimas mano Powilo ranſa. Minnēſit mano ryſū. Malone t' eſſie ſu jumis. Amen.

Raſhta iſ Rymo per Tſilg ir Onezimā.

Pirmoji Gromata ſw. Powilo Teſſalonienſams.

1. Pērſtyrimas.

Graudinnimas drutan paſſaiſtytis prie Wierōs.

Powilas ir Silwonas, ir Timotėjus, ſurinkimui Teſſalonienſoje, per Diewā Tēwā, ir Wieſpati Jēzu Kristu: Malone t' eſſie ſu jumis, ir paſėjus nū Diewo muſū Tēwo, ir Pono Jēzāus Kristaus.

2. Mēs dēkawojam Diewui wiſi ſaday už jus wiſſus, atſimindami juſū ſawo maldoje be palowimo;

3. Ir atmenam juſū dārbo wieroje, ir juſū darbo mēilēje, ir juſū kantrummo nuſtītējime, Furs pra muſū Ponas Jēzus Kristus, po aſiri' Diewo ir muſū Tēwo.

4. Mēs, mieli brolei, Diewo mylēti, mēs zinnome, Kaipo iſrinēti eſte;

5. Kad muſū ewangelia pas jus buwuſi, ne tiſtay ſodije, bet abbeſeip ir macije ir ſwentoje Dwaſēje ant tīkro perluddijimo, Kaipo zinnote, Poſieis mēs tarp juſū buwome, juſū dēley.

6. Ir jās eſte muſū paſeſējaie paſtoje ir Wieſpaties, ir priēmet

ſodi tarp daug wargū ſu dzaugſmu, ſwentoje Dwaſēje.

7. Szittaipo, Kad paſtojote pas wēikſlu wiſſiems tīkintiems Macedonioje ir Afajoj

8. Mēs nūg juſū pērſkambējo Wieſpaties ſodis, ne tiſtay Macedonioje ir Afajoje, bet taipjau wiſſoſa ſalifa juſū wiera i Dienā iſſireiſke, taipo, Kad ne reikals jums kā ſaſyti.

9. Mēs jie patys praneſe apie jus, Poſſai muſū iėjimmas juſump' burōs, ir Kaipo jūs priwerſti eſte Diewop' nūg balwonū, tarnāuti gywam ir tīfram Diewui,

10. Ir lāukti jo Sunaus iſ dangaus, Furri jis priēle iſ numirusū, Jēzu, Fursai mus nūg bus ſenczio kērſto iſgēlbējo.

2. Pērſtyrimas.

Tīkri lāuſintojai pra wierniems moſitojams dibjam dzaugſmui.

Mēs ir jās zinnote, mieli brolei, apie muſū iėjimā pas jus, tā ne noproſnā buwuſi:

2. Bet, Kaip mēs pirm to buwom' kērſtēje, ir apgēdinti paſtoje
Pilipi

Pilippūse, (Paipo žinnote) taczan sawo Diewu linšmi buwome pas jus, apsaftyti ewangelią Diewo, su didzu Parawimu.

3. Uēs musū graudininnimas ne buwo iš Elajojimo, ney iš nēcypstybės, ney su wylumi;

4. Bet Paipo mes Diewo esme išmėginti, Pod mums ewangelią apsaftyti pawierita yra, šittaipo mes kalbame, ne Paipo žmonemas itikti norėdami, bet Diewui, Fursai musū širdis mėginna.

5. Uēs mes niekaday ne apstėjome malonėjimo žodzeis, Paip jūs žinnote, ney godui pasidawėme; Diewas to yra luddininku;

6. Uey iēškojome nūg žmonū garbės, ney nūg jūšū, ney nūg Pittū;

7. Ir butumbim galėję jus suninti, Paip Kristaus apāstalai: bet mes moteniškay pas jus buwome, lyg Paip žindinyca sawo Eudikūs kawoja.

8. Szittaipo musū širdis jumis dzaugėsi, ir rods norėjome jums nudalyti, ne tiktay Diewo ewangelią, bet ir sawo gywast, todėl, kad jus pagawome mylėti.

9. Geray, mieli brolei, atsimenat musū dārbo ir musū procės: nės nāktī ir dieną mes dirbom, kad jūšū ney wieną apsunktum: bim ir saftytumbim tarp jūšū Diewo ewangelią.

10. To jūs este luddininkai ir Diewas, Paip šwentay ir teisey ir nebārtinay mes tarp jūšū, Fursie itikfėjote, elgėmies.

11. Uēs Paipo žinnote, kad mes, Paipo tėwas sawo waikus, kiek wieną iš jūšū graudinnom ir pas linšminojom,

12. Ir luddijom, kad wertay elgtumbities po Diewo akiū, Furs jus pawadinno ant sawo Paralyšės ir šlowės.

13. Togidėl ir mes ir be palos winmo Diewui dėkamojame, kad jūs, apturrėdami nūg musū dies wišfōs kōzonēs: žodi, ta priēmet ne Paip žmonū žodt, bet kas ir tiesa) Paip Diewo žodt, Fursai sawo macę išroda ir jūšiję, Fursie tikfite.

14. Uēs jūs sefkiojei pastojote, mieli brolei, Diewo surinkis mū Judėjoje, Kristuje Jėzuje, kad lyg tai kentėjote nū sawo genczū, kq anie nū žydū,

15. Kurrie ir Ponq Jėzu nužas winno, ir sawo paczū prarakus, ir mus pērsekinėjo, ir Diewui ne itinka, ir wišiemis žmonėms priešinias;

16. Ilginna mums saftyti pagonams, kad išganyti butu, jeib sawo griekūs wišsur išpilditu. Uēs kerštas jau ant jų atėjo iškī pilsummo.

17. Bet mes, mieli brolei, wai landėlg nūstūkq jūšū pagal wėidą, ne pagal širdt, jū daugiaus šub binnomies jūšū wėidą išwysti diu dzu išsilgimu.

18. Todėl mes norėjome pas jus ateiti, (aš Powilas) du Partu: ir šetonas mus užtrūkino.

19. Uēs kas yra musū nūstikšėjimas, arba dzaugsmas, arba wainikšas pasigyrimo? ar ne ir jūs este po akiū Jėzaus Kristaus, ant jo atėjimmo?

20. Juš jūs este musū garbe ir dzaugsmas.

3. Pērskyrimas.

Powilo rupestis ir malba uz Tefsalonicus.

Todėl ne norėjome tolaus pakęsti, ir geray pamėgo mums, kad Atenoje wieni palikti butumbim.

2. Ir suntėme Tėmotėju, musū broli, ir Diewo tarną, ir musu pagālbinišką Kristaus ewangelioje.

je, jus šķiprinti ir graudinti jūsu wieroje.

3. Kad ne kas pabugtu tūsewar: gūse: nēs pātys žinnote, ant to mus statytus.

4. Mēs ir pas jus budami, pirmā jums paslāfēmies, wargus kentēti turēse, kaipo ir tikkoši, ir jūs žinnote.

5. Todēl ir aš ilglaus ne pakešdams īstinczau, kad īstirczau jūsu wierā; jeib jus gundytojis rasi ne butu gundēs, ir musū dārdas no: prosnas butu pastojēs.

6. Bet dabar, kadangi Timotēi jus nūg jūsu pas mus atējo, ir mums praneše jūsu wierā ir mēlē, ir kad jās musū wissadōs atmenat ant gerāuso, ir pasilgstat mus regēti, ir mes jus:

7. Dēl to mes, mieli brolei, paslīksiminti esme jums, wissame sawo warge ir bēdoje per jūsu wierā.

8. Mēs dabar mes gywi esme, kadangi jās stowit' Wīspatise.

9. Mēs Eofē dēšawonē gālime Diewui attadūti uš jus, uš wissā šī dzaugsmā, Euri turrime apie jus po ašim musū Diewo?

10. Mēs mēldžiamies dienā ir nāktē labay didey, kad regētum: him jūsu wēidā, ir atpilditumbim, jey Eo reišalāusa jūsu wierai.

11. Bet pats Diewas, musū Tēwas, ir musū Ponas Jēzus Kristus, te taiso musū Eēlā jūsump'.

12. Bet jus te daugiā Wīspats, ir te dūda mēilēj' pilnais buti tarp Eits Eittā, ir priēš Eojnā, (kaipogi ir mes esme priēš jus.)

13. Kad jūsu širdis padrātin: tos, ir nebārtinos butu šwentybēje po ašimis Diewo ir musū Tēwo, ant atējimmo musū Pono Jēzāus Kristaus, su wissais jo šwentaisēis.

4. Pērskyrimas.

Graudinnimas šwentan elgtis.

(Gromata 2. nedēl. gawēnā, arba Rēminiscere.)

Tolaus, mieli brolei, prāšome jus, ir graudinname per ponā Jēzu, kaipo nūg musū gawote pas mōšlā kaip jums reiš elgtis, ir Diewui itikti, kad jū pilnēsni bus tumbit.

2. Mēs žinnot, Eofina prisafis mus jums dawēm, per Ponā Jēzu;

3. Mēs tai yra Diewo wale jūš paswentimmas, kad wēngtumbit Eēšystē.

4. Ir Eojnas tarp jūš žinnotu sawo Eunā palaiēyti šwentybēje ir garbēje,

5. Ne pageidime noro, kaipo pagonai, Eurie apie Diewā nieko ne žinno.

6. Ir kad nieks per toly ne sētu, ney prigāutu sawo broli Eap: cysstēje; nēs Wīspats yra pagiel: tas ant to wisso, kaip mes jums pirm to saēm, ir apluddijom.

7. Mēs Diewas mus ne pawal: dinno ant necysstybēs, bet ant paswentimmo.]

8. Togidēl, jey kas pantešin, tas ne žmogu paniešin, bet Diewā, Eursai sawo šwentā Dwasē dai: wēs i jus.

9. Bet apie brolišēā mēlē ne reišala jums rāsyti: nēs jūs pātys Diewo esse īsmokiti, saws Eits Eittā mylēti.

10. Bet jūs tai ir dārote wiss: stems brolams, ēsantiems wissojtē Macedonioje. Bet mes graudinma: me jus, mieli brolei, kad dar pilnēsni pastotumbit.

11. Ir didey rūpintumbities, kad tykt butumbit, ir darytumbit, kas jums pūlas, ir dirhtumbit sawo ranšomis, kaipo jums pri: šafēme.

12. Jeib

12. Jeib wiešlibay ēlgtumbities, priēš tus, Kurrie lauše yra, ir niešo ne privalytumbit.

(Grom. 25. nedēl. po šw. Traicēš.)

13. Bet ne norime jums slēpti, mieli brolei, apie tus, Kurrie miegti, jeib nesitūztumbities, Paip Fitti, ney jošio nustiķķėjimo ne turrt.

14. Mēs jey mes tīķim, Jēzu numirruš ir ķēlusi, taipo Diewas ir tus, Kurrie uzmiggo per Jēzu, atwēs drauge su jūm'.

15. Mēs tai jums sakome, Paip Wiešpaties šodt, Kad mes gywieji ir atslīķķieji atejimme Wiešpaties, ne pranōšsime tus, Kurrie miegti.

16. Mēs jis pats, Wiešpats, ant šauksmo ir balso myrāusojo angēlo, ir ant Diewo trūbōs šemyn ateis iš dangaus; ir numirrieji Kristuje pirmjāus ķēlīs;

17. Potam mes gywieji atslīķķē, podrouge su jeis pagānti busime dēbešsa, Wiešpaczui priēšais tūraq, ir ķittai po su Wiešpatim' busime wišadōs.

18. Taygi linķsmiņķities Ēits Ēittā tais šodzeis.]

5. Pērštyrimas.

Apie cēšq sudnōs dienōs.

(Grom. 27. nedēl. po šw. Traicēš.)

1. Bet apie cēšus ir adynas, mieli brolei, ne reikals jums rašyti.

2. Mēs jās patys tīķray zinnot, Wiešpaties dienā ateisencē, Paip wagis nāķtije.

3. Mēs Kad jie sakys: pakājus yra, ne reik bijotis, tay prapūlins jūs staigey užpuls, Ēai po šaudējims nēšcziq moterišķē, ir ne išbēgs.

4. Bet jās mieli brolei, ne este tamisybēje, Kad ta diena jus Ēaip wagis nutwērtu.

5. Jās wišī este šwiesybēs waiķai, ir dienōs waiķai. Mēs ne esme ney nū nāķtiēs, ney nū tamisybēs.

6. Taygi ne miegōķime Ēaip Fitti, bet buddēķim ir buķim ne apšgērē.

7. Mēs Kurrie miegti, tie nāķtije miegti; ir Kurrie apšgērē yra, tie nāķtije yra apšgērē.

8. Bet mes dienōs waiķais busdami, turrime ne apšgērē buti, apšwīķē šarwu wierōs bey mēis lēs, ir šalmu nustiķķėjimo ant išgānimo.

9. Mēs Diewas mus ne statēs yra ant Feršto, bet išgāninq apturēti, per musū Ponā Jēzu Kristu,

10. Kuršai uż mus numirre, jeib mes, ar bundame, ar miegame, drauge su jūmi gywi butumbim.

11. Todēl graudinķite Ēits Ēittā, ir pagērīnķit Ēits Ēittā, Ēai po ir dārote.]

12. Bet mes meldzame jus, mieli brolei, Kad rupintumbit uż jus moķinnanczus, ir jus priwēlzdinczus Wiešpatije, ir jus graudinnanczus;

13. Mīlēķite jus jū labjāus jū dārbo dēley. Turrēķit sandōrōs tarp sawēs.

14. Mēs ir graudinname jus, mieli brolei, pagraudinķit pasilēis dēlins, palinķsmiņķit nulūdusis, Ēēķite šlpnūsus, buķit Ēantrus priēš Ēoņq.

15. Dabōķities, Kad ney wiens piķtā uż piķtā Ēamui ne attadūtu; bet wišadōs gērā seķķioķite, Ēaip tarp sawēs, taip ir priēš Ēoņq.

16. Buķite wišada linķsmi.

17. Mēlķities be palowimo.

18. Buķite dēķingi wišūse dāiķi tūse; nēs tai yra wale Diewo Kristuje Jēzuse iķķi jūšū.

19. Dwasēs ne gessyķite.

20. Prarakystēs ne panieķinķite.

21. Bet wis Ēā mēginķit; ir Ēas gēr yra, palaiķyķite.

22. Wēngķit wis, Ēas tīķt roš dos piķt ēšq.

23. Bet

23. Bet jis, pašajaus Dievas, te peršwenczia jus wissay; ir czėla jusū dwase, podraug su dužia ir su kunu, t'essie islaikomi nebartiniai ant atėjimmo Pono musū Jėzaus Kristaus.

24. Wiernas yra tas, kurasai jus waddin' kura tai ir darys.

25. Mieli brolei, melsture už mus.

26. Swėikinkite wissus brolus šwentu pabuczawimu.

27. Prisakau jums per Wiešpatį, kad šitą gromatą skaitydūtumbit wissiemė šwentiems broliams.

28. Malone Pono musū Jėzaus Kristaus t'essie su jumis. Amen.

Pirmoji gromata Tessalonicensams rašyta iš Atėnų.

Antroji Gromata bro. Powilo Tessalonicensams.

1. Pėrstyrimas.

Graubiūmas ant drutybės pėrsėkinejime.

Powilas, ir Silwonas, ir Timotėjus, surinkimui Tessalonikioje per Dievą, musū Tėvą, ir Poną Jėzų Kristu:

2. Malone t'essie su jumis, ir pašajaus nū Diewo, musū Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

(Gromata 26 nedėl po šw. Traicėš.)

3. **M**es Diewui wissadōs turri me dešawoti už jās, mieli brolei, kaipu wert' yra, nėsia jusū tikėjimas didey aug', ir mēile pozno tarp jusū wissū dauginnas' prieš kirs šitą;

4. Szittaipo, kad mes jumis giriamies Diewo surinkimūse, iš jusū kantrummo ir tikėjimo, wissūse jusū pėrsėkinejimūse ir priespauzosa, kurras kenczate.

5. Koktai isroda, kad Dievas teisey sudis, ir jās wertu busit Diewo katalystės, dėl kurrōs jās ir kenczate.

6. Kadangi teisu yra Diewiep' atdūti wargą tiems, kurre jus wārgin';

7. Bet jums, kurre wargus kenczat, atiliš su mumis, kad jau Ponas Jėzus apštrėikš iš dangaus, su angėlais sawo stiprybės,

8. Ir su ugniės liepsnomis, dūt atkėrijimą tiems, kurre Dievą ne pazystą, ir tiems, kurre ne

paklusnus yra ewangeliai Pono Jėzaus Kristaus.

9. Kurrie musą kentės, amžingą pražuddimą toli nūg Wiešpaties wėido, ir nū šlowingōs jo macės;

10. Kad jis ateis, jeib šlowingay apštrėikštu sawo šwentiems ir stebbuklingay wissiemis tikėjimais, annoie dienoje; nės jus itikėjot musū luddimui jums apšakytam.]

11. Ogi todėley ir meldzames wissaday už jus, kad musū Dievas jus wertais padarytu to pawadinimo, ir išpilditu wissą pasimėgimą gerybės, ir tikėjimo darbą macije.

12. Jeib ant musū pagārbintas butu wardas musū Pono Jėzaus Kristaus, ir jās jeme, pagal mas long musū Diewo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

2. Pėrstyrimas.

Arie Wiešpaties atėjimą.

Bet dėl atėjimmo musū Pono Jėzaus Kristaus, ir musū surinkimmo jopi, meldzam jus, mieli brolei.

2. Kad ne wēikėy dūtumbities atkreipti nūg sawo dumōs, ne išsigandinti, ney per dwāsę, ney per žodį, ney per grōmatas, kaipu nūg musū sustas, but Kristaus diena jau artė esant.

3. Te

3. Te ne iſwadzoja jus ney wiens ney joſiu budu. Ūēs ne ateit. pirm ſaip ateitu atpūlimas, ir aprēiſtas butu anſai grieķo ſmogus, ir anſai vaiſas prapūlimo.

4. Kurſai vra prieſininkas, ir iſſiſel' ant wiſſo, ſas Diewu arba Diewo; ſluſba ūra, ſittaiſo, ſad ir ſedosi i Diewo dažnyczq, ſaiſo Dievas, ir ſaſoſi, Diewu eſas;

5. Ar ne atſimennat, ſad aſ dar pas jus budams, tai juma ſaſiau?

6. Ir ſas tā dār ſtabda, ſinnote, ſad aprēiſtas butu ſawo czeſu.

7. Ūēs jau beſijuddinnas pīſte; nybe ſlaptomis, be to tiſtay, ſad tas, Eus tā dabar ſtabda, tur at mēſtas buti.

8. Ir tadā pīſtaſis bus aprēiſtas, Euri Wieſpatis nuſawo ſwapu ſawo burnōs, ir jam galq ſadarys aprēiſſimu ſawo atējimmo,

9. To, Euri atējimmas ūra pagal ſētono dārba, ſu wiſſoſioms mēlo; galſybēmis, ir ſēnſlais, ir ſebuſlais,

10. Ir ſu wiſſoſiu iſwadzojimu ant neteiſybēs, tarp tū, Eurie prapūle, uſ tai, ſad jietieſōs mēitg ne priēme, ſad butu iſganyti.

11. Todēl Dievas ſiems atſus macnus ſlajojimus, ſad ir mēlui tiſſēs;

12. Jeib ſūditi butu wiſſi, Eurie tieſai ne tiſ, bet mēgſta neteiſybe.

13. Bet mes turrime Diewui dēſawoti wiſſadap uſ jus, brolei Wieſpatis mylimi, ſad Dievas jus iſrinko iſ prādjiōs ant iſgānimo, paſwentimme Dwaſēs, ir wieroje tieſōs,

14. Ant ſo jus pawadinno per muſū ewangeliq, ſad ſlowēs muſū Pono Jēzaus Kriſtaus apturētumbit.

15. Stowēſitegi, mieli brolei, ir laiſyſite iſtātimas, Eurus mos ſiti eſte, ar per muſū jodi, ar per grōmatq.

16. Bet ſis muſū Ponas Jēzus Kriſtus, ir Dievas ir muſū Lēwas. Eurs mus mylējo, ir dawe amžinq palinkſminoſimq, bey gērg nuſtitſſēlimq, per mal...

17. Tas graudintu juſū ſirdis, ir ſtipintu jus wiſſoſiame pas moſle ir gerame dārbe.

3. Pērſtyrimas.

Tolēni graudēnimai.

Tolans, mieli brolei, melſſite uſ mus, ſad Wieſpatis jodis teſſētū ir pagārbinnamas butu, ſaip pas jus,

2. Ir ſad iſgēlbēti butumbim nūg nelabū ir pīktū ſmonū. Ūēs tiſſejimas ne ſoſno dārbas ūra.

3. Bet Wieſpats ūra wiernas, tas jus drūtis ir apſaugos nūg wiſſo pīſto.

4. Bet mes nuſtitſſimies ant juſū Wieſpariſe ſad dārot ir dar tyſite, ſq mes jums priſāſime.

5. Bet Wieſpats te rēda juſū ſirdis ant Diewo mēilēs, ir ant Kriſtaus Pantrummo.

6. Bet mes priſāſome jums, mieli brolei, wordan Pono Jēzaus Kriſtaus. ſad atſitrānktumbit nūg ſoſno brolio nedawadnaw elgians czio, ir ne pagal iſtātimq nūg muſū gāntq.

7. Ūēs ſinnote, ſaiſo mus turtit ſētti. Ūēs mes tarp juſū ne buwome nedawadni;

8. Ūeygi dowanay dūnōs, ēmēs me iſ ſo, bet dārba ir proce dārbom diena ir naſti, jeib ne wienq juſū ne ſunſintumbim:

9. Ūe todēl, ſad wale mums ant to ne butu, bet jeib ſawq pās tis jums pamſiſlū dūtumbim, mus ſētti.

10. Ir

10. Ir pas jus budami, toktai jums išakėm, kad jey kas ne nor dirbti, tas ir ne walgitu.

11. Uėis girdime, kėlis iė jusu nedawadnay pasielgianczus, ir nieė ka ne dirbanczus, bet daranczus, kas jiems ne pareitis.

12. Bet tiems mes prisakome, ir jus gaudinname per musu Ponaė Jėzu Kristu, kad jie tylomis dirbdami, sawo pacu duna walgitu.

13. Bet jus, mieli brolei, ne tingėit' gėro daryt.

14. Bet jey kas ne paflusnus yra musu žodžiui, tą pažėnėlinėite per gromatą, ir ney joio darbo

ne turrėite su jumi, jeib apgėdinnamas butu.

15. Taczau ne laipykit jė kaip neprieteli, bet gaudinėit jė kaip broli.

16. Bet patsai, pakajaus Wiefipats, te dūda jums pakau wissur ir wissoku budu. Wiefipats t'essie su jumis wissais.

17. Paswėifinnimas ranėa manowilo; tas yra ženėlas wissosa gromatosa, šittai po aė raka.

18. Malone musu Pono Jėzaus Kristaus t'essie su jumis wissais. Amen.

Raksta iė Arėnū.

Pirmoji gromata šw. Powilo Timotejui.

1. Pėrėtyrimas.

Žofano ir ewangeliōs pamoklas per Powilo pawėiėgą iėgulditas.

Powilas, Jėzaus Kristaus apakėtalas, pagal išakimą Diėwo musu Iėganytojo, ir Pono Jėzaus Kristaus, kursai yra musu nusitėkėjimas,

2. Timotėjui, mano tikram sunui wieroje, malone, mielaėirdingyste, pakajus nlig Diėwo, musu Tėwo, ir musu Pono Jėzaus Kristaus.

3. Kaip tamė gaudinnau, kad Epeze pasitėtumbėi, man t' Mace doniq einant, ir prisakytumbėi kėliems, kad šittai ne moėitu,

4. Uėygi dabotusi pasakū ir gimminū i eilū, rokundo gālą ne turrinczū, ir pramāna daugiaus flausimū, kaip paslgėrinimo Diėwop' wieroje.

5. Uėis wyrausas gālas prisakimo yra, mēile iė czystōs širdiės, ir iė gerōs saėinės, ir iė newėidmainiėkōs wierōs;

6. Uėug kurrū kėli nuėlydė, sugryžo ant niekam netinėanczū kalbū,

7. Morėdami buti rakto i moėitojeis, ir ne iėmāna, ney ką kalbą, ney ką uė tiesą laiėą.

8. Bet mes žinnome, žofaną gėrą ēsanti, jey kas tą pridėrenczey wartūja.

9. Tai žinnodams, teisamui žofaną ne dūta ēsanti, bet neteisiems, ir nepaflusniems, bediėwjiems ir griėfininėams, neėwentiems ir nesdwaėėkėiems, tėw i judzams ir motinjudzams ir žmog i judzams,

10. Kėėfininėams, su waifais laifantiems, žmog i wagims, mei lagėms, neteisey prisėėiantiems, ir jey it' kas yra, kas iėganytingam pamoklui prieėtarāuja,

11. Pagal šlowingą ewangelią iėganytingo Diėwo, kurrei man pawieryta yra.

12. Ir aė dėkawoju musu Ponui Jėzui Kristui, kurs manė padrūtino, ir uė wietnā laiėe, ir ištate t' tą urėdą;

13. Kursai aė pirm to buwau bluznytojis, ir pėrseėinėtojis ir pakalbėtojis; bet aė mielaėirdingystė apturrėjau. Uėis iė nežinnōs tai dariau, netiėėjime.

14. Bet

14. Bet jū apstingēšne buwo malone mūsū Wiešpaties, po draug su tīfējimu ir mēile, kurrī Kristuje Jēzuse yra.

15. Lēs tai juē tīfay yra tiesa, ir brangus didey wertas žodis, kad Kristus Jēzus atėjo i swietą, išganyti griēšnūsus, tarp kurrū aš esmi didžiauslas.

16. Bet todėl melasirdingystę apturrėjau, kad ant manęs didžiau sey Jēzus Kristus išroditu wissą Pantrumą, ant pawēlšo tiems, kurrī i tīfēšę ant amžinōs gywatōs.

17. Bet Diewui, amžinam Karāiui, nesmertelnam ir nerėgimamui, ir wienam iēmintingamui, t'esse garbe ir šlowe ant amžiū amžiū. Amen.

18. Tą prisākimą padūmi tau, mano sunau Timotėjau, pagal pir mūsus prarākawinus apie tau, kad tūse gērą kową kowotumbei,

19. Palaišydams tīfėjimą ir gērą sąjimą, kurrę kelli nū sawes atmetę wieroje šēndėjo;

20. Tarp kurrū yra Ymenėjus ir Aleksandras, kurrūdu šetonui padawjau, kad pabaustu budamu, daugiaus ne bluzniti.

2. Pērštyrimas.

Kaip ir kadba wyrai ir moterės surinime tur mēlšis.

Taygi graudinnu aš, kad pirm wissū dāiktū pirmjāusey dāromas butu meldimas, malda už nel dimas, ir dēkawojimas už wissus žmones,

2. Už Karālus, ir už wissą wy rāusybę, kad pašajingay bey tyfay gowētumbim, wissoje nobajny stėje ir patogumme.

3. Lēs tai gēr yra, priegtam ir patinša Diewui, mūsū Jēganytojui.

4. Kursai nor, kad wissiem žmonėms pagēlbėta butu, ir an išpajinnimo tiesōs ateit.

5. Lēs wiens yra Diewas ir wiens tarpinink tarp Diewo bey žmonū, butent žmogus Kristus Jēzus.

6. Kursai pats pasidawę atpirsimui už wissus, kad tai sawo czėsū sąkyta butu.

7. Ant ko aš ištatydas esmi mošitoju ir apāštalu, (tiesą kalbu Kristuje ir ne melu.) mošitoju pagonū, wieroje ir tiesoje.

8. Taygi neru, kad wyrai melstus wissos wietosa, pašēldami šwentas rankas be kęšto ir abesiojimo.

9. Taipojau moteres, kad mans dagiu rubu, su ussigēdinnimu ir patogummu dabintus, ne su kassomis, arba aūksu, arba žemczugomis, ir kaptāunomis drāpanomis,

10. Bet kaip pareitis moterims, nobajnystę parodanczoms per gerus darbus.

11. Moteriške tesimošin' tylomis su wissu pašlusnummu.

12. Bet moteriškei ne pawēliju mošiti, neygi, kad ji wyro ponu butu, bet kad tylētu.

13. Lēs Adomas pirma sutwērtas, potam Jēwa.

14. Ir Adomas ne buwo išwas dzotas, bet moteriške buwo išwas dzota, ir pēržengimą iwede.

15. Bet ji išganyta bus per waiķū giundimą, ier pašliekt tīfēšime ir mēlėje ir pašwentime, ir patogumme.

3. Pērštyrimas.

Kaip klebonai tur elgtis.

Tai tīftay tiesa, jey kas jēška wyskupo urėdo, tas jēška kaptāuno dārbo.

2. Bet tur wyskupas buti be nūs tartiēs, wienōs moters wyras, budrus, padorus, patogus, swēczus priimęs, mošit' išmāngs;

3. Lēs

3. Ne girtoklis, ne waidininčas, ne netinfanti remėstą warąs, bet lengwos birdiės, neslbaras, ne godingas,

4. Sawūsus geray waldas, Flaušanczus waišus turris, su wissu pašluinumu;

5. (Nės jey kas sawo patiės namū ne jinna walditi, kaip toksai Diemo surinkimą aprūpis?)

6. Ne naujey prisiwėrtęs, jeyb ne pasipūtęs ipultu į sudą bluznytojo.

7. Bet reik jam turrēt' gėrą ludimą nūg tū, kurrie lauše yra, kad ne ipultu į gėdą ir žabangą bluznytojo.

8. Taipojau bašnyczōs tarnai turbuti czešningi, ne dwiem liežuwi, ne girtoklei, neygi netinfanti remėstą warą;

9. Turrėdami paslėptinę wierōs czystoje sąjineje.

10. O tus pirmay reik išmėginti; potam te tarnauja: jey be notariės randami.

11. Taipojau ir jų moters turbuti wiezlibos, neapfalhanczos, ne apsaėrenczos, wiernos wissūse dāiktūse.

12. Bašnyczōs tarnai testowkožnas wienōs moters wyras, kurrie sawo waišus geray priwėizd', ir sawo paczū namus.

13. Bet kurrie geray tarnauja, tie saw patys pasipelną gėrą užsizingint, ir didi drąsumą tiškėjime, Kristuje Jėzuje.

14. Tai taw rasau, tiškėdamas wėikėy pas tawę ateisęs,

15. Bet jey užtruėczau, kad žinuctumbet, kaip taw reik elgtis Diemo namūse, kurrie yra surinkimas gywojo Diemo, stulpas ir apacziōs twirtummai tiesōs,

16. Ir žinnomay dide yra notabānystės paslėptine. Diemas yra aprėikštas fune, nutėisintas Dwā

sėje, pasirodęs angėlams, apsaėytas pagonams, tiškėtas swietė, auėstyn paimtas į šlowę.

4. Pėrskyrimas.
Graudėnimas saugotist mū išwadzojimo pašutinno Gėso.

7. Bet Dwase pėrmanytinay safo, kėllis pašuttinūse ržėsūse wierą pamešenczus, ir pristosenczus išwadzojanczoms dwasėms, ir welsnū pamokšlams,

2. Per tus, kurrie newiernybėje mellū falbėtojeis yra, fremtanczės sąjinę turrėdami;

3. Ir uždraudz' wenczawonystę, ir wėngti walgi Diemo lėistą, prisimti su dėkawone, tiškintėmus ir tiems, kurrie tiesa pažysta.

4. Nės wissas Diemo sutwėrimas gėras, ir ney wiens ne atmetams, kurs su dėkawone priimamas yra.

5. Nės pašwenczamas Diemo žodzu ir malda.

6. Toktai brošams pranešdams, gėrs tarnas busi Jėzaus Kristaus, užaugintas žodžūse wierōs ir gėro pamokšlo, prie kurrio wissaday buwai.

7. Bet nedwāsiskas ir senū bobū pašakas wengė. Bet pats pratinis prie nobānystės.

8. Nės funiskas pajunkimmas maž tinfa, bet nobānyste wissiemis dāiktams tinfa, ir tur žaddėjimą šittōs ir busenczōs gywastiės.

9. Tai juė tikra tiesa yra, ir brāngus wertas žodis.

10. Nės tam ir mes dirbame, ir apgėdinami esme, kad nusitiškėjom' ant gywojo Diemo, kursai yra išganytoju wissū žmonū, bet didžāusey tiškinczujū.

11. Tai prisakyp ir mokip.

12. Tiek te niekina tawo jaunystę; bet buė pāwyzdzu tiškintiems žodije, elgiūse, mēilėje, dwasėje, tiškėjime, czystybėje.

13. Ne

13. Ne palāuē šaityti, pagraus dēnti, moētī, iēfi man atēinant. wartingiems pagālbā dāwusi, jey wissā gērā dārbā sekkiojusi.

14. Ne užmirgt̃ dōwanōs, taw dūtōs per praxāwimā, su ranfū trāuē: nēs gašlos pastojušos priēš Kristu, jos nor tekkēti;

15. Tai rūpinē, ant to stowē, jeib tawō tarpums wissūse daištūse pirmā tikkėjimā yra paniekinušos.

16. Dabōkis pats ant sawęs, ir ant pamokšo; iēfi' fūse dalykūse. 13. Priegtam jos ir tingēdamas, moēinnas̃ beginēti per buttus; bet ne tiktay ting', alle ir fēnēfa, ir fīfasi fur ne reiē, ir falba, fas ne pareitis.

5. Pērskrymas.

8 ipo klēbonas tolaus tur elgtis.

Sēnajt̃ ne bārē bet jē graudinē, 14. Taipogi noru, kad jāunosēs našles tekkētu, waišus gimditu, gāspadinātu, priēšininfui ney jokiōs priēšastiēs ne dūtu fōloti.

Paip tēmā; jāunūšus Paip brolus, 15. Lēs jau fēlios sugryžo, pas fuy fētonā.

2. Sēnases moteres Paip motinas, jāunasēs Paip sēseres, su wissotia czystybe.

3 Garbinē našles, tikromis našlemis ēfanczes.

4. Bet jey našle waišus, arba waišū waišus tur, tie pirm tesimokinn' sawo namus nobainay walditi, ir gimdytojams lygey atpilditi: nēs tai gēr daryta, ir patinka Diewui.

5. Bet ta yra tikra našle, furri wienfanti sawo nusitikėjimā gulda ant Diemo, ir ne lāujasi Diemā melstis ir dusauti dienā bey nāpti.

6. Bet geidulūse gywēnanti, gywa miruši.

7. Tai prisafyē, jeib nebārtinos butu.

8. Bet jey fas sawūšus, didžaušey sawo namigkūs ne aprūpin', tas usfigyne wierōs, ir piktēsnis už pagonā.

9. Našle te nestoj' aprinkta, furri ne butu mašaus fēfū dešimts metū, ir furri buwusi wieno wyro moterifē,

10. Ir furri luddimā turrētu gerū darbū, jey waišus uiauginusi, bey sweczus priēmusi, jey fwentujū fōjas mājgojusi, jey siels

16. Bet jey furs tikfys, arba furri tikfinti nāšles tur, tas te aprūpin' jas, ir surinkimui te ne daro sunkybēs, kad toms, furros tikros našles yra, pašaktu.

17. Wyresnieji, furri geray pris wēizd', dweje tieē garbēje testow laikytini, ypaczey, furri didey procawojas žodije, ir pamokše.

18. Lēs raštās sašo: jāuczofullenczio nastrū ne užrigt̃. Ir: darbininkas sawo algōs wertas yra.

19. Priēš wyrēsnē fūndōs ne priimē be dwējū arba trijų luddis ninfū.

20. Susigriešijanczus bārē po wissū ašū, jeib ir fitti bijotus.

21. Aš luddiju po ašū Diemo ir Pono Jēzaus Kristaus, ir iēf rinktujū angēlū, kad tai laikytumbei, be sawo patiēs pamislyjimo, ir nieko ne darytumbei, ar po wienu ar po antru eidams.

22. Kanfū ney wienam ne uždēf wēifey neygi dalywas pastof swētīmū griēfū. Pats czystay laikyfis.

23. T. S

23. T. S

23. T. S

23. Ne gērē tolaus wandens, bet imē mažumo wyno, sawo skilwojo dāley, ir kad tātēy sergi.

24. Kellū žmonū griešai rēgimi, kad pirma gal sūdijami buti; bet kellū potam rēgimi.

25. Szittaipo ir kellū gerri darbai pirma rēgimi; ir Pitti taipojau ne pasilieft užlėpti.

6. Pėrskrymas.

Apie bėrnus, išmadžotojus, bagocjus, ir wierōs kową.

Bernai po jungu ēsantieji, sawo ponus wišōs garbės wertais te laišo, jeib Diemo wardas ir pamokšlas ne butū bluznytas.

2. Bet tiškinczus ponus turrē, tū te ne žaniešina (su ta misle,) kad broleis yra; bet jo daugiaus te klaušo, kad tiškinczeis yra myli mais, ir dalyvais geradėjystės. Tai mokit ir graudinē.

3. Jey kas Pittaipo mokinna, ir ne pasilieft prie išgananczū žodžū musū Pono Jėzaus Kristaus, ir prie pamokšo apie nobažnystę.

4. Tās yrapasipūtės, ir niešo ne žinna, bet pašlydęs yra klaušmūse ir žodžū šėitimūse, iš šo atšranda pavydis, barnis, bluznišimas, ir pišts padumojimas.

5. Uoprosni waldai žmonū, pagadintą umą turrinczū, ir tiesōs nuštōkusū, kurrie nobažnystę užremėstą laišo šo usšipelnyt. Atsiū traukis nūg tujū.

6. Bet didis yra Pelnas, kad kas nobažnas yra, ir pasikędinas.

6. Nės niešo ne atsinešam šwietą, todėl ir žinnoma, mus ir nieką ne ignešent.

8. Bet turrėdami walgio ir drabuzū, pasikędinime.

9. Nės tie, kurrie nor pralobti, ipūla į pagundimą ir žabangą, ir daug durnus ir iškadingus pageidimus, kurrie žmones nugramzdina, na į prapulti ir prajuddimą.

10. Nės godas yra šaknis wišo pišto; kurrio šelli usšigeide nūg wierōs pašlydo, ir saw pātys daug šōpulū padaro.

11. Bet, tu Diemo žmogau, tai wėngp; bet wyš teisybė, nobažnyšė, tiškėjimą, mēilę, kantruimą, lengwagirdingystę.

12. Kowōš gerą kową wierōs, nutwėrē amžiną gywatą, ant kuros tōs ir pawadintas esē, ir išpažini nei gērą išpažinnimą po ašiu daug luddininkū.

13. Prisakau tau po Diemo ašiu, kursai wišus dāiktus gyvus padaro, ir po ašiu Kristaus Jėzaus, kursai po Panšu Pilotu luddijo gērą pažinnimą:

14. Kad tą prisakimą laiptytum bei, cysstay, nebartinay, iškli apirėiškimui musū Pono Jėzaus Kristaus.

15. Kurrt parōdis sawo cėsū ansai išganytingas ir wiens galis, karalus wišū karalū, ir Wiešpats wišū wiešpaczū.

16. Kursai wiens nesmertelnystę tur, kurs gywėna šwietybėje, ney wieno ne prieinamoje, kurrio ney wiens žmogus ne rėgėjo, ney gal rėgėti; tam t'esse garbe ir amžina karalyšte. Amen.

17. Bagotiems šio swieto prisakyp, kad ne pasididžūtu, neygīnusi t'ėtu ant netiērōs bagotyštės, bet ant gywojo Diemo, kurs munis apstingay dūst wišokius dāiktus apturrėti;

18. Kad gēr darytu, pralobtu gerūse dārbūse, rods dūtu, pasigėlbētu.

19. Šėarbus sudėtu, saw pātis gērą gruntą busenczam cėsui, kad nutwėrtu amžiną gywatą.

20. Aš Timotėjau, apsaugok, kas tau pawėrita, wėngdams ne,
dwa

dwąsifkas piestas kalbas ir waidą pašlysta nūg wierds. Malone t'ne teisey pagirtōs žinnēs; esse su tawimi. Amen.

21. Ant kurrōs kelimėsdamiesi, kasanta is loadiceōs, mrauso mieso jemēs Prngiōs Palationōs.

Antroji gramata švento Powilo Timotejui.

1. Pėrsšyrimas.

Sraudinimas išlikti prie cysso pamok, šlo pėrsfėlinėjimūse.

Powilas, Jėzaus Kristaus apāštals, per Diemo walę, pagal pažadėjimą gywas, šiēs Kristuje Jėzuje,

2. Mano mielam sunui Timotėjui, malone, mielafirdingyste, pašėjus nūg Diemo Tėwo, ir Kristaus Jėzaus, mūsų Wiešpatiš.

3. Dėkwoju Diemui, kurrām tarnāuju nūg sawo tėwū cysstasazine, kad be palowimo tawęs atsimennu sawo maldoje' dieną bey nāktē,

4. Ir išsiilgstu tawę matyti, (atsimindams tawo āšarū,) jeib dzaugsmu papilditas buczau;

5. Ir atsimennu tikėjimo tikray wierno tawije, kursai pirmay gywėno tawo motinōs, motinoje Loidoje, bey tawo motinoje Eunikeje; bet tikray žinnau, kad ir tawije.

6. Kurrōs priežastis dēl taw primennu, kad prišėltumbei Diemo dōwaną, tawije ēsanczė per uždėjimą mano rankū.

7. Nės Diemas mums ne dawęs dwasę bāimēs, bet šiprybės, ir mēiles, iz patogummo.

8. Todėl nesigėdėtis luddimo mūsų Wiešpatiš, ney manęs, jo surišto; bet wargą kėntė su ewangelia, šaip aš, pagal Diemo macę,

9. Kursai mus išgāne, ir pawadinno šwentu pawadinnimu, ne pagal mūsų dārbus, bet pagal šai

wo apšėmimū ir malonę, mums dūtą Kristuje Jėzuje pirm cysso swieto;

10. Bet dabar aprėkšta per paširōdimą mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kursai smerczui maci atėme, ir gywasti bey nepragaštantī dāiktą i šwiesą atgabėno per ewangelią;

11. Ant kurrōs aš statytas esmi šašytoju ir apāstalu, ir mošitoju pagonū.

12. Kurrōs priežastis dēley aš toktay kenczu: bet to nesigėdzu. Nės žinnau, i šą tikėiu, ir tikray žinnau, kad jis mano paguldimą gal apsaugoti, iškai anai dienai.

13. Turėk pawėikšlą išganytinų žodžių, kurrus is manęs girdės, jei tikėjime ir meilėje, kurri Kristuje Jėzuje yra.

14. Ši gėrą paguldimą apsaugo per Šwentą Dwasę mūsų gywėnanezė.

15. Tu tai žinnai, kad wissi Azioje atsikreipe nūg manęs, tarp kurrū ir Pygellus bey Ermogenes.

16. Wiešpats te dūda namams Oneziporo mielafirdingystę, nės jis manę tātėy atgaiwinno, ir nesigėdijs mano lencugū.

17. Bet Xyme budams strefā nay manęs jėšfojo, ir manę rādo.

18. Wiešpats te dūda jam rāsti mielafirdingystę prie Wiešpatiš anoj' dienoj'. Ir šaip dang jis man Epezoje šluzijs, tu geraus žinnai.

2. Pėrskrėmas.

Timotejaus wiernas urėdo pildėmas.

Dėlgito buė druts mano sunau,
per malonę Kristuje Jėzuje.

2. Ir ęą nūg manę girdejei per
daugybę luddinėkų, tai pasakę
wierniems žmonėms, kurie gal
ir kėttus mokėnti,

3. Kentėk, kaip gėrs Farėzėjis
Jėzaus Kristaus.

4. Uėy wiens žalnėrus nespai
nojas su namų darbais, jeib itėktu
tam kurs jė priėme.

5. Bet jey ęas ir Farėuja, taczau
ne wainėkėjamas, kaip tikray ęas
rėudams.

6. Bet laukėninęas, kursai laukę
gywėna, waisaus pirmjaus tur
gėuti. Įšmanyk, ęą sakau.

7. Bet Wiešpats taw išmėnimę
dūs wissųse dėiktųse.

8. Atsimėk wissadės Jėzaus
Kristaus, kurs kėlėsi iš numėrrusų,
iš sėklės Dowido, pagal mano
ewangelėę,

9. Kurės dėley kėnczu iėki ryšų,
ėaip pėktadėjas; bet Diemo žodis
ne rėstas yra.

10. Todėl wissab kėnczu išrinė
tujų dėley, jeib ir jie išgėnimę
apturrėtu Kristuje Jėzuje, su am
žina glowe.

11. Tai juė tikray tiesa: jey mes
drauge numėrtam, tay drauge gy
wi busime,

12. Jey drauge kėnczam, drauge
kėralėusim. Jey uėsigėnnam', tay
ir jis uėsigėis musų.

13. Jėy mes ne tikėim', tay jis
pasliekti wiernas: pats sawęs ne
gal uėsigėinti.

14. Tai jiems primėk, apludė
dėdams po aėių Wiešpatiės, kad
žodzų dėley ne waidėtus, kėktai
nėkam ne dėra, ęaip pėrwerstė
kėlėusanczus.

15. Kėpinėis Diemui pasiro
diti tikru ir nebėrtinu darbinėm

ėu, kursai tikray dalytu tiesės
žodė.

16. Uėdwėsisėkų noproėnų žo
dzų wėngė: nės tai daug dėra ant
nėdiėwisėko elgėmmo.

17. Uėis jū žodis platyn eiti,
ėaip wėz: ligga; tarp kurrų yra
ėmenėjus bėy Pilėtus.

18. Kurrūdu tiesės ne tropėjusu,
sako: prėskėlimę iš numėrrusų jau
buwusi; ir kėllų wėrę pėrkėripe.

19. Bet drėtasėis Diemo grun
tas (budawėne) stow, ir tur tę
pėczwėti: Wiešpats pajysta sawų
sus, ir te lėujasi nūg nėtėisybės,
kursai Kristaus wardo mėna.

20. Bet didžųse namųse yra ne
tikray ęuėso ir sėdėbro rykai, bet
ir mėdzio bėy molio; ir kėllai ant
garbės, ir kėllai ant negarbės.

21. Taygi jey ęas czystėjas nūg
tėpių žmonų, tas bus pėswėstas
rykas ant garbės, namų wiešpa
tiės wartojams, ir ant wissų gerų
dėiktų pagatawėtas.

22. Wėngė jaunystės geidulus,
bet wųk tėisybę, tikėėjimę, mėilę,
pėkėjų, su wissais Wiešpatt mėl
dzenczeis iš czystės kėrdiės.

23. Bet durnų ir nėkam nėtėis
kėnczų kėlėusmų wėngė; nės žėnai,
tikray waidę padėrant.

24. Bet Wiešpatiės tarnas ne
tur buti waidėninęas, bet wissėms
mėilingas, išmanęs mokėti, pėk
tus kėsti gallėis su lengwybe.

25. Baręs priėstarėujenczus;
bau Diemas jiems kėrtunta dūtų
prėswėrtėimę, tiesę pajėnti.

26. Ir išsėblėiwytu iš wėlno
žabėngų, kurrio jie apkėlti yra
ant jo walės.

3. Pėrskrėmas.

Apie pasłutėnni czėsq ir naudę kėwento
Rėgio.

Bet tai žėnnoė, kad pasłutinosa
dienosa bjaurus czėsai rąsis.

2. Uėis

2. Lēs bus žmones pātys sawę mylt, gūdingi, gypelnei, puikūs, bluznių, gymdytojų nešlausų, ne dēkingi, nedwāsiški,

3. Status, nesandoringi, apkalbų, necypsti, suttę, nemalonūs,

4. Įžadavėjai, perdrasūs, pasiūtę, kurrie daugiaus myl geidulius, kaip Dievą,

5. Kurrie rodos nobažnti esą, bet nobažnystės macės usšigin'. Ir tokius vėngk.

6. Jei tu yra, kurrie ir šę, ir tēlenda i buttus, ir sugaudo moteris, griekais apsunktas, ir wissokius geidulius gywenanczes.

7. Wissadōs mošinnasi, ir niekadōs išpažinnimop' tiesōs ne gal išlaikti.

8. Bet lygey, kaip Jannes ir Jambres Moizėšui priešinosi, šitaipo ir šittie priešinas tiesai: pra žmones pagadintū umū, ne tinfą wierai.

9. Bet jie ilgay to ne warys: nēs jų paikyste kōžnam išreikšta bus, kaip ir anū buwo.

10. Bet tu ištyrei mano pamokslą, mano budą, mano misti, mano wierą, mano lengwafirdingystę, mano mēilę, mano Pantrumą,

11. Mano pērsėkinėjimą, mano Pentėjimus, kurrie man tikšos Antiochioje, Įkonioje, Lystroje, kurri pērsėkinėjimą aš tēn iškentėjau, ir iš wissū manę Wiešpats išgēlbėjo.

12. Ir wissi, kurrie nobažnay nor elgti Kristuje Jėzuje, tur pērsėkinėjimą Pentėti.

13. Bet su piškais žmonėmis ir su išwadzojenczais jų ilgyn, jų pištyn eiti, išwadzoj' ir išwadzojami yra.

14. Bet tu pasiliš tame, ką išmokęs, ir kogi tikray persiluddijei; nēs žinnai, nūg kō išmokęs.

15. Ir kadangi iš mažū dienū šwentą rāštą žinnai, gal tas tawę

išmokiti ant išganimo, per tikėjimą i Kristu Jėzu.

16. Lēs wissas rāstas Diwo išwēptęs, yra naudingas pamokslui, pabarimmui, pagerinimui, ir pažoznyjimui teisybėje:

17. Kad Diwo žmogus butu tobulas, wissam gėram darbui tinfąs.

4. Pērsėkimas.

Pomilo karamins ir mainiklas.

Taygi apluddiju aš po ašiu Diwo ir Pono Jėzaus Kristaus, kur: šai ateis, šūditi gywus ir numirusus, su sawo aprėikšimu, ir su sawo katalyste:

2. Šakys žodi, ne palauk, but tikru czėsu, but necėsu: pažozniš, bārš, graudinš, su wissu Pantrumui ir mošinnimu.

3. Lēs bus czėsas, kad išganantē pamokslą ne pažęs, bet pagal sawo paczū geidulus jie saw patys užwes mokitojus, kaip jiems ausys nēsti;

4. Ir atkreips ausis nūg tiesōs ir wersis ant pāsakū.

5. Bet tu but budrus wissur, kēst, daryk darbą ewangeliōs šakytōjo, urėdą sawo wiernay pildik.

6. Lēs aš jau apierawojamas esmi, ir czėsas mano atstojimo priėjo.

7. Už gėrą kōwą kōwawau, aš kėginimą pabaigiau, aš tikėjimą laikiau.

8. Po to man yra pagulditas teisybės mainiklas, kurri man Wiešpats anoje dienoje, teisusis sudza dūs; bet ne tiktay man wiesnam, bet ir wissiems, jo aprėikšimą mylintiems.

9. Rūpinšis, kad wēikēy pas manę ateitumbei.

10. Lēs Dēmas manę prastojo, ir šį swietą pagāwo mylėti, ir i Tessaloniką nuėjo; Krescens i Galaciją, Titus i Dalmaciją. 11. Lui

11. Lufošus wiens yra pas manę. Marfošu pas sawę emęs, drauge atveš su sawimi; nės man naudingas yra ant urėdōs.

12. Tvgkisu nusunczau i Epeza.

13. Skreistę, manęs Troadoje pas Karpu paliktą, drauge atgas bėnē ateidams, ir knygas, bet ypaczey rāšomą siēšną.

14. Aleksandras, Fālwis, man dang piktō padāre. Wiešpatie, užmofē jam, pagal jo dārbus.

15. Užg Kurrio ir tu saugofis; nės jis musū žodžiams diddey prieštaraŭo.

16. Mano p'rmame atsišalbėjime nevw wiens manę ne užstojo, bet jie wiši manę praštojo. Te ne stow jiems tai prirošūta.

17. Bet Wiešpats manę užstojo, ir manę pastiprino, kad sakimas Diemo žodžio per manę patwirtintas butu, ir wiši pagonai giri

dėtu. Ir aš išgėlbts esmi iš luto nastrū.

18. Bet Wiešpats išwālnis manę iš wišo piktō, ir išgėlbts manę ant sawo dangiškōs Karalystės; Furram t'essie garbe nūg amžiū iškū amžiū. Amen.

19. Swēikint Pristą ir Afwilą, ir namus Onejiporo.

20. Erastus pasiškō Korinte, bet Tropimu palikau Milere serganti.

21. Rūpinkis, kad pirm žiemōs ateitumbei. Swēikin' tamę Eubulus, ir Pudensas, ir Linas, ir Klaudia, ir wiši brolei.

22. Ponas Jėzus Kristus te essie su tawo dwase. Malone t' essie su jumis. Amen.

Kasta iš Romo; antra gromata Timotėjui, kaip Pomilas antra kartą statytas būmo po aliu Ciecoraus Nerono.

Gromata švento Pomilo Titui.

1. Pėrstyrimas.

Bažnyčios lunigū urėdas.

Pomilas, Diemo tarnas, bet apāštals Jėzaus Kristaus, pagal wierą Diemo išrinktū, ir pažinniną tiesōs ant nos bažnystės.

2. Užsitikėjime amžinōs gywatōs, Furę pažaddėjo tas, Furs ne inellūja, Diemas, pirm swieto czėsū.

3. Bet apreiškē sawo czėsū sawo žodi per sakimą, man pawieritą pagal isakimą Diemo, musū Jėsganytojo:

4. Titui, mano tikram sunui, pagal mumū wierą, malone, mieisakirdingystę, pakājus nūg Diemo, Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus, musū Jėsganytojo.

5. Todel palikau tamę Brėte, kad palaišk manęs paliktą i aisy: tumbel, ir apsoditumbel miestus wyrėšneis ir šėn ir tēn, kaip taw prisakiau,

6. Jey kas yra nebartins, wies nōs moters wyras, turris tikėn: czus waikus, ne apskėlbtū, buē esą pasileidėlei ir nepaklusnus.

7. Nės wystupas tur buti be nūstartiēs, kaip Diemo užweizdas, ne sawwalninēs, ne rūstus, ney girtūklis, ne waidininkas, ne wairqs netinkanti remėstą.

8. Bet sweczus priūmas, gėrs, patogus, teisus, šwentas, czystas;

9. Ir laikasis žodžio, Fursai tikras yra, ir mofit gal, jeib gal lys butu graudinti per išgananti pamoklą, ir barti priestarāus jenczus.

10. Nės

10. Ties daug pra priegynū mōklu ne pēkreipta, su pados ir niekus kalbanczū ir išwadzojanczū, ypaczey tie iš apipjaušimo,

11. Kurū reik burną užkimšti: furrie wissas namus pēkreipja, mokindami, kas ne tinka, giedislo pelno dėley.

12. Wiens jū sakęs, jū paczū prāraks: Kretėnai wissadōs mella: gei, piktos žvėrys ir tingi pilwai.

13. Szis luddimas tikras yra. Togidėl jos aštrey bārē, kad swei fi butu wieroje;

14. Ir ne atbōtu žydislū pāsai fū, ir žmonū istatimū, furrie nūg tiesōs atškreipja.

15. Czystiems wissab czysta, bet neczystiems bey netikintiems nieks czystas yra; bet neczysts yra bey jū umas bey jū sąjine.

16. Jie sakosi, Diewą išpažystą, bet dārba is ušiginna: Kadangi jie yra, furreis Diewas bodžias, ir ne klauso, ir wissiems gerriems darbams netinka.

2. Pēstyrimas.

Pamoklas kas mokrojiems pilasi.

Bet tu kalbē, kaip pāreitis, pagal išgānanti pamokla:

2. Senniems, kad ne girtautu, wieslibi, patogus, sweiki butu wieroje, mēileje, fantrumme;

3. Sennoms moteriams taipojau, kad laikytusi kaip šventiems pareitis, ne butu bluznijanczos, ne girtūfles, gėros moštojes;

4. Kad jaunasės moterės išmoktu patogioms buti, sawo wyrus mylėti, waišus mylėti,

5. Kad butu šwānkios, czystos, gaspadinnes, gėros, sawo wyrams padūtos, jeib Diewo žodis ne butu bluznitas.

6. Tappojau jaunūsus wyrus graudinē, kad patogus butu.

7. Bet wissur patšai pasistatyt pāwyždzu gerrū darbū, su pa

mōklu ne pēkreipta, su pados rummu,

8. Su išganitingu iš nehartinu žodzu, kad priegininkės gēdētusi, ir nieko ne turrētu, kę apie mus pikt kalbėti galētu.

9. Bernams, kad sawo ponams padūti butu, wissuse dāiktuse itēt tinay datytu, ne priekais lūtu,

10. Ue kę pagāutu, bet wissą gērą wernyslę pāroditu. Kad jie pamokslą Diewo, musū Išganytojo, pagražintu wissuse dalykuse.

(Gromata pirm dienos' kalėbi.)

Pēs pasirode išgānanti Diewo malone wissiems žmonėms.

12. Ir mokin' mus, kad ušigin tumbim bediewisfū dāiktū, ir swei tikfū pageidimū, ir patogey, teissey, ir nobažnay elgtumbimies šims me swiete,

13. Ir lauktumbim išganytingo nusitikėjimo ir apreikimo flos: wēs didzojo Diewo, ir musū Išganytojo Jėzaus Kristaus;

14. Kursai pats pasidawe už mus, jeib mus išganytu nūg wissōs neteisybēs, ir cystitu saw paczam žmones pasisawinnimui, furrie stropus butu gerūse dārbūse.]

15. Toktai kalbē, ir graudinē, ir apbarē iš tikro. Uey wiens tai wē te ne niekinna.

3. Pēstyrimas.

Wpaušbe garbintina, ir netikro pamoklo žmones wēngtini.

Priminē jiems, kad funtgaisf: czams ir *wypaušbei padūti ir paflusnus butu, wissam geram dārbui gatawi butu; * 1 Pet. 2, 13.

2. Uey wieną ne apkalbētu, ne waiditus, atlaidus butu, wissą lengwybę paroditu wissiems žmonėms.

3. Ties ir mes pirm to buwome neišmaną, nepaflusnus, klaidunai, flus

gluzydami geidulams ir wissotiems
pištiems pageidimmams, ir gywē
nome pištybėje, ir pawydejime,
ir Eits Pitto ne Fentēme.

(Gromata nebēl. po Kallēdā.)

4. **B**et Paipo paslode gerybe ir
mylista Diewo, musū Iš
ganytojo,

5. Ue darbū teisybės dėley, Fur
rus mes darę buwome, bet pagal
sawo mielaširdingystę mus jis iš
gāne pėrinu atgimmimmo ir
atnaujinimo Szwentōs Dwasēs,

6. Ant musū apšczey *išlietosēs
per Jėzu Kristu, musū Išgany
toji.

*Joēl. 3, 1.

7. Kad mes iš jo malonės aptei
sinti amžiną gywatą i dalykus
gautumbim pagal lufest;

8. Tai tikray tiesq.] Toktai noru,
kad drutay moštumbei, kad ge
rūse darbūse randomi butu tie,
kurie i Diewą tikēti pastōjo. Tai
gēr' ir naudinga žmonėms.

9. Bet durnū klāusimū, gim
minū eilū, ir waidijimū bey barnū

apie žokaną wēngē: nēs yra no
profni ir niekam ne tinka.

10. *Uetiēro pamokšlo žmogu
wēngē, kad jis wieną, arba antra
partą pagraudintas yra;

*Mat. 7, 15.

11. Ir jinnoē, tokt pėkreiptą
ėsanti ir griešijanti, Paip kurs pats
sawę nusudijo.

12. Kad tawęsp' Artemoną susu,
arba Tēkēu, skubbinkis pas mas
nę ateiti i Nikopolį, nēs tēnay
ziemawoti padumojau.

13. Ženoną, raštę i moštą, ir
*Apolloną išlėist rupestingay, kad
jūdu nieko ne pristūktu.

*Darb. 18, 24.

14. Bet it mūsšpei tesmošinna,
kad jie gerūse darbūse rąsintus,
kur iū primālo, jeib ne buru nei
waislingi.

15. Swēikin' tawę wissi su mas
nim ėsq. Swēikin' wissus mus
mylinczus tikėjime. Malone t'essie
su jumis wissais. Amen.

Rasota iš Nikopolio Macedonioje.

Gromata šw. Powilo Pilėmonui.

Powilo užmeldims už Onėsimą.

Powilas, surištās Kristaus Jė
zaus, ir Timotėjus, brolis
Pilėmonui mielam ir musū
pagalbininkui.

2. Ir Appiai mielai, ir Arkip
pui, musū san Pareiwjui, ir su
rinšimui tawo namūse;

3. Malone t'essie su jumis, ir
paėjus nūg Diewo, musū Tėwo,
ir Pono Jėzaus Kristaus.

4. Už dėkawoju sawo Diewui,
ir atsimennu tawę wissadōs sawo
maldoša,

5. Girdėdams apie mēilę ir tik
ėjimą, kurrē turrē i Poną Jėzu,
ir už wissus šwentūsus,

6. Jeib tawo tikėjimas, kurrē
muddu iš wieno turriwa, tawije

gālinti pastotu, per išpažinimą
wisso to gėro, kurrē turrēte Kri
stuje Jėzuje.

7. Bet mes didi dzaugsmą ir pa
linšminojimą turrime iš tawo
mēilės; nēs širdys šwentujū at
gawintos yra per tawę, miels
brolau.

8. Dėl to, norint didi drašmą
turru Kristuje, taw prisakyti, kas
taw pridera;

9. Taczau mēilės dėl tikray noru
tawę pagraudinti, kursai toksai
esmi, butent, jėns Powilas, bet
dabar ir surištās Jėzaus Kristaus;

10. Taygi graudinnu tawę, ma
no sunaus dėl Onėsimo, kurrē pa
gimdžau sawo ryšūse;

11. Kur

11. Kuršai pirm to taw ne nau dingas, bet dabar man ir taw nau dingas yra, tā wēl parsunczau.

12. Bet tu jī, tai esti mano patiē firdi, norētumbei priimti.

13. Tēs aš jī norėjau pas saw palaišti, kad jis man tawo wietoje palūitu, ryšūse ewangeliōs;

14. Bet be tawo walēs niekā ne norėjau daryti, jeib tawo geradējyste ne priversta, bet iš gerōs walēs tutu.

15. Bet rasi dēl to ant walandōs nūg tawgs atstojo, kad jī amžinay palaišytumbei,

16. Dabar jau ne šaip bērnā, bet daugiaus šaip bērnā, mielā broli, ypaczey man, bet jo labi jaus taw, ir pagal kunā ir Wiešpatijē?

17. Jey jau manē laiškai per sawo draugā, tay norētumbei jī, šaip manē pati priimti.

18. Bet jey jis koks iškādā taw

butu padārgs, arba šā šellētū, tai man priroko.

19. Aš Powilas tai rašiau sawo ranā, aš užmoķēsu. Tylu, tawg pati man šaltā ēsanti.

20. Taip, miels brolau, wēliš man, kad tawim' pasidzauցzauš Wiešpatijē: atgaiwinē mano firdi Wiešpatijē.

21. Aš pasiūfēdams tawo palusnummu taw rašiau, nēs žināu, tawg daugiaus darysenti, nei šaip šafau.

22. Priegtam pagatāwiš man ir paspadā; nēs tikfiūs jums per jūšū maldā busgs dōwanotas.

23. Swēišin tawg špapas, mano šan; šalinyš Kristujē Jēzujē.

24. Markošus, Aristarkus, Dēmas, Lukošus, mano pagāš bininškai.

25. Malone musū Pono Jēzaus Kristaus t' essie su jūšū dwasē. Amen.

Rašta iš Romo, per Onesimā.

Pirma Gromata šw. Pētro.

1. Perskyrimas.

Špie Diemo malonē ir Kristėjonū elgimū.

Šētras, apāstalas Jēzaus Kristaus, iškinktiems ateiwjiems, ciz ir tē, Ponte, Galacioj, Kappadocioj, Azioj ir Bitynioj,

2. Pagal pastyrimā Diemo Tēwo, per pašwentinimā Dwasēs, pašlusnumui ir apšlāšinimui šraujo Jēzaus Kristaus. Dieme dūš jums daug malonēs ir pašėjaus.

3. Pagārbintas t' essie Diemas ir Tēwas musū Pono Jēzaus Kristaus, šursai mus pagal sawo diddē mielaširdingystē atgimde, gywam nuštikėjimui, per prisišilimā Jēzaus Kristaus iš nušmitrušū.

4. Ant nepragaištanczū ir nešubjaurintū, ir nepawystanczū dalykū, šurrie palaišomi yra dangujē,

5. Jums, šurrie iš Diemo maciēs per tikėjimā išlaišomi ēsat' ant išgānimo, šurs pagatāwitas yra, jeib aprēištas butu paščiūs same cizē;

6. Šurreme jūs dzaugšities, šurrie dabar mažā walandā, (jēy taip tur buti,) smūtni ēsat tuleropūse pagundimūse;

7. Jeib jūšū tikėjimas tikras ir toli paštaunēsnis rāstas butu, nekāip pragaištāšis āušsas, per ugnī mėginnamas, ant laupšēs, czeštiēs, ir garbēs, kad jau apšrēištiams yra Jēzus Kristus.

8. Šurri

8. Kurri jūs ne matēt, ir ta: czaun mylit, ir jau i jē tiffit, norint jē ne mātēt, tay jūs dzaugsties su neiškalbamu ir šlowingu dzaugsmu,

8. Ir gālā sawo tiffėjimo ap: turrēste, butent dušōs išgānimā.

10. Kurri išgānimā jēškojo ir tyrinējo prārašai, Kurrie apie bu: senczē jums malonē prārašawo;

11. Ir tyrinējo, ant kōšio ir ant Kurrio cžēšo Dwāse Kristaus dabojusi, Kurri jūse buwo, ir pirm to luddijusi apie kēntėjimus, Kurrie yra Kristuje, ir šlowe potam;

12. Kurriems tai aprēištā yra. **U**šs jie ne pātys saw, bet mums apšāke, kōštai dabar jums prā: nēštā yra, per tus, Kurrie jums ewangeliā apšāke per Szwentā Dwāšē iš dangaus iustā, kōštai ir angēlai geidza žurēti.

13. Todėl apjūstīt strėnas sawo umo, bukit neapšigėrē, ir guldīt' sawo wišq nusiškėjimā ant ma: lonės, jums šaliāmōs, per ap: rēiškimā Jėzaus Kristaus,

14. Kaip paklusnus waitai, ir ne lyg' taipo elgīties, kaip pir: may, kad nežinnojime pagal gei: dulus elgīties;

15. Bet pagal tą, Kurs jus pa: wadinnes ir šwentas yra, ir jūs bukite šwenti, wišame sawo pa: sielgimme.

16. **U**šs parašyta yra: "jūs turi rit buti šwenti, nēs aš šwentas esmi. * 3 M. 11, 44.

17. Ir kadangi jūs tą Tėwu wadinnat, Kursai ney šio, ney to atbodomis sūdijs, pagal Piešwieno dārbq, taygi elgīties kōley cze gywi este, su bāime,

18. Žinnodami, kad ne šidabru arba auksu pragaištanczu atpirkti ēsat nū sawo niekingo elgimmo, pagal tėwiškā budq;

19. Bet brāngu Franju Kristaus, kaip nekalto ir nenubjaurinto awi: nēlio,

20. Kursai tiesa pirm paširtas yra pirm nešaip šwieto gruntas dētas, bet apreištās paščiūsūse cžēsūse, jūšū dēley,

21. Kurrie jūs per jē tiffit' i Diemq, Kursai jē prišēle iš numiri: rusū, ir dāwe jam šlowę, jeib tiffėjimā ir lukesti Diemop' turi rētumbit.

22. Ir apczystīt sawo dušias paklusnumme tiesōs per Dwāšē, ant tišray wiernōs broliškōs mē: lēs, ir šits šittā karkšay mylētīt iš cžystōs širdiēs;

23. Kaip Kurrie atgimmg ēsatē, ne iš pragaištanczōs, bet neprai: gaištanczōs šēklōs, butent iš gy: wojo Diemo žodžio, amžinay pa: tenkanczio.

24. **U**šs "wišas kunas žole, ir wišā žmonū šlowe kaip žiedas žolēs. Žole pawyto, ir žiedas nus: kritto. * Jėz. 40, 6. 7.

25. Bet Wiešpatiēs žodis paši: liekt amžinay. Bettai yra tas žodis, Kursai tarp jūšū apsašytas yra.

2. Pėrštėrimas.

Kaip atgimmušems, padūnamš ir ber: namš reikia elgtis.

Taygi atmēstīt wišq pištėnybē, ir wišq wylu, ir wēidmainystē, ir pawyda, ir wišq apžodzojimā.

2. Ir geistite protingojo cžysto pieno, kaip dabar gimmg waitēlei, jeib per tą tarptumbit'.

3. Jey šittaip ragawot, Wieš: pati meilingā ēsanti.

4. Prie Kurrio atėjot', kaip prie gywo ašmens nūg žmonū atmēsto, bet Diemip' išrinēto ir brangaus.

5. Ogi ir jūs taipojau, kaip gywi ašmenys, budawošities i dwāšškus namus, ir i dwāšškq kunigyštē, apierawoti dwāšškas: apieras,

apieras, Eurus Diewui patinka,
per Jėzu Kristu;

6. Dėl to parašyta rašte: * Štai,
aš dėmi išrinktą brangų kam-
pinį ašmeni Zione; ir tiškai + ji,
ne bus gėdoje. * Jėz. 28, 16.

7. Targi jums, Eurie tiškai,
jis brangus yra; bet netikinties-
tas ašmū, Euri budawoninkai at-
mete, ir kampionu pastėjo.

8. Ašmū nusitrenkimo, ir ūla
papištinimo; Eurie paspištin-
tū žodzu, ir tam ne wierij, ant
Eurio jie padėti yra.

9. Bet jūs * este išrinktoji gim-
mine, + Karaliskā kuntyste, šwen-
ti žmones, žmones pasisawinnimo,
jeib apsažytumbit wiežlibystę to,
kursai jus pawadinęs iš tam sy-
bės ant sawo stebuflingōs šwie-
sybės. * Jėz. 43, 20. + 2 M. 19, 6.

10. Kurrie pirm to ne buwote
monū pulkas, bet dabar Diewo
žmones ēsat: ir pirm to ne buwote
malonėj, bet dabar malonėj ēsat.

(Gromata 3. nedėl. po welkū)

11. **M**ieli brolei, graudinnu jus,
kaip ateiwjus ir keleiw-
jus; wengkite kunigū pageidinū,
kurrie prieš dušią Karāuja.

12. Ir wiežlibay elgīties tarp
vaqonū, jeib tie, Eurie jus ap-
kalba, kaip pištadėjus, jusū gerus
dārbus matytu, ir Diewą laup-
jintu, dienoje atlančimo.

13. Padūti bukite wissam žmogiš-
kam waldinui, dėley Wiešpatiės,
ar butu Karalui, kaip wyrāusam,

14. Ar wyrāusiemis kunigaiš-
čiams, kaip jo paslams, ant at-
feršijimo pištadėjū, ir ant garbės
geray darancujū.

15. Uės tai yra Diewo wale,
kad gēr darydami užsimštumbit
nėšmanimo durnū žmonū.

16. Kaip wālni, ir ne kaip
turti wālnybę per dangalą pištes-
nybės, bet kaip tarnai Diewo.

17. Kožnam garbę išrōdikit.
Brolus mylėkite. Diewo byjokis
ties. Karalu gārbinkit.

18. Jūs bernai, padūti bukite
ponams, ne tištay geriems ir lengi-
wiems, bet ir bašlingiems.

19. Uės tai malone, jey kas dėl
sajinės Diewop' pištummą pake-
pėsdams neteisybę.

20. Uės koks tas yra gyrys, jey
jūs pėštenybū dėley mūšus kens-
czate. Bet kad ger darydami kens-
czat, ir iškenczat, tai malone prie
Diewo.]

(Gromata 2. nedėl. po welkū.)

21. **S**ės tam pawadinti ēsat. Kai
dangi ir Kristus kentėjo
už mus, ir mums pawėiklā pa-
liško, kad jūs seštumbit jo pėdus;

22. Kursai ney jokio grieko ne
padaręs yra, ir ney joks wylus jo
burnoje ne raštas.

23. Kursai ne atpencz folojo,
folojamas, ne grumsde, kentėdams;
bet wissab padawe tam, kursai
teisey sādija.

24. Kursai musū griekus pats
apierawojęs yra sawo kune ant
mėdzio, jeib griekams numirę,
teisybei gywi butumbim; * Eurio
šaiždomis jūs išgyditi este,

* Jėz. 53, 4.

25. Uės jūs buwote kaip klajoi-
jenczos āwys; bet jau priversti
ēsat prie ganytojo ir wystupo jusū
dušiū.]

3. Pėrstyrimas.

Apie elgimū sumenczawotū ir littū
trifēcjonū.

Kaipojan tur ir moters padūtos
buti sawo wyrams, jeib ir tie,
Eurrie ne tičk tam žodžiui, per
moterū elgimū be žodžio laimėti
butu,

2. Matydami jusū cysstą elgimū
mą baimėj.

3. Kurū

3. Kurru grajus dabinnimas ne tur buti iš wiršaus supintoms kassoms, ir abdėjime aukso, arba apšvilkinime rubū;

3. Bet paslėptas žmogus širdiės, neiškreipjams, su lengva ir paėjinga dvasė, tai kastytūna po akiū Diemo.

5. Mėsa taip ir pirmosa gady, nosa šventos moters dabinnosi, kuros savo nusistatėjimā ant Diemo gulde, ir savo vyrams padūtos buwo.

6. Kaip * žore Abraomo klauše, ir jį ponu wadinno; kurrōs jūs dukterimis pastojote, jey gėr darydamos, ne taip baugstos este.

7. Taipojau, jūs vyrai, gywėnkite prie savo moterū protingay, ir moteriškam, kaczey slpnāusam daktui pūlancze garbė dūkite, kaip ir san dalykininkoms malonės gywasczio, kad maldos jūsu ne butu gaisintos.

(Gromata 5. nebl. po šw. Traic.)

8. Bet galūsey wissi būkite wie: nōs dumōs, pasigaili, bro: * iškū, mielasirdingi, meilingi.

9. Ne atdūkit piškā už piškā, arba kolojimā už kolojimā; bet prieš tai žegnokite, žinnodami, kad tam pawadinti ēsate, jeib žegnong iğytumbit,

10. Mēs kas nor gywastiēs dzaugtis ir gerū dienū matyti, tas te rāmdo savo liežuwi, kad nieko piškto ne kalbētu, ir savo lūpas, kad ne willotu.

11. Te atsigręžjanū piškto, ir gėro te daro; te jėška pakājaus, ir tą te wyja.

12. Mēs * akys Wiešpatiēs žur ant teisujū, ir jo ausys ant jų maldōs (dabbōja); bet wėidas Wiešpatiēs žur ant tū, kurrie piškay daro.

* M. 34, 13. 14.

13. Ir kas yra, kurs jums iškā: dōs darytu, jey jūs gėro pasekat

14. Ir norint kenczate teisybēs dēley, taczau išganyti ēsat. Bet nesibijokitīēs jų tyczojimo, ir ne išsigąskite.

15. Bet šwentā laikykite Ponā Diemā savo širdije.] Bet būkite wissadōs gātawi kōžnam atsaityti, žinnōs jėškanczam apie lūkesti kurs yra jusiē.

16. Ir tai su lengwybe ir bāime, ir turrēkite gėrā sąžinę, jeib tie, kurrie jus apkalba, kaip piškādū jus, gėdoje butu, kad išpeišk yra jūsu gėrā elgimā Kristuje.

17. Mēs geraus yra, jey Diemo wale, kad jūs kenczate gėrā darydami, ne kaip pišk' darydami.

18. Kadangi ir Kristus wienā kart' už musū griekus kentėjo, teisus už neteisūsus, jeib mus Diemui apierawotu, ir žudditas yra pagal kunā, bet gywas padarytas pagal dwasę.

19. Toj' paczōj' ir nuėjēs, apsaše dwasēms kalinėj',

20. Kuros kitta kartā netikėn czeis buwo, kad Diems lāuke, ir kantrumā išrode czėse Moako, kaip akrutā pagatāwijo, kuroj' māj, tai esti, aštūnos dušos, iš laikytos buwo per wandent;

21. Kursai ir mus dabar išgāno triškite, anū pažėnkintame; ne numazgojimas bjaurybēs ant kuno, bet derėjimas gerōs sąžinės su Diemu, per priskėlimā Jėzaus Kristaus.

22. Kursai yra po dešinēs Diemo dangus užjengēs, ir jam padūti yra angėlai, ir sylingiēji, ir gal lybes.

4. Pėrstyrimas.

Apie roargū nāudā ir kantrumā.

Kadangi jau Kristus kune kentėjus yra už mus, taygi ir jās tajau duma (ney ginklais) apsirėm kite. Mēs kenczasis kune, lāujasi nū griekū,

2. Jeib

2. Jeib tolaus, kas dar liekti lūne, ne žmonū geidulams, bet Dievo walei gywas butu.

3. Mēs gana yra, kad prašotūsi gywastiės czėsą pralėidome pagal norą pagonišką, elgdamies neczytībėj, pageidimūse, girtawime, apštryjime, apsigėrimūse, ir bjauriosa balwonystėsa.

4. Tai dywai jiems, kad jūs ne su jeis bėgate į tą pátį pústą nepatogu elgimą, bluznidami;

5. Kurrie dūs rokundą tam, kurs gátawas yra sūditi gywus ir numirrusus.

6. Mēs tam ir numirrusiems ewangelia apsačyta, kad butu sūditi pagal žmogu lūne, bet dwasėje Diewui gywi butu.

7. Bet galas wissū dāiktū arti priėjo.

(Gromata nedėl. po dangunžengime.)

8. Taygi išmintingay elgkities ir ne prisitryjė budrus bukit ant maldos. Bet pirm wissū dāiktū turrėkit didę mėlę tarp sawės; nės mėlė dengia ir griešū daugybę.

9. Sweczus priimkite tarp sawės be murmėjimo.

10. Ir pašlužikite kiti Pittam, kielkwiens taje dowana, kurrę galwės, kaip gerri užweizdai tuleropūs Dievo malonės.

11. Jey kas kalba, kad jis tai kalbėtu, kaip Dievo žodi. Jey kas urėdą tur, kad tą pilditu, kaip iš pagallėjimo, kurr Dievas dūda; jeib wissūse dāiktūse Diewas pagārbintas butu per Jėzu Kristu, kurrām t'esse garbe ir macis ant amžiū amžiū. Amen.]

(Gromata nedėl. po naujo mēto.)

12. Jūs mylimėj, nesidwykite dėl karštymeczio (kurs jus ušeit, kad išmėginnam butumbit,) nėj koks dywas jus užpultu;

13. Bet dzaugkities, kad su Kristumi kenzate, jeib ir czėse aprėiši

kimo jo šlowės, dzaugsmą ir linę smybę turrētumbit.

14. Jėganyti esat, kad jūs apigėdinami esat dėl wardo Kristaus; nės Dwase, kurr Dwase šlowės ir maciės, bey Dwase Diewo yra, ilsis ant jūsų. Pas anus ji yra bluznijama, bet pas jus gārbinnama.

15. Bet nieks jūsų te ne kenzą kaip razbaininės, arba kaip wagiš, arba kaip pištadėjas, arba šwėtimą urėdą išliškąs.

16. Bet jey kas kenzą kaip krikščjonis, te nesišgėdza, bet te gārbina Dievą tofiame dalykė.

17. Mēs czėsas yra, kad prasūdėtu sūdas ant Dievo namū. Bet jey pirmjāus ant mūsų, koksai gi bus galas su tais kurr Diewui ewangeliai Dievo ne wierija.

18. Ir jey teišus wos išlaišoms yra, kur pištadėjas ir griešininkas pasirodis?

19. Dėl to, kurr kenzą pagal Dievo walę, tie jam tur padūti sawo dušias, kaip wiernam su twėrtėjui, gerūse dārbūse.]

5. Pėrstyrimas.

Apie wyresnųjų, jaunystės, ir wissū krikščjonū elgimą.

Wyresnūsas, kurr tarp jūsų yra, graudinnu aš san; wyresnis ir luddininės kėntėjimū, kurr Kristuje yra, ir dalywi šlowės, kurr tur buti aprėišta.

2. Ganykit Kristaus kaimeng, kurr jums palieptą, ir geray dābokities, ne su newāle, bet iš gerōs walės, ne dėl bjaurōs naudōs, bet iš širdiės dugno;

3. Ne kaip ant žmonū ponawoją, bet bukite pawėikšlu kaimenai;

4. Tay, (kad pasirodis wyrausis ganytojis) ne pawystanti garbės wainišką gāusite.

5. Lyg taipo, jūs jaunieji, būkite padūti vyrėsniams. Wisiti kito kittam padūti būkite, ir apsirėdykite pakarnyste. Ušs Diewas priešinasi puikiems, bet pakarniems jis dūda malonę.

(Gromata 3. nedėl. po sm. Traic.)

6. Taygi pasizėmintit po sylingą Diewo ranką, kad jis jus iškeltu savo cėsū.

7. Wisą savo rūpesti ant jo užmestit, nės jis už jus rūpinas.

8. Būkit neapstriją ir buddėkite; nės jūsu priešininkas, wėlnas, apilink eiti, kaip lytas rėtiąs, ir jėgko, kurri prartytu,

9. Tam prieštengkite drutay tikėjime, žinodami, kad tie patys kentėjimai ant jūsu brolių swiete užeit.

10. Bet Diewas wisšos malo nės, kurs mus pawadiņes yra anisawo amžinōs glowēs Kristuje Jėzuje, tas pats jus, kurrie mažą cėsą kenzate, pilnay pritaissy padrutis, patwirtis, gruntawos.

11. Tam paczam t'essie garbe imacis nū amžiu ip' amžiu. Amen.]

11. Per Silwoną jūsu (kaip amssiju) wierną broli, jums mažą rasiąu, graudinti ir ludditi, kad tai tikra malone Diewo yra kuroje jus stowite.

13. Swėikin jus tie, kurrie su jums isrinkti yra Babylone, imano sunus Markosus.

14. Kitis kitta swėikinkite mēilēs pabuczawimu. Pakajus t'essie su wisšais, Kristuje Jėzuje esanczeis. Amen.

Antra Gromata švento Pėtro.

1. Pėrstyrimas.

Apie tikėjimo waisū ir šventą Raštą.

Simonas Pėtras, tarnas ir apāstalas Jėzaus Kristaus, tiems, kurie su mumis tą pacę brangę wiera gawo teisybėje, kurę musū Diewas dūda, ir Išganytojis Jėzus Kristus.

2. Diewe dūk jums daug malonės ir pakajaus per išpažinimą Diewo, ir Jėzaus Kristaus, musū Wiešpaties.

3. Kadangi wisšoka jo diewisšamasis, (kurri ant gywasties ir nobajnystės dēra) mums dowanota per išpažinimą to, kurs mus pawadinęs per savo glowę ir gerybę;

4. Per kurę mums brangus ir didzausl pažadėjimai dowanoti yra, butent, jeib per tą patį dalywį pastotumbit Diewystės, jey wėngiat pragaištanti pageidimā swieto.

5. Taygi pilnay apie tai pasitru-

pinkite, ir išrodikite savo tikėjime wiežlibystę, ir wiežlibystėje padorumą,

6. Ir padorumme miernystę, ir miernystėje kantrumą, ir kantrumme nobajnystę,

7. Ir nobajnystėje broliškā mēilę, ir broliškoj' mēilėje wisšū mēilę,

8. Ušs jey toktai apstingay jus ip' yra, ne lēis jus tingintis newaisingais buti, išpažinime musū Pono Jėzaus Kristaus.

9. Bet kursai toktai ne tur, tas āklas yra, ir czopja su ranka, ir užmiršta apczystyjimo savo piramųjų griekū.

10. Dėl to mieli brolei, jo labiaus pasirūpinkite, savo pawadinimą ir isrinkimą padrutinti. Ušs jey tai dārote, ne flupinėsite.

11. Ir taip jums apstingay bus dūtas išjimmas i amžiną paralystę musū Wiešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus.

12. Tol

12. Todēl ne palāusu, jums ir uſſigis Wieſpatiēs, Kurſai jūs wiſſadōs toſtai priminti, norint atpirko, ir ant ſawgs uſwēs ſtaigu tai ſinnot', ir padrūtinti ēſat', da; prapūlimmā.

barniſſe;zoje tieſoje.

13. Lēs miſliju wertay ēſant, mā; per kurrus ēēlas tieſōs bus kol aſ ſoj' ſētroj' eſmi, jus pabu; bluznijama,

dinti ir grandinti.

14. Lēs ſinnau, kad ſawo ſētrā; ſodzeis ſaw ant naudōs jus norēs weiſey turrēsu paliēti, ſaipgi ir iſwadžoti. Kurru ſudus jau ſens man muſu Ponas Jēzus Kriſtus ney ne uſtrunka, ir jū prapūlims aprēiſēgs pra.

15. Bet aſ labay rupiſūs, kad jās wiſſur toſtai po mano atſtoji; mo laiſytumbit atmintije.

16. Lēs mes ne klauſēm Pytrej pramanytū pāſakū, kad jums praneſēm mact ir atējimma muſu Pono Jēzaus Kriſtaus, bet mes pātys regējom jo ſlowē;

17. Kaip jis gawo iſ Diewo Tēwo garbē ir czēti, per baſā; kurri jam nuſdawē apie didē ſlowē toſin budu; tas pra mano mielas Sunus, kurrūmi mēgſtu.

18. Ir ſi baſā; girdējome iſ dangaus ſaſyta, * Kaip mes ſu jū; mi ant ſwento kālno buwome.

* Mat. 17, 5.

19. Mes turrim ſtiprēſni prāras fiſſā; žodi, ir jās geray dārote, kad ant to dabōjat, Kaip ant žwa; kēs ſwieczančōs tamſoj' wietoj', iſ dienai auſtant, ir auſrōs; žwaigž; dei uſtēſant, juſū ſirdiſa.

20. Ir tai pirm wiſſū žinnoſite, kad ney wiena prarāpſte raſte-nuſ ſidūda iſ ſawo patiēs iſguldimo.

21. Lēs dar niekadōs ney wienas prarāwimas iſ žmogiſkōs walēs ne praneſtas, bet ſwenti Diewo žmones kalbējo, Dwaſēs Szwentosēs paraginti.

2. Pērſſyrimas.

Apie netikrūs moſitojus.

Bet buwo ir netikri prarāpai tarp žmonū, Kaip ir tarp juſū bus netikri moſitojai, Kurrie ſlap; czej iwēs iſkadingus atſiſſyrimas,

2. Ir tuli paſeſs jū prapūlimi

mā; per kurrus ēēlas tieſōs bus bluznijama,

3. Jie per godā, pramanytais žodzeis ſaw ant naudōs jus norēs iſwadžoti. Kurru ſudus jau ſens ney ne uſtrunka, ir jū prapūlims ne miegti.

4. Lēs jey Diewas angēlū, Kurrie ſuſigrieſijo, ne czēdijo, bet jūs tamſybēs lencugais pēſlon nuſtā; me, ir padawē, kad ant ſudo butu palaiſomi;

5. Ir ne czēdijo pirmojo ſwieto, bet apſaugojo Moaſā, teiſybēs apſaſytoj, pati aſmā, ir uſwede gtieſ; twani ant ſwieto piſtujū;

6. Ir miestus * Sodomā ir Gomorra; i pēlenus pawerte, apwerte ir pražudde, tūmi pawēiſſā; dū; dams piſtadējams, paſtuy jē ateis ſentiems;

* 1 M. 19, 24.

7. Ir iſgēlbējo teiſuji Lotā kurri darſus žmones didēy wārgino, ſawo newiežlibu paſielgimnu.

8. Lēs kadangi jis teiſus buwo, ir tarp jū gywēno, kad tai matyt ir girdēt turrējo, wārgino jie teiſe duſiā nūg dienōs i diena; ſawo nei teiſeis darbais.

9. Wieſpats žinna Diewo; bi; janczus iſ pagundimo iſgēlbėti, bet neteiſūsus palaiſyti ant ſudo; dienōs mūcziti;

10. Bet labjāwſey tus, Kurrie elgiaſi pagal kunā necyſtame pa; geidimme, ir nieku wercja wyraus ſybe, drāsus, ſaw; rēdus, ne drēs banczus auſſe;čāuſoj' ſlowēj' ēſanczus bluzniti.

11. Toris taczan angēlai, didēſi; ne ſylā ir mact turēdami, ne paſēl bluzningā ſudā; prieſ ſawē nūg Wieſpatiēs.

12. Bet

12. Bet jie lygus neprotingams galvijams, kurie iš prigimmimo ant to leisti, kad sugaunami ir pamušami butu, bluznidami tai, ką ne žinno, ir prapuls savo prapūlimme.

13. Ir neteisybės algą iš to apturės. Jie laiko čėsįsėką linksmybės už gerą gyvėnimą, jie yra gėda ir bjaurybė, pušlavoj' nūg valgiū, wargstantiems dūdamū, lepjep apšleit nūg jūšū turto,

14. Tur akis pilnas pėrzengimo wenczawonystės, nesidūda nūg grieko atštraukti, priwiloj' n' išsilaikanczės dušias, tur širdi ant godo paslėidusi, prašėikti žmones,

15. Pameta tikrą kėlą, ir klajoja, sėkdami kėlą * Balaamo, sunaus Bosoro, kurram patikė neteisybės alga; * 4. M. 22, 28.

16. Bet gamo foronę savo pėrzengimo, nės nekaltas nastoms paprątesis galvijas kalbėjo žmogaus balsu, ir gyne prarąko durinystę.

17. Tie yra šullinei be wandens, ir dėbesis wėjo umaru waromos, kurriems palaišyta yra tamši tamšybė amžinay.

18. Ušs jie kalba iš didžo, niekam newertus žodžus, ir kusina per newiežlibystę i kunisėką geidulitūs, kurie tikray buwo išbėgę, ir dabar flydėjime yra;

19. Ir žada jiems walnystę, patys budami prapūlimo bernais. Ušs kurrio kas pėrgalėtas yra, to bernu jis pastojo.

20. Ušs jey išwėngę yra necystybę swieto, per išpažinimą Wiešpaties ir Jėganytojo Jėzaus Kristaus, bet wėl i tas paczes tpainojami ir pėrgalimi, tay pasliausi daitai jiems pištesni pastojo, ne kaip pirmieji.

21. Ušs geraus jiems butu, kad teisybės kėlą ne butu pažinng, ne

kaip tą pažinng atškreipia nūšwento prisākimo, jiems dūto.

22. Tikrosi jiems pagal aną tikrą priejodi: šū wėl ryja, ką wėms, ir kiale nutrinkta wėl wolojasi purwūse. * Pamokš. 26, 11.

3. Pėrstyrimas.

Apie pastausus cėsus.

Szi yra antra gromata, kurie jums rašau, jūs mieli, kurie pabuddinu ir graudinnu jūšū wietiną dumą.

2. Kad atšmintumbit tū žodžū, kurie pirma sakęti yra šwentū prarąkū, ir musū prisākimo, kurie esme apāštalaš Wiešpaties ir Jėganytojo.

(Gromata 26. nedėl. po šw. Tr.)

3. **S**innodami tai iš pirmo, kad pastutinosia dienoša ateis apjūktosei, pasielgia pagal savo pageidimmus;

4. Ir saką: kur yra įaddėjimas jo atėjimo? nės nū to cėsio, kaip tėwai užmiggo, pasiliekt' wissi daitai taipojau, kaip iš pradžos surwėrimo buwę.

5. Bet tyczomis ne nor žinnoti, kad ir dangus senney buwęs, priegtam žemę, iš wandens, ir wandenije stojos per Diwo žodi,

6. Taczu to cės swietas per tus paczus buwo * grieš twanniū prapulditas. * 1 M. 7, 21. 26.

7. Taipol ir dabar dangus bey žėme per jo žodi kwojamu, kad ugnije užlaikomu butu dienoje šūdo, ir prapūlimo pištujū žmonū.

8. Bet wiens daitas te n' eslie jums slėpjams, jūs mylimi, kad wiena diena po akiū Wiešpaties yra kaip tūstantis mėtū, ir tūstantis mėtū kaip wiena diena.

9. Wiešpats ne trušdin pažadėjimą, kaip ofelli per užtruškinimą laiko, bet jis nušencza mums, ir ne nor, kad kas pravultu, bet kad kiek wiens priswerstu. 10. Bet

10. Bet diena Wieſpatiēs ateis, ſaip waggis nāktije, ſurroje dangus ſu didzu braſķējimu ſugaif, bet elementai iſ ſarſczo ſutirps, ir jēme hej darbai, ſurrie joje yra ſudegs.

11. Kadangi tai wiſlab ſugaif, ſaipgi jums ne reiķtu gatawiems buti ſu ſwentu elgimmu, ir ſu nobažnyſte?

12. Kad lāuſiate ir ſubbinna ties ant atējiņo dienōs Wieſpatiēs, ſurroje dangus nūg ugniēs ſutirps, ir elementai nūg ſarſczo ſutirps.

13. Bet mes lāuſiame * naujo dangaus, ir naujōs jēmēs, pagal jo jaddējima, ſurrūſe teiſybe gywina. * Jēz. 65, 17. Apr. 21, 1.

14. Todēl, mano mylimi, Kadangi to turrite lāuſti, didēy rūpinēties, Kad raſti butumbit po jo

aſiņ ne abjauriniti ir neſāltinnami paſājuje.]

15. Ir ſantrumma muſu Wieſpatiēs laiķyķit per ſawo iſaanima, ſaipo ir muſu mielas brolis Po wilas, pagal iſminti jam dūt, juns rāſēs.

16. Kaipgi ir wiſſoſa gromatoſa apie tai ſalba, ſurroſa ſelli daiķi tai ne piggu pērmanyti, ſurruſ pērwerczia nemoſitieji, ir nepatwirſinti, ſaipo ir ſittus raſtus ant ſawo paczū prapūlimmo.

17. Bet jās, mano mylimi, tai pirm jinnodami, dabotiſ, Kad per ſlydējima nelabū jmonū ſu jeis ne butumbit iſwadzoti, ir ne iſpultumbit iſ ſawo paczū twirtybēs.

18. Bet augķite malonēje ir iſpas jinnime muſu Wieſpatiēs ir Jēz ganytojo Jēzaus Kriſtaus. Tam t'eſſie garbe dabar ir amjina. Amen.

Pirma Gromata ſw. Jono.

1. Pērſtyrimas.

Apie Kriſtu, jo aprēiķſta jodi, ir tiktā priſimertimma.

Kas iſ pradziōs buwo, ſa girdējom, ſa regējom ſawo aſimis, ſa apjwalgēm, ſa apczopojo muſu ranķos, apie gywaſties jodi,

2. (Ir gywaſtis apreiķſta yra; ir mes matēm, ir luddijam, ir apſāķom jums gywaſti, ſurri amjina yra, ſurri buwo pas Tēwā, ir mums aprēiķſta yra.)

3. Kā regējom ir girdējom, tai jums apſāķome, jeib ir ſas ſu muſis turrētumbit draugyſtē, ir muſu draugyſte butu ſu Tēwu, ir ſu jo Sunumi, Jēzumi Kriſtumi.

4. Ir tai rāſome jums, Kad juſu dzaugſmas pilnas butu.

5. Ir tai yra apſāķimas, ſurri mes nūg jo girdejome, ir jums apſāķome, Kad Diewas ſwiesybe yra, ir jēme niera ney joķiōs tamſybēs.

6. Jey ſāķom, Kad draugyſtē turrim' ſu jūmi, ir elgiamies tamſybēje, tay mellūjam, ir ne dārome tieſōs.

7. Bet jey ſwiesybēje elgiamies, ſaip jis ſwiesybe yra, tay turrin draugyſtē tarp ſawēs, ir ſraujas Jēzaus Kriſtaus, jo Sunaus, czystija muſ nūg wiſſo grieķo.

8. Jey ſāķom: mes ne turrim' grieķo, tay patys ſawē prigāus nam, ir niera muſije tieſōs.

9. Bet jey ſawo grieķus iſpaņys ſtam, tay wiernas yra jiſſai ir teiſus, Kad mums atlēidza grieķus, ir czystij' muſ nūg wiſſōs newieķi libyſtēs.

Ṛ. T. T

10. Jey

10. Jey sākom: mes ne susīgrieti si'om', tay jē pastātom' mellagiū, ir jo žodis niera mušje.

2. Pērštyrimas.

Apīr grieķū atleidimū ir nobajņū elgimū.

Mano vaiķēlei, toķtai jums rašau, kad ne susīgrieti tumbit'. Ir jey kas susīgrieti', tay turrin uitarēja pas Tēwā, Jēzu Kristu, kurs teifus yra:

2. Ir tas pats yra suderējimas uš mušū grieķus; bet ne tiķtay uš mušū, bet ir uš wišso swieto.

3. Ir ant to numānom, kad jē pajystam, jey jo prisākimus laiķom.

4. Kas saķo: aš jē pajystu, ir ne laiķo jo prisākimus, tas mellagiū yra, ir toķtame ney jokišs tiesšs niera.

5. Bet kas jo žodi laiķo, toķtame iš tiesšs mēile Diwo yra tikra. Tame išpajystam kad jeme esme.

6. Kas saķos, jeme pašlieķas, tas tur ir elgtiš, kaipo iis elgieš.

7. Brolei, aš ne rašau jums naujā prisākimā, bet sēnā prisākimā. Kurri iš pradzišs turējot. Sēnas prisākimas yra tas žodis, kurri iš pradzišs girdējot.

8. Aš jums wēl rašau naujā prisākimā. Kursai yra tikras pas jē ir pas jus: nēsa tamšybe pragaišo, ir tikra šwiesybe dabar šwiecza.

9. Kas saķos, ēšas šwiesybēje, ir n' apšenczia sawo broli, tas dar tamšybēje yra.

10. Kas sawo broli myl, tas šwiesybēj' pašlieķt, ir niera pašpiktinnimo jeme.

11. Bet kursai sawo broli neapšenczia, tas yra tamšybēje, ir elgiasi tamšybēje, ir ne žinna, kur einaš; nēs tamšybes jo aķis apjēkino.

12. Mieli waiķai, aš rašau jums, kad grieķai jums atleidzami per jo wārdā.

13. Aš rašau jums tēwams, nēs jās pajystat tā, kurs iš pradzišs yra. Aš rašau jums jaunīķi cziems, nes jās piktaiš pērgall'iot. Aš rašau jums waiķams, nēs jās Tēwā pajystat.

14. Aš jau rašiau jums tēwams, kad tā pajystat, kurs iš pradzišs yra. Aš jau rašiau jums jaunīķi cziems, kad druti ēsat, ir Diwo žodis jusūje pašlieķt, ir piktaiš pērgall'iot.

15. Ne mylēķit swietā, ney kas swiete yra. Jey kas swietā myl, tame niera Tēwo mēile.

16. Nēs wis kas swiete yra, butent kuno pageidimmas, ir aķiš pageidimmas, ir pašdidzawimas gypawsczio, ne iš Tēwo, bet iš swieto yra.

17. Ir swietas sugaišta su sawo pageidimmu; bet kas Diwo wāle dāro, tas pašlieķt amžinay.

18. Mieli waiķai paštutinne ady na yra, ir kaip jās girdējote, kad priēš: Kristis ateit, ir dabar daug priēš: Kristū rādosi, iš to išpajystam, pašlāusā adyņā ēsanczē.

19. Jie iš mušū išējo, bet jie ne buwo iš mušū; nēs kad jie iš mušū butu buwē, tay ir butu pas muš pašlieķē; bet jeib žinnoma butu, kad ne wiš iš mušū esā.

20. Jis jās turrit mōstijimā nūg to, kurs šwentas yra, ir wišā žinnote.

21. Aš jums ne rašiau, kaip kad ne žinnotumbit tiesā, bet jās iš žinnote, ir žinnote, kad neyjoš mēlas iš tiesšs ne ateit.

22. Kas yra mellāgis, kaip tiķtas, kursai uššigin', Jēzu ēsanti Kristumi? tas yra priēš: Kristis, kurs Tēwo ir Sunaus uššiginn'.

23. Kurs uššiginn' Sunaus, tas ir Tēwā ne tur.

24. Dēlgi

24. Dēlgi to, k̄a jās girdējot iš pradzōs, tai te pasiliekt pas jus. Jey pas jus pasiliekt, k̄a iš pradzōs girdējote, tay ir pas Sunu bey Tēwā pasliktite.

25. Ir tai yra pažadējimas, k̄urri mums pažadējo, amžina gywastis.

26. Toštai jums rašiau apie tus, k̄urrie jus išwadzoja.

27. Ir mōstijimas, k̄urri jās iš jo gāwote, pas jus pasiliekt', ir ne priwālot, kad kas jus mōkitu; bet kaip jus mōstijimas wišsočius dāiktus mōkin, tai taip tiesa, ir niera mēlo; ir kaip jus mōkinno, taip ir prieg to pasliktite.

28. Ir jau, mieli waiķai, pasliktit pas j̄, jeib, kad jis bus apriktas, mes drąsumā turrētumbim, ir ne butumbim gēdoje po jo aklū, jo atėjimme.

29. Jey žinnote, kad jissai teisus, tay ir išpažinkite, kad tas, k̄ursai teisey daro, iš jo gimmes yra.

3. Pērskyrimas.

Apie tikrū krīščjonū slowę, budę, margą ir palinksmiojimā.

Eztay, kōkīā mēilę mums Tēwas išbrode, kad Diemo waiķais butumbim wadinnam. Todēl swietas musū ne pažysta, nēsa jo ne pažysta.

2. Mano mylimi, jau esme Diemo waiķais, ir dar ne išstode, kōķeis busime. Bet mes žinnome kad išstrodīs, kad mes jam lygus busim, nēs mes j̄ matysim, kōķis jis yra.

3. Ir kēkwiens, turris toki ant jo nusiklėjimā, czystijasi, kaip ir jis czystas yra.

4. Kas griekus dāro, tas ir neteisybę daro: ir griekas yra neteisybe.

5. Ir jūs žinnot, j̄ apsirēiktusi. Jeib musū griekus atimtu, ir ney jošio grieko jeme niera.

6. Jeme pasiliektas, ne susigriekis: kas sugriekia tas j̄ neteisybes ney išpažinngs.

7. Waiķelei, nesidūkties ney wieno išwadzoti. Teisey daras, teisus yra, kaip jis teisus yra.

8. Griekā daras iš wēlno yra, nēsa wēlnas iš pradzōs susigriekia. Tam apsirēikt Diemo Sunus, kad wēlno dārbus išarditu.

9. Iš Diemo gimmes ne daro griekā, nēs jo sēkla pasiliekt pas j̄; ir ne gal susigriekt', nēs iš Diemo gimmes.

10. Tame išstroda, k̄urrie Diemo waiķais, ir k̄urrie wēlno waiķais yra: neteisey daras, niera iš Diemo, ir k̄urs ne myl sawo broli.

11. Ura tai yra tas apsakimas, k̄urri girdējot iš pradzōs, kad k̄its k̄ittā mvlētumbim.

12. Ura kaip * Roynas, k̄urs iš pišto budama, užmuše sawo broli. Ir dēl ko j̄ užmuše? Kad jo dars bai pišti buwo ir jo brolio teisus.

* 1 M. 4, 8.

(Gromata 2. nedēl. po Sw. Traicės.)

13. **N**esidwyikties, mano brolei, jey swietas jusū n'apskenczia.

14. Mes žinnom, mus iš smertisio t̄ gywastē atėjus, nēs mes mylim brolus. Broli ne mylis, paslikt smertije.

15. Kurs sawo broli ne apskenczia, razbaininks yra, ir jās žinote, kad razbaininks ne tur amžiną gywastē pas sawę pasliktanczę.

16. Tame išpažinnom mēilę, kad jis sawo gywastē už mus pasliktę; ir mes taipjau turrim gywastē už brolus palikti.

17. Bet jey kas šio swieto lobs jus tur, ir mato sawo broli stot kōjenti, ir užrafin' sawo širdi prieš j̄, kaip pasiliekt Diemo mēilę pas j̄?

(T) 2

18. Mano

18. Mano vaiķai, nešmyleki mies šodzeis, ney liežuļu, bet darbu ir tiesa.]

19. Tame iſpažystam, kad iſ tiešs esme, ir gālim sawo ſirdi po jo aſiū nurāmbiti,

20. Kad, jey muſū ſirdis mus pražudda, Dievas didēsnis eſas uż muſū ſirdi, ir iſpažystas wiſſus dāiktus.

21. Jūs mylimi, jey muſū ſirdis mus ne pražudda, tay turrime draſumma Diewop'.

22. Ir tā mes prāſome, tai iſ jo gāuſim'; nēs mes jo priſākimus laiſome, ir dārome, kūmi jis mēgſta.

23. Ir tai yra jo priſāķimas, kad mes tiſketum i warda jo Sunaus Jēzans Kristaus, ir mylētum Fits Pitta, Paip jis mums priſāķima dāwēs.

24. Ir laiſāſis jo priſāķima, paſliekt jeme, ir jis jeme. Ir tame iſpažystam ir muſije paſliektanti, toje Dwaſēje, Furrē mums dāwēs.

4. Pērſtyrimas.

Apie iſmēginima netiķrū molitojū, ir mēilēs iſrodima.

Jūs mylimi, ne wierykit Fieķ. Swienai dwaſei, bet iſmēginkit dwaſes, hau jos iſ Diewo yra; nēs daug netiķrū prāraķū iſēje yra i ſwietā.

2. Tame turrit Diewo Dwaſē iſpažinti: Požna dwaſe, Furre iſ pažysta, kad Jēzus Kristus i Funa atējo, ta iſ Diewo yra.

3. Ir Požna dwaſe, Furre ne iſ pažysta, kad Jēzus Kristus atējo i Funa, ta ne yra iſ Diewo. Ir ta yra dwaſe prieſ: Friſczo, apie Furrē girdējote, jē ateisenczē, ir jau dabar yra ſwiete.

4. Waikāi, jūs eſte iſ Diewo, ir anus pergālējot; nēs tas, Fursai

juſuſe yra, didēsnis uż tā, Fursai ſwiete yra.

5. Jie iſ ſwieto yra, dēl to jie kalba apie ſwietā, ir ſwietas jū klauso.

6. Mes iſ Diewo eſme; ir Furs Diewa iſpažysta, tas klauso muſū; Fursai iſ Diewo ne yra, tas muſū ne klauso. Ant to pažystame tiešs dwaſe, ir Flydējimo dwaſē.

7. Jūs mylimi, Fits Pitta mylētime; nēs mēile iſ Diewo yra; ir Paſ myl, tas iſ Diewo gimme, ir Diewā pažysta.

8. Kuro ne myl, tas Diewā ne pažysta; nēs Diews yra mēile.

9. Tame iſſirode Diewo mēilē prieſ mus, kad Dievas sawo wiengimmuſi Sunu suntē yra i ſwietā, jeib per jē gywi butumbim.

10. Tame ne yra mēile, kad mes Diewā mylējom, bet kad jis mus mylējo, ir sunte sawo Sunu ſudu rējimui uż muſū griekus.

11. Jūs mylimi, jey Dievas mus taipo mylējo, tay ir mes Fits Pitta turrim mylēti.

12. Ney wiens Diewā niekadōs ne rēģējo; jey mes Fits Pitta mylime, tay Diews muſije paſliekt, ir jo mēile pilna yra muſije.

13. Ant to pažystame, kad mes jeme paſliekam, ir jis muſije, kad jis mums sawo Dwaſēs dāwēs yra.

14. Ir mes matēma, ir luddijam', kad Tēwas Sunu suntē yra Jē ganytoju ſwietui.

15. Fursai jau iſpažysta, Jēzu Diewo Sunum' ēſant, tame Diewas paſliekt, ir jis Diewe.

16. Ir mes iſpažinnom ir tiķ Fējom mēilē, Furrē Diewas uż mus tur.

(Gromata 1. nebēl. po ſm. Traicēb.) Dievas yra mēile, ir mēilē paſlieķaſis, prie Diewo paſliekt, ir Dievas jeme.

17. Tame

17. Tame mēile pilna yra mus sip', kad drąsumą turrētumbim' dīenoje sudo: nēs kaipō jis yra, taipō ir mes esame šimne swiete.

18. Vāimēs niera mēilėje, bet pilna mēile išwāro bāimę. Nēs bāime tur panczōs. Bet bijāšs, ne yra pilnas mēilėje.

19. Mes jī mylėjime, nēs jissai mus pirma mylėjo.

20. Jey kas sakos: aš mylu Dievą ir ne apfencz' savo broli, tas mellāgiu yra; nēs kursai savo broli ne myl', kurti mātō, kaip tas gal Dievą mylėti, kurti ne mātō?

21. Ir šit pr sakimā turrim iš jo, kad kursai Dievą myl', kad tas ir savo broli mylētu.]

5. Pērskyrimas.

Apie tikėjimo galobę, maisu, ir budę. Kursai tik', kad Jėzus esq̄s Kristus, tas iš Dievo gimęs. Ir kursai myl' tą, kurs jī pagimde, tas ir tą myl', kursai ir jo gimęs yra.

2. Ant to pažystam, kad Dievo waiķus mylime, kad Dievą mylim, ir jo prisakimū klausome.

3. Nēs tai yra mēile i Dievą, kad mes jo prisakimus laikome; ir jo prisakimai ne sunķus.

(Gromata 1. nebēl. po melnā.)

4. Nēs wis, kas iš Dievo gimē, pērgal swietą; ir musū tikėjimas yra pērgalėjimas, kursai swietą pērgalėjo.

5. Bet kas yra, kursai swietą pērgal, kaip tikēt tas, kursai tik', Jėzu Dievo Sunumi ēsant?

6. Szissai yra, kursai ateit su wāndenimi ir su frauju, Jėzus Kristus; ne tikētay su wāndenimi, bet su wāndenimi ir su frauju. Ir Dwase yra, kurti luddija dwase tiesą ēsanczē.

7. Nēs trys yra, kurtie luddija danguje: Tėwas, Žodis ir šwenta Dwase; ir tie trys yra wienu.

8. Ir trys yra, kurtie luddija ant žemės: Dwase, ir wandū, ir fraujas; ir tie trys podraug yra.

9. Jey žmonū luddijimā priims mam' tay Dievo luddijimas didēs nis: nēs Dievo luddijimas yra tas, kurti jis luddijo apie savo Sunu.

10. Kas tik' i Dievo Sunu, tas tur tokt luddijimā sawip'.] Kurs Dievui ne tik', tas jī padaro mels lāgiu, nēs ne tik' tam luddijimui, kurti Dievas luddija apie savo Sunu.

11. Ir tai yra tas luddijimas, kad mums Dievas amžiną gyvastį dawgs yra, ir tofia gyvastis yra jo Sunuje.

12. Kursai Dievo Sunu tur, tas tur gyvastį, kursai Dievo Sunu ne tur, tas ne tur gyvastį.

13. Toktai jums rašiau, kurtie tikēte i wardą Sunaus Dievo, jeib žinnotumbit, jus amžiną gyvastį turrinczus, jey tikēt i wardą Sunaus Dievo.

14. Ir tai yra drąsumas, kurti jop' turrime, kad, jey ko prašome pagal jo walg, tay mus išklausā.

15. Ir jey žinnom, jī mus klausant, ko tikēt prašome, tay ir žinome, kad tus prāšimus gāusim kurtis iš jo prašēm.

16. Jey kas rēg' savo broli susigriešijenti, grieką ne ant smerczio, tas te prāšo, tay jis dūs gyvastį tiems, kurtie susigriešijo ne ant smerczio. Yra griekas ant smerczio, už ta ne sakau, kad kas melsta.

17. Wissa newiešlibyste yra griekas: ir yra kelli griekai ne ant smerczio.

18. Mes žinnom, kad, kas iš Dievo gimęs yra, tas ne susigriešija; bet kas iš Dievo gimęs yra, tas saugojaš, ir piktasis jī ne fruttis.

19. Mes

19. Mēs zinām, kad šis Dievs esme, ir mīļas svietas gul piē tame.

20. Bet mēs zinām, kad Dievs Sunus atējis, ir mums dāvis pra tā duma, kad mēs iepazīstam

teisusi, ir esme tams teisuje, jo Sunuše Jēzuše Kristuše. Tas yra tikrais Dievs, ir amžina gyvastis.

21. Mīli vaikai, saugoties nūg balwonu. Amen.

Antra Gromata šw. Jono.

Mobaņnōš župonēš iētkolāš.

Myrēsnis iērinātai župonei ir jōš vaiķams Kuris mylu tiesoje, ir ne tikāy aš, bet ir mīli, Kurie tiesā iepazīnno.

2. Dēl tiesōš. Kurie mūsje pasiēkt, ir pas mus bus amžinay;

3. Malone, mielābirdingyste, paķājus nūg Dievo Tēvo, ir nūg Pono Jēzaus Kristaus, Tēvo Sunaus, tiesoje ir mēilēje, t'esse su jumis.

4. Pradzuga labay, kad rādau tarp tawo vaiķu, Kurie tiesoje elgiāš, kaipogi ir mēs prisāķimā nūg Tēvo gāwome.

5. Ir jau dabar meldzu tawē župon', ne kaip naujā prisāķimā taw rāšau, bet ka turrējom iē pradziōš, kad Pits Pittā mīlē tumbim.

6. Ir tai yra mēile, kad mēs elgtamies pagal jo prisāķimus. Tai yra tas prisāķimas, kaip girs

dējot iē pradziōš, jeib tams elgtumbities.

7. Mēs daug iēwadzotojū atējo iē swietā, Kurie ne iepazīsta Jēzu Kristu iē Kunā atējust; toķšai yra iēwadzotojis ir priēš Kristis.

8. Dabōķities, kad ne pamestum bim, ka uždibom, bet pilnā algā gāutumbim.

9. Kurs pērzengia ir ne pasiēkt pamōķle Kristaus, tas Dievo ne tur. Kurs pamōķle Kristaus pasiēkt, tas tur ir Tēwā ir Sunu.

10. Jey kas pas jus ateit, ir ne atnēša tā pamōķlā, tā ne imēit iē sawo namus, neygi jē swēiķinēit.

11. Mēs kas jē swēiķin', tas dā lywas pastoj' jo piēķu darbū.

12. Daug turrējau jum rāšyti, bet ne norējau su gromatomis ir su tinta; bet tikēius pas jus ateiti, ir su jumis su burna pasīķalbēti, jeib mūsū dzaugsmas pilnas butu.

13. Swēiķin tawē vaiķai tawo sēssers, iērinētosēs. Amen.

Trečia Gromata šw. Jono.

Pagrimas swēcju priēmimmo.

Myrēsnis mielam Gajui, Kuris mylu tiesoj'.

2. Mano mielāšs, aš wēliju wīssosa dalisa, kad taw gerāy butu, ir swēiķas butumbēi, kaipg' ir tawo duķei geray yra.

3. Bet aš labay pradzuggau, kaip brelei atējo, ir luddijo apie

tawo tiesā, kaipogi ir tu elgieiē tiesoje.

4. Aš didēsni dzaugsmā ne turru, kaip tā, kad girdzu mano vaiķus tiesoj' ēlgianczus.

5. Mano mielāšs, tu wiernay darai, ka darai brolams ir sweczams.

6. Kurie apie tawo mēilē ludi dijo po ašū surinēimo; ir geray dāre,

darei, kad jūs nulēdei wertay po
akiu Diewo.

7. Nēs jo wardo dēl jē iņējo,
ir nūg pagonū nieko ne ēme.

8. Taygi turrin tokius priimti,
kad tiesos pagālininēai butum
bim'.

9. Aļ surinēimui rašiau, bet
Diotrēpes, kurlai tarp jū nor
didzāusu laiķytas buti, mus ne
priimma.

10. Dēl to, kad ateisa, primēsu
jam jo dārbus, kurrus dāro, ir
zaunij' piņtais šodzels priēš mus,
ir tūmi nesikādin'. Jis pats bro
lus ne primma, ir ušdraudza tiems,
kurrie tai nor daryti, ir ištumja
jūs iņ surinēimo.

11. Mano mielas, ne seļ piņto,
bet gēro. Gēr darqsls, iņ Dies
wo yra, piņt darqsls, Diewq ne
mato.

12. Demetrius luddijimq tur
nūg Piekwieno, ir nūg parzōa ties
sōs, ir mes taipiau luddijam ir
jās zinnot', kad musū luddijimas
teisus yra.

13. Aļ daug turrēian rašyti,
bet ne norēian su tinta ir plunkš
nomis iņ' tawgs rašyti.

14. Bet aļ tiķēu tawg wēfey
rēgēsēs, tay su burna suskalbē
šwa.

15. Pakājus su tawim. Swēis
ēin' tawē prietelei. Swēiēin' prietelus wardais.

Gromata Ebreonamš, arba Jydams.

1. Pērskyrimas.

Reisus aukštēnis u; angelus ir wissus
sutwērimus.

A dangi pirm to Diewas tani
fey ir tuleropu budu kal
bējs yra tēwams per prā
rakus.

2. Paštāusey šosa dienosamums
kalbējs yra per Sunu. Kurri ištate
dalykinin' ant wisso, per kurri
swietq sutwērgs;

3. Kurlai kadangi yra staistumi
mas jo šlowēs, ir ābrozas jo bu
tybēs, nešq wissus dāiktus sawo
gālinczu šodžu, ir padārgs ap
cystijimq musū griekū per sawg
patē, sēdosi po dešinēs šlowēs
auštētybēje.

4. Jū get nis pastojo u; an
gelus, jū aukštēni wardq u; jūs
tēgawo.

5. Nēs kurrām angelui Pūczēs
sašes: *tu mano Sunus, šen dien
tawē pagimdžau? Ir wēl: † aļ
busu jo Tēwas, ir jis bus mano
Sunus. *Ps. 2, 7. † 2 Jem. 7, 14.

6. Ir wēl, kaip iwēda pirmgimi
mē i swietq, sašo: *ir wissi Diewo
angelai tur jo melstis. *Ps. 97, 7.

7. Apie angelus tiesa sašo: *jis
daro sawo angelus dwāsemis, ir
sawo tarnus ugniēs liepsnomis.
*Ps. 104, 4.

8. Bet apie Sunu: *Diewe, tai
wo sōstas patenka nūg amžiū iņ'
amžiū; lazda tawo Paralytēs yra
tiesi lazda. *Ps. 45, 7.

9. Tu mylēsei teisybg, ir n' ap
šentei neteisybg: dēl to tawē, aļ
Diewe, mōstijēs yra tawo Diewas,
linēsmybēs alējumi, per tawo
draugus.

10. Ir *tu, Wiešpatie, iņ prā
dzōs jēmg gruntawōjei, ir dangus
yra tawo ranķū darbai;
*Ps. 102, 26.

11. Tie sugaiš, bet tu pašliēši;
ir jie pašgs kaip rubas,

12. Ir kaip gelumbg jūs sui
riēši, ir jie bus šittoki. Bet tu
tas patšai eši, ir tawo mētai ne
lāusis.

13. Bet

13. Bet Kurram angēlū jis kū-
czēs sašes: "šēstis po mano deš-
nēs, iš padēsu tawo neprietelus
solelu tawo Pōjū?" *Pš. 110, 1.

14. Ar jie ne wissi tarnānjenczos
dwāses, iškūstos tarnāwimui, tū
dēley, Kurrie tur i dalykus gāuti
išganimą?

2. Pērštyrimas.

Pamoklas apie Kristū tur priimamas
buti.

Dėl to jo labjans turrim dabos
tis to žodžio, Kurri girdim,
Ead nūg wierōs ne pašlystumbim.

2. Uēs jey tas žodis stiprus pa-
stōjo, Eursai per angēlus sašytas
yra, ir Eieš wiens peržengimas
ir nepašlusnumas gawo sawo
tikrą algą:

3. Kaip mes norim išbēgti, jey
tošio išganimo n' atbojam? Eursai,
Kaip pirma apsašytas yra per
Wiešpatį, ant musā atėjo, per
tus, Kurrie tai girdėjo.

4. Ir Dievas jam dawe luddis
jimā ženklais, šebuklais, ir tule-
ropomis gallybėmis, ir išdalyjis
mu Šwentōs Dwasēs, pagal jo
walę.

5. Uēs ne angēlams padawe bu-
senti swietą, apie Kurri Palbam.

6. Bet luddij' wiens, wienoj' wies-
toj' sašydams: "Eas yra žmogus,
Ead jo atsimenni, ir žmogaus su-
nus, Ead jį atlanšai?" *Pš. 8, 5.

7. Tu jį mažą wālandą po an-
gēlū pažėminei; šlowe ir garbe
jį apwainiškōjei, ir jį statei ant
darbū sawo ranšū.

8. Wislab padawei po jo Pōjū.
Tame Ead wislab jam padawe, nie-
ko ne palikšo, Eas jam ne butu
padūta; bet dabar dar ne matom,
Ead jam wislab padūta yra.

9. Bet tą, Eursai mažą wālandą
po angēlū pažėmintas buwo, ma-
tom, Ead tai Jėzus yra, per Pen-
tėjimą smercžio apwainiškūtas su-

šlowe ir garbe, jeib jis iš Diewo
malonēs už wissus smerti ragātu.

10. Uēs parėjof' tam, dėl Kurro
wissi dāištai yra, ir per Kurri wissi
dāištai yra, Eursai daug waišū i
šlowę iwėdęs, Ead jis kunigatškū-
jū išganimo per Pentėjimus tobus
lą padarytu.

11. Kadangi jie wissi iš wieno
ateina, tiek pašwenczas, tiek pa-
šwenczami. Dėl to jis ir nesigēd'
jūs broleis wadinti,

12. Ir sašo: "aš apsašysu tawo
wardą sawo brolams, ir widduj'
surinšimo tawę laupsisū.

*Pš. 22, 23.

13. Ir wēl: "aš sawo nusiš-
kėjimą ant jo guldisū. Ir wēl:
† štay, aš, ir waišai, Eurus man
Diews dawęs.

*Pš. 18, 3.

† Jėz. 8, 18.

14. Kaipogi waišai Euną ir Frau-
ją tur, taipojau ir jis to dallyws
pastojęs, jeib per smertį maci at-
imtu tam, Eursai smertiēs gallybę
turrėjo, tai esti, wēl'nui;

15. Ir atpirktu tūs, Eurie dėl
smertiēs baimēs per wissą amžią
bernais turrėjo buti.

16. Uēs jis niekur ne primma
angēlus, bet Abraomo šēklą jis
priima.

17. Jš to wissāy turrėjo sawo
brolams lygus pastōti, jeib mie-
laširdingas butu, ir wiernas wys-
rāusas Eunigas po ašiu Diewo,
sudėrinti žmonū griekus.

18. Uēs tame, Eą pats Pentėjo
ir gunditas yra, gal gēlbėti tus,
Kurrie gundinnami yra.

3. Pērštyrimas.

Kristaus, diden iškelto mofitojo naujo
derėjimo, turrim' klausyti,

Dėlgi to, jās šwenti brolei,
Kurrie drauge pawadinti este,
per dangišką pawadinimą, dabos
tities apāštalo ir wprāuso Euni-
go,

go, Furrī išpažystam, Kristaus Jēzaus.

2. Kursai wiernas yra tam, Furrī sai jī padāre, * Kaip ir Moizėjus wiššūse jo namūse. * 4 M. 12, 7.

3. Bet šissai didėsnės garbės werts už Moizėšū, kadangi tas didėsnę garbę tur, Furs namus taiso, Kaip pātys namai.

4. Lēs kiekwieni namai wieno taisomi yra, bet wiššagi taisqšs, Diemas yra.

5. Ir Moizėjus tiesa buwo wiernas jo wiššūse namūse, Kaip tarnas, ant luddijimo to, Kas tur rijo buti įakytā;

6. Bet Kristus, Kaip Sunus ant sawo namū, Furrīe namai mes esme, jey Pittaip nuštitkėjimā ir gyru pastitkėjimo iš' galo drutay išlaišom.

7. Dėl to Kaipo Szwenta Dwase safo: šen dien', jey girdėsite jo balsā,

8. Lē užkėtit' sawo širdis, Kaip nusidawe tniršimme, dienoje gundinnimo pūščzoje. Ps. 95, 7.

9. * Kaip manę jusū tėwai gunde, jle manę mėginno, ir mātē mano dārbus per Peturis dēšimt mētū, * M. 17, 7.

10. Delgi to didey tniršau ant tōs gimminės, tarydams: wiššai dōs jie Flajoja širdze; bet jie ne šinnojo mano Fellus.

11. Kad * ir prisėkiau sawo Fersb, te, jūs ne teisent i mano atilšt. * 4 M. 14, 23.

12. Dabōšities, mieli brolei, Kad ne Kas iš jusū turrētu piškā netiškincę širdi, Furrī atšitrāuštus nūg gywojo Diemo;

13. Bet pātys Kas dien' sawę pasirāginšite, Koley šen dien' wadinnama yra, Kad ne Kas iš jusū užkėtintas butu per wylu griešo.

14. Lēs mes Kristaus datywi

pastojom, jey Pittaip Eā pradėjš iš' gālo drutay išlaišom.

15. Koley sakoma: šen dien, jey jo balsā girdėst, tay ne užkėtinšit sawo širdis, Kaip tniršime nusšdawe.

16. Lēs kelli, Kaip girdėjo, pas šile tniršimā, bet ne wišš, Furrīe iš Egipto išėjo per Moizėšū.

17. Bet ant Furrū didey tniršo per Peturts dēšimt metus? ar ne taipo, Kad ant tš, Furrīe susigries šijo, Furrū Kunai pūščzoje prapūle?

18. Bet Furriemagi prisėke, jūs ne ateisent i jo atilšt Kaip netiškinciams?

19. Ir mes matom, jūs negallēs jus teiti netiškėjimo dėley.

4. Pērštyrimas.

Kaip išėjimop' Kristaus ateiti galim. Dēlgi to bijošimies, Kad pažads dėjimā, teiti i jo atilšt, ne užs truškintumbim, ir ney wiens iš musū ne pastuy pasliktu.

2. Lēs ir mums apsačyta yra, lygey Kaip ir aniems; bet žodis apsačytas nieko ne gēlbėjo anus, Kaip ne tiškėjo tie, Furrīe tā girdėjo.

3. Lēs mes, Furrīe tiškime, eis nam i atilšt, Kaip jis tare: * Kad prisėkiau sawo Fersbte, jūs ne teisent i mano atilšt. Ir tiesa, Kaip dārbai nū swieto pradzōs buwo daryti. * Ps. 95, 11.

4. Tare jis wienoje wietoje apie sėkmā dienā taipo: * Ir Diemas išėjosi sėkmā dienā nū wiššū sawo darbū. * 1 M. 2, 2.

5. Ir cze šoje wietoje wēl; jie ne turrēs ateiti i mano atilšt.

6. Dėl to Kadangi dar te b'ēra, Kad kelli i tā tur teiti, ir tie, Furriems iš pirmo apsačyta, i tā ne tėjo, netiškėjimo dėl;

7. Pastyre jis wēl dienā, po to: Pio ilgo czēsō, ir safo per Dowidā: * šen dien', Kaip sačyta yra, šen dien'.

dien', jey jās jo balsā girdēsīt, ne
uzlētinēsīt sawo širdis. *Psalms 95 7.

8. Mēs jey Jozuā jās būtu ī
ātilsi atgābēns ne butu jis apie
Pittā dienā saķēs.

9. Todēl dar wiena ātilsis tebēra
Diewo īmonēms.

10. Mēs Eurs tējo ī sawo ātilsi,
tas ilsis nūg sawo darbū, lygey
Paip ir Diemas nūg sawo.

11. Taygi pašrūpinēim' teiti ī
šē ātilsi, kad Eas ne pultu ī tā
patī pewsīkšlā netīkējimo.

12. Mēsa Diewo jodis yra gy
was ir stiprus, ir aštrēsnis uz
Pārdā su dwiem ašmenim, ir pērš
werzja, ī' atstīra dušā ir dwasē,
ir smagines ir Pāulus, ir yra sudza
mīstū ir širdiēs umū;

13. Ir ne yra ney joksio sutwē
rimo po jo ašī neregimo, bet wīss
dāistai rēgimi ir atdengti po jo
ašī; apie tai Pālbam'.

14. Kadangi mes diddi wprāusā
Punigā turrīm. Jēzu, Diewo Su
nu, Eurs ī dangū ušjenge, taygi
laiķyķimies prie to īspāžinnimo.

15. Mēs mes ne turrīm' wprāusā
Punigā, Eurs ne gallētu pasīgailē
tis musū slpnybēs, bet Eurs gun
ditas yra wīssur, lygey Paip mes,
taczu be grieķo.

16. Dēl to priženēime su drāsumu
prie malonēs Pāsēs, kad mielāstī
dingystē gāutumbim, ir malonē
rastumbim, tātē cēse, kad pagal
bōs priwālysim.

5. Pērštyrimas.

Kristus su Maronu suloginnamas hra.
Mēs Eieķwiens wprāusās Puni
gas, Eurs ī īmonū immamas
yra, tas stātomas uz īmones ties
Diewu, kad apierawotu dōwanas
ir apieras uz grieķus;

2. Eurs galētu draug Pēntēti
su neiķmānanczeis ir Pājojen
czeis, Paipgi ir pats apintas yra
slpnybe.

3. Todēl tur ir jis, Paip uz īmo
nes, taipo ir uz sawē patī apieras
wot uz grieķus.

4. Ir nieķs saw pats ne imma
tā garbē, bet Eurs taipo pawas
dintas yra nūg Diewo, lygey Paip
Maronas.

5. Taipo ir Kristus ne pats ī
sīķēle ī tā garbē, kad wprāusu Eus
nigu butu, bet Eurs jamui saķēs
esti: *tu essi mano Sunus, šē die
nā aš tāwē pagimdzau. *Psalms 2, 7.

6. Kaip jis ir Pitoje wietoje
tare: *tu essi Eunigs āmžinay, pa
gal budā Mēķizedeķo.

*Psalms 110, 4.

7. Ir jis dienoje sawo Euno
maldas ir dusaujims su didzu
šauķsmu ir āķaromis apierawojo,
tam, Eurs ji gallējo ī īmertiēs ī
gēlbēti, ir yra ī Pāusētas todēl,
kad Diewā garbēje laiķe.

8. Ir norint jis Diewo Sunumī
buwo, taczu tame, Eā Pēntējo, ī
moķo pāklusnumā

9. Ir Paip atlēķo, pastojo wī
slems jo Pāusantiems priejastimi
ant āmžino īgānimo.

10. Pramintas nū Diewo wprā
usā Puniģu, pagal rēdā Mēķi
zedēķo.

11. Apie tai tiesa dar turrētums
bim daug Pālbēti; bet sunķu yra,
kadangi taip ne īģmanā este,

12. Ir Eurrie turrētumbit jau
senney moķitojeis buti, priwālot
wēl, kad butumbit pirmases Pāi
tytines Diewo jodzū moķiti, ir
kad jums pienā dātū, ir ne drutā
walgt.

13. Mēs Eurram dar reīķ pieno
dūti, tas ne īģmōķēs yra jodzū
teisybēs; nēs yra jāuns Eudīķis.

14. Bet tobuliems pūlas drutas
walģis, Eurrie per paprāting tur
mēģintus umus, ant atštyrimo gēro
ir pīķto.

6. Pēri

6. Pērskrymas.

Draudims n' atpulti. Graudinims
ant paslaistimo.

Godēl norim palikti pirmutinī
pamošlā apie priekšzonīškā
wierā, ir pilnystēsp' eiti; ne wēl
gruntā dēdami apie prišwertimā
numirušū darbū, apie tiškējimā
t Diewā.

2. Apie priekštā, apie pamošlā,
apie rančū uidēimimā, apie išk' nu-
mirušū priekšimimā, ir apie am-
žinā sudā.

3. Ir tai daryšime, jey Pittaip
Diewas pērlēis.

4. Mēsa negālīma, kad tie, kurrie
wienā kartā apšwiesti, ir paragā-
wo dangiškas dōwanas, ir dally-
wi pastojō Szwentōs Dwasēs,

5. Ir ragāwo gērajē Diewo žodi,
ir gallybes busenczio swieto;

6. Jey atpūla, ir wēl saw pa-
tiems Diewo Sunu Fryžawoja, ir
už āpjūškā laišo, kad wēl atnau-
jinti butu ant prišwertimmo.

7. Mēsa žēmg, kurri lytu išk',
kurs tankiey ant jōs ateit, ir pri-
dērenczē žolē nēša tiemus, kurrie
jē igywēna, gāuna žegnong nū
Diewo.

8. Bet kurri erškēcuzs ir usnis
nēša, ta niekam ne tinfantē, ir
prašēimui arti yra, kurrg ir ga-
lāusey sudēgin'.

9. Bet mes išk' jūšū, jūs myli-
mieji, šo gerēsno nusitišk'im, ir
kad išk'ganimas artēsnis yra, norint
mes taip palbam.

10. Mēs Diewas ne esti neteiskus,
kad jis užmirštu jūšū dārbo ir
procēs ir mēilēs, kurrg išk'rodēt jo
wardui, kadā pašlūzijot šwem-
tiems, ir dar pašlūzijat.

11. Bet mes norim, kad kiek-
wiens išk' jūšū pašrupintu, tā lā-
pēsti drātā išk'laifyti išk' gālo;

12. Kad jūs ne aptingtumbit',
bet sešēiotumbit' tūs, kurrie per-

tiškējimā ir Pantrumā igāuna t
dalykus žaddējimūs.

13. Mēs šaip Diewas Abraomui
žaddējo, ne turrēdams ney prie
jokio didēsno prišk'kti, * prišk'k-
pats prie saws, * 1 M. 22, 16.

14. Ir tare: išk' tiesōs, aš saws
žegnōsu ir daugišu.

15. Ir taip jis pašentējo, ir
apturrējo žaddējimā.

16. Žmones tiesa prišk'kia per
didēsni ne šaip jie yra; ir prišk'ga
dāro gālā wissam waidui; ant to
drutay pašliekt tarp jū.

17. Bet Diewas norēdams daly-
šininkams žaddėjimo apstingiausey
išk'rodit', kad jo roda ne kypstanti,
pridējo prysēgā.

18. Jeib mes per du dalyku,
kurruone kypsta (nēs negālīma,
kad Diews mēlūtu) drūtā palinkši-
minojimā turrētumbim', kurrie
prištikiškėjimā turtim ir laikomies
prie pašlitōs lufesties.

19. Kurri mes turtim', šaip
twirtā ir tikrā inšarā musū dušōs,
teinanti t widduri užkabōs;

20. Kur pirm' tašunas už mus
tējgs, Jēzus, wyrāušas kunigs
pastojgs amžinay, pagal rēdā
Mēlkizedeko.

7. Pērskrymas.

Sulnginnimas Arikas su Mēlkizedeku.

Bet šis Mēlkizedeks buwo Parās
lumi Salime, kunigas Diewo,
Aukščiausiojo, * kurs Abraomui
priešais ējo, šaip jis išk' Parālū
šaro sugryžo, ir žegnojo jē;

* 1 M. 14, 18.

2. Kurram ir Abromas dāwe
dešētines wissū lobjū. Ant pirmo
jis musū žodzeis išk'guldoms, Parās
lumi teisybēs, bet potam jis yra
ir Parālus Salime, tai esti, pašā-
jaus Parālus.

3. Be tēwo, be motinōs, be
gimminēs, ir ne tur ney pradžōs
dienū

dienā ney gālo gywastiēs; bet jis yra prilygintas Dievo Sunui, ir pasiliekt Eunigas ant amžiū.

4. Bet weizdēfit, kaip didis tassa, Kurram ir Abraomas, sen tėwis, dešėtines dūda iš gauto plėšimmo.

5. Tiesa waiškai Lewi, kaip jie Eunigylyg gawo, tur *prisākima, dešėtines nūg žmonū, tai esti, nūg sawo broliū, imti pagal zořanā, faczeig ir jie iš Abraomo rietū atėję * 5. M. 14. 28.

6. Bet tas, Kurrio gimminēs ne primennama tarp jų, tas ēme dešėtines nūg Abraomo, ir žegnojo tą, Kurs turrejo žaddėjimā.

7. Bet be wišo prieštarařwimo taip yra, kad majēsnišis nūg gerēsnojo žegnojamas yra.

8. Ir cze imma dešėtines miršėjie žmones, bet tēn atluddija jis, kad gyws ēsas.

9. Ogi taip sařant, ir pats Lēwi, immas dešėtines, dāwe dešėtines per Abraomā.

10. Tiesa jis dar juē be buwo rietosa tėwo, kaip jam Melkizēdeks priēšais atėjo.

11. Taygi jey pilnyste per Lewi tišēkā Eunigylyg stojos, (nēs po tōs gāwo žmones zořanā) Eogi dar reik sařyti, kad Eits Eunigas tur rastisi, pagal rēdā Melkizēdeko, ir ne pagal rēdā Arono?

12. Ties Kūr Eunigylyg nuķellama, cze tur ir zořanas buti nuķellamas.

13. Ties apie Kūrri tai sařyta, tas yra iš Eittōs gimminēs, iš Eirtōs ney wienas altorui ne šlužijo.

14. Ties žinnoma yra, kad iš Judo išėjio musū Wiešpats, Kūrri gimminei Moizešus nieko ne kalbėjo apie Eunigylyg.

15. Ir tai dar aiškliaus yra, jey pagal budā Melkizēdeko Eits Eunigas ateit,

16. Kurs ne pagal zořanā Eunigylyg prisākimo dėtas yra, bet pagal mact nepalāujenczōs gywastiēs.

17. Tiesa jis luddija: *tu esi Eunigas amžinay, pagal rēdā Melkizēdeko. * Ps. 110. 4.

18. Ties tūmi pirmāsis zořanas atstātomas, todėl, kad persilpnas buwo, ir niekam ne tiško;

19. (Ties zořanas ne galėjo nieka tobulā daryti.) Bet iwēdamas yra gerēsnis nusitiēėjimas, per Kūrri mes Diewui artinnamies.

20. Ir priegtam, Eoftu daug yra, ne be prysēgōs. Tiesa anie be prysēgōs Eunigais pastojo;

21. Bet šis su prysēga, per tą, Kurs jam tare: * Wiešpats prisēfe, ir nešgailēs, tu esi Eunigas amžinay, pagal rēdā Melkizēdeko.

* Ps. 110, 4.

22. Taip toli gerēsno testamēnto ištaisytojis Jēzus pastojo.

23. Ir anū yra daug, Kurrie Eunigais pastojo, todėl, kad smertis jųs ne paliko;

24. Bet šis, todėl, kad pasiliekt amžinay, tur ne pragaištanczē Eunigylyg.

25. Todėl ir išganyti gal wissas dōs, Kurrie per jį Diewop' iškans ka, ir gywas wissadōs; ir meldza už jųs.

26. Tiesa tofio mums reikėjo wyrāuso Eunigo, Kurs butu šwēntas, neřaltas, ne apbjaurintas, nūg grieķininkū atšertas, ir auķštesnis už dangū;

27. Kurram ne kas dien' priswalu butu, kaip aniems wyrāuslems Eunigams, pirmāus už sařwo grieķus apierawoti, potam už žmonū grieķus; nēs tai jis dare wienā kartā, pats sawę apierawodams.

28. Tiesa

28. Nēsa zofanas dāro žmones
wyrāuseis Funigais, silpnybę tur,
rinczels; bet šis žodis prisėgōs,
kurs pagal zofaną sašytas yra,
stato Sunu amžiną ir tobulą.

8. Pėrstyrimas.

Gulnginimas Funigstės Kristaus su
Funigstės tēwais.

Tasgi yra wyrāusas gālas žodžū
musū Palbamū: mes turrin'
toft wyrāusą Funigą, kurs sėd po
dešnės ant krasės flowės danguje.

2. Ir yra Kawōtojis šwentujū
lobjū, ir tikrosės šėtrōs, kurrę
Diewas state, ir ney wiens žmogus.

3. Nēsa kiefwiens wyrāusas Funigas
istatomas yra apierawōti
dōwanas ir apieras. Todėl ir šis
tur ką turrėti, ką apierawotu.

4. Kadgi dabar ant žēmės butu,
tay jis ne butu Funigu, kadangi
cų Funigai yra, pagal zōfaną dōi
wanas apierawoją.

5. Kurrie tarnāja pāwyzdžui
ir šėšėlui dangiskū lobjū. Kaip
diewiskās atšāšimas Moizėšui ta
re, kad jis turrėjo šėtrą pabaigti:
*dabōkis, tare jis, kad padarytum
bei wissab pagal pāwyzdį taw ant
kaino roditą. * 2 M. 25, 40.

6. Bet dabar jis gerēsni urėdą
gawo, kaip kurs gerēsno testas
mento tārpininku yra, kurs ir ant
gerēsniū pažaddėjimū stow'.

7. Nēs jey ans, pirmasis, butu
be nūtartiēs buwga, ne butu an
tram wieta jėšfota.

8. Nēs jūs pešia, ir sašo: * štay,
ateina dienos, sašo Wiešpats, kad
aš ant namū Izrėlo, ir ant namū
Judo naują testamentą darysu;
* Jer. 31, 31.

9. Ne pagal tą testamentą, kurri
dariau su jū tēwais, tą dieną, kad
aš jū ranką nutwėrau, jūs išwesti
iš Egipto žēmės; nēsa jie ne pa
silieko mano testamente, todėl ir

aš ne norėjau jū atboti, sašo
Wiešpats.

10. Nēsa tai yra tas testaments
tas, kurri darvė noru namams
Izraėlo po šū dienū, sašo Wieš
pats: * aš dūsu sawo zofaną i jū
umą, ir i jū širdi aš tą rašysu;
ir busu jū Diewu, ir jie bus mano
žmonemis * Jer. 54, 13.

Jer. 31, 33, 34.

11. Ir ne mošis ney wiens sawo
artimą, ney kas sawo broli, ir ne
sašys: pažint Wiešpatį. Nēs jie
wiss' manę pažys, nū majāusojo
iški didžāusojo.

12. Nēsa malonus busu jū nes
wiešlibystei, ir jū griešams, ir jū
neteisybės daugiaus ne minnēs.

13. Kad jis sašo: nauja, daro
jis pirmąjį sennu; bet kas pasėno ir
nušāršo, tas artinas sawo galop'.

9. Pėrstyrimas.

Šėtrōs ir šemitiskōs apierōs pažen
šlinnimas ant Kristaus.

Turrėjo tiesa ir pirmasis (derėjis
mas) sawo promas Diewo šluž
bōs, ir wiršutinng šwentybę.

2. Nēs tēn buwo pastatytas
pirmgalis šėtrōs, widduje buwo
* liktorus ir stālas, ir šwentos dū
nos, ir tas wadinnamas šwentas.
* 2 M. 25, 23.

3. Bet už antrōs užkabōs buwo
šėtra, wadinnama * šwenczāusa;
* 2 M. 26, 33.

4. Ta turrėjo āušo rūšinnimo
ryką, ir štryng testamento wissur
āušu aptrāušką, kurroje buwo
āušo dēze, kurri dangaus dūnų
turrėjo, ir ryškig Aarono, kurri
buwo žalojust, ir toblyczi dvi testas
mento.

5. Bet wiršup buwo Kerubinaž
flowēs, tie apdenge malonēs krasė,
apie kurrę dabar ne ypaczey šas
Roma.

6. Kaipgi

6. Kaipgi tai wīslab taip buwo pataisyta, ējo kunigai wīssu czėsu i tą pirmąjį bėtrą, ir atliėdowo Diemo blybą.

7. Bet i antrąjį eidowo tikt' wieną kartą per mėtą wiens wyrausas kunigas, ne be fraujo, kad apierawotu pats uż sawę, ir uż žmonų nusidėjimus. * 2 M. 23. 10.

8. Kūmi Szwenta Dwase jėn' Elin', dar ne ēsanti apreikštą kėlą i bwentybę, iėkėkol pirmai bėtrai stowint.

9. Kurri turrėjo pawayzdu buti tame czėse, kurime dōwanos ir apieros apierawojamos buwo, ir kurrios negalėjo tobulu daryti pagal sajingą tą, kurs Diemo blybą pildo.

10. Bet tiktay su wālgimu ir gėrimu, ir tuleropu apmazgojimu, ir wiršutinne bwentybe, iėki czėsu sui pagėrinimo uždėtos buwo.

(Gromata 5. nedėl. po użgamėnų.)

11. **B**et Kristus atėjo, kad butu wyrāusis kunigu busenczū lobjū, per didėsnę ir tobulėsnę bėtrą, kurri ne ranėa daryta yra, tai esti, kurri ne taip yra kurtą.

12. Ir ne per ožū, arba weršū frauja, bet jis per sawo paties frauja wieną kartą i bwentą iėjo, ir amžiną iėgānimą iėtado.

13. Nėis jey jāuczū ir ožū fraujas, ir * telyczōs pelenai użbarstiti, pasbwentina neczystūsus ant kunigų; * 4 M. 19, 9.

14. Kaip jo daugiaus fraujas Kristus, kurs pats sawę be jokios kaltybės per amžiną Dwase, Dieuwui apierawojo, musū sajines cypstis nū numirrusū darbū, ant tarinawimo gywamui Dieuwui.

15. Jrgi todėl jis yra tarpininė naujo testamento, jeib per smertį, kursai nusidawe ant iėgānimo nū perėngimū, po pirmū testamėntū buwusū, tie, kurrie pawadinti

yra, pažadėtus amžinus dalykus apturrėtu.]

16. Nėis kur testamentas yra, cetur sektiši smertis to, kurs testamentą dard.

17. Nėis testamentas padrūtini nams yra per smertį, kittaip ne tur maciēs, koley tas dar gyws yra, kurs tą dārgs.

18. Todėl ir pirmasis be fraujo ne buwo darytas.

19. Nėis kaip Moizėjus buwo iėkalbėjęs wissus prisākimus pagal zoėaną wissiemis žmonėms, ėme jis weršū ir ožū frauja, su wandenimi, ir su purpuro wilna, ir yzopu, ir apblāfino knygas ir wissus žmones.

20. Ir tare: * tai yra fraujas testamento, kurri Diemo jums prisāke. * 2 M. 24, 8.

21. Ir bėtrą, ir wissus rykus Diemo blybōs apblāfino jis lygey taipo frauju.

22. Ir kō ne wīslab frauju apcystijama yra pagal zoėaną. Ir be fraujo praliėjimmo n' yra ney jokio atlėidimmo.

23. Taipogi turrėjo tie dangiškū dāiktū pawayzdai tūmi apcystijami buti; bet jie patys, dangiškėji, tur gerėšnes apieras turrėti, ne kaip anos buwo.

24. Nėis Kristus ne iėjo i bwentą, ranėomis darytą, (kurri yra pas jėnkintas dāikts tikrosės) bet i pati dangū, pasirōditi po wėidū Diemo uż mus.

25. Ir ne, kad jis pats sawę tānkėy apierawotu, lygey kaip * wyrāusis kunigas eina kas mėtą i bwentą su swetimū frauju; * 3 M. 16, 2.

26. Kittaip butu jis tānkėy turrėjęs kėntėti nū pradzōs swieto. Bet dabar swieto galle jis wieną kartą pasirōde, per sawo paties apierą, griekus atimti. 27. Ir

27. Ir Ēaip īmogui širta pra wienā kartā mirti, bet potam sudas,

28. Tai po Kristus wienā kartā apierawotas, atimti daugiū grieķus. Bet antrā kartā jis pašrodis be grieķu apieros tiems, kurrie jo lāuf', ant išgānimo.

10. Pērtstyrimas.

Kaštānummas sudērinimo, apieros Kristaus.

Mēsa zofanas tur šestē busen: cū lobjū, ne butybē lobjū paczū. Kas mētā reiķ apierawoti wis wienokias apieras, ir ne gal apierawojenczus tobulais daryti.

2. Kittaip butu apierawojimas palowgs, jey prie Diewo šlužbōs ēsajie, jau daugians ne turrētu zin nēs nū grieķū, wienā kartā apczy stiti budami.

3. Bet tištay stojis per jūs at sminnimas grieķū kōznā mētā.

4. Lēsa negalima, per jāuczū ir ožū Kraujā grieķus atimti.

5. Todēl, ī swietā ateidams * saPo jis: apierū ir dowanū tu ne norē: jei, bet kūnā tu man prigatāwije.

* Ps. 40, 7.

5. Dēginnime: apiera ir apieros uš grieķus taw ne patinēa.

7. Tay tarau aš: štay ateimi, Enygoša didzāusey apie manē pa rašyta stow, kad pildiczau, Dieme, tawo wāle.

8. Pirm, Ēaip buwo sašes: apierū ir dowanū, dēginnimo: apierū ir apierū uš grieķus ne norējei, ir jūs ne patinēa taw, (kurros pagal zofanā apierawojamos.)

9. Tay taria jis: štay, aš ateimi pilditi, Dieme, tawo wālē. Cze pirmajē atmēta, kad antrajē pa drūtintu.

10. Kurroje wālēje mes pa šwēsti esme, per apierā (wienā kartā nūsdāwuse,) kūno Jēzaus Kristaus.

11. Ir Ēiešwienas kūnigas pra statytas, kad kas dienā atliktu Diemo šlužbā, ir tānkiey, wienes copas apieras apierawotu, kurros niekadōs ne gal grieķus atimti.

12. Bet šissai, kad wienā apierā apierawojo uš grieķus, amžinay tinfanczē, šēd' po dēšinēs Diemo.

13. Ir lāufia daugiaus, iški jo neprietelei padēti bus po šōlelu jo kōjū.

14. Lēš: wienā apierā atliktu ant amžiu, kurrie pašwenczami yra.

15. Bet tai mums atluddija ir Szwenta Dwase: nēs Ēaip pirma šakiusi buwo:

16. * Tai yra tas testamentas, kurri aš jiems darysu po šū dienū, tare Wiešpats: aš sawo zofanā ī jū širdi dūsa, ir ī jū umus aš tā rakysu; * Jer. 31, 33.

17. Ir jū grieķū, ir jū neteisybēs daugiaus ne minnēsu.

18. Bet kur jū atleidimmas yra, cze daugiaus ne yra apieros uš grieķus.

19. Taygi turrēdami, mēli broi lei, tā drāsumā, teiti ī šwenta per Jēzaus Kraujā,

20. Kurri jie mums pagatāwijo ant naujo ir gywo kēlo, per uš kaba, tai esti, per sawo kūnā;

21. Ir turrēdami wyrāusā kūnigā ant Diemo namū;

22. Priešimegi su tišrā širdze, pilname tiššējime, apšlāfinti sai wo širdije, ir walni nū pištōs sajinēs, ir mazgoti ant kūno cysstu wāndenimi:

23. Ir pašliškime prie lušesties išpažinnimo, ir ne al bejošim, nēsa wiernas yra, kurs jē pašaddējo.)

24. Ir tarp sawēs dabōšimies šits šitto, rāgindamies ant mēilēs ir gerū darbū;

25. Ne prastodami sawo surin-
Pima, kaip kelli papratę, bet grau-
dindami tarp sawos Fits Pitta, ir
tai jo daugiaus, Padangi mātot,
dieną prisistartinancę.

26. Nės jey mes tyczomis susi-
griėjimam, tiesos išpazinnimą ap-
turrėję, jau daugiaus ne turrim
Pittos apieros už griekus;

27. Bet išgastringą laufimną
sūdo, ir ugniės keršto, Eurs prie-
šininkus prarys.

28. Kad Eas Moizešaus 3ofaną
pėrjeng', tas tur mirti be susimilli-
mo, per du arba tris luddininkus.

29. Kaip jo piktėsnę Foronę, du-
mošit jūs, pelnys tas, Eurs Diewo
Sunu Eojomis minna, ir testas-
mento kraują už necypstą laižo,
per Eurrį jis pašwėstas yra, ir
Dwasę malonės gėdina?

30. Nės mes žinnom tą, sakanti:
*pagiežimmas mano yra, aš at-
dūsu, tare Wiešpats. Ir wėl:
Wiešpats sawo žmones sudis.

* Rym. 12, 19.

31. Baisu yra, i rančas gywojo
Diewo puliti.

32. Bet atsiminkit pirmųjų die-
nų, Eurrūse jūs apšwiešti, išpen-
tėjot didę Eową Eentėjimo,

33. Tieš patys, per gėdą ir siel-
wartą apjūku pastoję, tieš drau-
galaudami su tais, Eurriems taipo
dėstis.

34. Nės jūs mano ryšų pasigau-
lėjot, ir išplėšimną sawo naudos
su dzaugsmu pėrkentėjot. Kaip Eurs
rie žinnote, sawije gerėsnit ir pasi-
laišanti turtą danguje turri.

35. Ne atmestite sawo nusitiš-
ėjimą, brangę algą turrinti.

36. Bet Eantrummo jums rei-
šals, jeib Diewo walgę pilditumi-
bit, ir pažaddėjimą apturrētumi-
bit.

37. Nės po mažos walandos
ateis, ateisgšis, ir ne užtrašs.

38. Bet teisusis, iš tišėjimo
gywas bus. Bet Eurs atštraušs
tūmi mano dušią ne pašimegs.

39. Bet mes ne esame iš tū, Eurs
rie atštraukia ir prapūla, bet iš
tū, Eurrie tiš', ir sawo dušią iš-
gāno.

II. Pėrštyrimas.

Apie išganitingą tišėjimą.

Bet tišėjimas yra tišras nusi-
tišėjimas to, Eo paštiškim,
ir ne abejojam apie tą, Eo ne
mātom.

2. Per tą sennieji luddimą gawo.

3. Per tišėjimą kies numānom,
swietą per Diewo žodit gātawą
ėsanti, Kad wiss', Eas matomą, iš
niešo pastojo.

4. Per tišėjimą *Abėlas Diewui
gerėsnę apierą apierawojo, ne Eai-
po Roynas, per Eurrį jis luddimą
gawo, teisus ėsas, Kad Diewas ludi-
dija apie jo dowaną; ir per tą
patį jis dar Ealba, Eaczey jau
mirgš.

* I M. 4, 4.

5. Per tišėjimą *Enošs buwo
atimtas, Kad smertiės nerėgėjo, ir
ne buwo rąstas, todėl, Kad Diews
jį atėme: nės pirm sawo atėmimi-
mo jie luddimą gāwo, Kad jis
Diewui patiško.

* I M. 5, 24.

6. Bet be tišėjimo negalima
Diewui itikti: nės Eurs Diewop
išEakti nor, tur tišėti, jį ėsanti,
ir jo išEantiems algą atessėjanti.

7. Per tišėjimą *Noašs Diewą
pagārbino, ir aErutą itaisę ant iš-
gānimo sawo namū, Eaip Diewo
prisākimą buwo gawęs apie tą,
Eo dar ne buwo matyt: per Eurrį
jis prašudde swietą, ir i dalykus
gawo teisybę, iš tišėjimo ateis-
nancę.

* I M. 6, 8. 10.

8. Per tišėjimą Elause *Abraos
mas, pawadintas budams išėiti i
žemę jam i dalykus tešencę, ir
išėjo, nešinnodams, Eur išEakšs.

* I M. 12, 1. 10.

9. Per

9. Per tiššėjimą jis ateivju buwo žaddėtoje žėmėje, kaip swėtimoje, ir gywėno bėtroje su Izaošu ir Jošubu, san, dališininšais to paties žaddėjimo.

10. Nės jis lauke miesto, apaizlōs twirtumą turrinczio, Ewario budawoninšs ir sutwėrtojis yra Dievas.

11. Per tiššėjimą ir *Zore gawo sylą nēšca pastōti, ir pagimde cžėtui jau pėrėjus; nēsa laike jė už wierną, Eurs tai žaddėjo.

* 1 M. 21, 2.

12. Togidėl ir iš wieno, norint pamirruso Euno, daug giūne, kaip dangaus žwaigždes ir žiezdros ant krantū jurū, Eurus ne pastaitomos.

13. Tie wišš numirre tiššėjime, ir žaddėjimą ne gawo, bet tą iš tolo mate, tū nusiššėdami pasiškėdinos, ir išpažinno, sweczeis ir ateivjeis ant žėmės esą.

* 1 M. 35, 27. Ps. 39, 13.

14. Nės Eurie tai sašo, tie išmanyti dūda, tēwiššės jėššą.

15. Ir tiesa, jey tą butu dumoję, iš Eurrōs buwo išėję, ganna dar cžėso turrėjo, wēl sugryšt.

16. Bet dabar jie geide gerėsnės, kutent dangiškōs. Todėl Diews nesigėd' wadintist Diewu jū; nės jis jiems miestą pagatawijo.

17. Per tiššėjimą apierawojo Abraomas Izaošką, kad buwo gunaitas, ir padawe wiengimmust, jau žaddėjimą gawęs.

18. Apie Euri sakoma buwa: *Izaoše bus taw tawo sėkla wadinta;

* 1 M. 21, 12.

19. Ir dumojo: Diews gal ir iš numirrusū priškėlti. Todėl jis ir wēl jė už pāwyzdi priėme.

20. Per tiššėjimą *žegnojo Izaošs Jošubą ir Ežawą apie busenczus dāiktus.

* 1 M. 27, 28.

21. Per tiššėjimą žegnojo Jošubs, miriams, abbu sanu *Jozėpo, ir pasilenke prieš wiršū jo (karaligtos) lazdos.

* 1 M. 48, 15.

22. * Per tiššėjimą Ealbėjo Jozėps apie išėjimą waitū Izraelio, kad jis mirre, ir prisake dėl sawo Eaulū.

* 1 M. 50, 24.

23. Per tiššėjimą *Moizėjus, užgimęs, buwo tris menėsus pasilėptas nū sawo gimdytojū, dėl to, kad mātė, jė grazu Eudikt esantė, ir nesibijojos Earalans prisatimo.

* 2 M. 2, 2.

24. Per tiššėjimą Moizėjus užaugęs, ne norėjo daugiaus wadinnas mas buti sunumi dukters Paraono,

25. Ir jū geraus saw apštyre su Diewu žmonėmis wargus Eensėtė, ne kaip cžėšššą griekū pasišsinumą turrėti.

26. Laikydamas Kristaus apgėdinnimą už didėinę bagotystę, ne kaip šarbus Egypto; nės weizdėjo ant algōs;

27. Per tiššėjimą palikto jis Egyptą, ir nesibijojo Earalans russtybės. Nės nusitwėre to, Eurio ne rėgėjo, lyg kaip jė matas.

28. Per tiššėjimą šwente jis walyšas, ir laike Eraujo lėjimą, jeib tas, Eurs pirmgimūsus žudde, jūšs ne užgautu.

29. Per tiššėjimą pėrėjo jie per *raudonas marres, kaip per sausą žėmę: Eoktai ir Egyptionai bandydami, nusiendo.

* 2 M. 14, 22.

30. Per tiššėjimą sugruwo *murai Jerikoje, kaip septynes dienas aplinš tus buwo ēję.

* Još. 6, 20.

31. Per tiššėjimą Eelše *Raab ne prapūle su netiškinczeiseis, kaip spėgus meilingay priėme.

* Još. 6, 25.

32. Ir Eą daugiaus sašysu cžėso ne tešcau, kad turrėcau pāsai Eoti apie *Eideoną, ir Baraką, ir

17. T. 11

Sam

Samsonq, ir Jeptq, ir † Dowidq,
ir Zomelt, ir prārafus,

* Waid. 6, 11. p. 4. 6. p. 15, 20.

p. 11, 6. † 2 Zom. 24, 1. 1 Zom. 7, 15.

33. Kurrie per tiffėjimq karalystes pergallējo teisybē dāre, žadējimq apturrējo, lutā nāstus užimšo.

34. Ugniēs mačt užgēs, kardo aštrummo išbēg, stiprus pastojs iš silpnybės, macnus pastojs karāwime, swētimus žalnērū; pulkus pērgalējs;

35. Mōteres sawo numirrusus iš prikelimmo wēl ėme; bet Pitti pra sumušt, ir ney jošt waddāwimq ne priēmė, kad gerēsni prisišelimmq gāutu.

36. Ritti apgėdinnimq ir plaimmq iškēntėjo, taipjau ryšus ir kallėjimus;

37. Jie yra akmenimis mėtyti, sukappōti, subadyti, kardu gadinoti; jie aplink ėjo su kailineis ir ošfū; kailiais, stofojime, sielwarte, ir sunkybėje.

38. (Kurru swietas ne buwo wertas,) ir ėjo warge po girres, po kálnus, po dūbes, ir šylėsa žėmės.

39. Szi wissi per tiffėjimq luddimq gāwo, ir ne apturėjo žadējimq,

40. Todėl, kad Diewas mums kogerēsniio pastyręs, kad jie be mūsų ne butu pabaigti.

12. Pėrskyrimas.

Graudinnimas ant kantrummo ir nobajnostės.

Todėl ir mės, tošt pulkq luddininkū aplink sawę turrėdami, atmėskim grieškq mums wissadōs prilimpanti ir tingineis daranti, ir tēkėkim' per kantrumq kowoje, mums pastirtōje:

2. Ir weizdėkim' ant Jėzais, pradėtojo ir pabaigtojo tiffėjimo. Kursai, norint butu galėjęs dzaug-

simq turrėti, kēntėjo keryju, ir n' atbojo gėdōs, ir pasifėdo po dėstinės ant Diewo krasės.

3. Atsiminkit to, kurs tošt prieš tarāwimq nū griešininē prieš saimę iškēntėjo, kad jūs sawo dušoje ne pasilptumbit, ir palautumbit.

4. Mēs jūs dār nesištėngėt iškėtraujo, kowoje prieš griešus;

5. Ir jau užmiršot' palinksimu nojimo jums kalbanczo, kaip wai kams: *mano sunau, ne paniekink Wiešpatiės kōznyjimq, ir ne nusimink, kad jo kōrawojames essi;

* Pam. 3, 11. 12.

6. Mēs kurti Wiešpats myl, tq jis baudza, bet jis plāka kōjnq sunu, kurti jis primma.

7. Jey jūs baudimmq pėrkenczat', tay Diewas žados jums kaip wai kams: nės kame sunus, kurti tē was ne baustu?

8. Bet jey este be baudimmo, kurtio jie wissi dalywais pastojo, tai este iškėššinneis, ir ne waišais.

9. Ir jey kunisškus sawo tėwus turrėjom baudėjeis, ir jū bijojomies, ar ne daugiaus turrētumbim pašlusnus buti dwasiškam tėwui, kad gywi butumbim?

10. Ir tiesa anie mus baudėmaž dienū, kaip jiems rodės; bet šis ant naudōs, kad jo pašwenninnimq lgytumbim.

11. Bet wissas baudims, kad užeit, rodosi mums ne dzaugsmas bet smutkq esqs, bet potam jis dūs pašajingq teisybės waišu tiems, kurrie per jį pamokinti yra.

12. Todėl wēl attiešit palėistas ranšas ir nuilsusus kėlus,

13. Ir žengkite tiesus žingsnus sawo kōjomis, kad kas ne klupintu kaip raišas, bet jo daugiaus sweiks pastotu.

14. Wykite pašaju su kėkwienu, ir pašwentinnimq, be kurtio ney wiens Wiešpatt ne rėgės. 15. Ir

15. Ir dabōkities to, kad kas Dievo malonēs ne nustoitu, kad ne koka karti šafnis užaugtu, ir nepakāiu darytu, ir daug per tą apbjaurinti butu.

16. Kad ne kas butu kėšininės arba bediėwis, kaip Ezawas, *kurs už wieną walgi sawo pirmgimimū mā pardawe. *1 M. 25, 33.

17. Bet žinnotite, *kad jis potam, žegnong ištauti norėdams, atimestas yra, nės jis ne rado wietos prisiwertimui, norint tą su ašatomis įkėso. *1 M. 27, 35.

18. Uės jūs ne priešor' kálną, *kuris galėjo pakrutinti, kurs ugnimi dēge, neygi i ūšaną ir tam: sybė, bey i wietą. *2 M. 19, 12.

19. Ueygi trubos garšą ir žodžių balsą, kurio gynės, girdėdami, kad jiems daugiaus minnau tas žodis ne saptytas butu.

20. (Uės jie ne galėjo pakėlti, kas saptyta buvo.) *Ir jey gal wijas kálną pakrutindawo, turis rėjo akmenimis užmuštas, arba strėla pėršautas buti.

*2 M. 19, 12, 13.

21. Ir taipo išgąstingas buvo tas rėgėjimas, kad Moizėjus tare: aš pėrsligandau ir drėbu.

22. Bet jūs iškėlot prie kalso *Siono, ir prie miesto gywojo Dievo, prie dangiškės Jeruzalės, ir prie daugybės daug tuštancijų angėlių, *Jez. 2, 2.

23. Ir prie surinkimo pirmgimimūsių, danguje parašytų, ir prie Dievo, sudžos ant wissū, ir prie dwasū tikray teisųjų;

24. Ir prie tarpininšo naujo testamento; Jėzaus, ir apšlakius nimo kraujo, kurs geraus kalba, ne kaip *Abėlo. *1 M. 4, 10.

25. Dabōkities, kad tą ne pasiekintumbit, kurs kalba. Uės jey anie ne ištėgo, kurie jo wėnge, kad jis ant žemės kalbėjo, jū ma:

žaus mes, jey to wėngiam, kurs iš dangaus kalba.

26. Kurio balsas tu cės' žėng pajuddino. Bet dabar pažada jis, tarydams: *dar wieną kartą pajuddisu aš ne tikray žėng bet ie dangū, *Ugg. 2, 7.

27. Bet tai, dar wieną kartą, paženklin', kad pajuddinamąsis tur pėrmaintytas buti, kaip kurs darytas yra, kad pasilietu ne pajuddinamąsis.

28. Todėl, kadangi gāunant net pajuddinamą paralyštę, turrim mat long, per kurę turrim Dievūi šlužiti, jam patiktinay su patogumu ir baime.

29. Uės musū Dievas yra suėdanti ugnis.

13. Pėrskyrimas.

Isgaudinnimas kėiskioniskay elgtis ie cypstay wofiti.

Buokit druti broliškėje mēitėje.

2. Swėczus priimti ne už mirškite; nės per tai kėli nežinnosdami angelus priėme.

3. Atsiminkite suristujū, kaip drauguristi, ir tū, kurie siels wartus fencza, kaip kurie dar taipjau fune be gywėnat.

4. Wenczawonyste tur buti wiejt libay laikoma prie wissū, ir wenczawonės pátalas ne apbjaurintas; bet kėšininėus, ir wenczawonyslės perjengtojus Diews sūdis.

5. Pasielgimmas t'essie be godo, ir pasiekdinkities tūmi, kę turrite; nės jis sake: *aš tamę ne prasto su, ney tamę pamešsu. *Jez. 1, 5.

6. Taip, kad galim sapty; *Wiešpats yra mano gėlbėtoju, ir nesibijosū, kę man žmogus darys? *Ps. 118, 6.

7. Atsiminkit sawo mošitojų, kurie jums Dievo žodi sake, kurū galo dabōkities, ir pasekit jū tikėjimą.

(U) 2

8. Jėzus

8. Jēzus Kristus, wakar ir šis tas dūni turrēs, kad jē tai su dien, irgi tas pats amžinay.

9. Nesdūfities iswadzoti tuli mais ir swetima is pamokslais. Nēs brangus dāists yra, kad šis die padentinta butu, Pošta must dūda per malonē, ne per walgū mus, is Po ney jokiōs naudōs ne tur, tai wartoig.

10. Mes turrim wienā altoru, is co ne wale wālgiti tiems, Eurs rie šētrai tarnāuja.

11. Nēs Eurs galwistā Franjas nēšamas wprāuso Eunigo i swentā uš griešus, tū paczā Eunai sudēginnamī yra uš abažo.

12. Todēl ir Jēzus, kad pas swentitu žmones, per sawo patiēs Franjā, Pentējo laufe uš wartū.

13. Togidēl pas jē isē Eim' uš ābažā, ir jo awgēdinnimā nešofim.

14. Nēs *mes ne turrim miesto eze pasliēkanczio, bet busenczio jēškom. *Ps. 39, 13, 14.

15. Laygi apierawofim per jē, laupses i apierā Dienu i wissada, tai estī waisu lupū, Eurtos jo wardā ispaizsta.

16. Gēr daryti, ir nudalyti n'us miršēite; nēs tošios apieros Die wui geray itinka.

17. Klausyfit sawo moštiojā i sešfit jūs: nēs jē bunda uš jūš dūšias, Paip Eursie rofundā uš

tas dūni turrēs, kad jē tai su dzaugsmu darytu, ir ne su dusai wimu, nēs tai jums ne gēr.

18. Melšēite uš mus. Musū per linšiminojimas yra tas. Kad gērā sājing turrime, ir rupinnamies geray elgtis prie wissū.

19. Es: aš graudinnu jus dar is naujo, tai daryti, kad aš wei Eians wēl pas jus ateiczu.

20. Bet pašajaus Diemas, Eurs is numitrusū iswede diddijs awjū *ganytoj, per Franjā amžino te stamento, musū Ponā Jēzu,

*Jon. 10, 12.

21. Tas te daro jus gatawais wissams gerame dārbe, daryti jo walē, ir isproxitu justie, Pas jam patinka, per Jēzu Kristu, Eurs tam garbe nū amžis iēfi amžis. Amen.

22. Bet aš igraudinnu jus, mieli brolei, per gērā laišyēite jodi graudinnimo; nēsa jums trumpay rašiau.

23. Žinnofit, kad brolis Timotejus wēl wālnas yra, su Eursū mi, jey wēiēy ateit, aš jus regēsu.

24. Swēikinfite wissus jūš moštiojus, ir wissus swentūsus. Swēikin jus brolei is Italiōs.

25. Malone t'essie su jums wissais. Amen.

Rašyta is Italiōs per Timoteja.

Gromata šwento Jofubo.

1. Pērštyrimas.

Epie Pantrummā warge ir šentėjime.

Jofubas, tarnas Diemo ir Pono Jēzaus Kristaus, dwyliškai gimtinā, šis ir is ēsanczei, dzaugsmas pirmjāus.

2. Mano mieli brolei, laišyfit tai uš didžāust dzaugsmā, kad i tūšropus gundimus ipūlat.

3. Ir žinnofit, kad jūš tiffēji

mas, jey tiēras yra, Pantrummā daro.

4. Bet Pantrummas tur drutas buti iēfi gālo, kad jūs butumbit tiffi ir czēli, ir nieko ne stošū tumbit.

5. Bet jey Pas is jūš ismintiēs reikalāuja, tas te praša is Diemo, Eurs dūda dūšningay Požnam, ir ney wienam tai ne meta uš ašis; tai bus jam dūta.

6. Bet

6. Bet jis te praša tikėjime, ne abejodams. Mės kurs abejoja, tas lygus yra mārū bangai, kuri wėjo wāroma ir wartoma yra.

7. Toks žmogus te ne misli, kad iš Wiešpaties ko gausys.

8. Abejojasis ne stov twirtay wissuse sawo keliuse.

9. Bet brolis mažu budams tarsi girrie sawo aukštybės.

10. Ir bagots budams tefigirrie sawo mazummo: nės kaip žodis žiedas jis pragaiš.

11. Saulė užtėla su twanfu, ir šole pawysta, ir jōs žiedas nukrinta, ir jōs grōšybe pagenda, taipo ir bagotas sawo turte pawys.

12. Išganytas yra myras gumdimus pērfenczas, nės jis išmėgintas gywastkės wainikė gaus, kuri Diemos pažaddėjys tiems, kurie jį myl.

13. Mėy wieno tesafo, kad gumdinamas yra, Diemo gundinamas isas; nės Diemo kursai pats ne gal gundinamas buti ant piktos, ne gunda ney wieną;

14. Bet Piekwienas gundinamas yra, kad nū sawo paties geidulo kuffinamas ir willojamas yra.

15. Potam, kad geiduls prasidėjys, pagimda jis grieką; bet arietas, kad išpilditas yra, gimda jis smertt.

(Gromata 4. nedėl. po welykū.)

16. Ne klajokite, mieli brolei.

17. Rožna * gera dōwana, ir Rožna pilna dōwana ateit iš aukšto, nū šwiesybės Tėwo, prie kurio niera ney joks pērfektimmo ney atšlainimmo šwiesybės bey tamšybės. * Jir. 38, 8.

18. Jis mus gimde pagal sawo walę, per tiesos žodį, kad butum bīm pirmonys jo sutwėrimā.

19. Todėl, mieli brolei, Rožnas žmogus t'esse greitas ant klaušim-

mo, bet negreitas ant kalbėjimao, ir negreitas ant keršto.

20. Mės žmogaus kerštas ne ro, kas po Diemo afim' teism ta.

21. Todėl atmėskit wissokią ney czystybę ir dar liksusę piktėnybę, ir priimkite su lengwybe t jus tezpėitajį žodį, kurs gal jusū dus kias išganyti.]

Gromata 5. nedėl. po welykū.)

22. Bet bukite darytojeis žodžio, ir ne tikty klaušytojeis, kad pātys sawę ne priwilotumbit.

23. Mės jey kas yra klaušytojis žodžio, ir ne darytojis, tas lygus yra wyrui, apšwalgancziam sawo prigimtą wėldą zetkole.

24. Mės apšwalgęs, tūjans atstoj' ir užmiršt', koksai jis buwęs.

25. Bet kurs pērjur t pilną walnybės žokaną, ir pasilaiko tame, ir ne esti užmirštasis klaušytojis, bet darytojis, tas išganytas bus sawo dārbe.

26. Bet jey kas tarp jūsu rėgist, Diemui šlužijąs, ir ne nurāmda sawo liežuwi, bet išwadzoja sawo širdį, to Diemo šlužba yra noprosna.

27. Czysta ir neapbjaurinta Diemo šlužba po afim' Diemo Tėwo ta yra, sirratas ir našles jū tūsi boje atlančyti, ir ne apšbjaurintą nū swieto iššlaidyti.]

2. Pērstyrimas.

Apie neatbojimą ney šokio ney tokio žmogaus, ir apie netikrą mirg.

Mieli brolei, ne dumokite, bu tikėjimas t Jėzu Krištu, musū šlowės Wiešpat, kenczas atbōjimą ar šokio ar tokio žmogaus.

2. Nės jey t jūsu surinkimą teitu myras su auko žėdu, ir su šlownu rubu: bet teitu ir pawaręs ne czystu rubu,

3. Ir

3. Ir jūs dabōtumbit ant to, kurs glownu rubu rēditas, ir tartumbit jam: pasifēstis tu eze gražey, ir pawargusam tartumbit; stofis tu tēn, arba sēstis šēn pasmano šojas;

4. Argi ne tadda piktā širtumma darot šawiye ir pastojat neteisšeme sudzomis taip dumōdami?

5. Klausykit, mano mieli brolei, ar Dievs ne ištinko pawargusus šime swiete, kurrie tikfėjime baigotais yra, ir Paralyštės dalyšinai. Kai, kurrę pažadējēs jē mylintie mus?

6. Bet jūs pawargusam negarbēs padārēt. Ar ne bagotieji yra tie, kurrie jums newālę dāro, ir jus t prōwā wēda?

7. Ar ne jie bluznija tą gerą wardą, nū kurrio wādinti este?

8. Jey jūs Paralyšką zošaną išpildote pagal raštą: *mylē sawo artimą, kaip pats saws, tay geray darot. *Mark. 12, 31.

9. Bet jey ar šokio ar tošio žmogaus dabōjaties, griešką darot ir bāromi este zošano, kaip pēršengtojei.

10. Nēsa jey kas wišką zošaną išpilda, ir susigriešija wiename, tas wiško zošano kalbas.

11. Nēsa kurs sakēs esti: *ne peržengē wencawonystę; tas ir sakēs: ne užmušē. Jeygu tu ne peržengi wencawonystę, bet užmuši, esti peržengtojis zošano.

*2 Moiz. 20, 13. 14.

12. Taip kalbēkit, ir taip darykit, kaip kurrie per zošano walybēs tu būti sūdijami.

13. Nēs nemielasirdingą sudą gāus tas, kurs mielasirdingystės nedarēs; bet mielasirdingyste giriast dēl sūdo.

14. Ka maczi, mieli brolei, jey kas sakēs, tikfėjimą turis, ir

taczau ne tur darbū? bau ir gal tikfėjimas jē išganyti?

15. Bet jey brolis arba sėšū nūgu butu, ir stototu dienisko išsilaimo,

16. Ir kas iš jūšū tartu jiems dwiem? Dieve aprūpinē judu, pasigildikita, pasisotinēita, bet nieko jiems dwiem ne dūtumbit, kas kunui privalu yra, ką maczi tu tai jiems dwiem?

17. Szittaipo ir tikfėjimas, kad darbū ne tur, negywa yra iš saws.

18. Bet galētu kas sakyti: tu turis tikfėjimą, ir aš turu darbū: rodiē man sawo tikfėjimą su sawo darbais, tay ir aš sawo tikfėjimą tam rodiu su sawo darbais.

19. Tu tikēi, wieną wienatijē Dievą ēsanti; tu geray darai; ir welnai tai tik, ir drēba.

20. Bet ar nori žinnoti, tu niešingasis žmogau, tikfėjimą be darbū ne gywā ēsanti?

21. Ar ne Abraomas, musū tėwas, per darbū teisus pastojō, kaip sawo *sūnu Izaoką ant altoriaus apierawojō? *1 M. 22, 9.

22. Eze rēgi, kad tikfėjimas po draug dirbēs, prie jo darbū, ir kad per darbū tikfėjimas tikray wiernas pastojēs.

23. Ir raštās išpilditas yra, tarās: Abraomas Diewui tikfėjo, ir tai jam ant teisybēs prirošota, ir Diewo prietelumi wadintas yra.

24. Taygi rēgit, kad žmogus per darbū teisus pastojō, ir ne tik tay per wieną tikfėjimą.

25. Taipjan ir *fēfše Raab ar ne ir ji per darbū teisū pastojō, kaip ji pāsludu priēme, ir Pittu Pellu jūdū išlėido. *Joz. 2, 28.

26. Nēsa lygey kaip Pūnas be dwāsēs negywa yra, taip ir tikfėjimas be darbū negywa esti.

3. Pērskyrimas.

Apie gērg, ir pīstq martojimq liešumjo.

Mieli brolei, te ne apšimma Eoš nas iš jufū mošitoju buti, ir šinnofite, kad mes jo sunšēnt su dā gāusime.

2. Mēs mes wissī tuleropay pūlinējam. Bet Eurs ir ney jo, flame šodije ne nusdēst, tas yra tobulas wyras, ir gal wissq Eunq nuramdyt.

3. Sztay, arklus laikome pašabotus, kad musū klausytu, ir waldome wissq Eunq.

4. Sztay, afrutai, Paczey taip diddi yra, ir didzū wėjū wāromi, taczau pawaldoni maju styru, Eas trul waldasīs nor.

5. Taipo ir liešuwis majas yra sanarys, ir taczauš didzīs dāiktus dara. Sztay, maja ugnis, Eofiq girrē uždēga?

6. Ir liešuwis tiešajau yra ugnis, swietas pilnas neteisybēs. Taipo yra liešuwis tarp musū šanarū, ir apšjaurin wissq Eunq, ir uždēga wissq musū elgimq, kad nūg pēšlōs ušdegta yra.

7. Mēs wissa žwērū prigimtis, ir paušēcū, ir šalczū, ir marū dywū nuwaldoma, ir nuwaldyta yra per žmogiškā prigimtī;

8. Bet liešuwī ney wiens žmogus ne gal nuwalditi, tq ne pašajojenti piktumq, pilnq smertiškū iūdū.

9. Per jī laupšiname mes Diewa Tēwq, ir per jī Ešifiname mes žmogū, pagal Diowo wēidq sutwērtq.

10. Iš tōs wienōs burnōs išeiti šlowinnimas ir šeikimmas. Ne tur taip buti, mieli brolei.

11. Ar išlėidz wersme iš wienōs šylēs saldu ir Eartu?

12. Bau ir gal, mieli brolei, pygōs: mēdis allėjū, ir myn: mēdis pygas nešti? taipo ir ne gal šulī nys surq ir saldu wāndent dūti.

13. Kas yra išmintings ir iš manq tarp jufū? tas te toda sawo geru elgimmu sawo dārbus lengi wybēje ir išmintije.

14. Bet jey turrit Eartu pawydejinq ir barni sawo širdije, tay neslgirkities, ir ne mellūkite prieš tiesq.

15. Mēsa tai ne esti išmintis iš aušto ateinanti, bet žemiskā, žmogiskā ir wēlniskā.

16. Mēsa Eur pawydas ir barnis yr, czg nepadorums ir wieni pīkti dāiktai.

17. Mēs išmintis iš aušto, yra ant pirmo czysta, potam pašajinga, lengwi, priim pamoflq, pilna mielafirdingystēs ir gērū waisū, ney wieno n'atbojenti, be wēidmainystēs.

18. Bet teisybēs waisus sėjamas yra pašājuje, tiems, Eurrie pašāju laiko.

4. Pērskyrimas.

Apie Euno geibulus.

Iš Eo randasi waidas ir barnis tarp jufū? ar ne iš to, iš jufū geidulū, Eurrie Earāju jufū šanarūse?

2. Jūs este noringi, ir tūmi ne gāunat, jūs n' apšenczat ir pawydit, ir tūmi niekq ne laimit, jūs waidijaties ir bāraties, jūs ne turrit, todėl kad ne prāfote.

3. Jūs prāfote, ir ne gāunate, todėl, kad ne gēray prāfote, bus tent ant to, kad sawo geiduleis praryjate.

4. Jūs wenczawonystēs pērsžengtojei ir peržengtojes, ar jūs ne šinnot, kad swieto prietelyste yra Diowo neprietelyste? Eurs swieto prietelumi nor buti, tas bus Diowo neprietelumi.

5. Arhamislijat, rāštq noprōsnay sakanti; * dwāse, jusije gywēnanti, geidz prieš n' apyfantq?

* Gal. 5, 17.

6. Ir

6. Ir dūda apšcezy malonę. Kadangi rāstas safo: * Diews priešinās paslīdzojantiems, bet pašarniems dūda malonę.

* Job. 22, 29.

7. Taygi bukit Diewui padūti priešlénkit wēlnui, tay jis bēgs nū jūšū.

8. Artinējties Diewui, tay jis jums ārtinās. Czerstīkit rančas, jās griešininkai, ir darykit sawo širdis cypstas, jūs abeiojā.

9. Būkit bēdnt, ir dejojite, ir werkite: jūšū jūfai te pērslwerczā i werksmā, ir jūšū dzaugsmas i smutnybē.

10. Pāšjēminējties po Diewo ašū, tay jis jus paaukštis.

11. Ne apkalbēkit Rits Pittā, mieli brolei; Eurs sawo broli apkalba, ir sudija sawo broli, tas apkalba zošanā, ir sudija zošanā. Bet jey tu zošanā sūdiji, tay n' essī pildytojis zošano, bet sudza.

12. Wiens wienintelis yra zošano dawējas, tas gal išganyti ir prajudditi. Kas tu essī, Eurs Pittā sūdiji?

13. Geray, Eurie dabar sāpote: šen dien, arba rytoj' eisime i št arba i tą miestā, ir pašliksime tēn mettus, Eupczāusime, ir weršlimes;

14. Kurrie jās ne žinnote, kas rytoje nusidūs. Mes kas yra jūšū gwyastis? gāras yra, Eurs mažā walandā patenka, bet potam pragaista.

15. Už tai reikētu jums sašyt, jey Wiešpats nor, ir mes gwy. pašliksim', norim št arba tą daryti.

16. Bet dabar girraties sawo didzawime. Wišas tošai gyruš yra pištas.

17. Mēs Eurs jinna gēr daryt, ir ne daro tam tai griešas,

5. Pērskyrimas.

Apie bagotostēs niekšlę, apie Pantrų kentėjimā ir galincę malnā.

Bey; jās bagotieji, werkit ir raudōkit dėl sawo bēdōs; ant jūšū ateisenczōs.

2. Jūšū bagotyste supuwo, jūšū rubai Pandzū ēdami.

3. Jūšū auksas ir šidābras su rudijo, ir jū rudis bus jums ant luddimo, ir jūšū kunus ēs, šaip ugnis. Jūs saw šārbus šurinkot pašiaūsosa dienosā.

4. Štay, darbininkū alga, Eurie jūšū laukus nuwāle, ir jūšū nutrāukta yra, ta šauk; ir pjowē jū šauksmas iškāfo i ausis Wiešpatiēs Zebaot.

5. Jūs geray gwyēnot ant žēmės, ir lēbawot, ir sawo širdis gānēt, šaip dienai pamušimmo.

6. Jūs apšūdijot teisujt, ir užmušēt, ir jis jums ne pašlėngies.

7. Taygi bukit Pantrus, mieli brolei, ištēi Wiešpatiēs atėjimui. Štay, laukininkės lauk brangiāuso žēmės waisaus, ir Pantrus dėl to yra, ištēi sulaukęs ankštybā ir welybā lytu.

8. Būkit ir jūs Pantrus, ir štū prinkit sawo širdis: nēsa Wiešpatiēs atėjimmas arti yra.

9. Ne dusānkite prieš Rits Pittā, mieli brolei, kad jās ne butumbit prajudditi: štay, sudza už durrū.

10. Imkit, mano mieli brolei, ant kentėjimo ir Pantrummo pašwēiklo, prārašus, Eurie jums kalbējo wardan Wiešpatiee.

11. Štay, mes laikom per išganytingus, Eurie iškentējo. Jot bo Pantrummā jās girdējot, ir Wiešpatiēs galā jās regējot: nēsa Wiešpats yra mielaširdingas ir šušmilštās.

12. Bet pirm wišū dāiktū, mano brolei ne prisēkit, ney per dan

dangu, ney per žėmę, ney nejošia Pittą prysėgą. Bet t' esle justu žodis je, kas je yra, ir ne, kas ne yra, kad jās ne pultumbit t' wėlds mainyslg.

13. Jey kas Penczia, tarp justu tas te meldės; jey kas pra linšmōs širdiės, tas te giesti psalmus.

14. Jey kas serga, tas te wadiņa surinkimo wyresnūsus pas sawę, ir te melzdin už sawę, ir tesidūda pasimōstit su allėjumi warden Wiešpatiės,

15. Ir tikėjimo malda gėlbės liggoni, ir Wiešpats jį priėlis; ir jey susigriešiję, tay jam bus atleista.

16. Įspazinkite Pits Pittam sa-

wo griešus, ir mēlštities už Pits Pittą, kad pasweiktumbit. Teilojo malda daug gal, jey širdinga.

17. Eliogus buwo žmogus, lyg gey taip mes, * ir jis melde malda, kad ne lytu; ir ne lyjo ant žėmės tris metus ir šešis mėnesus.

* 1 Karal. 17, 1.

18. Ir jis wėl meldės; ir dangus dāwe lytaus, ir žėme atneše sawo waisaus.

19. Mielė brolei, jey kas justu nuėlystu nū tiejōs, ir jį kas priwerstu.

20. Tas te žinno, kad kas grieškininką priwerte nū flajojimo jo pėlo, tas išgėlbėjo dušią nū smertiės, ir uždengs griešū daugybę.

Gromata šw. Judo.

Pagraubinnimas pašlikt prie cyplo pamoklo ir elgimmo.

Judas, tarnas Jėzaus Kristaus, bet broliu Jožubo, pawadintiems, Purrie pašwėsti yra nū Diewo Tėwo, ir palaišyti Kristuje Jėzuje.

2. Diewe dūf jums daug mielė širdingystės, ir pašajaus, ir mēilės.

3. Jās mylimieji, taip aš Petėjau jums rašyti apie musū wissū išgānimą, rōdesi man reikent, jus su gromatomis graudinti, kad jās Pomotumbit už wierą, Purri wierą kartą dūtą šwēntiēmus.

4. Mēs Felli žmones podrang išsiėišo, apie Furrus Pittą kartą parašyta yra, ant toliōs Porawonės, tie yra bediewjei, ir Diewo malonę ant išdykimo wartoja, ir ušigin Diewo, ir musū Pono Jėzaus Kristaus, to wienatijo Wiešpatāujanczio.

5. Bet aš noru jums priminti, kad žinnotumbit wieną kartą tai,

Kad, Wiešpats, taip žmones iš Egipto gėlbėjo, antrą kartą nušūdė tus, * Purrie ne tikėjo.

* 4 M. 19, 24.

6. Ir angėlus, Purrie sawo Pūnigaištystę ne palaiše, bet praštojo sawo gywėnimą, palaiše su dai didžōs dienōs amžinaiš ryšais tamsybėje.

7. Kaip ir * Sodoma ir Gomora, ir miestai aplinkėšantieji, Purrie lygu budu taip šie iškeškawo, ir ējo pašup Pittą Pūną, ant pašwėiklo statyti yra, ir Pencza amžinōs ugniės muša. * 1 M. 19, 24.

8. Szittūgi budu ir šie sapnorėi, Purrie Pūną apbjaurin, bet wyrausybes paniekėn, ir aušėczāusoje garbėje ēsanczus bluznij.

9. Bet Mikėlis, wyrausas angėlas, taip su wėlnu waidijosi, ir su jūm' kalbėjo dėl Moizešaus laiwono, ne dryso daryti bluznijimo promą, bet tarė: * Wiešpats teharrietawę.

* 3. 3, 2.

10. Bet

10. Bet šis bluznija, apie ką nieko nežinno, bet ką iš prigimimimmo numano, tame jis pagehda kaip neprotingi galvijai.

11. Bėda jiems! nėra jie eina Royno kėla, ir pūla į * Balaamo klajojimą, naudods dėl, ir prapūla mairšte į Korės. * 4 M. 22, 5. † P. 16, 1.

12. Šie bjaurėsczei lėbėja iš jų meilės wėczėrū be gėdods, gėnos patys; jie yra debesei be wandens, wėjo šėn ir tēn waromi; padzumę newaisingi mėdzei, du kartū pamirę, ir iš šaknū išwerči;

13. Baisos marū wilnys, sawo paczū gėdą išputtojanczos, klajojenczos žwaigždes, furroms užlaisyta tamsybės ušana amžinay.

14. Bet apie tokius prarakąwęs ir * Enošs, sekmasis nū Adomo ir taršs: štay, Wiešpats ateit su daug tūkstančeis šwentųjų, * 1 M. 5, 21.

15. Sudą laikyti ant wissū, ir forawoti jų wissus bediewjus, dėl wissū darbū jų bediewiško elgimū, kūmi nusidėjo, ir dėl wisso pikto, ką kalbėjo prieš jį bediewiški griekininkai.

16. Šie murmėna ir stundzasi wissadods, pagal sawo geidulus elgdamės; ir jų burna iš didžio

kalba, didey atbėdami išfėltū žmoniū, naudods dėley.

17. Bet jūs mano mylimieji, atsiminkit tū žodžū, furrie pirm to laikyti yra apaštalū musū Pono Jėzaus Kristaus.

18. Kaip jie jums safe, kad pasitėausame czėse bus apjūktosei, furrie pagal sawo paczū pageidimū bediewištay elgiafi.

19. Šittie yra, atštyrimus darą, kunigėi, dwasės ne turri.

20. Bet jūs, mano mylimieji, pasibuddawofities ant sawo šweniczėus wierods per šwentą Dwasę, ir melstities,

21. Ir pasilaukykit Diewo mės lėje, ir laukite mielasirdingystės musū Pono Jėzaus Kristaus, ant amžinods gywastiės.

22. Ir laikykit tą širtumą, kad jūs kėlū susmiltumbit;

23. Bet kirtus su baimė išganytumbit, ir iš ugniės ištrauktumbit, ir n' apėstait apbjaurintą kėno rubą.

24. Bet tam, kurs jus apšaugoti gal nū nusidėjimo, ir statyt po akiū sawo šlowės nebartinay su dzaugsmu;

25. Tam Diewui, kurs wiens išmintings yra musū Išganytojui, t'essie garbe ir šlowe, ir gallybe, ir macis, dabar ir ant wissū amžiu. Amen.

Aprėiškinas sw. Jono, Diewo mofito.

1. Pėrstyrimas.

Pasėptine septynū lictorū ir žwaigždū.

Sjis yra aprėiškinas Jėzaus Kristaus, furri jam Diews dāwe, sawo taršams parōditi, kas ne po ilgu tur nusidūti, ir išgulde jį ir sunte per sawo engėlą, sawo tarnui Jonui;

2. Kurs luddijo Diewo žodė, ir luddimą apie Jėzu Kristu, ką jis rėgėjo.

3. Išganytas yra tas, kurs klaita, ir furrie klauša prarakāwimo žodžus, ir palaišo, kas tame parakšyta: nės czėsas arti yra.

4. Jonas septinēms surinkinams Azioje: malone t'essie su jumie, ir pa

pašajus nū to, Eurs yra, ir Eurs buwo, ir Eurs ateit, ir nū septynū dwāšū, Eurrōs yra ties jo Frasēa;

5. Ir nū Jēzaus Kristaus, Eurs yra wiernas luddinīks, ir pirmi gimmys īš numirrusū, ir Eunt; gaištis Parālū ant zēmēs; Eurs mus mylējo, ir mazgojo nū grieķū, sawo Frauju,

6. Ir padāre mus Parāleis ir Euntigais po ašim' Diemo, ir sawo Tēmo: tām paczam t'essie garbe ir macis nū amžīū īkēi amžīū. Amen.

7. Sztay, jis ateit su dēbesimis, ir regēs ji wissos āfys, ir Eurrīe ī jī dāre, ir Eaufs wissōs zēmēs gimminēs. Beje, Amen.

8. Aš esmi A ir O, pradzia ir gālas, taria Wiešvats, Eurs yra, ir Eurs buwo, ir Eurs ateit wissai galīšs.

9. Aš Jonas, Eurs taipojau jusū brolis, ir draugas warge esmi, ir Ealystēje, ir Eantrumme Jēzaus Kristaus, buwau salloje, Eurrī wadinnama Patmos, dēl Diemo žodzio, ir dēl luddimo Jēzaus Kristaus.

10. Aš buwau Dwāsēje Wieš; patiēs dienoje, ir girdējau uš sawgs diddi balsq, Eaip trubōs,

11. Tas tare: aš esmi A ir O, pirmas ir pastutinnis. Ir Eā tu rai, tai rāšyē ī Enygas, ir sust surinķimams Ažioje, ī Epēzq, ir ī Smyrnq, ir ī Pergamq, ir ī Tyatyrq, ir ī Sardī, ir ī Pilatelpja, ir ī Laodictq.

12. Ir aš atšķreipjau regēti to balso, su manimi Ealbančo. Ir atšķreipēs īšwydau septynis āufso liķtorus.

13. Ir widduj' tarp tā septynū liķtorū wienq, tas buwo žmogaus sunui lygus, tas buwo apwīktas ilgu rūhu, ir apjūstas apķinē Eru tīng āufso jūsta.

14. Bet jo galwa ir jo plauķai buwo balti, Eaip bālta wilna, Eaip sniegas, ir jo āfys Eaip ugnīs liepsna,

15. Ir jo Eojas lygey Eaip šaisti waris, pēczuje žerplējas, ir jo balsas, Eaip didzio wandens ūzīmas.

16. Ir turrējo septynēs žwaigždes sawo dēšīnēj' ranķoj', ir īš jo burnōs īšējo āštrus Eārdas dwiem āšmenim plāujas, ir jo wēidas zibbējo Eaip šwīgēi sāule,

17. Ir jī īšwydēs, pūlau jam ī Eojas Eaip numirres, ir jis ūždējo sawo dēšing ranķq ant mangs, ir tare man: nešibyjeķis; aš esmi pirmasis ir pastutinnis,

18. Ir gywas; Aš buwau nū mirres, ir štay, aš esmi gywas nū amžīū, īkē amžīū, ir turru rāštus pēķlōs bey smertiēs.

19. Rāšyē, Eā rēgējēs, ir Eas yra, ir Eas turrēs po tam nusi dūti;

20. Pastēptine septinū žwaigždžū, Eurrēs rēgējei mano dēšīnēj' rans roj', ir septynis āufso liķtorus. Septynos žwaigždes yra angēlai septynū surinķimū, ir septyni liķtorai, Eurrus tu rēgējei, yra septini surinķimai.

2. Pērskrymas.

Ātturos grōmatos netīķq wierq draudencjos, ir twirtybē īgraubinancjos.

Ir angēlui surinķimo Epeze rāšyē: tai saķo ansai laīķasīs septynēs žwaigždes sawo dēšīnēj', wāīķēczojēšis widduj' septynū āufso liķtorū;

2. Aš žinnau tawo dārbus bey tawo proģ, bey tawo Eantrummq, ir tawē ne gālīnti Eēst pīķtūsus, ir bandei tus, Eurrīe saķosi, ēsq apāšs talais, to nebudami, ir jūs mēllai geis īgradei,

3. Ir nuķenti, ir Eantrummq turri, ir dēl mano warde dirbi ir ne pailšai.

4. Bet

4. Bet tai priekš tawē turru, kad pānczū prie pamokšlo Balaam, pirmajā mēilē pametei.

5. Minnē, nū ēo atpūlei, ir prišwerst, ir daryt pirmūsus dārbus. Bet jey ne, atēsu taw wēit, ir tawo lēktoru pastumsu iš jo wietōs, jey ne prišwert.

6. Bet tai turri, kad tu nešenti Lēkolaitū dārbus, kurrū ir aš ne pānczu.

7. Kas ausū tur, tas te klaušo, Eā Dwase surinšimams sašo: Eas pērgal, tam dūsu wālgiti nūg gywastiēs mēdzio, Diemo rošuje ēšanczo.

8. Ir angēlūi surinšimo Smyr ne rašyt: tai sašo pirmās ir pasūtinnis, kursai buwo numitres, ir wēl gywas pastōjo:

9. Aš zināu tawo dārbus, bey tawo wargā, bey tawo neturtā, (bet bagots ešs,) bey blūznyjima tū, kurrē sākos ešā žydais, ir ne yra, bet yra šētono šuile.

10. Lēšibijot to nieko, ēo kēntēš: štay wēlnas kēllis jūšū t kēšjima tmes, jeib gunditi butumbit, ir wargo turrēst dēšimt dienū. Buš wernas iēšs smerties, tay dūsu taw gywastiēs wanēšā.

11. Kas ausū tur, tas te klaušo, Eā Dwase surinšimams sašo: Eas pērgal, tam ne bus iškada nū an trojo smertis.

12. Ir angēlūi surinšimo Persamos' rašyt: tai sašo turrēšs aš trujt dwiem ašmenim' pšaujenti kārda.

13. Aš zināu, Eā tu darai, ir kur tu gywēni, kur šētono šuile yra; ir nūštwērgs laišaišs mano wardo, ir mano wierōs ne uššlgynei, ir tosa dienosa, kurosa Am tipas, mano wiernas lūddinēšs, pas jus nušawits yra, kur šētons gywēna.

14. Bet mažumā Eā turru priekš tawē, kad tu tēnāy turri, bešlāy

pānczū prie pamokšlo Balaam, kursai mokinno per Balašā pasūtinnimā padaryti po ašū waišū Izraēlo, wālgit balwonū apierā bey kēšāuti. * 4 M. 25, 2.

15. Talpošau ir turri, bešlāy pānczus prie Lēkolaitū pamokšlo, tai ne pānczu.

16. Prišwerst: bet jey ne, tay wēit taw atēsu, ir su jeis kārāusu kārdu sawo burnōs.

18. Kas ausū tur, tas te klaušo, Eā Dwase surinšimams sašo: Eas pērgal, tam dūsu wālgit wāšlēptōs Mannōs, ir dūsu jam gērā lūddimā, ir su lūddimu naujā wardā rašytā, kurrē ney wiens ne p žytā, karp jē gānāšs.

18. Ir angēlūi surinšimo Tyas tyrōs rašyt: tai sašo Diemo Sui nus, turrēšs ašis karp ugniēs liepi šna, ir jo kōjos lyg karp kaitis waris:

19. Aš zināu tawo dārbus, ir tawo mēilē, ir tawo šlūžbā, ir tawo wierā, ir tawo kāntrūmā, ir kad jo ilgāus jo daugāus darai;

20. Bet mažumā Eā turru priekš tawē, kad dūdi moteris kēi Jezabel, kurrē sašosi ēšanti prarāšēne, mošint, ir mano tarnus iškādžot, kēšāut, bey balwonū apierōs wālgit. * 1 Kar. 16, 31.

21. Ir aš cēšo jei dawjan, kad prišwerstu nū sawo kēšystēs, ir ji ne prišwercza.

22. Štay, aš jē metu t lōwā, ir kurrē su jē wencawonystē pēri ženge, t diddi wargā, jey ne prišwerczia nū sawo darbū.

23. Ir jōs waišus ušmušus. Ir ištirs wišs surinšimai, kad aš ešmi, pērbandāšs inēstus bey širdis, ir dūsu kōžnam jūšū pagal jūšū dārbus.

24. Bet jume sašau, bey šits tiems, Tyatyroj' ēšantiems, kurrē ne

ne tur toli pamoklo, ir kurrie
ne pašino šėtono gillybė, (anot'
jū žodžio:) aš ne užmesu jums
pittos naštės

25. Taciau tą turrit, laikyt, iškli man ateinant.

26. Ir kas pėrgal, bey laiko mano darbui iškli galui, tam walg dūsu ant pagonų.

27. Ir jis jūš ganyš galejinne ryškste, ir kaip pūdzas ryšk jūš sukuls;

28. Kaip nū sawo Tėwo gawau, ir dūsu jam aušrės žwaigždę.

29. Kas ausū tur, tas te klauso, tą Dwaše surinkimams sašo.

3. Pėrskyrimas.

Ir šis gromatės, kurosa uždraudimams weidmainytės, t. y. pašleidimmo.

Ir angelui surinkimo Sardije rašyt; tai sašo, turris Diewo dwāses, ir septynes žwaigždes: aš žinnau tawo darbui; nēsa warda turri, ne gywos ēsas, ir negywas ešs.

2. Buš budrus, ir padrutis Pitta, kas jau numiršta; nēsa tai wo darbui netikrus radau po Diewo aklū.

3. Taygi minnēš, kaip gawai ir girdėjai, ir laikyt, ir prisikwerš. Jey ne buddēs, aš ateisu ant tawos, kaip antay waggis, ir ne žinnos, kurgadyną aš ant tawos ateisu

4. Irgi ne daug wardū turri Sardije, kurrie sawo rubus ne ištepe, ir jie su manim waiškos baltūse rubūse; nēs jie to wertī.

5. Kas pėrgal, tas bus aprėdits baltais rubais, ir aš jo warda ne išgesysu iš gywasties kurgū, ir jo warda išpažysu po aklim mano Tėwo, bey po aklim jo angelū.

6. Kas ausū tur, tas te klauso, tą Dwaše surinkimams sašo.

7. Ir angelui surinkimo Piladelpioj' rašyt; tai sašo šwentas,

teisus, kursai tur Dowido rāptą, kursai atrafinna, ir neywiens ne užrafinna, kurs užrafinnā, ir neywiens ne atrafinna;

8. Aš žinnau tawo darbui. Sztay, dawiau pirm tawos atwiras durris, ir niešs ne gal jas užrafini; nēsa tu maž sylōs turri, ir mano žodis palaikei, ir mano wardo ne užsigynei.

9. Sztay, dūsu iš šėtono šuilės, kurrie sašos, esą žydai, ir to niera, bet mellūja. Sztay, aš padarysu, kad jie ateis, ir melsis prie tawo kōjū, ir išpažis, kad aš tawę mylėjau.

10. Kadangi tu palaikei žodis mano Pantrumo, ir aš tawę palaiksu nūg adynōs pagundimo, ateisencio ant wisso swieto apskritumo, gundit gywėnancius ant iēmės.

11. Sztay, ateini wēiš: laikyt, tą turri, kad niešs ne imtu tawo wainišką.

12. Kas pėrgal, tą padarysu stulpu mano Diewo baitycijoje, ir ne išeis daugiaus. Ir rašysu ant jo mano Diewo warda, bey naujos Jeruzalės warda, mano Diewo miesto, kurri iš dangaus žemyn ateit, nū mano Diewo, ir mano warda, naujait.

13. Kas ausū tur, tas te klausa, tą Dwaše surinkimams sašo.

14. Ir angelui surinkimo Laodiceoj' rašyt; tai sašo Amen, wiersnas ir teisus luddininkis pradžia Diewo sutwėrimo:

15. Aš žinnau tawo darbui, kad ney šalts ney šalts ešs, aš kad butumbai ar šalts ar šalts!

16. Bet kadangi drungnus ešs, ir ney šalts ne šalts, išpažysu tawę iš sawo burnos.

17. Tu sakai: aš esmi bagotas, ir wisso pilnas esmi abelnay, ir
nieko

nieko ne prievalau; ir ne zinnaist, ēšas bēdnas ir wargingas, ubbags, āklas ir nūgas.

18. Uz taw rōdiju, Kad āukso pīktumbei īš mangs, ugnimi cypstīto, Kad pralobtumbei, bey baltū rubū, Kad apšwīktumbei, Kad ne pašroditu tawo nūgystēs gēdā, ir tepē sawo ašis ašū; mostimi, jeib matytumbei.

19. Kurrus mylu, *tus barru ir baudzu. Taygi buē sukrus, ir prīstwerst. *Job. 15, 17.

20. Sztay, aš stowju uš durrū, ir tuzgenu. Jey kas mano balso īšgirs, ir durris atwērs, pas tā tēisu, ir wašarēng su jūmi laiķysu, ir jis su manimi.

21. Kas pērgal, tam dūsu sēdet su manimi ant sawo sōsto, Kaip aš pērgalējau, ir sēdausi su sawo Tēwo ant jo sōsto.

22. Kas ausū tur, taš te klaufo, Pā Dwase surinķimams safo.

4. Pērstyrimas.

Antras rēģējams apie sōstā glowēs ir garbēs Tēwo.

Potam rēģējau, ir štay, durrys buwo atwērtos danguj, ir pirmas balsas, Kurri girdējes buwau su manim kalbant, Kaip truba, tare: Popē šēn, aš taw parōdisu, Kas po šio bus.

2. Ir tūjau dwaseļē radausi. Ir štay, sōstas buwo pastatyts danguje, ir ant sōsto sēdējo wiens.

3. Ir sēdīšis, žurēti buwo lyg Kaip ašmenēlis Jaspis ir Sardis; ir dangaus jūsta buwo aplinē sōstā, žurint lygi Smaragdui.

4. Ir aplinē tā sōstā buwo dwidešimts ir četuri sōstai, ir ant tū sōstū sēdējo dwidešimt ir četuri wyresnieji, baltais rubais apšwīkti, ir turri ant sawo galwū āukso wainīķus.

5. Ir īš to sōsto īšējo žaibai, perķūnai, bey balsai; ir septyni

žibburei ugnimi dēge ties to sōstu, Kurros yra septynos Diwo dwases.

6. Ir ties to sōstu buwo ķšers stīklinis, lygus Kristolui; ir wīdīdurij' sōsto, bey aplinē sōstā ķeturi žwērys, pilni ašū, pryšakije ir ušpaķalije.

7. Ir pirmas žwēris buwo lygus lutui, ir antras žwēris buwo lygus wērsui, ir trēczas turrējo gymi, Kaip žmogus, ir ķetwirtas žwēris lygus lēķenczam errēlui.

8. Ir Rožnas tū ķeturū žwērū turrējo po šēšis sparnus aplinēy, ir buwo wīddurij' pilni ašū, ir ne turrējo ney joķio atilso ney diesnā nēy naķti, ir tare: *šwentas, šwentas, šwentas Diwas, Wīššpats, Wīšogališis, Kurs buwo, ir Kurs yra, ir Kurs ateina. *Jej. 6, 3.

9. Ir tiems žwērims dūdant glowē bey garbē, bey dēķawong, sēdinczam ant sōsto, gywu ēšančam nū amžīū īķķi amžīū.

10. Pūle dwidešimt ir ķeturi wyresnieji po ašū to, ant sōsto sēdinczio, ir mēdēši tā, Kurs gys was yra nū amžīū īķķi amžīū. Ir sawo wainīķus mēte ties sōstu, ir tare:

11. Wīššpatie, tu werts ēstīmti glowē, bey garbē, bey stiprybē: nēs tu wīššus dāiķtus sutwērei, ir pēr tawo walē jie sawo butybē tur, ir sutwērti yra.

5. Pērstyrimas.

Kristus lutas ir aminēlis, nauja giesme garbinnamš.

Ir aš rēģējau deģinēje ant sōsto sēdinczio, Knygas rašytas, īš wīddaus ir īš wīrķaus ušpeczwētis tas septyneis pēczwētims.

2. Ir rēģējau drēktā angēlā salantī didzu balsu: Kas yra wertas Knygas atwērti, bey jū pēczwētis atplēst?

3. Ir

3. Ir neywiens ney danguj' ney ant žēmės, ney po žeme ne galėjo tas Enygčas atwėrti, ney žurėt į jas.

4. Ir aš werčiau labą, kad neywiens ne werts buwo išraštas, tū Enygū atwėrti, ir skaityti, neygi į jas žurėti.

5. Ir wiens anū wyresnųjų tare man: ne werk. Sztay, pėrgalėjo lutas, kursai yra iš gizinės Judo, Dowido šaknis, atwėrti Enygčas, bey atplėst jų septynis pėczwėczus.

6. Ir aš regėjau, ir stay widėjau' sosto bey anū keturū žwėrū, ir widėjau' wyresnųjų stowėjo awinėlis, kaip butu nužawintas, ir turrėjo septynis ragus, bey septynės akis, kuros yra septynos Diemo dwasės, sūstos į wissas žėmes.

7. Ir jis atėjės ėme Enygčas iš dešinės, to ant sosto sėdincio;

8. Ir jam Enygčas imant, anie keturi žweris, bey dwidešimt ir keturi wyresnieji pūle ties awinėlu, ir kognas turrėjo arpas bey aukšo bludus, pilnus smilkamū žolū, toktai yra šwentųjų maldos.

9. Ir naują giesmę giedodami, tare: tu werts essi imti Enygčas, bey atplėst jų pėczwėczus: nėra tu essi nužawintas, ir mus Diemui atpirkiei sawo kraują, iš wissokiū gimminū, bey liežuwjū bey žmonū, bey pagonū.

10. Ir padarei mus Diemui musū, karāleis bey kunigais; ir mes bušim karālei ant žėmės.

11. Ir aš regėjau, ir išgirdau balsą daugummo angėlū aplink sostą, bey aplink anus žwėris, bey aplink wyresnūsus, ir jų skaitlus buwo daug tūkstančių kartū tūkstančių.

12. Ir tare didzu balsu: Awinėlis, nužawintas, werts yra imti stiprybę ir bagotystę, ir iš-

minti, ir drutybę, ir garbę, ir šlovę, ir laupę.

13. Ir wissą sutwėrimą, esantį danguj' bey ant žėmės, bey po žėme, bey mariosa, ir wis, kas jūse yra, girdėjau sakant sėdinciam ant sosto bey awinėlū: laupse, bey garbe, bey šlove, bey waldza nū amžių iki amžių.

14. Ir keturi žwėrys tare: Amen. Ir dwidešimt ir keturi wyresnieji parpūle, meldėsi to kursai gyws yra nū amžių iki amžių.

6. Pėrstyrimas.

Apie atplėsimą pėsterū pėczwėczū.

Ir aš regėjau, kad awinėlis pėczwėczū wieną atplėše; ir girdėjau keturū žwėrū wieną sakantį, nėy peršuno balsu: eikš, ir pajurėk.

2. Ir aš regėjau, ir stay, balts arklys, ir ant to sėdis, turrėjo pilvint; ir jam buwo dūtas waisniškas, ir jis išėjo pėrgaledams ir kad daugiaus pėrgalėtu.

3. Ir kaip antrą pėczwėtį atplėše, girdėjau antrą žwėrį sakantį: eikš, ir pajurėk.

4. Ir išėjo fitts arklys, tas buwo raudons, ir ant jo sėdinciam buwo dūta pašaju atimt nū žėmės, ir kad fitti fittus nužawintu; ir jam buwo dūtas diddis kėrdas.

5. Ir kaip trėczą pėczwėtį atplėše, girdėjau trėczą žwėrį sakantį: eikš, ir pajurėk. Ir aš regėjau, ir stay, jūds arklys, ir ant jo sėdis, turrėjo swarczus sawo rankoj'.

6. Ir išgirdau balsą tarp tū keturū žwėrū sakantį: kėczū saikas už wieną grašt, ir rys miežū saikai už wieną grašt; ir allėju bey wyną ne pajeišk.

7. Ir kaip ketvirtą pėczwėtį atplėše, išgirdau balsą ketvirto žwėriės, sakantį: eikš ir pajurėk.

8. Ir

8. Ir aš regējau, ir stāp, arklis palwas, ir ant jo sēdis, wardu buwo smertis, ir pēkla ējo pastup jē. Ir dūta buwo jiem dwiem wale nušawinti kētwirtā dāl ant zēmēs, kardu bey baddu, ir smerczu bey žwērimis ant zēmēs.

9. Ir kair penktajē pēczwētē atplēše, regējau po altoraus dušias tū, kurrie nušawinti buwo dēl Diēwo žodzio, ir dēl luddimo, kurri jie turrējo.

10. Ir jie šauke didzu balsu, tardami: Wiešpatie, tu šwentasis ir teisusis, iekšolej tu ne sūdiji, ney atkeršiji musū kraujā ant tū, kurrie ant zēmēs gywēna?

11. Ir dūtas buwo kōžnam jū bāltas rubas, ir buwo jiemis ša pyta, kad dar ilsetus trumpintēl czešā, iekš pilnāy prisidētū jū draugai ir brolei, kurrie taipojau dar busē nušawinti, lyg kair jie.

12. Ir aš regējau, jē šēstā pēczwētē atplēgent; ir stāp pastojō diddis zēmēs padrebējimas, ir šaule pastojō jūda, kair agutinnis žāks, ir mēnū buwo kair kraujās.

13. Ir dangaus žwaigždes pūle ant zēmēs, lyg kair pyg; mēdis sawo pygas nušēcza, didzu wēju pajuddits.

14. Ir dangus atstojō, nēy pnygos šuwynotos, ir wissī kairnai bey sallos buwo pajuddintos iš sawo wietū.

15. Ir kairlei ant zēmēs, bey wyrausleji, bey bagotieji, bey žal nērū; wyresnieji, bey waldonai, bey wissī bernai, bey wissī walnēji ilēposi gillūša dūbēša bey ūloša priir kairnū;

16. Tardami kairnams bey ūloms; ušgrūfit mus, ir paslēpfit mus nū ašū to, kairsai ant sōsto sed, ir nū awinēlto kersōto;

17. Ušsa atējo diddi diēna jo kersōto, ir kas gal ištowēti?

7. Pērsērimas.

Surinkimo palinkšminojimas smutname cēse.

Ir potam regējau Peturis angēlūš stowint ant katurū zēmēs kairnū, tie laiše Peturis zēmēs wējus, kad ne pūstu ney jōks wējas ant zēmēs, ney ant māriū, ney ant ney jōšio mēdzio.

2. Ir aš regējau Pittā angēlūš uškopanti nū šaulēs uštešējimo, tas turrējo pēczwētē gywojo Diēwo, ir šauke didzu balsu aniems katuriemis angēlams, kurriems dūta iškādīt žēng bey marres,

3. Ir tare: ne iškādīt žēng, ney marres, ney mēdzus, iekš ušpēczwētisim' tarnus musū Diēwo ant jū kairtū.

4. Ir aš girdējau šaitlu ušpēczwētītū, šimts, ir katuris dēšimt ir katurī tūšstanczei, kurrie buwo ušpēczwētiti iš wissī gimminū waiķū Izraēl.

5. Iš gimminēs Judo dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Ruben dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Gad dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti.

6. Iš gimminēs Ašser dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Napтали dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Manasse dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti.

7. Iš gimminēs Simeono dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Lewi dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Izasaro dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti?

8. Iš gimminēs Zabulono dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Jozēpo dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti: iš gimminēs Benjamin dwylika tūšstanczū ušpēczwētiti.

9. Po

9. Potam regėjau, ir ūstaj, didi
dis pulkas, kurti ney wiens ne
galėjo pasitaityti, iš wissū pago
nū, ir žmonū, ir liešuwjū, ties
sōstu stowis, ir ties awinēlu, ap
wilkti bāltais rubais, ir werbas
jū rankosa,

10. Ir ūauke didzu balsu, tary
dami: išgānims t'esse tam, ant
sōsto sēdinczam, musū Diemui
bey awinēlui.

11. Ir wissi angēlai stowėjo
aplinē sōstą, ir aplinē wyresnūsus,
ir aplinē keturis žwėris, ir pūle
ties sōstu ant sawo wėido, ir meli
dėsi Diemą.

12. Ir tare: Amen, laupse ir
garbe, ir išmintis, ir dėkawone,
ir glowe, ir stiprybe, ir drutybe,
t'esse musū Diemui nū amžiū iškū
amžiū. Amen.

13. Ir atsakydams wiens wyresi
nūjū, tare man: Kofie ūie bāltais
rubais apwilkti? ir iš kur jie
atėjo?

14. Ir aš jam tariau: Pone, tu
žinai. Ir jis tare man: ūie yra tie,
kurie atėjo iš didzū wargū, ir sa
wo rubus mazgojo, ir sawo rubus
ūwiesus padāre krauje awinēlo;

15. Todėl jie ties Diemo sōstu
yra, ir jam ūlužija dieną ir naktį
tije jo baznyczoj. Ir ant sōsto
sēdis, aywēs ant jū.

16. Jie daugiaus ne alks ney
krōkš, irgi jūs ne užpuls ney
sāule, ney nejošs twankas.

17. Užes awinēlis, kurs widdu
rij' sōsto yra, jūs ganyš, ir wa
dzos prie gywū wandens wersmū;
ir Diemas * nušlostis wissas āfa
ras nū jū akū, * Jez. 25, 8.

8. Pėrskyrimas.

Treciasis regėjims ir atplėsimas sėlmōs
pēcswėtlės.

Ir kaip sėlmą pēcswėtlę atplėše,
rādosi tyka danguj nēy per
pusę adynōs.

2. Ir aš regėjau septynis an
gēlus, kurie stojosi ties Diemu,
ir buwo jiems dūtos septynos
trubos.

3. Ir kito angēls atėjus stojosi
pas altorū, ir turrėjo aukso rū
šinnimo: rykų; ir jam buwo dūta
daug smilkimmo žolū, kad dūtu
maldoms wissū ūwentujū, ant
aukso altoraus ties sōsto.

4. Ir smilkimmo dūmas nū
maldū ūwentujū pasiškėle nū angē
lo rankōs po Diemo akū.

5. Ir angēlas ėmęs tą rūšinni
mo: rykų, pridėjo ugnimi nū al
toraus, ir iškrāte tą ant žėmės.
Ir buwo girdėti balsai, ir perkus
nai, ir žaibai, ir žėmės drėbėjimai.

6. Ir tie septyni angēlai su sept
ynomis trubomis buwo pasitaikę
trūbit.

7. Ir pirmasis angēls trūbijo.
Ir rādosi ledai bey ugnies su
krauju sumaišyta, ir pūle ant žė
mės. Ir trecza dalis žėmės sudėge
ir trecza dalis mēdzū sudėge, ir
wissā žalia žole sudėge.

8. Ir antras angēlas trūbijo.
Ir pūle nēy didis kalnas ugnimi
degas i marres. Ir trecza dalis
mariū pawinto krauju.

9. Ir trecza dalis gywū su
twerinū mariosa numirre; ir tres
cza dalis akrutū buwo pagadita.

10. Ir treczas angēlas trūbijo.
Ir pūle didde žwaigžde iš dangaus,
ta dėge kaip žibburys, ir pūle ant
trėczōs daliēs upjū, ir ant wans
dens ūullinū.

11. Ir wardas tōs žwaigždės
wadinams mētėle; ir trecza dalis
wandenū pastojo mētėlemis. Ir
daug žmonū numirre nū tū wans
denū, kad jie taip kartus buwo
pastoję.

12. Ir ketvirtas angēlas trūbi
jo. Ir buwo ištikta trecza dalis
17. T. X

šau.

saulēs, ir trečā dalis mēnesis, ir trečā dalis zvaigžņu, kad jū trečā dalis aptēmo, ir dienās trečā dalis ne šviete, ir naktis taipjau.

13. Ir arī regējau, ir girdējau wienā angēlā lēkenti per dangaus widduri, ir sašanti didzu balsu: bēda, bēda, bēda gvwēnantiems ant zēmēs, dēl Pittū balsu trubū tū tryū angēlū, Kurrie dar tur trubit.

9. Pērkrymas.

Apie priekš. Kauti wakarū ir rntū, jemeje.

Sir penktas angēlas trubijo. Ir regējau zwaigžde pūluse nū dangaus ant zēmēs, ir dūtas buwo jam rāstas šullino gillumo.

2. Ir jis atdare šullint gillummo. Ir išeio dumai is to šullino, taip dumai didzio pēczaus; ir aptēmo saule, bey ūras, nūg tū dumū to šullino.

3. Ir is tū dumū atēio žogai ant zēmēs. Ir jiems buwo dūta syla, taip angvs ant zēmēs sylōs tur.

4. Ir buwo jiems sašytā, kad ne pazeistu žolē ant zēmēs, ney šo žalojenczio, ney šo mēdzio, bet tišay žmones, ne turtinczus Diewo pēczwētē ant sawo paštū.

5. Ir dūta jiems buwo, kad jūs ne numarrintu, bet jūs šan šin u czēlus penkis mēnesis; ir jū šancza buwo taip šancza angies, kad žmogu iškāda.

6. Ir tosa dienosa žmones smertcio iškōs, ir it ne rās; notēs mirti, ir smertis nū jū bēgs.

7. Ir tie žogai lygus pra širgans i šarā pataisytiems; ir ant jū galwū nēy wainiškai āufsi lygus, ir jū wēidai lygus žmonū wēidams.

8. Ir turrējo plāufus, taip moterū plaukai, ir jū dantys buwo taip lutā.

9. Ir turrējo širwus, taip gešinnus šarwus; ir bildējims jū šparnū, taip wēšimmū bildējims is daugummo žirgū, i šarā bēšganczū.

10. Ir turrējo ūdegas lyges angiems, ir buwo gylē jū ūdeg. ša; ir jiems buwo wale žmones iškās dit czēlus penkis mēnesis.

11. Ir turrējo ant saws paš rālu, angēlā is gillummo, tas wardu ebreiškai Abaddon, ir grys šikškai tur wardā Apollyon, (Iš gašintojis.)

12. Wiena bēda pērējo, štay, dar dwi bēdi ateit potam.

13. Ir šestasis angēlas trubijo. Ir arī isgirdau balsā is šetturū šampū āufšo altoraus po Diewo ašū.

14. Tas tare šestam angēlui, šursai turrējo trubā; atrišt šetturis angēlus, šuristus pas didde uppēs šromē šupratā.

15. Ir walni pastojo tie šetturi angēlai, šurrie gatawi buwo ant wienās adynās, ir ant dienās, ir ant mēnesio, ir ant mēto, kad nūšudditu trēcā žmonū dalē.

16. Ir šaitlus waišo raiteliši šo buwo daug tāššanczū šartū tāšstantis; ir arī isgirdau jū šaitlu.

17. Ir taip arī regējau žirgus regėjime, ir ant jū šēdinczus, kad turrējo ugnigus, ir geltonus bey šringus šarwus, ir žirgū galwas taip lutū galwas, ir is jū nastū išejo ugnis, ir dumai, ir šēra.

18. Tū trijū buwo nušawita trēcā dalis žmonū nū ugniēs, ir nū dumū bey šērās, is jū nastū išeinanczū.

19. Wēša jū syla buwo jū nastūse, ir jū ūdegos buwo lygios šaltims, ir turrējo galwas, ir tūmis iškādā dare.

20. Ir

20. Ir dar liķo žmones, kurie ne buvo nužawiti tomis slogomis, ney prisiwerte nū darbū sawo ranfū, kad ne melstus welnū, bey auksa, sidabro, wāro, almens bey mēdzio darytū balwonū, ne gālinčū ney žurēt ney girdēt, ney waiščiot;

21. Kurie taipiau ney prisiwerte nū sawo razbajū, žynystės, pefšawimo bey wagyštės.

10. Pėrstyrimas.

Jonas prarnja tngas.

Ir aš regėjau Pittą drutą angėlą nū dangaus žėmyn ateinantį, tas buvo dėbesim apredits, ir dangaus jūstas ant jo galwos, ir jo wėidas kaip saule, ir jo koja kaip ugnies stulpai.

2. Ir jis turrėjo sawo ranfoj' Enygeles atwertas. Ir jis dėging sawo koja stāte ant mariū, ir kaip ant žėmės.

3. Ir jis kauke didzu balsu, kaip lutas rėlia: ir jam bešaukiant, kalbėjo septyni perėunai sawo balsus.

4. Ir kaip septyni perėunai sawo balsus buvo kalbėję, aš jūš norėjau rašyt. Tay išgirdau balsą iš dangaus man sakanti: užpėczy wėtiš, ką septyni perėunai kalbėjo, tai ne rašyk.

5. Ir angelas, kuri regėjau stowintį ant mariū, ir ant žėmės, pakėlęs sawo ranfą dangun',

6. Prisiėke per gywast nū amžiu iškiamžiu, kursai dangu sutwėgęs, ir kas tame yr, ir žėmg ir kas toje, bey marres, ir kas tosa, kad potam ney jokio czėso jau ne bus;

7. Bet dienosą balso sėpmo angėlo, kad jis trubisgės, tay tur išpildita but paslėptine Diwo, kaip apsaęs sawo tarnams bey prarėams.

8. Ir aš išgirdau balsą iš dangaus wėl su manim' kalbantį, ir

sakanti: eiš, imš atwirrases Enygeles iš ranfės angėlo, stowinczio ant mariū bey ant žėmės,

9. Ir aš nušėgęs pas angėlą, tariau jam; dūš man tas Enygeles. Ir jis tare man: imš ir praryš jas; ir pilwe tau šaudės, bet tawo burnoj' bus saldžios kaip meddus.

10. Ir aš ėmęs tas Enygeles iš angėlo ranfės, jas praryšau; ir saldžios buvo mano burnoj' kaip meddus, ir man jas suwālgius, pilwas pagawo šaudėt.

11. Ir jis tare man: tu wėl turri prarėaut, žmonėms ir pagonams ir liejuwjems, ir karālū daugummui.

11. Pėrstyrimas.

Apie du luddininū, jū uredą, ir kas tiemė tiffis.

Ir dūta man buvo nēndre, laži dai lygi, ir taroma: kėlėis, ir matoš Diwo bašnyczią, bey altoru, ir tēnay Diwą meli dzenczūsus.

2. Bet widdutinnē prybašnyti išmėst, ir ne matoš jė, nēsa jis pagonams dūtas; ir šwentą miestą jie sumindžios per Peturis dėšimt ir du mėnesu.

3. Ir aš dūsu du sawo luddininū, ir jūdu prarėaus tūkstantis du šimtu ir šėšis dėšimt dienū žākais apsidėję.

4. Szūdu yra du alywū: mēdzu ir du žibhuru, stowinczu po ašiu žėmės Diwo.

5. Ir jey kas jūdu nor pazeist, tay ugnis iš jū dweju burnos išės jūst, suėst jū dweju neprietelus; ir jey kas jūdu nor išėadit, tas tur taipu nužawits buti.

6. Sziem dwiem wale dangu užrašint, kad ne lytu dienosą jū dweju prarėawimū; ir wālg tur ant wandens, i fraują werst, ir

(X) 2

žėmg

zēms īš ikt wissotiomis slogomis,
Paip tanšey jūdu nor.

7. Ir jiem dwiem laddimā sawo
pabaigius, ant žwēries, Eursai īš
gillumo īšēpa, su jiem dwiem Pa-
rāus, ir jūdu pērgalējes nušawis.

8. Ir jū dwiejū lawōnai gullēs
ant ulyczōs didzojo miesto, Eurs
wardu dwāššēkay Sodoma bey
Egyptas, Eurs musū Wiešpats nu-
šēpawotas.

9. Ir matys jū dwiejū lawō-
nudu šelli žmones, ir gimmines,
ir liežuwjei, trīs dienas bey pušš,
ir nedūs jū dwiejū lawōnudu īdēt
ī Eapus.

10. Ir ant žēmēs gywēnantieji,
dzaugšs īš jū dwiejū, ir līkšmay
elgšs, ir dōwanas Eits Eittam
šūs; nēsa tūdu prāraķu Eānšinnō-
tus, Eursie ant žēmēs gywēno.

11. Ir po trijū ir po puššes
dienōs, tēlo ī jūdu gywaššēš Dwa-
se īš Diemo; ir štojos jūdu ant
sawo Eojū, ir didde baimē ušpūle-
tus, Eursie jūdu mātē.

12. Ir jūdu īšgirdo diddi balsq
jiem dwiem šāķanti; uškopēta
šēn. Ir jūdu ušēpō ī dangus dē-
bešij, ir mātē jūdu jū neprietelei.

13. Ir tā pacē adynq rādoš
diddis žēmēs; padrēbējimas, ir de-
šimta miesto dalis sugruwo, ir
ušmušti buwo tame žēmēs; pa-
drēbējime septyni tāššanczei war-
dai žmonū; ir Eitti nušgandē, dā-
we garbē dangaus Diemui.

14. Antroji bēda pērējo, štay,
treczoji bēda ateit umay.

15. Ir šēšmasis angēlas trūbijo.
Ir rādoš diddi balsai danguje, tie
tare: swieto Earslyšes tēko musū
Wiešpaczui ir io Kristui, ir jis
Earalāus nū amīšū īšē amīšū.

16. Ir dwid-šimtis ir Eetturi
wyrēšnieji, Eursie šēdējo po Diemo
arū ant sawo Erēšū, pūle ant sa-
wo wēdo Diemq meldēš,

17. Ir tare: dēšawojam taw,
Wiešpatie, wissagaltšis Diemo,
Eurs tu ešš, ir buwai, Ead priē-
mēs sawo diddē maci, wiešpatāuj.

18. Ir pagonai papyšē, ir atējo
tawo Eerštas, ir numirtušā czešas,
šudit ir dūt algq tawo tarnams,
prāraķams, ir šwentiems, ir tiems,
Eursie tawo wardo bijos, mažiems
ir diddiems: ir pagadit, Eursie žē-
mē pagadinno.

19. Ir Diemo bažņyczia buwo
atwēta danguj, ir šēryne jo testai
mento buwo regēta jo bažņyczoj;
ir rādoš žaibai ir balsai, ir per-
Eānai, ir žēmēs; drēbējmai, ir did-
di leddai.

12. Pēršyrimas.

Retwirtas regējimas apie Earāwimq ir
pērgalējimq šurintimo Diemo.

Ir diddis žēnšlas pašrode dan-
guj: moterišē, šāule apredis-
ta ir menū po jōs Eojū, ir
ant jōs galwōs wainiķas dwyliķo
žwaigždžū.

2. Ir ji buwo nēšczia, ir rēke,
ir buwo begimdanti Eādīšī, ir
didzus šlaudējimus šente priēš pa-
gimdimmq.

3. Ir pašrode Eits žēnšlas dan-
guj, ir štay, diddis raudons smā-
šas, turris septynes galwas ir
dešimti raggū, ir ant sawo galwū
septynis wainiķus.

4. Ir jo ūdega trāuķe trēcq
žwaigždžū dalt, ir numette jas ant
žēmēs. Ir tas smāšas štojos ties
tq moterišē pagimdyšenczē, Ead
jei pagimdzus jos Eādīšī prarytu.

5. Ir ji pagimde sunu, waiķēlt,
ganyšenti wissus pagonus gelležim-
ne rēšē. Ir jōs Eudīšis buwo
paimts Diemop ir jo šōštop.

6. Ir moterišē pabēgo ī pūš-
czia, Eurs turrē o wietq Diemo pa-
taisytq, Ead tēnay īglāšyta Euru
tāššantis du šimtu ir šēšis de-
šimtis dienū.

7. Ir

7. Ir radosi kowa danguj: Miš, liskuseis jōs gimminēs, Purrie Pels, bey jo angēlai karāwo su Diemo prišakimus laiko, ir tur smaku, ir smaks karāwo bey jo luddijimq Jėsaus Kristaus.

angēlai;

8. Ir ne pėrgalėjo, neygi jū wieta ne buwo dangiaus rasta danguj'.

9. Ir buwo išmestas diddis smākas, sennasīs žaltys, kurs wa dinams wėlnas ir fėtons išwa dzojgīs wissq swietq, ir buwo mes stas ant žėmės, ir jo angēlai tėn jau mesti buwo.

10. Ir aš išgirdau diddī balsq, tārenti danguj': dabar išgānims, ir stiprybe ir karalyste musū Die wo ir macis jo Kristaus pastojo, kadangi atmetas yra apstustojis musū brolū, kursai jūs apstunde dienq ir nakti pas Diemq.

11. Ir jis pėrgalėjo jė awinėlio Franju, ir žodzu sawo luddijimū, ir ne mylėjo sawo gywastiės iškī smerczio.

12. Todėl dzauglities jūs dangus, ir wissī tame gywėnq. Bėda gywėnantiems ant žėmės, bey ant mārū, nėsā wėlnas nueit žėmyn pas jus turrėdams diddī kerštq, ir žinno, maž czėso turris.

13. Ir smaks matydamasi ant žėmės išmestas, pėrsefkėnėjo tq moteriskė, kurti waiklė buwo pagimzusi.

14. Ir tai moteriskėi buwo dū tu du sparnu, kaip didzio erėlio, kad i pūsczq lėktu i sawo wieta, kur išlaiptyq butu wienq czėsq, ir du czėsu, ir pussė czėso, atstu wėu dui žalczio.

15. Ir žaltys išlėido ant moteriskės iš sawo nasrū wāndeni, kaip srowę, kad jė nuslandintu.

16. Bet žėme pagėlbėjo moteriskė, ir sawo nasrus atwėrusi, prartyjo tq srowę, kurrę smaks iš sawo nasrū išlėido.

17. Ir smaks apstustāwo ant moteriskės, ir nuėjo karant su

13. Pėrskyrimas.

Apie septyngalwī ir dwiragi žwėri.

Ir aš stojau prie marū žiezdrū, Pėrsk. 13, 1. Ir regėjau žwėri iš marū kūpani, tas turrėio septynes galwas ir dėsimt raggū, ir ant sawo raggū septynis wainiskus, ir ant sawo galwū wardq bluznijimo.

2. Ir žwėris, kurti regėjau, buwo lygus pardui, ir jo kijos kaip meškės: kijos, ir nasrai luto nasrai. Ir smaks dawe jam sawo stiprybę, ir sawo krėslq, ir diddę mact,

3. Ir aš regėjau jo galwū wienq, nėy smertnay žėistq; ir jo smertiskā rona išgyjo, ir wissa žėme dywijos to žwėriės.

4. Ir meldėsi smaks, kursai dawe mact žwėrui, ir meldėsi to žwėriės, tartydami: Kas tam žwėrui lygus? ir Kas su jūm gal karant?

5. Ir jam buwo dūti nasrai kaip bėti didzus dāiktus, bey bluznijimus, ir buwo jam dūta, kad iškītu kėturis dėsimt ir du mėnėsū.

6. Ir jis atwėre sawo nasrus ant bluznijimo prieš Diemq, bluznit jo wardq, ir jo fėtrq, ir tus, kurti danguje gywėna.

7. Ir buwo jam dūta karant su fwentaisėis, ir jūs pėrgalėt. Ir buwo jam dūta macis ant wissū gimminū, ir liejuwjū, ir wagonū.

8. Ir wissī, kurti ant žėmės gywėna, meldėsi jo kurrū wardai nerakytigywosa Enygosa awinėlo, nū swieto pradzds nužawito.

9. Jey Kas ausū tur, tas te klause.

10. Jey Kas i kalėjimq wėda, tas i kalėjimq teis; jey Kas kardu nujudda, tas tur kardu nujudditi buti. Cze yra kantrums ir fwens nujū tikėjimas.

11. Ir

11. Ir arī regējan Pittā žvēri, nū žēmēs uzskūpanti, ir turrējo du raggu, lygey kaip awinēlis, ir kalbējo kaip smākas.

12. Ir tas dara wissā maci pirmojo žvēriēs po jo ašī, ir padāro, kad žēmg, ir kurrie ant jās gywēna, meldzast pirmojo žvēriēs, kurrio smertīgā rona išgyjusi buwo.

13. Ir daro didzus žēnklus, kad ir ugni iš dangaus puldina, po žmonū ašī.

14. Ir išwadzūja, ant žēmēs gywēnanczus, žēnklū dēley, kurrie jam dūti dartyti po žvēriēs ašī, ir sašo ant žēmēs gywēnantiems, kad žvēru abrozā dartytu, kursai rona nū kārdo turrējo, ir gyws buwo pastojēs.

15. Ir jam buwo dūta, kad žvēriēs abrozai dwāse dawe, kad žvēriēs abrozas kalbējo, ir padare, kad, kurrie žvēriēs abrozo nesi melde, nužawiti buwo.

16. Ir padaro wissiemis, mazliems ir diddiems, bagotiems ir wargi dieniemis, walniems ir bernams, kad jiems žēnklā dawe ant dešinēs rančōs, arba ant jū kaštōs.

17. Kad ney wiens ney pirkti ne galētu ney pardūti, kaip tištay tā žēnklā turris arba wardā žvēriēs, arba šaitlu jo wardo.

18. Cze išmintis. Kas prototur, tas te apmislīja šaitlu žvēriēs, nēs žmozaus šaitlus yra, ir jo šaitlus yra šēši šimtai šēšos dēšintis ir šēši.

14. Pērsprīmas.

Wie surinkimo Diemo czošijing, ir sugruwimā Babelēs.

Ir arī regējan awinēli stowinti ant kalno Sion, ir su jūnī šimts ir ketturis dēšimt ir ketturis tūkstanczus, turrēdami jo Lēwo wardā rašytā i sawo kaštas.

2. Ir arī išgirdau balsā iš dan-

gaus ney didzū wandenū, ir nēy balsā didzjo peršuno; ir balsas kurri girdējan, buwo kaip arpinini kū, ant sawo arpōs žaidzenczūjū.

3. Ir giedojo nēy naujā giesmē, ties soštu, ir po ašī ketturū žvēri, ir wyresnūjū; ir ney wiens tōs giesmēs išmokti ne galējo, kaip tišt tie šimti ketturis dēšimt ir ketturi tūkstanczei, kurrie nū žēmēs atpirkti.

4. Tie yra, su moterimis ne iši šbjauring, nēs mergos yra, ir seka awinēli, kur jis eina. Tie yra atpirkti iš žmonū, pirmūnēmis Diei wui ir awinēlū.

5. Ir jū burnoj' ney jošio wy laus nerasta; nēs jie yra nebārtini pas Diemo šōstā.

6. Ir arī regējan Pittā angēlā, liešenti per dangaus widdu, tas turrējo amžinā ewangeliā, pranēš ti šēdintiems ir gywēnantiems ant žēmēs, ir wissiemis pagōnams ir gimminēms, ir liežuwiems, ir žmonēms.

7. Ir tare didzu balsu: byjōš ties Diemo, ir dūšit jam garbē, nēs atējo czešas jo sudo; ir melstis ties to, kurs padāre dangū ir žēmg, ir marres, ir wandens wercmes.

8. Ir šis angēlas šēdams jī tare: sugruwo, sugruwo, Bābyle, diddyšis miestas, nēsa jī sawo kēšsystēs wynu girde wissus pagonus.

9. Ir trēcās angēls šēše pastuyši, ir didzu balsu tare: jey kas to žvēriēs meldzast, ir jo abrozo, ir imma žēnklā ant sawo kaštōs, arba ant sawo rančōs,

10. Tassai gērs wyno Diemo kēšto, kurs ipilts yra, ne prastiešs jo kēšto klyše; ir bus mūcizis ugnimi ir sēra, po ašī šwenti tujū angēlū ir po ašī awinēlo.

11. Ir dumai jū mučōs eis auštyn nūg amžī iēši amžī; ir

jie ne tur atilsto dieną ir naktį, kurie meldėsi to žveries ir jo abrozo, septynes palatines slogas; nės ir jey kas p ieme žinla jo wardo. tūmis pabaigts yra Diewo ferstas.

12. Eze yra kantrummas šventujū, eze yra laikęjie Diewo prišafimus ir tikėjimą i Jėzū.

13. Ir aš išgirdau balį iš dangaus man šafanti: rašy: išganyti numirriejie, kurie Wiešpatije miršta nūg dabar. Beje, tate Dwase, jeib išėtus nū sawo darbū, nės a jū darbai sėka jūs.

14. Ir aš regėjau, ir šray, bálts dē vėlis, ir ant dē vėlio sėdinti wieną lygu žmogaus sunui tas turrėjo aukso wainiką ant sawo galwos, ir sawo rankoj' aštru pjautumą.

15. Ir kito angelas išėjo iš bažnyčios, ir šauke didzu balsu sėdinciam ant dē vėlio: pridėf sawo pjautumą, ir pjauk: nės a pjutės czėsas atėjo, nės a kas pjautina ant žėmės jau padzuwo.

16. Ir sėdintis ant dē vėlio ištiki: to žėme su pjautumu, ir žėme pjauta buwo.

17. Ir kito angelas išėjo iš bažnyčios. Kurri danguj' yra, taip jau turris aštru wyn: peili.

18. Ir kito angelas ėjo iš altorais, tas wále turrėjo an: ugniės, ir šauke didzu balsu turrinciam aštruji wyn: peili, ir tate: pridėf sawo aštruji wyn: peili, ir pjauk wyn: fėkes ant žėmės, nės a jos ūgos išsirpusos.

19. Ir angelas pridėjes sawo wyn: peili žėmei, pjowe žėmės wyn: mēdrio šaklas, ir imette jas i diddi spāustumą Diewo fersto.

20. Ir spāustume buwo mindzota lauke miesto ir kraujas ėjo iš spāustumo i fėrarpliū kamanū, per tūstantis fėpis simtus warsnū.

15. Pėrštirimas.

Penktas regėjimas apie septynes pastatines slogas.

S aš regėjau kitta žėnpla danguje, tas buwo diddis ir

dywnas: septyni angelai turrėjo septynes palatines slogas; nės tūmis pabaigts yra Diewo ferstas.

Ir š regėjau nēy stiklinės narres ugnimi sumaišytas; ir kurie pė: galėjimą buwo gawę ant ano žveries hey jo abrozo, hey jo žėmės hey jo wardo šaitlaus, beitos winzus prie stiklinū mārū. ir beturrinczus Diewo arpas;

3. Ir giedojo giesmę * Moizes šaus Diewo tarno, ir giesmę awis nēlo, ir tate: diddi ir dywni tawo darbai, Wiešpatie, wissagalisis Diewe, teisus ir tikri tawo fėlai, tu faralau šwentujū. * 5 M. 32, 1. 2.

4. Kas tamės nesibijotu, Wiešpatie, ir tawo wardą ne laupšin: u? nės tu wiens šwentas essi. Lēs wissi pagonai atėje, melsis po tawo akiū: nės a tawo promos apsirėisė.

5. Potam regėjau, ir šray atiwėrta buwo bažnycza šėtrės ludi dijimo danguje.

6. Ir išėjo iš bažnyčios septyni angelai, kurie turrėjo septynes slogas, aprėditi czysta šaista drobė, ir fratinnes apjūstos aukso iūstomis.

7. Ir wiens anū petturū žwėrū dawe septyniems angelams septynis aukso kausus, pilnus fersto Diewo, gywo esancio nū amžiū i fėi amžiū.

8. Ir bažnycza pilna pastojo dumū, dėl Diewo šlowės, ir dėl jo stiprybės; ir hey wiens ne galėjo i bažnycza teit, i pasibaige septynos slogos septyniū angelū.

16. Pėrštirimas.

Kausai Diewo fersto septyniū angelū išliejami.

S aš girdėjau diddi balsa iš bažnyčios kalbanti tiems septyniems angelams: eikit ir išliekit kausus Diewo fersto ant žėmės.

2. Ir

2. Ir pirmās nuējs, sawo kaušq iſliejo ant zēmēs. Ir rādosi pīkta ir nelaba wotis ant ſmonū, kurrie žwēriēs zēnkla tur rējo, ir jo abrožo mēdēſi.

3. Ir antrās angēls iſliejo sawo kaušq i marres. Ir buwo ſraujas, ſaip negywo; ir ſożna gywa dūſia mirre marioſa.

4. Ir trēcās angēls iſliejo sawo kaušq i upjū ſrowes, ir i wēſi mes. Ir pawirto i ſraujq.

5. Ir aſ iſgirdau angēlq ſaſanti: Wieſpatie, tu teiſus, tu eſi, tu ir buwai, ir ſwentas, ſad toſtai ſūdiſei.

6. Uēsa jie ſraujq ſwentujū bey prāraſū praliejo, ir ſraujq jiems dawei gērt: nēs jie to werti.

7. Ir aſ iſgirdau ſittq angēlq iſaltoraus ſaſanti: beje, Wieſpatie, wiſſagalīſis Dieme, tawo ſudai tīfri ir teiſus.

8. Ir ſetwirtaſis angēls iſliejo sawo kaušq i ſaulē. Ir buwo jam dūta, ſmonēms ſarſti padāryt ugnimi.

9. Ir ſmonēms ſarſta buwo iſdidzio twanſo, ir bluznijo Diemo wardq, walē turrinczo ant ſū ſlogū: ir ne priſiwerte, jam garbē dūt.

10. Ir penktāſis angēls iſliejo sawo kaušq ant žwēriēs ſoſto. Ir jo ſaralyſte buwo aptēmusi, ir jie ſuſramte sawo liejuwjus iſpēriſulū.

11. Ir bluznijo Diemq danzuje dēl sawo ſopulū, ir dēl sawo woczū. Ir ne priſiwerte nū sawo darbū.

12. Ir ſeſtāſis angēls iſliejo sawo kaušq ant diddēs ſrowēs ſuprato: ir wandū nuſēko, ſad taiſyts butu ſēlas ſaralams nū ſaulēs uſteſējimo.

13. Ir aſ regējau iſſmaſo naſrū, bey iſ žwēriēs naſrū, bey iſ naſrū netiſrojo prāraſo, iſeinant tris nezyſtas dwāſes lygias warlams.

14. Ir yra dwāſes wēlnū, tos daro zēnklus, ir iſeina pas zēmēs ſarālus, ir i wiſſq ſwieto apſkriti tumq, jūs ſurinēt i ſārā ant anōs didzoſēs dienōs Diemo, wiſſagai linczio.

15. Sztay, ateimi ſaip waggis. Iſganyts, ſurſai bunda, ir laiſo sawo rubus, ſad ne wāiſſczotu nūgas, ir ne butu mātoma jo gēda.

16. Ir jis ſurinēko jūs i wienq wietq, wadinnamq ebreiſſay Ari mageddon, (prapūlimmo ſalnas.)

17. Ir ſēkmaſis angēls iſliejo sawo kaušq i ſūrq. Ir iſējo balsas nū dangaus iſ ſōſto, tas tare: atliſta.

18. Ir rādosi balſai, ir perſūnai, ir ſaibai; ir ſtojos diddis zēmēs padrēbējims. ſoſio ne buwo, ſoley ſmonū buwo ant zēmēs, ir buwo toſs zēmēs drēbējims labay diddis.

19. Ir iſ didzojo mieſto trys dālys raſtōjs, ir pagonū mieſtai ſugruwo. Ir Babylonēs didzoſēs minnēta buwo po Diemo aſiū, jei dūti wyno ſyliſq ir baiſingo ſerſto.

20. Ir wiſſos ſallos pabēgo ir nēy jokie ſālnai ne buwo raſti.

21. Ir diddi leddai, ſaip ſimtu tripundzū, pūle iſ dangaus ant ſmonū; ir ſmones Diemq bluznijo dēl leddū ſlogōs, nēs jo ſloga labay diddi.

17. Pērtyrimas.

Sjēſtas regējims, apic Babilēs ſaralyſte. Ir atējs wiens ſeptynū angēlu turrinczū ſeptynis kaušus, ſalbējo ſu manim', ir tare man: eiſ, parōdiſu taw apſūdiſimq didi dēſēs ſēſſēs, ſēdinczōs ant daug wāndenū.

2. Su ſurre ſeſſāwo zēmēs ſarālei, ir ſurrie gwynēna ant zēmēs, girti paſtōjo iſ wyno jōs ſeſſāi wimo.

3. Ir

3. Ir jis gabėno mang dwasėj
t pūščia. Ir maczau tą moteriškę
sėdint ant raudono žvėriės, kaip
purpura, ta buvo pilna bluzniji
mo wardū, ir turrėjo septynis
galwas bey dėšimt raggū.

4. Ir ta moteriškė buvo aprė,
dita šarlotu bey purpura, ir išgro
žinta auksu bey brangeis akmenė
leis, bey žemczugais, ir turrėjo
aukso rūpę rančoj, pilną bjau
rybjū ir nečystybės jōs kėškystės.

5. Ir ant jōs kaktōs parašytas
wardas, paslėptine: diddeje Ba
bele, motina kėškystės ir wissū
bjaurybju ant žemės.

6. Ir aš regėjau tą moteriškę
girtą šwentujū krauju, bey krauju
Jėzaus luddininkū. Ir labay dy
wijaus, jė regėdams.

7. Ir angėls tare man: kam dy
wijais? aš tau sakysu paslėptinę
apie tą moteriškę, bey tą žvėrį,
kuris jė nėša, ir tur septynes gal
was bey dėšimt raggū.

8. Tas žvėris, kuris tu regėjai,
buvo, ir nier, ir wėl ateis iš
gillumo, ir eis į prajuwimmą;
ir dywislis gywėnajtė ant žemės,
(kurū wardai ne stow rašyti gy
wastiės knygoi nū swieto pra
džōs,) regėdami žvėrį, kad buvo,
ir hier, norys taczau yra.

9. Ir cze yra milis, prie kurrōs
išmi tiės reikia. Septynos gal
wos tai septini kalnai, ant kurrū ta
moteriškė sed, ir yra septini karālei.

10. Penki pūle, ir wiens yra, ir
Pits dār ne atėjo, ir atėjgs tur
trumpintėli cžėsq pabūt.

11. Ir žvėris, kurisai buvo ir
ni r', tai ašmasis, ir tas yra iš tū
septynū, ir eina į prajuwimmą.

12. Ir tie dėšimt raggai, kuri
rus regėjai tai dėšimt karālei, kuri
rie karalystės dar ne gāwo, bet
gāus kaip karālei ant wieno cžėso
walę su žvėrim',

13. Šie tur wieną mišlį, ir dūs
žvėrei sawo stiprybę ir mact.

14. Šie karāus su awinėlu, ir
awinėlis jūs pėrgalis, nėsa jis
Wiešpats wissū wiešpaczū ir ka
rālus wissū karālū, ir su jūm pa
wadintieji, bey išrinttieji, bey
tikintieji.

15. Ir jis tare man: tie wandens,
kurus regėjai, kur ta kėškė sed,
tai žmones, bey pulkai, bey pagos
nai, bey liežuwjei.

16. Ir tie dėšimt raggai, kuri
rus regėjai, ant žvėriės, tie kėškė
ne kės, ir jė padarys pūsta, ir
nūgą, ir jōs kūnq es, ir jė ugnū
mi judėgis.

17. Nėsa Diewas jiems tai dawe
t jū širdi, daryti jo mišlį ir daryti
wieną mišlį, ir dūt jūs karalystę
žvėrui, iškū išspildant Diewo žo
dzams.

17. Ir moteriškė, kuris tu rė
gėjai, tai diddisz miestās, kurisai
karalystę tur ant žemės karālū.

18. Pėrstyrimas.

Apie sugruwimmą ir korawone prieš
krišlės karalystės.
Ir potam aš regėjau kitta angėlą
nužengenti iš dangaus, tas
turrėjo diddę maci; ir žėme pra
šwitto nū jo štaistummo.

2. Ir rėkė iš sylōs didzu balsu,
ir tare: sugruwo, sugruwo, Ba
bele diddiji, ir paslojo wėlnū na
mais, ir paslailkims wissū nečys
tujū dwasū, ir paslailkims wissū
nečystū ir nešenczamsi pauščzū.

3. Nėsa wyno kėršto jōs kėškys
tės wissū pagōnai gėre; ir karālei
ant žemės su jė kėškāwo, ir jōs
kūpczei pralōbo iš jōs didzio iš
dykumo.

4. Ir aš išgirdau kitta balsą
iš dangaus, tas tare: išeikit iš
jōs mano žmones, kad ne butumbū
dalysi jōs griekū, kad ne kō gāu
tumbit jōs slogū.

5. Nėsa

5. Mēsa jās grieķai pritenka iķi dangaus, ir Dievs mēna jās ne labummo.

6. Mīmošķit jei, Paip jūt jums moķejo, ir dwigubay jei darykit pagal jās dārbus; ir Eurrūm Kyi līku ji jums ipyle, ipilkit jei dwigubay.

7. Kieko jē glowēs saw dare ir iḡdykusey elgieši, tieš jei ipilkit Panczōs bey raudojimo. Mēs jē sašo sawo ģirdij': aš sēdzu, ir esmi Paralēne, ir ne busu naḡle, ir raudojimo ne mattysu.

8. Todēl jās slogos wienā dienā ateis, smertis, raudojims, bey badas, ugnimi jē bus sudēginta: nēsa stiprus yra Ponas Dievas, Pursai jē sūdis.

9. Ir jē apweršs, ir raudos dēl jās Paralei ant jēmēs, Purrie su jē kēšāwē, ir iḡdykusey elgieši, matydami dumus jās dēginmo.

10. Ir iḡ tolo stowēs, bijoda mēst jās Panczōs, ir tars: bēda, bēda, diddis miestās Bābēle, ans drutas miestās! su wiena adyna atējo tawo sudas.

11. Ir Puczei ant jēmēs weršs, ir raudōs sawije, Kad jū taworus ney wiens daugiaus ne pirs,

12. Taworā āuḡso ir sūdābro, ir brangū aḡmenāiczū, ir žemczugū, ir šilḡū, ir purpurōs, ir brangiausōs drobēs, ir šarloto, ir wiḡsofio mēdzio šlanney Ewērjanczo, ir wiḡsofiū ryḡū elpanto Paulū, ir wiḡsofiū ryḡū brangaus mēdzio, bey waro, bey geležēs, bey marmoro,

13. Bey cinnamēto, bey tymion, bey mostēs, bey Podylo, bey wyno, bey allējaus, bey Ewēt milczū, bey Ewēcū, bey galwijū, bey awjū, bey arḡliū, bey wēzimū, bey wērgū, bey žmonū duḡū.

14. Ir obolei, Eurreis tawo dūḡla mēgo, nū tamḡs atstojo, ir

wiḡstasgi rēbu buwo bey glownu, nū tamḡs atstojo, ir tu jau daugiaus tū ne rasi.

15. Puczei tofio tawōro, Purrie iḡ jās pralobo, iḡ tolo stowēs, byiodamēst sawo Panczōs, weršs ir raudošs.

16. Saḡydami: bēda, bēda, tas diddis miestās, Purs buwo aprēdis tas šilḡais ir purpura, ir šarlota, ir apāuḡsintas buwo āuḡsu, bey brangeis aḡmenāiczeis bey žemczugais!

17. Mēsa su wiena adyna iḡpūstīta yra tofīa bagotyḡte. Ir wiḡst aḡrutū ponai, ir pulḡas aḡrutais Eupcz-ujenczū, ir aḡrutininkai, Purrie ant mārīū Eupczānja, stowējo iḡ tolo,

18. Ir rēḡe, dumus jo dēginmo matydami, ir tare: Kas lyḡus tam didzam miestui?

9. Ir iie meḡdami dulḡes ant sawo galwū, šauḡe, werḡe ir raudojo, ir tare: bēda, bēda, tas diddis miestās, Eurreme pralobo wiḡst aḡrutus turri marioḡa iḡ jo taworo! nēsa su wiena adyna jis yra iḡpāstīts.

20. Dzaugḡis tūmi, dangau ir jās šwentieji apāḡtalai bey prārai šai, nēsa Dievas pagal jūḡū proḡwā jē sudijo!

21. Ir wiens druts angēls paīḡle diddi aḡmeni, Paip malluno girnas, jē i mares imette, ir tare: taipo su wietra pametams diddyḡs miestās Bābēle, ir ne bus daugiaus rāstas.

22. Ir balsas dainojenczū bey ant strunū žaidzenczū wamḡdininkū bey trubininkū, jau daugiaus ne bus tawije girdētas; ir ney wiens remēstininkas wiḡsofio remēs sto daugiaus tawije ne bus rāstas; ir maluno balsas ne bus daugiaus tawije girdētas.

23. Ir

23. Ir žvakės šviesummas dau-
giaus ne žibbės tavijė; ney balsas
jauniškio bey marczôs ne bus ta-
vijė girdėtas: nėsą tavo kupcei
buvo kunigaiškiečiai ant žėmės,
nėsą per tavo žynawimą paklydo
wissi pagonai.

24. Ir fraujas prarakū bey
šwentujū jeme yra rąstas, ir wissū
ant žėmės nužawituju.

19. Pėrsšyrimas.

Ščrintujū pergalėjimo giesmė.

Potam išgirdau balsą didžū pul-
kū danguje, tie tare: Alėluja.
Jėganims bey laupse, garbe bey ši-
prybe Diėwui, musū Wiešpaczui.

2. Nėsą tikri bey teisus jo sudai,
kad diddejs kėškie apšūdijo, kurri
žėmę sawo kėškawimu pagadino,
ir fraują sawo tarnū atkeršijo iš
jôs rankū.

3. Ir tare antru kartū: Alėluja!
ir dumai aukštyn eina amžinay.

4. Ir anie dwidešimt ir ketturi
wyresniejie, bey anie ketturi žwėrys
parpūle, meldėst Diėwą, ant sōsto
sėdinti! ir tare: Amen, Alėluja!

5. Ir balsas išėjo iš sōsto: laup-
sinkite musū Diėwą, wissi jo tar-
nai, ir kurrie jo bijoties, abiejū ir
maži ir didi.

6. Ir aš išgirdau balsą didžio
pulko, ir nėy balsą didžū wānde-
nu, ir balsą nėy sunkū perkunū,
tie tare: Alėluja! nėsą wissagālisis
Diėwas Faralystė igawo.

7. Dzauglimies ir linšminė-
mies, ir jam garbę dūkim; nėsą
awinėlo swodba priėjo, ir jo pati
pristaise.

8. Ir buvo jei dūta apšwilti
cystais ir gražeis šilkais. (Bet
šilkai yra šwentujū teisybė.)

9. Ir jis tare man: rašy-
ganyti, pašwiestieji ant awinėlo
wakarėnės. Ir jis tare man: tai
tikri Diėwo žodzei.

10. Ir aš pūlau jam t ęojas jo
melstis. Ir jis tare man: dabōfis,
ne daryk to, aš esmi tavo drau-
gas, ir tavo broliū, ir turrinczū
Jėzaus luddimą; Diėwo melstis.
(Bet Jėzaus luddijims yra dwase
prarakystės.)

11. Ir aš regėjau dangū atwi-
rą, ir štay, baltas arklys, ir ant
jo sėdis, wadinnamas wiernas ir
tikras, ir sudij' bey Farājuja su
teisybe.

12. Ir jo akys, kaip ugniės
liepsna, ir ant jo galwōs daug
wainiškū, ir turrėjo wardą rašytą,
kurri ney wiens nė žinnojo, kaip
tikti jis pats.

13. Ir buvo apwiltas rubu
fraujais apšlakstiti, ir jo wardas
wadinnamas: Diėwo žodis.

14. Ir jū sēke dāngaus pulkai
ant baltū žirgū, apwilti baltais
ir cystais šilkais.

15. Ir iš jo burnōs ėjo aštrus
kardas, kad tūmi pagonus ištiktū,
ir jis waldis jūse geležiūne ryškie. Ir
jis mindzoj' spāustuwę wyno balt
singo keršto wissogalinczio Diėwo.

16. Ir tur wardą rašytą ant
sawo rubo, ir ant sawo kulšės,
šittai: Faralus wissū Faralū, ir
Wiešpats wissū wiešpaczū.

17. Ir aš regėjau angėlą sāvū
lėj stowinti, ir jis šaukė didžū
balsu, ir tare wisslems pauškiezams
po dangum' lėfantiems: eikite šėn,
ir susirinkit ant wakarėnės didžos
jo Diėwo.

18. Kad wālgitumbit kuną Far-
alū ir žalnērū wyresnuiū ir kuną
šiprujū, ir žirgū, ir ant jū sedins
czujū, ir kuną wissū walnū. ir
wėrgū, abiejū ir mažū ir didžū.

19. Ir aš regėjau žwėrį, ir žė-
mės Faralus, ir jū pulkus susirins
kusys, Faraut su tūmi, kursai ant
žirgo sėdėjo, ir su jo pulku.

20. Ir

20. Ir tas žvēris buwo sugāuts, ir su jūmi netikrais prātas, žēnklus darājis po jo ašū, fur teis išwadzojo inanczus žvēriēs žēnklā, ir meldzenczūsus žvēriēs abrozo: sūdu abudu gywu buwo īmestu ī ugniēs pilnā dūbē, sēra dēganczē.

21. Ir fitti buwo nužawinti kardu to, furs ant žirgo sēdēio. īš jo burnōs išeinanczu, ir wuši paušēzei prileše jū mēsōs.

20. Pērsyrimas.

Apie surista ir atrista smāq, Gog bey Magog; ir sudnā diēnq.

Ir aš regėjau angēlq nū dangaus nužengianti; tas turrējo gillum mo rāktq, bey diddi lencugā sawo ranķoje.

2. Ir jis sugawo smāqā, sēnaji žalti, butent wēlnā, arba sētonā, ir surižo jī ant tūkstanczū mētū.

3. Ir īmēts jī ī gillumā uži rakinno jī, ir ušpēczwētijo wirpui ant jo, kad ne daugiaus išwadzūtu pagonus, īkēi pēreitu tūkstantis mētai, ir potam tur atristas but trumpam czēsui.

4. Ir aš regėjau sōstus, ir jie atsi sēdo ant tū, ir jiems buwo dūtas sudas; ir dušias nufirstujū dēl luddyjimo Jēzaus, bey dēl Diemo žodzio, ir furrie ne buwo meldēsi žvēriēs, ney jo abrozo, ir ne buwo priēmē jo žēnklā ī sawo kaktā bey ī sawo ranķas, šie gywēno ir karas lāwo su Kristum' tūkstantis mētū.

5. Bet fitti numirrieji ne pastojo wēl gywi, īkēi pērėjus tūkstantis mētū. Tai pirmas prisikēlins.

6. Išganytas ir šwentas yra, fursai dali tur pirmame prisikēlimē: ant tokiū antrasī smertis ne tur walēs, bet jie bus kunigai Diemo bey Kristaus, ir su jūm' karalāus tūkstantis mētū.

7. Ir pērėjus tūkstantis mētū, šē tons bus atristas īš sawo kallējimo.

8. Ir išeis išwadzot pagonus ī kētturis žēmēs kamps, * Gog ir Magog, jūs surinēt ī kārā, furru klaitlus yra kair ziedzros prie mariū. * Ežē. 38. 2.

9. Ir jie stojosi ant žēmēs plas tummo, ir apstojo abazā šwentu, bey mylētaji miestā. Bet ugnis pūlusi nū Diemo īš dangaus, suēde jūs.

10. Ir wēlnas, jūs išwadzojēsis, buwo mestas ī ugningā dūbē, bey sēra, fur žvēris bey netikras prātas buwo; ir bus kankinami die nā ir nakti nū amžiu īkēi amžiu.

11. Ir regėjau didi baltā sōstā, ir tā, ant jo sēdinti, nū furrio ašū bēgo žēmē ir dangus, ir jiems wietā ne buwo rasta.

12. Ir regėjau numirrusus, abi bejus ir mažus ir didzus, šlowint po Diemo ašū, ir fnygos buwo atwērtos. Ir wēl fittos fnygos buwo atwērtos. Furos yra gywastiēs. Ir numirrieji buwo sūditi īš rakto fnygosa, pagal jū dārbus.

13. Ir marios dawe numirrusus, furrie josa buwo, ir smertis bey pekla dawe numirrusus, furrie josa buwo; ir buwo sudyti, kōzi nas pagal sawo dārbus.

14. Ir smertis bey pekla buwo mētamu ī ugningā dūbē. Tai esti antrasī smertis.

15. Ir jey furri ne rādo paras šytā gywastēs fnygosa, tas buwo īmestas ī ugningā dūbē.

21. Pērsyrimas.

Šēmas regējimas apie naujā Jeruzalē. Ir aš regėjau naujā dangu, ir naujā žēmē. Tēsa pirmasī dangus, bey pirmoji žēme sugaišo, ir mariū jau nier.

2. Ir aš Jonas, regėjau šwentaji miestā, naujā Jeruzalē, nū Diemo īš dangaus nuslēidzenczē, pritai šytā kair marcze, īšrēdītā sawam wyrui.

3. Ir

3. Ir iſgirdau didi baſq nū ſōsto, tārenti: ſtay, Diemo ſētra prie ſmonu, ir jis prie jū gywgs, ir jie bus jo ſmches, ir jis, pats Diemo, ſe jeis jū Diemas.

4. Ir Diemas nuſlūstis wiſſas ſgaras nū jū aktū, ir ſmercio jantibus, ney raudojmo, ney rēſmo, ney pērgulū ne bus; nēs piri māſis pētējo.

5. Ir ſēdiſis ant ſōsto, tare: ſtay, aſ wiſlab nauja darau. Ir jis man tare: raſyſ; nēsa tie ſodzei zeisus ir tikri.

6. Ir jis tare man: atliſta. Aſ eſmi A ir O, pradzia ir gālas. Aſ iſtroſkufam dūsu iſ werſmēs gywojo wandens dōwanay.

7. Kas pērgal, tas tai wiſlab i dalykus gāus, ir aſ busu jo Diemas, ir jis bus mano ſunus.

8. Ber nuſminnuſiēms ir netiſkintiems bey bjauriems, bey raz būninkams, bey ſeſgininkams, bey ſynēms, bey balwonininkams, bey wiſſiems mellagiems, tū dallis bus dūbėj, ugnim' bey ſēra dēgan- czoj, ſoſtai yra antras ſmertiſ.

9. Ir atējo pas mang wiens anū ſeptynū angėlū, ſurrie ſeptynis ſauſus pilnus turrējo ſeptynū paſtuttinū ſlogū, ir ſu manim ſalbēdams, tare: eiſſ, aſ tam parōdiſu moteriſſę, awinēlio marczę.

10. Ir nuwedde mang dwāſėje ant didzio ir * auſto ſālnu, ir parōde man didijt mieſtą ſwentą Jeruzalg, nuſlėidzencę iſ dangaus nū Diemo. * Eſef. 40, 2.

11. Ir turrējo Diemo ſlowę, ir jōs ſwiefia buwo lygi anam brangiaufam aſmėnaiczui Jaſpidui, ſib binczam ney friſtolas.

12. Ir turrējo diozus ir auſtus mūrus, ir turrējo dwyliſą wartū, ir ant wartū dwyliſą angėlū, ir wardus parafytus, ſoſtai yra dwyliſa gimminū waikū Izrael.

13. Iſ rytū trys wartai, iſ ſāus rēs trys wartai, iſ pētū trys wartai, iſ wafarū trys wartai.

14. Ir mieſto mūras turrējo dwyliſą aſmeniū apatinniū, ir tūſe wardus dwyliſa apaſtalū awinēlio.

15. Ir tas; ſu manim ſalbafis, turrējo auſso nendrę, mieſtą matot; iſ jo wartus bey mūrus.

16. Ir tas mieſtas gul ſetturis ſampjey, ir tieſ jo ilgummo ſieſ platuino. Ir jis matāwo mieſtą ſu nendre per dwyliſa tūſtanczū warinū. Ilgums ir platus ir auſtums to mieſto lygus.

17. Ir jis matāwo jo mūrus, ſimtis ir ſetturis dēſimt ir ſetturis māstus, pagal mączu ſmogaus, ſurri angėls turrējo.

18. Ir budawone jo murū buwo Jaſpis, ir mieſtas iſ czysto auſso, czystam ſtiſlui lygus.

19. Ir āpaczioſ murū ir mieſto buwo iſdabintos wiſſofeis: brans geis aſmenāizeis: pirmas apatinis aſmū buwo jaſpis, antras ſas pyrs, trėczas ſalcedonas, ſetwirts ſmaragdas,

20. Penſtas ſardonis, ſeſtas ſardis, ſieſmas ſryſolits, aſmas berylis, dewints topaſus, dēſimtis ſryſopras, wienoliſas yacints, dwyliſtas ametiſtis.

21. Ir dwyliſa wartū buwo dwyliſa perlū, ir ſoſnas wartas buwo iſ wienōs perlōs: ir mieſto ulyczos buwo czysto auſso, lygey ſaip ſkaistus ſtiſlas.

22. Ir baſnyczōs jeme ney joſios ne regėjau: nēs Wieſpats, wiſſas galis Diemas, tas jo baſnyczia, bey awinēlis.

23. Ir tas mieſtas ne priwālo ney ſaulės, ney mėneſio, ſad jam ſwieſtu: nēsa Diemo ſlowe apſwiecza jt, ir jo ſibnyczia awinēlis.

24. Ir pagonai, iſganomejt, wāiſſęczoj' toj' ſwiefoj'. Ir ſas tāleſ

rālei ant jēmes īgabēs ī jī sawo
flowe.

25. Ir jo wartai ne uzraķināmi
dienā, nēsa tēnāy ne bus naķtiēs.

26. Ir īgabēs ī jē flowe ir garbē
pagonū.

27. Ir ne teis ī jī neczystas
dāikts, ir ēas bjaurybē dāro, bey
mēlā; bet rašytieji gywastiēs Eny-
gosa awinēlio.

22. Pērstyrimas.

Apie tilg djausmā amjindōs anwotōs.

Ir jis man parode cysstā uppe
gywojo wandens, šaistu, šaip
Pristola, tēfanczē īš sōsto Diemo
ir awinēlio.

2. Widdurij' jo ulyczōs ir īš
abbesū uppēs, šallū, stowējo gy-
wastiēs; mēdis, tas nēše dwylke-
ropus waisus, ir atneše sawo wai-
sus ēas mēneš: ir to mēdzio lāpai
derējo pagonū šweikatai.

3. Ir ne bus jau ney, jošio pra-
fēikto: ir Diemo sōstas, bey awinē-
lio jeme bus, ir jo tarnai jam šlužis.

4. Ir regēs jo wēidā, ir jo war-
das bus jiems ant jū šaktōs.

5. Ir ne bus tēnāy naķtiēs, ir ne
priwalys žibnyczōs, arba šaulēs
šwiesōs; nēsa Ponas Diemas jūs
apšwies, ir jie šaralāus nū amjiū
īfēi amjiū.

6. Ir jis tare man: šie žodzei tikri
ir teisus. Ir Pons Diems šwentujū
prācēšū sawo angēlā sunte parodit
sawo tarnams, ēas wēiē tur nu-
sidūt.

7. Štāy, aš ateimi wēikiey. Jē-
ganitingas tas, šurs laišo praras-
šawimo žodzus šiosa Enygosa.

8. Ir aš esmi Jonas, tai regējes
ir girdējes. Ir tai girdējes ir regē-
jes, parpūlau melstis pas angēlo
šojas, šursai man tai parōde.

9. Ir jis tare man: dabōšis, tai
ne daryē: nēs aš esmi tawo drau-
gas, bey tawo brolū, prācēšū,

bey laifanczujū žodzus šū Enygū.
Melstis Diemo.

10. Ir jis tare man: ne uzraķ-
wēitē prarasšawimo žodzus šiosa
Enygosa: nēsa cžšas arti.

11. Kas nelabs, tas wis testow
nelabs, ir ēas neczystas; tas wis
testow neczystas: bet ēas gēras,
tas wis testow gērs, ir ēas šwens-
tas, tas testow wis šwentas.

12. Ir štāy, aš ateimi wēikiey,
ir mano alga su manim', dūt šoj-
nam, šaip jo darbai bus.

13. Aš esmi A ir O, pradzia ir
gālas, pirmas ir pašutinnis.

14. Jēganitingi tik, šurrie jo
prisātimus laišo, šad jiems wale
šarū ant mēdzio gywastiēs, ir pro-
wartus šeiti ī miestā.

15. Lēsa lauķe pra šunys bey
žynei, bey šēšininšai, bey razbāis
ninšai, bey balwonū, gārbintojei,
ir wiši myli ir darā mellus.

16. Aš Jēzus šuncziau sawo an-
gēlā, jums tai luddit šurinšimūše.
Aš esmi šaknis gimīnēs Dowido,
šwēst aušrōs žwaigžde.

17. Ir Dwāse bey marti taria: eišš.
Ir ēas tai gird, tas te šako: eišš.
Ir trošštāšis te ateit, ir norys, tas
t' īma gywastiēs wandens dōwanay.

18. Bet aš luddiju wišlems gir-
dintiems prarasšawimo žodzus šio-
sa Enygosa; jey ēas pridēda, tai
Diems pridēs jam šlogas, šiosa
Enygosa parašytas.

19. Ir jey ēas atims tiems žodziem
Enygū šitto prarasšawimo, tai
Diems nutrāuēs jo dalē nū gywa-
stiēs Enygū, ir nū šwentojo miesto,
ir nū to, ēas šiosa Enygosa rašyta.

20. Taria, šurs tai luddija: beje,
aš ateimi wēiē. Amen. Beje, ateiē
Pone Jēzau.

21. Malone musū Pone Jēzaus
Kristaus t' esše su jums wišais.
AMEN!

G a l a s.

Paženstinimas

Gromatū ir Evangelijū, per wissą mėtą išguldamujū.

1. Medel. Adwento.

Grom. Rom. 13, 11-14.
Evang. Matt. 21, 1-9.

2. Medel. Adwento.

Grom. Rom. 15, 4-13.
Ew. Luk. 21, 25-36.

3. Medel. Adwento.

Grom. 1. Kor. 4, 1-5.
Ew. Matt. 11, 2-10.

4. Medel. Adwento.

Grom. Pilipp. 4, 4-7.
Ew. Jon. 1, 19-28.

1. Szw. Kallėdū.

Grom. Tit. 2, 11-14.
Ew. Luc. 2, 1-14.

2. Szw. Kallėdū, arba dienoje Stepono.

Grom. Tit. 3, 4-7. Darb. 6, 8-15.
Ew. Matt. 23, 34-39. *arba 2, 15-20*

3. Szw. Kallėdū.

Grom. Ebreon. 1, 1-12.
Ew. Jon. 1, 1-14.

Medel. po Kallėdū.

Grom. Galat. 4, 1-7.
Ew. Luc. 2, 33-40.

Dienoje naujo mėto.

Grom. Galat. 3, 23-29.
Ew. Luk. 2, 21.

Medel. po naujo mėto.

Grom. 1 Petr. 4, 12, 19.
Ew. Matt. 2, 13-23.

Szw. išmint. arba trijų Karalū.

Grom. Jek. 60, 1-6.
Ew. Matt. 2, 1-12.

1. Med. po išmint. šw.

Grom. Rom. 12, 1-7.
Ew. Luk. 2, 41-52.

2. Med. po šmint. šw.

Grom. Rom. 12, 7-16.
Ew. Jon. 2, 1-11.

3. Med. po išmint. šw.

Grom. Rom. 12, 17-21.
Ew. Matt. 8, 1-13.

4. Med. po išmint. šw.

Grom. Rom. 13, 8-10.
Ew. Matt. 8, 23-27.

5. Med. po išmint. šw.

Grom. Koloss. 3, 12-17.
Ew. Matt. 13, 24-30.

6. Med. po išmint. šw.

Grom. 2. Petr. 1, 16-21.
Ew. Matt. 17, 1-9.

Medel. Septuajėzime.

Grom. 1. Kor. 9-24. *išli p. 10, 5.*
Ew. Matt. 20, 1-16.

Medel. Zefajėzime.

Grom. 2 Kor. 11, 19. *išli 12, 9.*
Ew. Luk. 8, 4-15.

Medel. Užgawėnū.

Grom. 1 Kor. 13. *mį pradjōs išli Gālo.*
Ew. Luk. 18, 31-43.

1. Med. po Užgawėnū.

Grom. 2. Kor. 6, 1-10.
Ew. Matt. 4, 1-11.

2. Med. po Užgawėnū.

Grom. 1. Tesal. 4, 1-7.
Ew. Matt. 15, 21-28.

3. Med. po Užgawėnū.

Grom. Epej. 5, 1-9.
Ew. Luk. 11, 14-28.

4. Med. po Užgawėnū.

Grom. Gal. 4, 21-31.
Ew. Jon. 6, 1-15.

5. Med. po Užgawėnū.

Grom. Ebreon. 9, 11-15.
Ew. Jon. 8, 46-59.

6. Med. po užga. arba dien. werbū.

Grom. Pilipp. 2, 5-11.
Ew. Matt. 21, 1-9. arba 1 Kor. 11, 23-32.

Dienoje šalo Čzetwerg.

Or. 1 Kor. 11, 23-32 ar 2 Moiz. 12, 1-13.
Ew. Jon. 13, 1-15.

Tykoj' Petniczoj'.

Grom. Jek. 53. *nū pradjōs išli gālo.*
Ew. nušdamimas apie Kristaus mūtį,
smertį ir palaikojimą.

1. Szwent. Welykū.

Grom. 1 Kor. 5, 6-8.
Ew. Mark. 16, 1-8.

2. Szwent. Welykū.

Grom. Darb. Apokr. 10, 34-41.
Ew. Luk. 24, 13-35.

3. Szwent. Welykū.

Grom. Darb. Apokr. 13, 26-33.
Ew. Luk. 24, 36-47.

1. Med. po Welykū.

Grom. 1 Jon. 5, 4-10.
Ew. Jon. 20, 19-31.

2. Med. po Welykū.

Grom. 1 Petr. 2, 21-25.
Ew. Jon. 10, 11-16.

3. Med. po Welykū.

Grom. 1 Petr. 2, 11-20.
Ew. Jon. 16, 16-23.

4. Med. po Welykū.

Grom. Jolub. 1, 16-21.
Ew. Jon. 16, 5-15.

5. Med. po Welykū.

Grom. Jolub. 1, 21-27.
Ew. Jon. 16, 23-30.

Dien. Dangunzeng. Kristaus.
 Grom. Darb.-apäst. 1, 1-11.
 Em. Mark. 16, 14-20.
 6. Med. po Welykū.
 Grom. 1 Petr. 4, 8-11.
 Em. Jon. 15, 26. ifli 16, 4.
 1. Szwent. Sešminnū.
 Grom. Darb.-Apäst. 2, 1-13.
 Em. Jon. 14, 23-31.
 2. Szwent. Sešminnū.
 Grom. Darb.-Apäst. 10, 42-48.
 Em. Jon. 3, 16-21.
 3. Szwent. Sešminnū.
 Grom. Darb.-Apäst. 8, 14-17.
 Em. Jon. 10, 1-10.
Dienoje šw. Traicės.
 Grom. Rom. 11, 33-36.
 Em. Jon. 3, 1-15.
 1. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Jon. 4, 16-21.
 Em. Luk. 16, 19-31.
 2. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Jon. 3, 13-18.
 Em. Luk. 14, 16-24.
 3. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Petr. 5, 6-11.
 Em. Luk. 15, 1-10.
Dienoje S. Jono Kristytojo.
 Grom. Jesai. 40, 1-5.
 Em. Luk. 1, 57-80.
 4. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Rom. 8, 18-23.
 Em. Luk. 6, 36-42.
 5. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Petr. 3, 8-15.
 Em. Luk. 5, 1-11.
 6. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Rom. 6, 3-11.
 Em. Matt. 5, 20-26.
 7. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Rom. 6, 19-23.
 Em. Mark. 8, 1-8. (Luk. 7, 36-50.)
 8. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Rom. 8, 12-17.
 Em. Matt. 7, 15-23.
 9. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Kor. 10, 6-13.
 Em. Luk. 16, 1-9.
 10. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Kor. 12, 1-11.
 Em. Luk. 19, 41-48.
 11. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Kor. 15, 1-10.
 Em. Luk. 18, 9-14.

12. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 2 Kor. 3, 4-11.
 Em. Mark. 7, 31-37.
 13. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Galat. 3, 15-22.
 Em. Luk. 10, 23-37.
 14. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Galat. 5, 16-24.
 Em. Luk. 17, 11-19.
 15. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Galat. 5, 25. ifli 6, 10.
 Em. Matt. 6, 24-34.
Dienoje šw. Mikelio.
 Grom. Aprėiš. šw. Jon. 12, 7-12.
 Em. Matt. 18, 1-11.
 16. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Epėj. 3, 13-21.
 Em. Luk. 7, 11-17.
 17. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Epėj. 4, 1-6.
 Em. Luk. 14, 1-11.
 18. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Kor. 1, 4-9.
 Em. Matt. 22, 34-46.
 19. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Epėj. 4, 22-28.
 Em. Matt. 9, 1-8.
 20. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Epėj. 5, 15-21.
 Em. Matt. 22, 1-14.
 21. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Epėj. 6, 10-17.
 Em. Jon. 4, 47-54.
 22. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Pilipp. 1, 3-11.
 Em. Matt. 18, 23-35.
 23. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Pilipp. 3, 17-21.
 Em. Matt. 22, 15-22.
 24. Med. po šw. Traicės.
 Grom. Koloss. 1, 9-14.
 Em. Matt. 9, 18-26.
 25. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Tessal. 4, 13-18.
 Em. Matt. 24, 15-28.
 26. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 2 Petr. 3, 3-14.
 Em. Matt. 25, 31-46.
 27. Med. po šw. Traicės.
 Grom. 1 Tessal. 5, 1-11.
 Em. Matt. 25, 1-13.